

પવિત્ર શાસ્ત્ર

અર્થે

જુનો તથા નવો ઠં

THE HOLY BIBLE

CONTAINING THE

OLD AND NEW TESTAMENTS

IN THE

GUJARATI LANGUAGE

PRINTED FOR

THE BOMBAY AUXILIARY BIBLE SOCIETY

AT THE IRISH PRESBYTERIAN MISSION PRESS

SURAT

1908

જીના કરારમાં સમાયલાં પુસ્તકોની અનુક્રમણિકા.

	અધ્યાય.	પૃષ્ઠ.		પૃષ્ઠ.
ઉત્પત્તિ...	... ૫૦	૧	૨૧. સંભોશિકા	૧૨ ૬૩૫
નિર્ગમન	... ૪૦	૫૧	૨૨. ગીતોનું ગીત	૮ ૬૪૩
લેવેલ ૨૭	૯૩	૨૩. યજ્ઞયાજ્ઞ	૬૬ ૬૪૮
ગણના	... ૩૬	૧૨૩	૨૪. વિર્મ્યાજ્ઞ	૫૨ ૬૯૭
પુનર્નિયમ	... ૩૪	૧૬૬	૨૫. વિર્મ્યાજ્ઞનો વિલાપ.	૫ ૭૫૩
યજ્ઞોક્તિ	... ૨૪	૨૦૫	૨૬. હજીજી	૪૮ ૭૫૮
ન્યાયાધીશ	... ૨૧	૨૩૧	૨૭. દાનીયેલ	૧૨ ૮૧૦
૩૪ ૪	૨૫૮	૨૮. હેશીઆ	૧૪ ૮૨૬
શમૂએલ ૧	... ૧૧	૨૬૨	૨૯. યોએલ...	૩ ૮૩૩
શમૂએલ ૨	... ૨	૨૯૬	૩૦. આમોસ	૯ ૮૩૬
રામ્મઓ ૧	... ૨૨	૩૨૫	૩૧. ઓપાયાહ,	૧ ૮૪૨
રામ્મઓ ૨	... ૨૫	૩૫૯	૩૨. યૂના ...	૪ ૮૪૩
કાળવૃત્તાંત ૧	... ૨૯	૪૧	૩૩. મીખાહ	૭ ૮૪૫
કાળવૃત્તાંત ૨	... ૩૬	૪૨	૩૪. નાહૂમ ...	૩ ૮૪૯
એઝરા ૧૦	૪૫૭	૫. હબાક્કુ	૩ ૮૫૧
નહેમ્યાહ	... ૧૩	૪૬૭	૬. સદા-ન્યાહ	૩ ૮૫૪
એસ્તેર...	... ૧૦	૪૮૨	૩૭. હાગ્ગાય	૨ ૮૫૬
અચૂથ ૪૨	૪૯૦	૩૮. માર્ચાહ	૧૪ ૮૫૮
ગીતશાસ્ત્ર	... ૧૫૦	૫૨૩	૩૯. મેખી	૪ ૮૬૬
દર્શનવચનો	... ૩૧	૬૦૭		

મુચ્ચના,

ચોરસ કૌસમા [] આવેલા શબ્દો અસુલ ભાષામા નથી, પણ અર્થ સ્પષ્ટ કરવા સારૂ આ ભાષાતરમા ઉમેરવામા આવ્યા છે

બેવડા ચોરસ કૌસમા [] આવેલા શબ્દો ઘણા જુના હસ્તલેખોમા મળે છે ખરા, પરંતુ સૌથી પુરાતન ને વળંનદાર પ્રતોમા નથી મળતા, ક્ષત નવા કરારમા એવા કૌસ વાપરવામા આવે છે

અટલે સુસાનું પહેલું પુસ્તક.

૧ આદિએ દેવે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પન્ન કીધા
૨ અને પૃથ્વી અસ્તાવ્યસ્ત તથા ખાલી હતી,
ને જલનિધિ પર અધાર હતું, ને દેવનો આત્મા પાણી
પર હાવતો થયો. ૩ અને દેવે કહ્યું, અજવાળુ થાઓ,
ને અજવાળુ થયું. ૪ અને દેવે તે અજવાળુ જોયું કે તે
સારું છે, ને દેવે અજવાળુ તથા અધાર જૂના પાણી
૫ અને દેવે અજવાળાને દહાડો કહ્યો, ને અધારને રાત
કહી અને સાજ હતી તથા સવાર હતી, પહેલો દિવસ.

૬ અને દેવે કહ્યું કે, પાણીની વચ્ચે અતરિક્ષ થાઓ,
ને પાણીને પાણીથી જૂદા કરો. ૭ અને દેવે અતરિક્ષ
બનાવ્યું, ને અંતરિક્ષની તળેના પાણીને અતરિક્ષની
ઉપરના પાણીથી જૂદા કીધા, ને તેવું થયું. ૮ અને દેવે
તે અતરિક્ષને આકાશ કહ્યું અને સાજ હતી, તથા
સવાર હતી, બીજો દિવસ.

૯ અને દેવે કહ્યું કે, આકાશ તળેના પાણી એક
જગ્યામા એકઠા થાઓ, ને ધરી ભૂમિ દેખવામા
આવે, ને તેવું થયું. ૧૦ અને દેવે ધરી ભૂમિને પૃથ્વી
કહી, ને એકઠા થયેલાં પાણીને સમુદ્રો કહ્યા, ને દેવે
જોયું કે તે સારું છે. ૧૧ અને દેવે કહ્યું કે, ઘાસ તથા
બીજાદાયક શાક તથા ફળવૃક્ષ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે
ફળદાયક, જેના બીજ પોતામા પૃથ્વી પર છે, તેઓને
પૃથ્વી ઉગાવે, ને એમ થયું. ૧૨ અને ઘાસ તથા પોત
પોતાની જાત પ્રમાણે બીજાદાયક શાક, ને પોતપોતાની
જાત પ્રમાણે ફળદાયક વૃક્ષ, જેના બીજ પોતામા છે,
તેઓને પૃથ્વીએ ઉગાવ્યા, ને દેવે જોયું કે તે સારું છે.
૧૩ અને સાજ હતી, તથા સવાર હતી, ત્રીજો દિવસ.

૧૪ અને દેવે કહ્યું કે, રાત દહાડો જૂદા કરવાસાર,
આકાશના અતરિક્ષમા જ્યોતિઓ થાઓ, ને તેઓ
ચિન્હો તથા ઋતુઓ તથા દિવસો તથા વર્ષોને અર્થ
થાઓ. ૧૫ અને તેઓ પૃથ્વી પર અજવાળુ આપવા
સારૂ આકાશના અતરિક્ષમા જ્યોતિઓ થાઓ, ને

તેવું થયું. ૧૬ અને દેવે દિવસ પર અમલ ચલાવનારી
એક મોટી જ્યોતિ ને રાત પર અમલ ચલાવનારી એક
તેનાથી નાની જ્યોતિ એવી બે મોટી જ્યોતિ બનાવી,
ને તારાઓને પણ બનાવ્યા. ૧૭ અને દેવે પૃથ્વી પર
અજવાળુ આપવાને, ૧૮ તથા દહાડો તથા રાત પર
અમલ ચલાવવાને, ને અજવાળુ તથા અધાર જૂદા
કરવાને, આકાશના અતરિક્ષમા તેઓને રિયર કીધા,
ને દેવે જોયું કે તે સારું છે. ૧૯ અને સાજ હતી, તથા
સવાર હતી, ચોથો દિવસ.

૨૦ અને દેવે કહ્યું કે, જીવંતુઓને પાણી પુષ્કળ
ઉપજાવે, તથા પૃથ્વી પરના આકાશના અતરિક્ષમા
પક્ષીઓ ઉડે. ૨૧ અને દેવે મોટા માઝાને તથા હરેક
પેટે ચાલનારા જીવંતુઓને, જે પોતપોતાની જાત
પ્રમાણે પાણીએ પુષ્કળ ઉપજાવ્યા, તથા પોતપોતાની
જાત પ્રમાણે હરેક જાતના પ્રક્ષીને ઉત્પન્ન કીધા, ને દેવે
જોયું કે તે સારું છે. ૨૨ અને દેવે તેઓને આશીર્વાદ
દધને કહ્યું કે, સફળ થાઓ, ને વધો, ને સમુદ્રમાના
પાણી ભરપુર કરો, ને પૃથ્વી પર પક્ષીઓ વધો.
૨૩ અને સાજ હતી, તથા સવાર હતી, પાંચમો દિવસ.

૨૪ અને દેવે કહ્યું કે, પ્રાણીઓને પોતપોતાની જાત
પ્રમાણે, એટલે ગ્રામપશુઓ તથા પેટ ચાલનારા તથા
વનપશુઓ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે તેઓને પૃથ્વી
ઉપજાવે, ને તેવું થયું. ૨૫ અને દેવે પોતપોતાની
જાત પ્રમાણે વનપશુઓને, તથા પોતપોતાની જાત
પ્રમાણે ગ્રામપશુઓને, તથા પોતપોતાની જાત પ્રમાણે
પૃથ્વી પરનાં બધા પેટ ચાલનારાને બનાવ્યા, ને દેવે
જોયું કે તે સારું છે. ૨૬ અને દેવે કહ્યું કે, આપણે
પોતાના સ્વરૂપ તથા પ્રતિમા પ્રમાણે માણસને બના
વીએ, ને તેઓ સમુદ્રના માછલા પર, તથા આકાશના
પક્ષીઓ પર, તથા ગ્રામપશુઓ પર, તથા આખી
પૃથ્વી પર, તથા પૃથ્વી પર પેટ ચાલનારા સ્વર્ણના

પ્રાણીઓ પર અમલ ચલાવે રજ એમ દેવે યોનાના સ્વરૂપ પ્રમાણે માણસને ઉત્પત્તિ કીધું, દેવના સ્વરૂપ પ્રમાણે તેણે તેને ઉત્પત્તિ કીધું, તેણે તેઓને નરનારી ઉત્પત્તિ કીધા. ૧૮ અને દેવે તેઓને આશીર્વાદ દીધો, ને દેવે તેઓને કહ્યું કે, સફળ થાઓ, ને વચો, ને પૃથ્વીને બરપુર કરો, ને તેને વસા કરો; ને સમુદ્રનાં માછલાં પર, તથા આકાશના પક્ષીઓ પર, તથા પૃથ્વી પર આશનાશં સ્વર્ણાં પ્રાણીઓ પર અમલ ચલાવો ૧૯ અને દેવે કહ્યું કે, જુઓ, દરેક બીજાકાયક શાક ને આખી પૃથ્વી પર છે, ને દરેક વૃક્ષ નેમાં વૃક્ષનાં બીજ-દાવક ફળ છે, તેઓને મેં તમને આપ્યા છે, તેઓ તમને ખોરાકને સાચું થશે ૨૦ અને પૃથ્વીનું દરેક પશુ, તથા આકાશમાંનું દરેક પક્ષી તથા પૃથ્વી પર પેટ ચાલનાં દરેક પ્રાણી નેમાં જીવનનો શ્વાસ છે, તેઓને ખોરાકને સાચું મેં સર્વ લીધાતરી આપી છે, ને તેહું થયું. ૨૧ અને દેવે ને સર્વ ઉત્પત્તિ કીધું તે બેયું; ને, જુઓ, તે ઉત્તમોત્તમ અને સર્વ જની, તથા સર્વાર હવી, છઠો દિવસ

૨ અને આકાશ તથા પૃથ્વી, તથા તેઓનાં સર્વ સૈન્ય પુરાં થયાં ૨ અને દેવે યોનાનું ને કામ કહ્યું હતું તે સાતમે દિવસે પુરું કીધું; ને યોનાનાં સર્વ કરેલાં કામોથી સાતમે દિવસે તે સ્વસ્થ રહ્યા. ૩ અને દેવે સાતમા દિવસને આશીર્વાદ દીધો, ને તેને પવિત્ર કરાવ્યો, કેમકે તેમાં દેવ યોનાનાં બધાં ઉત્પત્તિ કરવાનાં તથા બનાવવાનાં કામથી સ્વસ્થ રહ્યા

વૃક્ષ ઉગાવ્યાં. ૧૦ અને વાહીને પાણી પાવા સારું નહીં એદનમાથી નિકળી, ને ત્યાંથી કુટીને તેના કાંઠા થયા. ૧૧ યહોલીનું નામ પીસીન, તે આખા હાલ દેશને ઘેરે છે, ત્યાં સોનું છે; ૧૨ અને તે દેશ સોનું સાચું, ને ત્યાં બહોલાખ તથા અગ્રીક પાપાણુ ૧૩ બીજી નદીનું નામ ગીઝોન, તે આખા ફારા દેશને છે. ૧૪ અને ત્રીજી નદીનું નામ હીફેકેલ, તે આ દેશની પૂર્વતરફ વહે છે અને ચોથી નદીનું નામ ફાત છે. ૧૫ અને એદનવાડી ખેડવાને, તથા તેનું રક્ષણ કરવાને, યહોવાહ દેવે તે માણસને તેમાં રાખ્યો. ૧૬ અને યહોવાહ દેવે તે માણસને આ કુકમ આપ્યા કે, વાડીના દરેક વૃક્ષપરથી તું ખાયા કર; ૧૭ માણુ બહુ બુંદું બહુવાના વૃક્ષ પરનું તારે ખાવું નહિ, કેમકે ને દિવસે તું ખાશે તેજ દિવસે તું મરશેજ મરશે.

૧૮ અને યહોવાહ દેવે કહ્યું કે, માણસ એકલો રહે, તે ગ્રાસ નથી; હું તેને યોગ્ય એવી એક સહાયકારી સળવીશ. ૧૯ અને યહોવાહ દેવે ખેતરના દરેક જીવન-વરને, તથા આકાશના દરેક પક્ષીને જમિમાથી ઉત્પત્તિ કીધા; ને તે માણસ તેઓનું નામ રું પાકશે, એ જોવાને તેઓને તેની પાસે લાવ્યા; ને તે માણસે દરેક જીવનવરને ને કહ્યું તે તેનું નામ પડ્યું. ૨૦ અને તે માણસે સર્વ ગ્રામપશુનાં, તથા આકાશના પક્ષીઓનાં, તથા સર્વ વનપશુઓનાં નામ પાક્યાં; પણ આદમને યોગ્ય એવી સહાયકારી મળી નહિ ૨૧ અને યહોવાહ દેવે આદમને બાર હંધમાં નાખ્યા; ને તે ઉવી ગયા

હેવે કહ્યું છે કે, વાડીની વચ્ચેના વૃક્ષના ફળને તમારે ખાવું કે અડકવું નહિ, રખે તમે મરો. ૪ અને સર્પે સ્ત્રીને કહ્યું કે, તમે નહિજ મરશો; ૫ કેમકે હેવે જાણે છે કે તમે ખાશો તેજ દિવસે તમારી આંખો ઉઘડી જશે, ને તમે હેવના સરખાં બધું ભુંડું જાણનારાં થશો. ૬ અને તે વૃક્ષનું ફળ ખાવાને વાસ્તે સારૂ, ને જીવામાં સુંદર, ને જ્ઞાન આપવાને ઇચ્છવાનેગ એવું આ વૃક્ષ છે, તે જોધને સ્ત્રીએ ફળ તોડીને ખાધું, ને તેની સાથે પોતાનો વર હતો તેને પણ આપ્યું, ને તેણે ખાધું. ૭ ત્યારે તે બંનેની આંખો ઉઘડી ગઈ; ને તેઓએ જાણ્યું કે, અમે નાગાં છીએ; ને અંજીરીનાં પાતરાં સિલીને તેઓએ પોતાને સારૂ આજ્ઞાદન બતાવ્યાં. ૮ અને દિવસને ટહાડે પહોરે વાડીમાં યહોવાહ હેવ ફરતો હતો, તેના અવાજ તેઓએ સાંભળ્યો; ને તે માણસ તથા તેની વહુ યહોવાહ હેવની દૃષ્ટિથી વાડીનાં વૃક્ષોમાં સંતાઈ ગયાં. ૯ અને યહોવાહ હેવે આદમને હાંક મારીને કહ્યું કે, તું ક્યાં છે? ૧૦ ને તેણે કહ્યું કે, મેં વાડીમાં તારો અવાજ સાંભળ્યો, ને હું નાગો તે માટે બીધો, ને હું સંતાઈ ગયો. ૧૧ અને તેણે કહ્યું, તને કોણે કહ્યું કે, તું નાગો છે? કે વૃક્ષનું ખાવાની મના મેં તને કીધી હતી, તું, તે તં ખાધું છે? ૧૨ અને આદમે કહ્યું કે, મારી સાથે રહેવા સારૂ જે સ્ત્રી તે મને આપી છે તેણે મને વૃક્ષ પરનું આપ્યું ને મેં ખાધું. ૧૩ અને યહોવાહ હેવે સ્ત્રીને કહ્યું, આ તે શું કીધું છે? ને સ્ત્રીએ કહ્યું કે, સર્પે મને ભુલાવી, ને મેં ખાધું. ૧૪ અને યહોવાહ હેવે સર્પને કહ્યું કે, તેં એ કીધું છે, તે માટે તું સર્વ શ્રામ-પશુઓ તથા વનપશુઓ કરતાં શ્રાપિત છે; તું પેટ ચાલશે, ને પોતાના સર્વ દિવસ લાગી ધૂળ ખાશે; ૧૫ ને તારી ને સ્ત્રીની વચ્ચે, તથા તારા સંતાનની ને તેના સંતાનની વચ્ચે હું વેર કરાવીશ, તે તારૂં માથું હુંદશે, ને તું તેની એડી હુંદશે. ૧૬ સ્ત્રીને તેણે કહ્યું કે, હું તારો શોક તથા તારા ગરીબપણાનું દુઃખ ધણુંજ વધારીશ, તું દુઃખે બાજક જાણશે, ને તું તારા વરને આધીન થશે, ને તે તારા પર ધણીપણુ કરશે. ૧૭ અને આદમને તેણે કહ્યું કે, તેં તારી વહુની વાત માની, ને જે સંખંધી મેં તને આજ્ઞા આપી કે, તારે ન ખાવું તે વૃક્ષનું ફળ ખાધું; એ સારૂ તારે લીધે ભૂમિ શ્રાપિત થઈ છે; તેમાંથી તું પોતાના આયુષ્યના સર્વ દિવસોમાં દુઃખે ખાશે; ૧૮ તે કાંટો તથા કટાળો તારે સારૂ ઉગાવશે; ને તું ખેતરનું શાક ખાશે; ૧૯ તું ભૂમિમાં પાછો

જશે ત્યાં સુધી તું તારા મહોને પરસેવા ઉતારીને રોટકી ખાશે; કેમકે તું તેમાંથી લેવાયો હતો, ને તું ધૂળ છે, ને પાછો ધૂળમાં જશે. ૨૦ અને તે માણસે પોતાની વહુનું નામ હવા (એટલે સજીવ) પાડ્યું, કેમકે તે સર્વે સજીવની મા હતી. ૨૧ અને યહોવાહ હેવે આદમ તથા તેની વહુને સારૂ આમડાનાં વસ્ત્ર બતાવ્યાં, ને તેઓને પહેરાવ્યા.

૨૨ અને યહોવાહ હેવે કહ્યું કે, જુઓ, તે માણસ આપણામાંના એકના સરખો બહું ભુંડું જાણનાર થયો છે; ને હવે રખે તે હાથ લાંબો કરીને જીવનના વૃક્ષનું ફળ તોડીને ખાય ને સદા જીવે; ૨૩ માટે જે ભૂમિ-માંથી તેને લીધો હતો, તે ખેડવાને, યહોવાહ હેવે એક વાડીમાંથી તેને કાઢી મુક્યો. ૨૪ અને તે માણસને હાંકી કાઢીને તેણે જીવનના વૃક્ષની વાડને સાચવવા સારૂ કર્યો તથા ચેતરફ ફરનારી અશિરૂષી વરવાર એક વાડીની પૂર્વગમ સુધી.

૪ અને આદમે પોતાની વહુ હવાને જાણી; ને તે ગર્ભવતી થઈ, ને કાષ્ટને જાણી, ને કહ્યું કે, યહોવાહ [તે] ક્યાંથી મને પુત્ર મળ્યો છે. ૨ પછી તે તેના ભાઈ હાબેલને જાણી. અને હાબેલ ઘેટાંપાલક હતો, પણ કાષ્ટ ખેડત હતો. ૩ અને આગળ જતાં એમ થયું કે, કાષ્ટ યહોવાહ સારૂ ભૂમિનાં ફળમાંથી કંઈ અપેણુ લાવ્યો. ૪ અને હાબેલ પણ પોતાનાં ઘેટાં બકરામાંના પહેલાં જન્મેલાં તથા પુષ્ટ લાવ્યો. અને યહોવાહ હાબેલને તથા તેના અપેણુને માન્ય કીધાં; ૫ પણ કાષ્ટને તથા તેના અર્પણને માન્ય ન કીધા. માટે કાષ્ટને બહુ રોષ થયો, ને તેનું મહો ઉતરી ગયું. ૬ અને યહોવાહ કાષ્ટને કહ્યું કે, તને શા સારૂ રોષ થયો છે, ને તારૂં મહો શા સારૂ ઉતરી ગયું છે? ૭ જો તું સાફ કરે, તો તું માન્ય નહિ થશે શું? પણ જો સાફ ન કરે, તો પાપ તારે દ્વારે રહે છે; અને તારી તરફ તેની ઇચ્છા થશે, ને તે પર તું ધણીપણુ કરશે. ૮ અને કાષ્ટે પોતાના ભાઈ હાબેલ સાથે વાત કરી; ને તેઓ ખેતરમાં હતા ત્યારે એમ થયું કે કાષ્ટને પોતાના ભાઈ હાબેલ સાથે કાઢીને તેને મારી નાખ્યો. ૯ અને યહોવાહ કાષ્ટને કહ્યું, તારો ભાઈ હાબેલ ક્યાં છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું જાણતો નથી; શું હું મારા ભાઈનો રખેવાળ છું? ૧૦ અને તેણે કહ્યું, આ તે શું કહ્યું છે? તારા ભાઈનું રક્ત ભૂમિમાંથી મને હાંક મારે છે. ૧૧ અને હવે તારા ભાઈનું રક્ત તારા હાથથી

ધિવાને જે ભૂમિએ પોતાનું મ્હો ઉપાડ્યું છે, તેથીજ
તું પ્રાપ્તિ થયો છે, ૧૨ હવે પછી ભૂમિને ત્યારે તું
ખેડશે, ત્યારે તે પોતાનું બગ તને આપનાર નથી; ને
તું પૃથ્વી પર અટકતો તથા નાસતો ફરીશ ૧૩ અને
કાંઈને યદોવાદને કહ્યું કે, હું સદી ગયું તે કરતા મારી
સગ વધારે છે ૧૪ જો, આજ તે પૃથ્વીથી મને હાથ
કાઢ્યો છે, ને તારા મ્હો આગળથી હું સતામશ, ને
પૃથ્વી પર બગડતો તથા નાસતો ફરીશ, ને એમ થશે
કે જે કાંઈ અને દેખશે તે મને મારી નાખશે ૧૫ ત્યારે
યદોવાદે તેને કહ્યું કે, જે કાંઈ કાંઈને મારી નાખશે,
તેને સાતમગી સગ થશે અને યદોવાદે કાંઈકનને
સાર ચિન્હ કરાવ્યું, ૨૫ તેને જોઈને કાંઈ તેને મારે

૧૬ અને યદોવાદ આગળથી કાંઈન નિકળ્યો, ને
નદનની પૂર્વગમ નાદ દેશમાં રહ્યા ૧૭ અને કાંઈને
પોતાની વડને બાળી, ને તે ગતવતી ચઇ, ને દુનો
ખન બાળી, ને તેજે એક નગર બાંધ્યું ને તે નગરનું
નામ પોતાના દીકરાના નામ ઉપરથી દુનોખ પાડ્યું
૧૮ અને દુનોખથી ઇરાદ જન્મ્યો, ને ઇરાદથી મહ્યા
એવ થયો, ને મહ્યાએલથી મયુશએલ થયો, ને
મયુશએલથી લામેખ થયો ૧૯ અને લામેખે પોતાને
આર બે સ્ત્રી લીધી, એકનું નામ આદાદ ને બીજાનું
નામ સિદાદ હતું ૨૦ અને આદાદ ત્યાંબાલને જન્મી,
તે નુમ્મા રહેનારાઓના, તથા ડોર રાખનારાઓના
બાપ હતો ૨૧ અને તેના સાધનું નામ યુમાલ હતું, તે
સર્વ તારના તથા પવનના વાલ વગદનારાઓના બાપ
હતો ૨૨ અને સિદાદ પાત્ર વમાલ-કાંઈનને જન્મી,
તે મરી ત્રાખા તથા લોડાના દયિવાર મદનારાઓનો
રાખવનાર હતો, ને યુમાલ કાંઈનની બેન નાચમાદ
હતી ૨૩ ત્યારે લામેખે પોતાની વડને કહ્યું કે,
આદાદ તથા સિદાદ, વમે મારી વાગી સાસરો;
લામેખની સ્ત્રીઓ, મારી વાગને કાન મરો,
કેમકે મને યાએલ કરવાના બદલામાં માખુસને,
તથા મને બધા કરવાના બદલામાં જીવાનને મેં
મારી નાખ્યા છે,

૨૪ જો કાંઈને [મારવાનો] બદલો સાવચેતી લેવાશે,
તો નવર લામેખનો સિંહાનેર મજૂ લેવાશે

૨૫ અને આદમે ફરી પોતાની વડને બગડી, ને તે
દીકરા જન્મી ને તેનું નામ રોથ પાડ્યું; કેમકે તે બાપી
કે, દાખત એને કાંઈને મારી નાખ્યો, તેને કેમકે દેવ
મને બીએ દીકરા આપ્યા છે ૨૬ રોથને ખલ દીકરા

થયો; ને તેનું નામ તેણે અનોરા પાડ્યું, ત્યારે લોહ
યદોવાદને નામ પ્રાપ્ત કરવા બાંધ્યા

૫ આદમની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે, દેવે માણ
સને ઉત્પન્ન કીધું, તે દિવસે દેવની પ્રતિમા
પ્રમાણે તેણે તેને બનાવ્યું, ૨ પુરૂષ તથા સ્ત્રી તેણે
તેઓને ઉત્પન્ન કર્યા, ને તેઓને આશીર્વાદ લીધો, ને
તેઓની ઉત્પત્તિને દિવસે તેઓનું નામ આદમ પાડ્યું
૩ અને આદમ એક સ્ત્રી ત્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને
પોતાની પ્રતિમા તથા સ્વરૂપ પ્રમાણે દીકરા થયો, ને
તેણે તેનું નામ રોથ પાડ્યું ૪ અને રોથનો જન્મ થયા
પછી આદમના દિવસ આઠસો વર્ષ હતા, ને તેને દીકરા
દીકરીઓ થયા ૫ અને આદમના સર્વ દંદાડા નવસો
ત્રીસ વર્ષ હતા, ને તે મરી ગયો

૬ અને રોથ એક સ્ત્રી પાંચ વર્ષનો થયો ત્યારે તેને
અનોરા થયા, ૭ ને અનોરાનો જન્મ થયા પછી રોથ
આઠસો સાત વર્ષ જીવ્યો ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયા
૮ અને રોથના સર્વ દંદાડા નવસો બાર વર્ષ હતા, ને
તે મરી ગયો

૯ અને અનોરા નેણ વર્ષનો થયો, ને તેને કેનાન
થયો, ને કેનાનનો જન્મ થયા પછી, અનોરા આઠસો
પંદર વર્ષ જીવ્યો, ૧૦ ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયા
૧૧ અને અનોરાના સર્વ દંદાડા નવસો પાંચ વર્ષ હતા,
ને તે મરી ગયો

૧૨ અને કેનાન સિત્તેર વર્ષનો થયો ત્યારે તેને માદ
લાલએલ થયો, ૧૩ ને માદલાલએલનો જન્મ થયા
પછી, કેનાન આઠસો વાગીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા
દીકરીઓ થયા ૧૪ અને કેનાનના સર્વ દંદાડા નવસો
દસ વર્ષ હતા, ને તે મરી ગયો

૧૫ અને માદલાલએલ પાંચેક વર્ષનો થયા, ત્યારે
તેને ચારેદ થયા, ૧૬ ને ચારેદનો જન્મ થયા પછી
માદલાલએલ આઠસો ત્રીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા
દીકરીઓ થયા ૧૭ અને માદલાલએલના સર્વ દંદાડા
આઠસો પચાણ વર્ષ હતા, ને તે મરી ગયા

૧૮ અને ચારેદ એક સ્ત્રી પાંચેક વર્ષનો થયો, ત્યારે
તેને દુનોખ થયો, ૧૯ ને દુનોખનો જન્મ થયા પછી,
ચારેદ આઠસો વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ
થયા ૨૦ અને ચારેદના સર્વ દંદાડા નવસો બેસેટ વર્ષ
હતા, ને તે મરી ગયો

૨૧ અને દુનોખ પાંચેક વર્ષનો થયા, ત્યારે તેને
મયુશવાદ થયો; ૨૨ ને મયુશવાદનો જન્મ થયા

પછી હનોખ ત્રણસે વર્ષે દેવની સંધાતે આહ્યા; ને તેને દીકરા દીકરીઓ યથાં ૨૭ અને હનોખના સર્વ દહાડા ત્રણસે પાંચસે વર્ષે હતાં ૨૪ અને હનોખ દેવની સંધાતે આહ્યા ને, તે અણુદીક યથો, કેમકે દેવે તેને લઈ લીધો.

૨૫ અને મધુરોલાહ એક સો સત્યાશી વર્ષે તો યથો; ત્યારે તેને લામેખ યથો; ૨૬ ને લામેખનો જન્મ યથા પછી મધુરોલાહ સ્વાતસે બ્યાસી વર્ષે જીવ્યો; ને તેને દીકરા દીકરીઓ યથાં ૨૭ અને મધુરોલાહના સર્વ દિવસ તવસે અગ્નિઓતર વર્ષે હતાં; ને તે મરી ગયો.

૨૮ અને લામેખ એક સો બ્યાસી વર્ષે તો યથો; ત્યારે તેને દીકરા યથો ૨૯ અને તેણે તેનું નામ નુહ [એટલે વીસામે] પાડ્યું, ને કહ્યું કે, 'જે ભૂમિને યહોવાહે ઓપે દીધો, તેમાં અમારાં કામ તથા હાથોના ઉદ્યોગ સંબંધી એજ અમને દિવાસો આપશે ૩૦ અને નુહનો જન્મ યથા પછી, લામેખ પાંચસે પચાણું વર્ષે જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ યથાં ૩૧ અને લામેખના સર્વ દિવસ સાતસે સિતાતેર વર્ષે હતાં; ને તે મરી ગયો.

૩૨ અને નુહ પાંચસે વર્ષે તો યથો; ને નુહને રોમ તથા હામ તથા ચાફેય યથા.

૬ જ્યારે ભૂમિ પર માણસો વધવા લાગ્યાં, ને તેઓને દીકરીઓ થઈ, ત્યારે એમ થયું, ૨ કે દેવના દીકરાઓએ માણસોની દીકરીઓને જોઈ, કે તેઓ સુંદર છે; ને જે સર્વને તેઓએ પસંદ કરી, તેઓમાંથી તેઓએ બાવડી લીધી ૩ અને યહોવાહે કહ્યું કે, મારો આત્મા માણસની સાથે સદા વાદ નહિ કરશે; કેમકે તે માસનું છે; તથાપિ તેઓના દિવસ એક સો વીસ વર્ષ થશે ૪ તે દિવસોમાં પૃથ્વીમાં મહાવીર હતા, ને દેવના દીકરાઓ માણસની દીકરીઓની પાસે ગયા; ને તેઓથી છોકરાં યથાં, કે જેઓ પુરાતન કાળના બળવાનો, નામાંકિત પુરોહિ હતા ૫ અને યહોવાહે જોયું કે માણસની બુંદાઈ પૃથ્વીમાં ઘણી થઈ; ને તેઓનાં હૃદયનાં વિચારની દૃષ્ટે કદપતા નિરાશ બુંદી જ છે. ૬ અને યહોવાહે પૃથ્વી પર માણસને ઉત્પન્ન કર્યાં, તેને તેને પશ્ચાતાપ યથો, ને હૃદયમાં તે-એદિત યથો. ૭ અને યહોવાહે કહ્યું કે, જે માણસને મેં ઉત્પન્ન કર્યા, તેને પૃથ્વી પરથી હું સંહાર કરીશ, હા, માણસ તથા પશુ, જેટલે આલનારા પ્રાણી તથા આકાશનાં પક્ષીઓ સુધાં [તે સર્વનો સંહાર કરીશ]; કેમકે તેઓને ઉત્પન્ન કર્યાથી અને

પશ્ચાતાપ યથો છે, ૮ પણ નુહ યહોવાહની દૃષ્ટિમાં કૃપાપાત્ર્યો.

૯ નુહની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે, પોતાના જમાનામાં નુહ ન્યાયી તથા સીધો માણસ હતો; ને નુહ દેવની સાથે આલતો. ૧૦ અને નુહને રોમ તથા હામ તથા ચાફેય એ ત્રણ દીકરા યથા; ૧૧ પણ દેવની સમક્ષ પૃથ્વી દુષ્ટ થઈ, ને પૃથ્વી જીવમયી બરપુર થઈ હતી ૧૨ અને દેવે પૃથ્વી પર જોયું, ને જીવ્યો; તે દુષ્ટ હતી કેમકે સર્વ માણસે પૃથ્વી પર પોતાની આલ દુષ્ટ કરી હતી.

૧૩ અને દેવે નુહને કહ્યું કે, મારી આગળ સર્વ જીવનો અર્થ આપ્યો છે, કેમકે તેઓને લીધે પૃથ્વી જીવમે ચારેલી છે, ને જીવ્યો હુ તેઓનો પૃથ્વી સુધાં સંહાર કરીશ. ૧૪ તું પોતાને સાથે દેવદારના લાકડાંનું વહાણ બનાવ; તે વહાણમાં ચોરસ કરીને તેને માંડે તથા બહારથી રામર ચોપ્રક. ૧૫ અને આ પ્રમાણે તું તેને બનાવ; એટલે વહાણની લંબાઈ ત્રણસે હાથ, ને તેની ચોરાઈ પચાસ હાથ, ને તેની ઉચાઈ ત્રીસ હાથ. ૧૬ વહાણમાં તું બારી કર, ને ઉપર એક હાથમાં તું તેને પુરી કર, ને વહાણનું દ્વાર તેના એક પાસામાં સુક; ને તેનો નીચેથી તથા બીજે તથા ત્રીજે એવા ત્રણ ભાગ તું કર ૧૭ અને જીવ્યો; સર્વ જીવ જીવનનો શ્વાસ છે, તેઓને સંહાર આકાશ તળેથી કરવા સાથે હું પૃથ્વી પર જીવ પ્રવચા લાવીશ; ને પૃથ્વીમાં જે સર્વ છે તે મરશે. ૧૮ પણ હુ તારી સાથે મારો કરાર સ્થાપીશ; ને તું વહાણમાં આવ, તું તથા તારી સાથે તારા દીકરા, તથા તારી વહુ, તથા તારા દીકરાની વહુઓ. ૧૯ અને સર્વ જાતનાં જાનવરોમાંથી બંને તારી સાથે બચાવવાને સાથે, તું વહાણમાં લાવ; તેઓ નરનારી હોય. ૨૦ પોતપોતાની ભત પ્રમાણે પક્ષીઓ, તથા પોતપોતાની ભત પ્રમાણે મથુઓ, તથા પોતપોતાની ભત પ્રમાણે જેટલે આલનારાં પ્રાણીઓમાંથી સર્વ જાતનાં બંને જીવ બચાવવા સાથે તારી પાસે આવે. ૨૧ અને સર્વ જાતનાં પાવાનું જે ખાવામાં આવે છે તે, લઈ પોતાની પાસે એકઠું કરી રાખ, એટલે તારે સાર તથા તેઓને સાથે તે ચોરાઈ થશે ૨૨ નુહે એમ જ કીધું; દેવે તેને જે સર્વ આજ્ઞા આપી હતી, તે પ્રમાણે તેણે કીધું.

૭ અને યહોવાહે નુહને કહ્યું કે, તું ને તારા ઘરનાં બધાં માણસો વહાણમાં આવો; કેમકે આ

પેડીમાં ને તને માગી સમક્ષ ગ્યાથી જોયો છે તે સર્વ યુદ્ધ પશુઓમાંથી સાત સાત નર નાગી ને અયુદ્ધ પશુઓમાંથી બન્ને નર નાગી તું પોતાની સાથે લે, ૬ ને આકાશનાં પક્ષીઓમાંના સાત સાત નર માદા, આખી પૃથ્વી પર બી / રાખવા સારું છે ૪ કેમકે સાત દહાડા પછી હુ પૃથ્વી પર આગ્રીસ દહાડા તથા આબીસ રાત લગી વરસાદ વરસાતીરા, ને જે સર્વ પ્રાણીઓ ને ઉત્પન્ન કીધા છે, તેઓનાં નામ પૃથ્વી પરથી હુ કરીશ ૧ અને યદોવાદે જે સર્વ આજ્ઞા તેને આપી હતી તે પ્રમાણે નુદે કીધું

૧ અને પૃથ્વી પર જળપ્રલય થયો, ત્યારે નુદુ ઇર્ષ્યે વર્ષનાં દતો ૭ અને નુદુ તથા તેના દીકરા, તથા તેની સ્ત્રી, તથા તેના દીકરાઓની સ્ત્રીઓ જળપ્રલયને લીધે વહાણુમા અયા ૮ યુદ્ધ પશુઓ તથા અયુદ્ધ પશુઓ તથા પક્ષીઓ, તથા પૃથ્વી પર સર્વ પેટે આવનારા પ્રાણીઓ, ૯ તેઓમાંના બન્ને એટલે નર તથા માદા, જેમ દેવે નુદને આજ્ઞા આપી, તેમ નુદની પાસે વહાણુમા આવ્યા ૧૦ અને જેમ યયુ કે સાત દહાડા પછી પૃથ્વી પર જળપ્રલય થયો ૧૧ નુદના આયુષ્યના ઇર્ષ્યમા વર્ષમા તેના ઝીમ મદિનાને સત્તરમે દહાડે, તેજ દહાડે મોટા જળનિધિના ઝરા કુટી નિકળ્યા ને આકાશના દ્વારે ઉવડી ગયા, ૧૨ ને આગ્રીસ દહાડા

આખા આકાશ તરેના સર્વ ઉચા પર્વત ઢકાઈ ગયા ૨૦ [પર્વતો પર] પદર હાથ સુધી ખાણી અયુ ને પદારો ઢકાઈ ગયા. ૨૧ અને પૃથ્વી પર ફરનારો પ્રાણીઓ, એટલે પક્ષી તથા દોર તથા વનપશુ તથા જીવનતુઓ જે પૃથ્વી પર હોય છે, તેઓ તથા સર્વ માણસ મરી ગયા, ૨૨ કારી જમીન પર સર્વ રહેનાર, જેઓના નમકોરામા જીવનનો આસ હતો, તેઓ મરી ગયા ૨૩ અને પૃથ્વીના સર્વ જીવ નષ્ટ થયા, એટલે માણસ તથા પશુ તથા પેટે આવનારા તથા આકાશના પક્ષી પૃથ્વી પરથી નષ્ટ થયા; ને નુદ તથા તેની સાથે જે વહાણુમા હતા માત્ર તેઓજ બચ્યા ૨૪ અને દોડસો દહાડા લગી પૃથ્વી પર પાણીનું જોર ચાલ્યું

અને નુદ તથા જે તેની સાથે સર્વ પ્રાણી તથા સર્વ પશુ વહાણુમા હતા તેઓને દેવે સહાર્યા; ને દેવે પૃથ્વી પર પવન ચલાવ્યો, ને ખાણી ઉતરી ગયા, ૨૫ ને જળનિધિના ઝરા, તથા આકાશના દ્વારો બંધ થયા, ને આકાશમાંથી [પડતો] વરસાદ રી ગયો ૨૬ અને પૃથ્વી પરથી ખાણી ધટતા જતાં હતા, ને દોડસો દહાડા પછી પાણી ઓસર્યો ૪ અને સાતમા મદિનાને સત્તરમે દહાડે વહાણુ અશરારના પદારો પર યક્ષુ ૧ અને દસમા મદિના લગી પાણી ઓસરેના ગયા, દસમા મદિનાને પહેલે દહાડે પહા-

નહિ. ૧૭ અને એમ થયું કે છસે ને પહેલા વર્ષના પહેલા મહિનાને પહેલે દહાડે પૃથ્વી પરથી પાણી સુકાઈ ગયાં, તેવારે નુહે વહાણનું ડાપડું ઉધાડીને બેસ્યું, ને, જુઓ, પૃથ્વીની સપાટી સુકી થઈ હતી. ૧૪ અને બીજા મહિનાને સત્તાવીસમેં દહાડે જમિ કોરી હતી.

૧૫ અને દેવે નુહને કહ્યું કે, ૧૬ તું તથા તારી સાથે તારી બાવડી, તથા તારા દીકરા તથા તારા દીકરાઓની બાવડીઓ વહાણમાંથી નિકળો. ૧૭ હરેક જાનના પ્રાણીને, એટલે પક્ષી તથા પશુ તથા હરેક પેટે ચાલનાર જે પૃથ્વી પર ચાલે છે તે સર્વને તારી સાથે બહાર લાવ, કે તેઓ પૃથ્વી પર પુષ્કળ વંશ વધારે તથા સફળ થાય તથા પૃથ્વી પર વધે. ૧૮ અને નુહ તથા તેની સાથે તેના દીકરા તથા તેની બાવડી તથા તેના દીકરાઓની બાવડીઓ નિકળ્યાં. ૧૯ સર્વ પ્રાણીઓ, સર્વ પેટે ચાલનારાં, સર્વ પક્ષીઓ, તથા જે જે પૃથ્વી પર ચાલે છે, તે સર્વ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે વહાણમાંથી નિકળ્યાં. ૨૦ અને નુહે યહોવાહને સાથે એક વેઠી બાંધી, ને સર્વ યુદ્ધ પશુઓમાંથી, તથા સર્વ યુદ્ધ પક્ષીઓમાંથી કેટલાંએકને લઈને વેઠી પર હોમ કર્યાં. ૨૧ અને યહોવાહને તેની સુગંધ આવી, ને પોતાના મનમાં યહોવાહે કહ્યું કે, માણસને લીધે હું પૃથ્વીને ફરી આપ નહિ દઈશ, કેમકે માણસના મનની કલ્પના તેના બાળપણથી બુંદી છે; પણ જેમ મેં સર્વ પ્રાણીઓનો સંહાર કર્યો છે તેમ હું ફરી કદી નહિ કરીશ. ૨૨ પૃથ્વી રહેશે ત્યાં જગી વાવણી તથા કાપણી, ટાંઠ તથા ગરમી, ઉન્હાળો તથા સિંચાળો, ને દહાડો તથા

બદલો હું માગીશ. ૧ જે કોઈ માણસનું રક્ત વહેવડાવે, તેનું રક્ત માણસથી વહેવડાવશે; કેમકે દેવે પોતાની પ્રતિમા પ્રમાણે માણસને ઉત્પન્ન કર્યું. ૧૦ અને તમે સફળ થાઓ ને વધો, ને પૃથ્વીમાં વંશ પુષ્કળ વધારો ને તેમાં વૃદ્ધતા લાવો.

૨ અને નુહ તથા તેના દીકરાઓને દેવે કહ્યું કે, ૩ જુઓ, તમારી સાથે, તથા તમારી પછવાડે તમારા સંતાનની સાથે હું મારો કરાર સ્થાપન કરું છું; ૪ ને તમારી સાથેના હરેક સજીવ પ્રાણી સાથે, એટલે પક્ષી તથા ઢોર તથા પૃથ્વીનાં સર્વ જાનાવર, ને વહાણમાંથી નિકળેલાં સર્વ જાનાવર, તે સર્વની સાથે, હું [મારો કરાર સ્થાપન કરું છું]. ૫ અને તમારી સાથે હું મારો કરાર સ્થાપન કરું છું, કે જળપ્રલયના પ્રાણીથી સર્વ પ્રાણીનો નાશ ફરી નહિ થશે, ને પૃથ્વીનો નાશ કરવાને જળપ્રલય કદિ નહિ થશે. ૬ અને દેવે કહ્યું કે, મારી ને તમારી વચ્ચે, તથા તમારી સાથે જે હરેક સજીવ પ્રાણી છે તેની ને મારી વચ્ચે જે કરાર પેઠી દર પેઠીને માટે હું કરું છું તેનું ચિન્હ આ છે; ૭ એટલે મારું ધનુષ્ય હું વાદળમાં સુકું છું, ને તે મારી તથા પૃથ્વીની વચ્ચેના કરારનું ચિન્હ થશે. ૮ અને એમ થશે કે પૃથ્વી પર હું વાદળ લાવીશ, ત્યારે વાદળમાં તે ધનુષ્ય દેખાશે. ૯ અને મારી ને તમારી વચ્ચે, તથા સર્વ દેહધારી પ્રાણીની વચ્ચે મારો કરાર છે તે હું સંભારીશ, ને સર્વ સજીવ પ્રાણીનો નાશ કરવાને માટે ફરી પ્રાણીનો પ્રલય નહિ થશે. ૧૦ અને ધનુષ્ય વાદળમાં થશે, ને દેવ વચ્ચે તથા પૃથ્વીનાં સર્વ

પાછે પત્રી નજમે પોતાના બાપજી નાચાપણું દાંડ્યું; તેજી ભાંધ્યાં; ૧૩ અને લલ્લીમ તથા અનામીમ તથા ને તેઓનાં મ્હો કેરેલાં દર્તાં, ને તેઓએ પોતાના લલ્લીમ તથા નાકુંદીમ, ૧૪ તથા પાથરસીમ તથા નાકુંદી અથા) તથા મયી થયા.

શએ જે ક્યું દર્દ તે તેજી નવયું. ૧૫ અને તેજી કહ્યું કે,

કનાન આપિત દો;

તે પોતાના સાહબોને સાથ દાસનો દાસ થયો:

૧૬ વળી તેજી કહ્યું કે,

યદોવાદ, ચેમનો દેવ, તેને સ્તુતિ થાઓ;

ને કનાન ચેમનો દાસ થાઓ.

૧૭ ચાફેયને દેવ વધારો,

ને તે ચેમના મંડપમાં રહો;

ને કનાન તેને દાસ થાઓ.

૧૮ અને નુદ નળપ્રલય પછી સાદીત્રણું વર્ષ જીવ્યો.

૧૯ અને નુદના સર્વ દિવસ સાદીનવર્ષ વર્ષ દર્તાં; પછી તે મરી અથા.

૧૦ અને નુદના દીકરા; ચેમ, હામ, ને ચાફેય એઓની વશાવળી આ છે; ને નળપ્રલય પછી તેઓને દીકરા થયા.

૨ ચાફેયના દીકરા: ગોમેર તથા માગોઝ તથા માદાય તથા યાવાન તથા દુબાલ તથા ચેરોખ તથા નીરાસ. ૩ અને ગોમેરના દીકરા: આસ્કનાલ તથા રીકાય તથા તોખામીદા. ૪ અને યાવાનના દીકરા: એલીશાદ તથા તાસીશ, કિત્તીમ તથા દોદાનીમ. ૫ એઓની વિદેશીઓના ટાપુ, તેઓના દેશોમાં સૈ સૈની ભાષા પ્રમાણે, તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના લોકો પ્રમાણે, વનુઆયા હન.

૧૫ અને કનાનન પદલા પાકરાં સિદોના થયો, ને પછી હેય; ૧૬ વળી ચમસી તથા અમેરી તથા ગિર-મારી, ૧૭ તથા: દિબ્બી તથા આરકી તથા ફસીની, ૧૮ તથા આરવાદી તથા: સમારી તથા હમાથી; અને ત્યાર પછી કનાનીઓનાં કુટુંબોનો વિસ્તાર ફેલાયો. ૧૯ અને કનાનીઓનાં સીમ સીદોનથી ગેરાદ જતાં: ગાઝાદ લરી, ને સદોમ તથા અમેરાહ તથા આદ-માહ તથા સમેઝમ જતાં લારા લરી હતી. ૨૦ આ પ્રમાણે હામના દીકરા પોતપોતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે, તથા પોતપોતાનાં ભાષા પ્રમાણે, પોતપોતાના દેશોમાં તથા પોતપોતાના લોકોમાં છે.

૨૧ અને ચેમ જે હુમેરના સધળા પુત્રનો પૂર્વજ, અને જે ચાફેયનો વડો ભાઈ હતો; તેને પણ સંતાન થયાં. ૨૨ ચેમના દીકરા: એલામ તથા આશુર તથા આર્પાકશાદ તથા લુદ તથા અરામ હતા. ૨૩ અને અરામના દીકરા: ઉલ તથા દુલ તથા ગેયેર તથા મારા-હરા. ૨૪ અને આર્પાકશાદથી શેલાદ થયો, ને શેલા-દથી હુમેર થયો. ૨૫ અને હુમેરને બે દીકરા થયા: એકનું નામ પેલેઝ એટલે વિભાજ કેમકે તેના દહાડા-ઓમાં પૃથ્વીના વિભાજ થયા; ને તેના ભાઈનું નામ યોકાન દર્દ. ૨૬ અને યોકાનથી આલ્મોદાદ તથા ચેલેફ તથા હસામોવેય તથા ચેરાદ, ૨૭ તથા હેરોમ તથા ઉઝાલ તથા દિકલાહ, ૨૮ તથા એબાલ તથા અગીમાએલ તથા શબા. ૨૯ તથા એશીર તથા દલી-

એકામેદાનમાં આવીપહોંચ્યા; ને ત્યાં રહ્યા. ૨ અને તેઓએ એક બીજાને કહ્યું કે, ચાલો, આપણે છટા પાડીએ, ને તે સારી પેઠે પકવીએ. અને પત્થરને ઠેકાણે તેઓની પાસે છટા હતી, ને છાને ઠેકાણે ડામર હતો. ૪ અને તેઓએ કહ્યું કે, ચાલો, આપણે પોતાને સાડા એક શહેર બાંધીએ તથા, જેની ટોચ આકાશ સુધી પહોંચે, એવા યુરુજ બાંધીએ, એમ આપણે પોતાને સાડા નામ કરીએ, કે આખી પૃથ્વી પર આપણે વેરાઈ ન જઈએ. ૫ અને જે નગર તથા યુરુજ માણસોના દીકરાઓ બાંધતા હતા, તે જોવાને યહોવાહ ઉતર્યો. ૬ અને યહોવાહે કહ્યું કે, જુઓ, આ લોકો એક છે, ને તે સર્વની બાષા એક છે, ને તેઓએ આલું કરવા માંડ્યું છે, તો હવે જે કંઈ તેઓ કરવા ધારે તેમાં તેઓને અટકાવ નહિ થાય. ૭ ચાલો, આપણે ત્યાં ઉતરીએ, ને તેઓની બાષા ઉલટાવીએ, કે તેઓ એક બીજાની બોલી ન સમજે. ૮ એમ યહોવાહે તેઓને ત્યાંથી આખી પૃથ્વી પર વેરી નાખ્યા, ને તેઓએ નગર બાંધવાનું સુકી દીધું. ૯ એ સાડા તેનું નામ બાબેલ [એટલે ગુચવણ] પાડ્યું, કેમકે યહોવાહે ત્યાં આખી પૃથ્વીની બાષામાં ગુચવણ કરી નાખી; ને યહોવાહે તેઓને ત્યાંથી આખી પૃથ્વી પર વેરી નાખ્યા.

૧૦ શેમની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે; શેમ એકસો વર્ષનો હતો, ને જળપ્રલયને બે વર્ષ થયાં પછી તેને આર્પાકશાદ થયો; ૧૧ ને આર્પાકશાદનો જન્મ થયા પછી શેમ પાંચસે વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૨ અને આર્પાકશાદ પાંત્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને શેલાહ થયો; ૧૩ ને શેલાહનો જન્મ થયા પછી આર્પાકશાદ ચારસે ત્રણ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૪ અને શેલાહ ત્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને હેબેર થયો; ૧૫ ને હેબેરનો જન્મ થયા પછી શેલાહ ચારસે ત્રણ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૬ અને હેબેર ઐત્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને પેલેગ થયો; ૧૭ ને પેલેગનો જન્મ થયા પછી હેબેર ચારસે ત્રીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૮ અને પેલેગ ત્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને રેઇ થયો; ૧૯ ને રેઇનો જન્મ થયા પછી પેલેગ બસે નવ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૦ અને રેઇ બત્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને સરગ થયો; ૨૧ ને સરગનો જન્મ થયા પછી રેઇ બસે સાત વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૨ અને સરગ ત્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને નાહોર થયો; ૨૩ ને નાહોરનો જન્મ થયા પછી સરગ બસે વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૪ અને નાહોર એગબ્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને તેરાહ થયો; ૨૫ ને તેરાહનો જન્મ થયા પછી નાહોર એકસો એગબ્રીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૬ અને તેરાહ સિતેર વર્ષનો થયો, ને તેને ઇશ્રામ તથા નાહોર તથા હારાન થયા.

૨૭ હવે તેરાહની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે; તેરાહને ઇશ્રામ તથા નાહોર તથા હારાન થયા; ને હારાનથી લોટ થયો. ૨૮ અને હારાન પોતાના બાપ તેરાહની અગાઉ, પોતાના જન્મદેશમાં કાસદીઓના ઉર [નગર]માં મરી ગયો. ૨૯ અને ઇશ્રામે તથા નાહોરે બાયડીઓ કાઢી, ઇશ્રામની બાયડીનું નામ સારાય, ને નાહોરની બાયડીનું નામ મિલ્કાહ, જે હારાનની દીકરી હતી; તે હારાન તો મિલ્કાહ તથા ચિરકાહનો બાપ હતો. ૩૦ પણ સારાય વાંઝણી હતી, તેને કંઈ છાકરું ન હતું. ૩૧ અને તેરાહ પોતાના દીકરા ઇશ્રામને તથા પોતાના દીકરાને દીકરા લોટ, જે હારાનનો દીકરો તેને, તથા પોતાના દીકરા ઇશ્રામની બાયડી સારાયને, લઈને તેઓ સુઘાં કાસદીઓના ઉરમાંથી, કનાન દેશમાં જવાને નિકળ્યો; ને તેઓ હારાનમાં પહોંચીને ત્યાં રહ્યા. ૩૨ અને તેરાહના દહાડા બસે પાંચ વર્ષ થયાં, ને તેરાહ હારાનમાં મરી ગયો.

૧૨ અને યહોવાહે ઇશ્રામને કહ્યું કે, તું પોતાનો દેશ, તથા પોતાનાં સગાં, તથા પોતાના બાપનું ઘર સુકીને, જે દેશ હું તને દેખાડીશ, તેમાં જા. ૨ અને હું તારાથી એક મેદાની કેત્ત કરીશ, ને તને આશીર્વાદ દઈશ, ને તારું નામ મેદાની કરીશ, ને તું આશીર્વાદરૂપ થશે. ૩ અને જેઓ તને આશીર્વાદ દે છે, તેઓને હું આશીર્વાદ દઈશ, ને જેઓ તને શાપ દે છે તેઓને હું શાપ દઈશ; ને તારામાં પૃથ્વીનાં સર્વ કુટુંબ આશીર્વાદ પામશે. ૪ અને યહોવાહના કલા પ્રમાણે ઇશ્રામ નિકળ્યો, ને તેની સાથે લોટ ગયો; ને ઇશ્રામ હારાનથી નિકળ્યો; ત્યારે તે પંચોતેર વર્ષનો હતો. ૫ અને ઇશ્રામે પોતાની બાયડી સારાયને,

તથા પોતાના ભત્રીજા લોટને, તથા તેઓની સર્વ સંપત્તિ બેટકી તેઓએ મેળવી હતી, તથા જે માણસો તેમને હાશનમાં પ્રાપ્ત થયાં હતાં તેઓને સાથે લીધાં, ને તેઓ કનાન દેશમાં જવાને નિકળ્યાં, ને કનાન દેશમાં પહોંચ્યાં. ૧ અને ઇશ્રામ તે દેશમાં યહને શખેમની જગ્યામાં મોરેહના એલેન ખડ લગી ગયા. તે વખતે કનાનીઓ તે દેશમાં રહેતા હતા. ૨ અને યહોવાહે ઇશ્રામને દર્શન આપીને કહ્યું કે, હું તારા વંશને આ દેશ આપીશ, ને જે યહોવાહે તેને દર્શન આપ્યું હતું તેને સારૂ તેણે ત્યાં વેલી બાંધી. ૩ અને ત્યાંથી નિકળીને ભેથેલની પૂર્વજમ જે પર્વત છે ત્યાં તે ગયા. અને તેણે ત્યાં તપ્તુ માંથી, ત્યાંથી ભેથેલ પશ્ચિમે તથા આય પૂર્વે હતું, ને ત્યાં તેણે યહોવાહને સારૂ વેલી બાંધી, ને યહોવાહને નામે પ્રાર્થના કીધી. ૪ ત્યાર પછી ઇશ્રામ જતાં જતાં નેગેબની ગમ ગયા.

તથા તેની બાથડીને તથા તેની સર્વ સંપત્તિને માર્ગે વળાવી આપ્યા.

૧૩ અને ઇશ્રામ પોતાની સ્ત્રીને લઈને સર્વ માલમિલકત સુધ્ધાં મિસરમાંથી નેગેબ બાણી ગયો અને લોટ તેની સાથે ગયો. ૨ અને ઇશ્રામ ખાસે ઢોર તથા રૂપું તથા સોનું ધણું હોવાથી તે બહુ ધનવાન હતો. ૩ અને તે નેગેબથી આગળ ચાલતાં ભેથેલ ગયો, એટલે ભેથેલ તથા આયની વચ્ચે ન્યાં પહેલવહેલાં તેનો તંત્રુ હતો [ત્યાં ગધે]. ૪ અને જે ઢેકાણે તેણે પહેલાં વેલી બાંધી હતી, ત્યાં લગી તે ગયા; ને ત્યાં ઇશ્રામે યહોવાહને નામે પ્રાર્થના કીધી. ૫ અને ઇશ્રામની સાથે લોટ ચાલતો હતો, તેને પશુ ઘેટાં તથા ઢોર તથા તંત્રુ હતાં. ૬ અને તે દેશ એવો ક્ષણદ્રુપ ન હતો કે તેઓ ભેગા રહે, કેમકે તેઓની સંપત્તિ એટલી હતી, કે તેઓ એકઠા રહી ન શકે. ૭ અને ઇશ્રામના ગોવાળિયાઓ તથા લોટના ગોવાળિયાઓની વચ્ચે તકરાર થઈ, અને તે વખતે કનાની તથા પરિત્રી તે દેશમાં રહેતા. ૮ અને ઇશ્રામે લોટને કહ્યું કે, હવે મારી ને તારી વચ્ચે ને મારા તથા તારા ગોવાળિયાઓ વચ્ચે તકરાર ન થવી જોઈએ; કેમકે આપણે બાઠઓ છીએ. ૯ થું, તારી આગળ આખો દેશ નથી? તો મારાથી ટું જુદો થા; જે ટું ડાબી ગમ જયો, તો હું જમણી ગમ જમશ; ને જે ટું જમણી ગમ જયો, તો હું ડાબી ગમ જમશ. ૧૦ ત્યારે લોટ પોતાની આંખો જણી કરીને ચરહનનો આખો પ્રદેશ સોઝાર લગી જોયો કે તેમાં બધે પાણી પુષ્કળ છે; કેમકે યહોવાહે સહોમ તથા ગમેરાહનો નાથ કર્યો અગાઉ તે દેશ તો યહોવાહની વાડીના જેવો તથા મિસર દેશના જેવો હતો. ૧૧ ત્યારે લોટ પોતાને સારૂ ચરહનનો આખો પ્રદેશ પસંદ કર્યો, ને લોટ પૂર્વજમ ગયો; ને તેઓ એક બીજાથી જુદા થયા. ૧૨ ઇશ્રામ

૧૦ ત્યારે તે દેશમાં દુકાળ પડયો, અને દેશમાં દુકાળ ભારી હોવાથી ઇશ્રામ મિસરમાં રહેવા ગયો. ૧૧ અને એમ થયું કે, તે જતાં જતાં મિસર લગતજ પહોંચ્યો ત્યારે તેણે પોતાની બાથડી સારાયને કહ્યું કે, જો, હું જાણું છું કે તું જેવામાં સુંદર બાથડી છે; ૧૨ અને તેથી એમ થયો, કે મિસરીઓ તને જોઈને કહેશે કે, આ તેની બાથડી છે; ને તેઓ મને મારી નાખશે, પણ તને છવ્વની શખશે. ૧૩ તો હું તેની બિન છું, એમ તું કહેજે, એ માટે કે તારે લીધે મારું બહુ થયો, ને તારાથી મારો છવ્વ જાયશે. ૧૪ અને એમ થયું, કે ઇશ્રામ મિસરમાં પહોંચ્યો, ત્યારે મિસરીઓએ જોયું કે તે સ્ત્રી બહુ સુંદર છે. ૧૫ અને ફારૂનના સરદારોએ તેને જોઈને ફારૂનની આગળ તેનું વખાણ કીધું, ને તે સ્ત્રીને ફારૂનને ઘેર લઈ જવામાં આવી. ૧૬ અને તેણે તેણીને લીધે ઇશ્રામનું બહુ કીધું, ને તેને ઘેટાં તથા બળદો તથા ગધેડા તથા હારો તથા

મિસરમાં રહ્યા, કરતો ગયો.

ઇશ્રામને તેશનીને કહ્યું કે, આ તે મને શું કીધું છે? ને મને એમ કેમ ન કહ્યું કે તે મારી બાથડી છે? ૧૬ તે તો માટે એમ કહ્યું કે તે મારી બહેન છે? કે જેથી મે તેને મારી સી થવા સારૂ લીધી. દવે, જો, આ રીતે તારી બાથડી, તેને લઈ જા. ૧૭ અને ફારૂને પોતાનાં માણસોને તે સંબંધી આજ્ઞા કીધી, ને તેઓ તેને

ફટ તથા પાપી દતા. ૧૪ અને ઇશ્રામથી લોટ જુદો થયા પછી યહોવાહે ઇશ્રામને કહ્યું કે, હું પોતાની આંખો જણી કરીને તું ન્યાં છે ત્યાંથી ઉત્તર તથા દક્ષિણ તથા પૂર્વ તથા પશ્ચિમ બાણી જો. ૧૫ કેમકે જે દેશ ટું જુદો છે, તે બધો હું તને તથા તારા વંશને સહાને મારે આપીશ. ૧૬ અને હું તારો વંશ પૃથ્વીની

રત્નના જેટલા કરીશ; એવા કે જે કોઈ પૃથ્વીની
ગુળને ગણી શકે તે તારો વંશ પણ ગણાય. ૧૭ ઉઠ,
આ દેશની લંબાઈ તથા પહોળાઈની હદ સુધી ફર,
કેમકે તે હું તને આપીશ ૧૮ ત્યારે ઇશ્રામ પોતાનો
તંબુ પાડીને મામરેનાં એલેન જૂથો ને છેલ્લેનામાં છે
તેઓ તમે આવીને રહો, ને ત્યાં યહોવાહને સારૂ તેણે
એક વેદી બાંધી.

૧૪ અને 'શિનઆરનો રાજ આઝાફેલ, તથા
એલિાસારનો રાજ આયોષ, તથા એલામનો
રાજ કહોરલાઓમેર, તથા ગોઇમનો રાજ તિદાલ
એલોના દહાડાઓમાં એમ થયું કે, ૨ તેઓએ સહો-
મનો રાજ બેરા, તથા ગમેરાહનો રાજ બિરાં, તથા
આદમહનો રાજ શિનાય, તથા સમેઇમનો રાજ
શેમેબર, તથા બેલા (એટલે સોઆર) તેનો રાજ,
એઓની સાથે લડાઇ કીધી ૩ એ સર્વ સિહીમનું
નિચાણું, ને [હાલ] ખારો સમુદ્ર છે, તેમાં એકઠા
થયા ૪ એઓએ બાર વર્ષ કહોરલાઓમેરને તાબે
રહીને તેરમે વર્ષે દંગો કીધો. ૫ અને ચઉદમે વર્ષે
કહોરલાઓમેર તથા ને રાજઓ તેની સાથે હતા,
તેઓએ આવીને આશતરોષ-કારનાઇમ દેશના રશી-
ઓને, તથા હામ દેશના ઝુઝીઓને, તથા શાવેહ-
કિયેપાઇમ દેશના એમીઓને, ૬ ને હોરીઓ ને
પોતાના સેધર નામના પર્વતમાં રહેતા તેઓને, અરબ્ય
પાસેના એલપારાન લગી માર્ગના ગયા ૭ અને તેઓ
પાછા ફર્યા, ને એન-મિરપાટ (એટલે કાદેશ) આવ્યા;
ને અમાલેકીઓના આખા દેશને તથા હાસસોન-
તામારમાં રહેનારા અમેરીઓને પણ તેઓએ હરા-
વ્યા ૮ ત્યારે સહોમનો રાજ તથા ગમેરાહનો રાજ,
તથા આદમહનો રાજ, તથા સમેઇમનો રાજ, તથા
બેલા (એટલે સોઆર) તેનો રાજ, એઓ નિકળીને
સિહીમના નિચાણમાં તેમની સામા લડયા. ૯ એમ
એલામનો રાજ કહોરલાઓમેર, તથા ગોઇમનો રાજ
તિદાલ, તથા શિનઆરનો રાજ આઝાફેલ, તથા
એલિાસારનો રાજ આયોષ, એ આર રાજ બેલા પાંચ
રાજ સામા હતા ૧૦ અને સિહીમના નિચાણમાં
નફનના ખાડા બહુ હતા, ને સહોમ તથા ગમેરાહના
રાજ નાસીને તેમાં પડયા, ને ને બાકી રહ્યા, તેઓ
પહાડ ભણી મારી ગયા. ૧૧ અને તેઓ સહોમ તથા
ગમેરાહમાંની સર્વ સંપત્તિ તથા તેમની અંદરનો
બધો ખોરાક લઇને આવ્યા ગયા. ૧૨ અને ઇશ્રામનો

ભત્રીજે લોટ સહોમમાં રહેતો હતો, તેને પડીને
તથા તેની સર્વ સંપત્તિ લઇને તેઓ આવ્યા ગયા
૧૩ અને એક જગ્યા નાહો હતો, તેણે આવીને હિબરી
ઇશ્રામને ખબર આપી, કેમકે તે એરકોલ તથા
આનેરનો બાઇ આમેરીના મામરેનાં એલેન ઝાડ
પાસે રહેતો હતો, ને તેઓ ઇશ્રામની સાથે સ્પીલા
હતા. ૧૪ અને ઇશ્રામે પોતાના બાઇને પડી લઇ
ગયાનું સાંભળ્યું, ત્યારે પોતાના ધરમાં જન્મેલા ત્રણસે
અરાઢ કવાયત શિખેલા નોકરો લઇને તે દાન લગી
તેઓની પાછળ લાગ્યા. ૧૫ અને રાત્રે તેણે તેઓની
વિરુદ્ધ પોતાના ચાકરોની બે ટાળી કરીને તેઓને
હરાવ્યા, ને દમરકની ટાળી ગમના હોળાહ લગી તે
તેઓની પાછળ લાગ્યા ૧૬ અને તે સર્વ સંપત્તિ
પાછી લાવ્યા, ને પોતાના બાઇ લોટને, તથા તેની
સંપત્તિ તથા બાચકીઓને તથા લોકોને પણ પાછા
લાવ્યા. ૧૭ અને કહોરલાઓમેર તથા તેની સાથે ને
રાજ હતા, તેઓને હરાવીને તે પાછા આવતો હતો
ત્યારે તેને મળવા સારૂ સહોમનો રાજ, શાવેહના
નિચાણમાં, એટલે રાજના નિચાણમાં, આવ્યા
૧૮ અને શાલેમનો રાજ મેલ્ખીસેદેક રૌટલી તથા
દ્રાકસર લાગ્યા, ને તે પરાત્પર દેવનો યાજ્ઞ હતો
૧૯ અને તેણે તેને આશીર્વાદ આપીને કહ્યું કે, પરા-
ત્પર દેવ, ને આકાશ તથા પૃથ્વીનો ધણી, તેનાથી
ઇશ્રામ આશીર્વાદિત થાઓ ૨૦ અને પરાત્પર દેવ
નેણે તારા શત્રુઓને તારા હાથમાં સોંપ્યા છે, તેને
ધન્ય હો; ને ઇશ્રામે તેને સર્વમાંથી દશમે ભાગ
આપ્યો. ૨૧ અને સહોમના રાજએ ઇશ્રામને કહ્યું કે,
માણસો મને આપ, ને સંપત્તિ તું પોતે લે ૨૨ અને
ઇશ્રામે સહોમના રાજને કહ્યું કે, યહોવાહ પરાત્પર
દેવ, ને આકાશ તથા પૃથ્વીનો ધણી, તેની જમ મેં
પોતાનો હાથ ઉઘો કરીને સમ ખાધા છે, ૨૩ કે હું
સુતળી કે નેડાની વાધરી કે તારી કંઈ પણ વસ્તુ નહિ
લઇશ, રખે તું કહે કે ઇશ્રામ મારાથી ધનવાન થયો
છે; ૨૪ જુવાનોએ ને ખાધું છે તે વજર, ને ને માણસો
મારી સાથે આવ્યા, તેઓના ભાગ વજર હું કંઈ નહિ
લઇશ; એઓ, એટલે આનેર તથા એરકોલ તથા
મામરે, પોતપોતાનો ભાગ લે.

૧૫ એ વાતો પછી યહોવાહનો રાખ્દ દર્શનમાં
ઇશ્રામ પાસે આવ્યો ને કહ્યું કે, ઇશ્રામ,
તું ખી મા, હું તારી ઢાલ તથા તારું મહા મોટું પ્રતિદાન

હું, ને અને ઇશ્વાર જોઈશો; કે પ્રભુ યહોવાદે તું મને-
 હું આપીશ કેમકે હું નિઃસ્વાન આશ્વસ્ય બહુ છું, ને
 આ કમરેકનો અગ્નિએકર, મારા ધરને આલિંગ્ય થઈશ
 છે, એ અને ઇશ્વાર જોઈશો, જો, તે મને કંઈ સ્ત્રાના
 નથી આપ્યું, માટે, જુઓ, મારા ધરમાં જોઈશો જોઈશો
 [જુઓ] મારા વારસ છે ૪ અને જુઓ, યહોવાદેનો
 શબ્દ તેની પાસે આવ્યો, ને કહ્યું કે, એ તારો વારસ
 નહિ થશે, પણ તારા પોતાના પેઠાને એ થશે તેજ
 તારો વારસ થશે. ૫ અને તેણે તેને બહાર લઈ જઈને
 કહ્યું કે, હવે તું આકાશની ગમ જા, ને તું તારાઓ
 ગમી શકે, તે જાણ; ને તેણે તેને કહ્યું કે, તેજ તારા
 સ્ત્રાન થશે. ૬ અને તેણે યહોવાદ પર વિશ્વાસ કરીશો,
 અને એણે તે ન્યાયી પશુને જ્યારે તેના લાભમાં ગયું
 ૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, આ દેશ વન તરીકે તને
 આપવા આ કાશ્મીરનો ઉરમાંથી તને કાઢી લાવનાર
 તે હું યહોવાદ છું. ૮ અને તેણે કહ્યું, કે પ્રભુ યહોવાદ,
 હું એનો વારસો પામીશ, એ હું શાથી જાણું? ૯ અને
 તેણે તેને કહ્યું કે, ત્રણ વર્ષની વાઝડી, તથા ત્રણ વર્ષની
 બકરી, તથા ત્રણ વર્ષનો મેંટો તથા એક હોલુ ને કબુ-
 તરનું એક પીડુ મારે સારૂ છે. ૧૦ અને તેણે એ સર્વ
 લીધા, ને તેઓને વચમાંથી ચીરીને કકડા સામસામાં
 મુક્યા, પણ તેણે પશુઓને ચીરી નહિ. ૧૧ અને
 ત્યારે શિકારી પડ્યા તે મુઠ્ઠા ઉપર પડ્યા ત્યારે
 ઇશ્વારે તેઓને લઈ લીધેલા ૧૨ અને સર્વ આપ્યો
 હતો, ત્યારે ઇશ્વાર ભર લઈમાં પડ્યો, ને જુઓ,
 મોટા ભયકર અંધકાર તેના પર પડ્યો. ૧૩ અને તેણે
 ઇશ્વારને કહ્યું, તું ખવિન જાણ, કે તારો વંશ પરદેશ
 ભટકશે, ને ત્યાં લોકોની સેવા કરશે, ને તેઓ
 ચારેસ વર્ષ લગી તેઓને હું ખ દેશો. ૧૪ અને
 લોકોની સેવા તેઓ કરશે તેઓને ન્યાય પણ હું
 કરીશ, ને ત્યાર પછી તેઓ પાળી જ સપ્તિ લઈને
 નિજાશે. ૧૫ અને તું પોતાના બાપદાદાઓની પાસે
 શાન્તિએ જશે, ને તું વજા ધરેડો થયા પછી દગમે
 ૧૬ અને તેઓ ચોથી પેઢીમાં અહીં પાછા આવશે;
 કેમકે અગેરીઓના પાપને ધરો દબ્બ ભરાયો નથી
 ૧૭ અને એમ થયું, કે સર્વ આપ્યોના અધાર થયું,
 ત્યારે જુઓ, એક ધુમાળી સજી તથા બળની મશાલ
 કે એ કકડાઓની વચમાં થઈ ગઈ. ૧૮ તેજ દહાડે
 યહોવાદે ઇશ્વાર સાથે કરાર કરી, કે મિસરની નદીથી
 તે કાવ નામની મદા નદી લઈ આ દેશ મેં તારા

વંશને આપ્યો છે; ૧૯ એટલે કેનીઓનો તથા કનિઝી-
 ઓનો તથા કામોનીઓનો, ૨૦ તથા દિલીઓનો તથા
 પરિઝીઓનો તથા વડાઈઓનો, ૨૧ તથા અમેરીઓનો
 તથા કનાનીઓનો તથા ગિરનારીઓનો તથા ગબ્સી-
 ઓનો દેશ [આપ્યો છે]

૧૬ હવે ઇશ્વારની બાપડી સારાયને કંઈ ઇશ્વાર
 થયાં ન હતાં, ને તેની એક મિસરી દાસી
 હતી, તેનું નામ હાથાર હતું. ૨ અને સારાયે ઇશ્વારને
 કહ્યું, હવે જો, યહોવાદે મને જાણવાથી અટકાવી છે;
 માટે મારી દાસી પાસે જ, કદાપિ તેનાથી કંઈ ઇશ્વાર
 પામીશ; ને ઇશ્વારે સારાયનું કહ્યું, માન્યુ; ૩ અને
 ઇશ્વાર કનાન દેશમાં દસ વર્ષ રહ્યા પછી, ઇશ્વારની
 બાપડી સારાયે પોતાની હાથાર નામે દાસીને લઈને
 પોતાના વરજીશ્વારને બાપડી થવા આવી ૪ અને તે
 હાથારની પાસે ગયો, ને તે ગર્ભવતી થઈ; ને ત્યારે
 તેણીએ ભયુ કે હું ગર્ભવતી થઈ છું ત્યારે તેની
 દૃષ્ટિમાં તેની શેઠાણી તુચ્છ ગણાઈ ૫ અને સારાયે
 ઇશ્વારને કહ્યું, મારી દાસીને લાગે; મેં મારી દાસીને
 તારી સોંપ્યા આવી; ને ત્યારે તેણીએ પોતાને
 ગર્ભવતી થઈને જાણી ત્યારે તેની દૃષ્ટિમાં હું ઉચ્ચ-
 થઈ, મારી ને તારી વચ્ચે યહોવાદ ન્યાય કરો.
 ૬ પણ ઇશ્વારે સારાયને કહ્યું, જો, તારી દાસી તારા
 હાથમાં છે; ને તારી દૃષ્ટિમાં સારા લાગે તે તેને કર; ૭
 ને સારાયે તેને હું ખ લીધું, ત્યારે તે તેની પાસેથી
 નાહી ૮ અને અરથમાં શરને માં પાળીને ને ઝરે
 તે ઝરા પાસે યહોવાદના દૂતે તેને લીધી, ૯ અને તેણે
 કહ્યું કે, સારાયની દાસી હાથાર, તું ક્યાથી આવી, ને
 ક્યા ભય છે? ને તેણીએ કહ્યું કે, મારી શેઠાણી
 સારાયની પાસેથી હું નાસી જઈ છું ૧૦ અને યહોવાદ
 દના દૂતે તેને કહ્યું, તું પોતાની શેઠાણી પાસે પાછા
 જ, ને તેના હાથ તજે રહે; ૧૧ અને યહોવાદના દૂતે
 તેને કહ્યું, હું તારો વંશ પછો વધાવીશ, ને ન ગણાય
 એટલા મુખી તે વધશે. ૧૨ અને યહોવાદના દૂતે તેને
 કહ્યું કે, જો, તું ગર્ભવતી છે, ને તું ગર્ભને જાણશે ને તેનું
 નામ ઇશ્વારે પાડશે; કેમકે યહોવાદે તારું હું ખ
 સાબલ્યું છે. ૧૩ અને તે માણસો મધ્યે રાની ગર્ભમાં
 ગમે થશે; તેનો હાથ ટરેને ઉઠશે ને ટરેને હાથ
 તેને ઉઠશે થશે; ને પોતાના સર્વ બાઈઓ સાથે
 તે વાસે કરશે. ૧૪ અને યહોવાદ ને તે ૧૫ ત્યારે તારા
 કરતો હતો, તેનું નામ તેણે એલે-એલ એવું પાડ્યું.

કેમકે તેણીએ કહ્યું, 'જે અને જે છે તેના પર અહીં
આપુરી દિધે પડી થી? ૧૪ એ માટે તેણીનું નામ બેર-
વાહાઈ-નોંધ પડ્યું; જુઓ, તે કહેશ તથા બેરેલી
વચરમાં છે. ૧૫ અને હાજારને ઇજામથી એકાદીકરો
વધે, ને ઇજામે હાજારને પેટે ઘણેલા પોતાના દીકરાનું
નામ ઇશ્માએલ પાડ્યું; ૧૬ ને ઇજામથી હાજારને પેટે
ઇશ્માએલ જન્મે, ત્યારે ઇજામ ક્યારેથી વર્ષેના હતો.

૧૭ અને ઇજામ નવાણું વર્ષેના થયો, ત્યારે
યહોવાહે ઇજામને દર્શન આપ્યું, ને તેને
કહ્યું, સર્વસમય દેવ હું છું, તું મારી સમક્ષ આવ, ને
પરિપૂર્ણ થા ૨ અને હું મારો કરાર મારી તથા તારી
વચ્ચે કરીશ, ને તને ઘણેજ વધારીશ. ૩ અને ઇજામ
ઉધો પડ્યો, ને દેવ તેની સાથે બોલવાં કહ્યું, ૪ ને,
તારી સાથે મારો કરાર છે, ને તું ધણી દેશનિઓનો
બાપ થશે ૫ અને હવે પછી તારું નામ ઇજામ નહિ
કહેવાશે, પણ ઇજાહીમ એવું તારું નામ થશે; કેમકે
મેં તને ધણી દેશનિઓનો બાપ કર્યો છે ૬ અને હું
તને અતિશય સફળ કરીશ, ને તારાથી હું દેશનિતિ-
ઓને પેદા કરીશ, ને તારામાથી રાજાઓ ઉત્પન્ન થશે
૭ અને તારો દેવ તથા તારા પછીના તારા વંશનો દેવ
થવા સાર, હું મારો કરાર, સનાન કરાર તરીકે મારી
ને તારી વચ્ચે ને પેદા દરપેદા તારા પછીના તારા
વંશની વચ્ચે કરીશ ૮ ને દેશમાં, તું પ્રવાસ કરે છે,
એટલે આખો કાન દેશ તે હું તને ને તારા પછીના
તારા વંશને સદાનું વળત થવા સાર આપીશ; ને હું
તેઓનો દેવ થશ ૯ અને દેવે ઇજાહીમને કહ્યું કે, તું
તો મારો કરાર પાળ, એટલે તું તથા તારા પછી તારો
વંશ પેદા દરપેદા પાળો. ૧૦ મારી તથા તારી વચ્ચે, ને
તારા પછી તારા વંશ વચ્ચે, મારો જે કરાર તમારે
પાળવો, તે એજ, કે તમારામાંનો જે દરેક પુરુષ તેની
સુનત થવી ૧૧ અને તમારે તમારી આમડીની સુનત
કરાવવી, ને એ મારી તથા તમારી વચ્ચેના કરારની
નિશાની થશે. ૧૨ અને તમારામાંના દિવસના દરેક
જીવકાંઈ, એટલે તમારી પેદા દરપેદા દરેક નર બાળક
ને તમારા ધરમા જન્મે, હોય તેની, અથવા કોઈ
પરદેશી પાસેથી પૈસે વેચાતો લીધો હોય, કે જે
તમારા વંશનો ન હોય, તેની પણ સુનત કરવી. ૧૩ ને
તારા ઘરમાં જન્મેલા હોય તથા જે તારા પૈસાથી
વેચાતો લીધેલો હોય, તેની સુનત જરૂર કરવી; ને
મારા કરાર તમારા માંસમાં સનાતન કરાવે સાર

રહેશે. ૧૪ અને સુનત વચરનો પુરુષ જેની આમડીની
સુનત કરવામાં આવી નહિ હોય, તે માણસ પોતાના
કોકામાથી કપાઈ જશે; તેણે મારો કરાર તોડ્યો છે.

૧૫ પછી દેવે ઇજાહીમને કહ્યું કે, તારી બાપડીનું
નામ સારાય ન કહે, પણ સારાહ તેનું નામ થશે
૧૬ અને હું તેને આશીર્વાદ દઈશ, ને હું તને તેને પેટે
દીકરો આપીશ; હું અચિત તેને આશીર્વાદ દઈશ, ને
તે દેશનિઓની માતા થશે, ને તેનાથી દેશનિતિ-
ઓના રાજાઓ થશે. ૧૭ અને ઇજાહીમ ઉધો પડીને
હરથો, ને મનમાં બોલ્યો, જે સો વર્ષેના તેને થું દીકરો
થશે? ને તેનું વર્ષેની સારાહ તે જીજ્ઞાસે થું? ૧૮ અને
ઇજાહીમે દેવન કહ્યું કે, ઇશ્માએલ તારી સમગ્ર
જીવતા રહે તો બસ ૧૯ અને દેવે કહ્યું કે, તારી
બાપડી સારાહ અચિત તારે વારસે દીકરો જીજ્ઞાસે, ને
તું તેનું નામ ઇરહાક પાડશે ને તેની સાથે તેના
પછીના તેના વંશને માટે હું મારો કરાર સદાના કરાર
તરીકે કરીશ ૨૦ અને ઇશ્માએલ વિષે મેં તારું સંભળ્યું
છે; ને, મેં તેને આશીર્વાદ દીધો છે, ને હું તેને સફળ
કરીશ, ને તેને અતિ ઘણો વધારીશ; તે આર-રીખને
જન્મ દેશે, ને હું તેનાથી એક મોટી કોમ ઉત્પન્ન કરીશ
૨૧ પણ ઇરહાક જેને આવતા વર્ષેમા ઠરાવેલો વખતે
સારાહ તારે સાર જીજ્ઞાસે તેની સાથે હું મારો કરાર
સ્થાપીશ ૨૨ પછી દેવ ઇજાહીમની સાથે વાત પુરી
કરીને તેની પાસેથી ગયો. ૨૩ અને ઇજાહીમે પોતાના
દીકરા ઇશ્માએલને તથા પોતાના ઘરમા જે સર્વ
જન્મેલા, તથા પોતાને પૈસે જે સર્વ વેચાતા લીધેલા
એવા ઇજાહીમના ઘરના માણસોમાના દરેક નરને
લઇને, જેમ તેને દેવે કહ્યું હતું તેમ, તેજ દહાડે તેઓની
સુનત કરી. ૨૪ અને ઇજાહીમની સુનત થઈ, ત્યારે
તે નવાણું વર્ષેના હતો. ૨૫ અને તેના દીકરા ઇશ્મા-
એલની સુનત થઈ ત્યારે તે તેર વર્ષેના હતો. ૨૬ તે ને
તેજ દહાડે ઇજાહીમની તથા તેના દીકરા ઇશ્માએલની
સુનત થઈ ૨૭ અને તેના ઘરના માણસો જેઓ ઘરમાં
જન્મેલા તથા પરદેશીઓ પાસેથી પૈસે વેચાતા લીધેલા
તેઓની સુનત તેની સાથે થઈ

૧૮ અને જ્યારે વખતે તે તંબુના ગ્રાણમાં
બેઠો હતો ત્યારે યહોવાહે મામરેનાં એલિન
ગ્રાહની પાસે તેને દર્શન આપ્યું. ૨ અને તેણે આખો
ઉશ્કારીને બેઠું, ને જુઓ, ત્રણ પુરુષ તેની પાસે
બેસા હતા; ને તેમને બેઠને તે તેઓને મળવાને તંબુન

બારહામથી હોજો, ને પ્રજામ કયા, ૨ને કશું કે, મારા ધણી, બે તારી દહિયા દુ દવે કપા પાચ્યો દોહો, તો તું પોતાના દાસ પાસેથી જતો ન રીશ ૧ દવે થોડું પાણી લાવવા દે, ને તમે પત્ર કુઓ, ને ગ્રાહ વડે આશમ લો, ૧ને દુ થોડી રોટલી લાડ, ને તમે પોતાના મન ખુલ કરો, પછી તમે આગળ જાએ, કેમકે એજ વારતે તમે પોતાના દાસ પાસે આવ્યા છો, ને તેઓએ કહ્યું કે, જેમ તું બોલ્યો છે તેમ કર ૧ અને ઇશ્વારીય સારાદની પાસે તજુમા ઉતાવળે ગયો, ને કહ્યું, તજુ માપ મેંદા ઉતાવળે મસળ, ને રોટલી વેસાર કર ૭ અને ઇશ્વારીય, દોર દવા ત્યા દોડી ગયો, ને એક સાડ ને કુમળુ વાજરડું લાગીને નોકરને આપ્યું, ને તે વહેડે વહેડે તૈયાર કરવા મઠી ગયો ૮ અને તેને માખણ તથા દૂધ તથા જે વાજરડું તૈયાર કરું દહું તે લઇને તેઓની આગળ મુકા, ને તેઓએ ખાધું ૯ પછી તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારી આવડી સારાદ કયા છે? તેણે કહ્યું કે, બહો, તજુમા છે ૧૦ અને તે બોલ્યો, દુ ખચિત સમય આવ્યે તારી પાસે પાછો આવીશ, ને, બે, તારી આવડી સારાદને દોકરો થયો; ને તેની પછારે તજુનું બારણું દહું ત્યાથી સારાદે તે સાંભળ્યું ૧૧ દવે ઇશ્વારીય તથા સારાદ ધરડા દવા, ને તેઓને બધું વર થયા દવા, ને સારાદને સ્ત્રીની રીત પ્રમાણે ધવાનું બંધ થયું દહું ૧૨ અને સારાદ મનમાં દસીને બોલી, દુ ધરડી થઈ, ને મારો ધની પણ ધરડો છે, તે પછી શું મને દર્પ પ્રાર થાય? ૧૩ અને યદોવાદે ઇશ્વારીયને કહ્યું કે, સારાદ એ વાત કહેતા કેમ દસી, કે શું દુ મારા ધન પજુમા ખચિત દોકરા જીવીશ? ૧૪ યદોવાદેનું શું કડ અટક્યું છે! કારણેલા કાળમાં દુ તારી પાસે સમય પ્રમાણે પાછો આવીશ, ને સારાદને દોકરો થયો ૧૫ ત્યારે સારાદે નકાર કરીને કહ્યું કે, દુ તો દસી નથી, કેમકે તે બીડી પણ તે બોલવા, હા, તું ખચિત દસી

૧૧ અને તે પુરૂષ ત્યાથી ઉઠ્યા, ને તેઓએ સરો-મની જમ ભેગુ, ને ઇશ્વારીય તેઓને વળાવતા તેઓની સાથે ગયા ૧૨ અને યદોવાદે કહ્યું, જે દુ કરું તે શુ ઇશ્વારીયથી સારાદીય ૧૩ કેમકે ઇશ્વારીયથી ખચિત મોટી તથા સમય દેખાતી થશે, ને તેનાથી પુરૂષના સર્વ લોભો આપણાં જામશે ૧૪ કેમકે દુ તેને બહુ

હું, કે તે પોતાના દોકરાઓને તથા પોતા પછી મનાર પોતાના પરિવારને એવી આજ્ઞા આપશે, કે તેઓ ન્યાય તથા ન્યાયકરણ કરવાને યદોવાદને માર્ગ પાળે, એ માટે કે ઇશ્વારીય સંબંધી યદોવાદે જે કહ્યું છે, તે તેને આપે ૨૦ અને યદોવાદે કહ્યું કે, સરોમ તથા ગમોરાદનો જુમટો મોટો છે, ને તેઓના પાપ અપાર છે, ૨૧ મારે દુ દવે ઉતરીશ ને ભેષક કે જે બૂમ મને પહોંચી છે તે પ્રમાણે તેઓના સંધળા કામ થયા છે કે નહિ અને એમ નહિ હોય તો માત્રમ પડશે ૨૨ અને તે પુરૂષે ત્યાથી વળીને સરોમ બળી ગયા, પણ ઇશ્વારીય યદોવાદની આજ્ઞાનુકૂળ થઈ રહ્યો ૨૩ અને ઇશ્વારીય પાસે આવ્યો, ને બોલ્યો, શું તું દુષ્ટોની સાથે ન્યાયીઓના પણ નામ કરશે? ૨૪ કદાચ તે નગરમાં પચાસ ન્યાયી દશે, તો શું તું તેનો નાશ કરશે ને તેમાંના પચાસ ન્યાયીને લીધે તે જગ્યા નહિ બચાવે? ૨૫ એવી રીતે કરતુ તારાથી વેગળ થાઓ, એટલે દુષ્ટોની સાથે ન્યાયીઓના સહાર કરવા, અને એમ ન્યાયીઓને દુષ્ટોની બરાબર કરવા, એ તારાથી વેગળ થાઓ, આખી પૃથ્વીના ન્યાયાધીશ શું ન્યાય નહિ કરશે? ૨૬ અને યદોવાદે કહ્યું, જે પચાસ ન્યાયી સરોમ નગરમાં જડે, તો તેઓને સાડ દુ આખી જગ્યાને બચાવીશ ૨૭ અને ઇશ્વારીય ઉત્તર દહને બોલ્યા, બે, દવે દુ ધૂળ તથા રામ છા પ્રચુની આગળ બોલવાની દિગ્મત ધરું હું, ૨૮ કદાચ પચાસ ન્યાયીમાં પાંચ આઠા હોય, તો શું પાંચની જોડને લીધે તું તે નગરનો નાશ કરશે? ને તે બોલ્યો, બે મને ત્યા પીરતાળીસ જડે, તો દુ તેને નાશ નહિ કરીશ ૨૯ અને તેણે ફરી તેને કહ્યું, કદાચિત ત્યા આગળ જડે તો? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, આગળને લીધે પણ દુ એમ નહિ કરીશ ૩૦ અને તેણે કહ્યું કે, પ્રચુને રોપ ન ચડે, તો દુ ફરી બોલુ, કદાચિત ત્યા ત્રીસ જડે તો? તેણે કહ્યું, બે ત્યા ત્રીસ જડે, તોએ દુ એમ નહિ કરીશ ૩૧ અને તેણે કહ્યું કે, દવે બે, મેં પ્રચુની આગળ બોલવાની દિગ્મત ધરી છે, કદાચિત ત્યા ત્રીસ જડે તો? તેણે કહ્યું, ત્રીસને લીધે પણ દુ તેનો નાશ નહિ કરીશ ૩૨ અને તેણે કહ્યું પ્રચુને રોપ ન ચડે તો દુ ફરીથી એક વાર બોલુ કદાચિત ત્યા દસ જડે તો? તેણે કહ્યું કે, દસને લીધે પણ દુ તેનો નાશ નહિ કરીશ ૩૩ અને યદોવાદે ઇશ્વારીય મની સાથે વાત પુરી કરીને ચાલ્યો ગયો, ને ઇશ્વારીય પોતાને ત્યા પાછો ગયો.

૧૮ પછી સદોમમા સાગે એ બે દૂત આવ્યા, અને લોટ સદોમની ભાગ્યમા બેઠો હતો, ને લોટ તેઓને જોઇને મળવા ઉઠ્યો, ને પ્રણામ કર્યો અને તેણે કહ્યું, મારા સ્વામીઓ, જીઓ, હવે દુષા કરો ને વળીને તમારા દાસને ઘેર આવો, ને આખી રાત રહો, ને પોતાના પત્ર ધુઓ, ને મળસકે ઉઠીને પોતાને રસ્તે જાને અને તેઓએ કહ્યું, ના, પણ હમે આખી રાત રસ્તામા રહીશું અને તેણે તેઓને ખુબ આમ્રઠ કીધો, ત્યારે તેઓ વળીને તેને ત્યા ગયા ને તેના ઘરમા પેઠા અને તેણે તેઓને સાડ સોજન તૈયાર કીધું, ને બેઠારી રોટલી કીધી, ને તેઓએ ખાધું ૧૫ પરત તેઓના મુખા અગ્રાઉ નગરના માણસોએ, એટલે સદોમના માણસોએ, નાના મોટા, સુધળા લોકોએ બધેથી આવીને ઘરને ઘેરી લીધું ૧૬ અને લોટને દાક મારીને તેને કહ્યું, ને માણસો આજ રાત્રે તારી પાસે આવ્યા તેઓ ક્યા છે? તેઓને હમારી પાસે બહાર લાવ, કે હમે તેઓને જાણીએ ૧૭ અને લોટ બારણા આગળ તેઓની પાસે ગયો, ને પોતાની પાછળ બારણું બંધ કીધું, ૧૮ ને તેણે કહ્યું, મારા ભાઈઓ, દુષા કરી તમે એવું દુષ કામ ન કરશો ૧૯ હવે જીઓ, મારી બે દીકરીઓ છે, તેઓએ પુરપને ભણ્યો નથી, મરણ હોય તો હું તેઓને તમારી પાસે લાઉ, ને જે તમને સાડ લાગે, તે તેઓને કરો, પણ એ માણસોને કાઢ ન કરો, કેમકે તેઓ મારા છાપ રાના આશ્રય તમે આવ્યા છે ૨૦ અને તેઓએ કહ્યું, હટી જાઓ, પછી તેઓ બોલ્યા કે, આ માણસ હમારામા રહેવાને આવ્યો, ને હવે ન્યાયાધીશ થઈ બેઠો છે હવે તેઓના કરવા અમે તને વધારે દુષ દઈશું, ને તેઓએ તે માણસ પર, એટલે લોટ પર, ખુબ ધકાધકી કીધી, ને કમાડ ભાગવાને પાસે આવ્યા ૨૧ પણ પેલા પુરુષોએ પોતાના હાથ લાખા કરીને પોતાની પાસે ધરમા લોટને ખેંચી લીધો, ને બારણું બંધ કીધું ૨૨ અને ઘરના બારણા પાસે ને હતો, તે નાના મોટા સર્વને તેઓએ આધળા કીધા, માટે તેઓ બારણું શોધતા શોધતા યાત્રી ગયા ૨૩ અને તે માણસોએ લોટને કહ્યું કે, અહીં તારા બીના કોઈ છે? તારા જમાઈને, તથા તારા દીકરાઓને, તથા નગરમા ને મૂર્વ તારા હોય તેઓને, આ જગ્યામાથી કાઢ, ૨૪ કેમકે, અમે આ જગ્યાનો નાશ કરીશું, કારણ કે તેઓનો બુમાટો યહોવાહની આગળ મોટો થયો

છે, ને તેનો નાશ કરવાને યહોવાહે અમને મોકલ્યા છે ૨૫ અને લોટ નિકળ્યા, ને તેની દીકરીઓને પરણનારા તેના જમાઈઓને બોલાવીને કહ્યું, ઉઠો, આ જગ્યા માંથી નિકળી જાઓ, કેમકે યહોવાહ આ નગરનો નાશ કરશે પણ તે કહ્યું કરતો હોય એમ તેના જમાઈઓને લાગ્યું ૨૬ અને મળસકે દૂતોએ લોટને તારીફ કરીને કહ્યું, ઉઠ, તારી બાયડીને તથા તારી બે દીકરીઓ ને અહીં છે તેઓને સાથે લે, રખે નગરની બુઝાઈથી તારો નાશ થાય ૨૭ પણ તે વિચલ કરતો હતો ત્યારે, યહોવાહ તેના પર દુષાણુ હતો માટે, તે પુરુષોએ તેનો હાથ તથા તેની બાયડીના હાથ તથા તેની બે દીકરીઓના હાથ પકડ્યા, ને તેઓએ તેને કાઢીને નગરની બહાર પહોંચાડ્યો ૨૮ અને એમ થયું કે તેઓ તેમને બહાર લાવ્યા પછી [યહોવાહે] તેને કહ્યું તું પોતાનો જીવ લઈને નાસી જ, તારી પત્નિ પડે ના જાતો, ને નિયાણુમા કોઈ ઠેકાણે ન રહેતો, તારો નાશ ન થાય માટે પહાડ પર નાસી જા ૨૯ અને લોટ તેઓને કહ્યું, આ મારા સ્વામી, એમ તો નહિ, ૩૦ હવે, જો, તારો દાસ તારી દૃષ્ટિમા દુષા પામ્યો છે, ને તારી દુષા ને મારો જીવ બચાવવામા તે મારા પર કરી છે, તે મોટી છે, પણ હું પહાડ પર નાસી જઈ શકતો નથી, રખે મારા પર સકટ આવી પડે, ને હું મરી જઈ ૩૧ હવે, જો, આ નગર પાસે છે માટે ત્યા નાસી જવાનું સહેલ છે, ને તે નાનું છે, ત્યા મને નાસી જવા દે, (તું તે નાનું નથી?) તો મારો જીવ બચશે ૩૨ અને તેણે તેને કહ્યું કે, જો, આ વાત વિશે પણ મેં તારા સામક્ષ્ય છે, ને નગર વિષે તું બોલ્યો છે, તેનો નાશ હું નહિ કરીશ, ૩૩ તું ઉતાવળે ત્યા નાસી જ, કેમકે તારા ત્યા પહોંચ્યા સુધી હું કંઈ કરી શકતો નથી, એ માટે તે નગરનું નામ સોઆર પાડ્યું ૩૪ લોટ સોઆરમા પેઠો ત્યારે પૃથ્વી પર સૂર્ય ઉગ્યો હતો ૩૫ ત્યારે યહોવાહે સદોમ તથા ગમેરાહ પર ગંધક તથા આગ યહોવાહ પાસેથી આકાશમાથી વરસાવ્યા ૩૬ અને તેણે તે નગરનો તથા આખા નિયાણુનો તથા નગરમા સર્વ રહેનારાનો તથા ભૂમિ પર ઉગેલાનો નાશ કીધો ૩૭ પણ તેની બાયડીએ તેની પછવાડેથી પાછળ જોયું, ને તે ખારનો ચાલ્યો થઈ ગયું ૩૮ અને ઇબ્રાહીમ મોટી સવારે ઉઠ્યો ને ન્યા યહોવાહની આગળ ઉભો રહ્યો હતો ત્યા ગયો, ૩૯ ને તેણે સદોમ તથા ગમેરાહની ભૂમિ તથા આખા

દવે તારો/દીકરો, તારો એકનોએક દીકરો, ઇસ્લાહ, નેના પર તું પ્રીતિ કરે છે, તેને લઇને મોટીયાહ દેશમાં આવ્યો ન, ને ત્યાં ને પવેતો દુ તને બનાવીશ તેઓ-મના એક પર તું તેનું દહનીયાપણુ કર. ૩ અને ઇબ્રાહીમ મોટી સગરે ઉઠ્યો, ને ગધેડા પર યન બાબુ, ને પોતાના જીવાનેમાથી બેને તથા પોતાના દીકરા ઇસ્હાકને, પોતાની સાથે લીધા; ને તેણે દહનીયાપણુને સાર લાકડા ચીધો, ને તે ઉઠ્યો, ને દેવે તેને ને જમ્યા દેખાડી હતી ત્યાં ગયા. ૪ ત્યારે ત્યાંને દહાડે ઇબ્રાહીમે પોતાની આબો ઉચી કરી વેગળેથી તે જમ્યા દીડી. ૫ અને ઇબ્રાહીમે પોતાના જીવાનેને કહ્યું કે, તમ્બે અહીં ગયેલા પાસ રહો, નં દુ તથા છેલ્લે પહે જમ્યે, ને જનન કરીને તમારી પાસે પાઝ આવીશ. ૬ અને ઇબ્રાહીમે દહનીયાપણુના લાકડા પોતાના દીકરા, ઇસ્હાક પર મુક્યા, ને તેણે પોતાના દાપમા અગ્નિ તથા છરો લીધા, ને તે બન્ને સાથે ગયા. ૭ અને ઇસ્હાકે પોતાના બાપ ઇબ્રાહીમને કહ્યું, મારા બાપ, ને તનું કહ્યું, મારા દીકરા, દુ આ રહો, ને તેણે કહ્યું, એ, અગ્નિ તથા લાકડા તો છે, પણ દહનીયાપણુને સાર પેદુ ક્યા છે? ૮ અને ઇબ્રાહીમે કહ્યું, મારા દીકરા, દહનીયાપણુને વારતે દેવ પોતાને સાર પેદુ મેળવશે;

વાર હાંક/મારીને કહ્યું કે, ૧૧ યહોવાહ કહે છે, મે પોતાના સમ બાધા છે, કે તે એ કામ કીધું છે, ને તારા દીકરાને, તારા એકનોએક દીકરાને, પાછા રાખ્યો નથી, ૧૭ તે માટે ખચિત હું તને આશીર્વાદ પર આવીવાદ દઇશ, ને આકારના તારાજેટલાં તમાર સમુદ્રના કાંઠાની રેલી જેટલાં તારાં સત્તાન વધારીશન વધારીશ, ને તારા સંતાન તેમના યતુઓની ભાગળ કબજામાં થશે ૧૮ અને તારા બીજામાં પુત્રીના સર્વ લોક આશીર્વાદ પામશે; કેમકે તે મારું કહ્યું માન્યુ છે ૧૯ અને ઇબ્રાહીમ પોતાના જીવાને પાસે પાછો આવ્યો, ને તેઓ ઉઠીને બેરશેબા લગી સાથે આવ્યા, ને ઇબ્રાહીમ બેરશેબામાં રહ્યો.

૨૦ અને એ વાતે પછી એમ થયું, કે ઇબ્રાહીમને ખબર મળી કે, બે, મિક્કાહ પણ તારા ભાઇ નાહોરથી દીકરા જણી છે. ૨૧ એટલે તેનો વડો દીકરો ઉસ, ને તેનો ભાઈ બુઝ, ને કમુએલ ને અશમનો બાપ, ૨૨ ને કેસેદ તથા હુઝો તથા પિલ્લાશ તથા પિલ્લાફ તથા બધુએવ ૨૩ અને બધુએવથી રિજકાહ થઈ. એ આઠ ઇબ્રાહીમના ભાઈ નાહોરથી મિક્કાહને પેટે જનમ્યા. ૨૪ અને તેની દાસી જેનું નામ રહમાહ હતું તેથી પણ રેબાહ તથા ગાદામ તથા તાહાશ તથા

સાથે વાતચિત્ત કરીને કહ્યું કે, હું મારી આગળથી મારી મરેલીને ફાટું, એવી જોતમારી મરજી હોય, તો માંડ સાંભળો; ને મારે સાંસર સોદારના દીકરા એકોનની વિનંતી કરો, કે માખપેલાહની ગુફા જે તેને કબજે છે; અને જે તેના ખેતરની હદ પર છે; તે પુરી કિમ્મતે તમારા મધ્યે કબજેને સાંસર મારે સ્વાધીન કરે. ૧૦ અને એકોન હેયના દીકરાઓ મધ્યે બેઠેલા હોય; ને પોતાના નગરની ભાગજમાં પેસનારા જે સર્વ હેયના દીકરા તેઓના સાંભળતાં એકોન દીતીએ ઇજ્જાદીમને ઉત્તર આપીને કહ્યું; ૧૧ મારા સાહેબ, એમ નહિ, માંડ સાંભળ, ખેતર હું તને આપું છું, ને ને ગુફા તેમાં છે તે પછી હું તને આપું છું; મારા લોકના દીકરાઓના હેયતાં, તે હું તને આપું છું; તારી મરેલીને ફાટજે. ૧૨ અને દેશના લોકની આગળ ઇજ્જાદીમે પ્રજામ કહી ૧૩ અને તેણે તે દેશના લોકોના સાંભળતાં એકોનને કહ્યું, જે તારી મરજી હોય તો કૃપા કરી માંડ સાંભળ, તે ખેતરને સાંસર હું તને કિમ્મત આપીશ, તે મારી પાસેથી લે, તો ત્યાં હું મારી મરેલીને ફાટું. ૧૪ અને એકોને ઇજ્જાદીમને ઉત્તર આપીને કહ્યું, ૧૫ મારા સાહેબ, માંડ સાંભળ, ચારસે શેકેલ રૂપાની જમીન તે મારી ને તારી વચ્ચે શા લેખામાં? માટે તારી મરેલીને ફાટજે. ૧૬ અને ઇજ્જાદીમે એકોનનું સાંભળ્યું. ને જટલું તેણે હેયના દીકરાઓના સાંભળતા કહ્યું હવે, તેટલું એટલે વેપારીઓમાં ચલણી ચારસે શેકેલ રૂપું ઇજ્જાદીમે તોળીને એકોનને આપ્યું. ૧૭ અને માખપેલાહમાં મામરેની આગળ એકોનનું જે ખેતર તથા તેમાં જે ગુફા તથા ખેતરની ચારે ગમતી હદની અંદર જે સર્વ ગ્રાહો તે, ૧૮ તેના નગરની ભાગજમાં સર્વ જનારાની આગળ હેયના દીકરાઓના હેયતાં ઇજ્જાદીમને વતનને સાંસર પાવવામાં આવ્યાં ૧૯ અને તે પછી ઇજ્જાદીમે કનાન દેશનું મામરે જે હેયોન છે, તેની આગળ, માખપેલાહના ખેતરની ગુફામાં પોતાની બાયડી સારાહને ફાંટી. ૨૦ અને હેયના દીકરાઓએ ઇજ્જાદીમને, કબરસ્થાનને માટે, તે ખેતરને તથા તેમાંની ગુફાને કબજે નક્કી કરી આપ્યો

૨૪ અને ઇજ્જાદીમ ધરડો ને બહુ વર્ષના થયો હતો, ને યહોવાહે ઇજ્જાદીમને સર્વ વાતે આશીર્વાદ આપ્યો હતો. ૨ અને ઇજ્જાદીમે પોતાના ધરડો જીવો ચાકર, જે તેના સર્વસ્વનો કારભારી હતો, તેને કહ્યું; કૃપા કરી મારી નજી તમે તારો હાથ મુક.

૩ અને યહોવાહ જે આકારનો તથા પૃથ્વીનો દેવ છે, તેના હું તને સોજન હજી હું કે કનાનીઓ, જેઓમાં હું રહું છું; તેઓની દીકરીઓમાંથી મારા દીકરાને સાંસર જે બાયડી લગજ નહિ ૪ પણ મારા દેશમાં મારા કુટુંબીઓ પાસે તું જાજે, ને મારા દીકરા ઇસ્હાકને સાંસર બાયડી લાવજે ૫ ત્યારે ચાકરે તેને કહ્યું, કદાપિ તે સ્ત્રી મારી સાથે આ દેશમાં આવવા રાજી ન હોય, તો બ્યાંથી તું આવ્યો છે તે દેશમાં તારા દીકરાને હું પાછો લઇ જઈ કે કેમ? ૬ ત્યારે ઇજ્જાદીમે તેને કહ્યું, ખજરદાર, તું મારા દીકરાને ત્યાં પાછો લઇ ન જતો. ૭ આકારનો દેવ યહોવાહ, જે મારા બાપના ધરમાંથી ને મારી જન્મભૂમિમાંથી મને કાઢી લાવ્યો, ને જે મારી સાથે બોલ્યો, તે જોઈ સમ ખાધને મને કહ્યું કે, આ દેશ હું તારાં સંતાનને આપીશ, તે તેનો ફૂલ તારી આગળ મોકલશે; ને ત્યાંથી તું મારા દીકરાને સાંસર બાયડી લાવજે ૮ અને જે સ્ત્રી તારી સાથે આવવાને રાજી ન હોય, તો તું મારા આ સમથી મુક્ત થશે, કેવળ મારા દીકરાને તું ત્યાં પાછો ન લઇ જતો ૯ અને ચાકરે પોતાના ધણી ઇજ્જાદીમની નજી તમે હાથ મુક્યો, ને તે વાત વિષે સમ ખાધો. ૧૦ અને તે ચાકર તેના ધણીનાં હોટામાંથી દસ હજી લઇને નિકળ્યો; કેમકે તેના ધણીની સર્વ સંપત્તિ તેના હાથમાં હતી; ને તે હજી, ને અરામ-નાહરામના નાહોરના શહેરમાં ગયો ૧૧ અને સાંભરે સ્ત્રીઓ પાણી ભરવાને જાય છે, તે વેળા તેણે નગર બહાર કુના આગળ ઉટાને બેસાજાં ૧૨ અને તેણે કહ્યું, ઓ યહોવાહ, મારા ધણી ઇજ્જાદીમના દેવ, હું તારી વિનંતી કરું છું કે, આજે માંડ કામ સફળ કર, ને મારા ધણી ઇજ્જાદીમ પર દયા કર. ૧૩ જે, હું પાણીના ગ્રા પાસે ઉભો છું, ને નગરમાં માણસોની દીકરીઓ પાણી ભરવાને બહાર આવશે, ૧૪ ત્યારે એમ યવા દે કે જે કન્યાને હું કહું કે, કૃપા કરીને તારી ગાંઠ ઉતાર કે હું પીઉં; ને તે કહે, પી, ને તારા ઉટાને પછી હું પાછરા, તેજ તારા દાસ ઇસ્હાકને સાંસર તારાથી કરાવાએલી કન્યા હોય, ને તેથી હું જાણીશ કે તે મારા ધણી પર દયા કરી છે. ૧૫ અને તે જાણી રહ્યા અગાઉ એમ થયું કે, જુઓ, રિબકાહ, જે ઇજ્જાદીમના બાપ નાહોરની બાયડી મિહકાહના દીકરા બેથુએલથી પંચેલી, તે આંધ્ર પર ગાંઠ લઇને બહારે આવી. ૧૬ હવે તે તરણી સુંદર કાંતિની કુમારિકા હતી, તેને કાંધ પુરૂષે

બધી ન દી તે ઝરા પાસે ઉતરીને પોતાની આગેર
બીને ઉપર આવી ૧૦ અને ચાકર તેને મળવાને
દોષો, ને કહ્યું કે, વારી આગેરમાથી ચોક્કું પાડી કૂપા
કરીને મને પીવા કે ૧૮ તેણે કહ્યું કે, પીઓ, મારા
સાદેળ, ને ઉતાવળ કરીને પોતાની આગેર હાથ પર
ઉતારીને તેને પાણી ૧૯ અને તેને પાછ રહ્યા પછી
તેણીએ કહ્યું, તારા ઉટા પછુ પી રહે ત્યાં મુખી હું
તેમને સાર પાડી ભરીયા ૨૦ અને તેણે ઉતાવળ
કરીને પોતાની આગેર દવાડામા ખાવી કીધી, ને
ફરીથી ભરાવને કુવા બચી દોડી, ને તેણે તેના સર્વ
ઉટાને સાર ભરું ૨૧ અને તે માણસે તેને તાકીને જોય,
ને યદોવાદે મારી મુસાફરી સફળ કીધી છે કે નહિ,
એ બનવાને તે છાનો રચો ૨૨ અને એમ યથુ કે ઉટા
પી રયા, ત્યારે તે માણસે અડધા તોલાની સોનાની
એક વાળી ને તેના દાખને સાર દસ તોલા સોનાની
બે બંજરી કાઢી ૨૩ અને તેણે કહ્યું, હું કોણની દીકરી
છું, તે કૂપા કરી મને કહે, હું તારા બાપના ધરમા
અમારે ઉતરવાની જગ્યા છે ૨૪ તેણે કહ્યું કે, બિલકા

ચારો આપ્યા, ને તેને તથા તેના સાથીઓને ધન
ધોવાનું પાડી આપ્યું ૨૫ અને તેની આગળ ખાવાનું
પિરસ્થુ, પરતુ તેણે કહ્યું કે, હું મારી વાત કહ્યા પહેલાં
નહિ ખાઉં, ને તેણે કહ્યું, બાવ ૨૬ અને તેણે કહ્યું
કે, હું ઇમાદીમનો ચાકર છું ૨૭ અને યદોવાદે મારા
ધણીને બહુ આશીર્વાદ દીધો છે, ને તે મેટિા યથો છે,
ને તેણે તેને ઘેટા તથા ઢોરો તથા રૂપું તથા સોનું તથા
દાસો તથા દાસીઓ તથા ઉટા તથા ગધેડા આપ્યા
છે ૨૮ અને સારાદ મારા ધણીની બાયરી પોતાના
ધડપણમા મારા ધણીના પેટને દીકરા જાડી, ને તેની
પાસે જે છે તે બધું તેણે તેને આપ્યું છે ૨૯ અને
મારા ધણીએ મને સમ આપીને કહ્યું કે, જે કનાની-
ઓનાં દેરામા હું રહું છું તેઓની દીકરીઓમાથી મારા
દીકરાને સાર હું બાયરી ન લેતો ૩૦ પણ મારા
બાપને ઘેર તથા મારા કુટુંબીની પાસે હું જાઉં, ને
મારા દીકરાને સાર બાવળ લાવજે ૩૧ અને મેં મારા
ધણીને કહ્યું, કદાપિ બાવળ મારી સામે ન આવે તો ૩૨
૩૦ અને તેણે મને કહ્યું કે યદોવાદ જેની સમુખ હું

તેણે કહ્યું, નાહોરના દીકરો બધાએ જ નિહકાઢને પેટે
જન્મ્યો, તેની; ને મેં તેના નાકમાં પાણી ને તેના બને
હાંથમાં બંધાયાથી ૪૮ અને મેં માથું નમાવીને યહો-
વાદનું બજન કીધું; ને મારા ધણી ઇબ્રાહીમના કેવ
યહોવાહ ને તેના દીકરાને સાથે મારા ધણીના બાકની
દીકરી લેવાને મને પાધરે માર્ગે લાગ્યો હતો તેની
મેં સ્મૃતિ કીધી ૪૯ અને હવે જો તમે મારા ધણીની
સાથે કૃપાથી તથા સાચાઈથી વર્તવાના હો તો મને
કહો, ને જો નહિ, તો મને કહો, કે હું જમણી કે ડાબી
ગમ કરું ૫૦ પછી લાગાને તથા બધાએ જો ઉત્તર દધને
કહ્યું કે, એ વાત યહોવાદથી નિકળી છે, અમે તને ભુંડું
કે ભડું કહી નથી શકતા ૫૧ જો, રિબકાહ તારી
આજળ છે, તેને લઈને જ, ને યહોવાહના કલા પ્રમાણે
તે તારા ધણીના દીકરાની બાકની ધાય ૫૨ અને એમ
થયું કે ઇબ્રાહીમના દાસે તેઓની વાત સાંભળી, ત્યારે
તેણે ભૂમિ લગી નીચા વળીને યહોવાહનું બજન કીધું
૫૩ અને તે દાસે રૂપાના તથા સોનાના હાગીના તથા
લુખડાં કાઢીને રિબકાહને આપ્યાં અને તેણે તેના
બાકને તથા તેની માને પણ કિમતી જાણસો આપી
૫૪ અને તેણે ને તેની સાથે ને માણસ હતા તેઓએ
આપ્યું પીધું, ને તેઓ આખી રાત ત્યાં રહ્યા, ને તેઓ
સવારે ઉઠ્યા ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મને મારા ધણીને
ત્યાં જવાને વિદાય કરો ૫૫ અને તેણીના બાકએ
તથા માએ કહ્યું, કન્યાને અમારી સાથે થોડા દિવસ
ઓછામાં ઓછા દસેક દિવસ રહેવા દે, ત્યાર પછી તે
આવશે ૫૬ પણ તેણે તેઓને કહ્યું, યહોવાહે મારો
માર્ગ સંકળ કીધો છે, માટે તમે મને રોકશો મા, મને
વિદાય કરો કે હું મારા ધણી પાસે જઈ ૫૭ અને
તેઓએ કહ્યું, અમે કન્યાને બાલાવીને મ્હોરેમ્હોર
પુછીએ ૫૮ અને તેઓએ રિબકાહને બોલાવીને તેને
પુછ્યું કે, શું તું આ માણસ સાથે જશે? ને તેણે કહ્યું
કે, હું જમણા ૫૯ અને તેઓએ પોતાની બિન રિબકા-
હને તથા તેની હાથને તથા ઇબ્રાહીમના દાસને તથા
તેના માણસોને વિદાય કીધાં. ૬૦ અને તેઓએ
રિબકાહને આશીર્વાદ દધને કહ્યું કે, અમારી બિન, તું
કોડોની મા થશે, ને તારાં સતાન પોતાના વેરીઓની
બાંધણ કળજે કરો ૬૧ અને રિબકાહ તથા તેની
દાસીઓ જીડીને ઉટા પર બેઠી, ને તે માણસની પછ-
વાટે આવી; એમ ચાકર રિબકાહને લઈને પોતાને
માર્ગે ચાલ્યો ગયો ૬૨ અને ઇસ્રાહ બેર-લાહાય-

રોમને માર્ગે ચાલતો આવ્યો; કેમકે તેને જોય દેશમાં
રહેતો હતો ૬૩ અને ઇસ્રાહ સાંજે મનન કરવા સાથે
બેતરમાં ગયો, ને તેણે પોતાની આંખો ઉઘી કરીને
જેયું, તો જુઓ, ઉટા આવતા હતાં ૬૪ અને રિબકાહ
આંખો ઉઘી કરીને ઇસ્રાહને જોયો; ત્યારે તે ઉટ
પરથી ઉતરી પડી. ૬૫ અને તેણે ચાકરને પુછ્યું કે,
આપણને મળવાને આ કાણ બેતરમાં આવે છે? ને
ચાકરે કહ્યું કે, તે મારો ધણી છે; ને તેણે પોતાનો
બુરખો લઈને ઓઢયો ૬૬ અને દાસે ને કહ્યું હવે તે
સર્વ તેણે ઇસ્રાહને કહી સમજાવ્યું ૬૭ અને ઇસ્રાહ
તેણીને પોતાની મા સારાહના તથા લાગ્યો, ને તેણે
રિબકાહને લીધી, ને તે તેની બાકથી થઈ; ને તેણે તે
પર પ્રીતિ કીધી; ને ઇસ્રાહ પોતાની માના મરણ
પછી દિવાસો પામ્યો

૨૫ અને ઇબ્રાહીમે ફરી બાકી કીધી, કે જેનું
નામ કટ્ટરાહ હતું. ૨ અને તેને તેણીને પેટે
ઝિબ્રાન તથા યોફરોન તથા મદાન તથા મિધાન તથા
યિસ્લાહ તથા શૂઆહ, એ દીકરા થયા ૩ અને
યોફરોનથી રાબા તથા દદાન થયા, ને આશૂરીમ તથા
લટ્ટીમ તથા લઉમીમ એ દદાનના દીકરા હતા; ૪ ને
એફ્રાહ તથા એફેર તથા હનોખ તથા અબીહા તથા
એહાઆહ એ મિધાનના દીકરા; એ સર્વ કટ્ટરાહના
ફજન હતા. ૫ અને ઇબ્રાહીમે પોતાનું ને સર્વ હતું
તે ઇસ્રાહને આપ્યું ૬ પણ ઇબ્રાહીમની ઉપપત્નીના
દીકરાઓને ઇબ્રાહીમે કંઈ બક્ષીસો આપીને તેઓને
પોતાની હયાતીમાં પોતાના દીકરા ઇસ્રાહ પાસેથી
પૂર્વ ગુમના દેશમાં મોકલી દીધા ૭ અને ઇબ્રાહીમે
ને આયુધ્ય બેઠાવ્યું તેનાં વર્ષ એક સો પચોતેર વર્ષ
હતા ૮ ત્યાર પછી ઇબ્રાહીમે પ્રાણ મુક્યો, અને ધરડો
તથા પાછી વચને ધઈને તે બહુ ધરપણમાં મરણ
પામ્યો; ને તે પોતાના પૂર્વજોની સાથે મળી ગયો
૯ અને તેના દીકરા ઇસ્રાહ કે તથા ઇશ્માએલે માખ્પે-
લાહની ગુફામાં, એટલે મામરેની સામે સોહાર
હીત્તીના દીકરા એફોનના બેતરમાં, તેને દાટયો
૧૦ હેયના દીકરાઓ પાસેથી ને બેતર ઇબ્રાહીમે વેચાતું
લીધું હતું, તેમાં ઇબ્રાહીમ તથા તેની બાકથી સારાહ
દટાયાં. ૧૧ અને એમ થયું કે ઇબ્રાહીમના મુઆ પછી
તેના દીકરા ઇસ્રાહને દેવે આશીર્વાદ દીધો, ને ઇસ્રાહ
બેર-લાહાય-રોધ પાસે રહ્યો

૧૨ હવે ઇબ્રાહીમનો દીકરો ઇશ્માએલ ને સારાહની

દાસી દાસાર મિસરીને પેટે ઇઝ્રાલીમથી જન્મ્યા
હતો, તેની વંશવળી ૧૪ અને ઇશ્માએલના દીકરા-
ઓનાં નામ, ચેલપેલનાં નામ તથા ચેલપેલનાની
પેટીઓ પ્રમાણે આ છે, એટલે ઇશ્માએલનો પ્રથમ-
જનિત નબાથેય, પછી કેહાર તથા આદબએલ તથા
મિખ્સામ, ૧૪ ને મિસ્રામ તથા હુમાદ તથા મારસા,
૧૫ ને દહાદ તથા લેમા તથા ચહર તથા નારીશ તથા
હેમાદ ૧૬ ઇશ્માએલના દીકરા એ, ને તેઓનાં ગામે
તથા મુકામે પ્રમાણે તેઓનાં નામ એ હતાં, અને
તેઓ તેઓનાં કુળોના બાર સરદારો હતા ૧૭ અને
ઇશ્માએલના આયુષ્યનાં વર્ષ એક સો સાડત્રીસ હતાં;
ને તે પ્રાણ છોડીને મરી ગયો, ને તેના પૂર્વજોની સાથે
મળી ગયો. ૧૮ અને દત્તીલાદથી આશુર જતાં મિસર
દેશની સામેના શૂર હમી તેઓ વશયા હતા, ને તે
પોતાના સર્વ બાલ્યોની સામે વસ્યા હતા.

એસાવ પર પ્રીતિ કરતો હતો, કેમકે તેનો સિકાર તે
ખાતો હતો; પણ રિબકાદ યાફળ પર પ્રીતિ કરતી
હતી. ૨૦ હવે યાફળે સાક રાંધ્યું હતું, એવામાં એસાવ
એતરમાંથી આવ્યો, ને તે યાકેયો હતો. ૨૦ અને
એસાવે વિનંતી કરીને યાફળને કહ્યું, પેલા લાલ-સાક-
માંથી મને ખાવાને આપ, કેમકે હું નિર્જન થયો છું;
માટે તેનું નામ અદામ કહેવાયું. ૨૧ અને યાફળે કહ્યું,
આજ તું પોતાનું ન્યેષ્ઠપણું મને વેચાતું આપ.
૨૨ અને એસાવે કહ્યું કે, 'ને, હું મરવા પડ્યો છું, ને
એ ન્યેષ્ઠપણું મને શા કસમમાં આવવાનું? ૨૩ ને
યાફળે કહ્યું, આજે મારી આગળ સમ આ; ને તેણે
તેની આગળ સમ ખાધા; ને પોતાનું ન્યેષ્ઠપણું
યાફળને વેચી દીધું. ૨૪ અને યાફળે એસાવને રેડલી
તથા દાળનું બનાવેલું સાક આપ્યાં; ને તેણે ખાધું
પીધું, ને હઠીને ચાલ્યો ગયો. એમ એસાવે પોતાનું

ત્રીને કહ્યું કે, જા, તે અશ્વિત દારી બાધી છે, ને તું એમ ક્રેમ બોલ્યો કે તે મારી કન છે? ને ઇસ્ત્રાકે તેને કહ્યું, હું તેને લીધે કદાચિત્ત માર્યો નહિ એવી બોધી છું એમ બોલ્યો. ૧૭ અને અખીમેલેએ કહ્યું, તે અમને આ છું કીધું છે. ૧૮ બોધમાનો કાષ તારી બાધી સાથે સહેજ સુધ ભત ને એમ તું અમારા પર દોષ આણ્યો ૧૯ અને અખીમેલેએ સર્વ લોકોને વાકીફ કરીને કહ્યું કે, આ માણસને અથવા તેની બાધીને ને કાષ અકરો ને નિશ્ચે માર્યો જરો. ૨૦ અને ઇસ્ત્રાકે સોદશમાં વાજણી કીધી, ને તેજ વર્ષે સોગણ પાડ્યો; ને યહોવાહ તેને આશીર્વાદ દીધો. ૨૧ અને તેમણે માણસ થયા ને એમ વધતાં વધતાં બહુજ મોટા થયા. ૨૨ અને તેની પાસે ઘેટાં તથા ટોર તથા ઘણા દાંડો થયા અને પલિસ્તીઓએ તેની અદેખાઈ કીધી. ૨૩ અને તેના બાપ ઇસ્રાહીમના દહાડામાં ને સર્વ કુત્રા તેના બાપના દાસોએ ખોટા હતા તે પલિસ્તીઓએ માગી ભરીને પુગી નાખ્યા હતા. ૨૪ અને અખીમેલેએ ઇસ્ત્રાકને કહ્યું, તું અમારી પાસેથી જા, કેમકે તું અમારા કર્તા બહુ સમર્થ થઈ ગયો છે. ૨૫ પણ ઇસ્ત્રાકે ત્યાંથી નિજાણેને ગરારાના નિચાણમાં તણુ તાડ્યો, ને તે ત્યાં રહ્યો. ૨૬ અને તેના બાપ ઇસ્રાહીમના વખતમાં પાણીના ને કુત્રા ખોદ્યા હતા, તે ઇસ્ત્રાકે જાણી કાઢ્યા, કેમકે ઇસ્રાહીમના મરણ પણ પલિસ્તીઓએ તે પુરી નાખ્યા હતા; ને તેમનાં ને ને નામ તેના બાપે પાડ્યાં હતાં, તેજ નામ તેણે તેઓનાં પાડ્યાં. ૨૭ અને ઇસ્ત્રાકના દાસોએ નિચાણમાં ખોટું, ને ત્યાંજાણીને એક કરો મળ્યો. ૨૮ અને એ પાણી અમારું છે એમ કહેતાં ગરારાના ભરવાડો ઇસ્ત્રાકના ભરવાડો સાથે વડયા, અને તે કુવાનું નામ તેણે એસેક પાડ્યું; કેમકે તેઓ તેની સાથે વડયા હતા. ૨૯ અને તેઓએ ખીજે કુવા ખોદ્યો, ને તે વિષે પણ તેઓ વડયા, ને તેણે તેનું નામ સિટનાહ પાડ્યું. ૩૦ અને ત્યાંથી જઈને તેજે બીજે કુવા ખોદ્યો, ને તેને સાહ તેઓ વડયા નહિ; ને તેણે તેનું નામ રહેબાય પાડ્યું; ને કહ્યું, હવે યહોવાહ અમને પુષ્કળ જગ્યા આપી છે, ને આ દેશમાં અમે કુજવાન થઈશું. ૩૧ અને ને ત્યાંથી બેર-શેબા ગયો. ૩૨ અને તેજ રાત્રે યહોવાહ તેને દર્શન આપીને કહ્યું કે, હું તારા બાપ ઇસ્રાહીમને દેવ છું; બીહી મા, કેમકે તારી સાથે હું છું, ને મારા સેવક ઇસ્રાહીમને લીધે હું તને આશીર્વાદ દઈશ, ને

તારૂં સંતાન વધારીશ. ૩૩ અને તેણે ત્યાં મેલી ખાંધી, ને યહોવાહને નામે પ્રાર્થના કીધી, ને ત્યાં પોતાનો તંબુ તાડ્યો, ને ત્યાં ઇસ્ત્રાકના દાસોએ એક કુવા ખોદ્યો. ૩૪ અને અખીમેલેએ પોતાના મિત્રોમાંના એક અકુઆથ તથા પોતાના સેનાપતિ શીકાલ મુર્હા ગરારાની તેની પાસે આવ્યો; ૩૫ ને ઇસ્ત્રાકે તેઓને કહ્યું, તમે મારો દ્રેષ કરો છો, ને તમારી પાસેથી મને કાઠી મુક્યો છે, ખાટે મારી પાસે તમે કેમ આવ્યા? ૩૬ ને તેઓએ કહ્યું, અમે ખચિત જરૂર કે યહોવાહ તારી સાથે છે, ને અમે કહ્યું કે, હવે આપણી વચ્ચે, એટલે વારી તથા અમારી વચ્ચે સમ થાય, ને અમે તારી સાથે કરાર કરીએ, ૩૭ કે જેમ અમે તને છેલ્લો નથી, ને તારૂં જીવન માત્ર કીધું, ને શાંતિથી તને વિદાય કીધી, તેમ તું અમારૂં બુદ્ધ ન કરે; હવે તું યહોવાહથી આશીર્વાદિત છે. ૩૮ અને તેણે તેઓને સાડ મિજબાની કીધી, ને તેઓએ ખાધું ને પીધું, ૩૯ અને તેઓએ મોટી સવારે ઉઠીને અરસપરસ સમ ખાધા; ને ઇસ્ત્રાકે તેઓને વિદાય કીધા, ને તેઓ તેની પાસેથી શાંતિએ ગયા. ૪૦ અને તેજ દહાડે એમ થયું કે ઇસ્ત્રાકના દાસોએ ને કુત્રા ખોદ્યા હતા, તે વિષે તેઓએ આવીને કહ્યું, અમને પાગી જઈશું છે. ૪૧ અને તેણે તેને રિબાહ નામ આપ્યું, ખાટે આજ લગી તે નગરનું નામ બેર-શેબા કહેવાય છે.

૪૨ અને એસાવ આજીસ વર્ષેના યજ્ઞને હિતી બએ-રીની દીકરી યહુદીયને તથા હિતી એલેાનની દીકરી બાસમાયને પરણ્યો. ૪૩ અને તેઓ ઇસ્ત્રાક તથા રિબાહના જીવને સંતાપરૂપ હતી.

૨૭ અને એમ થયું કે ઇસ્ત્રાક ધરડો થયો, ને તેની આંખનું તેજ એટલું ઘટ્યું કે તે દેખી શકતો ન હતો, ત્યારે તેણે પોતાના વડા દીકરા એસાવને બોલાવીને તેને કહ્યું, મારા દીકરા; ને તેણે કહ્યું, હું આ રહ્યો. ૨ અને તેણે કહ્યું, જા, હું હવે ધરડો થયો છું, મારો મરવાનો દહાડો હું નથી જાણતો. ૩ મારે હવે તું તારાં હથિયાર, એટલે વારો સાથે મારો ધનુષ્ય લઈને જંગલમાં જા, ને મારે સાડ શિકાર મારી આવ. ૪ અને મને બાવે છે તેવું સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તું મારે સાડ તૈયાર કર, ને મારી પાસે લાવ, કે હું ખાઈ, ને મરવા અગાઉ મારો જીવ તને આશીર્વાદ દે. ૫ અને ઇસ્ત્રાક તેના દીકરા એસાવની સાથે બાલતો હતો, ત્યારે રિબાહે સાંભળ્યું અને એસાવ શિકાર મારી

લાવના સાર નજરમાં ગયા. ૧ અને વિગડાદે પોતાના દીકરા યાદુને કહ્યું, જો, તારા બાપ એસાવની સાથે તારા બાપને એમ બોલનાં મેં સાંભળ્યા, ૭ કે તું મારે સાથે શિકાર લાગીને સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું મારે સાથે તૈયાર કર, કે હું ખાઉં ને મરવા અગાઉ યદોવાદની આજ્ઞા હું તને આશીર્વાદ દઉં. ૮ હવે, મારા દીકરા, તને હું આજ્ઞા આપું, તે પ્રમાણે મારું કહ્યું માન. ૯ હવે તું ટાળામાં જ, ને તેમાંથી બકરીના બે સારાં લવારાં મારી પાસે લાવ, ને તેઓથી તારા બાપને લાવે છે તેવું સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું હું તેને સાથે તૈયાર કરીશ. ૧૦ અને તે તું તારા બાપ આજ્ઞા શ્રુત્યે, કે તે ખાઇને તેના મરજુ અગાઉ તને આશીર્વાદ દે. ૧૧ અને યાદુએ પોતાની મા વિગડાદને કહ્યું, જો, મારો બાપ એસાવ કેશી માખુસ છે, ને હું સુંવાળો માખુસ છું. ૧૨ કદાપિ મારો બાપ મને દાપ લગાડે, ને હું તેને ઠગતારાના સરખા દેખાઉં, ને હું આશીર્વાદ તો નહિ પણ શ્રાપ મારે માથે લાવું. ૧૩ અને તેની માએ તેને કહ્યું, મારા દીકરા, તે શ્રાપ મારા પર યાચો, માત્ર મારું કહેવું માન, ને જીવને મારે સાથે તેઓને લાવ. ૧૪ અને તેણે જીવને તે લીધાં, ને તેની માની પાસે લાવ્યાં, ને તેના બાપને લાવતું હતું તેવું સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તેની માએ તૈયાર કીધું. ૧૫ અને વિગડાદે તેના ન્યેય દીકરા એસાવનાં સારાં લગાડાં ને તેની પાસે ધર્યાં હતાં તે લઇને તેના નાના દીકરા યાદુને યદોવાદનાં ૧૬ અને તેના દાગો પર તથા તેના ગજાના કેસરદિન ભાગ પર તેણે બકરીનાં લવારાંનાં ચામડાં લાંબ્યાં. ૧૭ અને સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તથા રોટલી ને તેણે તૈયાર કર્યાં હતાં તે તેના દીકરા યાદુના દાપમાં આપ્યાં. ૧૮ અને તેણે પોતાના બાપ પાસે જીવને કહ્યું કે, મારા બાપ; ને તેણે કહ્યું, જો, હું આ રજો, મારા દીકરા, તું કોણ છી? ૧૯ ને યાદુએ પોતાના બાપને કહ્યું, હું એસાવ તારો ન્યેય દીકરો છું. ૨૦ એમ તેમને કહ્યું હતું, તેમ મેં કીધું છે; તું વિનંતી કરીશ, કે હું તને યદને મારો શિકાર ખા, કે તારો જીવ મને આશીર્વાદ દે. ૨૧ અને ઇસ્દાકે પોતાના દીકરાને કહ્યું, મારા દીકરા, આટલામાં તને મળ્યું એ કેમ? ને તેણે કહ્યું, યદોવાદ તારા દેવે મને લાગી આપ્યું, મારે ૨૨ અને ઇસ્દાકે યાદુને કહ્યું, મારા દીકરા, પાસે આવ, કે હું તને અટ્ટી ભેઉં, કે જ મારો દીકરો એસાવ છે કે નહિ. ૨૩ અને યાદુએ તેના બાપ ઇસ્દાકની પાસે આવ્યાં, ને તે તેને

અટ્ટી, ને કહ્યું કે, સાદ તો યાદુને તો સાદ છે ખરો, પણ હાથ તો એસાવના હાથ છે. ૨૪ અને તેના હાથ તેના બાપ એસાવના સરખા કેશી હતા, મારે તેને તેણે બોળખ્યો નહિ, ને તેણે તેને આશીર્વાદ દીધો. ૨૫ અને તેણે કહ્યું, હું તું મારો દીકરો એસાવ છે? ને તેણે કહ્યું કે, જીવ. ૨૬ અને તેણે કહ્યું, એ મારી પાસે લાવ, કે હું મારા દીકરાને શિકાર ખાઉં, કે મારો જીવ તને આશીર્વાદ દે. અને તે તેની પાસે લાવ્યાં, ને તેણે ખાધું. ને તે તેને સાથે દ્રાક્ષરસ લાવ્યાં, ને તેણે પીધો. ૨૭ અને તેના બાપ ઇસ્દાકે તેને કહ્યું, મારા દીકરા, હવે પાસે આવ, ને મને શુભ. ૨૮ અને તેણે પાસે આવ્યો ને તેને શુભ્યો, ને તેણે તેનાં લગાડાંની વાસ લીધી, ને તેણે તેને આશીર્વાદ દીધો, ને કહ્યું, જો, યદોવાદથી આશીર્વાદ પામેલા બેતરની વાસ સરખી મારા દીકરાની વાસ છે. ૨૯ મારે દેવ તને આજ્ઞાસનું ગ્રાહણ ને પૃથ્વીની રક્ષાજ નગ્યા તથા પુષ્કળ ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસ આપે. ૩૦ થોડો તારી રોવા કરે, ને દેશભવિષ્યો તારી આજ્ઞા નમે; તું તારા બાપએનાં ધણી યા, ને તારી માના દીકરા તારી આજ્ઞા નમે; ને દરેક તને શ્રાપ દે, તે શાપિત થાય, ને જો તને આશીર્વાદ દે, તે આશીર્વાદ પામે. ૩૧ અને એમ થયું કે જ્યારે ઇસ્દાક યા આશીર્વાદ દઇ રહ્યો, ને યાદુ પોતાના બાપ ૩૨ ની આજ્ઞાથી બહાર ગયો હતો, તેજ વેળા તેના બાપ એસાવ શિકાર કરવા પરથી પાછો આવ્યો. ૩૩ અને તે પણ સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તૈયાર કરીને તેના બાપની પાસે લાવ્યો, ને બાપને કહ્યું, મારા બાપ, છક, ને તારા દીકરાને શિકાર ખા, કે તારો જીવ મને આશીર્વાદ દે. ૩૪ અને તેના બાપ ઇસ્દાકે તેને કહ્યું, તું કોણ? ને તે બોલ્યો, તું તારો ન્યેય દીકરો એસાવ છું. ૩૫ અને ઇસ્દાકે જલ્દી ધરધર થુન્યો, ને બોલ્યો, ત્યારે ને શિકાર મારીને મારી પાસે લાવ્યો હતો તે કોણ? તે સરખાંથી તારા આવ્યા અગાઉ મેં ખાધું; ને તેને આશીર્વાદ દીધો, ને તે આશીર્વાદિત થયો પણ ખરો. ૩૬ અને એસાવે પોતાના બાપની વાન સાંભળી, ત્યારે તે યોડી તથા બટ્ટ કારખી બૂમ પાડીને

રજા, ને પોતાના બાપને કહ્યું, મારા બાપ, મને, હા મને, પણ, આશીર્વાદ દે. ૨૧ અને તેણે કહ્યું, તારા બાપએ ધૂતપ્તપ્તથી આવીને તારો આશીર્વાદ લઇ લીધો છે. ૨૧ અને તેણે કહ્યું, હું તેનું નામ યાકૂબ દીક નથી પાડયું? કેમકે તેણે બે વાર મને હેતયો છે; તેણે મારે ન્યેષ્ઠપણું લઇ લીધું; ને હવે, જો, તેણે મારો આશીર્વાદ પણ લઇ લીધો છે. અને તેણે કહ્યું, હું તો મારે વારતે આશીર્વાદ રાખ્યો નથી? ૨૭ ને ઇસ્રાએલે ઉત્તર આપીને એસાવને કહ્યું, જો, મેં તેને તારો ધણી કીધો છે, ને તેના સર્વ બાઇઓ તેના દાસો થવાને માટે મેં તેને આપ્યા છે, ને પોપણને માટે ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસ મેં તેને આપ્યાં છે; ને હવે, મારા દીકરા, હું તારે સાડાં છું કહી ૨૮ ને એસાવે પોતાના બાપને કહ્યું, મારા બાપ, હું તારી પાસે કેવળ એક જ આશીર્વાદ છે? મારા બાપ, મને, હા મને પણ, આશીર્વાદ દે. અને એસાવ પોકા મુકીને રજા. ૨૯ અને તેના બાપ ઇસ્રાએલે તેને ઉત્તર આપીને કહ્યું,

જો, પૃથ્વીની પુત્રિથી

તથા ઉપરના આકારના કાકળથી તારો વાસો વેઝીયો થશે.

૪૦ અને તું તારી તરવારથી જીવશે,

ને તું તારા બાઇની સેવા કરશે;

પણ એમ થશે, કે ન્યારે તું છુગી જશે

ત્યારે તું તારી અરદનપરથી તેની ખુસરી કાઢી નાખશે

૪૧ અને યાકૂબને તેના બાપે આશીર્વાદ દીધો હતો તે આશીર્વાદને લીધે એસાવે યાકૂબનો દેશ કીધો, ને એસાવે મનમાં કહ્યું કે, મારા બાપને સાડાં રોકના દહાડા પાસે છે; ત્યારે હું મારા બાપ યાકૂબને મારી નાખીશ. ૪૨ અને રિબકાહને તેના ન્યેષ્ઠ દીકરા એસાવની એ વાત કહેવામાં આવી; ને તેણે પોતાના નાના દીકરા યાકૂબને તેડી મંગાળ્યો, ને તેને કહ્યું, જો, તારો બાઇ એસાવ તને મારી નાખવાનું ધારીને, તારા વિષે પોતાના મનને ટહાકું પાડે છે. ૪૩ માટે હવે, મારા દીકરા, મારી વાત માન, ને ઉઠીને મારા બાઇ લાબાનની પાસે દારાનમાં નાસી જ; ૪૪ ને તારા બાઇનો કોઇ તારા પરથી ઉતરે ત્યાં સુધી થોડા દહાડા તેની પાસે રહે. ૪૫ તારા બાઇનો કોઇ તારા પરથી ઉતરે ન તો તેને ને કાપી છે તે તે વિસરી જાય, ત્યારે હું તને

ત્યાંથી તેડાવીશ; એક જ દહાડે તમ બનેથી હું કેમ વિચીત્રી થાડી?

૪૬ અને રિબકાહે ઇસ્રાએલને કહ્યું, હેયતી દીકરી-ઓના કારણથી હું જીવવાથી કટાળી ગઇ છું, આ દેશની દીકરીઓ જેવી જો યાકૂબ દેશની દીકરીઓમાંથી બાવડી લે, તો મારે જીવવું શા કામનું?

૨૮ અને ઇસ્રાએલે યાકૂબને બાલાનની તેને આશીર્વાદ દીધો, ને તેને આજ્ઞા આપીને કહ્યું, કનાન દેશની દીકરીઓમાંથી તું બાવડી ન લે. ૨૯, પાદાનારામમાં તારી માના બાપ બધાએલને ઘેર જ, ને ત્યાંથી તારા મામા લાબાનની દીકરીઓમાંથી તું પોતાને સાડાં બાવડી લે. ૩૦ અને સર્વસમર્થ દેવ તને આશીર્વાદ દે, ને તને સફળ કરે, ને તને વધારે, કે તારાથી ધણું કુળ થાય; ૩૧ અને ઇબ્રાહીમને આપેલો આશીર્વાદ, તે તને તથા તારી સાથે તારાં સંતાનને પણ દે, કે ઇબ્રાહીમને દેવે આપેલો દેશ જમાં તું પ્રવાસી છે તેનું તું વનન પામે. ૩૨ અને ઇસ્રાએલે યાકૂબને વિદાય કર્યો, ને તે પાદાનારામમાં લાબાન ને બધાએલ અરામીનો દીકરો ને યાકૂબ તથા એસાવની મા રિબકાહનો બાઇ હતો તેને ત્યાં ગયો. ૩૩ અને એસાવે જોયું કે ઇસ્રાએલે યાકૂબને આશીર્વાદ દીધો છે, ને તેને પાદાનારામમાં ત્યાંથી પોતાને સાડાં બાવડી લેવાને મોકલ્યો છે; ને તેને આશીર્વાદ દેતાં જેવી આજ્ઞા આપી છે કે કનાન દેશની દીકરીઓમાંથી તું બાવડી ન લે; ૩૪ ને યાકૂબે પોતાનાં માબાપની આજ્ઞા માની, ને પાદાનારામમાં ગયો; ૩૫ ને એસાવે જોયું કે મારા બાપ ઇસ્રાએલને કનાન દેશની દીકરીઓ ગમતી નથી; ૩૬ ત્યારે એસાવ ઇસ્રાએલની પાસે ગયો, ને ઇબ્રાહીમના દીકરા ઇસ્રાએલની દીકરી માહલાથ ને નળાથિયની બિન તેને તેણે પોતાની બાવડીઓ ઉપરાંત બાવડી કીધી.

૩૭ અને યાકૂબ બેર-સેબાથી નિકળીને દારાન ભણી ગયો. ૩૮ અને તે એક જગ્યાએ આવી પહોંચ્યો, ને ત્યાં રાત રહ્યો, કારણ કે સૂર્ય આગમ્યો હતો, ને તે જગ્યામાંનો એક પત્થર લઇને તેના માથા નીચે મુક્યો, ને તે ટેકાણે સુઇ ગયો. ૩૯ અને તેને સ્વપ્ન આવ્યું અને, જુઓ, એક સીડી પૃથ્વી પર ઉભી કરેલી, ને તેની ટોચ આકાશ સુધી પહોંચી હતી, ને જુઓ, તે પર હેવના દૂત ચઢતા ઉતરતા હતા. ૪૦ અને જુઓ, તેના ઉપર યહોવાહ ઉસો રહ્યો, ને તે બોલ્યો, હું

યદોનાદ તારા બાપ ધર્માલીમને દેવ તથા ધરદામને દેવ છું; ને જુનિ પર તું સુતો છે, તે હું તને તથા તારાં સંતાનને આપીશ. ૧૪ અને પૃથ્વીની રત્ને બેઠલાં તારાં સંતાન થશે, ને તું પૂર્વ પશ્ચિમે તથા ઉત્તર દક્ષિણે ફેલાશે, ને તારામાં તથા તારા સંતાનમાં પૃથ્વીનાં રત્ન જોશે. આશીર્વાદ પામશે. ૧૫ અને જ્ઞે, હું તારી સાથે છું; ને જ્યાં તું જશે ત્યાં સર્વ ઠેકાણે હું તને સંભાળીશ, ને આ દેશમાં હું તને પાછો લાવીશ, કેમકે જે જે તને કહ્યું છે, તે પૂર્વે ક્રીષ્ણ વચ્ચે હું તને નહિ સુક્રીશ. ૧૬ અને યાકૂબ ભગી ઉઠ્યો, ને તેણે કહ્યું, અશ્વિન યદોનાદ આ ઠેકાણે છે, ને મેં અબુ નહિ. ૧૭ અને તે બીધે, ને બોલ્યો, આ ભગ્ના કેવી બધાનક છે! આ દેવના ધર વચ્ચે બીજું કંઈ નથી, ને આ આકાશનું દ્વાર છે. ૧૮ અને યાકૂબ મોડી સવારે ઉઠ્યો, ને ને પત્થર તેણે માથા નીચે સુક્રીયો હતો તે લઈને તેણે સ્તભને સાડા ઉભો કર્યો, ને તેને મથાણે તેવ રેડ્યું. ૧૯ અને તેણે તે ભગવાનું નામ બેચેલ પાડ્યું, પણ પહેલાં તે નમસ્કાર નામ લઈ હતું. ૨૦ અને યાકૂબે એવી માનના લીધી કે, જ્ઞે દેવ મારી સાથે રહેશે, ને ને માર્ગમાં હું જઈ છું, તેમાં મને સંભાળશે, ને મને ખાતાનું આત્ર, ને પહેરવાનાં લુગડાં આપશે, ૨૧ ને જ્ઞે શાંતિએ મારા બાપને ઘેર પાછો આવીશ, તો યદોનાદ મારો દેવ થશે, ૨૨ અને આ પત્થર જે મેં સ્તભને સાડા ઉભો કર્યો છે, તે દેવનું ધર ધરો; ને જે તું મને આપશે તે સર્વનો દર્શાવ હું તને અશ્વિન આપીશ.

૨૮ ત્યારે યાકૂબ ત્યાંથી ચાલ્યો ને પૂર્વના લોકને દેશ પહોંચ્યો. ૨ અને તેણે જુનુ, ને જુઓ, જેનમાં એક કુલો હતો, ને જુઓ, ત્યાં તેની પાસે ઘેટાંનાં ત્રણ ટોળાં બેઠાં હતાં, કેમકે તે કુવામાંથી તે ટોળાને પાના દતા, ને કુવાના મોઢા પરના પત્થર મોટા દતો. ૩ અને ત્યાં સર્વ ટોળાં એકઠાં થતાં હતાં, ને તેઓ કુવાના મોઢા પરથી પત્થર ગજડાની ઘેટાંને પાના દતા, ને કુવાના મોઢા પર પત્થર પાછો ફેલાવે સુક્રીયા દતા. ૪ અને યાકૂબે તેઓને કહ્યું, મારા બાપજો, તમે ક્યાંના છો? ને તેઓએ કહ્યું, અમે દારાનના ક્રીષ્ણ લાજાનને બોલ્યા છો. ૫ ને તેઓએ કહ્યું, તેને બોલ્યા બોલો છો. ૬ અને તેણે તેઓને કહ્યું છું, તે એમકુશળ છો. ને તેઓએ કહ્યું, એમકુશળ છે; ને જ્ઞે, તેની દીકરી રાહેલ ઘેટાં લઈને આવે છે. ૭ અને તેણે

કહ્યું, જ્ઞે, હવે દહારો થયો છે, ને ટોરો એકઠાં કરવાનો વખત થયો નથી, માટે તમે ઘેટાંને બાંધો, ને જ્ઞે તેઓને ચારો. ૮ અને તેઓ બાંધ્યા; સર્વ ટોળાં એકઠાં થાય, ને કુવાના મોઢા પરથી પત્થર ગજડાવવામાં આવે, ત્યાં સુધી તે અમારાથી થાય એવું નથી; તે પછી અમે ઘેટાંને જાણએ છીએ. ૯ અને તે તેઓની સાથે ભાવતો હતો એટલામાં રાહેલ પોતાના બાપનાં ઘેટાં લઈને આવી, કેમકે તે તેઓને સાચવતી હતી. ૧૦ અને એમ થયું, કે યાકૂબે તેના મામા લાજાનની દીકરી રાહેલને તથા તેના મામા લાજાનનાં ઘેટાંને દીકરાં ત્યારે યાકૂબ પાસે આવીને કુવાના મોઢા પરથી પત્થર ગજડાવ્યો, ને તેના મામા લાજાનનાં ઘેટાંને પાછો પાડ્યું. ૧૧ અને યાકૂબ રાહેલને સુમીને પોષ સુમીને રજા. ૧૨ અને યાકૂબ રાહેલને કહ્યું કે, હું તારા બાપને બાધ, ને રિબાદાને રીકરો છું; ને તેઓએ દોડીને પોતાના બાપને ખબર આપી. ૧૩ અને એમ થયું કે લાજાને તેના બાજે યાકૂબની ખબર સંભળી ત્યારે તે તેને મળવા દોડ્યો, ને તેને આલિંગન કરીને સુમી, ને તેને પોતાને ઘેર લાવ્યો. અને તેણે લાજાનને આ સર્વ વાતો કહી. ૧૪ અને લાજાને તેને કહ્યું, અશ્વિન તું મારાં દારાનના તથા મંચરો છે. અને તે તેની પાસે એક મહિના બર રજા. ૧૫ અને લાજાને યાકૂબને કહ્યું કે, તું મારો બાધ છે, માટે તારે મારી ચાકરી મક્ક કરવી થઈ. તારે કેટલું ગ્રેહએ તે મને કહે. ૧૬ અને લાજાને બે દીકરી હતી; મોડીનું નામ લેઆદ ને નાનીનું નામ રાહેલ. ૧૭ અને લેઆદની આંખો નબળી હતી, પણ રાહેલ સુદર તથા કપાળો હતી. ૧૮ અને યાકૂબે રાહેલ પર પ્રીતિ કરી, ને કહ્યું, તારી નાની દીકરી રાહેલને સાડા હું તારી ચાકરી માન વર્ષ કરીશ. ૧૯ અને લાજાને કહ્યું બીજા માણસને તેને આપવા કરતાં તને આપવી સારી છે, તું મારી સાથે રહે. ૨૦ અને યાકૂબે રાહેલને સાડા સાન વર્ષ સુધી ચાકરી કરી, ને તે પર તેની પ્રીતિ હતી, માટે તે સાન વર્ષ તેને મોડા દહારો સરખાં લાગ્યાં. ૨૧ અને યાકૂબે લાજાનને કહ્યું, દહારો પુરા થયા, માટે મારી બાયડી મને આપ, કે હું તેની પાસે જઈ. ૨૨ અને લાજાને ત્યાંના સર્વ લોકોને એકઠા કરીને ભગ્નુ કહ્યું. ૨૩ અને સાંજરે એમ થયું, કે તે પોતાનાં દીકરી લેઆદને લઈને યાકૂબની પાસે લાવ્યો, ને તે તેની પાસે ગયા. ૨૪ અને લાજાને પોતાની દીકરી લેઆદની

દાસી યવા સાડ પોતાની દાસી જિહ્વાહ તેને આપી
૨૫ અને એમ થયું નથી. ૨૬ અને તેણે લા

પડી, ને તેણે લા

યું રાહેલને સાડ

સા માટે છેલ્લો? ૨૬ ને લાગાને કહ્યું, અમારા દેશમાં
એની રીત નથી કે મોટીની અગાઉ નાનીને પરણા-
વેની ૨૭ આનું અકવાડિયું પૂરું કર, ને બીજા સાત વર્ષ
તં મારી ને ચાકરી કરશે, તેના બદલામાં અમે તેણીને
પણ તને આપીશું ૨૮ અને તે પ્રમાણે ચાકુમે કર્યું,
ને તેનું અકવાડિયું પૂરું કીધા પછી તેણે તેની દીકરી
રાહેલને પણ તેની બાપડી થવાને આપી. ૨૯ અને
લાગાને તેની દીકરી રાહેલની દાસી યવા સાડ તેને
તેની દાસી બિહ્વાહ આપી ૩૦ અને રાહેલની પાસે
પણ તે ગયો, ને તેણે લેઆહ કરતાં રાહેલ પર વધારે
પ્રીતિ કીધી, ને તેણે બીજા સાત વર્ષ તેની ચાકરી કીધી

૩૧ અને યહોવાહે બેનું કે લેઆહ ના પ્રસંગ છે, માટે
તેણે તેનું ગર્ભસ્થાન ઉઘાડ્યું, પણ રાહેલ વાંચણી
હતી. ૩૨ અને લેઆહ ગર્ભવતી થઈ, ને તે દીકરા
જન્મી, ને તેણે તેનું નામ રેઉબેન પાડ્યું, કેમકે તેણે
કહ્યું, યહોવાહે મારું કષ્ટ ખતિન બેનું છે; માટે હવે
મારો ભરપાર મારા પર પ્રીતિ કરશે ૩૩ અને તે
દીકરી ગર્ભવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી, ને બાલી, હું નાપ-
સંદ પડી છું, એમ યહોવાહે સાંભળ્યું છે, માટે તેણે
આ પણ મને આપ્યો છે, ને તેણે તેનું નામ શિમ્શોન
પાડ્યું. ૩૪ અને તે દીકરી ગર્ભવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી,
ને કહ્યું, હવે આ વેળા મારો ભરપાર મારી સાથે
પ્રીતિએ બંધાયો; કેમકે તેને મારાથી ત્રણ દીકરા થયા
છે, માટે તેણે તેનું નામ લેવી પાડ્યું. ૩૫ અને તે
દીકરી ગર્ભવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી, ને કહ્યું, હવે હું
યહોવાહની સ્તુતિ કરીશ; માટે તેણે તેનું નામ યુદા-
હાહ પાડ્યું; ને એનું જણવાનું બંધ થયું

૩૦ અને રાહેલે બેનું કે, હું ચાકુમના પેટનાં
છાકરાં જન્મી નથી, ત્યારે રાહેલે તેની
બેન પર અદેખાહ રાખીને ચાકુમને કહ્યું, મને છાકરાં
આપ, નહિ તો હું મરી ૩૧ અને ચાકુમે રાહેલ પર
ગુસ્સે યજીને કહ્યું કે, દેવ જેણે તારાથી પેટનું કુળ પાછું
રાખ્યું છે, તેને ટેકાએ હું છું થી ૩૨ અને તેણે કહ્યું, ભે,
મારી દાસી બિહ્વાહની પાસે તું જા, કે તે મારે
બોળે જાશે, ને તેનાથી મને પણ છાકરાં થાય ૩૩ અને
તેણે પોતાની દાસી બિહ્વાહને તેની બાપડી યવા

સાડ આપી, ને ચાકુમ તેની પાસે ગયો. ૩૪ અને
૩૫ અને રાહેલની યાકુમને બીજી દીકરા થયા. ૩૬ અને
રાહેલે કહ્યું, મેં મારી બેન સાથે જાણી બાપ બિડી
છે ને જય પામી છું, માટે તેણે તેનું નામ નાકુતાલી
પાડ્યું. ૩૭ અને લેઆહે બેનું કે પોતાનું જણવું બંધ
થયું, ત્યારે તે પોતાની દાસી જિહ્વાહને લાવી, ને
ચાકુમને તેની બાપડી યવા સાડ આપી ૩૮ અને
લેઆહની દાસી જિહ્વાહના પેટનો ચાકુમને દીકરા
થયો ૩૯ અને લેઆહે કહ્યું, સુભાગ્ય! માટે તેણે
તેનું નામ ગાદ પાડ્યું ૪૦ અને ચાકુમને લેઆહની
દાસી જિહ્વાહના પેટનો બીજો દીકરા થયો ૪૧ અને
લેઆહ બોલી, મને ધન્ય છે, કેમકે બાપડીએ મને
ધન્ય કહેશે, માટે તેણે તેનું નામ આરોર પાડ્યું.

૪૨ અને રેઉબેન ઘણા કાપવાની મોસમે ખેતરમાં ગયો,
ને વેંજણાં મળ્યા તેઓને પોતાની મા લેઆહની પાસે
લાગ્યા, ને રાહેલે લેઆહને કહ્યું, તારા દીકરાનાં
વેંજણાંમાંથી મને આપ ૪૩ અને તેણે કહ્યું, તે મારા
ભરપારને લઈ લીધો છે, તે કંઈ થોડું છે? મારા
દીકરાનાં વેંજણાં પણ તું લેવા ચાહે છે? ને રાહેલે
કહ્યું, એ માટે તારા દીકરાના વેંજણાંને લીધે આજ
રાત્રે ચાકુમ તારી સાથે સુઈ રહેશે ૪૪ અને સાંજે
ચાકુમ ખેતરમાંથી આવ્યો, ને લેઆહ એને મળવાને
બહાર ગઈ, ને કહ્યું કે, તારે મારી પાસે આવવું, કેમકે
મારા દીકરાનાં વેંજણાં આપીને મેં ખચિત તને રાખ્યો
છે અને તે તે રાત્રે તેની સાથે સુઈ રહ્યો ૪૫ અને
દેવે લેઆહનું સાંભળ્યું; ને તે ગર્ભવતી થઈ, ને તેના
પેટનો ચાકુમને પાંચમો દીકરા થયો ૪૬ અને લેઆહે
કહ્યું, હવે મને બદલા આપ્યો છે, કેમકે મેં મારા
ભરપારને મારી દાસી આપી છે, માટે તેણે તેનું નામ
યિસ્સાખાર પાડ્યું ૪૭ અને લેઆહ દીકરી ગર્ભવતી
થઈ, ને તેના પેટનો ચાકુમને છઠ્ઠો દીકરા થયો.
૪૮ અને લેઆહે કહ્યું, હવે મને ઉત્તમ દાન આપ્યું છે;
હવે મારો ભરપાર મારી સાથે રહેશે; કેમકે હું તેને
સાડ છ દીકરા જન્મી છું; માટે તેણે તેનું નામ ઝુલુલન
પાડ્યું ૪૯ અને ત્યાર પછી તે એક દીકરી જન્મી, ને

તેણે તેનું નામ દીનાહ પાડ્યું. ૨૨ અને તેને રાહેલને
યાદ કરી, ને જેને તેનું સંભવ્યું, ને તેનું ગર્ભસ્થાન
ઉપાડ્યું. ૨૩ અને તે ગર્ભવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી,
ને તે બોલી કે, જેને મારે અપમાન યાવ્યું છે. ૨૪ અને
તેણે તેનું નામ યુસફ પાડ્યું, ને બોલી કે ચહોવાહ
એક બીજી દીકરા પણ મને આપો.

૨૫ અને એમ થયું કે રાહેલ યુસફને જન્મી ત્યાર
પછી યાફને લાભાનને કહ્યું, મને વિદાય કર, કે હું
૨૬ રહેરા મારા વનનમાં ભરું. ૨૭ મારી બાચણીઓ તથા
મારાં છોકરાં જેઓને સાથે મેં તારી ચાકરી છોડી છે,
તે મને આપ, ને મને જવા દે; કેમકે મેં તારી કેવી
ચાકરી કરી છે, તે તું જાણે છે. ૨૮ અને લાભાને તેને
કહ્યું, આહા, મારા પર તારી કૃપાદૃષ્ટિ હોય તો રહે;
કેમકે ચહોવાહે તારે લીધે મને આશીર્વાદ આપ્યો છે,
એ મેં યુક્તથી જલ્દી છે. ૨૯ અને તેણે કહ્યું, તારે
જેટલું શ્રેષ્ઠ છે તે મને કહે, ને હું તે આપીશ. ૩૦ અને
તેણે તેને કહ્યું, મેં તારી કેવી ચાકરી કરી છે, ને તારાં
દોર મારી પાસે કેવાં થયા છે, એ તું જાણે છે. ૩૧ કેમકે
મારા આખા અગાઉ તારાં જે દંતુ તે ચોક્કું હતું, ને
હવે તે બહુ વધ્યું છે; ને જ્યાં મેં પગલું ભર્યું છે ત્યાં
ચહોવાહે મને આશીર્વાદ આપ્યો છે; ને હવે મારા
પોતાનાં ધરનાં પશુ હું ક્યારે ખૂં કરીશ. ૩૨ અને

ત્રણ દંદાડાની મજલ જેટલો અંતર રાખ્યો, ને યાફને
લાભાનનાં બાકી રહેલાં ટોળાં આપ્યાં. ૩૩ અને યાફને
લિંગ ને બદામડી તથા આર્મોન ઝાડની લીલી ડાળીઓ
લીધી ને છાત્ર છોડી તેઓમાં ઘોળા પડા પાડ્યા, ને
તેઓમાં જે ઘોળું તે દેખાયું. ૩૪ અને તેણે જે ડાળીઓ
છોડી હતી તે, દોર પીવા આવનાં ત્યાં, હવાડાઓમાં
તથા નીકોમાં તેઓની આગળ ઉભી કરી; ને પીતી
વખતે તેઓ સવાણે આવનાં હતાં. ૩૫ અને ડાળીઓ
આગળ દોરો આમણાં થતાં હતાં ને તેઓને પડાદાર,
છાંટાવાળાં, તથા ટપકાંવાળાં જાણ્યાં થયાં. ૩૬ અને
યાફને ઘેરાંને મિત્ર છોડ્યાં, ને લાભાનના ટોળામાં જે
પડાદાર તથા સર્વ કાળાં હતાં તેઓની બાણી ટોળાંનાં
ઝેડાં રાખ્યાં; ને તેણે પોતાનાં ટોળાં જુદાં પાડ્યાં,
ને લાભાનના ટોળાની પાસે તેમને નહિ રાખ્યાં.
૩૭ અને એમ થયું કે જ્યારે ટોળામાંનાં જળરાં સવાણે
આવતાં, ત્યારે યાફને તે ડાળીઓ દોરની આગળ
નીકોમાં મુકતો, કે તેઓ ડાળીઓની આગળ આમણાં
થાય. ૩૮ પણ દોર નબળાં હોય ત્યારે તે ડાળીઓ
મુકતો નહોતો; મદિ નબળાં તે લાભાનનાં, ને જળરાં
તે યાફનનાં થયાં. ૩૯ અને તે માણસ બહુ વૃદ્ધિ
પામ્યો, ને તેને મોટાં ટોળાં, તથા દાસો, તથા
દાસીઓ, તથા ઉટા, તથા અધેડાં હતાં.

પટાદાર તાજે વેતન થશે ત્યારે સર્વ જનવરોને પટાદાર બન્યા થયા. ૯ એ રીતે દેવે તમારા બાપની સપત્તિ ખુશી લઇને મને આપી છે. ૧૦ અને જનવરો સવાણે આવતી વેળાએ એમ યધુ કે મેં આખ ઉચી કરીને સ્વપ્રમા દીકુ કે જે બકરા ટોળા પર ચઢના હતા તેઓ પટાદાર, છાટાવાળા તથા કાબરચીતરા હતા. ૧૧ અને દેવના દૂતે મને સ્વપ્રમા કહ્યું, યાદુજ, ને મેં કહ્યું કે, હુ આ રહ્યો. ૧૨ અને તેણે કહ્યું, તારી આખ ઉચી કરીને જો, ટોળા પર જે બકરા ચઢે છે તેઓ સર્વ પટાદાર તથા છાટાવાળા તથા કાબરચીતરા છે, કેમકે લાખાન જે તને કરે છે તે સર્વ મેં જોયુ છે. ૧૩ ત્યાં તે સમયે અભિષિખ્ત કીચો હતો, ને જ્યાં તે માનતા લીધી હતી, તે બેચેવનો દેવ હુ છું, હવે તું ઉડ, ને આ દેશભાષી નિકળ, ને તારા જન્મદેશમા પાછો જ. ૧૪ અને રાહેલ તથા લેઆહ તેને ઉત્તર આપીને બોલી, યું અમારા બાપના ધરમા અમારે સાથે કંઈ હિસ્સો કે વારસો છે? ૧૫ યું અમે તેની આગળ પરદેશી સરખી નથી ગણાવી? કેમકે તેણે અમને વેચી છે, ને અમારા પૈસા પણ તમામ ખાઈ ગયો છે. ૧૬ કેમકે દેવે અમારા બાપથી જે સપત્તિ લઈ લીધી છે, તે સર્વ અમારી તથા અમારા છોકરાઓની છે, માટે હવે દેવે જે સર્વ તને કહ્યું છે તે કર. ૧૭ ત્યારે યાદુમે ઉડીને પોતાના દીકરાઓને તથા પોતાની બાપડીઓને ઉટો પર બેસાડ્યા. ૧૮ અને કનાન દેશમા તેના બાપ ઇસ્દાકની પાસે જવા સાથે તે પોતાના સર્વ દોર તથા જે બધી સપત્તિ તેણે મેળવી હતી, એટલે તેને પ્રાપ્ત થયેલા દોર જે પાદાનારામમા તેણે સપાઈન કર્યા હતા તે લઈને આવ્યો ગયો. ૧૯ અને લાખાન પોતાના ઘેટાને કાતરવા ગયો હતો, અને રાહેલે પોતાના બાપની ધરમૂર્તિઓ ચોરી લીધી. ૨૦ અને યાદુમે પોતાના જવાની ખજર નહિ આપનાં લાખાન અરામો પાસેથી ગુપચુપ નાંહો. ૨૧ એમ તે સર્વસ્વ લઈને નાંહો, ને ઉડીને નદી પાર ગયો, ને ગિવઆદ પહાડની ગમ મ્હો રાખ્યું.

૨૨ અને ત્રીજે દહાડે લાખાનને ખજર ધણ, કે યાદુજ નામી ગયો છે. ૨૩ ત્યારે તે પોતાની સાથે પોતાના ભાઈઓને લઈને સાત દહાડાની મજન લગી તેની પાછળ પડ્યો, ને ગિવઆદ પહાડ પર તેને પકડી પાળ્યો. ૨૪ અને દેવે રાત્રે સ્વપ્રમા લ માન અરામીની પાસે આવીને કહ્યું, સભાળ કે તું યાદુજને બંધ બુંદુ કંઈ ન કરે. ૨૫ અને લાખાન યાદુજને આવી મળ્યો,

ત્યારે યાદુમે પહાડ પર પોતાનો તણુ ઉસો કીધો હતો, ને લાખાને પણ પોતાના ભાઈઓ મુદ્દા ગિલ-આદ પહાડ પર તણુ ઉસો કીધો. ૨૬ અને લાખાને યાદુજને કહ્યું, તું મારી પાસેથી છાનેમાનો નાંહો, ને તરવારે લૂંટી લીધે નીઓની પેટે મારી દીકરીઓ લઈ ગયો છે એ તેં શું કહ્યું છે? ૨૭ છાનેમાનો નાસી જઈને તું કેમ મારી પાસેથી ગુપચુપ જતો રહ્યો છે, ને મને જણાવ્યું નહિ, કે હુ આનદથી તથા ગીતોથી તથા દોડથી તથા લીજાથી તને વગાવત? ૨૮ અને તે મને મારા દીકરા તથા મારી દીકરીઓને યુજન કરવા ન દીધું, એમા તે મુખાઈ કરી છે. ૨૯ તને ઉપદ્રવ કરવો મારા હાથમા છે, પણ તારા બાપના દેવે કાલ રાત્રે મને કહ્યું કે, સભાળ કે તું યાદુજને કંઈ ભાંડ બુંદુ ન કરે. ૩૦ હવે તારે જવું તો છેજ, કેમકે તારા બાપના ધરમા જવાની તને બહુ ઇચ્છા છે, તો પણ તે મારા દેવાને કેમ ચોરી લીધા છે? ૩૧ અને યાદુમે ઉત્તર આપીને લાખાનને કહ્યું, હુ બીરો, એ માટે, કેમકે મેં કહ્યું, કદાચ તે તેની દીકરીઓ મારી પાસેથી બલાતકોરે લેશે. ૩૨ જેની પાસે તારા દેવો જડે તે નહિ જીવે, મારી પાસે જે કંઈ તારૂં છે તે આપણા ભાઈઓના હેખના તું ઓળખીને લઈ લે. કેમકે યાદુજ બહુતો નહોતો કે રાહેલે તે ચોરી લીધી હતી. ૩૩ અને લાખાન યાદુજના તણુમા ને લેઆહના તણુમા ને બે દારીઓના તણુમા ગયો, પણ તે ન જજા, ત્યારે તે લેઆહના તણુમાથી નિકળીને રાહેલના તણુમા ગયો. ૩૪ હવે રાહેલ ધરમૂર્તિઓ લઈને ઉટાના સામાનમા મુડીને તેઓ પર બેઠી હતી, માટે લાખાને તમામ તણુ તપાસ્યો પણ તેને જડી નહિ. ૩૫ અને તેણીએ પોતાના બાપને કહ્યું કે, મારાથી તમારી આગળ ઉકાઢ નથી, માટે મારા મુરખીને રાંધ ન આવે, કેમકે બાપડીની રીત પ્રમાણે મને યધુ છે, ને તેણે શોધ્યું, પણ ધરમૂર્તિઓ નહિ જડી. ૩૬ અને યાદુજને રાંધ આપ્યો, ને તેણે લાખાન સાથે વિવાહ કર્યો, ને યાદુમે ઉત્તર દઈને લાખાનને કહ્યું, મારો સો અપરાધ, ને મારું શું પાપ, કે તું મારી કંઠે લાગ્યો છે? ૩૭ તે મારો સર્વ સામાન તપાસ્યો, પણ તારા ધરનું શું નિકળ્યું છે? તે અહીં મારા ભાઈઓ તથા તારા ભાઈઓની આગળ મુક, કે તેઓ આપણુ બનેનો નાશ કરે. ૩૮ આ વીસ વર્ષથી હુ તારી સાથે રહ્યો છું, તારી ધેડીઓ તથા તારી બકરીઓ તરોઈ અંધ નથી, ને તારા ટોળાના ઘેટાઓને

હું ખાઈ અથો નથી; ૪૯ ફાટી ખાધેલું હું તારી પાસે
લાવ્યો નથી; તેનું નુકસાન હું પોતે સોજવતો; ૫૦ દહાડે
અથવા રાત્રે ચોરાએલું તે હું મારી પાસેથી માગતો.
૪૯ દહાડે વડાથી તથા રાત્રે હીમથી મારા કાચ થયો;
ને મારી આંખની લથ જલી રહી; એવી મારી હાલવ
હતી; ૪૯ વીસ વર્ષ સુધી હું એ પ્રમાણે તારા ધરમાં
રહ્યો; તારી બે દીકરીઓને સારૂ ચોદ વર્ષ, ને તારાં
દેશને સારૂ છ વર્ષ મેં તારી વાકરી કરી છે; ને તેં મારું
નેત્રન દસ વાર ખદલી નાખ્યું; ૪૨ જો મારા બાપનો
દેવ, ઇશ્વારીમનો. દેવ તથા ઇરેદાહનું બચાવક, મારી
સાથે ન રોન, તો ખરીત આ વખતે ખાલી દારે હું
ખને વિદાય કરે; દેવે મારું દુરખ તથા મારા હાથની
ખદેનજ ભેગા છે, ને કાલ રાત્રે વને વાંચો છે. ૪૨ અને
લાખાને ઉતાર દહને યાદુજને કથું, આ દીકરીઓ મારી
દીકરીઓ છે, ને આ છોકરાઓ મારા છોકરા છે, ને
આ ટોચા મારા ટોચા છે, ને ને સૂત્રું હું જીએ છે તે
મારૂં છે, ને દરે આ મારી દીકરીઓને તથા એઓ ને
છોકરા જીએ છે, તેઓને હું છું કહું ૪૩ ૪૪ એ મટિ હવે
આણ, આપણે બંધુ કરાર કરીએ; ને તે મારી ને તારી

એટલે તેઓના બાપનો દેવ આપણી વચમાં ન્યાય
કરે. અને યાદુજ પોતાના બાપ ઇરેદાહના અચારખ
દના સમ આધા. ૪૪ ત્યારે યાદુજ પહાડ પર ચઢે
કયો, ને રાટલી ખાવાને તેના સાથએને ઓલાવ્યા;
ને તેઓએ રાટલી ખાધી, ને આખી રાત્ર પહાડ પર
રહ્યા. ૪૫ અને ચોટી સવારે લાખાન ઉઠયો, ને તેણે
પોતાના દીકરાઓને તથા પોતાની દીકરીઓને ચુમીને
તેઓને આશીર્વાદ દીધો; ને ત્યાંથી નિકળીને તે
પોતાને ઠેકાણે પાછો ગયો.

૩૨ અને યાદુજ ચાલતો થયો, ને દેવનાં દૂતો
તેને મળ્યા ૨ અને યાદુજ તેઓને જોઇને
બોલ્યો કે, આ તો દેવનું સેન્ય છે; ને તેણે તે જગ્યાનું
નામ માદતાઇમ પાડ્યું

૪ અને યાદુજ પોતાની આગળ સેધર દેશ ને અરો-
મની જમિ છે, ત્યાં તેના સાથ એસાવની પાસે એધિ-
યાઓને મોકલ્યા ૪ અને તેણે તેઓને આજ્ઞા આપી
કે, મારા મુરખી એસાવને તમે એમ કહેજો કે, તારો
સેવક યાદુજ એમ કહે છે કે, મેં લાખાનને ત્યાં વાસો
કીધો, ને અત્યાર સુધી રહ્યો છું. ૫ અને મારી પાસે

તે તો કહ્યું હતું કે; ખચિત હું તારૂં આશ્રય કરીશ, ને સમુદ્રના કાંઠાની રેલી ને અતિ ધણી હોવાથી ગણાય નહિ; તેના જેવો હું તારો વંશ કરીશ. ૧૬ અને તેણે તેમને રાત્રે ત્યાં ઉતારી કીધો, ને જે તેનું હતું તેમાંથી તેણે તેના બાઇ એસાવને એટ કરવા સાર લીધું; ૧૭ એટલે બન્ને બકરી, તથા વીસ બકરા, ને બન્ને ઘેડી તથા ઘીસ ઘેડા, ૧૮ ત્રીસ દુગ્ધાળી ઉટડી તેઓના બચ્ચા સુધા, તથા આગ્રીસ માથ તથા દસ ગોધા, ને વીસ ગધેડી તથા તેઓના દસ વછરા. ૧૯ એ સર્વ માન્યુદા બુદ્ધા ટોળા કરીને તેણે તેના દાસોના હાથમાં સોંપ્યા. અને તેના દાસોને કહ્યું, તમે મારી અગ્ર પાર ઉતરો, ને ટોળાઓની વચ્ચે અંતર રાખો. ૨૦ અને તેણે પહેલાને એ આજ્ઞા આપી કે, મારો બાઇ એસાવ તને મળશે, ને તને પુછશે કે, તું કોણનો છે? ને કયા બધ છે? ને આ ને તારી આગળ છે તે કોણનાં છે? ૨૧ ત્યારે તે કહેશે, એ તારા દાસ યાકૂબના છે, એ મારા મુરખી એસાવની પાસે મોકલેલી કોટ છે, ને જુઓ, તે પોતે પણ અમારી પછવાડે છે. ૨૨ અને તેણે બીજાને તથા ત્રીજાને તથા જેઓ ટોળાની બાજળ નજા હતા તે સર્વને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, ત્યારે તમે એસાવને મળો ત્યારે એજ પ્રમાણે કહેજો. ૨૩ અને તમે કહેજો, વળી બ્રે, તારો દાસ યાકૂબ અમારી પછવાડે છે. કેમકે તેણે કહ્યું, ને એટ મારી આગળ બધ છે, તેથી હું તેનું મન શાંત પાડીશ; પછી તેનું મુખ નેહરા; કદાચિત તે મારા અંગીકાર કરશે. ૨૪ અને એટ તેની આગળ માર ગઇ, ને તેણે પોતે તે રાત્રે પોતાના સંપત્તિ ઉતારી કીધો.

૨૫ અને રાત્રે તે ઉઠ્યો, ને પોતાની બે બાથશીઓ તથા પોતાની બે દાસીઓ તથા પોતાના અગિયાર દીકરાઓને લઇને યાખ્બાકની પાર ઉતર્યો. ૨૬ અને તેણે તેઓને લઇને તેઓને નદીની પાર મોકલ્યા, તથા ને સર્વે તેના હતા તેઓને પણ મોકલ્યાં. ૨૭ અને યાકૂબ એકલો રહી ગયો અને અર્જુણાદય લગી, એક પુત્રે તેની સાથે મલયુધ્ધ કીધું. ૨૮ અને ત્યારે તેણે બેયુ કે તે તેને 'ઝીલ્લા' નહિ, ત્યારે તે તેની ભગના સાધાને અડક્યો; ને તેની સાથે મલયુધ્ધ કરતા કરતા યાકૂબની ભગના સાધા મોત્યાઇ ગયો. ૨૯ અને તે બોલ્યો; અર્જુણાદય થાય છે એ માટે મને જવા દે, ને તેણે કહ્યું; તું મને આશીર્વાદ દે, નહિ તો હું તને જવા દેવાનો નથી. ૩૦ અને તેણે તેને કહ્યું; તારા નામ શું? ને તેણે કહ્યું, યાકૂબ. ૩૧ અને તે બોલ્યો, હવેથી તારું

નામ યાકૂબ નહિ; પણ ઇસાએલ કહેવાશે; કેમકે દેશની તથા માણસોની સાથે તે યુધ્ધ કીધું છે, ને જવા પામ્યો છે. ૩૨ અને યાકૂબે તેને પુછ્યો કહ્યું કે, કૃપા કરી તું તારા નામ મને કહે. અને તેણે કહ્યું, મારા નામ તું શા ત્યાં પુછે છે? ને તેણે તેને આશીર્વાદ કીધો. ૩૩ અને યાકૂબે તે જગ્યાનું નામ પનીએલ પાડ્યું; કેમકે તેણે કહ્યું કે, મેં દેશને મ્હોડે મ્હોડે દોડા છે, તો પણ મારો જીવ બચ્યો છે. ૩૪ અને પનીએલની પાર જતા તેના પર તુર્ય ઉઠ્યો, ને તે બધે લંબરા લંબરા ચાલ્યો. ૩૫ એ માટે ઇસાએલ પુત્રે આજ લગી ભગના સાધા પરનો સ્નાયુ ખાતા નથી; કેમકે તે યાકૂબની ભગના સાધા પરના સ્નાયુને અડક્યો હતો.

૩૩

અને યાકૂબે પોતાની આખો ઉઠ્યો કરીને બેયુ, ને, જુઓ, એસાવ તથા તેની સાથે ચારસે માણસ આવે છે ત્યારે તેણે લેઆહને તથા રાહેલને તથા બે દાસીઓને ઊકરા વહેંચી આપ્યા. ૨ અને તેણે દાસીઓને તથા તેઓના ઊકરાઓને આગળ રાખ્યા; પછી લેઆહ તથા તેના ઊકરા; ને છેલ્લા રાહેલ તથા યુસફ અને તે પોતે તેઓની આગળ ચાલ્યો, ને પોતાના સાધની પાસે આવ્યો ત્યાં સુધીમા પોતે સાત વાર જમીન સુધી નમીને દંડવત કીધા. ૪ અને એસાવ તેને મળવાને દોડ્યો, ને તે તેને એટ્યો, ને તેની કાંટ વળગીને તેને યુગ્યો, ને તેઓ રચ્યા. ૫ અને તેણે પોતાની આંખો ઉઠ્યો કરીને બાથશીઓ તથા ઊકરાને દીઠાં; ને કહ્યું, આ તારી સાથે કોણ છે? ને તેણે કહ્યું કે, દેવ કૃપા કરીને તારા દાસને ઊકરા આપ્યા છે તે. ૬ અને દાસીઓ તથા તેઓનાં ઊકરા તેની પાસે આવ્યા ને દંડવત કીધા. ૭ લેઆહ તથા તેનાં ઊકરા પણ પાસે આવ્યા ને દંડવત કીધા; પછી યુસફ તથા રાહેલ પાસે આવ્યા ને દંડવત કીધા. ૮ અને તેણે કહ્યું, આ ને સર્વ ટોળા મને સામા મન્યાં, તેમાં તારો શો હેવ છે? ને તેણે કહ્યું, તે મારા મુરખીની નજરમા કૃપા પામવા સાર છે. ૯ ત્યારે એસાવ બોલ્યો, મારા બાઇ, મને બહુ છે, તારું ને છે; તે તું પોતે જ રાખ. ૧૦ અને યાકૂબે કહ્યું કે, એમ નહિ, ને હાથમાં હું તારી નજરમા કૃપા પામ્યો હોઉં તો કૃપા કરી મારા હાથથી મારી કોટ સ્વીકાર; કેમકે બધે કે દેવનું મો બેયું હોય તેમ મેં તારા મો બેયું છે, ને તું મારા પર પ્રસન્ન થયો છે. ૧૧ મારી ને એટ તારી પાસે આણી છે તે કૃપા કરી

લે, કેમકે દેવે મારા ઉપર કૃપા કરી છે, ને મારી પાસે પુણ્ય છે, ને તેણે તેને આમક હાથે, ને તેણે તે લીધી. ૧૧ અને તેણે કહ્યું કે, વાપો, રસ્તે પડીએ, ને હું તારી આજળ ચાલીશ. ૧૨ અને તેણે તેને કહ્યું, મારા મુરખી નહોતું કે કે છોકરા કમળા છે, ને દુઝળી બકરીઓ તથા દોરા મારી સારે છે, જે તેઓને એક દહાડે પશુ લાગી મળેને દહાડે તે સર્વ દોળા મરી જશે. ૧૩ માટે મારા મુરખી, તારા દાસની આજળ ન, ને હું સેધરમા મારા મુરખી પાસે આવી પહોંચીશ, ત્યાં મુઠી ને દોર મારી આજળ છે તેઓ તથા છોકરા ચાલી શકે તે પ્રમાણે હું ધીમે ધીમે આવતો આવીશ. ૧૪ અને એસાવે કહ્યું મારી સાથેના લોકો-માર્થી થોડા તારી પાસે હું મુક, ને તેણે કહ્યું, સા સાથે? હું તારી નજરમા કૃપા પામું [તે બહુ છે]. ૧૫ પછી તે દહાડે એસાવ સેધર જવાને પાછો ફરો. ૧૬ ત્યારે બાઈલ સુકાથમા આવતો આવ્યો, ને તેણે પોતાને સાથે પર બાંધ્યું, ને તેના દોરને સાથે માડવા કાઢ્યા, એ માટે તે જગ્યાનું નામ મુકોથ પાડ્યું.

૧૮ અને યાફુમ પાદાનારામમાર્થી આવના કનાન દેશના શબ્દે મુખી સહીસવામત આવ્યો, ને શહેરની સામા તમુ તાવ્યો. ૧૯ અને જે જમીનના કહડામા તેણે પોતાનો તમુ તાવ્યો હતો, તે તેણે શબ્દેમા બાપ હમોરના દીકરાઓની પાસેથી સો રૂપીઆએ વેચાતો લીધો. ૨૦ અને ત્યાં તેણે વેચી બાગી, ને તેનું નામ એલ એલોહિ ઉસાએવ પાડ્યું.

૩૪ અને લેઆહની દીકરી હીનાહ ને તેને યાફુથી થઈ હતી, તે તે દેશની બાપડી ઓને મળવા નિકળી. ૨ અને હમોર દિવ્ય ને દેશનો સરદાર હતો તેના દીકરા શબ્દે તેને લીધી, ને તેને લીધી, ને તેની સાથે મુકને તેની આજળ લીધી. ૩ અને યાફુની દીકરી હીનાહ પર તેનું દીવ ચાવી ગયું ને તેણે છોડી પર પ્રેમ કીધો, ને તે છોડીની સાથે હેતવો લીધો. ૪ અને શબ્દે પોતાના બાપ હમોરને કહ્યું કે, આ છોડીની સાથે મારું લગ્ન કરાવી આપ. ૫ અને યાફુને સામન્ય કે મારી દીકરી હીનાહની તેણે આજળ લીધી છે, ને તેના દીકરા બેનરમા દોરાની પાસે હતો, ને તેઓના અંબા મુખી યાફુ છાતો રહેતા. ૬ અને શબ્દેમા બાપ હમોર યાફુની સાથે વાગવિન કરવાને તેની પાસે ગયા. ૭ અને યાફુના દીકરાઓ એ સામન્યને બેનરમાર્થી આવ્યા, ને તેઓએ શોક

કીધો, ને તેઓને બહુ રોષ થયો, કેમકે તેણે યાફુની દીકરી સાથે મુકને ઉસાએવમા મૂળપણું કીધું હતું, એ કામ કરે અણપટલ હતું. ૮ અને દીધાર તેઓની સાથે વાગવિન કરીને બોલ્યો કે, મારા દીકરા શબ્દેમા છર તમારી દીકરી પર મોહિત થયો છે, કૃપા કરી તેને તેની વેરે પરણાવો. ૯ અને આપણે અરુપરસ વિવાદ કરીએ, અટકે તમારી દીકરીઓ અમને આપો, ને અમારી દીકરીઓ તમે પોતાને સાથે લો, ૧૦ અને અમારી સાથે તમે રહો, દેશ તમારી આજળ છે, તેમા તમે રહો, ને વેપાર કરો, ને તેમા માલમિલકત મળવો. ૧૧ અને શબ્દે તે પીના બાપ તથા તે પીના બાઈઓને કહ્યું કે, જે હું તમારી દીકરી કૃપા પામું તો તમે મને જે કહેવો તે હું આપીશ. ૧૨ તમે મારી પાસે પશુ તથા બકરીઓ મને તેટલા માગો, ને જે તમે મને કહેવો, તે પ્રમાણે આ લીધો, પશુ એ છોકરી મને બાપડી થવા સાથે આપો. ૧૩ અને તેઓની બેન હીનાહની તેણે આજળ લીધી હતી, તે માટે યાફુના દીકરાઓએ શબ્દે તથા તેના બાપ હમોરને કપટથી ઉત્તર આપ્યો. ૧૪ અને તેઓએ તેઓને કહ્યું જે માલમિલકત મુકની ન થયો હોય તેને અમારી બેન આપવી, એ કામ અમે કરી નથી શકતા, કેમકે તેથી અમારું અપમાન થાય. ૧૫ કેવળ આ શરતે અમે તમારું માનીએ, કે તમારા સર્વ પુત્રો અમારા જેવા મુનવી થાય. ૧૬ પછી અમે અમારી દીકરીઓ તમને આપીએ, ને તમારી દીકરીઓ અમે લઈએ, ને તમારામા અમે રહીએ, ને આપણે એક લોક થઈએ. ૧૭ પશુ ને મુનવી થવા વિષે તમે અમારું ન સામળો, તો અમે પોતાની કન્યાને લઈને ચાલ્યા જઈશું. ૧૮ અને તેઓની વાત હમોર તથા હમોરના દીકરા શબ્દેમા સારી લાગી. ૧૯ અને તે બંનેને તે પ્રમાણે કરવામા વાર ન લગાડી, કેમકે તે યાફુની દીકરી પર મોહિત થઈને હતા, ને તે પોતાના બાપના ઘરમા સર્વ કરતા માનિતો હતો. ૨૦ પછી હમોર તથા તેના દીકરા શબ્દે પોતાના નજરની બાજળમા આવ્યા, ને પોતાના નજરના માલસો સાથે વાગવિન કરીને કહ્યું, ૨૧ આ માલસો આપણી સાથે સીધા રહે છે, તે માટે તેઓને દેશમા રહેવા દો, ને વેપાર કરવા દો, કેમકે જુઓ, દેશ તેઓની આજળ વિશાળ છે, આપણે તેઓની દીકરીઓ લઈએ, ને આપણી દીકરીઓ તેઓને આપીએ ૨૨ પશુ કેવળ

આ ચરતે તેઓ આપણી સાથે રહેવા તથા એક લોક થવાને રાજ થયે, કે જેમ તેઓમાના હરેક પુરુષની સુનત કરાય છે, તેમ આપણી સુનત પણ કરાય. ૧૭ તેઓના ટાળા તથા તેઓની સપત્તિ તથા તેઓના દોરડાક, ઘૂ આપણા નહિ થાય? કેવળ આપણે તેઓનું માનીએ એટલે તેઓ આપણા મધ્યે રહેશે. ૧૮ અને જેઓ રાહેરની ભાગળે નિકળતા હતા તે સવળાએ હમોર તથા તેના દીકરા રાખેમની વાત માની લીધી, ને તેના રાહેરની ભાગળે જનારા સર્વ પુરુષાની સુનત કરાવી ૧૯ અને ત્રીજે દહાડે એમ થયું, કે તેઓ દુ ખી હતા, ત્યારે યાફુજના બે દીકરા રામઓન તથા લેવી જે દીનાહના બાઈઓ હતા તેઓ એકેક પોતાની તરવાર લઈને નગર પર ઓચિંતા આવ્યા, ને સર્વ પુરુષોને મારી નાખ્યા ૨૦ અને તેઓએ હમોરને તથા તેના દીકરા રાખેમને તરવારની ધારથી માર્યા, ને રાખેમના ઘેરથી દીનાહને લઈ ગયા ૨૧ યાફુજના દીકરાઓએ મારી નાખેલા લોકો પર આવીને નગર છૂટ્યું, કેમકે તેઓએ તેઓની બેનને અગ્રજ ક્રીધા હતી ૨૨ તેઓએ તેઓના ઘેરા બકરા તથા તેઓના દોર તથા તેઓના ગરૂડા તથા નગરમાં તથા ખેતરમાં જે હર્દ તે લઈ લીધું, ૨૩ અને તેઓનું સર્વ દ્રવ્ય તથા તેઓના સર્વ બાળકો, ને તેઓની બાપડાઓ લઈ લીધા, ને જે કંઈ ધરમાં હર્દ તે પણ હુડી લીધું ૨૪ અને રામઓનને તથા લેવીને યાફુમે કહ્યું તમે મને દેશના રહેનારાઓમાં, એટલે કનાનીઓ તથા પરિઓઓમાં ધિક્કારપાત્ર કરાવ્યાથી મને કાયર કના છે, ને મારા માણસ થોડા છે માટે તેઓ મારી સામા એકઠા થયે, ને મને મારશે, ને મારો જિનાશ થશે, મારો તથા મારા ઘરનાનો ૨૫ અને તેઓએ કહ્યું, તેઓ કસબજીની સાથે વળે તેમ અમારી બેન સાથે વળે હું?

૩૫ અને દેવ યાફુજને કહ્યું, ઉક, બેચેલમાં જા, ને ત્યા રહે, ને તું પોતાના બાઈ એસાવની આગળથી નાહો હતો, ત્યારે જે દેવે તને દર્શન આપ્યું, તેને-સાર ત્યા તું વેદી બાધ ૨ અને યાફુજે પોતાના ઘરનાને તથા જે સર્વ પોતાની સાથે હતા તેઓને કહ્યું, તમારામાં જે અન્ય દેવો છે તેઓને દૂર કરો, ને પોતાને ઘૂંજ કરો, ને પોતાના ઘુગડા બંધવો ૩ અને આપણે ઉડીને બેચેલમાં જઈએ, ને જે દેવે મારા દુ ખને દિવસે મારું સાસન્યું, ને જે રસ્તે દુ ચાલ્યા હતા, તેમાં જે

મારી સાથે રહ્યો હતો, તેને સાર ત્યા હું વેદી બાધીરા. ૪ અને તેઓએ પોતાના હાથમાં જે અન્ય દેવો હતા, તથા પોતાના કાનમાં જે કુંડળો હતા તે ચાફુજને આપ્યા, ને ચાફુજે રાખેમની પાસે આલેખ વૃક્ષ તળે તેઓને દામી દીધા. ૫ અને તેઓ ચાલતા થયા, ને તેઓની ચારે અમના નગરોમાં ચારે ભય લાગ્યું, માટે તેઓ યાફુજના દીકરાઓની પુઠે નહિ પડ્યા ૬ અને યાફુજ પોતાની સાથેના સર્વ લોક સુધ્ધા કનાન દેશનું લૂટ, જે બેચેલ કહેવાય છે, તેમાં આવ્યો. ૭ અને તેણે ત્યા વેદી બાધી, ને તે જગ્યાનું નામ બેચેલબેચેલ પાડ્યું, કેમકે તે પોતાના ભાઈના મો આગળથી નાહો, ત્યારે ત્યા દેવે તેને દર્શન આપ્યું ૮ અને હમોરાહ રિમકાહની દાઇ મરી ગઈ, ને તેને બેચેલ પાસે આલેખ વૃક્ષ તળે દાટી અને તે વૃક્ષનું નામ આલેખ બાબૂય પાડ્યું

૯ અને પાહાનારામથી યાફુજ આવ્યો ત્યારે દેવે તેને ફરી દર્શન આપ્યું, ને તેને આશીર્વાદ દીધો ૧૦ અને દેવે તેને કહ્યું, તારૂ નામ યાફુજ છે, હવેથી તારૂ નામ યાફુજ નહિ કહેવાશે, પણ તારૂ નામ ઇસ્રાએલ થશે, ને તેણે તેનું નામ ઇસ્રાએલ પાડ્યું ૧૧ અને દેવે તેને કહ્યું કે, હું સર્વસમર્થ દેવ છું, તું સફળ થા, ને વૃદ્ધિ પામ, તારાથી લોકો તથા લોકોનો સમુદાય ઉત્પન્ન થશે, ને તારી કમરમાંથી રાખ્યો નિકળશે. ૧૨ અને મેં જે દેશ ઇસ્રાહીમને તથા ઇસદાકને આપ્યો છે, તે હું તને આપીશ, ને તારા પછી તારા વંશને તે દેશ આપીશ. ૧૩ અને જ્યા દેવ તેની સાથે બોલ્યો, ત્યા આગળ તે તેની પાસેથી ચડી ગયો ૧૪ અને જ્યા તે તેની સાથે બોલ્યો, તે ઠેકાણે યાફુમે એક સ્તંભ એટલે પત્થરનો એક સ્તંભ, ઉભો ક્રીધો, ને તેના પર પેયાર્પણ તથા તેલ રેડ્યું ૧૫ અને જ્યા દેવ તેની સાથે બોલ્યો, તે જગ્યાનું નામ યાફુમે બેચેલ પાડ્યું ૧૬ અને તેઓ બેચેલથી આગળ ગયા, ને એકાદ પહોળાવાને હજી થોડા માર્ગ બાકી રહ્યો, ત્યારે રાહેલને પ્રસૂતિ થઈ, ને તેને જન્મવાનું કહ્યું કદ થયું ૧૭ અને એમ થયું કે તે જન્મતા કહાલી હતી ત્યારે તેને દાઇએ કહ્યું, બી મા, કેમકે તને આ પણ દીકરો સાપડશે. ૧૮ અને એમ થયું, કે જ્યારે તેના જીવ જતો હતો (કેમકે તે મરી ગઈ), ત્યારે તેણે તેનું નામ બેનોની પાડ્યું, પણ તેના બાપે તેનું નામ બિન્યામીન પાડ્યું ૧૯ અને રાહેલ મરી ગઈ, ને

એકાધ (જે ભવ્યદેવ છે), તેને રસ્તે તે દશક. ૧૦ અને ચાકુળ તેની કબર પર સંપન્ન થયો જાયો, તે આજ વધી શહેરની કબરનો સ્તંભ છે. ૨૧ અને હજાએલ આજગ ચાકુળ, ને ટાંગાના બુજીની પેટી નમ તેના તંત્ર તાવયો. ૨૨ અને એમ થયું કે હજાએલ તે દેશમાં રહેતો હતો, ત્યારે રેકબેન પોતાના બાપની ઉપપત્તી બિલ્લાદની ખાસે જઈને તેની સાથે સુષ થયો, ને તે હજાએલે સાંભળ્યું.

૨૩ દેવે ચાકુળના દીકરા બાર દગા. લેઆદના દીકરા, રેકબેન ચાકુળનો નવેક દીકરો તથા શિમચોન તથા લેની તથા ચલુદાદ તથા ચિસ્સાબાર તથા જુલુદ ૨૪ શહેરના દીકરા, યુસફ તથા બિન્ચામીન ૨૫ અને શહેરની દાસી બિલ્લાદના દીકરા, દાન તથા નાકુલાલી ૨૬ અને લેઆદની દાસી બિલ્લાદના દીકરા, માદ તથા આરોર. ચાકુળના દીકરા જે તેને ખાનાસામમાં થયા તેઓએ એ દગા. ૨૭ અને મામરે, મેટલે દિવાલ-આર્મો જે દેવેન કહેવાય છે, ન્યાં હમઝીને તથા હરદાકે વારો જાયો, ત્યાં ચાકુળ તેના આપ હરદાક ખાસે આગ્યે. ૨૮ અને હરદાકની ઉપર એક રોડે એટી વર્વની હતી ૨૯ અને હરદાક ચરટો તથા દગાઓમાં પરિપૂર્ણ થયેને પ્રાણ બુજીને જરૂર પાડ્યો, ને પોતાના લોકમાં મેળવાયો, ને તેના દીકરાએમ, એટલે એસને તથા ચાકુળે, તેને દાટયો.

એકઠા રહી ન શક્યા, ને તેઓના પ્રવાસનો દેશ તેઓનાં જનાવરને લીધે તેઓના નિર્ભાવ કરી ન શક્યો. ૧ અને એસાવ સેધર પદાડ પર રહ્યો; એસાવ તેજ અદોમ છે. ૨ અને સેધર પદાડ પરના અદોમ લોકોનો બાપ, જે એસાવ તેનો વેરા એ છે. ૩ એસાવના દીકરાઓનાં નામ આ છે; એસાવની બાપડી આદાદનો દીકરો અલીફાજ, ને એસાવની બાપડી બાસમાથનો દીકરો રેકબેલ. ૪ અને તેમાન, એમાર, સફો તથા ગાવામ, તથા કનાઝ એ અલીફાજના દીકરા હતા. ૫ અને એસાવના દીકરા અલીફાજની ઉપપત્તી વિઆ હતી; ને તેને અલીફાજથી અમાલેક થયો; એસાવની બાપડી આદાદના દીકરા એ છે. ૬ અને રેકબેલના દીકરા નાદાથ, એરાહ, ચાસ્માહ તથા મિઝાહ; એ એસાવની બાપડી બાસમાથના દીકરા હતા. ૭ અને શિમચોનની દીકરી અનાદની દીકરી આદલીબામાહ જે એસાવની બાપડી તેના દીકરા એ છે; તેને એસાવથી ચેકરા તથા વાલામ તથા હેરાહ થયા. ૮ એસાવના દીકરાએમાના આ સરદાર હતા; એસાવના નવેક દીકરા અલીફાજના દીકરા, તેમાન સરદાર, એમાર સરદાર, સફો સરદાર, કનાઝ સરદાર, ૯ હેરાહ સરદાર, ગાવામ સરદાર, અમાલેક સરદાર; જે સરદારો અલીફાજથી અદોમ દેશમાં થયા, તેઓ એ છે; એ આદાદના દીકરા હતા. ૧૦ અને એસાવના

તથા એભાલ તથા શકે તથા એનામ. ૨૪ અને સિખએનાના દીકરા આ છે, એટલે આપાદ તથા અનાદ; જે અનાદને પોતાના બાપ સિખએનાના અધેડા તથા રાનમા ઇન્દ્રાજીરાઓ બચ્યા, તેજ એ છે ૨૫ અને અનાદના ઠાકરા આ છે, એટલે દીરોના તથા અનાદની દીકરી એાદ પીભામદ. ૨૬ અને દીરોના દીકરા આ છે, એટલે હેરદાન તથા એરમાન તથા વિદ્યાન તથા મરાન. ૨૭ અને એસેરના દીકરા આ છે, એટલે બિહ્દાન, તથા ઝામવાન, તથા અકાન. ૨૮ અને દીરાનના દીકરા આ છે, એટલે ઉસ તથા અરાન. ૨૯ દોરીઓથી જે સરદારો યથા તે આ છે, એટલે લોટાન સરદાર, ચોખાલ સરદાર, સિખએના સરદાર, અનાદ સરદાર, ૩૦ દીરોના સરદાર, એસેર સરદાર, દીરાન સરદાર, સોદર દેશના સરદારો પ્રમાણે જે સરદારો દોરીઓથી યથા તે આ છે

૩૧ અને હાએલપુત પર કોઠ રાજાએ રાજ્ય કર્યો અગાઉ, અદામ દેશમા જે રાજ્યો રાજ્ય કરતા હતા તે એ છે ૩૨ અને બેએરના દીકરો એલા અદામમા રાજ્ય કરતા હતા, ને તેના શહેરનું નામ દીનહાબાદ હતું ૩૩ અને એલા મરણ પામ્યો, ને તેને ઠેકાણે બેસરાદમાના હેરાદને દીકરો યોબાબ રાજ થયો ૩૪ અને યોબાબ મુઓ, ને તેને ઠેકાણે તેમાન દેશના હુરામ રાજ્ય કર્યું ૩૫ અને હુરામ મુઓ, ને તેને ઠેકાણે બદાદના દીકરા હદાદે રાજ્ય કીધું, તેણે મોઆ બના મેદાનમાં મિવાનને માર્યો, ને તેના શહેરનું નામ અલીય હતું ૩૬ અને હદાદ મુઓ, ને તેને ઠેકાણે માસરેકાદમાના સામ્લાહે રાજ્ય કર્યું ૩૭ અને સામ્લાહ મુઓ, ને તેને ઠેકાણે નહી પાસેના રહો બાથના શાઉલે રાજ્ય કીધું ૩૮ અને શાઉલ મુઓ, ને તેને ઠેકાણે આખ્યોરના દીકરા બાઆલહાનાને રાજ્ય કર્યું ૩૯ અને આખ્યોરના દીકરો બાઆલહાનાન મુઓ, ને તેને ઠેકાણે હદારે રાજ્ય કીધું, ને તેના શહેરનું નામ પાઉ હતું, ને તેની બાથનું નામ મહેશબએલ હતું તે મેઝાદાબની દીકરી માટરેની દીકરી હતી ૪૦ અને એસાવથી જે સરદારો યથા તેઓના નામ; પોતપોતાના કુટુંબ તથા નજ્યઓ પ્રમાણે, તેઓના નામો આ છે; વિન્ના સરદાર, આલ્લાહ સરદાર, ચયેલ સરદાર, ૪૧ એાદલીબામદ સરદાર, એલાહ સરદાર, પીનેાન સરદાર, ૪૨ કનાજ સરદાર, તેમાન સરદાર, મિખસાર સરદાર, ૪૩ માર્ગી

એલ સરદાર, હુરામ સરદાર; જે પોતપોતાના વતનના દેશ પ્રમાણે અદામના સરદારો છે; અદામ લોકોના બાપ તેજ એસાવ છે

૩૭ અને યાકૂબ પોતાના બાપના પ્રવાસના દેશમા, એટલે કનાન દેશમા રહ્યો ૨ યાકૂબનો વંશ આ છે યુસફ સુતાર વર્ષેના થયો, ત્યારે પોતાના બાધઓની સાથે ટોળાં ચરાવતો હતો, ને તે જીવાન હતો, ને પોતાના બાપની બાધઓ બિહ્દાદ તથા ઝિહ્પાદના દીકરાઓની સાથે હતો; ને તેઓની બંડાઇની ખબર પોતાના બાપની પાસે યુસફ લાગ્યો ૩ દેવે ધજાએલ પોતાના સર્વ દીકરાઓ કરતાં યુસફ પર વિશેષ પ્રીતિ કરતો હતો, કેમકે તે તેના ધડપણનો દીકરો હતો, ને તેણે તેને સાથે એક રૂબરૂથી અંજરઓ સીવડાવ્યા ૪ અને તેના બાધઓએ એણે કે તેઓના બાપ તેના સર્વ બાધઓ કરતા તેના પર વિશેષ પ્રીતિ કરે છે, ને તેઓ તેના દ્વેષ કરતા, ને તેની સાથે મિદાસથી વાત કરી નહોતા શકતા ૫ અને યુસફને સ્વપ્ન આવ્યું, ને તેણે તેના બાધઓને તે કહી સમજાવ્યું, ને તેઓ તેના પર વતો દ્રેષ કરતા હતા ૬ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ સ્વપ્નમા જે મેં દીડું છે તે સાક્ષી, ૭ જુઓ, આપણે બેતરમા પુણીઓ બાંધતા હતા, ને જુઓ, મારી પુણી ઉઠી, ને ઉભી રહી, ને જુઓ, વમારી પુણીઓ ચોરા-જમ ઉભી રહી, ને મારી પુણીની આગળ નથી ૮ અને તેના બાધઓએ તેને કહ્યું, યું હું ખરેખર અમારા પર અધિકાર કરશે? યું હું ખરેખર અમારો ધણો થશે? ને તેઓ તેના સ્વપ્નને લીધે તથા તેના વાતને લીધે તેના પર વતો દ્રેષ કરતા હતા ૯ અને ફરી તેને બીજું સ્વપ્ન આવ્યું, ને તેણે તેના બાધઓને તે કહ્યું, ને બાધ્યો, જુઓ, મને ફરી એક સ્વપ્ન આવ્યું, ને જુઓ, સૂઈ તથા ચદ તથા અગિયાર તારાઓ મારી આગળ નમ્યા ૧૦ અને તેણે પોતાના બાપને તથા પોતાના બાધઓને તે કહ્યું, અને તેના બાપે તેને ધમકાવ્યો, ને તેને કહ્યું, જે સ્વપ્ન તને આવ્યું તે યું છું? તારી આગળ ભોય લગી નમવાને હું તથા તારી મા, તથા તારા બાધ યું ખરેખર આવીશું? ૧૧ અને તેના બાધઓએ તેના પર અદેખાઈ કીધી, પણ તેના બાપે તે વાત મનમાં રાખી. ૧૨ અને તેના બાધ તેઓના બાપના ટોળા ચરાવવાને રાખેમમા થયા ૧૩ અને ધજાએલે યુસફને કહ્યું, યું તારા બાધ રાખેમમાં ચરા

જના નથી? આવ, હું તને તેઓની પાસે મોકલીશ
અને તેજુ તેને કહું, હુ આ રહ્યો ૧૪ અને તેજુ તેને
કહું કે, બ, ને તારા ભાઈઓ તથા દોળાં સાથે છે કે
નહિ તે ભે, ને મારી પારી ખતર લઈ આવ અને
તેજુ તેને દેવોનના મેદાનથી મોકલી દીધો, ને તે
સંખેષ આગ્યો ૧૫ અને, જુઓ, યુસફ મેદાનમાં
જઈને દનો એકલામાં એક માણસ તેને મળ્યો, ને
તેજુ તેને પુછ્યું કે, હું શું યોગે છું ૧૬ અને તેજુ કહ્યું
કે, મારા ભાઈઓને યોગ્યું છે, તેઓ ક્યા ચલે છે,
તે ક્યા જી મને કહે ૧૭ અને તે માણસે કહ્યું, તેઓ
અઝાથી જતા છે, કેમકે, ચારો આપજુ દોયાનમાં
જઈએ, એજુ તેઓએ મારા સાતગણામાં કહ્યું અને
યુસફ પોતાના ભાઈઓની પાછળ જવા, ને દોયાનમાં
તેઓ તેને મળ્યા ૧૮ અને તેઓએ તેને આજીથી દીધો,
અને તેઓએ તેને આજીથી દીધો, અને તેઓએ તેને આજીથી દીધો

૧ થાય, કેમકે તે આપજુ ભાઈ તથા આપજુ લોકો
૭. અને તેના ભાઈઓએ તેનું સંમિત્યું ૧૯ અને
મિયાની વેપારીઓ તેઓની પાસે મળે જતા હતા,
ને તેઓએ યુસફને ખાદામાંથી ખેંચી કાઢ્યો; ને
તેઓએ વીસ રૂપિયાઓ યુસફને ધરમાંથીઓને
વેંચી દીધો; ને તેઓ યુસફને મિસરમાં લઈ જવા
૨૦ અને ફેરબેન પાછો ખાદાની પાસે આવ્યો, ને
જુઓ, યુસફ તો ખાદામાં નહોતો; ને તેણે પોતાનાં
લૂગાં ફાંજા ૨૧ અને તે પોતાના ભાઈઓની પાસે
પાછો આવ્યો, ને કહ્યું, છાકરો તો નથી, ને હુ ક્યા
ભટ્ટો છે અને તેઓએ યુસફનો અંજરખો લીધો, ને
જઈ કહ્યું, ને રજામાં અંજરખો બોલ્યો ૨૨ અને
તેઓએ તે રજામેંદી અંજરખો પોતાના બાપની પાસે
મોકલાવેને કહ્યું, આ અમને જાઓ છે, હવે તે તારા
દીકરાને અંજરખો છે કે નહિ એ ત બોલજી

શું હોતો; એ માટે-યહોવાહે-તેને માર્યો ૮ અને
 યહોવાહે એના નામને કહ્યું, તું તારા ભાઈની બાપડની
 પાસે જા, ને તેની પ્રત્યે ધણીના ભાઈની ફરજ અદા
 કર, ને તારા ભાઈને સાથ સંતાન ઉપભવ, ૯ અને
 એનાને ભવ્ય કે સંતાન માર નહિ થયો; ને એમ થયું
 કે, જ્યારે તે પોતાની ભાણીની પાસે ગયો, ત્યારે તેણે
 પોતાના ભાઈને સંતાન ન આપવાને તે જૂમિ પર
 રેડ્યું ૧૦ અને તેણે જે ક્રીધુ તે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં
 ભુંડું લાગ્યું; તે માટે તેણે તેને પણ માર્યો ૧૧ અને
 યહોવાહે પોતાની વધ તામારને કહ્યું કે, મારો દીકરો
 શેવાહ મોટો થાય, ત્યાં સુધી તું તારા બાપના ઘરમાં
 વિધવાવસ્થામાં રહે, કેમકે તેણે કહ્યું; કદાચ તે પણ
 પોતાના ભાઈએની પેઠે મરે અને તામાર જાહેને
 પોતાના બાપના ઘરમાં રહી ૧૨ અને ઘણા દંડાડા
 થયા ને યહોવાહની બાપડી શુઆની દીકરી મરાણ
 પામી ને યહોવાહને દિવાસો થયો, ને તે પોતાના
 મિત્ર હીરાહ અદુહામી સહ્યાં પોતાનાં ઘેટાં કાતરના-
 રાઓની પાસે તિમ્નાહ ગયો ૧૩ અને તામારને એની
 ખબર મળી કે જો, તારો સસરા પોતાનાં ઘેટાં કાતરવાને
 તિમ્નાહ જાય છે ૧૪ અને તેણે પોતાનાં વંધવ્યનાં
 વસ્ત્ર પોતાના અંગ પરથી કાઢ્યાં, ને ઇંગટથી પોતાને
 ઢાંકી, ને પોતાને લપેટી, ને એનામ્મ જે તિમ્નાહ
 જવાને માર્ગે છે તેની બાજુએ બેઠી; કેમકે તેણીએ
 જોયું કે શેવાહ મોટો થયો છે, પણ હ તેને બાપડી
 થયા સાથ અપાએલી નથી ૧૫ અને યહોવાહે તેને
 જોઈ ત્યારે તેને વેશ્યા જાણી; કેમકે તેણીએ પોતાનું
 મુખ ઢાંખ્યું હતું ૧૬ અને તે માર્ગની બાજુએ વળીને
 તેની પાસે ગયો, ને કહ્યું હવે મને તારી પાસે આવવા
 દે; કેમકે આ મારી વધ છે એમ તેજે ભવ્ય નહિ અને
 તે બાપડી તું મારી પાસે આવવા સાથ મને શું આપીશ? ૧૭
 અને તેણે કહ્યું ટોળામાંથી બકરીનું એક બચ્ચું હ
 તારી પાસે મોકલોશ અને તેણે કહ્યું-તું મોઢેલે ત્યાં
 સધી તું મને હડપ આપીશ? ૧૮ અને તેણે તેને કહ્યું,
 શી હડપ આપું? તેણે કહ્યું, તારી મદ્રા, તથા તારો
 અંછોડો તથા તારા હાથમાંની કાકી અને નેજે તે
 આપ્યાં, ને તેની પાસે ગયો ને તેનાથી તે ગભવતી
 થઈ ૧૯ અને તે ઉડીને ગઈ, ને પોતાનો ઇંગટ કાઢ્યો,
 ને પોતાનાં વંધવ્યનાં વસ્ત્ર પહેલો ૨૦ અને બાપડીના
 હાથમાંથી હડપ લેવા સાથ, યહોવાહે પોતાનાં મિત્ર
 અદુહામીની હસ્તક બકરીનું બચ્ચું મોકલ્યું, પણ તે

તેને ન મળી ૨૧ અને તેણે તે જગ્યાનાં માણસોને
 પુછ્યું, કે જો વેશ્યા એનામ્મ પાસે માર્ગ પર હતી તે
 ક્યા છે? ને તેઓએ કહ્યું, અહીં કોઈ વેશ્યા ન હતી
 ૨૨ અને તે યહોવાહની પાસે પાછો આવ્યો, ને કહ્યું,
 મને તે નથી જડતી; ને ત્યાંના માણસોએ પણ કહ્યું
 કે, અહીં કોઈ વેશ્યા ન હતી ૨૩ અને યહોવાહે કહ્યું,
 તે ભલે પોતાની પાસે તે રાખે, રખે આપણુ અપ-
 માન થાય, જો, મેં આ બકરીનું બચ્ચું મોકલ્યું,
 પણ તને તે જડી નહિ ૨૪ અને એમ થયું કે આસરે
 ત્રણ મહિના પછી યહોવાહને ખબર મળી કે, તારી
 વધ તામારે વ્યભિચાર કર્યો છે, ને જો, વ્યભિચારથી તેને
 ગર્ભ રહ્યો છે અને યહોવાહે કહ્યું, તેને બહાર લાવીને
 બાણી નાખો ૨૫ અને તેને બહાર આણી ત્યારે તેણે
 પોતાના સસરાની પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે,
 જોના આ છે, તે માણસથી હું ગભવતી થઈ છું, હવે
 આ મુદ્રા, તથા અંછોડો, તથા કાકી કોના છે, તે મું
 કૃપા કરી બાજુમાં લે ૨૬ અને યહોવાહે એઓ [મારા
 પોતાના છે એમ] કબૂલ કરી કહ્યું કે, તે મારા કરતાં
 યથાર્થ છે, કારણ કે મેં તેને મારા દીકરા શેવાહને
 ન દીધી અને તેણે તેને ફરી ન જાણી ૨૭ અને
 જણવાની વેળાએ એમ થયું કે જુઓ, તેના પેટમાં
 જોઈ હતી ૨૮ અને તેને જણતા એમ થયું કે એક
 પોતાનો હાથ બહાર કાઢ્યો, ને હાથએ તેનો હાથ
 પકડ્યો, ને તેના પર લાવ સૂતર બાંધ્યું, ને કહ્યું, આ
 પહેલો નિકળ્યો ૨૯ અને તેણે પોતાનો હાથ પાછો
 ખેંચ્યો ત્યારે, જુઓ, એમ થયું કે તેનો ભાઈ નિકળ્યો,
 ને [હાથએ] કહ્યું, તું કેમ કરીને કાઢ પાડીને નિકળ્યો?
 એ માટે તેનું નામ પેરેસ પાડ્યું ૩૦ અને પછી તેનો
 ભાઈ, જોને હાથે લાલ સૂતર હતું તે નિકળ્યો, ને તેનું
 નામ ઝેરાહ પાડ્યું

૩૯ અને યુસફને મિસરમાં આવ્યો, ને ત્યાં
 જે ધરમાં એથીઓ તેને લઈને ઉતરી ગયા,
 તેઓની પાસેથી પોતીફાર નામનો એક મિસરી જે
 ફારૂનો એક અમલદાર તથા રક્ષકોનો સરદાર હતો
 તેણે તેને વેચાતો લીધો ૨ અને યહોવાહ યુસફની
 સાથે હતો, ને તે ભાગ્યવાન હતો; ને તે પોતાના,
 ધણીના એટલે તે મિસરીના ઘરમાં રહ્યો ૩ અને તેના
 ધણીએ જોયું, કે તેની સાથે યહોવાહ છે, ને તે જે
 કંઈ કરે છે તે તેના હાથમાં યહોવાહ સફળ કરે છે
 ૪ અને યુસફ તેની દૃષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો, ને તેણે તેની

૧૦ને દ્રાક્ષવિલાને ત્રણ ડાળીઓ હતી, ને તેઓને બધી
કળાઓ આવી, ને સોર ખીલ્યા, ને તેના ગુચ્છામાં
દ્રાક્ષો આપી. ૧૧ અને ફારૂનનું ખ્યાલું મારા હાથમાં
હતું; ને મેં દ્રાક્ષો લઈને ફારૂનના ખ્યાલામાં તેનો રસ
નિચાવી કાઢ્યો, ને ખ્યાલું ફારૂનના હાથમાં આપ્યું.
૧૨ અને યુસફે તેને કહ્યું, એનો અર્થ આ છે, ત્રણ ડાળી
તે ત્રણ દહાડા છે. ૧૩ ત્રણ દહાડામાં ફારૂન તારું માથું
ઉઘડી કરશે, ને તને પાછો તારા કામ પર કરાવશે; ને
તું તેનો પાત્રવાહક હતો ત્યારની રીત પ્રમાણે. ૧૪
ફારૂનનું ખ્યાલું તેના હાથમાં આવીશ, ૧૫ પણ તારું
સાથ ધાય ત્યારે કૃપા કરી મને સમારજ, ને મારા પર
ક્રોધ કરજે, ને મારા વિષે ફારૂનને કહીને આ ઘરમાંથી
મને કઢાવજે. ૧૬ કેમકે હેઝીઓના દેશમાંથી હું ખરે-
ખર ચોરાએલા છું; ને અહીં પણ મેં ઘરેખર્તા નીખાવા
લાયક કંઈ કીધું નથી. ૧૬ અને મુખ્ય ભઠિયારાએ
જોયું કે અર્થ સારો છે, ત્યારે તેણે યુસફને કહ્યું કે, મને
પણ સ્વપ્ન આવ્યું હતું, ને જુઓ, મારા માથા પર
સફેદ રોટલી બેસેલી ત્રણ ટોપથી હતી. ૧૭ અને ઉપથી
ટોપથીમાં ફારૂનને સાથ સર્વ પ્રકારનાં પક્વાન હતાં;
ને મારા માથા પરની ટોપથીમાંથી પક્ષીઓ ખાતાં
હતાં. ૧૮ અને યુસફે ઉત્તર આપ્યો, એનો અર્થ એ
છે કે તે ત્રણ ટોપથી ત્રણ દહાડા છે. ૧૯ અને ત્રણ
દહાડામાં ફારૂન તારું માથું તારા પરથી ઉઘડશે, ને
તને યાદ પર ટાંચશે; ને પક્ષીઓ તારા પરથી તારું
માંસ ખાશે. ૨૦ અને ત્રીજા દહાડે, એટલે ફારૂનની
વર્ષાકાંડને દિવસે એમ થયું, કે તેણે પોતાના સર્વ સેવ-
કોને મિળ્યાની આપી; ને તેણે પોતાના સેવકોમાં
મુખ્ય પાત્રવાહકનું તથા મુખ્ય ભઠિયારાનું માથું
ઉઘડ્યું. ૨૧ અને તેણે મુખ્ય પાત્રવાહકને તેની પાત્ર-
વાહકની પદવી પર પાછો કરાવ્યો, ને તેણે ફારૂનના
હાથમાં પાત્ર આપ્યું. ૨૨ અને યુસફે અર્થ બતાવ્યો
હતો તે પ્રમાણે તેણે મુખ્ય ભઠિયારાને ફારૂની દીધી.
૨૩ અને મુખ્ય પાત્રવાહકે યુસફને સલામો નહિ, પણ
તેને બુધી ગયો.

૪૧ અને બે, વર્ષ, પછી એમ થયું, કે ફારૂનને
સ્વપ્ન આવ્યું, ને જુઓ, તે નદીના પાસે
ઉભો હતો. ૨ અને જુઓ, સુંદર તથા પુષ્ટ એવી સાત
માય નદીમાંથી નિકળી, ને સરકટમાં ચરી. ૩ અને
જુઓ, તેઓની પછવાડે કંઈપી તથા સુકાઈ ગયેલી
એવી બીજી સાત માય નદીમાંથી નિકળીને નદીને કાંઠે

પેલી આયોની પાસે જઈ પડી. ૪ અને કંઈપી તથા
સુકાઈ ગયેલી જાયો તે સાત સુંદર તથા પુષ્ટ પ્રાણને
ગળી મધ, એટલે ફારૂન બચ્યો. ૫ અને તે ઉધી ગયો,
ને બીજી વાર તેને સ્વપ્ન આવ્યું, ને જુઓ, એક સાંઠા
પર દાણાએ બેરેલા તથા સારાં એવાં સાત કણ-
સલાં આવ્યાં. ૬ અને જુઓ, તેઓની પછવાડે હલકાં
તથા પૂર્વાના વાગુથી વિમળાએવાં એવાં સાત કણસલાં
આવ્યાં. ૭ અને હલકાં કણસલાં પેલાં સાત માંસ તથા
બારે કણસલાને જળી ગયાં અને ફારૂન બચ્યો; ને
જુઓ, એ તો સ્વપ્ન હતું. ૮ અને સવારે એમ થયું કે
તેનું મન ગભરાયું; ને તેણે નિશ્ચયતા સર્વ શાસ્ત્રીઓને
તથા ત્યાંના સર્વ જ્ઞાનીઓને તેડાવ્યા; ને તેઓને
ફારૂને પોતાનાં સ્વપ્ન કહ્યાં; પણ સ્વપ્નનો અર્થ ફારૂ-
નને કહી શકે એવો તેઓમાંનો કોઈ નહોતો. ૯ અને
મુખ્ય પાત્રવાહકે ફારૂનને કહ્યું, આજ હું મારા અપ-
રાધ કબૂલ કરું છું. ૧૦ ફારૂનને પોતાના ફારો પર કોઈ
ચરો હતો; ને મને તથા મુખ્ય ભઠિયારાને, ઘરેખર્તા
એટલે પહેરેગરીના ઉપરીના ઘરમાં કેટ કીધા હતા.
૧૧ અને એક જ રાતે અમને સ્વપ્ન આવ્યું, ફરેકને
પોતાના સ્વપ્નના અર્થ પ્રમાણે સ્વપ્ન આવ્યું. ૧૨ અને
એક હેઝી જીવાન એ પહેરેગરીના ઉપરીના ફારો
હતો તે ત્યાં અમારી સાથે હતો તેને અમે કહ્યું, ને
તેણે અમારાં સ્વપ્નોનો અર્થ બતાવ્યો, ફરેકને પોતાના
સ્વપ્ન પ્રમાણે તેણે અર્થ કરી બતાવ્યો. ૧૩ અને એમ
થયું કે તેણે અમને અર્થ કહ્યો, તેમજ થયું; તેણે મને
મારી પદવી પર પાછો કરાવ્યો, ને જ્યેને ફારૂની દીધી.
૧૪ અને ફારૂને યુસફને તેડવા માણસ મોકલ્યા, ને
તેઓએ તેને તારંગમાંથી ઉતારવે કાઢ્યો; ને તેણે
હળમત કરીને પોતાનાં ઘરમાં બેઠાં, ને ફારૂનની
આગળ આવ્યો. ૧૫ અને ફારૂને યુસફને કહ્યું, મને
સ્વપ્ન આવ્યું હતું, પણ તેનો અર્થ કહેવાર કોઈ નથી;
ને મેં તારા વિષે સાંભળ્યું છે, કે તું સ્વપ્ન સાંભળીને
તેનો અર્થ બતાવી શકે છે. ૧૬ અને યુસફે ફારૂનને
ઉત્તર આપ્યો, હું તો નહિ, પણ દેવ ફારૂનને કૈમકર
ઉત્તર આપશે. ૧૭ અને ફારૂને યુસફને કહ્યું, જુઓ,
હું મારા સ્વપ્નમાં નહીને કાંઈ ઉઝો હતો. ૧૮ અને
જુઓ, પુષ્ટ તથા સુંદર એવી સાત માય તરીમાંથી
નિકળી, ને સરકટમાં ચરી. ૧૯ અને જુઓ, તેઓની
પછવાડે નળી તથા બહુ કંઈપી તથા સુકાઈ ગયેલી
બીજી સાત માય નિકળી, તે એવી કે તેમના જેવી

કદાપી યાચી મેં આખા મિસર દેશમાં કદી દીઠી નહોતી. ૨૦ અને તે દુષળી તથા કદાપી યાચી પેલી સાત પુષ્ટ યાચીને ખાઈ ગઈ. ૨૧ અને તેઓ તેઓને ખાઈ ગઈ, તો પછી તેઓ તેમને ખાઈ ગઈ હોય એવું જણાયું નહિ; પણ પહેલાંની જે તેઓ કદાપી રહી; ને હું જાણ્યો. ૨૨ અને મારા સ્વપ્નમાં મેં જોયું, ને જુઓ, એક સાંઠા પર બરાએવાં તથા સારાં એવાં સાત કણસલાં નિકળ્યાં, ૨૩ ને જુઓ, તેઓની પાછળ સુકાએલાં, તથા દલકાં તથા પૂર્વના પવનથી ચિમળા-એલાં એવાં સાત કણસલાં નિકળ્યાં. ૨૪ અને તે દલકાં કણસલાં પેલાં સાત સારાં કણસલાંને ગળી ગયાં; ને મેં જાણ્યો એ કશું, પણ કોઈ તેનો અર્થ મને કળી ન શકશે. ૨૫ અને યુસફે કારૂનને કહ્યું, કારૂનનું સ્વપ્ન એવું છે; કેવળે કરવાનો છે તે તેણે કારૂનને જાણ્યું છે. ૨૬ પેલી સાત સારી ગાય સાત વર્ષ છે; ને સાત સારાં કણસલાં સાત વર્ષ છે; સ્વપ્ન એક છે. ૨૭ અને તેઓની પાછળ ને સુકાઈ ગયેલી તથા કદાપી ગાય નિકળી તે સાત વર્ષ છે; ને દાણા વગરનાં તથા પૂર્વના વાયુથી ચિમળાએલાં ને સાત કબજાનાં તે દુશળનાં સાત વર્ષ થશે. ૨૮ ને વાન મેં કારૂનને કહી તે એ છે; કેવળે કરવાનો છે તે તેણે કારૂનને દેખાડ્યું છે. ૨૯ જુઓ, આખા મિસર દેશમાં ધળી પુષ્કળતાનાં સાત વર્ષ આવે છે; ૩૦ ને ત્યાર પછી દુશળનાં માન વર્ષ આવશે; ને મિસર દેશમાં સર્વ પુષ્કળતા બંધી જવાશે; ને દુશળ દેશનો નાશ કરશે. ૩૧ અને તે આવનાર દુશળને લીધે દેશમાં પુષ્કળતા

લાગી. ૩૨ અને કારૂને પોતાના દાસોને કહ્યું, જેમ કેવનો આત્મા હોય, એવો આના સરખો થું કોઈ માણસ આપણને મળે? ૩૩ અને કારૂને યુસફને કહ્યું, કેવે આ સર્વ તમે દેખાડ્યું છે, તે માટે તારા સરખો જુદિવાન તથા જ્ઞાની બીજે કોઈ નથી. ૩૪ તું મારા ધરનો ઉપરી થા; ને મારા સર્વ લોક તારી આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલશે; એકલા રાત્રિયાસન પર હું તારા કરતાં થોડો હોઈશ. ૩૫ અને કારૂને યુસફને કહ્યું, જો, મેં તને આખા મિસર દેશનો ઉપરી ઠરાવ્યો છે. ૩૬ અને કારૂને પોતાના દાસની મુદ્રિકા કાઢીને યુસફનાં હાથમાં ધાલી; ને તેને મલમલનાં વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં, ને તેના ગળામાં સીનાની સાંકળી ધાલી; ૩૭ ને બીજા દરજ્જાના રથમાં તેને બિસાડ્યો; ને 'ધૃંરણુ ટેકવો' એવી તેની આગળ તેઓએ જમ ધાડી; ને તેણે તેને આખા મિસર દેશનો ઉપરી ઠરાવ્યો. ૩૮ અને કારૂને યુસફને કહ્યું, હું કારૂન છું; ને મિસરના આખા દેશમાં તારા બિના કોઈ માણસ હાથ કે પગ નહિ ઉઠાવશે. ૩૯ અને કારૂને યુસફનું નામ સાફનાય-પાનેઆદ પાડ્યું; ને જોનાના યાજ્ઞક પોટીફરાની દીકરી આસનાય સાથે તેનાં લગ્ન કરાવ્યાં; ને યુસફ મિસર દેશમાં ફરવા નિકળ્યો. ૪૦ અને યુસફ મિસરના રાજા કારૂનની આગળ ઉઠ્યો રહ્યો ત્યારે તે ત્રીસ વર્ષનો હતો. અને યુસફ કારૂનની હજુરમાંથી નિકળીને આખા મિસર દેશમાં ફર્યો. ૪૧ અને પુષ્કળતાનાં સાત વર્ષમાં પૃથ્વી-માંથી બોબેબોના પાણ્યું. ૪૨ અને મિસર દેશમાં ને સાત વર્ષ થયાં તેઓનું સખું આનામ તેણે એકું કીધું.

૫૪ અને યુસફના કહ્યા પ્રમાણે દુકાળના સાત વર્ષ આવવા લાગ્યા, ને દુકાળ સર્વ દેશોમા પડ્યો, પણ આખા મિસર દેશમા અત્ર હલ્ત ૫૫ અને આખો મિસર દેશ ભુખે મરવા લાગ્યો, ત્યારે લોકે ફારૂનની આજળ ધાન્યને સારૂ બ્રૂમ પાડી, ને ફારૂને સર્વ મિસરીઓને કહ્યું, યુસફની પાસે જાઓ, ને તે તમને કહે તે કરો ૫૬ અને આખા દેશ પર દુકાળ પડ્યો ત્યારે યુસફે સર્વ કાઠારો ઉધાડ્યા, ને મિસરીઓને વેચાતું આપ્યું, ને મિસર દેશમા તે કાળ બહુ વિકટ થયો ૫૭ અને સર્વ દેશોના લોકો મિસર દેશમા યુસફની પાસે અનાજ વેચાતું લેવાને આવ્યા, કેમકે આખી પૃથ્વી પર દુકાળ લારે હતો

૪૨ અને યાકૂબ જોયું કે મિસરમા અનાજ છે, ત્યારે યાકૂબે તેના દીકરાઓને કહ્યું, તમે એક બીજા બણી કેમ જુઓ છો ? ૨ ને તેણે કહ્યું જુઓ, મેં સાંભળ્યું છે કે મિસરમાં અનાજ છે, ત્યાં જાઓ ને ત્યાંથી આપણે સારૂ વેચાતું લાવો કે આપણે જીવીએ, ને મરીએ નહિ ૩ અને યુસફના દસ બાઈ અનાજ વેચાતું લેવાને મિસરમાં ગયા ૪ પણ યુસફના બાઈ બિન્યામીનને તેના બાઈઓની સાથે યાકૂબે મોકલ્યો નહિ, કેમકે તેણે કહ્યું રજી તેના પર કંઈ વિશ્વાસ આવી પડે ૫ અને ઇસ્રાએલના દીકરા બીજા આવનારાઓની સાથે વેચાતું લેવાને આવ્યા, કેમકે કનાન દેશમા દુકાળ હતો ૬ અને તે દેશનો અધિપતિ યુસફ હતો, તે દેશના સર્વ લોકોને અનાજ વેચાતું આપનાર તેજ હતો; ને યુસફના બાઈ આવ્યા, ને તેઓએ ભોય લગી માથા નમાવીને તેને હડવત કીધા ૭ અને યુસફે પોતાના બાઈઓને જોઈને તેઓને ઓળખ્યા, પણ પારકાની પડે તેઓની સાથે વર્ત્યો, ને તેઓની સાથે કઠોરતાથી વાત કીધી, ને તેઓને યુક્ત્યું, તમે ક્યાંથી આવ્યા ? ને તેઓએ તેને કહ્યું કનાન દેશથી ખાવાનું વેચાતું લેવાને આવ્યા છીએ ૮ અને યુસફે તેના બાઈઓને ઓળખ્યા, પણ તેઓએ તેને ન ઓળખ્યો ૯ અને યુસફને તેઓ વિષે જ સ્વપ્ન આવ્યા હતા તે તેને સાંભળ્યો, ને તેણે તેઓને કહ્યું, તમે જાનુસ છો, દેશનું નાજા-પણું જોવાને આવ્યા છો ૧૦ અને તેઓએ તેને કહ્યું સાહેબ, એમ નહિ, પણ અનાજ વેચાતું લેવાને તારા દાસ આવ્યા છે ૧૧ અને સર્વ એક માણસના દીકરા છીએ, અમે સાચા છીએ, તારા દાસો જાનુસ તથી

૧૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું, એમ નહિ, પણ દેશનું નાજાપણું જોવાને તમે આવ્યા છો ૧૩ અને તેઓ બોલ્યા તારા દાસો બાર બાઈ છીએ, કનાન દેશના એક માણસના દીકરા છીએ, ને જુઓ, નાનો બાઈ આજ અમારા ખાપની પાસે છે, ને એકનો તો પતો નથી ૧૪ અને યુસફે તેઓને કહ્યું, જો મેં તમને કહ્યું કે તમે જાનુસ છો, તે તેમજ છે ૧૫ આથી તમારી પરીક્ષા કરવામાં આવશે, ફારૂનના જીવના સમ કે તમારો નાનો બાઈ અહીં આવ્યા વિના તમે અહીંથી જવા પામશો નહિ ૧૬ તમે તમારામાંથી એકને મોકલો, ને તે તમારા બાઈને લઈ આવે, પણ તમને કદં રાખવામા આવશે ને તમારી વાતની પરીક્ષા થશે કે તમારામા સત્ય છે કે નહિ, નહિ તો ફારૂનના જીવના સમ [ખાઈને કહ્યું છું] કે તમે જાનુસ છો ૧૭ અને તેણે ત્રણ દહાડા લગી તેઓને તુરંગમા એકઠા રાખ્યા ૧૮ અને ત્રીજે દહાડે યુસફે તેઓને કહ્યું, તમે ઓમ કરો ને જોવો કેમકે હું દેવથી બીજું છું ૧૯ એ તમે સાચા હો, તો તમારામાંનો એક બાઈ તમારા કેદખાનામા રહે, ને તમે જાઓ, ને તમારા ઘરના દુકાળને લીધે અનાજ લઈ જાઓ ૨૦ અને તમારા નાના બાઈને મારી પાસે લાવો, તેથી તમારી વાત સાચી કરશે, ને તમે નહિ મરશો. અને તેઓએ એમ કીધું ૨૧ અને તેઓએ માદોમાહે કહ્યું, ખરેખર આપણે આપણા બાઈ વિષે અપરાધી છીએ, કેમકે ન્યારે તેણે કાલાવાલા કીધા, ને આપણે તેના જીવનું દુખ જોયું, ત્યારે આપણે નહિ સાંભળ્યું, તે માટે આ સંકટ આપણા પર આવી પડ્યું છે ૨૨ અને રેફોન તેઓને ઉત્તર દબને બોલ્યો, હું મેં તમને કહ્યું ન હતું, કે આ છોકરા સંબંધી પાપ ન કરો ? પણ તમે ન માન્યું, તે માટે હવે જુઓ, તેના રક્તનો બદલો લેવામા આવે છે ૨૩ અને યુસફ અમારી વાત સમજે છે, તે તેઓએ જાણ્યું નહિ, કેમકે તેઓ વચ્ચે દુશા ધિયો હતો ૨૪ અને તે તેઓની પાસેથી ફરી જાઈને રજો, ને તેઓની પાસે પાછો આવીને તેઓની સાથે વાત કીધી, ને તેઓમાંથી શિમ્શોનને લઈને તેઓના દેખતા તેને બાંધ્યો ૨૫ અને યુસફે તેઓની શુભા અનાજથી ભરવાની તથા પ્રત્યેક માણસનું તાણું તેની શુભામાં પાછું મુકવાની, તથા તેઓને રસ્તાને માટે સીધું આપવાની આજ્ઞા આપી, ને તેઓને સારૂ એ પ્રમાણે કરવામા આવ્યું ૨૬ અને તેઓ પોતાના

આવી ઉભા રહ્યા. ૧૬ અને યુસફે તેઓની સાથે બિન્યામીનને દીઠા, ત્યારે તેણે પોતાના ધરના કાર-
બારીને કહ્યું, આ માણસોને ઘેર લઈ જા, ને કંઈ
મારીને તૈયાર કર; કેમકે આ માણસો બપોરે મારી
સાથે જમશે. ૧૭ અને યુસફે જેમ કહ્યું તેમ તે માણસો
કીધું; એટલે તે માણસ યુસફને ઘેર તે માણસોને
લઈ ગયો. ૧૮ અને તે માણસોને યુસફને ઘેર આવ્યા,
મઠિ તેઓ બીધા, ને બોલ્યા, જે નાણું પહેલી વાર
આપણી ગુણેમાં પાછું આપ્યું તેને લીધે તે આપણને
મઠિ લાવ્યો છે, કે તે આપણી વિરૂદ્ધ બહાનું રોધે,
ને આપણા પર તુડી પડે, ને આપણને ગુલામ કરી
લે, તથા આપણાં ગધેડાં પણ લે. ૧૯ અને તેઓ
યુસફના ધરના કારભારી પાસે આવ્યા, ને તેની સાથે
ધરના બોરણા પાસે વાતચિત કીધી, ૨૦ અને કહ્યું,
ઓ અમારા ધણી, અમે ખરેખર ખાવાનું વેચાતું
લેવાને પહેલવહેલા આવ્યા હતા. ૨૧ અને એમ થયું,
કે અમે ઉતારે આવ્યા ત્યારે અમે પોતાની ગુણે
ઉપાડી, ને જુઓ, નરેક માણસનું નાણું તેની ગુણના
મ્હોડામાં તોલ પ્રમાણે પુરેપુરું હતું; ને તે અમે
અમારા હાથમાં પાછું લાવ્યા છીએ. ૨૨ અને ખાવાનું
વેચાતું લેવાને અમે અમારા હાથમાં બીજું નાણું
લાવ્યા છીએ; ને અમારી ગુણેમાં તે નાણું કેણે
પાસ્યું, એ અમે નથી જાણતા. ૨૩ અને તેણે કહ્યું, તમે
કુશળ રહો, ને તમે બીજો મા, તમારા તથા તમારા
બાપના દેવે તમારી ગુણેમાં તમને સંપત આપી છે,
તમારાં નાણાં મને પહોંચ્યાં; અને તે તેઓની પાસે
શિમ્યોનને બહાર લાવ્યો. ૨૪ અને તે માણસ
યુસફના ધરમાં તે માણસોને લાવ્યો, ને તેમને પાણી
આપ્યું, ને તેઓએ પગ ધોયા; ને તેણે તેઓનાં ગધે-
ડાંને ચારો આપ્યો. ૨૫ અને યુસફના બપોરે આવ્યા
અઝાઉ તેઓએ બેઠ તૈયાર કીધી; કેમકે તેઓને ત્યાં
જમવાનું હતું એમ તેઓએ સાંભળ્યું હતું. ૨૬ અને
યુસફે ઘેર આવ્યો ત્યારે તેઓના હાથમાં જે બેઠ હતી
તે તેની પાસે ધરમાં લાવ્યા; ને જમિ લગી નમીને
પ્રણામ કીધા. ૨૭ અને તેણે તેઓની ખબર પુછી,
ને કહ્યું, તમારો બાપ એટલે જે વહીવ વિષે તમે કહ્યું,
તે થું કુશળ છે? તે થું દબ્બુ છે? ૨૮ અને
તેઓએ ઉત્તર દીધો, તારો દાસ અમારો બાપ કુશળ
છે; દબ્બુ છે; ને તેઓએ નમીને પ્રણામ કીધા.
૨૯ અને તેણે આજી ઉચી કરીને પોતાના બાપ

બિન્યામીનને એટલે પોતાની માતા દીકરાને બોધા,
ને કહ્યું, તમારો નાનો બાપ જેના વિષે તમે મને કહ્યું
હતું તે થું આ છે? ને તેણે કહ્યું, મારા દીકરા, દેવ
તારા પર કૃપા કરો. ૩૦ અને યુસફે ઉતાવળ કીધી,
કેમકે તેના બાપને લીધે તેનું હૃદય બરાબર આવ્યું; ને
તેણે રડવાનું ડોકાણું રોધ્યું; ને પોતાની ચોરડીમાં
જઈને ત્યાં રહ્યો. ૩૧ અને તેણે પોતાનું મુખ ધોયું;
ને બહાર આવ્યો ને દીકરા સમાવીને કહ્યું, રોટલી
પિરસો. ૩૨ અને દાસોએ તેને સાર તથા તેઓને
સાર જુદું-જુદું પિરસ્યું; કેમકે હેબીએ સાથે બિન્યા-
મીનો જમતા નથી, કેમકે બિન્યામીનો તે અમંત્રણ પાછું
લાગે છે. ૩૩ અને તેઓ તેની સામા, મડો પોતાના
જ્યેષ્ઠપણ પ્રમાણે, તથા નાનો પોતાની નાની વય
પ્રમાણે, બેઠા; ને તેઓ માહોમઠિ વિરિમત પધ્યા.
૩૪ અને તેણે પોતાની આગળનાં વાનાંમાંથી લઈને
તેઓની આગળ ધર્યાં; પણ હરેકના બાણ કરતાં
બિન્યામીનનું બાણ પાંચજણું હતું; ને તેઓએ બીધું,
ને તેની સાથે આનંદ કીધો.

૪૪ અને તેણે પોતાના ધરના કારભારીને આજ્ઞા
આપી, કે આ માણસોની ગુણે ખોરાકથી
ભર; જેટલું તેઓ ઉચકી શકે. તેટલું-બર-ને હરેક
માણસનું નાણું તેની ગુણના મ્હોડામાં યુક. ૨ અને
મારું પ્યાતું, એટલે રૂપાનું પ્યાતું નાનાની ગુણના
મ્હોડામાં તોલ અનાજનાં નાણાં સુદ્ધાં યુક; ને યુસફે
જેમ કહ્યું તેમ તેણે કીધું. ૩ અને સવાર થઈને તેણે
તે માણસોને તેમનાં ગધેડાં સુદ્ધાં વિદાય કર્યા.
૪ તેઓ શહેરમાંથી નિકળીને બહુ આવે ગયા ન હતા,
એટલામાં યુસફે પોતાના કારભારીને કહ્યું, ઉઠ, ને તે
માણસોની પાછળ દોડ, ને તેઓને તું પકડી પાડે
ત્યારે કહે કે, તમે બધાને-બધે બુંદું કેમ વાળ્યું?
૫ જેમાંથી મારો ધણી મીએ છે, ને જેથી તે યુક ન જાય
છે તે થું આ નથી? આ તો તમે બુંદું કર્યું છે. ૬ અને
તેણે તેઓને પકડી પાડીને તેઓને એમ જ કહ્યું. ૭ અને
તેઓએ તેને કહ્યું, અમારા સાહેબ એવી વાત કેમ કહે
છે? એમ ન થાય કે તારા દાસો એવું કરે; ૮ જુઓ,
જે નાણું અમને અમારી ગુણેનાં મ્હોડામાં મળ્યું, તે
કનાન દેરાથી અમે તારી પાસે પાછું લાવ્યા, તો તારા
ધણીના ધરમાંથી રૂપું કે સોનું અમે કેમ ચોરીએ?
૯ તારા દાસોમાં જેની પાસેથી તે જડે તે મારો બધ,

અધેરું પર અનાજ લાદીને ત્યાંથી નિકળ્યા. રજા અને
ઉવાકમાં તેઓમાંના એકે મેલાના સ્વધીએને વાણી
ખતારવાને પોતાની ગુણુ છાદી, ત્યારે તેણે પોતાનું
નાણું દીધું; કેમકે, જ્યો, તે તો તેની ગુણુના મ્દો-
કામાં હતું તે અને તેણે પોતાના સ્વાધ્યએને કહ્યું,
મારું નાણું અને પાણું મલ્ય છે; ને જ્યો, તે મારી
ગુણમાં છે. અને તેઓ પ્રતમાં ગજારાયા; ને તેઓ
વરપરવા માટેમાંદિ ભાલ્યા, જેવે આપણને આ કું
હયું છે? રજા અને તેઓ કાન દેશમાં તેઓના આપ
યાજની પાસે આવ્યા, ને તેઓને ને થયું, હતું તે
સવળી ખજાર એને આપી કહ્યું, ૨૦ કે ને માણસ તે
દેશના ધણી છે તેણે અમને કહાર વચ્ચેના કલા, ને
અમને દેશના ભયુસ ગરયા ૩૧ અને અમે તેને કહ્યું
કે, અમે સાચા માણસ છીએ, અમે ભયુસ નથી.
૨૨ અમે બાર બાઈ અમારા બાપના દીકરા છીએ;
એકના તો પત્તા નથી, ને નાના અમારા બાપની
પાસે હાલ કાન દેશમાં છે. ૨૩ અને તે માણસે
એટલે દેશના ધણીએ અમને કહ્યું, એથી હું ભણીશ
કે તમે સાચા માણસ છો, તમારા એક બાઈને મારી
પાસે રહેવા દો, ને તમે તમારા ધરના કુકાળને સાર
અનાજ લઈને વિદાય થાઓ; ૨૪ ને તમારા નાના
બાઈને મારી પાસે લાવો; ત્યારે તમે ભયુસ નથી,
પણ સાચા માણસ છો, એમ હું ભણીશ; અને હું
તમારો બાઈ તમને પાછો આપીશ; ને તમે આ
દેશમાં વેપાર કરશો. ૨૫ અને એમ થયું, કે તેઓ
પોતાની ગુણુ ખાવી કરા દવા ત્યારે, જ્યો, પ્રયેક
માણસનાં નાણુની ચેડી તેની ગુણમાં હતી; અને
તેઓ તથા તેઓના બાપ તેઓના નાણાંને મેલીએ
લઈને બીધા ૩૧ અને તેઓના બાપ માણસ તેઓને
કહ્યું, તમે મને પુરછીન કીધો છે; યુસક નથી, ને
શિખચેન પણ નથી, ને જળી બિન્ધામીને લઈ ભજો
છો; એ સર્વ મારે વકરું છે. ૩૨ અને રેલખેને તેના
બાપને કહ્યું, તેને તારી પાસે પાછો ન લાવું તો મારા
બે રીકારને મારી નાખજે તેને મારા દાપમાં સોંપ,
ને હું તેને તારી પાસે પાછો લાવશ ૩૩ પણ તેણે
કહ્યું, મારો દીકરો તમારી સાથે નહિ આવે, કેમકે
તેનો બાઈ મરી ગયો છે, ને તે એકલો રહ્યો છે, ને
ને મારે વને ભજો છે ત્યાં ને તેને વિષ થાય, તો
તમે મારાં પતિનાં ચોરને મારે પોરમાં કાઢાશે.

અને દેશમાં કુકાળ થારે હતો. ૨ અને એમ
થયું, કે તેઓ મિસરમાંથી ને અનાજ લાવ્યા

હજી તો ખાઈ કહ્યા, ત્યારે તેઓના બાઈ તેઓને કહ્યું
કે, તમે ફરીથી જ્યોને આપણે સાર થોડું અજ તેઓનું
લો. ૩ અને યહુદાહે તેને કહ્યું, તે માણસે અમને તામીદ
કરીને કહ્યું હતું કે, ને તમારો બાઈ તમારી સાથે નહિ
હોય, તો તમે માંડ મુખ નહિ જોશો. ૪ ને માણસ
લાઈને અમારી સાથે મોકલે તો ભમે લઈને તારે સાર
અજ વેચાતું લઈએ. ૫ પણ ને તેને નહિ મોકલે
તો અમે નહિ જઈશું; કેમકે, તે માણસે અમને કહ્યું
છે કે, તમારો બાઈ તમારી સાથે નહિ આવે, તો તમે
માંડ મુખ નહિ જોશો. ૬ અને, કાસાએલે કહ્યું કે,
અમારો બીજો બાઈ છે, એમ તે માણસને કહીને, તમે
માંડ બુદ્ધ કેમ કીધું? ૭ અને તેઓએ કહ્યું, અમારા
વિષે તથા અમારા કુટુંબ વિષે તે માણસે યહુદા કીધી,
કે હું તમારો બાપ હતું છવે છે? તમારો બીજો કાસ
બાઈ છે? ને તે વાત પ્રમાણે અમે તેને જીતર આપ્યો;
અમે હું ભણીએ કે, તે એમ કહેશે કે તમારા બાઈને
અહીં લાવો? ૮ અને યહુદાહે તેના બાપ ઇસાએલને
કહ્યું, મારી સાથે છોકરાને મોકલ; ને અમે કાલી
નિકળીએ, કે અમે અને તું અંતે આપણાં છોકરાં
છવતાં રહીએ ને મરીએ નહિ. ૯ હું તેનો ભયીન થાઈ
હું; તું તેને આજી હાથથી માગજે; ને હું તારી પાસે
તેને ન લાવું, ને તારી આજળ રહું ન કરું, તો તેનો
દોષ સદા મારા પર રહે. ૧૦ કેમકે એ અમે આલવા
ચોરી થયા ન હોત તો અધિય અમે અત્યારમાં બીજી
વાર પાછા નજ આવ્યા હોત ૧૧ અને તેઓના બાપ
ઇસાએલે તેઓને કહ્યું, ત્યારે એમ ક્રોધ, તો આમ
કરો, આ દેશનાં કાસ ઉત્તમ કળ તમારાં પાસણમાં લઈ
લો; ને તે માણસને સાર લેટ લઈ ભજો, એટલે થોડો
ગુજળ થોડું મધ, કેટલુંક મુરંચિદ્રવ્ય તથા કાજ તથા
પરતાં તથા લદામ. ૧૨ અને ભમણું નાણું તમારા
દાપમાં લઈ ભજો, ને તમારી ગુણનાં રહેવામાં ને
નાણું પાણું આણું છે તે ફરીથી તમારા દાપમાં લો;
કાજ ભલ થઈ હશે ૧૩ અને તમારા બાઈને લઈને
જાઓ, ને તે માણસ પાસે પાછા ભજો. ૧૪ અને સર્વ-
સમયે કેવ તે માણસની આજળ તમને કૃપા આપી, કે-
તે તમારી સાથે તમારા બીજા બાઈને તથા બિન્ધામી-
ને મોકલી દે; ને હું બિન્ધામી થયા તો થયા.

૧૧ અને તે માણસે એ તે લેટ લીધી, ને તેમના
દાપમાં ભમણું નાણું લીધું, અને બિન્ધામીને સાથે
લીધી, ને લઈને મિસરમાં ગયા, ને યુસક આજળ

આવી ઉશા' રહ્યા. ૧૬ અને યુસફે તેઓની સાથે બિન્યામીનને દીડા, ત્યારે તેણે પોતાના ધરના કાર-
બારીને કહ્યું, આ માણસોને ઘેર લઈ જા, ને કંઈ
મારીને તૈયાર કર; કેમકે આ માણસો બપોરે મારી
સાથે જમશે. ૧૭ અને યુસફે જેમ કહ્યું તેમ તે માણસો
કીધું; એટલે તે માણસ યુસફને ઘેર તે માણસોને
લઈ ગયો. ૧૮ અને તે માણસોને યુસફને ઘેર આવડ્યા,
માટે તેઓ બીધા, ને બાક્યા, ને નાણું પહેલી વાર
આપણી ગુણેમાં પાછું આપ્યું તેને લીધે તે આપણને
માંહે લાવ્યા છે, કે તે આપણી વિરુદ્ધ બહાનું રોધે,
ને આપણા પર તુડી પડે, ને આપણને ગુલામ કરી
લે, તથા આપણાં ગર્થેમાં પછુ લે. ૧૯ અને તેઓ
યુસફના ધરના કારભારી પાસે આવ્યા, ને તેની સાથે
ધરના બારણા પાસે વાતચિત કીધી, ૨૦ અને કહ્યું,
ઓ અમારા ધણી, અમે ખરેખર ખાવાનું વેચાતું
લેવાને પહેલવહેલા આવ્યા હતા. ૨૧ અને એમ થયું,
કે અમે ઉતારે આવ્યા ત્યારે અમે પોતાની ગુણે
ઉઘાડી, ને જુઓ, દરેક માણસનું નાણું તેની ગુણના
મ્હોડામાં તોવ પ્રમાણે પુરેપુરું હતું; ને તે અમે
અમારા હાથમાં પાછું લાવ્યા છીએ. ૨૨ અને ખાવાનું
વેચાતું લેવાને અમે અમારા હાથમાં બીજું નાણું
લાવ્યા છીએ; ને અમારી ગુણેમાં તે નાણું કાણે
ધાડ્યું, એ અમે નથી જાણતા. ૨૩ અને તેણે કહ્યું, તમે
કુશળ રહો, તમે બીજો મા, તમારા તથા તમારા
બાપના દેવે તમારી ગુણેમાં તમને સંપત આપી છે,
તમારાં નાણાં મને પહેાંચ્યાં; અને તે તેઓની પાસે
શિખર્યાને બહાર લાવ્યા. ૨૪ અને તે માણસ
યુસફના ધરમાં તે માણસોને લાવ્યા, ને તેમને પાણી
આપ્યું, ને તેઓએ પગ ધોયા; ને તેણે તેઓનાં ગર્થ-
ડાને ચારા આપ્યા. ૨૫ અને યુસફના બપોરે આવ્યા
અગ્રાઉ તેઓએ ભેટ તૈયાર કીધી; કેમકે તેઓને ત્યાં
જમવાનું હતું એમ તેઓએ સાંભળ્યું હતું. ૨૬ અને
યુસફ ઘેર આવ્યા ત્યારે તેઓના હાથમાં જે ભેટ હતી
તે તેની પાસે ધરમાં લાવ્યા; ને જમિ લગી નમીને
પ્રણામ કીધા. ૨૭ અને તેણે તેઓની ખબર પુછી,
ને કહ્યું, તમારો બાપ એટલે જે વડીલ વિષે તમે કહ્યું,
તે શું કુશળ છે? તે શું હજી જીવે છે? ૨૮ અને
તેઓએ ઉત્તર દીધો, તારો દાસ અમારો બાપ કુશળ
છે, હજી જીવે છે; ને તેઓએ નમીને પ્રણામ કીધા.
૨૯ અને તેણે આંખો ઢંચી કરીને પોતાના સાથ

બિન્યામીનને એટલે પોતાની માના દીકરાને જોયા,
ને કહ્યું, તમારો નાનો ભાઈ જેના વિષે તમે મને કહ્યું
હતું તે શું આ છે? ને તેણે કહ્યું, મારા દીકરા, દેવ
તારા પર કૃપા કરે. ૩૦ અને યુસફે ઉતાવળ કીધી,
કેમકે તેના ભાઈને લીધે તેનું હૃદય ભરાઈ આવ્યું; ને
તેણે રડવાનું ડોકાણ રોધ્યું; ને પોતાની ચોરડીમાં
જઈને ત્યાં રહ્યો. ૩૧ અને તેણે પોતાનું મુખ ધોધું;
ને બહાર આવ્યો ને દીવો સમાવીને કહ્યું, રોટલી
પિરસો. ૩૨ અને દાસોએ તેને સાથે તમા તેઓને
સાથ તથા જે મિસરીઓ તેની સાથે જમતા તેઓને
સાથ જુદું-જુદું પિરસ્યું; કેમકે હેબ્રીઓ સાથે મિસ-
રીઓ જમતા નથી, કેમકે મિસરીઓને તે અમનજીવણ
લાગે છે. ૩૩ અને તેઓ તેની સાથા, જડા પોતાના
જ્યેષ્ઠપણા પ્રમાણે, તથા નાનો પોતાની નાની વય
પ્રમાણે, બેઠા; ને તેઓ માહોમાંહે વિરિમત થયા.
૩૪ અને તેણે પોતાની આગળનાં વાનાંમાંથી લઈને
તેઓની આગળ ધર્યાં; પણ હરેકના ભાણા કરતાં
બિન્યામીનનું ભાણું પાંચમણું હતું; ને તેઓએ પીધું,
ને તેની સાથે આનંદ કીધો.

૪૪ અને તેણે પોતાના ધરના કારભારીને આજ્ઞા
આપી, કે આ માણસોની ગુણે ખોશાયી
બાર; જેટલું તેઓ ઉપજી શકે તેટલું ચર, ને હરેક
માણસનું નાણું તેની ગુણના મ્હોડામાં મુક. ૨ અને
મારૂં પ્યાડું, એટલે રૂપાનું પ્યાડું નાનાની ગુણના
મ્હોડામાં તેના અનાજનાં નાણાં મુક; ને યુસફે
જેમ કહ્યું તેમ તેણે કીધું. ૩ અને સવાર થવાનું તેણે
તે માણસોને તેમનાં ગર્થેમાં મુક્યાં વિદાય કર્યા.
૪ તેઓ શહેરમાંથી નિકળીને બહુ આથે ગયા ન હતા,
એટલામાં યુસફે પોતાના કારભારીને કહ્યું, હજી, ને તે
માણસોની પાછળ ઢોડ, ને તેઓને તું પકડી પાડે
ત્યારે કહે કે, તમે બહાને બદલે ભુંડું કેમ વાળ્યું?
૫ જેમાંથી મારો ધણી પીએ છે, ને જેથી તે શુકન જીવે
છે તે શું આ નથી? આ તો તમે ભુંડું કર્યું છે. ૬ અને
તેણે તેઓને પકડી પાડીને તેઓને એમજ કહ્યું. ૭ અને
તેઓએ તેને કહ્યું, અમારા સાહેબ એવી વાત કેમ કહે
છે? એમ ન થાય કે તારા દાસો એવું કરે; ૮ જુઓ,
જે નાણું અમને અમારી ગુણેનાં મ્હોડામાં મળ્યું, તે
કનાન દેસથી અમે તારી પાસે પાછું લાવ્યા, તો તારા
ધણીના ધરમાંથી રૂપું કે રોડાનું અમે કેમ ચોરીએ?
૯ તારા દાસોમાં જેની પાસેથી તે જડે તે માર્યો જય,

ને અમે પણ અમારા ધણીના દાસ થઈશું ૧૦ અને તેજે કહ્યું હવે તમે કહો છો તેમ થાય, જેની પાસેથી તે જડે તે મારો દાસ થશે, ને તમે નિરપરાધી કરો. ૧૧ અને તેઓએ તરતજ પોતાપોતાની ગુણુ બુધિ પર ઉતારી, ને પ્રત્યેક પોતાની ગુણુ ઉતારી ૧૨ અને તેજે મોટાથી માંડીને તે નાના સુધી ઓટા લીધો ને જિન્યામીનની ગુણુમાથી પ્યાદ જડયુ ૧૩ ત્યારે તેઓએ પોતાના વસ્ત્ર કાઢ્યા ને પોતાના ગધેડા લાદ્યા ને નમરમા પાછા આવ્યા ૧૪ અને યહુદાહ તથા તેના બાઈ યુસફને ઘેર આવ્યા, અને તે હજુ ત્યાજ હતો, ને તેઓ તેની આગળ બુધિ પર પડ્યા. ૧૫ અને યુસફે તેઓને કહ્યું, આ તમે શું કામ છો? શું તમે નથી જાણતા કે મારા સરખો માણસ શુકન જોઈ શકે છે? ૧૬ અને યહુદાહ કોઢ્યો મારા ધણીને અમે શું કહીએ? શું જાણીએ? અમે નિરપરાધી કેમ કરી કરીએ? તારા દાસોનાં બુદ્ધા કામ હેવે સોધી કાઢ્યાં છે, જુઓ અમે તથા જેની પાસે પ્યાદ જડયુ તે પણ મારા ધણીના દાસ છીએ ૧૭ અને તેજે કહ્યું એવું કરવું મારાથી દૂર થયો! જે માણસના દુષ્ટમાથી પ્યાદ જડયુ તે મારો દાસ થશે પણ તમે તો શાંતિએ તમારા બાપની પાસે જાઓ.

૧૮ અને યહુદાહે તેની પાસે ગયાં અને કહ્યું એ મારા ધણી કૃપા કરીને તારા દાસને મારા ધણીના કાનમા એક વાત કહેવા દે, ને તારા દાસ પર તારો રોષ ન ચડે, કેમકે હું ફારૂના સરખો છું ૧૯ મારા ધણીએ તેના દાસોને એમ યુગ્યુ કે શું તમારે બાપ અથવા બાઈ છે? ૨૦ અને અમે અમારા ધણીને કહ્યું અમારે ધરડો બાપ છે, ને તેના ધડપણને નાનો દીકરો છે ને તેનો બાઈ મરી ગયો છે ને તે તેની માને એકલોજ રહેલો છે, ને તેના બાપને તે વહાલો છે ૨૧ અને તે તારા દાસોને કહ્યું કે તેને હું જોઈ માટે તેને મારી પાસે લાવો ૨૨ અને અમે અમારા ધણીને કહ્યું તે છેકરો તેના બાપને છોડી નહિ શકે કેમકે જો તે પોતાના બાપને મુકીને જાય તો તેનો બાપ મરી જાય. ૨૩ અને તે તારા દાસોને કહ્યું જો તમારો નાનો બાઈ તમારી સાથે ન આવે તો તમે માંડે મુખ કરી નહિ દેખશો ૨૪ અને એમ થયું કે અમે તારા દાસ એટલે અમારા બાપની પાસે ગયા ત્યારે અમે તેને અમારા ધણીની વાતો કરી ૨૫ પછી અમારા બાપે કહ્યું તમે પાછા જઈને આપણે સાથે જોડાઈ અત

વેસાદ લાવો ૨૬ અને અમે કહ્યું, અમારાથી નહિ જાય, ને અમારો નાનો બાઈ અમારી સાથે આવે, તોજ અમે જઈએ કેમકે અમારો નાનો બાઈ અમારી સાથે ન હોય તો તે માણસનું મુખ અમે જોઈ શકીશું નહિ ૨૭ અને તારા દાસે એટલે મારા બાપે અમને કહ્યું તમે જાઓ છો કે મારી બાપડીને જો મુખ થયા હતા ૨૮ અને તેઓમાને એક મારી પાસેથી ગયો ને મેં કહ્યું કે તેને અથિત [કાંઈ જનવર] ફાડી નાખ્યો હતો ને ત્યાર પછી મેં તેને જોયો નથી. ૨૯ અને આને પણ જો મારા મુખ આગળથી લઈ જાઓ, ને તેને નુકસાન થાય, તો તમે મારા પગિયાને ચોકને માંડે ધોરમા ઉતારો ૩૦ તે માટે હવે તારા દાસની એટલે મારા બાપની પાસે હું જઈ, ને તે છેકરો અમારી સાથે ન હોય ૩૧ તો એ છેકરમા તેનો જીવ છે તેથી એમ થશે કે જ્યારે તે જોશે કે છેકરો સાથે નથી ત્યારે ને મરશે ને તારા દાસો, તારા દાસના એટલે અમારા બાપના પગિયા ચોકને માંડે ધોરમા ઉતારો ૩૨ કેમકે હું તારો દાસ મારા બાપની પાસે છેકરનો જમીન થયો હતો, અને મેં કહ્યું હતું કે જો હું તેને તારી પાસે પાછો ન લાવું તો સર્વકાળ મારા બાપનો હું અપરાધી થાઉં ૩૩ અને હવે કૃપા કરીને તારા દાસને આ છેકરને બદલે મારા ધણી પાસે દાસ થઈ રહેવા દે ને છેકરને પોતાના બાઈઓની સાથે પાછો જવા દે ૩૪ કેમકે જો તે છેકરો મારી સાથે ન હોય તો હું મારા બાપની પાસે કેમ કરી જઈશ? ૩૫ જો હું જ મારા બાપ પર આવે તે હું જોઈ

૪૫

અને યુસફ પોતાની પાસે સર્વ ઉભા રહેના-
રજોની આગળ દીધો સમાવી ન શક્યો,
ને તેજે એટલે કહ્યું મારી આગળથી પ્રત્યેક માણસને
બહાર કાઢો ને યુસફે પોતાના બાઈઓને પોતાને
જોળખાવ્યા ત્યારે તેની પાસે કોઈ ન હતું ૩૬ અને
તે પોઈ મુકીને રજો તે મિસરીઓએ તથા ફારૂના-
ધરનાએ સાથજીવ ૩૭ અને યુસફે પોતાના બાઈઓને
કહ્યું હું યુસફ છું, મારો બાપ શું કહ્યું હવે છે? ને
તેના બાઈઓ તેને ઉતાર આપી ન શક્યા, કેમકે તેઓ
તેની આગળ ગજરાએલા હતા ૪ અને યુસફે પોતાના
બાઈઓને કહ્યું કૃપા કરી મારી પાસે આવો, ને
તેઓ પાસે આવ્યા, ને તેજે કહ્યું હું તમારો બાઈ
યુસફ જેને તમે મિસરમા વેચી દીધો હતો તે જ છું
૫ હવે તમે મને અહીં વેચ્યો, એને લીધે તમે દલગીર

ન થાઓ, ને તમારાં મનમાં બળાપો ન કરો, કેમકે જનનુ બચાવવાને દેવે તમારી અજાઉ મને મોકલ્યો. ૧ કેમકે બે વર્ષ થયાં હેરામાં દુકાળ છે, ને હજી બીજાં પાંચ વર્ષ સુધી બેગી તથા કાપડી યશો નહિ. ૭ તે માટે પુરુષોમાં તમારાં સંતાન રાખવાને તથા મોટા ઉદ્ધારથી તમારા છવ બચાવવાને દેવે તમારી આજળ મને મોકલ્યો. ૮ એ માટે તમે તો નહિ, પણ દેવે મને અહીં મોકલ્યો; ને તેણે મને કારૂનના પિતા સમાન, ને તેના આખા ઘરનો ધણી તથા આખા મિસરનો અધિપતિ કયો છે. ૯ તમે ઉતાવળ કરીને મારા બાપની પાસે જાઓ, ને તેને કહો કે, તારો દીકરો યુસફ એમ કહે છે, દેવે મને આખા મિસરનો ધણી કયો છે, મારી પાસે આવ, વિવંબ ન કર. ૧૦ અને હું ગેરોન દેશમાં રહીશ, હું ને તારા છોકરાં ને તારા છોકરાનાં છોકરાં, તથા તારા મેઠાં તથા તારા ટોર તથા તારાં સર્વસ્વ મારી નજદિક રહેશે. ૧૧ અને હું તથા તારાં કુટુંબ તથા જે સર્વ તારાં છે તે ફરિદી ન થાય માટે ત્યાં હું તારા પાળણું કરીશ, કેમકે હજી દુકાળનાં બીજાં પાંચ વર્ષ છે. ૧૨ અને જુઓ, તમારી આંખ તથા મારા કાઠ બિન્યામીનની આંખ જુએ છે, કે આજે મુખ તમારી સાથે બોલે છે. ૧૩ અને મિસરમાં મારો સર્વ મદિમા તથા જે સર્વ તમે લીધું છે તે મારા બાપને કહો, ને મારા બાપને ઉતાવળથી અહીં લઈ આવો. ૧૪ અને તે પોતાના કાઠ બિન્યામીનને કોટે વળગીને રજો; ને બિન્યામીન પણ તેને કોટે વળગીને રજો. ૧૫ અને તેણે તેના સર્વ કાઠઓને ચુંબન કીધું, ને તેઓને ભેટીને રજો; પણ તેના કાઠઓએ તેની સાથે વાતચિત કીધી.

૧૬ અને કારૂનના ઘરમાં એ વાત સંભળાઈ કે યુસફના કાઠ આવ્યા છે, ને કારૂનને તથા તેના દાસોને તે વાત સારી લાગી. ૧૭ અને કારૂને યુસફને કહ્યું, હું પોતાના કાઠઓને કહે કે, તમે આમ કરો; તમારા જનવરો લાવીને કનાન દેશમાં ચાલ્યા જાઓ. ૧૮ અને તમારા બાપને તથા તમારાં કુટુંબને મારી પાસે લઈ આવો; ને મિસર દેશનાં ઉત્તમ વાનાં હું તમને આપીશ; ને દેશની ઉત્કૃષ્ટ ચીજે તમે ખાશો. ૧૯ તે માટે હવે તને [આ પ્રમાણે તારા કાઠઓને કહેવાની] આજ્ઞા છે, તમે આમ કરો, તમારાં છોકરાંઓને સાથે તથા તમારી બાપડીઓને સાથે, મિસર દેશથી જાડાં લઈ જાઓ, ને તમે તમારા બાપને લઈ આવો. ૨૦ વળી

તમારી માલમતાની ચિંતા ન કરો, કેમકે આખા મિસર દેશમાં જે ઉત્તમ તે તમારું છે. ૨૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એમ કીધું, ને યુસફે કારૂનની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓને જાડાં આપ્યાં; ને તેઓને માર્ગને સાથે સીધું આપ્યું. ૨૨ અને તેણે દરેકને એક જોડ કપડાં આપ્યાં, પણ બિન્યામીનને રૂપાનાં ત્રણે નાણાં તથા પાંચ જોડ કપડાં આપ્યા. ૨૩ અને તેણે તેના બાપને સાથે આ પ્રમાણે મોકલ્યું; મિસર દેશની ઉત્તમ વસ્તુઓથી લાદેલા દસ ગધેડા ને માર્ગને માટે તેના બાપને સાથે અનાજ તથા રોટલી તથા ઘોરા-કથી લાદેલી દસ ગધેડીઓ. ૨૪ અને તેણે પોતાના કાઠઓને વિદાય કીધા, ને તેઓ ગયા, ને તેણે તેઓને કહ્યું, જોજો, માર્ગે લડી પડતા નહિ. ૨૫ અને તેઓ મિસરમાંથી નિકળીને કનાન દેશમાં પોતાના બાપ યાફુજની પાસે આવ્યા. ૨૬ અને તેઓએ તેને કહ્યું, યુસફ હજી જીવે છે, ને આખા મિસર દેશનો અધિપતિ છે; ને યાફુજ સ્નાત્ક થઈ ગયા, કેમકે તેણે તેઓની વાત ન માની. ૨૭ અને યુસફે તેઓને જે જે વાત કરી હતી તે સર્વ તેઓએ તેને જણાવી, ને યુસફે તેને તેડવા સાથે જે જાડાં મોકલ્યાં હતાં તે જ્યારે તેના બાપ યાફુજે જોયાં, ત્યારે તે શુદ્ધિમા આવ્યો. ૨૮ અને ઇસ્રાએલે કહ્યું, બસ, મારો દીકરો હજી જીવે છે; મારા મરવા પહેલાં હું જઈને તેને જોઈશ.

૪૬ અને ઇસ્રાએલ પોતાનાં સર્વ સુજાં નિકળીને બેરશેબા આવ્યો, ને તેણે પોતાના બાપ ઇસ્દાકના દેવને યજ્ઞ યઠાવ્યા. ૨ અને દેવે ઇસ્રાએલ સાથે રાત્રે સ્વપ્નમાં વાત કરીને કહ્યું, યાફુજ, યાફુજ; ને તેણે કહ્યું, જુઓ, હું આ રહ્યો. ૩ અને તેણે કહ્યું, હું દેવ, તારા બાપનો દેવ છું, મિસરમાં જતાં બીરા મા; કેમકે ત્યાં હું તારાથી મોટી પ્રજા ઉત્પન્ન કરીશ. ૪ હું તારી સાથે મિસરમાં આવીશ, ને હું નિથે તને પાછો લાવીશ; ને યુસફ તેનો હાથ તારી આંખ પર મુકશે. ૫ ત્યારે યાફુજ બેરશેબાથી નિકળ્યો, ને તેને તેડવાને જે જાડાં કારૂને મોકલ્યાં હતાં તેમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ પોતાના બાપ યાફુજને તથા પોતાનાં છોકરાને તથા પોતાની બાપડીઓને બેસાડ્યાં. ૬ અને પોતાનાં ટોરડાંક તથા જે સંપત્તિ તેઓએ કનાન દેશમાં મેળવી હતી તે લઈને યાફુજ તથા તેની સાથે તેનું આખું કુટુંબ મિસરમાં આવ્યું. ૭ એટલે તેના દીકરા તથા તેની સાથે તેના દીકરાના દીકરા; ને તેની

દીકરીઓ તથા તેના દીકરાઓની દીકરીઓને તથા તેનાં સર્વ સગાનને તે પોતાની બેઠે મિસરમાં લાવ્યા

૮ અને બે ઇસ્રાએલિયોને મિસરમાં આવ્યા તેઓનાં નામ આ છે; એટલે યાકૃબ તથા તેના દીકરા; યાકૃબનો બન્ધે દીકરો રેફમેન ૯ અને રેફમેનના દીકરા હનોખ તથા યાકૃબ તથા હેસરૌન તથા કાર્મી ૧૦ અને શિમ્ઓનના દીકરા યમ્બુએલ તથા યાખીન તથા યોહાદાં તથા યાખીન તથા સોદાર તથા એક કન્યાની બાવડીનો દીકરો રાફેલ ૧૧ અને લેવિના દીકરા, ગેરૌશન તથા કદાશ તથા મરારી ૧૨ અને યહુદાહના દીકરા; એર તથા ઓનાન તથા યોહાદાં તથા પેરેશ તથા હેરાહ; પણ એર તથા ઓનાન કતાન દેશમાં મુઆ, ને પેરેશના દીકરા હેસરૌન તથા હામુલ હતા. ૧૩ અને વિરસાખારના દીકરા, તેલા તથા યુવાહ તથા યોબ તથા શિમેન ૧૪ અને ઝસુલનના દીકરા સેરેફ તથા એલેન તથા યાહલએલ ૧૫ એઓ લેઆહના દીકરા, જેઓ તેને યાકૃબને પેટ પાડાનારામાં થયા, વળી તેની દીકરી દીનાહ હતી, તેના દીકરા તથા તેની દીકરીઓ સર્વ મળીને તેઓસ જાણુ હતા ૧૬ અને આદના દીકરા સિફ્યોન તથા હાગ્ગી તથા શુની તથા એરેમૌન તથા એરી તથા અરિદી તથા આરએલી ૧૭ અને આરોરના દીકરા વિરનાહ તથા વિરહાહ તથા વિરવી તથા બરીઆહ તથા તેઓની બેન સેરાહ, ને બરીઆહના દીકરા દેબેર તથા માહશીએલ ૧૮ લાબાને પોતાની દીકરી લેઆહને ને ઝિફપાહ આપી હતી તેના દીકરા એ છે; ને એઓ તેને યાકૃબને પેટ થયા; તેઓ સર્વ મળીને સોગ જાણુ હતા ૧૯ યાકૃબની બાવડી રાહેલના દીકરા યુસફ તથા બિન્યમીન ૨૦ અને યુસફને મિસર દેશમાં મનાસેહ તથા એફ્રાઇમ થયા; તેઓ ઓનના યાજ્ઞ યોફીફરની દીકરી આસનામથી તેને થયા. ૨૧ અને બિન્યમીનના દીકરા યિશા તથા યેએર ને આરએલ, ગેરા તથા નાઅમાન, એલી તથા રૌરા તથા મુખીમ તથા દુખીમ તથા આર્દ. ૨૨ એઓ રાહેલના દીકરા, ને યાકૃબને થયા, તેઓ સર્વ મળીને ચૌક જાણુ હતા. ૨૩ અને ફાનનો દીકરો દુરશીમ. ૨૪ અને નાફનાહીના દીકરા યાહલએલ તથા શુની તથા થેસેર તથા શિમેન ૨૫ લાબાને પોતાની દીકરી રાહેલને ને ઝિફપાહ આપી તેના દીકરા એ છે, ને એઓ યાકૃબની તેને થયા તે સર્વ મળીને સાત જાણુ હતા. ૨૬ યાકૃબના દીકરાઓની બાવડીઓ શિવાય

તેનાથી બન્ધેલાને સર્વ માણસ યાકૃબ સાથે મિસરમાં આવ્યાં તેઓ છાસક જાણુ હતાં. ૨૭ અને યુસફના દીકરા ને મિસર દેશમાં તેને થયા તે બે હતા; ને યાકૃબના ધરના સર્વ માણસ ને મિસરમાં આવ્યાં તેઓ સિતેર હતાં ;

૨૮ અને તેજુ પોતાની આજળ યહુદાહને યુસફની પાસે યોહલએલ કે તે આજળ બન્ધે ગેરૌશનનો માર્ગ દેખાડે; ને તેઓ ગેરૌશન દેશમાં આવ્યા ૨૯ અને યુસફ ૨૫ બેઠીને પોતાના બાપ ઇસ્રાએલને મળવાને ગેરૌશનમાં ગયા, ને તેને બેઠીને તેને કોટ વળવો, ને ધણી વાર લગી તેની કોટ બાગીને રજા ૩૦ અને ઇસ્રાએલે યુસફને કહ્યું, મે તારા મુખ બેઠું, ને હજી હું જીવે છે, તો હવે મારે મરણ ભલે આવે ૩૧ અને યુસફે પોતાના બાપએને તથા પોતાના બાપના ધરનાને કહ્યું, હું બન્ધે ફારૂને જાણુહું, ને તેને કહું કે મારા સાથ તથા મારા બાપના ધરના ને કતાન દેશમાં હતાં તે મારી પાસે આવ્યા છે. ૩૨ અને તે લોક બરવાડ છે, કેમકે તેઓ ટોર પાળનારાં છે, તેઓ તેમના બકરા તથા તેમના ટોર દુધા ને સર્વ પોતાનું છે તે લાવ્યા છે ૩૩ અને ફારૂન તમને બોલાવે અને તમને પુછે કે, તમારો ધધો શો છે? ૩૪ ત્યારે તમારે આ પ્રમાણે કહેવું કે, તારા હારોનો એટલે અમારા તથા અમારા ધરદાઓના ધધો નાનપણથી અત્યાર સુધી ટોર ઉછરવાનો છે, કે જ્યાં તમને ગેરૌશન દેશમાં રહેવાની જરવાનની મળે, કેમકે બરવાડમાત્રને મિસરીઓ વિકારે છે

૪૭ અને યુસફે આવીને ફારૂનને બબર આપીને કહ્યું, મારો બાપ તથા મારા સાથએ, તેઓનાં બકરા ને તેઓના ટોર ને ને સર્વ તેઓનું છે તે સુધાં કતાન દેશથી આવ્યા છે; ને જુઓ, તેઓ ગેરૌશન દેશમાં છે. ૨ અને તેજુ પોતાના સાથએમાના પાચ માણસને લઈને ફારૂનની આજળ હાજર થયા ૩ અને ફારૂને તેના સાથએને પુછ્યું, તમારો ધધો શો છે? ને તેઓએ ફારૂનને કહ્યું, તારા હાસ એટલે અમે તથા અમારા ધરદાઓ બરવાડ છીએ ૪ વળી તેઓએ ફારૂનને કહ્યું, આ દેશમાં પ્રવાસ કરવાને અમે આવ્યા છીએ, કેમકે કતાન દેશમાં દુરજળ વારે દોહાને લીધે તારા હારોનાં ટોળાને સાડ આવે નથી; માટે હવે તારા હારોને ગેરૌશન દેશમાં કૃપા કરીને રહેવા કે ૫ અને ફારૂને યુસફને કહ્યું, તારો બાપ ને તારા સાથ

તારી પાસે આભ્યા છે; મિસર દેશ તારી આજળ છે, દેશમાં હતત્તમ દેહાણે તારા બાપને તથા તારા બાઈઓને રહેવા દે; ગોરીન દેશમાં તેઓ રહે; ને તેઓમાં કંઈ હોશિયાર છે, એવું તું બહુતો હોય તો મારા દોર ઉપર તેઓને અપભ્રંશ આપ. ૭ અને યુસફે પોતાના બાપ યાફળને અદર આપ્યો અને ફારૂનની સમક્ષ ઉભો કીધો; ને યાફળે ફારૂનને આશીર્વાદ દીધો. ૮ અને ફારૂને યાફળને કહ્યું, તારી વયના દિવસ કેટલા? ૯ ને યાફળે ફારૂનને કહ્યું, મારા પ્રવાસના દિવસ એકસો ત્રીસ વર્ષ થયા છે; મારી વયના દિવસ યોગ્ય તથા વ્યર્થ ગયા છે, ને મારા પિતૃઓના પ્રવાસના તેઓની વયના દિવસ નેટલા નથી થયા. ૧૦ અને યાફળ ફારૂનને આશીર્વાદ દઈને ફારૂનની હજીરમાંથી ગયો. ૧૧ અને યુસફે તેના બાપને તથા બાઈઓને વાસો આપ્યો; ને મિસર દેશની સહુથી સારી જગ્યામાં, એટલે રામસેસમાં ફારૂનની આજ્ઞા પ્રમાણે વતન આપ્યું. ૧૨ અને યુસફે તેના બાપને તથા તેના બાઈઓને તથા પોતાના બાપના ઘરના સર્વને તેમના ઊકરા પ્રમાણે અન્ન પુરૂં પાડ્યું.

૧૩ અને તે આખા દેશમાં અન્ન ન હતું, કેમકે દુકાળ બહુ ભારે હતો; ને મિસર દેશ તથા ક્તાન દેશ દુકાળથી કષ્ટ પામ્યા. ૧૪ અને લોકોએ જે અન્ન વેચાતું લીધું તેને બદલે જે નાણું મિસર દેશમાંથી તથા ક્તાન દેશમાંથી મળ્યું, તે સર્વ યુસફે એકઠું કર્યું, ને યુસફે ફારૂનના ઘરમાં તે નાણું લાવ્યો. ૧૫ અને મિસર દેશમાં તથા ક્તાન દેશમાં પૈસા ખુટયા, ત્યારે સર્વ મિસરીઓ યુસફની પાસે આવીને બોલ્યા, અમને ખાવાનું આપ, અમે તારી રૂબરૂ શા માટે મરીએ? કેમકે પૈસા ધણ રહ્યા છે. ૧૬ અને યુસફે કહ્યું, તમારા દોર આપો, ને જો નાણું ધણ રહ્યું હોય તો તમારા દોરને બદલે હું તમને આપીશ. ૧૭ અને તેઓ પોતાના દોર યુસફ પાસે લાવ્યા; ને યુસફે ઘોડા તથા બકરા તથા દોર તથા ગેધેડાને બદલે તેઓને ખાવાનું આપ્યું; તેણે તેઓનાં સર્વ જનવરોના બદલામાં તે વર્ષ તેઓનું ગુજરાન ચલાવ્યું. ૧૮ અને તે વર્ષ પુરૂં થયું ત્યારે તેઓ તેની પાસે બીજી વર્ષે આવ્યા, ને તેને કહ્યું, નાણું ખુટ્યું છે, એ અમે અમારા ધણીથી છાનું રાખતા નથી, ને અમારા જનવરો પણ અમારા ધણીની પાસે છે, જે અમારી ભત તથા અમારી બોંધ વિના અમારા

ધણીની આજળ અમારી પાસે કંઈ બાકી રહ્યું નથી. ૧૯ તારા દેશમાં અમે અમારા બેતરો સુધી શા સારું તારા પાંખોએ? રોટલીને બદલે અમને તથા અમારી ભાઈને વેચાતા લે; ને અમે તથા અમારા બેતર ફારૂનના દાસ ધણી; ને અમને બી આપ, કે અમે જીવતા રહીએ ને મરીએ નહિ, ને ભોય પડવર નહિ રહે. ૨૦ અને યુસફે મિસરીઓની સર્વ ભોય ફારૂનને સારૂ વેચાતી લીધી કેમકે મિસરીઓએ દરેકે પોતાની ભોય વેચી; કેમકે દુકાળ તેઓને માર્યે સખત હતો, એ માટે તે દેશની ભોય ફારૂનને હાથ આવી. ૨૧ અને તેણે મિસરની એક સીમના ઊંડાથી તે બીજા ઊંડા લગી લોકોને નમરોમાં મોકલ્યા. ૨૨ એકલી યાજકોની ભોય તેણે વેચાતી નહિ લીધી, કેમકે તે યાજકોને ફારૂનની પાસેથી ભાગ મળ્યો હતો; ને તેઓનો ભાગ જે ફારૂને તેઓને આપ્યો હતો, તે તેઓ ખાતા કરતા હતા, તે માટે તેઓએ પોતાની ભોય વેચી નહિ. ૨૩ અને યુસફે લોકોને કહ્યું, જુઓ, મેં તમને તથા તમારી ભોયને ફારૂનને સારૂ આજ વેચાતા લીધા છે, જુઓ, તમારે સારૂ આ બી છે, તમે ભોયમાં વાવો. ૨૪ અને એમ થયો કે જે લોકો તેમાંથી તમે પાચમે હિરસો ફારૂનને આપજો, ને ચાર હિરસા બેતરના બીને સારૂ તથા તમારે ખાવાને સારૂ તથા તમારા ઘરનાને સારૂ તથા તમારા ઊકરાના અન્નને સારૂ તમને મળશે. ૨૫ અને તેઓએ કહ્યું, તે અમારા જીવ બચાવ્યા છે, અમારા પર અમારા ધણીની કૃપાદષ્ટિ થાય, ને અમે ફારૂનના દાસ ધણી. ૨૬ અને મિસર દેશમાં યુસફે એવો નિયમ બાંધ્યો કે બધી જમીનનો પાચમે હિરસો ફારૂનને મળે, અને એ નિયમ હજી ચાલે છે; માત્ર યાજકોની જમીન ફારૂનના તાબામાં ન આવી. ૨૭ અને ઇસ્રાએલ મિસર દેશના ગોરીન પ્રાંતમાં રહ્યા; ને ત્યાં તેઓએ માલમિક્કત મેળવી; ને તેઓ સફળ થઈને બહુ વધ્યા.

૨૮ અને યાફળ મિસર દેશમાં સત્તર વર્ષ જીવ્યો; એમ યાફળની વયના દિવસો એકસો સુડતાળીસ વર્ષ થયા. ૨૯ અને ઇસ્રાએલનો અગ્રજ સમય પાસે આવ્યો; મેં તેણે પોતાના દીકરા યુસફને બોલાવ્યો, ને તેને કહ્યું, હવે જો હું તારી દષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો હોઉં તો કૃપા કરી તારો હાથ મારી જંબ તળે મુક, ને કૃપાથી તથા ખરાદિલથી મારી સાથે વર્તજે; કૃપા કરી મને મિસરમાં દાટતો ના. ૩૦ પણ ત્યારે હું મારા પિતૃઓ પાસે

સુધય, ત્યારે હું મને મિસરમાંથી લઇ જઇશ, ને તેઓના કબરસ્થાનમાં મને દાદીશ અને તેણે કહ્યું, હું તારા કક્ષા પ્રમાણે કરીશ. ૨૧ અને તે બોલ્યો, મારી આજ્ઞા સમ આ, ને તેણે તેની આજ્ઞા સમ ખાધા અને ઇસ્રાએલ પધારીના બોસીસા પર નમ્યો

૪૮ અને એ વાતો પછી એમ થયું કે કોઇએ યુસફને કહ્યું, ભે, તારો ખાખ માઠો પડ્યો છે અને તે પોતાના બે દીકરા મનાશરોહને તથા એફાઇમને સાથે લઇને ગયો. ૨ અને કોઇએ યાફુળને ખબર આવી કે, જુઓ, તારો દીકરો યુસફ તારી પાસે આવે છે, ને ઇસ્રાએલ હોશિયાર થઇને પવન પર બેઠો. ૨ અને યાફુએ યુસફને કહ્યું, કનન દેશમાં લગ્નમાં સર્વસમર્થ દેવે મને દર્શન આપીને આશીર્વાદ દીધો. ૪ અને તેણે કહ્યું, જુઓ, હું તને સફળ કરીશ, ને તને વધારીશ, ને તારાથી લોકોનો સમુદાય ઉત્પન્ન કરીશ, ને તારા પછી તારા વંશને આ દેશ સંદાકાળના વડનને સાથે આપીશ. ૫ અને હવે મિસર દેશમાં તારી પાસે મારા આગ્રહ પહેલા તારા જે બે દીકરા તને મિસર દેશમાં થયા, એટલે એફાઇમ તથા મનાશરોહ તેઓ મારા છે, રેઉબેન તથા શિમ્યોનની પેઠે તેઓ મારા થશે. ૬ અને તેઓ પછી તારા સંતાન જે તારાથી થશે તેઓ તારા થશે, ને તેઓના ભાઈઓના નામ પ્રમાણે તેઓના નામ તેઓના વડનમાં કહેવાશે. ૭ અને હું તો પાહાનથી આવતો હતો ત્યારે એફાઇમ પહોંચાને થોડી વાટ ખાતી હતી એટલામાં રાહેલ મારી પાસે માર્ગમાં કનન દેશમાં મરી ગઈ, ને ત્યાં એફાઇમ એટલે બેથલેહેમના માર્ગમાં મેં તેને દાદી. ૮ અને ઇસ્રાએલ ધમધમના દીકરાઓને એમને બોલ્યો

એલના ડાંગા હાથની સામે, ને પોતાને ડાબે હાથે મનાશરોહને ઇસ્રાએલના જમણા હાથની સામે, ને એમ તેઓને તેની પાસે લાગે. ૧૪ અને ઇસ્રાએલે પોતાનો જમણો હાથ લાગે કરીને એફાઇમ જે નાનો હતો તેના માથા પર મુક્યો, ને પોતાનો ડાબો હાથ મનાશરોહના માથા પર મુક્યો, તેણે જાણી બેઠેને પોતાના હાથ એમ મુક્યા, કેમકે મનાશરોહ જ્યેષ્ઠ હતો. ૧૫ અને તેણે યુસફને આશીર્વાદ દીધો, ને કહ્યું, દેવ જેની આજ્ઞા મારા પિતૃઓ ઇબ્રાહીમ તથા ઇસ્દાક આલ્યા, જે દેવે મને મારા આખા આયુષ્યમાં આજ પહેલા પાળ્યો, ૧૬ જે દૂતે સર્વ ભુકાઈથી મને બચાવ્યો છે, તે આ છેકરાઓને આશીર્વાદ આપો, ને તેઓ પર મારું નામ તથા મારા પિતૃઓ ઇબ્રાહીમનું તથા ઇસ્દાકનું નામ મુકો, ને તેઓ પૃથ્વીમાં વધીને સમુદાય થાઓ. ૧૭ અને યુસફે જોયું કે એના બાપે જમણો હાથ એફાઇમના માથા પર મુક્યો, ત્યારે તેને તે બાંહેલાગુ, ને એફાઇમના માથા પરથી મનાશરોહના માથા પર મુકવાને તેણે પોતાના બાપને હાથ ઉપાગ્રહ. ૧૮ અને યુસફે પોતાના બાપને કહ્યું, મારા પિતા, એમ નહિ, કેમકે આ જ્યેષ્ઠ છે, એના માથા પર તારો જમણો હાથ મુક, ૧૯ અને તેના બાપે એમ કરવાની ના પાડી અને બોલ્યો, હું જાણુ છું, મારા દીકરા, હું જાણુ છું, તે પછી એક પ્રજા થશે, ને તે પછી મોટો થશે, પછી તેનો નાનો લાઇ તો તેના કરતા મોટો થશે, ને તેના સંતાન અતિ બહોળી દેશજાતિ થશે. ૨૦ અને તે દહાડે તે તેઓને આશીર્વાદ આપતા બોલ્યો, ઇસ્રાએલ પુત્રો તારા નામ લઇને એક બીજાને આશીર્વાદ દેશે, ને કહેશે,

- ને તમારા આપ ઇસ્રાએલની વાતને કાન ધરો.
 ૪ રહેબેલ, તું મારો નવેજી પુત્ર, મારું બળ તથા મારા
 • પુરુષત્વનું પ્રથમ ફળ;
 મહત્વની ઉત્તમતા તથા શક્તિની ઉત્તમતા તું છે.
 ૪ પાણી જેવો અસ્થિર હોવાથી તું ઉત્તમતા નહિ
 પામશે,
 કેમકે તું તારા બાપની પધારીએ ગયો,
 ને તેને સ્પૃહા પ્રીતિ; મારે બિહાને તે ચડયો.
 ૫ શિમચોન તથા લેવી બાઇ છે,
 તેઓની તરવારો બળાત્કારનાં હથિયારો છે
 ૬ મારા જીવ, તેઓની સહામાં ન જ,
 મારા જોરવ, તું તેઓની મંડળીમાં સામેલ ન થા
 કેમકે તેઓએ કોપથી એક માણસને મારી નાખ્યું,
 ને ઉન્મતાઇથી બળદની નસ કાપી [તેને લંગડો
 કર્યો]
 ૭ તેઓને કોપ આપિત, કેમકે તે વિકાળ હતો,
 ને તેઓનો રોષ આપિત, કેમકે તે કૂર હતો.
 ૮ તેઓને યાફળમાં જૂઠા પાડીયા,
 ને ઇસ્રાએલમાં તેઓને વિજેરી નાખીશ
 ૯ યહુદાહ, તારા બાઇ તારાં વખાણુ કરશે;
 તારો હાથ તારા શત્રુઓની ગરદન પર રહેશે;
 તારા આપના પુત્ર તારી આગળ પ્રણામ કરશે.
 ૧૦ યહુદાહ સિદ્ધનું બચ્ચું છે;
 મારા દીકરા, તું શિકાર પરથી આવ્યો છે.
 તે સિદ્ધની પેઠે, તથા સિદ્ધલુની પેઠે દબાયો,
 તે દબી બેઠો, કાણુ તેને ઉઠાડશે?
 ૧૧ શીયોહ આવે ત્યાં સુધી
 • યહુદાહમાંથી રાજદંડ ખસશે નહિ;
 ને તેના પગો મધ્યેથી અધિકારીની છડી જશે નહિ
 ને લોકો તેને આધીન રહેશે.
 ૧૨ તેણે પોતાનો વહેરો દ્રાક્ષવેલે બાંધીને,
 પોતાની ગધેડીનું બચ્ચું ઉત્તમ દ્રાક્ષવેલે બાંધીને,
 પોતાનાં વસ્ત્ર દ્રાક્ષરસમાં ધોયાં છે;
 ને પોતાનો પોશાક દ્રાક્ષોના [રસપાંચી] રક્તમાં
 ધોયો છે
 ૧૩ દ્રાક્ષરસને લીધે તેની આંખો શતી,
 ને દૂધે કેરીને તેના દાંત ચેત થશે.
 ૧૪ ગુણવત્ સમુદ્રને કાઠે રહેશે;
 તે વહાણોને સાડાં બંદર થશે;
 ને તેની સીમ સીદોન લગી થશે.

- ૧૪ ચિરસાખાર બળવત ગધેડો,
 ઘેટાંના વાડાની વચ્ચે બેઠો છે;
 ૧૫ અને તેણે જોયું કે આરામ તે સારો છે,
 ને ભૂમિ તે સુખદાયક;
 ને તેણે ખાર લેવાને ખાંધ ધરી;
 ને વેઠ કરનારો દાંસ થયો.
 ૧૬ ઇસ્રાએલના એક કુળના સરખો,
 કાન પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે.
 ૧૭ કાન માર્ગમાંના સર્પ જેવો,
 રસ્તામાં ઉડતા સર્પ જેવો થશે
 તે ઘોડાની એડી એવી કરડશે,
 કે તેનો સવાર પાછો પડશે.
 ૧૮ બો યહુવાહ, મેં તારા તારણની વાટ જોઈ છે
 ૧૯ જાહ, એક ડુકડી તેને દબાણુ કરશે,
 તો પશુ તે તેમની એડી દબાવશે
 ૨૦ આશોર, તેની રોટલી પુષ્ટિકારક થશે;
 ને તે રોજ મિષ્ટાન્ન આપશે
 ૨૧ નાફતાલી છુટી મુકેલી સાબરી,
 તે ઉત્તમ રાખેડો આપે છે.
 ૨૨ યુસફ કુળદ્રુપ ડાળ છે,
 ગરા ખાસેની કુળવંત ડાળ;
 તેની ડાંખણી ભીંત પર ચઢી નય છે.
 ૨૩ તીરહાએએ તેને બહુ દુઃખ દીધું,
 ને તીર ફેંક્યાં, ને તેને સળાવ્યો;
 ૨૪ પશુ તેનું ધનુષ્ય બળમાં રહ્યું;
 ને યાફળના સમર્થ પ્રભુના હાથથી,
 તેના જીવ બળવાન કરાયા,
 (ત્યાંથી ઘેટાંપાળક, એટલે ઇસ્રાએલનો ખડક થયો)
 ૨૫ તારા પિતાનો દેવ જે તારી સહાયતા કરશે તેનાથી,
 તથા સર્વ શક્તિમાન દેવ જે ઉપરના આકાશના
 આશીર્વાદોથી
 તથા નીચેના ઉડાણુના આશીર્વાદોથી,
 સ્તનના તથા ગર્ભસ્થાનના આશીર્વાદોથી તને
 આશીર્વાદિત કરશે,
 તેનાથી [તું બળવાન કરાશે].
 ૨૬ તારા બાપના આશીર્વાદ
 મારા પિતૃના આશીર્વાદો કરતાં અતિ મોટા થયા છે,
 અને અર્નતકાળિક પર્વતોની અતિ દૂરની સીમા
 સુધી વધ્યા છે;
 ને એઓ યુસફના શિર પર,

તથા ને તેના બાધઓથી બૂદો કરાવેયો, તેના મરેતક પર રહેયો

૨૭ બિન્ધામીન ફાંદી ખાનાર વર નેવો છે,

સવારે તે શિકર ખાયો;

ને સંધ્યાકાળે લૂટ વહેંચેયો.

૨૮ એ સર્વ ઇશ્તાએલના બાર કુળ છે, ને તેઓના બાપે તેઓને ને કહ્યું, ને તેઓને ને આશીર્વાદ આપ્યા તે એ છે, પ્રત્યેકને પોતપોતાના આશીર્વાદ પ્રમાણે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો. ૨૯ અને તેણે તેઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, હું મારા લોકોમાં નજ મળવાનો છું, એફ્રેન દિલ્લીના ખેતરમાંની ચુકામાં મારા પિતૃઓની પાસે, ૩૦ એટલે કનાન દેશમાં મામરેની સામેના માખેલાહના ખેતરમાં ને ચુકા એફ્રેન દિલ્લીના ખેતર સુદ્ધા ઇશ્તાદીમે કબરરથાનને સાથે વેચાળી લીધી છે તેમાં મને દાટજો. ૩૧ ત્યાં ઇશ્તાદીમ તથા તેની બાચકી સારાડને દાટયા; ત્યાં ઇરદાહ તથા તેની બાચકી રિબકાડને દાટયા, ને ત્યાં મેં લેઆડને દાટી, ૩૨ ને ખેતર તથા તેમણી ને ચુકા દેવના પુત્રો પાસેથી ખરીદ્યા હતા [ત્યાં મને દાટજો]. ૩૩ અને યાકુબ પોતાના દીકરાઓને આજ્ઞા આપી રહ્યો, ત્યારે તેણે પોતાના ધન પર્વમ પર મુછીને પ્રાણ છાડ્યો; ને તે પોતાના પૂર્વજોની સાથે મળી ગયો.

૫૦

અને યુસફ પોતાના બાપના મુખ પર ખજો, ને તે પર રજો; ને તેને ચુમ્યો. ૨ અને યુસફ પોતાના દાસખાના ને વેદો દગા તેઓને પોતાના પિતાના દેહમાં સુગંધિઓ બરવાની આજ્ઞા આપી, ને વેદોએ ઇશ્તાએલના દેહમાં સુગંધિઓ બરી. ૩ અને તેને માટે આગ્રહ દિવસ પુરા કર્યા, કેમકે સુગંધિઓ બરવાના દેહમાં એ પ્રમાણે પુરા કરવાની રીત છે અને તેને સાથે મિસરીઓએ સિતર દિવસ શોધ પાળ્યો.

૪ અને તેના શોખના દિવસ પુરા થયા ત્યારે યુસફે ફારૂનના ધરનાને કહ્યું, દવે ને તમારી દુષ્ટિમાં હું ક્યાં પામ્યો છું, તો ફારૂનના કાનમાં એમ કહ્યો, ૫ મારા બાપે મને સમ ખવાડીને કહ્યું હતું, જુઓ, હું મરી છું; મેં પોતાને સાથે કનાન દેશમાં ને કબર ખોદાવી છે, ત્યાં મને દાટજો; માટે દવે મારા બાપને દાટવાને મને જવા દે; ને હું પાઉં આ ઠીસ. ૬ અને ફારૂને કહ્યું, તું બ, ને નેમ તેણે તને સમ ખવાડા દગા તેમ તારા બાપને દાટ.

૭ અને યુસફ પોતાના બાપને દાટવા ગયો; ને ફારૂનના સર્વ દાસ, ને તેના ધરના વડીલ, તથા મિસર દેશના વડીલ તેની સાથે ગયા. ૮ અને યુસફના ધરનાં સર્વ, તથા તેના બાધ, તથા તેના બાપના ધરનાં સર્વ તેની સાથે ગયા; કેવળ તેમના છેકરા તથા તેમના ટોળા તથા તેમના ઢોરો ગોશીન દેશમાં મુછી ગયા. ૯ અને તેની સાથે રથો તથા સવારો ગયા; ને તે બહુ મોટા સંપત્તિ હતા. ૧૦ અને યરદન પાર આટાહની ખની છે ત્યાં તેઓ પહોંચ્યા, ને ત્યાં તેઓએ મોટા ને બારે ત્રિલાપથી રૂઠન કર્યું; ને તેણે પોતાના બાપને સાથે સાન દિવસ શોધ કીધો. ૧૧ અને તે દેશના કનાની રહેવાસીઓએ આટાહની ખનીમાં તે શોધ નેયો, ત્યારે તેઓ બોલ્યા, મિસરીઓનો આ મોટો શોધ છે, એ માટે તેનું નામ આબેલ-મિસરાઇમ કહેવાય છે, ને તે યરદનને પાર છે. ૧૨ અને તેણે તેના દીકરાઓને નેમ આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેઓએ તેને સાથે કર્યું. ૧૩ અને તેના દીકરા તેને કનાન દેશમાં લાવ્યા; ને ઇશ્તાદીમે વતનનું કબરરથાન કરવા સાથે એફ્રેન દિલ્લીની પાસેથી મામરેની સામેની ને ચુકા ખેતર સુદ્ધા વેચાલી લીધી હતી, તે માખેલાહના ખેતરની ચુકામાં તેઓએ તેને દાટ્યો.

૧૪ અને યુસફ તથા તેના બાધ, ને નેઓ તેના બાપને દાટવા સાથે તેની સાથે ગયા હતા, તે સર્વ તેના બાપને દાટીને મિસરમાં પાછા આવ્યા. ૧૫ અને યુસફના બાધઓએ નેયુ કે આપણો બાપ મરી ગયો છે; ને તેઓએ કહ્યું, કદાચિત યુસફ આપણો દ્રેષ કરશે, ને તેને આપણે ને સર્વ ધુંડું કર્યું હતું તેનું વેર નક્કી વાળશે. ૧૬ અને તેઓએ યુસફને કહેવાડી શોધલ્યું, કે તારા બાપે મરણ પામ્યા અગાઉ આજ્ઞા આપીને કહ્યું હતું કે, ૧૭ તમે આ પ્રમાણે યુસફને કહેજો, તારા બાધઓએ તારો અપરાધ કીધો છે, હવે તું તેઓના તે પાપની દામા કરજો, કેમકે તેઓએ તારું ધુંડું કર્યું હતું તે માટે દવે તારા બાપના દેવના હાસીનો અપરાધ તું માફ કરજો તેઓએ યુસફને તે વાત કહી ત્યારે તે રજો. ૧૮ અને તેના બાધઓ ધન આવીને તેની આગળ પડ્યા, ને બોલ્યા, ને, અમે તારા દાસ છીએ. ૧૯ અને યુસફે તેઓને કહ્યું, બીરો નહિ, કેમકે હું છું દેવને ઠંકાણે છું. ૨૦ તમે તો મારું ધુંડું કરવા આજ્ઞા દર્દ, પણ દેવે તેમાં બહુ કરવાનું ધાર્યું કે નેમ આને થયું છે તેમ તે થણા

લોકના જન બચાવે. ૨૧ એ માટે હવે બીજો મા, હુ તમને તથા તમારા છોકરાઓને પાઘીય. એમ તેણે તેઓને દિવાસો આપ્યો, અને તેઓની સાથે હેતવી વાત કરી.

૨૨ અને યુસફ તથા તેના બાપના ઘરના મિસરમા રહ્યા, ને યુસફ એકસો દસ વર્ષ જીવ્યો. ૨૩ અને યુસફ ત્રીજા પેઢી લગીના એકાદમના છોકરા બેયા, ને મનાસહેદના દીકરા માબીરના દીકરાઓ યુસફના બાળામા જીવ્યા. ૨૪ અને યુસફ પોતાના બાઈઓને

કહ્યું, હુ તો મરૂં છું, પણ દેવ તમારી પાસે ખચિત આપશે, ને તેણે જે દેશ સંબંધી ઇશ્વારીય તથા ઇસ્લાહ તથા યાફળની આગળ સમ બાધા હતા, તે દેશમા આ દેશમાથી તમને લઈ જશે. ૨૫ અને યુસફ ઇસ્લા-એલપુત્રોને સમ ખચાડીને કહ્યું, દેવ તમારી પાસે ખચિત આપશે, ને તમે મારા હાડકા અહીંથી લઈ જાઓ. ૨૬ અને યુસફ એકસો દસ વર્ષનો થઈને મરી ગયો, ને તેઓએ તેના હૃદમા સુવધિઓ ભરીને તેને મિસરમા રાજકોશમા મુક્યો.

નિર્ગમન

એટલે મુસાનું બીજું પુસ્તક.

૧ હવે ઇસ્લાએલના જે પુત્રો મિસર દેશમા આવ્યા તેમના નામ આ હતા, પ્રત્યેક માણસ પોતાના કુટુંબકળિલા સહિત યાફળની સાથે આવ્યો. ૨ રૂબેન, શિમયોન, લેવી તથા યહૂદાહ, ૩ વિસ્સા-આર, ઝબુલન, તથા બિન્યામીન, ૪ દાન તથા નાફ-તાલી, ૫ ગાદ તથા આશીર. ૬ અને યાફળને પેટ સંધળા મળીને સિતેર ફરજન થયા હતા, ને યુસફ તો અગાઉ મિસરમા હતો. ૭ પછી યુસફ તથા તેના સર્વ ભાઈઓ તથા તે પેઢીના સર્વ માણસો મરી ગયા. ૮ અને ઇસ્લાએલપુત્રો સફળ થઈને પુષ્કળ વધ્યા, ને વિસ્તાર પામીને અતિ સમૃદ્ધ થયા, ને તેઓથી દેશ ભરપૂર થઈ ગયો.

૯ હવે મિસર દેશ ઉપર એક નવો રાજા થયો કે જે યુસફને ઓળખતો ન હતો. ૧૦ તેણે પોતાના લોકોને કહ્યું કે, જુઓ, ઇસ્લાએલપુત્રોના લોક આપણા કરતા ઝાઝા તથા સમૃદ્ધ છે, ૧૧ માટે ચાલો, આપણે તેઓ પ્રત્યે ચતુરાઈથી વર્તી, નહિ તો તેઓ વધી જાય, ને કાંઈ લડાઈ બંને ત્યારે એક બંને કે તેઓ આપણા શત્રુઓની સાથે મળી જઈને આપણી સામે લડે, ને દેશમાથી નિકળી જાય. ૧૨ માટે તેઓને માથે બોજ નાખીને તેઓને હુ ખ દેવા સારું વેઠ કરાવનાર મુકાદમ તેઓ ઉપર મુક્યા, ને તેઓએ ફારૂનને સારૂ વખા રોને માટે પીયોમ તથા રામસેસ નગરો બાંધ્યા.

૧૩ પણ જેમ જેમ તેઓ તેમને વિશેષ હુ ખ દેતા ગયા તેમ તેમ તેઓ વિશેષ વધ્યા ને બહોળો વિસ્તાર પામતા ગયા અને ઇસ્લાએલપુત્રોના કારણથી તેઓ ત્રાસ પામ્યા. ૧૪ અને મિસરીઓએ ઇસ્લાએલપુત્રો પાસે સખત વેઠ કરાવી. ૧૫ અને સુતો તથા ઇટો પાડવાના કામમા તથા એતરમા સર્વ પ્રકારની મજૂરી કરવામા તેમની પાસે સખત ચાકરી કરાવીને તેઓએ તેમની જાંઘી કપ ભરેલી કીધી. તેમની પાસે જે જે ચાકરી તેઓ કરાવતા હતા તે બધી સખત વેઠ હતી.

૧૬ અને હેબી દાઇઓ જેઓમાની એકનું નામ શિકાહ તથા બીજનું નામ પૂચાહ હતું, તેઓને મિસરના રાજાએ આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, ૧૭ જ્યારે તમે હેબી સ્ત્રીઓ પાસે દાઇનું કામ કરવી હો, ને જ્યારે તમે તેઓને પ્રસવપાટ ઉપર જાઓ, ત્યારે જો દીકરો અવતરે તો તેને મારી નાખવો, પણ જો દીકરી અવતરે તો તે જીવતી રહે. ૧૮ પણ તે દાઇઓ દેવનો ભય રાખનારી હતી, ને મિસરના રાજાએ તેઓને આપે ની આજ્ઞા પ્રમાણે ન કરતા તેઓ દીકરાઓને જીવતા રહેવા દેવી. ૧૯ અને મિસરના રાજાએ તે દાઇઓને તેડાવીને તેઓને કહ્યું કે, તમે એમ કેમ કીધું કે છોકરાઓને જીવતા રાખ્યા? ૨૦ ત્યારે તે દાઇઓએ ફારૂનને કહ્યું કે, કારણ એટલું જ છે કે હેબી સ્ત્રીઓ મિસરી સ્ત્રીઓ જેવી નથી, કેમકે તેઓ એવી ચપલ છે કે, તેઓ

પાસે દાઢ્યો પહેલના પહેલા તેઓ જીવે છે છે
૨૦ એ માટે દેવે દાઢ્યોનું કાઠુ કીધું અને લોહ વધીને
ધણા સમર્થ થયા ૨૧ અને એમ થયું કે દાઢ્યો દેવને
ભવ તાજાતારી હતી માટે તેણે તેમના ધરો રમ્યા
૨૨ અને ફારને પોતાના સર્વ લોકને ફરમાવ્યું કે, પ્રત્યેક
છાકરો જે જન્મે તેને તમારે નહીંમો ફેંકી દેવો, અને
પ્રત્યેક કીકરીને તમારે છવની રહેવા દેવી

૨ અને લેરીનર ધરનો એક પુરુષ જઈને લેવીના
ધરની એક કન્યા પરગણે ૧ અને તે સ્ત્રીને
તર્ક રહ્યા ને તેને પુત્રનો પ્રસવ થયો, ને તે સાથે
બાળક છે એ જોઈને તેણે તેને ત્રણ માસ મુઠી સળાડી
શાખ્યો ૨ અને તેથી વધારે વાર તેને સળાડવા તે
અશક્ત હોવાથી તેણીએ તેને સાત ગામનજીની એક
થેડી લીધી, ને તેને ચીકાડી માટીથી તથા ટામરથી
ગોળાં છાકાને તેમાં મુકીને તેને નહીને કાઢે બરડો
મધ્યે મુકી ૩ અને તેનું શું યાચ છે તે જોવાને તેની
બિન લેખે જણી રહી ૪ અને ફારનની પુત્રી નહીંમો
જ્ઞાન કરવાને આવી, ને તેની દાસીએ નીચે તોડે
ચાલતી હતી, ને તેણે બરડો મધ્યે પેળી પેળી જોઈને
તે લઈ આવવા સાર પોતાની દાસીને મોકલી ૫ અને
તે ઉઘાડી તો તેણીએ પેટ બાળક જોયું; ને, જુઓ,
તે બાળક ૬ થયું અને તેણીને તેના ઉપર દયા
આવી, ને તેણીએ કહ્યું કે, એ દાઢ્યું દેખીતું બાળક છે
૭ ત્યારે તેની બહે ફારનની પુત્રીને કહ્યું કે, તારે માટે
બાળક ખવડાવવા સાર દેખી બાઘ્યોમાથી એક ધાવને
પારી પાસે તેડી લાવવાને હું જઈ ૮ અને ફારનની
પુત્રીએ તેને કહ્યું કે, બા અને તે કમાવિકા જઈને
બાળકની માને તેડી લાવી ૯ અને ફારનની પુત્રીએ
તેને કહ્યું કે, આ બાળકને લઈ જઈને મારે માટે તેને
ધવાઈ, ને હું તને તે બદલ પગાર આપીશ, ને તે
સ્ત્રીએ તેને લઈ જઈને તેને ધવડાવ્યો. ૧૦ અને તે
બાળક મોટું થયું ત્યારે તેણીએ તેને ફારનની પુત્રી
પાસે આવ્યું, ને તે તે સ્ત્રીના કીકરો ધમને રચો. અને
તેણીએ તેનું નામ મુસાખાડ્યું, ને એમ કહ્યું કે, મેં
તેને પાણીમાથી તાલું કાઢ્યો માટે

૧૧ અને મુસા એટલો થયો, તે દિવસોમાં એમ થયું
કે તે બહાર નિકળીને પોતાના બાઘ્યો પાસે ગયો,
ને તેમના ઉપર મુજબતો જીવન તેણે જોયો, ને તેણે
પોતાના એક દેખી સાધને મારવા એક મિસરીને
કીડી ૧૨ અને તેણે આમ તેમ જીવને કાઢીને નહીં,

એકલે મિસરીને મારી નાખીને તેને રેતીમાં ધુધાવ્યો
૧૩ અને બીજો દિવસે તે બહાર ફરવા નિકળ્યો, ને
જુઓ, બે દેખીઓ એક બીજા સાથે વટના હતી;
ત્યારે તેણે વાક કરનારને કહ્યું કે, તું શા વાસે તારા
સાથીને મારે છે? ૧૪ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તને અમ રા
ઉપર સરદાર તથા ન્યાયાધીશ કેણે કરાવ્યો? તે એમ
મિસરીને મારી નાખ્યો, તેમ તું મને મારી નાખવાનું
ધારે છે શું? ને મુસાને ડર લાગ્યો, ને તેણે કહ્યું કે,
નિશ્ચે તે વાળાની જાણ પડી છે. ૧૫ હવે ફારને એ વાત
સાંભળી ત્યારે તેણે મુસાને મારી નાખવાનું શોધ્યું
પણ મુસા ફારનની સરમુખથી નાગી જઈને મિદાન
દેશમાં રહ્યો; ને તે એક કુવા પાસે બેઠો. ૧૬ હવે
મિદાનના યાજકને સાત પુત્રીઓ હતી અને
તેઓએ આ રીતે પોતાના પિતાના ટોળાને પાવા સાર
ખાઈ કાઢીને હવાડા લાવ્યા ૧૭ ત્યારે બરવાટોએ
આ રીતે તેમને કાઢી મુસા; પણ મુસાએ કીડીને
તેઓને સલાય કીધી, ને તેમના ટોળાને પાણી પાંચ
૧૮ અને ત્યારે તેઓ પોતાના પિતા રેઠોલની પાસે
ગઈ, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તમે આજે આટલા વહેલા
કેમ આવ્યા? ૧૯ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, એક મિસ-
રીએ અમને બરવાટોના દામમાથી છાકાની, ને
અમારી ખાતર પાણી કાઢી ટોળાને પાંચ ૨૦ ત્યારે
તેણે પોતાની પુત્રીઓને કહ્યું કે, ત્યારે તે ક્યા છે?
તમે તે માણસને કેમ મુકીને આવ્યા? તેને રોટલી
ખાવા માટે તેડાવો ૨૧ અને મુસા ખુશીથી તે
માણસને ત્યા રહ્યો, ને તેણે પોતાની પુત્રી સિપ્પેરાદ
મુસાને કીધી ૨૨ અને તેણીને પેટ પુત્રનો પ્રસવ
થયો, ને તેણે તેનું નામ ગોર્લામ પાડ્યું; કેમકે તેણે
કહ્યું કે હું પરદેશમાં પ્રવાસી થઈશો છું

૨૩ તેવામાં ધણા દિવસો વિત્યા પછી મિસરીનો
રામ મરી ગયો, ને ગુલામીના કારણથી ઇસાએલ-
પુત્રે નિષ્વાસ મુક્યા હવા ને વિશાપ કરવા હતા; ને
ગુલામીના કારણથી તેમનો જે વિલાપ તે હવે દેવની
દનુરમાં પહોંચ્યો ૨૪ અને દેવે તેઓના દુઃખની
કલાપીટ સાંભળી, ને તેણે ઇસાદીમની તથા ઇરદાકની
તથા યાફબની સાથેના પોતાનો કરાર સંભાર્યો
૨૫ અને દેવે ઇસાએલપુત્રને જોયા, ને દેવે તેઓની
ખબર લીધી

૩ હવે મુસા પોતાના સસરાના, એટલે મિદાનના
યાજક પિતાના, ઘેરા જીવવોનો હતો; ને તે

એ ઘેટાને અરણ્યની પાછલી ખાત્રીએ લઇ ગયો; ને તે દેવના પર્વત હોદેખ આમળ આગ્યો. ૨ અને યહોવાદના દુતે ઝાંડવા મધ્યે અગ્નિની જ્વાળામાં તેને દેશન દીધું. અને તે જોતો હતો, ને જુઓ, ઝાંડું અગ્નિથી બળતું હતું [તેમ છતાં] ઝાંડું બરમ થતું નહોતું. ૩ અને મુસાએ કહ્યું કે, હવે હું ફરીને આ અત્કારિક બતાવ જોઇશ કે ઝાંડું કેમ બરમ થતું નથી. ૪ અને યહોવાદે જોયું કે તે જોવા માટે એક ખાત્રીએ ફર્યો, ત્યારે ઝાંડવામાંથી દેવ તેને ઢાંક મારીને કહ્યું કે, મુસા, મુસા; ને તેણે કહ્યું કે, હું આ રહ્યો. ૫ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, અહીં નવ્તીક ના આવતો, તારા પગમાંથી તારી નપ્પ ઉતાર; કેમકે જે નવ્તીએ તે ઉઠ્યો છે તે પવિત્ર ભૂમિ છે. ૬ વળી તેણે કહ્યું કે, હું તારા પિતાનો દેવ, ઇઝ્રાહીમનો દેવ, તથા ઇસહાકનો દેવ તથા યાકૂબનો દેવ છું. અને મુસાએ પોતાનું મુખ ઝાંડાએ. કેમકે દેવ પ્રત્યે દષ્ટિ કરતાં તે બીયો. ૭ અને યહોવાદે કહ્યું કે, મેં મિસરમાંના મારા લોકનું દુઃખ નિશ્ચે જોયું છે, ને તેમના મુકદ્દમોને લીધે તેમનો વિશાપ સાંભળ્યો છે, કેમકે તેઓને ખેદ હતો જાણું છું; ૮ અને મિસરીઓના હાથમાંથી તેઓને છાડાવવા સાર, ને તે દેશમાંથી તેઓને કાઢીને, એક સારો તથા વિશાળ દેશ, બલકે દૂધ મધની રેલછલવાળો દેશ, જ્યાં કનાની તથા દિત્તી તથા અમોરી તથા પરીઝી તથા હિબ્વી તથા ચબ્સી લોકો રહે છે, ત્યાં તેમને લઇ જવા સાર હું ઉતર્યો છું. ૯ અને હવે, જો, ઇસ્રાએલપુત્રોનો વિશાપ મારી પાસે આગ્યો છે, વળી જે જુલમ મિસરીઓ તેઓ ઉપર મુબર છે તે પણ મેં દીધો છે. ૧૦ માટે હવે શાવ, મિસરમાંથી મારા લોક ઇસ્રાએલપુત્રોને કાઢી લાવવા માટે તને હું ફાતૂન પાસે મોકલું છું. ૧૧ અને મુસાએ દેવને કહ્યું કે, હું કોણ કે ફાતૂનની પાસે જઈને ઇસ્રાએલપુત્રોને મિસરમાંથી કાઢી લાવું? ૧૨ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું નિશ્ચે તારી સાથે હોઈશ; ને મેં તને મોકલ્યો છે તેનું પ્રમાણ તારે માટે એ ધરો કે જ્યારે તે લોકોને હું મિસરમાંથી કાઢી લાવે ત્યારે તમે આ પર્વત પર દેવનું બજન કરશો. ૧૩ અને મુસાએ દેવને કહ્યું કે, જો, હું ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે જઈને તેઓને કહું કે, તમારા પિતૃઓના દેવ મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે, ત્યારે તેઓ મને કહે કે, તેનું નામ શું છે? તો તેઓને હું શું કહું? ૧૪ અને દેવે મુસાને કહ્યું કે, હું જે છું તે છું; ને તેણે કહ્યું કે, હું ઇસ્રા-

એલપુત્રોને કહેજે કે, હું જે છું મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. ૧૫ અને દેવે મુસાને એમ પણ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને કહે કે, તમારા પિતૃઓના દેવ યહોવાદે, એટલે ઇઝ્રાહીમનો દેવ તથા ઇસહાકનો દેવ તથા યાકૂબનો દેવ મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે; માટે નામ સદા એજ છે, ને મારી ચાદગીરી વસપરપશ એજ છે. ૧૬ અને ઇસ્રાએલના વડીલોને એમ કરીને તેઓને કહે કે, યહોવાદ તમારા પિતૃઓનો દેવ, ઇઝ્રાહીમનો તથા ઇસહાકનો તથા યાકૂબનો દેવ, તેણે મને ફરન દઈને કહ્યું કે, મેં નિશ્ચે તમારી ખબર લીધી છે, ને મિસરમાં તમારા ઉપર શું વિતે છે તે મેં જોયું છે. ૧૭ અને મેં કહ્યું છે કે, હું તમને મિસરની વિપત્તિમાંથી કાઢીને તમને કનાનીઓના તથા દિત્તીઓના તથા અમોરીઓના તથા પરીઝીઓના તથા હિબ્વીઓના તથા ચબ્સીઓના દેશમાં, એટલે દૂધ તથા મધની રેલછલવાળા દેશમાં લઇ જાશ. ૧૮ અને તેઓ તારી વાણી સાંભળશે, ને તું તથા ઇસ્રાએલના વડીલો મિસરના રાજની પાસે જઈને તેને કહો કે, દેશીઓનો દેવ, યહોવાદ, અમને મળ્યો છે; ને હવે અમારા દેવ યહોવાદની આમળ યજ્ઞ કરવા માટે અમને ત્રણ દિનસની મજલ જેટલે અરપથમાં જવા દે. ૧૯ અને હું જાણું છું કે મિસરનો રાજ તમને જવા નહિ દેશે, હા, માત્ર બળવાન હાથથી [જવા દેશે]. ૨૦ અને મારો હાથ લાંબો કરીને, મારા જે અત્કારો હું તે મધ્યે કરીશ તે સ્પષ્ટતાં વડે હું મિસરને મારીશ; અને ત્યાર પછી તે તમને જવા દેશે. ૨૧ અને હું મિસરીઓની દૃષ્ટિમાં આ લોકોને કૃપા પમાડીશ; ને જ્યારે તમે જાઓ, ત્યારે એમ ધરો કે તમે ખાલી હાથે જશો નહિ. ૨૨ પણ પ્રત્યેક સ્ત્રી પોતાની પટાસેણ પાસેથી, તથા પોતાના ઘરમાં રહેતારી પાસેથી રૂપાનાં આભૂષણ તથા સોનાનાં આભૂષણ તથા વસ્ત્રો માગી લેશે, ને તે તમે તમારાં પુત્રપુત્રીઓને પહે-સવશે ને મિસરીઓને લટશે.

૪ ત્યારે મુસાએ ઉતર આવતાં કહ્યું કે, પણ જો, તેઓ માત્ર કહેવું ખર નહિ માને, ને મારી વાણી નહિ સાંભળે; કેમકે તેઓ કહેશે કે, તેને યહોવાદે ફરન દીધું નથી. ૨ અને યહોવાદે તેને કહ્યું કે, તારા હાથમાં એ શું છે? ને તેણે કહ્યું કે, લાકડો. ૨ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તેને ભૂમિ પર નાખ; ને તેણે તે ભૂમિ પર નાખી, એટલે તે સર્પ બની ગયો;

ને મુસા તેની સામેથી નાઠો ૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તારો હાથ લાંબો કરીને તેની પુછી ૫૭, (ને તેણે પોતાનો હાથ લાંબો કરીને તે પકડ્યો, એટલે તે તેના હાથમાં લાકડી ધસી ગયો) ૫ એ મારે કે તેઓ એવો વિચાર કરે કે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવાહે, એટલે ઇસ્રાઈલીમના દેવ તથા ઇરુદાઈના દેવ તથા ચાકુબના દેવ, તને દર્શન દીધું છે ૬ અને એ ઉપરાંત યહોવાહે તેને કહ્યું કે, હવે તારો હાથ તારા બદનમાં ધાવ; ત્યારે તેણે પોતાનો હાથ બદનમાં ધાલ્યો, ને તે બહાર કાઢ્યો ત્યારે, જુઓ, તેનો હાથ કોઢીથી બની ખરડા જેવો ધસી હતો. ૭ અને તેને કહ્યું કે, તારો હાથ ફરીથી તારા બદનમાં ધાવ; (ને તેણે પોતાનો હાથ ફરીથી બદનમાં ધાલ્યો, ને તે બદનમાંથી બહાર કાઢ્યો ત્યારે, જુઓ, તેનો હાથ તેના બાજીનાં દેહના જેવો ધસી ગયો હતો) ૮ અને જો તેઓ તારું કહેવું નહિ માને તથા પહેલા ચિન્હની પાણી નહિ સાંભળે, તો એવું થશે કે બીજા ચિન્હની પાણી ઉપર તેમને બેરોસો આવશે ૯ અને જો તેઓ એ જ ચિન્હોનો પણ બેરોસો નહિ કરે, તથા તારી પાણી નહિ સાંભળે, તો એમ થશે કે તું નહીં પાછી લઇને કોરી ભૂમિ ઉપર રહેશે; ને જે પાણી તું નદીમાંથી લઇશ તે કોરી ભૂમિ ઉપર રક્ત ધસી જશે ૧૦ અને મુસાએ યહોવાહને કહ્યું કે, હે પ્રભુ, અત્યાર સુધી તેમને તારા ઘસ સાથે વાન કીધી ત્યાર પછી પણ, હું તો બક્ષા નથી, કેમકે હું બિલ્લેધીમો છું, ને મારી જીભ મંદ છે ૧૧ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, માણસનું મુખ કાળે બનાવ્યું છે ને મૂંઝો કે બહેરો કે દેખતો કે આંધળો બનાવનાર કોણ છે? હું તે હું યહોવાહ નથી? ૧૨ તો હવે બ, ને હું તારા મુખ સાથે હોઠસ, ને તારે હું કહેવું તે હું તને શીખવીશ. ૧૩ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હે પ્રભુ, કૃપા કરી જેને હું મોકલે તેની હસ્તક કહેવાથી એકવચ્ચે ૧૪ અને યહોવાહનો કોષ મુસા ઉપર સજની ઉઠ્યો, ને તેણે કહ્યું કે, હાડન લેવી તારો સાધ છે કે નહિ? હું બધું છું કે તે બાલકમાં દોશિયાર છે, ને વળી, જો, તે વને મળવા સામે આવે છે, તે વને જોઇને પોતાના મનમાં દરે પામશે ૧૫ અને હું તેની સાથે બાંધીને, તેણે હું કહેવું તે તેને શીખવજે, ને હું તારા મુખની તથા તેના મુખની સાથે દોઢસ, ને વમારે હું કરવું તે હું તમને શીખવીશ; ૧૬ ને તે તારી વલી લોકોની સાથે વાત

બાલનાર થશે; ને તેને તને મુખરૂપ થશે ને હું તેને દેવને ઠેકાણે થશે ૧૭ અને આ લાકડી તારા હાથમાં હું લે, ને તે વરે હું ચિન્હો કર

૧૮ અને મુસા ત્યાંથી ચાલીને પોતાના સસરા વિઝોની પાસે પાછો આવ્યો; ને તેને કહ્યું કે, મિસરમાં રહનારા મારા બાઈઓ દલ સુધી જીવે છે કે નહિ તે બેવા સાર કૃપા કરી અને તેમની પાસે જવા દે અને વિઝોએ મુસાને કહ્યું કે, સાંભળે બ ૧૯ અને મિઘાનના યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, મિસરમાં પાછો બ, કેમકે જે માણસો તારો જીવ લેવા ચોધતા હતા તેઓ સર્વ મુજરી ગયા છે ૨૦ અને મુસા પોતાની સ્ત્રીને તથા પોતાના પુત્રોને લઇને તેમને અધીરા ઉપર બેસાડીને મિસરમાં પાછો ગયો; ને મુસાએ પોતાના હાથમાં લેવી લાકડી લીધી ૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, હું મિસરમાં પાછો બધ ત્યારે, જોને, જે ચમકારો મેં તારા હાથમાં મુક્યો છે તે સર્વ કાર્ત્તવ્ય સમર્પ કર; પરંતુ હું કાર્ત્તવ્ય હાથ લીધું કરીશ, ને તે લોકોને જવા દેશે નહિ ૨૨ અને હું કાર્ત્તવ્યને કહે કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલ મારો પુત્ર એટલે મારો ન્યેબ પુત્ર છે; ૨૩ ને મેં તને કહ્યું છે કે, મારા પુત્રને મારી સેવા કરવા મારે જવા દે; ને તે તેને જવા દેવાનો ઇનકાર કીધો છે; તો જો, હું તારા પુત્રને એટલે તારા ન્યેબ પુત્રને મારી નાખીશ ૨૪ અને માર્ગમાં ઉતારાની જગ્યાએ એમ બન્યું કે, યહોવાહે તેને મળીને તેને મારી નાખવાનું ધાર્યું ૨૫ ત્યારે સિંધેરાહે ચક્રમકનો એક પત્થર લઇને પોતાના પુત્રની સુનત ખંધી, ને જેથી [આમથી] તેણે તેના પપ્પ પાસે નાખીને કહ્યું કે, નિર્ધે મારે તો હું રક્તનો વર છે ૨૬ મારે તેણે તેને ઇચ્છા ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, સુનના કારણથી હું તો મારે રક્તનો વર છે

૨૭ અને યહોવાહે હાડનને કહ્યું કે, હું મુસાને મળવાને અરજીમાં બ અને તે ગયો, ને લેવાના પર્વતમાં તેને મળીને તેણે તેને ઝૂંજન કીધું ૨૮ અને યહોવાહે પોતાનો જે સંધળો સરેશો લઇને તેને ઓકલ્યો હતો, તથા જે સર્વ ચિન્હો વિષે તેણે તેને આજ્ઞા આપી હતી, તે મુસાએ હાડનને કહી સમજાવ્યાં ૨૯ અને મુસા તથા હાડને જમને ઇસ્રાએલપુત્રોનાં સર્વ વડીલોને ટાળે કીધા ૩૦ અને યહોવાહે મુસાને કહેલી સર્વ વાતો હાડને કહી સમજાવી, અને તેણે લોકોની

નજર આગળ તે ચિન્હો કરી બતાવ્યાં. ૭ અને લોકોને વિશ્વાસ આપ્યો; ને જ્યારે તેઓએ સાંભળ્યું કે યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની ખબર લીધી છે, ને તેઓનાં દુઃખ પર દૃષ્ટિ કીધી છે, ત્યારે તેઓએ માથાં નમાવીને બંજન કીધું.

૫ ત્યાર પછી મુસા તથા હારૂને આવીને ફારૂને કહ્યું કે, યહોવાહ ઇસ્રાએલનો દેવ એમ કહે છે કે, મારા લોકને અરણ્યમાં મારે સાડે પર્વ પાળવા માટે જવા દે. ૨ ત્યારે ફારૂને કહ્યું કે, યહોવાહ કોણ છે કે હું તેની વાણી માનીને ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દઉં? હું યહોવાહને ઝોળખતો નથી, અને વળી હું ઇસ્રાએલને જવા પણ નહિ દઈશ ૩ અને તેઓએ કહ્યું કે, હેબ્રાઓનો દેવ અમને મળ્યો છે; અમારા દેવ યહોવાહને માટે યજ્ઞ કરવા સાડે ત્રણ દિવસની મજલ નેટલે અરણ્યમાં અમને જવા દે, રખે તે મરજી કે તરવારપે અમારા ઉપર આવી પડે. ૪ ત્યારે મિસરના રાજાએ તેઓને કહ્યું કે, મુસા તથા હારૂ, તમે લોકોને તેઓનાં કામથી કેમ ખોટી કરો છો? તમે તમારી વેઠ કરવા જાઓ. ૫ અને ફારૂને કહ્યું, જુઓ, હાલ આ દેશનાં માણસો ઘણાં થયાં છે, ને તમે તેમને તેમની વેઠમાંથી વિસામો ખવડાવો છો. ૬ અને ફારૂને તેજ દિવસે લોકોના મુકાદ્દમોને તથા તેઓના ઉપરીઓને હુકમ કીધો કે, ૭ તમારે એ લોકોને પહેલાંની પેઠે ઇંટો પાડવા સાડે પરાળ આપવી નહિ; તેઓ જમને પોતાને માટે પરાળ વિળી ભેગી કરે ૮ પણ તેઓ આજ સુધી નેટલી ઇંટો પાડતા હતા તેટલીજ ઇંટો બનાવવાની તેમને ફરજ પાડો, તેમાંથી કંઈ કમી કરશો નહિ, કેમકે તેઓ આજસુધી, એ માટે તેઓ પોકાર કરીને કહે છે કે, અમારા દેવની આગળ યજ્ઞ કરવા સાડે અમને જવા દો. ૯ તે માણસોને મારે વધારે સખત કામ નાખો કે તેમાં તેઓ મથ્યા કરે, ને જુદી વાતો ન ગણુકારે. ૧૦ અને લોકોના મુકાદ્દમોએ તથા તેઓના ઉપરીઓએ ત્યાંથી જમને લોકોને કહ્યું કે, ફારૂને એમ કહે છે કે, હું તમને પરાળ નહિ આપીશ. ૧૧ તમે જમને જ્યાં તમને મળે ત્યાંથી તમારે સાડે પરાળ લઇ આવો, પણ તમારા કામમાંથી કંઈ કમતી કરવામાં નહિ આવે. ૧૨ ત્યારે તે લોકો પરાળને ખઈલે ખુંપરા વિણવાને આખા મિસર દેશમાં વેરાઇ ગયા. ૧૩ અને મુકાદ્દમોએ તાકીદ કરતાં તેઓને કહ્યું કે, પરાળ મળતી હતી ત્યારની પેઠે તમારે કામ

એટલે રોજની નિમેશી તમારી વેઠ બનવો. ૧૪ અને ફારૂના મુકાદ્દમોએ ઇસ્રાએલપુત્રો ઉપર ઠરાવેલા ઉપરીઓને માર મારતાં તેમને કહ્યું કે, ઇંટો બનાવવાની તમારી વેઠ તમે આજ કાલ અગાઉની માફક કેમ પુરી કીધી નથી? ૧૫ ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોના ઉપરીઓએ આવીને ફારૂની આગળ પોકાર કરીને કહ્યું કે, કેમ તું તારા દાસો ઉપર આવો [ગજબ] ગુનરે છે? ૧૬ તારા દાસોને પરાળ આપવામાં આવતી નથી, ને અમને એમ કહેવામાં આવે છે કે, ઇંટો બનાવો; ને, જો, અમ તારા દાસોને માર પડે છે; પણ વાંક તો તારા લોકોના છે ૧૭ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તમે આજસુધી, તમે આજસુધી, એ માટે તમે કહો છો કે યહોવાહની આગળ યજ્ઞ કરવા સાડે અમને જવા દે ૧૮ માટે હવે જાઓ, કામ કરો, કેમકે તમને પરાળ આપવામાં નહિ આવે; પરંતુ, ઇંટની નિમેશી ગણતરી તમારે પુરી કરી આપવી પડશે. ૧૯ અને જ્યારે એમ કહેવામાં આવ્યું કે તમારી રોજની વેઠની નિમેશી ઇંટોમાંથી તમારે કાંઈ પણ કમતી કરવી નહિ, ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોના ઉપરીઓએ જોયું કે અમારા તો બુંડા દાલ છે. ૨૦ અને ફારૂની પાસેથી નિકળી જતાં મુસા તથા હારૂ નરતામાં ઉભેલા તેઓને મળ્યા ૨૧ અને તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહ તમારા ઉપર દૃષ્ટિ કરીને ન્યાય કરો, કેમકે ફારૂની દૃષ્ટિમાં તથા તેના સેવકોની દૃષ્ટિમાં તમે અમને કઠાળાદાયક દુર્ગંધરૂપ કીધો છે, ને એમ અમને મારી નાખવા માટે તેઓના હાથમાં તરવાર આપી છે ૨૨ ત્યારે મુસા યહોવાહ પાસે પાછો ગયો, ને તેણે કહ્યું કે, હે યહોવાહ, તે શા માટે આ લોકોના બુંડા દાલ કીધો છે? તે શા માટે મને મોકલ્યો છે? ૨૩ કેમકે હું તારે નામે બોલવા માટે ફારૂની પાસે આવ્યો ત્યારથી તે લોકોને દુઃખ દે છે; ને તે પણ તારા લોકોને ઠાડાવ્યાજ નથી.

૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, હવે હું ફારૂની શી વલે કરું છું તે તું જોશે કેમકે બળવાન હાથથી તે તેઓને જવા દેશે, ને બળવાન હાથથી તે તેઓને તેના દેશમાંથી હાંકી કાઢશે

૭ અને દેવ મુસા સાથે બોલતાં તેને કહ્યું કે, હું યહોવાહ છું; ૮ અને, સર્વસમર્થ દેવ, એ નામે મેં ઇબ્રાહીમને તથા ઇસહાકને તથા યાકોબને દર્શન દીધું; પણ યહોવાહ એ મારા નામથી હું તેમના જાણવામાં આવ્યો નહોતો. ૪ અને તેઓના પ્રવાસનો દેશ જ્યાં

તેઓએ પ્રવાસ કીધો તે, એટલે કાનન દેશ, તેઓને આપવાનો મારો કસર પણ મેં તેમની સાથે સ્થાપિત કીધો છે. ૧ અને વળી મિસરીઓએ શુલાભીમા રાખેલા ઇસ્રાએલપુત્રોની કલાપીટ પણ મેં સામળી છે, ને મેં મારા કસરને સ્મરણમા આવેલો છે. ૨ એ માટે ઇસ્રાએલપુત્રોને કહે કે, હું યહોવાદ છું ને મિસરી ઓની વેઠ તળેથી હું તમને કાઢીશ, ને હું તેમની શુલાભીમાથી તમને મુક્ત કરીશ, ને લગાવેલા દાપ વડે તથા મહાન ન્યાયકૃતિ વડે હું તમને છોડાવીશ. ૩ અને હું તમને લઇને મારા લોક કરીશ ને હું તમારો દેવ થઇશ, ને તમે જાણશો કે મિસરીઓની વેઠ તળેથી તમને કાઢનાર તમારો દેવ હું યહોવાદ છું. ૪ અને જે દેશ આપવાના સોગન ઇસ્રાએલીમની તથા ઇસ્રાએલી તથા યાફૂબની સાથે મેં ખાધા છે, તે દેશમા તમને લાગીને તે વતનને માટે હું તમને આપીશ, હું યહોવાદ છું. ૫ અને મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહ્યું, પણ મનની વેદના તથા ધાતકી શુલાભીમા કારણથી તેઓએ મુસાનું સામળ્ય નહિ.

૧ અને યહોવાદે મુસાને બોલાવીને કહ્યું કે, ૧૧ હું જઇને મિસરના રાજા ફારૂનને કહે કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને તારા દેશમાથી જવા દે. ૧૨ અને મુસાએ યહોવાદને કહ્યું કે, જો, ઇસ્રાએલપુત્રોએ માફ ન સામળ્ય, તો ફારૂન મારે કેમ સામળશે? હું બેસુનત દોહને માણસ છું. ૧૩ ત્યારે યહોવાદે મુસાની તથા ફારૂનની સાથે વાત કરીને તેઓને ઇસ્રાએલપુત્રો ઉપર તથા મિસરના રાજા ફારૂન ઉપર એલુ ફરમાન આપ્યું કે ઇસ્રાએલપુત્રોને મિસર દેશમાથી કાઢવા.

૧૪ પોતાના પિતાઓના ધરોના મુખ્યો આ હતા, ઇસ્રાએલના નયેષ પુત્ર રેઉબેનના પુત્રો, હનોખ તથા પાલુ, હેલેન તથા કાર્મી, એ રેઉબેનના કુટુંબ હતા. ૧૫ અને શિમયોનના પુત્રો, ચમુએલ ચામીન તથા ઓહાદ તથા ચામીન તથા સોહાર કાનેલુનો પુત્ર રાઉલ, એ શિમયોનના કુટુંબ.

૧૬ અને લેવીના પુત્રોના નામ, તેમની પેઢીઓ પ્રમાણે, આ હતા, ગેરોન તથા કદાપ તથા મારારી, ને લેવીનું આયુષ્ય એકસો ને સાડીસ વર્ષનું હતું. ૧૭ ગેરોનના પુત્રો, તેમના કુટુંબ પ્રમાણે વિબ્ની તથા શિમથ ૧૮ કદાપના પુત્રો, આઝામ તથા વિરેદાર, તથા હેમોન, તથા ઇઝીએલ, ને કદાપનું આયુષ્ય એકસો ને તેતિસ વર્ષનું હતું. ૧૯ અને મરા-

રીના પુત્રો, માહલી તથા મશી. લેવીઓના કુટુંબ, તેમની પેઢીઓ પ્રમાણે એ હતા. ૨૦ અને આઝામ પોતાની કુષ ધોળિમેદ સાથે પરવેશ, ને તેને તેણીને પેટ દાઝન તથા મુસા થયા અને આઝામનું આયુષ્ય એક સો ને સાડીસ વર્ષનું હતું. ૨૧ અને વિરેદારના પુત્રો, કોરાહ તથા નેફેય તથા ઝિબી. ૨૨ અને ઇઝીએલના પુત્રો, મીશાએલ, તથા એલસાફાન તથા સિધી. ૨૩ અને ફારૂન આઝામના હાબની પુત્રી નાહરોનની બેન અલીરોબા સાથે પરવેશ, ને તેને તેણીને પેટ નાહાળ તથા અનીહ, એલઆઝાર તથા ઇધામાર થયા. ૨૪ અને કોરાહના પુત્રો, આરસીર તથા એલકનાહ તથા અબિઆસાફ, એ કોરાહીઓના કુટુંબ હતા. ૨૫ અને ફારૂનના પુત્ર એલઆઝાર પૂરીએવની પુત્રીઓમાની એકની સાથે પરવેશ, ને તેને તેણીને પેટ શીનહાસ થયા. એઓ, પોતાના પિતૃઓના કુટુંબ પ્રમાણે, લેવી કુળના મુખ્યો હતા. ૨૬ જે મુસાને તથા ફારૂનને યહોવાદે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને તેઓના સંન્યા પ્રમાણે મિસર દેશમાથી કાઢી લાવો, તેઓ એજ છે. ૨૭ જેઓએ ઇસ્રાએલપુત્રોને મિસરમાથી કાઢી લાવવાને માટે મિસરના રાજા ફારૂનની સાથે વાત કરી તેઓ એજ છે, એટલે એજ મુસા તથા ફારૂન તેઓ છે.

૨૮ અને યહોવાદ મિસર દેશમા મુસા સાથે બોલ્યો, તે દિવસે એમ થયું કે, ૨૯ યહોવાદે મુસાને કહ્યું કે, હું યહોવાદ છું, જે હું તને કહું તે સઘળું તારે મિસરના રાજા ફારૂનને કહેવું. ૩૦ અને મુસાએ યહોવાદની હલુરમા કહ્યું કે, જો, હું બેસુનત દોહને માણસ છું, ફારૂન મારે કેમ સામળશે?

૩ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું કે, જો, મેં તને ફારૂનની આગળ દેવને ઠેકાણે કરાવેલો છે, ને

દેશમાથી જવા દે. ૩ અને હું ફારૂનનું કદય છઠીક્ર કરીને મારા વિનંદ તથા ચમત્કારો મિસર દેશમા પધારીશ. ૪ પણ ફારૂન તમારું નહિ સામળશે, અને હું મિસર દેશ પર મારો દાપ નાખીને મારા સેન્યોને, એટલે મારા લોક ઇસ્રાએલપુત્રોને, મોટા ન્યાયકૃતિ વડે મિસર દેશમાથી કાઢી લાવીશ. ૫ અને ત્યારે હું મારો દાપ મિસર ઉપર લખાવીને તેઓ મધ્યેથી

ધક્ષાએલપુત્રને બહાર કાઢીશ, ત્યારે મિસરીઓ જાણ્યો કે, હું યહોવાહ છું. ૬ અને યહોવાહે તેઓને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે મુસા તથા હારોને કહ્યું ૭ અને તેઓએ ફારૂનની સાથે વાન કીધી ત્યારે મુસા ઓસી વર્ષની વયનો, ને હારૂન ત્યાસી વર્ષની વયનો હતો.

૮ અને યહોવાહે મુસા તથા હારૂનને કહ્યું કે, ૯ જ્યારે ફારૂન તમારી સાથે વાત કરીને કહે કે, તમારી તરફથી ચમત્કાર બતાવો, ત્યારે હારૂનને કહે કે તારી લાકડી લઈને ફારૂનની આગળ નીચે નાખ કે તે સર્પ થઈ જાય. ૧૦ અને મુસા તથા હારૂન ફારૂનની પાસે ગયા, અને યહોવાહે તેઓને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ કીધું; ને હારૂને પોતાની લાકડી ફારૂનની આગળ તથા તેના સેવકોની આગળ નીચે નાખી, એટલે તે સર્પ થઈ ગઈ. ૧૧ ત્યારે ફારૂને પણ જ્ઞાનીઓને તથા બહુગરોને તેડાવ્યા. અને મિસરના તે બહુગરોએ પણ પોતાનાં મન્ત્રતંત્ર વડે તે પ્રમાણે કીધું. ૧૨ કેમકે તે પ્રત્યેક જાણે પોતાની લાકડી નીચે નાખી, ને તેમના સર્પ બની ગયા; પણ હારૂનની લાકડી તેઓની લાકડીઓને જીતી ગઈ. ૧૩ અને યહોવાહના કહેવા મુજબ ફારૂનનું હૃદય હડીતું થયું, ને તેણે તેમનું સાંભળ્યું નહિ.

૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂનનું હૃદય હડીતું છે; તે લોકને જવા દેવાની ના પાડે છે. ૧૫ સવારે તું ફારૂનની પાસે જા, જા, તે ઘાટ ઉપર જવાનો છે, તું તેને મળવાને માટે નદીને તીરે ઉભો રહે; ને જ લાકડી સર્પ બની ગઈ હતી તે તારા હાથમાં લઈ જા. ૧૬ અને તેને કહે કે, હે પ્રીઓના દેવ યહોવાહે મને તારી પાસે એમ કહેવા સાથે મોકલ્યો છે કે, મારા લોકોને અરવથમાં મારી સેવા કરવા સાથે જવા દે; ને જા, હજી સુધી તે સાંભળ્યું નથી. ૧૭ યહોવાહ એમ કહે છે કે, આ ઉપરથી તું જાણીશ કે હું યહોવાહ છું; જા, હું મારા હાથમાંની લાકડી લઈને નદીના પાણીને મારીશ એટલે તે પાણી રક્ત થઈ જશે. ૧૮ અને નદીમાંનાં માછલાં મરી જશે, ને નદી-ગંધ મારશે; અને મિસરીઓ નરીનું પાણી પીતાં કટાણશે. ૧૯ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, તું હારૂનને કહે કે, તું તારી લાકડી લઈને મિસરનાં પાણી પર, તેઓનાં નાળાં ઉપર તથા તેઓની નદીઓ ઉપર તથા તેઓનાં તળાવો ઉપર તથા તેઓનાં સર્વ જળાશયો ઉપર, તારો હાથ લાંબો કર, એ માટે કે તેઓ રક્ત થઈ જાય; અને આખા મિસર દેશમાં લાકડાના વાસણોમાં તેમજ

પત્થરનાં વાસણોમાં રક્ત થશે. ૨૦ અને જામ યહોવાહે આજ્ઞા કીધી તેમ મુસા તથા હારૂને કહ્યું. અને તેણે લાકડી ઉઠી કરીને ફારૂનના દેખતા તથા તેના સેવકોના દેખતાં નદીના પાણીને મારી, એટલે નદીનાં તમામ પાણી રક્ત થઈ ગયા. ૨૧ અને નદીનાં માછલાં મરી ગયાં, ને નદીનું પાણી ગંધાધ ઊઠ્યું; ને મિસરીઓ નરીનું પાણી પી શક્યા નહિ; ને આખા મિસર દેશમાં લોહી લોહી થઈ રહ્યું હતું. ૨૨ અને મિસરના બહુગરોએ તેમના મન્ત્રતંત્રથી તે પ્રમાણે કીધું અને યહોવાહના કલા મુજબ ફારૂનનું હૃદય હડીતું થયું, ને તેણે તેઓનું સાંભળ્યું નહિ. ૨૩ અને ફારૂન વળીને પોતાને ઘેર ગયો, ને એ પણ તેણે ગણકાવ્યું નહિ. ૨૪ અને સર્વ મિસરીઓએ પીવાના પાણીને માટે નદીની આજીવણીએ વિચાર્યો બોધો, કેમકે તેઓ નદીનું પાણી પી ન શક્યા. ૨૫ અને યહોવાહે નદીને માર્યોને સાત દિવસ થઈ ગયા.

૨૬ ત્યારે યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂનની પાસે જઈને તેને કહે કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે મારા લોકને મારી સેવા કરવા માટે જવા દે. ૨૭ અને જા તું તેમને જવા દેવાની ના પાડશે, તો, જા, હું તારા દેશની સર્વ સીમાઓમાં દેડકાંને માર આણીશ. ૨૮ અને નદી દેડકાંથી ખટખટશે; ને તેઓ ચઢી આવશે તારા ઘરમાં તથા તારી સુવાની ઓરડીમાં તથા તારા બિછાના ઉપર તથા તારા સેવકોના ઘરમાં તથા તારી પ્રજા ઉપર તથા તારા ચુલાઓમાં તથા તારી કથરા-ટામાં આવશે. ૨૯ અને તે દેડકાં તારા ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર તથા તારા સર્વ સેવકો ઉપર ચઢી આવશે. ૩૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, હારૂનને કહે કે, તારી લાકડી લઈને તારો હાથ નદીઓ ઉપર તથા નાળાં ઉપર તથા તળાવો ઉપર લાંબો કરીને મિસર દેશ ઉપર દેડકાં ચડાવ. ૩૧ અને હારૂને પોતાનો હાથ મિસરનાં પાણી ઉપર લાંબો કર્યો; ને દેડકાંએ નિકળી આવશે મિસર દેશને ઢાંધી કાઢશે. ૩૨ અને બહુગરોએ તેમનાં મન્ત્રતંત્ર વડે તે પ્રમાણે કરીને મિસર ઉપર દેડકાં ચડાવ્યાં. ૩૩ ત્યારે ફારૂને મુસાને તથા હારૂનને તેડાવીને કહ્યું કે, તમે યહોવાહની વિનંતી કરો કે તે મારી પાસેથી તથા મારી પ્રજા પાસેથી દેડકાં દૂર કરે, ને હું લોકોને યહોવાહને માટે ચલ કરવા સાથે જવા દઈશ. ૩૪ અને મુસાએ ફારૂનને કહ્યું કે, આટલામાં મારા પર વડાઈ કર; હવે દેડકાં

તારી પાસેથી તથા તારાં ધરોમાંથી જતા રહીને નવી-
માંજ રહે એવી વિનંતી હું તારે સાડ તથા તારા સેવ-
કોને સાડ તથા તારી પ્રભને સાડ ક્યારે કરું? ૧૦ અને
તેણે કહ્યું કે, કાલે કરજે અને તેણે કહ્યું કે, તારા
કહેવા પ્રમાણે થાઓ, એ માટે કે તું ભણે કે અમારા
દેવ યહોવાહના જેવા કોઇ નથી ૧૧ અને દેડકાં તારી
પાસેથી તથા તારાં ધરોમાંથી તથા તારા સેવકો
પાસેથી તથા તારી પ્રભ પાસેથી દૂર યહને નવીમાંજ
રહેશે. ૧૨ અને મુસા તથા હારૂન ફારૂનની પાસેથી
બહાર ગયા અને જો દેડકાં તેણે ફારૂન વિરૂદ્ધ
આવ્યાં હતાં તે વિષે મુસાએ યહોવાહની વિનંતી
કીધી ૧૩ અને યહોવાહે મુસાના કહેવા મંજૂર કર્યું;
અને દેડકાં ધરોમાં, વાડાઓમાં તથા ખેતરોમાં મરી
ગયાં. ૧૪ અને તેઓએ તેમના ડંગેટ્રા કીધા, ને
દેશમાં ગંધ છડી ૧૫ પણ ફારૂને જોયું કે અવકાશ
મળ્યો છે, ત્યારે યહોવાહના કહ્યા મુજબ ફારૂને
પોતાનું હૃદય ઢીઠું કરીને તેઓનું ન સાંભળ્યું.

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, હારૂનને કહે કે, તું

હું એવી રીતે અલાદિદેશ રાખીશ કે તેમાં માખિનાં
ટાળાં નહિ આવે; એ માટે કે તું ભણે કે પૃથ્વી વધશે
હું યહોવાહ છું ૨૨ અને મારા લોક તથા તારા લોકની
વચ્ચે હું એક કરીશ; કાલ સુધીમાં એ થિન્ક થશે.
૨૪ અને યહોવાહે એ પ્રમાણે કર્યું; અને ફારૂનના
ધરમાં તથા તેના સેવકોના ધરમાં માખિનાં માતળર
ટાળાં આવ્યાં; અને આખા મિસર દેશમાં માખિનાં
ટાળાં કરીને દેશ પાયમાલ થયો ૨૫ અને ફારૂને
મુસાને તથા હારૂનને તેડાવીને કહ્યું કે, તમે ભણો,
અને આ દેશમાં તમારા દેવને સાડ યજ્ઞ કરો ૨૬ અને
મુસાએ કહ્યું કે, એમ કરવું અમને ઘટમાન નથી,
કેમકે એથી તો અમારા દેવ યહોવાહ આગળ મિસ-
રીઓને અમંગળ લાગે એવા યજ્ઞ થાય; જો, અમે
મિસરીઓની આંખો આગળ તેમને અમંગળ લાગે
એવા યજ્ઞ કરીએ તો તું તેઓ અમને પત્થરે નહિ
મારે? ૨૭ અમે તો ત્રણ દિવસની મંજૂર નેટલે અર-
ણ્યમાં જઈશું; ને જો અમારા દેવ યહોવાહ અમને
આજ્ઞા દેશે તેમ તેની આગળ યજ્ઞ કરીશું. ૨૮ અને
ફારૂને કહ્યું કે તું તમને તમારા દેવ યહોવાહની આગળ

૥ માટે જવા દઈશ; ક્રૂર તમારે
માટે માટે વિનંતી કરો. ૨૯ અને

લાંબો કરીને ભૂમિની ધૂળન મારી, અટલ માણસોન
તથા દોરડાંને ભુલ્યો પડી; આખા મિસર દેશમાં
ભૂમિની સ્થળી ધૂળની ભુલ્યો બની ગઈ. ૧૮ અને
બહુઓએ પણ એમ પોતાનાં મન્વતન્ત્ર વડે ભુલ્યો
પડ્યા કરવાનું કર્યું, પણ તેઓ કરી ન શક્યા અને
માણસોને તથા દોરડાંને ભુલ્યો પડી ૧૯ ત્યારે
બહુઓએ ફારૂનને કહ્યું કે, એમાં તો દેવની આંગળી
છે; અને યહોવાહના કહેવા મુજબ ફારૂનનું હૃદય
ઢીઠું થયું, ને તેણે તેમનું ન સાંભળ્યું

૨૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, સવારે વહેલો
છડીને ફારૂનની આગળ ખડો થા; જો, તે ધાટ ઉપર
આવવાનો છે; અને તેને કહે કે, યહોવાહ કહે છે કે,
મારા લોકોને મારી સેવા કરવા માટે જવા દે ૨૧ કેમકે
જો તું મારા લોકને જવા નહિ દેશે તો, જો, હું તારા
ઉપર તારા ધરમાં સેવકો ઉપર, તથા તારી પ્રભ ઉપર
તથા તારાં ધરોમાં માખિ શોકલીશ, અને મિસરી-
ઓનાં ધર તથા જો જોય પર તેઓ આવેલાં છે તે
પણ માખિનાં ટાળાંથી ભરાઈ જશે. ૨૨ અને તે
દિવસે ગ્રીસન દેશ કે જેમાં મારા લોક રહે છે, તેને

૨૩ અને હું તારી પાસેથી બહાર બહુ છું;
અને હું યહોવાહને વિનંતી કરીશ કે ફારૂન પાસેથી
તથા તેના સેવકો પાસેથી તથા તેની પ્રભ પાસેથી
માખિ કાલે દૂર થાય; કેવળ ફારૂને ફરીથી કપટ
કરીને યહોવાહની આગળ યજ્ઞ કરવા સાડ લોકોને
મના કરવી નહિ ૨૦ અને ફારૂનની પાસેથી બહાર
જઈને મુસાએ યહોવાહની વિનંતી કીધી. ૨૧ અને
યહોવાહે મુસાના કહેવા મંજૂર કરીને માખિને ફારૂન
પાસેથી તથા તેના સેવકો પાસેથી તથા તેની પ્રભ
પાસેથી દૂર કીધી; એક પણ રતી નહિ ૨૨ અને
આ વેળાએ પણ ફારૂને પોતાનું હૃદય ઢીઠું કરીને
લોકોને જવા કીધા નહિ

૨૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ફારૂનની હબુરમાં,
જઈને તેને કહે કે, હેત્રીઓના દેવ યહોવાહ
એમ કહે છે કે, મારા લોકોને મારી સેવા કરવા માટે
જવા દે. ૨૪ કેમકે જો તું તેમને જવા દેવાનો ઇનકાર
કરશે, ને હજી પણ તેમને રોડી રાખશે, ૨૫ તો, જો,
ખેતરમાંનાં તારાં પશુઓ ઉપર, એટલે ઘોડાં ઉપર
તથા અધેડાં ઉપર તથા છટા ઉપર તથા દોરડાંક

ઉપર તથા ઘેટાંબકરાં ઉપર યહોવાહનો હાથ આવ્યો. નુજીએ; બહુ ભારે મરણી [આવશે] ૪ અને યહોવાહ ઇસ્રાએલનાં ટોરને મિસરીનાં ટોરથી અલાહિદાં રાખશે; અને ઇસ્રાએલપુત્રોના સર્વસ્વમાંથી કોઈ મરશે નહિ ૫ અને યહોવાહે અમુક મુદત કરાવીને કહ્યું કે, યહોવાહ આ દેશમાં એ કાયે કાયે કરશે ૬ અને તેને બીજે દિવસે યહોવાહે તે પ્રમાણે કીધું; અને મિસરાનું સર્વ દોર મરી ગયાં; પણ ઇસ્રાએલપુત્રોનાં ટોરમાંથી એક પણ મુજ નહિ ૭ અને ફારૂને માણસ મોકલી [તપાસ કરાવી] તો, જુઓ, ઇસ્રાએલીઓનાં ટોરમાંથી એકે પણ મુજ નહોતું પણ ફારૂનનું હૃદય હઠીયુ હતું, માટે તેણે લોકોને જવા દીધા નહિ

૮ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારૂને કહ્યું કે તમે મુડીઓ ભરીને બહીની રાખ લો, અને મુસા ફારૂનના હેખતાં તે આકાશ ભણી ઉઠાવે ૯ અને તે બારીક ભુકારે આખા મિસર દેશમાં પસરશે; અને તેથી આખા મિસર દેશનાં માણસોને તથા ટોરને ફોહાવાળાં ગુમડાં થશે ૧૦ અને તેઓ બહીની રાખ લઈને ફારૂનની આગળ ઉભા રહ્યા; અને મુસાએ તે આકાશ બગી ઉઠાવી, અને માણસોને તથા પશુઓને ફોહાવાળાં ગુમડાંરૂપે તે કુટી નિકળી ૧૧ અને ભદુ-ગરો ગુમડાંના કારણથી મુસાની આગળ ઉભા રહી શક્યા નહિ; કેમકે ભદુગરોને તથા સર્વે મિસરીઓને ગુમડાં થયાં હતાં ૧૨ અને યહોવાહે ફારૂનનું હૃદય હઠીયું કીધું, અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું હતું તેમ તેણે તેઓનું સાંભળ્યું નહિ

૧૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, સવારે વહેલો ઉઠીને ફારૂનની આગળ ખડો થા; અને તેને કહે કે, હેબીઓનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા લોકોને મારી સેવા કરવા માટે જવા દે ૧૪ કેમકે આ વેળાએ મારી સંધળી વિપત્તિઓ હું તારા હૃદય ઉપર તથા તારા સેવકો ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર મોકલીશ, એ માટે કે તું ભલે કે, આખી પૃથ્વીમાં મારા જેવા કોઈ નથી ૧૫ કેમકે અત્યારસુધીમાં મેં મારો હાથ લગાવીને તારા ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર મરણીનો માર આવ્યો હોત, તો તું ભૂમિ ઉપરથી નષ્ટ થાત; ૧૬ પણ નિજે મેં તને એ માટે નિભાવી રાખ્યો છે, કે હું તને માફ સામર્થ્ય દેખાડું, અને આખી પૃથ્વી ઉપર મારૂ નામ પ્રગટ કરાય ૧૭ હું હજી પણ

તું મારા લોકો ઉપર અર્થ કરીને તેઓને જવા દેતો નથી? ૧૮ બે, કાયે સુમારે આ વેળાએ હું એવાં માતબર કરાં વરસાવીશ, કે જેવાં મિસરનું [રાજ્ય] રથપાણું તે દિવસથી તે હાથ સુધીમાં તેમાં પડ્યાં નથી ૧૯ એ માટે માણસ મોકલીને તારાં ટોર તથા ખેતરમાં તારાં જે કોઈ હોય, તે સર્વને તારાંદે ઘેર મંજાવ; કેમકે એ માણસ કે ટોર ખેતરમાં મળશે, ને ઘેર આણવામાં નહિ આવશે, તે પ્રત્યેક ઉપર કરાં પડશે ને તેઓ મરી જશે ૨૦ પણ ફારૂનના સેવકો-માંના જે જે યહોવાહની વાણીથી બીધા તે તે પોતાના સેવકોને તથા ટોરોને ઘેર નસાડી લાવ્યા ૨૧ અને જેણે જેણે યહોવાહની વાણીને ન ગણ્યારી તેણે તેણે પોતાના સેવકોને તથા ટોરને ખેતરમાં રહેવા દીધાં

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું તારો હાથ આકાશ તરફ લાંબો કર કે આખા મિસર દેશમાં માણસો ઉપર તથા ટોર ઉપર તથા ખેતરની પ્રત્યેક વનસ્પતિ ઉપર કરાં પડે; ૨૩ અને મુસાએ પોતાની લાકડી આકાશ તરફ ઉઠી કરી; અને યહોવાહે ગર્જના તથા કરાં મોકલ્યાં, અને પૃથ્વી ઉપર અગ્નિ ધરી આવ્યો, અને યહોવાહે મિસર દેશ ઉપર કરાં વરસાવ્યા ૨૪ માટે કરાં પડ્યાં તથા કરાંની સાથે અગ્નિ બેળસેળ હતો, તે એવાં માતબર હતાં કે તે પ્રજા રથ-પાણું ત્યારથી આખા મિસર દેશમાં એવાં પડ્યાં નહોતાં ૨૫ અને આખા મિસર દેશમાં જે સર્વ માણસો તથા પશુઓ ખેતરોમાં હતાં તેઓ કરાંથી માર્યાં ગયાં; અને કરાંએ ખેતરમાંની સર્વ વનસ્પતિનો નાશ કીધો, તથા ખેતરોમાંનાં સર્વ ઝાડ બાંજી નાખ્યાં ૨૬ માત્ર ગોરોન દેશ જ્યાં ઇસ્રાએલપુત્રો હતા ત્યાં કરાં પડ્યાં નહિ ૨૭ અને ફારૂને માણસ મોકલીને મુસાને તથા હારૂને તેડાવ્યા, ને તેઓને કહ્યું કે, મેં આ વખત પાપ કીધું છે; યહોવાહ ન્યાયી છે, ને હું તથા મારા લોક કુટ છીએ ૨૮ યહોવાહની વિનંતી કરો; કેમકે આ બવકર ગર્જના તથા કરાંની તો હવે હદ વળી છે અને હું તમને જવા દઈશ, ને તમારે હવે પણ અહીં રહેવું નહિ પડે ૨૯ અને મુસાએ તેને કહ્યું કે, હું નગરમાંથી નિકળીને ઘરત યહોવાહની તરફ મારા હાથ ઉઠા કરીશ, ને ગર્જના બધ પડશે, ને કરાં પડતાં રહી જશે, એ માટે કે તું ભણે કે પૃથ્વી યહોવાહની છે ૩૦ પણ તારા વિષે તથા તારા સેવકો વિષે હું ભણું છું કે તમે યહોવાહ દેવથી હજી પણ બીવાના નહિ ૩૧ અને સાજુ

તથા જવ ખુંદાઈ ગયા; કેમકે જવને નિષ્કલ આવ્યું હતું ને સાણે પૂલ બેઠાં હતાં; ૩૨ પણ ધણ તથા કઠોળ ખુંદાયાં નહોતાં કેમકે તેઓ મોટાં થયાં નહોતાં. ૩૩ અને મુસાએ ફારૂની પાસેથી નગર બહાર જઈને યહોવાહની ગમ પોતાના હાથ પસાયા, તેથી ગર્જના તથા કરાં બંધ પડ્યાં, ને મુસજધાર વરસાદ બંધ થયો. ૩૪ અને ફારૂને જોયું કે વરસાદ તથા કરા તથા ગર્જના બંધ પડ્યાં છે, ત્યારે તેણે તથા તેના મેરકોએ અધિક પાપ કરીને પોતાનાં હૃદય હરીલાં કીધાં ૩૫ અને ફારૂનું હૃદય હરીતું કરાયું, અને જેમ યહોવાહે મુસાની હસ્તક કહ્યું હતું તેમ ફારૂને ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દીધા નહિ.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું ફારૂની હજુરમાં જ, કેમકે મેં તેનું હૃદય તથા તેના સેવકોનાં હૃદય હરીલાં કીધાં છે, એ સાચુ કે હું આ મારાં ચિન્હો તેઓની મધ્યે હેખાઉં; ૨ અને એ સાચુ કે જે કામો મેં મિસર ઉપર કીધાં છે, ને જે ચિન્હો મેં તેઓ મધ્યે કીધાં છે, તે તું તારા દીકરાને તથા તારા દીકરાના દીકરાને કહી સમજાવે; કે તમે જાણો કે હું યહોવાહ છું. ૩ અને મુસા તથા હારૂને ફારૂની હજુરમાં જઈને તેને કહ્યું કે, હોશીઓના દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ક્યાં સુધી તું મારી આજળ નમી જવાની ઇચ્છા કરીશ; મારા લોકોને મારી સેવા કરવા સાચુ જવા દે. ૪ કેમકે એ તું મારા લોકોને જવા દેવાનો ઇનકાર કરશે, તો, જો, હું કાલે તારી સીંચોમાં તીડ મોકલીશ; ૫ અને તેઓ પૃથ્વીની સપાટીને એવી ઢાંધી દેશે, કે ભૂમિ દેખાશે નહિ, ને કરાંમાંથી જે તમારે વાનતે બચેલું છે, તે પણ તેઓ ખાઈ જશે, અને જે પ્રત્યેક વૃક્ષ તમારે સાચુ ખેતરમાં ઉગેલું હશે, તે ખાઈ જશે. ૬ અને તારાં ધરો તથા તારા સર્વ સેવકોનાં ધરો તથા સર્વ મિસરીઓના ધરો [તેઓથી] ભરાઈ જશે; તારા પિતૃઓએ તથા તારા પિતૃઓના પિતૃઓએ આ પૃથ્વી પર હૈયાનિમાં આવ્યા ત્યારથી તે આજ સુધી તેલું રીતું નથી. અને તે પાછા ફરીને ફારૂની હજુરમાંથી નિકળી ગયા. ૭ અને ફારૂના સેવકોએ તેને કહ્યું કે, ક્યાં સુધી આ માણસ અમને ફાંદાગ્ર પથો? લોકોને પોતાના દેવ યહોવાહની સેવા કરવા માટે જવા દે; હું તું હજી સુધી જાણતો નથી કે મિસરનો વિનાશ થયો છે! ૮ અને મુસા તથા હારૂને પાછા ફારૂની હજુરમાં રહ્યું કીધા, અને તેણે કહ્યું

કે, તમે જઈને તમારા દેવ યહોવાહની સેવા કરો; પણ કેણુ કેણુ જવાનાં છે? ૯ અને મુસાએ કહ્યું કે, અમે આમારાં નાનાં તથા મોટાંને લઈને, આમારા પુત્રો તથા પુત્રીઓને-લઈને જઈશું, આમારાં ઘેટાં બકરાં તથા આમારા દોરડાં લઈને અમે જઈશું કેમકે યહોવાહને સાચુ આમારે પર્વ પાળવું પડશે. ૧૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જેમ હું તમને તથા તમારાં આજકોને જવા દઈશ, તેમ યહોવાહ તમારી સાથે રહેા; જોજો, કેમકે તમારી આજળ વિપ્ર છે. ૧૧ એમ તો નહિ, પણ તમે પ્રેમ માણસ જઈને યહોવાહની સેવા કરો, કેમકે તમે એજ ઇચ્છો છો. અને તેઓને ફારૂની હજુરમાંથી હાંડી કાઢવામાં આવ્યા.

૧૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તીડ [લાવવા] માટે તું તારો હાથ મિસર દેશ ઉપર લાંબો કર, કે તેઓ મિસર દેશ ઉપર આવીને કરાંથી બચેલી સર્વ વનસ્પતિ ખાઈ જાય. ૧૩ અને મુસાએ પોતાની લાકડી મિસર દેશ પર લખાવી; અને યહોવાહે તે આખા દિવસ તથા આખી રાત પૂર્વ તરફથી પવન ચલાવ્યો; અને સવાર થઈ એટલે પૂર્વ ફિગાના પવનથી તીડ આવ્યાં. ૧૪ અને તીડ આખા મિસર દેશ ઉપર પસરી ગયાં ને મિસરની સર્વ સીમમાં ધેડાં; તે મહા ભારે હતાં; તેમની અગાઉ એવા તીડ આવ્યાં નહોતાં, ને તેમની પછી પણ એવાં આવશે નહિ. ૧૫ કેમકે તેઓથી તમામ ઘરતી ઠંડાઈ ગઈ, ને તેથી દેશ ઉપર અંધકાર વ્યાપ્યો; અને દેશની સર્વ વનસ્પતિ તથા કરાંથી બચેલાં વૃક્ષોનાં સર્વ ફળ તેઓ ખાઈ ગયાં; અને આખા મિસર દેશમાં ખેતરનાં વૃક્ષોની કે વનસ્પતિની કંઈ પણ લીલોતરી રહી નહિ. ૧૬ ત્યારે ફારૂને મુસા તથા હારૂને ઉતાવળે ઉડાવ્યોને કહ્યું કે, તમારા દેવ યહોવાહનો તથા તમારો અપરાધ મેં કીધો છે ૧૭ એ માટે ફક્ત આટલેજ આજ વખત મારા અપરાધની ક્ષમા કરીને તમારા દેવ યહોવાહની વિનંતી કરો, કે તો માત્ર આજ મેરો મારાથી દૂર કરે. ૧૮ અને ફારૂની પાસેથી બહાર જઈને તેણે યહોવાહની વિનંતી કીધી ૧૯ અને યહોવાહે પશ્ચિમ તરફથી ભારે તોફાન વાળી આવ્યું, ને તેણે તીડોને ઉડાવ્યોને સક્ર સમુદ્રમાં ધસી લાખ્યાં, અને મિસરની આખી સીમની અંદર એક પણ તીડ રહ્યું નહિ. ૨૦ પણ યહોવાહે ફારૂનું હૃદય હરીતું કીધું, ને તેણે ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દીધા નહિ.

૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તારો હાથ આકાશ તરફ લાવો કર કે મિસર દેશમાં એવું અંધારું થાય કે એ અંધારામાં માણસોને ટોળવું પડે. ૨૨ અને મુસાએ પોતાનો હાથ આકાશની ગમ લાવ્યો કીધો, ને ત્રણ દિવસ સુધી આખા મિસર દેશ ઉપર ઘોર અંધારું પડ્યું. ૨૩ તેઓએ એક બીજાને દેખતા નહિ, ને ત્રણ દિવસ સુધી કોઈ પોતાની જગ્યાએથી ઉઠ્યું નહિ; પણ સ્થળા ઇસ્રાએલપુત્રોનાં ઘરોમાં અનુ-વાણું હતું. ૨૪ અને ફારૂને મુસાને તેડાવીને કહ્યું કે, તમે જાઓ, યહોવાહની સેવા કરો; માત્ર તમારાં ઘટાંબકરાં તથા તમારાં ટોરેદાંક અહીં રહેવા દો; તમારાં બાળકો પણ તમારી સાથે લઈ જાઓ. ૨૫ અને મુસાએ કહ્યું કે, તારે આમારા હાથમાં યજ્ઞો તથા ફહોનીયાપેલો પણ આપવાં બેઠાએ કે અમે આમારા દેવ યહોવાહને યજ્ઞાપણ કરીએ. ૨૬ આમારાં જનવર પણ આમારી સાથે આવે, એક ખરી પણ અહીં રહે બહિ; કેમકે તેઓમાથી આમારા દેવ યહોવાહની સેવાને માટે લેવાં પડશે; ને અમે ત્યાં પહોચીએ ત્યાં સુધી અમે જાણતા નથી કે શા વડે આમારે યહોવાહની સેવા કરવી પડશે. ૨૭ અને યહોવાહે ફારૂનનું હૃદય હડીલું કીધું, ને તેણે તેઓને જવા દીધા નહિ. ૨૮ અને ફારૂને તેને કહ્યું કે, મારી પાસેથી જ, ખજાનદાર, માંડ મુખ હવે પછી જોતો નહિ, કેમકે હું માંડ મુખ જોશે તે દિવસોનું માર્યો જશે. ૨૯ અને મુસાએ કહ્યું કે, તે કીધું કહ્યું છે, હું ફરીથી કહી તારૂં મુખ નહિ જોઈશ.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂન ઉપર તથા મિસર ઉપર હું બીજી એક વિપત્તિ આણીશ; ત્યાર પછી તે તમને અહીંથી જવા દેશે; ત્યારે તે તમને જવા દેશે, ત્યારે નિશ્ચે તે તમને સમુ-જા અહીંથી ઠેલી કાઢશે. ૨ હવે લોકોના કાનમાં કહે કે, પ્રત્યેક પુરૂષ પોતાના પડોસી પાસેથી, તથા પ્રત્યેક સ્ત્રી પોતાની પડોસી પાસેથી રૂપાનાં આભુષણ તથા સોનાનાં આભુષણ માગી લે. ૩ અને યહોવાહે મિસ-રીઓની દૃષ્ટિમાં તે લોક ઉપર કૃપા કરાવી. ૪ મિસર દેશમાં એટલે ફારૂનના સેવકોની નજરમાં તથા લોકોની નજરમાં તે મુસા ધણી મોટો માણસ હતો.

૫ અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું મુસારે મધ્યજાતે નિષ્કળીને મિસરમાં ફરીશ. ૬ અને મિસર દેશમાંનાં સર્વ પ્રથમજનિત, એટલે રાજ્યાસન પર બિરાજમાન ફારૂનના પ્રથમજનિતથી તે ઘંટીએ

બિસતારી દાસીના પ્રથમજનિત સુધી, તથા જનવરોના સર્વ પ્રથમજનિત પણ માયો જશે. ૭ અને આખા મિસર દેશમાં એવી બારે રડાપીટ થશે, કે એના જેવી એકે અથ મથી, તથા એના જેવી બીજી કહી થવાની મથી. ૮ પણ ઇસ્રાએલપુત્રોના કોઈ પણ મનુષ્ય કે જનવર સાથે એક કુતરો પણ જીવ હલાવશે નહિ, એ માટે કે તમે જાણો કે યહોવાહ મિસરીઓ તથા ઇસ્રા-એલ વચ્ચે કેવા ભેદ રાખે છે. ૯ અને આ સર્વ તારા દાસો મારી પાસે આવશે અને પગે લાગીને કહેશે કે, હું તથા તારા તાળાના લોકો જતા રહો; અને ત્યાર પછી જ હું તો જવાનો. અને તે કોઈવાંશથી તપી જઈને ફારૂનની પાસેથી બહાર નિકળે.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂન તમારૂં સાલ-જશે નહિ, એ માટે કે મારા ચમત્કારો મિસર દેશમાં વધે. ૧૧ અને મુસા તથા ફારૂને એ સર્વ ચમત્કાર ફારૂનની આગળ કીધા; ને યહોવાહે ફારૂનનું હૃદય હડીલું કીધું, ને તેણે તેના દેશમાથી ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દીધા નહિ.

૨૨ અને મિસર દેશમાં યહોવાહે મુસા તથા ફારૂનને કહ્યું કે, ૨ આ માસને તમારા માસોમાનો પ્રથમ ગણવો; તે તમારા વર્ષનો પ્રથમ માસ ગણાય. ૩ ઇસ્રાએલના આખા સમુદાયને કહે કે, આ માસને દસમે દિવસે તમ પ્રત્યેક પુરૂષ પોતાને સાત પોતાના આપના ધર પ્રમાણે એકેક હલવાન લેવું, એટલે કુટુંબદીક એકેક હલવાન. ૪ અને જો કુટુંબ એટલું નાનું હોય કે એક હલવાન ખાદ્ય ન રહે તો તે તથા તેના ધર પાસેના પડોસી બધી તેમનાં માણ-સોની સમ્યા પ્રમાણે એક હલવાન લે; પ્રત્યેક પુરૂ-ષના આહાર ઉપરથી હલવાન વિષે અટકળ કરવી. ૫ હલવાન એખરહિત તથા પહેલા વર્ષનો નર હોય; તે તમારે ઘટામાથી કે બકરામાથી લેવો. ૬ અને તે જ માસના ચૌદમા દિવસ સુધી તમારે તે રાખી મુકવો; ને ઇસ્રાએલની આખી મંડળીના સમુદાયે તેને સાજે કાપવો. ૭ અને તે રક્તમાથી લઈને જે ઘરોમાં તેઓ તે ખાય તેમની બન્ને બાસાઓ ઉપર તથા કિતરેજ ઉપર તેઓ છાંટે. ૮ અને તેઓ તે રાતે તે માંસ અગ્નિમાં શેકીને બેખમીર રોટલી સાથે ખાય; તેઓ તે કઠવી સાથે સાથે ખાય. ૯ તે કાચું કે બિલકુલ પાણીમાં બાફેલું ખાવું નહિ, પણ તેની મુંડી તથા પાયા તથા આતરડા સમેત આગમાં શેકીને ખાવું

૧૦ સવાર સુધી તેમાંનું કાઠ રાખવું નહિ, પણ તેમાંનું જે સવાર સુધી રહે તે તમારે આત્મા બાળી દેવું
 ૧૧ અને તે તમારે આ પ્રમાણે ખાતુ, એટલે, તમારી કમર બાળીને, તમારા પગરખા તમારે પગે પહેલીને, તથા તમારી લાકડી તમારા હાથમાં લઈને [ખાતુ], ને તમારે તું જલદી ખાઈ લેવું, તે યહોવાદનું પારખા છે. ૧૨ કેમકે તે રાત્રે દુ મિસર દેશમાં ફરી વળીશ, ને મિસર દેશમાં મનુષ્યના તથા પશુના સર્વ પ્રયમ જનિતને મારીશ, ન દુ મિસરના સર્વ દેવાને સજ્જ કરીશ, દુ યહોવાદ છું. ૧૩ અને તમે જે ધરમાં રહો છો તે ઉપરનું રક્ત તમારા લાલમાં ચિન્દરૂપ થશે; ને જ્યારે દુ મિસર દેશ પર મરો લાવીશ, ત્યારે દુ તે રક્ત જોડને તમને ટાળી મુકીશ, ને તમારા વિનાશ કરવાને તમારા પર મરીશ નહિ આવશે. ૧૪ અને આ દિવસ તમને રમરખાઈ થાય, ને તમારે યહોવાદ પ્રત્યે એવું પર્વ પાળવું, વંશપરંપરા તમારે તે પર્વ નિત્યના વિધિથી પાળવું. ૧૫ સાત દિવસ તમારે બેખમીર રૈલદી ખાવી, પહેલાજ દિવસથી તમારે તમારા ધરોમાંથી ખમીર દૂર કરવું, કેમકે પહેલા દિવસથી તે સાતમા દિવસ સુધી જે કોઈ ખમીરી રૈલદી ખાય, તે માણસ ઇસ્તાએલમાંથી તાજુદ કરાશે. ૧૬ અને પહેલે દિવસે તમારે પવિત્ર મેજાવડો, ને સાતમે દિવસે પવિત્ર મેજાવડો ભરવો, તેઓમાં કાઠ કામ ન કરવું, કેવળ પ્રત્યેક માણસને ખાવાની જરૂર દોષ, તેટલુંજ તમારે કરવું. ૧૭ અને તમારે બેખમીર રૈલદી [તુ પર્વ] પાળવું, કેમકે એજ દિવસે દુ તમારા સેન્યો મિસર દેશમાંથી કાઢી લાંબ્યા છું; એ માટે તમારે પચપરંપરા એ દિવસને નિત્યના વિધિથી પાળવે. ૧૮ પહેલા માસના ચોદમા દિવસની સાંજથી માંડીને તે માસના એક ઠિસમા દિવસની સાંજ સુધી તમારે બેખમીર રૈલદી ખાવી. ૧૯ સાત દિવસ તમારા ધરોમાં કાઠ પશુ ખમીર ન દોષ, કેમકે જે કોઈ ખમીરી વસ્તુ ખાય, તે માણસ ઇસ્તાએલની જગતમાંથી તાજુદ થશે, પણ તે પચરેથી દોષ કે એવરેથી દોષ. ૨૦ ખમીરી કાઠ પશુ વસ્તુ તમારે ખાવી નહિ, તમારા સર્વ રેલદીઓમાં તમારે બેખમીર રૈલદી ખાવી.

૨૧ ત્યારે મુસાએ ઇસ્તાએલના સર્વ વડીલોને બોલાવે તેઓને કહ્યું કે, બચો, ને તમારાં કુટુંબો પ્રમાણે દરવારો લઈને પારખા કરા. ૨૨ અને મુકાની એક જુદી લઈને તેને વાસજુમાંના રક્તમાં બાળીને ઉતારે.

તથા બન્ને બારસાખ પર તે વાસજુમાંના રક્તમાંથી છાંટો, ને સવાર સુધી તમારામાંના કોઈએ ધરના બારસાખી બહાર જવું નહિ. ૨૩ કેમકે મિસરીઓ ઉપર મરો લાવવા સાથે યહોવાદ દેશમાં યહને જશે; અને ઉતરેજ પર તથા બન્ને બારસાખ પર તે રક્ત જોડને યહોવાદ તે બારસાખ ટાળી મુકશે, ને વિનાશકને તમારા ધરોમાં પેસીને તમારા પર માર લાવવા દેશે નહિ. ૨૪ અને તમે તથા તમારા દીકરા આ બાળવને સદાના વિધિ તરીકે પાળો. ૨૫ અને યહોવાદ તેના વચન પ્રમાણે જે દેશ તમને આપશે, તેમાં તમે પહોંચો ત્યારે એમ થશે કે તમે એ સરકાર પાળશો. ૨૬ અને એમ થશે કે જ્યારે તમારા છાંટરા તમને પુછે કે, એ સરકારનો અર્થ શો છે? ૨૭ ત્યારે તમારે એમ કહેવું કે, એ યહોવાદનો પારખાથણ છે, કેમકે જ્યારે તેણે મિસરીઓ ઉપર માર આપ્યો, ને આપણા ધરો બચાવ્યા, ત્યારે તેણે મિસરમાં રહેનાર ઇસ્તાએલ-પુત્રોના ધરોને ટાળી મુક્યા. ત્યારે લોકોએ માણુ નમાવીને સજ્જ કીધું. ૨૮ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ જઈને તે પ્રમાણે કીધું, જેમ યહોવાદ-મુસાના તથા હારુને આજ્ઞા આપી હતી, તેમ તેઓએ કીધું.

૨૯ અને મધ્યરાત્રે એમ થયું કે યહોવાદે રાજ્યા-સને બિરાજમાન ક્ષાત્રના પ્રથમજનિતથી માંડીને ધરંત્રવાસી કેલીના પ્રથમજનિત સુધી મિસર દેશ-માંના સર્વ પ્રથમજનિતોને માર્યા; ને પછીના સર્વ પ્રથમજનિતોને પણ [માર્ગ]. ૩૦ અને રાત્રે ક્ષાત્ર તથા તેના સર્વ સેવકો તથા સર્વ મિસરીઓ ઉઠ્યા; ને મિસરમાં ભારે વિલાપદત્તો; કેમકે એવું એક પણ ધર નહોતું કે જ્યાં એક મુક ન દોષ. ૩૧ અને તેણે મુસાને તથા હારુને રાત્રે તેડાવીને કહ્યું કે, તમે વધા ઇસ્તાએલપુત્રો બને છો, ને મારા લોક મધ્યેથી બહાર નિકળો, ને જઈને તમારા કક્ષા પ્રમાણે યહોવાદની સેવા કરો. ૩૨ અને તમારા કક્ષા પ્રમાણે તમારા પેટા-જકરા તથા દોરડાં લઈને જાઓ; ને મને પણ આજ્ઞાવાદ દો. ૩૩ અને મિસરીઓએ લોકોને આજ્ઞા કરી, એ માટે કે તેઓ દેશમાંથી જલદી વિદાય થાય; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, અમે સવળા માણસો મરી જઈ. ૩૪ અને લોકોએ પોતાના પોતાના લોકો ખમીર દીવા પહેલા લીધા, ને પોતાની લેલ ધંધવાની કપરોટો પોતાના હુમલામાં બાળીને પોતાની ખાંચી લીધી હતી. ૩૫ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ મુસાના

ને તારા પુત્રો મધ્યે સપળા પ્રથમજનિત મનુષ્યાને તારે મૂલ્ય આપી છાડાવવા ૧૪ અને ત્યારે ભવિષ્ય-કાળમા તારો પુત્ર તને પુછે કે આ શું છે? ત્યારે તું તેને કહે કે, યહોવાદ પોતાના હાથના બળ વડે મિસરમાથી એટલે બહીષ્ણનામાથી અમને કાઢી લાવ્યો; ૧૫ ને એમ થયું કે ફારૂને મન કહણ કરીને અમને જવા ન દીધા, ત્યારે યહોવાદે મિસર દેશમા સર્વ પ્રથમજનિતને એટલે પ્રથમજનિત મનુષ્યાને તથા પ્રથમજનિત પશુઓને માર્યા, તે માટે ફળ ફારૂનાર સર્વ નરોને હું યહોવાદને અર્પું છું, પણ મારા પુત્રો-મોના સર્વ પ્રથમજનિતોને હું મૂલ્ય આપીને છાડાવી લઉં છું ૧૬ અને તે તારા હાથ પર ચિન્હરૂપ તથા તારી આંખોની વચમા ચાંદરૂપ થશે, કેમકે યહોવાદ દસ્તબજે અમને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો

૧૭ અને ફારૂને લોકોને જવા દીધા ત્યાર પછી એમ થયું કે, પહિરલીઓના દેશ નજીક હતો તો પણ દેવે તેઓને તે માર્ગે ઘડને ચલાવ્યા નહિ, કેમકે દેવે કહ્યું કે, રબે કહાપિ લોકો યુદ્ધ દેખીને પરતાપ, ને તેઓ મિસરમા પાછા ભય ૧૮ પણ દેવે લોકોને ફરારીને ચૂકે સમુદ્ર પાસેના અરવ્યને માર્ગે ચલાવ્યા; ને ઇસ્રાએલપુત્રો યજ્ઞસજ્જા યજ્ઞને મિસર દેશમાથી નિકળ્યા હતા ૧૯ અને મુસાએ મુસકના હાડકા સાથે લઈ લીધા; કેમકે તેણે ઇસ્રાએલપુત્રોને સોજન દહને કહ્યું હતું કે, યહોવાદ નિર્ણય તમારી મલાકાત લેશે. ને

ફારૂન ઉપરથી તથા તેના સપળા સૈન્ય ઉપરથી હું મહિમાવાન યજ્ઞ, અને મિસરીઓ ભણુરો કે હું યહોવાદ છું અને તેઓએ એમ કહ્યું ૫ અને મિસરના રાજાને બહાર મળી કે લોકો નાસી ગયા છે; અને ફારૂનનું તથા તેના સેવકોના મન લોકો વિષે ફરી ગયા, ને તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલને અમારી ચાકરીમાથી જવા દઇને અમે આ શું કર્યું છે? ૬ અને તેણે પોતાનો રથ તથા ઇશ્વરીને પોતાના લોકોને સાથે લીધા; ૭ અને તેણે નિવેશી કાઢેલા છર્સે રથ અને મિસરના [ખીન] સર્વ રથો, તથા તે બધાના ઉપરી સરદારો લીધા ૮ અને યહોવાદે મિસરના રાજા ફારૂનનું હૃદય ઢાઢી દીધું, ને તે ઇસ્રાએલપુત્રોની પાઠળ લાગ્યો; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રો જબરદસ્ત દારે નિકળ્યા હતા ૯ અને મિસરીઓ તથા ફારૂનના સપળા થોડા તથા રથો તથા તેના સવારા તથા તેનું સૈન્ય તેઓની પાઠળ લાગ્યા, ને તેઓ બાલસફોનની તામેના પીઠાટીરોથની પાસે સમુદ્રકાંઠે છાવણીમા પડેલા હતા ત્યાં તેઓએ તેમને પકડી પાડ્યા ૧૦ અને ફારૂન નજીક આવ્યો, ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોએ નજર ઉઘી કરી તો, જુઓ, મિસરીઓ તેમની પુઠે ધસતા હતા, ને તેઓ બહુ બીધા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાદ પ્રત્યે પોઝાર કર્યો ૧૧ અને તેઓએ મુસાને કહ્યું કે, શું મિસરમા કબરો નહોતી, કે તું અમને અરવ્યમા મરવાને લઈ આવ્યો છે? ૧૨ અને મિસરમાથી કાઢી આણીને તું આ પ્રમાણે

ફારૂન તથા તેના સર્વ સૈન્ય તથા તેના રથો તથા તેના સલાસે ઉપરથી મહિમા પામીશ ૧૮ અને જ્યારે ફારૂન તથા તેના રથો તથા તેના સવરો ઉપરથી હું મહિમા પામીશ, ત્યારે મિસરીઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું. ૧૯ અને જેવો જે દૂત ઇસ્રાએલના સૈન્યની આજળ ચાલતો હતો, તે ત્યાંથી ખસીને તેમની પાછળ ગયો, અને મેઘસ્તંભ તેઓની આજળથી ખસીને તેઓની પાછળ ચલ્યો; ૨૦ અને તે મિસરીઓના સૈન્ય તથા ઇસ્રાએલીઓના સૈન્યની વચ્ચે આવી રહ્યો; ને મેઘ તથા અંધકાર છતાં પણ તે રાત્રે અજવાળુ આપતો; ને આખી રાત એક [સૈન્ય] બીજની પાસે નહોતું આવતું. ૨૧ અને મુસાએ પોતાનો હાથ સમુદ્ર ઉપર લખાવ્યો; અને યહોવાહે આખી રાત પૂર્વે તરફથી બારે પવન ચલાવીને સમુદ્રને [પાછો] હલાવ્યો, ને સમુદ્રને ટેકાણે કોરી જમીન કરી દીધી; ને તેના પાણીના બે વિભાગ થયા. ૨૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો કોરી જમીન પર ચાલીને સમુદ્રની મધ્યે ગયા; ને પાણી તેમને જમણે તથા તેમને ડાબે ઢાળે ભીંતાય હતાં. ૨૩ અને મિસરીઓ તેમની પુઠે લાવ્યા, ને ફારૂનના સર્વ ઘોડા, તેના રથો તથા તેના ઘોડેસવારો સહિત તેમની પાછળ સમુદ્રની મધ્યે ગયા. ૨૪ અને એમ થયું કે સવારના પહોરમાં યહોવાહે અગ્નિ તથા મેઘસ્તંભમાંથી મિસરીઓના સૈન્ય ઉપર નજર કરીને મિસરીઓના સૈન્યનો પરાજય કીધો. ૨૫ અને તેણે તેઓના રથોનાં પૈડાં કાઢી નાખ્યાં, તેથી તેમને ચલાવવું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું; ને તેથી મિસરીઓએ કહ્યું કે, આપણે ઇસ્રાએલની સમુખથી નાસી જઈએ; કેમકે યહોવાહ તેઓને પક્ષે મિસરીઓ વિરુદ્ધ લડે છે.

૨૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું તારો હાથ સમુદ્ર ઉપર લખાવ, એ સાડ કે મિસરીઓ પર, તેઓના રથો પર તથા તેઓના સવારો પર પાણી ફરી વળે. ૨૭ અને મુસાએ પોતાનો હાથ સમુદ્ર ઉપર લખાવ્યો, ને ઘોડા ફાટતાં સમુદ્રે પોતાની અસલ સ્થિતિ પાછી ધારણ કીધી; ને મિસરીઓ તેની સામેથી નાહા, ને યહોવાહે મિસરીઓને સમુદ્રની મધ્યે ઝરક કરી દીધા. ૨૮ અને પાણી પાછાં વળીને રથો તથા સવારો તથા તેમની પાછળ સમુદ્રમાં ગએલા ફારૂનના સર્વના સૈન્ય ઉપર ફરી વળ્યાં; તેઓમાંથી એક પુણ બચ્યો નહિ. ૨૯ પણ ઇસ્રાએલપુત્રો સમુદ્ર

મધ્યે કોરી જમીન પર ચાલ્યા; ને તેમને જમણે તથા ડાબે ઢાળે પાણીની ભીંત બની ૩૦ એવી રીતે તે દિવસે યહોવાહે ઇસ્રાએલને મિસરીઓના હાથમાંથી બચાવ્યા; ને ઇસ્રાએલે સમુદ્ર કાઠે મિસરીઓને મુએલા દીધા. ૩૧ અને યહોવાહે મિસરીઓ વિરુદ્ધ કીધેલું મહાભારત કૃત્ય ઇસ્રાએલે જોયું, ને તે લોકો યહોવાહથી બીધા, ને યહોવાહ તથા તેના સેવક મુસા પર તેમનો વિશ્વાસ બેઠો.

૧૫ તે પ્રસંગે મુસાએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહની આજળ આ ગીત ગાયું, એટલે કે,

હું યહોવાહ પ્રત્યે ગાથન કરીશ, કેમકે તેણે મહાભારત ફોટું મેળવી છે;

તેણે ઘોડાને તથા તેના સવારને સમુદ્રમાં ફેંકી દીધા છે

૨ ચાહ માટે સામર્થ્ય તથા ગીત છે,

ને તે માટે તારણ થયો છે;

તે મારો દેવ છે, ને હું તેની સ્તુતિ કરીશ;

તે મારા પિતાનો દેવ છે, ને હું તેને મોટો માનીશ

૩ યહોવાહ તો ચોક્કસ છે;

તેનું નામ યહોવાહ છે

૪ તેણે ફારૂનના રથો તથા સૈન્ય સમુદ્રમાં ફેંક્યાં છે;

ને તેના માનિતા સરદારો સૂક સમુદ્રમાં ડૂબાડી દીધા છે.

૫ જળનિધિઓ તેઓ ઉપર ફરી વળ્યા છે;

તેઓ પત્થરની પેઠે ઉડાણમાં ગરક થઈ ગયા

૬ હે યહોવાહ, તારો જમણો હાથ પરાક્રમે મહિમાવાન છે,

હે યહોવાહ, તારો જમણો હાથ શત્રુઓને અકાળી ચૂસ કરે છે

૭ અને તારી વિરુદ્ધ ઉઠનારને તું તારી ઁજ્ઞતાના મહાત્મ્યથી પાપમાલ કરે છે;

તું તારો કોપ મોકલે છે, તે તેઓને પુંપરાની પેઠે ભરત કરે છે

૮ અને તારાં નરકોરાંના શ્વાસથી પાણીનો ઢગલો થયો;

મોઝઓ ચોક્કસ તેમના જાણે કે સીધા ટકરા બન્યા;

સમુદ્રના ભીતરમાં જળનિધિઓ ફરી ગયા.

૯ શત્રુએ કહ્યું કે,

- પુઠે લા ઠીય, હુ પકડી પાડીય, હું લૂટ વઢે ઠીય,
મારી તુષા હુ તેઓ ઉપર તુષ કરીય,
હુ મારી વરવાર વાપીય, મારો દ્વાય તેમનો નાશ
કરો.
- ૧૦ તે તારા પવનને કુકરો, સમુદ્ર તેઓ ઉપર ફરી
વળે,
- તેઓ સીસાની પેઠ મદાનજમા હુબી ગયા
૧૧ જે યદોવાદ, દેવો મધ્યે તારા જેવો કાલુ છે
તારા જેવો પવિત્રગામા મદ્દિમાવાન,
સેતોમીમા ભય યોગ્ય, તથા આશ્ચર્યકર્મ કર્તા
[બીજે] કાલુ છે.
- ૧૨ તે પોતાનો જમત્રો દાય લાગે કીવો,
પુઠે તેઓને ગળી ગઈ
- ૧૩ જે લોકોને તે છોડાવ્યા, તેઓને તે હયા રાખીને
ચડાવ્યા છે,
ને તે તારા પરાક્રમ વડે તેઓને તારે પવિત્ર વારો
દેરી આવયા છે
- ૧૪ લોકો સાતળીને કાપે છે,
પડેયે પવાલીઓને વેદના લા ઠી છે
- ૧૫ તે સમયે અરોમના સરદારો વિરિમવ થયા,
મોઆનના પરાક્રમી પુરોને ધુલરી છુટે છે,
સર્વ કનાનવાલીઓના દાબ અગ્રી ગયા છે
- ૧૬ તેઓ ઉપર તારા તથા ભય પડે છે,
તારા બળના મદતથી તેઓ પત્યર જેવા સ્તબ્ધ

૨૦ અને દ્વારની બેન મરિયમ ભવિષ્યવાદેણે પોતાના
હાથમાં એક ડફલીધું, અને સર્વ સ્ત્રીઓ ડફ વગાડવી
ને નાચવી નાચવી તેની પાઝથ ચાલી ૨૧ અને
મરિયમે તેઓને પ્રત્યુત્તર દીધો કે,
યદોવાદ આગળ ગાયન કરો, કેમકે તેણે મદ્દિમા-
વાન ક્રોદ્ધ મેળવી છે,
તેણે વાડા તથા તેના સવારોને સમુદ્રમાં ફેંકી
દીધા છે

૨૨ અને મુસાએ ઇસ્લાએલ [યુરે]ને યક્ક સમુદ્રથી
આગળ ચડાવ્યા, અને તેઓ નિકળીને શૂર અરબ્યમાં
ગયા, ને તેઓ ત્રણ દિવસ અરબ્યમાં ચાલ્યા, પણ
કાઈ પાણી તેમને મળ્યું નહિ ૨૩ અને તેઓ મારા-
હમાં આવ્યા ત્યારે મારાહના પાણી પી ન શક્યા,
કેમકે તે કડવા દવા, માટે તેનું નામ મારાહ પડ્યું
૨૪ અને લોકોએ મુસા વિરૂદ્ધ કચકચ કરીને કહ્યું કે,
અમે છું પિયે ૨૫ અને તેણે યદોવાદની પ્રાર્થના
કીધી, ને યદોવાદે તેને એક વરસ દેખાડ્યું, ને તે તેણે
પાણીમાં નાખ્યું, ને પાણી મીઠા થઈ ગયા ત્યા
તેણે તેઓને વારંતે એક વિધિ તથા એક નિયમ કરા-
વ્યો, ને ત્યા તેણે તેમની પરીક્ષા કીધી ૨૬ અને તેણે
કહ્યું કે, જે વરસ દેવ યદોવાદની વાણી ખતથી
સાક્ષરો, ને તેની દૃષ્ટિમાં જે ચધાર્યે તે કરો, ને
તેની આજ્ઞાઓ માનશે ને તેના સર્વ વિધિઓ પાળશે
તો જે પિણીપાતો ને મિયરીઓ ઉપર નાખ્યા છે,

યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, જો, હું તમારે માટે આકાશથી ખારકની વૃષ્ટિ કરીશ; ને લોકો બહાર નિકળીને દરિયાને તે દિવસનો હિસસો ભેગો કરે, એ માટે કે હું તેઓની ખરીફા કરું કે તેઓ મારા નિયમમાં ચાલશે કે નહિ. ^૧ અને છઠે દિવસે એમ કરવું કે, જે તેઓ ઘેર લાવે તે તેઓ રાધે, ને તે તેઓ રોજ ભેગું કરતા હોય તે કરતાં બમણું થશે. ^૨ અને મુસાએ તથા હાડને સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, સાંજે તમે બહારોડા કે યહોવાહ તમને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો છે; ^૩ ને સવારે તમે યહોવાહનું ગૌરવ દેખશો, કેમકે યહોવાહ વિરૂદ્ધની તમારી કચકચ તેણે સાબળી છે, અને અમે તો શા લેખામા છાએ, કે તમે અમારી વિરૂદ્ધ બડબડ કરો છો? ^૪ અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાહ સાંજે તમને માસ ખાવાને આપશે, ને સવારે ધરામાં સુધી રોટલી આપશે, [ત્યારે એમ થશે]; કેમકે યહોવાહ વિરૂદ્ધ જે કચકચ તમે કરો છો તે તે સાબળે છે; અને અમે તો કોણ? તમારી કચકચ અમારી વિરૂદ્ધ નથી, પણ યહોવાહની વિરૂદ્ધ છે. ^૫ અને મુસાએ હાડને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલની સઘળી જમાતને કહે કે, તમે યહોવાહની ઠંજુરમા આવો, કેમકે તેણે તમારી કચકચ સાબળી છે. ^૬ અને હાડને ઇસ્રાએલપુત્રોની સઘળી સમાને વાત કરતો હતો તે દરમિયાન એમ થયું કે, તેઓએ અરવ્ય બાંધી ભેગું, તો જુઓ, યહોવાહનું ગૌરવ મેઘમા દેખાયું. ^૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ^૮ ને ઇસ્રાએલપુત્રોની કચકચ સાબળી છે; તેઓને એમ કહે કે, તમે સાંજે માસ ખાશો ને સવારે તમે રોટલીથી વૃક્ષ થશો, ને તમે બહારોડા કે તમારો કેવ યહોવાહ હુ છું. ^૯ અને સાંજે એમ થયું કે લાવરીઓ ઉડી આવી, ને ઊવણી ઢાકી દીવી; ને સવારે ઊવણીની આસપાસ ઝાકળ પડ્યા; ^{૧૦} ને પડેલો ઝાકળ ઉડી ગયા પછી, જો, જમીન પર હિમ ભેગા બારીક નાનો ગોળ પદાર્થ અરવ્યની સપાટી પર [પડેલો] હતો. ^{૧૧} અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તે જોઈને એક બીજાને કહ્યું કે, એ શું છે? કેમકે તેઓ બહાર નહોતા, કે એ શું ઢરો અને મુસાએ તેઓને કહ્યું કે, એ તો યહોવાહે તમને ખાવા માટે આપેલું અન્ન છે. ^{૧૨} [એ વિષે] ને આજ્ઞા યહોવાહે આપી છે તે એ છે કે, જમ પ્રત્યેક માણસ પોતાના આહાર પ્રમાણે તે એકું કરે; તમારે તમારા [કુટુંબના] લોકોની સંખ્યા પ્રમાણે, એટલે પ્રત્યેક માણસે પોતાના

નંબુમાં રહેનારાઓને માટે માથાદીઠ એક એમરભર લેવું. ^{૧૩} અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એ પ્રમાણે કરીને, કેટલાકે વધારે ને કેટલાકે ઓછું એકું કીધું. ^{૧૪} અને તેઓએ તેને એમરથી માપી ત્યારે જેણે ઘણું ભેગું કીધું હતું તેને વધી પડયું નહિ, ને જેણે થોડું ભેગું કીધું હતું તેને ખુટી પડયું નહિ; તેમનાથી પ્રત્યેક માણસના આહાર જેટલું ભેગું કરાયું હતું. ^{૧૫} અને મુસાએ કહ્યું કે, તેમાથી સવાર સુધી કોઈએ કંઈ રહેવા દેવું નહિ. ^{૧૬} પરંતુ તેઓએ મુસાનું માન્યું નહિ; ને કેટલાકે તેમાથી કેટલુંક સવાર સુધી રહેવા લીધું, ને તેમા કોડા ઉત્પન્ન થયા, ને તે ગંધાઈ ઉઠ્યું; ને મુસા તેમના ઉપર ગુસ્સે થયો. ^{૧૭} અને પ્રત્યેક માણસ દર સવારે પોતાના આહાર પ્રમાણે તે એકું કરતો હતો; ને સર્વ તપતો ત્યારે તે પિમળી જતું. ^{૧૮} અને એમ થયું, કે છઠે દિવસે તેઓએ બમણું, એટલે દર માણસ દીઠ બે એમર અન્ન ભેગું કીધું; ને જમાતના સર્વ અધિકારીઓએ આવીને મુસાને કહ્યું. ^{૧૯} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહે જે કહ્યું છે તે એ છે કે, કાલે પવિત્ર વિશ્રામ, એટલે યહોવાહનો પવિત્ર સામ્બાધ છે; એ માટે તમારે જે થોડું હોય તે થોડું, ને બાકું હોય તે બાકું, ને જે વધે તે પોતાને કાળે સવારને માટે રાખી મુકવો. ^{૨૦} અને મુસાએ આજ્ઞા આપી તેમ તેઓએ તેમાંથી સવારને માટે રાખી મુક્યું, પણ નહિ તો તે ગંધાયું, ને નહિ તો તેમા એકે કોડો પડ્યા. ^{૨૧} અને મુસાએ કહ્યું કે, આજ તે ખાઓ, કેમકે આજે યહોવાહનો સામ્બાધ છે; આજે તે તમને એવરમાં નહિ મળશે. ^{૨૨} છ દિવસ તમે તે એકું કરો, પણ સાતમો દિવસ સામ્બાધ છે, તેમાં તમને કંઈ નહિ મળશે. ^{૨૩} અને સાતમે દિવસે એમ થયું કે કેટલાકે લોકો તે એકું કરવા સાડ બહાર ગયા, પણ તેઓને કંઈ મળ્યું નહિ. ^{૨૪} અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ક્યાં સુધી તમે મારી આજ્ઞાઓ તથા મારા નિયમો પાળવાને ધનકાર કરશો? ^{૨૫} જુઓ, યહોવાહે તમને સામ્બાધ આપ્યો છે, તે માટે છઠે દિવસે તે તમને જે દિવસનું અન્ન આપે છે; તમ પ્રત્યેક પુરૂષ પોતાપોતાની જગ્યામાં રહો, સાતમે દિવસે કોઈ માણસ પોતાની જગ્યાએથી બહાર ન જાય. ^{૨૬} તે માટે લોકોએ સાતમે દિવસે વિશ્રામ ભોગવ્યો. ^{૨૭} અને ઇસ્રાએલના ધરનાએ તેનું નામ માત્રા પાડ્યું તે યહુવાના હાજી જેવું થત હતું, ને તેનો સ્વાદ મધ

સાથે રી થોડાના જેવો હતો. રે અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાએ જે આજ્ઞા આપી છે તે એ છે કે, તમારા વંશજોને માટે તેમની એક ઓમેરના રાખી મુકો, એ માટે કે જ્યારે હું તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યા ત્યારે જે અતઃ અરવ્યમાં મેં તમને ખવડાવ્યું, તે તેઓ જુએ રે અને મુસાએ હાથને કહ્યું કે, એક વાસાનું લઈને તેમાં એક ઓમેર માત્રા કરીને તમારા વંશજોને માટે રાખી મુકવા સારૂ તેને યહોવાદની દાહીમાં મુક રે યહોવાએ મુસાને આજ્ઞા દીધી હતી તે પ્રમાણે હાથને સવરી રાખવા સારૂ સાદા દાહીની સાથે તે રાખી મુક્યું રે અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ વસ્ત્રોવાળા દેશમાં યહોવાના સુધી, એટલે આબીશ વર્ષ લઈ, માત્રા ખાધું, તેઓ કનાન દેશની સરદારમાં આવ્યા ત્યાં સુધી તેઓએ માત્રા ખાધું રે ઓમેર એ તે એકાદના એક દશાસ છે

૧૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતે સીવના અરવ્યમાંથી કૂચ કરીને યહોવા દની આજ્ઞાનુસાર મળ્યો કરીને રીલીમમાં ધાવણી કરી, ને ત્યાં લોકોને પોતાનું પાણી નહોતું રે માટે લોકોએ મુસાની સાથે વારસા કરીને કહ્યું કે, અમને પીવા માટે પાણી આપ, અને મુસાએ તેઓને કહ્યું કે, તમે મારી સાથે શા માટે વારસા કરે છો? તમે યહોવાદની પરીક્ષા કેમ કરો છો? અને ત્યાં લોકોને પાણીની તૃપ્તિ લાગી, ને લોકોએ મુસા વિરુદ્ધ બડબડ કરવા કહ્યું કે, તું શા માટે અમને તથા અમારા બેટાને તથા અમારા દોરેને તરસે મારવાને મિસરમાંથી લાવ્યો છો? અને મુસાએ યહોવાદની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હું એ લોકોને માટે શું કરું? તેઓ અને પ. ૫૪ મારવાની અંતી પર છે ૧ અને યહોવાએ મુસાને કહ્યું કે, હું લોકોની આજ્ઞા આજ્ઞાએ ન, ને ઇસ્રાએલના વંશજોમાંથી કેટલાકને તારી સાથે લે, ને જે લોકો તેં તરીને મારી દાની તે વારસા લાખમાં લાગે ન ૧ જો, હું ત્યાં દોરેજમાં ખડક ઉપર તારી સાથે ઉતારીશ અને તું ખડકને મારશે, એટલે લોકોને પીવા માટે પાણી નિકળશે. અને મુસાએ ઇસ્રાએલના વંશજોના દેશમાં એ પ્રમાણે કીધું ૨ અને તેણે તે જમાનું નામ મારસાદ, તથા મરીબાદ પાડ્યું, કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોએ વારસા કીધી, ને યહોવાદ અનાસમાં છે કે નહિ, એમ કહીને તેઓએ યહોવાદની પરીક્ષા કીધી.

૧૮ તેવામાં અમલેક આવાને રીલીમમાં ઇસ્રાએલની સાથે યુદ્ધ કીધું ૩ અને મુસાએ યહોવાદને કહ્યું કે, આપણે માટે માણસો યુદ્ધી કાઢે, ને જમને અમલેકની સાથે યુદ્ધ કરે હું કાલે મારા હાથમાં દેવની લાડલી લઈને પર્વતના શિખર પર ઉભો રીશ. ૧૦ અને મુસાએ કહ્યું હવે તે પ્રમાણે કરીને યહોવાદ સાથે અમલેકની સાથે યુદ્ધ કીધું, ને મુસા તથા હારિન તથા હૂર પર્વતના શિખર ઉપર ચઢ્યા ૧૧ અને મુસા પોતાનો હાથ ઉઠા કરતો, ત્યારે ઇસ્રાએલ છત પામતા, ને પોતાનો હાથ નીચો કરતો, ત્યારે અમલેક છત પામતા ૧૨ પણ મુસાના હાથ શારે થયા; ને તેઓએ પાંચર લઈને તેની તથે સુક્યો, ને તે પર તે બેટો, ને હારિને તથા હૂરે તેના બીચોને ટેકો દઈ રાખ્યો, એક બાજુ પર એક ને બીજી બાજુ પર બીજાએ, ને તેના હાથ સુધીરત થતાં સુધી સ્થિર રહ્યા ૧૩ અને યહોવાદ સાથે વારસાની ધારથી અમલેક તથા તેના લોકોના પરાજય કીધો ૧૪ અને યહોવાએ મુસાને કહ્યું કે, એ વાત યાદગીરી સાથે પુરસ્ક્રમાં લખ, ને યહોવાદના કાનમાં તે કહી સ્વાભાવ, કેમકે હું અમલેકનું રમરજ આકારા તળેથી કુસી નાખીશ. ૧૫ અને મુસાએ એક વેદી બંધાવી, ને તેનું નામ યહોવાદ વિરુદ્ધ પાડ્યું ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાએ સીવન ખાવા છે કે, યહોવાદ અમલેક સાથે વતપરેપસ યુદ્ધ કરશે

૧૯ હવે રેવે મુસાને સાથે તથા પોતાના ઇસ્રાએલી લોકોને સાથે જે સર્વ કહ્યું હતું તે, તથા જેની રીતિ તે મિસરમાંથી ઇસ્રાએલને કાઢી લાવ્યો હતો તે, મુસાના સસરા તથા મિદ્યાનના યાનક વિદ્યોએ સામજી ૨૧ વર્ષી મુસાએ પોતાની સ્ત્રી સિપોરાસને તેઓના બે પુત્રો મુકો મોહલી દીધી હતી, ત્યારે તેને બેના સસરા વિદ્યોએ [ચિત્તને ધેર] રાખી દાવી, ૨૨ તે લીકસોમાંના એકનું નામ ગિરોમ હતું, કેમકે તેણે કહ્યું કે, હું પરદેશમાં પ્રવાસી થયેલો છું, ૨૩ ને બીજાનું નામ અલીએર હતું, કેમકે [તેણે કહ્યું કે] માશ પિતાના રેવે મારી સાથે યહને ફારનની વારસાથી મને બચાવ્યો ૨૪ અને મુસાને સસરા વિદ્યો, મુસાના પુત્રોને તથા સ્ત્રીને લઈને, જે ઇયપ્તી એજે અરવ્યમાં દેવના પર્વત બાજુ કરી દાવી ત્યાં એની પાસે આવ્યો ૨૫ અને તેણે મુસાને કહ્યું કે, હું તારો સસરા વિદ્યો તારી પાસે ગયાઓ

હું. ને તારી સ્ત્રી તથા તેની સાથે તેના બે દીકરા પૃષ્ઠ. આંખ્યા છે ૭ અને મુસા પોતાના સસરાને મળવાને બહાર આંખ્યા, ને પ્રજ્ઞામ કરીને તેને ચુંબન કીધું, ને તેઓએ એક બીજાની ખબરઅતર પુછી, ને તબુમા ગયા ૮ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલની ખબર કાઢત પર તથા મિસરીઓ પર ને સધળું કહ્યું હતું ને ને સધળું કષ્ટ તેમના પર માર્ગમા અડયુ હતું, ને કેવી રીતે યહોવાહે તેઓને બચાવ કીધા હતા, તે સધળું મુસાએ પોતાના સસરાને કહી સંભળાવ્યું ૯ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલને મિસરીઓના હાથમાથી છાડાવીને તેઓ ઉપર ને સધળો ઉપકાર કીધો હતો, તેને લીધે વિદ્યોને હર્ષ ઉપજ્યો ૧૦ અને વિદ્યોએ કહ્યું કે, યહોવાહની સ્તુતિ યાઓ, કેમકે તેણે મિસરીઓના હાથમાથી તથા કાઢતના હાથમાથી તમને છાડાવ્યા છે, ને તેણે મિસરીઓના હાથ તળેથી લોકોને છુટકો કીધો છે ૧૧ હવે હું બોલ્યું છું કે, યહોવાહ સર્વ દેવો કરતા મોટો છે, હા, ને બાબતમા તેઓ તેમની વિરૂદ્ધ અર્થ કરતા હતા તેમાજ [તે જીવ્યો] ૧૨ અને મુસાના સસરા વિદ્યોએ દહનીયા-પેણ તથા ચઝા દેવને સાર કીધા, ને કાઢત તથા ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો દેવની હજુરમા મુસાના સસરાની સાથે રાંટલી ખાવાને આંખ્યા ૧૩ અને એને બીજે દિવસે મુસા લોકોને ન્યાય કરવા બેઠો, ને લોકો સવારથી તે સાજ સુધી મુસાની આગળ ઉભા રહ્યા ૧૪ અને મુસાએ ને સધળું લોકોને માટે કીધું તે મુસાના સસરાએ બોલ્યું, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તું લોકોને આ ઈશ્વર છે? તું પોતે એકલો બેસે છે, ને સર્વ લોકો સવારથી તે સાજ સુધી તારી આગળ ઉભા રહે છે એનું શું કારણ? ૧૫ અને મુસાએ પોતાના સસરાને કહ્યું કે, લોકો દેવની સલાહ લેવાને મારી પાસે આવે છે ૧૬ અને તેઓની વચ્ચે કાંઈ તકરાર હોય છે, ત્યારે તેઓ મારી પાસે આવે છે, ને હું વાઢી પ્રતિવાદી વચ્ચે ઇનસાફ કરું છું, ને તેમને દેવના વિધિ તથા નિયમ જણાવું છું ૧૭ અને મુસાના સસરાએ તેને કહ્યું કે, આ તું સાર કામ નથી કરતો ૧૮ તું નિશ્ચે આવી રહેશે, તું તથા તારી સાથેના આ લોકો પૃષ્ઠ, કેમકે આ કામનો બોજ તારાથી ઉપડે એવો નથી? તું એકલો એ કામ કરી શકે નહિ ૧૯ હવે મારૂં કહેલું સાંભળ, હું તને સલાહ આપીશ, ને દેવ તારી સાથે હો, તારે તે લોકોને દેવને ઠંકાણે

યજુ, ને તેમના મુકરદમા તારે દેવ આગળ લઈ જવા ૨૦ અને તારે તેઓને વિધિ તથા નિયમ શીખવવા, તથા ને મારે તેઓએ ચાલવું જોઈએ, ને ને કામ તેઓએ કરવું જોઈએ, તે તેઓને બતાવવું ૨૧ વળી તું સર્વ માણસોમાથી હોશિયાર માણસોને એટલે દેવનો કર સખનાર, સાચુ પુરોષને તથા નવાઈદેખકોને શોધી કાઢીને તેઓને હળાર હળારના ઉપરીઓ, સો સોના ઉપરીઓ, પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા દસ દસના ઉપરીઓ તેઓના ઉપર કરાવ, ૨૨ કે તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય કરે, ને એમ થાય કે, પ્રત્યેક મોટો મુકરદમા તેઓ તારી પાસે લાવે, ને પ્રત્યેક નાનો મુકરદમા તેઓ પોતે ચુકવે, તેથી તને પોતાને વધારે સહેલ પડશે, ને કામના બોજમા તેઓ તારા ભાગીદાર થશે ૨૩ ને તું એ વિષે ઇશ્વરની આજ્ઞા લઈને એ કામ કરીશ, તો તું નહીં શકીશ, ને આ સર્વ લોક પૃષ્ઠ શાંતિએ પોતપોતાને ઘેર જશે ૨૪ અને મુસાએ પોતાના સસરાનું બોલવું સાંભળીને ને તેણે કહ્યું હતું તે સધળું તેણે કહ્યું ૨૫ અને મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલમાથી હોશિયાર માણસોને ચુટી કાઢ્યા, ને તેઓને લોકોના અધિકારીઓ કરાવ્યા, એટલે હળાર હળારના ઉપરીઓ, સો સોના ઉપરીઓ, પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા દસ દસના ઉપરીઓ ૨૬ અને તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય કરતા, ને અધરા મુકરદમા તેઓ મુસાની પાસે લાવતા, પૃષ્ઠ પ્રત્યેક દનકી તકરાર તેઓ પોતે ચુકવતા હતા ૨૭ અને મુસાએ પોતાના સસરાને વિદાય કીધો, ને તે પોતાના દેશને રસ્તે પડ્યો

૧૮ ઇસ્રાએલપુત્રો મિસર દેશમાથી નિકળ્યા ત્યાર પછી ત્રીજા માસને તેજ દિવસે તેઓ સિનાયના અરણ્યમા આંખ્યા ૨ અને તેઓ રશીદી મથી ઉપડીને સિનાયના અરણ્યમા આંખ્યા, ત્યારે તેઓએ તેજ અરણ્યમા ઊવણી કરી, ને ત્યાં તે પર્વત આગળ ઇસ્રાએલે ઊવણી કીધી ૩ અને મુસા ઉપર ચઢીને દેવની હજુરમા ગયો, ને યહોવાહે પર્વત પરથી તેને હાક મારીને કહ્યું કે, તું ચાકુળના ધરનાને આ પ્રમાણે કહેતા ઇસ્રાએલપુત્રોને જાહેર કર કે, ૪ મિસરીઓને ને વિતાડયું, તથા કેવી રીતે હું તમને ગરઠની પાખો ઉપર ઉચકીને મારી પાસે લાગ્યા છું તે તમે દીડો છે ૫ તો હવે ને તમે મારૂં કહેલું માનશો, ને મારો કરાર પાળશો, તો સર્વ

નેપાડેલી પોલીના લેવા હતો. જે અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાહે જે આજ્ઞા આપી છે તે એ છે કે, તમારા વશ્યને માટે તેમાથી એક ઓમેરમર રાખી મુકા; એ માટે કે ત્યારે હું તમને મિસર દેશમાથી કાઢી લાગ્યા ત્યારે જે અન્ન અરવયમા મેં તમને ખવડાવ્યું, તે તેઓ તમને જે અને મુસાએ હાવને કહ્યું કે, એક વાસણ લઈને તેમા એક ઓમેર માત્રા ભરીને તમારા વશ્યને માટે રાખી મુકવા સારૂ તેને યહોવાહની હાજરીમા મુક. ૧૬ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા દીધી હતી તે પ્રમાણે હાવને સપરી રાખવા સારૂ સાકયકોષની સામે તે રાખી મુખ્ય ૨૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ વસતીવાળા દેશમા પહોંચવા સુધી, એટલે આળીસ વર્ષ લગી, માત્રા ખાધું; તેઓ કનાન દેશની સરહદમા આવ્યા ત્યાં સુધી તેઓએ માત્રા ખાધું ૨૧ ઓમેર એ તે એકાદને એક દશાશ છે

૧૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતે સીનના અરવયમાથી પૂચ કરીને યહોવાહની આજ્ઞાનુસાર જગલો કરીને રશીદીમમા ધાવણી કરી; ને ત્યાં લોકોને પીવાનું પાણી નહોતું. ૨ માટે લોકોએ મુસાની સાથે વક્ષાર કરીને કહ્યું કે, અમને પીવા માટે પાણી આપ; અને મુસાએ તેઓને કહ્યું કે, તમે મારી સાથે ત્યાં માટે વક્ષાર કરો છો? તમે યહોવાહની પરીક્ષા કેમ કરો છો? ૩ અને ત્યાં લોકોને પાણીની તપા લાગી, ને લોકોએ મુસા વિરુદ્ધ બહાણ કરના કહ્યું કે, તું સા માટે અમને તપા અમારા ઓઠાને તપા અમારાં ઢોરોને વરસે મારવાને મિસરમાથી લાગ્યો છો? ૪ અને મુસાએ યહોવાહની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હું એ લોકોને માટે છું કઈ? તેઓ અને પછરે મારાની અણી પર છે. ૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું લોકોની આજ્ઞા આપ્યો, ન, ને ઇસ્રાએલના વડેશમાથી કેટલાકને તારી સાથે છે, ને જે લોકો તેં નહીને મારી દીધી તે તારા હાથમાં જ રહે ૬ અને, હું ત્યાં હોરેજમાં ખસી જઈ તારી સાથે વસી રહીશ. અને તું ખડકને માર્યો, એટલે લોકોને પીવા માટે પાણી નિકળ્યું. અને મુસાએ ઇસ્રાએલના વડેશમા જેના એ પ્રમાણે કીધું ૭ અને તેણે તે જગ્યાનું નામ મારસાહ, તથા મરીખાહ પાડ્યું; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોએ વક્ષાર કીધો, ને યહોવાહ અમારાના છે કે નહિ, એમ કહીને તેઓએ યહોવાહની પરીક્ષા કીધી.

૮ તેવામા અમલેકે આવીને રશીદીમમા ઇસ્રાએલની સાથે યુદ્ધ કીધું ૯ અને મુસાએ યહોશુઆને કહ્યું કે, આપણે માટે માણસો ચૂકી કાઢ, ને જઈને અમલેકની સાથે યુદ્ધ કર હું કાલે મારા હાથમાં હેવની લાકડી લઈને પર્વતના શિખર પર ઉભો રહીશ ૧૦ અને મુસાએ કહ્યું હવે તે પ્રમાણે કરીને યહોશુઆએ અમલેકની સાથે યુદ્ધ કીધું; ને મુસા તથા હાવન તથા હર પર્વતના શિખર ઉપર ચઢ્યા ૧૧ અને મુસા પોતાના હાથ ઉઠા કરતો, ત્યારે ઇસ્રાએલ છત પામવા, ને પોતાનો હાથ નીચો કરતો, ત્યારે અમલેક છત પામવા. ૧૨ પણ મુસાના હાથ ભારે થયા; ને તેઓએ પત્થર લઈને તેની વળે મુક્યો, ને તે પર તે બેઠા; ને હાવને તથા હરે તેના હાથોને ટેકા દંધ રાખ્યો, એક બાજુ પર એકે ને બીજી બાજુ પર બીજાએ; ને તેના હાથ સુધારત પતા સુધી સ્થિર રહ્યા ૧૩ અને યહોશુઆએ તરવારની ધારથી અમલેકનો તથા તેના લોકોનો પરાજય કીધો ૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, એ વાત યાદગીરી સારૂ પુસ્તકમા લખ, ને યહોશુઆના કાનમા તે કહી સંભળાવ; કેમકે હું અમલેકનું સ્મરણ આકાશ ત્રણેથી જુગી તાળીશ ૧૫ અને મુસાએ એક વેદી બંધાવી, ને તેનું નામ યહોવાહ-નિરસી પાડ્યું ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહે સોનન ખાવા છે કે, યહોવાહ અમલેક સાથે વશપરેપરા યુદ્ધ કરશે

૧૮ હવે હવે મુસાને સારૂ તથા પોતાના ઇસ્રાએલો લોકોને સારૂ જે સર્વ કહ્યું હવે તે, તથા કેવી રીતે તે મિસરમાથી ઇસ્રાએલને કાઢી લાગ્યા હતા તે, મુસાના સસરા તથા મિદ્યાનના ચાલક વિદ્યોએ સાંભળ્યું ૨ વળે મુસાએ પોતાની શ્રી સિંધેરાહને તેણીના બે પુત્રો સુજાં મોકલી દીધી હતી, ત્યારે તેને કોના સસરા વિદ્યોએ (પોતાને ઘર) રાખી હતી; ૩ તે દીકરાઓમાંના એકનું નામ મેરોમ હતું, કેમકે તેણે કહ્યું કે, હું પરદેશમાં પ્રવાસી થયેલો છું; ૪ ને બીજાનું નામ અલીએઝર હતું, કેમકે [તેણે કહ્યું કે] માથા પિતાના હવે મારી સાક્ષ થઈને ફારુની વશવારથી મને બચાવ્યો. ૫ અને મુસાને સસરા વિદ્યો, મુસાના પુત્રોને તથા સુને લઈને, જે ધાવણી એણે અરવયમા હેવના પર્વત આગળ કરી હતી ત્યાં એની પાસે આવ્યો. ૬ અને તેણે મુસાને કહ્યું કે, હું તારો સસરા વિદ્યો તારી પાસે રખાવ્યો

હું, ને તારી સ્ત્રી તથા તેની સાથે તેના બે દીકરા
પણ આવ્યા છે. ૭ અને મુસા પોતાના સસરાને
મંજવાને બહાર આવ્યા, ને પ્રણામ કરીને તેને ચુંમન
કીધું; ને તેઓએ એક બીજાની ખબર અંતર પુછી,
ને તંત્રમાં ગયા. ૮ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલની
ખબર ફારૂન પર તથા મિસરીઓ પર ને સધળું કર્યું
હતું. ને ને સધળું કષ્ટ તેમના પર માર્ગમાં અડયું
હતું. ને કેવી રીતે યહોવાહે તેઓને બચાવ કીધો
હતો, તે સધળું મુસાએ પોતાના સસરાને કહી સંભ-
ળાવ્યું. ૯ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલને મિસરીઓના
હાયમાંથી છાડાવીને તેઓ ઉપર ને સધળો ઉપકાર
કીધો હતો, તેને લીધે વિદ્યોને હવે ઉપજ્યો. ૧૦ અને
વિદ્યોએ કહ્યું કે, યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ, કેમકે
તેણે મિસરીઓના હાયમાંથી તથા ફારૂનના હાયમાંથી
તમને છાડાવ્યા છે; ને તેણે મિસરીઓના હાય તળેથી
લોકોને છુટકો કીધો છે. ૧૧ હવે હું બહુ ધું કે, યહો-
વાહ સર્વ દેવો કરતાં મોટો છે; હા, ને જાણતમાં
તેઓ તેમની વિરૂદ્ધ ગર્વ કરતા હતા તેમાંજ [તે
જીત્યો]. ૧૨ અને મુસાના સસરા વિદ્યોએ ઇઝીપ્તિયા-
પૈણ તથા યહો દેવને સાર કીધાં; ને હારન તથા
ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો દેવની હજીરમાં મુસાના
સસરાની સાથે રોટલી ખાવાને આવ્યા. ૧૩ અને એને
બીજે દિવસે મુસા લોકોને ન્યાય કરવા બેઠો; ને
લોકો સવારથી તે સાંજ સુધી મુસાની આગળ ઉભા
રહ્યા. ૧૪ અને મુસાએ ને સધળું લોકોને માટે કીધું
તે મુસાના સસરાએ બેઠું, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તું
લોકોને આ શું કરે છે? તું પોતે એકલો બેસે છે, ને
સર્વ લોકો સવારથી તે સાંજ સુધી તારી આગળ ઉભા
રહે છે. બેનું શું કારણ? ૧૫ અને મુસાએ પોતાના
સસરાને કહ્યું કે, લોકો દેવની સજા હાલવાને મારી
પાસે આવે છે. ૧૬ અને તેઓની વચ્ચે કાંઈ તકરાર
હોય છે, ત્યારે તેઓ મારી પાસે આવે છે; ને હું
વાઠી પ્રતિવાદી વચ્ચે ઇનસાફ કરું છું, ને તેમને દેવના
વિધિ તથા નિયમ જણાવું છું. ૧૭ અને મુસાના
સસરાએ તેને કહ્યું કે, આ તું સાર કામ નથી કરતો.
૧૮ તું નિશ્ચે આવી રહેશે, તું તથા તારી સાથેના આ
લોકો પણ; કેમકે આ કામને બોજ તારાથી ઉપડે
એના નથી; તું એકલો એ કામ કરી શકે નહિ.
૧૯ હવે માર કહેવું સાંભળ, હું તને સલાહ આપીશ,
ને દેવ તારી સાથે હો; તારે તે લોકને દેવને ઠંકણે

થવું, ને તેમના મુકરદમા તારે દેવ આગળ લઈ જવા.
૨૦ અને તારે તેઓને વિધિ તથા નિયમ શીખવવા,
તથા ને મારે તેઓએ યાદવું બેઠાએ, ને ને કામ
તેઓએ કરવું બેઠાએ, તે તેઓને બતાવવું રીવળી
તું. સર્વ માણસોમાંથી હોશિયાર માણસોને, એટલે
દેવનો ડર રાખનાર, સત્ય પુરુષોને તથા સ્વાર્થદૂષકોને
શોધી કાઢીને તેઓને હજાર હજારનક ઉપરીઓ, સો
સોના ઉપરીઓ, પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા
દસ દસના ઉપરીઓ તેઓના ઉપર ઠરાવ; ૨૨ કે
તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય કરે; ને એમ થાય
કે, પ્રત્યેક મોટો મુકરદમો તેઓ તારી પાસે લાવે;
ને પ્રત્યેક નાનો મુકરદમો તેઓ પોતે ચુકવે; તેથી
તને પોતાને વધારે સહેલ પડશે; ને કામના બોજમાં
તેઓ વારા લાગીદાર થશે. ૨૩ એ તું એ વિષે ઇશ્વરની
આજ્ઞા લઈને એ કામ કરીશ, તો તું નબી સજીશ,
ને આ સર્વ લોક પણ શાંતિએ પોતપોતાને ઘેર જશે.
૨૪ અને મુસાએ પોતાના સસરાનું બોલવું સાંભળીને
ને તેણે કહ્યું હવે તે સધળું તેણે કર્યું. ૨૫ અને મુસાએ
સર્વ ઇસ્રાએલમાંથી હોશિયાર માણસોને ચૂંટી કાઢ્યા,
ને તેઓને લોકોના અધિકારીઓ ઠરાવ્યા, એટલે
હજાર હજારના ઉપરીઓ, સો સોના ઉપરીઓ,
પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા દસ દસના ઉપ-
રીઓ. ૨૬ અને તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય
કરતા; ને અધરા મુકરદમા તેઓ મુસાની પાસે
લાવતા, પણ પ્રત્યેક હલકી તકરાર તેઓ પોતે ચુક-
વતા હતા. ૨૭ અને મુસાએ પોતાના સસરાને વિદાય
કીધો, ને તે પોતાના દેશને રસ્તે પડ્યો.

લોકોમાંથી તમે માફ ખાસ ધન ધરો; કેમકે આખી પૃથ્વી મારી છે. ૧ અને મારે સારૂ તમે યાજ્ઞકોનું રાજ્ય તથા પવિત્ર દેશભૂતિ ધરો; એજ વાત તારે ઇસ્રાએલપુત્રોને કહેવી ૭ અને મુસાએ આવીને લોકોના વડીલોને તેડાવ્યા, ને યહોવાહે તેને ફરમાવેલાં સર્વ વચનો તેઓની આગળ કહી દેખાડ્યાં. ૮ અને સર્વ લોકોએ એક મતે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, યહોવાહે ફરમાવ્યું તે સ્વપણું અમે કરીશું અને મુસાએ લોકોના ભાવ યહોવાહની આગળ નહેર કીધા. ૯ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, જા, હુ ઘાટા વાદળમાં તારી પાસે આવું છું, એ માટે કે ત્યારે હુ તારી સાથે જાઉં ત્યારે લોકો સાંભળે, ને વળી તારા [કહેવા] પર સદા વિશ્વાસ કરે અને મુસાએ લોકોનું કહેવું યદોવાહને નહેર કીધું. ૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, હું લોકોની પાસે જઈને તેઓને આજ ને કાલે શ્રદ્ધ કરું; ને તેઓ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ૧૧ ને ત્રીજા

ત્યારે મુસા જાહઘો ને દેવે તેને વાણીદારાએ ઉત્તર આપ્યો. ૨૦ અને યહોવાહ સિનાય પર્વત ઉપર જોડેલે પર્વતના શિખર ઉપર ઉતર્યો; ને યહોવાહે મુસાને પર્વતના શિખર ઉપર જાલાવ્યો; ને મુસા ઉપર ચઢ્યો. ૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, નીચે ઉતરીને લોકોને નિષેધ કર, રખેને તેઓ હદ ઓળંગીને યહોવાહને જોવા આવે, ને તેઓમાંનાં ધણા નાશ પામે. ૨૨ અને વળી ને યાજ્ઞકો યહોવાહની હજીરમાં આવે, તેઓ પોતાને શુદ્ધ કરે, રખે યહોવાહ તેઓ ઉપર તુટી પડે. ૨૩ અને મુસાએ યહોવાહને કહ્યું કે, લોક સિનાય પર્વત પાસે ચઢી આવી શકતા નથી, કેમકે તેં અમને એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, પર્વતની ચોગરદા હદ કરાવો, ને તેને પવિત્ર કરો. ૨૪ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, જા, નીચે ઉતર; ને હું તથા તારી સાથે હાજર ઉપર આવો; પણ યાજ્ઞકો તથા લોકો યહોવાહ પાસે આવીને હદ ઓળંગો નહિ રખે

૧૧ કેમકે છ દિવસમા યહોવાહે આકારા તથા પૃથ્વી, સમુદ્ર વગેરે તેઓમાના સર્વને ઉત્પન્ન કીધા, ને સાતમે દિવસે તે સ્વસ્થ રહ્યો, એ માટે યહોવાહે સાપ્તાહ દિનને આશીર્વાદ દઈને તેને પવિત્ર ઠરાવ્યો.

૧૨ તારા બાપનુ તથા તારી માતૃ તું સન્માન રાખ, કે તારો દેવ યહોવાહ ને દેશ તને આપે છે તેમા તારૂ આપુલ્ય દીર્ઘ થાય.

૧૩ તું ખુન ન કર

૧૪ તું વ્યભિચાર ન કર

૧૫ તું ચોરી ન કર

૧૬ તું તારા પડોસી વિરુદ્ધ જુદી સાક્ષી ન પુર

૧૭ તું તારા પડોસીના ધર-પર લોભ ન રાખ, તારા પડોસીની સ્ત્રી કે તેનો દાસ, કે તેની દાસી, કે તેનો બળદ, કે તેનું ગધેદુ, કે તારા પડોસીનું ને કંઈ હોય તે પર તું લોભ ન રાખ.

૧૮ અને સર્વ લોકોએ ઝનનના તથા વિજળી તથા રજીરિંગડાનો સાદ તથા કુમાતો પર્વત દીઠા, ને તે જમને લોકોને ધુલરી છુટી, ને તેઓ આધા ઉભા રહ્યા. ૧૯ અને તેઓએ મુસાને કહ્યું કે, તું અમારી સાથે જાવ, ને અમે સાક્ષીશું, પણ દેવ અમારી સાથે ન જાય, રખેને અમે માર્યા જઈએ. ૨૦ અને મુસાએ લોકોને કહ્યું કે, ખીટો મા, કેમકે દેવ એ સાચું આપ્યો છે કે તે તમારી પરીક્ષા કરે ને તેનો ભય તમારી સમક્ષ રહે કે તમે પાપ ન કરો. ૨૧ અને લોકો આધા ઉભા રહ્યા, ને ને ઘોર અધકારમા દેવ હતો તેની પાસે મુસા ગયો.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, તમે પોતે જોયું છે કે, મેં આકાશમાથી તમારી સાથે વાત કીધી છે. ૨૩ તમારે મારી આજળ કોઈ [અન્ય દેવો] કરવા નહિ, તમારે પોતાને માટે રૂપાના તથા સોનાના દેવો બનાવવા નહિ. ૨૪ તારે મારે સાચું માનીની વેદી બનાવીને તે પર તારા દંડની ચાપલું તથા તારા શાત્યર્પણ અને તારા ઘેટા તથા તારા બળદો ચઢાવવા. અને ને સર્વ જગ્યાએ હું મારું નામ સ્થાપીશ, ત્યાં હું તારી પાસે આવીશ, ને આશીર્વાદ દઈશ. ૨૫ અને જો તું મારે સાચું જાયરની વેદી બનાવે, તો તારે તે ઘડેલા પલ્લુરની ન બાધવી કેમકે જો તું પાપ તારું હથિયાર વાપરશે, તો તે તેને અશુદ્ધ કીધી બાજુને. ૨૬ તેમજ તારે મારી વેદી ઉપર સીકીથી ન ચઢે, રખે તે ઉપર તારી નમ્રતા દેખાય.

૨૧ હવે તારે ને કાનૂનો તેઓની આજળ રચી કરવા તેઓ આ

૨ જો તું કોઈ હેબ્રી દાસ ખરીદે, તો તે છ વર્ષ ચાકરી કરે, ને સાતમે વર્ષે તે મક્તુ છુટી જાય. ૩ અને જો તે છડો આપ્યો હોય, તો તે છડો છુટે, જો તે પરજીવો આપ્યો હોય, તો તેની સાથે તેની સ્ત્રી પણ છુટે. ૪ અને જો તેના શેઠ તેને સ્ત્રી કરાવી આપી હોય, ને જો તેને તેણીને જેટ પુત્રો કે પુત્રીઓ થયા હોય, તો તે સ્ત્રી તથા તેના છકરા તેણીના શેઠના થાય, ને જેલો એકલો છુટે. ૫ પણ જો તે દાસ ૨૫૯ કહે કે, હું મારા શેઠને તથા મારી સ્ત્રીને તથા મારા છકરાને ચાહુ છું, મારે તો છુટવું નથી, ૬ તો તેનો શેઠ તેને ન્યાયાધીશોની રૂબરૂ લઈ જાય, ને તે તેને દ્વાર પાસે કે બારસાખ પાસે લાવે, ને તેનો શેઠ તેનો કાન આરથી બિંધે, એટલે તે સદાને માટે તેનો દાસ થાય.

૭ અને જો કોઈ માણસ પોતાની દીકરીને દાસી થવા સાચું વેચે, તો દાસીની જેટ તે ન છુટે. ૮ પોતાને માટે તેને રાખનાર તેના ઘણીને તે ન ગમે, તો તે તેનું મૂલ્ય લઈને તેને છોડાવી લેવા દે, તેણીને પારકા લોકોને ત્યાં વેચવાની સત્તા તેને નથી, કેમકે તેણે તેની પ્રત્યે કગાઈ કીધી છે. ૯ અને જો તે તેના દીકરાને માટે તેણીને રાખે, તો તે તેણીની પ્રત્યે પોતાની પુત્રીઓની જેટ વર્તે. ૧૦ જો તે બીજાને રાખે, તો તે તેની ખોરાકી પોષાકી તથા લગ્નહકમાથી કમતી ન કરે. ૧૧ અને જો તે તેણીની પ્રત્યે એ ત્રણ [કરજો] અદા ન કરે, તો તેણી મક્તુ એટલે મૂલ્ય વગર છુટી જાય.

૧૨ ને કોઈ માણસને મારીને તેનું મોત નિપજાવે, તે નિષ્કે માર્યો જાય. ૧૩ પણ ને કોઈ લાજ તાકીને છુપાઈ રહ્યો ન હોય, પણ તેના હાથમા દેવ [કોષને] સોપે, તો તેને નાસી જવા સાચું એક જગ્યા હું તારે માટે ઠરાવીશ. ૧૪ અને જો કોઈ માણસ મગરૂરીથી પોતાના પડોસી પર ધસી પડીને તેને કપટથી મારી નાખે, તો તેને મારી વેદી આજળથી કાઢીને મારી નાખવો.

૧૫ અને ને કોઈ પોતાના બાપને કે પોતાની માને મારે, તે નિષ્કે માર્યો જાય.

૧૬ અને ને કોઈ ચોરીથી મનુષ્યહરણ કરીને તેને વેચે, અથવા જો એ તેના કબજામાથી મળે, તો તે નિષ્કે માર્યો જાય.

૧૭ અને જે કોઈ પોતાના બાપને કે પોતાની માને
આપ કે તે નિશ્ચે માર્યો ભય.

૧૮ અને જે કોઈ માણસો ટટો કરતા હોય, ને એક
બીજાને પત્થરથી કે મુઠ્ઠીથી એવા મારે કે તે મરે
નહિ પણ ખાટલે પડે; ૧૯ તો જે તે પાછો ઉઠે ને
લાકડીએ ટપ્પીને દરફર કરી રહે, તો તેના માનનાર
છુટે, કેવળ એ તેના વખતની નુકસાની કરી આપે,
ને તેને પુરો સાન્ને કરાવી આપે.

૨૦ અને જે કોઈ પોતાના દાસને કે પોતાની દાસીને
લાકડીએ મારીને તેને માર મારે, તો તેને નિશ્ચે શિક્ષા
મને ૨૧ પણ જે તે એક બે દિવસ ઇવે, તો એને
શિક્ષા ન મને, કેમકે તે એની સંપત છે.

૨૨ અને જે માણસો એક બીજા સાથે લડતાં કોઈ
અર્થવાદી એને ઇત્ત કરે, ને તેથી અર્થપાત નિપજે,
પણ પાઝળથી બીજું કંઈ નુકસાન ન થાય, તો તે
એનો પછી તેને માથે ડસાવે એટલો દંડ તેને આપવો
પડે, ને ન્યાયાધીશો ડસાવે તે પ્રમાણે તે આપે
૨૩ પણ જે પછીથી બીજું કંઈ નુકસાન થાય, તો તારે
છવને બદલે છપ, ૨૪ આખને બદલે આખ, હાંતને
બદલે હાંત, હાથને બદલે હાથ, પગને બદલે પગ,
૨૫ બાજવાને બદલે બાજવ, ધાને બદલે ધા, ફટકાને
બદલે ફટકો, બરી આપવો.

૨૬ અને જે કોઈ માણસ પોતાના ચાકરની આંખમાં
કે પોતાની ચાકરની આંખમાં મારીને તેને ફેલી
નાખે, તો તેની આંખની ખાતર તે તેને છોડી કે.
૨૭ અને જે તે પોતાના ચાકરનો હાંત કે પોતાની
ચાકરની હાંત ભાંતી નાખે, તો તેના હાંતની ખાતર
તે તેને છોડે.

૨૮ અને જે કોઈ બળદ કોઈ પુર અને કે કોઈ સ્ત્રીને
શિખડું મારીને તેનું મોત નિપજવે તો તે બળદને
નિશ્ચે પત્થરે મારવો, ને તેનું માંસ ન ખાવું; પણ
બળદને પછી નિર્દોષ કરે. ૨૯ પણ જે તે બળદને
પટેલાથી શિખડું મારવાની ટેવ હોય, ને તેના પછીને
તેની ખજર મળેલી હોય, તેમ છતાં તેણે તેને કબજે
ન રાખ્યો હોય, ને તેથી તેણે કોઈ પુરુષ અથવા સ્ત્રીને
છપ લીધો હોય, તો તે બળદ પત્થરે માર્યો ભય, ને
તેનો પછી પણ માર્યો ભય. ૩૦ અને જે તેને મારો
મુલ્ય ડસાવવામાં આવે, તો તેના છવને છાટે ને મુલ્ય
તેને માથે ડસાવવામાં આવે તે તે બરી આપે. ૩૧ તેણે
કોઈ રીકાને શિખડું માર્યું હોય કે રીકરીને શિખડું

માર્યું હોય, પણ આ કાનૂન પ્રમાણે તેના પર અમલ
કરવો. ૩૨ જે તે બળદ કોઈ ચાકરને કે ચાકરનીને
શિખડું મારે, તો [તેનો ઘણી] તેમના ચોકર્ને ત્રીસ
શેકલ રૂપું આપે, ને તે બળદ પત્થરે મરાય.

૩૩ અને જે કોઈ માણસ કોઈ ખાટો આણે, અથવા
જે કોઈ માણસ ખાટો ખોદીને તેને દાકે નહિ, ને
તેમાં કોઈ બળદ કે ગધેડું પડી ભય, ૩૪ તો ખાટોના
માલિક તે[નું મુલ્ય] બરી આપે તે તેમના માલિકને
પૈસા આપે, ને તે મુએલ [બનવર] તેનું થાય.

૩૫ અને જે એક માણસનો બળદ બીજાના મારીને
મારી નાખે, તો તેઓ છવવા બળદને વેચીને તેની
હાંત વડેથી લે, ને મુએલાને પણ તેઓ વડેથી લે.
૩૬ અથવા બળદને અગ્રાદેશી મારવાની ટેવ છે એવી
ખખર તેના માલિકને છતાં જે તેણે તેને કબજે ન
રાખ્યો હોય તો તે બળદને બદલે બળદ નિશ્ચે આપે;
ને મુએલ [બનવર] તેનું પોતાનું થાય.

૨૨ જે કોઈ માણસ કોઈ બળદ કે ગધેડું ચેરીને
તેને કાપે અથવા તેને વેચે, તો તે એક
બળદને બદલે પાચ બળદ ને એક ઘેરાને બદલે ચાર
ઘેરા આપે. ૨ જે કોઈ ચેર ખાતર પાડતાં પકડાઈ
જઈને એવો માર ખાય કે તે મરી ભય, તો તે લીધે
ખુનનો દોષ ન બેસે. ૩ જે સુરે ઉગ્યા પછી તેને
[મારે] તો ખુનનો દોષ બેસે; ચેરેલા માલની નુક-
સાની [ચેર] બરી આપે, ને જે તે છેક કમાવ હોય,
તો તેની ચેરીને લીધે તે વેચાય. ૪ જે ચેરેલી વરદ
તેના કબજામાંથી છવતી મળી આવે, પછી તે બળદ,
કે ગધેડું, કે ઘેડું હોય, તો તે બમણું બરી આપે.

૫ જે કોઈ માણસ કોઈ ખેતર કે દ્રાક્ષવાડી લેવાડી
દે, એટલે પોતાનું દોર છૂટે મુકે ને તે બીજાનું ખેતર
ચરી ખાય, તો તે પોતાના ખેતરની એક પેદાસમાંથી
તથા પોતાની દ્રાક્ષવાડીની એક ઉપજમાંથી પેલાને
નુકસાની બરી આપે.

૬ જે આગ સળગી ઉઠીને ગ્રાંખરાને ઝડપે, ને તેથી
કોઇના અનાજના ઓધા, અથવા ઉઘું ધાન્ય, અથવા
ખેતર બળી ભય તો આગ સળગાવનાર નિશ્ચે નુક-
સાની બરી આપે.

૭ જે કોઈ માણસ પૈસા કે મિલકત પોતાના પડો-
સીને થાપણ રાખવાને રોપે, ને તે તે માણસને ઘેરથી
ચોરાઈ ભય, તે, જે ચેર પકડાય, તો તે બમણું
આપે; ૮ જે ચેર ન પકડાય તો, પોતે પોતાના

પડોસીના માલને હાથ માર્યો છે કે નહિ [તેના નિર્ણય માટે] તે ધરધણી ન્યાયાધીશ આગળ રજુ થાય. જળજલ વિષેના, કે ગધિડા વિષેના, કે ઘેડા વિષેના, કે વચ્ચ વિષેના, કે કોઈ બેલાએથી વસ્તુ જે વિષે કોઈ એવું કહે કે આ તેજ વસ્તુ છે, તે વિષેના ગુનાદની પ્રત્યેક બાબતમાં બંને પક્ષની વકરાશ ન્યાયાધીશની હજુરમાં રજુ થાય; ને ન્યાયાધીશો જેને ગુનેદવાર કરાવે તે પોતાના પડોસીને બમણું આપે.

૧૦ જે કોઈ માણસ પોતાના પડોસીને ત્યાં સંભાળવા સારૂ ગયેલું કે બળદ કે ઘેડું કે દરકોઈ જાનવર સોપે; ને તે મરે કે તેને કંઈ નુકસાન થાય, કે કોઈ ન દેખતાં તેને કોઈ હાંપી જાય, ૧૧ તો તે બંને વચ્ચે યદોવાદના સમ લીધામાં આવે, કે મેં મારા પડોસીની વસ્તુને હાથ અડાડ્યો નથી; એટલે તેનો માલિક તે કબૂલ રાખે, ને પડોસી નુકસાની ન કરી આપે. ૧૨ પણ જો તે તેની પાસેથી ચોરાઈ જાય, તો તે તેના માલિકને તેની નુકસાની કરી આપે. ૧૩ જો તેને ફાડી ખાધું હોય તો તે તેને પુરાવા તરીકે રજુ કરે; ફાડી નખાએલાને માટે તે નુકસાની કરી ન આપે.

૧૪ અને જો કોઈ માણસ પોતાના પડોસીની પાસેથી કંઈ માની લે, ને તેનો માલિક તેની સાથે ન જતા તેને નુકસાન લાગે અથવા તે મરી જાય, તો તે નિથે નુકસાની કરી આપે. ૧૫ જો તેનો માલિક તેની સાથે હોય, તો તે નુકસાની કરી ન આપે; જો તે સાડે લીધેલું હોય, તો તે ભાડામાં વળી ગયું.

૧૬ અને જો કોઈ માણસ સમાધ કર્યા વગરની કુમારિકાને લાલચવડે છાંતે તેની સાથે કુકર્મ કરે, તો તે તેણીને પછડું આપીને પરણે. ૧૭ જો તેણીનો બાપ તેણીને તેની જોડે પરણાવવાને છનકાર કરે, તો કુમારિકાના પછા પ્રમાણે તે પૈસા આપે.

૧૮ તું બહુગરેજને જીવવા ન દે.

૧૯ જાનવરની સાથે જે કોઈ કુકર્મ કરે તે નિથે માર્યો જાય.

૨૦ એકલા યદોવાદ વિના બીબ કોઈ દેવને ચણ કરનારનો પુરો-સહાર કરાય. ૨૧ અને તું પરદેશીને નાહક ન સતાવ, ને તે પર જીવન ન કર; કેમકે તમે મિસર દેશમાં પરદેશી હતા. ૨૨ તમે કોઈ વિધવાને કે અનાથ છાંત્યાને દુઃખ ન દો. ૨૩ જો તું તેઓને કોઈ પણ પ્રકારે દુઃખ દે, ને જો તેઓ મને જરી પણ પોકારશે, તો હું નિથે તેમનો પોકાર સાંભળીશ;

૨૪ ને મારો કોષ તપી લઉં, ને હું તમને વરવારથી મારી નાખીશ, ને તમારી સ્ત્રીઓ વિધવાઓ તથા તમારાં છોકરાં અનાથ થશે.

૨૫ તારી સારોના મારા લોકોમાંના કોઈ ગરીબને જો તું પૈસા ધીર, તો તું તે પ્રત્યે લેણદાર જેવો ન થા, ને તેને માથે તું બ્યાલ ન ચડાવ. ૨૬ જો તું કદાપિ તારા પડોસીનું વચ્ચ બીરો રાખે, તો સૂચીસ્ત મથા અગ્રાકત તેને પાણું આપજું; ૨૭ કેમકે તેને ગ્રાહવાનું તે એટલું-એજ છે; ને તે તેનું અંગઠાંકવાનું વચ્ચ છે; તેણે પહેરીને સુએ? ને તે મને પોકારશે તો એમ થશે કે હું તેનું સાંભળીશ, કેમકે હું કૃપાળુ છું.

૨૮ ન્યાયાધીશોની નિંદા ન કર, ને તારા લોકોના કોઈ અધિકારીને શાપ ન દે. ૨૯ તારી ઉપજ તથા તારા દ્રાક્ષરસની પુષ્કળતામાંથી અર્પણ કરતાં દીલ ન કર તારો ન્યેષ્ઠપુત્ર મને આપ. ૩૦ તારા બળદ તથા તારા ઘેડાં વિષે પણ હું એમજ કર. સાત દિવસ તે પોતાની માની સાથે રહે; આઠમે દિવસે તે હું મૂને આપ. ૩૧ અને તમે મારા પવિત્ર માણસો થાઓ, માટે વનમાં જાનવરે ફાડી ખાધેલાનું માંસ તમે ન ખાઓ; તે કુવરાતે તાપી દો.

૨૩ તું જીડી અફવા માની ન લે; દુષ્ટની સાથે સામેલ થઈને તું ગેરવાળજી સાક્ષી ન થા. ૨૪ પણ્યોનાં અનુસરણ કરીને દુષ્ટાદ ન કર; ને કોઈ મુકરમમાં ધણાઓને અનુસરીને આડું બોક્ષીને ન્યાયાન મરડ; ૨૫ ને ગરીબ માણસના દાવામાં તેનો પક્ષ ન કર.

૨૬ તું તારા શત્રુના બળદને કે તેના ગધેડાને નાસી જતાં જીએ તો તેને ત્યાં જરૂર તેને પાણું પ્રદોષ્યહ. ૨૭ જો તું તારા દુરમનના ગધેડાને તેના બાર તણે ચઢાઈને પડી રહેલું દેખે, ને જો તેની ખાતર તેને છુટું કરવાની મરજી વને ન હોય, તો તેની સાથે સામેલ થઈને તારે તેને છુટું કરવુંજ.

૨૮ ગરીબના દાવામાં ન્યાય ન મરડ. ૨૯ જીડી બાબતથી દૂર રહે; ને નિંદાઈને તથા ન્યાયીને તું મારી ન નાખ; કેમકે હું દુષ્ટને ન્યાયી નહિ કરાવીશ. ૩૦ કાંઈ લાંચ ન લે; કેમકે લાંચ દેખત અધા બનાવે છે, ને ન્યાયીઓના દાવાને ઉઘો મારે છે. ૩૧ અને પરદેશીને તું ન સતાવ, કેમકે તમે મિસર દેશમાં પરદેશી હતા માટે તમે પરદેશીનું મન નહોા છો.

૩૨ અને હ વરસ તું તારા ખેતરમાં વાવેતર કર, ને

તેની ઉપજા એવી કરે ૧૧ પણ સાતમે વર્ષે તેને વિદ્યામ આપી પડવર સુધે, કે તારા લોકોના ગરીબોને ખાવાનું મળે, ને તેઓ પડયુ સુધે તે વનપચુઓ ખાય, તારી દાક્ષિણી તથા તારી જલવાળને પણ તું એ પ્રમાણે કરે. ૧૨ છ દિવસ તું વાઙ કામ કર ને સાતમે દિવસે વિદ્યામ લે કે તારા બળદને તથા તારા ગધેદાને વિદ્યામો મળે, ને નરી દાસીનો દીકરો તથા પરદેશી યાક ખાય. ૧૩ અને જો બધી બાળતો મેં તમને કહી છે તેમા સાવચેત થાઓ, અને અન્ય દેવોનાં નામનું રમણુ તું ન કર, ને તે તારા મુખ માથી ન સંજગાય.

૧૪ વર્ષે ત્રણ વાર તું મારે સાઝ પર્વ પાળ. ૧૫ બિખ મીરી રોટલીનું પર્વ તું પાળ, એટલે તને મેં આજ્ઞા આપી છે તે પ્રમાણે આખીજ માસમા કરાવેલે સમયે બિખમીરી રોટલી તું સાત દિવસ આ (કેમકે તે [માસ]મા તું મિસરમાથી આવ્યો), ને કોઈએ આવી દશે મારી પાસે આવવું નહિ. ૧૬ વળી બેનરમા વાવણી કરવાની તારી મદેનતમા પ્રથમ ફળનું એટલે કાપણીનું પર્વ તું પાળ, ને વર્ષે અતે તું બેનરમાથી તારી મદેનનું ફળ બેચુ કરે ત્યારે તું સંચરપર્વ પાળ ૧૭ તારામાના દરેક પુરુષે વર્ષમા ત્રણ વાર પ્રયુ યદોવાદની આગળ દાનર મું.

૧૮ મારા યજ્ઞનું રક્ત તું ખમીરી રોટલી સહિત અપંચુ કરીશ મા, તેમ મારા પર્વનેા યેદ તું આખી રાત સપાર સુધી રહેવા ન દેશ. ૧૯ તારી જમીનનું પદેચુજ પ્રથમ ફળ તું યદોવાદ તારા દેવના પરમાલાવ તું બધીનું બચ્નું તેની માના દુધર્મા બાણીશ મા

કામ પ્રમાણે ન કરીશ, પણ તેઓને તું તદન તોડી પાડ, ને તેઓના સ્તબોના ચૂરેચૂરા કરે ૨૦ વળી, તમે યદોવાદ તમારા દેવની સેવા કરજો, ને તે તારા અન્નજળને આશીર્વાદ આપશે, ને હુ તારી મહાયથી રોજ દૂર કરીશ. ૨૧ તારા દેશમા ગર્ભપાતિની કે વાઙલી નહિ થશે, ૨૨ તારા આયુષ્યના પુરા દિવસો તને આપીશ. ૨૩ હુ તારી આગળ મારે ત્રાસ મોકલીશ, ને જો સધળા લોકોમા તું આવશે તેમને હું ધધરાવી નાખીશ, ને તારા સર્વ શત્રુઓ તારી વરફ પૂઠ ફેરવશે, એણે હુ કરીશ. ૨૪ વળી તારી આગળ હુ ડાસ મોકલીશ, ને તે હિન્વી તથા કનાની તથા હિત્તી લોકને તારી આગળથી હાકી કાઢશે ૨૫ હુ એકજ વર્ષમા તેમને તારી આગળથી હાકી કાઢીશ નહિ, રખેને દેશ ઉગડ યાય, ને જગલના આપદો તારી સામા વધી જાય ૨૬ તું વધી જાય ને દેશનેા વારસો પામે ત્યાં સુધીમા હુ તેમને તારી આગળથી રફતે રફતે હાકી કાઢીશ. ૨૭ અને લાલ સમુદ્રથી તે ખલિસ્તીઓના સમુદ્ર સુધી, ને અરબયથી તે નદી સુધી હુ તારી સરદઈ કરાવીશ, કેમકે દેશના રહેવાસીઓને હુ તમારા હાથમા સોંપીશ, ને તું તેઓને તારી આગળથી હાકી કાઢીશ ૨૮ તું તેઓની સાથે અથવા તેઓના દેવોની સાથે કરાર કરીશ મા ૨૯ તેઓ તારા દેશમા ન વસે, રખેને તેઓ વારી પાસે મારી વિરૂદ્ધ પાપ કરાવે; કેમકે જો તું તેઓના દેવોની સેવા કરીશ, તો જરૂર તે તને ફાદાપ થઈ પડશે.

આમજ બળદનાં સાંત્યપેણુ કીધાં. ૧ અને મુસાએ અડધું રક્ત લઇને વાસણેમાં રાખ્યું; ને અડધું રક્ત તેણે વેદી પર છાંટ્યું. ૭ અને તેણે કરારનું પુસ્તક લઇને લોકોના સાંભળતાં વાંચ્યું; ને તેઓએ કહ્યું, યહોવાહે જે બધું કહ્યું છે, તે અમે કરીશું ને પાળીશું. ૮ પણ મુસાએ રક્ત લીધું, ને લોકો પર છાંટીને કહ્યું, જુઓ, તમારી સામે યહોવાહે આ સર્વ વચનો સંભળી જે કરાર કીધો છે, તેનું રક્ત આ છે. ૯ ત્યારે મુસા તથા હારૂન તથા નાદાબ તથા અબીહૂ તથા ઇસ્ત્રાએલના સિત્તેર વડીલો ઉપર ચઢ્યા; ૧૦ ને તેઓએ ઇસ્ત્રાએલના દેવને દીઠા, ને તેના પગ તળે બેઠા નીલમની ખુદ આકાશ જેવી નિર્મળ ફરસર્જદી હતી. ૧૧ અને તેણે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોના સરદારો પર હાથ ઉપાડ્યા નહિ; ને તેઓએ દેવને જોયા, ને ખાધું તથા પીધું.

૧૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું પર્વત પર મારી પાસે આવ, ને ત્યાં ઉભો રહે; ને શિલાપાટીએ તથા નિયમ તથા જે આજ્ઞા મેં લખી છે, તે હું તને આપીશ, એ માટે કે તું તેઓને શિખવે. ૧૩ અને મુસા તથા તેનો સેવક યહોશુઆ ઉઠ્યા; ને મુસા દેવના પર્વત પર ગયા. ૧૪ અને તેણે વડીલોને કહ્યું, અમે તમારી પાસે પાછા આવીએ, ત્યાં મુખી અહીં રહીને અમારી રાહ જોએ; ને, જુઓ, હારૂન તથા હર તમારી સામે છે; જે કાઠને કંઈ તકરાર હોય, તે તેમની પાસે જાય. ૧૫ પણ મુસા પર્વત પર ચઢયા, ને મેઘ પર્વતને ઢાંક્યો. ૧૬ અને યહોવાહને મહિમા સિનાય પર્વત પર થયો, ને છ દહાડા મુખી મેઘ તેને ઢાંક્યા; ને સાતમે દિવસે તેણે મેઘમાંથી ઢાંક મારીને મુસાને બોલાવ્યો. ૧૭ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોના દેખવામાં યહોવાહના મહિમાને દેખાવ પર્વતના શિખર ઉપર ખાઇ જનાર અગ્નિ જેવો હતો. ૧૮ અને મુસા મેઘની અંદર પેસીને પર્વત પર ચઢ્યો; ને મુસા ચાળીસ દહાડા તથા ચાળીસ રાત પર્વત પર રહ્યો.

૨૫

અને યહોવાહે મુસા સામે બોલીને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને કહે કે, તેઓ મારે સાથે હાન ઉધરાવે; પ્રત્યેક માણસ જેના મનમાં આપવાની હોંસ હોય તેની પાસેથી મારું હાન ઉધરાવજો. ૩ તેઓ પાસેથી જે હાન ઉધરાવવું તે આ પ્રમાણે, સોનું તથા રૂપું તથા પિત્તળ; ૪ ને નીલ તથા જાંબુઓ તથા કીરમજી રંગી, ને રાણુ ને બકરાંના વાળ; ૫ ને ઘેટાંનાં લાલ રંગેલા ચામડાં તથા સીલ [માછલી] ના ચામડાં

ને બાવળનું લાકડું; ૬ જસીને માટે તેલ, અભિષેકના તેલ તથા સુવાસિક ધૂપને સાથે સુગંધદ્રવ્ય; ૭ ગોમેદ પાપાણી ને એકોદ તથા ઉરપત્રને માટે જડવાના પાપાણી. ૮ અને તેઓ મારે સાથે પવિત્રસ્થાન બનાવે, કે હું તેઓ મધ્યે રહું. ૯ જે સર્વ હું તને દેખાડું છું, એટલે મંડપનો નમુનો તથા તેના સર્વ સામાનનો નમુનો, તેજ પ્રમાણે તમે તેને બનાવો.

૧૦ અને તેઓ બાવળનો કોષ બનાવે; તેની લંબાઈ અઢી હાથ, ને તેની પહોળાઈ દોઢ હાથ, ને તેની ઉંચાઈ દોઢ હાથની હોય. ૧૧ અને તું તેને ચોખ્ખે સોને મઢ, મહિં તથા બહાર તું તેને મઢ, ને તેને ફરતી સોનાની કિનારી બનાવ. ૧૨ અને તેને સાથે તું સોનાનાં ચાર કડા ઢાળ, ને તેમને તેના ચાર પાયામાં જડ, ને એક બાજુએ બે કડાં ને બીજી બાજુએ બે કડાં, એ પ્રમાણે રાખ. ૧૩ અને તું બાવળના દાંડા બનાવી તેમને સોનાએ મઢ. ૧૪ અને કોષ ઉંચકવાને માટે તું કોષની બાજુએ પરનાં કડાંમાં દાંડા ધાલ. ૧૫ કોષનાં કડાંમાં દાંડા રહે, તેઓ તેમાથી લઈ લેવામાં ન આવે. ૧૬ અને હું જે સાક્ષ્યલેખ તને આપીશ, તે તું કોષમાં મુકજો. ૧૭ વળી તું ચોખ્ખા સોનાનું દયાસન બનાવ, તેની લંબાઈ અઢી હાથ, ને પહોળાઈ દોઢ હાથની હોય. ૧૮ અને તું સોનાના બે કડો બનાવ; તેઓ દયાસનના બે છેડા પર, ઘડેલા કામના થાય. ૧૯ અને એક કડો એક છેડા પર ને બીજો બીજા છેડા પર બનાવ, દયાસનને બે છેડે તેની સામે સર્વજ, એ પ્રમાણે તું કડો બનાવ. ૨૦ અને કડો પાંખો ઉઘી પસારીને ને મુખો સામસામાં રાખીને દયાસન પર પોતાની પાંખોથી આગ્રહાન કરે; કડોમાં રહેા દયાસન ભણી રહે. ૨૧ અને કોષ ઉપર તું દયાસન મુક; ને હું તેને જે સાક્ષ્યલેખ આપીશ, તે તું કોષની અંદર મુક. ૨૨ અને ત્યાં હું તને આપીશ, ને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને સાથે જે સર્વ આજ્ઞાઓ હું તને આપીશ, તે વિષે, સાક્ષ્યલેખના કોષ પરના દયાસન ઉપરથી, બે કડોની વચમાંથી, હું તારી સામે વાત કરીશ.

૨૩ વળી તું બાવળની મેજ બનાવ; તે બે હાથ લાંબી, એક હાથ પહોળી તથા દોઢ હાથ ઉંચી હોય. ૨૪ અને તું તેને ચોખ્ખે સોને મઢ, ને તેને ફરતી સોનાની કિનારી બનાવ. ૨૫ અને તેને ફરતી તું ચાર આંગળી કોર બનાવ, ને કોરની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવ. ૨૬ અને તેને માટે સોનાનાં ચાર કડાં

એક પાટિયા નીચે બે કુલીઓ ને બીજા પાટિયા નીચે બે કુલીઓ, એ પ્રમાણે. ૨૨ અને પશ્ચિમ તરફ મંડ-પની પાછલા સાગને માટે તું છ પાટિયાં બનાવ ૨૩ અને મંડપના પાછલા સાગના બે ખુણાને માટે તું બે પાટિયાં બનાવ. ૨૪ અને તેઓ નીચે બેવડાં હોય, ને તેમજ તેઓ ટાચ મુધી એક કડા લગી સંઘડ હોય; એ પ્રમાણે તે બંનેનું થાય; તેઓ બે ખુણાને સાડ થાય. ૨૫ અને આઠ પાટિયાં ને તેમની રૂપાની સોળ કુલીઓ બનાવવી, એક પાટિયા નીચે બે કુલીઓ ને બીજા પાટિયા નીચે બે કુલીઓ, એ પ્રમાણે. ૨૬ વળી તું બાવળની બુજળો બનાવ; મંડ-પની એક બાજુનાં પાટિયાને માટે પાંચ, ૨૭ ને મંડપની બીજા બાજુનાં પાટિયાને માટે પાંચ બુજળો, ને મંડપના પશ્ચિમ તરફના પાછલા સાગનાં પાટિયાને માટે પાંચ બુજળો. ૨૮ અને વચલી બુંજળ પાટિયાની વચ્ચેવચ એક છેડાથી તે બીજા છેડા મુધી આવી રહે. ૨૯ અને તું પાટિયાને સોનાથી મઢ, ને બુંજળોને રહેવા સાડ તું, તેમને માટે સોનાનાં કડા બનાવ, ને બુંજળોને તું સોનાથી મઢ. ૩૦ અને પર્વત પર મંડપનો જે નમુનો તને દેખાડવામાં આવ્યો છે, તે પ્રમાણે તું મંડપ ઉભો કર.

૩૧ વળી તું નીલ તથા નંબુઆ તથા કીરમજી રંગનો તથા ઝીણા કાતેલા શણનો પડદો બનાવ; તેને નિમુણ વણકરની કારીગરીના કશોપાળો બનાવવો. ૩૨ અને તું તેને સોનાથી મઢેલા બાવળના ચાર થાંભલા પર ટાંચ, તેઓના આંકડા સોનાતા, ને તેઓની કુલીઓ રૂપાની હોય. ૩૩ અને તું ચાપડા નીચે પડદો ટાંચ, ને સાફચકાપને ત્યાં એટલે પડદાનો માંદેલી બાજુએ લાવ, ને પડદો તમારે સાડ પવિત્રસ્થાનથી પરમ-પવિત્રસ્થાનને જુદું કરે. ૩૪ અને પરમપવિત્રસ્થાનમાં તું સાફચકાપ પર દયાસન મુક. ૩૫ અને તું પડદાની બહારની બાજુએ મેજ, ને મંડપની દક્ષિણ બાજુએ મેજની સામે દીપરક્ષ રાખ, ને ઉત્તર બાજુએ તું મેજ મુક. ૩૬ અને મંડપના બારણાને સાડ નીલ તથા નંબુઆ તથા કીરમજી રંગનો તથા ઝીણા કાતેલા શણનો બુદીદાર પડદો તું બનાવ. ૩૭ અને પડદાને સાડ બાવળના પાંચ થાંભલા બનાવીને તું તેમને સોનાથી મઢ; તેઓના આંકડા સોનાના હોય, ને તેઓને સાડ તું પિત્તળની પાંચ કુલી ઢાળ.

૨૭ અને પાંચ હાથ લાંબી તથા પાંચ હાથ પહોળી, એવી બાવળની વેદી બનાવ;

વેદી સમચોરસ ને ત્રણ હાથ ઉંચી હોય. ૨ અને તેના ચાર ખુણા પર તું તેનાં શિંગ બનાવ; તેનાં શિંગ તેની સાથે સંઘડ હોય, ને તું તેને પિત્તળથી મઢ. ૩ અને તેનાં બરમપાત્રો તથા પાવડીઓ તથા તપેલાં તથા ત્રિશુળો તથા સમઢીઓ તું બનાવ; તેનાં સઘળાં પાત્રો તું પિત્તળના બનાવ. ૪ અને તેને માટે તું પિત્તળની બળ્ણ બનાવ; ને બળ્ણના ચાર ખુણામાં તું પિત્તળનાં ચાર કડાં બનાવ. ૫ અને તું તેને વેદીની કોરની નીચે રાખ, એવી રીતે કે બળ્ણ વેદીની ઉચ્ચાઈની અધવચ પહોંચે. ૬ અને વેદીને માટે ઢાંડા એટલે બાવળના ઢાંડા બનાવીને તું તેમને પિત્તળથી મઢ. ૭ અને તેના ઢાંડા કર્ણમાં ધલાય, ને વેદીને ઉચ્ચતાં ઢાંડાં વેદીની બંને બાજુએ રહે. ૮ તું તેને પાટિયાનું જોખુ બનાવજે; જેમ પર્વત પર તને દેખાડવામાં આવ્યું, તેમ તેઓ તેને બનાવે.

૮ અને તું મંડપનું આંગણું બનાવ; એક બાજુએ, એટલે દક્ષિણ બાજુએ આગણાને સાડ સો હાથ લાંબી, એવી ઝીણા કાતેલા શણની કનાત હોય; ૧૦ અને તેના વીસ થાંભલા હોય તથા એઓની વીસ કુલીઓ પિત્તળની હોય; થાંભલાના આંકડા તથા તેઓના સળ્ણા રૂપાના હોય. ૧૧ અને તેમજ ઉત્તર બાજુને માટે સો હાથ લાંબી એક કનાત, ને તેના વીસ થાંભલા તથા તેમની વીસ કુલીઓ પિત્તળનાં હોય; થાંભલાના આંકડા તથા તેઓના સળ્ણા રૂપાના હોય. ૧૨ અને પશ્ચિમ બાજુએ આગણાની પહોળાઈને માટે પચાસ હાથની કનાત હોય; તેના થાંભલા દસ તથા તેમની કુલીઓ દસ હોય. ૧૩ અને પૂર્વ તરફ ઉગમણી બાજુએ આગણાની પહોળાઈ પચાસ હાથ હોય. ૧૪ એક બાજુની કનાત પહર હાથની હોય, તેના થાંભલા ત્રણ ને તેમની કુલીઓ ત્રણ હોય. ૧૫ વળી બીજા બાજુને માટે કનાત પહર હાથની હોય; તેના થાંભલા ત્રણ, ને તેમની કુલીઓ ત્રણ હોય. ૧૬ અને આંગણાના ઝાંપાને માટે નીલ તથા નંબુઆ તથા કીરમજી રંગનો તથા ઝીણા કાતેલા શણનો બનેલો વીસ હાથ લાંબો બુદીદાર પડદો હોય, તેના થાંભલા ચાર ને એઓની કુલીઓ ચાર હોય. ૧૭ આંગણાની આસપાસના સર્વ થાંભલાને રૂપાના સળ્ણા લગાડવામાં આવે, તેમના આંકડા રૂપાના, ને તેમની કુલીઓ પિત્તળની હોય. ૧૮ આંગણું સો હાથ લાંબું ને બધે પચાસ હાથ પહોળું, ને પાંચ

દાષ ઉત્તુ, ને ઝીણા કાંતિલા શયનું હોય, ને [યાંભ-
વાની] કુતીઓ પિત્તળની હોય; ૧૦ મંદપમાં બધાં
કામમાં વાપરવાનાં સર્વ સાદિત્યો પિત્તળનાં હોય,
વળી તેની સધળી મેષો તથા આંગણાની સધળી
મેષો પિત્તળની હોય.

૨૦ વળી બતોને નિરેતર સળગેલી રાખવા માટે તું
હસાએવપુત્રોને ઢિવાને માટે છત ફળનું પીલી કાઢેલું
ચોખ્ખું તેલ લાવવાની આજ્ઞા કર ૨૧ સુલાકાન
મંદપમાં સાક્ષવક્રાલ આગળના પડદાની બહારની
બાજુએ દાડન તથા તેના દીકરાઓ સામગ્રી તે સવાર
સુધી વહેવાદ આગળ તેની વ્યવસ્થા કરે; હસાએ-
વપુત્રોને માટે પેટી ફર પેટી તે સદાનો વિધિ થાય

૨૮ વળી તું તારા ભાઈ દાડનને તથા તેની સાથે
તેના દીકરાઓને મારી આગળ ચાલકપદ
બાલવવાને માટે હસાએવપુત્રોમાંથી તારી પાસે
તેડાવ; એટલે દાડનને તથા તેના દીકરાઓ નાદાબ,
ઝાનીડ, એવગ્રાગર તથા ધધામારને તેડાવ. ૨૯ અને
તારા ભાઈ દાડનને માટે જારવ તથા શોસાને અર્થે તું
પવિત્ર વસ્ત્રો બનાવ. ૩૦ અને જે સધળા બુદ્ધિ રિતો છે,
એટલે જેઓને મે બુદ્ધિના આભાસી શરપુર કયાં છે,
તેઓને તું કહે કે દાડનની પ્રતિષ્ઠા કરવાને સાક્ર તેનાં
વસ્ત્રો તેઓ બનાવે, એ માટે કે તે મારી આગળ
ચાલકપદ બાલવે. ૩૧ અને તેઓએ જે વસ્ત્ર બનાવવાં
તે આ; ઉરપત્ર તથા એફાં તથા બમો, તથા ચૈક-
દાત્રો દગ્ગે, પાપડી તથા કમરબંધ; આવાં પવિત્ર
વસ્ત્રો તેઓ તારા ભાઈ દાડનને માટે તથા તેના દીક-
રાઓને માટે બનાવે, એ સાક્ર કે તે મારી આગળ
ચાલકપદ બાલવે. ૩૨ અને [તેને માટે] તેઓ સોનું
તથા નીલ તથા બંબુઆ તથા કીરમછ રતનું તથા
ઝીણા શયનું ઉત્તુ લે

૩ અને તેઓ સોના તથા નીલ તથા બંબુઆ તથા
કીરમછ રતનું તથા ઝીણા કાંતિલા શયનું તથા નિપુલ
વજુકરની કારીવરીનું એફાં બનાવે. ૪ બે છેડે એફાંની
બંદોબસી તેને હોય, એ માટે કે તે એડાય ૫ અને
એફાંને બાંધવાને માટે તેની ઉપરનો કારીવરીથી
વજુકો પડો એવીજ બનાવડેનો, ને એની સાથે સંકેત
એરેલો હોય; તે સોનાનો તથા નીલ તથા બંબુઆ
તથા કીરમછ રતન તથા ઝીણા કાંતિલા શયનું બને
૬ અને બે મોમેલ પાપાણે લઈને તું તેમના પર
હસાએવના પુત્રોનાં નામ કાઢ; ૭ એક પાપાણુ પર

તેઓનાં છનાં નામો, ને બીજા પાપાણુ પર બાકી
રહેલાં છનાં નામો, તેમના જન્મકાળ પ્રમાણે અનુક્રમે
કાઢવામાં આવે ૮ પાપાણુ કાઢવાનાના કામથી,
સુદાની કાઢાણી પ્રમાણે, તું બન્ને પાપાણુ પર હસા-
એવના પુત્રોના નામ કાઢ; ૯ તેમને સોનાનાં ચૈક-
દાંમાં બેસડાવ ૧૦ હસાએવપુત્રોને માટે રમરણાથે
પાપાણુ થવા સાક્ર તું એફાંની સંકપડીઓ ઉપર
બન્ને પાપાણુ નડ, ને દાડન તેના બન્ને ખસા પર
તેઓના નામ વહેવાદની આગળ રમરણાથે રાખે.

૧૧ અને તું સોનાનાં ચૈકદાં બનાવ. ૧૨ વળી
ચોખ્ખા સોનાની દોરાના આકારની ગુથેલા કામની
બે સાકળીઓ બનાવ; ને તે ગુથેલી સાંકળીઓ તું
ચૈકદાંને લગાડ. ૧૩ અને તું નિપુલ વજુકરની કારી-
ગરીનું ન્યાયકરણનું ઉરપત્ર બનાવ; તું તેને એફાંની
બનાવટ પ્રમાણે બનાવ; સોનાનું તથા નીલ તથા
બંબુઆ તથા કીરમછ રતનું તથા ઝીણા કાંતિલા
શયનું તું તેને બનાવ. ૧૪ તે સમયોરસ તથા બેવડું
હોય, તે એક વેત લાગુ તથા એક વેત પહેાળું હોય.
૧૫ અને તું પાપાણુની ચાર દારોના નડાવ તેમાં
નડ માણેક, પોખરાજ, તથા લાલની દાર, તે
પહેલી દાર થાય; ૧૬ અને બીજી દાર લિલમ, નીલમ
તથા હીરાની; ૧૭ ને નીલ દાર, રાત્રિ, અક્રીક તથા
યાકુની; ૧૮ અને ચોથી દાર, પિરોલ તથા ગોમેલ
તથા યાસપિસની; એમને સોનાના નડાવમાં નડા-
વવા. ૧૯ અને હસાએવના પુત્રોના નામ પ્રમાણે;
એટલે તેઓનાં નામ પ્રમાણે, પાપાણુ બાર હોય.
તેઓ બાર કુળને માટે થાય, એટલે પ્રત્યેક પર સુદા
કાઢવાની રીત પ્રમાણે અમુક કુળનું નામ કાઢેલું
હોય. ૨૦ અને ઉરપત્ર પર તું ગુથેલા કામની દોરાના
આકારની સાંકળીઓ ચોખ્ખા સોનાની બનાવ.
૨૧ અને તું ઉરપત્ર પર સોનાની બે કડીઓ બનાવીને
તેમને ઉરપત્રના બે છેડા પર લગાડ. ૨૨ અને ઉર-
પત્રના છેડાઓ પરની કડીઓમાં તું તે બે ગુથેલી
સોનાની સાકળીઓ થાવ. ૨૩ અને બે ગુથેલી સાંક-
ળીઓના બીજ બે છેડા તું બે ચૈકદાંને લગાડ, ને
તેઓને એફાંની સંકપડીઓ ઉપર તેના આગલા
બાજમાં બેસાડ. ૨૪ અને તું સોનાની બે કડીઓ
બનાવીને ઉરપત્રના બે છેડાએ એફાંની સંકપડીની મંદેલી
કોર પર લગાડ. ૨૫ અને સોનાની બે કડીઓ બના-
વીને એફાંની બે સંકપડીઓના નીચલા બાજમાં,

૨૭ તથા તેનાં સપ્તગાં પાત્રો મુદ્દાં મેળને, તથા તેનાં સપ્તગાં પાત્રો મુદ્દાં દીપવૃક્ષને, તથા પૂપવેદીને, ૨૮ તથા તેનાં સપ્તગાં પાત્રો મુદ્દાં યજ્ઞવેદીને, તથા દોળને તથા તેના તળિયાને અભિષિષ્ક કર ૨૯ અને ૩૦ તેઓને પવિત્ર કર કે તેઓ પરમ પવિત્ર થાય; ૩૧ જે કંઈ તેઓને આક્રે તે પવિત્ર હોય. ૩૨ અને ૩૩ દારૂને તથા તેના દીકરાઓને અભિષિષ્ક કરી પવિત્ર કર, એ માટે કે તેઓ મારી આત્મજ યાજ્ઞકપદ બનવે. ૩૪ અને ૩૫ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહે કે, તમારી પેદી દર પેદી આ મારે સાફ પવિત્ર અભિષેકનું તેલ થાય. ૩૬ તે માનવના કેદ પર ન રેડાય, ને તેના જેવી મેળવણીનું વમે કંઈ બનાવશે મા; તે પવિત્ર છે, ને તે તમને પવિત્ર હોય. ૩૭ જે કોઈ તેના સરખું કંઈ બનાવે અથવા જે કોઈ તેમાંનું પારકા માણસ પર રેડે, તે તેના લોકમાંથી કાપી નખાય.

૩૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૩૯ વારી પાસે મુઝબિદાર કરિયાણું લે, એટલે નાયાક તથા સદેલેય તથા દેલ્ખનાદ, એ મુઝબિદાર કરિયાણું ચોખ્ખા લોખાન મુદ્દાં લે, ફરેકનું સરખું તોલ દોય. ૪૦ અને તેનું ૬ પૂપ એટલે મુઝબિદાર બનાવનારાના દુત્તર મુજળ મુઝબિદાર બનાવ; તે મીઠાને પદ દીધેલું નિર્મજ તથા પવિત્ર હોય. ૪૧ અને તેમાંથી કેટલુંક ઓલું ખાંડીને ૬ તેને મુલાકાતમંડપમાં, સારથકોપની આત્મજ, ન્યાં ફરેકને મળીય, ત્યાં મુક; તે વખતે પરમ પવિત્ર હોય. ૪૨ અને જે પૂપ ૬ બનાવે, તેના જેવી બનાવતું વમે પોતાને વારસે બનાવશે મા; તે વને યહોવાદને સાફ પવિત્ર હોય. ૪૩ તેના જેવું જે કોઈ મુંઝવાને માટે બનાવે, તે તેના લોકમાંથી કાપી નખાય.

૩૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ લુઓએ વડુદાદના કુળના ફરના દીકરા હરીના દીકરા બધાલેએને ને નામ લઇને બોલાવે છે. ૩ અને જુદિ તથા સમજીય તથા જાન તથા સર્વ પ્રાણી જાગીરોયજની બાજલે મે તેને ઇશ્વરના આત્માથી જાણુર કીધે છે, ૪ જે માટે કે તે દોષિયારીથી નમુના થાને, ને સોનામાં તથા રૂપામાં તથા પિત્તજમાં, ૫ તથા બધાને માટે પાષાણુ કોવરમાં, તથા લાકડામાં નરરે કોવરમાં, તથા સર્વ પ્રાણી કારીગરીમાં તે કામ કરે. ૬ અને લુઓ, મેજ જાનના કુળના અલી-સામાજના દીકરા એલેદીએબને તેની સામે દરાવે છે; ને જે સર્વ ખુદિયતો છે, તેઓનાં હૃદયમાં મે

જુદિ મુકી છે, એ માટે કે મે જે સર્વની વને આજ્ઞા આપી છે તે તેઓ બનાવે. ૭ એટલે મુલાકાતમંડપ તથા સારથકોય તથા તે પરનું દયાસન તથા મંડપનો સરસામાન; ૮ તથા મેજ ને તેનાં સાદિત્યો, તથા તેનાં સાદિત્યો મુદ્દાં મુદ્દાં દીપવૃક્ષ, તથા પૂપવેદી; ૯ તથા તેનાં સર્વ સાદિત્યો મુદ્દાં યજ્ઞવેદી તથા દોળ ને તેનું તળિયું; ૧૦ તથા ઝીણું વણેલાં હુઝડાં તથા યાજ્ઞકપદ બનાવવાને માટે દારૂન યાજ્ઞકને સાફ પવિત્ર વસ્ત્ર તથા તેના દીકરાઓનાં વસ્ત્ર; ૧૧ તથા અભિષેકનું તેલ તથા પવિત્રરથાનને સાફ મુઝબિદાર પૂપ, તે સર્વ સંબંધી મે જે વને આજ્ઞા આપી છે તે પ્રમાણે તેઓ કરે.

૧૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૩ વળી ૬ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહે કે, વમે જરૂર મારા વિશ્રામવારો પાળો; કેમકે તે તમારી પેદી દર પેદી મારી ને વારી વચ્ચે વિન્દ છે; એ માટે કે વમે બહુ કે તમને પવિત્ર કરનાર ૬ યહોવાદ છું. ૧૪ માટે વમે વિશ્રામવાર પાળો; કેમકે તે તમારે સાફ પવિત્ર છે; જે સર્વ તેને અપવિત્ર કરે તેઓ જરૂર મારી નખાય; કેમકે તેમાં જે કોઈ કંઈ પછુ કામ કરે, તે માણસ પોતાના લોકમાંથી કાપી નખાય. ૧૫ છ દિવસ મુકી કામ કરવામાં આવે; પછુ સાતમે દિવસે યહોવાદને સાફ પવિત્ર એવો વિશ્રામનો સાખ્યાય છે; જે કોઈ વિશ્રામવારે કંઈ પછુ કામ કરે, તે જરૂર મારી નખાય. ૧૬ માટે સદાના કસાર વરીકે પેદી દર પેદી વિશ્રામ કરવાને માટે ઇસ્રાએલપુત્રો વિશ્રામવાર પાળે. ૧૭ તે દમેયને માટે મારી તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની વચ્ચે વિન્દ છે; કેમકે યહોવાદે છ દિવસમાં આકાર તથા પૂજી બનાવ્યાં, ને સાતમે દિવસે તેણે સ્વસ્થ રહીને વિસાનો લીધો.

૧૮ અને તેણે સિનાય પર્વન ઉપર મુસા સાથે વાતવિત મુરી કરીને તેને જે સારથકાદી, એટલે દેવની આંનજીથી લખેલી બે શિલાપાદીઓ આપી.

૩૨ અને લુઓએ જેવું કે મુસાએ પર્વત પરથી ઉવરાં વિલંબ કીધો ત્યારે તેઓ દારૂનની પાસે એકલા થયા, ને તેને કહ્યું, ઉક, અમારી આત્મજ સાલવા સાફ અમારે કાને દેવ બનાવ, કેમકે જે માણસ અમને મિત્ર દેશમાંથી ક્ષી લાવે છે તે મુસાને હું થયું, તે અને બહુવા નથી. ૨ અને દારૂને તેઓને કહ્યું, તમારી સીઓના તથા તમારા દીકરાઓના તથા તમારી

દીકરીઓના કાનોમા ને સોનાનાં કુડળો છે, તે કાદીને મારી પાસે લાવો ૪ અને સર્વ લોકો પોતાના કાનોમા ને સોનાના કુડળો હતા તેઓને કાદીને હાથને પાસે લાવ્યા ૪ અને તેણે તેઓના હાથમાથી તે લીધું, ને કાતરણીથી ધાર બનાવીને દાળેલું વાજરું બનાવ્યું, ને તેઓએ કહ્યું, હે ઇસ્રાએલ, મિસર દેશમાથી તને કાદી લાવનાર દેવ તે આ છે ૫ અને હાથને તે બેધુ ત્યારે તેણે તેની આગળ વેદી બાધી, ને હાથને ઢંદેરા પિટાવ્યો કે કાલે યહોવાહને સાડ પર્વ પાળવામા આવશે ૬ અને તેઓએ સવારે વહેલા ઉઠીને દહની ચાપણુ કીધા, ને શાત્પણે રત્ન કીધા, ને લોકો ખાવા પીવા બેઠા ને રમવા ઉઠ્યા

૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ના, નીચે ઉતર, કેમકે તારા ને લોકોને તું મિસર દેશમાથી કાદી લાવ્યો, તેઓ બ્રહ્મ થયા છે, ૮ ને માર્ગ મેં તેઓને ફરમાવ્યો હતો, તેમાંથી તેઓ વહેલા ઝટકી ગયા છે, તેઓએ પોતાને સાડ દાળેલું વાજરું બનાવ્યું છે, ને તેની પૂજા કરી છે, ને તેને અર્પણુ ચઢાવ્યું છે, ને કહ્યું છે કે, હે ઇસ્રાએલ, તને મિસર દેશમાથી કાદી લાવનાર દેવ તે આ છે ૯ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું મેં આ લોકોને જોયા છે, ને જો, તે હરીલા લોક છે ૧૦ મારો કાથ તેઓ પર તથે, ને હું તેઓનો સહાર કરું, માટે મને અટકાવીશ મા, ને હું તને મોટી દેશભૂતિ કરીશ ૧૧ અને મુસાએ પોતાના દેવ યહોવાહની વિનંતી કરીને કહ્યું, હે યહોવાહ, તારા ને લોકોને તું મોટા પરાક્રમવડે તથા બળવાન હાથે મિસર દેશમાથી કાદી લાવ્યો છે, તેઓ વિરૂદ્ધ તારો ક્રોધ કેમ તથે છે? ૧૨ મિસરીઓ કેમ આ પ્રમાણે બોલે કે, તે તેઓને હાનિને માટે, એટલે પર્વતોમા મારી નાખવાને તથા પૃથ્વીની પીઠ પરથી તેઓનો સહાર કરવાને કાદી લાવ્યો? તારા બળતા કાથથી ફર, ને તારા લોક પર આક્રમ લાવવાનો ઇરાદો ફેરવ ૧૩ તારા સેવકો ઇશ્રા હીમ, ઇસ્હાક તથા ઇસ્રાએલનું રમરણુ કર, જેઓની આગળ તે પોતાના સમ ખાઈને કહ્યું કે આકાશના તારાઓના જેવું હું તમારે બીજ વધારીશ, ને આ ને સર્વ દેશ વિષે મેં કહ્યું છે, તે હું તમારા બીજને આપીશ, ને તેઓ સદાને માટે તેણે વતન પામશે ૧૪ અને જે આક્રમ પોતાના લોક પર લાવવાનું યહોવાહે કહ્યું હતું તે વિષે તેણે મન ફેરવ્યું

૧૫ અને મુસા ફરીને પર્વત પરથી ઉતર્યો, ને બે

સાંધ્યપાટી તેના હાથમાં હતી, તે પાટીઓની બેઠું બાજુએ લેખ લખેલા હતા, એક બાજુએ તથા બીજી બાજુએ તે લખેલા હતા ૧૬ અને તે પાટીઓ દેવનું કામ હતી, ને લેખ તે દેવનો લેખ, પાટી પર કારેલા, એવો હતો ૧૭ અને લોકો ઘોષાટ કરતા હતા, તેમને અવાજ યહોવાહાએ સાંભળ્યો ત્યારે તેણે મુસાને કહ્યું, ઇાવણીમા લડાઈનો ઘોષાટ થાય છે ૧૮ અને તેણે કહ્યું, એ તો જીતને લીધે હોકારા કરનારાઓનો સાદ નથી, તેમ હાર્યોને લીધે પોકાર કરનારાઓનો સાદ પણ નથી, પણ ગાયન કરનારાઓનો હું સાદ સાંભળું છું ૧૯ અને એમ થયું કે તે ઇાવણીએ પહોંચ્યા ત્યારે તેણે વાજરું તથા નાચ જોયા, ત્યારે મુસાનો ક્રોધ તપ્યો, ને તેણે પોતાના હાથમાથી પાટીઓ ફેંકી દીધી, ને તેથી તેઓ પર્વતની હેઠળ લાગી ગઈ ૨૦ અને તેઓએ ને વાજરું બનાવ્યું હતું તે લઈને તેણે અશ્વિમા બાળી નાખ્યું, ને તેને કુદીને બુકો કીધો, ને પૃથ્વી પર લભરાવીને ઇસ્રાએલ લોકોને તે પાણી પાપુ ૨૧ અને મુસાએ હાથને કહ્યું, આ લોકોએ તને કીધું કે તું તેઓના પર આજુ મોટું પાપ લાવ્યો છે? ૨૨ ને હાથને કહ્યું, મારા ધર્મીને કોપ ન સળગે, તું લોકોને બોલે છે, કે તેઓનું વળણુ બુંડાઈ તરફ છે ૨૩ વળી તેઓએ મને કહ્યું, અમારી આગળ ચાલનાર દેવ અમારે કાળે બનાવ, કેમકે આ ને માણસ અમને મિસર દેશમાથી કાદી લાવ્યો, તે મુસાને થું થયું છે, તે અમે બળતા નથી ૨૪ અને મેં તેઓને કહ્યું, જેની પાસે કંઈ સોનું હોય તે તે બાળી નાખે, ને તેઓએ તે મને આપ્યું, ને મેં તેને અશ્વિમા નાખ્યું, એટલે તેમાથી આ વાજરું નિકળી આવ્યું ૨૫ અને મુસાએ જોયું કે લોકો છટકી ગયા છે, કેમકે હાથને તેઓને છટકી જવા દઈને તેઓના ચતુરો મધ્યે નિંદાપાત્ર થવા દીધા હતા, ૨૬ ત્યારે મુસાએ ઇાવણીની ભાગળમા ઉભા રહીને કહ્યું, યહોવાહના પક્ષનો હોય, તે મારી પાસે આવે! ને લેવીના સર્વ પુત્રો તેની પાસે એકઠા થયા ૨૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે, પ્રત્યેક માણસ પોતાની કમરે તરવાર બાંધે, ને ઇાવણીમા ભાગળે ભાગળે ફેરે, ને પ્રત્યેક માણસ પોતાના બાંધને તથા પ્રત્યેક માણસ પોતાના પડોશીને મારી નાખે ૨૮ અને લેવીના પુત્રોએ મુસાની વાત પ્રમાણે કીધું,

તે તે દિવસે લોકોમાંથી આસરે ત્રણ હજાર માણસ
પડ્યા ૨૯ અને સુસાએ કહ્યું, આજ પ્રત્યેક માણસ
ભોજાના દીકરા વિરક્ષ, તમા પોતાના કાષ્ટ વિરક્ષ
હતો, માટે યહોવાહની આનજ અપિત થાઓ, કે તે
આજ તમને આશીર્વાદ આપે, ૨૦ અને બીજે દહારે
એમ થયું કે મુસાએ લોકોને કહ્યું, તમે ચોટ પાપ કર્યું
છો, મેં હવે હું ઉપર ચઢીને યહોવાહની પાસે જઈશ,
કદાચ તમારા પાપને લીધે મારાથી પ્રત્યક્ષિત કરાય
૨૧ અને મુસાએ યહોવાહની પાસે પાછા જઈને કહ્યું,
અરે, એ લોકોએ ચોટ પાપ કર્યું છે, ને પોતાને કાલે
સોનાનો દેવ બનાવ્યો છે ૨૨ તો પણ તું તેઓના
પાપની ક્ષમા કરે [તે સાર], નહિ તો તું તારા
લખેલા પુસ્તકમાંથી મારું નામ ભૂલી નાખ ૨૩ અને
યહોવાહે સુસાને કહ્યું, જેણે મારી વિરક્ષ પાપ કીધું
હશે, તેનું નામ હું મારા પુસ્તકમાંથી ભૂલી નાખીશ
૨૪ અને હવે ચાલ, જે જગ્યા વિષે મેં તને કહ્યું છે,
ત્યાં લોકોને દોરી જ, જો, મારો દૂત તારી આજળ
ચાલશે, ૨૫ તો જે દિવસે હું ખબર લઉંશ, તે દિવસે હું
તેઓના પાપને લીધે તેઓની ખબર લઉંશ ૨૬ અને
જે વાજરકું હારને બનાવ્યું હતું, તે બનાવવાને લીધે
યહોવાહે લોકો પર માર આપ્યો

૩૩ અને યહોવાહે સુસાને કહ્યું, ચાલ, ને જે
લોકોને તું મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો,
તેઓના લઈને જે દેશ વિષે મેં કબ્રાલીમને, ઇરહાહને
વધાયા કહ્યુંને સમ આધને કહ્યું, તારા બીજાને હું તે
આપીશ, તે દેશમાં જ ૨ અને તારી આજળ હું હૂતને
મોકલીશ, ને કનાની તથા અમેરી તથા દિત્તી તથા
પરીત્રી તથા દિલ્હી તથા યલ્હરીને હું હારી કાઢીશ,
૩ અને તે દુષ્ક તથા મધની રેણેલેલથા દેશમાં જ, તું
કાઢીવી પ્રજા છે, માટે હું તારી મધ્યે નહિ ચાલીશ,
રખેને હું રસ્તામાં તારો સહાર કર ૪ અને લોકોએ
આ કાઢી ખબર સાંભળીને વિલાપ કીધો, ને કાષ્ટએ
પોતાના પરજા પહેલો નહિ ૫ અને યહોવાહે સુસાને
કહ્યું, ઇસ્રાએલ પ્રજાને કહે, તમે હાલીવી પ્રજા છો, જો
હું એક પળ વાર તારી મધ્યે આવું તો હું તારો સહાર
કરી તો હવે તારા પરજા ઉપર, કે તને થું કરવું, તે
હું નહીં ૬ અને દોરેલ પર્વતથી માંડીને ઇસ્રાએલ-
પ્રજાએ પોતાના પરજા ઉપર તારી મુક્યા

૭ હવે મુસા મડપ લઈને ડાવણી બહાર છેડે તેને
તાણતો હતો, ને તેણે તેનું [નામ] પ્રહાર મડપ

પાટવું હતું ૮ અને એમ થયું કે યહોવાહને સોધનાર
પ્રત્યેક માણસ નિકળીને ડાવણી બહારના પ્રહાર
મડપમાં જતો ૯ અને એમ થયું કે મુસા નિકળીને
મડપે જતો ત્યારે સઘળા લોક હાલીવે પોતપોતાના
તાણના પારણામાં ઉભા રહેતા, ને મડપમાં મુસાના
પેસલા મુધી તેની પાછળ ભેધ રહેતા ૧૦ અને એમ
થયું કે મુસા મડપમાં પેસતો એટલે મેધસ્તભ ઉતરતો
ને મડપના દ્વાર પાસે ગોઠતો, ને [યહોવાહ] મુસા
સાથે વાત કરતો ૧૧ અને સર્વ લોકો મેધસ્તભને મડ-
પના દ્વાર પાસે ઉભો રહેલો દેખતા, ને સર્વ લોકો
હાલીવે પોતપોતાના તણના ગારણા આજળ જનન
કરતા ૧૨ અને એમ માણસ પોતાના મિત્રની માથે
બોલે તેમ યહોવાહ મુસા સાથે મોદેમોદ બોલતો
પછી તે ડાવણીમાં પાછો જતો, પણ તેનો ચેવક
નૂતનો દીકરો યહોશુઆ, જે જુવાન માણસ હતો, તે
મડપમાંથી જતો ન હતો

૧૨ અને મુસાએ યહોવાહને કહ્યું, જો, તું મનોકહે
છે, આ લોકોને દોરી લઈ જ, પણ મારી સાથે-
તું કોને મોકલશે તે તું મને જણાવ્યું નથી. પરંતુ તું કહ્યું
છે, હું તને નામે જાણવું છું, વળી મારી દરિયા તું
કૃપા પામ્યો છે ૧૩ તો હવે તારી દરિયા હું કૃપા
પામ્યો હોઉં, તો કૃપા કરી મને તારા-માર્ગે જણાવને
કે હું તને જાણવું, એ માટે કે હું તારી દરિયા કૃપા
પાસુ, ને વિચાર કર કે આ પ્રજા તારા લોક છે
૧૪ અને તેણે કહ્યું, મારી સમક્ષતા તારી સાથે આવશે,
ને હું તને વિસાથો આપીશ ૧૫ અને તેણે તેને કહ્યું,
જો તારી સમક્ષતા સાથે ન આવે તો અમને અહીંથી
લઈ ન જા ૧૬ કેમકે હવે કેમ જણાય કે હું તથા તારા
લોક તારી દરિયા કૃપા પામ્યા છીએ ૧૭, એથી
નહિ, કે તું અમારી સાથે આવે છે, એના રીતે કે હું
તથા તારા લોક પૃથ્વીની પીઠ પરના સર્વ લોકથી જુદા
મજા છીએ ૧

૧૭ અને યહોવાહે સુસાને કહ્યું, જે વાત તું બોલ્યો
છે, તે પણ હું કરીશ, કેમકે તું મારી દરિયા કૃપા
પામ્યો છે, ને હું તને નામે જાણવું છું ૧૮ અને તેણે
કહ્યું, કૃપા કરી તારા ગૌરવ મને કેપાડ ૧૯ અને તેણે
કહ્યું, હું મારો સર્વ સંવચાલુ તારી આજળ ચલાવીશ,
ને તારી આજળ હું યહોવાહનું નામ પ્રચલ કરીશ, ને
જેના પર હું કૃપા કરવા ચાહું તેના પર કૃપા કરીશ,
ને જેના પર રહેમ કરવા ચાહું તેના પર રહેમ કરીશ

૨૦ અને તેણે કહ્યું, તું માફ મુખ જોઈ શકતો નથી, કેમકે કોઈ માણસ મને જોઈને જીવતો રહી શકે નહિ. ૨૧ અને યહોવાહે કહ્યું, જો, મારી ખાસે એક જગ્યા છે, ને તું ખડક પર ઉભો રહે, ૨૨ ને એમ થશે કે માફ ગૌરવ ત્યાં થઈને જશે તે વખતે હું તને ખડકની ફાંદામાં રાખીશ, ને હું ત્યાં થઈને જઈ રહું ત્યાં સુધી હું મારા હાથથી તને ઢાંકી રાખીશ, ૨૩ પછી હું મારા હાથ લૂંટ લઉંશ, ને તું મારી પીઠ નેરો, પણ માફ મુખ જોવાશે નહિ.

૩૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, બે શિલાપાદીઓ પહેલીના જેવી તારે વારસે થઈ, ને તારાથી બાળી ગયેલી પાદીઓ પર જોડાઈ હતા, તે હું આ પાદીઓ પર લખીશ. ૨ અને સવાર સુધીમા તૈયાર થઈને સવારમાં સિનાય પર્વત ઉપર આવ, ને ત્યાં પર્વતના શિખર પર મારી આગળ ઢાંજર થા. ૩ અને તારી સાથે કોઈ ઉપર ન આવે, તેમજ કોઈ માણસ આખા પર્વત પર દેખાવ ન દે, તેમ બકરા કે ઢોર પર્વતની તળેટીમાં ન ચરે. ૪ અને તેણે પહેલીના જેવી બે શિલાપાદીઓ થઈ, ને મુસા યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે મોટી સવારે ઉઠ્યો ને હાથમાં તે બે શિલાપાદીઓ લઈને સિનાય પર્વત પર ગયો. ૫ અને યહોવાહ મેઘમાં ઉતર્યો, ને તેની સાથે ત્યાં ઉભો રહ્યો, ને યહોવાહનું નામ પ્રગટ કર્યું. ૬ અને યહોવાહ તેની આગળ યઈને ગયો, અને એવું જાહેર કર્યું કે, યહોવાહ; યહોવાહ, ફયાણ તથા કૃપાણ દેવ, મહારાષ્ટ્રી, અને અનુગ્રહ તથા સત્યથી ભરપૂર, ૭ હજારો પર કૃપા રાખનાર, અન્યાય તથા ઉલ્લંઘન તથા પાપની ફાંદા કરનાર, ને દોષિતને નિર્દોષી કરાવનાર નહિજ, બાપના અન્યાયને લીધે છોકરાને અને છોકરાના છોકરાને, ત્રીજી ચોથી પેઢી સુધી બદલો આપનાર. ૮ અને મુસાએ જાહેરી જમીન સુધી માથું નમાવીને બળન કર્યું. ૯ અને તેણે કહ્યું હે પ્રભુ જો હું તારી દૃષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો હોઉં, તો કૃપા કરી પ્રભુ અમારી મધ્યે આવે, કેમકે આ તો હડીલા લોક છે, ને અમારા અન્યાય તથા અમારા પાપ માફ કર, ને અમેને તારો વારસો કરી લે. ૧૦ અને તેણે કહ્યું, જો, હું કરાર કરું, આખી પૃથ્વી પર તથા કોઈ પણ પ્રભાવ કદી કરાયા ન હોય, એવા અલ્લર્થત્વે તારા સર્વ લોકની આગળ હું કરીશ, ને જે લોકોમાં તું રહે છે, તેઓ સઘળા યહોવાહનું કામ જોશે, કેમકે તારા

સળથી જે કામ હું કરનાર છું, તે લયકર છે. ૧૧ હું આજે તને જે આજ્ઞા આપુ છું, તે તું પાળ, જો, હું અમેરીકોને તથા કનાનીઓને તથા હિતીઓને તથા પરીડીઓને તથા હિબ્બીઓને તથા ચર્સીઓને તારી આગળથી ઢાંકી કાઢું છું. ૧૨ જ્યાં તું જાય છે તે દેશમાં રહેવાસીઓ સાથે કરાર કરવાથી તું પોતાને સમાજ, રખે તારી મધ્યે તે ફાદાપાયાય, ૧૩ પણ તમારે તેઓની વેદીઓને પાડી નાખવી, ને તેમના સ્તંભોને બાળી નાખવા, ને તેમની અરોરા [મુર્તિઓ] ને કાઢી નાખવી, ૧૪ કેમકે તારે કોઈ બીજા દેવની પૂજા કરવી નહિ, કેમકે યહોવાહ, જેનું નામ આરંભાધારી છે, તે આરંભાધારી દેવ છે, ૧૫ રખેને તું દેશના રહેવાસીઓ સાથે કરાર કરે, ને તેઓ પોતાના દેવોની પાછળ ભટકી જઈને પોતાના દેવોને ચણ ચલાવે, અને કોઈના નોતચાંથી તું તેના ચણમાંથી ખાધ, ૧૬ ને તું તેઓની દીકરીઓ સાથે તારા દીકરાઓને પરણાવે, ને તેમની દીકરીઓ પોતાના દેવોની પાછળ ભટકી જઈને તારા દીકરાઓને તેઓના દેવોની પાછળ ભટકાવે. ૧૭ તું પોતાને સાર કોઈ દેવની ઢાળેલી મુર્તિ ન બતાવક. ૧૮ તું બેખમીર રોટલીનું પર્વ પાળ મારી આજ્ઞા પ્રમાણે આખીજ માસમાં કરાવેલી વેળાએ ઝાત દિવસ સુધી તું બેખમીર રોટલી ખા, કેમકે આખીજ માસમાં તું મિસર દેશમાંથી નિકળી આવ્યો હતો. ૧૯ સર્વ પ્રથમ જનિત મારા છે, ને તારા સર્વ નર પશુઓ, એટલે ઢોર તથા બકરાના પહેલા બચ્યા. ૨૦ અને ગધેરાના પહેલા વછેરાને તું હલવાનવડે ખડી લે; ને જો તેને ખડી લેવો ન હોય તો તેનું રોડું બાળી નાખ. તારા સઘળા પ્રથમજનિત દીકરાઓને તું ખડી લે અને કોઈ મારી આગળ ખાલી હાથે ઢાંજર ન થાય. ૨૧ છ દિવસ તારે ઉવાજ કરવો પણ સાતમે દિવસે આરામ લેવો, ખેડવાની વખતે ને કાપણીની વખતે પણ તારે આરામ લેવો. ૨૨ અને તું સપ્તાહનું પર્વ એટલે ધઉની કામણીના પ્રથમ ફળનું, તથા વર્ષને આખરે સમ્રહનું પર્વ પાળ. ૨૩ દર વર્ષે તારા સઘળા પુરૂષો પ્રભુ યહોવાહ ઇસ્તાએલના દેવની આજ્ઞા, તથા વખત ઢાંજર થાય. ૨૪ કેમકે હું તારી આગળથી દેશભ્રમિઓને કાઢી મુકીશ, ને તારી સીમાઓ વધાવીશ, ને તું દર વર્ષે તથા વખત યહોવાહ તારા દેવની આગળ ઢાંજર થવાને જશે, ત્યારે કોઈ પણ માણસ તારી જમીનનો લોભ કરશે નહિ. ૨૫ ખમીર સાથે તું

મારા યજ્ઞનું રક્ત ન ચડાવે, તેમજ પારખા પર્વને
યજ્ઞ સ્વારે સુધી પહોં ન રહે રે તારી જમીનનું
પદેનું પ્રથમ ફળ તું યદોવાદની વાસ દેવના ધરમા લાવ
પાતાની માંના દૂધમા બહારનું બચ્ચુ તું બારીસ મા
રે અને યદોવાદને મુસાને કહ્યું, તું આ વચનો લખ,
કેમકે આ વચનો પ્રમાણે મેં તારી સાથે તથા ઇસ્રાએલ
સાથે કરાર કીધો છે ૨૮ અને તે ત્યાં યદોવાદની
સાથે આ ઘેસ દહાડા તથા ચાળીસ શત હતો, તેજે
રોટલી ખાધી ન હતી તેમજ પાણી પીધું ન હતું
અને તેજે પાણીએ ઉપર કરારના સંકેત, એટલે દંત
આજ્ઞાઓ, લખી.

૨૯ અને એમ થયું કે મુસા પર્વતપરથી ઉતર્યો,
એટલે બે સાર્વપાદી દાખમા લઈને મુસા સિનાય
પર્વતપરથી ઉતર્યો ત્યારે મુસા બલ્લેતો ન હતો કે
પૌતાનો મેદોરો તેની સાથે વાન કબીને લીધે પ્રકાશિત
દત્તો. ૩૦ અને ત્યારે દારૂન અને સર્વ ઇસ્રાએલપુ-
ત્રોએ મુસાને એથી ત્યારે જુઓ, તેનો મેદોરો પ્રકા-
શિતો દત્તો, અને તેઓ તેની પાસે આવતા બંધા
૩૧ અને મુસાએ તેમને દાહ મારી, અને દારૂન તથા
સલાના સર્વ અધિકારીઓ ફરીને તેની પાસે આવ્યા,
અને મુસાએ તેમની ત્રણે વાવ કીધી. ૩૨ ત્યાર પછી
સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો પાસે આવ્યા; ને સિનાય પર્વત
પર યદોવાદ ને સર્વ તેની સાથે બોલ્યો હતો તે તેજે
તેઓને આજ્ઞાએ ફરમાવ્યું ૩૩ અને ત્યારે મુસા
તેમની સાથે બોલી રહ્યા ત્યારે તેજે પૌતાના યો ઉપર
પ્રકટ નાખ્યો. ૩૪ પણ ત્યારે મુસા યદોવાદની સાથે
વાન કરવા સાર તેની સંમુખ ગયો ત્યારે તે બહાર
આવ્યો ત્યાં સુધી તેજે પ્રકટ કાઢી નાખ્યો, પછી
તે બહાર આવ્યા ને જે આજ્ઞા તેને મળી હતી તે
તેજે ઇસ્રાએલપુત્રોને કહી સંભળાવી, ૩૫ અને ઇસ્રા-
એલપુત્રોએ નસાનું મુખ ત્રિષુ તેા મુસાને એદોરો
પ્રકાશિતો દત્તો, ને મુસા તેની સાથે બોલવાને માટે
માઠે ગયો ત્યાં સુધી તેજે પૌતાના મુખ ઉપર ફરીથી
પ્રકટ રાખ્યો.

૩૬ કામ કરે તે મારી નખાય ૨ તમારા વાસેભા
વિશ્રામવારે કંઈ આજ સળખાવતી નહિ

૪ અને મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાનને
કહ્યું કે, જે આજ્ઞા યદોવાદે આપી તે આ પ્રમાણે છે,
૫ યદોવાદને સાર તમારામાંથી અર્પણ લો, જે કોઈના
મનમા ગાપવાની કમ્બા હોય તે યદોવાદને સાર
અર્પણ લાવે, એટલે તોનું તથા રૂપું તથા પિત્તળ,
૬ ને નીલ તથા જમુઆ તથા કીરમજ રેખનું તથા
ઝીલુ તથા તથા બકરાના રૂઆ, ૭ ને મંદાના રાતા
રોડા ચામડા, તથા સીલ [માલ્લા] ના ચામડા તથા
બાવળના લાકડા, ૮ અને હીવાને સાર તેલ, તથા
અભિષેકના તેલને માટે તથા સુગન્ધિદાર ધૂપને સાર
સુગન્ધિઓ, ૯ ને ગોમેદ પાપાણી તથા એફેદમા
તથા ઉરપત્રમા જડવાના પાપાણી. ૧૦ અને તમારા-
માંના સર્વ બુદ્ધિવાન માણસો અર્પે, ને જે સર્વ
યદોવાદે ફરમાવ્યું છે, તે બતાવે, ૧૧ એટલે મંદપ,
તેનો તણ, તથા તેનું આચ્છાદન, તેના ચાપડા, તથા
તેના ખાદિયા, તેની બુખળો, તેના રતલો, તથા તેની
કુલીઓ, ૧૨ કાપ, તથા તેના દાડા, દયાસન તથા
ઝોપાનો પડદો, ૧૩ જેલ તથા તેના દાડા તથા તેના
સર્વ પાત્રો, તથા અર્પેની રોટલી, ૧૪ વળી હીપરજ
તથા તેના પાત્રો, તથા તેની બત્તીઓ તથા હીવાને
માટે તેલ, ૧૫ ને ધૂપવેદી તથા તેના દાડા, તથા
અભિષેકનું તેલ, તથા સુગન્ધિદાર ધૂપ, તથા મંદપના
દરવાજા આનળનો પડદો, ૧૬ અને યલ્લવેદી, તથા
તેની પિત્તળની બત્તી, તેના દાડા, તથા તેના સર્વ
પાત્રો, દોળ તથા તેનું તળિયું, ૧૭ આગજાની
બનાલો; તેના સ્ત્રોત તથા તેઓની કુલીઓ, તથા
આગજાના બારજાને વારતે પડદો, ૧૮ મંદપની
મેખો તથા આગજાની મેખો તથા તેઓની દોરીઓ,
૧૯ પવિત્ર રથાનમાં સેવા કરવાને માટે ઝીલુ વજીલો
લગાડા, એટલે ચાલકપદ બલવવાને વારતે દારૂન
ચાલકના પવિત્ર વચો ને તેના ત્રીગણોના ને.

તથા મુદ્રિકાઓ તથા બંજરીઓ, એ સર્વ સોનાનાં ઘરેણાં લઇને આવ્યાં; એટલે યહોવાહને સોનાનું અર્પણ ચઢાવનાર પ્રત્યેક માણસે એમ કર્યું ૨૭ અને પ્રત્યેક માણસ જેની પાસે નીલ તથા જંબુઆ તથા કીરમજ રંગનું તથા ઝીણું સણુ તથા બકરાનાં રૂઆં તથા મેદાંનાં રાતાં રંગેલાં ચામડાં તથા સીલ [માછલા] નાં ચામડાં મળી આવ્યાં, તે તે લાવ્યો. ૨૪ જે પ્રત્યેકે રૂપા તથા પિત્તળનું અર્પણ ચઢાવ્યું તે યહોવાહને સારૂં અર્પણ લાવ્યો; ને પ્રત્યેક માણસ જેની પાસે સેવાના કોઇ પણ કામને સારૂં બાવળનું લાકડું મળી આવ્યું તે તે લાવ્યો. ૨૫ અને સર્વ બુદ્ધિવંતી સ્ત્રીઓ પોતાને હાથે કાંતીને પોતાનું કાંતેલું, એટલે નીલ તથા જંબુઆ તથા કીરમજ રંગનું તથા ઝીણું સણુ, લાવી ૨૬ અને જે સર્વ સ્ત્રીઓનાં મનમાં બુદ્ધિની પ્રેરણા થઇ, તેઓએ બકરાનાં રૂઆં કાંત્યાં, ૨૭ અને અધિકારીઓ ગોમેદ પાપાણુ, તથા એફેદ તથા ઉરપત્રમાં જડવા સારૂં પાપાણુ લાવ્યા; ૨૮ અને દીવા, તથા અભિષેકના તેલ, તથા મુગનિદાર ધૂપને સારૂં મુગનિદ તથા તેલ લાવ્યા. ૨૯ ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાની રાજપુત્રીથી યહોવાહને સારૂં અર્પણ લાવ્યા, એટલે જે સર્વ કામ મુસાની હસ્તક કરવાની આજ્ઞા યહોવાહે કરી હતી તેને માટે લાવવાની ઇચ્છા જે પ્રત્યેક પુરૂષ તથા સ્ત્રીના મનમાં હતી તેણે એ પ્રમાણે કર્યું

૩૦ અને મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, જુઓ, યહોવાહના કુળના હરના દીકરા, ઉરીના દીકરા બજાલએલને યહોવાહે નામ લઇને બોલાવ્યો છે; ૩૧ અને બુદ્ધિ તથા સમજણ તથા જ્ઞાન તથા સર્વ પ્રકારનાં કળાકૌશલ્ય બાબત તેણે તેને ઇશ્વરના આત્માથી ભરપૂર કીધો છે, ૩૨ એ માટે કે તે હોશિયારીથી નમુના યોજે, ને સોનામાં તથા રૂપામાં તથા પિત્તળમાં, ૩૩ તથા જડાવાને માટે પાપાણુ કેતરવામાં, તથા લાકડામાં નકશી કેતરવામાં, તથા સર્વ પ્રકારની ઉત્તમ કારીગરીમાં તે કામ કરે. ૩૪ અને તેને તથા દાનના કુળના અહીસામાખના દીકરા એહલીઆબને તેણે શીખવવાનું મન આપ્યું છે ૩૫ તેઓનાં હૃદયમાં તેણે જ્ઞાન ભર્યું છે કે તેઓ કેતરનારની, તથા નિપુણ કારીગરની, અને નીલ તથા જંબુઆ, કીરમજ તથા ઝીણા સણુમાં ભરત ભરનારની, અને વણકરની સર્વ પ્રકારની કારીગરી, એટલે કોઇ પણ પ્રકારની કારી-

ગરી કરનારની તથા નિપુણ કામો યોજનારાઓની [કારીગરી] કરે.

૩૬ અને બજાલએલ તથા એહલીઆબ તથા જે બુદ્ધિવાન માણસોના મનમાં યહોવાહે પવિત્રસ્થાનની સેવાનું સઘળું કામ કરવાની બુદ્ધિ તથા અક્ષલ મુકેલી છે, તેઓ સર્વ યહોવાહે આપેલી સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે કામ કરશે.

૩ અને બજાલએલ તથા એહલીઆબ તથા જે બુદ્ધિવાન માણસોના મનમાં યહોવાહે અક્ષલ મુકી હતી તે સર્વને એટલે પ્રત્યેક માણસ જેનું હૃદય તેને એવી પ્રેરણા કરતું હતું કે, કામમાં દાખલ થઇને તે કરતું, તેઓને મુસાએ બોલાવ્યા ૪ અને જે સઘળું અર્પણ ઇસ્રાએલપુત્રો પવિત્રસ્થાનની સેવાના કામને સારૂં તેના સાધન તરીકે લાવ્યા હતા તે મુસાએ તેમને સ્વાધીન કીધું. અને હજી પણ લોકો દર સવારે રાજપુત્રીથી અર્પણ લાવતા હતા. ૫ અને સર્વ બુદ્ધિવાન માણસો જે પવિત્રસ્થાનનું સઘળું કામ કરતા હતા તેઓમાંનો પ્રત્યેક માણસ પોતે જે કામ કરતો હતો. ત્યાંથી આવ્યો; ૬ અને તેઓએ મુસાની સાથે વાત કરીને કહ્યું કે, જે કામ કરવાની આજ્ઞા યહોવાહે કીધી છે તેની સેવાને વારતે બસ થાય એ કરતાં ઘણું વધારે લોકો લાવે છે. ૭ અને મુસાએ આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ આખી છાવણીમાં એવા ઢંઢેરો પિટાવ્યો કે પવિત્રસ્થાનના અર્પણને સારૂં કોઇ પુરૂષ કે કોઇ સ્ત્રીએ હવે કંઈ કામ ન કરતું તેથી લોકો લાવતા અટક્યા. ૮ કેમકે તેમની પાસે જે સામાન હતો તે સઘળું કામ કરવાને વારતે બસ હતો, બલકે બેઠકે તે કરતાં વધારે હતો.

૯ અને તેઓમાંનો પ્રત્યેક બુદ્ધિવાન માણસ જે તે કામ કરતો હતો તેણે નીલ તથા જંબુઆ તથા કીરમજ રંગના તથા ઝીણા કાંતેલાં સણુનાં, તથા નિપુણ કારીગરની કારીગરીના કર્મોવાળા દસ પાટનો મંડપ બનાવ્યો. ૧૦ દરેક પાટની લગાઇ અઠાવીસ હાથ, તથા દરેક પાટનો પનો ચાર હાથ હતો; સર્વ પાટ એકજ માપના હતા ૧૧ અને તેણે પાંચ પાટ એક બીજની સાથે જોડ્યા; ને બાકીના પાંચ પાટ એક બીજની સાથે જોડ્યા. ૧૨ અને પહેલાં સમૂહના છેલા પાટની કોરે તેણે નીલરંગી નાકાં બનાવ્યાં; ને બીજા સમૂહના છેલા પાટની કોરે પણ તેણે એજ પ્રમાણે કીધું ૧૩ એક પાટમાં તેણે પચાસ નાકાં બનાવ્યાં,

ને બીજ સમુદ્રના પાટની કારે તેણે પચાસ નાકા બનાવ્યા, નાકા એક બીજની સાથા હતા. વિષ્ણુને તેણે સોનાના પચાસ ચાપડા બનાવ્યા, ને તે ચાપ ડાપડે પાટને એક બીજ સાથે જોડી દીધાથી આખો મહાપ બની. ૧૪ અને મહા ઉપર તણુ બનાવવાને સાથ તેણે બહારના રૂપાના પાટ બનાવ્યા, એવા તેણે અગ્નિચાર પાટ બનાવ્યા. ૧૫ દરેક પાટની લગાઈ ત્રીસ હાથ વધા દરેક પાટની ચોદાઈ ચાર હાથ હતી, તે અગ્નિચાર પાટ એક જ માપના હતા. ૧૬ અને તેણે પાન પાટ સાથે ભેજા, ને [બાજીના] છ પાટ સાથે ભેજા. ૧૭ અને પહેલા સમુદ્રના છેલ્લા પાટની કારે તેણે પચાસ નાકા બનાવ્યા, અને બીજ સમુદ્રના છેલ્લા પાટની કારે તેણે પચાસ નાકા બનાવ્યા. ૧૮ અને તેમને બેઠી દઈને આખો તણુ બનાવવાને સાથ તેણે પિતૃજના પચાસ ચાપડા બનાવ્યા. ૧૯ અને મેઠાના ત્રાસ દેવોષા ચામરડાનું આશ્વાદન તેણે તણુને સાથ બનાવ્યું, ને તે ઉપર ત્રીજ [માલદા] તા ચામરડાનું આશ્વાદન બનાવ્યું.

૨૦ અને તેણે મહાપને સાથે આવળના લાકડાના ઉભા પાટિયા બનાવ્યા. ૨૧ દરેક પાટિયાની લગાઈ દસ હાથ હતી, ને દરેક પાટિયાની ચોદાઈ દોઢ હાથ હતી. ૨૨ દરેક પાટિયાને એક બીજ સાથે ભેડાએલા બે સાથે દના, મહાપના સર્વ પાટિયાને તેણે એક પ્રમાણે કીધું. ૨૩ અને તેણે મહાપને સાથે પાટિયા બનાવ્યા [તેની વિગત], દક્ષિણ વરફ દક્ષિણ કાનુરે સાથે ત્રીસ પાટિયા. ૨૪ અને તેણે તે ૨૫ ૫ ટેયા તી નીચે રૂપાની ચાગીશ કુંભીએ. નાકા, એક પાટિયા નીચે તેના બે સાથેને સાથે બે કુંભીએ, ને બીજ પાટિયા નીચે તેના બે સાથેને સાથે બે કુંભીએ [એ પ્રમાણે]. ૨૫ અને ઉપર વરફ મહાપની બીજ બાજુને સાથે તેણે ત્રીસ પાટિયા, ૨૬ તથા તેઓની રૂપાની ચાગીશ કુંભીએ બનાવી, એક પાટિયા નીચે બે કુંભીએ, ને બીજ પાટિયા નીચે બે કુંભીએ [એ પ્રમાણે]. ૨૭ અને પશ્ચિમ વરફ મહાપની પછીતને સાથે તેણે છ પાટિયા બનાવ્યા. ૨૮ અને મહાપની પછીતના ખુખાઓને સાથે તેણે બે પાટિયા બનાવ્યા. ૨૯ અને તેઓ નીચે એડેડા દના, અને એક પ્રમાણે સગર દોષે કુંભી બંધને તેઓ એક કડામા ભેડાએલા દના, તેણે બે ખુખામા બંધને તેજ પ્રમાણે કડું. ૩૦ અને આઠ પાટિયા દના, ને તેઓની રૂપાની

કુંભીએ સોળ; એટલે દરેક પાટિયા નીચે બંધ્યા. કુંભીએ. ૩૧ અને તેણે આવળના લાકડાના કુખાઓ બનાવી; મહાપની એક માલુના પાટિયાને સાથે પાચ, ૩૨ ને મહાપની બીજ માલુના પાટિયાને સાથે પાચ કુંભી, ને પશ્ચિમ વરફ મહાપની પછીતના પાટિયાને સાથે પાચ કુંભી. ૩૩ અને તેણે વચકી, કુંભી પાટિયાને મધ્ય ભાગે એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી ખાસી. ૩૪ અને તેણે પાટિયા સોનાથી મહાપ, ને કુંભી રહેવાની જગ્યાને સાથે સોનાના કડા તેણે બનાવ્યા, ને કુંભીઓને સોનાથી મહી.

૩૫ અને તેણે નીલ તથા બજુઆ તથા કીરમજ રતનો તથા ઝીખા કાતેલા સજ્જનો પડદો બનાવ્યા, નિપુણ કારીમરે કર્યોવાળો તે બનાવ્યો. ૩૬ અને તેણે તેને સાથે આવળના લાકડાના ચાર સ્તંભ બનાવ્યા; ને તેઓને સોનાથી મહાપ, તેઓના આઠડા સોનાના હતા, ને તેણે તેઓને સાથે રૂપાની ચાર કુંભીએ દાણા. ૩૭ અને તેણે નીલ તથા બજુઆ તથા કીરમજ રતનો તથા ઝીખા કાતેલા સજ્જનો તથા બરવકામ કરનારે બનાવેલા પડદો મહાપના દ્વારેને સાથે બનાવ્યા. ૩૮ તથા તેના પાચ સ્તંભ તેઓના આઠડા કુંભી, ને તેણે તેઓના મથાળા તથા ચોપા સોનાથી મહાપ, ને તેઓની પાચ કુંભીએ પિતૃજની હતી.

૩૭

અને બજાવએડે આવળના લાકડાના કાપા બનાવ્યા, તેની લગાઈ અઢી હાથ, તથા તેની પહોળાઈ દોઢ હાથ, તથા તેની જુથાઈ દોઢ હાથની હતી. ૧ અને તેણે તેને અદરથી તથા બદારથી ચોખ્ખા સોનાથી મહાપ, તથા તેની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવી. ૨ અને તેણે તેને ચાર પાયાએ સોનાના ચાર કડા દાણ્યા, એટલે તેની એક બાજુએ બે કડા તથા તેની બીજ બાજુએ બે કડા. ૩ અને તેણે આવળના લાકડાના દાસ બનાવ્યા તથા તેઓને સોને મહાપ. ૪ અને તેણે કોપને કચકવા સાથે તેની બાજુ પરના કડામા તે દાસ લાકડ્યા. ૫ અને તેણે ચોખ્ખા સોનાનું દયાસન બનાવ્યું; તેની લગાઈ અઢી હાથ, તથા તેની પહોળાઈ દોઢ હાથ હતી. ૬ અને તેણે સોનાના બે કડા બનાવ્યા; તેમને દયાસનને બે છેડે ઘડતર મામના તેણે બનાવ્યા. ૭ એક છેડે એક કડન, ને બીજે છેડે એક કડન, તેના બે છેડા પરના કડાએ તેણે દયાસનની સાથે સજ્જ બનાવ્યા. ૮ અને કડાએ પેલાની પાંચે લઈ રહેલા-

તીને પોતાની પંખિાવડે દયાસન પર આચ્છાદન કીધું, ને તેઓનાં યુગ સામસામીં હતાં; દયાસનની તરફ કશ્મિનાં યુગ હતાં.

૧૦ અને તેણે બાવળના લાકડાની મેજ બનાવી; તેની લંબાઇ બે હાથ; તથા તેની પહોળાઇ એક હાથ, તથા તેની ઉચાઇ દોઢ હાથ હતી. ૧૧ અને તેણે તેને ચોખ્ખા સોનાથી મઢી, ને તેની આસપાસ સોનાની પાળ બનાવી. ૧૨ અને તેણે તેની આસપાસ સોનાની ચાર આંગળ પહોળી કિનારી બનાવી; ને તેની કિનારીની આસપાસ સોનાની પાળ બનાવી. ૧૩ અને તેણે તેને સારૂ સોનાનાં ચાર કડાં ઢાળ્યાં; ને તેના ચાર પાયામાંના ચાર ખુણામાં તે કડાં ધાક્યાં; ૧૪ મેજ ઉચકવાના હાંડાની જગ્યાએ, એટલે કડાં એ કિનારી નહક હતાં. ૧૫ અને તેણે મેજ ઉચકવા સારૂ બાવળના લાકડાના હાંડા બનાવ્યા ને તેઓને સોનાથી મઢ્યા. ૧૬ અને તેણે મેજ પરનાં સાહિત્યો, એટલે તેની યાળીઓ; તથા તેની કડાંઓ તથા તેના વાટકા તથા રેહવા સારૂ ખાલા તેણે ચોખ્ખા સોનાનાં બનાવ્યાં.

૧૭ અને તેણે ચોખ્ખા સોનાનું એક દીપવૃક્ષ બનાવ્યું; ધડાર કામનું દીપવૃક્ષ તેણે બનાવ્યું, એટલે તેની બેસણી તથા તેનો હાડો; તેના ચાડાં, તેની કળીઓ તથા તેનાં પૂલ તે તેની સાથે સંવન હતાં. ૧૮ અને તેની બાહ્યોમાંથી છ શાખાઓ નિકળેલી હતી; એટલે દીપવૃક્ષની ત્રણ શાખાઓ તેની એક બાહ્યોથી, તથા દીપવૃક્ષની [બીજી] ત્રણ શાખાઓ તેની બીજી બાહ્યોથી. ૧૯ એક શાખામાં બદામ પૂલના આકારનાં બનાવેલાં ત્રણ ચાડાં, એક કળી તથા એક પૂલ; ને બીજી શાખામાં બદામ પૂલના આકારનાં બનાવેલાં ત્રણ ચાડાં, એક કળી તથા એક પૂલ; ત્રીપવૃક્ષમાંથી નિકળતી છ શાખાઓને એ પ્રમાણે હતું. ૨૦ અને દીપવૃક્ષમાં બદામ પૂલના આકારના બનાવેલાં ચાર ચાડાં, તેઓની કળીઓ તથા તેઓનાં પૂલ. ૨૧ અને તેમાંથી નિકળતી છ શાખાઓમાંની એક જોડની નીચે તેની સાથે સંવન જોડેલી એક કળી, તથા બીજી જોડની નીચે તેની સાથે સંવન જોડેલી એક કળી, તથા ત્રીજી જોડની નીચે તેની સાથે સંવન જોડેલી એક કળી હતી. ૨૨ તેમની કળીઓ તથા શાખાઓ તેની સાથે સંવન હતી; તે સમજી મળી ચોખ્ખા સોનાનું ધડાર કામનું હતું. ૨૩ અને તેણે તેના સાત દીવા, તથા તેના ચીપિયા તથા તેનાં મોગરાપાત્રો

ચોખ્ખા સોનાનાં બનાવ્યાં. ૨૪ તેણે તે તથા તેનાં સર્વ પાત્રો એક તાલત ચોખ્ખા સોનાનાં બનાવ્યાં,

૨૫ અને તેણે ધૂપવેદી બાવળના લાકડાની બનાવી; તે ચારસ હતી, એટલે તેની લંબાઇ એક હાથ તથા તેની પહોળાઇ એક હાથ હતી; અને તેની ઉચાઇ બે હાથ હતી; તેનાં શિંગ તેની સાથે સંવન હતાં. ૨૬ અને તેણે તેને ચોખ્ખા સોનાથી મઢી, એટલે તેનું મથાળું તથા તેની આસપાસની બાહ્યો, તથા તેનાં શિંગ; ને તેની આસપાસ તેણે સોનાની પાળ બનાવી. ૨૭ અને તેની બે બાહ્યો તેની બે ધારો પર તેની પાળ નીચે, તેને ઉચકવાના હાંડા રહેવાને માટે બે સોનાનાં કડાં બનાવ્યાં. ૨૮ અને તેણે બાવળના લાકડાના હાંડા બનાવ્યા, ને તે સોનાથી મઢ્યા. ૨૯ અને તેણે ગાંધીના દુત્તર પ્રમાણે અશિષેક કરવાનું પવિત્ર તેલ, તથા ખુશબોદાર સુગન્ધિઓનો ચોખ્ખો ધૂપ બનાવ્યાં.

૩૮ અને તેણે યજ્ઞવેદી બાવળના લાકડાની બનાવી; તેની લંબાઇ પાંચ હાથ તથા તેની પહોળાઇ પાંચ હાથ, એટલે તે ચારસ હતી; ને તેની ઉચાઇ ત્રણ હાથ હતી. ૩ અને તેનાં શિંગ તેણે તેના ચાર ખુણા પર બનાવ્યા; તેનાં શિંગ તેની સાથે સંવન હતાં. અને તેણે તેને પિત્તળથી મઢી; ૪ અને તેણે તે વેદીનાં સર્વ પાત્રો, એટલે બરમપાત્રો તથા પાવડીઓ તથા તપેલા તથા ત્રિશૂળ તથા સજ્જ ડીઓ, બનાવ્યાં; તેનાં બધાં પાત્રો તેણે પિત્તળનાં બનાવ્યાં. ૫ અને તેણે વેદીને વાસ્તે તેની ધારની નીચે તેની આસપાસ પિત્તળની ગુણેલી બળી તેવી અડધી ઉચાઇએ પકોચતાં સુધી બનાવી. ૬ અને તેણે પિત્તળની ભળીના ચાર છેડાને સારૂ ચાર કડાં હાંડા રહેવાને માટે ઢાળ્યાં. ૭ અને તેણે બાવળના લાકડાના હાંડા બનાવ્યા, ને તેમને પિત્તળથી મઢ્યા. ૮ અને તેણે વેદી ઉચકવા સારૂ તેની બાહ્યો પરનાં કડાંમાં તે હાંડા ધાક્યાં; તેણે તે [વેદી] પાટિયાથી પોલી બનાવી.

૯ અને મુલાકાતમડપના દ્વાર આગળ સેવા કરનારી સ્ત્રીઓની આરસીઓને તેણે પિત્તળનો હોજ તથા તેનું પિત્તળનું તળિયું બનાવ્યું.

૧૦ અને તેણે આગણુ બનાવ્યું; દક્ષિણ તરફ દક્ષિણ બાહ્યો આગણુની કનાતો. ત્રીજા કાતેલા સણુની એક સોંદાચની હતી. ૧૦ તેમના સ્તંભ વીસ તથા એમની

તે તેની સાથે સર્વજ હોતો, તથા તેવીજ બનાવટનો હતો; એટલે સોનાનો, નીલ તથા જાંબુઆ તથા કીરમજ રંગનો, તથા જીલ્લા કાંતેલા સજ્જનો હતો; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ.

૬ અને તેઓએ ગોમેદ પાપાણુ તૈયાર કરીને, તેમના પર ઇસ્રાએલપુત્રોનાં નામ મુદ્રાની કાંતરણીથી કાંતરીને, તેમને સોનાનાં ચોકઠાંમાં બેસાડ્યા ૭ અને યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે તેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોને સાડ રમરજુપાપાણુ યથા સાડ એફેદની સ્કધપટ્ટીઓ પર લગાડ્યા

૮ અને તેણે એફેદના જેવી બનાવટનું તથા નિપુણ કારીગરની કારીગરીનું ઉરપત્ર બનાવ્યું; એટલે સોનાનું, નીલ તથા જાંબુઆ તથા કીરમજ તથા જીલ્લા કાંતેલા સજ્જનું [બનાવ્યું]. ૯ તે ચોરસ હતું; તેઓએ ઉરપત્રને બેવડું બનાવ્યું; બેવડાની લગાઈ એક વેંત તથા પહેલાઈ એક વેંત હતી. ૧૦ અને તેઓએ તેમાં પાપાણુની ચાર હારો જડી; માણેક, પોખરાજ, તથા લાલની હાર, તે પહેલી હાર હતી; ૧૧ અને બીજી હાર લિલમ, નીલમ તથા હીરાની; ૧૨ ને ત્રીજી હાર, શનિ, અક્રીક તથા ચાકુતની; ૧૩ ને ચોથી હાર, પિરોજ તથા ગોમેદ તથા ચાસપિસની; તેઓને તેઓનાં ધરોમાં બેસાડીને ચોકઠાંમાં જડ્યા હતા ૧૪ અને પાપાણુ તેઓનાં નામ પ્રમાણે, એટલે ઇસ્રાએલપુત્રોનાં નામ પ્રમાણે બાર હતા બારે કુળોમાંના પ્રત્યેકનું નામ એકેક પાપાણુ પર મુદ્રાના જેવી કાંતરણીથી કાંતરેલું હતું. ૧૫ અને તેઓએ ઉરપત્ર પર ચોખ્ખા સોનાની ગુંથેલી દોરી જેવી સાંકળીઓ બનાવી ૧૬ અને તેઓએ સોનાનાં બે ચોકઠાં તથા સોનાની બે કડીઓ બનાવી; ને તે બે કડીઓ ઉરપત્રના બે છેડા પર લગાડી. ૧૭ અને તેઓએ તે બે સોનાની ગુંથેલી સાંકળીઓ ઉરપત્રના છેડા આગળની બે કડીઓને લગાડી. ૧૮ અને તે બે ગુંથેલી સાંકળીઓના બાકીના બે છેડાને બે ચોકઠાંમાં જડીને તેઓએ તેમને એફેદના આગલા ભાગમાં તેની સ્કધપટ્ટીઓ પર લગાડ્યા ૧૯ અને તેઓએ સોનાની બે કડીઓ બનાવીને, તેઓને ઉરપત્રના બે છેડા પર, એટલે માંહેલી જાંબુએ એફેદ તરફની કોર પર લગાડી. ૨૦ અને તેઓએ સોનાની બીજી બે કડીઓ બનાવીને, એફેદની સ્કધપટ્ટીઓની નીચલી બાજુએ, તેના આગલા ભાગમાં તેના સંધાની નજીક, એફેદના

નિપુણ કારીગરની પટકાથી ઉપલી બાજુએ તેઓને લગાડી. ૨૧ અને તેઓએ નીલરંગી શીતથી ઉરપત્રને તેની કડીઓ વડે એફેદની કડીઓ સાથે લગાડ્યું, કે તે એફેદના નિપુણ કારીગરની પટકા ઉપર રહે, ને ઉરપત્ર એફેદથી છુટું ન પડી જાય; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૨૨ અને તેણે એફેદનો જાંબુ તમામ નીલ રંગનો વણેલો બનાવ્યો ૨૩ અને જાંબુની વચ્ચે તેનો છેદ કાંચના છેદ જેવો હતો; ને તે કાંટી ન જાય માટે તે આસપાસથી એકી લીધો હતો ૨૪ અને તેઓએ જાંબુના ઘેર પર નીલ તથા જાંબુઆ તથા કીરમજ રંગના તથા કાંતેલા સજ્જના દારેમ બનાવ્યા ૨૫ અને તેઓએ ચોખ્ખા સોનાની ધુધરીઓ બનાવી, અને તે ધુધરીઓ જાંબુના ઘેરને ફરતી દારેમોની વચ્ચે વચ્ચે મુકી; ૨૬ એટલે પહેરીને સેવા કરવા સાડ, જાંબુના ઘેરને ફરતી એક ધુધરી ને એક દારેમ, એક ધુધરી ને એક દારેમ, એમ મુક્યાં; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ.

૨૭ અને તેઓએ હારનને સાડ તથા તેના દીકરાઓને સાડ, જીલ્લા વણેલા સજ્જના અંજરખા, ૨૮ તથા જીલ્લા સજ્જની પાંધડી, તથા જીલ્લા સજ્જનાં સુરોક્ષિત કાળિયાં, તથા જીલ્લા કાંતેલા સજ્જની ઇન્દોરો, ૨૯ તથા જીલ્લા કાંતેલા સજ્જનો, તથા નીલ, તથા જાંબુઆ તથા કીરમજ રંગનો ભરત ભરનારની કારીગરીનો કમરપટો બનાવ્યાં; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૩૦ અને તેઓએ પવિત્ર મુગટનું પતું ચોખ્ખા સોનાનું બનાવ્યું, ને તેના પર, યહોવાહને સાડ પવિત્ર, એવો લેખ, મુદ્રાના જેવી કાંતરણીથી કાંત્યો. ૩૧ અને તેને પાંધડીની ટાંચે બાંધવાને સાડ તેઓએ તેને નીલ રંગની શીંગ બાંધી; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ

૩૨ મુલાકાતમંડપના માંડવાનું સ્થળ કામ એ પ્રમાણે પુરું થયું; ને યહોવાહે મુસાને આપેલી સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે ઇસ્રાએલપુત્રોએ કીધું.

૩૩ અને તેઓ મંડપને મુસા પાસે લાવ્યા, એટલે મંડપ તથા તેનો સર્વ સામાન, તેના ચાપડા, તેનાં પાટિયાં, તેની ડુંગળો, તથા તેના સ્તંભો, તથા તેની કુંભીઓ; ૩૪ તથા મંદાનાં રાતાં રંગેલાં ચામડાંનું આચ્છાદન, તથા સીલ [માછલા] નાં ચામડાંનું

૨ અને જ્યારે કામ જન યહોવાદને આધાર્પણ કરાવે ત્યારે તેનું અર્પણ મેદાનું હોય; ને તે તેના પર તેલ રેડે ને તે પર લોબાન મુકે. ૨ અને તે દાનના પુત્રોની પાસે, એટલે યાજ્ઞકોની પાસે તે લાવે; ને તે તેમાંથી એક મુઢીભર મેરે તથા તેલ ને તે પરના સ્થળો લોબાન લે, ને યાજ્ઞક યાજ્ઞીની મઠિ યહોવાદને સાથે મુવાસિક હોમયજ્ઞ વરીકે વેદી પર તેનું દાન કરે. ૩ અને આધાર્પણમાંથી જે બાકી રહે તે દાનનું તથા તેના પુત્રોનું ધાય; તે યહોવાદના હોમયજ્ઞમાં પરમયજિત વસ્તુ છે.

૪ અને જે તં ભૂમીમાં પકાવેનું આધાર્પણ લાવે તો તે તેલથી મોઢેલા મેદાની બેખમીર પોળીઓ અથવા તેલ ચોપડેલા બેખમીર ખાખરા હોય. ૫ અને જે વાઈ અર્પણ તથા પકાવેનું આધાર્પણ હોય તો તે તેલ મોઢેલા બેખમીર મેદાનું હોય. ૬ તારે તેને બાંધેનું, ને તેના કકડા કરીને તે પર તેલ રેડેનું; તે ખૂવાર્પણ છે. ૭ અને જે વાઈ આધાર્પણ કકડામાં પકાવેનું હોય, તો તે મેદાનું તેલમાં [તળીને] બનાવેનું. ૮ અને એની વસ્તુઓનું બનેલું આધાર્પણ તારે યહોવાદની આજળ લાવેનું, ને તે યાજ્ઞક આજળ રજું કરેનું, ને તે તેને વેદી પાસે લાવે. ૯ અને યાજ્ઞક તે

નાખેનું, ને તે પર લોબાન મુકે; તે આધાર્પણ છે. ૧૧ અને યાજ્ઞક યાજ્ઞીનીમાં તે પેંકમાંથી થોડો તથા તે તેલમાંથી થોડું તથા તે સ્થળો લોબાન લઈને દહન કરે; તે યહોવાદને સાથે હોમયજ્ઞ છે.

૩ અને જે તેનું અર્પણ શાંત્યર્પણનો યજ્ઞ હોય તો, જે તે ટોર ચડાવે, પછી તે નર કે નારી ભતિનું હોય, તો યહોવાદ પ્રત્યે તે એળસદિન ચડાવે. ૨ અને તે પોતાના અર્પણના માથા પર પોતાનો દાઘ મુકે, ને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે તેને કાપે; ને યાજ્ઞકો, એટલે દાનના પુત્રો, વેદી પર ચોચેર તેનું રક્ત છાંટે; ૩ ને તે શાંત્યર્પણના યજ્ઞમાંથી યહોવાદ પ્રત્યે હોમયજ્ઞ ચડાવે; આંતરડાંની આસપાસની ચરમી, તથા આંતરડાં પરની સ્થળી ચરમી, ૪ તથા બન્ને ગ્રંદાં તથા તેઓ પરની ચરમી જે બંજો પાસે દોય છે તે, તથા ગ્રંદાં સાથે કલેબ પરનું અંતરપડ, તે કાઢી લે. ૫ અને દાનના પુત્રો વેદી પરના અગ્નિ પરનાં લાકડાં ઉપરના દહનીયાર્પણ પર તેનું દહન કરે; તે યહોવાદને સાથે મુવાસિક હોમયજ્ઞ છે.

૬ અને જે યહોવાદની આજળ શાંત્યર્પણના યજ્ઞને સાથે તેનું અર્પણ ઘેરાંબરોનું હોય, પછી તે નર કે નારી ભતિનું હોય, તો પાછું તે એળસદિન ચડાવે.

તથા આતરડા પરની સઘળી ચરખી, ૧૫ તથા બન્ને ગુદાં તથા તેઓ પરની ચરખી જે જગો પાસે હોય છે તે, તથા ગુદાં સાથે કલેજ પરનું અંતરપડ તે કાઢી લે. ૧૬ અને ચાળક વેદી પર તેમનું દંહન કરે, તે સુવાસને સારૂ હોમયજ્ઞરૂપ વરતુ છે, સઘળી ચરખી યહોવાહની છે. ૧૭ તમારી વંશપરંપરા તમારા સગળા રહેઠાણોમા એ તમારા હમેશને માટે વિધિ થાય કે, ચરખી કે રક્ત તમારે ખાવું નહિ.

૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૬ સ્નાએલ યુગ્મેને એમ કહે કે, જે કૃત્યો કરવાની યહોવાહે મના કરી છે, તેઓમાના કોઈ વિષે અજણે પાપમા પડીને કોઈ જન તેઓમાનું કોઈ કૃત્ય કરે [તે વિષે આ નિયમ છે], ૨૭ જે અભિષિક્ત ચાળક પાપ કરીને લોકો પર દોષ આણે, તો જે પાપ તેણે કીધું હોય તેને લીધે પાપાર્થપણને સારૂ તે યહોવાહ પ્રત્ય એક એબરહિન જીવાન વાહરડો ચઢાવે. ૨૮ અને તે તે વાહરડાને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે યહોવાહની આગળ લાવે, ને વાહરડાના માથા પર તે પોતાને હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે વાહરડાને કાપે. ૨૯ અને તે અભિષિક્ત ચાળક તે વાહરડાના રક્તમાથી કેટલુંક લઈને મુલાકાતમંડપમા લાવે, ૩૦ ને ચાળક પોતાની આગળી તે રક્તમા બોળીને તે રક્તમાથી યહોવાહની આગળ પવિત્રસ્થાનના પડદાની સામે સાત વાર છાંટે. ૩૧ અને સુવાસિક મૂપની વેદી જે મુલાકાતમંડપમા યહોવાહની આગળ છે તેના શિંગ પર ચાળક તે રક્તમાથી ચોપડે, ને જે યજ્ઞવેદી મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના યડમા વાહરડાનું સઘળું રક્ત તે ઢોળી દે. ૩૨ અને પાપાર્થપણના વાહરડાની બધી ચરખી તે તેમાથી કાઢી લે, આતરડાની આસપાસની ચરખી, ને આતરડા પરની સઘળી ચરખી, ૩૩ ને બન્ને ગુદાં, તથા તેઓ પરની ચરખી જે જગોની પાસે હોય છે તે, ને કલેજ પરનું અંતરપડ ગુદાં સુધી તે કાઢી લે, ૩૪ જેમ તે સાતપણના યજ્ઞના વાહરડા માથી કાઢી લેવાય છે તેમ, ને ચાળક યજ્ઞવેદી પર તેઓનું દંહન કરે. ૩૫ અને વાહરડાનું ચામડું તથા તેનું સર્વ માંસ, તથા તેની સુડી તથા તેના પાંચો તથા તેના આતરડા તથા તેનું હાણ, ૩૬ એટલે, બળનું આખું બોળિયું છાવણી બહાર કોઈ સ્વચ્છ જગ્યાએ ન્યા રાખ કાલવી નખાય છે ત્યા તે લઈ જાય, ને

ત્યા લાકડા સળગાવીને તેને બાળી નાખે, ન્યા રાખ કાલવી નખાય છે ત્યા તે બાળી નાખવામા આવે.

૧૬ અને જે ઇસ્લાએલની આખી જમાત ચુક કરે, ને તે વાત મઝળીની નજરથી ગ્રહ રહેલી હોય ને જે કૃત્યો કરવાની યહોવાહે મના કીધેલી છે તેમાનું કોઈ કૃત્ય કરીને તેઓ દોષિત થયા હોય, ૧૭ તો જે પાપ તેઓએ કીધું હોય તેની બહુ પડે ત્યારે મઝળી પાપાર્થપણને માટે એક જીવાન વાહરડો ચઢાવે, ને તેને મુલાકાતમંડપની આગળ લાવે. ૧૮ અને જમા તના વડીલો યહોવાહની આગળ તે વાહરડાના માથા પર પોતાના હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે વાહરડો કપાય, ૧૯ અને અભિષિક્ત ચાળક તે વાહરડાના રક્તમાનું લઈને મુલાકાતમંડપમા આવે, ૨૦ ને ચાળક પોતાની આગળી તે રક્તમા બોળીને સાતવાર યહોવાહની આગળ પડદાની સામે તે છાંટે. ૨૧ અને જે વેદી યહોવાહની આગળ મુલાકાતમંડપમા છે તેના શિંગો પર તે રક્તમાથી તે લગાડે, ને જે યજ્ઞવેદી મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના યડમા તે સજ્જ રક્ત તે ઢોળી દે. ૨૨ અને તેમાથી તેની બધી ચરખી કાઢી લઈને વેદી પર તેનું દંહન તે કરે. ૨૩ એ વાહરડાને તે એ પ્રમાણે કરે, જેમ તેણે પાપાર્થપણના વાહરડાનું કીધું તેમ તે એનું પણ કરે, ને ચાળક તેઓને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેઓને ક્ષમા કરવામા આવશે. ૨૪ અને તે વાહરડાને છાવણી બહાર લઈ જાય ને જેમ પહેલા વાહરડાને તેણે બાળી નાખ્યા હતા તેમ તેને પણ બાળી દે, તે જમાતને સારૂ પાપાર્થપણ છે.

૨૨ ત્યારે કોઈ અધિકારી પાપ કરીને જે બધા કૃત્યો કરવાની તેના દેવ યહોવાહે મના કરી છે તેમાનું કોઈ અજણે કરીને દોષિત થાય, ૨૩ ત્યારે જે જે પાપ વિષે તે દોષિત થયા હોય તે તેને બહુ પાડવામા આવે તો તે એક બકરાનું એટલે એબરહિત એક નરનું અર્પણ લાવે, ૨૪ ને બકરાના માથા પર તે પોતાને હાથ મુકે, ને ન્યા યહોવાહની આગળ દંહનીયાર્પણ કપાય છે તે જગ્યાએ તેને કાપે, તે પાપાર્થપણ છે. ૨૫ અને ચાળક પોતાની આગળી વડે પાપાર્થપણના રક્તમાનું લે, ને યજ્ઞવેદીના શિંગ પર તે ચોપડે, ને યજ્ઞવેદીના યડમા તેનું રક્ત ઢોળી દે. ૨૬ અને સાતપણના યજ્ઞની ચરખીની જેઠે તેની સર્વ ચરખીનું વેદી પર દંહન કરે, ને તેના પાપને લીધે ચાળક તેને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામા આવશે.

૨ અને જ્યારે કોઈ જન યહોવાહને ખાવાપેણુ ચડાવે ત્યારે તેનું અર્પણ મેંદાનુ હોય, ને તે તેના પર તેલ રેડે ને તે પર લોખાન મુકે ૨ અને તે દારૂનના પુત્રોની પાસે, એટલે ચાન્કોની પાસે તે લાવે, ને તે તેમાથી એક મુઠ્ઠીભર મેંદો તથા તેલ ને તે પરનો સઘળો લોખાન લે, ને ચાન્ક યાદગીરીને માટે યહોવાહને સારૂ સુવાસિક હોમયજ્ઞ તરીકે વેદી પર તેનું દહન કરે ૩ અને ખાવાપેણુમાથી જે બાકી રહે તે દારૂનનુ તથા તેના પુત્રોનુ થાય, તે યહોવાહના હોમયજ્ઞોમા પરમપવિત્ર વસ્તુ છે

૪ અને જે તું બહુમા પકાવેનુ ખાવાપેણુ લાવે તો તે તેલથી મોઢેલા મેંદાની બેખમીર પોળાએ અથવા તેલ ચોપડેલા બેખમીર ખાખરા હોય ૫ અને જે તારૂં અર્પણ તવામા પકાવેનુ આધારપણુ હોય તો તે તેડે મોઢેલા બેખમીર મેંદાનુ હોય ૬ તારે તેને બાખરુ, ને તેના કકડા કરીને તે પર તેલ રેડુ, તે ખાવાપેણુ છે ૭ અને જે તારૂં ખાવાપેણુ કઠાંઈમા પકાવેનુ હોય, તો તે મેંદાનુ તેલમા [તળીને] બનાવરુ ૮ અને એવી વસ્તુઓનુ બનેલુ ખાવાપેણુ તારે યહોવાહની આગળ લાવવુ, ને તે ચાન્ક આગળ રજુ કરુ, ને તે તેને વેદી પાસે લાવે. ૯ અને ચાન્ક તે ખાવાપેણુમાથી ષ્ટલુક યાદગીરી દાખલ કાઢી લઈને વેદી પર તનુ દહન કરે, તે યહોવાહને સારૂ સુવાસિક હોમયજ્ઞ છે ૧૦ અને ખાવાપેણુમાથી જે બાકી રહે તે દારૂનનુ તથા તેના પુત્રોનુ થાય, તે યહોવાહના હોમયજ્ઞોમા પરમપવિત્ર વસ્તુ છે ૧૧ જે ખાવાપેણુ વખે યહોવાહ પ્રત્યે ચડાવે તેઓમાનું કોડ પણુ ખમીરસાદન બતાવેલુ ન હોય, કેમકે તમારે યહોવાહના હોમયજ્ઞ તરીકે કંઈ પણુ ખમીરનુ અથવા કંઈ પણુ મંચનુ દહન કરવુ નહિ. ૧૨ પ્રથમ કૂળના અર્પણ તરીકે તેઓને તમારે યહોવાહ પ્રત્યે ચડાવરા, પણુ સુવાસને સારૂ વેદી પર તેઓ ચડે નહિ ૧૩ અને તારા ખાવાપેણુના પ્રત્યેક અપખને મીઠાથી સહણુ કરવુ, ને તારા ખાવાપેણુમાં તારા દેવના કરારના મીઠાની ખાકી કરવા ન રે તારા પાકીને નહિ

નાખરુ, ને તે પર લોખાન મુકવો, તે ખાવાપેણુ છે ૧૬ અને ચાન્ક યાદગીરીમા તે પોકમાથી થોડો તથા તે તેલમાથી થોડું તથા તે સઘળો લોખાન લઈને દહન કરે, તે યહોવાહને સારૂ હોમયજ્ઞ છે

૩ અને જે તેનુ અર્પણ સાત્યપેણુનો યજ્ઞ હોય તો, જે તે ટોર ચડાવે, પછી તે નર કે નારી ભતિનુ હોય, તો યહોવાહ પ્રત્યે તે એબરહિલ ચડાવે ૨ અને તે પોતાના અર્પણના માથા પર પોતાનો હાથ મુકે, ને મુલાકાતમડપના દ્વાર પાસે તેને કાપે, ને ચાન્કો, એટલે દારૂનના પુત્રો, વેદી પર ચોમેર તેનું રક્ત છાંટે, ૩ ને તે સાત્યપેણુના યજ્ઞમાથી યહોવાહ પ્રત્યે હોમયજ્ઞ ચડાવે, આતરડાની આસપાસની ચરમી, તથા આતરડા પરની સઘળી ચરમી, ૪ તથા બન્ને જુદાં તથા તેઓ પરની ચરમી જે ભગો પાસે હોય છે તે, તથા જુદાં સાથે કહેલ પરનુ અંતરપડ, તે કાઢી લે ૫ અને દારૂનના પુત્રો વેદી પરના અગ્નિ પરના લાકડા ઉપરના દહનીયાપેણુ પર તેનુ દહન કરે, તે યહોવાહને સારૂ સુવાસિક હોમયજ્ઞ છે

૬ અને જે યહોવાહની આગળ સાત્યપેણુના યજ્ઞને સારૂ તેનુ અર્પણ ઘેટાબકરાનુ હોય, પછી તે નર કે નારી ભતિનું હોય, તો પણુ તે એબરહિલ ચડાવે ૭ જે તે દહવાનનુ અર્પણ ચડાવે તો તે તેને યહોવાહની આગળ ચડાવે, ૮ ને તે પોતાના અર્પણના માથા પર પોતાનો હાથ મુકે, ને મુલાકાતમડપની આગળ તેને કાપે, ને દારૂનના પુત્રો તેનુ રક્ત વેદી પર ચોમેર છાંટે ૯ અને સાત્યપેણુના યજ્ઞમાથી તે યહોવાહને સારૂ હોમયજ્ઞ ચડાવે, તેની ચરમી તથા તેની પુઠ પુઠડી આખી ને આખી કરોડના હાડકાની લગોલગથી કાપી લે, તથા આતરડાની આસપાસની ચરમી તથા આતરડા પરની સઘળી ચરમી, ૧૦ તથા બન્ને જુદાં તથા તેઓ પરની ચરમી જે ભગો પાસે હોય છે તે તથા જુદાં સાથે કહેલ પરનુ અંતરપડ તે કાઢી લે. ૧૧ અને ચાન્ક વેદી પર તેનું દહન કરે, તે યહોવાહને સારૂ હોમયજ્ઞપ વસ્તુ છે

તથા આંતરડાં પરની સઘળી ચરબી, ૧૫ તથા બન્ને ગુદાં તથા તેઓ પરની ચરબી જે જગો પાસે હોય છે તે, તથા ગુદાં સાથે કલેજ પરનું અંતરપડ તે કાઢી લે. ૧૬ અને ચાળક વેદી પર તેમનું દહન કરે; તે સુવાસને સાડે હોમયજ્ઞરૂપ વસ્તુ છે; સઘળી ચરબી યહોવાહુની છે. ૧૭ તમારી વંશપરપરા તમારા સઘળાં રહેઠાણોમાં એ તમારા હૃદયેશને માટે વિધિ થાય કે, ચરબી કે રક્ત તમારે ખાવું નહિ.

૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલ-પુત્રોને એમ કહે કે, જે કૃત્યો કરવાની યહોવાહે મના કરી છે, તેઓમાંના કોઈ વિષે અજાણે પાપમાં પડીને કોઈ જન તેઓમાંનું કોઈ કૃત્ય કરે [તે વિષે આ નિયમ છે]; ૩ જે અભિષિક્ત ચાળક પાપ કરીને લોકો પર હોય આવે, તો જે પાપ તેણે કીધું હોય તેને લીધે પાપાર્થાર્પણને સાડે તે યહોવાહ પ્રત્યે એક એગરહિત જીવન વાહરડો ચડાવે. ૪ અને તે તે વાહરડાને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે યહોવાહની આગળ લાવે; ને વાહરડાના માથા પર તે પોતાનો હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે વાહરડાને કાપે. ૫ અને તે અભિષિક્ત ચાળક તે વાહરડાના રક્તમાથી કેટલુંક લઈને મુલાકાતમંડપમાં લાવે; ૬ ને ચાળક પોતાની આંગળી તે રક્તમાં ભોળીને તે રક્તમાથી યહોવાહની આગળ પવિત્રસ્થાનના પડદાની સામે સાત વાર છાંટે. ૭ અને સુવાસિક ધૂપની વેદી જે મુલાકાતમંડપમાં યહોવાહની આગળ છે તેનાં શિંગ પર ચાળક તે રક્તમાથી ચોપડે; ને જે યજ્ઞવેદી મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના યડમાં વાહરડાનું સઘળું રક્ત તે ઢોળી દે. ૮ અને પાપાર્થાર્પણના વાહરડાની બધી ચરબી તે તેમાંથી કાઢી લે; આંતરડાંની આસપાસની ચરબી, ને આંતરડાં પરની સઘળી ચરબી, ૯ ને બન્ને ગુદાં, તથા તેઓ પરની ચરબી જે જગોની પાસે હોય છે તે, ને કલેજ પરનું અંતરપડ ગુદાં સુધ્ધાં તે કાઢી લે, ૧૦ જેમ તે શાંત્યર્પણના યજ્ઞના વાહરડામાંથી કાઢી લેવાય છે તેમ; ને ચાળક યજ્ઞવેદી પર તેઓનું દહન કરે. ૧૧ અને વાહરડાનું ચામડું તથા તેનું સર્વ માંસ, તથા તેની મુંડી તથા તેના પાંચો તથા તેનાં આંગુરડાં તથા તેનું છાણ, ૧૨ એટલે, બળદનું આખું ખોળિયું જાવણી બહાર કોઈ સ્વચ્છ જગ્યાએ જ્યાં રાખ કાલવી નખાય છે ત્યાં તે લઈ જાય; ને

ત્યા લાકડાં સળગાવીને તેને બાળી નાખે; જ્યાં રાખ કાલવી નખાય છે ત્યાં તે બાળી નાખવામાં આવે. ૧૩ અને જે ઇસ્રાએલની આખી જમાત ચુક કરે, ને તે વાત મડળીની નજરથી ગ્રહ રહેલી હોય ને જે કૃત્યો કરવાની યહોવાહે મના કીધેલી છે તેમાંનું કોઈ કૃત્ય કરીને તેઓ દોષિત થયા હોય; ૧૪ તો જે પાપ તેઓએ કીધું હોય તેની બાજુ પડે ત્યારે મંડળી પાપાર્થાર્પણને માટે એક જીવન વાહરડો ચડાવે, ને તેને મુલાકાતમંડપની આગળ લાવે. ૧૫ અને જમાતના વડાઓ યહોવાહની આગળ તે વાહરડાના માથા પર પોતાના હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે વાહરડો કપાય, ૧૬ અને અભિષિક્ત ચાળક તે વાહરડાના રક્તમાંનું લઈને મુલાકાતમંડપમાં આવે; ૧૭ ને ચાળક પોતાની આંગળી તે રક્તમાં ભોળીને સાતવાર યહોવાહની આગળ પડદાની સામે તે છાંટે. ૧૮ અને જે વેદી યહોવાહની આગળ મુલાકાતમંડપમાં છે તેનાં શિંગો પર તે રક્તમાથી તે લગાડે; ને જે યજ્ઞવેદી મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના યડમાં તે સજ્જું રક્ત તે ઢોળી દે. ૧૯ અને તેમાથી તેની બધી ચરબી કાઢી લઈને વેદી પર તેનું દહન તે કરે. ૨૦ એ વાહરડાને તે એ પ્રમાણે કરે, જેમ તેણે પાપાર્થાર્પણના વાહરડાનું કીધું તેમ તે એનું પણ કરે; ને ચાળક તેઓને સાડે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેઓને ક્ષમા કરવામાં આવશે. ૨૧ અને તે વાહરડાને જાવણી બહાર લઈ જાય ને જેમ પહેલા વાહરડાને તેણે બાળી નાખ્યો હતો તેમ તેને પણ બાળી દે; તે જમાતને સાડે પાપાર્થાર્પણ છે.

૨૨ જ્યારે કોઈ અધિકારી પાપ કરીને જે બધા કૃત્યો કરવાની તેના દેવ યહોવાહે મના કરી છે તેમાંનું કોઈ અજાણે કરીને દોષિત થાય; ૨૩ ત્યારે જે જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોય તે તેને બાજુ પાડવામાં આવે તો તે એક બકરાનું એટલે એગરહિત એક નરનું અર્પણ લાવે, ૨૪ ને બકરાના માથા પર તે પોતાનો હાથ મુકે; ને જ્યાં યહોવાહની આગળ દહનીયાર્પણ કપાય છે તે જગ્યાએ તેને કાપે; તે પાપાર્થાર્પણ છે. ૨૫ અને ચાળક પોતાની આંગળી વડે પાપાર્થાર્પણના રક્તમાંનું લે, ને યજ્ઞવેદીનાં શિંગ પર તે ચોપડે, ને યજ્ઞવેદીના યડમાં તેનું રક્ત ઢોળી દે. ૨૬ અને શાંત્યર્પણના યજ્ઞની ચરબીની પેઠે તેની સર્વ ચરબીનું વેદી પર દહન કરે; ને તેના પાપને લીધે ચાળક તેને સાડે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે; ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

૨૭ અને જે કૃષિ કરવાની યદોવાદે મના કરી છે તેમાં કૌઠ પશુ કરીને કૌઠ સાધારણ માણસ અનુભવે પાપ કરે ને દોષમા પડે, ૨૮ ત્યારે જે ને પાપ વિષે તે દોષિત થયા હોય તે તેને બહુ પાડવામા આવે તો તે એક એમરદિત બકરીનું અર્પણ લાવે, જે પાપ વિષે તે દોષિત થયા હોય તેને લીધે તે લાવે. ૨૯ અને તે પોતાના હાથ પાપાર્પણના માથા પર મુકે, ને દહનીયાર્પણની જગ્યામા પાપાર્પણ કાપે ૩૦ અને યાજ્ઞ પોતાની આગળી વડે તેના રક્તમાંનું લઇને યજ્ઞવેદીના શિંગ પર તે ચોપડે, ને તેનું સપથ રક્ત વેદીના ઘડમા ઢોળી દે ૩૧ અને જેમ શાલ્યર્પણના યજ્ઞની ચરખી કાઢી લેવામા આવે છે તેમ તેની સપથ ચરખી તે કાઢી લે, ને યાજ્ઞ યદોવાદ પ્રત્યે સુવાસને કાઢે તેનું દહન વેદી પર કરે, ને યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામા આવશે

૩૨ અને જે તે પાપાર્પણને સાડ દહવાનું અર્પણ લાવે તે તે એમરદિત નારી લાવે ૩૩ અને તે પોતાના હાથ પાપાર્પણના માથા પર મુકે, ને જ્યા દહનીયાર્પણ કાપાય છે તે જગ્યાએ પાપાર્પણને સાડ તેને કાપે ૩૪ અને યાજ્ઞ પોતાની આગળી વડે પાપાર્પણના રક્તમાંનું લઇને યજ્ઞવેદીના શિંગ પર તે ચોપડે, ને તેનું સપથ રક્ત વેદીના ઘડમા ઢોળી દે, ૩૫ ને જેમ શાલ્યર્પણના યજ્ઞમાથી દહવાનની ચરખી કાઢી લેવામા આવે છે તેમ તેની સપથ ચરખી તે કાઢી લે, ને યાજ્ઞ યદોવાદના દોમવજોની રીત પ્રમાણે વેદી પર તેઓનું દહન કરે, ને જે પાપ વિષે તે દોષિત થયા હોય તેને લીધે યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામા આવશે.

૩૬ અને જે કૌઠ જન સાદી છતા તેને શપથ દેવામા આવે ત્યારે તેને જે દીક્રુ હોય કે નજીવો હોય, તે બંને ન કરીને પાપમા પડે તો તેનો અન્યાય તેને માથે છે, ૩૭ અથવા જે કૌઠ માણસ કૌઠ અયુષ્ય વસ્તુની, એટલે અયુષ્ય ધનના મુડાનો કે અયુષ્ય દોરના મુડાનો કે અયુષ્ય સરપતીસાના મુડાનો રપઈ કરે, ને તે તેના નજીવામા ન આવવા તે અયુષ્ય થયા હોય તો તે દોષિત અણુય, ૩૮ અથવા ઢરકૌઠ અયુષ્યવાળી કૌઠ માણસ અયુષ્ય થયા હોય, તેની અયુષ્યનાને જે કૌઠ રપઈ કરે, ને તે તેના નજીવામા આવેલું ન હોય તો જ્યારે તે તેના નજીવામા આવે ત્યારે તે દોષિત અણુય, ૩૯ અથવા જે કૌઠ માણસ

બુક્રુ કરવાના કે બહુ કરવાના સોગન વગર વિચારે પોતાના હોદાથી ખાય, કે વગર વિચારે સોગન ખાઇને ગમે તે કહે, ને જે તે તેના નજીવામા આવ્યું ન હોય, તો જ્યારે તે તેના નજીવામા આવે ત્યારે તે એએ-માથી એક વિષે દોષિત થાય. ૪૦ અને જ્યારે તે એએ-માથી એક વિષે દોષિત પ્રાય ત્યારે એમ થાય કે જે વિષે તેણે પાપ કીધું હોય તે તે કબૂત કરે; ૪૧ ને પાપ તેણે કીધું હોય તેને લીધે પોતાનું દોષાર્પણ યદોવાદને સાડ તે લાવે એટલે પાપાર્પણને સાડ ઢોળામાથી નારી નતિનું એક દહવાન કે બકરી, ને યાજ્ઞ તેના પાપને લીધે તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે ૪૨ અને જે દહવાન લાવતુ એ તેના ગળ ઉપરાત હોય તો જે પાપ તેણે કીધું હોય તેને લીધે દોષાર્પણને માટે તે યદોવાદને સાડ ખે દોલા કે કબુતરના બે બચ્ચા લાવે, એક પાપાર્પણને સાડ, ને બીજી દહનીયાર્પણને સાડ ૪૩ અને તે તેઓને યાજ્ઞ પાસે લાવે, ને પાપાર્પણને માટે જે હોય તેને તે પ્રથમ ચઢાવે, ને તે તેની ગરદનથી તેની મુંડી મરડી નાખે, પશુ તેના બે બાજ ન પાડે, ૪૪ ને તે પાપાર્પણના રક્તમાંનું વેદીની બાજુ પર છાંટે ને બાકીનું રક્ત વેદીના ઘડમા નિગળી જવા દે, તે પાપાર્પણ છે ૪૫ અને બીજીનું પશુ તે વિધિ પ્રમાણે દહનીયાર્પણ ચઢાવે, ને તેણે જે પાપાર્પણ હોય તેને લીધે યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામા આવશે

૪૬ અને જે બે દોલા કે કબુતરના બે બચ્ચા મેળવ્યા એ તેના ગળ ઉપરાત હોય તો પોતે જે પાપ કીધું હોય તેને લીધે પાપાર્પણને માટે એક દસાસ એકાદ-મેઠાનું તે પોતાને માટે અર્પણ લાવે, તે વગર તે કંઈ તેલ ન રેડે, ને તે પર કંઈ લોખાન તે ન મુકે, કેમકે તે તો પાપાર્પણ છે ૪૭ અને તે તેને યાજ્ઞ પાસે લાવે, ને યાજ્ઞ યાદ ભરી દાખલ તેમાથી બોખાસર લઇને વેદી પર યદોવાદના દોમવજો ઉપર તેનું દહન કરે, તે પાપાર્પણ છે ૪૮ અને આ કૃષિમાથી કૌઠ પશુ વિષે તેણે પાપ કીધું હોય તેને લીધે યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામા આવશે, ને [બાકીનું] પાપાર્પણની પેઠે યાજ્ઞકરુ થાય

૪૯ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, બંધ જે કૌઠ માણસ ઉલ્લખ કરીને યદોવાદની નિષિદ્ધ વસ્તુએ વિષે અનુભવે પાપ કરે તો તે યદોવાદ પ્રત્યે પોતાનું

દોષાર્થપેણુ લાવે, એટલે તું કરાવે એટલા રોકેલ રૂપું પવિત્રપ્રાણના રોકેલ પ્રમાણે દોષાર્થપેણુને માટે લાવે; ૧૬ ને પવિત્ર વસ્તુ વિષે તેણે પાપ કીધું હોય તેના બદલા તે બરી આપે, ને વળી તેના એક પંચમાંના તેમાં ઉમેરીને યાજ્ઞકને તે આપે; ને યાજ્ઞક તેને સાડ દોષાર્થપેણુના વેદા વડે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

૧૭ અને જો કોઈ માણસ પાપ કરીને જો કામો કરવાની યદોવાદે મના કરેલી છે તેઓમાંનું કોઈ પણ કરે, તો જો કે તે અનુભવે હોય તો પણ તે દોષિત છે, ને તેના અન્યાય તેને માથે. ૧૮ તે દોષાર્થપેણુને સાડ દોળામાંના તારા કરાવ પ્રમાણેના એબરહિત ઘેટા યાજ્ઞક પાસે લાવે; ને જો યુદ્ધ તેણે અનુભવતાં એટલે વગર બાજી કીધી તે વિષે તેને સાડ યાજ્ઞક પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે. ૧૯ તે દોષાર્થપેણુ છે; તે નિશ્ચે યદોવાદ આગળ દોષિત છે.

૬ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૨ જો કોઈ જન પાપ કરે, ને યદોવાદ વિરૂદ્ધ અપરાધ કરીને અનામતની કે ગીરોની કે લુટડાટની બાબતમાં પોતાના પડોસીને દણ દે, કે પોતાના પડોસી પર જીવમ ગુનથી હોય; ૩ અથવા કોઈ બોવાએલી વસ્તુ તેને જડી હોય તે વિષે દણ કરે, ને જીઠા સોગન ખાય; જો કોઈ માણસ આ સંધર્ભમાંથી દરકંઈ કરીને પાપ કરે; ૪ જો તે પાપ કરીને દોષિત થયા હોય, તો એમ યાચ કે, જો તેણે પડાની લીધું હોય, અથવા જો વસ્તુ તેણે જીવમથી મેળવી હોય, અથવા જો અનામત તેને સોંપાએલી હોય, અથવા જો બોવાએલી વસ્તુ તેને જડી હોય, ૫ અથવા જો કોઈ ચીજ વિષે તેણે જીઠા સોગન ખાધા હોય, તે તે પાછાં આપે; તે બરીપુરીને પાછું આપે એટલુંજ નહિ, પણ તેમાં એક પંચમાંના ઉમેરે; તે દોષિત કરે તેજ દિવસે તેણે જેનું તે હોય તેને તે આપવું. ૬ અને તે યદોવાદ આગળ પોતાનું દોષાર્થપેણુ, એટલે દોળામાંના તારા કરાવ પ્રમાણેના એબરહિત ઘેટા, યાજ્ઞક પાસે દોષાર્થપેણુને માટે લાવે, ૭ ને યાજ્ઞક યદોવાદની સમુખ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે; ને જો કોઈ કૃત્યથી તે દોષિત થયા હશે, તે વિષે તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

૮ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૯ હાઈનને તથા તેના પુત્રોને એમ ફરમાવ કે દહનીયાર્પણુને નિયમ આ છે; દહનીયાર્પણુ આખી રાત સવાર ૭

પરના બળતણ ઉપર રહે; ને વેદીના અગ્નિને તેની ઉપર બળતો રાખવો. ૧૦ અને યાજ્ઞક પોતાનું સણનું વસ્ત્ર પહેરે, ને પોતાના દેહ પર પોતાની સણની ઇમર પહેરે; અને અગ્નિએ ભસ્મ કીધેલા વેદીપરના દહનીયાર્પણુની રાખને તે ઉડાવી લઈને વેદી પાસે મુકે. ૧૧ અને તે પોતાનાં વસ્ત્ર ઉતારે, ને ખીન વસ્ત્ર પહેરીને તે રાખને ઢાંચલી બહાર સ્વચ્છ જગ્યાએ લઈ નાંચ. ૧૨ અને વેદી પરના અગ્નિને તે પર બળતો રાખવો, ને તેને હોલવાવા ન દેવો; ને દર સવારે યાજ્ઞક તે પર લાકડાં બાળે ને તે તેના ઉપર દહનીયાર્પણુ ગોઠવે; ને તેના ઉપર શાલ્યપેણુની ચરબીનું દહન કરે. ૧૩ અગ્નિને વેદી પર અખંડ બળતો રાખવો, તેને હોલવાવા ન દેવો.

૧૪ અને ખાદ્યાર્પણુને નિયમ આ છે; હાઈનના પુત્રો તેને યદોવાદની સમુખ વેદી સામે ચઢાવે. ૧૫ અને તે એમાંથી પોતાના એક બોવાબર ખાદ્યાર્પણુને મેંદો તથા તેનું તેલ, અને ખાદ્યાર્પણુને સંધર્ભો લોળાન લઈને ચાંદગીરી દાખવ, યદોવાદને સાડ તુલાસને અર્થે તેણે વેદી ઉપર દહન કરે. ૧૬ અને તેમાંથી જો બાકી રહે તે હાઈન તથા તેના પુત્રો ખાય; તેને પવિત્ર જગ્યામાં ખનીર વગર ખાવું; મુલાકાતમંડપના આંગણામાં તેઓ તે ખાય. ૧૭ તેને ખમીરસહિત ન પકાવવું; મેં મારા હોમયજ્ઞોમાંથી તે તેઓને તેઓના હિસ્સા દાખલ આપ્યું છે; પાપાર્થપેણુની પેટે તથા દોષાર્થપેણુની પેટે તે પરમપવિત્ર છે. ૧૮ હાઈનપુત્રોમાંના પ્રત્યેક પુરૂષ યદોવાદના હોમયજ્ઞોમાંથી તેમના નંધુના તથા વંશપરપરાના હક તરીકે તે ખાય; જો કોઈ તેઓના સ્પર્શ કરે તે શુદ્ધ હોય.

૧૯ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૨૦ હાઈનને અભિષેક થાય તે દિવસે તેણે તથા તેના પુત્રોએ યદોવાદને આ અર્પણ કરવું; એટલે, ખાદ્યાર્પણુને સાડ નંધુ એક દરારા અંકુશ મેંદો, તેમાંથી અડધો સવારે, ને અડધો સાંજે ૨૧ તેને તવામાં તેલથી તળવો; જ્યારે તે તળાય ત્યારે તેને અદર આણવો; તળેલાના નોસડાં પાડીને યદોવાદ પ્રત્યે તુલાસને અર્થે તારે ખાદ્યાર્પણુ ચઢાવવું. ૨૨ અને તેના પુત્રોમાંના જો અભિષેક યાજ્ઞક તેની પદ્ધતિ આપે તે તે ચઢાવે; નંધુના વિધિથી તેણે યદોવાદને સાડ પુરુષ

દહન કરાય ૨૭ અને ચાલકના પ્રત્યેક ખાવાપેણુનું પુરેપુરું દહન કરવું, તે ખાતું નહિ

૨૪ અને યહોવાહે સુસાને કહ્યું કે, ૨૫ હારનને તથા તેના પુત્રોને એમ કહે કે, પાપાર્થાપેણુનો નિયમ આ છે, ન્યા દહનીયાપણુ કપાય છે, ત્યા યહોવાહની આજ્ઞા પાપાર્થાપણુ કપાય, તે પરમપવિત્ર છે ૨૬ જે ચાલક તેનડે પાપાર્થાપણુ કરે, તે તે ખાય, પવિત્ર ન્યામામાં, એટલે મુલાકાતમહત્વના આજ્ઞામાં તે ખવાય ૨૭ જે કંઈ તેના માસનો સ્પર્શ કરે તે શુદ્ધ ગણાય, ને ન્યારે તેના રક્તમાનુ કોઈ વસ્ત્ર પર છાંય, ત્યારે જે પર તે ઝાઝ્યેટું હોય, તેને તારે પવિત્ર ન્યામામાં ઘોણુ ૨૮ પણ જે હાથમાં તેને બાંધ્યુ હોય, તે હાથને બાળી નાખવું, ને જો તેને પિત્તળના વાસામાં બાંધ્યુ હોય, તો તેને માછને પાણીએ વિઠળવું ૨૯ યા હોમાનો દરેક પુરૂષ તે ખાય, તે પરમપવિત્ર છે ૩૦ અને જેના રક્તમાનુ પવિત્રસ્થાનમાં પ્રાયશ્ચિત્ત કરતા સાર મુલાકાતમહત્વના કાંઈ આજ્ઞામાં આવ્યુ હોય, તેનું કોઈ પાપા થોપણુ ખવાય નહિ, તેને અગ્નિમાં બાળી નાખવું

૭ અને દોષાર્થાપેણુનો નિયમ આ છે, તે પરમ પવિત્ર છે ૨૭ ન્યાએ દહનીયાપેણુ કપાય છે, ત્યા તેઓ દોષાર્થાપણુ કાપે, ને તેનું રક્ત વેગી પર ચોખરડા છોટ ૨૮ અને તેમાંથી તેની બધી ચરમી, પુષ્ટ પુઠી તથા આનરડા ઉપરની ચરમી, ૨૯ તથા બન્ને ગુદાં તથા તેઓ ઉપરની ચરમી ને નળોની પાસે હોય છે તે, તથા હવેન પરનું આનરડું ગુદાં મુઢા કાઢી લેવા ૩૦ અને યા ૧૬ યહોવાહ પ્રત્યે દોષમયને સાર વેદી પર તેમનું દહન કરે, તે દોષા થાપણુ છે ૩૧ યા હોમાનો દરેક પુરૂષ તે ખાય, તે પવિત્ર ન્યામામાં ખવાય, તે પરમપવિત્ર છે ૩૨ જેનું પાપાર્થાપણુ તેનું દોષાર્થાપણુ છે, તેઓને મટિ એકલ નિયમ છે, જે ચાલક તે વડે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, તેને તે મરે ૩૩ અને જે ચાલક કોઈ મામુસનું દહનીયાપેણુ ચડાવે તેનું ચાલક પોતે ચડાવેલા દહનીયાપણુનું આમરું પોતાને સાર લે ૩૪ અને ભટ્ટીમાં પકાવેવું, તથા કઠાઈમાં ને તવામાં તળેવું સર્વ ખાવાપેણુ તે ચડાવનાર ચાલકનું થાય ૩૫ અને સર્વ તેકવાણુ કે કોરે ખાવાપણુ હારનના સર્વ પુત્રો લે, જેમ એક તેમજ બીજે [લિ]

૧૧ અને શાત્યર્પેણુનો યજ્ઞ કોઈ યહોવાહ પ્રત્યે ચડાવે, તેનો નિયમ આ છે, ૧૨ જે તે ઉપકારસ્તુતિને અર્થે ચડાવે, તો તે ઉપકારાર્થાપેણુની સાથે તેલે મોઢેલી ખમીર વખરની પેળાઓ, તથા તેલ ચોખરડા ખમીર વખરના ખાખરા, તથા [તેલમાં] બોળેલા મેઘાની તેલે મોઢેલી પેળાઓ ચડાવે ૧૩ ઉપકાર સ્તુતિને અર્થે પોતાના શાત્યર્પેણુના યજ્ઞ સાથે ખમીરી મોઢેલીની પેળાઓનું અર્પણુ તે ચડાવે, ૧૪ અને તેમાંના પ્રત્યેક અર્પણુમાંથી એકેક [વસ્તુ] યહોવાહને સાર ઉચ્છાડીયાપેણુ તરીકે તે ચડાવે, શાત્યર્પેણુનું રક્ત છાટનાર ચાલકનેજ તે મરે ૧૫ અને ઉપકાર સ્તુતિને માટેના શાત્યર્પેણુના યજ્ઞનું માસ અર્પણુને દિવસેજ તે ખાય, તે તેમાંથી કંઈ પણ સ્થવાર સુધી ન રહેવા ૧૬ પણ જે તેનું ચણાપેણુ એ કોઈ માનના કે એચ્છિકાપેણુ હોય, તો જે દિવસે તે પોતાનું અર્પણુ ચડાવે, તે દિવસે તે તેને ખાય, ને તેમાંનું બાકી રહેલું બીજે દિવસે ખાય ૧૭ પણ તે ચણના માસમાંનું જે કંઈ ત્રીજે દિવસે રહે તેને અગ્નિમાં બાળી નાખવું ૧૮ અને જે તેના શાત્યર્પેણુના યજ્ઞના મારામાંનું કંઈ પણ ત્રીજે દિવસે ખાવામાં આવે, તો તે માન્ય નહિ થશે, ને અર્પણુ કરનારના લાભમાં તે નહિ ગણાયે, તે અમગળ ગણાયે, ને જે માણસ તેમાંનું ખારો તેનો દોષ તેને માથે ૧૯ અને જે માસને કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ થાય, તે ખાતું નહિ, તેને અગ્નિમાં બાળી નાખવું અને તે માસ પ્રત્યેક જે શુદ્ધ હોય, તે ખાય, ૨૦ પણ જે જન પોતાનું અમ અશુદ્ધ છતાં યહોવાહને માટેના શાત્યર્પેણુના યજ્ઞનું માસ ખાય, તે માણસ પોતાના લોકોમાંથી કાપી નખાય ૨૧ અને જે માણસ કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો, એટલે મનુષ્યના અશુદ્ધ પેણુનો, કે અશુદ્ધ પશુનો, કે હરકોઈ અશુદ્ધ અમનશ વસ્તુનો સ્પર્શ કરે, ને યહોવાહને માટેના શાત્યર્પેણુના યજ્ઞનું માસ ખાય, તે જન પોતાના લોકોમાંથી કાપી નખાય

૨૨ અને યહોવાહ હે સુસાને કહ્યું કે, ૨૩ હાથએવ-પુત્રોને એમ કહે કે, બળદની કે ઘેટાની, કે બકરાની કંઈ ગણુ ચરમી તમે ન ખાઓ ૨૪ અને મુકડાંલની ચરમી તથા જનવરોએ ફાડી નાખેલાની ચરમી બીજ કોઈ કામમાં વપરાય, પણ તમારે તે કઢી ન ખાવી ૨૫ કેમકે જે પશુનો માલના યહોવાહ પ્રત્યે દોષમય ચડાવે છે, તેની ચરમી જે કોઈ ખાય, તે ખાનાર

માણસ પોતાના લોકો મધ્યેથી કાપી નખાય. ૨૬ અને તમે કંઈ પણ પ્રકારનું પક્ષીનું કે પશુનું રક્ત તમારા કોઈ પણ રહેઠાણમાં ન ખાઓ. ૨૭ હવે કોઈ માણસ કંઈ પણ રક્ત ખાય તો તે માણસ પોતાના લોકો મધ્યેથી કાપી નખાય.

૨૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૯ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે કોઈ પોતાનાં શાંત્યર્પણોના ચણ યહોવાહ પ્રત્યે ચઢાવે, તે પોતાનાં શાંત્યર્પણોના ચણમાંથી યહોવાહ પાસે અર્પણુ લાવે; ૩૦ તે પોતાના હાથે યહોવાહના હોમચઢા લાવે, એટલે ચરબી સહિત સીનો લાવે, એ માટે કે તે સીનાની, આરત્યર્પણને સાડ યહોવાહની સમુખ આરતી કરાય. ૩૧ અને ચરબીનું યાજ્ઞ વેદી પર દહન કરે, પણ સીનો હાડન તથા તેના પુત્રો લે, ૩૨ અને તમારાં શાંત્યર્પણોના ચણમાંથી જમણુ બાહુડું ઉઘાડીયાર્પણને સાડ તમારે યાજ્ઞને આપવું. ૩૩ એ જમણું બાહુડું, હાડનના પુત્રોમાંનો જે શાંત્યર્પણનું રક્ત તથા ચરબી ચઢાવે, તેના બાજનું યાય. ૩૪ કેમકે આરતિક્ષ સીનો તથા ઉઘાલિત બાહુડું ઇસ્રાએલપુત્રો પાસેથી તેઓનાં શાંત્યર્પણોના ચણમાંથી મેં લીધાં છે, ને મેં તે હાડન યાજ્ઞને તથા તેના પુત્રોને ઇસ્રાએલપુત્રો પાસેથી તેઓના નળુના દાખા તરીકે આપ્યાં છે.

૩૫ હાડનને તથા તેના પુત્રોને યાજ્ઞ તરીકે યહોવાહની સેવા કરવાને તેણે રજુ કીધા તે દિવસે યહોવાહના હોમચઢામાંથી તેનો અભિષેક હિરસે તથા તેના પુત્રોનો અભિષેક હિરસે આ છે; ૩૬ એ વિષે યહોવાહે જે દિવસે તેઓનો અભિષેક થયો તે દિવસે એવી આજ્ઞા કીધી કે, ઇસ્રાએલપુત્રો તેઓને તે આપે; તે વંશપરપરા તેઓનું સદાનું દાપું છે. ૩૭ દહનીયાર્પણનો, ખાધાર્પણનો, તથા પાપાર્થાર્પણનો તથા દોષાર્થાર્પણનો તથા પ્રતિષ્ઠાક્રિયાનો, તથા શાંત્યર્પણોના ચણનો નિયમ એજ છે. ૩૮ સીનાવના અરણ્યમાં યહોવાહને સાડ અર્પણ ચઢાવવાની ઇસ્રાએલપુત્રોને આજ્ઞા કીધી, તે દિવસે યહોવાહે સીનાય પર્વતમાં મુસાને એ આજ્ઞા આપી.

૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ હાડન તથા તેની સાથે તેના પુત્રો તથા વસ્ત્રો તથા અભિષેકનું તેલ તથા માપાર્થાર્પણનો બળદ તથા બે ઘેટા તથા બેખમીર રેતલ્લીઓની ટોપલી, એઓને લઈને ૩ મુલાકાતમંડપના બારણા આગળ સધળી જમાતને

લેગી કર. ૪ અને યહોવાહે તેને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે મુસાએ કીધું; ને મુલાકાતમંડપના બારણા આગળ જમાતની સભા ટાળે મળી. ૫ અને મુસાએ સભાને કહ્યું કે, યહોવાહે જે ક્રિયા કરવાની આજ્ઞા કીધી છે તે આ છે. ૬ અને મુસાએ હાડનને તથા તેના પુત્રોને લાવ્યો તેઓને પાણીથી સ્નાન કરાવ્યું. ૭ અને તેણે હાડનને અંગરખા પહેરાવ્યા, ને તેની કમરે કમરબધ બાંધ્યા, ને તેને જામે પહેરાવ્યા, ને તેને એફેઝ પહેરાવ્યા, ને તેણે એફેઝનો કારીગરીથી વણેલો પટકો તેની કમરે બાંધ્યો. અને એ વડે તેણે તે પોતાના ચરીર સાથે બાંધ્યા. ૮ અને તેણે તેને ઉરપત્ર પહેરાવ્યું; ને ઉરપત્રમાં તેણે ઉરીમ તથા તુમીમ જણા. ૯ અને તેણે તેને માથે પાધડી પહેરાવી; ને પાધડીને મોખરે તેણે સોનાનું પત્રુ એટલે પવિત્ર મુગટ ચોઢ્યો, જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ. ૧૦ અને મુસાએ અભિષેકનું તેલ લઈને મંડપનો તથા તેમાંનાં સધળાનો અભિષેક કીધો, ને તેઓને પાવન કીધાં. ૧૧ અને તેમાંનું તેણે વેદી પર સાત વાર છાંય્યું, ને વેદીને તથા તેના સર્વ વાસણોને, અને હોબને તથા તેના તળિયાને પાવન કરવા સાડ તેઓને અભિષેક કીધો. ૧૨ અને અભિષેકના તેલમાંનું તેણે હાડનના માથા પર રેડીને તેને પાવન કરવા સાડ તેનો અભિષેક કીધો. ૧૩ અને મુસાએ હાડનના પુત્રોને હાજર કરીને તેઓને અંગરખા પહેરાવ્યા, ને તેઓની કમરે પટકા બાંધ્યા; ને તેઓને માથે ફાળિયાં બાંધ્યા; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ. ૧૪ અને તે પાપાર્થાર્પણના બળદને લાવ્યો; ને હાડને તથા તેના પુત્રોએ પાપાર્થાર્પણના બળદના માથા પર પોતાના હાથ મુક્યા; ૧૫ ને તેણે તેને કાપ્યા; ને મુસાએ તે રક્ત લઈને પોતાની આંજળાથી વેદીનાં શિંગની આસપાસ ચોપડ્યું, ને વેદીને ઘુણ કીધી, ને રક્ત વેદીના યકમાં તેને માટે પ્રાવચિત કરવાને રેડ્યું, ને તેને પાવન કીધી. ૧૬ અને મુસાએ આતરડાં પરની સધળી ચરબી, તથા કલેબ પરનો પકો, તથા બને ઝુંડા તથા તેઓની ચરબી લઈને વેદી પર તેનું દહન કીધું. ૧૭ પણ બળદનું બાકીનું બોળિયું તથા તેનું ચામડું તથા તેનું માંસ તથા તેનું છાણ તેણે ધાવણી બહાર અગ્નિથી બાળી નાખ્યા; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ. ૧૮ અને તેણે દહનીયાર્પણનો ઘેટો રજુ કીધો; ને હાડને તથા

દના દોમયદ્રોમાનુ બાળી રહેતુ ખાવાપણુ લેા, ને તે
 વેદી પાસે ખમીર વિના ખાઓ, કેમકે તે પરમપવિત્ર
 છે, ૧૨ ને તે તમારે પવિત્ર જગ્યામા ખાતુ, કેમકે
 વદોવાદના દોમયક્ષેમાથી તે તારુ દાપુ તથા તારા
 પુત્રોનુ દાપુ છે, કેમકે મને એ પ્રનાને આજ્ઞા નબેલી
 છે ૧૬ અને આરવિક્ત નીનો તથા ઉચ્છાલિત ખાનુ
 તમારે સ્વ-જ જગ્યામા ખાવા, એટલે તાર તથા
 તારી તારે તારા પુત્રપુત્રીઓન (ખાવા), કેમકે ઇસ્રા
 એલપુત્રોના તાત્પર્યપૂર્વકા યજ્ઞમાથી એઓ તારા દાપા
 વરીકે તથા તારા પુત્રોના દાપા તરીકે અપાયલા છે,
 ૧૭ ઉચ્છાલિત ખાનુ તથા આરવિક્ત લીનો, ચરનીના
 દોમયક્ષે સુક્ષ્મ, વદોવાદની તમુખ આરતી કરીને
 આરત્વપન્ન કરવાને તેઓ લાવે, તે પછુ તાર તથા
 તારી માથે તારા પુત્રોનુ ત્રાનુ દાપુ થાય, કેમકે
 વદોવાદે અતી આજ્ઞા આ તી છે

તેની ખરી ફાટેલી નથી, તે તમને અચુક્ક છે ૧ અને
 સપ્કાન સસતુ, કેમકે તે વાગોલે છે પણ તેની ખરી
 ફાટેલી નથી, તે તમને અચુક્ક છે ૧ અને સસતુ કેમકે
 તે વાગોલે છે, પણ તેની ખરી ફાટેલી નથી, તે તમને
 અચુક્ક છે ૩ અને હુકર, કેમકે તેની ખરી ફાટેલી
 છે, ને તેના પગ ફાટેલા છે, પણ તે વાગોલદ નથી,
 તે તમને અચુક્ક છે ૮ તેઓનુ માત ન ખાતુ, તથા
 તેઓના મુઠ્ઠાનો સ્પર્શ ન કરવો, તેઓ તમને
 અચુક્ક છે

૯ સવળા જળનર પ્રાણીઓમાથી આ તમારે
 ખાવા, એટલે પાણીમા જે સ્વજાને પર તથા લિનડા
 દોય છે, તેઓને તમારે ખાવા, પછી તે સમુદ્રોમાના
 દોય કે નદીઆનાના દોય ૧૦ અને સમુદ્રોમાના તથા
 નદીઓમાના જે સવળા પાણીમા વહે છે તેમાના, તથા

૨૫ અને જે કાષ્ઠ તેઓનાં મુડદાંનો [કાષ્ઠ ભાગ] ઉચકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૨૬ જે કાષ્ઠ પથ્થની ખરી ફાટલી હોય પણ પગ ચીરા-એલા ન હોય તથા વાગોળદું ન હોય તે તમને અથુક્ષ છે. જે કાષ્ઠ તેનો સ્પર્શ કરે તે અથુક્ષ છે. ૨૭ અને ચોપળાં જનવરોમાંનાં જે જે પગ વડે ચાલતાં હોય તે તમને અથુક્ષ છે; જે કાષ્ઠ તેઓનાં મુડદાંનો સ્પર્શ કરે, તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૨૮ અને જે કાષ્ઠ તેમનું મુડદું ઉચકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય; તેઓ તમને અથુક્ષ છે.

૨૯ અને જમીન પર પેટે ચાલનાર સર્પેડીઆંમાંથી આ તમને અથુક્ષ હોય; નોળિયો તથા ઉદર તથા મોટી ધોળાડી તેની જાન પ્રમાણે; ૩૦ તથા ચંદન ઘો, તથા પાટલા ઘો તથા પડાળી, તથા સરડો તથા કાંછીડો. ૩૧ સર્વ સર્પેડનાંમાંથી એઓ તમને અથુક્ષ છે. તેઓ મુઆ પછી જે કાષ્ઠ તેમનો સ્પર્શ કરે, તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૩૨ અને તેઓમાંનાં કાષ્ઠનું મુડદું જે કદ ઉપર પડે તે અથુક્ષ ગણાય; એટલે તે લાકડાનું વાસણ, કે હુગડું કે ચામડું કે તાટ, એટલે કાષ્ઠ પણ કામમાં આવતું હર કાષ્ઠ વાસણ હોય, તો તેને પાણીમાં નાખવું, ને તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય; ત્યાર પછી તે ઘુક્ષ ગણાય. ૩૩ અને જે કાષ્ઠ પણ માટલામાં તેઓમાંનું કદ પડે, તો તેમાં જે કાંઈ બેસેલું હોય, તે અથુક્ષ ગણાય; ને તેને તમારે ભાંગી નાખવું. ૩૪ [એમાંની] સઘળી ખાવાની વસ્તુ-ઓમાંથી જેમાં પાણી પડે, તે અથુક્ષ ગણાય; અને જે પીવાની વસ્તુ એવા પ્રત્યેક વાસણમાં હોય, તે અથુક્ષ ગણાય. ૩૫ અને પ્રત્યેક વસ્તુ જે પર તેઓનાં મુડદાંનો [કાષ્ઠ ભાગ] પડે, તે અથુક્ષ ગણાય; તે ભટ્ટો હોય, કે વાસણોને માટે ઘાજલી હોય, પણ તેને ભાંગી નાખવું; તેઓ અથુક્ષ છે, ને તમારે માટે અથુક્ષ ગણાય. ૩૬ પણ ઝરો કે કુવો જેમાં પાણીનો પુંડળ જગો છે, તે ઘુક્ષ ગણાય; પણ જે તેનાં મુડદાંનો સ્પર્શ કરે તે અથુક્ષ ગણાય.

• ૩૭ અને જે તેઓનાં મુડદાંનો [કાષ્ઠ ભાગ] હર કાષ્ઠ વાવવાના બીયાવા પર પડે, તો તે ઘુક્ષ છે. ૩૮ પણ જે તે બીયાવા પર પાણી છાંટવું હોય, ને તેમનાં મુડદાંનો [કાષ્ઠ ભાગ] તે પર પડે, તો તે તમને અથુક્ષ છે.

૩૯ અને જે પથ્થો ખાવાની તમને ફટ છે, તેઓ-

માંનું કાષ્ઠ મરી જાય, તો જે કાષ્ઠ તેના મુડદાંનો સ્પર્શ કરે, તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૪૦ અને જે કાષ્ઠ તેનું મુડદું ખાય, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય; તેનું મુડદું ઉચકનાર પણ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય.

૪૧ અને જમીન પર પેટે ચાલનાર પ્રત્યેક સર્પેડીયું અમંજળ છે; તેને ખાવું નહિ. ૪૨ જે પેટે ચાલનાર કે પગે ચાલનાર હોય, કે જે બહુપગી હોય તેમને, એટલે જમીન પર સર્વ પેટે ચાલનારાને તમારે ખાવાં નહિ; કેમકે તેઓ અમંજળ છે. ૪૩ કાષ્ઠ પણ પેટે ચાલનાર સર્પેડીઆથી તમે પોતાને અમંજળ ના કરો, ને તેઓથી પોતાને અથુક્ષ કરીને અજાણ્યો નહિ. ૪૪ કેમકે હું યદોવાદ તમારો દેવ છું; એ માટે તમે પોતાને ઘુક્ષ કરો, ને તમે પવિત્ર થાઓ; કેમકે હું પવિત્ર છું; ને જમીન પર પેટે ચાલનાર કાષ્ઠ પણ પ્રાણીથી પોતાને અથુક્ષ ન કરો. ૪૫ કેમકે તમારો દેવ થવા સાર મિસર દેસામાંથી તમને બહાર કાઢી, લાવનાર હું યદોવાદ છું; માટે તમે પવિત્ર થાઓ, કેમકે હું પવિત્ર છું.

૪૬ પથ્થો વિષે તથા પક્ષીઓ વિષે તથા જળચર પ્રાણીમાત્ર વિષે, તથા જમીન પર પેટે ચાલનાર પ્રાણીમાત્ર વિષે એ નિયમ છે; ૪૭ એ માટે કે ઘુક્ષ તથા અથુક્ષ વચ્ચે, અને ખાવાનાં પ્રાણી તથા ન ખાવાનાં પ્રાણી વચ્ચે ભેદ ગણાય.

૧૨ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૧ હસાએ-લપુતેને એમ કહે કે, કાષ્ઠ સ્ત્રીને હમેશ રહીને તેને પુત્ર અવતરે, ત્યારે તે સાત દિવસ અથુક્ષ ગણાય; તેના ઋતુ સમયે થાય છે, તેમ તે અથુક્ષ ગણાય. ૨ અને આઠમે દિવસે તે [પુત્રની] સુતવ કરવી. ૪ અને તે સ્ત્રીનું ઘુક્ષિકરણ થતાં સુધી તેત્રીસ દિવસ સુવાવડી ગણાય; તેના ઘુક્ષ થવાના દિવસ પુરા થાય ત્યાં સુધી તે કાષ્ઠ ઘુક્ષ વસ્તુનો સ્પર્શ ન કરે, ને પવિત્રસ્થાનમાં ન આવે. ૫ પણ જે તેને પુત્રી થાય તો જે અકવાડિયાં સુધી, તેના ઋતુ સમયે થાય છે તેમ, તે અથુક્ષ ગણાય; ને તે તેનું ઘુક્ષિકરણ થતાં સુધી છારેટ દિવસ સુવાવડી ગણાય. ૬ અને ત્યારે પુત્રને લીધે કે પુત્રીને લીધે તેના ઘુક્ષ થવાના દિવસ પુરા થાય, ત્યારે તે દંડનીયાર્પણને સાર પદેલા વર્ણન એક હલવાન, તથા પાપાર્પણને સાર કલુવ-રનું એક અન્ન અથવા એક દોલો મુલાકાતમાંપન

ખારણા આગળ ચાલકની પાસે લાવે; જન તે યદો-
વાદ આગળ તેને ચડાવે, ને તેને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત
કરે; ને તે પોતાના રક્તસાવમાંથી શુદ્ધ થશે એને
પુત્રોના કે પુત્રોના પ્રસવ થાય, તેને માટે એ નિયમ
છે અને દુરવાન લાવતું એ તેના ગળ ઉપરાંત
હોય, તો તે બે દોહા અથવા કબુતરનાં બે બચ્ચાં છે;
એક, દહનીયાર્થબુને સાર, ને બીજું પાપાર્થાર્થબુને
સાર; ને ચાલક તેને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તે
શુદ્ધ થશે.

૧૩

અને યદોવાદે મુસાને તથા હારનને કહ્યું કે,
૨ ને કોઠ માણસની ત્વચામાં દીપ્તિ કે ચાંદુ
કે ચળકદં ચાકુ થાય, ને એ તેના શરીરની ત્વચામાં
કોઠનો રોગ થયો હોય, તો તેને હારન ચાલકની પાસે
કે તેના પુત્રો ને ચાલકો તેઓ પાસે આણવો.
૩ અને ચાલક ને શરીરની ત્વચાના રોગને જુઓ;
અને એ તે રોગની જગ્યા ઉપરના વાળ ધોળા થઈ
નવા હોય, અને તે મરજ ત્વચા કરના ઉઠો ઉતરેલો
દીકરો હોય, તો ને કોઠનો રોગ છે; ને ચાલક તેને
તપાસીને તેને અશુદ્ધ કરાવે અને તેના શરીરની
ત્વચામાં ચળકદં ચિન્હ ધોળુ હોય, ને ત્વચા કરતાં
ઉઠુ ન દેખાતું હોય, ને તેની ઉપરના વાળ ધોળા ન
થયા હોય તો ચાલક ને રોગને આત દિવસ પરેજ

છે, ને ચાલક તેને અશુદ્ધ કરાવે; તે તેને પરેજ ન
રાખે; કેમકે તે અશુદ્ધ છે. ૧૨ અને એ કોઠ કુદી
નિકળીને ચામડીમાં પરેજ, ને એ રોગીના માથાથી પંચ
સુધી, ન્યાં ન્યાં ચાલક જુએ ત્યા ત્યા આખી ત્વચામાં
કોઠ પરસી ગયો હોય, ૧૩ તો ચાલક તપાસી જુએ,
ને જુઓ, એ કોઠથી તેનું આખું શરીર કોઠ ગયું
હોય, તો રોગીને તે શુદ્ધ કરાવે; તે સધળું ધોળું થઈ
ગયું છે; તે શુદ્ધ છે. ૧૪ પણ ન્યારે ન્યારે તેમાં
દુખાદં માંસ દેખાય, ત્યારે તે અશુદ્ધ ગણાય ૧૫ અને
ચાલક તે દુખાદા માંસને જોઈને તેને અશુદ્ધ કરાવે;
એ દુખાદં માંસ અશુદ્ધ છે; તે કોઠ છે ૧૬ અથવા
એ દુખાદં માંસ બદલાઈ ફરીથી ધોળું થઈ જાય, તો
તે ચાલક પાસે આવે, ને ચાલક તેને તપાસે; ૧૭ ને
જુઓ, રોગ ધોળો થઈ ગયો હોય, તો રોગીને ચાલક
શુદ્ધ કરાવે; તે શુદ્ધ છે.

૧૮ અને શરીરની ત્વચામાં ગુમકું થઈને તે મટી
ગયું હોય, ૧૯ ને ગુમકાની જગ્યાએ વોળુ દીપ્તિ, કે
ચળકદં વોળુ રનાશવાળું ચાકુ હોય, તો તે ચાલકને
દેખાડું; ૨૦ ને ચાલક તેને તપાસે, ને જુઓ, તે
ત્વચા કરતાં ઉઠું જણાઈ હોય, ને તે પરના વાળ
ધોળા થઈ ગયા હોય, તો ચાલક તેને અશુદ્ધ કરાવે;
તે કોઠનો રોગ છે. તે ગમડામાં પ્રતી નિકળે છે.

રાખે; ૨૭ ને સાતમે દિવસે ચાન્ક તેને તપાસે; ને જો તે ત્વચામાં પસરવું હોય, તો ચાન્ક તેને અથુદ્ધ ઠરાવે; એ કોઠનો રોગ છે. ૨૮ અને જો ચળકતું ચાંદું તે ને તેજ જગ્યામાં ફરી રહે, ને ત્વચામાં પસરવું ન હોય, પણ આંખું થઈ ગયું હોય; તો તે દાઝ્યાન લીધું છે, ને ચાન્ક તેને યુદ્ધ ઠરાવે; કેમકે તે દાઝ્યાનું ચાંદું છે.

૨૯ અને જો કોઈ પુરૂષ કે સ્ત્રીને માથે કે દાઢીએ રોગ હોય, ૩૦ તો ચાન્ક તે રોગને તપાસે, ને જુઓ, તે ત્વચા કરતાં ઊંડો દેખાતો હોય, ને તે ઉપર ખીળા બાંદી વાગે હોય, તો ચાન્ક તેને અથુદ્ધ ઠરાવે; એ ઉદરી, એટલે નાથાનો કે દાઢીનો કોઠ છે. ૩૧ અને જો ચાન્ક એ ઉદરીના દરદને તપાસે, ને જો તે ત્વચાથી ઊંડુ દેખાતું ન હોય, ને તેમાં કાળા વાળ ન હોય, તો ચાન્ક એ ઉદરીના દરદને સાત દિવસ પહેલ રાખે; ૩૨ ને સાતમે દિવસે ચાન્ક તે રોગ તપાસે; ને જુઓ, તે ઉદરી પસરી ન હોય, ને તેમાં ખીળા વાગે ન હોય, ને તે ઉદરી ત્વચાથી ઊંડી ન જણાવી હોય, ૩૩ તો તેને મુંઝાવે, પણ ઉદરી [વાળી જગ્યાને] તે ન મુંઝાવે; ને ચાન્ક તે ઉદરી-વાળાને બીજા સાત દિવસ પહેલ રાખે; ૩૪ ને સાતમે દિવસે ચાન્ક તે ઉદરીને તપાસે; ને જુઓ, તે ઉદરી ત્વચામાં પસરી ન હોય, ને ત્વચાથી ઊંડી દેખાતી ન હોય, તો ચાન્ક તેને યુદ્ધ ઠરાવે; ને તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોઈને યુદ્ધ થાય. ૩૫ પણ જો તેના યુદ્ધ થયા પછી તે ઉદરી વધીને ત્વચામાં બહુ પસરે, ૩૬ તો ચાન્ક તેને તપાસે; ને જુઓ, જો તે ઉદરી ત્વચામાં પસરેલી હોય, તો ચાન્ક તેમાં ખીળા વાળે શોધવા ન રહે; એ તો અથુદ્ધ જન છે. ૩૭ પણ જો ઉદરી ત્યાં ને ત્યાં ફરી રહેલી તેને દેખાય, ને તેમાં કાળા વાળ જગ્યા હોય, તો ઉદરી મરી જઈ છે; તે જન યુદ્ધ છે, ને ચાન્ક તેને યુદ્ધ ઠરાવે.

૩૮ અને જો કોઈ પુરૂષ કે સ્ત્રીના શરીરની ત્વચામાં ચળકતાં ચાંદાં, એટલે યોગાં ચળકતાં ચાંદાં હોય, ૩૯ તો ચાન્ક તપાસ કરે; ને જુઓ, તેઓના શરીરની ત્વચામાંનાં ચળકતાં ટપકાં રીંડા ફેંડાં હોય તો તે ફેલાયેલા છે. તે ત્વચામાં કુદી નિકળ્યા છે; તે જન યુદ્ધ છે.

૪૦ અને જો કોઈ માણસના વાળ તેને માથેથી ખરી પડેલા હોય, તો તે તાલિયા છે; તે યુદ્ધ છે. ૪૧ અને

જો તેના માથાના આગલા બાજુ પરથી તેના વાળ ખરી પડ્યા હોય તો તે કપાળતાલિયા છે; તે યુદ્ધ છે. ૪૨ પણ જો તાલિયા માથાના કે તાલિયા કપાળમાં સ્વાસવાળો ધોળો રોગ હોય, તો તેના તાલિયા માથામાં કે તાલિયા કપાળમાં કોઠ નિકળે છે. ૪૩ [એમ હોય] તો ચાન્ક તેને તપાસે; ને જુઓ, તેના તાલિયા માથામાંનું કે તાલિયા કપાળમાંનું રોગનું લીધું સ્વાસવાળું ધોળું હોય, એટલે શરીરની ત્વચામાં કોઠ જેવું દેખાતું હોય; ૪૪ તો તે કોઠી માણસ છે, તે અથુદ્ધ છે; ચાન્ક તેને નિર્દોષ અથુદ્ધ ઠરાવે; તેના માથામાં રોગ છે.

૪૫ અને કોઠના દરદીનાં વસ્ત્ર ફાડી નખાય, ને તે ઉપાડે માથે ફેરે; ને તે પોતાના ઉપલા હોઠ પર સુમટી બાંધે, ને એવી બ્રમ પાડે કે, અથુદ્ધ, અથુદ્ધ. ૪૬ જો કોઈ દિવસ તેના રોગ રહે, તેજ દિવસ તે અથુદ્ધ ગણાય, તે અથુદ્ધ છે; તે એકલો રહે; ઇવજી બદાર તેનું રહેલાણુ પાય.

૪૭ અને જો વસ્ત્ર કોઠના રોગના ચેપવાળું હોય, પછી તે વસ્ત્ર ઉતારવું હોય કે સળવું હોય, ૪૮ તે સળવા કે ઉતારવા વાણીમાં કે વાણીમાં હોય; તે ચામડામાં હોય કે ચામડાની બનલેલી કોઈ વસ્તુમાં હોય; ૪૯ અને તે વસ્ત્રમાં, અથવા ચામડામાં, અથવા વાણીમાં અથવા વાણીમાં, અથવા ચામડાની બનેલી દરકોઈ વસ્તુમાં તે રોગનો ચેપ લીધાકે સ્વાસવાળો હોય, તો તે કોઠનો રોગ છે, ને તેને ચાન્કને દેખાડવો; ૫૦ ને ચાન્ક તે રોગને તપાસે, ને રોગવાળી વસ્તુને સાત દિવસ બંધ કરી રાખે; ૫૧ ને તે રોગને સાતમે દિવસે તપાસે; જો તે રોગ તે વસ્ત્રમાં, એટલે વાણીમાં કે વાણીમાં, કે અને તે કામને વાસ્તે ચામડું વાપર્યું હોય તે ચામડામાં પસર્યું હોય; તો તે રોગ હવાડતો કોઠ છે; ને અથુદ્ધ છે. ૫૨ અને તે તે રોગવાળા વસ્ત્રને બાળી નાખે, પછી તે [નિર્જ] વાણીને, કે વાણીને, સળવાને કે ઉતારવાને, કે ચામડાની કોઈ વસ્તુને બાળેલા હોય તો પશુ; કેમકે તે કોઠવાડતો કોઠ છે; તેને આજમાં બાળી નાખવું. ૫૩ અને જો ચાન્ક તપાસે, ને જુઓ, તે વસ્ત્રમાં, એટલે વાણીમાં કે વાણીમાં અથવા ચામડાની કોઈ વસ્તુમાં, તે રોગ પસર્યો ન હોય; ૫૪ તો ચાન્ક એવી આજ્ઞા કરે કે, તેઓ રોગવાળી વસ્તુ ધોઈ; ને બીજા સાત દિવસ તે તેને બંધ કરી રાખે; ૫૫ અને ધોયા પછી ચાન્ક

તે રોગને તપાસે; ને જુઓ, જે કે તે રોગ પસવો ન હોય, તો પણ તે રોગનો રંગ બદલાયો ન હોય, તો તે અશુદ્ધ છે; તારે તેને આગમાં બાળી નાખવું; આંદું અંદર હોય, કે બહાર હોય, પણ તે કોહવાડતો [કોહ] છે ૧૬ અને જો ચાળક તપાસે, ને જુઓ, ઘાયા પછી તે રોગ ગૂંચો થયો હોય, તો તે વજ્ર-માંથી કે ચામડામાંથી, કે તાણામાંથી કે વાણામાંથી તે ફાડીને કાઢી નાખે; ૧૭ ને જો તે હજી પણ તે વજ્રમાં, એટલે વાણામાં કે તાણામાં, અથવા ચામડાની કોહ વસ્તુમાં દેખાય, તો તે પસરવા લાગ્યો છે; રોગવાળી વસ્તુને તારે આગમાં બાળી નાખવી. ૧૮ અને જે વજ્ર, એટલે તાણા કે વાણા અથવા ચામડાની બનેલી ઢરકોહ વસ્તુને તું ધોએ, ત્યાર પછી, તેઓમાંથી જે રોગ જતો રહ્યો હોય, તો તેને બીજી વાર ધોવું, એટલે તે શુદ્ધ થશે ૧૯ ઉનના કે સણના વસ્ત્રના તાણામાંના કે વાણામાંના, કે ચામડાની કોહ વસ્તુમાંના રોગની બાબતમાં, શુદ્ધ કે અશુદ્ધ કરાવવા વિષેનો નિયમ એ છે.

૧૪ અને યહોવાહે સુસાને કહ્યું કે, રે કાદિયાના શુદ્ધિકરણને દિવસે તેના વિષે આ નિયમ થાય; એટલે, તેને ચાળક પાસે લાવવો; ૨ ને ચાળક ઊવણીની બહાર બંધ; ને ચાળક તપાસે, ને જુઓ, કાદિયાના શરીરમાંથી કોહનો રોગ મટી ગયો હોય; ૪ તો ચાળક એવી આજ્ઞા કરે કે, જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેને સાડ બે છવતા શુદ્ધ પશીઓ, તથા એરેન્જ્શનું લાકડું તથા કીરમજી રંગ તથા ગુફો લેવાં; ૫ પછી ચાળક એવી આજ્ઞા કરે કે, તેઓમાંના એક પશીને વહેલા પાણી ઉપર એક માટીમાં કાપવું; ૬ ને છવતા રહેલા પશીને, તથા એરેન્જ્શનના લાકડાને, તથા કીરમજી રંગને, તથા ગુફાને લઈને તે તેમને તથા છવતા પશીને વહેલા પાણી ઉપર કાપેલા પશીના રક્તમાં બાળે; ૭ ને કોહથી જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેની ઉપર [તે રક્ત] તે સાત વાર છાંટે, ને તેને શુદ્ધ કરાવે, ને પેલા છવતા પશીને ખુદા મેદાનમાં છાડી દે. ૮ અને જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય, તે પોતાનાં વજ્ર ધોએ, ને પોતાનાં સર્વ વાળ મુંઠાવે, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને તે શુદ્ધ થશે; ને ત્યાર પછી તે ઊવણીમાં આવે, પણ તે સાત દિવસ સુધી પોતાનાં વસ્ત્રની બહાર રહે ૯ અને સાતમે દિવસે એમ થાય કે, તે પોતાના માથાના સધળા વાળ

તથા પોતાની દાઢી તથા પોતાનાં બમર મુંઠાવે, એટલે પોતાના સધળા વાળ તે મુંઠાવી નાખે; ને તે પોતાનાં વજ્ર ધોએ, ને તે પોતાનું શરીર પાણીથી ધોએ, ને તે શુદ્ધ થશે. ૧૦ અને આઠમે દિવસે એ એબરહિત નર હલવાન તથા પહેલા વર્ષની એક એબરહિત ઘેટી, તથા આધાર્પણને માટે ત્રણ દશાંશ એફાહ મેદો તેલે મોઢેલો, તથા એક માપ તેલ તે લે. ૧૧ અને તે માણસને શુદ્ધ કરનાર ચાળક, જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેને તથા પેલી વસ્તુઓને મુલાકાતમાંડવના બારણા પાસે યહોવાહની સમુખ ઉઠાં કરે; ૧૨ ને તે ચાળક પેલા નર હલવાનોમાંથી એકને લઈને દોપા-ધાર્પણને સાડ તેને તથા પેલા માપ તેલને ચઢાવે; ને યહોવાહની આજ્ઞા તેઓની આરતી કરીને આર-ત્યર્પણ કરે; ૧૩ ને પવિત્રરચાનની જે નગ્યાએ પાપાર્પણ તથા દહનીયાર્પણ કપાય છે, તે નગ્યાએ તે હલવાનને તે કાપે; કેમકે જેમ પાપાર્પણ તેમજ દોપાર્પણ પણ ચાળકનું છે; તે પરમપવિત્ર છે; ૧૪ અને તે ચાળક દોપાર્પણના રક્તમાંથી લઈને, જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય, તેના નમણા કાનની દીશી પર, તથા તેના નમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના નમણા પગના અંગુઠા પર ચોપડે; ૧૫ અને ચાળક પેલા માપ તેલમાંથી લઈને પોતાની ડાબી હથેલીમાં રેડે; ૧૬ ને ચાળક પોતાની ડાબી હથેલીમાંના તેલમાં પોતાની નમણી આંગળી બાળીને, પોતાની આંગળીવડે તે તેલમાંથી સાત વાર યહોવાહની સમુખ છાંટે, ૧૭ ને પોતાની હથેલીમાં જે તેલ બાકી રહે તેમાંથી ચાળક જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના નમણા કાનની દીશી પર, તથા તેના નમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના નમણા પગના અંગુઠા પર, તથા દોપાર્પણના રક્ત પર ચોપડે; ૧૮ ને ચાળકની હથેલીમાં હજી બાકી રહેલું તેલ જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના માથા પર તે ચોપડે; ને ચાળક તેને સાડ યહોવાહની સમુખ પ્રાર્થિત કરે ૧૯ અને ચાળક પાપાર્પણ ચઢાવીને જે પોતાની અશુદ્ધતામાંથી શુદ્ધ કરાવાનો હોય, તેને સાડ પ્રાર્થિત કરે; ને ત્યાર પછી તે દહનીયાર્પણ કાપે. ૨૦ અને ચાળક વેદી પર તે દહનીયાર્પણ તથા આધાર્પણ ચઢાવે, ને ચાળક તેને સાડ પ્રાર્થિત કરે, એટલે તે શુદ્ધ થશે

૨૧ અને જો તે ગરીબ હોય, અને એટલું મેળવવું

એ તેના મળ ઉપરાંત હોય, તે પોતાને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને દોષાર્થપેલુને સાર આરતી કરવા માટે તે એક નર હલવાન લે, ને ખાધાપેલુને સાર એક દશાંશ એકાદ મેરે તેલે મેહેલે, તથા એક માપ તેલ; ૨૨ તથા એ હોલા અથવા કબુતરનાં બે બચ્ચાં, પોતાની શક્તિ પ્રમાણે લાવે; ને એઓમાંનું પાપાર્થપેલુને ને બીજું દહનીયાપેલુને અર્ધે યાચ ૨૬ અને આઠમે દિવસે તે પોતાના શુદ્ધિકરણને સાર તેમને યાજ્ઞની પાસે મુલાકાતમકપના બારણા આગળ યહોવાહની સમુખ લાવે ૨૪ અને યાજ્ઞ દોષાર્થપેલુના હલવાન તથા પેલુ માપ તેલ લઈને યહોવાહની સમુખ તેમની આરતી કરીને આરત્યર્થેલુ કરે; ૨૫ ને દોષાર્થપેલુના હલવાનને તે કાપે, ને યાજ્ઞ તે દોષાર્થપેલુના રક્તમાથી લઈને જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના જમણા કાનની દીશી પર, તથા તેના જમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના જમણા પગના અંગુઠા પર તે ચોપડે; ૨૬ અને યાજ્ઞ તે તેલમાથી પોતાની ડાબી હથેલીમાં રેડે; ૨૭ ને યાજ્ઞ પોતાની ડાબી હથેલીમાંના તેલમાંથી કેટલુંક પોતાની જમણી આંગળી વડે યહોવાહની સમુખ સાત વાર છાંટે ૨૮ અને યાજ્ઞ પોતાની હથેલીમાંના તેલમાંથી જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના જમણા કાનની દીશી પર, તથા તેના જમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના જમણા પગના અંગુઠા પર, દોષાર્થપેલુના રક્તની જગ્યા પર ચોપડે; ૨૯ અને યાજ્ઞની હથેલીમાં બાકી રહેલું તેલ જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના માથા પર તે ચોપડે, એ માટે કે તેને સાર યહોવાહની આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરાય ૩૦ અને તે મેળવી શકે એ હોલાઓમાથી કે કબુતરનાં બચ્ચાંમાથી એકને તે ચઢાવે; ૩૧ એટલે, જેણે તે મેળવી શકે એવું, એક પાપાર્થપેલુને સાર, તથા બીજું ખાધાપેલુ સાથે દહનીયાપેલુને સાર; ને જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેને સાર યાજ્ઞ યહોવાહની આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૩૨ ને કાઢિયા પોતાના શુદ્ધિકરણને વારતે જરૂરની વસ્તુઓ મેળવવા અશક્ત હોય, તેને માટે એ નિયમ છે.

૩૩ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારોને કહ્યું કે, ૩૪ કનાન દેશ કે જે હુ તમને વતન તરીકે આપું છું તેમાં તમે આવશો, ત્યાર પછી તમારા વતનના દેશના કોઈ ધરમાં હુ કોઢનો રોજ દાખલ કરું; ૩૫ તો તે ધરના ઘણીએ આવીને યાજ્ઞને ખૂબર આપતાં કહેવું

કે, [મારા] ધરમાં જાણે કે રોજ હોય એવું મને બાસે છે; ૩૬ ત્યારે યાજ્ઞ રોજની તપાસ કરવા સાર અંદર જાય, તે અગાઉ તે ધર ખાલી કરવાની તે આજ્ઞા કરે, એ સાર કે ધરમાંની બધી [વસ્તુઓ] અથુદ્ધ ન પાચ; ને ત્યાર પછી યાજ્ઞ ધરને તપાસવા સાર અંદર પ્રવેશ કરે; ૩૭ અને તે રોજની તપાસ કરે, ને જુઓ, તે રોજ ધરની દિવાલોમાં હોવાથી કોઈ લીલી કે રાતી તરડો પડી હોય, ને તેઓ દિવાલની સપાટીથી ઉડી દેખાવી હોય; ૩૮ તો યાજ્ઞ ધરમાંથી બહાર નિકળીને ધરના બારણા આગળ આવે, ને સાત દિવસ સુધી ધરને બંધ કરી રાખે; ૩૯ ને યાજ્ઞ ફરીથી સાતમે દિવસે આવીને તપાસે; ને જુઓ, જો તે રોજ ધરની દિવાલોમાં પસર્યાં હોય, ૪૦ તો યાજ્ઞ રોજવાળા પત્થરોને કાઢી નાખવાની તથા તેમને નગર બહાર મંદકીની જગ્યાએ ફેંકી દેવાની આજ્ઞા તેઓને આપે; ૪૧ ને યાજ્ઞ તે ધરને અંદરની બાજુએ ચોતરફ ખરપાવી નાખે, અને ખોતરી કાઢેલા ચુનાનો ભૂકાને તેઓ નગરની બહાર મંદકીની જગ્યાએ ફેંકી દે; ૪૨ ને તેઓ બીજા પત્થરો લઈને પેલા પત્થરોની જગ્યાએ બેસાડે; ને તે બીજા છા લઈને ધરને સાગોળ દેવડાવે ૪૩ અને જો પત્થર કાઢી નખાવ્યા પછી તથા ધર ખરપાવ્યા પછી તથા સાગોળ દીધા પછી રોજ ફરી પાછો આવીને ધરમાં કુદી નિકળે, ૪૪ તો યાજ્ઞ આવીને તપાસ કરે, ને જુઓ, તે રોજ ધરમાં પસર્યાં હોય, તો [જાણવું] કે કોહવાડતો કોઢ ધરમાં છે; તે અથુદ્ધ છે ૪૫ અને તે તે ધરને તેના પત્થરો તથા તેના કાઢ તથા તેના સમળા ચુના સુદ્ધાં તોડી પાડે; ને તે તેમને નગર બહાર મંદકીની જગ્યાએ લઈ જાય. ૪૬ અને જ્યાં સુધી ધર બંધ રહે, ત્યાં સુધી તેમાં જે જાય, તે સાંજ સુધી અથુદ્ધ ગણાય. ૪૭ અને જે તે ધરમાં સુએ તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ; ને જે તે ધરમાં જમે તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ. ૪૮ અને જો યાજ્ઞ અંદર જઈને તેને તપાસે, ને જુઓ, ધરને છા દીધા પછી તે ધરમાં રોજ પસર્યાં ન હોય, તો યાજ્ઞ ધરને શુદ્ધ કરાવે, કેમકે રોજનું દિવારણ ચલું છે ૪૯ અને ધરના શુદ્ધિકરણને સાર તે બે પક્ષીઓ તથા એરેન્-ટશનું લાકડું તથા શીરમળ રત તથા ગુફો લે; ૫૦ ને પક્ષીઓમાંના એકને તે વહેતા પાણી ઉપર એક માટલીમાં કાપે; ૫૧ ને તે એરેન્-ટશનું લાકડું તથા ગુફો તથા શીરમળ રત તથા જીવડું રહેલું પક્ષી, એમને

લઈને કાપેલા પશુના રક્તમા તથા વહેતા પાણીમા બાળીને તે ધરને સાત વાર છાંટે, ૫૨ ને તે ધરને તે પશુના રક્તથી તથા વહેતા પાણીથી તથા છવ્વા રહેલા પશુથી તથા એરેન્જકના લાકડાથી તથા કુદાથી તથા કીરમજી રગથી યુજ કરે, ૫૩ પાણી છવ્વા રહેલા પાણીને નગર ખહાર ખુલ્લા મેદાનમા તે છાંટી દે, એવી રીતે ધરને સાત તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ને તે યુજ થશે

૫૪ સરળા કોઠના રોગ તથા ઉદરીને માટે, ૫૫ ને વજ્રના તથા ધરના માંડને માટે, ૫૬ ને હીમાને તથા ચાંદાને તથા ચપકતા ટપકાને માટે એ નિયમ છે, ૫૭ કોઠની બાબતમા કોઈ અશુદ્ધ ક્યારે હહેવાય, ને શુદ્ધ ક્યારે હહેવાય, તે શિખવનારે નિયમ એ છે

૧૫ અને યહોવાહે સુસાને તથા હારીને કહ્યું કે, ૨ પુત્રાએલપુત્રોને એમ કહો કે કોઈ પુરખના અંતમા સાવનો રોગ હોય તો તેના સાવના કારણથી તે અશુદ્ધ છે ૩ અને તેના સાવમા તેની અશુદ્ધતા આ પ્રમાણે ગણાય, તેના સાવ સાથે તેનું માંસ વહેતું હોય કે તેના સાવમાથી તેનું માંસ વહેતું બંધ પડે, પણ તેથી તે અશુદ્ધ થાય છે ૪ ને માંદ બિલાના ઉપર સાવવાળો સુએ, તે અશુદ્ધ ગણાય, ને જે કોઈ વસ્તુ પર તે બેસે તે અશુદ્ધ ગણાય ૫ અને જે કોઈ તેના બિલાનાને સ્પર્શ કરે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૬ અને જે વસ્તુ પર સાવવાળો બેઠો હોય, તે પર જે કોઈ બેસે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૭ અને સાવવાળાના ચરીરના જે કોઈ સ્પર્શ કરે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૮ અને જે સાવવાળો કોઈ સ્વચ્છ માણસ પર પડે તો તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૯ અને જે વાન પર સાવવાળો સ્વારી કરે તે અશુદ્ધ ગણાય ૧૦ અને જે કોઈ તેની તળે આવેલું દોષ તેના સ્પર્શ કરનાર પ્રત્યેક જન સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય; અને જે કોઈ એવી વસ્તુઓને ઘસાડે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૧૧ અને જે કોઈને સાવવાળો પાડી તે દોષ ધોવા પગર અડકે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સાજા

સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૧૨ અને જે માટીના વાસણને સાવવાળો અડકે, તેને માટી નાખજુ, ને લાકડાના પ્રત્યેક પાત્રને પાણીમા વિષબદ્ધ ૧૩ અને ત્યારે સાવવાળો પોતાના સાવથી શુદ્ધ થાય, ત્યારે તે પોતાના શુદ્ધિકરણને વાસ્તે પોતાને સાત સાત દિવસ ગણે ને પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને તે વહેતા પાણીમા પોતાનું અન્ન ધોઈને શુદ્ધ થાય ૧૪ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સાત બે હોલા અથવા કણ્ઠતરના બે બન્ધા લે, ને મુલાકાતમદખના બારણા પાસે યહોવાહની સમુખ આવીને તેમને યાજ્ઞકને આપે, ૧૫ ને યાજ્ઞક તેઓમાના એકને પાપાર્થાર્થપુને સાત, ને બીજાને દહનીયાર્થપુને સાત ચડાવે, ને યાજ્ઞક તેના સાવને લીધે તેને સાત યહોવાહ આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે

૧૬ અને જે કોઈ પુરખમાથી વીર્ય ઝરે તો તે પોતાના આખા શરીરને પાણીથી ધોએ, ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૧૭ અને જે પ્રત્યેક વસ્ત્ર પર કે ચર્મ પર વીર્ય પડ્યું હોય, તેને પાણીમા ધોઇ, ને તે સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૧૮ વળી સ્ત્રીપુરખનો સંયોગ થાય, તો બન્ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય

૧૯ અને જે કોઈ સ્ત્રીને સાવ હોય, ને તેના અન્ન મ નો સાવ રક્તનો હોય, તો તે સાત દિવસ અન્ન રહે, ને જે માંદ તેને અડકે તે સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૨૦ અને અલગ રહેલી હોય તે વેળાએ જે કોઈ ઉપર તે સુએ તે અશુદ્ધ ગણાય, વળી જે કશા ઉપર તે બેસે તે પણ અશુદ્ધ ગણાય ૨૧ અને જે કોઈ તેના બિલાનાને અડકે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૨૨ અને જે કોઈ વસ્તુ ઉપર તે બેઠો હોય, તેને જે કોઈ અડકે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૨૩ અને જે તે [વીર્ય] તેના બિલાના પર, અથવા જે પર તે બેઠો હોય એવી કોઈ વસ્તુ પર હોય, તો ત્યારે તે તેને અડકે ત્યારે તે સાજા સુધી અશુદ્ધ ગણાય ૨૪ અને જે કોઈ પુરખ તે પાણીની સારે સુએ, ને તે પાણીની અશુદ્ધતા તેને લાગે તો તે સાત દિવસ અશુદ્ધ ગણાય, ને જે કોઈ બિલાના પર તે સુએ તે અશુદ્ધ ગણાય

૨૫ અને કોઈ સ્ત્રીને જન્મનો સમય ન જ્ઞાતા પણા દિવસથી રક્તસ્રાવ થયો હોય, અથવા તે સ્ત્રીના કણ્ઠના સમય ઉપરાંત તેને સાવ આવું રક્તો હોય, તો તેના

સાવની અધુક્તાના સર્વ દિવસો ભર, તેના ઋતુના સમયની પેઠે તે રહે, તે અધુક્ છે ૨૩ તેના સાવના સંઘળા દિવસો સુધી જે પ્રત્યેક બિઝાના પર તે સુએ, તેને તે પોતાના ઋતુના બિઝાના જેવું મહે, ને જે પ્રત્યેક વરહ ઉપર તે એસે તે તેના ઋતુની અધુક્તા જેવું અધુક્ ગણાય ૨૪ અને જે કોઈ તે વસ્તુઓના સ્પર્શ કરે, તે અધુક્ ગણાય, ને તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સા ૧ સુધી અધુક્ ગણાય ૨૫ પણ જે તે પોતાના સાવથી ઘુક્ થાય, તો તે પોતાને સાથ સાત દિવસ મહે, ને ત્યાર પછી તે ઘુક્ ગણાય ૨૬ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સાથ બે હોવા કે ખસતરના બે બચ્ચા લે, ને તેઓને મુલાકાતમડપના દ્વાર આગળ ચાબક પાસે લાવે ૨૭ અને ચાબક તેમથી એકને પાપાર્થીપેણને સાથ, ને બીજાને દહનીયાર્પણને સાથ ચઢાને, ને ચાબક તેણીના સાવની અધુક્તાને લીધે તે પોતે સાથ ચઢોવાહની આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે

૨૮ એમ ઇસાએલપુત્રોને તેઓની અધુક્તાથી અળખા કરો, ૨૯ મારો જે મંડપ તેઓની મધ્યે છે, તેને અધુક્ કરીને તેઓ માર્યા નય

૩૦ સાવવાળાને વાસ્તે, તથા જે પોતાનું વીર્ય ગરવાથી અધુક્ થયો હોય તેને માટે, ૩૧ અને જે પોતાના ઋતુથી માઠી હોય, તેને માટે તથા જે પુરુષને વીર્યપાત થતો હોય તેને માટે, એટલે પુરુષને તથા સ્ત્રીને માટે તથા રજસ્વલાની સાથે સુનારને માટે આ નિયમ છે

૧૬ અને હાણના બે દીકરા ચઢોવાહની હજીરમાં આવીને માર્યા ગયા, ત્યાર પછી ચઢોવાહ મુસાની સાથે બોલ્યો, ૨૧ ચઢોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તારા ભાઈ હાણને કહે કે, તે પવિત્રસ્થાનમા પડદાની અંદરની બાજુએ કોષ પરના દયાસન આગળ સર્વ પ્રસંગે ન આવે, ૨૨ તે મરે, કેમકે હું દયાસન પર મેધમા ફર્જન દહવા દે હાણ આ વસ્તુઓ લઈને પવિત્રસ્થાનમાં આવે, એટલે પાપાર્થીપેણને સાથ એક વાજરડો, તથા દહનીયાર્પણને સાથ એક ઘેટો લઈને આવે ૨૩ તે સહુનો પવિત્ર અગરળો પહેરે, ને તે પોતાને અંગે સહુની ઇજાર પહેરે, ને સહુના કમરબંધથી કમર બાંધે, ને સહુની પાંધડી પહેરે, એ પવિત્ર વસ્ત્રો છે, ને તે પાણીમા સ્નાન કરીને તેમને પહેરે ૨૪ અને ઇસાએલપુત્રોની નમાવ તરફથી

પાપાર્થીપેણને સાથ બે બકરા, ને દહનીયાર્પણને સાથ એક ઘેટો લે. ૨૫ અને હાણ પોતાને વાસ્તે પાપાર્થીપેણનો જે વાજરડો હોય, તેને રજી કરે, ને પોતાને માટે તથા પોતાના ધરનાને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૨૬ અને બે બકરા તે લે, ને તેઓને મુલાકાતમડપના દ્વાર આગળ ચઢોવાહની સમુખ ઉભા કરે ૨૭ અને હાણ એ બે બકરા ઉપર ચિઠ્ઠીઓ નાખે, એટલે, એક ચિઠ્ઠી ચઢોવાહને સાથ ને બીજી ચિઠ્ઠી અગ્રાહિને સાથ ૨૮ અને બે બકરા પર ચઢોવાહના નામની ચિઠ્ઠી પડે, તેને હાણ રજી કરીને પાપાર્થીપેણને સાથ ચઢાવે ૨૯ પણ જે બકરા પર અગ્રાહિના નામની ચિઠ્ઠી પડે, તેને અગ્રાહિને માટે અરધ્યમા મોકલી દેવા સાથ તેને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને, ચઢોવાહની સમુખ તેને જીવતો રજી કરવો. ૩૦ અને હાણ, પાપાર્થીપેણનો જે વાજરડો પોતાને સાથ હોય, તેને રજી કરે, ને પોતાને સાથ તથા પોતાના ધરનાને સાથ પ્રાયશ્ચિત્ત કર, ને પાપાર્થીપેણનો જે વાજરડો પોતાને સાથ હોય તેને તે કાપે, ૩૧ ને તે ચઢોવાહની સમુખની વેદી ઉપરથી એક ધૂપદાની ભરીને અગ્નિના અગ્રાર, તથા પોતાના [બને] બોળા ભરીને બારીક કુંડેલું મુલાસિક ધૂપ લઈને પડદાની માઠેની બાજુએ તે લાવે, ૩૨ ને તે ધૂપને ચઢોવાહની સમુખ પેલા અગ્નિ પર તે નાખે, ને તેથી સાથ ચકોષ ઉપરના દયાસનને ધુમાડો ઢાળી નાખે, એ માટે કે તે માર્યા ન જાય, ૩૩ ને વાજરડાના રક્તમાનુ લઈને પોતાની આગળી વડે પૂર્વે જમ દયાસન પર તે છાંટે, ને તે રક્તમાનુ સાત વાર પોતાની આગળીવડે દયાસનની સામે તે છાંટે ૩૪ અને ત્યાર પછી લોકોને માટે પાપાર્થીપેણનો જે બકરો તેને તે કાપે, ને તેનું રક્ત પડદાની અંદરની બાજુએ લાવે, ને જેમ તેણે બળદના રક્તથી કીધું તેમ તે રક્તથી પણ કરે, એટલે તેને દયાસન પર તથા દયાસનની સામે છાંટે, ૩૫ ને ઇસાએલપુત્રોની અધુક્તાના કારણથી તથા તેઓના ઉદ્ધવનાના એટલે તેઓના સર્વ પાપના કારણથી પવિત્રસ્થાનને સાથ તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને મુલાકાતમડપ જે તેઓની અધુક્તા મધ્યે તેઓની સાથે રહે છે, તેને માટે પણ તેમજ કરે ૩૬ અને પવિત્રસ્થાનમા પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને તે અંદર જાય, ત્યારે ન્યા સુધી તે પોતાને સાથ તથા પોતાના ધરનાને સાથ તથા ઇસાએલની સઘળી જમાને સાથ પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને બહાર નહીં નિકળે, ત્યા

લઘને કાપેલા પક્ષીના રક્તમાં તથા વહેતા પાણીમાં બાળ્યને તે ધરને સાત વાર છાટે; ૧૨ને તે ધરને તે પક્ષીના રક્તથી તથા વહેતા પાણીથી તથા જીવતા રહેલા પક્ષીથી તથા એરેન્ડશ્કના લાકડાથી તથા કુકાથી તથા કીરમજ ફનથી છુદ્ધ કરે, ૧૩ પલ્ જીવતા રહેલા પક્ષીને નગર બહાર ખુલા મેદાનમાં તે છાડી દે; એવી રીતે ધરને સારૂ તે પ્રાયશ્ચિત કરે; ને તે છુદ્ધ થશે.

૧૪ સુધળા કોઠના રોજ તથા ઉદરીને માટે, ૧૫ ને વચ્ચના તથા ધરના કોઠને માટે, ૧૬ ને હીમાને તથા ચાદને તથા ચળકતા ટપકાને માટે એ નિયમ છે; ૧૭ કોઠની બાબતમાં કોઈ અયુદ્ધ ક્યારે કહેવાય, ને છુદ્ધ ક્યારે કહેવાય, તે શિખવનારો નિયમ એ છે.

૧૫ અને યહોવાહે સુસાને તથા દારૂનને કહ્યું કે, રૂપસાએલપુત્રને એમ કહો કે, કોઈ પુરૂષના અંગમાં સાવનો રોગ હોય, તો તેના સાવના કાશ્વથી તે અયુદ્ધ છે. ૨ અને તેના સાવમાં તેની અયુદ્ધતા આ પ્રમાણે ગણાય; તેના સાવ સાથે તેનું માંસ વહેતું હોય, કે તેના સાવમાંથી તેનું માંસ વહેતું બહાર પડે, પલ્ તેથી તે અયુદ્ધ થાય છે. ૪ ને કોઈ બિહાના ઉપર સાવવાળો મુએ, તે અયુદ્ધ ગણાય; ને ને કોઈ વસ્તુ પર તે બેસે તે અયુદ્ધ ગણાય. ૫ અને ને કોઈ તેના બિહાનાને સ્પર્શ કરે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૬ અને ને વસ્તુ પર સાવવાળો બેઠો હોય, તે પર ને કોઈ બેસે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૭ અને સાવવાળાના શરીરને ને કોઈ સ્પર્શ કરે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૮ અને ને સાવવાળો કોઈ સ્વચ્છ માણસ પર છુકે, તો તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૯ અને ને વાદન પર સાવવાળો સ્વારી કરે, તે અયુદ્ધ ગણાય. ૧૦ અને ને કોઈ તેની તણે આવેલું હોય, તેના સ્પર્શ કરનાર પ્રત્યેક જન સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય; અને ને કોઈ એની વસ્તુએને ઉપર, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૧૧ અને ને કોઈને સાવવાળો પાણીથી દાઢ ધોયા વગર અડકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ

સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૧૨ અને ને માટીના વાસણને સાવવાળો અડકે, તેને લાંગી નાખવું; ને લાકડાના પ્રત્યેક પાત્રને પાણીમાં વિછળવું. ૧૩ અને જ્યારે સાવવાળો પોતાના સાવથી છુદ્ધ થાય, ત્યારે તે પોતાના છુદ્ધિકરણને વાસ્તે પોતાને સારૂ સાત દિવસ ગણે, ને પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ; ને તે વહેતા પાણીમાં પોતાનું અંગ ધોઈને છુદ્ધ થાય. ૧૪ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સારૂ બે હોલા અથવા કહુતરનાં બે બચ્ચાં લે, ને મુલાકાતમંડપના બારણા પાસે યહોવાહની સમુખ આતીને તેમને યાજ્ઞકને આપે; ૧૫ ને યાજ્ઞક તેઓમાંના એકને પાપાર્થાર્પણને સારૂ, ને બીજાને દંહનીયાર્પણને સારૂ યઠાવે; ને યાજ્ઞક તેના સાવને લીધે તેને સારૂ યહોવાહ આગળ પ્રાયશ્ચિત કરે.

૧૬ અને ને કોઈ પુરૂષમાંથી વીર્ય ગ્રે, તો તે પોતાના આખા શરીરને પાણીથી ધોએ, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૧૭ અને ને પ્રત્યેક વસ્ત્ર પર કે ચર્મ પર વીર્ય પડ્યું હોય, તેને પાણીમાં ધોવું, ને તે સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૧૮ વળી સ્ત્રીપુરૂષનો સંયોગ થાય, તો બંને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય.

૧૯ અને ને કોઈ સ્ત્રીને સાવ હોય, ને તેના અંગમાંના સાવ રક્તનો હોય, તો તે સાત દિવસ અલગ રહે; ને ને કોઈ તેને અડકે તે સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૨૦ અને અલગ રહેલી હોય તે રેળાએ ને કાંઈ ઉપર તે મુએ, તે અયુદ્ધ ગણાય; વળી ને કરા ઉપર તે બેસે તે પલ્ અયુદ્ધ ગણાય. ૨૧ અને ને કોઈ તેના બિહાનાને અડકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૨૨ અને ને કોઈ વસ્તુ ઉપર તે બેઠો હોય, તેને ને કોઈ અડકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૨૩ અને ને તે [ચીન] તેના બિહાના પર, અથવા ને પર તે બેઠો હોય એવી કોઈ વસ્તુ પર હોય, તો જ્યારે તે તેને અડકે ત્યારે તે સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૨૪ અને ને કોઈ પુરૂષ તેણીની સાથે મુએ, ને તેણીની અયુદ્ધતા તેને લાગે, તો તે સાત દિવસ અયુદ્ધ ગણાય; ને ને કોઈ બિહાના પર તે મુએ તે અયુદ્ધ ગણાય.

૨૫ અને કોઈ સ્ત્રીને જન્મનો સમય ન છતાં ધણા દિવસથી રજાસાવ થયો હોય, અથવા તે ધૂના જન્મના સમય ઉપરાંત તેને સાવ આવડી રહ્યો હોય; તો તેના

જાવની અથુક્તાના સર્વ દિવસો ભર, તેના ઋતુના સમયુત્તિ પેઠે તે રહે; તે અથુક્ છે. ૨૬ તેના જાવના સંઘળા દિવસો સુધી જે પ્રત્યેક બિહાના પર તે સુએ, તેને તે પોતાના ઋતુના બિહાના જેવું મહે; ને જે પ્રત્યેક વસ્તુ ઉપર તે બેસે તે તેના ઋતુની અથુક્તા જેવું અથુક્ ગણાય. ૨૭ અને જે કાઠ તે વસ્તુઓનો સ્પર્શ કરે, તે અથુક્ ગણાય, ને તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અથુક્ ગણાય. ૨૮ પણ જે તે પોતાના જાવથી થુક્ થાય, તેા તે પોતાને સાફ સાત દિવસ મહે, ને ત્યાર પછી તે થુક્ ગણાય. ૨૯ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સાફ બે હોઠા કે ખજીરનાં બે બચ્ચાં લે, ને તેઓને મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ યાજક પાસે લાવે. ૩૦ અને યાજક તેમાંથી એકને પાપાર્થાપેણને સાફ, ને બીજાને દહનીયાર્પેણને સાફ ચઢાવે; ને યાજક તેણીના જાવની અથુક્તાને લીધે તેણીને સાફ થકોવાદની આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે.

૩૧ એમ ઇસ્રાએલપુત્રોને તેઓની અથુક્તાથી અજાત કરો; ૨ખે મારો જે મંડપ તેઓની મધ્યે છે, તેને અથુક્ કરીને તેઓ માર્યા નહય

૩૨ જાવવાળાને વારસે, તથા જે પોતાનું વીર્ય ઝરવાથી અથુક્ થયો હોય તેને માટે; ૩૩ અને જે પોતાના ઋતુથી માંદો હોય, તેને માટે તથા જે પુરુષને વીર્યપાત થતો હોય તેને માટે, એટલે પુરુષને તથા સ્ત્રીને માટે તથા રજસ્વલાની સાથે સુનારને માટે આ નિયમ છે.

૧૬ અને હાફનના બે બીકરા થકોવાદની હજીરમાં આવીને માર્યા ગયા, ત્યાર પછી થકોવાદ મુસાની સાથે બોલ્યો; ૨ ને થકોવાદે મુસાને કહ્યું કે, તારા ભાઈ હાફનને કહે કે, તે પવિત્રસ્થાનમાં પડદાની અંદરની બાજુએ કોપ પડના દયાસન આગળ સર્વ પ્રસંગે ન આવે, ૨ખે તે મરે; કેમકે હું દયાસન પર મેષમાં દર્શન દંદરા હાફન આ વસ્તુઓ લઇને પવિત્રસ્થાનમાં આવે; એટલે પાપાર્થાપેણને સાફ એક વાછરડો, તથા દહનીયાર્પેણને સાફ એક ઘેટો લઇને આવે. ૪ તે સજીનો પવિત્ર અંગરખો પહેરે, ને તે પોતાને અંગે સજીની ઇનર પહેરે, ને સજીના કમરબંધથી કમર બાધે, ને સજીની પાધડી પહેરે; એ પવિત્ર વસ્ત્ર છે; ને તે પાણીમાં સ્નાન કરીને તેમને પહેરે. ૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની જામત તરફથી

પાપાર્થાપેણને સાફ બે બીકરા, ને દહનીયાર્પેણને સાફ એક ઘેટો લે. ૬ અને હાફન પોતાને વારસે પાપાર્થાપેણનો જે વાછરડો હોય, તેને રજુ કરે, ને પોતાને માટે તથા પોતાના ધરનાંને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૭ અને બે બીકરા તે લે, ને તેઓને મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ થકોવાદની સમુખ ઉભા કરે ૮ અને હાફન એ બે બીકરા ઉપર ચિટ્ટીઓ નાખે, એટલે, એક ચિટ્ટી થકોવાદને સાફ ને બીજી ચિટ્ટી અઝાઝેલને સાફ ૯ અને જે બીકરા પર થકોવાદના નામની ચિટ્ટી પડે, તેને હાફન રજુ કરીને પાપાર્થાપેણને સાફ ચઢાવે. ૧૦ પણ જે બીકરા પર અઝાઝેલના નામની ચિટ્ટી પડે, તેને અઝાઝેલને માટે અરવ્યમા મોકલી દેવા સાફ તેને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને, થકોવાદની સમુખ તેને જીવતો રજુ કરવો. ૧૧ અને હાફન, પાપાર્થાપેણનો જે વાછરડો પોતાને સાફ હોય, તેને રજુ કરે, ને પોતાને સાફ તથા પોતાના ધરનાંને સાફ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને પાપાર્થાપેણનો જે વાછરડો પોતાને સાફ હોય તેને તે કાપે, ૧૨ ને તે થકોવાદની સમુખની વેદી ઉપરથી એક ધુપદાની ભરીને અગ્નિના અંતારા, તથા પોતાના [બંને] બોળા ભરીને બારીક કુટુંકું મુલાસિક ધૂપ લઇને પડદાની માઢેની બાજુએ તે લાવે; ૧૩ ને તે ધૂપને થકોવાદની સમુખ પેલા અગ્નિ પર તે નાખે, ને તેથી સાફચકાપ ઉપરના દયાસનને ધુમાડો ઢાંધી નાખે, એ માટે કે તે માર્યા ન જાય; ૧૪ ને વાછરડાના રક્તમાંનું લઇને પોતાની આંગળી વડે પૂર્વ ખમ દયાસન પર તે છાંટે; ને તે રક્તમાંનું સાત વાર પોતાની આંગળી વડે દયાસનની સામે તે છાંટે. ૧૫ અને ત્યાર પછી લોકોને માટે પાપાર્થાપેણનો જે બીકરો તેને તે કાપે, ને તેનું રક્ત પડદાની અંદરની બાજુએ લાવે, ને જેમ તેણે બળદના રક્તથી કીધું તેમ તે રક્તથી પણ કરે, એટલે તેને દયાસન પર તથા દયાસનની સામે છાંટે; ૧૬ ને ઇસ્રાએલપુત્રોની અથુક્તાના કારણથી તથા તેઓનાં ઉલ્લધનોના એટલે તેઓનાં સર્વ પાપના કારણથી પવિત્રસ્થાનને સાફ તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે; ને મુલાકાતમંડપ જે તેઓની અથુક્તા મધ્યે તેઓની સાથે રહે છે, તેને માટે પણ તેમજ કરે. ૧૭ અને પવિત્રસ્થાનમાં પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને તે અંદર નહય, ત્યારે જ્યાં સુધી તે પોતાને સાફ તથા પોતાના ધરનાંને સાફ તથા ઇસ્રાએલની સઘળી જામતને સાફ પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને બહાર નહિ નિકળે, ત્યાં

મુખી મુલાકાતમડપમા કોઈ માણસ ન રહે ૧૮ અને
 યહોવાહની સમુખની વેદી પાસે બહાર આવેને તેને
 સારૂ તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તે બળદના રક્તમાનુ તથા
 બકરાના રક્તમાનુ લઈને વેદીના યિંગોની આસપાસ
 ચોપડે ૧૯ અને તે એ રક્તમાથી પોતાની આંખની
 વડે તેના ઉપર સાત વાર છાંટીને તેને ધુઈ કરે, ને
 ઇસ્રાએલપુત્રોની અથુહતામાથી તેને પવિત્ર કરે
 ૨૦ અને ન્યારે તે પવિત્રસ્થાનને તથા મુલાકાતમડપને
 તથા વેદીને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરી રહે, ત્યારે તે જીવતા
 બકરાને ઢાંચર કરે, ૨૧ ને ઢાંચર જીવતા બકરાના
 માથા ઉપર પોતાના બન્ને હાથ મુકે, ને તેના ઉપર
 ઇસ્રાએલપુત્રોના સઘળા અન્યાય તથા તેઓના સર્વ
 ઉદ્વેગને એટલે તેઓના સર્વ પાપો માનીને તેઓને
 બકરાને તિર મુકે, ને ઠરાવેલા માણસની દસ્તક તેને

પાપથી યહોવાહની આગળ ધુઈ થશે. ૨૨ તે તમારે
 સારૂ પવિત્ર વિશ્રામનો સામ્નાય છે, ને તમારે આત્મ
 કષ્ટ કરવું, તે સદાને માટે વિધિ છે ૨૩ અને ન
 ચાલક અભિધિક્ષી થઈને પોતાના બાપની જગ્યાએ
 ચાલકપદ ધારણ કરવા સારૂ પ્રતિષ્ઠિત કરાશે, તે
 પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને સજ્જ ૨૪ વસ્ત્ર એટલે પવિત્ર વસ્ત્ર
 પહેરે, ૨૫ ને તે પવિત્રસ્થાનને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે,
 ને તે મુલાકાતમડપને સારૂ તથા વેદીને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત
 કરે, ને તે ચાલકોને સારૂ તથા મડગીના સર્વ લોકોને
 સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૨૬ અને ઇસ્રાએલપુત્રોના બધા
 પાપને લીધે તેઓને સારૂ વર્ષમા એક વાર પ્રાયશ્ચિત્ત
 કરવું, એ તમારે માટે સદાનો વિધિ થાય અને જેમ
 યહોવાહ મુસાને આજ્ઞા કીધી તેમ તેણે કીધું
 ૨૭ ૨૮ અને યહોવાહે મમ્મતે ૨૯ ૩૦ ને તારતને

પ્રવાસ કરનાર પરદેશીઓમાંનો જે કોઈ માણસ હર કોઈ જાતનું રક્ત ખાય તે રક્ત ખાનાર માણસની વિરૂદ્ધ હુ માંડ મુખ રાખીશ, ને તે તેના લોકો મધ્યેથી કાપી નખાય ૧૧ કેમકે શરીરનો છવ રક્તમાં છે; ને વેદી પર [બળીદાન યજ્ઞને] તે તમારા આત્માને વારતે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, એ માટે મેં તમને તે આપ્યું છે; કેમકે રક્તથીજ પ્રાયશ્ચિત્ત યાય છે, કારણ કે તેમાં છવ છે ૧૨ એ માટે મેં ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, તમારામાંનો કોઈ જણ રક્ત ન ખાય, ને તમારી મધ્યે પ્રવાસ કરતો કોઈ પરદેશી પણ રક્ત ન ખાય

૧૩ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમાંથી અથવા તમારી મધ્યે પ્રવાસ કરના પરદેશીઓમાંથી જે કોઈ માણસ અથવા એવા પશુની કે પક્ષીની પાછળ લાગીને તેને પકડે, તેણે તેનું રક્ત પાણીને તેને ધૂળથી ઢાકી દેવું ૧૪ કેમકે સર્વ દેહધારીઓના છવ વિષે એમ જણવું કે તેઓનું રક્ત તેજ તેઓના છવ છે; એ માટે મેં ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, કોઈ પણ પ્રકારના દેહધારીનું રક્ત તમારે ન ખાવું; કેમકે સર્વ દેહધારીઓનું રક્ત તેજ તેઓના છવ છે; જે કોઈ તે ખાય, તે કાપી નખાય ૧૫ અને જે કોઈ જણ મુરદાલ અથવા જનવરોએ ફાંસી નાખેલાનું [માંસ] ખાય, તે એતદેશી હોય કે પરદેશી હોય, પણ તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાજાં સુધી અથઈ જણાય; ત્યાર પછી તે યજ્ઞ જણાય. ૧૬ પણ જો તે તેમને ન ધોએ, ને સ્નાન ન કરે, તો તેનો અન્યાય તેને માથે રહે

૧૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, હું યહોવાહ તમારો દેવ છું ૨ મિસર દેશ જેમા તમે રહેતા હતા, તેનાં કૃત્યોનું અનુકરણ તમે ન કરો; ને કનાન દેશ જેમા હું તમને લઈ જઈ છું, તેનાં કૃત્યોનું અનુકરણ પણ તમે ન કરો; ને તેઓના વિધિઓ પ્રમાણે તમે ન ચાલો. ૪ મારા કુક્રમે અમલમા આણે, ને મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલીને તેમને પાળો; હું યહોવાહ તમારો દેવ છું ૫ માટે તમારે મારા વિધિઓ તથા કુક્રમે પાળવા; કેમકે જો કોઈ મનુષ્ય તેમને પાળે, તો તે તેઓવડે જીવન પામે; હું યહોવાહ છું

૬ તમારામાંનો કોઈ પણ પોતાની નજીબની સગીની આખર લેવા તેની પાસે ન જાય, હું યહોવાહ છું. ૭ તારા બાપની એટલે તારી માની લગ્ન ન લે; એ તારી મા છે; હું તેની આખર ન લે ૮ તારા બાપની

વહુની આખર હું ન લે; તે તારા બાપની આખર છે ૯ તારી બહેનની, એટલે તારા બાપની દીકરીની કે તારી માની દીકરીની આખર હું ન લે, પછી તે ઘરમા જન્મેલી હોય કે બહાર જન્મેલી હોય ૧૦ તારા દીકરાની દીકરીની, કે તારી દીકરીની દીકરીની આખર હું ન લે; કેમકે તેઓની આખર એ તારીજ [આખર] છે ૧૧ તારા બાપની વહુની દીકરી, એટલે તારા બાપના પેટની દીકરી, એ તારી બહેન છે, તેની આખર હું ન લે ૧૨ તારા બાપની બહેનની આખર હું ન લે; તે તો તારા બાપની નજીબની સગી છે ૧૩ તારી માની બહેનની આખર હું ન લે; કેમકે તે તારી માની નજીબની સગી છે ૧૪ તારા કાકાની સગીની આખર લેવા તેની પાસે ન જાય; એ તો તારી કાકી છે ૧૫ તારી પુત્રવહુની આખર હું ન લે; તે તારા દીકરાની વહુ છે; હું તેની આખર ન લે ૧૬ તારી બોલમળની આખર હું ન લે; તે તો તારા ભાઈની આખર છે ૧૭ કોઈ સ્ત્રી તથા તેની દીકરી એ બંનેનો આખર હું ન લે; તે સ્ત્રીના દીકરાની દીકરીને કે તેની દીકરીની દીકરીને લઈને તેની આખર ન લે; તેઓ નજીબની સગી છે; એ તો દુષ્ટાઈ છે ૧૮ એક સ્ત્રીના છવતા તેની બહેનને તેની શોક તરીકે પરણીને તેની આખર ન લે ૧૯ અને જ્યાં સુધી કોઈ સ્ત્રી જીવન કારણથી અલગ રહેલી હોય, ત્યાં સુધી તેની પાસે જઈને તેની આખર ન લે ૨૦ અને તારા પડોસીની સગી સાથે વ્યભિચાર કરીને પોતાને નવટાળ. ૨૧ હું તારા કોઈ પણ સત્તાને અગ્રિમા ચલાવનાર મોલેકને સ્વાધીન ન કર, ને તારા દેવનું નામ ન વટાળ; હું યહોવાહ છું ૨૨ સગી પટે પુત્રપની સાથે કુક્રમે ન કર, એ અંમગળ છે ૨૩ અને કોઈ પશુની સાથે કુક્રમે કરીને હું પોતાને અથઈ ન કર; કોઈ સ્ત્રી પણ જનવરની સાથે કુક્રમે કરવાને તેની સાથે ઉભા ન રહે; તે અરવશાયિક પાતક છે

૨૪ એવા કોઈ પણ કૃત્યથી તમે પોતાને અથઈ ન કરો; કેમકે જે દેશજાતિઓને હું તમારી સામેથી કાઢી મુકવાને છું, તેઓ એ સર્વ વાતે અથઈ થયા છે; ને દેશ અથઈ થયા છે; ૨૫ એ માટે હું તેના પર તેના અન્યાયની શિક્ષા લાવું છું, ને દેશ પોતાના રહેવાસીઓને ઓછી કાઢે છે ૨૬ માટે તમે મારા વિધિઓ તથા મારા કુક્રમે પાળો, ને એ અંમગળ કર્મોમાંથી કોઈ પણ ન કરો; એતદેશી નહિ તેમજ તમારી

ને તેણીએ પોતાનો રક્તરૂપ ઉધારો મુક્યો છે, ને તે બન્ને પોતાના લોકો મધ્યેથી નાબુદ કરાય. ૧૮ અને તે વારી મારીની તેમજ તારી ફાંફની આબરૂ ન લે, કેમકે એ તો પોતાની નજીકની સગીની આબરૂ લીધી કહેવાય, તેમનો અન્યાય તેમને માથે. ૨૦ અને જો કોઈ પુરૂષ પોતાની કાકી સાથે કુર્મ કરે, તો તેણે પોતાના કાકાની લાજ લીધી કહેવાય, તેઓનું પાપ તેઓને માથે, તેઓ અસત્તાન મરશે. ૨૧ અને જો કોઈ પુરૂષ પોતાની બોલધને રાખે, તો એ બ્રહ્મચાર છે, તેણે પોતાના ભાઈની લાજ લીધી છે, તેઓ અસત્તાન રહેશે.

૨૨ એ માટે તમે મારા સર્વ વિધિઓ તથા મારા સર્વ દુક્રમો પાલો, ને તેઓને અમલમાં આણો, રખો. ૨૩ તમને વસવા લઈ જાઉં છું, તે દેશ તમને ઓછી કાટે. ૨૪ અને જે દેશજનિતિ હું તમારી આજળથી કાઢી મુકું છું, તેના રિવાજો પ્રમાણે તમારે ન ચાલવું, કેમકે તેઓ એ સર્વ કૃત્યો કરતા હતા, ને તે માટે મેં તેમને કટાણ્યા. ૨૪ પણ મેં તમને કહ્યું છે કે, તમે તેઓના દેશનું વતન પામશો, ને હું તમને તે દૂધ મધની રેલેલવાળો દેશ આપીને તેનું વતન પમાડીશ, તમને વિદેશીઓથી અલગ કરનાર તમારો દેવ યહોવાહ હું છું. ૨૫ એ માટે તમે શુદ્ધ તથા અશુદ્ધ પશુઓની વચ્ચે, ને અશુદ્ધ તથા શુદ્ધ પક્ષીઓની વચ્ચે ભેદ કરો, અને જે પશુ કે પક્ષી અથવા જોયી જૂનિ ભરપૂર છે એવામાંનું કોઈ પણ પ્રાણી, કે જે મેં અશુદ્ધ ઠરાવીને તમારાથી અલગ કીધા છે, તે વડે તમે તમારા આત્માઓને અમરજ ન કરો. ૨૬ અને તમે મારા પવિત્ર [લોક] યાઓ, કેમકે હું યહોવાહ પવિત્ર છું, ને મેં તમને વિદેશીઓથી અલગ કીધા છે, એ માટે કે તમે મારા યાઓ.

૨૭ વળી જે પુરૂષ અથવા સ્ત્રી જુનૈદ દોય કે નફર દોય, તે નિશ્ચે માર્યા જાય, તેઓને પત્થરે મારવા, તેમનું લોહી તેમને માથે.

૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, યાજ્ઞકોને એટલે દારૂનના પુત્રોને એમ કહે કે, પોતાની જમાતના લોકોમાંથી દરકોઈ મરી જાય, તો તેને લીધે કોઈ અમરજ નહિ, ૨ પણ પોતાના નજીકના સગાને લાવે, એટલે, પોતાની માને લીધે, તથા પોતાના બાપને લીધે, તથા પોતાના દીકરાને લીધે, તથા પોતાની દીકરીને લીધે, તથા પોતાના ભાઈને લીધે

[અમરજ]; ૩ અને પોતાની સગી બહેન કુવારી, એટલે, પરવશા વગરની દોય, તેને લીધે તે અમરજ ૪ ને નાબુદ પોતાના લોકો મધ્યે મુખ્ય [દોય], તે પોતાને અમરજનીને અશુદ્ધ થાય નહિ. ૫ તેઓ પોતાનું માથું ભાડું ન કરાવે, ને તેઓ પોતાની દાદીના ખુણા ન મુડાવે, ને પોતાના શરીરમાં કોઈ ધા ન પાડે. ૬ તેઓ પોતાના દેવના પવિત્ર [લોક] થાય, ને પોતાના દેવનું નામ ન વડાળે; કેમકે તેઓ યહોવાહના હોમચણો, એટલે, પોતાના દેવની રોટલી, ચઢાવે છે, એ માટે તેઓ પવિત્ર થાય. ૭ તેઓ વેશ્યાને કે બ્રષ્ટ સ્ત્રીને ન રાખે, ધણીએ કાઢી મુકેલી સ્ત્રીને તેઓ ન પરણે, કેમકે તે પોતાના દેવને માટે શુદ્ધ છે. ૮ માટે હું તેને શુદ્ધ કર, કેમકે તે વારા દેવની રોટલી ચઢાવે છે, તે વારે માટે શુદ્ધ હોય, કેમકે તમને શુદ્ધ કરનાર હું યહોવાહ પવિત્ર છું. ૯ અને જો કોઈ યાજ્ઞકની દીકરી વેશ્યાને ધધી કરીને પોતાને વડાળે, તો તે પોતાના બાપને વડાળે છે, તેને આજથી બાળી નાખવી.

૧૦ અને જે પોતાના ભાઈઓ મધ્યે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક દોય, ને જેના ઉપર અભિષેકનું તેલ રેડાએલું દોય, ને તે પોષાક પહેરવા સારું જેનું શુદ્ધિકરણ કરાય દોય, તે પોતાના વાજ છોડી ન નાખે, ને પોતાનો પોષાક ફાડે નહિ, ૧૧ ને તે કોઈ મુડા પાસે ન જાય, ને પોતાના બાપને લીધે કે પોતાની માને લીધે તે ન અમરજાય, ૧૨ ને તે પવિત્રસ્થાનની બહાર ન જાય, ને પોતાના દેવના પવિત્રસ્થાનને ન અમરજાવે, કેમકે તેને માથે પોતાના દેવના અભિષેકના તેલનો મુગટ છે, હું યહોવાહ છું. ૧૩ અને તે કુવારી સ્ત્રી સાથે પરણે. ૧૪ પણ વિધવા અથવા છોડાછુટકો પામેલી સ્ત્રી, અથવા બ્રષ્ટ યજ્ઞેલી સ્ત્રી, એટલે વેશ્યા, એવીઓને તે ન પરણે, પણ પોતાના લોકોમાંની એક કુવારી તે પરણે, ૧૫ અને તે પોતાના લોકો મધ્યે પોતાના સત્તાનને ન વડાળે, કેમકે તેને શુદ્ધ કરનાર હું યહોવાહ છું.

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૭ દારૂનને એમ કહે કે, વંશપરંપરા વારા સત્તાનમાં જે ખોડખાપણવાળો દોય તે પોતાના દેવની રોટલી ચઢાવવા [વિદી] પાસે ન આવે. ૧૮ કેમકે જે કોઈ પુરૂષને ખોડખાપણ દોય, તે [વિદી] પાસે ન આવે, એટલે આપણો કે વંશરો નાબુદ, કે બિટ્ટી ગણેલા નાકવાળો, કે અધિ-

કાંગી, ૧૬ કે. ખોડા માણસ, કે કુંડો ૨૦ કે. ખુંધો કે કિંગલો કે નેત્રદોષી કે ખરજવાવાળો, કે ખુજળીવાળો, કે અપદ્મજિત; ૨૧ હારન ચાજકના સત્તાનમાં એવી ખાંપણવાળો કોષ પણ પુરૂષ યહોવાહના હોમયજ્ઞ ચઢાવવા પાસે ન આવે. તેને ખોડખાપણ છે; તે પોતાના દેવની રોટલી ચઢાવવા પાસે ન આવે ૨૨ તે પોતાના દેવની રોટલી ખાય, એટલે પરમપવિત્રમાંથી તેમજ પવિત્રમાંથી. ૨૩ પણ કેવળ પડદાની પેલી પાર તે ન જાય, ને વેદી નજીક ન આવે, કેમકે તેને ખાંપણ છે; ૨૪ તે મારા પવિત્રસ્થાનને વટાળે; કેમકે તેઓને શુદ્ધ કરનાર હું યહોવાહ છું. ૨૪ અને મુસાએ હારને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ પ્રમાણે કહી સમજાવ્યું.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ હારનને તથા તેના પુત્રોને કહે કે, ઇસ્રાએલપુત્રોની જે પવિત્ર વસ્તુઓને તેઓ મારે સાડ અલગ કરે છે તેઓથી તેઓ દૂર રહે, ને મારા પવિત્ર નામને ન વટાળે; હું યહોવાહ છું. ૩ તેઓને કહે કે, તમારી વંશપરંપરા તમારા વંશજોમાંના જે પુરૂષ અમડાએલા છતાં, જે પવિત્ર વસ્તુઓ ઇસ્રાએલપુત્રો યહોવાહને સાડ અલગ કરે છે તેઓની પાસે જાય, તે જણ મારી સમુખથી નાણું કરાશે; હું યહોવાહ છું. ૪ હારનના સત્તાનમાં જે પુરૂષ કોઠી કે સ્નાની હોય, તે પાછો શુદ્ધ થતાં લગી પવિત્ર વસ્તુઓમાંનું ન ખાય અને જે કોષ મુડદાથી અમડાએલી કોષ વસ્તુને, કે જે પુરૂષને ધાત જતી હોય તેને, અડકે; ૫ અથવા જે કોષ જેથી અમડાવાય એવા સર્પદીઆને, અથવા જે માણસથી અમડાવાય, પછી તેની અશુદ્ધતા ગમે તેવી હોય, પણ તેવાને અડકે; ૬ એટલે જે જણ એવા કશાને અડકે તે સાંજ સુધી અમડાએલો ગણાય, અને પાણીથી સ્નાન કીધા શિવાય પવિત્ર વસ્તુઓ તે ન ખાય. ૭ અને સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારે તે સ્વચ્છ થાય; ને ત્યાર પછી પવિત્ર વસ્તુઓ તે ખાય, કેમકે એ તેની ખોરાક છે. ૮ મુડદાને કે પથ્થરે ફાડી નાખેલાને તે ખાંધે નહિ, ૨૫ તે વટલાય; હું યહોવાહ છું. ૯ માટે તેઓ મારી ફરમાસ માને, ૨૬ તેને લીધે તેઓને માથે પાપ છે, ને તેને વટાળીને તેમાં મરે; હું યહોવાહ તેઓને શુદ્ધ કરનાર છું. ૧૦ કોષ પારકો તે પવિત્ર વસ્તુમાંથી ન ખાય; ચાજકનો પારકો મહેમાન કે મજૂર પવિત્ર વસ્તુમાંથી ન ખાય. ૧૧ પણ જે

ચાજક કોષને પોતાના પેસાથી વચાતો હોય, તે તે તેમાંથી ખાય, ને તેના ઘરમાં જે જન્મેલાં તેઓ તેની ખોરાકમાંથી ખાય. ૧૨ અને જે ચાજકની દીકરી કોષ બઢારના માણસ સાથે પરણી હોય, તે તે પવિત્ર વસ્તુઓના ઉચ્છાલિયાર્પણમાંથી ન ખાય. ૧૩ પણ જે કોષ ચાજકની દીકરી વિધવા હોય, કે છંદાણુકો પામેલી હોય, ને તેને ફરજ ન હોય, ને પોતાના ખાપના ઘરમાં પાછી આવી હોય, તે જેમ જીવાનીમાં ખાતી હતી તેમ તે પોતાના ખાપની ખોરાકમાંથી ખાય; પણ કોષ પારકો તેમાંથી ન ખાય. ૧૪ અને જે કોષ માણસ ભૂલચૂકથી પવિત્ર વસ્તુમાંથી ખાય, તે તેમાં તેનો એક ચંચમાંના ઉમેરીને તે પવિત્ર વસ્તુ ચાજકને તે આપે. ૧૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની પવિત્ર વસ્તુઓ કે જે તેઓ યહોવાહને અર્પણ કરે છે, તેમને તેઓ ન વટાળે; ૧૬ ને એમ તેઓ તેમની પવિત્ર વસ્તુઓ ખાઇને પોતાને માથે દુશ્મનો ગુન્હો ન લાવે; કેમકે હું યહોવાહ તેઓને શુદ્ધ કરનાર છું.

૧૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૮ હારનને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, ઇસ્રાએલના ઘરનો અથવા ઇસ્રાએલ મધ્યે વસતા પરદેશીઓમાંના જે કોષ પોતાનું અર્પણ ચઢાવે, પછી તે તેમની કોષ માનતાને લીધે હોય કે તેમના કોષ ઐતિહાસિકાર્પણને લીધે હોય, પણ તેઓ તેને યહોવાહની આગળ દહનીયાપેણુ તરીકે ચઢાવે; ૧૯ તો ગોપય-ઓમાંથી કે ઘેટાંમાંથી કે બકરામાંથી એજરહિત નર [ચઢાવવા], એ માટે કે તમે માન્ય થાઓ. ૨૦ પણ ખોડખાંપણવાળું કહ્યુંએ તમારે ચઢાવવું નહિ; કેમકે તમારા લાશમાં તે માન્ય નહિ થાય. ૨૧ અને જે કોષ માનતા ઉતારવા સાડ અથવા ઐતિહાસિકાર્પણ તરીકે યહોવાહ પ્રત્યે શાંત્યર્પણોના યજ્ઞ ચઢાવે, એટલે બળદ કે ઘેટો [ચઢાવે], તે તે એજરહિત હશે તોજ માન્ય પશે; તેમાં કોષ પણ ખાંપણ ન હોય. ૨૨ આંધળું કે નંદવાયયું કે લુહું કે દીમાંવાળું કે ખરજવાવાળું કે ખુજળીવાળું, એવાં તમારે યહોવાહને ન ચઢાવવાં, ને યહોવાહને સાડ વેદી પર તેમનો હોમયજ્ઞ પણ ન કરવો. ૨૩ ને બળદને કે હલવાનને અધિકાર કે કમાંજ હોય, તેવાને ઐતિહાસિકાર્પણ તરીકે ચઢાવવાની તને છૂટ છે; પણ માનતાને સાડ તે માન્ય નહિ કરાશે. ૨૪ જેનો કઠોટો પાંચલ કીધેલો કે કુંદેલો કે કુટલો કે ખસી કરેલો હોય, તે યહોવાહને ન ચઢાવો; ને

કાળી, ૧૬ કે ખોડા માણસ, કે હુડા ૨૦ કે ધુધે કે કિતલે કે નેત્રોથી કે ખરજવાવાળો, કે ખુજીવાળો, કે અપૂર્ણજિત; ૨૧ હાઈન યાજ્ઞકના સતાનમા એવી આપણવાળો કાઠ પણ પુરૂષ યહોવાહના હોમયજ્ઞ ચઢાવવા પાસે ન આવે તેને ખોડખાપણ છે, તે પોતાના દેવની રોટલી ચઢાવવા પાસે ન આવે ૨૨ તે પોતાના દેવની રોટલી ખાય, એટલે પરમપવિત્રમાથી તેમજ પવિત્રમાથી ૨૩ પણ કેવળ પડદાની પેલી પાર તે ન ભય, ને વેદી નજીક ન આવે, કેમકે તેને ખાપણ છે, રખે તે મારા પવિત્રસ્થાનને વટાળે, કેમકે તેઓને શુદ્ધ કરનાર હુ યહોવાહ છું ૨૪ અને મુસાએ હાઈનને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ પ્રમાણે કહી સમજાવ્યું.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ હાઈનને તથા તેના પુત્રોને કહે કે, ઇસ્રાએલપુત્રોની જે પવિત્ર વસ્તુઓને તેઓ મારે સાથે અલગ કરે છે તેઓથી તેઓ દૂર રહે, ને મારા પવિત્ર નામને ન વટાળે, હુ યહોવાહ છું ૩ તેઓને કહે કે, તમારી છે ૨૬ કેમકે જગત્સર્વભૂતોને પુરૂષ અમહાએલો કરે, તે પોતાના લોકો મધ્યેથી ઇસ્રાએલપુત્રો યહોવાહને જે જલ્લ તેજ દિવસે કાઠ ભતવું [સંસારી] કામ મારી તેનો હુ તેના લોકો મધ્યેથી નાશ કરીશ ૩૧ તમે કાઠ પ્રકારનું [સંસારી] કામ કરશો મા, તમારા રહેઠાણમાં વશપરપરા એ તમારો સંદાનો વિધિ થાય ૩૨ તે તમારે માટે પવિત્ર વિશ્રામનો સામ્બાધ થાય, ને તમારે આત્મકથ ૩૩ રહુ, એ માસને નવમે દિવસે સાંજથી તે બીજી સાંજ સુધી તમારે તમારો સામ્બાધ પાળવો

૩૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૩૪ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, એ સાતમા માસને પદરમે દિવસે યહોવાહને સાથે સાત દિવસ સુધી માઠવા પર્વ છે, ૩૫ પહેલે દિવસે પવિત્ર મેળાવડો થાય, તમે કાઠ સંસારી કામ કરશો મા. ૩૬ સાત દિવસ તમારે યહોવાહને હોમયજ્ઞ ચઢાવવો, આઠમે દિવસે તમારે પવિત્ર મેળાવડો કરવો, ને તમારે યહોવાહને હોમયજ્ઞ ચઢાવવો, એ પર્વનો છેલ્લો દિવસ છે, તમારું કામ સંસારી કામ કરવું નહિ

૩૭ એ યહોવાહના મુકરર પર્વો છે, એઓ વિશે તમારે એવો ઠંઠેરો પિઠાવવો કે, તેઓ પવિત્ર મેળાવડા છે કે જેમા તેઓ યહોવાહને સાથે હોમયજ્ઞ

યાજ્ઞ કાઠને પોતાના પૈસાથી વચાતો છે, તે તે તેમાથી ખાય, ને તેના ધરમા જે જન્મેલા તેઓ તેની ખોરાકીમાથી ખાય ૧૨ અને જે યાજ્ઞકની દીકરી કાઠ બહારના માણસ સાથે પરણી હોય, તે તે પવિત્ર વસ્તુઓના ઉચ્છાલીયાર્પણમાથી ન ખાય ૧૩ પણ જે કાઠ યાજ્ઞકની દીકરી વિધવા હોય, કે છંડાછુટકો પામેલી હોય, ને તેને ફરજ ન હોય, ને પોતાના બાપના ધરમા પાછી આવી હોય, તે જેમ જીવાનીમા ખાતી હતી તેમ તે પોતાના બાપની ખોરાકીમાથી ખાય, પણ કાઠ પારકો તેમાથી ન ખાય ૧૪ અને જે કાઠ માણસ જીલચૂકથી પવિત્ર વસ્તુમાથી ખાય, તે તેમા તેનો એક પંચમાસ ઉમેરીને તે પવિત્ર વસ્તુ યાજ્ઞકને તે આપે ૧૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની પવિત્ર વસ્તુઓ કે જે તેઓ યહોવાહને અર્પણ કરે છે, તેમને તેઓ ન વટાળે, ૧૬ ને એમ તેઓ તેમની પવિત્ર વસ્તુઓ ખાઈને પોતાને માથે દુશાઈનો ગુન્હો ન લાવે, કેમકે હુ યહોવાહ તેઓને શુદ્ધ કરનાર છું

૧૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૮ હાઈનને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, ઇસ્રાએલના ધરના અથવા ઇસ્રાએલ મધ્યે વસતા પરદેશીઓમાનો જે કાઠ પોતાનું અર્પણ ચઢાવે, પછી તે તેમની કાઠ માનવાને લીધે હોય કે તેમના કાઠ મુસાએ જાણે લીધે હોય, પણ તેઓ તેને યહોવાહની વર્ણન કરી બતાવ્યું ૧૯ ચઢાવે, ૧૬ તો ગોપયુ-

૨૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું એવરહિત નર હપુત્રોને આજ્ઞા કર કે, બર્તિને પુણ્ય બળની રાખવા માટે પ્રકાશને સાથે કડીને કાઠેહુ જે તેલ તેઓ લાવે ૨ સાદ્યના પડદાની બહારની ગમ મુલાકાતમડપમા યહોવાહની સમ્મુખ સાંજથી સવાર સુધી હાઈન ભયુ તેની વ્યવસ્થા રાખે, તે વગરપરપરા સંદાને માટે તમારો વિધિ થાય ૩ તે યહોવાહની સમ્મુખ નિર્મળ દીપકસ પડદા દીવાઓની વ્યવસ્થા ભયુ રાખે

સમુખ તેની વ્યવસ્થા રાખે; એ ઇસ્રાએલપુત્રો વરફાથી સદાને માટે કારર છે; ૯ અને તે ઢાંચની વધા તેના પુત્રોની યાય; ને તેઓ પવિત્ર જગ્યાએ તે ખાય; કેમકે સદાના વિધિ પ્રમાણે તે તેને માટે યહોવાદના હોમયજ્ઞોમાં પરમપવિત્ર છે

૧૦ અને એક ઇસ્રાએલી સ્ત્રીના દીકરાને બાપ મિસરી હતો, તે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે ફરવા નિકળ્યો; ને તે ઇસ્રાએલી સ્ત્રીના દીકરાને તથા એક ઇસ્રાએલી પુત્રને ઇવલીમાં એક બીજા સાથે ટટા યથો; ૧૧ અને ઇસ્રાએલી સ્ત્રીના દીકરાએ નામનું દુર્બોધ્ય કરીને કાપ દીધો; ને લોકો તેને મુસા પાસે લાવ્યા. અને તેની માનું નામ યહોબીય હતું, તે દિશ્વીની દીકરી દાનના કુળની હતી ૧૨ અને તેઓએ તેને પરદેજ કીધો, એ સાચું કે [તેને ઘું કરવું] તે યહોવાદના મુખથી તેમને બહાર કરવામાં આવે

૧૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૪ કાપ દેનારને ઇવલી બહાર કાઢી લાવ; ને જેઓએ તેનું બોલેલું સાંભળ્યું હોય, તે સર્વે પોતાના હાથ તેના માથા પર મુકે; ને આખી જમાત તેને પથરે મારે. ૧૫ અને તું ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે કોઇ પોતાના હેવને કાપે, તેનું પાપ તેને મારે રહે ૧૬ અને જે જલ્લ યહોવાદના નામનું દુર્બોધ્ય કરે, તે નિષેધ માર્યો બધ; આખી જમાત તેને નિષેધ પથરે મારે; ન્યારે તે [યહોવાદના] નામનું દુર્બોધ્ય કરે ત્યારે તે માર્યો બધ, પણ તે પરદેશી હોય કે એવરેશી હોય. ૧૭ અને જે જલ્લ કોઇ મનુષ્યને પ્રાણહાત્યક મારે મારે, તે નિષેધ માર્યો બધ, ૧૮ ને જે જલ્લ પશુને એવું મારે કે તે મરી બધ, તે તેને જાલો બરી આપે; છવને જાલે છત. ૧૯ અને જે કોઇ માણસ પોતાના પડોશીને [શરીર] ખેડ આપે, તો જેમ તેણે કીધું હોય, તેમજ તેને કરવામાં આવે; ૨૦ જાનવાને જાલે બાજું, આંખને જાલે આખ, ઠાંતને જાલે ઠાંત; જેવી ખાંપણ તેને કોઇ માણસના [શરીર]મા આપી હોય, તેવોજ જાલો તેને જપાવ. ૨૧ અને જે કોઇ પશુને મારે, તે તેને જાલો બરી આપે; ને જે કોઇ મનુષ્યપાત કરે તે નાલો બધ. ૨૨ જેમ એવરેશીને સાચું તેમજ પરદેશીને સાચું એક પ્રકારને કાયદો વધારે રાખવો; ૨૩ હું યહોવાદ તમારો દેવ છું ૨૪ અને મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહેવાથી તેઓએ કાપ દેનારને બાજું બહાર કાઢી આપીને તેને પથરે માર્યો

અને જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી, તેમ ઇસ્રાએલપુત્રોએ કીધું

૨૫ અને યહોવાહે સિનાય પર્વત પર મુસાને કહ્યું કે, ૨૬ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે દેશ તું તમને આપવાનો છું તેમાં તમે આવો ત્યારે તે દેશ યહોવાદનો વિશ્રામ પાળે. ૨૭ વર્ષ તારે તારાં ખેતર વાવવાં, ને છ વર્ષ તારે તારી દ્રાક્ષવાડીમાં કાપ-કાપ કરવી, ને તેની ઉપજનો સંગ્રહ કરવો; ૪ પશુ સાતમે વર્ષે દેશને માટે પવિત્ર વિશ્રામનો સામ્બાલ એટલે યહોવાદનો સામ્બાલ યાય; તારે તારા ખેતરમા વાવણી કરવી નહિ, ને તારી દ્રાક્ષવાડીમાં કાપ-કાપ કરવી નહિ ૫ તારી કૃષ્ણમાં જે પોતાની મેળે ઉચ્ચું હોય, તે તારે કાપવું નહિ, ને તારા કેળવ્યા વગરના દ્રાક્ષવેલાની દ્રાક્ષો તારે વિણવી નહિ; એ વર્ષ દેશને માટે પવિત્ર વિશ્રામનું યાય. ૬ અને દેશના વિશ્રામથી તો તારે માટે ખોરાક નિષ્કરશે; તેની સર્વ ઉપજ તારે સાચ, તથા તારા ઘાસને સાચ તથા તારી ઘાસીને સાચ તથા તારા મજૂરને સાચ તથા તારી સાથે પ્રવાસ કરતા તારા પરદેશીને સાચ; ૭ તથા તારાં ટોરકાંકને સાચ તથા તારા દેશનાં બનવરોને સાચ ધોરાકને અર્થ થશે

૮ અને તારે પોતાને સાચ વર્ષોના સાત સામ્બાલ એટલે સાતઝૂડાં સાત વર્ષે બહુવાં; ને વર્ષોના સાત સામ્બાલની મુદત એટલે બોઝણપચાસ વર્ષ થશે. ૯ તે વખતે સાતમા માસને દસમે દિવસે તારે સધળે મોટાં સાહે રજ્જિયનું વજરાવવું; પ્રાયશ્ચિત્તને દિવસે તમારા આખા દેશમાં રજ્જિયનું વજરાવવું. ૧૦ અને પચાસમું વર્ષ તમારે પવિત્ર પાળવું, ને આખા દેશમાં તેના સર્વ રહેવાસીઓને માટે છુટકાનો દરેકો પિટા-વરો; તે તમારી જુબીલી યાય, ને તમ પ્રત્યેક માણસે પોતપોતાના વતનમાં પાછા આવવું, ને તમ પ્રત્યેક માણસે પોતપોતાના કુટુંબમાં પાછા આવવું. ૧૧ તે પચાસમું વર્ષ તમારે સાચ જુબીલી યાય; તમારે વાવણી કરવી નહિ, વળી પોતાની મેળે ઉચ્ચું હોય તે કાપવું નહિ, ને તારા કેળવ્યા વગરના દ્રાક્ષવેલા પરથી વિણવું નહિ ૧૨ કેમકે એ જુબીલી છે; તેને તમારે પવિત્ર ગણવું; તેને લીધે વજારે ઉપજ તને ખેતર-માંથી મારી. ૧૩ આ જુબીલીનાં વર્ષમાં તમે સર્વ માણસો પોતપોતાના વતનમાં પાછા આવો. ૧૪ અને જે તું તારા પડોશીને કંઈ લેશે, અથવા તારા પડો-

શીની પાસેથી કંઈ ખરીદે, તે તમારે એક બીજાનું હુકસાન કરવું નહિ; ૧૫ જુબીલી પછી [વીતેલાં] વર્ષોની ગણતરી પ્રમાણે તારે તારા પડોશી પાસેથી ખરીદી કરવી, ને પાકનાં વર્ષોની ગણતરી પ્રમાણે તે તમને વેચાવું આપે. ૧૬ તે વર્ષોની સંખ્યાના પ્રમાણમાં તારે વસતીની કિંમત વધારવી, ને તે વર્ષોની સંખ્યા જેમ થોડી હોય તેમ તેના પ્રમાણમાં તારે તેની કિંમત ઓછી કરવી; કેમકે કુસયોની સંખ્યાને ધોરણે તે તને વેચાવું આપે છે. ૧૭ અને તમારે એક બીજાનું હુકસાન કરવું નહિ; પણ તારે તારા દેવનો ડર રાખવો; કેમકે હું યહોવાહ તમારો દેવ છું. ૧૮ માટે તમે મારા વિધિઓ પાળો, ને મારા હુકમો પાળીને તેમનો અમલ કરો; ને તમે દેશમાં દ્યેમકુસળ રહેશો. ૧૯ અને જૂમિ પોતાની ઉપજ આપરો ને તમે ધરાતાં સુધી ખાઓ, ને તેમાં દ્યેમકુસળ રહેશો. ૨૦ અને જો તમે કહો કે, જો, સાતમે વર્ષે અમે વાવીએ નહિ ને અમારી ઉપજનો સંગ્રહ કરીએ નહિ, ત્યારે અમે [તે વર્ષે] ખાઈએ છીં? ૨૧ તો હું, છડે વર્ષે તમારા ઉપર મારો આશીર્વાદ આવે, એવું કરમાવીશ, ને તે [વર્ષે] ત્રણ વર્ષ ચાલે એટલી પેદાશ થશે. ૨૨ અને તમે આક્રમે વર્ષે વાવશો, ને જુની પેદાશના સંગ્રહમાંથી ખાઓ; નવમા વર્ષની પેદાશ થેર આવે ત્યાં સુધી તમે જુના સંગ્રહમાંથી ખાઓ. ૨૩ અને જમીન સફાને માટે વેચાય નહિ; કેમકે જમીન મારી છે; કેમકે મારે તો તમે પરદેશી તથા પ્રવાસી છો. ૨૪ અને તમારા વતનના આખા દેશમાં જમીનને ઊડાવવાની તમારે છૂટ આપવી.

૨૫ જો તારો ભાઈ કંગાલાવસ્થામાં આવી ગયો હોય, ને તે પોતાના વતનમાંથી કેટલુંક લેવે, તો તેનો નજીકનો સગો આવીને તેના ભાઈએ જે વસ્તુ હોય, તેને [મૂલ્ય આપીને] ઊડાવે. ૨૬ અને જો તે માણસનું કોઈ તેને ઊડાવનાર ન હોય, ને તે પોતે દુબળાન થયો હોય, ને તેને ઊડાવવાને જાણ ન હોય, તો તેને નજીકનો સગો આવીને તેના ભાઈએ જે વસ્તુ હોય, તેને પાછું આપે; ને તે પોતાના વતનમાં પાછો આવે. ૨૭ પણ જો તેને પાછું લેવા માટે તે અશક્ત હોય, તો તેણે જે વસ્તુ હોય તે, જેણે તે ખરીદ્યું હોય તેની પાસે, જુબીલીના વર્ષ

સુધી રહે; ને જુબીલીમાં તે છુટે, ને તે પોતાના વતનમાં પાછો આવે.

૨૮ અને જો કોઈ માણસ કોટવાળા નગરમાં રહેવાનું થર લેવે, તો તેને વેચ્યા પછી એક વર્ષની અદર તે તેને ઊડાવી શકે; એક વર્ષની આખર સુધી તેને ઊડાવવાનો હક હોય. ૨૯ અને જો એક આખા વર્ષની મુદતમાં તેને ન ઊડાવે, તો તે કોટવાળા નગરમાંનું થર ખરીદનારની માલિકીમાં વંશપરપરા કાયમ રહે; તે જુબીલીમાં છુટે નહિ. ૩૦ પણ કોટ વગરનાં આમડાંનાં થરો સ્ત્રીનાં ખિતરોની પત્તિમાં ગણાય; તેમને ઊડાવી શકાય, ને તેઓ જુબીલીમાં છુટે. ૩૧ તો પણ લેવીઓનાં નગરોને તથા તેઓના વતનનાં નગરોનાં થરોને લેવીઓ દરકોષ વખતે ઊડાવી શકે. ૩૨ અને જો લેવીઓમાંનો કોઈ પુરૂષ ઊડાવનાર હોય, તો વેચાએલું થર તથા વતનનું નગર જુબીલીને વર્ષે છુટે; કેમકે લેવીઓનાં નગરોનાં થર એ તો ધન્ય-એલપુરો મધ્યે તેમનું વતન છે. ૩૩ પણ તેમનો નગરોના પાદરનાં ખિતરો વેચાય નહિ; કેમકે તે તેઓનું જીવનું વતન છે.

૩૪ અને જો તારો ભાઈ કંગાલાવસ્થામાં આવી ગયો હોય, ને તે પોતાની ફરજ તારા પ્રત્યે અદા કરવાને અશક્ત હોય; તો તારે તેને નિભાવી લેવો; તે પરદેશી તથા પ્રવાસી તરીકે તારી સાથે રહે. ૩૫ તું તેની પાસેથી કાંઈ વ્યાજ કે નફો ન લે; પણ તારા દેવનો ડર રાખ; એ સાચું કે તારો ભાઈ તારી સાથે છંદની ગણે. ૩૬ તું તારા પૈસા તેને વ્યાજ ન આપ, તેમજ નફો લેવર સાચું તું તારું જીવન તેને ન આપ. ૩૭ તમારો દેવ યવા સાચું [તથા] તમને કન્યાન દેશ આપવા સાચું તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવનાર હું યહોવાહ તમારો દેવ છું.

૩૮ અને જો તારો સાથીભાઈ કંગાલાવસ્થામાં આવી ગયાથી પોતે તારે ત્યાં વેચાયો હોય, તો તું તેની પાસે ગુલામી ન કરાવ; ૩૯ ચાકર તરીકે ને પ્રવાસી તરીકે તે તારી સાથે રહે; જુબીલીના વર્ષ સુધી તે તારે ત્યાં ચાકર રહે; ૪૦ પછી તે તેનાં ઊકરો સુધી તારી પાસેથી છુટીને તેના પોતાના કુટુંબમાં પાછો જાય, ને પોતાના ખિતરોના વતનમાં તે પાછો જાય. ૪૧ કેમકે તેઓ મારા સેવકો છે, કે જેમને હું મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો; તેઓ ગુલામ તરીકે ન વેચાય. ૪૨ તું સખતાઈથી તેના થર ધણીપણ ન ચલાવ;

પણ તારા દેવને ૩૨ રાખ ૪૪ અને જે શુભામે તથા શુભામડીએ હું રાખે, તે શુભામે તથા શુભામડીએ તો તારી આસપાસની દેશજાતિઓમાંથી તારે રાખવાં ૪૫ વળી તમારા મધ્યે પ્રવાસ કરતા પરદેશીઓનાં સતાન, તથા તમારી સાથે વસતાં તેઓનાં કુટુંબો જે તેઓથી તમારા દેશમાં નિષ્પન્ન થાં છે, તેઓમાંથી પણ તમારે ખરીદવાં; ને તેઓ તમારી મિલકત યાચ ૪૬ અને તેમે તેઓને તમારા પછી તમારાં છોકરાંને મારે વારસો તથા મિલકત થવા સારૂ લેા; ને તેઓ- માંથી તમારે હમણાં શુભામે રાખવા; ને તમારા બાહ્ય ઇસ્ત્રાએલપુત્રો પર તમે પરસ્પર સખતાઇથી ધણીપણું ન કરો

૪૭ અને જે પરદેશી કે પ્રવાસી તારી પાસે દ્રવ્ય- વાન થયો હોય, ને તેની પાસે તારો બાહ્ય ફરિદ્દી થયો હોય, ને તે પોતાને તારી પાસેના પરદેશીને કે પ્રવાસીને, કે પરદેશીના કુટુંબના કુળને વેચે; ૪૮ તો તે વેચાયા પછી તે ખરી લેવાય; એનો કોઈ બાહ્ય એને ખંડી લે; ૪૯ અથવા તેનો કાઠો, કે પિત્તાઈ બાહ્ય તેને ખંડી લે, અથવા તેના કુટુંબમાંનો જે તેનો સગો હોય, તે તેને ખંડી લે; અથવા જે તે દ્રવ્યવાન થયો હોય, તો તે પોતાને ખંડી લે. ૫૦ અને જેણે તેને ખરીદ્યો હોય, એની સાથે જે વર્ષ તે વેચાયા ત્યાંથી તે જુબીલીના વર્ષ સુધી ગણના કરે, ને વર્ષોની સખ્યા પ્રમાણે તેના વેચાણનું મૂલ્ય યાચ; ચાકરના કિલસો પ્રમાણે તે તેની સાથે રહે. ૫૧ જે ધણી વર્ષ બાકી હોય તો તેમના પ્રમાણમાં જે નાણાંથી તે ખરીદા- એલો હોય તેમાંથી તે પોતાની ખંડીનું મૂલ્ય પાછું આપે. ૫૨ અને જે જુબીલીના વર્ષને ચોરાંન વર્ષ બાકી રહેતાં હોય, તો તે એની સાથે ગણના કરે, ને તેનાં વર્ષોના પ્રમાણમાં તે પોતાની ખંડીનું મૂલ્ય એને પાછું આપે. ૫૩ વર્ષ વર્ષની પદ્ધતિ કરીને રાખેલા ચાકરની જેદે તે એની સાથે રહે; ને એ તેના ઉપર તારી દૃષ્ટિમાં સખતાઇથી ધણીપણું ન કરે. ૫૪ અને જે તે આવી રીતે ખંડી ન લેવાય તો તે તથા તેની સાથે તેનાં છોકરાં જુબીલીના વર્ષમાં છુટી નવય ૫૫ કેમકે ઇસ્ત્રાએલપુત્રો મારા દાસ છે; જે મારા દાસને નિસર દેશમાંથી હું કાઢી લાવ્યો તે; હું યહોવાદ તમારો દેવ છું

૨૬

તમે પોતાને સારૂ કોઈ ખુર્તિઓ ન કરો, ને પોતાને સારૂ કોઈ કાવરેણું પુતળું કે સ્તંભ

ઉભો ન કરો, ને પોતાને સારૂ તમારા દેશમાં આજ્ઞા- તિઓ કાતરી કાઢેલો કોઈ પત્થર તેની આગળ લમટા સારૂ તમે ઉભો કરશો નહિ; કેમકે હું યહોવાદ તમારો દેવ છું ૨ તમે મારા સાખ્યાઓ પાળો, ને મારા પવિત્રચામની મર્યાદા રાખો; હું યહોવાદ છું.

૩ અને તમે મારા વિધિઓમાં ચાલો, ને મારી આજ્ઞાઓ પાળીને તે પ્રમાણે વર્તો; ૪ તો હું તમને તેની ઋતુએ વરસાદ આપીશ; ને જમીન પોતાની ઉત્પન્ન આપશે; ને ખેતરમાંનાં વૃક્ષો પોતાનાં ફળ આપશે ૫ અને તમારા પાર દ્રાક્ષીની તોડણી સુધી પહોંચશે; ને દ્રાક્ષીની તોડણી વાવવાના વખત સુધી પહોંચશે; ને ધરાતાં સુધી તમે તમારી રોટલી ખાશો, ને તમારા દેશમાં સહીસલામત વસશો. ૬ અને હું દેશમાં શાંતિ આપીશ; ને તમે સુખ જશો, ને કોઈ તમને બીજાવશે નહિ; ને હું દેશમાંથી દુષ્ટ આપદોને લોપ કરીશ; ને તરવાર તમારા દેશમાં ચાલશે નહિ. ૭ અને તમે તમારા રાત્રીઓને નસાડશો; ને તેઓ તમારી આગળ તરવારથી પડશે. ૮ અને તમારામાંના પાંચ તે સોને નસાડશે; ને તમારામાંના સો તે દસ હામરને નસાડશે; ને તમારા રાત્રીઓ તમારી આગળ તરવારથી પડશે. ૯ અને હું તમારા પર કૃપાદષ્ટિ રાખીશ, ને તમને સફળ કરીશ, ને તમને વધારીશ, ને તમારી સાથે મારો કરાર સ્થાપિત કરીશ. ૧૦ અને તમે જુનું તથા ધણી વખતથી સમઢ કરી રાખેલું અન્ન ખાશો; ને નવું [અન્ન] આભ્યાના કારણથી તમે જુનું ખદાર કાઢશો. ૧૧ અને હું તમારા મધ્યે મારો મંડપ ઉભો કરીશ; ને મારો જીવ તમને કંટાળશે નહિ. ૧૨ અને હું તમારા મધ્યે ચાલીશ, ને તમારો દેવ થઈશ; ને તમે મારા લોક થશો. ૧૩ હું યહોવાદ તમારો દેવ છું, કે જે તમને નિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, એ મારે કે તમે તેઓના શુભામ ન યાચો; ને મેં તમારી જુસરીનાં બધન તોળ્યાં, ને તમને ટટાર ચાલતા કીધા છે

૧૪ પણ જે તમે મારું નહિ સાંભળો, ને આ સર્વ આજ્ઞાઓ નહિ પાળો; ૧૫ ને જે તમે મારા વિધિ- ઓને વચ્ચે કરશો, ને જે તમારા જીવ મારાં ન્યાય- કૃત્યોને કંટાળશે, કે જેથી કરીને મારી સર્વ આજ્ઞાઓને તમે નહિ પાળો, પણ મારો કરાર તોડશો; ૧૬ તો હું પણ તમને આમ કરીશ; હું તમારા ઉપર ધાસ્તી લાવીશ, એટલે ક્ષય તથા તાવ કે જેથી તમારી આંખો

ફીણ થયો, ને તમારાં હૃદય ઝુરયો; ને તમે તમારાં બી વૃથા વાપરો, કેમકે તમારા શત્રુઓ તેની [ઉપજ] ખાઈ જશે. ૧૭ અને હું તમારી વિરૂદ્ધ માંડે સુખ શાપીશ, ને તમે તમારા શત્રુઓની આજળ માયાં જશો; જેઓ તમારો દ્વેષ કરે છે, તેઓ તમારા ઉપર રાજ્ય કરશે; ને કોઈ તમારી પછવાડે લાગેલા ન છતાં તમે નાસશો. ૧૮ અને એ બધું છતાં જો તમે માંડે નહિ સાંભળો, તો હું તમને તમારાં પાપને લીધે સાતગણી વધારે શિક્ષા કરીશ. ૧૯ અને હું તમારા સામર્થ્યને જર્વ તોડીશ; ને હું તમારા આકાશને લોઢાના જેવું, ને તમારી ભૂમિને પિત્તળના જેવી કરીશ. ૨૦ અને તમારી સંજિત વ્યર્થ વપરાશે; કેમકે તમારી ભૂમિ પોતાની ઉપજ નહિ આપશે, ને દેશનાં ટુકો પોતાનાં ફળ નહિ આપશે ૨૧ અને જો તમે મારી વિરૂદ્ધ ચાલશો, ને માંડે સાંભળવાને નહિ ચાહો, તો હું તમારાં પાપ પ્રમાણે સાતગણી પીડાપાત તમારા પર લાવીશ. ૨૨ અને હું તમારા મધ્યે જંજીરી શ્વાપદો મોકલીશ, કે જે તમારી પાસેથી તમારાં છાકરાંને છીનવી લેશે, ને તમારાં ટોરડાંકને મારી નાખશે, ને તમને ઓછા કરી નાખશે; ને તમારા રાજ્યમાંજો ઉજડ થશે. ૨૩ અને જો એવી શિક્ષાથી તમે સુધરીને મારી તરફ નહિ વળો, પણ મારી વિરૂદ્ધ ચાલશો, ૨૪ તો હું પણ તમારી વિરૂદ્ધ ચાલીશ, ને હું, હા હું, પાપને લીધે સાતગણી શિક્ષા તમને કરીશ. ૨૫ અને હું તમારા ઉપર તરવાર લાવીશ, કે જે [તોડેલા] કરારનો બદલો લેશે; ને તમે પોતાનાં નજરોમાં એકડા થશો, ત્યારે હું તમારામાં મરજી મોકલીશ; ને તમે શત્રુઓના હાથમાં સોંપાઈ જશો. ૨૬ ત્યારે હું તમારી ઉપજવિકાતું ખંડન કરીશ ત્યારે દસ ઓછો એક તંદુરમાં તમારી રોટલી રોકશે, ને તેઓ તમારી રોટલી તોળીને પાછી તમને આપશે; ને તમે તે ખાશો, પણ ધરાશો નહિ.

૨૭ અને જો તમે આટલું બધું છતાં માંડે નહિ સાંભળો, પણ મારી વિરૂદ્ધ ચાલશો; ૨૮ તો હું કોપે કરીને તમારી વિરૂદ્ધ ચાલીશ; ને હું તમારાં પાપને લીધે સાતગણી શિક્ષા તમને કરીશ. ૨૯ અને તમે પોતાના દીકરાઓનું માંસ ખાશો, ને પોતાની દીકરીઓનું માંસ ખાશો. ૩૦ અને હું તમારા પર્વત પરનાં દેવસ્થાનો પાડી નાખીશ, ને તમારી સૂર્યમૂર્તિઓને કાપી નાખીશ, ને તમારી પુતળાઓનાં મુડાં પર

તમારાં મુડાં નાખીશ; ને મારો જીવ તમને કંટાળશે ૩૧ અને હું તમારાં નજરોને વેરાન કરીશ, ને તમારાં પવિત્રસ્થાન ઉજડ કરીશ; ને તમારી સુગંધિ વસ્તુઓનો સુવાસ હું નહિ સુંધીશ. ૩૨ અને હું દેશને ઉજડ કરીશ, અને તમારા શત્રુઓ જે તેમાં રહેશે તેઓ એ જોઈને વિરિમ્ભ થશે. ૩૩ અને હું તમને વિદેશીઓમાં વિખેરી નાખીશ, ને તમારી પછવાડે તરવાર તાણીશ; ને તમારો દેશ ઉજડ થશે, ને તમારાં નજરો વેરાન થશે. ૩૪ અને જ્યાં સુધી તમારો દેશ ઉજડ રહેશે, ને તમે પોતાના શત્રુઓના દેશમાં રહેશો ત્યાં સુધી તમારો દેશ પોતાના સામ્રાજ્યો ભોજવશે, હા, ત્યાં સુધી દેશ વિશ્રામ લેશે ને પોતાના સામ્રાજ્યો ભોજવશે ૩૫ જ્યાં સુધી તે ઉજડ રહેશે ત્યાં સુધી તે વિશ્રામ લેશે, એટલે તમે તેમા રહેતા હતા, ત્યારે જે વિશ્રામ તે પામતો ન હતો તે વિશ્રામ તે લેશે. ૩૬ અને તમારામાંના જે બાકી રહ્યા હશે તેઓનાં હૃદયમાં હું શત્રુઓના દેશો મધ્યે ભય ધાલીશ; ને હાલતા પાંદડાને અવાજ તેઓને નસાડશે, ને જેમ તરવાર આગળથી કોઈ નાસે, તેમ તેઓ નાસશે; ને કોઈ પછવાડે લાગેલા ન છતાં તેઓ પડી જશે ૩૭ અને કોઈ પાછળ લાગેલા ન છતાં જાણે તરવાર પાછળ આવતી હોય તેમ તેઓ એક બીજા ઉપર પડી જશે; ને તમારા શત્રુઓની સામે તમારાથી ઉભા રહી શકશે નહિ. ૩૮ અને વિદેશીઓ મધ્યે તમે વિનાશ પામશો, ને તમારા શત્રુઓનો દેશ તમને ખાઈ જશે. ૩૯ અને તમારામાંના જેટલા બાકી રહેશે તેટલા તમારા શત્રુઓના દેશ મધ્યે પોતાના અન્યાયમાં ઝુરી ઝુરીને મરશે; ને વળી પોતાના પિત્રુઓના અન્યાયમાં પણ તેઓ તેઓની સાથે ઝુરી ઝુરીને મરશે ૪૦ અને મારી વિરૂદ્ધ જે ઉદ્બંધન તેઓએ કીધું અને તેમને અન્યાય તથા તેમના પિત્રુઓને અન્યાય તેઓ કબુલ કરશે, ને એ પણ કબુલ કરશે કે તેઓ મારાથી ઉલટા ચાલ્યા, ૪૧ તેથી હું પણ તેઓથી ઉલટા ચાલ્યો, ને તેમના શત્રુઓના દેશમાં તેઓને લાવ્યો; જો તે વખતે તેઓનું સુનત વગરનું હૃદય નત્ર થયું હશે, અને તેઓ પોતાના અન્યાયની શિક્ષા કબુલ કરશે; ૪૨ તો હું યાદગની સાથેના મારા કરારનું સ્મરણ કરીશ, અને વળી ઇસ્તલાકની સાથેના મારા કરારનું તથા ઇઝ્રાહીમની સાથેના મારા કરારનું સ્મરણ કરીશ; ને હું દેશનું સ્મરણ કરીશ. ૪૩ અને દેશ તેઓને

હાડવા પડશે, ને ન્યા સુધી દેશ તેઓ વિના ઉઠડ પડશે રહેશે ત્યાં સુધી તે પોતાના સામ્બાળો ભોગ વરી, ને તેઓ પોતાના અન્યાયની શિક્ષા માન્ય કરશે, તે આ કારણથી કે તેઓએ મારા હુકમો તુચ્છ કીધા, ને તેઓના છવે મારા વિધિઓને કહાળ્યા ૪૪ અને એટલું બહુ છતાં પણ ન્યારે તેઓ પોતાના શત્રુઓના દેશમાં હશે, ત્યારે હું તેઓને નહિ તણશ, ને તેઓનો નાશ તદ્દન કરવાને ને તેઓની સાથે મારા કરારને તોડવાને હું તેઓને નહિ કહાળીશ, કેમકે હું યહોવાહ તેઓનો દેવ છું ૪૫ અને તેઓના બાપદાદાઓ કે જેઓને વિદેશીઓની નજર આગળ મિસર દેશમાંથી હું કાઢી લાગ્યો એ માટે કે હું તેઓનો દેવ થાઉં, તેઓની સાથેના મારા કરારનું સ્મરણ હું તેમની ખાતર કરીશ, હું યહોવાહ છું

૪૬ જે વિધિઓ તથા હુકમો તથા નિયમો યહોવાહે, પોતાની તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની વચ્ચે, સિનાય પર્વત પર મુસાની દસ્તક આપ્યા તેઓ એ છે

૨૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે કોઈ માણસ માનવ્ય અને તે તારા કરાવેલા મૂલ્ય પ્રમાણે લોકો યહોવાહને સાફ થશે ૩ અને તારા કરાવેલું મૂલ્ય નીચે પ્રમાણે થાય, વીસથી તે સાઠ વર્ષ સુધીની ઉમરના નરને માટે તારા કરાવેલું મૂલ્ય, અંબિતરચાનના ચોકલ પ્રમાણે, પચાસ ચોકલ રૂપિયાય, ૪ ને જે તે નારી હોય તે તેનું મૂલ્ય ત્રીસ ચોકલ થાય ૫ અને જે તે પાંચથી તે વીસ વર્ષ સુધીની ઉમરનું હોય તે નરનું મૂલ્ય વીસ ચોકલ ને નારીનું દસ ચોકલ તારે કરાવવું ૬ અને જે તે એક માસથી તે પાંચ વર્ષ સુધીની ઉમરનું હોય તે નરનું મૂલ્ય પાંચ ચોકલ રૂપિ, ને નારીનું મૂલ્ય ત્રણ ચોકલ રૂપિ તારે કરાવવું ૭ અને તે સાઠ વર્ષની ઉમરનું કે તેથી વધારે ઉમરનું હોય, તે પુરૂં હોય તે તેનું મૂલ્ય પદર ચોકલ ને નારીનું દસ ચોકલ તારે કરાવવું ૮ પણ જે તારા કરાવેલા મૂલ્ય કરતા તે વધારે તરીખ દાવતમાં હોય તે તેને યાજ્ઞ આગળ રજુ કરવો, અને યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય કરાવે, માનવા લેનારની સક્તિ પ્રમાણે યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય કરાવે

૯ અને જે પશુનું અર્પણ યહોવાહને કરવામાં આવે છે [તે ત્રિપ્ત જે માનવા હોય] તે તેમાંનું જે કંઈ કંઈ માનુષ્ય યહોવાહને અર્પે તે બહુ પવિત્ર ગણાય

૧૦ તેમાં તેણે ફેરફાર કરવો નહિ તથા સારાને બદલે નરસુ કે નરસાને બદલે સાફ બદલવું નહિ; અને જે તે એક પશુને ઠોકણે બીજું બદલે તે તે તથા તેના બદલામાં આપેલું તે બન્ને પવિત્ર ગણાય ૧૧ અને જે તે અશુદ્ધ પશુ હોય કે જેનું અર્પણ લોકો યહોવાહની સેવામાં ચકાવતા નથી, તે તે પશુને યાજ્ઞની આગળ તે ઉઠું કરે, ૧૨ ને યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય કરાવે પછી તે સાફ હોય કે નરસું હોય, હે યાજ્ઞ, જેટલું તેનું મૂલ્ય કરાવે, તેટલું થાય ૧૩ પણ જે નિશ્ચય તેને ખરી લેવાની તેની અરજ હોય તે તારા કરાવેલા મૂલ્યનો પચમાશ તે તેમાં ઉમેરે

૧૪ અને ન્યારે કોઈ માણસ પોતાનું ધર યહોવાહને સાફ પવિત્ર થવાને માટે અર્પણ કરે, ત્યારે યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય કરાવે, પછી ધર સાફ હોય કે નરસું હોય, જેટલું યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય કરાવે તેટલું કાયમ રહે ૧૫ અને જેણે તે ધર અર્પણ કીધું હોય તે જે તેને ખરી લેવા ચાહે તે તારા કરાવેલા મૂલ્યનો પચમાશ ઉમેરીને આપે, એટલે તે તેનું થાય

૧૬ અને જે કોઈ માણસ પોતાના વતનના ખેતરને લાગ યહોવાહને અર્પણ કરે, તે તેની વાવણી પ્રમાણે તેનું મૂલ્ય તારે કરાવવું, એટલે જેણેલા એક હોમર જવ વચાય તેટલાનું મૂલ્ય પચાસ ચોકલ રૂપિ ગણાય ૧૭ જે તે પોતાનું ખેતર જુબીનીના વર્ગથી અર્પણ કરે તે તેનું મૂલ્ય તારા કરાવેલા પ્રમાણે થાય ૧૮ પણ જે તે પોતાનું ખેતર જુબીની પછી અર્પણ કરે તે તે પછીની જુબીનીને આવતા જેટલા વર્ગ બાકી હોય તેટલાના પ્રમાણમાં યાજ્ઞ તેને વાસ્તે નાણું ગણે, અને તારા કરાવેલા મૂલ્યમાં ધટારો કરવામાં આવે ૧૯ અને જેણે તે ખેતર અર્પણ કીધું હોય તે જે તેને ખરી લેવા ચાહે, તે તે તારા કરાવેલા મૂલ્યનો પંચ માગ ઉમેરીને આપે ત્યારે તે તેનું થાય ૨૦ અને જે તે ખેતર ખરી નહિ હોય, અથવા જે તેણે ખેતર બીજાને વેની કીધું હોય, તે તે ફરીથી કહી ખરી લેવાય નહિ ૨૧ પણ ન્યારે તે ખેતર જુબીનીમાં છુટે, ત્યારે સમાપ્ત ખેતર તરીકે તે યહોવાહને સાફ પવિત્ર થશે, તે યાજ્ઞના કબજામાં રહે ૨૨ અને પોતાના વતનમાં નહિ પણ પોતે ખરીદેલું જેવું ખેતર જે કોઈ યહોવાહને અર્પણ કરે, ૨૩ ત્યારે જુબીનીના વર્ગ સુધીની તેની જે કિમત તારા કરાવેલા મૂલ્ય પ્રમાણે થાય તે યાજ્ઞ તેને સાફ ગણે, ને તારા કરાવેલું મૂલ્ય

તેજ દિવસે એક પવિત્ર વસ્તુ તરીકે તે યહોવાહને અર્પે. ૧૪ તે બેતર નેની પાસેથી ખરીદાએલું હતું, એટલે જેના વતનનું તે હતું, તેને તે જુબીનીના વર્ષમાં પાણી મળે. ૧૫ અને જે મૂલ્ય હું ઠરાવે તે બધું પવિત્રસ્થાનના ચેકેલ પ્રમાણે ઠરાવવું, એક શેકેલના વીસ ગેરાહ ગણવા.

૧૬ પણ પશુઓનું પ્રથમ જનિત, કે જે યહોવાહને સારૂ પ્રથમ જનિત તરીકે ગણાએલું છે, તેનું કોઈ માણસ અર્પણ ન કરે, તે યહોવાહનું છે, પછી તે બળદ હોય કે ઘેડું હોય. ૧૭ અને જે તે અગ્રજ પશુનું હોય તો પચમાશ ઉમેરી તે તારૂ ઠરાવેલું મૂલ્ય આપીને તેને ખરી લે, અથવા જે તે ખરી લેવાય નહિ તો તારા ઠરાવેલા મૂલ્ય પ્રમાણે તેને વેચી દે.

૧૮ પરંતુ કોઈ માણસ, પોતાની પાસે જે હોય તેમાથી, કંઈ યહોવાહને સમર્પણ કરે તો તે સમર્પિત વસ્તુ તે માણસ કે પશુ કે પોતાના વતનનું બેતર હોય, પણ તેને વેચવી કે ખરી લેવી નહિ, પ્રત્યેક

સમર્પિત વસ્તુ યહોવાહને સારૂ પરમપવિત્ર છે. ૧૯ જે કોઈ સમર્પિત થએલો, જેનું સમર્પણ માણસોમાથી થએલું તે ખરી લેવાશે નહિ, તેને જરૂર મારી નાખવા.

૨૦ અને ભૂમિની સઘળી ઉપજ, પછી તે ભૂમિનું બીજ હોય કે ઝાડનું ફળ હોય, પણ તેનો ફસાશ યહોવાહનો છે, તે યહોવાહને સારૂ પવિત્ર છે. ૨૧ અને જે કોઈ માણસને પોતાના ફસાશમાથી કંઈ ખરી લેવું હોય, તો તેમાં તે તેનો પચમાશ ઉમેરે. ૨૨ અને દોર તથા ઘેરા બકરાનો ફસાશ, એટલે જે કોઈ લોકો તળે બંધ છે, તેનો ફસાશ યહોવાહને સારૂ પવિત્ર ગણાય. ૨૩ તે સારૂ હશે કે નરસુ હશે, તેની તપાસ તે ન કરે, તથા તેને ન બદલે, અને જે તે કોઈ રીતે બદલે, તો તે તથા તેની બદલીનું [જનાવર] પવિત્ર ગણાય, તેની ખરીદી ન કરાય.

૨૪ જે આજ્ઞાઓ યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોને સારૂ સિનાય પર્વત પર મુસાને ફરમાવી તે એ છે.

ગણના

એટલે મુસાનું ચોથું પુસ્તક.

૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રો મિસર દેશમાથી નિકળ્યા ત્યાર પછી બીબ વર્ષના બીબ માસને પહેલે દહાડે સિનાયના અરબ્યમાં મુલાકાતમંડપમાં યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતના કુળો પ્રમાણે તથા તેમના બાપદાદાના કુટુંબો પ્રમાણે તથા તેઓના નામની સંખ્યા પ્રમાણે, પ્રત્યેક પુરૂષની માથાદીકે ગણવી કર, ૩ ચીત વર્ષના ને તેથી વધારે ઉમરના જે બધા ઇસ્રાએલમાના લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન છે, તેમની ગણના, તેમના સેન્યો પ્રમાણે, હું તથા હાથન કરો. ૪ અને પ્રત્યેક કુળમાનો એક પુરૂષ, જે તેના બાપોના ધરનો મુખ્ય હોય, તે તમારી સાથે રહે. ૫ અને જે માણસો તમારી સાથે ઉભા રહેશે તેઓના નામ આ છે, રહેલેન-માનો શહેરનો દીકરો અલીસૂર. ૬ શિમઓનમાનો સૂરીશાદાયનો દીકરો ચહુમીએલ. ૭ યહુદાહમાનો

આમ્મીનાદાબનો દીકરો નાહશીન. ૮ ચિરસાખાર માનો સૂઆરનો દીકરો નયાનએલ. ૯ જસુલૂનમાનો હેલોનનો દીકરો અલીઆબ. ૧૦ યુસફના દીકરાઓ-માના એકાઈમમાનો, આમ્મીહૂદનો દીકરો એલીશામા મનાશીહમાનો પદાહસૂરનો દીકરો નામલીએલ. ૧૧ જિન્યામીનમાનો જિફઓનીનો દીકરો અલીહાન. ૧૨ ફાનમાનો આમ્મીશાદાયનો દીકરો અલીએર. ૧૩ આશેરમાનો ઓકાનનો દીકરો પાગ. ૧૪ ઇસ્રાએલમાનો હેલેએલનો દીકરો એલ્યાસાફ. ૧૫ નાફતાલીમાનો બેનાનનો દીકરો અહીરા. ૧૬ પોતાના બાપોના કુળોના જે અધિપતિઓ, એટલે ઇસ્રાએલના હબેરોના મુખ્યો, જમાતે પસંદ કીધેલા હતા તેઓ એ હતા. ૧૭ અને જે માણસોના નામ અહીં આપેલા છે તેઓને મુસાએ તથા હાથને લીધા, ૧૮ ને બીબ માસને પહેલે દિવસે તેઓએ આખી

હસ્તાએલના અધિપતિ બાર પુરોએ કરી તેઓ એ છે; તેઓ પોતપોતાના બાપના ધરની વતી હતા. ૪૧ અને હસ્તાએલપુત્રોમાંના જે સર્વની ગણના તેઓના બાપોનાં ધરો પ્રમાણે થઇ, એટલે વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉંમરના જે બધા લડાઇમાં જવાને શક્તિમાન હતા, ૪૨ તેઓની ગણના છ લાખ ત્રણ હજાર પાંચસે ને પચાસની થઇ.

૪૩ પણ તેઓ મધ્યે લેવીઓની પોતાના બાપોના કુળ પ્રમાણે ગણના ન કરાઇ. ૪૪ કેમકે યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૪૫ કેવળ લેવીના કુળની ગણના હું ન કર, ને હસ્તાએલપુત્રોમાં તેઓની કુલ સંખ્યા હું ન ઠાડ; ૪૬ પણ હું લેવીઓને સાક્ષ્યના મંડપ પર તથા તેના સપથા સરસામાન પર, તથા તેને લગતી સર્વ બાબતો પર ઠરાવ; તેઓ મડપને તથા તેના સર્વ સરસામાનને ઉચકી લે; ને તેની સભાળ કરે; ને મડપની આસપાસ તેઓ ઊભી કરે. ૪૭ અને મડપને આજળ ચાલવાનો વખત થાય ત્યારે લેવીઓ તેને પાડે; ને મંડપ ચોઢવાનો હોય ત્યારે લેવીઓ તેને ઉઠા કરે; ને જે પારકો પાસે આવે તે માર્યો ભય. ૪૮ અને હસ્તાએલપુત્રો, પ્રત્યેક માણસ પોતપોતાની ઊભાણીની પાસે, ને પ્રત્યેક પોતપોતાની ધ્વજની પાસે, પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે, પોતપોતાનો તંત્ર મારે. ૪૯ પણ લેવીઓ સાક્ષ્યના મડપની આસપાસ ઊભી કરે, કે હસ્તાએલપુત્રોની જામત પર કંઈ કોઈ ન આવે; ને લેવીઓ સાક્ષ્યના મંડપની સભાળ કરે. ૫૦ હસ્તાએલપુત્રોએ એ પ્રમાણે કીધું; યહોવાહે જે સપથા આજ્ઞા મુસાને આપી હતી, તે પ્રમાણે તેઓએ કીધું.

૨ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારૂનને કહ્યું, ૨ હસ્તાએલપુત્રોમાંના પ્રત્યેક પુરૂષ પોતાના બાપના ધરના નિશાણ સાથે પોતાની ધ્વજની પાસે ઊભી કરે; મુલાકાતમડપની સામે ચારોગમ તેઓ ઊભી કરે. ૩ અને પૂર્વની બાજુએ, સૂર્યોદય લાગી ચઢ્યાહતી ઊભાણીની ધ્વજવાળા પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે ઊભી કરે; ને આમ્મીનાદાબનો દીકરો નાહશીય તે ચઢ્યાહતના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૪ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ ગુમ્મોર હજાર ને છસે હતા. ૫ અને તેની પાસે ચિરસાખારનું કુળ ઊભી કરે; ને સુઆરનો દીકરો નયાનએલ તે ચિરસાખારના પુત્રોનો અધિપતિ

થાય; ૬ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ ચોપન હજાર ને ચારસે હતા. ૭ અને ગ્યુલનનું કુળ; ને હેલોનનો દીકરો અલીઆબ તે ગ્યુલનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૮ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ સતાવન હજાર ને ચારસે હતા. ૯ ચહુદાહુની ઊભાણીના જે સર્વની ગણના થઇ તેઓ, પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે, એક લાખ છપાસી હજાર ને ચારસે હતા. એઓ પ્રથમ ચાલી નિકળે

૧૦ રેઉબેનની ઊભાણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે દક્ષિણની બાજુએ રહે; ને શહેઉરનો દીકરો એલીસૂર તે રેઉબેનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૧૧ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ ઉતાળીસ હજાર ને પાંચસે હતા. ૧૨ અને તેની પાસે રામઓનનું કુળ ઊભી કરે; ને સૂરિ-શાદાયનો દીકરો શલુમીએલ તે રામઓનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૧૩ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ ઓનજુસાઠ હજાર ને ત્રણસે હતા. ૧૪ અને ગાદનું કુળ; ને રેઉએલનો દીકરો એલ્યાસાફ તે ગાદના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૧૫ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ પિસ્તાળીસ હજાર, છસે ને પચાસ હતા. ૧૬ રેઉબેનની ઊભાણીમાં જે સર્વની ગણના થઇ તેઓ, પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે, એક લાખ એકાવન હજાર ચારસે ને પચાસ હતા, એઓ [અનુક્રમે] બીજા ચાલી નિકળે

૧૭ પછી ઊભાણીઓની વચમાંની લેવીઓની ઊભાણી સાથે મુલાકાતમંડપ નિકળે; જેમ તેઓ ઊભાણીમાં રહે છે તેમ તેઓ પોતપોતાની જગ્યાએ પોતાની ધ્વજ પાસે રહીને ચાલી નિકળે

૧૮ એફ્રાઇમની ઊભાણીની ધ્વજ પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે પશ્ચિમ બાજુએ રહે; ને આમ્મીહુદનો દીકરો એલીશામા તે એફ્રાઇમના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૧૯ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ ચાળીસ હજાર ને પાંચસે હતા. ૨૦ અને તેની પાસે મનાશીહનું કુળ રહે; ને પદાહસુરનો દીકરો ગામલીએલ તે મનાશીહના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૨૧ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણના થઇ તેઓ બત્રીસ હજાર ને બસે હતા. ૨૨ પછી બિન્યામીનનું કુળ; ને ગિદઓનીનો દીકરો અબીદાન

તે જિન્યામીનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય, ૨૭ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણુના થઈ તેઓ પાત્રીસ હજાર ને ચારસેં હતા ૨૪ એકાધમની ઠાવણીમાના જે સર્વની ગણુના થઈ તેઓ, પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે, એક લાખ, આઠ હજાર ને એકસો હતા અને એઓ [અનુક્રમે] ત્રીજા ચાલી નિકળે

૨૫ દાનની ઠાવણીની જ્વળ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ઉતાર બાજુએ રહે, અને આમીશાદાયનો દીકરો અહીંએજેર તે દાનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૨૬ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણુના થઈ તેઓ બાસક હજાર ને સાતસેં હતા ૨૭ અને તેની પાસે આરોરના કુળના ઝાલવી કરે; ને એકાંતનો દીકરો પાત્રકએલ તે આરોરના પુત્રોનો અધિપતિ થાય, ૨૮ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણુના થઈ તેઓ એકલાખીસ હજાર ને પાચસેં હતા ૨૯ પછી નાકતાલીન કુળ, ને એનાનો દીકરો અહીરા જે નાકતાલીના પુત્રોનો અધિપતિ થાય ૩૦ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણુના થઈ તેઓ ત્રેપન હજાર ને ચારસેં હતા ૩૧ દાનની ઠાવણીમા જે સર્વની ગણુના થઈ તેઓ એક લાખ સત્તાવન હજાર ને છસેં હતા તેઓ પોતાની જ્વળઓ મુદ્દા સૌથી પાત્રા ચાલી નિકળે

૩૨ ઇસાએલપુત્રોમાના જેઓની પોતાના બારોના ઘરો પ્રમાણે ગણુના થઈ, તેઓ એ છે, ઝાવણીઓમા જે સર્વની, પોતપોતાના સૈન્યો પ્રમાણે, ગણુના થઈ, તેઓ ૭ લાખ ત્રણ હજાર પાચસેં ને પચાસ હતા ૩૩ પછી ઇસાએલપુત્રોમા લેવીઓની ગણુના ન કરાય; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી ૩૪ અને જે સર્વ આજ્ઞા યહોવાહે મુસાને આપી હતી તે પ્રમાણે ઇસાએલપુત્રોએ શીલું, તેજ પ્રમાણે તેઓએ પોતાની જ્વળઓની પાસે ઠાવણી શીધી, ને તેજ પ્રમાણે તેઓ પ્રત્યેક પોતાના કુટુંબ સાથે પોતાના બારોના ઘરો પ્રમાણે નાહી નિકળ્યા

૩ હવે યહોવાદ સિનાવ પર્વતમા મુસાની સાથે બોલ્યા, તે દિવસે દારૂન તથા મુસાની વંશ-જન્મ આ પ્રમાણેની હતી ૧ અને દારૂનના પુત્રોના નામ આ હતા; નાદાબ જ્યેષ્ઠ પુત્ર, તથા અબીહૂ, જેલઆસાર તથા ઇયામાર. ૨ દારૂનના પુત્રો, જેઓ યાજ્ઞક વરીકે અનિરિક્ષ થયા, તથા જેઓને તેને યાજ્ઞકની પદવીમાં સેવા કરવાને જુદા થયા, તેઓના

નામ એ હતા ૪ અને નાદાબ તથા અબીહૂ, યહોવા-દની આગળ સિનાયના અરવ્યમા પારકો અગ્નિ યહોવીને યહોવાહની આગળ મરી ગયા હતા, ૫ તેઓ અસન્તાન હતા, ને એલઆસાર તથા ઇયામાર પોતાના બાપ દારૂનની હજુરમા યાજ્ઞકપદમા સેવા બળવતા હતા

૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૬ લેવીના કુળને પાસે લાવ, ને દારૂન યાજ્ઞકની આગળ સંજોને ઉભા કર, કે તેઓ તેની સેવા કરે ૭ અને તેઓ તેની સલાળ તથા મુલાકાતમડપની આગળની આખી જમાતની સલાળ રાખીને મડપની સેવા કરે ૮ અને તેઓ મુલાકાતમડપના સરસામાનની સલાળ તથા ઇસાએલપુત્રોની સલાળ રાખીને મડપને લગતી સેવા બળવે ૯ અને તું દારૂનને તથા તેના દીકરાઓને તાણે લેવીઓને સોંપી દે, ઇસાએલપુત્રો વતી તેઓ તેને વડેન અપાએલા છે ૧૦ અને તું દારૂનને તથા તેના દીકરાઓને ઠરાવ, ને તેઓ પોતાના યાજ્ઞકપદ સાચવે, ને જે પારકો માણસ પાસે આવે તે માર્યો બધ.

૧૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૧ ઇસાએલપુત્રોમા ખર્જસ્થાન ઉધાડનાર સવળો પ્રથમ જન્મેલાને બદલે ઇસાએલપુત્રોમાથી મેં, જુઓ, મેં લેવીઓને લીધા છે, ને લેવીઓ મારા ઘરો, ૧૨ કેમકે સવ પ્રથમ જન્મેલા મારાં છે, મિસર દેશમાં મેં પ્રથમ જન્મેલાને માર્યા તે દિવસે, ઇસાએલમા મેં સર્વ પ્રથમ જન્મેલા માણસોને તેમજ પશુઓને મારે સાર પવિત્ર કર્યા, તેઓ મારા ઘરો, હું યહોવાહ છું

૧૪ અને સિનાયના અરવ્યમા યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૪ લેવીના દીકરાઓની, તેઓના બારોના ઘરો પ્રમાણે, તથા તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, ગણુના કર, એક માસના તથા તેથી ઉપરના દરેક નરની ગણુના તું કર. ૧૬ અને યહોવાદના કહેવા મુજબ એટલે જેમ મુસાને આજ્ઞા આપવામા આવી હતી તેમ તેઓની ગણુના તેણે શીધી. ૧૭ અને લેવીના દીકરા તેમના નામ પ્રમાણે આ છે, એટલે ગેરોન, કદાથ તથા મશારી ૧૮ અને ગેરોનના દીકરાઓના નામ, તેમના કુટુંબો પ્રમાણે, લિખ્તી તથા શિમહ છે ૧૯ અને કદાથના દીકરા, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, આઝામ તથા ચિરદાર, દેમોન તથા ઉઝરીએલ છે ૨૦ અને મશારીના દીકરા, તેમના કુટુંબો પ્રમાણે, માદલી તથા

મૂશી છે; લેવીઓનાં કુટુંબો, તેઓનાં બાપોનાં ઘરો પ્રમાણે, એ છે.

૧૧ ગેરોનથી લિખ્તીઓનું કુટુંબ તથા ચિમ્મચોનું કુટુંબ થયાં; એ ગેરોનીઓનાં કુટુંબો છે. ૧૨ તેઓ- માંના જેઓની ગણુના થઈ, એટલે તેઓમાંના એક માસના ને તેથી ઉપરના ને સઘળા નરોની ગણુના થઈ, તેઓની સખ્યા સાત હજાર પાંચસેની હતી ૨૩ મંડપની પછવાડે પશ્ચિમ બાજુએ ગેરોનીઓનાં કુટુંબો ધાવણી કરે. ૨૪ અને લાએલનો દીકરો એસ્થા- સાફ તે ગેરોનીઓનાં બાપોનાં ઘરનો અધિપતિ થાય. ૨૫ અને મુલાકાતમંડપમાં મંડપ, તથા તંબુ, તથા તેનું આચ્છાદન, તથા મુલાકાતમંડપના દ્વારનો પડદો, ૨૬ અને આંગણુના પડદો, તથા મંડપની પાસે ને વેદીની આસપાસના આંગણુના દ્વારનો પડદો, ને તેના સઘળા કામને વારતે તેની દોરીઓ, [તે બધું] ગેરોનીના દીકરાઓના હવાલામાં રહે

૨૭ અને કહાયથી આઝામીઓનું કુટુંબ તથા ધરહારીઓનું કુટુંબ તથા હેબોનીઓનું કુટુંબ તથા ઉઝઝીએલીઓનું કુટુંબ થયાં; કહાયીઓનાં કુટુંબો એ હતાં. ૨૮ એક માસના તથા તેથી ઉપરના સર્વ નરોની સખ્યા આઠ હજાર છસેની હતી, ને તેઓ પવિત્રસ્થાનની સંભાળ લેનારા હતા. ૨૯ કહાયના દીકરાઓનાં કુટુંબો મંડપની પાસે દક્ષિણ બાજુએ ધાવણી કરે. ૩૦ અને ઉઝઝીએલનો દીકરો અલી- સાફન તે કહાયીઓનાં કુટુંબોના બાપોના ઘરનો અધિપતિ થાય. ૩૧ અને કોષ, તથા મેજ, તથા દીપટફ, તથા વેદીઓ, પવિત્રસ્થાનનાં સેવા કરવાનાં સાહિત્યો, તથા પડદો, તથા તેને લગતું સર્વ કામ તેઓના હવાલામાં રહે ૩૨ અને હાફન યાજ્ઞકનો દીકરો એલઆસાર લેવીઓના અધિપતિઓનો અધિ- પતિ થાય; અને પવિત્રસ્થાનની સભાળ રાખનારા- ઓની હેખરેખ તે રાખે.

૩૩ મશરીથી માલલીઓનું કુટુંબ તથા મૂશીઓનું કુટુંબ થયાં; મશરીનાં કુટુંબો એ છે. ૩૪ અને તેઓ- માંના એક માસના તથા તેથી ઉપરના ને સઘળા નરોની ગણુના થઈ તેઓની સખ્યા છ હજાર બસેની હતી. ૩૫ અને અમીહાહલનો દીકરો સૂરીએલ તે મશરીનાં કુટુંબોના બાપોના ઘરનો અધિપતિ હતો; એઓ ઉત્તર બાજુએ મંડપની પાસે ધાવણી કરે. ૩૬ અને મંડપનાં પાટિયાં, તથા તેની બુજબો, તથા

તેના સ્તભો, તથા તેઓની કુશીઓ, તથા તેનાં સર્વ ઓભરો, તથા તેને લગતું સર્વ કામ; ૩૭ તથા આંગ-ણુની આસપાસના સ્તભો, તથા તેઓની કુશીઓ, તથા મેજો, તથા દોરીઓ એ [સઘળું] મશરીના દીકરાઓના હવાલામાં રહે એનું ઠરાવ્યું ૩૮ અને મુસા તથા હાફન, તથા તેના દીકરા મંડપની સામે પૂર્વની બાજુએ, મુલાકાતમંડપની સામે ઉગમણી બાજુએ ધાવણી કરે; ને તેઓ પવિત્રસ્થાનની સંભાળ રાખે, એટલે ઇસ્રાએલપુત્રોની સભાળ રાખે; ને જે પારકો પાસે આવે તે માયો ભય. ૩૯ લેવીઓમાંના ને સર્વની ગણુના થઈ, જેઓને મુસાએ તથા હાફને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે ગરથા તેઓ, એટલે એક માસના તથા તેથી ઉપરના સર્વ નરો, પોતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે, બાવીસ હજાર હતા

૪૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ઇસ્રાએલપુત્રોના એક માસના તથા તેથી ઉપરના સર્વ પ્રથમજનિત નરોની ગણુના કર, ને જેઓના નામોની સખ્યા ગણુ. ૪૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમાં સર્વ પ્રથમ જન્મેલાઓને બદલે ડું મારે સાડ લેવીઓને લે; (હુ યહોવાહ છું); ને ઇસ્રાએલપુત્રોના દોરદાંક મધ્યે સર્વ પ્રથમ જન્મેલાને બદલે લેવીઓના દોરદાંક લે ૪૨ અને જેમ યહોવાહે તેને આજ્ઞા આપી હતી તેમ મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોમાં સર્વ પ્રથમ જન્મેલાંની ગણુના કીધી ૪૩ અને સર્વ પ્રથમ જન્મેલા નરોની ગણુના, એક માસના તથા તેથી ઉપરનાનાં નામોની સખ્યા પ્રમાણે ગણુતાં, બાવીસ હજાર બસે ને તોતેરની થઈ.

૪૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૪૫ ઇસ્રાએલપુ-ત્રોમાં સર્વ પ્રથમ જન્મેલાઓને બદલે લેવીઓને લે, ને તેઓનાં દોરદાંકને બદલે લેવીઓનાં દોરદાંક લે; ને લેવીઓ મારા યરી, હુ યહોવાહ છું. ૪૬ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમાં, લેવીઓ ઉપરાંત, જે બસે ને તોતેર પ્રથમજનિતો ખંડી લેવાના છે, ૪૭ તે પ્રત્યેકને વારતે, માયાદીક, પાંચ શેકલ લે; પવિત્રસ્થાનનો શેકલ (એટલે વીસ ગેરાહનો શેકલ), તે પ્રમાણે ડું લે; ૪૮ અને તે ઉપરાંતનાની સખ્યાની ખડણીના ને પૈસા આવે તે હાફન તથા તેના દીકરાને ડું આપ. ૪૯ અને જેઓ લેવીઓને બદલે ખંડી લેવાયા હતા તેઓ ઉપ-રાંતનાની ખંડણીના પૈસા મુસાએ તેઓની પાસેથી લીધા; ૫૦ ઇસ્રાએલપુત્રોના પ્રથમજનિતોની પાસેથી તેણે તે પૈસા લીધા; એટલે પવિત્રસ્થાનના શેકલ

પ્રમાણે એક બહાર ત્રણેય ને પાંચેક થોકેલ; ૧૧ અને મુસાએ યહોવાદના કહ્યા પ્રમાણે તમા યહોવાહે તેને આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે મંડળીના મૂલ્યના પૈસા દારૂને તમા તેના પુત્રોને આપ્યા

૪ અને યહોવાહે મુસાને તમા દારૂનેને કહ્યું કે, ૨ લેવિઓના દીકરાઓમાથી કહાથના પુત્રોની ત્રણના તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે તમા તેઓના બાપોનાં ઘરો પ્રમાણે કરો, ૩ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે સપળા મુલાકાતમંડપનું કામ કરવાને સેવકપદમાં દાખલ થાય છે તેવા બધાની [ગણુના કરો] ૪ મુલાકાતમંડપમાં પરમપવિત્ર વસ્તુઓના સબંધમાં કહાથના પુત્રોનું કામ આ છે.

૫ અને ઊપડી ઉપડી વેળાએ દારૂને તમા તેના દીકરા અંદર જઈને આપાને પડદો ઉઠાવે, ને તેને સાદ્યપણ ઉપર ઓટાડે; ૬ ને તે પર સીલ [માછલા] ના ચામડાનો ઓટો નાખે, ને તેના પર એક તાંબે નીલ રંગનું કપડું પાધરે, ને તેના દાંડા તેમાં પાથે. ૭ અને અર્પેદી રોટલીની એજ પર નીલ રંગનું કપડું પાધરે, ને તેના ઉપર પાછીઓ તમા ચમચા તમા ખાલો તમા તર્પણને મઠે વાડ્યા મુકે; ને નિત્યની રોટલી તેના ઉપર રહે; ૮ ને તેઓના ઉપર તેઓ ઝીરમજ કપડું પાધરે, ને સીલના ચામડાના ઓટાથી તેને દાંડી દબને તેના દાંડા તેમાં પાથે ૯ અને તેઓ નીલ રંગનું કપડું લઇને રોટલીના દીપરૂણ તમા તેના દીવા તમા ચિમટા, તમા કબીરો તમા તેને લગતું કામ કરવાના તેલપાત્રોને ઠાંકે ૧૦ અને તેઓ તે વધા તેનાં સર્વ સાદિત્યો સીલના ચામડાના ઓટામાં પાદીને લુગળ ઉપર મુકે ૧૧ અને સોનાની વેદી પર તેઓ નીલ રંગનું કપડું પાધરે ને સીલના ચામડાના ઓટાથી તેને દાંડી દબને તેના દાંડા તેમાં પાથે. ૧૨ અને તેઓ સેવાનાં સર્વ સાદિત્યો જે વડે તેઓ પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરે છે તેઓને લે, ને નીલ રંગના કપડામાં તેઓને મુકે, ને સીલના ચામડાના ઓટાથી તેઓને દાંડી દબને બુંદળ પર તેઓને મુકે. ૧૩ અને તેઓ વેદી પરથી રાખ કાઢી નાખીને તેના ઉપર ભણુના રંગનું કપડું પાધરે ૧૪ અને તેના ઉપર તેઓ તેને લગતું કામ કરવાનાં સર્વ સાદિત્યો, એટલે સદાબંધા, તમા ત્રિશૂલો, તમા પાવડા, તમા વોટીઓ, એટલે વેદીનાં સર્વ પાત્રો મુકે; ને તેના ઉપર તેઓ સીલના ચામડાના ઓટા નાખે, ને તેના

દાંડા તેમાં પાથે. ૧૫ અને ઊપડી ઉપડવાની હોય ત્યારે દારૂને તમા તેના પુત્રો પવિત્રસ્થાનને, તમા પવિત્રસ્થાનના સર્વ સરસામાનને ઠાંકી રહે, ત્યારપછી કહાથના પુત્રો તેને ઉચકવાને આવે, પણ તેઓ કાંઈ પવિત્ર વસ્તુનો સ્પર્શ ન કરે, રજે તેઓ માથાં નમ્ય. મુલાકાતમંડપના સબંધમાં કહાથના દીકરાઓને ઉચકવાનો ભાર એ છે. ૧૬ અને દારૂને ચાલુકના પુત્ર એલઆસારનું કામ આ છે, એટલે રોટલીને, વારતે તેલ, તમા સુવાસિક સુગંધિ, તમા નિત્યનું ખાદ્યપેણુ, તમા અભિષેકને વારતે તેલ, ને મંડપ તમા તેમાંનું સગળું, પવિત્રસ્થાન તમા તેના સરસામાન સમાજવાનું હોય.

૧૭ અને યહોવાહે મુસાને તમા દારૂનેને કહ્યું, ૧૮ લેવિઓમાથી કહાથીઓના કુટુંબોના કુળને બાલલ ન કર; ૧૯ પણ તેઓ પરમપવિત્ર વસ્તુઓની પાસે જઈને માથાં ન નમ્ય પણ ઇવતા રહે, માટે તમે એમ કરો કે, દારૂને તમા તેના દીકરા અંદર પ્રવેશ કરીને તે સર્વને પોતપોતાનું કામ વધા બોલો કરાવી આપે ૨૦ પણ તેઓ પવિત્ર વસ્તુઓને બેલાને એક પળ પણ અંદર ન નમ્ય, રજે તેઓ માથાં નમ્ય.

૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૨ ગેરોલના દીકરાના બાપોનાં ઘરો પ્રમાણે, તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓની કુલ સખ્યા પણ કાંદ; ૨૩ ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે સપળા અંદર જઈને મુલાકાતમંડપમાં કામ કરવાને સેવામાં દાખલ રહે છે તેઓની ગણુના કર. ૨૪ સેવા કરવામાં તમા ભાર ઉચકવામાં ગેરોલોઓનાં કુટુંબોનું કામ આ છે, ૨૫ એટલે તેઓ મંડપના પડદા તમા મુલાકાતમંડપ, તેનો ઓટો તમા તેના ઉપરની સીલના ચામડાનો ઓટો, તમા મુલાકાતમંડપના દારૂનો પડદો; ૨૬ તથા આંગણના પડદા, તમા મંડપની પાસેના તમા વેદીની આસપાસના આંગણના ફરવાભાગ બારણુનો પડદો, તમા તેઓની દોરીઓ, તમા તેઓના કામને લગતાં સર્વ આભરો, તમા જે સર્વ તેઓ વડે બને, તે તેઓ તથા, ને એના સબંધમાં તેઓ સેવા કરે ૨૭ ગેરોલોઓના પુત્રોનું ભાર ઉચકવાનું તમા સર્વ સેવાનું સગળું કામ દારૂને તમા પુત્રોની આજ્ઞા પ્રમાણે થાય. અને તમે તેઓને ઉચકવાના સદાગા બાર કરાવે તેમને સોપો ૨૮ મુલાકાતમંડપમાં

ગેરોનના પુત્રોના કુટુંબોની સેવા આ છે, ને હાર્દન ચાલુકાના દીકરા ધયામારના હાથ તળે તેમનું કામ રહે

૨૪ અને મરાઠીના દીકરાઓની, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, ૬ ગણુના કર ૨૦ ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે સઘળા અંદર જઈને મુલાકાતમડપમા કામ કરવાને સેવામા હાજર રહે છે તેઓની ગણુના ૬ કર ૨૨ અને મુલાકાતમડપમા તેઓની સર્વ સેવાના સબધમા તેઓને સોંપેલુ બાર ઉચકવાનું કામ આ છે, એટલે મડપના પાઠિયા તથા તેની ભુગમે, તથા તેના સ્તભો, તથા તેમની કુલીઓ, ૨૨ તથા આગણુની આસપાસના સ્તભો, તથા તેઓની કુલીઓ તથા તેઓની મેખો, તથા તેઓની દોરીઓ, તેઓના સર્વ ઓભરો સુધા, તથા તેઓને લગતી બધી સામગ્રી સુધા, અને તમે તેઓને સોંપેલા બારના ઓભરોના નામ ઇધને તથા ગણુને સોંપો. ૨૪ મરાઠીના પુત્રોના કુટુંબોનું કામ, એટલે તેમની સઘળા સેવા પ્રમાણે, મુલાકાતમડપમા, હાર્દન ચાલુકાના પુત્ર ધયામારના હાથ નીચે જે કામ તે એ છે

૨૬ અને મુસાએ તથા હાર્દને તથા જમાતના અધિ પતિઓએ કદાચના દીકરાઓની ગણુના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે તથા તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે ક્રીધી, ૨૫ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમડપમા કામ કરવાને સેવકપદમા દાખલ થયા હતા, ૨૬ તેઓની ગણુના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે જે હજાર સાતસે ને પચાસની થઈ ૨૭ કદાચીઓના કુટુંબોમાના જેઓની ગણુના થઈ, એટલે જે સર્વ મુલાકાતમડપમા સેવા કરતા હતા, તથા જેઓની ગણુના મુસાની હસ્તક અપાએની યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે, મુસાએ તથા હાર્દને ક્રીધી, તેઓ એ છે

૨૮ અને ગેરોનના પુત્રોમાના જેઓની ગણુના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે થઈ, ૨૮ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમડપમા કામ કરવાને સેવકપદમા દાખલ થયા હતા, ૨૯ તેઓની ગણુના, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે, જે હજાર છસે ને ત્રીસની થઈ ૩૦ ગેરોનના દીકરાઓના કુટુંબોમાના જેઓની ગણુના થઈ, એટલે જે સઘળા મુલાકાતમડપમા સેવા કરતા હતા,

તથા જેઓની ગણુના મુસાએ તથા હાર્દને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે ક્રીધી, તેઓ એ છે

૩૧ અને મરાઠીના પુત્રોના કુટુંબોમાના જેઓની ગણુના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે થઈ, ૩૧ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમડપમા કામ કરવાને સેવકપદમા દાખલ થયા હતા, ૩૨ તેઓની ગણુના, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, ત્રણ હજાર ને બસેની થઈ ૩૩ મરાઠીના પુત્રોના કુટુંબોમાના જેઓની ગણુના થઈ, એટલે જેઓની ગણુના મુસાની હસ્તક અપાએલી યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે મુસાએ તથા હાર્દને ક્રીધી, તેઓ એ છે

૩૪ લેવીઓમાના જે સઘળાની ગણુના મુસાએ તથા હાર્દને તથા જસાએલના અધિપતિઓએ તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે ક્રીધી, ૩૪ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમડપમા સેવાનું કામ તથા બેજે ઉચકવાનું કામ કરવા સાર દાખલ થયા હતા, ૩૮ તેઓની ગણુના આઠ હજાર પાચસે ને એસીની થઈ ૪૦ તેઓમાના પ્રત્યેકની ગણુના તેના કામ પ્રમાણે તથા તેના ઉચકવાના બેજ પ્રમાણે મુસાની હસ્તક, યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે, થઈ, જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેણે તેઓની ગણુના ક્રીધી

પ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨ ઇસ્રાએલપુત્રોને આજ્ઞા કર, કે તેઓ પ્રત્યેક કોદીને તથા પ્રત્યેક ઝાવના મરજવાળાને તથા હરકોઈ મુકદાથી અલડા એનાને ઊવણીની બહાર કાઢે, ૩ નર તથા નારી બન્નેને તમે બહાર કાઢો, ઊવણી બહાર તેઓને રાખો, એ સાર કે તેઓની ઊવણી, કે જે મધ્યે ૬ વસુ છુ તે તેવાઓથી અથુદ ન યાય ૪ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એમ કીધું, ને તેવાને ઊવણીથી બહાર કાઢયા, જેમ યહોવાહે મુસાને કહ્યું તેમ ઇસ્રાએલપુત્રોએ કીધું

૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૬ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહે કે, માણસો જે પાપ કરે છે તેમાનું હરકોઈ પાપ બે કોઈ પુરૂષ ૭ સ્ત્રી કરીને યહોવાહની વિરુદ્ધ ઉદ્ધવન કરે, ને એમ તે જલુ ગુન્હેગાર થાય, ૭ ત્યારે તેઓનું કરેલું પાપ તેઓ કબુલ કરે, ને તે પોતાના ગુન્હાને માટે પુરો ખર્ચો ભરી આપે, અને તેમા

તેના પચ્ચમાશ ઉમેરીને, જેના સબધમા તેણે ગુન્હો ઝીંધ્યા હોય તેને તે આપે ૮ પલુ જેને ગુન્હાને માટે બદલો આપવો થઈ એવો તેનો એકે સગો ન હોય તેા ગુન્હાને માટે જે બદલો ચઢોવાડને અપાય છે તે ચાન્કને મળે, વળી પ્રાયશ્ચિત્તનો ઘેટો, કે જેથી તેને સાફ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવામા આવશે તે પલુ [ચાન્કને મળે] ૯ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની સર્વ પવિત્ર વસ્તુઓનું પ્રત્યેક ઉચ્ચાનીયાર્પણુ કે જે તેઓ ચાન્કની પાસે લાવે તે તેનું ધાય. ૧૦ અને પ્રત્યેક પુરૂષની અર્પિત વસ્તુઓ તેની ધાય, દરકાંઈ પુરૂષ જે કંઈ ચાન્કને આપે તે તેનું ધાય

૧૧ અને ચઢોવાડે મુસાને કહ્યું, ૧૨ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની સાથે વાત કરીને કહે કે, જો કાંઈ પુરૂષની સ્ત્રી

જે હું તારૂં પતિવ્રત બંધ કરીને અશુદ્ધ થઈ હોય, ને તારા બરતાર શિવાય કાંઈ બીજાએ તારી સાથે કુકર્મ કર્યું હોય; ૧૩ ત્યારે ચાન્ક તે સ્ત્રીને આપના સોગન ખવડાવે, ને ચાન્ક સ્ત્રીને કહે, તારી ભગ્ન સડાવી નાખીને તથા તારૂં પેટ સુલ્લવીને ચઢોવાડ તને તારા લોકોમા આપ તથા સોગનરૂપ કરે; ૧૪ ને આ આપ-કારક પાણી તારા આગરડામા જઈને તારા પેટને સુલ્લવે, ને તારી ભગ્નને સડાવી નાખે, ને તે સ્ત્રી કહે, આમેન, આમેન ૧૫ અને ચાન્ક એક પુસ્તકમા એ આપો લખે, ને કડવા પાણીમા તે [શબ્દો]ને ઘોષે, ૧૬ ને તે પેણી સ્ત્રીને તે આપકારક પાણી પાય, ને આપકારક પાણી તેણીના અંગમા પ્રવેશ કરીને કડવું થશે ૧૭ અને ચાન્ક તે સ્ત્રીના હાથમાથી સદા

દિવસ સુધી દ્રાક્ષવેલાથી નિપજેલું, તેનાં બીધી તે ઉદારાંસુધી, કંઈ તે ન ખાય. ૧ તેના વૈરાગ [મત]ના સ્વધના દિવસો સુધી તેના માથા પર અસ્ત્રો ન કરે; જે મુદતને માટે તેણે યદોવાહની સેવામાં વૈરાગ લીધો હોય તે પુરી થયા સુધી તે ઘુદ્ધ રહે, તે પોતાના માથાના કેસ વધવા દે, ૨ યદોવાહની સેવામાં તે વૈરાગી થાય, ને સ્વધના દિવસો સુધી મુએલા પ્રાણીની ખાસે તે ન ભય. ૩ પોતાના બાપના, કે પોતાની માના, પોતાના ભાઈના, કે પોતાની બહેનના મરણ પર તે પોતાને અમડાવે નહિ; કેમકે તેના દેવનું વૈરાગ [મત] તેને શિર છે ૪ તેના વૈરાગ [મત]ના સ્વધના દિવસો પર્યંત તે યદોવાહને સાડ ઘુદ્ધ છે. ૫ અને જો કોઈ તેની પડખે એકાએક મરે, ને તેથી તે વૈરાગીનું માથું અમડાય, તો તે પોતાના યુદ્ધિકરણને દિવસે પોતાનું માથું મુંડાવે, સાતમે દિવસે મુંડાવે. ૬ અને આઠમે દિવસે તે બે હોલા, અથવા કબુતરનાં બે બચ્ચાં ચાળકની ખાસે મુલાકાતમંડપના દ્વારની ખાસે લાવે; ૭ ને ચાળક એકને પાપાર્થાપેણુ તરીકે તથા બીજાને દહનીયાપેણુ તરીકે ચઢાવે, ને મુએલાના કારણથી યએલા તેના પાપને લીધે તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેજ દિવસે તે પોતાના માથાનું યુદ્ધિકરણ કરે. ૮ અને તે યદોવાહની સેવાને સાડ પોતાના વૈરાગના દિવસો અર્પેણુ કરે, ને દોપાર્થાપેણુને સાડ પહેલા વર્ષનો નર હલવાન લાવે; ને આગલા દિવસો ૨૬ ભય, કેમકે તેના વૈરાગ [મત]નો ભંજ થયો હતો.

૯ અને જ્યારે તેના વૈરાગત્વના દિવસ પુરા થાય, ત્યારે નાછરીને માટે નિયમ આ છે; તે મુલાકાતમંડપના દ્વારની ખાસે લવાય; ૧૦ ને તે યદોવાહને પોતાનું અર્પેણુ ચઢાવે, એટલે પહેલા વર્ષનો ઝોટ વિનાનો એક નર હલવાન દહનીયાપેણુને સાડ, ને પહેલા વર્ષની ઝોટ વિનાની એક ઘેટી પાપાર્થાપેણુને સાડ, ને એક ઝોટ વિનાનો ઘેટો સાંત્યર્પણુને સાડ, ૧૧ ને બેખમીર રોટલીની એક ટોપલી, તેલે માંહેલા મેઘાંની પોળાઓ, ને તેલ આપડેલા બેખમીર ખાખરા, તથા તેઓનું ખાધાપેણુ, તથા તેઓનાં ચેયાપેણુ. ૧૨ અને ચાળક તેઓને યદોવાહની આગળ રજૂ કરે, ને તેનું પાપાર્થાપેણુ તથા તેનું દહનીયાપેણુ ચઢાવે; ૧૩ અને યદોવાહ પ્રત્યે સાંત્યર્પણુના ચક્ષુને સાડ, બેખમીર રોટલીની ટોપલી સુદ્ધાં, ઘેટાને તે

ચઢાવે; ને ચાળક તેનું ખાધાપેણુ તથા તેનું ચેયાપેણુ પણ ચઢાવે. ૧૪ અને નાછરી મુલાકાતમંડપના દ્વારની ખાસે પોતાનું વૈરાગી માથું મુંડાવે; ને પોતાના વૈરાગી માથાના વાળ લઈને સાંત્યર્પણુના ચક્ષુની તળેના અગ્નિ પર તે મુકે ૧૫ અને ચાળક તે ઘેટાનું બાફેલું બાફડું તથા ટોપલીમાંથી એક બેખમીર પોળી તથા એકેક બેખમીર ખાખરા લે, ને નાછરી પોતાનું વૈરાગી માથું મુંડાવે ત્યાર પછી તે ચીળે તેના હાથો ઉપર મુકે. ૧૬ અને ચાળક યદોવાહ આગળ તેમની આરતી કરીને આરત્યર્પેણુ કરે; આ, તેમજ આરતીના સીનો, તથા ઉચ્છાલીયાપેણુનું બાફડું ચાળકને વારતે ઘુદ્ધ છે; ને ત્યાર પછી નાછરીને દ્રાક્ષરસ પીવાની છૂટ છે. ૧૭ મત રાખનાર નાછરીનો તથા તેના વૈરાગત્વને લીધે યદોવાહ પ્રત્યે જે અર્પેણુ તેણે ચઢાવે તેનો, તથા તે સિવાય બીજું કંઈ તેને મળી શકે તેનો નિયમ આ છે; જે મત તેણે લીધું હોય તે પ્રમાણે તે તેના વૈરાગત્વના નિયમને અનુસરીને વર્તે.

૨૨ અને યદોવાહ મુસાને કહ્યું કે, ૨૩ હારનને તથા તેના દીકરાઓને એમ કહે કે, તમે આ પ્રમાણે ઇસ્તાએલપુત્રોને આશીર્વાદ આપો; તેઓને તમે એમ કહો કે,

૨૪ યદોવાહ તને આશીર્વાદ આપે, ને તારૂં રક્ષણ કરે;

૨૫ યદોવાહ પોતાના મુખનો પ્રકાશ તારા પર પાડે, ને તારા પર કૃપા કરે;

૨૬ યદોવાહ પોતાનું મુખ તારા પર ઉઠાવે, ને તને સાંતિ આપે.

૨૭ એમ તેઓ ઇસ્તાએલપુત્રોને માડ નામ આપે; ને હું તેઓને આશીર્વાદ આપીશ.

૭ અને મુસા મંડપને પુરો ઉઠો કરી રહ્યો, ને તેણે તેનો તથા તેના સર્વ સામાનનો, અને વેદી તથા તેનાં સર્વ પાત્રોનો અભિષેક કર્યો, તથા એઓને પાવન કર્યાં, તે દિવસે એમ થયું કે, ૨ ઇસ્તાએલના અધિપતિઓએ, એટલે તેઓના બાપોનાં ધરોના ઉપરીઓએ, અર્પેણુ કર્યું; એઓ કુળોના અધિપતિઓ, અને જોઓની ગણના થઈ હતી તેઓના ઉપરીઓ હતા; ૩ ને તેઓ યદોવાહની સમ્મુખ પોતાનાં અર્પેણુ લાવ્યા, એટલે છત્રવાળાં છ ગાડાં તથા બાર બળદ; બબ્બે અધિપતિઓને સાડ એકેક ગાડું; ને એકેકને સાડ એકેક બળદ; ને તેઓએ

એઓને મડપની આમળ રહ્યું કીધાં. ૪ અને યહો-
વાહે મુસાને કહ્યું, ૫ તે તેઓ પાસેથી લે, કે તેઓ
મુલાકાતમંડપની સેવા કરવાના કામમાં આવે; ને
તેમને તું લેવીઓને આપ, એટલે દરેકને તેની સેવા
પ્રમાણે [આપ]. ૬ અને મુસાએ એ ગાડાં તથા
બળદો લઈને લેવીઓને આપ્યાં. ૭ એ ગાડા તથા
ચાર બળદ તેણે મેશોનના દીકરાઓને તેઓની સેવા
પ્રમાણે આપ્યા; ૮ ને ચાર ગાડાં તથા આઠ બળદ
તેણે મરારીના દીકરાઓને તેઓની સેવા પ્રમાણે
દાણન યાલકના દીકરા ઇધામારના દાણ તણે આપ્યાં.
૯ પણ કદાપના દીકરાઓને તેણે કદ ન આપ્યું. કેમકે
તેમનું કામ પવિત્રસ્થાનના સબધમાં હતું, ને તેઓ
તેને પોતાને ખતે ઉચકી લેતા. ૧૦ અને વેદીને આલિ-
પેક થયે તે દિવસે વેદીની પ્રતિષ્ઠા કરવાને અધિષ-
તિઓએ અર્પણ કીધું, એટલે અધિપતિઓએ વેદીની
આમળ પોતાનું અર્પણ ચડાવ્યું. ૧૧ અને યહોવાહે
મુસાને કહ્યું કે, સર્વ અધિપતિઓ પોતપોતાને દિવસે
વેદીની પ્રતિષ્ઠા કરવા સારૂ પોતાનું અર્પણ ચડાવે

૧૨ અને પહેલે દિવસે પોતાનું અર્પણ ચડાવનાર,
તે યહુદાના કુળના આગમીનાદાબનો દીકરો નાહુ-
શોન હતો. ૧૩ અને તેનું અર્પણ રૂપાની એક કથરોટ
કે જેનું વજન એકસો ત્રીસ [શિકેલ] હતું; પવિત્ર-
સ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે સિત્તર શેકેલ રૂપાનો એક
વાટકો; બન્ને પાત્રો ખાદ્યાર્પણને સારૂ તેલમિશ્રિત
મેદાથી ભરેલાં હતાં; ૧૪ દસ [શિકેલ] સોનાનું એક
ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું; ૧૫ દહનીયાર્પણને સારૂ એક
વાહરડો, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનો એક હલવાન;
૧૬ પાપાર્થાર્પણને સારૂ બકરામાંથી એક નર; ૧૭ ને
શાંત્યર્પણના ચક્ષને સારૂ બે ગોધા, પાંચ ઘેરા, પાંચ
બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ હલવાન; આગમીનાદા-
બના દીકરા નાહુશોનનું અર્પણ એ હતું

૧૮ બીજે દિવસે સુઆરના દીકરા નયાનએલે, એટલે
ઉરઆબુરના અધિપતિએ, અર્પણ કીધું; ૧૯ તેણે
આ અર્પણ ચડાવ્યું, એટલે રૂપાની એક કથરોટ, કે
જેનું વજન એકસો ને ત્રીસ [શિકેલ] હતું; ને પવિત્ર-
સ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે સિત્તર શેકેલ રૂપાનો એક
વાટકો; બન્ને પાત્રો ખાદ્યાર્પણને સારૂ તેલે મોહેલા
મેદાથી ભરેલાં હતાં; ૨૦ દસ [શિકેલ] સોનાનું એક
ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું; ૨૧ દહનીયાર્પણને સારૂ એક
વાહરડો, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનો એક હલવાન;

૨૨ પાપાર્થાર્પણને સારૂ બકરામાંથી એક નર; ૨૩ ને
શાંત્યર્પણના ચક્ષને સારૂ બે ગોધા, પાંચ ઘેરા, પાંચ
બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ હલવાન; સુઆરના
દીકરા નયાનએલનું અર્પણ એ હતું.

૨૪ ત્રીજે દિવસે હેયોનનો દીકરો અલીઆબ,
ઝલુલના પુત્રોનો અધિપતિ, ૨૫ તેનું અર્પણ આ
હતું; રૂપાની એક કથરોટ, કે જેનું વજન એકસો ને
ત્રીસ [શિકેલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે
સિત્તર શેકેલ રૂપાનો એક વાટકો; બન્ને પાત્રો
ખાદ્યાર્પણને સારૂ તેલે મોહેલા મેદાથી ભરેલાં હતાં;
૨૬ દસ [શિકેલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
૨૭ દહનીયાર્પણને સારૂ એક વાહરડો, એક ઘેટો,
પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; ૨૮ પાપાર્થાર્પણને સારૂ
બકરામાંથી એક નર; ૨૯ ને શાંત્યર્પણના ચક્ષને
સારૂ બે ગોધા, પાંચ ઘેરા, પાંચ બકરા, પહેલા
વર્ષના પાંચ હલવાન; હેયોનના દીકરા અલીઆબનું
અર્પણ એ હતું

૩૦ ચોથે દિવસે સદેકેરનો દીકરો અલીસૂર, દેહબે-
નના પુત્રોનો અધિપતિ, ૩૧ તેનું અર્પણ આ હતું;
રૂપાની એક કથરોટ, કે જેનું વજન એકસો ને ત્રીસ
[શિકેલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે સિત્તર
શેકેલ રૂપાનો એક વાટકો; બન્ને પાત્રો ખાદ્યાર્પણને
સારૂ તેલે મોહેલા મેદાથી ભરેલાં હતાં; ૩૨ દસ [શિકેલ]
સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું, ૩૩ દહનીયા-
ર્પણને સારૂ એક વાહરડો, એક ઘેટો; પહેલા વર્ષનો
એક હલવાન; ૩૪ પાપાર્થાર્પણને સારૂ બકરામાંથી
એક નર; ૩૫ ને શાંત્યર્પણના ચક્ષને સારૂ બે ગોધા,
પાંચ ઘેરા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ હલવાન;
સદેકેરના દીકરા અલીસૂરનું અર્પણ એ હતું.

૩૬ પાંચમે દિવસે સૂરીયાદાબનો દીકરો યહુમી
એલ, શામબોનના પુત્રોનો અધિપતિ, ૩૭ તેનું અર્પણ
આ હતું, રૂપાની એક કથરોટ, કે જેનું વજન એકસો
ને ત્રીસ [શિકેલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે
સિત્તર શેકેલ રૂપાનો એક વાટકો; બન્ને પાત્રો
ખાદ્યાર્પણને સારૂ તેલે મોહેલા મેદાથી ભરેલાં હતાં
૩૮ દસ [શિકેલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
૩૯ દહનીયાર્પણને સારૂ એક વાહરડો, એક ઘેટો,
પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; ૪૦ પાપાર્થાર્પણને સારૂ
બકરામાંથી એક નર; ૪૧ ને શાંત્યર્પણના ચક્ષને
સારૂ બે ગોધા, પાંચ ઘેરા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષનો

તાલીના પુત્રોનો અધિપતિ, ૭૬ તેનું અર્પણ આ
દત્ત; ૩૫ની એક કથરોટ, કે જેનું વર્ણન એકસો ને
ત્રીસ [શિકલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના શેકલ પ્રમાણે
સિત્તર શેકલ ૩૫ના એક વાહરડો; બન્ને પાનેા
ખાધાર્પણને સાડ તેલે મોઢેલા મેંદાથી ભરેલાં હતાં;
૮૦ દસ [શેકલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
૮૧ દહનીયાર્પણને સાડ એક વાહરડો, એક ઘેટા,
પહેલા વર્ષના એક દહવાન, ૮૨ પાપાર્પણને સાડ
બે ગોધા, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ
દહવાન; એનાનના દીકરા અલીશનું અર્પણ એ હતું

૮૪ જે દિવસે વેદોના અભિષેક થયા તે દિવસે
હસાએલના અધિપતિએ તેનું પ્રતિષ્ઠાપણ કીધું,
તે આ દત્ત, એટલે ૩૫ની બાર કથરોટો, ૩૫ના
બાર વાહરડા, સોનાના બાર ધૂપપાત્ર; ૮૫ ૩૫ની
દરેક કથરોટનું [વર્ણન] એક સો ને ત્રીસ [શિકલ] હતું,
ને દરેક ધૂપપાત્રનું સિત્તર શેકલ હતું; સઘળા ૩૫ના
પાત્રોનું કુલ [વર્ણન], પવિત્રસ્થાનના શેકલ પ્રમાણે,
બે દબાર ને ચારસો શેકલ હતું ૮૬ સોનાના ધૂપપાત્રો
બાર, ધૂપથી ભરેલા; પ્રત્યેકનું [વર્ણન] પવિત્રસ્થાનના
શેકલ પ્રમાણે દસ [શેકલ] હતું, ધૂપપાત્રોનું સોનું
સપ્તશ્રી મળે એક સો ને વીસ [શેકલ] હતું ૮૭ દહની-
યાર્પણને સાડ સપ્તશ્રી મળે બાર ગોધા, બાર ઘેટા,
પહેલા વર્ષના બાર દહવાન, તેઓના ખાધાર્પણ

નમુનો યદોવાહે મુસાને બતાવ્યા હતા, તે પ્રમાણે
તેણે દીપરક્ષ બનાવ્યું

૧ અને યદોવાહે મુસાને કહ્યું કે, હસાએલપુત્રો-
માથી લેવીઓને લઇને તેઓને શુદ્ધ કર ૭ અને
તેઓને શુદ્ધ કરવા સાડ તું તેઓને આ પ્રમાણે કર;
શુદ્ધિકરણનું પાણી તેઓના ઉપર છાટ, ને તેઓ
પોતાનું આખું સરીર મુંડાવે, ને પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ,
ને પોતાને સ્વચ્છ કરે ૮ અને તેઓ એક વાહરડો
તથા તેનું ખાધાર્પણ, એટલે તેલે મોઢેલા મેંદા લે;
ને પાપાર્પણને સાડ તું બીજા એક વાહરડો લે.
૯ અને મુલાકાતમકપની સામે તું લેવીઓને રજી કર;
ને હસાએલપુત્રોની આખી જમાત તું એકઠી કર;
૧૦ ને યદોવાહની સરમુખ તું લેવીઓને રજી કર;
ને લેવીઓ પર હસાએલપુત્રો પોતાના હાથ મુકે.
૧૧ અને હસાએલપુત્રો તરફથી યદોવાહની સેવા
કરવાના કામમાં લેવીઓ આવે માટે હાફત યદોવા-
હની આગળ આરત્યર્પણ તરીકે લેવીઓને અર્પણ
કરે. ૧૨ અને લેવીઓ પોતાના હાથ વાહરડાઓનાં
માથા પર મુકે; ને લેવીઓનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે
એકને પાપાર્પણને સાડ તથા બીજાને દહનીયાર્પ-
ણને સાડ યદોવાહની આગળ તું ચઢાવ ૧૩ અને
હાફતની સામે તથા તેના દીકરાઓની સામે તું લેવી-
ઓને ઉભા કર; ને યદોવાહની આગળ આરત્યર્પણ
તરીકે તું તેઓને અર્પણ કર ૧૪ એમ તે હસાએલ-

તાબામાં સોંપ્યા છે; કે ઇસ્તાએલપુત્રો પવિત્રસ્થા-
નની પાસે આવે, ત્યારે ઇસ્તાએલપુત્રો મધ્યે મરકી
ન થાય. ૨૦ મુસાએ તથા હારને તથા ઇસ્તાએલપુ-
ત્રોની આખી જગતે લેવીઓને એ પ્રમાણે કીધું;
લેવીઓ વિષે જે સંધર્ષો આજ્ઞા યહોવાહે મુસાને
આપી હતી તે પ્રમાણે ઇસ્તાએલપુત્રોએ તેઓને કીધું
૨૧ અને લેવીઓએ પોતાને પાપથી શુદ્ધ કર્યા, ને
તેઓએ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોયાં; ને હારને યહોવાહની
આગળ આરત્યર્પણ તરીકે તેઓને અર્પણ કર્યાં; ને
હારને તેઓને શુદ્ધ કરવાને તેઓને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત
કીધું. ૨૨ અને ત્યાર પછી લેવીઓ હારનની નજર
તળે તથા તેના દીકરાઓની નજર તળે સેવા કરવા
મુલાકાતમંડપમાં ગયા; જેમ યહોવાહે લેવીઓ વિષે
મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેઓએ તેઓને કીધું.

૨૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૪ લેવીઓની ફરજ
આ છે; પચ્ચીસ વર્ષના તથા તેથી ઉપરના જનો
અંદર જઇને મુલાકાતમંડપના કામની ખિજમતમાં
હાજર રહે; ૨૫ ને પચાસ વર્ષની ઉમરથી તેઓ
તે કામમાં હાજર રહેવાનું બંધ કરે, ને ત્યાર પછી
ખિજમત ન કરે; ૨૬ પણ સભાજ શખવામાં તેઓ
મુલાકાતમંડપમાં પોતાના ભાઇઓની સાથે સેવા કરે,
ને ખિજમત ન કરે તેઓને સોંપેલી સેવા વિષે
હું લેવીઓને એમ કર.

૮ અને તેઓ મિસર દેશમાંથી આવ્યા પછી બીજા
વર્ષના પહેલા માસમાં સિનાયના અરવ્યમાં,
યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ વળી ઇસ્તાએલપુત્રો તેને
માટે કરાવેલે સમયે પારખાપર્વ પાળે. ૩ આ માસને
ચૌદમે દિવસે સાંજે તેને માટે કરાવેલે સમયે તે
પાળે; તેના સર્વ વિધિ પ્રમાણે, ને તેના સર્વ નિયમો
પ્રમાણે, તે પાળે. ૪ અને ઇસ્તાએલપુત્રોને મુસાએ
કહ્યું કે, તમારે પારખાપર્વ પાળવું. ૫ અને પહેલા
માસને ચૌદમે દિવસે સાંજે સિનાયના અરવ્યમાં
તેઓએ પારખાપર્વ પાળ્યું; જે સર્વ આજ્ઞા યહોવાહે
મુસાને આપી હતી, તે પ્રમાણે ઇસ્તાએલપુત્રોએ
કીધું. ૬ અને કેટલાએક માલુસો, માલુસના મુઠદાથી
અભડાએલા હતા, તેથી તેઓ તે દિવસે પારખાપર્વ
પાળી ન શક્યા; ને તેઓ તે દિવસે મુસાની તથા
હારનની રૂબરૂ આંખ્યા; ૭ ને તે માલુસોએ તેને કહ્યું,
અમે માલુસના મુઠદાથી અભડાએલા છીએ; ઇસ્તા-
એલપુત્રો મધ્યે તેને માટે કરાવેલા સમયે યહોવાહનું

અર્પણ ચઢાવતાં અમને કેમ અટકાવ્યા છો? ૮ ને
મુસાએ તેઓને કહ્યું, ઉભા રહો, કે યહોવાહ તમારા
વિષે શી આજ્ઞા આપે છે તે હું સાંભળું.

૯ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૦ ઇસ્તાએલપુત્રોને
એમ કહે, જે તમારામાંનો કે તમારા સત્તાનમાંનો કોઇ
માણસ કોઇ મુઠદાના કારણથી અભડાય, કે દૂર દેશમાં
મુસાફરી કરતો હોય, તો પણ તે યહોવાહનું પારખા-
પર્વ પાળે. ૧૧ બીજા માસને ચૌદમે દિવસે સાંજે
તેઓ તે પાળે, ને બેખમીર રાટલીની તથા કઢવી
ભાજીની સાથે તે ખાય. ૧૨ તેઓ તેમાંનું કંઈ સવાર
સુધી ન રહેવા દે; ને તેનું એકે હાટકું ન લાગે;
પારખાપર્વના સર્વ વિધિ પ્રમાણે તેઓ તે પાળે.
૧૩ પણ જે માણસ શુદ્ધ છતાં, ને મુસાફરીમાં ન છતાં
પારખાપર્વ પાળવાનું શુક્ર, તે પોતાના લોકામાંથી
કાંપી નખાય; કેમકે તેણે યહોવાહનું અર્પણ તેને
માટે કરાવેલે સમયે ન કીધું; તે માણસનું પાપ તેને
માથે. ૧૪ અને જે કોઇ પરદેશી તમારા મધ્યે પ્રવાસ
કરતો હોય, ને તે યહોવાહને સાડ પારખાપર્વ
પાળવા આજ્ઞા તો પારખાપર્વના વિધિ તથા તેના
નિયમો પ્રમાણે તે કરે; પરદેશી તથા એનદેશી બન્નેને
સાડ એકજ વિધિ થાય.

૧૫ અને મંડપ ઉભો કરવામાં આવ્યો, તે દિવસે
મેથ મંડપ પર, એટલે સાદ્યમંડપ પર, આચ્છાદન
કીધું; ને સાંજથી તે સવાર સુધી મંડપ ઉપર તે બંને
કે અગ્નિરૂપે આવી રહેતો. ૧૬ એવું સદા રહેતું; મેથ
તે પર આચ્છાદન કરતો; ને રાત્રે તેનો દેખાવ
અગ્નિનો હતો. ૧૭ અને જ્યારે મંડપ ઉપરથી મેથ
ઉપડી જતો, ત્યારે ઇસ્તાએલપુત્રો ચાલતા; ને જે
જગ્યામાં મેથ ધક્કતો, તે જગ્યામાં ઇસ્તાએલપુત્રો
ઢાવણી કરતા. ૧૮ યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે ઇસ્તા-
એલપુત્રો ચાલતા, ને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે
તેઓ ઢાવણી કરતા; મંડપ પર મેથ ધક્કતો ત્યાં
સુધી તેઓ ઢાવણીમાં રહેતા. ૧૯ અને જ્યારે મેથ
ધણા દિવસ મંડપ પર ઠરી રહેતો, ત્યારે ઇસ્તાએલ-
પુત્રો યહોવાહની સોંપેલી સેવા કરતા ને આગળ
ચાલતા નહિ. ૨૦ અને કોઇ કોઇ વખત મેથ થોડા
દિવસ મંડપ પર રહેતો, ત્યારે પ્રભુની આજ્ઞા પ્રમાણે
તેઓ ઢાવણીમાં રહેતા; ને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે
તેઓ ચાલતા. ૨૧ અને કોઇ કોઇ વખત મેથ સાંજથી
તે સવાર સુધી રહેતો, ને જ્યારે મેથ સવારમાં ઉપડી

જતો, ત્યારે તેઓ ચાલતા, દઢાડે ને રાત્રે મેવ ઉપડતો ત્યારે તેઓ ચાલતા. ૨૨ અને તે બે દઢાડા, કે એક માસ, કે એક વર્ષ પર્વત મેં મડપ પર ઘડીને રહેતો, તે પણ ઇસ્લાએવપુત્રો જાવણીમાં રહેવા, ને આજળ ચાલતા નહિ ને ત્યારે તે ઉપડતો, ત્યારે તેઓ ચાલતા ૨૩ યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ જાવણી કરતા, ને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ ચાલતા, મુસાની હસ્તક અપાએલી યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ યહોવાહની સોપેલી સેવા કરતા.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ તુ પોતાને સાથે રૂપાના બે રજુશિંગડા બનાવ, તે ધનર કામના બનાવ, ને જમાનને બોલાવવાના તથા છાવણીઓને ચારી નિકળવાના કામના તુ તેઓને લાવ ૩ અને તેઓ તેમને વગાડે ત્યારે આખી જમાત તારી પાસે મુલાકાતમડપના દ્વારની પાસે ભેગી થાય ૪ અને તે તેઓ એકજ વગાડે, તે અધિપતિઓ ૫ એટલે ઇસ્લાએવના દબરોના મુખ્યો, તારી પાસે ભેગા થાય ૬ અને તમે ભયસ્પયક [રજુશિંગડું] વગાડો, ત્યારે પૂર્વ બાજુએ પડેલી છાવણીઓ નિકળે ૭ અને તમે બીજી વાર ભયસ્પયક [રજુશિંગડું] વગાડો, ત્યારે દક્ષિણ બાજુએ પડેલી છાવણીઓ ચાલી નિકળે, દાવાડીઓને ચાલી નિકળવાને વાસ્તે તેઓ ભયસ્પયક [રજુશિંગડું] વગાડે ૮ પણ સભા ભેગી કરવાની દોષ ત્યારે તમારે વગાડવું પણ ભયસ્પયક [રજુશિંગડું] ન વગાડવું ૯ અને દારૂનના

૧૨ અને ઇસ્લાએવપુત્રો સિનાયના અરબમાંથી પોતાની મનસોં પર ચારી નિકળ્યા, ને પારાનના અરબમાં મેઘ થઈયો. ૧૩ અને તેઓએ પ્રથમ પોતાની ફર મુસાની હસ્તક અપાએલી યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે કીધી ૧૪ અને પહેલી યહોવાહના પુત્રોની છાવણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ચારી નિકળી, ને તેના સૈન્યનો ઉપરી આમ્મીના દાબનો દીકરો નાહરોન હતો ૧૫ અને યિસ્સાખારના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી સુઆરનો દીકરો નયાનએવ હતો ૧૬ અને ઝલુલનના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી હેલોનનો દીકરો અલીઆબ હતો ૧૭ અને મડપ પાડવામાં આવ્યો ત્યારે ગેમોનના પુત્રો તથા મશરીના પુત્રો મડપ ઉચકીને ચાલી નિકળ્યા ૧૮ પણ રેહબેનની છાવણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ચારી નિકળી, ને તેના સૈન્યનો ઉપરી રહેઉરનો દીકરો અલીસર હતો ૧૯ અને શિમઓનના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી સુરીયાહાયનો દીકરો શતુમીએન હતો ૨૦ અને આદના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી હેહબેનનો દીકરો એલ્યાસાફ હતો ૨૧ પણ કદાથીઓ પવિત્રસ્થાનને ઉચકીને ચાલ્યા, ને તેઓ આવી પહોંચે તે પહેલાં [પેલા બીબલોએ] મડપને ઉઠો કીધો ૨૨ પણ એકાકમના પુત્રોની છાવણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ચાલી નિકળી, ને તેના સૈન્ય પર આમ્મીહુદનો દીકરો અલીસામા હતો ૨૩ અને મનાશોહના પુત્રોના કુળના

અમે કૃત્ય કરીએ બીએ; તું અમારી સાથે આવ, ને અમે તારું બહું કરીશું; કેમકે યહોવાહે ઇસ્રાએલનું બેલું [કરવાનું] કહ્યું છે. ૨૦ અને તેણે તેને કહ્યું, હું નહિ આવું; પણ મારા પોતાના દેશમાં ને પોતાના સગાંની પાસે જઈશ. ૨૧ અને તેણે કહ્યું, કૃપા કરી અમને મુકી ન ભ; કેમકે અરબમાં અમારે કંઈ રીતે ઊવણી કરવી એ તું જાણે છે, ને તું અમને આંખોની ઝરજ સારશે. ૨૨ અને જો તું અમારી સાથે આવીશ, તો એમ થશે, હા, એમ થશે, કે યહોવાહ અમારું જે કંઈ બહું કરશે તેજ અમે તારૂં કરીશું.

૨૩ અને તેઓ યહોવાહના પર્વતથી ત્રણ મન્જલ ચાલ્યા; ને એ ત્રણ મન્જલોમાં યહોવાહનો કારકોપ તેઓને વારતે વિશ્રામસ્થાન શોધવા સારૂ તેઓની અગાડી ચાલ્યો. ૨૪ અને દહાડે તેઓ ઊવણીમાંથી ચાલી નિકળતા, ત્યારે યહોવાહનો મેથ તેઓ ઉપર રહેતો.

૨૫ અને કોપ ચાલી નિકળતો, ત્યારે એમ થતું કે મુસા કહેતો, હે યહોવાહ, ઉઠ, ને તારા શત્રુઓને વિખેરી નાખ; ને તારા દ્રેષ્ટકો તારી આજળથી નાસી જાય. ૨૬ અને જ્યારે તે થકસતો ત્યારે તે કહેતો, હે યહોવાહ, ઇસ્રાએલના કરોડો પાસે તું પાછો આવ.

૧૧ અને લોકો યહોવાહના કાનમાં બુદ્ધિ કચકચ કરનારા જેવા થયા; ને યહોવાહે તે સાંજળ્ય, ત્યારે તેનો કોપ સળગી ઉઠ્યો; ને યહોવાહનો અગ્નિ તેઓ મધ્યે પ્રગટયો; ને તેણે ઊવણીના સૌથી દૂરના છેડા સુધી જાળી કસમ કીધું. ૨ અને લોકોએ મુસાની પાસે પોકાર કીધો; ને જ્યારે મુસાએ યહોવાહની પ્રાર્થના કીધી ત્યારે અગ્નિ હોલવાઈ ગયો. ૩ અને તેણે તે જમ્યાનું નામ તાબ-એરાહ પાડ્યું; કેમકે તેઓ મધ્યે પ્રભુનો અગ્નિ પ્રગટયો.

૪ અને તેઓની સાથેનો મિશ્રિત લોકોનો જ્યો અથોમ્ય ઇચ્છા કરવા લાગ્યો; ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ પણ ફરીથી રડીને કહ્યું, અમને ખાવાને માંસ કોણ આપશે? ૫ ને માછલી અમે મિસરમાં મફત ખાતા હતા તે અમને યાદ આવે છે; વળી કાકડી, તથા તડબુચું, તથા હુગળી, તથા પ્યાજ તથા લસણ પણ ૬ પણ હાલ તો અમારો જીવ સુકાઈ ગયો છે; અહીં કંઈજ નથી, આ માત્ર સિવાય બીજું કંઈ અમારી નજરે પડતું નથી. ઊમાત્રા તો કોયમીરના દાણા

જેવું હતું; ને તેનો રંધ મુગળના રંધ જેવો હતો. ૭ લોકો અહીં તહીં ફરીને તેને એકઠું કરતા, ને તેને ઘંટીઓમાં ફળીને અથવા ખાંડણીઆમાં ખાંડીને તથા તવામાં શેકીને તેની પોળીઓ બનાવતા; ને તેનો સ્વાદ તાજ તેલના સ્વાદ જેવો હતો. ૮ અને રંધે ઊવણીમાં ઝાકળ પડત, ત્યારે તે સાથે માત્રા પડત. ૧૦ અને મુસાએ લોકોને પોતાપોતાનાં કુટુંબોમાં, એટલે પ્રત્યેક માણસને પોતાના તણુના ખારણામાં, રંધતા સાંજળ્યા; ને યહોવાહનો કોપ બહું સળગી ઉઠ્યો; ને મુસાને પણ ઓઠ લાગ્યું. ૧૧ અને મુસાએ યહોવાહને કહ્યું, તું પોતાના સેવકને કેમ દુઃખ દીધું છે? ને હું તારી દક્ષિમા કેમ કૃપા ન પામ્યો, કે તું એ સર્વ લોકોનો ભાર મારા પર નાખે છે? ૧૨ અને એ સર્વ લોકો મારા પેટમાં નિપજ્યા? હું મેં તેઓને જન્મ આપ્યો છે? તું મને કેમ કહે છે, કે જેમ પાલક બાપ પોતાની ગાદમાં ધાવણાં બાળકને રાખે છે, તેમ જો દેશ સળગી મેં તેઓના પિતૃઓ પ્રત્યે સમ ખાધા, તેમાં તેઓને ઉચકી લઈ ભ. ૧૩ એ સર્વ લોકોને આપવાને હું માંસ કયાથી લાવું? કેમકે તેઓ મારી આજળ રડીને કહે છે, અમને માંસ આપ, કે અમે ખાઈએ. ૧૪ હું એકલો એ સર્વ લોકોને ઉચકી ચકતો નથી; કેમકે તે યોજ મારા મળ ઉપરાંત છે. ૧૫ અને જો તું મારી સાથે એ પ્રમાણે વર્તે, ત્યારે તો, જો હું તારી દક્ષિમા કૃપા પામ્યો હોઉં તો મને મારી નાખ, કે મને માંસ દુઃખ જોવું ન પડે.

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ઇસ્રાએલના વડીલોમાના સિત્તર માણસ કે જેઓને તું લોકોના વડીલો તથા તેઓના ઉપરીઓ તરીકે ઓળખે છે તેઓને મારી રંધ એકઠા કર, ને મુલાકાતમરૂપની પાસે તેઓને લાવ, કે તેઓ ત્યા તારી સાથે ઉભા રહે. ૧૭ અને હું ઉતરી આવીશ, ને ત્યાં તારી સાથે વાત કરીશ; ને મારો જો આત્મા તારા પર છે, તેમાનો લઇને હું તેઓના પર મુકીશ; ને તેઓ તારી સાથે લોકોનો કાર ઉચકે, કે તારે એકલાને તે ઉચકવો ન પડે. ૧૮ અને લોકોને તું કહે કે, તમે કાલને સારૂ પોતાને રંધ કરો, ને તમે માંસ ખાઓ; કેમકે તમે યહોવાહના કાનોમાં રડીને કહ્યું કે, અમને ખાવાને માંસ કોણ આપશે? કેમકે મિસરમાં અમારે વારતે ઠીક હતું; એ મારે યહોવાહ તમને માંસ આપશે; ને તમે ખાઓ. ૧૯ એક દિવસ, કે બે દિવસ, કે પાંચ

દિવસ, કે દસ દિવસ, કે વીસ દિવસ સુધી તો નહિ, ૨૦ પશુ એક આખા માસ સુધી તમે ખાશો, એટલા સુધી કે તે તમારા નસકોરામાંથી [પાણુ] નિકળશે, ને તમે તેથી કદાચી જશો, કેમકે યહોવાદ ને તમારા મધ્યે છે, તેનો તમે નકાર કીધો છે, ને તેની આજ્ઞા રદીને કહ્યું છે કે, અને મિસરમાંથી કેમ નિજી આવ્યા? રી ને મુસાએ કહ્યું ને લોક મધ્યે જુ ધું તેઓ છ લાખ પાવલ છે, ને તે કહ્યું છે કે, હું તેઓને એટલું માસ આપીશ કે તેઓ એક આખા માસ સુધી તે ખાય. ૨૨ ધું તેઓને બસ ધાય તે સાથે ડેલા બકરા તથા ટોરડાકના ટોળા કાપવામાં આવશે? કે ધું તેઓને બસ ધાય તે સાથે સમુદ્રના સરળા માલવા એકઠા કરાયા આવશે?

૨૩ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું ધું યહોવાદનો દાષ ટુંકો થશે. એ મારે વચન તારા પ્રત્યે પુરૂ થશે કે નહિ, એ ધું હને બેઠકા ૨૪ અને મુસાએ નિજી જઈને યહોવાદના વચન લોકોને કહ્યા, ને લોકોના વદીઓમાંના ત્રિતેર માણસ તેને એકઠા કર્યા, ને મંડપની આસપાસ તેઓને ઉભા કીધા. ૨૫ અને યહોવાદ મેરમા ઉતર્યો, ને તેની સાથે બોહ્યો, ને ને આત્મા મુસા પર દત્તો તેમાંના લઈને સિતેર વદીઓ ઉપર મુક્યો ને એમ થયું કે, આત્મા તેઓના ઉપર રહ્યો, ત્યાં સુધી તેઓએ બલિષ્ઠવાદ ક્રોધ, પશુ ત્યાર પછી તેઓએ એમ કીધું નહિ ૨૬ અનુ ધારનીમાં શિ પુરૂ રહી જ્યાં દગા, એકનુ

નિકળ્યો, ને તે લાવરીઓને સમુદ્ર તરફથી લાવ્યો, ને છાવણીની પાસે આ બાજુએ એક દિવસની મજલ સુધી તથા બીજી બાજુએ એક દિવસની મજલ સુધી તેઓને છાવણીની આસપાસ નાખી, ને જમીનથી આસરે બે હાપ ઉતરી તેઓ ઉડતી ઝેર અને લોકો તે આખો દિવસ ને આખી રાત ને બીજે આખો દિવસ ઉભા રહ્યા, ને લાવરીઓને એકઠી કીધી, બોહ્યામાં બોહી એકઠી કરનારે દસ હોમેર એકઠી કરી, ને તેઓએ પોતાને સાથે છાવણીની આસપાસ સર્વ ઠેકાણે તે પાથરી દીધી ઝેર તે માસ હજી તો તેઓના દાંતોમાં હતું, ને તે આવ્યું પશુ ન હતું, એટલામાં તે લોકો પર યહોવાદનો કોપ સળગી ઉઠ્યો, ને લોકોને યહોવાદે ધણી મોડી મરજીથી માર્યા ઝેર અને તેણે તે જમ્યાનુ નામ ક્રિષ્ણા હાતાવાદ પાડ્યું, કેમકે ને લોકોએ અયોગ્ય ઇચ્છા કીધી હતી તેઓને તેઓએ ત્યાં દાટ્યા ૨૭ અને લોકો ક્રિષ્ણા હાતાવાદથી નિજીને હસેરોથ ગયા, ને હસેરોથમાં રહ્યા.

૧૨ અને મુસા એક કુશી સ્ત્રી સાથે પરણ્યો હતો, તેને લીધે મરિયમ તથા હાન નેની વિરૂદ્ધ બોહ્યા, કેમકે તે કુશી સ્ત્રી સાથે પરણ્યો હતો ૨ અને તેઓએ કહ્યું, ધું યહોવાદ માત્ર મુસાની મારફતે જ બોહ્યો છે, ને અમારી મારફતે પણ બોહ્યો નથી ધું? ને યહોવાદે તે સામન્ય ૩ હવે તે માણસ મુસા પૃથ્વીની પીઠ પરના સર્વ લોક કરતા નમ્ર હતો ૪ અને મુસાને તથા હાનને તથા

ગયો; ને જુઓ, મરિયમ કોઠથી બરફ જેવી શ્વેત યુષ્મદ્; ને હારને મરિયમ તરફ જોયું. ને જુઓ, તે કોઠી હતી. ૧૧ અને હારને મુસાને કહ્યું કે, હે મારા ધણી, અમારા પર પાપ ન સુક, કેમકે અમે મૂર્ખાઈ કીધી છે ને અમે પાપ કીધું છે ૧૨ પોતાની માના પેટમાંથી નિકળતી વખતે જેનું શરીર અડધું ગળી ગયું હોય, તેવા મુએલાના જેવી તે ન થાય ૧૩ અને મુસાએ યહોવાહની વિનંતી કરીને કહ્યું કે, ઓ ઇશ્વર, હું તારા કાલાવાલા કરું છું કે તેને સખી કર ૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, જો તેનો બાપ તેના મુખ પર રક્ત ચુંક્યો હોત, તો શું સાત દિવસ તે ન લાગત? સાત દિવસ તે છાવણીની બહાર રખાય, ને પછી પાછી આવે ૧૫ અને મરિયમ સાત દિવસ છાવણીની બહાર રખાઈ, ને મરિયમને પાછી અંદર આણી ત્યાં સુધી લોકો ચાહ્યા નહિ. ૧૬ અને પછી લોકોએ હસેરોધથી નિકળીને પારાનના અરણ્યમાં છાવણી કીધી

૧૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ કનાન દેશ, જે હું ઇસ્રાએલપુત્રોને આપું છું તેની બસુસી કરવાને તું માણસોને મોકલ; તેઓના બાપોનાં સર્વ કુળોમાંથી એકેક પુરૂષને મોકલ, પ્રત્યેક તેઓ મધ્યે ઉપરી હોય ૩ અને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે મુસાએ પારાન અરણ્યથી તેઓને મોકલ્યા, એ સર્વ પુરૂષો ઇસ્રાએલપુત્રોના મુખ્ય હતા. ૪ અને તેઓનાં નામ આ હતાં; રૅઉબેનના કુળમાંથી ઝાકરનો દીકરો શામુઆ ૫ શિમઓનના કુળમાંથી હોરીનો દીકરો શાફાટ. ૬ યહુદાહના કુળમાંથી યકુન્નેહનો દીકરો કાલેબ ૭ વિસ્સાખારના કુળમાંથી યુસફનો દીકરો પિગઆલે. ૮ એફાઇમના કુળમાંથી નૂનનો દીકરો હોશીઆ. ૯ બિન્યામીનના કુળમાંથી સપ્તનો દીકરો પાલ્લી. ૧૦ ઝમુલનના કુળમાંથી સોહીનો દીકરો ગાદીએલ ૧૧ યુસફના કુળમાંથી, એટલે મનાશોહના કુળમાંથી સુસીનો દીકરો ગાદી. ૧૨ દાનના કુળમાંથી ગમાહલીનો દીકરો આમ્મીએલ ૧૩ આશીરના કુળમાંથી મિખાએલનો દીકરો સથૂર ૧૪ નાફતાલીના કુળમાંથી વોફસીનો દીકરો નાહુબી. ૧૫ ગાદના કુળમાંથી માખીનો દીકરો ગેઉએલ. ૧૬ જે પુરૂષોને મુસાએ દેશની બસુસી કરવાને મોકલ્યા તેઓના નામ એ હતા. અને મુસાએ નૂનના દીકરા હોશીઆનું નામ યહોશુઆ પાડ્યું. ૧૭ અને મુસાએ

તેઓને કનાન દેશની બસુસી કરવાને મોકલ્યા, ને તેઓને કહ્યું, તમે નેગેબ યહને બઓ, ને પર્વતો પર ચઢીને, ૧૮ દેશ કેવો છે તે જુઓ; ને તેમાં વસનારા લોક બળવત છે કે અબળ, થોડા છે કે ઘણા; ૧૯ ને જે દેશમાં તેઓ વસે છે તે કેવો છે, સારો છે કે માઠો, ને તેઓ કેવા નગરોમાં વસે છે, છાવણીઓમાં કે કિલ્લાઓમાં; ૨૦ ને જમીન કેવી છે, તે કસવાળી છે કે કસ વગરની, તેમાં વૃક્ષો છે કે નહિ; ને તમે હિમ્મત પકડો, ને તે દેશનું કેષ ફળ લાવજો હવે તે વખત તો પહેલી દ્રાક્ષો પાકવાનો વખત હતો. ૨૧ અને તેઓ ઉપર ગયા, ને સીનના અરણ્યથી રહોબ લગી એટલે હમાથના બારા સુધી દેશની બસુસી કીધી. ૨૨ અને તેઓ નેગેબ યહને ગયા ને હેબ્રોન પાસે પહોંચ્યા; ત્યાં અનાકપુત્રો અલીમાન, શેશાય તથા તાહમાય હતા (હેબ્રોન તો મિસરમાંના સોઆનથી સાત વર્ષ અગાઉ બાંધેલું હતું) ૨૩ અને તેઓ એશકોલના નીચાણમાં પહોંચ્યા, ને ત્યાંથી દ્રાક્ષોની એક લૂમવાળી એક ડાળ કાપી, ને બે માણસની વચમાં દોડા ઉપર (લટકાવીને) તેને ઉચકી લીધી; ને કેટલાંક દાંડેમાં તથા અછરો પણ લાંબ્યા. ૨૪ જે લૂમ ઇસ્રાએલપુત્રોએ ત્યાંથી કાપી તે પરથી તે નીચાણનું નામ એશકોલ પડ્યું. ૨૫ અને તેઓ દેશની બસુસી કરીને ચાળીસ દિવસ પછી પાછા આવ્યા ૨૬ અને તેઓ ચાલીને મુસા તથા હારનની પાસે, તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાત પાસે પારાનના અરણ્યમાં, કાદેશમાં આવ્યા; ને તેઓને તથા આખી જમાતને તેઓએ ખબર આપી; ને દેશનાં ફળ તેઓને દેખાયાં ૨૭ અને તેઓએ તેને હકીકત આપતાં કહ્યું કે, તે અમને મોકલ્યા તે દેશમાં અમે ગયા; ને તે ખરેખર દૂધ-મધની રેલછેલવાળો દેશ છે; ને આ તેનું ફળ છે. ૨૮ તો પણ જે લોક તે દેશમાં રહે છે તેઓ જોરાવર છે, ને નગરોની આસપાસ કોટ છે, ને તેઓ બહુ મોટાં છે. ૨૯ ને વળી અમે ત્યાં અનાકપુત્રોને પણ જોયા ૩૦ નેગેબ પ્રાંતમાં અમાલેકીઓ રહે છે; ને પર્વતોમાં હિત્તીઓ તથા યજૂસીઓ, તથા અમેરીઓ રહે છે; ને સમુદ્રની પાસે તથા યરદનને કાંઠે કનાનીઓ રહે છે. ૩૦ અને કાલેબે મુસાની આગળ લોકોને સાંત પાડ્યા, ને કહ્યું, ચાલો, આપણે એકદમ ઉપર જઈને તેને કબજે કરીએ, કેમકે આપણે તેને હરાવવાને

પુરા સમય ઝીએ રી પછુ ને માણસો તેની સાથે !
અથ દવા તેઓએ કહ્યું કે એ લોકો સામા આપણે
ચકાઈ કરી વાકતા નથી, કેમકે તેઓ આપણા કરતા
બળવત છે રી અને જે દેશની જમસુતી તેઓએ કીધી
હતી, તે વિષે ઇસ્લાએવપુત્રોની પાસે તેઓ ખોટો
સદેશો લાવ્યા, ને એમ કહ્યું કે, જે દેશમાં તેની
જમસુતી કરવા સાફ અમે ફરી આવ્યા છીએ, તે
પોતાની વસ્તીને ખાઈ જનાર દેશ છે, ને જે સર્વ
લોકોને અમે તેમાં બેવા તેઓ મોટા કદના માણસ
છે રી અને ત્યાં રાક્ષસોથી જન્મેલા રાક્ષસોને, એટલે
અનાકના પુત્રોને અમે લેવા, ને અમે પોતાની
દરિદ્રતા વીરોડતા સરખા દવા ને તેઓની દરિદ્રતા
પછુ અમે એવાજ દવા

૧૪ અને આખી જમાતે મોટા ઘોટો કાઢીને
પોત્ર મુકી, ને લોક તે રાત્રે રહ્યા રી અને
સર્વ ઇસ્લાએવપુત્રોએ મુસા વિરોધ તથા હાફન વિરોધ
કેવલ્ય કીધી, ને આખી જમાતે તેઓને કહ્યું, અમે
મિસર દેશમાં મરી જવા હોત તો સાફ ! અથવા આ
અજરમાં મરી જવા હોત તો સાફ ! રી અને તરવા
ગી મરી જઈએ માટે યહોવાદ અમને આ દેશમાં
કેમ લાવ્યો છે ? ને અમારા મેત્ર હાકરા હુકમ
થશે, મિસરમાં પાણું જવુ એ થુ અમારે સાફ વધારે
સાફ ન દોષ ? રી અને તેઓએ એક બીજાને કહ્યું,
આપણે સરદાર કસીને મિસરમાં પાઠા જઈએ
રિ ત્યારે ઇસ્લાએવપુત્રોની જમાતની આખી સુનાની
આજળ મુસા તથા હાફન ઉધા થકા રી અને નૂનો
વીરો યહોવાદ તથા યહનહનો વીરો કાઢેજ
જેઓ દેશની જમસુતી કરનારાઓમાંના દવા તેઓએ
પોતાના વજ્ર ફાંસા, જે તેઓએ ઇસ્લાએવપુત્રોની
આખી જમાતને કહ્યું કે જે દેશની જમસુતી કરવાને
અમે જઈ આવ્યા તે અત્યુત્તમ દેશ છે જે યહો
વાદ આપણા ઉપર રક્ષક દશે, તો તે આપણને
તે દેશમાં લાવશે, ને તે આપણને આપશે, તે તો
દુષ મવતી દેવટેવવાયે દેશ છે કે કહત યહોવાદની
વિરોધ તમે નો ન કરો, ને દેશના લોકોથી તમે ન
શીરો, કેમકે તેઓ આપણું જ છે, તેઓને
આપણે તેઓની પાસેથી જોતા રહો છો, ને યહોવાદ
આપણી સાથે છે, તેઓથી ન બીરો. રી અને આખી
જમાતે કહ્યું, તેઓને પશ્ચરે મારો, ને મુલાકાતમડપમાં
સર્વ ઇસ્લાએવપુત્રોને યહોવાદનું નોરવ પ્રાપ્ત થયું

૧૧ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું, આ લોક અને ક્યા
મુધી વચ્ચે કરશે ? ને તેઓ મંથે જે સર્વ ચિન્હો મે
કીવા છે તે જતા, તેઓ ત્યાં મુધી મારા પર વિશ્વાસ
નહિ રાખશે ? હુ તેઓને મરકીથી મારીશ, ને તેઓને
બીનવન કરીશ, ને તેઓના કરતા મોટી તથા બળવત
દેશનતિ વારાથી ઉત્પન્ન કરીશ. રી અને મુસાએ
યહોવાદને કહ્યું, ત્યારે તો મિસરીઓ તે વાત સાંભ
જશે, કેમકે તું પોતાના પરાક્રમથી તેઓ મંથેથી આ
લોકને કાઢી લાવ્યો, રી ને તેઓ આ દેશના રહેવા-
સીઓને તે કહેશે, તેઓએ સાંભળ્યું છે કે તું યહો
વાદ આ લોક મંથે છે, કેમકે તું યહોવાદ મ્હોરેમ્હોર
દેખાવ છે, ને તારો મેવ તેઓના ઉપર થશે છે, ને
દંદારે મેવસતકમાં ક્યા રાત્રે અગ્નિસતકમાં તેઓની
આજળ તુ થાવે છે રી હવે જો તું આ લોકને એક
માણસની મેઠે મારી નાખીશ, તો જે દેશનતિઓએ
તારી કીર્તિ સામળી છે, તેઓ કહેશે કે, રી યહોવાદે
જે દેશ આપવાના આ લોક પ્રત્યે સમ ખાધા, તેમાં
તેઓને તે લાગી ન શક્યા, માટે તેણે તેઓને અર
વ્યમાં મારી નાખ્યા રી અને હવે હુ તારી વિનતી
કરું કે, પ્રત્યુ સામર્થ્ય મોડું થાઓ, જેમ તે પ્રાણીને
કહ્યું છે કે, રી યહોવાદ મ્હોરેમ તથા પુષ્કળ દવાજી,
અન્નાથ તથા ઉત્પન્નની લાભ કરનાર, તથા દિગ્વિ-
વને નિર્દોષ કોઈ પછુ પ્રકારે નહિ કાચનાર, બાપોના
અન્યાયનો બન્નો ત્રીજ તથા ચોથી પેઢીના છાકરા
પાસેથી લેવાર છે રી હુ તારી વિનતી કરું છું, કે તારી
દયાના મદદાગ્ય પ્રમાણે ને જેમ તે મિસરીથી માણીને
દાવ મુધી આ લોકને મારી બહી છે, તે પ્રમાણે
તેઓને ફાંસા કર રી અને યહોવાદે કહ્યું, તારા કહેતા
નનાણે મેક્ષમાં કીવી છે રી પછુ હુ છત્રે છું અને
આખી પુત્રી યહોવાદના નોરવથી બરપૂર થશે [તે
જેટલું નહીં છે] તેટલાજ નહીં પહોંચી, રી જે બધા
માણસોએ માફ નોરવ ને મિસરમાં તથા અરવ્યમાં
મરા ચમકારા જોયા છતાં, ફક્ત વખત મારી પરીક્ષા
કીધી છે, ને મારી વાળી જાન થી નથી, રી તેઓ જે
દેશ આપવાના મે તેઓના બાપના પ્રત્યે સમ
ખાધા છે તેને નહિજ દેખશે તેમજ જેઓએ મને
વચ્ચે કીમે તેઓમાંના કોઈ તે નહિ દેખશે રી પછુ
મારો મેવક કાવેજ તેને હોડા અત્યાદતો, ને તે
મારા માર્ગમાં સરખું ગીતે ચાલ્યો છે, તે માટે જે
દેશમાં તે નથે તેમાં હુ તેને યહોવાદીશ, ને તેના

સંતાન તેનું વતન પામશે ૨૫ અમાલેકીઓ તથા કનાનીઓ તે મેદાનમાં રહે છે કાલે તમે પાછા ફરો, ને હુકુ સમુદ્રને માઝે અરવ્યમા જાઓ

૨૬ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારુને કહ્યું, ૨૭ આ દુષ્ટ જમાત જે મારી વિરુદ્ધ કચકચ કરે છે તેને ક્યાં સુધી હું સહન કરૂં? હજાએલપુત્રોની કચ કચ કે જે તેઓ મારી વિરુદ્ધ કરે છે તે મેં સામળી છે ૨૮ તેઓને કહે કે, યહોવાહ કહે છે, હું જીવતો છું, તો જેમ તમે મારા કાનેમાં બોલ્યા છો તેમ હું તમને નક્કી કરીશ ૨૯ આ અરવ્યમા તમારી લાસો પડશે, અને તમારામાંના જેઓની ગણના થઈ હતી તે જ્યાં, એટલે વીસ વર્ષની ઉમરના તથા તેથી ઓછા જેઓએ મારી વિરુદ્ધ કચકચ કરી છે તે તમારી આખી સખ્યામાંનો કોઈ, ૩૦ જે દેશમાં તમને વસાવવાને મેં મારો હાથ ઉઠાવ્યો જ્યાં છે તેમાં જવા નહિજ પામશે, કેવળ યહુનેહનો દીકરો કાલેબ તથા નૂનનો દીકરો યહોશુઆ જવા પામશે ૩૧ પણ તમારાં છોકરા જે વિષે તમે કહ્યું કે, તેઓ લૂટરૂપ થઈ જશે, તેઓને હું અદર લાવીશ, ને જે દેશને તમે હુકુ કર્યો છે તેનો તેઓ અનુભવ કરશે ૩૨ પણ તમારી લાસો તો આ અરવ્યમા પડશે ૩૩ અને તમારા છોકરા ચાળીસ વર્ષ અરવ્યમા ભટકતા ફરશે, ને તમારા બચિયારનું (ફળ) ખાશે, જ્યાં સુધી કે અરવ્યમા તમારી નાસો ગળી જશે ૩૪ જેટલા દિવસોમાં તમે તે દેશની જાનુસી કરી રહ્યા, એટલે ચાળીસ દિવસ, તેઓની સખ્યા પ્રમાણે એકેક દિવસને બદલે એકેક વર્ષ લેજો, ચાળીસ વર્ષ તમે તમારા અન્યાયનું (ફળ) ખાશો, ને મારા વિચેગનો અનુભવ કરશો ૩૫ મેં યહોવાહે કહ્યું છે કે, નિશ્ચય આ દુષ્ટ જમાત જે મારી સામે એકઠી થયેલી છે તેઓના ઉપર હું તે વિતાડીશ, આ અરવ્યમા તેઓનો ક્ષય થશે, ને ત્યાં તેઓ મરશે ૩૬ અને જે માણસોને મુસાએ દેશની જાનુસી કરવા માટે મોકલ્યા હતા, જે પાળ્યાં આવ્યા, ને દેશ વિષે માઠો સંદેશો લાવીને આખી જમાતની પાસે તેની વિરુદ્ધ કચકચ કરાવી, ૩૭ એટલે જે માણસો દેશ વિષે માઠો સંદેશો લાવ્યા તેઓ યહોવાહની આગળ મરજીથી માર્યા ગયા ૩૮ પણ જેઓ દેશની જાનુસી કરવાને માટે ગયા હતા તેઓ માર્યા નૂનનો દીકરો યહોશુઆ તથા યહુનેહનો દીકરો કાલેબ જીવતા રહ્યા ૩૯ અને મુસાએ સર્વે હજાએલ

લપુત્રોને એ વાતો કહી, ને લોકોએ બહુ શોક કર્યો ૪૦ અને તેઓ મોગી સવારે ઉઠ્યા, ને પર્વતના શિખર પર જઈને કહ્યું, જુઓ, આપણે અહીં આવ્યા છીએ, ને જે જગ્યાનું યહોવાહે વચન આપ્યું છે ત્યાં આપણે જઈએ, કેમકે આપણે પાપ કર્યું છે ૪૧ અને મુસાએ કહ્યું, તમે યહોવાહની આજ્ઞાનુ પ્રેમ ઉઠાવન કરો છો? એ તો સંકળ નહિ થશે ૪૨ યહોવાહ તમારી મધ્યે નથી, માટે આગળ ન જાઓ ૪૩ તમારાં શત્રુઓ તમને મારે ૪૪ કેમકે અમાલેકીઓ તથા કનાનીઓ ત્યાં તમારી અગાડી છે ને તમે તરવારથી પડશો, તમે યહોવાહને અનુસરવાથી પાછા ફરી ગયા છો એ માટે યહોવાહ તમારી સાથે નહિ આવશે ૪૫ પણ તેઓ અભિમાન કરીને પર્વતના શિખર પર ચઢી ગયા, પરંતુ યહોવાહનો કરારકાય તથા મુસા છાવણીમાંથી બહાર ન ગયા ૪૬ અને અમાનેકીઓ તથા કનાનીઓ જેઓ તે પર્વતમાં રહેતા હતા તેઓ ઉતરી આવ્યા, ને તેઓને માર્યા ને હોમયાહ સુધી તેઓને નસાયા

૧૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨ હજાએલ પુત્રોને કહે કે, તમારા રહેઠાણનો જે દેશ હું તમને આપુ છું તેમાં જ્યારે તમે આવીને, ૩ માનતા પુરી કરવાને, અથવા એચિકાર્પણ તરીકે, અથવા તમારા સુકર પર્વોમાં, યહોવાહને સાડું સુવાસિ કરવા માટે દોરડાંકનો કે ઘેટાબકરનો હોમયજ્ઞ દઈનીયાં પશુ, અથવા યજ્ઞ ચઢાવો, ૪ ત્યારે જે પોતાનું અપણું ચઢાવે, તે પા હીન તેલથી મોઢેલા એક દશાશ એકાદ મેદાનું ખાધાર્પણ યહોવાહને ચઢાવે ૫ અને પ્રત્યેક હલવાનને સાડું, દઈનીયાર્પણની સાથે કે યજ્ઞની સાથે, પા હીન દ્રાક્ષરસનું પેચાર્પણ તું તૈયાર કર ૬ અથવા એક ઘેટાને સાડું એક તળીયાશ હીન તેલથી મોઢેલા બે દશાશ એકાદ મેદાનું ખાધાર્પણ તું તૈયાર કર ૭ અને એક તળીયાશ હીન દ્રાક્ષરસનું સુવાસિક પેચાર્પણ યહોવાહને સાડું ચઢાવ ૮ અને જ્યારે તું દંદનીયાર્પણને સાડું, અથવા માનતા ઉતારવાના યજ્ઞને સાડું, અથવા યહોવાહને સાડું શાત્યર્પણને અર્થે ગોધો તૈયાર કરે, ૯ ત્યારે તે ગોધાની સાથે અડવા હીન તેલથી મોઢેલા ત્રણ દશાશ એકાદ મેદાનું ખાધાર્પણ ચઢાવે ૧૦ અને યહોવાહને સાડું સુવાસિક પેચાર્પણને અર્થે અડધું હીન દ્રાક્ષરસ, હોમયજ્ઞ તરીકે ચઢાવ ૧૧ પ્રત્યેક ગોધા વિષે, કે પ્રત્યેક ઘેટા વિષે,

કે પ્રત્યેક નર હલવાન વિષે, કે પ્રત્યેક બકરીના બચ્ચા વિષ, એ પ્રમાણે કરવું ૧૨ તમે જેટલા તૈયાર કરો તેઓની સંખ્યા પ્રમાણે, એટલે તેઓની ગણતરી પ્રમાણે પ્રત્યેકના સખવમા એ મુજબ તમે કરો ૧૭ યહોવાદ પ્રત્યે સુવાસિક હોમયજ્ઞ ચઢાવવામા જે સર્વ એતદેશી છે તેઓ એ કાર્યો એ રીતે કરે ૧૪ અને જે કોઇ પરદેશી તમારી મધ્યે પ્રવાસી હોય, અથવા તમારી પેઠી દર પેઠી તમારામા હરકોઇ રહેતો હોય, ને તે જે યહોવાદને સાડ સુવાસિક હોમયજ્ઞ ચઢાવવા હચ્છે તો જેમ તમે કરો છો તેમ તે કરે ૧૫ તમે મહાજીનાઓને સાડ તથા પ્રવાસી પરદેશીને સાડ એકજ વિધિ તમારી પેઠી દર પેઠી સદાને માટે યાવ, યહોવાદની આગળ જેમ તમે છો તેમ પરદેશી પણ હોય ૧૬ તમારે સાડ તથા તમારી સાથે પ્રવાસ કરતા પરદેશીને સાડ એકજ નિયમ તથા એકજ વિધિ હોય

૧૭ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું ૧૮ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે દેશમા હુ તમને લઈ જઈ છું તેમા ન્યારે તમે આવો, ૧૯ ત્યારે એમ યાય, કે ન્યારે તમે દેશની રોટલી ખાઓ, ત્યારે તમારે યહોવાદને ઉચ્ચાડીયાર્પણ ચઢાવવું ૨૦ ઉચ્ચાડીયાર્પણને સાડ તમારા પ્રથમ લોહાની એક પોળી ચઢાવવી, જેમ ખજીનું ઉચ્ચાડીયાર્પણ કરો છો, તેમ તમારે તેને ઉચ્ચાડી ૨૧ તમારા પ્રથમ લોહાનું પેઠી દર પેઠી યહોવાદ પ્રત્યે તમારે ઉચ્ચાડીયાર્પણ કરવું

૨૨ અને ન્યારે તમે ચૂક કરીને આ બધી આજ્ઞાઓ ને યહોવાદે મુસાને કહી સમજાવી છે, તે, ૨૩ એટલે જે બધી આજ્ઞા યહોવાદે મુસાની હસ્તક તમને ફરમાવી છે તે યહોવાદે ને દિવસે આજ્ઞા આપી ત્યારથી માંડીને આગળ જતા પેઠી દર પેઠી તાંદિ પાળો, ૨૪ ત્યારે, જે અનજીથી તથા જમાતના જીવવા વિના તે થયું હોય, તો આખી જમાત યહોવાદને સુવાસને માટે દંડનીયાર્પણ તરીકે એક લાહરડો તેના ખાચાર્પણ તથા પેશાર્પણ મુજબ વિધિ પ્રમાણે ચઢાવે, ને પાપાર્પણ તરીકે એક બકરી પણ ૨૫ અને યાજ્ઞ ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેઓને માફ કરવામા આવશે, કેમકે તે ચૂક હતી, ને તેઓ પોતાનું અપણું એટલે યહોવા દને સાડ દોષવજ્ઞ, તથા પોતાની ચૂકને ધીધે યહો વાદની આગળ પોતાનું પાપાર્પણ લાવ્યા છે ૨૬ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતને તથા

તેઓ મધ્યે પ્રવાસ કરનાર પરદેશીઓને માફ કરવામા આવશે, કેમકે સઘળા લોકોથી તે અનજી થયું હતું ૨૭ અને જે કોઈ એક માણસ અનજીથી પાપ કરે, તો પાપાર્પણ તરીકે તે પહેલા વળની એક બકરી ચઢાવે ૨૮ અને ચૂક કરનાર માણસ ન્યારે અનજીથી યહોવાદની આગળ પાપ કરે, ત્યારે તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે યાજ્ઞ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને માફ કરવામા આવશે ૨૯ અનજીથી કાંઈ કરનારને માટે, એટલે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે એતદેશીને માટે તથા તેઓ મધ્યે પ્રવાસ કરનાર પરદેશીને માટે તમારે એકજ નિયમ રાખવો ૩૦ પણ એતદેશીઓમાનો કે પરદેશીઓમાનો જે માણસ મહોનમત પણીથી કંઈ કરે તે યહોવાદની વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ કરે છે, અને તે માણસ પોતાના લોકમાથી નાણુંદ કરાવે ૩૧ તેણે યહોવાદનું વચન તુચ્છ કીધું છે ને તેની આજ્ઞા તોડી છે, માટે તે માણસ તદન નાણુંદ કરાવે, તેનો અન્યાય તેને માથે

૩૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો ચરવચમા હતા, તે દર મિયાન તેઓએ એક માણસને વિશ્રામવારે લાકડા વિલુતો ભેંચે ૩૩ અને જેઓએ તેને લાકડા વિલુતો ભેંચે તેઓ તેને મુસા તથા હારોનની પાસે તથા સઘળી જમાતની પાસે લાવ્યા ૩૪ અને તેઓએ તેને ચોડીમા રાખ્યા, કેમકે તેને શુ કરવું, તે નહોતર કરવામા આવ્યું નહોતું ૩૫ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું, તે માણસ નિશ્ચય માર્યો જાય, સઘળી જમાત ઊવણીની બહાર તેને પથરે મારે ૩૬ અને સઘળી જમાતે તેને ઊવણીની બહાર લાવીને તેને પથરે માર્યો, ને તે મરી ગયો, જેમ યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૩૭ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું, ૩૮ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ પ્રમાણે ફરમાવ, કે તેઓ વસપરપરા પોતાના વસોની કંદેરોને કિનારી લગાડે, ન દરેક કોરની કિનારી ચર તીવરે દી રીત લગાડે ૩૯ અને તે કિનારી તમને એ કામમા આવે કે, તે જેઠને તમને યહોવા દની સર્વ આજ્ઞાઓ યાદ આવે, ને તમે તેઓને પાળો, ને તમારું અંત કરણ તથા તમારી પોતાની આજ્ઞા કે જેઓની પાછળ વંદી જવાની તમને ટેવ છે, તેમની પાછળ સોધન ન કરો, ૪૦ એ સાડ કે તમે યાદ રાખીને મારી સર્વ આજ્ઞા પાળો, ને પોતાના દેવના પવિત્રો યાચો, ૪૧ યહોવાદ તમારો દેવ કે

ને તમારો દેવ યવાને તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો તે હું છું; હું યહોવાહ તમારો દેવ છું

૧૬ અને લેવીના દીકરા કહાથના દીકરા ચિસહારનો દીકરો કોરાહ તથા અલીઆબના દીકરા દાયાન તથા અબીરામ તથા પેલેથનો દીકરો એન, એ રેઉબેનના પુત્રોએ કેટલાક માણસોને એકઠા કીધા. ૨ અને તેઓ, ઇસ્રાએલપુત્રોમાંના કેટલાએક, એટલે જમાતમાંના અહીસે અધિપતિઓ કે જેઓ સભામાં તેરાએલા નામાંકિત માણસો હતા, તેમને લઈને મુસાની સમુખ ઉભા થયા. ૩ અને મુસા તથા હારૂનની સામે તેઓએ એકઠા થઈને તેઓને કહ્યું કે, આખી જમાતમાંના સઘળા પવિત્ર છે, ને યહોવાહ તેઓ મધ્યે છે, તે જોતાં તમે વિશેષ સત્તા ધારણ કરો છો; તો તમે યહોવાહની મંડળી પર પોતાને મોટા કેમ મનાવો છો? ૪ ને મુસાએ એવું સાંભળ્યું ત્યારે તે ઉઘો પડ્યા. ૫ અને તેણે કોરાહને તથા તેની સઘળા ટાળીને કહ્યું કે, કોણ તેના છે, ને કોણ પવિત્ર છે, ને કોણને તે પોતાની રૂબરૂ બોલાવશે, તે યહોવાહ કાલે દેખાડશે; જેને તે પસંદ કરશે તેને તે પોતાની રૂબરૂ બોલાવશે ૬ તમે આમ કરો; કોરાહ તથા તેની આખી ટાળી ધૂપપાત્ર લો; ૭ ને તેઓમાં અગ્નિ નાખો, ને કાલે યહોવાહની સમુખ તેઓ પર ધૂપ નાખો, ને એમ થાય, કે જે માણસને યહોવાહ પસંદ કરે તે પવિત્ર કરે. ૮ હે લેવીના દીકરાઓ, તમે વિશેષ સત્તા ધારણ કરો છો. ૯ અને મુસાએ કોરાહને કહ્યું, હે લેવીના દીકરાઓ, તમે સાંભળો ૧૦ એ હું તમને જૂજ લાગે છે કે ઇસ્રાએલના દેવે તમને પોતાની નજીક લાવવા સારૂ, યહોવાહના મંડપની સેવા કરવા સારૂ, ને જમાતની સામે ઉભા રહીને તેઓની સેવા કરવા સારૂ તમને ઇસ્રાએલની જમાતથી અલગ કીધા છે; ૧૧ ને તે તને તથા તારી સાથે તારા સર્વ લાઈઓ એટલે લેવીના દીકરાઓને, નજીક લાવ્યો છે? ને હું તમે યાજ્ઞકપદ પશુ માગો છો? ૧૨ એ કારણ માટે તું તથા તારી આખી ટાળી યહોવાહની વિરૂદ્ધ એકઠા થયા છો; ને હારૂન તે કોણ કે તમે તેની સામા કચકચ કરો છો? ૧૩ અને મુસાએ માણસ મોકલીને અલીઆબની દીકરા દાયાન તથા અબીરામને તેરાવ્યા; ને તેઓએ કહ્યું, અમે ત્યાં નહિ આવીએ. ૧૪ તું અમને અરબ્યમાં મારી નાખવા સારૂ દૂધ મધની રેલેલ-

વાળા દેશથી અહિં કાઢી લાવ્યો છે, એ કંઈ થોડું છે કે વળી તું અમારા પર સરદારી કરે? ૧૫ વળી તું અમને દૂધ મધની રેલેલવાળા દેશમાં નથી લાવ્યો; ને અમને ખેતરોનો તથા દાણવાડીઓનો વારસો તું નથી આપ્યો; હું તું આ માણસોની આખી ફોદીશ? અમે ત્યાં આવનાર નથી. ૧૬ અને મુસાને ધણી ક્રોધ થઈયો, ને તેણે યહોવાહને કહ્યું, તું તેઓના અપેક્ષાને ન ગણકાર; મેં તેઓની પાસેથી એક ગધેડું પણ લીધું નથી, ને તેઓમાંના એકને મેં ઉપદ્રવ કીધો નથી ૧૭ અને મુસાએ કોરાહને કહ્યું, તું તથા તારી આખી ટાળી, એટલે તું તથા તેઓ તથા હારૂન કાલે યહોવાહની આગળ હાજર થાઓ. ૧૮ અને તમારામાંનો દરેક માણસ પોતાનું ધૂપપાત્ર લે, ને તેઓ પર ધૂપ નાખે, ને તમારામાંનો દરેક માણસ પોતાનું ધૂપપાત્ર, એટલે ખસે પચાસ ધૂપપાત્રો, યહોવાહની સમુખ લાવે, ને તું તથા હારૂન પણ પોતપોતાનું ધૂપપાત્ર [લાવો]. ૧૯ અને પ્રત્યેક માણસે પોતાનું ધૂપપાત્ર લીધું, ને તેઓમાં અગ્નિ લીધો, ને તે પર ધૂપ નાખ્યો; ને મુસા તથા હારૂનસહિત તેઓ મુલાકાતમંડપના દ્વારમાં ઉભા રહ્યા. ૨૦ અને કોરાહે તેઓની વિરૂદ્ધ આખી જમાતને મુલાકાતમંડપના દ્વારની પાસે એકઠી કરી; ને આખી જમાતને યહોવાહના ઝોરવનાં દર્શન થયા.

૨૦ અને યહોવાહે મુસા તથા હારૂનને કહ્યું, ૨૧ આ જમાતમાંથી જુદાં નિકળો, કે એક પળમાં હું તેઓનો સંહાર કરૂ. ૨૨ અને તેઓએ ઉઘા પડીને કહ્યું, હે દેવ, સર્વ દેહના આત્માઓના દેવ, હું એક માણસ પાપ કરે, તેથી તું આખી જમાત પર ક્રોધાવમાન થશે? ૨૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૪ જમાતને કહે, કોરાહ, દાયાન તથા અબીરામના તંજુની આસપાસથી ઉઠી જાઓ ૨૫ અને મુસા ઉઠીને દાયાન તથા અબીરામની પાસે ગયો; ને ઇસ્રાએલના વડીલો તેની પાછળ ગયા ૨૬ અને તેણે જમાતને કહ્યું કે, કૃપા કરીને આ દુષ્ટ માણસોના તંજુનો પાસેથી દૂર જતા રહો, ને તેઓની કંઈ ચીજનો સ્પર્શ ન કરો, રખે તેઓનાં સર્વ પાપોમાં તમારો સંહાર થાય. ૨૭ અને તેઓ ચારોગમથી કોરાહ, દાયાન તથા અબીરામના તંજુનો પાસેથી ઉઠી ગયા; ને દાયાન તથા અબીરામ બહાર નિકળીને, તેઓની સ્ત્રીઓ તથા તેઓના દીકરા તથા તેઓનાં નાનાં બાળકો સુધ્ધાં, પોતાના તંજુનોના

સિદ્ધ હોમયજ્ઞ તરીકે તેઓની ચરમીનુ દહન કર. ૧૮ અને તેઓનુ માથ તારૂં થાય, આરતીના સીનાની પેઠે તથા જમણા બાહુડાની પેઠે તે તારૂં થાય ૧૯ ઇસ્તાએલપુત્રો ને પવિત્ર વસ્તુઓ ચઢોવાદ પ્રત્યે નકામે છે તેઓના સર્વ ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ મેં તને તથા તારી સાથે તારા દીકરાઓને તથા તારી દીકરીઓને સદાના દહ તરીકે આપ્યા છે, તે સદાને માટે ચઢો પાદની સમુખ તારે સાડ તથા તારી સાથે તારા સવાનને તારૂં હુજુને કરાર છે ૨૦ અને ચઢોવાદે દારૂનને કહ્યું કે, તેઓના દેહમાં તારે કંઈ વતન ન હોય, ને તેઓ મધ્યે તારે કંઈ ભાગ પછુ ના હોય, ઇસ્તાએલપુત્રો મધ્યે તારો ભાગ તથા તારૂં વતન હુજુ ૨૧

૨૧ વળી લેવિના દીકરાઓ ને સેવા કરે છે, એટલે મુલાકાતમડપની સેવા, તેને બદલે જુઓ મેં તેઓને ઇસ્તાએલમાં સપળા દર્શાવેલા વારસો આપ્યો છે ૨૨ અને દહેથી ઇસ્તાએલપુત્રો મુલાકાતમડપની પાસે જ આવે, રજે તેમને માથે દોષ એસે ને તેઓ માથા ભય ૨૩ પણ લેવિઓ મુલાકાતમડપની સેવા કરે ને તેઓને અન્યાય તેમને મારે રહે, તમારી પૈદી ફર પૈદી તે સદાને માટે વિધિ થાય ને ઇસ્તાએલપુત્રોમાં તેઓને વતન ન મળે ૨૪ અને ઇસ્તાએલપુત્રોના દર્શાવે તેઓ ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ પે ચઢોવાદને ચકાવે, તે મેં વતન તરીકે લેવીઓને આપ્યો છે, એ માટે મેં તેઓને કહ્યું છે કે, ઇસ્તાએલપુત્રોમાં વગેરે વતન ન મળે.

૨૫ અને ચઢોવાદે મુસાને કહ્યું ૨૬ વળી લેવિઓને તું એમ કહે કે, જે દર્શાવ મેં તમારા વારસા તરીકે ઇસ્તાએલપુત્રોની પાસેથી તને અપાવ્યા છે, તે અગર તમે તેઓની પાસેથી રો, ત્યારે ચઢોવાદને દર્શાવેલા દર્શાવનુ ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ તમારે ચકાવતુ ૨૭ અને જો કે જ હવે પાન્ય દોષ, તથા દ્રાક્ષદંડનુ બરપુરવડુ દાદ તેમ તમારું ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ તમારા હાતમાં અપાયો ૨૮ એમલ વડુ તમારા સર્વ દર્શાવ ને તમે ઇસ્તાએલપુત્રો પાસેથી લો જા, તેઓનુ તમે ચઢોવાદની સમુખ ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ ચકાવે, ને તેમાથી વને દારૂન ચાલકને ચઢોવાદનુ ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ આપા ૨૯ તમારા સર્વ ધાનેમાથી, તેમના સર્વ ઉત્તમ તથા અડન કરેલા બાનનાથી ચઢોવાદનુ દરેક ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ ચકાવે ૩૦ અને તું તેઓને કહે, તેમાથી તેના ઉત્તમ (જાજ)નુ ત્યારે તમે ઉચ્છાલી-

યાપૃષ્ઠ કરો, ત્યારે ખળીની ઉપજ તથા દ્રાક્ષદંડની ઉપજ [ના અર્પણ] નેટલુ તે લેવીઓના લાગણા અણારો ૩૧ અને તમે તથા તમારા કુટુંબો હરકોઇ જગ્યામાં તે ખાઓ, કેમકે તે મુલાકાતમડપમ તમારી સેવાના બદલો છે ૩૨ અને ત્યારે તમે તેમાથી તેના ઉત્તમ ભાગનુ ઉચ્છાલીયાપૃષ્ઠ કરો, ત્યાર પછી તેના કારણથી તમને દોષ લાગશે નહિ, ને તમે ઇસ્તાએલપુત્રોની પવિત્ર વસ્તુઓને ન વડાણો રજે તમે મરો.

૧૯ અને ચઢોવાદે મુસાને તથા દારૂનને કહ્યું, ૨૦ નિયમ ચઢોવાદે ફરમાવ્યા છે, તેનો વિધિ એ છે કે, ઇસ્તાએલપુત્રોને કહે કે, એક નિદોષ લાલ વાઝરી, જેને કંઈ ખાંડ ન હોય, ને જેના પર તુસરી કદી આવી ન હોય, એવીને તેઓ તારી પાસે લાવ ૨૧ અને તમે એલઆઝાર ચાલકને તે આપો, ને તે તેને ધાવણી બહાર લાવે, ને તેની નજર આગળ કોઇ તેને કાપ, ૨૨ ને એલઆઝાર ચાલક પોતાની આગળથી તેના રક્તમાનુ લઇને મુલાકાતમડપની આગળ સાત વાર તેના રક્તમાનુ છાંટે, ૨૩ ને તેના દેખતા વાઝરીનુ દહન કોઇ કર, તેના ચામડાનુ, તથા તેના માસનુ, તથા તેના રક્તનુ, તેના છાલુ કુર્કા, તે દહન કરે ૨૪ અને ચાલક અરેજવકનુ લઇકું તથા હુકાં તથા છીરમલ લઇને વાઝરીના દહનની મધ્ય નાખે ૨૫ અને ચાલક પોતાના વસ્ત્ર ધોઅ, ને પાણીમાં સેનાન કરે, ને પછી છાવાડીમાં આવે, ને ચાલક સાજ સુધી અશુદ્ધ અણાય. ૨૬ અને જે તેનુ દહન કર તે પાણીમાં પોતાના વસ્ત્ર ધોઅ, ને પાણીમાં સેનાન કર, ન સાજ સુધી અશુદ્ધ અણાય. ૨૭ અને એક શુદ્ધ માલુસ તે વાઝરીની સાંખ અઠકી કરે, ને ધાવણી બહાર કોઇ સ્વચ્છ જગ્યાએ તેની દબલી કર, ને ઇસ્તાએલપુત્રોની જમાતને સાડે વિભેગના પાણી તરીકે તે સાંખે મુકાવ, તે પાપાયાપણુ છે ૨૮ અને વાઝરીની સાંખ અઠકી કરનાર પાતાના વસ્ત્ર ધોઅ, ને સાજ સુધી અશુદ્ધ અણાય, ને ઇસ્તાએલપુત્રોન સાડે, તથા તેઓ મધ્ય પ્રવાસ કરતા પરદેશીન સાડે તે દગેથેના વિધિ થાય. ૨૯ જે જન કોઇ માલુસના મુન્દોનો સ્પર્શ કરે તે સાવ દિવસ સુધી અશુદ્ધ નણાય; ૩૦ તે નીજે દિવસે તેથી પાતાનુ શુદ્ધિકરણ કર, ને સાતમે દિવસે તે શુદ્ધ થયે, ને જો તે ત્રીજે દિવસે પોતાનુ શુદ્ધિકરણ ન કર, તો સાતમે દિવસે

તે યુદ્ધ નહિ થશે ૧૨ મુએલા માણસના મુડાનો જે કોઇ સ્પર્શ કરે, તે છતાં તે પોતાને યુદ્ધ ના કરે, તેા તે યહોવાહના મંડપને વટાળે છે, ને તે માણસ ઇસ્રાએલમાંથી નાબુદ કરાય; કેમકે તેના પર વિજે-ગનું પાણી છંટાયું નહોતું, તે અયુદ્ધ ગણાય, હજી તેના પર પોતાનું અયુદ્ધ પણુ છે ૧૪ ન્યારે કોઇ માણસ તણુમાં મરે ત્યારે તેના નિયમ આ છે, જે કોઇ એ તણુમાં આવે, અથવા જે કોઇ એ તણુમાં હોય, તે સાત દિવસ સુધી અયુદ્ધ ગણાય ૧૫ અને પ્રત્યેક ઉધાડું પાત્ર, જેના મ્દો પર ઢાઢણું બાંધેલું ન હોય, તે અયુદ્ધ છે. ૧૬ અને ખુલ્લા મેદાનમાં જે કોઇ તરવારે મારી નખાયલાનો, કે મુડાનો, કે માણસના હાડકાનો, કે કબરોના સ્પર્શ કરે તે સાત દિવસ લગી અયુદ્ધ ગણાય ૧૭ અને તે અયુદ્ધ માણસને સાડ તેઓ પાપાર્થાથેલના દહનની રાખ લે, ને એક વાસ-ણમાં ઝરાનું પાણી તેની સાથે મેળવે; ૧૮ ને કોઇ યુદ્ધ માણસ યુદ્ધે લે, ને તેને પાણીમાં બોળીને તણુ પર, ને સર્વ પાત્રો ઉપર, ને જે લોકો ત્યાં હોય તેઓના ઉપર, ને જેણે હાડકાનો કે મારી નખાએ-લાનો, કે મુએલાનો, કે કબરોના સ્પર્શ કીધો હોય, તેના ઉપર તે છાટે ૧૯ અને જેણે યુદ્ધ માણસ તે અયુદ્ધ માણસ પર ત્રીજે દિવસે તથા સાતમે દિવસે છાટે; ને સાતમે દિવસે તે તેનું યુદ્ધ કરણ કરે; ને તે પોતાના વસ્ત્રો ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજે યુદ્ધ થશે. ૨૦ અને જે માણસ અયુદ્ધ થયા છતાં પોતાને યુદ્ધ ના કરે, તે માણસ મંડળીમાંથી નાબુદ કરાય, કેમકે તેણે યહોવાહના પવિત્રસ્થાનને વટાવ્યું છે; તેના પર વિજેગનું પાણી છંટાયું નથી; તે અયુદ્ધ છે. ૨૧ અને તેઓને સાડ તે સદાનો વિધિ થાય; ને જે વિજેગનું પાણી છાટે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ; ને જે વિજેગના પાણીનો સ્પર્શ કરે તે સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૨૨ અને તે અયુદ્ધ માણસ જે સઘળાનો સ્પર્શ કરે તે અયુદ્ધ થાય; ને જે માણસ તેની વસ્તુનો સ્પર્શ કરે તે સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય.

૨૦ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાત પહેલે મારો સીનના અરણ્યમાં આવી ને લોકો કાદેશમાં રહ્યા; ને ત્યાં મરિયમ મંરી ગઇ, ને ત્યાં દટાઇ ૨૧ અને ત્યાં લોકોને સાડ પાણી નહોતું; ને મુસાની તથા હારૂનની વિરૂદ્ધ તેઓ એકઠા થયા. ૨૨ અને લોકોએ મુસાની સાથે તકરાર કીધી, ને

એમ બોલ્યા કે, ન્યારે અમારા બાઇઓ યહોવાહની આગળ મરી ગયા, ત્યારે જો અમે મરી ગયા હોત તેા કેવું સાડ! ૪ ને તમે યહોવાહની મંડળીને આ અર-ણ્યમાં કેમ લાવ્યા છો, કે અમે તથા અમારાં ઢોર અહીં મરીએ? ૫ ને આ નહારી જગ્યામાં અમને લાવવાને તે અમને મિસરમાંથી કેમ કાઢી આવ્યા છે? આ કઇ દાણાની કે અજીરોની કે દ્રાક્ષની કે ફારોસીની જગ્યા નથી; ને પીવાનું પાણી પણ બીલકુલ નથી ૬ અને મુસા તથા હારૂન સભાની આગળથી નિકળીને મુલાકાતમંડપના દ્વારની પાસે ગયા, અને ઉઠ્યા પડ્યા, અને યહોવાહના મારવે તેઓને ફરશ દીધું ૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૮ લાકડી લે, ને તું તથા તારો બાઇ હારૂન, લોકોને એકઠા કરીને તેઓના દેખતા ખડકને કહો, કે તે પોતાનું પાણી આપે, ને તું ખડકમાંથી તેઓને સાડ પાણી વહેતું કર; એમ તું જમા-તને તથા ઢોરોને પા. ૯ અને જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ તેણે તેની સમુપધી લાકડી લીધી ૧૦ અને મુસાએ તથા હારૂને ખડકની આગળ મંડળી એકઠી કરી, ને તેણે તેઓને કહ્યું, હવે, હે દગાખોરો, સાંભળો; શું અમે તમારે સાડ આ ખડકમાંથી પાણી કાઢીએ? ૧૧ અને મુસાએ પોતાના હાથ ઉપાડીને ખડકને જે વાર પોતાની લાકડી મારી; ને પાણી પુષ્કળ કુદી નિકળ્યું, ને લોકોએ તથા તેઓના ઢોરે પાણી પીધું ૧૨ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારૂનને કહ્યું, તમે મારા પર વિશ્વાસ ન કરતા ઇસ્રાએલપુત્રોની દૃષ્ટિમાં મને પવિત્ર ન મનાવ્યો, માટે જે દેશ મેં આ મંડળીને આપ્યો છે, તેમાં તમે તેઓને નહિ પહોંચાડશો ૧૩ એ મરીબાહના પાણી છે; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહની સાથે તકરાર કીધી, અને તેણે પોતાને તેઓ મધ્યે પવિત્ર મનાવ્યો.

૧૪ અને મુસાએ કાદેશથી અદોમના રાજની પાસે સદેશીઆ મોકલીને [કહેવાડયું] કે, તારો બાઇ ઇસ્રા-એલ એમ કહે છે, જે સર્વ કદ અમને પડયું છે તે તું બાલું છે; ૧૫ એટલે કે અમારા પિતૃઓ મિસરમાં ગયા, ને અમે મિસરમાં લાગી મુદત સુધી રહ્યા; ને મિસરીઓએ અમને તથા અમારા પિતૃઓને દુઃખ દીધું ૧૬ અને અમે યહોવાહને હાંક મારી, ત્યારે તેણે અમારી વાણી સાંભળી, ને એક દૂતને મોકલીને અમને મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો; ને, જો, અમે તારી સરહદના છેડા પરના કાદેશ નજરમાં છીએ. ૧૭ કૃપા

હરીને અમને તારા દેશમાં થઇને જવા દે, ખેનદોમાં અથવા દ્વારવાડીઓમાં થઇને અમે નહિ ચાલીશું, ને કુવાઓનું પાણી પણ નહિ પીશું, અમે રાજમાર્ગે ચાલીશું અને તારી સરદાર ઓળંગના સુધી અમે જમણી કે ઢાળી બાજુએ ફરીશું નહિ ૧૮ અને અદોમ તેને કહ્યું, મારામાં થઇને ના જતો, રખે હું તરવાર લઇને તારી સામે નિકળી પડું ૧૯ અને ઇસાએલપુત્રોએ તેને કહ્યું, અમે સડકે સડકે જઈશું, ને જે અને, એટલે હું અથવા મારા દોર તારૂં પાણી પીએ, તો તેનું મૂલ આપીશું, બીજી કંઈ નહિ તો મને પને વાંધીને પેલી બાજુએ જવા દેને ૨૦ અને તેને કહ્યું, તું પાર જવા નહિ જામશે, ને અદોમ બધા લોકો તથા બળવાન હાથસહિત તેની સામે આવ્યા ૨૧ એ રીતે અદોમ ઇસાએલને પોતાની સોમમાં થઇને જવા દેવાની ના પાડી, માટે ઇસાએલ તેની પાસેથી બીજી તરફ વળ્યા

૨૨ અને ઇસાએલપુત્રો, એટલે આખી જમાત, મદેસથી નિકળીને દોર પર્વત પાસે આવ્યા, ૨૩ અને દોર પર્વતમાં અદોમ દેવની સરદાર પાસે યહોવાહે મુસાને તથા દારૂને કહ્યું, ૨૪ દારૂને પોતાના લોકમાં મળી જશે, કેમકે જે દેવ તે ઇસાએલપુત્રોને આપ્યા છે, તેમાં તે જશે નહિ, કેમકે તમે મરીબાદના પાણીની પાસે મારા વચન વિરૂદ્ધ દગો કીધો ૨૫ દારૂને તથા તેના રીક્ત એવઆઝારને લઇને તેઓને દોર પર્વત ઉપર લાવ ૨૬ અને દારૂનના વચ્ચે ઉતારીને તેના રીક્ત એવઆઝારને તે પહેરાવ, ને દારૂને ત્યાં મરી જશે, ને [પોતાના લોકમાં] મળી જશે. ૨૭ અને જેમ યહોવાહે આજ્ઞા કરી હતી, તેમ મુસાએ કીધું, ને સારી જમાતના દેખતા તેઓ દોર પર્વત પર ચડ્યા ૨૮ અને મુસાએ દારૂનના વચ્ચે ઉતારીને તેના પુત્ર એવઆઝારને પહેરાવ્યા; ને ત્યાં પડના સિંહ પર દારૂન મરી ગયા, ને મુસા તથા એવઆઝાર પગ પરથી ઉતરી ૨૯ અને બધી જમાતે તેનું કે દારૂન મરી ગયા, ત્યારે તેઓએ, એટલે ઇસાએલના આખા પંડાએ, દારૂનને ત્રીધી રીતે કિવત મુઠી ચાક પાડ્યા

૨૧ અને કનાની રાજ અસાદ જે ને બોલમાં રહેતો દગો તેને એવી ખજર સાવળ કે ઇસાએલ બધારીને માને આવે છે, ને તેને ઇસાએલ વિશ્વ વડવા કરી, ને તેઓમાંના કેટલાએકને

પકડી લીધા ૨ અને ઇસાએલ યહોવાહ પ્રત્યે માનતા માનીને કહ્યું, જે તું આ લોકોને મારા હાથમાં ખચિત સોપશે, તો હું તેઓના નગરોનો પુરો નાશ કરીશ ૩ અને યહોવાહે ઇસાએલની વાણી સાંભળીને કનાનીઓને સોપી દીધા, ને તેઓએ તેઓનો તથા તેઓના નગરોનો પુરો નાશ કીધો; ને તે જગ્યાનું નામ હોર્મોહ કહેવાય

૪ અને તેઓ દોર પર્વતથી ચૂક સમુદ્રને માર્ગે, અદોમ દેશને ચક્રર ખાવા આવ્યા, ને રસ્તાની વળાઇ-ના કારણથી લોકોનો ઇવ જાહુ અધીરો થયો ૫ અને લોકો દેવની તથા મુસાની વિરૂદ્ધ બોલ્યા કે, તમે અમને અરબમાં માર્યા જવાને માટે મિસરમાંથી કેમ કાઢી લાવ્યા છો? કેમકે અત્ર નથી, ને પાણી નથી, ને અમારા છવ આ હલકા અત્રને કઠાળે છે ૬ અને યહોવાહે લોકોમાં આગિયા સર્પ મોકલ્યા, ને તેઓ લોકોને કરડ્યા, ને ઇસાએલની ઘણા લોકો મરી ગયા ૭ અને લોકે મુસાની પાસે આવીને કહ્યું, અમે પાપ કીધું છે, કેમકે અમે યહોવાહની તથા તારી વિરૂદ્ધ બોલ્યા છીએ, યહોવાહની પ્રાર્થના કર, કે તે અમારાથી સર્પોને દૂર કરે અને મુસાએ લોકોને તારૂં પ્રાર્થના કીધી ૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, તું એક આગિયા સર્પ બનાવ, ને એક ઝૂંડા પર તે મુક, ને એમ થશે કે જે કોઇ ખાવતું હોય, તે તેને જશે ત્યારે છવતું રહેશે ૯ અને મુસાએ પિત્ત બનો સર્પ બનાવીને તેને ઝૂંડા પર મુક્યો, ને એમ થયું કે જે સર્પ કોઇ માણસને કરડ્યો હોય તો જ્યારે તે પિત્તબળા સર્પને જોતો ત્યારે તે છવતો ૧૦ અને ઇસાએલપુત્રો નાલ્યા, ને ઓમોયમાં તેઓએ છાવણી કીધી ૧૧ અને ઓમોયથી ચાલીને તેઓએ ઇયે-અબારીમમાં છાવણી કીધી, તે અરબમાં મોઆબની સામે ઉત્તરમાં બાજુએ છે ૧૨ ત્યાંથી તેઓ નાલ્યા ને ઝેરદના નીચાણમાં ડાવણી કીધી ૧૩ ત્યાંથી તેઓ નાલ્યા, ને આનોનની બીજી બાજુએ ડાવણી કીધી, અમોરીઓની સરદારી રાજ થનારા અરબમાં તે છે આનોન તો મોઆબની સરદારમાં મોઆબ તથા અમોરીઓની વચ્ચે છે ૧૪ એ માટે યહોવાહના પ્રક્રમમાં આ [સમજો] કહેલા છે; "તારીદમાં વાદળ, તથા આનોનની બીજી, ૧૫ અને આરતી વરની વરફ દળનો તથા મોઆબની સરદાર પર અદોમનો ખચિતને દોળાવ" ૧૬ અને ત્યાંથી

ખચેરની પાસે [તેઓ આળ્યો], એટલે જે કુવા સુધી યદોનાહે સુસાને કહ્યું કે, લોકોને એકઠા કરો ને હું તેઓને પાણી આપીશ, તે તે છે

૧૭ ત્યારે ઇસ્રાએલે આ ઝીત ગાયુ, “હું કુવા, તારા ઝરણ ફેડ; તેને તમે ગાયન કરો, ૧૮ જે કુવા અવિષ્કારિઓએ ખોલ્યો, જે નિયમરૂપાપકની આજ્ઞાથી લોકના આગેવાનોએ પોતાની લાકડીઓથી ખોલ્યા, તેને [ગાયન કરો]” ૧૯ અને અરબયથી માતાનાહ [ગયા], ને માતાનાહથી નાહલીએલ, ને નાહલીએલથી બામોથ; ૨૦ ને બામોથથી તેઓ મોઆબની સીમમાંની ખીલુમા, ખિરમાહ, જે યસીમોન સામે છે, તેની રાએ ગયા

૨૧ અને ઇસ્રાએલે અમેરીઓના રાજ સીહોનની પાસે સંદેશિયા મોકલીને કહેવાડ્યું, ૨૨ અમને તારા દેશમાં યઇને જવા દે, અમે મરડાઇને ખેતરોમાં કે દ્રાક્ષવાડીઓમાં નહિ જઇએ, અમે કુવાઓનું પાણી નહિ પીઇએ, અમે તારી સરહદ ઓળંગીએ, ત્યાં સુધી રાજમાર્ગે ચાલીશું ૨૩ અને સીહોને ઇસ્રાએલને પોતાની હદમાં યઇને જવા ન દીધા, ને સીહોન પોતાના સર્વ લોકોને એકઠા કરીને અરબયમાં ઇસ્રાએલની સામે ગયો, ને તે ચાલાસ સુધી આળ્યો, ને ઇસ્રાએલની સામે લડ્યો ૨૪ અને ઇસ્રાએલે તરવારની વારથી તેને માર્યો, અને આર્નોનથી ચાખ્ખાક સુધી, એટલે આરમોનપુત્રો સુધી, તેનો દેશને કબજે લીધો, કેમકે આરમોનપુત્રોને પ્રાત બળવાન હતો ૨૫ અને ઇસ્રાએલે એ સર્વ નગર લીધા, ને ઇસ્રાએલે અમેરીઓના સર્વ નગરોમાં, એટલે હેરમોનમાં તથા તેના સર્વ ગામોમાં, વાસો કર્યો. ૨૬ કેમકે અમેરીઓને સીહોન રાજ જેણે મોઆબના આગવા રાજ વિરુદ્ધ લડાઇ કરી હતી, ને આર્નોન સુધી તેનો આખો દેશ તેના હાથમાંથી લઈ લીધો હતો, તેનું નગર હેરમોન હતું ૨૭ એ માટે દર્શાવો કહેનારાઓ કહે છે કે, “તમે હેરમોન આવો, સીહોનનું નગર ખાવાય તથા સ્થપાય, ૨૮ કેમકે હેરમોનમાંથી અગ્નિ, એટલે સીહોનના નગરમાંથી લટકો, નિકળ્યો છે, તેણે મોઆબના આરને, આર્નોનના ઉચ્ચસ્થાનના ઘણીઓને ખાળી ભરેમ કર્યા છે ૨૯ ને મોઆબ, તને અફસોસ! જે કમોશની પ્રભુ, તારા સાત્તાનાથ થયું છે, પોતાના દીકરાઓને સારણે જવા રહેલા તરીકે, તથા પોતાની દીકરીઓને ગુલામગીઓ તરીકે,

તેણે અમેરીઓના રાજ સીહોનને સોંપી દીધા છે ૩૦ અમે તેઓને [તારા યોગ] માર્યા છે, છેક દીપાન સુધી હેરમોનનો નાથ થયો છે, મેદબા પાસેના નોકાહ સુધી અમે ઉજડ કરીશું છે” ૩૧ એ રીતે ઇસ્રાએલીઓ અમેરીઓના દેશમાં વસ્યા ૩૨ અને મુનાએ યાજેગની બસુસી કરવા [માણસો] મોકલ્યા, ને તેઓએ તેના નગરો લઈ લીધા, ને જે અમેરીઓ ત્યાં હતા તેઓને કાઢી મુક્યા ૩૩ અને તેઓ વળીને બાતાનને માર્ગે ગયા, ને બાતાનનો રાજ ઓબ પોતે તથા તેના સર્વ લોક એરેઘની પાસે યુદ્ધ કરવા સાથે તેઓની સાથા નિકળ્યા. ૩૪ અને યદોનાહે સુસાને કહ્યું તેથી ના બિટી, કેમકે તેને તથા તેના સર્વ લોકને તથા તેના દેશને મેં તારા હાથમાં સોંપ્યા છે; ને તે હેરમોનમાં રહેનાર અમેરીઓના રાજ સીહોનને કીધું, તેમ તું તેને કર ૩૫ તેથી તેઓએ તેને તથા તેના દીકરાઓને તથા તેના સર્વ લોકોને એટલે સુધી માર્યા કે તેનું કાંઈ પણ બચ્યું નહિ, ને તેઓએ તેનો દેરા કબજે કર્યો.

૨૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો ચાલ્યા, ને તેઓએ મોઆબના મેદાનમાં યરદનને પેલે પાર યરેમોની પાસે ઘાવણી કરી ૨ અને ઇસ્રાએલે અમેરીઓને જે કીધું હતું તે સર્વ સિંધોરના દીકરા બાલાકે જોયું ૩ અને મોઆબ તે લોકોથી બહુ બીધો, કેમકે તેઓ ઘણા હતા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોના કારણથી મોઆબ તાસ પારગ્યો ૪ અને મોઆબે મિધાનના વડીલોને કહ્યું, જેમ બળદ ખેતરના ઘાસને ચાટી લે છે, તેમ આ મરુણી તો આપણી આસપાસ સર્વને ચાટી લેશે અને તે સમયે સિંધોરનો દીકરો બાલાક મોઆબનો રાજ હતો ૫ અને તેણે જોયો રના દીકરા બલબામને યોવાનવા સાથે પથેાર કે જે નદી પર છે, ત્યાં એટલે તેના લોકના પુત્રોના દેશમાં, સંદેશીઓ મોકલીને કહેવાડ્યું, જુઓ, ખિસરમાંથી એક દેશભૂતિ આવી છે, જુઓ, તેઓએ પૃથ્વીની પીઠને ઢાંકી દીધી છે, ને તેઓએ મારી લાંબા પડાવ કર્યો છે ૬ તો હવે દુષ્ટા કરીને આવ્યા, આ લોકને મારે સાથે આપ દે, કેમકે તેઓ મારા કરતા બળવંત છે, કદાચિત્ત હું તેઓને દરાવીને તેઓને એવી રીતે મારું કે તેઓને દેવમાંથી હું ઢાંકી કાઢી શકું, કેમકે હું બહુ હું કે જેને તું આશીર્વાદ દે છે તે આશીર્વાદિત છે, ને જેને તું આપ દે છે તે આપિત છે ૭ અને

મેઝાબના વડીલા તથા મિદાનના વડીલા પોતાના હાથમાં ઘુકનને માટે લેઈ લઈને આવી નિકળ્યા; ને બલઆમની પાસે આવ્યા, ને બાલાકની માથાથી તેને કઠી સંવળાવી અને તેણે તેઓને કહ્યું, આ રાત અહીં ઉઠાવો કરો, ને જેવું ચઢોવાઈ મને કહેશે, તેવી હું તમને ખબર આપીશ; ને મેઝાબના સરદારે બલઆમની સાથે રહ્યા અને દેવે બલઆમની પાસે આવીને કહ્યું, ને માણસો તારી સાથે છે તેઓ કાણ છે? મને બલઆમે દેવને કહ્યું, સિંધોરના દીકરા બાલાક મેઝાબના સોમએ મારી પાસે આવેલા સહેલો મેઝાબે છે કે, ૧૧ લે, ને પ્રભુ મિદાનમાંથી નિકળી આવ્યા છે, તેણે પૃથ્વીની પીઠને ઢાંકી દીધી છે; હવે આવીને મારે સાથે તેઓને શ્રાપ દે, કદાચિન હું તેઓની સાથે યુદ્ધ કરીને તેઓને ઢાંકી કાઢી શકું. ૧૨ અને દેવે બલઆમને કહ્યું, હું તેઓની સાથે ન લઉં; તું તે ઘેરોને શ્રાપ ન દે; કેમકે તેઓ આશીર્વાદિત છે. ૧૩ અને બલઆમે સવારે ઉઠીને બાલાકના સરદારોને કહ્યું, તમારા દેશમાં જાઓ, કેમકે મને તમારી સાથે જવા દેવાને ચઢોવાઈ ના કહે છે. ૧૪ અને મેઝાબના સરદારો ઉઠ્યા, ને તેઓએ બાલાકની પાસે જઈને કહ્યું, બલઆમ આમારી સાથે આવવાની તા પાડે છે. ૧૫ અને ફરીથી બાલાકે તેઓના કરતાં વધારે, તથા વિરોધ માનીયા સરદાર મેઝાબના ૧૬ અને તેઓએ બલઆમની પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, સિંધોરના દીકરો બાલાક એમ કહે છે, કૃપા કરીને મારી પાસે આવ્યા હું કશાથી ન રોકા; ૧૭ કેમકે અચિત્ત હું તને મળવાના હોવા પર ચડાવીશ, ને ને કૃપા હું મને કહેશે તે હું કરીશ; માટે કૃપા કરીને આવ, મારે સાથે આ લોકને શ્રાપ દે. ૧૮ અને બલઆમે ઉતર આવીને બાલાકના સેવકોને કહ્યું, તો બાલાક પોતાનું પર કરીને સોનું રૂપ મને આપે તો પણ ચઢોવાઈ મારા દેવની વાણીનું ઉત્તર કરીને હું તેથી વધુ માણું કરી શકતો નથી. ૧૯ મારે હવે કૃપા કરી આ રાત પણ અંતે રહી જાઓ કે ચઢોવાઈ મને બોનું હું કહે છે તે હું જાણું. ૨૦ અને રાત્રે દેવે બલઆમની પાસે આવીને તેને કહ્યું, તો તે માણસો તને આશ્વચરને આવ્યા હોય, તો ઉઠીને તેઓની સાથે જ; તો પણ ને વાત હું તને કહું તેજ તારે કારી. ૨૧ અને બલઆમે સવારે ઉઠીને અધેડીને છત્ર ખાંધું, ને મેઝાબના સરદારોની સાથે ગયો. ૨૨ અને

તે અધે, માટે દેવનો કોષ સજજ્યો; ને તેની સાથે થવાને માટે ચઢોવાઈનો દૂત રસ્તામાં ઉભો, રહેા તે તો પોતાની અધેડી પર બેઠેલો હતો, ને તેની સાથે તેના બે ચાકર હતા, ૨૩ અને અધેડીએ ચઢોવાઈના દૂતને પોતાના હાથમાં પોતાની ઉપાડી તરવાર લઈને ઉભેલો જોયો; ને અધેડી મર્ગમાંથી મરડાઈને ખેતરમાં ગઈ; ને બલઆમે અધેડીને પાછી લાળીને રસ્તામાં લાવવાને તેને મારી. ૨૪ અને ચઢોવાઈનો દૂત દ્રાક્ષાવીંઓની વચમાંના ઉડા રસ્તામાં ઉભો રહેા, આ તરફ ભેખડ તેમ તે તરફ પણ ભેખડ હતી. ૨૫ અને અધેડીએ ચઢોવાઈના દૂતને જોયો, ને જીત સાથે જવાઈ, ને જીત સાથે બલઆમના પગને બચ્ચો; ને તેણે ફરીથી તેને મારી. ૨૬ અને ચઢોવાઈનો દૂત અગાડી ગયો, ને જેમાં જમણે કે ઠાળે હાથે મરડાવાના માર્ગ ન હતો એવી સાંકડી જગ્યામાં ઉભો રહેા. ૨૭ અને અધેડીએ ચઢોવાઈના દૂતને જોયો, ને બલઆમને લઈને તે ઘેરી ગઈ; ને બલઆમને રોષ ચડ્યો, ને તેણે અધેડીને પોતાની લાકડી મારી. ૨૮ અને ચઢોવાઈે અધેડીની વાચા બોલી, ને તેણે બલઆમને કહ્યું, મેં તને હું કીધું છે કે તું આ ત્રણ વાર મને મારી છે. ૨૯ ને બલઆમે અધેડીને કહ્યું, તે મારી મરડી જેવું કીધું છે માટે; તો મારા હાથમાં તરવાર હોત તો સાથે, કેમકે હું તને હમણું મારી નાખત. ૩૦ અને અધેડીએ બલઆમને કહ્યું, હું હું તારી અધેડી તપી, જેના પર તારા આખા જન્મારામાં આજ સુધી તે સવારી કીધી છે તને એમ કરવાની હું કામ હદારે મને દેવ હતી? ને તેણે કહ્યું, ના. ૩૧ ત્યારે ચઢોવાઈે બલઆમની આંખો ઉપાડી, ને તેણે ચઢોવાઈના દૂતને પોતાના હાથમાં પોતાની ઉપાડી તરવાર લઈને માર્ગમાં ઉભેલો જોયો, ને તેણે માથું નમવડીને સંવત કીધા. ૩૨ અને ચઢોવાઈના દૂતે તેને કહ્યું, તે પોતાની અધેડીને આ ત્રણ વાર કેમ મારી છે? જો, હું તારી સામે થવાને નિકળી આવ્યો છું, કેમકે-મારી આજળ તારો માર્ગ વિપરીત છે; ૩૩ અને અધેડીએ મને જોયો, ને આ ત્રણ વાર મારી સામેથી મરડાઈ ગઈ; ને તે મારી સામેથી મરડાઈ ગઈ ન હોત, તો આત્યાર પહેલાં મેં તને મારી નાખ્યો હોત, ને તેને છત્રની ખંચાવી હોત. ૩૪ અને બલઆમે ચઢોવાઈના દૂતને કહ્યું, મેં પાપ કીધું છે; કેમકે હું મને અટકાવવાને રસ્તામાં ઉભો હતો તે હું

બલ્હતો નહોતો; ને હવે જો તે તને ખાંડું લાગે છે તો હું પાછો જઈશ. ૨૫ અને યહોવાહના દૂતે બલ્હામને કહ્યું, એ માણસોની સાથે જા, પણ કેવળ જે વાત હું તને કહું તેજ તારે કહેવી. અને બલ્હામ બાલાકના સરદારો સાથે ચાલ્યો. ૨૬ અને બલ્હામ આવ્યો છે, એ બાલાકે સાંભળ્યું, ત્યારે મોઆબનું નગર જે આનોનની સરહદ પર છે, એટલે તે સીમને સૌથી છેવાડા ભાગ છે, ત્યાં સુધી તે તેને મળવાને સામે આવ્યો. ૨૭ અને બાલાકે બલ્હામને કહ્યું, શું મેં તને હરકથી તેડાવ્યો નહોતો? તો હું મારી પાસે કેમ ના આવ્યો? શું હું નિઃસંશય તને માનવતે હોદ્દા યદાવી શકતો નથી? ૨૮ ને બલ્હામે બાલાકને કહ્યું, જો, હું તારી પાસે આવ્યો છું; શું હવે હરકંઈ બાલવાની મને કંઈજ સત્તા છે? જે વાત દેવ મારા મુખમાં મુકે, તેજ હું બોલીશ. ૨૯ અને બલ્હામ બાલાકની સાથે ગયો, ને તેઓ કિર્યાય-હુરોથ આવ્યા. ૩૦ અને બાલાકે ગોધાઓ તથા ઘેટાંનો યજ્ઞ કીધો, ને બલ્હામ તથા જે સરદારો તેની સાથે હતા તેઓની પાસે માણસ મોકલ્યા. ૩૧ અને સવારે એમ થયું, કે બાલાક બલ્હામને લઈને બલ્હામનાં ઉચરધાનેમાં તેને લાવ્યો, ને ત્યાંથી લોકોના સૌથી છેવાડા ભાગ પર તે દેખતો હતો.

૨૩ અને બલ્હામે બાલાકને કહ્યું, અહીં મારે સાડ સાત વેદી બાંધ, ને અહીં સાત ગોધા તથા સાત ઘેટાં મારે સાડ તેયાર કર. ૨ અને જેમ બલ્હામે કહ્યું હતું, તેમ બાલાકે કીધું; ને બાલાકે તથા બલ્હામે પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધો તથા એક ઘેટો ચડાવ્યા. ૩ અને બલ્હામે બાલાકને કહ્યું, તારા દહનીયાર્પણની પાસે ઉભો રહે, ને હું જઈશ; કદાચિત યહોવાહ મને મળવા આવશે; ને જે વાત તે મને દેખાડશે તે હું તને કહીશ. અને તે ઉજડ ટેકરી પર ગયો. ૪ અને દેવ બલ્હામ સાથે મળ્યો; ને એણે તેને કહ્યું, મેં સાત વેદીઓ તૈયાર કીધી છે, ને પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધો તથા એક ઘેટો ચડાવ્યા છે. ૫ અને યહોવાહે બલ્હામના મુખમાં એક વાત મુકીને કહ્યું, બાલાકની પાસે પાછો જઈને એમ કહે. ૬ અને તેની પાસે તે પાછો આવ્યો, ને જુઓ, તે તથા મોઆબનાં સર્વ સરદારો પોતાના દહનીયાર્પણની પાસે ઉભેલા હતા. ૭ અને તેણે દૃષ્ટાન્તરે કહ્યું, મોઆબનો રાજા, બાલાક, અરામથી પૂર્વના પર્વતોથી

મને લાવ્યો છે; આવ, મારે સાડ ચાકુબને શ્રાપ દે, ને આવ, ઇસ્રાએલને તુચ્છકાર. ૮ અને દેવે શ્રાપ દીધો નથી તેને હું શ્રાપ કેમ દઉં? ને જો યહોવાહે તુચ્છકારો નથી તેને હું કેમ તુચ્છકાર? ૯ કેમકે ખડકોના શિખરથી હું તેને જોઉં છું, ને કુમરોથી તેને દેખું છું; જુઓ, તેઓ અલાહદ્વિદ્ધ રહેનારા લોક છે, ને દેશભક્તિઓ ભેગા તેઓ નહિ ગણુરો. ૧૦ ચાકુબની ધૂળને કોણ ગણી શકે? અથવા ઇસ્રાએલના ચતુર્થાંશની ગણતરી કોણ કરી શકે? મારો પ્રાણ ન્યાયીને મોતે મરે; ને તેના જેવો મારો અંત આવે. ૧૧ ને બાલાકે બલ્હામને કહ્યું, તે મને શું કીધું છે? મારા શત્રુઓને શ્રાપ દેવાને હું તને લઈ ગયો ને, જુઓ, તે તેઓને નવો આશીર્વાદજ દીધો છે. ૧૨ અને તેણે ઉત્તર આપીને કહ્યું, યહોવાહ મારા મુખમાં જે મુકે છે તે બાલવાને શું મારે સલાહ ન રાખતો? ૧૩ ને બાલાકે તેને કહ્યું, કૃપા કરીને મારી સાથે બીજો ટેકાણે આવ, કે ન્યાયી હું તેઓને જોઈ શકું; તું કેવળ તેઓના સૌથી છેવાડા ભાગનેજ દેખીશ, ને તેઓ સર્વને તું નહિ દેખે; ને ત્યાંથી મારે સાડ તેઓને શ્રાપ દેજ. ૧૪ અને તેણે તેને સોરીમની સીમમાં પિરમાહના શિખર પર લાવીને સાત વેદીઓ બાધી, ને પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધો તથા એક ઘેટો ચડાવ્યા. ૧૫ અને તેણે બાલાકને કહ્યું, અહીં તારા દહનીયાર્પણની પાસે ઉભો રહે, ને હું ત્યાં જઈને [યહોવાહને] મળુ. ૧૬ અને યહોવાહ બલ્હામને મળ્યો, ને તેના મુખમાં એક વાત મુકીને કહ્યું, બાલાકની પાસે પાછો જઈને એમ કહે. ૧૭ અને તે તેની પાસે આવ્યો, ને જુઓ, તે પોતાના દહનીયાર્પણની પાસે ઉભો રહેલો હતો, ને તેની સાથે મોઆબના સરદારો હતા. અને બાલાકે તેને કહ્યું, યહોવાહ શું બોલ્યો છે? ૧૮ ને તેણે દૃષ્ટાન્તરે કહ્યું, બાલાક, ઉઠ, ને સામગ્ર; હે સિખોરના દીકરા, મારી વાતને કાન ધર; ૧૯ દેવ માણસ નથી, કે તે જીવે, કે માણસને પુત્ર નથી કે તે વિચાર બદલે; શું પોતાનું કહેલું તે નહિ કરે? અથવા પોતાનું બોલવું તે પુર નહિ કરે? ૨૦ જુઓ, આશીર્વાદ આપવાની [આજ્ઞા] મને મળી છે; ને તેણે આશીર્વાદ દીધો છે, ને હું તે ઉલટાવી નાખી શકતો નથી. ૨૧ તેણે ચાકુબમાં અન્યાય જોયો નથી, ને ઇસ્રાએલમાં આડપણું જોયું નથી; યહોવાહ તેના દેવ તેની સાથે છે; ને તેઓ મધ્યે રાખેલા ન્યાય-

કાર છે. ૨૨ દેવ મિત્રમાંથી તેઓને કાઢી લાવ્યો; તેને
મલ્લે કે નંજલી ગોપાના નેટું બળ છે. ૨૩ ચાકુળ
પર નિલે કષ મંત્ર ન ચાલે, ને ઇસાએલ પર શકુન
કષ ચાલે નહિ; હવે ચાકુળ તથા ઇસાએલ વિપે
કહેવાયે કે, દેવ કેવું કહ્યું છે। ૨૪ જુઓ, લોક સિંહે-
જુની પેઠે જી છે, ને સિંહની પેઠે ઉચા થાય છે; તે
સિંહાર ખાય, ને મારીને રક્ત પીએ ત્યાર લગી તે સુધ
નહિ જાયે ૨૫ અને બાલાકે બલઆમને કહ્યું, તેમને
બિલકુલ શ્રાપ ના દે, ને તેમને બિલકુલ આશીર્વાદ
પણ ના દે. ૨૬ પણ બલઆમે ઉતાર આપી બાલાકને
કહ્યું, હું મેં તને નહોતું કહ્યું કે, યહોવાદે જે બધુઓએ
તેજ મારે કર્યું પરંતુ ૨૭ અને બાલાકે બલઆમને
કહ્યું કે, ચાલ ત્યારે, હું તને બીજે ઠાણે લઈ જઈશ;
કહાવિત દેવ એવી કૃપા કરે કે ત્યાંથી તું મારે સાર
તેઓને શ્રાપ દે ૨૮ અને બાલાકે બલઆમને યશી-
મેનની સામેના પેઞારના સિખર પર લાવ્યો ૨૯ અને
બલઆમે બાલાકને કહ્યું, અહીં મારે સાર સ્થાવ વેદી
બાંધ, ને અહીં મારે સાર સાપ ગોપા તથા સાપ પેટા
તેયાર કર ૩૦ અને જેમ બલઆમે કહ્યું હતું તેમ
બાલાકે કરીને પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધી તથા એક
પેટા ચડાવ્યા.

૨૪ અને બલઆમે બેયું કે ઇસાએલને આશી-
ર્વાદ આપેલા, એ યહોવાદને સાર લાગ્યું,
ત્યારે તે આજગી પેઠે શકુન જેવા ના ગયા, પણ
અરબની ગમ પોતાનું મુખ રાખ્યું ૨ અને બલ-
આમે પોતાની નજર ફેરવી કરીને ઇસાએલને તેમનાં
કુલો પ્રમાણે રહેવા બોલા; ને તેના પર ફવનો
આત્મા આવ્યા ૩ અને તેણે દશાવરૂપે કહ્યું, બેઓ-
રનો દીકરો બલઆમ કહે છે, ને જેની આંખ બંધ હતી
તે કહે છે; ૪ ને દેવની વાત સાંભળે છે, ને જે
પોતાની આંખ ઉપાડી બાંધે ઉઠે પદ્મને સર્વ સમર્થનું
દેઈન પામે છે, તે કહે છે, ૫ દે ચાકુળ, તારા વજુઓ,
દે ઇસાએલ, તારા માંડવા કેવા સારા છે। ૬ ખેલોની
પેઠે તેઓ પથરાયલા છે; તેઓ નતીકાંઠાની ચાકી-
ઓળા જેવા, યહોવાદે રોપેલા ફુવાર છાંટાઓના
જેવા, ને પાણી પારોના એરેન્જના જેવા છે
૭ તેની રોલમાંથી પાણી વહેયો, ને પહાં પાણીઓમાં
તેનું બીજ રહેયો; ને અગ્રાજ કરતાં તેનો રાગ મોટો
થયો, અને તેનું રાજ પ્રગાથિ થયો. ૮ દેવ તેને મિત્ર-
રનાથી કાઢી લાવે છે; તેને બીજે નંજલી ગોપાનું

બળ છે; પોતાની વિરૂદ્ધ જે દેશભવિઓ છે તેઓને
તે ખાઈ નાખયો, ને તેઓનાં હારકાં બાંનીને, ચૂસ
કરયો; અને પોતાનાં તીરોથી તેઓને વિધી નાખયો.
૯ તે સિંહની માફક તથા સિંહેજુની માફક દબાઈને
સુતો; તેને કણુ ઠકાટયો? ને તને આશીર્વાદ આપે,
તે સર્વ આશીર્વાદિત થાઓ; ને જે તને શ્રાપ દે, તે
શ્રાપિત થાઓ.

૧૦ અને બલઆમ પર બાલાકને કોષ ચડયો, ને
તેણે પોતાના હાથ ધર્યા; ને બાલાકે બલઆમને
કહ્યું, મેં મારા શત્રુઓને શ્રાપ દેવાને તને તેઓ હતો;
ને, જો, તે આ ત્રણ વાર તેઓને નવો આશીર્વાદ
દીધો છે ૧૧ તો હવે તું તારે પોતાને ઠકાણે નાસી
જા; મેં તને મોટી માનની પદ્ધિએ ચડાવવાનું ધાર્યું
હતું; પણ, જો, યહોવાદે માન [પામવા]થી તને
પાછો રાખ્યો છે ૧૨ અને બલઆમે બાલાકને કહ્યું,
શું તારા સદેશીઓ જે તો મારી પાસે મોકલ્યા હતા
તેઓને પણ મેં એમ નહોતું કહ્યું, ૧૩ કે જો બાલાક
પોતાનું ધર ભરીને રોનું તથા રૂપું મને આપે, તો
પણ મારી પોતાની મરજી પ્રમાણે બહુ કે બુલું કરવાને
હું યહોવાદની આજુબુંદ ઉઠુંધન કરી ચકતો નથી;
યહોવાદ જે બાલે તેજ હું બોલીશ ૧૪ ને હવે, જો,
હું પોતાના લોકની પાસે જઈ છું; ચાલ, આ લોક
પાછલા કાળમાં તારા લોકને શું કરયો, તે હું તને
જણાવું. ૧૫ અને તેણે દશાવરૂપે કહ્યું, બેઓરનો
દીકરો બલઆમ કહે છે, ને જેની આંખ બંધ હતી,
તે કહે છે; ૧૬ ને દેવની વાત સાંભળે છે, ને જે
પરાતપરનું જ્ઞાન મલ્લે છે, ને જે પોતાની આંખ
ઉપાડી રાખતા ઉઠે પદ્મને સર્વસમર્થનું દેઈન પામે
છે, તે કહે છે; ૧૭ હું તેને એક છું, પણ દમણાં
નહિ; ૧૮ તેને દેખુ છું, પણ સંજિધ નહિ; ને ચાકુ-
ળમાંથી તારો ગ્રજી નિકળયો, ને ઇસાએલમાંથી
રાજંદ ઉઠેા થયો, ને ચોઆબના ખુણાઓને વિધી
નાખયો, ને રોધના સર્વ દીકરાઓનો નાશ કર્યો.
૧૯ અને અરોમ [તેનું] વગન થયો, ને રોધર પણ
તેનું વગન થયો; [તે બને દેશ] તેના શત્રુ દત્તા.
અને ઇસાએલ પરાક્રમ કરનાર થયો. ૨૦ અને ચાકુ-
ળમાંથી એક પુત્ર અધિકાર ધારણ કરયો, ને નગર-
માંથી બાજીનાનો નાશ કર્યો. ૨૧ અને તેણે
એકને દશાવરૂપે કહ્યું, અપાલેક દેશભવિઓમાં પડેલો
દત્તો; પણ હવે તેનો વિનાશ થયો. ૨૨ અને તેણે

કેનીઓને જોધને દૃષ્ટાંતરૂપે કહ્યું, તારૂં રહેકાણુ મળ-
 નીત છે, ને તારો માણો ખડકમાં બાધેલો છે ૨૨ તે
 પણ કાઢન વેરાન કરારો, તે ત્યાં સુધી કે આસ્થુર
 તને કદ કરીને લઇ નય. ૨૩ અને તેણે દૃષ્ટાંતરૂપે
 કહ્યું, અરે, જ્યારે હેવ એવું કરશે ત્યારે કોણ બચશે?
 ૨૪ પણ કિત્તીમના કિનારાથી વહાણો [આવશે], ને
 આસ્થુરને દુઃખ દેશે, ને એમરને દુઃખ દેશે, ને તે
 પણ નારા પામશે. ૨૫ અને બલઆમ હડીને આલેધો
 ગયો, ને પોતાને ઠેકાણે પાછો ગયો; ને બાલાક
 પણ પોતાને રસ્તે પડ્યો.

૨૫ અને ઇસ્ત્રાએલ-શિદ્દીમમાં રહેતા હતા, ને
 મોઆબની દીકરીઓની સાથે લોક વ્ય-
 મિયાર કરવા લાગ્યા ૨ અને તેઓ પોતાના દેવાના
 યજ્ઞોને પ્રસંગે લોકોને નહોતરતા. અને લોકો ખાતા,
 ને તેઓના દેવાનું બળન કરતા. ૩ અને ઇસ્ત્રાએલ
 બઆલ-પેઓરના પંથમાં બળ્યા; ને ઇસ્ત્રાએલ પર
 યહોવાહને કોપ સંગળ્યો. ૪ અને યહોવાહે મુસાને
 કહ્યું, લોકોના સર્વ મુષ્કોને લે, ને યહોવાહને સારૂ
 સૂર્યની સામા તેઓને ફાંટી દે; કે યહોવાહનો સખત
 કોપ ઇસ્ત્રાએલ પરથી દૂર થાય ૫ અને મુસાએ ઇસ્ત્રા-
 એલના ન્યાયાધીશોને કહ્યું, તમે પ્રત્યેક પોતપોતાના
 ને માણસો બઆલ-પેઓરના પંથમાં બળ્યા હોય,
 તેઓને મારી નાંખો, ૬ અને જુઓ, ઇસ્ત્રાએલપુ-
 ત્રોમાંનો એક માણસ આવ્યો, ને મુસાની સમક્ષ, તથા
 ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની આખી જમાત ને મુજાકાતમંડળના
 દ્વારની પાસે રહતી હતી તેની સમક્ષ, પોતાના
 બાઇઓની પાસે એક મિઘાની સ્ત્રીને લાવ્યો; ૭ અને
 હારૂન યાજ્ઞકના દીકરા એલઆઝારના દીકરા શીનહાસે
 તે જોયું ત્યારે તે મંડળીની મધ્યેથી ઉઠ્યો, ને પોતાના
 હાથમાં બાલો લીધો; ૮ ને પેલા ઇસ્ત્રાએલી પુરૂષની
 પાછળ તે ઝોરડીમાં ગયો, ને ઇસ્ત્રાએલી પુરૂષનું
 તથા પેલી સ્ત્રીનું પેટ વિધી નાખ્યાં; એમ ઇસ્ત્રાએ-
 લપુત્રોમાંથી મરકી ગઇ યહ. ૯ અને જેઓ મરકીથી
 મરી ગયા તેઓ ચોવીસ હજાર હતા.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૧ હારૂન યાજ્ઞ-
 કના દીકરા એલઆઝારના દીકરા શીનહાસે તેઓ
 મધ્યે મારી આસ્થાથી આસ્થાવાન થઇને ઇસ્ત્રાએલ-
 પુત્રો પરથી મારે કોપ પ્રાપ્તિ વાળ્યો છે, ને તેથી મેં
 પોતાની આસ્થામાં ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને નારા ના કીધો
 ૧૨ એ માટે કહે કે, જુઓ, હું તેને મારો સાંતિને

કરાર આપું છું; ૧૩ ને તે તેના લાલમાં તથા તેના
 પછી તેના વંશજોના લાલમાં સદાના યાજ્ઞકપદને
 કરાર થશે. એટલા માટે કે તેણે પોતાના દેવને સારૂ
 આસ્થાવાન થઇને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત
 કીધું. ૧૪ અને ને ઇસ્ત્રાએલી માણસ મરાયો એટલે
 ને મિઘાની સ્ત્રી સાથે મરાયો, તેનું નામ ઝિઝ્બી હતું,
 તે શિમ્ઓનીઓ મધ્યે બાપોના ધરના અધિપતિ
 સાલ્વેનો દીકરો હતો ૧૫ અને ને મિઘાની સ્ત્રી
 મરાઇ તેનું નામ કોઝબી હતું, તે સ્પરની દીકરી હતી
 એ મિઘાનમાં બાપોના ધરના લોકોનો મુખ્ય હતો

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૭ મિઘાનીઓને
 હેરાન કરો, ને તેઓને મારો; ૧૮ કેમકે તેઓ તેમની
 યુક્તિઓથી તમને હેરાન કરે છે; એમ કરીને
 તેઓએ પેઓરની બાબતમાં તથા પોતાની ભજન,
 એટલે મિઘાનના અધિપતિની દીકરી કોઝબી, કે ને
 પેઓરની બાબતની મરકીને દિવસે મારી ગઇ, તેની
 બાબતમાં તમને ફસાવ્યા

૨૬ અને મરકી પછી એમ થયું, કે યહોવાહે
 મુસાને તથા હારૂન યાજ્ઞકના દીકરા એલ-
 આઝારને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની જમાતના વીસ
 તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉમરના ને સર્વ ઇસ્ત્રાએલ
 મધ્યેથી યુદ્ધમાં જવાને શક્તિમાન છે તેઓની કુલ
 સંખ્યા તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે કાઢો ૩ અને
 મુસાએ તથા એલઆઝાર યાજ્ઞકે મોઆબના અર-
 ઘ્યમાં યરદનને કાંઠે યરેઓની પાસે તેઓને એમ
 કહ્યું કે, ૪ વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉમરનાંની
 [ગણતરી કરો], જેમ યહોવાહે મુસાને તથા ને ઇસ્ત્રા-
 એલપુત્રો મિસર દેશમાંથી નિકળ્યા હતા તેઓને
 આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૫ ઇસ્ત્રાએલનો જ્યેષ્ઠપુત્ર રેઉબેન; રેઉબેનના
 દીકરા; હનોખ[થી] હનોખીઓનું કુટુંબ; પાલ્લુથી
 પાલ્લુઓનું કુટુંબ; ૬ હેસ્તોનથી હેસ્તોનીઓનું કુટુંબ;
 કાર્મીથી કાર્મીઓનું કુટુંબ ૭ રેઉબેનીઓનાં કુટુંબો
 એ છે; ને તેઓમાંના જેઓની ગણના થઇ, તેઓ
 તૈતાળીસ હજાર સાતસે ને ત્રીસ હતા. ૮ અને પાલ્લુના
 દીકરા અલીઆબ ૯ અને અલીઆબના દીકરા, જમ્-
 એલ તથા હાયાન તથા અબીરામ; ને હાયાન તથા
 અબીરામ જમાતથી પસંદ કરાયેલા હતા, તથા જેઓએ
 ઠારાહની સજામાં મુસાની તથા હારૂનની સાથે રહર
 લઇને યહોવાહની વિરૂદ્ધ રહર લીધી તેન; ૧૦ અને

તે ટાણે મરી અથ તે સમયે પુત્રી થતાનું મ્હો હિવા-
દને તેઓને કારણે સુધાનું અણ અથ; તે સમયે અમિ
અદીતે માલુસોને સ્વાહા કરી ગયા, ને તેઓ વિન્દ-
૨૫ થયા ૧૧ તો પણ કારણના દીકરા મુઆ નહિ.

૧૨ શિમચોના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
નમુએલથી નમુએલીઓનું કુટુંબ; ચામીનથી ચામી-
નીઓનું કુટુંબ; ચાખીનથી ચાખીનીઓનું કુટુંબ;
૧૩ ડેરાદથી ડેરાદીઓનું કુટુંબ; યાલેલથી યાલેલી-
ઓનું કુટુંબ ૧૪ શિમચોનીઓનાં કુટુંબ એ છે; તેઓ
બાઈસ દબર ને બાઈસ દવા

૧૫ ચાદના દીકરાઓ તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
સફાનથી સફાનીઓનું કુટુંબ; હાગીથી હાગી-
ઓનું કુટુંબ; ચુનીથી ચુનીઓનું કુટુંબ; ઓગનીથી
ઓગનીઓનું કુટુંબ; ૧૬ ચેરીથી ચેરીઓનું કુટુંબ;
૧૭ અરાદથી અરાદીઓનું કુટુંબ; આરએલીથી આર
એલીઓનું કુટુંબ. ૧૮ ચાદના દીકરાઓનાં કુટુંબ એ
છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ આખીસ
દબર ને પાચસે દવા

૧૯ ચદુદાદના દીકરા, એર તથા ઓતાન; ને એર
તથા ઓતાન કનાલ દેરામા મરી ગયા; ૨૦ ને ચદુ-
દાદના દીકરા તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે આ દવા;
ચેલાદથી ચેલાદીઓનું કુટુંબ; પેરેસથી પેરેસીઓનું
કુટુંબ; ડેરાદથી ડેરાદીઓનું કુટુંબ; ૨૧ ને પેરેસના
દીકરા આ દવા; દેઓનથી દેઓનીઓનું કુટુંબ;
દાનુલથી દાનુલીઓનું કુટુંબ ૨૨ ચદુદાદનાં કુટુંબ
એ છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ
બાઈસ દબર ને પાંચસે દવા

૨૩ વિરસાખારના દીકરા તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે;
તોલાથી તોલાઓનું કુટુંબ; પુઆદથી પુનીઓનું
કુટુંબ; ૨૪ ચાચુલથી ચાચુલીઓનું કુટુંબ; શિમા-
નથી શિમાનીઓનું કુટુંબ; ૨૫ વિરસાખારના કુટુંબ
એ છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ
બાઈસ દબર ને ચત્તરે દવા

૨૬ ગ્રાનના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
ચેરેલા મોરીઓનું કુટુંબ; એઓનથી એઓનીઓનું
કુટુંબ; ચાદલએલથી ચાદલએલીઓનું કુટુંબ. ૨૭ ગ્રા-
નના કુટુંબ એ છે; તેઓમાના જેઓની
ગણના થઈ તેઓ આ દબર ને પાંચસે દવા

૨૮ પુરોના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
મખાઈદ તથા એકાઈમ ૨૯ મનારોદના દીકરા;

માખીરથી માખીરીઓનું કુટુંબ; ને માખીરને પેટ
નિલઆદ થયો; ને નિલઆદથી નિલઆદીઓનું
કુટુંબ. ૩૦ નિલઆદના દીકરા આ છે; ઇએચેરથી
ઇએચેરીઓનું કુટુંબ; હેલેલથી હેલેલીઓનું કુટુંબ;
૩૧ ને આઝીએલથી આઝીએલીઓનું કુટુંબ; ને
ચામેમથી ચામેમીઓનું કુટુંબ; ૩૨ ને રામીદાથી
રામીદાઈઓનું કુટુંબ; ને હેફેરથી હેફેરીઓનું કુટુંબ
૩૩ અને હેફેરના દીકરા સલોફદાદને દીકરા ન હતા,
પણ દીકરીઓ હતી; ને સલોફદાદના દીકરીઓનાં
નામ માદલાદ તથા મેઆદ, હોમ્લાદ, મિદલાદ
તથા તિસાદ હતાં. ૩૪ મનારોદનાં કુટુંબ એ છે;
તથા તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ બાવન
દબર ને સાતસે દવા.

૩૫ એકાઈમના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે આ
છે, શુલેવાદથી શુલેવાદીઓનું કુટુંબ; બેમેરથી
બેમેરીઓનું કુટુંબ; તાદાનથી તાદાનીઓનું કુટુંબ.
૩૬ અને શુલેવાદના દીકરા આ છે; એરાનથી એરા-
નીઓનું કુટુંબ ૩૭ એકાઈમના દીકરાઓનાં કુટુંબ
એ છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ
બત્રીસ દબર ને પાંચસે દવા પુરાફના દીકરા
તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે એ છે.

૩૮ બિન્યામીનના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
બેલાથી બેલાઈઓનું કુટુંબ; આરમેનથી આરમેની-
ઓનું કુટુંબ; અલીરામથી અલીરામીઓનું કુટુંબ;
૩૯ શુફામથી શુફામીઓનું કુટુંબ; હુશમથી હુશ-
મીઓનું કુટુંબ ૪૦ અને બેલાના દીકરા આ; તથા
નાબનાન દવા; આઈથી આઈઓનું કુટુંબ; નાઅ-
માનથી નાઅમીઓનું કુટુંબ ૪૧ બિન્યામીનના દીકરા
તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે એ છે; ને તેઓમાના
જેઓની ગણના થઈ તેઓ વિરવાખીસ દબર ને
પચે દવા

૪૨ હાનના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે આ છે;
શુદામથી શુદામીઓનું કુટુંબ હાનનાં કુટુંબ તેઓનાં
કુટુંબ પ્રમાણે આ છે; ૪૩ શુદામીઓનાં ચર કુટું-
બમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ ચોસદ દબર ને
ચારસે દવા

૪૪ આલેસના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
વિમ્નાદથી વિમ્નીઓનું કુટુંબ; વિમ્લીથી વિમ્લીઓનું
કુટુંબ; બરીઆદથી બરીઈઓનું કુટુંબ. ૪૫ બરી-
આદના દીકરાઓથી; દેબરથી દેબરીઓનું કુટુંબ;

માહકાએલથી માહકાએલીઓનું કુટુંબ. ૪૬ અને આરોરની દીકરીનું નામ સેરાહ હતું. ૪૭ આરોરના દીકરાઓનાં કુટુંબો એ છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઇ તેઓ ત્રેપન હબર ને ચારસે હતા.

૪૮ નાફતાલીના દીકરા તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે; ચાહસએલથી ચાહસએલીઓનું કુટુંબ; ગૂનીથી ગૂનીઓનું કુટુંબ; ૪૯ થેસેરથી થેસેરીઓનું કુટુંબ; શિલ્લેમથી શિલ્લેમીઓનું કુટુંબ. ૫૦ નાફતાલીઓનાં કુટુંબો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે એ છે; ને તેઓમાના જેઓની ગણના થઇ તેઓ પિસ્તાળીસ હબર ને ચારસે હતા.

૫૧ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમાના જેઓની ગણના થઇ તેઓ એ છે, ને તેઓ છ લાખ, એક હબર, સાતસે ને ત્રીસ હતા.

૫૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૫૩ એઓને નામોની સખ્યાના પ્રમાણમાં દેશનો વારસો વહેથી આપવો. ૫૪ જે ધણા તેઓને તે પ્રમાણમાં વધતો વારસો તું આપ, ને જે થોડા તેઓને તે પ્રમાણમાં તું ઓછો વારસો આપ; પ્રત્યેકને તેના લોકોની ગણનાના પ્રમાણમાં વારસો અપાય. ૫૫ તથાપિ દેવમતિથી દેશની વહેંચણી કરવી; તેઓને પોતાના બાપોનાં કુળોનાં નામો પ્રમાણે વારસો મળે. ૫૬ ધણા તથા થોડાની વચમાં વારસાની વહેંચણી દેવમતિવડે થાય.

૫૭ અને લેવીઓમાના જેઓની પોતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે ગણના થઇ તેઓ આ છે; ગેરૌનથી ગેરૌન-નીઓનું કુટુંબ; કહાથથી કહાથીઓનું કુટુંબ; મરા-રીથી મરારીઓનું કુટુંબ. ૫૮ લેવીઓના કુટુંબો આ છે; લીખ્નીઓનું કુટુંબ, હેબોનીઓનું કુટુંબ, માહ-લીઓનું કુટુંબ, મૂશીઓનું કુટુંબ, ફારાહીઓનું કુટુંબ. અને કહાયને પેટે આત્રામ થયા. ૫૯ અને આત્રામની સ્ત્રીનું નામ ચાએબેહ હતું, તે લેવીની દીકરી હતી કે જે મિસરમાં લેવીને પેટે થઇ હતી; ને તેને આત્રા-મના પેટનાં હારૂન તથા મુસા તથા તેઓની બહેન મરિયમ થયાં. ૬૦ અને હારૂનને પેટે નાદાબ તથા અબીહૂ, એલઆઝાર તથા હયામાર થયા. ૬૧ અને નાદાબ તથા અબીહૂ યહોવાહની સમુખ પારકા અગ્નિ ચઢાવતાં માથો ગયા. ૬૨ અને તેઓમાના જેઓની ગણના થઇ તેઓ, એટલે એક માસના તથા તેથી વધારે વયના, સર્વ નરો ત્રેવીસ હબર

હતા, કેમકે ઇસ્ત્રાએલપુત્રો મધ્યે તેઓની ગણના નહોતી થઇ, શાથી કે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમા તેઓને વારસો અપાયલો ન હતો.

૬૩ મુસાથી તથા એલઆઝાર ચાજકથી જેઓની ગણના થઇ તેઓ એ છે; તેઓએ મોઆબના અર-થયમાં ચરદનને કાંડે યરેખોની પાસે ઇસ્ત્રાએલ પુત્રોની ગણના કીધી. ૬૪ પણ મુસાએ તથા હારૂન ચાજકે જ્યારે સિનાયના અરથયમાં ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની ગણના કીધી હતી ત્યારે જેઓની ગણના થઇ હતી તેઓમાનું એકે માણસ એઓમા રહ્યું નહોતું. ૬૫ કેમકે યહોવાહે તેઓ વિષે કહ્યું હતું, કે એઓ અરથયમાં નિથે મરશે; ને યહૂનેહના દીકરા કાલેબ તથા નૂનના દીકરા યહોશુઆ વિના એઓમાનો એક પણ રહ્યો નહોતો.

૨૭ અને મુસાના દીકરા મનાશોહના કુટુંબો-માથી, મનાશોહના દીકરા માખીરના દીકરા ગિલઆદના દીકરા હેફેના દીકરા સલોફહાદની દીકરીઓ પાસે આવી; અને એની એ દીકરીઓનાં નામ આ હતા, એટલે માહલાહ, નોઆહ તથા હોગ્લાહ તથા મિહકાહ તથા તિસાહ. ૨ અને મુસાની રૂબરૂ તથા એલઆઝાર ચાજકની રૂબરૂ તથા અધિ-પતિઓ તથા સર્વ સહાની રૂબરૂ, મુલાકાતમંડપનાં દ્વારની પાસે તેઓએ ઉભી રહીને કહ્યું, ૩ અમારે બાપ અરથયમાં મરી ગયા, ને જેઓ ફોરાહની સાથે યહોવાહની વિરુદ્ધ એકઠા થયા હતા તેઓની ટોળા-માનો તે ન હતો; પણ તે પોતાના પાપમાં મરી ગયા; ને તેને દીકરા ન હતા. ૪ તેને દીકરા ન હતા માટે અમારા બાપનું નામ પોતાના કુળમાથી કેમ લેાપ થાય? અમારા બાપના લાહઓ મધ્યે અમને વારસો આપ. ૫ અને મુસા તેઓનો દાવો યહોવા-હની સમુખ લાગ્યો. ૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૭ સલોફહાદની દીકરીઓ વાજળી બોલે છે; તું નિથે એઓના બાપના લાહઓ મધ્યે તેઓને વારસાનું વળ આપ; ને તેઓને પોતાના બાપનો વારસો તું અપાવ. ૮ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને એમ કહે, જે માણસ મરે ને તેને દીકરા ન હોય, તો તમે તેની દીકરીને તેનો વારસો અપાવો. ૯ અને જે તેને દીકરી ન હોય, તો તમે તેના લાહઓને તેનો વારસો આપો. ૧૦ અને જે તેને લાહઓ ના હોય, તો તેના બાપના લાહઓને તેનો વારસો આપો. ૧૧ અને જે તેના

માપને જાણ્યા ન હોય, તે તેના કુદબા માં તેનો નબલકોનો સંગ્રહ હોય તેને તેનો વારસો આપો, ને તે તેનો માલિક થાય; ને યદોવાદે મુલને આજ્ઞા કરી તે પ્રમાણે ઇસાએલપુત્રને આજ તે ન્યાયકરણનો ધનુન થાય

૧૨ અને યદોવાદે મુલને કહ્યું, આ અબારીમ ખરેખર ચદ, ને જે દેવ તે ઇસાએલપુત્રને આપ્યા છે તે જો ૧૨ અને તેને જોઈને તું પણ પોતાના લોકોમાં મળી જઈશ, જેમ દારૂન તારો ભાઈ મળી શકે, તેમ. ૧૪ કેમકે સીનના અરવ્યમા જમાતના કન્યામાં, પાણીની પાસે, તેઓની આગળ અને પવિત્ર માનવા વિષે મારી આજ્ઞાની વિરુદ્ધ તમે ફિગૂર કાંપુ (એટલે સીનના અરવ્યમાના કાદેશમાં મરી-વાદના પાણી પાસે) ૧૧ અને મુલએ યદોવાદને કહ્યું, ૧૧ યદોવાદ, જે સરે દેવધારીઓના આત્મા-ઓનો દેવ, તે લોકો ઉપર એક માણસને હાથે, ૧૦ જે તેઓને ધોખરે રહીને બહાર જાય ને તેઓને ધોખરે રહીને માટે આવે, ને જે તેઓને બહાર જવાને ને તેઓને માટે હાથે, કે યદોવાદના લોક પાત્રક વચ્ચેના ધરાના જેવા ન થાય ૧૮ અને યદો-વાદે મુલને કહ્યું, તુલને કીકરો યદોવાદના, કે જે માણસમાં આત્મા છે, તેને તારી પાસે લઈને તેના પર તારો હાથ મુક; ૧૯ એવઆજાર વાળકની વધા, આખી જમાતની આગળ તેને ઘેરા કર; ને તેઓના દેખતા તેને રીક્ષા આપ ૨૦ અને તાર કંટકુક માન તું તેને આપ, કે હસાએલપુત્રની આખી જમાત તેની આજ્ઞા માને ૨૧ અને તે એવઆજાર વાળકની પાસે ઊભો રહે; ને તે યદોવાદની તન્મુખ ઉરી-મના મુલાકાપરે તેને તાર ખજર પુછ; તેના કદે-વાથી તેઓ, એટલે તે તથા તેની સાથે બધા ઇસા-પુત્રોની આખી જમાત, બહાર જાય, ને તેના કદે-વાથી તેઓ માટે આવે ૨૨ અને યદોવાદે જેમ મુલને જાણ કરી હતી તેમ તેણે કાંપુ, ને તેણે યદોવાદને લઈને એવઆજાર વાળકની આગળ તથા આખી જમાતની આગળ ઊભો કર્યો. ૨૩ અને તેના ૧૧ પોતાના દાસ મુળને, જેમ યદોવાદે મુલની દસા ૧૩ હતું તેમ તેણે તેને સોંપાવી કરી

માર અજ તમે સલામીને તેમને યોગ્ય સમયે મને ચઢાવો ૨ અને તું તેઓને કહે, જે હોમયજ્ઞ તમારે યદોવાદને ચઢાવવો તે આ છે; હરેશના દંદનીયા-પંજને સારૂ દિનપ્રતિદિન પહેલા વર્ષના બે એબરહિલ નર દલવાન. ૪ તેમનો એક દલવાન તારે સવારમાં ચઢાવવો, ને બીજો દલવાન તારે સાંજે ચઢાવવો. ૫ અને આધાર્પણને સારૂ એક દશાસ એકાદ મેદો, પા દીન કુળીને કાદેલા તેલથી મોહલો. ૬ તે નમુનુ દંદનીયાર્પણ છે કે જે મુલાકાને સારૂ યદોવાદના હોમયજ્ઞ તરીકે સીનાય પવતમા હસાવાયો હતો. ૭ અને તેનુ પેયાર્પણ એક દલવાનને સારૂ પા દીન દ્રાક્ષરસનું હોય, તું યદોવાદને સારૂ પવિત્રસ્થાનમાં મધનુ પેયાર્પણ રેરાવ. ૮ અને સાંજે તું બીજો દલ-વાન ચઢાવ, સવારના આધાર્પણની પેટે તથા તેના પેયાર્પણની પેટે તું ચઢાવ તે યદોવાદને સારૂ મુલાકાક હોમયજ્ઞ છે

૯ અને વિશ્રામવારે પહેલા વર્ષના બે એબરહિલ નર દલવાન, ને આધાર્પણને સારૂ તેણે મોહલો બે દશાસ [એકાદ] મેદો, તથા તેનુ પેયાર્પણ. ૧૦ દરેક સામ્યાયનુ દંદનીયાર્પણ, નમુના દંદનીયાર્પણ પેયાર્પણ ઉપરાત, એ છે

૧૧ અને તમારા માસોની શરૂઆતમાં તમે મેદો-વાદને દંદનીયાર્પણ ચઢાવો; એટલે બે વાહરડા, તથા એક પેટો, પહેલા વર્ષના સાત એબરહિલ નર દલવાન; ૧૨ તથા દરેક વાહરડા સાથે આધાર્પણને સારૂ ત્રણ દશાસ [એકાદ] મેદો તેલથી મોહલો; ને આધાર્પણને સારૂ એક પેટાની સાથે બે દશાસ [એકાદ] મેદો તેલથી મોહલો ૧૩ અને આધાર્પણને તાર, દરેક દલવાન સાથે એકેક દશાસ [એકાદ] મેદો તેલથી મોહલો તે મુલાકાક દંદનીયાર્પણ, એટલે યદોવાદને સારૂ હોમયજ્ઞને માટે છે ૧૪ અને તેઓના પેયાર્પણ દરેક વાહરડાની સાથે અરધું દીન, ને પેટા સાથે એક તૂટીયાત દીન, ને દર દલવાનની સાથે એક ચતુર્ધાસ દીન દ્રાક્ષરસ હોય; વર્ષના માસોમાંના દરેક માતનુ દંદનીયાર્પણ એ છે ૧૫ અને યદોવાદને પાપાર્પણને તારૂ એક બકરો, નમુના દંદનીયાર્પણ ને તેના પેયાર્પણ ઉપરાત, તમારે ચઢાવશે

૨૮ અને યદોવાદે મુલને કહ્યું, ૧ હસાએલ-પુત્રને આજ્ઞા કરીને તેઓને કહે કે, માર મખંજ, નિયમે મારે આ મુલાકાક હોમયજ્ઞને તારૂ

૧૧ અને પહેલા માલને ચઢાવે દિવસે યદોવાદનુ પારખાપરું છે. ૧૩ અને આ માણને પદરમે દિવસે

પર્વ રાખવું; સાત દિવસ સુધી બેખમીર રોટલી ખાવી. ૧૮ પહેલે દિવસે પવિત્ર મેળાવડો કરવો; તમારે કઇ સંસારી કામ ન કરવું ૧૯ પણ તમારે યહોવાદને દહનીયાર્પણ, એટલે હોમયજ્ઞ, ચઢાવવું; બે વાહરડા તથા એક ઘેટા તથા પહેલા વર્ષના સાત નર હલવાન; તેઓ તમારે સાડ એબરહિત હોય ૨૦ અને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોહેલા મેદાનું થાય, દરેક વાહરડા સાથે ત્રણ દશાંશ [એફાહ], તથા તે ઘેટાની સાથે બે દશાંશ તમારે ચઢાવવું ૨૧ પેલા સાત હલવાનોમાના દરેક હલવાન દીક્રે એકેક દશાંશ [એફાહ] તારે ચઢાવવું ૨૨ અને તમારે સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો [ચઢાવો]. ૨૩ સવારનું દહનીયાર્પણ કે જે બપુનું દહનીયાર્પણ છે તે ઉપરાત તમે એ ચઢાવો ૨૪ એ રીતે સાત દિવસ સુધી દરરોજ યહોવાદને સુવાસિક હોમયજ્ઞનું અન્ન તમે ચઢાવો, બપુના દહનીયાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાત તે ચઢાવવામાં આવે ૨૫ અને સાતમે દિવસે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; તમે કઇ સંસારી કામ ના કરો.

૨૬ અને પ્રથમદુનિયા દિવસ કે જ્યારે તમારા સમ્રાજના [પર્વમાં] તમે યહોવાદને નવું આધાર્પણ ચઢાવો છો, ત્યારે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; તમે કઇ સંસારી કામ ના કરો; ૨૭ પણ તમે યહોવાદને સુવાસને સાડ દહનીયાર્પણ કરો; બે વાહરડા, એક ઘેટા તથા પહેલા વર્ષના સાત નર હલવાન; ૨૮ ને તેઓનું આધાર્પણ, તેલથી મોહેલા મેદાના ત્રણ દશાંશ [એફાહ] દરેક વાહરડાને સાડ, બે દશાંશ [એફાહ] એક ઘેટાને સાડ, ૨૯ એકેક દશાંશ [એફાહ] સાત હલવાનોમાના દરેકને સાડ ૩૦ તમારે સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને એક બકરો [ચઢાવો] ૩૧ બપુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ ઉપરાત, તમારે એઓ તથા તેઓના પેયાર્પણ ચઢાવવાં, (તેઓ તમારે સાડ એબરહિત હોય).

૨૯ અને સાતમે માસે, તે માસને પહેલે દિવસે, તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો. કઇ સંસારી કામ ના કરો; તે તમારે સાડ શિંગ વગાડવાનો દિવસ છે ૨ અને તમે યહોવાદને સુવાસને સાડ દહનીયાર્પણ ચઢાવો; એટલે એક વાહરડો, એક ઘેટા ને પહેલા વર્ષના સાત એબરહિત નર હલવાન; ૩ ને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોહેલા

મેદાનું ત્રણ દશાંશ [એફાહ] વાહરડાની સાથે, ને બે દશાંશ [એફાહ] ઘેટાની સાથે, ૪ અને એકેક દશાંશ [એફાહ] એ સાત હલવાનોમાના દરેક હલવાનની સાથે; ૫ અને તમારે સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો [ચઢાવો]. ૬ અમાવાસ્યાનું દહનીયાર્પણ તથા તેનું આધાર્પણ, તથા બપુનું દહનીયાર્પણ તથા તેનું આધાર્પણ, તથા તેઓના પેયાર્પણ, કે જે તેઓના વિધિ પ્રમાણે સુવાસને અર્થે યહોવાદને હોમયજ્ઞ તરીકે [ચઢાવાય છે] તેઓ ઉપરાત એ [ચઢાવવા]

૭ અને એજ સાતમા માસને દસમે દિવસે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; ને તમે આત્મકથ કરો; કઇ અવતન કામ ના કરો ૮ પણ તમે યહોવાદને સુવાસને સાડ દહનીયાર્પણ ચઢાવો; એટલે એક વાહરડો, એક ઘેટા, પહેલા વર્ષના સાત નર હલવાન, તેઓ તમને એબરહિત હોય; ૯ ને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોહેલા મેદાનું ત્રણ દશાંશ [એફાહ] વાહરડાની સાથે, ને બે દશાંશ [એફાહ] એક ઘેટાની સાથે, ૧૦ અને એકેક દશાંશ [એફાહ] એ સાત હલવાનોમાના દરેક હલવાનની સાથે; ૧૧ પાપાર્થાર્પણને સાડ એક બકરો; પ્રાયશ્ચિત્તના પાપાર્થાર્પણ, તથા બપુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ ઉપરાત [ચઢાવો]

૧૨ અને સાતમા માસને પદરમે દિવસે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; કઇ સંસારી કામ ના કરો, ને સાત દિવસ સુધી યહોવાદને સાડ પર્વ પાળો ૧૩ અને તમે દહનીયાર્પણ, એટલે યહોવાદને સાડ સુવાસિક હોમયજ્ઞ ચઢાવો; એટલે તેર વાહરડા, બે ઘેટા, પહેલા વર્ષના ચૌદ નર હલવાન; તેઓ એબરહિત હોય. ૧૪ અને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોહેલા ત્રણ દશાંશ [એફાહ] મેદાનું, એ તેર વાહરડાઓમાના દરેક વાહરડાની સાથે, ને બે દશાંશ [એફાહ] એ બે ઘેટાઓમાના દરેકની સાથે, ૧૫ એકેક દશાંશ [એફાહ] પેલા ચૌદ હલવાનોમાના દરેક હલવાનની સાથે; ૧૬ ને બપુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ સિવાય, પાપાર્થાર્પણને સાડ એક બકરો [ચઢાવો]

૧૭ અને બીજા દિવસે બાર વાહરડા, બે ઘેટા, પહેલા વર્ષના ચૌદ એબરહિત નર હલવાન [ચઢાવો]. ૧૮ અને તેઓનાં આધાર્પણ તથા પેયાર્પણ વાહરડા-

ઓને સાર, ધેડાઓને સાર, તથા હલવાનોને સાર, તેઓની ગણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]. ૧૬ અને ગણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પાર્પણને સાર એક બકરો [ચઢાવો]

૧૭ અને ત્રીજે દિવસે અગિયાર ગોધા, બે ઘેડા, તથા પહેલા વર્ષના ચોદ એકરદિન નર દલવાન; ૧૮ ને તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાઓને સાર, ઘેડાઓને સાર, તથા હલવાનોને સાર, તેમની ગણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો] ૧૯ અને ગણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પાર્પણને સાર એક બકરો [ચઢાવો]

૨૦ અને ચોથે દિવસે દસ ગોધા, બે ઘેડા, ને પહેલા વર્ષના ચોદ એકરદિન નર દલવાન, ૨૧ તેઓનું આધાર્પણ, તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાઓને સાર, ઘેડાઓને સાર, તથા હલવાનોને સાર, તેમની ગણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો], ૨૨ ને ગણુના દહનીયાર્પણ તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પાર્પણને સાર એક બકરો [ચઢાવો]

૨૩ અને પાંચમે દિવસે નર ગોધા, બે ઘેડા, ને પહેલા વર્ષના ચોદ એકરદિન નર દલવાન; ૨૪ ને તેઓનું આધાર્પણ, તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાઓને સાર, ઘેડાઓને સાર, તથા હલવાનોને સાર, તેમની ગણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો] ૨૫ અને ગણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પાર્પણને સાર એક બકરો [ચઢાવો]

૨૬ અને છઠે દિવસે આઠ ગોધા, બે ઘેડા, ને પહેલા વર્ષના ચોદ એકરદિન નર દલવાન; ૨૭ ને તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાઓને સાર, ઘેડાઓને સાર, તથા હલવાનોને સાર, તેમની ગણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]; ૨૮ ને ગણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પાર્પણને સાર એક બકરો [ચઢાવો]

૨૯ અને સાતમે દિવસે છાન ગોધા, બે ઘેડા, ને પહેલા વર્ષના ચોદ એકરદિન નર દલવાન; ૩૦ ને તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાઓને સાર, ઘેડાઓને સાર, તથા હલવાનોને સાર,

તેમની ગણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]; ૩૧ ને ગણુના દહનીયાર્પણ તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પાર્પણને સાર એક બકરો [ચઢાવો]

૩૨ આઠમે દિવસે તમે આખરી સંસ્કાર કરો; કંઈ સસારી કામ ના કરો. ૩૩ પણ યદોવાહને દહનીયાર્પણ, એટલે સુવાસિક હોમયજ્ઞ, ચઢાવો, એટલે એક ગોધો, એક ઘેડો, ને પહેલા વર્ષના સાત એકરદિન નર દલવાન; ૩૪ તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાને સાર, ઘેડાને સાર, તથા હલવાનોને સાર, તેમની ગણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો] ૩૫ અને ગણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પાર્પણને સાર એક બકરો [ચઢાવો]

૩૬ તમારા દહનીયાર્પણને માટે, તથા તમારા આધાર્પણને માટે તથા તમારા પેયાર્પણને માટે તથા તમારા સાત્યર્પણને માટે, તમારા [ચઢાવેલા] માનતાઓ તથા ઐન્દ્રિયાર્પણ ઉપરાંત, તમારે તમારા મુક્તર પર્વોમાં યદોવાહને એ ચઢાવવા ૩૭ અને જે સર્વ આજ્ઞા યદોવાહે સુસાને આપી હતી તે પ્રમાણે સુસાને ઇસ્તાએલપુત્રોને કહી બતાવ્યું

૩૦ અને સુદાઅ ઇસ્તાએલપુત્રોના કુળોના મુખ્યોને કહ્યું, જે આજ્ઞા યદોવાહે આપી છે તે આ છે, ૨ ને કોઈ પુત્ર યદોવાહ પ્રત્યે માનતા માને, અથવા બંધનથી પોતાના છવને બાધવાને સમ ખાય, તો તે પોતાનું વચન ના તોરે; જે સર્વ તેના મુખમાંથી નિકળ્યું હોય તે પ્રમાણે તે કરે ૩ અને જે કોઈ સ્ત્રી યદોવાહ પ્રત્યે માનતા માને, ને પોતાના બાપના ધરમાં જતા, પોતાની જીવાત્મા બંધનથી પોતાને બાંધે; ૪ ને તેના બાપે તેની માનતા ને જે બંધનથી તેણીએ પોતાને બાંધી હોય તે સાતજ્યા હોય, ને તેમ છતા તેને બાપ તેની સામે જોઈયા ન હોય, તો તેની સર્વ માનતાઓ કાયમ થાય, તથા જે પ્રત્યેક બંધનથી તેણીએ પોતાના છવને બાંધ્યા હોય, તે કાયમ રહે. ૫ પણ તેને બાપ સામળે તે દિવસે જે તે તેને મના કરે, તો તેની માનતાઓ, અથવા જે બંધનથી તેણીએ પોતાના છવને બાંધ્યા હોય, તેઓમાનું એક કાયમ રહેશે નહિ, ને યદોવાહ તેને ક્ષમા કરશે, કમક તેના બાપે તેને મના કરી છે ૬ અને જે તેણીની માનતા, અથવા જે અધિચારી

શબ્દો તેણીએ પોતાના હોઠોથી બાંધીને તેઓવડે પોતાનું જીવન બાંધ્યો છે, [તે બંધન] તેણીને શિર હોય તેવામાં તે ભરથાર કરે; ૭ને જે તેનો ભરથાર તે વિષે સાક્ષણે, ને તે દિવસે તે તે વિષે છાનો રહે, તો તેની માનતા કાયમ રહે, ને તેના જે બંધનથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હોય તે કાયમ રહે ૮ પણ તેનો ભરથાર સાક્ષણે તે દિવસે જે તે તેને મના કરે, તો જે માનતા તેણીને શિર હોય, ને પોતાના હોઠોના જે અવિચારી શબ્દોથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હોય, તે તે રદ કરશે, ને યહોવાહ તેને ક્ષમા કરશે ૯ પણ વિધવાની કે ફારગતી પામેલીની માનતા, બલકે જે કોઈ ફરજથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હશે, તે બધું તેને શિર કાયમ રહે ૧૦ અને જે તેણીએ પોતાના ભરથારના ધરમા માનતા માની હોય, કે સમથી પોતાના જીવન બાંધ્યો હોય, ૧૧ને તેનો ભરથાર તે સાક્ષણે છાનો રચો હોય, ને તેને મના ના કીધી હોય, તો તેની સર્વ માનતા કાયમ રહે, અને જે પ્રત્યેક બંધનથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હશે તે પણ કાયમ રહે ૧૨ પણ તેના ભરથારે સાક્ષણે તે દિવસે જે તેણે તેઓને રદનાતલ કરી હોય, તો તેની માનતા વિષે કે તેના પ્રાણના બંધન વિષે જે કંઈ તેના હોઠોમાંથી નિકળ્યું હોય, તે કાયમ ના રહે, તેના ભરથારે તે રદ કીધા છે, ને યહોવાહ તેને ક્ષમા કરશે ૧૩ સર્વ માનતાને તથા આત્મકષ્ટ કરવા વિષેના પ્રત્યેક બંધનકારક સોનનને તેનો ભરથાર સ્થાપી શકે, કે તેનો ભરથાર રદ કરી શકે ૧૪ પણ જે તેનો ભરથાર તે વિષે દિનપ્રતિદિન તેણીને કંઈ જ ન કહે, તો તેની સર્વ માનતાઓ, અથવા તેના સર્વ બંધનો જે તેને માથે છે તેઓને કાયમ તે કરે છે, તેણે તે કાયમ કીધા છે, કેમકે તેણે સાક્ષણે તે દિવસે તે તેની સામે બોલ્યો નહિ ૧૫ પણ સાક્ષણે પછી જે તે તેઓને રદનાતલ કરે તો તેણીને અન્યાય તેને માથે રહે ૧૬ પુરૂષ તથા તેની સ્ત્રીની વચ્ચે, બાપ તથા નાનપણમાં તેને ઘર રહેતી તેની દીકરીની વચ્ચે જે વિધિઓ યહોવાહે મુસાને ફરમાવ્યા તેઓ એ છે

૩૧. અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧ ઇસ્રાએલ-પુત્રોનો અધ્યક્ષ મિદ્યાનીઓની પાસેથી લે, પછી તે પોતાના લોકોમાં મળી જઈ ૩ અને મુસાએ લોકોને કહ્યું, પોતામાંથી માણસોને યુદ્ધને સારૂ શસ્ત્ર-

સજ્જિત કરે, કે યહોવાહ તરફથી તેઓ મિદ્યાનીઓ પાસેથી બદલો લેવા સારૂ મિદ્યાન વિરૂદ્ધ જય ૪ ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોમાંના પ્રત્યેક કુળમાંથી એક હજારને યુદ્ધમાં મોકલે ૫ અને ઇસ્રાએલના હજારોમાંથી, પ્રત્યેક કુળથી એક હજાર, એટલે બાર હજાર પુરૂષો યુદ્ધને સારૂ હુધિયારબંધ થયેલા સો પાંચમાં આવ્યા ૬ અને મુસાએ તેઓને, એટલે પ્રત્યેક કુળમાંથી એક હજારને યુદ્ધમાં મોકલ્યા, ને તેઓની સાથે એલઆઝાર ચાન્કના દીકરા શીનહાસને, પવિત્રસ્થાનના પાત્રો તથા બચસૂચનાના રણશિંગડા હાથમાં લઈને, યુદ્ધમાં મોકલ્યા ૭ અને જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ તેઓએ મિદ્યાનીઓની સામે લડાઈ કરી, ને તેઓએ સર્વ પુરૂષને મારી નાખ્યા ૮ અને બીજા મારી નાખ્યા તે ઉપરાંત તેઓએ મિદ્યાનના રાજાઓને, એટલે અવી તથા રૈકમ તથા સૂર તથા હૂર તથા રૈબા, એ પાંચ મિદ્યાની રાજાઓને મારી નાખ્યા, અને વળી તેઓએ એલ્યારના દીકરા બલઆમને તરવારથી મારી નાખ્યો ૯ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ મિદ્યાનની સ્ત્રીઓને તથા તેઓના ઇક-રાઓને પકડી લીધા, ને તેઓના સર્વ ઘેર, ને તેઓના સર્વ ઘેરાગર ને તેઓની બધી માલમલકત તેઓએ હુદી લીધા ૧૦ અને જે નગરોમાં તેઓ રહેતા હતા તે તથા તેઓની સર્વ છાવણીઓ તેઓએ અગ્નિથી બાળી નાખ્યા ૧૧ અને માણસ તથા પશુ એ બંનેની સંધળી લૂટફાટ તેઓએ લીધી ૧૨ અને તેઓ બંદીવાનોને તથા લૂટફાટને મુસાની તથા એલઆઝાર ચાન્કની પાસે તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની જગત પાસે, યરદનને કાંઠે યરેબો આનન, મોઆબના મેદાનમાંની તેમની છાવણીમાં લાવ્યા

૧૩ અને મુસા તથા એલઆઝાર ચાન્ક તથા જગતના સર્વ અવિપતિઓ છાવણીની બહાર તેઓને મળવાને ગયા ૧૪ અને સૈન્યના અધિકારીઓ, એટલે હજાર હજારના સરદારો, તથા સો સોના સરદારો, જે યુદ્ધમાંથી આવ્યા હતા એઓ ૫૨ મુસાને રોષ ચઢ્યા ૧૫ અને મુસાએ તેઓને કહ્યું, હું તમે સર્વ સ્ત્રીઓને જીવતી રાખી છું? ૧૬ બુઓ, તેઓએ બલઆમની સલાહથી ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે પેઓરની બાબતમાં યહોવાહની વિરૂદ્ધ પાપ કરાવ્યું, ને તેથી યહોવાહની જગતમાં મરફી આવી ૧૭ તો હવે ઇકરામાંથી પ્રત્યેક નરને મારી નાખો, અને જે જે

ઓએ પુરૂષની સાથે સુધને તેના અનુભવ ક્રીધા હોય તેને મારી નાખે. ૧૮ને નારી છોડીઓએ પુરૂષની સાથે સુધને તેના અનુભવ ક્રીધા ન હોય, તે મર્ચને તમે યોતાને સાથ છુટી શાખે. ૧૮ અને તમે સાત દિવસ મુઠી છાપી બહાર રહો, તમારામાના જે કોઈએ કોઈ માણસને મારી નાખ્યું હોય, ને જે કોઈએ મારી નાખ્યાનાનો રૂપક ક્યો હોય, તે ત્રીજે દિવસે તથા સાતમે દિવસે યોતાને તથા યોતાના બનીવાને નિ શુદ્ધ કરે. ૨૦ અને તર્વ વસ્ત્ર ને ચામડાની બનાવેલી તર્વ ત્રીજે તથા બકરાના રૂઆની સર્વ વસ્તુઓ, તથા લાકડાની બનાવેલી તર્વ ત્રીજે વિષે તમે યોતાને શુદ્ધ કરો. ૨૧ અને સૈન્યના જે માણસો લડાઈમાં ગયા હતા, તેઓને એલઆઝાર ચાળકે કહ્યું, જે નિયમ યહોવાહે મુસાને આપ્યો છે તેનો વિધિ એ છે, ૨૨ પરંતુ સૈન્ય તથા રૂપ, પિત્તળ લોહ, કપાસ તથા તીક્ષ્ણ, ૨૩ જે કોઈ વસ્તુ અગ્નિમાં ટપી શકે તે તમે અગ્નિમાં નાખો, એટલે તે શુદ્ધ થશે, તો પણ વિદે-ગના પાણી તો તે શુદ્ધ કરાશે, ને જે કંઈ અગ્નિમાં ન ટપી શકે તે તમે પાણીમાં નાખો. ૨૪ અને સાતમે દિવસે તમે તમારા વસ્ત્ર મુઠી, એટલે તમે શુદ્ધ થશો, ને ત્યાર પછી તમે છાવણીમાં આવો.

૨૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૬ તુ તથા એલ આઝાર ચાળક તથા જમાનાના આપોના [ધરેના] મુખ્યો, માણસ તથા પશુઓની જે લૂટ કરવામાં આવી તેનો સરકારો કાઢો, ૨૭ અને એ લૂટના બે ભાગ ધારને જે શુદ્ધકર્મ લોકો લડાઈમાં ગયા હતા તેમને તથા આખી જમાનાને [એકે ભાગ] આપો. ૨૮ અને જે લડેલા પુરૂષો લડાઈમાં ગયા હતા તેઓ પાસેથી યહોવાદને સાર કરે લે, દર પાચસેમાથી એક પ્રાણી, એટલે માલુસોમાથી, તથા ગોપશુઓ માથી, તથા નરંગાઓમાથી, તથા ઘેટાબકરામાથી, ૨૯ તેઓના અર્ધમાથી તે લે, ને યહોવાદના ઉઠા લીધાપણુંને સાર એલઆઝાર ચાળકને તે આપો. ૩૦ અને ઇસ્રાએલપુત્રોના અધામાથી, દર પચાસ માથી દેવમતથી એક ગો, એટલે માલુસોમાથી, ગોપશુઓમાથી, ગેનેમાથી, તથા ઘેટાબકરામાથી, એટલે સર્વ જનના દોરડામાથી [લે], ને લેવાઓ જે યહોવાદના મઠપની સલાજ કરે છે તેઓને તે આપો. ૩૧ અને જેમ યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ મુસાએ તથા એલઆઝાર ચાળકે કીધું

૩૨ હવે લડેલા માલુસોએ જે લૂટ લીધી હતી તે શિવાય જે લૂટ હતી તે આ પ્રમાણે હતી, એટલે ૩૩ લાખ અને પચોતેર હજાર ઘેટા, ૩૪ ને બ્રાતેર હજાર ગોપશુઓ, ૩૫ ને એકમઠ હજાર ગધેડા, ૩૬ ને મનુષ્ય ભત્તામાં બધી મળી બત્રીસ હજાર સ્ત્રીઓ કે જેમણે પુરૂષની સાથે સુધને તેના અનુભવ ક્રીધા નહોતો. ૩૭ અને જે અડધા ભાગ લડાઈમાં જમાનાઓને મળ્યો હતો તેમાં ત્રણ લાખ, સાડત્રીસ હજાર ને પાચસે ઘેટા હતા. ૩૮ અને ઘેટાઓમાથી યહોવાદનો કર છસે ને પચોતેરનો હતો. ૩૯ અને દોર છત્રીસ હજાર હતા, ને તેમાંથી યહોવાદનો કર બોતેરનો હતો. ૪૦ અને ગધેડા ત્રીસ હજાર ને પાચસે હતા, ને તેમાંથી યહોવાદનો કર એકમઠનો હતો. ૪૦ અને માલુસો સોળ હજાર હતા, ને તેમાંથી યહોવાદનો કર બત્રીસ માણસનો હતો. ૪૧ અને યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ મુસાએ એ કર, એટલે યહોવાદનું ઉપકારીયપણું, એલઆઝાર ચાળકને આપ્યો. ૪૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રોનો અડધો ભાગ, જે મુસાએ લડાઈ કરનાર માલુસો પાસેથી લીધો હતો, ૪૩ (હવે જમાનાના અડધા ભાગમાં ત્રણ લાખ, સાડત્રીસ હજાર ને પાચસે ઘેટા, ૪૪ ને છત્રીસ હજાર ગોપશુઓ, ૪૫ ને ત્રીસ હજાર પાચસે ગધેડા, ૪૬ ને સોળ હજાર માલુસો હતા), ૪૭ ઇસ્રાએલપુત્રોના તે અડધા ભાગના દર પચાસ માલુસમાથી તથા પશુઓમાથી એક, દેવમતથી લઈને, મુસાએ યહોવાદના મઠપની સલાજ કરનાર લેવાઓને આપ્યા, જેમ યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ. ૪૮ અને સૈન્યના હજારોના ઉપરી અમલદારો, એટલે હજાર હજારના સરદારો, તથા સો સોના સરદારો, મુસાની પાસે આવ્યા, ૪૯ ને તેઓએ મુસાને કહ્યું, સૈન્યના જે માલુસો અમારા તાબામાં છે તેઓની નજીના તારા દાસોએ કરી છે, ને અમારામાનું એકે માણસ ખૂટતું નથી. ૫૦ અને જમાના પ્રાણીને લીધે યહોવાદની સરમુખ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને માટે અમ પ્રાર્થકને જે મળ્યું તે અમે યહોવાદને સાર અર્પણુ લાવ્યા છીએ, એટલે સોનાના ધરેણા, સાંજા, તથા બંગદીઓ, ચીરીઓ, વાળોત્ર તથા માદગીઆ [લાવ્યા છીએ]. ૫૧ અને મુસાએ તથા એલઆઝાર ચાળકે તેઓનું સૈન્ય એટલે સર્વ ધરેલા ધરેણા લીધા. ૫૨ અને જે ઉઠા લીધાપણું સૈન્ય હજાર હજારના સરદારો તથા

સો સોના સરદારો પાસેથી તેઓએ યહોવાહને ચઢાવ્યું તે બધું મળીને સોળ હજાર સાતસે ને પચાસ શેકેલું હતું ૫૭ (કેમકે લડનાર માણસોએ પોત પોતાને સાડે લૂ લીધી હતી) ૫૪ અને મુસા તથા એનઆઝાર યાજ્ઞક હજાર હજારના તથા સો સોના સરદારોનું સોનું લઇને તેને યહોવાહની સમુખ ઇસ્રાએલપુત્રોના રમરણને અર્થે મુલાકાતમડપમા લાવ્યા

૩૨ હવે રેઉબેનના પુત્રો તથા ગાદના પુત્રોની પાસે ટોરદાકનો મોટો જથ્થો હતો, ને તેઓએ યાઝેરનો દેશ તથા ગિલઆદનો દેશ જોયો કે, જો, તે જગ્યા ટોરને માટે અનુકૂળ જગ્યા છે, ૨ ત્યારે ગાદના પુત્રોએ તથા રેઉબેનના પુત્રોએ આવીને મુસાને તથા એલઆઝાર યાજ્ઞકને તથા મડળીના અધિપતિઓને કહ્યું કે રે અટારોય, તથા દીમોન, તથા યાઝેર તથા નિમ્રાહ તથા હેરશોન તથા એલ આલેહ, તથા સખામ, તથા નખો, તથા બેઓન, ૪ એટલે જે દેશ યહોવાહે ઇસ્રાએલની જગ્યાતની સામે માર્યો, તે દેશ ટોરને સાડે અનુકૂળ છે, ને તારા પ્રસોની પાસે ટોર છે ૫ અને તેઓએ કહ્યું, જો તારી દૃષ્ટિમા અમને કૃપા પ્રાપ્ત થઇ હોય તો આ દેશ વતન તરીકે તારા દાસોને અપાય, યરદનને પેલે પાર અમને ન લઇ જા ૬ અને મુસાએ ગાદના પુત્રોને તથા રેઉબેનના પુત્રોને કહ્યું, શું તમારા બાઇઓ લડાઇમા જશે ને તમે અહીં બેસી રહેશો? ૭ ને ઇસ્રાએલપુત્રોને જે દેશ યહોવાહે આપ્યો છે તેમા પેસવા વિષે તમે તેઓના મનોને કેમ નિરાશ કરો છો? ૮ મેં કાદેરાબાનંઆથી તમારા પિતૃઓને દેશ જેવાને મોકલ્યા, ત્યારે તેઓએ એલુજ કીધું ૯ કેમકે જ્યારે તેઓએ એરકોલના નીઆણુમા બંધને તે દેશને જોયો ત્યારે તેઓએ ઇસ્રાએલપુત્રોના મનોને નિરાશ કર્યો, એ માટે કે જે દેશ યહોવાહે તેમને આપ્યો હતો તેમા તેઓ ના જાય ૧૦ અને તે દહાડે યહોવાહનો કોપ સળગ્યો, ને તેણે સમ ખાઇને કહ્યું, ૧૧ વીસ વર્ષના ને તે કરતા વધારે ઉમરના જે માણસો મિસર દેશમાથી નિકળી આવ્યા તેઓમાનો કોઇ જે દેવ વિષે મેં ઇશ્રાહીમ, ઇસદાક ને યાકુબ પ્રત્યે સમ ખાધો, તેને જેવા પામશે નહિ, કેમકે એઓમારી પાછળ બરાબર ચાલ્યા નથી ૧૨ કુકત કનિઝરી યપુત્રેહનો દીકરો કાઝેબ તથા નૂનનો દીકરો યહોઘુઆ [દેશને જોશે], કેમકે તેઓ

યહોવાહની પાછળ બરાબર ચાલ્યા છે ૧૩ અને ઇસ્રાએલ ઉપર યહોવાહનો કોપ સળગી ઉઠ્યો, ને તેણે આળીસ વર્ષ સુધી, એટલે જે પેલીએ યહોવાહની દૃષ્ટિમા બુકુ કીધું હતું તે બધાનો નાશ થયો ત્યા સુધી તેઓને અરણ્યમા અહીં તહીં અથડાવ્યા ૧૪ અને જુઓ, તમારા બાપોને કેકાણે તમે વળી ખીલ જુડા માણસો ઉભા થઇને ઇસ્રાએલ પર યહોવાહનો કોપ હજી પણ વધારો છો ૧૫ કેમકે જો તમે તેની પાછળથી ફરી જશો તો તે ફરી પણ તેઓને અરણ્યમા મુકી દેશે, ને તમારાથી આ સર્વ લોકોનો નાશ થઇ જશે ૧૬ અને તેઓએ પાસે આવીને કહ્યું, અમે અહીં અમારા ટોળાઓને સાડે વાડા ને અમારા છોકરાને સાડે નગરો બાધીએ ૧૭ પણ અમે પોતે તો સજ્જ થઇને ઇસ્રાએલપુત્રોને તેમની જગ્યાએ પહોંચાડતા સુધી તેમની આજળ ચાલીશું, ને અમારા બાળકો દેશના રહેવાસીઓને લીધે કિલ્લા-વાળા નગરોમા રહેશે ૧૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમાનો દરેક પુરૂષ પોતાનો વારસો પામે ત્યા સુધી અમે પોતાને ઘેર પાછા નહિ આવીએ ૧૯ કેમકે અમે તેઓની સાથે યરદનની પેલી બાજુએ વારસો નહિ લઇશું, કેમકે અમારો વારસો યરદનની આ પૂર્વની બાજુએ અમને મળ્યો છે ૨૦ અને મુસાએ તેઓને કહ્યું, જો તમે આ કામ કરશો, એટલે જે શસ્ત્રસજ્જ થઇને યહોવાહની સમુખ લડાઇમા જશો, ૨૧ ને તમારામાના સર્વ શસ્ત્રસજ્જિત માણસો યહોવાહની સમુખ યરદન પાર જશો, ત્યાં સુધી કે, તેઓ પોતાની આજળથી પોતાના યતુઓને ડાકી કાઢે, ૨૨ ને દેગ યહોવાહની આજળ વરા થઇ જાય પછી તમે પાછા આવશો, અને યહોવાહ તથા ઇસ્રાએલ વિષે નિરપરાધી થશો, ને યહોવાહની આજળ આ દેશ તમારૂં વતન થશે ૨૩ પણ જો એમ નહિ કરશો તો જુઓ, યહોવાહની વિરુદ્ધ તમે પાપ કીધું છે, ને નિશ્ચે જાણો કે તમારૂં પાપ તમને પકડી પાડશે ૨૪ તમે તમારા બાળકોને સાડે નગરો તથા તમારા ઘેટાને ગ્રાડ વાડા બાધો, ને તમારા બોલેલા વચનો પુરા પાડો ૨૫ અને ગાદના પુત્રોએ તથા રેઉબેનના પુત્રોએ મુસાને કહ્યું, અમારા ઘણીના ફરમાવ્યા પ્રમાણે તારા દાસો કરશે ૨૬ અમારા બાળકો, અમારી બેરીઓ, અમારા ઘેટાબકરા તથા અમારા સર્વ ટોરદાક ત્યા ગિલઆદના નગરોમા રહેશે,

૨૭ પલ્લ યુદ્ધને માટે શસ્ત્રસજ્જિત થએલો તારો પ્રત્યેક દાસ મારા ધણીના કહેવા મુજબ યહોવાહની સમ્મુખ લડાઈ કરવાને પેલે પાર જરો

૨૮ અને એએા વિષે મુસાએ એ નઆઝાર ચાળકને તથા નૂતના દીકરા યહોશુઆને તથા ઇસ્રાએલપુત્રોના કુત્રોના મુખ્ય બાપોને ભાળવણુ કરી ૨૯ અને મુસાએ તેઓને કહ્યું, બે ગાદના પુત્રોમાનો તથા રેઉબેનના પુત્રોમાનો યુદ્ધને સાર શસ્ત્રસજ્જિત થએલો પ્રત્યેક માણસ યહોવાહની સમ્મુખ તમારી સાથે ચરદનને પેલે પાર ન્નય, ને તમારી આગળ દેશ વરા ધાય, તેા તમે વતનને સાર ગિલઆદ દેશ તેઓને આપજે, ૩૦ પલ્લ બે તેઓ શસ્ત્રસજ્જિત થધને તમારી સાથે પેલે પાર ન ન્નય, તેા તેઓ કનાન દેશમા તમારી મધ્યે વતનો પામે ૩૧ અને જાદના પુત્રોએ તથા રેઉબેનના પુત્રોએ ઉત્તર આપતા કહ્યું, જેમ યહોવાહે તારા દાસોને કહ્યું છે તેમ અમે કરીશું ૩૨ અને યહોવાહની આજ્ઞા શસ્ત્રસજ્જિત થધને પેલે પાર કનાન દેશમા ન્નય, ને ચરદનની આ બાબુ અમારા વારસાતુ વળત અમારે સાર [રહેશે] ૩૩ અને મુસાએ તેઓને, એટલે જાદના પુત્રોને તથા રેઉબેનના પુત્રોને તથા યુદ્ધના દીકરા મનાશ્શેદના અર્ધા કુળને, અમોરી એના રાજ સીહોનતુ રાજ્ય તથા બાતાનના રાજ એજનુ રાજ્ય, એટલે એ દેશ તેના નજરો તથા તેઓની સીમા સુધા, હા, તે દેલના એમેરના સર્વ નજરો સુધા આપ્યા ૩૪ અને જાદના પુત્રોએ દીબોન તથા અટારોથ તથા અરોએર, ૩૫ અટારોથ શોફાન, તથા યાએર, તથા થોઅહાદ, ૩૬ તથા બેથ નિઝાદ, તથા બેથ હારાન, [એ] કિલિવાજા નજરો બાધ્યા તથા [તે ઉપર ૧] રોઓને સાર વાશ [બાધ્યા] ૩૭ અને રેઉબેનના પુત્રોએ દેશેન, તથા એલઆલેદ, તથા કિર્યાષાધમ, ૩૮ તથા નેમો, તથા બઆલ મે એન (એઓના નામ બદલીને), તથા ગિખમાદ બાધ્યા, ને ને નજરો તેઓએ બાધ્યા તેઓને તેઓએ બીજા નામ આપ્યા. ૩૯ અને મનાશ્શેદના દીકરા માખીરના દીકરાએ નિલઆદ જયા, ને તેઓએ તેને છની લીધુ, ને ને અમોરીઓ તેમા હતા તેઓને કાઢી મૂક્યા. ૪૦ અને મુસાએ મનાશ્શેદના દીકરા માખીરને ગિલઆદ આપ્યુ ને તે તેમા રહો. ૪૧ અને મનાશ્શેદના દીકરા યાધરે ત્યા જધને તેનાં શહેરો છની લીધા અને તેઓને દાબોષ યાધર એ નામ

આપ્યુ ૪૨ અને નોબાહે જધને કનાથ તથા તેના ગામોને છની લીધા, અને પોતાના નામ પરથી તેનુ નામ નોબાહ પાડ્યુ

૩૩ ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાના સૈન્યો સુધા મુસા તથા હારોનની હસ્તક મિસર દેશમાથી નિકળ્યા ત્યારે તેઓની મળ્યો આ છે ૨ અને મુસાએ યહોવાહની આજ્ઞાથી તેઓની મળ્યો પ્રમાણે તેઓની કુચની મોધ રાખી, ને તેઓની મળ્યો પ્રમાણે તેઓની કુચો આ છે ૩ અને તેઓ પહેલે માસે, પહેલા માસને પંદરમે દિવસે રામસેસથી ચાલ્યા, પારખાપર્વ પછીની સવારે ઇસ્રાએલપુત્રો સર્વ મિસરીઓના દેખતા ગવંથી નિકળ્યા ૪ બે સર્વ પ્રથમ-જનિતોને યહોવાહે માર્યા હતા તેઓને હાટવામા મિસરીઓ તે વેળાએ ગુથાયલા હતા, તેઓના દેશ પર પલ્લ યહોવાહે ન્યાયકર્યો કીધા ૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રો રામસેસથી ચાલ્યા, ને મુકોઠમા ધાવણી કીધી ૬ અને તેઓ મુકોઠથી ચાલ્યા, ને એથામ ને અરબ્યની કોરમાજ છે તેમા ધાવણી કીધી ૭ અને તેઓ એથામથી ચાલ્યા, ને પાછા ફરીને પી હાહીરોથ આવ્યા, કે જે બઆલ સફોનની સામે છે, ને તેઓએ મિગ્દોલની સામે ધાવણી કીધી ૮ અને તેઓ હાહીરોથ આગળથી ચાલ્યા ને સમુદ્રની મધ્યે થધને અરબ્યમા જયા, ને એથામના અરબ્યમા તણુ દિવસની મળલ કરી, ને મારાદમા ધાવણી કીધી ૯ અને તેઓ મારાદથી ચાલ્યા ને એલિમ આવ્યા, ને એલિમમા પાણીના બાર ઝરા, ને સિતેર ખતુરીઓ હતી, ને ત્યા તેઓએ ધાવણી કીધી ૧૦ અને તેઓ એલિમથી ચાલ્યા, ને સુક સમુદ્રને કિનારે ધાવણી કીધી ૧૧ અને તેઓ સુક સમુદ્રથી ચાલ્યા, ને સીનના અરબ્યમા ધાવણી કીધી ૧૨ અને તેઓ સીનના અરબ્યથી ચાલ્યા, ને હોફાદમા ધાવણી કીધી ૧૩ અને તેઓ હોફાદથી ચાલ્યા, ને આદરામા ધાવણી કીધી ૧૪ અને તેઓ આલતથી ચાલ્યા, ને રશીદીમમા ધાવણી કીધી, ને ત્યા લોકોને પીવાને સાર પાળી ન હતું ૧૫ અને તેઓ રશીદીમથી ચાલ્યા, ને સિનાયના અરબ્યમા ધાવણી કીધી ૧૬ અને તેઓ સિનાયના અરબ્યથી ચાલ્યા, ને કિનાથ હાતાવાદમા ધાવણી કીધી ૧૭ અને તેઓ કિનાથ હાતાવાદથી ચાલ્યા, ને હસેરોથમા ધાવણી કીધી ૧૮ અને તેઓ હસેરોથથી ચાલ્યા, ને રિમાદમા ધાવણી કીધી

૧૯ અને તેઓ રિશ્માહથી ચાલ્યા, ને રિશ્મોન-પેરે-સમા ઇવણી કીધી. ૨૦ અને તેઓ રિશ્મોન-પેરેસથી ચાલ્યા, ને લિખ્નાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૧ અને તેઓ લિખ્નાહથી ચાલ્યા, ને રિસ્સાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૨ અને તેઓ રિસ્સાહથી ચાલ્યા, ને કહેલાયાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૩ અને તેઓ કહેલાયાહથી ચાલ્યા, ને શેફેર પર્વતમાં ઇવણી કીધી. ૨૪ અને તેઓ શેફેર પર્વતથી ચાલ્યા, ને હરાદાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૫ અને તેઓ હરાદાહથી ચાલ્યા, ને માકહેલોયમાં ઇવણી કીધી. ૨૬ અને તેઓ માકહેલોયથી ચાલ્યા, ને તાહાધમાં ઇવણી કીધી. ૨૭ અને તેઓ તાહાધથી ચાલ્યા, ને તેરાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૮ અને તેઓ તેરાહથી ચાલ્યા, ને મિશ્કાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૯ અને તેઓ મિશ્કાહથી ચાલ્યા, ને હાર્મોનાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૦ અને તેઓ હાર્મોનાહથી ચાલ્યા, ને મોસેરોયમાં ઇવણી કીધી. ૩૧ અને તેઓ મોસેરોયથી ચાલ્યા, ને બની-યાઅકાનમાં ઇવણી કીધી. ૩૨ અને તેઓ બની-યાઅકાનથી ચાલ્યા, ને હોર-હાગિદગાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૩ અને તેઓ હોર-હાગિદગાહથી ચાલ્યા, ને યોટખાયાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૪ અને તેઓ યોટખાયાહથી ચાલ્યા, ને આઘોનાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૫ અને તેઓ આઘોનાહથી ચાલ્યા, ને એસ્થોન-ગેબરમાં ઇવણી કીધી. ૩૬ અને તેઓ એસ્થોન-ગેબરથી ચાલ્યા, ને સીનના અરબ્યમાં ઇવણી કીધી (એજ કાદેશ છે). ૩૭ અને તેઓ કાદેશથી ચાલ્યા, ને અદોમ દેશની કોરમાં હોર પર્વતમાં ઇવણી કીધી. ૩૮ અને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે હાર્તન યાજ્ઞ હોર પર્વત પર ચઢ્યો, ને ઇસ્રાએલપુત્રો મિસર દેશમાંથી નિકળ્યા ત્યાર પછી ચાળીસમા વર્ષના પાત્રમા માસને પહેલે દિવસે તે ત્યાં મરણ પામ્યો. ૩૯ અને હાર્તન હોર પર્વત પર મરણ પામ્યો ત્યારે તે એક સો ને ત્રેવીસ વર્ષનો હતો. ૪૦ કનાન દેશના નેગબમાં રહેનાર અરાદના કનાની રાજાએ ઇસ્રાએલપુત્રોના આવવા વિષે સાંભળ્યું. ૪૧ અને તેઓ હોર પર્વતથી ચાલ્યા, ને સાહ્મોનાહમાં ઇવણી કીધી. ૪૨ અને તેઓ સાહ્મોનાહથી ચાલ્યા, ને પૂનોનમાં ઇવણી કીધી. ૪૩ અને તેઓ પૂનોનથી ચાલ્યા, ને ઓબોયમાં ઇવણી કીધી. ૪૪ અને તેઓ ઓબોયથી ચાલ્યા, ને મોઆબની સરહદમાં ઇયે-અબારીમમાં ઇવણી કીધી. ૪૫ અને

તેઓ ઇયીમથી ચાલ્યા, ને દીબોન-ગાદમાં ઇવણી કીધી. ૪૬ અને તેઓ દીબોન-ગાદથી ચાલ્યા, ને આલ્મોન-દિબ્લાયાહમાં ઇવણી કીધી. ૪૭ અને તેઓ આલ્મોન-દિબ્લાયાહમાં ઇવણી કીધી, ને અબારીમ પર્વતમાં નબોની સામા ઇવણી કીધી. ૪૮ અને તેઓ અબારીમ પર્વતથી ચાલ્યા, ને મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે યરેબોની આગળ ઇવણી કીધી. ૪૯ અને તેઓએ યરદનને કાંઠે, બેથ-યશીમો-યથી આબેલશિદીમ સુધી મોઆબના મેદાનમાં ઇવણી કીધી.

૫૦ અને યહોવાહે મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે યરેબોની પાસે મુસાને કહ્યું, ૫૧ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જ્યારે તમે યરદન નદી ઉતરીને કનાન દેશમાં જાઓ, ૫૨ ત્યારે તમે પોતાની આગળથી દેશના સર્વ રહેવાસીઓને હાકી કાઢો, ને તેઓના સર્વ આકૃતિઓ કાતરેલા પત્થરોનો નાગ કરો, ને તેઓની સર્વ આબેલી [ધાતુની] મૂર્તિઓનો નાશ કરો; ને તેઓનાં સર્વ દેવરથાનોને પાડી નાખો, ૫૩ અને દેશને કબજે કરીને તેમાં વસો; કેમકે વતનને સાક્ર મેં તે દેશ તમને આપ્યો છે. ૫૪ અને તમે દેવમતિથી તમારાં કુટુંબો પ્રમાણે દેશનો વારસો વહેંચી લેજો; જે [કુળમાં] વિશેષ લોક, તેને તે પ્રમાણમાં વિશેષ વારસો તમારે આપવો, ને જેમાં થોડા લોક, તેને તારે થોડો વારસો આપવો; દેવમતિથી જ્યાં જેનો ભાગ આવે, ત્યાંજ તેને મળે; તમારા પિતૃઓનાં કુળો પ્રમાણે તમને વારસો મળે. ૫૫ પણ જો તમે પોતાની સામેથી દેશના રહેવાસીઓને હાકી નહિ કાઢશો તો તેઓમાના જોડાને તમે રહેવા દેશો, તેઓ તમારી આબોમાં અણીઓરૂપ ને તમારી ફોખોમાં કાંઠારૂપ થશે, ને જે દેશમાં તમે વસશો, તેમાં તેઓ તમને હોરાન કરશે. ૫૬ અને એમ થશે કે જે કષ્ટ તેઓ પર વિતાડવાનું હુ ધારતો હતો, તે તમારા પર વિતાડીશ.

૩૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલ-પુત્રોને આજ્ઞા કરીને કહે કે, જ્યારે તમે કનાન દેશમાં પહોંચો, (એટલે એ કનાન દેશ કે જેનો વારસો તેની સીમાઓ સુધી તમને મળવાનો છે), ૨ ત્યારે તમારો દક્ષિણ ભાગ સીનના અરબ્યથી માંડીને આગળ અદોમની સીમાની લગોલગ થાય, ને તમારી દક્ષિણ સીમા ખારા સમુદ્રના પૂર્વના છેડાથી

શરૂ થાય, ૪ ને એ તમારી સીમા વળીને આકાશની મના ટોળાવ તરફ આવે ને આગળ ચાલીને સીન સુધી પહોંચે ને તેનો છેડો કાદેશ-આનેઆની દક્ષિણે આવે, ને ત્યાંથી આનગ ના રીને હસારઆદાર સુધી નય ને આગળ આરંગેન નુધી નય, ૫ ને તે સીમા આરંગેનથી વળીને મિસરની ની સુધી નય, ને તેનો છેડો સમુદ્ર સુધી પહોંચે ૬ અને મેટો સમુદ્ર તથા તેનો કાંઠો એ તમારી પશ્ચિમ સીમા થાય ૭ અને તમારી ઉત્તર નીમા આ પ્રમાણે થાય, એ સીમા તમારે મેટા સમુદ્રથી માંડીને દોર પર્વત સુધી આકાશી, ૮ અને એ સીમા દોર પર્વતથી માંડીને હમાથના નાકા સુધી તમારે આકાશી, ને તે સીમાનો છેડો સર્લ સુધી નય, ૯ ને ત્યાંથી આગળ ચા રીને તે સીમા ક્રિકાન સુધી પહોંચે, ને તેનો છેડો હસાર એનાન સુધી પહોંચે, એ તમારી ઉત્તરની સીમા થાય ૧૦ અને તમારી પૂર્વ સીમા હસાર એનાનથી તે ચત્રામ સુધી તમારે આકાશી ૧૧ અને તે સીમા ત્રફા મધી નીચડી તરફ વળીને રિખ્વાહ સુધી આયિનની પૂર્વ દિશાએ નય, ને તે સીમા ત્યાંથી નીચડી તરફ ચાલીને કિન્નેરેથના સમુદ્ર સુધી પૂર્વ તરફ પહોંચે ૧૨ અને તે સીમા ત્યાંથી ઉતરીને યરલન સુધી નય, ને તેનો છેડો ખાત સમુદ્ર આગળ આવે, એ દેશ તેની ચારે તરફની સીમાએ સુધી તમારો થશે ૧૩ અને મુસાએ હસાએવપુત્રોને આજ્ઞા આપતા કહ્યું કે, જે દેશનો વારસો તમે દેવમતિ વડે [વહેની] લેશો, ને જે નર કુળોને તથા અન્ધા કુળને આપવાની યદોવાદે આજ્ઞા આપી છે, તે આ છે, ૧૪ કેમકે રેગેનપુત્રોના કુળને તેઓના પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે, તથા આદપુત્રોના કુળને તેઓના પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે તેઓના વારસો મળે છે, ને મનારશે દના અદવા કુળને યદુ મળે છે, ૧૫ [આ] બે કુળોને તથા અન્ધા કુળને તેઓના વારસો યરલન પાર યરેમો આગળ પૂર્વ તરફ, એટલે ઉઝમડી તરફ મળે છે

૧૬ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૧૭ જે માણસો તમને દેશનો વારસો વહેડી આપશે તેઓના નામ આ છે, એટલે એજઆત્રાર યાગક તથા નૂનરો દીકરો યદોહાઆ ૧૮ અને દેશનો વારસો વહેડી આપવા માટે તમારે પ્રત્યેક કુળમાંથી એકે અધિપતિ ચેવો. ૧૯ અને તે માણસોના નાનો નીને મુગલ

છે, યદોહાદના કુળમાંથી યજૂનેહનો દીકરો કાઝેબ ૨૦ શિમએનપુત્રોના કુળમાંથી આગ્નીહૂદનો દીકરો શમુએલ ૨૧ બિન્યામીનના કુળમાંથી કિસ્થીનનો દીકરો અપીદાહ ૨૨ અને દાનના પુત્રોના કુળનો અધિપતિ યોગીનો દીકરો બુક્કી ૨૩ યુસફના પુત્રોના, મનારશેહના પુત્રોના કુળનો અધિપતિ એરોદનો દીકરો હાસીએલ ૨૪ અને એકાઘમપુત્રોના કુળનો અધિપતિ શિફાનનો દીકરો કમુએલ ૨૫ અને ઝમુલનપુત્રોના કુળનો અધિપતિ પાર્નાખનો દીકરો અનીસાફાન ૨૬ અને ચિરસાખારપુત્રોના કુળનો અધિપતિ અઝાનનો દીકરો પાટીએલ ૨૭ અને આરોરપુત્રોના કુળનો અધિપતિ શલેખીનો દીકરો અદીહૂ ૨૮ અને નાફતાલીપુત્રોના કુળનો અધિપતિ આગ્નીહૂદનો દીકરો પદાહએલ ૨૯ હસાએલપુત્રોને કનાન દેશમાં વારસો વહેડી આપવાની આજ્ઞા જેઓને યદોવાદે આપી તેઓ એ છે

૩૫

અને યદોવાદે મોઆબના મેહાનમા ચરહ નને કાઠે યરેમોની આગળ મુસાને કહ્યું કે, ૨૦ હસાએવપુત્રોને આજ્ઞા કર કે તેઓ પોતાના વવનના વારસામાંથી લેવીઓને રહેવા સારુ નરો આપે, ને તે નરોના ઉપયોગને માટે તેઓની આસપાસના પાદરો પણ તમારે લેવીઓને આપવા. ૨૧ અને નરો તો તેઓને રહેવા માટે મળે, ને તેઓના પાદરો તો તેમના દોરને વારસે તથા તેઓની સપતિને વારસે તથા તેઓના સનળા નળવરોને વારસે થાય. ૨૨ અને તે નરોના જે પાદરો તમે લેવીઓને આપો તેઓ નમરના કોટથી માંડીને બહાર મોઝરદમ હબર હબર દાય દાય ૨૩ અને તમારે નમરની બહાર પૂર્વ તરફ બે હબર દાય, ને દક્ષિણ તરફ બે હબર દાય, ને પશ્ચિમ તરફ બે હબર દાય, ને ઉત્તર તરફ બે હબર દાય આપજ, ને નર વચમાં રહે તેઓના નરોના પાદરો એ પ્રમાણે દાય ૨૪ અને જે નરો તમે લેવીઓને આપો તેઓ [મધ્યે] ૨૫ આધ્યનરો દાય, સુનબ્યવાનક ત્યા નાસી નય માટે તમારે તે આપવા, અને એએ ઉપરાં તમારે બેલા ઘેસ નરો આપવા ૨૬ તમારે લવીઓને સપના મળી ઉટલા ઘેસ નરો તેઓના પાદરાસદિ આપવા ૮ અને હસાએવપુત્રોના વવનમાંથી ૭ નરો તમે આપો, તેઓ વિષે [આ નિયમ છે] ૮ પણમાંથી તમારે પહોં લેવા, ને યોદામાંથી તમા

ગોડાં લેવાં; પ્રત્યેકને જે વારસો મળે, તેના પ્રમાણમાં તે પોતાના નગરોમાંથી લેવાં એને આપે

૬ અને યહોવાહે સુસાને કહ્યું કે, ૧૦ ઇસ્રાએલ-પુત્રોને એમ કહે કે, ત્યારે તમે યરદન ઉતરીને કનાન દેશમાં જાઓ, ૧૧ ત્યારે તમે પોતાને સાડા આશ્રય-નગરો તરીકે અમુક નગરો કરાવજો; એ સાડા કે અબજુલાં કોઇનું મોત નિપજવનાર મનુષ્યધાતક ત્યાં નાસી જાય. ૧૨ અને તે નગરો તમારે માટે વેર લેનારના હાથમાંથી રક્ષણાર્થે થાય; એ સાડા કે મનુષ્યધાતક ઇનસાફને સાડા જમાવની આગળ ખડો કરવામાં નહિ આવે ત્યાં સુધી તે મરે નહિ. ૧૩ અને જે નગરો તમે આપશે તેઓ [માંનાં] છ નગરો તમારે માટે આશ્રયનગરો થશે. ૧૪ તમારે ત્રણ નગરો યરદન પાર આપવાં, તથા ત્રણ નગરો તમારે કનાન દેશમાં આપવાં; તેઓ આશ્રયનગરો થાય. ૧૫ આ છ નગરો ઇસ્રાએલપુત્રોને તથા તેઓ મધ્યના પરદેશી તથા પ્રવાસીઓને રક્ષણાર્થે થાય; એ સાડા કે કોઇ માણસનું, અબજુલે મોત નિપજવનાર પ્રત્યેક મનુષ્યધાતક ત્યાં નાસી જાય. ૧૬ પણ જે તે તેને લોહાના ઓળ-રથી મારે ને તેથી તેનું મોત નિપજે, તો તે ખુની છે; ખુનીને તો નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૧૭ અને જે તે હાથમાં એવો પત્થર લઇને તેને મારે, કે જેથી મોત નિપજવાનો સંભવ હોય, ને તેથી જે પેલાનું મોત નિપજે, તો તે ખુની છે; ખુનીને તો નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૧૮ અથવા જે તે લોકડાનું એવું ઓળર હાથમાં લઇને તેને મારે કે જેથી મોત નિપજવાનો સંભવ હોય, ને તેથી જે પેલાનું મોત નિપજે, તો તે ખુની છે; ખુનીને તો નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૧૯ લોહીનું વેર વાળનાર પોતેજ ખુનીને મારી નાખે; ત્યારે તે તેને મળે, ત્યારે તે તેને મારી નાખે. ૨૦ અને જે તેણે તેને દ્વેષથી ધક્કો માર્યો હોય, અથવા લાગ તાકીને સતાઇ રહીને તેના પર કાંઈ ફેંચ્યું હોય, ને તેથી તેનું મોત નિપજ્યું હોય; ૨૧ અથવા તો વેરથી મુક્ત મારીને તેનું મોત નિપજ્યું હોય; તો તેને મારનારને નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો; તે ખુની છે; લોહીનું વેર વાળનાર ત્યારે તેને મળે ત્યારે ખુનીને મારી નાખે. ૨૨ પણ જે તેણે વેર વગર એકાએક તેને ધક્કો માર્યો હોય, અથવા લાગ તાકીને સતાઇ રહ્યા વગર તેના ઉપર કાંઈ ફેંચ્યું હોય, ૨૩ અથવા જેથી માણસનું મોત

નિપજે એવો પત્થર તેને ન દેખતાં તેના ઉપર ફેંચ્યો હોય, ને તેથી તેનું મોત નિપજ્યું હોય, પરંતુ તે તેનો વેરી ન હતો, તેમજ તેનું નુકસાન કરવાની પણ તેને મતલબ ન હતી; ૨૪ તો મારનાર તથા લોહીનું વેર લેનારની વચ્ચે જમાત આ કાનૂનો પ્રમાણે ન્યાય કરે; ૨૫ ને જમાત મનુષ્યધાતકને લોહીનું વેર લેનારના હાથમાંથી છોડાવે, ને જમાત જે આશ્રયનગરમાં તે નાસી ગયો હતો તેમા તેને પાછો પહોંચાડે; ને પવિત્ર તેલથી અભિષિક્ત થયેલા પ્રમુખ્યયાજકના મરણ સુધી તે તેમા રહે. ૨૬ પણ જે કોઇ વેળા મનુષ્યધાતક જે આશ્રયનગરમાં પોતે નાસી ગયો હોય તેની સરહદની બહાર જાય; ૨૭ ને લોહીનું વેર લેનાર તેને તેના આશ્રયનગરની સરહદની બહાર જોઇને જે તે લોહીનું વેર લેનાર તે મનુષ્યધાતકને મારી નાખે, તો તેને લીધે ખૂનનો દોષ ન બેસે, ૨૮ કેમકે પ્રમુખ્ય-યાજકના મરણ સુધી તેણે પોતાના આશ્રયનગરમાં રહેવું જોઇતું હતું, પણ પ્રમુખ્યયાજકના મરણ પછી મનુષ્યધાતક પોતાના વતનની ભૂમિમાં પાછો આવે. ૨૯ અને આ કાનૂનો તમારી વંશપરંપરા તમારાં સર્વ રહેઠાણમાં તમારો ઇનસાફ કરવાનો કાયદો થાય. ૩૦ જે કોઇ માણસનું ખૂન કરે, તે ખુની સાક્ષીઓની જુબાનીને આધારે દેહાંતદંડ ભોગવે; પણ કોઇને દેહાંતદંડ કરવા સાડા એક સાહેદની સાક્ષી બસ નથી. ૩૧ વળી જે મનુષ્યધાતકને ખૂનનો દોષ લાગ્યો હોય તેનો જીવ તમારે કષ્ટ પણ મુક્ય લઇને ઉગારવો નહિ; પણ તેને નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૩૨ અને આશ્રય-નગરમાં નાસી ગયેલાની પાસેથી મુક્ય લઇને યાજક જીવતો છતાં તેને દેશમાં પાછા આવી રહેવાની પરવાનગી ન આપવી. ૩૩ એ રીતે જે દેશમાં તમે છો તે બ્રહ્મ નહિ થશે; કેમકે લોહી એ તો દેશને બ્રહ્મ કરે છે; કેમકે દેશમાં વહેવડાવેલા લોહીનું પ્રાયશ્ચિત્ત તે લોહી વહેવડાવનારના લોહી શિવાય યશ શકતું નથી. ૩૪ જે દેશમાં તમે વસો છો ને જેની મધ્યે હું રહું છું, તેને તમે ન વટાળો. કેમકે હું યહોવાહ ઇસ્રાએલપુત્રોની મધ્યે રહું છું.

૩૬

અને સુસાના પુત્રોના કુટુંબમાંના મના-રોહના પુત્ર માખીરના પુત્ર ગિલઆદના પુત્રોના કુટુંબના પિતૃઓનાં [ધરોના] મુખ્યોએ પાસે આવીને સુસાની આગળ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોના પિતૃઓનાં [ધરોના] મુખ્યો, એટલે અધિપતિઓની

આનજ, અરજ કીધી, ર અને તેઓએ કહ્યું કે, યહોવાદે મારા ધણીને એવી આજ્ઞા કીધી છે કે, ચિટ્ટીઓ નાખીને દેશ ઇસ્રાએલપુત્રોને વારસાને માટે વહેંચી આપવો; ને આપ મારા ધણીને યહોવાદ તરફથી એવી આજ્ઞા મળી કે અમારા કાકા સલોફાદની વારસો તેની દીકરીઓને આપવો. અને જો તેઓ ઇસ્રાએલપુત્રોના [ખીર્ન] કુળોના હરકાક વંશજોને પરણે, તો તેઓના વારસો અમારા પિતૃઓના વારસામાથી જુદો પડી જાય અને જે કુળની તેઓ થાય તેના વારસામા તે જોડાઈ જાય, એવી રીતે તે અમારા વારસાના હિસ્સામાથી જતો રહે. અને જ્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોની જીવંતી આપશે, ત્યારે તેઓનો વારસો જે કુળની તેઓ યદ હશે તેના વારસા માથે જોડાયો; એવી રીતે તેઓના વારસો અમારા પિતૃઓના કુળના વારસામાથી જતો રહેશે. અને યુસાએ યહોવાદના વચન પ્રમાણે ઇસ્રાએલપુત્રોને એવી આજ્ઞા કીધી કે, યુસાના પુત્રોના કુળનું કહેલું સાનખી છે. સલોફાદની દીકરીઓ વિષે યહોવાદ એવી આજ્ઞા કરે છે કે, તેમને જમે તેની સાથે તેઓ પરણે; પણ ફક્ત તેઓના બાપના કુળના કુટુંબમાં જ તેઓ પરણે. એવી રીતે ઇસ્રાએલપુત્રોના કાકા પણ

વારસો એક કુળમાંથી ખીર્ન કુળમાં જવા નહિ પામે, કેમકે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો પોતપોતાના બાપના કુળના વારસાને વળગી રહેશે. અને ઇસ્રાએલપુત્રોના હરકાક કુળના વારસો પામેલી પ્રત્યેક દીકરી પોતાના બાપના કુળના કુટુંબમાંના કાકાની સાથે પરણે, કે ઇસ્રાએલપુત્રોમાંના પ્રત્યેક જન પોતપોતાના બાપ-દાદાઓનો વારસો જોગવે. એવી રીતે કાકા પણ વારસો એક કુળમાંથી ખીર્ન કુળમાં જવા નહિ પામે; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોના કુળોમાંના પ્રત્યેક પોતાના વારસાને વળગી રહેશે. ૧૦ જમ યહોવાદે યુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમજ સલોફાદની દીકરીઓએ કીધું; ૧૧ કેમકે સલોફાદની દીકરીઓ માહલાહ, તિસ્બાહ તથા હોગ્લાહ તથા મિહ્લાહ તથા નોઆહ તેઓ પોતાના કાકાના દીકરાઓ સાથે પરણી. ૧૨ તેઓ યુસાના દીકરા મનાશોહના પુત્રોનાં કુટુંબોમાં પરણી, ને તેઓના વારસો તેઓના બાપના કુટુંબના કુળમાં રહ્યો.

૧૩ જે આજ્ઞાઓ તથા કાનૂનો યહોવાદે યુસાની હસ્તક મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે યરેબા આગળ ઇસ્રાએલપુત્રોને કરાવી આપ્યાં તે એ છે.

પુનર્નિયમ

એટલે યુસાનું પાંચમું પુસ્તક.

૧ જે વચનો યુસાએ યરદન પાર અરબમાં, સુકની સામેના અરાબાદમાં, પારાન તથા તોફાલ તથા લાબાન તથા હસેરોથ તથા દીઝાદાબ તેઓની વચમાં સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહી સમજાવ્યાં તે નીચે મુજબ છે. ૨ સેધર પર્વતને માંજે દોરેબથી કારેય-બાર્નેઆ સુધીનું અંતર અગ્રિયાર દિવસની મજલ) જેટલું છે. અને આળીસમા વર્ષના અગ્રિયારમા માસમાં તે માસને પહેલે દિવસે એમ થયું કે, જે સર્વ આજ્ઞાઓ યહોવાદે ઇસ્રાએલપુત્રોને સાર તેને આપી હતી, તે યુસાએ તેઓ આગળ કહી સમજાવી; ૩ એટલે અનોરીઓના શબ સીદોન જે

દેશમાંના રહેતો હતો; ને બાશાનનો શબ એમ જે આરવારોથમાં એરેથ પાસે રહેતો હતો, તેઓને તેણે મારી નાખ્યા ત્યાર પછી, ૪ યરદન પાર મોઆબ દેશમાં યુસાએ આ નિયમ પ્રગટ કરવાનો આદેશ કરીને કહ્યું કે, ૬ યહોવાદ આપણા જેવે દોરેબ પાર આપણને કહ્યું કે, તમને આ પર્વત પાંચ રહેવા ધણેજ વખત વિતી ગયા છે; ૭ તો તમે ફરો ને કૂચ કરીને અનોરીઓના પહાડી મુલકમાં, તથા તેની નજીકની સર્વ જગ્યાઓમાં એટલે અરાબાદમાં પહાડી પ્રદેશમાં, ને નીચલા પ્રદેશમાં, તથા નેબેલમાં તથા સપુદકાંઠે, કનાનીઓના દેશમાં તથા દબાને

નમાં એટલે મહાનદ કાત નદી સુધી જાયો. ૮ જુઓ, દેસ મેં તમારી આગળ મુક્યો છે; તેા તેમાં પ્રવેશ કરો, ને જે વિષે યહોવાહે તમારા પિતૃઓ આગળ, એટલે ઇબ્રાહીમ, ઇસદાક તથા યાકુબ આગળ, સોગન ખાધા કે હું તે તમને તથા તમારી પાછળ તમારા વંશજોને આપીશ, તેનું વતન સપાદન કરો. ૯ અને તે સમયે મેં તમને એમ કહ્યું હતું કે, હું પોતે એકલો તમારો જોજ ઉપાડવાને અશક્ત છું; ૧૦ યહોવાહ તમારા દેવ તમારો વિસ્તાર વધાર્યો છે, ને જુઓ, આજે તમારી સંખ્યા આકાશના તારાઓના જેટલી છે. ૧૧ યહોવાહ તમારા પિતૃઓના દેવ, પોતે તમને અરેબા વચ્ચે પ્રમાણે, તમે છા તે કરતાં હજારગણા તમને વધારો! ૧૨ હું પંડે એકલો તમારો જુઓ મેં ને તમારો જોજ તથા તમારા કન્યા સ્ત્રી રીતે ઉપાડી શકું? ૧૩ માટે તમે પોતાપોતાનાં કુળોમાંથી જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવંત તથા નામીયા પુરૂષોને પસંદ કરો, ને હું તેઓને તમારા અધિકારીઓ કરાવીશ. ૧૪ અને તમે મને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, જે વાત તેં કહી છે તે પ્રમાણે કરવું તે સારૂ છે. ૧૫ તેથી મેં તમારા કુળોના મુખ્યો જોઓ બુદ્ધિવંત તથા નામીયા પુરૂષો હતા તેઓને લઈને તેઓને તમારા અધિકારીઓ કરાવ્યા, એટલે જેવા તમારાં કુળો તે પ્રમાણે હજાર હજારના સરદારો, તથા સો સોના સરદારો, તથા દસ દસના સરદારો, તથા અમલદારો [કરાવ્યા] ૧૬ અને તે વખતે મેં તમારા ન્યાયાધીશોને એવી ફરમાસ કીધી કે, તમારા ભાઈઓ વચ્ચે [ને વાધો] સાંભળીને ભાઈ ભાઈની વચ્ચે, તથા [ભાઈ અને] તેની સાથેના પર-દેશી વચ્ચે અદલ ન્યાય તમારે કરવો. ૧૭ ન્યાય કરતાં તમારે આંખની શરમ રાખવી નહિ; નાના તથા મોટાનું સરખી રીતે સાંભળવું; માણસના મુખથી તમારે બીડું નહિ; કેમકે ન્યાય કરવો એ દેવનું [કામ] છે; ને જે મુકદ્દમો તમને અધરો પડે તે તમારે મારી પાસે લાવવો, અને તે હું સાંભળીશ. ૧૮ અને તમારે શું શું ફરવું તે સર્વ વિષે મેં તમને તે વખતે આજ્ઞા કીધી.

૧૯ અને આપણે હોરેબથી ઉપજ્યા, ને જે સઘળું વિશાળ તથા ભયંકર અરણ્ય તમે જોયું તે, યહોવાહ આપણુક દેવે આપણને દીધેલી આજ્ઞા પ્રમાણે અમેરીઓના પહાડી મુલકને રસ્તે ચાલતાં, આપણે જોળ્યું; ને આપણે કાદેશ-બાનેઆમાં આવી પહોંચ્યા. ૨૦ અને મેં તમને કહ્યું કે, અમેરીઓને

જે પહાડી મુલક યહોવાહ આપણે દેવ આપણને આપવાનો છે તેમાં તમે પહોંચ્યા છા ૨૧ જુઓ, યહોવાહ તારા દેવ તે દેશ તારી આગળ મુક્યો છે; [માટે] યહોવાહ તારા પિતૃઓના દેવ તને કહ્યું છે, તે મુજબ આગળ વધીને સર કર; બીશ નહિ ને ગભરા-ધરા પણ નહિ ૨૨ અને તમારામાંના પ્રત્યેકે મારી પાસે આવીને કહ્યું કે, આપણે માણસો મોકલીએ, એ સારૂ કે તેઓ આપણે વાસ્તે દેશની બાતમી કાઢે, અને આપણે ક્યે રસ્તે આગળ જવું અને કયા કયા નગરો આપણા રસ્તામાં આવશે તે વિષે તેઓ પાછા આવીને આપણને ખબર કહે ૨૩ અને એ સુચના મને ઘણી સારી લાગી; અને મેં દરેક કુળમાંથી અંકેક એટલે તમારામાંથી બાર માણસો લીધા; ૨૪ અને તેઓ ફરીને પર્વતપર ચઢ્યા, ને એરેકાલની ખીણમાં આવીને તેની બસુરી કીધી ૨૫ અને તેઓ તે દેશનાં ફળ પોતાની સાથે લઈને આપણી પાસે લાવ્યા, અને આપણી પાસે એવી ખબર આપી કે, જે દેશ યહોવાહ આપણે દેવ આપણને આપવાનો છે તે સારો છે ૨૬ તો પણ તમે ત્યાં જવા નહિ ચાહતા યહોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ બડ કીધું; ૨૭ ને તમારા તણુઓમાં બડબડ કરીને તમે કહ્યું કે, યહોવાહને અમારા પર વેર હતું તે માટે અમેરીઓના હાથમાં અમને સોંપીને અમારો નાશ કરવા સારૂ તે અમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો છે ૨૮ અમે આગળ ક્યાં જઈએ? તે લોકો આપણા કરતા કદાવર તથા ઉંચા છે; તે નગરો મોટાં છે ને તેમના કોટ ગળનમાં પહોંચે છે; ને વળી ત્યાં અનાકપુત્રો પણ અમારા જેવામાં આવ્યા છે; એમ કહીને અમારા ભાઈઓએ અમારા ગાત્ર શિયળ કરી નાખ્યા છે. ૨૯ ત્યારે મેં તમને કહ્યું કે, ડરો મા, ને તેઓથી બીહી ન જાઓ ૩૦ યહોવાહ તમારો દેવ જે તમારી આગળ ચાલે છે, તે તમારે સારૂ યુદ્ધ કરશે; મિસરમાં જે સઘળા ફર્યો તેણે તમારી આખો આગળ કીધા તે પ્રમાણે; ૩૧ તથા જે પ્રમાણે તેં જોયું કે અરણ્યમાં તમે આ જગ્યાએ આવ્યા ત્યાં સુધી જે આખે રસ્તે તમે ચાલ્યા તેમાં જેમ પિતા પોતાના પુત્રને કેડે તેડે તેમ યહોવાહ તારા દેવ તને કેડે તેજો, તે પ્રમાણે. ૩૨ તો પણ આટલું બધું છતાં તમે યહોવાહ તમારા દેવનો ભરોસો કીધો નહિ; ૩૩ જો કે રસ્તે તમારે વાસ્તે તણુઓ તાણવાની જગ્યા શોધી કાઢવાને, [તથા] તમારે ક્યે

આગળ, અરજ કીધી, કે અને તેઓએ કહ્યું કે, યહોવાહે આરા ધણીને એવી આજ્ઞા કીધી છે કે, પિટ્ટીઓ નાખીને દેશ ઇસ્રાએલપુત્રોને વારસાને માટે વહેંચી આપવો; ને આપ આરા ધણીને યહોવાહ તરફથી એવી આજ્ઞા મળી કે અમારા લાઇ સલોફાદાનો વારસો તેની દીકરીઓને આપવો. અને જો તેઓ ઇસ્રાએલપુત્રોના [ખીન] કુળોના હરકોઇ વંશજોને પરણે, તો તેઓના વારસો અમારા પિતૃઓના વારસામાથી જુદો પડી નય અને જો કુળની તેઓ થાય તેના વારસામા તે જોડાઇ નય, એવી રીતે તે અમારા વારસાના હિસ્સામાથી જોતો રહે. અને જ્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોની જીખીલી આવશે, ત્યારે તેઓના વારસો જો કુળની તેઓ થઇ હશે તેના વારસા સાથે જોડાશે; એવી રીતે તેઓના વારસો અમારા પિતૃઓના કુળના વારસામાથી જોતો રહેશે. અને મુસાએ યહોવાહના વચન પ્રમાણે ઇસ્રાએલપુત્રોને એવી આજ્ઞા કીધી કે, મુસકના પુત્રોના કુળનું કહેવું વાળખી છે. કે સલોફાદાની દીકરીઓ વિષે યહોવાહ એવી આજ્ઞા કરે છે કે, તેમને ગમે તેની સાથે તેઓ પરણે; પણ ફક્ત તેઓના બાપના કુળના કુટુંબમાંજ તેઓ પરણે. એવી રીતે ઇસ્રાએલપુત્રોના કોઇ પણ

વારસો એક કુળમાંથી ખીન કુળમાં જવા નહિ પામે, કેમકે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો પોતપોતાના બાપના કુળના વારસાને વળગી રહેશે. અને ઇસ્રાએલપુત્રોના હરકોઇ કુળમાં વારસો પામેલી પ્રત્યેક દીકરી પોતાના બાપના કુળના કુટુંબમાંના કોઇની સાથે પરણે, કે ઇસ્રાએલપુત્રોમાંના પ્રત્યેક જન પોતપોતાના બાપ-દાદાઓના વારસો ભોગવે. એવી રીતે કોઇ પણ વારસો એક કુળમાંથી ખીન કુળમાં જવા નહિ પામે; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોના કુળોમાંના પ્રત્યેક પોતાના વારસાને વળગી રહેશે. ૧૦ જમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમજ સલોફાદાની દીકરીઓએ કીધું; ૧૧ કેમકે સલોફાદાની દીકરીઓ માહલાહ, તિસાહ તથા હોલાહ તથા મિહલાહ તથા નેઆહ તેઓ પોતાના કાકાના દીકરાઓ સાથે પરણી ૧૨ તેઓ મુસકના દીકરા મનાશેહના પુત્રોના કુટુંબમાં પરણી, ને તેઓના વારસો તેઓના બાપના કુટુંબના કુળમાં રહો.

૧૩ જ આજ્ઞાઓ તથા કાનૂનો યહોવાહે મુસાની હસ્તક મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે યરેબા આગળ ઇસ્રાએલપુત્રોને કરાવી આપ્યાં તે એ છે.

પુનર્નિયમ

એટલે મુસાનું પાંચમું પુસ્તક.

૧ જે વચનો મુસાએ યરદન પાર અરબમાં, મુસકની સામેના અરાબાદમાં, પારાન તથા તોફેલ તથા લાબાન તથા હસેરોથ તથા હીઝાદાબ તેઓની વચમાં સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહી સંભળાવ્યા તે નીચે મુજબ છે. ૧ સેધર પર્વતને માંડે હોરેબથી કાદેશ-બાર્નેઆ સુધીનું અંતર અગિયાર દિવસની મજલ જેટલું છે. અને આજ્ઞાસમા વર્ષના અગિયારમા માસમાં તે માસને પહેલે દિવસે એમ થયું કે, જો સર્વ આજ્ઞાઓ યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોને સારે તેને આપી હતી, તે મુસાએ તેઓ આગળ કહી સંભળાવી; ૨ એટલે અમેરીઓના રાજા સીહોન જે

હેરબોનમાં રહેતો હતો; ને બારાનને રાજા ઓગ જે આશ્વરોથમાં એડુષ પાસે રહેતો હતો, તેઓને તેણે મારી નાખ્યા ત્યાર પછી, ૩ યરદન પાર મોઆબ દેશમાં મુસાએ આ નિયમ પ્રગટ કરવાનો આરંભ કરીને કહ્યું કે, કે યહોવાહ આપણા જેવે હોરેબ પર આપણને કહ્યું કે, તમને આ પર્વત પર રહેનાં ધણેજ વખત વિતી ગયા છે; ૪ તો તમે ફરો, ને ક્ય કરીને અમેરીઓના પહાડી મુલકમાં, તથા તેની નજીકની સર્વ જગ્યાઓમાં એટલે અરાબાદમાં, પહાડી પ્રદેશમાં, ને નીચલા પ્રદેશમાં, તથા નેગેબમાં, તથા સમુદ્રકાંઠે, કનાનીઓના દેશમાં તથા હબાનો-

એરેદ નાજું ઉતર્યા. ત્યાં સુધીમાં આડનીસ વર્ષની મુદત વિતી; એ મુદતમાં લડવૈયા પુરુષોની આખી પેઢી, યદોવાહ તેઓને સોજન ખાધને કહ્યું હતું તે મુજબ, ઊપણી મધ્યેથી નાશ પામી હતી. ૧૫ વર્ષી તેઓ નષ્ટ થાય ત્યાં સુધી ઊપણી મધ્યેથી તેઓનો નાશ કરવા સાર યદોવાહનો હાથ તેઓની વિરૂદ્ધ હતો.

૧૬ હવે સર્વ લડવૈયા પુરુષો લોકો મધ્યેથી નષ્ટ થયા તથા મરી શીટયા, ત્યાર પછી એમ બન્યું કે, ૧૭ યદોવાહને મને કહ્યું કે, ૧૮ તું આજે આર, એટલે મોઆબની સરહદ ઓળંગવાનો છે; ૧૯ અને જ્યારે તું આમ્મોનપુત્રોની સામે નજીક આવે, ત્યારે તેમને સતાવીશ મા, તથા તેમની સાથે લડીશ મા; કેમકે હું તને આમ્મોનપુત્રોના દેશમાંથી વતન નહિ આપીશ; કેમકે તે મેં લોકપુત્રોને વતન તરીકે આપ્યું છે. ૨૦ (તે પણ-રક્ષાઓનો દેશ ગણાય છે; રક્ષાઓ તેમાં ગણાઈ રહેતા હતા; પણ આમ્મોનિઓ તેઓને ગ્રામજીમ્મોએ એવું નામ આપે છે; ૨૧ તે લોક આનાકીઓની પેઠે કદાવર, ધણા, તથા ઉચા હતા; પણ યદોવાહને એમની આગળથી તેમનો વિનાશ કીધો; ને એઓ તેમના વતનમાં દાખલ થઈને તેમની જગ્યાએ રહ્યા; ૨૨ જેમ સેધરવાસી એસાવ-પુત્રોની આગળથી હોરીઓને વિનાશ કરીને તેણે તેઓના લાભમાં કીધું હતું તેમજ; ને તેઓએ તેમનું વતન લીધું, ને તેમની જગ્યાએ છેક આજ સુધી વસ્યા; ૨૩ અને આબ્દિઓ જેઓ ત્રાજાહ સુધીનાં ગામડાંમાં રહેતા હતા તેઓનો કાફતોરીઓએ કાફ-તોરમાંથી ધસી આવીને વિનાશ કીધો, ને તેમની જગ્યાએ રહ્યા. ૨૪ તમે ઉઠો, આગળ ચાલો, ને આનોનની ખીણ ઓળંગો; જુઓ, મેં અમેરી સીહોનને એટલે હેરજોનના રાજને તથા તેના દેશને તારે સ્વાધીન કીધા છે; તેનું વતન પ્રાપ્ત કરવું સાર કર, ને તેની સાથે યુદ્ધ મચાવ ૨૫ હું આજે આકાશ તજોની સર્વ પ્રજાઓ ઉપર તારો ડર તથા તારો ધાક એવો બેસાડવા માંડીશ, કે તેઓ તારું નામ સાંભળીને ધુન્યો ને તારાથી ત્રાહે ત્રાહે પોકારશે.

૨૬ અને કહેમોથના અરવ્યમાંથી મેં હેરજોનના રાજ સીહોન પાસે સંદેશિયા મોકલ્યા, કે તેઓ સલાહનો સંદેશો લઈને કહે કે, ૨૭ અને તારા દેશમાં થઈને જવા દે, હું રસ્તે રસ્તે જાવીશ, હું ડાબે હાથે

કે જમણે હાથે વળીશ નહિ. ૨૮ ખાવાનું અન્ન તું પેસા લઈને મને વેચાતું આપજે, ને પીવાનું પાણી તું પેસા લઈને મને આપજે; ફક્ત તારા દેશમાં થઈને મને પાળો જવા દે; ૨૯ જેમ સેધરવાસી એસાવપુત્રોએ તથા આરવાસી મોઆબઓએ મને કીધું તેમ [કર]; જ્યાં સુધી કે હું ચરદન ઉતરીને જે દેશ યદોવાહ અમારો દેવ અમને આપવાનો છે તેમાં જઈ ૩૦ પણ હેરજોનના રાજ સીહોને પોતાના [દેશ]માં થઈને આપણને જવા દેવાની ના પાડી; કેમકે યદોવાહ તારા દેવે તેનું મન કહ્યું કીધું, ને તેનું હૃદય ઢીલું કીધું; કે તે તેને તારા હાથમાં સોંપે, જેમ આજ છે તેમ. ૩૧ અને યદોવાહને મને કહ્યું કે, જો, સીહોનને તથા તેના દેશને તારી આગળ સ્વાધીન કરી દેવાનો આરંભ મેં કીધો છે; વતન પ્રાપ્ત કરવા માંડ, કે તું તેના દેશનો વારસો પામે. ૩૨ ત્યારે સીહોન પોતે તથા તેના સર્વ લોકો ચાહાસ આગળ યુદ્ધ કરવા સાર, આપણી સામે નિકળી આવ્યા ૩૩ અને યદોવાહ આપણા દેવે તેને આપણી આગળ સ્વાધીન કરી કીધો, અને આપણે તેનો તથા તેના પુત્રોનો તથા તેના સર્વ લોકોનો પરાજય કીધો. ૩૪ અને તે સમયે આપણે તેનાં સર્વ નગરો લીધાં, ને સંધનાં વરતીવાળાં નગરોનો, તેમની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધ્ધાં, છેક વિનાશ કીધો; આપણે કોઈને પણ છવતું રહેવા દીધું નહિ; ૩૫ ફક્ત જે નગરો આપણે લીધાં હતાં તેમની લૂટ સાથે આપણે પોતાને સારા ટોર લીધાં. ૩૬ આનોનની ખીણની કોરપરના અરેરોસી તથા ખીણની અંદરના નગરો માંડીને ગિલઆહ સુધી એકે નગર એવું મળ્યુંત ન હતું કે જે આપણાથી છતાય નહિ, યદોવાહ આપણા દેવે સંધનું આપણી આગળ સ્વાધીન કીધું; ૩૭ ફક્ત આમ્મોનપુત્રોના દેશની નજીક, [તથા] ચાબ્બેક નદીને સંધળો કોઠો, તથા પહાડી મુલકનાં નગરો, તથા જે જે જગ્યા વિષે યદોવાહ આપણા દેવે આપણને મના કીધી, તેમની નજીક તું આવ્યો નહિ.

૩ ત્યાર પછી આપણે વળીને બારાણને રસ્તે આગળ ચાલ્યા; ને બારાણનો રાજ ઓગ પોતે તથા તેના સર્વ લોક એરેધ આગળ યુદ્ધ કરવા સાર આપણી સામે નિકળી આવ્યા. ૨ અને યદોવાહને મને કહ્યું કે, તેનાથી તું ડરીશ મા; કેમકે મેં તેને તથા તેના સર્વ લોકને તથા તેના દેશને તારા હાથમાં

રસે જલું તે ખતાવવાને, રાત્રે અગ્નિરૂપે ને દિવસે
મેપરૂપે તે તમારી આગળ ચાલતો હતો તો પણ
૪૪ અને યહોવાહ તમારા બાલવાને સાદે સાંભળીને
કોપાયમાન થયો, ને સોગમ ખાધને કહ્યું કે, ૪૫ નિએ
આ દુષ્ટ પેદાના આ માણસોમાંથી એકે ને સારો દેશ
તમારા પિતૃઓને આપવાને મેં સોગમ ખાધા છે, તે
નહિ બેસે. ૪૬ કુજા યહૂદેદનો પુત્ર કાબેબ તેને
બેસે; અને ને ભૂમિ ઉપર તેના પગ કૂચો છે તે હું
તેને તથા તેના વંશજોને આપીશ; કેમકે તે સપ્ત
રીતે યહોવાહની આજ્ઞાનુસાર વર્ત્યો છે. ૪૭ વળી
તમારે લીધે મારા પર પણ યહોવાહે કોપાયમાન
યહને કહ્યું કે, હું પણ ત્યાં પ્રવેશ નહિ કરશે;
૪૮ નૂતનો પુત્ર યહોહા આ ને તારી હતુરમાં ખડો
રહે છે તે ત્યાં પ્રવેશ કરશે; હું તેને હિમ્મત આપ;
કેમકે તે ઇસ્રાએલને તેના વારસો અપાવશે. ૪૯ વળી
તમારો ભાળકો, જેઓ વિષે તમે કહ્યું કે, તેઓ બાકા
પદ પડશે, તથા તમારાં ઊઠારાં જેઓને આજે બલ
હુકમનું બાન નથી, તેઓ તેમાં પ્રવેશ કરશે, અને
તેઓને હું તે આપીશ, ને તેઓ તેનું વતન પામશે.
૫૦ પણ તમે તો પાછા ફરો, ને અરબમાં સૂકું સમુ-
દ્રને રસેતેથી ચાલો ૫૧ ત્યારે તમે મને એટલા ઉત્તર
આપો કે, અમે યહોવાહની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે,
અમે ઉપર ચઢીને યહોવાહ આપણુ દેને આપણને
આપેલી સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે યુદ્ધ કરીશું અને તમ
અંતે માણસો પોતપોતાના યુદ્ધશક્તિ સજ્જને પર્વત
ઉપર જવાને અધીરા થયા હતા ૪૨ અને યહોવાહે
મને કહ્યું કે, તેઓને કહે કે, ઉપર જશો મા, તેમ યુદ્ધ
પણ કરશો મા, રખે તમે તમારા શત્રુઓની સામે
હાર ખાઓ; કેમકે હું તમારી મધ્યે નથી. ૫૨ એમ
મેં તમને કહ્યું, પણ તમે સાંભલ્યું નહિ; ને તમે યહો-
વાહની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ ફિરર કીધું, ને મહોનમત યહને
તે પદાદી મુલકમાં ગયા ૫૪ અને તે પદાદી મુલકમાં
રહેનાર અમેરીઓ તમારી વિરૂદ્ધ નિકળી આવ્યા, ને
માખીઓની જેઠે તમારી પૂઠે લાગ્યા, ને સેધરમાં છેક
દોમોદ મુખી તમને મારીને હાર ખવડાવી ૫૫ અને
તમે પાછા આવીને યહોવાહની હતુરમાં નિલાપ
કીધો; પમુ યહોવાહે તમારી વાણી સાંભળી નહિ,
ને તમને કાન દીધા નહિ ૫૬ માટે નેટલા દિવસ તમે
કાદેશમાં રહ્યા, તે અહ્યાં તમે ત્યાં ધણા દિવસ રહ્યા.

૨ ત્યાર પણ યહોવાહે મને કહ્યું હતું તે મુજબ
આપણે પાછા ફરીને સૂકું સમુદ્રને રસેતેથી
અરબમાં ચાલ્યા; ને આપણે ધણા દિવસ સેધર
પર્વતની આસપાસ ફર્યા. ૨ અને યહોવાહે મને એમ
કહ્યું કે, ૩ આ પર્વતની આસપાસ તમે પુરતી મુદત
મુખી ફર્યા કીધું છે; હવે ઉત્તર તરફ વલો. ૪ અને હું
લોકોને એવી આજ્ઞા કર કે, તમે સેધરમાં રહેનારા
તમારા બાકા એસાવપુત્રોની સીમમાં યહને જવાના
છો, ને તેઓ તમારાથી ખીસે, માટે પોતા વિષે બસ-
બસ ખબરદાર રહેજે; ૫ તેઓની સાથે લડશે મા,
કેમકે તેમના દેશમાંથી હું તમને કદ નહિ આપીશ,
ના, પગનું વળિયું મુકાય એટલું પણ નહિ આપીશ;
કેમકે સેધર પર્વત તો મેં એસાવને વતનને સાથે
આપ્યો છે. ૬ ખાવા સાથે ખોરાક તમે પૈસા આપીને
તેમની પાસેથી ખરીદો, ને પીવા સાથે પાણી પણ
પૈસા આપીને તેમની પાસેથી ખરીદો. ૭ કેમકે યહો-
વાહ તારા દેવે તારા હાથના સંધર્માં કામ પર આસી-
વાદ દીધો છે; આ મોટા અરબમાં તારે ચાલવું તેણે
બરુણું છે; આ વાળીસ વર્ષ યહોવાહ તારો દેવ તારી
સાથે રહ્યો છે; તને કરાની ખોટ પડી નથી ૮ તેથી
સેધરવાસી આપણા બાકા એસાવપુત્રોને છેજા વગર
આપણે તેમના પ્રાંતોમાં યહને અરાખાદને રસેતે
એલાય તથા એથેલ-ગેથેરથી ગયા.

અને અમે વળીને મોઆબના અરબ્યને રસેતે
ચાલ્યા ૯ અને યહોવાહે મને, કહ્યું કે, મોઆબને
સતાવશે મા, તથા તેમની સામે યુદ્ધ કરી લડશે
મા; કેમકે હું તેના દેશમાંથી તને વતન નહિ આપીશ;
કેમકે આર તો મેં લોટપુત્રોને વતન તરીકે આપ્યું, છે.
૧૦ (અગાઉ તેમાં એમીઓ વસતા હતા; તે લોક
અનાકીઓના જેવા કદાવર તથા ધણા, તથા હયા
હતા; ૧૧ અનાકીઓની જેઠે એઓ પણ રક્ષકઓ
ગણાય છે; પણ મોઆબીઓ તેઓને એમીઓ એવું
નામ આપે છે: ૧૨ અગાઉ હોરીઓ પણ સેધરમાં
રહેતા હતા; પણ તેઓની પાછળ એસાવપુત્રો
તેમની જગ્યાએ આવ્યા; અને તેઓ પોતાની આગ-
ળથી તેમનો નાશ કરીને તેમની જગ્યાએ વસ્યા;
જેમ ઇસ્રાએલે ને દેશ યહોવાહે તેઓને વલનને સાથે
આપ્યો તેને કીધું તેમજ. ૧૩ હવે ઉઠો, ને એરેદ નાળું
ઉતરો. અને આપણે એરેદ નાળું ઉતર્યા. ૧૪ અને
આપણે કાદેશબાનેઆથી નિકળ્યા ત્યારથી તે આપણે

એરે નાળું ઉતરી ત્યાં સુધીમાં આડનીસ વર્ણની મુદત, વિત્તી; એ મુદતમાં લડવૈયા પુરૂષોની આખી પેઠી, યદોવાહે તેઓને સોત્રન ખાધને કહ્યું હતું તે મુજબ, હાવણી મધ્યેથી નાશ પામી હતી ૧૧ વળી તેઓ નષ્ટ થાય ત્યાં સુધી હાવણી મધ્યેથી તેઓને નાશ કરવા સાડ૨ યદોવાહને હાથ તેઓની વિરૂદ્ધ હતો.

૧૬ હવે સર્વ લડવૈયા પુરૂષો લોકો મધ્યેથી નષ્ટ થયા તથા મરી શીટયા, ત્યાર પછી એમ બન્યું કે, ૧૭ યદોવાહે મને કહ્યું કે, ૧૮ તું આજે આર, એટલે મોઆબની સરહદ ઓળંગવાનો છે; ૧૯ અને જ્યારે તું આમ્મેનપુત્રોની સામે નજીક આવે, ત્યારે તેમને સતાવીશ મા, તથા તેમની સાથે લડીશ મા; કેમકે હું તને આમ્મેનપુત્રોના દેશમાંથી વતન નહિ આપીશ; કેમકે તે મેં લોટપુત્રોને વતન તરીકે આપ્યું છે. ૨૦ (તે પછી રફાઇઓને દેશ ખલાય છે; રફાઇઓ તેમાં અગાઉ રહેતા હતા; પછી આમ્મેનોઓ તેઓને ગ્રામ્યુસ્મીઓ એવું નામ આપે છે; ૨૧ તે લોક અનાકીઓની પેઠે કદાવર, ધણા, તથા ઉચા હતા; પછી યદોવાહે એમની આગળથી તેમને વિનાશ કીધો; ને એઓ તેમના વતનમાં દાખલ થઈને તેમની જગ્યાએ રહ્યા; ૨૨ જેમ સેધરવાસી એસાવ-પુત્રોની આગળથી હોરીઓને વિનાશ કરીને તેણે તેઓના લાકમાં કીધું હતું તેમજ; ને તેઓએ તેમનું વતન લીધું, ને તેમની જગ્યાએ છેક આજ સુધી વસ્યા; ૨૩ અને આબ્વીઓ જેઓ ગાઝાહ સુધીનાં ગામડાંમાં રહેતા હતા તેઓને કાફતોરીઓએ કાફ-તોરમાંથી ધસી આવીને વિનાશ કીધો, ને તેમની જગ્યાએ રહ્યા). ૨૪ તમે ઉઠો, આગળ ચાલો, ને આનોનની ખીલુ ઓળંગો; જુઓ, મેં અમેરી સીહોનને એટલે હેરમેનના રાજને તથા તેના દેશને તારે સ્વાધીન કીધા છે; તેનું વતન પ્રાપ્ત કરવું શરૂ કર, ને તેની સાથે યુદ્ધ મચાવ ૨૫ હું આજે આકાશ તળેની સર્વ પ્રજાઓ ઉપર તારો ડર તથા તારો ધાક એવો બેસાડવા માંડીશ, કે તેઓ તારૂં નામ સાંભળીને ધુન્યો ને તારાથી ત્રાહે ત્રાહે પોકારશે.

૨૬ અને કુદમેયના અરણ્યમાંથી મેં હેરમેનના રાજ સીહોન પાસે સહેશિયા મોકલ્યા, કે તેઓ સલાહનો સંદેશો લઈને કહે કે, ૨૭ મને તારા દેશમાં થઈને જવા દે, હું રસ્તે રસ્તેજ આવીશ, હું ડાબે હાથે

કે જમણે હાથે વળીશ નહિ. ૨૮ ખાવાનું અન્ન તું પૈસા લઈને મને વેચાતું આપજે, ને પીવાનું પાણી તું પૈસા લઈને મને આપજે; ફક્ત તારા દેશમાં થઈને મને પાળો જવા દે; ૨૯ જેમ સેધરવાસી એસાવપુત્રોએ તથા આરવાસી મોઆબીઓએ મને કીધું તેમ [કર]; જ્યાં સુધી કે હું યરદન ઉતરીને જે દેશ યદોવાહ અમારો દેવ અમને આપવાનો છે તેમાં જઈ. ૩૦ પણ હેરમેનના રાજ સીહોને પોતાના [દેશ]માં થઈને આપણને જવા દેવાની ના પાડી; કેમકે યદોવાહ તારા દેવે તેનું મન કહ્યું કીધું, ને તેનું હૃદય હીંદુ કીધું; કે તે તેને તારા હાથમાં સોંપે, જેમ આજ છે તેમ. ૩૧ અને યદોવાહે મને કહ્યું કે, જો, સીહોનને તથા તેના દેશને તારી આગળ સ્વાધીન કરી દેવાનો આરંભ મેં કીધો છે; વતન પ્રાપ્ત કરવા માંડ, કે તું તેના દેશનો વારસો પામે. ૩૨ ત્યારે સીહોન પોતે તથા તેના સર્વ લોકો ચાહાસ આગળ યુદ્ધ કરવા સાડ૨ આપણી સામે નિકળી આવ્યા ૩૩ અને યદોવાહ આપણા દેવે તેને આપણી આગળ સ્વાધીન કરી દીધો, અને આપણે તેનો તથા તેના પુત્રોનો તથા તેના સર્વ લોકોનો પરાજય કીધો. ૩૪ અને તે સમયે આપણે તેનાં સર્વ નગરો લીધાં, ને સધળાં વરતીવાળાં નગરોનો, તેમની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધ્ધાં, છેક વિનાશ કીધો; આપણે કોઈને પણ છવડ રહેવા દીધું નહિ; ૩૫ ફક્ત જે નગરો આપણે લીધાં હતાં તેમની લૂટ સાથે આપણે પોતાને સાડ૨ ઘેર લીધાં. ૩૬ આનોનની ખીલુની કોરપરના અરેએરથી તથા ખીલુની અંદરના નગરથી માંડીને ગિલઆહ સુધી એકે નગર એવું મળ્યુંત ન હતું કે જે આપણાથી છતાય નહિ, યદોવાહ આપણા દેવે સધળું આપણી આગળ સ્વાધીન કીધું; ૩૭ ફક્ત આમ્મેનપુત્રોના દેશની નજીક, [તથા] ચાબ્બેહ નદીને સધળો કોકો, તથા પહાડી મુલકનાં નગરો, તથા જે જે જગ્યા વિષે યદોવાહ આપણા દેવે આપણને મના કીધી, તેમની નજીક તું આવ્યો નહિ.

૩ ત્યાર પછી આપણે વળીને બાશાનને રસ્તે આગળ ચાલ્યા; ને બાશાનનો રાજ ઓગ પોતે તથા તેના સર્વ લોક એરેષ આગળ યુદ્ધ કરવા સાડ૨ આપણી સામે નિકળી આવ્યા. ૨ અને યદોવાહે મને કહ્યું કે, તેનાથી તું ડરીશ મા; કેમકે મેં તેને તથા તેના સર્વ લોકને તથા તેના દેશને તારા હાથમાં

સોમ્યા છે; અને અમેરીઓનો રાજ સીદોન જે દેસાનમાં રહેતો હતો તેને તે ક્રીષ્ટ, તેમજ એને કર્ણે જેમ યહોવાદ આપણા દેવે બાશાનના રાજ ઓગને પણ તથા તેના સર્વ લોકોને આપણા હાથમાં સોંપી લીધા; અને તેનું કોઈ પણ જીવંત રહ્યું નહિ ત્યાં સુધી આપણે તેનો પરાજય કીધો. ૪ અને તે સમયે આપણે તેના સર્વ નગરો લીધા; આપણે તેઓની પાસેથી લઈ ન લીધું હોય એવું એકે નગર ન હતું; સાઠ નગરો, [તથા] આઝોબનો આઝો પ્રાંત, [એટલે] બાશાનમાં ઓગનું રાજ્ય [લીધું]. ૫ આ બધાં નગરો ઉપા કોટ, દરવાન તથા ભુગોથી રક્ષાપર્ણા હતા; ને તે યિવાય બીજા કોટ વગરના ઝામો અતિ ધણા હતા. ૬ અને જેમ આપણે હેરમેનના રાજ સીદોનને ક્રીષ્ટ તેમ, આપણે તેમને છેક વિનાશ કીધો, ને સંવળા વસ્તીવાળાં નગરો, તેમની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધી, છેક વિનાશ કીધો. ૭ પણ સંવળાં દોર તથા નગરોની લૂટ આપણે પોતાને સારૂ લૂટી લીધાં. ૮ અને તે વખતે યરહન પાર અમેરીઓના બે રાજ્યોના હાથમાંથી આર્નોનની ખીણથી તે હેર્મેન પર્વત સુધીનો દેશ આપણે જીતી લીધો; (૯ સીદોનનો હેર્મેનને સીથોન એ નામ આપે છે, ને અમેરીઓ તેને સનીર કહે છે); ૧૦ સપાટ પ્રદેશનાં સર્વ નગરો, તથા આખું ગિલઆદ, તથા આખું બાશાન, તે છેક બાશાનમાં ઓગના રાજ્યનાં સાલખાદ તથા એટ્રેથ નગરો સુધી [જીતી લીધાં]. (૧૧ કેમકે રક્ષાઓમાંના બચેલામાંથી બાશાનનો રાજ ઓગ એલોન રહ્યો હતો; જુઓ, તેનો પવન લોકોનો પવન હતો; યુદ્ધે આર્મોનપુત્રોના રાખ્યા-દમાં નથી? મનુષ્યના હાથના માપ પ્રમાણે તેની લગાઈ નવ હાથ તથા તેની પહોળાઈ ચાર હાથ હતી). ૧૨ અને તે વખતે જે દેશનું વતન આપણે લીધું તે તોયે મુજબ; આર્નોનની ખીણ પાસેના અરોએરથી માલીને ગિલઆદના પહાડી મુલકનો અર્વા બાજુ તથા તેનાં નગરો. મેં રહેતોનીઓને તથા બાદીઓને આપ્યાં; ૧૩ ને બાકીનું ગિલઆદ તથા ઓગનું રાજ્ય, એટલે આખું બાશાન, મેં મતારોદના અર્ધ-કુળને આપ્યું; આર્નોનના આઝો પ્રાંત, એટલે આખું બાશાન [મેં વતને આપ્યાં]. (તે રક્ષાઓનો દેશ કહેવાય છે. ૧૪ મતારોદના પુત્ર યાહરે અરુ-રીઓ તથા માઅખથીઓની સરહદ સુધીને આપે

આર્મોન પ્રાંત લીધો; ને તેણે પોતાના નામ ઉપરથી તેમને, એટલે બાશાનને, હાબોય-યાહર એ નામ આપ્યું, તે [નામ] આજ સુધી ચાલે છે). ૧૫ અને મેં ગિલઆદ માખીરને આપ્યું. ૧૬ અને રહેતોનીઓને તથા બાદીઓને મેં ગિલઆદથી તે આર્નોનની ખીણ સુધીના પ્રદેશ કે જેની સરહદ તે ખીણની મધ્ય સુધી આવેલી હતી તે આપ્યો; એટલે યાખ્યાક નદી કે જે આર્મોનપુત્રોની સરહદ છે ત્યાં સુધીનો; ૧૭ વળી અરાબાદ તથા યરહન તથા તેની સીમા પણ, કિન્નેરેયથી તે અરાબાદના સમુદ્ર, એટલે બાશા સમુદ્રની પૂર્વ બાજુ જે પિરગાહના ઢોળાવ તળે આવેલી છે, ત્યાં સુધીનો.

૧૮ અને મેં તે સમયે તમને એવી આજ્ઞા કીધી કે, યહોવાદ તમદારા દેવે તમને આ દેશ વતન કરી લેવા સારૂ આપ્યો છે; તમ સર્વ શૂરવીર પુરૂષો શસ્ત્રસજ્જિત થઈને તમારા ભાઈઓની એટલે [બાકીના] ઇસ્રાએલ-પુત્રોની અઝાડી પેલે પાર ભજો. ૧૯ પણ તમારી સ્ત્રીઓ તથા તમારાં બાળકો તથા તમારાં દોર, (હું બાલુ છું કે તમારી પાસે ધણાં દોર છે), જે નગરો મેં તમને આપ્યાં છે તેમાં રહે; ૨૦ જ્યાં સુધી કે, જેમ તમને તેમ તમારા ભાઈઓને યહોવાદ આરામ આપે, અને જે દેશ યહોવાદ તમારો દેવ તેઓને યરહનને પેલે પાર આપવાનો છે તેનું વતન તેઓ પણ પામે ત્યાં સુધી; ત્યાર પછી તમ બધા પોતા-પોતાના વતન જે મેં તમને આપ્યાં છે તેમાં આવજો. ૨૧ અને તે સમયે મેં યહોવાદને એવી આજ્ઞા આપી કે, જે સંવળું યહોવાદ તમારા દેવ આ બે રાજ્યોને ક્રીષ્ટ છે તે તારી નજરે તે જોયું છે, તેજ પ્રમાણે જે સંવળાં રાજ્યોમાં હું [યરહન] ઉતરીને ભય છે તેઓને યહોવાદ કરશે. ૨૨ તમે તેઓથી ડરો ભા; કેમકે યહોવાદ તમારો દેવ પડે તમારી પછે યુદ્ધ કરે છે.

૨૩ અને તે સમયે મેં યહોવાદને એવી આજ્ઞા આપી કે, ૨૪ હું પ્રથમ યહોવાદ, તે તારા સેવકને તારૂ મહાત્મ્ય તથા તારો બળવાન હાથ દેખાડવા માંગે છે; કેમકે આકાશમાં અથવા પૃથ્વીમાં કોયો કયો દેવ છે કે જે તારાં જેવાં કામો તથા તારાં જેવાં મહાન કૃત્યો કરી શકે? ૨૫ કૃપા કરીને મને પાર નવા દે, ને યરહનને પેલે પારનો ઉત્તમ દેશ, એટલે તે ઉત્તમ ઉપ પ્રદેશ તથા લગાનોન લેવા દે. ૨૬ પણ યહોવાદ તમારે લીધે મારા પર કૌપાયમાન હોવાથી તેણે મારી

વિનંતી સાંભળી નહિ; ને યહોવાહે મને કહ્યું કે, તું આટલામાંજ સંતોષ માન; આ બાબત વિષે હવે પછી કદી મારી આગળ બોલીશ મા. ૨૭ પરિગ્રહના શિખર ઉપર ચઢ, ને તારી દૃષ્ટિ પશ્ચિમ તરફ તથા ઉત્તર તરફ તથા દક્ષિણ તરફ તથા પૂર્વ તરફ ફેરવીને તારી આંખોથી જો; કેમકે તું આ ચરદનની પાર જવા પામશે નહિ. ૨૮ પણ યહોવાચ્ચાને આજ્ઞા કર, ને તેને હિંમત તથા બળ આપ; કેમકે આ લોકોની આગળ રહીને તે પેલે પાર જશે, ને જે દેશ તું જોવાનો છે તેનો વારસો તે તેઓને પ્રાપ્ત કરાવશે. ૨૯ એમ આપણે બેથ-પેઓરની સામે ખીજુમાં પડાવ નાખ્યો.

૪ અને હવે, હે ઇસ્રાએલ, જે વિધિઓ તથા કાનૂનો હું તમને શિખવું છું તેમને લક્ષ દધને તેમનો અમલ કરો; એ સાચું કે તમે જીવતા રહો, ને જે દેશ યહોવાહ તમારા પિતૃઓનો દેવ તમને આપે છે તેમા પ્રવેશ કરીને તેનું વતન પામો. ૨ જે વચન હું તમને ફરમાવું છું તેમાં તમારે ઉમેરો કરવા નહિ, તેમજ તેમાં તમારે ઘટાડો કરવો નહિ, એ માટે કે યહોવાહ તમારા દેવની જે આજ્ઞાઓ હું તમને ફરમાવું છું તે તમે પાળો. ૩ બચાવ-પેઓરને લીધે યહોવાહે જે ક્રોધ તે તમારી નજરે તમે જોયું છે; કેમકે જે માણસો બચાવ-પેઓરના ઉપાસકો હતા તે સર્વેનો યહોવાહ તારા દેવે તારી મધ્યેથી વિનાશ કીધો છે. ૪ પણ તમે જોયો યહોવાહ તમારા દેવને વળગી રહ્યા તે તમે સર્વે આજે જીવતા છો. ૫ જુઓ, મેં તમને યહોવાહ મારા દેવના ફરમાન પ્રમાણે વિધિઓ તથા કાયદા શિખવ્યા છે, એ સાચું કે જે દેશનું વતન પ્રાપ્ત કરવા સાચું તમે તેમાં પ્રવેશ કરો છો તે મધ્યે તમે એ પ્રમાણે વર્તો. ૬ માટે તેમને પાળો ને અમલમાં આણો; કેમકે એથી દેશભતિઓની નજરમાં તમે જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવાન ગણાશે, કેમકે તેઓ એ સર્વ વિધિઓ સાંભળીને કહેશે કે, નિશ્ચે આ મહાન દેશભતિ જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવાન પ્રભ છે. ૭ કેમકે કષ્ટ મોટી દેશભતિ છે કે જેની સાથે કોઈ દેવ એટલે નિકટનો સંબંધ રાખે છે કે જેટલો યહોવાહ આપણે દેવ આપણે તેની વિનંતી કરીએ છીએ ત્યારે આપણી સાથે રાખે છે? ૮ અને કષ્ટ મોટી દેશભતિ છે કે જેને આ સુધળા નિયમ જે હું આજે તમારી આગળ પ્રગટ કરું છું તેના જેવા અદલ વિધિઓ તથા કાયદા હોય? ૯ કેવળ પોતા વિષે સાવધાન રહે, ને ખંતથી તારા

આત્માની સંભાળ રાખ, રખેને તારી નજરે જોએલાં કૃત્યો તું બુલી જાય, ને રખે તારા આયુષ્યના સર્વ દિવસો ભર તારા અતઃકરણમાથી તે જતાં રહે; પણ તારાં ઉપકારોને તથા તારાં ઉપકારનાં ઉપકારોને એ [બિનાઓ] જાણાવજ; ૧૦ તું હોરેબમાં યહોવાહ તારા દેવની સમક્ષ ઉભો રહ્યો તે દિવસે યહોવાહે મને કહ્યું કે, લોકોને મારે કાળે ભેગા કર, ને હું તેઓને મારાં વચન સમજાવીશ, એ માટે કે જે સર્વ દિવસો તેઓ પૃથ્વી પર રહે તેમાં તેઓ મારો ડર રાખવાનું શિખે, ને પોતાનાં ફરજોને શિખવે ૧૧ અને તમે પાસે આવતીને પર્વતની તળેટીમાં ઉભા રહ્યા ને પર્વત બળતો હતો ને તેના ભડકા ગગન મધ્યે પહોંચતા હતા, ને અધકાર તથા વાદળ તથા ઘેર અંધકાર [વ્યાપ્યા હતાં] ૧૨ અને યહોવાહ ભડકાની મધ્યેથી તમારી સાથે જોલ્યો; તમે ચપ્કોનો ઉચ્ચાર સાંભળ્યો પણ કાંઈ આકૃતિ તમારા જોવામાં આવી નહિ; તમે ફક્ત સાદ [સાંભળ્યો] ૧૩ અને તેણે પોતાનો કસર તમને બહેર કીધો, ને તે, એટલે દસ હુકમો, પાળવાની તેણે તમને આજ્ઞા કીધી; ને તેણે બે શિલાપાટીઓ પર તે લખ્યા ૧૪ અને યહોવાહે તે સમયે તમને વિધિઓ તથા કાયદા શિખવવાનું મને ફરમાવ્યું, એ સાચું કે પેલે પાર જે દેશમા તમે વતન પ્રાપ્ત કરવા જાઓ છો તેમાં તમે તે પાળો. ૧૫ માટે પોતા વિષે ધણી સંભાળ રાખો; કેમકે હોરેબમાં યહોવાહ ભડકા મધ્યેથી તમારી સાથે જોલ્યો તે દિવસે તમે કોઈ પણ પ્રકારનો આકાર જોયા નહિ; ૧૬ રખે તમે ભ્રષ્ટ યજ્ઞને કોઈ આકૃતિના આકારની કાતરેલી મૂર્તિ બનાવો, એટલે નર કે નારીની પ્રતિમા, ૧૭ અથવા પૃથ્વી પરના કોઈ પશુની પ્રતિમા, કે વાયુમાં ઉડનાર કોઈ પક્ષીની પ્રતિમા, ૧૮ કે જમીન પર પેટે ચાલનાર કોઈ પ્રાણીની પ્રતિમા, અથવા પૃથ્વી તળેના પાણીમાંની કોઈ માછલીની પ્રતિમા [રખે તમે બનાવો]; ૧૯ અને રખેને જ્યોમ ભણી તારી નજર ઉઘી કરીને સૂર્ય તથા ચંદ્ર તથા તારા, એટલે આખું ગગનમંડળ, કે જેઓને યહોવાહ તારા દેવે આખા આકાશ તળેના સર્વ લોકોને વહેલી આપ્યાં છે, તેઓને જોઈને તું લલચાય જાય ને તેઓની પૂજા કરે. ૨૦ પણ યહોવાહે તમને લઈને મિસરની લોહાળી ભઠ્ઠીમાંથી તમને કાઢી આણ્યા છે, એ સાચું કે જેમ આજે છો તેમ તમે તેના

વારસાના લોક યાઓ ૨૧ વળી યહોવાહ તમારે લીધે
મારા પર કોપ્યા, ને તેણે એવા સોગન ખાધા કે, તું
યરદનને પેથે પાર જ્યા નહિ પામશે ને તેમા તું
પ્રવેશ નહિ કરશે, એટલે જે ઉત્તમ દેશનો યહોવાહ
તારો દેવ તને વારસો આપે છે તેમા ૨૨ પણ દુ તો
અવરજ આ દેખાજ મરવાનો દુ યરદન ઉતરવા
પામવાનોજ નથી, પણ તમે તો પેરે પાર જ્યો
ને એ ઉત્તમ દેશનું વતન પ્રાપ્ત કર્યો ૨૩ તો તમે
સત્તાજાળે, રખે જે કસાર યહોવાહ તમારા દેવે તમારી
સાથે કર્યો છે તે તમે વિસરી જાઓ, ને કોઈ પણ
વરદુના આકારની કાતરેલી મૂર્તિ જે વિષે યહોવાહ
તારા દેવે તને મના કીધી છે તે તમે પોતાને કાળે
ખનાવો ૨૪ કેમકે યહોવાહ તારો દેવ અસ્મકારક
અગ્નિ [તથા] આરધાવાન દેવ છે

૨૫ તને ઊકારા ને ઊકારાના ઊકારા યથા પછી, ને
તમે તે દેશમા લાગી મુદત સુધી રહ્યા પછી, જે તમે
બ્રહ્મ ધર્મને કોઈ વરદુના આકારની કાતરેલી મૂર્તિ
કર્યો, ને જે કામ યહોવાહ તારા દેવની નજરમા
દુષ્ટ છે તે કરીને તેને કોપાયમાન કર્યો, ૨૬ તો
દુ આજે આકાર તથા પૃથ્વીને તમારી સામે સાક્ષી
સાબીને કહ્યું છે કે, તમે યરદન ઉતરીને જે દેશનું વતન
પ્રાપ્ત કરવાને જાઓ છો, તેમાથી જલદી તમારો
સુપુર્ણ વિનાશ થશે, તેમા તમે દીર્ઘાયુષ્ય નહિ
બોજવર્યો, પણ તપ્પુર્ણ નાશ પામશે ૨૭ અને યહો
વાહ તમને દેવતાતિઓ મધ્યે વિખેરી નાખશે ને જે
દેશતિઓ મધ્યે યહોવાહ તમને લઈ જશે તેઓ
મધ્યે તમે ચોક્કસ જની રહેશો ૨૮ અને ત્યા
માણસના હાથના કરેલા લાકડાના તથા પાવરના
દેવદેવીઓની, એટલે દેવી ન રાકે કે સાશની ન રાકે
કે ખાઈ ન રાકે કે નુપી ન રાકે એવા દેવદેવીઓની,
તમે સેવા કર્યો ૨૯ પણ જે ત્યાથી તમે યહોવાહ
તમારા દેવનું સોધન કર્યો, ને જે તું તારા પુરા
અત કરજીવી તથા તારા પુરા જીવથી તેના ખોજ
કર્યો, તો તે તને મળશે ૩૦ જ્યારે તું સહકમા દોરશે
ને આ તર્ક વિપત્તિઓ તારા પર આવી પડી હશે,
ત્યારે આખરે તું યહોવાહ તારા દેવની વરફ પાછો
કર્યો, ને તેનું કદેરુ સાચવશે, ૩૧ કેમકે યહોવાહ
તારો દેવ દયાળુ દેવ છે, તે તારો ત્યાજ નહિ કરશે,
ને તારો નાશ નહિ કરશે, ને જે કસાર તેને સોગન
ખાઈને તારા પિતૃઓ સામે ક્રોધે તેને તે વિસરી

નહિ જશે ૩૨ કેમકે દેવે મનુષ્યને પૃથ્વી પર ઉત્પન્ન
કીધું તે દિવસથી માંડીને તારી અચાઉનો જે વખત
વિતી ગયો છે, તેને તથા પૃથ્વીના એક છેડાથી તે
બીજા છેડા સુધી પુછી જો, વાર, કે આ મહામાસત
કૃત્ય જેવું કોઈ થયું છે, અથવા તેના જેવું કોઈ
સાક્ષળવામા આવ્યું છે? ૩૩ જેમ તે સાબળી છે તેમ
કની કોઈ લોક દેવની વાણી અગ્નિ મધ્યેથી બોલતી
સાબળીને જીવતા રહ્યા છે છું? ૩૪ અથવા જે બધું
યહોવાહ તમારા દેવે મિસરમા તમારે વારસે તમારી
નજર આગળ કીધું, તેમ કરીને એટલે પરીક્ષણો,
ચિન્હો તથા ચમત્કારો તથા યુદ્ધ તથા પરાક્રમી હાથ
તથા લખાવેલા જુગ તથા મોટા તાસદાયક કૃત્યાવરે
બીજી દેશતિમાથી પોતાને વારસે દેશતિ પ્રાપ્ત
કરવાનું છું દેવે યાન કીધું છે? ૩૫ એ બધું તને
દર્શવવામા આવ્યું એ માટે કે તું જાણે કે યહોવાહ
તેજ દેવ છે, તે વિના બીજા કોઈ નથી ૩૬ તેણે
આકારમાથી પોતાની વાણી તને સજાવાળી એ સાર
કે તે તને બોધ દે, ને પૃથ્વી પર તેણે તને મોટી
આજ દેખાડી, ને તે તેના શબ્દો અગ્નિ મધ્યેથી
સાતજ્યા ૩૭ અને તારા પિતૃઓ ઉપર તેની પ્રીતિ
હતી તે માટે તેણે તેમની પાછળ તેમના વંશજોને
પસદ કીધા, ને પોતે હાજર ધર્મને પોતાના મોટા
સામર્થ્ય વડે તને મિસરમાથી બહાર કાઢી આણ્યો,
૩૮ એ માટે કે તે તારા કરતા મોટી તથા સમર્થ
દેવતાતિઓને તારી આગળથી હાકી કાઢે, ને તને
તેઓના દેશમા પ્રવેશ કરાવીને તે તને વારસામા
આપે, જેમ આજ છે તેમ ૩૯ માટે આજ તું જાણ
તથા તારા અંત કરજીમા કસાવ કે, યહોવાહ તેજ
ઉપર આકારમા તથા નીચે પૃથ્વીમા દેવ છે, તેના
વિવાદ્ય બીજા કોઈ નથી ૪૦ અને જે તેના વિધીઓ
તથા તેના હુકમો દુ તને આજ ફરમાણુ છું તે વારે
પાળજા, કે તારૂં તથા તારી પાછળ તારા ઊકારાનું
ભરુ યાય, ને જે દેવ યહોવાહ તારો દેવ તને સહીને
માટે આપે છે તેમા તારૂં આયુષ્ય દીર્ઘ યાય

૪૧ ત્યાર પછી મુલાએ યરદન પાર ઉગમણી
દિશાએ ત્રણ નગરો અલજ પાડ્યા, ૪૨ તે એ સાર
કે જે મનુષ્યપાનકે, પોતાના પરાક્રમી સાથે, તેને અગ્ર
કરી વેર ન જતા, અગ્રે તેને મારી નાખ્યા હોય, તે
ત્યા નાચી જાય, ને જે નગરોમાના એકમા નાચી
જઈને તે જતી જાય, ૪૩ [તે નગરો આ], અરબમા

સપાટ પ્રદેશમાં બેસેર, એ રેલ્વેનીઓને સાડ; ને જિલ્લામાં રામોથ, એ ગાદીઓને સાડ, ને બારા-નૈમાં ગોલાન, એ મનારશીઓને સાડ

૪૪ અને જે નિયમ મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રે આગળ મુક્યો તે આ છે, ૪૫ ઇસ્રાએલપુત્રે મિસરમાંથી નિકળ્યા ત્યારે મુસાએ તેઓને જે સાધ્યો તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો કહી સમજાવ્યા તે આ છે; ૪૬ અમેરીઓનો રાજ સીહોન જે હેરમોનમાં રહેતો હતો, ને જેને મુસાએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રે મિસર-માંથી નિકળ્યા પછી પરાજિત કીધો હતો તેના દેશમાં ચરદન પાર બેથ પેઓરની સામેની ખીલમાં તે [કહી સમજાવ્યા] ૪૭ અને તેઓએ તેના દેશને તથા બાશાનના રાજ ઓગના દેશને પોતાનું વતન કરી લીધું, એઓ ચરદન પાર ઉગમણી દિશાએ વસનાર અમેરીઓના બે રાજ્યો હતા, ૪૮ એટલે આર્મોનની ખીલની કોર પર આવેલા અરોએરથી તે સિયોન પર્વત (એટલે હેમોન) સુધી [નો દેશ], તથા ચરદન પાર પૂર્વ ગમ આખો અરાબાહ, તે છેક પિરબાહના ઢોળાવને હેઠાણે આવેલા અરાબાહના સમુદ્ર સુધી

૫ અને મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, હે ઇસ્રાએલ, જે વિધિઓ તથા કાનૂનો હું આજે તમારા સાક્ષ્યતા કહી બતાવું છું તે સાક્ષ્યો કે તમે તેમને શિખો તથા તે પાળીને તેમનો અમલ કરો. ૨ યહોવાહ આપણા દેવ હોરેબમાં આપણી સાથે કરાર કીધો ૩ યહોવાહ એ કરાર આપણા પિતૃઓ સાથે તો નહિ, પણ આપણી સાથે, હા, આપણ સર્વે, જેઓ આજે અહીં જીવતા છીએ તેમની, સાથે કીધો ૪ યહોવાહ પર્વત પર અગ્નિ-જ્વાળા મધ્યેથી મોટે મોટે તમારી સાથે વાત કીધી ૫ (તે સમયે યહોવાહની વાણી તમને કહી સમજાવવાને હું યહોવાહની તથા તમારી વચ્ચે ઉભો રહ્યો હતો; કેમકે તમે અગ્નિથી બીઠી જઈને પર્વત ઉપર ચઢ્યા નહિ); તે એમ બોલ્યો કે,

• ૬ મિસર દેશમાંથી એટલે શુલામીના ધરમાંથી તને કાઢી લાવનાર તારો દેવ યહોવાહ હું છું

૭ મારી સંરમુખ તારે કોઈ અન્ય દેવાન હોય

૮ તું પેલાને-સાડ કોરેલી મૂર્તિ ન કર, ઉપર આકાશમાંની કે નીચે ભૂમિમાંની કે ભૂમિની તળેના પાણીમાંની કોઈ પણ ચીજની [પ્રતિમા] ન કર; ૯ તું

તેઓની આગળ ન નમ, ને તેઓની સેવા ન કર; કેમકે હું તારો દેવ યહોવાહ આરધાવાન દેવ છું, જેઓ મારો દેવ કરે છે, તેઓની ત્રીજ ચોથી પેઢી સુધી, બાપોના અન્યાયની શિક્ષા છાકરા પર લાવનાર, ૧૦ ને મારા પર જે પ્રીતિ કરે છે, ને મારી આજ્ઞાઓ પાળે છે તેઓની હબરો પેઢી પર દયા દર્શાવનાર છું

૧૧ તારા દેવ યહોવાહનું નામ તું વૃથા ન લે, કેમકે જે તેનું નામ વૃથા લે છે તેને યહોવાહ નિર્દોષ નહિ ગણશે

૧૨ તારા દેવ યહોવાહે તને આજ્ઞા આપી તે મુજબ સાબ્બાથ દિવસને પવિત્ર પાળવાને તું તેની સલાહ રાખ ૧૩ હ દિવસ તું ઉદ્વાગ કર ને તાર સંપૂર્ણ કામ કર, ૧૪ પણ સાતમે દિવસ તારા દેવ યહોવાહનો સાબ્બાથ છે, તેમાં તું કંઈ કામ ન કર, તું કે તારો દીકરો કે તારી દીકરી કે તારો દાસ કે તારી દાસી, કે તારો બળદ કે તારું ગધેડું કે તારું કોઈ પણ દોર, કે તારા દરવાજાની અંદર વસનાર પરદેશી, એ સાડ કે જેમ તને તેમજ તારા દાસને તથા તારી દાસીને વિશ્રામ મળે ૧૫ અને તું ચાદ રાખ કે તું મિસર દેશમાં દાસ હતો, ને તારો દેવ યહોવાહ તને ત્યાંથી પરાક્રમી હાથ વડે તથા લગાવેલા બુજવડે કાઢી લાવ્યો, તે માટે તારા દેવ યહોવાહે તને સાબ્બાથ દિવસ પાળવાની આજ્ઞા આપી

૧૬ તારા દેવ યહોવાહે તને આજ્ઞા આપી તે મુજબ તારા બાપનું તથા તારી માનું તું સન્માન રાખ, કે તારો દેવ યહોવાહ જે દેશ તને આપે છે તેમાં તાર આચાર્ય દીર્ઘ યાય ને તાર બનુ યાય

૧૭ તું ખૂન ન કર

૧૮ તું વ્યભિચાર ન કર

૧૯ તું ચોરી ન કર

૨૦ તું તારા પડોસી વિરુદ્ધ જુઠી સાક્ષી ન પુર

૨૧ તું તારા પડોસીની વડુ પર લોભ ન રાખ, ને તું તારા પડોસીનું ઘર, તેનું જીતર, કે તેનો દાસ, કે તેની દાસી, તેનો બળદ, કે તેનું ગધેડું, કે તારા પડોસીનું ને કંઈ હોય તે પર લોભ ન રાખ

૨૨ આ વચનો યહોવાહ પર્વત ઉપર અગ્નિજ્વાળા તથા વાદળ તથા ઘોર અધકારની મધ્યેથી મોટે સાદે તમારી સંપૂર્ણ સંસારે બોલ્યા, ને તેમાં તેણે વધારો કયો નહિ અને તેણે બે શિવાપાદીઓ ઉપર તે

જાળીને મને આપી. ૨૩ અને પર્વત બળીને બડકા નિકળતા હતા, ને તેની સાથે અંધકારની મધ્યેથી [નિઃશબ્દી] વાળી તમે સાંભળી, ત્યારે એમ થયું કે, તમે, એટલે તમારાં કુળોના સર્વ સુખ્યો તથા તમારા વડીલો, મારી પાસે આવ્યા; ૨૪ ને તમે કહ્યું કે, જો, યદોવાદ આપણા દેવે આપણને પોતાનું મૌરવ તથા પોતાનું મદાત્મ્ય દેખાડ્યાં છે, ને અગ્નિજ્વાળા મધ્યેથી તેની વાળી આપણે સાંભળી છે; આપણે આજે જોયું છે કે દેવ મનુષ્ય સાથે બોલે છે, ને તેમ છતાં એ જીવતો રહે છે. ૨૫ તો હવે અમે શા માટે આપી જઈએ? કેમકે આ મેટો અગ્નિ તો અમને બરમ કરી નાખશે; જો યદોવાદ અમારા દેવની વાળી હવે કંઈ પણ વધારે સાંભળીશું તો અમે મારા જઈશું. ૨૬ કેમકે સર્વ દેવધારીઓમાં એવો કોણ છે કે જે, જીવતા દેવની વાળી અમે સાંભળી છે તેમ અગ્નિજ્વાળા મધ્યેથી બોલતી સાંભળીને, જીવતો રહ્યા હોય? ૨૭ તું પાસે જ, ને યદોવાદ આપણો દેવ જે બોલે તે સધળું સાંભળ; ને યદોવાદ આપણો દેવ જે તને કહે તે સધળું તું અમને કહેજે; ને અમે તે સાંભળીને તેનો અમલ કરીશું. ૨૮ અને તમે મારી સાથે વાન કરતા હતા, ત્યારે યદોવાદે તમારા શબ્દોને સાદ સાંભળ્યા; ને યદોવાદે મને કહ્યું કે, આ લોકોએ જે શબ્દો તને કહ્યા છે તેનો સાદ મેં સાંભળ્યો છે; જે બધું તેઓ બોલ્યા છે તે તેમનું કહેવું હીં છે. ૨૯ અરે જો આ

૬ હવે જે આજ્ઞા, વિધિઓ તથા કાનૂનો યદોવાદ તમારા દેવે તમને શિખવવાની આજ્ઞા કરી છે એ માટે કે, જે દેશનું વતન પામવાં સાંજે તમે [ચરદન] ઉતરીને પ્રવેશ કરો છો, તેમાં તું તેમને પાળે, તે આ છે; ૧ એ સાંજ કે તું તથા તારો દીકરો તથા તારા દીકરાનો દીકરો તારા આખા આયુષ્યભર યદોવાદ તારા દેવનો ડર રાખીને તેના સર્વ વિધિઓ તથા આજ્ઞાઓ જે હું તમને ફરમાવું છું તે પાળો; ને તારી આવરદા લાંબી થાય તે માટે, હે ઇસ્ત્રાએલ, કાળજી રાખીને તે પાળ; એ સાંજ કે જેમ યદોવાદ તારા પિતૃઓના દેવે તને વચન આપ્યું છે તેમ દૂધ મધની રેલછેલવાળા દેશમાં તારું બહું પાચ ને તમે બહુજ વૃદ્ધિ પામો.

૪ હે ઇસ્ત્રાએલ, સાંભળ; યદોવાદ આપણો દેવ તે એકલોજ યદોવાદ છે; ૫ ને યદોવાદ તારા દેવ પર તું પુરા અંતઃકરણથી તથા પુરા મનથી તથા પુરા બળથી પ્રીતિ કર. ૬ અને આ વચનો જે હું આજે તને ફરમાવું છું તે તારા અંતઃકરણમાં [કરી] રહે; ૭ ને તે તું ખંતથી તારાં છોકરાને શિખવ, ને જ્યારે તું ધરમાં બેઠો હોય, ને જ્યારે તું રસ્તે ચાલતો હોય, ને જ્યારે તું સુએ ને જ્યારે તું ઉઠે ત્યારે તે વિશે વાત કર. ૮ અને તું તેને નિશાણી તરીકે તારે હાથે બાંધ, ને તારી આંખોની વચ્ચે તેમને કપાળબૂધ તરીકે રાખ. ૯ અને તું તેમને તારા ધરની બારસાબો ઉપર

રહેનાર યહોવાહ તમારો દેવ આસ્થાવાન દેવ છે, રખેને યહોવાહ તારા દેવનો કોષ તારી વિરૂદ્ધ સળગી ઉઠે, ને તે પૃથ્વીની પીઠ ઉપરથી તારો સહાર કરે

૧૬ જેમ તમે મારસાહમા તેની પરીક્ષા કીધી તેમ તમે યહોવાહ તમારા દેવની પરીક્ષા ન કરો ૧૭ યહોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞાઓ તથા તેના સાક્ષ્યો તથા તેના વિધિઓ કે જે તેણે તને ફરમાવ્યા છે તેમને તમે ખતથી પાળો ૧૮ અને યહોવાહની નજરમા જે ચર્ચા તથા સાડ હોય તે તમે કરો, એ સાડ કે તારૂં કાનૂન થાય, ને જે ઉત્તમ દેશ તમારા પિતૃઓને [આપવાના] યહોવાહે સોજન ખાધા છે તેમા પ્રવેશ કરીને તમે તેનું વતન પામો, ૧ અને તારા બધા શત્રુઓને તારી આગળથી તે હાકી કાઢે, જેમ યહોવાહે કહ્યું છે તેમ

૨૦ ભવિષ્યકાળમા તારો દીકરો તને એવું પુછે કે, જે સાક્ષ્યો તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો યહોવાહ આપણા દેવે તમને ફરમાવ્યા છે તેમનો અર્થ શો છે? ૨૧ ત્યારે હું તારા દીકરાને કહેજે કે, અમે મિસરમા કાઢૂનના ગુલામ હતા, અને યહોવાહ પરાક્રમી હાથવડે અમને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો, ૨૨ અને યહોવાહે અમારા દેખતા મિસર પર, કાઢૂન પર તથા તેના સઘળા પર પર મોટા તથા હું ખંદ ચિન્હો તથા ચમત્કારો દર્શાવ્યા, ૨૩ અને તે અમને ત્યાંથી કાઢી લાવ્યો એ સાડ કે જે દેશ તેણે આપણા પિતૃઓને [આપવાના] સોજન ખાધા હતા તે અમને આપવા સાડ તે અમને તેમા લઈ જાય ૨૪ અને આપણા હૃદયના હિતને માટે આ બધા વિધિઓ પાળવાની તથા યહોવાહ આપણા દેવનો ૩૨ રાખવાની યહોવાહે અમને આજ્ઞા આપી, કે જેમ આજ છીએ તેમ, તે આપણને જીવતા બચાવી રાખે ૨૫ અને યહોવાહ આપણા દેવે આપણને ફરમાવ્યું છે તે મુજબ જે આપણે આ સઘળા આજ્ઞા તેની પ્રત્યે કાળજીથી પાળીએ તો તે આપણા લાભમા ન્યાયીપણું મળ્યો

૭ જે દેશનું વતન લેવા સાડ હું જાય છે તેમા જ્યારે યહોવાહ તારો દેવ તને લાવશે, ને ધણી દેશનતિઓને તારી આગળથી હાકી કાઢશે, એટલે હિતીઓ તથા ગિર્જાશીઓ તથા અમોરીઓ તથા કનાનીઓ તથા, પરીઝીઓ તથા હિબ્બીઓ તથા ચબુસીઓ, એ તારા કરતા મોટી તથા બળવાન સાત દેશનતિઓને [હાકી કાઢશે], ૨ અને જ્યારે યહોવાહ

તારો દેવ તેઓને તારે સ્વાધીન કરી દેશે, ને હું તેમનો પરાજય કરશે, ત્યારે તારે તેઓનો સમૂહ વિનાશ કરવો, તારે તેઓની સાથે કષ કરાર કરવો નહિ, ને તેમને દયા દેખાડવી નહિ, ૩ ને તારે તેમની સાથે લગ્નવ્યવહાર કરવો નહિ, તારી દીકરી તારે તેના દીકરાને ન આપવી, તેમજ તેની દીકરી તારા દીકરા સાથે ન પરણાવવી, ૪ કેમકે તે તારા દીકરાને મારા શિષ્યપણામાથી ભટકાવી દેશે, એ માટે કે તેઓ બીજા દેવદેવીઓની સેવા કરે, ને તેથી યહોવાહ તમારા પર કોપાયમાન થાય, ને તે જલદી તમારો નાશ કરે ૫ પણ તમારે તેઓ પ્રત્યે આ પ્રમાણે વર્તવું, તેમની વેદીઓ તમારે તોડી પાડવી, ને તેઓના સ્તંભોને પછાડીને ચૂરા કરવા, ને તેમની આશીરીમ [મૂર્તિઓ]ને કાપી નાખવી, ને તેમની કોતરેલી મૂર્તિઓને આગથી બાળી નાખવી ૬ કેમકે હું યહોવાહ તમારા દેવની પવિત્ર પ્રજા છે, યહોવાહ તારા દેવે તને પૃથ્વીની સપાટી પરની સર્વ પ્રજાઓમાથી પોતાની ખાસ પ્રજા થવા સાડ પસંદ કીધો છે ૭ યહોવાહે તમારા પર પ્રીતિ કીધી તથા તમને પસંદ કીધો એનું કારણ તો એ ન હતું કે તમે બીજા કોઈ પ્રજા કરતા સખ્યામા વિશેષ હતા, કેમકે તમે તો બીજા બધી પ્રજાઓ કરતા થોડા હતા, ૮ પણ કારણ તો એ હતું કે યહોવાહ તમને ચાહે છે, ને જે સોજન તેણે તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે ખાધા તે પાળવા તે ઇચ્છે છે, ને તેથીજ યહોવાહ સમર્થ હાથવડે તમને કાઢી લાવ્યો છે, ને તમને બંદીખાનામાથી, એટલે મિસરના રાજા કાઢૂનના હાથ-માથી, છોડાવ્યો છે ૯ એ માટે જાણ, કે યહોવાહ તારો દેવ, તેજ દેવ છે, તેજ વિશ્વાનુ દેવ છે, કે જે તેના ઉપર પ્રીતિ કરનારાઓ પર તથા તેની આજ્ઞાઓ પાળનારાઓ પર હુકમો પેદીઓ સુધી કરાર તથા દયા રાખે છે, ૧૦ ને તેના પર વેર રાખનારોને સામી છાતીએ બદલો લઈને તેનો નાશ કરે છે તેના પર વેર રાખનાર પ્રત્યે તે દીવ નહિ કરશે, તે સામી છાતીએ બદલો વાળશે ૧૧ માટે જે આજ્ઞા તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો હું આજે તને ફરમાવું છું તે હું પાળીને અમલમા આણું

૧૨ અને જે આ હુકમોને લક્ષ દઈને તમે તેમને પાળશો ને અમલમા આણશો તો એમ થશે કે, જે કરાર તથા દયા વિષે યહોવાહ તમારા દેવે તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે સોજન ખાધો છે, તે તારી પ્રત્યે તે

અહા કરશે ૧૭ અને તે તારા પર પ્રીતિ રાખશે, ને તને આશીર્વાદ દેશે, ને તારો વિસ્તાર વધારશે, વળી જે દેશ તને આપવાના તેણે તારા પિતૃઓ આમળ સોજન આધા છે તેમા તે તારા પેટના કુળને તથા તારી જૂમિના કુળને, તારા ધાન્યને તથા તારા દ્રાક્ષ રસને તથા તારા તેલને, તારી આંચાની નિપજને તથા તારા ઘેટાબકરાના બચ્ચાને વરદાન દેશે ૧૪ સર્વ લોકો કરતાં તું આશીર્વાદિત થશે, તમારા મધ્યે અથવા તમારા દોર મધ્યે નર કે નારી વાઝિયા રહેશે નહિ ૧૫ અને યહોવાહ તમારા મધ્યેથી સર્વ બિમારી દૂર કરશે, અને મિતરના ખરાબ રોગો જેમનો તને અનુભવ છે તેઓમાનો કોઈ તે તારા પર લાગશે નહિ, પણ તારા સર્વ લેરીઓ ઉપર તે આજુથી ૧૬ અને જે સર્વ પ્રજાઓ યહોવાહ તારો દેવ તારે સ્વાધીન કરશે તેઓનો તારે સદાર કરવો, તારી આખ તેઓ ઉપર દયા ન આણે, ને તારે તેઓના દેવદેવીઓની સેવા પણ ન કરવી, કેમકે એ તને ફાદાવણ થઈ પડશે ૧૭ જે તું તારા મનમા એમ કહે કે, આ પ્રજાઓ અમારા કરતા મોટી છે, હું કેમ કરીને તેઓનું વતન તેમની પાસેથી છિનવી લઈ શકું? ૧૮ તો પણ તું તેઓથી બીરા મા યહોવાહ તારા દેવે ફારૂન પર તથા આખા મિતર પર જે વિલાસુ તે તારે બરાબર યાદ રાખવું, ૧ એટલે જે મોટા પરીક્ષણો તે તારી નજરે લેયા તે, તથા ચિન્હો તથા ચમત્કારો તથા પરાક્રમી હાથ, તથા લખાવેલો શુભ કે લેઓવડે યહોવાહ તારો દેવ તને કાઢી લાવ્યો [તેઓને યાદ રાખવા], જે બધી પ્રજાઓથી હ બીડે છે તેઓને યહોવાહ તારો દેવ એજ પ્રમાણે કરશે ૨૦ વ ૧ યહોવાહ તારો દેવ તેઓ મધ્યે ઠાસ મોકલીને જેઓ બચી રહ્યા હશે ને તારાથી સંવાદ રક્ષા હશે તેઓનો તારી આનજથી નાશ કરાવશે ૨૧ તું તેઓને દેખી અસરાઈશ મા, કેમકે યહોવાહ તારો દેવ તારી મધ્યે છે, તે મદાન તથા ભયકર દેવ છે ૨૨ અને યહોવાહ તારો દેવ તે પ્રજાઓને તારી આનજથી રફતે રફતે હાથી કાઢશે, તું એકદમ તેઓનો સદાર કરીત નહિ, રખેને વનપણ્યો વધી જઈને તમને દેરાન કરે ૨૩ પણ યહોવાહ તારો દેવ તેઓને તારે સ્વાધીન કરીને મોટા પરાજયથી તેઓનો પરાજય કરશે, ન્યા સુધી કે તેઓનો [વનરાય પાંચ ૨૪ અને તે તેઓના રાજ્યોને તારા

હાથમા સોંપી દેશે, ને તું તેઓનું નામ આકારા તળેથી નાહુદ કરશે; ને તું તેઓનો જિનાત કરી રહેશે ત્યાં સુધી કોઈ માણસ તારી આમળ ટકી શકશે નહિ ૨૫ તેઓના દેવદેવીઓની કાતરેલી મુનિઓ તમારે આજથી બાળી નાખવી, તેઓના અમ્મ પરના રૂપા પર કે સોના પર તું લોકાસો નહિ, તેમજ તેને પોતાને માટે લેતો નહિ, રખેને તું તેમા ફસાઈ પડે, કેમકે એ યહોવાહ તારા દેવની નજરમા અમળ છે, ૨૬ અને તું કોઈ અમળ [વસ્તુ] તારા ધરમા લાવીને તેની પેટે તું પણ તદન વિનાશપાત્ર થઈશ મા, તારે તેને છેક ધિક્કારવું, ને તારે તેને છેક કંઠાળવું, કેમકે તે તદન વિનાશપાત્ર છે

૮ ને સહજી આજ્ઞા હું આજે તમને ફરમાવું છું તે તમે કાગજ રાખીને પાળો, કે તમે જીવતા રહો, ને જુદિ પામો, ને જે દેશ [આપવાના] યહોવાહ તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે સોજન આધા તેમા જઈને તેનું વતન પામો ૨ અને તને નમાવવાને તથા તેની આજ્ઞાઓ પાળવાની ઇચ્છા તારા મનમા છે કે નહિ તે બજુવા સાડ તારે પારખુ કરવાને, યહોવાહ તારા દેવે આ આજ્ઞા સર્વ સુધી જે આખે રસતે તને ચલાવ્યો છે તે તું યાદ રાખ ૨ અને તેણે તને નમાવ્યો, ને તને બૂખ્યો -હેવા ઘીયો, ને તું નહોતો બજુતો તેમજ તારા પિતૃઓએ પણ નહોતું બજુ એવા માત્રાથી તને ચોખ્યો, એ સાડ કે તે તને બજુલે કે માણસ ફક્ત રોટલીથીજ જીવતું નથી, પણ યહોવાહના સુખ-માથી નિકળતા પ્રત્યેક વચનથી માણસ જીવે છે ૪ આ આજ્ઞા સર્વો પવિત્ર તારા અમ્મ પરના તારા વસ્ત્ર અર્ચુ થયા નહિ, તેમ તારા પન પણ સુન્યા નહિ ૫ અને તારે તારા મનમા એમ સમજવું કે, જેમ માણસ પોતાના દીકરાને નિક્ષા કરે છે, તેમ યહોવાહ તારો દેવ તને શિક્ષા કરે છે ૬ અને તારે યહોવાહ તારા દેવના માર્ગોમા ચાલીને ને તેનો ડર રાખીને તેની આજ્ઞાઓ પાળવી ૭ કેમકે યહોવાહ તારો દેવ તને એક ઉત્તમ દેશમા લઈ જાય છે, એટલે પાણીના વહેણોઆવાળા, તથા ખીણોમા ને હવ્ય પ્રદેશમા કૂદી નિકળતા ઝરાઓ તથા જળનિધિઓવાળા દેશમા, ૮ ધુવં તથા જવ, અને દ્રાક્ષો તથા અછરીઓ તથા દાંડેમોના દેશમા, જેત તેલ તથા ખવના દેશમા, ૯ ન્યા તું અજીત વનસ્તુ અંત ખાશે, ને તને કબાળી ખોટ પડશે નહિ એવા દેશમા, જેના પાંચર લોકોના

છે, ને જેના હુંગરોમાથી તું પિત્તજ ખગી શકે એવા દેશમાં [લક્ષ્મ્ય છે] ૧૦ અને તું ખાધને તૃપ્ત થશે, ને એ ઉત્તમ દેશ યહોવાહ તારા દેવે તને આપ્યો છે તેને લીધે તું તેની સ્તુતિ કરશે ૧૧ ખબરદાર રહે, રખે જે તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના કાનૂનો તથા તેના વિધિઓ હું આજે તને ફરમાવું છું તે ન પાળતા તું યહોવાહ તારા દેવને ભુલી જાય, ૧૨ રખેને તું ખાધને તૃપ્ત થાય ને સારા સારા ધરો બાંધીને તેમા રહે, ૧૩ ને તારા દોરનો તથા તારા ઘેટામકરાનો વિસ્તાર વધી જાય, ને તારૂં રૂપ તથા તારૂં સોનું વધી જાય, ને તારૂં સર્વસ્વ બહુ થાય, ૧૪ ત્યારે તારૂં મન અર્ચન થાય, ને તું યહોવાહ તારા દેવને ભુલી જાય, કે જે તને મિસર દેશમાંથી, બંગીઆનામાંથી કાઢી લાવ્યો, ૧૫ જેણે તને આગિયા સર્પ તથા વોંજીઓવાળા તથા પાણી વગરની સૂકી જમીનવાળા વિશાળ તથા બચકર અરણ્યમાં [સલાળીને] ચલાવ્યો, જેણે તારે વાસ્તે ચક્રમકના ખડકમાંથી પાણી વહેવડાવ્યું, ૧૬ જેણે અરણ્યમાં માત્રા કે જે તારા પિતૃઓએ કહી નહોતું બોલ્યું તેથી તારૂં પોષણ કીધું, એ સારૂં કે તે તને નમાવે ને આખરે તારૂં ભદ્ર કરવા સારૂં તે તારૂં પારખુ કરે, ૧૭ ને તું મનમાં એમ ન ધારે કે મારી શક્તિથી ને મારા હાથના સામર્થ્યથી મેં આ સંપત્તિ મેળવી છે ૧૮ પણ તું યહોવાહ તારા દેવનું સ્મરણ રાખ, કેમકે સંપત્તિ મેળવવા સારૂં તને શક્તિ આપનાર તે છે, એ સારૂં કે જે તેના કરાર વિષે તેણે તારા પિતૃઓ પ્રત્યે સોગંદ ખાધા તે તે સ્થાપિત કરે, જેમ આજ છે તેમ ૧ અને એમ થશે કે, જો તું યહોવાહ તારા દેવને ભુલી જાશે બીજા દેવદેવીઓની પાજળ ચાલશે, ને તેમની સેવા કરશે, ને તેમની ભક્તિ કરશે, તો હું આજે તમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી આપું છું કે, તમે નિશ્ચ નાશ પામશો ૨૦ ને પ્રભુઓને યહોવાહ તમારી આનંદથી નાશ કરે છે, તેમની પેઠે તમે નાશ પામશો, કેમકે યહોવાહ તમારા દેવની વાણી તમે સાંભળવા ન આણું

૮ હે ઇસ્રાએલ, સાંભળ, તારા કરતા યોદી ને બળવાન દેશનિતિઓનું તથા યોદા તથા આસ્થામનપહેલુંએવા કોટવાળા નગરોનું વર્ણન પ્રાપ્ત કરવા સારૂં તું આજે ચરદન પાર ઉતરવાનો છે, ૨ તે લોક કદાવર તથા ઉંચા છે, તે અનાકીઓના ફરજનો છે, તેઓને તું બહે છે, ને તેઓ વિષેની અજવા પણ

તે સાંભળી છે, કે અનાકપુત્રો સામે કોણ ટપી શકે ? ૩ માટે આજે જાણ કે, ખાઈ નાખનાર અગ્નિની પેઠે તારી આગળ પેલે પર જનાર તે યહોવાહ તારો દેવ છે, તે તેઓને નાશ કરશે, ને તે તેઓને તારી આગળ નીચે પાડશે ને તેથી જેમ યહોવાહ તને કહ્યું છે તેમ તું તેમને હાકી કાઢશે, ને જલદી તેઓને નાશ કરશે ૪ યહોવાહ તારો દેવ તેઓને તારી આગળથી ટેની કાઢે, ત્યાર પછી તું તારા મનમાં એમ ન ધારતો કે મારા ન્યાયીપણને લીધે યહોવાહ મને અહીં આણીને આ દેશનો વારસો મને પમાડ્યો છે, એમ નહિ, પણ એ દેશનિતિઓની દુષ્ટાઈને લીધે યહોવાહ તેઓને તારી આગળથી હાકી કાઢે છે ૫ તારા ન્યાયીપણને લીધે, કે તારા અત કરણના પ્રમાણિકપણને લીધે તું તેઓના દેશનું વર્ણન પામવા જાય છે એમ તો નહિ, પણ એ પ્રભુઓની દુષ્ટાઈને લીધે, તથા જે વચન યહોવાહે સોજન ખાધે તારા પિતૃઓને, એટલે ઇજાહીમને, ઇસ્હાકને તથા યાકુબને આપ્યું હતું તે સ્થાપિત કરવા સારૂં યહોવાહ તારો દેવ તેઓને તારી આગળથી હાકી કાઢે છે ૬ એ માટે જાણ કે, તારા ન્યાયીપણને લીધે યહોવાહ તારો દેવ આ ઉત્તમ દેશ તને વતન કરી લેવા સારૂં નથી આપતો, કેમકે તું તો હુડીની પ્રજા છે ૭ તે અરણ્યમાં કેવી રીતે યહોવાહ તારા દેવને કોપ ચડાવ્યો, તે તું યાદ રાખ, બુલ્લીશ મા, મિસર દેશમાંથી તું નિકળ્યો તે દિવસથી, તે તમે આ જગ્યાએ આવ્યા ત્યાં સુધી, તમે યહોવાહ વિરુદ્ધ દગો કર્યો કીધો છે ૮ દોરેજમાં પણ તમે યહોવાહને કોપાવ્યો, ને યહોવાહ તમારા પર એવો કોપાવમાન થયો કે તેણે તમારો નાશ કીધો દોન ૯ ત્યારે હું શિલાપાટીઓ, એટલે જે કરાર યહોવાહે તમારી સાથે કીધો તેની પાટીઓ, લેવા સારૂં પર્વત પર ચઢ્યો, ત્યારે હું ચાળીસ દિવસ ને ચાળીસ રાત્રી તે પર્વત પર રહ્યો, ને મેં અત્ર ખાધું નહિ, ને પાણી પણ પીધું નહિ ૧૦ અને યહોવાહે મને દેવની આનંદથી લગેથી બે શિલાપાટીઓ સોંપી, ને તેમા જે સર્વ વચનો યહોવાહ સંભાને દિવસે પર્વત પર અગ્નિ-જ્વળના મધ્યેથી બાહ્યો દુતો તેનો [લેખ હતો] ૧૧ અને ચાળીસ દિવસ ને ચાળીસ રાત્રિ ત્યાં એમ યહુ કે યહોવાહે મને બે શિલાપાટીઓ, એટલે કરારની પાટીઓ, આપી ૧૨ અને યહોવાહે મને

કહ્યું કે ઉઠ, અહીંથી જલદી ઉતરી જા, કમકે જે વારા લોકોને તું મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો છે તેઓ પોતે ભ્રષ્ટ્ર થયા છે, જે માર્ગે મેં તને કુસ્માવ્યા હતા તેમાંથી તેઓ જલદી બહારી ગયા છે, તેઓએ પોતાને વારતે ઢાળેલું પુતળું બનાવ્યું છે ૧૩ વળી યહોવાહે મને કહ્યું કે, મેં આ પ્રભને ભેષ લીધી છે, ને જો, એ તો હઠીલી પ્રભ છે, ૧૪ આરે આવીશ મા, મને તેઓનો નાશ કરવા દે, ને આકારા તમેથી તેઓનું નામ બુરી નાખવા દે, ને તું તારામાંથી તેઓના કરવા સમયે તથા મોટી દેશભક્તિ ઉત્પન્ન કરીત ૧૫ ત્યારે હું પાછો ફરીને પર્વત પરથી ઉતર્યો, ને પર્વત બહારે બળતો હતો, ને કસરની બે પાટીઓ મારા બે હાથમાં હતી ૧૬ અને મેં ભેષ્ય ને જુઓ, તમે યહોવાહ તમારા દેવ વિરૂદ્ધ પાપ કીધું હતું, તમે પોતાને મઠિ કાળેલું વાહરડું બનાવ્યું હતું, જે માર્ગે યહોવાહે તમને કુસ્માવ્યા હતા તેમાંથી તમે જલદી બહારી ગયા હતા ૧૭ અને મેં તે બે પાટીઓ લઇને મારા બન્ને હાથમાંથી ફૂંકી દીધી, ને તે તમાગી નજર આગળ લાગી ગઈ ૧૮ અને યહોવાહની નજરમાં પશુ કરવાથી ને બધા પાપ કરીને તમે તેને કોપાલમાન કીધો તેઓને લીધું યહોવાહની સમુખ અચાદની થેઠે આળસ રાતદિવસ [ઉંધા] પડી રહ્યા, અને મેં આત્ર ન ખાધું ને પાણી પશુ ન પીધું ૧ કમકે યહોવાહ તમારો વિનોય કરે એવો કોપા સમાન તથા રાખત નારાજ તમારા પર થયાથી હું બીધો ૫ પણ તે વખતે પણ યહોવાહે મારે સાબળ્યું ૨૦ અને યહોવાહ હારેન પર એટલો બધો કોપ્યો કે તેણે તેનો નાશ કીધો હોત, ને તેજ વખતે મેં હારેનને કાળે પશુ પ્રાર્થના કીધી ૨૧ અને મેં તમારા પાપને, એટલે જે વાહરડું તમે બનાવ્યું હતું તેને, લઇને તેને આગથી બાળ્યું, ને તેને કુટ્યું, ને દબોને તેને રેલી એવો બારીક શુકો કીધો, ને મેં તેનો બુધ પર્વતમાંથી નિકળીને નીચાણ તરફ વહેવા વહેણીઆમાં નાખ્યો ૨૨ અને તાબચેરાહ તથા મારેરાહ તથા ક્રિષ્ટિષ્ટાવાવાહ આગળ પશુ તમે યહોવાહને કોપાસમાન કીધો ૨૩ અને જ્યારે યહોવાહે તમને એવ હકીને કારેય-આનંદમાંથી મોકલ્યા કે ત્યાં જાઓ ને જે દેશ મેં તમને આપ્યો છે તેનું વતન પ્રાપ્ત કરો, ત્યારે પણ તમે યહોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ વિદર કીધું, ને તમે તેના પર વિશ્વાસ ન કીધો, તેમ

તેની વાણી પણ તમે ન સાંભળી ૨૪ જ્યારથી મારે તમારી સામે યોગબાણ થઈ તે દિવસથી તમે યહોવાહ સામે બંડખોર છો ૨૫ એ માટે હું [અગાઉ] ઉંચો પડી રહો હતો તેટલા [દિવસ, એટલે] આળસ રાતદિવસ યહોવાહ આગળ ઉંધો પડી રહો, કમકે યહોવાહે કહ્યું હતું કે હું તેઓનો નાશ કરીશ ૨૬ તે મઠિ મેં યહોવાહની પ્રાર્થના કરતા કહ્યું કે, હે યહોવાહ દેવ, તારા લોક તથા તારા વારસો જેઓને તું તારા મહત્વવડે છોડાવ્યા છે, જેઓને તું પરાક્રમી હાથવડે મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો છે, તેઓનો નાશ ન કર ૨૭ તારા રોવકો ઇબ્રાહીમ, હરહાક તથા યાકુબનું સ્મરણ કર, આ લોકોની હઠીલાઈ તરફ, તથા તેઓની દુષ્ટાઈ તરફ તથા તેઓના પાપ તરફ ન જો, ૨૮ રૂબેને જે દેશમાંથી તું અબને કાઢી લાવ્યો તે કહે કે, જે દેશ આપવાનું વચન યહોવાહે તમને આપ્યું હતું તેમાં તે તેઓને ૮૬ જામ શકતો નથી, ને તેને તેઓના ઉપર વેર છે, તે કારણથી તેઓને અસ્વયંમાં મારી નાખવા સારૂ તે તેઓને લાવ્યો છે ૨૯ તો પણ તેઓ તારા લોક તથા તારો વારસો છે, કે જેઓને તું તારા મહાન સામર્થ્યવડે તથા લગાવેલા મુજબડે કાઢી લાવ્યા છ

૧૦ તે સમયે યહોવાહે મને કહ્યું કે, તું પહેલીના જેવી બે શિલાપાટીઓ ધરીને પર્વત પર મારી હજુરમાં સુદી આવ, ને લોકોનો એક કોપ બનાવ ૨ અને પહેરી પાટીઓ જે તારાથી તુટી ગઈ તેઓ ઉપર ને વચનો હતા તે હું એ પાટીઓ ઉપર લખીશ, ને તું તેઓને તે કારણકોપમાં રાખી સુકાવે ૩ તેથી મેં બાવળના લાકડાનો એક કોપ બનાવ્યો, ને પહેલીના જેવી બે શિલાપાટીઓ ધરી, ને એ બે શિલાપાટીઓ હાથમાં લઇને હું પહાડ પર ચઢ્યો ૪ અને જે દેસ લોકો યહોવાહે સમાને દિવસે પર્વત ઉપર અભિનવાળા મધ્યે તમને કહ્યા, તે તેણે તે પાટીઓ પર પહેલા લેખ પ્રમાણે લખ્યા, ને યહોવાહે તે મને આપી ૫ અને હું પાછો ફરીને પર્વત પરથી ઉતર્યો, ને જે કોપ મેં બનાવ્યો હતો તેમાં તે પાટીઓ મેં સુકી, ને યહોવાહે મને આજ્ઞા આપી તે મુજબ તેઓ ત્યાજ રહે છે ૬ (અને હસ્તાએલ પુત્રો બચેરાય બેની-આબકાનથી ઉપડીને મોસેરાહ આવ્યા, ત્યાં હારેન મરણ પામ્યો, ને ત્યાં તે દહાયો, ને તેની જગ્યાએ તેના પુત્ર એલઆઝારે યાજકપદમાં

સેવા બનવી. ૭ ત્યાંથી તેઓ ગુફગોદાદમાં ગયા; ને ગુફગોદાદથી ચોટખાયાદ કે જે પાણીનાં નાળાંવાળા પ્રદેશ છે તેમાં આવ્યા. ૮ તે સમયે યહોવાહે લેવીના કુળને યહોવાદને કસરકોપ ઉચ્ચકવા સારૂ, યહોવાદની ડબ્બુમાં ઉભા રહીને તેની સેવા કરવા સારૂ, તથા તેને નામે આશીર્વાદ દેવા સારૂ બહુ પાડ્યું. તેમજ આજ સુધી છે ૯ તે માટે લેવીને પોતાના ભાઈઓની સાથે કોઈ બામ કે વારસો નથી; જેમ યહોવાદ તારા દેવે તેને કહ્યું તેમ યહોવાદ તેનો વારસો છે), ૧૦ અને પહેલાંની પેઠે હું આળીસ રાતવિવસ પર્વત પર રહો; ને યહોવાહે તે સમયે પણ મારૂ સાંભળીને તારો નારા ન ક્રોધો. ૧૧ અને યહોવાહે મને કહ્યું કે, ઉઠ, લોકોની આગળ ચાલ; એટલે જે દેશ તેઓને આપવાના સોગન મેં તેઓના પિતૃઓ પ્રત્યે ખાધા છે તેમાં તેઓ પ્રવેશ કરીને તેનું વળત્ર પ્રાપ્ત કરશે.

૧૨ અને હવે, હે ઇસ્રાએલ, તું યહોવાદ તારા દેવનો ડર રાખે, તેના સર્વ માર્ગોમાં ચાલે, ને તેના પર પ્રીતિ કરે ને તારા પુરા અવઃકરણથી તથા પુરા જીવથી યહોવાદ તારા દેવની સેવા બનવે, ૧૩ યહોવાદની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ, જે હું તારા હિતાર્થે આજે તને ફરમાવું છું તેઓને તું પાળે તે શિવાય યહોવાદ તારો દેવ તારી પાસેથી થી માગે છે. ૧૪ જો, આકાશ તથા આકાશોનું આકાશ, પૃથ્વી તથા તેમાંનું સર્વ, યહોવાદ તારા દેવનું છે. ૧૫ ફક્ત એટલુંજ નહિયું કે તારા પિતૃઓ પર પ્રીતિ રાખવાનું યહોવાદને સારૂ લાગ્યું, ને તેણે તેમની પાછળ તેમના સત્તાને એટલે તમને સર્વ લોકો કરતાં પસંદ કીધા, જેમ આજ છે તેમ. ૧૬ માટે તમારાં હૃદયોની સુંતત કરો, અને આજથી હૃદીલાપણું છોડી દો. ૧૭ કેમકે યહોવાદ તમારો દેવ તે તો દેવોનો દેવ, તથા ધણીઓનો ધણી, મોટો, પરાક્રમી તથા ભયકારક પરમેશ્વર છે, તે કોઈની આખની શરમ રાખતો નથી તેમ લાચ લેતો નથી. ૧૮ તે અનાધરો તથા વિધવાનો ન્યાય કરે છે, ને પરદેશીને અન્ન તથા વસ્ત્ર આપીને તેના પર પ્રીતિ રાખે છે. ૧૯ માટે તમારે પરદેશી પર પ્રીતિ રાખવી, કેમકે તમે મિસર દેશમાં પરદેશી હતા. ૨૦ તું યહોવાદ તારા દેવનો ડર રાખ; તેનીજ સેવા તું કર; ને તેને તું વળગી રહે, ને તેનેજ નામે તું સોગન ખા. ૨૧ તે તારૂં સ્તોત્ર છે, ને તે

તારો દેવ છે, કે જેણે તારે સારૂ આ મહાન ને ભયંકર કૃત્યો તારા દેખતાં ક્રોધો છે. ૨૨ તારા પિતૃઓ સિત્તેર મનુષ્યો સહિત મિસરમાં ગયા હતા; ને હાલ યહોવાદ તારા દેવે તારી સખ્યા આકાશના તારાઓના જેટલી વધારી દીધી છે.

૧૧ એ માટે તું યહોવાદ તારા દેવ પર પ્રીતિ રાખ, ને તેનું ફરમાન તથા તેના વિધિઓ તથા તેના હુકમો તથા તેની આજ્ઞાઓ સર્વદા પાળ ૨ અને આજે તમે સમજો; કેમકે યહોવાદ તમારા દેવની શિક્ષા, તેનું મહત્વ, તેનો પરાક્રમી હાથ, તથા તેનો લંબાવેલો ભુજ, ૩ તથા તેનાં ચિન્હો તથા તેનાં કૃત્યો, જે તેણે મિસર મધ્યે મિસરના રાજ કારૂન પ્રત્યે તથા તેના આખા દેશ પ્રત્યે કીધાં; ૪ તથા જે તેણે મિસરના કૈન્યને, તેઓના ઘોડાઓને તથા તેઓના રથોને કીધું; એટલે કે તેઓ તમારી પુઠે ધસતા હતા તેવામા તેણે સરૂ સમુદ્રનું પાણી તેમની ઉપર ફેરવી વાળ્યું, ને યહોવાહે તેમનો આજ સુધીનો નારા ક્રોધો છે; ૫ ને તમે આ જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા ત્યાં સુધી તેણે અરબ્યમા તમને થું થું કીધું; ૬ ને રેઉબેનના દીકરા અલીઆબના દીકરા હાયન તથા અબીરામને તેણે થું કીધું, એટલે કે પૃથ્વી પોતાનું મુખ ઉઘાડીને તેમને તથા તેમનાં કુટુંબોને તથા તેમનાં તંત્રુઓને તથા ઇસ્રાએલની મધ્યે તેમની માલિકીનાં સર્વ બનવરોને ગળી ગઇ; તે બધું જેઓએ જાણ્યું નથી તથા જોયું નથી તેમની સાથે, એટલે તમારાં છોકરાંની સાથે, નહિ [પણ તમારી સાથે બોલુ છું]; ૭ યહોવાદના ક્રોધોનાં સર્વ મહાન કૃત્યો તમે નજરે નોંધ્યાં છે. ૮ માટે જે સઘળી આજ્ઞા હું આજે તને ફરમાવું છું તે તું પાળ, એ સારૂ કે તમે બળવાન થાઓ, ને જે દેશનું વતન લેવાને તમે [યરદન] ઉતરીને જાઓ છો તેમાં પ્રવેશ કરીને તેનું વતન તમે સપાદન કરો; ૯ ને જે દૂધમધની રેલછેલવાળા દેશ વિષે યહોવાહે તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે એવા સોગન ખાધા કે, હું તે તમને તથા તમારા વંશજોને આપીશ, તેમાં તમારી આવરદા દીધી યાચ. ૧૦ કેમકે જે દેશનું વતન પામવાને તમે પ્રવેશ કરવાના છો, તે તો જે મિસર દેશમાંથી તમે નિકળી આવ્યા તેના જેવો નથી, કે જ્યાં તું બી વાંચીને તેને, બકાલાની વાડીની પેઠે, પોતાના પગથી પાણી પાતો; ૧૧ પણ જે દેશનો વારસો પામવાને તું પેલે પાર જાય છે તે

કુંવરોના તથા ખીજોનો દેશ છે, ને આકાશના ૫૨ સાંતનુ પાણી પીએ છે, ૧૧ તે દેશ વિષે યદોવાહ તારા દેવ કાળજી રાખે છે, વર્ષના આરંભથી તે વર્ષના અંત સુધી યદોવાહ તારા દેવની નજર હંમેશા તે પર રહે છે

૧૨ અને જે મારી આજ્ઞાઓ હુ આજે તમને ફરમાવુ છું તેઓને જો તમે ખતથી સાબળીને યદોવાહ તમારા દેવ પર પ્રીતિ રાખશો, ને તમારા પુરા મનથી ને પુરા જીવથી તેની સેવા કરશો, તે જોમ થશે કે ૧૬ હુ તમારા દેવનો વરસાદ એટલે આજનો વરસાદ તથા ખાંડો વરસાદ તેની ઋણે યોગ્યલીસ, એ સાજ કે તું તારૂં ધાન્ય તથા તારો દ્વારેસ તથા તારૂં તેલ સમૃદ્ધ કરી રાકે ૧૧ અને હુ તારા ઠોરોને સાજ તારા ખેતરોના પાસ આપીત ને તું ખાઈને તૃપ્ત થશે ૧૧ સાંભળે નહો, ૨૧ તમારા અત કસુ કંગાઈ બંધ, ને તમે બહારી જઈને ખીત દેવદેવીઓની સેવા કરો ને તેમને બોલો, ૧૭ ને યદોવાહનો મેષ તમારા પર સવળે ને તે આકાશ બંધ કરે કે વરસાદ ન થાય અને કે જમીન પોતાની ઉપજ ન આપે, ને જે ઉત્તમ દેશ યદોવાહ તમને આપે છે તેમાથી જલદી તમારો નાશ થાય ૧૮ માટે આ મારા વચ્ચે તમે તમારા દેવોના તથા તમારા મનના સુરો રાખો, ને તમે તેમને નિશ્ચયી વરીકે તમારા હાથ પર બાંધો, ને તમે તમારી આંખોની વચ્ચે તેઓને કપાળબુધ્ધ વરીકે રાખો ૧૯ અને તું ધરમા બેઠો હોય ત્યારે, ને રસ્તે ગાલડી વેળાએ ને સુતી વેળાએ ને ઉઠતી વેળાએ તેઓ વિરં વાતચિત કરીને તમે તમારા ઘોડાને તે ચાખવો ૨૦ અને તું તેઓને તારા પસની બાજુએ પર તથા તારા દરવાજ પર લખ, ૨૧ એ માટે કે જે દેશ તમારા પિતૃઓને આપવાના સોજન યદોવાહ આપા તેમા તમારા દિવસો તથા તમારા વંશનેના દિવસો પુરૂં ઉપરના આકાશના દિવસોની પેઠે રહી પાને ૨૨ કેમકે જો આ સપળી આજ્ઞા જે હુ તમને ફરમાવુ છું, તે વમે ખતથી પાળીને તેને અમલમા આણ્યો, ને યદોવાહ તમારા દેવ પર પ્રીતિ રાખીને તેના યવં મારેમા ચાલ્યો ને તેને વચરી રહેશો, ૨૩ ત્યારે તો યદોવાહ આ બધી દેવમંત્રિઓને તમારી આજ્ઞાથી દારી કાઢશે, ને તમે તમારા કોરા મેરી તથા સમય દેશમંત્રિઓના વતન પામશો ૨૪ જે ને જગ્યા તમારા પતના તળિયા વગે

દબારો તે સર્વ તમારી થશે, અરવયથી તથા લગા-તોનથી, નહીંથી, એટલે કાંત નહીંથી તે છેક પૃથ્વી સમુદ્ર સુધી તમારી સરહદ થશે ૨૫ તમારી આજળ કોઈ માણસ ટકી રાકશે નહિ, જે સપળી ભૂમિ પર તમારો પગ ફરશે તે પર યદોવાહ તમારો દેવ તમારો કર તથા ધાંધ બેસાડશે, જેમ તેણે તમને કહ્યું છે તેમ

૨૬ જુઓ, હુ આજે તમારી આજળ આશીર્વાદ તથા શ્રાપ સુકું છું, ૨૭ યદોવાહ તમારા દેવની જે આજ્ઞાઓ હુ આજે તમને ફરમાવુ છું તે તમે સાંભળશો, તો આશીર્વાદ, ૨૮ ને જો તમે યદોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞાઓ નહિ સાંભળતા જે અર્થ હુ આજે તમને ફરમાવુ છું તે સુધી હૃદયે જેઓ વિષે તમને અનુભવ નથી એવા દેવદેવીઓની પાછળ બાકી જશો તો શ્રાપ

૨૯ અને જે દેશનુ વતન પ્રાપ્ત કરવાને તું બંધ છે તેમા ન્યારે યદોવાહ તારા દેવ તને લઈ જશે ત્યારે જેમ થાય કે આશીર્વાદને તું અરીજીમ પર્વત પર, ને શ્રાપને એવાલ પર્વત પર રાખજે ૩૦ છું તેઓ યર દનની પેલી પાર આધમણી દિશાના રસ્તાની પાછળ, ગિરમાલની રામેના અરાળાહમા રહેનારા કનાની એના દેગમા મોરેદના આવોન વૃક્ષની પાસે નથી ૩૧ કેમકે જે દેશ યદોવાહ તમારો દેવ તમને આપે છે તેનુ વતન લેવા સાજ તેમા પ્રવેશ કરવા તમે યરદન ઉતરવાના છો, ને તમે તેનુ વતન પામીને તેમા વસશો ૩૨ અને જે સર્વ વિધિઓ તથા કાનૂનો હુ આજે તમારી આજળ સુકું છું તે તમે સચાળીને પાળો

૧૨ આ વિધિઓ તથા કાનૂનો તમારો જે દેશ યદોવાહ તારા પિતૃઓના દેવ તને વતનને માટે આપ્યો છે તેમા પૃથ્વી પરના તમારા આખા આશુખ્ય પર્વત પાળવા ૨ જે દેશમંત્રિઓનું વતન તમે પામશો તેઓ જે ઉચા પર્વતો પર તથા ઉચા કુંવરો પર તથા સર્વ લીલા વૃક્ષ વળે જે ને જગ્યાઓમા તેઓના દેવાની પૂજા કરવા હવા તે સર્વેના તમારે નિશ્ચે નાશ કરશે, ૩ ને તમારે તેઓની વેદીઓ તોડી પાડવી ને તેઓના સ્તંભો તોડીને ઢુકડા કરવા, ને તેઓની આશીરીમ ભૂતિઓ આજથી બાળી નાખવી, ને તમારે તેઓના દેવાની કોરેલેલી ભૂતિઓ કાપી નાખવી, ને તેઓના નામ તમારે તે જગ્યામાથી નાશુદ કરવા ૪ યદોવાહ તમારા દેવ વિષે તમારે જે પ્રમાણે ન કરુ ૫ પણ જે જગ્યા યદોવાહ તમારો

દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાક્ષર તમારાં સર્વ કુળો-
માંથી પસંદ કરશે તે જગ્યા તરફ એટલે તેના રહેઠાણ
તરફ તમારે આકર્ષણ, ને ત્યાં તારે આવવું; ૬ ને ત્યાં
તમારે તમારાં દહનીયાર્પણ તથા તમારા યજ્ઞો, તથા
તમારા દશાંશ, તથા તમારા હાથનાં ઉચ્છાદીયાર્પણો,
તથા તમારી માનતાઓ, તથા તમારાં ઐચ્છિકાર્પણો
તથા તમારાં દોરડાંકનાં તથા તમારાં ઘેટાંબકરાંનાં
પહેલાં બચ્ચાં લાવવાં; ૭ ને ત્યાં તમારે યહોવાહ
તમારા દેવ આગળ જમવું, ને તમારા હાથમાં લીધેલાં
સપ્થાં [કામો] જેમાં યહોવાહ તારા દેવે તને આશી-
ર્વાદ દીધો હોય તેમાં તમારે તથા તમારાં કુટુંબોએ
ઉત્સવ કરવો. ૮ ને સપ્થાં આને અહીં આપણે
કરીએ છીએ એટલે કે પ્રત્યેક માણસ પોતાને જે દીક-
લાને છે તે [કરે છે], તે પ્રમાણે તમારે કરવું નહિ;
૯ કેમકે જે વિશ્રામ તથા વારસો યહોવાહ તારો દેવ
તને આપવાનો છે તેમાં તમે હજી સુધી પહોંચ્યા
નથી. ૧૦ પણ જ્યારે તમે યરદનની પાર જઈને જે
દેશનો વારસો યહોવાહ તમારો દેવ તમને આપવાનો
છે તેમાં વસો, ને તે તમને એમરે તમારા સર્વ
સત્તુઓથી એવી નિરાંત આપે કે તમે સહીસલામત
રહો; ૧૧ ત્યારે એમ થાય કે જે જગ્યા યહોવાહ
તમારો દેવ પોતાનું નામ તેમાં વસાવવા સાક્ષર પસંદ
કરે ત્યાં, જે સપ્થાં વિષે હું તમને આજ્ઞા કરું છું તે
તમારે લાવવું; એટલે તમારાં દહનીયાર્પણો, તથા
તમારા યજ્ઞો, તમારા દશાંશો, તથા તમારા હાથનાં
ઉચ્છાદીયાર્પણો, અને જે બધી શ્રેષ્ઠ માનતાઓ તમે
યહોવાહ પ્રત્યે માનો તે લાવવાં; ૧૨ ને તમે તથા
તમારા દીકરાઓએ તથા તમારી દીકરીઓએ, તથા
તમારા દાસોએ તથા તમારી દાસીઓએ તથા જે લેવી
તારી સાથે હિરસો કે વારસો ન હોવાથી તારા દર-
વાજની અંદર રહેતો હોય તેણે યહોવાહ તમારા
દેવની સમ્મુખ હર્ષ કરવો. ૧૩ ખબરદાર રહેજે, જે
દરેક જગ્યા તું દેખે ત્યાં તારાં દહનીયાર્પણો તારે
ચંદાવવાં નહિ; ૧૪ પણ જે જગ્યા યહોવાહ તારો
દેવ તારાં કુળોમાંથી એકમાં પસંદ કરશે ત્યાં તારે
તારાં દહનીયાર્પણો ચંદાવવાં, ને ત્યાં માંડે ફરમા-
વેલું સધું તારે કરવું. ૧૫ તો પણ યહોવાહ તારા દેવે
તને આશીર્વાદ દીધો હોય તે પ્રમાણે તારા મનની
સંપૂર્ણ ઇચ્છા પ્રમાણે તારા સપ્થાં ગ્રાંધાની માંહે
મારવાની ને માંસ ખાવાની તને છૂટ છે અથ્થહ તથા

થુદ્ધ જન તે ખાય, જેમ હરણું ને જેમ સાખરનું
[માંસ] ખવાય છે તેમ. ૧૬ કેવળ તમારે રક્ત ખાવું
નહિ. તારે તેને પાણીની પેટે જમીન પર ઢાળી
દેવું. ૧૭ તારા ધાન્યનો કે તારા દ્રાક્ષરસનો કે તારા
તેલનો દશાંશ અથવા તારાં દોરડાં કે ઘેટાંબકરાંનાં
પ્રથમજનિત અથવા તારી માનેલી કોઈ પણ માનતા,
અથવા તારાં ઐચ્છિકાર્પણો, અથવા તારા હાથનાં
ઉચ્છાદીયાર્પણો એઓ તારા ગ્રાંધાની અંદર ખાવાની
તને રત્ન નથી. ૧૮ પણ તારે ને તારા દીકરાએ ને તારી
દીકરીએ ને તારા દાસે ને તારી દાસીએ ને તારા
દરવાજા અંદરના લેવીએ જે જગ્યા યહોવાહ તારો
દેવ પસંદ કરે તેમાં યહોવાહ તારા દેવની સમ્મુખ
ખાવાં; ને જે સર્વને તું તારો હાથ લગાડે છે તેમાં
તારે યહોવાહ તારા દેવની સમ્મુખ હર્ષ કરવો.
૧૯ પોતા વિષે સક્ષાળ, કે જ્યાં સુધી તું તારી ભૂમિપર
રહે ત્યાં સુધી લેવીએ તારે ત્યાગ કરવો નહિ.

૨૦ યહોવાહ તારા દેવે તને આપેલાં વચન પ્રમાણે
જ્યારે તે તારી સરહદ વિસ્તારશે, ને તું કહેશે કે, હું
માંસ ખાઈશ, (કેમકે માંસ ખાવાનું તને મન થયું છે),
ત્યારે તારા મનની સંપૂર્ણ ઇચ્છા પ્રમાણે માંસ ખાવાની
તને રત્ન છે. ૨૧ જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું
નામ ત્યાં રાખવા સાક્ષર પસંદ કરશે, તે જો તારાથી
ઘણી દૂર હોય તો જેમ જે તેને આજ્ઞા આપી છે તેમ
તારાં દોરડાંક તથા તારાં ઘેટાંબકરાં જે યહોવાહ તને
આપ્યાં હોય, તેમાંથી તારે કાપવા ને તારા મનની
સંપૂર્ણ ઇચ્છા પ્રમાણે તારા દરવાજાની અંદર તારે
ખાવું. ૨૨ જેમ હરણું ને જેમ સાખર ખવાય છે તેમ
તારે તે ખાવું; થુદ્ધ તેમજ અથ્થહ જન તે ખાય.
૨૩ ફક્ત એટલું નહીં જણવું કે તેનું રક્ત તારે ખાવું
નહિ; કેમકે રક્ત એ તો જીવ છે, ને માંસ સાથે તેનો
જીવ તારે ખાવો નહિ. ૨૪ તારે તે ખાવું નહિ, તારે
તેને પાણીની પેટે જમીન પર રેડી દેવું. ૨૫ તારે તે
ખાવું નહિ, એ માટે કે યહોવાહ તારા દેવની નજરમાં
જે ચર્ચાર છે તે કર્યાથી તારે તથા તારી પાછળ તારાં
છોકરાંનું બહું થાય. ૨૬ ફક્ત તારી પાસેની તારી
અપિત વસ્તુઓ, તથા તારી માનતાઓ, તારે લઈને
યહોવાહ જે જગ્યા પસંદ કરશે ત્યાં જવું; ૨૭ અને
યહોવાહ તારા દેવની વેદીપર તારે તારાં દહનીયા-
ર્પણો, એટલે માંસ તથા રક્ત, ચંદાવવાં; ને તારા
યજ્ઞોનું રક્ત યહોવાહ તારા દેવની વેદીપર રેડવું,

ને તે માંસ વારે ખાવું. ૨૮ આ બધાં વચનો ને હું તને ફરમાવું છું, તેને લક્ષ દઈને સાંભળ, એ સાક કે યહોવાદ તારા દેવની નજરમાં ને સાક ને ચચાયે તે કીધાથી તારૂં ને તારી પાછળ વારાં છાકરાંનું સદા મહું યાય.

૨૯ ને દેશનિતિઓનું વતન પ્રાપ્ત કરવા સાક હું બધું છે તેઓને જ્યારે યહોવાદ તારો દેવ તારી આજળથી નાખ્યું કરશે, ને હું તેઓનું વતન પામીને તેઓના દેશમાં રહેશે, ૩૦ ત્યારે સાવધાન રહેજે, તેઓનો તારી આજળથી નાશ થયા પછી હું તેઓનું અનુકરણ કરીને ફાદમાં પડીશ મા; અને હું તેઓનાં દેવદેવીઓની પૂજપરજ કરતાં એમ કહેતો નહિ કે, આ પ્રભુઓ દેવી રીતે પોતાના દેવદેવીઓની સેવા કરે છે? હું પણ તે પ્રમાણે કરીશ. ૩૧ યહોવાદ તારા દેવ વિષે હું એમ કરીશ મા; કેમકે ને સર્વ અમરજન કર્મો યહોવાદને ધિકાર ઉપજાવે છે, તે તેઓએ પોતાનાં દેવદેવીઓની સેવામાં કીધાં છે; કેમકે તેઓનાં દીકરાદીકરીઓને પણ તેઓ પોતાનાં દેવદેવીઓ આજળ આજમા બાળી નાખે છે.

૩૨ ને ને વિષે હું તમને આજ્ઞા આપું છું તે તે તમારે કાળજી રાખીને કરવું; તારે તેમાં વધારવું નહિ, અથવા તેમાંથી ઘટાડવું નહિ.

૧૩ ને તારી મધ્યે કોઇ લવિષ્યવાદી અથવા સ્વપ્રચાર ઉભો યાય, ૨ ને હું ન લખુતો હોય એવાં અન્ય દેવદેવીઓ વિષે તે એમ કહે કે, ચાલો, આપણે તેઓના શિષ્યો થઈએ, ને આપણે તેઓની સેવા કરીએ, ને [તેના ટેકામાં] તે તને દોષ વિન્દ કે અમત્કાર સુચવે, ને તેણે સુચવેલું વિન્દ કે અમત્કાર થાય; ૩ તો પણ હું તે લવિષ્યવાદીના સખદોને કે તે સ્વપ્રચારને અણકારતો નહિ; કેમકે યહોવાદ તમારો દેવ તમારી પરીક્ષા કરે છે, એ માટે કે તમે તમારા પુરા અંતઃકરણથી ને પુરા જીવથી યહોવાદ તમારા દેવ પર પ્રીતિ કરો છો કે નહિ તે જણાય. ૪ તમે યહોવાદ તમારા દેવની પાછળ ચાલો, ને તેના ડર રાખો, ને તેની આજ્ઞાઓ પાળો, ને તેનું કશું કરો, ને તમે તેની સેવા કરો, ને તેને વળગી રહો. ૫ અને તે લવિષ્યવાદી અથવા તે સ્વપ્રચાર માંથી બચ; કેમકે, યહોવાદ તમારો દેવ ને મિસર દેશમાંથી તમને કાઢી લાવ્યો, ને બંદીખાનામાંથી તને છાડ્યો, તેની વિરૂદ્ધ ફિરુરી વાત તે બાકયો છે,

એ સાક કે ને માર્ગમાં ચાલવાની યહોવાદ તારા દેવ તને આજ્ઞા કીધી છે તેમાંથી તે તમને ભ્રમાવી દે, એ રીતે હું પોતા મધ્યેથી દુષ્ટાદ દૂર કર.

૬ ને તારો બાઇ, તારી માને દીકરો, અથવા તારો દીકરો, અથવા તારી દીકરી, અથવા તારી કિલેબાન સ્ત્રી, અથવા તારો પ્રાણુસમાન મિત્ર તને છાની રીતે લલચાવતાં એમ કહે કે, ચાલો, ને અન્ય દેવદેવીઓને હું લખુતો નથી તેમ તારા પિતૃઓ પણ લખુતા ન હતા, તેઓની આપણે સેવા કરીએ; ૭ એટલે ને દેશનિતિઓ તમારી ચોતરફ, તમારી નજીક કે તમારાથી દૂર, પૃથ્વીના એક છેડાથી તે પૃથ્વીના બીજા છેડા સુધી છે તેઓનાં દેવદેવીઓમાંનાંની [સેવા કરીએ]; ૮ તો તારે તેને હા પાડવી નહિ, ને તેનું સાંભળવું નહિ; ને તારી આંખ તેના પર દયા ન આણે, ને તારે તેને જ્યાં હેલા નહિ, ને તારે તેને સંતાડવો પણ નહિ; ૯ પણ તારે તેને જરૂર મારી નાખવો; તેને મારી નાખવા સાક પહેલો તારો હાથ તેના પર પડે, ને ત્યાર પછી [બીજા] બધા લોકના હાથ. ૧૦ અને તારે તેને પત્થરે મારી તેને પુરો કરવો; કેમકે યહોવાદ તારો દેવ, ને તને મિસર દેશમાંથી બંદીખાનામાંથી કાઢી લાવ્યો, તેની પારોથી તને દૂર ખેંચી લેવાને તેણે ચત્ન કીધો છે. ૧૧ અને સર્વ ક્રિસ્ટાએલ સાંભળીને બીરો, ને ત્યાર પછી એવી દુષ્ટાદ કોઇ પણ તારી મધ્યે કરશે નહિ.

૧૨ ને નગરો યહોવાદ તારો દેવ તને ત્યાં વસવા માટે આપે છે તેઓમાંના કોઇ વિષે હું એવી વાત સાંભળે કે, ૧૩ કેટલાક હલકા આણુસોએ તારા મધ્યેથી નિકળી જઈને પોતાનાં નગરોના રહેવાસીઓને એમ કહીને ખેંચી લીધા છે કે, ચાલો, આપણે જઈને બીજાં દેવદેવીઓ, કે જેઓને તમે ઓળખતા નથી, તેઓની સેવા કરીએ; ૧૪ તો તારે તપાસ કરવી ને શોધ કરીને ખતથી પૂછપરજ કરવી; ને, જો, એ વાત ખરી ને નહીં હોય કે એ અમરજન કર્મ તારા મધ્યે કરવામાં આવેલું છે; ૧૫ તો તારે નિશ્ચિ એ નગરના રહેવાસીઓનો તરવારની ધારથી સંદાર કરવો, ને તેનો તથા તેમાંના સર્વનો તથા તેનાં દોર-ટાંકોના તરવારની ધારથી વિતારા કરવો. ૧૬ અને તેમાંની સર્વ લૂટ તેના ચતુર્યની વચ્ચાં એકઠી કરીને, યહોવાદ તારા દેવ પ્રત્યે તે નગરને તથા તેની સર્વ લૂટને અગ્નિથી છેક બાળી નાખવાં; ને તેનો સદાને

માટે ઢગ્યો યથા ભય; તે ફરીથી બધાય નહિ
૧૭ અને એ આપિત વસ્તુમાનુ કાઢ પશુ તારા હાથને
વળગી ન રહે, એ સાર કે યહોવાહ પોતાના કોપને
જીરસો પાછો ખેંચા લે, ને તારા પર દયા કરે, ને
તારા પર કરૂણા રાખે, ને જેમ તેણે તારા પિતૃઓ
આગળ સોગન ખાધા છે તેમ તારા વિસ્તાર વધારે;
૧૮ એટલે જ્યારે યહોવાહ તારા દેવની વાણી સાંભ-
ળાને તેની જે સર્વ આજ્ઞાઓ હુ આજે તને ફરમાવ
છું તે તું પાળશે, ને યહોવાહ તારા દેવની નજરમા
જે યથાર્થ છે તે કરશે, ત્યારે

૧૪ તમે યહોવાહ તમારા દેવના ઊકરા છા;
તમે મુએલાઓને લીધે પોતાના અગ પર
ધા ન પાડો, ને તમારી આંખોની વચ્ચે ન મુડાવો,
૨ કેમકે તું યહોવાહ તારા દેવની પવિત્ર પ્રજા છે, ને
પૃથ્વીની પીઠ પરની સર્વ દેરાત્તિઓમાથી તને યહો-
વાહે પોતાની ખાસ પ્રજા યવા સાર પસંદ કરી છે

૩ તું કોઈ અમગળ વસ્તુ ન ખા ૪ આ પશુઓ
ખાવાની તમને છૂટ છે; એટલે ગોપશુ, ઘેડે તથા
બકર, ૫ સાબર તથા હરણ તથા કનિયાર તથા રાત્રી
બકર તથા દીરીન પશુ તથા ઊકાર, તથા પહાડી
બકર ૬ અને જે પ્રત્યેક પશુને ફાટેલી ખરી, તથા
ચોરાઇને જે લાન થઇ ગયેલી ખરી હોય, ને વાગો-
ળતું હોય, તેને ખાવાની તમને છૂટ છે. ૭ તો પશુ
વાગોળનારામાથી, અથવા ફાટેલી ખરીવાળામાથી
પશુ આ [નીચેના] તમારે ન ખાવા—એટલે ઉંટ,
તથા સસરુ, તથા સાકાન, કેમકે તેઓ વાગોળે છે
પશુ તેમની ખરી ફાટેલી નથી, તેઓ તમને અશુદ્ધ
છે, ૮ વળી હુકર પણ, કેમકે તેની ખરી ફાટેલી છે
પશુ તે વાગોળતું નથી, તે તમને અશુદ્ધ છે, તેઓનું
માસ તમારે ન ખાવું, ને તેઓના મુડાને તમારે
ન અડકવું.

૯ સ્વધના જળચર પ્રાણીઓમાથી તમારે જે ખાવા
તે આ; જેમને ભીંગડા તથા પર હોય તે સર્વને તમે
ખાઓ; ૧૦ ને પર તથા શિંગડાવગરનું એકે પશુ
તમે ન ખાઓ; તે તમને અશુદ્ધ છે.

૧૧ સર્વ શુદ્ધ પક્ષીઓ ખાવાની તમને છૂટ છે
૧૨ પશુ જે તમારે ન ખાવા તે આ છે; એટલે ગરૂં
તથા ફરસ તથા જીવના; ૧૩ તથા સમડી તથા બાજ
તથા કરીલ તેની [જૂની જૂની] જાત પ્રમાણે; ૧૪ તથા
પ્રત્યેક કાગડો તેની [જૂની જૂની] જાત પ્રમાણે;

૧૫ તથા સાહામૂઝ તથા રાતરાખરી તથા રાખાફ તથા
રાખરી તેની [જૂની જૂની] જાત પ્રમાણે; ૧૬ ચીબરી
તથા ધુવડ તથા રાજહસ; ૧૭ તથા દીવ તથા નીધ
તથા કરેલોક, ૧૮ તથા બગલુ, તથા હસલો તેની
[જૂની જૂની] જાત પ્રમાણે, તથા ભોયખોઈ તથા
વાગોળ ૧૯ અને સર્વ પાખવાળા સર્પદિવા તમને
અશુદ્ધ છે, તેમને ન ખાવા ૨૦ સર્વ શુદ્ધ પક્ષીઓ
ખાવાની તમને છૂટ છે

૨૧ તમારે કોઈ પશુ પ્રાણીનું મુડાંબ ખાવું નહિ;
તારા જાપાની માદેલી ગમ રહેનાર પરદેશીને તે
ખાવાને માટે તું આપે તો આપે, અથવા તે હુ કોઈ
વિદેશીને વેચે તો વેચે; કેમકે તું યહોવાહ તારા
દેવની પવિત્ર પ્રજા છે બકરીના બચ્ચાને તેની
માના દૂધમા તું ન ખાક

૨૨ તારા બીયાવાની સ્વધળી પેદારનો, એટલે ખેત-
રમાથી દર વર્ષે થતી ઉપજનો, દશાસ તારે [જીરો]
કાઢવો ૨૩ અને જે જગ્યા યહોવાહ તારા દેવ
પોતાનું નામ તેમા રાખવા સાર પસંદ કરે ત્યા તેની
હજીરમા તારા અનાજનો, તારા દ્રાક્ષરસનો તથા
તારા તેવનો દશાસ, તથા તારા દોરદોકના તથા તારા
ઘેરાબકરાના પહેલા બચ્ચા તારે ખાવા; એ માટે
કે તું સદા યહોવાહ તારા દેવનો ડર રાખવા શિખે.
૨૪ અને જે તારે માટે રસતો એટલે લાઓ હોય કે તું
તે લઇ જઇ શકે નહિ, એટલે જ્યારે યહોવાહ તારો
દેવ તને આશીર્વાદ દેશે, ત્યારે યહોવાહ તારો દેવ જે
જગ્યા પોતાનું નામ ત્યા રાખવા સાર પસંદ કરશે તે
તારા [રહેઠાણ]થી અતિગય દૂર હોય; ૨૫ તો તારે
તેના પેસા ઉપખવવા, ને તે નાણાની પોટલી તારા
હાથમા લઇને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પસંદ
કરશે ત્યા જવું; ૨૬ ને તારું દિવ ચાહે તે [ખરીદવા]
માટે તારે તે નાણાં ખરચવા, એટલે વાહરડાઓને
સાર, કે ઘેરાને સાર, કે દ્રાક્ષરસને સાર, કે મયને સાર,
કે જે કંઈ તારું દિવ ચાહે તેને સાર; ને ત્યા યહોવાહ
તારા દેવ આગળ તારે ને તારા કુટુંબે ખાવું ને આનંદ
કરવો, ૨૭ ને તારાં દરવાજા માહે રહેનાર લેવોને તારે
પડતો ન મુકવો; કેમકે તેને તારી સાથે લાજ કે
વારસો મળેલો નથી

૨૮ દર ત્રણ વર્ષને અંતે, એજ [ત્રીજી] વર્ષે તારે
તારી સ્વધળી ઉપજનો દશાસ કાઢી લાવોને તારા
દરવાજાની અંદર વચ્ચડ કરી રાખવો, ૨૯ ને તારા

દરવાજાની અંદર રહેનાર લેણી કે ઝેને તારી સાથે બાજ કે વારસો નથી, તે તથા પરદેશી, તથા અનાથ, તથા વિધવા આવે, ને ખાધને તૃપ્ત થાય; એ સાર કે તારા હાથનાં જે બધાં કામેા તું કરે છે તેમાં યહોવાહ તારો દેવ તને આશીર્વાદ દે.

૧૫

દર સાત વર્ષને અંતે તું છુટકો કરે અને છુટકો કરવાની રીત આ છે કે, પ્રત્યેક લેણુદાર પોતાના પડોસીને પોતે જે ધીરું હોય તે છોડી દે; તે પોતાના પડોસી પાસેથી તથા પોતાના બાઈ પાસેથી ભેરાવરીએ લે નહિ; કેમકે યહોવાહના છુટકાને દરેક પિયરો છે. જે વિદેશીની પાસેથી તે તે ભેરાવરીએ વસુલ કરવાની તને પરવાનગી છે; પણ તારૂં જે કંઈ [લેણું] તારા બાઈ પાસે હોય તે તારો હાથ છોડી દે. ૪ તો પણ તારી મધ્યે કોઈ દરિદ્રી નહિ હોય; (કેમકે યહોવાહ તારો દેવ તને જે દેશના વતનનો વારસો આપે છે, તેમાં યહોવાહ તને નિઝે આશીર્વાદ દેશે); ૫ કૃત એટલુંજ કે તું યહોવાહ તારા દેવની વાણી ખતથી સાંભળીને, આ સંધળી આજ્ઞા જે હું આજે તને કરમાંડું છું તે કાળજીસહિત પાળશે તો. ૬ કેમકે યહોવાહ તારો દેવ, પોતે તને આપેલા વચન પ્રમાણે, તને આશીર્વાદ દેશે; ને તું ધણી દેશભિઓનો લેણુદાર થશે, પણ તું જેણુદાર થશે નહિ; ને તું ધણી દેશભિઓ પર હકુમત ચલાવશે, પણ તેઓ તારા પર હકુમત ચલાવશે નહિ.

જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે, તેમાં તારા કોઈ પણ દરવાજાની અંદર રહેતો તારો કોઈ સાથીબાઈ તે દરિદ્રી માણસ હોય, તો તું તારૂં કદય કહ્યું ન કર, ને તારા દરિદ્રી બાઈ પ્રત્યે તારો હાથ બંધ ન કર; ૮ પણ જરૂર તે પ્રત્યે તારો હાથ ખુલો મુક, ને તેની અજાને લીધે તેને જેટલાની જરૂર હોય તેટલું તેને જરૂર ધીર ૯ સાવચેત રહે, રખેને તારા મનમાં એવો નીચ વિચાર આવે કે સાતનું વર્ષ એટલે છુટકાનું વર્ષ પાસે છે; ને તારી આખ તારા દરિદ્રી બાઈની વિરૂદ્ધ બમડે ને તું તેને કંઈ નહિ આપે; ને તે તારી વિરૂદ્ધ યહોવાહ આગળ પોકાર ઉઠાવે, ને તને પાપ લાગે ૧૦ તું તેને જરૂર આપ, ને તેને આપના તારૂં અંત કરણુ દુપાય નહિ; કેમકે એ કૃત્યને લીધે યહોવાહ તારો દેવ તારાં સંધળા કામમાં, ને જે સંધળા કામમાં તે તારો હાથ લગાડે છે, તેમાં તને આશીર્વાદ દેશે ૧૧ કેમકે દરિદ્રીઓનો અંત

દેશમાંથી કદી આવશે નહિ; એ માટે હું તને એવી આજ્ઞા આપુ છું કે, તારે તારા દેશમાં તારા બાઈ પ્રત્યે, તારા કુબાલ પ્રત્યે, તથા તારા દરિદ્રી પ્રત્યે જરૂર હાથ ખુલો રાખવો.

૧૨ જે તારો બાઈ, એટલે કોઈ દેશી પુરૂષ અથવા દેશી સ્ત્રી, તારે ત્યાં વેચાયો હોય, ને છ વર્ષ તારી ચાકરી કરે, તો સાતમે વર્ષે તારે તેને તારા તાબામાંથી છોડી મુકવો ૧૩ અને જ્યારે તું તેને તારે તાબેથી છોડી દે, ત્યારે તારે તેને ખાલી હાથે જવા દેવો નહિ; ૧૪ તારે તારાં ઘેરાબકરામાંથી, ને તારા બળામાંથી, ને તારા દ્રાક્ષકુંડમાંથી તેને પુષ્કળ સંપાવત કરવી; યહોવાહ તારા દેવે તને દીધેલા આશીર્વાદના પ્રમાણમાં તારે તેને આપવું. ૧૫ અને તારે યાદ રાખવું કે તું મિસર દેશમાં દાસ હતો, ને યહોવાહ તારા દેવે તને છોડાવ્યો; એ માટે આ આજ્ઞા હું આજે તને આપુ છું ૧૬ અને એમ થાય કે, જે તે તને કહે કે, મારે તારી પાસેથી છુટી જવું નથી; ને તે એ માટે કે તેને તારી સાથે ને તારા ઘરનાંની સાથે પ્રીતિ લાગેલી છે, ને તારે ત્યાં તે સુખચેતનમાં છે; ૧૭ તો એક આરી લઈને તેના કાનને બાગણ સાથે રાખીને તારે વિધવો, એટલે તે સદાને માટે તારો દાસ થશે અને તારી દાસી વિધે પણ તારે એજ પ્રમાણે કરવું. ૧૮ જ્યારે તું તેને તારા તાબામાંથી છોડી દે, ત્યારે એમ કરવું એ તને કહ્યું ન દિશે, કેમકે મનુરના પતાર કરનાં બમણી કિંમતની તારી સેવા તેણે છ વર્ષ કીધી છે; ને તારાં બધાં કામમાં યહોવાહ તારો દેવ તને આશીર્વાદ દેશે

૧૯ તારાં ઠોરડાંકાં તથા ઘેરાબકરાંનાં પ્રથમ જન્મેલાં સર્વે નર બચ્ચાં તું યહોવાહ તારા દેવને સારૂ અર્પિત કર; પ્રથમ જન્મેલા તારા વાહરડાંથી કાંઈ કામ ન લે, ને તારાં ઘેરાબકરાંના પહેલે વેવરે જન્મેલાં બચ્ચાંને તું ન કાતર ૨૦ તું તથા તારૂં કુટુંબ એવાંને વર્ષોવર્ષે યહોવાહ તારા દેવની સમ્મુખ, જે જગ્યા યહોવાહ પસંદ કરશે ત્યાં, ખાઓ. ૨૧ અને જે તેને કંઈ બોદખાપણ હોય, એટલે તે લગદું કે આધણું અથવા દરકોશ નહારી એવવાણું હોય, તો તું યહોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે તેની યજ્ઞ ન કર. ૨૨ તું તે તારા દરવાજાની માંહેલી બાજુએ ખા; જેમ હરણુને તથા સાબરને, તેમ તેને પણ યજ્ઞ તેમજ અણજ્ઞ જન

ખા. ૨૩ કેવળ તું તેનું રક્ત ન ખા; તું તેને પાણીની પેઠે જમીન પર રેડી દે.

૧૬

આખીજ માસને ધ્યાનમાં રાખીને યહોવાહ તારા દેવની પ્રત્યે પારખા પાળ; કેમકે આખીજ માસમાં યહોવાહ તારો દેવ તને રાત્રે મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો. ૨ અને જે જગ્યા યહોવાહ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાડ પસંદ કરે ત્યાં ઘેટાંબ-કરોને કે દોરડાંકને પારખાયજ તું યહોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે કરે તું તેની સાથે કંઈ પણ જમીરી રોટલી ન ખા; સાત દિવસ તું તેની સાથે જિખમીર રોટલી, એટલે દુઃખની રોટલી, ખા; કેમકે તું મિસર દેશમાંથી ઉતાવળે નિકળ્યો; એ માટે કે તું મિસર દેશમાંથી નિકળ્યો તે દિવસ તારા આખા આયુષ્યકર તારા સ્નેહમાં રહે. ૪ અને સાત દિવસ સુધી તારી સર્વ સીમાઓમાં કંઈ પણ જમીર તારી પાસે લેવામાં આવે નહિ; ને પહેલા દિવસની સાંજના ચણતું કંઈ પણ માંસ આખી રાત સવાર સુધી ન રહે. ૫ જે દરવાજા યહોવાહ તારો દેવ તને આપે તેમાંના કોઈની અંદર તું પારખાયજ ન કર; ૬ પણ જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાડ પસંદ કરે ત્યાં સાંજે સૂર્યાસ્ત થતી વેળાએ, તું મિસરમાંથી નિકળ્યો તે સમયે, પારખાયજ કર. ૭ અને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પસંદ કરશે ત્યાં તું તે રોંધીને ખા; ને સવારમાં પાછો વળીને તું તારા તંબુઓએ બે ૮ હિવસ તું જિખમીર રોટલી ખા; ને સાતમે દિવસે યહોવાહ તારા દેવના માનમાં પવિત્ર સભા યાય; તું [તે દરમિયાન] કંઈ કામ ન કર

૮ તું પોતાને માટે સાત અઠવાડીઆં ગણ, એટલે તું ઉભા અનાજને ફાવરડું લગાડતું ચાડ કરે ત્યારથી માંડીને તું સાત અઠવાડીઆં ગણ. ૧૦ અને તું યહોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે અઠવાડીઆંનું પર્વ પાળ; ને યહોવાહ તારા દેવે તને દીધેલા આશીર્વાદના-પ્રમાણમાં તારા હાથના ઐશિકાપેણીની બેટ તું તેને આપ. ૧૧ અને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાડ પસંદ કરે ત્યાં, યહોવાહ તારા દેવની સમ્મુખ, તું તથા તારો દીકરો તથા તારી દીકરી તથા તારો દાસ તથા તારી દાસી તથા તારા દરવાજાની અંદર રહેનાર લેવી તથા તારા મધ્યે રહેનાર પરદેશી તથા અનાથ તથા વિધવા આનંદ કરો.

૧૨ અને તું મિસરમાં દાસ હતો એ ચાદ રાખ, ને તું આ વિધિઓને પાળ તથા અમલમાં આણ.

૧૩ તારા બળામાંથી તથા તારા દ્રાક્ષકુંડમાંથી ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસ [ધરમા સત્રહ કીધા પછી તું સાત દિવસ સુધી માંડવાપર્વ પાળ; ૧૪ ને તું તથા તારો દીકરો તથા તારી દીકરી તથા તારો દાસ તથા તારી દાસી તથા તારા દરવાજાની અંદર રહેનાર લેવી તથા પરદેશી તથા અનાથ તથા વિધવા તારા પર્વમાં આનંદ કરો. ૧૫ યહોવાહ જે જગ્યા પસંદ કરશે ત્યાં યહોવાહ તારા દેવના માનમાં તું સાત દિવસ સુધી પર્વ પાળજે; કેમકે યહોવાહ તારો દેવ તને તારી સંધળી ઉપજ વિષે, તથા તારા હાથોના સંધળા કામ વિષે આશીર્વાદ દેશે, ને તું પુરો આનંદ કરશે. ૧૬ તર્વમાં ત્રણ વાર તારો બધા પુરુષો જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પસંદ કરશે ત્યાં તેની હજીરમાં રજી થાય; એટલે જિખમીર રોટલીના પર્વમાં, તથા અઠવાડીઆના પર્વમાં, તથા માંડવાપર્વમાં; ને તેઓ ખાડી હાથે યહોવાહની હજીરમાં હાજર ન થાય; ૧૭ પ્રત્યેક પુરુષ પોતાની શક્તિ મુજબ, એટલે જે આશીર્વાદ યહોવાહ તારા દેવે તને દીધો હોય, તેના પ્રમાણમાં આપે.

૧૮ જે સર્વ ભાગજો યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેમની અંદર તું પોતાને વારતે તારાં કુળો પ્રમાણે ન્યાયાધીશો તથા અમલદારો કરાવ; ને તેઓ અદલ ન્યાયીપણાથી લોકોને ન્યાય ચુકાવે ૧૯ તું ન્યાય ન મરડ; આખની શરમ ન રાખ; તેમજ લાય ન લે; કેમકે લાય જ્ઞાનીની આંખોને અંધાપો લગાડે છે, ને નેક જનોનાં વચનોને વિપરીત કરી નાખે છે. ૨૦ સંપૂર્ણ ન્યાયનું અનુસરણ કર, એ સાડ કે તું જીવતો રહે, ને જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેનો વારસો પામે.

૨૧ યહોવાહ તારા દેવની જે વેડી તું પોતાને સાડ બનાવે તેની પાસે તું પોતાને સાડ કોઈ પણ વસ્તુથી આશીરાદ [મૂર્તિ] ન બેસાડ. તેમજ તું પોતાને સાડ કોઈ પણ સ્તંભ ઉભો ન કર; કેમકે યહોવાહ તારો દેવ તેને ધિકારે છે

૧૭

જે ગોપય અપવા ઘેટુબકર કોઈ ખોડખાં-પણવાણું કે કુળડું હોય તેનો તું યહોવાહ તારા દેવને ચણ ન ચંદાવ; કેમકે તે યહોવાહ તારા દેવને અમંત્રણ લાગે છે.

૧ અને કોઇ લેવી સધળા ઇસાએલમા તારી કોઇ પક્ષ બાજબીમા વસેલો હોય, ને તે ત્યાંથી પોતાના મનની પુરી ઇચ્છાથી યહોવાહ ને જગ્યા પસંદ કર વાનો છે ત્યાં આવે, ૭ તે ત્યાં યહોવાહની હજુરમા ઉભા રહેનાર તેના સર્વ લેવી લાઇએ જેમ કરે છે તેમ તે પક્ષ યહોવાહ તેના દેવને નામે સેવા કરે ૮ તેની વડીલોપાનિત મિલકતના વેચાણથી ને તેને મળે તે ઉપરાત તેને બીજાઓના સરખો દિરસો ખાવાને સાડ મળે

૯ ને દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેમા હું જ્ય ત્યારે તે દેશનતિઓના અમગળ કૃત્યોનું અનુકરણ કરવાનું હું ન શિખ ૧૦ તારા મધ્યે એવો કોઇ જન ન મળે કે જે પોતાના ઈકરારને કે ઈકરીને અક્ષિમા ચલાવતો હોય, ને જ્યેષ્ઠિયા કરતો હોય, ને યુક્ત જોતો હોય, કે ધનતરમન કરનાર, કે જાદુગર, ૧૧ કે મોહિની લગાડનાર, કે જૂતપ્રમક, કે ઇલમી કે જૂતવિવાહ હોય ૧૨ કેમકે જે કોઇ એવા કામો કરે છે, તે યહોવાહને કટાણો ઉપજાવે છે, અને આ અમગળ કામોને લીધે તો યહોવાહ તારો દેવ તેઓને તારી આજળથી હાકી કાઢે છે ૧૩ હું યહોવાહ તારા દેવની પ્રત્યે સંપૂર્ણ થા ૧૪ કેમકે આ ને દેશનતિઓનું હું વતન પામવાનો છે તેઓ યુક્ત જોનારાઓનું તથા જ્યેષ્ઠિયા કરનારાઓનું સામળે છે, પછી તેને તો યહોવાહ તારા દેવે એમ કરવા હીધું નથી ૧૫ યહોવાહ તારો દેવ તારે સાડ તારી મધ્યેથી, તારા બાઇ એમાથી મારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી ઉભો કરશે, તેનું તમારે સામળવું ૧૬ હોરેજમા સમાને દિવસે ને સર્વ તે યહોવાહ તારા દેવ પાસેથી ઇચ્છતા માગ્યુ કે, હવે પછી યહોવાહ તારા દેવની વાણી મારા સામળવામા ન આવે, તેમજ આ મોટી આજ હવે પછી મારા જીવામા ન આવે, રખેને હું માર્યો જાઉં, તે પ્રમાણે ૧૭ અને યહોવાહ મને કહ્યું કે, તેઓએ ને કહ્યું છે તે ઠીક કહ્યું છે ૧૮ હું તેમને સાડ તેમના વાહજોમાથી તારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી ઉભો કરીશ, ને હું મારા વચનો તેના મુખમા મુકીશ, ને ને સર્વ હું તેને ફરમાવીશ તે તે તેઓને કહશે ૧૯ અને એમ થશે કે, ને મારા વચનો તે મારે નામે બોલશે, તે ને કોઇ નહિ સામળે તેની પાસેથી હું જવાબ લઇશ ૨૦ પછી ને ભવિષ્યવાદી ગર્વ કરીને મારે નામે, ને વાત બોલવાની મેં તેને આજ્ઞા નથી આપી, તે

બોલશે, અથવા અન્ય દેવોને નામે ને બોલશે, તેજ ભવિષ્યવાદી મરશે ૨૧ અને જો હું તારા હૃદયમા કહે કે, યહોવાહ ને વાત બોલશે નથી તે અને શી રીતે બનીએ? ૨૨ ત્યારે ભવિષ્યવાદી યહોવાહને નામે બોલે, અને જો તે વાત પ્રમાણે ન થાય, અથવા તે પુરી કરવામા ન આવે તો તેજ વાત યહોવાહ બોલશે નથી, ભવિષ્યવાદી તે ગર્વથી બોલશે છે, તેનાથી હું બીજા નહિ

૧૯ ને દેશનતિઓનો દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેઓને ત્યારે યહોવાહ તારો દેવ નાહુક કરે, ને હું તેઓનું વતન પામે, અને તેઓના નગરોમા તથા તેઓના ધરોમા હું વસે, ૨ ત્યારે ને દેશ યહોવાહ તારો દેવ તેનું વતન પામવા માટે તને આપે છે તે મધ્યે હું પોતાને માટે ત્રણ નગરો જાહેર કરજે ૩ હું પોતાને સાડ મારી તૈયાર કરજે, અને યહોવાહ તારો દેવ ને તારા દેશનો તને વારસો પમાડે છે તેની સીમોના ત્રણ સાજ કરજે, એ માટેકે હરેક મનુષ્યધાતક ત્યાં નાસી જાય ૪ અને ને મનુષ્યધાતક ત્યાં નાસી જઈને ખરી જાય તેના વિષે વાત આ પ્રમાણે છે, [એટલે] ને કોઇ પોતાના પડોશી ઉપર અગાઉ દ્વેષ રાખતો ન છતાં અન્યે તેને મારી નાખે તે, ૫ જેમકે, કોઇ માણસ પોતાના પડોશીની સાથે વનમા લાકડા કાપવા જાય, ને ઝાંડ કાપવા માટે તેને હાથે કુહાડાનો ટચકો મારતા કુહાડો હાથમાથી નિકળી જઈને તેના પડોશીની ઉપર પડ્યાથી તેનો જીવ જાય, તો તેવો [માણસ] એ નગરોમાના કોઇએકમા નાસી જઈને ખરે, ૬ રખેને ખૂનનો ખતો લેનારનો મિલજ તપેલો હોય તેટલામા તે મનુષ્યધાતકની પછવાડે લાડીને રસ્તો લાગે હોવાના કારણથી તેને પકડી પાડીને તેને મરણતોલ મારે; ને કે અગાઉથી તે [મનુષ્યધાતક] તેના પર દ્વેષ કરતો ન હોવાને લીધે મરણયોગ્ય ન હતો તે પછી ૭ એ માટે હું તને આજ્ઞા આપીને કહું છું કે, તારું પોતાને માટે ત્રણ નગરો નેખા કરવા ૮ અને ને યહોવાહ તારો દેવ જેમ તે તારા પિતૃઓની આજળ સમ ખાધા છે તેમ તારી સીમો વધારે, અને ને દેશ આપવાનું તેણે તારા પિતૃઓને વચન આપ્યું હતું તે સર્વ તને આપે, ૯ ને યહોવાહ તારા દેવ પર પ્રેમ રાખવાની, ને તેના માર્ગોમા હમેશ ચાલવાની ને આજ્ઞા હું આજ તને આપું છું તે સધળી અમલમા

આપાને તેને જ્યેષ્ઠ તરીકે કબુલ રાખે, કેમકે તે તેના પુત્રવત્ત્વનું પ્રથમકળ છે, જ્યેષ્ઠપુત્રનો હક તેનો છે.
 ૧૮ જો કોઈ માણસને હડીયા તથા ફિતુરી દીકરી હોય, ને તે પોતાના બાપનું કહેલું તથા પોતાની માનું કહેલું માથે ચડાવતો ન હોય, અને તેઓ તેને શિક્ષા કરે તો પણ તેમને લેખવતો ન હોય, ૧ તો તેના માબાપ તેને પકડીને પોતાના નગરના વડીલાની પાસે ને પોતાના રહેઠાણના દ્વાર આગળ તેને બહાર લાવે, ૨૦ અને તેઓ તે નગરના વડીલાને કહે કે, આ અમારો દીકરો હડીલો તથા ફિતુરી છે, તે અમારું કહેલું માનતો નથી, તે મોઝોશાખમા રહેનાર તથા બાકી છે. ૨૧ એટલે તેના નગરના સંઘના પુરૂષો તેને પાંચરે મારીને મારી નાખે, ને એમ તારે પોતા મધ્યેથી કુટુંબ દૂર કરવી, અને સર્વ ઇસ્તાએલી લોકો સામળાને બીરો.

૨૨ અને જો કોઈ માણસે મરણ્યોગ્ય પાપ શીઘ્ર હોય, ને તેને દેહાવદંડની શિક્ષા કરવામા આવ્યાથી તું તેને ઝાડ પર ટાંચી દે, ૨૩ તો તેની લાસ આખી રાત ઝાડ પર ન રહે પણ તેજ દહાડે તારે તેને જરૂર દાઢી, કેનકે ડંગાએડો પુરૂષ દેવથી શ્રાપિત છે, એ માટે કે તારો જે દેશ ચઢેવાડ તારો દેવ વને વાસડા તરીકે આપે છે તે તારાથી અચૂક ન થાય.

૨૨ તારા ભાઈના બળદને કે તેના ઘેરાને છુલા પડેલા જોઈને તેઓથી તારે ન સતાવ, તારે તેમને તારા ભાઈની પાસે જરૂર પાછા લાવવા. ૨ અને જો તારો ભાઈ તારી પડોસમા ન હોય, અથવા તું તેને ઓળખતો ન હોય તો તારે તે પોતાના પરમા લાવવું, ને તેને તારી પાસે રાખવું, ને તારો ભાઈ તેનો શોધ કરે ત્યારે તારે તેને તે પાછું આપવું. ૩ અને એજ રીતે તારે તેના અધેડા વિષે કરવું, ને એજ રીતે તારે તેના વસ્ત્ર વિષે કરવું, ને તારા ભાઈની બોવાએલી વસ્ત્ર વને જડી હોય તે નવં વિષે તારે એજ કરવું, તારે સતાવ નહિ.

૪ તું તારા ભાઈના અધેડાને કે તેના બળદને રસ્તાની મારે પડી અએડો જોઈને તેઓથી ન સતાવે, તારે તેમને પાછા ઉઠાડવાને જરૂર તેને મદદ કરવી.

૫ ત્રોએ પુરૂષનો વેશ ન ધરવો, ને પુરૂષે સ્ત્રીનું વસ્ત્ર ન પહેવું, કેમકે જે કોઈ આવા કૃત્યો કરે છે તેઓ પડોવાડ વાઘ દેવને અમરજ લાગે છે.

૬ જે રસ્તે જાવના તું કોઈ પક્ષીને માખો કોઈ

ઝાડ પર કે જમીન પર જુએ, ને તેની માંહે જે બચ્ચા કે છડા હોય, ને છડા પર કે બચ્ચા પર માંદા જોડેલી હોય, તો તારે માંદાને બચ્ચા સાથે પકડવી નહિ. ૭ તારે માંદાને જરૂર છોડવી પણ બચ્ચાને તું પોતાને સાફ લે તો લે, જ્યો તારું બહુ થાય, ને તારી જીંદગી વધે.

૮ જ્યારે તું નવું ઘર બાંધે ત્યારે તારા ધાબાને ફરતી તારે પાળ કરવી, કે કોઈ માણસ તે પરથી પડાના કારણથી તું તારા ઘર પર ખૂન[નો દોષ] ન આણે. ૯ તું પોતાની દ્રાક્ષવાડીમા બે ભતના બી ન વાવ, રજોને તેની બધી ઉપજ, એટલે તારું વાવેલું બી તથા દ્રાક્ષવાડીની બધી ઉપજ, દૂલ થાય.

૧૦ તું બળદની સાથે ગધેડાને જોડીને ખેડ ન કર. ૧૧ ઉન તથા સંજી મિશ્રિત હુગડા તારે ન પહેરવા.

૧૨ જે હુગડું તું આંદે છે તેની ચારે બાજુએ તારે પોતાને વારતે ઝાલર મુકવી.

૧૩ જો કોઈ પુરૂષ વહુ પરણી લાવે, ને તેની પાસે જ્ય ને તેના પર ખડા થાય, ૧૪ ને તેના પર સરમ-ભરેલા બટા મુકે, ને તેનું નામ વગોલીને કહે કે, હુ આ સ્ત્રીને પરણીને તેની પાસે ગયો ત્યારે તેણીના કુવારાપણાના ચિન્હ મને માલમ પડ્યા નહિ.

૧૫ ત્યારે તે કન્યાના માબાપ તે કન્યાના કુવારાપણાના ચિન્હ લઈને તેમને નગરના વડીલો પાસે લાખે લાવે. ૧૬ અને કન્યાનો બાપ વડીલાને કહે કે, મેં મારી દીકરી આ પુરૂષને પરણાવી ને તે તેને ધિક્કારે છે, ૧૭ ને જુએ, તે તે પર બટા મુકીને કહે છે કે, તારી દીકરીમા મને કુવારાપણાના ચિન્હ માલમ પડ્યા નહિ, પણ મારી દીકરીના કુવારાપણાના ચિન્હ આ રહ્યા. અને તેઓ નગરના વડીલો આગળ તે ઇનકું પાંચરે. ૧૮ અને નગરના વડીલો તે પુરૂષને પકડીને તેને શિક્ષા કરે, ૧૯ અને તેઓ તેને સો [શોષ] રૂપ દડ કરીને તે કન્યા મા બાપને આપે, કારણ કે તેણે ઇસ્તાએલી એક કન્યાને વગોવી છે, ને તે તેની સ્ત્રી કાયમ રહે, તેના આખા આયુષ્યભર તેનાથી તેના ત્યાગ ન થાય. ૨૦ પણ તે કન્યામા કુવારાપણાના ચિન્હ ના મળ્યા, એ વાત સ્ત્રી પડે, ૨૧ તો તેઓ તે કન્યાને તેનું બાપના પરમા બારણા બાજળ લાવે, અને તેણીના નગરના પુરૂષો તેને પાંચરે મારીને મારી નાખે, કેમકે તેણે પોતાના બાપના ઘરમા વ્યભિચાર કરીને ઇસ્તાએલમા

મૂર્ખપણુ શીધું છે, એ રીતે તું બુદ્ધાધને તારા મધ્યેથી દૂર કરે

૨૨ બે કોઇ પુરૂષ કોઇ પરણેલી સ્ત્રી સાથે કુકર્મ કરતો માલમ પડે, તો તેઓ બન્ને, એટલે સ્ત્રી સાથે કુકર્મ કરનાર પુરૂષ તથા સ્ત્રી, માર્યા બન્ય, એ રીતે તું ઇસ્ત્રાએલમાથી બુદ્ધાઇ દૂર કર

૨૩ બે કોઇ કુતારી કન્યાની કોઇ પુરૂષ સાથે સગાઇ કરેલી હોય અને કોઇ બીજા પુરૂષ તેને નગરમા મળીને તેની સાથે કુકર્મ કરે, ૨૪ તો તમે તે બન્નેને તે નગરમા ફરવાબ પાસે લાવીને તેઓને પત્થરે મારી મારી નાખો, કન્યાને એ વારંતે કે નગરમા છતાં પણ તેણીએ બૂમ પાડી નહિ, ને પુરૂષને એ વારંતે કે તેણે પોતાના પડોસ્તીની સ્ત્રીની આબરૂ લીધી છે, એ રીતે તું બુદ્ધાધને તારા મધ્યેથી દૂર કર

૨૫ પણ બે પુરૂષ સગાઇ કરેલી કન્યાને ખેતરમા મળે, અને તે પુરૂષ તેના પર બળાકાર કરીને તેની સાથે કુકર્મ કરે, તો કુકર્મ કરનાર પુરૂષ એકલો માર્યા બન્ય, ૨૬ પણ તે કન્યાને તું કાઢ ન કરતો, કન્યામા મરણુચોય કંઈ પાપ નથી, કેમકે જેમ કોઇ માણસ પોતાના પડોસ્તીની સામે ઉઠીને તેને મારી નાખે તેજ પ્રમાણે આ વાત છે, ૨૭ કેમકે તે તેણીને ખેતરમા મળ્યો, સગાઇ કરેલી કન્યાએ બૂમ પાડી, પણ ત્યાં તેને છોડાવનાર કોઇ નહોતું

૨૮ બે કોઇ પુરૂષ કુતારી કન્યા કે જેની સગાઇ કરી નથી એવીને પકડીને તેની સાથે કુકર્મ કરતા પકડાય, ૨૯ તો તે કન્યાની સાથે કુકર્મ કરનાર માણસ તે કન્યાના બાપને પનાસ [શેકેલ] રૂપ આપે, ને તે તેની સ્ત્રી થાય, કેમકે તેણે તેની આબરૂ લીધી છે, પોતાના આખા જીવનભર તે તેના ત્યાગ ન કરે

૩૦ કોઇ પુરૂષે પોતાના બાપની સ્ત્રી ન લેવી, ને પોતાના બાપની નસના ન ઉધાડવી

૨૩ જેના વૃષણ પાયલ થયા હોય, અથવા જેનું સુબંદ્રિય કાપી નાખેલું હોય તે યહોવાહની મંડળીમા પ્રવેશ ન કરે

૨ બ્યલિઆરથી નજમેલા યહોવાહની મંડળીમા ન પેસે, છેક દંડુમી પેટી સુધી તેનું કોઇ પણ યહોવાહની મંડળીમા ન પેસે

૩ આમોની કે મોઆબી યહોવાહની મંડળીમા પ્રવેશ ન કરે, છેક દંડુમી પેટી સુધી તેમનું કોઇ પણ

યહોવાહની મંડળીમા કદી પ્રવેશ ન કરે, ૪ કારણ કે ન્યારે તમે મિસરમાથી નિકળ્યા, ત્યારે તેઓ માં માં રોટલી તથા પાણી લઈને તમને ન મળ્યા, અને એને લીધે કે તેઓએ અરામ-નાહરામના પયોરથી બેચોરના દીકરા બન્યામની સાથે પકુણ કરીને તને આપ દેવાને વારંતે તેને બાલાવ્યો ૫ તો પણ યહોવાહ તારા દેવે બલઆમનું સાક્ષ્યવાને ચાલું નહિ, પણ યહોવાહ તારા દેવે તારે માટે આપને બદલીને આશીર્વાદ શીધા, કેમકે યહોવાહ તારા દેવ તારા પર પ્રીતિ રાખતો હતો ૬ તુ તારા આખા આયુષ્યકર કદી તેઓની શાંતિ કે આખાદી ન શોધ

૭ તું કોઇ અજોબીનો વિરસકાર ન કર, કેમકે તે તારો બાધ છે, તું કોઇ મિસરનો વિરસકાર ન કર, કેમકે તું તેના દેવમા પ્રવાસી હતો ૮ તેઓના ત્રીજ પેઢીએ નજમેલા છેકરા યહોવાહની મંડળીમા પ્રવેશ પામે

૯ ન્યારે તુ તારા શત્રુઓની સામે ડાવણીમા બન્ય ત્યારે તારે પોતાને સર્વ દુષ્ટતાથી અલગ રાખવો ૧૦ બે તારામા કોઇ માણસ રાતના અચાનક બનાવથી અથાક હોય તો તે ડાવણીથી બહાર બન્ય, ડાવણી અંદર તે ન આવે ૧૧ પરંતુ એમ થાય કે સાજ પડતા તે પાણીમા નાહે, અને ન્યારે સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારે તે ડાવણીમા આવે ૧૨ વળી બહાર જવાને માટે ડાવણીની બહાર તારે એક નળ્યા રાખવી ને ત્યાં તારે બહાર જવું ૧૩ તારા હુધિયારોમા તારી પાસે પાવરો રહે, ને ન્યારે તું બહાર જવા બેસે ત્યારે એમ થાય કે તેથી તારે ખોદણ, ને પાછા ફરીને તારામથી નિકળેલો [મેલ] ઢાકવો ૧૪ કેમકે યહોવાહ તારા દેવ, તને ઉચારવાને ને તારી સામે તારા શત્રુઓને તારા હાથમા સોંપવાને, તારી ડાવણી મધ્યે ચાલે છે, એ માટે તારી ડાવણી યુદ્ધ રહે, કે તે તારામા કોઇ અથાક વસ્તુ દેખીને તારાથી દૂર ન થાય

૧૫ બે દાસ પોતાના ધણી પાસેથી તારી પાસે નાતી આવ્યો હોય તેને તું તેના ધણીને ન સોંપ, ૧૬ તે તારી મધ્યે, તારી પાસે તારી કોઇ પણ ભાગ-ભોગમાની ને નળ્યા તે પસદ કરે, એટલે નળ્યા તેને સાજ લાગે ત્યાં રહે, હ તે ૧૨ જીલમ ન કર

૧૭ ઇસ્ત્રાએલની દીકરીઓમા કોઇ દેવદાની ન હોય, અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમા કોઇ પુનિશુની ન હોય ૧૮ વેશ્યાની કમાઈ ને કવરણ મૂલ્ય કોઇ માનવાને

સાર યહોવાહ તારા દેવના ધરમાં તારે ન લાવવું; કેમકે આ બંને યહોવાહ તારા દેવને અમગળ લાગે છે.

૧૮ તું પોતાના બાઇને વ્યાજ ને ધીર; નાણાં વ્યાજ, અનાજનું વ્યાજ તથા વ્યાજે ધીરાતી કાઠ વરદનું વ્યાજ ન લે; ૨૦ પરદેશીને વ્યાજે આપવાની તને છૂટ છે; પણ તારા બાઇને વ્યાજ ને ધીર, એ માટે કે જે દેશનું તું વન પામવા જાય છે તેમા જે કંઈને તું હાથ લગાડે તેમા યહોવાહ તારા દેવ તને આશીર્વાદ દે.

૨૧ ને તું યહોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે માનતા માને તો તેને પુરી કરવાને વિદંબ ન કર; કેમકે યહોવાહ તારા દેવ નિશ્ચય તેનો જવાબ તારી પાસેથી લેશે; ને તેથી તને પાપ લાગે. ૨૨ પણ જો તું કાઠ માનતા નહિ માને તો તેથી તને પાપ નહિ લાગશે. ૨૩ જે કંઈ તારા રહેઠાણની નિકળ્યું હોય તે તું પાળ ને અમલમાં આણ; યહોવાહ તારા દેવની પ્રત્યે જે માનતા તે લીધી હોય, એટલે જે ઐતિહાસિક વચન તે તારા મુખથી આપ્યું હોય, તે પ્રમાણે કર.

૨૪ તું તારા પડોસીની દ્રાક્ષવાડીમા જાય ત્યારે તારી પોતાની મરજ પ્રમાણે ધરાતાં સુધી દ્રાક્ષા ખા; પણ પોતાના વાસણમા એક પણ ન ધાલ.

૨૫ તું તારા પડોસીના ઉસા મેલમાં પેસે ત્યારે તને પોતાને હાથે કસુસલા તોડવાની છૂટ છે; પણ તારા પડોસીના ઉસા મેલને દાવરડું ન લગાડ.

૨૪ જ્યારે કાઠ પુરૂષ વહુ પરણી લાવે ત્યારે એમ થાય કે જે તેને તેણીમાં કંઈ નાલાયક વાત માલમ પડ્યાથી તેણી તેની નજરમા કૂપા ન પામે તો તે તેણીને માટે ફારગતી લખીને તેણીના હાથમાં આપે, ને તેણીને પોતાના ધરમાંથી કાઢી મુકે. ૨ અને જ્યારે તેણી તેના ધરમાંથી નિકળી જાય ત્યારે બીજા પુરૂષને જવાની તેને છૂટ છે. ૩ અને જો તેના બીજા ધણીની તેના પર ઇતરાજ થાય, અને તે પણ ફારગતી લખીને તેણીના હાથમા આપે ને તેણીને પોતાના ધરમાંથી કાઢી મુકે; અથવા જો બીજા ધણી, જેણે તેણીને પોતાની સ્ત્રી કરી લીધી હતી, તે મરણ પામે, ૪ તો તેણીના પહેલા ધણી જેણે તેણીને કાઢી મુકી હોય તે તેણીને અશુદ્ધ થયા પછી ફરીથી પોતાની સ્ત્રી કરી ન લે, કેમકે યહોવાહની આજ્ઞા તે અમગળપણું છે; ને જે દેવ યહોવાહ તારા દેવ તને વારસા વરીકે આપે છે તેની પાસે તું પાપ ન કરાવ.

૫ જ્યારે કાઠ પુરૂષ નવી સ્ત્રી પરણે ત્યારે તે લશ્કરમાં ન જાય, અથવા તેને કાઠ કામ સોંપવામાં ન આવે; તે એક વર્ષ સુધી ધરમાં છૂટા રહે ને જે સ્ત્રી તે પરચે છે તેને ખુશી કરે. ૬ કાઠ માણસ ધંધી કે ધંધીનું ઉપકુ પડ ધરણે ન લે, કેમકે તે માણસની ઉપજવિકા ધરણે લે છે.

૭ જો કાઠ માણસ ઇસ્રાએલનાં સંતાનમાંથી પોતાના કાઠ બાઇને ચોરી લેતો માલમ પડે, ને તેની પાસે દાસપણું કરાવે, અથવા તેને વેચે તો તે ચોર માની જાય; એમ તું તારા મધ્યેથી છુટાડ દૂર કર.

૮ કાઠ રોજ વિષે તું સાવચેત થયને જે સર્વ લેવી ચાલકો તને શિખવે તે ખંતી પાળીને બળવ; જેમ કે તેમને આજ્ઞા કીધી તેમ તમે સમાળીને કરો. ૯ મિસરમાંથી તમારા નિકળતાં માર્ગમાં યહોવાહ તારા દેવ મરિયમને જે કીધું તે યાદ રાખ.

૧૦ જ્યારે તું પોતાના પડોસીને કાઠ પ્રકારની ધીર કરે, ત્યારે તું તેની હુડપ લેવાને તેના ધરમા ન પેસ. ૧૧ તું બહાર ઉભો રહે, ને જે માણસને તું ધીરે છે તે તારી પાસે હુડપ બહાર લાવે. ૧૨ અને જો તે ગરીબ માણસ હોય તો તેની હુડપ રાખીને તું સુધ જઇશ નહિ; ૧૩ સૂર્ય આથમતાં તારે તેને જરૂર પાછી આપવી કે તે પોતાનું વસ્ત્ર પહેરીને સુએ ને તને આશીર્વાદ દે; ને યહોવાહ તારા દેવની નજરમાં તે તારા લાભમાં ન્યાયીપણાપ ગણાયો.

૧૪ તારા બાઇઓમાના અથવા તારા દેશમાં તારી બાઇઓમા રહેનાર પ્રવાસીઓમાંના કાઠ ગરીબ તથા દરિદ્રી મજૂર પર તું જીલમ ન કર; ૧૫ તું તેજ દિવસે તેની મજૂરી તેને આપ, સૂર્યે તે પર ન આધારે; કેમકે તે ગરીબ છે ને તેનું મન તેમા લાગેલું છે; રખે તે યહોવાહ આજ્ઞા તારી વિરુદ્ધ પોકાર કરે ને તેથી તને પાપ લાગે.

૧૬ છોકરાને લીધે બાપો માર્યા ન જાય, ને બાપોને લીધે છોકરાં માર્યા ન જાય; દરેક માણસ પોતપોતાનાં પાપને લીધે મર્યો જાય.

૧૭ પરદેશીને કે નળાપાને ન્યાય તું ન મરડ; તથા વિધવાનું વસ્ત્ર ધરણે ન લે. ૧૮ પણ સંભાર કે મિસરમા તું દાસ હતો ને યહોવાહ તારા દેવ તને ત્યાંથી ઉદ્ધાર્યો; એ માટે હું તને આ આજ્ઞા પાળવાનું કરમાવું છું.

૧૯ જ્યારે તું તારા એવરમાં તારી ફસલ બાપે ને

ખેતરમાં એક પુત્રો બુદ્ધી ગયા હોય, ત્યારે તેને લખવખે પાછો ન જ; તે પરદેશીને સાડ તથા અનાથને સાડ તથા વિધવાને સાડ થાય; એ માટે કે યહોવાહ તારો દેવ તારા હાથના સર્વ કામમાં તને આશીર્વાદ દે.

૨૦ જ્યારે તું તારા જૈતરક્ષ બુદ્ધી લે ત્યારે ફરીથી તેની ડાળીઓ પર ન ફર; [બાકીનું ક્ષણ] તે પરદેશીને સાડ, અનાથને સાડ, તથા વિધવાને સાડ થાય ૨૧ જ્યારે તું તારી દ્રાક્ષવાડીની [દ્રાક્ષો] વીણે ત્યારે ફરીથી તું તેનો સલો ન કર; તે પરદેશીને સાડ તથા અનાથને સાડ તથા વિધવાને સાડ થાય ૨૨ અને સમાર કે મિસરમાં તું ઘાસ હંતો; એ માટે હું તને આ આજ્ઞા પાળવાનું ફરમાવું છું

૨૫ જે માણસોની વચ્ચે તકરાર હોય ને તેઓ ન્યાય કરાવવા આવે, ને [ન્યાયાધીશ] તેમનો ન્યાય કરે; તો ન્યાયીને ન્યાયી કરાવવો, ને કુખને ગુન્હેગાર કરાવવો; ૨ અને જે કુટ માણસ કૂટકા ચોગ્ય હોય તો એમ થવું જોઈએ કે, ન્યાયાધીશ તેને સુવડાવીને, તેના ગુન્હા પ્રમાણે ગણીને તેને પોતાના દેખનાં કૂટકા મરાવે. ૩ તે આપીસ કૂટકા સુધી તેને મારે, પણ તે ઉપરાંત નહિ; રજો જે તે તેથી ઉપર વધારીને આ કરતાં વધારે કૂટકા તેને મારે, તો તારો ભાઈ તારી દૃષ્ટિમાં હવડા દેખાય.

૪ પારે ફરતા બળદના મઠો પર તું શીંકી ન બાંધ.

૫ ભાઈઓ ભેગા રહેતા હોય, ને તેઓમાનો એક મરી જાય ને તેને દીકરો ન હોય, તો મરનારની સ્ત્રી બહારના કાઠ પારકા પુત્રને ન પરણે; તેના ધણીનો ભાઈ તેની પાસે જાય, ને તે તેણીને પરણે, ને તેણીની પ્રત્યે ધણીના ભાઈની ફરજ બળવે ૬ અને એમ થાય કે જે પહેલો દીકરો તે જણે તે તેના મઠમાં ભાઈનું નામ ધારણ કરે, કે તેનું નામ ઇસ્રાએલમાંથી ન બુસાઈ જાય. ૭ અને જે તે માણસ પોતાના ભાઈની સ્ત્રીને લેવા ન આડે, તો તેના ભાઈની સ્ત્રી ભાગ્યે વડીલોની પાસે જાય ને કહે કે, મારા ધણીનો ભાઈ ઇસ્રાએલમાં પોતાના ભાઈનું નામ કાયમ કરવાને ના કહે છે, તે ધણીના ભાઈની ફરજ મારા પ્રત્યે બળવવા ઇચ્છતો મથી. ૮ ત્યારે તેના નગરના વડીલો તેને બોલાવીને તેની સાથે વાન કરે, પણ જે તે ઉભો રહીને કહે કે, હું તેને લેવા ચાહતો નથી; ૯ ત્યારે તેના ભાઈની સ્ત્રી વડીલોની હજુરમાં તેની પાસે આવીને

તેના પત્રમાંથી જોડો કાઢીને તેના મુખ પર ઘુંકે; ને ઉત્તર દબને કહે કે, જે પોતાના ભાઈનું ઘર ન બાંધે તેની એજ વડે યાઓ. ૧૦ અને ઇસ્રાએલમાં તેને એવું નામ પાડવામાં આવે કે, કદાએલા જોડાવાળાનું ઘરબાર

૧૧ જે માણસો એક બીજા સાથે ઝગડો કરતા હોય ને તેઓમાનો એકની સ્ત્રી પોતાના ધણીને મારનારના હાથમાંથી છોડાવવાને પાસે આવે, ને પોતાનો હાથ લાગો કરીને તેના ગુલામને પકડે; ૧૨ તો તું તેનો હાથ કાપી નાખ, તારી આખમા દયા ન આવે

૧૩ તું પોતાની કાચળીમાં જુદી જુદી વરેહનાં કાટલા, એક મોડું ને એક નાનું, ન રાખ ૧૪ તું તારા ઘરમાં અનેક વરેહના માપ, એક મોડું ને એક નાનું, ન રાખ ૧૫ પુરેપુર તથા અદલ કાટલું તું રાખ; પુરેપુર તથા અદલ માપ રાખ; એ માટે કે જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેમાં તારા આયુષ્ય દીધ થાય ૧૬ કેમકે જેઓ આવા કામ કરે છે, એટલે જેઓ અન્યાય કરે છે, તેઓ યહોવાહ તારા દેવને અમગળ લાગે છે

૧૭ મિસરમાંથી નિકળી આવતાં તને માર્ગમાં અમાલેકે જે કીધું તે તું સમાર ૧૮ તું બેહોશ તથા યાકેલો હતો ત્યારે તે માર્ગમાં તને મળ્યા ને તારા પાછળના લાગને, એટલે તારી પાછળ રહેલા જે સર્વ અબજ તેઓને માર્યા, ને તે પરમેશ્વરથી બોધો નહિ. ૧૯ માટે જ્યારે યહોવાહ તારો દેવ જે દેશ તને તારો વારસો તથા વતન કરી લેવાને આપે છે, તેમાં તારી આસ-પાસના તારા સર્વ શત્રુઓથી તે તને આરામ આપે, ત્યારે એમ થાય કે તું આકાશ તળેથી અમાલેકની યાદગિરી બુસી નાખજે; તું બુદ્ધી થા

૨૬ અને યહોવાહ તારો દેવ જે દેશ તને વતન ને સાડ આપે છે તેમાં તું આવે ને તેનો વારસો લઈને તેમાં વસે ત્યારે એમ થાય કે, ૨ જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેની ભૂમિની સર્વ પેદારા તું ઘેર લાવે તેના પ્રથમ ક્ષણમાંથી લઈને, તેને ટોપકીમાં બરીને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રહેવા સાડ પસંદ કરે તેમાં તારે જવું ૩ અને જે યાજક તે દિવસોમાં હોય તેની પાસે તારે આવીને તેને કહેવું, આજ હું યહોવાહ તારા દેવની આજ્ઞા જાહેર કરું છું કે, જે દેશ આપણને આપવાને યહોવાહ આપણા પિતૃઓની પાસે સમ

ખાધા તેમાં હું આપ્યો છું. ૪ અને ચાલક તારા દાષ-
માંથી ટોપથી લે ને તેને યદોવાદ તારા દેવની વેદી
આનગ નીચે મુકે. ૫ અને તારે યદોવાદ તારા દેવની
આમળ ઉત્તર આપીને કહેવું કે, મારો જાપ મરવાની
તૈયારીમાં આવેલો એક બરાની હતો, ને તે મિસરમાં
નયો ને ત્યાં તેણે પ્રસાદ કીધો, ને તેના [લોકની]
સખ્યા થોડી હતી; ને ત્યાં તેની એક મોટી, બળવાન
વધા વિસ્તીર્ણ પ્રજા થઈ નહ. ૬ અને મિસરીઓએ
અમારા પર બુલ્લમ કીધો, ને અમને બહુ પીડા
હીંમી, ને અમારે માથે સખત વેક બેસાડી; ૭ ને અમે
અમારા પિતૃઓના દેવ યદોવાદને દાઝ મારી, ને
યદોવાદે અમારી દાઝ તાલવી, ને અમારી વિપત્તિ
વધા અમારા પરિશ્રમ વધા અમારા પર સુખરેલો
બુલ્લમ તે વરફ દિધી, ૮ અને યદોવાદ બળવાન
દાખે, ને લાંબા કરેલા સુતરે, ને બહુ ભયંકર રીતે,
ને ચિન્હોથી, વધા ચમત્કારોથી અમને મિસરમાંથી
હાલી લાવ્યો; ૯ ને તે અમને આ રથને લાવ્યો છે ને
આ દેશ, એટલે હું મધ્યથી રેલઠેલવાયો દેશ, તેણે
અમને આપ્યો છે. ૧૦ અને હવે હું આ યદોવાદ

એટલે આકાશમાંથી, નીચે બેઠને તારા ઇશ્વારોથી
લોકોને, વધા અમારા પિતૃઓ પ્રત્યે તે સમ ખાધા તે.
પ્રમાણે જે જમીન તે અમને આપી છે, એટલે, હું
મધ્યથી રેલઠેલવાયો દેશ, તેને હું આશીર્વાદ કે.

૧૧ આ વિધિઓ વધા હુકમો પાળવાની આજ્ઞા
યદોવાદ તારો દેવ તને આજ્ઞા આપે છે; માટે હું
તારા પુરા હૃદયથી વધા તારા પુરા જીવથી તેઓને
પાળ ને અમલમાં આણુ. ૧૨ આજ તે યદોવાદની
આમળ કજીલાવ આપી છે કે તે તારો દેવ છે, વધા હું
તેના માર્ગોમાં ચાલશે, વધા તેના વિધિઓ વધા તેની
આજ્ઞાઓ વધા તેના હુકમો પાળશે, ને તેની વાતી
તાલશે; ૧૩ અને તને આપેલા પોતાના વચન
પ્રમાણે યદોવાદે આજ કજીલ કીધું છે કે હું તેની
ખાસ પ્રજા છે; અને તેની સર્વ આજ્ઞાઓ તારે
પાળવી; ૧૪ ને જે સર્વ દેવતાઓને તેણે ઉત્પન્ન
કીધી છે તે કરતાં તને કીર્તિમા વધા નામમાં વધા
સન્માનમાં તે વધારશે; ને હું તેના કલા પ્રમાણે,
યદોવાદ તારા દેવની શુદ્ધ પ્રજા થશે.

નિયમના સર્વ શબ્દો બહુ રૂપથી રીતે તે પાત્રને
પર લખવા

૭ અને મુસાએ તથા લેવી ચાન્ડાએ સર્વ ઇસ્રા-
એલને કહ્યું કે, હે ઇસ્રાએલ, ગુપચુપ રહીને સામળ;
આજે તું યહોવાહ તારા દેવની પ્રજા થયો છે. ૧૦ એ
માટે તારે યહોવાહ તારા દેવની વાણી માનવી, ને
તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ, જે આજ હું
તને ફરમાવું છું, તેઓને અમલ કરવો.

૧૧ અને તેજ દિવસે મુસાએ લોકોને આજ્ઞા
આપીને કહ્યું કે, ૧૨ તમે જ્યારે યરદનને પાર નિકળી
રહો; ત્યારે લોકોને આશીર્વાદ દેવા સાર શિખરો
તથા લેવી તથા યહુદાહ તથા વિરસાખાર તથા યુસફ
તથા બિન્યામીન એઓ ગરીબીમ પર્વત પર ઉભા
રહે, ૧૩ ને રેઉબેન, ગાદ તથા આશર તથા ઝબુલન,
હાન તથા નાફ્તાલી એઓ આપ [દેવા] માટે
એબાલ પર્વત ઉપર ઉભા રહે ૧૪ અને લેવીઓ
ઉત્તર આપતા ઇસ્રાએલના સર્વ માણસોને મોટા
ધોટા પાડીને કહે કે,

૧૫ જે માણસ કોતરેલી કે ગાળેલી [ધાત્રની]
એટલે કારીગરના હાથે બનેલી મૂર્તિ, જે યહોવાહને
અમરજી લાગે છે, તે બનાવીને તેને ગુપ્તમા ઉભી
કરે તે શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો ઉત્તર આપતા
કહે, આમેન

૧૬ જે પોતાના બાપને કે પોતાની માને વચ્ચ કરે
તે શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૧૭ જે પોતાના પડોસીની જમીનનું બાણ ખસેડે
તે શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૧૮ જે આજ્ઞાને માનીથી ભટકાને તે શ્રાપિત હો
ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૧૯ જે પરદેશીનો, અનાથનો, તથા વિધવાનો
ન્યાય મરડે તે શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે,
આમેન

૨૦ જે પોતાના બાપની સ્ત્રી સાથે કુકર્મ કરે તે
શ્રાપિત હો, કેમકે તેણે પોતાના બાપની નમ્રતા
ઉઘાડી કીધી છે. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૨૧ જે કોઈ પણ જાતના જનવચ્ચી સાથે કુકર્મ કરે
તે શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૨ જે પોતાની બહેન સાથે, એટલે પોતાના
બાપની દીકરી કે પોતાની માની દીકરી સાથે, કુકર્મ
કરે તે શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૨૩ જે પોતાની સાતુની સાથે કુકર્મ કરે તે શ્રાપિત
હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૨૪ જે પોતાના પડોસીને ગુપ્ત રીતે મારે તે
શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૨૫ જે નિરપરાધીની હત્યા કરવાને હાથ લે તે
શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૨૬ જે આ નિયમના શબ્દોને પાળીને તેમને મજબૂર
ન કરે તે શ્રાપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન

૨૮ અને જે તું યહોવાહ તારા દેવની વાણી
જાતથી સામળીને, જે તેની આજ્ઞાઓ હું
આજ તને આપું છું, તે સર્વ પાળીને તેમને અમલમા
આણશે, તો એમ યશે કે યહોવાહ તારા દેવ પૃથ્વીની
સર્વ દેશનિતિઓ કરતા તને શ્રેષ્ઠ કરશે, ૨ અને જો
તું યહોવાહ તારા દેવની વાણી સામળશે તો આ
સર્વ આશીર્વાદ તારા પર આવશે ને તને પ્રાપ્ત થશે
૩ નગરમા તું આશીર્વાદિત થશે, ને ખેતરમા તું
આશીર્વાદિત થશે ૪ તારા પેટનું ફળ, તથા તારી
ભૂમિનું ફળ તથા તારા ઘેરનું ફળ, એટલે તારી
ગાયોનો વિસ્તાર તથા તારા ઘેરાબકરાના બચ્ચા,
આશીર્વાદિત થશે ૫ તારી ટોપલી તથા તારી કથરોટ
આશીર્વાદિત થશે ૬ તું અંદર આવતા આશીર્વાદિત
થશે ને બહાર જતા આશીર્વાદિત થશે ૭ તારા
શત્રુઓ, જેઓ તારી સામા ચઢી આવે છે તેઓને,
યહોવાહ તારી આગળથી માર ખવડાવશે; તેઓ
તારી સામે એક માર્ગે ચઢી આવશે ને તારી સામેથી
સાત માર્ગે નાશી જશે ૮ યહોવાહ તારી વખારોમાં
ને જે સર્વમા તું તારો હાથ ધાલે છે તેમા તારા પર
આશીર્વાદ ફરમાવશે; ને જે દેશ યહોવાહ તારો
દેવ તને આપે છે તેમા તે તને આશીર્વાદ દેશે. ૯ અને
તું યહોવાહ તારા દેવની આજ્ઞાઓ પાળીને તેના
માર્ગેમા ચાલશે, તો, જેમ યહોવાહ તારી આગળ
સમ ખાધા છે તેમ, તે તને પોતાની પવિત્ર પ્રજા
તારીકે રચાપશે ૧૦ અને પૃથ્વીના સર્વ લોક જોશે કે,
યહોવાહના નામપરથી તારું નામ પડેલું છે; ને તેઓ
તારાથી બીશે ૧૧ અને જે દેશ તને આપવાને યહો-
વાહે તારા પિતૃઓ આગળ સમ ખાધા, તેમ તારા
પેટના ફળ વિષે, તથા તારા ઘેરના ફળ વિષે, તથા
તારી ભૂમીના ફળ વિષે યહોવાહ તારું પુષ્કળ દિલ-
કરશે. ૧૨ તારા દેશપર તેની મોસમમા વરસાદ
મોકલવા સાર, અને તારા હાથના સર્વ કામોને

આશીર્વાદ આપવા સાથે, યહોવાહ તારે સાથે પોતાનો સારો ભગીર, એટલે આકાત, ઉપાડશે, ને તું ઘણી દેશભક્તિએ ઉછીનુ આપશે પણ તું ઉછીનુ લેશે નહિ ૧૩ અને યહોવાહ તને શિર બનાવશે, પણ પુચ્છ નહિ, ને તું માત્ર ઉપર રહેશે ને તળે નહિ રહેશે, જે યહોવાહ તારા દેવની આજ્ઞાઓ ને આજ કહીને ફરમાવુ છું તેઓને તું લક્ષ દહને પાળશે તથા અમલમા આણશે, ૧૪ ને જે વચનો આજ કહીને ફરમાવુ છું, તેઓમાના કામથી જે તું નમસ્કે કે ડામે ફરી નહને અન્ય દેવોની સેવા કરવા તેઓની પાછળ નજરા નહિ, તો [એમ થયે]

૧૧ પણ જે યહોવાહ તારા દેવની વાણી ન સાભળતા જે સર્વ તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ કહી આજ તને આપુ છું, તેઓને તું પાળીને અમલમા નહિ આણશે, તો એમ થશે કે, આ સર્વ શ્રાપ તારા પર આવશે ને તને પ્રાપ્ત થશે ૧૨ તું નમરમા શ્રાપિત થશે ને તું ખેતરમા શ્રાપિત થશે ૧૩ તારી ટોપરી તથા તારી કચેરાટ શ્રાપિત થશે ૧૪ તારા પેટનું ફળ તથા તારી ભૂમિનું ફળ, તારી ગાયોનો વિસ્તાર તથા તારા ઘેટામકરાના બચ્ચા શ્રાપિત થશે ૧૫ તું બહાર આવતા શ્રાપિત થશે ને તું બહાર જતા શ્રાપિત થશે ૧૬ અને જે સર્વ કામ કરવામા તું હાથ ધાલશે, તેમા યહોવાહ તારા પર શ્રાપ તથા હાર તથા ધમકી મોકલશે, જ્યાં સુધી કે જે ભુંડા કામથી તે મારે ત્યાં જ કીધે છે તેથી તારો સદાર થાય, ને તું જલદી નાશ પામે. ૧૭ ને દેશમા તું તેનું વતન પામવા સાથે જાય છે તેમાંથી યહોવાહ તારો નાશ કરે, ત્યાં સુધી તે તારા પર મરડી લાગુ કરી રાખશે. ૧૮ યહોવાહ તને ક્ષય રોગથી તથા તાવથી તથા સોનથી તથા ઉષ્ણ તાપથી તથા તરવારથી તથા લથી તથા ધૂજથી મારશે, ને તારો નાશ પતા સુધી તેઓ તારી પાછળ લાગશે ૧૯ અને તારા માથા ઉપરનું આકાશ પિત્તળ જેવું થશે, ને તારી તળેની ને ભૂમિ તે લોહા જેવી થશે ૨૦ યહોવાહ તારા દેશમા વરસાદને બદલે બૂકા તથા ધૂળ વર્ષાવશે, તું નાશ પામે ત્યાં સુધી તે આકાશથી તારા પર વરસશે ૨૧ યહોવાહ તારા શત્રુઓની સામે તને માર ખવડાવશે, તું એક માત્રે તેઓની સામે ચડી નહશ ને સાત મહિનાએ તેઓની સામેથી નાસ્તી નહશ, ને પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યોમા તું અદોષી વદો ફેંકાઈ કશો. ૨૨ અને તારી લાસ સર્વ ખેતર પકી

ઓનો તથા પૃથ્વીના સર્વ પશુઓનો ખોરાક થશે, ને તેઓને હાડી મેલનાર કોઈ નહિ હશે ૨૩ યહોવાહ તને મિસરના ગુમરાથી તથા આઝિયા રોગથી તથા રક્તપિત્તથી તથા ખસથી મારશે, ને તેઓમાંથી તું સાબે થઈ શકશે નહિ ૨૪ યહોવાહ તને ઘેલાપણાથી તથા અધાપાથી તથા મનના ગમરાટથી મારશે, ૨૫ અને જેમ આધેરો અધારામા ફાફા મારે છે, તેમ તું ખરે બપોરે ફાફા મારશે, ને તારા માગોમા તું સફળ નહિ થશે, ને તું કેવળ જીલમને તથા લૂટને સ્વાધીન થશે, ને તને બચાવનાર કોઈ નહિ હોય ૨૬ તું બાચડીની સાથે સત્રાહ કરશે ને બીજે પુત્ર તેનો ઉપભોગ કરશે, તું ઘર બાધશે પણ તું તેમાં રહેશે નહિ, તું દ્રાક્ષવાડી રોપશે પણ તેનું ફળ તારા કામમા આવશે નહિ ૨૭ તારી નજર આગળ તારો બળદ કાપી નખારો ને તેનું [મત્સ] તું નહિ ખાશે, તારો ગરેડો તારી આગળથી બળાત્કારે લઈ જવામા આવશે ને તે તને પાછો નહિ અપારો, તારૂં ઘેડું તારા શત્રુઓને આપવામા આવશે, ને તને બચાવવાને કોઈ નહિ હશે ૨૮ તારા દીકરા ને તારી દીકરીઓ બીજ લોકોને અપારો, ને તારી આંખો ભેરો, ને તેઓને સાથે આખો દિવસ હુરીહુરીને તારી આંખો ગ્રાપી થઈ જશે, ને તારા હાથનું બળ છેક લોપ થશે ૨૯ તારી ભૂમિનું ફળ તથા તારી સર્વ મહેનતનું ફળ, જે દેશભક્તિને તું આગળખતો નથી તે ખાઈ જશે, ને તું સર્વદા કેવળ જીલમ વેઠશે તથા કચરી નખારો, ૩૦ ને જે દેખાવ તારી આંખો દેખશે તેને લીધે તું ઘેલો બની જશે ૩૧ તારા ખજાના વળિયાડી તે તારા માયાના તાલકા સુધી પીડાકારક તથા અસાધ્ય ગુમરાથી યહોવાહ તને ધુટ્યોમા તથા ટાટિયામા મારશે ૩૨ યહોવાહ તને તથા જે રાત્ર તું તારા પર કસવીશ તેને, જે દેશભક્તિને તું તેમજ તારા પિતૃઓ આગળખતા નથી, તેની પાસે લાવશે, ને ત્યાં તું લાકડા તથા પાથરના અન્ય દેવોની સેવા કરશે ૩૩ અને જે સર્વ પ્રભુઓમા યહોવાહ તને લઈ જશે તેઓ મધ્યે તું અચળા તથા કહેવન તથા કહાણીરૂપ થશે, ૩૪ તું ખેતરમા ધણુ બી લઈ જશે ને થોડી ફક્લ ઘેર લાવશે, કેમકે તોડ તેને ખાઈ જશે ૩૫ તું દ્રાક્ષવાડીઓને રોપશે ને તેને ફળવશે પણ તું તેમનો દ્રાક્ષાસ પીશે નહિ અથવા [દ્રાક્ષો] વીણશે નહિ, કેમકે કાતરા તેને ખાઈ જશે ૩૬ તારી સર્વ સીમોમા તારા નેતરફ હશે

પણ તું તેનું તેલ પોતાને શરીરે યોજવા નહિ પામશે, કેમકે તારા જેવજ્ઞાનાં કૃણ ખરી પડશે ૪૧ તારે પેટે દીકરા દીકરીઓ થશે પણ તેઓ તારા નહિ થશે, કેમકે તેઓ શુભામીમા જશે ૪૨ તારા સર્વ ગ્રાહ ને તારી જમીનનું કૃણ વીડોનું [ભક્ષ] થશે ૪૩ તારી મધ્યેના પરદેશી તારા કરતા વધારે ને વધારે હશે થતો જશે, પણ તું વધારે ને વધારે નીચો થતો જશે ૪૪ તે તને ધીરશે પણ તું તેને ધીરશે નહિ; તે રિત થશે ને તું પુઝી થશે ૪૫ અને તારો નાશ થનાં લગી આ સર્વ શ્રાપો તારા પર આવશે ને તારી પાછળ લાગશે ને તને પકડી પાડશે; કેમકે તં યહોવાહ તારા દેવની વાણી ન સામળી ને તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ, જે તેણે તને ફરમાવ્યા, તેઓને તં ન પાળ્યાં, ૪૬ અને તેઓ તારા પર તથા તારા વંશ પર સદા ચિન્હ તથા ચમત્કારૂપ થશે; ૪૭ કેમકે સર્વ વસ્તુઓની પુષ્કળતાને માટે આનંદથી ને હૃદયના ઉલ્લાસથી તં યહોવાહ તારા દેવની સેવા કીધી નહિ ૪૮ માટે ભૂખમાં તથા વરસમાં તથા નમ્રતામાં તથા સખ્યું દરિદ્રતામાં તું તારા શત્રુઓ, જેઓને યહોવાહ તારી વિરૂદ્ધ મોકલશે, તેઓની સેવા કરશે, ને તારો નાશ કરતાં સુધી તે તારી આધ પર લોડાની ઝુસરી મુકશે. ૪૯ યહોવાહ આરેથી, એટલે પૃથ્વીના છેડાથી, એક દેશજાતિ જેની ભાષા તું સમજશે નહિ તેને ઉડતા ગરૂડની પેટ તારી વિરૂદ્ધ લાવશે; ૫૦ એટલે ધરડાઓને ગજુકારશે નહિ ને તારા જીનાને પર દયા રાખશે નહિ એવી વિકાંજ ચેહેરાવાળી દેશજાતિ ૫૧ અને તે તારા દોરડાંનું કૃણ તથા તારી ભૂમિનું કૃણ આધને તારા સત્યાનાશ વાળશે; વળી તારો વિનાશ કરતાં સુધી તે તારી પાસે ધાન્ય, દ્રાક્ષરસ, અથરા તેલ, તારાં ગોપધ્યુઓને વિસ્તાર, કે તારા ઘેટા બકરાનાં બચ્ચા રહેવા નહિ દેશે. ૫૨ અને તારા આખા દેશનાના તારૂં જે હૃદય ને રિહવાળા કાઠ, જે પર તું ભરોસો રાખતો હતો, તેઓ પડી જતા સુધી તે તારી સર્વ ભાગળોમા તારી આસપાસ ઘેરો ધાંલશે; ને તારો આખો દેશ, જે યહોવાહ તારા દેવે તને આપ્યો છે, તેમાં તારી સર્વ ભાગળોમા તે તારી આસપાસ ઘેરો ધાવશે. ૫૩ અને જે ઘેરાથી તથા સકડાસથી તારા શત્રુઓ તને સકડાવશે, તેમાં તું પોતાના પેટનું કૃણ, એટલે તારા દીકરા તથા દીકરીઓ જેઓને યહોવાહ તારા દેવે તને આપ્યા છે, તેઓનું

માંસ ખારો ૫૪ તમારામાનો જે કામળ તથા બહુ નાનુક પુરૂષ છે તેની આખ પોતાના ભાઈની બણી, ને પોતાની પ્રાણપ્રિય સ્ત્રી બણી, ને પોતાનાં ખાકી રહેલા છેકરાં બણી, છુટી થશે; ૫૫ એવી કે જે પોતાના છેકરાને તે ખાતો હશે તેમનું માંસ તેઓમાના કાઠને તે નહિ આપશે, કેમકે જે ઘેરાથી તથા સકડાસથી તારી સર્વ ભાગળોમા તારા શત્રુઓ તને સકડાવશે, તેમાં તેની પાસે પોતાને માટે કાઠ રહું નહિ હશે. ૫૬ તમારામાની કામળ તથા નાનુક સ્ત્રી, કે જે કામળતાને તથા નાનુકમણને લીધે પોતાના પગની પાની જમીન પર મુકવાની હિંમત ચલાવી શકતી નહિ હોય, તેની આખ પોતાના દિલ્હાબત ધણીની બણી, તથા પોતાના દીકરાની બણી, તથા પોતાની દીકરીની બણી; ૫૭ તથા પોતે જણવા નાના બાળકની બણી, તથા પોતે જણવાની હોય તે છેકરાં બણી, છુટી થશે, કેમકે જે ઘેરાથી તથા સકડાસથી તારા શત્રુઓ તારી ભાગળોમા તને સકડાવશે, તેમાં સર્વ વસ્તુની અછતને લીધે તે શુભ રીતે તેઓને ખારો ૫૮ જે આ નિયમના સર્વ સખ્દો જે આ પુસ્તકમા એ માટે લખેલા છે કે, યહોવાહ તારો દેવ, એ ગૌરવી તથા ભયકર નામથી તું બીચે, તે તું પાળીને અમલમાં નહિ આણે, ૫૯ તો યહોવાહ તારી મરજીઓને તથા તારા વંશની મરજીઓને, ચમત્કારી, એટલે મોટી તથા લાખા વખતની મરજીઓ, તથા બારે તથા ઘણા ટકાઉ રોગ કરશે. ૬૦ અને તે મિસરના સર્વ રોગ, જેથી તું ડરતો હતો, તે તારા પર ફરીથી લાવશે, ને તેઓ તને વળગી રહેશે ૬૧ વળી હરેક રોગ તથા હરેક મરજી, જે આ નિયમના પુસ્તકમા લખેલા નથી, તેઓને તું નાશ પામે ત્યાં સુધી યહોવાહ તારા પર લાવશે ૬૨ અને તમે ગજુત્રીમાં આકારાના તારા જેટલા બધા હતા તેને ટકાણે તમે ગેહાબ્બ બાકી રહેવા પામશો; કેમકે તં યહોવાહ તારા દેવની વાણી ન સામળી ૬૩ અને એમ થશે કે જેમ યહોવાહ તમારૂં બલુ કરવામા ને તમારી વૃદ્ધિ કરવામા તમારા પર હરખાતો હતો, તેમ યહોવાહ તમારો નાશ કરવામા તમારો તમારો સહાર કરવામા તમારા પર હરખાશે, ને જે દેશમા વતન પામવા તું બલ્ય છે તેમાંથી તે તમને ઉણેડી નાખશે. ૬૪ અને યહોવાહ તને પૃથ્વીના એક છેડાથી તે છેક બીજા છેડા સુધી સર્વ લોકોમા વિખેરી નાખશે, ને ત્યાં પાવર

તથા લાકડાના અન્ય દેવો, જેઓનો તે કે તારા પિતૃઓએ અનુભવ ક્રીધો નથી, તેઓની સેવા તું કરશે ૬૫ અને એ દેશનતિઓમાં તને કાંઈ ચેતન નહિ પડશે, ને તારા પગના તળિયાને કાંઈ આરામ નહિ મળશે, પણ યહોવાહ તને ત્યાં કપિત હૃદય તથા બુધળી આંખો તથા સુરત મન આપશે, ૬૬ અને તારો જીવ તારી આગળ દહેશતમાં લટક્યા કરશે, ને તું રાત દહાડો બીતો રહેશે, ને તારા જીવનો તને કંઈ બરોસો નહિ રહેશે, ૬૭ તારા મનમાં જે બીક લાગશે તેને લીધે, ને તારી આંખોથી જે દેખાવ તું જોશે તેને લીધે, સવારમાં તું કહેશે કે, ઇશ્વર કરે ને સાંજ પડે! ને સાંજે તું કહેશે કે, ઇશ્વર કરે ને સવાર થાય! ૬૮ અને જે માર્ગ વિષે મેં તને કહ્યું હતું કે, તારે તેને ફરીથી કદી ન જોવો, તે માર્ગે વઢાણપડે યહોવાહ તને ફરીથી મિસરમાં આણશે, અને ત્યાં વમે ઠાસો તથા ઠાસીઓ થવા સાથે તમારા શત્રુઓને ત્યાં પોતાને વેચશે, ને તમને કાંઈ ખરીદી નહિ

૨૯ હોરેબમાં જે કરાર યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની સાથે ક્રીધો, તે શિવાય મોઆબ દેશમાં તેઓની સાથે જે કરાર કરવાની આજ્ઞા તેણે યુસાને આપી, તેના શબ્દો આ છે

૨ અને યુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલને બોલાવોને તેઓને કહ્યું, યહોવાહે તમારી નજર આગળ મિસર દેશમાં ફારૂન પર તથા તેના સર્વ સેવકો પર તથા તેના આખા દેશ પર જે સર્વ ક્રીધું તે વમે દીકું છે, ૩ એટલે તારી આંખોએ જોએલા મોટા પરીક્ષણો, ચિન્હો, તથા તે મોટા ચમત્કારો ૪ પણ યહોવાહે તને સમજ્યું હૃદય, તથા દેખતી આંખો, તથા સામજીના કાનો, આનંદીન સુધી આખ્યા નથી ૫ અને મેં તમને ચાળીસ વર્ષ અરબમાં દોર્યા, તમારા અંગપરના વસ્ત્રો જુતા ધરા નથી, ને તારા પગમાંનો જોડો જુનો થયો નથી ૬ તમે રોટલી ખાધી નથી ને તમે દ્રાક્ષરસ કે મધ પીધા નથી, એ માટે કે તમે જાણો કે, હું યહોવાહ તમારો દેવ છું ૭ અને જ્યારે તમે આ ઠેકાણે આવ્યા ત્યારે હેરમેનનો શબ્દ સોહાન તથા બારાનનો શબ્દ જોત આપણી સામા લડાઈ કરવા નિકળી આવ્યા, ને આપણે તેઓને માર્યા. ૮ અને આપણે તેઓનો દેશ લઈ લીધો ને તે રેલમનીઓને, તથા ખાદીઓને, તથા મનારોહના અર્ધા કુળને વતનને સાથે આપ્યો.

૯ માટે આ કરારના શબ્દો પાળો ને અમલમાં આણો, એ માટે કે તમે જે સર્વ કરો છો તેમાં સફળ થાઓ

૧૦ આજ તમે સર્વ યહોવાહ તમારા દેવ આગળ ઉભા છો, તમારા મુખથી, તમારા કુળો, તમારા વડીલો, તથા તમારા સરદારો, એટલે સર્વ ઇસ્રાએલી માણસો, ૧૧ તમારા બાળકો, તમારી સ્ત્રીઓ, તથા તારી છાવણીઓ મધ્યેનો પરદેશ, તારા લાકડા કાપનારથી માંડીને પાણી વ્યવહાર સુધી, તમે સર્વ ઉભા છો ૧૨ એ માટે કે યહોવાહ તારા દેવનો કરાર, તથા તેની જે પ્રતિજ્ઞા યહોવાહ તારો દેવ આજ તારી આગળ કરે છે, તે તું માયે લે, ૧૩ કે તે આજ પોતાની પ્રજા તરીકે તને સ્થાપે, ને જેમ તેણે તને કહ્યું હતું, તથા જેમ તેણે તારા પિતૃઓની સાથે, એટલે ઇસ્રાહિમની સાથે, ઇસહાકની સાથે, તથા યાકૂબની સાથે સમ આધા હતો, તેમ તે તમારો દેવ થાય ૧૪ અને હું એકલા તમારીજ સાથે આ કરાર કરતો તથા આ સમ ખાતો નથી, ૧૫ પરંતુ જે આજે આપણી સાથે યહોવાહ આપણા દેવની આગળ ઉભો રહેલો હશે તેની સાથે, તેમજ જે આજ અહીં આપણી સાથે નહિ હોય તેની સાથે પણ, ૧૬ (કેમકે આપણે મિસર દેશમાં કેવી રીતે રહેતા હતા, ને જે દેશનતિઓમાં થઈને તમે પસાર થયા તેઓની મધ્યે થઈને આપણે કેવી રીતે આવ્યા એ તમે જાણો છો, ૧૭ અને તમે તેઓના અમગળ કર્મોને, તથા તેઓની લાકડાની તથા પત્થરની, રૂપાની તથા સોનાની મૂર્તિઓ ને તેઓમાં હતી, તેઓને તમે જોયા છે), ૧૮ [એ કરાર તથા પ્રતિજ્ઞા કરો છું] રખે તમારામાં કાંઈ પુરૂષ કે સ્ત્રી કે કુટુંબ કે કુળ એવું હોય, કે જેના હૃદય આજે યહોવાહ તમારા દેવ તરફથી નથી જઈને એ દેશનતિઓના દેવાની સેવા કરવાને બંધ, રખે પિત્ત તથા કડવાસરૂપી જડ તમારામાં હોય, ૧ અને જ્યારે તે આ આપણી વાતો સાંભળે ત્યારે, રખેને જોમ થાય કે તે પોતાના હૃદયમાં પોતાને મુજારકબાલી આપીને કહે, હું મારા હૃદયના હઠીલા-પણમાં આહુ, ને મુકા સાથે લીલાનો નાશ કર તો પણ મને શાંતિ થશે ૨૦ યહોવાહ તેને માફ નહિ કરે, પણ યહોવાહનો કેપ તથા તેનો જુરસો તે માણસ પર બળી ઉઠશે, અને આપણે તમારા જે સર્વ આપ લખેલા છે તે તેના પર આવી પડશે, ને યહોવાહ તેનું નામ આકાશ વખેથી સુસી નાખશે

૨૧ અને નિયમના આ પુસ્તકમાં લખેલા કરારના સર્વ શ્રાપો પ્રમાણે યહોવાહ તેને ધસાએલનાં સર્વ કુળમાંથી અકલ્યાણને સાફ બુદો કરશે. ૨૨ અને તમારી પાછળ થનાર તમારાં છોકરાંની આવતી પેઠી, તથા દૂર દેશથી આવનાર પરદેશી આ દેશની મર-કોએ તથા યહોવાહ તેને લાગુ પાડેલા રોગો બોશે, ૨૩ ને [બલુથો] કે સદોમ તથા એમોરાહ, આદમાહ તથા સમોઇમ, જેઓનો સંહાર યહોવાહે પોતાના કોપથી તથા પોતાના ક્રોધથી કર્યો, તેના નાશની પેઠે આપો દેશ ગંધક તથા ખારક તથા બળતો થયો છે, તે વગરો નથી તથા તેમાં કાંઈ ઉપજતું નથી, તથા તેમાં કાંઈ ધાસ ઉગતું નથી. ૨૪ ત્યારે સર્વ દેશનિઓ પુછશે કે, યહોવાહે આ દેશ પર આમ કેમ કર્યું હતું? આ મહા કોપના ઉત્તાપનું શું કારણ છે? ૨૫ ત્યારે લોકો કહેશે, એનું કારણ એ છે કે તેઓના પિતૃઓનો દેવ યહોવાહ તેઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, ત્યારે તેનો જે કરાર તેણે તેઓની સાથે કર્યો હતો, તેનો તેઓએ ત્યાજ કર્યો; ૨૬ ને બીજા દેવો કે જેઓને તે બલુતા નહોતા તથા જેઓને તેણે તેઓને આપ્યા નહોતા, તેઓની સેવા તથા તેઓનું બળન તેઓએ કર્યું. ૨૭ માટે યહોવાહનો કોપ આ દેશ પર સળગીને તે આ પુસ્તકમાં લખેલા સર્વ શ્રાપો આ દેશ પર લાવ્યો છે. ૨૮ અને યહોવાહે પોતાના કોપમાં તથા ક્રોધમાં તથા ઘણા રોષમાં તેઓને તેઓના દેશમાંથી ઉછેડી નાખ્યા, ને બીજા દેશમાં કાઢી મુક્યા, જેમ આજ છે તેમ. ૨૯ મર્મી યહોવાહ આપણા દેવનાં છે, પણ પ્રગટ કરેલી વાતો સદા આપણી તથા આપણાં સત્તાનીની છે, કે આપણે આ નિયમનાં સર્વ વચનો પાળીએ.

૩૦

અને એમ થશે કે, ત્યારે આ સર્વ વાતો, એટલે જે આશીર્વાદ તથા શ્રાપ મેં તારી આગળ કર્યા છે, તેઓ તારા પર આવશે, ને જે સર્વ દેશોમાં યહોવાહ તારા દેવ તને હાંકી મુક્યો હતો તેઓમાં તું તે [વાતોને] સંભારીને, ૨ યહોવાહ તારા દેવની પાસે તું પાછો આવશે, ને જે સર્વ આજ્ઞાઓ તું આજ તને આપું છું, તે પ્રમાણે તું તથા તારાં છોકરાં તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી તેની વાણી સાંભળશે; ૩ તો યહોવાહ તારો દેવ તારી જીવાની ફેરવી નાખશે, ને તારા પર દયા કરશે, ને પાછો આવીને જે સર્વ લોકોમાં યહોવાહે તને વેરી

નાખ્યો હતો તેઓમાંથી તને એકઠો કરશે. ૪ જે તારામાંના દેશ બહાર કરાએલામાંના કોઈ-આકાશના છેડા સુધી હતો, તો ત્યાંથી યહોવાહ તારો દેવ તને એકઠો કરીને તને ત્યાંથી લાવશે; ૫ ને જે દેશના માલિક તારા પિતૃઓ હતા તેમાં યહોવાહ તારો દેવ તને લાવશે, ને તું તેનો માલિક થશે, ને તે તારું જમું કરશે, ને તારા પિતૃઓ કરતાં તને વધારશે. ૬ તારા હૃદયની તથા તારાં સતાનનાં હૃદયની યહોવાહ તારો દેવ સુનવ કરશે એ માટે કે તું યહોવાહ તારા દેવ પર તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી પ્રેમ કરે, ને એમ તું જાહે. ૭ અને યહોવાહ તારો દેવ આ સર્વ શ્રાપો તારા શત્રુઓ તથા તારા દ્રેષકો કે જેઓએ તને શતાવ્યો, તેઓના પર મુકશે. ૮ અને તું પાછો આવીને યહોવાહની વાણી સાંભળશે ને તેની જે સર્વ આજ્ઞાઓ હુ આજ તને ફરમાવું છું તે તું પાળશે. ૯ અને યહોવાહ તારો દેવ તારા હાથનાં સર્વ કામમાં, તારા પેટના કળમાં, ને તારાં પશુઓના કળમાં, ને તારી ભૂમિના કળમાં, હિતાર્થે તને પુષ્કળતા આપશે; કેમકે જેમ યહોવાહ તારા પિતૃઓ પર પ્રસન્ન હતો તેમ તે ફરી તારા પર ભલાને માટે પ્રસન્ન થશે. ૧૦ એટલે તું યહોવાહ તારા દેવની વાણી સાંભળીને તેની જે આજ્ઞાઓ, તથા તેના જે વિધિઓ, આ નિયમસાક્ષના પુસ્તકમાં લખેલા છે, તેઓને પાળશે, ને તું તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી યહોવાહ તારા દેવની ભણી ફરશે તો [એમ થશે].

૧૧ કેમકે એ આજ્ઞા જે આજે હું તને ફરમાવું છું, તે તારી સક્તિ ઉપરાંત અચરી નથી, ને તારાથી ઘણી વેગળી નથી. ૧૨ તે આકાશમાં નથી કે તું કહે, કોણ અમારે માટે આકાશ ઉપર ચઢીને તે અમારી પાસે લાવીને અમને સમજાવે કે અમે તે પાળીએ? ૧૩ વળી તે સમુદ્રને પેઢે પાર નથી કે તું કહે, કોણ અમારે સાફ સમુદ્રને પાર જઈને તે અમારી પાસે લાવીને અમને તે સમજાવે કે અમે તે પાળીએ? ૧૪ પણ તે વચન તારી પાસેજ, એટલે તારા મુખમાં તથા તારા હૃદયમાં છે, કે તું તે પાળે.

૧૫ જે, મેં આજ તારી આગળ જીવન તથા ભય, ને મરણ તથા બુદું કર્યાં છે. ૧૬ તે એ કે આજ હું તને યહોવાહ તારા દેવ પર પ્રેમ રાખવાની, તેના માંમાં આલવાની, ને તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ તથા તેના કરારો પાળવાની આજ્ઞા આપું

હું, કે તું જીવે ને વધે, ને જે દેશનું વતન પામવા તું અદર ભય છે, તેમા યહોવાહ તારો દેવ તને આશીર્વાદ આપે ૧૭ પણ જો તારું હૃદય ભટકી જશે, ને તું નહિ સામગ્રી, ને અવગે આકાશને અન્ય દેવોનું બંનન તથા તેઓની સેવા કરશે, ૧૮ તો હું આજ તને જ્વરે કરૂ છું કે, તમે જરૂર મરશો, ને જે દેશનું વતન પામવાને તું ચરદન ઉતરીને ભય છે, તેમા તમે ધણા દિવસ નહિ કાઢશો ૧૯ હું આજ આકાશને તથા પૃથ્વીને તમારી સામે સાક્ષી રાખુ છું, કે મેં આજે તારી આજળ જીવન તથા મરણ, આશીર્વાદ તથા શ્રાપ મુક્યા છે, માટે જીવન પસંદ કર કે તું તથા તારા સગાન જીવે ૨૦ યહોવાહ તારા દેવ પર શ્રીતિ રાખવાનું, તેની વાણી સામગ્રીવાનું, ને તેને વળી રહેવાનું [પ્રક્રમ કર] કેમકે તે તારું જીવન તથા તારા અપુત્ર અની શુદ્ધિ છે, કે જે દેશ તારા પિતૃઓને, એટલે ઇબ્રાહીમને, ઇસ્હાકને તથા યાકૃબને આપવાને યહોવાહે તેઓની પાસે સમ આધાર, તેમા તું વાસો કરે

૩૧

અને મુસાએ જાહેરે સર્વ ઇસ્રાએલને ન્યાય કર્યો કહ્યા ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું આજે એકસો વીસ વર્ષની ઉમરનો થયો છું, હું હવે પછી બહાર માઢે ન આવ કરી રાખતો નથી, ને યહોવાહ મને કહ્યું છે કે, તું આ ચરદનને પાર જવા પામશે નહિ. ૩ યહોવાહ તારો દેવ તે તારી આજળ પાર જશે, તે તારી સામેથી આ દેશભક્તિ ઓળો નાશ કરશે, ને તું તેઓનું વતન પામશે, જેમ યહોવાહે કહ્યું છે તેમ યહોવાહ તારી આજળ પેરે પાર જશે. ૪ અને યહોવાહ અમેરીઓના રાજ સીહોન તથા ઓગ, તથા તેઓનો દેશ કે જેમનો તેણે નાશ કર્યો, તેમના જેવા તેઓને કરશે. ૫ અને યહોવાહ તમારી આજળ તેઓને તમારા હાથમા સોંપશે, કે જે સર્વ આજ્ઞા મેં તમને ફરમાવી છે તે પ્રમાણે તમે તેઓને કરો. ૬ બજવન તથા દ્વિમતવાન થાઓ, બીહો મા, ને તેઓથી ભયભીત ન થાઓ, કેમકે જે તારી સાથે ભય છે તે યહોવાહ તારો દેવ છે, તને તે છાડશે નહિ ને તને તજશે નહિ ૭ અને મુસાએ યહોવાહને બોલાવીને સર્વ ઇસ્રાએલના દેખા તેને કહ્યું કે, તું બજવાન તથા દ્વિમતવાન થા, કેમકે જે દેશ આ લોકોને આપવાને યહોવાહે તેઓના પિતૃઓની આજળ સમ ખવા છે, તેમા તું તેઓની સામે જશે, ને તું તેઓને તે દેશનો વારસો

અપાવશે ૮ અને જે તારી આજળ ભય છે તે તો યહોવાહ છે, તે તારી સાથે રહેશે, તે તને છાડશે નહિ, તથા તને તજશે નહિ, બીજા મા ને હજારો જઈરા મા

૯ અને મુસાએ આ નિયમ લખીને યહોવાહનો કરાર ૧૫ ઉચકનારા લેવીપુત્રો જે ચાનકો, તેઓને તથા ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલોને તે આપ્યો ૧૦ અને મુસાએ તેઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, [૬૨] સાત વર્ષને અંતે મૂટકારાના વર્ષને કરાવેલે વખતે, માડવાના પર્વમા, ૧૧ જ્યારે સર્વ ઇસ્રાએલ યહોવાહ તારા દેવની આજળ, જે જગ્યાને તે પસંદ કરશે તેમા રજી થવા આવે, ત્યારે સર્વ ઇસ્રાએલની આજળ તેઓના સામગ્રી તું આ નિયમ વાચને ૧૨ લોકોને, એટલે પુરોને તથા સ્ત્રીઓને તથા બાળકોને, તથા તારી ભાજળોમાનો તારો જે પરદેશી, એઓને એકઠા કરને, એ માટે કે તેઓ સામગ્રી તથા શિખે, તથા યહોવાહ તારા દેવથી બીએ ને આ નિયમના સર્વ વચનો પાળે તથા અમલમા આણે, ૧૩ અને તેઓના છાકરા જેઓ ભણતા નથી તેઓ સામગ્રીને, જે દેશનું વતન પામવાને તમે ચરદન ઉતરીને ત્યાં જાઓ છો, તેમા, જ્યાં નુધી તમે જીવો ત્યાં નુધી, યહોવાહ તારા દેવથી બીવા શિખે

૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, જો તારા મરણના દિવસ પાસે આવ્યા છે, યહોવાહને બોલાવ, ને મુલાકાતમડપમા તમે હાજર થાઓ, કે હું તેને સોંપણી કરૂ અને મુસા તથા યહોવાહના જાહેરે મુલાકાતમડપમા હાજર થયા ૧૫ અને યહોવાહ તમુની અદર મેધસ્તભ દેખાશે, ને તે મેધસ્તભ વસુદ્રાર પર ઉભો રહ્યા ૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, જો, તું તારા પિતૃઓની સાથે ઉધી જશે, અને આ લોકો ઉધશે, ને જે દેશમા તેઓ વસવા ભય છે તેમાના પારકા દેવોની પાછળ વડી જઈને મારો ત્યાગ કરશે, ને મારો કરાર જે મેં તેઓની સાથે કર્યો છે તે તોડશે ૧૭ પછી તે દિવસે મારો કોષ તેઓ વિરૂદ્ધ સજાશે, ને હું તેઓનો ત્યાગ કરીને મારૂ મુખ તેઓથી સતાડીશ, ને તેઓ ભણ થઈ પડશે, ને ધણા દુઃખ તથા સકટ તેઓ પર આવશે તેથી તે દિવસે તેઓ કહેશે કે, આપણે દેવ આપણી મધ્યે ન હોવાને લીધે આ દુઃખો આપણા પર આવ્યા નથી છું ૧૮ ને તેઓએ અન્ય દેવોની પાછળ ફરી જઈને

જે સર્વ બુદ્ધ ક્રીડા હશે, તેને લીધે હું જરૂર તે દિવસે મારૂં મુખ તેઓથી સત્યાદીશ. ૧ તો હવે તમે આ ગીત પોતાને સાંઝ લખો, ને તું તે ઇસ્ત્રાએનપુત્રોને શિખવ, ને તેઓને મ્હોડે ચઢાવ કે આ ગીત ઇસ્ત્રા એલપુત્રોની વિરૂદ્ધ મારે સાંઝ સાક્ષી થાય. ૨૦ કેમકે જે દૂધ મધની રેલઠેલવાળા દેશ વિષે મેં તેઓના પિતૃઓ આગળ સમ ખાધા તેમા હું તેઓને લાવીશ ને તેઓ ખાધને તથા ધરાધને પુઠ ચરો, ત્યારે તેઓ અન્ય દેવોની બાણી ફરીને તેઓની સેવા કરશે, ને મને ધિક્કારશે, ને મારો કરાર તોડશે. ૨૧ અને ન્યારે ઘણા હું ખ તથા સકટ તેઓ પર આવી પડશે, ત્યારે એમ થશે કે, આ ગીત સાક્ષીરૂપે તેઓ આગળ ગાહેલી પુરો, કેમકે તે તેઓના વંશના મુખમાંથી બુદ્ધી નવારો નહિ. કેમકે હાલ પણ, એટલે જે દેશ વિષે મેં સમ ખાધા તેમા હું તેઓને લાલુ તે પહેલા, તેઓ જે કલ્પના કરે છે તે હું બાણી છું. ૨૨ અને મુસાએ તેજ દિવસે આ ગીત લખ્યું ને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને તે શિખવ્યું. ૨૩ અને તેણે નૂતના દીકરા યહોશુઆને સોંપાણી કરીને કહ્યું કે, બાવાન તથા હિમ્મતવાન થા, કેમકે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને જે દેવ વિષે મેં તેમની સાથે સમ ખાધા તેમા તું લાવશે, ને હું તારી સાથે રહીશ.

૨૪ અને ન્યારે મુસા આ નિયમના વચનો અથથી ઇતિ સુધી પુસ્તકમાં લખી રહ્યો, ત્યારે એમ થયું કે, ૨૫ મુસાએ યહોવાહનો કરારકાપ ઉચ્ચનારા લેવીઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, ૨૬ આ નિયમનું પુસ્તક લો, ને યહોવાહ તમારા દેવના કરારકાપની બાજુમાં મુકો, કે તે તારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી તરીકે ત્યાં રહે. ૨૭ કેમકે હું તારા દગા તથા તારી હડીનાઈ બાણી છું, જુઓ, હું આજે હજી તો જીવતા તથા તમારી સાથે છું, તેમ છતાં તમે યહોવાહની સામે દગાખોર થયા છો, તો મારા મરણ પછી કેટલા વિરોધ થશે! ૨૮ તમારા કુળોના સર્વ વડીલોને તથા તમારા અમલદારોને મારી પાસે એકઠા કરો કે હું તેઓના સાબળતા આ વચનો કહું, ને આકાશ તથા પૃથ્વીને તેઓ વિરૂદ્ધ સાક્ષી રાખુ. ૨૯ કેમકે હું બાણી છું કે, મારા મરણ પછી તમે તદન બગડી જશો, ને જે માંજે આવવાનું મેં તમને ફરમાવ્યું છે તેથી ભટકી જશો, ને પાંજળના દિવસોમા તમારા પરંદુ ખ આવી પડશે, કેમકે યહોવાહની દૃષ્ટિમા જે શુદ્ધ તે કરીને તમારા હાથના કામથી તમે તેને રૂપ ચઢાવશો.

૩૦ અને મુસાએ ઇસ્ત્રાએલની સર્વ મંડળીના સાબળતા આ ગીતના વચનો અથથી ઇતિ સુધી કહી સંભળાવ્યા.

૩૨ આ આકારો, કાન ધરો ને હું બોલીશ, ને આ પૃથ્વી, મારા મુખની વાતો સાબળ ૨ મારો બોધ વરસાદની પેઠે ટપકશે, મારી વાતો ઝાકળની પેઠે નિમળશે, કુમળા ઘાસ પર વરસાદના ઝરમરની પેઠે, ને વનરૂપિત પર ઝાપટાની પેઠે [તે પડશે], ૩ કેમકે હું યહોવાહનું નામ પ્રગટ કરીશ, આપણા દેવને તમે મહાત્મ્ય આપો. ૪ તે ખડક, તેનું કામ સપૂર્ણ છે, કેમકે તેના સર્વ માંજે ન્યાયરૂપ છે, વિશ્વાસુ તથા અન્યાય રહિતનો દેવ, તે નાથી તથા ખરો છે.

૫ તેઓએ પોતાને ભ્રષ્ટ ક્રીધા છે, તેઓ તેના છાકરા નથી, આ તેઓની જ્યેષ્ઠ છે, [તેઓ] વિપરીત તથા વાગી પેઠી છે. ૬ આ મૂર્ખ તથા નિર્બુદ્ધ લોકો થું તમે યહોવાહને એવો બદલો આપો છો? થું તે તને ખરીદનાર તારો બાપ નથી? તેણે તને બનાવ્યો છે તથા તને રચિત ક્રીધા છે. ૭ પૂર્વકાળના દિવસો સભાર, ધારી પેઠીઓના વર્ણોના વિચાર કર, તારા બાપને પ્રજા ને તે તને બતાવશે, તારા વડીલોને [પ્રજા] ને તેઓ તને કહેશે, ૮ કે ન્યારે પરાતપરે દેશભલિઓને તેઓનો વારસો આપ્યો, ન્યારે તેણે માનવપુત્રોને જુદા ક્રીધા, ત્યારે તેણે ઇસ્ત્રાએલના છાકરાની ગજુત્રી પ્રમાણે લોકોની સીમાઓ ઠરાવી. ૯ કેમકે યહોવાહનો હિરસો તે તેના લોક છે, યાફુબ એના વારસાનો ભાગ છે. ૧૦ તે તેને ઉજ્જડ દેશમા તથા વેરાન ને ભયાનક રાનમા મળ્યો, તે તેની આસપાસ [કોટરપ] રહ્યો, તેણે તેને સમાવ્યો, પોતાની આખની ક્રીડની પેઠે તેણે તેનું રક્ષણ ક્રીડું. ૧૧ જેમ ગરૂડ પોતાના માળાને હલાવે છે, ને પોતાના બચ્ચાની ઉપર પાખો ફફડાવે છે,

તેમ તેણે પોતાની પાખો ફેલાવીને,
તેઓને લખે પોતાની પાખો ઉપર ઉચક્યા,
૧૧ એકલા યહોવાહે તેને ચલાવ્યો,
ને તેની સાથે કોઈ પારકો દેવ નહોતો.
૧૩ તેણે તેને પૃથ્વીના ઉચ્ચસ્થાનો પર બેસાડ્યો,
ને ખેતરની ઉપજ તેણે ખાધી,
ને તેણે તેને ખડકમાથી મધ,
તથા ચક્રમકળા ખડકમાથી તેલ સુસાવ્યું,
૧૪ ગારોનુ માખણ ને ઘેટીનુ દૂધ,
ને હવવાનની ચરબી ને બાચાનની ઓલાદના ઘેરા,
તથા બકરા,
તથા ચર્ડના તાંદળાનુ સત્ત,
ને દ્રાક્ષના લાલચોળ રસને દ્રાક્ષરસ તે પીધો.
૧૫ પણ યશુરને પુષ્ટ થઈને લાત મારી,
તું પુષ્ટ થયો છે, તું બરડો થયો છે, તું લીસો થયો છે,
ત્યારે યહોવાદે જોયે તેને બનાવ્યો તેનો તેણે
ત્યાગ કીધો,
ને પોતાના તારણના ખડકને તુચ્છ કીધો.
૧૬ તેઓએ અન્ય [દેવાથી] તેને રોપિત કીધો
અર્થાત્ કર્મથી તેઓએ તેને રોપ ચલાવ્યો.
૧૭ તેઓએ ભૂતો કે જેઓ દેવ નહોતા તેઓને,
જે દેવાને તેઓ ઓળખના નહોતા તેઓને,
કે સુદૃશથી પ્રસિદ્ધ થયેલા નવા દેવા કે જેઓથી
તમારા પિતૃઓ બીજા નહોતા,
તેઓને ચત્ર ચલાવ્યા.
૧૮ જોયે તને પેદા કીધો તે ખડક વિષે તને જ્ઞાન નથી,
તને ઘર આપનાર દેવને તું બુદ્ધી ગયો છે
૧૯ એ જોઈને યહોવાદને કંદારો ઉપનયો
કેમકે તેના દીકરા તથા તેની દીકરીઓએ તેને
ખિન્નવ્યો.
૨૦ અને તેણે કહ્યું, તેઓથી હું મારૂં મુખ સતાવીશ,
તેઓને આ રો મથે તે દુઃખેષ્ય,
કેમકે તેઓ પછી દુઃસ્વપ્નાર પેદા
તથા વિચિત્રદીન હોય છે.
૨૧ ને દેવ નથી તેવડે તેઓએ મને રોપિત કીધો છે,
ને પોતાની વ્યર્થતાથી તેઓએ મને ચિડવ્યો છે,
જેઓ પ્રભુ નથી તેઓવડે હું તેઓને રોપિત કરીશ,
મૂર્ખ દેશભનિવડે હું તેઓને કોષ ચલાવીશ.
૨૨ કેમકે મારો કોષ બડકે બને છે,
ને શેઓડના તખિયા મુધી તે બને છે,

ને પૃથ્વીને તેની પેદાશ સુકાઈ ખાઈ નાખે છે,
ને પર્વતોના પાયાને સળગાવે છે.
૨૩ હું તેઓના પર નુકસાનનો અંબાર કરીશ,
હું તેઓ પર મારા લીર ખપાવી દઈશ.
૨૪ તેઓ ભૂખથી સુકાઈ જશે, ને ઉચ્ચ તાપથી તથા
દારૂજી વિનાશથી ખવાઈ જશે,
હું તેઓ પર પશુઓના ફાત,
ને ધૂળમા પેટે ચાલનાર જનવરોનુ ઝેર મોકલીશ.
૨૫ બહાર તરવાર, ને કાટકીઓમા ત્રાસ નાશ કરશે,
તે જીવાનોનો તથા કુવારીઓનો,
ધાવણોનો તેમજ પાકા કેશી માણસનો [તે નાશ
કરશે].
૨૬ મેં કહ્યું, હું તેઓને દૂર વિખેરી નાખત,
હું તેઓનુ સ્મરણ માણસોમાથી નષ્ટ કરત,
૨૭ પણ હું શત્રુની ખિન્નવાણીથી બીહુ છું,
કે રખે તેઓના દુષ્કર્મનો ખોટું સમજે,
ને તેઓ કહે, અમારો દાય પ્રબળ થયો છે,
ને યહોવાદે આ સર્વ કીધું નથી.
૨૮ કેમકે તેઓ બોધદીન દેશભનિ છે,
ને તેઓમા કાંઈ સમજણ નથી.
૨૯ અરે, તેઓ રાહ્યા થયા હોત, ને તેઓ આને સમ
જનારા હોત,
ને તેઓ પોતાના અતકાળનો વિચાર કરત તો
કેહુ સાકે!
૩૦ જો તેઓના ખડકે તેઓને વેચ્યા ન હોત,
ને યહોવાદે તેમને સોપી દીધા ન હોત,
તો એક કેમ હજારની પુઠે ધાય ને બે દસ હજારને
નસાડી મુકે?
૩૧ કેમકે ખુદ આપણા શત્રુઓની ધારણા પ્રમાણે પણ,
તેઓનો ખડક આપણા ખડક જેવો નથી.
૩૨ કેમકે તેઓનો દ્રાક્ષવેડો સહોમના દ્રાક્ષવેલામાનો
તથા અમોરાદના ખેતરોનો છે,
તેઓની દ્રાક્ષો પિતની દ્રાક્ષો છે,
ને તેઓની લૂચો કડકો છે,
૩૩ તેઓનો દ્રાક્ષરસ અજાણરોનુ ઝેર તથા ઝેરી સર્પોનું
પ્રાણધાવક વિષ છે.
૩૪ હું આ મારા ખમતાઓની બેઠું
સુદૃષ્ટકાળને મારી પાસે સમઢકરી રાખેલુ નથી?
૩૫ તેઓનો પત્ર લખાઈ જશે,
તે કાળે વેર વાળુ તથા બડકો લેવો એ મારૂં છે,

કેમકે તેઓની વિપત્તિનો દિવસ પાસે છે,
 • ને, તેઓ પર જે આવી પડવાનું છે તે ઉતાવળ કરશે
 ૩૬ કેમકે યહોવાહ પેતાના લોકનો ઇનસાફ કરશે,
 ને જ્યારે તે જોશે કે તેઓ નિર્બંધ થઈ ગયા છે,
 ને બંદીવાન કે છૂટા કોઈ બાકી રહ્યા નથી,
 ત્યારે તેના સેવકોને સાફ તે એક પામશે.
 ૩૭ અને તે કહેશે કે, તેઓના દેવા,
 એટલે જે ખડક પર તેઓ બેસેલા રાખતા હતા,
 ૩૮ જેઓએ તેઓના યજ્ઞની ચરબી ખાધી
 ને તેઓના પેવાપંજુને દ્રાક્ષરસ પીધો તેઓ ક્યાં
 છે ?

તેઓ ઉઠીને તમને મદદ કરે,
 ને તેઓ તમારો આશ્રો થાય !
 ૩૯ હવે જાઓ, એ તો હું, હા, હુંજ તે છું,
 ને મારા વગર કોઈ દેવ નથી,
 હું મારું છું ને હું જીવતાં કરું છું,
 મેં ધાયલ કર્યો છે ને હું સાજ કરું છું;
 ને મારા હાથમાંથી ઊડાવી શકે એવો કોઈ નથી
 ૪૦ કેમકે હું મારો હાથ આકાશની ચમ ઉઠાવીને
 મારી સનાતન હયાતીના સમ ખાધને કહું છું કે,
 ૪૧ જો હું મારી ચળકતી તરવાર ધસીશ,
 ને મારો હાથ ન્યાયકરણ ધારણ કરશે,
 તો મારા શત્રુઓ પર હું વેર વાળીશ,
 ને મારા દ્વેષકોનો બદલો લઈશ.
 ૪૨ કાપી નખાએલાના તથા કેઈ પકડાએલાના લોહીથી
 ને શત્રુના અગ્રેસરોના માથાના લોહીથી,
 હું મારાં બાણોને લોહી પાઇને મસ્ત કરીશ,
 ને મારી તરવાર માંસ ખારો.
 ૪૩ ઓ દેશજાતિઓ, તેના લોકો [ની સાથે] હરખાઓ,
 કેમકે તે પેતાના સેવકોના લોહીનો બદલો લેશે,
 ને પેતાના શત્રુઓ પર વેર વાળશે,
 ને પેતાના લોકોનું તથા પેતાના દેશનું પ્રાયશ્ચિત્ત
 કરશે.

૪૪ અને મુસા આબે, અને તે તથા નૂનને દીકરો
 હોંશીઆ લોકોના સાંભળનાં આ ગીતનાં સર્વ વચનો
 બોલ્યા ૪૫ અને મુસા સર્વ ઇસ્રાએલને આ સર્વ
 વચનો કહી રહ્યો, ૪૬ ત્યારે તેણે તેમને કહ્યું કે, જે સર્વ
 વાતોની હું આજ તમારી આગળ સાક્ષી પુરું છું તેઓ
 પર તમારું ચિત્ત લગાડો ને એ વિષે તમારાં ઊકારાને
 આજ્ઞા કરો કે, આ નિયમનાં સર્વ વચનો તેઓ પાળે

તથા અમલમાં આવે; ૪૭ કેમકે તે તમારે-મટિ
 નકામી વાત નથી; કેમકે તેમાં તમારું જીવન છે, ને
 જે દેશનો કબજો લેવાને તમે ચરદાને પાર જાઓ છો
 તેમાં રહીને એ વાતથી તમે પેતાનું આયુષ્ય વધારશો

૪૮ અને તે ને તેજ દિવસે યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે,
 ૪૯ આ અબારીમ પર્વતમાં ગણે પહાડ જે મોઆબ
 દેશમાં યરેબોની સામે છે, તે પર તું ચઢ, ને જે કનાન
 દેશ હું ઇસ્રાએલપુત્રોને વતનને સાફ આપું છું તે જો;
 ૫૦ ને જે પર્વત ઉપર તું ચઢે છે ત્યાં મરી જા, ને તારા
 લોકમાં મળી જા; જેમ તારો ભાઈ હારન હોર પર્વ-
 તમાં મરી ગયો ને તેના લોકમાં મળી ગયો, તેમ.
 ૫૧ કેમકે કાદેશના મરીબાહના પાણી પાસે સીન
 અરવ્યમાં તમે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે મારો અપરાધ
 કીધો; કેમકે તમે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે અને પવિત્ર
 ન માન્યો ૫૨ કેમકે તું પેતાની આગળ દેશને જોશે,
 પણ જે દેશ હું ઇસ્રાએલપુત્રોને આપું છું તેમાં તું
 જવા પામશે નહિ

૩૩ અને ઇશ્વરમક્ત મુસાએ પેતાના મરણ
 અગાઉ ઇસ્રાએલપુત્રોને જે આશીર્વાદ
 આપ્યો તે આ છે ૨ અને તેણે કહ્યું,
 યહોવાહ સિનાયથી આબે,
 ને સેફરથી તેઓ પર ઉઠ્યો;
 પારાન પહાડથી તે પ્રકાશ્યો,
 ને દસ હજાર પવિત્રો પાસેથી તે આબે,
 તેના જમણા હાથે તેઓને સાફ અગ્નિમય નિર્-
 દતો

૩ હા, તે લોકોને આદે છે;
 તેના સર્વ પવિત્રો તારા હાથમાં છે;
 ને તેઓ તારા ચરણ આગળ બેઠા;
 [પ્રત્યેક] તારાં વચનો અંગીકારશે
 ૪ મુસાએ અમને, યાફબના સમુદાયને,
 વારસા તરીકે નિયમરાજ આપ્યું,
 ૫ અને જ્યારે લોકોના મુખેથી
 ને ઇસ્રાએલનાં સર્વ કુળો એકઠાં કરાયાં હતાં,
 ત્યારે તે યશુરમાં રાજ દતો.
 ૬ રેઉબન જીવે ને ન મરે,
 તો પણ તેનાં માણસ થોડાં હો.
 ૭ અને યહુદાદને માટે [આશીર્વાદ] આ છે;
 તેણે કહ્યું,
 હે યહોવાહ, યહુદાદની વાણી સાંભળ,

- ને તેને તેના લોકમાં લાવ,
તેણે પોતાને દાણે પોતાને સાફ મહેનત કીધી,
ને તેના યજુઓની વિરૂદ્ધ તેને સહાય થયો
- ૮ અને જેવી વિષે તેણે કહ્યું કે,
તારા યુગ્મીમ તથા તારા ઉગ્રીમ તારો પવિત્ર પુરુષ,
જેની તે માસસાદમાં પરીક્ષા કીધી,
જેની સાથે તે મરીબાદના પાણી ખાસે વાદ કીધો,
તેની સાથે છે,
- ૯ તેણે પોતાના બાપ વિષે તથા પોતાની મા વિષે
કહ્યું કે, મે તેને જોયા નથી,
ને તેણે પોતાના ભાઈઓને પણ સ્વીકાર્યા નહિ,
ને તેણે પોતાના છોકરાને પણ ઓળખ્યા નહિ, ૬
કેમકે તેઓ તારા વચ્ચે પ્રમાણે ચાલ્યા છે
ને તારા કરાર પાળે છે
- ૧૦ તેઓ ચાકુને તારા હુકમો,
તથા ઇસ્તમોને તારો નિયમ શિખવશે,
તેઓ તારી આજ્ઞા ધૂપ મુકશે,
ને તારી વેરી પર આખા દહનીયાર્થલ ચઢાવશે.
- ૧૧ હો યદોવાદ, તેની સપતિને આશીર્વાદ દે,
ને તેના દાણના કામ સ્વીકાર,
જેઓ તેની વિરૂદ્ધ ઉઠે છે, ને જેઓ તેના દ્રેષ કરે છે,
તેઓની કમર વિંધ કે તેઓ ફરી ન ઉઠે
- ૧૨ બિન્યામીન વિષે તેણે કહ્યું,
યદોવાદનો વદાચો તેની ખાસે સ્તીસલામત રહેશે,
તે આખો દિવસ તેનું આસ્થાદન કરે છે,
ને તે તેની ખાસો વચ્ચે રહે છે
- ૧૩ અને યુસદ્ વિષે તેણે કહ્યું,
તેની જમિ યદોવાદથી આશીર્વાદિત થાઓ,
આકાશની ઉત્તમ વસ્તુને વાસ્તે, ઝાળને વાસ્તે,
ને નીચે પડેલા ઉડાણને વાસ્તે,
- ૧૪ ને યુસદ્ની ઉપજની ઉત્તમ વસ્તુઓને વાસ્તે,
ને ચંદ્રની પેદાશની ઉત્તમ વસ્તુઓને વાસ્તે,
- ૧૫ ને પ્રાચીન પદ્ધતિની મુખ્ય વસ્તુઓને વાસ્તે,
ને સર્વકાલિક પર્વોની ઉત્તમ વસ્તુઓને વાસ્તે,
- ૧૬ ને પૃથ્વી તથા તેના ભરપુરપણની ઉત્તમ વસ્તુ-
ઓને વાસ્તે,
ને ઝાંડમાં જે રક્ષા તેની દિનેશને વાસ્તે,
યુસદ્ના માથા પર, એકદે જે પોતાના ભાઈઓથી
જુદા દત્તો,
તેના માથાના વાલમાં પર આશીર્વાદ થાઓ.

- ૧૭ તેનો પ્રથમ જન્મેકો બળદ, તે તો ઝોરવવાન છે,
ને તેના શિખડા શાની બળદના શિખડા છે,
તેઓવડે પૃથ્વીની સીમ કુધીના સર્વ લોકોને તે
ઠેકશે,
ને તેઓ એકાન્તમાં દસ હજારો,
ને મનાશરીફના હજારો છે
- ૧૮ અને ઝયુલન વિષે તેણે કહ્યું,
હો ઝયુલન, તારા બહાર જવામાં,
ને હો ચિસ્ત્રાખાર, તારા ઘણાઓમાં, હરખાઓ
- ૧૯ તેઓ લોકોને પર્વત પર ઘોલાવશે,
ત્યા તેઓ ન્યાયી પણાના યજ્ઞ ચઢાવશે,
કેમકે તેઓ સમુદ્રોમાંથી પુષ્કળતાને,
તથા રેલીમાંના ગુપ્ત લડારોને ચુસશે.
- ૨૦ અને માદ વિષે તેણે કહ્યું,
નાદને ત્રિદિ પમાડનાર પુરુષ આશીર્વાદિત થાઓ,
તે સિદ્ધાંતની માફક રહે છે,
ને શુભને, હા, માથાના વાલકાને ફાંડે છે
- ૨૧ અને પ્રથમ કામ તેણે પોતાને માટે મેળવ્યો,
કેમકે નિયમરદ્યાપકનો કામ ત્યા રાખી મુકેલો
દત્તો,
ને તે લોકોના મુખ્ય સાથે આપ્યો,
ને યદોવાદના ન્યાયનો તથા ઇસ્તાએલ વિષે તેના
હુકમોનો તેણે અમલ કર્યો.
- ૨૨ અને દાન વિષે તેણે કહ્યું,
દાન બાવાનથી કૃત્રી નિકળતો સિદ્ધનો બન્યો છે
- ૨૩ અને નાફતાલી વિષે તેણે કહ્યું,
હો અનુગ્રહથી તૃપ્ત,
ને યદોવાદના આશીર્વાદથી ભરપૂર નાફતાલી ;
તું પશ્ચિમનું તથા દક્ષિણનું વગન પામ
- ૨૪ અને આરોર વિષે તેણે કહ્યું,
આરોર સવાનથી આશીર્વાદિત થાઓ,
તે પોતાના ભાઈઓને મનનમતો થાઓ,
ને તે પોતાનો પત્ર તેલમાં ખાશે
- ૨૫ તારી ભુજા પિત્તળ તથા લોહાની થશે,
ને જેવા તારા દિવસો તેનું તારું બળ થશે
- ૨૬ ઓ યયુરન, દેવના જેવો કોઈ નથી,
કે જે તારી મદદને સાફ આકાશ પર,
ને તેના ઝોરવમાં અગ્નિ પર સ્વારી કરે છે
- ૨૭ સવાન દેવ તે તારું રહેકાણું છે,
ને તારી નીચે અર્ચન બુલે છે ;

ને તેણે તારી આગળથી શત્રુને હડસેલી કાઢીને
કહ્યું કે, નાશ કર.
૨૮ અને ઇસ્રાએલ સલામતીમાં રહે છે,
યાફળનો ઝરો એકલો,
ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસના દેશમાં રહે છે;
હા, તેના આકાશોથી ઝાકળ પડે છે
૨૯ હે ઇસ્રાએલ, તને ધન્ય છે;
યહોવાહ જે તારી સાહ્યની દાલ તથા તારી ઉત્તમ-
તાની તરવાર,
તેનાથી તારણ પામેલી તારા જેવી પ્રભ કષ્ટ છે!
અને તારા શત્રુઓ તારે શરણે પરી;
ને તું તેઓનાં ઉચ્ચસ્થાનો ખુંદશે

૩૪ અને મુસા મોઆબના નીચાણથી નબો
પર્વતનું પિરગાહ શિખર, જે ચરેખોની
સામે છે, તે પર ગયો. અને યહોવાહે તેને દાન
સુધી આપ્યો ગિલગાદ દેશ, ૨ તથા આપ્યો નાફતાલી,
તથા એફ્રાઇમ તથા મનાશોહનો દેશ, પાછલા સમુદ્ર
સુધી આપ્યો યહુડાહ દેશ, ૩ તથા નેગેબ તથા ખલુ-
રીઓના નગર ચરેખોના નીચાણની સપાટી, સોઆર
સુધી, દેખાડ્યાં. ૪ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, જે
દેશ વિષે મેં ઇબ્રાહીમ તથા ઇસ્હાક તથા યાફળને
સમ ખાધને કહ્યું કે, તારા સંતાનને હું આપીશ, તે
આ છે; મેં તારી આંખોએ તે તને દેખાડ્યો છે;

પણ તું ત્યાં પેલે પાર જવા પામીશ નહિ. ૫ અને
યહોવાહનો સેવક મુસા ત્યાં મોઆબ દેશમાં,
યહોવાહના વચન પ્રમાણે, મરી ગયો. ૬ અને તેણે
મોઆબ દેશના નીચાણમાં બેઠ પેઓરની સામે તેને
દાડ્યો; પણ આજ સુધી કોઈ માણસ તેની કબર
વિષે જાણતું નથી. ૭ અને મુસા મુઓ ત્યારે તે એક
સો ને વીસ વર્ષનો હતો; તેની આંખ ઝાંખી પડી
નહોતી, ને તેના અંગનું કોવત ધટ્યું નહોતું. ૮ અને
ઇસ્રાએલપુત્રોએ મોઆબના નીચાણમાં ત્રીસ દિવસ
મુસાને સાંચે વિલાપ કીધો; ને મુસાને લીધે રૂદનના
તથા શોકના દિવસો પુરા થયા ૯ અને નૂનનો દીકરો
યહોશુઆ જ્ઞાનતા આત્માથી ભરપૂર હતો; કેમકે
મુસાએ પોતાના હાથ તેના પર મુક્યા હતા; ને
ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેનું માન્યું, ને જેમ યહોવાહે
મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ કીધું. ૧૦ અને મુસા
કે જેને યહોવાહ મ્હોડે મ્હોડ ઓળખતો હતો તેના
જેવો ભવિષ્યવાદી હજી સુધી ઇસ્રાએલમાં ઉઠ્યો
નથી; ૧૧ એટલે મિસર દેશમાં, ફારૂન પર તથા તેના
સર્વ આકરો પર, તથા તેના સર્વ દેશ પર, જે સર્વ
ચિન્હો તથા ચમત્કારો કરવાને યહોવાહે તેને યોગ્ય
તેઓમાં, ૧૨ તથા સર્વ બળવાન હાથમાં, તથા જે
સર્વ ભયંકર કૃત્યો મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલની દૃષ્ટિમાં
દેખાડ્યાં, તેઓમાં [તેના જેવો કોઈ ઉઠ્યો નથી].

યહોશુઆનું પુસ્તક.

૧ હવે યહોવાહના સેવક મુસાના મરણ પછી
જેમ થયું કે, નૂનના દીકરા, એટલે મુસાના
સહાયકારી, યહોશુઆને યહોવાહે કહ્યું કે, ૨ મારો
સેવક મુસા મરી ગયો છે; માટે હવે તું તથા આ
સર્વ લોક ઉઠીને જે દેશ હું તેઓને, એટલે ઇસ્રાએલ-
પુત્રોને, આપું છું, તેમાં આ ચરદન ઉતરીને જાઓ
૩ મેં મુસાને કહ્યું, તેમ જે જે કેકાણાં તમારા પગનાં
તળિયાં નીચે આવશે તે તે મેં તમને આપ્યાં છે.
૪ અરવ્ય તથા આ લબાનેનથી તે મોટી નદી, એટલે
ફાત નદી સુધી હિત્તીઓનો સંધળો દેશ, અને

આયમળી હિશાએ મોટા સમુદ્ર સુધી તમારી સરહદ
યશે. ૫ તારા આધુષ્યના સર્વ દિવસ સુધી કોઈ માણસ
તારી આગળ ટકી શકશે નહિ. હું જેમ મુસા સાથે
હતો તેમ તારી સાથે હોઇશ; હું તને તથા નહિ, ને
તને સુકી દઇશ નહિ. ૬ બળવાન તથા હિમ્મતવાન
થા, કેમકે આ લોકોને જે દેશ આપવાને મેં તેઓના
પૂર્વે પ્રત્યે સમ ખાધા, તેનું વતન તું તેઓને પ્રાપ્ત
કરાવશે. ૭ પણ મારા સેવક મુસાએ જે સંધળો
નિયમ તને ફરમાવ્યો, તે પ્રમાણે સંભાળીને કરવા
સાચ બળવાન તથા બહુ હિમ્મતવાન થા; તેથી

જમણી કે ઠાની જમ કરેલો ના, એ માટે કે ત્યાં કંઈ
 હ ના ત્યાં હ સારી ફતેહ પામે ૮ એ નિયમવાચ
 વાચ મ્હોદામાંથી બધ નહિ, પણ દિવસે તથા રાત્રે
 તેનું મનન કર, કે તેમાં જે બધું લખેલું છે તે પ્રમાણે
 હ કાળજીથી પામે, કારણ કે ત્યારે તારો માર્ગ
 આગાહ થશે, અને ત્યારે હ સારી ફતેહ પામશે
 ૯ હું મેં વને આજ્ઞા આપી નથી? બળવાન તથા
 ખૂબ દિગ્મતવાન થા, લયલીલ ન થા, ને અમરા
 મા, કારણ કે જ્યાં કંઈ હ બધ છે, ત્યાં તારો દેવ
 યહોવાદ વારી સામે છે

૧૦ અને યહોશુઆએ લોકોના અધિકારીઓને
 એ ધી આજ્ઞા આપી કે, ૧૧ તમે બલ્યુરિમા કરો, અને
 લોકોને એની આજ્ઞા આપો કે તમે પોતાને સાચ
 સીધા તૈયાર કરો, કેમકે જે દેવ તમારો દેવ યહોવાદ
 વમને વગરને સાચ આપે છે, તેનું વગર પ્રાપ્ત કરવાને
 તમારે ત્રણ દિવસની બંદર આ યરદન ઉતરીને ત્યા
 'જવાનુ ૭

૧૨ અને ફેરમીઓને, તથા નદીઓને તથા
 ખનારોદના અધકુને યહોશુઆએ એમ કહ્યું કે,
 ૧૩ યહોવાદના સેવક યુસાએ વમને જે વાત કહી
 હતી કે, તમારો દેવ યહોવાદ વમને વિશામે આપે
 છે અને વમને આ દેશ આપશે, તે યાદ રાખો
 ૧૪ યરદન પાર જે દેવ યુસાએ વમને આપ્યો તેમાં
 તમારી સ્ત્રીઓ, તમારા બાળકો, તથા તમારા દોરડાક
 રહે, પણ તમ તરી બળવ તથા બદાહર પુરુષોએ
 રાત્ર સહને તમારા ભાઈઓ આનજ પેલી જમ
 જમને, તેઓને લદાવ કરવી, ૧૫ યહોવાદે જેમ
 વમને વિશામે આપ્યો, તેમ તે તમારા ભાઈઓને
 આપે, અને જે દેશ તમારો દેવ યહોવાદ તેઓને
 આપે છે, તેનું વગર તેઓ પ્રાપ્ત કરે ત્યાં સુધી
 [સંસ્કૃત ૧૧૦], અને ત્યાર પછી, પોતાના વગરના
 દેશમાં વમે પાયા જશે, ને યહોવાદના સેવક યુસાએ
 યરદન પાર ૩ માં ની દિશાએ જે દેશ વમને આપ્યો
 તેનો કબજો લેશે ૧૬ અને તેઓએ યહોશુઆને
 પ્રતર આપ્યા કે, જે સપડી આજ્ઞા તેં અમને આપી
 હ તે અમે પાડ્યું, અને જ્યાં જ્યાં હ અમને
 સિધ થયું, ત્યાં ત્યાં અને બહુ ૧૭ અને યુસાનું
 જમને પદવા, તેમ તરી પ્રકારે અને તારું સાત ડું, ૧૮
 કેવળ યહોવાદ તારો દેવ મુઠા તારો દત્તો, તેમ
 હતી સામે દો ૧૯ જે વારી અજ્ઞાતો વિરુદ્ધ વડે,

તથા જે સપળી આજ્ઞા હું તેને આપે તે પ્રત્યે તારા
 વચનોને લઈ નહિ કે, તે નમે તે હોય, તો પણ
 માર્યો બધ, ફક્ત એટલું જ કે હ બળવાન તથા ખૂબ
 દિગ્મતવાન થા

૨ અને નૂનના પુત્ર યહોશુઆએ શિદીમમાંથી બે
 માણસોને, બસુસો તરીકે, છુપી રીતે એમ
 કહીને મોકલ્યા કે, તમે જમને દેશની તથા ચરેખોની
 તપાસ કરો. અને તેઓ જમને રાદાખ નામે એક
 કસબેણને ઘેર ઉતર્યા, ને ત્યાં સુધા ૨ અને ચરેખોના
 રાત્રને એવી ખબર થઈ, કે જુઓ, દેશની તપાસ
 કરવાને ઇસાએ વપુને ખાના માણસો આજ રાત્રે
 અહીં આવ્યા છે ૩ અને ચરેખોના રાત્રને રાદાખને
 કરેવડાવી મોકલ્યું કે, જે માણસો તારે ત્યાં આવીને
 તારા ધરમાં પહેલા છે તેઓને બહાર કાઢ, કારણ કે
 તેઓ અજ્ઞા દેશની બાતમી કાઢવાને આવ્યા છે
 ૪ અને તે બાતમીએ તે બે માણસોને લખેને સત્રાજ્ઞા,
 ને તેણીએ કહ્યું કે, એ માણસો મારે ત્યાં આવ્યા
 હતા ખરા, પણ તેઓ ક્યાના છે, તે મને ખબર
 નથી; ૫ ને એમ થયું કે અધાર થયું ત્યારે સુમારે
 ફરવાને બંધ કરવાની વેળાએ તે માણસો બહાર
 નિકળ્યા, તે માણસો ક્યા ગયા તે હું જાણી નથી,
 તેઓની પાછળ વહેલા જઓ, કેમકે તેઓને તમે
 પકડી પાડ્યો ૬ પણ તેણીએ તેઓને ધાબા ઉપર
 લાવીને, પોતાની સહુની સાદીઓ જે ધાબા ઉપર
 સિંચેલી હતી, તેમાં તેઓને સત્રાજ્ઞા હતા ૭ અને
 યરદન જવાને રસ્તે ઉતરવાના આરા સુધી માણસો
 તેઓની પાછળ ફોજા, ને તેઓની પાછળ લાગતા
 બહાર નિકળનાર લોકોએ ફરવાને બંધ કરી
 ૮ અને તેઓના મુઠા વહેલા ધાબા પર તે તેઓની
 પાસે આવી, ૯ ને તેણીએ તે માણસોને કહ્યું, યહો
 વાદે આ દેશ વમને આપ્યો છે, ને તમારૂં બધ
 અમારૂં પર પડ્યું છે, ને દેશના સર્વ રહેવાસીને
 તમારી આજ્ઞા લોપ થઈ બધ છે, એ હુ જાણું છું
 ૧૦ કેમકે તમે મિસરમાંથી નિકળ્યા ત્યારે યહોવાદે
 તમારી આજ્ઞા ચક્ર સમુદ્રનું પાંચી કેમ મુકવી નાખ્યું,
 ને અમેરીઓના બે રાત્ર, સીદોન તથા ઓજ, જે
 યરદન પાર હતા, જેઓના તમ સપડું તાક કીધો,
 તેઓની વમે શી વડે કરી તે અમે જાણીએ છીએ
 ૧૧ અને એ આતજનાજ અમારા નાન શિયળ થઈ
 નયા, અને તમારે ઘીરે કોઈમાં કાંઈ દિગ્મત રહી

નહિ, કેમકે યહોવાહુ તમારો દેવ તેજ ઉપર આજા
શુઆ ને નીચે પૃથ્વી પર દેવ છે ૧૨ માટે હવે હું
તમારી વિનવો કરું છું કે, મારી પાસે યહોવાહુના
સમ ખાઓ, કે મેં તમારા પર દયા કરી છે માટે તમે
પણ મારા બાપના ઘર ઉપર દયા કરીને મને ખરૂં
ચિન્હ આપશો, ૧૩ અને તમે મારા બાપને ને મારી
માને, ને મારા બાહ્યોને ને મારી બહેનોને, ને
તેઓના સર્વસ્વને જીવતા રહેવા દેશો, ને અમારા
જીવ મરણથી ઉમારશો ૧૪ અને તે માણસોએ તેને
કહ્યું, જે તમે અમારી આ વાત નહિ કહી દો તો
તમારા જીવને બદલે અમારા જીવ લાઓ, ને યહો-
વાહુ આ દેશ અમને આપશે ત્યારે એવું થશે કે અમે
તારી પ્રત્યે દયાથી અને સત્યતાથી વર્તીશું ૧૫ ત્યારે
તેણીએ તેઓને બારીમાથી દોરડાવડે ઉતાર્યા, કારણ
કે તેનું ઘર નગરકોઠની ઉપર હતું, ને કોટ ઉપર તે
રહેલી હતી. ૧૬ અને તેણીએ તેઓને કહ્યું કે, તમે
પવેતે જતા રહો, રખેને પાછળ લાગનારાઓના
હાથમા તમે આવી પડો, અને પાછળ લાગનારા
પાછા આવે ત્યાં સુધી ત્રણ દિવસ તમે ત્યાં સતાઈ
રહો, અને ત્યાર પછી તમને તમારે માર્ગે જવાની
અડચણ નથી ૧૭ અને તે માણસોએ તેને કહ્યું કે,
જે સમ તેં અમને ખરડાવ્યા છે, તેમાથી અમે આ
પ્રમાણે નિર્દોષ યથર્થ કે, ૧૮ જે, અમે દેશમા
આવીએ ત્યારે જે બારીમાથી તેં અમને ઉતાર્યો તે
પર તું આ કીરમજી રંગની દોરડી બાધજે, ને પોતાના
બાપને, ને પોતાની માને, ને પોતાના બાહ્યોને, ને
પોતાના બાપના સર્વ ધરનાને, પોતાની પાસે ધરમા
એકઠા કરી રાખજે ૧ અને એમ થશે કે જે કોઈ
તારા ધરના બાંજણની બહાર નિકળીને રસ્તામા
જશે, તેનું રક્ત તેને માથે, અથવા તે નિર્દોષ રહીશું,
ને જે કોઈ તારી પાસે ધરમા હશે, તે પર કોઈને
હાથ પડે, તો તેનું રક્ત અમારે માથે ૨૦ પણ જે
તું અમારી આ વાત કહી દેશે, તો જે સમ અમને તેં
ખવાડ્યા છે તે વિષે અમે નિર્દોષ યથર્થ ૨૧ ત્યારે
તેણીએ કહ્યું, તમારા વચન પ્રમાણે થાઓ અને
તેણીએ તેઓને વિદાય કીધા, ને તેઓ ચાલ્યા ગયા,
અને તેણીએ તે કીરમજી દોરડી બારીએ બાધી
૨૨ અને તેઓ સત્યતા થઈને પવેતે પહોંચ્યા, અને
પાછળ લાગનારા પાછા ગયા ત્યાં સુધી ત્રણ દિવસ
તેઓ ત્યાં રહ્યા, ને પાછળ લાગનારાઓએ આખે

રસ્તે તેઓનો શોધ કીધો, પણ તેઓને તેઓ મળ્યા
નહિ. ૨૩ અને તે બે માણસ પાછા ફરીને પવેતે
ઉપરથી ઉતર્યા, ને [નદી] બ્રોળગીને નૂતના દીકરા
યહોશુઆની પાસે આવ્યા, અને તેઓને જે વીત્યું
હતું તે સર્વ તેઓએ તેને કહ્યું ૨૪ અને તેઓએ
યહોશુઆને એમ કહ્યું કે, નિશ્ચય યહોવાહુએ આખો દેશ
આપણા હાથમા આપ્યો છે, ને વળી દેશના સધળા
રહેવાસીઓ આપણી આગળ લોપ થઈ ગય છે

૩ અને યહોશુઆ મોટી સવારે ઉઠ્યો, ને તે તથા
સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો શિલોમમાથી નિકળ્યા ને
યરદન પર આવ્યા, ને પેલે પાર ઉતર્યા પહેલા
તેઓએ ત્યાં ઝાવણી કીધી ૨ અને ત્રણ દિવસ પછી
એમ થયું કે કરારકોપ ઝાવણી મધ્યે ફર્યા, ૩ ને તેઓએ
લોકોને એવી આજ્ઞા કરી કે, લેવી ચાનકોને તમારા
દેવ યહોવાહુને કરારકોપ ઉચકી ઇશ જતા તમે જુઓ,
ત્યારે તમે પોતાનું ડેકાણું છોડીને તેની પાછળ જાઓ
૪ તો પણ તમારી અને તેની વચ્ચે સુમારે બે હલ્તર
હાથનું અંતર રહે, તેની પાસે ન જશો, એટલે જે
માર્ગે તમારે ચાલવું તે તમને જણાશે, કેમકે અગાઉ
એ માર્ગે તમે ગયા નથી ૫ અને યહોશુઆએ લોકોને
કહ્યું કે, તમે પોતાને ચુક્ર કરો, કેમકે કાલે યહોવાહુ
તમારા મધ્યે આશયકર્યો કરશે. ૬ ત્યાર પછી યહો-
શુઆએ ચાનકોને ફરમાવ્યું કે, કરારકોપ ઉચકીને
લોકોની આગળ પેલે પાર જાઓ. અને તેઓ કરાર-
કોપ ઉચકી લોકોની આગળ ચાલ્યા ૭ અને યહો-
વાહુ યહોશુઆને કહ્યું, આજ હું તને ઇસ્રાએલની
નગરમા મોટા મનાવવાનો આદેશ કરીશ, એ સાંઝ
કે તેઓ જાણે કે જેમ હું મુસા સાથે હતો તેમ તારી
સાથે પણ હોઈશ ૮ અને જે ચાનકો કરારકોપ ઉચકે
તેઓને એવી આજ્ઞા કર, કે યરદનના પાણીને
કિનારે આવે ત્યારે યરદનમા કિયર ઉભા રહેજો.

૯ અને યહોશુઆએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું, અહીં
આવીને પોતાના દેવ યહોવાહુના વચનો સાંભળો
૧૦ અને યહોશુઆએ કહ્યું, આ ઉપરથી તમે જાણશો
કે જીવતો દેવ તમારી મધ્યે છે, ને કાનીઓ તથા
હિત્તીઓ તથા હિબ્વીઓ તથા પરીઝીઓ તથા
ગિર્ગીશીઓ તથા અમોરીઓ તથા અમ્મોનીઓને તે
નિશ્ચય તમારી આગળથી નસાડશે ૧૧ જુઓ, આખી
પૃથ્વીના પ્રજાને કરારકોપ તમારી આગળ યરદન
ઉતરે છે ૧૨ માટે હવે તમે પોતાને સાંઝ પ્રત્યેક કુળ-

શિખનાં સાત રણશિખડાં લઇને ચાલે; ને સાતમે દિવસે સાત વાર નગરની પ્રદક્ષિણા કરે, ને યાજ્ઞકો રણશિખડાં વગાડે. ૫ અને ન્યારે તેઓ મેદાનાં શિખ લખે સાદે વગાડે, ત્યારે એમ થાય કે, સધળા લોકો મોટા સાદે હોકારો કરે; પછી નગરનો કોટ સમૂળગો દળા પડશે, ત્યારે લોકોમાંથી પ્રત્યેક માણસે સીધા આગળ ધસી જવું. ૬ અને નૂનના દીકરા યહોશુઆએ યાજ્ઞકોને બોલાવીને કહ્યું, કરારકોપ ઉચકો, અને સાત યાજ્ઞકો યહોવાદના કોપ આગળ મેદાનાં શિખના સાત રણશિખડાં લઇને ચાલે ૭ અને તેઓએ લોકોને કહ્યું, આગળ ચાલો, નગરની પ્રદક્ષિણા કરો, અને હથિયાર-બંધ પુરૂષો યહોવાદના કોપ આગળ ચાલે. ૮ અને એમ થયું કે, ન્યારે યહોશુઆ લોકોને કહી રહ્યો, ત્યારે સાત યાજ્ઞકો યહોવાદની આગળ મેદાનાં શિખનાં રણશિખડાં લઇને વગાડતા વગાડતાં આગળ ચાલ્યા; અને યહોવાદનો કરારકોપ તેઓની પાછળ પાછળ ચાલ્યો. ૯ અને હથિયારબંધ પુરૂષો રણ-શિખડાં વગાડનારા યાજ્ઞકોની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ડુકડી કોપની પાછળ ચાલી, અને યાજ્ઞકો ચાલતા ચાલતા રણશિખડાં વગાડતા હતા. ૧૦ અને યહોશુઆએ લોકોને એવી આજ્ઞા કરી કે, હું તમને હોકારો કરવાનું કહું તે દિવસ સુધી તમે હોકારો કરશો મા, ને પોતાની વાણી સમજાવા દેશો મા, ને તમારા મ્હોદામાંથી કાંઈ શબ્દ નિકળે નહિ; [હું કહું] ત્યારે તમે હોકારો કરજે. ૧૧ એ પ્રમાણે તેણે યહોવાદના કોપને નગરની આસપાસ ફેરવીને તેની પ્રદક્ષિણા કરાવી, ને તેઓ ઊવણીમાં આવ્યા ને ઊવણીમાં રહ્યા.

૧૨ અને સવારે યહોશુઆ વહેલો ઉઠ્યો, અને યાજ્ઞ-કોએ યહોવાદનો કોપ ઉચકી લીધો. ૧૩ અને સાત યાજ્ઞકો યહોવાદના કોપ આગળ મેદાનાં શિખનાં સાત રણશિખડાં લઇને વગાડતાં વગાડતાં ચાલ્યા; અને હથિયારબંધ માણસો તેઓની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ડુકડી યહોવાદના કોપની પાછળ ચાલી, અને યાજ્ઞકો ચાલતા ચાલતા રણશિખડાં વગાડતા હતા. ૧૪ અને બીજે દિવસે તેઓ નગરની એક વાર પ્રદક્ષિણા કરીને પાછા ઊવણીમાં આવ્યા; એ રીતે તેઓએ ૭ દિવસ કીધું. ૧૫ અને સાતમે દિવસે એમ થયું કે, પ્રભાત થવાનું તેઓએ વહેલા ઉઠીને તેજ રીતે પ્રમાણે નગરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા કરી; ૧૬ અને દિવસે તેઓએ નગરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા

કીધી. ૧૬ અને સાતમી વારે એમ થયું કે, યાજ્ઞકો રણશિખડાં વગાડતા હતા ત્યારે યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, હોકારો કરો; કેમકે યહોવાહે નગર તમને આપ્યું છે. ૧૭ અને નગર તથા તેમાંનું સર્વ યહોવાદ પ્રત્યે સમર્પિત થશે; કેવળ શાદાળ કસબેજ અને તેની સાથે ઘરમાં જે હોય તે સર્વ જીવતાં રહે; કારણ કે જે જનસુસ આપણે મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ સંતાજ્યા. ૧૮ અને શ્રાપિત વસ્તુથી પોતાને સર્વ પ્રકારે અલગ રાખો; રખેને તમે તેને શ્રાપિત કર્યા પછી પોતે શ્રાપિત વસ્તુને લો, અને એમ કરીને ઇસ્ત્રાએલની ઊવણીને શ્રાપિત કરો, ને તેને દેરાન કરો. ૧૯ પણ સર્વ રૂપ તથા સોનું, ને પિત્તળનાં તથા લોહનાં પાત્ર યહોવાદને સાથે પવિત્ર છે; તેઓ યહોવાદના બેંદાર-માં બંધ. ૨૦ ત્યારે લોકોએ હોકારો કર્યો અને [યાજ્ઞકોએ] રણશિખડાં વગાડ્યાં; અને એવું થયું કે, લોકોએ રણશિખડાંને સાદે સાંભળતાં જાટો કાઢીને મોટા હોકારો કર્યા; ત્યારે કોટ ત્યાં ને ત્યાં નીચે પડ્યો, એટલે લોકોમાંના પ્રત્યેક પુરૂષ સીધો નગરમાં ધસી ગયો, અને તેઓએ નગર લીધું. ૨૧ અને નગરમાં જે સધળું હતું તેનો, એટલે પુરૂષ ને સ્ત્રી, જીવાન ને જઘ્ન, ને ટોર ને ઘેટાં ને ગધેડાં, તેઓના તરવારની ધારથી વિનાશ કર્યો. ૨૨ અને જે જે માણસોએ દેશની જનસુસી કીધી હતી તેઓને યહોશુઆએ કહ્યું કે, કસબેજને ઘેર જઈને તેની સાથે તમે સમ ખાધો હતા, તે પ્રમાણે તેને ને તેના સર્વસ્વને ત્યાથી કાઢી લાવો. ૨૩ અને જીવાન જનસુસોએ માંહે જઈને શાદા અને ને તેના બાપને, ને તેની માને, ને તેના ભાઈ એને, ને તેના સર્વસ્વને કાઢી આવ્યાં, વળી તેન સધળાં સગાને પણ તેઓએ કાઢી આવ્યાં; ને તેઓએ ઇસ્ત્રાએલની ઊવણી બહાર મુક્યાં. ૨૪ અને તેઓ નગરને, અને જે સર્વ તેમાં હતું તેને, અગ્નિથી બાળ નાખ્યાં; કેવળ રૂપ ને સોનું, ને પિત્તળનાં ને લોહનાં પાત્રો તેઓએ યહોવાદના ઘરના બેંદારમાં મુક્યાં. ૨૫ પણ શાદાળ કસબેજને, અને તેના બાપના કે બકબિલાને, અને તેના સર્વસ્વને યહોશુઆએ જીવ રાખ્યા; તે આજ સુધી ઇસ્ત્રાએલમાં રહે છે; કાર કે યરેમોની જનસુસી કરવાને યહોશુઆએ જે જનસુસ મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ છતાજ્યા હતા. ૨૬ અને તે વખતે યહોશુઆએ તેઓને એવા સમ પાલ્યા જે કોઈ ઉઠીને યરેમો નગર બાંધે તે યહોવાદ

આગળ શ્રાપિત થાય, તેનો પાપો તે પોતાના
જ્યેષ્ઠપુત્રના જીવને સાટે નાખે, ને પોતાના સૌથી
નાના પુત્રના જીવને સાટે તેની ભાગળો ઉઘી કરે
૨૭ એ પ્રમાણે યહોવાહ યહોશુઆ સાથે હતો, ને તે
આખા દેશમા તેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ

૭ પણ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ શ્રાપિત વસ્તુ વિષે અપ
રાધ કીધી. મ્મકે યહુદાહના વશમાના ઝેરાહના
પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર કાર્બીના પુત્ર આખાને તે શ્રાપિત
વસ્તુમાથી કઈ લીધું, અને યહોવાહનો કોપ ઇસ્ત્રા
એલપુત્રો પર સળગ્યો.

૨ એય આવેન પાસે, બેથેલની પૂર્વ ગમ આય છે,
ત્યા યહોશુઆએ યરેબાથી માણસોને મોકલ્યા, અને
તેઓને એમ કહ્યું કે, જઈને તે દેશની ભસુસી કરી
આવો, ને તે માણસોએ જઈને આયની ભસુસી
કીધી. ૩ અને તેઓ યહોશુઆ પાસે પાછા આવ્યા,
ને તેને કહ્યું કે, સર્વ લોકોએ જણ નહિ, પણ સુમારે
એ કે ત્રણ હબર પુરૂષોએ જઈને આયને મારણ,
સંધળો લોકોને ત્યા જવાનો પરિશ્રમ આપશે મા,
કેમકે તે લોકો માત્ર ચોરા છે. ૪ અને લોકોમાથી
સુમારે ત્રણ હબર પુરૂષો ત્યા ગયા, પણ આયના
માણસોએ તેઓને નસાયા. ૫ અને આયના માણ
સોએ તેઓમાથી સુમારે છત્રીસ માણસ માયા, ને
ભાગળ આગળથી રાખારીમ સુધી તેઓની પાછળ
દોડીને ઉતરવાની નજ્યા આગળ તેઓને માયા, એ
માટે લોકોના દૃઢ પિયળને પાછી બેવા થયા. ૬ અને
યહોશુઆએ પોતાના વસ્ત્ર ફાંચા ને પોતે ઇસ્ત્રાએ
લના વડીલો સુધા યહોવાહના કોપ આગળ ભૂમિ
ઉપર સાજ સુધી ઉઘો પડી રહ્યો, ને તેઓએ પોતાના
માથા પર ધૂળ નાખી. ૭ ત્યારે યહોશુઆ બોલ્યો,
અરેરે! એ પ્રભુ યહોવાહ અમને અમેરીઓના
હાથમા સોંપીને અમારો નાશ કરવા સાડ તે આ
લોકને યરદન પાર કેમ આજ્યા? અને સહજ યઈને
યરદનની પેલે પાડ રહ્યા હોત તો કેવુ સાડ? ૮ હે
પ્રભુ, ઇસ્ત્રાએલોએ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ
ફેરવી છે તો હવે હુ શુ બોલુ? ૯ હવે કનાની અને
દેશના સર્વ રહેવાસીઓ તે વિષે સાલજશે, અને
અમને ચારાગમથી ઘેરીને અમાર નામ પૃથ્વીમાથી
નષ્ટ કરશે, પછીનું તારા મોઢા નામ વિષે શુ કરશે?
૧૦ ત્યારે યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું કે, ઉઠ, એમ ઉઘો
કેમ પૂજો છે? ૧૧ ઇસ્ત્રાએલ પાપ કીધું છે, હા,

તેઓએ તો જે કરાર મેં તેઓને ફરમાવ્યો હતો તેનુ
ઉલ્લંઘન કીધું છે, હા, તેઓએ તો શ્રાપિત વસ્તુમાથી
કઈ લીધું છે, ને ચોરી ને જૂઠાઈ પણ કીધી છે; ને
વળી તે પોતાના સામાન મધ્યે રાખ્યું છે. ૧૨ એ
કારણથી ઇસ્ત્રાએલપુત્રો પોતાના શત્રુઓ આગળ ટકી
શકતા નથી, પણ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ ફેરવે છે,
કારણ કે તેઓ શ્રાપિત થયા છે, તમે તમારામાથી
શ્રાપિત વસ્તુનો નાશ નહિ કરશો તો હુ તમારી સાથે
કદી રહેનાર નથી. ૧૩ ઉઠ, લોકોને ધુલ્લ કર, ને કહે,
હાલને સાડ તમે પોતાને ધુલ્લ કરો. કારણ કે ઇસ્ત્રાએ
લનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્ત્રાએલ, તારા
મધ્યે શ્રાપિત વસ્તુ છે, તમે તમારામાથી શ્રાપિત
વસ્તુ કાઢી નહિ નાખશો, ત્યા સુધી તમે તમારા શત્રુ
આગળ ઉભા રહી શકનાર નથી. ૧૪ એ માટે સવારે
પોતપોતાના કુળ પ્રમાણે તમને રજી કરવામા આવશે,
પછી એમ ધરો કે જે કુળને યહોવાહ પકડશે, તે
કુટુંબવાર આગળ આવે, ને જે કુટુંબને યહોવાહ
પકડશે, તે ધરવાર આગળ આવે, પછી જે ધરનાને
યહોવાહ પકડશે તે પુરૂષવાર આગળ આવે. ૧૫ અને
એમ યાચ કે જેની પાસે શ્રાપિત વસ્તુ મળશે તે પોતે
ને તેનુ સર્વસ્વ અગ્નિથી બાળી નાખવામા આવે,
કારણ કે તેણે યહોવાહના કરારને ઉલ્લંઘ્યો છે, ને
ઇસ્ત્રાએલમા મૂર્ખાઈ કીધી છે.

૧૬ અને યહોશુઆએ સવારે વહેલા ઉઠીને ઇસ્ત્રા
એલને, તેઓના કુળ પ્રમાણે, રજી કીધા, ત્યારે
યહુદાહનું કુળ પકડાયું, ૧૭ ને તેણે યહુદાહના કુટુંબ
આગળ આપ્યા, ત્યારે તેણે ઝેરાહીઓનુ કુટુંબ પક-
ડ્યું, ને તેણે ઝેરાહીઓના કુટુંબના પુરૂષો એક પછી
એક રજી કર્યા, ત્યારે ઝાબ્દી પકડાયો, ૧૮ ને તેના
ધરના પુરૂષો એક પછી એક રજી કર્યા, ત્યારે યહુદા
હના કુળના ઝેરાહના પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર કાર્બીના
પુત્ર આખાન પકડાયો. ૧૯ ત્યારે યહોશુઆએ આખા
નને કહ્યું, મારા દીકરા, ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહને
મહિમા આપ, ને તેની આગળ બળ્લ કર, ને તેં શું
કીધું છે તે હવે મને કહે, મારાથી ગ્રેસ રાખીશ મા.
૨૦ અને આખાને યહોશુઆને ઉત્તર આપીને કહ્યું,
ખરેખર, ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ મેં પાપ
કીધું છે, ને ફલાણું ફલાણું મેં કીધું છે. ૨૧ લૂટ મધ્યે
એક સારો શિનઆરી ભયો ને બર્સે રોકેલ રૂપુ, ને
સોનાનુ એક પાનુ પચાત રોકેલ વળનનુ એ ભેધને

શિખનાં સાત રજ્જિયડાં લઈને ચાલે; ને સાતમે દિવસે સાત વાર નજરની પ્રદક્ષિણા કરે, ને ચાલકો રજ્જિયડા વગાડે. ૧ અને જ્યારે તેઓ મેદાના શિખ લાગે સાદે વગાડે, ત્યારે એમ થાવ કે, સપળા હોકા મોટા સાદે હોકારો કરે; પછી નનરનો કોટ સમૂળનો ઢળી ખરશે, ત્યારે હોકામાથી પ્રત્યેક માણસે સીધા આગળ ધસી જવું. ૨ અને નૂનના દીકરા યહોશુઆએ ચાલકોને બોલાવીને કહ્યું, કરારકોષ ઉઘડો, અને સાત ચાલકો યહોવાદના કોષ આગળ મેદાનાં શિખના સાત રજ્જિયડાં લઈને ચાલે. ૩ અને તેઓએ હોકાને કહ્યું, આગળ ચાલો, નજરની પ્રદક્ષિણા કરો, અને દધિયાર-બળ પુરૂષો યહોવાદના કોષ આગળ ચાલે. ૮ અને ત્યારે સાત ચાલકો યહોવાદની આગળ મેદાનાં શિખનાં રજ્જિયડાં લઈને વગાડતાં વગાડતાં આગળ ચાલ્યા; અને યહોવાદનો કરારકોષ તેઓની પાછળ પાછળ ચાલ્યો. ૯ અને દધિયારબળ પુરૂષો રજ્જિયડાં વગાડનારા ચાલકોની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ડુકડી કોણની પાછળ ચાલી, અને ચાલકો ચાલતા ચાલતા રજ્જિયડાં વગાડતા હતા. ૧૦ અને યહોશુઆએ બોલેને એવી આજ્ઞા કરી કે, હું તમને હોકારો કરવાનું કહું તે દિવસ સુધી તમે હોકારો કરશો મા, ને પોતાની વત્તી સમજાવા ફેરો મા, ને તમારા મોઢામાથી કાંઈ ચળક નિકળે નહિ; [હું કહું] ત્યારે તમે હોકારો કરશો. ૧૧ એ પ્રમાણે તેણે યહોવાદના કોષને નજરની આંધપાલ ફેરડીને તેની પ્રદક્ષિણા કરાવી, ને તેઓ ઊંચાણીમાં આવ્યા ને ઊંચાણીમાં રહ્યા.

૧૨ અને સવારે યહોશુઆ વહેલો ઊઠ્યો, અને ચાલકોએ યહોવાદના કોષ ઉપરથી લીધો. ૧૩ અને સાત ચાલકો યહોવાદના કોષ આગળ મેદાનાં શિખનાં સાત રજ્જિયડાં લઈને વગાડતા વગાડતાં ચાલ્યા; અને દધિયારબળ માણસો તેઓની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ડુકડી યહોવાદના કોષની પાછળ ચાલી, અને ચાલકો ચાલતા ચાલતા રજ્જિયડાં વગાડતા હતા. ૧૪ અને બીજે દિવસે તેઓ નજરની એક વાર પ્રદક્ષિણા કરીને પાંચ ઊંચાણીમાં આવ્યા; એ રીતે તેઓએ છ દિવસ કામું. ૧૫ અને સાતમે દિવસે એમ થયું કે, પ્રભાત થતાજ તેઓએ વહેલા ઊઠીને તેજ રીત પ્રમાણે નજરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા કરી; ૧૬ તેજ દિવસે તેઓએ નજરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા

કરી. ૧૬ અને સાતમી વારે એમ થયું કે, ચાલકો રજ્જિયડાં વગાડતા હતા ત્યારે યહોશુઆએ હોકાને કહ્યું, હોકારો કરો; કેમકે યહોવાદે નગર તમને આપ્યું છે. ૧૭ અને નગર તથા તેમાંનું સર્વ યહોવાદ પ્રત્યે સમર્પિત થયો; કેવળ સદાજી કસબેજી અને તેની સાથે ધરમાં જે હોય તે સર્વ જીવતાં રહે; કારણ કે જે નસુસ આપણે મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ ચતાવ્યા. ૧૮ અને આપિત વસ્તુથી પોતાને સર્વ પ્રકારે અલગ રાખો; રખેને તમે તેને આપિત ક્યો પછી પોતે આપિત વસ્તુને લેા, અને એમ કરીને ધક્કાએલની ઊંચાણીને આપિત કરો, ને તેને હેરાન કરો. ૧૯ પણ સર્વ રૂપ તમા સોનું, ને પિતલનાં તથા લોદાનાં પાત્ર યહોવાદને સાર પવિત્ર છે; તેઓ યહોવાદના બેટા-રમાં નહ. ૨૦ ત્યારે હોકાએ હોકારો કર્યો અને [ચાલકોએ] રજ્જિયડાં વગાડ્યાં; અને એવું થયું કે, હોકાએ રજ્જિયડાંનો સાદ સાંકળતાજ ધાટો કાઢીને મોટા હોકારો કર્યો; ત્યારે કોટ ત્યાં ને ત્યાં નીચે પડ્યા, એટલે હોકામાનો પ્રત્યેક પુરૂષ સીધો નજરમાં ધસી ગયો, અને તેઓએ નગર લીધું. ૨૧ અને નજરમાં જે સપ્ત હવું તેનો, એટલે પુરૂષ ને સ્ત્રી, હવવા ને વહન ને ટાર ને ઘેરાં ને ગધેડા, તેઓનો તરવારનું ખારથી વિનાસ કીધો. ૨૨ અને જે જો માણસોએ ફેરની નસુસી કાઢી હતી તેઓને યહોશુઆએ કહ્યું કે, કસબેજીને ઘેર જઈને તેની સાથે તમે સમ આપ હતા, તે પ્રમાણે તેને ને તેના સર્વરવને ત્યાંથી કાઢ લાવો. ૨૩ અને જુદાજુદા નસુસોએ માઢે જઈને કાઢ્યા અને ને તેના જાપરો, ને તેની ખાને, ને તેના બાઈ એને, ને તેના સર્વરવને કાઢી આપ્યાં, વળી તે સપળાં સમાને પણ તેઓએ કાઢી આપ્યાં; ને તેઓ ધક્કાએલની ઊંચાણી બહાર મુક્યાં. ૨૪ અને તેઓ નજરને, અને જે સર્વ તેમાં હવું તેને, અગ્નિથી જાળાવ્યા; કેવળ રૂપ ને સોનું ને પિતલનાં ને લોદાનાં પાત્રો તેઓએ યહોવાદના ધરના બહારમાં મુક્યાં. ૨૫ પણ સદાજી કસબેજીને, અને તેના બાપના કે બાળજીનો, અને તેના સર્વરવને યહોશુઆએ જીવ રાખ્યાં; તે આજ સુધી ધક્કાએલમાં રહે છે; કાર કે યરેબોની નસુસી કરવાને યહોશુઆએ જે નસુસ મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ છતાવ્યા હતા. ૨૬ તે વખતે યહોશુઆએ તેઓને એવા સમ ધાક્યા જે કાઢ ઊઠીને યરેબો નજર આપે તે યહોવાદ

આગળ શ્રાપિત થાય, તેનો પાથો તે પોતાના જ્યેષ્ઠપુત્રના જીવને સાટે નાખે, ને પોતાના સૌથી નાના પુત્રના જીવને સાટે તેની ભાગ્યો ઉભી કરે ૨૭ એ પ્રમાણે યહોવાહ યહોશુઆ સાથે હતો, ને તે આખા દેશમા તેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ

૭ પછી ઇસ્રાએલપુત્રોએ શ્રાપિત વસ્તુ વિષે અપરાધ કીધો, કેમકે યહુદાહના વશમાના ઝેરાહના પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર કાર્મીના પુત્ર આખાને તે શ્રાપિત વસ્તુમાથી કંઈ લીધું, અને યહોવાહનો કોપ ઇસ્રાએલપુત્રો પૂરે સળગ્યો

૨ ભેષ આવેન પાસે, બેથેલની પૂર્વ ગમ આય છે, ત્યાં યહોશુઆએ યરેબાથી માલુસોને મોકલ્યા, અને તેઓને એમ કહ્યું કે, જઈને તે દેશની જાસુસી કરી આવો, ને તે માલુસોએ જઈને આયની જાસુસી કીધી ૩ અને તેઓ યહોશુઆ પાસે પાછા આવ્યા, ને તેને કહ્યું કે, સર્વ લોકોએ જલુ નહિ, પણ સુમારે એ કે ત્રણ હજાર પુરૂષોએ જઈને આયને મારણ, સંઘળા લોકોને ત્યાં જવાનો પરિશ્રમ આપશે મા, કેમકે તે લોકો માત્ર થોડા છે ૪ અને લોકોમાથી સુમારે ત્રણ હજાર પુરૂષો ત્યાં ગયા, પણ આયના માલુસોએ તેઓને નસાડ્યા ૫ અને આયના માલુસોએ તેઓમાથી સુમારે છત્રીસ માલુસ માંચા, ને ભાગળ આગળથી શણારીમ સુધી તેઓની પાછળ દોડીને ઉતરવાની જગ્યા આગળ તેઓને માંચા, એ માટે લોકોના હૃદય પિગળીને પાણી જેવા થયા ૬ અને યહોશુઆએ પોતાના વસ્ત્ર ફાડ્યા, ને પોતે ઇસ્રાએલના વડીલો સુધી યહોવાહના કોપ આગળ ભૂમિ ઉપર સાજ સુધી ઉઘાડી પડી રહ્યો, ને તેઓએ પોતાના માથા પર ધૂળ નાખી ૭ ત્યારે યહોશુઆ બોલ્યો, અરેરે! ઓ પ્રભુ યહોવાહ, અમને અમેરીઓના હાથમા સોપીને અમારો નાશ કરવા સાચું તે આ લોકને યરદન પારકેમ આપ્યા? અમે સત્વર યહને યરદનની પેલે પાર રહ્યા હોત તો કેવું સાચું! ૮ હે પ્રભુ, ઇસ્રાએલીઓએ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ ફેરવી છે તો હવે હું શું બોલું? ૯ હવે કનાની અને દેશના સર્વ રહેવાસીઓ તે વિષે સાક્ષજશે, અને અમને ચારોગમથી ઘેરીને અમારું નામ પૃથ્વીમાથી નષ્ટ કરશે, પછી તારા મોટા નામ વિષે શું કરશે? ૧૦ ત્યારે યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું કે, ઉઠ, એમ ઉઘાડેમ પૂજો છો ૧૧ ઇસ્રાએલ પાપ કીધું છે, હા,

તેઓએ તો જે કરાર મે તેઓને કરમાવ્યો હતો તેનું ઉલ્લંઘન કીધું છે, હા, તેઓએ તો શ્રાપિત વસ્તુમાથી કંઈ લીધું છે, ને ચોરી ને જુદાઈ પણ કીધી છે; ને વળી તે પોતાના સામાન મધ્યે રાખ્યું છે ૧૨ એ કારણથી ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાના શત્રુઓ આગળ ટકી શકતા નથી, પણ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ ફેરવે છે, કારણ કે તેઓ શ્રાપિત થયા છે, તમે તમારામાથી શ્રાપિત વસ્તુનો નાશ નહિ કરશો તો હું તમારી સાથે કદી રહેનાર નથી ૧૩ હઠ, લોકોને શુદ્ધ કર, ને કહે, કાલને સાચું તમે પોતાને શુદ્ધ કરો, કારણ કે ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલ, તારા મધ્યે શ્રાપિત વસ્તુ છે, તમે તમારામાથી શ્રાપિત વસ્તુ કાઢી નહિ નાખશો, ત્યાં સુધી તમે તમારા શત્રુ આગળ ઉભા રહી શકનાર નથી ૧૪ એ માટે સવારે પોતપોતાના કુળ પ્રમાણે તમને રજી કરવામા આવશે, પછી એમ થશે કે જે કુળને યહોવાહ પકડશે, તે કુળજવાર આગળ આવે, ને જે કુળને યહોવાહ પકડશે, તે ધરવાર આગળ આવે, પછી જે ધરનાને યહોવાહ પકડશે તે પુરૂષજવાર આગળ આવે ૧૫ અને એમ થાય કે જેની પાસે શ્રાપિત વસ્તુ મળશે તે પોતે ને તેનું સર્વસ્વ અગ્નિથી બાળી નાખવામા આવે, કારણ કે તેણે યહોવાહના કરારને ઉલ્લંઘ્યો છે, ને ઇસ્રાએલમા મૂર્ખાઈ કીધી છે

૧૬ અને યહોશુઆએ સવારે વહેલા ઉઠીને ઇસ્રાએલને, તેઓના કુળ પ્રમાણે, રજી કીધા, ત્યારે યહુદાહનું કુળ પકડાયું, ૧૭ ને તેણે યહુદાહના કુટુંબ આગળ આપ્યા, ત્યારે તેણે ઝેરાહીઓનું કુટુંબ પકડ્યું, ને તેણે ઝેરાહીઓના કુટુંબના પુરૂષો એક પછી એક રજી કર્યા, ત્યારે ઝાબ્દી પકડાયો, ૧૮ ને તેના ધરના પુરૂષો એક પછી એક રજી કર્યા, ત્યારે યહુદાહના કુળના ઝેરાહના પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર કાર્મીના પુત્ર આખાનું પકડાયો ૧ ત્યારે યહોશુઆએ આખાનને કહ્યું, મારા દીકરા, ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને મંદિરમા આપ, ને તેની આગળ કબૂલ કર, ને તેં શું કીધું છે તે હવે મને કહે, મારાથી શું સંભવિત મા ૨ અને આખાને યહોશુઆને ઉત્તર આપીને કહ્યું, ખરેખર, ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની ત્રિફલ મેં પાપ કીધું છે, ને ફલાણું ફલાણું મેં કીધું છે ૨૧ હવે મધ્યે એક સારો શિલ્પવારી જમો ને ખર્સે શેકેલ રૂપ સોનાનું એક પાનું પચાસ શેકેલ વજનનું, એ

તેઓનો લોક અને લાગ્યો, ને એ તે લોકમાં; ને જુઓ, તેઓ મારા તંત્ર મધ્યે ભૂમિમાં સંતાડેલાં છે, ને રૂપું તેની નીચે છે. ૨૨ માટે યહોશુઆએ જોડિયા મોકલ્યા, ને તેઓ તંત્રએ દોડી ગયા; અને જુઓ, તે તંત્રમાં સતાડેલું હતું, ને રૂપું તેની નીચે હતું. ૨૩ અને તેઓએ તંત્રમાંથી તે લઘને યહોશુઆની પાસે તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે આવ્યાં; ને તેઓને યહોવાદ આગળ મુક્યાં. ૨૪ અને યહોશુઆએ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલે ઝરાહનો પુત્ર આખાન, ને રૂપું, ને નર્મો, ને સોનાતુ ખાનું, ને તેના દીકરા, ને તેની દીકરીઓ, ને તેના બળદો, ને તેનાં ગવેરાં, ને તેનાં પેદાં, ને તેના તંત્ર, ને તેનું સર્વસ્વ, તેઓને લીધાં, ને તેઓને તેઓ આખોરની ખીણમાં લઈ ગયા. ૨૫ અને યહોશુઆએ કહ્યું, તેં અમને હેરાન કેમ કીધા છો? આજે યહોવાદ તને હેરાન કરશે. અને સર્વ ઇસ્રાએલે તેને પત્થરે માર્યો; ને તેઓએ તેઓને અશ્રિયી બાળ્યાં અને પત્થરથી માર્યા. ૨૬ અને તેઓએ તેના પર પથરાનો મોટો ઢગલો કીધો, તે આજ સુધી છે; ત્યારે યહોવાદ પોતાના કોષના જુરસાથી ફર્યા. તે માટે તે કંઠાણાનું નામ આજ સુધી આખોરની ખીણ, એવું પડ્યું.

અને યહોવાદે યહોશુઆને કહ્યું કે, ખીરા મા, ને અજરાઇરા મા; તારી સાથે સર્વ લઈવેયા લોક છે, ને ઉઠીને આપ જા; જો, આયનો રાત્ર, ને તેના લોક, ને તેનું નગર, ને તેનો રેશ, એ તારા હાથમાં સ્વાધીન કીધાં છે; ૨ ને તે ચરેખાને ને તેના રાખને કહ્યું, તેમ આયને ને તેના રાખને લઈ કરજો; પણ તેનો માથ ને તેના ઢોર તમે પોતાને સાફ લઈ લેજો; નગરની પાછળ માણસોને સંતાડી રાખજો. ૩ એ માટે આપ ઉપર પડાઈ કરવાને યહોશુઆ સર્વ લઈવેયા લોક સુદ્ધા ઉઠ્યો, ને યહોશુઆએ ત્રીસ હજાર રાફીર પુરોધાને સુઝી કાઢીને તેઓને રાત્રે મોકલ્યા. ૪ અને તેણે તેઓને એવી આજ્ઞા આપી કે, જુઓ, નગર લેવા સાફ તમે તેની પાછળ સંતાઈ રહેજો, નગરથી થણે દૂર જરો મા, પણ સર્વ તૈયાર રહેજો; ૫ તે દુ ને મારી સાથેના સર્વ લોક નગર પાસે આવીશું; અને તેઓ પહેલાંની પેઠે અમારી સામા બહાર ધરી આવશે, ત્યારે એમ થશે કે, અમે તેઓની આગળથી નાસીશું; ૬ અને અમારી પાછળ લાગવાને તેઓ બહાર આવશે, અને પછી અમે

તેમને નગરથી દૂર ખેંચી જઈશું; કેમકે તેઓ કહેશે કે એઓ પહેલાંની પેઠે અમારી આગળથી નાસી છે; માટે અમે તેઓની આગળથી નાસીશું; ૭ અને તમે સંતાવાની જગ્યાએથી ઉઠીને નગરને કબજે કરજો; કેમકે તમારો દેવ યહોવાદ તમારા હાથમાં તે આપશે. ૮ અને એમ થાય કે, નગર કબજે કર્યા પછી તમારે નગરને આગ લગાડવી, યહોવાદના કહ્યા પ્રમાણે તમારે કરવું; જુઓ, એ તમને આજ્ઞા આપી છે. ૯ અને યહોશુઆએ તેઓને મોકલ્યા; અને તેઓ સતાઈ રહેવા સાફ જોશલ ને આયની વચ્ચે, આયની પશ્ચિમ ગમ, જઈને રહ્યા; પણ યહોશુઆ લોકો મધ્યે તે રાત રહ્યા.

૧૦ અને સવારે વહેલા ઉઠીને યહોશુઆએ લોકોની ઢાળરી લીધી, ને તે ઇસ્રાએલના વડીલો સુદ્ધાં લોકોને મોખરે આપ ગયા. ૧૧ અને તેની સાથે જે લઈવેયા લોક હતા, તેઓ પણ સર્વ ચડ્યા, ને પાસે જઈને નગર આગળ આવ્યા, અને તેઓએ આયની ઉત્તર બાજુએ હાથથી કીધી; હવે તેની ને આયની વચ્ચે ખીણ હતી. ૧૨ અને તેણે આસરે પાંચ હજાર માણસોને લીધા, અને જોશલ ને આયની વચ્ચે આયની પશ્ચિમ બાજુએ તેઓને સંતાડ્યા. ૧૩ નગરની ઉત્તરે જે આખુ સૈન્ય હતું તે, તથા તેઓમાંના સતાઈ રહેનારા જે નગરની પશ્ચિમે હતા તે લોકોને તેઓએ એ પ્રમાણે મોકલ્યા; અને યહોશુઆ તે રાતે તે ખીણની મધ્યે ગયા. ૧૪ અને આયના રાત્રએ તે જોયું, ત્યારે એવું થયું કે, નગરના માણસો ઉતાવળ કરીને વહેલા ઉઠ્યા, ને તે તથા તેના સર્વ લોકો ઇસ્રાએલ સાથે લઈવાને નિર્મિલે વખતે અચાનકે આગળ બહાર નિકળી આવ્યા; પણ નગરની પાછળ પોતાની વિરૂદ્ધ સતાઈ રહેલા માણસો છે, એ તે બહુતો નહોતો. ૧૫ અને યહોશુઆ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ એઓની આગળ પરાજિત થવાનું ડાંગ દેખા હોને, રાત્રને માંમે નાહા. ૧૬ અને તેઓની પાછળ લાગવા સાફ નગરના સર્વ લોકને બાહારી સેના કીધા ને યહોશુઆની પાછળ લાગતાં તેઓ નગરથી દૂર ખેંચાયા. ૧૭ એ માટે ઇસ્રાએલની પાછળ લાગ્યે નગરનો એક પુત્ર આયમાં કે જોશલમાં રહેલો નહિ ને નગર નિરાશ્રિત મુકીને તેઓ ઇસ્રાએલની પાછળ લાગ્યા. ૧૮ અને યહોવાદે યહોશુઆને કહ્યું, તારા હાથમાંના લોકો આપ તરફ લાખો કર; કેમકે

તેને તારા હાથમા આપીશ અને યહોશુઆએ પોતાના હાથમાને બાલો નગર તરફ લાખી કીધો ૧૮ અને તેજુ પોતાનો હાથ લામે કીવો કે તરતજ સતાઇ રહેલા માણસો ઉતાવળથી પોતાની જગ્યાએથી ઉઠીને દોડ્યા, ને તેઓએ નગરમા જઇને તે લીધું, ને જતલીથી તેઓએ નગરને આગ લગાડી ૨૦ અને આયના માણસોએ પોતાની પાઠળ લેયુ, તે જુઓ, નગરનો ધુમાડો ગગનમા ચઢતો હતો, ને આમ કે તેમ નાસવાને તેઓમા શક્તિ રી નહિ, એટલામા રાતની ગમ ને લોકો નાસતા હતા, તેઓ પાછા વળીને પોતાની પાઠળ લાગનારાઓ પર ધરત્યા ૨૧ અને સતાએલાઓએ નગર લીધું છે, ને નગરનો ધુમાડો ચઢેલો છે, એવુ યહોશુઆએ ને સર્વ ઇસ્રાએલે લેયુ, ત્યારે તેઓએ પાછા ફરીને આયના માણસોને કતલ કીધા. ૨૨ અને બીજાએ તેઓની સામે નગરમાથી ધસી આગા, અને તેઓ ઇસ્રાએલની વચ્ચે સપડાયા, કેટલાએક આણી ગમ ને કેટલાએક તેણી ગમ હતા, અને તેઓએ તેઓને એવા માર્યા કે તેમાથી તેઓએ એકને બની જવા કે નારી જવા દીધા નહિ ૨૩ અને તેઓએ આયના રાખને છવતો પકડીને યહોશુઆ પાસે આપ્યો ૨૪ અને રણેશ્વરમા, એટલે ને અરવ્યમા તેઓ એઓની પૂઠે લાગીને ગયા હતા, તેમા આયના સર્વ રહેવાસીઓનો સહાર કરવાનુ કામ ઇસ્રાએલે પુરૂ કર્યું, અને તરવારની ધારથી કપાઈને તેઓનો લય થયો, ત્યારે એમ થયુ કે, સધળા ઇસ્રાએલ આયમા પાછા આવ્યા, અને તેને તરવારની ધારથી માર્યું ૨૫ અને તે દિવસે પુરૂપો ને સ્ત્રીઓ સર્વ મળીને બાર હજાર, એટલે આયના સર્વ માણસો, પર્જા-૨૬ કેમકે યહોશુઆએ આયના સર્વ રહેવાસીઓનો વિનાશ કીધો ત્યા સુધી, ને હાથે તે બાલો લામે કરી રહ્યા હતા, તે હાથ પાછા ખેંચી લીધો નહિ ૨૭ કેવળ ને આજ્ઞા યહોવાહે યહોશુઆને ફરમાવી હતી, તે મુજબ નગરના દોર ને માલ ઇસ્રાએલે પોતાને વારસે લૂટી લીધા ૨૮ અને યહોશુઆએ આયને બાળી નાખીને તેનો સદાને માટે ઢગલો કરી દીધો, એટલે આજ સુધીનુ વેરાન [કીધું] ૨૯ અને તેણે આયના રાખને સાજ સુધી ઝાટે રાખ્યો; ને સૂર્યાસ્ત થયો ત્યારે યહોશુઆની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ તેની લોથ ઝાડ ઉપરથી ઉતારીને નગરના દરવાજાના નાકામા નાખી, ને તેના પર પત્થરનો મોટો ઢગલો કીધો, તે આજ સુધી છે

૩૦ ત્યારે યહોશુઆએ એબાલ પર્વત ઉપર ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને સાડ વેદી બાધી; ૩૧ યહોવાહના સેવક મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોને ને આજ્ઞા આપી હતી, અને મુસાના નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમા જેમ લખેલુ છે, તે પ્રમાણે તે વેદી અખડિત પત્થર, જેના પર કાંઈ માણસે લોહુ કદી ઉગામ્યુ નહોતું, એવાની હતી, ને તેઓએ તેના પર યહોવાહને સાડ દહની-ચાપેલુ કીધા, ને શાત્વપેલુના ચણ કીધા ૩૨ અને ત્યા તેણે તે પત્થરો ઉપર મુસાના નિયમશાસ્ત્રની પ્રત લખી, ને ઇસ્રાએલપુત્રોની સમક્ષ તેણે તે લખી ૩૩ અને સર્વ ઇસ્રાએલ, ને તેઓના વડીલો તથા અધિકારીઓ, ને તેઓના ન્યાયાધીશો, એતદેશી તેમજ પરદેશી પણ, યહોવાહના કારકોષને ઉચકનારા લેવી ચાન્કોની આગળ, કાપની આણી ગમ ને પેથી ગમ ઉભા રહ્યા, તેઓમાના અર્ધા ગરીબ પર્વતની સામે અને અર્ધા એબાલ પર્વતની સામે, યહોવાહના સેવક મુસાએ પહેલવહેલા ઇસ્રાએલ લોકોને આશીર્વાદ આપવા વિષે તેઓને આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે, ઉભા રહ્યા ૩૪ અને ત્યાર પછી તેણે નિયમશાસ્ત્રના સર્વ વચનો, એટલે આશીર્વાદ અને આપવચન, નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમા લખેલા છે, તે પ્રમાણે સધળા વાંચી સમજાવ્યા ૩૫ મુસાએ ને સધળા આજ્ઞા આપી હતી તે યહોશુઆએ ઇસ્રાએલની આખી સભા આગળ, તથા સ્ત્રીઓ તથા બાળકો તથા ને પરદેશીઓ તેઓની સાથે વ્યવહાર રાખતા હતા તેઓની આગળ, એક પણ રાખ્દ બાકી રાખ્યા વિના વાંચી સમજાવી

૩૬ અને યરદન પારના સધળા રાજાઓ, ને પહાડી મુલકમા, તથા નીચરદેશમા, તથા મહાસમુદ્રના લખાનેતની સામેના આખા કાંઠા ઉપર રહેતા હતા, એટલે હિતીઓએ તથા અમેરીઓએ તથા કનાનીઓએ તથા પરીઝીઓએ, તથા હિબ્વીઓએ તથા યમ્સીઓએ જ્યારે તે સાંભળ્યુ, ત્યારે એમ થયુ કે, ૨ તેઓ એકસરે યહોશુઆ સામે ને ઇસ્રાએલીઓ સામે યુદ્ધ કરવાને ભેગા થયા

૩ પણ યહોશુઆએ યરેખાને તથા આયને ને કીધું હતું, તે ગિબ્ઓનના રહેવાસીઓએ સાંભળ્યુ, ૪ ત્યારે તેઓએ પણ કપટ કીધું, ને તેઓએ એલથીઓનો વેશ ધરીને પોતાના ગવેડાપર જુની ગુણપાટો, ને દ્રાક્ષરસની જુની ને ફાટેલી ને પિગડા મારેલી મસકો;

૫ ને પોતાના પગમાં જુનાં ને યિગડા મારેલાં ખાસડા, ને પોતાના અગપર જુના વસ્ત્ર લીધા; ને તેઓના બાધાની બધી રોટલી સુકાઈને કુઝાઈ ગઈ હતી હતી ૬ અને તેઓ બિઠ્ઠાલ આગળની ઊભાઈમાં યહોશુઆ પાસે ગયા, ને તેઓએ તેને તથા ઇસ્રાએલના માણસોને કહ્યું કે, અમે એક દૂર દેશથી આવ્યા છીએ, એ મઠે હવે તમે અમારી સાથે કોલકરાર કરો ૭ અને ઇસ્રાએલના માણસોએ દિલ્લીઓને કહ્યું, કદાપિ તમે અમારામાં રહેતા હશે, તો અમે તમારી સાથે કોલકરાર શી રીતે કરીએ? ૮ ને તેઓએ યહોશુઆને કહ્યું, અમે તારા દાસ છીએ અને યહોશુઆએ તેઓને કહ્યું, તમે કોણ છો ને કયાથી આવ્યા છો? ૯ ને તેઓએ તેને કહ્યું, તારા દેવ યહોવાદના નામને સાડ અમે તારા દાસો એક ઘણા દૂર દેશથી આવ્યા છીએ; કેમકે તેની ક્રીતિ, ને તેણે મિસરમાં જે સર્વે કીધું, તે અમે સાંભળ્યું છે ૧૦ અને યરદન પારના અમેરીઓના એ રાજા, એટલે હેરમેનનો રાજા સીદોન, ને આશરાઈમાં રહેનાર ખારાનનો રાજા ઓન, તેઓને તેણે જે સર્વે કીધું [તે પણ અમે સાંભળ્યું છે] ૧૧ એ મઠે અમારા વડીલો તથા અમારા દેશના સર્વ રહેવાસીઓએ અમને એમ કહ્યું કે, વાટને સાડ ખાવાનું તમારા હાથમાં લઈને, તેઓને મળવાને જાઓ, ને તેઓને કહો, અમે તમારા દાસ છીએ, ને હવે તમે અમારી સાથે કોલકરાર કરો ૧૨ અમે તમારી પાસે આવવાને નિકળ્યા તે દિવસે આ અમારી રોટલી અમારા બાધાને સાડ અમે અમારા ધરમાંથી ઉઠી લીધી હતી, પણ જુઓ, હવે તે સુકાઈને કુઝાઈ ગઈ છે; ૧૩ ને દ્રાક્ષરસની આ મસકો અમે ભરી હતી તેઓ નવી હતી, પણ જુઓ, હવે તેઓ ફાટી ગઈ છે, ને આ અમારા વસ્ત્રો, ને અમારા ખાસડા ઘણી લાખી મુસાફરીથી જુના થયા છે ૧૪ અને [ઇસ્રાએલી] માણસોએ તેઓના બાધામાંથી લીધું, ને યહોવાદના મુખથી સલાદ લીધી નહિ ૧૫ અને યહોશુઆએ તેઓની સાથે સલાદ કીધી, ને તેઓને જીવતા રહેવા દેવાને કાર તેઓની સાથે કીધો; ને જમાતના આગેવાનોએ પણ એઓની આગળ સમ ખાધા ૧૬ અને તેઓની સાથે તેઓએ કાર કીધા ત્યાર પછી ત્રણ દિવસને અંતે એમ થયું કે, તેઓ અમારા પડોશી, ને અમારી મધ્યે રહેનારા છે, એવું તેઓએ સાંભળ્યું

૧૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રો ચાલી નિકળીને ત્રીજે દિવસે તેઓના નગરોમાં પહોંચ્યા; હવે તેઓના નગરો તે જિજ્ઞાસા ને કશીરાહ ને બચેરાઈ ને કિરીય-યઆરીમ હતા ૧૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેઓને માથો નહિ; કેમકે જમાતના આગેવાનોએ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદના સમ તેઓની આગળ ખાધા હતા; અને આખી જમાતે આગેવાનોની વિરૂદ્ધ કચકચ કીધી. ૧૯ અને સર્વ આગેવાનોએ આખી જમાતને કહ્યું, અમે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદના સમ તેઓની આગળ ખાધા છે, મઠે અમારાથી તો તેઓને ન અડકાય ૨૦ તેઓને આ પ્રમાણે કરીને અમે જીવવા દઈશું, નહિ તો જે સમ તેઓની આગળ અમે ખાધા તેના કારણથી અમારા ઉપર કોપ આવે ૨૧ અને આગેવાનોએ તેઓને કહ્યું, તેઓને જીવવા દો, પણ એ સરતે કે, તેઓ આખી જમાતને સાડ લાકડાં કાપનારા ને પાણી ભરનારા થાય, જેમ આગેવાનોએ તેઓને કહ્યું હતું, તેમ ૨૨ અને યહોશુઆએ તેઓને બોલાવીને એમ કહ્યું કે, તમે અમારામાં રહો છો તે છતાં તમે અમને એમ કહીને એમ કહ્યા, કે અમે તમારાથી ધણે દૂરના છીએ? ૨૩ તો હવે તમે ક્ષાપિત થયા છો, ને તમારામાંનો કોઈ દાસ થયા વગર, એટલે મારા દેવના ધરમાં લાકડાં કાપનાર તેમજ પાણી ભરનાર થયા વગર, રહેશે નહિ. ૨૪ અને તેઓએ યહોશુઆને ઉત્તર આપીને કહ્યું, અમે અમારા જીવ વિષે તમારાથી ધણા બચીત થઈને આ કામ કર્યું છે; કેમકે સંધ્યો દેશ તમને આપવાની તથા તમારી આગળથી દેશના સર્વ રહેવાસીઓના વિનાશ કરવાની જે આજ્ઞા તમારા દેવ યહોવાદે પોતાના સેવક મુસાને આપી હતી, તે ખવિત તારા દાસોના સાંભળવામાં આવી હતી ૨૫ અને હવે, જો, અમે તારા હાથમાં છીએ; જે કરવાનું તને સાડ તથા વાજળી લાગે તે અમને કર. ૨૬ તેથી તેઓને તેજ પ્રમાણે કરીને તેણે તેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોના હાથમાંથી ઊઠાવ્યા, ને તેઓએ તેઓને માથો નહિ ૨૭ અને યહોશુઆએ તેઓને, તે દિવસે, જમાતને સાડ તથા જે જગ્યા તે પસંદ કરે ત્યાં, યહોવાદની વેરીને સાડ લાકડાં કાપનારા તથા પાણી ભરનારા કરાવ્યા; તે આજ સુધી [તેમજ છે]

૧૦ હવે એમ થયું કે, યરદાનના રાજા અહોની-સેદેકે સાંભળ્યું કે, યહોશુઆએ

આથ લઈને તેના વિનાશ કીધો છે; અને જેમ તેણે
ચક્ષેભોને ને તેના રાબને કીધું હતું, તેમ આથને ને
તેના રાબને કીધું છે; ને ગિબ્યોનના રહેવાસીઓએ
હસ્તાએલની સાથે સલાહ કીધી છે, ને તેઓ તેઓ
મધ્યે છે; ૨ ત્યારે તેઓ ઘણા બીધા, કેમકે ગિબ્યોન
રાજકીય નગર જેવું મોટું નગર હતું; ને આથ કરતાં
મોટું હતું, ને તેના સર્વ માણસો બળવંત હતા ૩ અને
યરૂશાલેમના રાબ અદોની-સેદેકે હેબોનના રાબ
હોહામને, તથા ચામૂથના રાબ પિરઆમને, તથા
લાખીશના રાબ ચારીઆને, તથા એબેલનના રાબ
હબીરને એવો સંદેશો મોકલ્યો કે, ૪ મારી પાસે
આવો, ને મને સહાય કરો, અને આપણે ગિબ-
્યોનને મારીએ; કેમકે તેણે યહોશુઆ સાથે ને
હસ્તાએલપુત્રોની સાથે સલાહ કીધી છે ૫ માટે
યરૂશાલેમના રાબ, હેબોનના રાબ, ચામૂથના રાબ,
લાખીશના રાબ, ને એબેલનના રાબ, એ અમેરી-
ઓના પાંચ રાબ એકઠા મળ્યા ને પોતાના સર્વ
સૈન્ય સાથે ચઢાઈ કરીને તેઓએ ગિબ્યોનની સામે
ઢાવણી કીધી, ને તેની સાથે લડાઈ કીધી ૬ અને
ગિબ્યોનના માણસોએ ગિલગાલની ઢાવણીમા યહો-
શુઆને એવો સંદેશો મોકલ્યો કે, તું પોતાના દાસોને
મદદ કરવામાં તારા હાથ દીલા કરીશ નહિ; અમારી
પાસે વહેલો આવ, ને અમને બચાવ, ને અમારી
સહાય કર; કેમકે પહાડી મુલકમા રહેનારા અમેરી-
ઓના સર્વ રાબ એકઠા થઈને અમારા પર ચઢી
આવ્યા છે ૭ તેથી યહોશુઆ પોતાની સાથે સર્વ
લડવાયા તથા સર્વ શૂરવીર પુરૂષોને લઈને ગિલગાલ-
માથી ચઢી ગયા ૮ અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું,
તેઓથી બીરા મા, કેમકે મેં તેઓને તારા હાથમાં
આપ્યા છે; તેઓમાનો કોઈ પુરૂષ તારી આગળ
ઠકનાર નથી. ૯ માટે યહોશુઆ ગિલગાલથી બીખી
રાત ચાલીને આવ્યો તેઓ પર આવી પહોં
૧૦ અને યહોવાહે હસ્તાએલની આગળ તેઓને
હસાવ્યા, ને તેણે તેઓને ગિબ્યોન આગળ મારીને
તેઓનો મોટો સહાર કીધો, ને બેય હોરોન ધાટના
રસ્તામા તેઓએ તેઓની પાછળ લાગીને અઝેકાહ
સુધી ને માકેદાહ સુધી તેઓને માર્યા ૧૧ અને
તેઓ હસ્તાએલની આગળથી નાસતા બેય-હોરોનના
ઢોળાવ પર આવ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, અઝેકાહ
સુધી યહોવાહે તેઓ ઉપર આકાશમાથી મોટા

પત્થર ફેંક્યા, ને તેઓ માર્યા ગયા; જેઓને હસ્તા-
એલપુત્રોએ તરવારથી મારેલા હતા, તેમના કરતાં
જેઓ કરાથી માર્યા ગયા તેઓ વધારે હતા

૧૨ તે સમયે, એટલે યહોવાહે અમેરીઓને હસ્તા-
એલપુત્રોની આગળ સ્વાધીન કીધા તે દિવસે, યહો-
શુઆ યહોવાહ આગળ બોલ્યો; ને હસ્તાએલના
દેખતા તે બોલ્યો કે, સૂર્ય, ગિબ્યોન ઉપર તું રિયર
રહે; ચંદ્ર, આચાલોનની ખીણ ઉપર તું રિયર રહે.
૧૩ અને લોકોએ પોતાના રાત્રી ઉપર વેર વાળ્યું ત્યા
સુધી સૂર્ય રિયર રહ્યો ને ચંદ્ર ચલ્યો એ યાશારના
પુસ્તકમા લખ્યું નથી શું? ને આકાશની મધ્યે સૂર્ય
ચોલ્યો અને આસરે એક આખા દિવસ સુધી તેણે
આથમવાની ઉતાવળ ન કીધી ૧૪ તે દિવસના જેવો
એક પશુ દિવસ તેની પાછળ કે તેની આગળ થયો
નથી, કે [જે દિવસે] યહોવાહે માણસની વાણી
સાલણી હોય, કેમકે હસ્તાએલને સાથે યહોવાહ લખ્યો.

૧૫ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ હસ્તાએલ
ગિલગાલની ઢાવણીમા પાછા આવ્યા

૧૬ અને તે પાંચ રાબઓ નાસીને માકેદાહની
ગુફામા સતાયા ૧૭ અને યહોશુઆને કોઈએ કહ્યું કે,
તે પાંચ રાબઓ માકેદાહની ગુફામા સતાએલા
મળ્યા છે ૧૮ અને યહોશુઆએ કહ્યું, ગુફાના મોઢો
પર મોટા પત્થરો ગબડાવીને નાખો, ને એની પાસે
તેઓની ઘોડી કરવાને માણસોને રાખો; ૧૯ પણ
તમે થોભશો મા, પોતાના રાત્રીઓની પાછળ લાગીને
તેઓમાના સૌથી પાછળનાઓને મારો, તેઓના
નગરોમા તેઓને ઘેસવા દેશો મા, કેમકે તમારા દેવ
યહોવાહે તેઓને તમારા હાથમા આપ્યા છે ૨૦ અને
ત્યારે યહોશુઆ તથા હસ્તાએલપુત્રો તેઓનો વિનાશ
થયો ત્યાં સુધી મોટી કતલથી તેઓનો સહાર કરી
રહ્યા, અને તેઓમાના બાકીના બચી ગયેલા કોટ-
વાળા નગરોમા ઘેસી ગયા, ત્યારે એમ થયું કે,
૨૧ સર્વ લોક માકેદાહની ઢાવણીમાં યહોશુઆ પાસે
સટીસલામત પાછા આવ્યા, હસ્તાએલપુત્રોમાના
કોઈની વિરૂદ્ધ કોઈએ પોતાની જબ્બ હલાવી નહિ.
૨૨ ત્યારે યહોશુઆએ કહ્યું, ગુફાનું મોઢો ઉઘાડીને તે
પાંચ રાબને ગુફામાથી મારી પાસે કાઢી લાવો;
૨૩ અને તેઓએ તેમ કીધું, ને યરૂશાલેમના રાબને,
હેબોનના રાબને, ચામૂથના રાબને, લાખીશના
રાબને, એબેલનના રાબને, એ પાંચ રાબઓને તેઓ

શુક્રામી તેની પાસે કાઢી લાવ્યા ૨૪ અને તે રાત્રી-
એને યહોશુઆ પાસે તેઓ લાવ્યા, ત્યારે એમ
થયું કે, યહોશુઆએ ઇસ્રાએલના સર્વ માણસોને
બોલાવ્યા, અને લડવૈયા માણસોના સરદારો જેઓ
તેની સાથે ગયા હતા, તેઓને કહ્યું કે, પાસે આવો
તમારા પગ આ રાત્રીએની ગરદનો પર મુકો, ને
તેઓએ પાસે આવોને પોતાના પગ તેઓની નરદનો
પર મુક્યા ૨૫ અને યહોશુઆએ તેઓને કહ્યું, બીજા
મા, તથા ગભરાઓ મા; બળવાન થાઓ ને દ્વિગમત
રાખો, કેમકે તમારા જે યુદ્ધો સાથે તમે લડશો તે
સર્વને યહોવાદ એમજ કરશે ૨૬ અને ત્યાર પછી
યહોશુઆએ તેઓને મારીને કાર કર્યા, ને તેઓને
પાંચ ઝાડ પર ટાંચ્યા, ને સાંજ સુધી તેઓ ઝાડ પર
ટાંચેલા રહ્યા ૨૭ અને સૂર્યાસ્ત થવાને સમયે એમ
થયું કે, યહોશુઆએ આજ્ઞા આપી, તે મુજબ તેઓએ
તેઓને ઝાડ ઉપરથી ઉતારીને, જે શુક્રામા તેઓ
વત્તાયા હતા, તેમા તેઓને નાખ્યા, ને શુક્રાના મઢો
પર મોટા પથ્થરો મુખ્યા, તે આજ સુધી છે

૨૮ અને તે દિવસે યહોશુઆએ માકેદાદ લીધું, ને
તેને તથા તેના રાત્રીને તરવારની ધારથી માર્યા, તેણે
તેઓને તથા તેમાના સર્વ પ્રાણીઓને પુરો વિનાશ
કીધો, તેણે એકેને જીવતું મુખ્ય નહિ, ને જેમ તેણે
ચરેખોના રાત્રીને કીધું હતું, તેમ તેણે માકેદાદના
રાત્રીને કીધું

૨૯ અને યહોશુઆ તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
માકેદાદથી વિખાદના ગયા, ને વિખાદની સામે
લડાઈ કીધી; ૩૦ ને યહોવાદે તેને ને તેના રાત્રીને
પશ્ચિમ ઇસ્રાએલના દાયમા આપ્યા, ને તેણે તેને ને
તેમાના સર્વ પ્રાણીઓને તરવારની ધારથી માર્યા,
તેમાના એકેને તેણે જીવતું મુખ્ય નહિ, અને જેમ
તેણે ચરેખોના રાત્રીને કીધું હતું, તેમ તેણે તેના
રાત્રીને કીધું

૩૧ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
વિખાદથી લાખીસમા ગયા, ને તેની સામે ધાવણી
કરીને તેની સામે લડાઈ કીધી, ૩૨ ને યહોવાદે
લાખીસ ઇસ્રાએલના દાયમા સોંપ્યું, ને બીજે દિવસે
તેણે તે લીધું, ને જે બધું તેણે વિખાદને કીધું હતું,
તે પ્રમાણે તેને તેને તથા તેમાના સર્વ પ્રાણીઓને
તરવારની ધારથી માર્યા

૩૩ ત્યારે એકેને રાત્રી દોષમ લાખીસની સદાય

કરવાને ચઢી આવ્યા; ને યહોશુઆએ તેને ને તેના
લોકોને એટલે સુધી માર્યા, કે તેના કોઇને તેણે જીવતું
મુખ્ય નહિ

૩૪ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ-
લીઓ લાખીસથી એગ્લોન ગયા, ને તેઓએ તેની
સામે ધાવણી કરીને તેની સામે લડાઈ કીધી; ૩૫ ને
તેજ દિવસે તેઓએ તે લીધું, ને તેને તરવારની
ધારથી માર્યું, ને તેણે લાખીસને કીધું હતું, તે પ્રમાણે
તેમાના સર્વ પ્રાણીઓને તેજ દિવસે તેણે વિનાશ કીધો

૩૬ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
એગ્લોન છોડીને હેથોનમા આવ્યા; ને તેઓએ તેની
સામે લડાઈ કીધી; ૩૭ ને તેઓએ તે લીધું, ને તેને
તથા તેના રાત્રીને તથા તેના સર્વ નગરોને તથા
તેમાના સર્વ પ્રાણીઓને તરવારની ધારથી માર્યા;
જે સર્વ તેણે એગ્લોનને કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે
કોઇને જીવતું રહેવા દીધું નહિ, પણ તેણે તેને તથા
તેમાના સર્વ પ્રાણીઓને પુરો નાશ કીધો

૩૮ અને યહોશુઆ તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
પાછા વળીને દબીરમા આવ્યા, ને તેની સામે લડાઈ
કીધી, ૩૯ ને તેણે તેને, ને તેના રાત્રીને, ને તેના સર્વ
નગરોને લીધા, ને તેઓએ તેઓને તરવારની ધારથી
માર્યા, ને તેમાના સર્વ પ્રાણીઓને પુરો નાશ કીધો,
તેણે કોઇને જીવતું મુખ્ય નહિ; જેમ હેથોનને તેણે
કીધું હતું, વળી જેમ તેણે વિખાદને ને તેના રાત્રીને
કીધું હતું, તેમ તેણે દબીરને ને તેના રાત્રીને કીધું

૪૦ એમ યહોશુઆએ સઘળા દેશને, એટલે પહાડી
સુલકને, તથા નેગેબને, તથા નીચ પ્રદેશને, તથા
દોળાવને, તથા તેઓના સર્વ રાત્રીઓને માર્યા,
તેણે કોઇને જીવતું રહેવા દીધું નહિ, પણ જેમ ઇસ્રા-
એલના દેવ યહોવાદે આજ્ઞા આપી હતી, તેમ સર્વ
આસોચવાસ લેનારો પુરો વિનાશ કીધો ૪૧ અને
કાદેશ બાનેઆથી ઝાઝઝાદ સુધી તેઓને, તથા
જિબ્બોન સુધી ગેરોનના આખા દેશને, યહોશુઆએ
માર્યા ૪૨ અને જે સર્વ રાત્રીઓને, ને એઓના દેશને
યહોશુઆએ એકજ વેળાએ કબજે કીધા, કેમકે ઇસ્રા-
એલને દેવ યહોવાદે ઇસ્રાએલ સાથે લડતો હતો
૪૩ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
ઝિલ્હાલની બજારીમા પાંચ આવ્યા

૧૧ અને હાસોરના રાત્રી યાબોને એ વિષે
સાબિત્ય, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે મારો-

નના રાજ્ય યોબાબને, તથા રિએલના રાજ્યને, તથા આખ્યાકના રાજ્યને, ૨ અને ઉત્તરમાં પહાડી મુલકમાં, તથા કિન્નેરોયની દક્ષિણે અરાબાદમાં, તથા નીચ પ્રદેશમાં, અને પશ્ચિમે દોરના પર્વતોમાં, જે રાજ્યો હતા તેઓને, ૩ અને પૂર્વ તથા પશ્ચિમના ક્ષેત્રોમાં, તથા અમેરીઓને, તથા હિત્તીઓને, તથા પરીઝીઓને, તથા પહાડી મુલકમાંના યબુસીઓને, તથા મિરપાહના પ્રાંતમાં હેબ્રોનની તળેટીના હિબ્વીઓને કહેવાડી મોકલ્યું. ૪ અને તેઓ તથા તેઓની સાથે તેઓનું સર્વ સેન્ય, એટલે સખ્યામાં નજીક કે સમુદ્ર કાંઠા પરની રેલીની માફક ધણા લોક, બહુ ઘોડા ને રથો સહિત નિકળ્યા. ૫ અને એ સર્વ રાજ્યો એકઠા થયા, ને તેઓએ આવીને ઇસ્રાએલ સાથે લડવાને મેરોમ સરોવર પાસે એકત્ર ઊભા થી કીધી. ૬ અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું, તેઓથી ખી મા, કેમકે કાલે આ વખતે હું ઇસ્રાએલની આગળ તેઓ સર્વને મુએલા સોપીશ; તારે તેઓના ઘોડાઓની નંગની નસો કાપવી, ને તેઓના રથ અગ્નિથી બાળવા. ૭ તેથી યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ યુદ્ધ કરનારા લોક મેરોમ સરોવર પાસે તેઓ પર એચિતા આવીને હુદી પડ્યા. ૮ અને યહોવાહે તેઓને ઇસ્રાએલના હાથમાં આપ્યા, ને તેઓએ તેઓને માર્યા; ને મોટા સીદોન સુધી ને મિસ્કેયમધમ સુધી, ને પૂર્વગમ મિરપેહની ખીણ સુધી તેઓને નસાડ્યા, ને તેઓએ તેઓને એટલે સુધી માર્યા કે તેઓના અંકને પણ જીવતો રહેવા દીધો નહિ. ૯ અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું હતું, તેમ તેણે તેઓને કીધું; તેણે તેઓના ઘોડાઓની નંગની નસો કાપી, ને તેઓના રથ અગ્નિથી બાળ્યા.

૧૦ અને તે વેળાએ યહોશુઆએ પાછા વળીને હાસેર લીધું ને તેના રાજ્યને તરવારથી માર્યો; કેમકે અગાઉ હાસેર તે ઝૂવં રાજ્યોનું મુખ્ય હતું. ૧૧ અને તેઓએ તેમાંના સર્વ પ્રાણીઓને તરવારની ધારથી માર્યા, અને તેઓના સપૂણે વિનાશ કીધો; કોઇ પ્રાણીને જીવતું સુધું નહિ; ને તેણે હાસેર અગ્નિથી બાળ્યું. ૧૨ અને યહોશુઆએ તે રાજ્યોનાં સર્વ નગરોનું, તથા તેઓના સર્વ રાજ્યોને કબજે કીધાં, ને જેમ યહોવાહે સેવક મુસાએ આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેણે તેઓને તરવારની ધારથી મારીને તેઓને વિનાશ કીધો; ૧૩ પણ જે નગરો તેઓની ટકરી

ઉપર હતાં, તેઓમાંથી હાસેર શિવાય એકે ઇસ્રાએલે બાકું નહિ, પણ હાસેરને યહોશુઆએ બાળી નાખ્યું. ૧૪ અને તે નગરોમાંની સર્વ માલમલકત ને દોરડાક ઇસ્રાએલપુત્રોએ પોતાને વારસે હુદી લીધાં; પણ તેઓએ સર્વ માણસોના નાશ થતાં સુધી તેઓને તરવારની ધારથી માર્યા, અને તેઓએ કોઇ આસોજવાસ લેનાર માણસને જીવતું રહેવા દીધું નહિ. ૧૫ જેમ યહોવાહે પોતાના સેવક મુસાને આજ્ઞા આપી હતી, તેમ મુસાએ યહોશુઆને આજ્ઞા આપી હતી; ને તે પ્રમાણે યહોશુઆએ કીધું; યહોવાહે મુસાને જે આજ્ઞા આપી હતી, તે સધળીમાંની તેણે એક પણ અમલમાં આપ્યા વગર રહેવા દીધી નહિ.

૧૬ એ પ્રમાણે યહોશુઆએ તે સર્વ દેશ લીધાં, એટલે પહાડી મુલક, ને આખો નેગેળ, ને આખો ગોશેન દેશ, ને નીચ પ્રદેશ, ને અરાબાહ, ને ઇસ્રાએલનો પહાડી મુલક, ને તેનાજ તાબાનો નીચ પ્રદેશ. ૧૭ એટલે સેધર પાસેના હાલાક પર્વતથી તે હેમોન પર્વતની તળેટીમાંના લખાનેમાંની ખીણમાં આવેલા બચાલ આદિ સુધીના [દેશ લીધો]; ને તેઓના સર્વ રાજ્યોને પકડીને તેઓને માર્યા, ને તેઓના પ્રાણ લીધા. ૧૮ તે સર્વ રાજ્યો સાથે યહોશુઆએ ધણા વખત સુધી લડાઇ કીધી. ૧૯ ગિબ્ઝોનમાં રહેનારા હિબ્વીઓ શિવાય જેણે ઇસ્રાએલપુત્રો સાથે સલાહ કીધી તેનું એક પણ નગર ન હતું; બીજાં સધળાં તેઓએ લડાઇમાં લીધાં. ૨૦ કેમકે યહોવાહે તેઓના મન હુદીલા કીધા હતા એ સાક કે તેઓ ઇસ્રાએલની સાથે લડવાને આવે, કે તે તેઓનો પુરો વિનાશ કરાવે, ને તેઓ કંઈ કૃપા ન પામે, પણ જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તે તેઓનો વિનાશ કરે.

૨૧ અને તે વેળાએ યહોશુઆએ નબને પહાડી મુલકમાંના, હેબ્રોનમાંના, દબીરમાંના, અનાબમાંના, ને યહુદાહના આખા પહાડી મુલકમાંના, ને ઇસ્રાએલના આખા પહાડી મુલકમાંના અનાબીઓનો સહાર કીધો; યહોશુઆએ તેઓનો તથા તેઓનાં નગરોનો પુરો વિનાશ કીધો. ૨૨ ઇસ્રાએલપુત્રોના દેશમાં એકે અનાકીને રહેવા દીધો નહિ; માત્ર ગાઝાહ, ગાય ને આરદોદમાંજ કેટલાક રહ્યા. ૨૩ યહોવાહે મુસાને જે સર્વ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે યહોશુઆએ આખો દેશ લીધો; ને યહોશુઆએ તે દેશ ઇસ્રાએલને તેઓનાં કુળો પ્રમાણે વિરસા પાડીને

વતનને સારૂ વહેંચી આપ્યો અને દેશને લરાઇ-
માથી આરામ મળ્યો

૧૨ હવે દેશના ને રાજાને ઇસ્રાએલપુત્રોએ
મારીને તેઓના દેશ, એટલે યરદનની પેલે
પાર, સુર્યોદય તરફ, આર્નોનની ખીણથી હેમોન પર્વત
સુધીનો [દેશ] તથા પૂર્વ તરફનો સઘળો અરાખાહ,
લઈ લીધો, તેઓ આ હતા, ૧ એટલે અમેરીઓનો
રાજા સીહોન કે જે હેરમેનના રહેતો હતો, અને
જેનો અમલ આર્નોન ખીણની કોર પર આવેલા અરો-
એરથી, તથા ખીણની મધ્યેના શહેર તથા અર્ધો
નિલઆદથી માંડીને, તે આમ્મેનપુત્રોની સરહદ
ઉપરની ચાખ્ખાઈ નદી સુધી, ૩ અને પૂર્વ ગમ કિને-
રાય સમુદ્ર સુધી, અરાખાહ પ્રદેશ, તથા પૂર્વ તરફ
અરાખાહના સમુદ્ર સુધી, એટલે ખારા સમુદ્ર સુધી,
બેથ-યશ્શોમોથને રસ્તે, અને દક્ષિણે પિસ્ગાહના
ટોળાવની તળેટી સુધી હતો, ૪ ને રફાઇઓના કુળ-
માના બાકી રહેલાઓના બાવાનનો રાજા ઓગ, કે જે
આશારાય તથા એરુષા રહેતો હતો, ૫ ને હેમોન
પર્વત ઉપર ને સાલખાહ ઉપર ને આખા બારાન
ઉપર, એટલે ગશુરીઓની તથા માઅખાથીઓની હદ
સુધી તથા અર્ધો નિલઆદ ઉપર, એટલે હેરમેનના
રાજા સીહોનની હદ સુધી રાજ્ય કરતો હતો તેની
સરહદ સુધી [દેશ કળને થયો] ૬ યહોવાહના સેવક
મુસાએ ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેઓને માર્યા, ને
યહોવાહના સેવક મુસાએ રેઉબેનીઓને ને ગાદીઓને
ને મનાશીયેના અર્ધકુળને તે દેશ વતનમા આપ્યો

૭ અને યહોશુઆએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોએ દેશના
ને રાજાઓને માર્યા તેઓ આ હતા [તેઓનો
દેશ] યરદન પાર, પશ્ચિમ તરફ, બાબાનેની ખીણ-
માના બઆલઆદથી માંડીને સેફર પાસે દાલાક
પર્વત સુધી હતો, ને યહોશુઆએ તે ઇસ્રાએલના
કુળોને તેઓના દિરસા પ્રમાણે વતનમા આપ્યો,
૮ એટલે પદાડી મુલકમા, ને નીચ પ્રદેશમા, અરા-
ખાહમા, ને ટોળાવના પ્રદેશમા, ને અરબમા, ને
નેગેબમા; દિત્તીઓ, અમેરીઓ, ને કનાનીઓ,
પરીઝીઓ, દિબ્લીઓ, ને યઝૂસીઓ, ૯ યરેબોનો
રાજા એક, બેથેલની પાસેના આથનો રાજા એક,
૧૦ યરુશલેમનો રાજા એક, હેમોનનો રાજા એક,
૧૧ ચામૂથનો રાજા એક, લાખીસનો રાજા એક,
૧૨ એલીનનો રાજા એક, ગેરેરનો રાજા એક;

૧૩ દમીરનો રાજા એક, ગેરેરનો રાજા એક,
૧૪ હોમોહનો રાજા એક, અરાહનો રાજા એક;
૧૫ લિખ્નાહનો રાજા એક, અદુલામનો રાજા એક,
૧૬ માક્કાહનો રાજા એક; બેથેલનો રાજા એક;
૧૭ તાપ્પુઆહનો રાજા એક; હેરેરનો રાજા એક,
૧૮ અફેકનો રાજા એક, લારસારોનનો રાજા એક,
૧૯ માહોનનો રાજા એક, હાસોરનો રાજા એક;
૨૦ શિશ્ત્રાન મરોનનો રાજા એક, આખ્શાફનો રાજા
એક, ૨૧ તાઅનાખનો રાજા એક, મગિદોનો રાજા
એક, ૨૨ કેદેશનો રાજા એક; કામેલમાના ચોકનઆ-
મનો રાજા એક, ૨૩ હોરના પર્વત ઉપરનો હોરનો
રાજા એક, નિહાલમાના ગોઇમનો રાજા એક,
૨૪ તિસાહનો રાજા એક, સર્વ મળીને એકચીસ-
રાજા હતા

૧૩ અને યહોશુઆ ધરડો ને વર્ષે વૃક્ષ થયો,
ને યહોવાહ તેને કહ્યું કે, તું ધરડો ને વર્ષે
વૃક્ષ થયો છે, તો પણ વતન કરી લેવાની ભૂમિ હજી
બંદુ રહી છે ૨ ને ભૂમિ હજી રહી છે, તે આ છે,
એટલે પશ્ચિમીઓનો સર્વ પ્રદેશ, ને સર્વ ગશુરી,
૩ મિસરની પૂર્વ ગમ શીહોરથી તે ઉત્તરમા એકોનની
હદ સુધી [ને ભૂમિ] કનાનીઓના ગણેલી છે તે,
પશ્ચિમીઓના પાંચ ઉમરાવ, એટલે ગાઝીઓ, તથા
આરેદીઓ, તથા આરહોલીઓ, તથા બિત્તીઓ,
તથા એકોનીઓ, ૪ વળી દક્ષિણે આબીઓ પણ;
કનાનીઓનો સર્વ દેશ ને સીરોનીઓનું મઆરાહ,
અને અફેક સુધી, એટલે અમેરીઓની સીમ સુધીનો
દેશ, ૫ ને ગબાલીઓનો દેશ, ને ઉગમણી તરફ
સઘળો લખાનેન, એટલે હેમોન પર્વતની તળેટીમાના
બઆલઆદથી તે હમાથના નાકા સુધી, ૬ અને
લખાનેનથી તે મિસરકોષ માધમ સુધીના પદાડી
મુલકના સઘળા રહેવાસીઓ, એટલે બધા સીહો-
નીઓ, એઓને હું ઇસ્રાએલપુત્રોની આગળથી દાકી
કાઢીશ, પણ જેમ જે વને આજ્ઞા આપી છે તેમ
ઇસ્રાએલપુત્રોને તે દેશ તું દિરસા પાડીને વહેંચી
આપ ૭ તો હવે નવ કુળોને તથા મનાશીયેના અર્ધ
કુળને વતન થવા સારૂ આ દેશની વહેંચણી કર ૮ તેની
સાથે રેઉબેનીઓને તથા ગાદીઓને પોતાનું વતન
મળ્યું, અને તે મઆએ યરદન પાર, પૂર્વમા, તેઓને
આપ્યું, એટલે યહોવાહના સેવક મુસાએ જેમ તેઓને
આપ્યું હતું તેમ; - એટલે આર્નોનની ખીણની કોર

પરના અરોએરથી, ને જે નગર ખીલુની મધ્યે છે ત્યાંથી, તથા મેદબાનો સધળો સપાટ પ્રદેશ, દીઝાન સુધી ; ૧૦ ને અમેરીઓનો રાજ સીહોન જે હેશ્મોનમાં રાજ્ય કરતો હતો તેનાં સધળા નગરો આમ્મોનપુત્રોની સરહદ સુધી ; ૧૧ ને જિલઆદ ને ગશૂરી તથા માઅખાથીઓની હદ, ને સધળો હેમોન પર્વત, ને સાલખાહ સુધી સર્વ બાશાન ; ૧૨ વળી બાશાનના ઓગનું સર્વ રાજ્ય [તેઓને] આપ્યું ; તે આશ્તારોથ ને એરૂધમાં રાજ્ય કરતો હતો ; (રફાઇઓમાંના જે બચી રહેલા તેઓમાંથી તે બચ્યા હતા) ; કેમકે તેઓને મુસાએ મારીને હાંપી મુક્યા હતા. ૧૩ તો પણ ઇસ્રાએલપુત્રોએ ગશૂરીઓને તથા માઅખાથીઓને વતનમાંથી કાઢી મુક્યા નહિ ; પરંતુ ગશૂરીઓ ને માઅખાથીઓ આજ સુધી ઇસ્રાએલ મધ્યે રહે છે. ૧૪ માત્ર લેવીના કુળને તેણે વતન આપ્યું નહિ ; ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનાં અર્પણો, જે અગ્નિ વડે અર્પાય, એજ તેઓનું વતન છે ; જેમ તેણે તેને કહ્યું હતું તેમ.

૧૫ અને મુસાએ રેઉબેનના પુત્રોના કુળને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે વતન આપ્યું. ૧૬ અને તેઓની હદ આ પ્રમાણે હતી, એટલે આમોનની ખીલુની કેર પરનું અરોએર તથા જે શહેર તે ખીલુની મધ્યે છે, ત્યાંથી માંડીને મેદબા પારસેનો સધળો સપાટ પ્રદેશ ; ૧૭ હેશ્મોન, તથા સપાટ પ્રદેશમાંનાં તેનાં સર્વ નગરો, એટલે દીઝાન તથા બામોથ-બઆલ, તથા બેથ-બઆલ-મેઓન ; ૧૮ તથા યાહાસ, તથા કહેમોથ, તથા મેફાઆથ ; ૧૯ તથા કિયોથાઇમ, તથા સિખ્માહ, તથા ખીલુના પર્વત પરનું સેરેથ-સાહાર ; ૨૦ તથા બેથ પેઓર તથા પિસ્ગાહના ઢોળાવ, તથા બેથ-યશોમોથ ; ૨૧ તથા સપાટ પ્રદેશનાં સર્વ નગરો, ને અમેરીઓના રાજ સીહોનનું સધળું રાજ્ય ; તે હેશ્મોનમાં રાજ્ય કરતો હતો, અને તેને મુસાએ માર્યો અને તેની રાખે તે દેશમાં રહેનારા સીહોનના સરહારોને, એટલે મિદ્યાન, તથા અલી, તથા રેકેમ, તથા સૂર, તથા હૂર, તથા રૈબાના નાયકોને માર્યા. ૨૨ જેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોએ માર્યા, તેઓમાં બેઓરના દીકરા બલઆમ શકુન કહેનારને પણ તેઓએ તરવારથી મારી નાખ્યો. ૨૩ અને યરદન તથા તેનો કાઠો એ રેઉબેનપુત્રોની સીમા હતી ; રેઉબેનપુત્રોના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે એ હતા.

૨૪ અને મુસાએ ગાદના કુળને, એટલે ગાદપુત્રોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, વતન આપ્યું. ૨૫ અને તેઓની સરહદ આ હતી, એટલે યાઝેર તથા ગિલ-આદનાં સર્વ નગરો, તથા રાખ્ખાહની સામેના અરોએર સુધીનો આમ્મોનપુત્રોનો અડધો દેશ ; ૨૬ ને હેશ્મોનથી તે રામાથ-મિસ્પેહ ને બટોનીમ સુધી, ને માહનાઇમથી તે ઢબીરની સરહદ સુધી ; ૨૭ ને ખીલુમાં બેથ-હારામ, તથા બેથ-નિઝાહ, તથા સુકેથ, તથા સાફોન, એટલે સીહોન હેશ્મોનના રાજના રાજ્યનો રહેલો રીથ, યરદન તથા તેનો કાઠો, યરદનપાર પૂર્વમાં કિરેરોથ સમુદ્રના છેડા સુધી. ૨૮ ગાદપુત્રોના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ છે.

૨૯ અને મનાશરોહના અર્ધ કુળને મુસાએ [વતન] આપ્યું ; અને તે મનાશરોહના પુત્રોના અર્ધ કુળને વારસે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે હતું. ૩૦ અને તેઓની સરહદ માહનાઇમથી હતી, એટલે સધળું બાશાન, બાશાનના રાજ ઓગનું સર્વ રાજ્ય, ને બાશાનમાં યાહરના સર્વ કસબાઓ, એટલે સાહ નગરો ; ૩૧ ને અડધો જિલઆદ, તથા આશ્તારોથ, તથા એરૂધ, બાશાનના ઓગના રાજ્યનાં નગરો, જે મનાશરોહના દીકરા માખીરના પુત્રોને માટે, એટલે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, માખીરપુત્રોના અર્ધ લાગને માટે હતાં.

૩૨ આ દેશો મુસાએ મોઆબના સપાટ પ્રદેશમાં યરદનપાર યરેઓની પૂર્વમાં વતનને સાડ વહુંથી આપ્યા. ૩૩ પણ લેવીના કુળને મુસાએ કંઈ વતન ન આપ્યું ; ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ તેઓનું વતન છે, જેમ તેણે તેઓને કહ્યું, તેમ.

૧૪ અને કનાન દેશમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ જે વારસા લીધા તે આ છે, અને તે એલઆ-ઝાર થાંજે તથા નૂનના દીકરા યહોશુઆએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુળના પિતૃઓનાં [ધરના] વડીલોએ તેઓને વહેંચી આપ્યા ; ૨ યહોવાહે મુસાની હસ્તક નવ કુળો વિધે ને અડધા કુળ વિધે જેમ આજ્ઞા આપી હતી, તેમ તેઓના વારસાના હિરસા પ્રમાણે તેઓને વહેંચી આપ્યા. ૩ કેમકે મુસાએ જે કુળને તથા અડધા કુળને યરદનપાર વતન આપ્યું હતું ; પણ તેઓમાં લેવીઓને તેણે કાંઈ વતન આપ્યું નહોતું. ૪ કેમકે યુસફપુત્રોનાં બે કુળ હતાં, એટલે મનાશરોહ તથા એફાઇમ ; ને વસવાને સાડ નગરો તથા તેઓન

વતનને સાથે વહેંચી આપ્યા અને દેશને લડાઈ-
માથી આરામ મળ્યો.

૧૨ હવે દેશના જે રાજાને ઇસ્રાએલપુત્રોએ
મારીને તેઓનો દેશ, એટલે યરદનની પેલે
પાર, સુર્યોદય તરફ, આર્નોનની ખીલુથી હેર્મોન પર્વત
સુધીનો [દેશ] તથા પૂર્વ તરફનો સુધળો અરાબાહ,
લઘ લીધો, તેઓ આ હતા; ૨ એટલે અમોરીઓનો
રાજા સીહોન કે જે હેર્મોનમા રહેતો હતો, અને
જેનો અમલ આર્નોન ખીલુની કોર પર આવેલા અરો-
એશથી, તથા ખીલુની મધ્યેના શહેર તથા અર્ધા
જિલ્લાથી માંડીને, તે આર્મોનપુત્રોની સરહદ
ઉપરની યાબ્બોહ નદી સુધી; ૩ અને પૂર્વ ગમ કિતે-
રોષ સમુદ્ર સુધી, અરાબાહ પ્રદેશ, તથા પૂર્વ તરફ
અરાબાહના સમુદ્ર સુધી, એટલે ખારા સમુદ્ર સુધી,
બેથ-યરમોથને રસ્તે, અને દક્ષિણે પિરબાહના

૧૩ દમીરનો રાજા એક; ગેદરનો રાજા એક;
૧૪ હોર્મોહનો રાજા એક; અરાહનો રાજા એક;
૧૫ લિબ્નાહનો રાજા એક; અદુલામનો રાજા એક;
૧૬ માક્કેહાહનો રાજા એક; બેથેલનો રાજા એક;
૧૭ તાપ્પુઆહનો રાજા એક; હેદરનો રાજા એક;
૧૮ અફેકનો રાજા એક; લારશારોનનો રાજા એક;
૧૯ માહોનનો રાજા એક; હાસારનો રાજા એક;
૨૦ શિમ્શોન-મરોનનો રાજા એક; આબ્શાફનો રાજા
એક; ૨૧ તાઅનાબનો રાજા એક; મઝિહોનો રાજા
એક; ૨૨ કેદેશનો રાજા એક; કામેલમાંના થોકનઆ-
મનો રાજા એક; ૨૩ હોરના પર્વત ઉપરનો હોરનો
રાજા એક; ગિદગાલમાંના ગોધમનો રાજા એક;
૨૪ તિસાહનો રાજા એક; સર્વ મળીને એકત્રીસ
રાજા હતા.

૦ -

પરના અરોએરથી, ને જે નગર ખીલુની મધ્યે છે ત્યાંથી, તથા મેદબાનેા સધળો સપાટ પ્રદેશ, દીબોન સુધી; ૧૦ ને અમેરીઓના રાજ સીહોન જે હેરબો નમાં રાજ્ય કરતો હતો તેના સધળા નગરો આગ્ગે-નપુત્રેની સરહદ સુધી; ૧૧ ને બિલઆદ ને ગશૂરી તથા માઅખાથીઓની હદ, ને સધળો હેર્મોન પર્વત, ને સાલખાહ સુધી સર્વ ખાશાન; ૧૨ વળી ખાશાનના ઓગનું સર્વ રાજ્ય [તેઓને] આપ્યું; તે આશ્તારોથ ને એફેઝમાં રાજ્ય કરતો હતો; (રફાઇઓમાંના જે બચી રહેલા તેઓમાંથી તે બચેા હતો); કેમકે તેઓને મુસાએ મારીને હાંકી મુક્યા હતા ૧૩ તેા પણ ઇસ્રાએલપુત્રોએ ગશૂરીઓને તથા માઅખાથીઓને વતનમાંથી કાઢી મુક્યા નહિ; પરંતુ ગશૂરીઓ ને માઅખાથીઓ આજ સુધી ઇસ્રાએલ મધ્યે રહે છે ૧૪ માત્ર લેવીના કુળને તેણે વતન આપ્યું નહિ; ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનાં અર્પણા, જે આત્રિ વડે અર્પાય, એજ તેઓનું વતન છે; જેમ તેણે તેને કહ્યું હતું તેમ.

૧૫ અને મુસાએ રેઉબેનના પુત્રોના કુળને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે વતન આપ્યું. ૧૬ અને તેઓની હદ આ પ્રમાણે હતી, એટલે આર્નોનની ખીલુની કોર પરનું અરોએર તથા જે શહેર તે ખીલુની મધ્યે છે, ત્યાંથી માંડીને મેદબા પાસેનો સધળો સપાટ પ્રદેશ; ૧૭ હેરબોન, તથા સપાટ પ્રદેશમાંનાં તેનાં સર્વ નગરો, એટલે દીબોન તથા બામોથ-બઆલ, તથા બેથ-બઆલ-મેઓન; ૧૮ તથા યાહાસ, તથા કહેમેથ, તથા મેફાઆથ; ૧૯ તથા કિર્યાયાઘમ, તથા સિખ્મોહ, તથા ખીલુના પર્વત પરનું સેરેથ શાહાર; ૨૦ તથા બેથ પેએર તથા પિરગાદના ઢોળાવ, તથા બેથ-યશીમોથ; ૨૧ તથા સપાટ પ્રદેશનાં સર્વ નગરો, ને અમેરીઓના રાજ સીહોનનું સધળું રાજ્ય; તે હેરબોનમાં રાજ્ય કરતો હતો, અને તેને મુસાએ માર્યો અને તેની સાથે તે દેશમાં રહેનારા સીહોનના સરહારને, એટલે મિથાન, તથા અવી, તથા રેકેમ, તથા સૂર, તથા હૂર, તથા રૅબાના નાયકોને માર્યા. ૨૨ જેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોએ માર્યા, તેઓમાં બેઓ-રના દીકરા બલઆમ શકુન કહેનારને પણ તેઓએ તરવારથી માટી નાખ્યો. ૨૩ અને યરદન તથા તેનો કાંઠો એ રેઉબેનપુત્રોની સીમા હતી; રેઉબેનપુત્રોના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે એ હતાં.

૨૪ અને મુસાએ ગાદના કુળને, એટલે ગાદપુત્રોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, વતન આપ્યું. ૨૫ અને તેઓની સરહદ આ હતી, એટલે યાએર તથા ગિલ-આદનાં સર્વ નગરો, તથા રાખ્ખાહની સામેના; અરોએર સુધીનો આગ્ગેનપુત્રોનો અડધો દેશ; ૨૬ ને હેરબોનથી તે રામાથ-મિસ્પેહ ને બટોનીમ સુધી, ને માહનાઘમથી તે કબીરની સરહદ સુધી; ૨૭ ને ખીલુમાં બેથ-હારામ, તથા બેથ-નિઆહ, તથા મુકોથ, તથા સાફાન, એટલે સીહોન હેરબોનના રાજના રાજ્યનો રહેલો શેષ, યરદન તથા તેનો કાંઠો, યરદનપાર પૂર્વમાં કિન્નેરોથ સમુદ્રના છેડા સુધી. ૨૮ ગાદપુત્રોના વતનના નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ છે.

૨૯ અને મનાશરોહના અર્ધ કુળને મુસાએ [વતન] આપ્યું; અને તે મનાશરોહના પુત્રોના અર્ધ કુળને વારસે તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે હતું ૩૦ અને તેઓની સરહદ માહનાઘમથી હતી, એટલે સધળું ખાશાન, ખાશાનના રાજ ઓગનું સર્વ રાજ્ય, ને ખાશાનમાં યાહરના સર્વ કસબાઓ, એટલે સાક નગરો; ૩૧ ને અડધો ગિલઆદ, તથા આશ્તારોથ, તથા એફેઝ, ખાશાનના ઓગના રાજ્યનાં નગરો, જે મનાશરોહના દીકરા માખીરના પુત્રોને માટે, એટલે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, માખીરપુત્રોના અર્ધ ભાગને માટે હતાં.

૩૨ આ દેશો મુસાએ મોઆબના સપાટ પ્રદેશમાં યરદનપાર યરેબોની પૂર્વમાં વતનને સાડ વહેંચી આપ્યા. ૩૩ પણ લેવીના કુળને મુસાએ કંઈ વતન ન આપ્યું; ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ તેઓનું વતન છે, જેમ તેણે તેઓને કહ્યું, તેમ.

૧૪ અને કનાન દેશમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ જે વારસા લીધા તે આ છે, અને તે એલઆ-ઝાર યાજકે તથા નૂનના દીકરા યહોશુઆએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુળના પિતૃઓનાં [ધરના] વડી-લોએ તેઓને વહેંચી આપ્યા; ૨ યહોવાહે મુસાની હસ્તક નવ કુબો વિષે ને અડધા કુળ વિષે જેમ આજ્ઞા આપી હતી, તેમ તેઓના વારસાના હિરસા પ્રમાણે તેઓને વહેંચી આપ્યા. ૩ કેમકે મુસાએ બે કુળને તથા અડધા કુળને યરદનપાર વતન આપ્યું હતું; પણ તેઓમાં લેવીઓને તેણે કંઈ વતન આપ્યું નહોતું. ૪ કેમકે મુસાપુત્રોનાં બે કુળ હતાં, એટલે મનાશરોહ તથા એફાઘમ; ને વસવાને સાડ નગરો તથા તેઓનાં

દોર તથા માલમિલકતને સારૂ પરા, તે શિવાય તેઓએ
દેશમાં લેવીએને કષ્ણ બાગ આપ્યો નહિ ૫ જેમ
યદોવાદે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ ઇસ્રાએલ-
પુત્રોએ કીધું, ને દેશ વહેંચ્યો

૧ અને યદોદાદપુત્રો યદોદય્યા પાસે ત્રિકાલક્રમ
આવ્યા; ને કનિઝાએ યદુનદના દીકરા કાલેબે તેને
કહ્યું, કાદેશ-બાનંઆમાં યદોવાદે ઇશ્વરભક્ષા મુસાને
તારા ને મારા વિષે ને કહ્યું હતું તે તું જાણે છે.
જ્યારે યદોવાદના સેવક મુસાએ દેશની જાતુસી
કરવા સારૂ, કાદેશ બાનંઆપી અને મોઝહ્યો, ત્યારે યદુ
આગ્રીય વર્ષનો હતો, ને મારા હૃદયમાં ને [ખાતરી]
હતી, તે પ્રમાણે હું તેની પાસે ખબર પાછી લાવ્યો.
૮ પણ મારા ભાઈઓ નેઓ મારી સાથે આવ્યા હતા,
તેઓએ લોકોનાં મન શિથળ કરી નાખ્યા; પણ
કુ પુરેપુરો યદોવાદની આજ્ઞાનુસાર વત્યો ૯ અને
મુસાએ તે દહાડે સમ ખાધા, કે ને જમિ પર તારા
પગ ફર્યા છે તે ખચિત તારૂં ને તારા વંશજોનું વતન
સહભાગ થશે, કેમકે હું પુરેપુરો મારા દેવ યદોવાદની
આજ્ઞાનુસાર વત્યો છે ૧૦ અને હવે, જો, યદોવાદે
પોતાના કહેવા મુજબ મને આ પિરતાગ્રીય વર્ષ
છવતો રાખ્યો છે, એટલે ઇસ્રાએલ અરવ્યમાં આવતા
દતા, ત્યારે યદોવાદે એ વચન મુસાને આપ્યું હતું
ત્યારથી; ને હવે, જો, આજ કુ પચ્યાસી વર્ષનો થયો
હું ૧૧ મુસાએ મને મોઝહ્યો હતો તે દિવસે નેનો

૧૫ યદોદાદપુત્રોના કુળનો બાગ, તેઓનાં
કુરુઓ પ્રમાણે, એકામની સરહદ સુધી
હતો; એટલે દક્ષિણ નમ સીનનું અરવ્ય, ને તેઓનાં
દક્ષિણ [નમની સીમાનો] છેડો હતો ત્યા સુધી
૨ અને તેઓની દક્ષિણ ગમની સીમા ખાસ સમુદ્રના
છેડાથી, એટલે દક્ષિણ ગમની ખાડીથી [શરૂ થતી]
હતી, ૩ ને ત્યાથી તે [સીમા] ચ્વાઠાખીમના ઘાટની
દક્ષિણે આવી લાગી, ને આગળ વધીને સીનને લાગી,
ને કાદેશ બાનંઆની દક્ષિણે યધને ઉપર ગધ, ને
ઠેસોનની પાસે રહીને આગળ ચાલી, ને આઘાર
સુધી ચાલી ગધ, ને ચકર ખાધને કાર્કાને લાગી; ૪ ને
ત્યાથી આગળ ચાલીને આરમેન સુધી ગધ, ને
ત્યાથી નિકળીને મિસરના નાળા આગળ ગધ; ને તે
સીમાનો છેડો સમુદ્ર આગળ આવ્યો, તમારી દક્ષિણ
ગમની સીમા એ પ્રમાણે થશે ૫ અને પૂર્વની સીમા
ખારો સમુદ્ર હતો, એટલે યરદનના છેડા સુધી અને
ઉત્તર બાગની સીમા યરદનને છેડે સમુદ્રની ને ખાડી
છે ત્યાથી [શરૂ થતી] હતી; ૬ ને તે સીમા બેય-
હોલાદ સુધી હતી થતી, ને બેય-અરાબાદની ઉત્તર
ગમ ધધને આગળ ચાલી ગધ; ને તે સીમા રેઉમે-
નના દીકરા બોદાનની શિલા સુધી હતી ગધ; ૭ ને
તે સીમા આબારની ખીણથી દબીર સુધી હતી ગધ,
ને તેજ પ્રમાણે ઉત્તર ગમ ત્રિકાલ, ને નદીની
દક્ષિણ બાજુ પરના અદુમ્મીમના ઘાટની સામે છે,
તેની સામે ગધ; ને તે સીમા આગળ ચાલીને

ચાલી; ૧૧ ને તે સીમા ઉત્તર ગમ એકોતની બાજુએ ગમ; ને શિકરોન સુધી તે સીમા દોરેલી હતી, ને આગળ ચાલીને બાજવાદા પર્વત સુધી તે ગમ, ને ચાખ્ખાએલ સુધી પહોંચી, ને તે સીમાને છેડા સમુદ્ર આગળ આવ્યાં. ૧૨ અને પશ્ચિમ સીમા મોટા સમુદ્ર તથા તેના કાંઠા સુધી હતી ચહુદાહપુત્રોની ગોગરદમ સીમા તેમના કુટુંબ પ્રમાણે એ હતી

૧૩ અને, યહોશુઆને [આપેલી] યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે, ચહુદાહપુત્રોના ચકુનેહના દીકરા કાલેબને તેણે એક ભાગ આપ્યો, એટલે કિર્યાથ-આર્બા (જે હેબ્રોન છે તે) આપ્યું, [આખાં તેા] અનાકનો બાપ હતો. ૧૪ અને કાલેબે અનાકના ત્રણ દીકરા રોશાય તથા અહીમાન તથા તાહમાયને, એટલે અનાકપુત્રોને, ત્યાથી હાકી કાઢ્યા. ૧૫ અને તેણે ત્યાથી દબીરના રહેવાસીઓ પર ચડાઈ કીધી; દબીરનું નામ તેા પૂર્વે કિર્યાથ-સેફેર હતું. ૧૬ અને કાલેબે કહ્યું, જે કોઈ કિર્યાથ-સેફેરને મારીને સર કરશે, તેને હું મારી દીકરી, આખસાહ, પરણાવીશ. ૧૭ અને કાલેબના બાઈ કનાઝના દીકરા એશ્નાએલે તે લીધું; ને તેણે પોતાની દીકરી આખસાહને એની સાથે પરણાવી. ૧૮ અને જ્યારે તે તેની પાસે આવી, ત્યારે એમ થયું કે, તેણીએ તેને સૂચના કીધી કે, મારા બાપ પાસેથી એક ખેતર માગ; ને તે પોતાના ગધેડા પરથી ઉતરી; ને કાલેબે તેને કહ્યું કે, તારે શું બેઠાં છે? ૧૯ તેણીએ ઉત્તર આપ્યો, મને આશીર્વાદ આપ; તેં મને નેગેબમાં જમીન આપી છે, મારે પાણીના ઝરા પણ મને આપ. ને તેણે તેને ઢખલાણના ઝરા, ને નીચાણના ઝરા આપ્યા.

૨૦ ચહુદાહપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે, આ છે.

૨૧ અને નેગેબમાં અહોમની સરહદની ગમ ચહુદાહપુત્રોના કુળનાં છેવાડા નગરો કાખ્ખાએલ, તથા એદેર, તથા યાગર; ૨૨ તથા કીનાહ, તથા દીમોનાહ, તથા આદમાદાહ; ૨૩ તથા કેદેરા, તથા હાસોર, તથા ચિથ્નાન; ૨૪ ઝીફ, તથા ટેલેમ, તથા બેઆલોય; ૨૫ તથા હાસોર હદાતાહ, તથા કરીયોથ-હેબ્રોન [એટલે હાસોર], ૨૬ અમામ, તથા રામા, તથા મોલાદાહ; ૨૭ તથા હસાર ગાદાહ, તથા હેરમેન, તથા બેથ-પેલેટ; ૨૮ તથા હસાર શુઆલ, તથા બેર-રોબા, તથા બિરોથ્યાહ; ૨૯ બાજવાદાહ, તથા

ધયીમ, તથા એસેમ; ૩૦ તથા એલેતોલાદ, તથા કસીલ, તથા હોરમાહ, ૩૧ તથા શિકલાગ, તથા માદમાત્રાહ, તથા સાન્સાત્રાહ, ૩૨ તથા લબાઓથ, તથા શલ્ટીમ, તથા આયિન, તથા રિમ્મેન; સઘળા મળી આગણૂત્રીસ નગરો, તેઓના તાબાના ગામો સહિત હતા.

૩૩ નીચ પ્રદેશમાં એરાઓલ તથા સોરાહ તથા આશ્રાહ; ૩૪ તથા ઝીનોઆહ, તથા એન-આત્રીમ, તાપ્પૂઆહ, તથા એનામ, ૩૫ યારૂથ, તથા અદુલ્લામ, સોમોહ, તથા અઝેકાહ; ૩૬ તથા શાઅરાધમ, તથા અહીયાધમ, તથા ગદેરાહ, તથા ગદેરયાધમ; ચૌદ નગરો તેઓના ગામો સુધા.

૩૭ સનાન, તથા હદારાહ, તથા મિર્દાલ-ગાદ; ૩૮ તથા દિલઆન, તથા મિરપેહ, તથા યોકાએલ, ૩૯ લાખીશ, તથા બોરકાય, તથા એગ્લેન; ૪૦ તથા કાખ્ખોન, તથા લાહમામ, તથા કિશ્તીરા; ૪૧ તથા ગદેરોથ, બેથ-દાગોન, તથા નાઅમાહ, તથા માઝે-દાહ, સોળ નગરો તેઓના ગામો સુધા.

૪૨ લિખ્નાહ, તથા એથેર, તથા આરાન; ૪૩ તથા ચિક્તાહ, તથા આરનાહ, તથા નસીબ; ૪૪ તથા કધલાહ, તથા આખ્ઝીબ, તથા મારેશાહ; નવ નગરો તેઓના ગામો સુધા.

૪૫ એકોન, તેના નગરો તથા ગામો સુધા; ૪૬ એટલે એકાનથી તે સમુદ્ર સુધી, આરહોદની પડખે જે સઘળા નગરો હતા તે, તેઓના ગામો સુધા.

૪૭ આરહોદ, તેના નગરો તથા તેના ગામો; આઝઝાહ, તેના નગરો તથા તેના ગામો; મિસરનું નાણું તથા મહા સમુદ્ર તથા તેનો કિનારો, ત્યાં સુધીના.

૪૮ અને પહાડી સુલકમાં શમીર, તથા યાતીર, તથા સોમોહ; ૪૯ તથા દાન્નાહ, તથા કિર્યાથ-સાન્સાહ (એટલે દબીર); ૫૦ તથા અનાબ, તથા એશ્તમોહ, તથા આનીમ; ૫૧ તથા ગોરીન, તથા હોલેન, તથા બીલોહ; અબિયાર નગરો, તેઓના ગામો સુધા.

૫૨ અરાબ, તથા દુમાહ, તથા એરાઆન; ૫૩ તથા યાનીમ, તથા બેથ-તાપ્પૂઆહ, તથા અરેકોહ; ૫૪ તથા હુરહાહ, તથા કિર્યાથ-આર્બા (એટલે હેબ્રોન), તથા સીએર; નવ નગરો, તેઓના ગામો સુધા.

૫૫ માઓન, કામેલ, તથા ઝીફ, તથા યૂદાહ;

૫૬ તથા યિત્રુએલ, તથા ચોકદઆમ, તથા ઝાનોઆહ; ૫૭ કાઇન, બિબઆહ, તથા તિમનાહ; ૬૬ નગરો, તેઓના નામો સુધા.

૫૮ હાહલુલ, બેથ-સુર, તથા ગદોર; ૫૯ તથા માઅ-રાય, તથા બેથ-અનોય, તથા એલકેન; ૭ નગરો, તેઓના નામો સુધા.

૬૦ કિર્યાથ-બઆલ (એટલે કિર્યાથ-યઆરીમ), તથા રાખ્ખાહ, બે નગરો, તેઓનાં નામો સુધા.

૬૧ અરબમા બેથ-અરાબાહ, મિહીન, તથા સખા-આહ; ૬૨ તથા નિખ્લાન, તથા આરોનું નગર, તથા એન-ગેરી; ૭ નગરો, તેઓના નામો સુધા.

૬૩ અને યરશાલેમના રહેવાસી યબ્સીઓને તો યદુદાહપુત્રે હારી કાઢી ન શક્યા; પણ યબ્સીઓ યદુદાહપુત્રે સાથે યરશાલેમના આજ સુધી રહે છે.

૧૬ અને યુસફપુત્રોનો ભાગ યરદનથી શરૂ થયો, એટલે યરેઓ આગળથી, પૂર્વ તરફ યરેખાના પાણી આગળથી, એટલે અરબથી [શરૂ થયો], ને યરેખાથી નિકળીને ઉપલી તરફ પહાડી મુલકમાં થઈને બેથેલ સુધી ગયો, ૨ ને તે બેથેલથી લૂજ સુધી ગયો, ને આગળ ચાલીને આર્કોઓની સરહદ ઉપર થઈને અરારાય સુધી ગયો. ૩ અને પશ્ચિમ તરફ ચાલેલીઓની સીમા સુધી, નીચલા બેથદોરોનની સીમા છેક ગેઝર સુધી ઉતરી; અને તેના છેડે સમુદ્ર આગળ આવ્યો. ૪ અને યુસફપુત્રો મનાશરોહ ને એકાઇને પોતાનું વતન લીધું. ૫ અને એકાઇમપુત્રોની સીમા તેના કુટુંબ પ્રમાણે [આ મુજબ] હતી, એટલે પૂર્વ તરફ તેઓના ભાનની સીમા આરુષઆહાર, ઉપરના બેથ દોરોન સુધી હતી; ૬ ને સરહદ મિખ્મયાથની ઉત્તર પશ્ચિમ તરફ ગઈ; ને તે સીમા ત્યાંથી પૂર્વ ગમ વળીને તાઅનાય-

પાસે તેના છેડે આવ્યો. ૭ અને તે સીમા તાપ્પુઆ-દથી પશ્ચિમ તરફ ચાલીને કાનાહ નદી સુધી ગઈ; ને તેના છેડે સમુદ્ર આગળ આવ્યો; એકાઇમપુત્રોનાં કુળનાં કુટુંબ પ્રમાણે તેઓનું વતન આ છે; ૮ ને તે સાથે મનાશરોહપુત્રોના વતન મધ્યે જે નગરો એકા-ઇમપુત્રોને આજ નવાપણ પાડેલાં હતા, એ સર્વ નગરો તેઓના નામો સુધા [તેમને મળ્યાં] ૧૦ અને

ગેઝરના રહેવાસી કનાનીઓને તેઓએ કાઢી મુક્યા નહિ; પણ કનાનીઓ એકાઇમ મધ્યે આજ સુધી રહ્યા, ને વેઠ કરનારા દાસો થયા.

૧૭ અને મનાશરોહ જે યુસફનો પ્રથમ પુત્ર હતો, તેના કુળને સાત આ ભાગ હતા. મનાશરોહનો પ્રથમ પુત્ર માખીર, ગિલઆદનો બાપ, હરવેયો હતો, એ માટે તેને તો ગિલઆદ તથા બાશાન મળ્યા. ૨ મનાશરોહના બાકીના પુત્રોને પણ તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે [ભાગ] હતા; એટલે અખી-એઝરના પુત્રોને, અને હેલેકના પુત્રોને, ને આસી-એલના પુત્રોને, ને શેમેના પુત્રોને, ને હેફેરના પુત્રોને, ને શમીદાના પુત્રોને; યુસફના દીકરા મનાશરોહના દીકરાઓ તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે આ હતા. ૩ પણ મનાશરોહના પુત્ર માખીરના પુત્ર ગિલ-આદના પુત્ર હેફેરના પુત્ર સલોફાદને તો દીકરા ન હતા, પણ દીકરીઓનું હતી; ને તેની દીકરીઓના નામ આ છે, માહલાહ, ને નાઆહ, હોબ્લાહ, મિલ્કાહ, ને તિસાહ. ૪ અને તેઓ એલઆઝાર ચાળકની, ને નૂનના પુત્ર યહોશુઆની, ને સરદારોની આગળ આવીને કહેવા લાગી કે, યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી કે, અમને અમારા ભાઈઓ મધ્યે વતન આપજું; એ માટે યહોવાદની આજ્ઞા પ્રમાણે તેણે તેઓને તેઓના બાપના ભાઈઓ મધ્યે વતન આપ્યું. ૫ અને યરદનને પેલે પારના ગિલઆદ ને બાશાન પ્રાંત શિવાય મનાશરોહના ૬૬ ભાગ નિકળ્યા; ૬ કેમકે મનાશરોહની દીકરીઓને તેના દીકરાઓ મધ્યે વતન મળ્યું; ને મનાશરોહના બાકીના દીકરાઓને ગિલઆદ પ્રાંત મળ્યા. ૭ અને મનાશરોહની સીમા આશોરથી શંખેમ સાથેના મિખ્મયાથ સુધી ગઈ, ને તે સીમા આગળ ચાલીને જમણે હાથે એન-તાપ્પુઆદના રહેવાસીઓ સુધી ગઈ. ૮ તાપ્પુઆદનો પ્રાંત મનાશરોહનો હતો; પણ મનાશરોહની સરહદ ઉપરનું તાપ્પુઆદ એકાઇમપુત્રોનું હતું. ૯ અને તે સીમા ત્યાંથી ઉતરીને કાનાહ નદી સુધી એટલે નદીની દક્ષિણે ગઈ; એકાઇમના આ નગરો મનાશરોહના નગરો મધ્યે આવ્યાં; ને મનાશરોહની સીમા નદીની ઉત્તર બાજુએ હતી, ને તેના છેડે સમુદ્ર આગળ આવ્યો; ૧૦ દક્ષિણ ભાગ એકાઇમનો, ને ઉત્તર ભાગ મનાશરોહનો હતો, ને સમુદ્ર તેની સરહદ પર આવ્યો; ને તે [ભાગ] ઉત્તરે આશોર સુધી તથા

પૂર્વે ચિરસાખાર સુધી પહોંચ્યા હતા. ૧૧ અને ચિરસાખાર તથા આરોના બાગમા બેથ શેઆન ને તેના ગામે, ને બિય્લ્યામ ને તેના ગામે, ને દોરના તથા તેના ગામોના રહેવાસીઓ, ને એન દોરના તથા તેના ગામોના રહેવાસીઓ, ને તામનાખના તથા તેના ગામોના રહેવાસીઓ, ને મઝિદના તથા તેના ગામોના રહેવાસીઓ, એટલે ત્રણ હજાર પ્રદેશ મનાશરીદને મળ્યા. ૧૨ પણ મનાશરીદપુત્રો તે નગરો [ના રહેવાસીઓ] ને કાઢી મુકી ન શક્યા, પણ કનાનીઓ તો તે પ્રાપ્ત થયા. ૧૩ અને ઇસ્રાએલ પુત્રો બળવત થયા ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ કનાનીઓને માથે ચઢા નાખી, ને તેઓને ઇક કાઢી ન મુક્યા.

૧૪ અને યુસફપુત્રોએ યહોશુઆને એમ કહ્યું કે, આજ લગી યહોવાહે મને આશિષ દીધી છે, તેથી હું એક મોટી પ્રજા થયો છું, તો તે મને વતન તાર એકજ દિરસો તથા એકજ વાટો કેમ આપ્યો છે? ૧૫ અને યહોશુઆએ તેઓને કહ્યું કે, જે તું એક મોટી પ્રજા થયો હોય, ને એકાદમના પદાદી મુલકમા તને સકોચ પડતો હોય તો કાષ્ટવનમા ચડી જ, ને ત્યાં પરીઝીઓની તથા રફાઇઓની ભૂમિમા પોતાને સાડા ઝાડ કાપી [ન્યા કર]. ૧૬ અને યુસફપુત્રોએ કહ્યું, પદાદી મુલક અમને બસ થતો નથી, ને સર્વ કનાનીઓ જેઓ મેદાનની ભૂમિમા રહે છે, તેઓની પાસે, એટલે બેથ શેઆન ને તેના ગામડાઓમા ને ચિરસેલના મેદાનમા રહેનારાઓની પાસે, લોદાના શેઓ છે. ૧૭ અને યહોશુઆએ યુસફના ધરનાઓને, એટલે એકાદમને તથા મનાશરીદને કહ્યું કે, તું એક મોટી પ્રજા છે, ને તું પછો બળવાન છે, તને માત્ર એકજ લાગ નહિ મળશે, ૧૮ પણ પદાદી પ્રદેશ તારો થશે, કેમકે તે કાષ્ટવન છે, તો પણ તું તેને કાપી નાખશે, ને તેની સરહદો તારી થશે, ને કનાનીઓને જે કે લોદાના શેઓ છે, ને તેઓ બળવત છે, તો પણ તું તેઓને ઢાકી કાઢશે.

૧૮ અને શીલોહ મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાત એકત્ર મળી, ને ત્યાં તેઓએ મુલકાતમટપ ઉભો કીધો, ને તેઓની સામે દેશ વસા થયો. ૧૯ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમા વતન પામ્યા વગર હજી સાત કુળ રહ્યા હતા. ૨૦ અને યહોશુઆએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું જે દેશ તમારા પિતૃઓના દેવ યહોવાહે તમને આપ્યો છે, તેનો કળને લેવા નવાને

તમે ક્યા સુધી દીલ કર્યો? ૨૧ તમારા પ્રત્યેક કુળ માથી ત્રણ ત્રણ માણસો ઠરાવો, ને હું તેઓને મોકલીશ, ને તેઓ ઉઠીને દેશમા બેથ ફરીને તેઓના વતન પ્રમાણે તેનું વર્ણન કરે, ને તેઓ મારી પાસે પાછા આવે. ૨૨ અને તેઓ તેના સાત વિભાગ કરે, યહુદાહ દક્ષિણમા પોતાની સરહદની અંદર રહે, ને યુસફના ધરનાઓ ઉત્તરમા પોતાની સરહદની અંદર રહે. ૨૩ અને સાત લાગોમા તમે દેશનું વર્ણન કરો, ને [તે વર્ણન] અહીં મારી પાસે આણો, કે આપણા દેવ યહોવાહની આજળ હું અહીં તમારે સાથે ચિઠ્ઠીઓ નાખીને [લાગ પાડું]. ૨૪ કેમકે લેવીઓને તમારા મધ્યે લાગ નથી, કેમકે યહોવાહનું યાજ્ઞપદ તેઓનું વતન છે, ને આદને તથા રઉબેનને તથા મનાશરીદના અર્ધકુળને યરદનની પેલી ગમ પૂર્વમા જે વતન યહોવાહના સેવક મુસાએ તેઓને આપ્યું, તે તેઓને મળ્યું છે. ૨૫ અને તે માણસો ઉઠીને ગયા, અને જેઓ દેશનું વર્ણન કરવાને જતા હતા, તેઓને યહોશુઆએ એવી આજ્ઞા આપી કે, જઇને દેશમા સર્વ કરીને તેનું વર્ણન કરો, ને મારી પાસે પાછા આવો, એ સાથે કે હું અહીં શીલોહમા યહોવાહ આજળ તમારે સાથે ચિઠ્ઠીઓ નાખીને [લાગ પાડું]. ૨૬ અને તે માણસો જઇને દેશમા બેથ ફરી, ને નગરો પ્રમાણે સાત લાગે એક નોંધપત્રમા તેઓનું વર્ણન કીધું, ને તેઓ શીલોહમા યહોશુઆ આજળ ધાવણીમા આવ્યા. ૨૭ અને યહોશુઆએ તેઓને સાથે શીલોહમા યહોવાહની આજળ ચિઠ્ઠીઓ નાખી, ને ત્યાં યહોશુઆએ ઇસ્રાએલપુત્રોને, તેઓના દિરસા પ્રમાણે, દેશ વહેંચી આપ્યો.

૨૮ અને બિન્યામીનપુત્રોના કુળનો લાગ, તેઓના કુળો પ્રમાણે આ નિકળ્યો, એટલે તેઓના લાગની સીમા યહુદાહપુત્રો ને યુસફપુત્રોની વચ્ચે નિકળી. ૨૯ અને ઉત્તર બાજુએ તેઓની સીમા યરદનથી હતી, ને તે સીમા ઉઘે ચડીને યરદનની ઉત્તર બાજુએ ગઇ, પછી પશ્ચિમ તરફ પદાદી મુલકમા થઇને ગઇ, ને તેના છેડે બેથ અલેનના અરણ્યમા આવ્યો. ૩૦ અને ત્યાંથી આજળ ચાલીને લૂઝ ગમ, લૂઝ (એટલે બેથેલ)ની દક્ષિણ બાજુએ સીમા ગઇ, ને નીચેના બેથ હોરોનની દક્ષિણમા જે પર્વત છે તેની પાસે થઇને આદોમ આદાર સુધી ઉતરી. ૩૧ અને જે પર્વત બેથ હોરોનની સામે દક્ષિણ બાજુએ

આવેલો છે ત્યાંથી તે સીમા દક્ષિણ ગમ લંબાઈને પશ્ચિમ ભાગ પર વળી; ને યહુદાહપુત્રોનું નગર કિર્યાથ-બઆલ (એટલે કિર્યાથ-ન્યારીમ) તેની પાસે તેનો છેડો આવ્યો; એ પશ્ચિમ ભાગ હતો. ૧૧ અને દક્ષિણ ભાગ કિર્યાથ ચઆરીમના છેડા આગળ શરૂ થયો, ને તેની સરહદ પશ્ચિમ ગમ ચાલીને, નેફતો-આદના પાણીના ઝરા સુધી ગઈ; ૧૨ ને તે સરહદ દિનેમના દીકરાની ખીણ સામેનો પર્વત જે રફાઇ-ઓની ખીણમાં ઉત્તર તરફ છે તેના છેડા સુધી ઉતરી; ને યહૂસીના દક્ષિણ ભાગના દિનેમની ખીણમાં ઉતરીને, એન-રોનેલ સુધી ઉતરી; ૧૩ ને તે ઉત્તર-માથી લબાઈને એન-રોમેયે ગઈ, ને ગલીલેય જે અહુમ્મીમના ધાટી સામે છે, તેની ગમ ચાલી ગઈ; ને રેઝેમના પુત્ર બાદાનના પથર સુધી તે ઉતરી. ૧૮ અને ઉત્તર ગમ અરાબાદની સામે બાલુ પર ધઈને અરાબાદ સુધી ઉતરી ગઈ; ૧૮ ને ઉત્તરમાં આગળ ચાલીને તે સીમા બેથ હોઆદની બાલુએ ગઈ; ને તે સરહદનો છેડો ખારા સમુદ્રની ઉત્તર ખાડી આગળ, એટલે ચરદનને દક્ષિણ છેડે આવ્યો; એ દક્ષિણ સીમા હતી. ૨૦ અને પૂર્વ બાલુએ તેની સરહદ ચરદન હતી, ને બિન્યામીનપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે તેઓના વતનની ચારોગમની સીમા આ હતી. ૨૧ હવે બિન્યામીનપુત્રોના કુળના નગરો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ હતા; એટલે યેફો, તથા બેથ-હોઆદ, તથા એમેકકસીસ; ૨૨ તથા બેથ-અરાબાદ, તથા સમારાઇમ, તથા બેથેલ; ૨૩ તથા આબ્દીમ, તથા પારાદ, તથા એફાદ; ૨૪ તથા કફાર-આરમેની, તથા એફની, તથા ગેબા; બાર નગરો, તેઓના ગમે સુધાં; ૨૫ ગિલઓન, તથા રામાદ, તથા બેથેરેથ; ૨૬ તથા મિસ્પેદ, તથા કશીરાદ, તથા મોહાદ; ૨૭ તથા રેમ, તથા વિર્ષેએલ, તથા તારમ્બાદ; ૨૮ તથા સેલાદ, એલેફ, તથા યહૂસી (એટલે ચરથાયેમ), ગિલ-આથ, કિર્યાથ; ચૌદ નગરો, તેઓના ગમે સુધાં. બિન્યામીનપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે તેઓનું વતન એ છે.

૧૯ અને બીજે બાન શિમઓનને, એટલે શિમઓનપુત્રોના કુળને સાડ, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે નિકળ્યો; ને તેઓનું વતન યહુદાહ-પુત્રોના વતન મધ્યે હતું. ૨ અને તેઓને [નીચેનાં નગરોનું] વતન મળ્યું, બેરશેબા અથવા શેબા, તથા

માલાહાદ; ૩ તથા હસારશૂઆલ, તથા બાલાદ, તથા એસેમ; ૪ તથા એકતોલાદ, તથા બથૂલ, તથા હોમોહ; ૫ તથા સિકલામ તથા બેથ-માર્કાબેથ, તથા હસાર-સુસાદ; ૬ તથા બેથ લબાઓથ, તથા શારહેન; તેર નગરો, તેઓનાં ગમે સુધાં; ૭ આશિન, રિમ્મેન, તથા એથેર, તથા આશાન; ચાર નગરો, તેઓનાં ગમે સુધાં; ૮ ને આ નગરોની ચારોગમ જે સર્વ ગમે, બામ્બાય-બઝેર, એટલે દક્ષિણના રામાદ, સુધી હતા તે શિમઓનપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, એ છે. ૯ શિમઓનપુત્રોનું વતન યહુદાહપુત્રોના વિભાગમાંથી મળ્યું; કેમકે યહુદાહ-પુત્રોના વિભાગ તેઓને સાડ એકએ તે કરતાં વધારે હતો; મઠિ તેઓના વતન મધ્યે શિમઓનપુત્રોને વતન મળ્યું.

૧૦ અને ત્રીજે બાન ઝબુલનપુત્રોને સાડ, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે, નિકળ્યો; ને તેઓના વતનની સરહદ સારીદ પાસે હતી; ૧૧ ને તેઓની સીમા પશ્ચિમ તરફ એટલે મારઅલાદ સુધી ગઈ, ને પછી દાબ્બેથેથ સુધી પહોંચી; ને થોકનઆમ સામેની નદી સુધી પહોંચી; ૧૨ ને સારીદથી પૂર્વગમ વળીને સૂર્યોદય તરફ કિસ્લેય તાબોરની સરહદ સુધી ગઈ; ને ત્યાંથી નિકળીને દાબરથ આગળ આવ્યો ને ચારીઆ સુધી ઉપર ગઈ; ૧૩ ને ત્યાંથી આગળ ચાલીને ગાય હેરે-રની પૂર્વગમ એથ-કાસીન સુધી ઉપર ગઈ; ને ત્યાંથી નિકળીને તે રિમ્મેન સુધી ગઈ, કે જે નેઆદ સુધી લબાય છે, ૧૪ ને એ સીમા તેને ચક્ર મારીને, ઉત્તરગમ હાત્રાયોન સુધી ગઈ; ને તેનો છેડો ચિક્તાદ-એલ ખીણ આગળ આવ્યો; ૧૫ ને કાટાથ, તથા નાદલાલ, તથા શિમ્મેન, તથા ચિદઅલાદ, તથા બેથલેદેમ; બાર નગરો, તેઓના ગમે સુધાં. ૧૬ ઝબુલનપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે તેઓનું એ વતન છે, એટલે એ નગરો અને તેઓના ગમે.

૧૭ ચોથો બાન વિસ્સાખારને સાડ, એટલે વિસ્સા-ખારપુત્રોને સાડ, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, નિકળ્યો. ૧૮ અને તેઓની સીમા [આ નગરો] સુધી આવેલી છે, એટલે, વિર્ષેએલ, તથા કમુલ્લેય, તથા શુનેમ; ૧૯ તથા હફારાઇમ, તથા શીઓન, તથા અનાદારથ; ૨૦ તથા શાબ્બીથ, તથા કિર્યાન, તથા એબેક; ૨૧ તથા રેનેથ, તથા એન-ગાત્રીમ, તથા એન હાહાદ, તથા બેથ-પારસેસ; ૨૨ ને તે સીમા તાબેર, ને

શાહસુમાહ, ને બેથ-શેમેશ સુધી પહોંચી; ને તેઓની સીમાનો છોડા યરદનની પાસે હતો; સોળ નગરો તેઓનાં ગામો સુધ્ધાં. ૨૩ યિસ્સાખારપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે, એ છે, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો

૨૪ અને પાચમો લાગ આરોરપુત્રોના કુળને સાર, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે, નિકળ્યો. ૨૫ અને તેઓની સરહદ આ પ્રમાણે હતી, એટલે હેક્કાય, તથા હહી, તથા બેટન, તથા આખ્-શાફ; ૨૬ તથા આહારમ્બેલ, તથા આમઆહ, તથા મિરાઆલ; અને તે સીમા પશ્ચિમમાં કાર્મેલ, તથા શીહોર-લિબ્નાય સુધી પહોંચી; ૨૭ ને સૂર્યોદય તરફ બેથ-હાગોન ગમ વળીને, તે ઝબુલન સુધી, ને ચિફતાહ-એલની ખીણની ઉત્તરે બેથ-એમેક તથા નેધએલ સુધી પહોંચી, ને ત્યાંથી નિકળીને ડાબે હાથે કાબલમાં ગઈ; ૨૮ ને એબોન, ને રહોબ, ને હારમોન, ને કાનાહ, એટલે ચોટા સીહોન સુધી ગઈ; ૨૯ ને તે સીમા વળીને રામાહ, ને સોરના કોટવાળા નગર સુધી ગઈ; ને તે સીમા ફરીને હોસાહમાં ગઈ; ને તેનો છોડા આખ્-જીબના પ્રદેશની પાસે, સમુદ્ર આગળ આવ્યો; ૩૦ ને ઉમ્માહ, તથા અફેક, તથા રહોબ; ખાવીસ નગરો, તેઓના ગામો સુધ્ધાં. ૩૧ આરોરપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે, એ છે, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો.

૩૨ છઠ્ઠો લાગ નાફતાલીપુત્રોને સાર, એટલે નાફ-તાલીપુત્રોને સાર તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે નિકળ્યો. ૩૩ અને તેઓની સીમા હેલેફ, તથા સાઅનાત્રીમમાંનું આલોન ઝાડ, તથા અદામીન્નેકેબ, તથા યાબ્બએલ, ત્યાં ધમને લાફમ સુધી ગઈ; ને તેનો છોડા યરદન પાસે હતો; ૩૪ તે સીમા પશ્ચિમ તરફ વળીને આઝનાય-ત્તારેર સુધી ગઈ; ને ત્યાંથી આગળ આલી હુકોક ગઈ; ને દક્ષિણમાં ઝબુલન સુધી પહોંચી, ને પશ્ચિમમાં આરોર સુધી પહોંચી, ને સૂર્યોદય તરફ યરદન પાસે ચહુદાહને પહોંચી. ૩૫ અને [તેમાં] કોટવાળા નગરો આ હતાં; સિદીમ, સેર, તથા હરમાય, રાકાય, તથા કિન્નેરેય; ૩૬ તથા અદામાહ, તથા રામાહ, તથા હાસોર; ૩૭ તથા કેદેશ, તથા એફેક, તથા એન-હાસોર; ૩૮ તથા યિરએન, તથા બિનદાલએલ, હોરેમ, તથા બેથ-અનાથ, તથા બેથ-શેમેશ; ૩૯ આગલીસ નગરો, તેઓના ગામો સુધ્ધાં

૩૯ નાફતાલીપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે, એ છે, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો

૪૦ અને સાતમો લાગ દાનપુત્રોના કુળને સાર, તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે, નિકળ્યો. ૪૧ અને તેઓના વતનની સરહદમાં સોરાહ તથા એશ્તાએલ, તથા ધર-શેમેશ; ૪૨ તથા શાઅલાખ્ખીન, તથા આયાલોન, તથા ચિથ્વાહ; ૪૩ તથા એલોન, તથા તિમ્નાહ, તથા એકેન; ૪૪ તથા એલતકેહ, તથા તિબ્બથેન, તથા ખાઅલાય; ૪૫ તથા ચહુદ, તથા બની-બરાક, તથા ખાય-રિમ્મોન; ૪૬ તથા મે-ચોકોન તથા રાકોન, યાર્શો સામેની સીમા સુધ્ધાં. ૪૭ અને દાનપુત્રોની સરહદ તેઓની પેલી બાજુએ નિકળી; કેમકે દાનપુ-ત્રોએ લેશેમની સામે યુદ્ધ કરવાને ચઢાઈ કીધી, ને તે છતી લીધું, ને તરવારની ધારથી તેને માર્યું, ને તેને વતન કરી લઇને તેમાં વાસ કીધો, ને પોતાના પિતૃ દાનના નામ પ્રમાણે લેશેમનું નામ દાન પાડ્યું. ૪૮ દાનપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે, એ હતું, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો

૪૯ એ પ્રમાણે તેઓ દેશનું વતન સીમાવાર વહેંચી રહ્યા; પછી ઇસ્રાએલપુત્રોએ નૂતના દીકરા યહોશુ-આને પોતા મધ્યે વતન આપ્યું; ૫૦ એકાદમના પહોડી સુલકતુ તિમ્નાય-સેરાહ નગર, જે તેણે માચ્યું, તે યહોવાહના કહેવા પ્રમાણે તેઓએ તેને આપ્યું; ને તે નગર બાધીને તે તેમાં રહ્યો.

૫૧ એલઆઝાર યાન્કે ને નૂતના પુત્ર યહોશુઆએ ને ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુટુંબના બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યોએ શીલોહ મધ્યે સુલાકાતમંડપને બારણે, યહોવાહની આગળ ચિઠ્ઠીઓ નાખીને, જે વતનો વહેંચી આપ્યા તે એજ છે; એમ તેઓએ દેશ વહેંચવાનું કામ સમાપ્ત કીધું

૨૦ અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું, ૨૬ ઇસ્રા-એલપુત્રોને કહે કે, તેઓ પોતાને સાર આશ્રયનગરો નીમે, કે જેઓ વિષે મેં મુસાની હસ્તક તમને કહ્યું હતું; ૩ એ માટે કે જે કોઈ જાણુ ચૂકથી તથા અબણ મનુષ્યધાત કરે, તો તે મનુષ્યધાતક તેમાં નાસી જાય; ને તે [નગરો] ખૂનનું વેર લેનારથી તમારા રક્ષણને અર્થે ધરો. ૪ અને તેમાંના એક નગરે નાસી ગયા પછી, તે નગરના દરવાજાના નાકા આગળ ઉભો રહીને, તે પોતાના દાવાની દલીલત નગરના વહીવેને કાને નાખે; ને તેઓ તેને નગરમાં પોતાની

પાસે લક્ષ્મી પોતા મધ્યે રહેવાની જગ્યા આપે
 ૫ અને જો ખૂતું વેર લેનાર તેની પાછળ લાગેલો
 હોય, તો તેઓ તે મનુષ્યપાતકને તેના હાથમાં
 સ્વાધીન ન કરે; કેમકે અગાઉથી તેને પોતાના
 પડોશીની સાથે વેર ન હતાં તેણે અજાણ્યે તેને માર્યો.
 ૬ અને તે ફેસલને સાડ સભા આગળ ઉભો રહે ત્યાં
 સુધી, અથવા જે મુખ્ય ચાળક તે દિવસમાં હોય
 તેના મરણ સુધી, તે નગરમાં તે રહે; ત્યાર પછી
 મનુષ્યપાતક પોતાના નગરમાં, અટલે જે નગરમાંથી
 તે નાસી ગયો હોય તેમાં, પોતાને વેર પાછો જાય
 ૭ અને તેઓએ ઝાલીલમાં નાકુલાલીના પહાડી મુલ-
 કમાંનું કેદેશ, જે એકાધમના પહાડી મુલકમાંનું શબ્દમ,
 જે યહુદાહના પહાડી મુલકમાંનું કિર્યાય આખા (એટલે
 હેબ્રોન), એમને અજાણ્યા કીધા ૮ અને પૂર્વમાં
 ચરેખા પાસે વરદશને પેલે પાર તેઓએ રેહબેનના
 કુળમાંથી સપાટ પ્રદેશમાંના અરણ્યમાંનું બેસેર, જે
 ૯ આઠ કુળમાંથી જિબઆદમાંનું રામીય, જે મનાશોહના
 કુળમાંથી બારાનમાંનું ગેલાન નીચા. ૧૦ એ નગરો
 સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને સાડ, જે તેઓ મધ્યે પ્રવાસ
 કરનારા પરદેશીને સાડ એ માટે નીચેલા હતાં કે, જે
 કોઈ જણ ચૂકી કોઈ મનુષ્યને ધાત કરે, તે ત્યાં
 નાસી જઈને જમાતની આગળ ખરો થાય, ત્યાં
 સુધી ખૂતું વેર લેનારના હાથથી તે માર્યો ન જાય

૨૧ ત્યારે એલઆઝાર ચાળક જે નૂતનો પુત્ર
 યહોશુઆ જે ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુળોના
 બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યો, એઓના પાસે લેવી-
 ઓના બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યો આવ્યા; ૨ અને
 એઓએ જ્ઞાન દેશના શીલોહ આગળ તેઓને કહ્યું
 કે, યહોવાહે મુસાની હસ્તક એ પ્રમાણે આજ્ઞા આપી
 છે, કે અમને રહેવા સાડ નગરો, જે અમારાં દોરોને
 સાડ તેઓનાં પાદરો આપવાં. ૩ અને ઇસ્રાએલ-
 પુત્રોએ યહોરાહના કહા પ્રમાણે, પોતાના વતનમાંથી
 આ નગરો અને એઓનાં પાદરો લેતીઓને આપ્યાં.

૪ અને કહાથીઓનાં કુળોને સાડ ભાગ નિકળ્યા;
 અને લેવીઓમાંના દારૂન ચાળકના દીકરાઓને ભાગ
 યહુદાહના કુળમાંથી, જે શિમઓનના કુળમાંથી, જે
 બિન્ધામીનના કુળમાંથી તેર નગરો આવ્યાં

૫ અને કહાથના બાકીના પુત્રોને ભાગ એકાધમના
 કુળનાં કુળોમાંથી, જે દાનના કુળમાંથી, જે મના-
 શોહના અર્ધ કુળમાંથી દસ નગરો આવ્યાં.

૬ અને ગેરોનપુત્રોને ભાગ ચિસ્સાખાર કુળનાં
 કુળોમાંથી, જે આરોરના કુળમાંથી, જે નાકુલાલીના
 કુળમાંથી જે બારાનમાં મનાશોહના અર્ધ કુળમાંથી
 તેર નગરો આવ્યાં.

૭ મરારીના પુત્રોને ભાગ તેઓનાં કુળો પ્રમાણે,
 રેહબેનના કુળમાંથી, જે ગાદના કુળમાંથી, જે ઝબુલ-
 નના કુળમાંથી બાર નગરો આવ્યાં.

૮ અને યહોવાહે મુસાની હસ્તક આજ્ઞા આપી
 હતી, તેમ ઇસ્રાએલપુત્રોએ ચિટ્ટીઓ નાખીને આ
 નગરોને એઓનાં પાદરો લેતીઓને આપ્યાં. ૯ અને
 તેઓએ યહુદાહપુત્રોના કુળમાંથી, જે શિમઓનપુ-
 ત્રોના કુળમાંથી, આ નગરો જેઓનાં નામે કહેવાં છે,
 તે આપ્યાં; ૧૦ અને લેવીપુત્રોમાંના, કહાથીઓના
 કુળોમાંના, દારૂનના દીકરાઓને વારસે તે હતાં;
 કેમકે પહેલા ભાગ તેઓને હતા ૧૧ અને તેઓએ
 તેઓને યહુદાહના પહાડી મુલકમાંનું કિર્યાય-આખા,
 એટલે અનાડના બાપ[નું નગર], (એટલે હેબ્રોન)
 તથા તેની જોતરફનાં પાદરો આપ્યાં ૧૨ પછી નગ-
 રની સીમ જે તેનાં ગામો યહુદેહના પુત્ર કાલેબને
 તેઓએ વતન તરીકે આપ્યાં હતાં

૧૩ અને તેઓએ દારૂન ચાળકના પુત્રોને, મનુષ્ય-
 પાતકનું આશ્રયનગર, હેબ્રોન જે તેના પાદરો, તથા
 લિબ્નાહ જે તેનાં પાદરો; ૧૪ જે ચાતીર જે તેનાં
 પાદરો, તથા એશ્તેમોઆ જે તેનાં પાદરો; ૧૫ જે
 હોલોન જે તેનાં પાદરો, તથા દબીર જે તેનાં પાદરો;
 ૧૬ જે આયિન જે તેનાં પાદરો, તથા યહુદાહ જે તેનાં
 પાદરો, બેથ-શેમેશ જે તેનાં પાદરો; એ પ્રમાણે તે
 એ કુળમાંથી નવ નગરો આપ્યાં. ૧૭ અને બિન્ધામી-
 નના કુળમાંથી જિબઓન જે તેનાં પાદરો, ગેલા જે
 તેનાં પાદરો; ૧૮ અનાથોય જે તેનાં પાદરો, તથા
 આદઓન જે તેનાં પાદરો; ચાર નગરો; ૧૯ દારૂન-
 પુત્રો, જે ચાળક હતા, તેઓનાં સર્વ નગરો મળી તેર
 નગરો તે તેઓનાં પાદરો હતાં.

૨૦ અને કહાથપુત્રોનાં કુળો, એટલે કહાથના
 બાકીના પુત્રો, એ લેતીઓને તો એઓના ભાગમાં
 નગરો એકાધમ કુળમાંથી મળ્યાં. ૨૧ અને તેઓએ
 એકાધમના પહાડી મુલકમાંનું મનુષ્યપાતકના આશ્ર-
 યનું નગર શબ્દમ જે તેનાં પાદરો, તથા ઝહેર જે તેનાં
 પાદરો, ૨૨ જે કિબ્સાધમ જે તેના પાદરો, તથા
 બેથ-હોરોન જે તેનાં પાદરો; એ ચાર નગરો તેઓને

આપ્યા. ૨૭ અને દાનના કુળમાથી એકતકે ને તેના પાદરો, જિબ્બોન ને તેના પાદરો, ૨૪ આયારોન ને તેના પાદરો, ગાય રિમ્બોન ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો પણ ૨૫ અને મનાશોહના અર્ધકુળમાથી તાઅનાથ ને તેના પાદરો, તથા ગાય રિમ્બોન ને તેના પાદરો, એ બે નગરો. ૨૬ કદાચના બાકીના પુત્રોના કુટુંબોના સર્વ મળીને દસ નગરો ને તેઓના પાદરો હતા.

૨૭ અને લેવીઆના કુટુંબોમાના ગેરોનના પુત્રોને મનાશોહના અર્ધ કુળમાથી મનુષ્યવાતકતુ આશ્રય નગર બારાનમાનુ ગોનાન ને તેના પાદરો, તથા બએશ્તશહ ને તેના પાદરો, એ બે નગરો, ૨૮ ને યિસ્સાપારના કુળમાથી હિર્યોન ને તેના પાદરો, દાબરાય ને તેના પાદરો, ૨ રામૂથ ને તેના પાદરો, એન-ગાત્રીમ ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૩૦ અને આરોરના કુળમાથી મિશઆલ ને તેના પાદરો, આબ્દોન ને તેના પાદરો, ૩૧ દેકકાય ને તેના પાદરો, તથા રહોબ ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૩૨ અને નાફ્તાલીના કુળમાથી ગાલીલમાનુ મનુષ્યવાતકતુ આશ્રયનગર રેદેગ ને તેના પાદરો, તથા હામોથ હોર ને તેના પાદરો, તથા કાતાન ને તેના પાદરો, એ ત્રણ નગરો આપ્યા. ૩૩ ગેરોની આના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના સર્વ મળીને તેર નગરો ને તેઓના પાદરો હતા.

૩૪ અને બાકી રહેલા લેવીઓને, એટલે મરાનીના પુત્રોના કુટુંબોને, ઝલુબના કુળમાથી ચોમ્નઆમ ને તેના પાદરો, તથા કાતાહ ને તેના પાદરો. ૩૫ હિમાહ ને તેના પાદરો, નાહલાલ ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૩૬ અને રેહમેનના કુળમાથી બેસેર ને તેના પાદરો, તથા ચાદાસ ને તેના પાદરો, ૩૭ કરમોથ ને તેના પાદરો, તથા મેફશાય ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૩૮ અને ગાદના કુળમાથી મનુષ્યવાતકતુ આશ્રયનગર, એટલે જિલ્લા દમાનુ રમોથ ને તેના પાદરો, તથા માહનાઈમ ને તેના પાદરો, ૩ હેરમોન ને તેના પાદરો, ચાસેર ને તેના પાદરો, સર્વ મળી ચાર નગરો. ૪૦ આ બધા નગરો, મરાનીપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે એટલે લેવી આના બાકી-રહેલા કુટુંબો પ્રમાણે તેઓના હતા, અને તેઓને ભાગ બાર નગર આપ્યા.

૪૧ ઇસ્રાએલપુત્રોના વતન મધ્યે લેવીના સર્વ નગરો

તેઓના પાદરો સહિત ઉડતાળીસ હતા. ૪૨ આ નગરોમાના પ્રત્યેક નગરની આસપાસ તેના પાદરો આવેલા હતા, એન પ્રમાણે એ સર્વ નગરોને હતું.

૪૩ એ રીતે યહોવાહે ઇસ્રાએલને તે સથળો દેશ આપ્યો, કે જે તેઓના પિતૃઓને આપવાના તેણે સમ આધા હતા, ને તેઓ તેનુ વતન પ્રક્રમ કરીને તેમા રહ્યા. ૪૪ અને યહોવાહે તેઓના પૂર્વજે સાથે સમ આધા હતા તે સર્વ પ્રમાણે તેઓને ચારોગમ વિશામો આપ્યો, ને તેઓના સર્વ શત્રુઓનો કાઢ તેઓની આગળ ટક્યો નહિ, યહોવાહે તેઓના સર્વ શત્રુઓને તેઓના હાથમા આપ્યા. ૪૫ યહોવાહે ઇસ્રાએલના ધરનાઓને જે કષ્ટ સારા વચ્ચેના આપ્યા હતા તેમાથી એકે નિષ્ફળ થયુ નહિ, સર્વ પુરા થયા.

૨૨ ત્યારે યહોશુઆએ રેહમેનીઓને તથા ગાદીઓને તથા મનાશોહના અર્ધ કુળને બોલાવ્યા, ૨ ને તેઓને કહ્યું, યહોવાહના સેવક મુસાએ જે આજ્ઞા તમને આપી હતી, તે સર્વ તમે પાળી છે, ને જે સર્વ આજ્ઞા મેં તમને આપી, તેમા મારી વાણી તમે સાનળી છે, ૩ ધણા દિવસથી આજ સુધી તમે પોતાના ભાઈઓને તન્યા નથી, પણ પોતાના દેવ યહોવાહની આજ્ઞાથી સોપાએથી ફરજ તમે સાચી છે. ૪ અને હવે તમારા દેવ યહોવાહે તમારા ભાઈઓને કહ્યું હતું તેમ, હમણા તેણે તેઓને વિશ્રામ આપ્યો છે, એ માટે તમે પાછા વળીને તમારા તણુઓમા તથા તમારા વતનની ભૂમિ જે યહોવાહના સેવક મુસાએ તમને યરદનની પેરી ગમ આપી, તેમા જાઓ. ૫ ફક્ત જે આજ્ઞા તથા નિયમ યહોવાહના સેવક મુસાએ તમને ફરમાવ્યા, એટલે કે પોતાના દેવ યહોવાહ ઉપર પ્રીતિ કરવી, ને તેના સર્વ માર્ગોમા ચાલવું, ને તેની આજ્ઞાઓ પાળવી, ને તેને વળગી રહેવું, ને પોતાના સપૂર્ણ હૃદયથી, ને પોતાના સપૂર્ણ જીવથી તેની સેવા કરવી, તે સર્વ તમે ધણી સાચ્યે તીથી પાળજો. ૬ અને યહોશુઆએ તેઓને આશીર્વાદ આપીને વિદાય કીધા, ને તેઓ પોતાના તણુઓમા ગયા.

૭ હવે મનાશોહના અર્ધ કુળને મુસાએ બારાનમા [વતન] આપ્યું હતું, પણ તેના બીજા અર્ધ ભાગને યહોશુઆએ તેઓના ભાઈઓ સાથે પશ્ચિમમા યરદન પાર [વતન] આપ્યું, વળી ત્યારે યહોશુઆએ તેઓને તેઓના તણુમા મોકલી દીધા, ત્યારે તેણે

તેઓને આશીર્વાદ દીધો કે અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, પાંચ દ્રવ્ય, ને બનુધણા ટોર, રૂપ, સોન, ત્રાણ, ને લોહ ને અતિથણા વસ્ત્રો લઈને પોતપોતાના વસુઓમાં પાઠા નહોતો, પોતાના ભાઈઓ સાથે પોતાના સુત્રોની લઈ વહુની લો

૯ અને રેઉબેનપુત્રો ને જાફપુત્રો ને મનાશ્ચેલુત્ર અર્ધ કુળ કનાન દેશમાંના શીલોહમાંથી ઇસ્ત્રાએલપુત્રો મધ્યથી નિકળીને પોતાના વતનને ગિલગાદ પ્રાત, ને મુસાની હસ્તક અપાએની યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓને મળ્યો હતો, તેમાં જવાને પાંચ કર્શી ૧૦ અને ચરદનની પાસેનો પ્રદેશ ને કનાન દેશમાં છે, ત્યાં રેઉબેનપુત્રો ને જાફપુત્રો ને મનાશ્ચેલુત્ર અર્ધ કુળ આવ્યા, ત્યારે ત્યાં ચરદન પાસે તેઓએ વેદી, એટલે કે દૂરથી દેખાય, એની મોટી વેદી, બાધી ૧૧ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ એની વાંતો સામથી કે, જુઓ, રેઉબેનપુત્રોએ ને જાફપુત્રોએ ને મનાશ્ચેલુત્રો અર્ધ કુળે કનાન દેશના મોખરામાં, ચરદન પાસેના પ્રદેશમાં, ત્યાં ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની [જૂમિની] બાજુએ, એક વેદી બાધી છે ૧૨ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ તે સાથે જ, ત્યારે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની આખી જગત તેઓની સાથે યુદ્ધ કરવા સારી શીલોહ મધ્ય એકત્ર થઈ

૧૩ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ ગિલગાદ દેશમાં રેઉબેનપુત્રો, ને જાફપુત્રો, ને મનાશ્ચેલુત્ર અર્ધ કુળ, એઓની પાસે એલગાગાર યાજ્ઞકના પુત્ર શીનહાસને મોકલ્યો, ૧૪ ને તેની વાગે ઇસ્ત્રાએલના સર્વ કુળો માંથી પ્રત્યેક મુખ્ય ધર્મને એક એક આગેવાન, એવા દસ અધિપતિઓ મોકલ્યા, અને તેઓમાંના બધા ઇસ્ત્રાએલના કુળો મધ્યે પોતપોતાના પિતૃઓના પરાના મુખ્ય દત્તા ૧૧ અને તેઓએ ગિલગાદ પ્રદેશમાં રેઉબેનપુત્રોની ને જાફપુત્રોની ને મનાશ્ચેલુત્રોના અર્ધ કુળની પાસે જઈને તેઓને કહ્યું, ૧૬ યહોવાહની આખી જગત એમ કહે છે કે, તમે ઇસ્ત્રાએલના દેવની વિરૂદ્ધ આ ચો અપરાધ કીધો કે, આજ તમે યહોવાહના અનુસરણથી ફરી જઈને, પોતાને સાચી વેદી બાધીને આજ તમે યહોવાહની વિરૂદ્ધ ફિરર કીધું છે ૧૭ પેશારને અન્યાય, કે જેને ત્રીધે યહોવાહની જગત ઉપર મરડી આવી હતી તો પણ તેમાંથી આજ મુખી આપણે પોતાને યુદ્ધ કીધા નથી, તે આપણે સાચી નામે છે કે હું, ૧૮ કે તમે યહોવાહના અનુસરણથી આજ ફરી ત્રણ છો ૧૯ અને એમ થયો

કે, તમે આજ યહોવાહ વિરૂદ્ધ ફિરર કરો છો, માટે કાલે ઇસ્ત્રાએલની આખી જગત ઉપર તે કોપાયમાન, થશે ૧૦ તથાપિ એ તમારા વતનની જૂમિ અચૂક હોય, તો યહોવાહને વતનને સારી આપેલી જૂમિ, ન્યા યહોવાહનો મરડપ રહે છે, ત્યાં [નદી] ઉતરીને આવે, ને અમારા મધ્યે વતન લો, પણ આપણા દેવ યહોવાહની વેદી શિનાય બીજ વેદી બાધીને યહોવાહ વિરૂદ્ધ ફિરર કરશે મા, ને અમારી વિરૂદ્ધ ફિરર કરશે મા ૨૦ એસહના દીકરા આપાને શ્રાપપાત વરતુ વિષે ઉલ્લખન કીધું, ને તેથી ઇસ્ત્રાએલની આખી જગત પર કોપ આવ્યો કે નહિ ૧ ને તે માલુસ પોતાના અન્યાયમાં એકલેજ નાશ પામ્યો નહિ

૨૧ ત્યારે રેઉબેનપુત્રોએ, ને જાફપુત્રોએ, ને મનાશ્ચેલુત્રોના અર્ધ કુળે ઇસ્ત્રાએલના હુલનોના મુખ્યોને ઉતાર આપવા કહ્યું કે, ૨૨ દેવોનો દેવ યહોવાહ, દેવોનો દેવ યહોવાહ, તે બીજું છે, ને ઇસ્ત્રાએલ બહુરો કે, એ યહોવાહની વિરૂદ્ધ વિરૂદ્ધથી અથવા ઉદનધથી, (આજે તું અમારો બચાવ કરીશ મા), ૨૩ અમે યહોવાહના અનુસરણથી ફરી જવા સારી વેદી બાધી હોય, કે તે પર દહનીયાપેણુ, કે બાધા-પેણુ કેશાત્યપેણુના ચલો કરવા સારી [બાધી હોય], તો યહોવાહ પોતેજ તેનો જવાબ લો, ૨૪ કેમકે અમે વિચાર કરીને એ દેવથી તે કીધું છે કે રજેને આવતા કાળમાં તમારા દીકરાઓ અમારા દીકરાઓને એમ કહે, કે ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહની સાથે તમારો ચો લાગજાન છે ૧૧ કેમકે હું રેઉબેનપુત્રો અને જાફપુત્રો, તમારી અને અમારી વચ્ચે, યહોવાહ ચરદનને સરદહ કીટેલી છે, અને રજેને તમને યહોવાહમાં કંઈ લાગજાન નથી, એમ [કહીને] તમારા દીકરાઓ અમારા દીકરાઓને યહોવાહના બચ રાખવા અટકાવે ૨૬ એ માટે અમે કહ્યું કે, હવે આપણે પોતાને સાચી વેદી બાધવાની તૈયારી કરીએ, દહનીયાપેણુને સાચી નહિ, કે ચક્તને સાચી નહિ, ૨૭ પણ અમારા ને તમારા મધ્યે, ને અમારી પાઞ્ચ આપણી પેટીમાં મધ્યે એ સાતીરૂપ થશે, કે અમને યહોવાહ આનજ અમારા દહનીયાપેણુથી, ને અમારા યક્ષથી, ને અમારા શાત્યપેણુથી તેની સેવા કરવાનો દહ છે, એ માટે કે આવતા કાળમાં તમારા વંશને અમારા વંશને એક ન કહે કે, તમને યહોવાહમાં લાગજાન

નથી. ૨૮ માટે અમે કહ્યું કે, તેઓ આવતા કાળમાં, અમને કે અમારી પેઢીને એમ કહેશે, ત્યારે એમ થશે કે, અમે એક કહીશું, કે યહોવાહની વેદીનો નમુનો જુઓ, એ અમારા પિતૃઓએ કીધેથી છે, દહનીયાપૃષ્ઠને સાર નહિ, ને યજ્ઞને માર નહિ, પણ એ તો અમારા ને તમારા મધ્યે સાક્ષીરૂપ છે. ૨૯ અમારા દેવ યહોવાહના મહત્ત્વની સામે જે તેની વેદી છે, તે શિવાય અમે દહનીયાપૃષ્ઠને સાર, ખાદ્યાપૃષ્ઠને સાર, કે યજ્ઞને સાર, બીજી વેદી બાધીને યહોવાહની વિરૂદ્ધ દિવર કરીએ, તથા યહોવાહના અનુસરણથી આજ ફરી જાએ, એક કહી ન થાએ.

૩૦ અને રૅઉમેનપુત્રોએ ને ગાદપુત્રોએ ને મનાશ્શેહપુત્રોએ જે વચન કહ્યા, તે શીનહાસ યાજકે અને તેની સાથે જે જમાતના અધિપતિઓ એટલે ઇસ્રાએલના હાજરોના મુખ્યો હતા તેઓએ સામંજ્યા, ત્યારે તેઓને બહુ સાર લાગ્યું. ૩૧ અને એલઆઝાર યાજકના દીકરા શીનહાસે રૅઉમેનપુત્રોને, ને ગાદપુત્રોને, ને મનાશ્શેહપુત્રોને કહ્યું, આજ અમે જાણીએ છીએ કે, યહોવાહ આપણી મધ્યે છે, કેમકે તમે યહોવાહ વિરૂદ્ધ આ ઉલ્લંઘન કીધું નથી; હવે તો તમે ઇસ્રાએલપુત્રોને યહોવાહના હાથમાંથી છોડાઓ છ. ૩૨ અને એલઆઝાર યાજકના પુત્ર શીનહાસે ને તે અધિપતિઓએ રૅઉમેનપુત્રો પાસેથી ને ગાદપુત્રો પાસેથી, ગિલઆદ પ્રાંતમાંથી, કનાન દેશમાં ઇસ્રાએલપુત્રો પાસે પાછા આવીને, તેઓને ખબર આપી. ૩૩ અને તે ખબરથી ઇસ્રાએલપુત્રો ખુશ થયા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ દેવની સ્તુતિ કીધી; ને જે દેશમાં રૅઉમેનપુત્રો ને ગાદપુત્રો રહેતા હતા, તેનો નાશ કરવાને તેઓ વિરૂદ્ધ યદાઇ કરવાની વાત ત્યાર પછી કહી કાઢી નહિ. ૩૪ અને રૅઉમેનપુત્રોએ ને ગાદપુત્રોએ તે વેદીનું નામ [એફ] પાડ્યું, કેમકે [તેઓએ કહ્યું] કે, તે આખણી વચ્ચે સાક્ષીરૂપ છે કે યહોવાહ એજ દેવ છે.

૨૩ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોને તેઓના આરોગમના સર્વ શત્રુ વિષે વિશ્રામ આપ્યા પછી, ધણે દિવસે, એટલે યહોશુઆ ધણે રૂદ્ધ થયો હતો ત્યારે એમ થયું કે, રે યહોશુઆએ સર્વ ઇસ્રાએલને ને તેઓના વડીલોને ને તેઓના મુખ્ય પુત્ર પોને, ને તેઓના ન્યાયાધીશોને, ને તેઓ પરના અધિકારીઓને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, હુ ધણે રૂદ્ધ

થયો છું; ૧ ને તમારા દેવ યહોવાહે આ સર્વ દેશાન-તિઓને તમારે લીધે જે કીધું, તે સર્વ તમે જાણો છો; કેમકે તમારા દેવ યહોવાહે પોતે તમારે સાર યુદ્ધ કીધું છે. ૪ જુઓ, બાકી રહેલી દેશાનતિઓને ને જે દેશાનતિઓ મેં કાપી નાખી તે સર્વનો દેશ, યરદનથી માંડીને છેક આઘમણી તરફ ગોરા સમુદ્ર સુધી, મેં તમને તમારા કુળોને વારસે વતનને સાર વહેંચી આપ્યો છે. ૫ અને યહોવાહ તમારો દેવ પોતે તેઓને તમારી આગળથી ઠેલી કાઢશે, ને તમારી દૃષ્ટિ આગળથી કાઢી મુકશે, ને તમારા દેવ યહોવાહે તમને વચન આપ્યું હતું તેમ, તમે તેઓને દેશ વતનમાં લેશો. ૬ એ માટે મુસાના નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાં જે લખ્યું છે, તે સઘળું પાળીને અમલમાં આણવાને ધણા દિવસવતન થાઓ, ને તેથી જમણે કે શમિ દાયે તમે ફરો નહિ, ૭ ને તમારી મધ્યે આ જે દેશાનતિઓ રહે છે, તેઓ મધ્યે ન જાઓ; ૮ ને તેઓના દેવોના નામનું ઉચ્ચારણ ન કરો, ને તેઓના સોગન ન દો, ને તેઓની સેવા પણ ન કરો, ને તેઓને પગે ન લાગો, ૯ પણ આજ સુધી તમે કરતા આવ્યા તેમ, પોતાના દેવ યહોવાહને વળગી રહો. ૧૦ કેમકે યહોવાહે તમારી આગળથી ગોઠી અને પરાક્રમી દેશાનતિઓ કાઢી કાઢી, પણ તમારી આગળ તો આજ સુધી કોઇ ઠક્યો નથી. ૧૧ તમારામંત્રી એક માણસ હાજરને નસાડશે, કેમકે તમારા દેવ યહોવાહે તમને કહ્યું તેમ, તે પોતે તમારે સાર યુદ્ધ કરે છે. ૧૨ તો પોતાના દેવ યહોવાહ પર પ્રીતિ કરવાની ધણી કાળજી રાખો. ૧૩ કેમકે જો તમે કોઇ પણ પ્રકારે પાછા હરો, ને તમારી પાસે રહેલી આ દેશાનતિઓને, એટલે જે બાકી રહેલી છે, તેઓને વળગી રહેશો, ને તેઓ સાથે વચ્ચેવહાર કરીને તેઓ મધ્યે જશો, ને તેઓ તમારા મધ્યે આવશે; ૧૪ તો ખચિત જાણજો કે તમારો દેવ યહોવાહ હવે પછી આ દેશાનતિઓને તમારી નજર આગળથી કાઢી કાઢનાર નથી, ને આ સારી ભૂમિ જે તમારા દેવ યહોવાહે તમને આપી છે, તે ઉપરથી તમે નહ થઈ જશો ત્યાં સુધી તેઓ તમને ફાદ તથા ફાસારૂપ, ને તમારી દુખોમાં ફટકારૂપ, અને તમારી આંખોમાં કાઠારૂપ થશે. ૧૫ અને જુઓ, આજ હુ જગતના સર્વ લોકને સાર કરાવેલે માંમે જઈ છું; તમારા સર્વ અંત કરણમાં ને આત્મામાં તમે જાણો છો કે, જે સારા

વચનો તમારા દેવ યહોવાહે તમારા વિષે કહ્યા તે સગળામાનુ એકે નિષ્કળ ગયુ નથી, સર્વ તમારા પ્રત્યે પુરા થયા છે, તેમાનુ એકે નિષ્કળ ગયુ નથી ૧૫ અને એવુ થયો કે, જમ તમારા દેવ યહોવાહે તમને આપેલા સર્વે સારા વચન તમારા પ્રત્યે પુરા થયા, તેમજ, જે આ સારી ભૂમિ તમારા દેવ યહોવાહે તમને આપી છે, તે ઉપરથી તમારો નારા થતા સુધી યહોવાહ તમારા પર સર્વ [કહેતી] વિપત્તિઓ પહોં લાવશે ૧૬ તમારા દેવ યહોવાહે જે કસર તમને ફરમાવ્યો, તેનું જ્યારે તમે ઉલ્લંઘન કર્યો, ને ખીલ દેવાની સેવા કર્યો, ને તેઓને પગે લાગ્યો, ત્યારે યહોવાહને કોપ તમારા ઉપર સગળશે ને જે સારા દેશ તેણે તમને આપ્યો છે, તે ઉપરથી તમારા વહેલો નાગ થશે

૨૪ અને યહોશુઆએ ઇસ્તાએલના સર્વ કુળો તખિમમાં એકઠા કરીને ઇસ્તાએલના વહીવટોને ને તેઓના કુખ્ય પુત્રોને ને તેઓના ન્યાયાધીશોને ને તેઓના અધિકારીઓને બોલાવ્યા ને તેઓ દેવ આજળ રહ્યુ થયા ૨ અને યહોશુઆએ સર્વ લોકોને કહ્યું ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, પૂર્વકાળે તમારા પૂર્વજ, એટલે ઇઝ્રાલીમનો ખાપ, ને નહોરનો ખાપ તેરાહ નદીની પેડી ગમ રહેતા હતા, અને તેઓ અન્ય દેવાની સેવા કરતા હતા ૩ અને મેં તમને પિતૃ ઇઝ્રાલીમને નદીની પેડી ગમથી આપ્યો, ને તેને તમામ કનાન દેશમાં ફેરવ્યો, ને તેના સગાન વચાચો ને તેને ઇસ્દાહ આપ્યો, ૪ ને મેં ઇસ્દાહને યાફૂલ તથા એસાવ આપ્યા, ને વતનમાં એસાવને સેધર પર્વત આપ્યો, અને યાફૂલ અને તેના દીકરાઓ મિસરમાં ઉતરી ગયા ૫ અને મેં સુસાને તથા હામને મોકલ્યા, ને મિસરની મધ્યે મેં જે કીધું તે પ્રમાણે તે પર અનર્થ આવ્યા, ને ત્યાર પછી હું તમને [ત્યાથી] કાઢી લાવ્યો ૬ અને મેં તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી કાઢી આવ્યા, ને તમે સમુદ્ર સુધી આવ્યા, ને મિસરીઓ રથો તથા સવારો વધને સૂકે સમુદ્ર સુધી તમારા પિતૃઓની પાગલ લાવ્યા ૭ અને તેઓએ યહોવાહ પ્રત્યે પોકાર કર્યો, ત્યારે તેણે તમારી તથા મિસરીઓની મધ્યે અધકાર મુક્યો, ને સમુદ્રને તેઓ પર આપીને તેઓને કુખારી દીધા, ને મેં મિસરમાં જે કીધું તે તો તમારી આખોએ એવું, ને તમે નરવ્યમાં પહોં દિવસ રહ્યા ૮ અને જે અમેરીઓ યરદનની પેડી ગમ રહેતા હતા,

તેઓના દેશમાં મેં તમને આવ્યા, ને તેઓએ તમારી સાથે યુદ્ધ કીધું, ને મેં તેઓને તમારા હાથમાં આપ્યા, ને તમે તેઓનો દેશ વતન કરી લીધો, અને મેં તમારી આજળથી તેઓનો નાશ કર્યો ૯ પછી મોઆબના રાજા સિમ્પોરના દીકરા ખાલોકે ઉઠીને ઇસ્તાએલ સાથે યુદ્ધ કીધું, ને તેણે બેએરના દીકરા બલઆમને તમને આપ દેવા સાર બોલાવી મગાવ્યો, ૧૦ પણ બલઆમનુ મેં સાંભળ્યુ નહિ, માટે તેણે તમને આશીર્વાદન આપ્યો, એમ મેં તમને તેના હાથમાંથી છોડાવ્યા ૧૧ અને તમે યરદન ઉતરીને યરેબા પાસે આવ્યા, ને યરેબાના માણસો, અમેરીઓ, ને પરીઝીઓ, ને કનાનીઓ, ને હિત્તિઓ, ને ગિર્ગીશીઓ, હિવીઓ, ને યમરીઓ, એઓએ તમારી સાથે યુદ્ધ કીધું, અને મેં તેઓને તમારા હાથમાં આપ્યા ૧૨ અને મેં તમારી આજળ ડાસ મોકલ્યા, ને તેઓએ તેઓને, એટલે અમેરીઓના જે રાજાઓને, તમારી આજળથી હાકી કાઢ્યા, તારી તરવારથી ને તારા ધતુખથી [જે યધુ] નહોતું ૧૩ અને જે દેશ વિષે તમે શ્રમ કર્યો નહોતો, ને જે નગરો તમે ખાધ્યા નહોતા, તે મેં તમને આપ્યા, ને તમે તેમાં રહો છો, ને દ્રાક્ષવાડીઓ તથા જેતવાડીઓ જે તમે રોપી નહોતી, તેઓના [ફળ] તમે ખાધો છો ૧૪ તો હવે યહોવાહનુ બધ રાખો, ને પ્રમાણિક-પણાથી ને સત્યતાથી તેની સેવા કરો, ને નદીની પેડી ગમ, ને મિસરમાં, તમારા પિતૃઓ જે દેવાની સેવા કરતા હતા, તે દેવાને દૂર કરીને યહોવાહની સેવા કરો ૧૫ અને જે યહોવાહની સેવા કરવી, એ તમને માફુ હિસતુ હોય, તો આજળ પસંદ કરો કે કોની સેવા તમે કર્યો, એટલે નદીની પેડી ગમ તમારા પિતૃઓ જે દેવાની સેવા કરતા હતા તેઓની, અથવા જે અમેરીઓના દેશમાં તમે રહો છો, તેઓના દેવાની, પણ હું ને મારા ધરના તો યહોવાહની સેવા કરીશું ૧૬ અને લોકોએ ઉતર આપીને કહ્યું કે, દેવ એવુ ન કરો કે યહોવાહને મુકીને ખીલ દેવાની સેવા અમે કરીએ ૧૭ કેમકે જેણે અમને ને આમારા પિતૃઓને મિસર દેગમાંથી, દાસપણાના ધરમાંથી, કાઢી આવ્યા, ને જેણે આમારા દેખતા તે મોઝા ચમત્કાર કર્યો, ને અમે જે સર્વ રહેતે આવ્યા તેમાં, ને જે સર્વ લોકો મધ્યે યધને અમે આવ્યા તેઓ મધ્યે, આમાર રક્ષણ કીધું, તેજ યહોવાહ આમારો

દેવ છે; ૧૮ને સર્વ લોકોને એટલે દેશમાં રહેનારા ઐમેલીઓને યહોવાહે અમારી આગળથી કાઢી મુક્યા છે, તે માટે અમે પણ યહોવાહની સેવા કરીશું, કેમકે તે અમારો દેવ છે ૧ અને યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, તમારાથી યહોવાહની સેવા કરાશે નહિ, કેમકે તે પવિત્ર દેવ છે, તે આસ્થાધારી દેવ છે, તે તમારા ઉદ્ધવનની ને તમારા પાપોની ક્ષમા નહિ કરશે. ૨૦ને તમે યહોવાહને છોડીને અન્ય દેવોની સેવા કરશો, તો તે, તમારૂં સાર કીધા પછી, ઉલટો થઈને તમારૂં માનું કરશે, ને તમારો ક્ષય પણ કરશે ૨૧ અને લોકોએ યહોશુઆને કહ્યું, એમ તો નહિ, પણ અમે યહોવાહની સેવા કરીશું ૨૨ અને યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, તમે પોતાની સામે સાક્ષી છો, કે તમે યહોવાહની સેવા કરવાને તેને પોતાને સારૂં પસંદ કીધો છે અને તેઓએ કહ્યું, અમે સાક્ષી છીએ ૨૩ [તેણે કહ્યું], તો હવે તમારા મધ્યે જે અન્ય દેવો છે, તેમને દૂર કરો, ને પોતાનું હૃદય ઇસ્ટાએલના દેવ યહોવાહનીગમ વાળો. ૨૪ અને લોકોએ યહોશુઆને કહ્યું, આપણા દેવ યહોવાહની સેવા અમે કરીશું, ને તેની વાણી સાંભળીશું ૨૫ માટે તે દિવસે યહોશુઆએ લોકો સાથે કરાર કીધો, ને રાખેમમા તેઓને વારંતે વિધિ ને નિયમ સ્થાપ્યા

૨૬ અને યહોશુઆએ આ વાતો દેવના નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાં લખી, ને મોટા પથર લઈને ત્યાં યહોવાહના પવિત્રસ્થાનમાં જે આલેખ વક્ષ છે તેની

નીચે તે ઉભો કીધો ૨૭ અને યહોશુઆએ સર્વ લોકોને કહ્યું, જુઓ, આ પથર આપણી વિરક્ષ સાક્ષી થશે, કેમકે યહોવાહે પોતાની જે વાતો આપણી આગળ કહી તે સર્વ એણે સાંભળી છે, તો એ તમારી વિરક્ષ સાક્ષી થશે, રખે તમે પોતાના દેવને નકાર કરો ૨૮ પછી યહોશુઆએ લોકોને, એટલે પ્રત્યેક માણસને પોતપોતાના વતન ભણી રવાના કીધા

૨૯ અને એમ થયું કે, આ બિનાઓ બન્યા પછી, નૂનનો પુત્ર, યહોવાહનો સેવક યહોશુઆ, એકસો દસ વર્ષનો થઈને, મરણ પામ્યો ૩૦ અને તેઓએ તેના વતનની હદમાં એકાધમના પહાડી મુલકમાં, જે તિમ્નાય સેરાહ છે તેમાં, આઆશ ડુગરની ઉત્તરમાં, તેને દાટ્યો ૩૧ અને યહોશુઆના સર્વ દિવસોમાં, ને જે વહીયો યહોશુઆની પાઠળ જીવતા રહ્યા, અને જેઓએ, યહોવાહે પોતાના જે સર્વ કામ ઇસ્ટાએલ સારૂં કીધા હતા, તે ભર્યા હતા, તેઓના સર્વ દિવસોમાં ઇસ્ટાએલે યહોવાહની સેવા કીધી ૩૨ અને રાખેમમા જે ભૂમિનો વિભાગ યાફ્તે રાખેમમા બાપ હોમોરના દીકરા પાસેથી સો રૂપીએ વેચાતો લીધો હતો, ને જે યુસફના વતનનો થયો, તેમાં યુસફના હાડકા, જે ઇસ્ટાએલપુરોએ મિસરમાંથી આપ્યા હતા, તે દાટ્યા ૩૩ અને હાર્નનો પુત્ર એલઆઝાર મરણ પામ્યો, ને તેના પુત્ર શીનહાસની ટેકરી, જે એકાધમના પહાડી મુલકમાં અને આપેલી હતી, તેના પર તેઓએ તેને દાટ્યા

ન્યાયાધીશોનું પુસ્તક.

૧ અને યહોશુઆના મરણ પછી એમ થયું કે, ઇસ્ટાએલપુરોએ યહોવાહને પુજ્યું કે, કનાનીઓની સામે લડવાને તેઓ પર અમારી તરફથી પહેલો કોણ ચઢાઈ કરશે? ૨ ને યહોવાહે કહ્યું કે, યહુદાઈ ચઢાઈ કરશે, જુઓ, મેં તેના હાથમાં દેશ સોંપ્યો છે ૩ અને યહુદાઈ પોતાના ભાઈ શિમઓનને કહ્યું કે, આપણે કનાનીઓની સામે લડીએ, એ સારૂં મારી સામે મારા ભાગમાં આવ, તેથી મું પણ તારી સાથે તારા ભાગમાં આવીશ. અને શિમઓન તેની

સાથે ગયો ૪ અને યહુદાઈ ચઢાઈ કરી, ને યહોવાહે કનાનીઓને તથા પરીઝીઓને તેઓના હાથમાં સોંપ્યા, ને તેઓએ બેઝેકમાં તેઓમના દસ હજાર માણસોને સહાર કીધો ૫ અને બેઝેકમાં તેઓને અદોની બેઝેક મળ્યો, ને તેઓ તેની સામે લડ્યા, ને તેઓએ કનાની તથા પરીઝીઓને સહાર કીધો ૬ પણ અદોની બેઝેક નાહો, ને તેઓએ તેની પાઠવાડે લાગીને તેને પકડ્યો, ને તેના હાથના તથા તેના ખજના અચુકા કાપી નાખ્યા ૭ અને અદોની-બેઝેક

કશું કે, હાથ તથા પાના અથવા કાપેલા સિતેર શબ્દો મારી મેળ તમેથી [દુઃક] વીણી ખાતા હતા, મેં જેવું કર્યું છે, તેવાજ બદલે દેવે મને આપ્યો છે અને તેઓ તેને ચરણલેખમા લાવ્યા, ને તે ત્યાં મરી ગયો.

૮ અને યદુદાદપુત્રોએ ચરણલેખની સામે લડાઈ કરીને તે છતી લીધું ને તેને તરવારની ધારથી માર્યું ને તે નજરને અગ્રિથી બાળ્યું ૯ અને ત્યાર પછી યદુદાદપુત્રે પદ્માદી મુલકમા, તથા નેળેખમા, તથા નીચલા પ્રદેશમા રહેવારા કનાનીઓની સામે લડવાને ઈતરી પડ્યા ૧૦ અને યદુદાદ દેશનવાસી કનાનીઓ સામે ગયો, (પૂર્વે હેમોનનું નામ તેા કિર્યાથ-આબા હતું), ને તેઓએ ચેશાયનો તથા અહીમાનો, તથા તાહમાયનો તરાર કીધો ૧૧ અને ત્યાંથી તે કનાનીઓ રહેવાલીઓની સામે ગયો (અગ્રાઉ તેા કનાનીનું નામ કિર્યાથ સેટર હતું) ૧૨ અને કાલેએ કહ્યું કે જે કાલ કિર્યાથ સેટરને મારીને તેને છતી લેશે, તેની સારો દુ મારી દીકરી આપસાદ પરજા તીધ. ૧૩ અને કાલેખના નાના ભાઈ કનકજના દીકરા ઓખીએએ તે લીધું, ને તેણે પોતાની દીકરી આપસાદ તેની સાથે પરજાવી ૧૪ અને એમ થયું કે, તે [તેની પાસે] ગઈ, ત્યારે તે ત્રીજે પોતાના બાપની પાસે ખેતર માગવાને તેને ઉચ્કર્યો, ને તે પોતાના ગ્રેહમાં પરજી હતરી, ને કાલેએ તેને કહ્યું કે, તું છું છું છે ૧૫ ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, મને આશીર્વાદ આપ, મને તે નેજેબની ભૂમિ આપી છે, માટે પાણીના ગ્રા પછું મને આપ. અને કાલેએ તેને ગ્રાપરના ગ્રા તથા નીચેના ગ્રા આપ્યા.

૧૧ અને મુસાના સાજા કેનીના પુત્રો, યદુદાદપુત્રો સારે ખલુદીઓના નજરમાથી આવેલા અરાહની દિશાજુ ગમ યદુદાદના આશ્રયના ગયા, ને તેઓ તે લોકોની સારે રક્ષા. ૧૨ અને યદુદાદ પોતાના ભાઈ શિમ્શોનની સારે ગયા ને તેઓએ સદાચમા રહેવારા કનાનીઓને માર્યા, ને તેના પુત્રો વંદાર કીધા અને તે નગરનું નામ હોરમાદ કહેવાઈ હતું ૧૮ અને યદુદાદે ગાઝાદ તેની સીમ સુધી, તથા આરકોન તેની સીમ સુધી, તથા મેકેન તેની સીમ સુધી છતી લીધા. ૧૯ અને યદોવાદ યદુદાદની સારે દત્તો, ને તેને પદ્માદી પ્રવક્તા [રહેવાલીઓને] દ્વારા કાઢ્યા, પણ નીચાબની વસ્તીને તે દ્વારા

કાઢી શક્યો નહિ, કેમકે તેઓની પાસે લોહાના રથ હતા ૨૦ અને મુસાના કહેવા પ્રમાણે તેઓએ કાલેખને દેશન આપ્યું, ને તેણે અનાહના ત્રણ દીકરાઓને ત્યાંથી દ્વારા કાઢ્યા ૨૧ અને બિન્યા મીનપુત્રોએ ચરણલેખવાસી ચળસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ આજ સુધી ચળસીઓ બિન્યામીનપુત્રોની સાથે ચરણલેખમા રહેતા આવ્યા છે.

૨૨ અને મુસકના ધરનાઓએ પણ બેથેલની સામે ચડાઈ કીધી, ને યદોવાદ તેઓની સાથે હતો ૨૩ અને મુસકના ધરનાઓએ બેથેલની બસુસી કરવા [માણસો] મોકલ્યા (અગ્રાઉ તેા તે નગરનું નામ લજ હતું) ૨૪ અને બસુસીએ એક માણસને તે નગરમાથી આવતો જોયો, ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, કૃપા કરી અમને નજરમા પેસવાનો માર્ગ દેખાડ, ને અમે તારા પર કૃપા કરીશું ૨૫ અને તેણે તેઓને નજરમા જવાનો માર્ગ બતાવ્યો, ને તેઓએ તરવારની ધારથી તે નાગર માર્યું, પણ તે માણસને તથા તેના સર્વ કુટુંબને જવા દીધા ૨૬ અને તે માણસે હિતી ઓના દેશમા જઈને નગર બાંધ્યું, ને તેનું નામ લજ પાડ્યું, અને આજ લગી તેનું નામ તેજ છે.

૨૭ અને મનાશેહે બેથ-ચેઆનના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને ને તાઅનાખના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને, હોરના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને, ચિખ્લઆમના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને, ને મન્નિદાના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ કનાનીઓએ તે દેશમા રહેવા ચાલું ૨૮ અને એમ થયું કે, ઇસ્રાએલીઓ બળવત થયા, ત્યારે તેઓએ કનાનીઓ પર વેક નાખી, ને તેઓને ઇક કાઢી મુક્યા નહિ.

૨૯ અને એકાદમે ગેઝેરવાસી કનાનીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ ગેઝેરમા કનાનીઓ તેઓની સાથે રક્ષા.

૩૦ પ્રયત્નને કિશોનના રહેવાસીઓને, તથા નુદ લોહના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ કનાનીઓ તેઓની સાથે રક્ષા, ને ખાતિયા થયા.

૩૧ આરોરે આફ્રોના રહેવાસીઓને, તથા સીદેનના રહેવાસીઓને, તથા અદલાબના, તથા આખ્મીબના, તથા દેશ્બાદના, તથા અરીકના, તથા રહેબના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, ૩૨ પણ દેશખા

રહેનારા કનાનીઓની સાથે આશીરીઓ રહ્યા, કેમકે તેઓએ તેઓને કાઢી મુક્યા નહિ.

૨૩ નાકતાલીએ બેથ શેમેશના રહેવાસીઓને, તથા બેથ-અનાથના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ તે દેશમાં રહેનારા કનાનીઓની સાથે રહ્યા, તો પણ બેથ શેમેશના તથા બેથ-અનાથના રહેવાસીઓ તેઓના ખરિયા થયા.

૨૪ અને અમેરીઓએ દાનના પુત્રોને પહાડી મુલકમાં જખરાધથી કાઢી મુક્યા, કેમકે તેઓએ તેઓને સપાટ પ્રદેશમાં આવવા દીધા નહિ, ૨૫ પણ અમેરીઓ હેરેસ પહાડમાં, તથા આથાલેનમાં, તથા શાઆલ્બીમમાં રહેવા આહવા હતા, તો પણ યુસફના પરનાઓને હાથ પ્રબળ થયા, માટે તેઓ ખરિયા થયા ૨૬ અને અમેરીઓની સરહદ આકાબ્બીમના ધાટથી તથા ખડકથી માંડીને ઉપર તરફ ચાલતી.

૨ અને યહોવાહને દૃઢ ગિલ્યાલથી બાબીમમાં આવ્યા અને તેણે કહ્યું કે, હું મિસરથી તમને કાઢી લાવ્યો, ને જે દેશ વિષે તમારા બાપદાદાઓના પ્રત્યે મેં સખ ખાધા હતા તે દેશમાં તમને લાવ્યો છું, ને મેં કહ્યું હતું કે, તમારી સાથેના મારો કરાર હું કહી રહ્યો છું, ૨ ને તમે આ દેશના રહેવા સીઓની સાથે કંઈ કરાર ન કરો, તેઓની વેદીઓ તોડી નાખો, પણ મારી પાછી તમે સામળી નથી, તમે એમ કેમ કીધું છો? ૩ માટે મેં પણ કહ્યું કે, હું તમારી સામેથી તેઓને હાડી નહિ કાઢીશ, પણ તેઓ તમારી કુખમાં [કાટારપ] થશે, અને તેઓના દેવા તમને ફાદારપ થશે ૪ અને યહોવાહના દૃઢે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ વાતો કહી, ત્યારે એમ થયું કે, યોક યોક સુજીને રજા ૫ અને તેઓએ તે જગ્યાનું નામ બાબીમ પાડ્યું, ને ત્યાં યહોવાહને સારૂ તેઓએ યજ્ઞ કર્યો.

૬ હવે યહોશુઓએ યોકોને વિદાય કર્યા પછી, દેશનો વારસો લેવાને ઇસ્રાએલપુત્રોના સર્વ માણસ પોતપોતાના વતનમાં ગયા ૭ અને યહોશુઓના સર્વ દિવસો પર્યંત, તથા યહોશુઓના મરણ પછી જે વડીલો જીવતા રહ્યા હતા, અને જેઓએ ઇસ્રાએલને સારૂ જે સર્વ મોટા કામ યહોવાહે કર્યા હતા તે દીઠા હતા, તેઓના સર્વ દિવસો પર્યંત યોકોએ યહોવાહની સેવા કરી ૮ અને નૂનનો દીકરો યહોશુઆ, યહો

વાહનો સેવક, એક સો દસ વર્ષનો થઈને મરી ગયો ૯ અને ગાઆરા પર્યંતની ઉત્તર વાલુએ, એકાદમના પહાડી મુલકમાંના તેના વતનની સરહદની અંદર, એટલે તિઆથ હેરેસમાં તેઓએ તેને દાટ્યો ૧૦ અને તે પેદીના બધા માણસો પણ પોતાના બાપદાદાઓની સાથે મળી ગયા, ને એવી પેદી તેઓની પછી ઉત્પત્ત થઈ કે જે યહોવાહને, તથા ઇસ્રાએલને સારૂ તેણે જે કામ કર્યા હતા તે પણ, જલ્દી નહોતી.

૧૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહની દૃષ્ટિમાં જે સૂકું તે કીધું, ને બઆલીમની સેવા કરી ૧૨ અને યહોવાહ, તેઓના બાપદાદાઓનો દેવ, જે તેઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો હતો, તેનો ત્યાજ તેઓએ કીધો, ને અન્ય દેવોની એટલે તેઓની ચારોગમના લોકોના દેવોની ઉપાસના કરીને તેમનું વંદન કીધું, ને તેઓએ યહોવાહને રોષ ચડાવ્યો ૧૩ અને યહોવાહને તજીને તેઓએ બઆલ તથા આશારોથની સેવા કરી ૧૪ અને યહોવાહનો કોપ ઇસ્રાએલ પર સળગ્યો, ને તેણે તેઓને પાયમાલ કરનારાઓના હાથમાં સોંપ્યા, અને તેઓએ તેમને પાયમાલ કીધા, અને તેણે તેઓને તેઓની ચારો ગમના શત્રુઓના હાથમાં એવા તો વેચ્યા કે, તેઓ ત્યાર પછી તેઓના શત્રુઓની સામે કહી ટકી શક્યા નહિ ૧૫ ન્યા કંઈ તેઓ નયા ત્યા, જેમ યહોવાહે તેઓને કહ્યું હતું, ને જેમ યહોવાહે તેઓ પ્રત્યે સખ ખાધા હતા તેમ હાનિને સારૂ યહોવાહનો હાથ તેઓની વિરુદ્ધ હતો, અને તેઓ બહુ સકટમાં આવી પડ્યા ૧૬ અને યહોવાહે ન્યાયાધીશી ઉભા કીધા, કે જેઓએ તેઓને પાયમાલ કરનારાઓના હાથમાંથી છાડાવ્યા ૧૭ તો પણ તેઓએ પોતાના ન્યાયાધીશોનું સાલજ્ય નહિ, કેમકે તેઓએ અન્ય દેવોની પાછળ વડી જઈને તેમનું વંદન કીધું, તેઓના બાપદાદાઓ યહોવાહની આજ્ઞા પાળીને જે માર્ગમાં ચાલતા હતા, તેમાંથી તેઓ જલ્દી ભટકી ગયા, એમણે તેઓની પેટ કર્યું નહિ ૧૮ અને ત્યારે યહોવાહ તેઓને સારૂ ન્યાયાધીશી ઉભા કરતો હતો, ત્યારે યહોવાહ તે ન્યાયાધીશની સાથે રહેતો હતો, ને તે ન્યાયાધીશના સર્વ દિવસો છુટ્ટી તેઓના શત્રુઓના હાથમાંથી તેઓને બચાવતો હતો, કેમકે જેઓ તેમના ઉપર જુલમ કરતા હતા ને તેમને દુઃખ

તેની પાસેથી બહાર ગયા ૨૦ અને એહુદ તેની પાસે
 ગયા, અને તે પોતાની શીતળ ઓરડીમાં પોતાની
 એક એકલા બેઠા હોતો, અને એહુદે કહ્યું હુ દેવ તર
 ફથી તારે વાસ્તે સદેશો લાવ્યા છુ ને તે પોતાના
 આસન પરથી ઉઠ્યો ૨૧ અને એહુદે પોતાનો કામો
 હાથ લાગે કરીને, પોતાની જમણી કમરેથી કટારી
 લઇને, તેના પેટમાં ભોંટી, ૨૨ ને ફળ સાથે હાથે પછ
 અંદર પેસી ગયો, ને ફળની આસપાસ ચરખી કરી
 રહી, કેમકે તેણે તેના પેટમાંથી કટારી ખેંચી કાઢી
 નહિ, ને તે પછવાડે ડુટી નિકળી રહેત્યાર પછી
 એહુદ દેવડીમાં ગયો, ને તેણે દિવાનખાતાના બારણા
 પાછા બંધ કર્યા, ને તેને કળ દીધી ૨૪ હવે તેના
 બહાર ગયા પછી, તેના ચાકરો આવ્યા, ને તેઓએ
 બેસુ, ને, જુઓ, દિવાનખાતાના બારણાની કળ
 વાસેરી હતી, અને તેઓએ કહ્યું કે, તે એકાદ શીતળ
 ઓરડીમાં પોતાના પગ ઢાકતો હશે ૨૫ અને નેઆએ
 એટલે સુધી વિલબ કર્યો કે તેઓને શરમ લાગી, ને
 જુઓ, તે ઓરડીનું બારણું તેણે ઉઘાડ્યું નહિ, એ
 માટે તેઓએ કુબી લઇને ઉઘાડ્યું, ને, જુઓ,
 તેઓના ધણી ભૂમિ પર મુએલા પડ્યા હોતો ૨૬ અને
 તેઓને વિલબ લાગ્યા એટલામાં એહુદ નાસીને
 બાહ્યની પેઢી ગમ પહોંચી ગયો, ને સેકરાહ સુધી
 નાસી ગયો ૨૭ અને એમ થયું કે, ત્યાં આવીને તેણે
 એકાદમના પહાડી મુલકમાં રજીશિંગડ વગાડ્યું, ને
 ઇસ્રાએલપુત્રો તેની સાથે પહાડી મુલકમાંથી ઉતર્યા,
 ને તે તેઓની આગળ [આવતો હતો] ૨૮ અને તેણે
 તેઓને કહ્યું, મારી પાછળ આવો, કેમકે યહોવાહે
 તમારા વેરી મોઆબીઓને તમારા હાથમાં આપ્યા છે
 અને તેઓએ તેની સાથે જઇને મોઆબ દેશ તરફના
 ચરદનના આરા કબજે કીધા, ને કોઇને પણ પાર
 ઉતરવા ન દીધો ૨૯ અને તેઓએ તે વેળાએ મોઆ
 બના આસરે દસ હજાર પુરુષોને માર્યા, એટલે સર્વ
 મરતાન તથા સર્વ સુરવીર પુરુષોને, ને એક પણ
 પુરુષ બચ્યો નહિ ૩૦ અને તે દહાડે મોઆબ ઇસ્રા
 એલના હાથ તળે વશ થયો, ને એસી વર્ષ સુધી
 દેશ સાન્નિમાં રહ્યો.

૩૧ અને તે પછી અનાથને દીકરો સામ્યાર થયો,
 તેણે બળદ હાકવાની પરાણીથી ઝડે પલિસ્તીઓને
 મારી નાખ્યા, ને તેણે પણ ઇસ્રાએલનો અગાવ કીધો

૪ અને એહુદના મરણ પછી, ઇસ્રાએલપુત્રોએ
 ફરી યહોવાહની દરિયાને કુહું તે કર્યું ૩ અને
 હાસોરમાં રાજ્ય કરનાર કનાનના રાજ યાબીનના
 હાથમાં યહોવાહે તેઓને વેચ્યા, એનો સેનાપતિ
 વિદેશીઓના હરોરોયનો રહેવાસી સીસરા હતો
 ૪ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહની આગળ પોકાર
 કર્યો, કેમકે તેની પાસે લોહાના નવસે રથ હતા,
 ને તેણે વીસ વર્ષ બળાતકારથી ઇસ્રાએલપુત્રો પર
 જીલમ કીધો

૫ હવે તે સમયે લાધીહોયની વહુ, દબોરાહ બનિ
 બચવાદેલ, ઇસ્રાએલનો ન્યાય કરતી હતી ૫ અને તે
 એકાદમના પહાડી મુલકમાંના રામાહ તથા બેથેલની
 વચ્ચેના દબોરાહની ખજુરીની હેઠળ રહેતી હતી, ને
 ન્યાય કરાવવાને વાસ્તે ઇસ્રાએલપુત્રો તેની પાસે
 આવતા હતા ૬ અને તેણે કેદેશ નાફતાલીથી અબી
 નોઆમના દીકરા બારાકને બોલાવી મગાડીને તેને
 કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે ઇ એવી આજ્ઞા
 નથી આપી કે તું તાબોર પર્વતની પાસે ચાલ્યો ભ,
 ને નાફતાલીપુત્રોમાંથી તથા ઝબુલનપુત્રોમાંથી દસ
 હજાર પુરુષ તારી સાથે લે ૭ ને યાબીનની ફોજના
 સેનાપતિ સીસરાને તેના રથો તથા સૈન્ય સુધા હુ
 તારી પાસે કીશોન નદીને કાંઠે લાવીશ, ને હુ તેને
 તારા હાથમાં સોંપીશ ૮ અને બારાકે તેને કહ્યું, ભ
 તું મારી સાથે આવે, તો હુ ભલું, પણ ભે તું મારી
 સાથે આવે નહિ, તો હુ નહિ ભલું ૯ અને તેણીએ
 કહ્યું, હુ તારી સાથે અચિત આવશ, પણ તું ભે કશું
 કરવાનો છે તેના તને જન્મ મળશે નહિ, કેમકે
 યહોવાહે એક સૌના હાથમાં સીસરાને વેચ્યો અને
 દબોરાહ ઉઠીને બારાકની સાથે કેદેશ ગઈ ૧૦ અને
 બારાકે ઝબુલન તથા નાફતાલીને કેદેશમાં બોલા-
 વ્યા, અને તેની સરસારી નીચે દસ હજાર મણસરો
 તેની સાથે ગયા, ને દબોરાહ તેની સાથે ગઈ ૧૧ હવે
 હબેર કેનીએ કેનીઓથી, એટલે સુસાના સાળા હોબા
 બના વંશજોથી, જુદો થઇને, પોતાના વજ્ર, કેદેશ
 પાસેના સાઅત્તમીમના આલેન વડે એટલે દૂર,
 ચોડયો હતો ૧૨ અને સીસરાને કાંઈએ ખબર આપી
 કે, અબીનોઆમનો દીકરો બારાક તાબોર પર્વત પર
 ગયો છે ૧૩ અને સીસરાએ પોતાના સર્વ રથ, એટલે
 લોહાના નવસે રથ, ને વિદેશીઓના હરોરોયથી તે
 કીશોન નદી લગી ભે સહુ લેઈ તેની સાથે દત્તા

પણ જ્યોતે તેના ઉપર પ્રીતિ કરે છે તેઓ, જેમ સૂર્ય પોતાના બળમાં ધસી નિકળે છે, તેના જેવા ધાઓ.

અને યજ્ઞોષ વર્ષ પર્યંત દેશમાં શાંતિ હતી

૬ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ [ફરી] યહોવાદની દૃષ્ટિમાં જે સુકુ તે કહ્યું, ને સાત વર્ષે લગી યહોવાદે તેઓને મિત્વાનના હાથમાં સોંપ્યા. ૨ અને મિધાનનો હાથ ઇસ્તાએલ વિરૂદ્ધ પ્રબળ થયો, ને મિધાનીઓના કારણથી ઇસ્તાએલપુત્રોએ, પર્વતોમાં ને કોતરો, તથા ગુફાઓ, તથા નદો છે, તે પોતાને સાચ બતાવ્યા. ૩ અને જ્યારે ઇસ્તાએલનીઓ વાવાળી કરતા, ત્યારે એમ થતું કે મિધાનીઓ તથા અમા લેજીઓ તથા પૂર્વ દિશાના લોકો નદી આવતા, એટલે તેઓની સામે ચઢી આવતા. ૪ ને તેઓ તેઓની સામે છાવણી કરીને ઠેક જાગ્યાહ સુધી જમીનની ઉપજનો નાશ કરતા ને ઘેટા, બળદ, કે એકાદારી કંઈ પણ ઉપજવિકા ઇસ્તાએલમાં રહેવા દેતા નહિ. ૫ કેમકે તેઓ પોતાના ટોર તથા તણુઓ લઈને ચઢી આવતા, ને તેઓ તીરની માફક સખ્યા બધ આવતા, તેઓ તથા તેઓના ઉંટો અગણિત હતા, ને દેશનો વિનાશ કરવાને તેઓ તેમાં પેસતા. ૬ અને મિધાનીઓના કારણથી ઇસ્તાએલ બહુ કંગાલ અવસ્થામાં આવી પડ્યા, ને ઇસ્તાએલપુત્રોએ યહોવાદ આગળ પોકાર કર્યો.

૭ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ મિધાનીઓના કારણથી યહોવાદ આગળ પોકાર કર્યો, ત્યારે એમ થયું કે, 'યહોવાદે ઇસ્તાએલપુત્રોની પાસે એક ભવિષ્યવાદી મોકલ્યો, ને તેણે તેઓને કહ્યું ઇસ્તાએલનો દેવ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હું તમને મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો, ને બહીખાનામાંથી તમને બહાર લાવ્યો, ૮ ને મિસરીઓના હાથમાંથી, તથા તમારા પર સર્વ જીલમ કરનારાઓના હાથમાંથી મેં તમને છોડાવ્યા ને તમારી સામેથી તેઓને દાખી કાઢ્યા, ને તેઓનો દેશ તમને આપ્યો, ૯ ને મેં તમને કહ્યું કે, હું તમારો દેવ યહોવાદ છું, ને અમેરીઓના દેશમાં તમે રહો છો, તેઓના દેવોથી તમે ન બીડો, પણ તમે મારી વાળી સાથળી નથી.

૧૧ અને યહોવાદનો દૂત આવ્યો, ને અબીએઝરી યાઆશનુ આલેમ વક્ષ ને આહાદમાં દહતું તેની તળે બેઠો, ને તેમાં દીકરી જિદ્દોએલ મિધાનીઓની

નબરે ન પડે માટે દ્વારકુંડની અંદર ધઈ સુકોતો હતો. ૧૨ અને યહોવાદનો દૂત તેને દર્શન દીધું, ને તેને કહ્યું, પરાક્રમી શૂરવીર, યહોવાદ તારી સાથે છે. ૧૩ અને જિદ્દોએલે તેને કહ્યું, મારા છાપી, ને યહોવાદ અમારી સાથે હોય, તે આ લાથળું કેમ અમારે માથે આવી પડયું છે? અને, યહોવાદ અમને મિસરમાંથી કાઢી નથી લાવ્યો છું, એવું કહીને અમારા પિતૃઓ ને સર્વ ચમત્કારો વિષે અમને કહેતા હતા તે કયા છે? પણ યહોવાદે અમને તો તણ દીધા છે, ને અમને મિધાનીઓના હાથમાં સોંપી દીધા છે. ૧૪ અને યહોવાદે તેના પર દૃષ્ટિ કરીને કહ્યું, આ તારા બળમાં જ, ને મિધાનીઓના હાથમાંથી ઇસ્તાએલને બચાવ, મેં તને મોકલ્યો નથી છું? ૧૫ ને તેણે તેને કહ્યું, હે પ્રભુ, ઇસ્તાએલને હું શા વડે બચાવું? જો, મનારરી-દમાં માર કુટુંબ સોંપી ગરીબ છે, ને મારા બાપના ધરમાં હું સોંપી નાનો છું. ૧૬ અને યહોવાદે તેને કહ્યું, નિશ્ચય હું તારી સાથે હોઈશ, ને તું એક માણસને માર તેમ મિધાનીઓને મારશે. ૧૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, જો હું હવે તારી દૃષ્ટિમાં દૂષા પામ્યો હોઈશ, તો તુંજ મારી સાથે વાત કરે છે તેનું મને વિનંદ દેખાડ. ૧૮ હું તારી પાસે આવું ને અર્પણ લાડીને તારી આગળ સુકું, ત્યાં સુધી દૂષા કરીને તું લાથી જઈશ નહિ. અને તેણે કહ્યું, તું પાટો આવશે ત્યાં લગી હું હા ચોક્કીશ. ૧ અને જિદ્દોએલે ધરમાં જઈને એક હલવાન, તથા એક એકાદ લોટની બેખમીર રોટની તૈયાર કરી, ને રોપડીમાં માસ લઈને, તથા એક વાટકામાં શેરવો લઈને, સીમમાં આલેમ વક્ષની તળે તેની પાસે તે લાવાને તેણે અર્પણ કર્યું. ૨૦ અને દેવના દૂતે તેને કહ્યું, એ માસ તથા બેખમીર રોટલી લઈને આ ખડક ઉપર સુક, ને શેરવો રડી દે, ને તેણે તેમ કહ્યું. ૨૧ ત્યારે યહોવાદના દૂતે પોતાના હાથમાંથી છડીને છેડા લખાવીને તે માસ તથા બેખમીર રોટડીને અટકાવ્યા, ને ખડકમાંથી અગ્નિ નિકળ્યો, ને તે માસ તથા બેખમીર રોટડીને ભસ્મ કરીધા, ને યહોવાદનો દૂત તેની દૃષ્ટિ આગળથી લોપ થયો. ૨૨ અને જિદ્દોએલે બેયુ કે, તે યહોવાદનો દૂત હતો, ત્યારે જિદ્દોએલે કહ્યું, હે પ્રભુ યહોવાદ, મને અશ્વમેસ! કેમકે મેં મ્હોડેમ્હોડ યહોવાદના દૂતને દીધો છે. ૨૩ અને યહોવાદે તેને કહ્યું, તને સાતિ યાઓ, બી મા, તું મરશે નહિ. ૨૪ ત્યારે ત્યાં જિદ્દો અને યહોવાદને સાચ વેદી બાધી, ને તેણે નામ

યહોવાહ-શાલોમ પાડ્યુ, તે હજી આજ મુઠ્ઠી
અબ્બિઝરીઓના મોઢાહમાં છે

૨૫ અને તેજ રાત્રે એમ થયુ કે, યહોવાહે તેને
કહ્યું, તારા બાપનો બળદ, ને સાત વર્ષનો બીજો બળદ
લે, ને બચાવની જે યજ્ઞવેદી તારા બાપની છે, તે
તોડી પાડ, ને તેની પાસેની અરોરાહ [મૂર્તિ]
કાપી નાખ, ૨૬ ને આ મદના શિખર પર, કાચેલી
રીત પ્રમાણે, યહોવાહ તારા દેવને સારૂ યજ્ઞવેદી
બાધ, ને જે અરોરાહ [મૂર્તિ] તું કાપી નાખશે તેના
લાકડાથી, પેલા બીજો બળદ લઇને, તેતુ દહનીયાર્થે
કર ૨૭ ત્યારે ગિદઓને પેતાના દાસોમાના દસ
જાણને લઇને, જેમ યહોવાહે તેને કહ્યું હતું તેમ કર્યું,
ને એમ થયુ કે, તે પેતાના બાપના ઘરનાથી તમા
નગરના લોકોથી બધો, એ માટે દિવસે તેમ ન કરી
શક્યો, તેથી રાત્રે તેણે તેમ કર્યું ૨૮ અને નગરના
માણસ મોટી સવારે ઉઠ્યા ત્યારે, જુઓ, બચાવની
યજ્ઞવેદી તોડી પાડેલી હતી, ને તેની પાસેની અરો
રાહ [મૂર્તિ] કાપી નાખેલી હતી, ને બાપેથી યજ્ઞવેદી
પર પેલા બીજો બળદનો યજ્ઞ કરેલો હતો ૨૯ અને
તેઓએ એક બીજને કહ્યું, એ કામ કાણે કર્યું છે ? ને
પ્રત્યક્ષ કરીને તેઓએ કહ્યું, યેઆશના દીકરા ગિદ-
ઓને એ કીધું છે ૩૦ ત્યારે નગરના લોકોએ યેઆ
શને કહ્યું, તારા દીકરાને બહાર કાઢ, કે તે માર્યો
નય, કેમકે તેણે બચાવની યજ્જવેદી તોડી પાડી છે,
ને તેની પાસેની અરોરાહ [મૂર્તિ] કાપી નાખી છે
૩૧ અને યેઆશે તેની સામે ઉભા રહેલા સર્વ લોકોને
કહ્યું, હું તમે બચાવના પક્ષમાં વિવાદ કરશો ?
અથવા હું તમે તેને બચાવશો ? જે માણસ તેના
પક્ષમાં વિવાદ કરે તે આ સવાર વિત્યા પહેલાં માર્યો
નય, તે જો દેવ હોય તો તે પોતે પેતાને સારૂ
વિવાદ કરે, કેમકે દોષએકે તેની વેદી લાગી નાખી
છે ૩૨ તે માટે તે દિવસે તેણે તે [દીકરા]નું નામ
યજ્જબઆલ પાડીને કહ્યું, બચાવ તેની સામે વિવાદ
કરો, કેમકે તેણે તેની વેદી તોડી પાડી છે

૩૩ ત્યારે સર્વ મિથાનીઓ, તથા અમાલેકીઓ,
તથા પૂર્વ તરફના લોકો એકઠા થયા, ને પેલે પાર
જઇને યિઝ્બેલની ખીજમાં ઠાવણી કરી ૩૪ પણ
યહોવાહનો આત્મા ગિદઓન પર આબેશ, ને તેણે
એક રજ્જિશનુ વગાડ્યું, ને અબ્બિઝેર [ના માણસો]
તેની પાછળ એકઠા થયા. ૩૫ અને તેણે મનારશેદમાં

સર્વત્ર સદેશીઆ મોકલ્યા, અને તેઓ પણ તેની
પાછળ એકઠા થયા, ને તેણે આરોરમાં, તથા અહુ
લનમાં, તથા નાફતાલીમાં સદેશીઆ મોકલ્યા, ને
તેઓ તેઓને મળવા સામા ગયા ૩૬ અને ગિદઓને
દેવને કહ્યું, જો તું તારા કહેવા મુજબ, મારે દ્વારે
ધસાએલને ઉગારનાનો હોય, ૩૭ તો, જો, હું બળમાં
એક ઘેટાતુ ઉત મુકીશ, ને જો એકલા ઉત પર
આકળ પડે ને સર્વ જૂમિ સુકી રહે, તો હું બલ્લીશ કે
તું, તારા કહેવા મુજબ, મારે દ્વારે ધસાએલને ઉગા
રશે ૩૮ અને તેમજ થયું, કેમકે બીજે દહાડે મોટી
સવારે તે ઉઠ્યો, ને ઉત દબાવ્યું, ત્યારે ઉતનાથી
નિચોવતા આકળતુ પાણી એક વાટકો ભરીને નિકળ્યું
૩૯ અને ગિદઓને દેવને કહ્યું, તારો કોપ મારા પર
ન સજાશે, ને હું માત્ર આ વખતજ બોલીશ, કૃપા
કરીને આ એકજ વખત મને ઉતથી સાંબળી કરવા
દે, હવે એકલું ઉત કોર રહે, ને સર્વ જૂમિ પર આકળ
પડે ૪૦ અને દેવે તે રાત્રે તેમ કર્યું, કેમકે એકલું
ઉત કોર હતું, ને સર્વ જૂમિ પર આકળ હતું

૪૧ ત્યારે યજ્જબઆલ, એટલે ગિદઓન, તથા
તેની સાથેના સર્વ લોકોએ મોટી સવારે ઉઠીને,
હારાદના ઝરાની પાસે ઠાવણી કરી, ને મિથાની
ઓની ઠાવણી મોરેહ પર્વતની પાસે તેઓની ઉત્તર
ઝમની ખીજમાં હતી

૪૨ અને યહોવાહે ગિદઓનને કહ્યું, તારી સાથેના
લોકો એટલા બધા છે તેથી હું મિથાનીઓને તેઓના
હાથમાં સોંપવા ઇચ્છતો નથી, ૪૩ ઇસ્રાએલ મારી
આગળ કુલાસ મારીને કહે કે, મારા પેતાને દ્વારે
મને ઉગાર્યો છે ૪૪ માટે હવે તું જ, અને લોકોને
બંદેર કરતા કહે કે, જે કોઇ ભયભીત તથા મુશ્કેલી
હોય, તેઓ ગિલગાદ પર્વત આગળથી પાછા વળીને
ચાલ્યા નય, ને લોકોમાંથી બાવીસ હજાર પાછા
ગયા, ને દસ હજાર રહ્યા

૪૫ અને યહોવાહે ગિદઓનને કહ્યું, લોક દહી પણ
વધારે છે, તેઓને પાણીની પાસે લાવ, ને હું તારે
સારૂ ત્વા તેઓની પરીક્ષા કરીશ, ને એમ થયો કે,
જેના સંખ્યા હું વને કહું, ક્ષણો તારી સાથે જશે,
તેજ તારી સાથે નય, ને જેના સંખ્યા હું વને કહું,
ક્ષણો તારી સાથે નહિ જશે, તેજ ન જશે ૪૬
માટે લોકોને તે પાણીની પાસે લાવ્યા, ને યહોવાહે
ગિદઓનને કહ્યું, પ્રત્યેક જણ જે કુતસની માફક

અમી વખતખાવીને પાણી પીએ, તેને જુદો કાઠ, ને પ્રત્યેક જગ્યાએ પાણી પીવા સારૂં ધુણીએ પડીને ઉગડો વળે તેને પણ તેમજ કરે અને જે લોકોએ મહેરે હાથ લગાડીને પાણી લખવખાવ્યું, તેઓની અણુરૂં તણુરૂંની દલી, પણ ખીજ સર્વ લોકો પાણી પીવાને ધુણીએ પડીને ઉગડા વળ્યા હતા ૭ અને યહોવાહે જિહ્વોનને કહ્યું, જે તણુરૂં માણુસે પાણી લખવખાવીને પીધું છે, તેઓની હસ્તક હું તમને ઉગારીશ, ને મિદ્યાનીઓને તારા હાથમા આપીશ, ને શીજ સર્વ માણુસ પોતપોતાની જગ્યાએ જાય ૮ તે માટે લોકોએ પોતાનું બાણુ તથા પોતાના રજીસિંગડા પોતાના હાથમા લીધા, ને તેણે સર્વ ઇસ્રાએલીઓને, પોતપોતાના તણુએ ચોકરી દીધા પણ તે તણુસે માણુસોને પોતાની પાસે રાખ્યા, ને મિદ્યાનની ઊત્તરની તેની નીચેના મેદાનમા હતી

૯ અને તેજ રાત્રે એમ થયું કે, યહોવાહે તેને કહ્યું કે, ઉઠ, ઊત્તરની ઉતરી પડ, કેમકે તારા હાથમા મેં તે સોપી છે ૧૦ પણુ જે તું જતા ખીતો હોય, નો તું તથા તારો દાસ પુરાહ ઊત્તરની આગળ ઉતરી પડે, ૧૧ ને તેઓ જે કહે તે સામળ, ને પછી ઊત્તરની ઉતરી પડવાને તારા હાથ બળવત થશે ત્યારે તે તથા તેનો દાસ પુરાહ સૈન્યની સૌથી ઉત્તરની સરખારીઓની કુકડી તણુ આપ્યા ૧૨ અને મિદ્યાનીઓ તથા અમાલેકીઓ તથા સર્વ પૂર્વ દિવાના લોકો મેદાનની અંદર સખ્યામા તીડની માફક પડેલા હતા, ને તેઓના ઉઠ સખ્યામા સમુદ્રના કાઠાની રેતીની જેઠે અજભૂત હતા ૧૩ અને જિહ્વોન ત્યા આગા, ત્યારે જુઓ, ત્યા આગળ એક માણુસ પોતાના મિત્રને એક સ્વપ્ન કહી અજગાવતો હતો, ને કહેતો હતો કે, જો, મને એક સ્વપ્ન આવ્યું, ને, જો, જવની એક રોટલી મિદ્યાનની ઊત્તરની ઉપર ધસી પડી, ને એક તણુની પાસે આવીને, તેણે તેને એવો માર્યો કે તે પડ્યો, ને તેને એવો ઉચલાડી નાખ્યો કે તે તણુ જનીનદોષ્ટ થયો. ૧૪ અને તેના સાથીએ ઉત્તર આપીને જુ, હસાએલના માણુસ પોતાના દીકરા જિહ્વોનની તરવાર વચરે ને શીજ કંઈ નથી, મિદ્યા ને તથા તેના સૈન્યને કેવે તેના હાથમા સોંપ્યા છે

૧૫ અને જ્યારે જિહ્વોન એ સ્વપ્ન કહ્યું તથા તેનો અપ સાનવો, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે આરા મના કીધી, ને ઇસ્રાએલી ઊત્તરની પાછા આવીને

તેણે કહ્યું, ઉઠો, કેમકે યહોવાહે મિદ્યાનના સૈન્યને તમારા હાથમા સોંપ્યું છે ૧૬ અને તે તણુસે માણુસોની તેણે તણુ કુકડીઓ કરી, ને તેઓ સમળના હાથમા રજીસિંગડા, તથા ખાલી ઘડા, તથા ઘડામા દીવા આપ્યા ૧૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું, તમે મારી તરફ નજર રાખીને, હું કરે તેમ કરજો, અને, જુઓ, જ્યારે હું ઊત્તરની સૌથી ઉત્તરના ભાગ આગળ પહોંચ્ય ત્યારે એમ થાય કે, જુહુ હું કરે તેણે પણ કર્યો ૧૮ તથા મારી સાથેના સર્વ લોક જ્યારે રજીસિંગડા વગાડીને ત્યારે આખી ઊત્તરની આસપાસ તમે પણ રજીસિંગડા વગાડીને કહ્યો, યહોવાહુની તથા જિહ્વોનની જે!

૧૯ એમ જિહ્વોન તથા તેની સાથેના સૌ માણુસ વચના પહોંચના આરમ્ભમા, ઊત્તરની સૌથી ઉત્તરના ભાગ આગળ આવ્યા, તે વખતે માત્ર થોડીજ વાર ઉપર નવો પહોંચે મુક્યો હતો, ને તેઓએ રજીસિંગડા વગાડીને પોતાના હાથમાના ઘડા ફોડ્યા ૨૦ અને તણુ કુકડીઓએ રજીસિંગડા વગાડ્યા, તથા ઘડા ફોડ્યા, ને ડાળે હાથે દીવા પકડ્યા, ને જમણા હાથમા વગાડવાના રજીસિંગડા લઈને તેઓએ એવો લલકાર કીધો કે, યહોવાહુની તથા જિહ્વોનની તરવારની જે! ૨૧ ને સર્વ માણુસો પોતપોતાની જગ્યાએ ઊત્તરની આરોગમ ઉભા રહ્યા, ને સર્વ સૈન્ય નાકું, ને તેઓએ હોકારો પાડીને [તેમને] નસાડી મુક્યા. ૨૨ અને તેઓએ તે તણુસે રજીસિંગડા વગાડ્યા, અને યહોવાહે પ્રત્યેક માણુસની તરવાર પોતાના સાથીની સામે, તથા આખા સૈન્યની સામે લાગુ કરી, અને સૈન્ય સરેરાશ તરફ બેધ શિફ્ટાડું સુધી, તથા ડાબાથ પાસેના આબેલ મહેલાહુની સરહદ સુધી નાકું ૨૩ અને નાકતાલી તથા આરેર તથા આખા મના શરેહમાથી ઇસ્રાએલના માણુસો એકત્ર થઈને મિદ્યાનીઓની પહોંચે લાગ્યા ૨૪ અને જિહ્વોન એ વાત કહેવાને એકાદમના આખા પહોંચી મુકમા સરેશીઆ એકાદીને કહેવાવ્યું કે, તમે મિદ્યાનીઓ પર ધસી આવો, ને તેઓથી અગ્રાજ બેધ-ખારાહ લી [જઈને] ચરદનના પાણી આતરો માટે એકાદમના સર્વ માણુસોએ એકાદા માને, ચરદનના પાણી બેધ ખારાહ લઈ આતર્યા ૨૫ અને જ્યારે તથા જિહ્વોન નામે મિદ્યાનના બે સરદારોને તેઓએ પકડ્યા, ને તેઓએ જ્યારે ખરક આગળ જ્યારે મારી

નાખ્યા, ને ઝંખેબના દ્રાક્ષકુંડળી પાસે ઝંખેબને મારી નાખ્યા, ને તેઓ મિથાનની પછવાડે લાગ્યા; ને તેઓ ઓરેબ તથા ઝંખેબનાં માથાં ચરદનને પેલે પાર ગિદ્યોનની પાસે લાગ્યા

અને એકાદમના લોકોએ તેને કહ્યું, તું અમારી સાથે એવી રીતે કેમ વર્ત્યો, કે જ્યારે તું મિથાનનીઓની સાથે લડવા ગયો ત્યારે તેં અમને બોલાવ્યા નહિ? અને તેઓએ તેને સખત કપકા દીધો. ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું, તમે જે કયું છે તેની સરખામણીમાં મેં તો શું કયું છે? એકાદમની દ્રાક્ષોનાં સલો તે અગ્નિએજેરની દ્રાક્ષોના આખા ફૂલ કરતાં શું સારું નથી? ૩ દેવે મિથાનના ઓરેબ તથા ઝંખેબ સરદારોને તમારા હાથમાં સોંપ્યા છે; ને તમારી સાથે સરખામણીમાં હું શું કરી શક્યો છું? ને તેણે એ વાત કહી, ત્યારે તેઓનો ક્રોધ તેના ઉપરથી ટાટો પડ્યો. ૪ અને ગિદ્યોન ચરદન આગળ આવ્યો, [ને] તે તથા તેની સાથેના ત્રણસં માણસો તેની પાર ઉતર્યા; તેઓ યાકેલા છતાં પાછળ લાગેલા હતા. ૫ અને તેણે સુક્રોથના લોકોને કહ્યું, કૃપા કરીને મારા હાથ નીચેના આ લોકોને રોટલી આપો; કેમકે તેઓ યાકેલા છે, ને હું મિથાનના ઝેબાહ તથા સાહમુત્રા રાજ્યોની પછવાડે લાગેલો છું. ૬ અને સુક્રોથના સરદારોએ કહ્યું, ઝેબાહ તથા સાહમુત્રાના હાથ હાલ શું તારા હાથમાં છે, કે અમે તારા સૈન્યને રોટલી આપીએ? ૭ ને ગિદ્યોને કહ્યું, એટલા માટે જ્યારે ચઢોવાહ ઝેબાહ તથા સાહમુત્રાને મારા હાથમાં આપશે ત્યારે જંગલના કાંઠાથી તથા ચણી ખોરડીથી હું તમારાં શરીર ઉતારીશ. ૮ અને તે ત્યાંથી પનુએલ ગયો, ને તેઓને તેજ રીતે કહ્યું; ને સુક્રોથના લોકોએ જેવો ઉત્તર આપ્યો હતો, તેવો ઉત્તર પનુએલના લોકોએ તેને આપ્યો. ૯ અને તેણે પનુએલના લોકોને પણ કહ્યું, જ્યારે હું નિશત્રે પાછો આવીશ, ત્યારે આ કિલ્લો તોડી પાડીશ.

૧૦ હવે ઝેબાહ તથા સાહમુત્રા કાંઠેરમાં હતા, ને તેઓનું સૈન્ય, એટલે પૂર્વ દિશાના આખા સૈન્યમાંથી બચી રહેલા સુમારે પંદર હજાર માણસ, તેઓની સાથે હતા; કેમકે તરવાર તાણનારા એક લાખ ને વીસ હજાર માણસ પૂજા હતા. ૧૧ અને ગિદ્યોને નેબાહની તથા યોગમહાહની પૂર્વ બાજુએ તણમાં રહેનાર લોકોને માર્ગે જઈને સૈન્યને માર્યું; કેમકે તે

સૈન્ય નિર્ણય હતું. ૧૨ અને ઝેબાહ તથા સાહમુત્રા નાહા; ત્યારે તે તેઓની પછવાડે લાગ્યા; ને મિથાનના ઝેબાહ તથા સાહમુત્રા, એ બે રાજ્યોને પકડીને, તેણે સર્વ સૈન્યનો પરાજય કર્યો. ૧૩ અને હેરેસ ધાટીથી યોગમહાહનો દીકરો ગિદ્યોન લડાઈમાંથી પાછો કર્યો. ૧૪ અને તેણે સુક્રોથના માણસોમાંથી એક જીવાનને પકડીને તેને પુછ્યું, ત્યારે તેણે સુક્રોથના સરદારો તથા તેઓના વડીલો જે સિતાતેર હતા તેઓનું તેની આગળ વર્ણન કર્યું. ૧૫ અને તેણે સુક્રોથના લોકોની પાસે આવીને કહ્યું, ઝેબાહ તથા સાહમુત્રાને જીત્યો, જેઓ સંખી તમે એમ કરીને મને મહેણું માર્યું હતું કે, શું ઝેબાહ તથા સાહમુત્રાના હાથ તારા હાથમાં છે, કે અમે તારા યાકેલા માણસોને રોટલી આપીએ? ૧૬ ને તેણે નગરના વડીલોને લીધા, અને જંગલના કાંઠા તથા ચણી ખોરડી લઈને તેથી સુક્રોથના લોકોને શિક્ષા કીધી. ૧૭ વળી તેણે પનુએલનો કિલ્લો તોડી પાડ્યો, અને તે નગરના માણસોનો સંહાર કીધો. ૧૮ ત્યારે તેણે ઝેબાહ તથા સાહમુત્રાને કહ્યું, તાખોરમાં જે લોકોને તમે કતલ કીધા, તે કેવા માણસો હતા? અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, જેવો તું છે તેવા તેઓ હતા, પ્રત્યેક જણ રાજપુત્રના જેવો હતો. ૧૯ અને તેણે કહ્યું, તેઓ મારા ભાઈ, એટલે મારી માના દીકરા હતા; હું જીવતા ચઢોવાહના સમ ખાઉં છું કે, જે તેઓના જીવ તમે બચાવ્યા હોત, તો હું તમને મારી નાખત નહિ. ૨૦ અને તેણે પોતાના વડા દીકરા ચથેરને કહ્યું, ઉઠ, તેઓને મારી નાખ. પણ તે જીવાન માણસ પોતાની તરવાર તાણી નહિ; કેમકે તે હજી જીવાન હતો, માટે બીધો. ૨૧ ત્યારે ઝેબાહ તથા સાહમુત્રાએ કહ્યું, તું ઉઠીને અમને મારી નાખ; કેમકે જેવું માણસ તેણે તેનું બળ અને ગિદ્યોને ઉઠીને ઝેબાહ તથા સાહમુત્રાને મારી નાખ્યા, ને તેઓનાં ઉટાનાં ગળામાંની કલગીઓ લીધી.

૨૨ ત્યારે ઇસ્ત્રાએલના માણસોએ ગિદ્યોનને કહ્યું, તું અમારા પર રાજ્ય કર, તું તથા તારો દીકરો તથા તારા દીકરાનો દીકરો પણ; કેમકે મિથાનના હાથમાંથી અમને તેં ઉઠાર્યા છે. ૨૩ અને ગિદ્યોને તેઓને કહ્યું, તમારા પર હું રાજ્ય નહિ કર, ને મારો દીકરો પણ તમારા પર રાજ્ય નહિ કરે; ચઢોવાહ તમારા પર રાજ્ય કરશે. ૨૪ અને ગિદ્યોને તેઓને કહ્યું, હું

તમને એક વિનતી કરવા આદુ છું કે, જે સર્વ કુટુંબ તને લટયા છે તે બધા તમે મને આપો; (કેમકે તેઓ ઇશ્વારજીવો દ્વારા, માટે તેઓના કુટુંબ સોનાના દવા) ૧૫ અને તેઓએ જવાબ આપ્યો કે, અમે ખુશીથી તે આપીશું અને એક લુગડુ પાથરીને તેઓમાના પ્રત્યેક માણસે પોતાની લટના કુટુંબ તેમા નાખ્યા. ૧૬ અને તેણે જે કુટુંબો માગી લીધા, તેનું સોનું એક દબાર ને સાતસે [રોકેલ] હતું; એ ઉપરાંત કલગીઓ, તથા લોલકો, તથા મિઠાનના શાલઓના નજરપરના ભણુઆ વસ્ત્ર, ને તે ઉપરાંત તેઓના ઉટોના નળામાના સાકળા દ્વારા ૧૭ અને નિફઓને તેનું એક એકોદ બનાવ્યું, ને પોતાના નનરમા, એટલે એકાદમા, તે ખુશ્યું, ને ત્યાં સર્વ ઇસ્રાએલ તેની પાછળ વહી નયા; ને તે નિફઓને તથા તેના કુટુંબને કાદારૂપ થઇ પડ્યું. ૧૮ એ રીતે મિઠાન ઇસ્રાએલપુત્રોની આજળ દાયા, ને તેઓએ ફરી પોતાના માયા ઉના કર્યા નહિ, ને નિફઓના દિવસોમા ચાલીસ વર્ષ પયન દેશમા

રાખેમના સર્વ માણસોના કાનોમા આ વાત કહો કે, યરૂખ્ખઆલના સુધળા દીકરા, એટલે સિત્તર જાણી તમારા પર રાજ્ય કરે, કે એક જાણી તમારા પર રાજ્ય કરે, એ બેમાંથી કયું તમારે વાસ્તે વધારે સારું છે? વળી એ ચાલ રાખો કે, હું તમારા હાડકાનો તથા તમારા માસનો છું. જે અને તેના મામાઓએ રાખેમના સર્વ માણસોના કાનોમા તેના સળધી એ સર્વ વાતો કહી, ને તેઓના હૃદયનું વળણ અબીમેલેખનુ અનુગમન કરવા તરફ થયું; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, તે આપણો ભાઈ છે. ૪ અને તેઓએ બઆલ જરી-યના મદિરમાંથી તેને સિત્તર રૂપીઆ આપ્યા, ને અબીમેલેખે તે વડે પોતાની સરદારી નીચે રહેવા સારૂ દુવકા તથા હુઆ લોકોને નોકરીમા રાખ્યા. ૫ અને એકાદમા પોતાના બાપને ઘેર તે ગયો, ને યરૂખ્ખઆલના દીકરાઓને, એટલે પોતાના ભાઈ જે સિત્તર જાણી દ્વારા તેમને, એક પત્થર પર મારી નાખ્યા, પણ યરૂખ્ખઆલનો સાથી નાનો દીકરો યોમામ ખરો ગયો. ૬ અને તે અનાથ ગયો નો.

આખરાને કહ્યું, હું આવીને આમારા પર રાજ્ય કર
 ૧૫ અને આખરાએ વૃદ્ધોને કહ્યું, જો તમારે ખરેખર
 પોતાના પર મને રાજ તરીકે અભિષેક કરવો હોય,
 તો આવો, અને મારી છાયા પર બેસો. રાખો,
 પણ જો એમ નહિ, તો આખરામાથી અગ્નિ નિકળીને
 લખાનોનના એટલેટ્ટોને ખાઈ નાખો. ૧૬ માટે હવે
 જો અખીમેલેખને રાજ કરવામાં તમે વાસ્તવિક રીતે
 તથા પ્રમાણિકપણે વર્ત્યો હો, ને જો તમે યશ્વજ્ઞઆલ
 તથા તેના ધરનાની સાથે સારી રીતે વર્ત્યો હો, ને
 તેના હાથની લાયક પ્રમાણે તેની પ્રત્યે તમે કીધું
 હોય, ૧૭ (કેમકે મારા બાપે તમારે સાડ લડાઈ કરી,
 ને પોતાનો પ્રાણ જોખમમાં નાખીને તમને મિદાનના
 હાથમાંથી છોડાવ્યા, ૧૮ને આજ તમે મારા બાપના
 ધરની વિરૂદ્ધ બળવો કરીને, તેના સિત્તે દીકરાને
 એક પત્થર પર મારી નાખ્યા છે, ને તેની દાસીના
 દીકરા અખીમેલેખને રાખેમના માણસો પર રાજ
 કર્યો છે, કેમકે તે તમારા ભાઈ છે), ૧ ત્યારે જો
 આજ તમે યશ્વજ્ઞઆલની તથા તેના ધરનાની સાથે
 વાસ્તવિક રીતે તથા પ્રમાણિકપણે વર્ત્યો હો, તો
 તમે અખીમેલેખમાં આનંદ કરો, ને તે પણ તમારામાં
 આનંદ કરે, ૨૦ પણ જો [એમ વર્ત્યો] ન હો, તો
 અખીમેલેખમાંથી અગ્નિ નિકળે, ને રાખેમના માણ
 સોનો તથા મિલ્લોના ધરનાનો (વનારા કરો, ને
 રાખેમના માણસોમાંથી તથા મિલ્લોના ધરમાંથી
 અગ્નિ નિકળે, ને અખીમેલેખનો (વનારા કરો
 ૨૧ અને યાયામ પોતાના ભાઈ અખીમેલેખના લયથી
 નાસી ગયો, અને બચેરમાં જઈને ત્યાં રહ્યો.

૨૨ અને અખીમેલેખે ઇસ્રાએલ પર ત્રણ વર્ષ
 રાજ્ય કર્યું. ૨૩ અને હવે અખીમેલેખ તથા રાખેમના
 માણસોની વચ્ચે [વેર કરનારો] દુષ્ટ આત્મા
 મોકલ્યો, ને રાખેમના માણસોએ અખીમેલેખ પ્રત્યે
 વિશ્વાસપાત કર્યો, ૨૪ એ સાડ કે યશ્વજ્ઞઆલના
 સિત્તે દીકરા ૪૨ જે ગજબ જુલુએ હતો તેને
 ખટલો લેવાય, ને તેઓના ખૂનનો દોષ તેઓના ભાઈ
 અખીમેલેખ પર મુકાય, કેમકે તેણે તેઓને મારી
 નાખ્યા હતા, ને રાખેમના માણસો પર પણ [દોષ
 મુકાય], કેમકે તેઓએ તેના ભાઈઓના ખૂનમાં
 તેને સહાય કરી હતી. ૨૫ અને રાખેમના માણસોએ
 પર્વતના શિખર પર તેનો લાગ તાકીને સતાઈ રહેના-
 રાઓને બેસાડ્યા, ને જો સર્વ તેઓની પાસે યહને તે

માં જતા હતા, તે સર્વને તેઓ લુટી લેતા હતા,
 ને એ વાત અખીમેલેખને કાંઈએ કહી

૨૬ અને એપિદનો દીકરા ગાઆલ પોતાના ભાઈ-
 ઓની સાથે આવીને રાખેમના ગયા, ને રાખેમના
 માણસોએ તેના પર બેસાડ્યો રાખ્યો. ૨૭ અને તેઓ
 સીમમાં ગયા, ને પોતાની દ્રાક્ષવાડીઓ વેડી, ને તેને
 નિર્વ્યાપીને મિળ્યાની કીધી, ને પોતાના દેવના મંદિ-
 રમાં જઈને, ખાઈ પીને, અખીમેલેખને શ્રાપ દીધો.
 ૨૮ અને એપિદનો દીકરા ગાઆલે કહ્યું, અખીમેલેખ
 કોણ છે, ને રાખેમ કોણ છે, કે આપણે તેની તાબેદારી
 કરીએ? તે શું યશ્વજ્ઞઆલનો દીકરો નથી? ને
 અણુલ શું તેનો સેનાપતિ નથી? રાખેમના બાપ
 હમોરના લોકોની તાબેદારી કરો, પણ તેની તાબે-
 દારી આપણે શા વાસ્તે કરીએ? ૨૯ અને પરમેશ્વર
 કરે ને આ લોક મારા હાથ તથે આવે. તો હું
 અખીમેલેખને કાઢું અને તેણે અખીમેલેખને કહ્યું,
 હું પોતાના સેન્યને વધારીને બહાર આવે. ૩૦ અને
 નગરના સરદાર અણુલે એપિદનો દીકરા ગાઆલના
 વચ્ચે સાલવ્યા, ત્યારે તેને રોપ ચડ્યો. ૩૧ અને
 તેણે અખીમેલેખની પાસે પકાઈથી સદેશીમાં મોક-
 લીને કહેવડાવ્યું, જો, એપિદનો દીકરા ગાઆલ તથા
 તેના ભાઈઓ રાખેમમાં આવ્યા છે, ને, જો, જોરા-
 વરીએ નગરને તારી વિરૂદ્ધ [ઉસકેરે છે] ૩૨ માટે
 હવે રાત્રે હું તથા તારી સાથેના લોકો ઉઠો, ને
 મેદાનમાં સતાઈ રહો, ૩૩ ને એમ થાય કે, સવારે
 સૂર્ય ઉગતા, હું વહેલો ઉઠીને નગર પર હુમલો કર,
 ને, જો, જ્યારે તે તથા તેની સાથેના લોક તારી સામે
 બહાર ધસી આવે, ત્યારે જોવા પ્રસંગ તને મળે તે
 પ્રમાણે તેમને કરજો.

૩૪ અને અખીમેલેખ તથા તેની સાથેના સર્વ લોક
 રાત્રે ઉઠીને, ચાર ટાળીઓ યહને, રાખેમની સામે
 સતાઈ રહ્યા. ૩૫ અને એપિદનો દીકરા ગાઆલ બહાર
 જઈને નગરના દરવાજાના નાકાના ઉપર રહ્યો, ને
 અખીમેલેખ તથા તેની સાથેના લોક સતાઈ રહ્યા હતા
 ત્યાંથી ઉઠ્યા. ૩૬ અને ગાઆલે તે લોકોને જોઈને
 અણુલને કહ્યું, જો, લોક પર્વતોના શિખર ઉપરથી
 ઉતરી આવે છે અને અણુલે તેને કહ્યું, પર્વતોના
 ઓળા વને માણસોના સરખા દેખાય છે. ૩૭ ત્યારે
 ગાઆલે ફરી તેને કહ્યું, જો, લોક દેશની મધ્યમાં
 યહને ઉતરી આવે છે, ને ખીજી એક ટોળુ મેઓનની

મના આલેખ દૃશની વાટ આવે છે. ૨૮ ત્યારે ઝડપે તેને કહ્યું, તું ક્યા મ્હોથી ભાલતો હતો કે, અગ્નીમેલેખ કાણ છે, કે અમે તેનું દાસપણું કરીએ? ને લોકોને તે ચિંતાયો છે તે થું એ નથી? મહેરબાની કરીને બહાર જઈને તેઓની સાથે લડ. ૨૯ અને આઆલ શખેમના માણસોને લઈને બહાર ગયો, અને અગ્નીમેલેખની સાથે લડ્યો. ૩૦ અને અગ્નીમેલેખે તેને નસાડયો, ને તે તેની આગળથી નાકો, ને નગરના દરવાજામાં પેસતા મુખી ધણા ધાયલ યહને પડ્યા. ૩૧ અને અગ્નીમેલેખ અમાદમાં રહ્યો; ને ઝડપે આઆલ તથા તેના લાઇઓને શખેમમાંથી કાઢી મુક્યા, કે ત્યાં તેઓ ન રહે. ૩૨ અને એમ થયું કે, બીજે દિવસે લોક મેદાનમાં ગયા; ને અગ્નીમેલેખને તેઓએ સમાચાર કહ્યા. ૩૩ અને તે લોકોને લઈને તેઓની ત્રણ ટાળીઓ કરીને મેદાનમાં સનાઇ રહ્યા; ને તેણે જોયું, ને જુઓ, લોકો નગરમાંથી બહાર આવ્યા હતા ને તેણે તેઓ પર દહ્યો કરીને તેઓને માર્યા. ૩૪ અને અગ્નીમેલેખ તથા તેની સાથેની ટાળીઓ આગળ ધનીને, નગરના દરવાજાના નાકામાં લેવા રહ્યા; ને પેલી બે ટાળીઓએ ને લોકો મેદાનમાં હતા તે સર્વ ઉપર ધસી પડીને તેઓને મારી નાખ્યા. ૩૫ અને તે આખો દિવસ અગ્નીમેલેખ નગરની સામે લેયો; ને તેણે નગર લીધું, ને તેમાં ને લોક હતા તેઓને મારી નાખ્યા; ને નગર તોડી પાડ્યું, ને તેમાં ખાડું વેર્યું.

૩૬ અને શખેમના કિલ્લાના સર્વ માણસો એ સાતજીને એક-બીજાના ધના કિલ્લામાં પેદા. ૩૭ અને અગ્નીમેલેખને ખમર મળી કે, તખેમના કિલ્લાના સર્વ માણસો એકઠા થયા છે. ૩૮ અને અગ્નીમેલેખ તથા તેની સાથેના સર્વ લોક સાલ્મેન પર્વત પર ગયા; ને અગ્નીમેલેખે એક કુદાડી પોતાના દાસમાં લઈને દસની એક ઠાળ કાપી, ને તે લઈને પોતાને ખને મુકી; ને પોતાની સાથેના લોકોને કહ્યું, મને ને કરના તમે જોયો છે, તે પ્રમાણે જલદીથી કરો. ૩૯ અને સર્વ લોકો પશુ પોતપોતાને કાજે ઠાળ કાપીને અગ્નીમેલેખની પાલળ ચાલ્યા, ને તે ઠાળો કિલ્લાને લનાડીને, તે વડે કિલ્લાને સળગાવી દીધા; ને તેથી શખેમના કિલ્લાના સર્વ માણસ પશુ, એટલે

દનરેક પુરૂષ તથા સ્ત્રી, મરી નવા.

૪૦ પછી અગ્નીમેલેખ તેજસ્ય નયો, ને તેજસ્યની

સામે છાવણી નાખીને તે લીધું. ૪૧ પશુ તે નગરમાં એક મજબૂત કિલ્લો હતો, ને તેમાં નગરનાં સર્વ પુરૂષ તથા સ્ત્રીઓ તથા નગરના સઘળા લોક નારી ગયા, ને માટેથી કિલ્લાનું બારણું બંધ કરીને તેનાં ધાખા પર વસી ગયાં. ૪૨ અને અગ્નીમેલેખ કિલ્લા આગળ આવીને તેની સામે લેયો; ને તેને આગ લગાડવા સાર કિલ્લાના બારણાની ઉઠ નગ્ક આલ્યો. ૪૩ અને એક સ્ત્રીએ ધરીનું ઉપડું પડ અગ્નીમેલેખના માથા પર ફેંકીને તેની ગાપરી ફોડી નાખી. ૪૪ અને તેણે એક જુવાનને, એટલે પોતાના શસ્ત્રધારને, ઉનાવળથી ભોલાવીને કહ્યું, તારી વરવાર કાઢીને મને મારી નાખ, કે લોક મારા વિષે એમ ન કહે કે, એક સ્ત્રીએ તેને મારી નાખ્યો. અને તેના જુવાને તેની આરપાર [વરવાર] ભોકી દીધી, ને તે મરી ગયો. ૪૫ અને ઇસ્ત્રાએલના માણસોએ જોયું કે, અગ્નીમેલેખ મરી ગયો, ત્યારે પ્રત્યેક માણસ પોતાની જગ્યાએ જતો રહ્યો. ૪૬ આ પ્રમાણે ને ધાવકીપણું અગ્નીમેલેખે પોતાના સિત્તર લાઇઓની હુલ્યા કરીને પોતાના બાપ પ્રત્યે કીધું હતું, તે સર્વનો બદલો દેવે વાળ્યો; ૪૭ ને શખેમના લોકની સર્વજી દુશ્મનો બદલો દેવે તેમનાજ માથા પર વાળ્યો; ને ચરૂખઆલના દીકરા થોયામને આપ તેઓને લાગ્યો.

૧૦ અને અગ્નીમેલેખ પછી ઇસ્ત્રાએલને ઉગારવા સાર વિરસાખારના કુળના દોહોના દીકરા ખૂઆદનો દીકરા તોલા ઉઠયો; ને તે એકાશમના પદાડી મુલકમાના શમીરમાં રહેતો હતો. ૨ અને તેણે ત્રેવીસ વર્ષ ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો; પછી તે મરણ પામ્યો, ને શમીરમાં દટાયો.

૩ અને તે પછી જિલ્લાદારી ચાહર ઉઠયો; ને તેણે બાવીસ વર્ષ ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૪ અને તેને ત્રીસ દીકરા હતા, તેઓ ત્રીસ ગંધડાના વહેરા પર સ્વારી કરના હતા, ને તેમને ત્રીસ નગર હતાં, કે ને આજ મુખી હાલ્લોથ-ચાહર કહેવાય છે, અને જિલ્લાદાર હોમાં છે. ૫ અને ચાહર મરણ પામ્યો, ને કામીનમાં દટાયો.

૬ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ ફરી ચહોવાદની દુશ્મિમાં બુંદું કીધું, ને ખઆલીમ તથા આશ્વાદોથ, તથા અરામના તથા સીહોનના તથા મીઆખના તથા આમ્મેનપુત્રોના તથા પલિસ્તીઓના દેવોની તેઓએ સેવા કરી; ને ચહોવાદનો ત્યાગ કરીને તેઓએ તેની

સેવા ન કરી અને યદોવાહને કોપ ઇસ્રાએલ પર સળગ્યો, ને તેણે તેઓને પલિસ્તીઓના તથા આમ્મોનપુત્રોના હાથમાં વેચ્યા અને તેઓએ તે વર્ષે ઇસ્રાએલપુત્રોને હેરાન કીધા તથા તેઓ પર જીવલમ કીધો; ચરહનને પેલે પાર અમેરીઓનો જે હેરા ગિલઆદમાં છે, ત્યાંના સર્વે ઇસ્રાએલપુત્રો પર અસાદ વર્ષે [તેઓએ જીવલમ કીધો] અને યહુદા હતી તથા બિન્યામીનની તથા એફાઇમના કુળની સામે પણ લડવા સાર, આમ્મોનપુત્રો ચરહન ઉતર્યા, તેથી ઇસ્રાએલ બહુ દુઃખી થયા ૧૦ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યદોવાહની આગળ પોકાર કરીને કહ્યું, અમે પોતાના દેવને તમને બચાવીમની સેવા કર્યાથી તારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે ૧૧ અને યદોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું, મિસરીઓથી તથા અમેરીઓથી તથા આમ્મોનપુત્રોથી તથા પલિસ્તીઓથી, શું તમને [મેં ઉગાર્યા નહોતા]? ૧૨ વળી સીદોનીઓએ તથા અમાલેકીઓએ તથા માઓનીઓએ તમારા પર જીવલમ કીધો; ને તમે મારી આગળ પોકાર કીધો, ને મેં તમને તેઓના હાથમાંથી ઉગાર્યા. ૧૩ તો પણ તમે મારો ત્યાગ કીધો છે, ને બીજા દેવોની સેવા કીધી છે; એ માટે હું તમને હવે પછી નહિ ઉગારીશ ૧૪ તમે જે દેવોને પસંદ કર્યા છે તેઓની પાસે જઈને પોકાર કરો; તેઓ કહે તમારા દુઃખની વેળાએ તમને બચાવે. ૧૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યદોવાહને કહ્યું, અમે પાપ કર્યું છે; તને જે સાફ લાગે તે તું અમને કર; પણ કૃપા કરીને આજેન અમને છોડાવ ૧૬ અને તેઓએ પોતા મધ્યેથી પારકા દેવોને દૂર કરીને યદોવાહની સેવા કરી; ને ઇસ્રાએલમાં દુઃખને લીધે તેનો આત્મા ઉદાસ થયો.

૧૭ અને આમ્મોનપુત્રોએ એકઠા થઈને ગિલઆદમાં છાવણી કરી અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એકઠા થઈને મિદ્યાદમાં છાવણી કરી ૧૮ અને ગિલઆદનાં લોકોએ, એટલે સરદારોએ, એક બીજાને કહ્યું, આમ્મોનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કોણ શરૂ કરશે? તે માણસ ગિલઆદમાં રહેનારા સર્વને ઉપરી યશે

૧૧ હવે ગિલઆદી [યિફતાહ નામનો] એક યસાફની થોહો હતો, ને તે વેશ્યાનો દીકરો હતો; ને ગિલઆદને પેટ યિફતાહ થયો હતો ૨ અને ગિલઆદની સ્ત્રીને પેટ તેને દીકરા થયા; ને તેની સ્ત્રીના દીકરા મોટા થયા ત્યારે તેઓએ યિફતાહ

ને કાઢી મુકતાં તેને કહ્યું, અમારા બાપના ઘરમાં તને કંઈ વતન મળશે નહિ; કેમકે તું બીજા સ્ત્રીનો દીકરો છે. ૩ ત્યારે યિફતાહ પોતાના લાઇઓ પાસેથી નાસી જઈને ટોબ દેશમાં રહ્યો; ને કેટલાએક હલકા લોકો યિફતાહની પાસે લેગા થઈને તેની સાથે નિકળી ગયા

૪ અને કેટલાક વખત પછી એમ થયું કે, આમ્મોનપુત્રોએ ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કીધું ૫ અને એમ થયું કે, આમ્મોનપુત્રો ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કરતા હતા ત્યારે ગિલઆદના વડીલો યિફતાહને ટોબ દેશથી તેડી લાવવા સાર ગયા ૬ અને તેઓએ યિફતાહને કહ્યું કે, આવીને અમારો સેનાપતિ થા, કે અમે આમ્મોનપુત્રોની સામે લડીએ. ૭ અને યિફતાહે ગિલઆદના વડીલોને કહ્યું કે, તમે શું મને યિફતાર્યો ન હતો? ને મારા બાપના ઘરમાંથી શું મને કાઢી મુક્યો ન હતો? ને હવે સફટમા તમે આવી પડ્યા ત્યારે કેમ મારી પાસે આવ્યા છો? ૮ અને ગિલઆદના વડીલોએ યિફતાહને કહ્યું, હાલ એ માટે અમે તારી પાસે પાછા આવ્યા છીએ, કે તું અમારી સાથે આવે, ને આમ્મોનપુત્રોની સામે લડે, તો તું ગિલઆદના સર્વ રહેનારા પર અમારો સરદાર થશે. ૯ અને યિફતાહે ગિલઆદના વડીલોને કહ્યું, જો આમ્મોનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કરવાને તમે મને સ્વદેશ લઈ જાઓ, ને જો યદોવાહ તેઓને મારી આગળથી હરાવે, તો શું હું તમારો સરદાર થાઉં? ૧૦ ને ગિલઆદના વડીલોએ યિફતાહને કહ્યું કે, યદોવાહ આપણી વચમાં સાક્ષી થાઓ કે ખથિત તારા કહેવા પ્રમાણેજ અમે કરીશું. ૧૧ અને યિફતાહ ગિલઆદના વડીલોની સાથે ગયો, ને લોકોએ તેને પોતાનો સરદાર તથા સેનાપતિ ઠરાવ્યો; ને યિફતાહે પોતાની સર્વ વાતો મિદ્યાદમાં યદોવાહની આગળ કહી

૧૨ અને યિફતાહે આમ્મોનપુત્રોના રાજની પાસે સદેશીઆ મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, મારે ને તારે શું છે કે મારા દેશની વિરુદ્ધ લડવાને તું મારી પાસે આવ્યો છો? ૧૩ ને આમ્મોનપુત્રોના રાજએ યિફતાહના સદેશીઆઓને ઉત્તર આપ્યો કે, ત્યારે ઇસ્રાએલ મિસરમાંથી આવતા હતા, ત્યારે આનોનથી ચાલ્યાક તથા ચરહન સુધી તેઓએ મારો દેશ લઈ લીધો હતો; એ માટે હવે શાલિથી તે પાછો આપ. ૧૪ અને યિફતાહે આમ્મોનપુત્રોના રાજની પાસે ફરી સદેશીઆ

મોહકયા, ૧૧ અને તેણે તેને કહેવડાવ્યું કે, ચિકિત્સાદ એમ કહે છે કે, મોઆબનો દેશ તથા આમ્મોનપુત્રોનો દેશ ઇસ્રાએલે લઈ લીધો નહોતો, ૧૬ પણ જ્યારે ઇસ્રાએલ મિસરમાથી આવ્યા, ને લાલ સમુદ્ર લગી અરબ્યની એક બાજુથી બીજી બાજુ સુધી ફરીને કાદે-રમા પહોંચ્યા, ૧૭ ત્યારે ઇસ્રાએલે અહોમના રાજા પાસે સદેશીઆ મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, કૃપા કરીને તારા દેશમા યજ્ઞને મને જવા દે, પણ અહોમના રાજાએ તેવું સાંભળ્યું નહિ અને તેજ પ્રમાણે તેણે મોઆબના રાજાને કહેવડાવ્યું, પણ તે પણ એમ કરવા ચાહતો નહોતો, ને ઇસ્રાએલ કાદેરમા રહ્યા ૧૮ ત્યાર પછી અરબ્યમા યજ્ઞને ચાહ્યા, ને અહોમ દેશ તથા મોઆબ દેશની સરહદ ઉપર ચકરાવો ખાઈને, મોઆબ દેશની પૂર્વ બાજુએ ફરી આવ્યાને, આર્નૌનને ગેલે પાર તેઓએ છાવણી કરી, પણ મોઆબની સરહદની અંદર આવ્યા નહોતા, કેમકે મોઆબની સરહદ આર્નૌન હતી ? અને ઇસ્રાએલે અમેરીઆના રાજા સીહોનની, એટલે દેશનાના રાજાની પાસે સદેશીઆ મોકલ્યા, ને ઇસ્રાએલે તેને કહેવડાવ્યું કે, અમે તારી વિનતી કરીએ છીએ કે તારા દેશમા યજ્ઞને અમને અમારી જગ્યાએ જવા દે ૨૦ પણ પોતાની સરહદમા યજ્ઞને તેમને જવા દે એટલે સીહોનને ઇસ્રાએલના બરેસો નહોતો, પણ સીહોન પોતાના સર્વ લોકોને એકઠા કરીને ચાદારમા છાવણી કરી, ને ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કર્યું ૨૧ અને ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે સીહોનને તથા તેના સર્વ લોકોને ઇસ્રાએલના હાથમા સોંપ્યા, ને તેઓએ તેઓનો સહાર કીધો, એમ ઇસ્રાએલે તે દેશના રહેનારા અમેરીઆના સર્વ દેશનું વતન પ્રાપ્ત કીધું ૨૨ અને આર્નૌનથી તે ચાબોજી સુધી, તથા અરબ્યથી તે ચરહન સુધી, અમેરીઆની સર્વ સીમનું તેઓએ વતન પ્રાપ્ત કીધું ૨૩ એમ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે પોતાના લોક ઇસ્રાએલની આજળથી અમેરીઆને વતનની ધીધા છે, ને યુ તું તેઓનું વતન લઈશ ? ૨૪ તારો દેવ કમોશ વને ને વતન આપે છે, તે વતન યુ તું નહિ લેશે ? તેમ અમારા દેવ યહોવાહે જેઓને અમારી આજળથી વતનની કીધા છે, તેઓનું વતન અને લઈયું ૨૫ અને હવે યુ, તું સિખોરના દીકરા મોઆબના રાજા બાલાક કરવા પ્રેક્ષ છે ? યુ તેણે ઇસ્રાએલની સામે કહી ટકર લીધી ? કે તેઓની સામે તેણે કહી યુદ્ધ કીધું ? ૨૬ ઇસ્રાએલ દેશનાના

તથા તેના ગામોમા, ને અરોએરમા તથા તેના ગામોમા, તથા આર્નૌનના કાઠા ઉપરનાં સ્થળો નબેરામા, ત્રણસો વડા લગી રહેના હતા, તે તે દર-મિયાનમા તમે કેમ તે પાછા ન લીધા ? ૨૭ માટે મેં તારો અપરાધ કીધો નથી, પણ તું મારી સામે યુદ્ધ કરવાથી મારે અન્યાય કરે છે, ઇસ્રાએલપુત્રો તથા આમ્મોનપુત્રોની વચ્ચે આજ ન્યાયાધીશ યહોવાહ ન્યાય કરી ૨૮ તો પણ ચિકિત્સાદે ને સદેશી આમ્મોનપુત્રોના રાજાને કહેવડાવ્યા હતા તે તેણે કાન પર લીધો નહિ

૨૯ ત્યારે યહોવાહનો આત્મા ચિકિત્સાદ પર આવ્યો, ને તે જિલઆદ તથા મનાશેહમા યજ્ઞને ગયો, ને તે જિલઆદના મિરપેહમા યજ્ઞને ગયો, ને જિલઆદના મિરપેહમાથી આમ્મોનપુત્રોની પાસે ગયો ૩૦ અને ચિકિત્સાદે યહોવાહની આજળ માનતા માનીને કહ્યું, જો તું આમ્મોનપુત્રોને મારા હાથમા જરૂર સોંપશે, ૩૧ તો એમ થશે કે, હું સલાહ કરીને આમ્મોનપુત્રો પાસેથી જ્યારે શાંતિએ પાછા આવીશ, ત્યારે મને મળવા સાર જે કોઈ માત્ર ધરના બારણામાથી બહાર નિકળે તે યહોવાહનું યરો, અને હું તેનું દંડનીચાર્પણ કરીશ. ૩૨ એમ આમ્મોનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કરવા સાર ચિકિત્સાદ તેઓની પાસે ગયો, ને યહોવાહે તેઓને તેના હાથમા સોંપ્યા ૩૩ અને તેણે અરોએ-રથી મિત્રાંય સુધીનાઓનો, એટલે વીસ નગરોનો, તથા આમિલ કરામીમ સુધીનાઓનો, મોટા સહાર કીધો એમ ઇસ્રાએલપુત્રોની આજળ આમ્મોન-પુત્રો હાંધ્યા

૩૪ અને ચિકિત્સાદ પોતાને ઘેર મિરપાદમા આવ્યો, ને, જુઓ, તેની દીકરી ૩૬ તથા નૃત્ય સહિત તેને મળવા સાર બહાર આવી, ને તે તેની એકનીએક દીકરી હતી, તે વિના તેને દીકરો કે દીકરી કાંઈ ન હતું ૩૫ અને તેણે તેને દીકી, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વસ્ત્ર ફાંચ્યા, ને કહ્યું, હાથ, મારી દીકરી ! તે મને બહુ નમાવો છે, ને મને હું ખ દેનારામાની એક તું છે, કેમકે યહોવાહની આજળ મેં માર મુખ ઉઘાર્યું છે, ને મારાથી પાંચું ફરાય નહિ ૩૬ અને તેણીએ તેને કહ્યું, મારા બાપ, તે યહોવાહની આજળ મુખ ઉઘાર્યું છે, તો તારા મુખમાથી ને નિઃકર્યુ હોય તે પ્રમાણે મને કર, કેમકે યહોવાહે તારૂં વેર તારા વેરીઆ પડે, એટલે આમ્મોનપુત્રો પર, વાગ્યું છે. ૩૭ અને તેણીએ

પોતાના બાપને કહ્યું, મારે સાડા આટલું થવા દે, કે મને બે મહિના સુધી રહેવા દે, કે હું પોતાની સહિયરો સાથે પર્વતો પર જઈને ફર, ને પોતાના કુવારા-પણીનો શોક કરું. ૭૯ અને તેણે કહ્યું, બા. અને બે મહિના સુધી તેણે તેને વિદાય કીધી. ને તેણીએ પોતાની સહિયરો સાથે જઈને પર્વતો ઉપર પોતાના કુવારાપણીનો શોક કર્યો. ૮૦ અને બે મહિના ગયા પછી એમ થયું કે, તે પોતાના બાપની પાસે પાછી આવી, ને તેણે પોતાની માનેલી માનતા પ્રમાણે તેને કહ્યું; ને તેણીએ પુરવનો અનુભવ કીધો ન હતો અને ઇસ્રાએલમાં એવો રિવાજ પડ્યો કે, ૪૦ વર્ષમાં ચાર દિવસ સુધી ગિલગાદી ચિફતાહની દીકરીનો શોક પાળવાને સાડા ઇસ્રાએલપુત્રીઓ દર વર્ષે જતી હતી.

૧૨ અને એકાદમના માણસો એકઠા થઈને ઉત્તર ગન ગયા; ને તેઓએ ચિફતાહને કહ્યું, તારી સાથે જવા સાડા અમને બોલાવ્યા વગર, તું કેમ આમ્મેનપુત્રોની સામે લડવા ગયો? અમે તારું ઘર તને [અંદર] પુરીને આગથી બાળીશું. ૨ અને ચિફતાહે તેઓને કહ્યું, મારે તથા મારા લોકોને આમ્મેનપુત્રોની સાથે ધણી તકરાર ચાલતી હતી; ને મેં તમને બોલાવ્યા ત્યારે તમે તેઓના હાથમાથી મને બચાવ્યો નહિ. ૩ અને મેં જોયું કે તમે મને ઉઠાવ્યો નહિ, ત્યારે હું પોતાનો છત્ર હાથમાં લઈને આમ્મેનપુત્રોની સામે ગયો, ને યહોવાહે તેઓને મારા હાથમાં સોંપ્યા; ત્યારે તમે આજ મારી સામે લડવાને કેમ મારી પાસે આવ્યા છો? ૪ ત્યારે ચિફતાહ ગિલગાદના સર્વ માણસોને એકઠા કરીને એકાદમની સાથે લડયો; ને ગિલગાદના માણસોએ એકાદમને માર્યો, કેમકે તેઓએ કહ્યું હતું કે, હે એકાદમ તથા મનાશોહ મધ્યે રહેનારા ગિલગાદીઓ, તમે એકાદમના નાસી ગએલા છો. ૫ અને ગિલગાદીઓએ એકાદમીઓની સામે યરદનના આરા કબજે કર્યો; ને એમ થયું કે, કોઈ નાસી જતો એકાદમી કહેતો કે, મને ઉતરી જવા દે, ત્યારે ગિલગાદના માણસો તેને પૂછતા, શું તું એકાદમી છે? ને જો તે કહેતો કે, ના; ૬ ત્યારે તેઓ તેને કહેતા કે, ત્યારે શિખ્ખોલેય બાલ; અને તે એમ બોલતો કે, શિખ્ખોલેય; કેમકે તેનો ખરો ઉચ્ચાર તે કરી શકતો નહિ; ત્યારે તેઓ તેને પકડીને યરદનના આરા આગળ મારી નાખતા; ને તે વેળા એકાદમીઓના બેતાળીસ હજાર માણસ પડ્યા.

૭ અને ચિફતાહે ૬ વર્ષ લગી ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો. પછી ગિલગાદી ચિફતાહ મરણ પામ્યો; ને ગિલગાદના [એક] નગરમાં દટાયો.

૮ અને તે પછી બેથલેહેમના ઇબ્સાને ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૯ અને તેને ત્રીસ દીકરા હતા, ને તેણે પોતાની ત્રીસ કન્યાઓને બહાર દીધી, ને પોતાના દીકરાઓને સાડા બહારથી ત્રીસ કન્યાઓ લાવ્યો અને તેણે સાત વર્ષ ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૦ અને ઇબ્સાન મરી ગયો, ને બેથલેહેમમાં દટાયો.

૧૧ અને તે પછી ઝબુલની એલોને ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો; ને તેણે દસ વર્ષ ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૨ અને ઝબુલની એલોન મરી ગયો, ઝબુલન દેશના આચારોનમાં દટાયો.

૧૩ અને તે પછી હિલ્થેલ પિરઆથોનીના દીકરા આબ્દોને ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૪ અને તે ચાળીસ દીકરા ને ત્રીસ દીકરાના દીકરા હતા, તેએ ગદ્દીઓના સિત્તેર વહેરા પર સ્વારી કરતા હતા ને તેણે આઠ વર્ષ ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૫ અં હિલ્થેલ પિરઆથોનીના દીકરો આબ્દોન મરી ગયે ને અમાલેકીઓના પહાડી સુલકમાં એકાદમ દેશ પિરઆથોનમાં દટાયો.

૧૩ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ ફરી યહોવાહન દર્શિમાં ભુંડું કીધું; ને ચાળીસ વર્ષ સુધી યહોવાહે તેઓને પલિસ્તીઓના હાથમાં સોંપ્યા.

૨ અને દાનના કુળનો સોરાહનો રહેવાસી માનો આહ નામે એક માણસ હતો; ને તેની સ્ત્રી વાંઝણ હતી, ને તેને પેટે ફરજન થતા નહોતા. ૩ અને યહોવાહના દૂતે તે સ્ત્રીને દર્શન દઈને તેને કહ્યું, જો, તું તે વાંઝણી છે, ને તને ફરજન થતાં નથી; પણ હવે તું હમેશ રહેશે, ને પુત્રોનો પ્રસવ થશે. ૪ માટે કૃપ કરીને તું સાવધાન રહેજે, દ્રાક્ષરસ કે મધ પીશ નહિ ને કંઈ અચ્છ વસ્તુ ખાઈશ નહિ; ૫ કેમકે, જો, તું હમેશ રહેશે, ને પુત્રોનો પ્રસવ થશે; ને અસ્તિ તેન માથા પર કદી ન ફરે; કેમકે તે છોકરો અર્બસ્થાન માંથી દેવને સાડા નાઝીરી થશે; ને તે પલિસ્તીઓન હાથમાથી ઇસ્રાએલને ઉગારવા માંડશે. ૬ પછી તે સ્ત્રીએ આવીને પોતાના ભરતારને કહ્યું કે, દેવનો એ માણસ મારી પાસે આવ્યો હતો, ને તેનું મુખ દેવન દૂતના મુખ જેવું, ધણું ભયકર, હતું; ને તે ક્યાં આવ્યો એ મેં પૂછ્યું નહિ, ને તેણે પણ પોતાનું ના

મને કશું નહિ; ૭ પણ તેણે મને કહ્યું, ભે, તને હમેશ રહેશે, ને પુત્રનો પ્રસવ થયે; ને દવે હું દાક્ષિણ્ય કે મધ પીયા મા, ને કંઈ અશુદ્ધ વસ્તુ ખાઈશ મા; કેમકે તે છાકરો અસંસ્થાનમાથી માફીને તેના મરણના દિવસ સુધી દેવને સાર નાહીરી થશે. ૮ ત્યારે માનો-આઢે યહોવાદની વિનવી કરીને કહ્યું, હે પ્રભુ, દુષા કરીને, દેવના જે માણસને તે મોકલ્યો હતો તે ફરી અમારી પાસે આવે, ને જે છાકરો જન્મશે તેને અમારે યું કરવું તે અમને સિખવે. ૯ અને દેવે માનો-આઢની વિનવી સાક્ષણ; ને તે સ્ત્રી ખેનરમાં બેઠી હતી, ત્યારે દેવનો દૂત ફરી તેની પાસે આવ્યો; પણ તેનો ભરતાર માનોઆઢ તેની સાથે ન હતો. ૧૦ અને તે સ્ત્રીએ ઉતાવળે દોડી જઈને પોતાના ભરતારને ખજર આપતાં કહ્યું કે, ભે, જે માણસ તે દિવસે મારી પાસે આવ્યો હતો, તેણે [પાછું] મને દર્શન દીધું છે. ૧૧ અને માનોઆઢ ઉઠ્યો, ને પોતાની સ્ત્રીની પાછળ ચાલ્યો, અને તે માણસની પાસે આવીને, તેણે તેને

અશ્વિની જ્વાળા વેદી પરથી આકાશની ગમ ચઢી, ત્યારે એમ થયું કે, યહોવાદનો દૂત વેદીની જ્વાળામાં ચઢી ગયો; ને માનોઆઢ તથા તેની સ્ત્રી તે જોઈ રહ્યા; ને તેઓ ભૂમિ પર ઉધાં પડ્યાં ૨૧ પણ યહોવાદના દૂતે માનોઆઢને તથા તેની સ્ત્રીને ફરી દર્શન દીધું નહિ ત્યારે માનોઆઢે જાણ્યું, કે તે યહોવાદનો દૂત હતો ૨૨ અને માનોઆઢે પોતાની સ્ત્રીને કહ્યું, આપણે દેવને દીઠો છે, માટે આપણે નિશ્ચય મરી જઈશું ૨૩ પણ તેની સ્ત્રીએ તેને કહ્યું, ભે યહોવાદ આપણને મારી નાખવા આવતો હોત, તો આપણા દાયથી દહનીયાપંજ તથા ખાદ્યપંજ ન લેત, ને તે આપણને આ સવળી બાળતો ન જણાવત, ને આ વખતે આના જેવી વાતો આપણને ન કહેત. ૨૪ અને તે સ્ત્રીને દીકરો સંપડ્યો, ને તેણીએ તેનું નામ શામશુન પાડ્યું; ને તે છાકરો મોટો થયો; ને યહોવાદે તેને આશીર્વાદ આપ્યો. ૨૫ અને સોરાહ તથા એશાઓલની વચ્ચે, માદનેદ-દાનમાં, યહોવા-

તેણે પોતાના માબાપને ખબર ન આપી ૭ અને તેણે જઈને તે સ્ત્રી સાથે વાતચિત કીધી; ને શામશૂનને તે બહુ ગમી. ૮ અને કેટલીક સુદત પછી તે પેલી સ્ત્રીને લેવા પાછો ગયો, ને સિદ્ધતુ મુદ્દુ બેવા રસ્તેથી ફરારો, ને, બુઝો, તે સિદ્ધના બોળિયામા મધમાખીઓનું એક ટોણુ તથા મધ દડું ૯ અને તે દ્વાયમા લઈને ખાતો ખાતો ચાલ્યો, ને પોતાના માબાપની પાસે આવીને તેણે તેઓને તે આપ્યું, ને તેઓએ ખાધું, પણ તેણે સિદ્ધના બોળિયામાથી મધ લીધું દડું, એ તેણે તેઓને કહ્યું નહિ. ૧૦ અને તેના બાપ તે સ્ત્રીને ઘેર ગયો, ને શામશૂન ત્યા ઉભાણી કીધી, કેમકે બુઝાનેનો એવો શિવાજ હતો ૧૧ અને એમ થયું કે, ન્યારે તેઓએ તેને દીકો, ત્યારે તેની સાથે રહેવા સાડા તેઓ ત્રીસ સોબલીઓ લાવ્યા. ૧૨ અને શામશૂન તેઓને કહ્યું, હવે હું તમારી આગળ ઉખાણો કહું, ને ઉભાણીના સાત દિવસોમા ને તેનો અર્થ બોળી કાઢીને તમે મને કહેશો, તો હું સહુના ત્રીસ બદન તથા ત્રીસ ભેડ વસ્ત્ર તમને આપીશ. ૧૩ પણ ને તેનો અર્થ તમે મને કહી નહિ શકો, તો તમે મને સહુના ત્રીસ બદન તથા ત્રીસ ભેડ વસ્ત્ર આપજો અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારો ઉખાણો અમને કહે કે તે અમે સામશૂનએ ૧૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ખાનારમાથી ખોરાક નિકળ્યો, અને બળતમાથી મિઠાસ નિકળી અને ત્રણ દિવસમા તેઓથી તે ઉખાણાનો અર્થ કહેવાયો નહિ ૧૫ અને સાતમે દહાડે એમ થયું કે, તેઓએ શામશૂનની સ્ત્રીને કહ્યું, તારા બરતારને કુસલાવીને ઉખાણાનો અર્થ અમારી આગળ કહેવાડાવ, નહિ તો અમે તને તથા તારા બાપના ઘરનાને અગ્નિથી બાળીશું, તમે અમને છુટી લેવાને બોલાવ્યા છે, ખરૂં કે નહિ? ૧૬ ને શામશૂનની સ્ત્રી તેની આગળ રહી, ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, તું કેવળ મને ધિક્કારે છે, ને મારા પર કંઈ ગ્રેમ રાખતો નથી, મારા લોકોના પુત્રોને એક ઉખાણો તું કહ્યો છે, પણ મને તે કહ્યો નથી. અને તેણે તેને કહ્યું, બે, મેં પોતાના માબાપને તેનો અર્થ કહ્યો નથી, ને શું તને કહું? ૧૭ ને ઉભાણીના સાત દિવસો સુધી તે તેની આગળ રહી, ને સાતમે દિવસે એમ થયું કે, તેણે તેને કહી દીધું, કેમકે તેણીએ તેને બહુ આગ્રહ કર્યો હતો, ને તેણીએ પોતાના લોકોના પુત્રોને ઉખાણાનો અર્થ કહ્યો. ૧૮ અને સાતમે દિવસે

સૂર્યોસ્ત થયા અગાઉ તે નગરના માણસોએ તેને કહ્યું, મધથી મીઠું શું છે? અને સિદ્ધથી બળવાન શું છે? ને તેણે નેઆને કહ્યું, બે મારી વાહરડીથી તમે ખેડ્યું ન હોત, તો મારા ઉખાણાનો પતો તમને નહિ લાગત

૧૯ અને યહોવાદનો આત્મા તેના પર પરાક્રમ સહિત આવ્યો, ને તેણે આશ્ચર્યનામા જઈને તેઓ મારી ત્રીસ જણને માર્યા, ને તેઓના વસ્ત્ર છુટી લઈને બે માણસોએ તે ઉખાણાનો અર્થ કહ્યો હતો તેઓને [વસ્ત્રની] ભેડા આપી અને તેને કોથ ચઢ્યો, ને તે પોતાના બાપને ઘેર ગયો ૨૦ પણ શામશૂનનો સાથી જેણે તેની પ્રત્યે મિત્રનો હુક બાળ્યો હતો તેને તેની વહુ [અપાઈ]

૧૫ અને કેટલાક વખત પછી એવું થયું કે, ધઉની કાપણીના દિવસોમા, શામશૂન બકરીનું એક બચ્ચુ લઈને, પોતાની સ્ત્રીની સુલાકાતે ગયો, ને તેણે કહ્યું, હું ચોરડીમા મારી સ્ત્રીની પાસે જઈશ, પણ તેણીના બાપે તેને અંદર જવા ન દીધો ૨ અને તેણીના બાપે કહ્યું, મને નિશ્ચય એમ લાગ્યું કે તું તેને તદન ધિક્કારે છે, એ માટે મેં તેને તારા સાથીને આપી દીધી, તેની નાની બહેન શું તે કરતા સુદર નથી? કૃપા કરીને તેને બદલે એને લે ૩ અને શામશૂન તેઓને કહ્યું, હવે, બે, હું પલિસ્તીઓને કંઈ ઉપદ્રવ કર, તો તેઓ વિષે હું નિંદાથી ફરીશ ૪ અને શામશૂન જઈને ત્રણસે શિયાળ પકડ્યા, ને મશાલો લઈને બધે પૂછીઓ ભેગી કરી ને એક એક મશાલ બધે પૂછીઓ વચ્ચે બાંધી ૫ અને મશાલો સળગાવીને તેઓને પલિસ્તીઓના ઉઘા અનાજમા છોડી મુક્યા, અને પુળા તથા ઉલુ અનાજ તથા ઘેતવાડીઓ પણ બાળી મુકી ૬ ત્યારે પલિસ્તીઓએ કહ્યું, એ કોણે કર્યું છે? ને તેઓએ કહ્યું કે, તિમ્નાના જમાઈ શામશૂન, કેમકે તેણે તેની સ્ત્રીને લઈને તેના સાથીને આપી દીધી છે અને પલિસ્તીઓએ આવીને તેણીને તથા તેણીના બાપને આગથી બાળી દીધા ૭ અને શામશૂન તેઓને કહ્યું, બે તમે આમ કરો છો, તો નિશ્ચય તમારા પર વેર વાળ્યા શિવાય હું જીવવાનો નથી ૮ અને તેણે તેઓને મારીને તેઓનો પુરો સદાર કર્યો, ને જઈને તે એકામ ખડકની ખોમા રહ્યો

૯ અને પલિસ્તીઓએ જઈને યહુદાદમા છાવણી કરી, ને લહીમા પસરી ગયા ૧૦ અને યહુદાદના

માણસોએ કહ્યું, તમે અમારા પર કેમ ચઢી આવ્યા છો? ને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો, શામશૂને જેમ જમને કહ્યું છે, તેમ તેને કરવા સાચું અમે તેને બાંધવા આવ્યા છીએ. ૧૨ ત્યારે યદુદાહના ત્રણ દળર માણસોએ એટામ ખડકની બોમાં જઈને શામશૂનને કહ્યું, યં તું બંધુતો નથી કે પવિસ્તીઓ અમારા રાજ્યકર્તા છો? ત્યારે તે અમારા ઉપર આ યં કર્યું છે? ને તેણે તેઓને કહ્યું, તેઓએ જેનું મને કહ્યું છે તેનું મેં તેઓને કહ્યું છે. ૧૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું, તમે પવિસ્તીઓના દાઘમા સોપવાને અમ તને બાંધવા આવ્યા છીએ. અને શામશૂને તેઓને કહ્યું, માની આગળ તમે સુમ ખાઓ, કે તમે પોતે મારા પર તુટી નહિ પડો. ૧૪ અને તેઓએ તેને કહ્યું, જેમ નહિ, પણ અમે તને તરફ બાંધીને તેઓના દાઘમા સોપીશું, પણ અમે તારી દત્ત્યા નહિજ કરીશું અને તેઓ તેને નવા બે દોરડાં બાંધીને તે ખડક પરથી લઈ ગયા. ૧૫ અને તે લટીમાં પહેાવ્યા ત્યારે પવિસ્તીઓએ તેને બેઠને પોઠાર કીધો, ને યદુદાહનો આત્મા તેના પર પરાક્રમસદિવ આવ્યો, ને તેને દાગે જે દોરડાં દગા તે અગ્નિથી બનેલા ત્રણના જેવા યઈને તેના દાઘ પરથી તેના બંધ ખરી પડ્યા. ૧૬ અને

અહીં આવ્યો છે અને તેઓએ તેને ઘેર્યો, ને તેને સાચું નગરના દરવાજામાં તેઓ આખી રાત સતાઈ રહ્યા, ને આખી રાત ગુપચૂપ રહ્યા, ને કહ્યું, સવારે દિવસ ઉગતા આપણે તેને મારી નાખીશું. ૧૭ અને અડધી રાત લગી શામશૂન સુઈ રહ્યો, ને અડધી રાતે ઉઠીને તેણે નગરના દરવાજાના કમાડ તથા બંને બારસાઓ પકડીને ભુજળસમેત ખેંચી કાઢ્યા, ને તેમને બાંધ પર મુકીને હેઝોનની સામેના એક પર્વતના શિખર પર લઈ ગયા.

૪ અને તે પછી જેમ યયુ કે, તેને સોરેકની ખીણ-માની દલીલાહ નામની એક સ્ત્રી સાથે પ્રીતિ લાગી. ૫ અને પવિસ્તીઓના સરદારોએ તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું તું તેને કુસલાવીને આટલું ચોધી કાઢ કે, તેનું મદાબળ શામા રહેલું છે, તથા શા ઉપાય વડે તેના પર પ્રપળ યઈને અમે તેને બાંધીને દુ ખ દઈએ, અને અમારામંત્રિ પ્રત્યેક જણ તને અગિયારસે કીધા આપશે. ૬ અને દલીલાહે શામશૂનને કહ્યું, કૃપા કરીને તું મને આટલું કહે કે, તારું મદાબળ શામા રહેલું છે, તથા તું શાથી બધાય કે જેથી તને દુ ખ દઈ શકાય. ૭ ને શામશૂને તેને કહ્યું, કદી

[અધ] પોતાના હાથ પરથી તેડી નાખ્યા ૧૭ અને દેલીલાહે શામશૂનને કહ્યું, તે અત્યાર સુધી મારી મરફરી કરી છે, ને મને જૂઠીજ વાતો કહી છે, શા વડે તું બધાંક શકે તે મને કહે અને તેણે તેને કહ્યું, જો તું મારા માથાની સાત લટો શાનની સાથે વણે તો ૧૪ અને તેણીએ [સાજના] ખીલા સાથે તે બાધીને તેને કહ્યું, શામશૂન, પવિસ્તીઓ તારા પર આવી પડ્યા છે અને તેણે પોતાની ઉધમાથી જળાને સાજનો ખીલો તથા ચાન ખેંચી કાઢ્યા ૧૫ અને તેણીએ તેને કહ્યું, તારા દિલ મારા પર નથી, ત્યારે તું એમ કેમ કદી શકે કે હું તારા પર હેત રાખું છું? આ ત્રણ વાર તે મારી મરફરી કરી છે, ને તારા મહાબળ સામા રહેતું છે તે તે મને કહ્યું નથી ૧૬ અને તેણીએ પોતાના વચનો વડે તેને દરરોજ આગ્રહ ક્રીધા, તથા હડક ક્રીધા, ત્યારે એમ થયું કે, તેનો છવ મરજીવ અકળાયો ૧૭ ત્યારે તેણે પોતાનું દિલ તેની આગળ પુરેપુર ખોલીને તેને કહ્યું, મારા માથા પર [કદી] આજો આવ્યો નથી, કેમકે મારી માના પેટથી હું કેવને સાં નાઝીરી છું, હું જો મુડાઉં, તો મારા બળ મારામાથી જતું રહેશે, ને હું નિર્બળ થઈને હરકોઇ ખીલ માણસના સરજો થઈ જઈશ ૧૮ અને ત્યારે દેલીલાહે બેયુ કે, તેણે પોતાનું દિલ મારી આગળ પુરેપુર ખોલ્યું છે, ત્યારે તેણીએ એમ કહીને પવિસ્તીઓના સરદારોને તેડી મગાવ્યા કે, તમે આ એક વાર આવો, કેમકે તેણે પોતાનું દિલ મારી આગળ પુરેપુર ખોલી દીધું છે ત્યારે પવિસ્તીઓના સરદારો હાથમા પૈસા લઈને તેની પાસે આવ્યા ૧ અને તેણીએ તેને પોતાના બોલામા સુવાજો, ને એક માણસને બોલાવીને તેના માથાની સાતે લટો બોઢાવી, ને તે તેને હેરાન કરવા લાગી, ને તેનામાથી તેનું બળ જતું રહ્યું હતું ૨૦ અને તેણીએ કહ્યું, શામશૂન, પવિસ્તીઓ તારા પર આવી પડ્યા છે અને પોતાની ઉધમાથી જળાને તેણે કહ્યું, હું ખીલ સમયની પેઠે નિકળી જઈને મારા શરીર ખજેરીશ પણ તે જાણતો નહોતો કે થહોવાહ તેની પાસેથી જતો રહ્યો છે ૨૧ અને પવિસ્તીઓએ તેને પકડીને તેની આખો ફેડી નાખી, ને તેને ગોઝાહમા લાવીને પિત્તળની બેડીએ પહેરાવી, ને તે બેડીખાનામા દળતો હતો ૨૨ તથાપિ મુડાયા થઈ તેના માથાના વાળ પાછા વધવા લાગ્યા

૨૩ અને પવિસ્તીઓના સરદારો પોતાના દેવ દાગોન આગળ મેટો ચણ તથા આનંદ કરવાને એકઠા થયા, કેમકે તેઓએ કહ્યું, અમારા દેવ અમારા વરી શામશૂનને અમારા હાથમા સોંપ્યો છે ૨૪ અને લોકોએ તેને બેયો, ત્યારે તેઓએ પોતાના દેવની સ્તુતિ ક્રીધી, કેમકે તેઓએ કહ્યું, અમારો શત્રુ તથા અમારા દેશનો નાશ કરનાર, જુલો અમારામાથી ધણાને મારી નાખ્યા છે, તેને અમારા દેવ અમારા હાથમા સોંપ્યો છે ૨૫ અને તેઓના દિલ ખુશ હતા, ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ કહ્યું, શામશૂનને બોલાવો કે, તે આપણી આગળ તમારો કરે અને તેઓ શામશૂનને કેદખાનામાથી બોલાવી લાવ્યા, ને તેણે તેઓની આગળ તમારો કર્યો, ને તેઓએ તેને યાલનાઓની વચ્ચે રાખ્યા ૨૬ અને જો જીવાને તેનો હાથ પકડ્યો હતો તેને શામશૂન કહ્યું, જો યાલ લાઓ પર ધરનો આધાર રહેલો છે તે મને ટાળા ૨૭ કાઢવા દે કે હું તેઓને અટકું ૨૭ હવે તે ધર તો પુરેપોથી તથા સ્ત્રીઓથી ભરપુર હતું, ને પવિસ્તીઓના સર્વ સરદારો ત્યાં હતા, ને શામશૂન તમારો કરતો હતો, ત્યારે અત્રાસી ઉપર પછુ તેને બોનારા, પુરપ તથા સ્ત્રીઓ મળીને, આસરે ત્રણ હબર માણસો હતા ૨૮ અને શામશૂન થહોવાહની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું જો પ્રભુ થહોવાહ, કૃપા કરીને મને યાદ કર, ને હે દેવ, કૃપા કરીને મને આટલી આ વાર બળવાન કર, કે હું મારી બન્ને આખો [લીધા]નો સામટો બદલો પવિસ્તીઓ પર લાળી શકું ૨૯ અને વચ્ચેના બન્ને યાલલા જોના પર ધરનો આધાર રહેલો હતો, તેમને શામશૂન પકડ્યા, એટલે એકને જમણા હાથથી ને એકને ડાબા હાથથી, ને તેમને અટકીને તે ઉભો થયો ૩૦ અને શામશૂન કહ્યું, હું પવિસ્તીઓની સાથે બંધે મરૂ અને પોતાના આખા બળથી તે વાંકો વળ્યો, ને સરદારો પર તથા તેની અંદરના સર્વ માણસો પર ધર ધસી પડ્યું એમ મરતી વખતે જ્યોને તેણે માર્યા તેઓની સખ્યા પોતાની હથાલીમા તેણે મારેલા તેઓના કરતા વધારે હતી ૩૧ ત્યારે તેના બાહ તથા તેના બાપના ધરના સર્વ ત્યાં આવીને તેને લઈ ગયા, ને સોરાહ તથા એશ્તાઓલની વચમા તેના બાપ માનોઆહના કબરસ્તાનમા તેઓએ તેને દાટ્યો અને તેણે વીસ વર્ષે ઉસાએલનો ન્યાય કયા હતો

૧૭ અને એકાદમના પહાડી મુલકનો મીખાદ નામે એક પુત્ર પડતો. ૨ અને તેણે પોતાની માને કહ્યું, જે અગિયારસે રૂપીઆ તારી પાસેથી છાનવી લેવાયા હતા, ને જે વિષે તે શ્રાપ દીધો હતો, ને વળી મને પણ કહી સળગાવ્યું હતું, જે, તે રૂપીઆ મારી પાસે છે, મેં તે લીધા હતા અને તેની માએ કહ્યું, મારો દીકરો યહોવાદથી આશીર્વાદિત થાશે. ૩ અને જ્યારે તેજોએ અગિયારસે રૂપીઆ પોતાની માને પાછા આપ્યા, ત્યારે તેની માએ કહ્યું કે, કારેલી મૂર્તિ તથા ગળેલી મૂર્તિ ખનાવવાને મેં પોતાના હાથથી મારા દીકરાને સાફ તે રૂપીઆ યહોવાદને અર્પણ કર્યા હતા, માટે હવે હું તને તે પાછા આપીશ. ૪ અને તેણે પોતાની માને તે રૂપીઆ પાછા આપ્યા, ત્યારે તેની માએ બસે રૂપીઆ લઈને સોનાને આપ્યા, ને તેણે તેની કારેલી તથા ગળેલી મૂર્તિ ખનાવી, ને તે મીખાદના ઘરમા રહી. ૫ અને તે મીખાદને એક દેવસ્થાન હતું, ને તેણે એકાદ તથા તારાશીમ ખનાવ્યા, ને પોતાના એક દીકરાની પ્રતિષ્ઠા કરીને તેને તેનો યાજ્ઞ ખનાવ્યો. ૬ તે દિવસોમા ઇસ્રાએલમા રાજ નહોતો, પ્રત્યેક માણસ પોતાની દૃષ્ટિમા જે સાફ લાખતું તે કરતો.

૭ અને યહુદાદના કુટુંબનો બેથઝેહેમ યહુદાદમાનો એક જુવાન પુત્ર પડતો, તે લેવી હતો, ને ત્યાં આવી વસેલો હતો. ૮ તે માણસ જ્યાં [જગ્યા] મળે, ત્યાં વસવા સાફ બેથઝેહેમ યહુદાદ નગરમાથી ચાલી નિકળ્યા, ને મુસાફરી કરતો કરતો તે એકાદમના પહાડી મુલકમા મીખાદને ઘેર આવી પહોંચ્યો. ૯ અને મીખાદે તેને કહ્યું, તું મ્યાથી આવે છે? ને તેણે તેને કહ્યું કે, હું બેથઝેહેમ યહુદાદનો લેવી છું, ને જ્યાં મને [જગ્યા] મળે ત્યાં રહેવા સાફ જઈ છું. ૧૦ અને મીખાદે તેને કહ્યું, મારી સાથે રહે, ને મારો બ્રાપ તથા યાજ્ઞક થા, હું તને દર વર્ષે દસ રૂપીઆ, તથા એક જોડ હુમડા, તથા ખાવાનું આપીશ તેથી તે લેવી અદર ગયો. ૧૧ અને લેવી તે માણસની સાથે રહેવાને રાજ હતો, ને તે જુવાનને પોતાના એક દીકરા સરખો તે ખલતો હતો. ૧૨ અને મીખાદે તે લેવીની પ્રતિષ્ઠા કીધી, ને તે જુવાન તેનો યાજ્ઞક થયો, ને મીખાદના ઘરમા રહ્યો. ૧૩ ત્યારે મીખાદે કહ્યું કે, હવે હું જાણું છું કે, એક લેવી મારો યાજ્ઞક છે એ માટે યહોવાદ માફ બનુ કરશે.

૧૮ તે દિવસોમા ઇસ્રાએલમા કોઈ રાજ નહોતો, ને તે દિવસોમા દાનીઓનુ બુદ્ધ પોતાને વસવાને કાજે વતન શોધતું હતું, કેમકે તે દિવસ લગી ઇસ્રાએલના કુટુંબની મધ્યે તેઓને વતનનો દિસ્સો મળ્યો નહોતો. ૨ અને દાનપુત્રોએ પોતાના કુટુંબના સઘળા માણસોમાથી પાંચ શૂરવીર પુત્રોને સોરાહ તથા એશ્તાઓલથી, દેશની નજીસી કરવા, તથા તપાસ કરવા સાફ, મોકલ્યા, અને તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, જઈને દેશની તપાસ કરો, અને તેઓએ એકાદમના પહાડી મુલકમા મીખાદને ઘેર આવ્યાને ત્યાં ઉતારી કીધો. ૩ જ્યારે તેઓ મીખાદના ઘરની નજીક આવ્યા, ત્યારે તેઓએ પેલા જુવાન લેવીનો સાદ જોળખ્યો, અને તેઓ વળીને ત્યાં ગયા, અને તેને કહ્યું કે, તને અહીં કોણ લઈ આવ્યું? ને અહીં તું શું કરે છે? અને અહીં તને શું મળે છે? ૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, મીખાદે મારે વારસે ક્વાણુ ક્વાણુ કર્યું છે, અને તેણે મને પગાર પડીને રાખ્યો છે, અને હું તેનો યાજ્ઞક થયો છું. ૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, કૃપા કરીને દેવની સલાહ પુઝ, એ માટે કે અમે નભીએ કે જે રસ્તે અમે જઈએ છીએ તે આખાદ નિવરશે કે નહિ. ૬ અને યાજ્ઞકે તેઓને કહ્યું કે, શાંતિએ ચાલ્યા જાઓ, જે રસ્તે તમે જાઓ છો તે યહોવાદની સમુખ છે.

૭ ત્યારે તે પાંચ માણસ વિધાય થયા, ને લાઇશ આવ્યા, ને ત્યાંના લોકોને જ્ઞેયા, કે તેઓ ખીક વગર રહેતા હતા, તથા સીદોનીઓની પેઠે શાંત તથા નિશ્ચય હતા, કેમકે કરામા તેઓને શરમાવે એવો કોઈ હાકેમ તે દેશમા નહોતો, ને તેઓ સીદોનીઓથી વેગળા હતા, ને કોઈ સાથે તેઓને કંઈ વ્યવહાર નહોતો. ૮ અને તેઓ સોરાહ તથા એશ્તા ઓલમા પોતાના બાઇઓની પાસે આવ્યા, ને તેઓના બાઇઓએ તેઓને કહ્યું, તમે શું [કહે છો]? ૯ ને તેઓએ કહ્યું, ઉઠો, ને આપણે તેમના હપર ચઢાઈ કરીએ, કેમકે અમે તે દેશ જ્ઞેયા છે, ને, જુઓ, તે ધણે સારો છે, તેમ છતાં તમે ગુપચુપ [બેસી કેમ રહ્યા છો]? જઈને દેશમા પ્રવેશ કરીને તેનો કબજો લેવામા આગ્રહ ન કરો. ૧૦ તમે જશો, ત્યારે નિર્ભય લોક મધ્યે તમે આવશો, ને તે દેશ વિશાળ છે, કેમકે દેવ તે તમારા હાથમા અપ્પેયા

છે; પૃથ્વીમાં ને જે વસ્તુઓ છે તેઓમાંથી કરાની
એટલે વગરની જગ્યા તે છે.

૧૧ અને સોરાઢ તથા એતાઓલમાંથી દાનના
કુટુંબના છર્સે માણસ યુદ્ધરાજ સહને ત્યાંથી ચાલી
નિકળ્યા. ૧૨ અને તેઓ ગયા, ને ચહુદાહમાંના
કિર્યાય-ચઆરીમમાં તેઓએ છાવણી કરી; એ માટે
આજ સુધી તેઓએ તે જગ્યાનું નામ માહનેહ દાન
પાડયું; જુઓ, તે કિર્યાય-ચઆરીમની પાછળ છે.
૧૩ અને તેઓ ત્યાંથી એકાદમના પહાડી મુલકમાં
ગયા, અને મીખાહને ઘેર આવ્યા, ૧૪ અને ને પાંચ
માણસ લાઇરાના દેશની જનસુસી કરવાને ગયા હતા,
તેઓએ ઉત્તર આપીને પોતાના લાઇઓને કહ્યું, થું
તમે જાણો છો કે, આ ધરોમાં એકાદ તથા તરાશીમ
તથા કોરેલી મૂર્તિ તથા ગાળેડી મૂર્તિ છે? માટે હવે
તમારે થું કરવું તેનો વિચાર કરો. ૧૫ અને તેઓ
તેણી ગમ વળીને તે જુવાન લેવાના ધરમાં ગયા,
એટલે મીખાહને ઘેર આવ્યા, ને તેઓએ તેને દેમ-
કુશળ પુછ્યા. ૧૬ અને દાનપુત્રોમાંના છર્સે માણસો
ને યુદ્ધરાજ સહેલા હતા, તેઓ દરવાજાના નાકામાં
ઉભા રહ્યા. ૧૭ અને ને પાંચ માણસ દેશની જનસુસી
કરવાને ગયા હતા, તેઓએ જઈને ત્યાં પેસીને, તે
કોરેલી મૂર્તિ તથા એકાદ તથા તરાશીમ તથા ગાળેડી
મૂર્તિ લીધાં; ને યુદ્ધરાજ સહેલા પેલા છર્સે માણ-
સોની સાથે દરવાજાના નાકા પાસે ચાળક ઉભો
રહેલો હતો. ૧૮ અને એઓ મીખાહના ધરમાં ગયા,
ને કોરેલી મૂર્તિ, એકાદ, તથા તરાશીમ, તથા ગાળેડી
મૂર્તિ લઈ આવ્યા, ત્યારે ચાળકે તેઓને કહ્યું, તમે
થું કરો છો? ૧૯ અને તેઓએ તેને કહ્યું, ચુપ રહે,
તારા મુખ પર તારો હાથ મુક, ને અમારી સાથે
આવીને અમારો બાપ તથા ચાળક થા; એક માણ-
સના ધરનો ચાળક થવું તે, કે ઇસ્ત્રાએલના એક
કુળનો તથા કુટુંબનો ચાળક થવું તે, તારે માટે વધારે
સારું છે? ૨૦ ને ચાળકનું દિલ ખુશ થયું, ને એકાદ
તથા તરાશીમ તથા કોરેલી મૂર્તિ લઈને તે તે લોકો
મધ્યે ગયો. ૨૧ એમ તેઓ પાછા ફર્યા ને ચાલ્યા
ગયા, ને છોકરાં તથા ટોર તથા માલખિલકને પોતાની
આગળ રાખ્યાં. ૨૨ તેઓ મીખાહના ધરથી પછે દૂર
પહોંચ્યા, ત્યારે મીખાહના ધરની પાસેનાં ધરોના
માણસોએ એકઠા થઈને દાનપુત્રોને પકડી પાડ્યા.
૨૩ અને તેઓએ દાનપુત્રોને હાંક મારી. અને

તેઓએ મુખ ફેરવીને મીખાહને કહ્યું, તને શી ઇન
થઈ છે, કે હું આવી ટોળી લઈને આવે છે? ૨૪ અને
તેણે કહ્યું, તમે મારા પોતાના બનાવેલા દેવાને તથા
ચાળકને લઈને આવના રહ્યા છો, ને મારી પાસે બીજું
થું રહ્યું છે? એમ છતાં તમે મને કેમ કહો છો કે,
તને શી ઇન થઈ છે? ૨૫ અને દાનપુત્રોએ તેને કહ્યું,
તારો સાદ અમારામાં સંભળાવા ન દે, રખે બળી
રહેલા મનવાળા માણસો તારા પર દુડી પડે, ને હું
પોતાનો જીવ તથા તારા ધરનાંના જીવ બચાવ. ૨૬ અને
દાનપુત્રોએ પોતાનો રસ્તો પકડયો; ને મીખાહ
જેમ કે તેઓ તેના ગાંઠ્યા જય એવા નથી, ત્યારે
તે પાછો વળીને પોતાને ઘેર ગયો. ૨૭ અને તેઓએ
મીખાહની બનાવેલી વસ્તુઓ તથા તેના ચાળકને
લઈને લાઇરામાં દાંત તથા નિર્લય લોકોની પાસે
આવીને, તેઓને તરવારની ધારથી માર્યા; ને નગરને
અગ્નિથી બાળ્યું. ૨૮ અને તેની વાહારે ચઢનાર કોઇ
નહોતું, કેમકે સીદોનથી તે આપું હતા, ને તેઓને
કોઇની સાથે કંઈ વ્યવહાર ન હતો; ને જેય રહોળની
પાસેના મેદાનમાં એ હતા. અને તેઓ નગર
બાંધીને ત્યાં વસ્યા. ૨૯ અને ઇસ્ત્રાએલને પેટે જન્મેલા
પોતાના પૂર્વજ દાનના નામ પ્રમાણે, તેઓએ તેનું
નામ દાન પાડયું; પણ પહેલાં તે નગરનું નામ
લાઇરા હતું. ૩૦ અને દાનપુત્રોએ પોતાને વારસે તે
કોરેલી મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરી; ને દેશની ગુલામગિ-
રીના દિવસ સુધી મુસાના દીકરા ગેરોમનો દીકરા
ચાનાથાન તથા તેના પુત્રો દાન કુળના ચાળક હતા.
૩૧ અને જ્યાં સુધી દેવનું ઘર શીલોહમાં રહ્યું તે
બધા વખત સુધી તેઓએ મીખાહની બનાવેલી
કોરેલી મૂર્તિને પોતાને સાચું સ્થાપિત કરી રાખી.

૧૯

અને ઇસ્ત્રાએલના કોઇ રાજ નહોતો, ત્યારે
તે દિવસોમાં એમ થયું કે, એકાદમના
પહાડી મુલકની સામેની બાજુએ કોઇ એક લેખી
આવી વસેલો હતો, ને તેણે બેથલેહેમ-ચહુદાહની
એક સ્ત્રીને પોતાની ઉપપત્ની તરીકે રાખી હતી.
૨ અને તેની ઉપપત્નીએ પતિવ્રત બંધ કરીને વ્યભિ-
ચાર કર્યો, ને તેની પાસેથી બેથલેહેમ-ચહુદાહમાં
પોતાના બાપને ઘેર ગઈ, ને ત્યાં ચાર મહિનાની
મુદત સુધી રહી. ૩ અને તેની સાથે પ્રીતિથી વાત
કરવા સાર, ને તેને પાછી લાવવા સાર, તેનો ભરતાર
હીને, ને પોતાના ચાકરને તથા બે ગધેડાંને સાથે

લઇને, તેની પાછળ ગયો; ને તેણી પોતાના બાપના ધરમાં તેને લઇ ગયું; ને તે યુવતીના બાપે તેને જોયો, ત્યારે તે તેની મુલાકાતથી ખુશ થયો. ૪ અને તેના સસરાએ, એટલે યુવતીના બાપે, તેને રાખ્યો; ને તે તેની સાથે ત્રણ દિવસ રહ્યો; ને તેઓએ ખાધું પીધું, ને ત્યાં ઉતારો કીધો. ૫ અને ચોથે દિવસે એમ થયું કે, તેઓ મોટી સવારે ઉઠ્યાં, ને તે ત્યાંથી વિદાય થવા સાથે ઉભો થયો; ને યુવતીના બાપે પોતાના જમાઇને કહ્યું, કાળિયાં અન્ન ખાઇને પોતાના દિલને લાવું કર, ને ત્યાર પછી તમે તમારે રસ્તે પડ્યો. ૬ એવી રીતે તે બન્નેએ એકઠા બેસીને ખાધું પીધું; ને તે યુવતીના બાપે તે માણસને કહ્યું કે, કૃપા કરીને રાજ થઇને આખી રાત રહે, ને તારા દિલને ખુશ કર. ૭ અને તે માણસ વિદાયગિરી લેવા સાથે ઉભો થયો; પણ તેના સસરાએ તેને આગ્રહ કરીયાથી તેણે પાછો ત્યાં ઉતારો કીધો. ૮ અને તે પાંચમે દિવસે વિદાયગિરી લેવા સાથે મોટી સવારે ઉઠ્યો; ને તે યુવતીના બાપે કહ્યું, કૃપા કરી મન તાત પાડીને દિવસ નમના મુખી તમને રહેા; ને તે બન્ને જમ્યા. ૯ અને ત્યારે તે પોતાની ઉપપત્ની તથા પોતાના આકર સાથે વિદાયગિરી લેવા સાથે ઉભો થયો, ત્યારે તેના સસરાએ, એટલે તે યુવતીના બાપે, તેને કહ્યું કે, જો, હવે દિવસ અસન થવા આગ્યો છે, કૃપા કરી રાત રહી જાઓ; જો, દિવસ આખર થવા આગ્યો છે, અહીં ઉતારો કરીને તારા હૃદયને ખુશ કર, ને તારે ઘર જવા સાથે કાલે વહેલાં [ઉઠીને] તમારે રસ્તે પડ્યો. ૧૦ પણ તે માણસ તે રાત ત્યાં રહી જવા રાજ નહોતો, તેથી તે ઉઠીને વિદાય થયો, ને યત્ન (એટલે યત્નશ્રેય) પાસે આવી પહોંચ્યો. હવે તેની સાથે છન બાધિયાં બિ ગયેલાં હતાં; તેની ઉપપત્ની પણ તેની સાથે હતી. ૧૧ ત્યારે તેઓ ધનુષ પાસે પહોંચ્યાં ત્યારે દિવસ ધણે નમી ગયો હતો; ને આકરે પોતાના રોડને કહ્યું, કૃપા કરી ચાલો, આપણે જન્મને આ ધનુષીઆના નગરમાં જઈને તેમાં ઉતારો કરીએ. ૧૨ અને તેના રોડે તેને કહ્યું કે, એ પરદેશીયું નગર કે જેમાં કોઇ પણ ઇલાએવપુત્રો નથી તેમાં આપણે વળીને નહિ જઈએ; પણ આપણે આનંદ આપીને જિજ્ઞાસુ મુખી જઈએ. ૧૩ અને તેણે પોતાના પાછાને કહ્યું કે, ચાલો, આપણે આ જગ્યાએમાની એમની નજર જઈ પહોંચીએ; ને આપણે જિજ્ઞાસુમાં કે ચાપાદમાં ઉતારો કરીએ.

૧૪ તેથી તેઓએ આગળ ચાલવું જરી રાખ્યું; ને બિન્યામીનના જિજ્ઞાસુ પાસે તેઓ પહોંચ્યા ત્યારે સૂર્ય અસ્ત પાડ્યો. ૧૫ અને જિજ્ઞાસુમાં જઈને ત્યાં ઉતારો કરવા સાથે તેઓ તે તરફ વળ્યાં; ને તે અદર દાખલ થઈને તે નગરના રસ્તામાં બેઠા; કેમકે કોઇ માણસ પોતાને ઘર તેઓને ઉતારો કરવા સાથે લઇ ગયો નહિ. ૧૬ અને, જુઓ, એક રૂઝ માણસ સાંજે બેતરમાથી કામ કરીને આવતો હતો; હવે તે માણસ એકાદમના પહાડી મુલકને હતો; ને તે જિજ્ઞાસુમાં આવી વસેલા હતો; પણ આ જગ્યાના લોક બિન્યામીનીઓ હતા. ૧૭ અને તેણે પોતાની દૃષ્ટિ ઉઘી કરીને તે ઘરેમાણું નગરના રસ્તામાં ફીટા; ને તે રૂઝ માણસે કહ્યું, તું ક્યાં ગય છે; ને તું ક્યાંથી આવ્યા છે? ૧૮ ને તેણે એને કહ્યું, અમે બિયલેહેમ-યદુદાદમાંથી એકાદમના પહાડી મુલકને પેલે છેડથી જઈએ છીએ; હુ ત્યાંનો છુ, ને હુ બિયલેહેમ-યદુદાદમાં ગયો હતો; ને હુ યદુદાદના ધરમાં જઈ છુ; ૧૯ ને જો કે અમારાં ગયેલાને કાળે ચંદી તથા ચારો બને છે, ને મારે કાળે તથા મારી દાસીને કાળે તથા તારા સેવકો સાથેના જુવાનને કાળે પણ રોટલી તથા દ્રાક્ષરસ છે, અમને કરાળી ક્ષ પણ ખોટ નથી, તો પણ કોઇ માણસ મને પોતાના ધરમાં આવકારે આવતો નથી. ૨૦ અને રૂઝ માણસે કહ્યું, તને શાંતિ થાઓ, પણ તારે જે જે બેઠાએ તેના બાર મારે માથે રહેવા દે; કહત એટલું જ કે રસ્તામાં ઉતારો ન કર. ૨૧ એવી રીતે તેને તે પોતાને ઘર લાવ્યા, ને તેનાં ગયેલાને ધાત્ર ચારો નીચાં; ને તેઓએ પોતાના પત્ર ઘોડાને ખાધું પીધું. ૨૨ તેઓ મોજ કરતાં હતાં એટલામાં, જુઓ, કેટલાક બડીયઆલપુત્રો ધરની આસપાસ વિંટળાઇ વળીને બારણુ ટોકવા લાગ્યા; ને તેઓએ ધરધણીની, એટલે તે રૂઝ માણસની સાથે વાત કરતાં કહ્યું કે, જે માણસ તારા ધરમાં આવ્યો છે તેને બહાર લાવ, કે અમે તેની આજર લઇએ. ૨૩ અને તે ધરધણીએ તેઓની પાસે બહાર આવ્યો તેઓને કહ્યું કે, ખાસ લાઇએ, એમ નહિ, કૃપા કરી એવું કહી કૃત્ય ન કરો; એ માણસ મારા ધરમાં આવ્યો છે તે ક્યાનમાં લઇને એ મૂંઝાઇ ન કરો. ૨૪ જુઓ, મારી ફરારી પુત્રી તથા તે [માણસ]ની ઉપપત્ની અહીં છે; તેઓને હુ હસણું બહાર લાવું, ને તમે તેમની આજર લો, તથા તમને જેમ સાથે લાગે તેમ તેમને કરો; પણ એ માણસ ઉપર એવું

મૂર્ખાઈ બરેલુ કૃત્ય ન કરો. ૨૫ પણ તે માણસો તેનું સાબળવા ચાહતા નહોતા, તેથી તે માણસ તેની ઉપપત્નીને પકડીને તેને તેઓની પાસે બહાર લાવ્યો, ને તેઓએ તેણીની આખર લીધી, ને આખી રાત સવાર સુધી તેને દુષ્ટ દીધું, ને પોદ ફાટવા લાગ્યો ત્યારે તેઓએ તેને છોડી ૨૬ ત્યારે પોદ ફાટતા તે સ્ત્રી આવીને જે માણસના ઘરમા તેનો પતિ હતો તેના [ઘરના] બારણા આગળ અજવાળુ થતા સુધી પકી રહી ૨૭ અને તેનો પતિ સવારે ઉઠ્યો ને ઘરના બારણા ઉઘાડ્યા, ને રસ્તે પડવા સાથે બહાર નિકળ્યો, તો, જુઓ, તે સ્ત્રી, એટલે તેની ઉપપત્ની, ઘરના બારણા પાસે પડેલી હતી ને તેના હાથ ઉભરા ઉપર પડેલા હતા ૨૮ અને તેણે તેણીને કહ્યું, ઉઠ, આપણે ચાલ્યા જઈએ, પણ કાંઈએ ઉત્તર આપ્યો નહિ, પણ તેણે તેને જયજીને ગવેડા પર નાખી, ને તે માણસ ઉઠીને પોતાને મુકામે જઈ પહોંચ્યો ૨ અને પોતાને ઘેર આવીને તેણે એક છરી લીધી, ને પોતાની ઉપપત્નીને લઇને તેને સાથે સાધેથી કાપી, ને તેના બાર દુકડા કરીને ઇસ્રાએલની સર્વ સીમાઓમા મોકલ્યા ૩ અને એમ થયું કે, જે સવચ્ચે તે જોયું તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલ પુત્રો મિસર દેશમાથી નિકળ્યા તે દિવસથી તે આજ સુધી આવું કૃત્ય કરવામા કે જોવામા આવ્યું નથી, એ વિષે વિચાર કરો, સવાહ લો, ને બોનો.

૨૦ ત્યારે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો દાનથી તે છેક ઇસ્ત્રીબા સુધીયા તથા ગિલઆદ દેશમાથી નિકળી આવીને આખી જમાત મિરપાહમા યહો વાહની આગળ એકમતે ટોળે મળી ૨ અને સર્વ લોકોના, એટલે ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોના મુખ્યો, ચાર લાખ તરવાર તાણનારા પેદળ પુરૂષો, દેવના લોકોની સહામા હાજર થયા ૩ (બિન્યામીનપુત્રોએ તો સાબળ્યું હતું કે ઇસ્રાએલપુત્રો મિરપાહમા ગયા છે) અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ કહ્યું, આ દુષ્ટ કૃત્ય કેવી રીતે બન્યું તે અમને કહો ૪ ત્યારે જે સ્ત્રીનું ખૂન થયું હતું તેના પતિ લેવીએ ઉત્તર આપ્યા કે, હું તથા મારી ઉપપત્ની [રાત] ૫ રહેવા સાથે બિન્યામીનના ગિલઆહમા ગયા હતા ૬ અને ગિલઆહમા માણુ સોએ મારી કામે ધાધળ મચાવીને જે ઘરમા હું હતો તેને રાતે યોગદમ ઘેરી લીધું, મને તો તેઓએ મારી નાખવાનો વિચાર કીધો, ને મારી ઉપપત્ની

ઉપર તેઓએ બળાત્કાર ગુજરીને તેનો પ્રાણ લીધો ૭ અને મેં મારી ઉપપત્નીને લઇને તેને કાપી, ને તેના દુકડા કરીને ઇસ્રાએલના વારસાના આખા દેશમા તે મોકલી દીધા, કેમકે તેઓએ ઇસ્રાએલ મધ્યે લપટપણ તથા મૂર્ખાઈ કીધા છે ૮ જુઓ, હે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો, અત્રે તમારી સલાહ તથા મત આપો ૯ અને સર્વ લોકોએ એકમતે ઉભા થઇને કહ્યું કે, અમારામાનો કોઇ પોતાના તણુઅ નહિ જશે, ને અમારામાનો કોઇ વળીને પોતાને ઘેર નહિ જશે ૧૦ પણ ગિલઆહને તો આપણે આ પ્રમાણે કીધું, દેવમતિ પ્રમાણે આપણે તે ઉપર ચઢાઇ કીધું ૧૧ અને આપણે ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોમાથી દર સો માણસોમાથી દસ દસ, તથા દર હજાર માણસોમાથી સો સો, તથા દર દસ હજારમાથી હજાર હજાર માણસો લોકોને કાલે યોરાક લાવવા સાથે લઇ, એ સાથે કે તેઓ બિન્યામીનના ગિલઆહમા પહોંચીને જે સઘળી મૂર્ખાઈ તેઓએ ઇસ્રાએલમા કીધી છે તે પ્રમાણે તેમની વલે કરે ૧૨ એવી રીતે ઇસ્રાએલના સર્વ માણસો એકમતે તે નગરની સામે ટોળે મળ્યા

૧૨ અને ઇસ્રાએલના કુળોએ બિન્યામીનના સઘળા કુળમાં માણસો મોકલીને કહાળ્યું કે, આ કેવું દુષ્ટ કામે તમારામા બન્યું છે? ૧૩ તો હવે એ બધીયઆલના પુત્રો કે જે ગિલઆહમા છે તેઓને [અમારે] સ્વાધીન કરો, કે અમે તેઓને મારી નાખીને ઇસ્રાએલમાથી બ્રહ્મચાર દૂર કરીએ પણ બિન્યામીનપુત્રોએ પોતાના ભાઈઓ ઇસ્રાએલપુત્રોનું કહેલું સાબળ્યું નહિ ૧૪ અને બિન્યામીનપુત્રો ઇસ્રાએલપુત્રો સામે યુદ્ધ કરવાને ધસી જવા સાથે જૂદા જૂદા નગરોમાથી ગિલઆહમા ભેગા થયા ૧૫ અને તે દિવસે બિન્યામીનપુત્રોની ગણતરી આટલી થઇ, એટલે ગિલઆહના ચુંટી કાઢેલા રહેવાસીઓની ગણતરીના સાતસે પુરૂષો તથા તે ઉપરાત જૂદા જૂદા નગરોમાથી આવેલા છરીસ હજાર તરવારીયા પુરૂષો થયા ૧૬ આ સર્વ લોકોમા ચુંટી કાઢેલા સાતસે ડાહ્યાડિયા પુરૂષો હતા, તેઓમાનો પ્રત્યેક ગોફલુથી એવા ગોળો મારી શકતો કે એક વાળ પણ ચુકતો નહિ.

૧૭ અને બિન્યામીનોએ શિવાય ઇસ્રાએલીઓની ગણતરી ચાર લાખ તરવારીયા પુરૂષોની થઇ, એ સર્વ લડવેયા પુરૂષો હતા ૧૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રો

હીને ભેગેલ ગયા, ને ઇશ્વરની સત્તા હુણતા તેઓએ કહ્યું કે, બિન્યામીનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કરવા સાર અમારી તરફથી પહેલો કાણુ ચઢાઇ કરે? અને યદોવાહે કહ્યું કે, યદુદાઇ પહેલો [નય] ૧ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ સવારે હીને ગિમઆદની સામે છાવણી કાઢી ૨૦ અને ઇસ્તાએલીએ બિન્યામીનીએ સામ યુદ્ધ કરવાને ચાની નિકળ્યા, ને ઇસ્તાએલીએ ગિમઆદ પાસે તેમની વિરુદ્ધ યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો ૨૧ અને બિન્યામીનપુત્રોએ ગિમઆદમાંથી ધસારો કરીને તે દિવસે બાપીસ દળને ઇસ્તાએલીએના નાશ કરીને જમીનદોસ્ત કીધા ૨૨ અને લોકોએ એટલે ઇસ્તાએલીએ દિવસ પકડીને જે જગ્યાએ તેઓએ પહેલે દિવસે વ્યૂહ રચ્યો હતો ત્યાજ ફરીથી યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો ૨૩ (અને ઇસ્તાએલપુત્રો યદોવાદની હજુરમાં જઈને સાજ સુધી રહ્યા, ને તેઓએ યદોવાદની સલાહ પુછતા કહ્યું કે, શું હું મારા સાથ બિન્યામીનના વંશને સામે યુદ્ધ કરવા ફરીથી ભડકે? અને યદોવાહે કહ્યું કે, તેની સામે ચઢાઇ કર)

૨૪ અને ઇસ્તાએલપુત્રો બીજે દિવસે બિન્યામીન પુત્રોની સામે ચઢાઇ કરીને નજીક ગયા ૨૫ અને બિન્યામીનીએ બીજે દિવસે ગિમઆદમાંથી તેમની સામે ધમી નિકળ્યા અને ફરીથી ઇસ્તાએલપુત્રોમાના નરાઇ દળને પુરોત્તો સંહાર કરીને તેમને જમીનદોસ્ત કીધા, એ સંધ્યા તરવારીઆ દતા ૨૬ ત્યારે સર્વ ઇસ્તાએલપુત્રો તથા સરળ લોકો ચાની નિકળીને ભેગેલમાં જઈને રહ્યા, ને ત્યાં યદોવાદની હજુરમાં ભેઠા, ને તે દિવસે સાજ સુધી તેઓએ ઉપવાસ કીધો, ને તેઓએ યદોવાદ પ્રયે દત્તનીચાર્ણવો તથા ચાત્પરો ચઢાવ્યા ૨૭ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ યદોવાદની સલાહ પુછી, (કેમકે તે દિવસેમાં દેવનો કારકોન ત્યાં હતો, ૨૮ ને દાનના દીકરા એલઆ ઝારને દીકરો શીનદાસ તે દિવસેમાં તેની સમુજ વસો રહેતો હતો,) અને કહ્યું, શું હું દલએ ફરીથી મારા સાથ બિન્યામીનના વંશને સામે યુદ્ધ કરવાને ભડકે, કે જાણે રહી અને યદોવાહે કહ્યું કે, જા, કેમકે હોયે હું તેને તારા દાસમાં સોડી દઉં ૨૯ અને ઇસ્તાએલીએ ગિમઆદની ચામેર સતાઇ રહેનારોને મુક્યા

૩૦ અને ત્રીજે દિવસે ઇસ્તાએલપુત્રોએ બિન્યામીનપુત્રોની સામે ચઢાઇ કરીને ગિમઆદની સામે

અગાઉની પેઠે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો ૩૧ અને બિન્યામીનપુત્રો એ લોકોની સામે ધસી નિકળ્યા, ને [તેઓની પાછળ પાછળ] નગરથી દૂર સુધી ખેંચાયા, અને તેઓએ સર્યાતમાં અગાઉની પેઠે ધારી રરતાઓ પર સુમારે ત્રીસ ઇસ્તાએલી માણસોને ખુલ્લા મેદાનમાં મારીને કાપી નાખ્યા, તે [રરતાઓમાંનો એક] બેગેરમાં જાય છે, ને બીજે ગિમઆદમાં જાય છે ૩૨ અને બિન્યામીનપુત્રોએ કહ્યું કે, એઓ પહેલાની પેઠે આપણી સામે માર્યા જાય છે પણ ઇસ્તાએલપુત્રોએ કહ્યું કે, આપણે નારીને તેઓને નગરમાંથી ધારી રરતાઓ ઉપર આકર્ષા લાવીએ ૩૩ અને સર્વ ઇસ્તાએલી પોતાની જગ્યાએથી ઉઠ્યા, ને તેઓએ ખચાલ તામર આગળ યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો, અને ઇસ્તાએલના સતાઇ રહેતા માણસો તેમની જગ્યામાંથી એટલે માથરેડુ ગેબામાંથી નિકળી આવ્યા ૩૪ અને સર્વ ઇસ્તાએલમાંથી ઝુગી કાઢેતા દસ દળને માણસોએ ગિમઆદ ઉપર હલ્લો કીધો ને દારણુ યુદ્ધ મચ્યું, પણ તેઓ જાણતા નહોતા કે અમારે તો આવી જન્યુ છે ૩૫ અને યદોવાહે ઇસ્તાએલની સામે બિન્યામીનો પરાજય કીધો, ને ઇસ્તાએલપુત્રોએ તે દિવસે બિન્યામીનના પચીસ દળને ને એકસો માણસોના સદાર કીધો, એ જવા તરવારીઆ દતા

૩૬ હવે બિન્યામીનપુત્રોએ જોયું કે અને દાર આધી છે, કેમકે ઇસ્તાએલી બિન્યામીનીઓની આગળથી હઠી ગયા, કેમકે જ્યોને તેઓએ ગિમઆદની સામે છુપાવી રાખ્યા હતા તેઓ ઉપર તેમનો કારોસો હતો ૩૭ અને છુપાઇ રહેલાઓએ એકદમ ગિમઆદ ઉપર ધસારો કીધો, અને છુપાઇ રહેલાઓએ બધે પકડી જઈને આખા નગરનો તરવારની ધારથી સંહાર કીધો ૩૮ હવે ઇસ્તાએલીઓની તથા સતાઇ રહેલાઓની વચ્ચે કારાવેડુ ચિન્હ આ દલ, કે તેઓએ નગરમાંથી ધુમાડાના ગોટગોટા ચઢાવવા ૩ અને ઇસ્તાએલીઓએ યુદ્ધમાં પૂઠ ફેરવી, ને બિન્યામીનીઓએ તર્યાતમાં ઇસ્તાએલીઓના સુમારે ત્રીસેક પુરોત્તને પાયલ કરીને મારી નાખ્યા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, જેમ પહેલા યુદ્ધમાં થયું હતું તેમ નિશ્ચે તેઓ આપણી સામે માર્યા જાય છે ૪૦ પણ ત્યારે નગરમાંથી ધુમાડાના સ્વસરે ગોટગોટા ચઢવા લાગ્યા ત્યારે બિન્યામીનીઓએ પાછળ જોયું, તો જુઓ, આજુ નગર [ધુમાડાવે]

ગગનમા ચઢતું હતું જીવને ઇક્ષાએ તીએ પાછા ફર્યા ને બિન્યામીનીએ સ્તબ્ધ થઈ ગયા, કેમકે તેઓએ જોયું કે અમારું આવી બન્યું છે ૪૨ માટે તેઓ ઇક્ષાએ તીએ સાથે પૂઠ ફેરવીને અરણ્યને માંડે દોડ્યા, પણ યુદ્ધ તેઓની પાછળ ને પાછળ લાગુ રહ્યું, ને જ્યાં નગરોમાંથી આવ્યા હતા તેઓએ તેની મધ્યે તેઓનો સહાર કીધો ૪૩ તેઓ બિન્યામીનીએને ચોતરફથી ઘેરીને ઉગમણી દિશાએ ગિજઆહની સામે સુધી તેઓની પુઠે લાવ્યા, ને તેમની આરામ લેવાની જગ્યાએ તેઓને પુઠી નાખ્યા ૪૪ અને બિન્યામીનના અરાદ હબ્બર માણસો પડ્યા, એ સર્વ શૂરવીર પુરૂષો હતા ૪૫ અને તેઓ પાછા ફરીને અરણ્ય તરફ નાઠા, ને રિમ્બોન ગઢમા જતા રહ્યા, ને તેઓએ રાજમાર્ગોમા વેરાએલા પાંચ હબ્બર માણસોને કતલ કીધા, ને ગિદ્યોન સુધી તેમનો કેડો પકડીને તેઓના બે હબ્બર માણસોનો સહાર કીધો ૪૬ એમ તે દિવસે સર્વ મળી બિન્યામીનના પચ્ચીસ હબ્બર તરવારીઆ પડ્યા, ને એઓ સર્વ શૂરવીર પુરૂષો [હતા] ૪૭ પણ છત્તે માણસો પાછા ફરીને અરણ્ય તરફ નાઠા, ને રિમ્બોન ગઢમા જતા રહ્યા, ને રિમ્બોન ગઢમા ચાર માસ સુધી રહ્યા ૪૮ અને ઇક્ષાએ તીએ પાછા ફરીને ફરીથી બિન્યામીનપુત્રો ઉપર હલ્લો કીધો, ને આખા નગરની વસ્તીનો, તેમજ ટોરટાકનો તથા જે સર્વ તેમની નજરે પડ્યા તેમનો, તેઓએ તરવારની ધારથી નાશ કીધો, વળી જે નગરો તેઓના જોવામા આવ્યા તે સર્વને તેઓએ બાળી દીધા

૨૧

હવે ઇક્ષાએ તીએ બિરપાહમા એવા સોગન ખાવા હતા કે, અમારામાનો કોઈ પોતાની દીકરીને બિન્યામીન સાથે નહિ પરણાવે ૨ અને લોકો બેથેલમા આવ્યા, ને ત્યાં યહોવાહની હબ્બરમા સોજ સુધી બેઠા, ને પૌક મુકીને બહુ રજા ૩ અને તેઓએ કહ્યું, હે યહોવાહ, ઇક્ષાએલના દેવ, આજે ઇક્ષાએલમા એક કુળ ખુદી પડે એવું ઇક્ષાએલમા કેમ બન્યું છે? ૪ અને બીજે દિવસે એમ થયું કે, લોકોએ પરાદીએ ઉઠીને ત્યાં એક વેડી બાધી, ને હબ્બીયાપણે તથા શાન્ત્યપણે ચઢાવ્યા ૫ અને ઇક્ષાએલપુત્રોએ કહ્યું કે, ઇક્ષાએલના સર્વ કુળો મધ્યે એવો કોણ છે કે જે સહા સાથે યહોવાહની હબ્બરમા આવ્યો ન હોય? કેમકે જે જન બિરપાહમા યહોવા-

હની હબ્બરમા ન આવે તે વિષે તેઓએ એવા કારે સોગન ખાધા હતા કે તેને જરૂર મારી નાખવો ૬ અને ઇક્ષાએલપુત્રોએ તેઓના કાઠ બિન્યામીન વિષ પશ્ચાત્તાપ કરીને કહ્યું કે, આજે ઇક્ષાએલમાથી એક કુળ નાબુદ થયું છે ૭ જ્યાં બેઠેલા છે તેઓને પરણાવવા વિષે આપણે કેમ કરીશું? કેમકે આપણે તો યહોવાહના સોગન ખાધા છે કે, આપણે તેઓને આપણી દીકરીઓ પરણાવીશું નહિ ૮ અને તેઓએ કહ્યું કે, ઇક્ષાએલના કુળોમાનો એવો કોણ છે કે જે બિરપાહમા યહોવાહની હબ્બરમા આવ્યો ન હોય? અને, જુઓ, છાવણીમાની સહામા ચાબેશ ગિલઆ-દથી કોઈ પણ આવ્યા નહોતો. ૯ કેમકે ન્યાર લોકોની ગણતરી કરવામા આવી ત્યારે ચાબેશ ગિલઆદના રહેવાસીઓમાનો કોઈ ત્યાં હતા નહિ ૧૦ અને જમાતે પુરા શૂરવીર દસ હબ્બર પુરૂષોને એવી આજ્ઞા આપીને ત્યાં મોકલ્યા કે, જઈને ચાબેશ ગિલઆદના રહેવાસીઓને તેઓની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધ્ધા તરવારની ધારથી સહારો ૧૧ અને તમારે આ પ્રમાણે કરવું કે, પ્રત્યેક નરનો તથા જે સર્વ સ્ત્રીઓ પુરૂષોના અનુભવ કીધેલો હોય તેઓનો તમારે છેક વિનાશ કરવો ૧૨ અને ચાબેશ ગિલઆદના રહેવાસીઓમાથી તેઓને ચારસે જીવન કુવા રિકાઓ મળી આવી, કે જ્યાંએ પુરૂષ સાથે સુવાનો અનુભવ કીધેલો નહોતો, ને તેઓ તેમને કનાન દેશના શીલોહ પાસે છાવણીમા લાવ્યા

૧૩ અને આખી જમાતે રિમ્બોન ગઢમાના બિન્યામીનપુત્રોને સદેશો મોકલીને તેઓ પ્રત્યે સહાહનો દહેરો પિટાવ્યો ૧૪ અને તે વખતે બિન્યામીનીઓ પાછા આવ્યા, ને ચાબેશ ગિલઆદની જે સ્ત્રીઓને તેઓએ છવતી રાખી હતી તે તેઓએ તેમને દીધી, તો પણ તેઓ તેમને માટે બસ થઈ નહિ ૧૫ અને લોકોએ બિન્યામીન વિષે પશ્ચાત્તાપ કીધો, કેમકે યહોવાહે ઇક્ષાએલના કુળોમા તૂટ પાડી હતી

૧૬ ત્યારે જમાતના વડોએ કહ્યું કે, બાકી રહેલાઓને માટે વહુઓ વિષે આપણે કેમ કરીએ, કેમકે બિન્યામીનમાથી તો સ્ત્રીઓનો નાશ થયો છે? ૧૭ અને તેઓએ કહ્યું કે, બિન્યામીનમાના જ્યાં બચી ગયા છે તેઓને માટે વારસો નેધએ, એ સાક કે ઇક્ષાએલમાથી એક કુળ નાબુદ ન થાય ૧૮ પરંતુ આપણી કન્યાઓ આપણે તેઓને દસ થકતા નથી,

કેમકે ઇત્યાએવપુત્રોએ એવા સોગન ખાધા છે કે, જે બિન્યામીનને કન્યાદ ન દે તે શાપિત થાઓ ૧૦ અને તેઓએ કહ્યું કે, જુઓ, બેથેલની ઉત્તરે [તથા] બેથેલથી મધિમ જવાના રાજમાની પૂર્વ બાજુએ તથા લગેનાહની દક્ષિણે આવેના શીલોહમાં વર્ષોવર્ષ યહોવાહનુ પર્વ પાળવામા આવે છે ૨૦ અને તેઓએ બિન્યામીનપુત્રોને એની આજ્ઞા ક્રીધી કે, જહને દ્રાક્ષ વાડીઓમા સતાઈ રહેા, ૨૧ અને જોતા રહેજો, ને, જુઓ, શીલોહની દીકરીઓ નાવમા નૃત્ય કરવાને બદાર આવે, તો તમે દ્રાક્ષવાડીઓમાથી નિકળી આવોને સર્વ શીલોહની દીકરીઓમાથી પોતપોતાને માટે વડુઓ પકડી લઈને બિન્યામીનના પ્રાતમા જતા રહેને ૨૨ અને તેમના બાપો કે બાઈઓ આવીને અમારી આજળ ફરિયાદ કરશે, તો અમે તેઓને

કરીશું કે, મહેરબાની કરીને [ધારો કે] તે [કન્યાઓ] અમનેજ દીધી, કેમકે આપણે યુદ્ધમા તેઓમાના પ્રત્યેકને વારતે સ્ત્રી લીધી નથી, તેમજ તમે પણ તેમને સ્ત્રીદાન દીધુ નથી, નહિ તો તમે દોષિત થાત ૨૩ અને બિન્યામીનપુત્રોએ એ પ્રમાણે ક્રીધું, ને પોતે જેટલા હતા તેટલી સ્ત્રીઓને નૃત્ય કરનારીઓમાથી હરી જઈને પોતે રાખી, અને તેઓ પાંડા પોતાના વતનમા ચાલ્યા નયા, ને નગરોને સમારીને તેમા રહ્યા ૨૪ અને ઇત્યાએવપુત્રો તે સમયે ત્યાંથી વિદાય થઈને સર્વ પોતપોતાના કુળમા તથા પોતપોતાના કુટુંબમા નયા, ને ત્યાંથી નિકળીને તેઓ પોતપોતાના વતનમા નયા ૨૫ તે દિવસોમા ઇત્યાએવમા રાજ નહોતો, દરેક માપુસની નજરમા જે દીક લાગતું તે તે કરતો

૩૫નું પુસ્તક.

૧ અને ન્યાયાધીશો ન્યાય કરતા હતા તે દિવ સોમા એક બન્યું કે, દેશમા દુકાળ પડ્યા અને બેથેલેહમાં યહુદાહનો એક અમુક માણસ પોતાની સ્ત્રી તથા પોતાના બે પુત્રોને લઈને મોઆબ દેશમા જઈ વસેા. ૨ અને તે માણસનું નામ અયીનેલેખ, ને તેની સ્ત્રીનું નામ નાઓમી, ને તેના બે પુત્રોના નામ માહલોન તથા કિશ્યોન હતા, [ને] તેઓ બેથેલેહમાં યહુદાહના એકાદશીઓ [હતા] અને તેઓ મોઆબ દેશમા જઈને ત્યા રહેતા હતા. ૩ અને નાઓમીનો ભરતાર અયીનેલેખ તે બાઈને તથા તેના બે પુત્રોને સુગ્રીને મરી ગયા ૪ અને તે [પુત્રો] મોઆમી સ્ત્રીઓ સાથે પરણ્યા, તેમાની એકનું નામ ઓપાહ, ને બીજીનું નામ રૂથ હતું, ને તેઓ ત્યા સુમારે દસ વર્ષ રહ્યા. ૫ પછી માહલોન તથા કિશ્યોન બંને મરણ પામ્યા, એમ પેટી બાઈને તેના બે પુત્રો તથા તેનો જરવાર [એકલી] સુગ્રી નયા ૬ ત્યારે તે પોતાની પુત્રવધૂઓની સાથે મોઆબ દેશમા પાછી જવા સાર તૈયાર થઈ, કેમકે તેણીએ મોઆબ દેશમા સાવનું દર્દ કે, યહોવાહે પોતાના લોગની ખમર લીધી છે, એટલે કે તેઓને અત્ર આપ્યું છે ૭ અને

તે જે જગ્યાએ રહેલી હતી ત્યાંથી પોતાની બે પુત્રવધૂઓની સાથે ચારી નિકળી, ને તેઓ યહુદાહ દેશમા પાછી જવા સાર રહે પડી. ૮ અને નાઓમીએ પોતાની બે પુત્રવધૂઓને કહ્યું, જાઓ, તમે પોતપોતાની માને યેર જાઓ, જેમ તમે મરનારાઓ ઉપર તથા મારા ઉપર દયા રાખી છે, તેમ યહોવાહ તમારા પર દયા રાખે ૯ યહોવાહ કરે ને તમે પોત પોતાના ધર્મીના ઘરમા એતઆરામ પામેા પછી તેણીએ તેમને ઝુગન ક્રીધું, ને તેઓ પોત પુત્રોને રહી ૧૦ અને તેઓએ તેને કહ્યું, એમ નહિ, અમે તો તારી સાથે તારા લોકો મધ્યે પાછી આવીશું ૧૧ ત્યારે નાઓમીએ કહ્યું, મારી પુત્રીઓ, પાછી વગેા, તમે મારી સાથે આવજા કેમ માગેા હે, શું હજી મારા પેટમા પુત્રો છે, કે તેઓ તમારા ભરતાર થાય? ૧૨ મારી પુત્રીઓ, પાછી વગેાને ચારી જાઓ, કેમકે હું એટલી વૃદ્ધ છું કે મારાથી હવે ધણી કરાચ નહિ જો દુ કદું કે, મને આશા છે, જો હું આજ રતેજ ધણી કર, ને વધી મારે પેટ પુત્રનો ઇસવ થાય, ૧૩ તો પણ શું તેઓ પુખ્ત ઉમરના થાય ત્યા સુધી તમે રાહ જોઈ રહેશો? શું તેને લીધે તમે ધૂડી કર્યા

વગર રહેશે? ના, મારી પુત્રીઓ, કેમકે તમારી ખાતુર મને ધણુ દુઃખ લાગે છે, કેમકે યહોવાહને હાથ મારી વિરૂદ્ધ પ્રગટ્યો છે. ૧૪ અને તેઓ ફરીથી પોતક મુકીને રહી, ને ઓપાંહે પોતાની સાસુને સુખન કીધું, પણ રૂથ તેને વળગી રહી. ૧૫ ત્યારે તેણે કહ્યું, જો, તારી દેરાણી પોતાના લોકો પાસે તથા પોતાના દેવતા પાસે પાછી ગઈ છે, તું પણ તારી દેરાણી પાછળ પાછી જા. ૧૬ ત્યારે રૂથે કહ્યું, તને મુકીને તારી પાછળથી પાછી જવાની આજ્ઞા મને ન કર, કેમકે જ્યાં તું જાય છે ત્યાંજ હું જવાની, ને જ્યાં તું રહેશે ત્યાંજ હું રહેવાની, તારા લોક તે મારા લોક ને તારો દેવ તે મારો દેવ થશે, ૧૭ જ્યાં તું મરશે ત્યાંજ હું મરીશ, ને ત્યાંજ હું દફાઈશ, જો મોન શિવાય બીજા કંઈ મને તારાથી જુદી પાડે, તો યહોવાહ મને એવું ને એથી પણ વધારે કરે. ૧૮ અને જ્યારે તેણીએ જોયું કે, મારી સાથે આવવાનો તેનો દંટ નિશ્ચય છે, ત્યારે તેણીએ તેને કહેલું મુકી દીધું. ૧ અને તેઓ બન્ને મુસાફરી કરતા કરતા બેથલેહેમ પહોંચ્યા અને તેઓ બેથલેહેમ આવ્યા ત્યારે એમ બન્નું કે, આખા નગરનાને દિવસેજા ઉત્પત્ત ઘટ, અને [ત્યાંની સ્ત્રીઓએ] પુણ્ય કે, શું આ નાઓમી છે? ૨૦ ત્યારે તે [એ તેઓને કહ્યું, મને નાઓમી કહીને ન બોલાવે, મને તો મારા કહીને બોલાવે, કેમકે સર્વસમર્થે મારા પર ઘણી સખ્તાઈ જીતી છે. ૨૧ અહીંથી નિકળી ત્યારે હું ભરપૂર હતી, પણ યહોવાહ મને ખાલી હાથે સ્વદેશમા પાછો લાવ્યો છે, યહોવાહે મારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી પુરી છે, ને સર્વસમર્થે મને વિપત્તિમા આણી છે, તો તમે મને નાઓમી કહીને કેમ બોલાવો છો? ૨૨ એમ નાઓમી તથા તેની સાથે મોઆબ દેશમાથી પાછી આવેલી તેની પુત્રવધૂ રૂથ મોઆબેણુ પાછા આવ્યા, ને તેઓ જવની કાપણીની રાત્રિઆતમા બેથલેહેમમા આવ્યા.

૨ અને નાઓમીને પોતાના ઘણીનો એક સગો હતો, તે અબીમેલેખના કુટુંબનો એક મહા ધનાંદય પુરુષ હતો, ને તેનું નામ બોઆઝ હતું. ૨ અને રૂથ મોઆબેણુ નાઓમીને કહ્યું, મને તો ખેતરમા જવા દે, એ સાંક કે જેની દરિયા કૂં દૂપા પાસુ તેની પાછળ અનાજના ડુંડોનો ફું સંલો કરે ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું, મારી દીકરી, જા રૂથ અને તે ગઈ ને ખેતરમા આવીને કાપનારાઓની પાછળ સંલો

વિણવા લાગી, અને સુભાગ્યે તે અબીમેલેખના કુટુંબના બોઆઝના કામના ખેતરમા આવી લાગી. ૪ અને જુઓ, બોઆઝ બેથલેહેમથી આવ્યો, અને કાપનારાઓને કહ્યું, યહોવાહ તમારી સાથે હો અને તેઓએ ઉત્તર દીવો કે, યહોવાહ તને આશીર્વાદ દો. ૫ પણ બોઆઝે પોતાનો ચાકર કે જેને તેણે કાપનારાઓ પર મુકાદમ કરાવ્યો હતો તેને કહ્યું કે, આ કોણની યુવતિ છે? ૬ ત્યારે જે ચાકરને કાપનારાઓનો મુકાદમ કરાવ્યો હતો, તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એ તો મોઆબ દેશમાથી નાઓમી સાથે પાછી આવેલી મોઆબી યુવતિ છે, ૭ અને તેણીએ કહ્યું, કૃપા કરીને કાપનારાઓની પાછળ પુણીઓ મધ્યથી મને સંલો વિણી ભેગો કરવા દે, એવી રીતે તે આવીને સવારથી તે સાજ સુધી લાગુ રહી છે, ફક્ત થોડી વાર તેણીએ ધરમા આરામ લીધો હતો. ૮ ત્યારે બોઆઝે રૂથને કહ્યું, મારી દીકરી, શું તું સાંભળતી નથી? બીજા કોઈ ખેતરમા સંલો વિણવા જઈશ મા, અને અહીંથી પણ જઈશ મા, પણ અહીં મારી યુવતિઓની પાસે ને પાસે રહે. ૯ ખેતર તેઓ કાપે છે તેના ઉપર તારી નજર રાખીને તું તેઓની પાછળ ફર, શું, મેં જુવાનોને એવી આજ્ઞા નથી કીધી કે, તેઓ તને અડકે નહિ? ને જ્યારે તું તરશી ધાય ત્યારે માટલા પાસે જઈને જુવાનોએ ભરી રાખેલું [પાણી] પીજે. ૧૦ ત્યારે તેણીએ હાથી પડીને જમીન સુધી નમસ્કાર કરીને તેને કહ્યું, હું એક પરદેશી છતાં શા માટે તારી દરિયા એટલી કૃપા પામી છું, કે તું મારી દરકાર કરે? ૧૧ અને બોઆઝે ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું, તારા ધણીના મરણ પછી જે જે વર્તણૂક તો તારી સાસુ સાથે ચલાવી છે તે સંધળાની, તથા તારા માબાપને તથા તારી જન્મજીમિને ઇર્ષાને જે લોકોને તું અવાપી સુધી જાણતી નહોતી, તેઓ મધ્યે તું કેવી રીતે આવી છે, તે સંધળાની મને સર્વર્થે માહિતી મળે છે. ૧૨ યહોવાહ તારા કામનું ફળ આપે, ને ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ જેની પાસે તમે આશ્રય લેવા તું આવી છે તે તને પુરો જાહેલો આપે. ૧૩ ત્યારે તેણીએ કહ્યું, હો મારા સાહેબ, મારા પર કૃપાદંષ્ટિ રાખો, કેમકે તમે મને દિવાસો દીધો છે, અને હું તમારી દાસીઓમાની એકના જેવી ન છતાં તમે તમારી દાસી સાથે માયાળુપણે બોલ્યા છો. ૧૪ અને જમવાની વેળાએ બોઆઝે તેને કહ્યું, અહીં આવીને રોટલી ખા, ને તારો

કાળિયો મીરકામા બોળ. ત્યારે તે કાપનારાઓની એક બાજુએ બેઠી, અને તેઓએ તેને પોક આપ્યો, ને તે ખાધને તુન ધધ ને તેમાંથી વધ્યો ૧૧ અને ત્યારે તે સડો વિલુવાને ઉઠી, ત્યારે મોઝાએ પોતાના જુવાનોને આજ્ઞા કીધી કે, એને પુણ્યો મધ્યેથી પણ સડો કરવા દો, ને તેને ધમકાવતા નહિ ૧૨ અને વળી તેને માટે પુણ્યોમાંથી ફેટલુક બેંચી કાઢીને પડતું મુકો, ને તેને સડો કરવા દો, ને તેને ધમકાવશે મા ૧૩ એની રીતે તેણીએ સાજા સુધી ખેતરમાં સડો કીરો, અને તેણીએ પોતાના વિલેલો સડો મસજ્યો, ને તેમાંથી આસરે એક એકાદ જવ નિકળ્યા ૧૪ અને તે લઈને તે નગરમાં ગયું, અને તેની સાસુએ તેના વિલેલો સડો જોયા, અને પોને તુમ યયા પછી જે બાધી રજી દહતે તે પણ કાઢીને તેણીએ તેને આપ્યું ૧૫ ત્યારે તેની સાસુએ તેને કહ્યું, આજ તે સડો કરા કીરો ને તેં કયા કામ કીધું? જેણે તારા સમાચાર લીધા તે આશીર્વાદિત હો અને જેની સાથે તેણીએ કામ કીધું દહતે તે વિષે પોતાની સાસુને વિહિત કરતા તેણીએ કહ્યું કે જે માણસની સાથે મેં આજ કામ કીધું તેનું નામ બોઆજ છે ૨૦ અને નાઓમીએ પોતાની પુત્રવધૂને કહ્યું કે, જેણે જીવતા વયા મુએલા ઉપરની દયા છોડી દીધી નથી તે યદો વાદથી આશીર્વાદિત થાઓ ત્યારે નાઓમીએ તેને કહ્યું, એ માણસને આપણી સાથે નિકટની સગાઈ છે, એટલે તે આપણે નજીકનો સગો છે ૨૧ ત્યારે ૩૫ મોઝાએ કહ્યું, વળી તેને મને કહ્યું કે, મારા જુવાનો મારી સધળી કાપણી સમાઈ કરે ત્યાં સુધી તારે મારા જુવાનોની પાસે ને પાસે રહેવું ૨૨ ત્યારે નાઓમીએ પોતાની પુત્રવધૂ ૩૫ને કહ્યું, મારી દીકરી, તું તેની યુવતિઓ સાથે જીવ ને તેઓ તને બીજા કોઈ ખેતરમાં ન મને એ દીક છે ૨૩ તે માટે જવની વયા થઈની કાપણીના અન સુધી તે સડો વિલુવાને બોઆજની યુવતિઓ પાસે ને પાસે રહી, અને તે પોતાની સાસુની સાથે રહેતી હતી

૩ અને તેની સાસુ નાઓમીએ તેને કહ્યું, મારી પુત્રી, તારા મહુ યયા માટે, થું, હુ તારે વારસે એકમાઘમ ન રીધું? ૨૪ તો હવે આપણે સગો બોઆજ કે જેની યુવતિઓ સાથે તું હતી, તે નથી થું? જા, તે આજ રાત્રે ખગોમાં જવ ઉપર છે માટે તું નાહી ઘોઘને પોતાને અત્તર ઘોળીને વજા-

લકાર ધારણ કરીને ખગોમાં જ, પણ તે માણસ ખાઈ પી રહે ત્યાં સુધી તું તેની આગળ નહિર મધર મા ૪ અને તે સુધ જીવ, ત્યારે એમ યાચ કે, જે જગ્યાએ તે સુએ તે ધ્યાનમાં રાખજે, ને [બિહા-નાની] અંદર જઈને, ને તેના પગ ઉધાડા કરીને સુધ જીવ, એટલે તારે થું કરજી તે તને તે કહેશે ૫ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, જે સર્વ તું કહે છે તે હુ કીરશ ૬ અને તે ખગોએ ગયું, ને તેની સાસુએ તેને જે ફરમાવ્યું હતું તે સર્વ મુજબ તેણે કીધું ૭ અને બોઆજ ખાઈ પી રહ્યો, ને તેનું મન મમ થયું, એટલે અનાજના ટગવાની કિનારીએ જઈને તે સુતો, ત્યારે તે ધીમેથી આપીને તેના પગ ઉધાડા કરીને સુધ ગયું ૮ અને મધ્ય રાત્રે એમ બન્યું કે, તે માણસ અમકી ઉઠ્યો, ને પાસુ ફેરવ્યું તો, જુઓ, તેના પગ આગળ એક સ્ત્રી સુતેલી [તેણે જોઈ] ૯ અને તેણે કહ્યું, તું કોણ છે? ત્યારે તેણીએ ઉત્તર દીધો કે, હુ વારી દાસી ૩૫ થું, મારે તારો છેડો લખાવીને વારી દાસી પર બોદાદ, કેમકે તું હકદાર સગો છે ૧૦ ત્યારે તેણે કહ્યું, મારી દીકરી, તું યદોવાદથી આશીર્વાદિત હો, પ્રથમના કરના છેવટે તે અધિક માયાળુપણુ દર્શાવ્યું છે, કેમકે ગરીબ કે તવગર જુવાનીઓની પાછળ તું ગઈ નહિ ૧૧ તો હવે, મારી દીકરી, ખી મા, તું કહે છે તે સધળું તારા પ્રત્યે કીરશ, કેમકે મારા લોકોનું આજુ નગર ભણે છે કે, તું સદ્યુલ્લી સ્ત્રી છે ૧૨ અને હું નજીકનો સગો થું તે તો ખરૂં છે, તથાપિ મારા કરતા વધારે નજીકનો સગો એક છે ૧૩ આટલી રાત્રી સગર કર, ને સવારના એમ થશે કે, જો તે સગા વરીકેની પોતાની ફરજ તારા પ્રત્યે અદા કરવા ઇચ્છતો હશે તો દીક, સગા વરીકેની પોતાની ફરજ તે કને બજાવે, પણ જો તારા પ્રત્યે તે સગા વરીકેની પોતાની ફરજ બજાવવા નહિ ઇચ્છતો હોય, તો હુ જીવતા યદોવાદના સોગમ ખાઈ થું કે, તારા પ્રત્યે સગા વરીકેની ફરજ હુ બજાવીશ, સવાર સુધી સુધ રહે ૧૪ અને તે સવારે સુધી તેના પગ આગળ સુધ રહી, અને મ્હોરે મ્હોરે સુધી શકે [તેણે અજવાળ થતા] પહેલાં તે ઉઠી. કેમકે તેણે કહ્યું કે, એ સ્ત્રી ખગોમાં આવી હતી, તેની જાણ ન પડે, ૧૫ અને તેણે કહ્યું, તારા અગવરનું બોદલું દિવા પર, ત્યારે તેણીએ તે ધર્યું, એટલે તેણે જ માપ જવ [તેમાં ખાધીને] તેને માથે બસાવ્યા, પછી તે નગરમાં ગયું

૧. અને તે પોતાની સાસુ પાસે આવી ત્યારે તેણીએ કહ્યું, મારી પુત્રી, તું કોણ છે? ત્યારે પેલા માણસે તેને જે સખળુ કીધું હતું તે તેણીએ તેને કહ્યું ૧૭ અને તેણીએ કહ્યું કે, તેણે આ છ [માપ] જવ મને આપ્યા, કેમકે તેણે કહ્યું કે, તારી સાસુ પાસે ખાતી હાથે ન ન ૧૮ ત્યારે તેણીએ કહ્યું, મારી પુત્રી, આ બાબતનું પતિણામ શું આવે છે તે બાબત સુધી તું છાનીમાની બેસી રહે, કેમકે એ કામ આજે પુર કર્યા વિના તે માણસ જવવાનો નથી

૪ હવે બાબત દરવાજે જઈને ત્યાં બેઠો, ને, જુઓ, જે નજીકના સગા વિષે બાબત પ્રાદ્યે હતો, તે ત્યાં આવી પહોંચ્યો, અને તેણે તેને કહ્યું કે, અરે ક્વાણા! આ બાબતે વળીને આ બેસ એટલે તે વળીને ત્યાં આવીને બેઠો ૨ અને તેણે નગરના વહીવટીમાંથી દસ માણસો લઈને તેઓને કહ્યું, અહીં બેસો, અને તેઓ બેઠા ૩ ત્યારે તેણે પેલા નજીકના સગાને કહ્યું કે, નાઓમી, જે મોઆબ દેશ માંથી પાછો આવી છે, તે આપણા બાઈ અરીમેલે ખવાળી જમીનનો બાગ વેચે છે, ૪ અને મને એનો વિચાર આવ્યો કે, એ વાત તને બહેર કરીને કહેવું કે, જે અહીં બેઠેલા છે તેઓની સમક્ષ તમારા મારા લોકના વહીવટીની સમક્ષ, તું તે ખરીદે ૫ તેને ઊડાવવાની તારી મરજ હોય તો ઊડાવ, પણ જો તેને ઊડાવવાની તારી મરજ ન હોય તો મને કહે, કે હું બાણુ, કેમકે તેને ઊડાવવાને તારા વગર બીજો કોઈ નથી, ને તારા પછી હું છું ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું તેને ઊડાવીશ ૬ ત્યારે બાબતે કહ્યું કે, તું નાઓમીની પાસેથી એ ખેતર ખરીદે, તેજ દિવસે તારે મરનારની વિધવા ૩૫ મોઆમેલ પાસેથી એ પણ ખરીદવું પડશે કે મરનારના વતન ઉપર તેનું નામ તું ઉઠું કરે ૭ ત્યારે તે નજીકના સગાએ કહ્યું કે, હું પોતાને માટે તે ઊડાવી શકતો નથી, રખેને હું મારા પોતાના વતનને ખરેખર પહોંચાડું, મારે ઊડાવવાનો હક તું ધારણ કર, કેમકે હું તે ઊડાવી શકતો નથી ૮ હવે પ્રાચીન કાળમાં ઇસ્રાએલમાં છુટકારો કરવાનું તથા વેચવા સાટવાનું પ્રત્યેક કાર્ય સાચું કરવાને માટે એ [રિવાજ] હતો, કે માણસ પોતાનું ખાસકું પગમાંથી કાઢીને પોતાના પડોસીને આપતો, અને ઇસ્રાએલમાં મત્તુ કરવાની રીત આ હતી ૯ માટે પેલા નજીકના સગાએ બાબતને કહ્યું, તારે પોતાને માટે તું તે ખરીદે અને

તેણે પોતાનો બેઠો કાઢ્યો ૧ અને બાબતે વહીવટીને તથા સર્વ લોકને કહ્યું કે અલીમેલેખનુ અને કિલ્લોનનુ તથા માહલોનનુ જે સર્વ હતું તે મેં નાઓમી પાસેથી ખરીદ્યું છે, તે બાબતના તમે આજે સાક્ષીઓ છો. ૧૦ વળી મરનારના વતન ઉપર તેનું નામ ઉઠું કરવા સાથે મેં માહલોનની પત્નીને, એટલે ૩૫ મોઆમેલને, મારી પત્ની થવા સાથે ખરીદી છે, એ સાથે કે મરનારનું નામ તેના બાઈઓમાંથી, તથા તેના મકાનના દરવાજાઓમાંથી, નહ ન થાય, તમે આજે સાક્ષીઓ છો. ૧૧ અને લાગળમાના સર્વ લોકોએ તથા વહીવટીએ કહ્યું કે, અમે સાક્ષીઓ છીએ યહોવાહ કરે ને જે સ્ત્રી તારા ઘરમાં આવી છે તે, રાહેલ તથા લેઆહ કે જે બેથી ઇસ્રાએલનું ધર રચાયું, તેઓના જેવી થાય ને તું એકાધાદમ પુત્ર થાય, ને બેયરહેમમાં નામાકિત થાય, ૧૨ અને જે કુરબન યહોવાહ તને આ જીવન સ્ત્રીથી આપશે, તેથી તારું ધર, યહુદાહનો તામારને, પેટ થયેલો પેરેસ તેના ધર જેવું થયો ૧૩ એમ બાબત ૩૫ને પરવડ્યા ને તે તેની ધણિયાણી થઈ, અને તે તેની પાસે ગયા ને યહોવાહના વરદાનથી તેને દહાડા રહ્યા, ને તેને પુત્રનો પ્રસવ થયો ૧૪ અને સ્ત્રીઓએ નાઓમીને કહ્યું, યહોવાહને ધન્ય હો, કે તેણે આજે તને નજીકના સગા વગરની રહેવા દીધી નથી, ને તેનું નામ ઇસ્રાએલમાં વિખ્યાત થયો ૧૫ અને તે તારા જીવને તાજે કરનાર, તથા તારા જીવપણમાં તારું જીવન કરનાર થશે, કેમકે તારા પુત્રની વહુ જે તારા પર પ્રીતિ રાખે છે, જે તારા હકમાં સાત દીકરાઓ કરતા પણ સારી છે, તેણીએ તેને જન્મ દીધો છે ૧ અને નાઓમીએ તે બાબત લઈને પોતાની ગોદમાં મુક્યું, ને તેની સમાજનારી થઈ ૧૭ અને નાઓમીને ઊકારો આવતો છે એમ કહીને તેની પડોસીઓએ તેનું નામ પાડ્યું, અને તેઓએ તેનું નામ એમેહ પાડ્યું, તે દાઉદના બાપ યશાહનો બાપ થયો

૧૮ હવે પેરેસની વંશાવળી નીચે મુજબ છે, પેરેસથી હેસ્રોન થયો, ૧-ને હેસ્રોનથી રામ થયો, ને રામથી આમ્મીનાદાબ થયો, ૨-અને આમ્મીનાદાબથી નાહશોન થયો, ને નાહશોનથી સાહમોન થયો, ૩-અને સાહમોનથી બાબાથ થયો, ને બાબાથથી એબેદ થયો, ૪-અને એબેદથી યશાહ થયો, ને યશાહથી દાઉદ થયો

શમૂએલનું પહેલું પુસ્તક.

૧ દવે એકાદમના પદાદી મુલકના રામાપાદમ-
સોશીમને એક માલુસ હતો, ને તેનું નામ
એકાનાદ હતું, તે એકાદમી સૂકના દીકરા તોહના
દીકરા અદીકના દીકરા ચરોદામને દીકરા હતો
૨ અને તેને એ પત્નીઓ હતી, એકનું નામ દાતાદ,
ને બીજીનું નામ પનિત્રાદ; ને પનિત્રાદને છેકરા હતા,
પણ દાતાદને છેકરા ન હતા ૩ અને આ માલુસ
વર્ષોથી પોતાના નગરમાંથી શીશોદમાં સેન્યના યહો-
વાદનું બચન કરવા સાથે તથા યજ્ઞ કરવા સાથે જતો
હતો; ને એવીના બે દીકરા હોકની તથા શીનહાસ
યહોવાદના યાજ્ઞ ત્યાં હતા ૪ અને એકાનાદને
યજ્ઞ કરવાનો દિવસ આપ્યો, ત્યારે તેણે પોતાની પત્ની
પનિત્રાદને તથા તેનીના સર્વ દીકરા દીકરીઓને લાગ
વડેની આપ્યા; ૫ પણ દાતાદને તેણે બમણા લાગ
આપ્યા, કેમકે તે દાતાદ પર પ્રીતિ રાખતો હતો,
પણ યહોવાદે તેનું નમસ્કાર બંધ કર્યું હતું. ૬ અને
યહોવાદે તેનું અન્નરવાન બંધ કર્યું હતું. ૭ મટે તેને
ખિન્નવા સાથે તેની સોઠ તેને બહુ નિઃવલી હતી.
૮ અને જ્યારે તે યહોવાદના ઘરમાં જતો, ત્યારે વર્ષો-
થી તે [ને બાણી] તેમ કરતો, મટે તે તેને વિરવલી
હતી; તેથી તે જાતી ને ખાતી નહિ ૯ અને તેના પતિ
એકાનાદે તેને ૧૫, દાતાદ, ૮ કેમ રહે છે ને કેમ
ખાતી નથી ને તારે દરવ કેમ ઉઠાવ છે તારે સાથે
સ દીકરા કરતાં દુ અધિક નથી થી ૧૦ અને શરૂઆ-
દમાં તેઓ ખાણ પી રહ્યા પણ દાતાદ ઉઠી. દવે
એથી યાજ્ઞ યહોવાદના અદિરથી બારસાખ પારો
પોતાના આસન પર બેસેલો હતો. ૧૧ અને તેનીનું
દિવ બહુ દુખાતું હતું. ને તે યહોવાદની વિનંતી કરીને
બહુ રહી. ૧૨ અને માનસ લખે તેને કહ્યું, હે સેન્યના
યહોવાદ, ને તું નિઃશય તારી જાતીના દુઃખ સામું
જેલસ, ને મને સુનારીમ, ને તારી દાસીને ઘીસરીય
નહિ. પણ તારી દાસીને રીકરો આપીય, તો દુ તેને
તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસોનર યહોવાદને આપીય,
ને અતો તેના માથા પર કઠી આવશે નહિ. ૧૩ અને

એમ યહુ કે, યહોવાદ આગળ તે પ્રાર્થના કરવામાં
રોકાએલી હતી, ત્યારે એથીએ તેના મ્હો તરફ તાજીને
જોયું. ૧૪ દવે દાતાદ પોતાના હૃદયમાં બોલતી હતી,
તેના હોઠ માત્ર દાલતા હતા, પણ તેની વાણી સંભ-
ળાવી ન હતી; મટે એથીએ એવું લાગ્યું કે તે પિયેલી
છે. ૧૫ અને એથીએ તેને કહ્યું કે, તું ક્યા સુધી છાકલી
રહીસ? તારો દાસરસ તારાથી દૂર કર. ૧૬ અને
દાતાદે ઉત્તર આપ્યો કે, ના, મારા સુરખી, હું દુ.ખી
મનની સ્ત્રી છું, દાસરસ કે દાસ મેં પીધો નથી, પણ
યહોવાદ આગળ દુ મારો આત્મા રેડતી હતી. ૧૭ તારો
દાસીને બચીયઆવપુત્રી તરીકે જણ મા, કેમકે મારા
દુ.ખ તથા એસની પુષ્કળતાથી દુ અત્યાર સુધી બોલી
છું. ૧૮ ત્યારે એથીએ ઉત્તર આપ્યો કે, સાતિએ જ,
ને જે વિનંતી તે ઇસાએલના કેવની આગળ જીતી છે,
તે તે સાચું કરે. ૧૯ અને તેણીએ કહ્યું, તારી દાસી
ઉપર તારી કૃપાદષ્ટિ થાઓ. એમ તે સ્ત્રી પોતાને
માર્ગે ચાલી ગઈ, ને તેણે ખાણ, ને તેનું સુખ ત્યાર
પછી શોધાવર રહ્યું નહિ. ૨૦ અને મોટે પરાદીએ
ઉઠીને તેઓએ યહોવાદનું બચન કર્યું, ને પાછાં ફરીને
તેઓ રામાદ મધ્યે પોતાને ઘેર આવ્યાં, ને એકા-
નાદે તેનું રમરમ કીધું. ૨૧ અને એમ યહુ કે, વખત
થયો ત્યારે દાતાદને ગર્ભ રહ્યો ને તેને પુત્રનો પ્રસવ
થયો. ને તેનું નામ તેણે શમૂએલ ખાડ્યું, કેમકે
[તેણે કહ્યું] મેં એને યહોવાદ પાસેથી ખાતી લીધી
છે. ૨૨ અને તે માલુસ એકાનાદ પોતાના આપ્યા
પર સુકાં યહોવાદની આગળ વાર્ષિક યજ્ઞ તથા
પોતાની માનસા ચકાવવાને ગયો. ૨૩ પણ દાતાદ
નષ નહિ, કેમકે તેને પોતાના વાને કહ્યું કે, છેકરાને
યાજ્ઞ સુખાળ્યા પણ દુ તેને લઈ જઈય, કે યહોવા-
દની દણ્ડમાં તે દાગર થઈને ત્યાં સડા રહે. ૨૪ અને
તેના પર એકાનાદે તેને કહ્યું, તમે જે સાચે લાગે તે
કર, તું તેને ધારજી છાડાને ત્યાં સુધી રહે; કેવળ
યહોવાદ પોતાનું વચન રચાવિત કરે, મટે તે સ્ત્રી

રતી ને પોતાના દીકરાનું ધાવણ ઊડાવ્યું ત્યાં સુધી તેને ધવરાવ્યો. ૨૪ અને તેણીએ તેનું ધાવણ મુકાવ્યા પછી તેને પોતાની સાથે લીધો, ને ત્રણ વર્ષનો ગોધા, ને એક એકાદ આટો, ને એક કુટી દ્રાક્ષાસ્ત્ર પલ્લુ લીધાં, ને શીલોદ મધ્યે યહોવાદના ધરમા તેને આપ્યો; ને ઊકારો નાનો હતો. ૨૫ અને તેઓએ ગોધા કાપ્યો, ને ઊકારને એલી પાસે આપ્યો. ૨૬ અને તેણીએ કહ્યું, ઓ મારા મુરબ્બી, તારા છવના સમ, જે સ્ત્રી યહોવાદની પ્રાર્થના કરતી અહીં તારી પાસે ઉભી હતી તે હું છું. ૨૭ આ ઊકારા સાથે હું પ્રાર્થના કરતી હતી; ને યહોવાદ આગળ જે વિનંતી મેં કાધી તે તેણે ફળિયૂત કાધી છે. ૨૮ માટે મેં પલ્લુ એને યહોવાદને આપ્યા છે, તે છવે ત્યાં સુધી યહોવાદને અર્પેલો છે; ને તે ત્યાં યહોવાદનું બળન કરા રહ્યો.

- ૨ અને હાતાદે પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, માત્ર અંકરણ યહોવાદમાં ઉડાડ કરે છે, માત્ર શિમ યહોવાદમાં ઉચ્ચું કરાયું છે; માત્ર મુખ મારા શત્રુઓ સામે ધૂટું થયું છે; કેમકે હું તારા તારણમાં હર્ષ કરું છું.
- ૨ યહોવાદ જેવો પવિત્ર કોઈ નથી; કેમકે તારા શિવાય બીજો કોઈ નથી; વળી અમારા ઉચ્ચર જેવો ખરૂં કોઈ નથી.
- ૩ હવે પછી એમ અતિવચ અર્થથી વાત કરશે નહિ, તમારા મુખમાંથી મહોન્મત્તપણું ન નિકળે; કેમકે યહોવાદ તો જ્ઞાનનો દેવ છે, ને તેનાથી કૃત્યોની દ્વંધના થાય છે.
- ૪ પરાક્રમી પુરુષોના ધનુષ્યો લાગી નંખાયા છે; ને જેલધડીઆં ખાતા તેઓ બળથી વેણિત કરાયા છે.
- ૫ જે તૃપ્ત હતા તેઓ રોટલી સાથે મજુરીએ રહ્યા છે; ને જે ભૂખ્યા હતા તેઓ એરાઆસમ ભોગ્યે છે; દા, વાંત્રી ણિએ સીતને જન્મ આપ્યો છે, ને જેણીને ધણા ઊકારાં છે તે મુરે છે.
- ૬ યહોવાદ મારે છે, ને છવતાં કરે છે; તે શેઓલ સુધી નમાવે છે, ને [તેમાંથી] બહાર કાઢે છે.
- ૭ યહોવાદ ફરિદ્દી કરે છે, ને દ્રવ્યવાન પલ્લુ કરે છે; તે પાડે છે, ને તેજ ઉઠાડે છે.
- ૮ ફરિદ્દીઓને ધૂળમાંથી તે ઉઠાડે છે,

તે નિખારીઓને ઉકરડા ઉપરથી ઉભા કરીને તેઓને સરહારો મારે બેસાડે છે, ને શ્રોતવના રાજ્યાસનનો વારસો તેઓને પમાડે છે; કેમકે પૃથ્વીના સ્ત્રોતો યહોવાદના છે, ને તેમના પર તેણે જન્મ રચાવ્યું છે.

૯ તે પોતાના બક્ષોના પત્ર સ્ત્રાણી રાખશે, પલ્લુ કુટ્ટો અધકારમાં ચૂપ રખાશે; કેમકે બળથી કોઈ માણસ જ્યે પામશે નહિ.

૧૦ યહોવાદની સાથે ટકર લેનારાઓના દુકડે દુકડા કરાશે; આકારમાંથી તેમની સામે તે જન્મના કરશે; યહોવાદ પૃથ્વીના છેડાઓ સુધી ન્યાય કરશે; ને તે પોતાના રાત્રને બળ આપશે, ને પોતાના અભિધિક્ષનું શિમ ઉચ્ચું કરશે.

૧૧ પછી એકલાનાદ રામાદમાં પોતાને ઘેર ગયો; ને ઊકારો એલી યાજ્ઞની આગળ યહોવાદની સેવા કરતો હતો.

૧૨ હવે એલીના દીકરા બક્ષીયઆલપુત્રો હતા; તેઓ યહોવાદને ઓળખતા નહોતા. ૧૩ અને લોકો સાથે યાજ્ઞકોનો રિવાજ એવો હતો, કે જ્યારે કોઈ માણસ યજ્ઞાર્પણ કરતો, ત્યારે માસ બક્ષાતી વેળાએ યાજ્ઞકનો ચાકર દ્વાયમા ત્રિશૂળ લઈને આવતો; ૧૪ ને તે કંઠાઈમાં કે દેનમાં કે તાવડામાં કે હાથિખાં ભેકતો, ત્રિશૂળ સાથે જેટલું બહાર આવતું તે બધું યાજ્ઞ પોતાને સાથે લેતો. જે સર્વે ઇસ્તાએલીઓ શીલોદ મધ્યે ત્યાં આવતા તેઓને એ પ્રમાણે તેએ કરતા. ૧૫ વળી તેઓ ચરબીનું ફંદન કરતા તે અચાઉ યાજ્ઞકનો ચાકર આવતો, ને ચક્ષ કરનાર માણસને કહેતો કે, યાજ્ઞકને કાને ધુજવાને માસ આપ; કેમો તે તારી પાસેથી સિલેનું નહિ લેશે, પલ્લુ કાચું માર લેશે. ૧૬ અને જો તે માણસ તેને એમ કહેતો કે તેઓ જરૂર હમણાં જરબીનું ફંદન કરી નાખશે, અને પછી તારૂં ફિલ ચાહે એટલું લઈ જશે; તો તે કહેતો કે, ના, હું મને હમણાં જ આપ, નહિ તો હું જોરાવરીએ લઈશ. ૧૭ અને એ જીવવાનેનું પાપ યહોવાદ આગળ ધણું મોટું હતું, કેમકે માણસોને યહોવાદના અર્પણ પર કંઠાળો ઉપજતો હતો.

૧૮ પલ્લુ શમુએલ બાહ્યાવરથામાં શયનો એકાદ પહેરીને યહોવાદની હજુરમાં સેવા કરતો હતો. ૧૯ વળી તેની મા તેને સાથે નાનો અગરજો બનાવીને

પોતાના વરની સાથે વાર્ષિક ચલ ચલવાવાને આવતી ત્યારે, દર વર્ષે તેની પાસે લાવતી ૨૦ અને એકા નાદને તથા તેની સ્ત્રીને એવીએ આશીર્વાદ હોતા કહ્યું કે, જો હાલ યદોવાદને તે કીધું છે, તેને બદલે યદો વાદ આ બાદને જેટલે તને સવાન આપે અને તેઓ પોતાને શિર થયા. ૨૦ અને યદોવાદે દાનાદ પર એવી કૃપા કાપી કે, તેને અર્ધ રહ્યો ને તેને જેટલું ટીકરા, ને એ ટીકરીઓ થયા, ને નમ્ભુએલ બાળક યદોવાદની હજુરમા રહીને મોઢો થયા.

૨૨ હવે એની ધણી રૂઢ દતો, ને તેના ટીકરા અર્ધે ઇસાએલ સાથે જો સુવળી વર્નણુક ચલાવતા ને મુલાકાતવર્મકપના દ્વાર આગળ કામ કરનારી સ્ત્રીઓ સાથે કેવી રીતે કુમને કરતા એ વિષે તેણે સામંજ્ય ૨૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે તમે આવો કુમને કેમ કરો છો? કેમકે આ સંજ્ઞા લોકો પાસેથી તમારા કુમા વિરે દુ સામજ્ય મું ૨૪ ના, મારા ટીકરાઓ કેમકે જો વનમાન દુ સામજ્ય મું તે સારું નથી, તમે યદોવાદના લોકો પાસે ઉત્તર કરાવો છો. ૨૫ જો કોઈ માણસ બીજા માણસની વિરૂદ્ધ પાપ કરે તો દેવ તેના ન્યાય કરશે, પણ જો કોઈ માણસ યદોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ કરે તો તેને મારૂ મોખ વિનંતી કરશે? પણ તેઓએ પોતાના બાપની વાડી સામજ્ય નહિ, કેમકે યદોવાદે તેઓને નામ નિર્માણ કર્યું હતો. ૨૬ અને શમ્ભુએલ જોઈને મોઢો થતા થયા, તે યદોવાદની તથા માણસોની કૃપા તેના પર હતી.

૨૭ અને દેવના એક બકસે એવી પાસે આપીને તેને કહ્યું, યદોવાદ એમ કહે છે કે, ત્યારે તારા પિતૃનું કુળ મિત્રમા કાઢના કુળની [જુઝામીમા] હવે ત્યારે મેં તેઓને હાલ દીધું કે નહિ? ૨૮ અને મારો યાજ્ઞ થયા, મારી વેરી પર વજ્ર કરવા, મુપ આગા, [ને] મારી આગળ અર્ધે પહેરવા માટે મેં તને ઇસાએલના સપ્ત કુટુંબોની નિવન કાઢ્યા હતા કે નહિ? ને તારા બાપના કુળને ઇસાએલપુ-યોના સર્વ દોષવદો મેં આપ્યા હતા કે નહિ? ૨૯ મારા વજ્ર ને મારા નવપત્ર જે [મારા] રહેઠાણમા [કરવાની] મેં નાજા કાપી છે, તેઓને વર્મે હાલ કેમ મારી છો? ને મારા ઇસાએલ લોકોના સર્વ ઉત્તમ અપરાધો પુષ્ટ બનીને મારા કરના પોતાના દીકરામાન માન વધારે કેમ મળે છે? ૩૦ અને મારે ઇસાએલના દેવ યદોવાદ કહે છે, તારૂં કુળ, ને તારા

બાપનું કુળ સદા મારી સામે ચાલશે, એમ મેં કહ્યું હતું તો ખરૂં, પણ હવે યદોવાદ કહે છે કે એ મારાથી દૂર હો, કેમકે જ્યાં મને માન આપે છે, તેઓને હું પણ માન આપીશ, ને જેઓ મને વચ્ચ કરે છે, તેઓ હવેકા ગણશે જે જો, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં હું તારો ભુજ, ને તારા બાપના કુળને ભુજ કાપી નાખીશ, કે જ્યાં કરીને તારા ઘરમા ઘરડો માણસ થાય નહિ. ૩૧ અને ઇસાએલ-પુત્રોને જો સર્વ દ્રવ્ય [દેવ] આપશે તે મધ્યે મારા રહેઠાણની વિપતિ હું જોશે, ને સદા તારા ઘરમા ઘરડો માણસ કોઈ ઘરો નહિ. ૩૨ અને તારા માણસને મારી વેરી પાસેથી હું કાપી નાખીશ નહિ, તે તારી આગેનો ક્ષય કરવાને ને તારૂં ફિલ દુખાવવાને માન રહેશે, ને તારા કુળની સુધળી રૂઢિ તેઓની ખીલી વચમા મરી જશે. ૩૩ અને તને આ ચિન્હ મળશે, જો તારા બે ટીકરાઓ હોડાની તથા શીનદાસ પર આવશે, એટલે તેઓ એક એક દિવસે મરણ પામશે. ૩૪ અને મારા અન કરણ તથા મારા મનમા છે તે પ્રમાણે કરશે એવો એક વિશ્વાસુ યાજ્ઞક હું મારે વાસ્તે ઉત્તર કરીશ, ને હું તેને કાલે એક સ્થિર પર બાધીશ, ને મારા અભિષેકની સમુપા તે સદા ચાલશે. ૩૫ અને એમ થશે કે, તારા કુળના જે કોઈ બની તથા દશે તે સર્વ આવીને એક રૂપીઆને સાંકે ને રોઠાનીના અંક કરતા સાંકે તેને પગે પડશે, ને કહેશે કે, યાજ્ઞકપત્રિઆમાથી એક મને અપાવ, કે હું કહેડો રોઠાની ખાવા પાનું.

૩ અને શમ્ભુએલ જોઈને યદોવાદની સેવા એવી પાસે રહીને કરતો હતો, ને તે દિવસોમા યદોવાદની વાડી દુર્લભ હતી, પ્રગટ સરસન થતા નહોતા. ૪ અને એક વેળાએ એવી પોતાની જગ્યાએ નુતો હતો, (હવે તેની આગે કાપી થવા લાગવાથી તે દેખી સમજી નહોતો), ૫ ને દેવને દીવો હોલવાયા અગાધ યદોવાદના મનિરમા જે કહેડો રેવેનો કોઠા હતો ત્યાં શમ્ભુએલ મુતોડો હતો, તે વેળાએ એક વડુ કે, યદોવાદે શમ્ભુએલને દાઢ મારી, એટલે તેને ઉત્તર આપ્યા કે, હું ત્યાં રહેડો. ૬ અને તેને એવીની પાસે દાઢી બળીને કહ્યું, હું આ રહ્યો, કેમકે તું મને બ્રાહ્મણ અને તેને કહ્યું, મેં બ્રાહ્મણો તથા પાંડો સુધ મ અન તે બધને મુતોડો. ૭ અને યદોવાદે દુઃખ બીજ વાર દાઢ મારી કે, શમ્ભુએલ

અને શમુએલ ઉઠીને એલી પાસે ગયા, ને કહ્યું, હું આ રહ્યો; કેમકે તેં મને બોલાવ્યો. અને તેણે ઉત્તર આપ્યો, મેં બોલાવ્યો નથી, મારા દીકરા; પાછો સુષ્ઠ ના. ૭ હવે શમુએલને હજી સુધી યહોવાહની ઓળખ થઈ ન હતી; ને યહોવાહનું વચન પણ હજી સુધી તેને પ્રગટ કરાયું ન હતું. ૮ અને યહોવાહે ફરીથી, ત્રીજી વેળા, શમુએલને હાંક મારી. અને તે ઉઠીને એલીની પાસે ગયો, ને કહ્યું, હું આ રહ્યો; કેમકે તેં મને બોલાવ્યો. અને એલીએ તેણે કે યહોવાહે ઓહારને હાંક મારી છે. ૯ એ માટે એલીએ શમુએલને કહ્યું કે, જ્યારે સુષ્ઠ ના; ને જો તે તને બોલાવે તો એમ થાય કે તું કહેજે કે, બાલ, યહોવાહ, કેમકે તારો સેવક સાંભળે છે. ત્યારે શમુએલ જ્યારે પોતાને ઠેકાણે મુતો. ૧૦ અને યહોવાહ આવીને ઉભો રહ્યો, ને પહેલાંની પેઠે હાંક મારી કે, શમુએલ, શમુએલ ત્યારે શમુએલે ઉત્તર આપ્યો કે, બાલ, કેમકે તારો સેવક સાંભળે છે. ૧૧ ત્યારે યહોવાહે શમુએલને કહ્યું, જો, ઇસ્તાએલ મધ્યે હું એક એવું કાર્ય કરનાર છું કે તે વિષે જે સાંભળશે તેના બન્ને કાને ભલ્ભલુથી. ૧૨ તે દિવસે એલીની વિરૂદ્ધ તેના ધર સંબંધી જે સઘળું મેં કહ્યું છે તે, આરંભથી તે અંત સુધી, હું પૂરું કરીશ. ૧૩ કેમકે મેં તેને કહ્યું છે કે, જે હુજ્જતણું તેને માલુમ છે તેને લીધે હું તેના ધરનો ન્યાય સદાને માટે કરીશ, કારણ કે તેના દીકરાઓ પોતા પર શ્રાપ લાવ્યા, ને તેણે તેઓને અટકાવ્યા નહિ. ૧૪ અને એ કારણ માટે એલીના ધર વિષે મેં એવા સમ ખાધા છે કે, એલીના ધરની હુજ્જતનું પ્રાયશ્ચિત્ત યજ્ઞથી કે અપેલુથી કદાપિ થશે નહિ. ૧૫ અને સવાર સુધી શમુએલ સુષ્ઠ રહ્યો, ને પછી યહોવાહના ધરનાં બારણાં ઉઘાડ્યાં; ને એ સદર્શન એલીને કહોતાં શમુએલ બોલ્યો. ૧૬ ત્યારે એલીએ શમુએલને હાંક માર્યાં કહ્યું, મારા દીકરા, શમુએલ અને તેણે કહ્યું, હું આ રહ્યો. ૧૭ અને તેણે કહ્યું, [યહોવાહે] જે વાત તને કહી છે તે શી છે? કૃપા કરીને તે મારાથી છાની ન રાખીશ; તેણે જે બધી વાતો તને કહી તેમાંથી કોઈ પણ જે તું મારાથી છુપાવે તો દેવ એવું ને એ કરતાં પણ વધતું તને કરો. ૧૮ અને જમુએલે તે સર્વ વાત તેને કહી, ને તેનાથી કંઈ છુપાવ્યું નહિ; ને તેણે કહ્યું, તે યહોવાહ છે, તેની નજરમાં જે સારૂ લાગે તે તે કરો. ૧૯ અને

શમુએલ મોટો થયો, ને યહોવાહ તેની સાથે હતો, ને તેનું એકે વચન નિષ્ફળ જવા દેતો નહિ. ૨૦ અને દાનથી તે ઠેક બેસીને સુધીના સર્વ ઇસ્તાએલીઓએ જળ્યું કે, શમુએલ યહોવાહથી રથપાએલો બલિષ્ઠવાદી છે. ૨૧ અને શીલોહ મધ્યે યહોવાહે ફરીથી દર્શન દીધું; કેમકે યહોવાહ શમુએલને શીલોહ મધ્યે યહોવાહની વાલીરૂપે પ્રગટ પતો હતો.

૪ અને શમુએલનું વચન સર્વ ઇસ્તાએલ પાસે આવતું હતું.

હવે ઇસ્તાએલ પલિસ્તીઓ સામે યુદ્ધ કરવાને ગયા, ને એપેન-એઝર પાસે તેઓએ ઊવણી કીધી; ને પલિસ્તીઓએ અફેકમાં ઊવણી કીધી ૨ અને પલિસ્તીઓએ ઇસ્તાએલ સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો; ને લડાઈ થવા લાગી, ત્યારે પલિસ્તીઓની સામે ઇસ્તાએલે દાર ખાધી; ને તેઓએ રણક્ષેત્રમાં સૈન્યના આસરે ચાર હબર માણસ માર્યા. ૩ અને લોક ઊવણીમાં આવ્યા, ત્યારે ઇસ્તાએલના વડીલોએ કહ્યું, આજે યહોવાહે પલિસ્તીઓની સામે આપણને કેમ માર ખવડાવ્યો છે? શીલોહ મધ્યેથી યહોવાહના કરારનો કોપ આપણે પોતાની પાસે લાવીએ કે તે આપણા મધ્યે આવીને આપણને આપણા શત્રુઓના હાથમાંથી બચાવે ૪ અને લોકોએ શીલોહમાં માણસ મોકલ્યા, ને તેઓ સૈન્યનો યહોવાહ, જેકરખીમની વચ્ચે બિરાજમાન છે, તેના કરારનો કોપ ત્યાંથી લાવ્યા; ને એલીના બે દીકરા હોફની તથા શીનહાસ દેવના કરારનો કોપ સાથે ત્યાં આવ્યા હતા. ૫ અને યહોવાહના કરારનો કોપ ઊવણીમાં આવ્યો, ત્યારે સર્વ ઇસ્તાએલીઓએ એવો મોટો હોકારો કીધો કે, પૂરનીમાંથી પડણ પડણ ૬ અને પલિસ્તીઓએ હોકારાનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, હેઝ્કીઓની ઊવણીમાં આ મોટો હોકારો કેમ થાય છે? ને તેઓ સમજ્યા કે, યહોવાહનો કોપ ઊવણીમાં આવ્યો છે. ૭ અને પલિસ્તીઓ ભયભીન થયા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, દેવ ઊવણી મધ્યે આવ્યો છે અને તેઓએ કહ્યું, આપણને અફસોસ! કેમકે આજ સુધી આણું કદી થયું નથી ૮ આપણને અફસોસ! આ પરાક્રમી દેવોના હાથમાંથી આપણને કોણ ઓડાવશે? ૯ દેવોએ બિસરીઓને રાત્રમાં સર્વ પ્રકારના મરાઓથી માર્યા હતા તે એ છે ૧૦ ઇસ્તાએલ પલિસ્તીઓ, તમે બળવંત થાઓ, ને દિગ્મત રાખો,

કે જેમ દેશીઓ તમારા દાસ થયા હતા, તેમ તેમને તેઓના દાસ ન થાઓ, દિગ્મત શાખીને લેતા ૧૦ અને પલિસ્તીઓ લગ્ના, ને ઇસ્લામીઓએ માર ખાધો, ને તેઓમાનો પ્રત્યેક પેલપેલાના તકુમા નાલી ગયા ને લણી મોટી કતલ થઈ, કેમકે ઇસ્લામીઓના પાપલગ્નમાથી ત્રીસ હજાર પછા ૧૧ અને દેવનો કોપ [વનુના] હાથમા પડ્યો, ને એ રીતના બે દીકરા, દોઢની તથા શીનદાસ, માયો ગયા ૧૨ અને બિન્યામાનોને એક પુત્ર સૈન્યમાથી દોઢ્યો, ને તેના વચ્ચ ફાળી ગમેલ તથા તેના માથામા ધૂળ ભરાયેલી, એવી રિધનિમા તે તેજ દિવસે શીરોદ મધ્યે આવી પહોંચ્યો ૧૩ અને તે આળ્યો ત્યારે, જુઓ, એ રી રતાની કોરે પોતાના આસન ઉપર બેસીને વાટ ભેટો હતો, કેમકે તેનું હૃદય દેવના કોપ વિષે ધર ધરનું હતું અને જ્યારે તે માણસે નગરમા આવીને તે ખગર હતી, ત્યારે આખું નગર પોક મઝીને રહ્યું ૧૪ અને એ રીએને પોકનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેને કહ્યું, ખગરજાઠ તથા શોરજોર કેમ થાય છે ? ને તે માણસે ઉતાવળથી આવીને એ રીને કહ્યું ૧૫ એ રી તો અદ્વાપુ વચેની થયેલો હતો, ને તેની આખો એટલી ઝાખી પડી અદ્વાપુ દત્તી કે તે દેખી શકતો નહોતો ૧૬ અને તે માણસે એ રીને કહ્યું, સૈન્યમાથી જે આળ્યો તે દુઝું, ને સૈન્યમાથી આવજા દુ દોડતો આળ્યો પું અને તેને કહ્યું, મારા દીકરા, ત્યા શુ થયું ? ૧૭ ને સરેશો લાવનારે ઉતર આવીને કહ્યું, ઇસ્લામી પલિસ્તીઓ આ ગયી નાહા છે, ને વળી લોકોમા પડી કતલ થઈ છે, ને તારા બન્ન દીકરા, દોઢની તથા શીનદાસ, પડ્ય મરણ પામ્યા છે, ને દેવનો કોપ [વનુના] હાથમા પડ્યો છે ૧૮ અને તેને દેવના કોપ વિષે કહ્યું ત્યારે જેમ થયું કે, [એ રી] દેરાનની ખાતુ પાસેના આસન ઉપરથી ચોસપાટ પડી ગયા, ને તેની નરદન લાની ગઈ, ને તે મરણ પામ્યા, કેમકે તે માણસ કદ તથા સંગરે લારે હતો અને તેને ઇસ્લામીઓનો ન્યાય વા વેસ વર્ષ કાવો હતો ૧૯ અને તેની પુત્રવધૂ, એટલે રીનદાસની પત્ની નનરવી દત્તી તથા તેનો પ્રસૂવિનો વખત નજીક હતો, ને તે રીએ જારે એ રી ખગર લાનથી કે, દેવના કોપ દરજ થયું છે, ને તેનો સરદાર તથા તેનો વર મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તે વાજી વ ધીને જાણી, કેમકે તેને જુઠું આવડી હતી ૨૦ અને તેના મરણની

ખબતે જે સ્ત્રીઓ તેની પાસે ઉભેલી હતી તેઓએ કહ્યું કે, બી મા, કેમકે તને દીકરો જનમ્યો છે, પણ તે રીએ ઉતર આપ્યા નહિ, ને પરવા પડ્યું કદ કીધી નહિ. ૨૧ અને તે રીએ ડોહરાનું નામ ઉખાલેલ પાડીને કહ્યું કે, ઇસ્લામીઓમધ્યથી ગોરવ ગયું છે, કારણ કે દેવનો કોપ લઈ જવાયો હતો, ને તેના સરસાનુ તથા વરનું [મોત થયું હતું] ૨૨ અને તેણીએ કહ્યું, ઇસ્લામીઓ મધ્યેથી ગોરવ ગયું છે, કેમકે દેવના કોપનું દરજ થયું છે

૫ હવે દેવનો કોપ પલિસ્તીઓના હાથમા આળ્યો હતો તેને તેઓ એત્રન એત્રરમાથી આરદોદમા લાવ્યા ૨ અને પલિસ્તીઓ દેવનો કોપ લઈને દાગોનના ધરમા લાવ્યા, ને તેઓએ દાગોનની પાસે મુક્યો ૩ અને બીજે દિવસે આરદોદીઓ મોટી સવારે ઉઠ્યા, ત્યારે, જુઓ, યહોવાદના કોપ આનજ દાગોન ભૂમિ પર ઉઠ્યો પડેલો હતો અને તેઓએ દાગોનને લઈને તેની જગ્યામા પાછો બેસાડ્યો ૪ અને તેઓ બીજે દિવસે મોટી સવારે ઉઠ્યા, ત્યારે, જુઓ, યહોવાદના કોપ આનજ દાગોન ભૂમિ પર ઉઠ્યો પડેલો હતો, ને દાગોનનું ચિર તથા તેની બંને હથેલીઓ ઉભરા ઉપર લાવી પડેલા હતા, કેવળ દાગોનનું ઘડ તેને રહ્યું હતું ૫ એ માટે દાગોનના યાજ્ઞ, તથા જે કોઈ દાગોનના ધરમા આવે છે, તેઓ આજ સુધી આરદોદમા દાગોનના ઉભરા ઉપર પત્ર મુકતા નથી

૬ પણ યહોવાદનો હાથ આરદોદીઓ ઉપર ખારે હતો, ને તેજે તેઓનો નાશ કીધો, ને તેઓને, એટલે આરદોદ તથા તેની સરદારો રદનારોઓને, નાશિયા દેખી માયો ૭ અને આરદોદના માણસોએ બેથુ કે આમ થયું છે, ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્લામીઓ દેવનો કોપ આપાતી વચ્ચે રખાય નહિ, કેમકે તેનો હાથ આપણા ઉપર ને આપણા દેવ દાગોન ઉપર સખ છે ૮ માટે તેઓએ માણસ મોકલીને પલિસ્તીઓના સર્વ સરદારોને પોતાની પાસે એકઠા કીધા, ને તેઓને કહ્યું, ઇસ્લામીઓ દેવના કોપનું અમોર કેમ કરવું ? ત્યારે તેઓએ ઉતર આપ્યો કે, ઇસ્લામીઓ દેવનો કોપ અદ્વાથી નાથમા લઈ જાઓ. અને તેઓ ઇસ્લામીઓ દેવનો કોપ ત્યાલઈ ગયા ૯ અને જેમ થયું કે, તેઓ તેને ત્યા લઈ ગયા પછી યહોવાદના હાથે તે નનરની વિરદ પછને તેમા મોટો સંદાર

ક્રીધા; ને તેણે તે નગરનાં નાનાં મોટાં માણસો પર માર આણ્યો, ને તેઓનાં અંગ પર ગોઠા કુદી નિકળી. ૧૦ તેથી તેઓએ દેવના કોપને એકોત્તમા મોકલ્યો. અને દેવને કોપ એકોત્તમાં આવ્યો, ત્યારે એમ થયું કે, એકોત્તીઓએ ખૂબ પાડીને કહ્યું કે, તેઓ અમારો તથા અમારા લોકોના સહાર કરવાને ઇસ્રાએલના દેવને કોપ અમારી પાસે લાવ્યા છે. ૧૧ માટે તેઓએ માણસ મોકલીને પલિસ્તીઓના સર્વ સરદારોને એકઠા ક્રીધા, ને તેઓએ કહ્યું, ઇસ્રાએલના દેવને કોપ મોકલી દો, ને તેને પોતાને ઠેકાણે પાછો જવા દો, કે તે અમારો તથા અમારા લોકોના સહાર ન કરે; કેમકે સર્વ નગરમાં ભયંકર ધાણ વળ્યો હતો, દેવને હાથ ત્યાં ધણો આકરો હતો. ૧૨ અને જે માણસો મુઆ નહિ તેઓને ગોઠા કુદી નિકળી; ને તે નગરનો પોકાર આકાશ સુધી પહોંચ્યો.

૬ અને યહોવાહનો કોપ પલિસ્તીઓના દેશમાં સાત મહિના રહ્યો ૨ અને પલિસ્તીઓએ યાજ્ઞકોને તથા શુકન કહોનારાઓને ખોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહના કોપનું અમે કેમ કરીએ? અમે તેને તેની જગ્યાએ કેવી રીતે મોકલીએ એ અમને કહો. ૩ અને તેઓએ કહ્યું, જે તમે ઇસ્રાએલના દેવને કોપ પાછો મોકલો તો તે ખાસી મોકલશે મા, પણ તેની સાથે ગમે તેમ કરીને દોષાર્થપણું મોકલજો; ત્યારે તમે સમા થશો, ને તેનો હાથ તમારા ઉપરથી નિવારણ થતો નથી એનું કારણ તમને જણાશે. ૪ ત્યારે તેઓએ કહ્યું, અમે કેનું દોષાર્થપણું તેની પ્રત્યે મોકલીએ? ને તેઓએ કહ્યું, પલિસ્તીઓના સરદારોની ગણના પ્રમાણે સોનાની પાંચ ગાંઠો ને સોનાનાં પાંચ ઉદરો; કેમકે તમ સર્વને તથા તમારા સરદારોને એકજ [જાતનો] રોગ લાગ્યો છે. ૫ માટે તમારી ગાંઠોની પ્રતિમા બનાવો, ને તમારા ઉદરો જે દેશમાં ફેલડ કરે છે તેઓની પણ પ્રતિમા તમે બનાવો; ને ઇસ્રાએલના દેવનું ગૌરવ તમે કરો; કહાંય તે પોતાનો હાથ તમારા ઉપરથી, ને તમારા દેવો ઉપરથી, ને તમારા દેશ ઉપરથી, હલકો કરશે. ૬ તો જેમ મિસ્ર-રીઓએ તથા ફાર્સે પોતાનાં અંત કરણ કહ્યું ક્રીધાં, તેમ તમે તમારાં અંતકરણો કેમ કહ્યું કરો છો? તેણે તેઓ મંઝ્યે ખાદ્યૂત કૃત્રી ક્રીધાં, ત્યાર પછી, શું, એમ ન થયું કે, તેઓએ લોકને જવા દીધા, ને તેઓ જ્યાં ૭ તો હવે એક નહું ગાડું લઈને તૈયાર

કરો, ને બે દુઝણી ગાયો જેઓ ઉપર કહી ઝુંઝરી આવી ન હોય તેવી લો; ને તે ગાયોને તે ગાડે બેઠો, ને તેઓના વાહરડા તેઓની પાસેથી ઘર લાવો. ૮ અને યહોવાહનો કોપ લઈને તે ગાડા ઉપર મુકો, ને જે સોનાના દાંળીના તમે દોષાર્થપણું તરીકે તેની પ્રત્યે મોકલો છો, તેઓને તેની બાજુએ એક ડબ્બામાં મુકો, ને તેને વિદાય કરો કે તે જાય. ૯ અને, જુઓ, જે તે તેની પોતાની સીમને માર્ગે બેથ-શેમેશ તરફ જાય, તો તેજ આપણા પર આ મોટી આફત લાગ્યો છે; પણ જે તેમ તે જાય નહિ, તો આપણે જાણીશું, કે તેના હાથે આપણને માર્યા નથી, પણ દેવયોગે એ આપણા ઉપર વિત્યું હતું. ૧૦ અને તે માણસોએ તેમ ક્રીધું, એટલે તેઓએ બે દુઝણી ગાયો લઈને ગાડે બેઠી ને તેઓના વાહરડા ધરમાં બંધ કરી રાખ્યા. ૧૧ અને તેઓએ યહોવાહના કોપને, ને સોનાના ઉદરો તથા ગાંઠોની પ્રતિમા ડબ્બામાં રાખીને એમને પણ ગાડામાં મુક્યાં ૧૨ અને ગાયોએ સીધા બેથ-શેમેશનો રસ્તો પકડ્યો; રાત્રમાર્ગે ચાલતી ચાલતી તે બસાડતી હતી, ને જમણી કે ડાબી ગમ વળીજ નહિ; ને પલિસ્તીઓના સરદારો તેઓની પાછળ બેથ-શેમેશની સીમ સુધી ગયા ૧૩ અને બેથ-શેમેશના માણસો નીચાણમાં ઘઉં કાપતા હતા; ને તેઓએ પોતાની આંખો ઉઘી કરીને કોપ દીઠો, ને તે જોઈને તેઓ આનંદ પામ્યા. ૧૪ અને તે ગાડું યહોશુઆ બેથ-શેમેશના બેતરમાં આવ્યું, ને એક મોટો પત્થર હતો ત્યાં થોડ્યું, ને તેઓએ ગાડાનાં લોકડાં ચીરીને યહોવાહ આગળ તે ગાયોનું દહનીયાર્પણ ક્રીધું. ૧૫ અને લેવીઓએ યહોવાહના કોપને તથા તેની સાથેના સોનાના દાંળીનાવાળા ડબ્બાને ઉતારીને તે મોટા પત્થર પર મુક્યાં, ને બેથ-શેમેશના માણસોએ તેજ દિવસે યહોવાહને દહનીયાર્પણ તથા ચઢ્યા ક્રીધાં. ૧૬ અને પલિસ્તીઓના પાંચ સરદારો તે જોઈને તેજ દિવસે એકોત્તમાં પાછા આવ્યા.

૧૭ અને યહોવાહને સાડ દોષાર્થપણું તરીકે સોનાની જે ગાંઠો પલિસ્તીઓએ મોકલી હતી તે આ પ્રમાણે; આરદોદને સાડ એક, ઝાઝાહને સાડ એક, આરલો-નને સાડ એક, ગાયને સાડ એક, ને એકોત્તને સાડ એક; ૧૮ ને મોટા પત્થર ઉપર તેઓએ યહોવાહનો કોપ મુક્યો હતો, જે પત્થર આજ સુધી યહોશુઆ બેથ-શેમેશના બેતરમાં છે, ત્યાં સુધી આવેલાં પલિ-

સ્ત્રીઓનાં સર્વ નગરો, એટલે કાઠવાળાં નગરો તથા સીમનાં ગામડા, જે એ પાંચ સરદારોનાં હતાં, તે નગરોની સખ્યા મુજબ સોનાના ટકરો હતા. ૧^મ અને તેણે બેથ-શેમેશના માણસોને, એટલે તે લોકોમાંના પચાસ હજાર ને સિતેરને માર્યા, કેમકે તેઓએ યહોવાહના કોપમાં જોયું, ને લોકોએ વિલાપ કીધો, કેમકે યહોવાહે તેમને મારીને મેટા ધાણ વાળ્યા હતા. ૨^મ અને બેથ-શેમેશના માણસોએ કહ્યું કે, આ પવિત્ર દેવ યહોવાહની આગળ કોણ ઉભુ રહી શકે? ને અમારી પાસેથી કોને ત્યા તે બચે? ૩^મ અને તેઓએ કિર્ચાય ચચારીમના લોકો પાસે સદેશીઆ મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, પવિત્રીઓ યહોવાહના કોપ પાછો લાવ્યા છે, તમે નીચે આવીને તે તમારે ત્યા લઈ જાઓ.

૭ અને કિર્ચાય ચચારીમના માણસો આવ્યા, ને યહોવાહનો કોપ લઈને પર્વત ઉપર અબીના-દાબના ધરમાં લાવ્યા, ને તેઓએ તેના દીકરા એલ-આહારને યહોવાહનો કોપ સખરને પ્રતિષ્ઠિત કીધો.

૨ અને એમ થયું કે, જે દિવસથી કોપ કિર્ચાય-ચચારીમમાં રહેવા લાગ્યો ત્યારથી લાખો કાળ વિતી ગયા; કેમકે તેને વીસ વર્ષ થઈ ગયા, ને ઇસ્રાએલના ધરનાં સઘળાંએ યહોવાહ વિષે વિલાપ કર્યો. ૨ અને શમુએલે ઇસ્રાએલના ધરના સર્વને કહ્યું કે, જે તમે પોતાના પુરા દહધથી યહોવાહની ગમ કરો છો, તો તમારા મધ્યેથી અન્ય દેવો તથા આશારોય દૂર કરો, ને પોતાના અંતઃકરણે યહોવાહની પ્રત્યે લગાડો, ને કેવળ તેની સેવા કરો, એટલે તે તમને પવિત્રીઓના હાથમાંથી છોડાવશે. ૪ ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોએ બચા-લીમ તથા આશારોયને દૂર કરીને કેવળ યહોવાહની સેવા કીધી.

૫ અને શમુએલે કહ્યું, સર્વ ઇસ્રાએલીઓને મિસ્પાહ મધ્યે એકઠા કરો, પછી દુ તમારે સાડ યહોવાહની વિનંતી કરીશ. ૬ અને તેઓ મિસ્પાહ મધ્યે એકઠા થયા, ને તેઓએ પાણી કાઢીને યહોવાહ આગળ રેડ્યું, ને તે દિવસે ઉચ્ચાલ કીધો, ને ત્યાં કહ્યું કે, અમે યહોવાહ વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. અને શમુએલે મિસ્પાહ મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રોને ન્યાય કીધો. ૭ અને પવિત્રીઓએ સાનન્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રો મિસ્પાહ મધ્યે એકઠા થયા છે, ત્યારે પવિત્રીઓના સરદાર ઇસ્રાએલીઓ ઉપર ચઢી આવ્યા; ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એ સાનન્યું, ત્યારે તેઓ પવિત્રીઓથી બીધા.

૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ શમુએલને કહ્યું કે, આપણુ દેવ યહોવાહની આગળ આપણે સાડ વિનંતી કરવાનું નહીં રાખ, કે તે આપણને પવિત્રીઓના હાથમાંથી છોડાવે. ૯ અને શમુએલે ધાવણુ હલવાન લઈને તેનું સકળ દહનીયાપણુ યહોવાહને કીધું; ને શમુએલે ઇસ્રાએલીઓને સાડ યહોવાહની આગળ પેકાર કીધો, ને યહોવાહે તેને ઉત્તર દીધો. ૧૦ અને શમુએલ દહનીયાપણુ કરતો હતો એટલામાં પવિત્રીઓ ઇસ્રાએલ સામે લડાઈ કરવાને પાસે આવ્યા; પણ તે દિવસે યહોવાહે પવિત્રીઓ ઉપર મોટા ધરાઈ સાથે ગર્જના કરીને તેઓને પરાબંધ કીધો; ને તેઓ ઇસ્રાએલીઓ સામે માર્યા ગયા. ૧૧ અને ઇસ્રાએલના માણસો મિસ્પાહમાંથી નિકળ્યા, ને પવિત્રીઓની પાછળ લાગીને બેથ કારની તળેટી સુધી તેઓને માર્યા ગયા. ૧૨ ત્યારે શમુએલે પત્થર લઈને મિસ્પાહ તથા શેનની વચ્ચે ઉભો કીધો, ને તેનું નામ એબેન-એઝર પાડીને કહ્યું કે, અત્યાર સુધી યહોવાહે આપણી સહાય કીધી છે. ૧૩ એમ પવિત્રીઓ પરાબંધ થઈને ફરીથી ઇસ્રાએલની સીમમાં આવ્યા નહિ; ને શમુએલના સર્વ દિવસોમાં યહોવાહનો હાથ પવિત્રીઓ વિરૂદ્ધ હતો. ૧૪ અને એકેનાથી ઠંઠા હાથ સુધી જે નગરો પવિત્રીઓએ ઇસ્રાએલ પાસેથી લીધાં હતાં, તેઓ ઇસ્રાએલના હાથમાં પાછાં આવ્યાં, ને તેઓની સીમાઓ ઇસ્રાએલે પવિત્રીઓના હાથ-માંથી છોડાવી. અને ઇસ્રાએલીઓ તથા અમેઝારીઓ વચ્ચે સલાહ હતી. ૧૫ અને શમુએલે પોતાના આયુ-બના સર્વ દિવસ ઇસ્રાએલને ન્યાય કીધો. ૧૬ અને વર્ષોવર્ષ બેથેલ તથા ગિલગાલ તથા મિસ્પાહમાં તે અનુક્રમે જતો હતો; ને તે સઘળે ઠેકાણે ઇસ્રાએલને ન્યાય કરતો હતો. ૧૭ અને રામાહમાં તે પાછો આવતો હતો કેમકે ત્યા તેનું ઘર હતું; ને ત્યા તે ઇસ્રાએલને ન્યાય કરતો હતો, ને ત્યા તેણે યહોવાહને સાડ વેદી બાધી.

૮ અને એમ થયું કે, શમુએલ વૃદ્ધ થયો ત્યારે તેણે પોતાના દીકરાઓને ઇસ્રાએલ ઉપર ન્યાયાધીશ કીધા. ૨ દેવે તેના બેથેલ દીકરાનું નામ થોએલ હતું; ને બીબનું નામ અબીયાહ હતું; બેર-શેખામા તેઓ ન્યાયાધીશ હતા. ૩ અને તેના માંડ્રોમાં તેના દીકરા આલ્યા નહિ; પણ દ્રબ્યહોલ તરફ ભટકી ગયા, ને તેઓએ લાંચ લઈને ન્યાયને ઉલો વાળ્યો.

૪ ત્યારે ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો એકઠા થયા, ને શમુએલ પાસે રામાહ મધ્યે આવ્યા; ૫ ને તેઓએ તેને કહ્યું, જો, તું વૃદ્ધ થયો છે, ને તારા દીકરા તારા માર્ગોમાં ચાલતા નથી; માટે સર્વ દેશનતિઓની પેઠે અમારો ન્યાય કરવા સારૂ અમને રાત્ર ઠરાવી આપ. ૬ પણ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, અમારો ન્યાય કરવા સારૂ અમને રાત્ર ઠરાવી આપ, ત્યારે એ વાતથી શમુએલને માહું લાગ્યું અને શમુએલે યહોવાહની પ્રાર્થના કીધી. ૭ અને યહોવાહે શમુએલને કહ્યું, લોકો જે સર્વ તને કહે છે તેમાં તેમનું કહેવું તું સાંભળ; કેમકે તેઓએ તને નકાર્યો નથી, પણ મને નકાર્યો છે કે હું તેઓ પર રાજ્ય ન કરું. ૮ હું તેઓને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો, તે દિવસથી આજ સુધી જે સર્વ કામ તેઓએ કીધાં છે, એટલે મને જોડીને અન્ય દેવોની સેવા કીધી છે, તે પ્રમાણે તેઓ તારી સાથે કરે છે. ૯ તો હવે તેઓનું કહેવું સાંભળ, તથાપિ ગભીર રીતે તેમની આગળ વાંધો કાઢજે, અને તેઓ પર કેવા પ્રકારનો રાત્ર રાજ્ય કરશે તે તેમને બતાવજે.

૧૦ અને શમુએલે, જે લોકો રાત્ર માર્ગના હતા, તેઓને યહોવાહનાં સર્વ વચનો કહ્યાં. ૧૧ અને તેણે કહ્યું, જે રાત્ર તમારા ઉપર રાજ્ય કરશે તે આવો થશે; તે તમારા દીકરાઓને લઈને તેઓને પોતાના રથોને સારૂ, ને પોતાના સ્વચારો થવા સારૂ રાખશે, ને તેઓ તેના રથ આગળ દોડશે. ૧૨ અને તે પોતાને વારસે તેઓને હજાર હજારના સુબેદારો, ને પચાસ પચાસના સુબેદારો બતાવશે; ને તે પોતાનાં ખેતરો ખેડવાને, ને પોતાની ફસલ કાપવાને, ને પોતાના યુદ્ધસાક્ષી, ને પોતાના રથોના સામાન બનાવવાને કામે લગાડશે. ૧૩ અને તે કંદોયણે, ને રસોઇએણે, ને ભડિયારેણે થવા સારૂ તમારી દીકરીઓ લેશે. ૧૪ અને તમારાં ખેતરો, ને તમારી દ્રાક્ષવાડીઓ, ને તમારી જૈતવાડીઓ, એટલે તેઓમાંથી જે ઉત્તમ તે લઈને પોતાના ચાકરોને આપશે. ૧૫ અને તમારા દાણા ને તમારી દ્રાક્ષવાડીઓના ફસમો ભાગ લઈને પોતાના કારભારીઓને તથા પોતાના ચાકરોને આપશે. ૧૬ અને તે તમારા દાસો, ને તમારી દાસીઓ, ને તમારા જીવવાનોમાં જે ઉત્તમ, ને તમારાં ગધેડાં, એઓને લઈને પોતાના કામમાં લગાડશે. ૧૭ તમારાં ઘેડાંના ફસમાંસ તે લેશે; ને તમે તેના દાસો થશો. ૧૮ અને જે રાત્ર તમે તમારે સારૂ પસંદ કર્યો દશે તેના કારણથી તે

દિવસે તમે જામ પાડશો, ને યહોવાહ તે દિવસે તમને ઉત્તર આપશે નહિ. ૧૯ અને લોકોએ શમુએલની વાણી માનવાને ના પાડી; ને તેઓએ કહ્યું, એમ નહિ; પણ અમારે અમારા ઉપર રાત્ર જોઈએજ; ૨૦ કે અમે પણ સર્વ દેશનતિઓના જેવા થઈએ, અને અમારો રાત્ર અમારો ન્યાય કરે, ને અમારી આગળ ચાલે, ને અમારી લડાઈઓ લડે. ૨૧ અને શમુએલે લોકોના સર્વ શબ્દ સાંભળ્યા, ને તેણે તે યહોવાહના કાનમાં કહી સમજાવ્યા. ૨૨ અને યહોવાહે શમુએલને કહ્યું, તેઓની વાણી સાંભળ, ને તેઓને સારૂ રાત્ર ઠરાવી આપ અને શમુએલે ઇસ્રાએલી માણસોને કહ્યું, તમે પોતપોતાના નગરમાં જાઓ.

૯ હવે બિન્યામીન [કળ] નો એક માણસ હતો, ને તેનું નામ ક્રીશ હતું; તે શૂરવીર માણસ, બિન્યામીનીના દીકરા અરીઆહના દીકરા બખોરા-થના દીકરા સરોરના દીકરા અબીએલનો દીકરો, હતો. ૨ અને તેને શાઉલ નામનો એક દીકરો હતો, તે જીવાન અને સુદર પુરુષ હતો; ને ઇસ્રાએલપુરોમાં તે કરતાં કોઈ સુદર નહોતો; તેના ખસાથી ઉપરનો ભાગ સર્વ લોકોથી તરતો હતો. ૩ અને શાઉલના બાપ ક્રીશનાં ગધેડાં ખોવાયાં હતાં; ને ક્રીશે પોતાના દીકરા શાઉલને કહ્યું, હવે તું તારી સાથે ચાકરોમાંથી એકને લઈને નિકળ, ને જઈને ગધેડાંનો શોધ કર. ૪ અને તેણે એકાઠમના પહાડી મુલક ઓળંગ્યા, તથા શાલીશાહ દેશ ઓળંગ્યા, પણ તેઓને તે મળ્યાં નહિ; પછી તેઓએ શાઅસીમ દેશ ઓળંગ્યા, પણ તે ત્યાં ન હતાં; પછી તેઓએ બિન્યામીનીઓનો દેશ ઓળંગ્યા, પણ તેઓને તે જ્યાં નહિ. ૫ અને તેઓ સફ દેશમાં આવ્યા, ત્યારે શાઉલે પોતાની સાથે પોતાનો જે ચાકર હતો તેને કહ્યું, ચાલ, આપણે પાછા જઈએ; નહિ તો મારો બાપ ગધેડાંની કાળજી જોડી દઈને આપણી ચિંતા કરવા લાગશે. ૬ અને તેણે તેને કહ્યું, હવે, જો, આ નગરમાં દેવનો એક ભક્ત છે, ને તે આજરૂદાર માણસ છે; જે સર્વ તે કહે છે, તે ખચિત પુરૂ થાય છે; તો આપણે ત્યાં જઈએ; કદાપિ તે આપણને કહી શકશે કે કયે માને આપણે જવું. ૭ ત્યારે શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, પણ જો આપણે જઈએ તો તે માણસને વારસે આપણે શું લઈ જઈશું? કેમકે આપણાં પાત્રોમાં રોટલી થઈ રહી છે, ને દેવના માણસને ભેટ આપવા સારૂ કઈ

નથી, આપણી પાસે થું છે? ૮ ને તે ચાકર શાઉલને પ્રત્યક્ષ આપીને બોલ્યો કે, જો, મારી પાસે પા શોલ છે ૩૫ છે. તે હું એ ઇશ્વરનકાને આપીશ, કે આપણે મારને તે આપણને કહે ૯ (પૂર્વે ઇસ્રાએલના કોઈ દેવની સજાદ લેવાને જતા, ત્યારે તે કહેતો કે, આવો, આપણે બલિવ્યદશક પાસે જઈએ, કેમકે એને દમણ બલિવ્યવાદી કહે છે તેને પૂર્વે બલિવ્યદશક કહેવા દતા) ૧૦ અને શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, તે દીક કહ્યું, આવ આપણે જઈએ, ત્યારે ને નજરમા તે ઇશ્વરનકા દત્તો, ત્યા તેઓ જરા ૧૧ અને તેઓ નજરમા જવા સાર પાટ ઉપર ચડતા હતા, અટનામા કન્યાઆ પાણી ભરવાને બહાર આવતી તેઓને મળે, ને તેઓએ તેઓને પુછ્યું થું બલિવ્યદશક અહીં છે? ૧૨ ને તેઓએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, હા, તે છે, જુઓ, તે તમારી આગળ છે, દવે વહેવા જાયો, કેમકે આજ તે નજરમા આવ્યા છે, કારણ કે આજ ઉચરયાને લોખ યજ્ઞ કરવાના છે ૧૩ તને નજરમા પેસયો કે તરત, એટલે જમવા સાર ઉચરયાને ગયા પહેલા, તે તમને મળશે, કેમકે તે આ દીને યજ્ઞને આરંભીશ, ત્યા હુધી લોખ ખાયો નહિ, ત્યાર પછી એઓને નહોતરેલા છે તેઓ ખાયો તો દવે તમે ઉપર જાઓ, કેમકે આ વખતે તમને મળશે ૧૪ અને તેઓ ઉપર ચડીને નજરમા ગયા, અને તેઓ નજરમા પેલતા દતા ત્યારે, જુઓ, રામુએલ ઉચરયાને જતા તેઓને મળ્યા.

૧૬ દવે શાઉલના આવ્યાના એક દિવસ અગાઉ, ચંદોવાદે રામુએલને જણાવ્યું હતું કે, ૧૧ કાલ, આપણે આ વેળાએ, જિન્યામીનના દેશમાંથી એક મામુસને હું તારી પાસે મોકલીશ, ને મારા લોક ઇસ્રાએલના સર હાર થવા સાથે તેના અભિષેક તું કર, અને તે પલિસ્તીઆના દાસમાંથી મારા લોખને છાતવશે, કેમકે મારા લોકોને પાકાર મારી પાસે આવ્યા છે, માટે ને તેમના પર નજર કરી છે ૧૨ અને રામુએલ શાઉલને જોયા ત્યારે ચંદોવાદે તેને કહ્યું, જે મામુસ વિદ ને તને કહ્યું હતું તેને જો, એજ મારા લોક પર અધિ હાર કરશે ૧૩ અને શાઉલે રામુએલ પાસે દરવાજામા આપીને કહ્યું, બલિવ્યદશક પર ક્યા છે, એ ક્યા કરીને મને કહે ૧૪ અને રામુએલ શાઉલને ઉત્તર આપીને કહ્યું, હજુ બલિવ્યદશક થું, મારી આગળ ઉચરયાને નથી જાયો, કેમકે આજ મારી તારા તને

જમયો, ને આવતી કાલે હું તને જવા દઈશ, ને તારા દહવમા જે સર્વ છે તે હું તને કહી દેખાડીશ. ૨૦ અને તારા અધેડા જે ત્રણ દિવસ ઉપર યોવાઈ ગયા હતા તેની કાળજી કરીશ મા, કેમકે તે મળ્યા છે અને ઇસ્રાએલની સરળી ઇચ્છા કોણના પર છે? થું તારા પર ને તારા બાપના સર્વ ઘરનાના પર નથી? ૨૧ ને શાઉલે ઉત્તર આપીને કહ્યું, થું, હું જિન્યામીની, તથા ઇસ્રાએલના કુળોમા સૌથી નાના કુળનો નથી? ને મારું કુટુંબ જિન્યામીન કુળના કુટુંબોમા સૌથી નાનું નથી થું? તો તું મારી સાથે એવી રીતે કેમ વાત કરે છે? ૨૨ ને રામુએલ શાઉલ તથા તેના ચાકરને દિવા નખાનામા લઈ આવ્યો, ને જે નહોતરજોલા દતા તેઓ મધ્યે તેઓને સૌથી ઉચે ઠેકાણે બેસાડ્યા, ને તેઓ આસરે ત્રીસ માણસ દતા ૨૩ અને રામુએલ રસોઈઆને કહ્યું કે, જે વિભાગ મેં તને આપ્યા હતા, ને જે વિષ મેં તને કહ્યું હતું કે, તારી પાસે રાખી મુક, તે લાવ ૨૪ અને રસોઈઆએ જાંઝ તેના પરના માસ લુછા લઈને શાઉલ આગળ મુકી અને [રામુએલે] કહ્યું કે, જે રાખી મુકે છે તે જો, તારી આગળ મુકીને ખા, કેમકે મેં કરાવેલા અવસરને માટે તારે સાથે તે રાખી મુક્યું છે, એમ કહીને કે, મેં લોકોને નહોતર્યા છે એમ તે દિવસે શાઉલ રામુએલ સાથે જઈયો. ૨૫ અને તેઓ ઉચરયાનેથી ઉતરીને નજરમા આવ્યા, ત્યારે ઘરના ધાબા ઉપર [રામુએલે] શાઉલ સાથે સંસારમ્ કીધું ૨૬ અને તેઓ પરોડીએ ઉઠ્યા, ને યુમારે સૂર્યોત્થાને સમય એમ થયું કે, રામુએલે શાઉલને ઘરના ધાબા ઉપર બોલાડીને કહ્યું, ઉઠ, એ સાથે કે હું તને વિદાય કર અને ગાઉલ ઉઠ્યો, ને તે તથા રામુએલ બન્ને બહાર આવી નિકળ્યા ૨૭ અને નજરના ઇડા આગળ તેઓ ઉતરતા હતા, ત્યારે રામુએલે શાઉલને કહ્યું કે, ચાકરને કહે કે, તે આપણી આગળ ચાલ્યા જાય, (ને તે ચાલ્યા જયા,) પણ તું હમણાં જોશો રહે, કે હું તને દેવનું વચન કહી સંભળાવુ.

૧૦ પછી રામુએલે તેલની કુખી લઈને શાઉલના માથા ઉપર રેડી, ને તેને ઝુલન કરીને કહ્યું કે, થું, ચંદોવાદે પોતાના વતન ઉપર સરદાર થવા સાથે તને અભિષેક કરીને નથી? ૨ આજ મારી પાસેથી તું નવા પછી જિન્યામીનની સ્ત્રીમા નેકસાદ પાસે શાઉલની કબર નટક તને બે માણસ મળશે, ને તેઓ તને કહેશે કે, જે નધેડાનો થોવ કરવા તું ગયા

દતો તે મળ્યાં છે; ને એ, તારો બાપ ગયેમાંની કાજછેડોડીને તારા વિષે વિતા કર્યાં હશે કે કે, મારા દીકરાં સબળી નું છે કહી રે પછી તું ત્યાંથી આગળ ચાલતાં તારાંરના આલેખ રૂડા આગળ આવશે, ને ત્યાં એક જમ્બુ બકરાનાં ત્રણ બચ્ચા ઉચ્ચી જતો, ને એક જમ્બુ ત્રણ રોટલી ઉચ્ચી જતો, ને એક જમ્બુ દાણરસની કુડી ઉચ્ચી જતો, એવા ત્રણ માણસો દેવ પાસે ભેગેવમા જતા તને મળશે. 'અને તેઓ તને પ્રજ્ઞામ કરીને તને એ રોટલી આપશે, ને તું તેઓના દાપમાંથી લેશે. 'ત્યાર પછી દેવનો પવન ત્યાં પહોંચતોમાંનું થાણું છે, ત્યાં તું આવશે; અને એમ થશે કે, તું ત્યાં નનર પાસે પહોંચશે, ત્યારે બવિખ્યવાદીઓની એક ટોળી, તેની આગળ શિયાર, ને ડફ, ને વાસળી, ને નૃપુરા વગડનારા સદિન, ઉચરયાનથી ઉતરી તને મળશે, ને તેઓ તિવખ્ય કહેતા માલમ પડશે. 'અને યહોવાદને આત્મા પરાક્રમ સદિત તારા ઉપર આવશે, ને તેઓની સાથે તું અવિખ્ય કહેશે, ને તું બદલાઈને જુદોજ માણસ થઈ જશે. 'અને ત્યારે આ ચિન્દ તને મળે ત્યારે એમ થાય કે, તારે પ્રસંગાનુસાર વળતું; કેમકે દેવ તારી સાથે છે. 'અને તું મારી અનાડ નિજાણમાં જશે; ને એ, દંદનીવાર્ષ્યો તથા સાત્યર્ષ્યો કરવાને દુ ત્યાં તારી પાસે આવીશ; દુ તારી પાસે આવીને તારે થું કરતું તે બતાવું ત્યાં સુધી, એટલે સાન દિવસ તુખી, ત્યાં શેભજે. 'અને એમ થયું કે, શમુએલ પાતેથી જવાને તેજી પીક ફેરવી કે રેને તેને જુદું કદય આપ્યું; ને તેજ દિવસે તે સર્વ ચિન્દો પુરાં થયા

૧૦ અને ત્યારે તેઓ ત્યાં પવન પાસે આવ્યા, ત્યારે, જુઓ, બવિખ્યવાદીઓની ટોળી તેને મળી, ને દેવનો આત્મા તેના પર પરાક્રમસદિત આવ્યો, ને તેજી તેઓની સાથે બવિખ્ય કહ્યું. ૧૧ અને એમ થયું કે, જે સર્વ તેને પૂરું ઓળખતા હતા તેઓએ ત્યારે જોયું કે, જુઓ, બવિખ્યવાદીઓની સાથે તે બવિખ્ય કહે છે, ત્યારે તે લોકોએ એકમેકને એમ કહ્યું કે, કીશના દીકરાને થું થયું છે! શાઉલ પણ બવિખ્યવાદીઓ મધ્યે છે કે થું! ૧૨ અને તેજ જગ્યાના એક જાગેર ઉતાર આવીને કહ્યું કે, તેઓનો બાપ કાણ છે? એ ઉપરથી એકકહેવત ઉત્પત્ત થઈ કે, શાઉલ પણ બવિખ્યવાદીઓ મધ્યે છે કે થું! ૧૩ અને બવિખ્ય કહેવાનું સમાસ કયા પછી તે ઉચરયાને આવ્યો.

૧૪ અને શાઉલના કાકાએ તેને તથા તેના ચાકરને કહ્યું કે, તમે ક્યાં ગયા હતા? અને તેજી કહ્યું કે, ગયેડોનો શોધ કરવાને; ને તે મળ્યા નહિ. એ બેઉને અમે શમુએલ પાસે ગયા હતા. ૧૫ અને શાઉલના કાકાએ કહ્યું, શમુએલે તમને થું કહ્યું, એ મને કૃપા કરી હશે. ૧૬ અને શાઉલે પોતાના કાકાને કહ્યું કે, ગયેડા મળ્યાં છે, એમ તેજી અમને સ્પષ્ટ કહ્યું. પણ રાજ્યની વાગ જે વિષે શમુએલ બોલ્યો હતો તે સબળી તેજી તેને કહ્યું નહિ.

૧૭ અને મિસ્પાદ મધ્યે યહોવાદ પાસે શમુએલે લોકોને બોલાવી બેના ક્રીધા. ૧૮ અને ઇસાએલપુત્રેને તેજી કહ્યું, ઇસાએલનો દેવ યહોવાદ એમ કહે છે કે, દુ મિતરમાથી ઇસાએલને કાઢી લાંબા, ને મિતરીઆના દાપમાથી, ને તમારા પર જુલમ કરનારાં સર્વ રાજ્યોના દાપમાથી ને તમને ઇડાંબ્યા. ૧૯ પણ તમારો દેવ જે પોતે તમારી સર્વ વિપત્તિઓથી તથા તમારા સહોથી તમને ઇડાંબે છે તેને આજ તમે નકાચો છે, ને તમે તેને કહ્યું છે કે, અમાર ઉપર તો રાજ કરાવી આપ; તો હવે તમારા કુળે પ્રમાણે, ને તમારા દબરો પ્રમાણે યહોવાદ આજ દાજર થાઓ. ૨૦ અને શમુએલ ઇસાએલનાં સર્વ કુળોને પાસે લાવ્યો, ત્યારે જિન્યામીનનું કુળ માન્ય થયું. ૨૧ અને જિન્યામીનના કુળને તેના કુટુંબ પ્રમાણે તે પાસે લાવ્યો, ત્યારે માટીનું કુટુંબ માન્ય થયું અને ક્રીમોના દીકરો શાઉલ માન્ય કરાવ્યો, પણ તેઓએ તેને શોધ્યા ત્યારે તે મળ્યા નહિ. ૨૨ જે માટે તેઓએ યહોવાદને વળી પુછ્યું કે, તે માણસ દલ અર્દો આવ્યા છે કે નહિ? ત્યારે યહોવાદે ઉત્તર આપ્યા કે, જુઓ, તે સામાન મધ્યે સળાએલો છે. ૨૩ અને તેઓ દોડતા ગયા, ને તેને ત્યાંથી લાવ્યા ને લોકો મધ્યે તે ઉભો રહ્યો, ત્યારે તેના ખભાર્થ ઉપરને જાન સર્વ લોકો કરતા તરતેર હતા. ૨૪ અને શમુએલે સર્વ લોકોને કહ્યું કે, થું, યહોવાદના પસંદ ક્રીધેલાને તમે જુઓ છો કે સર્વ લોકોમા તેના જેવો કોઈ નથી? ને સર્વ લોકોએ ધાટી પાડીને કહ્યું કે રાખોને જગજગાર થાઓ.

૨૫ અને શમુએલ રાજ્યની રીતી લોકોને કહી, ને પુરતકમાં લખી, ને યહોવાદ આગળ તે રાખી મુક્યું; ને શમુએલે સર્વ લોકોને પોતપોતાને ઘેર વિદાય ક્રીધા. ૨૬ અને શાઉલ પણ પોતાને ઘેર જિજઆદમાં ગયો,

નથી, આપણી પાસે શું છે? ને તે ચાકર શાઉલને પ્રયત્નર આપીને બોલ્યો કે, જો, મારી પાસે પા રોકેલ રૂપ છે, તે હું એ ઇશ્વરમક્તને આપીશ, કે આપણે માર્ગ તે આપણને કહે (પૂર્વ ઇસ્રાએલના ઇશ્વર દેવની સલાહ લેવાને જતા, ત્યારે તે કહેતો કે, આવો, આપણે ભવિષ્યદર્શક પાસે જઈએ, કેમકે જોને હમણા ભવિષ્યવાદી કહે છે તેને પૂર્વ ભવિષ્યદર્શક કહેવા હતા) ૧૦ અને શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, તે ઠીક કહ્યું, ચાલ આપણે જઈએ, ત્યારે જે નગરમા તે ઇશ્વરમક્ત હતો, ત્યાં તેઓ ગયા ૧૧ અને તેઓ નગરમા જવા સાંડ ધાટ ઉપર ચડતા હતા, અટવામા કન્યાઓ પાણી ભરવાને બહાર આવતી તેઓને મળી, ને તેઓએ તેઓને પુછ્યું, શું ભવિષ્યદર્શક આદો છે? ૧૨ ને તેઓએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, હા, તે છે, જુઓ, તે તમારી આમળ છે, હવે વહેલા જાઓ, કેમકે આજ તે નગરમા આવ્યો છે, કારણ કે આજ ઉચરધાને લોકો યજ્ઞ કરવાના છે ૧૩ તમે નગરમા પેસરો કે તરત, એટલે જમવા સાંડ ઉચરધાને ગયા પહેલા, તે તમને મળશે, કેમકે તે આવીને ચડને આશીર્વાદ દે, ત્યાં સુધી લોકો ખાશે નહિ, ત્યાર પછી જેઓને નહોતરેલા છે તેઓ ખાશે તો હવે તમે ઉપર જાઓ, કેમકે આ વખતે તમને મળશે ૧૪ અને તેઓ ઉપર ચડીને નગરમા ગયા, અને તેઓ નગરમા પેસના હતા ત્યારે, જુઓ, શમૂએલ ઉચરધાને જતા તેઓને મળ્યો

૧૫ હવે શાઉલના આવ્યાના એક દિવસ અગાઉ, યહોવાહે શમૂએલને જણાવ્યું હતું કે, ૧૬ કહે, આસરે આ લેજાએ, બિન્યામીનના દેવમાથી એક માણસને હું તારી પાસે મોકલીશ, ને મારા લોક ઇસ્રાએલના સર દાર થવા સાંડ તેનો અભિપ્રય તું કર, અને તે પલિ રતીઓના દાયમાથી મારા લોકોને ઊદારવશે, કેમકે મારા લોકોનો પાકાર મારી પાસે આવ્યો છે, માટે મેં તેમના પર નજર કરી છે ૧૭ અને શમૂએલ શાઉલને જોયો, ત્યારે યહોવાહે તેને કહ્યું, જે માણસ વિષે મેં તને કહ્યું હતું તેને જો, એજ મારા લોક પર અધિ કાર કરશે ૧૮ અને શાઉલે શમૂએલ પાસે દરવાજામા આ દીને કહ્યું, ભવિષ્યદર્શકનું ઘર ક્યા છે, એ ક્યા કરીને મને કહે ૧૯ અને શમૂએલે શાઉલને ઉત્તર આપીને કહ્યું, દુજ ભવિષ્યદર્શક છું, મારી આમળ ઉચરધાને ચડી જાઓ, કેમકે આજ મારી સાથે તમે

જમરો, ને આવતી કાલે હું તને જવા દઈશ, ને તારા હૃદયમા જે સર્વ છે તે હું તને કહી દેખાડીશ ૨૦ અને તારા ગધેદા જે ત્રણ દિવસ ઉપર બોવાધ ગયા હતા તેની કાળજી કરીશ મા, કેમકે તે મળ્યા છે અને ઇસ્રાએલની સંધળી ઇચ્છા કોણના પર છે? શું તારા પર ને તારા બાપના સર્વ ઘરનાના પર નથી? ૨૧ ને શાઉલે ઉત્તર આપીને કહ્યું, શું, હું બિન્યામીની, તથા ઇસ્રાએલના કુળોમા સૌથી નાના કુળનો નથી? ને મારું કુટુંબ બિન્યામીન કુળના કુટુંબોમા સૌથી નાનું નથી શું? તો તું મારી સાથે એવી રીતે કેમ વાત કરે છે? ૨૨ ને શમૂએલ શાઉલ તથા તેના ચાકરને દિવા નખાનામા લઇ આવ્યો, ને જે નહોતરજેલા હતા તેઓ મધ્યે તેઓને સૌથી ઉચે ઠેકાણે બેસાડ્યા, ને તેઓ આસરે ત્રીસ માણસ હતા ૨૩ અને શમૂએલે રસોઈઆને કહ્યું કે, જે વિભાગ મેં તને આપ્યો હતો, ને જે વિષે મેં તને કહ્યું હતું કે, તારી પાસે રાખી મુક, તે લાવ ૨૪ અને રસોઈઆએ જાજ તેના પરના માસ સુધ્ધા લઇને શાઉલ આગળ મુકી અને [શમૂએલે] કહ્યું કે, જે રાખી મોકલ છે તે જો, તારી આગળ મુકીને ખા, કેમકે મેં ઠરાવેલા અવગરને માટે તારે સાંડ તે રાખી સુધ્ધુ છે, એમ કહીને કે, મેં લોકોને નહોતરજો છે એમ તે દિવસે શાઉલ શમૂએલ માથે ઝગ્યો ૨૫ અને તેઓ ઉચરધાનેથી ઉતરીને નગરમા આવ્યા, ત્યારે ઘરના ધાબા ઉપર [શમૂએલે] શાઉલ સાથે સમાપણ કીધું ૨૬ અને તેઓ પરોઢીએ ઉઠ્યા, ને સુમારે સુયાદયને સમયે એમ થયું કે, શમૂએલે શાઉલને ઘરના ધાબા ઉપર બોલાવીને કહ્યું, ઉઠ, એ સાંડ કે હું તને વિદાય કરૂં અને શાઉલે ઉઠ્યો, ને તે તથા શમૂએલ બંને બહાર ચાલી નિકળ્યા ૨૭ અને નગરના છોડા આગળ તેઓ ઉતરતા હતા, ત્યારે શમૂએલે શાઉલને કહ્યું કે ચાકરને કહે કે, તે આપણી આગળ ચાલ્યો જાય, (ને તે ચાલ્યો ગયો,) પાછું તું હમણા ઉઠ્યો રહે, કે હું તને દેવનું વચન કહી સમજાવુ

૧૦ પછી શમૂએલે તેલની કુખી લઇને શાઉલના માથા ઉપર રેડી, ને તેને સુખન કરીને કહ્યું કે, શું, યહોવાહે પોતાના વતન ઉપર સરદાર થવા સાંડ તને અભિપ્રિત કીયો નથી? ૨ જાજ મારી પાસેથી તું ગયા પછી બિન્યામીનની સૌમિમા રોલેસાદ પાસે રાહેલની કબર નટક તને બે માણસ મળશે, ને તેઓ તને કહેશે કે, જે ગધેદાનો શોધ કરવા તું ગયો

હતો તે મળ્યાં છે; ને જો, તારો બાપ ગધેડાંની ઝાળછોડાદીને તારા વિષે ચિંતા કરતાં કહે છે કે, મારા દીકરો સબધી હુ શું કરું? ૩ પછી તું ત્યાંથી આગળ આવતાં તાબોરના આલેખ વૃક્ષ આગળ આવશે, ને ત્યાં એક જાણુ બકરનાં ત્રણ બચ્ચા ઉચકી જતો, ને એક જાણુ ત્રણ રોટલી ઉચકી જતો, ને એક જાણુ દ્રાક્ષરસની કુંડી ઉચકી જતો, એવા ત્રણ મામુસો દેવ પાસે ભેગેલમા જતા તને મળશે. ૪ અને તેઓ તને પ્રજ્ઞામ કરીને તને બે રોટલી આપશે, ને તું તેઓના હાથમાંથી લેશે. ૫ ત્યાર પછી દેવનો પવેત જ્યાં પહોંચીશો તું યાદું છે, ત્યાં તું આવશે; અને એમ થશે કે, તું ત્યાં નગર પાસે પહોંચશે, ત્યારે બિવબ્ય-વાદીઓની એક ટોળા, તેની આગળ શિતાર, ને રફ, ને વાસળી, ને વંછા વગાડનારા સદિત, ઉચરયાનથી ઉતરતી તને મળશે, ને તેઓ બિવબ્ય કહેતા માલમ પડશે. ૬ અને યહોવાહને આત્મા પરાક્રમ સદિત તારા ઉપર આવશે, ને તેઓની સાથે તું બિવબ્ય કહેશે, ને તું બદલાઈને જુદોજ માણસ થઈ જશે ૭ અને જ્યારે આ ચિન્હ તને મળે ત્યારે એમ થાય કે, તારે પ્રસન્નાતુસાર વર્તવું; કેમકે દેવ તારી સાથે છે. ૮ અને તું મારી અનાઉ ગિલ્લાલમાં જાશે; ને જો, દંદનીયાપર્ગો તથા શાંત્યર્પનો કરવાને હુ ત્યાં તારી પાસે આવીશ; હુ તારી પાસે આવીને તારે શું કરવું તે બતાવું ત્યાં સુધી, એટલે સાત દિવસ હુધી, ત્યાં થામજો. ૯ અને એમ થયું કે, શમુએલ પાસેથી જવાને તેણે પીક ફેરવી કે જેને તેને જુદું દેવ આપ્યું; ને તેજ દિવસે તે સર્વ ચિન્હો પરાં થયા

૧૪ અને શાઉલના કાકાએ તેને તથા તેના ચાકરને કહ્યું કે, તમે ક્યાં ગયા હતા? અને તેણે કહ્યું કે, ગધેડાંનો શોધ કરવાને; ને તે મળ્યા નહિ, એ જોઈને અમે શમુએલ પાસે ગયા હતા. ૧૫ અને શાઉલના કાકાએ કહ્યું, શમુએલે તમને શું કહ્યું, એ મને કૃપા કરી કહે. ૧૬ અને શાઉલે પોતાના કાકાને કહ્યું કે, ગધેડા મળ્યાં છે, એમ તેણે અમને સ્પષ્ટ કહ્યું. પણ રાજ્યની વાત જો વિષે શમુએલ બાલ્યો હતા તે સબધી તેણે તેને કહ્યું નહિ

૧૭ અને મિસ્પાહ મઘે યહોવાહ પાસે શમુએલે લોકોને બોલાવી ભેગા ક્રીધા. ૧૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોને તેણે કહ્યું, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હુ મિસરમાથી ઇસ્રાએલને કાઢી લાઠ્યો, ને મિસરીઆના હાથમાંથી, ને તમારા પર જુલમ કરનારા સર્વ રાજ્યોના હાથમાંથી મેં તમને છોડાવ્યા. ૧૯ પણ તમારો દેવ જે પોતે તમારી સર્વ વિપત્તિઓથી તથા તમારા સંકટોથી તમને છોડાવે છે તેને આજ તમે નકારો છો, ને તમે તેને કહ્યું છે કે, અમારા ઉપર તો રાજ કરાવી આપ; તો હવે તમારા કુળો પ્રમાણે, ને તમારા હબરો પ્રમાણે યહોવાહ આગળ દાજર થાઓ. ૨૦ અને શમુએલ ઇસ્રાએલનાં સર્વ કુળોને પાસે લાઠ્યો, ત્યારે બિન્યામીનનું કુળ માન્ય થયું. ૨૧ અને બિન્યામીનના કુળને તેના કુટુંબ પ્રમાણે તે પાસે લાઠ્યો, ત્યારે માદીનુ કુટુંબ માન્ય થયું અને કીશનો દીકરો શાઉલ માન્ય કરાવ્યો, પણ તેઓએ તેને શોધ્યા ત્યારે તે મળ્યા નહિ. ૨૨ એ

ને તેની સાથે જ શૂરવીરોનાં હૃદય પર દેવે અસર કીધી હતી તેઓ ગયા ૨૭ પણ કેટલાંએક બાકીયા-આવપુત્રોએ કહ્યું, આ માણસ કેમ કરીને અમારો બચાવ કર્યો ? ને તેઓએ તેને ત્રણ પ્રીયો, તે તેની પાસે કંઈ એટલાંવાળા નહિ, તે પછી તે છાનો રહ્યા.

૧૧ ત્યાર પછી નાહાશ આમોની ચઢી આવ્યો, ને તેણે યાગેશ-જિવઆદની સામે છાવણી કીધી; ને યાગેશનાં સર્વ માણસોએ નાહાશને કહ્યું, અમારી સાથે કરાર કર, ને અમે તારા તાબેદાર થઈશું. ૧ અને નાહાશ આમોનીએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમારી સાથે કરાર આ સરતે કરું કે, હું તમ બધાઓની જમણી આંખો ફોડી નાખીને તેથી સર્વ ઇસ્રાએલને બદો લગાડું. ૨ અને યાગેશના વડીલોએ તેને કહ્યું, અમને સાત દિવસની મુદત આપ, કે ઇસ્રાએલની સર્વ સીમામાં અમે ખેતીઆ મોકલીએ, ને પછી, જો અમારો બચાવ કરનાર કોઈ નહિ હોય, તો અમે તારી પાસે બદાર આવીશું. ૩ પછી ખેતીઆ શાઉલના તિબઆહ મધ્યે આવ્યા, ને લોકોને એ વચનો કહી સમજાવ્યા, ને સર્વ લોકો જમ પાડીને રડવા લાગ્યા. ૪ અને, જુઓ, બળદેની પાછળ પાછળ શાઉલ ખેતરમાંથી આવ્યો, ને શાઉલે કહ્યું, લોકોને હું થયું છે કે તેઓ ૨૨ છે ? ને તેઓએ તેને યાગેશના માણસોનાં વચનો કહી સમજાવ્યા. ૫ અને શાઉલે એ વચનો સાંભળ્યાં, ત્યારે તેના પર દેવનો આત્મા ધરાકંમ સહિત આવ્યો, ને તે ધણો કોપા-યમાન થયો. ૬ અને તેણે બળદેની એક બેડ લઈને તેના કાપીને ઢુકડા કીધા, ને તેમને ખેતીઆઓની મારફતે ઇસ્રાએલની સર્વ સીમામાં મોકલીને કહેવ-ગાવ્યું કે, જો કોઈ શાઉલ તથા શમૂએલની પાછળ આવશે નહિ તેના બળદેનો એમ કરવામા આવશે અને યહોવાદનો ભય લોકોને લાગ્યો, ને એકમતે તેઓ નિકળી આવ્યા. ૭ અને તેણે ખેડકામાં તેઓની ગણતરી કીધી, ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રો ત્રણ લાખ, ને યહુદાના માણસો ત્રીસ હજાર થયા. ૮ અને જો ખેતીઆ આવ્યા હતા તેઓને તેઓએ કહ્યું કે, તમે યાગેશ-જિવઆદના માણસોને એટલું કહેલે કે, કાલે સૂર્યને તડકો ચડ્યો સુધીમાં તમને સદાય મળશે, ને ખેતીઆઓએ જમને યાગેશના માણસોને તેમ કહ્યું; ને તેઓ આનંદ પામ્યા. ૯ મારે યાગેશના માણસોએ કહ્યું કે, કાલે અમે તમારી પાસે બદાર

આવીશું, ને તમારી દૃષ્ટિમાં જો સાફ દેખાય તે સર્વ તમે અમને કરાવે. ૧૧ અને સવારે એમ થયું કે, શાઉલે લોકોની ત્રણ ઢુકડીઓ કીધી, ને સવારના પહોરમાં તેઓએ છાવણીની મધ્યે પેસી જઈને આમોનીઓને તડકો ચડતાં સુધી માર્યા, ને એમ થયું કે, જોઓ રહ્યા તેઓ એવા વિખેરાઈ ગયા કે કોઈ ઠેકાણે જો જણુ જોવા મળે નહિ. ૧૨ અને લોકોએ શમૂએલને કહ્યું કે, એવું કાણે કહ્યું હતું કે, શું, શાઉલ અમારા ઉપર સર-દાર થાય ? તે માણસોને રજુ કર, કે અમે તેમને છવથી મારીએ. ૧૩ અને શાઉલે કહ્યું, આજ કોઈ પણ માણસને મારી નાખવું નહિ; કેમકે આજે યહો-વાદે ઇસ્રાએલ મધ્યે ઉદ્ધાર કીધો છે.

૧૪ પછી શમૂએલે લોકોને કહ્યું, ચાલો, આપણે ગિલ્ગાલમાં જઈએ, ને ત્યાં રાત્ર્ય ફરીથી રથાપીએ. ૧૫ પછી સર્વ લોક ગિલ્ગાલમાં ગયા, ને ગિલ્ગાલમાં યહોવાદ આગળ તેઓએ શાઉલને રાત્રિ નિગ્યા; ને ત્યાં યહોવાદ આગળ તેઓએ રાત્રિપંજોના ચક્ક કીધા; ને ત્યાં શાઉલે તથા ઇસ્રાએલના સર્વ માણ-સોએ ધણો આનંદ કર્યો.

૧૨ અને શમૂએલે સર્વ ઇસ્રાએલીઓને કહ્યું, જુઓ, જો સર્વ વિનતી તમે મારી આગળ કરી તે મેં સાંભળી છે; ને તમારા પર એક રાત્રિ નિગ્યા છે. ૨ તો હવે, જુઓ, તે રાત્રિ તમારી આગળ ચાલે છે, ને હું રૂઢ થયો છું, તથા માથામાં પંજિયાં આવ્યા છે; ને જુઓ, મારા હીકરા તમારી પાસે છે; ને હું મારી યુવાવરથાથી આજ સુધી તમારી આગળ ચાલ્યો છું. ૩ હું આ રહ્યા; જો મેં કોઈનો બળદ લીધો હોય, કે કોઈનું ગધેડું લીધું હોય, કે કોઈને મેં કળ્યાં હોય, કે કોઈ પર મેં જીલમ કીધો હોય, કે મારી આંખે પાટો બાંધવા સાર કોઈના હાથથી મેં લાવ લીધી હોય, તો યહોવાદ આગળ તથા તેના અભિષિક્તા આગળ મારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી આપો, ને તે હું તમને પાછા આપીશ. ૪ અને તેઓએ કહ્યું, તે અમને કળ્યા નથી, કે અમારા પર જીલમ કીધો નથી, કે કોઈ માણસના હાથનું કંઈ લીધું નથી. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આજ યહોવાદ તમારી સામે સાક્ષી છે, ને તેનો અભિષિક્તા સાક્ષી છે, કે મારા હાથમાંથી તમને કંઈ જઈયું નથી. ત્યારે તેઓએ કહ્યું, તે સાક્ષી છે. ૬ અને શમૂએલે લોકોને કહ્યું કે, સુસા તથા હાઈનને ઠરાવનાર, તથા તમારા પિતૃઓને

મિસરમાથી કાઢી લાવનાર તે તો યહોવાદ છે. તે તમે ઝગામગામી ઉભા રહો, કે યહોવાદે જે સર્વ યથાયજ્ઞમે તમારી પ્રત્યે, ને તમારા પિતૃઆ પ્રત્યે ક્રીધા, તે વિષે યહોવાદ આજ દુ તમને બોલ કરે. ૫ યહુજ મિસરમા ગયો ત્યાર પછી, ત્યારે તમારા પિતૃઓએ યહોવાદની આજ્ઞા પાલન કરી, ત્યારે યહોવાદે મુસા તથા હારોનને મોકલ્યા, ને તેઓ તમારા પિતૃઓને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યા, ને આ જગ્યાએ વસાવ્યા. ૬ પણ તેઓ ગોતાના યહોવાદ દેવને વિસરી નહા, ત્યારે તેણે હારોનના સેન્યના સેનાપતિ સીસરાના હાથમા, ને પલિસ્તીઓના હાથમા, ને મોઆબના રાજાના હાથમા તેઓને લેખ્યા, ને એઓ તેઓની સામે લડ્યા. ૭ અને તેઓએ યહોવાદ આજ બ્રહ્મ પાડીને કહ્યું કે, અમે પાપ કીધો છે, કેમકે અમે યહોવાદને તજ દીધો છે, ને બચાવીમ તથા આસ્તારોયની સેવા કીધી છે, પણ હવે અમારા શત્રુઓના હાથમાથી અમને છોડાવ, ને અમે તારી સેવા કરીશું. ૮ અને યહોવાદે યરુબબાલ, ને બદાન, ને વિફતાહ, ને શમુએલને મોકલીને ચારોજમના તમારા શત્રુઓના હાથમાથી તમને છોડાવ્યા, ને તમે સલામતીમા વસ્યા. ૯ અને આગેનપુરોના રાજા નાહાશ તમારી વિરુદ્ધ આવ્યો એવું તમે જાણુ ત્યારે યહોવાદ તમારો દેવ તમારો રાજા હશે તે છતાં તમે મને કહ્યું કે, એમ નહિ પણ અમારા પર એક રાજા અધિકાર ચલાવે. ૧૦ તો હવે જે રાજાને તમે પસંદ કીધો છે તથા જેને તમે માગી લીધો છે તેને જુઓ, ને જુઓ, યહોવાદે તમારા પર રાજ કરાવ્યો છે. ૧૧ અને તમે યહોવાદનો બચ રાખ્યો ને તેની સેવા કર્યો, ને તેની વાણી સાંભળ્યો, ને યહોવાદની આજ્ઞાઓની વિરુદ્ધ કિંદુર નહિ કર્યો, અને તમે તથા જે રાજા તમારા ઉપર રાજ્ય કરતો હોય તે પણ, તમારા દેવ યહોવાદની પઠવાડે ચાલતા રહેશો તો સારું. ૧૨ પણ જે તમે યહોવાદની વાણી નહિ સાંભળ્યો, પણ યહોવાદની આજ્ઞાઓ વિરુદ્ધ કિંદુર કર્યો, તો યહોવાદનો હાથ જેમ તમારા પિતૃઓની વિરુદ્ધ હતો તેમ તમારી વિરુદ્ધ થશે. ૧૩ તો હવે ઉભા રહો, ને જે મહાભારત દુરો તમારી દૃષ્ટિઆગળ યહોવાદ કરશે તે જુઓ. ૧૪ આજ ધર્મની કાપણી નથી હું? હું યહોવાદની વિનંતી કરીશ કે તે ઝગામગામી તથા વરસાદ મોકલે, કે

તમે જાણો તથા જુઓ કે તમારે સારું રાજ માગવાથી જે શાંતિ તમે યહોવાદની નજરમા કીધી છે તે કેટલી મોટી છે. ૧૫ અને શમુએન યહોવાદની વિનંતી કીધી, ને તે દિવસે યહોવાદે ઝગામગામી તથા વરસાદ મોકલ્યા, ને સર્વ લોકો યહોવાદથી તથા શમુએલથી પલ્લા બીધા. ૧૬ અને સરળા લોકોએ શમુએલને કહ્યું કે, તારા સેવકોને સારું તારા દેવ યહોવાદની વિનંતી કર કે, અમે માર્યા ન જઈએ, કેમકે અમે અમારે સારું રાજ માગ્યો તેથી અમારા સંઘના પાત્રોમા આ બુદ્ધિને ઉમેરો કીધો છે. ૧૭ અને શમુએલે લોકોને કહ્યું, બીજો મા, એ સર્વ બુંદુ તમે કીધું છે તો ખરું, પરંતુ યહોવાદની પાછળ ચાલવાથી આડા અવળા ન ફરતા તમારા આખા દુરયથી તમે યહોવાદની સેવા કરો. ૧૮ અને તમે આડા અવળા ફરી જ નહો, કેમકે એમ કરવાથી તો બ્યય વસ્તુઆ કે જે બ્યય હોવાથી ફાયદો કે બચાવ કરી શકતી નથી તેઓનું અનુકરણ તમારાથી થાય. ૧૯ કેમકે યહોવાદ પોતાના મોટા નામને સારું પોતાના લોકને તજ દેશે નહિ, કારણ કે તમને પોતાના ખાસ લોક કરવા એ યહોવાદને સારું લાગ્યું છે. ૨૦ વળી મારા વિષે [પુછો તો,] એવું ન થાય કે, તમારે વારંતે પ્રાયના કરવાનું મુશ્કેલ નથી પાપ યહોવાદની વિરુદ્ધ દુ કર, પણ સારા તથા ખરા રસ્તામા દુ તમને કેળવે. ૨૧ કેવળ યહોવાદની બીક રાખો, ને સત્યતાઅ તમારા પુરા દુરયથી તેની સેવા કરો, કેમકે જે મહાભારત દુરયા તમારે સારું તેણે કીધો છે તેનો તમે વિચાર કરો. ૨૨ પણ જે હજી તમે બુંદુ કર્યો, તો તમે તમારા રાજા મુક્કા નાશ પામશો.

૧૩ શાઉલે રાજ્ય કરવા માંડ્યું ત્યારે તે [ત્રીસ] વર્ષની વયનો હતો, અને તેણે બે વર્ષ ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ્ય કીધું. ૨ અને શાઉલે પોતાને સારું ઇસ્રાએલમાથી ત્રણ હજાર માણસોને સુગી કાઢ્યા, તેમાના બે હજાર શાઉલ સાથે બિન્જાશમા તથા બેગલ પવનમા હતા, ને એક હજાર ચોનાથાન સાથે બિન્યામીનના બિન્યાહદમા હતા, ને બાકીના લોકોને તેણે પોતપોતાના તબુએ મોકલ્યા. ૩ અને ચોનાથાને પલિસ્તીઓનું જે થાણું ગેળામા હતું તે માયુ, ને પલિસ્તીઓએ તે વિષે સાકલ્ય અને શાઉલે આખા દેશમા રજાશિ ૧૬ વગડાંથીને કઢાવ્યું કે, હેબીઓ, સાકાગો. ૪ અને શાઉલે પલિસ્તીઓનું થાણું માર્યું છે, ને પલિસ્તીઓ ઇસ્રાએલને પણ ધિક્કા

રખાત ખણે છે, એવું સર્વ ઇસ્લામેવીઓએ સામન્ય,
ને લોકો શાઉલ પાછળ નિહાવવામાં એકઠા થયા

૧ અને તોસ હબર રયો, ને છ હબર સ્વારો, ને
સખ્યામાં સમુદ્રની રેલી પ્રમાણે લોકોને લઈને પલિ
સ્તીઓ ઇસ્લામેલ સામે લડવાને એકઠા થયા; ને
તેઓએ આવીને બેધ આવેનની પૂર્વ ગમ મિખ્મારામાં
છાવણી કીધી ૬ અને ઇસ્લામેલી માણસોએ જોયું
કે, અમે ચક્રમાં આવી પડ્યા છીએ, (કેમકે લોકો
દુ ખિત હતા.) ત્યારે મુકાબેમાં, ને ઝાડીઓમાં, ને
ખડકોમાં, ને કાતરોમાં, ને ખાડાઓમાં તે લોકો
સંતાઇ ગયા ૭ હવે ઇસ્લામેલ દેહીઓ ચરદન ઉતરીને
આદ તથા ગિલઆદ દેશમાં ગયા હતા, પણ શાઉલ
હજી સુધી મિત્રતાવમાં હતો, ને સર્વ લોક તેની
પાછળ કાપતા કાપતા ચાલતા હતા

૮ અને સમૂચ્ચલના કીધેલા વાયદા પ્રમાણે તેણે ત્રાલ
દિવસ વાટ જોઈ, પણ સમૂચ્ચલ નિહાલમાં આવ્યા
નહિ, ને લોકો તેની પાસેથી વિખેરાઈ જતા હતા
૯ અને તાઉલે કહ્યું કે, હદની ચાપેણ તથા ચાલપેણ
અહીં મારી પાસે લાવો અને તેણે હદનીચાપેણ
ચડાવ્યું ૧૦ અને એમ થયું કે, તે હદનીચાપેણ કરી
રહો, કે ટરન, જુઓ, સમૂચ્ચલ આવ્યો, ને શાઉલ
તેને મળીને સલામ કરેશ તાર સામે નહો ૧૧ અને
સમૂચ્ચલે કહ્યું, તે યુ કાંધું છું ને તાઉલે કહ્યું કે, મેં
જોયું કે, લોકો મારી પાસેથી વિખેરાઈ ગયા છે, ને
કરાવેલી મુદતની અંદર તું આવ્યો નહિ, ને પલિ
સ્તીઓ મિખ્મારા પાસે એકઠા થયા છે, ૧૨ તે માટે
મેં કહ્યું કે હવે પલિસ્તીઓ મારા પર નિહાવવામાં
ધતી આવશે, ને મેં યદોવાદની કૃપા વિનવી નથી,
તેથી માર મન કૃપા ધીને મેં હદનીચાપેણ કીધું છે
૧૩ અને સમૂચ્ચલે સાકરને કહ્યું, તે મૂખાઈ કીધી છે,
તારા રેવ યદોવાદે ને આસા તને આપી, તે તે માની
નથી, નહિ તો હમણા યદોવાદે ઇસ્લામેલ ઉપર તાર
રાજ્ય સહા સ્થાપ્યું હોત ૧૪ પણ હવે તાર રાજ્ય
ખરી રહેશે નહિ; યદોવાદે પોતાને મનનમતો એક
માનુષ રોધી કાઢ્યો છે, ને યદોવાદે પોતાના લોક
૫૧ રાજ તરીકે તેની નિમણૂક કીધી છે, કેમકે યદો-
વાદે ને આસા તને આપી તે તે પાગ નથી

૧૫ અને સમૂચ્ચલ ઉઠ્યો, ને નિહાલથી બિન્યા-
મીનના નિલઆદમાં ગયો, ને શાઉલે પોતાની સામે
ને લોકો હતા તેઓની ગણતરી કીધી, તેઓ આસરે

છસે માણસો હતા ૧૬ અને શાઉલ તથા તેનો દીકરો
યોનાથાન તથા તેઓની સાથે ને લોકો હાબર હતા,
તેઓ બિન્યામીનના ગેબામાં રહ્યા, પણ પલિસ્તી-
ઓએ મિખ્મારામાં છાવણી કીધી ૧૭ અને પલિ-
સ્તીઓની છાવણીમાંથી હુદારાની ત્રણ ટાળીઓ
બહાર નિકળી, એક ટાળી ચોક્કસને મારે શૂઆલ
દેશ તરફ વળી, ૧૮ ને બીજી ટાળી બેધ હોરાનના માર્ગ
ઉપર વળી, ને બીજી એક ટાળી, ને સીમા સુમોઇમના
નીચાણની સામે અરબ તરફ છે, તેને મારે વળી

૧ હવે ઇસ્લામેલના બાપા દેશમાં કોઇ હુદાર
મળતો નહોતો, કેમકે પલિસ્તીઓએ કહ્યું હતું કે,
રખે હેથીઓ પોતાને માટે તરવાર કે બાલા બનાવે
૧૦ પણ સર્વ ઇસ્લામેલ પોતાની કોરો, ને પોતાના
ફાળદાતા ને પોતાની કુદાકીઓ, ને પોતાની કાંદા
ખીઓ દીપાવવાને પલિસ્તીઓ પાસે જતા ૨૧ તો
પણ કાદાખીઓ, ને કાળદાતા, ને સંતવા ને કુદાકી
ઓને વારસે તથા આરો બેસાડવાને વારસે તેઓની
પાસે કાનસ હતી ૨૨ તેથી લડાઈને દિવસે એમ થયું
કે ને સર્વ લોક શાઉલ તથા યોનાથાનની સાથે હતા,
તેઓના હાથમાં તરવાર કે બાલા હેખાતા નહોતા,
પણ શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાનના હાથમાં
હતા ૨૩ અને પલિસ્તીઓનું લશ્કર બહાર નિકળીને
મિખ્મારાના ઘાટ આગળ ગયું

૫૪ હવે એક દિવસે એમ થયું કે, શાઉલના
દીકરા યોનાથાને પોતાના રાજધાર જુવા
ને કહ્યું કે, આ ન, આ પાણે પલિસ્તીઓનું લશ્કર ને
ચેલીગમ છે તેમાં જઈએ પણ પોતાના માપને
તેણે એ કહ્યું નહિ ૧ અને શાઉલે બિલઆહના છેક
છવાડા બાગમાં મિથાનમાં દાંડેમના એક ઝાડ નીચે
બેઠો કીધો હતો, ને તેની સામેના લોક આસરે
છસે હતા ૨ અને શીસોદ મધ્ય યદોવાદને યાજ્ઞ
એ રીના દીકરા રીનહાસના દીકરા હમ્મામેદના બાઇ
અલીહમને દીકરો અલીઆદ એકાદ પહેરેલો હતો,
ને ચોકો બહુવા નહોતા કે યોનાથાન ગયે છે ૪ અને
પલિસ્તીઓના લશ્કર પાસે યોનાથાન ને રસેતે ધડને
જવાનું રોધતો હતો, તેની એક બાનુએ ખડકની
કડખું હતી, ને બીજી બાનુએ ખડકની કડખું હતી,
ને અકતુ નામ બોરેલ, ને બીજીનું નામ સેનહ હતું.
૫ એક કડખું ઉત્તર ગમ મિખ્મારા સામે, ને બીજી
કડખું દક્ષિણ ગમ ગેબા સામે આવેલી હતી ૬ અને

યોનાયાને પોતાના શસ્ત્રધાર જીવાનને કહ્યું કે, સાલ, આપણે એ બેનુનતી લોકની ઝવણીમાં જઈએ, કદાપિ યદોવાદ આપણી સદાય કરશે; કેમકે યોનાની મારફતે કે ધણીની મારફતે બચાવવાને યદોવાદને કંઈ અડચણ નથી. ૭ અને તેના શસ્ત્રધારે તેને કહ્યું કે, જે સર્વ તારા મનમાં છે તે કર; વળીને [ત્યાં સાલ], ધુ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે તારી સાથે હું ત્યારે યોનાયાને કહ્યું, જો, આપણે તે માણસોની પાસે જઈએ, ને તેઓને કેખા દઈએ ૮ તેઓ આપણને એમ કહેશે કે, અમે તમારી પાસે આવીએ ત્યાં સુધી સજીવ કરી, તો આપણે પોતાને ટેકાણે ઉભા રહીશું. ને તેઓની પાસે નહિ જઈએ ૧૦ પણ જો તેઓ કહેશે કે, અમારી પાસે ઉપર આવો, તો આપણે ઉપર જઈશું; કેમકે યદોવાદે તેઓને આપણા હાથમાં સોંપી દીધા છે; ને એ આપણે સાત ચિન્હ યશે ૧૧ અને તે બન્નેએ પલિસ્તીઓના લશ્કરને કેખા દીધી, ને પલિસ્તીઓએ કહ્યું, જુઓ, જે ખાડાઓમાં દેશીઓ સતાઈ રહ્યા હતા, તેઓમાંથી તેઓ નિકળે છે ૧૨ અને લશ્કરના માણસોએ યોનાયાનને તથા તેના શસ્ત્રધારને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, ઉપર અમારી પાસે આવો, એટલે અમે તમને કંઈક દેખાડીએ; ને યોનાયાને પોતાના શસ્ત્રધારને કહ્યું કે, મારી પાછળ ઉપર આવ, કેમકે યદોવાદે તેઓને ઇસ્રાએલના હાથમાં સોંપી દીધા છે. ૧૩ અને યોનાયાન ધુટનીએ પડીને ચડ્યો, ને તેના શસ્ત્રધાર તેની પાછળ પાછળ [ચડ્યો]; ને યોનાયાન આગળ તેઓ માર્યા ગયા, ને તેના શસ્ત્રધારે તેની પાછળ તેઓને માર્યા. ૧૪ અને જે પહેલી કતલ યોનાયાને તથા તેના શસ્ત્રધારે કીધી તે આસરે વીસ માણસની હતી, એટલે બંને કે એક એકર જમીનમાં અટકા ચાસની લગાઈ બેઠાં. ૧૫ અને હાલુનીમાં તથા રણુસેનમાં તથા સર્વ લોકમાં કપારો વહ્યો; ને લશ્કર તથા હુટનારા પણ કપ્યા, ને ભૂમિ કપી, ને એમ થયો મોટો કપારો થયો. ૧૬ અને શાઉલના પેદેરેથીરો જે બિન્યામીનના ગિનઆહમાં હતા તેઓએ બેસ્યું, તો જુઓ, સમુદાય એણે થતો જતો હતો, ને તેઓ અહીં તહીં ફોડતા હતા.

૧૭ અને શાઉલે પોતાની સાથે જે લોક હતા તેઓને કહ્યું કે, ગણુની કરીને જુઓ, કે આપણામાંથી કોણ ગયો છે અને તેઓએ ગણુની કીધી, ત્યારે જુઓ, યોનાયાન તથા તેનો શસ્ત્રધાર ત્યાં નહોતા. ૧૮ અને

શાઉલે અહીંયાદને કહ્યું કે, દેવનો કોય અહીં લાવ; કેમકે તે વખતે દેવનો કોય ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે હતો. ૧૯ અને શાઉલ યાજ્ઞની સાથે વાત કરતો હતો તે દરમ્યાન એમ થયું કે, પલિસ્તીઓની હાવણીમાં જે ઢનામો થતો હતો તે વધતો ને વધતો થતો ગયો; ને શાઉલે યાજ્ઞને કહ્યું, તારો હાથ પાછો ખેંચી લે. ૨૦ અને શાઉલ તથા તેની સાથે જે સંઘળા લોક હતા, તેઓ એકઠા થયા, ને લડવાને આવ્યા; ને જુઓ, પ્રત્યેક માણસની તરવાર પોતાના સોળતી વિરૂદ્ધ હતી, ને મોટો પાલુ વળી ગયો હતો. ૨૧ હવે જે હેઠ્ઠીઓ અનાડની પેઠે પલિસ્તીઓ સાથે હતા, જેઓ ચારો-જમના પ્રદેશમાંથી તેઓની સાથે હાવણીમાં ગયા હતા, તેઓ પણ ફરી જઈને શાઉલ તથા યોનાયાનની તારેના ઇસ્રાએલીઓની સાથે મળી ગયા ૨૨ તેમજ જે સર્વ ઇસ્રાએલના માણસો એકઠામના પદાડી દેશમાં સતાઈ ગયા હતા તેઓ પણ, પલિસ્તીઓ નાસે છે એવું સામળીને, લડાઈમાં તેઓની પૂઠે લગોલગ લાગ્યા. ૨૩ એમ યદોવાદે તે દિવસે ઇસ્રાએલનો બચાવ કીધો; ને લડાઈ બેધ આવેનની પાસે ધઈને આગળ ચાલી ૨૪ અને તે દિવસે ઇસ્રાએલના માણસો હેરાન થયા; પણ શાઉલે લોકોને સોગન દઈને કહ્યું હતું કે, સાજ પડે ચા સુધી તથા મારા શત્રુઓ પર માર વેર વળે ત્યાં સુધી જે કોઈ માણસ કંઈ પણ ખોરાક ખાય તે શ્રાપિત થાઓ; માટે લોકોમાંથી કોઈએ કંઈ પણ ખાવાનું ચાખ્યું નહિ. ૨૫ અને સ્વર્ણા લોક વનમાં આવ્યા, ને ત્યાં ભૂમિ ઉપર મધ હતું. ૨૬ અને વન મધ્યે લોકો આવ્યા ત્યારે, જુઓ, મધ ટપકતું હતું; પણ કોઈએ પોતાનો કાપ પોતાને મ્હોડે લગાડ્યો નહિ; કેમકે લોકો પેલા સમયી બીતા હતા. ૨૭ પણ તેના બાપે લોકોને સોગન દીધો ત્યારે યોનાયાને સામળ્યુ ન હતું, માટે તેણે પોતાના હાથમાં જે લાકડી હતી તે લાખી કરીને તેનો છોડો મધકોષમાં ઘેચીને પોતાનો હાથ પોતાને મ્હોડે લગાડ્યો; ત્યારે તેની આંખોમાં તેજ આવ્યું. ૨૮ અને લોકોમાંથી એક જણે ઉત્તર દેતા કહ્યું, તારા બાપે લોકોને સોગન દઈને સખત રીતે હુકમ કર્યો છે, કે જે માણસ આજ કંઈ અન્ન ખાય તે શ્રાપિત થાય. અને લોકો નિર્જીવ થઈ ગયા હતા ૨૯ ત્યારે યોનાયાને કહ્યું કે, મારા બાપે દેશને હેરાન કીધો છે; કપા કરીને જો, મેં થોડુંક મધ ચાખ્યું છે, તેથી મારી

આખામા કેવ તેજ આબુ છે! ૩૦ને બે સુભાગ્યે આજે લોકોએ પોતાના શત્રુઓની પાસેથી મેળવેલી લૂટમાંથી મનમાન્ય ખાધું હોત તો કેટલો વધારે ફાયદો થાત! કેમકે હાલ પલિસ્તીઓમા આ કરના ધણી મોમી કતલ થઇ હોત ૨૧ અને તે દિવસે મિખ્મારાથી આચાર્યોન સુધી તેઓ પલિસ્તીઓને મારતા ગયા, ને લોકો ધણા નિંત થઇ ગયા હતા ૨૨ અને લોકો લૂટ પર ધસી પડ્યા ને ઘેરા તથા બળદો તથા વાગરડા લઇને ભૂમિ ઉપર તેઓના વધ કરીને રક્ત સુધ્ધા તેઓને ખાના લાગ્યા ૨૩ ત્યારે તેઓએ શાઉલને કહ્યું કે, બે લોકો રક્ત સુધ્ધા ખાઇને દેવ વિરૂદ્ધ પાપ કરે છે ત્યારે તેણે કહ્યું તમે કઠાઇ કરી છે, આજે એક મોટો પત્થર ગમડા ઢીને મારી પાસે લાવો ૨૪ અને શાઉલે કહ્યું તમે લોકો મધ્યે વિખેરાઇ નહીને તેઓને કહો કે પ્રત્યેક માણસ પોતાનો બળદ, તથા પોતાનુ ઘેડુ અહીં મારી પાસે લાવે ને અહીં તેઓને કાપીને ખાય, પણ તમે રક્ત સુધ્ધા ખાઇને યહોવાદ વિરૂદ્ધ પાપ કરો! મા અને તે સારે સર્વ લોકોએ પોતાપોતાનો બળદ સાથે લાવીને તેઓને ત્યાં કાપ્યા ૨૫ અને શાઉલે યહોવાદને સાર વેદી બાધી, ને પહેલી વેદી તેણે યહોવાદને સાર બાધી તે એજ દ્વંદી

૨૬ અને શાઉલે કહ્યું આપણે રાતની વેળાએ પલિસ્તીઓની પાછળ ઉતરી પડીએ, ને સવારના અજવાળા સુધી તેઓને લડીએ ને તેઓમાને એકે માણસ રહેવા ન દઇએ અને તેઓએ કહ્યું, ને કંઇ તને સાર લાગે તે કર, ત્યારે યાજ્ઞે કહ્યું કે આપણે અહીં દેવની હજુરમા એકઠા થઇએ ૨૭ અને શાઉલે દેવની સલાહ પુછી કે, હુ પલિસ્તીઓની પાછળ ઉતરી પડું? ઈ હું તેઓને ઇસ્ત્રાએલના હાથમા આપરો? પણ તેણે તે દિવસે કંઇ ઉત્તર આપ્યો નહિ ૨૮ અને શાઉલે કહ્યું લોકોના સર્વ આગેવાનો તમે અહીં આવો, અને આજ આ પાપ તાથી થયુ છે એ વપાસ કરી ચોધી કાઢો ૨૯ કેમકે ઇસ્ત્રાએલનો ઉદ્ધાર કરનાર યહોવાદના સોગંદ ખાઇને [હુ કહું છું કે], બે તે મારો દીકરો યોનાથાન દરે તો તે પણ નિશ્ચય મારો નથી પણ સર્વ લોકોમાથી કોઇએ પણ ઉત્તર આપ્યો નહિ ૩૦ ત્યારે તેણે સર્વ ઇસ્ત્રા એલને કહ્યું કે, તમે એક બાજુએ રહો, ને હુ તથા મારો દીકરો યોનાથાન બીજી બાજુએ રહીએ, ને

લોકોએ શાઉલને કહ્યું ને તને સાર લાગે તે કર ૩૧ માટે શાઉલે ઇસ્ત્રાએલના યહોવાદ દેવને કહ્યું કે, સત્ય વત જણાવ અને યોનાથાન તથા શાઉલ [ચિલીથી] પકડાયા, પણ લોક બચી ગયા ૩૨ અને શાઉલે કહ્યું મારી ને મારા દીકરા યોનાથાન વચ્ચે [ચિલીઓ] તાખો અને યોનાથાન પકડાયો ૩૪ ત્યારે શાઉલે યોનાથાનને કહ્યું, તે ઈ કીધું છે તે મને કહે ત્યારે યોનાથાન તેને કહ્યું કે, મારા હાથમા લાકડી હતી તેના છેડાથી મેં કેવળ ચોક્ક મધ આપ્યુ છે, ને બે, મારે મરતુ પડે છે ૩૪ અને શાઉલે કહ્યું, એવુ ને એથી વધારે પણ દેવ કરો, કેમકે યોનાથાન તું નિશ્ચય મરશે ૩૫ અને લોકોએ શાઉલને કહ્યું ઈ, યોનાથાન જેણે ઇસ્ત્રાએલ મધ્યે આ મોટો ઉદ્ધાર કીધો છે તે મરશે? એવુ ન થાઓ, જીવતા યહોવા હતા સમ, કે તેના માથાનો એક પણ વાળ ભૂમિ પર પડનાર નથી કેમકે તેણે આજે દેવની સહાયથી કામ કીધું છે એમ લોકોએ યોનાથાનને ચોતથી ઉગાર્યો ૩૬ અને શાઉલ પલિસ્તીઓને કંટો છેડીને ચાલ્યો ગયો, ને પલિસ્તીઓ પોતાને ઠેકાણે ગયા

૩૭ હવે ઇસ્ત્રાએલ પર રાજ્યપદ ધારણ કીધા પછી શાઉલ તેની ચારોગમના સર્વ શત્રુઓની સામે, એટલે મોઆબની સામે, તથા આમોનિયુનોની સામે, તથા અદોમની સામે તથા સોબાહના રાજાઓ સામે તથા પલિસ્તીઓ સામે લડ્યા, ને જ્યાં જ્યાં તે ફર્યો ત્યાં ત્યાં તેણે તેઓને ત્રાસ પમાડ્યો ૩૮ અને તેણે બહાદુરી કરીને અમાલેકીઓને માર્યા, ને ઇસ્ત્રા એલને તેઓના લૂટારાઓના હાથમાથી સુક્રા કીધા

૪ હવે શાઉલના દીકરા યોનાથાન, ને ચિરવી, ને માહડી શૂઆ હતા, અને તેની બે દીકરીઓના નામ આ દત્તા, એટલે જ્યેષ્ઠનુ નામ મેરાબ, ને કનિષ્ઠનુ નામ મીખાલ હતું ૫૦ અને શાઉલની પત્નીનુ નામ અલીનાઆમ હતું તે અલીમાઆસની ૧૧કરી હતી, ને સોનાપતિનુ નામ આબ્નેર હતું, તે શાઉલના કાકા નેરનો દીકરો હતો ૫૧ અને કીશ શાઉલનો બાપ હતો, ને આબ્નેરનો બાપ નેર એ અબીએલના દીકરો હતો

૫૨ અને શાઉલના સર્વ દિવસોમા પલિસ્તીઓ સામે સખત યુદ્ધ ચાલતું હતું, ને યુદ્ધ કોઈ પરાક્રમી માણસને કે કોઈ શૂરા માણસને બેતો, તો તે તેને પોતાની પાસે રાખતો

૧૫

અને શમુએલે શાઉલને કહ્યું કે, યહોવાહે પોતાના લોક એટલે ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ કરવા સાથે તને અભિષિક્ત કરવાને મને મોકલ્યો હતો, એ માટે હવે યહોવાહના વચનોની વાણી સંભળ. ૨ સૈન્યનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, અમાલેકે ઇસ્રાએલને મિસરમાંથી નિકળીને જતા એ કીધું, એટલે કેવી રીતે માર્ગમાં તેની સામે થયો, તે મેં ધ્યાનમાં લીધું છે. ૩ તો હવે તું જઈને અમાલેકને માર, ને તેઓનું એ કંઈ હોય તેનો પુરો વિનાશ કર; તેમના પર હયા આણીશ નહિ; પણ પુરૂષ તથા સ્ત્રી, ને બાળકો તથા ધાવણા, બળદ તથા ઘેડાં, હંટ તથા ગધેડા, એ સર્વને મારી નાખ.

૪ અને શાઉલે લોકોને બોલાવીને ટલામમમાં તેઓની ગણતરી કીધી, તો પાચદશ બે લાખ, ને ચઠ્ઠાહના માણસો દસ હજાર થયા. ૫ અને શાઉલ અમાલેકના નગર પાસે જઈને નીચાણમાં સતાઈ રહ્યો. ૬ અને શાઉલે કેનીઓને કહ્યું કે, અમાલેકીઓની સાથે તમારો નાશ હું ન કર માટે તેઓમાંથી નિકળીને તમે જતા રહો; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રે મિસરમાંથી આવ્યા ત્યારે તે સવેની સાથે તમે માયાળુપણે વત્યો હતા, તેથી કેનીઓ અમાલેકીઓમાંથી નિકળી ગયા. ૭ અને શાઉલે હવીલાહથી તે મિસર સામેના શૂર સુધી અમાલેકીઓને માર્યા. ૮ અને અમાલેકીઓના રાજા અગાગને તેણે જીવતો પકડ્યો, ને સર્વ લોકોને તેણે તરવારની ધારથી પુરો વિનાશ કર્યો. ૯ પણ શાઉલે તથા લોકોએ અગાગને, તથા ઘેડા, તથા બળદો, તથા પુષ્ટ જનાવરો, એઓમાંથી ઉત્તમ ઉત્તમને, તથા હલવાનોને, તથા સારી સારી બધી વસ્તુઓને બચાવી, ને તેઓનો વિનાશ કીધો નહિ; પણ પ્રત્યેક એ નકામી તથા નાખી દેવાની ચીજ, તેનો પુરો વિનાશ તેઓએ કીધો.

૧૦ ત્યારે યહોવાહનું વચન શમુએલની પાસે એ પ્રમાણે આવ્યું કે, ૧૧ મેં શાઉલને રાજ કરાવ્યો છે એ વિષે મને અનુતાપ થાય છે; કેમકે મારી પાછળ ચાલતું મુખી દંધને તે પાછો ફરી ગયો છે, ને મારી આજ્ઞાઓ તેણે પાળી નથી. અને શમુએલને ગુસ્સો ચડ્યો; ને તેણે આખી રાત યહોવાહની વિનની કીધી. ૧૨ અને સવારે શાઉલને મળવાને શમુએલ પહોંચીએ ઉઠ્યો; અને શમુએલને એવી ખબર મળી કે, શાઉલ કાર્મેલમાં આવ્યો છે, ને જુઓ, તેણે

પોતાને સાથે ક્રીતિસ્તંભ ઉઠાવે કીધો છે, ને ત્યાંથી પાછો વળીને આગળ ચાલીને ગિલગાલમાં ઉતરી પડ્યો છે. ૧૩ અને શમુએલ શાઉલ પાસે આવ્યો; ને શાઉલે તેને કહ્યું, યહોવાહ તને આશિષ દે; મેં યહોવાહની આજ્ઞા પુરી કીધી છે. ૧૪ અને શમુએલે કહ્યું, ત્યારે ઘેડાંઓની બેઠે કરવી એ મારે કાને પડે છે, ને બળદોનું બરાટનું એ હું સાંભળું છું, તેનો અર્થ શો છે? ૧૫ ને શાઉલે કહ્યું કે, તેઓને તેઓ અમાલેકીઓ પાસેથી લાવ્યા છે; કેમકે લોકોએ ઉત્તમ ઉત્તમ ઘેડાં તથા બળદો તારા દેવ યહોવાહ આગળ યજ્ઞ કરવા સાથે બચાવ્યાં, ને બાકીનાઓનો અમે પુરો વિનાશ કીધો છે. ૧૬ ત્યારે શમુએલે શાઉલને કહ્યું કે, ઉઠો રહો, ને આજ રાત્રે યહોવાહે મને એ કહ્યું છે તે હું તને કહું; ને તેણે તેને કહ્યું, કહે ૧૭ અને શમુએલે કહ્યું, તું પોતાની દૃષ્ટિમાં જુજ નેવો હતો તો પણ તને ઇસ્રાએલનાં કુળો પર મુખ્ય બનાવ્યા નહોતો છું? ને યહોવાહે તને ઇસ્રાએલના રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો; ૧૮ ને યહોવાહે તને સ્વારીએ મોકલીને કહ્યું કે, જા, ને તે પાપિષ્ટ અમાલેકીઓનો પુરો પુરો વિનાશ કર; ને તેઓનો નાશ થાય ત્યાં સુધી તેઓની સાથે લડાઈ કર. ૧૯ તો યહોવાહની વાણી તેં કેમ માની નહિ, પણ હટ પર ધસી ગયો, ને યહોવાહની દૃષ્ટિમાં જુડું કયું? ૨૦ ને શાઉલે શમુએલને કહ્યું, મેં યહોવાહની વાણી માની છે, ને એ મારે યહોવાહે મને મોકલ્યો હતો તે [માર્ગ] હું ગયો છું; ને અમાલેકીઓનો પુરો વિનાશ કરીને તેઓના રાજ અગાગને લાવ્યો છું. ૨૧ પણ સમર્પિત વસ્તુઓમાંથી લઈને સાથે ઉત્તમ ઘેડાં, તથા બળદો લોકોએ તારા દેવ યહોવાહની આગળ ગિલગાલમાં યજ્ઞ કરવા સાથે લીધાં. ૨૨ અને શમુએલે કહ્યું કે, પોતાની વાણી માનવામાં આવ્યાથી નેટલો રાજ યહોવાહ થાય છે, તેટલો દહનીયાપેળો તથા યજ્ઞથી થાય છે શું? જો, યજ્ઞ કરતાં આજ્ઞાપાલન સાથે છે; ને ઘેડાંના મેદ કરતાં સાંભળતું સાથે છે. ૨૩ કેમકે દગો એ જુદગિરીના પાપ નેવે છે, ને હડીલાઈ દુષ્ટપણ તથા મૂર્તિપૂજ જેવું છે; તે યહોવાહનો સખ્દ નકાર્યો છે, માટે તેણે પણ તને રાજ હોવાથી નકાર્યો છે. ૨૪ અને શાઉલે શમુએલને કહ્યું, મેં પાપ કીધું છે, કેમકે મેં યહોવાહની આજ્ઞાનું તથા તારી વાતોનું ઉલ્લંઘન કીધું છે; કારણ કે મેં લોકોથી બીને તેઓની વાણી સાંભળી. ૨૫ તો

કૃપા કરી મારા પાપની ક્ષમા કર, ને પાછો ફરીને મારી સાથે આવ, કે હું યહોવાદનું ભજન કરું. ૧૬ અને સમુચ્ચેલે શાઉલને કહ્યું કે, હું પાછો ફરીને તારી સાથે નહિ આવું, કેમકે તેં યહોવાદનો તપ્પ ન કર્યો છે, ને યહોવાહે તને ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ હોવાથી નકાર્યો છે. ૧૭ અને સમુચ્ચેલે જવાને પીઠ ફેરવી, ત્યારે તેણે તેના ઝળાળી કોર પકડી, ને તે ફાડી. ૧૮ અને સમુચ્ચેલે તેને કહ્યું કે, યહોવાહે આજ ઇસ્રાએલનું રાજ્ય તારી પાસેથી ફાડી લીધું છે, ને તારો પટ્ટોસી જે તારા કરતા સારો છે તેને આપ્યું છે. ૧૯ અને વળી ઇસ્રાએલનું સામર્થ્ય તે જુહુ બ્રાહ્મણ નહિ, ને અનુતાપ કરીને નહિ; કેમકે તે માણસ નથી કે અનુતાપ કરે. ૨૦ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મેં પાપ કીધું છે; તો પણ કૃપા કરી હાવ મારા હોડાના વડીયાની આગળ, તથા ઇસ્રાએલ આનંદ માત્ર માન રાખ, ને તારા દેવ યહોવાદનું ભજન હું કરું, માટે પાછો ફરીને મારી સાથે આવ. ૨૧ તેથી સમુચ્ચેલ ફરીને શાઉલની પાછળ પાછો ગયો, ને શાઉલે યહોવાદનું ભજન કીધું.

૩૧ ત્યારે સમુચ્ચેલે કહ્યું, અમાલેકીઓના રાજ અગાગને અહીં મારી પાસે લાવો, ને અગાગ તેની પાસે ખુશીથી આવ્યો. અને અગાગે કહ્યું કે, નિશ્ચિ મરજીની વેદના [ની બીક] વિલી ગઇ છે. ૨૨ અને સમુચ્ચેલે કહ્યું, જેમ તારી તરવારે સ્ત્રીઓને પુત્રહીન કરી છે, તેમ તારી મા સ્ત્રીઓ મધ્યે પુત્રહીન થશે. અને સમુચ્ચેલે જિહનાલમા યહોવાદ આગળ અગાગને કાપીને ઢુકડા કીધા.

૩૪ ત્યારે સમુચ્ચેલે રામાદમા ગયો, ને શાઉલે પોતાને ઘેર શાઉલના જિજ્ઞાસુઓ મોકલ્યા. ૩૫ અને સમુચ્ચેલે પોતાના મરજીના દિવસ સુધી શાઉલને ફરીથી મળવા ગયો નહિ, તો પણ સમુચ્ચેલે શાઉલને સારું શોક કરતો હતો, ને શાઉલને ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ કરાવવાને લીધે યહોવાદને અનુતાપ થયો.

૧૬ અને યહોવાહે સમુચ્ચેલને કહ્યું કે, શાઉલને ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ હોવાથી મેં નકાર્યો છે, તેમ છતાં તું કયા સુધી તેને સારું શોક કરશે? તારું શિશુ તેલથી ભરીને જા, વિશાલ બેથલેહેમ પાસે હું તને મોકલીશ, કેમકે મેં તેના દીકરાઓ મધ્યે મારું સારું રાજ નિર્માણ કરી રાખ્યો છે. ૨ અને સમુચ્ચેલે કહ્યું, મારાથી કેમ કરીને જવાય? જે શાઉલ સાથે જશે તો મને મારી નાખશે. અને યહોવાહે કહ્યું,

તારી સાથે એક વાછરી લે, ને યહોવાદને યજ્ઞ ચઢાવવા તારા આગળે હું એમ કહેજે. ૩ અને તે યજ્ઞમાં વિશાલને બોલાવજે, ને તારે હું કંચુ તે હું તને ખતાવીશ, ને હું જેવું નામ તને કહીશ તેનો મારે સારું અભિષેક કરજે. ૪ અને યહોવાહે જે કહ્યું હતું તે કરીને સમુચ્ચેલ બેથલેહેમ આવ્યો; ને નગરના વડીલો તેને મળતા મુજતા મુજતા આવ્યા, ને કહ્યું, હું તું સલાહશાલિસદિત આવ્યો છે? ને તેણે કહ્યું કે, સલાહશાલિસદિત; હું યહોવાદને યજ્ઞાર્પણ ચઢાવવાને આવ્યો છું; તમે પોતાને શુદ્ધ કરીને મારી સાથે યજ્ઞાર્પણ આવો. અને તેણે વિશાલ તથા તેના દીકરાઓને પાલન કરીને તેઓને યજ્ઞાર્પણમાં બોલાવ્યા. ૬ અને તેઓ આવ્યા એટલે એમ થયું કે, અવીઆબને જોઇને તેણે કહ્યું, નિશ્ચિ યહોવાદનો અભિષેક તેની સમુચ્ચેલ છે. ૭ પણ યહોવાહે સમુચ્ચેલને કહ્યું કે, તેના મોઢા તરફ તથા તેના શરીરની ઉંચાઈ તરફ ન જો; કેમકે મેં એને નાપસંદ કીધો છે; કારણ કે જેમ માણસ જુલ્યું છે, તેમ [યહોવાદ] જોતો નથી; કેમકે માણસ બદાના દેખાવ તરફ જુલ્યું છે, પણ યહોવાદ દૈવ તરફ જુલ્યું છે. ૮ પણ વિશાલ એ અગાગાઓને બોલાવ્યો, ને તેને સમુચ્ચેલ આગળ યજ્ઞ ચલાવ્યો; ને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહે એને પણ પસંદ કીધો નથી. ૯ તે પણ વિશાલ એ ઇસ્રાએલને ત્યાં આનંદ યજ્ઞ ચલાવ્યો; ને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહે એને પણ પસંદ કીધો નથી. ૧૦ અને વિશાલ એ પોતાના દીકરાઓમાંના સાતને સમુચ્ચેલ આગળ યજ્ઞ ચલાવ્યા અને સમુચ્ચેલે વિશાલને કહ્યું, એઓને યહોવાહે પસંદ કીધા નથી. ૧૧ અને સમુચ્ચેલે વિશાલને કહ્યું, તારા સર્વ દીકરાઓ હું અહીં છું ને તેણે કહ્યું, તારા દહન બાજી રહ્યો છે, ને જો, તે ઘેટા સમાજે છે અને સમુચ્ચેલે વિશાલને કહ્યું, માણસ મોકલીને તેને બોલાવી મગાવ, કેમકે તે અહીં આવશે ત્યાં સુધી એને નીચે નહિ બેસીએ. ૧૨ અને તેણે માણસ મોકલીને તેને તેથી મગાવ્યો. હવે તે લાલચાળ તથા સુદર મેદોશનો તથા દેખાવમાં ઢુલ્યો હતો. અને યહોવાહે કહ્યું કે, હવે એનો અભિષેક કર, કેમકે એજ તે છે. ૧૩ ત્યારે સમુચ્ચેલે તેવનું શિશુ લઇને તેના બાઉઓની વચ્ચે તેના અભિષેક કીધો; ને તે દિવસથી માંડીને યહોવાદનો આત્મા દાઉદ પર ધરાક્રમસદિત આવ્યો અને સમુચ્ચેલ હવે રામાદમા ગયો.

૧૪ હવે યહોવાહનો આત્મા શાઉલ પાસેથી જતો રહ્યો હતો, ને યહોવાહની તરફથી એક દુષ્ટ આત્મા તેને હેરાન કરતો હતો. ૧૫ અને શાઉલના હાસોએ તેને કથું કે, હુલે, જો, કેવ તરફથી એક દુષ્ટ આત્મા તને હેરાન કરે છે. ૧૬ અમારા સ્વામીએ પોતાની હનુરમાના પેતાના હાસોને એવી આજ્ઞા કરવી કે, વીણા વગાડનાર એક પ્રવીણ માણસને શોધી કાઢો, ને ન્યારે દુષ્ટ આત્મા કેવ તરફથી તારા ઉપર આવશે ત્યારે એમ થશે કે, તે પોતાના હાથથી વગાડશે, ને તું તારા થશે. ૧૭ અને શાઉલે પોતાના હાસોને કહ્યું કે, એક સારો બન્ધવૈયા મારે સાડા ઉભો કરીને તેને મારી પાસે લાવો. ૧૮ ત્યારે જુવાનોમાંથી એકે એવો ઉત્તર આપ્યો કે, જો, વિશાધ મેથલેહેમીનો દીકરો મેં જોયો છે, કે જે વગાડવામાં કુશળ, ને પરાક્રમી પોદ્ધા તથા લડવૈયો, તથા મોલવે ગણ્યો, તથા કુટડો છે, ને યહોવાહ તેની સાથે છે. ૧ અને શાઉલે વિશાધ પાસે સુદરેશીઆ મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, તારો દીકરો દાઉદ જે ઘેટાની સાથે છે તેને મારી પાસે મોકલ. ૨૦ અને વિશાધએ રોટી, તથા દ્રાક્ષરસની એક કુટી, તથા બકરાનું એક બચ્ચુ, એક ગવેડા પર [લાદીને] પોતાના દીકરા દાઉદની મારફતે શાઉલને સારૂ મોકલ્યા. ૨૧ અને દાઉદ શાઉલ પાસે આવ્યો, ને તેની સમુપજ ઉભો રહ્યો, ને તેને તેના પર ધણી પ્રીતિ ઉપજી, ને તે તેનો શસ્ત્રધાર થયો. ૨૨ અને શાઉલે વિશાધ પાસે માણસ મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, દાઉદને મારી હનુરમા ઉભો રહેનાર થવા દે, કેમકે મારી દષ્ટિમાં તે કૃષા પામ્યો છે. ૨૩ અને કેવ તરફથી દુષ્ટ આત્મા શાઉલ પર આવતો, ત્યારે એમ થતું કે, દાઉદ વીણા લઈને પોતાના હાથથી વ ગાડતો, તેથી શાઉલ સાંજે વાજે થઈ જતો, ને તે દુષ્ટ આત્મા તેની પાસેથી જતો રહેતો.

૧૭ પછી પલિસ્તીઆએ પોતાના સૈન્યો યુદ્ધને સારૂ એકઠા કીધા અને સોખોહ જે યનુદાદનું છે તેમાં તેઓ એકઠા થયા, ને એફેસદા મમીમમાં, સોખોહ તથા અઝેકાહની વચ્ચે, ઝવણી કીધી. ૨ અને શાઉલ તથા ઇસ્રાએલના માણસો એકઠા થયા, ને તેઓએ એવાહની ખીણમાં ઝવણી કરીને પલિસ્તીઆ સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યા. ૩ અને પલિસ્તીઆ એક બાબુએ પર્વત ઉપર ઉભા રહ્યા, ને ઇસ્રાએલ ખીણ બાબુએ પર્વત ઉપર ઉભા રહ્યા.

અને તેઓની વચ્ચે ખીણ હતી. ૪ અને ગોલ્યાથ નામે નાથનો એક યોદ્ધો પલિસ્તીઆની ઝવણીમાંથી બહાર નિકળી આવ્યો, તેની ઉંચાઇ છ હાથ અને એક વેત હતી. ૫ અને તેના માથા ઉપર પિત્તળનો એક ટોપ હતો, ને તેણે બખતર પહેરેલું હતું, ને તે બખતરનું વજન પિત્તળના પાંચ હબ્બર શેકેલનું હતું. ૬ અને તેને પગે પિત્તળના ખોમળા હતા, ને તેના ખભા વચ્ચે પિત્તળનો બાલો હતો. ૭ અને તેની બરછીનો દાંડો વજ્રકરની તોરના સરખો હતો, ને તેની બરછીના ફળનું વજન લોહના બે શેકેલનું હતું, ને તેની ઢાલ ઉચકનાર તેની આગળ ચાલતો હતો. ૮ અને તેણે ઉભા રહીને ઇસ્રાએલના સૈન્યને હાક મારી, ને તેઓને કહ્યું કે, તમે યુદ્ધવ્યૂહ રચવાને કેમ નિકળ્યા છો? હું, હું પલિસ્તી, ને તમે શાઉલના ચાકર નથી? તમે પોતાને સારૂ એક માણસ ચુંટી કાઢો, ને તે મારી પાસે ઉતરી આવે. ૯ અને મારી સાથે લડીને તે મને મારી નાખી શકે, તો અમે તમારા તામેદાર થઈશું, પણ હું તેના પર જીત પામીને તેને મારી નાખું, તો તમારે અમારા દાસ થઈને અમારા તામેદાર થવું. ૧૦ અને તે પલિસ્તીએ કહ્યું કે, હું આજ ઇસ્રાએલના સૈન્યનો તુચ્છકાર કરીશું, ને એક માણસ આપો, કે અમે દ્વંદ્વ યુદ્ધ કરીએ. ૧૧ અને ન્યારે શાઉલે તથા સર્વ ઇસ્રાએલે તે પલિસ્તીના એ સખ્ત સામળ્યા, ત્યારે તેઓ ગાબરા બની જઈને ઘણા ખીધા.

૧૨ હવે દાઉદ જેથલેહેમ-ચુદાહના વિશાધ નામના એક એકાથી માણસનો દીકરો હતો, ને તેને આઠ દીકરા હતા, ને તે માણસ શાઉલના દિવસોમાં વૃદ્ધ તથા પાકી ઉમરનો લોકોમાં ગણાતો હતો. ૧૩ અને વિશાધના ત્રણ વડા દીકરાઓ શાઉલની સરદારી તમે લડાઈમાં ગયા હતા, ને તેના જે ત્રણ દીકરા લડાઈમાં ગયા હતા તેઓમાના ન્યેજનું નામ અતી-આબ, ને બીજનું અબીનાદાબ, અને ત્રીજનું શામ્માહ હતું. ૧૪ અને દાઉદ સૌથી નાનો હતો, ને ત્રણ વડા શાઉલની સરદારી તમે હતા. ૧૫ હવે દાઉદ પોતાના બાપના ઘેટા ચરાવવાને શાઉલ પાસેથી જેથલેહેમ આવ જા કરતો હતો. ૧૬ અને તે પલિસ્તી સવારે તથા સાંજે પાસે આવીને આળીસ દિવસ લગી સામે ઉભો રહેતો.

૧૭ અને વિશાધએ પોતાના દીકરા દાઉદને કહ્યું કે, તારા બાઈઓને સારૂ આ એક એકા પોક, ને આ દસ

રાહડી લઈને ધાવળીમાં તારા બાઈઓ પાસે હોડતો. બં ૧૮ અને આ દમ પનીર તેઓના સહસ્રાધિપતિની પાસે લઈ જઈને તેને આપ્યો, ને તારા બાઈઓની હાલત કેવી છે તે જોઈ, ને તેઓની નિરાશા લેઈ ૧૯ દુધે શાઉલ તથા તેઓ તથા ઇસ્તાએલના સર્વ માણસો એકાદના નીચાણમાં પહિરતીઓ સાથે લડતા હતા. ૨૦ અને દાઉદ સવારે પડેડો ઉઠ્યો. ને એક રખેવાળને સ્વાધીન થેડા મુશીને વિશાધએ તેને કોરેડી આપ્યા પ્રમાણે લઈને ગયો, ને રણભૂમિમાં જવા માટે આ રી નિકળેલા સૈન્યે યુદ્ધને સાગ્ર લલકાર કીધો તે સમયે તે નાડાની વાડ આગળ આવી પહોંચ્યો. ૨૧ અને ઇસ્તાએલે તથા પહિરતીઓએ પોતાના સૈન્યોનો યુદ્ધબુદ્ધ સામસામે રચ્યો હતો. ૨૨ અને દાઉદ સાચવામારના હાથમાં પોતાનો સામાન સોડીને સૈન્ય તરફ દોડ્યો, ને ત્યાં પહોંચીને તેજે પોતાના બાઈઓને સલામ કીધી. ૨૩ અને તે તેઓની સાથે ખેલતો હતો, એટલામાં જુઓ, જોડયાપ નામે માથનો પહિરતી થોડો પહિરતીઓના સૈન્યમાંથી નિકળીને આગળના જેવા રાખેડો ખેલવા લાગ્યો. ને દાઉદે તે સામન્યો. ૨૪ અને ઇસ્તાએલના સર્વ માણસો તે માણસને જોઈને તેની આગળથી નાહા ને ધણા બીડા. ૨૫ અને ઇસ્તાએલના માણસોએ કહ્યું કે, આ જે માણસ આગળ આવે છે તેને તમે જોયો છે? ઇસ્તાએલને વૃદ્ધકારવાને તે નિશ્ચય આગળ આવ્યો છે, ને એમ થયો કે જે માણસ એને મારશે તેને રાત્ર ધણા દ્રવ્યથી દ્રવ્યવાન કરશે, ને પોતાની દીકરી તેને દેશે, ને તેના બાપના ઘરને ઇસ્તાએલ મધ્યે સ્વગત કરશે. ૨૬ અને દાઉદે પાસે ઉભેલા માણસોને કહ્યું કે, જે માણસ આ પહિરતીને મારીને ઇસ્તાએલથી મહેલ દૂર કરશે તેને શું મળશે? કેમકે આ બેસુનત પહિરતી કોણ છે કે જવા દેવા સૈન્યનો તે વૃદ્ધકાર કરે? ૨૭ અને લોકોએ તેને એ પ્રમાણે ઉત્તર આપ્યા કે, જે માણસ એને મારશે તેના હકમાં કલાણું કલાણું કરકામાં આવશે. ૨૮ અને તેના વા નાઈ અડીઆમે તેને તે માણસો સાથે બોલવા સામન્યો, ને અડીઆમે દાઉદ ઉપર ગુસ્સે બેસીને કહ્યું કે, હું અહીં કેમ આવ્યો છું? ને પેલા પોતાનેક પેલા તે કોણની પાસે તાનમાં મૂક્યા છે? તારો જવે ને વાસ આ કરમની નુકાહ હું અહીં છું, કેમકે લડાઈ જેવા માટે હું આવ્યો છું? અને દાઉદે કહ્યું કે, મેં

હમણા શું કીધું છે? કંઈ કારણ નથી કે શું? ૨૯ અને તે તેની પાસેથી મુખ ફેરવીને બીજાની પાસે ગયો, ને તેમ પ્રમાણે બોલ્યો, ને લોકોએ ફરીથી તેને આગળ પ્રમાણે ઉત્તર આપ્યા. ૩૦ અને જે રાખેડો દાઉદે બોલ્યો તે તેઓએ સામન્યોને શાઉલની આગળ કરી સમજાવ્યા, ને તેણે તેને તેડાવ્યો. ૩૧ અને દાઉદે શાઉલને કહ્યું કે, કોઈ પણ માણસનું હૃદય તેને લીધે ઉઠાડી ન થાઓ, તારો સેવક જઈને તે પહિરતીની સાથે લડશે. ૩૨ અને તાઉલે દાઉદને કહ્યું કે, તે પહિરતીની સામે જઈને તેની સાથે લડવાને હું શક્તિમાન નથી, કેમકે હું તો કેવળ જીવાન છું, પણ ને પોતાની જીવાનીથી લડવો છે. ૩૩ અને દાઉદે શાઉલને કહ્યું કે, તારો સેવક પોતાના બાપના થેડા સાચવતો હતો, ને એક સિંહ તથા એક રીંછ આવીને ટોળામાંથી એક હલવાન લીધું, ૩૪ ને મેં તેની પછ વાડે લાગીને તેને માયા, ને એને તેના મુખમાંથી ઠાડાવ્યું, ને તેજે મારા પર હુમલો કીધો ત્યારે મેં તેની દાઢી પકડીને તેને ઠેર માર્યો. ૩૫ તારા સેવકે સિંહ તથા રીંછ એ બંનેને માર્યો, ને આ બેસુનત પહિરતીના હાલ એ બેમાના એકના જેવા થશે, કેમકે એજે જીવતા દેવના સૈન્યનો ધિકાર કીધો છે. ૩૬ અને દાઉદે કહ્યું કે, જે યહોવાહે તે સિંહના પગથી ને રીંછના પગથી મને બચાવ્યા હતા, તે આ પહિરતીના હાથમાંથી મને બચાવશે. અને શાઉલે દાઉદને કહ્યું, બં, ને યહોવાહ તારી સાથે હોજો. ૨૮ અને શાઉલે પોતાનું કવચ દાઉદને પહેરાવ્યું ને તેના માથા પર પિત્તળનો ટોપ મુક્યો, ને તેને બજાર પહેરાવ્યું. ૩૭ અને દાઉદે પોતાની તરતાર પોતાના કવચ ઉપર બાધી ને તેણે ચાલી જોયું, કેમકે તેણે તેનો અનુભવ કરી જોયા ન હતા. અને દાઉદે શાઉલને કહ્યું કે, આ પહેરીને હું જઈ રહ્યો નથી કેમકે મેં એઓનો અનુભવ કરી જોયો નથી. અને દાઉદે પોતાના અગ્ર ઉપરથી તે ઢાઢી મૂક્યું. ૪૦ અને તેણે પોતાની લાકડી પોતાના હાથમાં લીધી, ને તાળામાંથી પાંચ સુવાળા પથરા પોતાને સાથે ચિણી લીધા, ને તેણે પોતાની પાસે રેડાપાળકની ને થેડી, એટલે ઝાળા દત્તી તેમાં તે મકરા, ને તેની ગોફણ તેના હાથમાં ફૂટી, ને પહિરતી બાડી તે ચાલ રા ગયો. ૪૧ અને તે પહિરતી ચાલતો ચાલતો દાઉદ પાસે આવ્યો. ને જે માણસ દાઉદ ઉપર હતો દત્તો તે તેની આગળ ચાલતો દત્તો

૪૨ અને તે પવિરતીએ આમ તેમ જોઈને દાઉદને નીકા, ત્યારે તેને તેને ઘસ્ટાવ્યો; કેમકે તે જુવાન હતો, ને લાલચાળ તથા મુંદર ચિદેશનો હતો. ૪૩ અને તે પવિરતીએ દાઉદને ૪૪ કે, કુ ઘું ફરો ઘું, કે તું લાલચાળો લઈને મારી પાસે આવે છે ? ને તે પવિરતીએ પોતાના દેવાને નામે દાઉદને માપ દીધો. ૪૬ અને તે પવિરતીએ દાઉદને કહ્યું કે, મારી પાસે આવ, એટલે કુ તારૂં માસ વાયુચર પડીએને તથા વનચર પડીએને આશું. ૪૭ ત્યારે દાઉદે તે પવિરતીને કહ્યું કે, તું તરવાર ને બાલો ને બરખી લઈને મારી પાસે આવે છે, પણ હું ક્રૈન્યોનો ચઢોવાદ, ધસાએલનાં ક્રૈન્યોનો દેવ, એનો ઘસ્ટાદાર વેં કીધો છે. મેં નાનો નારી પાસે આપું છું. ૪૮ ચઢોવાદ આને

સ્ત્રીઓની પાછળ લ નવાથી પાછા ફરીને તેમની ઘાવાની લટી. ૪૯ અને દાઉદે પેલા પવિરતીનું માથું લઈને ચાસાલેમમા આવ્યું, પણ તેનું કવચ તેણે પોતાના તણુમા મુક્યું.

૪૯ અને શામલે દાઉદને એ પવિરતી સાથે લલચા જતા જોયા, ત્યારે તેણે સોનાપતિ આખ્ખેરને પુછ્યું કે, આખ્ખેર, આ જુવાન કોનો દીકરો છે ? ને આખ્ખેરે કહ્યું કે, રામ, તારા ઇવના સમ, કુ ભજીતો નથી. ૫૦ અને રામએ કહ્યું કે, તે જુવાન કોનો દીકરો છે તેની તપાસ તું કર. ૫૧ અને તે પવિરતીનો સંદાર જાપા પછી દાઉદ પાછો આવ્યો, ત્યારે આખ્ખેર તેને સાડલ પાસે લાવ્યો, ને તે પવિરતીનું માથું તેના હાથમાં હતું. ૫૨ અને સાડલે તેને પુછ્યું કે, જુવાન,

કહ્યું કે, તેઓએ દાઉદને દસ સહસ્રતુલ માન આપ્યું છે, ને મને તો તેઓએ માત્ર સહસ્રતુલ માન આપ્યું છે, રાજ્ય ચિના તેને ઝીલ શાની કમી રહી છે? ૮ ને તે દિવસથી શાઉલે દાઉદને નજરમા રાખવા માંડયો.

૧૦ અને તેને બીજા દિવસે એમ થયું કે દેવ તરફથી એક દુષ્ટાત્મા શાઉલ પર બેસબેર આવ્યો, ને તે ધરમા બકવાદ કરવા લાગ્યો. ને દાઉદ પોતાના નિત્યના વહિવટ મુજબ પોતાના હાથથી વાજ્ય ગણાવતો હતો, ને શાઉલના હાથમા ભારો હતો. ૧૧ અને શાઉલે તે બાલો ફેંક્યા, કેમકે તેણે કહ્યું કે, હું દાઉદને મારીને બોલ સાથે ચોટાડીશ અને દાઉદ તેની આજ બધી બે વખત બધી ગયા. ૧૨ અને શાઉલ દાઉદથી બીતો હતો કેમકે યહોવાહ તેની સાથે હતો, પણ શાઉલની પાસેથી તે દૂર થયો હતો. ૧૩ માટે શાઉલે તેને પોતાની હજીરમાંથી ખસેડીને તેને પોતાના [લશ્કરમાં] સહસ્રાધિપતિ બનાવ્યો, ને તે લોકોની અંદર જવા આવવાનો વહિવટ રાખવા લાગ્યો. ૧૪ અને દાઉદ પોતાના સર્વ મર્ગોમા દાહપણથી વર્તતો હતો, ને યહોવાહ તેની સાથે હતો. ૧૫ અને તે પછી દાહપણથી વર્તે છે એ બેઠને શાઉલને તેની બીક લાગતી હતી. ૧૬ પણ સર્વ ઇસ્રાએલ તથા ચહુદાહ દાઉદ ઉપર પ્રીતિ રાખતા હતા, કેમકે તે તેઓની અંદર આવવા ભવાનો વહેવાર રાખતો હતો.

૧૭ અને શાઉલે દાઉદને કહ્યું બે, મારી ભયેષ્ઠપુત્રી મેરાબ [હિ], તેને હું તારી સાથે પરણાવીશ, કેવલ એટલુંજ કે મારે સાથે બળવાન થા, ને યહોવાહની લાગભો લઇ કેમકે શાઉલે કહ્યું કે, મારો હાથ એના પર ન આવે, પણ પવિત્રીઓના હાથ એના પર આવે. ૧૮ અને દાઉદે શાઉલને કહ્યું કે હું કોણ છું, તથા મારા સાવહાલા તથા ઇસ્રાએલમા મારા બાપનું કુંઠળ કોણ છે, કે હું રાજાનો જમાઇ થાઉં? ૧ પણ ભવારે શાઉલની દીકરી મેરાબ દાઉદને આપવી બેઠતી હતી, ત્યારે એમ થયું કે તેને આત્મીએલ મહોલાધીની સાથે પરણાવી દીધી. ૨૦ અને શાઉલની દીકરી મીખાલને દાઉદ સાથે પ્રીતિ લાગી હતી, ને તેઓએ શાઉલને કહ્યું ને તે વાત તેને સારી લાગી. ૨૧ અને શાઉલે કહ્યું હું તેણીને તેને આપીશ, કે તે તેને ફાદાશ થાય, ને પવિત્રીઓના હાથ તેની વિરુદ્ધ થાય. તે માટે શાઉલે દાઉદને કહ્યું કે, આવે તું બીજ વાર મારો જમાઇ થશે. ૨૨ અને શાઉલે પોતાના

ચાકરોને બાજી કાઢી કે, તમારે દાઉદ સાથે ગુપ્ત રીતે વાતચિત કરીને કહેવું કે, બે, રાજા તારા ઉપર બહુ પ્રમત્ત છે ને તેના સર્વ ચાકરો તને ચાહે છે, માટે હવે રાજાનો જમાઇ થા રહે અને શાઉલના ચાકરોએ એ સમજાવ્યો. દાઉદના કાનમા કણા, ને દાઉદે કહ્યું કે, હું કુગાલ તથા અલ્પ આજીવવાન માણસ છતાં રાજાનો જમાઇ થાઉં, એ વાત તમને ભૂલ લાગે છે કે શું? ૨૪ ને શાઉલના ચાકરોએ તેને ખબર આપીને કહ્યું કે, દાઉદ આમ બોલ્યો. ૨૫ અને શાઉલે કહ્યું કે, તમારે દાઉદને અમ કહેવું કે, રાજાને કંઈ પણ પહોંતે બેઠવું નથી, પણ રાજાના ચતુરો પર વેર વાળવા સાર પવિત્રીઓના એકસો અગ્રચર્મ [બેઠએ છે] હવે શાઉલનો ઇરાદો એવો હતો કે દાઉદ પવિત્રીઓના હાથથી માર્યો નહય. ૨૬ અને તેના ચાકરોએ એ વાતો દાઉદને કહી, ત્યારે દાઉદને રાજાનો જમાઇ થવાનું બહુ સાર લાગ્યું અને દિવસો પુરા થયા નહોતા, ૨૭ એટલામા દાઉદ ઉઠ્યો, ને તેણે પોતાના માણસો સુધા જઈને ખસે પવિત્રીઓને મારી નાખ્યા, ને દાઉદે તેઓના અગ્રચર્મો લાવ્યા, ને તે રાજાનો જમાઇ થાય, તે માટે તેઓએ રાજાને પુર પુરા ગણી આપ્યા અને શાઉલે પોતાની દીકરી મીખાલને તેની સાથે પરણાવી. ૨૮ અને શાઉલે બેઠ્યું ને બંધ્યું કે, યહોવાહ દાઉદની સાથે છે, ને શાઉલની દીકરી મીખાલને તેની સાથે પ્રીતિ લાગી હતી. ૨ અને શાઉલ દાઉદથી અગાઉ કરતા પણ વધારે બીવા લાગ્યો, ને શાઉલ બંધ્યું દાઉદનો વેરી રહ્યો.

૩૦ ત્યાર પછી પવિત્રીઓના સરદારો સ્વારીએ નિકળવા લાગ્યા, ને તેઓ ગેટલા વખત સ્વારીએ નિકળતા તેટલા વખત એમ થતું કે, દાઉદ શાઉલના સર્વ ચાકરો કરતા ચતુરાશથી વત્તો, તેથી તેનું નામ ધણુંજ લોકપ્રિય થયું.

૧૯ અને શાઉલે પોતાના દીકરા યોનાથાનને તથા પોતાના સર્વ ચાકરોને કહ્યું કે તમારે દાઉદને મારી નાખવો. ૨ પણ શાઉલનો દીકરો યોનાથાન તેના ઉપર ફિદા હતો અને યોનાથાન દાઉદને ખબર આપતા કહ્યું કે, મારો બાપ શાઉલ તને મારી નાખવા શીયે છે, માટે હવે કૃપા કરીને સ્વારમા પોતા વિષે સાવચેત થઈને કોઈ ગુપ્ત જગ્યામા સલામ રહેજે, ૩ ને હું ફરવા નિકળીને જે ખેતરમા તું દરો ત્યાં મારા બાપ પાસે ઉભો રહીશ, ને મારા બાપની

સાથે તારા વિષે વાતચિત કરીશ, ને જો હું કંઈ જોઈશ તો હું તને ખબર આપીશ. ૪ અને યોનાથાને પોતાના બાપ ગાઉલ આગળ દાઉદની પ્રશંસા કરતા તેને કહ્યું કે, રામથી પોતાના ચાકર દાઉદનો અપરાધ ન થાઓ, કેમકે તેણે તારો અપરાધ કીધો નથી, ને તેના કામ તારી પ્રત્યે ધણી સારા થતા આવ્યા છે, ૫ કેમકે તેણે પોતાનો જીવ પોતાના હાથમા લઈને પલિસ્તીને માર્યો, ને યહોવાહે સર્વ ઇસ્ત્રાએલને સાચો મોટી ફતેહ મેળવી, તે જોઈને તને હર્ષ થયો, ત્યારે કારણ વગર દાઉદને મારી નાખીને નિર્દોષ લોહીની વિરોધ ના સાચે તાર અપરાધ કરવો? ૬ ને શાઉલે યોનાથાનનું કહેલું સામગ્ર્ય, ને શાઉલે જીવતા યહોવાદના સોત્રન ખાધને કહ્યું કે, તે માર્યો નહિજ નથી ૭ અને યોનાથાને દાઉદને બોલાવ્યો, ને યોનાથાને તેને એ સર્વ બાબતો વિષે વાકેફનાર કીધો અને યોનાથાન દાઉદને ગાઉલ પાસે લાવ્યો, ને તે આગળની માફક તેની હજુરમા રહ્યો.

૮ અને ફરીથી વિચાર્યું થયો, ને દાઉદ સાચો જઈને પલિસ્તીઓની ત્રાસે લગ્યો, ને મારીને તેઓનો મોટો સહાર કીધો, ને તેઓ તેની આગળથી નાકા. ૯ અને ગાઉલ પોતાનો ભાતો પોતાના હાથમા લઈને પોતાના ઘરમા બેઠો હતો, તે અરસામા તેના ઉપર યહોવાદ તરફથી દુષ્ટાત્મા આવ્યો, ને દાઉદ પોતાના હાથથી [વાંછત્ર] વગાડતો હતો. ૧૦ અને શાઉલે દાઉદને બાલો મારીને તેને ભીંતે ચોટાડી દેવાનો પ્રયત્ન કીધો, પણ તે શાઉલની કુજીરમાથી સરકી ગયો, ને તેનો મારેલો ભાગો ભીંતમા ચોટ્યો, ને દાઉદ નાસીને તે રાતે બચી ગયો. ૧૧ અને દાઉદની ઉપર ચોક્કસ રાખીને તેને સવારે મારી નાખવા સાચે શાઉલે તેને ૧૨ હલકારા મોકલ્યા, ને દાઉદની સ્ત્રી મીખાએ તેને ખગર આપીને કહ્યું કે, જો તું આજ રાતે તારા જીવને બચાવશે નહિ, તો કાલે તું માર્યો જશે. ૧૨ તેથી મીખાએ દાઉદને બારીએથી ઉતારી મુક્યો, ને તે નામી જઈને ગયો. ૧૩ અને મીખાએ તરારીમ લઈને પતંગ પર સુવાજા, ને તેને ઓશીકે બકરાના વાળનો તકિયો મુક્યો, ને તેના પર લુગડા ઓઢાજા. ૧૪ અને શાઉલે દાઉદને પકડવાને હલકારા મોકલ્યા, ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, તે મારો છે. ૧૫ અને શાઉલે દાઉદને જોવા સાચે હલકારા મોકલ્યા, એમ કહીને કે, તેને ખર્ચમા મારી પાસે ઉચકી લાવો, કે હું તેને

મારી નાખુ. ૧૬ અને હલકારા અદર આવ્યા ત્યારે, જુઓ પતંગ પર તે તરારીમ હતો, તથા તેને ઓશીકે બકરાના વાળનો તકિયો હતો. ૧૭ અને શાઉલે મીખાવને કહ્યું કે, તે કેમ મને આ પ્રમાણે છેતરીને મારા શત્રુને જવા દીધો, કે જેથી તે બચી ગયો છે? ને મીખાએ શાઉલને ઉત્તર આપ્યો કે, તેનો મને કહ્યું કે, મને જવા દે, મારી પાસે તારૂ ખૂન સા માટે કરાવે છે?

૧૮ હવે દાઉદ નામી જઈયો, ને રામાહમા રામચંદ્ર પાસે આવીને જે સંધ્યુ ગાઉલે તેના પર વિતાડ્યું હતું તેની ખબર તેને કહી અને તે તથા રામચંદ્ર જઈને નાથોયમા રહ્યા. ૧ અને શાઉલને એવા સમાચાર મળ્યા કે, જો દાઉદ રામાહમા નાથોયમા છે. ૨૦ અને શાઉલે દાઉદને પકડવાને હલકારા મોકલ્યા, અને ત્યારે તેઓએ ભવિષ્યવાદીની ટોળીને ભવિષ્યવાણી બોલવી, તથા રામચંદ્રને તેઓના ઉપરી તરીકે તેઓ મધ્યે ઉભો રહેવો જોઈયો, ત્યારે શાઉલના હલકારા ઉપર દેવનો આત્મા આવ્યો, ને તેઓ પણ ભવિષ્યવાણીઓ મોલવા લાગ્યા. ૨૧ અને શાઉલને તે સમાચાર મળ્યા, ત્યારે તેણે બીજા હલકારા મોકલ્યા, ને તેઓ પણ ભવિષ્યવાણી વદવા લાગ્યા અને શાઉલે ફરીથી ત્રીજવાર હલકારા મોકલ્યા, ને તેઓ પણ ભવિષ્યવાણી વદવા લાગ્યા. ૨૨ પછી તે પણ રામાહમા ગયો, ને સેખુમાના મોટા કુવા પાસે આવ્યો, ને તેણે પુછ્યું કે, રામચંદ્ર તથા દાઉદ ક્યા છે? ને કોઈએકે કહ્યું કે, જો, તેઓ રામાહમા નાથોયમા છે. ૨૩ અને તે રામાહમા નાથોયમા જવા નિકળ્યો, ને દેવનો આત્મા તેના પર પણ આવ્યો, ને તેણે રસ્તે ચાલતા ચાલતા રામાહમા નાથોયમા પહોંચ્યો ત્યાં સુધી ભવિષ્યવાણી વધી કરી. ૨૪ અને તેણે પોતાના અગવસ્ત્ર પણ ઉતાર્યો, ને તે પણ રામચંદ્રની આગળ ભવિષ્યવાણી વદવા લાગ્યો, ને તે આખો દિવસ તથા રાત નગનાવસ્થામા પડી રહ્યો એ ઉપરથી લોકોમા કહેવત ચાલે છે કે હું શાઉલ પણ ભવિષ્યવાદીઓમા છે?

૨૦ અને દાઉદે રામાહમા નાથોયમાથી નાસીને યોનાથાન પાસે આવીને કહ્યું કે, મેં હું કીધું છે? મારો અન્યાય શો છે? ને તારા બાપ પ્રત્યે મારો શો અપરાધ છે કે તે મારો જીવ રોધે છે? ૨ ને તેણે તેને કહ્યું, એ [તારાથી] દૂર થાઓ,

નહિ. ૭ હવે તે દિવસે શાઉલના ચાકરામાંનો એક અમુક માણસ ત્યાં યહોવાદની આગળ રોકેલો હતો, ને તેનું નામ હોએગ અદોમી હતું, તે શાઉલના ગ્રામાનિયાઓમાં મુખ્ય હતો. ૮ અને દાઉદે અહીંમેલેખને કહ્યું કે, શું તારા હવાલામાં અહીં ભાલો કે તરવાર નથી? રામનું કામ ઉવાવળનું હતું માટે હું મારી તરવાર કે મારા શસ્ત્રો મારી સાથે લાવ્યો નથી. ૯ અને ચાનકે કહ્યું કે, બે, પલિસ્તી ગોદ્યાય જ્યેને તે એલાદની ખીજીમાં મારી નાખ્યો હતો, તેની તરવાર અહીં ઘુગડે વિઠાળીને એફેહની પાછળ [મુકેલી] છે; બે તે તારે લેવાની ઇચ્છા દોષ, તો લે; કેમકે તે શિકાષ બીજા એકે અહીં નથી. અને દાઉદે કહ્યું કે, એના જેવી એકે નથી, એ મને આપ.

૧૦ અને દાઉદે તે દિવસે ઉઠીને શાઉલની ખીજીમાં ગયાના રાત્ર આખીસ પાસે નારી ગયો. ૧૧ અને આખીસના ચાકરાએ તેને કહ્યું કે, શું આ તે દેશના રાત્ર દાઉદ નથી? શું તેઓએ નાચનાં નાચનાં સામાસામી આ પ્રમાણે ગાધુ નથી? કે, શાઉલે પોતાના સહસ્રેને માર્યા છે, ને દાઉદે તે પોતાના દસ સહસ્રોને માર્યા છે. ૧૨ અને દાઉદે એ રાખડો મનમાં રાખ્યા, ને ગયાના રાત્ર આખીસથી તે ધણો બીતો હતો. ૧૩ અને તેણે તેઓની આગળ પોતાની વસ્ત્રો બદલી, ને તેઓના હાથમાં [હતો ત્યારે] પેલાઇનું દોમ ધારણુ કીધું, ને દરવાજાના કમાડો ઉપર લીટા પાડ્યા, ને પોતાનું શુંક પોતાની દાદી ઉપર પડવા દીધું. ૧૪ ત્યારે આખીસે પોતાના ચાકરાને કહ્યું કે, જુઓ, તમે જુઓ છો કે એ માણસ ઝાંડો છે, તો શા વારતે તમે તેને મારી પાસે લાવ્યા છો? ૧૫ શું મને પેલા માણસની ખાટ છે કે તમે આ માણસને મારી દંજીરમાં પેલાઇ કરવાને આવ્યો છો? શું આ માણસને મારા ઘરમાં દાખલ કરાય?

૨૨ માટે દાઉદ ત્યાંથી ગાલી નિકળીને અદુ-હામની ગુફામાં નારી ગયો, ને તેના લાકડો તથા તેના બાપનું આખુ ઘર તે સંભળીને ત્યાં તેની પાસે ગયા. ૨ અને જે સર્વ સકરમાં હતા, તથા જે સર્વ દેવાદાર હતા, તથા જે સર્વ અસતોષી હતા, તેઓ તેની પાસે એકઠા થયા; ને તે તેઓને સરદાર બન્યો; ને ત્યાં તેની સાથે આસરે આસરે માણસો હતા.

૩ અને દાઉદ ત્યાંથી મોઆબના મિરપેદમાં ગયો;

ને તેણે મોઆબના રામને કહ્યું કે, દેવ મારા હકમાં શું કરવાનો છે એ મારા બાપનામાં આવે, ત્યાં સુધી કૃપા કરીને મારા બાપને તથા મારી માને અહીં આવીને તારી પાસે રહેવા દે. ૪ અને તે તેઓને મોઆબના રામની હંજીરમાં લાવ્યો; ને દાઉદે અઢમાં રહેતો હતો તેટલો બધો વખત તેઓ તેની સાથે રહ્યાં. ૫ અને ગાદ અવિધ્યવાદીએ દાઉદને કહ્યું કે, અઢમાં ન રહેતો; અહીંથી નિકળીને યહુદાદના દેશમાં જ. ત્યારે દાઉદે ત્યાંથી નિકળીને હેરેથના વનમાં આવ્યો.

૬ અને શાઉલે સાંભળ્યું કે દાઉદ તથા તેની સાથેના માણસો છતાં થયા છે; આ વેળાએ શાઉલે તો ગિબઆહમાં, રામાદમાંના આમલીના ઝાડ તળે, પોતાના હાથમાં ભાલો રાખીને બેઠો હતો, ને તેના સર્વ ચાકરા તેની આસપાસ ઉભા હતા. ૭ અને શાઉલે પોતાની આસપાસ ઉભેલા પોતાના ચાકરાને કહ્યું કે, હે બિન્યામીનીઓ, તમે સાંભળો; શું વિશાધનો દીકરો તમ પ્રત્યેકને બેતરો તથા દ્રાક્ષવાદીઓ આપશે, શું તે તમ સર્વેને સહસ્રાધિપતિઓ તથા સતાધિપતિઓ બનાવશે; ૮ કે તમ સર્વેએ મારી વિરૂદ્ધ કિસાદ રચ્યો છે, ને મારો દીકરો વિશાધના દીકરા સાથે કોલકાર કરે છે ત્યારે મને ખબર આપનાર કોઇ નથી, ને મારે લીધે દલગીર યનાર કોઇ નથી, અથવા મારા દીકરાએ મારા ચાકરાને મારી વિરૂદ્ધ આજની પેઠે સતાઇ રહેવાને ઉસકેલો છે તેની મને ખબર આપનાર તમારામાંનો કોઇ નથી? ૯ ત્યારે મેએગ અદોમી જે શાઉલના ચાકરા પાસે ઉસો હતો, તેણે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, મે વિશાધના દીકરાને નોખમાં અટીટ્વના દીકરા અહીંમેલેખ પાસે આવતો જોયો હતો. ૧૦ અને એણે તેને સાડ યહોવાદની સલાહ પુણી, ને તેને બાધું આપ્યું, ને તેને ગોદ્યાય પલિસ્તીની તરવાર આપી. ૧૧ ત્યારે રામએ અટીટ્વના દીકરા અટીમેલેખ ચાનકને, તથા તેના બાપના આખા ઘરના ચાનકો જે નોખમાં હતા, તેઓને તેડાવ્યા; ને તે સર્વે રામ પાસે આવ્યા. ૧૨ અને શાઉલે કહ્યું, હે અટીટ્વના દીકરા, હમણું સાંભળ. અને તેણે ઉત્તર આપ્યો, હે મારા મુરબ્બી, કે હાજર છું. ૧૩ અને શાઉલે તેને કહ્યું કે, વિશાધનો દીકરો મારી વિરૂદ્ધ બળતો ઉઠાવીને ગાજની માફક મારે સાડ સતાઇ રહે, તે માટે તે તેને ફાટલી તથા તરવાર આપીને, તથા તેને સાડ દેવની સલાહ પુણીને,

તમે, એટલે તે તથા તેણે, મારી વિરૂદ્ધ ફિતુર કેમ રચ્યુ છે? ૧૪ ત્યારે અલીમેલેખને રાખને ઉત્તર આપ્યો કે, સ્મૃતિ કે જે રાખનો નમાઈ છે, ને તારી રાખરસ બામા દાખલ કરાએલો છે, ને તારા ધરમા માનવતો છે, તેના જેવો વિશ્વાસુ તારા બધા ચાકરોમા કોણ છે વા? ૧૫ શું એ આજ્ઞા તેને સારૂ દેવની સલાહ પુછવાનું શરૂ કીધું છે? અ મારાવા દૂર ચાએ, રાખએ પોતાના ચાકરને નાથે કે મારા બાપના ધરના કાઠને માથે એ અપરાધ મુકવો નહિ, કેમકે એ સર્વ બાબતો વિષે તારો ચાકર કંઈ પણ વસ્તુ કે આશું જાણતો નથી ૧૬ ત્યારે રાખએ કહ્યું કે, હે અલીમેલેખ, તું તારા બાપના આપા ધર મુખા ખસિત માર્યો જશે, ૧૭ અને રાખએ પોતાની આસપાસ ઉભા રહેલા અગરફકોને કહ્યું કે, રીને યહોવાહના ચાજકોને મારી ના મો, કેમકે તેઓનો હાથ પણ દાઉદ સાથે છે, ને તે નારી અથ છે અમ તેઓ જાણતા હતા તેમ છતાં, તેઓએ મને તેની ખબર ન આપી પણ રાખના ચાકરો યહોવાહના ચાજ્જા ઉપર ટુટી પડવા સારૂ પોતાના હાથ લાબા કરવાને રાજી નહોતા ૧૮ ત્યારે રાખએ હોએમને કહ્યું કે તું પાછા ફરીને ચાજકો ઉપર ટુટી પડ અને હોએજ અદોમી પાછો ફર્યો, ને ચાજકો ઉપર ટુટી પડીને તે દિવસે તેણે સણુનો એફાઈ પહેરેલા પંચાશી પુરૂષોને મારી નાખ્યા ૧ અને ચાજકોના નગર નોખને પણ તેણે તરવારની ધારથી કતલ કર્યું, એટલે પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓનો, બાળકો તથા ધાનણુનો, અને બળદો તથા ગધેડા તથા ઘેઠાનો તેણે તરવારની ધારથી [સહાર કીધો] ૨૦ અને અલીમેલેખના દીકરા અલીમેલેખનો અબ્યાધાર નામનો એક દીકરો બચી ગયા, ને દાઉદ પાછળ નાસી ગયો ૨૧ અને અબ્યાધાર દાઉદને ખબર આપી કે, શાઉલે યહોવાહના ચાજકોને મારી નાખ્યા છે ૨૨ અને દાઉદે અબ્યાધારને કહ્યું કે તે દિવસે હોએજ અદોમી ત્યાં હતો, ત્યારથીજ હું જાણતો હતો કે તે શાઉલને જરૂર કદી દેશે તારા બાપના ધરના સર્વ માણસોના મોતનું કારણ હજી થયો છું ૨૩ તું મારી સાથે રહે, બીરા નહિ, કેમકે જે તારો જીવ [લેવા] શોધે છે તે મારો જીવ [લેવા] શોધે છે; કેમકે મારી સાથે તું સીંડસલામતીમા રહશે

૨૩

અને તેઓએ દાઉદને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, પલિસ્તીઆ કહજાહ વિરૂદ્ધ લડે

છે, ને ખળીઓ લડે છે ૨૪ તે માટે દાઉદે યહોવાહની સનાહ પુછી કે, હું જઈને એ પલિસ્તીઓને મારું? ને યહોવાહે દાઉદને કહ્યું કે, બ, ને પલિસ્તીઓને મારીને કહલાહને બચાવ દે અને દાઉદના માણસોએ તેને કહ્યું કે, જો, અમને અહીં ચડુદાહમા ડર લાગે છે, તો કહલાહમા પલિસ્તીઓના લશ્કરો વિરૂદ્ધ જતા કેટલો વિરોધ ડર લાગશે? ૨૫ ત્યારે દાઉદે બીજા વાર પણ યહોવાહની સલાહ લીધી, ને યહોવાહે તેને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, હીને કહજાહ પર ચડાઈ કર, કેમકે હું પલિસ્તીઓને તારા હાથમા સોંપી દશ ૫ અને દાઉદ તથા તેના માણસો કહલાહમા ગયા, ને પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ કરાને તેઓના ટોર હરણ કરી ગયા, ને તેમને કતલ કરીને તેમનો મોટો સહાર કીધો એમ દાઉદે કહલાહવાસીઓને બચાવ્યા

૬ અને એમ થયું કે, અલીમેલેખનો નીકરો અબ્યાધાર દાઉદ પાસે કહલાહમા નાસી આવ્યો ત્યારે તે પોતાના હાથમા એક અફાઈ લેતો આવ્યો હતો ૭ અને શાઉલને સમાચાર મળ્યા કે દાઉદે કહલાહમા આવ્યો છે અને નાઉલે કહ્યું કે, દેવે તેને મારા હાથમા સોંપી દીધો છે, કેમકે દરવાજ તથા ભુગમે વાળા નગરમા પેઠાથી તે અદર ગોનાઈ ગયો છે ૮ અને કહલાહ ઉપર ચડાઈ કરીને દાઉદ તથા તેના માણસોને ઘેરી લેવા સારૂ શાઉલે સર્વ લોકોને યુદ્ધમા બોલાવ્યા ૯ અને દાઉદે જાણતો હતો કે શાઉલ મને ઉપદ્રવ કરવાની મુક્તિઓ રચે છે, ને તેણે અબ્યાધાર ચાજકને કહ્યું કે, અફાઈ અહીં લાવ ૧૦ પણ દાઉદે કહ્યું કે, હે હસાએલના દેવ યહોવાહ તારા સેવકે નક્કો સાબળ્યું છે કે, મારે લીધ નગરનો નાશ કરવાને શાઉલ કહલાહે આવવાનો વગ શોધે છે ૧૧ કહલાહના માણસો શું મને તેના હાથમા સોંપી દેશે? તારા ચાકરના સાથળ્યા મુજબ શું શાઉલ અહીં આવશે? હે હસાએલના દેવ યહોવાહ, હું તારી આજ્ઞા કર છું કે, તારા સેવકને કહે અને યહોવાહે કહ્યું કે, તે આવશે ૧૨ ત્યારે દાઉદે કહ્યું, શું કહલાહમા માણસો મને તથા મારા માણસોને શાઉલના હાથમા સોંપી દેશે? ને યહોવાહે કહ્યું, તેઓ તને સોંપી દેશે ૧૩ ત્યારે દાઉદ તથા તેના માણસો, જે આસરે ૭૨૦ હતા, તેઓ હીને કહલાહમાથી નિકળી ગયા, ને ત્યાં જવાય ત્યાં ગયા અને શાઉલને સમાચાર

મળ્યા કે દાઉદ હથેલાદમાંથી નાસી ગયો છે; ને તેણે ત્યાં જવાનું માંડી વાળ્યું.

૧૪ અને દાઉદ રાતમાં મળ્યુન ગઢોમાં વસ્યો; ને ઝીંફના રાતમાં પંખાદી મુલકમાં રહ્યો. અને શાઉલ તેને દરરોજ ચોપતો હતો, પણ દેવે તેને તેના હાથમાં સોંપ્યા નહિ. ૧૫ અને દાઉદે જોયું કે શાઉલ મારો છવ લેવા સાડ બહાર નિકળેલો છે; ને દાઉદે ઝીંફના રાતમાં એક ગ્રામીમાં હતો. ૧૬ અને શાઉલનો દીકરો યોનાથાન ઉઠીને ગ્રામીમાં દાઉદ પાસે ગયો, ને તેના હાથ દેવમાં મળ્યુન પ્રાપ્ત. ૧૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, બીરા મા; કેમકે મારા

બાપ શાઉલનો હાથ તને જોળી કાઢી શકશે નહિ; અને તું ઇસ્રાએલ પર રાજ થયો, ને તું તારાથી બીજા દરજ્જે હોય; ને મારો બાપ શાઉલ પણ એ તો જોયું છે. ૧૮ અને તે જાણે એ યહોવાદની આજ્ઞા કરાર કર્યો; ને દાઉદે ગ્રામીમાં રહ્યો ને યોનાથાન પોતાને ઘેર ગયો. ૧૯ ત્યારે ઝીંફોએ જિભબાદમાં શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું કે, અરવળની દક્ષિણે દખીલાદ ડુંગરની ગ્રામીમાં મળ્યુન ગઢોમાં અમારી મઠ્યે છું. દાઉદે સત્તા રહ્યો નથી? ૨૦ માટે હવે, જો રાજ, તારા મનની ત્યા આજ્ઞાની સધળી ઇચ્છા પ્રમાણે ત્યા આવ; ને તેને રાજના હાથમાં સોંપી દેવો એ અમારું કામ. ૨૧ અને શાઉલે કહ્યું કે, યહોવાદ તમને આશિષ દો; કેમકે તમે મારા પર દયા કરી છે. ૨૨ કૃપા કરીને જઇને તે વિષે હજી વધારે નક્કી કરો, ને તેના પત્નીની જગ્યા, તથા ત્યાં તેને કાણે લેયો છે, તે જાણીને જુઓ; કેમકે મને ખબર મળી છે કે તે ઘણી પકાઇથી વત્ત છે. ૨૩ માટે જુઓ, ને તેની સલાહ રહેવાની સર્વ જગ્યાએ જાણી લઇને, જરૂર ફરીથી મારી પાસે આવતો, એટલે હું તમારી સાથે આવીશ; ને જો તે દેશમાં હશે તો એમ થશે કે, હું તેને યહુદાના દખરોમાંથી ચોપી કાઢીશ. ૨૪ અને તેઓ ઉઠીને શાઉલની અગાઉ ગ્રીકમાં ગયા; પણ દાઉદે ને તેના માણસો માએન રાતમાં, અરવળની દક્ષિણે અરાબાદમાં હતા. ૨૫ અને શાઉલ તથા તેના માણસો તેને ચોપવા ગયા. અને લોકોએ દાઉદને ખબર આપી; માટે તે ઉતરીને ખડક પાસે આવીને માએન રાતમાં રહ્યો. અને તે સાંજમાં શાઉલ અએન રાતમાં દાઉદની ચોપમાં ગયો. ૨૬ અને શાઉલ પર્વતની આ બાજુએ ગયો, ને દાઉદ તથા

તેના માણસો પર્વતની પેલી બાજુએ ગયા; ને દાઉદે શાઉલની બીકને કીધે સટકી જવાને ઉતાવળ કીધી; કેમકે શાઉલે તથા તેના માણસોએ દાઉદને તથા તેના માણસોને પકડવા સાડ તેઓને ઘેરી લીધા હતા. ૧૭ પણ એક હલકારાએ શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું કે, જલદી આવ; કેમકે પલિસ્તીઓએ દેશમાં ધાડ પાડી છે. ૨૮ એમ શાઉલ દાઉદની પુઠે લાગવાથી પાછો ફરીને પલિસ્તીઓની સામે ગયો; એ માટે તે જવાનું નામ તેઓએ સેલા-દામ્માદલકોથ પાડ્યું. ૨૯ અને દાઉદે ત્યાંથી નિકળી જઇને એન-ગેડીના મળ્યુન ગઢોમાં રહ્યો.

૨૪ અને શાઉલ પલિસ્તીઓની પુઠે લાગવાથી પાછો આવ્યો, ત્યારે એમ બન્યું કે, તેને એવા સમાચાર મળ્યા કે, જો, દાઉદે એન-ગેડીના રાતમાં છે. ૨૫ તે પછી શાઉલ સર્વ ઇસ્રાએલમાંથી ત્રણ હજાર સુધી કાઢેલા માણસો લઇને દાઉદની તથા તેના માણસોની ચોપમાં રાત્રી બકરાંઓના ખડકો પર ગયો. ૨૬ અને તે માંજ મેઢવાદોએ પાસે આવ્યો કે જ્યાં એક યુદ્ધ હતી; ને શાઉલ પોતાના પગ ઢાંકવાને તેમાં ગયો. હવે દાઉદે તથા તેના માણસો યુદ્ધના સૌથી માંહેલા બાનમાં બેઠેલા હતા. ૨૭ અને દાઉદના માણસોએ તેને કહ્યું કે, જો, જો દિવસ વિષે યહોવાદે તને કહ્યું હતું કે, જો, હું તારા યત્નને તારા હાથમાં સોંપીશ. ને તને જેમ સાડ લાગે તેમ તું તેને કરજો, તે દિવસ [આવ્યો] છે. ત્યારે દાઉદે ઉઠીને યુદ્ધ રીતે શાઉલના જલ્લાની કોર કાપી લીધી. ૨૮ અને પછીથી એમ થયું કે, તેણે શાઉલ [ના જલ્લા]ની કોર કાપી લીધી હતી તેને લીધે દાઉદના મને તેને માર્યો. ૨૯ અને તેણે પોતાના માણસોને કહ્યું કે, યહોવાદે એવું ન થવા દો, કે મારો હાથ તેની વિરુદ્ધ લગાવીને મારા મુરખી, તથા યહોવાદના અભિધિક્ષ પ્રત્યે હું એવું કામ કર, કેમકે તે યહોવાદનો અભિધિક્ષ છે. ૩૦ એમ દાઉદે આ સખ્તો બોલીને પોતાના માણસોને વાર્યો, ને તેમને શાઉલની સામે ઉઠવા કીધા નહિ. અને શાઉલ યુદ્ધમાંથી ઉઠીને પોતાને માંજ પડ્યો. ૩૧ દાઉદે પણ પછીથી ઉઠ્યો, ને યુદ્ધની બહાર નિકળીને શાઉલની પાછળ ઢાંક મારીને કહ્યું કે, હો મારા મુરખી રાજ; ને જ્યારે શાઉલે પોતાની પાછળ જોયું, ત્યારે દાઉદે સાદાંઈ દંડવત પ્રજામ કીધા. ૩૨ અને દાઉદે શાઉલને કહ્યું કે, જો, દાઉદે તારે

નુકસાન થોધે છે, એવું બોલનારાઓના વચન તું શા માટે સાંભળે છે? ૧૦ જો, આજ તો તારી નજરે જોયું છે કે આજે શુક્રામા કેવી રીતે યહોવાહને મારા હાથમા સોંપ્યો હતો, કેટલાકે તને મારી નાખવાનું મને કહ્યું, પણ મેં તને જીવવદાન દીધું, ને મેં કહ્યું કે, હું મારો હાથ મારા મુરખીની વિરૂદ્ધ નહિ લખાવું, કેમકે તે યહોવાહનો અભિષિક્ત છે ૧૧ વળી, મારા બાપ, જો, હા, મારા હાથમા તારા જલ્લાની કોર જો, મેં તારા જલ્લાની કોર કાપી લીધી તે છતાં તને મારી નાખ્યો નહિ, તે ઉપરથી જાણ ને સમજ કે મારા હાથમા ઉપદ્રવ કે ઉલ્લંઘન નથી, ને જો કે તું મારો જીવ લેવા સાથે મારી પુઠે લાગ્યો છે, તો પણ મેં તારો અપરાધ કીધો નથી ૧૨ યહોવાહ મારી તથા તારી વચ્ચે ન્યાય કરો, ને યહોવાહ માં વેર તારી પાસેથી હો, પણ મારો હાથ તારા પર નહિ જ આવે ૧૩ પ્રાચીન લોકોની કહેવત શિખરે છે તેમ, દુષ્ટાદ તે દુષ્ટોમાથી નિકળે છે; પણ મારો હાથ તારા પર આવશે નહિ ૧૪ ઇસ્રાએલનો રાજા કોણની પાઞ્ચ નિકળ્યો છે? તું કોણની પાઞ્ચ લાગેલો છે? એક મુએલા કુશ પાઞ્ચ, એક ચાચડ પાઞ્ચ ૧૫ યહોવાહ ન્યાયાધીશ યહને મારી ને તારી વચ્ચે ચુકાદો આપે, ને જોઈને મારા પક્ષની હિમાયતી કરે, ને મને તારા હાથથી છોડાવે ૧૬ અને હાઉદ એ રાખ્હો શાઉલને કહી રહ્યો, એટલે એમ થયું કે, શાઉલે કહ્યું કે, મારા દીકરા હાઉદ, યુ એ તારો સાહે છે? ને શાઉલ પોતે મુકીને રજો ૧૭ અને તેણે હાઉદને કહ્યું કે, મારા કરતાં તું વધારે ન્યાયી છે, કેમકે તો મને સારો બદલો દીધો છે, પણ મેં તને મારો બદલો આપ્યો છે ૧૮ અને તો આજ બહેર કીધું છે કે, તું મારી સાથે કેવી સારી રીતે વર્ત્યો છે, કેમકે ન્યારે યહોવાહને મને તારા હાથમા સોંપ્યો હતો, ત્યારે તો મને મારી નાખ્યો નહિ ૧૯ કેમકે જો કોઈ માણસને તેનો શત્રુ મળે, તો તે તેને સંતીસલામત જવા દેશે થું? એ માટે તો જ આજ મારી પ્રત્યે કીધું છે તેનો સરો બદલો યહોવાહ તને આપો ૨૦ અને હવે, જો, હું જાણું છું કે તું નક્કી રાજા થશે, ને ઇસ્રાએલનું રાજ્ય તારા હાથમા સ્થાપિત થશે ૨૧ એ માટે હવે યહોવાહના સોગન મારી આગળ આ, કે તું મારી પાછળના મારા સંતાનને નાજૂદ નહિ કરે, ને તું મારા નામ મારા બાપના ધરમાથી નષ્ટ નહિ કરે ૨૨ અને

હાઉદે શાઉલ આગળ સોગન ખાવા, ને શાઉલ પોતાને ઘેર ગયો, પણ હાઉદ તથા તેના માણસો ઉપર ચઢીને ગદમા ગયા

૨૫ અને શમુએલ મરણ પામ્યો, ને સર્વ ઇસ્રાએલે એકઠા થઈને તેને સાડે રોડ કીધો, ને તેને રાગાહમા તેના ધરમા દાટ્યો અને હાઉદે ઉઠીને પાસાનના રાનમા ગયો

૨ અને માએનમા એક માણસ હતો, ને તેની મિત્રકત કાર્મલમા હતી, ને તે માણસ ધણો મેટો હતો, ને તેની પાસે ત્રણ ઢબર ઘેટા તથા એક ઢબર બકરા હતા, ને તે [દમણ] પોતાના ઘેટા કાર્મલમા કાતરતો હતો ૩ હવે તે માણસનું નામ નાખાલ હતું, ને તેની સ્ત્રીનું નામ અબીગાઇલ, ને તે સ્ત્રી ધણી જુદિવંત તથા તુદર મેહેરાની હતી, પણ તે માણસ અસહ્ય તથા પોતાના વ્યવહારમા દુષ્ટ હતો, ને તે કાલેબના કુટુંબનો હતો ૪ અને હાઉદે રાનમા સાંભળ્યું કે નાખાલ પોતાના ઘેટા કાતરે છે ૫ અને હાઉદે દસ જુવાન પુરોધાને એકલ્યા, ને હાઉદે તે જુવાન પુરોધાને કહ્યું કે, તમે કાર્મલ પર ચઢીને નાખાલ પાસે જઈને તેને મારી સલામ કહેજો, ૬ ને તે ભાગ્યશાળી માણસને આ પ્રમાણે કહેજો કે, તારા કલ્યાણ તથા તારા ધરનું કલ્યાણ તથા તારા સર્વસ્વનું કલ્યાણ યાએ ૭ અને હાવ મેં સાંભળ્યું છે કે તારે ત્યાં કાનરનારાઓ આવેલા છે, તારા ઘેટાપાળકો તો અમારી સાથે હતા, ને હમે તેમને કંઈ ઇન કીધી નહિ, તેમજ જેટલો બચો વખત તેઓ કાર્મલમા હતા તે દરમિયાન તેમનું કંઈ ઓરાયું પણ નથી ૮ તારા જુવાનોને પુછ, એટલે તેઓ તને કહેશે, માટે આ જુવાનો તારી દૃષ્ટિમા કૃપા પામે, કેમકે અમે ખુશાલીને દિવસે આવ્યા છીએ, જે તારે હાથ લાગે તે કૃપા કરી તારા દાસોને તથા તારા દીકરા હાઉદને આપ ૯ અને હાઉદના જુવાનોએ ત્યાં પહોંચ્યા પછી, એ સર્વ રાખ્હોની મતલબ હાઉદને નામે નાખાલને કહી ને પછી છાના રહ્યા ૧૦ અને નાખાલે હાઉદના ચાકરોને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, હાઉદ કોણ છે? ને વિશાધને દીકરો કોણ છે? પોતપોતાના ધણીઓ પાસેથી નાસી જનારા ચાકરો હાલના સમયમા ધણા છે ૧૧ તો થું, હું મારી રોટલી, તથા મારા પાણી, તથા મારા માસ જે મેં મારા કાનરનારાઓને સાડે કાપ્યું છે, તે લઈને, જે માણસો ક્યાંથી આવેલા

છ એ હુ જાણતો નથી, તેઓને આપુ ૧૨ તેથી દાઉદના જીવાનો પાઠ વળીને પોતાને રરતે પડ્યા, ને પાઠ આવીને એ સર્વ શબ્દોનું વાતપૂર્વે તેઓએ તેને કહ્યું ૧૩ અને દાઉદે પોતાના માણસોને કહ્યું કે, તમે સર્વ પોતપોતાની તરવાર કમરે બાંધો અને પ્રત્યેક માણસે પોતાની તરવાર કમરે બાંધી ને દાઉદે પણ પોતાની તરવાર કમરે બાંધી, ને દાઉદની પાછળ આસરે આસરે માણસો ગયા, ને બંધે ઉચાળા પાસે રહ્યા ૧૪ પણ જીવાનોમાના એકે નાબાલની સ્ત્રી અબીગાઇને કહ્યું કે, બે, દાઉદે અમારા શેઠને સલામ કહેવા સદા રાત્રીમાંથી હનકારા મોકલ્યા હતા પણ એ તેમની ઉપર ઉતરી પડ્યા ૧૫ પણ તે માણસો અમારી સાથે ધાડી સારી રીતે વચ્ચે હતા, ને જ્યારે અમે સીમમાં રહેતા હતા ત્યારે જ્યાં સુધી અમે તેઓની સાથે વ્યવહાર કરીએ ત્યાં સુધી અમને કંઈ ધન યથ નહોતી, તેમ અમારું કંઈ ખોવાયું પણ નહોતું, ૧૬ ઘેટા સાવજતા બેટોના બધા વખત અમે તેઓની સાથે રહ્યા તે દરમિયાન રાત્રે તેમજ દિવસે તેઓ અમારા હકમાં ક્ષિપ્તિ પડતા ૧૭ તો હવે તારે શું કરવું તે જાણ તથા વિચાર, કેમકે અમારા શેઠની વિરુદ્ધ તથા તેના આખા ઘરની વિરુદ્ધ ખરા ભોતો નિઃશ્વ કરવામાં આગ્યા છે, કેમકે તે એના બનીયગાહપુત્ર છે કે તેની સાથે કોઈ વાત કરી શકે નહિ ૧૮ ત્યારે અબીગાઇએ જલહીથી બંધે રોટી તથા દ્રાક્ષરસની બે મથકો તથા રાંધીને તૈયાર કરીલા પાત્ર ઘેટા તથા પાત્ર માપ પોક, તથા દ્રાક્ષની સો લખ, તથા અઘરના બંધે ચકનો લઇને ગંગેડા પર લાવા ૧૯ અને તેણીએ પોતાના જીવાન ચાકરોને કહ્યું કે, તમે મારી આગળ જાઓ, જીઓ, હુ તારી પાછળ આવું છું, પણ તેણીએ પોતાના વર નાબાલને કંઈ કહ્યું નહિ ૨૦ અને એમ થયું કે, તે પોતાના ગધેડા પર સવારી કરીને પર્વાતની ઓથે ઓથે ચાલતી હતી, તે સમયે જીઓ, દાઉદ તથા તેના માણસો તેની સાથે આવતા હતા, ને તેણીને તેમની બેઠ યથ ૨૧ હવે દાઉદે કહ્યું હતું કે, આ માણસની રાત્રીમાંની સર્વ મિલકત મેં એથી રીતે સગળી કે તેના સર્વસ્વ માથી કાઢ પણ ખોવાયું નથી, એ ખચિત ફેકટ થયું છે, ને તેજુ અને સારાનો બદલો બુડો આપ્યો છે ૨૨ ને સર્વ તેજુ છે તેમાંથી સવારનું અજવાળું ઘતા સુધીમાં ને એક નર બાળક સરખુએ હુ રહેવા દઉં, તો

એજુ ને એથી પણ વધારે હેવ દાઉદના શત્રુઓને કરો ૨૩ અને અબીગાઇએ દાઉદને જોયા ત્યારે તે જલહીથી પોતાના ગધેડા પરથી ઉતરી પડી, ને તેણીએ દાઉદની આગળ સાદાળ દડવત કરીને તથા જમીન સુધી વાજી વળીને પ્રણામ કરીયા ૨૪ અને તેણીએ તેને પગે પડીને કહ્યું કે, હે મારા મુરખી, મારે શિરે, હા, મારે શિરે આ અન્યાય ગણાય, ને કૃપા કરી તારી સેવકીને તારા સામળા બોલવા દે, ને તારી સેવકીના વચનો સામળ ૨૫ કૃપા કરી મારા મુરખીએ એ બનીયગાહના માણસ નાબાલને નજીક રાખે કેમકે જેવું તેનું નામ છે, તેવો તે છે, તેનું નામ નાબાલ છે, ને તેની પાસે મૂખાઈ છે, પણ મારા મુરખીના આસરે જોએને તે મોકલ્યા હતા તેઓને મેં તારી દાસીએ દીધા નહોતા ૨૬ માટે હવે, હે મારા મુરખી, હુ જીવતા યહોવાહના તથા તારા જીવના સમ ખાઈને કહું છું કે, યહોવાહે તને ખૂનના દોષથી, તથા તારે દાર્ય તારે વેર લેવાથી પાછો રાખ્યો છે, માટે હવે તારા શત્રુઓ, તથા મારા મુરખીનું બુદ્ધ તાકનારાઓ નાબાલ જેવા યાઓ ૨૭ અને હવે આ બેઠ ને તારી સેવકી મારા મુરખીને સાડે લાવી છે, તે ને જીવાન પુરૂષો મારા મુરખીની તેહનાતમાં છે તેઓને અપવાતમાં આવે ૨૮ કૃપા કરી તારી દાસીને અપરાધ માફ કર, કેમકે નિઃશ્વ યહોવાહ મારા મુરખીને સાડે અવિચળ ધર બનાવશે, કેમકે મારે મુરખી યહોવાહની લડાઈમાં લડે છે, ને તારા સર્વ દિવસોમાં તારામાં બુડાઈ માલમ પડશે નહિ ૨ અને એ કે તારી પાછળ લાગવાને, તથા તારો જીવ શોધવાને માણસ ઉઠ્યા હશે, તો પણ મારા મુરખીનો જીવ યહોવાહ તારા હેવની પાસેના જીવનના લડાઈમાં બાંધી રખારો, પણ તારા શત્રુઓના જીવને તો જેમ ગોડલુના આડામાંથી ફેફા દે તેમ તે ફેફા દેશે ૩૦ અને જે સર્વ હિતવચનો યહોવાહ તારા વિષે બોલ્યા છે, તે પ્રમાણે જ્યારે તેણે મારા મુરખીને કહ્યું હશે, ને નને ઇસાએલ ઉપર અધિકારી કરાવ્યો હશે, ત્યારે અમ થશે કે, જે કારણ વગર લેહી વહેવડાવવાનો કે મારા મુરખીએ પોતાનું વેર વાળવાનો તને ખેદ કે તારા મનને સત્યા લાગશે નહિ, ને જ્યારે યહોવાહ મારા મુરખીનું ઘણું કરે ત્યારે તારી સેવકીને યાદ કરશે ૩૧ અને દાઉદે અબીગાઇને કહ્યું કે, ઇસાએલના હેવ યહોવાહને ધન્ય હો,

કે તેણે તને આજ મને મળવાને મોકલી; ૨૬ અને તારી ચલણને તથા તને પણ ધન્ય હો, કે તે મને આજ અનના દોષથી તથા પોતાને હાથે પોતાનું વેર વાળવાથી અટકાવે છે. ૨૭ કેમકે ઇસ્રાએલનો ઇશ્વર તેને યહોવાહ, જેણે તને નુકસાન કરવાથી મને પાછો રાખ્યો છે, તેના સમ ખાધને કહ્યું છે કે, જો તું ઉતાવળથી આવીને મને મળી નહિ હોત, તો નિશ્ચય સવારનું અજવાળું થતાં સુધીમાં નાખાલનું એક નર બાળક સરખું એ રહેવા દેવામાં આવત નહિ. ૨૮ પણ, જે તેણી તેને સાડ લાવી હતી તે દાઉદે તેણીના હાથમાંથી લીધું, ને તેણે તેણીને કહ્યું કે, શાંતિએ તારે ઘેર જા, જો, મેં તારી વાણી સાંભળી છે, ને તારા પંડની ખાતર તે કબ્જમંજૂર છે. ૨૯ અને અબીગાઇલ નાખાલ પાસે આવી; ને જુઓ, તેણે પોતાને ઘેર બાદશાહી જમણું એવું જમણું કીધું હતું, ને નાખાલનું દિલ ધણું જુરા હતું, કેમકે તે ધણે પિયેલ હતો; માટે સવારના અજવાળા સુધી તેણીએ તેને કંઈ વધારે કે એણે કહ્યું નહિ. ૩૦ અને સવારે એમ થયું કે, નાખાલને દ્રાક્ષરસ ઉતર્યો ત્યારે તેની સ્ત્રીએ એ વાતો તેને કહી, ને તેના હોશકોશ ઉડી ગયા, ને તે પત્યર જેવો થઇ ગયો. ૩૧ અને આસર દસ દિવસ પણ એમ થયું કે, યહોવાહે નાખાલને એવો માર્યો કે તે મરી ગયો. ૩૨ અને દાઉદે સાંભળ્યું કે, નાખાલ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, યહોવાહ જેણે નાખાલની પાસેથી મને મહેલમાં મારવાનું વેર લીધું છે, ને જેણે પોતાના સેવકને અન્યાયથી અટકાવે છે તેને ધન્ય હોજો; ને યહોવાહે નાખાલનું કુષ્ટ કર્મ પાછું વાળીને તેના માથા પર નાખ્યું છે. અને દાઉદે અબીગાઇલની માર્ગે લક્ષ કરવા સાડ તેની પાસે [માણસ] મોકલીને તે સંબંધી કહેવડાવ્યું. ૩૩ અને દાઉદના ચાકરોએ કાંમેલમાં અબીગાઇલ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, તને દાઉદની સાથે લક્ષ કરાવવા સાડ તેડી જવને અમે આપ્યા છીએ. ૩૪ અને તે ઉઠી, ને ભૂમિ સુધી વાંછી વળીને નમસ્કાર કીધા, ને કહ્યું કે, જો, તારી દાસી મારા મુરખીના ચાકરોના પગ ધોનારી ચાકરડી તુલ્ય છે. ૩૫ અને અબીગાઇલે ઉતાવળથી ઉઠીને ગંધડા પર સ્વારી કરી, ને તેની પાંચ દાસીઓ પણ તેની પાછળ ચાલી; ને તે દાઉદના હલકારાઓની સાથે ગઇ, ને તેની સ્ત્રી થઇ. ૩૬ દાઉદે યિઝ્બેલી અહીનેઆમને પણ પરવડ્યો, ને તે બંને

તેની સ્ત્રીઓ થઇ. ૩૭ હવે શાઉલે પોતાની દીકરી, એટલે દાઉદની વધુ મીખાલને, ગાહીમવાળા લાઇસાના દીકરા પાદ્દીને દીધી હતી.

૨૬ અને ઝીરીઓએ જિબબાહમાં શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું કે, હું દાઉદે અરવ્ય સામેના હબીલાહ પર્વતમાં સતાઇ રહ્યો નથી? ૧ ને શાઉલ ઉઠ્યો, ને ઇસ્રાએલના ત્રણ હજાર સુધી કાટેલા માણસોને પોતાની સાથે લઇને, ઝીફના રાતમાં દાઉદની શોધ કરવાને, ઝીફના રાતમાં ઉતરી પડ્યા. ૨ અને શાઉલે અરવ્ય સામેના હબીલાહ પર્વત ઉપર માર્ગની પાસે છાવણી કીધી. પણ દાઉદે રાતમાં પડાવ નાખેલો હતો, ને તેણે અરવ્ય કે શાઉલ મારી પાછળ રાતમાં આવ્યા છે. ૩ માટે દાઉદે બનુસો મોકલીને બાળી લીધું કે શાઉલ નિશ્ચે આવ્યા છે. ૪ અને દાઉદે ઉઠીને જ્યાં શાઉલે છાવણી કીધી હતી તે ઠાકણે આવ્યા; ને શાઉલ તથા તેના સેનાપતિ નેરનો દીકરો આખરે સુતા હતા તે જગ્યા દાઉદે બેઠ; ને શાઉલ ગાડાના કાંમેલે બોલે સુતો હતો, ને લોકો તેની આસપાસ છાવણી નાખી પડેલા હતા. ૫ ત્યારે દાઉદે ઉત્તર આપીને અહીંમેલેખ હિત્તીને, અને યોઆબના બાઇ તથા સરયાહના દીકરા અબીશાયને કહ્યું કે, મારી સાથે છાવણીમાં શાઉલ પાસે કોણ નીચે ઉતરો? ને અબીશાયે કહ્યું કે, હું તારી સાથે નીચે ઉતરીશ. ૬ અને દાઉદ તથા અબીશાય રાતે લોકો પાસે આવ્યા. ને જુઓ, શાઉલ ગાડાના બનાવેલા કાટની અંદર સુતેલો હતો, ને તેનો ભાલો તેના માથા આગળ બોંધમાં ચોટેલો હતો; ને આખરે તથા લોકો તેની આસપાસ સુતેલા હતા. ૭ ત્યારે અબીશાયે દાઉદને કહ્યું કે, દેવે આજ તારા શત્રુને તારા હાથમાં સોંપ્યો છે; તો હવે કૃપા કરી મને બાલાના એક ધાથી તેને જમીન સાથે ચોટાડવા દે, ને હું તેને ખીલ વાર મારીશ નહિ; ૮ ને દાઉદે અબીશાયને કહ્યું કે, તેના નાશ ન કર; કેમકે યહોવાહના અભિધિક્ષની વિરુદ્ધ પોતાનો હાથ લાગો કરીને કોણ નિંદાઇ રહી શકે? ૯ અને દાઉદે ઇશ્વરના યહોવાહના સમ ખાધને કહ્યું કે, યહોવાહ તેને મારશે; અથવા તો તેના મોતને દિવસ આવી પહોંચશે; અથવા તો તે યુદ્ધમાં ઉતરી પડશે, ને નાશ પામશે. ૧૧ યહોવાહ એવું ન થવા દે, કે હું મારો હાથ યહોવાહના અભિધિક્ષની વિરુદ્ધ લાગો કર; પણ

હાથ તો ફૂપા કરી તેના માથા પાસેનો બાથો તથા પાણીનો ચંચુ લે, ને પછી આપણે જઈએ. ૧૧ અને દાઉડે બાથો તથા પાણીનો ચંચુ સાઉલના માથા આગળથી લીધા, ને તેઓ ત્યાંથી જતા રહ્યા, પણ કાઠએ તે જોયું નહિ કે બચ્ચુ નહિ, ને કાઠ જાણે નહિ; કેમકે તે સંધ્યાના જતા હતા; કેમકે યહોવાહે તેમના પર સાર નિદ્રા મોકલી હતી. ૧૩ પછી દાઉડે સામેની બાજુએ જઈને પર્વતના શિખર ઉપર આવે ઉભો; ને તેઓની વચ્ચા ધણું અંતર હતું; ૧૪ ને દાઉડે લોકોને તથા નેરના પુત્ર આખેરને દાંક મારીને કહ્યું કે, આખેર, તું ઉતાર નથી આપતો કે? ત્યારે આખેરે ઉતાર આપ્યો કે, રાત્રને દાંક મારનાર તું કોણ છે? ૧૫ ને દાઉડે આખેરને કહ્યું કે, શું તું શૂરવીર માણસ નથી? ને ઇસાએલમા તારા સુરખો કોણ છે? તો શા માટે તે રાત્રને જપતો રાખ્યો નથી? કેમકે તારા મુરખી રાત્રનો નાશ કરવાને લોકોમાંથી કાઠ એક અંદર આવ્યો હતો. ૧૬ આ જો તે કહ્યું છે તે ઠીક નથી. જીવના યહોવાદના સમ, તમે મરવા ચોખ્ખા છો, કેમકે તમે તમારા મુરખીનો, એટલે યહોવાદના અભિપ્રયોનો, જપતો રાખ્યો નથી. અને હવે, રાત્રનો બાથો તથા તેના માથા પાસેનો પાણીનો ચંચુ ક્યાં છે, તે જુઓ. ૧૭ અને સાઉલે દાઉડને સાઠ ઓળખીને કહ્યું કે, હે મારા દીકરા દાઉડ, શું આ તારો સાદ છે? અને દાઉડે કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રાત્ર, એ મારો સાદ છે. ૧૮ અને તેણે કહ્યું કે, મારો મુરખી રાત્ર, એ મારો સાદ છે પુરે કેમ લાગેલો છે? કેમકે મેં શું કીધું છે? કે મારા હાથમાં શી ફૂપા છે? ૧૯ તો હવે, મારા મુરખી રાત્રએ ફૂપા કરીને પોતાના હાસનાં વચન સાંભળ્યાં. જો યહોવાદે તને મારી વિરૂદ્ધ ઉસકેલો દોષ, તો તે એક અર્પણ અંગીકારો; પણ જો તે કામ મનુષ્યપુત્રોનું દોષ, તો તેઓ યહોવાદની આગળ પ્રાપ્ત થાઓ; કેમકે, જો, અન્ય દેવોની સેવા કરે, એવું હોતે તેઓએ મને આજે દાંક મારીને યહોવાદના વળતથી વિષેની કીધો છે. ૨૦ તો હવે મારે લોહી યહોવાદની હાથથી દૂર જમિ પડે ન પડે; કેમકે જેમ કાઠ પર્વત પર વિગરનો શિકાર કરતો દોષ, તેમ ઇસાએલનો રાત્ર એક ચાંચને રોધવાને નિષ્ફળ આવ્યો છે. ૨૧ ત્યારે સાઉલે કહ્યું કે, મેં પાપ કીધું છે; મારા દીકરા દાઉડ, પાછો આવ; કેમકે હવે પછી હું

તને ઇજા નહિ કરીશ, કેમકે આજ મારો જીવ તારી દૃષ્ટિમાં મૂલ્યવાન હતો; જો, મેં મૂર્ખાઈ કીધી છે, ને મૂર્ખી જીવ કીધી છે. ૨૨ અને દાઉડે ઉતાર આપ્યો કે, ઓ રાત્ર, જો, તારો બાથો; તો જીવના પુરુષોમાંથી એક અહીં આવીને તે લઈ જાય. ૨૩ અને યહોવાદ પ્રત્યેક માણસને તેના ન્યાયીપણાનું તથા તેના વિશ્વાસુપણાનું ફળ આપશે; કેમકે યહોવાદે તને આજ મારા હાથમાં સોંપ્યા હતા, તેમ છતાં મેં યહોવાદના અભિપ્રયોની વિરૂદ્ધ પોતાનો હાથ લાગે કરવાની ઇચ્છા કીધી નહિ. ૨૪ અને જો, જેમ તારો જીવ આજ મારી દૃષ્ટિમાં ધણું મૂલ્યવાન હતો, તેમ મારો જીવ યહોવાદની દૃષ્ટિમાં ધણું મૂલ્યવાન થાઓ, ને તે મને સર્વ સંકટોમાંથી ઉગારો. ૨૫ ત્યારે સાઉલે દાઉડને કહ્યું કે, મારા દીકરા દાઉડ, તને ધન્ય હો; તું પરાક્રમી કૃત્યો કરશે, ને નિઃશય ફતેહ પામશે. એમ દાઉડે પોતાને રસ્તે પડ્યો, ને સાઉલ પોતાની જગ્યાએ પાછો ગયો.

૨૭ અને દાઉડે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, હવે તો એક દિવસ હું સાઉલના હાથથી માર્યો જઈશ; પશ્ચિમીઓના દેશમાં નાસી જવું તે કરતાં સારું બીજું કંઈ મને સુત્રવું નથી; ને સાઉલ મારા વિષે નિરાશ થઈને ઇસાએલની સર્વ સીમાઓમાં મારી રોધ કરવાનું છેલ્લું દેશે; એમ તેના હાથમાંથી હું બચી જઈશ. ૨ અને દાઉડે ઉકલ્યો, ને તે તથા તેની સાથેના છર્સે માણસો માઓખના દીકરા તથા ગાયના રાત્ર આખીરાની પાસે જતા રહ્યા. ૩ અને દાઉડે તથા તેના માણસો ગાયમાં આખીસ સાથે રહ્યા, એટલે પ્રત્યેક માણસ પોતાના કટુજકળીલા સાથે, અને દાઉડે પણ પોતાની બે સ્ત્રીઓ, એટલે વિષ્ણુએ સ્ત્રીઓને આમ તથા નાગાલની સ્ત્રી કામેલી અગીઓધલ, તેઓની સાથે રહ્યા. ૪ અને સાઉલને સમાચાર મળ્યા કે દાઉડે ગાયમાં નાસી ગયો છે; ને તેણે ત્યાર પછી ફરી તેની રોધ કીધી નહિ.

૫ અને દાઉડે આખીરાને કહ્યું કે, જો હવે હું તારી દૃષ્ટિમાં ફૂપા પાડ્યો હોઉં તો મારે રહેવાને વોરતે દેશના કાઠએક નગરમાં મને જગ્યા મળવી જોઈએ; કેમકે તારો ચક્ર રાજધાનીમાં તારી સાથે શા માટે રહે? ૬ ત્યારે આખીરે તેને તે દિવસે સિદ્ધાગ આપ્યું; એ માટે સિદ્ધાગ આજ સુધી યહોવાદના રાત્રઓની માલીકીનું છે.

૭ અને જેટલા દિવસો દાઉદ પલિસ્તીઓના દેશમાં રહ્યા તેટલાની સખ્યા એક આખુ વર્ષ તથા ચાર માસ જેટલી હતી. ૮ અને દાઉદ તથા તેના માણસોએ ચઢાઇ કરીને ગથુરીઓ, ગિર્ઝીઓ તથા અમાલેકીઓ ઉપર હુલ્લો કર્યો, કેમકે પ્રાચીન કાળથી તે લોકો તે દેશમાં શૂરને માર્ગે મિસર દેશ સુધી વસેલા હતા. ૯ અને દાઉદે તે દેશ ઉપર મારો ચત્રાવીને કોઇ પણ પુરુષને કે સ્ત્રીને જીવતા મુક્યા નહિ, ને ઘેરા તથા બળદો તથા ગેવેડા તથા ઉટો તથા વસ્ત્રો હરી લઇને તે આખીશ પાસે પાછો આવ્યો. ૧૦ અને આખીશે કહ્યું કે, આજ તમારી સ્વારી ક્યા હલ્લેા કરી આવી? અને દાઉદે કહ્યું કે, યહુદાહના દક્ષિણ પર, તથા યરાહમએવીઓના દક્ષિણ પર, તથા કેનીઓના દક્ષિણ પર. ૧૧ અને દાઉદે પુરુષને કે સ્ત્રીને આઘમા લાવવા સાડ પહુ જીવતા સખ્યા નહિ, કેમકે તેણે કહ્યું કે, રખેને તેઓ અમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી પુરે કે, દાઉદે ફલાણુ કીધું, ને જ્યા સુધી તે પલિસ્તીઓના દેશમાં રહ્યા તેટલો જોડો વખત તે એવીજ વર્તણુક ચલાવતો આવ્યો છે. ૧૨ અને આખીશે દાઉદનુ માન્યુ, ને કહ્યું કે, તેણે પોતાના ઇસ્રાએલ લોકોના સંપૂર્ણ ધિક્કાર સંપાદન કર્યો છે, એ માટે તે સદા મારો દાસ થશે.

૨૮ અને તે દિવસોમાં એમ બન્યું કે, પલિસ્તીઓએ પોતાના સૈન્યો ઇસ્રાએલ સાથે લડવાને એકઠા કર્યા અને આખીશે દાઉદને કહ્યું કે, તારે ખચિત જાણવું કે, તારે તથા તારા માણસોએ મારી સાથે સૈન્યમાં આવવું પડશે. ૨ અને દાઉદે આખીશને કહ્યું કે, તેથી તું જાણશે કે તારો સેવક હું [પરાક્રમ] કરવાનો છું અને આખીશે દાઉદને કહ્યું કે, એમ હોય તો હું તને હમેશને માટે મારો શિરસ્ત્રી બનાવીશ.

૩ હવે શમુએલ મરણ પામ્યો હતો, ને સર્વ ઇસ્રાએલે તેને સાડ શોક કરીને તેને રામાહમાં એટલે તેના પોતાના નગરમાં દાટ્યો હતો. અને શાઉલે જીવતે તથા જીવતાં દેશમાંથી કાઢી મુક્યા હતા. ૪ અને પલિસ્તીઓ એકઠા થયા, ને આવીને શૂન-મમાં છાવણી કરી, ને શાઉલે સર્વ ઇસ્રાએલને બેળા કર્યા, ને તેઓએ ગિઝઓઆમાં છાવણી કરી. ૫ અને શાઉલે પલિસ્તીઓનું સૈન્ય જોઇને ખીચો, ને તેનું ઢેક બહુ થયરથવા લાગ્યું. ૬ અને શાઉલે યહોવાહની સલાહ પુછી, ત્યારે યહોવાહે તેને સ્વપ્નથી, કે

ઉઠીમથી, કે લવિથવાદીઓથી કંઇ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ૭ ત્યારે શાઉલે પોતાના આકરોને કહ્યું કે, એક જીવતે સ્ત્રીને મારે સાડ શોધી કાઢો, કે હું તેની પાસે જઇને તેને પુછી જોઉં અને તેના આકરોએ તેને કહ્યું કે, જો, એક જીવતે સ્ત્રી એન દોરમાં છે. ૮ અને શાઉલે વેપ ધારણ કરીને જીવતે વસ્ત્રો પહેર્યાં, ને તે તથા તેની સાથે જો માણસો આવીને રાત્રે તે સ્ત્રી પાસે ગયા, ને તેણે કહ્યું કે, કૃપા કરી, તારા સાથેલા જીવતે મદદથી મારે સાડ લવિથ જો, ને જેનું નામ હું તને કહું તેને મારે સાડ હાજર કર. ૯ અને તે સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, જો, શાઉલે શું કીધું છે તે તું જાણે છે, એટલે કે તેણે જીવતેને તથા જીવતેને દેશમાંથી નાબૂદ કર્યા છે, તો તું મને મારી નખાવવા સાડ મારા જીવને કાળે કાઢો કેમ માટે છે? ૧૦ અને શાઉલે યહોવાહના સોગન તેની આગળ ખાઇને કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સોગન, કે આ કૃત્યને લીધે તને કંઇ તુકસાન થશે નહિ. ૧૧ ત્યારે તે સ્ત્રીએ કહ્યું કે, હું કેને તારી પાસે ઉઠાડી લાવું? ને તેણે કહ્યું કે, મારી પાસે શમુએલને ઉઠાડી લાવ. ૧૨ અને તે સ્ત્રીએ શમુએલને જોઇને મોટી ખૂમ પાડી, ને તે સ્ત્રીએ શાઉલને કહ્યું કે, તે મને ક્યા છે? કેમકે તું શાઉલ છે. ૧૩ અને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, બી મા, તું શું દેખે છે? ને તે સ્ત્રીએ શાઉલને કહ્યું કે, હું એક દેવને ભૂમિમાંથી ઉપર આવતો દેખું છું. ૧૪ અને તેણે તેણીને કહ્યું કે, તેના ધાટ કેવો છે? ને તેણીએ કહ્યું કે, એક વૃક્ષ પુરૂષ ઉપર આવે છે, ને તેણે જામે પહેર્યો છે અને શાઉલે જાણ્યું કે એ શમુએલ છે, ને તેણે પોતાનું મુખ ભૂમિ સુધી નખાવીને પ્રણામ કર્યો. ૧૫ અને શમુએલે શાઉલને કહ્યું કે, તે શા માટે મને ઉઠાડી આણીને તરફી આપી છે? ને શાઉલે કહ્યું કે, હું ધણા સકટમાં આવી પડ્યો છું, કેમકે પલિસ્તીઓ મારી વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરે છે, ને હવે મને ત્યાગી દીધો છે, ને તે લવિથવાદીઓએ કે સ્વપ્નવડે મને ઉત્તર દેતો નથી, એ કારણથી મેં તને બોલાવ્યો છે, એ માટે કે, મારે શું કરવું એ તું મને કહે. ૧૬ અને શમુએલે કહ્યું કે, યહોવાહે તને તજ દીધો છે તથા તારા શત્રુ થયો છે, તેમ છતાં તું શા માટે મને પુછે છે? ૧૭ ને જો યહોવાહ મારી મારફતે બોલ્યો હતો તેમ તેણે તને કીધું છે, કેમકે યહોવાહે તારા હાથમાંથી રાત્રી ખુશ્તી લઇને તે તારા પડોસીને, એટલે દાઉદને, આપ્યું છે. ૧૮ કેમકે તે યહોવાહનું કહ્યું ન આવીને તેના સખત દોષને.

અમલ અમાલિક ઉપર ક્રીયા નહિ, એ માટે યહોવાદે આજ તને આ પ્રમાણે કીધું છે. ૧ વળી યહોવાદે ઇસ્રાએલને પણ તારી સાથે પલિસ્તીઓના હાથમા સોપશે, ને કાઢે તું તથા તારા દીકરાઓ મારી સાથે હશે. યહોવાદે ઇસ્રાએલના સૈન્યને પણ પલિસ્તીઓના હાથમા સોપશે. ૨ ત્યારે શાઉલ તરત ભૂમિ પર ઉઠી પડી ગયા, ને શમુએલના વચનેથી બહુ બચલીન થયા, ને તેનામા કહ શક્તિ રહી નહોતી, કેમકે તેણે આખો દિવસ તથા આખી રાત કંઈ અન્ન ખાધું ન હતું. ૨૧ અને તે સ્ત્રી શાઉલ પાસે આવી, ને તેને ઘણે અજરાયદો એકને તેણીએ તેને કહ્યું કે, એ, તારી દાસીએ તારી વાણી સાંભળી છે, ને મારો જીવ મારા હાથમા લઇને, જે વચનો તે મને કહ્યા તે મેં સાંભળ્યા છે. ૨૨ તો હવે કૃપા કરી તું પણ તારી દાસીની વાણી સાંભળીને મને અન્નને એક કોળિયો તારી આગળ મુકવા દે, ને જમ, કે રસ્તે ચાલવાની રક્તિ તને આવે. ૨૩ પણ તેણે ધનકાર કરીને કહ્યું કે, હું નહિ જમું પણ તેના ચાકરોએ તથા તે સ્ત્રીએ મળીને તેને આમલ કીધો, ને તેણે તેઆનું કહેવું માન્યું, તેથી તે જમીન ઉપરથી ઉઠીને પલન પર બેઠો. ૨૪ અને તે સ્ત્રીને ત્યાં એક માતેલુ વાછરડું હતું, તે તેણીએ ઉતાવળે કાપ્યું, ને તેણીએ આટો લઇને મસળ્યા, ને તેની બેખમીરી રોટલી રોટી, ૨૫ ને તેણે તે શાઉલની આગળ તથા તેના ચાકરોની આગળ મુકી, ને તેઓ જમ્યા. પછી તેઓ ઉઠીને તે રાતે વિદાય થયા.

૨૬ હવે પલિસ્તીઓએ પોતાના સર્વ સૈન્યોનો આદેશ આગળ જમાવ કીધો, ને ઇસ્રાએલીઓએ વિઝૂએલમા ને ઝરો છે તેની પાસે ડાવણી કીધી. ૨ અને પલિસ્તીઓના સરદારો સો સોના તથા હમર હબની ટોળીઓબધ ચાલી નિકળ્યા, ને દાઉદ તથા તેના માણસો આખીસ સાથે સૈન્યને પાઠવે ભાગે ચાલતા હતા. ૩ ત્યારે પલિસ્તીઓના સરદારોએ કહ્યું કે, આ હેબ્રોઓનું અર્દાં શું [કામ] છે? ને આખીસે પલિસ્તીઓના સરદારોને કહ્યું કે, શું એ ઇસ્રાએલના રાજ શાઉલનો ચાકર દાઉદ નથી? તે તો મારી સાથે કેટલાક દિવસ કેટલાક વર્ષે થયા રહે છે, તો પણ ને દિવસે તે [મારી વરફ] આવતો રહે. તે દિવસથી તે આજ સુધી મને એનામા કાંઈ વાક માલમ પડ્યું નથી. ૪ પણ પલિસ્તીઓના સર-

દારો તેના પર ઝૂરસે થયા, એટલે પલિસ્તીઓના સરદારોએ તેને કહ્યું કે, આ માણસને પાછો મોકલ, કે જે જમ્યા તે તેને કરાવો આખી છે ત્યાં તે અંધ, ને એને આપણી સાથે લડાઇમા આવવા ન દેતો, રખેને યુદ્ધમા તે આપણે સામાવાળો થઈ પડે, કેમકે પોતાના રોકની પ્રીતિ પાછી મેળવવા સાટે તે શું મૂલ્ય નહિ આપે? શું આ માણસોના મારા નહિ [આપે]? ૫ શું એ દાઉદ નથી કે જેના વિષે તેઓએ નાચતા નાચતા સામસામે ગાયુ કે, શાઉલે પોતાના સદસોને ને દાઉદે પોતાના દસ સદસોને માર્યા છે? ૬ ત્યારે આખીસે દાઉદને બોલાવીને તેને કહ્યું કે, જીવતા યહોવાદના સમ, તું પ્રમાણિકપણથી વચો છે, ને સૈન્યમા મારી સાથે તારી આવજ મારી દષ્ટિમા યુદ્ધ છે, કેમકે તું મારી પાસે આવ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી તારામા મને કંઈનું દુષ્ટપણ માલમ પડ્યું નથી, પરંતુ સરદારોની મહેરબાની તારા પર નથી. ૭ માટે હવે તું પાછો વળ, ને પલિસ્તીઓના સરદારો તારાથી નારાજ ન થાય તેને લીધે શાલિએ જ અને દાઉદે આખીસને કહ્યું, પણ મેં શું કીધું છે? ને જ્યાં સુધી હું તારી હજીરમા હતો ત્યાં સુધી, એટલે આજ સુધી, તે પોતાના દાસમા એવું શું બેસ્યું, કે મને જઇને મારા મુરખી રાજાના રાતુઓની સાથે લડવાની પર વાનગી ન મળે? ૮ ને આખીસે ઉત્તર આપીને દાઉદને કહ્યું કે, હું બહુ ઢુંકે મારી દષ્ટિમા તું સારો, કેવળા દૂત જેવો છે, પરંતુ પલિસ્તીઓના સરદારોએ કહ્યું છે કે, તે અમારી સાથે યુદ્ધમા ન આવે. ૧૦ તે માટે હવે તારા ધણીના ને ચાકરો તારી સાથે આવેલા છે, તેઓની સાથે તું પેરોદીએ ઉઠજે, ને પેરોદીએ ઉઠ્યા પછી સુરોદય થયે તમે વિદાય થાને. ૧૧ તેથી દાઉદ તથા તેના માણસો સવારમા ચાલી નિકળીને પલિસ્તીઓના દેશમા પાઠા જવા સાટે પેરોદીએ ઉઠ્યા, અને પલિસ્તીઓએ વિઝૂએલ વરફ કય કરી.

૩૦ અને દાઉદ તથા તેના માણસો ત્રીજે દિવસે સિકલાગમા પહોંચ્યા, ત્યારે એમ બન્યું કે, અમારેકાઓએ નેમેળ ઉપર તથા સિકલાગ ઉપર દલેલો કરીને, સિકલાગ પર મારા ચલાવીને તેને આગથી બાળી દીધું હતું, ૨ ને તેમાથી સ્ત્રીઓને તથા નાના મોટા [સર્વ]ને કેદ પડ્યા હતા, તેઓએ કાઢીને મારી નાખ્યું ન હતું, પણ તેઓનું ઢરણ કરીને પોતાને રસ્તે ચાલ્યા ત્યાં હતા. ૩ અને દાઉદ તથા

તેના માણસો નગરમાં આવ્યા, ત્યારે જો, તે આગથી ખાળી નાખેલું હતું; ને તેઓની સ્ત્રીઓને, તથા તેઓના દીકરાઓને, તથા તેઓની દીકરીઓને પકડી લઇ ગયા હતા. ૪ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના માણસોની રડવાની શક્તિ ખુદી ગઇ ત્યાં સુધી તેઓ પોત પોતાને રજા ૫ અને દાઉદની બે સ્ત્રીઓને, એટલે અહીંના આમ ચિત્રીઓને, તથા અબીનાઇલ, નામાલ કાર્મેલીની સ્ત્રીને, તેઓ હરી ગયા હતા. ૬ અને દાઉદને ધણી ખેદ થયો, કેમકે લોકો તેને પાંચરે મારવાની વાત કરવા લાગ્યા; કેમકે સર્વ લોક પોત-પોતાના દીકરાઓને લીધે તથા પોતપોતાની દીકરીઓને લીધે મનમાં દુઃખિત હતા; પણ દાઉદ પોતાના દેવ યહોવાદર્માં હિંમતવાન થયો.

૭ અને દાઉદે અહીંએજ બેના પુત્ર અખ્યાયાર સાજ-કને કહ્યું કે, એકદા અહીં મારી પાસે લાવ; ને અખ્યાયાર એકદા દાઉદ પાસે લઇ આવ્યો. ૮ અને દાઉદે યહોવાદર્ની સલાહ પુછી કે, હું એ દુકડીની પાછળ લાગુ, તો શું, હું તેને પકડી પાડી શકીશ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, પાછળ લાગ, કેમકે નિશ્ચય તેણે તેને પકડી પાડીશ, ને એશક [ખધુ] પાછું મેળવીશ ૯ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના છતે માણસો ગયા, ને બસોરના નાળા આગળ પહોંચ્યા, જ્યાં પાછળ પડી ગયેલાઓ થોભ્યા. ૧૦ પણ દાઉદ તથા ચારને માણસો લાગુ રહ્યા; કેમકે [ખાજીના] બસે માણસો એટલા નિર્ગત થઇ ગયા હતા કે તેઓ બસોરનું નાળું ઉતરવાને અશક્ત હતા, તેથી તેઓ પાછળ રહી ગયા. ૧૧ અને તેઓને એક મિસરી પુત્ર પેતરમાં મળી આવ્યો, ને તેઓ તેને દાઉદની પાસે લાવ્યા, ને તેને રોટલી આપી, ને તેણે ખાધી; ને તેઓએ તેને પાણી પીવાને આપ્યું; ૧૨ ને તેઓએ અંતરનાં ચક્ત્રામાંથી એક દુકડો તથા સુકી દ્રાક્ષની બે લૂથો તેને આપી, ને તેણે ખાધું એટલે તેને પાછો હોરા આવ્યો, કેમકે ત્રણ દિવસ તથા ત્રણ રાત તેણે રોટલી ખાધી ન હતી, ને પાણી પણ પીધું ન હતું ૧૩ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું કોણના તાબાનો છે, ને ક્યાથી આવ્યો છ? ને તેણે કહ્યું કે, હું મિસરનો એક જુવાન છું, તથા એક અમાલિકોનો ચાકર છું; ને મારા ધણીએ મને મુકી દીધો, કેમકે ત્રણ દિવસ અગાઉ હું માદો પડ્યો ૧૪ અને કરંચીઓના દક્ષિણ બાગમાં, તથા યહુદાના દેશ ઉપર, તથા કાલેબના

દક્ષિણ બાગ ઉપર સ્વારી કરીને, સિધ્ધાગને આગથી ખાળી નાખ્યું ૧૫ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું મને તે દુકડી પાસે લઇ જઇશ? ને તેણે કહ્યું કે, જો તું દેવના સોજન ખાય કે તું મને મારી નહિ નાખે, અથવા મારા ધણીના હાથમાં નહિ સોંપી દે, તો તને તે દુકડી પાસે લઇ જઈ ૧૬ અને જ્યારે તે તેને ત્યાં લઇ ગયો ત્યારે, જુઓ, તે લોક સઘળા મેદાન ઉપર પસરેલા હતા, ને ખાતા તથા પીતા તથા મિજબાની કરતા હતા, કેમકે તેઓએ પુષ્કળ લૂટ પહોંચીઓના દેશમાંથી તથા યહુદાના દેશમાંથી લીધી હતી ૧૭ અને દાઉદે તેઓને પ્રાતઃકાળથી તે બીજા દિવસની સાજ સુધી માર્યા; ને જે ચારને જુવાનો ઉઠ ઉપર બેસીને નાસી ગયા તે શિવાય તેઓનાં એકે બચ્યો નહિ ૧૮ અને જે સઘળું અમાલિકોએ લઇ ગયા હતા, તે દાઉદે પાછું મેળવ્યું, ને દાઉદે પોતાની બે સ્ત્રીઓને ઊઠાવી ૧૯ અને નાનું કે મોટું, પુત્રો કે પુત્રીઓ, કે લૂટ, કે જે કંઈ તેઓ હરી લઇ ગયા હતા, તે સઘળાંમાંથી કાંઈ પણ તેમને પાછું મળ્યા વગર રહ્યું નહિ; દાઉદ સઘળું પાછું લાવ્યો. ૨૦ અને દાઉદે સઘળા ઘેરા તથા દોરડાંક લીધા; ને [તેમને બીજાં] દોરડાંની આગળ હાંકીને તેઓએ કહ્યું કે, આ દાઉદની લૂટ છે. ૨૧ અને જે બસે માણસો એટલા યાત્રી ગયા હતા કે તેઓ દાઉદની સાથે જઇ શક્યા ન હતા, તથા જેમને તેમણે બસોરના નાળા આગળ રાખ્યા હતા, તેઓની નજીક દાઉદ આવી પહોંચ્યા; ત્યારે તેઓ દાઉદને મળવાને તથા તેની સાથેના માણસોને મળવાને સામા ગયા; ને જ્યારે દાઉદ તે લોકોની પાસે આવ્યો ત્યારે તેણે તેઓને હેમકુશળ કહ્યા. ૨૨ ત્યારે જે માણસો દાઉદ સાથે ગયા હતા તેમાંના સર્વે દુષ્ટ પુત્રો તથા બચીયઆલપુત્રોએ ઉત્તર આપ્યો કે, તેઓ આપણી સાથે આવ્યા ન હતા, માટે જે લૂટ આપણે પાછી પડાવી છે તેમાંથી કંઈ આપણે તેઓને આપવીજ નહિ, માત્ર પ્રત્યેકને તેની સ્ત્રી તથા તેનાં બાળકો આપવા, કે તેમને લઇને તેઓ વિદાય થાય ૨૩ ત્યારે દાઉદે કહ્યું કે, મારા ભાઇઓ, યહોવાદર્ કે જેણે આપણને બચાવી રાખ્યા છે, તથા આપણી વિરુદ્ધ આવેલી ટોળીને આપણા હાથમાં સોંપી દીધી છે, તેણે આપણને જે આપ્યું છે, તે વિષે તમારે એમ ન કરવું ૨૪ અને એ બાબતમાં તમારે કોણ સાબળશે કે લડાઈમાં જનારને જેવો બાગ તેવોજ બાગ ઉચ્ચાળ

અમલ અમાલિક ઉપર ક્રોધો નહિ, એ માટે યહોવાહે આજ તને આ પ્રમાણે કીધું છે. ૧૦ વળી યહોવાહ ઇસ્રાએલને પણ તારી સાથે પલિસ્તીઓના હાથમાં સોપયો; ને કાયે હું તથા તારા દીકરાઓ મારી સાથે હસી, યહોવાહ ઇસ્રાએલના સૈન્યને પણ પલિસ્તીઓના હાથમાં સોપશે. ૨૦ ત્યારે ગાઉલ તરત જુમિ પર ઉઠ્યો પડી ગયો; ને શમુએલના વચનોથી બહુ બચ્ચીત થયો; ને તેનામાં કંઈ શક્તિ રહી નહોતી; કેમકે તેણે આખો દિવસ તથા આખી રાત કંઈ અન્ન ખાધું ન હતું. ૨૧ અને તે સ્ત્રી શાઉલ પાસે આવી, ને તેને ઘણો અભરાયલો બેઠને તેણીએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી દાસીએ તારી વાણી સાંભળી છે, ને મારો જીવ મારા હાથમાં લઇને, જે વચનો તે મને કહ્યા તે મેં સાંભળ્યા છે. ૨૨ તો હવે કૃપા કરી હું પણ તારી દાસીની વાણી સાંભળીને મને અન્નનો એક કોળિયો તારી આજળ મુકવા દે, ને જમ, કે રસ્તે ચાલવાની શક્તિ તને આવે. ૨૩ પણ તેણે ઇનકાર કરીને કહ્યું કે, હું નહિ જમું, પણ તેના ચાકરોએ તથા તે સ્ત્રીએ મળીને તેને આશ્રય કીધો, ને તેણે તેઓનું કહેલું માન્યું; તેથી તે જમીન ઉપરથી ઉઠીને પલન પર બેઠો. ૨૪ અને તે સ્ત્રી ત્યાં એક માતેલુ વાઇરકું હતું, તે તેણીએ ઉતાર્યો કાપ્યું, ને તેણીએ આટો લઇને મસળ્યા, ને તેની બેખમીરી દોઢી શેરી, ૨૫ ને તેણે તે વાઉલની આજળ તથા તેના ચાકરોની આજળ મુકી; ને તેઓ જમ્યા પછી તેઓ ઉઠીને તે રાતે વિદાય થયા.

૨૯ હવે પલિસ્તીઓએ પોતાનાં સર્વ સૈન્યોને અફેક આજળ જમાવ કીધો, ને ઇસ્રાએલીઓએ યિઝ્રેએલના જે ગ્રંથો છે તેની પાસે ધાવણી કીધી. ૨ અને પલિસ્તીઓના સરદારો સો સોની તથા હબર હબરની ટાળીઓબધ ચાલી નિકળ્યા, ને દાઉદ તથા તેના માણસો આખીરા સાથે સૈન્યને પાડ્યે બાજે ચાલતા હતા. ૩ ત્યાર પલિસ્તીઓના સરદારોએ કહ્યું કે, આ હેઝીએનુ અહીં થું [કામ] છે? ને આખીરી પલિસ્તીઓના સરદારોને કહ્યું કે, થું એ ઇસ્રાએલના રાજા શાઉલનો ચાકર દાઉદ નથી? તે તો મારી સાથે કેટલાક દિવસ કેટલાક વર્ષ થયાં રહે છે, તે પણ જે દિવસે તે [મારી તરફ] આવતો રહ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી મને એનામાં કાંઈ પોંક માલમ પડ્યો નથી. ૪ પણ પલિસ્તીઓના સર-

દારો તેના પર ગુસ્સો થયા; એટલે પલિસ્તીઓના સરદારોએ તેને કહ્યું કે, આ માણસને પાછો મોકલ, કે જે જમ્યા તે તેને ફરારી આપી છે ત્યાં તે ભય, ને એને આપણી સાથે લડાઇમાં આવવા ન દેતો, રખેને યુદ્ધમાં તે આપણે સામાવાળો થઇ પડે; કેમકે પોતાના યેહી પ્રીતિ પાછી મેળવવા સારૂ તે થું મુલ્ય નહિ આપે? થું આ માણસોનાં માથા નહિ [આપે]? ૫ થું એ દાઉદ નથી કે જેના વિષે તેઓએ નાચતાં નાચતાં સામસામે ગાય કે, શાઉલે પોતાના સહસ્રોને ને દાઉદે પોતાના દસ સહસ્રોને માર્યા છે? ૬ ત્યારે આખીરી દાઉદને ઓલાવીને તેને કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સમ, હું પ્રમાણિકપણથી જત્યો છે, ને સૈન્યમાં મારી સાથે વારી આવળ મારી દષ્ટિમાં થઇ છે, કેમકે હું મારી પાસે આપ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી તારામાં મને કંઈજ દુષ્ટપણ માલમ પડ્યું નથી, પરંતુ સરદારોની મહેરબાની તારા પર નથી. ૭ મારે હવે તું પાછો જા, ને પલિસ્તીઓના સરદારો તારાથી તારાજ ન થાય તેને લીધે રાત્રિએ જા, ૮ અને દાઉદે આખીરાને કહ્યું, પણ મેં થું કીધું છે? ને ત્યાં સુધી હું તારી હજીરમાં હતો ત્યાં સુધી, એટલે આજ સુધી, તે પોતાના દાસમાં એવું થું જોયું, કે મને જઇને મારા મુરખની રાજની શત્રુઓની સાથે લડવાની પરવાનગી ન મળે? ૯ ને આખીરી ઉત્તર આપીને દાઉદને કહ્યું કે, હું ભણુ છું કે મારી દષ્ટિમાં હું સારો, દેવના દૂત જેવો છે; પરંતુ પલિસ્તીઓના સરદારોએ કહ્યું છે કે, તે અમારી સાથે યુદ્ધમાં ન આવે. ૧૦ તે માટે હવે તારા ધણીના જે ચાકરો તારી સાથે આવેલા છે, તેઓની સાથે હું પરીદોષી ઉઠજે; ને પરીદોષી ઉઠ્યા પછી સૂર્યોદય થયે તમે વિદાય થજો ૧૧ તેથી દાઉદ તથા તેના માણસો સવારમાં ચાલી નિકળીને પલિસ્તીઓના દેશમાં પાઝ જ્યાં સારૂ પરીદોષી ઉઠ્યા. અને પલિસ્તીઓએ યિઝ્રેએલ તરફ રૂપ કરી.

૩૦ અને દાઉદ તથા તેના માણસો ત્રીજે દિવસે સિકલાગમાં પહોંચ્યા, ત્યારે એમ અન્યુ કે, અમાલિકીઓએ નેગેજ ઉપર તથા સિકલાગ ઉપર દહીં કરીને, સિકલાગ પર મારો ચલાવીને તેને આમથી જાળી દીધું હતું; ૨ ને તેમણી સ્ત્રીઓને તથા નાના મોટાં [સર્વ]ને કેદ પકડ્યા હતા; તેઓએ કોઇને મારી નાખ્યું ન હતું, પણ તેઓનું ઘરણું કરીને પોતાને રસ્તે ચાલ્યા ગયા હતા. ૩ અને દાઉદ તથા

તેના માણસો નગરમાં આવ્યા, ત્યારે જો, તે આગથી બાળી નાખેલું હતું, ને તેઓની સ્ત્રીઓને, તથા તેઓના દીકરાઓને, તથા તેઓની દીકરીઓને પકડી લઈ ગયા હતા ૪ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના માણસોની રડવાની શક્તિ ખુદી ગઈ ત્યાં સુધી તેઓ પોતે મુકીને રહ્યા ૫ અને દાઉદની બે સ્ત્રીઓને, એટલે અહીનાઓમાં ચિત્તુએલીને, તથા અબીગાઇલ નાનાલ કામેલીની સ્ત્રીને, તેઓ હરી ગયા હતા ૬ અને દાઉદને થયો ખેદ થયો કેમકે લોકો તેને પચ્ચે ભરવાની વાત કરવા લાગ્યા, કેમકે સર્વ લોક પોત પોતાના દીકરાઓને લીધે તથા પોતપોતાની દીકરીઓને લીધે મનમાં દુઃખિત હતા, પણ દાઉદ પોતાની દેવ યહોવાદમાં હિન્મતવાન થયો

૭ અને દાઉદે અહીમેલેખના પુત્ર અબ્યાયાર યાજ કરે કહ્યું કે, એકદાં અહીં મારી પાસે લાવ, ને અબ્યાયાર એકદાં દાઉદ પાસે લઈ આવ્યો ૮ અને દાઉદે યહોવાદની સલાહ પુછી કે, હું એ દુકડીની પાળ લાગુ, તો છું, હું તેને પકડી પાડી શકીશ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, પાછળ લાગ, કેમકે નિશ્ચય તેઓને પકડી પાડીશ, ને ખેરાક [ખધું] પાછું મેળવીશ. ૯ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના છત્રે માણસો ગયા, ને બસોરના નાળા આગળ પહોંચ્યા, જ્યાં પાછળ પડી ગયેલાઓ થોભ્યા ૧૦ પણ દાઉદ તથા ચારસે માણસો લાગુ રહ્યા, કેમકે [ખાકીના] બર્સે માણસો એટલા નિર્મત થઈ ગયા હતા કે તેઓ બસોરનું નાળું ઉતરવાને અશક્ત હતા, તેથી તેઓ પાળ રટી ગયા ૧૧ અને તેઓને એક મિસરી પુરૂષ ખેતરમાં મળી આવ્યો, ને તેઓ તેને દાઉદની પાસે લાવ્યા, ને તેને રાંટલી આપી, ને તેણે ખાધી, ને તેઓએ તેને પાણી પીવાને આપ્યું, ૧૨ ને તેઓએ અછરના ચત્રામાંથી એક દુકડો તથા સુકી દ્રાક્ષની બે લૂમો તેને આપી, ને તેણે ખાધું એટલે તેને પાછો દોશ આવ્યો, કેમકે ત્રણ દિવસ તથા ત્રણ રાત તેણે રાંટલી ખાધી ન હતી, ને પાણી પણ પીધું ન હતું ૧૩ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું કેાણના તાળાનો છે, ને ક્યાંથી આવ્યો છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું મિસરનો એક જુવાન છું, તથા એક અમાલેકીનો નાકર છું, ને મારા ધણીએ મને મુકી દીધો, કેમકે ત્રણ દિવસ અગાઉ હું માદો પડ્યો ૧૪ અને કરેયીઓના દક્ષિણ ભાગડીપર, તથા યહુદાહના દેશ ઉપર, તથા કાલેબની

દક્ષિણ ભાગ ઉપર સ્વારી કરીને, સિસ્રાગને આગથી બાળી નાખ્યું ૧૫ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું મને તે દુકડી પાસે લઈ જઈશ? ને તેણે કહ્યું કે, જો તું દેવના સેવન ખાય કે તું મને મારી નહિ નાખે, અથવા મારા ધણીના હાથમાં નહિ સોંપી દે, તો તને તે દુકડી પાસે લઈ જઈ ૧૬ અને જ્યારે તે તેને ત્યાં લઈ ગયો ત્યારે, જુઓ, તે લોક સંઘળા મેદાન ઉપર પસરેલા હતા, ને ખાતા તથા પીતા તથા મિજબાની કરતા હતા, કેમકે તેઓએ પુષ્કળ લૂટ પહિરતીઓના દેશમાંથી તથા યહુદાહના દેશમાંથી લીધી હતી ૧૭ અને દાઉદે તેઓને પ્રાત કાળથી તે બીજા દિવસની સાંજ સુધી માર્યા, ને જે ચારસે જુવાનો ઉંટ ઉપર બેસીને નાસી ગયા તે શિવાય તેઓમાંનો એકે બચ્યો નહિ ૧૮ અને જે સંઘળું અમાલેકીઓ લઈ ગયા હતા, તે દાઉદે પાછું મેળવ્યું, ને દાઉદે પોતાની બે સ્ત્રીઓને છોડાવી ૧ અને નાનું કે મોટું, પુત્રો કે પુત્રીઓ, કે લૂટ, કે જે કંઈ તેઓ હરી લઈ ગયા હતા, તે સંઘળામાંથી કાઢી પછું તેમને પાછું મળ્યા વગર રહ્યું નહિ, દાઉદ સંઘળું પાછું લાવ્યો ૨૦ અને દાઉદે સંઘળા ઘેરા તથા ઢોરદાંક લીધા, ને [તેમને બીજા] ઢોરોની આગળ હાકીને તેઓએ કહ્યું કે, આ દાઉદની લૂટ છે ૨૧ અને જે બર્સે માણસો અટલા યાકી ગયા હતા કે તેઓ દાઉદની સાથે જઈ રાંક્યા ન હતા તથા જેમને તેમણે બસોરના નાળા આગળ રાખ્યા હતા, તેઓની નાજક દાઉદ આવી પહોંચ્યો, ત્યારે તેઓ દાઉદને મળવાને તથા તેની સાથેના માણસોને મળવાને તમામ ગયા, ને જ્યારે દાઉદ તે લોકોની પાસે આવ્યો ત્યારે તેણે તેઓને સ્ત્રેમકુટાળ કહ્યા ૨૨ ત્યારે જે માણસો દાઉદ સાથે ગયા હતા તેમાંના સર્વે દુઃખ પુરૂષો તથા બીચીયાલપુત્રોએ ઉત્તર આપ્યો કે, તેઓ આપણી સાથે આવ્યા ન હતા, માટે જે લૂટ આપણે પાછી પડાવી છે તેમાંથી કંઈ આપણે તેઓને આપવીજ નહિ, માત્ર પ્રત્યેકને તેની સ્ત્રી તથા તેના બાળકો આપવા, કે તેમને લઈને તેઓ વિદાય થાય ૨૩ ત્યારે દાઉદે કહ્યું કે, મારા ભાઈઓ, યહોવાદ કે જેણે આપણને બચાવી રાખ્યા છે, તથા આપણી વિરૂદ્ધ આવેલી રાજાને આપણા હાથમાં સોંપી દીધી છે, તેણે આપણને જે આપ્યું છે, તે વિષે તમારે એમ ન કરવું ૨૪ અને એ બાબતમાં તમારે કેાલુ સાબળશેરે લડાઈમાં જતારને જેવો લાન તેવોજ લાન ઉચાળા

પાસે રહેવારને મળશે, તેઓને સરખેશ જ્ઞાન મળશે ૨૧ અને તેણે તે દિવસથી માંડીને આજ સુધીને વારસે એજ નિયમ તથા વિધિ ઇસ્રાએલને સાથે બાંધ્યા.

૨૨ અને દાઉદ સિક્કાગમના આબેશ, ત્યારે તેણે લૂથમાંથી કેટલીક ચંદુદાદના વડીલોને ત્યાં, એટલે પોતાના મિત્રોને ત્યાં, મેકલાવીને કહાણ્યુ કે, જુઓ, યહોવાદાદના શત્રુઓ પાસેથી લીધેલી લૂથમાંથી આ બેટ તમારે વારસે, ૨૩ તથા બેથેલવાસીઓને ત્યાં, તથા દક્ષિણના રામોયવામીઓને ત્યાં, યાતીરવાસીઓને ત્યાં, ૨૪ ને અરેઅરવાસીઓને ત્યાં, તથા સિક્કમોયવાસીઓને ત્યાં, તથા એશ્મોઆવાસીઓને ત્યાં, ૨૫ ને રાખાલવાસીઓને ત્યાં, તથા યશહમબે-લીઓના તનરોના રહેવાસીઓને ત્યાં, તથા કેનીઓના તનરોના રહેવાસીઓને ત્યાં, ૨૬ ને હોમોદ વાસીઓને ત્યાં તથા કોર આશાનવાસીઓને ત્યાં તથા અથાખવાસીઓને ત્યાં, ૨૭ ને હેમેનવાસીઓને ત્યાં, તથા જે સઘળા ટેકાણામાં દાઉદ તથા તેના માણસો જતા આવતા હતા, ત્યાં [મેકલાવી]

વિધી નાખીને માર અપમાન કરશે પણ તેના રાક્ષધારે એમ કરવાની ના પાડી, કેમકે તે ધણે બીયો, માટે શાઉલ પોતાની તરવાર લઇને તેની ઉપર પછો ૧ અને શાઉલને મુઠેલો દેખીને તેનો રાક્ષધાર પણ પોતાની તરવાર ઉપર પડીને તેની સાથે મુઠો ૨ એ રીતે શાઉલ તથા તેના ત્રણ દીકરા, તથા તેનો રાક્ષધાર, તથા તેના સર્વે માણસો તેજ દિવસે સાથે મરણ પામ્યા ૩ અને ત્યારે તે નીચા-ણની સામી બાબુના ઇસ્રાએલી માણસોએ તથા યરદનની પેલી પારના લોકોએ જોયું કે ઇસ્રાએલના માણસો નાસે છે, ને શાઉલ તથા તેના દીકરાએ મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તેઓ તનરો તજ દઇને નાસી ગયા, ને પલિસ્તીઓ આવીને તેમાં વસ્યા.

૪ અને બીજે દિવસે એમ થયું કે, પલિસ્તીઓ મુઠેલાઓના વજ્રાદિ ઉતારી લેવાને આવ્યા, ત્યારે શાઉલ તથા તેના ત્રણ દીકરાઓ ત્રિશ્ન્યાઆ પર્વત પર પડેલા તેઓને મળ્યા. ૫ અને તેઓએ તેનું માથું કાપી લીધું, તથા તેના રાક્ષો ઉતારી લઇને તે સમાચાર પોતાના મૃતિદેહોમાં તથા લોકોમાં પ્રગટ કરવા સાથે પલિસ્તીઓના દેશમાં સર્વે ટેકણે તેઓએ દલકારા મોકલ્યા. ૬ અને તેઓએ તેના રાક્ષો આરતારાપના ધરમાં મુક્યા, ને તેની લાસ બેથશાનને કોટ ચોટાડી. ૭ અને પલિસ્તીઓએ શાઉલને જે કાપી દત્ત તે વિષે ત્યારે યામેશ ગિલઆદના રહેવાસીઓએ સાહજ્ય, ૮ ત્યારે સઘળા બહાદુર પુરુષો ઉઠીને આખી રાત આહ્યા, ને બેથશાનના કોટ પરથી શાઉલની લાસને તથા તેના દીકરાઓની લાસોને તેઓ યામેશમાં લઇ આવ્યા, ને ત્યાં તેઓએ તે બાજી ૯ અને તેઓએ તેના હાડકા લઇને યામેશમાંના એરેલ પહાડની તલે દાટ્યા, ને સાત દિવસ ઉપવાસ કીધો.

૩૧ હવે પલિસ્તીઓએ ઇસ્રાએલ વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કીધું, ને ઇસ્રાએલના માણસો પલિસ્તીઓની સામેથી નાદા, ને નિશ્ચેઆ પર્વત ઉપર કતલ થઇ પડ્યા ૧ અને પલિસ્તીઓએ શાઉલના તથા તેના દીકરાઓના લગોલગ કેરો પકડ્યા, ને પલિસ્તીઓએ શાઉલના દીકરાઓ યોનાથાન, તથા અર્જીનાદાન, તથા માલ્કીશુઆને મારી નાખ્યા ૨ અને યુદ્ધ શાઉલની વિરૂદ્ધ સખ્ત મચ્યું, ને ધનુર્ધારીઓએ તેને પકડી પાડ્યો, ને તે ધનુર્ધારીઓને લીધે ધાડી સાહસી પડીમાં આવી પડ્યો ૩ ત્યારે શાઉલે પોતાના રાક્ષધારને કહ્યું કે, તારી તરવાર તારીને તેથી મને વિધી નાખ; નહિ તો આ બેસુતલીઓ આપીને મને

શમૂએલનું બીજું પુસ્તક.

૧ અને શાઉલના મરણ પડી એમ થયું કે, દાઉદ તમારેજીઓને કલ્લ કરવાના કામ પરથી પાછો આપીને સિક્કાગમના જે દિવસ રહ્યો, ત્યાર પડી, ૨ એટલે ત્રીજે દિવસે, એમ થયું કે, જુઓ,

ઝાવણીમાંથી એક માણસ શાઉલ પાસેથી આવ્યો, તેના વસ્ત્રો ફટિલા, તથા તેના મારા પર ફળ દત્તી, ને તે દાઉદ પાસે આવ્યો ત્યારે એમ થયું કે, તેણે આશાન દંડવાન પ્રણામ કીધા ૩ અને દાઉદે તેને કહ્યું

કે, તું ક્યાંથી આવે છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું ઇસ્તાએ-
ધની ઊવણીમાંથી નાસી આવ્યો છું. ૪ અને દાઉદે
તેને કહ્યું કે, કૃપા કરી મને કહે, ત્યાં કેમ થયું? ને
તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, લોકો લડાઈમાંથી નાકા છે, ને
ધણક લોકો પડીને મરણ પહોં પામ્યા છે; ને શાઉલ
તથા તેના દીકરા યોનાથાન પણ મુઆ છે. ૫ અને
તેને ખબર આપનાર જુવાનને દાઉદે કહ્યું કે, તે કેમ
નવ્યું કે શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાન મુઆ
છે? ૬ ને તેને ખબર કહેનાર જુવાને તેને કહ્યું કે, હું
અનાયાસે ગિલ્ગોઆ પર્વત ઉપર હતો, ત્યારે, જો,
શાઉલ પોતાના ભાલા ઉપર ટેકાને ઉભો હતો; ને
જો, રંગ તથા સ્વારો તેની પાછળ લગોલગ લાગેલા
હતા. ૭ અને તેણે પોતાની પછવાડે નજર કરી, એટલે
મને જોઈને હાક મારી; ને મેં કહ્યું કે, હું આ રહ્યો.
૮ અને તેણે મને કહ્યું કે, તું કોણ છે? ત્યારે મેં તેને
કહ્યું કે, હું એક અમાલેશી છું. ૯ અને તેણે મને કહ્યું કે,
કૃપા કરી મારી પડણે ઉભો રહીને મને મારી નાખ,
કેમકે મને ભારે વેદના પાય છે; કેમકે હજી મુધી
મારો જીવ મારા યોગીઆમાં સાલુદ છે. ૧૦ માટે મેં
તેની પાસે ઉભો રહીને તેને મારી નાખ્યો, કેમકે હું
નિશ્ચે જાણતો હતો કે પડી ગયા પછી તે જીવવાનોજ
નથી; ને તેના માથા પરનો મુગટ, તથા તેના હાથ
પરનાં કડાં લઈને તેમને હું અહીં મારા ધણી પાસે
લાવ્યો છું. ૧૧ અને દાઉદે પોતાનાં વસ્ત્ર પકડીને
ફાંજાં; ને તેની સાથેના સઘળા માણસોએ પણ
તેમજ શીધું; ૧૨ ને તેઓએ શાઉલને લીધે, તથા તેના
દીકરા યોનાથાનને લીધે, તથા યહોવાહના લોકને
લીધે, તથા ઇસ્તાએલના ધરને લીધે શોક તથા વિલાપ
કીધો, તથા સાંજ મુધી ઉપવાસ કીધો; કેમકે તેઓ
તરવારથી માર્યા ગયા હતા. ૧૩ અને તેને ખબર
આપનાર જુવાનને દાઉદે કહ્યું કે, તું ક્યાનો છે? ને
તેણે જવાબ આપ્યો કે, હું એક પરદેશીને દીકરો,
એટલે અમાલેશી છું. ૧૪ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે,
યહોવાહના અભિધિક્તાને મારી નાખવા સાડ પોતાનો
હાથ લાંબો કરતાં તું કેમ ઈયો નહિ? ૧૫ ને દાઉદે
જુવાનોમાંથી એકને ઘોલાવીને તેને કહ્યું કે, પાસે
જઈને તેના પર ધસી પડ; ને તેણે તેને ઠાર માર્યો.
૧૬ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તારું લોહી તારે માથે,
કેમકે તારા મુખે તારી વિરજ સાક્ષી પુરી છે કે,
યહોવાહના અભિધિક્તાને મેં મારી નાખ્યો છે.

૧૭ અને દાઉદે શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાનને
સાડ નીચે પ્રમાણે શોક કીધો. ૧૮ અને તેણે યહુદાહ-
પુત્રોને ધનુષ્ય [નીત] શિખવવના તેઓને હુકમ
કીધો; જો, તે ચારાશના પુસ્તકમા લખેલું છે.
૧૯ હે ઇસ્તાએલ, તારું ગૌરવ તારા પર્વતો પર કતલ
થયું છે!

યોહાઓ કેવા માર્યા ગયા છે!

૨૦ ગાયમાં એ કહેરો મા,
આરકલોનની શેરીઓમાં એ પ્રગટ કરો મા;
૨૧ જો પવિત્રનીઓની નીતીને...

૨૨ તમારા પર ઝાકળ, કે વરસાદ, કે અર્પણનાં ખેતરો
ન હોય;
કેમકે ત્યાં યોહાઓની ઢાલ, એટલે શાઉલની ઢાલ,
જાણે કે તે ગેલાસિધિક્તા ના હોય એવી રીતે
અયુદ્ધ કરાહ.

૨૨ માર્યા જનારાઓનું લોહી [વહેવડાવવાથી], બળ-
વંતોના મેદ [વિધવાથી] યોનાથાનનું ધનુષ્ય
પાણી પડતું નહિ;

ને શાઉલની તરવાર ખાલી પાછી ફરતી નહિ.

૨૩ શાઉલ તથા યોનાથાન જીવતાં પ્રિય તથા ખુશ-
કારક હતા,
ને તેઓના મૃત્યુકાળે તેઓ જુદા ન પડ્યા.
તેઓ ગરડ કરતાં જલદ હતા;
તેઓ સિંહો કરતાં બળવાન હતા.

૨૪ અને ઇસ્તાએલની દીકરીઓ, શાઉલને સાડ વિલાપ
કરો,

કે જાણે તમને કીર્મણ વસ્ત્રો પહેરાવીને મોજ કરાવી,
જાણે કચનાભૂવણોથી તમારાં વસ્ત્રો શણગાર્યાં.

૨૫ કેવી રીતે યોહાઓ માર્યા ગયા છે!

હે યોનાથાન, તું તારા પર્વતો પર કતલ કરાયો છે.

૨૬ હે મારા બંધવ યોનાથાન, તારે લીધે મને ખેદ
થાય છે;

તું મને બહુ પ્રિય હતો;

મારા પર તારો પ્યાર આશ્ચર્યકારક હતો,

ઝીઓના પ્યારથી વિશેષ હતો.

૨૭ યોહાઓ કેવા માર્યા ગયા છે!

ને યુદ્ધશક્તિઓને કેવો વિનાશ થયો છે!

૨ અને ત્યાર પછી એમ થયું કે, દાઉદે યહોવા-
હની સલાહ પુછી કે, શું હું યહુદાહના કોઇ

નનરમા બહાર ને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, જ અને દાઉદે કહ્યું કે, હું કયા બહાર અને તેણે કહ્યું કે, દેવો-નમા. ૧૨ તેથી દાઉદ પોતાની બે સ્ત્રીઓને, એટલે થિયુએલી અહીનેઆમને તથા નાબાલ કાર્મલીની વિધવા અગ્રીમાઇવને, લઇને ત્યાં ગયા. ૧૩ અને તેની સાથેના માણસોને પણ પોતાપોતાના કુટુંબ પરિવાર સુધી દાઉદ લઇ ગયા, ને તેઓ હેબ્રોનના નજરેમા રહ્યા. ૧૪ અને યહુદાદના માણસો આવ્યા, ને ત્યાં તેઓએ દાઉદને યહુદાદના કુળ પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો.

અને તેઓએ દાઉદને એવા તમાચાર આપ્યા કે, શાઉલને દાઉદનારોએ તે યાએય જિલ્લાદના માણસો દના ૧ અને દાઉદે યામેત જિલ્લાદના માણસો પાસે હલકારા મોકલીને તેઓને કહાવ્યું કે, યહોવાહ તમને આલિપ્ત દો, કેમકે તમે તમારા ધણી શાઉલ ઉપર કૃપા કરીને તેને દાઉદો ૨ અને હવે યહોવાહ તમારા પ્રત્યે કૃપા તથા સત્યતા દેખાડે, ને તમે એ કૃત્ય કર્યું છે, માટે હું પણ તમારી કૃપાને બદલો આપીશ. ૩ માટે હવે તમારા હાથ બળવાન થાઓ, ને તમે શૂરવીર થાઓ, કેમકે તમારો ધણી શાઉલ મરણ પામ્યો છે, ને વળી યહુદાદના કુળે પોતા પર રાજ તરીકે મને અભિષિક્ત કર્યો છે.

૪ હવે શાઉલનો સેનાપતિ, નેરનો દીકરો આખ્નેર, શાઉલના દીકરા ઇસબોથેબને લઇ માદનાઇમમા જતો રહ્યો હતો, ૫ અને તેણે તેને જિલ્લાદ પર, તથા અશૂરીઓ પર, તથા થિયુએલ પર, તથા એફાઇમ પર, તથા બિન્યામીન પર, તથા સર્વે હસાએલ પર રાજ કર્યો. ૬ (શાઉલનો દીકરો ઇસબોથેલ ઇસાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બાળક વર્ગનો હતો, ને તેણે તે વર્ગ રાજ્ય કર્યું.) પણ યહુદાદનું કુળ દાઉદના અધિકાર તળે રહ્યું. ૭ અને દાઉદે સાત વર્ષ ને ૭ માસની સુદૃઢ સુધી હેબ્રોનમા યહુદાદના કુળ ઉપર રાજ્ય કર્યું.

૮ અને નેરનો દીકરો આખ્નેર, તથા શાઉલના દીકરા ઇસબોથેબના ચાકરો, માદનાઇમથી નિકળીને જિલ્લાનમા ગયા. ૯ અને સરયાદનો દીકરો યોઆબ, તથા દાઉદના ચાકરો ચાલી નિકળીને જિલ્લાનમા ગજાવ પાસે તેઓને મળ્યા, ને તેઓની એક કુદરી વગાવની આ પારે, ને બીજી કુદરી તથા વળી પેલી પારે બેઠી. ૧૦ અને આખ્નેરે યોઆબને

કહ્યું કે, કૃપા કરીને જીવાનેને ઉઠીને આપણી આગળ ખમત કરવા દે, ને યોઆબે કહ્યું કે, તેઓ છા ઉઠે. ૧૧ ત્યારે તેઓ [સરખી] સખ્યામા ઉઠીને સામી બાજુએ ગયા, એટલે બિન્યામીન તથા શાઉલના દીકરા ઇસબોથેલ તરફથી ખાર, અને દાઉદના ચાકરોમાથી ખાર. ૧૨ અને તેઓમાના પ્રત્યેક માણસે પોતાના સાથીનું રોકું પકડીને પોતાની તરવાર પોતાના સાથીની કુખમા બોધી દીધી, ને તે બધા સાથે નીચે ઢળી પડ્યા, માટે તે જગ્યાનું નામ હેલકાય હારેનું રીમ પાડ્યું, ને તે જિલ્લાનમા છે. ૧૩ અને તે દિવસે યુદ્ધ થયું ઉઠ મર્યું, ને આખ્નેર તથા ઇસાએલના માણસો દાઉદના ચાકરો આગળ પરાજિત થયા. ૧૪ અને સરયાદના ત્રણ દીકરાઓ, યોઆબ તથા અબીશાય તથા અસાહેલ ત્યાં હતા, ને અસાહેલ રાત્રી દરમિયાન પગને ચપળ હતો. ૧ અને અસાહેલ આખ્નેરની પાછળ લાગ્યો, ને આખ્નેરની પૂઠે દોડવાથી જમણે કે ડાબે વળ્યો નહિ. ૨૦ ત્યારે આખ્નેરે પાછળ નજર કરીને કહ્યું કે, અસાહેલ, એ થું હું છું. ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, હા, હું છું. ૨૧ અને આખ્નેરે તેને કહ્યું કે, તારી જમણી કે ડાબી બાજુએ વળી જ, ને જીવાનેમાથી એકને પકડીને તેના શરત લે, પણ અસાહેલ તેની પૂઠેથી મરડાયો નહિ. ૨૨ અને આખ્નેરે અસાહેલને ફરીથી કહ્યું કે, મારી પૂઠે લાગવાથી હું આટો અવળો ફરી જ, ત્યાં સારૂ મારે હાથે મરવા માગે છું. ને એમ યાચ તો મારૂ મ્હો. હું તારા લાઇ થેઆખ્નેરે શી રીતે દેખાડું. ૨૩ પણ તેણે બાજુ પર વળી જવાનું માન્યું નહિ, માટે આખ્નેરે બાલાના દાડનો ગોદો તેના પેટમા એવો માર્યો કે, બાલો તેની પૂઠ પાછળ પૂટ્યો, ને તે ત્યાજ પડીને મુઓ અને એમ થયું કે, અસાહેલ પડીને મુઓ હતો તે જગ્યાએ જેટલા માણસો આવ્યા, તેઓ ત્યાજ ઉભા રહ્યા. ૨૪ પણ યોઆબ તથા અબીશાય આખ્નેરની પગપાડે લાગ્યા, ને તેઓ આગ્રહાદ પર્વત, જે જિલ્લાનના રાજના મર્ગ ઉપર ગીઆદ આગળ છે, ત્યાં પહોંચ્યા, ત્યારે સર્વે અંતર થયા. ૨૫ અને બિન્યામીનપુત્રો આખ્નેરની પાછળ એકઠા થયા, ને એક ટોળી બનીને તેઓ એક પર્વતના શિખર ઉપર ઉભા રહ્યા. ૨૬ ત્યારે આખ્નેરે યોઆબને હાક મારીને કહ્યું કે, હું તરવાર સહી સદાર કર્યો. હું હું બંધુતો નથી કે એનો પરિજામ તો

હડવાસર પ યો? ત્યારે લોકોને પોતાના ભાઈઓની પૂઠે લાગવાથી પાછા ફરવાનો દુઃખ કરવાને તું ક્યાં તુપી નિવંન કરીશ? ૨૦ને યાજ્ઞને કહ્યું કે, ઇવના દેવના સમ, જો તું બોલ્યો ન હોત તો નિમિષ સવારે લોકો સાહ્યા તથા દોત ને પ્રત્યેક માણસ પોતાના ભાઈની પાછળ લાગત નહિ ૨૬ પછી યાજ્ઞને રજુ-શિત્રં વચાડ્યું, ને સર્વ લોકો ઉભા રહ્યા, ને ઇસ્રાએલની પાછળ લાગવાથી અટક્યર, ને તેઓએ લડતું બંધ કર્યું ૨૬ અને આખરે તથા તેના માણસો આખી રાત અરાબાદમાં ચાહ્યા, ને યરહન ઉતરીને, આખું બિધાન યાગ-ગીતે, માદનાઈમમાં પહોંચ્યા. ૨૭ અને યોઆન આખરેની પૂઠે લાગવાથી પાછો ફર્યો, ને તેણે સર્વ લોકોને એકઠા કર્યા, ત્યારે અસાદેલ ઉપરાંત યોનાઢીસ માણસ આઠ માલમ પડ્યા. ૨૮ પણ દાઉદના ચાકરોએ બિન્યામીનના તથા આખરેના માણસોને એવા માથો દના કે ત્રણેય ને સાઠ માણસો મરી ગયા. ૨૯ અને તેઓએ અસાદેલને ઉચકી જઈને તેને બેધલેદેમ મર્યે તેના બાપની કબરમાં દાટ્યો. અને યોઆન તથા તેના માણસો આખી રાત પાલીને સૂચોદવ થતાં દેવોનમાં પહોંચ્યા.

૩ દવે સાઉલના પર તથા દાઉદના ધરની વચ્ચે લાંબી મુદત તુપી વિમદ ચાહ્યા; ને દાઉદ અધિકાધિક બળવાન થતો ગયા, પણ સાઉલનું પર વધારે વધારે નજીક થવા લાગ્યું.

૨ અને દાઉદને દેવોનમાં પુત્રો થયા; ને તેનો પ્રથમજનિત આમ્નેન, તે અદીનોઆમ વિત્રુએલીના પેટનો દનો; ૨ને તેનો બીજો કિલઆબ, તે નાબાલ કાર્નેલીની વિધવાના પેટનો દતો; ને ત્રીજો આબ્લા-લોમ, તે ગરૂરના રાજ તાહ્યાયની દીકરી માઅબા-દનો દીકરો દતો; ૪ને ચોથો, તે દાઝીયનો દીકરો આદોનીયાદ દતો; ૫ને પાંચમો, તે અઝીરાલનો દીકરો રફાટયાદ દતો; ૬ને છઠો, તે દાઉદની વડુ એઝ્લાદનો દીકરો વિથઆમ દતો. દેવોનમાં દાઉદને એ [પુત્રો] થયા.

૭ અને દાઉદના પર તથા સાઉલના ધરની વચ્ચે વિમદ ચાલતો દતો, તે હરમિયાન એમ બન્યું કે આખરે સાઉલના ધરને વારતે જોર માર્યું. ૮ દવે સાઉલની રિરપત્ત નામની એક ઉપપત્ની હતી તે આપાદની દીકરી હતી; ને [ઇરા-મોરોયે] આખરેની કહ્યું કે, મારા બાપની ઉપપત્નીની પાસે તું કેમ ગયો?

૯ ત્યારે આખરે ઇરા-મોરોયનાં વચનોથી ખુલ્લો ગુસ્સો યથો, ને કહ્યું કે, યું વુ યદુદાદના કારાનું માર્યું છું? વુ આજ તારા બાપ સાઉલના પર પર, તેના ભાઈઓ પર, તથા તેના ભિત્રો પર કૂપા કરું છું, ને તને દાઉદના હાથમાં મે સોંપી દીધો નથી, તો પણ આજ આ રી વિષે તું મારા ઉપર દોષ મુકે છે? ૧૦ જો, જેમ યદોવાદે દાઉદની આખજ સમ ખાધા છે તેમ વુ તેને ન કર, તો જેવ આખરેને તેવું, ને તે કરતા પણ વધારે કરો; ૧૦ એટલે સાઉલને ઇરથી રાન્ય લઇ લઇને, દાઉદનું રાન્યાસન ઇસ્રાએલ પર તથા યદુદાદ પર દાનથી તે બેરોબા તુપી રચાયું નહિ તો. ૧૧ અને તે આખરેને બીજો એક રાજ પછુ ઉતરમા કદી રાક્યા નહિ, કેમકે તેને તેનો ૩૨ લાગ્યો.

૧૨ અને આખરે પોતા તરફથી દાઉદ પાસે દલ-કારા મોકલીને કદાબુ કે, હેરા કાણુનો છે? ને એ પણ કદાબુ કે, મારી સાથે સલાહ કર, ને જો, મારો હાથ સર્વ ઇસ્રાએલને તારી તરફ ફેરવી લાવવાને તારી કમકે આવશે. ૧૩ અને તેણે કહ્યું કે, સાચું; વુ તારી સાથે સલાહ કરીશ; પણ હું તારી સાથે એક સરત કરવા માગું છું, તે એ કે મારું મ્હો જોવાને તું આવે, ત્યારે સાઉલની દીકરી મીખાલને પદેલી લાભ્યા વિના તું મારું મ્હો જોવા પામશે નહિ ૧૪ અને દાઉદે સાઉલના દીકરા ઇરા-મોરોય પાસે દલકારા મોકલીને કદાબુ કે, મારી વડુ મીખાલ, કે જેની જોડે પલિ-સ્તીઓનાં એકરો અમર્યમ આપીને મે વિવાહ કર્યો હતો, તે મને સોંપ. ૧૫ અને ઇરા મોરોયે માણસ મોકલીને તેના વર પાસેથી, એટલે લાઇરાના દીકરા પાહરીએલ પાસેથી તેને મગાવી લીધી. ૧૬ અને તેનો વર બાકુરીમ સુધી રડતો રડતો તેની પાછળ ગયો. ત્યારે આખરે તેને કહ્યું કે, આવ, પાછો જા; ને તે પાછો ગયો.

૧૭ અને આખરે ઇસ્રાએલના વડીલો સાથે વાત-ચિત કરીને કહ્યું કે, ગતકાળમાં તમારો રાજ થવા સાચું તમે દાઉદને સોંપતા હતા ૧૮ તો દવે તે કામ કરો, કેમકે યદોવાદે દાઉદ વિષે બોલીને કહ્યું છે કે, વુ મારા ઇસ્રાએલ લોકને મારા રોષ દાઉદની હસ્તક પલિસ્તીઓના હાથમાંથી, તથા તેઓના સર્વ યતુ-ઓના હાથમાંથી હાડાવીશ ૧૯ અને આખરે બિન્યા-મીનીઓના કાનમાં પણ વાત કરી; ને વળી ઇસ્રા-એલને તથા બિન્યામીનના આખા કુળને જે સાચું

લાગ્યુ તે સધણુ દાઉદના કાનમાં કહેવા સાથે આખરે
 હોમોનમાં ગયાં. ૨૦ અને આખરે પોતાની સાથે ત્રીસ
 માણસો લઈને દાઉદ પાસે હોમોનમાં આવ્યો, ને
 દાઉદે આખરેને સાથે તમા તેની સાથેના માણસોને
 સાથે જમણુ કીધું. ૨૧ અને આખરે દાઉદને કહ્યું કે,
 હું હોમોન વિદાયગિરી લઈશ ને સર્વે હસ્તાએતને મારા
 મુરખી રાજની પાસે એકઠા કરીશ કે તેઓ તારી
 સાથે કરાર કરે ને તું તારા મનની ઇચ્છા હોય એટલા
 બધા પર રાજ ન કરે અને દાઉદે આખરેને વિદાય
 કીધો, ને તે વાતિએ ગયો. ૨૨ અને જુઓ, દાઉદના
 શેવકો તથા યોઆબ એક સ્વારીઓ પાછા આવ્યા,
 ને પોતાની સાથે ઘણી હથેલી આવ્યા, પણ
 આખરે દાઉદ સાથે હોમોનમાં ન હતો, કેમકે તેને
 તેને વિદાય કીધો હતો ને તે વાતિએ ચાલ્યો ગયો
 હતો. ૨૩ યોઆબ તથા તેની સાથેનું સર્વ સૈન્ય
 આવ્યા પછી, યોઆબને ખબર મળી કે, નેરના દીકરા
 આખરે રાજ પાસે આવ્યો હતો, પણ તેણે તેને
 વિદાય કીધો, ને તે વાતિએ ગયો છે. ૨૪ અને
 યોઆબે રાજ પાસે આવીને કહ્યું કે, તું શું કયું છે?
 ને, આખરે તારી પાસે આવ્યો, ત્યારે તે તેને કેમ
 વિદાય કીધો? તે તો વહન જતો રહ્યો છે. ૨૫ નેરના
 દીકરા આખરેને તું આજણ છે, કે વને છેતરવાને,
 તથા તારી આવજા ભૂલી જવા સાથે, તથા તું જે કરે છે
 તે સરખાથી માદિતમાર થવા સાથે તે આવ્યો હતો.
 ૨૬ અને યોઆબ દાઉદ પાસેથી બહાર નિકળ્યો,
 એટલે તેણે આખરે પાછો હલકારા મોકલ્યા ને
 તેઓ તેને તીરાડના હોળ પાસેથી પાછા લાવ્યા,
 પણ દાઉદ એ બજાતો નહોતો. ૨૭ અને આખરે
 પાછા હોમોનમાં આવ્યો, એટલે યોઆબ તેની સાથે
 એકાંતે વાત કરવા સાથે તેને એક બાજુએ દેશમાંની
 મધ્યે લઈ ગયો, ને તેણે ત્યાં પોતાના બાઈ અસા
 હેલના ખૂનને સાથે, તેના પેટમાં [ખજાર] એકાંતે
 મારી નાખ્યો. ૨૮ અને પછી દાઉદે એ સાબળુ ત્યારે
 તેણે કહ્યું કે, નેરના દીકરા આખરેના ખૂન વિષે હું
 તથા મારું રાજ્ય યદોવાદ આગળ સદાકાળ સુધી
 નિંદોની છીએ, ૨ ને યોઆબને શિર તથા તેના
 બાપના સરગા ધરને શિર યાઓ, ને આવી, કે
 કોઠીએ, કે લાકડીએ ટકનાર, કે વરવારથી પડનાર,
 કે રોટલીની ન્યૂનાવાળો, યોઆબના ધરમાંથી કદી
 ખૂટશે નહિ. ૩૦ એમ યોઆબે તથા તેના બાઈ અમી

શાયે આખરેને મારી નાખ્યો, કેમકે તેણે તેઓના
 બાઈ અસાહેવને ગિલગોન પાસે લટાઈમાં મારી
 નાખ્યા હતા.

૩૧ અને દાઉદે યોઆબને તથા તેની સાથેના સર્વ
 લોકોને કહ્યું કે, તમે પોતાના વસ્ત્રો ફાડો, ને તમારી
 કમરોએ તાટ વિટાગો, ને આખરેની આગળ વિલાપ
 કરો અને દાઉદ રાજ ઠાકરી પાછળ ચાલ્યો, ૩૨ અને
 તેઓએ આખરેને હોમોનમાં દાટ્યો, ને રાજ આખરે-
 ની કબર પાસે શોક જુજીને રજો, ને સર્વ લોક
 રજા. ૩૩ અને રાજએ આખરેને લીધે શોક કરીને
 કહ્યું કે, જેમ મૂર્ખે મરે છે તેમ શું આખરે માર્યો
 નય? ૩૪ તારા દાઘ બંધાયા ન હતા, ને તારા પગમાં
 એકીએ ધવાઈ ન હતી, હુદ માણસો આગળ કોઈ
 માર્યો નય તેની પેટે તું મુલ્ય અને સર્વ લોકોએ
 ફરીથી તેની [કબર] ઉપર શોક કીધો. ૩૫ અને
 દાઉદને દિવસ છતાં અત્ર ખજાવાવા સાથે સર્વ લોકો
 તેની પામે આવ્યા, પણ દાઉદે સમ ખાધને કહ્યું કે,
 સૂર્યાસ્ત થયા પહેલાં ને હું રોટલી કે બીજું કંઈ પણ
 ચાખુ તો ઇશ્વર મને તેવું, ને તેથી પણ વધારે કરે.
 ૩૬ અને સર્વ લોકોએ એ ધ્યાનમાં લીધું, ને તેથી
 તેઓ ખુશ થયા, કેમકે રાજએ જે સર્વ કીધું તેથી
 સખળા લોકો ખુશ થયા. ૩૭ તે ઉપરથી તે દિવસે
 સર્વ લોકોએ તથા સર્વ હસ્તાએલે ભવ્ય કે, નેરના
 દીકરા આખરેના મોતમાં રાજનો દાઘ ન હતો.
 ૩૮ અને રાજએ પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, શું તમે
 નથી બજાતા કે, આજ હસ્તાએલમાં એક સરદાર તથા
 મદાન પુરૂષ મરાયો છે? ૩ ને ને કે હું એક અભિ-
 પ્રિક્ષા રાજ છું, તથાપિ હું આજ અસક્ત છું, ને આ
 માણસો, સરખા દના દીકરાઓને, વશ કરવાને હું
 અસક્ત છું, યદોવાદ દુષ્ટાઈ કરનારને તેના દુષ્ટ
 કર્મ પ્રમાણે ફળ આપો.

૪ અને શાઉલના દીકરા [ધરા બોરોથે] સાબળુ
 કે, આખરે હોમોનમાં મરણ પામ્યો છે, ત્યારે
 તેના દાઘ અમકા થયા, ને સર્વે હસ્તાએલોએ અભ
 રાયા. ૫ અને શાઉલના દીકરા પાસે બે માણસ હતા,
 તેઓ ટોળીઓના નાયક હતા, એકનું નામ બાઆનાહ,
 તથા બીજનું નામ રેખાબ હતું, તેઓ ગિન્યામીન
 પુત્રોમના રિમોન બચેરોથીના દીકરા હતા, (કેમકે
 બચેરોથ પણ ગિન્યામીનનું ગણાતું હતું, ૬ ને બચે-

રેશીઓ ગિર્તાધમમા નાસી ગયા, ને આજ સુધી
ન્યા આવી વસેવા છે)

હવે શાહવાના દીકરા યોનાયાનને એક દીકરો
હતો, તે પગે લગડો હતો. જ્યારે શાહલ તથા
યોનાયાનની ખબર વિઝ્ઝેલથી આવી, ત્યારે તે પાંચ
વર્ષનો હતો, ને તેની સમાજનારી તેને લઈને નાહી,
ને એમ થયું કે તે ઉતાવળી દોડતી હતી, તેથી તે પડી
ગયો, ને લગડો થયો. અને તેનું નામ મરીમોરોય હતું.

અને રિમોન બચેરેશીના દીકરા રેખાજ તથા
બાઅનાહ આવી નિજજ્યા, ને દિવસના મધ્યાન્હે
ધરાઓરોયને ઘર પહોંચ્યા, ને તે બપોરની વખતે
પલગ પર સુતેલો હતો. અને તેઓ થઈ લેવાને
બહાને ધરમા ધુસ્યા, ને તેઓએ તેના પેટમા [ખબર]
ભોજી દીધું, ને રેખાજ તથા તેનો ભાઈ બાઅનાહ
નાસી ગયા. હવે તે રાયનજીહમા પગ પર સુતો
હતો તે વેળાએ તેઓએ ધરમા ધુતીને તેને મારી
નાખ્યો, ને તેનું માથું કાપી નાખ્યું, ને તેનું માથું
લઈને તેઓ અશમાહને માર્ગે આખી રાત આટયા.
અને તેઓએ ધરાઓરોયનું માથું હેવાનમા દાઉદ
પાસે લાગીને રાખને કહ્યું કે, તારો શત્રુ શાહલ જે
તારો જીવ લેવાને રોધતો હતો તેના પુત્ર ધરાઓરો
થનું માથું જો, ને આજ યહોવાહે મારા મુરખી
રાખનું વેર શાહલ પર તથા તેના વશ પર વાળ્યું છે.
અને દાઉદે રિમોન બચેરેશીના દીકરા રેખાજ
તથા તેના ભાઈ બાઅનાહને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
જીવતો યહોવાહ જેણે મારા જીવને સર્વ વિપત્તિમાથી
બચાવ્યો છે, તેના સોગંદ, ૧૦ કે પોતે આજેલા
સમાચાર સારા છે, એમ ધારીને કેહાએકે મને એવા
સમાચાર કલા કે, શાહલ મરણ પામ્યા છે, ત્યારે મેં
તેને પકડીને સિકંદરામા મારી નાખ્યો, એ ઇત્યાદિ
મેં તેને તેની વધામણીના બદલામા આપ્યું. ૧૧ તે
જ્યારે દુષ્ટ માણસોએ એક ન્યાયી માણસને તેના
પોતાના ધરમા તેના પર્વગ પર માથા છે, ત્યારે હવે
વિશેષ કરીને તેના જૂનનો બદલો તમારી પાસેથી શા
માટે ન ભરી લઉં, તથા પૃથ્વી પરથી તમારો સહાર
શા માટે ન કરે? ૧૨ ને દાઉદે પોતાના જીવાન
પુરોષને આજ્ઞા કરી, ને તેઓએ તેમને મારી
નાખ્યા, ને તેઓના હાથ પગ કાપી નાખીને તેઓને
હેબ્રોનમા તળાવની તેડ ઉપે લટકાવ્યા, પણ તેઓએ
ધરાઓરોયનું માથું લઈને હેબ્રોનમા આખરેની કબ
રમા દાડ્યું.

પ ત્યાર પછી ઇસ્તાએલના સર્વે કુળો દાઉદ પાસે
હેબ્રોનમા આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, જો,
અમે તારા હાડકાના તથા તારા માસના ઈએ રંગ
કાળમા, જ્યારે શાહલ અમારા પર રાજ કરતો હતો,
ત્યારે પણ ઇસ્તાએલને બહાર લઈ જનાર તથા માફ
લાવનાર તે તુજ હતો, ને યહોવાહે તને કહ્યું હતું કે,
તું મારા લોક ઇસ્તાએલને પાળશે, ને તું ઇસ્તાએલ
પર અધિપતિ થશે. ૩ તેથી ઇસ્તાએલના સર્વ વડીલો
રાજ પાસે હેબ્રોનમા આવ્યા, ને દાઉદ રાખએ યહો-
વાહની આગળ હેજાનમા તેઓની સાથે કેલકારાર
કર્ધા, ને તેઓએ દાઉદને ઇસ્તાએલના રાજ તરીકે
અભિષિપ્ત કર્યો.

૪ દાઉદ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે ત્રીસ વર્ષની
વયનો હતો, ને તેણે વ્યાપીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું.
૫ હેબ્રોનમા તેણે યહુદાહ પર સાત વર્ષ ને છ માસ
રાજ્ય કર્યું, ને યરૂશાલેમમા તેણે સર્વ ઇસ્તાએલ પર,
તથા યહુદાહ પર તેનીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ૬ અને રાજ
તથા તેના માણસોએ તે દેશના રહેનારો યમૂસીઓની
સામે યરૂશાલેમ પર ચઢાઈ કરી અને દાઉદ અહીં
પેસી રાજવાનો નથી એમ ધારીને તેઓએ દાઉદને
કહ્યું કે, તું અહીં પેસી રાજવાનો નથી, કેમકે આધળા
તથા લગડાઓ પણ તને હાકી કાઢશે. ૭ તો પણ
દાઉદે સિયોનનો કિલ્લો લીધો, તેજ દાઉદનું નગર છે.
૮ અને તે દિવસે દાઉદે કહ્યું કે, જે કોઈ યમૂસીઓને
મારે, તે પાણીના નાળાએ યઈને ઉપર ચઢી જાય,
ને આ આધળા તથા લગડા કે જેઓના દેષ દાઉદનું
અત કરણ કરે છે, તેઓને મારે માટે કહેવત આવે
છે કે, ત્યાં આધળા તથા લગડા છે, માટે તે ધરમા
પેસી રાજતો નથી. ૯ અને દાઉદ તે કિલ્લામા રહ્યો,
ને તેણે તેનું નામ દાઉદનું નગર પાડ્યું. અને દાઉદે
મિલ્કોથી માડીને અદરની તમામ જગ્યામા ઇમારતો
ઉઠાવી. ૧૦ અને દાઉદે અધિકાધિક મોટા યતો ગયા,
કેમકે સૈન્યોનો દેવ યહોવાહ તેની સાથે હતો.

૧૧ અને સૂરના રાજ હીરામે હવકારાઓ સાથે
એરેજજો તથા મુયારો તથા સલાટો દાઉદની પાસે
મોકલ્યા, ને તેઓએ દાઉદને સાડા ધર બાંધ્યું.
૧૨ અને દાઉદે ભણ્યું કે યહોવાહે મને ઇસ્તાએલ પર
રાજ તરીકે સ્થાપિત કર્યો છે, ને તેણે મારું રાજ્ય
પોતાના લોક ઇસ્તાએલને સાડા કીર્તિવાન કરીધું છે.

૧૩ અને દાઉદે હેબ્રોનમાં આવ્યા પછી બીજી ભૂપ-

યજ્ઞશલેમમા જે યથા તેઓના નામ, શ્રમ્ભેલ, તથા શોભાલ તથા નાયાન, તથા મુલેમાન, ૧૧ તથા ચિન્હાર, તથા અલીશુઆ, ને નેફેઝ તથા યાશીઆ, ૧૨ ને અલીશામા, તથા એલ્યાહા, તથા અલીફેલેઝ, એ હતા.

૧૩ અને પલિસ્તીઓએ સાશઁયુ કે, તેઓએ દાઉદને ઇસ્ત્રાએલના રાજા તરીકે અભિષેક કર્યો છે, ત્યારે સર્વે પલિસ્તીઓ દાઉદની શોધ કરવા સાર ચઢી આવ્યા, ને દાઉદ એ સાશઁયીને ડિલ્લામા ઉતરી પડ્યો. ૧૪ હવે પલિસ્તીઓ આવીને રફાઇમના નીચા ભુમા પસર્યા હતા. ૧ અને દાઉદે યહોવાહની સનાહ પુઝતા કહ્યું કે, યુદ્ધ પલિસ્તીઓ ઉપર ચડાઇ કર. ૨ યુદ્ધ તેઓને મારા હાથમા સોંપશે. ૩ ને યહોવાહે દાઉદને કહ્યું કે, ચડાઇ કર, કેમકે હું ત્રિજે પલિસ્તીઓને તારા હાથમા સોંપીશ. ૪ અને દાઉદે બઆલ પરાસીમમા આવ્યો, ને ત્યાં દાઉદે તેઓને પરાજિત કર્યા, ને તેણે કહ્યું કે, જેમ પાણી ધસી નિકળે તેમ યહોવાહે મારી આગળ મારા શત્રુઓ પર વસી પડ્યો છે. ૫ એ માટે તેણે તે ઠંડાણનું નામ બઆલ પરાસીમ પાડયું. ૬ અને તેઓએ પોતાની મૂર્તિઓ ત્યાં પડતી મુઠી, ને દાઉદ તથા તેના માણસો તેઓને લઇ ગયા.

૭ અને પલિસ્તીઓ ફરીથી પાછા આવ્યા, ને રફાઇમના નીચાભુમા પસર્યા. ૮ અને દાઉદે યહોવાહની સલાહ પુછી, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું ચડાઇ કરીશ મા, પણ ચક્રર ખાઇને તેમની પૂઠ પાઝળ જઇને સંવરદક્ષીની સામેથી તેઓ પર હુમલો કર. ૯ અને ત્યારે સંવરદક્ષીની ટોચોમા ફૂલ કરવાનો ખડખડાટ સમગ્રાય ત્યારે એમ થાય કે, તમારે પગ ચડાવવા, કેમકે ત્યારે યહોવાહ પલિસ્તીઓનું સૈન્ય મારવાને તારી આગળ ચાલતો થયો છે. ૧૦ અને જેમ યહોવાહે તેને આજ્ઞા કરી હતી, તેમ દાઉદે કીધું, ને તેણે ગેમાથી ગેઝર સુધી પલિસ્તીઓને માર્યા.

૬ અને દાઉદે ઇસ્ત્રાએલમાથી ચુગી કાઢેલા સર્વ માણસોને ફરીથી એકઠા કર્યા, તેઓ ત્રીસ હજાર હતા. ૨ અને દાઉદે ઉઠ્યો, ને પોતાની સાથેના સર્વ લોકોને લઇને દેવના કોપ, એટલે કર્કસે ઉપર બિરાજનાર સૈન્યોના યહોવાહના નામનો કોપ ત્યાંથી લાવવા સાર બાઅલે-યેદુદાહથી નિકળ્યો. ૩ અને

૧૬ નવા ગારામા પાલીને ઝિબઆહમા હતું, ત્યાંથી

લાવતા હતા, ને અબીનાદાબના દીકરા ઉઝઝાહ ૪ થયે આવ્યો તે નંબુ ગ્રાફું હાકતા હતા. ૫ અને અબીનાદાબનું ધર જે ઝિબઆહમા હતું, ત્યાંથી તેઓ તેને દેવના કોપ સહિત લાવતા હતા, ને આવ્યો કોપ આગળ ચાલતો હતો. ૬ અને દાઉદ તથા ઇસ્ત્રાએલના આખા ધરના [લોકો] દેવદારના લાકડાના સર્વ પ્રકારના [લોકો], તથા વીણા, તથા સતાર, તથા ડંડ, તથા કરનાલ તથા ગ્રાઝ યહોવાહ આગળ વખાડતા હતા. ૭ અને તેઓ નાબોનના બળા પાસે ગયા, ત્યારે ઉઝઝાહે પોતાનો દાંધ દેવના કોપ તરફ લામો કરીને તેને પકડ્યા, કેમકે બળદોએ ઠોકર ખાધી. ૮ અને યહોવાહનો ક્રોધ ઉઝઝાહ ઉપર તળગ્યો, ને દેવે તેને તેના અપરાધને લીધે ત્યાં માર્યા, ને ત્યાં દેવના કોપ આગળ તે મરણ પામ્યો. ૯ અને યહોવાહ ઉઝઝાહ ઉપર વૃદ્ધી પડ્યો હતો, તેથી દાઉદને માફ લાગ્યું, ને તેણે તે જગ્યાનું નામ પેરેસ ઉઝઝાહ પાડયું, તે [નામ] આજ સુધી છે. ૧૦ અને દાઉદે તે દિવસે યહોવાહનો ડર લાગ્યો, ને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહનો કોપ મારી પાસે કેમ કરી આવી શકે? ૧૧ એમ દાઉદે યહોવાહનો કોપ પોતાની પાસે દાઉદના નગરમા લઇ જવા ઇચ્છતો નહોતો, પણ દાઉદે તેને બીજી જગ્યાએ, એટલે એબેલ અદોમ બિત્તીના ધરમા, લઇ ગયો. ૧૨ અને યહોવાહનો કોપ એબેલ અદોમ બિત્તીના ધરમા ત્રણ માસ રહ્યો, ને યહોવાહે એબેલ અદોમને તથા તેના ધરના સર્વને આશીર્વાદ દીધો. ૧૩ અને દાઉદે રાજાને ક્રોધએ એવા સમાચાર કહ્યા કે, યહોવાહે દેવના કોપને લીધે એબેલ અદોમના ધરનાને તથા તેના સર્વરવને આશીર્વાદ દીધો છે. ૧૪ અને દાઉદે જઇને દેવના કોપને એબેલ અદોમના ધરમાથી દાઉદના નગરમા ઉત્સવ સાથે લઇ આવ્યો. ૧૫ અને એમ થયું કે, દેવનો કોપ ઉચકનારા છે ડગલા ચાકરા, એટલે તેણે એક બળદ તથા એક પુષ્ટ પશુનો ચક્ર કર્યો. ૧૬ અને દાઉદે યહોવાહની આગળ પોતાના સધળા બળથી નાચતો હતો, ને દાઉદે સજ્જનો એફેલ અગે વિઠાળેલો હતો. ૧૭ એ પ્રમાણે દાઉદે તથા ઇસ્ત્રાએલના ધરના સર્વે [લોકો] જય જયને પોકાર કરતાં તથા રણશિંગડા વખાડતા, દેવનો ગાય લઇને આવતા હતા. ૧૮ અને યહોવાહનો કોપ દાઉદ

દના નગરમા પેચતો હતો તે વેળાએ એમ બન્યું કે, શાહલની દીકરી મીખાલે, બારીમાથી નજર કરીને, દાઉદરાજને યહોવાહ આગળ દૂદતો તથા નૃત્ય કરતો દીઠો, ને તેણીએ તેને પોતાના અત કરજીમા ઠુચ્છ કીધો. ૧૭ અને તેઓએ યહોવાહનો કાપ માટે લઈ જઈને, જે મડપ દાઉદે તેને સાડે સિંહ કીધો હતો, તે મધ્યે તેને તેની જગ્યાએ મુક્યો, ને દાઉદે યહોવાહની આગળ દહનીયાપણે તથા શાત્યપણે કીધા. ૧૮ અને દહનીયાપણે તથા શાત્યપણે કરી રહ્યા પછી, દાઉદે મૈન્યના યહોવાહને નાચે લોકોને આશીર્વાદ દીધો. ૧ અને તેણે સર્વ લોકોને, એટલે ઇસ્રાએલના આખા સમુદાયને, જેમ પુરૂષને તેમજ સ્ત્રીને, એક એક રોટલી, તથા કેટલુંક [માસ] તથા સુકી દ્રાક્ષની એકેક બારી વહવી આપ્યા, ને સર્વ લોક પોતપોતાને ઘેર વિદાય થયા. ૨૦ પછી દાઉદ પોતાના ઘરનાં આશીર્વાદ દેવાને પાઠો આપ્યો, ને શાહલની દીકરી મીખાલે દાઉદને મળવાને બહાર આવીને કહ્યું કે આજ ઇસ્રાએલનો રાજા કેટલો મહિમાવાન દેખાતો હતો! કેમકે જેમ કોઈ હલકો માણસ નિનજ્જતાથી નજ થાય, તેમ તે પોતાના આકરોની દારીઓના દેખતા આજ નવસો થયો. ૨૧ અને દાઉદે મીખાલને કહ્યું કે, એ તો યહોવાહની આગળ [મેં કર્યું] કેમકે મને યહોવાહના લોક ઇસ્રાએલ પર અધિકારી ઠરાવવા સાડે, તારા બાપ કરતા તથા તેના ઘરના સર્વ કરતા તેણે મને પસંદ કર્યો છે માટે હું યહોવાહ આગળ ઉત્સાહ કરીશ. ૨૨ અને તે કરતા પણ હું હલકો થઈશ, ને મારી પોતાની દૃષ્ટિમા નીચ થઈ, પણ જે દાસીઓ વિષે તું બોલી રહ્યો, તેઓથી હું સન્માન પામીશ. ૨૩ અને શાહલની દીકરી મીખાલને તેનીમા મરણના દિવસ સુધી કંઈ ઠેકરું થયું નહિ.

○ અને રાજા પોતાના ઘરમા રહેતો હતો, ને યહોવાહ તેની ચોતરફના શત્રુઓથી તેને નિરાત આપી હતી તેવામા એવું બન્યું કે ૨ રાજાએ નાથાન બલિષ્ઠવાદીને કહ્યું કે, જો, હું એરેનજક્ષના લોકોની ધમારતમા રહું છું પણ યહોવાહનો કાપ કનાતોમા રહે છે ૩ અને નાથાને રાજાને કહ્યું કે, જઈને જે સંધળ તારા મનમા છે તે કર, કેમકે યહોવાહ તારી સાથે છે ૪ અને તેજ રાતે એમ થયું કે, યહોવાહના સમ્રાટ નાથાન પાસે આપીને કહ્યું કે, ૫ જઈને મારા સેવક દાઉદને કહે કે યહોવાહ એમ કહે છે કે, શું તું મારે રહેવા સાડે ઘર બાધરો? ૬ કેમકે હું ઇસ્રાએલપુત્રોને

મિસરમાથી કાઢી લાવ્યા તે દિવસથી તે આજ સુધી હું ધરમા રહ્યો નથી પણ તણુમા તથા મડપમા રહીને ચાલ્યા છું ૭ જે જે કાઢીને સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો સાથે હું ફર્યો છું, ત્યાં ઇસ્રાએલના કુળોમા [ના જે જનોને] મારા ઇસ્રાએલ લોકનું પાળણું કરવાની આજ્ઞા મેં આપી છે, તેઓમાના કોઈને શું મેં એક સમ્રાટ પણ કહ્યા કે, મારે સાડે એરેનજક્ષના લોકોનું ધર કેમ નથી બાધતા? ૮ તો હવે મારા સેવક દાઉદને એમ કહે કે, મૈન્યનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા લોક ઇસ્રાએલ પર અધિકારી થવા સાડે મેં તને મડવાડા માથી તથા ઘેરા પાછળ બટકવા પરથી બોલાવી લીધા છે ૯ અને જ્યાં જરા તું ગયો, ત્યાં ત્યાં હું તારી સાથે હતો, ને મેં તારા સર્વ શત્રુઓને તારી આગળથી નાણુંદ કીધા છે, ને પૃથ્વી પરના મહાન પુરૂષાના નામ જેવું તારું નામ હું યોડું કરીશ ૧૦ અને હું મારા ઇસ્રાએલ લોકોને સાડે જગ્યા ઠરાવી આપીને તેઓને ત્યાં રોપીશ, કે તેઓ પોતાની જ જગ્યાએ રહે ને ફરીથી ખસેડાય નહિ, ૧૧ એટલે પહેલાની પેઠે તથા જે દિવસે મારા ઇસ્રાએલ લોક ઉપર ન્યાયાધીશો થવાની આજ્ઞા મેં કીધી ત્યાર પછીની પેઠે, તેઓને દુષ્ટાઈના પુત્રો હવે પછી હું ખ દેશે નહિ, ને હું તને તારા સર્વ શત્રુઓથી વિસામો પમાડીત, વળી યહોવાહ તને કહે છે કે યહોવાહ તારું ધર સ્થાપિત કરશે ૧૨ જ્યારે તારા દિવસો પુરા થશે, ને તું તારા પિતૃઓની સાથે ઉઠી જશે, ત્યારે તારી પછી હું તારા પેટના તારા સત્તાને ઉભો કરીશ ને તેનું રાજ્ય સ્થાપીશ. ૧૩ તે મારા નામને સાડે એક ધર બાધશે, ને તેનું રાજ્યાસન હું સદાને માટે સ્થાપિત કરીશ ૧૪ હું તેનો બાપ થઈશ, ને તે મારો પુત્ર થશે, જે તે બુઝાઈ કરશે, તો હું મનુષ્યની સોડીથી તથા મનુષ્યપુત્રોના સાટકાથી તેને શિક્ષા કરીશ ૧૫ પણ જેમ મેં શાહલને તારી આગળથી દૂર કરીને તેની પાસેથી મારી કૃપા લઈ લીધી, તેવી રીતે તેની પાસેથી તે લઈ લેવાશે નહિ ૧૬ અને તારું ધર તથા તારું રાજ્ય સત્તા તારી આગળ અવિચળ થશે, તારું રાજ્યાસન સદાને માટે સ્થાપિત થશે ૧૭ આ સર્વ સમ્રાટ પ્રમાણે તથા આ સવળા દશન પ્રમાણે નાથાન દાઉદની આગળ બોલ્યો.

૧૮ ત્યારે દાઉદ રાજા અદર જઈને યહોવાહની સમ્રમુખ બેઠો, ને તેણે કહ્યું કે, હે પ્રભુ યહોવાહ, હું કોણ, તથા મારું ધર શું, કે આટલે સુધી તું મને

લાગ્યો છે? ૧૮ ને, હે પ્રભુ યહોવાદ, તારી કૃષ્ટિમાં હજી એ તો જીવ વાળ લાગી હોય તેમ વળી તે લાગ્યા કાળને માટે તારા સેવકના ધર વિષે વચન આપ્યું છે, ને હે પ્રભુ યહોવાદ, એ વળી માણુશી રીતે? ૨૦ ને દાઉદ તને બીજું શું કહી શકે? કેમકે હે પ્રભુ યહોવાદ, હું તારા સેવકને એળખે છે ૧૧ તારા વચનની ખાતર, તથા તારા પોતાના સ્વસાય પ્રમાણે, આ સર્વ મોટા કૃત્યો તે કીધા છે, એ માટે કે તારો સેવક તે જાણે. ૧૨ માટે, હે યહોવાદ દેવ, હું મોટો છે; કેમકે જે સ્વજન અમે અમારે માને સામજીય છે, તે પ્રમાણે તારા જેવો કોઇ નથી, ને તારા સિવાય કોઇ દેવ નથી. ૧૩ અને તારા હક્કાએ લોક જેવા પૃથ્વી પર કયા લોક છે કે જેઓને પોતાના લોક કરવા સારું ઇલાજવાને, તથા પોતાનું નામ કરવાને, તથા જે પોતાના લોકને તે પોતાને સારું નિસરમાંથી તથા દેશભવિષ્યમાંથી તથા તેઓના દેવદેવીઓ પાસેથી ઇલાખ્યા છે, તેઓના દેખતા વારે વાસ્તે મહાન કૃત્યો તથા તારા દેશને વારતે બચકર કૃત્યો કરવાને હું દેવ સિધાવ્યો. ૧૪ ને તારા હક્કાએ લોક સર્વકાળ તારા લોક થાય, માટે તે તેઓને તારે સારું સ્થાપિત કીધા, ને હું યહોવાદ તેઓના દેવ થયો છે ૧૫ અને હવે, હે યહોવાદ દેવ, જે વચન તે તારા સેવક વિષે તથા તેના ધર વિષે ઉચ્ચાર્યું છે, તે સદાને માટે કાયમ કર, ને તારા બોલ્યા પ્રમાણે કર. ૧૬ અને તારું નામ સર્વકાળને સારું મોટું મનાવે, ને એમ કહેવાય કે, સૈન્યોના યહોવાદ હક્કાએલેના દેવ છે; ને તારા સેવક દાઉદનું ધર તારી આજળ સ્થાપિત થશે. ૧૭ કેમકે, હે સૈન્યના યહોવાદ, હક્કાએલેના દેવ, તે તારા સેવકને એવું બહેર કીધું છે કે, હું તારા ધર બાબીશ; એ માટે તારા સેવકે તારી આજળ આ પ્રાર્થના કરવાની હિમ્મત પોતાના હૃદયમાં ધરી છે. ૧૮ અને હવે, હે પ્રભુ યહોવાદ, હું દેવ છે, ને તારાં વચનો સત્ય છે, ને આ ઉત્તમ વરદાન વિષે તે તારા સેવકને વચન આપ્યું છે. ૧૯ તો હવે તારા સેવકનું ધર તારી આજળ સર્વકાળ રહે, તે સારું દાને કૃપા કરીને તેને આત્મીયદ દેજે, કેમકે, હે પ્રભુ યહોવાદ, હું તે બોલ્યો છે; ને તારા આત્મીયદથી તારા સેવકનું ધર સદા આત્મીયદિત હોવે.

અને ત્યાર પછી એમ થયું કે, દાઉદે પ્રહિસ્તી-ઓને મારીને વધ કીધા; ને દાઉદે મેથેજ-આમ્માક પ્રહિસ્તીઓના દ્વારમાંથી લીધું ૨ અને

તેણે મેઆબીઓને હરાવ્યા, ને તેઓને જૂમિ પર આડા પાડીને દોરીથી માખ્યા; ને તેણે મારી નાખવા સારું જે દોરીઓ જેટલા માખ્યા, તથા જીવદલ સારું એક આખી દોરી જેટલા માખ્યા અને મેઆબીઓ દાઉદના વાગેદાર થઇને ખંડણી આપવા થયા. ૩ વળી રહોબના દિકરા તથા સોબાહના રાજા હદાદએલેર કાન નહીં પાસે પોતાનું રાજા પાકું મેળવવા સારું પાછો જતો હતો, ત્યારે દાઉદે તેને પણ હરાવ્યા ૪ અને દાઉદે તેની પાસેથી એક હબ્બર ને સાતરે સ્વારા તથા વીસ હબ્બર પાવદળ કીધા; ને દાઉદે રમના શ્રવે ચાકાઓના પાટલા પગની નસો કાપી નાખી, પણ એકસો રમને સારું તેઓમાંથી જીવતા રાખ્યા ૫ અને હમરકના અરામીઓ સોબાહના રાજા હદાદએલેરને સાદા કરવા સારું આપ્યા, ત્યારે દાઉદે તે અરામીઓમાંના બાવીસ હબ્બર માણસોને માર્યા. ૬ પણ દાઉદે હમરકના અરામમ યાહુા મેસાજો, ને અરામીઓ દાઉદના વાગેદાર થયા, ને ખંડણી આપવા લાગ્યા; ને દાઉદે જ્યાં જ્યાં ગયો ત્યાં ત્યાં યહોવાદે તેને કૃતેદ પમાડી ૭ અને દાઉદે હદાદએલેરના ચાકરોએ સજેલી સોનાની ઢાલો લઇને યરસાલેમમાં લાગ્યા ૮ અને હદાદએલેરનાં બેટાદ તથા બેરેસાય નગરોમાંથી દાઉદે રાજાએ પુષ્કળ પિત્તળ લીધું ૯ અને હમાથના રાજા ટાઇએ સંસન્યુ કે દાઉદે હદાદએલેરના સધળા સૈન્યનો પરાજય કીધો છે, ૧૦ ત્યારે દાઉદે રાજાએ હદાદએલેરની વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કરીને તેનો પરાજય કીધો હતો તેને લીધે, તેને મુજારકપાટી તથા ધન્યવાદ આપવા સારું ટાઇએ પોતાના દીકરા યેરામને મોકલ્યો, કેમકે હદાદએલેરને ટાઇની સાથે વિરૂદ્ધ ચાલતો હતો; ને [યેરામ] પોતાની સાથે રૂપાના તથા સોનાનાં તથા પિત્તળનાં પાત્રો લઇ આવ્યો હતો; ૧૧ એઓને પણ દાઉદે રાજાએ યહોવાદ પ્રત્યે અર્પણ કીધાં, ને તેમની સાથે જે સર્વ પ્રજાઓને તેણે તાણે કરી હતી તેઓનું સોનું તથા રૂપું તેણે અર્પણ કીધું; ૧૨ એટલે અરામનું, તથા મેઆબનું, તથા અમ્મોનપુત્રોનું, તથા ખિઝ-સ્તીઓનું, તથા અમાલેકનું, તથા સોબાહના રાજા રહોબના દિકરા હદાદએલેરનું [સોનું રૂપું]. ૧૩ અને દાઉદે નીહાના નીયાહમાં આરાદ હબ્બર અરામીઓને મારીને પાછો આવ્યો, ત્યારે તેનું નામ વિખ્યાત થયું ૧૪ અને તેણે અદોમમાં યાહુા મુક્યાં; આખા

અહોમમા તેણે યાજ્ઞા બેસાડ્યા, ને સર્વ અહોમીઓ દાઉદના તાબેદાર થયા, ને દાઉદે જ્યાં જ્યાં ગયા ત્યાં ત્યાં યહોવાહે તેને ફતેહ પમાડી

૧૧ અને દાઉદેનું રાજ્ય સર્વ ઇસ્રાએલ પર હતું, ને દાઉદે પોતાના સર્વ લોકોના કેસના તથા ન્યાય કરતો હતો. ૧૨ અને સરઝાહનો દીકરો યોઆબ સેનાપતિ હતો, તથા અહીયેહનો દીકરો યહોવાદાદ ઇલિહાસક હતા, ૧૩ અને અહીયેહનો દીકરો સારેક તથા અખ્યાથારનો દીકરો અહીમેરેખ યાજ્ઞક હતા, ને સરઝાહ ચિટણીસ હતો, ૧૪ ને યહોવાદાનો દીકરો બનાયાહ કરેથીઓ તથા પલેથીઓ ઉપર હતો, ને દાઉદના દીકરાઓ મુખ્ય કારભારીઓ હતા

૯ અને દાઉદે કહ્યું કે, થું શાઉલના ધરનું હજી કાંઈ જવતું છે, કે હું તેના પર યાનાયાનને લીધે કૃપા દેખાડું? ૧ ને શાઉલના વરનો સીબા નામે એક ચાકર હતો, ને તેઓ તેને દાઉદ પાસે બોલાવી લાવ્યા, ને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, થું તું સીબા છે? ને તેણે કહ્યું કે, તારો દાસ હું તેજ છું. ૨ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, શાઉલના ધરનું હજી કાંઈ નથી રહ્યું કે હું તેને દેવની કૃપા દેખાડું? ને સીબાએ રાત્રીને કહ્યું કે, યોનાયાનનો એક દીકરો હજી છે, તે પગે નગડો છે. ૩ અને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, તે ક્યા છે? ને સીબાએ રાત્રીને કહ્યું કે, જો, લોકો દબારમા આશ્મીએલના દીકરા માખીરના ધરમા તે છે. ૪ ત્યારે દાઉદે રાત્રીએ તેને લોકો દબારથી આશ્મીએલના દીકરા માખીરને ઘેરથી તેડી મંગાવ્યા. ૫ અને શાઉલના દીકરા યાનાયાનના દીકરા મશીમેરોએ દાઉદ પાસે આવ્યોને સાદાજ દડવત પ્રજ્ઞામ ક્રીધા અને દાઉદે કહ્યું, મશીમેરોએ અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, જો તારો ચાકર [હાજર છે] ૭ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, બી મા, કેમકે તારા બાપ યોનાયાનની ખાતર હું નિષે તારા પર કૃપા રાખીશ, ને તારા દાદા શાઉલની સઘળી જગીર હું તને પાછી આપીશ, ને તું હમેશા મારી મેજ પર ભોજન કરજે. ૮ અને તેણે નમસ્કાર કરીને કહ્યું કે, તારો દાસ કોણ છે, કે મારા સરખા મુએલા કુતરા ઉપર તું નગર રાખે? ૯ પછી રાત્રીએ શાઉલના ચાકર સીબાને ભોલ્યોતીને તેને કહ્યું કે, શાઉલનું તથા તેના આખા ધરનું જે કઈ હતું, તે સઘળું મેં તારા ધણીના દીકરાને આપ્યું છે. ૧૦ અને તારે તથા તારા દીકરા એએ તથા તારા ચાકરોએ તેની વચ્ચેથી તે જગીર

બેઠવી, ને તેની ઉપજ તારે લાવવી, કે તારા ધણીના દીકરે ને બોરાકી મળે, પણ તારા ધણીના દીકરે મશીમેરોએ તો હમેશા મારી મેજ પર ભોજન કરશે અને સીબાને પદર દીકરા તથા વીસ ચાકર હતા. ૧૧ ત્યાર સીબાએ રાત્રીને કહ્યું કે, મારા ધણી રાત્રીએ પોતાના હાસને જે સઘળી આજ્ઞા ક્રીધી છે, તે પ્રમાણે તારો દાસ વત્તરો [રાત્રીએ કહ્યું કે] મશીમેરોએ તો રાત્રીના એક દીકરાની પદે મારી મેજ પર જમશે. ૧૨ અને મશીમેરોએ મીબા નામે એક નાનો દીકરો હતો, ને સીબાના ધરમા જે રહેતા હતા તે સઘળા મશીમેરોએના ચાકર હતા. ૧૩ એમ મશીમેરોએ ચર શાલેમમા રહ્યા, કેમકે તે હમેશા રાત્રીની મેજ પર જમતો હતો, ને તે બન્ન પગે લગડો હતો

૧૦ અને ત્યાર પછી એમ થયું કે, આશ્મીનપુત્રોનો રાજ મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો હાનૂન રાજ થયો. ૨ અને દાઉદે કહ્યું કે નાહાશના દીકરા હાનૂન ઉપર હું માયા રાખીશ, જેમ એનો બાપ મારા પર માયા રાખતો હતો તેમ, તેથી દાઉદે તેના બાપ વિષે તેને દિલાસો દેવા સાથે પોતાના ચાકરોની મારફતે સદેશો મોકલ્યા, ને દાઉદના ચાકરો આશ્મીનપુત્રોના દેશમા પહોંચ્યા કે પણ આશ્મીનપુત્રોના સરદારાએ પોતાના મુખ્ય હાનૂનને કહ્યું કે, દાઉદે તારી પાસે દિલાસો દેનારા એને મોકલ્યા છે, તેથી થું તું એલુધારે છે કે તે તારા બાપનું સન્માન કરે છે? થું તેણે પોતાના ચાકરોને નગરની તપાસ કરવાને તથા તેની બાતમી કાઢવાને તથા તેને પાયમાલ કરવાને સાથે તારી પાસે મોકલ્યા નથી? ૪ તેથી હાનૂને દાઉદના ચાકરોને પકડાવીને તેઓની અડધી અડધી દાદીએ મુઠાવી નાખી, ને તેઓના વસ્ત્રો વચ્ચેવચ્ચેથી દબારા સુધી કાપી નાખીને તેઓને મોકલી દીધા. ૫ દાઉદને અખબર મળી ત્યારે તેણે તેઓને મળવા સાથે [માલુસ] મોકલ્યા, કેમકે તે માલુસો ધણા શરમાળા હતા, ને રાત્રીએ કહ્યું કે, તમારી દાદી પાછી વચે ત્યાં સુધી તમે ચરે બોમા રહેા, ને પછીથી પાછા આવશે. ૬ અને આશ્મીનપુત્રોએ જોડું કે અમે દાઉદની નગરમા ધિક્કા રખાત થયા છીએ, ત્યારે આશ્મીનપુત્રોએ માલુસો મોકલિને બેથ રહેબના અરામીઓ તથા સોબાદના અરામીઓનાથી વીસ હજાર પાયદળને, તથા એક હજાર માલુસો સહિત માઅબાદના રાત્રીને, તથા

ટોળના બાર દબાર માણસોને પનાર પહોંને રાખ્યા
 અને હાઉં એ વિષે સાક્ષ્ય ત્યારે તેણે યોઆબને
 યોહાનના સપ્તમા સૈન્ય સહિત મોકલ્યો અને
 આરમીયોનને બહાર નિકળીને દરવાજાના નાકા
 આગળ યુદ્ધબૃહ રચ્યો, ને સોબાહના તથા રહે
 બના અરામીઓ તથા ટોળના તથા માઅખાહના
 માણસો મેદાનમાં અળગા ઉભા હતા. હવે યોઆબે
 લેવુ કે પોતાની આગળ તેમજ પાછળ યુદ્ધબૃહ
 રચ્યો છે. ત્યારે તેણે ઇસ્ત્રાએલના સર્વ સુદી કાઢેના
 લોકોમાંથી યુદી કાઢીને, તેઓને અરામીઓ સામે
 યુદ્ધબૃહમાં ગોઠવ્યા, ૧૦ ને બાકીના લોકોને તેણે
 પોતાના સાથ અગ્રીયાયના હાથ નીચે સોંપ્યા, ને
 તેણે તેઓને આરમોનપુત્રોની સામે યુદ્ધબૃહમાં
 ગોઠવ્યા. ૧૧ અને તેણે કહ્યું કે, જો અરામીઓ અમને
 પાછા દહાવે, તો હું મને સાથ કરજે, પણ જો આરમો
 નપુત્રો વને પાછા દહાવશે, તો હું વારી મદદ આપીશ.
 ૧૨ દિવસ થઈને, ને આપણે પોતાના લોકોને સાં
 તથા પોતાના દેવના નામોને સાં મરદાઈ કરવી, ને
 પહોંનાં પોતાને જો સાં કાઢે તે કરી. ૧૩ પણ
 યોઆબ તથા તેની સાથના લોક અરામીઓ સામે
 યુદ્ધ કરવાને પાસે આવ્યા, ને તેઓ આગળથી તેઓ
 નાકા. ૧૪ અને આરમોનપુત્રોએ લેવુ કે અરામીઓ
 નાકા છે, ત્યારે અગ્રીયાયની આગળથી તેઓ પણ
 નાકા, ને નગરમાં પેટી તથા પછી યોઆબ આરમોન
 પુત્રોની પાછળથી પાછા વળેને યરશાલેમ આવ્યા.
 ૧૫ અને અરામીઓએ લેવુ કે અમે ઇસ્ત્રાએલ આગળ
 હારી તથા છીએ, ત્યારે તેઓ એકઠા થયા. ૧૬ અને
 દહારએઝરે માણસ મોકલીને નદીની પેલી બમ રહે-
 નાર અરામીઓને તેડાવ્યા, ને તેઓ દહારએઝરના
 સેનાપતિ શોબાબની સરકારી નીચે દેવાનમાં આવ્યા.
 ૧૭ અને એ સમાચાર હાઉંને મળ્યા, એટલે તેણે સર્વ
 ઇસ્ત્રાએલને એકઠા કીધા, ને તે વરદન ઉવરીને દેવામ
 અગ્રજ આવ્યો, ને અરામીઓએ હાઉંની સામે
 યુદ્ધબૃહ રચ્યો, ને તેઓ તેની સામે લડ્યા. ૧૮ અને
 અરામીઓ ઇસ્ત્રાએલ ત્રામેથી નાકા, ને હાઉંને અરા
 મીઓના સાગરે રથોમાંના માણસોને, તથા ચારીય
 દબાર રવારોને માંથી, તથા તેઓના સેનાપતિ શોબા
 બને મારીને માર કીધા. ૧૯ અને જો સપ્તમા રાત્રીએ
 દહારએઝરના વાગેદાર હતા, તેઓ અત્યારે લેવુ કે
 તેઓએ ઇસ્ત્રાએલ આગળ હાર ખાધી છે, ત્યારે

તેઓએ ઇસ્ત્રાએલ સાથે સલાહ કરી, ને તેઓના
 વાગેદાર થયા તેથી અરામીઓ આરમોનપુત્રોને
 ત્યાર પછી સાથ કરતા ખીતા હતા.

૧૧ અને નવ વર્ષ બેસતા ત્યારે રાત્રીએ યુદ્ધને
 સાં નિકળે છે, ત્યારે એમ થયું કે, હાઉં
 યોઆબને તથા તેની સાથે તેના ચાકરોને તથા સર્વ
 ઇસ્ત્રાએલને મોકલ્યા, ને તેઓએ આરમોનપુત્રોના
 નાકા કીધા, ને રાખ્યાહ નગરને ઘેરા લાવ્યા. પણ
 હાઉં યરશાલેમમાં રહ્યા.

૨ અને એક સાત્રે એમ થયું કે, હાઉં પોતાના
 પલગ ઉપરથી હાઉંને રાત્રીએલના ધાબા ઉપર ફરેતા
 હતા, ત્યારે તેણે ધાબા ઉપરથી એક સ્ત્રીને રનાન
 કરતા હોડી, ને તે સ્ત્રી દેખાવમાં ઘણી ટુટડી હતી.
 ૩ અને હાઉંને માણસ મોકલીને તે સ્ત્રી વિષે પૂછવડ
 કરાવી તો કાઠએકે કહ્યું કે, હું એ એવી આમની
 દીકરી તથા ઉરીયાહ દિત્તીની સ્ત્રી બાય શોબા નથી.
 ૪ ને હાઉંને હલકારા મોકલીને તેને પકડી મગાવી, ને
 તેણી તેની પાસે મહેલમાં આવી, ને તેણે તેણીની
 સાથે બ્યલિયાર કીધા (કેમકે તે પોતાની અશ્વપ્રતા
 માંથી નારી યોઇને યુદ્ધ થઈ હતી,) ત્યારે તે પોતાને
 ઘેર પાછો ગઈ. ૫ અને તે સ્ત્રીને હમેશ રહ્યા, ને તેણીએ
 માણસ મોકલીને હાઉંને સમાચાર કહાવ્યા કે, મને
 દહાડા રહ્યા છે. ૬ અને હાઉંને યોઆબની પાસે
 માણસ મોકળીને કહાવ્યું કે, ઉરીયાહ દિત્તીને મારી
 પાસે મોકલ, ને યોઆબે ઉરીયાહને હાઉં પાસે
 મોકલ્યો. ૭ અને ઉરીયાહ તેની પાસે આવ્યો, ત્યારે
 હાઉંને તેને પુછ્યું કે, યોઆબ કેમ છે, તથા લોકોની
 ખબર કેવી છે, તથા લડાઈના શા હાલ છે? ૮ ને
 હાઉંને ઉરીયાહને કહ્યું કે, તારે ઘેર જઈને તારા પત્ર
 થો અને ઉરીયાહ રાત્રીને ઘેરથી વિદાય થયો, ને
 રાત્રી વરફથી તેની પાછળ કઈ જમણું મોકલવામાં
 આવ્યું. ૯ પણ ઉરીયાહ રાત્રીના ઘરના દરવાજા પાસે
 પોતાના ઉપરીના સર્વ ચાકરોની સાથે સુતો ને પોતાને
 ઘેર નથા નહિ. ૧૦ અને હાઉંને ખબર મળ્યા કે ઉરી-
 યાહ પોતાને ઘેર ગયો નથી, ત્યારે હાઉંને ઉરીયાહને
 કહ્યું કે, હું હું મુસાફરીથી આવ્યો નથી? તો હું
 કેમ તારે ઘેર ગયો નહિ? ૧૧ ને ઉરીયાહે હાઉંને કહ્યું
 કે, હો, તથા ઇસ્ત્રાએલ, તથા યુદ્ધહાદ રાવડીઓમાં
 રહે છે, ને મારો મુરખી યોઆબ તથા મારા મુર-
 ખીયા ચાકરો યુદ્ધમાં મેદાનમાં ડાવણી કરી રહે છે,

તેા શું હું ખાવા, તથા પીવા, તથા મારી સ્ત્રી સાથે સુવા
 • મારે ઘેર જઈ? તારા તથા તારા જીવના સમ, હું એ
 કુંઈ કરનાર નહિ. ૧૨ અને દાઉદે ઉરીયાહને કહ્યું કે,
 આજ પછુ અહીં રહેજે, ને કાલે હું તને વિદાય કરીશ.
 એમ ઉરીયાહ તે દિવસે તથા તેને બીજે દિવસે યજ્ઞ-
 શાલેમમાં રહ્યો. ૧૩ અને દાઉદે તેને બોલાવ્યો ત્યારે
 તેની આગળ તેણે ખાધું તથા પીધું; ને તેણે તેને
 મસ્ત બનાવ્યો; ને સંજે તે પોતાના ખાટલા ઉપર
 પોતાના મુરખીના ચાકરો સાથે સુવાને ગયો, પણ
 પોતાને ઘેર ગયો નહિ. ૧૪ અને સવારે એમ થયું કે,
 દાઉદે ચોઆબ ઉપર પત્ર લખીને ઉરીયાહની મારફતે
 તે મોકલ્યો. ૧૫ અને તેણે પત્રમાં એમ લખ્યું કે,
 તમે ઉરીયાહને દાઝણુ યુદ્ધને મોખરે રાખજો, ને તેની
 પાસેથી તમે દૂર ખસી જાજો, એ માટે કે તે જીવથી
 માર્યો જાય. ૧૬ અને એમ થયું કે, ચોઆબ નગરનું
 આવલોકન કરતો હતો, ત્યારે તેણે ઉરીયાહને એવી
 જગ્યા સોંપી, કે જે વિષે તે જાણતો હતો કે ત્યાં
 શૂરવીર માણસો છે. ૧૭ અને નગરના માણસો બહાર
 નિકળીને ચોઆબ સાથે લડ્યા; ને દાઉદના ચાકરોમાંથી
 કટલાએક લોક પડ્યા, ને ઉરીયાહ હિત્તી પણ માર્યો
 ગયો. ૧૮ ત્યારે ચોઆબે લડાઇનેા સર્વે હેવાલ દાઉદને
 કહાવી મોકલ્યો. ૧૯ અને તેણે હલકારાને ફરમાવ્યું કે
 લડાઇનેા આ સર્વે હેવાલ રાખને તું કહી રહે, ૨૦ ત્યાર
 પછી જો એણે બને કે રાખ કોઈે કરાઇને તને એમ કહે
 કે, લડવા સારૂ એટલા બધા નગરની નજીક તમે કેમ
 ગયા? શું તમે નહોતા જાણતા, કે તેઓ કોટ ઉપરથી
 બાણો મારશે? ૨૧ યજ્ઞશેથના દીકરા અબીમેલેખને
 કોણે માર્યો? એક સ્ત્રીએ કોટ ઉપરથી ધંધીનું ઉપહું
 પડ નાખ્યાથી તે તેમસામાં મરણ પામ્યો કે નહિ?
 તમે કોટની નજીક એટલા બધા કેમ ગયા? ત્યારે તું
 કહેજે કે, તારો દાસ ઉરીયાહ હિત્તી પણ માર્યો ગયો
 છે. ૨૨ પછી હલકારો વિદાય થયો, ને ત્યાં પહોંચીને,
 જે સમાચાર લઇને ચોઆબે તેને મોકલ્યો હતો, તે
 સર્વ સમાચાર તેણે દાઉદને કહ્યા. ૨૩ અને હલકારાએ
 દાઉદને કહ્યું કે, તે માણસો અમને પાછા હઠાવીને
 અમારી પાસે મેદાનમાં બહાર આવ્યા, એટલે ફરવા-
 નમાં પેસતાં લખી અમે તેમની ઉપર ધસારો કર્યો.
 ૨૪ અને ધનુર્ધારીઓએ કોટ ઉપરથી તારા ચાકરો
 ઉપર બાણ ફેંક્યો, ને રાખના ચાકરોમાંથી કટલાએક
 મરણ પામ્યા; તારો દાસ ઉરીયાહ હિત્તી પણ મુઓ
 ૨૫ ત્યારે દાઉદે હલકારાને કહ્યું કે, ચોઆબને એમ

કહેજે કે, એથી તું દુઃખી ન થતો, કેમકે તરવાર તો
 જેમ એકને તેમજ બીજાને ખાધ જાય છે; નગર વિરૂદ્ધ
 વધારે સખત યુદ્ધ મચાવીને તેનો પરાજય કર; ને તું
 તેને હિરમત આપજે ૨૬ અને ઉરીયાહની સ્ત્રીએ
 સાંભળ્યું કે, તેનો વર ઉરીયાહ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે
 તેણીએ પોતાના પતિને લીધે શોક કીધો. ૨૭ અને
 શોક પુરો થયા પછી દાઉદે માણસ મોકલીને તેને
 પોતાને ઘેર તેડાવી; ને તે તેની સ્ત્રી થઇ, ને તેને
 તેના પેટનો પુત્ર થયો; પણ દાઉદે જે કૃત્ય કીધું હતું
 તે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ખોટું લાગ્યું.

૧૨ અને યહોવાહે નાથાને દાઉદ પાસે
 મોકલ્યો અને તેણે તેની પાસે આવીને
 તેને કહ્યું કે, એક નગરમાં બે માણસ હતા; એક દ્રવ્ય-
 વાન, ને બીજો દરિદ્રી. ૨ દ્રવ્યવાન માણસ પાસે પુષ્કળ
 ઘેરો તથા ટોર હતો; ૩ પણ દરિદ્રી પાસે એક નાની ઘેડી
 સિવાય બીજું કંઈ નહોતું; તેણે તે વેચાતી લઇને
 ખાળી હતી, ને તે તેની સાથે ને તેના છોકરાં સાથે
 ઉછરી હતી; ને તેના પોતાના કાળિયામાંથી તે ખાતી,
 ને તેના પોતાના ખ્યાલામાંથી તે પીતી હતી, ને તેની
 ગાદમાં તે સુતી હતી, ને તે તેને દીકરી જેવી ગણતો
 હતો. ૪ અને તે દ્રવ્યવાન માણસને ત્યાં એક વટેમાર્ગું
 આવ્યો, ને તેને ત્યા આવેલા વટેમાર્ગીને સારૂ રાંધવા
 માટે તેણે પોતાનાં ઘેરો તથા ટોરમાંથી કંઈ લીધું નહિ,
 પણ પેલા દરિદ્રી માણસની ઘેડી લીધી, ને તેને ત્યા
 આવેલા માણસને સારૂ તે રાંધી. ૫ અને તે માણસ
 ઉપર દાઉદનો ક્રોધ બહુ સળગ્યો; ને તેણે નાથાને
 કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સમ, જે માણસે એ કૃત્ય
 કર્યું છે, તે માણસ મરણ પામ્યો છે; ૬ ને તેને ઘેડીને
 બદલે યોગજી પાછું આપવું પડશે, કેમકે તેણે એણું
 કૃત્ય કીધું, ને તેને કંઈ દયા આવી નહિ.

૭ અને નાથાને દાઉદને કહ્યું કે, હવે તે માણસ છે;
 ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મેં તને
 ઇસ્રાએલ પર રાખ તરીકે અભિષેક કર્યો, ને મેં તને
 શાઉલના હાથમાંથી છોડાવ્યો; ૮ ને મેં તારા ધણીનું
 ઘર તને આપ્યું, ને તારા ધણીની પત્નીઓ તારી
 ગાદમાં આપી, ને તને ઇસ્રાએલનું તથા યહુદાહનું ઘર
 આપ્યું; ને એ જો કમતી પડત તો હું તને ફલાણું
 ફલાણું વાનો પણ આપત ૯ તે શા માટે યહોવાહનું
 વચન તુચ્છ કરીને તેની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું છે? ઉરીયાહ
 હિત્તીને તે તરવારથી મરાવ્યો છે, ને તેને આમ્મો-

નપુત્રેની વરવારથી મારી નખાવીને તેની પત્નીને તે તારી પત્ની કરી લીધી છે. ૧૦ તો હવે વરવાર તારા ધરમાથી કદી દૂર થશે નહિ, કેમકે તે મને તુજા ક્રીધા છે, ને હરીવાદ દિતોની પત્નીને લઈને પોતાની પત્ની કરી લીધી છે. ૧૧ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ભે, હું તારા પોતાના ધરમાથી તારી વિરૂદ્ધ ખડેલ ઉત્પન્ન કરીશ, ને તારી નગર આગળ તારી સ્ત્રીઓને લઈને તારા પડોસીને આપીશ, ને આ સૂચના દેખતા તે તારી સ્ત્રીઓની આગળ લેશે. ૧૨ કેમકે તે એ જાતુ કહ્યું, પણ હું આ કાર્ય સર્વ કસાએલના દેખતા, તથા સૂચના દેખતા કરીશ. ૧૩ અને દાઉદે નાથાનને કહ્યું કે, મેં યહોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ ક્રીધું છે, ને નાથાનને દાઉદને કહ્યું કે, યહોવાદે પણ તારા પાપ દૂર ક્રીધું છે, હું મનીશ નહિ. ૧૪ તો પણ આ કૃત્યથી તે યહોવાદના ચતુર્યોને તેની નિંદા કરવાનો મોટો પ્રસન્ન આપ્યો છે, મટિ જે દીકરો તારે ત્યા જન્મશે, તે નિશ્ચે મરી જશે. ૧૫ અને નાથાન પોતાને ઘેર ગયો.

અને દાઉદનું જે બાળક હરીવાદની સ્ત્રીને જેટ થયું, તેને યહોવાદે મરજ લાગુ ક્રીધો, ને તે બહુ માદુ થયું. ૧૬ માટે દાઉદે તે બાળકને સાફ દેવની આનન કાલા વાલા કવી, ને દાઉદે ઉપવાસ ક્રીધો, ને અનંત જઈને આખી રાત બોધ ઉપર તે પડી રહ્યો. ૧૭ અને તેને જમીન પરથી ઉઠાડવા સાર તેના ધરના વડીલો હીને તેની પાસે [ઉભા રહ્યા], પણ તે ઉકયા નહિ, તેમ તેઓની સાથે તેજે રાટલી પણ ખાધી નહિ. ૧૮ અને સાતને દિવસે એમ થયું કે, તે બાળક મરણ પામ્યું અને બાળક મરી ગયું છે, એ ખબર તેને કહેવા દાઉદના નાકરો બીરા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, ભે, બાળક અવધ જતા અને તેની સાથે જોડવા તો તે અમાર કહેતુ જાનજોતો નહિ, ત્યારે ભે એમ તેને કહીએ કે, બાળક મરી ગયું છે, તો તે ફેરડો દુ ખી થયો! ૧૯ પણ દાઉદે ભેડ કે તેના આકરો અકલીલના કાનમા વાતો કરે છે, ત્યારે દાઉદે સમજ્યો કે બાળક મરી ગયું છે, ને દાઉદે પોતાના આકરોને પુછ્યું કે, હું બાળક મરી ગયું ને તેઓએ કહ્યું કે, તે મરી ગયું છે. ૨૦ ત્યારે દાઉદે જમીન પરથી ઉઠ્યો, ને રનાન કરીને પોતાને બહે અતર ચોળ્યું, ને પોતાના વસ્ત્ર ખદ્દ્યા, ને યહોવાદના પરમા જઈને તેજે નજન કહ્યું, પછી તે પોતાને પર આગે, ને તેજે આગુ ત્યારે તેઓએ તેની આનન અતર પિરડી, ને તેજે ખામું રીપારે તેના આકરોએ તેને કહ્યું કે, તે એમ કેમ કહ્યું બાળકના

અવા તું ઉપવાસ તથા વિલાપ કરતો હતો, પણ બાળક મુઆ પછી તેં હીને અતર ખામું રી અને તેજે કહ્યું, બાળકના અવા તું ઉપવાસ તથા વિલાપ કરતો હતો, કેમકે મેં કહ્યું કે, કોણ બહે છે કે, યહોવાદ મારા પર કૃપા કરીને બાળકને અવધ નહિ રાખે? ૨૧ પણ હવે તે મરણ પામ્યું છે, તો આ માટે મારે ઉપવાસ કરવો? થુ હું તેને પાઠો લાવી ચકુ! હું તેની પાસે જઈશ, પણ તે મારી પાસે નહિજ આવશે. ૨૨ અને દાઉદે પોતાની સ્ત્રી બાય રોબાને દિવાસો ક્રીધો, ને તે તેણીની પાસે જઈને તેની સાથે સુતો, ને તેણીને પુત્રનો પ્રસવ થયો, ને તેનું નામ તેણે સુલેમાન પાડ્યું, ને તેના પર યહોવાદની પ્રીતિ હતી, ૨૩ ને તેણે નાથાન ભવિષ્યવાદીની મારફતે સંદેશો મોકલીને યહોવાદની ખાતર તેનું નામ યહીશવાદ પાડ્યું.

૨૪ હવે યોઆબે આમોનપુત્રોના રાખ્યાદ ઉપર દલ્હો કરીને રાજધાનીનું નગર સર કહ્યું. ૨૫ અને યોઆબે દાઉદ પાસે દલકારા મોકલીને કહ્યોયું કે, મેં રાખ્યાદ ઉપર દલ્હો ક્રીધો છે, હા, મેં પાણીનું નગર લીધું છે. ૨૬ તો હવે બાકીના લોકોને એકઠા કર, ને નગરની સામે હાવણી કરીને તેને સર કર, નહિ તો તે નગર દુ લઈ જઈશ, ને તે મારા નામથી બોળખાયો. ૨૭ અને દાઉદે સર્વે લોકોને એકઠા કરીને રાખ્યાદ ગયો, ને તેના પર દલ્હો કરીને સર કર્યું. ૨૮ અને તેજે તેઓના રાજ્યનો મુખત તેને માથેથી ઉતારી લીધો, ને તે વજનમા એક વાલત સોનાનો હતો, ને મુન્યત્રાન રત્નો [તેમા જડેલા હતા], ને તે દાઉદને માથે પહેરાવ્યો, ને તે નગરની મુખજ લઈ તે બહાર લાવ્યો. ૨૯ અને તેમાના લોકોને બહાર લાડીને તેજે તેઓના પર કરવતો તથા લાડાની પખે-દીએ તથા લાડાની કુદાડીઆ વડાવી, ને તેઓને ઈની બહીઆમા યઈને ચડાવ્યા, ને એજ પ્રમાણે તેજે આમોનપુત્રોના સુવળા નગરોને કહ્યું અને દાઉદ તથા સર્વે લોક વરસાદેમમા પાગા આવ્યા.

૧૩ ત્યાર પછી અમ થયું કે, દાઉદના દીકરા આપ્યાદોમને વામાર નામે એક મુદ્દર બહેન હતી, ને દાઉદના દીકરા આમોનને તેજો મોદ લાગ્યા હતા. ૨ અને આમોન પોતાની બહેન વામાર વિન બહેન બરો વ્યાકુળ થયા, ૩ તે માટે પડ્યો; કેમકે તે કુચારી હતી, ને તેને કંઈ કર્યું એ આમોનને મુશ્કેલ લાગ્યું. ૪ પણ દાઉદના લાક શિખાદનો

દીકરો નામે યોનાદાબ તે આમ્નેનનો મિત્ર હતો ; ને યોનાદાબ ધણો પક્ષો માણસ હતો. ૪ અને તેણે તેને કહ્યું. હે રાજપુત્ર, તું રોજ રોજ લુકાતો કેમ જાય છે ? શું તું મને નહિ કહે ? ને આમ્નેનને તેને કહ્યું, મારા બાધ આપ્શાલોમની બહેન તામારનો મને મોઢ લાગ્યો છે. ૫ અને યોનાદાબે તેને કહ્યું કે, તારા પલંગ ઉપર સુઇ જઇને મઢવાડનો ટોંગ કર, ને તારો આપ તને જોવા આવે ત્યારે તેને કહેજે કે, કૃપા કરીને એમ કરો કે મારી બહેન તામાર મારી પાસે આવીને મને ખાવાને અન્ન આપે, ને મારા દેખતાં રસોઇ બનાવે, કે હુ તે જોઉં ને તેના હાથથી ખાઉં. ૬ માટે આમ્નેન સુઇ ગયો, ને મઢવાડનો ટોંગ કર્યો, ને રાત્ર તેને જોવા આવ્યો, ત્યારે આમ્નેનને રાત્રને કહ્યું કે, કૃપા કરી મારી બહેન તામારને મોકલો, કે મારા દેખતાં તે મારે તારૂં બે પોળીઓ બનાવે, ને હુ તેના હાથે ખાઉં. ૭ ત્યારે દાઉદે તામારને ઘેર માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, તારા બાધ આમ્નેનને ઘેર દુમખા જઇને તેને સાડ રસોઇ બનાવ. ૮ તેથી તામાર પોતાના બાધ આમ્નેનને ઘેર ગઇ ; ને તે સુતેલો હતો. અને તેણીએ આટો લઇને મસજીયો, ને તેના દેખતાં પોળીઓ બનાવીને તે પોળીઓ રોજી. ૯ પછી તેણીએ તણે લઇને તેમાંથી પોળીઓ તેની આનજ કાઢવી ; પણ તેણે ખાવાની ના પાડી અને આમ્નેનને કહ્યું કે, સર્વ માણસોને મારી પાસેથી બહાર મોકલી દે. અને સર્વ માણસો તેની પાસેથી બહાર ગયા. ૧૦ અને આમ્નેનને તામારને કહ્યું કે, ખાવાનું ચયનચુદમા લાવ, કે હુ તારે હાથે તે ખાઉં ; ને પોતે બે પોળીઓ બનાવી હતી તે લઇને તામાર પોતાના બાધ આમ્નેન પાસે ચયનચુદમા લાવી. ૧૧ અને તે તેની પાસે ખાવાનું લાવી, ત્યારે તેણે તેને પકડીને કહ્યું, આવ, મારી બહેન, મારી સાથે સુઇ જ. ૧૨ અને તેણીએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, નહિ, મારા બાધ, મારા પર બળાકાર કરીશ નહિ ; કેમકે એવું કૃત્ય ઇસ્રાએલમાં થવું ન જોઇએ ; એની મુખાંશ ન કર. ૧૩ અને હુ મારી કુજેલી લઇને ક્યાં જાઉં ? ને હુ તો ઇસ્રાએલમાં એક મુખં જોવા જનીશ, તો હવે તું રાત્રને કહે ; કેમકે તે મને તારાથી પાછી રાખશે નહિ. ૧૪ પણ તેણે તેનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ ; પણ તે તેણીના કરતા બળવાન હોવાથી તેણે બળાકારે તેની આબડ લીધી. ૧૫ ત્યાર પછી આમ્નેનને તેના પર અતિશય ધિક્કાર ઉપજ્યો, તે એક ક જોડેલો તે તેના પર મોઢિત હતો તે કરવાં

૫ થારે તે તેને ધિક્કારવા લાગ્યો. અને આમ્નેનને તેને કહ્યું, ઉઠ, જતી રહે. ૧૬ ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું કે, એમ નહિ, કેમકે જે કુર્મ તે મારી સાથે કર્યું છે, તે કરના મને કાઢી મુકવી એ વધતું બુઝુ છે. પણ તેણે તેનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ. ૧૭ પછી તેણે પોતાની સારવાર કરનાર જીવાનને બોલાવીને કહ્યું કે, આ સ્ત્રીને દુમખા મારી પાસેથી બહાર કાઢી મુકીને તેની પાછળ બારણું બંધ કર. ૧૮ અને તેણીએ નવરંગી વસ્ત્ર પહે-રેલાં હતાં, કેમકે રાત્રની કુતારી દીકરીઓ એવા જામા પહેરતી હતી. અને તેના ચાકરે તેણીને બહાર કાઢી મુકીને તેની પાછળ બારણું બંધ કર્યું. ૧૯ અને તામારે પોતાના માથા પર રાખ નાખી, ને પોતે પહેરેલું નવ-રંગી વસ્ત્ર તેણીએ ફાંચ્યું, ને પોતાના હાથ પોતાના માથા પર મુકીને રડતી રડતી ચાલી. ૨૦ અને તેના બાધ આપ્શાલોમને તેને કહ્યું કે, શું તારો બાધ આમ્નેન તારી સાથે હતો ? પણ હવે મારી બહેન, છાતી રહે, તે તારો બાધ છે ; એ વાત મનમાં ન લાવીશ. અને તામાર પોતાના બાધ આપ્શાલોમને ઘેર લાચાર રિયતિમા રહી. ૨૧ પણ દાઉદે રાત્રએ એ સર્વ વાતો સાંભળી, ત્યારે તેને ધણો ક્રોધ ચડ્યો. ૨૨ અને આપ્શાલોમને પોતાના બાધ આમ્નેનને સાડ કે નરસું કાંઈ કહ્યું નહિ, કેમકે આપ્શાલોમને આમ્નેન ઉપર ક્રોધ ચડ્યો હતો, કારણ કે તેણે તેની બહેન તામાર ઉપર બળાકાર કર્યો હતો.

૨૩ અને પુરૂં બે વર્ષ પછી એમ થયું કે, એકાદમ પાસેના બચાવ દાસોરમા આપ્શાલોમને કાતરનારાઓને બોલાવેલા હતા, ને આપ્શાલોમને રાત્રના સર્વ પુત્રોને નોતર્યા. ૨૪ અને આપ્શાલોમને રાત્ર પાસે આવીને કહ્યું કે, બે, તારા દાસને ત્યાં કાતરનારાઓ આવેલા છે, તો કૃપા કરી રાત્રએ તથા તેના ચાકરોએ આપના સેવકની સાથે આવવું. ૨૫ અને રાત્રએ આપ્શાલોમને કહ્યું કે, એમ નહિ, મારા દીકરા, અમે સર્વે તો નહિ આવીએ, રખેને અમે તને ભારે પડીએ. અને તેણે તેને આગ્રહ ધીધો, પરંતુ તે ગયો નહિ. પણ તેણે તેને આશીર્વાદ દીધો. ૨૬ પછી આપ્શાલોમે કહ્યું કે, બે એમ નહિ, તો કૃપા કરી મારા બાધ આમ્નેનને અમારી સાથે આવવા દે. અને રાત્રએ તેને કહ્યું, તે તારી સાથે શા સાડ આવે ? ૨૭ પણ આપ્શાલોમને તેને હટક કરી, માટે તેણે આમ્નેનને તથા રાત્રના સર્વ પુત્રોને તેની સાથે જવા દીધા. ૨૮ અને આપ્શાલોમને પોતાના ચાકરોને આજ્ઞા કરીને

કનુ કે, આગ્નેનનું મન દ્રાક્ષરસથી મગ્ન થાય, ત્યારે તે ધ્યાનમાં લેજો; ને ત્યારે દુ તમને કહું કે, આગ્નેનને મારો, ત્યારે તમે તેને મારી નાખજો, બીસો નદિ; યું એ તમને આજ્ઞા નથી આપી? તમે દિગ્મતવાન તથા શૂર-શૂર થજો ૨૯ અને જેમ આપ્શાલોએ આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેના ચાકરોએ આગ્નેનને કહ્યું. ત્યારે રામના સુખળા પુત્રો ઉઠયા, અને તેઓ પોતપોતાના ગ્રંથિય પર બેસીને નાસી ગયા. ૩૦ અને એમ થયું કે, તેઓ માર્ગમાં હતા, એઠલામાં ઠાઉકને એવા સમાચાર મળ્યા કે, આપ્શાલોએ રામના સુખળા પુત્રોને મારી નાખ્યા છે, ને તેઓમાંથી એક પણ બચ્યો નથી ૩૧ ત્યારે રામએ ઉઠીને પોતાના વસ્ત્રો ફાંટ્યાં, ને તે જમીન પર આટો પડ્યો; ને તેના સર્વ ચાકરો ફાટેલા વસ્ત્ર પહેરીને તેની પાસે ઉભા રહ્યા. ૩૨ અને ઠાઉકના બાઈ લિખઆહના પુત્ર યોનાદાબે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, મારા મુરખીએ એવું ન ધારવું કે તેઓએ રામના સર્વ જીવાન પુત્રોને મારી નાખ્યા છે, કેમકે માત્ર આગ્નેન મુક્યો છે; જે દિવસે તેણે આપ્શાલોમની બેન તામાર ઉપર બળાત્કાર કર્યો, ત્યારથી તેના ક્રોધેલા કરાવ મુજબ એ થયું છે. ૩૩ મારે હવે રામના સર્વ પુત્રો મરણ પામ્યા છે, એમ ધારીને મારા મુરખી રામએ પોતાના મનમાં દુઃખી થવું નહિ; કેમકે માત્ર આગ્નેન મુક્યો છે. ૩૪ પણ આપ્શાલોમ નાહો. અને જે જીવાન ચોરી કરતો હતો, તેણે પોતાની આંખો ઢંચી કરીને જોયું તો જુઓ, તેની પાંખળના પર્વતની બાજુને મારે થયું લોક આજ્ઞા દત્તા. ૩૫ અને યોનાદાબે રામને કહ્યું કે, જો, રામના પુત્રો આવ્યા છે; જેમ તારા દારો કહ્યું તેમજ છે. ૩૬ અને તે બોલી રહ્યો કે તરત એમ થયું કે, જુઓ, રામના પુત્રો આવ્યા, ને શોક મુખીને રજા; ને રામ સુધાં તેના સર્વ ચાકરો પણ બંદુ રજા. ૩૭ પણ આપ્શાલોમ નાસીને ગયો રામના રામની એટલે આગ્નેનદૂરના દીકરા તદ્દમાબની પાસે જતો રહ્યો; ને [ઠાઉકે] પોતાના પુત્રને સારું દરોજ શોક પીધો.

૩૮ એમ આપ્શાલોમ નાસીને ગયો રહ્યો, ને ત્યાં રહ્યું વડે રહ્યો. ૩૯ અને ઠાઉક રામ [ને] હવે આપ્શાલોમની પાસે જવા સારું વડપતો હતો; કેમકે આગ્નેનના મામું વિરે તેને દિલાસો મળ્યો હતો.

૧૪ હવે સરયાહનો દીકરો યોઆબ સમજાયો કે રામનું મન આપ્શાલોમની તરફ છે. ૨ અને યોઆબે તકોઆમાં માણસ મોકલીને ત્યાંથી એક ચતુર સ્ત્રીને તેડાવીને તેને કહ્યું કે, કૃપા કરીને તું શોક કરનારનો વેષ ધારણ કરીને, ને સોઠનાં વસ્ત્ર પહેરીને તારે અંજો તેલ ન લગાડતાં મરી ગયેલાને કાને ધણા દિવસથી શોક કરનાર સ્ત્રીના જેવી તું થા; ૩ ને રામ પાસે અંદર જઈને તેની સાથે આરીતે વાત કર; ને શી વાત કરવી તે યોઆબે તેના મ્હેમાં મુશી. ૪ અને તકોઆની સ્ત્રીએ રામની સાથે વાત કરતી વેળાએ સાદાંઈ દંડવત પ્રણામ કરીને કહ્યું કે, હે રામ, સાલ કર. ૫ અને રામએ તેને કહ્યું કે, તને યું કું ખૂં છે? ને તેણીએ ઉત્તર આપ્યો કે, હું ખરેખર એક વિધવા સ્ત્રી છું, ને મારો પતિ મરી ગયો છે. ૬ અને તારી દાસીને એ દીકરા હતા, ને તે બન્ને ખેતરમાં વટી પડ્યા; ને તેઓને છૂટા પાડનાર કોઈ નહોતું, તેથી એકે બીજાને મારીને ઠાર કર્યો. ૭ અને જો, આખું કુટુંબ તારી દાસી વિરહ ઉઠ્યું છે, ને તેઓએ કહ્યું કે, જેણે પોતાના બાઈને મારી નાખ્યો છે, તેને અમારે સ્વાધીન કર, કે જે તેના બાઈને તેણે મારી નાખ્યો, તેના હવને લીધે અમે તેને મારી નાખીએ, ને એમ વારસોના નાશ કરીએ. એમ તેઓ મારા બાકી રહેલા અગારો હોલથી નાખશે, ને મારા વરનું નામ નિશાન ધરતી ઉપર રહેવા દેશે નહિ. ૮ અને રામએ તે સ્ત્રીને કહ્યું કે, તું તારે ઘેર જ, ને તારા વિધે નું દુઃખ આપીશ. ૯ અને તકોઆની સ્ત્રીએ રામને કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રામ, આ અન્યાય મારા પર તથા મારા બાપના ધર પર હોજો; ને રામ તથા તેનું સમ્યાસન નિર્દોષ રહેજો. ૧૦ અને રામએ કહ્યું. જે કોઈ તને કંઈ કહે, તેને મારી પાસે લાવજો, ને તે ફરીથી તને અડકશે નહિ. ૧૧ ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, રામ કૃપા કરી પોતાના દેવ યહોવાહનું સ્મરણ કર, કે ખૂનનું વેર લેનારાઓ બીજે વધારે નાશ ન કરે, નહિ તો તેઓ મારા દીકરાનો નાશ કરશે. અને તેણે કહ્યું કે, હવના યહોવાહના સમ, તારા દીકરાનો એક વાળ પણ જમીન પર નહિ પડશે. ૧૨ ત્યારે તે સ્ત્રીએ કહ્યું કે, કૃપા કરી તારી દાસીને એક વાત મારા મુરખી રામ આગળ કહેવા દે. અને તેણે કહ્યું, બોલી જ. ૧૩ અને તે સ્ત્રીએ કહ્યું, ત્યારે દેવના લોક વિરહ એવી પ્રકિર્તે કેમ રચી છે? કેમકે એ વચન

ઉચ્ચારતા રામ એક અપરાધી જેવા હરે છે, રા માટે કે રામ પોતાના દેશનિકાલ ક્રીયેના માણસને પાછો ઘેર લેવાવતો નથી ૧૬ કેમકે આપણે મરતુ એ અવશ્ય છે, ને જમીન ઉપર ઢગેતુ પાણી ને ફરીથી એકઠું કરી લેવાતું નથી, તેના જેવા બીએ, ને દેવ [કાંઈને] છવ લેતો નથી, પણ ઉપાયો થાને છે, એ માટે કે ને કાઠી મુકાએલો, તે તેનાથી વિચારી ન રહે ૧૫ માટે હવે મારા મુરખીને એ વાન કહેવાને હુ આવી છું, એનુ કારણ એ કે ડોકાએ મને બીવડાવી છે, ને તારી દાસીએ કહ્યું કે, હવે હુ રામ સાથે વાત કરીશ, કદાપિ એમ બને કે રામ પોતાની દાસીની વિનવડી કળિજીત કરે ૧૬ કેમકે રામ સાક્ષીને, ને માણસ મને તપા મારા દીકરાને દેવના વારસામાથી નષ્ટ કરવાને ઇચ્છે છે, તેના હાથમાથી પોતાની દાસીને છોડાવશે ૧૭ પછી તારી દાસીએ કહ્યું કે, કૃપા કરીને, મારા મુરખી રામનુ વચન દિલસારૂં પ યાઓ, કેમકે મારો મુરખી રામ સારા નરસાની પરીક્ષા કરવામા દેવના દૂત જેવા છે, અને તારો દેવ ચહેવાહુ તારી સાથે યાઓ ૧૮ ત્યારે રામએ ઉત્તર આપીને તે સ્ત્રીને કહ્યું કે, ને કંઈ વાત હુ તને પ્રુષ્ઠ, તેમાનુ કંઈ કૃપા કરી મારાથી છુપાવીશ નહિ ત્યારે તે સ્ત્રીએ કહ્યું કે, મારા મુરખી રામ, બોલો ત્યારે ૧ અને રામએ કહ્યું, આ સર્વ કામમા યોગ્યાબને હાથ તારી સાથે છે કે? ને તે સ્ત્રીએ ઉત્તર આપ્યો કે, મારા મુરખી રામ, તારા છવના સમ, કે ને કંઈ મારો મુરખી રામ બોલ્યો છે, તેથી કોઈ જમણી કે ડાબી અમ ફરી શકતું નથી, કેમકે તારા ચાકર યોગ્યામે મને આજ્ઞા આપી, ને તેણે આ સર્વ વાતો તારી દાસીના મ્હોમા મુખી, ૨૦ ને એ વાતને જુદુ ડોળ આપવા માટે તારા ચાકર યોગ્યામે એ કામ કીધું છે, ને પૃથ્વી પર ને સર્વ છે તે ભણવામા મારો મુરખી દેવના દૂત જેવા ફાની છે ૨૧ અને રામએ યોગ્યાબને કહ્યું કે, જો, મેં એમ તો કર્યું છે, માટે જઈને જુવાન આપ્શાલોમને પાછો તેડી લાવ ૨૨ અને યોગ્યામે સાદાગ દડવત પ્રણામ કીધા, ને રામને ધન્યવાદ આપ્યો, ને યોગ્યામે કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રામ, આજ તારો ચાકર ભણે છે કે, હુ તારી દંદિમા કૃપા પાગ્યો છું, કેમકે રામએ પોતાના ચાકરની વિનવડી સ્વીકારી છે ૨૩ અને યોગ્યાબ ઉઠીને ગશૂર જઈને આપ્શાલોમને ચરશાલેમ તેડી લાવો ૨૪ અને રામએ કહ્યું કે, તે પાછો ફરીને પોતાને ઘેર

ભય, પણ માત્ર મ્હો ન જુએ, ને આપ્શાલોમ વળીને પોતાને ઘેર ગયો, ને રામનુ મ્હો જેવા પાગ્યો નહિ ૨૫ હવે સર્વ ઉત્તાએલમા કોઈ પણ માણસ સૈદ-ચની બાબતે આપ્શાલોમના જેવા પ્રશસાયોગ્ય નહોતો, તેના પચને તળિએથી તે તેના માથાની તાલ સુધી તેના અગ્રમા કંઈ એબ ન હતી ૨૬ અને ન્યારે તે પોતાનુ માથુ મુંડાવતો, (હવે દર વર્ષને અંતે તે તેને મુંડાવતો હતો, વાળનો ભાર તેના પર થતો માટે તે તે મુંડાવતો હતો,) ત્યારે તે પોતાના માથાના વાળ તોળતો, ને તેનુ વજન રામના તોલ પ્રમાણે બર્સે શેકેલ થતું ૨૭ અને આપ્શાલોમને ત્રણ દીકરા તથા તામાર નામની એક દીકરી યથા હતા, તે સ્ત્રી સુદરમુખી હતી

૨૮ અને આપ્શાલોમ ચરશાલેમમા પુરા બે વર્ષ રહ્યો, તેમ છતાં તેણે રામનું મ્હો દીકુ નહિ ૨૯ ત્યારે આપ્શાલોમે યોગ્યાબને રામ પાસે મોકલવા સારૂં તેડાવ્યો, પણ તે તેની પાસે આવવા ચાહતો નહોતો, ને તેણે ફરીથી બીજવાર માણસ મોકલ્યુ, પણ તે આવ્યો નહિ ૩૦ માટે તેણે પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, જુઓ, યોગ્યાબનુ ખેતર મારા ખેતરની પાસે છે, ને તેમા તેના જવ છે, તમે જઈને તેમા આગ મુકો અને આપ્શાલોમના ચાકરોએ તે ખેતરમા આગ મુકી ૩૧ ત્યારે યોગ્યાબ ઉઠીને આપ્શાલોમ પાસે તેને ઘેર ગયો, ને તેને કહ્યું કે, તારા ચાકરોએ મારા ખેતરમા આગ કેમ મુકી? ૩૨ ને આપ્શાલોમે યોગ્યાબને ઉત્તર આપ્યો કે, જો, મેં તારી પાસે માણસ મોકલ્યોને કહાવ્યું કે, અહીં આવ, એ માટે કે હુ તને રામ પાસે મોકલીને કહેવડાવું કે, હુ ગશૂરની રા માટે આવ્યો છું ૧ હુ હજી ત્યાજ રહ્યો હોત તો માત્ર વધારે દિવસ યાત, તો હવે મને રામનું મ્હો જેવા દે, ને મારામા અન્યાય હોય, તો તે મને બિલાશક મારી નાખે ૩૩ માટે યોગ્યામે રામ પાસે જઈને તેને ખબર આપી, ને તેણે આપ્શાલોમને બોલાવ્યો, ત્યારે તે રામ પાસે આવ્યો, ને રામની આગળ સાદાગ દડવત કીધા, ને રામએ આપ્શાલોમને સુંબત કીધું

૧૫ ત્યાર પછી એમ થયું કે, આપ્શાલોમે પોતાને સારૂં રચો તથા ઘોડા તથા પોતાની આગળ દોડવા સારૂં પચાસ માણસો તૈયાર કીધા ૨ અને આપ્શાલોમ મોટી સવારે ઉઠીને દરવાજાના રસ્તાની બાજુએ ઉભો રહેતો, ને ન્યારે કોઈ માણસ

એને એવો દાવો દોઢા, કે તેના ચુકાદા વારતે રાત્રી પાસે જવું પડે, ત્યારે આપ્શાલોમ તેને બોલાવીને કહેતો કે, તું ક્યા નગરનો છો ત્યારે તે કહેતો કે, તારો દાસ ઇસ્રાએલના કુલાણા કુળમાંનો છે અને આપ્શાલોમ તેને કહેતો કે, જો, તારો દાવો ખરો તથા વાજની છે, પણ તારો દાવો સાંભળવા સાથે રાત્રી તરફથી મેઘ માણસ ઠરાવેલો નથી ૪ વળી આપ્શાલોમ કહેતો કે, આ દેગમા મને ન્યાયાધીશ ઠરાવે તો કેવું સાથે ત્યારે તો દાવો કે વધારવાનો પ્રત્યેક માણસ મારી પાસે આવે, ને હું તેનો ફતવો કરું ૫ અને એમ થઈ કે, ત્યારે કોઈ માણસ તેને નમસ્કાર કરવા સાથે પાસે આવતો, ત્યારે ને પોતાના દાસ લાખા કરીને તેને બેઠીને તેને ચુંબન કરતો ૬ અને જે સર્વ ઇસ્રાએલના માણસો રાત્રી પાસે ન્યાય માનવા આવતા, તેઓની સાથે આપ્શાલોમ એ પ્રમાણે વતવતો, એ પ્રમાણે આપ્શાલોમને ઇસ્રાએલના માણસોના મન દુરી લીધા

૭ અને આજીય વર્ષ પછી એમ થયું કે, આપ્શાલોમ રાત્રીને કહ્યું કે, જે માનવા મેં યહોવાદની આજ્ઞા રાખી છે, તે દેગમા ઉતારવા સાથે કૃપા કરીને મને જવા દે ૮ કેમકે ત્યારે તારો સેવક અરામના ગધુરમા રહેતો હતો, ત્યારે મેં એમ કરીને માનવા રાખી હતી કે, જો યહોવાદ મને નિશ્ચય કરાવેમમા પાછો લાવશે, તો હું યહોવાદની આજ્ઞાના કરીશ ૯ અને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, શાંતિએ જ મરે તે કહીને હમોન ગયો ૧૦ પણ આપ્શાલોમને ઇસ્રાએલના સવળા કોળા જાણુસો મોહલોને કહાવ્યું કે, તમે શુશિનગનો અગ્રજ સામનો કે વરત તમારે કહેવું કે, હેમાનમા આપ્શાલોમ રાત્રી છે ૧૧ અને નોતરેલા જણે માણસો યરશાવેમથી આપ્શાલોમ સાથે તથા દત્તા, તેઓ બોળાપણુમા તથા દત્તા, ને તેઓ કંઈ જાણુત ન હતા ૧૨ અને આપ્શાલોમ યજ્ઞ કરતો હતો, તે દરમિયાન તેજે દાઉદના મતી અટીકો ફેલ નીચેનીને તેના નીચેદ નગરથી તેઓએ અને ફિલાઈ બેરાવર થયા, કેમકે આપ્શાલોમની કુમકે લોકો જાણુ વળતા જતા હતા

૧૩ અને એક દલકારએ દાઉદ પાસે આવીને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના માણસોના મન આપ્શાલોમની તરફ છે ૧૪ અને દાઉદે પોતાના એ સવળા ચાકરો યરગા લેવના તેની સાથે દત્તા, તેઓને કહ્યું કે, ઊઠો, આપણે પાત્રી જઈએ, કેમકે એમ નહિ [કરીએ], તો

આપણામાંનો મેઘ પણ આપ્શાલોમથી બચવાનો નથી, ઉતારવો નકરો, રખે તે આપણને જીવશે પકડી પાડે, ને આપણા પર આક્રમણ થાય ૧૫ અને તરવારથી ધારથી સહારે ૧૬ અને રાત્રીના ચાકરોએ રાત્રીને કહ્યું કે, જો, અમારા મુરખી રાત્રીને જે કંઈ સાથે થાય તે કરવાને તારા ચાકરો તથારે છે ૧૭ અને રાત્રી તથા તેની પાછળ તેનું સર્વ વર ચાલી નિકળ્યા, ને ધર સમાજવા સાથે રાત્રીએ દસ ઉપપત્તીઓને ત્યાં રહેવા દીધી ૧૮ અને રાત્રી તથા તેની પાછળ સર્વ લોક ચાલી નિકળ્યા, ને બેથ મેદાકમા રહ્યા ૧૯ અને તેના સવળા ચાકરો તેની પડખે ચાલતા હતા, ને સવળા કરેથીઓ, તથા સવળા પહેથીઓ, તથા સવળા જિત્તીઓ, એટલે આથી તેની પાછળ આવેલા ઇસ્રાએલ માણસો રાત્રીની આજ્ઞા ચાલતા હતા ૧ ત્યારે ઇસ્રાએલ જિત્તીને રાત્રીએ કહ્યું કે, અમારી સાથે તું પણ કેમ આવે છે પાછો જ, ને રાત્રી પાસે રહે, કેમકે તું પરદેશી તથા રવરેલવિધોની છે, તારી પોતાની જગ્યાએ [પાછો જ] ૨૦ તું કાઠેજ આઠો છે, તો તું હું અને આજે મારી સાથે અહિં તહિં અથડાવું? વળી હું તો મન ચાહે ત્યાં જઈ છું, તું પાછો જ, ને તારા લાકડાંને પાછા લઈ જ, દયા તમા સાથે તારી સાથે દોઢા ૨૧ અને ઇસ્રાએલ રાત્રીને ઉત્તર આવીને કહ્યું કે, જીવતા યહોવાદના તથા મારા મુરખી રાત્રીના જીવતા સોનન કે, ત્યાં ત્યાં મારો મુરખી રાત્રી જશે, પછી ત્યાં મરવાનું હોય કે જીવવાનું હોય તથાપિ ત્યાં તારો દાસ પણ નિશ્ચય રહેશે ૨૨ અને દાઉદે ઇસ્રાએલને કહ્યું કે જ, થેડે પાર ઉતરી જ, ને ઇસ્રાએલ જિત્તી તથા તેના સવળા માણસો, તથા તેની સાથેના સવળા ભાળકો, પડે પાર ઉતરી ગયા ૨૩ અને આજે કેંઈ પોક મુશ્કો રહ્યા, ને સવળા લોક થેડે પાર ગયા, ને રાત્રી પડે પણ કિટોન તાણુ ઉગ્યાં, ને સવળા લોક રાત્રીના માર્ગ તરફ થેડે પાર ગયા ૨૪ અને જુઓ, સાદોહ પણ, તથા તેની સાથે ત્રીસ લેવીઓ દેવના કરારનો કાપ ઉઘડીને [આઠો દત્તા], ને તેઓએ દેવના કોપને નીચે મુક્યા, ને સર્વ લોક નગરમાંથી નિકળી રહ્યા ત્યાં મુશ્કો અપ્શાલોમ ઉપર ગયો ૨૫ અને રાત્રીએ સાદોહને કહ્યું કે, દેવના કોપને પાછો નગરમા લઈ જ, જો યહોવાદની કૃપા દ્રષ્ટિ મારા પર થશે, તો તે મને પકડી લાવશે, ને એ તથા તેનું રહેઠાણ જાત્ર અને દેખાશે, ૨૬ પણ જો તે એમ કહે કે, હું તારા પર રાજ નથી, તો જો, હું આ

રહો, જેમ તેને સાફ લાગે તેમ તે મને કરે ૨૭ વળી રાત્રીએ સાદોક ચાલકને કહ્યું કે, હું તું ભવિષ્યદર્શક નર્મભી તારા જે દીકરાઓને. એટલે તારા દીકરા અહીં-માઆસને તથા અખ્યાયારના દીકરા યાનાધાનને તારી સાથે લઈને શાંતિએ નગરમાં પાછો જા. ૨૮ જો, મને ખાતરી કરી આપવા સાફ તમારી તરફથી મને ખબર નહિ મળે, ત્યાં સુધી હું રાત તરફના આરા આગળ ગેાબીરા. ૨૯ માટે સાદોક તથા અખ્યાયાર દેખેના કોપ પાછો ચરણલેખમાં લઈ ગયા; ને તેઓ ત્યાં રહ્યા

૩૦ અને દાઉદ રડતો રડતો જૈહન [પવનના] ઢોળાવ પર ચડયા; ને તેનું માથું ઢોળું હતું. તથા તે ઉઘાડે પગે ચાલતો હતો; ને તેની સાથેના સર્વ લોકમંત્રી પ્રયેક પોતાનું માથું ઢાંકીને રડતો રડતો ઉપર ચડયા. ૩૧ અને દાઉદે દાઉદને કહ્યું કે, અહીં-ગોફેલ આખ્યાયોમની સાથેના કિસારી લોકોમાં છે; ને દાઉદે કહ્યું કે, હે યહોવાહ, કૃપા કરીને, અહીં-ગોફેલની સલાહને મૂળાધરૂપ કરી નાખજે. ૩૨ અને એમ થયું કે, [પવનને] શિખરે, કે જ્યાં લોકો હેવનું બજન કરતા, ત્યાં દાઉદ આવ્યો, ત્યારે જુઓ, હુશાય આર્ક તેને મળવા સાફ આવ્યો, ને તેના ડગલો ફાટ્યો, તથા તેના માથા પર ધૂળ હતી; ૩૩ ને દાઉદે તેને કહ્યું કે, જો તું મારી સાથે આવે, તો તું મને ભારૂપ યદ પડે; ૩૪ પણ જો તું નગરમાં પાછો જઈને આખ્યાયોમને કહે કે, હે રાત્રી, હું તારો ચાકર યદશ; જેમ ગતકાળમાં હું તારા બાપને ચાકર હતો, તેમ હવે હું તારો ચાકર યદશ; તો તું મારી ખાતર અહીં-ગોફેલની સલાહ નિષ્ફળ કરીશ. ૩૫ અને હું સાદોક તથા અખ્યાયાર ચાલકો તારી સાથે ત્યાં નથી? તેથી એમ થશે કે, જે જે વાતો રાત્રીના ધરમાથી તારા સાંભળવામાં આવે, તો તું સાદોક તથા અખ્યાયાર ચાલકને કહેજે. ૩૬ જો, ત્યાં તેઓના જે દીકરા, એટલે સાદોકને દીકરો અહીં-માઆસ તથા અખ્યાયારને દીકરો યાનાધાન, તેઓના સાથે છે; ને જે કંઈ તમે સાંભળો, તે તમે તેઓની મારફતે કહાવી ચોકલજો. ૩૭ તેથી દાઉદને મિત્ર હુશાય નગરમાં આવ્યો; ને આખ્યાયોમ ચરણલેખમાં આવ્યો

ઉન્હાળાનાં એક સો ફળ, તથા દ્રાક્ષરસની એક કુડીથી લાદેલાં જે ગધેડાં સાથે લાગ્યો હતો. ૨ અને રાત્રીએ સીબાને કહ્યું કે, આ સધળા વાનાં તું શા માટે લાગ્યો છે? ને સીબાએ કહ્યું કે, ગધેડાં રાત્રીના ધરમાં રવારી કરવા સાફ; ને રાંટલી તથા ઉન્હાળાનાં ફળો જીવાનેને ખાવા; તથા દ્રાક્ષરસ રાતમાં જે થાકે તેઓને સાફ છે ૩ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, તારા ધણીનો દીકરો ક્યાં છે? ને સીબાએ કહ્યું કે, જો, તે ચરણલેખમાં રહેલો છે; કેમકે તે કહે છે કે, આજ ધર્યાએ-લવું ધર મારા બાપનું રાત્રી મને પાછું સોંપશે. ૪ ત્યારે રાત્રીએ સીબાને કહ્યું કે, જો, જે સધળું મરી-બારોધનું હતું, તે તારું છે; ને સીબાએ કહ્યું કે, હું નમસ્કાર કરું છું; હે મારા સુરખી રાત્રી, હું તારી દરિયામાં કૃપા પામું

૫ અને દાઉદ રાત્રી બાહરીમ પહોંચ્યો, ત્યારે જુઓ શિમષ નામનો એક માણસ, જે ગેરાનો દીકરો હતો ને શાઉલનાં સખાંતો હતો, તે અદરથી બહાનું નિકળી આવ્યો; તે શાપ દેતો દેતો આવ્યો. ૬ અને તેણે દાઉદ પર તથા દાઉદ રાત્રીના સર્વ ચાકરો પર પત્થર ફેંક્યા; ને સધળા લોક તથા સધળા યોદ્ધાઓ તેને જમણે હાથે તથા તેને ડાબે હાથે હતા. ૭ અને શિમષએ શાપ દેતાં દેતાં કહ્યું કે, હે ખુની તથા બલી-ચલાવના માણસ, જતો રહે, જતો રહે; ૮ શાઉલ કે જેને કેકાલે તે રાત્રી કાપ્યું છે, તેના ધરના સધળા રક્તને બદલો યહોવાહે તારી પાસેથી લીધો છે; ને યહોવાહે રાત્રી તારા દીકરા આખ્યાયોમના હાથમાં સોંપ્યું છે; ને તારી બુંડાઈમાં તું પોતે સપડાયો છે; કેમકે તું ખુની માણસ છે ૯ ત્યારે રુઝાહના દીકરે અબીશાયે રાત્રીને કહ્યું કે, આ મુઝેલો કુતરો મારા સુરખી રાત્રીને શા માટે શાપ દે? કૃપા કરી મને ભવા કે કે હું તેનું માથુ કાપી નાખુ. ૧૦ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, હે સર્યાહના દીકરાઓ, મારે ને તમારે હું લેવાદેવા છે? તે છા શાપ દેતો, કેમકે યહોવાહે તેને કહ્યું છે કે દાઉદને શાપ દે, તો એવું કાલુ કહી શકે કે, તે એમ કેમ કર્યું છે? ૧૧ અને દાઉદે અબીશાયને તથા પોતાના સધળા ચાકરોને કહ્યું કે, જુઓ, મારા પેટનો દીકરો મારો પ્રાણ લેવાને શીધે છે; તો હવે આ બિન્યામીની એ પ્રમાણે કરે એ કેટલું વિશેષ સંભવિત છે? તેને રહેવા દો; તે છા શાપ દે, કેમકે યહોવાહે તેને કરમાવ્યું છે. ૧૨ કદાપિ યહોવાહ મારા પદ ગુન્દેલા અન્યાય પર નગર કરશે, ને જે શાપ તે

૧૬ અને દાઉદ [પવનના] શિખરની પેલી મેર ઘોડેકાગ્યા, એટલે જુઓ, મરીબારોધનો ચાકર સીબા તેને મળ્યો, ને તે જીન બાંધેલાં, તથા બસે રાંટલી, તથા સુધી દ્રાક્ષોની એક સો લુમો, તથા

આજ દે છે તેનો સારો બદલો યહોવાદ મને આપશે. ૧૩ અને દાઉદ તથા તેના માણસો માર્ને માર્ને આવતા હતા, ને શિમશ સામેના પર્વતની બાજુ પર રહીને તેમની પડખે પડખે આવતો હતો, ને તે આવતા આવતા સાપ હતો હતો, ને તેની ઉપર પત્થર ફેંકતો, તથા ધૂળ નાખતો હતો. ૧૪ અને રાજ તથા તેની સાથેના સર્વ લોક યાકો ગયા, ને તેણે ત્યાં વિસાએ લીધો.

૧૫ અને આબ્રાહામ તથા હસ્ત્રાએલના સવળા લોકો યુદ્ધાલેખમાં આવ્યા, ને અલીશાફેલે તેઓની સાથે હતો. ૧૬ અને એમ થયું કે, દાઉદનો મિત્ર દુશ્યાય આર્દા આબ્રાહામ પાસે આવ્યો, ત્યારે દુશ્યાયે આબ્રાહામને કહ્યું કે, રાજ [ધણ] હવે, રાજ [ધણ] હવે. ૧૭ અને આબ્રાહામે દુશ્યાયને કહ્યું કે, શું તારા મિત્ર પર આવી માયા શયે છે? તારા મિત્ર સાથે તું કેમ ન ગયો? ૧૮ ને દુશ્યાયે આબ્રાહામને કહ્યું કે, એમ નહિ; પણ જોને યહોવાદે, તથા આ લોકોએ, તથા હસ્ત્રાએલના સર્વ માણસોએ પસંદ કરીએ છે, તેઓજ દુ યદ્ય, ને તેની કમકે દુ રહીયા. ૧૯ અને વળી મારે કોની આકરી કરવી જોઈએ? શું મારે તેના દીકરાની દળુરમાં સેવા કરવી ન જોઈએ? જેમ મેં તારા બાપની દળુરમાં સેવા કરી છે, તેમ તારી દળુરમાં પણ કરીશ. ૨૦ ત્યારે આબ્રાહામે અલીશાફેલને કહ્યું કે, આપણે શું કરવું જોઈએ, તે વિષે વારી સલાહ આપ. ૨૧ અને અલીશાફેલે આબ્રાહામને કહ્યું કે, તારા બાપની ઉપપત્નીએ જેઓને ધર સાચવવા ત્રાસ તેણે મુઠેલી છે તેઓની પાસે જઈને, તેમની આબજ લે; ને સર્વ હસ્ત્રાએલ સામજીયે કે તને વારો બાપ ધિકારે છે; એટલે જે સવળા તારી સાથે છે, તેઓના દાપ મળતુ થશે. ૨૨ માટે તેઓએ આબ્રાહામને સાક ધરના ધાળા પર વંચુ વાવ્યો; ને આબ્રાહામ સર્વ હસ્ત્રાએલના કેપતાં પેરવાના બાપની ઉપપત્નીઓની આબજ લેવાને ગયો. ૨૩ અને તે દિવસોમાં અલીશાફેલ જે સલાહ આપતો, તે દેવચાલી પાસે કોઈએ સલાહ પુતી દોય, તેના જેવીજ [નજીવી] હતી; દાઉદની તેમજ આબ્રાહામની નજરમાં અલીશાફેલની સવળી સલાહ એવીજ હતી.

૧૭ વળી અલીશાફેલે આબ્રાહામને કહ્યું કે, મને દમણાં વાર દલ્લર માણસ સુદી કાઢવા કે, એટલે દુ હીને આજ રાત્રે દાઉદની પૂઠે લાડુ;

૨૨ ને યાફેલો તથા કમજેર દરો, તેવામાં હું તેના ઉપર ધસી પડીને તેને ગરસાવી નાખીશ; ને તેની સામેના બધા લોક નાસી જશે; ને હું માત્ર રાજનેજ મારીશ; કેને દુ સવળા લોકને તારી પાસે પાછા લાવીશ; જે માણસોના શોધ તું કરે છે, તે વિષે એમ બહુનું કે નહિ સર્વ પાછા આવ્યા દોય; એમ સવળા લોકને શાંતિ થશે. ૪ અને આ વાત આબ્રાહામને તથા હસ્ત્રાએલના સર્વ વડેલોને પસંદ પડી.

૫ ત્યારે આબ્રાહામે કહ્યું કે, હવે દુશ્યાય આર્દાને પણ જોલાવો, ને તે શું કહે છે, તે પણ આપણે સંતજીએ. ૬ અને દુશ્યાય આબ્રાહામ પાસે આવ્યો, ત્યારે આબ્રાહામે તેને કહ્યું કે, અલીશાફેલે આવું આવું કહ્યું છે; તેના કહેવા પ્રમાણે આપણે કરવું કે નહિ? જો નહિ, તો તું જાલ. ૭ અને દુશ્યાયે આબ્રાહામને કહ્યું કે, આ વખતે અલીશાફેલે જે સલાહ આપી છે, તે સારી નથી. ૮ વળી દુશ્યાયે કહ્યું કે, તારા બાપને તથા તેના માણસોને બંધે છે કે, તેઓ ચોક્કા છે, તથા તેઓનાં મન ખીજવાએલાં છે, વનમાં બંધું બીનની લીધેલી ચીજીના જેવા [તેઓ છે]; ને તારો બાપ લડવેયો પુરુષ છે, ને તે લોકો સાથે પડાવ નાખશે નહિ. ૯ જો, તે દમણાં કોઈ ખાદામાં કે [બીજે] કોઈ કોણે સંવાએલો છે; ને ત્યારે પ્રથમ તેઓમાંના કેટલાક પડશે, ત્યારે એમ થશે કે, જે કોઈ તે સામજીયે, તે કહેશે કે, આબ્રાહામના પસંદના લોકોનો ધાણ વળ્યો છે. ૧૦ ત્યારે જેઓ શૂરા, જેઓનો મિત્રજ સિદના મિત્રજ જેવો છે, તેઓના પણ જાત શિથિલ થઈ જશે; કેમકે સર્વ હસ્ત્રાએલ બંધે છે કે વારો બાપ પરાક્રમી માણસ છે, ને તેની સાથેના માણસો શૂરવીર છે. ૧૧ પણ હું એ સલાહ આપુ છું કે, દાનથી તે બેરયોબા સુધીના સર્વ હસ્ત્રાએલ, સખ્યામાં સમુદ્રની રેતીના જેટલા, વારી પાસે એકઠા કરવામાં આવે, અને કે તું પડે લડાઈમાં જાય. ૧૨ એમ જે કોઈ કહેણે તે મળશે, ત્યા આપણે તેના પર છાપો મારીશું, ને જેમ કાકળ ભૂમિ પર પડે છે, તેમ આપણે તેના પર આવી પડીશું; ને તે તથા તેની સાથેના સવળા માણસો એઓમાંથી એકને પણ આપણે જયવા દઈશું નહિ. ૧૩ વળી જો તે કોઈ નમરનાં ભરાઈ બેઠો દરો, તો સવળા હસ્ત્રાએલ તે નગર આગળ દારડા લાવશે, ને આપણે તે નગરને એવી રીતે બેંચીને નદીમાં નાખીશું કે ત્યાં એક નાનો

સરખી પત્થર પહુ મળશે નહિ. ૧૪ અને આખ્યાલોમે તથા ઇસાએલના સર માણસોએ કહ્યું કે, હુશાય આઈની સલાહ અહીયોફેલની સલાહ કરનાં વિરોધ સારી છે. ૧૪ કેમકે યહોવાહ આખ્યાલોમ ઉપર આપત્તિ આણે છે સાં યહોવાહ અહીયોફેલની સારી સલાહ નિષ્ફળ કરવાનો નિર્ણય કર્યો હતો

૧૫ ત્યારે હુશાય સાદોક તથા અખ્યાયાર ચાબકાને કહ્યું કે, અહીયોફેલે આખ્યાલોમને તથા ઇસાએલના વડીલોને ક્લાણી ક્લાણી સલાહ આપી ને મેં તે ક્લાણી ક્લાણી સલાહ આપી છે ૧૬ તો હવે કોઇને જલદી મોકલીને દાઉદને એવું કહાવ કે, આજ રાતે રાત તરફના આરા પાસે પડાવ રખીશ મા, પહુ નમે તેમ કરીને પેલે પાર ઉતરી જ; રખે રાત તથા તેની સાથેના સધળા લોક જોગ થઇ પડે. ૧૭ હવે યોનાથાન તથા અહીમાઆસ એન-રોએલ પાસે રહેતા હતા; ને એક દારી જઈને તેઓને સમાચાર આપતી; ને તેઓ જઈને દાઉદને તે કહેતા; કેમકે તેઓ નગરમાં આવતા દેખાવા ન જોઈએ ૧૮ પહુ એક રોકરે તેઓને જોઈને આખ્યાલોમને ખબર આપી; ને તે બંને જલદીથી નિકળી ગયા, ને બાહુરીમમાં એક માણસના ઘરમાં આવ્યા; ને તેના આંગણમાં કુચા હતો, ને તેમાં તેઓ ઉતરી. ૧૯ અને ધરમણિઆણીએ એક ડાંકણું લઈને કુચા પર ડાક્યું, ને તે પર ખાડેલું અનાજ પાથર્યું; ને કરાની બહુ પડી નહિ. ૨૦ અને આખ્યાલોમના ચાકરોએ તે સ્ત્રી પાસે ઘરમાં આવીને કહ્યું કે, અહીમાઆસ તથા યોનાથાન ક્યા છે? ને તે સ્ત્રીએ તેઓને કહ્યું કે, તેઓ પાણીનો વેઢોજો ઉતરી ગયા છે, ને તેઓએ તેમને શોધ્યા, પહુ તેઓ જગ્યા નહિ, ત્યારે તેઓ યશરાએલમાં પાડા આવ્યા. ૨૧ અને તેમના ગયા પછી એમ થયું કે, પેલાઓ કુચામાંથી બહાર નિકળ્યા, ને તેઓએ જઈને દાઉદ રાત્રને સમાચાર કહ્યા; ને તેઓએ દાઉદને કહ્યું કે, તું ઉઠીને જલદી પાણીની પાંર ઉતરી જ; કેમકે અહીયોફેલે તારી વિરુદ્ધ ક્લાણી ક્લાણી સલાહ આપી છે ૨૨ ત્યારે દાઉદ તથા તેની સાથેના સધળા લોક ઉઠીને યરદનની પાર ઉતરી ગયા, ને સવાર થતાં સુધીમા, યરદનની પાર ઉતરી વગર એક પહુ રહી ગયા ન હતા ૨૩ અને જ્યારે અહીયોફેલે જોયું કે, મારી સલાહ અમલમાં આણી નથી, ત્યારે તેણે પોતાના ગધેડા પર જીન બાંધ્યું, ને ઉઠીને પોતાના નગરમાં પોતાને ઘેર આવ્યો,

ને પોતાના ઘરની વ્યવસ્થા કરીને પોતે ફાસો ખાઈને મરી ગયો, ને પોતાના બાપની કબરમાં દટાવ્યો.

૨૪ પછી દાઉદ માહુનાઇમ આવ્યો અને આખ્યાલોમ તથા તેની સાથેના સધળા ઇસાએલી માણસો યરદન ઉતરી. ૨૫ અને આખ્યાલોમે યોઆબની જગ્યાએ અમાસાને સેનાપતિ કરાવ્યો; હવે યોઆબની મા સરયાહની બહેન, નાહારાની દીકરી અબીજાલની સાથે વિદ્યા નામે ઇસાએલીએ વ્યવહાર કીધાથી યએલે તેને દીકરો અમાસા હતો ૨૬ અને ઇસાએલે તથા આખ્યાલોમે ગિલગાદ દેશમાં છાવણી કરી.

૨૭ અને દાઉદ માહુનાઇમમાં આવ્યો ત્યારે એમ થયું કે, આમોનપુત્રોના રાખ્યાહના નાહારાનો દીકરો રોબી, તથા લેા દબારના આમ્મીએલનો દીકરો માખીર, તથા રોગલીમનો બારિલ્લાય ગિલગાદી, ૨૮ એમના ખાટલા તથા વાસણો, તથા હાલ્લાં, તથા ઘઉં, તથા જવ, તથા આટો, તથા પોક, તથા પાપડી, તથા ચોળા, તથા સેકેલા [વટાણા], ૨૯ તથા મધ, તથા માખણ, તથા ઘેરો, તથા ગાયનુ પનીર, દાઉદને તથા તેની સાથેના લોકને ખાવા સાંકે લાવ્યા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, આ લોક રાતમાં ભૂખ્યા, તથા થાકેલા, તથા તરસ્યા છે

૨૮ અને દાઉદે પોતાની સાથેના લોકની ગણતરી કીધી, ને તેમના ઉપર સહસાધિપતિઓ તથા રાતાધિપતિઓ નિમ્યા. ૨ અને દાઉદે ત્રીજા ભાગના લોકને યોઆબની સરદારી તળે, તથા ત્રીજા ભાગને યોઆબના ભાઈ એટલે સરયાહના દીકરા અબીજાલના હાથ તળે, તથા ત્રીજા ભાગને ઉત્તાય વિત્તીની સરદારી તળે મોકલ્યા. અને રાત્રએ લોકોને કહ્યું કે, હું પડે પહુ નિશ્ચે તમારી સાથે ચાલી નિકળીશ. ૩ પહુ લોકોએ કહ્યું કે, તારે આવવું નહિ; કેમકે અમે નાસીએ તોએ તેઓ અમારી પરવા નહિ રાખે; તેમજ અમારામાંથી અરધા મરી જાય, તો પહુ તેઓ દરકાર કરશે નહિ; પહુ તું તો અમારામાંના દસ હજારની બરાબર છે; માટે તારે તો નગરમાં રહીને અમારી સહાય કરના તૈયાર રહેવું, એ વિરોધ સાંકે છે. ૪ અને રાત્રએ તેઓને કહ્યું કે, તમને જેમ સાંકે લાગે તેમ હું કરીશ. અને રાત્ર દરવાજાની બાજુએ ઉભો રહ્યો, ને સર્વ લોક સો સો ને હજાર હજારની ટોળીઓબંધ બહાર નિકળ્યા. ૫ અને રાત્રએ યોઆબને તથા અબીજાલને તથા ઉત્તાયને આજ્ઞા

કરીને કહ્યું કે, તે જીવાન એટલે આબ્શાયોમની સાથે મારી ખાતર નરમાસથી વર્તજે. અને જે સુચના રાજ્યએ સપળા સરદારોને આબ્શાયોમ વિષે કરી, તે સર્વ લોકોએ સાંભળી. ૬ એમ લોક ઇસ્રાએલની વિરુદ્ધ રજૂકેતમાં ગયા; ને એકાધમના વનમા યુદ્ધ મચ્યું. ૭ અને ત્યાં ઇસ્રાએલના લોકોએ દાઉદના ચાકરોની સામે માર ખાધા; ને તે દિવસે ત્યાં વીસ હજાર માણસોનો મોટો ધાણ વળ્યો. ૮ કેમકે લડાઈ તે આખા દેશ પર ફેલાઈ હતી; ને તે દિવસે બેઠવા લોકોનો ભક્ષ તરવારે થયો, તેથી વધારે લોકોનો ભક્ષ વને થયો. ૯ અને આબ્શાયોમને દેવેયોગે દાઉદના ચાકરોની સાથે ભેટ થઈ ગઈ. અને આબ્શાયોમ પોતાના ખચ્ચર ઉપર સ્વાર થયેલો હતો, ને તે ખચ્ચર એક મોઢા આલોનટ્ટણની ધીચ ડાળીએ તળે નયું, ને તેનું ડોક આલોનટ્ટણની અદર સપડાઈ ગયું. ને તે આકાશ તથા પૃથ્વી વચ્ચે લટક્યો, ને તેની તળે જે ખચ્ચર હતું, તે ચાલ્યું ગયું. ૧૦ અને કોઈ માણસે એ જોઈને યોઆબને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, મે આબ્શાયોમને એક આલોનટ્ટણ પર લટકતો જોયો. ૧૧ અને યોઆબે પોતાને ખબર આપનાર માણસને કહ્યું કે, ને જો, તં તે જોયું, તો તં તેને ત્યાં મારીને જીવીન પર કેમ પાડ્યો નહિ? કેમકે હું તને દસ ફીણી તથા એક કમરબંધ આપત. ૧૨ અને તે માણસે યોઆબને કહ્યું કે, જો મને મારા દાયમા એક હજાર ફીણી આ મળે, તો પણ હું રાજાના દીકરા સામે મારો દાય લંબાડુ નહિ; કેમકે અમારા સાંજળતાં રાજ્યએ તને તથા અનીશાયને તથા ઇસ્રાએલને એવું ફર-માણ્યુ હતું કે, ખબરદાર, જીવાન આબ્શાયોમને તમે કોઈ અડચો નહિ. ૧૩ એ નહિ [માનીને], જો મે તેના જીવની વિરુદ્ધ દગો કર્યો હોત, (ને રાજાથી કોઈ વાત જાની રહેતી નથી.) તો હું પોતે પણ મારી વિરુદ્ધ થાત. ૧૪ ત્યારે યોઆબે કહ્યું કે, મારે તારી સાથે એમ-જોડી થવું ન જોઈએ. અને તેણે ત્રણ બ્રાહ્મ પોતાના હાથમાં લીધા, ને આબ્શાયોમ એ હથ આલોનટ્ટણની અધરચ જીવતો હતો, તેના હૃદયમા તે મોડી દીધા. ૧૫ અને યોઆબના રાજ્યવાની દસ જીવાન માણસોએ ચોતરફ વિંટલાઈ વળીને આબ્શાયોમને મારીને તેને ઠાર કર્યો. ૧૬ અને યોઆબે ત્રણ શિવડું વગાડ્યું, એટલે લોકો ઇસ્રાએલની પૂઠે લાગવાથી પાછા ફર્યા; કેમકે યોઆબે લોકોને વાર્યા.

૧૭ અને તેઓએ આબ્શાયોમને લઈને તે વનના એક મોઢા ખાડામાં નાખ્યો, ને તેના પર ખચ્ચરનો એક બહુ મોટો ડગલો કર્યો; ને સર્વ ઇસ્રાએલ પોતપોતાના તળુએ નાસી ગયા. ૧૮ હવે ત્યારે આબ્શાયોમ જીવતો હતો, ત્યારે તેણે જે સ્મરજુસ્તભ રાજાની ખીલમાં છે તે લઈને પોતાને સાડા ઉઠો કર્યો હતો; કેમકે તેણે કહ્યું કે, મારા નામનુ સ્મરજુ કાયમ રાખવા સાડા મને એકે દીકરો નથી, ને તેણે તે સ્મરજુસન્ધને પોતાનું નામ આપ્યું હતું; ને આજ લગી તેનું નામ, આબ્શાયોમનો સ્મરજુસ્તભ, એવું છે.

૧૯ પછી સાદોકના દીકરા અહીમાઆસે કહ્યું કે, હમણાં મને દોડીને રાજાની આજળ ખબર લઈ જવા દે, કે કેવી રીતે યહોવાહે તેનું વેર તેના શત્રુઓ પાસેથી લીધું છે. ૨૦ અને યોઆબે તેને કહ્યું કે, હું આજ ખબર ના લઈ જઈશ; પણ હું કોઈ બીજો દિવસે ખબર લઈ જાણે; પણ આજ તારે ખબર લઈ જવી નહિ, કેમકે રાજાનો દીકરો મરજુ પાડ્યો છે. ૨૧ ત્યારે યોઆબે ફરીને કહ્યું કે, જઈને તં જે જોયું છે, તેની ખબર રાજાને આપ અને ફરી યોઆબને પ્રણામ કરીને દોડો. ૨૨ ત્યારે સાદોકના દીકરા અહીમાઆસે યોઆબને ફરીથી કહ્યું કે, પણ ગમે તેમ ધાય, તોએ મને પણ ફરીથી પાછળ દોડવા દે અને યોઆબે કહ્યું કે, મારા દીકરા, હું શા માટે દોડે? કેમકે ખચ્ચરને મટિ તને કંઈ મળવાનું નથી. ૨૩ પણ [તેણે કહ્યું કે] ગમે તેમ હોય, પણ હું તો દોડવાનો-અને તેણે કહ્યું કે, દોડ એટલે અહીમાઆસ મેદાનને રસ્તે દોડ્યો, ને ફરીને પાછળ મુકી દીધો.

૨૪ હવે દાઉદ અને દરવાજાની વચમાં બેઠેલો હતો; ને ચોડીદાર કોટના દરવાજા ઉપરના ધાખા પર ચઢ્યો, ને પોતાની આંખો ઉઘાડી કરીને જોયું, તો, જો, એક માણસ એકલો દોડતો આવે છે. ૨૫ અને ચોડીદારે ધોડો પાડીને રાજાને ખબર આપી; ને રાજાએ કહ્યું કે, જો તે એકલો હોય, તો તેના મ્હોમાં સમાચાર હશે અને તે જલગી જલદી દોડતો પાસે આવી પહોંચ્યો. ૨૬ અને તે ચોડીદારે એક બીજા માણસને દોડતો જોયો; ને તે ચોડીદારે દરવાજાને હાંક મારીને કહ્યું કે, જો, બીજો માણસ એકલો દોડતો આવે છે. અને રાજાએ કહ્યું કે, તે પણ સમાચાર લાવે છે. ૨૭ અને ચોડીદારે કહ્યું કે, પહેલાની દોડ સાદોકના દીકરા અહીમાઆસની દોડના જેવી મને લાગે છે.

અને રાજાએ કહ્યું કે, તે સારો માણસ છે, ને વધામણી લઇને આવે છે. ૨૮ અને અહીંના આસે હાક મારીને રાજાને કહ્યું કે, બધું ઠીક છે. અને રાજા આગળ સાદામ દંડવત પ્રણામ કરીને તેણે કહ્યું કે, તારા દેવ યહોવાહન ધન્ય હોજો, કે જેણે મારા મુરખી રાજાની વિરૂદ્ધ હાથ ઉઠાવનાર માણસોને તારે સ્વાધીન કર્યા છે. ૨૯ અને રાજાએ કહ્યું કે, જીવાન આપ્પાલોમ ક્ષેમકુશળ છે કે નહિ? અને અહીંના આસે ઉત્તર આપ્યા કે, યોઆબે રાજાના ચાકરને, એટલે મને, તારા દાસને, મોકલ્યો, ત્યારે મેં ધણી ધાધળ બેઠ, પણ શું થાય છે, તેની ખબર મને પડી નહિ. ૩૦ અને રાજાએ કહ્યું કે, એક બાજુએ ફરીને અહીં ઉભો રહે અને તે આવળો ફરીને ઉભો રહો. ૩૧ અને જુઓ, પેલો ફરી આવ્યો; ને ફરીએ કહ્યું કે, મારા ધણી રાજા, તારે સાફ સમાચાર; કેમકે જે તારી વિરૂદ્ધ ઉઠ્યા હતા, તે સર્વ પર યહોવાહે તારૂં વેર વાળ્યું છે. ૩૨ અને રાજાએ ફરીને કહ્યું, શું જીવાન આપ્પાલોમ ક્ષેમકુશળ છે? એટલે ફરીએ ઉત્તર આપ્યા કે, મારા મુરખી રાજાના શત્રુઓ, તથા તને હાનિ પહોંચાડવા સાફ તારી વિરૂદ્ધ જે સુધળા ઉઠે છે, તેઓ [ના હાત] તે જીવાનના જેવા થાઓ. ૩૩ અને રાજા ધણી વ્યાકુળ થયો, ને દરવાજા ઉપરની ઓરડીમા ચઢીને રજો, ને જતા જતા તેણે એમ કહ્યું કે, ઓ મારા દીકરા આપ્પાલોમ, મારા દીકરા, મારા દીકરા આપ્પાલોમ, તારે બદલે હું સુઓ હોત, તો કેવું સાફ થાત, ઓ આપ્પાલોમ મારા દીકરા, મારા દીકરા!

૧૯ અને યોઆબને ખબર મળી કે, જો, રાજા આપ્પાલોમને સાફ રહે છે, તથા રૂંદન કરે છે. ૨ અને તે દિવસના જય સર્વ લોકને રોકાવ પછ પજો, કેમકે લોકોએ તે દિવસે એવી વાન સામળી કે, રાજા પોતાના દીકરાને સાફ રોક કરે છે. ૩ અને જોમ લડાઇમાથી નાઠેલા લોક લજ્જિત યહને ગુપચુપ સટકી જાય છે, તેમ તે દિવસે લોક ચુપકાથી નગરમા દાખલ થયા. ૪ અને રાજાએ પોતાનું મુખ ઢાંક્યું, ને રાજાએ મોટો ઘાટો પાડીને વિલાપ કીધો કે, ઓ મારા દીકરા આપ્પાલોમ, અંરે આપ્પાલોમ, મારા દીકરા, મારા દીકરા! ૫ ને યોઆબે ધરમા રાજા પાસે જઇને કહ્યું કે, જે તારા ચાકરોએ આજ તારો જીવ, તથા તારા દીકરા દીકરીઓના જીવ, તથા તારી સ્ત્રીઓના જીવ, તમા તારી ઉપપત્નીઓના જીવ ખચાવ્યા છે, તે

સઘળાના મુખને તે લજ્જિત કીધા છે, કેમકે તું તારા પર દ્વેષ રાખનારાઓ ઉપર પ્રતિ રાખે છે, ને તારા પર પ્રતિ રાખનારાઓ પર તું દ્વેષ રાખે છે; કેમકે આજ તે બહેર કયું છે કે, સરદારો તથા ચાકરો તારી નગરમા કબજા નહિ બેવા છે, કેમકે આજ હું જેઠું છું કે, જો આપ્પાલોમ જીવેલા હોત, ને અમ સવળા આજ સુખા હોત, તો અતને વધુ સાફ લાગત. ૭ તો હવે ઉઠીને બહાર નિકળ, ને તારા ચાકરોને દિલાસાના વચનો બોલ, કેમકે હું યહોવાહના સમ ખાઉં છું કે, જો તું બહાર નહિ નિકળે, તો આજ રાત્રે એક પણ માણસ તારી કુમકે રહેશે નહિ, ને જે સર્વ વિપત્તિઓ તારી જીવાનીના વખતથી તે આજ સુધી તારા પર પડી છે, તે કરતા એ તારા હકમા વધારે માફ થશે. ૮ ત્યારે રાજા ઉઠીને દરવાજાના બેઠો અને સર્વ લોકને ખબર મળી કે, જીવો, રાજા દરવાજામા બેઠો છે; ને સઘળા લોક રાજા આગળ આવ્યા.

હવે સર્વ ઇસ્રાએલીઓ પોતપોતાના તંબુમાં નાસી ગયા હતા. ૯ અને ઇસ્રાએલીના સઘળા કુળોમા સર્વ લોકો તકરાર કરતા હતા, તથા કહેતા હતા કે, રાજાએ આપણને આપણા શત્રુઓના હાથમાથી છોડાવ્યા, ને તે શ્રુ પવિસ્તીઓના હાથમાથી આપણને ખચાવ્યા; ને હવે આપ્પાલોમની બીકથી તે દેશમાથી નાસી ગયા છે. ૧૦ અને આપ્પાલોમ, કે જેને આપણે અભિકેકથી પોતાનો અધિકારી નિમ્ણે હતા, તે તો લડાઇમા મરી ગયા છે. તો હવે રાજાને પાછો લાવવા વિષે તમે એક રાખ્દ પણ કેમ બોલતા નથી?

૧૧ અને દાઉદ રાજાએ સાદોક તથા અપ્પાથાર યાજ્ઞકે પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, યહુદાહના વડીલોને કહો કે, રાજાને તેને ઘેર પાછો લાવવા વિષે તમે સૌથી પાછળ કેમ પજા છો? કેમકે તેને પોતાને ઘેર [લાવવો], એવું સર્વ ઇસ્રાએલીનું બોલવું રાજાને કાને પડ્યું છે. ૧૨ તમે મારા બાઈઓ છો, તમે મારાં હાડકા તથા માંસ માંસ છો; તે રાજાને પાછો લાવવામા તમે સૌથી પાછળ કેમ પજા છો? ૧૩ ને તમે અમાસાને કહો કે, તું મારા હાડકા તથા માંસ માંસ નથી છું? જો તું મારી હજુરમા યોઆબને બદલે કાયમ સેનાપતિ ન થાય, તો દેવ એવું ને એ કરતાં પણ વધારે મને કરો. ૧૪ અને તે શ્રુ યહુદાહના સર્વ માણસોના મન એક માણસના મનની માફક મનાવી કીધા; એ માટે તેઓએ રાજાને કહાવી મોકલ્યું કે,

તું તથા તારા સર્વ ચાકરો પાછા આવો. ૧૫ માટે રાજા પાઠો વળીને યરદન આનન આવ્યો. અને રાજાને જઈ મળવા સારૂ ને તેને યરદનની પાર ઉતારી લાવવા સારૂ યદુદાદ ત્રિહસાલમા આવ્યો.

૧૬ અને બાહુરીમના ગેરાનો દીકરો, શિમષ બિન્યા માની, ઉતાવળ કરીને યદુદાદના માણસો સાથે દાઉદ રાજાને મળવા આવ્યો. ૧૭ અને તેની સાથે એક દબાર બિન્યામાની માણસો હતા, ને ચાઉલના ધરતો ચાકર સીબા, તથા તેની સાથે તેના પદર દીકરા તથા તેના વીસ ચાકર હતા, ને તેઓ રાજાની નજર આગળ યરદન ઉતર્યા. ૧૮ અને રાજાના પરિવારને ઉતારવા સારૂ તથા તેને જે સારૂ લાગે તે કરવા સારૂ, એક દોડી પેડે પાર ગઈ અને રાજા યરદન ઉતરીને આવ્યો, ત્યારે ગેરાનો દીકરો શિમષ તેની આનન પગે પડ્યો. ૧૯ અને તેને રાજાને કહ્યું કે, મારા મુરખીએ મારો દેવ ન બહુવો, ને જે દિવસે મારો મુરખી રાજા યરદનમાંથી નિકળ્યો, ત્યારે જે દુષ્ટાણુ તારા ચાકરો કીધું, તેનું રમજલુ ફગીને રાજાએ પોતાના અનન બોલું ન લગાડ્યું. ૨૦ કેમકે તારો દાસ નિએ બેઠું છે કે મેં પાપ કીધું છે, બ માટે, જો, પુરૂષના આપા ધરમાથી પડેલો કે મારા મુરખી રાજાને મળવા સારૂ નીચે આવ્યો છું. ૨૧ પણ યરદાદના દીકરા અનીયાએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, શિમષએ યદોનાદના અભિનિષ્કાને રાખ દીધો, એ માટે થું તેને મારી નાખ્યો ન જોઈએ. ૨૨ અને દાઉદે કહ્યું કે, યરદાદના દીકરાઓ, મારે વમાની લાગે થું કેવા રેવા છે, કે તમે આજ મારા વેરીઓ થયા હો. થું આજ ઇસ્રાએલમા કોઈ માણસ મારો બન્યા કેમકે થું દુ નથી બહુતો, કે દુ આજ ઇસ્રાએલમા રાજ થું. ૨૩ ને રાજાએ શિમષને કહ્યું કે, તું નહિજ મરશે, ને રાજાએ તેની આનન સમ ખાધા.

૨૪ અને યરદનના દીકરો મરીમોસેય રાજાને મળવા આવ્યો; ને રાજા નિકની નયો તે દિવસથી માલીને, તે દાનિએ પાછા પેર આવ્યો તે દિવસ નુધી, તેને પોતાના પત્ની ધોવા ન હતા, તથા પોતાની દાદી કાનની ન હતી, તથા પોતાના વજ્રા ધોવા ન હતા. ૨૫ અને તે વરસાદેમમા રાજાને મળવા આવ્યો, ત્યારે એમ થઈ કે, રાજાએ તેને કહ્યું કે, મરીમોસેય, તું માની લાગે કેન આવ્યા નહિ. ૨૬ અને તેને ઉત્તર આપ્યા. ૨૭, કે મારા મુરખી રાજા, મારા ચાકરે મને કહ્યો, કેમકે તારા ચાકરે કહ્યું કે, કે માટે પોતાને કાલે નધેલા

પર છાન બાધું, કે હું તે પર સ્વારી કરીને રાજા સાથે જાઉં, કેમકે તારો ચાકર લગડો છે. ૨૭ અને મારા ધણી રાજા આગળ તેણે તારા ચાકરનું વજોણુ કીધું છે, પણ મારો ધણી રાજા કેવના ફૂલ જેવો છે, તે તારી દક્ષિમા જે સારૂ લાગે તે કર. ૨૮ કેમકે મારા બાપનુ આપુ ધર મારા મુરખી રાજાની આગળ કેવળ મુએલા માણસ જેવું હતું, તે પણ તારી મેળ ઉપર ને જમનારા હતા, તેઓની અદર તે તારા ચાકરને સુકથો, તે રાજા આગળ દબલ્યે વધારે વિનવી કરવાનો મારે શો દક છે. ૨૯ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, તું તારી બાળતો વિષે હવે વધારે થું કરવા મોલે છે? કે કહુ છું કે, હું ને સીબા બનીર વહેવી લો. ૩૦ અને મરીમોસેયે રાજાને કહ્યું, હા, તેને બધુંએ લેવા કે, કેમકે મારો મુરખી રાજા પોતાને ઘેર ચાતિમા આવ્યો છે.

૩૧ અને બાર્તિસ્થાવ ગિન્યાકી રોજ રીમથી ઉતરીને આવ્યો, ને રાજાને યરદનને પાર પડોઆવવા સારૂ તે તેની લાથે સાથે યરદન ઉતર્યો હતો. ૩૨ અને બાર્તિસ્થાવ ધણો રૂઢ, એટલે જંગમી વર્ષનો માણસ હતો, ને રાજાનો પડાવ માહનાઇમમા હતો, તે ફરમાન તેણે તેને યોરાક પુરો પાડ્યો હતો, કેમકે તે ધણો મોટો માણસ હતો. ૩૩ અને રાજાએ બાર્તિસ્થાવને કહ્યું કે, તું મારી સાથે પેડે પાર આવ, ને હું યરદાદેમમા મારી ભેરે તારૂ પાલન કરીશ. ૩૪ અને બાર્તિસ્થાવે રાજાને કહ્યું કે, મારી છાનનીના વર્ષના દિવસો કેલો [ખાજી] રહ્યા છે, કે હું રાજાની સાથે યરદાદેમ આડું રેવ આજ ને એરો વર્ષનો છું, થું હું સારાસારો ભેદ સમજી ગયું છું. હું જે ખાઉ છું, કે જે પીઉ છું, તેનો સ્વાદ થું તારા સેવકને લાગે છે. નાનાર પુરોયોના તથા નાનાર સીએનોના સાદ થું હું હવે સામગી લઉં છું. તે સા માટે તારા સેવકે મારા મુરખી રાજાને દબલ બોલ્યા થયુ જેમકે? કે તારે સેવક રાજાની સાથે ફક્ત યરદન ઉતરના સુધી આવરો, ને રાજાએ મને એનો આદલો બોલો બહડો. ના માટે આવવો જેમકે? ૩૫ કૂપા કરી તારા સેવકને પાઠો જવા કે, કે હું મારા પોતાના નદરમા મારા આલખિતારી કબરે પાસે મરું. પણ, જો, આ તારો દાસ કિદામ, તે મારા મુરખી રાજાની સાથે મને [નરી] ઉતરીને આવે, ને તારી દક્ષિમા જે સારૂ લાગે, ને હું તેને કરજો. ૩૬ અને રાજાએ ઉત્તર આપ્યો કે, કિદામ મારી લાથે [નરી] ઉતરીને આવે, ને તને જે સારૂ લાગે, તે હું

તેને કરીશ; ને તું જે કાંઈ મારી પાસે માગશે, તે હું તારે સારૂં કરીશ. ૨૦ અને સધળા લોક યરદન પાર ઉતરી, પછી રાજા ઉતર્યો; ત્યારે રાજાએ બાગીચાંયને યુગ્મન કીધું, ને તેને આશીર્વાદ દીધો; ને તે પાછા પોતાને ઠંકાણે ગયો.

૪૦ અને રાજા ઉતરીને ગિરગાલ ગયો, ને હિન્દુઓ તેની સાથે [નદી] ઉતરીને ગયો; ને યહુદાહના સર્વ લોક, ને ઇસ્તાએલના પણ અડધા લોક રાજાને પાર ઉતારી લાવ્યા. ૪૧ અને જુઓ, ઇસ્તાએલના સર્વ માણસો રાજા પાસે આવ્યા, ને રાજાને કહ્યું કે, અમારા બાઈઓએ, એટલે યહુદાહના માણસોએ, તને કેમ ચોરી લીધા છે, ને રાજાને તથા તેના પરિવારને, તથા દાઉદના સર્વ લોકને, તેની સાથે કેમ યરદન પાર લઈ ગયા છે? ૪૨ ને યહુદાહના સર્વ માણસોએ ઇસ્તાએલના માણસોને ઉતાર આપ્યો કે, રાજા અમારો નિકટનો સગો થાય છે તે માટે; તો આ વાત ઉપરથી તમને રીસ કેમ ચડે છે? શું અમે રાજાના પદરનું કાંઈ ખાધું છે? અથવા શું તેણે અમને કાંઈ બંધિસ આપી છે? ૪૩ ને ઇસ્તાએલના માણસોએ યહુદાહના માણસોને ઉતાર આપ્યો કે, રાજાના દસ ભાગ અમારા છે, ને વળી દાઉદમાં તમારા કરતાં અમારો [દહક] જાહે છે; ત્યારે તમે અમને તુચ્છ માનીને અમારા રાજાને પાછા લાવવામાં શા માટે અમારી સલાહ પહેલી પુછી નહિ? ને યહુદાહના માણસોના રાખે ઇસ્તાએલના માણસોના રાખે કરતા વધારે જુરસાદાર હતા.

૨૦ અને એમ થયું કે, બિન્યામીની બિષ્મીનો દીકરો નામે રોબા, એક બહીષઆલનો માણસ, ત્યાં હતો; ને તેણે રજુશિંગડુ વગાડીને કહ્યું કે, આપણને દાઉદમાં ભાગ નથી, તેમ આપણને વિશાહના દીકરામાં વારસો પણ નથી; એ ઇસ્તાએલ, પ્રત્યેક પોતાને તણએ [નએ] રતેથી ઇસ્તાએલના સર્વ માણસો દાઉદની તેહેનાતમાંથી બિષ્મીના દીકરા રોબાની તેહેનાતમાં ગયા; પણ યહુદાહના માણસો, યરદનથી તે યરુશલેમ સુધી, પોતાના રાજાને વળગી રહ્યા.

૪ અને દાઉદ યરુશલેમમાં પોતાને ઘેર આવ્યો; ને રાજાએ પેલી દસ સ્ત્રીઓ, એટલે પોતાની ઉપપત્નીઓ, જેમને તેણે ઘર સંભાળવા સારૂં સુકી હતી, તેમને લઈને પરજ કરી; ને તેઓનું ભરણપોષણ કીધું, પણ

તેઓની સૈન્યોએ ગયો નહિ; ને તેઓના મરજુના દિવસ સુધી તેઓ કેદમાં વિધવા રિયતિમાં રહી.

પછી રાજાએ અમાસાને કહ્યું કે, યહુદાહના માણસોને ત્રણ દિવસની અદર મારે સારૂં બોલાવી લાવ, ને તું અહીં બહાર રહેજે. ૧ તેથી અમાસા યહુદાહને એકઠા કરવાને ગયો; પણ જે અમુક મુદત તેણે તેને કરાવી આપી હતી, તે કરતાં તેને વધારે વિદેશ ગયો. ૨ અને દાઉદે અબીશાયને કહ્યું કે, હવે બિષ્મીના દીકરો રોબા આપણને આપ્તશાલેમના કરતા વધારે નુકસાન કરશે; તું પોતાના ધણીના આકરોને લઈને તેની પુઠે લાગ, નહિ તો તે પોતાને સારૂં કોટવાળા નગરો કબજે કરશે, ને આપણી નગર બહાર જતો રહેશે. ૩ અને યોઆબના માણસો, તથા કરેથીઓ, તથા પહેથીઓ, તથા સર્વ ચોદાઓ તેની પાછળ ગયા; ને તેઓ બિષ્મીના દીકરા રોબાની પાછળ લાગવાને યરુશલેમથી બહાર નિકળ્યા. ૪ જ્યારે તેઓ ગિબ્ઓનમાંના મોટા ખડક પાસે પહોંચ્યા, ત્યારે અમાસા તેઓને મળવાને આવ્યો અને યોઆબે કવચ પહેરેલું હતું, ને તે પર કમરપટો કમરે બાંધેલો હતો, ને તેમાં મ્યાન સમેત તરવાર હતી; ને તે ચાલતો હતો તે દરમ્યાન તે નિકળી પડી હતી. ૫ અને યોઆબે અમાસાને કહ્યું કે, હે મારા બાઈ, તું ક્ષેમકરણ છે? ને યોઆબે અમાસાને યુગ્મન કરવા સારૂં પોતાના જમણા હાથથી તેની દાઢી પકડી. ૬ પણ અમાસાને યોઆબના હાથમાં જે તરવાર હતી તેનું કાંઈ ધ્યાન રહ્યું નહિ; ને એણે તે તેના પેટમાં મારીને તેનાં આંતરડાં ભૂમિ પર પાડ્યાં; ને તેણે તેને બીજે ધા કર્યો નહિ; ને તે મરી ગયો. અને યોઆબ તથા તેનો ભાઈ અબીશાય બિષ્મીના દીકરા રોબાની પુઠે લાગ્યા. ૭ અને યોઆબના જીવાનેમાંથી એકે તેની પાસે ઉભા રહીને કહ્યું કે, જે યોઆબનો પક્ષ કરતો હોય ને જે દાઉદની તરફનો હોય, તે યોઆબની પાછળ જાય. ૮ અને અમાસા રાજાનાર્ગની વચ્ચે પોતાના લોહીની અદર આગોડતો પડેલો હતો. અને જ્યારે તે માણસે જોયું કે, સર્વ લોક ત્યાં ઉભા રહે છે, ત્યારે તે અમાસાને રાજાનાર્ગમાંથી ખેતરમાં લઈ ગયો, ને તેના પર વસ્ત્ર ઓઢાડયું, કેમકે તેણે જોયું કે, જે સર્વ માણસ તેની પાસે આવતા તેઓ ત્યાજ ઉભા રહેતા. ૯ જ્યારે તેને રાજાનાર્ગમાંથી લઈ ગયા, ત્યારે સર્વ લોક બિષ્મીના દીકરા રોબાની પુઠે લાગવાને યોઆબની પાછળ ગયા. ૧૦ અને તે

હસાએલના સુધર્માં કુત્રોમાં યધને આબેલમાં તથા બેથ-માઅખાદમાં તથા સુધર્ના બેરીઓમાં ફર્યો, ને તેઓ પણ બેગા યધને તેની પાછળ પડ્યા. ૧૧ અને તેઓએ આવીને બેથ-માઅખાદના આબેલમાં તેને ઘેર્યો, ને તેઓએ નગરની સામે મારીને ટક્કરો કાઢ્યા, ને તે [નગરના] કાટની લગોલગ આવેલો હતો, ને યોઆબ સાથે જે સુધર્ના લોક હતા, તેઓ આમકાટને તોડી પાડવા આઝ તેના પર ઠોક ચડાવવા લાગ્યા. ૧૨ ત્યારે એક શામી સ્ત્રીએ નગરમાંથી જૂમ પાડી કે, આંતરો, સારો; કૃપા કરી યોઆબને કહો કે, હું અહીં આવ, ને હું તારી સાથે વાત કર. ૧૩ અને તે તેની પાસે આવ્યા; ત્યારે તે સ્ત્રીએ પુછ્યું કે, હું યોઆબ છે? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે હું તે છું ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું કે, તારી દાસીના વચનો સામજ. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું સામજ છું ૧૮ ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, પ્રા રીન કાગમા લોક કહેના હતા કે, લોક આબેલમાં નિથે [સલાહ] પુછશે; ને એમ કરીને તેઓ વાળને નિર્ણય લાવ્યા. ૧૯ જેઓ હસાએલના શામીઓ તથા વિશ્વાનુ છે તેઓમાંની હું

તથા અખ્યાયાર ચાનકો હતા. ૨૦ અને ઇસા યામરી પણ દાઉદનો મુખ્ય કારભારી હતો.

૨૧ અને દાઉદના દિવસોમાં લામલાગટ ત્રણ વર્ષ સુધી દુકાળ હતો; ને દાઉદે યહોવા-હર્નું મુખ યોધ્યું; ને યહોવાહે કહ્યું કે, એ શાઉલ તથા તેના પુત્રી ધરને લીધે છે, કેમકે તેણે જિજ્ઞાસીઓને મારી નાખ્યા હતા. ૨ અને રાબએ જિજ્ઞાસીઓને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, (જિજ્ઞાસીઓ તો હસાએલપુત્રોમાંના નહિ, પણ અમેરીઓના બાકી રહેલાઓમાંના હતા; ને હસાએલપુત્રોએ તેઓની સાથે સમ ખાંધવા હતા; ને શાઉલ હસાએલપુત્રો તથા ચદુદાહની તરફ પોતાના આવેશને લીધે તેઓને મારી નાખવાની પેરવામા રહેતો;) ૩ ને દાઉદે જિજ્ઞાસીઓને કહ્યું કે, હું તમારે સાક્ષી કરું? ને હું સાચી પ્રાયશ્ચિત્ત કરું કે તમે યહોવાદના વતનને આશીર્વાદ દો? ૪ ને જિજ્ઞાસીઓએ તેને કહ્યું કે, અમારે શાઉલ કે તેના ધરની સાથે સોના કે રૂપાનો વાવો નથી; તેમ અમારે હસાએલમાંથી કાઢને મારી

૧૦ અને આયાહની દીકરી રિસ્પાહે તાટ લઈને, કાપ-
ણીના આરમથી તે લોક ઉપર આકાશમાથી પાણી
પડ્યું ત્યાં સુધી, પોતાને માટે ખડક ઉપર તે પાચ્યુ,
ને તેણીએ દિવસે વાયુચર પક્ષીઓને, તથા રાત્રે
વનચર પશુઓને તેમના પર ઉતરવા દીધા નહિ
૧૧ અને આયાહની દીકરી રિસ્પાહે એટલે શાઉલની
ઉપપત્નીએ, જે કર્યું હતું તેની ખબર દાઉદને
મળી ૧૨ અને દાઉદે જઈને શાઉલના હાડકા તથા
તેના દીકરા યોનાથાનના હાડકા ચામેશ બિતઆહના
માણસે પાસેથી લીધા, તેઓ તેમને બેધશાનના
વડામાથી ચોરી લાવ્યા હતા, જે દિવસે પલિસ્તી
ઓએ બિલ્ગેઆમા શાઉલને મારી નાખ્યો, તે દિવસે
પલિસ્તીઓએ તેઓને ત્યાં ઠાવ્યા હતા ૧૩ અને
તેણે ત્યાંથી શાઉલના હાડકા, તથા તેના દીકરા યોના
થાનના હાડકા મગાવી લીધા, ને ફારીસીએ દીધેલા-
ઓના હાડકા તેઓએ એકઠા કરીધા ૧૪ અને તેઓએ
શાઉલના તથા તેના દીકરા યોનાથાનના હાડકા,
બિન્યામીન દેશના શેવાહ મધ્યે તેના ખાપ કીશની
કબરમા દાટ્યા, ને રાત્રની કીધેની સપ્તળી આજ્ઞા
પ્રમાણે તેઓએ કીધું, ને ત્યાર પછી દેવે દેશના
હકમા કરેલી પ્રાર્થના માન્ય કરીધી

૧૫ અને પલિસ્તીઓએ ઇસ્રાએલ સાથે ફરીથી
વિગ્રહ કરીધો, ને દાઉદ તથા તેની સાથે તેના આકરો
જઈને પલિસ્તીઓની સામે લડ્યા, ને દાઉદ નિર્ગત
થઈ ગયો ૧૬ અને વીરપુત્રોમાનો વિશ્વળી બનેાખ,
જેના બાલાનુ વજન પિત્તળના ત્રણસેં રોકન હતું, ને
જેણે નવી [તરવાર] કબરે ખાધી હતી, તેણે દાઉદને
મારવાનો વિચાર કરીધો ૧૭ પણ સરયાહના દીકરા
અબીશાયે તેની વહારે ધાધને પેલા પલિસ્તીને મારીને
હાર કર્યો, ત્યારે દાઉદના માણસોએ તેને સમ ખાધને
કહ્યું કે, તારે ફરીથી અમારી સાથે લડાઈમા ન નિકળી
આવવું, રખેને તું ઇસ્રાએલનો દીવો હોલવી નાએ

૧૮ અને એ પછી એમ થયું કે ગોબ પાસે પલિ
સ્તીઓ સાથે ફરીથી યુદ્ધ થયું, ત્યારે હુગાથી સિખ્મ-
ખયિ વીરપુત્રોમાના સાફને માર્યો ૧૯ અને ફરીથી
ગોબ પાસે પલિસ્તીઓની જોડે યુદ્ધ થયું, ને બેધડે-
હેમી ચાઅરે ચોરગીમના દીકરા એલહાનને ગોલ્યાય
િત્તીને માર્યો, તેના બાલાનો દાડો વણકરની તોર
જેવા હતો ૨૦ અને ફરીથી ગાય પાસે યુદ્ધ થયું,
ત્યાં એફ મોટો કદાવર માણસ હતો, કે જેના દરેક

હાથને છ છ આંગળા તથા જેના દરેક પગને છ છ
આંગળા, એકદર ચોવીસ આંગળા હતા, તે પણ
વીરનો પુત્ર હતો ૨૧ અને તે ઇસ્રાએલનો ઘુમ્મકાર
કરતો હતો, એવામા દાઉદના બાઈ શિમાયના દીકરા
યોનાથાને તેને માર્યો ૨૨ એ ચારે જણ ગાયમાના
વીરના પુત્રો હતા, ને તેઓ દાઉદના હાથથી તથા
તેના આકરોના હાથથી માર્યા ગયા

૨૨ અને દાઉદને યહોવાહે તેના સ્વધળા શત્રુ-
ઓના હાથથી તથા શાઉલના હાથથી
છેદાડાવ્યો, તે દિવસે તે આ ગીતના શબ્દો યહોવાહની
આગળ બોલ્યો, ૨૩ ને તેણે કહ્યું કે,

યહોવાહ મારો ખડક, તથા મારો કિલ્લો, તથા
મારો બચાવનાર છે, હા, મારો છે,
૨ મારા ખડકનો દેવ, હું તેના પર ભરોસો રાખીશ,
તે મારે ખખટર તથા મારા તારણનું શિંગ, મારો
ઉઝો છુરજ, તથા મારે આશ્રયસ્થાન છે,
હું મારા ત્રાતા, તું મને બળાત્કારથી બચાવે છે
૪ યહોવાહ જે સ્તુતિપાત્ર છે, તેને હું હાક મારીશ,
એમ હું મારા શત્રુઓથી બચી જશ
૫ કેમકે મૃત્યુના મોબજોએ મને ઘેરા,
દુષ્ટપણીની રેલાએ મને બીવડાવ્યો
૬ શેઓલના બંધનોએ મને ઘેરો ધાલ્યો,
મરણના પાસા મારા ઉપર આવી પડ્યા
૭ મારા સકટમા મેં યહોવાહને વિનંતી કરીધી,
હા, મારા દેવનું મેં સંભોધન કીધું,
ને તેણે પોતાના પવિત્રસ્થાનમાથી મારો ઘાટો
સાબળ્યો,

ને મારી હાક તેને કાને [પહોચી]
૮ ત્યારે પૃથ્વી હાલી તથા કાપી,
આકાશોના પાયા ખસી ગયા, તથા હાલ્યા, કારણ
કે તે રાખિત હતો

૯ તેના નરકારામાથી ધુમાડો ચઢ્યો,
ને તેના મુખમાથી ખાઈ જનાર અગ્નિ નિકળ્યો,
તેથી અગ્રાસ સળગી ઉઠ્યા

૧૦ વળી તે આકાશોને નમાવીને ઉતર્યો,
ને તેના પગ તળે ધોર અધકાર હતો
૧૧ અને તે કચ્છ ઉપર સ્વારી કરીને ઉઘો,
હા, વાયુની પાખો પર તે દેખાયો
૧૨ અને તેણે અધકારને, પાણીના ઢગલાને, તથા
આકાશના ધાડા મેથાને

જે લોકોને હું ઓળખતો નથી તેઓ મારી તાજે-
દારી કરશે.

૪૫ પારકા લોક ટોંગથી મારે શરણ થશે,
મારે વિષે સાબળતાજ તેઓ માફ માનશે.

૪૬ પારકા લોકનો ક્ષય થશે,
ને તેઓ પોતાના કિલ્લાઓમાંથી ધુળતા આવશે.

૪૭ યહોવાહ જીવે છે; ને મારા ખડકને ધન્ય હો;

ને મારા તારણૂપી ખડકનો દેવ ઉત્તમ મનાઓ;

૪૮ એટલે જે દેવ માફ વૈર વાળે છે,

ને લોકોને મારા હાથ તળે તાળે કરે છે,

૪૯ અને મારા શત્રુઓની પાસેથી મને [છાડાવી]
લાવે છે;

હા, મારી સામે ઉઠનારા પર હું મને ઉઘો કરે છે;

હું બળાકાર કરનાર માણસથી મને બચાવે છે.

૫૦ એ મોટે વિદેશીઓ મધ્યે, હે યહોવાહ, હુ તારી
ઉપકારરૂપિત કરીશ,

ને હુ તારા નામનાં સ્તોત્ર ગાઈશ.

૫૧ તે પોતાના રાજને મોટું તારણ આપે છે,

ને પોતાના અભિપ્રિકા પર, એટલે દાઉદ તથા તેના
સત્તાન પર,

સદા સર્વકાળ સુધી મહોરબાની રાખે છે.

૨૩ હવે દાઉદનાં છેલ્લાં વચનો આ છે.

યિશાહને દીકરો દાઉદ કહે છે,

ને જે માણસ ઉંચી પહીંએ ચઢ્યો હતો તે,

એટલે યાફબના દેવનો અભિપ્રિકા,

ઇસ્રાએલનો મધુર ગીતકર્તા કહે છે;

૨ યહોવાહનો આત્મા મારી મારફતે બોલ્યો,

ને તેનું વચન મારી જીભ પર હતું.

૩ ઇસ્રાએલના દેવે કહ્યું,

ઇસ્રાએલના ખડકે મને કહ્યું કે,

મનુષ્ય પર જે નેકાઈ રાખ્ય કરે છે,

તથા જે યહોવાહનો ભય રાખીને રાખ્ય કરે છે,

૪ તે સવારના એટલે સૂર્યાદયના પ્રકાશ જેવા,

એટલે નિર્મળ સવારના [પ્રકાશ જેવા] થશે;

* [કે જ્યારે] રૂઢિ પછીના ખુલ્લા પ્રકાશથી, કુમળું

ધાસ ભૂમિમાંથી [જગી નિકળે છે].

૫ અચિન માફ થર દેવ પાસે એવું નથી;

તો પણ સૌએ મારી સાથે સદાનો કરાર કીધો છે,

તે સર્વ પ્રકારે વ્યવસ્થિત તથા નક્કી છે;

કેમકે તે માફ સંપૂર્ણ તારણ, તથા સંપૂર્ણ ઇચ્છા છે,

તે તેને વધારતો નથી, તો પણ [એ પ્રમાણે છે].

૬ પરતુ બહીયઆલપુતો તો સંધળા ઝારી કાઢવાના
કાટ જેવા થશે;

કેમકે તેઓ હાથે પકડાય નહિ;

૭ પણ જે માણસ તેઓને અડકે,

તે લોહાથી તથા ભાલાના દાડાથી સળેલો હોવો
જોઈએ,

ને તેઓ જ્યાં હોય ત્યાંજ અશિથી છેક બાળી
નાખવામાં આવશે.

૮ દાઉદના શૂરવીરોના નામ આ છે; મુખ્ય સરદાર

તાહબમેની યોશબબારશેમેય; જે અરની અદી-

નોએ એકા વેળાએ આઠસેને માર્યા હતા તેજ એ હતો.

૯ અને તેની પછી અહોહીનો દીકરો દાહોનો દીકરો

એલઆઝાર હતો; જ્યારે પલિસ્તીઓ લડાઇને સાફ

એકકા થયા, અને ઇસ્રાએલના માણસો જતા રહ્યા,

ત્યારે દાઉદની સાથેના જે ત્રણ શૂરા માણસોએ તેમને

તુચ્છ કીધા, તેઓમાંનો એક તે હતો; ૧૦ તે ઉઠ્યો

ને તેનો હાથ યારી જરૂરને તરવાર સાથે વળગી રહ્યો,

ત્યાં સુધી તેણે પલિસ્તીઓને માર્યા, ને યહોવાહે તે

દિવસે મોટો જય કીધો; ને લોક તેની પાછળ

ફક્ત લટવાને ગયા. ૧૧ અને તેથી ઉતરતો આગે

હારારીનો દીકરો શાન્માહ હતો; [એક પ્રસંગે]

પલિસ્તીઓ ટાળીબધ એક મશૂરના ખેતરમાં ભેગા

થયા હતા; ત્યારે લોક પલિસ્તીઓની સામેથી

નાઠા. ૧૨ પણ એ તો ખેતરની વચ્ચે ઉભો રહ્યો, ને

તેનું રક્ષણ કર્યું, ને પલિસ્તીઓને માર્યા; ને યહોવાહે

મોટો જય કીધો. ૧૩ અને ત્રીસ મુખ્ય માણસોમાંથી

ત્રણ જણ નિકળીને કાપણીની વેળાએ દાઉદની પાસે

અદુલ્લામની ઝુકામાં આવ્યા; ને પલિસ્તીઓની

હુકડીએ રક્ષામના નીચાણમાં ઘાવળી નાખેલી હતી.

૧૪ અને દાઉદ અઠમાં હતો, ને તે વેળા પલિસ્તીઓનું

થાણું બેથલેહેમમાં હતું. ૧૫ અને દાઉદે [તરસથી]

તલપીને કહ્યું કે, બેથલેહેમના દરવાજા પાસેના કુવાનું

પાણી મને પીવાને કોઈ લાગી આપે તો કેવું સાફ!

૧૬ ને તે ત્રણ યોદ્ધાઓ પલિસ્તીઓના સૈન્યમાં થઈને

પસાર થયા, ને બેથલેહેમના દરવાજા પાસેના કુવા-

માંથી પાણી કાઢીને તેઓ દાઉદ પાસે લઈ આવ્યા;

તો પણ તેમાંથી પીવા ન આદતાં તેણે તે યહોવાહ

આજળ રેડી દીધું ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, હે યહોવાહ,

એ કરવું મારાથી દૂર રહો; જે માણસો પોતાના જીવ

એખમમાં નાખીને ગયા, તેઓનું રક્ત થું [હુ પીઉં]? માટે તે તેણે પીધું નહિ; એ દૃત્યો એ ત્રણ શૂરવી-રોએ કર્યાં. ૧૮ અને સરથાદનો દીકરો યોગ્યાબનો બાપ અનીશાય તે ત્રણેમા મુખ્ય હતો; ને તેણે પોતાનો બાપો ત્રણેમાં માણસો વિરૂદ્ધ ઉઠાવીને તેઓને મારી નાખીને ત્રણેમા તેણે નામના કરી. ૧૯ અને તે થું ત્રણેમાં સૌથી વિશેષ નામીયો ન હતો? એ કારણ માટે તેને તેઓનો નાયક કરાવ્યો હતો, તો પણ તે પહેલા ત્રણની ખરાબરી કરી શકે એવો ન હતો. ૨૦ અને કામ્પસેલના શૂરવીર તથા પરાક્રમી દૃત્યો કરનાર માણસના દીકરા યહોયાહના દીકરા બનાયાહે, યોગ્યાબના અરીએલના બે [દીકરાઓ]ને માર્યા; વળી તેણે હીમના દિવસોમા ખાડાગા ઉતરીને તેની વચમાં સિદ્ધને માર્યો. ૨૧ અને તેણે એક દેખાવડા મિસરીને માર્યો; ને તે મિસરીના હાથમા બાથો હતો; પરંતુ ક્રૂર લાકડી લઈને તે તેની પાસે ગયો, તેનાજ બાલાથી તેનો પ્રાણ લીધો. ૨૨ એ દૃત્યો યહોયાહના દીકરા બનાયાહે કરીને તે ત્રણ ચોક્કાઓમાં નામ મેળવ્યું. ૨૩ પેલા ત્રીસ જણાઓ કરતાં તે વધારે નામાકિત હતો, પણ તે પહેલા ત્રણની ખરાબરી કરી શક્યો નહિ અને દાઉદે તેને પોતાની અગરફક ટુકડી ઉપર નિમ્યો હતો.

ધારીઓ ૨૮ હરા ચિથી, ગારેબ ચિથી; ૨૯ હરીયાહ હિત્તો; સધળા મળીને સારંગીસ.

૨૪ અને યહોવાહનો કોષ ફરીથી ઇસ્ત્રાએલ ઉપર સળગ્યો; ને તેણે દાઉદને તેઓની વિરૂદ્ધ ઉરફરીને કહ્યું કે, જા, ઇસ્ત્રાએલ તથા યહુદાહની ગણતરી કર. ૨ અને રાત્રએ પોતાની સાથે યોગ્યાબ સેનાપતિ હતો તેને કહ્યું કે, દાનથી તે ખરશેબા મુધી ઇસ્ત્રાએલના સધળાં ફોનોમા બધે ફરીને લોકોની ગણના કર, કે હુ લોકોની કુલ સખ્યા જાણું. ૩ અને યોગ્યાબ રાત્રને કહ્યું કે, લોક ગમે તેટલા હોય, તો પણ તારો દેવ યહોવાહ તેઓને સોગલા વધારો, ને મારો મુરખી રાજ પોતાની બાંએ તે જીત્યો; પણ મારો મુરખી રાજ એ વાતમાં કેમ આનંદ માને છે? ૪ પણ રાત્રનું વચન યોગ્યાબની તથા સેન્યના સરદારોની ઉપર પ્રબળ થયું અને યોગ્યાબ તથા સેન્યના સરદારો ઇસ્ત્રાએલના લોકોની ગણના કરવાને રાત્રની ઉજ્જરમાંથી ચાલ્યા ગયા. ૫ અને તેઓએ યરદન ઉતરીને યાઝેર પાસે આદની ખીણની મધ્યે જે નગર છે, તેની જમણી બાજુએ અરોએરમાં છાવણી કરી. ૬ પછી તેઓ ગિલગાદ તથા તાહતીમ-હોદશીના દેશમાં આવ્યા; પછી તેઓ દાનયાઆનમાં આવ્યા, ને ચકર ખાઇને તેઓ સીદોનની ભણી ગયા; ૭ ને સુરના મજબૂત કિલ્લામાં, તથા હિબ્બીઓનાં તથા કનાની-

આપતા કહ્યું કે, તારા દેશમાં સાત વર્ષ સુધી દુકાળ આવે, અથવા તો તારા રાનુએ તારી પૂઠે લાગે ને તું ત્રણ માસ સુધી તેઓની આગળ નાસે, અથવા તો તારા દેશમાં ત્રણ દિવસ સુધી મરજી આવે? હવે વિચાર કર, ને જોઈ મને મોકલ્યો છે તેને હું શી ઉત્તર આપુ તેનો ખ્યાલ કર ૧૪ અને દાઉદે જાહેન કહ્યું કે, હું ઘણી મુશ્કેલીમાં છું, આપજે યહોવાહના હાથમાં પડીએ, કેમકે તેની દયા ધણી છે, ને મારે માણસના હાથમાં પડવું ન થાય ૧૫ માટે યહોવાહે ઇસ્રાએલના સુવારથી તે કરાવેના બળત સુધી મરજી મોકલી, ને દાનથી તે બેરથેબા સુધીના લોકોમાંથી સિત્તેર હજાર માણસો મરણ પામ્યા ૧૬ અને હૂતે યરૂશલેમનો નાશ કરવાને પોતાનો હાથ તેની વિરૂદ્ધ લખાવ્યો, ત્યારે યહોવાહને એ અપાયને લીધે પશ્ચાત્તાપ થયો, ને જે દૂત લોકોને નાશ કરતો હતો, તેને તેણે કહ્યું કે, હવે બસ છે, હવે તારો હાથ બંધ રાખ અને યહોવાહનો દૂત અરાબનાહ યબૂસીની ખળી પાસે હતો ૧૭ અને જે દૂત લોકોને મારતો હતો તેને જોઈને દાઉદે યહોવાહને કહ્યું કે, જો, મેં તો પાપ કીધું છે, તથા દુષ્ટતા કીધી છે, પણ આ ઘેટાએ શું કીધું છે? કૃપા કરી તારો હાથ મારી વિરૂદ્ધ તથા મારા બાપના ધરની વિરૂદ્ધ થયો.

૧૮ અને તે દિવસે મારે દાઉદ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, જઈને અરાબનાહ યબૂસીની ખળીમાં યહોવા-

હને સાડ વેળી બાધ ૧ અને જાહના કહેવા પ્રમાણે, એટલે યહોવાહે આજ્ઞા કીધી હતી તે મુજબ, દાઉદે ગયો ૨૦ અને અરાબનાહે દૂર નજર કરી, એટલે રાત્રને તથા તેના ચાકરોને પોતાની તરફ આવતા જોયા, ને અરાબનાહ સામે ગયો, ને રાત્ર આગળ સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કીધા ૨૧ અને અરાબનાહે કહ્યું કે, મારો મુરખી રાત્ર પોતાના સેવકની પાસે કેમ આવ્યો છે? ને દાઉદે કહ્યું કે, લોકોમાંથી મરજી બંધ થાય, માટે યહોવાહને સાડ વેળી બાધવા માટે તારી પાસેથી આ ખળી વેચાતી લેવાને હું આવ્યો છું ૨૨ અને અરાબનાહે દાઉદને કહ્યું કે, મારા મુરખી રાત્રને જે સાડ લાગે તે લઈને અપેણું કરે, જો, દહનીયાપેણુંને સાડ બળદો છે, ને લાકડાને સાડ ખળીના એજાર તથા બળદોનો સામાન છે ૨૩ એ સુવણ, હે રાત્ર, અરાબનાહ રાત્રને આપે છે, ને અરાબનાહે રાત્રને કહ્યું, તારો દેવ યહોવાહ તને માન્ય કરો ૨૪ અને રાત્રએ અરાબનાહને કહ્યું કે એમ નહિ, પણ હું ખચિત મૂલ્ય આપીને તે તારી પાસેથી વેચાતું લઈશ, ને મારા દેવ યહોવાહની આગળ મક્ત મળે લાતું દહનીયાપેણું હું નહિજ કરીશ. માટે દાઉદે ખળીને તથા બળદોને પચાસ શેકેલ રૂપાને માટે ખરીદ કીધા ૨૫ અને દાઉદે ત્યાં યહોવાહને સાડ વેળી બાધી, ને દહનીયાપેણું તથા સાતપેણું કીધા, એમ યહોવાહે દેશના હકમાં કરેલી પ્રાર્થના માન્ય કીધી, ને ઇસ્રાએલમાંથી મરજી બંધ થઈ

રાજઓનું પહેલું પુસ્તક.

૧ હવે દાઉદ રાત્ર વૃદ્ધ તથા પાછી ઉમરનો ગયો હતો, ને તેઓએ તેને હમઝા એકાદશા, પણ તેને ગરમી આવી નહિ ૨ માટે તેના ચાકરોએ તેને કહ્યું કે, મારા મુરખી રાત્રને સાડ એક જુવાન કુમારિકા રોધી કાઢીએ, ને તે રાત્રના સામે ઉભી રહીને તેની સારવાર કરે, ને તે તારી સોડમાં સુએ, કે મારા મુરખી રાત્રના અગ્રમાં ગરમી આવે ૩ માટે તેઓએ ઇસ્રાએલની સર્વ સીમાઓમાં એક સુદર

કનાનો શોધ કર્યો, ને શૂનાગમી અબીસાવને ખળી કાઢીને તેઓ તેને રાત્રની પાસે લાવ્યા ૪ અને તે કુમારિકા ઘણી સુદર હતી, ને તે ડીએ રાત્રની સારવાર કરીને તેની સેવા ચાકરી કરી, પણ રાત્રએ તેનો અનુસંધ કર્યો નહિ ૫ ત્યારે હાગ્ગીયના દીકરા અદોની સાહે મોઝાલ કરીને કહ્યું કે, હું રાત્ર યદના, ને તેણે પોતાને સાડ રથો તથા સ્વારો, તથા પોતાની આગળ દોડવા ત્રણ પચાસ માણસો ઉભા કીધા

૬ અને તે એમ કેમ કર્યું ? એમ કહીને તેના બાપે તેને કોઇ વેળા નારાજ કીધો નહોતો, ને વળી તે ધણી કુટરો હતો, ને તે આખ્યાયોમની પછી જન્મ્યો હતો. ૭ અને સરયાદના દીકરા થોઆજ તથા અખ્યાયાર ચાજકની સાથે તેણે મસલન કીધી, ને તેઓએ અહોનીયાદની તેનાતમા રહીને તેને સાથ કીધી ૮ પણ સાહોક ચાજક, તથા યહોયાદાને દીકરો બનાયાદ, તથા નાયાન ભવિષ્યવાદી, તથા શિમઇ, તથા રેઇ, તથા દાઉદના થોડાએ અહોનીયાદની કુમકે અથા નહિ. ૯ અને અહોનીયાદે એન દોનેલની પાસેના ઝોદેલેયના પત્થરની બા તુએ ઘેટાને, તથા બળદોને, તથા પુષ્ટ પશુઓને વધ કરીને પોતાના સર્વ ભાઇ-ઓને, એટલે રાજના દીકરાઓને, તથા રાજના આકરોને, એટલે યહુદાદના સર્વ માણસોને, નોતર્થા, ૧૦ પણ નાયાન ભવિષ્યવાદીને, તથા બનાયાદને, તથા થોડાઓને, તથા પોતાના ભાઇ સુલેમાનને તેણે નોતર્થા નહિ. ૧૧ ત્યારે નાયાને સુલેમાનની મા બાય-શેબાને કહ્યું કે, યું તે નથી સામણ્ય કે, હાખીયનેા દીકરો અહોનીયાદ રાજ યહુદો છે, ને આપણે મુરખી દાઉદ એ જણતો નથી ? ૧૨ તેા હવે કૃપા કરી આવ, હુ તને સવાહ આપું, એ માટે કે તું તારો પોતાનો જીવ તથા તારા દીકરા સુલેમાનનેા જીવ ઉઠારે ૧૩ તું આવ, ને દાઉદ રાજની હજુરમા જા, ને તેને કહે કે, હે મારા સ્વામી રાજ, તે યું તારી દાસીની આગળ એવા સમ નથી ખાધા કે, નિશ્ચે તારો દીકરા સુલેમાન મારા પછી રાજ થશે, ને તે મારા રાજ્યાસન પર બેસશે ? ત્યારે અહોનીયાદ કેમ રાજ થશે ? ૧૪ જો, હજી તો તું ત્યાં રાજ સાથે વાત કરતી હતો, એટલામા હુ પણ તારી પાઠળ પ્રવેશ કરીને તારી વાતને રોકે આવીશ ૧૫ અને બાય શેબા ચયનચુદમા રાજ પાસે ગઇ, ને રાજ ધણે રુદ્ધ થશે હતો, ને શુનામી અતીશય રાજની સેવા કરવી હતી ૧૬ અને બાય શેબાએ નમીને રાજને પ્રણામ કર્યા અને રાજએ કહ્યું કે, તારી શી અરજ છે ? ૧૭ ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, મારા સ્વામી, તે તારી દાસી આગળ તારા દેવ યહોવાદના સમ ખાધા હતા કે, તારા દીકરો સુલેમાન મારા પછી નિશ્ચે રાજ થશે, ને તે મારા રાજ્યાસન પર બેસશે ૧૮ પણ, જો, રાજ તો અહોનીયાદ કરે છે, ને હે મારા સ્વામી રાજ, હું એ જણતો નથી ; ૧૯ ને તેણે પુછળ બળદોને,

તથા પુષ્ટ પશુઓને, તથા ઘેટાને વધ કર્યા છે, ને રાજના સર્વ દીકરાઓને, તથા અખ્યાયાર ચાજકને, તથા સેનાધિપતિ થોઆજને નોતર્થા છે, પણ તારા દાસ સુલેમાનને તેણે નોતર્થા નથી ૨૦ અને હવે મારા મુરખી રાજ, સર્વ ઇસાએલની નજર તારા પર છે, કે તું તેઓને જલદેર કરે કે, મારા મુરખી રાજના પછી તેના રાજ્યાસન પર કોણ બેસશે ૨૧ નહિ તો, ત્યારે મારો મુરખી રાજ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી જશે, ત્યારે એમ થશે કે, હુ તથા મારો દીકરો સુલેમાન અપરાધી ગણાઇયું ૨૨ અને જો, તે હજી તો રાજ સાથે વાત કરતી હતી, એટલામા નાયાન ભવિષ્યવાદી ત્યાં આવ્યો ૨૩ અને [આકરોએ] રાજને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, નાયાન ભવિષ્યવાદી અને તે રાજની હજુરમા આવ્યો ત્યારે તેણે સાદાજ દડવત પ્રણામ કીધા ૨૪ અને નાયાને કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રાજ, યું તે એમ કહ્યું છે કે, મારા પછી અહોનીયાદ રાજ થશે, ને તે મારા રાજ્યાસન પર બેસશે ? ૨૫ કેમ કે આજેજ તેણે જમને પુછળ બળદોને, તથા પુષ્ટ પશુઓને, તથા ઘેટાને વધ કર્યા છે, ને રાજના સર્વ દીકરાઓને, તથા સેનાધિપતિઓને, તથા અખ્યાયાર ચાજકને નોતર્થા છે, ને જો, તેઓ તેની આગળ ખાયપીએ છે, ને કહે છે કે, ઇશ્વર અહોનીયાદ રાજની રક્ષા કરો ૨૬ પણ મને, હા, મને તારા આકરને, તથા સાહોક ચાજકને, તથા યહોયાદાના દીકરા બનાયાદને, તથા તારા દાસ સુલેમાનને તેણે નોતર્થા નથી ૨૭ યું એ કામ મારા મુરખી રાજએ કરેલું છે ? અને તે તારા દાસને તો નથી જણાવ્યું કે, મારા મુરખી રાજની પછી તેના રાજ્યાસન પર કોણ બેસશે ૨૮ ત્યારે દાઉદ રાજએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, બાય શેબાને મારી પાસે ખાલાવો એટલે તે રાજની હજુરમા આવીને તેની સમુખ ઉભી રહી ૨ અને રાજએ સમ ખાધને કહ્યું કે, જીવતો યહોવાદ કે જેણે મારો પ્રાણ વિપત્તિમાથી છોડાવ્યો છે, તેના સમ, ૨૦ કે જેમ મેં તારી આગળ ઇસાએલના દેવ યહોવાદના સમ ખાધા છે કે, મારી પછી તારો દીકરો સુલેમાન નિશ્ચે રાજ થશે, ને તે મારી જગ્યાએ મારા રાજ્યાસન પર બેસશે, તેમજ હુ આજ નિશ્ચે કરીશ ૩૧ ત્યારે બાય શેબાએ રાજને સાદાજ દડવત પ્રણામ કરીને કહ્યું કે, મારો મુરખી દાઉદ રાજ સદા જીવતો રહે ૩૨ અને દાઉદ રાજએ કહ્યું કે, સાહોક ચાજકને,

તથાનાયાન ભવિષ્યવાદીને, તથા યદોયાદાના દીકરા બનાયાહને, તથા કરેથીઓને તથા પલેથીઓને મોકલ્યા છે, ને તેઓએ તેને રાજના ખચ્ચર ઉપર સ્વારી કરાવી છે; ૪૧ ને સારોહ યાજ્ઞકે તથા નાયાન ભવિષ્યવાદીએ તેને ગીદોનમાં રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો છે; ને તેઓ ત્યાંથી એવી રીતે ઉત્સવ કરતા પાછા આવ્યા છે કે નગર ગાછ રથું. તમે જે શેરખંડાર સાંભળ્યો છે તે એ હતો. ૪૬ અને વળી સુલેમાન રાજ્યના રાજ્યાસન પર બેઠો છે. ૪૭ અને વળી રાજના ચાકરોએ આપણા મુરખી દાઉદ રાજને આદિષ્ટ દેવા સારૂ આવીને કહ્યું કે, તારો દેવ તારા નામ કરતાં સુલેમાનનું નામ શ્રેષ્ઠ કરે, ને તારા રાજ્યાસન કરતાં તેનું રાજ્યાસન મોટું કરે; ને રાજ્યને પર્લવ પર બેઠા બેઠા પ્રભુભ કયા. ૪૮ અને વળી રાજ્યને એમ કહ્યું કે, ઇસ્લાએલનો દેવ યદોવાહ જેણે આજ મારા દેખતાં મને મારા રાજ્યાસન પર બેસનાર માણસ આપ્યો છે તેને ધન્ય હોજે. ૪૯ અને અદોનીયાહના સર્વ મહેમાન બીધા, ને તેઓ ઉડીને પેાતપોતાને માર્ગે પડ્યા. ૫૦ અને અદોનીયાહ સુલેમાનથી બીધો; ને તે ઉઠ્યો, ને જઇને તેણે વેદીનાં શિંગ પકડ્યાં. ૫૧ અને સુલેમાનને કાઠએ ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, અદોનીયાહ સુલેમાન રાજ્યથી બીધે છે; કેમકે જો, તે વેદીના શિંગ પકડીને કહે છે કે, સુલેમાન રાજ આજ મારી સાથે સમ ખાય, કે તે વરવારથી પોતાના દાસને સહાર નહિ કરે. ૫૨ અને સુલેમાને કહ્યું કે, જો તે લાયક વર્તણૂક બતાવશે, તો તેનો એક નિમાળો પણ ભૂમિ પર પડશે નહિ, પણ જો તેમાં દુશ્તા માલમ પડશે તો તે માર્યો જશે. ૫૩ એમ સુલેમાન રાજ્યે માણસ મોકલ્યા, ને તેઓ તેને વેદી પાસેથી ઉતારી લાવ્યા અને તેણે આવીને સુલેમાન રાજને નમસ્કાર કર્યો; ને સુલેમાને તેને કહ્યું કે, તું તારે ઘર ના.

ભવિષ્યવાદીને, તથા યદોયાદાના દીકરા બનાયાહને, તથા કરેથીઓને તથા પલેથીઓને મોકલ્યા છે, ને તેઓએ તેને રાજના ખચ્ચર ઉપર સ્વારી કરાવી છે; ૪૧ ને સારોહ યાજ્ઞકે તથા નાયાન ભવિષ્યવાદીએ તેને ગીદોનમાં રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો છે; ને તેઓ ત્યાંથી એવી રીતે ઉત્સવ કરતા પાછા આવ્યા છે કે નગર ગાછ રથું. તમે જે શેરખંડાર સાંભળ્યો છે તે એ હતો. ૪૬ અને વળી સુલેમાન રાજ્યના રાજ્યાસન પર બેઠો છે. ૪૭ અને વળી રાજના ચાકરોએ આપણા મુરખી દાઉદ રાજને આદિષ્ટ દેવા સારૂ આવીને કહ્યું કે, તારો દેવ તારા નામ કરતાં સુલેમાનનું નામ શ્રેષ્ઠ કરે, ને તારા રાજ્યાસન કરતાં તેનું રાજ્યાસન મોટું કરે; ને રાજ્યને પર્લવ પર બેઠા બેઠા પ્રભુભ કયા. ૪૮ અને વળી રાજ્યને એમ કહ્યું કે, ઇસ્લાએલનો દેવ યદોવાહ જેણે આજ મારા દેખતાં મને મારા રાજ્યાસન પર બેસનાર માણસ આપ્યો છે તેને ધન્ય હોજે. ૪૯ અને અદોનીયાહના સર્વ મહેમાન બીધા, ને તેઓ ઉડીને પેાતપોતાને માર્ગે પડ્યા. ૫૦ અને અદોનીયાહ સુલેમાનથી બીધો; ને તે ઉઠ્યો, ને જઇને તેણે વેદીનાં શિંગ પકડ્યાં. ૫૧ અને સુલેમાનને કાઠએ ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, અદોનીયાહ સુલેમાન રાજ્યથી બીધે છે; કેમકે જો, તે વેદીના શિંગ પકડીને કહે છે કે, સુલેમાન રાજ આજ મારી સાથે સમ ખાય, કે તે વરવારથી પોતાના દાસને સહાર નહિ કરે. ૫૨ અને સુલેમાને કહ્યું કે, જો તે લાયક વર્તણૂક બતાવશે, તો તેનો એક નિમાળો પણ ભૂમિ પર પડશે નહિ, પણ જો તેમાં દુશ્તા માલમ પડશે તો તે માર્યો જશે. ૫૩ એમ સુલેમાન રાજ્યે માણસ મોકલ્યા, ને તેઓ તેને વેદી પાસેથી ઉતારી લાવ્યા અને તેણે આવીને સુલેમાન રાજને નમસ્કાર કર્યો; ને સુલેમાને તેને કહ્યું કે, તું તારે ઘર ના.

૨ હવે દાઉદને મરવાને વખત પાસે આવ્યો; ને તેણે પોતાના દીકરા સુલેમાનને શિષ્યામણુ આપતાં કહ્યું કે, રહુ તે સધળી દુનિયા ભય છે તે માર્ગે નહિ છું માટે બળવાન થા, ને પુરપાતન દેખાડ; ૩ ને જેમ મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે તેમ પોતાના દેવ યદોવાહના માર્ગમાં ચાલીને, તથા તેના વિધિઓ, તથા તેની આજ્ઞાઓ, તથા તેના હુકમો, તથા તેનાં સાર્વકીય પાળીને તેના ફરમાનનો અમલ કર; એ માટે કે જે જે કહે તેમાં, તથા ન્યાં ન્યાં કું ભય ત્યાં કું

આખાં માય; ૪ એ સાડ કે યદોવાહે ને પોતાનું
વચન મારા વિષે આપ્યું હતું તે તે રચાપિત કરે; તે
[વચન] એ કે, જો તારા વચને પોતાના માંમાં વિષે
સલાજી રાખીને પોતાના પુરા હૃદયથી, તથા પોતાના
પુરા શ્રવણી સત્ય રીતે મારી સમુપ આહરો, તો
(તેણે કહ્યું કે) ઇસ્ત્રાએલના રાજ્યાસન પરથી તારા
મામુસને અત આશરો નહિ. ૫ વળી સરયાહના દીકરા
યોઅબે મને એ કહ્યું, એટલે કે તેણે ઇસ્ત્રાએલના
સેન્યના બે અવિપતિએને, એટલે નેરના દીકરા
આબ્નેરને, તથા યોરના દીકરા અમાસાને એ કહ્યું તે
તું જાણે છે, એટલે કે તેણે તેઓને મારી નાખીને
શાંતિ મધ્યે યુદ્ધના જીવું રક્ત પાડીને તે યુદ્ધરક્ત
પોતાની કમરે બાંધેલા કમરબધને તથા પોતાના પગ-
માંનાં પગરખોને ઘસાડ્યું. ૬ માટે તારા ડાહ્યણ
પ્રમાણે કરીને તેનું ખળિયાંવાળું માથું તું શાંતિએ
કબરમાં ઊતરવા ન દેતો. ૭ પણ નિલઆદી બાઈ-
* હાથના દીકરાઓ પર તું મહેરમાની રાખજે; ને
તેઓ તારી બેઠ પર જમનારાઓ મધ્યે હોય; કેમકે
જ્યારે તારા બાઈ આબ્શાયોમની આજળથી હ નાસતો

કે, બોલ. ૧૫ અને તેણે કહ્યું કે, તું જાણે છે કે રાજ્ય
મારું હતું, ને સર્વ ઇસ્ત્રાએલનું મન હુ રાજા થાઉં એવું
હતું; પરંતુ રાજ્ય મારી પાસેથી જઈને મારા બાઈનું
થયું છે; કેમકે યદોવાહથી તે તેને અપાએલું હતું.
૧૬ અને હવે હુ તને એક અરજ કરું છું; મને ના પાડીશ
નહિ; ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, બોલ. ૧૭ અને તેણે કહ્યું
કે, કૃપા કરી તું મુલેમાન રાખને કહે કે, તે શૂનામી
અબીશામને મારી સાથે પરણાવે, (કેમકે તે તને ના
નહિ કહે) ૧૮ અને બાય-રોબાએ કહ્યું, ઠીક; હુ તારે
માટે રાખને કરીશ. ૧૯ માટે બાય રોબા અદોનીયાહને
માટે તેને કહેવા સાડ મુલેમાન રાખની પાસે ગયો.
અને રાખ તેને મળવા સાડ ઉઠી ઉભો થયો, ને તેને
પ્રણામ કરીને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠો, ને રાખની
માને સાડ એક આસન મુકાવ્યું; ને તે તેને જમણે
હાથે બેઠી. ૨૦ પછી તેણીએ કહ્યું કે, હું તારી આગળ
એક બૂજ અરજ કરું છું; મને ના પાડીશ મા. અને
રાખએ તેને કહ્યું કે, મારી મા, મામ; કેમકે હુ તને ના
નહિજ પાડું. ૨૧ અને તેણીએ કહ્યું કે, શૂનામી અબી-
શામને તારા બાઈ અદોનીયાહની સાથે પરણાવ.

૨૭ માટે સુલેમાને અપ્યાધારને યહોવાહના યાજ્ઞ
 બદલાથી બરતરફ કર્યો, એ માટે કે યહોવાહ શીલો-
 હમ્મોએડીના ધર વિષે જે વચન બોલ્યો હતો તે તે પૂરું
 કરે. ૨૮ અને થોઆબને એ સમાચાર મળ્યા, કેમકે જો
 કે થોઆબ આપ્સાલોમની કુમકે ફરી ગયો ન હતો,
 તો પણ તે અદોનીયાહની કુમકે ફરી ગયો હતો, ને
 થોઆબે યહોવાહના મડપમા નાસી જઈને બેદીના
 શિંગ પકડ્યા. ૨૯ અને સુલેમાન રાજાને ખબર મળી કે,
 થોઆબ યહોવાહના મડપમા નાસી ગયો છે, ને જો,
 તે બેદી પાસે છે ત્યારે સુલેમાને યહોવાહના દીકરા
 બનાયાહને મોકલતા કહ્યું કે, જા, તેના પર તુટી પડ
 ૩૦ અને બનાયાહે યહોવાહના મડપમા આવીને તેને
 કહ્યું કે, રાજા એમ કહે છે કે, તું બહાર નિકળ. અને
 તેણે કહ્યું કે, નહિ, હું તો અહીં મરીશ. અને બના
 યાહે રાજાની પાસે પાછા આવીને કહ્યું કે, થોઆબે
 તો આમ કહ્યું ને તેણે મને આવો ઉત્તર આપ્યો.
 ૩૧ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, જેમ તે બોલ્યો છે તેમ
 તું કર, ને તેના પર તુટી પડ, ને તેને દાટ, એ
 માટે કે થોઆબે કારણ વગર પાટોડુ રક્ત તું મારા
 પરથી તથા મારા બાપના ધર પરથી નિવારે. ૩૨ અને
 તેણે વહેવડાવેલુ રક્ત તેના પોતાના માથા પર યહો
 વાહ પાછું વાળશે, કેમકે મારા પિતા દાઉદના ન
 બાણતા, તેણે પોતાના કરતા ન્યાયી તથા સારા જે
 માણસ ઉપર, એટલે નેરના દીકરા તથા ઇસ્રાએલના
 સૈન્યાધિપતિ આબ્નેર પર, તથા થેયેરના દીકરા એટલે
 યહુદાહના સૈન્યાધિપતિ અમાસા પર, તુટી પડીને
 તેઓને તરવારથી કતલ કર્યા. ૩૩ એમ તેઓનું રક્ત
 થોઆબના માથા પર તથા તેના સત્તાનના માથા પર
 સહાને માટે પાછું વળશે, પણ દાઉદને, તથા તેના
 સત્તાનને, તથા તેના ઘરને, તથા તેના રાજ્યાસનને
 યહોવાહ તરફથી સર્વકાળ સુધી શાંતિ થશે. ૩૪ ત્યારે
 યહોવાહના દીકરો બનાયાહ જઈને તેના પર તુટી
 પડ્યો, ને તેને મારી નાખ્યો, ને તે અરણ્યમાં તેના
 પોતાના ધરમાં દટાયો. ૩૫ અને તેની જગ્યાએ રાજાએ
 યહોવાહના દીકરા બનાયાહને સૈન્યોપરી કરાવ્યો,
 ને અપ્યાધારની જગ્યાએ રાજાએ સાદોક યાજ્ઞકને
 નિર્યો. ૩૬ અને રાજાએ માણસ મોકલીને શિમથને
 તેડાવીને તેને કહ્યું કે, હું પોતાને સાથે યરુશાલેમમાં
 ધર બાધીને ત્યાં રહે, ને ત્યાંથી કંઈ જતો નહિ
 ૩૭ કેમકે જો તું નિકળીને કિદ્દાન નાળાની પાર જશે,

તો જરૂર બાજુએ કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જશે,
 તારૂં રક્ત તારે પોતાને માથે આવશે. ૩૮ અને શિમથએ
 રાજાને કહ્યું કે, હીક કહ્યું, મારો મુરખ્ખી રાજા જેમ
 બોલ્યો છે તેમ તારો દાસ કરશે. અને શિમથ યરૂ
 શાલેમમાં ધણી દિવસ રહ્યો. ૩૯ અને ત્રણ વર્ષ પછી
 એમ થયું કે, શિમથના બે દાસ માઆબાહના દીકરા
 ગાયના રાજા આખીરાની પાસે નાસી ગયા, ને
 લોકાંએ શિમથને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, તારા
 દાસો ગાયના છે. ૪૦ અને શિમથ ઉઠ્યો, ને પોતાના
 ગધેડા પર છન બાધીને પોતાના દાસોને શોધવા સાથે
 ગાયના આખીરાની પાસે ગયો. અને શિમથ જઈને
 પોતાના આકરોને ગાયથી લઈ આવ્યો. ૪૧ અને સુલે
 માને ખબર મળી કે, શિમથ યરૂશાલેમથી [નિક
 ળીને] ગાય જઈ આવ્યો છે. ૪૨ અને રાજાએ માણસ
 મોકલીને શિમથને તેડાવીને તેને કહ્યું કે, તું મેં તને
 યહોવાહના સોગન ખવડાવીને તને હટોકથી કહ્યું
 નહોતું કે, જો તું નિકળીને કંઈ પણ જઈશ, તો જરૂર
 બાજુએ કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જશે? ને તે
 મને કહ્યું હતું કે, જે વાત મેં સાંભળી છે તે હીક છે.
 ૪૩ તો યહોવાહના સમનો, તથા મેં જે આજ્ઞા તને
 આપી છે, તેના તે શા માટે અમલ કીધો નથી? ૪૪
 વળી રાજાએ શિમથને કહ્યું કે, જે સર્વ દુષ્ટતા વિષે
 તારૂં હૃદય માહિતગાર છે, ને જે તે મારા બાપ દાઉદ
 સાથે કરી છે તે તું બાજુએ, માટે યહોવાહ તારી દુષ્ટતા
 તારે માથે પાછી વાળશે. ૪૫ પણ સુલેમાન રાજા
 આશીર્વાદિત થયો, તથા દાઉદનું રાજ્યાસન યહોવાહની
 સન્મુખ સહાને માટે સ્થિર થયો. ૪૬ એમ રાજાએ
 યહોવાહના દીકરા બનાયાહને આજ્ઞા કરી, ને તેણે
 બહાર નિકળીને તેના પર તુટી પડીને તેને મારી
 નાખ્યો. અને રાજ્ય સુલેમાનના હાથમાં સ્થિર થયું.

૩ અને સુલેમાને ખિસરના રાજા ફારૂનની સાથે
 સગપણ બાધીને ફારૂનની દીકરી લીધી, ને ન્યા
 સુધી તે પોતાનું ધર તથા યહોવાહનું ધર તથા યરૂ-
 શાલેમની આસપાસ ફેર બાધી રહ્યો, ત્યાં સુધી તેને
 દાઉદના નગરમાં આપી રાખી. ૧ લેવકા કેવળ ઉચરધા
 નોમા યજ્ઞ કરતા, કેમકે તે દિવસે સુધી યહોવાહના
 નામને સાથે ધર બધાયું નહોતું. ૨ અને સુલેમાન
 પોતાના બાપ દાઉદના વિધિઓમાં આવીને યહોવાહ
 પર પ્રીતિ કરતો હતો, પરંતુ તે ઉચરધાનોમા યજ્ઞ
 કરતો હતો તથા ધૂપ બાળતો હતો.

આબાઃ યાય; ૪એ સાડ કે યહોવાહો ને પોતાનું
વચન મારા વિષે આપ્યું હતું તે તે સ્થાપિત કરે; તે
[વચન] એ કે, એ તારા વંશએ પોતાના માંમાં વિષે
સહાજ રાખીને પોતાના પુરા દૈવથી, તથા પોતાના
પુરા છવથી સત્ય રીતે મારી સન્મુખ આહરો, તો
(તેણે કહ્યું કે) ઇસ્રાએલના રાજ્યાસન પરથી તારા
માણસનો અત આવશે નહિ. ૫વળી સૂર્યાદના દીકરા
પોઆએ મને ને કહ્યું, એટલે કે તેણે ઇસ્રાએલના
સેન્યના બે અધિપતિઓને, એટલે નેરના દીકરા
આબ્નેરને, તથા યેરેના દીકરા અમાસાને ને કહ્યું તે
તું ભણે છે, એટલે કે તેણે તેઓને મારી નાખીને
શાંતિ મધ્યે યુદ્ધના જેવું રક્ત ખાદીને તે યુદ્ધરક્ત
પોતાની કમરે બાંધેલા કમરબદને તથા પોતાના પગ-
માંનાં પગરખાને લગાડ્યું ૬ માટે તારા ડાહપણ
પ્રમાણે કરીને તેનું પળિયાંવાળું માથું તું શાંતિએ
કબરમાં ઉતરવા ન દેતો. ૭ પણ જિલ્લાદી બાઈજ-
લાયના દીકરાએ ૫૨ તું મહેરબાની રાખજે; ને
તેઓ તારી મેજ પર જમનારાઓ મધ્યે હોય; કેમકે
જ્યારે તારા ભાઈ આબ્યાલેમની આજળથી દૂ નાસતો
હતો ત્યારે તેઓ મારી પાસે એવી રીતે આવ્યા,
૮ અને જો, બાહરીમના બિન્યામીને એસનો દીકરો

કે, બાલ, ૧૫ અને તેણે કહ્યું કે, તું ભણે છે કે રાજ્ય
મારું હતું, ને સર્વ ઇસ્રાએલનું મન હું રાજ્ય થાઉં એવું
હતું; પરંતુ રાજ્ય મારી પાસેથી જઈને મારા ભાઈનું
યથું છે; કેમકે યહોવાહથી તે તેને અપાએલું હતું.
૧૬ અને હવે હું તને એક અરજ કરું છું; મને ના પાડીરા
નહિ; ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, બાલ. ૧૭ અને તેણે કહ્યું
કે, કૃપા કરી તું સુલેમાન રાજાને કહે કે, તે શૂનામ્મી
અબીશાજને મારી સાથે પરણાવે, (કેમકે તે તને ના
નહિ કહે) ૧૮ અને બાય-શેબાએ કહ્યું, હીક; હુ તારે
માટે રાજાને કહીરા. ૧૯ માટે બાય શેબા અહોનીયાહને
માટે તેને કહેવા સાડ સુલેમાન રાજાની પાસે ગયો.
અને રાજા તેને મળવા સાડ ઉઠી ઉભો થયો, ને તેને
પ્રણામ કરીને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠો, ને રાજાની
માને સાડ એક આસન સુકાવ્યું; ને તે તેને જમણે
દાએ બેઠી. ૨૦ પછી તેણીએ કહ્યું કે, હું તારી આજળ
એક જૂજ અરજ કરું છું; મને ના પાડીરા મા. અને
રાજાએ તેને કહ્યું કે, મારી મા, માજ; કેમકે હું તને ના
નહિજ પાડું. ૨૧ અને તેણીએ કહ્યું કે, શૂનામ્મી અબી-
શાજને તારા ભાઈ અહોનીયાહની સાથે પરણાવ.
૨૨ અને સુલેમાન રાજાએ ઉત્તર આપીને પોતાની માને
કહ્યું કે, તું અહોનીયાહને સાડ શૂનામ્મી અબીશાજને

૨૭ માટે સુલેમાને અપ્યાયારને યહોવાહના યાજ્ઞ-
ખંડમાંથી બરતરફ કર્યો; એ માટે કે યહોવાહ શીલો-
હમાં એલીના ધર વિષે જે વચન બોલ્યો હતો તે તે પૂર્વ
કરે. ૨૮ અને યોઆબને એ સમાચાર મળ્યા; કેમકે જો
કે યોઆબ આપ્પ્રાલોમની કુમકે ફરી ગયો ન હતો,
તો પણ તે અદેશીયાહની કુમકે ફરી ગયો હતો, ને
યોઆબે યહોવાહના મંડપમાં નાસી જઈને વેદીનાં
શિંગ પકડ્યાં. ૨૯ અને સુલેમાન રાજાને ખબર મળી કે,
યોઆબ યહોવાહના મંડપમાં નાસી ગયો છે, ને જો,
તે વેદી પાસે છે. ત્યારે સુલેમાને યહોવાહના દીકરા
બનાયાહને મોકલતાં કહ્યું કે, જા, તેના પર તુટી પડ.
૩૦ અને બનાયાહે યહોવાહના મંડપમાં આવીને તેને
કહ્યું કે, રાજા એમ કહે છે કે, તું બહાર નિકળ. અને
તેણે કહ્યું કે, નહિ; હું તો અહીં મરીશ. અને બતા
યાહે રાજાની પાસે પાછા આવીને કહ્યું કે, યોઆબે
તો આમ કહ્યું ને તેણે મને આવો ઉત્તર આપ્યો.
૩૧ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, જેમ તે બોલ્યો છે તેમ
તું કર, ને તેના પર તુટી પડ, ને તેને દાટ; એ
માટે કે યોઆબે કારણ વગર પાડેલું રક્ત તું મારા
પરથી તથા મારા બાપના ધર પરથી નિવારે. ૩૨ અને
તેણે વહેવડાવેલું રક્ત તેના પોતાના માથા પર યહો-
વાહ પાછું વાળશે; કેમકે મારા પિતા દાઉદના ન
બંધુતાં, તેણે પોતાના કરતા ન્યાયી તથા સારા જે
માણસ ઉપર, એટલે નેરના દીકરા તથા ઇસ્રાએલના
સૈન્યાધિપતિ આખરે પર, તથા યેરેમના દીકરા એટલે
યહુદાહના સૈન્યાધિપતિ અમાસા પર, તુટી પડીને
તેઓને તરવારથી કતલ કર્યા. ૩૩ એમ તેઓનું રક્ત
યોઆબના માથા પર તથા તેના સંતાનના માથા પર
સહાને માટે પાછું વળશે; પણ દાઉદને, તથા તેના
સંતાનને, તથા તેના ધરને, તથા તેના રાજ્યાસનને
યહોવાહ તરફથી સર્વકાળ સુધી શાંતિ થશે. ૩૪ ત્યારે
યહોવાહના દીકરો બનાયાહ જઈને તેના પર તુટી
પડ્યો, ને તેને મારી નાખ્યો; ને તે અરણ્યમાં તેના
પોતાના ધરમાં દટાયો. ૩૫ અને તેની જગ્યાએ રાજાએ
યહોવાહના દીકરા બનાયાહને સૈન્યોપરી કરાવ્યો,
ને અપ્યાયારની જગ્યાએ રાજાએ સાદોક યાજ્ઞને
નિર્યો. ૩૬ અને રાજાએ માણસ મોકલીને શિમથને
તેડાવીને તેને કહ્યું કે, તું પોતાને સાથે યશ્શલેમમાં
ધર બાંધીને ત્યાં રહે; ને ત્યાંથી કંઈ જતો નહિ.
૩૭ કેમકે જો તું નિકળીને કિદ્દોન નાળાની પાર જરી,

તો જરૂર બાણને કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જશે;
તારૂં રક્ત તારે પોતાને માથે આવશે. ૩૮ અને શિમથએ
રાજાને કહ્યું કે, ઠીક કહ્યું, મારે મુરખી રાજા જેમ
બોલ્યો છે તેમ તારો દાંડ કરશે અને શિમથ યશ્શ-
શલેમમાં ધણી દિવસ રહ્યો. ૩૯ અને વ્રણ વર્ષ પછી
એમ થયું કે, શિમથના બે દાંડ માંજાબાહના દીકરા
ગાયના રાજા આખીરાની પાસે નાસી ગયા; ને
લોકોએ શિમથને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, તારા
દાંડો ગાયમાં છે. ૪૦ અને શિમથ ઉઠ્યો, ને પોતાના
ગધેડા પર છન બાંધીને પોતાના દાંડોને શોધવા સાથે
ગાયમાં આખીરાની પાસે ગયો. અને શિમથ જઈને
પોતાના ચાકરોને ગાયથી લઇ આવ્યો. ૪૧ અને સુલે-
માને ખબર મળી કે, શિમથ યશ્શલેમથી [નિક-
ળીને] ગાય જઈ આવ્યો છે. ૪૨ અને રાજાએ માણસ
મોકલીને શિમથને તેડાવીને તેને કહ્યું કે, તું મેં તને
યહોવાહના સોગન ખવડાવીને તને હટોકથી કહ્યું
નહોતું કે, જો તું નિકળીને કંઈ પણ જઈશ, તો જરૂર
બાણને કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જશે? ને તે
મને કહ્યું હતું કે, જે વાત મેં સાંભળી છે તે ઠીક છે.
૪૩ તો યહોવાહના સમનો, તથા મેં જે આજ્ઞા તને
આપી છે, તેનો તું શા માટે અમલ કર્યો નથી?
૪૪ વળી રાજાએ શિમથને કહ્યું કે, જે સર્વ દુષ્ટતા વિષે
તારૂં હૃદય માહિતગાર છે, ને જે તું મારા બાપ દાઉદ
સાથે કરી છે તે તું જાણે છે; માટે યહોવાહ તારી દુષ્ટતા
તારે માથે પાછી વાળશે. ૪૫ પણ સુલેમાન રાજા
આશીર્વાદિત થયો, તથા દાઉદનું રાજ્યાસન યહોવાહની
સન્મુખ સદાને માટે સ્થિર થયો. ૪૬ એમ રાજાએ
યહોવાહના દીકરા બનાયાહને આજ્ઞા કરી, ને તેણે
બહાર નિકળીને તેના પર તુટી પડીને તેને મારી
નાખ્યો અને રાજ્ય સુલેમાનના હાથમાં સ્થિર થયું.

૩ અને સુલેમાને ખિસરના રાજા ફાર્નની સાથે
સગપણ બાંધીને ફાર્નની દીકરી લીધી, ને જ્યાં
સુધી તે પોતાનું ધર તથા યહોવાહનું ધર તથા યશ્શ-
શલેમની આસપાસ ફેર બાંધી રહ્યો, ત્યાં સુધી તેને
દાઉદના નગરમાં આપ્પી રાખી. ૨ લોકો કેવળ ઉચ્ચરથા-
નોમાં યજ્ઞ કરતા, કેમકે તે દિવસે સુધી યહોવાહના
નામને સાથે ધર બંધાયું નહોતું. ૩ અને સુલેમાન
પોતાના બાપ દાઉદના વિધિઓમાં ચાલીને યહોવાહ
પર પ્રીતિ કરતો હતો; પરંતુ તે ઉચ્ચરથાનોમાં યજ્ઞ
કરતો હતો તથા ધૂપ બાળતો હતો.

૪ અને રાજી ગિજીઓનામાં યજ્ઞ કરવા સારૂ અથા ; કેમકે તે મુખ્ય ઉચરધાન હૃદય ; તે વેદી પર સુલેખાને એક હાલ દહનીયાર્પણ ચડાવ્યા. ૧ ગિજીઓનામાં યદોવાહે રાત્રે સુલેખાને સ્વપ્નમાં દર્શન દીધું ; ને દેવે કહ્યું કે, માત્ર, હું તને ધું આપું ? ૧ અને સુલેખાને કહ્યું કે, તારો સેવક મારો પિતા દાહદે ને પ્રમાણે તારી

બાની રાખી છે, એટલે કે, જેમ આજ છે તમ, તના રાજ્યાસન પર બેસવા સારૂ તેને તે દીકરો આપ્યો છે. ૭ અને હવે, હે યદોવાહ મારા દેવ, તે પોતાના દાસને મારા બાપ દાહદેને ઠેકાણે રાજ્ય કર્યો છે ; ને હું તો કેવળ નાનું બાળક છું, કેવી રીતે બહાર જવું કે અંદર આવવું તે હું ભણતો નથી. ૮ અને તારો સેવક, તારા નિવરેલા લોક કે જે એવી મહાન ફેશનલિ છે, કે જેમની ગણતરી કે સખ્યા પુષ્કળતાને લીધે કસાય નહિ, તેઓ મધ્યે છે. ૯ માટે તારા લોકને ન્યાય કરવા સારૂ તારા સેવકને સમજી દેવ આપ, કે સારા નરસાને એક હું પારખી શકું ; કેમકે આ તારી મહાન પ્રજાને ન્યાય કરવાને કોણ શક્તિમાન છે ? ૧૦ અને સુલેખાને એવી વિનવટ કરી, તે કારણથી પ્રભુ પ્રસન્ન થયો. ૧૧ અને દેવે તેને કહ્યું કે, તે એ વસ્તુ માગી છે, ને પોતાને સારૂ લીધાયું આપ્યું નથી ; વળી પોતાને સારૂ દ્રવ્ય માગ્યું નથી, તેમજ પોતાના શત્રુઓના જીવ માગ્યા નથી ; પણ ન્યાય પારખવાને પોતાને સારૂ બુદ્ધિ માની છે ; ૧૨ તે માટે જો, મેં તારા કહેવા મુજબ કહ્યું છે ; જો, મેં તને જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવંત દેવ આપ્યું છે ; એવું કે તારાથી અઝાદ કાંઈ તારા સરખો થયો નથી, ને તારા પછી કાંઈ તારા સરખો ઉભો થયો નહિ. ૧૩ અને તે જે નથી માગ્યું તે પણ, એટલે દ્રવ્ય તથા પ્રવિધા એ બન્ને મેં તને આપ્યા છે, એવા કે તારા સર્વ દિવસે સુખીમાં રાજ્યમાં મધ્યે તારા સરખો કાંઈ થયો નહિ. ૧૪ અને જેમ તારો બાપ દાહદે ચાહ્યો, તેમ હું મારા વિધિઓ તથા મારી આજ્ઞાઓ પાળીને મારા માંડમાં ચાહ્યો, તો હું તારી આવરદા વધારીશ. ૧૫ અને સુલેખાન લગ્યો, તો જુઓ, એ તો સ્વપ્ન હતું ; ને તે વાચાએમાં આવ્યો, ને તેણે યદોવાહના કરા રતા કાપ આગળ ઉભા રહીને દહનીયાર્પણ ચડાવ્યાં, તથા યાગવર્ષણ થયો, ને પોતાના સર્વ આકરોને સારૂ ઉભા કરી.

૧૬ તે વેળાએ જો વેશ્યાઓ રાજા પાસે આવીને તેની સન્મુખ ઉભી રહી. ૧૭ અને એક સ્ત્રીએ કહ્યું કે, હે મારા સુરખી, હું તથા આ સ્ત્રી એકજ ધરમાં રીંછીએ છીએ ; ને જે ધરમાં હું તેની સાથે રહેતી હતી તેમાં મને બાળકનો પ્રસવ થયો. ૧૮ અને મારી પ્રસુતિને ત્રીજે દિવસે એમ થયું કે, આ સ્ત્રીને પણ બાળકનો પ્રસવ થયો ; ને અમે એકઠી હતી, અમારી સધાતે ધરમાં કોઈ પારકું માણસ નહોતું, કેવળ અમે બેજ ધરમાં હતી. ૧૯ અને આ સ્ત્રીનો દીકરો રાતે મરી ગયો ; કેમકે [જુધમાં] એણીએ પોતાની તળે તેને ચગદી નાખ્યો. ૨૦ અને એણીએ મધ્યરાત્રે ઉઠીને તારી દાસી ઉધતી હતી એટલામાં મારો દીકરો મારી સોડમાંથી લઇ લઇને પોતાની સોડમાં સુવાડ્યો, ને તેનો મરેલો દીકરો મારી સોડમાં સુવાડ્યો. ૨૧ અને સવારે હું મારા દીકરાને ધવડાવવા સારૂ ઉઠી, ત્યારે જો, તે મરેલો હતો ; પણ મેં તેને સવારે ધ્યાન દઇને જોયો, તો જો, તે મારે પેટ જન્મ્યો મારો દીકરો નહોતો. ૨૨ અને પેલી બીજી સ્ત્રીએ કહ્યું કે, એમ નહિ ; પણ મરેલો તારો દીકરો, ને જીવતો મારો દીકરો છે. અને એણીએ કહ્યું કે, એમ નહિ ; પણ મુલેલો તારો દીકરો છે ને જીવતો મારો દીકરો છે. એમ તેઓ રાજ્ય આગળ બોલી. ૨૩ ત્યારે રાજ્યે કહ્યું કે, એક કહે છે કે, આ જીવતો મારો દીકરો, ને મરેલો તારો દીકરો છે, ને બીજી કહે છે કે, એમ નહિ ; પણ મરેલો તારો દીકરો, ને જીવતો મારો દીકરો છે. ૨૪ અને રાજ્યે કહ્યું કે, મારે સારૂ એક તરવાર લઇ આવો ; ને તેઓએ રાજ્યની આગળ એક તરવાર આણી. ૨૫ અને રાજ્યે કહ્યું કે, જીવતા ઉકારાને કાપીને જો બાજ કરો ; ને એકને અડધો આપો, ને બીજાને અડધો આપો. ૨૬ ત્યારે જે સ્ત્રીને જીવતો દીકરો હતો, તેણીએ રાજ્યને અરજ કરી, કેમકે તેના દીકરાને વાસ્તે તેની આવરદી કક્ષતી હતી, ને તેણીએ કહ્યું કે, હે મારા સુરખી, એને જીવતો ઉકારો આપ, ને અમે તેમ હોય પણ તેને મારી નાખવો તો નહિજ. પણ પેલી બીજીએ કહ્યું કે, તે મારા પછી ન થાય, તેમ તારો પણ ન થાય ; એને ચીરો. ૨૭ ત્યારે રાજ્યે ઉત્તર આપનાં કહ્યું કે, પેલીને જીવતો ઉકારો આપો, ને એને મારી નાખવો તો નહિજ ; તેજ તેની મા છે. ૨૮ અને રાજ્યે જે ન્યાય કીયો હતો, તે વિષે સર્વ ઉત્સાહ્યે સાંભળ્યું ; ને તેઓને રાજ્યનો ભય ઉત્પન્ન થયો ; કેમકે તેઓએ બેયું કે ન્યાય કરવા સારૂ દેવનું જ્ઞાન તેનામાં છે.

૪ અને સુલેમાન રાજ સર્વ ઇસ્લાએલ પર રાજ હતો. ૨ અને તેના મુખ્ય અમલદારો આ હતા; સાદોકનો દીકરો અઝાર્યાહ યાજ્ઞક; ૩ શીશાના દીકરો અલીહોરેક તથા અહીયાહ ચિલ્હીસો; અહીલહને દીકરો યહોશાફાટ ઇતિહાસક; ૪ ને યહોયાદાને દીકરો બનાયાહ સૈન્યોપરી હતો; ને સાદોક તથા અખ્યાધાર યાજ્ઞકો હતા; ૫ ને નાયાનનો દીકરો અઝાર્યાહ કારભારીઓ પર હતો; ને નાયાનનો દીકરો ઝબ્બે પ્રધાન તથા રાજનો મિત્ર હતો; ૬ ને અહીશાર ધરકારભારી હતો; ને આબ્દાનો દીકરો અદોનીરામ લશ્કરી વેઠ પર હતો. ૭ અને સુલેમાનને સર્વ ઇસ્લાએલ પર બાર કારભારીઓ હતા; ને તેઓ રાજ તથા તેના ધરનો ખોરાક પૂરો પાડતા હતા; ફરેકને માથે વર્ષમાં એકેક માસની ખરચી પૂરી પાડવાની હતી. ૮ અને તેઓનાં નામ આ છે; એકાધમના પહાડી મુલકમાં, બેન-હર; ૯ માકાસમાં તથા શાઆલ્બીમમાં તથા બેથ-શેમેશમાં તથા એલેન બેથ હાનાનમાં, બેન-હેકર; ૧૦ અઝબ્બાથમાં, બેન-હેરોહ; સોખોહ તથા હેફેરને આખો દેશ તેને [તાબે હતો]. ૧૧ હારના સર્વ પહાડી મુલકમાં, બેન-અબીનાદાબ, સુલેમાનની દીકરી ટાફાથ તેની સ્ત્રી હતી; ૧૨ તાઅનાબ તથા મગિફો, સારયાનની પાસેનું તથા ચિઝ્ઝેલની નીચેનું આખું બેથ-શઆન, બેથ-શઆનથી આબેલ-નહોલાહ લગી, ચોક-મઆમની પેલીમેર લગી, તે [પ્રાંતો]માં અહીલહને દીકરો બાઅના; ૧૩ રામેથ-ગિલઆદમાં બેન-ગેબેર; તેને તાબે મનાશોહના દીકરા યાહરના ગિલઆદમાંનાં નગરો હતાં; એટલે તેને તાબે બારાનમાંનો આગોબ પ્રાંત જેમાં કોટવાળોં તથા પિતળની ભુજબોવાળોં સાઠ મોટાં નગરો હતાં, તે હતો; ૧૪ માહનાધમમાં ઉફોને દીકરો અહીનાદાબ; ૧૫ નાફતાલીમાં અહીમાઆસ, તેણે પણ સુલેમાનની દીકરી બાસઆથની સાથે લગ્ન કર્યું હતું; ૧૬ અશોર તથા અઆલોથમાં હુશાયનો દીકરો બાઅના; ૧૭ ચિરસાખારમાં પારઆદનો દીકરો યહોશાફાટ; ૧૮ બિઆમીનમાં એલાનો દીકરો શિમહ; ૧૯ અમોરીઓના રાજ સીહોનના તથા બારાનના રાજ ઓગના ગિલઆદ દેશમાં ઉરીનો દીકરો ગેબેર; આ દેશમાં તે એકલો અધિકારી હતો. ૨૦ યહુદાહ તથા ઇસ્લાએલ સંખ્યામાં સસુદ્રકોંઠાની રેતી જેટલા [અગણિત] હતા, ને તેઓ ખાતા, પીતા, ને આનંદ કરતા હતા.

૨૧ અને સુલેમાન નદીથી તે પહિરતીઓના દેશ સુધી, તથા મિસરની સીમા સુધીનાં સર્વ રાજ્યો ઉપર હકુમત ચલાવતો હતો; તેઓ નજરાલું લાવતા, ને સુલેમાનની જહગીના સઘળા દિવસો પર્થત તેની તાબેદારી કરતા હતા. ૨૨ અને સુલેમાનની એક દિવસની ખોરાકી ત્રીસ માપ મેદો, તથા સાઠ માપ લોટ; ૨૩ ફસ માતેલા ગોધા, બીડમાં ચરતા વીસ ગોધા, તથા સો ઘેટાં, તે ઉપરાંત સાબર, તથા હરણ, તથા કલિયાર, તથા ચરબીદાર પક્ષીઓ, એટલી હતી. ૨૪ કેમકે નદીની આ તરફના સર્વ [પ્રદેશ]માં; એટલે તિફસાહથી તે ગાઝઝાહ સુધી નદીની આ તરફના સર્વ રાજ્યો તેને તાબે હતા, ને તેને તેની આસપાસ ચારેબમ શાંતિ હતી. ૨૫ અને યહુદાહ તથા ઇસ્લાએલ દાનથી તે બેરશેબા સુધી સુલેમાનના સર્વ દિવસો પર્થત પોતપોતાના દ્રાક્ષવેલાની તળે તથા પોતપોતાની અંજીરી તળે અલ્બચ રિયતિમાં રહેતા હતા. ૨૬ અને સુલેમાનને પોતાના રથોને સાડ ચાળીસ હજાર ઘોડાના તાબેલા, તથા બાર હજાર સ્વાર હતા. ૨૭ અને પેલા પ્રત્યેક કારભારી પોતપોતાને લાડ આવેલા માસમાં સુલેમાન રાજને તથા સુલેમાનને ત્યાં જમવા આવનાર સઘળાને ખોરાક પૂરો પાડતો હતો; તેઓ કરાની ખોટ પડવા દેતા ન હતા. ૨૮ અને તેઓ, પ્રત્યેક પોતપોતાને સોંપેલી ફરજ પ્રમાણે, ઘોડાઓને સાડ તથા જલદ ઘોડાઓને સાડ પોતાને મુકામે જવ તથા ખડ લાવતા હતા.

૨૯ અને દેવે સુલેમાનને અતિથલું જ્ઞાન તથા સમ જલ્મ તથા સસુદ્રકોંઠાની રેતીની માફક મોટું મઆપ્યું. ૩૦ અને સુલેમાનનું જ્ઞાન પૂર્વે હેરોના સં લોકના જ્ઞાનથી તથા મિસરીઓના સર્વ જ્ઞાનથી અધિક હતું. ૩૧ કેમકે તે સર્વ માણસો કરતાં જ્ઞાની હતો. એયાન એઝ્રાહી કરતાં, ને માહોલના પુત્રો હેમન તથા કાહકોહ તથા ફાફ કરતાં પણ; ને તેની કીર્તિ આસપાસની સર્વ દેશનિતિઓમાં હતી. ૩૨ અને તે ત્રણ હજાર દર્શાવચરને બિલ્લેયો; ને તેનાં ગીત એક હજાર ને પાંચ હતાં. ૩૩ અને તેણે વનરપતિ વિષે વ્યાખ્યાન કર્યું, એટલે લખાનેન પરના એરેજલ્લથી તે સૌંતમાંથી ઉગી નિકળનાર ઝુફા સુધીનું; વળી તેણે પશુઓ; તથા પક્ષીઓનું, તથા પેટ ચાલનાર પ્રાણીઓનું, તથા માછલીઓનું પણ વ્યાખ્યાન કર્યું. ૩૪ અને જે સર્વ લોકોએ, તથા પૃથ્વીના જે સર્વ રાજ્યોએ તેના જ્ઞાન

વિષે સાલગ્ય હતું. તેઓમાંથી [ધણ] સુલેમાનનું જ્ઞાન સાલગવા સાથે આવતા

પ અને સૂરના રાગ હીરામે પોતાના ચાકરોને સુલેમાનની પાસે મોકલ્યા, કેમકે તેણે સાલગ્ય હતું કે તેઓએ તેને તેના બાપ હાઉદને ઠેકાણે રાગ તરીકે અભિષિક્ત કરીયા છે, કેમકે હીરામ હમેશા હાઉદ ઉપર પ્રીતિ રાખતો હતો. ૧ અને સુલેમાને હીરામની પાસે માલુસ મોકલીને કહાન્ય કે, હું જાણું છું કે, મારા પિતા હાઉદની ચારો બાળકો સર્વ વિશદ આત્મા હતા તેઓને જ્યાં સુધી યહોવાહે તેના પગના તળિયા નીચે નાખ્યા નહિ, ત્યાં સુધી તેમના કારણથી તે પોતાના દેવ યહોવાદના નામને સાફ ધર બાધી રાકશે નહિ. ૪ પણ હવે મારા દેવ યહોવાહે મને ચારોબાળકો આશામ આપ્યા છે, કોઈ ચાલુ નથી, કે કાઈ આપત્તિ નથી ૫ અને જો, જેમ યહોવાહે મારા બાપ હાઉદને કહ્યું કે, તારો પુત્ર, જેને હું તારે ઠેકાણે તારા રાગના સન પર બેસાડીશ, તે મારા નામને સાફ ધર બાધશે, તેમ હું મારા દેવ યહોવાદના નામને સાફ ધર બાધવાનો ઇરાદો રાખું છું ૬ માટે હવે મારે માટે લખાનોન પાંચી એરેન્જમેન્ટ કાપવાની આજ્ઞા આપ, ને મારા ચાકરો તારા ચાકરો સાથે રહેશે, ને હું જે સર્વ કહેશે, તે પ્રમાણે હું તેને તારા ચાકરોનું વેતન આપીશ, કેમકે હું જાણું છું કે, અમારામા સીદોનીઓના જેવું ચુર લાકડા કાપનાર કોઈ માલુસ નથી ૭ અને એમ થયું કે, હીરામે સુલેમાનની વાત સાંભળી, ત્યારે તે પણે દરખાશો, ને તેણે કહ્યું કે, આજે યહોવાદને કન્ય દોલને કે તેણે આ મોટા લોક ઉપર [રાગ્ય કરવા] હાઉદને જ્ઞાની રીકરો આપ્યા છે ૮ અને હીરામે સુલેમાન પાસે માલુસ મોકલીને કહાન્ય કે, જે [સૂરેશો] તે મારા ઉપર મોકલ્યા છે, તે મેં સાંભળ્યા છે, એરેન્જમેન્ટ લાકડાની બાબતમા તથા દેવદારના લાકડાની બાબતમા હું વારી સધની ઇચ્છા પ્રમાણે અમલ કરીશ. ૯ મારા ચાકરો તેમને લખાનોન પાંચી સમુદ્રમાં ઉતારી લાવશે, ને જે ઠેકાણે હું મને કશી આપીશ, ત્યાં તેમને સમુદ્ર માં લઈ જવા તારા તેમના તરખા બાધીશ, ને ત્યાં [લાવશે] તેમને વિષે રાગ્ય, ને હું તેમને ત્યાંથી લઈ જાઉં, ને મારા ધરનાને ખોરા આપવાની વાતમા હું મારી ઇચ્છા પૂરી કરું ૧૦ અને એમ હીરામે સુલેમાનને તેની સપળી ઇચ્છા પ્રમાણે એરેન્જમેન્ટ તથા દેવદારના લાકડા

આપ્યા ૧૧ અને સુલેમાને હીરામના ધરનાને ખોરાથી બદલ વીસ હજાર માપ ઘઉં તથા વીસ માપ ચાખુ તેલ આપ્યા, સુલેમાન વર્ષોવર્ષ હીરામને એ પ્રમાણે આપતો હતો ૧૨ અને યહોવાહે જેમ સુલેમાનને વચન આપ્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે તેને જ્ઞાન આપ્યું, ને હીરામ તથા સુલેમાનની વચ્ચે સલાહ હતી, ને તે બન્નેએ સપ કરીયા

૧૩ અને સુલેમાન રાગ્યે સર્વ ઇચ્છાએલમાંથી લશ્કરી વેઠનુ ટોણુ ઉત્તુ કરીધું, ને તે ટોણુ ત્રીસ હજાર માલુસ હતું ૧૪ અને તે તેઓમાંથી વારા પ્રમાણે દર મારે દસ હજારને લખાનોન મોકલતો હતો, તેઓ એક માસ લખાનોનમા, ને બે માસ ઘેર રહેતા, ને અહો-નીરામ લશ્કરી વેઠ પર હતો ૧૫ અને સુલેમાનને સિતેર હજાર વૈતરા હતા, તથા એસી હજાર જન પવંત પર કાપનારા હતા ૧૬ એ ઉપરાંત સુલેમાન પાસે કામ પર ઉખરેખ રાખનાર તથા કામ કરનાર મજૂરો પર અધિકાર ચલાવનાર ત્રણ હજાર ને ત્રણસે મુખ્ય મુકાદમો હતા ૧૭ અને રાગ્યે આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ ધરનો પાથો નાખવા સાથે ધરવાને મોટા તથા મૂલ્યવાન પથરો કાઢતા હતા ૧૮ અને સુલેમાનના સલાટો, તથા હીરામના સલાટો તથા અબાલીઓ તે ધરતા હતા, ને ધર બાધવા સાથે લાકડા તથા પથરો તૈયાર કરતા હતા

૬ અને ઇચ્છાએલપુત્રો મિસર દેગમાંથી નિકળ્યા ત્યાર પછી ચારસેને એસીના સાલમા, સુલેમાન ઇચ્છાએલ પર રાગ થયો તેના ચોથા વર્ષના ઝીવ, એટલે બીજા, માસમા એમ થયું કે, તેણે યહોવાદનું ધર બાધવું શરૂ કરીધું ૨ અને જે ધર સુલેમાન રાગ્યે યહોવાદને સાફ બાધ્યું તેની લખાણ સાઠ દાય, તથા તેની પહોળાઈ ત્રીસ દાય, તથા તેની ઉંચાઈ ત્રીસ દાય હતી ૩ અને ધરના મહિર આગળની પરચાળની લખાણ ધરની પહોળાઈ પ્રમાણે ત્રીસ દાય હતી, ને તેની પહોળાઈ ધરની આગળ દસ દાય હતી ૪ અને તેણે ધરને મહિર જડિત જળીવાળી બારીઓ કરી ૫ અને તેણે ધરની એટલે મહિરની તેમજ દેવચાણી-રચાળની ભીતિને લગત ચાકરદમ માગ બતાવ્યા, ને તેની બાબુએ ચોગર તેણે ચોરડીઓ બનાવી ૬ સાંથી નીચેના માગ પાંચ દાય પહોળો, ને વપડો છ દાય પહોળો, ને ત્રીજે સાત દાય પહોળો હતો. કેમકે ચારોટિયાને સાથે ધરની ભીતમા બાકા

ન પાડવા પડે માટે તેણે ધરની ભીંતની બહારની બાજુએ ફરતી કાચરી મુકી હતી. અને ધર બધાવી વેળાએ ખાણમાંથી તૈયાર કરીને [આણેવા] પત્થરોથી તે બધાઈ હતું, ને ધર બધાવી વેળાએ તેમાં હુથોડી કે કુતારી કે લોટાના કાંઈ પણ હથિયાર[ના અવાજ] સંભળાતો ન હતો. બાજુ પરની વચની ઓરડીનું બારણું ધરના જમણા પાસામાં હતું, ને લોકો ફેરવાળી સીડી વડે વચની કોઠડીઓમાં ને વચલીમાંથી ત્રીજાઓમાં ચડતા હતા. એમ તેણે ધર બાંધીને પૂર કર્યું, ને તેણે એરેન્જમેન્ટના ભારોટિયાથી તથા પાટિયાથી ધરનું છપ્પર કીધું. ૧૦ અને તેણે આખા ધરને લગતા માળ બનાવ્યા, તે દરેકની ઉંચાઈ પાંચ ટાંચ હતી. તેઓનો આધાર એરેન્જમેન્ટના લાકડા વડે ધર ઉપર રહેલો હતો.

૧૧ અને યહોવાહતું વચન સુલેમાન રામ પાસે એવું આવ્યું કે, ૧૨ આ ધર તું બાંધે છે, તે વિષે, જો તું મારા સર્વ વિધિઓમાં ચાલશે, ને મારા હુકમો અમલમાં લાવશે, ને મારી સર્વ આજ્ઞાઓ પાળીને તેઓમાં ચાલશે, તો તારા બાપ દાઉદને જે મેં માંડ વચન આપ્યું છે, તે હું તારી સાથે સ્થાપિત કરીશ. ૧૩ અને હું ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે રહીશ, ને મારા લોક ઇસ્રાએલને તજ નહિ દંધસ.

૧૪ એની રીતે સુલેમાને ધર બાંધીને તેને પૂર કીધું. ૧૫ અને તેણે ધરની દિવાલો અદરની બાજુએથી એરેન્જમેન્ટના પાટિયાની બનાવી, ધરને તળિયેથી તે છતની ભીંત સુધી તેણે તેમને અદરની બાજુએ લાકડાનું અસ્તર કીધું, ને ધરતળિયાને તેણે દેવદારના પાટિયા જાડા. ૧૬ અને ધરના પાંછલા ભાગમાં તળિયાથી તે બીટો સુધી, એરેન્જમેન્ટના પાટિયાની વીસ હાથ ભીંત બનાવી, એટલે તેણે તે દેવવાણીસ્થાનને સાડ, એટલે પરમ પવિત્રસ્થાનને સાડ, અદરની બાજુએ બાંધી. ૧૭ અને ધર, એટલે [વાણીસ્થાનની] આગળનું મંદિર, [લબાઈમાં] ચાળીસ હાથ હતું. ૧૮ અને ધર પર માહેલી બાજુએ એરેન્જમેન્ટ હતું, ને તે પર કળીઓ તથા ખિલેલા પૂવ કોતરેલા હતા, તમામ એરેન્જમેન્ટ હતું, એક પત્થર દેખાતો નહોતો. ૧૯ અને તેણે યહોવાહનો કુરારકોષ મુકવા સાડ ધર મધ્યે માહેલી ગમ દેવવાણીસ્થાન બનાવ્યું. ૨૦ અને દેવવાણીસ્થાન અદરની બાજુએ વીસ હાથ લાંબુ, તથા વીસ હાથ પહોળું તથા વીસ હાથ ઉંચું હતું, ને તેણે એ ચોખ્ખા સોનાથી

મઢ્યું; ને તેણે વેદીને એરેન્જમેન્ટની મઢી લીધી. ૨૧ એમજ સુલેમાને ધરને માહેલી બાજુએથી ચોખ્ખા સોનાથી મઢ્યું, ને તેણે દેવવાણીસ્થાનની આગળ સોનાની સાકળો વડે આડો આતરો કીધો, ને તેણે તેને સોનાથી મઢ્યું. ૨૨ અને આખું ધર પૂર થતા સુધી તેણે આખા ધરને સોનાથી મઢ્યું, ને દેવવાણીસ્થાનની આખી વેદીને તેણે સોનાથી મઢી. ૨૩ અને તેણે દેવવાણીસ્થાનમાં જૈતકાષ્ટના બે કંપો બનાવ્યા, દરેકની ઉંચાઈ દસ હાથ હતી. ૨૪ અને કંપની એક પાખ પાંચ હાથ, તથા કંપની બીજી પાખ પાંચ હાથ હતી, એક પાખના છેડાથી તે બીજી પાખના છેડા સુધી દસ હાથનું અતર હતું. ૨૫ અને બીજે કંપ દસ હાથને હોતો, બન્ને કંપો એક માપ તથા એક ધારના હતા. ૨૬ એક કંપની ઉંચાઈ દસ હાથ, ને બીજી કંપની પણ એટલીજ હતી. ૨૭ અને તેણે કંપોને અંદરના ધરની મધ્યે મુક્યા, ને કંપોની પાખો ફેંટાવેલી હતી, ને તેથી એકની પાખ એક ભીંતે અડતી હતી, ને બીજી કંપની પાખ બીજી ભીંતે અડતી હતી, ને તેમની પાખો ધરને મધ્ય ભાગે એક-બીજાને અડતી હતી. ૨૮ અને તેણે કંપોને સોનાથી મઢ્યા. ૨૯ અને તેણે ધરની સર્વ ભીંતો પર ચારાગમ માહેલી બાજુએ તથા બહારની બાજુએ કોતરેલા કંપો તથા ખજૂરીઓ તથા ખિલેલા પૂલોના આકાર કોતરી કાઢ્યા હતા. ૩૦ અને તેણે ધરતળિયાને માહેલી બાજુએ તથા બહારની બાજુએ સોનાથી મઢ્યું. ૩૧ અને તેણે દેવવાણીસ્થાનમાં પેસવાના કમાડો જૈતકાષ્ટના કથી, ઓતરંગ તથા બારશાખ [ભીંતના] પાંચમા ભાગ જેટલા હતા. ૩૨ એમ તેણે બે કમાડો જૈતકાષ્ટના [બનાવ્યા], ને તેમના પર તેણે કંપો, તથા ખજૂરીઓ, તથા ખિલેલા પૂલોના કોતરણી કોતરી, ને તેમને સોનાથી મઢ્યા, ને કંપો પર તથા ખજૂરીઓ પર સોનું ચઢાવ્યું. ૩૩ અને એમજ તેણે મંદિરના દ્વારને સાડ જૈતકાષ્ટની બારશાખો [ભીંતના] ચોથા ભાગ જેટલી કરી. ૩૪ અને દેવદારના લાકડાના બે કમાડ [બનાવ્યા], એક કમાડના બે કકડા બેવડા વળી શકતા હતા, ને બીજી કમાડના બે કકડા પણ બેવડા વળી શકતા હતા. ૩૫ અને તેણે તેમના પર કંપો તથા ખજૂરીઓ તથા ખિલેલા પૂલો કોતર્યા હતા, ને કોતરેલા કામ પર બરાબર બધમેસદ સોનું મઢ્યું. ૩૬ અને તેણે માહેલા ચોક ધડેલા પત્થરની

નહુ દાર તથા એરેન્કાષ્ટના સારોટિયાની એક દારને
બનાવ્યો ૨૭ ચોથા વર્ષના ઝીવ માસમા પહોંચાહતા
ધરેના પાથો નખાયેલ. ૨૮ અને અગિયારમા વર્ષના
શુભ માસમા, એટલે આઠમા માસમા, તેણે ધર, તેના
બધા ભાગો સદિન તથા તેના સહુ નમુના પ્રમાણે,
પુર કીધું, માટે તેને એ બાવળા સાત વર્ષ લાગ્યા.

૭ અને સુલેમાનને પૌતાનુ ધર બાધતા તેર વર્ષ
લાગ્યા ને તેણે પૌતાનુ સઘણ ધર પુર કર્યું.
૨૬ મકે તેણે ઘલાનેનના અરવયનુ ધર બાધ્યું, તેની
લગાઈ સેા દાય, તથા તેની પહોંચાઈ પચાત દાય,
તથા તેની ઉંચાઈ ત્રીસ દાય હતી, તે એરેન્કાષ્ટના
યાસવાની ચાર દારો ઉપર બારેડું હતું, ને યાસલા
ઉપર એરેન્કાષ્ટની પીટો હતી, ૨૯ ને દર દારે પદર
પ્રમાણે યાસલા પરની પિસ્તાગીસ પીટોની ઉપર
એરેન્કાષ્ટની ટાકણ હતું હતું ૩૦ અને બારીઓની
નહુ દારો હતી, અને સામસામા પ્રકાશના ત્રણ માળ
હતા. ૩૧ અને તર્કે કમારો તથા બારસાખો ચોકામાં
સમયોરસ હતા, ને સામસામા પ્રકાશના ત્રણ માળ
હતા. ૩૨ અને તેણે યાસલાઓથી પરસાળ બનાવી,
તેની લગાઈ પચાસ દાય, ને તેની પહોંચાઈ ત્રીસ
દાય હતી, ને તેઓની સામે એક પરસાળ, તથા
તેઓની આનજ યાસલા તથા બરા સારોટિયા હતા.
૩૩ અને તેણે ન્યાય કરવાને સાડ ન્યાયાસનને માટે એક
પરસાળ, એટલે ન્યાયની પરસાળ બનાવી, ને તળિ-
વાથી તે મથાળા સુધી તેને એરેન્કાષ્ટથી મઢી.
૩૪ અને તેને રહેવાનુ ધર એટલે પરસાળની અંદરનુ
બીજુ આમણુ, તે પહુ તેવી ૮ કારી લીટુ હતું ૩૫
ફારીની દીકરી (તેની સામે સુલેમાને લગ્ન કર્યું હતું)
તેને સાડ તેણે તે પરસાળના જેવુ ધર બાધ્યું ૩૬ એ
બધા અંદરથી તથા બહારથી, પાયાથી તે મથાળા
સુધી, ને એન પ્રમાણે બહારની બાબુએ મોટા
આમણુ સુધી, મુશ્વરાન પત્થરો, એટલે માપ પ્રમાણે
ધરેલા, તથા કરવડથી વહેરેલા પત્થરના બાથિલા
દર્ગા ૩૭ અને પાથો કિમતી પત્થરો એટલે મોટા
દસ દસ દાખના તથા આઠ આઠ દાખના પત્થરોના
હતા. ૩૮ અને ઉપર કિમતી પત્થરો એટલે માપ
પ્રમાણે રહેલા પત્થરો તથા એરેન્કાષ્ટ હતા ૩૯ અને
વહેરાહતા પરના માટેલા આમણુ તથા ધરની પર
સાગની પીં, મોટા આનણાની ચારેનમ ધરેલા પત્થ
રની ત્રણ દારો, તથા એરેન્કાષ્ટના સારોટિયાની
એક યોગ હતી.

૪૦ અને સુલેમાન રાજ્યે માલુસ મોકલીને ચાર
માથી હીરામને તેડાવ્યો. ૪૧ તે નાકતાની કુળની એ
વિધવા સ્ત્રીનો દીકરો હતો, ને તેનો બાપ મૂરનો
માલુસ હતો, તે પિત્તળનો કારીગર હતો, ને તે
પિત્તળના સર્વ કામ કરવા સાડ જ્ઞાનથી તથા અકલથી
તથા ચતુરાઈથી બરપુર હતો, ને તેણે સુલેમાન રાજ
પાસે આવીને તેના સર્વ કામ કર્યા, ૪૨ એટલે તેણે
અરાદ અરાદ દાય ઉંચા એવા પિત્તળના બે યાસલા
બનાવ્યા, ને દરેક યાસલાની આસપાસ ફરી વળવા
સાડ બાર દાયની દોરી જતી હતી ૪૩ અને યાસ
લાની ટોચો ઉપર મુકવા સાડ તેણે પિત્તળના બે
મથાળા લાવ્યા, એક મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ દાય, ને
બીજા મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ દાય હતી ૪૪ યાસ
લાની ટોચો પરના મથાળાને સાડ તરેડું તરેડુંની
કારીગરીની નળીઓ તથા સાકળી કામની ઝાલરો
હતી, એટલે એક મથાળાને સાડ સાત, તથા બીજા
મથાળાને સાડ સાત ૪૫ એન પ્રમાણે તેણે યાસલા
કર્યા, ને [દર] યાસલાની ટોચ પરનુ મથાળુ ટાકવાની
બે એક જાળી, તે પર ચારોજમ બે દારો, ને બીજા
મથાળાને સાડ પહુ તેણે એમન કીધું ૪૬ અને પર
સાળમાના યાસલાની ટોચો પરના મથાળા તે કમળના
કોતરકામના, [તથા] ચાર દાય લાંબા હતા ૪૭ અને
બે બે યાસલાની ટોચો પર પહુ, એટલે જાળીની છેક
પાસેના કુલેવા બાજ પાસે મથાળા હતા, ને બીજા
મથાળા ઉપર ચોતરફમ બર્ડ દારેમ દારબજ પાડેલા
હતા. ૪૮ અને તેણે યાસલા મઢિરની પરસાળ આગળ
ઉભા કર્યા, ને જમણે યાસલા ઉભા કરીને તેણે એનુ
નામ ચાખીન પાડ્યું, ને ડાબે યાસલા ઉભા કરીને
તેણે એનુ નામ બોઆગ્ર પાડ્યું ૪૯ અને યાસલાની
ટોચો પર કમળનુ કોતરકામ કરેલું હતું એમ યાસ
લાનુ કામ પુર થયું ૫૦ અને તેણે બરગકામનો સમુદ્ર
બનાવ્યો, તેના વિસ્તાર આ કાનેથી તે સામા કાના
સુધી દસ દાય હતો, તેના ધરાવ ગોળ હતો, ને તેની
ઉંચાઈ પાંચ દાય હતી, ને તેની આસપાસ ત્રીસ
દાયની દોરી ફરી વળતી હતી, ૫૧ ને તેના કાનાની
નીચે તેની ચોમેર ફરતી કળીઓ પાડેલી હતી, દર
દારે દસ [કળીઓ] એ પ્રમાણે નમુદની આસપાસ
[પાડેલી] હતી, તેને બગરકામથી બનાવ્યો તેજ
વેળા કળીઓની બે દારો પહુ તેની ડાબેન દારી
હતી. ૫૨ ને બાર ગોધાઓ ઉપર મુકેલો હતો, ત્રણના

મુખ ઉત્તર તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પશ્ચિમ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ દક્ષિણ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પૂર્વ તરફ હતાં ને સમુદ્ર તેમના પર મુકેલા હતા; ને તે બધાની પુઠા અંદરની બાજુએ હતી ૨૬ અને તેની નડાઇ ચાર આંગળ જેટલી હતી; ને તેના કાનાની બનાવટ વાટકાના કાનાની બનાવટની પેઠે કમળના પૂલના જેવી હતી; તેમાં બે હજાર બાથ માતાં હતા ૨૭ અને તેણે પિત્તળના દસ ચોતરા બનાવ્યા; [૬૨] એક ચોતરાની લંબાઇ ચાર હાથ, તથા તેની પહોળાઇ ચાર હાથ, તથા તેની ઉંચાઇ ત્રણ હાથ હતી. ૨૮ અને તે ચોતરાઓની બનાવટ આ પ્રમાણેની હતી; તેઓને તખ્તીઓ હતી; એટલે તખ્તીઓ ચોકડાની વચ્ચે હતી; ૨૯ ને ચોકડાની વચ્ચેની તખ્તીઓ પર સિંહો, ગોધા તથા કર્ખો [પાંચેલા] હતા; ને ઉપલી કિનારીઓથી ઉપર બેસણી હતી; ને સિંહો તથા ગોધાઓની નીચે લટકતા કામની ઝાલરો હતી ૩૦ અને દરેક ચોતરાને પિત્તળનાં ચાર પેડાં તથા પિત્તળની ધરીઓ હતા; ને તેના ચાર પગને ટેકા હતા; એ ટેકા કુંડાની તળે બરતરકામથી બનાવેલા હતા, ને દરેકની બાજુએ ઝાલરો હતી. ૩૧ અને મથાળાનું ખામણુ અંદરથી ઉપર સુધી એક હાથનું હતું; અને તેનું ખામણુ બેસણીની બનાવટ પ્રમાણે ગોળ, [તથા ઘેરાવમાં] દોઢ હાથ હતું; ને વળી તેના કાના ઉપર કોતરકામ હતું, ને તેમની તખ્તીઓ ગોળ નહિ પણ ચોખ્ખી હતી. ૩૨ અને ચાર પેડાં તખ્તીઓની નીચે હતાં; ને પેડાની ધરીઓ ચોતરામાં [જડેલી] હતી; ને દર પેડાંની ઉંચાઇ દોઢ હાથ હતી. ૩૩ અને પેડાની બનાવટ રથનાં પેડાંની બનાવટના જેવી હતી; તેમની ધરીઓ તથા તેમની વાટો તથા તેમના આરા તથા તેમનાં નાસિયકરો, એ બધાં ઢાળેલાં હતા. ૩૪ અને દરેક ચોતરાને ચાર ખુણે ચારેટકા હતા; તેના ટેકા ચોતરાની સાથેજ લાગટ હતા. ૩૫ અને ચોતરાને મથાળે અડધો હાથ ઉંચો ધ્રુમટ હતો; ને ચોતરાને મથાળે તેના ટેકા ને તેની તખ્તીઓ તેની સાથે સંલગ્ન હતાં ૩૬ અને તેના ટેકાનાં પતરાં પર તથા તેની તખ્તીઓ પર તેણે કર્ખો, સિંહો તથા ખજૂરીઓ દરેકના કદના પ્રમાણમાં કોતર્યા હતાં, ને તેમની આસપાસ ઝાલરો હતી ૩૭ એવી રીતે તેણે દસ ચોતરા બનાવ્યા; એ સર્વ એકજ ઢાળકીના, એકજ માપના તથા એકજ ઘાટના હતા. ૩૮ અને તેણે પિત્તળનાં દસ કુંડાં બનાવ્યાં; દરેક કુંડામાં બાજીસ

બાથ માતાં હતાં; ને પ્રત્યેક કુંડુ ચાર હાથનું હતું; ને પેલા દસમાંના દરેક ચોતરા પર અઢેક કુંડુ [મુક્ય]. ૩૯ અને તેણે પાંચ ચોતરા ધરની જમણી બાજુએ, ને પાંચ ધરની ડાબી બાજુએ ગોઠવ્યા; અને તેણે સમુદ્રને ધરની જમણી દિશાએ પૂર્વ તરફ દક્ષિણ સામે ગોઠવ્યા. ૪૦ અને હીરાને કુંડાં, તથા પાવડા તથા તપેલાં બનાવ્યાં એમ હીરાએ યહોવાહના ધરને લગતું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાને સારૂ કર્યું તે સર્વ તેણે પુરૂ કર્યું; ૪૧ એટલે બે યાંભલા, તથા તે યાંભલાની ટોચો પરના મથાળાના ધ્રુમટ, તથા યાંભલાની ટોચ પરનાં મથાળાના બે ધ્રુમટ ઢાંકવાને સારૂ જળીઓ; ૪૨ અને એ બે જળીઓને માટે ચારસેં દાંડેમ; એટલે યાંભલાની ટોચ પરનાં મથાળાના બે ધ્રુમટ ઢાંકવાની દરેક જળીને વારતે દાંડમની બે બે હારો; ૪૩ અને દસ ચોતરા, તથા ચોતરા પરનાં દસ કુંડાં; ૪૪ અને એક સમુદ્ર તથા સમુદ્રની નીચેના બાર ગોધા; ૪૫ તથા દેગડા તથા પાવડા તથા તપેલાં; આ બધા વાસણો જે હીરાએ યહોવાહના ધરના સળધમાં સુલેમાન રાજાને સારૂ બનાવ્યાં, તે ઓપ ચડાવેલા પિત્તળનાં હતાં ૪૬ ચરદનના સપાટ પ્રદેશમાં સુકોષ તથા સારથાનની વચ્ચેની ચીકણી માટીની જમીનમાં રાજાએ તે ઢાળ્યાં ૪૭ અને, સુલેમાને એ સર્વ વાસણો [અણુતોહ્યાં] રહેવા દીધાં કેમકે તેઓ અતિધણાં હતાં; એ પિત્તળનું વજન અકળિત હતું. ૪૮ અને સુલેમાને યહોવાહના ધરમાંનાં સર્વ પાત્રો બનાવ્યાં; એટલે સોનાની વેદી, અને જેના પર અર્પિત રોટલી રહેતી તે સોનાની મેજ; ૪૯ તથા દેવવાણીરથાનની સામેનાં ચોખ્ખા સોનાનાં દીપવટ્ટા, પાંચ જમણી તથા પાંચ ડાબી બાજુએ; તથા તેમનાં પૂલો તથા દીવીઓ તથા ચિમકા, [એ સર્વ] સોનાનાં; ૫૦ અને ચોખ્ખા સોનાનાં પ્યાલાં, તથા કાતરો, તથા તપેલાં તથા પળીઓ તથા ધૂપદાનીઓ; અને માહેળા ધરનાં, એટલે પરમ પવિત્રરથાનનાં, કમાડને સારૂ, તેમજ ધરનાં, એટલે મહિરનાં, કમાડને સારૂ સોનાનાં મિલનગરા. ૫૧ યહોવાહના ધરનું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાએ કર્યું તે એ રીતે પુરૂ થયું જે સર્વ વાનાં તેના પિતા દાઉદે અર્પિત કર્યાં હતાં તે, એટલે ૩૫ તથા સોનું તથા પાત્રો, સુલેમાને અંદર લઇ જઇને યહોવાહના ધરના બંદારોમાં મુક્યાં.

ત્રણ દાર તથા એરેન્કાષ્ટના ભારોટિયાની એક દારનો બનાવ્યો. ૨૭ ચોથા વર્ષના ઝીવ માસમાં ચઢવાદના ધરનો પાયો નુખાયો. ૨૮ અને અગિયારમા વર્ષના શુભ માસમાં, એટલે આઠમા માસમાં, તેણે ધર, તેના બવા ભાગે સહિત તથા તેના સપૂર્ણ નમુના પ્રમાણે, પૂરું કાઢ્યું, માટે તેને એ બાબત સાત વર્ષ લાગ્યાં.

૭ અને સુલેમાનને પોતાનું ધર બાધતા તેર વર્ષ લાગ્યા, ને તેણે પોતાનું સરળું ધર પૂરું કર્યું. ૨ કેમકે તેણે લખાનેના અરબનું ધર બાધ્યું; તેની લખાઈ સો હાથ, તથા તેની પહોળાઈ પચાસ હાથ, તથા તેની ઉંચાઈ ત્રીસ હાથ હતી, તે એરેન્કાષ્ટના ચાંસલાની ચાર દારો ઉપર બાંધેલું હતું, ને ચાંસલા ઉપર એરેન્કાષ્ટની પીટો હતી; ૨ ને દર દારે પંદર પ્રમાણે ચાંસલા પરની પિસ્તાળીસ પીટોની ઉપર એરેન્કાષ્ટની ઢાંકણ કર્યું હતું. ૪ અને બારીઓની ત્રણ દારો હતી, અને સામસામા પ્રકારના ત્રણ માળ હતા. ૫ અને સર્વ કમાડો તથા બારગાઓ ચોકકામા સમયોરસ હતા, ને સામસામા પ્રકારના ત્રણ માળ હતા. ૬ અને તેણે ચાંસલાઓથી પરસાળ બનાવી, તેની લંબાઈ પચાસ હાથ, ને તેની પહોળાઈ ત્રીસ હાથ હતી, ને તેઓની સામે એક પરસાળ, તથા તેઓની આગળ ચાંસલા તથા બરા ભારોટિયા હતા. ૭ અને તેણે ન્યાય કરવાને સારૂં ન્યાયાસનને માટે એક પરસાળ, એટલે ન્યાયની પરસાળ બનાવી, ને તળિયાથી તે મથાળા સુધી તેને એરેન્કાષ્ટથી મઠી ૮ અને તેને રહેવાનું ધર એટલે પરસાળની અંદરનું બીજું આંજણું, તે પણ તેવીજ કારીગરીનું હતું. ૯ વળી કારનની દીકરી (જેની સાથે સુલેમાને લગ્ન કર્યું હતું) તેને સારૂં તેણે તે પરસાળના જેવું ધર બાધ્યું. ૧૦ એ બધાં અંદરથી તથા બહારથી, પાયાથી તે મથાળા સુધી, ને એજ પ્રમાણે બહારની બાબત એ મોટા આંજણા સુધી, મુલ્યવાન પત્થરો, એટલે માપ પ્રમાણે ધરેલા, તથા કરવતથી ધરેલા પથ્થરનાં બાંધેલાં હતાં. ૧૧ અને પાંચો કિમતી પત્થરો એટલે મોટા દસ દસ હાથના તથા આઠ આઠ હાથના પત્થરોનો હતો. ૧૨ અને ઉપર કિમતી પત્થરો એટલે માપ પ્રમાણે ધરેલા પત્થરો તથા એરેન્કાષ્ટ હતાં. ૧૩ અને ચઢવાદના ધરના માટેલા આંજણા તથા ધરની પરસાળની પેઠે, મોટા આંજણાની ચારેનમ ધરેલા પત્થરોની ત્રણ દારો, તથા એરેન્કાષ્ટના ભારોટિયાની એક ભાગ હતી.

૧૪ અને સુલેમાન રાજાએ માલુસ મોકલીને સર- માથી હીરામને તેડાવ્યો. ૧૫ તે નાકતાલી કુળની એક વિધવા સ્ત્રીનો દીકરો હતો; ને તેનો બાપ ધરનો માલુસ હતો, તે પિત્તળનો કારીગર હતો; ને તે પિત્તળનાં સર્વ કામ કરવા સારૂં જ્ઞાનથી તથા અક્ષયથી તથા ચતુરાઈથી ધરપુર હતો; ને તેણે સુલેમાન રાજા પાસે આવીને તેનાં સર્વ કામ કર્યાં; ૧૬ એટલે તેણે અરાઠ અરાઠ હાથ ઉંચા એવા પિત્તળના બે ચાંસલા બનાવ્યા; ને દરેક ચાંસલાની આસપાસ ફરી વળવા સારૂં બાર હાથની દોરી નળી હતી. ૧૭ અને ચાંસલાની ટોચો ઉપર મુકવા સારૂં તેણે પિત્તળનાં બે મથાળાં ઢાળ્યાં; એક મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ હાથ, ને બીજા મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ હાથ હતી. ૧૮ ચાંસલાની ટોચો પરના મથાળાને સારૂં તરેલું તરેલું કારીગરીની નળીઓ તથા સાંકળી કામની ગાંઠો હતી; એટલે એક મથાળાને સારૂં સાત, તથા બીજા મથાળાને સારૂં સાત ૧૯ એજ પ્રમાણે તેણે ચાંસલા કર્યા; ને [દર] ચાંસલાની ટોચ પરનું મથાળું ઢાંકવાની જે એક નળી, તે પર ચારોગમ બે દારો; ને બીજા મથાળાને સારૂં પણ તેણે એમજ કાઢ્યું. ૨૦ અને પરસાળમાંના ચાંસલાની ટોચો પરનાં મથાળાં તે કમળના કોતરકામના, [તથા] ચાર હાથ લાંબાં હતાં. ૨૧ અને એ બે ચાંસલાની ટોચો પર પણ, એટલે નળીની ઉક પાસેના કુલેલા ભાગ પાસે મથાળાં હતાં, ને બીજા મથાળા ઉપર ચોતરફ બર્તે દાડેમ દારબંધ પાડેલાં હતા. ૨૨ અને તેણે ચાંસલા મદિરની પરસાળ આગળ ઉસા કર્યા; ને જમણે ચાંસલા ઉસા કરીને તેણે એનું નામ ચાખીન પાડ્યું, ને ડાબે ચાંસલા ઉસા કરીને તેણે એનું નામ બોઆજ પાડ્યું. ૨૩ અને ચાંસલાની ટોચો પર કમળનું કોતરકામ કરેલું હતું. એમ ચાંસલાનું કામ પૂરું થયું. ૨૪ અને તેણે ભરતકામનો સચુદ્ધ બનાવ્યો; તેનો વિસ્તાર આ કાનેથી તે સામા કાના સુધી દસ હાથ હતો; તેનો ચેરાવં ભાગ હતો, ને તેની ઉંચાઈ પાંચ હાથ હતી; ને તેની આસપાસ ત્રીસ હાથની દોરી ફરી વળતી હતી; ૨૫ ને તેના કાનાની નીચે તેની ચોમેર ફરતી કળીઓ પાડેલી હતી, દર દાંચે દસ [કળીઓ] એ પ્રમાણે સચુદ્ધની આસપાસ [પાડેલી] હતી; તેને ભરતકામથી બનાવ્યો તેજ વેળા કળીઓની બે દારો પણ તેની સામેજ ઢાળી હતી. ૨૬ તે બાર ગોધાઓ ઉપર મુકેલાં હતાં; ત્રણનાં

મુખ ઉત્તર તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પશ્ચિમ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ દક્ષિણ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પૂર્વ તરફ હતાં ને સમુદ્ર તેમના પર મુકેલો હતો; ને તે બધાની પુકો અંદરની બાજુએ હતી ૨૬ અને તેની બહાર ચાર આંગળ જેટલી હતી; ને તેના કાનાની બનાવટ વાટકાના કાનાની બનાવટની પેઠે કમળના પૂલના જેવી હતી; તેમાં બે દબાર બાથ માતાં હતાં. ૨૭ અને તેણે પિત્તળના દસ ચોતરા બનાવ્યા; [દર] એક ચોતરાની લંબાઈ ચાર હાથ, તથા તેની પહોળાઈ ચાર હાથ, તથા તેની ઉંચાઈ ત્રણ હાથ હતી. ૨૮ અને તે ચોતરાઓની બનાવટ આ પ્રમાણેની હતી; તેઓને તખતીઓ હતી; એટલે તખતીઓ ચોકકાંની વચ્ચે હતી; ૨૯ ને ચોકકાંની વચ્ચેની તખતીઓ પર સિંહો, ગોધા તથા કર્ણે [પાડેલા] હતા; ને ઉપલી કિનારીઓથી ઉપર બેસણી હતી; ને સિંહો તથા ગોધાઓની નીચે લટકતા કામની આલેરો હતી ૩૦ અને દરેક ચોતરાને પિત્તળનાં ચાર પૈડાં તથા પિત્તળની ધરીઓ હતાં; ને એના ચાર પગને ટેકા હતા; એ ટેકા કુડાની તથે ભરતરકામથી બનાવેલા હતા, ને દરેકની બાજુએ આલેરો હતી. ૩૧ અને મથાળાનું ખામણું અંદરથી ઉપર સુધી એક હાથનું હતું; અને તેનું ખામણું બેસણીની બનાવટ પ્રમાણે ગોળ, [તથા ધરાવમાં] દોઢ હાથ હતું; ને વળી તેના કાના ઉપર કોતરકામ હતું, ને તેમની તખતીઓ ગોળ નહિ પણ ચોખંડી હતી. ૩૨ અને ચાર પૈડાં તખતીઓની નીચે હતાં; ને પૈડાંની ધરીઓ ચોતરામાં [જડેલી] હતી; ને દર પૈડાંની ઉંચાઈ દોઢ હાથ હતી. ૩૩ અને પૈડાંની બનાવટ રથનાં પૈડાંની બનાવટના જેવી હતી; તેમની ધરીઓ તથા તેમની વાટે તથા તેમના આરા તથા તેમનાં તાલિયકરો, એ બધાં ઢાળેલાં હતા. ૩૪ અને દરેક ચોતરાને ચાર ખુણે ચાર ટેકા હતા; તેના ટેકા ચોતરાની સાથેજ લાગત હતા. ૩૫ અને ચોતરાને મથાળે તેના ટેકા ને તેની તખતીઓ તેની સાથે સંલગ્ન હતાં. ૩૬ અને તેના ટેકાનાં પતરાં પર તથા તેની તખતીઓ પર તેણે કર્ણો, સિંહો તથા ખજૂરીઓ દરેકના કદના પ્રમાણમાં કોતર્યાં હતાં, ને તેમની આસપાસ આલેરો હતી. ૩૭ એવી રીતે તેણે દસ ચોતરા બનાવ્યા; એ સર્વ એકજ ઢાળકીના, એકજ માપના તથા એકજ ધાટના હતા. ૩૮ અને તેણે પિત્તળનાં દસ કુડાં બનાવ્યાં; દરેક કુડામાં ચાળીસ

બાથ માતાં હતાં; ને પ્રત્યેક કુડું ચાર હાથનું હતું; ને પેલા દસમાંના દરેક ચોતરા પર એકેક કુડું [મુક્યું]. ૩૯ અને તેણે પાંચ ચોતરા ધરની જમણી બાજુએ, ને પાંચ ધરની ડાબી બાજુએ ગોઠવ્યા; અને તેણે સમુદ્રને ધરની જમણી દિશાએ પૂર્વ તરફ દક્ષિણ સામે ગોઠવેલો. ૪૦ અને હીરામે કુડાં, તથા પાવડા તથા તપેલાં બનાવ્યાં. એમ હીરામે યહોવાહુના ધરને લગતું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાને સારૂ કર્યું તે સર્વ તેણે પુરું કર્યું; ૪૧ એટલે બે થાંભલા, તથા તે થાંભલાની ટોચો પરનાં મથાળાના ધૂમટ, તથા થાંભલાની ટોચ પરનાં મથાળાના બે ધૂમટ ઢાંકવાને સારૂ બળીઓ; ૪૨ અને એ બે બળીઓને માટે ચારસે દાડેમ; એટલે થાંભલાની ટોચ પરનાં મથાળાના બન્ને ધૂમટ ઢાંકવાની દરેક બળીને વારતે દાડમની બબે હારો; ૪૩ અને દસ ચોતરા, તથા ચોતરા પરનાં દસ કુડાં; ૪૪ અને એક સમુદ્ર તથા સમુદ્રની નીચેના બાર ગોધા; ૪૫ તથા દેગડા તથા પાવડા તથા તપેલાં; આ બધાં વાસણો જે હીરામે યહોવાહુના ધરના સંબંધમાં સુલેમાન રાજાને સારૂ બનાવ્યાં, તે ઓપ ચઢાવેલા પિત્તળનાં હતાં ૪૬ ચરહતના સપાટ પ્રદેશમાં સુક્રોથ તથા સારથાનની વચ્ચેની ચીકણી માટીની જમીનમાં રાજાએ તે ઢાળ્યાં ૪૭ અને, સુલેમાને એ સર્વ વાસણો [અણતોડ્યાં] રહેવા દીધાં કેમકે તેઓ અતિથણાં હતાં; એ પિત્તળનું વજન અકળિત હતું. ૪૮ અને સુલેમાને યહોવાહુના ધરમાંનાં સર્વ પાત્રો બનાવ્યાં; એટલે સોનાની વેદી, અને જેના પર અર્પિત રોટલી રહેતી તે સોનાની ઝેન; ૪૯ તથા દેવવાણીસ્થાનની સામેનાં ચોખ્ખા સોનાનાં દીપદૃક્ષ, પાંચ જમણી તથા પાંચ ડાબી બાજુએ; તથા તેમનાં પૂલો તથા દીવીઓ તથા ચિમઠા, [એ સર્વ] સોનાનાં; ૫૦ અને ચોખ્ખા સોનાનાં પ્યાલાં, તથા કાતરો, તથા તપેલાં તથા પળીઓ તથા ધૂપદાનીઓ; અને મહિના ધરનાં, એટલે પરમ પવિત્રસ્થાનનાં, કમાડને સાર, તેમજ ધરનાં, એટલે મંદિરનાં, કમાડને સારૂ સોનાનાં ચિલગરાં. ૫૧ યહોવાહુના ધરનું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાએ કર્યું તે એ રીતે પુરું થયું. જે સર્વ વાનાં તેના પિતા દાઉદે અર્પિત કર્યાં હતાં તે, એટલે રૂપું તથા સોનું તથા પાત્રો, સુલેમાને અંદર લઈ જઈને યહોવાહુના ધરના બંડારોમાં મુક્યાં.

૮ પછી સુલેમાને ઇસ્તાએલના વડીલાને તથા કુટુંબના સર્વ મુખ્યોને, એટલે ઇસ્તાએલપુત્રોના પિતૃઓના ધરના આગેવાનોને, યશસ્યેમમા સુરે માન રાખી પાસે એકઠા કર્યા, એ માટે કે તેઓ દાઉદના સીંચાણ નગરમાંથી યહોવાદનો કરારકોષ લઇ આવે અને એમાંની માસ, એટલે સાતમા માસમા, ઇસ્તાએલના સર્વ માણસો પર્વને વખતે સુલેમાન રાખી પાસે એકઠા થયા અને ઇસ્તાએલના સર્વ વડીલો આવ્યા, ને યાજ્ઞકોએ કોષ ઉપાડો અને તેઓ યહોવાદનો કોષ, તથા સુલકાકાતમક, તથા તનુમાના સ્વર્ણ પવિત્ર પાત્રો લઇ આવ્યા, એટલે યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ તે લઇ આવ્યા અને સુલેમાન રાખ તથા તેની પાસે ટોંગે મળેલી ઇસ્તાએલની સંખ્યા જાણત, ગણાય નહિ એટલા અસંખ્ય પેદા તથા બળદોનો યજ્ઞ કરતી, તેની સાથે કોષની આગળ ઉભી હતી અને યાજ્ઞકો યહોવાદના કરારકોષને તેની જગ્યાએ, એટલે ધરના દેવવાણીરથા નર્મ, પરમ પવિત્રસ્થાનમા, કર્મોની પાખો તળે લાવ્યા કેમકે કર્મોએ બે પાખો કોષની જગ્યાની ઉપર ફેલાવી હતી, ને કર્મોએ કોષ ઉપર તથા તેના દાડા ઉપર આગ્રહાદન કીધું હતું અને દાડા એટલા લાંબા હતા કે દાડાના છેડા દેવવાણીસ્થાનની આગળના પવિત્રસ્થાનમાંથી દેખાતા હતા, પણ તેઓ બહાર દેખાતા નહોતા, ને તેઓ આજ નુધી ત્યાજ છે ઇસ્તાએલપુત્રો મિસર દેશમાંથી નિકળ્યા ત્યારે યહોવાદે તેઓની સાથે કરાર કીધો, ત્યારે હોરબમા મુસાએ ને બે પત્નરથીઓ કોષમા મુકી હતી, તે ચિવાય બીજુ કાંઈ તેમા નહોતું અને યાજ્ઞકો પવિત્રસ્થાનમાંથી નિકળ્યા ત્યારે એમ થયું કે, મેંધથી યહોવાદનું પર એવું ભરાઇ ગયું, ૧૧ કે યાજ્ઞકો મેંધના કારણથી સેવા કરવાને ઉભા રહી ન શક્યા, કેમકે યહોવાદના મૈરથી યહોવાદનું પર ભરાઇ ગયું

૧૨ ત્યારે સુલેમાને કહ્યું કે, યહોવાદે કહ્યું છે કે, હું નાહ અધારમા રહીશ ૧૩ મેં તારે તારા રહેવાનું ધર, તર્કાળ મુકી તારે વસવા તારે ઠેકાણું નિશ્ચ બાંધ્યું છે ૧૪ અને રાખએ પોતાનું મુખ ફેરવીને ઇસ્તાએલની સપડે જમાનને આશીર્વાદ દીધો, ને ઇસ્તાએલની આખી સમા ઉભી રહી હતી ૧૫ અને તેણે કહ્યું, ઇસ્તાએલનો દેવ યહોવાદ રહ્યવ ધાઓ, કે જે પોતાના મુખથી આજ બાપ દાઉદની સારે બોલ્યો, ને તેણે

તે પોતાને હાથે પુર કીધું છે, ૧૬ તે એ કે, મેં મારા લોકને મિસરમાંથી કાઢ્યા, તે દિવસથી માંડીને ઇસ્તાએલના સર્વ કુળોમાંથી મેં કોઇ નગર તેમા ધર બાંધવા સાર, પસંદ કીધું નહિ, કે મારા નામ તેમા રહે, પણ મેં દાઉદને મારા લોક ઇસ્તાએલનો અધિકારી થવા સાર પસંદ કીધો છે ૧૭ હવે મારા પિતા દાઉદના હૃદયમા ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદના નામને સાર ધર બાંધવાનું હતું ૧૮ પણ યહોવાદે મારા પુત્ર દાઉદને કહ્યું કે, તારા હૃદયમા મારા નામને સાર ધર બાંધવાનું હતું, એ તો તે સાર કીધું કે તે તારા હૃદયમા હતું ૧૯ પણ તું તે ધર બાંધીશ નહિ, પણ તારી કમરમાંથી નિકળનાર તારા હાથો મારા નામને સાર ધર બાંધશે ૨૦ અને યહોવાદે પોતાનું બોલેલું વચન સ્થાપિત કીધું છે, કેમકે હું મારા બાપ દાઉદને ઠેકાણે ઉભો થયો છું, ને યહોવાદે આપેલા વચન પ્રમાણે ઇસ્તાએલના રાજ્યાસન પર બેઠો છું, ને મેં ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદના નામને સાર ધર બાંધ્યું છે ૨૧ અને ત્યાં મેં કોષને સાર જગ્યા કરાવી છે, કે જે [કોષ]મા યહોવાદનો કરાર છે, જે તેણે આપણા પિતૃઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવતી વેળાએ તેઓની સાથે કર્યા હતા

૨૨ અને સુલેમાન યહોવાદની વેદીની આમળ ઇસ્તાએલની આખી જમાતની સમક્ષ ઉભો રહ્યો, ને પોતાના હાથ આકારાની ગમ પસારીને, ૨૩ તેણે કહ્યું કે, હે ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદ, ઉપર આકારામા કે નીચે પૃથ્વીમા તારા જેવો કોઇ દેવ નથી, જે તારા સેવકો પોતાના સમૂહ હૃદયથી તારી આગળ ચાલે છે તેઓની સાથે તું કરાર તથા દયા રાખે છે, ૨૪ તે તારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું હતું, તે તેની પ્રત્યે તેં પાળ્યું છે, હા, તું પોતાને મોઢે બોલ્યો, ને તે તેં પોતાને હાથે પુર કર્યું છે, જેમ આજ છે તેમ ૨૫ માટે હવે, હે ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદ, તારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન તેં આપ્યું છે, તે તેની પ્રત્યે પાળ, તે એ કે, તારે સારે મારી સન્મુખથી ઇસ્તાએલના રાજ્યાસન પર બેસનાર માણસના અત આવશે નહિ, જે દેવળ તારા દીકરા પોતાના માંમાં રિપે સાવચેત રહીને, જેમ તું મારી સન્મુખ ચાલ્યો, તેમ મારી સન્મુખ આવશે તો ૨૬ માટે હવે, હે ઇસ્તાએલના દેવ, તારા સેવક મારા બાપ દાઉદને આપેલું તારું વચન કૃપા કરીને સાચું પાડ ૨૭ પણ

શું દેવ ખરેખર પૃથ્વી પર વસે? જો, આકાશ તથા આકાશોના આકાશમાં તે તારો સમાવેશ થઈ શકતો નથી, તો આ મારા બાધેલા ધરમાં થતો કેટલો વિરોધ અસાધ્ય છે. ૨૮ તો પણ, હું મારા દેવ યહોવાહ, તારા સેવકની પ્રાર્થના પર તથા તેની વિનંતી પર લક્ષ લગાડીને, આજ તારો સેવક જે પોકાર તથા પ્રાર્થના તારી આગળ કરે છે, તે તું સાંભળ; ૨૯ કે રાત દિવસ આ ધર પર, એટલે જે જગ્યા વિષે તે કહ્યું છે કે, ત્યાં માત્ર નામ રહેશે, તે પર તારી આંખ ઉઘાડી રહે, કે તારો સેવક આ જગ્યા તરફ ને પ્રાર્થના કરે તે તું સાંભળે ૩૦ અને જ્યારે તારો સેવક તથા તારા ઇસ્તાએલ લોક આ જગ્યા તરફ પ્રાર્થના કરે, ત્યારે તું તેઓની યાચના સાંભળજે; હા, આકાશમાં, એટલે તારે વસવાની જગ્યામાં, તું સાંભળજે; ને સાંભળીને ક્ષમા કરજે ૩૧ જો કોઈ માણસ પોતાના પડોસી વિરૂદ્ધ અપરાધ કરે, ને તેને સમ ખવડાવવા સાથે તેને સોગંદ દે, ને જો તે આવીને આ ધરમાં તારી વેદીની સન્મુખ સોગંદ ખાય, ૩૨ તો તું આકાશમાં સાંભળજે, ને [તે પ્રમાણે] કરીને તારા સેવકોનો ન્યાય કરીને દુષ્ટને દોષિ કરાવીને, તેને માર્ગ તેને પોતાને માથે આણજે, ને ન્યાયીને ન્યાયી કરાવીને તેના ન્યાયીપણા પ્રમાણે તેને આપજે. ૩૩ જ્યારે તારા ઇસ્તાએલ લોક તારી વિરૂદ્ધ પાપ કર્યાને લીધે શત્રુની આગળ માર્યા જાય; ને જો તેઓ તારી ભણી પાછા ફરીને તારું નામ કબૂલ કરે, ને આ ધરમાં તારી પ્રાર્થના તથા યાચના કરે, ૩૪ તો તું આકાશમાં સાંભળીને તારા લોક ઇસ્તાએલના પાપની ક્ષમા કરજે, ને જે દેશ તે તેઓના પિતૃઓને આપ્યો તેમાં તેઓને પાછા લાવજે. ૩૫ તેઓએ તારી વિરૂદ્ધ ક્રોધેલા અપરાધને લીધે જ્યારે આકાશ બધ થઈ જાય, ને વરસાદ ન આવે; ત્યારે જો તેઓ આ જગ્યા ભણી પ્રાર્થના કરે, ને તારું નામ ઝૂલ્લું કરે, ને તેઓ પૃથ્વી ઉપર જિપ્સિ મોકલી તેથી તેઓ પોતાના પાપથી ફરે; ૩૬ તો તું આકાશમાં સાંભળીને તારા સેવકોનાં તથા તારા લોક ઇસ્તાએલનાં પાપની ક્ષમા કરજે, કેમકે જે સુમાને તેઓએ ચાલવું જોઈએ, તે તેઓને તું શિખવે છે; ને તારો જે દેશ તે તારા લોકોને વારસા તરીકે આપ્યો છે, તેમાં વરસાદ મોકલજે. ૩૭ જો દેશમાં દુકાળ હોય, ને મરજી હોય, ને લુ કે મરી, કે તીડ કે કાતરા હોય; ને તેઓના શત્રુ તેઓનાં નગરોના દેશમાં

તેઓને ઘેરે; અમે તે મરજી, અમે તે રોગ હોય; ૩૮ અને જો કોઈ માણસ કે તારા બધા ઇસ્તાએલ લોક પોતાપોતાના હૃદયનો રોગ ભણીને જે કંઈ પ્રાર્થના કે યાચના કરે, ને પોતાના હાથ આ ધરની ભણી પસારે; ૩૯ ત્યારે તું આકાશમાં, એટલે તારા રહેઠાણમાં, સાંભળીને ક્ષમા આપીને [તે પ્રમાણે] કરજે; અને કોઈક માણસનું હૃદય તું ભણે છે માટે તેને તેનાં સર્વ કૃત્યો પ્રમાણે ફળ આપજે; (કેમકે તું, કેવળ તું જ સર્વ મનુષ્યપુત્રોનાં હૃદયો ભણે છે;) ૪૦ એ માટે કે જે દેશ તે અમારા પિતૃઓને આપ્યો છે તેમાં જ્યાં સુધી તેઓ જીવે તે સધળા દિવસોમાં તેઓ તારી બિહીક રાખે ૪૧ વળી પરદેશીઓ જે તારા ઇસ્તાએલ લોકોમાંના નથી તેઓ જ્યારે તારા નામની ખાતર દૂર દેશથી આવે, ૪૨ (કેમકે તેઓ તારા મોટા નામ, તથા તારા પરાક્રમી હાથ, તથા તારા લખાવેલા જીવ વિષે સાંભળશે;) જ્યારે તે આવીને આ ધર ભણી પ્રાર્થના કરે; ૪૩ ત્યારે તું આકાશમાં, એટલે તારા રહેઠાણમાં, સાંભળીને જે સધળા વિષે તે પરદેશી તારી પ્રાર્થના કરે, તે પ્રમાણે તું કરજે; એ માટે કે પૃથ્વીના સર્વ લોક તારું નામ ભણે, ને તારા ઇસ્તાએલ લોકોની પેઠે તેઓ તારી બીક રાખે, ને તેઓ ભણે કે આ માત્ર બાધેલું ધર તારા નામથી ઓળખાય છે. ૪૪ અને જે રસ્તે તું તારા લોકને મોકલે તે રસ્તે યજ્ઞને જો તેઓ પોતાના શત્રુની સામે યુદ્ધ કરવાને જાય, ને જે નગર તે નિવેડયું છે, તથા જે ધર તારા નામને સાથે મેં બાંધ્યું છે, તેમની ભણી જો તેઓ યહોવાહની પ્રાર્થના કરે; ૪૫ તો આકાશમાં તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની યાચના સાંભળીને તેઓનો પક્ષ ધર. ૪૬ જો તેઓ તારી વિરૂદ્ધ પાપ કરે, (કેમકે પાપ ન કરે એવું માણસ કોઈ નથી,) ને તું તેઓ પર કોપાયમાન થઈને તેઓને શત્રુઓના હાથમાં એવી રીતે સોંપે, કે એઓ તેઓને બંદીવાન કરીને દૂર કે નજીક શત્રુના દેશમાં લઈ જાય, ૪૭ તો પણ જે દેશમાં તેઓ બંદીવાન તરીકે લઈ જવાયા હોય, તેમાં જો તેઓ વિચાર કરીને ફરે, ને તેઓ પોતાને બંદીવાન કરીને લઈ જનારના દેશમાં તારી આગળ યાચના કરતાં કહે કે, અમે પાપ કીધું છે, ને કુદંડી રીતે વચ્ચો છીએ; અમે ભૂંડું કીધું છે; ૪૮ ને તેઓને બંદીવાન કરીને લઈ જનાર તેઓના શત્રુઓના દેશમાં જો તેઓ પોતાના સપૂર્ણ હૃદયથી તથા પોતાના સપૂર્ણ જીવથી તારી ભણી પાછા ફરીને

તેઓનો જે હેશ તેઓના પિતૃઓને તે આપ્યો, જે નગર તે નિવેડયુ છે, તથા જે ધર તારા નામને સારૂ મેં બાંધ્યુ છે, તેમની બાણી તારી પ્રાર્થના કરે, ૪^{મો} તો આકાશમાં, એટલે તારા રહેણાંમાં તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની ચાચના સાક્ષીને તેઓનો પક્ષ ધર, ૫^{મો} ને તારા લોકે તારી વિરક્ષ જે પાપ કરેલું, તથા તારી વિરક્ષ જે સર્વ ઉલ્લઘન તેઓએ કરેલા, તેની તેઓને ક્ષમા આપ, ને તેઓને બદીવાન કરીને લઇ જનારાઓના મનમાં તેઓ પ્રત્યે દયા ઉપજાવ કે એઓ તેઓ પર દયા રાખે, ૫^{મો} કેમકે તેઓ તારા લોક તથા તારો વારસો છે, જેને તેં મિસરમાંથી લોકોની કાઢીની મઠ્યેથી કાઢ્યા, ૫^{મો} કે તારા સેવકની ચાચના પર તથા તારા ઇસ્રાએલ લોકની ચાચના પર તારી આખો ઉધાડી રહે, કે જ્યારે તેઓ તારી વિનંતી કરે ત્યારે તું તેઓનું સામળે ૫^{મો} કેમકે, હે પ્રભુ યહોવાહ, જેમ તું અમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી કાઢી લાવતી વેળાએ તારા સેવક મુસાની હસ્તક બાંધ્યો, તેમ તેં તેઓને તારો વારસો થવા સારૂ પૃથ્વીના સર્વ લોકોથી જુદા કર્યા

૫૪ અને એમ થયુ કે, સુલેમાન આ સઘળી પ્રાર્થના તથા ચાચના યહોવાહની આગળ કરી રહેા, ત્યારે તે યહોવાહની વેદીની સામેથી ઉઠયો, કે જ્યાં તે પોતાના હાથ આકાશની મમ પસારીને છુટકીએ પડેલા હતા ૫૫ અને તેણે ઉભા થઇને મોટે સાંઠે ઇસ્રાએલની આખી સંસારને આશીર્વાદ દીધો ૫૬ ને કહ્યું કે, યહોવાહને મન્ય હોજે, કે જેણે પોતાના આપેલા સર્વ વચનો પ્રમાણે પોતાના ઇસ્રાએલ લોકને આરામ આપ્યો છે, જે સર્વ સારા વચનો તેણે પોતાના સેવક મુસાની હસ્તક આપ્યા હતા તેમાનો એક રાખ્બ પણ બચ્યો ગયો નથી ૫૭ જેમ આપણો દેવ યહોવાહ આપણા પિતૃઓની સાથે હતો, તેમ તે આપણી સાથે રહેા, તે આપણને ન વળે, ને આપણને ન મુકેા, ૫૮ કે તેના સર્વ મર્મોમાં ચાલવા સારૂ, તથા તેની આજ્ઞા, તથા તેના વિધિઓ, તથા તેના હુકમો ને તેણે આપણા પિતૃઓને ફરમાવ્યા હતા, તે પાળવા સારૂ તે આપણા હૃદયો પોતાની વરફ વાળે ૫૯ અને આ મારા સમક્ષ ને વડે સર્વ યહોવાહની આગળ ચાચના કીધી છે, તે રાત દિવસ આપણા દેવ યહોવાહની હજુરમાં રહે, કે તે રોજની અગત્ય પ્રમાણે પોતાના સેવકનો પક્ષ, તથા પોતાના ઇસ્રાએલ

લોકનો પક્ષ લે; ૬૦ એ માટે કે પૃથ્વીની સર્વ પ્રજાઓ જાણે કે યહોવાહ તેજ દેવ છે, બીજે કોઇ નથી ૬૧ માટે આપણા દેવ યહોવાહના વિધિમાં ચાલવા સારૂ તથા તેની આજ્ઞા પાળવા સારૂ તમારા હૃદયો તેની પ્રત્યે આજની માફક સમૂલ્ય યાઓ ૬૨ અને રાજ્યો તથા તેની સધાતે સર્વ ઇસ્રાએલે યહોવાહની આગળ યજ્ઞ ચડાવ્યા ૬૩ અને જે રાત્ર્યર્પણનો યજ્ઞ સુલેમાને યહોવાહની આગળ ચડાવ્યો, તે બાવીસ હજાર ગોધા તથા એક લાખ ને વીસ હજાર ઘેટાંનો હતો એ પ્રમાણે રાજ્યો તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુરોએ યહોવાહના ધરની પ્રતિષ્ઠા કીધી ૬૪ તેજ દિવસે રાજ્યો યહોવાહના ધરની આગળના આગણના મધ્ય ભાગને પાવન કીધો, કેમકે ત્યાં તેણે દહની-ચાર્પણ, તથા ખાવાર્પણ, તથા તાત્પર્પણનો મેઠ ચડાવ્યો, કેમકે યહોવાહની સન્મુખ જે પિત્તળની વેદી હતી, તે એટલી મોટી ન હતી કે તે પર દહની-ચાર્પણ, તથા ખાવાર્પણ, તથા રાત્ર્યર્પણનો મેઠ માઇ રાકે ૬૫ એમ તે સમયે આપણા દેવ યહોવાહની આગળ સાત ને સાત એટલે ચૌદ દિવસ સુધી સુલેમાને તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલે, એટલે હમાયના નાકાથી તે મિસરના વેહેજા સુધીના [લોકોની] મોટી સંખ્યાએ પર્વ પાળ્યુ ૬૬ આઠમે દિવસે તેણે લોકોને વિદાય કીધા, ને તેઓએ રાજ્યને આશીર્વાદ દીધો, ને જે સર્વ ભક્ષમનસાઇ યહોવાહે પોતાના સેવક હાઉદને તથા પોતાના ઇસ્રાએલ લોકને દર્શાવી હતી તેને લીધે મનમાં હરખાતા તથા આનંદ કરતા તેઓ પોતાના તણુઓએ ગયા

૮ અને સુલેમાન યહોવાહનું ધર બાંધવાનું તથા રાજનું ધર તથા જે સઘળું કરવાની સુલેમાનને ઇચ્છા હતી તે પુરૂ કરી રહેા ત્યારે એમ થયુ કે, ૨ જેમ યહોવાહે તેને જિજ્ઞાસામાં ફરન દીધું હતું, તેમ તેણે બીજ વાર સુલેમાનને દર્શન દીધું ૩ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, મારી આગળ કરેલી તારી પ્રાર્થના તથા તારી ચાચના મેં સામળું છે, આ તારા બાંધેલા ધરને, માફ નામ તેમાં સદાને માટે રાખવા સારૂ, મેં પવિત્ર કીધું છે, ને મારી આખો તથા માફ હૃદય નિરંતર ત્યાં રહેશે ૪ ને તારો પિતા હાઉદ જેમ ચાલ્યો તેમ જો તું મેં જે સઘળું આજ્ઞા વને આપી છે તે પ્રમાણે કરીને મારી આગળ હૃદયની સમૂર્ણતાથી તથા પ્રમાણિકપણથી ચાલશે, ને મારા વિવિધો તથા

હુકમો પાળશે; ૫ તો જેમ મેં તારા પિતા દાઉદને વચન આપીને કહ્યું હતું કે, ઇસ્ત્રાએલના રાજ્યાસન પર તારા માણસની ખોટ પડશે નહિ, તે મુજબ હું તારું રાજ્યાસન ઇસ્ત્રાએલ પર સર્વકાળ સુધી સ્થાપિત રાખીશ. ૬ પણ જો તમે, અથવા તમારા દીકરાઓ, મારી પાછળ ચાલવાથી ફરી જશેજ, ને મારી આજ્ઞાઓ તથા મારા વિધિઓ જે મેં તમારી આગળ મુક્યાં છે તે નહિ પાળતાં, જ્યને અન્ય દેવાની સેવા કરશે તથા તેઓને બનશે; ૭ તો મેં ઇસ્ત્રાએલને જે દેશ આપ્યો છે તેમાથી તેઓને હું નહ કરીશ; ને આ જે ધરને મેં મારા નામને સાંરે પવિત્ર કીધું છે, તેને હું મારી દૃષ્ટિ આગળથી દૂર કરીશ, ને ઇસ્ત્રાએલ સર્વ લોકો મધ્યે દૃષ્ટાંતરૂપ તથા કહાણીરૂપ થશે ૮ અને જો કે આ ધર ધણુ ઉત્તુ છે તો પણ તેની પાસે યજને જનાર સુધળા અંગેઓ પામશે, ને છટ છટ કરશે, ને તેઓ કહેશે કે, ૯ શા માટે યહોવાદે આ દેશના તથા આ ધરના એવા હાલ કીધા હશે? ૧૦ ને તેઓ ઉત્તર આપશે કે, તેઓના પિતૃઓને મિસરમાંથી કાઢી લાવનાર તેઓના દેવ યહોવાદને મુકીને તેઓએ અન્ય દેવાને સ્વીકાર્યા, ને એમને બાજુને એમની સેવા કીધી તે માટે; એજ માટે યહોવાદ આ સધળી હાની તેમના પર લાગ્યો છે.

૧૦ અને સુલેમાન વીસ વર્ષમાં બને ધરો, એટલે યહોવાદનું ધર, તથા રાજાનું ધર બાધી રહેા, ત્યાર પછી એમ થયું કે, ૧૧ સુલેમાન રાજાએ હીરામને ગાલીલ પ્રાંતમાં વીસ નગરો આપ્યાં. (હવે સૂરના રાજા હીરામે સુલેમાનને જેટલાની ઇચ્છા હતી તેટલાં બધાં એરેન્જમેન્ટ્સ લાકડાં, તથા દેવદારનાં લાકડાં તથા સોનું પુરાં પાક્યાં હતાં,) ૧૨ અને સુલેમાને તેને જે નગરો આપ્યાં હતાં તે લેવા સાંરે હીરામ સૂરમાંથી આવ્યો; પણ તેઓ તેને ગમ્યાં નહિ. ૧૩ અને તેણે કહ્યું, મારા ભાઈ, આ કેવાં નગરો તેં મને આપ્યાં છે? ને તેણે તેઓનું નામ કાબૂલ દેશ પાડ્યું, તે આજ સુધી છે. ૧૪ અને હીરામે રાજાને ત્યાં એક સો ને વીસ તાંબત સોનું મોકલ્યું.

૧૫ અને યહોવાદનું ધર, તથા પોતાનું ધર, તથા મિલ્કો, તથા ચરસાલેમનો કોટ તથા હાસેર, તથા મગિદો તથા ગેઝર બાધવા સાંરે સુલેમાન રાજાએ જે જમાબંદી કરી તેની વિગત આ પ્રમાણે હતી ૧૬ મિસરના રાજા ફારૂને ચઢાઈ કરીને ગેઝરને સર કરીને તેને

આગથી બાળી નાખ્યું હતું, ને તે નગરના રહેવાસી કનાનીઓને મારી નાખીને તે પોતાની પુત્રી, એટલે સુલેમાનની સ્ત્રીને, પહામાં આપ્યું હતું. ૧૭ અને સુલેમાને દેશમાં ગેઝર તથા નીચકું બેથ-હેરોન, ૧૮ તથા બાઅલાય, તથા અરબ્યમાં તાદમોર, ૧૯ તથા સુલેમાનના હાંડારનાં સર્વ નગરો, તથા તેના રથોને સાંરે નગરો, તથા તેના સ્વારોને સાંરે નગરો, તથા પોતાના શોખને માટે ચરસાલેમમાં તથા લબાનેાનમાં તથા પોતાના અધિકાર તળેના સર્વ દેશમાં જે બાધકામ કરવાની સુલેમાનને ઇચ્છા થઈ, તે બાંધ્યાં. ૨૦ અમેરીઓ, હિત્તીઓ, પરીઝીઓ, દિબ્બીઓ, તથા યબ્સીઓ, જેઓ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમાંના ન હતા; ૨૧ તેઓમાંથી બધી રહેલા સર્વ લોકના વશાને જે તેમની પછી દેશમાં બચી રહેલા, જેમના તલન નાશ ઇસ્ત્રાએલપુત્રો કરી નહિ શકેલા તેમના પર વેઠનો વારો સુલેમાને આજ દિન સુધી નાખ્યો. ૨૨ પણ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમાંથી કોઈની ઉપર સુલેમાને વેઠ કસાવી નહિ, પણ તેઓ તો યુદ્ધના સીપાઈઓ, તથા તેના ચાકરો, તથા અધિપતિઓ, તથા સરદારો, તથા રથોના તથા સ્વારોના અમલદારો હતા. ૨૩ સુલેમાનના કામ પર જે મુખ્ય કારખાનીઓ તે આ હતા, એટલે એ કામના મજૂરો ઉપર મુકાદમી કરનારા પાંચસે ને પચાસ હતા. ૨૪ પણ ફારૂની પુત્રી દાઉદના નગરમાંથી નિકળીને તેને કાજે [સુલેમાને] જે ધર બાંધ્યું હતું તેમાં આવી; તે વખતે તેણે મિલ્કો બાંધ્યું. ૨૫ અને સુલેમાને યહોવાદને સાંરે જે વેદી બાધી હતી, તેની ઉપર તે દર વર્ષે ત્રણ વખત દહની-ચાપેલ તથા સાંત્યપેલ ચઢાવતો હતો, ને તે સાથે યહોવાદની સામેની [વેદી પર] ધૂપ બાળતો હતો. એમ તેણે ધર પુર કીધું.

૨૬ અને સુલેમાન રાજાએ અદોમ દેશમાં સૂર સમુદ્રના કાંઠા પરના એલોય પાસેના એસ્થેન-ગેબરમાં વહાણોને કાઢેલા બનાવ્યો. ૨૭ અને હીરામે પોતાના સમુદ્રના લોમિયા ખલાસીઓને વહાણોમાં સુલેમાનના ચાકરોની સાથે મોકલ્યા. ૨૮ અને તેઓ ઓશીર જ્યને ત્યાંથી ચારસ ને વીસ તાલત સોનું લઈને સુલેમાન રાજાની પાસે લાવ્યા.

૧૦ અને યહોવાદના નામ સંબંધી સુલેમાનની કીર્તિ સાબળીને શોબાની રાણી સુરકેલ પ્રશ્નો વડે તેની પરીક્ષા કરવા સાંરે આવી. ૨ અને તે ધણુ

મોટા રસાલા સાથે, તથા સુગંધીઓ, અતિથલુ સોત
તથા મૂલ્યવાન ટીશમાલેક લાદેલા ઉટા સહિત યજ્ઞ-
શાલેમમાં આવી, ને સુલેમાન પાસે આવીને ને સધળું
પોતાના મનમાં હદ, તે સુગંધી તેણીએ તેની સાથે
વાત કરી અને સુલેમાને તેના સર્વ પ્રસોના ઉત્તર
આપ્યા, જેના જવાબ તેણે તેને ન આપ્યા હોય,
એવી એકે બાબતથી રાજ્ય અભયે ન હતો અને
જ્યારે શેખાની રાણીએ સુલેમાનનું સધળું જ્ઞાન, તથા
તેનું બાનેરું ધર, તથા તેની મેજ પરની રસોઈ,
તથા તેના સેવકોનું બેસણું તથા તેના કારભારીઓનું
ઉચ્ચ રહેણ, તથા તેઓના વસ્ત્રો, તથા તેના પાત્રવા
હકો, તથા યદોવાદના ધરમા ને દહનીયાર્થેણી તે
ચકાવતો હતો, તે જોયા ત્યારે તેના હોશ ઉડી ગયા
અને તેણીએ રાજ્યને કહ્યું કે, તારા દુશ્મનો વિષે, તથા
તારા જ્ઞાન વિષે ને વાત થતી મે મારા દેશમાં સામળી
હતી તે ખરી હતી જ પણ મે આવીને મારી નબરે તે
જોયું, ત્યાં સુધી હું તે વાત માનતી ન હતી, ને જો,
મને અશ્વ પા પુ કહેવામાં આવ્યું ન હતું, ને જાતિ મે
સામળી હતી તે કરતાં તારું જ્ઞાન તથા બાબ્યાદય
વિશેષ છે. બાબ્યાદય છે તારા લોકો! બાબ્યાદય
છે આ તારા ચાકરો કે તેઓ નિત્ય તારી સન્મુખ
ઉભા રહીને તારું જ્ઞાન સામળે છે. તારા દેવ યદો-
વાદે તારા પર પ્રસન્ન થઈને તને ઇસાએલના રાજ્યમાં
સન પર બેસાડે, તેને ધન્ય હોએ, કેમકે યદોવાદે
ઇસાએલ પર પોતાના સદાના પ્રેમને લીધે, તને, ન્યાય
તથા ઇનસાફ કરવા સારૂ, રાજ્ય કરાવ્યો. ૧૦ અને
તેણીએ રાજ્યને એકસો ને વીસ તાલવ સોનું, તથા
અતિપુષ્કળ સુગંધીઓ, તથા મૂલ્યવાન હીરામાલેક
આપ્યા. અને આ ને સુગંધીઓ શેખાની રાણીએ
સુલેમાન રાજ્યને આપી તેટલી પુષ્કળ કાંઈ દિવસે
ફરીથી આવી નહિ. ૧૧ અને ટીશમના વડાણી કે ને
ઓરીશપી સોનું લાવ્યા હતા, તેઓ અતિપુષ્કળ
આદ્યમુજન લક્ષ્મી તથા મૂલ્યવાન પાશાણો ઓરીશપી
લાવ્યા. ૧૨ અને તે આદ્યમુજના લાકડાના રાજ્યને
યદોવાદના ધરને સારૂ તથા રાજ્યના ધરને સારૂ યામલા,
તથા ગંધાઓને વારતે વીણા તથા તલુસ બનાવ્યા,
એવા મૂલ્યવાન આદ્યમુજના લાકડાં આજ દિન સુધી
હવે આવ્યા કે દેખાયા ન હતા. ૧૩ અને શેખાની
રાણીએ ને કંઈ માગ્યું તે તેની સધળી ઇચ્છા પ્રમાણે
સુલેમાન રાજ્યને તેને આપ્યું, ને તે ઉપરાંત સુલેમાને

પોતાની પાદશાહી સંભાવતથી તેને આપ્યું તે જૂદું
એમ તે પાછી ફરીને તેના ચાકરો સાથે પોતાના દેશમાં
ચાલી ગઈ

૧૪ હવે ફરેક વર્ષે સુલેમાનને ત્યાં ને સોનું આવતું
તેનું વજન છેડે ને છેડે તાલવ હતું, ૧૫ ને મુશાફર
લોકો લાવતા હતા તે, તથા બ્યાપારીઓના બ્યાપારથી
તથા મિશ્ર લોકોના સર્વ રાજ્યો તરફથી, તથા દેશના
સુબાઓ તરફથી ને મળતું તે જૂદું ૧૬ અને સુલેમાન
રાજ્યને ધરેલા સોનાની બેસે દાંબો બનાવી, ફરેક
દાવમાં છેડે શેકેત જોતું હતું ૧૭ અને તેણે ધરેલા
સોનાની [બીજી] ત્રણસે દાંબો કરી, આ ફરેક દાવમાં
ત્રણ રતન સોનું હતું, ને રાજ્યને તેમને લખાનેનના
અરબચના ધરમાં મુકી ૧૮ તે ઉપરાંત રાજ્યને હાથી-
દાનનું એક મોટું રાજ્યાસન બનાવ્યું, ને તેના ઉપર
અતિ ચોખ્ખું સોનું મઢ્યું ૧૯ આસનને છ પગથિયા
હતા, ને આસનના ઉપરથી લાગ તે પાંચથી ગોળ
હતો, ને બેઠકની પાસે બન્ને બાજુએ હાથ હતા, ને
તે હાથોની બાજુએ બે સિંહ ઉભા હતા ૨૦ અને છ
પગથિયા પર આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ બાર
સિંહો ઉભેલા હતા, આના જેવું કોઈ રાજ્યમાં કરવામાં
આવ્યું ન હતું ૨૧ અને સુલેમાન રાજ્યના પીવાના સર્વ
પાત્રો સોનાના હતા, તથા લખાનેનના અરબચના
ધરના સર્વ પાત્રો ચોખ્ખા સોનાના હતા, રૂપાના
કોઈ ન હતા, સુલેમાનના દિવસોમાં એની કંઈ વિશાલ
ગણતરી નહિ ૨૨ કેમકે રાજ્યના તારીશી વડાણોને
એક કાફલો હીરામના કાફલા સાથે સમુદ્ર પર ફરતો
હતો, ફર ત્રણ વર્ષે એક વાર તારીશીને કાફલો સોનું
તથા રૂપું, હાથીદાંત તથા વાનરો તથા મોર લઈને
આવતો હતો ૨૩ એમ સુલેમાન રાજ્ય પૃથ્વીના સર્વ
રાજ્યો કરતાં દ્રવ્ય વિષે તથા જ્ઞાન વિષે અધિક હતો
૨૪ અને દેવે તેના હૃદયમાં ને જ્ઞાન પ્રગટ્યું હતું તે
સામળવા સારૂ પૃથ્વીના સર્વ સુલેમાનની હબ્બરમાં
આવતા ૨૫ અને તે પ્રત્યેક પોતપોતાની બેઠા, એટલે
રૂપાના પાત્રો, તથા સોનાના પાત્રો, તથા વસ્ત્રો, તથા
વસ્ત્રો, તથા સુગંધીઓ, ઘોડા તથા ખચ્ચરો વાપરે
ખાંડપી તરફે લાવતા હતા ૨૬ અને સુલેમાને રથો
તથા સ્વારોને જમાવ કીધો, ને તેની પાસે એક હબ્બ-
ને ચારસે રથો તથા બાર હબ્બર સ્વારો થયા, ને તેરે
તેઓને રોતા નગરોમાં તથા યજ્ઞશાલેમમાં રાજ્યની
પાસે રાખ્યા ૨૭ અને રાજ્યને રૂપું યજ્ઞશાલેમમાં

એટલું બધું વધારી દીધું કે તે પત્થરના પાડનું ચઢ પડ્યું; તથા એરેન્જમેન્ટ વધારીને નીચ પ્રદેશના ગુલ્લરના પાડનાં કરી નાખ્યા. ૨૮ અને સુલેમાનના ઘોડા મિસરમાંથી આણેલા હતા; ને રાત્રના વેપારીઓ તેમને જથાબંધ, એટલે દરેક જથાની અમુક કિંમત આપીને, રાખતા હતા. ૨૯ અને એક રથ છસે રોકેલ રૂપાને માટે, તથા ઘોડા એક સેા ને પચાસને માટે મિસરમાંથી લાવવામાં આવતા; ને એજ પ્રમાણે હિત્તીઓના સર્વ રાત્રઓને માટે તથા અરામતા રાત્રઓને માટે તે [વેપારી]ઓની મારફતે તેઓ લાવી આપતા.

૧૧ હવે સુલેમાન રાત્રને ફારૂની દીકરી સિવાય બીજી ધણી પરદેશી સ્ત્રીઓ સાથે પ્રીત લાગેલી હતી, એટલે મેઆબી, આમ્મોની, અહોમી, સીદોની તથા હિત્તી સ્ત્રીઓ સાથે; ૨ એટલે જે દેશ-જાતિઓ વિષે યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રને કહ્યું હતું કે, તમારે તેઓની અંદર જવું નહિ, ને તેઓએ તમારી અંદર આવવું નહિ, કેમકે નિશ્ચે તેઓ તમારાં હૃદયોને પોતાના દેવોની પાછળ ફેરવી નાખશે, તે [દેશજાતિઓમાં]ની; એવીઓને સુલેમાન પ્યારના કારણથી વળગી રહ્યો. ૩ અને તેને રાત્રફુવારીઓમાંની સાનસે સ્ત્રીઓ, તથા ત્રણસે ઉપપત્નીઓ હતી; ને તેની સ્ત્રીઓએ તેનું હૃદય ફેરવી નાખ્યું. ૪ કેમકે સુલેમાનના વૃદ્ધપણમાં એમ થયું કે, તેની સ્ત્રીઓએ તેનું હૃદય અન્ય દેવો પાછળ ફેરવી નાખ્યું; ને તેનું હૃદય તેના બાપ દાઉદના હૃદયની પેઠે યહોવાહ પ્રત્યે સપૂર્ણ ન હતું. ૫ કેમકે સુલેમાન સીદોનીઓની દેવી આતેર-રથેનો, તથા આમ્મોનીઓનું અમંગળપણ, એટલે મિલકોમ, તેનો ઉપાસક થયો. ૬ અને સુલેમાને યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુંદું કર્યું, ને પોતાના બાપ દાઉદની પેઠે યહોવાહના માર્ગમાં સંપૂર્ણ રીતે ચાલ્યો નહિ. ૭ ત્યારે સુલેમાને યરૂશલેમની સામેના પર્વત પર મેઆબના અમંગળપણને, એટલે કમોશને સાર, તથા આમ્મોનપુત્રોના અમંગળપણને, એટલે મોલેખને સાર, ઉચ્ચરથાન બાંધ્યાં. ૮ અને તેણે પોતાની સર્વ પરદેશી સ્ત્રીઓ સાર એમજ કર્યું, ને તેઓ પોતાના દેવો આગળ ધૂપ બાળતી તથા યજ્ઞ ચઢાવતી હતી.

૯ અને યહોવાહ સુલેમાન પર ધણો ગુસ્સે થયો, કેમકે ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ જેણે તેને બે વાર ફારૂની દીધું હતું, ૧૦ ને જેણે તેને એ બાબત વિષે

આજ્ઞા આપી હતી કે, તારે અન્ય દેવોની ઉપાસના કરવી નહિ, તેની તરફથી તેનું મન બઠકી ગયું હતું; અને તેણે યહોવાહની આજ્ઞા પાળી નહિ. ૧૧ માટે યહોવાહે સુલેમાનને કહ્યું કે, તે આ કૃત્ય કીધું છે, તથા મારો કરાર તથા મારા વિધિઓ જે મેં તને કરે-માવ્યા છે તે તો પાળ્યા નથી, એ માટે જરૂર હું રાત્રને તારી પાસેથી ખુંચવી લઇને તારા ચાકરને તે આપીશ. ૧૨ તથાપિ તારા પિતા દાઉદની ખાતર હું તારા દિવસમાં એમ નહિ કરીશ; પણ તારા પુત્રના હાથમાંથી હું તેને ખુંચવી લઇશ. ૧૩ તો પણ હું આખું રાત્ર્ય છિનવી નહિ લઉં, પણ મારા સેવક દાઉદની ખાતર, તથા યરૂશલેમ જેને મેં પસંદ કીધું છે તેની ખાતર, હું તારા પુત્રને એક કુળ આપીશ.

૧૪ અને યહોવાહે અહોમી હદાદને સુલેમાનના રાત્ર તરીકે ઉભો કીધો; તે અહોમના રાજવંશનો હતો. ૧૫ કેમકે દાઉદ જ્યારે અહોમમાં હતો, ને યોઆબ સેનાપતિ મુએલાઓને દાઉદના સાઝ ત્યાં ગયો હતો, ને તેણે અહોમના પ્રત્યેક પુરૂષને માર્યો હતો; ૧૬ (કેમકે યોઆબ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ ત્યાં છ માસ રહ્યા હતા, જ્યાં સુધી કે તેણે અહોમના પ્રત્યેક પુરૂષનો નાશ કર્યો); તે વખતે એમ થયું હતું કે, હદાદ તથા તેની સાથે તેના બાપના ચાકરોમાંથી કેટલાક અહોમી માણસો મિસરમાં નાસી ગયા; હદાદ તો હજી નાનો છાકરો હતો. ૧૭ અને મિદ્યાનમાંથી હદીને તેઓ પારાનમાં આવ્યા; ને પારાનમાંથી પોતાની સાથે માણસ લઇને તેઓ મિસરમાં મિસરના રાત્ર ફારૂની પાસે આવ્યા; ને તેણે એને ઘર આપ્યું, તથા તેને મહે ખોરાકી કરાવી આપી, તથા એને જમીન આપી. ૧૮ અને હદાદ ફારૂની દૃષ્ટિમાં એટલી બધી કૃપા પામ્યો, કે તેણે એને પોતાની સ્ત્રીની બહેન, એટલે તાહપનેસ રાણીની બહેન, પરણાવી. ૨૦ અને તાહપનેસની બહેને તેના પેટના દીકરા નામે ગુબ્યાથને જન્મ આપ્યો; ને તાહપનેસે તેને ફારૂના ઘરમાં ધાવણ સુકાવ્યું; ને ગુબ્યાથ ફારૂના ઘરમાં ફારૂના દીકરાઓ મધ્યે રહેતો. ૨૧ અને હદાદે મિસરમાં સાંભળ્યું કે દાઉદ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધો ગયો છે, ને યોઆબ સેનાપતિ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે હદાદે ફારૂને કહ્યું કે, મને વિદાય કર કે હું મારા દેશમાં ચાલ્યો જઉં. ૨૨ ત્યારે ફારૂને તેને કહ્યું કે, મારી સાથે તને શાની ખાદ પડી છે, કે, જો, હું તારા

દેશમાં જવા માગે છે? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, કશાની નહિ, પણ એમ તેમ હોય તો પણ મને તો જવા દે

૨૭ અને દેવે તેની વિરૂદ્ધ [બીજો રાત્રી], એટલે એકયાદાનો દીકરો રંગેન, જે પોતાના ઘણી સોબા-હના રાત્રી હાઈએન્જેની પાસેથી નાંકો હતો, તેને ઊભો કર્યો, ૨૪ ને દાઉદ [સોબાહના] લોકોને મારી નાખતો હતો ત્યારે રંગેને પોતાની સાથે માણસ એકઠા કર્યો, ને તે ટાળીને પોતે નાચક થયો, ને દમસ્ક જઈને તેઓ તેમ વચ્ચે, ને દમસ્કમાં રાત્રી કાંઈ ૨૫ તે સુલેમાનના સર્વ દિવસોએ ઇસ્તાએલને રાત્રી હતો, ને હાંદે જે નુકશાન કાંઈ તે જુદું, ને તે ઇસ્તાએલથી કંટાળતો હતો, ને અશમ ઉપર રાત્રી કરતો હતો

૨૬ અને સરેદાહના એકાદમી નખાટનો દીકરો યરોબઆમ સુલેમાનનો એક ચાકર હતો, કે જેની મા સરઆહ નામની વિધવા સ્ત્રી હતી, તેણે પણ પોતાનો દાંધ રાત્રીની વિરૂદ્ધ ઉઠાવ્યો. ૨૭ અને તેણે પોતાનો દાંધ રાત્રીની વિરૂદ્ધ ઉઠાવ્યો તેનું કારણ આ હતું, એટલે સુલેમાન મિથો બાધતો હતો, તથા પોતાના પિતા દાઉદના નગરની તુરફદ સમરાવતો હતો. ૨૮ અને યરોબઆમ પરાક્રમી શરવીર થોડો હતો, ને સુલેમાને તે જુવાનને જોયા કે તે ઉચાગી છે, ને તેણે એને પુસડના ધરના સંધળા કામ પર સુકાદમ કરાવ્યો. ૨૯ અને યરોબઆમ યરૂશાલેમમાંથી નિકળ્યો, તે વેળાએ એમ થયું કે, તેને મા [મા રીયોની અહીયાહ ભવિષ્યવાદી મળ્યો, હવે [અહીયાહ] નહુ વસ્ત્ર પહેરેલું હતું, ને તેઓ બન્ને એકલા ખેતરમાં હતા, ૩૦ ને અહીયાહ પોતે પહેરેલું નવું વસ્ત્ર પહેરીને તેને કાંડીને બાર કઢા કર્યો. ૩૧ અને તેણે યરોબઆમને કહ્યું કે, તું પોતાને સાચું દસ કઢા લે, કેમકે ઇસ્તાએલનો દેવ યદોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું સુલેમાનના દાંધ-માંથી રાત્રી ખુચવી લઈને તને દસ કુળો આપીશ. ૩૨ (પણ મારા સેવક દાઉદની ખાતર, તથા યરૂશાલેમ નગર કે જેને મેં ઇસ્તાએલના સર્વકુળોમાંથી પસંદ કર્યું છે તેની ખાતર, તેને એક કુળ મળશે), ૨૩ કારણ કે તેઓએ મને ત્યાંની સીદોનીઓની દેવી આરતોર-યને, તથા મેઆબીઓના દેવ કમોરોને, તથા આમ્મે નપુરોના દેવ મિક્કોમને ભાન્યા છે, ને તેના પિતા દાઉદની પેઠે મારી દહિયા જે સાચું તે કરીને, તથા મારા વિધિ તથા મારા હુકમો [પા ટીને] મારા માર્ગોમાં

ચાલ્યા નથી. ૨૪ પરંતુ હું તેના હાથમાંથી સંધળ રાત્રી લઈ નહિ લઈશ, પણ મારો સેવક દાઉદ જેને મેં પસંદ કર્યો, જેણે મારી આજ્ઞા તથા મારા વિધિઓ પાળ્યા તેની ખાતર તેને તો તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસ સુધી હું અધિકારી રહેવા દઈશ, ૨૫ પણ હું તેના દીકરાના હાથમાંથી રાત્રી લઈ લઈને તે, એટલે દસ કુળો, તને આપીશ. ૨૬ અને તેના દીકરાને હું એક કુળ આપીશ, એ સાચું કે યરૂશાલેમ નગર કે જેને મેં મારું નામ ત્યાં મુકવા સાચું પસંદ કર્યું છે તેમાં મારા સેવક દાઉદનો દીવો મારી અનુભવ હમેશા રહેશે અને હું તારો અગ્રીકાર કરીશ, ને તું તારા જીવની સંધળા હાથનુંસાર રાત્રી કરશે, ને ઇસ્તાએલ પર રાત્રી થશે. ૨૮ અને જે સર્વ આજ્ઞા હું તને આપીશ તેને કાન દઈને જે તું મારા માર્ગોમાં ચાલશે, ને મારી દહિયા જે સાચું તે કરીને જેમ મારા સેવક દાઉદે કર્યું તેમ મારા વિધિઓ તથા મારી આજ્ઞાઓ પાળશે, તો એમ થશે કે, હું તારી સાથે રહીશ, ને જેમ મેં દાઉદને સાચું બાંધ્યું તેમ, તારે સાચું અવિચળ ધર બાંધીશ, ને ઇસ્તાએલને તારે સ્વાધીન કરીશ. ૨૯ અને આને લીધે-હું દાઉદના સતાન પર આપતિ મોકલીશ, તો પણ સદાને માટે નહિ. ૩૦ અને લીધે સુલેમાને યરોબઆમ મને મારી નાખવાનો વગ રોધ્યો, પણ યરોબઆમ ઉઠીને મિસરમાં મિસરના રાજા શીશાકની પાસે નાસી ગયો, ને સુલેમાનના મરણ સુધી મિસરમાં રહ્યો.

૪૧ હવે સુલેમાનના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સંધળ કર્યું, તથા તેનું જ્ઞાન, એ સુલેમાનના કૃત્યોના પુસ્તકમાં વર્ણવેલા નથી હોય. ૪૨ ને સુલેમાને યરૂશાલેમમાં સર્વ ઇસ્તાએલ પર ચાળીસ વર્ષની સુલહ સુધી રાત્રી કર્યું. ૪૩ અને સુલેમાન પોતાના પિતૃઓની સાથે હુધી ગયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નગરમાં દહાડ્યો, ને તેની જગ્યાએ તેનો પુત્ર રહાબઆમ રાજ થયો.

૧૨

અને રહાબઆમ શબ્દિમ ગયો, કેમકે સર્વ ઇસ્તાએલ તેને રાજ કરવા સાચું શબ્દિમ આવ્યા હતા. ૧ અને જ્યારે નખાટના દીકરા યરૂશાલેમમાં એ સાબળ્ય (કેમકે તે હજી સુધી મિસરમાં હતો, ત્યાં તે સુલેમાન રાત્રીની પાસેથી નાસી ગયો હતો, ને યરોબઆમ મિસરમાં રહેતો હતો, ૨ અને તેઓએ માણસ મોકલીને તેને તેડાવ્યો,) ત્યારે એમ થયું કે, યરોબઆમે તથા ઇસ્તાએલની સંધળા જગ્યાએ આવીને રહાબઆમને કહ્યું કે, ૪ તારા બાપે અમારા

પરની ઝુંસરી ભારે કરી હતી, તો હવે તારા બાપની સખત ચાકરી તથા અમારા પર મુકેલી તેની ભારે ઝુંસરી તું હલકી કર, ને અમે તારે તાબે રહીશું. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે દહા ત્રણ દિવસને માટે અહિંથી જાઓ; ને ત્યાર પછી મારી પાસે પાછા આવજો; એટલે લોકો ગયા. ૬ અને પોતાના બાપ સુલેમાનની હયાતીમા, તેની હજુરમાં જે વડીલો ખડા રહેતા હતા તેઓની સલાહ લેતાં રહ્યાબચામ રાજ્યને પુછ્યું કે, આ લોકોને ઉત્તર આપવા વિષે તમે શી સલાહ આપો છો? ૭ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, જો તું આજે આ લોકોને ચાકર ઘડશ, ને તેઓની સેવા કરીશ, ને તેઓને ઉત્તર આપીશ, ને તેઓને સારા વચનો કહીશ, તો તેઓ સદા તારા ચાકર ઘડ રહેશે. ૮ પણ વડીલોએ તેને આપેલી સલાહનો તેણે ત્યાગ કીધો; ને જે જુવાનિયા તેની સાથે મોટા થયા હતા, તથા જે તેની હજુરમાં ઉશ રહેતા હતા, તેઓની સલાહ તેણે લીધી. ૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ જે લોકોએ મને કહ્યું છે કે, તારા બાપે અમારા પર મુકેલી ઝુંસરીને તું હલકી કર, તેઓને આપણે ઉત્તર આપીએ એ માટે તમે શી સલાહ આપો છો? ૧૦ ને જે જુવાનિયાઓ તેની સાથે મોટા થયા હતા, તેઓએ તેને કહ્યું કે, આ જે લોકો તેને એમ કહ્યું કે, તારા બાપે અમારા પરની ઝુંસરી ભારે કરી હતી, પણ તું તેને અમારા પરથી હલકી કર, તેઓને તારે એમ કહેવું કે, મારી ટચલી આંગળી મારા બાપની કમર કરતાં નહીં છે, એમ તારે તેઓને કહેવું; ૧૧ ને હવે મારા બાપે તમારા પર ભારે ઝુંસરી લાદી, તો હું તમારા પરની ઝુંસરી વધારીશ; મારા બાપે તમને ચાળખાથી શિક્ષા કરી, પણ હું તમને વીંછુઓથી શિક્ષા કરીશ. ૧૨ અને જેમ રાજ્યે ફરમાવ્યું હતું, કે મારી પાસે ત્રીજે દિવસે પાછા આવજો, તેમ યરોબઆમ તથા સર્વ લોકો રહ્યાબચામ પાસે ત્રીજે દિવસે આવ્યા. ૧૩ અને રાજ્યે લોકોને સખતાઈથી ઉત્તર આપ્યો, ને જે સલાહ વડીલોએ તેને આપી હતી, તેનો ત્યાગ કીધો; ૧૪ ને પેલા જુવાનિયાઓની સલાહ પ્રમાણે તેઓને કહ્યું કે, મારા બાપે તમારી ઝુંસરી ભારે કરી, પણ હું તમારી ઝુંસરી વધારીશ; મારા બાપે તમને ચાળખાથી શિક્ષા કરી, પણ હું તમને વીંછુઓથી શિક્ષા કરીશ. ૧૫ એમ રાજ્યે લોકોનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ; કેમકે એ બનાવ યહોવાદ તરફથી બન્યો, એ માટે કે યહોવાદે પોતાનું જે વચન શીશોની અહીયા-

હની હસ્તક નબાટના દીકરા યરોબઆમને આપ્યું હતું, તે તે રચાવિત કરે. ૧૬ અને સર્વ ઇસ્રાએલે જોયું કે રાજ્ય અમારું સાંભળતો નથી, ત્યારે લોકોએ રાજ્યને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, દાઉદમાં અમારે શો ભાગ છે? ને વિશાળતા પુત્રમાં અમારો વારસો નથી; હે ઇસ્રાએલ, તમારા તંત્ર્યોએ જાઓ; હવે, હે દાઉદ, તારૂં ઘર તું સંભાળજે. એમ ઇસ્રાએલ પોતાના તંત્ર્યોએ ગયા. ૧૭ પણ યહુદાહતાં નગરોમાં રહેનાર ઇસ્રાએલપુત્રો પર તો રહ્યાબચામની હકુમત રહી. ૧૮ ત્યાર પછી અહોરામ જે લશ્કરી વેઠ પર હતો, તેને રહ્યાબચામ રાજ્યે મોકલ્યો; ને સર્વ ઇસ્રાએલે તેને પત્થરે મારીને તેનો પ્રાણ લીધો. અને રહ્યાબચામ રાજ્ય યરૂશાલેમ નાસી જવા સાડા ઉતાવળથી પોતાના રથ પર ચઢી બેઠો. ૧૯ એમ ઇસ્રાએલે દાઉદના ધરની વિરૂદ્ધ આજ્ઞ સુધી દંડો કરેલો છે. ૨૦ અને ન્યારે સર્વ ઇસ્રાએલે સાંભળ્યું કે યરોબઆમ પાછો આવ્યો, ત્યારે એમ થયું કે, તેઓએ માણસ મોકલીને તેને સલામમાં બોલાવ્યો, ને તેને સર્વ ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કર્યો; એકલા યહુદાહતાં કુળ શિવાય, દાઉદના ધરની કુમકે કાંઈ ન રહ્યું.

૨૧ અને રહ્યાબચામ યરૂશાલેમ આવ્યો ત્યારે તેણે યહુદાહતાં આખા ધરના, તથા બિન્યામીનના કુળના એક લાખ તથા એશી હજાર યુદ્ધી કાઢેલા લડવૈયા માણસો ટોળે કીધા; એ માટે કે સુલેમાનના દીકરા રહ્યાબચામને રાજ્ય પાછું આપવા સાડા ઇસ્રાએલના ધરની વિરૂદ્ધ તે યુદ્ધ કરે. ૨૨ પણ દેવની વાણી કે, ઇશ્વરસકલ રમવાયાહની પાસે એ પ્રમાણે આવી કે, ૨૩ યહુદાહતાં રાજ્ય સુલેમાનના દીકરા રહ્યાબચામને, તથા યહુદાહ તથા બિન્યામીનના આખા ધરનાંને તથા ખાહીના લોકોને કહે કે, ૨૪ યહોવાદ એવું કહે છે કે, ચલાઈ ન કરશો, તેમજ તમારા ભાઈ ઇસ્રાએલપુત્રોની સામે યુદ્ધ ન કરશો; સર્વ માણસો પોતપોતાને ઘેર પાછા જાઓ; કેમકે એ કામ મારી તરફથી બન્યું છે. માટે તેઓ યહોવાહની વાત સાંભળીને યહોવાહના કહેવા પ્રમાણે પાછા ફરીને પોતાને માર્ગે પડ્યા.

૨૫ પછી યરોબઆમે એકાધમના પહાડી સુલકમાં રાજ્ય બાંધ્યું, ને તેમાં વસ્યો; ને ત્યાંથી નિકળીને તેણે ધનુએલ બાંધ્યું. ૨૬ અને યરોબઆમે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, હવે રાજ્ય દાઉદના ધરને પાછું મળશે; ૨૭ જે આ લોક યરૂશાલેમમાં યહોવાહના ધરમાં યજ્ઞ

કરવા સાડી જશે, તો આ લોકનું મન તેઓના ધણી
ચદ્દાદના રાત્રી રહાજઆમની નમ પાણું ફરશે; ને
તેઓ મને મારી નાખીને ચદ્દાદના રાત્રી રહાજઆ-
મની પાસે પાછા જશે. ૨૮ તે ઉપરથી રાત્રીએ સલાહ
લધને સોનાના બે વાછરડા બનાવ્યા, ને લોકોને કહ્યું
કે, ચરસાલેખમાં જવું તમને ધણું [મુશ્કેલ] યથ પડે
છે; હે ઇસ્તાએલ, જુઓ, તમારા જે દેવા મિસરમાંથી
તમને કદાવી લાવ્યા [તે આ રહ્યા]. ૨૯ અને એકને
તેણે બેગેલમાં ઉભો કર્યો, ને બીજાને તેણે દાનમાં
મુક્યો. ૩૦ અને આ વાત પાપરૂપ યથ પડી; કેમકે
લોકો એકની [પૂન કરવા સાડી] દાન લગી જતા હતા.
૩૧ અને તેણે ઉચ્ચરથાનોનાં ઘર બનાવ્યાં, ને લેવીપુત્રો
શિયાયાના બીજા સર્વ લોકોમાંથી તેણે રાજક કરાવ્યા.
૩૨ અને યરોબઆમે આઠમા માસમાં, માસને પંદરમે
દિવસે, જે પર્વ ચદ્દાદમાં છે તેના જેવું પર્વ કરાવ્યું,
ને તેણે વેદી પર અર્પણ ચઢાવ્યા; તેજ પ્રમાણે તેણે
બેગેલમાં કહ્યું, ને પોતાના બર્નલેલા વાછરડાઓને
યદો ચઢાવ્યા; ને ઉચ્ચરથાનોના જે ચાજકા તેણે
કરાવ્યા હતા, તેઓને તેણે બેગેલમાં રાખ્યા. ૨૩ અને
જે વેદી તેણે બેગેલમાં કરી હતી તેની પાસે આઠમા,
એટલે પોતાના મનકલિપત માસમાં, તે માસને પંદરમે
દિવસે તે ગયો; ને તેણે ઇસ્તાએલપુત્રોને સાડી પર્વ
કરાવ્યું, ને ધૂપ બાળવા સાડી વેદી પાસે ગયો.

૧૩ અને જુઓ, યદોવાદના વચનથી એક
ધર્મરક્ષક ચદ્દાદમાંથી બેગેલમાં આવ્યો;
ને યરોબઆમ ધૂપ બાળવા સાડી વેદીની પાસે ઉભેલો
હતો. ૨ અને યદોવાદના વચનથી તેણે વેદી સામે
પોકારીને કહ્યું, હે, વેદી! વેદી! યદોવાદ એમ કહે છે
કે, જો, હાટલા ધરમાં યોરદાવાદ નામે એક પુત્ર
જન્મશે; ને તે તારા પર ધૂપ બાળનાર ઉચ્ચરથાનના
ચાજકોના યજ્ઞ વારીજ ઉપર કરશે, ને લોકો તારા
પર માનુષનાં દાડમાં બાજશે. ૩ અને તેજ દિવસે
તેણે ચિન્દ આપીને કહ્યું કે, યદોવાદે જે ચિન્દ કહ્યું
છે તે આ છે કે, જુઓ, વેદી કાઢી નખારો, ને તે પરની
રાખ વેરાઈ જશે. ૪ અને ધર્મરક્ષકે બેગેલમાંની
વેદીની સામે પોકારેલી વાણી ન્યારે રાત્રીએ સાંભળી
ત્યારે એમ થયું કે, યરોબઆમે પોતાનો દાષ વેદી
પરથી લાંચી કરીને કહ્યું કે, અને પકડો; ને તેના જે
દાષ તેજે એની વારફ લાંચી કર્યો તે મુગ્ધ નંધા, ને
તેથી તે તેને પોતા વારફ તાણી સ્વ સક્રી નહિ. ૫ ને

ચિન્દ ધર્મરક્ષકે યદોવાદના વચનથી આપ્યું હતું તે
પ્રમાણે વેદી કાઢી ગઈ, ને રાખ વેદી પરથી ટળી પડી.
૬ અને રાત્રીએ ઉત્તર આપીને ધર્મરક્ષકને કહ્યું કે,
તારા દેવ યદોવાદની કૃપાને માટે આજીજ કરીને
મારે માટે પ્રાર્થના કર, કે મારો દાષ ફરીથી સાલે
થાય. અને ધર્મરક્ષકે યદોવાદની આજીજ કાઢી,
એટલે રાત્રીનો દાષ સાંભળે યથને અગાઉ હતો તેવા
થયો. ૭ અને રાત્રીએ તે ધર્મરક્ષકને કહ્યું કે, મારી
સાથે મારે ઘેર આવીને હાજરી કર ને મુ તને ધનામ
આપીશ. ૮ અને ધર્મરક્ષકે રાત્રીને કહ્યું કે, જો તું મને
તાર અડધું ધર આપે, તો પણું હું તારી સાથે નહિ
આવું, ને આ જગ્યાએ રોટલી પણું નહિ ખાઈ તેમ
પાણી પણું નહિ પીઈ; ૯ કેમકે મને યદોવાદના વચને
એવી આજ્ઞા આપી છે કે કંઈ પણું રોટલી ખાઈશ મા
ને પાણી પીશ મા, ને જે મારું હું ગયો દોષ તેણે
પાછો આવીશ મા. ૧૦ માટે તે બીજા મારું ચાલ્યો
ગયો, ને જે મારું તે બેગેલ આવ્યો હતો તે મારું
પાછો ગયો નહિ.

૧૧ હવે બેગેલમાં એક રૂઢ બલિધ્યવાદી રહેતો
હતો; ને તેના એક દીકરાએ આવીને તે ધર્મરક્ષકે
જે સર્વ કૃષિ તેજ દિવસે બેગેલમાં કર્યાં હતાં તે તેને
કદી સંભળાવ્યાં; જે રાખડો તેણે રાત્રીને કલા હતા
તે પણું તેઓએ પોતાના બાપને કદી સંભળાવ્યા.
૧૨ અને તેઓના બાપે તેઓને કહ્યું કે, તે કયે મારું
ગયો? હવે ચદ્દાદમાંથી આવેલો ધર્મરક્ષક જે મારું
ગયો હતો, તે તેના દીકરાઓએ જોયો હતો. ૧૩ અને
તેણે પોતાના દીકરાઓને કહ્યું કે, મારે સાડી ગયેલા
પર જન બાધો, તેથી તેઓએ તેને સાડી ગયેલા પર
જન બાધ્યું; ને તેણે એના પર સ્વારી કરી. ૧૪ અને
તે ધર્મરક્ષકની પાછળ ગયો, ને એ તેને આલોનજ-
દાની તણે બેઠેલો મળ્યો, ને તેણે એને કહ્યું કે, ઈ
ચદ્દાદમાંથી આવેલો ધર્મરક્ષક તે હું છે? ને એણે
કહ્યું કે, હું તે છું. ૧૫ ત્યારે તેણે એને કહ્યું કે, મારી
સાથે ઘેર ચાલ ને રોટલી ખા. ૧૬ અને એણે કહ્યું કે,
હું તારી સાથે પાછો નહિ આવું, ને તારા ધરમાં નહિ
જઈ, ને મુ આ જગ્યામાં તારી સાથે રોટલી પણું
નહિ ખાઈ, ને પાણી પણું નહિ પીઈ; ૧૭ કેમકે યદો-
વાદના વચને મને એવું કહ્યું છે કે, ત્યારે રોટલી
ખાવી નહિ ને પાણી પીવું નહિ; ને જે મારું હું ગયો
દોષ તે પર પાછો વળતાં તારે ચાલવું નહિ. ૧૮ અને

તેણે એને કહ્યું કે, હું પણ તારી માફક ભવિષ્યવાદી છું, ને યહોવાહુના હહેવાથી એક દૂતે મને કહ્યું કે, એને તારી સાથે તારા ઘરમા પાછો તેડી લાવ કે તે રોટલી ખાય ને પાણી પીએ, પણ તે એને જીવું હંમેશા હોતો ૧૨ માટે એણે તેની સાથે પાછા જઈને તેના ઘરમા રોટલી ખાધી ને પાણી પીધું ૨૦ અને તેઓ બાણા ઉપર બેઠેલા હતા એટલામા એમ થયું કે, એને પાછો લઈ આવનાર ભવિષ્યવાદીની પાસે યહોવાહુનું વચન આવ્યું ૨૧ અને તેણે યહુદાદમાથી આવેલા ઇશ્વરભક્તને પોકારીને કહ્યું કે, યહોવાહુ એમ કહે છે કે, યહોવાહુના મુખને તું અણુકલાગરો થયો છે, ને તારા કેવ યહોવાહુ જે આજ્ઞા તને ફરમાવી, તે તે પાળી નથી ૨૨ પણ પાછો આવીને, જે જગ્યા વિષે યહોવાહુ તેને કહ્યું કે, રોટલી ન ખાતો, તેમ પાણી ન પીતો, તેમાં તે રોટલી ખાધી છે ને પાણી પીધું છે, એ માટે તારી લાસ તારા પિતૃઓની કબરમા જવા પામશે નહિ ૨૩ અને એણે ખાધું પીધું ત્યાર પછી એમ થયું કે, તેણે એને માટે, એટલે જે ભવિષ્યવાદીને તે પાછો વાળી લાવ્યો હતો, તેને માટે ગંધેડા પર જીન બાંધ્યું ૨૪ અને એ વિદાય થયો, ત્યાર પછી માર્ગમા એને સિદ્ધ મળ્યો ને એને મારી નાખ્યો, ને એની લાસ માર્ગમા પડી હતી, ને તેની પાસે ગરેડો ઉભો હતો, ને સિદ્ધ પણ લાસની પાસે ઉભો હતો ૨૫ અને જુઓ, ત્યાં યહને જતા માણસોએ લાસને માર્ગમા પડેલી તથા સિદ્ધને લાસની પાસે ઉભેલો જોયો, ને તેઓએ આવીને નગરમા જ્યાં રૂદ્ધ ભવિષ્યવાદી રહેતો હતો ત્યાં તેની ખબર કહી ૨૬ અને જે ભવિષ્યવાદીએ એને માર્ગથી પાછો વાળી આવ્યો હતો, તેણે તે સાંભળ્યું, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે ઇશ્વર ભક્ત છે, અને તે યહોવાહુના મુખને અણુકલાગરો થયો, માટે યહોવાહુ તેને સિદ્ધને સોંપ્યો છે, ને યહોવાહુ તેને પોતાનું જે વેણ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે એણે તેને ફાંસીને મારી નાખ્યો છે ૨૭ અને તેણે પોતાના દીકરાઓને કહ્યું કે, મારે સાડ ગંધેડા પર જીન બાંધો, ને તેઓએ જીન બાંધ્યું ૨૮ અને તે ગયો, ને તેણે પેલાની લાસ માર્ગમા પડેલી, તથા લાસની પાસે ગંધેડો તથા સિદ્ધ ઉભેલા જોયા, સિદ્ધ લાસ ખાધી ન હતી, ને ગંધેડાને પણ ફાંસી નાખ્યો નહોતો ૨૯ અને તે ભવિષ્યવાદી ઇશ્વરભક્તની લાસ ઉપાડીને તેને ગંધેડા પર મૂકીને તેને પાછો લાવ્યો, ને શોક કરવા સાડ તથા તેને દાટવા સાડ તે રૂદ્ધ ભવિષ્યવા-

દીના નગરમા આવ્યો ૩૦ અને તેણે લાસને પોતાની કબરમા મૂકી, ને તેઓએ તેને માટે શોક કરતા કહ્યું કે, હાથ! અમારા ભાઈ ૩૧ અને તેણે તેને દાટ્યો ત્યાર પછી એમ થયું કે, તેણે પોતાના દીકરાઓની સાથે વાત કરીને કહ્યું કે, જ્યારે હું મરી જાઉં, ત્યારે જે કબરમા એ ઇશ્વરભક્ત દેખાયો છે તેમા મને દાટજે, મારા હાડકા તેના હાડકાની બાળુએ મૂકજે ૩૨ કેમકે જે વાણી તેણે યહોવાહુના વચનથી જોયે ૩૩ માની વેદીની સામે તથા સમગ્રના નગરોના ઉચ્ચસ્થાનોના સર્વ ઘરોની સામે પોકારી છે તે જિંદે પૂરી થશે

૩૩ આ બિના પછી યરોબઆમ પોતાના કુમારોથી પાછો ફર્યો નહિ, પણ ફરીથી તેણે સર્વ લોકોમાથી ઉચ્ચસ્થાનોના યાજ્ઞકો કરાવ્યા, આલે તેની તે પ્રતિષ્ઠા કરતો, એ માટે કે ઉચ્ચસ્થાનોને માટે યાજ્ઞકો યાય ૩૪ અને યરોબઆમના ઘરને નાણું કરવા તથા પૃથ્વીની પીઠ પરથી તેનો નાશ કરવા સાડ એ વાત તેને પાપરૂપ થઈ પડી

૧૪ તે વેળાએ યરોબઆમનો દીકરો અબીયાહુ માહો પડ્યો ૨ અને યરોબઆમે પોતાની સ્ત્રીને કહ્યું કે, કૂપા કરીને ઉઠ, ને તારો વેષ બદલ, એ માટે કે તું યરોબઆમની સ્ત્રી છે એમ જાણવામા ન આવે, ને શીલોદમા જા, જો, અહીયાહુ ભવિષ્યવાદી ત્યાં છે, કે જેણે મારા વિષે કહ્યું હતું કે, તું આ લોક પર રાજ થશે ૩ અને તારી સાથે ફંસ રોટલી, તથા ખાખરા તથા મધની કુડી લઈને તેની પાસે જા, છાકરાને શું થવાનું, તેની ખબર તે તને આપશે ૪ અને યરોબઆમની સ્ત્રીએ તેમ કીધું, ને તે ઉઠીને શીલોદમા જઈને અહીયાહુને ઘેર આવી હવે અહીયાહુ કેપી શકતો નહોતો, કેમકે તેની રૂદ્ધાવસ્થાને લીધે તેની આંખોમા ઝાંખ પડી હતી ૫ અને યહોવાહુ અહીયાહુને કહ્યું કે, જો, યરોબઆમની સ્ત્રી પોતાના દીકરા વિષે પુછવા તારી પાસે આવે છે, કેમકે તે માહો છે, તું તેને ક્ષમાથી ક્ષમાથી રીતે કહેજે, કેમકે જ્યારે તે અદર આવશે ત્યારે એમ થશે કે, હું બીજી કોઈ છું એવો ટોળ તે કરશે. ૬ અને એમ થયું કે, તેના બારણામા પેસતાજ અહીયાહુ તેના પગને અવાજ સાંભળીને કહ્યું કે, યરોબઆમની સ્ત્રી, તું અદર આવ, તું શા માટે એવું ટોળ ધરાવે છે કે હું બીજી કોઈ છું? કેમકે હું બહાઈયક ખબર કહેવા માટે તારી પાસે મોકલાયો છું ૭ જા, યરોબઆમને

કહે કે, ઇસ્લાએલનો દેવ યહોવાદ એમ કહે છે કે, મેં તને [સાધારણ] લોકોની પંક્તિમાંથી ઉચ પડીએ ચલાવીને મારા ઇસ્લાએલ લોકને રિયર હાકેમ કરાવ્યો, એ મેં હાઉદના ધરનાંની પાસેથી રાજ્યને વિજ્ઞાની લઈને તને તે આપ્યું; તે છતાં તું મારા સેવક હાઉદના નેવો થયો નથી, કે જેને મારી આજ્ઞાઓ પાળી, ને મારી દિશમાં ને સાફ, કેવળ તેજ કરીને પોતાના સંપૂર્ણ હૃદયથી મારી ઉપાસના કીધી; કે પછી તે તારી અનાજ ને પદ્ધતિ, તે સધળાઓ કરતાં વધારે દુષ્ટતા કરી છે, ને તે જઈને પોતાને સાફ અન્ય દેવો તથા દાયેલી મુર્તિઓ કરીને મને કાપ ચડાવ્યો છે, ને મને તારી પીડ પાછળ નાખ્યો છે. ૧^૦ એ માટે, જુઓ, હું યરોબઆમના પર પર આપત્તિ લાવીશ, ને યરોબઆમનો પ્રત્યેક નર બાળક ને ઇસ્લાએલમાં બંદીવાન છે તથા ને છડો રહેશે છે. તેને હં નષ્ટ કરીશ ને

હતો તે પ્રમાણે સર્વ ઇસ્લાએલ તેને દાટયો, ને તેને સાફ શોક કીધો. ૧^૧ અને યરોબઆમનાં બાળીનાં દુલ્હો, એટલે તેણે કેવી રીતે યુદ્ધ કર્યું, તથા કેવી રીતે રાજ્ય ચલાવ્યું, એ, જુઓ, ઇસ્લાએલના રાજાઓનાં કાળજીતાંવના પુસ્તકમાં લખેલાં છે. ૧૦ અને યરોબઆમે બાવીસ વર્ષની સુદત સુધી રાજ્ય કર્યું; ને તે તેના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો, ને તેના દીકરા નાદામે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૨૧ અને સુલેમાનનો દીકરો રહાબઆમ યહુદાદમાં રાજ્ય કરતો હતો; રહાબઆમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે એકતાળીસ વર્ષનો હતો; ને યરુશાલેમ નગર કે જેને ઇસ્લાએલના સર્વ કુળોમાંથી યહોવાદે ત્યાં પોતાનું નામ રાખવા સાફ પસંદ કીધું હતું, તેમાં તેણે સત્તર વર્ષ રાજ્ય કર્યું; ને તેની માનું નામ નાઅબાદ હતું. ને આર્યોનેજ નની ૨૨ અને યહુદાદે યહોવા-

નાઅખાહ હદ, તે આમ્મેનેણુ હતી; ને તેના દીકરા અઝીયામે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું

૧૫ હવે નબાટના દીકરા યરોબઆમ રાજને અરાદમે વર્ષે અઝીયામ યહુદાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨ તેણે યરુશાલેમમાં ત્રણ વર્ષ રાજ્ય કર્યું; ને તેની માનું નામ માઅખાહ હતું, એ અઝી-શાલેમની દીકરી હતી. ૩ અને તેની અગાઉ તેના બાપે જે સર્વ પાપ કીધા હતાં, તે સર્વમાં તે ચાલ્યો, ને તેનું હૃદય તેના પિતૃ દાઉદના હૃદયની જેટ તેના દેવ યહોવાહની સાથે સખું ન હતું. ૪ તે પછી દાઉદની ખાતર તેના દેવ યહોવાહે તેને યરુશાલેમમાં દીવા આપ્યો, એટલે કે તેની પાછળ તેના દીકરાને ઉભો કર્યો, તથા યરુશાલેમને સ્થાપિત કર્યું; ૫ કેમકે દાઉદે યહોવાહની દક્ષિમાં સાડ ક્યું હતું, ને ઉરીયાહ હિત્તીની બાબત શિવાય જે કંઈ આજ્ઞા તેણે તેના આયુધ્યના સર્વ દિવસોમાં તેને આપી તેથી આડો અવળો કર્યો નહોતો. ૬ હવે તેના આયુધ્યના સર્વ દિવસો પર્યંત રહાબઆમ તથા યરોબઆમની વચમાં વિગ્રહ ચાલતો હતો. ૭ અને અઝીયામના બાકીનાં કૃત્યો તથા તેણે જે સર્વ કર્યું, તે યહુદાહના રાજ્યોનાં કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી થું; અને અઝી-યામ તથા યરોબઆમની વચ્ચે વિગ્રહ ચાલતો હતો. ૮ અને અઝીયામ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો; ને તેઓએ તેને દાઉદના નગરમાં દાટયો; ને તેના દીકરા આસાએ તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૯ અને હસ્તાએલના રાજ યરોબઆમને વીસમે વર્ષે આસા યહુદાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૧૦ અને તેણે એકતાળીસ વર્ષ યરુશાલેમમાં રાજ્ય કીધું; ને તેની માનું નામ માઅખાહ હતું, તે અઝીશાલેમની દીકરી હતી. ૧૧ અને આસાએ યહોવાહની દક્ષિમાં સાડ કીધું, જેમ તેના પિતા દાઉદે કીધું હતું તેમ ૧૨ અને તેણે દેશમાંથી પુર્મૈયુનીઓને કહાડી મૂક્યા, તથા તેના પિતૃઓએ કરેલી સર્વ મૂર્તિઓ દૂર કરી. ૧૩ અને પોતાની મા માઅખાહને પછી તેણે રાજમા-તાની પદ્ધતિ પરથી ખરતરક કરી, કેમકે તેણીએ અરો-રાહ [દેવી] ને સાડ અમગળ મૂર્તિ બનાવી હતી; ને આસાએ તેણીની મૂર્તિ કાપી નાખી, ને તેને કિદોન નાળા પાસે બાળી નાખી. ૧૪ પછી ઉચ્ચરથાને દૂર કરવામાં આવ્યાં નહિ; તે પછી આસાના સર્વ દિવસો પર્યંત તેનું હૃદય યહોવાહ પ્રત્યે સખું હતું

૧૫ અને તે તેના બાપની અર્પણ કીધેલી વસ્તુઓ તથા પોતે અર્પણ કીધેલી વસ્તુઓ એટલે સોનું તથા રૂપુ તથા વાસણો યહોવાહના ધરમાં લાવ્યો. ૧૬ અને આસા તથા હસ્તાએલના રાજ બાઅશાની વચ્ચે તેમના સર્વ દિવસો પર્યંત વિગ્રહ ચાલતો હતો. ૧૭ અને હસ્તાએલના રાજ બાઅશાએ યહુદાહની સામે યદાઈ કરીને રામાહ બાંધ્યું, એ માટે કે યહુદાહના રાજ આસાની તરફ તે કાંઈને આવ જ કરવા ન દે. ૧૮ પછી યહોવાહના ધરના ભંડારમાં તથા રાજના ધરના ભંડારમાં રહી ગયું સઘળું રૂપુ તથા સોનું આસાએ લીધું; ને તે પોતાના ચાકરોના હાથમાં આપીને આસા રાજ્યે તેમને દમસ્કમાં રહેનાર અરામના રાજની, એટલે હેઝયોનના દીકરા ટાશિ-ઓનના દીકરા બેન-હદાઈની, પાસે મોકલીને કહાવ્યું કે, ૧૯ તારી તથા મારી વચ્ચે, ને તારા બાપની તથા મારા બાપની વચ્ચે કરાર થયેલો છે; જો, મેં તારે સાડ રૂપુ તથા સોનું લેટ દાખલ મોકલ્યાં છે; ચાલ, હસ્તાએલના રાજ બાઅશાની સાથેના તારા સંપ તોડ, કે એ મારી પાસેથી દૂર જાય. ૨૦ અને બેન-હદાઈે આસા રાજનું સાંભળીને પોતાના સૈન્યોના સરદારોને હસ્તાએલના નગરોની સામે મોકલીને ઇયેન તથા દાન તથા આબેલ-બેથ-માઅખાહ તથા આખું કિનેરોથ તથા આષો નાફતાલી દેશ માર્યાં. ૨૧ અને બાઅશાએ એ સાંભળ્યું ત્યારે એમ થયું કે, રામાહ બાંધ્યું મૂકી દધને તે તિસીહમાં રહ્યો. ૨૨ પછી આસા રાજ્યે સઘળા યહુદાહમાં દંદેરે પિટાવ્યો; કાંઈને છૂટ આપી નહિ; ને તેઓ રામાહના પત્થર તથા લાકડા કે જે વડે બાઅશાએ તે બાંધ્યું હતું, તે ઉઠાવી લાવ્યા, ને તેઓ વડે આસાએ બિન્યામીનનું ગેબા, તથા મિરપાહ બાંધ્યા. ૨૩ હવે આસાનાં બાકીનાં સર્વ કૃત્યો, તથા તેના સર્વ પરાક્રમે, તથા તેણે જે સઘળું કર્યું, તથા તેણે જે નગરો બાંધ્યાં, તે યહુદાહના રાજ્યોનાં કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી થું; પછી તેની વૃદ્ધવર્યામાં તેને પગનું દરદ થયું. ૨૪ અને આસા પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નગરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે દટાયા; ને તેની જગ્યાએ તેના દીકરા યહોરાફાટ રાજ્ય કીધું.

૨૫ અને યહુદાહના રાજ આસાને બીજે વર્ષે યરો-બઆમને દીકરો નાદાબ હસ્તાએલ પર રાજ્ય કરવા

લાગ્યો; ને તેણે બે વર્ષ ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કીધું. ૨૬ અને તેણે યહોવાદની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું; ને પોતાના બાપના માર્ગમાં તથા એનાં જે પાપ વડે તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું તેમાં તે આદ્યો. ૨૭ અને યિસ્સાખારના ધરના અહીયાદના દીકરા બાઅશાએ તેની વિરુદ્ધ ઠંડો કીધો; ને બાઅશાએ તેને પલિસ્તીઓના ગિબ્બયોનની પાસે માર્યો; કેમકે નાદાબ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ ગિબ્બયોનને ઘેરો પાલતા હતા. ૨૮ એટલે યહુદાદના રાજ આસાને ત્રીજે વર્ષે બાઅશાએ તેને મારીને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૨૯ અને તે રાજ થયો, કે હરત એમ થયું કે તેણે યરોબઆમના ધરનાં સર્વને માર્યા; ને વાણી યહોવાદ પોતાના સેવક શીલોની અટીયાદની હસ્તક બાદ્યો હતો, તે પ્રમાણે યરોબઆમના વિનાશ કર્યો ત્યાં સુધી તેના એકે પ્રાણીને તેણે છવતો રહેવા દીધો નહિ. ૩૦ ને પાપ યરોબઆમે કર્યો હતો તથા જેથી તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યો હતો તેને લીધે, તથા ને રોપ તેણે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદને ચડાવ્યો હતો તે રોપને લીધે [એમ થયું] ૩૧ હવે નાદાબનાં બાળનાં કુચો તથા તેણે જે સર્વ કર્યું, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજતાવના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૩૨ અને આસા તથા ઇસ્રાએલના રાજ બાઅશાની વચ્ચે તેઓના સર્વે દિવસો પર્યંત વિરોધ આવતો હતો.

૩૩ યહુદાદના રાજ આસાને ત્રીજે વર્ષે અહીયાદનો દીકરો બાઅશા તિસ્રોદમાં ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને ચોવીસ વર્ષ સુધી [તેણે રાજ્ય કર્યું]. ૩૪ અને તેણે યહોવાદની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કીધું, ને તે યરોબઆમના માર્ગમાં તથા એના જે પાપ વડે તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાં આદ્યો.

૧૬ અને બાઅશા વિરુદ્ધ યહોવાદનું વચન હતાનીના દીકરા થેહુની પાસે એતું આવ્યું કે, ૨ મેં તને ધૂળમાંથી ઉચ પડીએ ચડાવેને મારા ઇસ્રાએલ લોક પર અધિકારી બનાવ્યો; ને હું યરોબઆમને માર્યું આદ્યો છે, ને તું મારા ઇસ્રાએલ લોક પાસે પાપ કરાવેને તેમના પાપથી મને રોપ ચડાવ્યો છે; ૩ એ માટે, એ, હું બાઅશાને તથા તેના ધરને છેક ઝડપી કદાદીર, ને તારા ધરના હાલ નબાહના દીકરા યરોબઆમના ધરના જેવા કરીશ; ૪ બાઅશાને ને જણ નનરમાં મરશે તેને કુતરાં

ખારો; ને તેનો જે ખેતરમાં મરશે તેને વાયુચર પક્ષીઓ ખારો. ૫ હવે બાઅશાનાં બાળનાં કુચો, તથા તેણે જે કર્યું, તથા તેનું પરાક્રમ, જે ઇસ્રાએલના રાજ્યોનાં કાળજતાવના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૬ અને બાઅશા પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઠી ગયો, ને તિસ્રોદમાં દટાયો; ને તેના દીકરા એલાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૭ અને વળી બાઅશાએ જે સઘળી દુષ્ટાદ યહોવાદની દૃષ્ટિમાં કરીને, યરોબઆમના ધરના જેવા થઇને, પોતાના હાથોના કામથી તેને રોપ ચડાવ્યો તેને લીધે, તથા તેણે પેલાને માર્યો તેને લીધે, તેની વિરુદ્ધ તથા તેના ધરની વિરુદ્ધ યહોવાદનું વચન હતાનીના દીકરા થેહુ ભવિષ્યવાદીની હસ્તક આવ્યું.

૮ યહુદાદના રાજ આસાને છવ્વીસમે વર્ષે બાઅશાને દીકરો એલાહ તિસ્રોદમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો; તેણે બે વર્ષ [રાજ્ય કીધું]. ૯ અને તેનો ચાકર ઝિઝી ને અધેબાગના રોય ઉપર નાયક હતો, તેણે તેની વિરુદ્ધ ઠંડો કીધો; હવે તે તો તિસ્રોદમાં હતો, ને તિસ્રોદમાંના તેના ધરને કાર-બારી આસો નામનો હતો, તેના ધરમાં પીને તે મરત યતો હતો. ૧૦ અને ઝિઝીએ અદર જઇને તેને મારીને યહુદાદના રાજ આસાને સત્તાવીસમે વર્ષે તેનો પ્રાણ લીધો, ને તેની જગ્યાએ તેણે રાજ્ય કીધું. ૧૧ અને તે રાજ થઇને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠો કે હરત એમ થયું કે, તેણે બાઅશાના ધરનાં સર્વને મારી નાખ્યાં; તેણે તેના કે તેના સગાઓનો, કે તેના મિત્રોનો એકે પુત્ર રહેવા દીધો નહિ. ૧૨ એમ બાઅશાના સઘળાં પાપો, તથા તેના દીકરા એલાહનાં પાપો, ને તેઓએ કરીને તથા ને વડે તેઓએ ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવીને, પોતાની બ્યથાથી ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદને રોપ ચડાવ્યો, ૧૩ તેને લીધે યહોવાદ પોતાનું જે વચન થેહુ ભવિષ્યવાદીની હસ્તક બાઅશાની વિરુદ્ધ તે બાદ્યો હતો, તે પ્રમાણે ઝિઝીએ બાઅશાના આખા ધરને નાશ કર્યો. ૧૪ હવે એલાહનાં બાળનાં કુચો, તથા તેણે જે સર્વ કર્યું, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોનાં કાળજતાવના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું?

૧૫ યહુદાદના રાજ આસાને સત્તાવીસમે વર્ષે ઝિઝીએ તિસ્રોદમાં સાત દિવસ રાજ્ય કર્યું હવે લોકોએ પલિસ્તીઓના ગિબ્બયોનની સાથે ઇવજી

કરી હતી ૧૬ અને ઊવણીમાંના લોકોએ સાંભળ્યું કે, 'જિઝીએ દગો કીધો છે, ને તેણે રાજાને પણ મારી નાખ્યો છે; માટે સર્વ ઇસ્રાએલે તેજ દિવસે ઊવણીમાં સેનાપતિ ઓઝીને ઇસ્રાએલ પર રાજ કરાવ્યો. ૧૭ અને ઓઝીએ તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલે જિખ્મયોન આગળથી ઉપડી જઈને તિસીહને ઘેરા ધાડ્યો. ૧૮ અને જિઝીએ બેયુ કે નગર સર કર્યું છે, ત્યારે એમ થયું કે રાજાના ધરના કિલ્લામાં બરાઈને રાજાના ધરને આગથી સળગાવી મૂકીને પોતે અંદર બળી મુઓ. ૧૯ અને યરોબઆમના માર્ગમાં તથા એણે ઇસ્રાએલની પાસે પાપ કરાવીને જે પાપ કર્યું, તેમાં ચાલવાથી યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ભુલું કરીને તેણે જે પાપ કર્યાં હતા, તેને લીધે તે મુઓ. ૨૦ હવે જિઝીનાં બાકીના કૃત્યો, તથા તેનો કરેલો રાજ્યદ્રોહ તે ઇસ્રાએલના રાજાઓનાં કાળજીતાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી થું.

૨૧ તે વેળાએ ઇસ્રાએલ લોકનાં બે વડ પક્ષાં; અર્ધા ભાગના લોક ગીનાયના દીકરા તિખ્મીને રાજ કરવા સાર તેની કુમકે ગયા; ને અર્ધા ભાગના ઓઝીની કુમકે ગયા. ૨૨ પણ ઓઝીના પક્ષના લોકે ગીનાયના દીકરા તિખ્મીના પક્ષના લોકો ઉપર જીવ મેળવી; તેથી તિખ્મી મુઓ, ને ઓઝીએ રાજ્ય કીધું. ૨૩ યહુ-દાહના રાજ આસાને એકત્રીસમે વર્ષે ઓઝી ઇસ્રા-એલ ઉપર રાજ્ય કરવા લાગ્યો; બાર વર્ષ [તેણે રાજ્ય કર્યું]; તિસીહમાં તેણે છ વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૨૪ અને તેણે શેમેર પાસેથી સમરૂન પર્વત બે તાલત રૂપાને માટે ખરીદ કીધો; ને તે પર્વત ઉપર [નગર] બાંધ્યું; ને પોતે બાંધેલા નગરનું નામ તેણે તે પર્વતના માલીક શેમેરના નામ ઉપરથી સમરૂન પાડ્યું. ૨૫ અને ઓઝીએ યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું, ને તેની અગાઉના સળગાઓ કરતાં તે દુષ્ટ રીતે વર્ત્યો. ૨૬ કેમકે નબાહના દીકરા યરોબઆમના સર્વ માર્ગમાં, તથા એનાં જે પાપ એણે ઇસ્રાએલ પાસે કરાવીને તેઓની વ્યર્થતાથી ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને રોષ ચડાવ્યો, તેમાં તે ચાલ્યો. ૨૭ હવે ઓઝીના કરેલાં બાકીનાં કૃત્યો, તથા તેણે જે પરાક્રમ બતાવ્યું, તે ઇસ્રાએલના રાજાઓનાં કાળજીતાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી થું. ૨૮ ને ઓઝી પોતાના પિતૃઓ સાથે લઈ ગયો; ને તે સમરૂનમાં દટાયો; ને તેના દીકરા આહાબે તેને ઢાંખે રાજ્ય કીધું.

૨૯ અને યહુદાહના રાજ આસાને આઠત્રીસમે વર્ષે ઓઝીનો દીકરો આહાબ ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો; ને ઓઝીના દીકરા આહાબે સમરૂનમાં ઇસ્રા-એલ પર બાવીસ વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૩૦ અને ઓઝીના દીકરા આહાબે તેનાથી અગાઉના સળગાઓ કરતાં યહોવાહની દૃષ્ટિમાં અધિક ભુલું કીધું. ૩૧ અને એમ થયું કે, જાણે નબાહના દીકરા યરોબઆમનાં પાપમાં ચાલ્યું એ તો તેને જૂજ જેવી વાત લાગતી હોય તેમ, તે સીદોનિઓના રાજ એઝઆલની દીકરી ઇઝેબેલ સાથે પરણ્યો, ને તેણે જઈને બચાવની સેવા કરીને તેનું ભજન કીધું. ૩૨ અને બચાવનું ધર જે તેણે સમ-રૂનમાં બાંધ્યું હતું, તેમાં તેણે બચાવને માટે વેદી ઉભી કરી. ૩૩ અને આહાબે અરોરાહ બનાવી; ને આહાબે તેની અગાઉના ઇસ્રાએલના સર્વ રાજાઓ કરતાં ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને રોષ ચડે એવું હજી પણ વધારે કર્યું. ૩૪ તેના દિવસોમાં બેયેલી હીએલે યરેખેઝ બાંધ્યું; તેણે પોતાના જ્યેષ્ઠ પુત્ર અબીરામને ભોગ આપીને તેનો પાયો નાખ્યો; ને પોતાના નાનામાં નાના પુત્ર સૂળને ભોગ આપીને તેના દરવાજા ઉભા કીધા; યહોવાહ પોતાનું જે વચન નૂતના દીકરા યહોશુઆની હસ્તક બાલ્યો હતો, તે પ્રમાણે [થયું].

૧૭ અને જિલઆદમાં આવી વસેલાઓમાંના તિશ્બી એલીયાહે આહાબને કહ્યું કે, ઇસ્રા-એલનો દેવ યહોવાહ, જેની સંખુબ હું ઉભો રહું છું, તેના જીવના સમ કે, આ વરસોમાં એસ તથા વરસાદ કેવળ મારા કહેવા પ્રમાણેજ પડશે. ૧ અને યહોવાહનું એવું વચન તેની પાસે આવ્યું કે, ૨ હું અહિથી જા, ને પૂર્વ તરફ વળીને યરદન સામેના કીય નાળા પાસે સત્તાઈ રહે. ૩ અને એમ ધરી કે, હું નાળામાંથી [પાણી] પીશે; ને ત્યાં તારૂં પોપણ કરવાની આજ્ઞા મેં કાગડાઓને આપી છે. ૪ માટે તે ગયો, ને યહો-વાહના કહેવા મુજબ તેણે કર્યું; કેમકે તે જઈને યરદન સામેના કીય નાળા પાસે રહ્યો. ૫ અને તેને માટે કાગડા સવારે રોટલી તથા માંસ, અને સાંને રોટલી તથા માંસ લાવતા; ને નાળામાંથી તે [પાણી] પીતો. ૬ અને કેટલીક મુદત પછી એમ થયું કે, તે નાળુ સુકાઈ ગયું, કેમકે દેસમાં વરસાદ થયો ન હતો.

૮ અને તેની પાસે યહોવાહની એવી વાણી આવી કે, ૯ હું ઠક, ને સીદોનના સારકાથમાં જઈને ત્યાં

રહે; જો, મેં ત્યાંની એક વિધવા સ્ત્રીને તારૂં પોપણ
કરવાની આજ્ઞા કીધી છે. ૧૦ તેથી તે ઉઠીને સારકા-
યામાં ગયો; ને તે નગરના દરવાજા આગળ આવ્યો
ત્યારે, જુઓ, ત્યાં એક વિધવા સ્ત્રી લાકડાં વિલુતી
હતી; ને તેણે એને હાંક મારીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને
મારે પીવા સારૂં વાસણમાં થોડું પાણી લઈ આવ.
૧૧ અને એ લઈ આવવા સારૂં તે જતી હતી, ત્યારે
તેણે એને હાંક મારીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મારે સારૂં
વાસણમાં થોડો રોટલી લેતી આવજો. ૧૨ ત્યારે
તેણે એ કહ્યું કે, તારા દેવ યહોવાહના જવના સમ કે
મારી પાસે એક રોટલી નથી, માત્ર માટલીમાં એક
સુદી મેદો, તથા કુદીમાં થોડું તેલ છે; ને જો, હું બે
લાકડાં વિલું છું, કે થોડું જઈને હું મારે સારૂં તથા
મારા દીકરાને સારૂં તે પકાડું, એ માટે કે અંગે તે
ખાઈને પછીથી મરી જઈએ. ૧૩ અને એલીયાહે તેને
કહ્યું કે, બિહી મા; જઈને તારા કહેવા મુજબ કર; તો
પણ પહેલાં મારે વારતે તેમાંથી એક નાની રોટલી
કરીને મારી પાસે આંદિ લઈ આવ, ને પછી તારે
સારૂં તથા તારા દીકરાને સારૂં કરજો. ૧૪ કેમકે હસા-
એલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે દિવસે યહો-
વાહ ધરતી પર વરસાદ મોકલશે, ત્યાં સુધી માટલી-
માંના મેદો થઈ રહેશે નહિ, ને કુદીમાંનું તેલ ખુદી
નથી નહિ. ૧૫ અને તેણીએ જઈને એલીયાહના કહેવા
મુજબ કર્યું; ને તેણીએ, તથા તેણે, તથા તેણીના
ધરનાએ (ધણા) દિવસે સુધી ખાધું. ૧૬ યહોવાહ
પોતાનું જે વચન એલીયાહની હરેતક બાંધ્યો તે
પ્રમાણે માટલીમાંના મેદો થઈ રહ્યો નહિ, ને કુદીમાંનું
તેલ ખુદી ગયું નહિ. ૧૭ અને એ બીનાએ પછી એમ
થયું કે, તે સ્ત્રીના, એટલે તે ધરતી ધણીઆણીના,
દીકરાં મારો પડ્યા; ને તેનો મંદવાડ એટલો સખત
હતો કે, તેનો દમ નિકળી ગયો. ૧૮ અને તેણીએ
એલીયાહને કહ્યું કે, હે ઇશ્વરભક્ત, મારે ને તારે શું
છે? શું તું મારા અપરાધનું સ્મરણ કરાવવા તથા
મારા દીકરાને મારી નાખવા સારૂં મારી પાસે આવ્યો
છો? ૧૯ ને તેણે તેણીને કહ્યું કે, તારો દીકરો મને
આપ. અને તેણે તેને તેણીની ગાદમાંથી લીધો, ને
જે આરતીમાં પોતે રહેતો હતો ત્યાં તેને [માળ]
ઉપર લઈ જઈને પોતાના પવન પર સુવાડ્યો. ૨૦ અને
તેણે યહોવાહને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, હે મારા દેવ
યહોવાહ, જે વિધવાને ત્યાં હું ઉતરેલો છું, તેના દીક-

રાને મારી નાખીને તેના પર પણ તે આપણે આણી
છો? ૨૧ ને ઊકરા ઉપર ત્રણ વાર લોખાં થઈને તેણે
યહોવાહને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, હે મારા દેવ યહોવાહ,
આ ઉકરાનો જીવ એમાં પાછો આવે. ૨૨ અને યહો-
વાહે એલીયાહનો સાદ સાંભળ્યો, ને ઉકરાનો જીવ
તેમાં પાછો આવ્યો, ને તે જીવતો થયો. ૨૩ અને
એલીયાહ ઉકરાને લઈને [માળ પરની] આરતીમાંથી
નીચે ધરમાં લાવ્યો, ને એને એની માને સોંપીને
એલીયાહે કહ્યું કે, જો, તારો ઉકરો જીવતો છે
૨૪ અને તે સ્ત્રીએ એલીયાહને કહ્યું કે, હવે હું બચું
છું કે, તું ઇશ્વરભક્ત છે, ને તારા મુખમાં જે યહોવા-
હની વાત છે તે સાચ છે.

૧૮ અને ધણા દિવસ પછી એમ થયું કે, ત્રીજે
વર્ષે એલીયાહની પાસે યહોવાહની એવી
વાણી આવી કે, તું જઈને આહાબને દેખા દે; ને હું
પૃથ્વી પર વરસાદ મોકલીશ. ૧ અને એલીયાહ
આહાબને દેખા દેવા સારૂં ગયો. અને સમરૂનમાં
દુકાળ સખત હતો. ૨ અને આહાબે પોતાના ધરના
કારભારી બોબાધાહને બોલાવ્યો. (બોબાધાહ તો
યહોવાહથી ધણો બિહીતો હતો; ૪ કેમકે જ્યારે
ઇઝેબેલ યહોવાહના ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખતી
હતી, ત્યારે એમ થયું કે, બોબાધાહે સો ભવિષ્યવા-
દીઓને લઈને તેઓને પચાસ પચાસની ટોળાઓ
કરીને ગુફામાં સંતાકા, ને રોટલી તથા પાણીથી તેમનું
પોપણ કીધું). ૫ અને આહાબે બોબાધાહને કહ્યું કે,
આખા દેશમાં ફરીને પાણીના સર્વ ત્રણ આગળ તથા
સર્વ નાળાં આગળ જા; કદાપિ આપણને ઘાસ મળી
આવે, ને આપણે આપણા ઘોડા તથા ખચ્ચરના જીવ
ખચાવી રાખીએ, કે આપણે બધાં જનવર બાંધ ન
બેસીએ. ૬ માટે આખા દેશમાં ફરી વળવા સારૂં
તેઓએ તેના ભાગ માંદોમાંહે વહેંચી લીધા; આહાબ
એક વરદ એકલો ગયો; ને બોબાધાહ બીજી તરફ
એકલો ગયો. ૭ અને બોબાધાહ માનેમાં હતો ત્યારે,
જુઓ, એલીયાહ તેને મળ્યો; ને તેણે એને બોળ-
ખીને સાંદાંજ દેડવત કરીને કહ્યું કે, હે મારા સુરખ્ખી
એલીયાહ, એ શું તું છે? ૮ ને એણે તેને ઉત્તર આપ્યો
કે, એ હું છું; જઈને તારા ધણીને કહે કે, જો, એલી-
યાહ [આવ્યો છે]. ૯ અને તેણે કયું કે, મેં શો અપ-
રાધ કીધો છે કે તું તારા સેવકને આહાબના હાથમાં
મારો નાશ કરવા સારૂં સોંપવા ઇચ્છે છે? ૧૦ તારા

દેવ યહોવાહના જીવના સમ કે, એવી દેશભતિ કે રાજ્ય એકે નથી, કે જ્યાં તારી શોધ કરવા સારૂ મારા ધણીએ માણસ નથી મોકલ્યા અને જ્યારે તેઓએ એમ કહ્યું કે, તે અહિં નથી, ત્યારે તું તેઓને ન મળ્યો, એ બાબતના સમ તેણે તે રાજ્ય તથા દેશ-ભતિને ખવડાવ્યા. ૧૧ અને હમણાં તું કહે છે કે, જઈને તારા ધણીને કહે કે, બે, એલીયાહ [આવ્યો છે] ૧૨ અને હું તારી પાસેથી જઈશ, કે તરત એમ યરો કે, યહોવાહનો આત્મા હું ન જાણું ત્યાં તને લઈ જશે; ને હું જઈને આહાબને ખબર આપું, ને તું તેને ન મળે તો તે મને મારી નાખે; પણ હું તારો સેવક મારા નાનપણથી યહોવાહથી બિટીતો આવેલો છું. ૧૩ ઇઝેબેલ યહોવાહના ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખતી હતી ત્યારે મેં જે કર્યું, એટલે મેં યહોવાહના ભવિષ્યવાદીઓમાંથી સો માણસોને પચાસ પચાસની ટોળાઓ કરીને ગુફામાં સતાવ્યા, ને રોટલી તથા પાણીથી તેઓનું પોષણ કર્યું, તેની ખબર મારા મુર-બીને નથી મળી શું? ૧૪ ને હમણાં તું કહે છે કે, જઈને તારા ધણીને કહે કે, બે, એલીયાહ [આવ્યો છે]; ને તે મને મારી નાખશે. ૧૫ અને એલીયાહે કહ્યું કે, સંન્યેતા યહોવાહ કે જેની આગળ હું ઉભો રહું છું, તેના જીવના સમ કે હું નિશ્ચે આજ તેને કેળા દઈશ. ૧૬ માટે એબાહાહ જઈને આહાબને મળ્યો, ને એને ખબર આપી; ને આહાબ એલીયાહને મળવાને ગયો. ૧૭ અને આહાબે એલીયાહને જ્યેથો ત્યારે એમ થયું કે આહાબે તેને કહ્યું કે, હે ઇસ્રાએલને દુખ દેનાર, એ શું તું છે? ૧૮ ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, મેં ઇસ્રાએલને દુખ દીધું નથી; પણ તે તથા તારા બાપના ધરે [તો દીધું છે], કેમકે તમે યહોવાહની આજ્ઞાઓનો ત્યાગ કીધો છે, અને તે બઆલીમની ઉપાસના કીધી છે. ૧૯ તો હવે માણસ મોકલીને સર્વ ઇસ્રાએલને તથા જમ્મલના આસરે ને પચાસ ભવિષ્યવાદીઓને તથા ઇઝેબેલની મેજ પર જમનારા ચરીરાહ [દેવી] ના ચારસે ભવિષ્યવાદીઓને, કાર્મેલ પર્વત પર મારી પાસે એકઠા કરે ૨૦ માટે આહાબે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે માણસો મોકલીને ભવિષ્યવાદીઓને કાર્મેલ પર્વત પર ભેગા કર્યા. ૨૧ અને એલીયાહે સર્વ લોકની નજીક આવવીને કહ્યું કે, તમે ક્યાં સુધી બે મતની વચ્ચે ઢંચુ-પચુ કરશો? જે યહોવાહ દેવ હોય, તો એની પાછળ ચાલો; ને જે બઆલ દેવ હોય, તો એની પાછળ

ચાલો. અને લોકો ઉત્તરમાં એક શબ્દ પણ બોલ્યા નહિ. ૨૨ પછી એલીયાહે લોકને કહ્યું કે, હું, હા, એકલો છું, યહોવાહનો ભવિષ્યવાદી બાકી રહ્યો છું, પણ બઆવના ભવિષ્યવાદીઓ આસરે ને પચાસ માણસો છે. ૨૩ તો અમને બે ગોધા અપાય; ને તેઓ પોતાને સાડા એક ગોધો પસંદ કરીને એના કાપીને ઢુકડા કરે, ને એને લાકડા ઉપર મૂકે, ને તેની તળે આગ ન મૂકે; ને હું બીજા ગોધાને તૈયાર કરીને તેને લાકડા ઉપર મૂકીશ, ને આગ નહિ મૂકે ૨૪ અને તમે તમારા દેવને નામે વિનંતી કરજો, ને હું યહોવાહને નામે વિનંતી કરીશ; ને જે દેવ આગદ્વારાએ ઉત્તર આપે તેનેજ દેવ માનવો; ને સર્વ લોકોએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, એ વાત તો ઠીક છે ૨૫ અને એલી-યાહે બઆલના ભવિષ્યવાદીઓને કહ્યું, તમે પ્રથમ પોતાને સાડા એક ગોધો પસંદ કરીને તેને તૈયાર કરો; કેમકે તમે ઘણા છે; ને તમારા દેવને નાં વિનંતી કરો, પણ તળે કંઈ પણ અગ્નિ મૂકતા નહિ ૨૬ અને જે બળદ તેમને અપાયો તે તેઓએ લઈ તેને તૈયાર કીધો; ને બઆલને નામે સવારથી તે છે બપોર સુધી વિનંતી કીધી કે, હે બઆલ, અમ ઉત્તર આપ; પણ કાંઈ વાણી યદ નહિ, ને કાંઈ ઉત્તર આપનાર ન હતો; ને જે વેદી કરી હતી તેની આસ પાસ તેઓએ કુદાકુદ કીધી. ૨૭ અને બપોરે એ યયુ કે, એલીયાહે તેઓના કઠ્ઠા કરીને કહ્યું કે, મોટે પોકારો, કેમકે તે દેવ છે; તે તો વિચારમાં ગુથાએલો હતો, કે એકાંતે હતો, કે મુસાફરીમાં હતો, કે કંઠાપિ ઉઘટો હતો, માટે તેને જગાડવો એજ્યો. ૨૮ અને તેઓએ મોટેથી પોકાર કીધો, ને પોતાની રીત પ્રમાણે પોતાને તરવારથી તથા સાલાથી એટલે સુધી ધાવલ કીધા કે તેમના પર લોહીની ધારાઓ વહેવા લાગી ૨૯ અને બપોર થઈ ગયા પછી એમ થયું કે, [સાંજનું] અર્ધજીવ અટલવાળી વેળા સુધી તેઓએ ભવિષ્ય બોલ્યા કીધું, પણ કંઈ વાણી યદ નહિ, તેમજ ઉત્તર આપનાર, કે ગણકારનાર કોઈ ન હતું. ૩૦ અને એલી-યાહે સર્વ લોકોને કહ્યું કે, મારી પાસે નજીક આવો; ને સર્વ લોક તેની પાસે નજીક ગયા અને યહોવાહની વેદી કે જે પડી ગયેલી હતી, તેને તેણે સમારી ૩૧ અને ચાકૂળ જેની પાસે યહોવાહનું એકું વચન આવ્યું હતું કે, તારૂં નામ ઇસ્રાએલ યરો, તેના દીકરા-ઓના કુળીની સખ્યા પ્રમાણે એલીયાહે બાર પત્થર

લીધા છે અને તે પત્થરની તેણે યહોવાહને નામે
વેદી બાંધી, ને એ માપ બી માપ એવડી બાંધ તેણે
વેદીની આસપાસ બનાવી છે અને તેણે લાકડા
સિંચ્યા, ને ગોધાને કાપીને હુકડા કરીને તેને લાકડા
પર મૂક્યા અને તેણે કહ્યું કે, ચાર માટલા પાણીના
કરો, ને તે દંડનીયાપણુ તથા લાકડા પર રેડો
૨૪ અને તેણે કહ્યું કે, બીજ વાર એમ કરો, ને તેઓએ
બીજ વાર એમ કયું અને તેણે કહ્યું, ત્રીજ વાર એમ
કરો, ને તેઓએ ત્રીજ વાર એમ કયું ૨૫ અને પાણી
વેદીની આસપાસ વહ્યું, ને તેણે બાંધ પણ પાણીથી
ભરી ૨૬ અને [સાંજનું] અપણુ ચંદાવવાની વૈભાએ
એમ થયું કે, એલીયાહ ભવિષ્યવાદી પાસે આવ્યા,
ને તેણે કહ્યું કે, હે ઇસ્રાહીમ તથા ઇસ્હાક તથા ઇસ્રા
એલના દેવ યહોવાહ આજ જમણાવ, કે તુજ ઇસ્રા
એલ મધ્ય દેવ છે, ને હું તારો સેવક છું, ને મે તારા
કહેવાથી આ સપ્તક કાર્ય કયું છે ૨૭ માટે મારૂ સાક્ષજ,
હે યહોવાહ, મારૂ સાક્ષજ, કે આ લોક જાણે કે હું,
હે યહોવાહ, દેવ છે, અને કે તે તેઓના દંદય પાડા
ફેરવ્યા છે ૨૮ ત્યારે યહોવાહના અગ્નિએ પડીને દંડ
નીયાપણુ તથા લાકડા તથા પત્થર તથા ધૂળ ભરમ
કીવા, ને બાંધમા જે પાણી હતું તે ચાટી લીધું
૨ અને ન્યારે સર્વ લોકોએ તે જોયું ત્યારે તેઓએ

હતરી પડ, કે વરસાદ તને અટકાવે નહિ ૪૧ અને
થોડી વારમા એમ થયું કે, આકારા મેઘથી તથા વાયુથી
અધરાયું, ને બહુ વરસાદ વરસ્યો, ને આહાજ [રથમા]
બેસીને ચિત્રૂએલ ગયો ૪૬ અને યહોવાહનો હાથ
એલીયાહ પર હતો, ને તે પોતાની કમર બાંધીને
આહાજની આગળ આગળ ચિત્રૂએલની ક્ષાગળ
સુધી દોડ્યો

૧૯ અને એલીયાહ જે સર્વ કીધું હતું તે, તથા
તેજે કેવી રીતે સવળા ભવિષ્યવાદીઓને
તરવારથી મારી નાખ્યા હતા, તે પણ આહામે ઇજે
બેલને કહ્યું ૨ ત્યારે ઇજેમેએ એલીયાહની પાસે
બેસિયો મોહલીને કહાણ્યું કે, કાલે આસરે આ વેળા
સુધીમા જો હું તારા જીવને તેઓમાના એકતા જીવની
માફક ન કર, તો દેવતાઓ મને એવું ને એથી પણ
વધારે કરો ૩ અને તેણે તે જોયું, ત્યારે ઊઠીને પોતાનો
જીવ લઈને જતો રહ્યો, ને યહુદાહના બેરશીયામા
પહોંચ્યા, ત્યારે ત્યા તેણે પોતાના ચાકરને મૂક્યો
૪ પણ પોતે એક દિવસની મજલ જોડે દૂર અરણ્યમા
ગયા, ને જઈને તે એક રોતેમરૂડા તમે બેઠો, ને તેણે
મોત માગ્યું ને કહ્યું કે, હવે તો બસ થયું છે, હવે
તો, હે યહોવાહ મારો જીવ લઇ લે, કેમકે હું મારા
પિતઓ કરતા મારો નથી. ૫ અને તે એક રોતેમરૂડા

કે, બહાર નિકળીને પવંત પર યહોવાહની સન્મુખ જોશે રહે, ને જીઓ, યહોવાહ ત્યાં યહને જતો હતો ને બારે તથા જોરાવર વાયુ પવંતે ફાડતો, તથા યહોવાહની સન્મુખ ખડકોના કુકડા કરતો હતો, પણ એ વાયુમા યહોવાહ નહતો, ને વાયુ પછી ધરતીકંપ થયો, પણ એ ધરતીકંપમા યહોવાહ ન હતો, ૧૨ અને ધરતીકંપ પછી અગ્નિ [આવ્યા], પણ તે અગ્નિમા યહોવાહ ન હતો, ને અગ્નિ પછી એક કામળ જીણી સાદ [સભળાયો] ૧૩ અને એવી ચાહે એ સામળયા ત્યાર એમ થયું કે, પોતાનું સુખ પોતાના ઝકસાથી દાકીને તે બહાર નિકળ્યા, ને ગુફાના રહોમા ઉભો રહ્યો, ને જીઓ, તેની પાસે આવે એક સાદ આવ્યો કે, એ ત્રીયાહ, તું દિયા થું કરે છે? ૧૪ અને તેણે કહ્યું કે, મને સૈન્યના દેવ યહોવાહને સાદ ધરૂં આપ્યા થઈ છે, કેમકે ઇસ્રાએલ પુત્રોએ તારા કરારનો ત્યાગ કીધો છે, તારી વેદી એને પાકી નાખી છે, ને તારા ભવિષ્યવાદીઓને તરવારથી મારી નાખ્યા છે, ને હું, હા, એકલો જીવ બચી રહ્યો છું, ને તેઓ મારો જીવ લેવા શોધે છે ૧૫ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, અરજ્યને માં યહને પાછો દમરક જ, ને તું ત્યાં પહોંચે, ત્યારે હઝાએલના અભિષેક કરીને તેને અરામનો રાજકુટુંબજ; ૧૬ ને નિમ્શીના દીકરા યેહુનો અભિષેક કરીને તેને ઇસ્રાએલનો રાજ કરાવજ, ને આમેલ મહોલાહ વાસી શાફાટના દીકરા એ ત્રીયાને અભિષેક કરીને તેને તારી જગ્યાએ ભવિષ્યવાદી કરાવજ ૧૭ અને એમ થશે કે, હઝાએલની તરવારથી જે બચી જશે તેને યેહુ મારી નાખશે, ને યેહુની તરવારથી જે બચી જશે તેને એલીશા મારી નાખશે ૧૮ તો પણ હું મારે માટે ઇસ્રાએલ મધ્યે એવા સાત હજારને બચાવી રાખીશ કે જે સર્વના કુટુંબ જાણ આગળ નમ્યા નથી, ને જેઓમાંથી એકના મુખે તેનું સુખન કીધું નથી ૧૯ માટે તે ત્રીયા વિદાય થયો, ને શાફાટનો દીકરો એ ત્રીયા તેને હજી ખેડતો મળ્યો, ને એની આગળ બાર જોડ [બાજ] હતા, ને પોતે બારમાની સાથે હતો અને એલીયાહે તેની પાસે જઈને પોતાનો ઝકસો તેના પર નાખ્યો. ૨૦ અને તે બળદો મૂકીને એ ત્રીયાહની પાછળ દોડ્યો, ને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મને મારા બીજાપને સુખન આપવાને [જવા] દે, એટલે પછી હું તારી પાછળ આવીશ અને તેણે તેને કહ્યું કે, વળીને પાછો જ, કેમકે મેં તને થું કયું

છે? ૨૧ ને તે એની પાછળથી પાછો આવ્યો, ને તેણે બળદની એક જોડ લઈને તેમનો વધ કીધો, ને બળદના સામાનથી તેમનું મસિ બારીને લોકોને ખિસ્સુ, ને તેઓએ ખાધું પછી તે ઉઠીને એલીયાહની પાછળ ગયો, ને એની સેવાવાકરી કીધી

૨૦ અને અરામના રાજ બેન હદાદે પોતાનું સધળું સૈન્ય એકઠું કીધું, ને તેની સાથે બત્રીસ રાજ તથા ઘોડા તથા રથો હતા, ને તેણે ચઢાઈ કરીને સમરનને ઘેરો ઘાલ્યો, ને તેની સાથે યુદ્ધ કીધું ૨૧ અને તેણે નગરમા ઇસ્રાએલના રાજ આહાબની પાસે ખેપિયા મોકલીને તેને કહાવ્યું કે, બેન હદાદ એમ કહે છે કે, તાર ૩૫ તથા તાર સોનું મારા છે, વળી તારી સ્ત્રીઆ તથા તારા છોકરા, અટલે સ્ત્રીઓ જીવે હશે, તે પણ મારા છે ૨૨ અને ઇસ્રાએલના રાજએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રાજ, તારા કહેવા પ્રમાણે છે, હું તથા માર સર્વસ્વ તારા છીએ ૨૩ અને ખેપિયાઓએ ફરીથી આવીને કહ્યું કે બેન હદાદ આ પ્રમાણે કહે છે કે, મેં તો તારી પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું હતું કે, તાર ૩૫, તથા તાર સોનું, તથા તારી સ્ત્રીઆ, તથા તારા છોકરા મારે સ્વાધીન કર, ૨૪ પણ કાલે આસરે આ વેળાએ હું મારા આકરેને તારી પાસે મોકલીશ, ને તેઓ તારા ધરની તથા તારા આકરના ધરોની ઝડપી લેશે, ને એમ થશે કે, જે સધળું તને પ્રિય લાગતું હશે, તે તેઓ પોતાના હાથમા મૂકીને લઈ જશે ૨૫ ત્યારે ઇસ્રાએલના રાજએ દેશના સર્વ વડીલોને બોલાવીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને ધ્યાનમા લો, ને જીઓ, કે એ માણસ કેવી રીતે તુકસાન કરવાનું શોધે છે, કેમકે તેણે મારી પાસે માણસ મોકલ્યાને મારી સ્ત્રીઆ તથા મારા છોકરા, તથા માર ૩૫ તથા માર સોનું માગ્યા, ને મેં તેને ના પાડી નહિ. ૨૬ અને સર્વ વડીલોએ તથા સર્વ લોકોએ તેને કહ્યું કે, તારે તેનું સામજીવ નહિ, તથા કમૂલ કરવું નહિ ૨૭ માટે તેણે બેન હદાદના ખેપિયાઓને કહ્યું કે, મારા મુરખી રાજને કહો કે, જે સધળા વિષે તે તારા આકરને કહાવ્યું હતું, તે હું કરીશ, પણ આ વાત તો હું કરી શકતો નથી. અને ખેપિયા વિદાય થઈને તેની પાસે પ્રત્યુત્તર લાવ્યા. ૨૮ અને બેન હદાદે એની પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, જે મારી સાથે આવેલા સધળા લોકોને સાથે સમરનની મટોડી મૂકી મૂકી આવે, તો દેવ-

હીધા ઠેર અને તે પત્થરની તેમજ યદોવાદને નામે
 વેદી બાધી, ને બે માપ બી માપ એવડી ખાઇ તેણે
 વેદીની આસપાસ બનાવી ઠેર અને તેણે લાકડા
 સિમ્યા ને ગોવાને કાળીને ટુકડા કરીને તેને લાકડા
 પર મૂક્યા. અને તેજુ કથુ કે, ચાર માટલા પાણીના
 બરે, ને તે દહનીયાપણુ તથા લાકડા પર રેરા
 ઠેર અને તેજુ કથુ કે, બીજી વાર એમ કરો, ને તેઓએ
 બીજી વાર એમ કહ્યું અને તેજુ કથુ, ત્રીજી વાર એમ
 કરો, ને તેઓએ ત્રીજી વાર એમ કથુ ઠેર અને પાણી
 વેદીની આસપાસ વથુ, ને તેણે ખાઇ પણ પાણીથી
 ભરી. ઠેર અને [સામનુ] અપણુ ચડાવવાની ષેળાએ
 એમ થયું કે, એવી યાદ ભવિષ્યવાદી પાસે આપે,
 ને તેજુ કથુ કે, હે ધર્માદીમ તથા ધર્મદાક તથા ધર્મા
 એવના દેવ યદોવાદ આજ જન્માન, કે તુંજ ધર્મા
 એલ મધ્ય દેવ છે, ને હું તારો સેવક છું, ને મે તારા
 કહેવાથી આ સધળું કાયે કયુ છે ૨૭ માટે માત્ર તારાજ,
 હે યદોવાદ, માત્ર તારાજ, કે આ લોક જાતે કે ઘ,
 હે યદોવાદ, દેવ છે, અને કે ત તેઓના હૃદય પાંખ
 રેરબા છે ૨૮ ત્યાર યદોવાદના અગ્નિએ પળેને દંડ
 નીયાપણુ તથા લાકડા તથા પત્થર તથા ધૂળ બરમ

ઉતરી પડ, કે વરસાદ તને અટકાવે નહિ ૪૫ અને
 ચોડી વારેમા એમ થયું કે, આકારા મેઘથી તથા વાયુથી
 અધરાયું ને બહુ વરસાદ વરસેયો, ને આહાબ [રથેમા]
 બેન્ગીને ચિત્રએલ ગયા ૪૬ અને યદોવાદનો હાથ
 એવીયાદ પર હતો, ને તે પોતાની કમર બાધીને
 આહાબની આગળ આગળ ચિત્રએલની ભાગળ
 મુકી દોઆ

૧૯ અને એવીયાદે જે સર્વ કામું હતું તે, તથા
 તેજુ કેવી રીતે સવળા ભવિષ્યવાદીઆને
 તરવારથી મારી નાખ્યા હતા, તે પણ આહાબે ઇજે-
 એલને કથુ ૨ ત્યારે ઇજેમેડે એવીયાદની પાસે
 એપિથો મોકલીને કહાવ્યું કે, કાવે આસરે આ વેળા
 મુકીમા જે હું તારા જીવને તેઓમાના એકના જીવની
 માફક ન કરે, તો દેવતાઆ મને એવું ને એથી પણ
 વધારે કરો ૨ અને તેજુ તે જોયું, ત્યારે હડીને પોતાનો
 જીવ લઇને જતો રહ્યો, ને યદુવાદના બેરથીબામા
 યદોવાદ ત્યારે ત્યા તેણે પોતાના ચાકરને મુક્યો
 ૪ પણ પોતે એક દિવસની મજલ જેટલે દૂર અરવ્યમા
 ગયા, ને જઈને તે એક રોતેમજ તને બંદો, ને તેજુ
 મોન માગ્ય ને કહ્યું કે નવે તો બમ થય છે. હવે

કે, બહાર નિકળીને પવત પર યહોવાહની સન્મુખ
ઉભો રહે, ને જીઓ, યહોવાહ ત્યાં ધધને જતો
હતો; ને બારે તથા બેશવર વાયુ પવતો ફાડતો, તથા
યહોવાહની સન્મુખ ખડકોના ઢુકડા કરતો હતો;
પણ એ વાયુમાં યહોવાહ નહતો; ને વાયુ પછી
ધરતીકંપ [ધયો]; પણ એ ધરતીકંપમાં યહોવાહ ન
હતો; ૧૨ અને ધરતીકંપ પછી અગ્નિ [આવ્યો],
પણ તે અગ્નિમાં યહોવાહ ન હતો; ને અગ્નિ પછી
એક કામળ ઝીણો સાદ [સભળાયો] ૧૩ અને એલી-
યાહે એ સાક્ષ્ય ત્યારે એમ થયું કે, પોતાનું મુખ
પોતાના ઝવસાથી ઢાંકીને તે બહાર નિકળ્યા, ને
ચુકાના મ્હોમાં ઉભો રહ્યો; ને જીઓ, તેની પાસે
એવો એક સાદ આવ્યો કે, એલીયાહ, તું હિયા થ
કરે છે? ૧૪ અને તેણે કહ્યું કે, મને સૈન્યના દેવ યહો-
વાહને સાડ ધણી આપ્યા થઈ છે; કેમકે ઇસ્રાએ-
લપુત્રોએ તારા કરારને ત્યાજ કીધો છે, તારી વેદી-
ઓને પાડી નાખી છે, ને તારા ભવિષ્યવાદીઓને
તરવારથી મારી નાખ્યા છે, ને હુ, હા, એકલો હજ
બચી રહ્યો છું, ને તેઓ મારો જીવ લેવા શોધે છે.
૧૫ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, અરબ્યને મારું ધધને
પાછો દમસ્ક જ, ને તું ત્યાં પહોંચે, ત્યારે હજાએ-
લનો અભિષેક કરીને તેને અરામનો રાજા કરાવજે;
૧૬ ને નિમ્શીના હીકરા થેલૂનો અભિષેક કરીને તેને
ઇસ્રાએલનો રાજા કરાવજે; ને આબેલ-મહોલાહ-
વાસી શાફાટના હીકરા એલીશાને અભિષેક કરીને
તેને તારી જગ્યાએ ભવિષ્યવાદી કરાવજે. ૧૭ અને
એમ થયો કે, હજાએલની તરવારથી જે બચી જશે
તેને થેલૂ મારી નાખશે, ને થેલૂની તરવારથી જે બચી
જશે તેને એલીશા મારી નાખશે. ૧૮ તો પણ હુ
મારે માટે ઇસ્રાએલ મધ્યે એવા સાત હજારને બચાવી
રાખીશ કે જે સર્વેના ધુટણ બચાવ આગળ નમ્યા
નથી, ને જેઓમાંથી એકેના મુખે તેનું ચુબન કાઢ્યું
નથી. ૧૯ માટે તે બાંધી વિદાય થયો, ને શાફાટનો
હીકરા એલીશા તેને હજ ખેડતો મળ્યો, ને એની
આગળ બાર જોડ [બજાર] હતા, ને પોતે બારમાની
સાથે હતો. અને એલીયાહે તેની પાસે જઈને
પોતાના ઝવસા તેના પર નાખ્યો. ૨૦ અને તે બજારો
મૂકીને એલીયાહની પાછળ દોડ્યો, ને કહ્યું કે, કૃપા
કરીને મને મારાં મીઠાપને ચુબન આપવાને [જવા]
કે, એટલે પછી હુ તારી પાછળ આવીશ. અને તેણે
તેને કહ્યું કે, વળીને પાછો જ; કેમકે મેં તને શું કહ્યું

છે? ૨૧ ને તે એની પાછળથી પાછો આવ્યો, ને તેણે
બજારની એક જોડ લઈને તેમનો વધ કાઢ્યો; ને
બજારના સામાનથી તેમનું માંસ ખારીને લોકોને
પિરરયું, ને તેઓએ ખાધું. પછી તે ઉઠીને એલી-
યાહની પાછળ ગયો, ને એની સેવાચાકરી કીધી.

૨૦ અને અરામના રાજા બેન-હદાદે પોતાનું
સંધન સૈન્ય એકઠું કીધું; ને તેની સાથે
બત્રીસ રાજ તથા ઘોડા તથા રથો હતા; ને તેણે
ચઢાઈ કરીને સમરનને ઘેરો પાલ્યો, ને તેની સાથે
યુદ્ધ કીધું ૨ અને તેણે નગરમાં ઇસ્રાએલના રાજા
આહાબની પાસે ખેપિયા મોકલીને તેને કહાવ્યું કે,
બેન-હદાદ એમ કહે છે કે, તારૂં રૂપ તથા તારૂં સોનું
મારા છે, વળી તારી સ્ત્રીઓ તથા તારા છોકરા, એટલે
સૌથી ગ્રંથ હશે, તે પણ મારા છે. ૩ અને ઇસ્રાએ-
લના રાજાએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હે મારા મુરખી
રાજા, તારા કહેવા પ્રમાણે છે; હુ તથા મારૂં સર્વસ્વ
તારા છાંયે ૪ અને ખેપિયાઓએ ફરીથી આવીને
કહ્યું કે, બેન-હદાદ આ પ્રમાણે કહે છે કે, મેં તો તારી
પાસે માલુસ મોકલીને કહાવ્યું હતું કે, તારૂં રૂપ,
તથા તારૂં સોનું, તથા તારી સ્ત્રીઓ, તથા તારાં છોકરાં
મારે સ્વાધીન કર; ૫ પણ કાલે આસરે આ વેળાએ
હુ મારા ચાકરોને તારી પાસે મોકલીશ; ને તેઓ
તારા ધરતી તથા તારા ચાકરોના ધરોની ઝડતી લેશે;
ને એમ થશે કે, જે સંધન તને પ્રિય લાગતું હશે, તે
તેઓ પોતાના હાથમાં મૂકીને લઈ જશે. ૬ ત્યારે
ઇસ્રાએલના રાજાએ દેશના સર્વ વડીલોને બોલાવીને
કહ્યું કે, કૃપા કરીને ધ્યાનમાં લો, ને જીઓ, કે એ
માલુસ કેવી રીતે નુકસાન કરવાનું શોધે છે; કેમકે
તેણે મારી પાસે માલુસ મોકલીને મારી સ્ત્રીઓ તથા
મારા છોકરાં, તથા મારૂં રૂપ તથા મારૂં સોનું માગ્યાં;
ને મેં તેને ના પાડી નહિ. ૭ અને સર્વ વડીલોએ તથા
સર્વ લોકોએ તેને કહ્યું કે, તારે તેનું સાક્ષ્ય નહિ,
તથા કમલ કરવું નહિ. ૮ માટે તેણે બેન હદાદના
ખેપિયાઓને કહ્યું કે, મારા મુરખી રાજાને કહે કે,
જે સંધન જે તે તારા ચાકરને કહાવ્યું હતું, તે
કરીશ; પણ આ વાત તો હુ કરી ચકતો નથી. અને
ખેપિયા વિદાય થઈને તેની પાસે પ્રત્યુત્તર લાવ્યા.
૧૦ અને બેન-હદાદે એની પાસે માલુસ મોકલીને
કહાવ્યું કે, હે મારી સાથે આવેલા સંધન લોકોને
બાળે સમરનની મટોડી મૂકી મૂકી આવે, તો દેવ

વાઓ મને એવું ને એથી પણ વધારે કરે. ૧૧ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ ઉત્તર આવીને કહ્યું કે, તેને કહો કે, જે જાણી (રાજા) પારણ કરે તેણે, [રાજા] અગ પરીથી ઉતારનારની પેઠે, કુલાસા મારવી નહિ ૧૨ અને એમ થયું કે, [બેન હદાઈ] તથા રાજાએ તથાઓમા પીતા હતા, એ દરમ્યાન તેણે આ સંદેશો સાંભળીને પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, યુદ્ધવ્યૂહ રચો, એટલે તેઓએ નગરની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. ૧૩ અને જુઓ, એક બલિષ્ઠવાદીએ ઇસ્રાએલના રાજા આહાબની પાસે આવીને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, આ સપ્તમી મોટી ઠઠ તે જોઈ જો હું આજ તેને વારા હાથમાં સોંપી દઉં, ને તું જાણ્યો કે હું યહોવાહ છું. ૧૪ અને આહામે કહ્યું કે, કોની મારફતે? ને એણે કહ્યું કે, પ્રાંતોના મુખાઓના જીવનાંની મારફતે. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, યુદ્ધ કેણુ સાર કર્યો? ને એણે ઉત્તર આપ્યો કે, તું ૧૫ પછી તેણે પ્રાંતોના મુખાઓના જીવનાંને ભેગા કીધા, એટલે તેઓ ખસે ને ખત્રીસ થયા, ને તેમની પછી તેણે સર્વ લોકને, એટલે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને ભેગા કીધા, તેઓ સાત દિવસ થયા ૧૬ અને તેઓ બપોરે ચાલી નિકળ્યા પણ બેન-હદાઈ પોતે, તથા રાજાએ, એટલે તેના સાથે કરનાર ખત્રીસ રાજાઓ, તથાઓમા પીને મર્યા

૨૭ અને અરામના રાજાના ચાકરોએ તેને કહ્યું કે, તેમનો દેવ તે પર્વતોનો દેવ છે, તે માટે તેઓ આપણા કરતા બળવાન હતા, પણ આપણે તેમની સામે મેદાનમાં યુદ્ધ કરીએ, તો નિ સશસ્ત્ર આપણે તેઓ કરતા બળવાન થઈશું. ૨૮ અને આટલું કર, કે પ્રત્યેક રાજાને તેની જગ્યાએથી દૂર કરીને તેઓની જગ્યાએ સરદારોને રાખ, ૨૯ ને જે સેના તું બોધ બેઠો છે તેના જેટલીજ, એટલે તેમાં થોડા હતા તેટલા થોડા, તથા તેમાં રથ હતા તેટલા રથની સેના તું ઉભી કર, ને આપણે મેદાનમાં તેમની સાથે યુદ્ધ કરીશું તો નિશ્ચે આપણે તેઓ કરતા બળવાન થઈશું અને તેણે તેઓની મુચના સાંભળીને તે પ્રમાણે કર્યું. ૩૦ અને એમ થયું કે, નવ વર્ષ બેસતા બેન હદાઈ અરામીઓને ભેગા કરીને ઇસ્રાએલની સામા યુદ્ધ કરવા સાડ અડધે સુધી સ્વારી લાવ્યો. ૩૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રો ભેગા થઈને બપુ લઈને તેઓની સામે ગયા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેઓની આગળ લવારાની બે નાની ટોળીઓની મારફતે છાવણી કીધી, પણ અરામીઓથી તો તે આખો પ્રદેશ ભરાઈ ગયો હતો. ૩૨ અને એક ઉશ્વરસકતે પાસે આવીને ઇસ્રાએલના રાજાને કહ્યું કે, યહોવાહ પર્વતોનો દેવ છે, પણ તે નીચા-

છે તે મારે ભાષ છે. ૨૩ હવે પેલા માણસો તો આતુરતાથી તારી રહ્યા હતા, તેથી તેઓએ તેના બોલવાની મતલબ ઝટ પકડી લીધી; ને તેઓએ કહ્યું કે, તારો ભાષ બેન-હદાદ [હયાત છે]. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તમે જાણને તેને તેડી લાવો. ત્યારે બેન-હદાદ તેની પાસે બહાર આવ્યો; ને તેણે એને [પોતાની સાથે] રથમાં બેસાડ્યો. ૨૪ અને [બેન-હદાદે] તેને કહ્યું કે, જે નગરો મારા બાપે તારા બાપ પાસેથી લીધાં હતાં, તે હું પાછાં આપીશ; ને જેમ મારા બાપે સમગ્રનમાં ચોકચોટાં બનાવ્યાં હતાં તેમ હું પોતાને સારે દમસ્કમાં બનાવજી. અને [આહાબે કહ્યું] હું આ શરતે તને જતા દંધશ. એમ તેણે તેની સાથે કરાર કરીને તેને જવા દીધો.

૨૫ અને ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાંના એક માણસે યહોવાહના વચનથી પોતાના સાથીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મને માર; ને તે માણસે એને મારવાની ના પાડી. ૨૬ ત્યારે એણે તેને કહ્યું કે, તેં યહોવાહની વાણી પાળી નથી માટે, જો, હું મારી પાસેથી વિદાય થઈશ, કે તરત એક સિંહ તને મારી નાખશે અને એની પાસેથી તે વિદાય થશે કે તરત તેને એક સિંહે પકડીને મારી નાખશે. ૨૭ પણ પેલાને બીજો માણસ મળ્યો, ને તેણે એને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મને માર; ને એ માણસે તેને માર મારીને ધાવલ કીધો. ૨૮ એવી સ્થિતિમાં ભવિષ્યવાદી જાણને રાજની વાટ જોતો માર્ગમાં ઉભો રહ્યો, ને પોતાનો પટકો પોતાની આંખો પર વિંદીને પોતાને વેપ બદલ્યો. ૨૯ અને રાજ તેની પડખે યાજને જતો હતો, ત્યારે તેણે રાજને હાંક મારીને કહ્યું કે, તારો દાસ યુદ્ધમાં ગયો હતો, ને જો, એક માણસે એક બાળકને વળીને મારી પાસે એક માણસને લાવીને મને કહ્યું કે, આ માણસને પકડી રાખ, જો કોઈ પછુ રીતે તે જતો રહેશે, તો તેના જીવને બદલે તારો જીવ જશે, અથવા તો તારે એક તાલંત રૂપું આપવું પડશે. ૩૦ અને તારો દંડસ અહિં તહિં કામમાં યુધાયેલો હતો, એટલામાં પેલો જતો રહ્યો. અને ઇસ્રાએલના રાજ્યે તેને કહ્યું કે, તારો ન્યાય એજ પ્રમાણે થશે; તે પોતે તે કામને ન્યાય યુગ્યો છે. ૩૧ અને તેણે ઉતાવળથી પોતાની આંખ પંચથી પટકો કઢાવી નાખ્યો; ને ઇસ્રાએલના રાજ્યે તેને ઓળખ્યો, કે તે ભવિષ્યવાદીઓમાંના છે. ૩૨ અને તેણે એને કહ્યું કે, યહોવાહ

એમ કહે છે કે, મેં જે માણસને મરણ યોગ્ય કરાવેલો તેને તે તારા હાથમોથી જવા દીધો છે, માટે તેના જીવને બદલે તારો જીવ જશે, ને તેના લોકને બદલે તારા લોક [માથો જશે] ૩૩ અને ઇસ્રાએલના રાજ ઉદાસ તથા નાખુશ થઈને પોતાને ઘેર ગયો, ને સમગ્રનમાં આવ્યો.

૨૧ અને એ બીનાઓ પણ એમ થયું કે યિઝ્ર-એલી નાબોથને એક દ્રાક્ષવાડી હતી, ને તે યિઝ્રએલમાં સમગ્રનના રાજ આહાબના મહેલ પાસે હતી. ૨ અને આહાબે નાબોથની પાસે એવી માગણી કરી કે, મારે સાડે શાકવાડી બનાવવા સાડે તારી દ્રાક્ષવાડી મને આપ, કેમકે તે મારા ઘરની પાસે છે; ને તેને બદલે હું તને તેના કરતા સારી દ્રાક્ષવાડી આપીશ; અથવા જો તને એમ સાડે લાગે તો હું તેના મુક્યના પૈસા તને આપીશ. ૩ અને નાબોથે આહાબને કહ્યું કે, યહોવાહ એવું ન થવા દે, કે હું મારા પિતૃ-ઓનું વતન તને આપુ ૪ અને યિઝ્રએલી નાબોથે જે વચનો આહાબ રાજને કહ્યાં હતાં, તેને લીધે તે ઉદાસ તથા નારાજ થઈને પોતાને ઘેર આવ્યો; કેમકે તેણે કહ્યું હતું કે, હું મારા પિતૃઓનું વતન તને નહિ આપું. અને એણે પોતાના પર્વત પર સુધને પોતાનું મુખ અવળું ફેરવ્યું, ને રોટલી ન ખાવાની ઢક લીધી. ૫ પણ તેની સ્ત્રી ઇઝબેલે તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, તારો આત્મા એટલો ઉદાસ કેમ છે, કે હું રોટલી ખાતો નથી? ૬ ને તેણે તેણીને કહ્યું કે, એનું કારણ એ છે કે, મેં યિઝ્રએલી નાબોથને કહ્યું કે, પૈસા લઈને તારી દ્રાક્ષવાડી હું મને આપ; અથવા જો તારી ઇચ્છા હોય તો હું તને તેને બદલે [બીજી] દ્રાક્ષવાડી આપું; અને તેણે કહ્યું, હું તને મારી દ્રાક્ષવાડી નહિ આપું. ૭ અને તેની સ્ત્રી ઇઝબેલે તેને કહ્યું કે, હું હાલ ઇસ્રા-એલ પર રાજ્ય કરે છે ને નહિ? ૮ હીને રોટલી ખા, ને મનમાં મગ્ન થા; હું તને યિઝ્રએલી નાબોથની દ્રાક્ષવાડી આપીશ. ૯ માટે તેણીએ આહાબને નામે પત્ર લખ્યા, ને તેની સુદાથી તેમના પર સુદા કીધી, ને નાબોથના નગરમાં જે વસીલો તથા આગેવાનો તેની સાથે રહેતા હતા, તેમના પર તે પત્રો મોકલ્યા. ૧૦ અને તેણીએ પત્રોમાં એવું લખ્યું હતું કે, ઉપવા-સનો દંડેરો પિટાવીને નાબોથને લોકોના મુખ્યાસને બેસાડજો. ૧૧ અને બલીયઆલના બે માણસોને તેની આજળ બેસાડજો, ને તેઓ તેની વિરુદ્ધ એવી સાદેલી

પૂરે કે, તેણે દેવને તથા રાજાને શાપ દીધો, ને પછી તેને બહાર લઈ જઈને પાંચરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૧ અને તેના નગરના માણસોએ, એટલે જે વડીલો તથા આગેવાનો તેના નગરમાં રહેતા હતા, તેઓએ જેમ ઇઝ્રેયેલે તેઓને સદેશો મોકલ્યા હતા, એટલે તેઓએ તેઓને પત્રોમાં લખી મોકલ્યા હતા, તે પ્રમાણે કીધું. ૧૨ તેઓએ ઉપવાસનો દંડેરો પિગાવીને નાખ્યો અને લોકોના મુખમાંને બેસાડ્યો. ૧૩ અને પેલા બે બહીયઆલના માણસો અંદર આવ્યાને તેની આગળ બેઠા, ને તે બંનીયઆલના માણસોએ તેની વિરૂદ્ધ, એટલે નાબોપની વિરૂદ્ધ લોકની સમક્ષ એવી સાહેલી પૂરી કે, નામોથે દેવને તથા રાજાને શાપ દીધો. પછી તેને નગરની બહાર લઈ જઈને તેઓએ તેને પાંચરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૪ પણ તેઓએ ઇઝ્રેયેલને કદાચ મોકલ્યું કે, નાબોપને પાંચરે માર્યો છે ને તે મરી ગયો છે. ૧૫ અને ઇઝ્રેયેલે સાંભળ્યું કે નામોથને પાંચરે મારીને મારી નાખ્યા છે, ત્યારે એમ થયું કે, ઇઝ્રેયેલે આદામને કહ્યું કે, ઉઠ, ને ચિત્રએલી નાખો. યની દ્રાક્ષવાડી જે તે પૈકા સાટે આપવાની ના પાડતો હતો, તેનો કબજો લે, કેમકે નાબોપ જીવતો નથી, પણ મરતું પામ્યો છે. ૧૬ અને આદામે સાંભળ્યું કે નામોથ મરતું પામ્યો છે, ત્યારે એમ થયું કે, આદામ ચિત્રએલી નાબોપની દ્રાક્ષવાડીને કબજો લેવા યા ત્યાં જવાને ઉઠ્યો.

૨૨ અને તે મને કોપ થઈ ગયો તે કોપને લીધે, તથા તે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું તેને લીધે. ૨૩ તારા ઘરને નબાટના દીકરા થરોબઆમના ઘરની ભક્ષક, તથા અહીયાહના દીકરા બાઅશાના ઘરની ભક્ષક કરી નાખીશ. ૨૪ અને યહોવાહે ઇઝ્રેયેલ વિષે પણ એમ કહ્યું કે, ચિત્રએલના કોટ પાસે કુતરા ઇઝ્રેયેલને ખાશે. ૨૫ આદામનું જે કોષ નગરમાં મરશે તેને, કુતરા ખાશે, ને જે કોષ ખેતરમાં મરશે તેને વાયુચર પક્ષીઓ ખાશે. ૨૬ (પણ એક માણસ એવો ન હતો કે જેણે યહોવાહની દક્ષિમાં બુદ્ધ કરવા સારૂ આદામની ભક્ષક પોતાને વેચ્યા હોય, ને તેની સ્ત્રી ઇઝ્રેયેલ તેને ઉશ્કેરતી હતી. ૨૭ અને અમોરીઓ કે જેઓને યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની આગળથી હાકી કાઢ્યા હતા, તેઓના સંધળા દૃત્યો પ્રમાણે તેણે મૂર્તિઓની ઉપાસના કરીને પલ્લવ ધિક્કારવા યોગ્ય આચરણ કીધું.) ૨૮ અને આદામે એ વચનો સાંભળ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વસ્ત્ર ફાડીને પોતાના અગ્ર પર તાટ પહેરીને ઉપવાસ કીધો, ને તાટ ચોદીને સૂતો તથા મદગતિથી ચાલવા લાગ્યો. ૨૯ અને યહોવાહનું વચન નિરની એલીયાહની પાસે એવું આવ્યું કે, ૨૯ આદામ મારી આગળ દીન થઈ ગયો છે, તે ઈબ્રાએલ છે. ૩૦ તે મારી આગળ દીન થઈ ગયો છે, માટે તેના દિવસોમાં એ આપત્તિ હું નહિ લાગુ, પણ તેના દીકરાના દિવસોમાં તેના ઘર પર હું એ આપત્તિ લાગુ કરીશ.

એગા કરીને તેમને કહ્યું કે, હું યુદ્ધ કરવા સાથે રામોય-
ગિલઆદ બંધ કે પાછા રહું? ને તેઓએ કહ્યું કે, ચઢાઇ
કર, કેમકે યહોવાહ તેને રામના હાથમાં સોંપશે.
૭ પણ યહોશાફાટને કહ્યું કે, શું એઓ શિવાય યહોવા-
હનો કોઇ ભવિષ્યવાદી અને નથી, કે આપણે તેની
સલાહ પૂછીએ? ૮ ને ઇસ્રાએલના રાજાએ યહોશા-
ફાટને કહ્યું કે, હજી એક માણસ છે કે જેની મારફતે
આપણે યહોવાહની સલાહ પૂછીએ, એટલે ચિમ્લા-
હનો દીકરા મીખાયાહ; પણ હું તેને ધિક્કારું છું;
કેમકે તે મારે વિષે યુદ્ધ નહિ પણ અયુદ્ધ ભવિષ્ય
કહે છે. અને યહોશાફાટને કહ્યું કે, રાજાએ એમ ન
ખાલસું ભેધ્યો. ૯ પણ ઇસ્રાએલના રાજાએ એક
ખવાસને ખાલાવીને કહ્યું કે, ચિમ્લાહનો દીકરા મીખા-
યાહને ઝટપટ તેડી લાવ. ૧૦ હવે ઇસ્રાએલનો રાજા
તથા યહુદાહનો રાજા યહોશાફાટ સમરનના દરવાજાના
મહે આગળ ખુલ્લા મેદાનમાં રાજ્ય પોષાક સજીને
પોતપોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા હતા; ને સર્વે
ભવિષ્યવાદીઓ તેમની આગળ ભવિષ્ય કહેતા હતા.
૧૧ અને કનાઅનાહના દીકરા સિદ્દીયાહે પોતાને સાથે
લોહાનાં શિંગ બનાવીને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે
છે કે, અરામીઓને ક્ષય થતાં સુધી તું આ વડે તેમને
હડસેલા મારશે ૧૨ અને સર્વે ભવિષ્યવાદીઓએ
એવુંજ ભવિષ્ય કહ્યું કે, રામોય ગિલઆદ પર ચઢાઇ
કરીને ક્રિતેહ પામ, કેમકે યહોવાહ તેને રામના હાથમાં
આપશે ૧૩ અને જે ખિષિયા મીખાયાહને તેડવા
ગયા હતા, તેણે તેને એમ કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદીઓની
વાણી સર્વાનુમતે રાજાને માટે સાચી [ભવિષ્ય કહે છે];
તો કૃપા કરીને તારાં વચનો પણ તેઓમાંના એકના
વચનના જેવાં હોય, ને તું હિત ઉચરજો. ૧૪ અને
મીખાયાહે કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સમ કે યહો-
વાહ મને જે કહેશે, તેજ હું ખાલીશ ૧૫ અને તે
રાજાની પાસે આવ્યો, ત્યારે રાજાએ તેને કહ્યું કે,
મીખાયાહ, શું અમે યુદ્ધ કરવા સાથે રામોય-ગિલઆદ
નજીએ, કે પાછા રહીએ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો
કે, ચઢાઇ કરીને ક્રિતેહ પામ; ને યહોવાહ તેને રામના
હાથમાં સોંપશે. ૧૬ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, હું
કેટલી વાર તને સોગન દઉં, કે મને તારે યહોવાહને
નામે સત્ય વગર ખીલું કંઈ ન કહેવું? ૧૭ ને તેણે કહ્યું
કે; મેં સર્વ ઇસ્રાએલને પાંચ વગરનાં ઘેટાંની પેઠે
પર્વતે ઉપર વિખેરાઇ ગયેલા જોયા; ને યહોવાહે

કહ્યું કે, એમને ધણી નથી, તેઓ પોતપોતાને ઘેર
શાંતિએ પાછા જાય. ૧૮ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ
યહોશાફાટને કહ્યું કે, શું, મેં તને નહોતું કહ્યું કે, એ
મારા વિષે સાચું નહિ પણ મારું ભવિષ્ય કહેશે? ૧૯ ને
તેણે કહ્યું કે, એ માટે તું યહોવાહની વાત સાંભળ;
મેં યહોવાહને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા જોયા,
તથા આકાશનું સંધનું સૈન્ય તેની પાસે તેને જમણે
તથા ડાબે હાથે ઉભેલું હતું ૨૦ અને યહોવાહે કહ્યું કે,
કાણ આહાબને કુસલાવીને રામોય-ગિલઆદમાં લઇ
જાય, કે ત્યાં તે માર્યો જાય? ને એકે આમ કહ્યું, ને
બીજે તેમ કહ્યું. ૨૧ અને એક આત્માએ આગળ નિકળી
આવીને યહોવાહની સન્મુખ ઉભા રહીને કહ્યું કે, હું
તેને કુસલાવીશ ૨૨ અને યહોવાહે એને કહ્યું કે, સાથી?
ને એણે કહ્યું કે, હું દિવાંધી જઈને તેના સર્વ ભવિ-
ષ્યવાદીઓનાં મુખમાં રહીને જાંતું ખાલનાર આત્મા
થઈશ. અને તેણે કહ્યું કે, તું તેને કુસલાવી રાકશે,
ને વળી ક્રિતેહ પણ પામશે; ચાલ્યો જ, ને એમ કર.
૨૩ માટે હવે, જો, યહોવાહે આ તારા સર્વ ભવિષ્ય-
વાદીઓના મુખમાં જાંતું ખાલનાર આત્મા મૂક્યો છે;
ને યહોવાહ તારું અહિત ઉચર્યો છે ૨૪ ત્યારે કનાઅ-
નાહના દીકરા સિદ્દીયાહે પાસે આવીને મીખાયાહને
ગાલ પર [તમાઓ] મારીને કહ્યું કે, યહોવાહનો
આત્મા તારી સાથે ખાલવા સાથે મારી પાસેથી કયે
માર્ગે ધસને ગયા? ૨૫ ને મીખાયાહે કહ્યું કે, જો, તું
સંતાવા સાથે અદરની ઓરડીમાં ભરાઇ જશે, તે
દિવસે તું જોશે. ૨૬ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ કહ્યું કે,
મીખાયાહને પકડીને તેને નગરના મુખા આમેનની,
તથા રામના મુખ યોઆશની પાસે પાછો લઇ જાઓ;
૨૭ ને કહ્યું કે, રાજા એમ કહે છે કે, આને બંદીખાને
નાખો, ને હું શાંતિમાં [પાછા] આવું, ત્યાં સુધી
દુઃખની રોટલીથી તથા દુઃખના પાણીથી એના નિર્વાહ
કરજો ૨૮ અને મીખાયાહે કહ્યું કે, જો તું કદી પણ
શાંતિમાં પાછો ફરવા પામે, તો યહોવાહ મારી માર-
ફતે જાલ્યો નથી; ને તેણે કહ્યું કે, હે લોકો, તમે
સર્વે સાંભળો.

૨૯ એમ ઇસ્રાએલના રાજા તથા યહુદાહના રાજા
યહોશાફાટ રામોય-ગિલઆદ પર ચઢાઇ કીધી.
૩૦ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ યહોશાફાટને કહ્યું કે, હું
પોતાને વેપ બદલીને યુદ્ધમાં જઈશ; પણ તું તારો
પોશાક પહેર; ને ઇસ્રાએલનો રાજા પોતાને વેપ

પૂરે કે, તેણે દેવને તથા રાજને શાપ દીધો, ને પછી તેને બહાર લઈ જઈને પત્થરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૧ અને તેના નગરના માણસોએ, એટલે જે વગેરે તથા આગેવાનો તેના નગરમાં રહેતા હતા, તેઓએ એમ ઇઝ્રેલે તેઓને સદેશો મોકલ્યા હતા, એટલે તેણીએ તેઓને પત્રોમાં લખી મોકલ્યું હતું તે પ્રમાણે ક્રીષ્ણ ૧૧ તેઓએ ઉપવાસનો દરેક દિવસ પિગાળીને નાખ્યો અને લોકોના મુખમાં એકાદા ૧૩ અને પૈલા એ બીજાઓના માણસો અંદર આવીને તેની આગળ બેઠા, ને તે બીજાઓના માણસોએ તેની વિરુદ્ધ, એટલે નાગોથની વિરુદ્ધ લોકોની સમક્ષ એવી સાહેલી પૂરી કે, નાગોથે દેવને તથા રાજને શાપ દીધો પછી તેને નગરની બહાર લઈ જઈને તેઓએ તેને પત્થરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૪ પછી તેઓએ ઇઝ્રેલને કહ્યો મોકલ્યું કે, નાગોથને પત્થરે માર્યો છે ને તે મરી ગયો છે. ૧૫ અને ઇઝ્રેલે સાંભળ્યું કે નાગોથને પત્થર મારીને મારી નાખ્યો છે, ત્યારે એમ થયું કે, ઇઝ્રેલે આદામને કહ્યું કે, હા ને વિત્રુએ તી નાખ્યો પની દ્રાક્ષવાગ ને તે પેસા સાટે આપવાની ના પાડતો હતો, તેનો કબજો લે, કેમકે નાગોથ જીવતો નથી, પણ મરણ પામ્યો છે. ૧૬ અને આદામે સાંભળ્યું કે નાગોથ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે એમ થયું કે, આદામ વિત્રુએ તી નાખ્યો પની દ્રાક્ષવાગને કબજો લેવા સાથે ત્યાં જવાને હક છે.

૨૨ અને તે મને કોપ ચઢાવ્યો તે કોપને લીધે, તથા તે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું તેને લીધે. ૨૩ તારા ધરને બનાવના દીકરા યેરોબામના ધરની માફક, તથા અલીયાહના દીકરા બાઅશાના ધરની માફક કરી નાખીશ. ૨૪ અને યહોવાહે ઇઝ્રેલ વિષે પણ એમ કહ્યું કે, વિત્રુએ નના કોટ પાસે કુતરા ઇઝ્રેલને ખાશે. ૨૫ આદામનું જે કોષ નગરમાં મરશે તેને કુતરા ખાશે, ને જે કોષ ખેતરમાં મરશે તેને વાયુચર પક્ષીઓ ખાશે. ૨૬ (પણ એક માણસ એવાનું હતું કે જેણે યહોવાહની દરિયા બહાર કરવા સાથે આદામની માફક પોતાને વચ્ચે દોષ, ને તેની સ્ત્રી ઇઝ્રેલ તેને ઉશ્કેરતી હતી. ૨૭ અને અમોરીઓ કે જેઓને યહોવાહે ઇસ્રાએલ પુત્રોની આગળથી દાંતી કાઢ્યા હતા, તેઓના સંખ્યા કૃત્યો પ્રમાણે તેણે મૃતિઓની ઉપાસના કરીને ધણું ધિક્કારવા યોગ્ય આવરણ ક્રીષ્ણ) ૨૮ અને આદામે એ વચનો સાંભળ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વસ્ત્ર ફાળીને પોતાના અંગ પર તાટ પહેરીને ઉપવાસ કર્યો, ને તાટ એાદાને સૂતો તથા મદગતિથી ચાલવા લાગ્યો. ૨૯ અને યહોવાહનું વચન તિરમી એલીયાહની પાસે એવું આવ્યું કે, ૨૯-આદામ મારી આગળ દીન થઈ ગયો છે, તે હું જુએ છે છું? તે મારી આગળ દીન થઈ ગયો છે, તાટે તેના દિવસોમાં એ આપણે ન નિર્ણય લાવ

મેળા કરીને તેમને કહ્યું કે, હું યુદ્ધ કરવા સારૂ રામોય-
જિલ્લામાં જઈ કે પાછો રહું? ને તેઓએ કહ્યું કે, ચંદાઈ
કર, કેમકે યહોવાહ તેને રાજના હાથમાં સોપશે
પણ યહોશાફાટે કહ્યું કે, હું એઓ શિવાય યહોવા-
હનો કોઈ ભવિષ્યવાદી અને નથી, કે આપણે તેની
સલાહ પૂછીએ? ૮ને ઇસ્રાએલના રાજ્યે યહોશા-
ફાટેને કહ્યું કે, હજી એક માણસ છે કે જેની મારફતે
આપણે યહોવાહની સલાહ પૂછીએ, એટલે ચિમ્લા-
હનો દીકરા મીખાયાહ, પણ હું તેને ધિક્કાર છું,
કેમકે તે મારે વિષે યુદ્ધ નહિ પણ અશુભ ભવિષ્ય
કહે છે અને યહોશાફાટે કહ્યું કે, રાજ્યે એમ ન
બોલવું જોઈએ. ૯ પણ ઇસ્રાએલના રાજ્યે એક
ખવાસને બોલાવીને કહ્યું કે, ચિમ્લાહના દીકરા મીખા-
યાહને ઝટપટ તેડી લાવ ૧૦ હવે ઇસ્રાએલનો રાજ
તથા યહુદાહનો રાજ યહોશાફાટ સમરૂતના દરવાજાના
મ્હો આગળ ખુલ્લા મેદાનમાં રાજ્ય પોષાક સજીને
પોતપોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા હતા; ને સર્વે
ભવિષ્યવાદીઓ તેમની આગળ ભવિષ્ય કહેતા હતા
૧૧ અને કનાઅનાહના દીકરા સિદ્દીયાહે પોતાને સારૂ
લોહાના શિંગ બનાવીને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે
છે કે, અરામીઓના ક્ષય થતા સુધી તું આ વડે તેમને
હડસેલા મારશે ૧૨ અને સર્વે ભવિષ્યવાદીઓએ
એવું ભવિષ્ય કહ્યું કે, રામોય જિલ્લામાં પર ચંદાઈ
કરીને ફતેહ પામ, કેમકે યહોવાહ તેને રાજના હાથમાં
આપશે ૧૩ અને જે એપિથો મીખાયાહને તેડવા
ગયો હતો, તેણે તેને એમ કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદીઓની
વાણી સર્વાનુમતે રાજને માટે સારૂ [ભવિષ્ય કહે છે],
તો કૃપા કરીને તારા વચ્ચે પણ તેઓમાંના એકના
વચ્ચેના બેવા હોય, ને તું હિત ઉચરને ૧૪ અને
મીખાયાહે કહ્યું કે, જવતા યહોવાહના સમ કે યહો-
વાહ મને જે કહેશે, તેજ હું બોલીશ ૧૫ અને તે
રાજની પાસે આવ્યો, ત્યારે રાજ્યે તેને કહ્યું કે,
મીખાયાહ, હું અમે યુદ્ધ કરવા સારૂ રામોય જિલ્લામાં
જઈએ, કે પાછા રહીએ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો
કે, ચંદાઈ કરીને ફતેહ પામ, ને યહોવાહ તેને રાજના
હાથમાં સોપશે ૧૬ અને રાજ્યે તેને કહ્યું કે, હું
કેટલી વાર તમે સોગમ દઉં, કે મને તારે યહોવાહને
નામે સત્ય વગર બોલું કશું ન કહેવું? ૧૭ ને તેણે કહ્યું
કે, મેં સર્વે ઇસ્રાએલને પાંચ વગરના ઘેટાની પેઠે
પવંતો ઉપર વિખેરાઈ ગયેલા બેયા, ને યહોવાહ

કહ્યું કે, એમને ધણી નથી, તેઓ પોતપોતાને ઘર
સાતિએ પાછા જાય ૧૮ અને ઇસ્રાએલના રાજ્યે
યહોશાફાટેને કહ્યું કે, હું, મેં તને નહોતું કહ્યું કે, એ
મારા વિષે સારૂ નહિ પણ માત્ર ભવિષ્ય કહેશે? ૧૯ ને
તેણે કહ્યું કે, એ માટે તું યહોવાહની વાત સાંભળ;
મેં યહોવાહને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા બેયા,
તથા આકાશનું સપ્ત સેન્ય તેની પાસે તેને જમણે
તથા ડાબે હાથે ઉભેલું હતું ૨૦ અને યહોવાહે કહ્યું કે,
કોણ આદાબને કુસલાવીને રામોય જિલ્લામાં લઈ
જાય, કે ત્યાં તે માર્યો જાય? ને એકે આમ કહ્યું, ને
બીજે તેમ કહ્યું ૨૧ અને એક આત્માએ આગળ નિકળી
આવીને યહોવાહની સન્મુખ ઉભા રહીને કહ્યું કે, હું
તેને કુસલાવીશ ૨૨ અને યહોવાહે એને કહ્યું કે, શાથી?
ને એણે કહ્યું કે, હું હિયાથી જમને તેના સર્વ ભવિ-
ષ્યવાદીઓના મુખમાં રહીને જીતું બોલનાર આત્મા
ઘણા અને તેણે કહ્યું કે, તું તેને કુસલાવી શકશે,
ને વળી ફતેહ પણ પામશે, આદ્યો જ, ને એમ કર.
૨૩ માટે હવે, બે, યહોવાહે આ તારા સર્વ ભવિષ્ય-
વાદીઓના મુખમાં જીતું બોલનાર આત્મા મૂક્યો છે;
ને યહોવાહ તારૂ અહિત ઉચર્યો છે ૨૪ ત્યારે કનાઅ-
નાહના દીકરા સિદ્દીયાહે પાસે આવીને મીખાયાહને
ગાલ પર [તમાચો] મારીને કહ્યું કે, યહોવાહનો
આત્મા તારી સાથે બોલવા સારૂ મારી પાસેથી ક્યે
માર્ગે યમને ગયો? ૨૫ ને મીખાયાહે કહ્યું કે, બે, તું
સંતાવા સારૂ અદરની ચોરડીમાં ભરાઈ જશે, તે
દિવસે તું જશે ૨૬ અને ઇસ્રાએલના રાજ્યે કહ્યું કે,
મીખાયાહને પકડીને તેને નગરના મુખા આમોનની,
તથા રાજના પુત્ર ચેઆશની પાસે પાછો લઈ જાઓ,
૨૭ ને કહ્યું કે, રાજ એમ કહે છે કે, આને બદીખાને
નાખો, ને હું સાતિમાં [પાછો] આવું, ત્યાં સુધી
હું ખની રોટપીથી તથા હું ખના પાણીથી એનો નિર્વાહ
કરજો ૨૮ અને મીખાયાહે કહ્યું કે, બે તું કદી પણ
શક્તિમાં પાછો ફરવા પામશે, તો યહોવાહ મારી માર-
ફતે બોલ્યો નથી, ને તેણે કહ્યું કે, હે લોકો, તમે
સર્વ સાંભળો.

૨૯ એમ ઇસ્રાએલના રાજ તથા યહુદાહના રાજ
યહોશાફાટે રામોય જિલ્લામાં પર ચંદાઈ કરી
૩૦ અને ઇસ્રાએલના રાજ્યે યહોશાફાટેને કહ્યું કે, હું
પોતાનો વેળ જઈ રીને યુદ્ધમાં જઈશ, પણ તું તારો
પોશાક પહેર, ને ઇસ્રાએલનો રાજ પોતાનો વેળ

બહીને યુદ્ધમાં ગયા ૩૧ હવે અરામના રાજ્યે પોતાના બત્રીસ રથાધિપતિઓને એની આજ્ઞા કીધી હતી કે, માત્ર ઇસ્રાએલના રાજ સિવાય કોઈ પણ નાના કે મોટાની સાથે લડરો મા ૩૨ અને રથાધિ-પતિઓએ યહોશાફાટને જોયો, ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ કહ્યું કે, નિશ્ચિ એ ઇસ્રાએલનો રાજ છે; ને એની સાથે યુદ્ધ કરવા સારૂ તેઓ વળ્યા; એટલે યહો-શાફાટે બ્રમ પાડી. ૩૩ અને રથાધિપતિઓએ જોયું કે એ તો ઇસ્રાએલનો રાજ નથી, ત્યારે એમ થયું કે, એની પાછળ લાગવાથી તેઓ પાછા ફર્યા. ૩૪ અને એક માણસે અનાયાસે ધનુષ્ય તાણીને ઇસ્રાએલના રાજને કવચના સાધાની વચ્ચેથી બાણ માર્યું; માટે એણે પોતાના સારથીને કહ્યું કે, તારો હાથ ફેરવીને સૈન્યમાથી બહાર લઈ જા, કેમકે મને સખત ધા મને લાગ્યો છે. ૩૫ અને તે દિવસે દાહિયુ યુદ્ધ મચ્યું, ને રાજને ટેકા આપીને રથમાં અરામીઓની સામે ટકાર બેસાડી રાખ્યો હતો, ને સાન્ને તે મરણ પામ્યો; ને તેના ધામાંથી રક્ત વહીને રથને તળિયે ગયું. ૩૬ અને આસરે સૂર્યાસ્તની વેળાએ આખા સૈન્યમાં એવો પોદાર થયો કે, પ્રત્યેક માણસે પોતાના નજરમાં તથા પ્રત્યેક માણસે પોતાના દેશમાં [નાસી જવું]. ૩૭ એવી રીતે રાજ મરણ પામ્યો, ને તેઓ તેને સમરનમાં લાવ્યા; ને તેઓએ રાજને સમરનમાં દાટ્યો. ૩૮ અને તેઓએ સમરનના તળાવને તીરે પેરા રથ ધોયો, ને યહોવાહ ને વચન બોલ્યો હતો, તે પ્રમાણે ફારાએ તેનું લોહી ચાટ્યું, (હવે ત્યાં તો વેશ્યાઓ સ્નાન કરતી). ૩૯ હવે આદાબનાં બાકીનાં કૃત્યો, તથા તેણે ને સપજી કર્યું, તથા ને દાશીદાવનું પર તેણે બાંધ્યું, તથા ને સુવે નજરે તેણે બાંધ્યા, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજીવાતાના પુસ્તકમાં લખેલા નથી હું? ૪૦ ને આદાબ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઠી ગયા; ને તેના દીકરા અદાબાહને તેને કાંભે રાજ્ય કીધું.

૪૧ અને આસાનો દીકરો યહોશાફાટ ઇસ્રાએલના રાજ આદાબને એણે વર્ષે ચતુદ્દાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૪૨ યહોશાફાટ રાજ થયો, ત્યારે તે પાત્રીસ

વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ૫૨ વર્ષે યશસ્વી-મમાં રાજ્ય કીધું. અને તેની માનું નામ અશુબાહ હતું, કે ને શિશ્લીની દીકરી હતી. ૪૩ અને તે પોતાના પિતા આસાને આજે માર્ગ ચાલ્યો; તેથી આસા કે અવળો ન કરતા તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ને સારૂ તે કર્યું; તે પછી ઉચ્ચરથાનો કાઢી નાખવામાં આવ્યા નહિ; હજી સુધી લોકો ઉચ્ચરથાનોમાં ચઢ કરતા તથા ધૂપ બાળતા હતા. ૪૪ અને યહોશાફાટે ઇસ્રા-એલના રાજની સાથે સલાહ કીધી. ૪૫ હવે યહો-શાફાટના બાકીનાં કૃત્યો, તથા તેણે ને પરક્રમ બતાવ્યું તે, તથા તેણે કેવી રીતે યુદ્ધ કીધું, એ ચતુદ્દા-હના રાજ્યોના કાળજીવાતાના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૪૬ ને ને પુત્રેયુનીઓ તેના પિતા આસાના દિવસોમાં બાકી રહ્યા હતા, તેઓને તેણે દેશનિકાલ કીધા. ૪૭ અને અરોમમાં કોઈ રાજ ન હતો; એક સુબો રાજ્ય ચલાવતો હતો. ૪૮ યહોશાફાટે સૈન્ય લાવવા માટે એશીર મોકલવા સારૂ તારીશી વહાણ બનાવ્યા; પણ તે ત્યાં ગયાં નહિ; કેમકે વહાણો એરથોન ગેબેર પાસે લાગી ગયાં ૪૯ ત્યારે આદા-બના દીકરા અદાબાહને યહોશાફાટને કહ્યું કે, મારા ચાકરોને તારા ચાકરો સાથે વહાણોમાં જવા દે. પણ યહોશાફાટે ના પાડી ૫૦ અને યહોશાફાટ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઠી ગયા; ને પોતાના પિતા દાહ-દના નજરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે દટાયા; ને તેની જગ્યાએ તેના દીકરા યહોશામે રાજ્ય કીધું.

૫૧ ચતુદ્દાહના રાજ યહોશાફાટને સતરમે વર્ષે આદાબનો દીકરો અદાબાહ સમરનમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો; ને તેણે બે વર્ષે ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કીધું ૫૨ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુદ્ધ કીધું; ને પોતાના બાપના માર્ગમાં તથા પોતાની માના માર્ગમાં, તથા નબાટનો દીકરો યરેબબામ, કે જેણે ઇસ્રાએલ પાસે ૫૫૫ કરાવ્યું હતું, તેના માર્ગમાં તે ચાલ્યો. ૫૩ અને તેણે બઆલની સેવા કરીને તથા તેની શાંક્ર કરીને તેના બાપનાં સર્વે કૃત્યો પ્રમાણે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને દોષાવ્યો.

રાજઓનું બીજું પુસ્તક.

૧ અને આદાબના મરણ પછી મોઆબે ઇસ્ત્રા-એલની વિરુદ્ધ ઠંડો કીધો. ૨ અને અદાબ્યાહ સમરૂનમા ચેવાના માળ પરની એરડીની ભળીમાથી પડી જવાથી મારો થયો હતો, ને તેણે ખેપિયા એને એમ કહીને મોકલ્યા કે, તમે જઈને એકોનના દેવ બઆલ-ઝબબને પૂછો, કે આ માદગીમાથી હું સાને થઈશ કે નહિ. ૩ પણ યહોવાહના દૂતે તિરબી એલીયાહને કહ્યું કે, ઉઠ, સમરૂનના રાજના ખેપિયા-એને મળવા સામે જા, ને તેમને કહે કે, શું ઇસ્ત્રા-એલમા દેવ નથી કે તમે એકોનના દેવ બઆલ-ઝબબને પૂછવા જાઓ છો? ૪ માટે હવે યહોવાહ એમ કહે છે કે, ને પલગ પર તું ચઢ્યો છે, તે પરથી તું નહિ ઉતરશે, પણ નિથે મરણ પામશે. પછી એલી-યાહ ગયો. ૫ અને ખેપિયા તેની પાસે પાછા આવ્યા, ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પાછા કેમ આવ્યા? ૬ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, એક માણસ અમને મળવાને અમારી સામે આવ્યો, ને તેણે અમને કહ્યું કે, ને રાજએ તમને મોકલ્યા છે, તેની પાસે પાછા જઈને તેને કહો કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, શું ઇસ્ત્રાએલમા દેવ નથી, કે તું એકોનના દેવ બઆલ-ઝબબને પૂછવા સાટે મોકલે છે? એ માટે ને પલગ પર તું ચઢ્યો છે, તે પરથી તું નહિ ઉતરશે, પણ તું નિથે મરણ પામશે. ૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ને માણસ તમને મળવા સાટે સામે આવ્યો, ને તેણે તમને એ વચન કહ્યું, તે કેવા પ્રકારને માણસ હતો? ૮ ને તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, તે કેરી પુરૂષ હતો, ને તેની કમરે ચામડાનો કમરબંધ બાંધેલો હતો, ને તેણે કહ્યું કે, તે તિરબી એલીયાહ છે. ૯ પણ [રાજએ] પચાસના જમાદારને તેના પચાસ [સિપાઇઓ] સાથે તેની પાસે મોકલ્યા, ને તે એની પાસે ગયો, ને જુઓ, એ પહોંચના શિખર ઉપર ખેંચેલો હતો, ને તેણે એને કહ્યું કે, હે ઇશ્વરભક્ત, રાજએ કહ્યું છે કે, તું નીચે ઉતર. ૧૦ અને એવીયાહે ઉતર આપીને તે પચાસ [સિપાઇ]ના જમાદારને કહ્યું કે, જો હું ઇશ્વર-

ભક્ત હોઉં, તો આકાશથી અગ્નિ ઉતરીને તને તથા તારા પચાસ [સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કરી નાખે અને દેવના અગ્નિએ ઉતરીને તેને તથા તેના પચાસ [સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કીધા. ૧૧ અને તેણે ફરીથી બીજા પચાસ [સિપાઇઓ]ના જમાદારને તેના પચાસ [સિપાઇઓ] સાથે તેની પાસે મોકલ્યા, અને તેણે ઉતર આપીને તેને કહ્યું કે, હે ઇશ્વરભક્ત, રાજએ એમ કહ્યું છે કે ઝટપટ નીચે ઉતર. ૧૨ અને એવીયાહે ઉતર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જો હું ઇશ્વરભક્ત હોઉં, તો આકાશથી અગ્નિ ઉતરીને તને તથા તારા પચાસ [સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કરી નાખે; ને દેવના અગ્નિએ આકાશથી ઉતરીને તેને તથા તેના પચાસ [સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કીધા. ૧૩ અને ફરીથી તેણે ત્રીજા પચાસ [સિપાઇઓ]ના જમાદારને તેના પચાસ [સિપાઇઓ] સાથે તેની પાસે મોકલ્યા; ને ત્રીજે પચાસ [સિપાઇઓ]ના જમાદાર ઉપર ચઢ્યો, ને જઈને એલીયાહની આજળ છુટણીએ પડીને તેના કાવાવાલા કરીને તેને કહ્યું કે, હે ઇશ્વર-ભક્ત, કૃપા કરીને મારો જીવ તથા તારા આ પચાસ ઠાસોના જીવ તારી દૃષ્ટિમા મૂલ્યવાન ગણાય. ૧૪ જો, અગ્નિએ આકાશથી ઉતરીને પહેલા પચાસ પચાસના જો જમાદારોને તેઓના પચાસ પચાસ [સિપાઇઓ] સહિત ભસ્મ કીધા છે, પણ હવે મારો જીવ તારી દૃષ્ટિમા મૂલ્યવાન ગણાય. ૧૫ અને યહોવાહના દૂતે એલીયાહને કહ્યું કે, એની સાથે નીચે ઉતર, એનાથી બિછીતો નહિ અને તે ઊડીને એની સાથે નીચે ઉતરીને રાજ પાસે ગયો. ૧૬ અને તેણે એને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, શું દેવવાણી મારફતે સલાહ પુછાય, તે સાટે ઇસ્ત્રાએલમા દેવ નથી કે તે એકોનના દેવ બઆલ-ઝબબને પૂછવા સાટે ખેપિયા મોકલ્યા છે? એ માટે ને પલગ પર તું ચઢ્યો છે, તે પરથી તું નહિ ઉતરશે, પણ તું નિથે મરણ પામશે. ૧૭ એમ યહો-વાહનું વચન ને એલીયાહ બોલ્યો હતો, તે પ્રમાણે તે મરણ પામ્યો, ને એની જગ્યાએ, યહુદાહના રાજ

યદોશાકાંતના દીકરા યદોરામને બીજે વર્ષે, યદોરામ
રાખ્ય કરવા લાગ્યો; કેમકે તેને દીકરો ન હતો.
૧૮ હવે અદ્યાકાંતે ઈનેલાં બાણીના કૃપા ઇસાએલના
રાખ્યોનાં કાળજીતાંના પુસ્તકમાં લખેલા નથી શું ?

૨ અને યદોવાદ એલીયાહને વંદાનિયાથી આકા-
શમાં લઈ લેવાનો હતો, તે અરસામા એમ
થયું કે, એલીયાહ એલીયાને લઈને બિસ્માલમાંથી
ચાલી નિકળ્યો. ૨ અને એલીયાહ એલીયાને કહ્યું કે,
કૃપા કરીને દિયાં થોભ; કેમકે યદોવાદે મને બેચેલ
સુધી મોકલ્યો છે, ને એલીયાએ કહ્યું કે, જવતા યદો-
વાદના સમ, તથા તારા જવતા સમ, કે હું તને નદિન
છોડીશ. એમ તેઓ બેચેલ ગયા. ૩ અને બેચેલમા ને
ભવિષ્યવાદીઓ હતા તેઓના પુત્રોએ એલીયાની
પાસે બહાર આવીને તેને કહ્યું કે, યદોવાદ તારા
ગુને તારે શિરથી આજ લઈ લેશે, એ શું તું બોલે છે ?
૪ ને તેણે કહ્યું કે, હા, હું બોલું છું; તમે ચૂપ રહો.
૫ અને એલીયાએ તેને કહ્યું કે, એલીયા, કૃપા કરીને
દિયાં થોભ; કેમકે યદોવાદે મને ચરેખો મોકલ્યો છે
અને તેણે કહ્યું કે, જવતા યદોવાદના સમ તથા તારા
જવતા સમ, કે હું તને નદિન છોડીશ; મારે તેઓ
ચરેખો આવ્યા. ૬ અને ને ભવિષ્યવાદીઓ ચરેખોમાં
રહેલા હતા, તેઓના પુત્રોએ એલીયાની પાસે આવીને
તેને કહ્યું કે, યદોવાદ આજ તારા ગુને તારે શિરથી
લઈ લેશે, એ શું તું બોલે છે ? ને તેણે કહ્યું કે, હા, હું
તે બોલું છું, તમે ચૂપ રહો. ૭ અને એલીયાએ તેને
કહ્યું કે, કૃપા કરીને દિયાં થોભ; કેમકે યદોવાદે મને
ચરેખ સુધી મોકલ્યો છે અને તેણે કહ્યું કે, જવતા
યદોવાદના સમ, તથા તારા જવતા સમ, કે હું તને
નદિન છોડીશ; ને તેઓ બંને આગળ ચાલ્યા. ૮ અને
ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાંના પચાસ માણસો આવીને
તેમની સામે દૂર ઉભા રહ્યા; ને તે બેઠે ચરેખને તોરે
ઉભા રહ્યા. ૯ અને એલીયાએ પોતાનો ઝબ્બો લઈને
તેને બેઠો વિદાયીને તે પાની પર માથો, ને એ
રીતે તેના આમ તેમ બે બાગ થઈ ગયા, કે તેઓ
કારી નમીન પર ચાલીને પાર ઉતરી. ૧૦ અને તેઓ
પાર ઉતરી પછી એમ થયું કે એલીયાએ એલીયાને
કહ્યું કે, તારી પાસેથી હું લઈ લેવાઉં તે પહેલાં તું
માન કે હું તારે મારું શું કર અને એલીયાએ કહ્યું
કે, કૃપા કરીને તારા આત્માનો બચાવો દિસેસો મારા
પર આવે. ૧૧ અને તેણે કહ્યું કે, તે ને માગવી કરી

છે તે બારી છે; તો પણ જે મને તારી પાસેથી લઈ
લેવાતો હું જોયો, તો તને એ પ્રમાણે થશે, પણ જો
નહિ [જોયો], તો એમ નહિ થશે. ૧૨ અને તેઓ
વાત કરતા કરતા હજીએ આગળ ચાલ્યા જતા હતા,
એટલામાં એમ થયું કે, જુઓ, અગ્નિરથ તથા અગ્નિ-
ધોરા [દેખાયા], ને તેઓએ તે બેને જુદા પાડી
દીધા; ને એલીયાહ વંદાનિયાથી આકાશમાં ચઢી
ગયો. ૧૩ અને એલીયાએ તે બેને જમ પાડી કે,
મારા બાપ રે, મારા બાપ રે; ઇસાએલના રથો,
તથા તેમના સ્વારો. ને ત્યાર પછી તેણે તેને જોયો
નહિ અને તેણે પોતાના વસ્ત્ર પકડીને તેમને કાઢીને
જે દુકા કયા ૧૪ વળી એલીયાહને ને ઝબ્બો એની
પાસેથી પડી ગયો હતો, તે પણ તેણે ઉઠાવી લીધો,
ને પાછો જઈને ચરેખને કિનારે ઉભો રહ્યો. ૧૫ અને
એલીયાહને ઝબ્બો ને એની પાસેથી પડી ગયો હતો,
તે લઈને તેણે પાણી પર મારીને કહ્યું કે, એલીયાહને
દેવ યદોવાદ કયા છે ? ને જ્યારે એણે પણ પાણી
પર માર્યું, ત્યારે તેના આમ તેમ બે બાગ થઈ ગયા,
ને એલીયા પેલે પાર ગયો. ૧૬ અને ભવિષ્યવાદી-
ઓના પુત્રો ને ચરેખો આગળ તેની સામા ઉભેલા
હતા, તેઓએ તેને જોયો, ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે,
એલીયાહને આત્મા એલીયા પર રહેલો છે અને
તેઓ તેને મળવા આવ્યા, ને તેની આગળ નમીન
સુધી નમીને તેઓએ પ્રણામ કીધો. ૧૭ અને તેઓએ
તેને કહ્યું કે, હવે જો, તારા ઇસોની સાથે પચાસ
મજબૂત માણસો છે, કૃપા કરી તેઓને જઈને તારા
ગુની બોળ કરવા દે; રખે કદાપિ યદોવાદના
આત્માએ એને ઉઠાવીને કોઈ પર્વત પર કે કોઈ
ખીણમાં નાખ્યો હોય અને તેણે કહ્યું કે, તમે મોક-
લશો મા. ૧૮ અને જ્યારે તેઓએ તેને એટલે સુધી
આમદ કીધો કે તે સરખાઈ ગયો, ત્યારે તેણે કહ્યું કે,
મોકલો; તેથી તેઓએ પચાસ માણસ મોકલ્યા; ને
તેઓએ ત્રણ દિવસ સુધી બોળ કીધી, પણ તે મળ્યો
નહિ. ૧૯ અને તે ચરેખોમા થોડો હતો તે દરમ્યાન
તેઓ તેની પાસે પાછા આવ્યા; ને તેણે તેઓને
કહ્યું કે, હું મેં તમને નહોતું કહ્યું કે, જોયો નહિ ?

૧૦ અને તે નમરના માણસોએ એલીયાને કહ્યું કે,
કૃપા કરીને, જો, જમ અમારો મુરબ્બી જુએ છે તેમ
આ નમરનું રમજ તો મનોરજ છે, પણ પાણી નહાઈ
છે ને દેસના ફળ ખરી પડે છે. ૨૦ અને તેણે કહ્યું,

પ્રત્યેક ડરાને પૂરી દેશો, ને જમીનના પ્રત્યેક સારા દુકાને પાંચરોથી બગાડી નાખેશો. ૨૦ અને સવારે સુમારે અર્ધજીવ ચઢાવવાની વેળાએ એમ થયું કે, જીવો, અંદાશ તરફથી પાણી આવ્યું, ને દેશ પાણીથી ભરપૂર થયો. ૨૧ દુવે સર્વ મોઆબીઓએ સામંત્ય કે રાજ્યો અમારી સામે યુદ્ધ કરવા સારૂ ચઢી આવ્યાં છે, ત્યારે રાજ્ય સજી સકે એવા તથા તેથી વધારે [વચના] સર્વ એકઠા થઈને સરહદ પર ઉભા રહ્યા. ૨૨ અને તેઓ મોદી સવારે ઉઠ્યા, પછી સૂર્યેના પ્રકાશ પાણી પર પડવા લાગ્યો, ને મોઆબીઓને તેમની સામેનું પાણી રક્ત જેવું લાલ દેખાયું; ૨૩ ને તેઓએ કહ્યું કે, એ તો રક્ત છે; નિશ્ચે રાજ્યો નાશ પામ્યા છે; ને તે સઘળાએ પોતપોતાના સાથી એને મારી નાખ્યા છે; મટિ દુવે, મોઆબીઓ, લૂટવા માટે. ૨૪ અને તેઓ ઇસ્રાએલની ઠાવણી પાસે આવ્યા ત્યારે ઇસ્રાએલીઓએ ઉઠીને મોઆબીઓને એવા માથો કે, તેઓ તેમની આમળથી નાકા, ને તેઓ મોઆબીઓને મારના મારતા દેશમાં દૂર સુધી નયા. ૨૫ અને તેઓએ નગરો પાડી નાખ્યા, ને પ્રત્યેક માણસે જમીનના પ્રત્યેક સારા દુકાન પર પોતાના પાંચર નાખીને તેમને ભરી દેઢાળ્યા; ને તેઓએ પાણીના સર્વ ડરા પૂરી નાખ્યા, ને સર્વે સારા ઝાડ કાપી નાખ્યા; એટલે સુધી કે કુદર કીર દરેસે-યનાજ પાંચરો તેઓએ તેમાં રહેવા દીધા; તો પશુ ગોફલ મારનારા એની આસપાસ ફરીને એની ઉપર મારે ચઢાવના દત્તા. ૨૬ અને મોઆબના રાજ્યે જોયું કે યુદ્ધ તેને માટે થયું ભારી પડ્યું, ત્યારે તેણે [યુદ્ધોમાંની] અંદર થઈને અંદાશના રાજ પાસે ધતી જવા સારૂ પોતાની સાથે તરવાર વાલુનાર સાતવે માણસોને લીધા; પશુ તેઓ [જઈ] રાજ્યા નહિ. ૨૭ પછી તેણે પોતાનો વડો દીકરો, જે તેને ઠેકાણે રાજ્ય થવાનો હતો, તેને લઈને કાટ પર તેનું બળિદાન આપ્યું. અને ઇસ્રાએલ પર મહા ક્રોધ ચડ્યો, ને તેની પાસેથી ચાલી નિકળીને તેઓ પોતાના દેશમાં પાગ આવ્યા.

૪ દુવે બલિષ્ઠવાદીઓના પુત્રોની બેરીઓમાંની એક સ્ત્રીએ એલીશાએ પોહારીને કહ્યું કે, તારો સેવક મારો બરવાર મરણ પામ્યો છે; ને તું બલે છે કે તારો સેવક ચઢોચઢોને ડર રાખનાર માણસ હતો; ને લેખનાર માથા બે ડાહ્યાને પોતાના ગુલામ કરવા

સારૂ લઈ જવાને આવ્યો છે. ૨ અને એલીશાએ તેને કહ્યું કે, હું તારે સારૂ છું કહી તે મને કહે; તારી પાસે ધરમાં શું છે? ને તેણીએ કહ્યું કે, તારી ઠાસી પાસે ધરમાં એક તામડી તેલ શિવાય બીજું કંઈ નથી. ૩ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જઈને તું પોતાને સારૂ બદારથી વારા સર્વ પડોશીઓ પાસેથી વાસણો, એટલે ખાંધી વાસણો, માગી લાવ; થોડા માગતી નહિ. ૪ અને તું, તારા દીકરાઓ સુધા, ધરમાં પેસીને બારણું બંધ કરીને પેલા સર્વ વાસણોમાં રેડ, ને જે જે ભરાય તે તે એક બાજુએ મૂકતી જ. ૫ માટે તે તેની પાસેથી ગઈ, ને તેણે તથા તેના દીકરાઓએ [ધર] માંડે પેસીને બારણું બંધ કર્યું; તેઓ તેની પસો [વાસણો] લાવતા, ને તે રેડતી. ૬ અને વાસણો ભરાઈ રહ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, તેણીએ પોતાના દીકરાને કહ્યું કે, મારી પાસે હજી બીજું વાસણ લાવ, ને તેણે તેણીને કહ્યું કે, બીજું એક વાસણ નથી; એટલે તેલ બંધ પડ્યું. ૭ પછી તેણીએ આવીને તે ઇશ્વરમક્તને ખબર આપી, ને તેણે કહ્યું, તું જઈને તેલ વેચીને તારૂં રેડું વાળ; ને જે બાકી રહે, તે વડે તારૂં તથા તારા દીકરાઓનું ગુજરાન ચલાવ.

૮ અને એક દિવસે એવું બન્યું કે, એલીશા શનેમ ગયો કે ત્યાં એક નામદાર ઓ રહેલી હતી; ને એણીએ આમદ કરીને તેને રોટલી ખવડાવી; ને એમ થઈ કે તે જોટલી વાર ત્યાં થઈને જતો હતો, તેટલી વાર તે વળીને રોટલો ખાવા સારૂ ત્યાં જતો. ૯ અને તેણીએ પોતાના પતિને કહ્યું કે, જો, મને લાગે છે કે આ જે દુમેતા આપણી પાસે થઈને જાય છે, તે એક પવિત્ર ઇશ્વરમક્ત છે. ૧૦ કૃપા કરી ચાલો, આપણે કોઈ પર એક નાની એારી બનાવીએ; ને ત્યાં તેને સારૂ એક પલટ તથા મેજ તથા બાજટ તથા દીડી મૂકીએ. અને તે આપણી પાસે આવશે, ત્યારે એમ થશે કે તે તેમાં જઈને રહેશે. ૧૧ અને એક દિવસે એવું બન્યું કે તે ત્યાં આવ્યો, ને તે વળીને એારીમાં જઈને ત્યાં સૂતો. ૧૨ અને તેણે પોતાના ચાકર ગેદડીને કહ્યું કે, એ શૂનામ્મીને બોલાવ; ને તેણે એને બોલાવી, ત્યારે તે [આવીને] તેની આગળ ઉભી રહી. ૧૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દુવે તેણીને કહે કે, જો, તે અમારે સારૂ આ બધી જાળજ તથા ચિંતા રાખી છે; તારે માટે શું કરવું જોઈએ? શું તારી એવી કૃષ્ણા છે કે રાજને કે સેનાપતિને તારે સારૂ ભલામણ

કરવામા આવે? ને તેણીએ કહ્યું કે, હુ મારા પોતાના લોક મધ્યે વસુ છું. ૧૪ અને તેણે કહ્યું કે ત્યારે એને સાચું થું કરણ? ને ગેહઝીએ ઉત્તર આપ્યો કે, જરેખર તેને પુત્ર નથી ને તેનો પતિ વૃદ્ધ છે. ૧૫ અને તેણે કહ્યું કે, તેણીને બાલાવ અને તેણે એને બાલાવી, એટલે તે [આવીને] બારણામા ઉભી રહી. ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, આ સમયે વખત આવે તું ઊકરાને આલિંગન કરશે, ને એણીએ કહ્યું કે, ના, હે મારા મુરખી ઇશ્વરભક્ત, તારી દાસીને જૂઠું કહીશ મા. ૧૭ અને તે સ્ત્રીને હમેશ રહ્યા, ને એલીશાએ તેણીને કહ્યું હતું તેમ, તે સમયે વખત આવે તેણીને પુત્રનો પ્રસવ થયો. ૧૮ અને ઊકરા મોટો થયો, ત્યારે એક દિવસ એમ બન્યું કે તે [ધરથી] નિકળીને લાલુનારા હતા ત્યાં તેના બાપ પાસે ગયો. ૧ અને તેણે પોતાના બાપને કહ્યું, માંડ માધુ, માંડ માધુ અને તેણે પોતાના આકરને કહ્યું કે એને ઉચકીને એની મા પાસે લઈ જા. ૨૦ અને તે તેને ઉચકીને તેની મા પાસે લાવ્યો, ત્યારે તે તેણીના બાળામા બપોર સુધી બેસીને પછી મરણ પામ્યો. ૨૧ અને ઉપર જઈને તેણીએ તેને ઇશ્વરભક્તના પલમ પર સુવાડ્યો, ને તેને અંદર રહેવા દઈને [બારણું] બંધ કરીને બહાર ગયું. ૨૨ અને તેણીએ પોતાના પતિને બાલાવીને કહ્યું કે, કૃપા કરી મારી પાસે એક ચાકર તથા એક ગધેડું મોકલ, કે હુ ઇશ્વરભક્તની પાસે દોડાવતી જઈને પાછી આવું. ૨૩ અને તેણે કહ્યું કે, તું આજ રાત્રી માટે તેની પાસે જાય છે? આજ અમાવાસ્યા નથી, તેમ સાંખ્યા પછી નથી, ને એણીએ કહ્યું કે, હીક થશે. ૨૪ પછી એણીએ ગધેડા પર જીન બાંધ્યું, ને પોતાના ચાકરને કહ્યું કે, હાજીને આગળ ચાલ, ને હુ તને આજ્ઞા કરું તે શિવાય મારે માટે સ્વારી ધીમી પારડતો નહિ. ૨૫ એમ તે ગયું ને કાર્મલ પર્વત પર ઇશ્વરભક્તની પાસે આવી પહોંચી અને ઇશ્વરભક્તે એને દૂરથી જોઈ, ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના ચાકર ગેહઝીને કહ્યું કે જા, પેલી તો શૂનામ્મી છે, રૂં કૃપા કરીને હમણાં દોડીને તેની સુલાકાત લે, ને એને કહે કે, તું સ્ત્રીકુશળ છે? તારો ધણી સ્ત્રીકુશળ છે? ઊકરા સ્ત્રીકુશળ છે? ને તેણીએ કહ્યું કે, સ્ત્રીકુશળ છે. ૧૭ અને તેણીએ પર્વત પર ઇશ્વરભક્ત પાસે આવીને તેના ચરણ પકડ્યા, ને ગેહઝી એને હડસેલી કહાડવા સાડ પાસે આવ્યો, પછી ઇશ્વર-

ભક્તે કહ્યું કે, એને રહેવા દે, કેમકે એનું મન એની માહે દુખિત છે, ને યહોવાહે તે મારાથી છુપાવીને મને તે કહ્યું નથી. ૨૮ પછી તેણીએ કહ્યું કે, યું મેં મારા મુરખી પાસેથી પુત્ર માગ્યો હતો? યું મેં તને નહોતું કહ્યું કે, મને બરમાવીશ મા? ૨૯ ત્યારે તેણે ગેહઝીને કહ્યું કે, તારી કમર બાંધીને તથા મારી લાકડી તારા હાથમા લઈને રસ્તા પકડ, કોઈ માણસ તને મળે તો તેને સલામ કરતો નહિ, ને કોઈ તને સલામ કરે તો તેને સામી સલામ કરતો નહિ, ને ઊકરાના મ્હો પર મારી લાકડી મૂકજે. ૩૦ અને ઊકરાની માએ કહ્યું કે, યહોવાહના જીવના તથા તારા જીવના સમ કે હુ તને મૂકવાની નથી, ને તે હીકે એની પાછળ ગયો. ૩૧ અને ગેહઝી તેમની આગળ ચાલ્યો ગયો, ને ઊકરાના મ્હો પર લાકડી મૂકી, પછી કંઈ શબ્દ થયો નહિ તેમ લક્ષ દીધું નહિ, માટે તેને મળવા પાછો આવીને તેણે તેને એવી ખબર આપી કે, ઊકરા જીવત થયો નથી. ૩૨ અને એલીશા ધરમા આવ્યો, ત્યારે, જુઓ, ઊકરા મરેલો તથા તેના પલમ પર સુવાડેલો હતો. ૩૩ માટે તે અંદર ગયો, ને જો જણુ અંદર છતાં તેણે બારણું બંધ કીધું, ને યહોવાહની પ્રાર્થના કીધી. ૩૪ અને [પલમ] ઉપર ચઢીને તે ઊકરા પર સૂતો, ને એના મ્હો પર પોતાનું મ્હો, તથા એની આંખો પર પોતાની આંખો, તથા એના હાથ પર પોતાના હાથ રાખ્યા, ને પોતે ઊકરા પર લાખો થઈને [સૂતો], ને ઊકરાનું માંસ ગરમ થયું. ૩૫ પછી તે પાછો ઉતર્યો, ને ધરમા એક ફેરો આમ ને એક ફેરો તેમ ખાધો, પછી ઉપર ચઢીને તે તેના પર લાખો થઈને સૂતો, ને ઊકરાએ સાત વાર ઈર્ષ ખાઈને પોતાની આંખો લથાડી. ૩૬ અને તેણે ગેહઝીને બાલાવીને કહ્યું કે, એ શૂનામ્મીને બાલાવ, એટલે તેણે એને બાલાવી, ને એ તેની પાસે આવી, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તારા દીકરાને હાકાવી લે. ૩૭ ત્યારે એ અંદર જઈને જુબિ સુધી નખાને તેને પડે લાગી ને પોતાના દીકરાને ઉચકી લઈને બહાર ગયું.

૩૮ અને એલીશા ફરી જિજ્ઞાસુ આવ્યો, ને દેશમા મોઘવારી હતી, ને સવિખ્યવાદીઓના પુત્રો તેની આગળ બેઠેલા હતા, ને તેણે પોતાના ચાકરને કહ્યું કે, મોટું તપેલું ચઢાવીને સવિખ્યવાદીઓના પુત્રોને સાડ સેરવાવાળું શાક રાધ. ૩૯ અને એક જણુ બાજુ પાલો વિણવા સાડ સીમમા ગયો, ને તેને એક જગલી

વેદો મળ્યા, ને તેના ઉપરથી તેણે યોગો ભરીને
નંદીથી ઇન્દ્રિયાણાં વિવશાં; ને તેણે આવીને તે
સાક્ષના તપેલામાં મોળી નાખ્યાં; કેમકે તેઓ તેને
ઓળખતા ન હતા. ૪૦ માટે તેઓએ માણસોને ખાવા
સાથે પિરસ્યું, ને તે શક્રમાથી તેઓ ખાતા હતા
ત્યારે એમ થયું કે, તેઓએ જમ પાડીને કહ્યું કે, રે
ધૃતરક્ષ, તપેલામાં મેલ છે; ને તેઓ તે ખાઈ ન
શક્યા. ૪૧ પણ તેણે કહ્યું કે, ત્યારે આટો લાવો; ને
તેણે તે તપેલામાં નાખ્યા; ને તેણે કહ્યું કે, લોકને
પિરસો કે તેઓ ખાય; ને તપેલામાં ટુકડાનકારક
કંઈ ન રહ્યું.

૪૨ અને બ્રહ્મા-શાલીશાહથી એક માણસ આવ્યો;
ને તે ધૃતરક્ષને સાથે પ્રથમકળનું અન્ન, એટલે
જવળી વીસ રોટલી, તથા અનાજનાં તાલ કણસલાં
પોતાની ઝાળીમાં લાવ્યો; ને તેણે કહ્યું કે, લોકોને
આપ કે તેઓ ખાય; ૪૩ ને તેના ચાકરે કહ્યું કે, શું
આ નું સેા માણસોની આગળ મૂકું? પણ તેણે કહ્યું
કે, લોકોને આપ કે તેઓ ખાય; કેમકે યહોવાહ
એવું કહે છે કે, તેઓ ખાઈ રહેશે તોએ તેમાથી પડયુ
રહેશે. ૪૪ માટે તેણે તે તેઓની આગળ મૂક્યું, ને
યહોવાહના વચન પ્રમાણે, તેઓએ ખાધું તેમ છતાં
તેમાથી પડી રહ્યું.

૫ હવે અરામના રાજાને સેનાપતિ નાઅમાન
પોતાના ધણી આગળ મોટા માણસ તથા
માનવતા ગણતો હતો; કેમકે તેની મારફતે યહો-
વાહે અરામને છત પમાડી હતી. વળી એ પરાક્રમી
સૂરવીર પુરૂષ હતો, પણ તે કોટિયો હતો. ૨ અને
અરામએનાં ધારાં નિહળી પડ્યાં હતાં, ને તેઓ
ધૃતરક્ષ દેરામાથી પાછા આવતાં એક નાની છોડીને
પકડી લાવ્યા હતા. અને તે નાઅમાનની સ્ત્રીની
દારી યહ દત્તી ૩ અને તેણીએ પોતાની રોકાણીને
કહ્યું કે, ધૃતર ૪ ને આપણે રોક સમરનમાના
ભવિષ્યવાદીની પાસે જય તો કેવું સાથે! કેમકે
ત્યારે તો તે તેનો કોઢ મટાડે. ૪ અને તેણે અદર
જાહે પોતાના ધણીને ખબર આપતાં કહ્યું કે, ધૃતર-
ક્ષ દેરાની છોડીએ આમઆમ કહ્યું. ૫ અને અરા-
મના રાજાએ કહ્યું કે, જા, ચાલેજા જા, ને હું ધૃતર-
ક્ષના રાજા પર પત્ર મોકલીશ. અને તે પોતાની સાથે
૬૨૨ તાલન રૂપું, તથા સેનાની છ હજાર મિહોરો
તથા ૬૨૨ એક વસ્ત્રો લઈને ચાલી નિકળ્યો. ૧ અને તે

એ પત્ર ધૃતરક્ષના રાજા પાસે લાવ્યો, [ને તેમાં
એમ લખ્યું હતું] કે, હવે આ પત્ર તને પહોંચે, ત્યારે
જાણું કે મેં મારા ચાકર નાઅમાનને તારી પાસે
મોકલ્યો છે, એ સાથે કે હું તેનો કોઢ મટાડે. ૭ અને
ધૃતરક્ષના રાજા એ પત્ર વાંચી રહ્યો ત્યારે એમ થયું
કે તેણે પોતાના વજ્ર ફાડીને કહ્યું કે, શું, મારવાને તથા
જીવાડવાને હું દેવ છું, કે આ માણસનો કોઢ મટાડવા
સાથે તેણે એને મારી પાસે મોકલ્યો છે? પણ કૃપા
કરી તમે વિચાર કરો તથા જુઓ કે કેવી રીતે તે
મારી વિરક્ષ નિમિત્ત રોષે છે. ૮ અને ધૃતરક્ષ
એલીશાએ સાંભળ્યું કે ધૃતરક્ષના રાજાએ પોતાનાં
વસ્ત્રો ફાડ્યાં છે, ત્યારે એમ થયું કે તેણે રાજાની પાસે
માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, તે સા માટે પોતાનાં વજ્ર
ફાડ્યા છે? તેને હમણાં મારી પાસે મોકલ, ને તે
જાણશે કે ધૃતરક્ષનાં ભવિષ્યવાદી છે. ૯ એમ નાઅ-
માન પોતાના ઘોડા તથા પોતાના રથો સહિત આવીને
એલીશાના ઘરના બારણા આગળ ઉભો રહ્યો. ૧૦ અને
એલીશાએ તેની પાસે સંદેશિયો મોકલીને કહાવ્યું
કે, જાહે યરદનમાં સાત વાર રનાન કર; ને તને નહું
માંસ આવશે, ને હું શુદ્ધ થશે. ૧૧ પણ નાઅમાન
કોધાયમાન યદને ચાલ્યો ગયો, ને કહ્યું કે, જુઓ, હું
ધારતો હતો કે નિંચે તે મારી પાસે બહાર આવશે,
ને ઉભો રહીને પોતાના દેવ યહોવાહને નામે વિનંતી
કરશે, ને તે જગ્યા પર પોતાનો દાપ ફેરવીને કોટિ-
યાને સાબો કરશે. ૧૨ શું દમરકની નહીંઓ અખા-
નાહ તથા ફાપાર ધૃતરક્ષના સર્વ જળાશયો કરતાં
સારી નથી? શું એઓમાં રનાન કરીને હું શુદ્ધ નહિ
થાઉં? માટે તે પાછો વળીને કોધમાં ચાલ્યો ગયો.
૧૩ અને તેના ચાકરોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે,
મારા બાપ, જો ભવિષ્યવાદીએ કંઈ મોટું કાર્ય કરવાની
તને આજ આપી હોત, તો શું હું તે ન કરત? તો
જ્યારે તે તને કહે છે કે, રનાન કરીને શુદ્ધ થા, તો
કેટલું વિરોધે કરીને [તે કરવું જોઈએ]? ૧૪ ત્યારે તે
ગયો, ને ધૃતરક્ષના કહ્યા પ્રમાણે યરદનમાં સઘ
વાર ડુબણી મારી. અને તેનું માંસ બદલાઈને નાના
છાકરાના માસ જેવું થઈ ગયું, ને તે શુદ્ધ થયો. ૧૫ અને
તે પોતાના ગધળા રસાલા સહિત ધૃતરક્ષના પાસે
પાછો આવ્યો, ને આવીને તેની આંખ ઉભો રહ્યો;
ને તેણે કહ્યું કે, હવે, જો, હું જાણું છું કે, કેવળ ધૃતર-
ક્ષના જ દેવ છે, તે શિશ્ય આપી પૃથ્વીમાં નથી;

તો હવે કૃપા કરી તારા સેવક પાસેથી બંધીસ લે. ૧૬ પણ એણે કહ્યું કે, યહોવાદ જેની સામે હું ઉભો રહું છું, તેના જીવના સમ કે હું કંઈ પણ નહિ લઇશ અને તેણે એને આશ્રય કીધો કે તે લે, પણ એણે ના માન્યું. ૧૭ અને નાઅમાને કહ્યું કે, જો ન [લે], તો પણ કૃપા કરી તારા સેવકને બે ખન્નરોના બાળ જોડથી મટોડી અપાવ, કેમકે તારો સેવક હવે પછી યહોવાદ શિવાય બીજા કોઈ દેવને દહનીયાપણુ તથા વસ્તુ ચઢાવશે નહિ. ૧૮ આ બાળતમા યહોવાદ તારા સેવકને ક્ષમા કરી, એટલે કે જ્યારે મારો ધણી મારા હાથ પર ટેકીને રિમ્બોનના ધરમા પૂલ કરવા સાથે બંધ છે, ત્યારે હું રિમ્બોનના ધરમા નમુ છું, તે રિમ્બોનના ધરમા મારા નમવાની બાળતમા યહોવાદ તારા સેવકને ક્ષમા કરે. ૧૯ અને એણે તેને કહ્યું કે, સાતિએ જ માટે તે એની પાસેથી ચોટક ગયા.

૨૦ પણ ઇશ્વરમક્તે એલીશાના ચાકર જેહઝીએ કહ્યું કે, જો, એ અરામી નાઅમાન જે લાંબો હતો, તે તેની પાસેથી લીધા વગર મારા રોઠે એને જવા દીધો છે, માટે યહોવાદના જીવના સમ કે હું એની પાછળ દોડીને એની પાસેથી કેટલુંક લઇશ. ૨૧ માટે જેહઝી નાઅમાનની પાછળ ગયો; ને નાઅમાને કોઈને પોતાની પાછળ દોડતો જોયો ત્યારે તે તેને મળવાને પોતાના રથમાથી ઉતર્યો, ને કહ્યું કે, સર્વ શ્વેતકુશળ છે? ૨૨ ને તેણે કહ્યું કે, સર્વ શ્વેતકુશળ છે મારા રોઠે મને મોઢલીને કહાવ્યું છે કે, જો, હમણાં એકાંઠા-મના પહાડી મુલકમાથી ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાના બે જીવાન મારી પાસે આવ્યા છે, કૃપા કરી તેમને માટે એક તાલત રૂપુ તથા બે જોડ વસ્ત્રો આપ. ૨૩ અને નાઅમાને કહ્યું કે, રાજા ધણે બે તાંત લે; ને એણે તેને આમડ કીધો, ને બે તાલત રૂપુ તથા બે જોડ વસ્ત્રો બે શેરીઓમા બાંધીને, પોતાના બે ચાકરોને માથે તે ચઢાવી, ને તેઓ તે ઉચકાને તેની આગળ ચાલ્યા. ૨૪ અને જ્યારે તે એકેલ પહોંચ્યા, ત્યારે તેણે તે એના હાથમાથી લઇને ધરમા મૂકી, ને તે માણસોને રજ આપી, ને તેઓ વિદાય થયા. ૨૫ પણ પોતે અદર જઇને પોતાના રોઠની આગળ ઉભો રહ્યો. અને એલીશાએ તેને કહ્યું કે, જેહઝી, તું ક્યાથી આવે છે? ને એણે કહ્યું કે, તારો સેવક કંઈ પણ ગયો નહોતો. ૨૬ અને તેણે એને કહ્યું કે, તે માણસ પોતાના રથમાથી ઉતરીને તને મળવા સાથે પાછો આવ્યો, ત્યારે મારૂં હૃદય હું તારી સાથે ગૂ

નહોતું? આ હું રૂપુ લેવાનો, તથા વસ્ત્ર, તથા જોતવાડીઓ, તથા દ્રાક્ષવાડીઓ, તથા ઘેટા, તથા બળદ, તથા દાસો, તથા દાસીઓ લેવાનો વખત છે? રજ માટે નાઅમાનનો કોઠ તને તથા તારા સત્તાને સદા વળગી રહેશે. અને તે દિન જોવા કોઠિયો ધણે તેની આગળથી નિકળી ગયા.

૬ અને ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોએ એલીશાને કહ્યું કે, જે જગ્યામા અમે તારી આગળ રહીએ છીએ, તે અમને સાંકડી પડે છે. ૭ કૃપા કરી અમને યરદન આગળ જવા, તથા ત્યાંથી અમને દરેક જાણને એકેક બારોટિયા લેવા દઇને ત્યાં અમારે માટે રહેવાની જગ્યા કરવા દે. અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે જાઓ. ૮ અને કોઈએકે કહ્યું, કૃપા કરીને રાજા ધણે તારા દાસોની સાથે ચાલ. અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, હું આવીશ. ૯ અમ તે તેમની સાથે ગયા. અને તેઓએ યરદન પહોંચીને લાકડા કાપવા માંડ્યા. ૧૦ પણ એક જાણ બારોટિયા કાપતો હતો તેવામા તેની કુહાડી પાણીમા પડી ગઈ; ને તેણે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, હે મારા ગુરૂર, અફસોસ! કેમકે એ તો માની આણેલી હતી. ૧૧ ત્યાર ઇશ્વરમક્તે કહ્યું કે, તે ક્યા પડી? ને તેણે તેને તે જગ્યા બતાવી. અને તેણે એક લાકડું કાપીને ત્યાં [પાણી] મા નાખ્યું, ને તે લોહ તરી આવ્યું. ૧૨ અને તેણે કહ્યું કે, તારો પાસે તેને ઉચકી લે; અટલે તેણે પોતાનો હાથ લગાવીને તે લઈ લીધું.

૮ હવે અરામના રાજાએ ઇસ્ત્રાએલની સામે યુદ્ધ કીધું, ને પોતાના ચાકરોની સલાહ લઇને તેણે કહ્યું કે, મારી ઇવજી ફલાણી ફલાણી જગ્યાએ યરો ૯ અને ઇશ્વરમક્તે ઇસ્ત્રાએલના રાજા પાસે માણસ મોઢલીને કહાવ્યું કે, ખબરદાર, ફલાણી જગ્યાએ ધણે જતો ના; કેમકે ત્યાં અરામીઓ આવવાના છે. ૧૦ અને જે ડેકાણા વિષે ઇશ્વરમક્તે ઇસ્ત્રાએલના રાજાને કહાવીને ચેતવણી આપી હતી, ત્યાં માણસ મોઢલીને તે બચાવ પામ્યો; એક બે વારજ [પામ્યો] અમ નહિ. ૧૧ અને અરામના રાજાનું મન એ વાતને લીધે બહુ ગભરાયું, ને તેણે પોતાના ચાકરોને બોલાવીને તેમને પુછ્યું કે, આપણામાથી કોણ ઇસ્ત્રાએલના રાજાના પક્ષનો છે, એ તમે મને નહિ બતાવો? ૧૨ ને તેના ચાકરોમાના એકે કહ્યું કે, હે મારા ગુરૂજી રાજા, એમ નથી; પણ જે વચનો તું પોતાના શયનગૃહમા બોલે છે તે, ઇસ્ત્રાએલમાનો ભવિષ્યવાદી એલીશા

હસાએલના રાત્રીને બહાર કરે છે ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, જમને જુઓ, કે તે કયા છે, કે હું માણસ મોકલીને તેને મઝાવું અને તેને એવી ખબર મળી કે, જો, તે હોવાના છે ૧૪ માટે તેણે ઘોડા તથા રથો તથા મોઢું સૈન્ય ત્યાં મોકલ્યું, ને તેઓએ ત્યાં શત્રુને જમને નગરની આસપાસ ઘેરા ધાલ્યો ૧૫ અને ઇશ્વરબક્તને ચાકર વહેલો ઘડીને બહાર ગયો, ત્યારે જુઓ, સેનાએ ઘોડા તથા રથો સહિત નગરને ઘેરી લીધેલું હતું, ને તેના ચાકરે તેને કહ્યું કે, હાથ હાથ, મારા શોક, આપણે શું કરીશું? ૧૧ અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, બિહીતો નહિ, કેમકે જેઓ આપણી સાથે છે તેઓ તેમની સાથે જેઓ છે તેઓના કરતા વિશેષ છે ૧૭ અને એવીશાએ પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હે યહોવાહ, કૃપા કરી એની આખો ઉધાડ કે એ જુઓ, ને યહોવાહ તે જુવાનની આખો ઉધાડી, ને તેણે જોયું, ને જુઓ, એવીશાની આસપાસ અગ્નિધોડાઓથી, તથા અગ્નિ-રથોથી પવંત ભરાઈ ગયો હતો ૧૮ અને તેઓ તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે એવીશાએ યહોવાદની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને આ લોકને આધળા કરી નાખ, ને તેણે એવીશાના કહેવા પ્રમાણે તેમને આધળા કરી નાખ્યા ૧૯ અને એવીશાએ તેમને કહ્યું કે, તે મારું આ નહિ, ને તે નગર પણ આ નહિ, મારી પાછળ ચાલો, ને તમે જે માણસને શોધો છો, તેની પાસે હું તમને લઈ જઈશ, ને તે તેમને સમજન લઈ ગયો ૨૦ અને તેઓ સમજનમાં પહોંચ્યા ત્યારે એમ ધયુ કે એવીશાએ કહ્યું કે, હે યહોવાહ, આ માણસેની આખો ઉધાડ, કે તેઓ જુઓ અને યહોવાહે તેઓની આખો ઉધાડી, ને તેઓએ જોયું, ને જુઓ, તેઓ સમજનની મધ્યે હતા ૨૧ અને હસાએલના રાત્રીએ તેમને જોઈને એવીશાને કહ્યું કે, હે મારા પિતાહ, હું તેમને મારું? હું તેમને મારું? ૨૨ ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, તારે તેમને મારવા નહિ જેમને તે તારી તરવારથી તથા તારા ધનુષ્યથી કબજે કીધા છે, તેમને શું હું મારશો? તેમની આમળ રોટવી તથા પાણી મૂક, કે તેઓ ખાઈ પીને પોતાના ધણી પાસે જાય. ૨૩ અને તેણે તેમને સારું મોઢું ખાણુ તૈયાર કીધું, ને તેઓ ખાઈ પી રહ્યા ત્યારે તેણે તેઓને વિદાય કહી, ને તેઓ પોતાના ધણીની પાસે ગયા, ૨૪ અને ત્યાર પછી અસમની ટાળીએ હસાએલ કેશમાં આવી નહિ.

૨૪ અને ત્યાર પછી એમ ધયુ કે, અસમના રાત્રી જન હાલે પોતાનું સંપત્તિ સૈન્ય એકત્ર કીધું, ને ચડી આવીને સમજનને ઘેરા ધાલ્યો ૨૫ અને સમજનમાં તારે દુકાળ પડ્યો, ને જુઓ, ગધેડાની મુઠી ઝેરસી રૂપિયે, તથા પા માપ ખણતરની અધાર પાંચ રૂપિયે વેચાવા લાગી, ત્યાં મુઠી તેઓ તેને ઘેરા ધાલી રહ્યા ૨૬ અને હસાએલના રાત્રી કોટ પર ચાલ્યો જતો હતો, ત્યારે કોઈએ જોઈને હાક મારીને તેને કહ્યું કે, હે મારા મુરખની રાત્રી, સાલ્ય કર ૨૭ અને તેણે કહ્યું કે, જો યહોવાહ તને સાલ્ય ન કરે, તો હું કયાથી તને સાલ્ય કર? શું ખળીમાથી? અથવા શું દ્રાક્કડમાથી? ૨૮ ને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, તને શું દુખ છે? ને તેણીએ ઉત્તર આપ્યો કે, આ જોઈએ મને કહ્યું કે, તારો દીકરો આપ, કે આપણે આજ તેને ખાઈએ, ને કાલે આપણે મારો દીકરો ખાઈશું ૨૯ માટે અમે મારો દીકરો શધીને ખાધો, ને બીજો દિવસે મેં તેને કહ્યું કે, તારો દીકરો આપ, કે આપણે તેને ખાઈએ, ને તેણીએ પોતાના દીકરાને સલામી દીધો છે ૩૦ અને રાત્રીએ તે સ્ત્રીના શબ્દો સાંભળ્યા, ત્યારે એમ ધયુ કે તેણે પોતાના વસ્ત્ર ફાંસા, (હવે તે કોટ પર ચાલ્યો જતો હતો,) ને લોકોએ જોયું તો, જુઓ, અદરની બાજુએ તેના અંગ પર તેણે તાટ પહેરેલું હતું ૩૧ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જો સાફાટના દીકરા એવીશાનું માથું તેના [ધડ] પર આજ ઉઠું રહે, તો યહોવાહ મને એવું ને એ કરતા પણ વધારે કરો ૩૨ પણ એવીશા પોતાના ઘરમાં બેઠો હતો, ને તેની પાસે વડીલો બેઠા હતા, ને [રાત્રીએ] પોતાની હજીરમાથી એક માણસ મોકલ્યો, પણ હજી તે ખેપિયો તેની પાસે આવી પહોંચ્યો તે પહેલાં તો તેણે વડીલોને કહ્યું કે, એ ખુનીના દીકરાએ મારું માથું કપાવી નાખવા સારું માણસ મોકલ્યો છે, તે તમે જુઓ છો શું? જુઓ, તે ખેપિયો આવે, ત્યારે કમાડ વાતી દબને તેને બહાર રાખીને કમાડ મળવૂતાથી વાસી રાખજો, શું તેના ધણીના પગને અવાજ તેની પાછળ નથી [સંભળાતો]? ૩૩ ને હજી તો તેમની સાથે વાત કરતો હતો એટલામાં, જુઓ, ખેપિયો તેની પાસે આવી પહોંચ્યો, ને તેણે કહ્યું કે, જુઓ, આ આપતિ યહોવાહ તરફથી છે, યહોવાદની વાટ હું હવે પછી શા માટે જોઈ?

૭ અને એવીશાએ કહ્યું કે, તમે યહોવાદનું વચન સાંભળો, યહોવાહ એવું કહે છે કે, કાલે સુમારે

આ વેળાએ સમરનની ભાગળમાં એક માપ મેદો એક રોકેલે, ને બે માપ જવ એક રોકેલે [વિચારો]. ૨ ત્યારે જે સરદારના હાથ પર રાગ ટેકતો, તેણે તે ધશ્વર-ભક્તને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જો, યદોવાદ આકાશમાં બારીઓ કરે તો પણ એ વાત બની શકે છું? ને તેણે કહ્યું કે, જો, હું તે નજરે જોયો, પણ તેમાંથી ખાવા પામશે નહિ.

૩ હવે દરવાજાના નાકા આગળ ચાર કોઠિયા માણસો હતા; ને તેઓએ એકબીજાને કહ્યું કે, શા માટે આપણે અહિં બેસી રહીને મરી જઈએ? ૪ જો આપણે કહીએ કે, આપણે નગરમાં પેસીએ, તો નગરમાં તો દુકાળ છે, ને ત્યાં આપણે મરી જઈએ; ને જો છાતામાના અહિં બેસી રહીએ, તો પણ મરી જઈએ, માટે હવે ચાલો, આપણે અરામીઓની ઊવણીમાં જઈએ; જો તેઓ આપણને જીવના રહેવા દેશે તો આપણે જીવતા રહીશું; ને જો તેઓ આપણને મારી નાખશે તો વળી મરવાનું તો છેજ. ૫ અને તેઓ ઝળઝળિયાંની વખતે અરામીઓની ઊવણીમાં જવા સાર ઉઠ્યા; ને તેઓ અરામીઓની ઊવણીની સરહદ પર પહોંચ્યા, ત્યારે જુઓ, ત્યાં કોઈ માણસ ન હતો. ૬ કેમકે પ્રજાએ અરામીઓના સૈન્યને રોળેના અવાજ તથા ઘોડાઓના અવાજ, એટલે મોટા સૈન્યના અવાજ સંભળાવ્યો હતો; ને તેઓએ એકબીજાને કહ્યું હતું કે, જુઓ, ઇસ્તાએલના રાજાએ દિલ્લીઓના રાજાઓને, તથા મિસરીઓના રાજાઓને નાણાં આપીને આપણી વિરુદ્ધ ચડાઇ કરવા સાર મોકલ્યા છે. ૭ માટે ઝળઝળિયું થતાં ઉઠીને તેઓ નાસી ગયા હતા; ને તેઓના તંબુઓને, તથા તેઓના ઘોડાઓને, તથા તેઓનાં ગધેડાંને, એટલે ઊવણીને જેમ હતી તેમની તેમ મૂકીને તેઓ જીવ લઈને નાસી ગયા હતા. ૮ અને પેલા કોઠિયાઓ ઊવણીની સરહદ પર આવ્યા, ત્યારે એક તંબુમાં પેસીને તેઓએ ખાધું પીધું, ને ત્યાંથી રૂપ તથા સોનું તથા વસ્ત્રો લઈ લીધાં, અને જઈને તે સંતાપ્યાં; ને પાછા આવીને તેઓ બીજા તંબુમાં પેદા, ને ત્યાંથી પણ લઈ લીધું, ને જઈને તે સંતાપ્યાં. ૯ પછી તેઓએ એકબીજાને કહ્યું કે, આપણે ઠીક નથી કરતા; આ દિવસ વધામણીનો દિવસ છે, ને આપણે ચૂપ રહ્યા છીએ; જો સવારના અજવાળા સુધી આપણે ચોલીયું તો આપણા પર શિક્ષા આવી પડશે; તો હવે ચાલો,

આપણે જઈને રાજાના ઘરનાં ખબર આપીએ. ૧૦ માટે તેઓએ આવીને નગરના દરવાજાને હાંક મારી; ને તેઓએ તેમને એમ કહ્યું કે, અમે અરામીઓની ઊવણીમાં ગયા હતા, ને જુઓ, ત્યાં કોઈ માણસ ન હતો, ને કોઈ માણસનો સાદ પણ [સંભળાતો] ન હતો, પણ ઘોડા બાધી મૂકેલા તથા ગધેડાં બાંધી મૂકેલાં, તથા તંબુ જેમ હતા તેમના તેમ હતા. ૧૧ અને તેણે દરવાજાને હાંક મારી, ને તેઓએ અંત:પુરમાં રાજાના ઘરનાં ખબર આપી. ૧૨ અને રાજાએ રાત્રે ઉઠીને પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, અરામીઓએ આપણને યું કીધું છે તે તો હું તમને સમજાવીશ; તેઓ જાણે છે કે આપણે ભૂખ્યા છીએ, માટે એઓ નગરમાંથી નિકળશે એટલે આપણે એઓને જીવતા પકડી લઈને નગરમાં પેસી જઈશું, એમ કહીને તેઓ ઊવણીમાંથી નિકળીને સીમમાં સતાઇ રહ્યા છે. ૧૩ અને તેના ચાકરોમાંના એકે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, કૃપા કરીને અમને બાકી રહેલા ઘોડા કે જે નગરમાં જીવતા રહ્યા છે તેમાંથી પાંચને લઈને કોઈને તપાસ કરવા સાર મોકલવા હે; (જુઓ, તેઓ ઇસ્તાએલનો સધળો સમુદાય જે અત્રે બચી રહેલો છે તેના જેવા છે; જુઓ, ઇસ્તાએલનો સધળો સમુદાય જેનો નાથ થયો છે તેના જેવા તેઓ છે); ૧૪ માટે તેઓએ ઘોડા જોડેલા બે રમ લીધા; ને જઈને તપાસ કરો, એમ કહીને રાજાએ તેમને અરામીઓના સૈન્યની પાછળ મોકલ્યા. ૧૫ અને તેઓ તેમની પાછળ ચરદન સુધી ગયા; ને જુઓ, જે વસ્ત્રો તથા પાત્રો અરામીઓએ ઉતાવળતા કારણથી ફેંકી દીધાં હતાં, તેઓથી આખો માર્ગ ભરપૂર હતો; ને સહેશિયાઓએ પાછા આવીને રાજાને ખબર કહી. ૧૬ અને લોકોએ બહાર નિકળી આવીને અરામીઓની ઊવણી લટી, એમ યદોવાદના વચન પ્રમાણે મેદાનું એક માપ એક રોકેલે તથા જવના બે માપ એક રોકેલે વેચાયાં. ૧૭ અને જે સરદારના હાથ પર રાગ ટેકતો, તેને એણે દરવાજાની સંભાળ રાખવાનું સોંપ્યું; ને જેમ ધશ્વરભક્તે કહ્યું હતું તેમ, એટલે રાજા ઉતરીને તેની પાસે આવ્યો હતો ત્યારે તેણે કહ્યું હતું તેમ, તે દરવાજામાં લોકોના પગો તળે છુદાઈને મરણ પામ્યો. ૧૮ અને ધશ્વરભક્તે રાજાને બોલાવીને જેમ કહ્યું હતું કે, કાલે સુમારે આ વેળાએ સમરનની ભાગળમાં બે માપ જવ એક રોકેલે, તથા એક માપ મેદો, એક

ચોકલે વચારો, તેમ યથુ, ૧' ને તે સરદારે ઇશ્વરભક્તને ઉત્તર આપતાં કહ્યું હતું કે, હવે, જો, યહોવાહ આકારના બારીઓ કરે, તો પણ યુ એ વાત બની શકે? ને એણે કહ્યું હતું કે, જો, હું તે તારી આંખે જોશે, પણ તેમાથી ખાવા પામશે નહિ ૨' તેને તેજ પ્રમાણે યથુ; કેમકે તે દરશનના લોકોના પગ તળે છુદાઇને મરણ પામ્યા.

હવે જો સ્ત્રીના છાકરાને પોતે જીવતો કયો હતો, તેને એવીશાએ એમ કહ્યું હતું કે, ઉઠ, તારા ઘરનાંને લઇને જ, ને જ્યાં તારાથી પ્રવાસ કરાય ત્યાં પ્રવાસ કર, કેમકે યહોવાહ દુકાળનો હુકમ કર્યો છે; ને વળી તે સાત વર્ષ દેશ પર આવશે ૨ અને તે સ્ત્રીએ ઉઠીને તે ઇશ્વરભક્તના કહેવા સુજળ કર્યું; ને તે પોતાના ઘરનાંને લઇને ચાલી ગઈ, ને તેણે પલિસ્તીઓના દેશમાં સાત વર્ષ સુધી પ્રવાસ કર્યો ૨ અને સાત વર્ષને અંતે એમ યથુ કે તે સ્ત્રી પલિસ્તીઓના દેશમાંથી પાછી આવી, ને તે પોતાના ઘરને માટે તથા પોતાની જમીનને માટે રાગની પાસે અરજ કરવા ગઈ ૩ હવે રાજ ઇશ્વરભક્તના ચાકર ગેહઝીની સાથે એવી વાત કરતો હતો કે, કૃપા કરીને એવીશાએ જે સંપત્તિ મોટા કૃત્યો છે તે મને કહે. ૧ અને એમ યથુ કે, તેણે મુએલાને કેવી રીતે સજવન કીધો હતો, એ તે રાજને કહી દેખાડતો હતો, તે દરમ્યાન, જુઓ, જે સ્ત્રીને દીકરો તેણે સજવન કીધો હતો, તેણીએ [આવીને] રાજ આગળ પોતાના ઘરને સાથે તથા પોતાની જમીનને સાથે અરજ કરી અને ગેહઝીએ કહ્યું, હો મારા મુરખની રાજ, આ તેજ સ્ત્રી છે, ને આ તેનોજ દીકરો છે, કે જેને એવીશાએ સજવન કર્યો. ૨ અને રાજએ તે સ્ત્રીને પૂછ્યું, ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું; માટે રાજએ તેણીને સાથે એક અમુક ખવાસ કરાવી આપીને એને કહ્યું કે, તેણીનું જે સંપત્તિ હતું તે, તથા તેણીએ દેશ છોડ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધીની તેણીના બેટરની સંપત્તિ ઉપજ તેણીને પાછા અપાવ.

૭ અને એવીશા હમરક આવ્યો, ને અરામનો રાજ બેન હાદા માટેા હતો; ને તેને એવી ખબર મળી કે ઇશ્વરભક્ત અને આવ્યો છે ૮ અને રાજએ દાસ્યેલને કહ્યું કે, તારા દાસમાં બેઠે લઇને ઇશ્વર ભક્તને મળવા જ, ને તેની માફકતે યહોવાહને એક પૂજાવ કે, હું હુ આ મહાદાસથી સાંભળે યદયા?

૯ માટે હઝાએલ તેને મળવા ગયો, ને પોતાની સાથે હમરકમાંની સંપત્તિ સારી વસ્તુઓ આણીસ ઉઠ પર લાદીને બેઠે દાસ્યેલ લઇને આવી પહોચ્યો, ને તેની આગળ ઉભા રહીને કહ્યું કે, તારા દીકરા અરામના રાજ બેન-હાદાને મને તારી પાસે એમ પૂજાવા મોકલ્યો છે કે, હું હુ આ મહાદાસથી સાંભળે યદયા? ૧૦ ને એવીશાએ તેને કહ્યું કે, જઇને તેને કહે કે, હું નિથે સારો થશે, પરંતુ યહોવાહે તારા મને એમ બતાવ્યું છે કે તે નિથે મરી જશે ૧૧ અને એ સિધર મ્હો કરીને એકો નજરે [તેની] સામું જોઇ રહ્યો, એટલે સુધી કે તે સરમાઇ ગયો, ને ઇશ્વરભક્ત રહી પડ્યો. ૧૨ અને હઝાએલે કહ્યું કે, મારા મુરખની શા માટે રહે છે? ને એણે ઉત્તર આપ્યો કે, એ માટે કે ઇસ્તાએલપુરા પર હું જે વિપત્તિ લાવવાનો છે તે હું બાજુ છું, તેઓના કહ્યાઓને હું આજ લગાડી મૂકીશ, તથા તેમના જીવનાને હું તરવારથી કાઢી કરીશ, તથા તેમના બાળકોને હું પગાડીને દુકાડા કરીશ; તથા તેમની ગર્ભવતી સ્ત્રીઓને હું ચોરી નાખીશ. ૧૩ પણ હઝાએલે કહ્યું કે, તારો સેવક, કે જે ફક્ત એક કુતરા વૃદ્ધ છે, તે કાણ છે કે એવું મહાન કાર્ય તે કરે? ને એવીશાએ ઉત્તર આપ્યો કે, યહોવાહે મને જણાવ્યું છે કે હું અરામ ઉપર રાજ થશે. ૧૪ પછી તે એવીશાની પાસેથી વિદાય થઇને પોતાના ઘણીની પાસે આવ્યો; ને એણે તેને પૂછ્યું કે, એવીશાએ તને કહ્યું કે ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, તેણે મને કહ્યું કે, હું નિથે સાંભળે થશે ૧૫ અને બીજે દિવસે એમ યથુ કે, તેણે ચાદર લઇને તેને પાણીમાં બોળાને એના મુખ ઉપર ચોરાડી, ને તેથી એ મરણ પામ્યો; ને તેની જગ્યાએ હઝાએલે રાજ્ય કીધું.

૧૬ અને ઇસ્તાએલના રાજ આદાબના દીકરા યોરામને પાંચમે વર્ષે યહુદાહને રાજ યહોશાફાટ છતાં, યહુદાહના રાજ યહોશાફાટને દીકરો યહોરામ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ૧૭ તે રાજ થયો ત્યારે બીજાસ વર્ષની વખતેા હતો; ને ચરસાલેમમાં તેણે આઠ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ૧૮ અને આદાબના ઘરનાની પેઠે તે ઇસ્તાએલના રાજઓના માર્ગમાં ચાલ્યો, કેમકે તે આદાબની દીકરી સાથે પરણ્યો હતો, ને તેણે યહોશાફાટ દરિયામાં જીત્યું કર્યું ૧૯ તો પણ પોતાના સેવક દાઉદને કીધે યહોવાહ યહુદાહને નાશ કરવાનું ચાહતો નહોતો, જેમ તેણે તેને તેના સવાનોને માટે સદા દીવા આપ-

વાનુ વચન આપ્યું હતું તેમ ૧૦ તેના દિવસોમા અહોમે યદુદાદના દાય નીચેથી દગો કરીને પોતાને શિરે એક રાગ ઠારાવ્યો. ૧૧ ત્યારે ચોરામ તેના સર્વ રથો યુદ્ધા સાધરમા ગયો, ને તેણે રાત્રે ઉઠીને પોતાની આસપાસના અહોમીઓને તથા રથાધિપતિઓને માયો, ને લોક પોતાના વનુઓએ નાસી ગયા. ૧૨ એમ અહોમે આજ દિવસ સુધી યદુદાદના દાય નીચેથી દગો કીધેલો છે, પણ તેજ વેળાએ લિખ્નાદે પશુ દગો કીધો. ૧૩ અને ચોરામના બાકીના કુલ્યો, ને તેણે જે સર્વ કહ્યું, તે યદુદાદના રાજ્યોના કાળજીવાળા પુસ્તકમા લખેલા નથી થયું? ૧૪ ને ચોરામ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો, ને પોતાના પિતૃઓની સાથે દાઉદના નગરમા દહાયો, ને તેની જગ્યાએ તેના દીકરા અદાજ્યાદે રાજ્ય કીધું.

૨૫ ઇસ્રાએલન રાજ આદાબના દીકરા ચોરામને ખારમે વર્ષ યદુદાદના ગાન યદોરામનો દીકરો અદા જ્યાદ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨૬ અદાજ્યાદ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બાકીસ વર્ષનો હતો, ને તેણે ચરણાવેમમા એક વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માનુ નામ અષાઢ્યાદ હતું, એ ઇસ્રાએલના રાજ ઓઢીની નીકળી હતી. ૨૭ અને તે આદાબના ધરનાના માંમા આક્યો, ને આદાબના ધરનાની પેઠે તેણે યદોવાદની દહિમા લુંડું કર્યું, કેમકે તે આદાબના ધરનાનો જમાઈ હતો. ૨૮ અને તે આદાબના દીકરા ચોરામની સાથે અરામના રાજ દગ્રાએલની સામે રામોથ ગિલ-આદ આ ન જુદ્ધ કરવા ગયો, ને અરામીઓએ ચોરામને ધાયલ કીધો. ૨૯ અને તે અરામના રાજ દગ્રાએલની સામે યુદ્ધ કરતો હતો, ત્યારે અરામી ઓએ તેને જે ધા રામાદ આગળ માયો હતા, તે મટાડવા સાત ચોરામ રાજ પાડો પિતૃએલમા આવ્યો, ને યદુદાદના રા ન બદોરામનો દીકરો અદા-જ્યાદ પિતૃએલમા આદાબના દીકરા ચોરામને લેવા ગયો, કારણ કે એ માદો હતો.

૩૦ અને એની રાજ ભવિષ્યવાદીએ ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાના એકને બોલાડીને તેને કહ્યું કે, તારી કમર બાંધ, ને તારા દાયમા આ તેલની સીસી લઈને રામોથ ગિલઆદ ન. ૩૧ અને ત્યાં પહોંચીને નિશ્ચીના દીકરા યદોરામકાટના દીકરા ચેદુને રોધી કહાડીને અહર જઈને તેને તેના લાઇઓમાથી ઉઠાડીને તેને અંદરની ચોરડીમા લઈ જશે. ૩૨ પણ તેલની સીસી

લઈને તેના માથા પર રેડજે, ને કહેજે કે, યદોવાદ એમ કહે છે કે, મેં તને ઇસ્રાએલને શિર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો છે, પણ ખારણું ઉધાડીને નાસી આવજે, વિલગ કરીશ મા. ૩ માટે તે જીવાન, એટલે એ જીવાન ભવિષ્યવાદી, રામોથ ગિલઆદમા ગયો. ૪ અને તે પહોંચ્યો ત્યારે જીઓ, સેન્યના સરદારો બેઠેલા હતા, ને તેણે કહ્યું કે, સરદાર, હું તારે સાત સંદેરો લાગ્યો છું અને ચેદુએ કહ્યું કે, અમારા સર્વ માધી કેને માટે? ને તેણે કહ્યું કે, હે સરદાર, તારે માટે. ૫ અને એ ઉઠીને ધરમા ગયો, ને તેણે એના માથા પર તેજ રેડીને એને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યદોવાદ એવું કહે છે કે, મેં તને યદોવાદના લોક ઉપર, એટલે ઇસ્રાએલ પર, રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો છે. ૬ અને હું તારા ધર્મી આદાબના ધરનાને ખારશે, એ માટે કે હું મારા સેવક ભવિષ્યવાદીઓના ખૂનનું તથા યદોવાદના સર્વ સેવકોના ખૂનનું વેર ઇઝેમેલની પાસેથી વાળી લઉં. ૭ કેમકે આદાબનું આપુ ધર વિનાસ પામશે, ને હું આદાબની પાસેથી પ્રત્યેક નર બાગકને, તથા ઇસ્રાએલમા જે બંદીવાન તેમજ વૃદ્ધ, તેઓને નાનું કરીશ. ૮ અને આદાબના ધરને હું નબાટના દીકરા ચરોબઆમના ધરની માફક, તથા અલીવાદના દીકરા બાઅરાના ધરની માફક કરી નાખીશ. ૯ અને કુતરા ઇઝેમેલને ચિત્ર એલના વાટમા ખારશે, ને એને દાહતાર કોષ નહિ દોષ અને તે દ્વાર ઉધાડીને નાસી ગયો. ૧૦ પણ ચેદુ પોતાના ધર્મીના ચાકરોની પાસે બહાર આવ્યો, ને કોષએ તેને કહ્યું કે, બધું ઠીક છે કે નહિ? એ ગાડો માલુસ તારી પાસે શા માટે આવ્યો હતો? ને તેણે તેમને કહ્યું કે, તમે એ માલુસને ઓળખો છો, તથા તેણે શી વાત કરી, તે તમે જાણો છો. ૧૧ અને તેઓએ કહ્યું કે, એ તો ખાદી વાત છે, હવે અમને કહે અને તેણે કહ્યું કે, એણે મને ફલાણુ ફલાણુ કહ્યું, એટલે કે યદોવાદ એમ કહે છે કે, મેં તને ઇસ્રાએલ પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો છે. ૧૨ ત્યારે તે પ્રત્યેકે ઝટપટ પોતાના વજ્ર લઈને સીડીને મથાળે તેની તળે બિઠાવીને, ચલુચિગડુ વગાડીને કહ્યું કે, ચેદુ રાજ છે. ૧૩ એમ નિશ્ચીના દીકરા યદોરામકાટના દીકરા ચેદુએ ચોરામની સામે દગો કીધો. (હવે ચોરામ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ, અરામના રાજ દગ્રાએલના કારણથી, રામોથ-ગિલઆદને સાચવી રાખતા

હતા ૧૧ પણ ચોરામ રાગ અરામના રાગ હુઝાએ-
 લની સામે યુદ્ધ કરતો હતો, ત્યારે અરામીએએ
 તેને ને ધા માર્યો હતો, તેથી સામે ધવા સારે તે
 ચિત્રએલમા પાછો આવ્યો હતો) અને યેહુએ કહ્યું
 કે, જો તમારું મન એવું હોય, તો ચિત્રએલમા ખજર
 આપવા જવા સારે કેલને નાસીને નગરમાથી નિક
 જવા દેશો નહિ ૧૬ માટે યેહુ રથમા બેસીને ચિત્રએલ
 ગયો, કેમકે ચોરામ ત્યા પડેલો હતો અને યહુદા-
 દનો રાજ અહાઝયાહ ચોરામને લેવા સારે આવ્યો
 હતો ૧૭ હવે પહેરેગીર ચિત્રએલના પુત્ર પર ઉભો
 હતો, ને તેણે યેહુની ટોળી આવતી જોઈને કહ્યું, મારા
 ભવામા તો એક ટોળી આવે છે, ને યોરામે કહ્યું કે,
 એક સ્વાર લઈને તેને તેમની સામે મોકલીને એણે
 પુગલ કે, યું, સલાહલાતિ છે ૧૮ માટે એક ઘોડે-
 સ્વાર તેની સામે ગયો, ને તેણે કહ્યું કે, રાજ એવ
 હવા છે કે, યું, સલાહલાતિ છે ૧ ને યેહુએ ઉત્તર
 આપ્યો કે, તારે સલાહલાતિ યું કામ છે ૨ તું પાછો
 આવ અને પહેરેગીર ખજર આપતા કહ્યું કે, સદે
 તારો તેમની પાસે પહોંચ્યો તો ખરો, પણ પાછો
 આવતો નથી ૧૯ પણ તેણે બીજો ઘોડેસ્વાર મોકલ્યા,
 ને એણે તેમની પાસે પહોંચીને કહ્યું કે, રાજ એમ
 હવા છે કે, યું, સલાહલાતિ છે ૩ ને યેહુએ ઉત્તર
 આપ્યો કે, તારે સલાહલાતિ યું કામ છે ૪ તું પાછો
 વળીને મારી પાછળ આવ ૨૦ અને પહેરેગીર ખજર
 આપતા કહ્યું કે, તેમની પાસે તે પણ પહોંચ્યો છે,
 પણ પાછો આવતો નથી, ને સ્વાની કરવાની રીત
 તો નિમ્મીના દીકરા યેહુની સ્વાનીના ને છે, કેમકે
 તે અતિ જોરજોરે સ્વારી કરે છે ૨૧ અને ચોરામે કહ્યું
 કે, ત્યારી કરો, ને તેઓએ તેનો રથ ત્યાર કીધો,
 ને છતાંએતેનો રાજ ચોરામ તથા યહુદાદનો રાજ
 અહાઝયાહ પોતપોતાના રથમા બેસીને નિઠ્ઠાયા, ને
 તેઓ યહુની સામે ગયા; ને તે તેઓને ચિત્રએલ
 નામીયાના વાટામા મળ્યા ૨૨ અને ત્યારે ચોરામે
 યેહુને જોયો ત્યારે એમ યુદ્ધ કે તેણે કહ્યું કે, યેહુ, યું,
 સલાહલાતિ છે ૩ ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, જ્યાં મુઠ્ઠી
 વારી મા હજેએલના વ્યભિચાર તથા એના બહુકર્મ
 પુષ્કળ છે, ત્યાં મુઠ્ઠી ફેરી વાતિ દોષ ૨૩ ને ચોરામ
 પોતાનો દાષ, પાડો ફેરવીને નાહો, ને અહાઝયાદને
 કહ્યું કે, અહાઝયાદ, દગો છે ૨૪ અને યેહુએ પોતાના
 સપ્તમા ખજાનો ધનુષ્ય ખંચીને ચોરામને ખલાઓની

વચમા માર્યો, ને બાણ તેના હૃદયમા ધઈને પાર
 પૂટ્યું, ને તે રથમા ઢળી પડ્યો. ૨૫ પણ [યેહુએ]
 પોતાના સરદાર બિદકારને કહ્યું કે, તેને ઉઠાવને
 ચિત્રએલની નાખોપના ખેતરના વાટામા નાખ; કેમકે
 યાદ કર કે ત્યારે હું તથા તું સાથે સાથે તેના બાપ
 અહાઝયાની પાછળ સ્વારી કરતા હતા, ત્યારે યહુવાહ
 એ બોલ તેને તાર મૂક્યા હતા; ૨૬ કે યહુવાહ કહે
 છે કે, નિશ્ચે મેં કાલે નાખોપનુ રક્ત, તથા તેના દીક-
 રાઓનુ રક્ત જોયું છે; ને યહુવાહ કહે છે કે, એ
 વાટામા હું તારી પાસેથી બહોલો લઈશ, તો હવે
 યહુવાહના વચન પ્રમાણે એને ઉઠાવીને તે વાટામા
 નાખ ૨૭ પણ યહુદાદનો રાજ અહાઝયાહ એ જોઈને
 ખગીચાવાળા ધરને માર્યો નાહો, ને યેહુએ તેની પાછળ
 લાગીને કહ્યું કે, તેને પણ રથમા મારો, ને ચિપ્લ-
 આમ પાસેના ગુરના ઘાટ આગળ તેઓએ તેને માર્યો
 અને તે મજીદોમા નાસી ગયો, ને ત્યાં મરણ પામ્યો
 ૨૮ અને તેના ચાકરા તેને એક રથમા ધાવીને યજ્ઞગા-
 લેમ લઈ ગયા, ને તેઓએ તેને દાહકના નગરમા તેના
 પિતૃઓની સાથે તેની કબરમા દાટયો

૨૯ અને અહાઝયાના દીકરા ચોરામને અગિયારમે
 વર્ષે અહાઝયાહ યહુદાદ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો

૩૦ અને યેહુ ચિત્રએલ આવ્યો, ત્યારે ઇઝેમેલે એ
 સાક્ષ્ય, ને તેણીએ પોતાની આંખોમા અંજન લાવીને
 તથા પોતાનું માથું ઝાળીને બારીમાથી ડાકિયું કર્યું
 ૩૧ અને યેહુ દરવાજામા પેઠો, ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે,
 હો પોતાના ધણીનું ખૂન કરનાર, ઝિઝી, યું શાતિ છે ૧
 ૨ અને તેણે પોતાનું મોઢો બારી તરફ ઉઘડી કરીને કહ્યું
 કે, મારા પદોનો કાણ છે ૨ કાણ છે ૩ ને જો તણ
 બોલેઓએ તેની તરફ બહાર ડાકિયું કર્યું ૪ અને
 તેણે કહ્યું કે, તેને નામે નાખી દો, માટે તેઓએ તેને
 નામે નાખી દીધી, ને તેના રક્તમાનુ કેટલુંક ભીત
 પર તથા ઘોડાઓ પર છાંયું, ને તેણે તેને પગ તળે
 પુલો ૫ અને અંદર જઈને તેણે ખાધું પીધું; ને તેણે
 કહ્યું કે, હવે પેલી શાપિત સ્ત્રીને સલામીને દાટો,
 કેમકે તે રાજપુત્રી છે ૬ અને તેઓ તેને દાટવાં
 સારે ગયા, પણ જોપરી તથા પગ તથા હાથોની હથે-
 લીઓ શિશય તેણીનું બીજું કંઈ તેમને મળ્યું નહિ.
 ૭ માટે તેઓએ પાછા આવીને તેને ખજર આપી
 અને તેણે કહ્યું કે, એ યહુવાહનું વચન છે, જે તેણે
 પોતાના સેવક વિશ્રી એલીયાદની હસ્તક બોલીને

કહ્યું હતું કે, ઇએલેલનું માંસ ચિત્રએલના વાંટામાં
કુતરા ખાશે; ૩૭ને ઇએલેલની લાંસ ચિત્રએલના
વાંટાના ખેતરમાં ખાતરરૂપ થશે; એવી કે, લોકો
એમ નહિ કહે કે, આ ઇએલ છે.

૧૦ હવે આદાબના સિત્તેર દીકરા સમગ્રનમાં
હતા; ને યેહુએ પત્રો લખીને તેમને સમ-
ગ્રનમાં ચિત્રએલના અમલદારો, એટલે વડીલો પ્રત્યે
તથા આદાબ [ના પુત્રો]ની રક્ષા કરનારાઓ પ્રત્યે
મેકલીને કહાવ્યું કે, ૨ હવે તમારા ધણીના દીકરા
તમારી પાસે છે, તથા તમારી પાસે રશે, નથા યોડા,
તથા કોટવાળું નગર તથા શસ્ત્રો પણ છે, ૩ માટે આ
પત્ર તમને પહોંચાંતી વારમાં, તમારા ધણીના
દીકરાઓમાંથી શ્રેષ્ઠને તથા સૌથી યોગ્યને સોંપી
કહાડીને તેને તેના બાપના રાજ્યાસન પર બેસાડીને
તમારા ધણીના ઘરને માટે યુદ્ધ કરાશે. ૪ પણ તેઓએ
અતિશય ભયભિત ધબકે કહ્યું કે, જુઓ, બે રાજાઓ
તેની સામે ટકી ન શક્યા, તો આપણે કેમ કરી ટકી
શકીશું? ૫ ને [રાખના] ધરકારબારીએ તથા નગરો-
પરીએ તથા વડીલોએ તથા [પુત્ર]રક્ષકોએ યેહુની
પાસે માણસો મેકલીને કહાવ્યું કે, અમે તારા દાસો
છીએ, ને જે સર્વ દંડ અમને કહેશે તે અમે કરીશું;
અમે કોઇ માણસને રાજ નહિ કરાવીએ; તારી દક્ષિમાં
જે સાંઈ લાગે તે કર. ૬ પછી તેણે તેમના ઉપર બીજો
પત્ર લખીને કહ્યું કે, જો તમે મારી કુમકે હો, ને મારી
વાણી સાંભળવા ઇચ્છતા હો, તો તે માણસોનાં,
એટલે તમારા ધણીના દીકરાઓના, માયાં લઈને કાલે
સુમારે આ લેળા સુધીમાં મારી પાસે ચિત્રએલ
આવજો. હવે તે સિત્તેર રાજપુત્રો પોતાના ઉછેરના-
રાજાની, એટલે નગરના મુખ્ય પુરોહીની, પાસે હતા.
૭ અને તેઓને પત્ર પહોંચ્યો, ત્યારે એમ થયું કે
તેઓએ તે રાજપુત્રોને પકડીને તેઓને, એટલે સિત્તેર
પુરોહીને, મારી નાખ્યા, ને તેમનાં માથાં ટાપલીઓમાં
પાડીને તે તેની પાસે ચિત્રએલમાં મેકલ્યાં. ૮ અને
એક સફેદાયાએ આવીને તેને ખબર આપતાં કહ્યું કે,
તેઓ રાજપુત્રોનાં માથાં લાવ્યા છે; ને તેણે કહ્યું કે,
દરવાજાના નાકા આગળ તેમના બે ઢગલા સવાર
સુધી કરી મૂકો. ૯ અને સવારમાં એમ થયું કે તે
બહાર નિકળ્યા, ને ઉભા રહીને બધા લોકોને તેણે કહ્યું
કે, તમે ન્યાયી છો; જુઓ, મે તે પોતાના ધણીની
સામે દગો કરીને તેને મારી નાખ્યો; પણ આ સર્વને

કોણે મારી નાખ્યા? ૧૦ માટે હવે તમારે જાણવું કે,
યહોવાદ આદાબના ધર વિષે જે બોલ્યો, તે યહોવા-
દના વચનમાંથી કંઈ પણ નિરર્થક ચતાર નથી; કેમકે
યહોવાદ પોતાના સેવક એલીયાહની હસ્તક જે
બોલ્યો હતો, તે તેણે પૂર કાપ્યું છે. ૧૧ અને યેહુએ
ચિત્રએલમાં આદાબના ધરના સર્વ બાકી રહેલાઓને,
તથા તેના સર્વ મુખ્ય પુરોહીને, તથા તેના સર્વ મિત્રોને,
તથા તેના ચાન્કોને મારી નાખ્યા, એટલે સુધી કે
તેના એકે માણસ બાકી રહ્યો નહિ. ૧૨ અને તે
ઉડીને ચાલ્યો ગયો, ને સમગ્રનમાં આવ્યો અને તે
માર્ગમાં બરવાડોના કાતરણીના ધર આગળ પહોંચ્યો,
૧૩ ત્યારે યેહુને યહુદાહના રાજા અહાઝ્યાહના બાઇ-
ઓની એટ થઈ, ને તેણે કહ્યું કે, તમે કોણ છો? ને
તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, અમે અહાઝ્યાહના બાઇઓ
છીએ; ને અમે રાખના પુત્રોને તથા રાણીના પુત્રોને
સલામ કરવા આજે જઈએ છીએ. ૧૪ અને તેણે કહ્યું
કે, તેમને જવતા પકડો; ને તેઓએ તેમને જવતા
પકડી લીધા, ને તે ઝંતાળીસ માણસોને કાતરણીના
ઘરના ટાકા આગળ મારી નાખ્યા; ને તેણે તેમાંથી
કોઈને જવતો મૂક્યો નહિ.

૧૫ અને ત્યાંથી વિદાય થયા પછી રેખાબનો દીકરો
યહોનાદાબ તેની સામે આવતો અચાનક તેને મળ્યો.
અને તેણે તેને સલામ કરીને કહ્યું કે, જેમ મારે હૃદય
તારા હૃદય પ્રત્યે થયારિયત છે, તેમ થું તારે હૃદય છે?
ને યહોનાદાબે ઉત્તર દીધો કે, છે જો એમ હોય તો
મને તારો હાથ આપ. અને તેણે પોતાના હાથ
તેને આપ્યો; ને તેણે તેને પોતાની પાસે રથમાં
ઉત્થાડી લીધો. ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, મારી સાથે ચાલ,
ને યહોવાદ વિષેની મારી આસ્થા લે. એમ તેઓએ
તેને તેના રથમાં બેસાડ્યો. ૧૭ અને સમગ્રનમાં આવીને
તેણે સમગ્રનમાં આદાબના સુધળા બાકી રહેલાઓને
મારી નાખ્યા, જ્યાં સુધી કે જે વચન યહોવાદે એલી-
યાહને કહ્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે તેના વિનાશ કર્યો.
૧૮ અને યેહુએ સર્વ લોકોને એકઠા કરીને તેમને કહ્યું
કે, આદાબે તો બચાવની સેવા થોડી કરી હતી, પણ
યેહુ તો તેની સેવા વધારે કર્યો. ૧૯ માટે હવે મારી
પાસે બચાવના સર્વ ભવિષ્યવાદીઓને, તેના સર્વ
સેવકોને તથા તેના સર્વ ચાન્કોને બોલાવો; કોઇ
બાકી ન રહે; કેમકે મારે બચાવને માટે મોટો યજ્ઞ
[કરનાનો] છે, જે કોઇ રહી જશે, તે જવતો રહેવા

પામશે નહિ, પણ એ તો બચાવના સેવકોનો નાશ કરવાની મતલબથી થેલુએ પકાઈથી કયુ હતું ૨૦ અને થેલુએ કહ્યું કે, બચાવને સાડ એક પવિત્ર એળો કરાવો, ને તેઓએ તેનો ઉદ્દેશ પિટાબા ૨૧ અને થેલુએ સર્વ ઇસ્તાએલના સદેશિયા મોકલ્યા, ને બચાવના સર્વ સેવકો આવ્યા, એટલે સુધી કે કોઈ પણ આવ્યા વગર રહ્યા નહિ અને તેઓ બચાવના ધરમા આવ્યા, ને બચાવતુ ધર એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી ભરાઈ ગયુ ૨૨ અને વચનની બોધના સમાજ રાજનારને તેણે કહ્યું કે, બચાવના સર્વ સેવકોને સાડ વસ્ત્રો કઢાડી લાવ, ને તે તેઓને સાડ વસ્ત્રો કઢાડી લાવ્યો ૨૩ અને થેલુ તથા રેખાબનો દીકરો યહોનાનાબ બચાવના ધરમા ગયા, ને તેણે બચાવના સેવકોને કહ્યું કે, શોધ કરીને તપાસી જુઓ કે અને તમારી સાથે યહોવાહના સેવકોમાનો કોઈ ન હોય, પણ કેવળ બચાવના સેવકો હોય ૨૪ અને તેઓ યજ્ઞ તથા દહનીયાપંચે ચડાવવા સાડ અંદર ગયા હવે થેલુએ પોતા તરફથી એંચી માણસો બહાર મુક્યા હતા, ને કહ્યું હતું કે, જે માણસોને હુ તમારા હાથમા લાવી આવ્યુ, તેઓમારી જો મધ્યે નાસી જશે, તો તે [જવા દેનાર]ને જીવ તેના જીવને બચે જશે ૨૫ અને તે દહનીયાપંચે ચડાવી રહ્યો કે તરત એમ થયું કે, થેલુએ રક્ષકોને તથા સરદારોને કહ્યું કે, અંદર જઈને તેઓને મારી નાખો, કોઈને બહાર નિકળવા દેશો નહિ. અને તેઓએ તેમને તરવારી ધારથી માર્યા, ને રક્ષકો તથા સરદારો તેમને બહાર ફેંકી દઈને બચાવના ધરમા નગરમા ગયા ૨૬ અને તેઓએ બચાવના ધરમાના સ્ત્રોને બહાર કઢાડીને બાબી નાખ્યા ૨૭ અને તેઓએ બચાવના સ્ત્રોને તોળી પાછો, ને બચાવતુ ધર પાળ નાખ્યુ ને તેને સગાઈતુ ધર બનાવી દીધું તે આજ સુધી તેમ છે ૨૮ એમ થેલુએ ઇસ્તાએલમાથી બચાવનો વિનાશ કર્યો. ૨૯ તો થેલુ નબાહના દીકરા યરોબઆમના પાપો નેઓથી તે ઇસ્તાએલ પાસે પાપ કરાવતો હતો, તેનુ અનુકરણ કરવાથી, એટલે એલેહમાના તથા દાનમાના સોનાના વાજરાની [પ્રતીધી] થેલુ કર્યો નહિ ૩૦ અને યહોવાહે થેલુને કહ્યું કે, મારી દરિયા જે સાઈ તે કરીને [તથા] જે સમજી મારા આંતરમા હતું તે પ્રમાણે આહાબના ધરને કરીને તે સાડ કીધું છે તે માટે તારી ચોથી થેડી સુધીના વાસ પુત્રો ઇસ્તાએલની મારીએ બેસશે. ૩૧ પણ

થેલુએ ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાહના નિયમમા પોતાના માખા દુદયથી વાનવાની મિલકત કાળજી રાખી નહિ, ને યરોબઆમે પોતાના જે પાપોવરે ઇસ્તા મઘની પાસે પાપ કરાવ્યુ હતું તેમાથી તે કર્યો નહિ.

૩૨ તે દિવસોમા યહોવાહે ઇસ્તાએલને નાશ કરવા માંજો, ને ઇસ્તાએલે તેઓને ઇસ્તાએલની સંધળી સીમાઓમા માર્યા, ૩૩ એટલે યરહનથી પૂર્વ તરફ આનોનની ખીણ પાસેના અરોએરથી માંડીને જિલ-આદ તથા બારાન સુધી સરખા જિલઆદ દેશને, ગાદીઓને, તથા રેબેબનીઓને તથા મનારથીઓને માર્યા ૩૪ હવે યહુના બાકીના કુર્યો, તથા તેણે જે સંધળું કર્યું, તથા તેનુ સંધળું પરાક્રમ, તે ઇસ્તાએલના રાજમાના કાળજીતાવના પુસ્તકમા લખેલા નથી છું? ૩૫ ને થેલુ પોતાના પિતૃઆની સાથે લઈ ગયા, ને તેઓએ તેને સમગ્રમા દાટયો, ને તેના દીકરા યહોઆહાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું ૩૬ અને થેલુએ સમગ્રમા આઠાવીસ વર્ષની મુદત સુધી ઇસ્તાએલ પર રાજ્ય કીધું

૧૧ હવે અહાઝ્યાહની મા બચાવવાહે જ્યારે તેણે કે પોતાના દીકરો મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તેણીએ ઉઠીને સર્વ રાજવંશનો વિનાશ કર્યો ૨ પણ યોશમ રાજની દીકરી તથા અહાઝ્યાહની બહેન યહોરીઓએ અહાઝ્યાહના દીકરા યોઆશને, રાજના જે પુત્રો માર્યા ગયા હતા, તેઓની અદરથી ચારી લઈને તને તથા તેની દાસીને શવનગ્રહમા [મુક્યા], ને તેઓએ તેને અધાક્યાહથી છુપાવ્યો, ને તેથી તે માર્યો ગયો નહિ ૩ અને તે તેની [દાસીની] સાથે છ વર્ષ સુધી યહોવાહના ધરમા સતાઈ રહ્યા, ને અધાક્યાહ દેશમા રાજ્ય કરતી હતી

૪ અને ત્યારે વર્ષે યહોવાહાએ માણસો મોકલીને કારીઓના તથા રક્ષક દુકડીના સિપાહીઓના મતાધિ પતિઓને તેઓની તેમને યહોવાહના ધરમા પોતાની પાસે આવ્યા, ને તેને તેઓની સાથે કોલકરાર કીધા, ને યહોવાહના ધરમા તેમને સોમન અવડાવીને રાજનો દીકરો તેમને જેખાએ ૫ અને તેણે તેમને આજ્ઞા કરતા કહ્યું કે, જે કામ તમારે કરવું તે આ છે, એટલે કે, જે તમે સામ્રાજ્યે અંદર આવ્યો, તેમાથી ત્રીજા ભાગના રાજના ધરની મોર્ચા કરે, ૬ ને ત્રીજા ભાગ ચૂરને ફરવાને રહે, ને ત્રીજા ભાગ રક્ષક સિપાહીઓની પાળ કરવાને રહે, એમ તમે આદર્શોત્તર

યધને પરની મોટી કરાવે. ૭ અને સામ્યારે બદાર જનાર તમ સર્ગની બિ કુકળિયા રામની આસપાસ યદોવાદના પરની મોટી કરે. ૮ અને પ્રત્યેક માણસ પોતાનાં દમિયાર પોતાના દાસમાં રાખીને રામની આસપાસ પેરાઈને ઉભા રહે; ને જે કોઈ તમારી દાસની અંદર દાખલ થાય તેને મારી નાખવે; ને રામ બદાર ભય ત્યારે, ને અંદર આવે ત્યારે તમારે તેની સાથેજ રહેવું. ૯ અને યદોવાદના યાજ્ઞને સુવર્ણ આસા કાઢી તે પ્રમાણે શનાધિપતિઓએ કરીને તેઓ પ્રત્યેક સામ્યારે અંદર આવનારા તથા સામ્યારે બદાર જનારા પોતાના તાબાના માણસોને લઈને યદોવાદના યાજ્ઞ પાસે આવ્યા. ૧૦ અને દાઉદના જે ભાણા તથા દાઢી યદોવાદના પરમાં દગાં તે યાજ્ઞને શનાધિપતિઓને આપ્યાં. ૧૧ અને રણ સિપાઈઓ પોતપોતાનાં સહો પોતાના દાસમાં લઈને પરની જમાણી બાબુથી તે પરની રાની બાબુ સુધી, વેરી તથા પરની આગળ રામની આસપાસ નહક ખડા રહ્યા. ૧૨ પછી તેણે રામના પુત્રને બદાર લાવીને તેને માથે મુનઠ મૂક્યો તથા સાર્વરણ્ય [તેને આપ્યું], ને તેઓએ તેને રામ કરાવીને તેને અભિષેક કર્યો; ને તાજાં પાણીને તેઓએ કળુ કે, ઘચર રામની રણ કરે. ૧૩ અને અધાસ્વાદે સિપાઈઓએ તથા લોકોએ યાંપાટ સાંભળ્યો, ત્યારે તે લોકો પાસે યદોવાદના પરમાં આવી. ૧૪ અને તેનીએ નેયુ, ને જુએ, રીતિ પ્રમાણે રામ બાજર ઉપર ઉભો હતો, ને સરદારો તથા રજુસિંગડાં [વનાડનારા] રામની પાસે ઉભા હતા, ને દેશના સર્વ લોક ઉત્સવ કરતા હતા, ને રજુસિંગડાં વનાડતા હતા. ત્યારે અધાસ્વાદે પોતાનાં વચ્ચે કાઢીને જમ પાડી કે, ફિરૂર ફિરૂર! ૧૫ ને યદોવાદના યાજ્ઞને સેન્યના ઉપરી શનાધિપતિઓએ એ ઠી આસા કાઢી કે, તેને બદાર કદાગિ સિપાઈઓની દારોની વચ્ચે લાવો; ને જે તેની પાછળ આવે તેને વરસાર્થી મારી નાખો; કેમકે યાજ્ઞને કળુ કે, તેને યદોવાદના પરમાં મારી નાખી નહિ. ૧૬ માટે તેઓએ તેને સાર્ માર્ન મૂક્યો, ને ઘોડાને અંદર આવવાને રસ્તે યધને તે રામના પર આગળ ગઈ; ને ત્યાં તેને મારી નાખી.

૧૭ અને યદોવાદના યદોવાદની અને રામ તથા લોકની વચમાં કરાર થયો, કે તેઓએ યદોવાદના લોક યનું; વળી રામ તથા લોકની વચમાં પણ [થયું].

૧૮ અને દેશના સર્વ લોક બચાવના પરમાં ગયા, ને તેને ભાંતી નાખ્યું. તેની વેરીઓના તથા તેની મૂર્તિઓના ઉપર મરેજા કરી નાખ્યા; ને બચાવના યાજ્ઞ માતાનને વેરીઓની આગળ મારી નાખ્યા. અને યાજ્ઞને યદોવાદના પર પર કરારમારીઓ નિમ્યા. ૧૯ અને તેણે શનાધિપતિઓને, તથા કારીઓને, તથા રણ સિપાઈઓને, તથા દેશના સર્વ લોકને સાથે લીધા; ને તેઓ રામને યદોવાદના પરમાંથી લઈ આવ્યા, ને યદોવાદના દરવાજાને માર્ન તેઓ રામના પરમાં આવ્યા; ને તે રામઓના આસન પર બેઠા. ૨૦ માટે દેશના સર્વ લોક દુઃખાયા, ને નનરમાં સાતિ યઈ; ને તેઓએ અધાસ્વાદને રામના પરની પાસે વરસાર્થી મારી નાખી. ૨૧ યદોવાદ રામ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે સાત વરેનો હતો.

૧૨ યદુને સામ્યે વર્ષે યદોઆરા રામ્ય કર લાગ્યો; ને તેણે યજ્ઞસાથેમમાં ચાગસ વ રામ્ય કીધું; ને તેની માર્ન નામ સિમ્યાદ દર્દ, બેરોજાની દતી. ૨ અને યદોવાદના યાજ્ઞ તેને બે કરતો હતો તે સર્વ દિવસોમાં યદોઆરો યદોવાદ દર્શિમાં સાર્ કીધું. ૩ તો પશુ ઉચ્ચરથાનો કદા નાખવામાં આવ્યાં નહિ; લોકો દહ ઉચ્ચરથાનો યજ્ઞ કરતા તથા ધૂપ બાજતા.

૪ અને યદોઆરો યાજ્ઞને કળુ કે, અર્ધજુ કરે વરવેઓના સર્વ પેસા, જે ચાલતાં નાજીરે યદોવાદના પરમાં લવાય છે તે, તથા પ્રત્યેક માણસ છવની ખાંડળીના કરાવેલા પેસા, તથા જે પેર યદોવાદના પરમાં લાવવાનું દરોહને મન થાય સુવળા [પેસા], ૫ તે યાજ્ઞને પોતપોતાના ઓળખિતાઓ પાસેથી લઈને ત્યાં કંઈ પરની ભાંગુટ હેખા ત્યાં તે ભાંગુટ સમારે. ૬ પણ એમ યધું કે યદોઆરાને તેનીચમે વર્ષે યાજ્ઞને પરની ભાંગુટ સમારી નહોતી. ૭ ત્યારે યદોઆરા રામ્યે યદોવાદના યાજ્ઞને તથા [બીજા] યાજ્ઞને બાલાગીને તેમને કળુ કે તમે કેમ પરની ભાંગુટને સમારતા નથી? તો [દિવે પછી] પોતાના ઓળખિતાઓની પાસેથી કંઈ પેસા લેશે નહિ, પણ તે પરની ભાંગુટને માટે સોંપી દે. ૮ અને યાજ્ઞને કનૂલ કીધું કે, [દિવે પછી] અમે લોકો પાસેથી પેસા નહિ લઈએ, તેમ પરની ભાંગુટ પણ નહિ સમારીએ. ૯ પણ યદોવાદના યાજ્ઞને એક પેદી લઈને તેના દાંડણમાં ઉઠ પાડીને તેને યદોવા-

દના ધરમાં પેસતાં જમણી બાજુએ વેદીની પાસે મૂળી, ને ફરવાળની થોડી કરનાર ચાન્કો, જે સર્વ પૈસા યદોવાદના ધરમાં લવાતા, તે તેમાં નાખતા. ૧૦ અને ત્યારે તેઓને માલમ પડ્યું કે, પેદીમાં ધણું પૈસા થયા છે, ત્યારે એમ ધણું કે રાતના ચિટલીસે તથા મુખ્યચાન્કે ત્યાં આવીને જે પૈસા યદોવાદના ધરમાં મળી આવ્યા તેની થેલીઓ બાધીને ગણતરી કીધી. ૧૧ અને તે તોળેલા પૈસા તેઓએ કામ કરાવનારાઓના દાયમાં, એટલે યદોવાદના ધર પર કેમ-રેખ રાખનારાઓના દાયમાં આપ્યા; ને તેઓએ તે યદોવાદના ધરમાં [સમારવાનું] કામ કરનાર સુતારોને, તથા કડિયાઓને, ૧૨ તથા સલાટોને, તથા પત્થર ટાંકનારાઓને આપ્યા, તથા યદોવાદના ધરની માનવૃદ સમારવા સાફ લાકડા તથા ટાંકલા પત્થર ખરીદ કરવા સાફ, તથા ધરની સમરામણી પર જે સરળો ખરચ થયો હોય તેને સાફ નવું આપ્યા. ૧૩ પણ યદોવાદના ધરમાં આવેલા પૈસાથી યદોવાદના ધરને સાફ રૂપાના ખાલા, કાનરો, વાસળો, જુવિજડા, સોનાનાં કોઇ પણ પાત્રો, કે રૂપાનાં કોઇ પણ પાત્રો, બનાવ્યા ન દતા; ૧૪ કેમકે તેઓ તે [પૈસા] તે કામ કરનારાઓને આપીને તે વડે યદોવાદનું ધર સમારતા. ૧૫ વળી જેમના દાયમાં તેઓ કામ કરનારાઓને આપવા સાફ પૈસા સોંપતા તેમની પાસેથી તેઓ દિસાબ લેતા નહિ; કેમકે તેઓ વિચામુપજ્ઞાથી વર્તતા દતા. ૧૬ રોપાયોર્પજ્ઞના પૈસા તથા પાપાયોર્પજ્ઞના પૈસા યદોવાદના ધરમાં લવાતા નહિ; તે તે ચાન્કોના દતા.

૧૦ ને તેના ચાકરોએ ઉઠીને દગો કીધો, ને યોઆશને શિલ્લાના રસ્તા પર મિલ્યોના ધરમાં મારી નાખ્યો. ૧૧ કેમકે શિમઆથના દીકરા યોઝાબારે, તથા શીમે-રના દીકરા યહોઝાબારે, એટલે તેના ચાકરોએ તેને માર્યો, ને તે મરણ પામ્યો; ને તેઓએ તેને તેના પિતૃઓની સાથે હાઉદના નગરમાં દાટ્યો; ને તેના દીકરા અમાસ્યાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૧૩ યહુદાહના રાજ અહાઝ્યાહના દીકરા યોઆશને તેવીસમે વર્ષે યેહુનો દીકરો યહોઆહાઝ સમરનમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સત્તર વર્ષ [રાજ્ય કીધું]. ૨ અને તેણે યહોવાદની દૃષ્ટિમાં બુઢું કર્યું, ને નબાટનો દીકરો યરોબઆમ કે જેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેનાં પાપોનું અનુસરણ તેણે કીધું; તેઓથી તે દૂર રહ્યો નહિ. ૩ અને ઇસ્રાએલ પર યહોવાદનો કોપ પ્રગટયો; ને તેણે તેમને અરામના રાજ હઝાએલના દાયમાં, તથા હઝાએલના દીકરા બેન હદાદના દાયમાં વારંવાર સોંપ્યા. ૪ અને યહોઆહાઝે યહોવાદની વિનંતી કીધી, ને યહોવાહે તેનું સાંભળ્યું; કેમકે અરામનો રાજ તેમના પર કેવો જીલમ કરતો હતો, તે ઇસ્રાએલ પરનો જીલમ તેણે જોયો. ૫ (અને યહોવાહે ઇસ્રાએલને એક છોડાવનાર આપ્યો, માટે તેઓ અરામીઓના દાય તળેથી છુટી ગયા, ને ઇસ્રાએલના પુત્રો અમાઉની થેઠે પોતાના તનુઓમાં વસવા લાગ્યા. ૬ તે પણ યરોબઆમના ધરનાં પાપ કે જેથી તેણે ઇસ્રાએલની પાસે પાપ

યહોઆહાઝનો દીકરો યહોઆશ સમગ્રનમા ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સોળ વર્ષ [રાજ્ય કર્યું] ૧૧ અને તેણે યહોવાહની દિગ્દિશા બુદ્ધ કર્યું, નબાટના દીકરા યરોબબામના સપળા પાપો નેથી તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાથી તે ફર્યો નહિ, પણ તે તેમા ચાલ્યા ૧૨ હવે યોઆશના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સંધ્યુ કીધું, તથા પોતાના જે પરાક્રમ વડે તેણે યહુદાહના રાજ અમાન્યાહ સામે યુદ્ધ કીધું, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજીવાળા પુસ્તકમા લખેલા નથી થું? ૧૩ ને યોઆશ પોતાના પિતૃઓની સાથે હથેલી ગયો, ને તેના રાજ્યાસન પર યરોબબામ બેઠો, ને યોઆશ સમગ્રનમા ઇસ્રાએલના રાજ્યોની સાથે દટાયો

૧૪ હવે એલીશા મરણની માફગીને ખાટલે પડેયો હતો, ને ઇસ્રાએલનો રાજ યોઆશ તેની પાસે આવ્યો, ને તેના ઉપર વિલાપ કરીને કહ્યું કે, મારા બાપ, મારા બાપ, ઇસ્રાએલના રથો તથા તેઓના ઘોડેસ્વારો ૧૫ અને એલીશાએ તેને કહ્યું કે, ધનુષ્ય તથા બાણો લે, ને તેણે ધનુષ્ય તથા બાણો પોતાના હાથમા લીધા ૧૬ અને તેણે ઇસ્રાએલના રાજને કહ્યું કે, તારો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક, ને એણે પોતાનો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક્યો અને એલીશાએ પોતાના હાથ રાજના હાથ પર મૂક્યા ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, પૂર્વ તરફની બારી ઉઘાડ, ને એણે તે ઉઘાડી, એટલે એલીશાએ કહ્યું કે, બાણ છોડ, ને તેણે બાણ છોડ્યું અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહનું નયન બાણ, એટલે અરામ ઉપર નયન બાણ, મને હું અફેકમા અરામીઓને મારીને તેમને નષ્ટ કરશે ૧૮ અને તેણે કહ્યું કે, બાણો લે, ને એણે તે લીધા, ને તેણે ઇસ્રાએલના રાજને કહ્યું કે, જમીન પર માર, ને એ ત્રણ વાર મારીને અટક્યો ૧- અને ઇશ્વરભક્તે તેના પર રીસાધને કહ્યું કે, તારે પાંચ કે છ ફેરા તે મારવા બેઠતા હતા, ત્યારે તો તેના વિનાશ થતા સુધી હું અરામને મારત, પણ હવે તો હું ત્રણ વાર અરામને મારશે

૨૦ અને એલીશા મરણ પામ્યો, ને તેઓએ તેને દાટ્યો હવે વર્ષ બેસતા મેઆબીઓની ટોળાઓએ દેશ પર હુમલો કર્યો ૨૧ અને તેઓ કોઇએક માણસને દાટ્યા હતા, ત્યારે એમ થયું કે, જુઓ, ટોળાને બેઠને તેઓએ તે માણસને એલીશાની કબરમા

નાખ્યો, ને તે માણસ એલીશાના હાડકાને અટક્યો કે તુરત તે જીવતો થયો ને ઊઠીને બેઠો થયો

૨૨ અને અરામના રાજ હઝાએલે યહોઆહાઝના સર્વ દિવસો પર્યંત ઇસ્રાએલ પર જીવન કર્યો ૨૩ પણ યહોઆહે ઇસ્રાહીમ, ઇસ્હાક, તથા યાકુબની સાથેના પોતાના કરારને લીધે તેઓ પર કૃપા કરી, તથા તેઓ પર ક્યા રાખી, ને તેઓનો પક્ષ ધર્યો, ને તેઓનો નાશ કરવાનું ચાલું નહિ, તથા તેણે તેમને હજી સુધી પોતાની હજારમાથી દૂર કર્યો નહિ ૨૪ અને અરામનો રાજ હઝાએલ મરણ પામ્યો, ને તેના દીકરા બેનહાદે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું ૨૫ અને યહોઆહાઝના દીકરા યહોઆશે, જે નગરો હઝાએલના દીકરા બેનહાદે તેના બાપ યહોઆહાઝના હાથમાથી યુદ્ધ કરીને લઇ લીધા હતા, તે તેના હાથમાથી પાછા લઇ લીધા યોઆશે તેને ત્રણ વાર મારીને ઇસ્રાએલના નગરો પાછા લઇ લીધા

૧૪ ઇસ્રાએલના રાજ યોઆહાઝના દીકરા યોઆશને બીજા વર્ષે યહુદાહના રાજ યોઆશનો દીકરો અમાન્યાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ૨ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરુશલેમમા એઝાજીલીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માનુ નામ યહોઆહીન હતું, એ યરુશલેમની હતી ૩ અને તેણે યહોવાહની દિગ્દિશા સાર કર્યું તો પણ પોતાના પિતા હાઉદની પેઠે નહિ, પોતાના બાપ યોઆશના સંધ્યા કૃત્યો પ્રમાણે તેણે કીધું ૪ તો પણ ઉચ્ચસ્થાનો કહાડી નાખવામા આવ્યા નહિ, હજી સુધી લોક ઉચ્ચસ્થાનોમા યજ્ઞ કરતા તથા ધૂપ બાળતા ૫ અને એમ થયું કે રાજ્ય તેના હાથમા સ્થિર થયું કે તુરત તેણે પોતાના બાપ રાજને મારી નાખનાર પોતાના ચાકરોને મારી નાખ્યા, ૬ પણ સુસાના નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમા લખ્યા પ્રમાણે, મારી નાખનારાઓના દીકરાઓને તેણે મારી નાખ્યા નહિ તે [પુસ્તક]મા યહોવાહે એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, છાકરાને લીધે બાપો માર્યો ન જાય, ને બાપોને લીધે છાકરા માર્યો ન જાય, પણ પ્રત્યેક જણ પોતાના પાપને લીધે માર્યો જાય ૭ તેણે ઇસ હબર અદોમીઓને મીકાની ખીલમા માર્યો અને યુદ્ધમા સેલા સર કરીને તેનું નામ તેણે યોક્તએલ પાડ્યું, તે આજ દિવસ સુધી ૮ તે વેળાએ અમાન્યાહે ઇસ્રાએલના રાજ યહુદા

દના ધરમા પેસતા જમણી બાજુએ વેદીની પાસે મુજી, ને દરવાજાની મોઢી કરનાર પાળકો, જે સર્વ પેસા યદોવાદના ધરમા લવાતા, તે તેમાં નાખતા ૧૦ અને જ્યારે તેઓને માલમ પડ્યું કે, પેદીમાં ધણું પેસા થયા છે, ત્યારે એમ થયું કે રાજના વિષ્ટીસે તથા મુખ્યયાજકે ત્યાં આવીને જે પેસા યદોવાદના ધરમા મળી આવ્યા તેની ગેદીઓ બાંધીને નજીવી કાઢી ૧૧ અને તે તોળેલા પેસા તેઓએ કામ કરાવ નારાઓના દાયમા, એટલે યદોવાદના પર પર દેખ રેખ રાખનારાઓના દાયમા આપ્યા, ને તેઓએ તે યદોવાદના ધરમા [સમારવાનું] કામ કરનાર સુવા રોને, તથા કડિયાઓને, ૧૨ તથા સલાહોને, તથા પાંચર ટાંકનારાઓને આપ્યા તથા યદોવાદના ધરની બાનટૂટ સમારવા સારૂ લાકડા તથા ટાંકલા પત્થર ખરીદ કરવા સારૂ તથા ધરની સમરામ ની પર જે સવરો ખરચ થયો હોય તેને સારૂ ગણી આપ્યા ૧૩ પણ યદોવાદના ધરમા આવેલા પેલાથી યદોવા દના પરને સારૂ રૂપાના પ્યાલા, કારો, વાજી, રમુચિત્રના, સોનાના કોષ પણ પાત્રો, કે રૂપાના મઘ પણ પાત્રો, બનાવ્યા ન હતા, ૧૪ કેમકે તેઓ તે [પેસા] તો કામ કરનારાઓને આપીને તે વડે યદો વાદનું વર સમારતા ૧૫ વળી જેમના દાયમા તેઓ કામ કરનારાઓને આપવા સારૂ પેસા સોપતા તેમની પાતેથી તેઓ હિસાબ લેતા નહિ, કેમકે તેઓ ત્રિયામુખજીથી વર્તના દના ૧૬ હોવાથી પેસા પેસા તથા પાપાર્થોપજીના પેસા યદોવાદના ધરમા લવાતા નહિ, તે તો પાળકોના દના

૧૭ તે વેળાએ અરામના રાજ દત્તાએલે ચંદાઈ કરીને નાથની યામે યુદ્ધ કરીને તેને સર કર્યું, ને દત્તાએલે ચંદાએલ પર ચંદાઈ કરતા સારૂ પોતાનું મુખ ફેરવ્યું ૧૮ અને યદુનાદના રાજ યદોઆસે, જે સપ ૩ પવિત્ર વસ્તુ તેના પિતૃઓએ, એટલે ચંદુદા દના રાજઓ યદોઆસેલે તથા યદોઆસે, તથા અદા આપેલે અપણું કરી દઈ તે, તથા પોતાની અર્પણ કરેલી વસ્તુઓ, તથા યદોવાદના પરના તથા રાજના પરના જાહેરમાંથી જે સ્વપણ સોનું મળી આવ્યું તે લઈને અરામના રાજ દત્તાએલની પાસે નોકર્યા, ને તે વાસાએમથી ઉપદી નધા ૧૯ દવે યાજ્ઞાસના ખાતોના રૂપ, તથા તેનું જે વપણું હતું તે યદુનાદના રાજએલના મગરજાતના પુરુષમાં લખેલા નથી પું ૧

૨૦ ને તેના ચાકરોએ ઉઠીને દગો કીરો, ને યોઆસને શિલ્લાના રસ્તા પર મિલેયોના ધરમાં મારી નાખ્યો ૨૧ કેમકે શિમઆયના દીકરા યોગ્રાખારે, તથા શીમે-રના દીકરા યદોગ્રાખારે, એટલે તેના ચાકરોએ તેને માર્યો, ને તે મરણ પામ્યો, ને તેઓએ તેને તેના પિતૃઓની સાથે દાહદના નગરમાં દાટયો, ને તેના દીકરા અમાસ્યાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું

૧૩ યદુદાદના રાજ અદાઆદના દીકરા યોઆસને તેવીસમે વર્ષે થેદુનો દીકરો યદોઆદાજ સમરૂનમાં ઇસાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સત્તર વર્ષ [રાજ્ય કીધું] ૨ અને તેણે યદોવાદની દૃષ્ટિમાં બુદ્ધ કર્યું, ને નબાટનો દીકરો યરોબઆમ કે જેણે ઇસાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેના પોતેનું અનુસરણ તેણે કીધું, તેઓથી તે દૂર રહ્યો નહિ, ૩ અને ઇસાએલ પર યદોવાદનો કોપ પ્રગટયો, ને તેણે તેમને અરામના રાજ દત્તાએલના દાયમા, તથા દત્તાએલના દીકરા બિન દનાદના દાયમા વારંવાર સોંપ્યા. ૪ અને યદો આદાએ યદોવાદની વિનંતી કીધી, ને યદોવાદે તેનું સામંત્ય, કેમકે અરામનો રાજ તેમના પર કેવો ગુલમ કરતો હતો, તે ઇસાએલ પરનો ગુલમ તેણે જોયો ૫ [અને યદોવાદે ઇસાએલને એક છાંડાવનાર આપ્યો, માટે તેઓ અરામીઓના દાય તળેથી છુટી નધા, ને ઇસાએલના પુત્રો અગાઉની પેઠે પોતાના તમુઓમાં વસવા લાગ્યા ૬ તો પણ યરોબઆમના ધરના પાપ કે જેથી તેણે ઇસાએલની પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાંથી તેઓ કુચી નહિ, પણ તેમાં ચાલ્યા, ને અયોરાદ [મૂર્તિ] પણ સમરૂનમાં રહી) ૭ કેમકે તેણે તો પચાસ સ્વારો, તથા દસ રથો, તથા દત્ત દબર પાવદળ સિવાય યદોઆદાજની પાસે બીજા કોષ લોક રહેવા દીધા નહિ, કેમકે અરામના રાજએ તેમનો નાત કરીને તેમને ખળીની ધૂળ ભેગા કરી નાખ્યા હતા ૮ દવે યદોઆદાદના બાકીના કુચો, તથા તેનું જે સર્વ કીધું, તથા તેનું પરાક્રમ, તે ઇસાએલના રાજઓના કાળજીવાતા પુરુષમાં લખેલા નથી પું ૯ ને યદોઆદાજ પોતાના પિતૃઓની સારે ઉવી નધા, ને તેઓએ તેને સમરૂનમાં દાટયો, ને તેના દીકરા યોગ્રાસે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું

૧૦ યદુનાદના રાજ યોઆસને ચારત્રીસમે વર્ષે

યહોઆહાજનો દીકરો યહોઆશ સમગ્રનમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સોળ વર્ષ [રાજ્ય કર્યું]. ૧૧ અને તેણે યહોવાહનની દૃષ્ટિમાં બુદ્ધ કર્યું; નખાટના દીકરા યરોબાઅમનાં સઘળાં પાપો જ્યો તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાંથી તે ફર્યો નહિ; પણ તે તેમાં આલ્યો. ૧૨ હવે યોઆશનાં બાકીનાં કૃત્યો, તથા તેણે જે સઘળું કીધું, તથા પોતાના જે પરાક્રમ વડે તેણે યહુદાહના રાજ અમાસ્યાહ સામે યુદ્ધ કીધું, તે ઇસ્રાએલના રાજાઓનાં કાળજીતાનના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી થા? ૧૩ ને યોઆશ પોતાના પિતૃઓની સાથે જીવી ગયો, ને તેના રાજ્યાસન પર યરોબાઅમ બેઠા; ને યોઆશ સમગ્રનમાં ઇસ્રાએલના રાજાઓની સાથે દટાયો.

૧૪ હવે એલીશા મરણની માંદગીને ખાટલે પડેલો હતો; ને ઇસ્રાએલનો રાજ યોઆશ તેની પાસે આગ્યો; ને તેના ઉપર વિલાપ કરીને કહ્યું કે, મારા બાપ, મારા બાપ, ઇસ્રાએલના રજો તથા તેઓના ઘોડેસવારો. ૧૫ અને એલીશાએ તેને કહ્યું કે, ધનુષ્ય તથા બાણો લે; ને તેણે ધનુષ્ય તથા બાણો પોતાના હાથમાં લીધાં. ૧૬ અને તેણે ઇસ્રાએલના રાજાને કહ્યું કે, તારો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક; ને એણે પોતાનો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક્યો. અને એલીશાએ પોતાના હાથ રાજાના હાથ પર મૂક્યા. ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, પૂર્વ તરફની બારી ઉઘાડ, ને એણે તે ઉઘાડી; એટલે એલીશાએ કહ્યું કે, બાણ છોડ, ને તેણે બાણ છોડ્યું. અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહનું જયનું બાણ, એટલે અશમ ઉપર જયનું બાણ; કેમકે તું અફેકમાં અશમીઓને મારીને તેમને નષ્ટ કરશે. ૧૮ અને તેણે કહ્યું કે, બાણો લે, ને એણે તે લીધાં; ને તેણે ઇસ્રાએલના રાજાને કહ્યું કે, જમીન પર માર; ને એ ત્રણ વાર મારીને અટક્યો. ૧૯ અને ઇશ્વરસકંતે તેના પર રીસાઇને કહ્યું કે, તારે પાંચ કે છ ફેરા તે મારવાં જોઇતાં હતાં; ત્યારે તો તેનો વિનાશ થતાં સુધી તું અશમને મારત, પણ હવે તો તું ત્રણજ વાર અશમને મારશે.

૨૦ અને એલીશા મરણ પામ્યો, ને તેઓએ તેને દાટ્યો. હવે વર્ષ બેસતાં મોઆબીઓની ટોળાઓએ દેશ પર હુમલેખાકીયો. ૨૧ અને તેઓ કોઇએક માણસને દાટતા હતા, ત્યારે એમ થયું કે, જુઓ, ટોળાને જોઇને તેઓએ તે માણસને એલીશાની કબરમાં

નાખ્યો, ને તે માણસ એલીશાનાં હાડકાંને અટક્યો કે તુરત તે જીવતો થયો ને બીડીને બોલો થયો.

૨૨ અને અશમના રાજ હજાએલે યહોઆહાજના સર્વ દિવસો પર્યંત ઇસ્રાએલ પર જીવમ કર્યો. ૨૩ પણ યહોવાહે ઇઝ્રાહીમ, ઇસ્હાક, તથા યાકબની સાથેના પોતાના કરારને લીધે તેઓ પર કૃપા કરી, તથા તેઓ પર દયા રાખી, ને તેઓને પક્ષ ધર્યો, ને તેઓને નાશ કરવાનું ચાલું નહિ, તથા તેણે તેમને હજી સુધી પોતાની હજીરમાંથી દૂર કર્યો નહિ. ૨૪ અને અશમનો રાજ હજાએલ મરણ પામ્યો, ને તેના દીકરા બેનહદાદે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૨૫ અને યહોઆહાજના દીકરા યહોઆશે, જે નગરો હજાએલના દીકરા બેનહદાદે તેના બાપ યહોઆહાજના હાથમાંથી યુદ્ધ કરીને લઇ લીધાં હતાં, તે તેના હાથમાંથી પાછાં લઇ લીધા. યોઆશે તેને ત્રણ વાર મારીને ઇસ્રાએલનાં નગરો પાછાં લઇ લીધાં.

૨૪ ઇસ્રાએલના રાજ યોઆહાજના દીકરા યોઆશને બીજા વર્ષે યહુદાહના રાજ યોઆશનો દીકરો અમાસ્યાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂશલેમમાં એઝાજલીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માનુ નામ યહોઆહીન હતું; એ યરૂશલેમની હતી. ૩ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં સાર કર્યું તો પણ પોતાના પિતા હાઉદની પેઠે નહિ; પોતાના બાપ યોઆશનાં સઘળાં કૃત્યો પ્રમાણે તેણે કીધું. ૪ તો પણ ઉચ્ચસ્થાનો કહાડી નાખવામાં આવ્યાં નહિ; હજી સુધી લોક ઉચ્ચસ્થાનોમાં ચણ કરતા તથા ધૂપ બાળતા. ૫ અને એમ થયું કે રાજ્ય તેના હાથમાં સ્થિર થયું કે તુરત તેણે પોતાના બાપ રાજાને મારી નાખનાર પોતાના ચાકરોને મારી નાખ્યા; ૬ પણ સુસાના નિયમશાસનના પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે, મારી નાખનારાઓના દીકરાઓને તેણે મારી નાખ્યા નહિ. તે [પુસ્તક]માં યહોવાહે એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, છાકરાને લીધે બાપો માર્યા ન જાય; ને બાપોને લીધે છાકરાં માર્યાં ન જાય; પણ પ્રત્યેક જણ પોતાનાં જ પાપને લીધે માર્યો જાય. ૭ તેણે દસ હજાર અદોમીઓને મીઠાની ખીણમાં માર્યા. અને યુદ્ધમાં સેલા સર કરીને તેનું નામ તેણે યોઆએલ પાડ્યું, તે આજ દિવસ સુધી છે.

૮ તેજાએ અમાસ્યાહે ઇસ્રાએલના રાજ યહુદા

દીકરા યદોબાહાડના દીકરા યદોબાહાડની પાસે સરે-
શિયા મોકલીને કદાબ્યું કે, આવ, આપણે સામી
નજરે એકબીજાનું મુખ જોઈએ. ૧૦ અને ઇસ્ત્રાએલના
રાજા યદોબાહાડે યદુદાહના રાજા અમાસ્યાહની પાસે
માણસ મોકલીને કદાબ્યું કે, લખાનોન પર ઉટકરાએ
લખાનોન પરના એરેનજીની પાસે સંરેશે મોકલીને
કદાબ્યું કે, તારી દીકરીને મારા દીકરાની સાથે પર-
બ્રાવ; ને લખાનોન પરનું એક ભંગડી જનાવર ત્યાં
થઈને જઈ હતું, તેણે ઉટકરાને ખુંદી નાખ્યો. ૧૦ તે
અરેમને માર્યો છે એ તો ખરું, ને તેથી હું તારા
મનમાં પૂછાઉં તથા છે; તેની કુલાસ મારીને તારે
પેરજ રહે; હું ત્યાં માટે વચમાં છુસીને પોતા પર
ઉકરાન લાવે, ને હું તથા તારી સાથે યદુદાહ પહોં
ત્યાં માટે નાથ પામે. ૧૧ પણ અમાસ્યાહને માન્યું
નહિ. માટે ઇસ્ત્રાએલનો રાજા યદોબાહાડ ત્યાં ગયો;
ને તે તથા યદુદાહનો રાજા અમાસ્યાહ યદુદાહના
બેથ-શેમેશમાં સામે મ્હોટે એકબીજાને મળ્યા. ૧૨ અને
યદુદાહ ઇસ્ત્રાએલની સામેથી દારી ગયા, ને તેઓ
પોતપોતાના તથા એ નાસી ગયા. ૧૩ અને ઇસ્ત્રાએલના
રાજા યદોબાહાડે બેથ-શેમેશમાં અદાબ્યાહના દીકરા
યદોબાહાડના દીકરા યદુદાહના રાજા અમાસ્યાહને
પ્રકાશ, ને તે યરૂશલેમમાં આવ્યો, ને યરૂશલેમનો
કેહ એકાદમના દરવાજાથી તે ખુલાના દરવાજા સુધી
મારે દાપ નેટ્યો તેને તોડી પાડ્યો. ૧૪ અને સથળું
સેતું તથા રૂપું, તથા યદોબાહાડના પરમાંથી ને રાજાના
પરના ભંડારમાંથી ને સર્વે પાત્રો મળી આવ્યાં. તેમને

પાછળ લાખીયા મોકલીને તેને ત્યાં મારી નાખ્યો.
૨૦ અને તેઓ તેને ઘોરા પર નાખીને લાવ્યા; ને તે
યરૂશલેમમાં દાઉદના નગરમાં પોતાના પિતૃઓની
સાથે દટાયો. ૨૧ અને અદાબ્યાહ કે જે સોળ વર્ષનો
હતો તેને લઈને યદુદાહના સર્વ લોકોએ તેના બાપ
અમાસ્યાહની ગળાએ રાજા કર્યો. ૨૨ તેણે, રાજા
પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી ગયો ત્યાર પછી,
એલાથ બાધીને તેને ફરી યદુદાહને સ્વાધીન કર્યું.

૨૩ યદુદાહના રાજા યોઆશના દીકરા અમાસ્યાહને
પંદરમે વર્ષે ઇસ્ત્રાએલના રાજા યોઆશનો દીકરો
યરૂશલેમમાં સમરનમાં રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે
એકતાળીસ વર્ષે [રાજ્ય કીધું]. ૨૪ અને તેણે યદો-
બાહાડની દક્ષિમાં ભુંડું કર્યું; નબાટના દીકરા યરૂશલેમ-
મનાં સર્વ પાપો જોથી તેણે ઇસ્ત્રાએલ પાસે પાપ
કરાવ્યું હતું, તેથી તે દૂર થયો નહિ. ૨૫ ઇસ્ત્રાએલનો
દેવ યદોબાહ પોતાના સેવક ગાય-દેફેરના અમિતલ-
યના દીકરા યોનાહ બાવિબ્યવાદીની હસ્તક જે વચન
બોલ્યો હતો, તે પ્રમાણે તેણે ઇસ્ત્રાએલની સીમા
દમાયના નાકાથી તે અરાબાહના સમુદ્ર સુધી પાછી
સ્વાધીન કરી લીધી. ૨૬ કેમકે યદોબાહે ઇસ્ત્રાએલનું
હું ખ જોયું કે, તે અવિધ્યું છે; કેમકે બંદીવાન તેમ
છૂટો કોઈ નહોતો, ને ઇસ્ત્રાએલને સાદા કરનાર કોઈ
નહોતો. ૨૭ અને યદોબાહે એમ ન કહ્યું કે, હું ઇસ્ત્રા-
એલનું નામ આકાશ તળેથી બુસી નાખીશ; પણ
તેણે તેઓને યોઆશના દીકરા યરૂશલેમમાંની હસ્તક

સ્યાહે જે સર્વ ક્રીધું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની
 દક્ષિમા સાડ કહ્યું ૪ તે પછી ઉચ્ચરથાનો કહાડી
 નાખવામા આવ્યા નહિ, હજી લોક ઉચ્ચરથાનોમા
 ચણ કરતાં તથા ધૂપ બાળતા હતા ૫ અને યહોવાહે
 રાત્ર પર માર આવેયો, ને તેથી તે પોતાના મરણના
 દિવસ સુધી કાઢિયો રહ્યો, ને અલાયદા ધરમા તે
 રહેતો હતો અને રાત્રનો દીકરો થોથામ ધરનો
 ઉપરી યધને દેશના લોકોનો ન્યાય કરતો હતો ૬ હવે
 અઝાર્યાહના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સંધળું કહ્યું
 તે યહુદાહના રાત્રઓના કાળવૃત્તાતના પુસ્તકમા
 લખેલા નથી શું? ૭ ને અઝાર્યાહ પોતાના પિતૃઓની
 સાથે ઉધી ગયો, ને તેઓએ તેને તેના પિતૃઓની
 સાથે દાઉદના નગરમા દાટયો, ને તેના દીકરા થોથામે
 તેની જગ્યાએ રાત્ર ક્રીધું

૮ યહુદાહના રાત્ર અઝાર્યાહને આડત્રીસમે વર્ષે
 ચરોળઆમના દીકરા અખાર્યાહે સમરૂનમા ઇસ્ત્રાએલ
 પર છ માસ રાત્ર ક્રીધું ૯ અને જેમ તેના પિતૃઓએ
 ક્રીધું હતું, તેમ તેણે યહોવાહની દક્ષિમા બુંદુ ક્રીધું
 નખાટના દીકરા ચરોળઆમના પાપ જેથી તેણે ઇસ્ત્રા
 એલની પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેથી તે દૂર રહ્યો
 નહિ ૧૦ અને યાબેલના દીકરા શાહલ્લમે તેની વિરૂદ્ધ
 દગો કીધો, ને તેને લોકોની સમક્ષ મારીને મારી
 નાખ્યો, ને તેની જગ્યાએ પોતે રાત્ર ક્રીધું ૧૧ હવે
 અખાર્યાહના બાકીના કૃત્યો, જુઓ, તે ઇસ્ત્રાએ
 લના રાત્રઓના કાળવૃત્તાતના પુસ્તકમા લખેલા છે
 ૧૨ યહોવાહે જેજ વચન યહુદને કહ્યું હતું કે, તારી ચાર
 પેઢી સુધી તારા પુત્રો ઇસ્ત્રાએલના રાત્રાસન પર
 બેસશે, ને તેજ પ્રમાણે થયું

૧૩ યાબેલનો દીકરા તાહલ્લમ યહુદાહના રાત્ર
 ઉઝીયાહને ઓગળવાળીસમે વર્ષે રાત્ર કરવા
 લાગ્યો, ને તેણે સમરૂનમા એક મહિનાની સુદત સુધી
 રાત્ર કર્યું ૧૪ અને ગાદીનો દીકરો મનાહેમ તિર્સા
 હથી ચઢી આવીને સમરૂન આવ્યો ને યાબેલના દીકરા
 શાહલ્લમને સમરૂનમા મારીને તેને મારી નાખ્યો, ને
 તેની જગ્યાએ પોતે રાત્ર ક્રીધું ૧૫ અને શાહલ્લમના
 બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે દગો કીધો, તે જુઓ
 ઇસ્ત્રાએલના રાત્રઓના કાળવૃત્તાતના પુસ્તકમા
 લખેલા છે ૧૬ જે વેળાએ મનાહેમે તિર્સાહ તથા
 તેના સર્વ રહેવાસીઓને, તથા તિર્સાહથી માંડીને તેની
 સંધળી સીમાઓને માર્યા, તેઓએ તેને માટે દરવાજો

ન ઉઘાડ્યો, એ માટે તેણે એને માર્યું, ને તેમાની
 સર્વ ગર્ભવતીઓને ચીરી નાખી

૧૭ યહુદાહના રાત્ર અઝાર્યાહને ઓગળવાળીસમે
 વર્ષે ગાદીનો દીકરો મનાહેમ ઇસ્ત્રાએલ પર રાત્ર
 કરવા લાગ્યો, ને તેણે સમરૂનમા દસ વર્ષ [રાત્ર
 ક્રીધું] ૧૮ અને તેણે યહોવાહની દક્ષિમા બુંદુ કહ્યું,
 નખાટના દીકરા ચરોળઆમના પાપો જેથી તેણે
 ઇસ્ત્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેથી પોતાના સર્વ
 દિવસો સુધી તે દૂર રહ્યો નહિ ૧ દેશની વિરૂદ્ધ
 આશરૂને રાત્ર પૂલ ચઢી આવ્યો, ને મનાહેમે
 પોત ના હાથમા રાત્ર સ્થિર કરવા સાડ પૂલનો હાથ
 પોતાની મદદમા રાખવા સાડ તેને એક હબર વાળત
 રૂપુ આપ્યું ૨૦ અને મનાહેમે આશરૂના રાત્રને
 આપવા સાડ પૈસા ઇસ્ત્રાએલ પાસેથી, એટલે સર્વ
 ધનાઢય માણસોમાના પ્રત્યેક માણસ પાસેથી પચાસ
 પચાસ શોકલ રૂપુ જુલમથી કઢાવ્યું, માટે આશરૂને
 રાત્ર પાછો ફર્યો, ને ત્યા દેશમા ચોરથો નહિ
 રહ્યો મનાહેમના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સર્વ
 કહ્યું, તે ઇસ્ત્રાએલના રાત્રઓના કાળવૃત્તાતના પુસ્ત
 કમા લખેલા નથી શું? ૨૨ ને મનાહેમ પોતાના પિતૃ
 ઓની સાથે ઉધી ગયો, ને તેના દીકરા પકાહાહે
 તેની જગ્યાએ રાત્ર ક્રીધું

૨૩ યહુદાહના રાત્ર અઝાર્યાહને પચાસમે વર્ષે મના
 હેમનો દીકરો પકાહાહ સમરૂનમા ઇસ્ત્રાએલ પર
 રાત્ર કરવા લાગ્યો, ને તેણે બે વર્ષ [રાત્ર ક્રીધું]
 ૨૪ અને તેણે યહોવાહની દક્ષિમા બુંદુ કહ્યું, નખાટના
 દીકરા ચરોળઆમના પાપ જેથી તેણે ઇસ્ત્રાએલ પાસે
 પાપ કરાવ્યું હતું, તેથી તે દૂર રહ્યો નહિ. ૨૫ અને
 તેના સરદાર રમાહ્યાહના દીકરા પેકાહે તેની સામે
 દગો કીધો, ને તેને સમરૂનમા રાત્રના ધરના કિલ્લામા
 આઝાબ તથા આર્યહ સુધ્ધા માર્યો, ને તેની સાથે
 ગિવઆદીઓમાથી પચાસ માણસ હતા, ને તેણે તેને
 મારી નાખીને તેની જગ્યાએ રાત્ર ક્રીધું ૨૬ હવે
 પકાહાહના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સંધળું ક્રીધું,
 તે, જુઓ, ઇસ્ત્રાએલના રાત્રઓના કાળવૃત્તાતના
 પુસ્તકમા લખેલા છે

૨૭ યહુદાહના રાત્ર અઝાર્યાહને બાવનમે વર્ષે
 રમાહ્યાહનો દીકરો પેકાહ સમરૂનમા ઇસ્ત્રાએલ પર
 રાત્ર કરવા લાગ્યો, તેણે વીસ વર્ષ [રાત્ર ક્રીધું] ૨૮
 અને તેણે યહોવાહની દક્ષિમા બુંદુ કહ્યું, નખાટના

દીકરા યદોજ્ઞઆમના પાપ જેથી તેણે ઇસ્રાએલની પાસે પાપ કરાવ્યું હતું તેથી તે દૂર રહ્યો નહિ. ૨૬ ઇસ્રાએલના રાજ પેકાહના દિવસોમાં આશ્શુરનો રાજ તિગ્લાથ પિલેસેર આવ્યો, ને ઇયોન તથા આથિલ-એથ માથખાહ, તથા યાનોઆહ, તથા કેદેર, તથા દાસેર, તથા ગિલઆહ, તથા ખાલીલ, એટલે નાફવાલીનો આખો દેશ તેણે જીધો, ને ત્યાના [રહેવાસી]ઓને પકડીને આશ્શુર લઈ ગયો. ૨૭ અને ઉઝ્રીયાદના દીકરા યોયામને વીસમે વર્ષે એલાહના દીકરા દોશીઆએ રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહની સામે દોઠ કીધો, ને તેને મારીને મારી નાખ્યો, ને પોતે તેને ડેકાણે સળ્ય કીધું. ૨૮ હવે પેકાહના બાકીના દૃષ્ટા, તથા તેણે જે સર્વ કીધું, તે, બુઓ ઇસ્રાએલના રાજઓના કાળજીતાવના પુસ્તકમાં લખેલા છે.

૨૯ ઇસ્રાએલના રાજ રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને બીજે વર્ષે યદુહાદના રાજ ઉઝ્રીયાદનો દીકરા યોયામ સળ્ય કરવા લાગ્યો. ૩૦ તે રાજ થયો ત્યારે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાએમા સોળ વર્ષ સળ્ય કીધું, ને તેની માનુ નામ યરશા હતું, તે સાહેબની દીકરી હતી. ૩૧ અને તેણે યદોવાદની દિશામાં યરશા ગયું, તેના બાપ ઉઝ્રીયાદે જે સંધળું કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે કર્યું. ૩૨ તો પણ ઉચ્ચરયાનોમા કદાહી નાખવામાં આવ્યા નહિ, ૩૩ લોક ઉચ્ચરયાનોમા યજ્ઞ કરતા તથા મૂપ બાળતા હતા. યદોવાદના ધરને ઉપરો દરવાજે તેણે બાંધેલ. ૩૪ હવે યોયામના બાકીના દૃષ્ટા, તથા તેણે જે સર્વ કીધું, તે યદુહાદના રાજઓના કાળજીતાવના પુસ્તકમાં લખેલા નથી. ૩૫ ૩૬ તે દિવસોમાં યદોવાદે યદુહાદ પર અરામના રાજ રસીનને તથા રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને મોકલવા માર્ગા. ૩૭ અને યોયામ પોતાના પિતૃઓની સારી ઉપી નયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નનરમા પોતાના પિતૃઓની સાથે દલાયો, ને તેના દીકરા આદાઝે તેની નજવાએ સળ્ય કીધું.

૩૮ રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને સત્તરમે વર્ષે યદુહાદના રાજ યોયામનો દીકરા આદાઝ સળ્ય કરવા લાગ્યો. ૩૯ આદાઝ સળ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બેસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાએમા સોળ વર્ષ સળ્ય કીધું. ૪૦ તે રાજ થયો ત્યારે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યદોવાદની દિશામાં યરશા ગયું, તેના બાપ આદાઝે જે સંધળું કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે કર્યું. ૪૧ તો પણ ઉચ્ચરયાનોમા કદાહી નાખવામાં આવ્યા નહિ, ૪૨ લોક ઉચ્ચરયાનોમા યજ્ઞ કરતા તથા મૂપ બાળતા હતા. યદોવાદના ધરને ઉપરો દરવાજે તેણે બાંધેલ. ૪૩ હવે યોયામના બાકીના દૃષ્ટા, તથા તેણે જે સર્વ કીધું, તે યદુહાદના રાજઓના કાળજીતાવના પુસ્તકમાં લખેલા નથી. ૪૪ ૪૫ તે દિવસોમાં યદોવાદે યદુહાદ પર અરામના રાજ રસીનને તથા રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને મોકલવા માર્ગા. ૪૬ અને યોયામ પોતાના પિતૃઓની સારી ઉપી નયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નનરમા પોતાના પિતૃઓની સાથે દલાયો, ને તેના દીકરા આદાઝે તેની નજવાએ સળ્ય કીધું.

માર્ગમાં આવ્યો, ને જે દેશજાતિઓને યદોવાદે ઇસ્રાએલની સામેથી હાકી કહાહી હતી તેમના કદાજવા-યોગ્ય કૃત્યા પ્રમાણે તેણે પણ પોતાના દીકરાને અજિમા યજ્ઞને ચલાવ્યો. ૪૭ અને તે સર્વ ઉચ્ચરયાનોમાં, તથા પર્વતો પર, તથા સર્વ લીલા વૃક્ષની તળે યજ્ઞ કરતો તથા મૂપ બાળતો. ૪૮ તે વેળાએ અરામનો રાજ રસીન તથા ઇસ્રાએલના રાજ રમાલ્યાદનો દીકરા પેકાહ યરશાએમા પર યુદ્ધ કરવા સાર ચડી આવ્યા, ને તેઓએ આદાઝને ઘેરી લીધો, પણ તેને છૂટી રાક્યા નહિ. ૪૯ તેજ વેળાએ અરામના રાજ રસીનને એલાયને પાછું અરામના કબજામાં લીધું, ને તેણે એલાયમાથી યદુહીઓને હાકી કહાહ્યા, ને અરામીઓ એલાયમા આવીને આજ દિવસ સુધી ત્યાં વસ્યા છે. ૫૦ મારે આદાઝે આશ્શુરના રાજ તિગ્લાથ પિલેસેરની પાસે સદેશિયા મોકલીને કહાવ્યું કે, હું તારો ચાકર તથા તારો દીકરો છું, અહિં આવીને મારી વિરૂદ્ધ ઉઠેલા અરામના રાજના હાથમાથી તથા ઇસ્રાએલના રાજના હાથમાથી મને બચાવ. ૫૧ અને આદાઝે યદોવાદના ધરમાં તથા રાજના ધરના બાજુમાં જે સોનું તથા રૂપ મળ્યું આવ્યું તે લઈને આશ્શુરના રાજને મેટ દાખવ મોકલ્યું. ૫૨ અને આશ્શુરના રાજએ તેનું સાંભળ્યું, ને આશ્શુરના રાજએ દમરક પર વડાઈ કરીને તે સર કર્યું, ને તેની લોકોને પકડીને કિર લઈ ગયો, ને રસીનને મારી નાખ્યો. ૫૩ અને આદાઝ રાજ આશ્શુરના રાજ તિગ્લાથ પિલેસેરને મળવા સાર દમરક ગયો, ને તેણે દમરકમાની વેદી બેઠ, ને આદાઝ રાજએ તે વેદીને ધાટ તથા તેનો નમુનો તેની સંધળું કરીગરી પ્રમાણે [ઉતારીને] ઉરીયાદ યાજ્ઞ ઉપર મોકલ્યા. ૫૪ અને આદાઝ રાજએ જે સંધળું દમરકમાથી મોકલ્યું હતું, તે પ્રમાણે ઉરીયાદ યાજ્ઞે વેદી બાધી, દમરકથી આદાઝ રાજ આવે ત્યાં સુધીમાં પૂર થાય એવી રીતે ઉરીયાદ યાજ્ઞે તે કામ કર્યું. ૫૫ અને રાજ દમરકથી આવ્યો, ત્યારે રાજએ તે વેદી બેઠ, ને વેદીની પાસે આવીને રાજએ તે પર [અર્પણું] ચડાવ્યું. ૫૬ અને તેણે વેદી પર પોતાના દંડની ચાપેળું તથા પોતાના બાધાપેળું દંડ કીધું, ને પોતાનું પેચાર્પણ નેડ્યું, ને પોતાના ચાપેળું રજા બાંધ્યું. ૫૭ અને યદોવાદની વેદી હતી, તેને ઘેરને મોખરેથી, લીની તથા યદોવાદના ધરની પોતાની વેદીની ઉત્તર બાજુએ

મુઝી. ૧૧ અને આહાજી રાગએ ઉરીયાહ ચાળકને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, મોટી વેદી પર સવારના દહની-યાપૈણું તથા સાંજના આધાપૈણું, તથા રાતના દહનીયાપૈણું તથા તેના આધાપૈણું, દેસના સર્વ લોકનાં દહનીયાપૈણું તથા તેમનાં આધાપૈણું, તથા તેમનાં ચેષાપૈણું સહિત દહન કરવું; ને દહનીયાપૈણું સધળું રક્ત, તથા યજ્ઞનું સધળું રક્ત તેના પર છાંટવું; પણ પિતૃજની વેદી તે મારે સલાહ પૂછવાનું સાધન થશે. ૧૬ અને આહાજી રાગએ જે સર્વ આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે ઉરીયાહ ચાળકે કર્યું. ૧૭ અને આહાજી રાગએ ચોતરાઓની તખતીઓ કાપી નાખી, ને તેમની ઉપરથી કુડા લઈ લીધા, ને સમુદ્રને એની તળે પિતૃજના જે ગોધા હતા તેમના પરથી ઉતારીને પથરના ચોટલા પર નૂક્યો. ૧૮ અને સાખ્યાયને સાઝ જે ઢંકાયેલા રસ્તેના ધરની અદર તેઓએ બાધેલો હતો તેને, તથા રાગને પ્રવેશ કરવાને જે માર્ગ બહારની ગમ હતો તેને, તેણે આશ્ચર્યના રાગના કારણથી ફેરવીને યહોવાહના ધરમા વાળ્યો. ૧૯ હવે આહાજીના કરેલાં બાજીનાં કૃત્યો, તે યહુદાહના રાગઓનાં કાળ-વૃત્તાવના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૨૦ ને આહાજી પોતાના પિતૃઓની સાથે ઈધી ગયો, ને દાઉદના નગરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે દશાયો; ને તેના દીકરા હિઝ્કીયાહે તેની જગ્યાએ રાગ્ય કીધું.

૧૭ યહુદાહના રાગ આહાજીને બારમે વર્ષે એલાહનો દીકરો હોશીઆ સમરૂનમાં ઇસ્રાએલ પર રાગ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે નવ વર્ષ [રાગ્ય કર્યું]. ૨ અને તેણે યહોવાહની દષ્ટિમા ભુલું કર્યું, તે પણ તેનાથી અગાઉ ઇસ્રાએલના જે રાગઓ યજ્ઞ ગયા, તેઓની પેઠે નહિ. ૩ તેની સામે આશ્ચર્યના રાગ શાલમાનેસેર ચઢી આગ્યો, ને હોશીઆ તેના તાબેદાર થઈને તેને ખંડણી આપવા લાગ્યો. ૪ અને આશ્ચર્યના રાગને હોશીઆમાં દંગે માલમ પડ્યો; કેમકે એણે મિસરના સો [નામના] રાગની પાસે સંદેશિયા મોકલ્યા હતા, ને વર્ષો વર્ષની પેઠે તેણે આશ્ચર્યના રાગને ખંડણી ભરી નહોતી; તેથી આશ્ચર્યના રાગએ તેને કેદ કરીને તેને બંદીખાનામાં બાંધી રાખ્યો. ૫ પણ આશ્ચર્યના રાગ આખા દેશ પર ચઢી આગ્યો, ને સમરૂન સુધી આવીને તેણે તેને ત્રણ વર્ષ સુધી ઘેરા ધાલ્યો. ૬ હોશીઆને નવમે વર્ષે આશ્ચર્યના રાગએ સમરૂન લીધું, ને ઇસ્રાએલને

આશ્ચર્યમાં પકડી લઈ જઈને તેમને હલાહમાં, તથા ઝોઝાન નદી પર આવેલા હાબોરમાં, તથા માહી-ઓનાં નગરોમાં રાખ્યા. ૭ અને એ એ મારે થયું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને દેવ યહોવાહ, કે જે તેમને મિસર દેશમાંથી મિસરના રાગ ફરૂનના હાથ તળેથી કહાડી લાગ્યો હતો, તેની સામે તેઓએ પાપ કર્યું હતું, ને તેઓ અન્ય દેવોના લય રાખતા હતા, ૮ ને જે દેશ-ભતિઓને યહોવાહે ઇસ્રાએલની આગળથી-હાંકી કહાડી હતી, તેઓના વિધિઓમાં તથા ઇસ્રાએલના રાગઓએ કરેલા [વિધિઓ]મા તેઓ ચાલતા હતા. ૯ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ જે કામ સારાં નહિ તે પોતાના દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ ગુપ્તમા કર્યાં હતાં; ને પોતાનાં સર્વ નગરોમાં, ઝોઝોદારના કિલ્લાથી તે કોટવાળા નગર સુધી, તેઓએ પોતાને સાઝ ઉચ્ચરવાનો બાંધ્યા હતા. ૧૦ અને તેઓએ પોતાને સાઝ પ્રત્યેક ઉચ્ચ પર્વ પર તથા પ્રત્યેક લીલા ઝાડ નીચે સ્તબો તથા અશે રીમ [મૂર્તિઓ] ઉભા કીધા હતા; ૧૧ ને યહોવાનાં જે દેશભતિઓને તેમની આગળથી હાંકી કહાડી હતું તેઓની પેઠે ત્યાં તેઓ સર્વ ઉચ્ચરવાનેમાં ધૂ બાળતા હતા, તથા દુષ્ટ કૃત્યો કરીને યહોવાહને રોષ ચઢાવતા હતા; ૧૨ ને તેઓ મૂર્તિઓની સેવા કરતા હતા, કે જે વિષે યહોવાહે તેમને કહ્યું હતું કે, તમારે એ કામ કરવું નહિ. ૧૩ તેમ છતાં યહોવાહે પ્રત્યેક ભવિષ્યવાદીની, તથા પ્રત્યેક ભવિષ્યદર્શકની હસ્તક ઇસ્રાએલને તથા યહુદાહને સાક્ષી આપીને કહ્યું હતું કે, તમે તમારા દુષ્ટ માર્ગોથી પાછા ફરો, ને જે સર્વ નિયમશાસ્ત્ર મેં તમારા પિતૃઓને ફરમાવ્યું હતું, ને જે મેં મારા સેવક ભવિષ્યવાદીઓની હસ્તક તમારી પાસે મોકલ્યું હતું, તે પ્રમાણે મારી આજ્ઞાઓ તથા મારા વિધિઓ તમે પાળો. ૧૪ તે પાછું તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, પણ તેઓના પિતૃઓ કે જેઓ પોતાના દેવ યહોવાહ પર વિશ્વાસ નહોતા રાખતા, તેઓની ગરદનની માફક તેઓએ પોતાની ગરદનો અકડ કરી હતી. ૧૫ અને તેના વિધિઓના તથા તેમના પિતૃઓની સાથે તેણે કીધેલા કરારને, તથા તેણે તેમને આપેલાં સાક્ષ્યને ત્યાગ તેઓએ કીધો હતો; ને વ્યર્થતાની પાછળ ચાલીને તેઓ નકોમા યજ્ઞ ગયા હતા; ને તેઓની આસપાસ રહેવારી દેશભતિઓ, કે જેમના વિષે યહોવાહે તેમને આજ્ઞા આપી હતી કે, તેઓની પેઠે તમારે કરવું નહિ, તેઓનું અનુકરણ

તેઓએ કાંઈ દંત ૧૬ અને પોતાના હેવ યહોવાહની સર્વ આજ્ઞાઓ ત્યાગીને તેઓએ પોતાને સાડ દાંગેલી મુર્તિઓ એટલે એ વાઝરા બનાવ્યા હતા, ને અશે રાહ [મુર્તિ] કરી હતી, ને આકારના સર્વ સૈન્યોની બક્તિ કરી હતી, ને બચ્ચાહની સેવા કરી હતી ૧૭ અને તેમના દીકરાઓને તથા તેમની દીકરીઓને તેઓએ અગ્નિમાં યજ્ઞને ચલાવ્યા હતા, ને શકુબવિદ્યા તથા બહુકિયાનો ઉપયોગ તેઓ કરતા હતા, ને યહોવાહની દક્ષિણા બહુ કરવા સાડ પોતાને વેચીને તેને રોપ ચડાવ્યા હતા ૧૮ માટે યહોવાહે ઇસ્ત્રાએલ પર અતિ કોપાયમાન યજ્ઞને તેમને પોતાની હજુરમાંથી દૂર કર્યા, કેવળ યહુદાહના કુળ શિવાય બીજા કોઈ રહેવા પામ્યા નહિ ૧૯ યહુદાહે પણ પોતાના હેવ યહોવાહની આજ્ઞાઓ પાળી નહિ, પણ ઇસ્ત્રાએલના કોયેલા વિધિઓમાં તેઓ ચાલ્યા ૨૦ અને યહોવાહે ઇસ્ત્રાએલના સર્વ સત્તાનેના ત્યાગ કીયો, ને તેમની ઉપર વિપતિ આણી, ને તેમને લૂટારાઓના હાથમાં સોંપ્યા, ન્યા સુધી કે તેણે તેઓને પોતાની નજર આગળથી દૂર કીધા ૨૧ કેમકે તેણે ઇસ્ત્રાએલને દાઉદના ધરનાની પાસેથી ખુચ્ચી લઈને બૂદા કઢાડ્યા, ને તેઓએ નબાટના દીકરા ચરોબઆમને રાજ કરાવ્યો, ને ચરોબઆમે ઇસ્ત્રાએલને યહોવાહની પાઝળથી હાજી કઢાડીને તેઓની પાસે મોડું પાપ કરાવ્યું ૨૨ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રો ચરોબઆમે કરેલા સર્વ પાપોમાં ચાલ્યા, તેમાંથી તેઓ દૂર રહ્યા નહિ, ૨૩ ત્યા સુધી કે જેમ યહોવાહ પોતાના સેવક સર્વ બવિષ્યવાદીઓની હસ્તક બોલ્યો હતો, તેમ તેણે ઇસ્ત્રાએલને પોતાની નજર આગળથી દૂર કર્યા, એમ ઇસ્ત્રાએલ પોતાના દેશમાંથી આશશૂરમાં લઈ જવાયા, ને તેઓ આજ સુધી ત્યાજ છે

૨૪ અને આશશૂરના રાજાએ બાબેલમાંથી, તથા કુશાદમાંથી, તથા આબ્યામાંથી તથા હુમાથમાંથી, તથા સફાર્વાઇમમાંથી માણસોને લાવીને તેમને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને બદલે સમરૂનના નગરોમાં વસાવ્યા, ને સમરૂનને પોતાનું વતન કરી લઈને તેઓ તેના નગરોમાં રહ્યા ૨૫ અને તેઓ ત્યા વસ્યા તેની રાજઆતમાં એમ થયું કે, તેઓએ યહોવાહની બિલીક રાખી નહિ, તે માટે યહોવાહે તેમની અદર સિદ્ધો મોકલ્યા, કે જેઓએ તેમનામાંના કેટલાએકને મારી નાખ્યા ૨૬ માટે તેઓએ આશશૂરના રાજાને એમ કહાવ્યું કે,

જે દેશભક્તિઓને લઈ જઈને તે સમરૂનના નગરોમાં વસાવી છે, તેઓ તે દેશના દેવની રીત બજાવતા નથી, માટે તેણે તેમનામાં સિદ્ધો મોકલ્યા છે, ને જુઓ, એઓ તેમને મારી નાખે છે, કેમકે તેઓ તે દેશના દેવની રીત બજાવતા નથી ૨૭ ત્યારે આશશૂરના રાજાએ એની આજ્ઞા કીધી કે, જે ચાજકોને તમે ત્યાંથી લાવ્યા હતા, તેઓમાંથી એકને ત્યા લઈ જાઓ, ને તેઓ જઈને ત્યા વસે, ને તે તેમને તે દેશના દેવની રીત શિખવે ૨૮ માટે જે ચાજકોને તેઓ સમરૂનમાંથી લઈ ગયા હતા, તેઓમાંથી એક આવીને બેથેલમાં રહ્યો, ને તેઓએ કેવી રીતે યહોવાહની બિલીક રાખવી જોઈએ, એ તેમને શિખવવા લાગ્યો ૨૯ તે પણ પ્રત્યેક દેશભક્તિએ પોતપોતાના દેવો બનાવીને જે નગરોમાં તે પ્રત્યેક દેશભક્તિ રહેતી હતી તેઓની અદર, સમરૂનીઓએ બનાવેલા ઉચ્ચસ્થાનોના ધરોમાં તેમને મૂક્યા ૩૦ અને બાબેલના માણસોએ સુકોથ બનેથ [મુર્તિ] બનાવી, ને કુશના માણસોએ નેગોલ [મુર્તિ] બનાવી, ને હુમાથના માણસોએ અશરીમા [મુર્તિ] બનાવી, ૩૧ ને આબ્યાઓએ નિપ્હાલ તથા તાર્સાક [મુર્તિઓ] બનાવી, ને સફાર્વાઇઓએ પોતાના બાજકોનું સફાર્વાઇમના દેવો આદ્રાગમેલેખ તથા અનાગમેલેખની આગળ દહનીયાપેલું કર્યું ૩૨ આવી રીતે તેઓ યહોવાહને ડર રાખતા હતા, ને તેઓ પોતાને માટે ઉચ્ચસ્થાનોના ચાજક પોતાની મધ્યે થીજ બનાવતા, ને એઓ તેમને સાડ ઉચ્ચસ્થાનોના ધરોમાં વસ કરતા ૩૩ તેઓ યહોવાહથી ડરીને, જે દેશભક્તિઓમાંથી તેમને પકડી આવ્યા હતા, તેઓની રીત પ્રમાણે પોતાના દેવોની સેવા કરતા હતા ૩૪ આજ દિવસ સુધી તેઓ આગળની રીત પ્રમાણે કરે છે, તેઓ યહોવાહની બિલીક રાખતા નથી, ને પોતાના વિધિઓ પ્રમાણે તથા પોતાની રીતિ પ્રમાણે, તથા જે નિયમ ને આજ્ઞા યહોવાહે યાકુબ, જેનું નામ તેણે ઇસ્ત્રાએલ પાડ્યું, તેના પુત્રોને ફરમાવ્યા હતા, તે પ્રમાણે તેઓ વર્તતા નથી ૩૫ એ [ઇસ્ત્રાએલપુત્રો]ની સાથે યહોવાહે કરાર કર્યો હતો, ને એઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું હતું કે, તમારે અન્ય દેવોને ડર રાખવો નહિ, ને તેઓનું વંદન કરવું નહિ, ને તેઓની સેવા કરવી નહિ, ને તેઓની આગળ પડ કરવા નહિ, ૩૬ પણ યહોવાહ કે જે તમને મોટા પરાક્રમથી તથા લખાવેના હાથથી નિસર દેવમાંથી કઢાડી લાવ્યો,

તેનીજ તમારે બિહીક રાખવી, ને તેનુંજ વંદન કરવું, ને તેનેજ યજ્ઞ ચઢાવવા ઇચ્છને તેણે જે વિધિઓ તથા કાનૂનો, તથા નિયમ તથા આજ્ઞા તમારે સાર લખ્યાં, તેમને પાળીને સર્વકાળ તેનો અમલ તમારે કરવો; ને તમારે અન્ય દેવોની બિહીક રાખવી નહિ. ૩૯ અને મેં જે કરાર તમારી સાથે કર્યો છે, તેને તમારે વિસરી જવો નહિ; ને અન્ય દેવોની બિહીક તમારે રાખવી નહિ. ૪૦ પણ તમારા દેવ યહોવાહનીજ બિહીક તમારે રાખવી; ને તે તમને તમારા સર્વ શત્રુઓના હાથમાંથી ઓઢાવશે. ૪૧ તો પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, પણ પોતાની આગલી રીતિ પ્રમાણે તેઓએ કર્યા કીધું. ૪૨ એવા રીતે તે દેરાભતિઓ યહોવાહનો ડર રાખી હતી, ને પોતાની કોતરેલી મૂર્તિઓની સેવા કરતી હતી; તેમનાં ઓકરાં, તથા તેમનાં ઓકરાંનાં ઓકરાં પણ, જેમ તેઓના પિતૃઓ કરતા હતા તેમ, આજ દિવસ સુધી કરે છે.

૧૮ હવે ઇસ્રાએલના રાજા એલાહના દીકરા હોશીઆને ત્રીજે વર્ષે એમ થયું કે યહુદાહના રાજા આહાઝને દીકરો હિઝકીયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યશસ્યેમમાં આગળુનો સર્વ રાજ્ય કીધું, ને તેની માનું નામ અબી હતું. તે ઝખાર્યાહની દીકરી હતી. ૩ અને પોતાના પિતા દાઉદે જે સઘળું કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં સાર કર્યું. ૪ તેણે ઉચ્ચસ્થાનો કહાડી નાખ્યા, ને સ્તંભોને ભાંગી નાખ્યા, ને અશીરાહ [મૂર્તિને] કાપી નાખી, ને મુસાએ બનાવેલા પિત્તળના સાપના દુકડે દુકડા કરી નાખ્યા; કેમકે તે દિવસે સુધી ઇસ્રાએલ પુત્રો તેની આગળ ધૂપ બાળતા હતા; ને તેણે તેનું નામ નહુશ્તાન પાડ્યું. ૫ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહ પર ભરોસો રાખતો હતો, ને એટલે સુધી કે યહુદાહના જે સર્વ રાજાઓ તેની પાછળ કે તેની અગાઉ થયા તેઓમાં કોઈએ તેના જેવો ન હતો. ૬ કેમકે તે યહોવાહને વળગી રહ્યો, ને તેનું અનુકરણ કરવાથી તે ખરેખર નહિ; પણ યહોવાહ જે આજ્ઞા મુસાને ફરમાવી હતી, તે તેણે પાળી. ૭ અને યહોવાહ તેની સેવા હતો; ન્યાં ન્યાં તે ગયો, ત્યાં ત્યાં તે સફળ થયો; ને તેણે આશ્શુરના રાજાની સામે ઉઠીને તેની સેવા ન કીધી. ૮ તેણે ગાઝાહ તથા તેની સરહદ સુધી, ચોક્કાદરોના હિલ્લાથી તે કોટવાળા નગર સુધી, પવિત્રીઓને માયાં.

૯ અને હિઝકીયાહ રાજાને ચોથે વર્ષે, એટલે ઇસ્રાએલના રાજા એલાહના દીકરા હોશીઆને સાતમે વર્ષે એમ થયું કે, આશ્શુરના રાજા શલ્માનેસેરે સમરન ઉપર ચઢાઈ કરીને તેને ઘેરા લાલ્યો. ૧૦ અને ત્રણ વર્ષને અંતે તેઓએ તે સર કર્યું; હિઝકીયાહને છઠ્ઠે વર્ષે, એટલે ઇસ્રાએલના રાજા હોશીઆને નવમે વર્ષે, સમરન સર કરવામાં આવ્યું. ૧૧ અને આશ્શુરનો રાજા ઇસ્રાએલને પકડીને આશ્શુરમાં લઈ ગયો, ને હલાહમાં, તથા ગોઝાન નદી [પર આવેલા] હામિ-રમાં, તથા માદીઓનાં નગરોમાં તેઓને રાખ્યા; ૧૨ કારણ કે તેઓએ પોતાના દેવ યહોવાહની વાણી સાંભળી નહિ, ને તેના કરારનું, એટલે યહોવાહના સેવક મુસાએ જે સર્વ આજ્ઞા આપી હતી, તેનું ઉલ્લંઘન કીધું, ને તેને કાન દીધો નહિ, તથા તે પ્રમાણે કીધું નહિ.

૧૩ હવે હિઝકીયાહ રાજાને ચૌદમે વર્ષે આશ્શુરન રાજા સાન્હેરીમે યહુદાહનાં સર્વ કોટવાળાં નગરાં પસ્વારી કરીને તેઓને સર કર્યાં. ૧૪ અને યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહે લાખીરામાં આશ્શુરના રાજાને પાસે સંદેશિયા મોકલીને કહાળ્યું કે, મેં અપરાધ કીધે છે, મારી પાસેથી પાછો જા, મારા પર તું જે [શરતો] મૂકીશ, તે હું માથે ચઢાવીશ. અને આશ્શુરન રાજાએ યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહને માથે ત્રણે તાલત રૂપું તથા ત્રીસ તાલત સોનું [એટલી ખંડાણી] કરાવી. ૧૫ અને જે સઘળું રૂપું યહોવાહના ઘરમાં તથા રાજાના ઘરના ભંડારમાંથી મળ્યું, તે હિઝકીયાહે [તેને] આપ્યું. ૧૬ તે વેળાએ હિઝકીયાહે યહોવાહના મંદિરનાં કમારો [પરથી], તથા હિઝકીયાહ રાજાએ મહેલા સ્વંતો [ઉપરથી સોનું] ઉમેરી લઈને આશ્શુરના રાજાને આપ્યું. ૧૭ અને આશ્શુરના રાજાએ લાખીરાથી વાગાન તથા રાજસારીશ તથા રાજસાહેબને મોટા સૈન્ય સાથે યશસ્યેમમાં હિઝકીયાહ રાજાની પાસે મોકલ્યા, ને તેઓ યશસ્યેમ આવ્યા; ને ત્યાં પહોંચીને તેઓ ધોખીના ખેતરની સડક પર જે ઉપરનું તળાવ છે તેના નજ પાસે આવીને ઉભા રહ્યા. ૧૮ અને તેઓએ રાજાને હાંક મારી, ત્યારે હિલ્કીયાહનો દીકરો એલ્યાશમ, જે ધરને કારભારી હતો તે, તથા શેબ્નાહ ચિટ્ઠીસ, તથા આસાફનો દીકરો ચેઆહ ઉતિહાસક તેમની પાસે નિકળી આવ્યા. ૧૯ અને રાજસાહેબે તેમને કહ્યું કે, હવે તમે હિઝકી-

યાહને કહો કે, આશ્ચર્યના રાજધિરાજ એમ કહે છે કે, આ જે બરોસો હું કરે છે, તે કેવો બરોસો છે? ૨૦ હું કહે છે કે, યુદ્ધને સારી બુદ્ધિ તથા પરાક્રમ [અમારામાં છે], પણ એ કહેવું નકામું છે હવે કોના ઉપર બરોસો રાખીને તે મારી સામે બંડ મચાવ્યું છે? ૨૧ હવે જો, હું આ છુદાઈ ગમેલા બાંટી લાકડી પર એટલે મિસર પર, બરોસો રાખે છે; કે જેના ઉપર કાઠ ટેકે, તે તે તેની હથેલીમાં પેસીને તેને વિંધી નાખશે; મિસરનો રાજા ફારૂન તેના પર બરોસો રાખનાર સુધાનાની પ્રત્યે એવેજ છે ૨૨ પણ જો તમે મને કહો કે, અમે અમારા દેવ યહોવાહ ઉપર બરોસો રાખીએ છીએ, તો શું, તે એજ નથી કે જેના ઉચ્ચ-સ્થાનો તથા જેની વેદીઓ દ્વિઝીયાહ કહાડી નાખ્યા છે, ને યહુદાહને તથા યરૂશલેમને કહ્યું છે કે, તમારે યરૂશલેમમાં આ વેદીની આગળ બજત કરવું? ૨૩ તો હવે કૃપા કરી મારા ધણી આશ્ચર્યના રાજને હામી આપ, એટલે હું તને જે હજાર ઘોડા આપીશ, જે હું તારા તરફથી તેઓ પર સ્વારી કરનારા પૂરા પાડી શકે તો ૨૪ ત્યારે હું મારા ધણીના નાનામાં નાના ચાકરોમાંના એક સરદારનું મ્હો પાણુ કેમ ફેરવી તકે, ને રોયને સાર તથા સ્વારોને સાર મિસર પર બરોસો કેમ કરી શકે? ૨૫ હવે શું યહોવાહ વિના હું આ જગ્યાનો નાશ કરવા સાર તેની સામે ચઢી આવ્યો છું? યહોવાહે મને કહ્યું કે, આ દેશ પર સ્વારી કરીને એનો નાશ કર ૨૬ ત્યારે દ્વિઝીયાહના દીકરા એલ્યાશીમ તથા શેખનાહે તથા ચેઆહે રાજસાહેબને કહ્યું કે, કૃપા કરી, તારા ચાકરોની સાથે અરામી ભાયામાં બોલ, કેમકે અમે તે સમજીએ છીએ, ને કોટપર જે લોકો છે તેઓના સામજતા અમારી સાથે યહુદી ભાયામાં બોલીશ મા ૨૭ પણ રાજસાહેબે તેઓને કહ્યું કે, શું મારા ધણીએ એ વચનો કહેવાને મને તારા ધણી પાસે ને તારી પાસે મોકલ્યો છે? જે માણસો કોટ ઉપર બેઠેલા છે, તેઓની પાસે શું [તેણે મને મોકલ્યો] નથી, એ માટે કે તેઓ તમારી સાથે પોતાની વિશ્વા ખાચ ને પોતાનું મૂંઠર પીએ ૨૮ પણ રાજસાહેબે ઉશ્મ રહીને મોટે સાંઠે યહુદી ભાયામાં પોકરીને કહ્યું કે, આશ્ચર્યના રાજધિરાજનું વચન નાશગો ૨૯ રાજ એવું કહે છે કે, દ્વિઝીયાહ-દુથી તમે કમાતા નહિ, કેમકે તે તમને એના હાથ-માથી છોડાવી સારો નહિ. ૩૦ વળી યહોવાહ આપ-હુને નિર્ભે છોડાવશે, ને આ નગર આશ્ચર્યના રાજના

હાથમાં નહિ અપારો, એમ કહીને દ્વિઝીયાહ તમારી પાસે યહોવાહ પર બરોસો ન કરાવે ૩૧ તમારે દ્વિઝીયાહનું સામજતુ નહિ, કેમકે આશ્ચર્યના રાજ એમ કહે છે કે, મારી સાથે સલાહ કરીને મારી પાસે નિકળી આવો, ને તમારામાંનો પ્રત્યેક પોતાના દ્રાક્ષ-વેલાનું, ને પ્રત્યેક પોતાની અછરીનું [ફળ] ખાલે, ને પ્રત્યેક પોતાના ટાકામાંથી પાણી પીને ૩૨ ન્યા સુધી કે હું આવીને જે દેશ તમારા પોતાના દેશના જેવો ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસનો દેશ, રોટલી તથા દ્રાક્ષ-વાડીઓનો દેશ, જૈત તેલનો તથા મધનો દેશ છે, તેમાં તમને લઈ જઈ; કે તમે જીવતા રહો ને માર્યા ન જાઓ અને ન્યારે દ્વિઝીયાહ તમને સમજાવીને કહે કે, યહોવાહ આપણને છોડાવશે, ત્યારે તમે તેનું સામજતો મા ૩૩ શું દેશજાતિઓના દેવોમાંના કાઠએ કહી પણ પોતાના દેશને આશ્ચર્યના રાજના હાથમાંથી છોડાવ્યો છે? ૩૪ હુમાય તથા આપોદના દેવો કયા છે? સફાવાઈમ, હેના, તથા ઇન્વાહના દેવો કયા છે? શું તેઓએ સમજાવે મારા હાથમાંથી છોડાવ્યું છે? ૩૫ દેશોના સર્વ દેવોમાંથી એવો કોણ છે કે જેમણે પોતાના દેશોને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યા છે, કે યહોવાહ યરૂશલેમને મારા હાથમાંથી છોડાવશે? ૩૬ પણ લોક અપ રહ્યા, ને તેને એક રાખ પણ ઉતરના કહ્યો નહિ, કેમકે રાજનો હુકમ એવો હતો કે, તેને ઉતાર આપશે નહિ ૩૭ પણ દ્વિઝીયાહને દીકરો એલ્યાશીમ જે ધરને કારભારી હતો તે, તથા રોખના ચિટણીસ, તથા આસાફનો દીકરો ચેઆહ ઇતિહાસક, તેઓ પોતાના વજ્ર ફાડીને દ્વિઝીયાહ પાસે આવ્યા, ને તેને રાજસાહેબના વચનો કહી સમજાવ્યા

૧૯ અને દ્વિઝીયાહ રાજએ એ સામજતુ ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના વજ્ર ફાડ્યા, ને પોતાના અગર તાટ એાદીને તે યહોવાહના ઘરમાં ગયો ૨ અને તેણે ધરકારભારી એલ્યાશીમને તથા રોખના ચિટણીસને, તથા ચાન્કેના વડીલાને, તાટ એાદીને, આમોસના દીકરા યરૂશાહ ભવિષ્યવાદી પાસે મોકલ્યા ૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, દ્વિઝીયાહ એમ કહે છે કે, આ દિવસ સકરનો, તથા કપ-કાનો, તથા નિંદાનો દિવસ છે, કેમકે છોકરાને જનમવાનો વખત આવ્યો છે ને જણવાની રાત્રિ નથી ૪ રાજસાહેબ કે જેને એના ધણી આશ્ચર્યના રાજએ જીવતા દેવની નિંદા કરવા સાર મોકલ્યો છે, એના

સર્વ વચનો તારો દેવ યહોવાહ કદાપિ સાંભળે, ને તે વચનો સાંભળીને તારો દેવ યહોવાહ તેઓને ધમકાવે; માટે બન્ની રહેવાઓને સાચું તારી પ્રાર્થના ચઢાવ ૫ માટે હિઝ્રીયાહ રાજના ચાકરો યશયાહની પાસે આવ્યા. ૬ અને યશયાહે તેમને કહ્યું કે, તમારા ધણીને એવું કહેજે કે, વહોવાહ એમ કહે છે કે, જે વચનો તે સાંભળ્યાં છે, ને જેવડે આરશુરના રાજના ચાકરોએ મારી વિરક્ત દુર્ગાપણ કર્યું છે, તેથી તારે બિહીલું નહિ. ૭ જો, હું તેનામાં એક આત્મા મૂકીશ, ને તે એક અક્ષવા સાંભળીને પોતાના દેશમાં પાછો જશે; ને હું તેને તેના પોતાના દેશમાં તરવારથી મારી નંખાવીશ.

૮ માટે રાજાકેહ પાછો ગયો, ને તેને માલમ પડ્યું કે આરશુરનો રાજ લિખ્નાહની વિરક્ત યુદ્ધ કરવામાં ગુંધાએલો છે; કેમકે તેણે સાંભળ્યું હતું કે તે લાખીશયા ગયો છે. ૯ અને ન્યારે તેણે ફરિયા રાજ તિર્હાકાહ વિષે સાંભળ્યું કે, જો, તે તારી સામે યુદ્ધ કરવા ચડી આવ્યો છે; ત્યારે તેણે ફરીથી હિઝ્રીયાહ પાસે સંદેશિયા મોકલીને કહાવ્યું કે, ૧૦ યહુદાહના રાજ હિઝ્રીયાહને એવું કહેજે કે, જે તારા દેવ પર તું બરાસો રાખે છે તે તને એવું કહીને ન ફસાવે કે, યશયાહ આરશુરના રાજના હાથમાં નહિ અપાય ૧૧ જો, આરશુરના રાજઓએ સર્વ દેશોના નાશ કરીને તેઓના કેના હાલ કર્યો છે તે તે સાંભળ્યું છે; ને થું તારો બચાવ થયો ૧૨ જે દેશનતિઓને, એટલે જોઝાન, તથા હારાન, તથા રેસેક, તથા તલાસ્સારમાં રહેનાર એદેનપુત્રોના મારા પિતૃઓએ વિનાશ કર્યો છે, તેઓના દેવોએ તેઓને બચાવ્યા છે થું ૧૩ હુમાનના રાજ, તથા આર્પાદના રાજ, તથા સફાર્બમ નગરનો રાજ, તથા હેનાનો તથા ઇવ્વાહનો [રાજ] ક્યાં છે? ૧૪ અને હિઝ્રીયાહે સંદેશિયાઓના હાથ-માથી પત્ર લખેને તે વાંચ્યો; ને યહોવાહના ધરમાં ચડી જઈને હિઝ્રીયાહે તે યહોવાહની આજળ ખુદ્દો કર્યો. ૧૫ અને હિઝ્રીયાહે યહોવાહની આજળ પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહ, કર્જો ઉપર બિરાજમાન, પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યોનો તું, એકલો તુંજ, દેવ છે; તે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉપર કીધાં છે. ૧૬ હે યહોવાહ કાન દે ને સાંભળ; હે યહોવાહ, આંખ ઉઘાડ ને જો; ને સાન્હેરીબનાં વચનો, કે જે વડે જીવતા દેવની નિંદા કરવા સાચું તેણે એને મોકલ્યો

છે, તે વચનો તું સાંભળ ૧૭ હે યહોવાહ, ખરેખર આરશુરના રાજઓએ દેશનતિઓનો તથા તેમના દેશોનો નાશ કર્યો છે, ૧૮ ને તેઓના દેવોને અગ્નિમાં નાખ્યા છે; કેમકે તેઓ દેવો નહોતા, પણ માણસોના હાથોનું કામ, એટલે લાકડા તથા પત્થરના હતા; એ માટે તેઓએ તેમનો નાશ કર્યો છે ૧૯ માટે હવે, હે અમરા દેવ યહોવાહ, હું તારા કાલાવાલા કર છું કે, અમને તેના હાથમાંથી બચાવ કે પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો જાણે કે, તું, હે યહોવાહ, તું એકલોજ, દેવ છે.

૨૦ ત્યારે આમોસના દીકરા યશયાહે હિઝ્રીયાહની પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે આરશુરના રાજ સાન્હેરીબની વિરક્ત મારી આજળ પ્રાર્થના કરી છે, માટે મેં તે સાંભળી છે ૨૧ તેના વિષે જે વચન યહોવાહ બોલ્યો છે તે આ છે કે, સિયોનની કુઆરી દીકરીએ તને તજ્જ કર્યો છે, ને તિસ્કારસહિત તારી હાંસી કરી છે; યશયાહેમની દીકરીએ તારી તરફ પોતાનું ડોક ધુણાવ્યું છે. ૨૨ તે કાણની નિંદા તથા દુર્ગાપણ કર્યો છે? ને કાણની વિરક્ત તે તારો સાદ બહાવ્યો છે, ને તારી આખો ઉઘી કરી છે? ઇસ્રાએલના પવિત્રની વિરક્ત. ૨૩ તારા સંદેશિયાઓની દુસ્તક તે પ્રચુની નિંદા કરી છે, ને કહ્યું છે કે, મારા શ્વોના જૂથ વડે હું પર્વતોના શિખર પર, તથા જળાનોના સૌથી અંદરના ભાગોમાં ચડી આવ્યો છું; ને તેનાં ઉચા એરેન્ડેને તથા ઉત્તમ દેવદારવૃક્ષને હું કાપી નાખીશ; ને હું તેના સૌથી છેવાડા રહેઠાણમાં, તથા તેના કુળદુપ એતરના વનમાં પ્રવેશ કરીશ. ૨૪ મેં બોલીને પરદેશનાં પાણી પીધાં છે, ને મારા પગનાં તળિયાંથી હું મિસરની સધળી નદીઓ સુકવી નાખીશ. ૨૫ થું તે નથી સાંભળ્યું કે, મેં ઘણા કાળ અગાઉ તે [કાવ] કર્યો છે, ને પ્રાચીનકાળથી તે ઘાટ ધજો છે? હવે, કાટવાળાં નગરોને વેરાન કરી નાખીને તેમને ખરેખર ઢગલા કરવા સાચું મેં તને ઉલો કર્યો છે. ૨૬ તે કાણથીજ તેમના રહેવાસીઓ અશક્ત થઈ ગયા, તેઓ અબરાહને વીલા પડી ગયા; તેઓ એતરના ધાસ તથા લિલોતરી તથા ધાબા પરના ધાસ તથા ખુખ્ત યથા પહેલા વિમળાયલા કરણાનું જેવા યથા. ૨૭ પણ તારે નીચે બેસવું તથા તારૂં બહાન જવું તથા તારૂં અંદર આવવું તથા મારા પર તાર કોધાયમાન થવું એ હું જાણું છું. ૨૮ મારા પર તાર

૧૮ અને મનારવેદ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી ગયા, ને તે પોતાના ધરની વાડીમાં એટલે ઉઝાની વાડીમાં દડાયા, ને તેના દીકરા આંગેને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૧ આંગેન રાજ્ય કરવા લાગ્યા ત્યારે તે બાવીસ વર્ષનો હતો, ને તેણે એ વર્ષ યજ્ઞસાલેખમાં રાજ્ય કર્યું, ને તેની માતૃ નામ મધુલેખેષ હતું, એ પોટબાહના દારસની દીકરી હતી. ૨૦ અને જેમ તેના બાપ મનારવેદે કર્યું હતું, તેમ તેણે યહોવાહની દષ્ટિમાં બુદ્ધ કીધું. ૨૧ અને એ માર્ગે તેના બાપ ચાલ્યો હતો તે સર્વમાં તે ચાલ્યો. ને એ મર્ત્યને નો પૂજ તેના બાપ કરતો હતો, તેઓની પૂજ તેણે કીધી, ને તેઓની ભક્તિ કીધી. ૨૨ અને તેણે પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહનો ત્યાગ કીધો, ને તે યહોવાહના માર્ગમાં ચાલ્યો નહિ. ૨૩ અને આંગેનના આકરોએ તેની સાથે દગો કર્યો, ને રાજને તેના ધરમાં મારી નાખ્યો. ૨૪ પણ દેરાના લોકોએ આંગેન રાજની વિરુદ્ધ દગો કરનાર સર્વને મારી નાખ્યા, ને દેરાના લોકોએ તેની જગ્યાએ તેના દીકરા યોશીયાહને રાજ કરાવ્યો. ૨૫ હવે આંગેનના બાકીના કુલ્યો ને તેણે કીધો, તેઓ યહુદાના રાજ્યોના કળદત્તાના પુસ્તકમાં લખેલા નથી. ૨૬ ને તે ઉઝાની વાડીમાં પોતાની કબરમાં દડાયા, ને તેના દીકરા યોશીયાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૨૨ યોશીયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યા ત્યારે તે આઠ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યજ્ઞસાલેખમાં એઝીસ વર્ષ રાજ્ય કીધું, ને તેની માતૃ નામ યરીશહે હતું તે ભારતપના અદાયાહની દીકરી હતી. ૧ અને તેણે યહોવાહની દષ્ટિમાં સદ્ કીધું, ને તે પોતાના પિતા શહેદના સંપૂર્ણ માર્ગમાં ચાલ્યો, ને તે રાખે કે જમણે ઢાળે ક્યો નહિ.

૨ અને યોશીયાહ રાજને અરાદમે વર્ષ એમ થયું કે રાજ્યે મધુલેખના દીકરા અસાલાહના દીકરા શાફાન ચિટલીસને એમ કહીને યહોવાહના ધરમાં મોકલ્યો કે, ૪ મુખ્ય યાજ્ઞક દિલ્હીયાહની પાસે જા, કે જે પૈસા યહોવાહના ધરમાં આણેલા છે તથા દારસકોએ લોકોની પાસેથી ભેગા કીધા છે, તેનો તે ૫૩ સરસોઠો કઢાડે; ૫ ને તેઓ યહોવાહના ધરની ઉખરેખ રાખનાર કામદારોના હાથમાં તે સાંપે, ને એઓ તે [પૈસા] યહોવાહના ધરમાં ને કારીખરા,

ધરની બાવનહ સમારવા સાગ છે તેમને આપે; ૬ એટલે સુતારોને, તથા કડિયાઓને, તથા સંઘડોને, અને ધરને સમારવાને લાકડા તથા ટાંકલા પાંદરો ખરીદવા સાગ તે આપે. ૭ તો પણ ને પૈસા તેમના હાથમાં આપવામાં આવતા, તેનો દિસાણ તેમની પાસેથી લેવામાં આવતો નહિ, કેમકે તેઓ વિશ્વાસુ પણાથી વર્તતા હતા. ૮ અને મુખ્ય યાજ્ઞક દિલ્હીયાહે શાફાન ચિટલીસને કહ્યું કે, મને યહોવાહના ધરમાંથી નિયમશાસ્ત્રનું પુસ્તક મળી આવ્યું છે, ને દિલ્હીયાહે તે પુસ્તક શાફાનને આપ્યું, ને એણે તે વાંચ્યું. ૯ અને શાફાન ચિટલીસ રાજની પાસે ગયા, ને રાજની પાસે પાછી ખબર લાવીને કહ્યું કે, જે પૈસા ધરમાંથી મળ્યા, તે કઢાડીને તારા સેવકોએ યહોવાહના ધર પર દેખરેખ રાખનાર કામદારોના હાથમાં સોંપ્યા છે. ૧૦ અને શાફાન ચિટલીસે રાજને એવી ખબર આપી કે, દિલ્હીયાહ યાજ્ઞક મને એક પુસ્તક આપ્યું છે, ને શાફાને તે રાજની આગળ વાંચ્યું. ૧૧ અને રાજ્યે નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકના વચનો સામંજસ ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વજ્ર ફાંચા. ૧૨ અને રાજ્યે દિલ્હીયાહ બીજાકને, તથા શાફાનના દીકરા અહીકામને, તથા પીખાયાહના દીકરા આખ્ખોરને, તથા શાફાન ચિટલીસને, તથા રાજના ચાકર અસાલાહને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, ૧૩ તમે જમને આ મળેલા પુસ્તકમાંના વચનો વિષે મારે માટે તથા લોકોને માટે તથા સર્વ યહુદાને માટે યહોવાહને પ્રાર્થા, કેમકે આપણા વિષે ને સંપૂર્ણ લખેલું છે તે પ્રમાણે કરવા સાગ, આ પુસ્તકની વાતોને આપણા પિતૃઓએ કાન દીધો નથી, તે કારણથી યહોવાહનો કોપ ને આપણા પર સળગ્યો છે, તે બારે છે. ૧૪ માટે દિલ્હીયાહ યાજ્ઞક, તથા અહીકામ, તથા આખ્ખોર, તથા શાફાન, તથા અસાલાહ, યોષાકખાતાના ઉપરી હાલેસના દીકરા તિલવાહના દીકરા તાલ્લુમની ત્રી કુદાહ બલિખવાહેરની પાસે ગયા, (હવે તે યજ્ઞસાલેખમાં બીજા મોહલામાં રહેતી હતી), ને તેઓએ તેની સાથે વાત કીધી. ૧૫ અને તેણીએ તેમને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે પુરૂષે તમને મારી પાસે મોકલ્યા છે તેને કહો કે, ૧૬ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ને, યહુદાના રાજ્યે ને પુસ્તક વાંચ્યું છે, તેના સર્વ વચનો પ્રમાણે હું આ જગ્યા પર તથા તેના રહેવાસીઓ ઉપર વિપતિ લાવીશ, ૧૭ ને એ માટે કે, પોતાના હાથમાં સર્વ કામોથી મને રોખ

ચઢાવવા માટે તેઓએ મારો ત્યાગ કરીને અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ બાળ્યો છે, માટે આ નજ્યા પર મારો કોપ પ્રગટશે, ને તે હોલવાશે નહિ ૧૮ પણ યહુદાહના રાજા જેણે તમને યહોવાહને પૂજવા સારૂ મોકલ્યા તેને તમે એવું કહોજે કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એવું કહે છે કે, ને વાતો તે સામળી છે, તે વિષે યહોવાહ કહે છે કે, ૧૯ હું આ નજ્યા વિષે તથા તેમાના સધળા રહેવાસીઓ વિષે ને બોલ્યો કે તેઓ પાયમાલ તથા શાપરૂપ થશે તે સામળીને તારૂં હૃદય નમ્ર થયું, ને યહોવાહની આગળ ટું લીન ઘટ ગયા, ને તારા વસ્ત્ર ફાડીને મારી આગળ રજા, માટે મેં પણ તારૂં સામળ્યું છે ૨૦ એ માટે, જો, હું તને તારા પિતૃઓની ભેગા ભેળવી દંદશ, ને તુ શાંતિમા પોતાની કબરમા મૂકાશે, ને ને સધળી વિપત્તિ હું આ નજ્યા ઉપર લાવીશ, તે તારી આખો નહિ બેશે અને તેઓએ પાછા આવીને રાજાને ખબર આપી

૨૩ અને રાજાએ [સદેશિયા] મોકલ્યા, ને તેઓએ યહુદાહના તથા યરૂશાલેમના સર્વ વડીલોને તેની પાસે એકઠા કર્યા ૨ અને રાજા તથા તેની સાથે યહુદાહના સર્વ માણસો તથા યરૂશાલેમના સર્વ રહેવાસીઓ, તથા યાજ્ઞકો તથા ભવિષ્યવાદીઓ તથા નાના મોટા સર્વ લોક યહોવાહના ધરમા ચઢી ગયા, ને કરારનું ને પુસ્તક યહોવાહના ધરમાથી મળ્યું હતું, તેના સર્વ વચનો તેણે તેમના સામળતા વાંચ્યા, ૩ ને રાજા ચામલોની પાસે ઉભો રહ્યો, ને આ કરારના ને સર્વ વચનો આ પુસ્તકમા લખેલા છે, તે અમલમા લાવવા સારૂ, સપૂર્ણ મનથી તથા સપૂર્ણ લાવથી યહોવાહની પાછળ ચાલવાનો, તથા તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના સાદ્ય તથા તેના વિધિઓ પાળવાનો તેણે યહોવાહની આગળ કરાર કર્યો, ને સર્વ લોક કરારમા સામેલ થયા ૪ અને રાજાએ મુખ્ય યાજ્ઞક હિલ્કીયાહને તથા બીજા વર્ગના યાજ્ઞકોને તથા દ્વારરક્ષકોને આજ્ઞા કરી ૫, ને સર્વ પાત્રો બઆલને સારૂ તથા અરોરાહને સારૂ તથા આકારના સર્વ સૈન્યોને સારૂ બનાવેલા છે તેમને યહોવાહના મંદિર માથી બહાર કઢાડી લાવેા, ને તેણે તેમને યરૂશાલેમ બહાર કિદ્રોનના ખેતરોમા બાળી નાખ્યા, ને તેમની રાખ તે બગેલ લઈ ગયા ૬ અને યહુદાહના નગરોમા તથા યરૂશાલેમની આસપાસના ઉચ્ચરથાનોમા ધૂપ બાળવા માટે ને મૃતિપૂજક યાજ્ઞકો યહુદાહના રાજા-

ઓએ કરાવ્યા હતા તેઓને, તથા બઆલને સારૂ, તથા સૂર્યને સારૂ, તથા ચંદ્રને સારૂ, તથા ગ્રહોને સારૂ, તથા આકારના સર્વ સૈન્યને સારૂ ધૂપ બાળનારાઓને તેણે દૂર કીધા ૭ અને તેણે અરોરાહને યહોવાહના ધર માથી કઢાડીને યરૂશાલેમની બહાર કિદ્રોન નાળા પાસે આપી, ને તેને કિદ્રોન નાળા પાસે બાળી નાખી, ને તેને કુળીને ભૂકા કરીને તે ભૂકા સાધારણ લોકોની કબરો પર નાખ્યા ૮ અને યહોવાહના ધરમા આવેલા પુરુષોનીઓના ધરો નેઓની અદર સ્ત્રીઓ અરોરા હને સારૂ પડદા વણતી હતી, તેઓને તેણે તોડી પાડ્યા ૯ અને તેણે યહુદાહના નગરોમાથી સર્વ યાજ્ઞકોને બહાર કઢાડીને, ગેબાથી તે ખેરશેબા સુધી ને ઉચ્ચરથાનોમા તે યાજ્ઞકોએ ધૂપ બાળ્યા હતા, તેઓને અશુદ્ધ કર્યા અને ને દરવાજાના ઉચ્ચરથાનો નગરના સુબા યહોશુઆના દરવાજાના નાકા આગળ, એટલે નગરના દરવાજામા પેસતા રાખી બાળ્યો હતા, તેઓને તેણે તોડી પાડ્યા ૧૦ તે પણ ઉચ્ચરથાનોમા યાજ્ઞકો યરૂશાલેમમા યહોવાહની વેદી પાસે આવતા નહિ, પણ તેઓ પોતાના ભાઈઓ સાથે બેખમીર રાંટલી ખાતા ૧૧ અને હિત્તેનપુત્રોની ખીજુમાના તોડ્યને તેણે અશુદ્ધ કીધું, એ માટે કે કોઈ માણસ પોતાના દીકરાને કે પોતાની દીકરીને મોલેખને સારૂ અગ્નિમા ચલાવે નહિ ૧૨ અને યહોવાહના ધરની ભાગળ આગળ, પડોસના આવેલી મુખ્ય ખવાસ નાયાન મેલેખની ઓરડી પાસે, ને થોડા યહુદાહના રાજાઓએ સૂર્યને બપોલ કરેલા હતા, તેઓને તેણે દૂર કીધા, ને સૂર્યના રથોને તેણે અગ્નિથી બાળી નાખ્યા ૧૩ અને આહાઝની ભાળપરની ઓરડીના ધાબા પરની વેદીઓ ને યહુદાહના રાજાઓએ કરી હતી, તથા ને વેદીઓ મનારશેહે યહોવાહના ધરના બે આગલામા કરી હતી, તેઓને રાજાએ તોડી પાડી, ને [તેમને] ત્યાથી તોડી પાડીને તેમને ભૂકા કિદ્રોન નાળામા ફેંકી દીધા ૧૪ અને ને ઉચ્ચરથાનો ઉચ્ચરથાનોએ રાજા સુલેમાને સિદોનીઓના કંટાળવાચાચ્ય આશરોરથને માટે, તથા મેઆબીઓના કંટાળવાચાચ્ય કમેશને માટે, તથા આમ્મોનપુત્રોના કંટાળવાચાચ્ય મિલ્કોમને માટે યરૂશાલેમની સામે બિત્રાહના પવંતની જમણી બાજુએ બાંધેલા હતા, તેઓને રાજાએ અશુદ્ધ કીધા ૧૫ અને તેણે સ્તંભોને બાળીને ઢુકડે ઢુકડા કર્યા, ને અરોરીમન ખાડન કર્યું, ને તેમની નજ્યાઓમા માણસના હાડકા ભર્યા ૧૬ વળી બેથે-

લમા જે વેદી હતી તેને તથા નખાડેના દીકરા ચરો-
બખામ, જેણે ઇસ્તિસ્થાને પાસે પાપ કરાવ્યું હતું,
તેના બનાવેલા ઉચ્ચસ્થાનને, એટલે તે વેદીને તથા
ઉચ્ચસ્થાનને પણ તેણે તોડી પાડ્યા, ને તેણે તે
ઉચ્ચસ્થાનને બાળી નાખીને તેના કુદીને ભૂકા કર્યા,
ને અંદોશને બાળી નાખી ૧૩ અને યોશીયાહ બીજી
વરફ કૃષ્ણે ત્યારે તેણે ત્યાં પર્વત ઉપરની કબરો દીઠી,
ને તેણે માણસ મોકલ્યાને તે કબરોમાંથી હાડકા
બહાર કઢાવ્યા, ને આ વાતો પ્રગટ કરનાર ઇશ્વરબક્તો
યહોવાહુને જે વચન પોકાર્યું હતું તે પ્રમાણે, તેમને
વેળી પર બાળીને તેને અચૂક કીધી ૧૪ પણ તેણે
કહ્યું કે, પેલો સ્મરણના જે હુ જેલ છુ તે શાનો છું
ત્યારે તે નગરના માણસોએ તેને કહ્યું કે, જે ઇશ્વર
બક્તે યહુદામાંથી આવ્યાને આ કૃત્યો જે તે બેશનની
વેદી વિરૂદ્ધ કર્યા છે, તે પોતાથી હતા, તેની કબર અં
છ ૧૮ અને તેણે કહ્યું કે, એને રહેવા દો, કોઈએ
એના હાડકાને ખસેડવા નહિ મટિ તેઓએ તેના
હાડકા, તથા જે બચિષ્વનાદી સમજનમાંથી આવ્યો
હતો તેના હાડકા પણ રહેવા દીધા ૧ અને વળી
સમજનના નગરોમાંના ઉચ્ચસ્થાનોના સુધળા ધરો,
જે ઇસ્તિસ્થાનના રાજ્યોએ બનાવીને [યહોવાહુને]
રોપ ચડાવ્યો હતો, તે યોશીયાહે કાઢી નાખ્યા, ને
જે સુધળા કૃષ્ણે તેણે બેચેન કર્યા હતા, તે પ્રમાણે
તેણે તેઓને કૃષ્ણ ૨૦ અને તેણે ત્યાંના ઉચ્ચસ્થાનોના
સર્વ ચાલકોને વેદીઓ ઉપર મારી નાખ્યા, ને તેઓ
૫૨ માણસના હાડકા બાળ્યા, ને તે ચરણાલેખમાં
પાછા આવ્યો.

૨૧ અને રાજ્યે સર્વ લોકોને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે,
આ કરનાર પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે પોતાના જેવ
યહોવાહુને સાથ પારખાપર્વ પાળે ૨૧ ઇસ્તિસ્થાનને
ન્યાય કરનાર ન્યાયાધીશોના દિવસોથી [તે અત્યાર
સુધી], હા, ને ઇસ્તિસ્થાનના રાજ્યોના તથા યહુદા-
હના રાજ્યોના સર્વ દિવસોમાં પણ એટલું પારખાપર્વ
પાળવામાં આવ્યું નહોતું, ૨૨ પણ યોશીયાહ રાજ્યને
અરાધને વર્ષે આ પારખાપર્વ યહોવાહુને સાથ ચરણા-
લેખમાં પાળવામાં આવ્યું ૨૩ વળી બુઝબે, તથા
બુઝરો, તથા તરાશીમ, તથા મુત્તિએ, તથા જે
સવળી કંઠાળવાયોચ વસ્તુઓ યહુદાહ દેશમાં તથા
ચરણલેખમાં જેવામાં આવી, તેઓને યોશીયાહે દૂર
કીધી, જે મટિ કે યહોવાહુના ધરમાંથી દિલ્લીયાહ

ચાલકને મળેલા પુસ્તકમાં લખાયેલા નિયમશાસ્ત્રનાં
વચનોને તે અમલમાં લાવે ૨૪ અને તેનાથી અગાઉ
તેના જેવો કોઈ રાજ્ય થયો નહોતો, કે જે પોતાના
સપૂર્ણ મનથી તથા પોતાના સપૂર્ણ ભાવથી તથા
પોતાના સપૂર્ણ બળથી મુસાના સુધળા નિયમશાસ્ત્ર
પ્રમાણે યહોવાહુની ગમ કર્યા હોય, ને તેના પછી
પણ કોઈ તેના જેવો ઉઠ્યો નથી ૨૫ તો પણ જે
બધા કેલબનક કૃત્યોથી મનાસોહે તેને રોપ ચડાવ્યો
હતો તેને લીધે તેના જે કોપ યહુદાહ વિરૂદ્ધ સળગ્યો
હતો, તે પોતાના મોરા કોપના ભુરસાથી યહોવાહુ
કૃષ્ણ નહિ ૨૬ અને યહોવાહુ કહ્યું કે, જેમ મેં ઇસ્તિ-
સ્થાનને દૂર કર્યો છે, તેમ હુ યહુદાહને પણ મારી
નગર આગળથી દૂર કરીશ, ને આ નગર, એટલે
ચરણાલેખ, કે જેને મેં પસંદ કીધું છે, ને જે ધર વિષે
મેં કહ્યું કે, ત્યાં મારા નામ રહેશે, તેઓને હુ તજ
દઈશ ૨૭ હવે યોશીયાહના બાકીના કૃત્યો, તથા
તેણે જે સર્વ કીધું, તે યહુદાહના રાજ્યોના કાળજી
તાતના પુસ્તકમાં લખેલા નથી થી ૨- તેના દિવ-
સોમાં મિસરનો રાજા ફારૂન નકોહ અશુરના રાજ્ય
સામે ક્રાંત નહી મુખી સ્વારી લાવ્યો અને યોશી-
યાહ રાજ્ય તેની સામે ગયો, ને જ્યારે તેણે એને
દીઠો, ત્યારે તેણે એને મજિદોમાં મારી નાખ્યા
૨૮ અને એના આકરો તેની લાસને રથમાં ધાલીને
મજિદોથી ચરણાલેખ લાવ્યા, ને તેને તેના પોતાની
કબરમાં દાટ્યો, ને દેશના લોકોએ યોશીયાહના
દીકરા યહુઆહાઝને લઈને તથા તેના અભિષેક કરીને
તેને તેના બાપની જગ્યાએ રાજ્ય કરાવ્યો.

૨૧ યહોઆહાઝે રાજ્ય કરવા માંડ્યું, ત્યારે તે
ત્રેવીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે ચરણાલેખમાં ત્રણ
માસ રાજ્ય કીધું, ને તેની માનુ નામ લખુદાહ હતું તે
લિખનાહના ચિર્મવાહની દીકરી હતી ૨૨ અને તેના
પિતૃઓએ જે સર્વ કીધું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યહો-
વાહુની દિલ્હિમાં બુદ્ધ કર્યું ૨૩ અને તે ચરણાલેખમાં
રાજ્ય કરતો હતો તેવામાં ફારૂન નકોહ તેને હુમાય
દેશ મુઘલ રિખનાહમાં કેદ કર્યો; ને તેના દેશ પર
એકસો તાલત રૂપાની, તથા એક તાલત સોનાની
ખંડી નાખી ૨૪ અને ફારૂન નકોહ યોશીયાહના
દીકરા એલ્યાકીમને તેના બાપ યોશીયાહની જગ્યાએ
રાજ્ય કર્યો, ને તેનું નામ જેવીને યહોવાકીમ પાડ્યું;
પણ તે યહોઆહાઝને લઈ ગયો, ને એ મિસરમાં

આવીને મરણ પામ્યો. ૨૧ અને યહોયાકીમ ક્ષાત્રને પેહુ રૂપુ તથા સોનુ આપતો, પણ તે પૈસા આપવા સાર ક્ષાત્રના હુકમ પ્રમાણે તેણે દેશ પર કર નાખ્યો, ક્ષાત્રનનકાઈને આપવા સાર રૂપુ તથા સોનુ દેશના લોક પાસેથી, એટલે પ્રત્યેક માણસ પાસેથી તેના પર કરાવેલા કર પ્રમાણે, તે જીવમથી લેતો હતો.

૨૨ યહોયાકીમે રાજ્ય કરવા માંડ્યુ ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાલેમમા અગિયાર વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માતુ નામ ગ્રબી-દાહ હતું, તે રામાહના પેદાયાદની દીકરી હતી. ૨૩ અને તેના પિતૃઓએ જે સર્વ કર્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યહોવાદની દૃષ્ટિમા બુદ્ધ કીધું.

૨૪ તેના દિવસોમા બાબેલનો રાજા નબૂખાદ-નેસાર ચડી આવ્યો, ને યહોયાકીમ ત્રણ વર્ષ સુધી તેના તાબેદાર થયો, પછી તેણે ફરી જીવને તેની વિરૂદ્ધ બંદ કીધું. ૨ અને યહોવાહ જે પોતાનુ વચન પોતાના સેવક ભવિષ્યવાનીઓની હસ્તક બાંધ્યો હતો, તે પ્રમાણે યહોવાહે તેની વિરૂદ્ધ કારદીઓની ટાળીઓ, તથા અરામીઓની ટાળીઓ, તથા મોઆબીઓની ટાળીઓ, તથા આમેનપુત્રોની ટાળીઓ મોકલી, ને તેણે તેમને યહુદાદની વિરૂદ્ધ તેના નાશ કરવા સાર મોકલી. ૩ માત્ર યહોવાહના હુકમથીજ યહુદાહ ઉપર એ આ નડ્યુ, એ માટે કે મનાશેહે પોતાના સધળા કૃત્યોવડે જે પાપો કીધા હતા તેને લીધે તે નેઓને પોતાની નગર આગળથી દૂર રે, ૪ ને જે નિર્દોષ રક્ત તેણે વહેવડાવ્યુ હતું તેને લીધે પણ, કેમકે નિર્દોષ રક્તથી તેણે યરશાલેમને ભરી કીધુ હતું, ને યહોવાહ ક્ષમા કરવા રાજ ન હતો. ૫ હવે યહોયાકીમના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સર્વ કર્યું તે યહુદાદના રાજ્યોના કાળટાતના પુરેત કમા લખેલા નથી શુ? ૬ એમ યહોયાકીમ પોતાના પિતૃઓની સાથે હુધી ગયા, ને તેના દીકરા યહોયાખીને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૭ અને મિસરનો રાજા ત્યાર પછી કોઇ વેળા પોતાના દેશમાંથી નિકળી આવ્યો નહિ, કેમકે બામેવના રાજ્યએ મિસરની નદીથી તે કાત નદી સુધી જે સધળુ મિસરના રાજને તાબે હતુ તે લઇ લીધુ હતું.

૮ યહોયાકીમ રાજ્ય કરવા માંડ્યુ ત્યારે તે અરાહ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાલેમમા ત્રણ માસ રાજ્ય કીધું, ને તેની માતુ નામ નહુશ્વા હતું, તે યર-

શાલેમના એલનાથાનની દીકરી હતી. ૯ અને તેણે પોતાના બાપના સર્વ કૃત્યો પ્રમાણે યહોવાદની દૃષ્ટિમા બુદ્ધ કર્યું. ૧૦ તે વેળાએ બાબેલના રાજા નબૂખાદને-સારના આકરે યરશાલેમ પર ચઢી આવ્યો, ને નગરને ઘેરો ઘાલ્યો. ૧૧ અને પોતાના આકરોએ એને ઘેરો ઘાલેલો હતો, તે દરમ્યાન બાબેલનો રાજા નબૂખાદનેસાર નગર આગળ આવ્યો. ૧૨ અને યહુદાહનો રાજા યહોયાખીન તથા તેની મા તથા તેના આકરો તથા તેના અમલદારો તથા તેના કારભારીઓ બાબેલના રાજા પાસે નિકળી આવ્યા, ને બાબેલના રાજાએ પોતાની કારકીર્દીને આઠમે વર્ષે તેને પકડ્યો. ૧૩ અને યહોવાહે કહ્યું હતું તે પ્રમાણે, યહોવાદના ધરને સધળો બંદાર, તથા રાજાના ધરને બંદાર તે ત્યાંથી હરી ગયો, ને જે સધળા સોનાના પાત્રો ઇસ્રાએલના રાજા સુલેમાને યહોવાદના મંદિરમા બનાવ્યા હતા, તેના તેણે કાપીને ડુકડા કર્યા. ૧૪ અને તે સધળા યરશાલેમવાસીઓને તથા સધળા અમલદારોને તથા સધળા પરાક્રમી યોદ્ધાઓને, એટલે દસ હજાર બંદીવાનોને, તથા સધળા કારીગરોને તથા કસબી લોકોને પકડી ગયો, દેશના સૌથી દરિદ્રી પશ્ચિના લોક શિવાય કોઇ રહેવા પામ્યા નહિ. ૧૫ અને તે યહોયાખીનને બાબેલમા લઇ ગયો, ને રાજાની માને તથા રાજાની સ્ત્રીઓને તથા તેના કારભારીઓને તથા દેશના મુખ્ય માણસોને પકડીને યરશાલેમથી બાબેલમા ગુલામજીરીમા લઇ ગયો. ૧૬ અને સધળા બળવાન માણસો એટલે સાત હજાર, અને એક હજાર કારીગરો તથા કસબી માણસો, જે સધળા મજબૂત તથા યુદ્ધને માટે લાયક માણસો હતા, તેઓને બાબેલનો રાજા બંદીવાન કરીને બાબેલમા લઇ ગયો. ૧૭ અને બાબેલના રાજાએ તેની જગ્યાએ તેના કાકા માત્તાન્યાદને રાજા કરાવ્યો, ને તેનુ નામ ફેરવીને સિદકીયાહ પાડ્યુ.

૧૮ સિદકીયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે એકવીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાલેમમા અગિયાર વર્ષ રાજ્ય કીધું, ને તેની માતુ નામ હમ્-રાવ હતું, તે લિખ્નાદના પિતૃઓની દીકરી હતી. ૧ અને યહોયાકીમે જે સધળુ કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે યહોવાદની દૃષ્ટિમા બુદ્ધ કીધું. ૨૦ કેમકે યરશાલેમમા તથા યહુદાહમા એ જે ચ્યુ તે યહોવાદના કાપને લીધે ચ્યુ, ત્યાં સુધી કે તેણે તેઓને પોતાની

નગર આનળથી દૂર થયા; ને સિદ્ધીયાદે બાબેલના રાજ વિરૂદ્ધ બંડે કીધું

૨૫ અને તેની કારકીર્દિને નવમે વર્ષે, તેના દસમા માસમાં, માસને દસમે દિવસે એમ થયું કે, બાબેલનો રાજ નબૂપાદનેરસારે પોતાનું સપત્નું સૈન્ય લઇને યરૂશાલેમ વિરૂદ્ધ આવ્યો, ને તેની સામે ધાવણી કરી; ને તેઓએ તેની સામે ચોતરફ ઢિલા બાંધ્યા. ૨ એમ સિદ્ધીયાદે રાજના અગિયારમા વર્ષે સધી નગરની વિરૂદ્ધ ઘેરા રહ્યો. ૩ અને [ચોપા] માસને નવમે દિવસે નગરમાં એવો સખત દુકાળ હતો, કે દેશના લોકને સાથે બિલકુલ ખોરાક ન હતો. ૪ નગરના કોઠામાં ગાબડું પડ્યું, ત્યારે ખમા કુલવૈયા મજસૂસો રાત્રે રાજની વાડી પાસેની બે બીંતી વચ્ચે આવેલા દરવાખને માર્ગે થઇને [નાઠા]; (દહે કારકીર્દિના નગરની આસપાસ હતા), ને [રાજ] આગળાદને માર્ગે ગયા. ૫ પણ કારકીર્દિનું સૈન્ય રાજની પૃથે લાગ્યું, ને તેઓએ તેને યરૂશાલેમ શેઠાનમાં પહોં પાડ્યો; ને તેનું સપત્નું સૈન્ય તેની પાસેથી વિખેરાઇ ગયું. ૬ પણ તેઓએ રાજને પકડીને તેને બાબેલના રાજ પાસે રિખલાદમાં આવેલો, ને તેઓએ તેની વિરૂદ્ધ દરજ્જા કરાખી. ૭ અને તેઓએ સિદ્ધીયાદના રીકરાઓને તેની નગર આગળ મારી નાખ્યા, ને સિદ્ધીયાદની આખી કોલી નાખી, ને તેને બેઠીએ પહેરાયીને બાબેલ લઇ ગયા.

૮ દહે પાંચમા માસમાં, તે માસને સાતમે દિવસે, એટલે બાબેલના રાજ નબૂપાદનેરસારને ચોત્રાવીસમે વર્ષે, બાબેલના રાજનો ચાહર, એટલે રજક દુકડીને સરદાર નબૂપારઅદાન યરૂશાલેમ આવ્યો; ૯ ને તેણે યરૂશાલેમનું પર, તથા રાજનું પર, તથા યરૂશાલેમનાં સર્વે પેરો બાગી નાખ્યાં, એટલે પ્રત્યેક કોઠું પર નામિશી બાગી નાખ્યું. ૧૦ અને રજક દુકડીના સરદારની સાથે આવેલા કારકીર્દિના સપત્નના સૈન્યે યરૂશાલેમના કોઠા દોઢ દોઢાદમથી તોડી પાડ્યા. ૧૧ અને બાગીના લોક કે જેઓને નગરમાં પડ્યા મુખ્યા દગા તેઓને, તથા જેઓ કુદી નહીં બાબેલના રાજના પક્ષમાં જ્યા રહ્યા દગા તેઓને, તથા બાગીના સમુદાયને રજક દુકડીને સરદાર નબૂપારઅદાન બંદીવાન કરીને લઇ ગયા. ૧૨ પણ રજક દુકડીના સરદારે દેશના બાગી નાથ લોકોને દરજ્જાડીઓના માલિકો તથા બેઠીને પણ સારા રહેવા દીધા. ૧૩ અને યરૂશાલેમના

ધરમાંના પિત્તળના યાંભલા, તથા ચોતરા તથા પિત્તળનો સમુદ્ર, જે યરૂશાલેમના ધરમાં હતાં, તેઓના દુકડી કરીને કારકીર્દિએ તેમનું પિત્તળ બાબેલ લઇ ગયું. ૧૪ અને તપેલાં, તથા તવેલાં, તથા કોતરે, તથા ચમચા, તથા પિત્તળનાં જે સર્વે પાત્રોવડે તેઓ સેવા કરતા હતા, તે તેઓ લઇ ગયા. ૧૫ અને રજક દુકડીના સરદાર સગીઓ, તથા કુદીઓ, સોનાના હોય તે સોનાના, ને રૂપાના હોય તે રૂપાનાં લઇ ગયા. ૧૬ યરૂશાલેમના ધરને વાસ્તે સુલેમાનના બનાવેલા બે યાંભલા, એક સમુદ્ર, તથા ચોતરા; આ સંખળા પાત્રોનું પિત્તળ અણતોલ હતું. ૧૭ એક યાંભલાની ઉચાઈ આઠ હાથ હતી, ને તેની ઉપર પિત્તળનું મથાળું હતું; દર મથાળાની ઉચાઈ ત્રણ હાથ હતી; ને મથાળાની ઉપર ચોતરદમ જળી તથા દોઢમે પાંચ હાથ દગા, તે વમામ પિત્તળનાં હતાં; ને બીજા યાંભલાને પણ તેમની પેઠે જળીદાર નકશી [પાંચેલી.] હતી. ૧૮ અને રજક દુકડીના સરદારે મુખ્ય યાજક સરાયાદને તથા બીજા યાજક સકાન્યાદને તથા ત્રણ દારરજકોને લીધા. ૧૯ અને નગરમાંથી તેણે લરકરી સિપાહીઓના ઉપરી અમલદારને, તથા રાજની હજુરમાં રહેનારાઓમાંથી પાંચ માણસો જેઓ નગરમાં મળ્યા તેઓને; તથા સોનાપતિને ચિટ્ણીસ જે દેશના લોકોની હાજરી લેતો તેને; તથા દેશના લોકોમાંથી નગરમાં મળેલા સાઠ માણસોને લીધા. ૨૦ અને રજક દુકડીના સરદાર નબૂપારઅદાને તેઓને લઇને રિખલાદમાં બાબેલના રાજની પાસે આવ્યા. ૨૧ અને બાબેલના રાજએ તેઓને મારીને દમાય દેશમાંના રિખલાદમાં મારી નાખ્યા. એમ ચતુરદાદ પોતાના દેશમાંથી બંદીવાન કરાઇને લઇ જવામાં આવ્યો. ૨૨ અને જે લોકોને દેશમાં રહેવા દીધા, જેઓને બાબેલના રાજ નબૂપાદનેરસારે રહેવા દીધા, તેઓ ઉપર તેણે શાકાનના રીકરા બીડીકમના રીકરા ગદાક્યાદને સૂચો કરાવ્યો. ૨૩ દહે જ્યારે સૈન્યના સર્વે સરદારોએ તથા તેઓના માણસોએ સામંત્ય કે બાબેલના રાજએ ગદાક્યાદને સૂચો કરાવ્યો છે, ત્યારે તેઓ, એટલે નથાન્યાદનો રીકરો ધરમાંજ તથા કારેઆદનો રીકરો પોતાના, તથા નંદાપાથી નાન્દમેયનો રીકરો સરાયાદ, તથા મઅખાથીનો રીકરો વાઅખાન્યાદ, એઓ પોતાના માણસો મુખર્ ગદાક્યાદની પાસે મિરપાદમાં આવ્યા. ૨૪ અને ગદાક્યાદે તેઓની આજળ તથા તેઓના માણસોની આજળ સમ ખાઇને તેઓને

કયું કે, કાર્ત્તીકીના ચાકરોને લીધે બિહીરો નહિ, દેરામાં વસો, ને બાબેલના રાજને તાબે રહો, ને તમારું દિન થશે ૨૫ પણ સાનમાં માસમાં એમ થયું કે, અલીયામાના દીકરા નથાન્યાહને દીકરો ઇશ્માએલ જે રાજવંશી હતો તે પોતાની સાથે દસ માણસો લઇને આવ્યો, ને ગદાલ્યાહને એવો માયો કે તે મરી ગયો, ને જે યહુદીઓ તથા કાર્ત્તીકી મિસ્સરાહમાં તેની સાથે હતા તેઓને [પણ] મારી નાખ્યા ૨૬ અને નાના મોટા સર્વ લોક તથા સૈન્યના સરદારો ઉઠીને મિસ્સરા ખયા, કેમકે તેઓ કાર્ત્તીકીથી બિહીષા ૨૭ અને યહુદાહના રાજ યહોયાખીનના બંદીવાન પણાને સાંઝીસમે વર્ષે, તેના બારમાં માસમાં, માસને

સત્તાવીસમે દિવસે એમ થયું કે, બાબેલના રાજ એલીલ-મરોદાએ, પોતે રાજ થયો તે વર્ષે, યહુદાહના રાજ યહોયાખીનને બંદીખાનામાંથી છઠ્ઠાકીને તેને ઉત્તર પડતી આપી. ૨૮ અને તેણે તેની સાથે માયાળુ પછાપી વાત કીધી, ને પોતાની હજુરમાં બાબેલમાં જે રાજઓ હતા, તેઓના આસનો ફરવા તેનું આસન તેણે ઉત્તી જગ્યાએ મૂક્યું ૨૯ અને તેનો બંદીવાનનો પોષાક તેણે બદલાવ્યો, ને તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસો સુધી તેને હમેશા તેની હજુરમાં રાષ્ટ્રી ખાધી ૩૦ અને તેની ખર્ચાને વારતે તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસો સુધી રાજ તરફથી તેને હમેશા ફરોજનું ભનું મળતું હતું

કાળવૃત્તાંતનું પહેલું પુસ્તક!

૧ આદમ, શેથ, અનેાથ, ૨ કુનાન, માદલાલ એલ, ચારેદ, ૩ હનોખ, મયુરીલાહ, લામેખ, ૪ નુહ, શેમ, હામ તથા યાફેથ

૫ યાફેથના પુત્રો, ગોમેર તથા માગોમ તથા માદાય તથા ચાવાન તથા તુબાલ તથા મેથેજ તથા તીરાસ ૬ અને ગોમેરના પુત્રો, આરકનાજ, તથા દીક્રાય તથા તોગમોહ ૭ અને ચાવાનના પુત્રો, એરીયાહ તથા વાર્શિશ, ઉત્તીમ તથા રોદાનીમ

૮ હામના પુત્રો, ફરા તથા મિસરાઇમ, પૂઠ તથા કનાન ૯ અને ફરાના પુત્રો, સબા તથા હવીલાહ તથા સાબ્તાહ તથા રાઅમા તથા સાબ્તેકા, ને રાઅ માદના પુત્રો, રાબા તથા દદાન ૧૦ અને ફરથી નિમરોહ થયો, તે પુત્રની પર પરાક્રમી થયા લાગ્યો ૧૧ અને મિસરાઇમથી લૂંતમ તથા અનામીમ, તથા લુદાહીમ, તથા નાફ્તલીમ, ૧૨ તથા યાકુસીમ, તથા (પલિસ્તીઓના પૂર્વજ) કાર્ત્તેલીમ, તથા કાર્ત્તેનોરીમ થયા ૧૩ અને કનાનથી તેનો અષ્ટકુપુત્ર સીદોન તથા દેથ, ૧૪ તથા યમૂની, તથા અમોરી તથા નાર્શી, ૧૫ તથા હિબ્બી તથા આર્કી તથા સીની, ૧૬ તથા આર્વાદી તથા સમારી તથા હમાથી થયા

૧૭ શેમના પુત્રો, એલામ તથા આરશૂર તથા

આર્પાકશાહ તથા હલ્હ તથા અરામ, તથા ઉસ તથા હૂલ તથા ગેરેર તથા મેથેજ. ૧૮ અને આર્પાકશાહથી શલાહ થયો, ને શેલાહથી એબેર થયો ૧૯ અને એબેરને બે પુત્ર થયા, એકનુ નામ પેલેગ હતું, કેમકે તેના દિવસોમાં પૃથ્વીની વહેંચણુ થઈ, ને તેના ભાઈનું નામ થોક્ટાન હતું ૨૦ અને થોક્ટાનથી આદમોદાહ તથા શેડેક તથા હસામોવેથ તથા થેરાહ, ૨૧ તથા હોરોમ તથા ઉઝાલ તથા દિક્કાહ, ૨૨ તથા એબાલ તથા અર્જીમાએલ તથા રાબા, ૨૩ તથા એર્શીર તથા હવીલાહ તથા થોબાલ થયા એ સર્વે થોક્ટાનના પુત્રો હતા.

૨૪ શેમ, આર્પાકશાહ, શેલાહ, ૨૫ એબેર, પેલેગ, રેઉ, ૨૬ સરગ, નાહોર, તેરાહ, ૨૭ હબ્રામ (એટલે હબ્રાહીમ) ૨૮ હબ્રાહીમના પુત્રો, ઇસ્કાહ તથા ઇશ્માએલ

૨૯ તેઓની વંશવળી આ છે, ઇશ્માએલનો અષ્ટકુપુત્ર નબાયેથ, પછી કેદાર તથા આદબએલ તથા મિસ્સામ, ૩૦ મિશ્મા, તથા દૂમાહ, મારસા, હદાહ તથા તેમા, ૩૧ યદૂર, નાર્શીસ તથા કેદમાહ એ ઇશ્માએલના પુત્રો છે

૩૨ અને હબ્રાહીમની ઉપપત્ની કર્સાહના પુત્રો,

તેને તેણીને પેટ ઝિઝાન તથા ચોકશાન તથા મદાન તથા મિવાન તથા ચિચ્ચાક તથા શુઆહ યથા અને ચોકશાનના પુત્રો, ગખા તથા દદાન ૨૩ અને મિવાનના પુત્રો, એરાહ તથા એફેર તથા હુનેખ તથા અમીદા તથા એલ્લાઆહ અ સર્વે કદરાહના પુત્રો હતા

૨૪ અને ઇબ્રાહીમથી ઇસ્ફાક થયો ઇસ્ફાકના પુત્રો, એશાવ તથા ઇસાએલ

૨૫ એશાવના પુત્રો, અલીફાઝ, રેઉએલ, તથા થેઉથ તથા યાલામ તથા ફેરાહ ૨૬ અલીફાઝના પુત્રો, તેમાન તથા એમાર, સરી તથા અતામ, કનાઝ તથા તિમ્ના તથા અમાલેક ૨૭ રેઉએલના પુત્રો, નાહાથ, હેરાહ શામ્માહ તથા મિઝાહ ૨૮ અને સેઇરના પુત્રો, લોશાન તથા શોઆલ તથા સિખએન તથા અનાહ તથા દીશીન તથા એસેર તથા દીશાન. ૨ અને લોશાનના પુત્રો, હેરી તથા હોમામ, ને લોશાનની બહેન તિમ્ના હતી ૩૦ શોઆલના પુત્રો, આલ્યાન તથા માનાહાય તથા એલાવ શરી તથા એનામ સિમએનના પુત્રો, આવાહ તથા અનાહ ૩૧ અને અનાહના પુત્રો, દિશીન અને દિશીનના પુત્રો, દાઝાન તથા એરબાન તથા વિશાન તથા કરાન ૩૨ એસેરના પુત્રો, બિહ્દાન તથા ઝાઅ વાન યાઅઝાન ૩૩ શાનના પુત્રો, ઉસ તથા આરાન ૩૪ હવે ઇસાએલ પુત્રો ૫૨ કાઇ રાનએ રાનઝ કીધા પહેલા અદોમ દેશના ને રાનએ રાનઝ કરતા હતા તેઓ આ છે, એટલે બબેરનો પુત્ર બેલા, ને તેના નગરનુ નામ દીનહાબાહ હતું ૩૫ અને બેલા મરી ગયો, ને તેની જગ્યાએ બોસાહના ઝેરાહના પુત્ર ચોખાને રાનઝ કીધું ૩૬ અને ચોખાન મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ તેમાનીઓના દેશના દૂશાને રાનઝ કીધું ૩૭ અને દૂશાન મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ બદાહના પુત્ર દદાહે રાનઝ કીધું, તેણે મોઆબના મેદાનમા મિવાનને માર્યો, ને તેના નગરનુ નામ અલીપ હતું ૩૮ અને દદાહ મરણ પામ્યો, ને તેની જગ્યાએ માલેકાહના સામ્બાહે રાનઝ કીધું ૩૯ અને સામ્બાહ મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ નદી પાસેના રદોમોથના શાઉકે રાનઝ કીધું ૪૦ અને શાઉલ મરણ પામ્યો ને તેની જગ્યાએ આખ્ષારના પુત્ર બનાહ દાનને રાનઝ કીધું ૪૧ અને બનાહ દાનના મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ દદાહે રાનઝ

કીધું, ને તેના નગરનુ નામ પાઇ હતું, ને તેની સ્ત્રીનુ નામ મહેટાબએલ હતું, ને તે મેઝાહાબની પુત્રી માર્દુની પુત્રી હતી ૪૨ અને દદાહ મરણ પામ્યો અને અદોમના સરદાર આ હતા; તિમ્ના સરદાર, આલ્યાહ સરદાર, યથેથ સરદાર, ૪૩ આહુલીયામાહ સરદાર, એલાહ સરદાર, પીનેન સરદાર, ૪૪ કનાઝ સરદાર, તેમાન સરદાર, મિચ્સાર સરદાર, ૪૫ માગ્દી-એન સરદાર, ઇરામ સરદાર એઓ અદોમના સરદાર હતા

૨ ઇસાએલના પુત્રો આ છે, રેઉએન, સિમએન, લેવી તથા યહુદાહ વિરસાખાર તથા ઝબુલન, ર દાન, યુષક તથા બિન્યામીન, નાફતાલી, આહ તથા આશીર

૩ યહુદાહના પુત્રો, એર તથા એનાન તથા શેલાહ, એ ત્રણ તેને કનાની બાય શુઆને પેટ થયા હતા અને યહુદાહનો જયેષ્ઠ પુત્ર એર યહોવાહની દષ્ટિમા બુઝા હતા. ને એણે તેને મારી નાખ્યો ૪ અને તેને પોતાની પુત્રવધુ તમારને પટે પેરેસ તથા હેરાહ થયા, યહુદાહને સવળા મળી પાંચ પુત્રો હતા ૫ પેરેસના પુત્રો, હેએન તથા હામુલ ૬ અને ઝેરાહના પુત્રો, ઝિઝી તથા એયાન તથા હેમાન તથા કાકેલ તથા દારા, એ સવળા મળી પાંચ હતા ૭ અને કાર્મીના પુત્રો, સમપિત વરતુ બાબત ઉલ્લેખ કરીને ઇસ્ત્રાએલ ૫૨ સુકઠ લાવનાર આખાર ૮ અને એયાનના પુત્રો, અઝાપાહ ૯ અને હેએનને ને પુત્રો થયા તે, વરા હમએવ તથા રામ તથા કલ્બાય. ૧૦ અને રામથી આમ્મીનાદાબ થયો, ને આમ્મીનાદાબથી નાહશીન, કે ને યહુદાહના પુત્રોનો અધિપતિ હતો, તે થયો ૧૧ અને નાહશીનથી સાદમ થયો, ને સાદમથી બોઆઝ થયો ૧૨ અને બો નાઝથી એમેદ થયો, ને એમેદથી વિશાહ થયો, ૧૩ ને વિશાહથી નેતેર જયેષ્ઠ પુત્ર અલીઆબ તથા બીજે અમ્મીનાદાબ તથા નીને સિમઆ, ૧૪ નોબો નધાનએન, પાચમે રાદાય, ૧૫ હુરો કોએમ, આતમે રહુદ, એલ્લા થયા, ૧૬ ને એમની બહેનો સરયાહ તથા અમીત્રાઇલ હતી અને સરયાહના પુત્રો, આખ્ષાય તથા યાઆબ તથા અસાહેવ, એ ત્રણ ૧૭ અને અમીત્રાઇલને પટે અમાસા થયો, ને અમાસાનો બાપ ઇરમાએલી થયેર હતો ૧૮ અને હેએનના પુત્ર કાઝેબને તેની વધુ અઝૂઆહને પટે તથા યરીઓથને પટે [સતાન] થયા.

અને તેના પુત્રો આ હતા; યેશૌ તથા શોબાબ તથા અહોન. ૧૬ અને અઝૂબાહ મરણ પામી, ને કલેમે એફાથ સાથે લગ્ન કીધું, ને તેને તેણીને પેટે દૂર થયો. ૧૭ અને દૂરથી ઉરી થયો, ને ઉરીથી બસાહએલ થયા. ૨૧ અને ત્યાર પછી હેસેન, જિલઆદના બાપ માખીરની પુત્રી, કે જેની સાથે તેણે સાઠ વર્ષની ઉમરે લગ્ન કીધું, તેની પાસે ગયો, ને તેને તેણીને પેટે સગૂબ થયો. ૨૨ અને સગૂબથી યાહર થયો, કે જેને જિલઆદ દેશમાં ત્રેવીસ નગરો હતાં. ૨૩ અને ગશૂર તથા અરામે યાહરના કરેલાઓ, તથા કનાથ તથા તેનાં ગામો મળી સાઠ નગરો તેમની પાસેથી હીધા. એ સુધળા જિલઆદના બાપ માખીરના પુત્રો હતા. ૨૪ અને ત્યાર પછી હેસેન કાલેબ-એફાથાહમાં મરણ પામ્યો, તે અરસામાં હેસેનને તેની સ્ત્રી અબીયાહને પેટે તકોઆનો બાપ આશરુર થયો. ૨૫ અને હેસેનના ન્યેઠ પુત્ર યરાહમએલના પુત્રો આ હતા; એટલે ન્યેઠ પુત્ર રામ, તથા બનાહ તથા એરેન તથા એસેમ, અહીયાહ. ૨૬ અને યરાહમએલને બીજી સ્ત્રી હતી, જેનું નામ અઘારાહ હતું; તે એનામની મા હતી. ૨૭ અને યરાહમએલના ન્યેઠ પુત્ર રામના પુત્રો માઆસ તથા યામીન તથા એકેર હતા. ૨૮ અને એનામના પુત્રો શામ્માય તથા યાદા હતા; ને શામ્માયના પુત્રો નાદાબ તથા અબીશૂર હતા. ૨૯ અને અબીશૂરની સ્ત્રીનું નામ અમીદાહલ હતું; ને તેને તેણીને પેટે આહબાન તથા મોલીદ થયા. ૩૦ અને નાદાબના પુત્રો સેલેદ તથા આપાહમ હતા; પણ સેલેદ અસત્તાન મરી ગયો. ૩૧ અને આપાહમના પુત્રો; યિરામ. અને યિરામના પુત્રો; શેશાન અને શેશાનના પુત્રો; આહલાય. ૩૨ અને શામ્માયના ભાઈ યાદાના પુત્રો; યેથેર તથા યોનાયાન; ને યેથેર અસત્તાન મરી ગયો. ૩૩ અને યોનાયાનના પુત્રો; ફેલેથ તથા અઝઝ એ યરાહમએલના પુત્રો હતા. ૩૪ હવે શેશાનને પુત્રો ન હતા, પણ પુત્રોએ હતી. અને શેશાનને એક નિસરી વાકર હતો, ને તેનું નામ યાદા હતું. ૩૫ અને શેશાને પોતાની પુત્રીને પોતાના વાકર યાદા સાથે પરણાવી, ને તેણીને પેટે તેને આતાય થયા. ૩૬ અને આતાયથી નાયાન થયો; ને નાયાનથી ગામાદ થયો. ૩૭ અને ગામાદથી એફલાહ થયો; ને એફલાહથી એમોદ થયો; ૩૮ ને એમોદથી ચેહૂ થયો, ને ચેહૂથી અઝાયોહ થયો. ૩૯ અને અઝ-

ઝાયોહી હેલેસ થયો, ને હેલેસથી એલઆસાહ થયો; ૪૦ ને એલઆસાહથી સિરમાય થયો, ને સિરમાયથી શાહલમ થયો; ૪૧ ને શાહલમથી યકામ્યાહ થયો, ને યકામ્યાહથી અલીશામા થયો. ૪૨ અને યરાહમએલના ભાઈ કાલેબના પુત્રો આ હતા, એટલે તેનો ન્યેઠ પુત્ર મેશા, જે ગ્રીફનો બાપ હતો; ને હેથોનના બાપ મારેશાહના પુત્રો. ૪૩ અને હેથોનના પુત્રો; કેરાહ તથા તાપુઆહ તથા રેકેમ તથા શેમા. ૪૪ અને શેમાથી યોફઆમનો બાપ શાહામ થયો; ને રેકેમથી શામ્માય થયો. ૪૫ અને શામ્માયનો પુત્ર માઆન હતો; ને માઆન બેથ-સૂરનો બાપ હતો. ૪૬ અને કાલેબની ઉપપત્ની એફાહને પેટે હારાન તથા મોસા તથા ગાએઝ થયા; ને હારાનથી ગાએઝ થયો. ૪૭ અને યહદાયના પુત્રો; રેગેમ તથા યોયામ તથા ગેશાન તથા પેલેટ તથા એફાહ તથા શાઆફ. ૪૮ કાલેબની ઉપપત્ની માઅબાહને પેટે શેમિર તથા તિર્હનાહ થયા. ૪૯ વળી તેને પેટે માદમાત્રાહનો બાપ શાઆફ, માખ્મીનાનો બાપ રાવા, તથા જિબઆનો બાપ થયા; ને કાલેબની પુત્રી આપ્સાહ હતી. ૫૦ અને કાલેબના પુત્રો આ હતા; એટલે એફાયાહના ન્યેઠ પુત્ર હૂરનો પુત્ર. કિર્યાય ચઆરીમનો બાપ શોબાહ, ૫૧ બેથલેહેમનો બાપ સાહામ, બેથ ગારેરનો બાપ હારેફ. ૫૨ અને કિર્યાય-ચઆરીમના બાપ શોબાહને આ પુત્રો હતા; એટલે હારોએહ, મનુહો-યનો અર્ધ ભાગ. ૫૩ અને કિર્યાય-ચઆરીમનાં કુટુંબો; વિશીઓ તથા પ્રથીઓ તથા શુમાથીઓ તથા મિથ્રા-ઇઓ; તેઓથી સોરઆથીઓ તથા એદનાઓલીઓ થયા. ૫૪ સાહમાના પુત્રો બેથલેહેમ તથા નટોફા-થીઓ, આટ્રાય-બેથ-ચેઆબ, તથા માનાહાથીઓનો અર્ધ ભાગ, એટલે સોરઇઓ. ૫૫ અને યાખ્નેસવાસી લહિતાઓનાં કુટુંબો; તિરઆથીઓ શિમઆથીઓ, સુઆથીઓ રેઆબના ધરના બાપ હામ્માયથી થયલા કેનીઓ તે એ છે.

૩ હવે દાઉદને હેથેનમાં જે પુત્રો થયા તેઓ આ છે; એટલે યિઝ્એલી અહીનોઆમના પેટનો આમ્મેન ન્યેઠ પુત્ર; બીજે કાર્મેલી અબી-ગાઇહના પેટનો દાનીયેલ; ૨ ત્રીજે ગશૂરના રાબ તાહમાયની પુત્રી માઅબાહને પુત્ર આપ્સાહોમ; ચોથો, હાગ્ગીયનો પુત્ર આહોનીયાહ; ૪ પાંચમો, અબીટાલના પેટનો શફાયાહ; છઠ્ઠા, તેની સ્ત્રી

એલાહના પેટનો વિશ્વઆમ ૪ હેબ્રોનમાં તેને એ છ થયા; ને ત્યાં તેણે સારાસાર વર્ષ રાજ્ય કર્યું; ને યરુસાલેમમાં તેણે તેનીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ૧ અને તેને યરુસાલેમમાં એ [દીકરા] થયા તે આ છે; એટલે શિમઆ, તથા શોમાન, તથા નાથાન, તથા સુલેમાન, એ ચાર, આમ્મીએલની પુત્રી બાથ શૂઆના પેટના; ૬ ને ચિબ્દાર, તથા અલીશામા, તથા અલીફેલેટ; ૭ તથા નેગાદ, તથા નેફેઝ, તથા યાશીઆ, ૮ તથા અલીશામા, તથા એલ્યાદા, તથા એલીફેલેટ, એ નવ ૯ ઉપપત્નીઓના પુત્રો ઉપરાંત એ સઘળા દાઉદના પુત્રો, ને તામાર તેઓની બહેન હતી. ૧૦ અને સુલેમાનના પુત્ર રહાબઆમ, તેનો પુત્ર અબીયાહ, તેનો પુત્ર આસા, તેનો પુત્ર યહોશાફાટ; ૧૧ તેનો પુત્ર થોરામ, તેનો પુત્ર અહાઝ્યાહ, તેનો પુત્ર થોઆરા, ૧૨ તેનો પુત્ર અમાસ્વાહ, તેનો પુત્ર અઝાર્યાહ, તેનો પુત્ર થોઆમ; ૧૩ તેનો પુત્ર આહાઝ, તેનો પુત્ર હિઝકીયાહ, તેનો પુત્ર મનાશ્શેહ; ૧૪ તેનો પુત્ર આમેન, તેનો પુત્ર થોશીયાહ હતો; ૧૫ અને થોશીયાહના પુત્રો, ઋયેષ્ઠ પુત્ર થોહાનાન, બીજો યહોયાકીમ, ત્રીજો સિદકીયાહ, ચોથો શલ્લૂમ. ૧૬ અને યહોયાકીમના પુત્રો, તેનો પુત્ર યખોન્યાહ, તેનો પુત્ર સિદકીયાહ ૧૭ અને બદીવાન યખોન્યાહના પુત્રો; તેનો પુત્ર રઆલ્તીએલ, ૧૮ તથા માલ્કા-રામ, તથા પદાયાહ, તથા ચેનઆરેસાર, યહામ્યાહ, દોશામા, તથા નદાન્યાહ. ૧૯ અને પદાયાહના પુત્રો; ૨૦ ઝરબ્બાએલ, તથા શિમષ; ને ઝરબ્બાએલના પુત્રો; મયુહામ, તથા હનાન્યાહ; અને તેઓની બહેન રાચી-મીષ હતી; ૨૧ અને દયુબાહ, તથા ચોહેલ, તથા બેરેબ્યાહ, તથા હસાબ્યાહ, પ્રજાબ-હેસેલ, એ પાંચ ૨૨ અને હનાન્યાહના પુત્રો; પદાટ્યાહ તથા યરા-યાહ; રૂબાયાહના પુત્રો, આનાનના પુત્રો, બોબાદ-યાહના પુત્રો, રખાન્યાહના પુત્રો. ૨૩ અને રખા-ન્યાહના પુત્રો, રખાયાહ; ને રખાયાહના પુત્રો, હાટદુર, તથા ચિત્રઆલ, તથા બારીઆહ, તથા નઆયોહ, તથા શાફાટ, એ છ ૨૪ અને નઆયોહના પુત્રો, એલ્યોએનાય, તથા હિઝકીયાહ, તથા આઝી-કામ, એ ત્રણ ૨૫ અને એલ્યોએનાયના પુત્રો; હોદાન્યાહ, તથા એલ્યોશીબ, તથા પદાયાહ, તથા બાકુન, તથા થોહાનાન, તથા દલાયાહ, તથા અનાની, એ સાત.

૪ યહુહાહના પુત્રો; પેરેચ, હેસેન, તથા કાર્મી, તથા હર, તથા શોબાલ ૨ અને શોબાલના પુત્ર રઆયાહથી યાહાય થયો; ને યાહાયથી આહ-માય, તથા લાહાદ થયા. આ સોરાથીઓના કુટુંબો છે ૩ અને એલામના બાપ [ના પુત્રો] આ હતા; એટલે ચિત્રએલ, તથા ચિરમા, તથા ચિદબારા; ને તેઓની બહેનનું નામ હારસલ-એલ્યોની હતું; ૪ ને ૫ જહોરનો બાપ પનુએલ, તથા યહુશાહનો બાપ એઝેર. એઓ બેથલેહેમના બાપ એકાધાહના બેથેષ્ઠ પુત્ર હરના પુત્રો છે. ૬ અને તફોઆના બાપ આરહરને બે સ્ત્રીઓ હતી, એટલે હેલઆહ, તથા નાઅરાહ ૭ અને તેને નાઅરાહને પેટ અહુઝામ, તથા હેફેર, તથા તેમની, તથા હાઅહાશારી થયા; એઓ નાઅરાહના પુત્રો હતા. ૮ અને હલઆહના પુત્રો સેરેથ, તથા ચિરદાર, તથા એમાન હતા. ૯ અને હાકોસથી આનુબ, તથા સોબેબાહ, તથા હાશમના પુત્ર અહા-હેલના કુટુંબો થયા ૧૦ અને યાબેસ પોતાના ભાઈઓ કરતા વધારે નામબદો હતા; ને તેની માએ તેનું નામ યાબેસ પાડ્યું એમ કહીને કે, હુ દુઃખથી તેને જલ્દી મારે ૧૧ અને યાબેસે ઇસ્ત્રાએલના કેવની વિનળી કરતાં કહ્યું કે, જો હું મને ખચિતજ આરણીવાદ આપે, ને મારી સીમા વિસ્તારે, ને તારો હાથ મારી સાથે રહે, ને હું મને આપતિથી એવી રીતે બચાવે કે, મારે માથે દુઃખ આવી ન પડે, [તો હુ કેવો લાગ્યવાન]! ને તેણે એ માગ્યું તે દેવે તેને આપ્યું. ૧૨ અને શહુહાહના ભાઈ કલબથી મહીર થયો, તે એસ્તોનનો બાપ હતો. ૧૩ અને એસ્તોનથી બેથ-સફા તથા પાસેઆહ તથા ઇરનાહારનો બાપ તહિ-નાહ થયા એઓ રેખાહના માણસો છે. ૧૪ અને કનાઝના પુત્રો; બોઅનીએલ તથા સરાયાહ; ને બોઅનીએલના દીકરા; હથાય ૧૫ અને મઓનો-યાયથી બોકાહ થયો; ને સરાયાહથી ગેહુશશીમનો બાપ થોઆબ થયો; તેઓ તો કારીગર હતા. ૧૬ અને યહુનેહાય પુત્ર કાલેલના પુત્રો; ઇર, એલાહ તથા નાઆમ; ને એલાહના પુત્રો; ઇર, એલાહ તથા યહુદાએલના પુત્રો; ૧૭ અને એજાહના પુત્રો; થેથેર તથા જેરેદ તથા એફેર તથા યાલોન; ને તેણે પેટ અરિયમ તથા સામ્માય તથા એસ્તનોઆનો બાપ વિરમાહ થયાં. ૧૮ અને તેની યહુદી સ્ત્રીને પેટ જહો-

રૂનો બાપ થેરેઈ, તથા સોખોને બાપ હેમિર તથા
ઝાનિઆહનો બાપ ચક્રીએલ યયા અને ફાન્નની
પુત્રી બિથ્યાહ જેને મેરેઈ પરણેલા હતા તેના પુત્રો
એ છે ૧૯ અને નાહામની બહેનના, એટલે હોદીયા-
હની સ્ત્રીના, દીકરા તે આર્મો કહલાહનો તથા માઅ-
બાથી એસ્ત્રેમોઆનો બાપ હતા ૨૦ અને શીમોનના
પુત્રો; આમ્નેન તથા રિત્તાહ, બેન-હાતાન તથા
તીલોન. અને યિશહના પુત્રો; એહેય તથા બેનએહેય.
૨૧ યહુદાહના પુત્ર શેલાહના પુત્રો; લેખાહનો બાપ
એર, તથા મારેશાહનો બાપ લાઅડાહ, તથા આસ્મે-
આના ધરનાં, એટલે સજ્જનાં ગ્રીષ્માં વજ્ર વજુનારના
ધરનાં, કુટુંબો; ૨૨ ને યોકીમ તથા કોએબાના માણસો
તથા યોઆઝ તથા સારાફ, જેઓ મોઆબના તથા
યાશુબીહેમનાં રાજ્ય કરતા હતા અને એ લેખો
તો પુરાતન છે. ૨૩ તેઓ કુંભાર હતા, ને તેઓ નટ-
કમ તથા ગદેરાહના રહેવાસીઓ હતા; એઓ રાબની
સાથે તેના કામને સાથે ત્યાં રહેતા હતા.

૨૪ શિમઓનના દીકરા; નમ્એલ તથા યામીન,
યારીબ, હેરાહ, શાઉલ; ૨૫ તેનો પુત્ર શાહલુમ, ને
તેનો પુત્ર મિષ્શામ, ને તેનો પુત્ર મિશ્મા. ૨૬ અને
મિશ્માના પુત્રો; તેનો પુત્ર હામ્મએલ, ને તેનો પુત્ર
ઝાકફર, ને તેનો પુત્ર શિમઇ. ૨૭ અને શિમઇને
સોળ પુત્રો તથા છ પુત્રીઓ હતી; પણ તેના ભાઇ-
ઓને ધણું સંતાન નહોતું, ને તેઓનું આખું કુટુંબ
યહુદાહના વંશજોની પેઠે વૃદ્ધિ પામ્યું નહિ ૨૮ અને
તેઓ બેરશેબામાં તથા મોલાહાહમાં તથા હસાર-
શુઆલમાં; ૨૯ તથા બિલ્હાહમાં તથા એસેમમાં
તથા તોલાહમાં; ૩૦ તથા બયએલમાં તથા હોર્મોહમાં
તથા સિક્કાગમાં; ૩૧ તથા બેય-માર્કોબમાં તથા
હસાર-સુરીમમાં તથા બેય-બીરઇમાં તથા શાઅરાઇ-
મમાં રહેતા હતા. ઠાઉદના રાજ્ય લગી એ તેઓનાં
નગર હતાં. ૩૨ અને તેઓનાં ગામ, એટલમ તથા
આઇન, રિમ્બોન તથા તેમ્બેન તથા આશાન, એ પાંચ
નગર હતાં; ૩૩ ને બઆલ સુધી તેજ નગરોની ચારે-
અંતનાં તેઓનાં સર્વ ગામો એ તેઓનાં રહેઠાણ
હતાં, અને તેઓએ પોતાની વંશાવળી રાખેલી છે.
૩૪ અને મરોબાબ તથા યામ્બેબ, તથા અમાસ્ચાહનો
પુત્ર થોશાહ; ૩૫ અને થોએલ, તથા અસીએલના
પુત્ર સરાયાહના પુત્ર થોશિબ્યાહનો પુત્ર થેહ; ૩૬ ને
એદ્થોએનાથ તથા યાઅકોબાહ તથા યરીહાયાહ

તથા અસાયાહ તથા અદીએલ તથા યસીમીએલ તથા
બનાયાહ; ૩૭ ને શમાયાહના પુત્ર શિમીના પુત્ર યહા-
યાહના પુત્ર આલ્લોનના પુત્ર શિક્કોનો પુત્ર ગ્રીઝા.
૩૮ એ નામના પુત્રો પોતાનાં કુટુંબોમાં અધિકારીઓ
હતા; ને તેઓના બાપોના ધરો યહો વિસ્તાર પામ્યાં.
૩૯ અને તેઓ પોતાના ટોળાને સાથ ચારો રોધવાને
ગદારની ભાગળ એટલે નીચાણની પૂર્વ બાજુ લગી
ગયા ૪૦ અને તેઓને પૌષ્ટિક તથા સારો ચારો
મળ્યો, ને દેશ વિશાળ તથા શાત તથા સુલેહ ભરેલા
હતા. કેમકે અગાઉ ત્યાના રહેવાસીઓ હામના
વંશજો હતા. ૪૧ અને આ નામવાર નેધિલા પુત્રોએ
યહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહના દિવસોમાં આવીને
તેઓનાં તેમ્બો પર, તથા જે મેક્કનીમ ત્યાં મળી
આબ્યા તેઓ પર માર ચલાવ્યો, ને આજ લગી
તેઓનો પૂરો વિનાશ કર્યો, ને તેઓની જગ્યાએ
પોતે રહ્યા; કેમકે ત્યાં તેઓનાં ટોળાને સાથ ચારો
હતા ૪૨ અને તેઓમાંના કેટલાક, એટલે શિમઓ-
નના પુત્રોમાંના પાંચસે પુત્રો યિશહના દીકરા પલા-
ઠયાહ તથા નચાયાહ તથા રફાયાહ તથા ઉઝ્ઝીએ-
લની સરદારી નીચે સેફર ખવંત તરફ ગયા; ૪૩ ને
બાકીના બચેલા અમાલેકીઓને તેઓએ માર્યો, ને
ત્યાં આજ લગી વસ્યા.

૫ અને ઇસાએલના જ્યેષ્ઠ પુત્ર રેઉબેનના પુત્રો,
(કેમકે તે જ્યેષ્ઠ હતા; પરંતુ તેણે પોતાના
બાપનો પલગ અધુણ કર્યાને લીધે તેનો જ્યેષ્ઠપણનો
હક ઇસાએલના પુત્ર યુસફના પુત્રને અપાયો; ને
વંશાવળી જ્યેષ્ઠપણના હક પ્રમાણે ગણવાની નથી.
૨ કેમકે યહુદાહ પોતાના ભાઇઓ કરતાં પરાક્રમી
થયો, ને તેના વંશમાં અધિકારી પ્રગટ થયો; પણ
જ્યેષ્ઠપણનો હક યુસફને મળ્યો હતો); ૩ ઇસાએ-
લના જ્યેષ્ઠ પુત્ર રેઉબેનના પુત્રો; હનોખ તથા પાલ્હુ,
હેલોન તથા કર્મો. ૪ થોએલના પુત્રો; તેનો પુત્ર
શમાયાહ, તેનો પુત્ર ગોગ, તેનો પુત્ર શિમઇ; ૫ તેનો
પુત્ર મીખાહ, તેનો પુત્ર રચાયાહ, તેનો પુત્ર બઆલ;
૬ તેનો પુત્ર બએરાહ, જેને આરશુરનો રાજા તિહગાથ-
પિહનેસેર બંદીવાન કરીને લઇ ગયો, તે રેઉબેન-
ઓનો અધિકારી હતો ૭ અને તેઓની પેઢીઓની
વંશાવળી ગણાઇ, ત્યારે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે તેના
ભાઇઓ આ હતા; એટલે થેકએલ સુખ્ય, તથા
ઝબાર્યાહ, ૮ ને થોએલના પુત્ર મોમાના પુત્ર આઝા.

એના પુત્ર બેલા, જેઓ અરાચેરમાં ઠહ નબો તથા બચાલ મેએન લગી રહેતા હતા. ૯ ને પૂર્વ ગમ કાત નદીથી આરચની સરહદ લગી તેમની વસ્તી હતી, કેમકે ગિલઆદ દેશમાં તેઓના પશુનો વિસ્તાર વધ્યો હતો. ૧૦ અને શાહલના દિવસોમાં તેઓએ હાઝીઓની સાથે વિગ્રહ કીધો, કે જેઓ તેઓના હાથથી માર્યો ગયા, ને તેઓ ગિલઆદની પૂર્વ બાજુના સધળા [પ્રદેશ]માં પોતાના તંબુઓમાં વસ્યા.

૧૧ અને ગાદના પુત્રો બારાન દેશમાં તેઓની સામી બાજુએ સાલખાહ લગી વસતા હતા; ૧૨ થોએલ મુખ્ય, તથા બીએ શાફમ, તથા ચાનાહ તથા શાફાટ બારાનમાં [વસતા હતા]; ૧૩ ને તેઓના બાપોના ધરોના તેઓના બાહ્યો મીખાએલ તથા મયુહામ તથા શેબા તથા થોરાય તથા યાકાન તથા ઝીઆ તથા એબેર, એ સાન હતા. ૧૪ એઓ બજના પુત્ર યાહ-દોના પુત્ર યરીશાયના પુત્ર મીખાએલના પુત્ર ગિલ આદના પુત્ર યોરોઆહના પુત્ર હૂરીના પુત્ર અબીહા હલના પુત્રો હતા; ૧૫ ઝૂનીના પુત્ર આબ્દીએલનો પુત્ર અલી, તેઓના બાપોના ધરના મુખ્યો હતા. ૧૬ અને તેઓ બારાનમાંના ગિલઆદના, તથા તેના ક્રેબા-ઓમાં, તથા શારોનના સધળા પાદરોમાં તેઓની સરહદ મુખી વસતા હતા. ૧૭ ચહુદાહના રાજ યોયા-મના દિવસોમાં તથા ઇસ્રાએલના રાજ યરોબઆમના દિવસોમાં એઓ સર્વ વસાવણી પ્રમાણે ગણાયા હતા.

૧૮ રહેબેનના પુત્રો, તથા આદીઓ, તથા મનાશો-હનુ અધુ કુળ, તેઓમાં ઢાલ તથા વરવાર બાધી શકે એવા તથા ધનુવિદ્યા બજનારા તથા યુદ્ધકુશળ શૂર પુરૂષો જે યુદ્ધે અદી શકે એવા હતા તેઓ લુખાખીસ હબર સાતસ ને સાઠ હતા. ૧૯ અને તેઓએ હાઝી-ઓની, યરૂની તથા નારીશની તથા નેહાબની સાથે યુદ્ધ કીધું. ૨૦ અને એઓની વિગ્રહ તેઓને સાલ મળી, ને દાઝીઓ તથા જે સર્વ તેઓની સાથે હતા તેઓ તેઓના હાથમાં અપાયા, કેમકે તેઓએ યુદ્ધમાં દેવની વિનવી કીધી, ને તેણે તેઓની વિનવી માન્ય કરી, કારણ કે તેઓ તેના પર ભરોસો રાખતા હતા. ૨૧ અને તેઓ એઓનાં ઠોર, એટલે પચાસ હબર હટ તથા બે લાખ ને પચાસ હબર ઘેરા તથા બે હબર અરેડા, એક લાખ માણસો લુહા લઈ ગયા. ૨૨ કેમકે ત્યાં ધણા કતલ થઈ ગયા, કેમકે તે યુદ્ધ ઇશ્વર દર્દ, ને તેઓ એઓની જગ્યાએ ગુલામ-ગીરી [આવડા] લગી વસ્યા.

૨૩ અને મનાશોહના અર્ધા કુળના વંશજો દેશમાં રહ્યા; તેઓ બારાનથી વધીને બચાલ હેમોન તથા સનીર તથા હેમોન પર્વત લગી પહોંચ્યા. ૨૪ અને પોતાના બાપોનાં ધરોના મુખ્યો આ દતા, એટલે એફેર તથા યિરાહ તથા અલીએલ તથા આઝીએલ તથા યિમેયાહ તથા હોદાબ્યાહ તથા યાહદીએલ, એ પરાક્રમી શૂરવીરો તથા નામાંકિત પુરૂષો પોતાના બાપોનાં ધરના મુખ્યો હતા.

૨૫ અને તેઓએ પોતાના બાપોના દેવની વિગ્રહ ઉલ્લઘન કીધું, ને તેઓની આગળથી દેશના જે લોકોને વિનાશ દેવે કર્યો હતો તેઓના દેવોની પાછળ તેઓ વહી ગયા. ૨૬ અને ઇસ્રાએલના દેવે આરશૂરના રાજ પૂલનું મન તથા આરશરના રાજ તિલમાય પિલનેસેરનું મન ઉસકેર્યું, ને તે તેઓને, એટલે રહેબેન-ઓને તથા આદીઓને તથા મનાશો-હના અર્ધા કુળને, પકડી લઈ ગયા, ને તેઓને હલાહ તથા હાથોર તથા હારામા તથા ગોઝાન નદીને કાંઠે લાવી આજ લગી [વસાવ્યા].

૨૭ લેવીના પુત્રો; ગેરોન, કહાપ, તથા મરાશી. ૨૮ અને કહાપના પુત્રો; આઝામ, યિરહાર તથા હેમોન તથા ઉઝીએલ. ૨૯ અને આઝામના પુત્રો; હારન તથા મુસા તથા મરિયમ. અને હારનના પુત્રો; નાદાબ તથા અબીહૂ, એલઆઝાર તથા ઇયામાર. ૩૦ એલઆઝારથી શીનહાસ થયો, શીનહાસથી આબી-શૂઆ થયો; ૩૧ ને આબીશૂઆથી બુકી થયો, ને બુકીથી ઉઝી થયો, ૩૨ ને ઉઝીથી ઝરાહ્યાહ થયો, ને ઝરાહ્યાહથી મરાયોથ થયો; ૩૩ મરાયોથથી અમાયોહ થયો, ને અમાયોહથી અહીરૂબ થયો; ૩૪ ને અહીરૂબથી સાદોક થયો, ને સાદોકથી અલીમાઆસ થયો, ૩૫ ને અલીમાઆસથી અઝાયોહ થયો, ને અઝાયોહથી યોહાનાન થયો; ૩૬ ને યોહાનાનથી અઝાયોહ થયો, (એટલે સુલેમાને ચરબલેમમાં જે ઘર બાંધ્યું તેમાં જે યાજ્ઞપદ બળવતો હતો તે એ છે), ૩૭ ને અઝાયોહથી અમાયોહ થયો, ને અમાયોહથી અહીરૂબ થયો, ૩૮ ને અહીરૂબથી સારેક થયો, ને સારેકથી સાલ્યુમ થયો; ૩૯ ને સાલ્યુમથી હિલકીયાહ થયો, ને હિલકીયાહથી અઝાયોહ થયો; ૪૦ ને અઝાયોહથી સરાયાહ થયો, ને સરાયાહથી યહોસાદાક થયો; ૪૧ ને ન્યારે યહોવાહે નબૂખાદનેરસારની હરવક

યદુદાહ તથા યજ્ઞશલિમના લોકોનું હરણ કરાવ્યું,
ત્યારે યદુસાદાક [શુલામળીરીમાં] ગયો.

૧૬ લેવીના પુત્રો; ગેર્ગામ, કહાય તથા મરારી.
૧૭ અને ગેર્ગામના પુત્રોનાં નામ આ છે; લિખ્ની
તથા શિમધ. ૧૮ અને કહાયના પુત્રો આશ્રામ તથા
ચિરહાર તથા હેષોન તથા ઉઝ્ઝીએલ હતાં. ૧૯ મરા-
રીના પુત્રો; માહલી તથા મૂશી. અને લેવીએનાં
કુટુંબો તેઓના બાપોના [ધરો] પ્રમાણે આ છે.
૨૦ ગેર્ગામના [પુત્રો]; તેનો પુત્ર લિખ્ની, એનો પુત્ર
યાહાય, એનો પુત્ર ઝિમ્માહ; ૨૧ એનો પુત્ર યોઆહ,
એનો પુત્ર ચિફો, એનો પુત્ર હેરાહ, એનો પુત્ર
યેઆથરાય. ૨૨ કહાયના પુત્રો; તેનો પુત્ર આમ્મી-
નાહાબ, એનો પુત્ર કોરાહ. એનો પુત્ર આસ્તીર;
૨૩ એનો પુત્ર એહાનાહ, એનો પુત્ર એપ્યાસાફ,
એનો પુત્ર આસ્તીર; ૨૪ એનો પુત્ર તાહાય, એનો
પુત્ર ઉરીએલ, એનો પુત્ર ઉઝ્ઝીયાહ, એનો પુત્ર
શાઉલ. ૨૫ અને એહાનાહના પુત્રો; અમાસાય
તથા અહીરોથ ૨૬ એહાનાહની [વંશવણી] બાબત;
એહાનાહના પુત્રો; તેનો પુત્ર સોફાય, ને એનો
પુત્ર નાહાય; ૨૭ એનો પુત્ર અલીઆબ, એનો પુત્ર
યરોહામ, એનો પુત્ર એહાનાહ ૨૮ અને શમૂઅલના
પુત્રો; ભયેષ્ઠ પુત્ર [યોએલ] તથા બીજો અબીયાહ
૨૯ મરારીના પુત્રો; માહલી, એનો પુત્ર લિખ્ની, એનો
પુત્ર શિમધ, એનો પુત્ર ઉઝ્ઝાહ; ૩૦ એનો પુત્ર
શિમઆ, એનો પુત્ર હાગીયાહ. એના પુત્ર અસાયાહ.

એ સફાન્યાહનો પુત્ર; ૩૧ એ તાહાયનો પુત્ર, ને
એ આસ્તીરનો પુત્ર, ને એ એપ્યાસાફનો પુત્ર, ને
એ કોરાહનો પુત્ર; ૩૨ ને એ ચિરહારનો પુત્ર, ને એ
કહાયનો પુત્ર, ને એ લેવીનો પુત્ર, ને એ ઇસાએ-
લનો પુત્ર ૩૩ અને તેને જમણે હાથે ઉભો રહેનાર
તેનો બાઈ આસાફ; એ આસાફ ધેરેપ્યાહનો પુત્ર,
ને એ શિમઆનો પુત્ર. ૩૪ અને એ મીખાએલનો
પુત્ર, ને એ બાઅસેયાહનો પુત્ર, ને એ માલ્કીયાહનો
પુત્ર; ૩૫ ને એ એખીનો પુત્ર, ને એ હેરાહનો પુત્ર,
ન એ અદાયાહનો પુત્ર; ૩૬ ને એ એધાનનો પુત્ર,
ને એ ઝિમ્માહનો પુત્ર, ને એ શિમધનો પુત્ર; ૩૭ ને
એ યાહાયનો પુત્ર, ને એ ગેર્ગામનો પુત્ર, ને એ
લેવીનો પુત્ર. ૩૮ અને ડાબે હાથે તેઓના બાઈઓ,
એટલે મરારીના પુત્રો [રહેતા]; એધાન કાશીનો
પુત્ર, ને એ આબ્દીનો પુત્ર, ને એ માલ્કીનો પુત્ર;
૩૯ ને એ હશાપ્યાહનો પુત્ર, ને એ અમાસ્યાહનો
પુત્ર, ને એ દિલ્કીયાહનો પુત્ર; ૪૦ ને એ આમ્મીનો
પુત્ર, ને એ બાનીનો પુત્ર, ને એ રોમેરનો પુત્ર;
૪૧ ને એ માહલીનો પુત્ર, ને એ મૂશીનો પુત્ર, ને
એ મરારીનો પુત્ર, ને એ લેવીનો પુત્ર. ૪૨ અને તેમના
બાઈ લેવીએ દેવના ધરના મંડપની સર્વ સેવાને સાર
નિભાવતા હતા

૫૭ અને દારૂનના પુત્રોને તેઓએ આશ્રયનગરો એટલે
હેબ્રેન આપ્યું; તથા લિબ્નાહ પણ તેનાં પાદરો
સુધા, તથા ચાતીર, તથા એશમોઆ તેના પાદરો
સુધા; ૫૮ તથા હીલેન તેનાં પાદરો સુધા, દબીર
તેનાં પાદરો સુધા; ૫૯ તથા આશન તેનાં પાદરો
સુધા, તથા બેથ-રોમેથ તેના પાદરો સુધા; ૬૦ અને
બિન્યામીનના કુળમાંથી; જેના તેના પાદરો સુધા,
તથા આહલેમેથ તેના પાદરો સુધા, તથા અનાથોથ
તેનાં પાદરો સુધા. તેઓના સર્વ કુટુંબોનાં સઘળાં
નગરો મળી તેર નગરો હતા. ૬૧ અને કદાચના
બાકીના પુત્રોને ભાગ ચિહીઓ નાખવાથી તે કુળના
કુટુંબમાંથી, એટલે અર્ધ કુળમાંથી, એટલે મનાશોદના
અર્ધ કુળમાંથી, દસ નગરો [આવ્યા]. ૬૨ અને ગેરો-
મના પુત્રોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે ચિરસાખારના
કુળમાંથી, તથા આરોશના કુળમાંથી, તથા નાફતાલીના
કુળમાંથી, તથા બાશાનના મનાશોદના કુળમાંથી,
તેર નગરો [મળ્યાં] ૬૩ મરાસીના પુત્રોને, તેઓના
કુટુંબો પ્રમાણે, રેઉબેનના કુળમાંથી, તથા આદના કુળ-
માંથી, તથા ઝબુલનના કુળમાંથી, ચિહીઓ નાખવાથી
બાર નગરો [મળ્યાં] ૬૪ અને ઇસાએલ પુત્રોએ
હેલીઓને નગરો તેઓનાં પાદરો સુધાં આપ્યાં.
૬૫ અને તેઓએ યહુદાના પુત્રોના કુળમાંથી, તથા
શિમ્શોનના પુત્રોના કુળમાંથી, તથા બિન્યામીનના
પુત્રોના કુળમાંથી, આ નગરો જેઓનાં નામ આપેલાં
છે તે, ચિહીઓ નાખીને આપ્યાં ૬૬ અને કદાચના
પુત્રોનાં કુટુંબોમાંથી કેટલાએકને પોતાની
નગરો એકાઠમના કુળમાંથી મળ્યાં હતાં
તેઓએ તેઓને આશ્રયનગર, એટલે એકાઠમના
પદારી મુલકમાં સખેમ તેના પાદરો સુધાં આપ્યું;
તથા એરેર તેનાં પાદરો સુધાં; ૬૮ તથા શેકમઆમ
તેનાં પાદરો સુધા, તથા બેથ-હોરોન તેનાં પાદરો
સુધાં; ૬૯ તથા આયાલેન તેના પાદરો સુધાં, તથા
માપ-રિમોન તેનાં પાદરો સુધાં; ૭૦ અને મનાશો-
દના અર્ધા કુળમાંથી; આને તેનાં પાદરો સુધાં,
તથા બિલઆમ તેનાં પાદરો સુધાં, કદાચના પુત્રોના
કુટુંબના બાકી રહેલાઓને આપ્યાં ૭૧ ગેરોમના
પુત્રોને મનાશોદના અર્ધ કુળના કુટુંબમાંથી બાશાન-
માનું ગોલાન તેનાં પાદરો સુધા, તથા આશારોથ
તેના પાદરો સુધાં [મળ્યાં]; ૭૨ અને ચિરસાખારના
કુળમાંથી; કેદથ તેનાં પાદરો સુધા, દાબસથ તેનાં
પાદરો સુધાં; ૭૩ તથા રામોથ તેનાં પાદરો સુધાં,

તથા આનેમ તેનાં પાદરો સુધાં; ૭૪ અને આશીરના
કુળમાંથી; મારાલ તેનાં પાદરો સુધાં, તથા આબ્દોન
તેનાં પાદરો સુધાં; ૭૫ તથા હુકોક તેનાં પાદરો
સુધાં, તથા રહોબ તેનાં પાદરો સુધાં; ૭૬ અને
નાફવાલીના કુળમાંથી; ગાલીલમાનું કેદથ તેના પાદરો
સુધાં, તથા હામ્મેન તેનાં પાદરો સુધા, તથા ડિચી-
યાધમ તેનાં પાદરો સુધાં. ૭૭ બાકીના લેવીઓને
એટલે મરાસીના પુત્રોને ઝબુલનના કુળમાંથી રિમ્મોને
તેનાં પાદરો સુધા, તાબેર તેનાં પાદરો સુધાં; અને
યરેઓના પાસે યરદનને પેલે પાર, એટલે યરદનની
પૂર્વગમ, રેઉબેનના કુળમાંથી, અરુયમાનું બેસેર તેનાં
પાદરો સુધાં, તથા યાહસાહ તેનાં પાદરો સુધાં,
૭૮ તથા કદેમોથ તેનાં પાદરો સુધા, તથા મેફાઆથ
તેના પાદરો સુધાં, ૮૦ અને આદના કુળમાંથી બિલ-
આદમાનુ રામોથ તેનાં પાદરો સુધાં, તથા માહનાથમ
તેના પાદરો સુધાં; ૮૧ તથા હેશ્મોન તેનાં પાદરો
સુધાં, તથા યાઝેર તેનાં પાદરો સુધાં મળ્યાં.

૭ અને ચિરસાખારના પુત્રોનાં; તોલા તથા
પૂઆહ, યાશૂબ તથા શિમ્શોન એ ચાર. ૨ અને
તોલાના પુત્રો નીચે પ્રમાણે; ઉઝ્ઝી તથા રફાયાહ
તથા યરીએલ તથા યાહમાથ તથા ચિલ્સામ તથા શમુ-
એલ, એ પોતાના બાપોનાં ધરોના, એટલે તોલાના
[ધરોના] મુખ્ય; તેઓ પોતાના ભાનાઓમાં પરા-
ક્રમી શૂરવીરો હતા; દાઉદના દિવરોમાં તેઓની
વચ્ચે ઉઝ્ઝીના

૮ પુત્રો; મીખા-
અવ તથા આબાયાહ તથા યાઅલ, ચિરશીયાહ એ
પાંચ; જેઓ સર્વ મુખ્ય પુત્રો હતા ૪ અને તેઓની
પાસે તેઓની પેઢીઓ પ્રમાણે, તેઓના બાપોનાં
ધરો પ્રમાણે લડાઇને માટે લશ્કરની ટુકડીઓ છત્રીસ
દબરની હતી; કેમકે તેઓને ધણી સ્ત્રીઓ તથા પુત્રો,
હતા. ૫ અને ચિરસાખારનાં સર્વ કુટુંબોમાં તેઓના
બાહઓ કે જેઓ પરાક્રમી યુર પુત્રો હતા, તેઓની
વંશાવળી પ્રમાણે તેમની સઘળી સખ્યા કદાચનાં,
તેઓ સત્યાસી દબર હતા.

૬ બિન્યામીનના પુત્રો; બેલા તથા બેબેર તથા
યદીઅએલ, એ ત્રણ. ૭ અને બેલાના પુત્રો; એરેબોન
તથા ઉઝ્ઝી તથા ઉઝ્ઝીએલ તથા ધરીમોથ તથા ધરી,
એ પાંચ; જેઓ પિતૃઓનાં ધરોના મુખ્યો, પરાક્રમી
યુર પુત્રો; ને તેઓની વંશાવળી પ્રમાણે તેઓની

અણ્વી કરતાં તેઓ બાવીસ હજાર ને થોડીસ થયા.
૮ અને બેબેરના પુત્રો; ઝમીરાહ તથા થોઆશ તથા
અલીએઝર તથા એલથોએનાય તથા ઝોઝી તથા
યરેમોથ તથા અઝીયાહ તથા અનાથોથ તથા આલેમેથ.
એ સર્વ બેબેરના પુત્રો. ૯ અને તેઓની વંશાવળી
પ્રમાણે તથા પેઢીઓ પ્રમાણે તેમની ગણતરી કરતાં
તેઓ વીસ હજાર ને બેસે પરાકમી શૂર પુરૂષો,
પોતાના પિતૃઓના ધરોના મુખ્યો હતા. ૧૦ અને
યદીઅએલના પુત્રો; બિહ્દાન. અને બિહ્દાનના
પુત્રો; યેહશ તથા બિન્યામીન તથા એહૂદ તથા કના-
અનાહ તથા એથાન તથા તાર્દીશ તથા અહીશાહાર.
૧૧ એ સર્વ યદીઅએલના પુત્રો હતા, તેઓના પિતૃ-
ઓનાં [ધરોના] મુખ્યો પ્રમાણે, સત્તર હજાર ને
બેસે પરાકમી શૂર પુરૂષો હતા, કે જે યુદ્ધને માટે
સૈન્યમાં જવાને સક્તિવાન હતા. ૧૨ અને ધરના પુત્રો,
થુષીમ તથા હુષીમ; આહેરના પુત્રો, હુશીમ.

૧૩ નાફતાલીના પુત્રો; યાહસીએલ તથા ગુની
તથા થેસેર તથા શાલ્લૂમ, એ બિહ્દાહના પુત્રો.

૧૪ મનાશ્શેહના પુત્રો; આસીએલ જે [તેની સ્ત્રીને
પેટ] અવતર્યો; (તેની અસામી ઉપપત્નિને પેટ
નિલ્યાંદને બાપ માખીર થયો; ૧૫ ને માખીર
હુષીમ તથા થુષીમને સારૂ વધુ લાગ્યો, જેની બહે-
નનું નામ માઅખાહ હતું; ને બીજાનું નામ સલેફ-
હાહ હતું; ને સલેફહાહને પુત્રીઓજા હતી. ૧૬ અને
માખીરની સ્ત્રી માઅખાહને પુત્ર થયો; ન તેણીએ
તેનું નામ પેરેશ પાડ્યું; ને તેના બાહનું નામ રોરેશ
હતું; ને તેના પુત્રો ઉલામ તથા રેકેમ હતા. ૧૭ અને
ઉલામના પુત્રો; બદાન એઓ મનાશ્શેહના પુત્ર
માખીરના પુત્ર બિલઆદના પુત્રો હતા. ૧૮ અને તેની
બહેન હામોલેબેથને પેટ ધરહોદ તથા અઝીએઝર
તથા માહલાહ થયા ૧૯ અને શમીદાના પુત્રો આહાન
તથા થેમેમ તથા લિકહી તથા અનીઆમ હતા.

૨૦ અને એફ્રાઇમના પુત્રો; શુથેલાહ, તથા એનો
પુત્ર બેરેદ, તથા એનો પુત્ર તાહાથ, તથા એનો પુત્ર
એલુઆહાહ, તથા એનો પુત્ર તાહાથ, ૨૧ તથા એનો
પુત્ર ઝાબાહ, તથા એનો પુત્ર શુથેલાહ, તથા એસેર,
તથા એલઆદ, જેઓને દેશમાં જન્મેલા ગાયના પુત્ર-
થોએ મારી નાખ્યા, કેમકે તેઓ એઓનાં ઢોરોને
હરી લઈ જવા સહિ ઉતરી આવ્યા હતા. ૨૨ અને
તેઓના બાપ એફ્રાઇમે થલ્લા દિવસે લગી શોક
કર્યો, ને તેના ભાઈઓ તેને દિવાસો દેવા આવ્યા.

૨૩ અને તે પોતાની સ્ત્રી પાસે ગયો, ને તેને દહાડા
રહ્યા, ને તેણીને પુત્રો પ્રસવ થયા, ને તેણે તેનું
નામ બરીઆહ પાડ્યું, કેમકે તેના ઘરની દુર્દશા થઈ
હતી. ૨૪ અને તેની પુત્રી થોઆરાહ હતી, જેણે નીચેનું
તથા ઉપરનું બેથ-હોરેન, તથા ઉઝ્ઝેન-થોઆરાહ
બાંધ્યા. ૨૫ અને રેફાહ તેનો પુત્ર હતો, તથા રેથેફ,
તથા એનો પુત્ર તેલાહ, તથા એનો પુત્ર તાહાન;
૨૬ એનો પુત્ર લાઅહાન, એનો પુત્ર આમ્મીહૂદ,
એનો પુત્ર અઝીસામા; ૨૭ એનો પુત્ર નૂન, ને એનો
પુત્ર યહોયુઆ. ૨૮ અને તેઓનાં વતન તથા તેઓનાં
રહેઠાણ બેથેલ તથા તેના કસ્બાઓ હતાં, ને પૂર્વ
તરફ નાઅરાન, તથા પશ્ચિમ તરફ એઝેર તથા તેના
કસ્બાઓ; વળી શમેમ ને તેના કસ્બાઓ, અઝઝાહ
તથા તેના કસ્બાઓ નુધી; ૨૯ ને મનાશ્શેહના વંશ-
જેની સીમા પાસે બેથ-શઆન તથા તેના કસ્બાઓ,
તાઅનાથ તથા તેના કસ્બાઓ, મંથિફે તથા તેના
કસ્બાઓ, હોર તથા તેના કસ્બાઓ. એઓમા ઇસ્રા-
એલના પુત્ર યુસફના વંશજે રહેતા હતા.

૩૦ આથેરના પુત્રો; થિઆહ તથા થિથાહ તથા
થિથો તથા બરીઆહ તથા તેઓની બહેન સેરાહ.
૩૧ અને બરીઆહના પુત્રો; હેબેર, તથા માલ્કીએલ
કે જે બિઝાઇથનો બાપ હતો. ૩૨ અને હેબેરથી
યાફ્લેહ તથા થોમેર તથા હોયામ તથા તેઓની
બહેન શૂઆ થયાં. ૩૩ અને યાફ્લેહના પુત્રો; પાસાખ
તથા બિન્દાહ તથા આશાથ. એ યાફ્લેહનાં ફરજનો
છ. ૩૪ અને થોમેરના પુત્રો; અહી તથા રોહાહાહ,
યહુખાહ તથા અસામ. ૩૫ અને તેના ભાઈ હેલેમના
પુત્રો; સોફાહ તથા થિઆ તથા થોલેશ તથા આમાલ
૩૬ સોફાહના પુત્રો; સૂઆહ તથા હાર્નેફેર તથા
શૂઆલ તથા બેરી તથા થિઆહ; ૩૭ એસેર તથા હોહ
તથા શાઆ તથા શિલશાહ તથા થિદ્રાન તથા બએરા.
૩૮ અને થેથેરના પુત્રો; યકુતેહ તથા થિરેપાહ તથા
અરા. ૩૯ અને ઉલાના પુત્રો; આરાહ તથા હાન્નીએલ
તથા રિરયા. ૪૦ એ સર્વ આથેરના પુત્રો હતા; તેઓ
પોતાના પિતૃઓના ધરોના મુખ્યો, સુદી કાઠેલા તથા
પરાકમી શૂર પુરૂષો, મુખ્ય અધિકારીઓ હતા. અને
વંશાવળી પ્રમાણે તેઓની ગણના યુદ્ધના કામને વાસ્તે
કરતાં તેઓની સંખ્યા છબીસ હજાર પુરૂષની હતી.

૮ અને બિન્યામીનથી તેનો ન્યેષ્ઠ પુત્ર બેલા,
બીજો આશ્મેલ, ને ત્રીજો આહરાહ; ૧ થોયો.

નોદાદ ને પાચમે રાડા ધયા ટેઅને બેલાને આ
 પુત્રો દના, એટલે આદાર તથા એસ ટથા અમીદુદ,
 ૪ તથા અમીશુઆ તથા નાઅમાન તથા અહોઆદ
 ૫ તથા ારા તથા શયુકાન તથા હુશમ ૬ અને આ
 એદુદના પુત્રો છે, એ ાનાના રહેવાનીઓના પિતૃ
 ઓના ધરોના મુખ્યા ને તેઓ તેઓને કેદ કરી
 માનાદાધમા લઘ યથા, ૭ ને નાઅમાન તથા અટીરાદ
 તથા ારા અઓને તે કેદ પકડી ગયો અને તેનાથી
 ઉઠાડી તથા અટીદુદ ધયા ૮ અને તલે તેઓને મોકલ
 દીધા પછી શાદરાતમને મોઆબના પ્રદેશમા સતાન
 ધયા, તેની ઓઆ દુશ્મન તથા બાઅરા હતી ૯ અને
 તેને ધોનાની સ્ત્રી હોદે અને જે યાબાબ તથા સિખરા
 તથા મેશા તથા માહકામ, ૧૦ તથા યેડેસ તથા શાખ્યાદ
 તથા મિમ દ ધયા એ તેના પુત્રો પિતૃઓના
 [ધરોના] મુખ્યા હતા ૧૧ અને દુશ્મનને જે તેને
 અશીરૂલ તથા અદયાઆલ ધયા ૧૨ અને અદયા
 આલના પુત્રો, એવેર તથા મિશઆમ તથા સેમેદ
 એવે બોનો તથા લો તેમના કર્યાઓ તુજા બાખ્યા,
 ૧૩ ને બીઆદ તથા સેમા એ આય બોનના રહેવાની
 ઓના પિતૃઓના [ધરોના] મુખ્યા હતા. તેઓએ

બાબ તથા નાબ, ૨૧ તથા બેરાર તથા આલો
 તથા બેવેર દના, ને મિમ્યોયથી શિમઆદ ધયો.
 ૨૨ અને એઓ પણ ધોનાના ભાઈઓની સામે બર
 શાદેમમા ધોતાના ભાઈઓની સામે રહેતા હતા.
 ૨૩ અને નેરથી ક્રીશ ધયો ને કીરથી શાઉલ ધયો;
 ને શાઉલથી ધોનાયાન તરા માહકી શુઆ તથા અમી
 નાદાબ તથા એશમઅલ ધયા ૨૪ અને ધોનાયાનનો
 ૨૫ મરીબબઆલ હતો, ને મરીબબઆલથી
 મીખ દ ધયો ૨૬ અને મીખાહના પુત્રો, પીયોન
 તરા મેડેખ તથા તારેઆ તથા આહાઝ ૨૭ અને
 નાદાબથી યહોઆહાદ ધયો ને યહોઆહાલથી આલે
 મેય તથા આઝમાવેય તથા ઝિમી ધયા, ને ઝિમીથી
 મોસા ધયો, ૨૮ ને મોસાથી બિનઆ ધયા, તેનો
 પુત્ર રાડાદ હતો એનો પુત્ર એલઆસાદ, એનો
 પુત્ર આસેલ ૨૯ ને આસેલને ૩૦ પુત્રો દના, ને
 તેઓના નામે આ છે, આશીકામ, બોખર તથા
 હરમાએલ તથા નઆયીદ તથા બોબીલાદ તથા
 હાનાન. એ સર્વ આમેલના પુત્રો હતા. ૩૧ અને
 તેના ભાઈ એરીકના પુત્રો, તેનો મયબ પુત્ર ઉલામ,
 ૩૨ હા. તથા નોટ અમીદે, ૪૦ અને હા

પુત્ર ઉઝ્ઝીનો પુત્ર એનાહ, ને ચિખ્નીયાહના પુત્ર રેઢેએવના પુત્ર રાકાટયાહનો પુત્ર મથુલ્યામ, ૮ ને તેઓની વશાવળીઓ પ્રમાણે તેઓના બાઇઓ નવસે ને છપ્પન એ સર્વ પુરૂષો પોતાના પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે પિતૃઓના [ધરોના] મુખ્યો હતા

૧૦ અને યાજ્ઞકોમાના, યદાયાહ તથા યદોચારીજ તથા યાખીન, ૧૧ ને અહીટૂળના પુત્ર મરાયોથના પુત્ર સાદોહના પુત્ર મથુલ્યામના પુત્ર હિ પ્રીયાહનો પુત્ર અઝાર્યાહ દેવના ધરનો કારસારી, ૧ ને માદગ્રીયા હના પુત્ર પાશૂરના પુત્ર યરોહામનો પુત્ર અદાયાહ, ને ઇમ્મેરના પુત્ર મશિદનેમીથના પુત્ર મથુલ્યામના પુત્ર યાહઝેરાહના પુત્ર અદીએવનો પુત્ર માઅસાય, ૧૩ ને તેઓના બાઇઓ, પોતાના પિતૃઓના ધરના મુખ્યો, એક હબર સાતમે ને સાઠ હતા, તેઓના દેવના ધરની સેવાના કામ સાથે ધણા કુશળ પુરૂષો [હતા] ૧૪ અને લેવીઓમાના, [અટલે] મરારીના પુત્રોમાના, હશાખ્યાહના પુત્ર અઝીકામના પુત્ર હાશશૂળના પુત્ર રામાયાહ, ૧૫ ને બાકબાકાર, હેરશ તથા ગાનાદ, ને આસાફના પુત્ર ઝિથ્રોના પુત્ર મીખાનો પુત્ર માત્તાનાહ, ૧ ને યદૂથૂળના પુત્ર ગાલાલના પુત્ર રામાયાહનો પુત્ર ઓબાધાહ ને એલકાનાહના પુત્ર આસાનો પુત્ર ઓરેખ્યાહ, તેઓ નદોફાથીઓના ગામેના રહેવાસીઓ હતા ૧૭ અને દારપાળો, શાલુમ તથા આફુમ તથા ટાલ્મેન તથા અહીમાન તથા તેઓના બાઇઓ, શાલુમ મુખ્ય હતો, ૧૮ તે ત્યા લગી રાજના પૂર્વ ફિશાના દરવાજાનો [રક્ષક] હતો, તેઓ લેવીના પુત્રોની ધાવણીને મટિ દારપાળો હતા ૧ અને કોરાહના પુત્ર એખ્યાસાફના પુત્ર કોરેનો પુત્ર શાલુમ, ને તેના બાપના ધરના તેના બાઇઓ, એટલે કોરાહીઓ, સેવાના કામ પર હતા, મડપના દારપાળો હતા, ને તેઓના પિતૃઓ યદોવાહની ધાવણી નાકુ અસાળ નારા હતા, ૨૦ ને ગતકાળમા એલઆઝારનો પુત્ર શીનહાસ તેઓના ઉપરી હતો, ને યદોવાહ તેની સાથે હતો ૨૧ મરોલેખ્યાહનો પુત્ર ઝપાર્યાહ મુલા કાતમડપનો દારપાળ હતો ૨૨ એ સર્વ ને દરવાજ ઉપર દારપાળ તરીકે પસંદ કરાએલા હતા તેઓ બંને ને બાર હતા * એ પોતાના ગામેમા પોતાની વશાવળી પ્રમાણે ગણ્યા હતા, તેઓને દાહદે તથા રામએલ બાવિયહરીકે તેઓના મુકરર ક્રીધેલા કામ

પર નિમ્યા ૨૩ એમ તેઓનું તથા તેઓના પુત્રોનું કામ યદોવાહના ધરના દારોની, એટલે મડપના ધરની, ગિલ્લાવાર ચોષ્ટી કરીને સમાળ રાખવાનું હતું ૨૪ આરે બાબુએ દારપાળો હતા, એટલે પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, તથા દક્ષિણ ૨૫ અને તેઓના ને બાઇઓ તેઓના ગામેમા હતા, તેઓને સાત સાત દિવસને આતર વારસુરવી તેઓની સાથે સામેલ થવા સાથે આવવાનું હતું, ૨૬ કેમકે ચાર મુખ્ય દારપાળો ને લેવીઓ હતા, તેઓ અમુક કામ પર હતા, અને દેવના ધરની ઓરડીઓ પર તથા ભડારો પર નિમેલા હતા ૨૭ અને તેઓ દેવના ધરની આસપાસ રહેતા હતા, કેમકે તે તેમના હવાલામા હતું તે ને દર સવારે તેને ઉઘાડવાનું કામ તેઓનું હતું ૨૮ અને તેઓમાના કેટલાએકના હવાલામા સેવાના પાત્રો હતા, કેમકે તેઓને ગણીને બહાર લઈ જતા, ને ગણીને તેઓને માહેલાવતા ૨૯ વળી તેઓમાના કેટલાક રાચરચીલા પર તથા પવિત્રરથાનના સર્વ પાત્રો પર તથા મેદા પર તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલ તથા લોખાન તથા સુગંધીઓ પર નિમાયકા હતા ૩૦ અને યાજ્ઞકના પુત્રો માના કેટલાએક સુગંધીઓની મેળવણી તૈયાર કરનારા હતા ૩૧ અને શાલુમ કોરાહીને ન્યેષક પુત્ર માતિ-થ્યાહ ને એક લેવી હતો, તેનું મુકરર ક્રીધેલું કામ તવાઓપર રોકાલી વીળે [સમાળી રાખવાનું] હતું ૩૨ અને કદાથીઓના પુત્રોમાના, તેઓના કેટલાક બાઇઓ, અર્પેલી રોટની દર વિશ્રામવારે તૈયાર કરવાના કામ પર હતા ૩૩ અને આ ગવૈયાઓ હતા, તેઓ લેવીઓના પિતૃઓના ધરોના મુખ્યો [હતા], ને તેઓ ઓરડાઓમા રહેતા હતા, ને [તેઓ ખીજ કામથી] મુક્ત [હતા], કેમકે તેઓ રાત દહારો તેમના કામમા ગુથાયેલા રહેતા હતા ૩૪ એ લેવીઓના પિતૃઓના [ધરોના] મુખ્યો હતા, એટલે પોતાની સર્વ પેઢીઓમા મુખ્ય પુરૂષો હતા, એ યશરાલેમમા રહેતા હતા

૩૧ અને ગિબઓનનો બાપ થેઇએલ ગિબઓનમા રહેતો હતો, ને તેની સ્ત્રીનું નામ માઅબાહ હતું ૩૨ આબ્દેન તેનો ન્યેષક પુત્ર, તથા સૂર, તથા કીસ તથા બઆલ તથા નેર તથા નાહાબ, ૩૩ તથા ગદોર તથા આહા તથા ઝપાર્યાહ તથા મિકડોથ હતા ૩૪ અને મિકડોથથી શિમઆમ થયા, ને તેઓ પશુ પોતાના બાઇઓની સાથે, પોતાના બાઇઓની સામે,

યશસ્વિભાં રહેવા હતા. ૪૬ અને નેરથી ક્રીડા થયો; ને ક્રીડાથી શાઉલ થયો; ને શાઉલથી યોનાથાન તથા માલ્કી-શુઆ તથા અબીનાદાબ તથા એરમઆલ થયા. ૪૭ અને યોનાથાનનો પુત્ર મરીબ બઆલ હતો; ને મરીબ-બઆલથી મિખાહ થયો. ૪૮ અને મિખાહના પુત્રો; પીથોન તથા મેલેખ તથા તાહરેઆ [તથા આહાહ]. ૪૯ અને આહાહથી યારાહ થયો; ને યારાહથી આલેમેથ તથા આઝમાવેથ તથા ઝિમી થયા; ને ઝિમીથી મોસા થયો; ૪૯ ને મોસાથી બિનઆ થયો; ને તેનો પુત્ર રફાયાહ, તેનો પુત્ર એલઆસાહ, તેનો પુત્ર આસેલ; ૪૪ ને આસેલને છ પુત્રો હતા, ને તેઓના નામ આ છે; આઝીકામ, બિખર, તથા હશમાએલ તથા શઆયીહ તથા આબાધાહ તથા હાનાન; એ આસેલના પુત્રો હતા.

૧૦ હવે પલિસ્તીઓએ હસ્તાએલની સામે યુદ્ધ કીધું; ને હસ્તાએલના પુરુષો પલિસ્તીઓની આગળથી નાકા, ને જિલ્લોઆ પર્વત પર કાપી નંખાયા. ૨ અને પલિસ્તીઓ શાઉલની તથા તેના પુત્રોની પાછળ લગોલગ લાગ્યા, ને પલિસ્તીઓએ શાઉલના પુત્ર યોનાથાનને તથા અબીનાદાબને તથા માલ્કી શુઆને માર્યો. ૩ અને શાઉલની સામે યુદ્ધ દારૂ મચ્યું, ને ધનુષદારીઓએ તેને પકડી પાડેલ, ને ધનુષદારીઓએ તેને પાએલ કીધો. ૪ ત્યારે શાઉલે પોતાના શસ્ત્રધારને કહ્યું કે, તારી વરવાર તાણીને મને બાંધી નાખ, રખે એ બેસુનતીઓ આવીને મારૂં અપમાન કરે. પણ તેના શસ્ત્રધારે ના પાડી; કેમકે તે ધણે બિહીયો. માટે શાઉલ તેની વરવાર વધને તે પર પડ્યો. ૫ અને તેના શસ્ત્રધારે બેયુ કે શાઉલ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તે પણ પોતાની વરવાર પર પડીને મરી ગયો. ૬ એમ શાઉલ તથા તેના ત્રણ પુત્રો મરણ પામ્યા; ને તેનું આખું ઘર સાથે મરણ પામ્યું. ૭ અને મેદાનમાં જે હસ્તાએલના માણસો હતા તે સર્વે બેયુ કે તેઓ નાકા છે, ને શાઉલ તથા તેના પુત્રો માર્યો ગયા છે, ત્યારે તેઓ પોતાનાં નજરો તણ દબને નાતી ગયા; ને પલિસ્તીઓ આવીને તેઓમાં રહ્યા.

૮ અને તેને બીજે દિવસે એમ થયું, કે પલિસ્તીઓ યશસ્વિઓને લેવા સાડ આબ્યા, ત્યારે શાઉલ તથા તેના પુત્રો જિલ્લોઆ પર્વત પર પડેલા તેઓને મળ્યા. ૯ અને તેઓએ તેની ઉપરથી સવળું ઉતારી

લીધું, ને તેનું માથું તથા તેનું કવચ લીધાં, ને તેઓએ પોતાની મુર્તિઓને તથા લોકોને વધામણી આપવાં સાડ ચારોગમ પલિસ્તીઓના દેશમાં સરેશિયા મોકલ્યા. ૧૦ અને તેઓએ તેનું કવચ પોતાના દેવોના ઘરમાં મૂક્યું, ને દાગોળના ઘરમાં તેનું માથું ઠાંચ્યું. ૧૧ અને પલિસ્તીઓએ જે સર્વ શાઉલને કહ્યું હતું તે યાએશ ગિલઆદના સઘળાઓએ સામભ્ય, ૧૨ ત્યારે સર્વ શૂરવીર પુરુષોએ ઉઠીને શાઉલની લાસ તથા તેના પુત્રોની લાસો લીધી, ને તેમને યાએશમાં આણી, ને યાએશના આલેન ઝડ તળે તેઓનાં હાડકાં દાટ્યાં, ને સાન દિવસ સુધી ઉપવાસ કર્યો. ૧૩ એમ શાઉલે યહોવાહનું વચન ન પાળવાથી જે ઉત્તંધન તેણે યહોવાહ વિરુદ્ધ કહ્યું હતું, ને વળી ખબર મેળવવા માટે યહોવાહને ન પ્રહતાં ભૂતવેદની સલાહ લીધી હતી, તેને લીધે તે મરણ પામ્યો; ૧૪ તે માટે એણે તેને મારી નાખ્યો, ને રામથને ફેરવીને ચીલાધના દીકરા દાઉદના હાથમાં આપ્યું.

૧૧ અને સર્વ હસ્તાએલે હેઝોનમાં દાઉદની પાસે એકકા થઈને કહ્યું કે, બે, અમે તારાં હાડકાં તથા તારૂં માંસ છીએ. ૨ ગતકાળમાં શાઉલ રાત્ર હતો ત્યારે પણ હસ્તાએલને બહાર લઈ જનાર તથા અદર લાવનાર તુંજ હતો; ને તારા દેવ યહોવાહે તને કહ્યું હતું કે, હું મારા હસ્તાએલ લોકનું પાળણ કરશે, ને તુંજ મારા હસ્તાએલ લોકો પર અધિકારી થશે. ૩ એમ હસ્તાએલના સર્વ વડીલો હેઝોનમાં રાત્ર પાસે આબ્યા; ને દાઉદે હેઝોનમાં યહોવાહની સમક્ષ તેઓની સાથે કરાર કીધો; ને શમુએલની હસ્તક અપાયલા યહોવાહના વચન પ્રમાણે તેઓએ દાઉદને હસ્તાએલ પર રાત્ર તરીકે અભિષિક્ત કીધો. ૪ અને દાઉદ તથા સર્વ હસ્તાએલ યશસ્વિભાં (એટલે યશ્-સમા) ગયા; ને દેશના રહેવાસી યબૂસીઓ ત્યાં હતા. ૫ અને યબૂસના રહેવાસીઓએ દાઉદને કહ્યું કે, તારે અદ્ધિ આવવુ નહિ. તો પણ દાઉદે સ્થિતિને બિલ્લો લીધો; નેજા દાઉદનું નગર છે. ૬ અને દાઉદે કહ્યું કે, જે કેષ યબૂસીઓને પ્રથમ મારશે, તે મુખ્ય તથા સેનાપતિ થશે અને સરવાદનો પુત્ર યોઆબ પ્રથમ ચડી ગયો, ને મુખ્ય કયો. ૭ અને દાઉદે કિલ્લામાં રહ્યો; એ માટે તેઓએ તેનું નામ દાઉદનું નગર એવું પાડ્યું. ૮ અને તેણે ચોતરફ નગર બાંધ્યું, મિલ્લોથી માંડીને ચોનરફ; ને યોઆબે બાકીના નગર

રને સમાર્થ ૭ અને દાઉદ વધારે ને વધારે મોટા થતો
થયો, કેમકે સૈન્યનો યહોવાહ તેની સાથે હતો.

૧૦ હવે આ દાઉદના મુખ્ય યોદ્ધાઓ છે, કે જ્યો, હન્નાએલ વિષે યહોવાહના વચન પ્રમાણે તેને રાજ કરવા માટે સંધ્યા હન્નાએલની સાથે મક્કમપણે તેના રાજ્યમાં તેની કુમકે રહ્યા ૧૧ અને દાઉદના યોદ્ધાઓની ગણતરી આ છે, એટલે હાજીઓનીનો પુત્ર યારીબઆમ, એ ત્રીસનો મુખ્ય, તેણે પોતાની બરછી ત્રણસેની વિરૂદ્ધ ઉઠાવીને તેઓને એકી વખતે મારી નાખ્યા ૧૨ અને તેથી ઉતરતો આહોલી દોદોનો પુત્ર એલઆઝાર હતો, ને તે ત્રણ યોદ્ધાઓમાંનો એક હતો, ૧૩ તે પાસ દામ્મીમમાં દાઉદની સાથે હતો, ને ત્યાં જવાના ખેતરમાં પલિસ્તીઓની લડાઈને સાર એકઠા થયા હતા, ને લોક પલિસ્તીઓની આગળથી નાસતા હતા ૧૪ અને તેઓએ તે ખેતરની મધ્યે ઉભા રહીને તેને બચાવ કીવો, ને પલિસ્તીઓને મારી નાખ્યા, ને યહોવાહે મોટા જયથી તેઓને બચાવ કીધો ૧૫ અને ત્રીસ મુખ્યોમાંના ત્રણ દાઉદની પાસે અદુલ્લામની ગુફામાં ગદ આગળ જઈ પહોંચ્યા, ને પલિસ્તીઓના સૈન્યે રફાઇમના મેદાનમાં છાવણી કરેલી હતી ૧૬ અને દાઉદ તે વેળા ગદમાં હતો, ને પલિસ્તીઓનું પાણી મેથરેહેમમાં હતું ૧૭ અને દાઉદે તલપ તલપ થઈને કહ્યું કે, કોઈ મને બેથલેહેમના દરવાજા પાસેના કુવાનું પાણી પાંચ તો કેટલું સારું! ૧૮ ને પલિસ્તીઓની છાવણીમાં પેલા ત્રણે ધસી જઈને તે દરવાજા પાસેના બેથલેહેમના કુવામાંથી પાણી કાઢ્યું, ને તે દાઉદની પાસે લઈ આવ્યા, પણ દાઉદ તે પીવા ઇચ્છતો નહોતો, પણ યહોવાહની આગળ તે રેગીને, ૧ તેણે કહ્યું કે, મારો દેવ મને એવું કરવા ન દો, આ પુરૂષો જ્યોએ પોતાના જીવ જોખમમાં નાખ્યા છે તેઓનું લોહી થું હું પીઉં કેમકે તેઓ તો પોતાના જીવને [જોખમે] તે લાવ્યા છે, એ માટે તે પીવાને તે રાજ ન હતો એ ત્રણ યોદ્ધાઓએ એ કાર્ય કીધા ૨૦ અને યોઆબના ભાઈ આમ્શાય તે ત્રણમાંનો મુખ્ય હતો, કેમકે તેણે પોતાની બરછી ત્રણસે વિરૂદ્ધ ઉઠાવીને તેઓને માર્યા, ને ત્રણમાં નામ મેળવ્યું ૨૧ એ ત્રણેમાં બાઈના બેઉથી ને વધારે નામીયો હતો, ને તે તેઓનો ઉપરી થયો, તો પણ તે પહેલા ત્રણની બરોબરી કરી શક્યો નહિ ૨૨ કામ્સએલના પરાક્રમી

હયો કરનાર શૂર પુરૂષના પુત્ર યહોયાહાનો પુત્ર બનાયાહ, એણે મોઆબી અરીએલના બે પુત્રોને મારી નાખ્યા, વળી એણે જઈને હીમની ગદમાં ગુફાની મધ્યે એક સિંહને મારી નાખ્યો, ૨૩ ને એણે એક મોટા કદાવર પાંચ હાથના મિસરી પુરૂષને મારી નાખ્યો, ને તે મિસરીના હાથમાં વણકરની તોરણા જેવી એક બરછી હતી, ને એ લાકડી લઈને તેની પાસે જઈ પહોંચ્યો, ને બરછી મિસરીના હાથમાંથી ઝિતવી લઈને તેની બરછીથી તેને મારી નાખ્યો ૨૪ યહોયાહાનો પુત્ર બનાયાહ એ કાર્ય કીધા, ને એ ત્રણ યોદ્ધાઓમાં તે નામકિત થયા ૨૫ જ્યો, તે ત્રીસ કરતા વધારે નામીયો હતો, પણ તે પહેલા ત્રણની બરોબરી કરી શક્યો નહિ, અને દાઉદે તેને પોતાની રક્ષકોળીનો ઉપરી કરાવ્યો.

૨૬ વળી સૈન્યના યોદ્ધાઓ પણ હતા, એટલે યોઆબનો ભાઈ અસાહેલ, બેથલેહેમના દોદોનો પુત્ર એલહાનાન, ૨૭ શામોથ હરોરી, હેલેસ પહેાની, ૨૮ તકોઈ ઇક્કેશનો પુત્ર ઇરા, અબીએઝર આનથોથી, ૨૯ સિખ્ખાયાય હુશથી, ઇલાય અહોલી, ૩૦ માહરાય નટોફથી, નટોફથી બાઅનાહનો પુત્ર હેલેદ, ૩૧ બિન્નામીનપુત્રના ગિબઆહના રીબાયનો પુત્ર ઇયાય, બનાયાહ પિરઆથોની, ૩૨ આઆશના નાજાવાળો હુરાય, અબીએલ આબોથી, ૩૩ આઝમાવેથ બાહરમી, એલ્યાહબા શાઆલ્યોની, ૩૪ ગીઓની હાથેમના પુત્રો, હારારી રાએનો પુત્ર યોનાથાન, ૩૫ હારારી સાખારનો પુત્ર અહીઆમ, ઉરનો પુત્ર અલીફાલ, ૩૬ હેફેર અમેરાથી, અહીયાહ પહેાની, ૩૭ હેસા કાર્બેલી, એઝબાયનો પુત્ર નાઅરાય, ૩૮ બાનાનનો ભાઈ યોએલ, હાઝીનો પુત્ર મિખ્હાર, ૩૯ સેલેક આમ્બેની, સર્યાહના પુત્ર યોઆબનો રાક્ષાધાર નાહરાય બેરોથી, ૪૦ ઇરા ચિથી, ગારેબ ચિથી, ૪૧ ઉરીયાહ હિતી, આહલાયનો પુત્ર ઝાબાદ, ૪૨ રેઉબેની શીઝાનો પુત્ર અહીના, રેઉબેનીઓનો મુખ્ય, ને તેની સાથે ત્રીસ હતા ૪૩ માઅબાહનો પુત્ર હાનાન, ને યોશાફાટ મિન્ની, ૪૪ ઉઝીયા આશરાથી, અરોએરી હોથામના પુત્ર શામા તથા ચેઇએલ, ૪૫ શિમ્મીનો પુત્ર ચદીઅએલ, ને તેનો ભાઈ યોહા તીસી, ૪૬ અરીએલ માહલી, ને એલ્મા આમના પુત્ર ચરીબાય તથા યોશાબ્યાહ, ને ચિઆહ મોઆબી, ૪૭ અહીએલ, તથા એબિદ, તથા યાઅસીએલ મસોબાથી

૧૨

હવે દાઉદ શીરાના પુત્ર સાઉલને લીધે હુણ
સવાતો રહેતો હતો તેવામા તેની પાસે
એઓ સિકલાગ આળ્યા તેઓ આ છે, ને તેઓ તેને
યુદ્ધમા સાક્ષ કરતાર શૂરવીરોમાના હતા. ૨ તેઓ
પરુધારીઓ હતા ને જમણે તથા ડાબે બન્ને હાથે
[એકદુશી] પથ્થર ફેંકી શકતા હતા, તથા ધનુષ્યથી
બાણ મારી શકતા હતા, તેઓ બિન્યામીની તાઉ
લના બાઇઓમાના હતા જે મુખ્ય અટીઅરે, પછી
યોઆબ, એઓ ગિબઆથી રામાઆદના દીકરા હતા,
ને આઠમાવેયના પુત્રો યઝીઅલ તથા પેરેઠ, ને બરા
ખાદ, તથા યહૂ આનથોથી, ૪ ને ત્રીસમા પરાક્રમી
તથા ત્રીસનો ઉપરી વિશ્વાયાહ ગિબઆની, ને ચિર્મે-
યાદ, તથા યાદઝીઅલ, તથા યોહાનાન તથા યાઝા
બાદ ગદેરાથી, ૫ એલઉઝાય, તથા યરીમોથ, તથા
ખઆસ્વાદ, તથા તમાર્વાહ તથા સફાટ સાહ હુશી,
૬ એકાનાદ, તથા વિશીયાહ, તથા અઝારઅન,
તથા યાએરે, તથા યાશોખઆમ, અ કોરાલીઓ,
૭ ને ગદેરાના ચરોદામના પુત્રો યાઅવાદ તથા ઝગા-
વાદ. ૮ અને ગદીઆમાથી શૂરવીર તથા યુદ્ધને સાક
ફેળાયલા, ને દાઉ તથા બાઝા વાપરી ગદે એના, ને
સિદ્ધાના મ્હોલેના સુખવાળા, ને પર્ત વરના દરગો
જેવા ચપળ પુરુષો. ૯ પછીને અરરુદના ગદમા
દાઉદ પાસે ગયા, ૧૦ [તેઓમા] મુખ્ય અરેર, ત્રીજો
એળાવાદ, ત્રીજો અલીઆબ, ૧૦ ત્રીજો બિશ્વાત્રાદ,
પાત્રોમા ચિર્મેયાદ, ૧૧ છઠ્ઠો આત્તાય, સાતમો અની-
એલ, ૧૨ આઠમા યોહાનાન, નવમો એલ્જાબાદ,
૧૩ દસમો ચિર્મેયાદ, અગિયારમો માખ્યાનાય
૧૪ માળના પુત્રોમાના એઓ સેન્યના સરદારો હતા,
જે સોથી ત્રીસો તે સોની બરાબર હતો, ને સોથી
સોથી તે દબારની બરાબર હતો. ૧૫ પહેલા માસમા
ચરદન પોતાના સંધના કાઠા પર છડી નહ દત્તી તે
વખતે જે તેની પાર નયા તે એ છે, ને તેઓએ
પૂર્વના તથા પશ્ચિમના નીચ પ્રદેશમાના સર્વેને નસાડી
મૂંઝા. ૧૬ અને બિન્યામીનના તથા યહૂદાદના પુત્રો-
માના [કેરલાહ] ગદમા દાઉદની પાસે આળ્યા.
૧૭ અને દાઉદ બિશ્વોને તેઓની સામે ગયા, ને
તેઓને ઉત્તર આપીને કશું કે, જે વખતે મને સહાય
કરવા સાક સહાદ સાબિથી મારી પાસે આળ્યા હો,
તો મારે હાથ તમારી તામે એક ઝાઝ થશે, પણ મારા
દાષના કંઈ અન્યાય ન હતા, જે વખતે મને મારા શ્રી

એને સ્વાધીન કરવા સાક [આળ્યા હો], તો
આપણા પિતૃઓના જેવ તે બેઠને તેને માટે સિદ્ધા
કરો. ૧૮ ત્યારે ત્રીસના મુખ્ય અમાસાય ૫૨ સ્ત્રીમા
આળ્યા, [ને તેણે કહ્યું કે], યોશાયના પુત્ર દાઉદ,
અમે તારા, તથા તારી કુમકે છીએ, તને સાતિ,
શાન્તિ યાઓ, તથા તારા સહાયકારીઓ તારા
યાઓ, કમકે તારો જેવ તારો સહાયકારી છે ત્યારે
દાઉદે તેઓનો અ બિહાર કરી, ને તેઓને ટોળાઓના
સરદારો કરાળ્યા. ૧૯ વળી ત્યારે તે પશ્ચિમીઓની
સાથે ગાઉની સામે યુદ્ધમા આળ્યા ત્યારે મનાશો
હમાના પાપુ કેટનાએક દાઉદની તરફ કુદી આળ્યા,
પણ તેઓએ તેમને સહાય કરી નહ, કેમકે પશ્ચિ
સ્તીઓના સરદારોએ માહોમાદો સહાદ લીધા પછી
એમ કહીને તને વિદાય કરી, કે તે પોતાના ધણી
સાઉલની તરફ ફરી જઈને અમારા શિર જોખમમા
નાખશે. ૨૦ તે સિકલાગમા જતો હતો, ત્યારે મના
શોહમાનો આત્માદ તથા યાઝાબાદ તથા યહી
અઅન તથા મીખાઅલ તથા યોઝાબાદ તથા અનીહૂ
તથા સિલ્લવાય, અ મનાશોહના સહસ્રાધર્પતિઓ
તેની તરફ કુદી આળ્યા. ૨૧ અને તેઓએ લાકડા
ધાડા વિરૂદ્ધ દાઉદને સહાય કરી, કેમકે તેઓ સર્વે
શૂરવીરો તથા સેન્યના સરદારો હતા. ૨૨ કેમકે તે
સમય રોજ રોજ દાઉદને સહાય કરવા માટે લોકો
તેની પાસે આવતા, તથા સુધી કે તે સેન્ય દેવના
સેન્ય જેટ મોઢ યહૂ

૨૩ અને સેન્યને સાક સદૃષ્ય થયલા જે [લોકો]
યહોનાદના વચન પ્રમાણે સાઉલનું રાજ્ય દાઉદની તરફ
ફેરવી નાખવા સાક તેની પાસે હોજાનમા આળ્યા,
તેઓના ઉપરીઓની સખ્યા આ છે, ૨૪ એલે, યહુ-
દાદના પુત્રો, દાઉ તથા બરણી ધાણુ કરીને, સેન્યને
માટે સદૃષ્ય થયલા, છ હબર ને આઠમે દાઉ. ૨૫ શિમ-
આનના પુત્રોમાથી યહુને માટે શૂરવીર પુરુષો સાવ
દબાર ને અકસો. ૨૬ યહીના પુત્રોમાથી ચાર દબાર
ને હર્ષે. ૨૭ અને દારીન [ના ધર] નો આગેવા. ૨૮ અને
યાદા દાઉ, ને તેની સાક નહુ હબર ને ડાનદ
દાઉ, ૨૯ ને સારોક એક જીવાન તથા શૂરવીર પુરુષ,
તથા તેના બાપના ધરના બાપીસ સરદાર. ૩૦ અને
બિન્યામીનના પુત્રોમાથી સાઉલના બાઇઓ નહુ
હબર, કેમકે દાઉ સુધી તેઓના વિશેષ લાગ સાઉ
લના ધર પ્રત્યે વફાદાર રહેલો હતો. ૩૧ અને એકદમ

મના પુત્રોમાથી વીસ હજારને આઠમે, એઓ પોતાના આપના ઘરમાં નાસ્તીયા શૂરવીર પુત્રો [હતા] ૩૧ અને મનારીસેહના અર્ધ કુળમાંથી અસદ હજાર, કે જેઓ દાઉદને રામ કરવા સાડ આવવાને નામવાર નોંધાયલા હતા ૩૨ અને ચિરસાખારના પુત્રોમાથી, તે સમયે ઇસ્લાએલે શું કર્યું તેવા સમજનારા માણસો તેઓના મુખે બર્ષે હતા, ને તેઓના સર્વ ભાઈઓ તેઓની આજ્ઞાને આધીન હતા. ૩૩ ઝકુનુનમાંથી સૈન્યમાં જઈ શકે એવા તથા સર્વ પ્રકારનાં યુદ્ધસાસો સહિત યુદ્ધવ્યૂહ રચી શકે એવા પચાસ હજાર, ને તેઓ [યુદ્ધવ્યૂહમાં] વ્યવસ્થા કરી શકે એવા તથા જે મનવાળા નહિ, એવા [હતા]. ૩૪ અને નાફતાલી-માંથી એક હજાર સરદાર, ને તેઓની સાથે દાલ બર-છીવાળા સાડત્રીસ હજાર હતા ૩૫ અને દાનીઓમાથી યુદ્ધવ્યૂહ રચી શકે એવા અઠ્ઠાવીસ હજાર ને છર્સે હતા ૩૬ અને આશરમાથી સૈન્યમાં જઈ શકે એવા તથા યુદ્ધવ્યૂહ રચી શકે એવા આળીસ હજાર હતા ૩૭ અને ચરદનને પેલે પાર રેઉએનીઓમાથી તથા ગાદીઓ-માંથી તથા મનારીસેહના અર્ધ કુળમાંથી યુદ્ધને માટે સૈન્યનાં સર્વ પ્રકારનાં સજ્જ સહિત, એક લાખ ને વીસ હજાર હતા ૩૮ એ સર્વ લડવૈયા તથા યુદ્ધવ્યૂહ રચી શકે એવા પુત્રો, દાઉદને સર્વ ઇસ્લાએલ ઉપર રામ કરવા સાડ, સપૂર્ણ આંતઃકરણથી હોબાનમાં આવ્યા; ને દાઉદને રામ કરવા સાડ ખાકીના સર્વ ઇસ્લાએલ પણ એક મનના હતા ૩૯ અને તેઓ ખાતા તથા પીતા ત્રણ દિવસ સુધી ત્યાં દાઉદની સાથે રહ્યા, કેમકે તેઓના ભાઈઓએ તેઓને સાડ તૈયારી કરેલી હતી. ૪૦ અને વળી જેઓ તેઓની પાસેના હતા, એટલે ચિરસાખાર તથા ઝકુનુન તથા નાફતાલી સુધીના હતા, તેઓ અધેડાં પર, તથા ઉટા પર, તથા ખમ્બરો પર, તથા બળદો પર, રોટલી, એટલે મેંદાને ખોરાક, અછરનાં ચક્રતાં, તથા દ્રાક્ષની લૂમે, તથા દ્રાક્ષરસ, તથા તેલ, તથા ગોધાઓ, તથા પુષ્કળ ઘેટા લાવ્યા હતા; કેમકે ઇસ્લાએલમા આનહોત્સવ હતો.

૧૩ અને દાઉદે સહસ્રાધિપતિઓની તથા શતા ધિપતિઓની એટલે દરેક ઉપરીની સલાહ લાધી. ૨ અને દાઉદે ઇસ્લાએલની સર્વ સલાને કહ્યું કે, બે તમને સાડ લાગે ને બે બે આપણા દેવ યહોન-વાદથી હોય, તો આપણા જે ભાઈઓ ઇસ્લાએલના આખા દેશમાં ખાકી રહ્યા છે, તથા તેઓની સાથે જે

યાજકો તથા લેવીઓ પોતાનાં પાદરોવાળાં નગરોમાં છે, તેઓની પાસે સર્વત્ર માણસો મોકલીએ, કે તેઓ આપણી પાસે એકઠા યાય; ૩ અને આપણે પોતાની પાસે આપણા દેવનો કોષ ફરીથી લાવીએ; કેમકે શાઉલના દિવસોમા આપણે તેની પાસે [પૂજ્યા] જતા નહોતા. ૪ અને આખી સલાએ કહ્યું કે, આપણે એમ કરીશું; કેમકે તે વાત સર્વ લોકની દૃષ્ટિમાં ઠીક લાગી. ૫ માટે દેવનો કોષ કિર્યાથ-ચઆરીમથી લાવવા સાડ દાઉદે મિસરના શીહોરથી તે હમાથના નાકા લગીના સર્વ ઇસ્લાએલને એકઠા કીધા. ૬ અને કેરબો પર બિરાજમાન યહોવાહ, જે નામથી ઓળખાય છે, તે દેવનો કોષ ત્યાંથી લઈ આવવા સાડ દાઉદ તથા સર્વ ઇસ્લાએલ ખાઅલાહમાં, એટલે યહુદાહના કિર્યાથ-ચઆરીમમા, સ્વારી ચઢાવીને ગયા ૭ અને તેઓએ દેવનો કોષ અખીનાહાબના ઘરમાથી [કાઢી લાવીને] એક તથા ગાડામાં મૂક્યો; ને ઉઝ્ઝા તથા આહો ગારું હાંકતા હતા ૮ અને દાઉદ તથા સર્વ ઇસ્લાએલ પોતાના સઘળા બળથી, એટલે ગાયનોથી તથા બીજાઓથી તથા સતારોથી તથા ડફોથી તથા ઝાંઝોથી તથા રણશિખાંડથી દેવની આજળ ઉત્સવ કરતા હતા ૯ અને તેઓ કીદાનની ખળા પાસે આવ્યા, ત્યારે ઉઝ્ઝાએ કોષને પકડવા સાડ પોતાનો હાથ લાખો કર્યો; કેમકે બળદોએ ઠાકર ખાધી. ૧૦ અને યહોવાહનો કોષ ઉઝ્ઝા પર પ્રગટયો, ને તેણે એને શિક્ષા કીધી, કેમકે એ પોતાને હાથ લાખો કરીને કોષને [અડક્યો], ને તે ત્યાં ઇશ્વર આગળ મરણ પામ્યો ૧૧ અને યહોવાહે ઉઝ્ઝા પર ધસારો કર્યો, તેથી દાઉદને ખોટું લાગ્યું; ને આજ લખી તે જગ્યાનું નામ તેણે ચેરેસ-ઉઝ્ઝા પાડ્યું ૧૨ અને તે દિવસે દાઉદે દેવથી બિહીને કહ્યું કે, હું મારે ઘર દેવને કોષ કેમ કરીને લાવું? ૧૩ માટે દાઉદે કોષને દાઉદના નગરમા પોતાને ત્યા આવ્યો નહિ, પણ તેને બીજી તરફ, એટલે જિત્તી ઓબેદ અહોમના ઘરમાં, લઈ ગયો ૧૪ અને દેવને કોષ ઓબેદ-અહોમના ઘરમાં તેના કુટુંબની સાથે ત્રણ માસ રહ્યો; ને યહોવાહે ઓબેદ-અહોમના ઘરને તથા તેના સર્વેરને આશીર્વાદ દીધો.

૧૪ અને સૂરના રામ હીરામે દાઉદને સાડ એક ઘર બાંધવાને તેની પાસે સદેશિયા સાથે એરેજ કાષ્ટ તથા કડિયા તથા સુતારો મોકલ્યા.

૨ અને દાઉડે લણ્યું કે યહોવાહે મને ઇસ્રાએલ પર શામ સ્થાપિત કરીશ છે, કેમકે તેના ઇસ્રાએલ લોકોની ખાતર તેનું શાન્ત ધણું મદિમાવાન કરાણું હતું.

૩ અને દાઉડ યરૂશાયેમમાં વળી બીજી સ્ત્રીઓ પરલેયો; ને દાઉડને બીજા પુત્રો તથા પુત્રીઓ થયાં. ૪ અને યરૂશાયેમમાં તેને યશલા તેના ડોકરમાં નામ આપે; શામેમુઆ તથા શોબાબ, નાથાન તથા મુલે-માન, ૫ તથા યિષ્બાલ તથા અલીશૂઆ તથા એલેલેલે, ૬ તથા નોનાદ તથા નેફેમ તથા યારીઆ, ૭ તથા અલીરામા તથા બએલ્થાદા તથા અલીફેલેટ.

૮ અને પલિસ્તીઓએ સાંભળ્યું કે દાઉડ સર્વ ઇસ્રા-એલ પર શામ વસીએ અભિધિક્તા થયો છે, ત્યારે સર્વ પલિસ્તીઓ દાઉડની શોધ કરવા ચડી આવ્યા; ને દાઉડ તે સાંભળીને તેઓની સામે બહાર નિકળ્યો.

૯ હવે પલિસ્તીઓએ રફાઇમનાનાથ પ્રદેશમાં ધાડ પાડી. ૧૦ અને દાઉડે દેવની સલાહ પૂછી કહ્યું કે, શું હું પલિસ્તીઓની વિરુદ્ધ ચડાઈ કરું? ને કહ્યું, હું તેઓને મારા હાથમાં શોપશે; ને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, ચડાઈ કર; કેમકે હું તેઓને વારા હાથમાં આપીશ.

૧૧ એમ તેઓની સ્વારી બચાલ-પરાલીમ આવી, એટલે ત્યાં દાઉડે તેઓને માર્યા; ને દાઉડે કહ્યું કે, પાણીના શાન્તપુત્રી જેટ ઇયેદમાસ શુરુએને મારી દરેક કાંઈ કીધા છે; ને માટે તેઓએ તે જગ્યાનું નામ બચાલ-પરાલીમ પાડ્યું. ૧૨ અને તેઓએ પોતાના દેવોને ત્યાં પડતા મેલ્યા; ને દાઉડે દુકમ કીધો, ને તેઓ અભિધી બાગે ગામવામાં આવ્યા.

૧૩ અને પલિસ્તીઓએ ફરી બીજીવાર નીચ પ્રદેશમાં ધાડ પાડી. ૧૪ અને દાઉડે ફરી દેવની સલાહ પૂછી; ને રવે તેને કહ્યું કે, નેઓની પાછળ જતો ના, તેઓની પાછળથી ફરી જઈને સેદશનાં ગાદવાંતી સામેથી તેઓ પર આ ઠી પડ. ૧૫ અને સેદશનાં ગાદવાંતી ટોળા પર કૂચ કરવાનો અવાજ હું સાંભળે, ત્યારે એમ પાછા ફરું.

૧૬ અને તેને ગુણ કરશે; કેમકે પલિસ્તી-ઓનું મેન્દ્ર મારવા સાથે દેવ વારી આજળ થયા છે. ૧૭ અને રવે તેને એ ઠી આજ્ઞા કરી હતી તેમ દાઉડે કહ્યું; ને તેઓએ વિનમોનથી કે જેઝર મુખી પલિ-સ્તીઓના કુન્દને માર્યું. ૧૮ અને દાઉડની શીર્ષિ સ્વરે-રેમમાં ફેલાઈ; ને યહોવાહે સર્વ દેસાભિધી પર તેનો રાજ્ય કરાવ્યો.

૧૫ ૧ અને દાઉડનાં નગરમાં [દાઉડે] પોતાને માટે ધરો બનાવ્યાં; ને તેણે દેવના કુન્દને સાથ જગ્યા તૈયાર કીધી, ને તેને સાથ મંડપ ચોટાવો.

૨ ત્યારે દાઉડે કહ્યું કે, લેવીઓ શિવાય કેાઈએ દેવનો કોપ ઉત્પન્ન નહિ; કેમકે દેવનો કોપ ઉત્પન્નવા સાથ તથા સદા તેની સેવા કરવા સાથ યહોવાહે તેઓને જ પસંદ કીધા છે. ૩ અને દાઉડે યહોવાહના કોપને સાથ ને જગ્યા તૈયાર કીધી હતી, ત્યાં તેને લઈ જવા સાથ તેણે યરૂશાયેમમાં સર્વ ઇસ્રાએલને ભેગા કર્યા. ૪ અને દાઉડે હાજરના પુત્રોને તથા લેવીઓને એકઠા કર્યા;

૫ કદાપના પુત્રોમાંના; ઉરીએલ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ, એક સો ને વીસ; ૬ મરારીના પુત્રોમાંના; અલ્સાયાદ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ બસે ને વીસ; ૭ ગેરોમના પુત્રોમાંના; થોએલ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ એક સો ને વીસ; ૮ અલીસાફાનના પુત્રો-માંના; શમાયાદ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ બસે;

૯ હેમોનના પુત્રોમાંના; અલીએલ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ બેસી; ૧૦ ઉઝીએલના પુત્રોમાંના; આમ્મી-નાદાબ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ એક સો ને બાર. ૧૧ અને દાઉડે સામેક તથા અમ્માયાર યાન્કોને તથા ઉરીએલ, યસાયાદ, તથા થોએલ, શમાયાદ, તથા અલીએલ તથા આમ્મીનાદાબ, એ લેવીઓને ભોલાવ્યા, ૧૨ ને તેઓને કહ્યું કે, તમે લેવીના બાપોનાં [પરેશના] મુખ્યો છો; તમે તથા તમારા ભાઈઓ બન્ને પોતાને ઘણું કરો, એ માટે કે જે [જગ્યા] મેં ઇસ્રા-એલના દેવ યહોવાહના કોપને સાથ તૈયાર કરી છે ત્યાં તેને લઈ આવો. ૧૩ તમે પહેલે વખતે તેને ન [ઉચ્ચાર્યો], માટે આપણા દેવ યહોવાહે આપણામાં બંધાણ પાડ્યું, કેમકે આપણે નિયમ પ્રમાણે તેની દાનુરમાં ગયા નહિ. ૧૪ એ માટે યાન્કોએ તથા લેવીઓએ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનો કોપ લઈ આરવા સાથ પોતાને ઘણું કર્યો. ૧૫ અને યહોવાહના વચન પ્રમાણે મુસાએ જેમ આજ્ઞા આપી હતી, તેમ લેવીના પુત્રોને પોતાની બાંધ પર દેવનો કોપ તેની અંદરના દાંડવટે ઉપાડ્યો. ૧૬ અને દાઉડે લેવીઓના મુખ્યોને કહ્યું કે, પાછળથી, સગાર તથા તીક્ષ્ણ તથા ગંભીર, ચોટા અજાળ કરવા સાથ તથા ઉત્સા-દથી મેઘી વાલી કદાવના સાથ, પોતાના ગર્વથી સાથ-એને નિમમ. ૧૭ માટે લેવીઓએ થોએલના પુત્ર દેમાનને; તથા તેના ભાઈઓમાંના બેરેખ્યાદના પુત્ર

આસાફને; તથા તેમના બાઈઓના એટલે મરાતીના પુત્રોમાના કુશાયાહના પુત્ર એવાનને; ૧૮ને તેઓની સાથે તેઓના બીજા પાંચરીના બાઈઓને, એટલે અખાર્યાહ, મેન તથા ચચ્ચીએલ તથા શમીરામોથ તથા ચહીએલ તથા ઉત્તી, અલીઆળ તથા બનાયાહ તથા માઅસેયાહ તથા માતિથ્યાહ તથા અલીફ્લેહ તથા મિકનેયાહ તથા ઓમેદ-અદોમ તથા યેધએલ, એઓને દ્વારપાળો નિમ્યા ૧૬ એમ હેમાન, આસાફ તથા એવાન, એ ગવૈયા પિતૃજની ઝાંઝ મોટેથી વગાડવા સાથે [નિમાયા]; ૨૦ને અલામોથ રાગે ચઢાવેલા સતારે સહિત અખાર્યાહ તથા અચ્ચીએલ તથા શમીરામોથ તથા ચહીએલ તથા ઉત્તી તથા અલીઆળ તથા માઅસેયાહ તથા બનાયાહને; ૨૧ અને શમીનીય રાગે ચઢાવેલા વીણાઓ સહિત રાગ કાઢવા સાથે માતિથ્યાહ તથા અલીફ્લેહ તથા મિકનેયાહ તથા ઓમેદ-અદોમ તથા યેધએલ તથા અઝાઝયાહને [નિમ્યા]. ૨૨ અને લેવીઓનો મુખ્ય કનાન્યાહ ગાય નનો ઉપરી હતો; તે પ્રવિણ હતો, એ માટે તે ગાયન વિશે શિખવતો. ૨૩ અને બેરેખ્યાહ તથા એહકાનાહ કોપને માટે દ્વારપાળો હતા. ૨૪ અને શબાન્યાહ તથા યેશાફાટ તથા નયાનએલ તથા અમાસાય તથા અખાર્યાહ તથા બનાયાહ તથા અલીએડેર યાજ્ઞકો દેવના કોપની આગળ રજીશિગડા વગાડનારા હતા; ને ઓમેદ અદોમ તથા ચહીયાહ કોપને માટે દ્વારપાળો હતા. ૨૫ માટે દાઉદ તથા ઇસ્તાએલના વડીલો તથા સહસ્તાધિપતિઓ આનંદથી ઓમેદ-અદોમના ઘર-માંથી યહોવાહને કરારકોપ લઈ આવવા સાથે ગયા; ને જ્યારે દેવે યહોવાહને કરાર કોપ ઉચ્ચકનારા લેવીઓને સહાય કરી, ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ સાત બળદો તથા સાત ઘેડાઓનો યજ્ઞ કીધો. ૨૬ અને દાઉદે તથા કોપ ઉચ્ચકનાર સર્વ લેવીઓએ તથા ગવૈયાઓએ તથા ગવૈયાઓના ગાયનના ઉપરી કનાન્યાહો ઝીણા શબ્દના ઝૂકા પહેરેલા હતા; ને દાઉદે શબ્દોને એફાઈ પહેરેલા હતા. ૨૮ એમ સર્વ ઇસ્તાએલ યહોવાહના કરારકોપને હર્ષનાઈ સહિત તથા સરજાહના અવાજ સહિત તથા રજીશિગડા સહિત તથા ઝાંઝ સહિત, સતાર, તથા વીણાથી મેટા અવાજ કરતા લઈ આવ્યા. ૨૯ અને યહોવાહને કરારકોપ દાઉદના નગરમા આવ્યો, ત્યારે એમ થયું કે ગાકલની પુત્રી મીખાલે બારીમાંથી ડાકિય કરીને દાઉદ રાખને કુદતો તથા

ઉત્સવ કરતો જોયો; ને તેણીએ પોતાના મનમાં તેને હચ્ચકાવ્યો.

૧૬ અને તેઓ દેવના કોપને અદર લાવ્યા, ને તેને સાથે જે મઠપ દાઉદે ઘોડેથી હતો, તેની વચમાં તેઓએ તેને મૂક્યો; ને તેઓએ દેવની આગળ દહનીયાર્પણો તથા શાંત્યર્પણો ચઢાવ્યાં. ૨ અને દાઉદે દહનીયાર્પણો તથા શાંત્યર્પણો ચઢાવી રહ્યો, ત્યારે તેણે યહોવાહને નામે લોકોને આશીર્વાદ દીધો. ૩ અને તેણે ઇસ્તાએલના પ્રત્યેક માણસને, પુરુષને તથા સ્ત્રીને, પ્રત્યેકને રોટલીની ચપાતી તથા [મોસોને] કટકો તથા દ્રાક્ષની બાટી આપ્યાં.

૪ અને યહોવાહના કોપની આગળ સેવા કરવા સાથે, તથા ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાહની પ્રતિષ્ઠા કરવા તથા આશાર માનવા તથા સ્તુતિ કરવા સાથે, કેટલાં એક લેવીઓને તેણે નીચે પ્રમાણે કરાવ્યા; ૫ એટલે આસાફ મુખ્ય, તથા તેથી ઉતરતે દરજ્જે અખાર્યાહ, યેધએલ તથા શમીરામોથ તથા ચહીએલ તથા માતિથ્યાહ તથા અલીઆળ તથા બનાયાહ તથા ઓમેદ-અદોમ તથા યેધએલ, સતાર તથા વીણા સહિત; તથા આસાફ એ ઝાંઝ લઈને મોટેથી વગાડતો હતો; ૬ તથા રજીશિગડાં લઈને દેવના કરારકોપની આગળ બધુ [રહેવા સાથે] બનાયાહ તથા ચાહઝીએલ યાજ્ઞકો.

૭ પછી યહોવાહનું સ્તવન કરવાનો વિધિ તે દિવસે દાઉદે પહેલવહેલાં આસાફ તથા તેના બાઈઓની હસ્તક રચાવ્યો.

૮ યહોવાહને આશાર મારે; તેના નામની વિનંતી કરે;

લોકોમા તેનાં કૃત્યો જાણાવે

૯ તેની પ્રત્યે ગાયન કરે; તેની સ્તુતિનાં ગીત ગાઓ, તેનાં સર્વ આશ્ચર્યકારક કામોનું તમે મનન કરો

૧૦ તમે તેના પવિત્ર નામમાં અભિમાન કરો, યહોવાહને શોધનારાનાં હૃદયો આનંદ કરો.

૧૧ યહોવાહને તથા તેના સામથ્યને તમે શોધો, સદા સર્વદા તેના મુખને શોધો.

૧૨ જે આશ્ચર્યકારક કામ તેણે કર્યાં છે તેમને યાદ રાખો;

તેના ચમત્કારો તથા તેના મુખનાં ન્યાયવચનો [યાદ રાખો].

૧૩ હે તેના સેવક ઇસ્તાએલના સતાન,

૧૭ અને દાઉદ પોતાના ધરમાં રહેવા લાગ્યો, ત્યારે એમ થયું કે, દાઉદે નાથાન ભવિષ્યવાદીને કહ્યું કે, જો, હું એરેજકાષ્ટના ધરમાં રહે છું, પણ યહોવાહના કરારનો કોષ પડદા તળે રહે છે. ૨ અને નાથાને દાઉદને કહ્યું કે, તારા અંતઃકરણમાં છે તે સર્વ કર, કેમકે દેવ તારી સાથે છે. ૩ અને તેજ રાત્રે એમ થયું કે, દેવની વાણી નાથાનની પાસે એવી આવી કે, ૪ જ્યારે મારા સેવક દાઉદને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારે મારે માટે રહેવાનું ધર બાધવું નહિ; ૫ કેમકે હું ઇસ્ત્રાએલને કાઢી લાગ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી હું ધરમાં વસ્યો નથી, પણ એક તણુથી બીજે તણુએ તથા [એક] મડપથી [બીજે મડપે] ફર્યો છું. ૬ જે બધી જગ્યાઓમાં હું સર્વ ઇસ્ત્રાએલ-પુત્રો સાથે ચાલ્યો છું, ત્યાં, ઇસ્ત્રાએલના ન્યાયાધીશો નેઓને મેં મારા લોકનું પોષણ કરવાની આજ્ઞા આપી હતી, તેઓમાંના કોઈને થું મેં એકે શબ્દ પણ કહ્યો કે, મારે સાથે તમે એરેજકાષ્ટનું ધર કેમ બાધ્યું નથી? ૭ માટે હવે તું મારા સેવક દાઉદને એમ કહે કે, સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, મેં તને મારા ઇસ્ત્રાએલ લોક ઉપર અધિકારી યવાને મેંદાવાડામાંથી, ઘેરાંની પાછળ રખડવામાંથી લીધો. ૮ અને તું જ્યાં કંઈ ગયો, ત્યાં હું તારી સાથે રહ્યો છું, ને તારી આગળથી તારા સર્વ શત્રુઓને મેં કાપી નાખ્યા છે; ને પૃથ્વીમાં નેઓ મેળા છે તેઓના નામ નેવું તારૂં નામ હું કરીશ. ૯ અને હું મારા ઇસ્ત્રાએલ લોકને સાથે જગ્યા કરાવીને તેઓને રોપીશ, કે તેઓ પોતાના સ્થળમાં રહે, ને ફરીથી કઠી ખસેડાય નહિ; ૧૦ ખેડેલાંની પેઠે તથા જે દિવસે મેં ન્યાયાધીશોને મારા ઇસ્ત્રાએલ લોકોનું ઉપરીપણું કરવાનો હુકમ કીધો ત્યારથી [યતું આવ્યું છે તેમ], હવે પછી દૃષ્ટાઈના પુત્રો તેમનો કાય કરશે નહિ; ને હું તારા સર્વ શત્રુઓને વશ કરીશ. ૧૧ બીજું હું તને કહું કે, યહોવાહ તારે સાથે ધર બાંધશે. ૧૨ અને તારા દિવસો પૂરા થતાં તને તારા પિતૃઓની પાસે જવું પડશે, ત્યારે એમ થશે કે હું તારા પછી તારા સંતાનને સ્થાપિત કરીશ, કે જે તારા પુત્રોમાંનો હશે; ને તેનું રાજ્ય હું સ્થાપીશ. ૧૩ તે મારે સાથે ધર બાંધશે, ને હું સદાને માટે તેનું રાજ્યાસન સ્થાપીશ. ૧૪ હું તેનો પિતા યમશ, ને તે મારો પુત્ર થશે; ને જે તારી અગાઉ હતો તેની પાસેથી મારી કૃપા જેમ મેં પાછી ખેંચી લીધી, તેમ

તેની ઉપરથી હું તે ખેંચી નહિ લમશ; ૧૫ પણ હું તેને મારા ધરમાં તથા મારા રાજ્યમાં સદા સ્થાપીશ; ને તેનું રાજ્યાસન સદાને માટે સ્થપાશે. ૧૬ આ સર્વ વચનો પ્રમાણે તથા આ સર્વ દર્શન પ્રમાણે નાથાને દાઉદને કહ્યું.

૧૬ ત્યારે દાઉદ રાજ અદર આવીને યહોવાહની સન્મુખ બેઠો; ને તેણે કહ્યું કે, હે યહોવાહ દેવ, હું કોણ છું, ને મારૂં ધર થું છે, કે તું મને આટલે સુધી લાગ્યો છે? ૧૭ ને હે દેવ, એ પણ તારી દક્ષિમ જૂજ નેવું લાગ્યું, પણ તારા સેવકના ધર સળધી લાખા ભવિષ્યકાળ વિષે તું બોલ્યો છે, ને હે યહોવાહ દેવ, ઉચી પદવીના માણસની પંક્તિમાં તે મને ગઈયો છે. ૧૮ તારા સેવકને આપેલા માન વિષે દાઉદ તને હજી વધારે થું કહી શકે, કેમકે તું તારા સેવકને બોલે છે. ૧૯ હે યહોવાહ, તારા સેવકની ખાતર, ને તારા પોતાના અંતઃકરણ પ્રમાણે આ સર્વ મહાભારત કાર્યો પ્રગટ કરવા સાથે, આ સર્વ મહાભારત [કૃત્યો] તેં કીધાં છે. ૨૦ હે યહોવાહ, અમે અમારા કાનેથી જે સર્વ સાંભળ્યું છે તે પ્રમાણે તારા નેવો કોઈ નથી, ને તારા શિવાય બીજો કોઈ દેવ નથી. ૨૧ અને તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકના નેવી પૃથ્વીમાં એકે દેશજાતિ કથી છે, કે જેને પોતાને માટે દેશજાતિ [કરવા] સાથે ખડી લેવાને દેવ ગયો હોય, એ માટે કે તારા લોક નેઓને તું મિસરમાંથી ખડી લાગ્યો તેઓની આગળથી દેશજાતિઓને હાંકી કહાડીને, મહાન તથા બચકર કૃત્યોવટે તું પોતાનું નામ [મહિમાવાન] કરે? ૨૨ કેમકે તેં તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકને સદાને માટે પોતાના લોક કથી છે; ને તું યહોવાહ તેઓનો દેવ થયો. ૨૩ અને હવે હે યહોવાહ, જે વચન તું તારા સેવક સળધી તથા તેના ધર સળધી બોલ્યો છે તે સર્વકાળ સ્થાપિત થાઓ, ને તું બોલ્યો છે તે પૂર કર. ૨૪ અને તારૂં નામ સર્વકાળ સ્થાપિત થાઓ તથા મેાડું મનાઓ, એટલે [લોકો] એમ કહે કે, સૈન્યોનો યહોવાહ ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, હા, ઇસ્ત્રાએલના હુકમો દેવ છે; ને તારા સેવક દાઉદનું ધર તારી આગળ સ્થાપિત થયું છે. ૨૫ કેમકે હે મારા દેવ, તેં તારા સેવકને પ્રગટ કીધું છે કે, તું તેને માટે ૫૨ બાંધશે, એ સાથે તારી આગળ પ્રાર્થના કરવાનું તારા સેવકને મન થયું. ૨૬ અને હવે, હે યહોવાહ, તું દેવ છે, ને તારા સેવકને આ યુદ્ધ વચન આપ્યું છે. ૨૭ અને હવે તારા સેવકનું ધર તારી આગળ સર્વકાળ સુધી

કે, તે માટે તેને આશીર્વાદ દેવાનું તને સાચું લાગ્યું,
કેમકે તું, હે યદોવાહ, આશીર્વાદ દીધો છે, ને તે
સદાને માટે આશીર્વાદિત થયું છે

૧૮ અને એ પછી એમ યુધ્ધ કે દાઉદે પવિત્ર-
સ્ત્રીઓના દુષ્ટાચારથી ગ્રાહ્ય તથા તેના કર્મોથી લઈ
લીધા. ૧ અને તેણે મોઝાબને માર્યો; ને મોઝાબીઓ
દાઉદના તામેદાર યહને ખૂલ્લી ભરવા લાગ્યા. ૨ અને
સોબાદનો રાજા દદારએઝરના કાન નદી ઉપર પોતાનું
રાજ્ય સ્થાપવા સારું જતો હતો, ત્યારે તેને દાઉદે
દમાય લગી માર્યો. ૩ અને દાઉદે તેની પાસેથી એક
હબર રચો તથા સાત હબર સ્વારો તથા બીસ હબર
પાયદળ સિપાઈઓ લીધા; ને દાઉદે રચોના સર્વ
ઘોડાઓની નસો કાપી નાખી, પણ તેઓમાથી એકસો
રચોને માટે રાખ્યા. ૪ અને દમસ્કના અરામીઓ
સોબાદના રાજા દદારએઝરને સહાય કરવા આવ્યા,
ત્યારે દાઉદે અરામના બાવીસ હબર પુરુષોને માર્યા.
૫ પછી દાઉદે દમસ્કના અરામમાં [યાહુ] મૂક્યા, ને
અરામીઓ દાઉદના તામેદાર થયા, ને એટલા આઘી
આપી. અને જ્યાં કાંઈ દાઉદે ગયો ત્યાં યદોવાહે
તેને જીત પમાડી. ૭ અને દદારએઝરના સેવકોએ
સોબાની દાંબો સજેલી હતી, તે લઈને દાઉદે ચરસા-
લેખમાં આઘી ૮ અને દદારએઝરનાં ઇન્દ્રાપ તથા
ફન નયરોમાથી દાઉદે પુષ્કળ પિત્તળ લીધું, ને તેવડે
સુઝેમાને પિત્તળનો દોઝ તથા સ્વલો તથા પિત્તળનાં
વાસણો બનાવ્યાં. ૯ અને દમાયના રાજા તેઉએ
સાલભુંડ કે દાઉદે સોબાદના રાજા દદારએઝરનું
સપ્ત સૈન્ય માર્યું છે, ૧૦ ત્યારે તેણે પોતાના પુત્ર
દરોશમને સોના, રૂપા, તથા પિત્તળના સર્વે ભૂતનાં
વાસણો લઈને દાઉદે રાજની પાસે તેને પ્રજ્ઞામ કરવા
તથા તેને બન્યત્રાદ આપવા એ સારું મોકલ્યો, કે તેણે
દદારએઝરની સાથે યુદ્ધ કરીને તેને માર્યો હતો, કાંતે
દદારએઝરને તેઉની સાથે વિગ્રહ ચાલતો હતો.
૧૧ વ ૭ ને રૂપ તથા સોનું સર્વે દેશભલિઓ પાસેથી,
અરોમ પાસેથી તથા મોઝાબ પાસેથી તથા આમોન-
પુત્રો પાસેથી તથા પવિત્રસ્ત્રીઓ પાસેથી તથા અમા-
લેક પાસેથી તે દુરી લાવ્યા હતા, તેની સાથે એ પણ
દાઉદે રાજ્યને યદોવાહને અર્પણ કીધાં. ૧૨ વળી સર-
યાદના પુત્ર આબ્યાય મીદાના નીચાણમાં અરાદ
હબર અરોમીઓને માર્યા. ૧૩ અને તેણે અરોમમાં

યાહુ મૂક્યા; ને સર્વ અરોમીઓ દાઉદના તામેદાર
થયા, ને જ્યાં જ્યાં દાઉદે ગયો ત્યાં ત્યાં યદોવાહે
તેને જીત પમાડી

૧૪ અને દાઉદે સર્વે ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ્ય કરતો
હતો; ને તે પોતાના સર્વ લોકોનો ન્યાય તથા ઇનસાફ
કરતો હતો. ૧૫ અને સરયાદનો પુત્ર યોઆબ સૈન્યો-
પરી હતો; ને અલીહૂને પુત્ર યદોશાફાટ ઇનિહાસક
હતો. ૧૬ અને અલીહૂનો પુત્ર સારોક તથા અબ્યા-
યારનો પુત્ર અબીમેલેખ ચામકો હતા, ને રાબ્બા ચિટ-
લીન હતો; ૧૭ ને યદોવાહનો પુત્ર બનાયાહ કરેથી
તથા પલેથીઓનો ઉપરી હતો; ને દાઉદના દીકરાઓ
રાજની હબરમાં મુખ્ય [અમલદારો] હતા.

૧૯ અને એ પછી એમ યુધ્ધ કે આમોનપુ-
ત્રોનો રાજા નાહાશ મરણ પામ્યો, ને તેની
જગ્યાએ તેના પુત્રે રાજ્ય કીધું. ૨ અને દાઉદે કહ્યું કે,
હું નાહાશના પુત્ર દાનૂન પર કૃપા રાખીશ, કેમકે
તેના બાપે મારા પર કૃપા રાખી હતી, માટે દાઉદે
તેના બાપ સળંધી તેને દિવાસો દેવા સારું કાસરો
મોકલ્યા; ને દાઉદના સેવકો દાનૂનને દિવાસો દેવા
સારું આમોનપુત્રોના દેશમાં તેની પાસે આવ્યા.
૩ પણ આમોનપુત્રોના આગેવાનોએ દાનૂનને કહ્યું
કે, યું તું એમ ધારે છે કે, તારા બાપના સન્માનાર્થે
દાઉદે તારી પાસે દિવાસો દેનારાઓને મોકલ્યા છે? યું
તેના ચાકરો દેશની તપાસ કરવા તથા તેને પાય-
માલ કરવા તથા બાતમી કાઢવા સારું તારી પાસે નથી
આવ્યા? ૪ માટે દાનૂને દાઉદના સેવકોને પકડીને
તેઓને બોલાવ્યા, ને તેઓના ભત્રા વચ્ચેથી, એટલે
કુલા સુધી કાપી નાખીને તેઓને મોકલી દીધા.
૫ પછી કોઈએ જાણે, તે પુરુષોના કેવા દાલ કર્યા છે,
તેની ખબર દાઉદને કરી, ને તેણે તેઓની સામા
[માણસો] મોકલ્યા; કેમકે તે પુરુષોને ધાગી લાગ
લાગતી હતી. અને રાજ્યે કહ્યું કે, તમારી દાદી
વધતા લગી તમારે ચરેખામાં રહેવું, ને પછીથી પાછા
આવવું. ૬ અને આમોનપુત્રોએ બેયુ કે પોતે પોતાને
દાઉદની નજરમાં ધિક્કારપાત્ર કર્યા છે, ત્યારે દાનૂન
તથા આમોનપુત્રોએ પોતાને સારું અરામ-નાહારામ-
માથી તથા અરામ માઅબાદમાથી તથા સોબાદ-
માથી રચો તથા સ્વારો ભાડે રાખવા સારું એક હબર
તાલન રૂપ મોકલ્યું. ૭ માટે તેઓએ પોતાને સારું
ખત્રીસ હબર રચો તથા માઅબાદના રાજ્યને તથા

તેના લોકોને પૈસા પહોંચે રાખ્યા, ને તેઓએ આવીને મેદાના આગળ ઠાવણી કરી, ને આશ્મેનપુત્રો પોતાના નજરમાથી એકત્ર થઈને યુદ્ધને માટે આવ્યા. ૮ અને દાઉદે એ સામન્યુ ત્યારે તેણે થોઆખને બળવાનોના સંધા સેન્યો સહિત મોકલ્યો. ૯ અને આશ્મેનપુત્રોએ બહાર નિકળીને નગરના દરવાજાની પાસે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો, ને જે રાત્રીએ આવ્યા હતા તેઓ રજીસ્ટ્રેમમાં અલાયદા હતા. ૧૦ હવે થોઆખે જોયું કે, પોતાની સામે આગળ તથા પૂઠે યુદ્ધવ્યૂહ રચાયો છે, ત્યારે તેણે ઇસ્ત્રાએલના સર્વ પસંદ શ્રીધર્માઓમાથી કેટલાકને સુદી કાઢીને અરામીની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. ૧૧ અને બાઈના લોકોને તેણે પોતાના લાઇ આપ્શાયના તાબામાં સોંપ્યા, ને તેઓએ આશ્મેનપુત્રોની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. ૧૨ અને તેણે કહ્યું કે, જો મને અરામ હરાવે તો હું મને સદાય કરજે; પણ જો હું આશ્મેનપુત્રોથી હારે તો હું તને સદાય કરીશ. ૧૩ હિંમત રાખજે, ને આપણા લોકોને માટે તથા આપણા દેવના નજરોને માટે આપણે મહાંશ કરી જોઈએ. ને યહોવાહને જેમ સારૂ લાગે તેમ તે કરે. ૧૪ એમ થોઆખ તથા તેની સાથેના લોકો લડવા સારૂ અરામીઓની સામે નજીક ગયા; ને તેઓ તેની આગળથી નાહા; ૧૫ અને આશ્મેનપુત્રોએ જોયું કે, અરામીઓ નાહા છે, ત્યારે તેઓ પણ તેના લાઇ આપ્શાયની આગળથી નાહા, ને નજરમાં પેસી ગયા. પછી થોઆખ યરશાલેમમાં આવ્યો. ૧૬ અને અરામીઓએ જોયું કે ઇસ્ત્રાએલની આગળ હાર પામ્યા છોએ, ત્યારે તેઓએ કાસદો મોકલીને નદીને પેલેપાર જે અરામીઓ હતા, તેઓને હુદારએઝરના સેન્યના સરદાર શોફાખની સરદારી નીચે તેડાવ્યા. ૧૭ અને દાઉદને એની ખબર મળી; ને તે સર્વ ઇસ્ત્રાએલને એકઠા કરીને યરદન ઉતર્યો, ને તેઓ હતા ત્યા જઈ પહોંચીને તેણે તેઓની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. એમ દાઉદ અરામીઓની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચી રહ્યો એટલે જોએએ તેની સામે યુદ્ધ શીઘ્ર. ૧૮ અને ઇસ્ત્રાએલે અરામીઓને નસાવ્યા, ને દાઉદે અરામના સાત હજાર રથ[માંના થોફાઓને] તથા ચાળીસ હજાર પાયદળ સિપાઇઓને માટ્ટી નાખ્યા, ને સેન્યાધિપતિ શોફાખને મારી નાખ્યો. ૧૯ અને હુદારએઝરના ચાકરોએ જોયું કે, પોતે ઇસ્ત્રાએલની આગળ હાર ખાધી છે, ત્યારે તેઓએ દાઉદની સાથે સલાહ કરી, ને તેના

તાબેદાર થયા; ને ફરીથી કહી અરામ આશ્મેનપુત્રોને સદાય કરવાની ઇચ્છા કરી નહિ.

૨૦ અને નવ વર્ષ એસવાની વેળાએ, રાત્રીએ [યુદ્ધ] નિકળવાને વખતે એમ થયું કે, થોઆખ સેન્યબળ લઈને નિકળ્યો, ને આશ્મેનપુત્રોના દેશને મેદાન કરી મુખીને રાખ્યાહ જઈને તેણે તેને ઘેરો ઘાલ્યો. પણ દાઉદ યરશાલેમમાં રોકાયો, ને થોઆખે રાખ્યાહને મારીને તેને પાયમાલ શીઘ્ર. ૨૧ અને દાઉદે તેઓના રાત્રીના મુગટ તેના માથા પરથી લીધો, ને તેવું વજન તેને એક તાલત સોનાનું માલમ પડ્યું, ને તેમાં ટીરામાલેક હતા; ને તે દાઉદને માથે મૂકાયો; ને તે નજરમાથી અતિ પુષ્કળ લૂટ બહાર લાવ્યો. ૨૨ અને તેની અંદરના લોકોને બહાર લાવીને તેઓને તેણે કરવતોવડે તથા લોકોની પત્નીઓવડે તથા કુટુંબીઓવડે રેસી નાખ્યા. અને આશ્મેનપુત્રોનાં સર્વ નજરોને દાઉદે એ પ્રમાણે કર્યું; ને દાઉદ તથા સર્વ લોક યરશાલેમમાં પાછા આવ્યા.

૪ અને એ પછી એમ થયું કે, પલિસ્તીઓની સાથે ગેઝરમાં વિશ્વદ્ધ મચ્યો; તે પ્રસંગે સિમ્ખબાય હુશાથીએ વીરપુત્રોમાના સિપાયાને માર્યો; ને તેઓ વશ થયા. ૫ અને પલિસ્તીઓની સાથે ફરીથી વિશ્વદ્ધ મચ્યો; ને યાહરના પુત્ર એલહાનાને ગિત્તી ગોલ્ધાયના લાઇ લાહમીને માર્યો, જેના લાલાનો દારો વજૂ કરની તોર જેવો હતો. ૬ અને ગાયમાં ફરીથી વિશ્વદ્ધ થયો, ત્યા એક મોટો કદાવર પુરૂષ હતો; ને તેને [દરેક હાથે ને દરેક પગે] છ છ, એટલે ચોવીસ આગળા હતા, ને તે પણ વીરના પેટનો હતો. ૭ અને તે ઇસ્ત્રાએલને હુમ્મહારતો હતો, ત્યારે દાઉદના લાઇ શિમઆના પુત્ર થોનાથાને તેને માર્યો. ૮ એઓ ગાયમાં વીરથી નિપજેલા હતા, ને તેઓ દાઉદને હાથે તથા તેના સેવકોને હાથે માર્યા ગયા.

૨૧ અને ઇસ્ત્રાએલની વિશ્વદ્ધ શીતાન ઉભો થયો, ને તેણે દાઉદને ઇસ્ત્રાએલની ગણતરી કરવાને ઉરકેર્યો. ૨ અને દાઉદે થોઆખને તથા લોકોના આગેવાનોને કહ્યું કે, જાઓ, બેરશેબાથી તે ડેક દાન લગી ઇસ્ત્રાએલની ગણતરી કરો; ને ખબર લઈને મારી પાસે આવજો કે તેઓની કુલ સંખ્યા હું જાણું. ૩ અને થોઆખે કહ્યું કે, યહોવાહ પોતાના લોક જેટલા છે તેના કરતા તેઓને સોગણા વધારો; પણ હું મારા ધણી રામ, તેઓ સર્વ મારા ધણીના સેવકો નથી છું?

મારો ધણી આ કામ કરાવવા કેમ માગે છે? તે ઇસાએલને અપરાધનું કારણ થવા શા માટે ઇચ્છે છે? ૪ તો પણ રાખનું વેણ યોઆખને માથે ચઢાવવું પડ્યું માટે યોઆખ ચાલી નિકળ્યો, ને સર્વ ઇસા એવમા કૃપા, ને ચરૂદાલેમ આવ્યો. ૫ અને યોઆખે દાઉદને લોકની ગણતરીના કુલ આકાઉ આપ્યો, ને ઇસાએલમા સુધળા મળી અગિયાર લાખ તરવારિયા પુરો હતા, ને ચરૂદાદમા તરવારિયા માણસો ચાર લાખ ને સિત્તર હજાર હતા. ૬ પણ તેણે તેઓ મધ્યે લેવી તથા બિન્યામીનને ગર્યા નહોતા, કેમકે રાખને હુકમ યોઆખને ધિક્કારવાન લાગતો હતો. ૭ અને આ કામથી દેવ અપ્રસન્ન થયો, માટે તેણે ઇસાએલ પર માર આણ્યો. ૮ અને દાઉદે દેવને કહ્યું, આ જે હત્ય મેં કીધું છે તેમા મેં મહા પાપ કર્યું છે, પણ દહે કૃપા કરી તારા સેવકનો અન્યાય નિવાર, કેમકે મેં બહુ મૂર્ખાઈ કીધી છે. ૯ અને યહોવાહે દાઉદના બવિવ્યવર્ણક ગાદને એમ કહ્યું કે, ૧૦ ભલે, ને દાઉદને એ પ્રમાણે કહે કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, હુ તારી આજળ તણ વાત મૂકું છું, તેઓમાની એક તું પોતાને માટે પસંદ કર, કે હુ તે તારા પર લાલુ. ૧૧ માટે ગાદ દાઉદની પાસે આવ્યો, ને તેને કહ્યું યહોવાહ એમ કહે છે કે, [તણમાથી] તારી મરજીમા આવે તે તારે માથે લે, ૧૨ તણ વર્ષ દુકાળ, અથવા તારા શત્રુઓની તરવાર તારા પર આની પડવાથી તારા શત્રુઓની આજળથી તણ મહિના સુધી ફાય પામવો, અથવા તો તણ દિવસ સુધી યહોવાહની તરવાર, એટલે દેશમા મરજી, તથા ઇસાએલની સર્વ સીમા એમા વિનાશ કરતો યહોવાહનો ફૂલ માટે દહે મારા મોકલનારને મારે શો નવાળ વાળવો તે વિષે વિચાર કર. ૧૩ અને દાઉદે ગાદને કહ્યું, હુ ધણી મુશ્કેલીમા આવ્યો છું, મારે તો યહોવાહનાજ દાપમા પડવું, કેમકે તેની કૃપા અલ્પ છે, ને મારે માણસના દાપમા પડવું ન લેધએ. ૧૪ માટે યહોવાહે ઇસાએલ ઉપર મરજી મોકલી, ને ઇસાએલના સિત્તર હજાર માણસો માર્યા ગયા. ૧૫ અને દેવે ચરૂદાલેમનો નાશ કરવા સાડ તેમા એક ફૂલ મોકલ્યો, ને તે નાશ કરવાની આપી પર હતો એવામા યહોવાહે નજર કરી, ને એ વિપત્તિ સળથી તેને પશ્ચાત્તાપ થયો, ને તેણે નાશ કરનાર ફૂલને કહ્યું કે, બસ છે, દહે તારો દાપ બંધ રાખ અને યહોવાહનો ફૂલ ઓર્નાન યમ્લીની બળી પાસે ઉભો રહો. ૧૬ અને દાઉદે પોતાની

આખો ઉચી કરી તો પૂરવી તથા આઠાતની વચ્ચમા યહોવાહના ફૂલને ઉભેલો જોયો, ને ચરૂદાલેમઉ પર લખાવેના તેના દાપમા નાજી તરવાર હતી. ૧૭ ત્યારે દાઉદ તથા વડીલો તાટ પહોરીને ઉધા પડ્યા. ૧૮ અને દાઉદે દેવને કહ્યું કે, લોકની ગણતરી કરવાની આજ્ઞા કરનાર તે હું નથી? હા, પાપ કરનાર તથા મહા દુષ્ટતા કરનાર તે હુજ છું, પણ આ ઘેટા, એઓએ શું કીધું છે? હે મારા દેવ યહોવાહ, કૃપા કરી તારો દાપ મારી વિરૂદ્ધ તથા મારા બાપના ધર વિરૂદ્ધ થાઓ, પણ તે તારા લોકની વિરૂદ્ધ થયને તેઓને ન પીડે. ૧૯ ત્યારે યહોવાહના ફૂલે ગાદને આજ્ઞા કરી કે દાઉદને કહે કે, તે જઇને યમ્લી ઓર્નાનની બળીમા યહોવાહને સાડ વેદી બાધે. ૨૦ અને જે વચન ગાદે યહોવાહને નામે કહ્યું તે પ્રમાણે દાઉદ ત્યા જયો. ૨૦ અને ઓર્નાને પાછા ફરીને ફૂલને જોયો, ને તેના ચાર પુત્રો જે તેની સાથે હતા તેઓ સતાઇ ગયા. ઓર્નાન તો ધલ મસળતો હતો. ૨૧ અને દાઉદે ઓર્નાનની નજી આવતો હતો, તેવામા ઓર્નાને નજર કરી તો દાઉદને જોયો, ને તેણે બળીમાથી બહાર આનીને દાઉદને સાથેના દંડવત પ્રેક્ષામ કીધા. ૨૨ ત્યારે દાઉદે ઓર્નાનને કહ્યું કે, આ બળીની નજીમા મને આપ, કે હુ તે પર યહોવાહને સાડ વેદી બાધું, પૂરેપૂરી કિમત લઇને તું મને તે આપ, કે લોક ઉપરથી મરજી બધ પડે. ૨૩ અને ઓર્નાને દાઉદને કહ્યું કે, હુ તે પોતાને કળજે લે, ને મારો ધણી રાખ પોતાની દહિમા જેમ સાડ લાગે તેમ કરે, જે, દહ નીચાર્પણને સાડ બળદો, તથા લોકડાને સાડ ટપેરવાના રાજ, તથા ખાંધાર્પણને સાડ ધલ હુ તને આપુ છું, હુ તે સર્વ આપુ છું. ૨૪ અને દાઉદે રાખએ ઓર્નાનને કહ્યું કે, ના પણ હુ અધિય પૂરેપૂરી કિમત આપી-નેજ તે લઇશ, કેમકે જે તારૂ છે તે હુ યહોવાહને માટે નહિ લઉં, તેમજ અથે વગરનું દહનીયાર્પણ નહિ ચડાવું. ૨૫ માટે દાઉદે ઓર્નાનને તે નજીની કિમત બદલ તેનીને હસે શેઝલ સોનુ આપ્યું. ૨૬ અને દાઉદે ત્યા યહોવાહને માટે વેદી બાધી, ને દહનીયાર્પણ તથા રાત્યર્પણ ચડાવ્યા, ને યહોવાહને વિનવી કીધી, ને તેણે દહનીયાર્પણની વેદી ઉપર ત્તાકાશમાથી અગ્નિ મોકલીને તેને ઉત્તર આપ્યો. ૨૭ અને યહોવાહે ફૂલને આજ્ઞા કીધી, ને એણે પોતાની તરવાર તેના મ્યાનમા પાછી ધાડી.

૨૮ તે સમયે જ્યારે દાઉદે જોયું કે યહોવાહ મને
• ઓર્નાન ચળ્લીની ખળીમા ઉત્તર આપ્યો છે, ત્યારે
તેણે ત્યાં યજ્ઞ કર્યો. ૨ કેમકે મુસાએ અરબ્યમા બના
વેલો યહોવાહનો મઠપ તથા દંદનીચાર્પણની વેદી તે
સમયે ગિબ્ઝાનમાના ઉચ્ચસ્થાનમાં હતા. ૩૦ પણ
દેનને પૂછવા સાડ તેની આગળ દાઉદે જઈ તકવા
નહિ, કેમકે યહોવાહના દૂતની તરવારથી તે બિહીતો
હતો.

૨૨ પછી દાઉદે કહ્યું કે, અર યહોવાહ દેવનું
ધર છે, ને આ ઇસ્રાએલને સાડ દંદનીચા
ર્પણની વેદી છે.

૨ અને ઇસ્રાએલના દેશમાં જે ધરદેશીઓ હતા
તેઓને એકઠા કરવાને દાઉદે આજ્ઞા કીધી, ને દેવનું
વર બાધવાને પત્થર ઘડવા સાડ સલાટોને તેણે કામ
લગાડ્યા. ૨ અને દરવાજાના કમારોને માટે તથા
સાધાઓને માટે ખીલાઓને સાડ દાઉદે પુષ્કળ લોકો,
ને તોવાય નહિ એટલું પુષ્કળ પિત્તળ, ૪ ને અસખ્ય
એરેન્જરો તૈયાર કર્યો, કેમકે સીદોનીઓ તથા
સુદોનીઓ દાઉદની પાસે પુષ્કળ એરેન્જરો લાવ્યા.
૫ અને દાઉદે કહ્યું કે, મારો પુત્ર સુલેમાન જીવાન
તથા કોમળ છે, ને યહોવાહને સાડ જે ધર બધાવાનું
છે, તે સર્વ દેશોમાં કીર્તિમાં તથા ભજોનવાલીમાં
અતિ મોટું થનું જોઈએ, માટે હું તેને સાડ તૈયારી
કરીશ એ માટે દાઉદે પોતાના મરજી અગાઉ પુષ્કળ
તૈયારી કીધી.

૬ પછી તેણે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને તેડાવ્યો, ને
ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને સાડ ધર બાધવાની તેને
સોંપણ કરી. ૭ અને દાઉદે સુલેમાનને કહ્યું, હે મારા
પુત્ર, મારા દેવ યહોવાહના નામને સાડ ધર બાધ-
વાનું મારા મનમાં હતું તો ખરું ૮ પણ મારી પાસે
યહોવાહની એવી વાણી આવી કે, તે પુષ્કળ લોકો
વહેવડાવ્યું છે, ને મોટા યજ્ઞો કીધા છે, તારે મારા
નામને સાડ ધર બાધવું નહિ, કેમકે મારી નજર
આગળ તે પૃથ્વી ઉપર બહુ લોકો વહેવડાવ્યું છે,
જો, તને પુત્ર થયો, તે શાંતિશીલ પુત્ર થયો, ને
તેની ચારોગમના સર્વ શત્રુઓથી હું તેને વિશ્રાંતિ
આપીશ, કેમકે તેનું નામ સુલેમાન થયો, ને હું તેના
દિવસોમાં ઇસ્રાએલને સુલેહ તથા શાંતિ આપીશ,
૧૦ તે મારા નામને સાડ ધર બાધશે, ને તે મારો
પુત્ર થશે, ને હું તેના પિતા યહોવાહ, ને ઇસ્રાએલ ધર

તેના રાજ્યનું આસન હું સવેકાળ સ્થાપિત કરીશ.
૧૧ હવે મારા પુત્ર, યહોવાહ તારી સાથે હો, ને હું
આજ્ઞાદ થા, ને તેણે તારા સખી કહ્યું છે, તેમ હું
તારા દેવ યહોવાહનું ધર બાધ. ૧૨ કેવળ યહોવાહ
તને વિવેકબુદ્ધિ તથા સમજણ આપે, ને ઇસ્રાએલ
વિષે તને ગિબ્ઝામણ આપે, કે એમ હું યહોવાહ તારા
દેવના નિયમ પાળે. ૧૩ જે વિધિઓ તથા હુકમો યહો-
વાહે ઇસ્રાએલ સખી મુસાને ફરમાવ્યા, તે જો હું
પાળીને અમલમાં આણું તોજ હું સફળ થશે,
બળવાન તથા ખૂબ હિંમતવાન થા, બિહીશ નહિ,
ને બહારાઇરા પણ નહિ. ૧૪ હવે, જો, સકટમાં છતાં
મેં યહોવાહના ધરને સાડ એક લાખ તાનત સોનું તથા
દસ લાખ તાનત રૂપું, તૈયાર કર્યો છે, ને આજીતોલ
પિત્તળ તથા લોકો પણ, કેમકે તે પુષ્કળ છે, ને લોકો
તથા પત્થર પણ મેં તૈયાર કર્યો છે, ને હું આજે તો
તેમાં ઉમેરો કરી દાઉદે ૧૫ વળી તારી પાસે પુષ્કળ
કારીગરો, એટલે પત્થર તથા લોકો ઘડનારા તથા
કોષ્ટ પણ પ્રકારના કામમાં નિપુણ એવા સધળા પુરોષો
છે. ૧૬ સોના રૂપાની તથા પિત્તળની તથા લોકોની
તો ગણતરી નથી, ઉઠીને કામે લાગ, ને યહોવાહ
તારી સાથે હો. ૧૭ વળી દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલે-
માનને સદાય આપવાની આજ્ઞા ઇસ્રાએલના સર્વ
સરદારોને આપીને કહ્યું, ૧૮ તમારો દેવ યહોવાહ
તમારી સાથે નથી શું? ને તેણે તમને ચોતરફ શાંતિ
આપી નથી શું? કેમકે તેણે દેશના રહેવાસીઓને
મારા હાથમાં સોંપ્યા છે, ને યહોવાહની આજ્ઞા તથા
તેના લોકોની આજ્ઞા દેરા વશ થયો છે. ૧૯ તો હવે
તમારા દેવ યહોવાહની શોધમાં તમારું અંત કરજો
તથા તમારો જીવ લગાડો, માટે યહોવાહના નામને
સાડ જે ધર બધાવાનું છે, તેમાં યહોવાહનો કરારકોષ
તથા દેવના પવિત્ર પાત્રો લાવવા સાડ, તમે ઉઠીને
યહોવાહ દેવનું પવિત્રસ્થાન બાંધો.

૨૩ હવે દાઉદે કહ્યું તથા પાકી ઉમરે પહોંચ્યો
હતો, ને તેણે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને
ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ કરાવ્યો. ૨ અને તેણે ઇસ્રાએ
લના સર્વ સરદારોને તથા ચાળકોને તથા લેવીઓને
એકઠા કર્યો. ૩ અને ત્રીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની
વયના લેવીઓની ગણતરી કરવામાં આવી, ને માધ-
દીક ગણતરી કરતા તેઓ આઠત્રીસ હજાર પુરોષો થયા.
૪ તેઓમાંના યેઘીસ હજારને યહોવાહના ધરના કામ

પર દેખરેખ રાખવાની હતી, ને ૭ હબર અમલ દારો તથા ન્યાયાધીશો હતા, ૫ અને ચાર હબર દારણો હતા; ને ચાર હબર, મેં [દાઉટે] જે વાછતો સ્થિતિ કરવાના બનાવ્યા હતા, તેવડે યહોવાહની સ્થિતિ કરતા હતા ૬ અને દાઉટે તેમની લેવીના પુત્રો પ્રમાણે એટલે, ગેરોન, કહાથ તથા મશરી પ્રમાણે, વારાટોળીઓ પાછી ૭ ગેરોનનીઓ માતા, લાઅદાન તથા શિમથ ૮ લાઅદાનના પુત્રો, યહીએલ એ મુખ્ય, તથા એથામ તથા યોએલ, એ ત્રણ ૯ શિમથના પુત્રો, શરોમેથ તથા હઝીએલ તથા હારોન, એ ત્રણ એઓ લાઅદાનના બાપોના [ધરોના] મુખ્યા હતા ૧૦ અને શિમથના પુત્રો, યાહાથ, ઝીના તથા યેકરા તથા બરીઆહ, એ ચાર શિમથના પુત્રો હતા ૧૧ અને યાહાથ મુખ્ય હતો ને ઝીઆહ એ બીજો, પણ યેકરાને તથા બરીઆહને ઘણા પુત્રો ન હતા, માટે તેઓ એક ગબ્લીમા બાપના એક ધરને ઠેકાણે ગબ્લીમા ૧૨ કહાયના પુત્રો, આન્નામ, વિરેહાર, હેબ્રોન, તથા ઉઝીએલ, એ ચાર ૧૩ આન્નામના પુત્રો, હારોન તથા મુસા હતા, ને હારોન એ માટે જુદો કસોયો હતો કે તે તથા તેના પુત્રો સદા પરમપવિત્ર વસ્તુઓ અર્થે, સદા યહોવાહની આગળ ધૂપ બાળે, તેની સેવા કરે, તથા નેને નામે આશીર્વાદ દે ૧૪ પણ ઇયરશકા મુસાના પુત્રો તો લેવીના કુળના નોવાયા ૧૫ મુસાના પુત્રો, ગેરોન તથા અરીએલેર ૧૬ ગેરોનના પુત્રો, શબ્બેલ એ મુખ્ય ૧૭ અને અલીએલેરના પુત્રો, રહાબ્યાહ મુખ્ય હતો અને અલીએલેરને બીજા પુત્રો ન હતા, પણ રહાબ્યાહના પુત્રો અતિનણા હતા ૧૮ વિરહારના પુત્રો, શરોમેથ એ મુખ્ય ૧૯ હેબ્રોનના પુત્રો, યરીયાહ એ મુખ્ય, અમાયોહ એ બીજો, યાહઝીએલ એ ત્રીજો, તથા યકામઆમ એ ચોથો ૨૦ ઉઝીએલના પુત્રો, મીઆહ એ મુખ્ય તથા વિરશીયાહ એ બીજો ૨૧ મશરીના પુત્રો, માહલી તથા મૂશી માહલીના પુત્રો, એલઆઝાર તથા કીશ

ગબ્લીમા ગબ્લીમા હતા, એટલે વીસ વર્ષના તથા તેથી વધારે વયના જેઓ યહોવાહના ધરની સેવાનું કામ કરનાર હતા તેઓના બાપોના [ધરોના] મુખ્યા હતા ૨૫ કેમકે દાઉટે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના જે વ યહોવાહે પોતાના લોકને આરામ આપ્યો છે, ને તે સર્વ કાળ યરશાલેમમા વસે છે, ૨૬ ને લેવીઓને પણ હવે પછી મરપ તથા તેની સેવાને સાર તેના સર્વ પાત્રો ઉચ્ચને ફરવાની જરૂર નહિ પડે ૨૭ કેમકે દાઉદની ઉલ્લી આજ્ઞાથી વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષના વયના લેવીપુત્રોની ગબ્લી કરાઈ હતી ૨૮ કેમકે તેઓનું કામ એ હતું કે, યહોવાહના ધરની સેવાને સાર હારોનના પુત્રોની બિજામતમા દાબર રહેવું, એટલે આગણી ઓમા તથા ઓરદાઓમા તથા સર્વ પવિત્ર વસ્તુઓના શુદ્ધિકરણમા, એટલે દેવના ધરની સેવાના કામમા [દાબર રહેવું], ૧ અર્પણ કરેલી રોટલીને સાર, તથા બેખમીર રોટલીના કે તવામા રોકાયલાના કે તગેલના બાધાર્પણના મેદાને સાર, તથા સર્વ ભતના માપ તથા પરિમાણને સાર પણ [દાબર રહેવું], ૨૦ ને દર સવારે તથા એમજ સાબરે યહોવાહને ઉપકાર માનવા તથા સ્થિતિ કરવા ઉભા રહેવું, ૨૧ તથા યહોવાહની આગળ ભથ્થુ તેઓ વિધેના ઠરાવેલા કાનૂન પ્રમાણે ગણીને, સાબ્યાઓમા, અમાવાસ્યાઓમા તથા મુકરર પર્વોમા, યહોવાહને સર્વ દહની-ચાર્પણે ચઢાવવા ૨૨ અને યહોવાહના ધરની સેવાને સાર મુલાકાતમરપની સલાજ, તથા પવિત્રસ્થાનની સલાજ, તથા પોતાના બાધર્યા હારોનના પુત્રોની સલાજ રાખવી

૨૪ અને હારોનના પુત્રોની વારાટોળીઓ [આ પ્રમાણે હતી] હારોનના પુત્રો, નાદાબ તથા અનીહ, એલઆઝાર તથા હયામાર ૨૫ પણ નાદાબ તથા અનીહ પોતાના બાપની અગાઉ મરી ગયા હતા, ને તેઓને ફરજન ન હતો, માટે એલઆઝાર તથા હયામાર ચાજકપદ બાંધવતા હતા ૨૬ અને દાઉટે તથા એલઆઝારના પુત્રોમાના સાદોકે તથા હયામારના પુત્રોમાના અહીમેલેએ તેઓની સેવામા તેઓની ગેહવણ પ્રમાણે તેઓની ટાળીઓ પાછી ૪ અને હયામારના પુત્રોમા [મળ્યા] તે કરતા એ ૧ આઝારના પુત્રોમા મુખ્ય પુરોયો વતારે કળા આવ્યા, ને તેઓની ટાળીઓ આ પ્રમાણે પાછી, એલઆઝારના પુત્રોમાના સોજ હતા, એઓ બાપોના ધરોના

પુત્રો, માહલી તથા એદર તથા યરેમેય, એ ત્રણ ૨૪ એઓ પોતાના બાપોના ધરો પ્રમાણે લેવીના પુત્રો હતા, એટલે તેઓમાના જેઓ માયાદીઠ નામેની

મુખ્યો [હતા], ને ઇયામારના પુત્રોમાના, તેઓના
 બાપોના ધરો પ્રમાણે, આઠ હતા ૫ તે બન્ને ટાળી-
 એના વર્ગો ચિટ્ટી નાખીને આ પ્રમાણે પાજા, કેમકે
 એલઆઝારના પુત્રોમાના તેમજ ઇયામારના પુત્રો-
 માના પવિત્રસ્થાનના કારભારીઓ તથા દેવના કાર-
 ભારીઓ હતા ૬ અને નયાનએલનો પુત્ર તમાયાહ
 ચિટ્ટીસ, એ લેવીઓમાનો હતો, તેણે રાબની તથા
 સરદારોની તથા સાદોક યાજ્ઞની તથા અખ્યાધારના
 પુત્ર અહીમેલેખની તથા યાજ્ઞકોના તથા લેવીઓના
 બાપોના [ધરોના] મુખ્યોની સમક્ષ તેઓની નોંધ
 કરી, એવઆઝારના સળધમા બાપોનું એક ધર
 ગણાયુ, ને ઇયામારના સળધમા એક ગણાયુ ૭ હવે
 પહેલી ચિટ્ટી યહોયારીબની નિકળી, બીજી યહોયાહની,
 ૮ ત્રીજી હારીમની, ચોથી સેઆરીમની, ૯ પાચમી
 માહજીયાહની, છઠી મીયામીનની, ૧૦ સાતમી હાકો
 સની, આઠમી અબીયાહની, ૧૧ નવમી કેશુઆની,
 દસમી રાબાન્યાહની, ૧૨ અનિયારમી એલ્યાશીબની,
 બારમી યાકીમની, ૧૩ તેરમી હુષાહની, ચૈદમી
 યેરોબ આબની, ૧૪ પંદરમી બિહ્યાહની, સોળમી
 ઇમેરની, ૧૫ સત્તરમી હેઝીરની, અરાઠમી હાર્પિ-
 રસેસની, ૧૬ આગણીસમી પથાહાહની, વીસમી
 યહોએલની, ૧૭ અઠીસમી યાખીનની, બાવીસમી
 આમૂયની, ૧૮ ત્રેવીસમી દલાયાહની, ચોવીસમી
 માઆઝ્યાહની ૧૯ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે તેઓના
 પિતા હાજરને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે તેની હસ્તક
 અપાયલા હુકમ મુજબ યહોવાહના ધરમા આવવા માટે
 તેઓની સેવામા તેઓનો અવુકમ એ પ્રમાણે હતો

૨૦ અને લેવીના બાકીના પુત્રો વિષે, આકામના
 પુત્રોમાનો, શુબાએલ, શુબાએલના પુત્રોમાનો, ચેહ-
 દયાહ ૨૧ રહાબ્યાહ વિષે, રહાબ્યાહના પુત્રોમાનો,
 ચિરશીયાહ એ મુખ્ય ૨૨ ચિરહારીઓમાનો, શલો
 મોય, શલોમોયના પુત્રોમાનો, યાહાય ૨૩ અને
 [હેબ્રોનના] પુત્રો, ચરીયાહ [એ મુખ્ય], બીએ
 અમાર્યાહ, ત્રીએ યાહઝીએલ, ચોથો યકામઆમ
 ૨૪ ઉઝઝીએલના પુત્રો, મીખાહ, મીખાહના પુત્રો
 માનો, શામીર ૨૫ મીખાહનો ભાઈ, ચિરશીયાહ,
 ચિરશીયાહના પુત્રોમાનો, અખાર્યાહ ૨૬ મરારીના
 પુત્રો; માહલી તથા મૂશી, ચાઅઝીયાહના પુત્રો,
 બનો ૨૭ ફારસીના પુત્રો, ચાઅઝીયાહના, બનો તથા
 શોહામ તથા ઝાફૂર તથા ઇશી ૨૮ માહલીનો, એલ
 આઝાર, જે અપુત્ર હતો ૨૯ કીર્ત વિષે, કીરાના પુત્રો,

ચરાહમએવ ૩૦ અને મૂશીના પુત્રો, માહલી તથા
 એદેર તથા ચરીમોય એઓ પોતાના બાપોના ધરો
 પ્રમાણે લેવીઓના પુત્રો હતા ૩૧ અને તેઓએ પણ
 પોતાના ભાઈ હાજરપુત્રોની પેઠે, દાઉદ રાબની તથા
 સાદોકની તથા અહીમેલેખની તથા યાજ્ઞકોના તથા
 લેવીઓના બાપોના [ધરોના] મુખ્યોની સમક્ષ
 ચિટ્ટીઓ નાખી, એટલે મુખ્ય માણસોના બાપોના
 [ધરોએ] પોતાના નાના ભાઈના [બાપોના ધરો]ની
 પેઠેજ [ચિટ્ટીઓ નાખી]

૨૫ વળી દાઉદે તથા ઐન્થોના સરદારોએ,
 સેવાને સાફ, આસાફના તથા હેમાનના તથા
 ચદ્દુથના પુત્રોમાથી કેટલાએકને, વીણાવડે તથા સતા
 ૨૫૨૮ તથા ઝાઝોવડે સ્તોત્ર ગાવા સાફ જૂદા કર્યા,
 ને પોતાને સોંપેલી સેવા પ્રમાણે કામ કરનારાઓની
 ગણતરી નીચે મુજબ હતી, ૧ એટલે આસાફના પુત્રો-
 માના, ઝાફૂર તથા યુસફ તથા નયાન્યાહ તથા અશા
 રએલાહ, એ આસાફના પુત્રો, એઓ આસાફ કે જે
 રાબના હુકમ પ્રમાણે બોધકનું કામ કરતો હતો તેના
 હાથ નીચે હતા ૨ ચદ્દુથનું વિષે, ચદ્દુથના પુત્રો,
 ગદાલ્યાહ તથા સરી તથા ચશાયાહ, હશાબ્યાહ તથા
 માતિથ્યાહ એ છ, તેઓ પોતાનો બપ ચદ્દુથન, કે
 જે વીણાવડે આભાર માનવામા તથા યહોવાહની
 સ્તુતિ કરવામા બોધકનું કામ કરતો હતો, તેના હાથ
 નીચે હતા, ૩ હેમાન વિષે, હેમાનના પુત્રો, બુક્કી-
 યાહ, માતાન્યાહ, ઉઝઝીએલ, શબ્બેલ, તથા ચરી-
 મોય, હનાન્યાહ, હનાની, અલીઆયાહ, ગિદાલ્તી
 તથા રોમામ્તી એદેર, યેરબકારાહ, માહલેથી,
 હોથીર, માહઝીએલ, ૪ એ સધળા, દેવના વચનોમા
 રાબનો જે બવિષ્યદશક હેમાન, તેના પુત્રો હતા,
 એઓ શિંચ વગાડનારા હતા, ને દેવે હેમાનને ચૌદ
 પુત્રો તથા ત્રણ પુત્રીઓ આપ્યા હતા ૫ એઓ સર્વ
 દેવના ધરની સેવાને સાફ, ઝાઝોવડે, સતારવડે તથા
 વીણાવડે યહોવાહના ધરનું ગાયન [કરવા] કાળે
 પોતાના બાપના હાથ નીચે હતા, આસાફ, ચદ્દુથન
 તથા હેમાન રાબના હુકમ તળે હતા ૭ અને તેઓના
 ભાઈઓ કે જેઓ યહોવાહ આગળ ગાયન કરવામા
 કેળવાયલા હતા, એટલે જેઓ બાહોશ હતા, તેઓના
 સુદ્ધા તેઓની સખ્યા બસે ને અઠવાસી હતી. ૮ અને
 તેઓએ સરખી રીતે, જેમ નાનાએ તેમ મોટાએ, જેમ
 શરૂએ તેમ શિષ્યે પોતાના કામને માટે ચિટ્ટીઓ

નાખી. ૬ દરે પદેની ચિટ્ટી આસાદને સાર યુક્તની નિકળી, બીજ નદાદરાદની, તે તથા તેના બાહ્યો તથા પુત્રો મળી બાર દતા. ૧૦ ત્રીજી ઝાકુની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૧૧ ચોથી ચિત્તોની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા. ૧૨ પાંચમી નધાન્યાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા. ૧૩ છઠી છુકાયાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૧૪ સાતમી વશારમેવાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૧૫ આઠમી યગાયાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૧૬ નવમી માતાન્યા દની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૧૭ દસમી શિમળની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૧૮ અગિયારમી અગારમેવાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૧૯ બારમી દયાબ્યાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૨૦ તેરમી શમાએવાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૨૧ ચૌદમી માસિર દની તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા. ૨૨ પંદરમી વરેમોષની તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા. ૨૩ સોલમી દનાન્યાદની તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા. ૨૪ સપ્તમી ચોરજાતાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૨૫ અષ્ટમી દનાનીની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા. ૨૬ નોઆત્રીસમી માસ્યોષીની તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૨૭ દ્વિતી અધ્યાયાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૨૮ એકદશમી દોષીરની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા. ૨૯ બા દ્વિતી ત્રિફાલની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૩૦ તે દ્વિતી માદગીએ પની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા, ૩૧ ના દ્વિતી રામાત્રી એકેરની, તેના પુત્રો તથા તેના બાહ્યો મળી બાર દતા.

૨૬ દ્વિતી વારાગીએ વિષે, કારા હોઆ વિરે, આસાદના પુત્રોમાના કારેના પુત્ર મરોએવાદ ૧ અને મરોએવાદના પુત્રો આ દતા, એટલે ન્યેષપુત્ર તથા દીદ, બીને વડીઅઅલ, મોએ અજાવાદ નામે વાળીઅલ, ૪ પાવનો એકામ, મુઠો વહોદાનન, સપ્તમે નેશવદોનેનાલ, ૪ અને

એબેદ અદોમના પુત્રો આ હતા, એટલે ન્યેષપુત્ર શમાયાદ બીને વહોદાનના, ત્રીતે ચોઆદ તથા ચોથો શમાર તથા પાવનો નધાનએવ, ૧૭૩ આમીએલ, સાતમે ચિરસાખાર, આકમે પેઠલ્લ વાય, કેમકે દેવે તેને આગદીવાદ દીધો હતો. ૧ અને તેના પુત્ર શમાયાદને પુત્રો વરા હતા, જેઓ પોતાના બારના ધર પર અધિકારીઓ હતા, કેમકે તેઓ શૂરવીર હતા. ૭ શમાયાદના પુત્રો, ચોરની તથા રકા-એન તથા એમેદ એવઝામદ, જેના બાહ્યો અતીષ્ઠ તથા શમાયાદ શૂર પુરવો હતા. ૮ એઓ સર્વ એબેદ-અદોમના પુત્રો હતા, તેઓ તથા તેઓના પુત્રો તથા તેઓના બાહ્યો જેઓ સેવાને સાર બળ વાન તથા શક્તિવાન પુરવો હતા, તેઓ એમેદ અદો મના ખાસેં હતા. ૯ અને મરોએવાદને પુત્રો તથા બાહ્યો મળી અરાદ શૂરવીર પુરવો હતા. ૧૦ વળી મશરીના પુત્રોમાના હોસાદને પુત્રો હતા, એટલે મુખ્ય શિશી, (૨૫૬ જે કે તે ન્યેષ ૧૦ ન હતો, તે પૃથ તેના બારે તેને મુખ્ય કરાવ્યા હતા), ૧૧ બીજે દિ ત્રીયાદ, ત્રીજે દયાદરાદ, ચોથો અખાચીદ, હોવાદના પુત્રો તથા બાહ્યો સપ્તમા મળીને તેર હતા. ૧૨ એઓમાથી, એટલે મુખ્ય માણસોમાથી, દ્વારપા ગોની વારાગીએ પાડી હતી, અને તેઓને તેઓના બાહ્યોની જેટ વહોવાદના ધરમા સેવા કરવાનું કામ મોપાયું. ૧૩ અને તેઓએ એટલે નાનાએ તેમજ મોટાએ, તેઓના બારોના ધરો પ્રમાણે પ્રત્યેક દરવા અને મઠિ ચિટ્ટીઓ નાખી. ૧૪ અને પૂર્વ ગમની ચિટ્ટી શેડેઆદને આ રી, ત્યાર પછી તેનો પુત્ર અખાચીદ કે જે બુદ્ધિવાન મત્રો હતો તેને ત્રાર તેઓએ ચિટ્ટીઓ નાખી, ને તેની ચિટ્ટી ઉત્તર ગમની આવી. ૧૫ એમેદ અદોમને દક્ષિણ તરફની, ને તેના પુત્રોને બહારની. ૧૬ હુડીમ તથા હોસાદને પશ્ચિમ ગમની, એટલે વહોવા દોળાવની સડક ઉપર, માલ્હેએષ દરવાજા પાસેની (ન્યાનાની) એટલે ચામાસામી બીજ વાગીની આવી. ૧૭ પૂર્વ બી ૭ લે દેસિર હતા, ઉત્તર ની દરોજ નાર, દક્ષિણ બાજી દરોજ ચાર, ને બારને માટે બને. ૧૮ પશ્ચિમ લગી પાંચારને સાર, તડક પાસે ચાર, ને પાંચાર પાસે મે. ૧૯ કારાગીઓના પુત્રોની તથા મસગીના પુત્રોની દ્વારપાગોની વારાગી જોના એ હતી.

૨૦ અને લે દ્વિતીમાના, અગીયાદ દેવના ધરના કા-તો તથા અપવ વસ્તુઓના કાગર પર હતો.

૨૧ લાઅદાનના પુત્રો, એટલે લાઅદાનના ગેશોનીના પુત્રો, લાઅદાન ગેશોનીના બાપેના [ધરોના] મુખ્ય, યહીએલી ૨૨ યહીએલીના પુત્રો, હેયામ તથા તેનો ભાઈ ચેએલ યહોવાહના ધરના ભડારો પર ૨૩ આઝામીએ વિષે, યિરહારીએ વિષે, હેઝોનીએ વિષે, ઉઝ્રીએનીએ વિષે, ૨૪ ને મુસાના પુત્ર ગેશોમનો પુત્ર શબ્દએલ ભડારો પર કારભારી હતો ૨૫ અને તેના ભાઈએ, અનીએએરશી તેનો પુત્ર રહાબ્યાહ થયો, તથા તેનો પુત્ર યસાયાહ, તથા તેનો પુત્ર યોરામ, તથા તેનો પુત્ર ઝિબ્બી, તથા તેનો પુત્ર શહેમોથ. ૨૬ આ શહેમોથ તથા તેના ભાઈએ, પવિત્ર વસ્તુઓના સર્વ ભડારો કે જે દાઉદ રાજાએ, તથા બાપેના [ધરોના] મુખ્યએ, સહસ્રાધિપતિ એએ, તથા શતાધિપતિએએ, તથા સૈન્યોના સરદારોએ અર્થેલ કયા હતા, તેઓના ઉપર હતા ૨૭ યહોવાહનું ધર સમારવા સાડ તેઓએ યુદ્ધમા મેળવેલી લૂટમાંથી અર્થેલ કયા હતા ૨૮ અને જે સખળ શમએલ ભવિષ્યદર્શકે તથા કીસના પુત્ર તાઉટે તથા નેરના પુત્ર આખ્નેરે તથા સરયાહના પુત્ર યાઆબે અર્થેલ કયું હતું, અથવા જે કદ હરકોઈએ અર્થેલ કયું હતું તે શહેમોથ તથા તેના ભાઈઓના હવાલામાં હતું ૧ યિરહારીએમાનો કનાન્યાહ તથા તેના પુત્રો બહારના કામને માટે ઇસ્રાએલ ઉપર અધિકારીએ તથા ન્યાયાધીશો હતા ૩૦ હેઝોનીએમાનો હસાખ્યાહ તથા તેના ભાઈએ એક હબર ને સાતસે શૂરવીર પુરૂષો હતા, તેઓ યહોવાહના સર્વ કામને સાડ તથા રાજની સેવાને માટે, યરદન પાર પશ્ચિમ ગમના ઇસ્રાએલના અધિકારીએ હતા ૩૧ હેઝોનીએમાનો, એટલે બાપેના [ધરોની] વશાવળી પ્રમાણે હેઝોનીએમાનો, મુખ્ય યરીયાહ હતો દાઉદના રાજ્યના ચાળીસમા વર્ષમાં તેઓની શોધ થઈ, ને તેઓ મધ્યે શૂરવીર પુરૂષો ગિલઆદના યાએરમા મળી આવ્યા ૩૨ અને તેના ભાઈએમાં શૂર પુરૂષો તથા બાપેના [ધરોના] મુખ્યો બે હબર ને સાતસે હતા, જેમને દાઉદ રાજાએ દેવ સખળીની પ્રત્યેક બાબતને માટે તથા રાજના કામોને માટે, રેઉબેનીએ તથા ગાદીએ તથા મનાશીહના અધા કુળ ઉપર મુકાદમ કરાવ્યા . . .

૨૭ હવે ઇસ્રાએલપુત્રોની સખ્યા, એટલે બાપેના [ધરોના] મુખ્યો તથા સહસ્રા-

ધિપતિઓ તથા શતાધિપતિઓ તથા તેઓના અધિકારીઓ, જેઓ વારાની જે ટાળીએ વર્ષના સખળા મહિનાઓમાં મહિને મહિને દાખલ થતી તથા વિદાય થતી, તેમની હરકોઈ બાબતમાં રાજની સેવા કરતા હતા, તેઓની સખ્યા પ્રત્યેક વારાટાળીમાં ચોવીસ હબરની હતી ૧ પહેલા મહિનાને વારતે પહેલી વારાટાળીનો ઉપરી આબ્દીએલનો પુત્ર યાશીબઆમ હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૨ [તે] પેરેસના પુત્રોમાનો [હતો], ને તે પહેલા મહિનાની ટાળીના સર્વ સરદારોનો ઉપરી હતો ૩ અને બીજા મહિનાની વારાટાળીનો ઉપરી હોદાય અહોલી હતો, ને તેની વારાટાળીનો નાયક મિકેય, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૪ ત્રીજા મહિનાની વારાટાળીનો ત્રીજો સરદાર એ યહાવાહ યાજ્ઞકનો પુત્ર બનાયાહ એ મુખ્ય હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૫ આ બનાયાહ એ હતો, કે જે ત્રીસમાનો પરાકમી તથા ત્રીસનો ઉપરી હતો, ને તેની ટાળીમાં તેનો પુત્ર અમીબબાહ હતો ૬ ચોથા મહિનાને સાડ ચોથો [સરદાર] યોઆબનો ભાઈ અસાહેલ, ને તેની પછી તેનો પુત્ર ઝબા દાહ હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૭ પાંચમા મહિનાને સાડ પાંચમો સરદાર શામૂય યિઝ્રહી હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૮ છઠ્ઠા મહિનાને સાડ છઠ્ઠો [સરદાર] તકોઈ ઇફરાયેલનો પુત્ર ઇરા હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૯ સાતમો મહિનાને સાડ સાતમો [સરદાર] એકાઠમપુત્રોમાનો હેલેસ પલેની હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૦ આઠમા મહિનાને સાડ આઠમો [સરદાર] હેરાહીએમાનો સિખબબાય દુશાથી હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૧ નવમા મહિનાને સાડ નવમો [સરદાર] બિન્યામીનીએમાનો અબીએર આનથેથી હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૨ દસમા મહિનાને સાડ દસમો [સરદાર] હેરાહીએમાનો માહરાય નટાકથી હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૩ અગિયારમા મહિનાને સાડ અગિયારમો [સરદાર] એકાઠમ પુત્રોમાનો બનાયાહ યિરઆથેલી હતો, ને તેની વારાટાળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૪ બારમા મહિનાને સાડ બારમો

[સરદાર] ઓખીએલનો હેઠ્ઠાઈ નટોડાથી હતો, ને તેની વારાટોળીમા ચોવીસ હજાર હતા

૧૬ તે ઉપરાંત ઇસ્તાએલના કુળે ઉપર [નીચે પ્રમાણે અમલદાર હતા], રેઉમીનીઓનો અમલદાર, ઝિબ્રીનો પુત્ર અલીએલ હતા; શિમઓનીઓનો, માખખા-હનો પુત્ર શકાટયાહ ૧૭ લેવીનો, કમએલનો પુત્ર હશાખ્યાહ, હાઝનો, સારોહ, ૧૮ ચહુદાહનો, અલીહ, એ હાઉદના ભાઈઓમાનો એક, ચિરસા-ખારનો, મીખાએલનો પુત્ર ઓઝો, ૧૯ ઝહુલનો, ઓખાવાહનો પુત્ર ચિરમાયાહ, નાફતાલીનો, આહી-એલનો પુત્ર ચરેમોય, ૨૦ એકામપુત્રોનો, અઝા ઝયાહનો પુત્ર હોરીઆ, મનાશરીહનો અર્ધકુળનો, પદાયાહનો પુત્ર ચોએલ, ૨૧ અલઆદમા, મનાશરી-હનો અર્ધ[કુળ]નો, ઝમાવીહનો પુત્ર ચિદો, બિન્યા-મીનનો, આખનેરનો પુત્ર ચાઅરીએવ, ૨૨ હાનનો, ચરોહામનો પુત્ર અઝારએલ એઓ ઇસ્તાએલના કુળોના સરદારો હતા ૨૩ પછી વીસ વર્ષના તથા તેથી ઓછી વયનાઓની ગણતરી હાઉદે કીધી નહિ, કેમકે ચહોવાહે આકાશના તારાઓની પેઠે ઇસ્તાએલને વધા-રવાને વચન આપ્યું હતું ૨૪ સરયાહના પુત્ર ચોઆએ ગણતરી કરવા માંડી પછી પૂરી કરી નહિ, ને તેને લીધે ઇસ્તાએલ ઉપર કોપ આવ્યો, ને હાઉદ રામના કાળજીતવાળી તવારિખમા એ ગણતરી નોધવામા આવી નહિ

૨૫ અને રામના ભડારો ઉપર અલીએલનો પુત્ર આઝમાવેષ હતો, ને સીમમાના, નબરોમાના તથા ગમોમાના તથા કિલ્લાઓમાના ભડારો ઉપર ઉઝઝી યાહનો પુત્ર ચહોનાયાન હતો, ૨૬ ને જમીનના ખેડાણ માટે ખેતરનું કામ કરનારાઓ ઉપર કહળનો પુત્ર એઝી હતો, ૨૭ ને દ્રાક્ષવાડીઓ ઉપર શિમહ રામાથી હતો; ને દ્રાક્ષરસના કોઠારોને માટે દ્રાક્ષવાડીઓની ને પેદાશ તે ઉપર ઝાબ્દી ધિક્કમી હતો, ૨૮ ને જૈત રહેો તથા ગુલરરહેો ને નીચ પ્રદેશમા હતા, તેઓ ઉપર બઆલ હાનના ગરેરી હતો, ને તેલના ભડારો ઉપર ચોઆસ હતો; ૨૯ ને ઘાસોનમા ચરનારા [દોરોના] ટોળા ઉપર શિટ્ટાઈ ચારોની હતો, ને નીચાણમા ને હતા, તે [દોરોના] ટોળા ઉપર આદ-વાયનો પુત્ર શકાટ હતો, ૩૦ ને ઉટા ઉપર ઓખીદ ધરમાએ પી હતો, ને અધેડા ઉપર ચેહદયાહ મેરોનાથી હતો, ૩૧ ને ઘેડાખરો ઉપર ચાઝીઝ દામી હતો

એ સધળાઓ હાઉદ રામની ને મિલકત હતી, તે ઉપર અમલદારો હતા

૨૨ વળી હાઉદનો કાકો ચોનાયાન એક મત્રી હતો, તે સમન્દુક પુરૂષ હતો, ને ચિટ્લીસ હતો, ને હાખમો-નીનો પુત્ર ચલીએલ રામના પુત્રોની સાથે હતો; ૨૩ ને અહીયોફેલ રામનો મત્રી હતો, ને હુશાય આર્ક રામનો મિત્ર હતો ૨૪ અને અહીયોફેલથી ઉતરતે ફરજે બનાયાહનો પુત્ર ચહોયાહ તથા અબ્યાધાર હતા, ને ૨૫ રામનો સેનાપતિ ચોઆબ હતો

૨૮ અને હાઉદે ઇસ્તાએલના સર્વ સરદારોને તથા કુળોના સરદારોને, તથા રામની સેવા કરનાર વારાટોળીઓના ઉપરીઓને, તથા સહસ્ત્રાધિ-પતિઓને, તથા શતાધિપતિઓને, તથા રામના તથા તેના પુત્રોના સધળા દ્રવ્ય તથા સપત્તિ ઉપરના કારભારીઓને, તથા અમલદારો તથા પરાક્રમી પુર-ધોને, એટલે સધળા શૂરવીરોને, ચરૂશાલેમમા એકઠા કીધા ૨૯ પછી હાઉદ રામ પોતાને પડે ઉભો થયો, ને તેણે કહ્યું કે, મારા ભાઈઓ તથા મારા લોક, તમે માત્ર સાક્ષી, ચહોવાહના કરારકેપને માટે તથા આપણા દેવના પાયાસવને માટે આરામનું ધર બાધ-વાનું મારા મનમા હતું ખરૂ, ને તે ઉમારતને માટે મેં તૈયારી કીધી હતી ૩૦ પછી દેવે મને કહ્યું, તારે મારા નામને સાચું ધર બાધવ નહિ, કેમકે તું લડવેશી પુરૂષ છે, ને તેં લોહી વહેવડાવ્યું છે ૩૧ તે પછી ઇસ્તાએલના દેવ ચહોવાહે મારા બાપના બાબા ધરમાથી મને ઇસ્તાએલ ઉપર સર્વકાળ રામ થવા સાચું પસંદ કર્યો, કેમકે તેણે ચહુદાહને અધિકારી થવા સાચું પસંદ કીધો છે, ને ચહુદાહના ધરમાથી મારા બાપના ધરને [પસંદ કીધું છે], ને મારા બાપના પુત્રોમાથી મારા પર પ્રસન્ન થઈને સર્વ ઇસ્તાએલ ઉપર મને રામ કીધો ૩૨ અને ઇસ્તાએલ ઉપર ચહોવાહનું ને રામ્ય તેના આસન પર બેસવાને મારા સર્વ પુત્રોમાથી (કેમકે ચહોવાહે મને ધણા પુત્રો આપ્યા છે,) મારા પુત્ર સુલેમાનને ૩૩ તેણે પસંદ કર્યો છે ૩૪ અને તેણે મને કહ્યું, તારો પુત્ર સુલેમાન માત્ર ધર તથા મારા આગળ બાધશે, કેમકે મારો પુત્ર થવા સાચું મેં તેને પસંદ કીધો છે, ને હું તેનો પિતા થઈશ. ૩૫ અને જો આજની પેઠે, મારી આજ્ઞાએ તથા મારા દુકમો પાળવામા તે દંડ રહેશે, તો હું તેનું રામ્ય સદાને માટે રચાવીશ. ૩૬ માટે હવે ચહોવાહની જમાતના, એટલે સર્વ ઇસ્તાએલના, દેખતા તથા

આપણા દેવના સમિજતાં, તમે પોતાના દેવ યહોવા-
હની સર્વ આજ્ઞાઓ પાળો તથા શોધો; કે તમે આ
સારા દેશનું વતન ભોજવો, ને તમારા પછી તમારા
છોકરાઓને સાફ સદાને માટે તેનો વારસો મૂકી
જાઓ. ૬ અને મારા પુત્ર સુલેમાન, હું તારા પિતાના
દેવને બાણ, ને સપૂર્ણ અંતઃકરણથી તથા રાજ્ય મનથી
તેની સેવા કર; કેમકે યહોવાહ સર્વ અંતઃકરણોને
તપાસે છે, ને વિચારોની સર્વ કલ્પના તે સમજે છે;
જે હું તેને શોધશે તો તે તને જરૂરી; પણ જો હું
તેનો ત્યાગ કરશે તો તે તને સદા તજ દેશે. ૧૦ હવે
કાળજી રાખ, કેમકે પવિત્રસ્થાનને સાફ ધર બાંધવાને
યહોવાહે તને પસંદ કર્યો છે; બજ પકડ ને તે
[કામ] કર

૧૧ પછી દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને [મંદિરની]
ઓસરીનો તથા તેનાં ધરોનો તથા તેના બંદારોનો
તથા તેની માળ પરની ઓરડીઓનો તથા તેના અદરના
ઓરડાઓનો તથા દયાસનની જગ્યાને નક્કો આપ્યો.
૧૨ અને યહોવાહના ધરનાં આંગણોને માટે, તથા
ચારોગમના સર્વ ઓરડાઓને માટે, દેવના ધરના
બંદારોને માટે, તથા અર્પિત વસ્તુઓના બંદારોને માટે
જે સર્વની સુચના આત્માથી તેને મળી હતી તેનો
નક્કો [આપ્યો]; ૧૩ ને યાજ્ઞકો તથા લેવીઓની
વારંટોળીઓને સાફ, તથા યહોવાહના ધરની સેવાના
સર્વ કામને સાફ, તથા યહોવાહના ધરની સેવાનાં સર્વ
પાત્રોને સાફ; ૧૪ સર્વ પ્રકારની સેવાનાં સર્વ પાત્રોને
સાફ ભેષ્ટતા સોનાને માટે તોળીને સોનું, પ્રત્યેક જાતની
સેવાનાં સર્વ પાત્રોને સાફ એટલે રૂપાનાં સર્વ પાત્રોને
સાફ તોળીને રૂપું [આપ્યું]; ૧૫ વળી સોનાનાં દીપ-
વૃક્ષોને માટે તથા તેની સોનાની દિવાઓને માટે,
એટલે પ્રત્યેક દીપવૃક્ષને માટે તથા તેની દિવાઓને
માટે તોળીને સોનું; ને રૂપાનાં દીપવૃક્ષને માટે તોળીને
રૂપું, એટલે પ્રત્યેક દીપવૃક્ષને માટે તથા તેની દિવા-
ઓને માટે, પ્રત્યેક દીપવૃક્ષના ઉપયોગ પ્રમાણે
[આપ્યું]; ૧૬ ને અર્પિત રોટલીની મેજોને માટે, એટલે
પ્રત્યેક મેજોને માટે તોળીને સોનું; ને રૂપાની મેજોને
સાફ રૂપું; ૧૭ ને ત્રિશૂળો તથા ચાળીઓ તથા વાટ-
કાઓ ઓખા, સોનાના; ને સોનના ખ્યાલોને સાફ
એટલે પ્રત્યેક ખ્યાલોને સાફ તોળીને; ને રૂપાનાં
ખ્યાલોઓને સાફ એટલે પ્રત્યેક ખ્યાલોને સાફ તોળીને;
૧૮ ને ધૂપવેદીને સાફ ઝાળેલું સોનું તોળીને; ને રથના,

એટલે યહોવાહના કારકોષ ઉપર [પાંખો] પ્રસારીને
તેનું આચ્છાદન કરનાર કેળોના નમુનાને સાફ સોનું.
૧૯ [દાઉદે કહ્યું કે,] એ સર્વ વિષે, એટલે એ નમુનાના
સર્વ કામની, યહોવાહ તરફના લેખથી મને સમજણ
પાડવામાં આવી છે. ૨૦ અને દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલે-
માનને કહ્યું કે, બજ તથા ખૂણ હિંમત પકડીને એ
[કામ] કર; બિટીરા નહિ, ને ગભરાઈશ પણ નહિ,
કેમકે યહોવાહ દેવ, હા, મારો દેવ તારી સાથે છે;
યહોવાહના ધરની સર્વ સેવાનું કામ સપૂર્ણ થતાં જગી
તે તારી સહાય કયા વગર રહેશે નહિ, ને તને તજશે
નહિ; ૨૧ ને જો, દેવના ધરની સર્વ સેવાને સાફ યાજ્ઞ-
કોની તથા લેવીઓની વારંટોળીઓ છે, ને પ્રત્યેક
જાતના કામમાં નિપુણ એવા માણસો રાજ્યપુશીથી
સર્વ પ્રકારના કામમાં તારી સાથે રહેશે; વળી સઘળા
સરદારો તથા સઘળા લોકો પૂરી રીતે તારી આજ્ઞાને
આધીન રહેશે.

૨૯ અને દાઉદે રાજ્યે સઘળી જમાતને કહ્યું,
મારો પુત્ર સુલેમાન, જોને એકલાને દેવે
પસંદ કર્યો છે, તે હજી તજણ તથા કામજ છે, ને કામ
મહાભારત છે; કેમકે એ મેહેલ માણસને સાફ નહિ,
પણ યહોવાહ દેવને સાફ છે. ૨ હવે મેં મારા સર્વ
બળથી મારા દેવના ધરને કાજે, સોના [ની વસ્તુઓ]
ને સાફ સોનું, તથા રૂપા [ની વસ્તુઓ] ને સાફ રૂપું,
તથા પિત્તળ [ની વસ્તુઓ] ને સાફ પિત્તળ, લોહા [ની
વસ્તુઓ] ને સાફ લોહું, તથા લાકડાં [ની વસ્તુઓ] ને
સાફ લકડ, શોહામ પાખાણો તથા જડાવને સાફ
[પાખાણો], તથા ચિત્રવિચિત્ર કામને સાફ પાખાણો,
તથા તરેહ તરેહના રથના, તથા સર્વ પ્રકારના મૂલ્ય-
વાન પાખાણો, તથા સુગંધમરના પુષ્કળ પાખાણો
તૈયાર કર્યાં છે. ૩ વળી તે પવિત્ર ધરને માટે જે બધું
મેં તૈયાર કીધું છે તે ઉપરાંત, મારા દેવના ધર પર
મારી પ્રીતિ લાગેલી છે તેથી, મારી યાસે જેવાજવા
સોના તથા રૂપાના બંદાર છે તે ક્યાનમાં લઈને, હું તે
મારા દેવના ધરને માટે આપું છું, ૪ એટલે ધરોની
બીંતોને મઢવા સાફ, ઓશીરના સોનામાંથી તણ
હળર તાલેત સોનું, તથા સાત હળર તાલેત ચોખ્ખું
રૂપું; ૫ એટલે સોના [ની ચીજો] ને સાફ સોનું, તથા
રૂપા [ની ચીજો] ને સાફ રૂપું, તથા કારીગરોની હસ્તક
[કરવાનાં] સર્વ પ્રકારના કામને સાફ. તો આજે
યહોવાહને અર્પણ થવાને કાજ રાજ્યપુશીથી આગળ

પરે છે. ત્યારે બાપોના [ધરોના] સરદારોએ, તથા
 ઇસ્તાએવના કુત્રોના સરદારોએ, તથા સદસાધિપ
 નિઓએ, તથા રાજાધિપનિઓએ, તથા રાજાના કામ
 પરાના મુકાદ્દમોએ રાજપુરણીથી અપભ્રૂ કીધા, ૭ ને
 તેઓએ દેવના ધરની સેવાને સારૂ પાવ દબર તાલવ
 સોનુ તથા દસ દબર 'દારેક' [સોનુ], તથા દસ
 દબર તાલવ રૂપું તથા અસદ દબર તાલવ પિત્તળ,
 તથા અઠ દાખ તાલવ હોટુ આપ્યા. ૮ અને જેઓની
 પાસે કિમતી હીરામાત્રેક જડી આવ્યા, તેઓએ
 યદીએક મેસોનીની દસ્તક યદોવાદના ધરના બડા
 રમા આપ્યા. ૯ ત્યારે તેઓએ રાજપુરણી તે અર્પું
 તે માટે લોકો દરખાયા, કેમકે પૂરા મનથી તથા
 રાજપુરણી તેઓએ યદોવાદને અપભ્રૂ કીધા, ને
 તાજે રાજ પમ મોટા દર્પથી દરખાયા. ૧૦ માટે સર્વ
 જમાનાના દેખના દાઉદે યદોવાદની મનતિ કીધી. ને

પુરણીથી અર્પું છે, ને હવે તારા લોક જેઓ હા દાબર
 છે, તેઓને તારે સારૂ રાજપુરણી અર્પણ કરતા
 જેઠને મને આનંદ થયો છે. ૧૮ દે અમારા પિતૃઓ
 ઇસ્તાદિમ, ઇરદાક તથા ઇસ્તાએવના દેવ યદોવાદ,
 તારા લોકના અવ કરજુના વિચારોની કલ્પનામા એ
 સર્વકાળ રાખ, ને તારી વરફ તેઓના અવ કરજુ સિદ્ધ
 કર, ૧૯ ને મારા પુત્ર સુલેમાનને તારી આજ્ઞાઓ તારા
 સારથ તથા તારા વિધિઓ પાળવાને તથા આ બધું
 કરવાને, અને જેને વાસ્તે મેં તૈયારી કરી છે તે મેદેલ
 બાધવાને સર્પૂલ અવ કરજુ આપ. ૨૦ અને દાઉદે સર્વ
 જમાનાને કહ્યું, યદોવાદ તમારા દેવને સ્તુત્ય માને
 અને સર્વ જમાને પોતાના પિતૃઓના દેવ યદોવાદને
 સ્તુત્ય માન્યા, ને પોતાના માયા નમાવીને તેઓએ
 યદોવાદનુ તથા રાજનુ સન્માન કીધું. ૨૧ અને તેને
 બીજે દિવસે તેઓએ યદોવાદને યજ્ઞો ચડાવ્યા, ને

રામુએલ બવિષ્યદશંકના ઇતિહાસમાં, તથા નાયાન
• બવિષ્યવાદીના ઇતિહાસમાં તથા આદિ બવિષ્યદશંકના
ઇતિહાસમાં નોંધેલાં છે; તેનું સર્વ રાજ્ય તથા તેનું

પરાક્રમ તથા તેના ઉપર તથા ઇસ્રાએલ ઉપર તથા
દેશોનાં સર્વ રાજ્યો ઉપર જે કાલો યુગ્યો, તે પણ
[નોંધેલાં છે].

કાળવૃત્તાંતનું બીજું પુસ્તક.

૧ અને દાઉદને પુત્ર સુલેમાન પોતાના રાજ્યમાં
બલવત્તર થયો, ને તેના દેવ યહોવાહે તેની
સાથે રહીને તેને અતિ મોટો કીધો. ૨ અને સુલેમાને
સર્વ ઇસ્રાએલને, સહસ્રાધિપતિઓને તથા શતાધિ-
પતિઓને તથા ન્યાયાધીશોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલ-
માંના સર્વ મુખ્યોને, એટલે બાપોનાં ઘરોના વડીલોને,
કહ્યું. ૩ તેથી સુલેમાન પોતાની સાથે સંપત્તિ જમાત
લઈને ગિબ્ઝોનના ઉચ્ચરથાને ગયો, કેમકે દેવનો
જે મુલાકાતમંડપ યહોવાદના સેવક સુસાએ અર-
થમાં બનાવ્યો હતો તે ત્યાં હતો. ૪ પણ દાઉદે
દેવના કોપને સારૂ [જે જગ્યા]. તેયાર કરી હતી ત્યાં
દાઉદે તેને ક્રિયાય-ચઆરીમથી આવેશ્યો હતો, કેમકે
તેણે તેને સારૂ યરૂશાલેમમાં તંબુ માર્યો હતો. ૫ વળી
હરના પુત્ર ઉરીના પુત્ર બસાલએલે જે પિત્તજની વેદી
બનાવી હતી તે ત્યાં યહોવાદના મંડપની સામે હતી;
ને સુલેમાન તથા જમાત તેની આગળ જતા. ૬ અને
મુલાકાતમંડપ આગળની પિત્તજની વેદી જે યહોવા
હની સન્મુખ હતી તેની પાસે સુલેમાન ગયો, ને
તેના પર એક હનર દહનીયાર્પણ ચઢાવ્યાં.

૭ તેજ રાત્રે દેવે સુલેમાનને દર્શન દઈને તેને કહ્યું,
માન, હું તને શું આપું? ૮ ને સુલેમાને દેવને કહ્યું,
મારા બાપ દાઉદ ઉપર તે મોટી કૃપા કીધી છે ને
તેની જગ્યાએ મને રાજ કર્યો છે. ૯ હવે, હે યહોવાદ
દેવ, મારા બાપ દાઉદને આપેલું તારૂ વચન કુળિભૂત
થાઓ; કેમકે પૃથ્વીની ધૂળની પેઠે અસખ્ય લોક પર
તે મને રાજ કીધો છે. ૧૦ હવે મને જ્ઞાન તથા સમ-
જ્ઞ આપ, કે આ લોકની આગળ હું બહાર જઈ ને
અંદર આવું, કેમકે તારી આ મહાન પ્રબળતા ન્યાય
કાણ કરી શકે? ૧૧ ને દેવે સુલેમાનને કહ્યું કે, તારા
અંતઃકરણમાં આ હૃદય, ને તે ધન, સંપત્તિ કે ગૌરવ કે

તારો દ્વેષ કરનારાઓના જીવ માગ્યા નથી, તેમજ
દીર્ઘાયુષ્ય પણ માગ્યું નથી, પરંતુ પોતાને સારૂ જ્ઞાન
તથા સમજ્ઞ માગ્યા છે, એ માટે કે જે મારા લોક
ઉપર તને મેં રાજ કર્યો છે, તેઓનો ન્યાય તું કરી
શકે; ૧૨ તે માટે સમજ્ઞ તથા જ્ઞાન તને બક્ષ્યાં છે,
ને હું તને એટલું ધન તથા સંપત્તિ તથા ગૌરવ
આપીશ કે જેટલું તારી અમાઉ યજ્ઞ ગયલા કોઈ રાજ-
ઓને ન હૃદય, ને તારી પાછળના કોઈને એ પ્રમાણે હશે
નહિ. ૧૩ એમ સુલેમાન ગિબ્ઝોનમાંના ઉચ્ચરથા-
નની મુસાફરીથી, એટલે મુલાકાતમંડપની આગળથી,
યરૂશાલેમમાં આવ્યો, ને તેણે ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ્ય
કીધું.

૧૪ અને સુલેમાને રથો તથા સ્વારો એકઠા કીધા;
ને તેની પાસે એક હનર ને ચારસેં રથો તથા બાર
હનર સ્વારો હતા, ને તેણે તેઓને રથનાં નખરોમાં
તથા યરૂશાલેમમાં રાજની પાસે રાખ્યા. ૧૫ અને
રાજ્યે યરૂશાલેમમાં રૂપુ તથા સોનું એટલું પુષ્કળ
વધાર્યું કે તે પત્થરના પાટનું યજ્ઞ પડયું, ને એરેન્-
વૃદ્ધોને એટલાં વધાર્યાં કે નીચ પ્રદેશમાંના ગુલરોના
પાટનાં કરી નાખ્યાં. ૧૬ અને જે ઘોડા સુલેમાનના
હતા તે મિસરમાંથી આવ્યા હતા; રાજના વેપારીઓ
તેમને ટોળાંબધ, એટલે દરેક ટોળાની અમુક કિમ્મત
આપીને, રાખતા હતા. ૧૭ અને ત્યાં જઈને તેઓ
મિસરમાંથી દરેક રથ રૂપાના છસેં શેકલ અને દરેક
ઘોડો દોઢસો શેકલ આપીને લઈ આવતા; ને એજ
પ્રમાણે હિત્તીઓના સર્વ રાજ્યોને સારૂ તથા અરા-
મના રાજ્યોને સારૂ તે [વેપારી]ઓની મારફતે
તેઓ લઈ આવતા.

૨ હવે સુલેમાને યહોવાદના નામને સારૂ ધર
તથા પોતાના રાજ્યને સારૂ ધર બાંધવાનો

હસારો ક્રોધો રે અને સુલેખાને સિતેર દબર માણ
સોને બાર ઉચકવા સાર તથા ઐસી દબર માણસોને
પર્વતોમા [પત્થર] ખોદવા સાર, તથા ત્રણ દબર
ને છતેને તેઓના પર મુકાદમી કરવાને ગણીને
કરાવ્યા રે અને સુલેખાને સુરના રાજ દુરામની પાસે
સદેશો મોકલીને કહાવ્યું કે, તું મારા બાપ દાઉદની
સાથે જન્મ વત્યો, ને તેને સાર રહેવાનું ધર બાધવા
સાર તેની પાસે ઐરજીદો મોકલવા, [તેમજ તું મારી
સાથે વર્તે] ૪ જો, મારા દેવ યહોવાહને અર્પણ કર
વાને, તથા તેની આગળ ખુશખોદાર સુગંધીઓનો
ધૂપ બાળવાને, તથા નિત્યની અર્પિત રોટલીને સાર,
ને સાખ્યાઓએ તથા અપાવરાયાઓએ તથા આપણ
દેવ યહોવાહના મુકરર પર્વોએ, સવાર તથા સાંજના
દબનીયાર્પણને સાર, તેના નામને કાળે દુ ધર બાધું
હું એ સર્વકાળને માટે ઇસ્રાએલને શિર [વિધિ] છે,
અને ને ધર દુ બાધું હું તે મોટું છે, કેમકે સર્વ દેવો
કરના અમારો દેવ મોટો છે ૧ પણ તેને સાર ધર
બાધવાને કોણ સમર્થ છે? કેમકે આકાશ ને આકા
શોના આકાશમા તેનો સમાવેશ થઇ શકે નહિ, તો
કુ કોણ હું કે તેને સાર ધર બાધું? એ તો કેવળ તેની
આગળ ધૂપ બાળવાને માટેજ [બાધું હું] ૭ તો હવે
સોનાના, તથા રૂપાના, તથા પિત્તળના, તથા લોહાના
તથા કિરમજી તથા લાલ તથા આસમાનીના કામમા
બાદોશ તથા [દેઝ પ્રકારની] કોતરણી કોતરવામા
નિપુણ એવા પુરુષને મારી પાસે મોકલ, એ માટે કે
તે યહુદાહ તથા યરૂશલેમમા મારી સાથે ને સૂર
પુરોએ છે, કે જેઓને મારા પિતા દાઉદે તૈયાર કીધા
દગા, તેઓ ધી સાથે સામેય થાય ૮ વળી લખાનોન
માથી મારી પાસે ઐરજીદો, દેવદારો, તથા આલ્યુ
મરૂઓ મોકલ, કેમકે દુ બાધું હું કે તારા નાકરો
લખાનોનમા લાકડા કાપવામા કારીગર છે, ને, જો,
મારા આગરા તારા ચાકરો તારે રહેશે, ૯ એટલે માટે
સાર પુનઃજ લાકડા વેચાર કરવા માટે, કેમકે ને ધર
કુ બાધવાને હું તે મદદ મોટું થશે, ૧૦ ને, જો, કુ
તારા નાકરોને, એટલે લાકડા કાપવાર કરાડ્યોને,
ઘસ દબર માપ નુરેલા થઈ, તથા વીસ દબર માપ
જડ, તથા ઘસ દબર માપ દ્રાક્ષરસ, તથા વીસ દબર
માપ તેલ ખાખીજ. ૧૧ ત્યારે સુરના રાજ દુરામે સુન
માન પર જવાજ લખી મોકલ્યો કે, પોતાના લોક પર
યહોવાહની ઐતિહ એ માટે તે નું તેઓના ઉપર તને

રાજ કર્યો છે ૧૨ વળી દુરામે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ
યહોવાહ જેણે આકાશ તથા પૃથ્વી બનાવ્યા તેને
ધન્ય હો કે તેણે દાઉદ રાજને જ્ઞાની ને વિવેકધુક્ષિ
તથા સમજણથી ભરપૂર એવો દીકરો આપ્યો છે, કે જે
યહોવાહને સાર ધર, તથા પોતાના રાજ્યને સાર ધર
બાધે ૧૩ અને હવે મેં મારા પિતા દુરામના એક
નિપુણ તથા બુદ્ધિવાન પુરુષને મોકલ્યો છે, ૧૪ તે
દાનની પુત્રીઓમાની સ્ત્રીના દીકરો છે, ને તેનો બાપ
સુરનો માણસ હતો તે સોનાની તથા રૂપાની,
પિત્તળની, લોહાની, પત્થરની, તથા લાકડાની, જખુ-
આની, નીલાની તથા શ્રીલા સણની, તથા કિરમજીની
કારીગરીમા, તથા સર્વ પ્રકારનું કોતર કામ કરવામા,
તથા હરકોઈ નમુનાની યોજના કરવામા નિપુણ છે,
એ માટે કે તારા કારીગરોની તથા મારા સુરખી તારા
પિતા દાઉદના કારીગરોની સાથે તેની નિમણૂક થાય.
૧૫ માટે હવે ને ધઈ તથા જવ, તેલ તથા દ્રાક્ષરસ
વિધે મારા સુરખીએ કહ્યું છે, તે પોતાના ચાકરોની
પાસે તે મોકલાવે, ૧૬ ને તને જોઈએ તેટલા લાકડા
અમે લખાનોનમાથી કાપીશું ને તેના તરાપા બાધીને
અમે તે સમુદ્ર વાટે જોખામા તારી પાસે લાવીશું, ને
તું તે યરૂશલેમમા લઈ જશે ૧૭ અને ને સર્વ પરદે
શીઓ ઇસ્રાએલના દેશમા હતા તેઓને સુલેખાને,
પોતાના બાપ દાઉદે તેમની ગણતરી કીધી હતી તે
ગણતરી પ્રમાણે, ગણ્યા, ને તેઓ દોઢ લાખ ત્રણ
દબર ને છરો થયા ૧૮ અને તેણે તેઓમાના સિતેર
દબરને બાર ઉચકવા સાર, તથા ઐસી દબરને પર્વ-
તમા ધડવા સાર, તથા ત્રણ દબર ને છગેને લોકોને
કામે લગાડવા સાર મુકાદમ તરીકે નિમ્યા

૩ ત્યારે સુલેખાન યરૂશલેમમા મોરીયાહ પર્વત,
કે જ્યાં [યહોવાહ] તેના પિતા દાઉદને દર્શન
દીધું હવે તેમા ને જગ્યા દાઉદે યજૂરી ઓર્નતની
ખાખીમા તૈયાર કરી હતી, તેમા યહોવાહનું ધર બાધવા
લાગ્યો ૨ અને તેણે પોતાના રાજના ચોથા વર્ષમા
ખીજ મહિનાની ખીજ [તારીખ] બાધવાનું કામ શરૂ
કર્યું ૩ હવે દેવનું ધર બાધવા માટે સુલેખાને આ
પાયા નાખ્યા, પહેલા માપ પ્રમાણે દાખતા માપથી
લંબાઈ સાઠ દાય, તથા પહોળાઈ ઘસ દાય હતી
૪ અને ને આસરી [ધર] અજળ હતી તેની લખાઈ
પરની પહોળાઈ પ્રમાણે ઘસ દાય ને ઉચાઈ આસરી
ઘસ [દાય] હતી, ને તેને તેને માટેયે કાગે ચોખ્યા

સોનાથી મઢી ^૧ અને તેણે ચોટા ધરને દેવદારના લાકડાની છા બનાવી જેને તેણે ચોખ્ખા સોનાથી મઢી, અને તેના ઉપર ખનુરીઓ તથા સાકળીઓ પાડી ^૨ અને તેણે શોભાને સાડા ધરને મૂલ્યવાન પાપાણીથી સજ્જાર્યું, ને એ સોનું પાંદાઇમનું સોનું હતું ^૩ વળી તેણે ધરને, બારાદિઓને ઉમરાઓને તથા તેની ભોંતોને, તથા તેના બારણાને સોનાથી મઢયા, ને ભોંતો ઉપર કડોએ કાંતયા ^૪ અને તેણે પરમપવિત્ર ધર બનાવ્યું, તેની લખાઇ ધરની પોહોળાઇ પ્રમાણે વીસ હાથ, ને તેની પોહોળાઇ વીસ હાથ હતી, ને તેણે તે ^૫ ઈસે તાવત ચોખ્ખા સોનાથી મઢ્યું ^૬ અને ખીલાઓનું વજન પચાસ શેકલ સોનાનું હતું અને તેણે ઉપલા ચોરડા સોનાથી મઢયા ^૭ અને તેણે પરમપવિત્ર ધરમા પુતળાની કારીગરીના બે કડો બનાવ્યા, ને તેઓએ તેઓને ચોખ્ખા સોનાથી મઢયા ^૮ અને કડોની પાખો વીસ હાથ લાંબી હતી, એક [કડો]ની પાખ પાંચ હાથ હતી, ને તે ધરની ભોંત સુધી પહોંચેલી હતી, ને બીજી પાખ પણ પાંચ હાથ હતી, ને તે બીજી કડોની પાખને અડકી હતી ^૯ અને બીજી કડોની પાખ પાંચ હાથ હતી, ને તે ધરની ભોંતને અડકતી હતી, ને બીજી પાખ પણ પાંચ હાથ હતી, ને તે બીજી કડોની પાખને મળી જતી હતી ^{૧૦} આ કડોની પાખો વીસ હાથ ફેલાયેલી હતી, ને તેઓ પોતાના પગોએ ઉભા રહેલા હતા ને તેઓના મુખ અદરની બાજુએ હતા ^{૧૧} અને તેણે નીલા તથા બહુઆ તથા કિરમજી તથા ત્રીણા સજ્જનો પડદો બનાવ્યો, ને તેના ઉપર તેણે કડો પાડ્યા ^{૧૨} વળી તેણે ધરની આગળ પાત્રીસ હાથ ઉંચા બે સ્તંભ બનાવ્યા, ને દરેકની ટોચે જે મથાણું હતું તે પાંચ હાથનું હતું ^{૧૩} અને તેણે દેવવાણિસ્થાનમા સાડો બનાવી ને તે સ્તંભોના મથાળા પર લગાડી, ને તેણે સો દાંડો બનાવ્યા, ને તેમને સાડોએ જર લગાડ્યા ^{૧૪} અને તેણે તે સ્તંભો મહિરની આગળ ઉભા કીધા એટલે એક જમણે હાથે ને બીજે ડાબે, ને તેણે જમણા હાથનાનું નામ વાખીન ને ડાબા હાથનાનું નામ બોઆજ પાડ્યું

૪ વળી તેણે પિત્તળની એક વેડી બનાવી તેની લખાઇ વીસ હાથ તથા તેની પોહોળાઇ વીસ હાથ તથા તેની ઉંચાઇ દસ હાથ હતી ^૧ વળી તેણે ઢાળકીને સમુદ્ર બનાવ્યો તે આ કારથી તે સાખી

કાર સુધી દસ હાથ ને ઘેરાવમા ગોળ હતો, ને તેની ઉંચાઇ પાંચ હાથ હતી, ને ત્રીસ હાથની ઠોરી તેની આસપાસ ફરી વળતી ^૨ અને તેની નીચે બળદની આકૃતિઓ તેની આસપાસ ફરતી મુકેલી હતી, એટલે દરેક હાથે દસ આકૃતિઓ, એ પ્રમાણે સમુદ્રની આસપાસ ચોમેર હતી, બળદની બે હારો હતી, ને તે તેની સાથેજ ઢાળવામા આવ્યા હતા ^૩ તે બાર બળદ ઉપર ગોઠવેલો હતો, ત્રણના મુખ ઉત્તર તરફ ને ત્રણના મુખ પશ્ચિમ તરફ ને ત્રણના મુખ દક્ષિણ તરફ અને ત્રણના મુખ પૂર્વ તરફ હતા, ને સમુદ્ર તેમના ઉપર ગોઠવેલો હતો ને તેમની સર્વ પૂઠો અદરની બાજુએ હતી ^૪ અને તેની બડાઇ ચાર આગળ હતી, ને તેના કાનાની બનાવટ વાટકાના કાનાની જેટ કમળના પૂલના જેવી હતી, તેમા ત્રણ ઢબર બાથ માતા તથા સમાઇ શકતા ^૫ વળી તેણે દસ કુંડા બનાવ્યા, ને તેમા ઘોવા સાડા પાંચ જમણે તથા પાંચ ડાબે મૂક્યા, તેઓમા દહનીયાર્પણને લગતા પદાર્થો ઘોતા હતા, પણ સમુદ્ર ચાલકોને નાથા ઘોવા કાળે હતો ^૬ અને તેણે તેમના વિષેના વિધિ પ્રમાણે સોનાના દસ દીપવટ્ક બનાવ્યા, અને તેણે તેમને મહિરમા પાંચ જમણી બાજુએ તથા પાંચ ડાબી બાજુએ મૂક્યા ^૭ વળી તેણે દસ મેજ બનાવી, ને તેમને મહિરમા પાંચ જમણે તથા પાંચ ડાબે મૂકી અને તેણે સોનાના એકસો તપેલા બનાવ્યા ^૮ તે ઉપરાંત તેણે ચાલકોનું આગણુ તથા મોટું આગણુ તથા આગણુને સાડા કમાડો બનાવ્યા ને તેમના કમાડોને તેણે પિત્તળથી મઢયા ^૯ અને તેણે સમુદ્રને દક્ષિણ તરફ [ધરની] જમણી બાજુએ પૂર્વ તરફ મૂક્યા ^{૧૦} અને હૂરામે દેગડા તથા કબજિરો તથા તોલા બનાવ્યા એમ જે કામ દેવના ધરમા સુલે માન રાખને માટે હૂરામ કરતો હતો તે તેણે પૂરું કર્યું ^{૧૧} એટલે બે ચાલવા તથા વાટકા તથા ચાલવા આની ટોચો ઉપરના બે મથાળા, તથા ચાલવાની ટોચો ઉપરના મથાળાના બે વાટકાનું આચ્છાદન કરવા સાડા બે બળીઓ, ^{૧૨} ને બે બળીને સાડા ચારસે દાંડે એટલે ચાલવા ઉપરના મથાળાના બે વાટકાનું આચ્છાદન કરનાર દરેક બળીને માટે દાંડેમની બે હારો ^{૧૩} વળી તેણે ચોતરા બનાવ્યા, ને તેણે ચોતરાઓ ઉપરના કુંડા બનાવ્યા, ^{૧૪} એક સમુદ્ર તથા તેની તબેના બાર બળદ ^{૧૫} વળી તપેલા તથા કબજ

નિરો તથા નિશ્ચયો તથા તેને લક્ષણો સર્વ પાત્રો
યદોવાદના ધરને સાર સુલેખાન રાજને માટે, તેના
બાપ દુર્યોધને અધ્યક્ષીત પિતૃજનાં બનાવ્યાં ૧૭ રાજ્યો
તેમને યદુવંશના સપાટ પ્રદેશમાં સુક્રોચ તથા સુરેદા-
દની વચ્ચેની ચિત્રણી માટીની જમીનમાં ઢાળ્યાં.
૧૮ એમ સુલેખાને આ સર્વ પાત્રો પુષ્કળ બનાવ્યાં,
કેમકે પિતૃજનું વજન અણુતોલ હતું. ૧૯ અને સુલે-
ખાને દેવના ધરનાં સર્વ પાત્રો તથા સોનાની વેદી
તથા અર્પિત રોટલીની મેલે બનાવી. ૨૦ અને વિધિ
પ્રમાણે દેવવાહિરયાનની આગળ બાળવા સાર
ચોખ્ખા સોનાના દીપદૃશ્ય તથા તેમની દિવાલો;
૨૧ ને પૂજા તથા દિવાલો તથા ચિપિયા સોનાનાં,
એટલે નરદમ સોનાનાં, હતાં; ૨૨ ને કાતરો તથા
તપેલાં તથા ચમચ તથા સિમ્પીઓ ચોખ્ખા સોનાનાં;
ને ધરમાં પ્રવેશને માટે, પરમપવિત્રધાનને સાર
તેનાં માંદેલાં કમાડો તથા ધરનાં એટલે મંદિરનાં
કમાડો સોનાનાં હતાં

પ એ પ્રમાણે સુલેખાને જે સર્વ કામ યદોવાદના
ધરને સાર કહ્યું તે સમાપ્ત થયું. અને સુલે-
ખાને તેના પિતા દાઉદની અર્પણ કરેલી વસ્તુઓ
અદર આવી; એટલે રૂપ તથા સોનું તથા સર્વ પાત્રો;
ને તેણે તેમને દેવના ધરના કાંડારોમાં મૂક્યાં

૨ ત્યારે સુલેખાને ઇસ્રાએલના વડીલોને તથા કુળોના
સર્વ આગેવાનોને, એટલે ઇસ્રાએલપુત્રોના બાપોનાં
[ધરોના] મુખ્યોને, દાઉદના નગર સિયોનમાંથી
યદોવાદનો કસરકોપ લઈ આવવા સાર ચરણલેખમાં
એકા કીધા ૩ અને ઇસ્રાએલના સર્વ પુરોષો સાતમાં
માસના પર્વમાં રાતની પાસે એકા થયા ૪ અને
ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો બાબ્યા ને લેવીઓએ કોપ
ઉપાત્રો. ૫ અને તેઓ કોપને તથા મુલાકાતમંદપને
તથા વંચુની અંદરના સર્વ પાત્રોને લઈ આવ્યા; એ
લેવી યાજ્ઞકો લઈ આવ્યા ૬ અને સુલેખાને રાત
તથા તેની પાસે રોલે મળેલી ઇસ્રાએલની સર્વ
જાતના કોપની આગળ, જેમની ગજવો કે સખ્યા
થઈ ચક્ર નદિ એટલાં પુષ્કળ પેશાં તથા બળદોને ચક્ર
કરતા હતા. ૭ અને યાજ્ઞકો યદોવાદના કસરકોપને
તેની જગ્યામાં, ધરના દેવવાહિરયાનમાં, પરમપ-
વિત્રધાનમાં, ઇસ્રાએલી પાંખો તરે અંદર લાવ્યા.
૮ કેમકે ઇસ્રાએલી કોપની જગ્યા ઉપર પોતાની પાંખો
ફેલાવેલી હતી તેથી ઇસ્રાએલી ઉપરથી કોપ તથા તેના

દાંડાઓ પર આચ્છાદન કીધું ૯ અને દાંડા એટલા
લાંબા હતા કે દાંડાના છેડા દેવવાહિરયાનની આગ-
ળના કોપ પાસેથી દેખાતા હતા; પણ તે બહારથી
દેખાતા ન હતા; ને તે ત્યાં આજ સુધી છે. ૧૦ ઇસ્રા-
એલપુત્રો નિસરમાંથી નિકળ્યા ત્યારે હોરેબમાં ન્યાં
યદોવાદે તેઓની સાથે કરાર કીધો ત્યાં મુસાએ જે
જે પાટીઓ કોપમાં મૂકી હતી તે શિવાય બીજું કંઈ
એમાં ન હતું. ૧૧ અને પવિત્રધાનમાંથી યાજ્ઞકો,
નિકળ્યા ત્યારે એમ થયું કે, (કેમકે જે સર્વ યાજ્ઞકો
હાજર હતા તેઓએ પોતાને પવિત્ર કીધા હતા, ને
પોતાના વારાનું કામ કરતા નહોતા; ૧૨ વળી સર્વ
ગાનારા લેવીઓ એટલે આસાફ, હેમાન, ચૂમ્મન, તથા
તેઓના પુત્રો તથા તેઓના બાઈઓ બારીક સજ્જાનાં
વસ્ત્ર પહેરીને ઝાંઝો તથા સતાર તથા નીણા લઈને
વેદીને પૂર્વ છેડે ઉભા હતા, તથા તેઓની સાથે એકસો
ને વીસ યાજ્ઞકો પણ રજીસ્ટ્રારડાં વગાડતા હતા);
૧૩ ત્યારે રજીસ્ટ્રારડાવાળો તથા ગાનારા યદોવાદની
રજીત કરવા તથા આહાર માનવા માટે એક સ્વરથી
અવાજ કરવામાં એક સરખા થયા; ને ત્યારે તેઓએ
રજીસ્ટ્રારડાથી તથા ઝાંઝોથી તથા વાજોથી મેટો
નાદ કહાડ્યો, ને યદોવાદની રજીત કરતાં કહ્યું કે, તે
સારો છે, કેમકે તેની રૂપા સર્વકાળ [ટકે] છે; તે
વખતે એમ થયું કે, યદોવાદનું ધર મેધથી ભરાઈ
ગયું; ૧૪ તેથી યાજ્ઞકો મેધના કારણથી સેવા કરવાને
ઉભા રહી શક્યા નહિ, કેમકે યદોવાદના ગોરવે દેવનું
ધર ભરાઈ ગયું.

૬ ત્યારે સુલેખાને કહ્યું કે, યદોવાદે કહ્યું છે કે, હું
જાઉં અધકારમાં રહીશ ૨ પણ મેં તારે સાર
વસંતાનું ધર તથા તારે તેમાં સર્વકાળ રહેવાનું કામ
બાંધ્યું છે. ૩ અને રાત્રે પોતાનું મુખ ફેરવીને ઇસ્રા-
એલની આખી જમાનાને આશીર્વાદ દીધો, ને ઇસ્રા-
એલની આખી જમાના ઉભી રહી હતી ૪ અને તેણે
કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના દેવ યદોવાદને ધન્ય યાઓ, કે
જેણે પોતાના મુખે મારા બાપ દાઉદને કહ્યું, ને
પોતાને દાણે તે પૂરું કહ્યું છે, તે એ કે, ૫ મેં મારા
લોકોને નિસર દેશમાંથી કહાડ્યા, તે દિવસથી મેં,
મારું નામ ત્યાં રહે તે માટે ધર બાંધવા સાર, ઇસ્રા-
એલના સર્વ કુળોમાંથી કોઈ નગરને પસંદ કીધું નહિ;
તેમજ મારા ઇસ્રાએલ લોકો ઉપર અધિકારી થવા
સાર મેં કોઈ પુત્રને પસંદ કીધો નહિ; ૬ પણ મારું

નામ ત્યાં રહે માટે યજ્ઞશાલેખને મેં પસંદ કીધું છે; ને મારા ઇસ્ત્રાએલ લોકોને ઉપરી થવા સાડ દાઉદને મેં પસંદ કીધો છે. ૭ હવે ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહના નામને સાડ ધર બાધવાનું મારા બાપ દાઉદના અંતઃકરણમાં હતું ૮ પણ મારા બાપ દાઉદને યહોવાહે કહ્યું કે, મારા નામને સાડ ધર બાધવાનું તારા અંતઃકરણમાં હતું એ તો ઠીક કર્યું, કે તે તારા અંતઃકરણમાં હતું; ૯ પરંતુ તારે તે ધર બાધવું નહિ; પણ તારો પુત્ર જે તારી કમરમાંથી નિકળશે તે મારા નામને સાડ ધર બાધશે ૧૦ અને પોતાનું જે વચન યહોવાહ બોલ્યો તે તેણે પૂરું કર્યું છે; કેમકે હું મારા પિતા દાઉદને ડેકાણે ઉભો થયો છું, ને યહોવાહના વચન પ્રમાણે ઇસ્ત્રાએલના રાજ્યાસન પર બેઠો છું, ને મેં ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહના નામને સાડ ધર બાધ્યું છે. ૧૧ અને ત્યાં મેં કોષ મૂક્યો છે, કે જેમાં યહોવાહનો કરાર છે તેણે ઇસ્ત્રાએલપુત્રો સાથે કર્યો છે.

૧૨ અને યહોવાહની વેદીની સન્મુખ ઇસ્ત્રાએલની સર્વ જમાતની આગળ તે ઉભો રહ્યો, ને તેણે પોતાના હાથ પ્રસાર્યા; ૧૩ (કેમકે સુલેમાને પિત્તળનો પાંચ હાથ લાંબો, તથા પાંચ હાથ પહોળો, તથા ત્રણ હાથ ઉંચો બાનટ બનાવીને આંગણીની વચ્ચે મૂક્યો હતો; ને તેના ઉપર તે ઉભો રહ્યો, ને ઇસ્ત્રાએલની સર્વ જમાતની આગળ તેણે ઘૂંટણ ટેકવ્યાં, ને આકાશ તરફ પોતાના હાથ પ્રસાર્યા;) ૧૪ અને તેણે કહ્યું, હે યહોવાહ, ઇસ્ત્રાએલના દેવ, આકાશમાં તથા પૃથ્વીમાં તારા જેવો કોઈ દેવ નથી; તું તારા જે સેવકો પોતાના પૂરા અંતઃકરણથી તારી આગળ ચાલે છે તેઓની સાથે કરાર તથા કૃપા રાખે છે; ૧૫ તારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું, તે તેની પ્રત્યે તે પાળ્યું છે; હા, તું પોતાને સુખે બોલ્યો, ને પોતાને હાથે તે પૂરું કીધું છે, જેમ આજ છે તેમ. ૧૬ તો હવે, હે યહોવાહ, ઇસ્ત્રાએલના દેવ, તારા સેવક મારા બાપ દાઉદને તે જે વચન આપ્યું છે તે તેની પ્રત્યે પાળ, તે એ કે, જે માત્ર તારા વંશજો, જેમ તું મારી આગળ ચાલ્યો છે તેમ પોતાના માર્ગ સંભાળીને મારા નિયમમાં ચાલશે, તો મારી નજર આગળથી ઇસ્ત્રાએલના રાજ્યાસન પર બેસનાર પુરૂષની બેઠ તને પડશે નહિ. ૧૭ માટે હવે, હે યહોવાહ, ઇસ્ત્રાએલના દેવ, તું ને તારું વચન તારા સેવક દાઉદને બોલ્યો છે તે સત્ય કરો. ૧૮ પણ હું દેવ ખરેખર માણસની સાથે

પૃથ્વી ઉપર વસશે? જો, આકાશ તથા આકાશોના આકાશમાં તું સમાઈ શકતો નથી, ત્યારે આ જે ધર મેં બાધ્યું છે તેમાં (સમાવેશ થવો) કેટલો વિરોધ અશક્ય છે? ૧૯ તો પણ, હે યહોવાહ મારા દેવ, તારા સેવકની પ્રાર્થના તથા તેની ચાંચના પર નજર રાખીને તારો સેવક તારી આગળ જે પોકાર તથા પ્રાર્થના કરે છે તે તું સાંભળ; ૨૦ કે રાત દિવસ આ ધર તરફ, એટલે જે ડેકાણા વિષે તે કહ્યું છે કે મારું નામ હું ત્યાં મુજીશ, તે તરફ તારી આખ ઉઘાડી રહે, કે તારો સેવક આ જગ્યા તરફ [મુખ કરીને] જે પ્રાર્થના કરે તે તું સાંભળે. ૨૧ અને તારો સેવક તથા તારા ઇસ્ત્રાએલ લોક આ ડેકાણા તરફ [ફરીને] પ્રાર્થના કરે ત્યારે તેઓની ચાંચનાઓ તું સાંભળજે, હા, તારા રહેઠાણ-માથી, એટલે આકાશમાંથી, તું સાંભળજે; ને સાંભળીને ક્ષમા કરજે. ૨૨ જો કોઈ માણસ પોતાના પડોસી વિરુદ્ધ અપરાધ કરે, ને તેને સોજન દેવા સાડ તેને સમ ખવડાવવામાં આવે, ને તે આવીને આ ધરમાં તારી વેદીની સન્મુખ સમ ખાય; ૨૩ તો આકાશમાંથી સાંભળીને [તે પ્રમાણે] કરજે, ને દુષ્ટનો માર્ગ તેના પોતાના માથા પર લાવીને તેને બદલે આપીને તારા સેવકોનો ન્યાય કરજે; ને નેકીવાનને ન્યાયી કરાવીને તેની નેકી પ્રમાણે તેને ક્ષણ આપજે. ૨૪ અને જો તારા ઇસ્ત્રાએલ લોક તારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યાને લીધે શત્રુ આગળ માર ખાય; ને જો ફરીને તારું નામ કબૂલ કરે ને આ ધરમાં તારી આગળ પ્રાર્થના કરીને ચાંચના કરે; ૨૫ તો તું આકાશમાંથી સાંભળીને તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકનાં પાપ ક્ષમા કરજે, ને જે દેશ તે તેઓને તથા તેઓના પિતૃઓને આપ્યો તેમાં તેઓને પાછા લાવજે ૨૬ ન્યારે આકાશ બંધ કરાયું હોય ને તેઓએ તારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યાને લીધે વરસાદ ન થયો હોય, ને જો તેઓ આ જગ્યા તરફ [ફરીને] પ્રાર્થના કરે ને તારું નામ માન્ય કરે, ને ન્યારે તું તેઓને પીડે ત્યારે તેઓ પોતાના પાપથી ફરે; ૨૭ તો આકાશમાં તું સાંભળીને તારા સેવકોનાં તથા તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકનાં પાપ ક્ષમા કરજે, કેમકે જે રૂઝે માર્ગે તેઓએ ચાલ્યું જોઈએ તે તું તેઓને શિખવે છે; ને તારો દેશ જે તારા લોકને તે વનને માટે આપ્યો છે તે પર વરસાદ મોકલજે. ૨૮ જો દેશમાં દુકાળ પડે, જો મરથી આવે, જો સુક કે મસી, તીડ કે કાતરા પડે; જો તેઓના દેશનાં નગરોમાં તેઓના શત્રુ તેઓને ઘેરા લાલે;

અમે તે મરજી કે મદવાડ આપ્યા હોય, જે ત્યારે અમે તે પ્રાર્થના કે યાચના, હરકાઇ માણસ તથા તારા સર્વ ઇજ્જાએલ લોક, પોતપોતાની પીડા ને પોતપોતાનું દુખ ભણીને પોતાના દુશ્મી આ ધર તરફ પ્રસારીને, કરે, જે તો તારૂં રહેઠાણ ને આકાશ તેમાંથી તું સાંભળીને ક્ષમા કરશે ને પ્રત્યેક માણસ જેનું અતઃક રણ તું ભણે છે તેને તેની સર્વ કરણી પ્રમાણે બદલે આપશે, (કેમકે મનુષ્યપુત્રોના અન કરણ તું, દા, તું એકલોજ નભે છે), જે માટે કે જે દેશ તે અમારા પિતૃઓને આપ્યો છે તેમા તેઓ રહે તું સુધી તેઓ તારાથી બિદીને તારા માર્ગમા ચાલે ૩૧ વર્ષી પરદેશી કે જે તારા ઇજ્જાએલ લોકમાના નથી તે ત્યારે તારા મોઠા નામ તથા તારા પરાક્રમી દાય તથા તારા લાબા કરેલા બુદ્ધિની ખાતર દૂર દેશથી આવે, ને આવીને તેઓ આ ધર તરફ પ્રાર્થના કરે, જે ત્યારે તું આકાશ તારા રહેઠાણમાંથી સાંભળશે ને પરદેશી ને બધા વિષે તારી વિનંતી કરે તે પ્રમાણે તું કરશે, કે પૃથ્વીના બધા લોક તારૂં નામ ભણીને તારા ઇજ્જાએલ લોકની જે તારી બિદીકે રાખે, ને તેઓ નભે કે આ ધર ને મં બાધ્યું છે તે તારા નામથી ઓળખાય છે ૩૨ ને તારા લોક ને કોઇ માત્ર તું તેઓને મોકલે તે માર્ગે પોતાના રાત્રુઓની વિરૂદ્ધ યુદ્ધને માટે નય, ને આ નર ને તે પશ્ચદ્દ ક્રીડુ છે ને જે ધર મં તારા નામને સાં બાધ્યું છે, તેની બહી તેઓ તારી પ્રાર્થના કરે, જે તો તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની યાચના આકાશમાંથી સાંભળીને તું તેઓને પક્ષ લેશે જે તે તેઓ તારી વિરૂદ્ધ પાપ કરે, (કેમકે પાપ ન કરે એવું કોઇ માણસ નથી), ને તું તેઓ પર ક્રોધીને તેઓને યતુના દાપમા સોપે ને તેથી તેઓ આવેના કે પાસેના દેશમા બીજાવાન કરાઇને લઇ જવાય, જે તો પશુ ને દેશમા તેઓ બીજાવાન વરીકે લઇ જવાયા દોષ ત્યાં ને તેઓ વિનાશ કરે ને તેઓની યુવામની રીના દેશમા પાલા ફરીને તારી યાચના કરીને કહે કે, અમે પાપ કયું છે, અમે વિપરીત રીતે વર્ત્યા છીએ, ને દુષ્ટતા ક્રીડી છે, જેને તેઓની યુવામનીરીને દેશ કે જ્યાં તેઓ તેમને બીજાવાન કરી લઇ ગયા છે, ત્યાં ને તેઓ પોતાના પુરા અતઃકામ્યથી તથા પોતાના પુરા છત્રથી તારી તરફ ફરીને, તેઓને ને દેશ તે તેઓના પિતૃઓને આપ્યો છે ને જે નર તે પશ્ચદ્દ ક્રીડુ છે તથા જે ધર તારા નામને સાં મં બાધ્યું છે,

તેઓની બહી [યુગ ફેરવીને] તેઓ પ્રાર્થના કરે, જે તો તું આકાશમાંથી એટલે તારા રહેઠાણમાંથી, તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની યાચના સાંભળીને તેઓને પક્ષ લેશે, ને તારા લોક નેઓએ તારી વિરૂદ્ધ પાપ ક્રીડુ છે તેઓને ક્ષમા કરશે જે હવે, હે મારા દેવ, હું તારી આજીજી કરું છું કે, આ ઠેકાણામા કરેલી પ્રાર્થના પર તારી આખો ખુલ્લી રહે તથા તારા કાનો તત્પર રહે જે તો હવે, હે દેવ યહોવાહ, તારા વિશ્રામસ્થાનમા ઉઠી આવ, તું તથા તારા સામર્થ્યને કોપ, હે યહોવાહ દેવ, તારા યાજકો ત્રાણથી વેળિત થાય, ને તારા ભક્તો બલાઇમા આનંદ માને જે હે યહોવાહ દેવ, તારા અભિપ્રિયનું યુગ પાણું ન ફેરવ, તારા સેવક દાઉદ મરની કૃપાનું સ્મરણ કર

૭ હવે સુલેમાન પ્રાર્થના કરી રહ્યા ત્યારે આકાશથી અગ્નિએ ઉતરીને દહનીયાર્પણ તથા યજ્ઞ બસ્મ ક્રીધા, ને યહોવાહના ઝોરવથી ધર ભરાઇ ગયું ર અને યાજકો યહોવાહના ધરમા પ્રવેશ કરી ન શક્યા, કેમકે યહોવાહના ઝોરવથી યહોવાહનું ધર ભરાઇ ગયેલું હતું અને અગ્નિ ઉતર્યો ને ધર ઉપર યહોવાહનું ઝોરવ આવ્યું તે વખતે સર્વ ઇજ્જાએલ પુત્રો એક રહ્યા હતા, ને તેઓએ ફરસબદી પર પોતાના યુગ બુદ્ધિ સુધી આવીને બજન ક્રીડુ, ને યહોવાહની ઉપકારરત્નિ ક્રીધી [એમ કહેતા] કે, તે મહેરબાન છે, કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે ૪૫ થી રાત્ર તથા સર્વ લોક યહોવાહની આગળ યજ્ઞો ચડાવ્યા. ૪૬ ને સુલેમાન રાત્રને બાપીસ હબર બળદો તથા એક લાખ ને વીસ હબર ઘેરાતો યજ્ઞ ક્રીધો એમ રાત્ર તથા સર્વ લોકોએ દેવના ધરની પ્રતિષ્ઠા ક્રીધી અને યાજકો તેઓના કામે પ્રમાણે ઉભા રહ્યા, ને દાઉદ રાત્રને લેવીઓની સેવાથી યહોવાહની રત્નિ ક્રીધી ત્યારે, યહોવાહની કૃપા અનંતકાળ છે માટે, જે વાજતો ઉપકારરત્નિ કરવાને સાર દાઉદે બનાવ્યા હતા, તે લઇને લેવીઓ પશુ [ઉભા રહ્યા], અને યાજકો તેમની આગળ રણસિનદા વજારતા હતા, અને સર્વ ઇજ્જાએલ ઉભા રહ્યા હતા ૪૭ થી સુલેમાને યહોવાહના ધરની આગળના આગળના મધ્ય બાનને પાવન ક્રીધો, કેમકે ત્યાં તેને દહનીયાર્પણ, તથા રાત્રપણેનો મેદ ચડાવ્યા; કેમકે જે પિતૃઓની વેદી સુલેમાને બનાવી હતી તેમા દહનીયાર્પણ તથા આવાપણ તથા મેદ માઇ રાકે એમ

ન હતું. ૮ એમ તે સમયે સુલેમાને તથા તેની સાથે હમાયના નાકાથી તે મિસરના નાળા સુધીના સર્વ ઇસ્તિએલે મળી એક બહુ મોટી સભાએ સાત દિવસ પર્વ પાળ્યું. ૯ અને તેઓએ આઠમે દહાડે એક આખરની સભા કીધી; કેમકે તેઓએ સાત દિવસ સુધી વેદીની પ્રતિષ્ઠા કીધી, તથા સાત દિવસ સુધી પર્વ પાળ્યું. ૧૦ અને જે મેહર યહોવાહે દાઉદને તથા સુલેમાનને તથા તેના ઇસ્તિએલ લોકને બતાવી હતી, તેને લીધે આનંદ કરતા તથા મનમાં હરખાતા લોકોને પોતાના તબુઓમાં સાતમા માસને વેળીસમે દિવસે તેણે મોકલી દીધા.

૧૧ એમ સુલેમાને હેવનું ધર તથા રામનું ધર પૂરાં કર્યાં, ને યહોવાહના ધરમાં તથા પોતાના ધરમાં જે સંપત્તિ કરવાનું સુલેમાનના અંતઃકરણમાં આવ્યું, તે તેણે ફતેહમાં રીતે પૂરું કીધું. ૧૨ અને યહોવાહે સુલેમાનને રાત્રે દર્શન આપીને તેને કહ્યું કે, મેં તારી પ્રાર્થના સાંભળી છે, ને મેં આ સ્થાનને પોતાને માટે યજ્ઞના ધરને સાડ પસંદ કીધું છે. ૧૩ ને હું આકાશ એવું બંધ કરું કે બિલકુલ વરસાદ આવે નહિ, અથવા જે દેશને ખાઈ નાખવાની આજ્ઞા હું તીડોને કરું, અથવા જે હું મારા લોક મધ્યે મરજી મોકલું; ૧૪ ને મારા લોક, જેઓ મારા નામથી ઓળખાય છે, તેઓ નમશે ને પ્રાર્થના કરીને માંડે મુખ શોધશે ને પોતાના દુષ્ટ માર્ગોથી ફરશે, તો હું આકાશમાંથી સાંભળીને તેઓનાં પાપ માફ કરીશ, ને તેઓના દેશને સાજો કરીશ. ૧૫ હવે આ જગ્યાએ કરેલી પ્રાર્થના તરફ મારી આંખો ઉઘાડી રહેશે ને મારા કાન તરફ રહેશે ૧૬ કેમકે હવે મેં આ ધરને પસંદ કરીને પવિત્ર કર્યું છે કે માંડે નામ ત્યાં સદાને માટે રહે; ને મારી આંખો તથા માંડે અંત કરણ ત્યાં જાય રહેશે. ૧૭ અને હું જે તારો પિતા દાઉદ જેમ આશીર્વાદ તેમ મારી આગળ ચાલશે, ને જે સર્વ આજ્ઞા મેં તને આપી છે તે પ્રમાણે કરશે અને મારા વિધિઓ તથા હુકમો પાળશે, ૧૮ તો જેમ મેં તારા પિતા દાઉદની સાથે કરાર કરીને કહ્યું કે, ઇસ્તિએલમાં અધિકારી થવા માટે તારા માણસની ખાટ પડશે નહિ, તે પ્રમાણે હું તારા રાજ્યનું આસન સ્થાપીશ. ૧૯ પણ જે તમે ફરી જન્મને મારા વિધિઓ તથા મારી આજ્ઞાઓ જે મેં તમારી આગળ મુક્યાં છે તેઓનો ત્યાગ કરશો, ને જન્મને અન્ય દેવોની સેવા કરશો ને તેઓને બળશો; ૨૦ તો મારો જે

દેશ મેં તેઓને આપ્યા છે તેમાંથી હું તેઓને ઉત્તેજ નાખીશ; ને આ ધર જે મેં મારા નામને સાડ પવિત્ર કીધું છે તેને હું મારી દષ્ટિ આગળથી દૂર કરીને તેને હું સર્વ લોકોમાં કહેવડાવ તથા મેલાવ કરીશ. ૨૧ અને આ ધર જે ધણુ ઉચ્ચ છે તેની પાસે યજ્ઞને સંપન્ના જનાર અચ્ચો પામશે ને કહેશે કે, યહોવાહે આ દેશને તથા આ ધરને એમ શા માટે કર્યું હતું? ૨૨ ને તેઓ ઉત્તર આપશે કે, પોતાના પિતૃઓનો દેવ યહોવાહ જે તેઓને મિસર દેશમાંથી કહાડી લાવ્યો તેનો તેઓએ ત્યાગ કરીને અન્ય દેવોને ધારણ કીધા ને તેઓને બન્યા તથા તેઓની સેવા કીધી, તે માટે; તેજ માટે તેણે એ સંપન્ના હાની તેઓ ઉપર આણી છે.

૨૩ અને જે વીસ વર્ષમાં સુલેમાન યહોવાહનું ધર તથા પોતાનું ધર બાંધી રહ્યો, તેને અંતે એમ થયું કે, ૨૪ રામે જે નગરો સુલેમાનને આપ્યાં હતાં તેમને સુલેમાને બાંધીને ત્યાં ઇસ્તિએલપુત્રોને વસાવ્યા.

૨૫ અને સુલેમાન હમાય-સોબાહે ગયો ને તેની ઉપર છત પામ્યો. ૨૬ અને તેણે અરબમાં તાંદેમોર બાંધ્યું, ને હમાયમાં બંડારનાં જે સર્વ નગરો તે તેણે બાંધ્યાં. ૨૭ વળી તેણે ઉપરનું બેથ-હોરોન તથા નીચેનું બેથ-હોરોન બાંધ્યાં, તેઓ કોટ, દરવાજા તથા ભુજાઓથી રક્ષાયલાં નગરો હતાં. ૨૮ અને બાબલાથ તથા બંડારનાં સર્વ નગરો જે સુલેમાનનાં હતાં તે, તથા તેના રથોનાં સર્વ નગરો, તથા તેના સ્વારોનાં નગરો, તથા જે સુલેમાને પોતાની મોજને માટે યજ્ઞશાલેમમાં તથા લબાનોનમાં તથા પોતાની હકુમતના સર્વ દેશમાં બાંધવા ચાલાં તે સર્વ બાંધ્યાં. ૨૯ અને હિત્તીઓ તથા અમોરીઓ તથા પરિઝીઓ તથા હિબ્બીઓ તથા ચબૂરીઓમાંના જે બધા લોક બાકી રહ્યા હતા જેઓ ઇસ્તિએલના નહોતા, ૩૦ તેઓનાં છેકરામાના કેટલાં એક તેઓની પાછળ દેશમાં ગયી રહ્યાં હતાં, જેઓનો ઇસ્તિએલપુત્રોએ નાશ કર્યો નહોતો, તેઓને માથે સુલેમાને આજ દિન સુધી વેઠ નાખી. ૩૧ પણ ઇસ્તિએલપુત્રોમાંથી સુલેમાને પોતાના કામને સાડ વેઠિયા કર્યા નહિ; પણ તેઓ તો લરવેયા તથા તેના મુખ્ય સરદારો તથા તેના રથોના તથા સ્વારોના ઉપરી હતા. ૩૨ અને સુલેમાન રાજના મુખ્ય અમલદારો, એટલે લોકો ઉપર અધિકાર કરનાર, એ અઢીસે હતા. ૩૩ અને સુલેમાન ફારનની પુત્રીને દાઉદના નગરમાંથી

તેને સાર પાતે ને ધર બંધાવ્યું હતું તેમાં લાગ્યો; કેમકે તેણે કહ્યું કે, મારી સ્ત્રી ઇસ્રાએલના રાજા દાઉદના ધરમાં રહેશે નહિ, કારણ કે ને જમ્યામાં યહોવાદનો કોય આવ્યો છે તે પવિત્ર છે.

૧૨ ત્યારે સુલેમાને ધરસાળની સામે યહોવાદની ને વેદી તેણે બાધી હતી તે ઉપર યહોવાદને સાર દબનીયાર્થેણે ચડાવ્યાં, ૧૩ એટલે દરરોજના કામની અત્યંત પ્રમાણે, સાબ્બાથિએ, તથા અમાવાસ્યા-એએ, તથા સુકરર પર્વેએ, એટલે વર્ષમાં ત્રણવાર, બિજમીર રોટલીના પર્વમાં, તથા સરાહોના પર્વમાં, તથા મડેપોના પર્વમાં, મુસાની આજ્ઞા પ્રમાણે તે અર્પણ કરતો. ૧૪ અને તેણે પ્રત્યેક દિવસના કામની અનત્ય પ્રમાણે પોતાના પિતા દાઉદના વિધિ પ્રમાણે યાજ્ઞકોના કામ પર તેઓની વારાહોળીઓને, તથા લેવીઓને, પોતાના કામ ઉપર, એટલે યાજ્ઞકોની આગળ સ્થિત તથા સેવા કરવા સાર, કરાવ્યા; વળી પ્રત્યેક દ્વારે દ્વારપાળે વારા કરાવીને [નિમ્યા]; કેમકે ઇસ્રાએલ દાઉદે એવી આજ્ઞા કરી હતી ૧૫ અને કોઈ પણ કામ સુબંધી અથવા કાંઈક સુબંધી યાજ્ઞકો તથા લેવીઓને રાજાએ ને આજ્ઞા આપેલી તેથી તેઓ [આગવગા] કયાં નહિ ૧૬ દેવે યહોવાદના ધરના પાયાના દિવસ સુધીનું તથા તે પુર થયું ત્યાં સુધીનું સુલેમાનનું સર્વ કામ તૈવાર થએલું હતું એમ યહોવાદનું વાર પુર થયું.

૧૭ પછી સુલેમાન અરોમ દેશમાં સમુદ્ર કાંઠાના એરેધાન-ગેઝેર તથા એલોધમાં ગયા ૧૮ અને દુરાએ પોતાના આરોગી દરેક વડાણે તથા સમુદ્રના લોમિયા આરોગી તેની પાસે મોકલ્યા, ને તેઓ સુલેમાનના સેવકોની સાથે એશીરમાં ગયા, ને ત્યાંથી સારી ચારસં તાલત સોનું લાવીને સુલેમાન રાજાને આપ્યું.

૯ અને રોબાની રાણીએ સુલેમાનની કીર્તિ વિષે સાંભળ્યું. ત્યારે તેણી મુખેવ પ્રેરો વડે સુલેમાનની પરીક્ષા કરવા સાર અતિ મોટા રસાલા સાથે તથા યુગધીઓ તથા પુષ્કળ સોનું તથા મૂલ્યવાન હીરા-માણે લાદેલાં ઉટા લઈને યાજ્ઞ-લેખમાં આવી; ને સુલેમાનની પાસે આવીને પોતાના અગ્રજાનુમા ને સર્વે દંડ તે સુબંધી તેણીએ તેની સાથે વાગ કીધી. ૨ અને સુલેમાને તેને તેના સર્વ પ્રેમાના ઉત્તર આપ્યા, ને એને જાણ તેણે તેને ન આપ્યા હોય, એવી એકે બાજુથી સુલેમાન અભવેયો ન દતો. ૩ અને

સુલેમાનનું જ્ઞાન તથા તેણે ને ધર બાધ્યું હતું તે; ૪ તથા તેની મેજખરનું ખાવાનું, તથા તેના સેવકોનું બિસતું, તથા તેના પ્રધાનોનું હાજર રહેતું તથા તેઓનાં વસ્ત્ર, તથા તેના પાત્રવાહકો તથા તેઓનાં વસ્ત્ર, તથા તેની ને સીંદી વડે તે યહોવાદના ધરમાં ચઢતો, તે રોબાની રાણીએ જ્યાં ત્યારે તેના હોય ઉડી ગયા.

૫ અને તેણીએ રાજાને કહ્યું કે, તારાં કૃત્યો વિષે તથા તારા જ્ઞાન વિષે ને વાત મેં મારા દેશમાં સાંભળી હતી તે ખરી હતી; ૬ પરંતુ મેં આવીને મારી આંખોએ એ જોયું ત્યાં લગી તેઓની વાતો હુ માનતી નહોતી; ને જો, તારા જ્ઞાનના મહત્ત્વ વિષે અડધું પણ મને કહેવામાં આવ્યું નહોતું; મેં ને કીર્તિ સાંભળી તે કરતાં ટું વિશેષ છે. ૭ ધન્ય છે તારા માણસોને, ને ધન્ય છે તારા આ સેવકોને! કેમકે તેઓ નિત્ય તારી સન્મુખ ઉભા રહીને તારા જ્ઞાન સાંભળે છે. ૮ તારો દેવ યહોવાદ સ્થિતિવાન થાએ, કે જેણે તારા ઉપર પ્રસન્ન થઈને તારા દેવ યહોવાદને સાર રાજ થવા માટે તને પોતાના રાજ્યાસન ઉપર બેસાડ્યો છે, કેમકે ઇસ્રાએલને સદા સ્થાપિત કરવા સાર તેઓ પર તારા દેવનો પ્રેમ હતો, તે માટે ઇનસાફ તથા ન્યાય કરવાને તેણે તેઓના ઉપર તને રાજ કરાવ્યો છે ૯ અને તેણીએ રાજાને એકસો ને વીસ તાલત સોનું તથા અતિ પુષ્કળ સુગંધીઓ તથા મૂલ્યવાન હીરામાણે આપ્યાં; ને એ ને સુગંધીઓ રોબાની રાણીએ સુલેમાન રાજાને આપી તેના જેવી બીજી એકે નહોતી ૧૦ અને દુરામના સેવકો તથા સુલેમાનના સેવકો જેઓ એશીરથી સોનું લાવ્યા હતા તેઓ આહુમ કાષ્ટ, તથા મૂલ્યવાન પાષાણો પણ લાવ્યા હતા ૧૧ અને રાજાએ એ આહુમ કાષ્ટના યહોવાદના ધરને તથા રાજના ધરને સાર અગાસીઓ, તથા ગરવાઓને સાર વીણા તથા સિતાર બનાવ્યાં, ને યહોવાદના દેશમાં આગળ એવાં બિલકુલ જોવામાં આવ્યાં નહોતાં. ૧૨ અને સુલેમાન રાજાએ રોબાની રાણીને, ને તે રાજાને સાર લાવી હતી તે સિવાય, ને કંઈ તેણીને માગ્યું તે આપીને તેણીની સર્વ ઇચ્છા [વૃત્ત કીધી], એમ તેણી પાછી ફરીને તે તથા તેણીના સેવકો પોતાના દેશમાં ગયાં.

૧૩ દેવે ને સોનું એક વર્ષમાં સુલેમાનની પાસે આવ્યું તેનું તોલ છેસે ને હાસેટ તાલતે સોનું દંડ; ૧૪ ને દલાલો તથા વેપારીઓ લાવ્યા હતા તે હંદ; ને અરબસ્તાનના સર્વ રાજાઓ તથા દેશના સુબાઓ

સુલેમાનની પાસે સોનું તથા રૂપુ લાવ્યા. ૧૧ અને સુલેમાન રાજ્યે ધરેલા સોનાની બસે દાલો બનાવી, ઇસ્રાએલ (રોકેલ) ધરેલું સોનું પ્રત્યેક દાલમાં ગયું. ૧૨ અને તેણે ધરેલા સોનાની ત્રણસે દાલડીઓ બનાવી, ત્રણસે [રોકેલ] સોનું પ્રત્યેક દાલડીમાં ગયું; ને રાજ્યે તેઓને લખાનેનના વનના ધરના મુખી ૧૭ વળી રાજ્યે હાથીદાંતનું મોટું રાજ્યાસન બનાવ્યું, ને તેને ચોખ્ખા સોનાથી મઢ્યું. ૧૮ અને રાજ્યાસનને છ પગથિયાં તથા સોનાનું પાયાસન હતું, તે રાજ્યાસનને જરેલાં હતું, ને બેસવાની જગ્યા પાસે બન્ને બાજુએ ટેકા હતા, ને ટેકાઓની બાજુએ બે સિંહો ઉભા હતા. ૧૯ અને ત્યાં છ પગથિયાં પર, આ બાજુએ ને પેલી બાજુએ, બાર સિંહો ઉભા હતા; તેનું કોષ રાજ્યમાં કરવામાં આવ્યું ન હતું. ૨૦ અને સુલેમાન રાજના પીવાનાં સર્વ પાત્રો સોનાનાં હતા, ને લખાનેનના અરણ્યના ધરના સર્વ પાત્ર ચોખ્ખા સોનાનાં હતાં, સુલેમાનના દિવસોમાં રૂપાની કંઈ વિસાત ગણતી નહોતી. ૨૧ કેમકે રાજના વહાણો દ્વિરામતા આકરોની સાથે તારીશ જતા; વહાણો દર ત્રણ વર્ષે એકવાર તારીશથી સોનું તથા રૂપું, હાથીદાંત તથા વાંદરાં તથા મોર લઇને આવતાં. ૨૨ એમ દ્રવ્ય તથા જ્ઞાનમાં પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યો કરતાં સુલેમાન રાજ્ય વિશેષ હતો. ૨૩ અને જેવે સુલેમાનના અતઃક-રજમાં જે જ્ઞાન મુખ્ય હતું તે સાંભળવાને પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યો સુલેમાનની હજુરમાં આવતા. ૨૪ અને તેઓ પોતપોતાની બેઠ, એટલે રૂપાનાં પાત્રો તથા સોનાનાં પાત્રો તથા સસ્ત્રો, રાસો તથા મુગધીઓ, થોડા તથા ખચ્ચરો, દર વરસે ખાંડણીરૂપે લાવતા હતા. ૨૫ અને સુલેમાનની પાસે થોડાઓને તથા રથોને સાડ ચાર હજાર તણેલા, તથા બાર હજાર સ્વારો હતા, ને તેણે [તેમને] રથોના નગરોમાં તથા રાજની સાથે ચરસા-લેમમા રાખ્યાં હતાં. ૨૬ અને નદીથી તે ટેક પલિસ્તી-ઓના હેરા લગી તથા મિસરની સરહદ લગી સર્વ રાજ્યો ઉપર તેની હકમત હતી. ૨૭ અને રાજ્યે ચરસાલેમમાં રૂપુ એટલું વધારી દીધું, કે તે પત્થરના પાંડનું ઘડ ગયું, તથા એરેજ્જલોને એટલાં વધારી દીધાં કે તે નીચ પ્રદેશના શુલરોના પાંડનાં ઘડ ગયા. ૨૮ અને તેઓ મિસરમાંથી તથા સર્વ દેશોમાંથી સુલેમાનને સાડ થોડા લાવતા.

૨૯ હવે સુલેમાનનાં બાકીનાં કૃત્યો પહેલેથી તે ઉલ્લેખ મુધી નાખાન ભવિષ્યવાદીની તવારીખમાં, તથા

શીલોની અહીયાહના ભવિષ્યવાદમાં, તથા નબાટના પુત્ર ચરોબઆમ સળધીનાં ઘડો ભવિષ્યદર્શકના દર્શ-નોમાં લખેલાં નથી શું? ૩૦ ને સુલેમાને ચરસાલેમમાં સર્વ ઇસ્ત્રાએલ ઉપર આજીસ વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૩૧ અને સુલેમાન પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધો ગયો, ને તેને તેના પિતા દાઉદના નગરમાં દાટયો, ને તેની જગ્યાએ તેના પુત્ર રહાબઆમે રાજ્ય કર્યું.

૧૦ અને રહાબઆમ રાજ્યેમમાં ગયો, કેમકે સર્વ ઇસ્ત્રાએલ તેને રાજ કરવા સાડ રાજ્યે-મમાં આવ્યા હતા. ૨ અને નબાટના પુત્ર ચરોબઆમે એ વિષે સાંભળ્યું, (કેમકે તે મિસરમાં હતો, ત્યાં તે સુલેમાન રાજની સન્નુપથી નારી ગયો હતો), ત્યારે એમ યશુ કે ચરોબઆમ મિસરમાંથી પાછો આવ્યો. ૩ અને તેઓએ [માલુસ] મોડલીને તેને તેડાવ્યો, ને ચરોબઆમે તથા સર્વ ઇસ્ત્રાએલ આવીને રહાબઆમની સાથે વાત કરીને કહ્યું કે, ૪ તારા પિતાએ અમારી ઝુસરી બારે કરી હતી, માટે હવે તારા પિતાની મુકેલ સેવા તથા તેની બારે ઝુસરી જે તેણે અમારા પર મૂકી હતી તેને કંઈ હલકી કર, ને અમે તારે તાબે રહીશું. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ત્રણ દહાડા પછી તમે મારી પાસે પાછા આવજો; એટલે લોક ત્યાંથી વિદાય થયા. ૬ અને રહાબઆમ રાજ્યે, તેના પિતા સુલેમાનના જવતા એની હજુરમાં જે વડીલો ઉભા રહેતા હતા, તેઓની સલાહ લેતા પ્રજા કે, આ લોકને ઉત્તર આપવાને તમે મને શી સલાહ આપો છો? ૭ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, જે તું આ લોકને માયા દેખાડશે, ને તેઓને રાજ કરશે, ને તેઓને સારા વચનો કહેશે, તો તેઓ સર્વકાળ તારે તાબે રહેશે. ૮ પણ વડીલોએ જે સલાહ એને આપી હતી, તેનો એણે ત્યાગ કીધો, ને એની સાથે મોટા યથલા જીવાને જે એની પિતૃમતમાં રહેતા હતા તેઓની એણે સલાહ લીધી. ૯ અને એણે તેઓને કહ્યું કે, આ જે લોકે મને કહ્યું છે કે, તારા પિતાએ અમારા ઉપર જે ઝુસરી મૂકી હતી તે કંઈક હલકી કર, તે લોકને જવાબ આપવા વિષે તમે શી સલાહ આપો છો? ૧૦ અને જે જીવાનો તેની સાથે મોટા થયા હતા, તેઓએ તેને કહ્યું કે, જે લોકે તને કહ્યું કે, તારા પિતાએ અમારી ઝુસરી બારે કરી, પણ તું તે અમારા પ્રત્યે હલકી કર, તેઓને તું એમ કહે કે, મારી ટચલી આંખથી મારા બાપની કબર કરતાં

નહી છે ૧૧ અને હવે મારા પિતાએ તમારા ઉપર
બારે ખુસરી લાવી, તો હું તમારી ખુસરીમા ઉમેરો
કરીશ. મારા પિતાએ તમને ચાલકોથી શિક્ષા કરી,
તો હું વિદ્યુઓથી તમને [શિક્ષા કરીશ] ૧૨ તેથી
જેમ રાજાએ ફરમાવતા કહ્યું હતું કે, ત્રીજે દહાડે મારી
પાસે પાઝા આવે, તેમ ત્રીજે દહાડે યરોળઆમ
તથા સર્વ લોકો રહાળઆમની પાસે આવ્યા, ૧૩ અને
રાજાએ તેઓને સખ્તાઇથી ઉત્તર આપ્યો, ને રહાળ
આમ રાજાએ વડીલોની સલાહનો ત્યાગ કરી, ૧૪ ને
જીવોનો સલાહ પ્રમાણે તેઓને કહ્યું કે, મારા
પિતાએ તમારી ખુસરી બારે કરી, પણ હું તેમા ઉમેરો
કરીશ, મારા પિતાએ તમને ચાલકોથી શિક્ષા કરી
પણ હું તમને વિદ્યુઓથી [શિક્ષા કરીશ] ૧૫ એમ
રાજાએ લોકોનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ, કેમકે એ દેવથી
થયું હતું એ માટે કે યહોવાદ પોતાનું જે વેલ શીનોની
અહીયાદની હસ્તક નબાદના પુત્ર યરોળઆમને
બાદ્યોદતો તે તે પૂર કરે ૧૬ અને સર્વ ઇસ્રાએલે
જેયુ કે રાજા અમારું સાંભળતો નથી, ત્યારે લોકોએ
રાજાને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, દાઉદમા અમારો ચો
બામ છે કે ને બિનાઇના પુત્રમા અમારું વતન નથી,
હે ઇસ્રાએલ, તમ પ્રત્યેક પોતાના તણાએએ જાઓ,
હવે, હે દાઉદ, તારૂં પોતાનું ધર સમાજ, એમ સર્વ
ઇસ્રાએલ પોતાના તણાએમા જતા રહ્યા ૧૭ પણ
યહુદાના નગરોમા રહેનાર ઇસ્રાએલપુત્રો પર તો
રહાળઆમનું રાજ્ય રહ્યું ૧૮ પછી દહોરામ જે વસું
લાવ પર દતો તેને રહાળઆમ રાજાએ મોકલ્યો,
ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેને પાવરે મારીને મારી નાખ્યો,
ને રહાળઆમ રાજા યરૂશાલેમ નાની જવા સાડે ઉઠા
વળે પોતાના રથ પર ચઢી ગયો. ૧૯ એમ ઇસ્રાએલે
દાઉદના ધર વિરુદ્ધ બળવો કર્યો, ને આજ સુધી
[તેમજ છે]

૧૧ અને રહાળઆમ યરૂશાલેમ આવ્યો ત્યારે
રહાળઆમની તરફ રાજ્ય પાછું લાવવા
સારૂં ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કરવાને તેણે યહુદાના
તથા બિન્યામીનના ધરના એક લાખ ને એંતી હજાર
વિપ્લી કંદારેલા યોદ્ધાઓને એકઠા કર્યા ૨૦ પણ યહો
વાદનું વચન ઇશ્વરસક્ત શમાયાદની પાસે એવું
આવ્યું કે, યહુદાના ૨૦ લા સુલેમાનના પુત્ર રહાળ
આમને તથા યહુદા તથા બિન્યામીનમા રહેનારા
સર્વ ઇસ્રાએલને એમ કહે કે, યહોવાદ એમ કહે

છે કે, તમારે ચઢાઇ કરવી નહિ, ને તમારા લાઇઓની
સામે યુદ્ધ કરવું નહિ, તમ સર્વ માણસો પોતપોતાને
ધર પાઝા જાઓ, કેમકે એ કામ મારાથી થયું છે,
એમ તેઓ યહોવાદના વચન માનીને યરોળઆમની
સામે જવાથી પાછા ફર્યા ૨૧ અને રહાળઆમે યરૂશા
લેમમા રહીને યહુદાહમા રક્ષણને માટે નગરો બાંધ્યા.
૨૨ તેણે વળી બેથલેહેમ તથા એટામ તથા વકોઆ,
૨૩ તથા બેથ-સૂર તથા સોબો તથા અહુલ્લામ, ૨૪ તથા
ગાય તથા મારેશાહ તથા ઝીફ, ૨૫ તથા અહોરાઇમ
તથા લાખીરા તથા અએકાહ, ૨૬ તથા સોરાહ તથા
આયાડોન તથા હેબ્રોન બાંધ્યા, એ યહુદાહમા તથા
બિન્યામીનમા કિલ્લાવાળા નગરો છે ૨૭ અને તેણે
કિલ્લાઓની આસપાસ કોટ કર્યા, ને તેઓમા સર
દારો અને અગ્રના તથા તેલના તથા દ્રાક્ષરસના બગીચો
રાખ્યા ૨૮ અને પ્રત્યેક જૂદા જૂદા નગરમા તેણે
ઢાલો તથા બરછીઓ રાખ્યા, ને તેઓને બહુજ
મજબૂત કર્યા, ને યહુદાહ તથા બિન્યામીન તેને તાબે
હતા ૨૯ અને જે યાજ્ઞે તથા લેવીઓ સર્વ ઇસ્રાએ
લમા હતા તેઓ પોતાની સર્વ સીમોમાથી તેની કુમકે
આવ્યા ૩૦ કેમકે લેવીઓ પોતાના પાદરો તથા
પોતાના વતન મુકીને યહુદાહ તથા યરૂશાલેમમા
આવ્યા, કેમકે યહોવાદ આગળ યાજ્ઞપદ બનવ
વામાથી યરોળઆમે તથા તેના પુત્રોએ તેઓને બર
તરફ કર્યા હતા, ૩૧ ને તેણે પોતાને વારસે ઉચ્ચ
સ્થાનોને માટે તથા વનદેવતાઓને માટે તથા પોતે
બનાવેલા વાઝરડાઓને માટે યાજ્ઞકો કરાવ્યા ૩૨ અને
તેઓની પાછળ ઇસ્રાએલના સર્વ કુલોમાથી જેઓએ
ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદને શોધવામા પોતાના અવ
કરણ લગાડ્યા હતા, તેઓ પોતાના પિતૃઓના દેવ
યહોવાદને સારૂં યજ્ઞ કરવા યરૂશાલેમમા આવ્યા
હતા ૩૩ એમ તેઓએ યહુદાહનું રાજ્ય બળવાન
કીધું, ને તેઓએ ત્રણ વર્ષ સુધી સુલેમાનના પુત્ર
રહાળઆમને બળવાન કર્યો, કેમકે તેઓ ત્રણ વર્ષ
સુધી દાઉદ તથા સુલેમાનના માર્ગમા ચાલ્યા. ૩૪ અને,
રહાળઆમે, દાઉદના પુત્ર યરીબાલ તથા વિશાહના
પુત્ર અહીઆમની પુત્રી અબીહાઇલ, એમની પુત્રી
માહલાયની સાથે લગ્ન કર્યા ૩૫ અને તેને તેણીને
પેટ યેરૂસ તથા શમાયાદ તથા ઝાહામ, એ દીકરા
થયા ૩૬ અને તેણીના પછી તે આબશાડોમની પુત્રી
માઅબાદને પરણ્યા, ને તેને તેણીને પેટ અબીયાદ

તથા અત્તાય તથા ઝીઝા તથા શંક્રોમીય થયા ૨૧ અને રહાજઆમ પોતાની સર્વ સ્ત્રીઓ તથા પોતાની ઉપ-પત્નીઓ કરતા આખરાલોમની પુત્રી માઅખાહ પર વધારે પ્રીતિ કરતો હતો, (તેણે તેો અરાદ સ્ત્રીઓ તથા સાંઠ ઉપપત્નીઓ કરી હતી, ને તેને અઠ્ઠાવીસ પુત્રો તથા સાંઠ પુત્રીઓ થયા) ૨૨ અને રહાજઆમે માઅખાહના પુત્ર અમીયાહને તેના ભાઈઆમા મુખ્ય અધિકારી કરાવ્યા, કેમકે તે તેને રાજ બનાવવાને ઇચ્છતો હતો ૨૩ અને તે ડાહપણથી વત્યો ને તેણે પોતાના સર્વ દીકરાઓને યહુદાહ તથા બિન્યામીનના સઘળા પ્રાંતોમા ફિલ્લાવાળા સર્વ નગરોમા જુદા જુદા વેરી નાખ્યા, ને તેણે તેઓને પુષ્કળ શત્રુ આપ્યુ, ને તેણે તેઓને માટે ધણી સ્ત્રીઓ મેળવી

૧૨ અને જ્યારે રહાજઆમનુ રાજ્ય સ્થાપિત થયુ તથા પોતે બળવાન થયો, ત્યારે એમ થયુ કે, તેણે તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્ત્રાએલે યહોવાહના નિયમનો ત્યાગ કર્યો. ૨ અને તેઓએ યહોવાહ વિરૂદ્ધ ઉદ્બધન કરીું માટે રહાજઆમ રાજને પાત્રમે વર્ષે એમ થયુ કે મિસરનો રાજ શીશાક યરૂસાલેમ વિરૂદ્ધ ખારસે રયો તથા સાંઠ હબર રવારો સહિત ચઢી આવ્યો, ૩ ને મિસરમાથી ને લોક મેરુ લખીઓ, સુક્રીઇઓ તથા ફૂશીઓ તેની સાથે આવ્યા હતા તેઓ અગણિત હતા ૪ અને યહુદાહના તાબાના ફિલ્લાવાળા નગરો સર કરીને તે યરૂસાલેમ આવ્યો ૫ હવે રામાયાહ ભવિષ્યવાદીએ રહાજઆમ તથા યહુદાહના સરદારો, જેઓ શીશાકને લીધે યરૂસાલેમમા એકઠા થયા હતા, તેઓની પાસે આવીને તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે મને તત્ત્વ દીધો છે, માટે મેં પણ તમને શીશાકના હાથમા મૂકી દીધા છે ૬ ત્યારે ઇસ્ત્રાએલના સરદારોએ તથા રાજએ નમી જઈને કહ્યું કે, યહોવાહ ન્યાયી છે ૭ અને જ્યારે યહોવાહે જોયુ કે તેઓ નમી ગયા છે, ત્યારે યહોવાહની વાણી રામાયાહની પાસે એવી આવી કે, તેઓ નમી ગયા છે માટે હું તેઓનો નાશ નહિ કરીશ, પણ હું તેઓનો કંધક બનાવ કરીશ, ને શીશાકની હસ્તક યરૂસાલેમ પર મારો કોષ રોડારી નહિ ૮ તો પણ તેઓ તેના તાબેદાર થશે, ૯ તેઓ મારી સેવાને તથા દેશના રાજ્યોની સેવાને અનુભવ કરે ૧૦ એમ મિસરનો રાજ શીશાક યરૂસાલેમ પર ચઢી આવીને યહોવાહના ધરના ભડારો તથા રાજના ધરના ભડારો હરી ગયો, તે બધું હરી ગયો, વળી સુલેમાને

સોનાની જે ઢાલો કરી હતી તે પણ તે હરી ગયો ૧૦ અને રહાજઆમ રાજએ તેમને ઠેકાણે પિત્તળની ઢાલો કરીને રાજના ધરનુ દ્વાર સાથે વનાર ચોકીદારોના અખનદારોના હાથમા સોંપી ૧૧ અને એમ થયુ કે રાજ યહોવાહના ધરમા પેસતો તેટલીવાર સિપાઇઓ આવીને તેઓને ધારણ કરતા, ને ચોકીદારોની ઓરડીમા તેમને પાછી લાવતા ૧૨ અને તે નમી ગયો, ત્યારે યહોવાહનો કોપ તેના પરથી પાછો ફર્યો, કેમકે તે તેનો સપૂર્ણ નાશ કરવા ચાહતો નહોતો, ને યહુદાહમા પણ [કંધક] સારી વાતો માલમ પડી ૧૩ એમ રહાજઆમ રાજએ યરૂસાલેમમા બળવાન થઇને રાજ્ય કરીું, કેમકે રહાજઆમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે એકતાળીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરૂસાલેમ નગર, કે જેને યહોવાહે પોતાનુ નામ ત્યા રાખવા સારૂ ઇસ્ત્રાએલના સર્વ કુળોમાથી પસંદ કરીું હતું, ત્યા સત્તર વર્ષે રાજ્ય કરીું, ને તેની માનુ નામ નાઅયમાહ હતું, તે આર્યોનેજ હતી ૧૪ અને તેણે દુષ્ટતા કરીધી, કેમકે તેણે યહોવાહને શોધવામા પોતાનુ અત્ત કરણ લગાડયુ નહિ ૧૫ હવે રહાજઆમના કુટુંબ પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી રામાયાહ ભવિષ્યવાદીની તથા ઇફો ભવિષ્યદર્શકની તવારીખમા વંશાવળીની રીત પ્રમાણે લખેલા નથી થું ? ને રહાજઆમ તથા યરોબઆમની વચ્ચે જાયુ વિરૂદ્ધ ચાલતા હતા ૧૬ અને રહાજઆમ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો, ને દાઉદના નગરમા દટાયો, ને તેની જગ્યાએ તેના પુત્ર અબીયાહે રાજ્ય કરીું

૧૩ યરોબઆમ રાજને અરાદમે વર્ષે અબીયાહ યહુદાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો ૨ તેણે ત્રણ વર્ષે યરૂસાલેમમા રાજ્ય કરીું, ને તેની માનુ નામ મીખાયાહ હતું, તે જિબઆહના કરીએલની પુત્રી હતી અને અબીયાહ તથા યરોબઆમની વચ્ચે વિરૂદ્ધ મચ્યો ૩ અને અબીયાહે ચાર લાખ શૂરવીર તથા વિણી કાઢેલા લડવૈયાઓના સૈન્ય સહિત યુદ્ધ સરૂ કરીું, ને યરોબઆમે તેની સામે આઠ લાખ ચુટી કાઢેલા તથા શૂરવીર લડવૈયાઓ વડે યુદ્ધબૂદ રચ્યો. ૪ અને અબીયાહે સમારાઇમ પર્વત, જે એકાઇમના પહાડી સુલકમા છે, તંના ઉપર ઉભા રહીને કહ્યું કે, હે યરોબઆમ તથા સર્વ ઇસ્ત્રાએલ, મારૂ સામળો ૫ યુ તમારે જાણુ ન જોઇએ કે, ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહે દાઉદને, એટલે તેને તથા તેના પુત્રોને,

ઇક્ષાએલનુ રાજ્ય મીકાના કરારથી સદાને માટે આપ્યું છે. ૧૦ તે પછી દાઉદના પુત્ર સુલેમાનના સેવક નબા-
ટના પુત્ર યરોબઆમે ઊઠીને પોતાના ધણીની સામે
બળવો કર્યો. ૧૧ અને હુલકા પુરૂષો, એટલે બલીયઆ
લપુત્રો, તેની પાસે એકઠા થયા, ને જ્યારે રહાબ
આમ જીવાન તથા કેમળ અંત કાજુનો હતો ને તેમની
સામે યવાને અશક્ત હતા, ત્યારે સુલેમાનના દીકરા
રહાબઆમની સામે તેઓએ પોતાને બળવાન કીધા.
૧૨ અને હવે, તમે યહોવાદનુ રાજ્ય ને દાઉદના પુત્રોના
દાથમા છે, તેની સામે યવાનો ઇરાદો કરો છો, ને
તમે એક મોટા સમુદાય છો, ને જે સોનાના વાહરકા
યરોબઆમે તમારે સાથે દેવ તરીકે બનાવ્યા હતા
તે તમારી પાસે છે. ૧૩, તમે યહોવાહના યાજ્ઞકોને,
એટલે દાઉદનપુત્રોને, તથા લેવીઓને કાઢી મૂકીને બીજા
દેશોના લોકોની રીત પ્રમાણે પોતાને સાથે યાજ્ઞકો કયા
નથી? એવી રીત કે જે કાંઈ એક જીવાન ગણે. તથા
સાવ પેશા લઈને પોતાને પાવન કરવા સાથે આવે તે,
એઓ દેવ નથી, તેમનો યાજ્ઞક થાય? ૧૪ પછી અમારો
દેવ તો યહોવાહ છે, ને અને તેને તમણે નથી, ને
અમારે યહોવાહની સેવા કરનાર યાજ્ઞકો છે, એટલે
દાઉદનપુત્રો, તથા લેવીઓ પોતપોતાના કામમા છે.
૧૫ અને તેઓ યહોવાહની આજ્ઞા દર સવારે તથા
દર સાંજે દહનીયાર્પણે તથા સુવાસિક મૂપ બાળે છે,
અપિત રોટલી પણ ઇલ્લ મેળ પર [તેઓ ગોઠવે છે],
અને દર સાંજે બાળવા સાથે સોનાનું દીપક તેની
દિગ્ધિમાં મુકા [સિદ્ધ કરે છે]; કેમકે અમે તો
અમારા દેવ યહોવાહની આજ્ઞા પાળીએ છીએ,
પણ તમે તેને તણ દીધો છો. ૧૬ અને, જુઓ, દેવ
અમારી સાથે તથા અમારો આગેવાન છે, અને એવ-
ાણા રમુસિયકા લઈને તેના યાજ્ઞકો તમારી વિરુદ્ધ
ચેતવણીનો નાદ કરવા સાથે [અમારી સાથે] છે, હે
ઇક્ષાએલપુત્રો, તમારા પિતૃઓના દેવ યહોવાહની
સામે ન જરો, કેમકે તમે કૃતેદ નહિ પામશો. ૧૭ પછી
યરોબઆમે તેઓની પગપાટી છૂટું સેન્ય રાખ્યું, એમ
તેઓ યહુદાદની આજ્ઞા હતા, ને જુડું સેન્ય એઓની
પાછળ દર્દ. ૧૮ અને યહુદાદે પાછળ એજુ તો, જુઓ,
પોતાની આજ્ઞા તથા પાલન ચુક દર્દ; ને તેઓએ
યહોવાદને દાઢ માની, ને યાજ્ઞકોએ રમુસિયકા
વેરાજા. ૧૯ તે જખતે યહુદાદના માખસોએ દોકારો
કીધો. ને યહુદાદના માખસોએ દોકારો કયા ત્યારે

એમ યજુ કે, દેવે અબીયાહ તથા યહુદાદની આજ્ઞા.
યરોબઆમને તથા સર્વે ઇક્ષાએલને માર્યા. ૧૬ અને
યહુદાદની આજ્ઞાથી ઇક્ષાએલપુત્રો નાહા, ને દેવે
એઓને તેઓના દાથમા સોંપી દીધા. ૧૭ અને અબી-
યાહ તથા તેના લોકો મોટા સહારથી તેઓને કતલ
કીધા, ને તેથી ઇક્ષાએલમાના પાંચ લાખ વિહી
કાઢેલા પુરૂષો કપાઈ મૂક્યા. ૧૮ એમ તે સમયે ઇક્ષા-
એલપુત્રો દાર્યા, ને યહુદાદપુત્રો છાપ્યા, કેમકે તેઓએ
પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહ પર બરોસો રાખ્યો.
૧૯ અને અબીયાહે યરોબઆમની પછવાડે લાગીને
તેની પાસેથી નજરો, એટલે બળેલ તથા તેના
કરબાઓ, ને યશાનાહ તથા તેના કરબાઓ, ને
એકોન તથા તેના કરબાઓ લઈ લીધા. ૨૦ અને
અબીયાહના દિવસોમા યરોબઆમને ફરીથી ધવત
વળી નહિ, ને યહોવાહે તેના પર માર આપ્યો, ને
તે મરણ પામ્યો. ૨૧ પછી અબીયાહ પરાક્રમી થયો,
ને તે ચાંદ શ્રીઓ પરણ્યો, ને તેને બાબીલ દીકરા
તથા સોળ દીકરીઓ થયા. ૨૨ અને અબીયાહના
બાકીના કૃત્યો તથા તેના માર્ગો તથા તેના વચનો
મહો ભવિષ્યવાદીના દીકાશ્રયમા લખેલા છે.

૧૪ એમ અબીયાહ પોતાના પિતૃઓની સાથે
ઉઠી ગયો, ને તેઓએ તેને દાઉદના નજ-
રમા દાઉધો, ને તેને ઠેકાણે તેનો પુત્ર આસા રાજ
થયો, તેના દિવસોમા દસ વર્ષ સુધી દેશમા શાંતિ
હતી. ૨૩ અને આસાએ પોતાના દેવ યહોવાહની
દરિયા ને સાથે તથા યથાર્થ દર્દ તે કહ્યું. ૨૪ કેમકે
તેણે પારકી વેદીઓ તથા ઉચ્ચસ્થાનો કાઢી નાખ્યા,
ને ભજનરંગો ભાળી નાખ્યા, ને અશેરીમા [મૂર્તિઓ]
ને કાપી નાખી. ૨૫ અને તેણે યહુદાદને તેઓના પિતૃ-
ઓના દેવ યહોવાદને શોધવાનો અને નિયમ તથા
આજ્ઞા પાળવાનો દુકમ આપ્યો. ૨૬ વળી તેણે યહુદા-
દના સર્વ નજરોમાથી ઉચ્ચસ્થાનો તથા સૂર્યમૂર્તિઓ
કાઢી નાખ્યા, ને રાજ્ય તેના દાથમા શાંત દર્દ.
૨૭ અને તેણે યહુદાદમા કિલ્લાવાળા નજરો બાંધ્યા;
કેમકે દેશમા શાંતિ હતી, ને તે વર્ષોમા તેના [રાજ્ય]મા
કંઈ પણ યુદ્ધ ન હતું, કેમકે યહોવાહે તેને વિશ્રાંતિ
આપી હતી. ૨૮ માટે તેણે યહુદાદને કહ્યું, આપણે આ
નજરો બાંધીએ, ને તેઓની આસપાસ કોટ તથા
કુરો, દરવાજા તથા મુકળો કરીએ, હજી આપણી
આજ્ઞા દેશ છે, કેમકે આપણે આપણા દેવ યહોવા-

હતી શોધ કીધી છે; આપણે તેની શોધ કીધી છે, ને તેણે આપણને ચોતરફ વિશ્રાંતિ આપી છે; એમ તેઓએ બાધકામ કીધું, ને આબાદી પામ્યા. ૮ અને આસાની પાસે યહુદાઈમાંથી ઢાલે તથા બાલા સંજેલા ત્રણ લાખ પુરૂષોનું, તથા બિન્યામીનમાંથી ઢાલે તથા ધનુષ્યો સંજેલા બે લાખ ને ઍસી દળનર પુરૂષોનું સૈન્ય હતું, એ સર્વ પરાક્રમી શૂરવીર પુરૂષો હતા. ૯ અને ઝેરાહ કૂશી ઇસ લાખનું સૈન્ય તથા ત્રણસે રથો લઇને તેઓની સામે ચઢી આવ્યો, ને તે મારે-શાહ આગળ આવી પહોંચ્યો. ૧૦ અને આસા તેની સામે નિકળી પડ્યો, ને તેઓએ મારેશાહની પાસે સફાવાહના મેદાનમાં યુદ્ધબૂદ રમ્યો. ૧૧ અને આસાએ પોતાના દેવ યહોવાહની વિનંતી કરીને કહ્યું કે, હે યહોવાહ, બળવાનની વિરૂદ્ધ અબળને સહાય કરનાર તારા શિવાય બીજો કોઈ નથી. હે યહોવાહ અમારા દેવ, અમારી સહાય કર; કેમકે અમે તારા પર ભરોસો રાખીએ છીએ, ને તારે નામે અમે આ સમુદાયની સામે આવ્યા છીએ. હે યહોવાહ, તું અમારો દેવ છે; તારી વિરૂદ્ધ માણસ કાંઈ ન બળ. ૧૨ એમ આસાની આગળ ને યહુદાઈની આગળ યહોવાહે કૂશીઓને હાર ખવાડી; ને કૂશીઓ નાકા. ૧૩ અને આસા તથા જે લોક તેની સાથે હતા તેઓ ગરાર લગી તેઓની પાછળ લાગ્યા, ને કૂશીઓમાંથી એટલા બધા માર્યા ગયા કે તેઓમાં ફરીથી હોરા આવ્યો નહિ, કેમકે તેઓ યહોવાહની આગળ તથા તેના સૈન્યની આગળ નારા પામ્યા; ને તેઓ અતિથણી લૂટ લઈ ગયા. ૧૪ અને તેઓએ ગરારની આસપાસના સર્વ નગરે માર્યા; કેમકે તેઓ પર યહોવાહનો ભય આવ્યો; ને તેઓએ સર્વ નગરો લૂટ્યાં; કેમકે એઓમાં ધણી મિલકત હતી. ૧૫ વળી તેઓએ દોરના માંડવાઓ ઉપર પણ હુમલો કીધો, ને પુષ્કળ ઘેટાં તથા ઉટ્ટા લઇને યરૂશાલેમ પાછા આવ્યા.

૧૫ અને હેવને આત્મા ઓદેદના પુત્ર અઝા-શોહ પર આવ્યો. ૨ અને તે નિકળીને આસાને મળવાને બધા ને તેને કહ્યું, આસા, અને સર્વ યહુદાઈ તથા બિન્યામીન, મારે સાંજો; ન્યા સુધી તમે યહોવાહ સાથે હશે ત્યા સુધી તે તમારી સાથે છે; ને જો તમે તેજ શોધશો તો તે તમને મળશે; પણ જો તમે તેને તજશો, તો તે તમને તજ દેશે. ૩ હવે લાંબી સુદત સુધી ઇસ્રાએલ ખરા દેવ વગરના

તથા શિખવનાર ચાન્ક વગરના તથા નિયમ વગરના રહ્યા છે; ૪ પણ ન્યારે તેઓએ પોતાના સકટમાં ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની તરફ પાછા ફરીને તેની શોધ કીધી ત્યારે તે તેઓને મળ્યો. ૫ અને તે સમયેમાં બહાર જનારને કે અંદર આવનારને શાંતિ નહોતી, પણ દેશના સર્વ રહેવાસીઓ ઉપર ધણાં સકટ હતા. ૬ એક દેશભક્ત બીજ દેશભક્તની સામે તથા એક નગર બીજ નગરની સામે યઇને પાયમાલ થતા હતાં; કેમકે દેવ તેઓને સઘળી વિપત્તિથી સતાપતો હતો. ૭ પણ તમે બળવાન થાઓ ને તમારા હાથ ઢીલા પડવા ન દો, કેમકે તમારા કામનું કળ મળશે. ૮ અને ન્યારે આસાએ આ શબ્દો તથા ભવિષ્યવાદી ઓદેદનો ભવિષ્યવાદ સાંભળ્યો, ત્યારે તેણે હિમ્મત પકડીને યહુદાઈ તથા બિન્યામીનના આખા દેશમાંથી તથા જે નગરો તેણે એકાઇમના પહાડી મુલકમાંથી લીધા હતા તેઓમાંથી અમગળ વસ્તુઓ કહાડી નાખી; ને તેણે યહોવાહની પરસાળ આગળની યહોવાહની વેદી સમરપી. ૯ અને તેણે સર્વ યહુદાઈ તથા બિન્યામીનને, તથા એકાઇમમાંથી તથા મનાશ્સેલમાંથી તથા શિમઓનમાંથી તેઓ મધ્યે આવી વરોલાઓને એકઠા કીધા; કેમકે ન્યારે તેઓએ જોયું કે યહોવાહ તેને દેવ તેની સાથે છે, ત્યારે ઇસ્રાએલમાંથી તેની તરફ પુષ્કળ લોક કુટી આવ્યા, ૧૦ એમ તેઓ આસાના રાજ્યના પંદરમા વર્ષના ત્રીજા માસમાં યરૂશાલેમમાં ભેગા થયા. ૧૧ અને તેઓએ તે દિવસે, પોતે જે લૂટ લાવ્યા હતા તેમાંથી યહોવાહને સાતસે બળદો તથા સાત હબર ઘેટાંને યજ્ઞ કીધો. ૧૨ અને તેઓએ એવો કરાર કીધો કે, પોતાના પૂરા અતઃકરણથી તથા પોતાના પૂરા જીવથી પોતાના વિતૃઓના દેવ યહોવાહની શોધ કરવી, ૧૩ અને નાનો કે મોટો, પુરૂષ કે સ્ત્રી, જે કોઈ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની શોધ ન કરે તેને મારી નાખવો. ૧૪ અને તેઓએ યહોવાહની આગળ મોટા સાદે તથા પોકાર કરીને તથા ત્રણશિંગડા તથા દુરાઇઓ વગાડીને સોગન ખાધા. ૧૫ અને સર્વ યહુદાઈ તે સોગનથી હરખાયા; કેમકે તેઓએ પોતાના પૂરા અતઃકરણથી સોગન ખાધા હતા, ને પોતાની પૂરી ઇચ્છાથી તેને શોધ્યા; ને તે તેઓને મળ્યો, ને યહોવાહે તેઓને ચોતરફ વિશ્રાંતિ આપી. ૧૬ અને આસા રાજાની મા માથાખા-હને પણ તેણે રાજમાતાની પદવી પરથી દૂર કરી,

કેમકે તેણીએ અરોસાદને સાથે બિચારપાત્ર મૂર્તિ બનાવી દીધી, ને આસાએ તેની મૂર્તિ કાપી નાખી, અને તેનો ભૂકા કરીને કિદાન નાખા પાસે તેને બાળી નાખી. ૧૭ પણ ઇસ્લાએલમાથી ઉચ્ચરથાને કહાડી નંખાયા નહિ, તો પણ આસાનું અતઃ કરણ તેના સર્વ દિવસો પયંત સફળ હતું અને તે પોતાના પિતાની અપણ કરેલી વરેણી તથા પોતાની અપણ કરેલી વરેણી, એટલે રૂપુ તથા સોનું તથા પાત્રો, દેવના ધરમા લાગ્યા ૧૮ અને આસાના રાજ્યના પાલીસમા વર્ષ ૬ ની બીજી કોષ લગાડ મધ નહિ

૧૬ આસાના રાજ્યને ૮૨ીસમે વર્ષે ઇસ્લાએલના રાજા બાઅશાએ યહુદાદ પર યહુદા કરીને રામાદ બાંધ્યું, એ માટે કે તે યહુદાદના રાજા આસાની પાસે દર કોઠને આવ બ કરતા અટકાવે. ૧૯ ત્યારે આસા યહુદાદના ધરના તથા રાજ્યના ધરના બહારો માથી રૂપુ તથા સોનું કહાડી લાગ્યો, ને દમસ્કમા રહે નાર અરામના રાજા બેન દહાદને કહાડી મોકલ્યું કે, જે ભ્રમ મારા બાપ તથા તારા બાપની વચ્ચે સપ હતો, તેમ મારી તથા તારી વચ્ચે છે, એ, મેં તારે સાથે રૂપુ તથા સોનું મોકલ્યા છે, આપીને ઇસ્લાએલના રાજા બાઅશાની સારેનો તારો સપ તોડ, એ માટે કે તે મારી પાસેથી જતો રહે ૨૦ અને બેન દહાદે આસા રાજા [કહેવ] સામળીને પોતાના સેનાપતિએને ઇસ્લાએલના નગરો સાથે મોકલ્યા, ને તેઓએ ઇયોન તથા દાન તથા આમેલ માહમ તથા નાફતાલીના સર્વ બહારનગરો માર્યા ૨૧ અને બાઅશાએ તે વિષે સાતન્યું, ત્યારે એમ થયું કે રામાદ બાઅશાનું મૂર્તિ દળે તેનું પોતાનું કામ બંધ કીધું ૨૨ ત્યારે આસા રાજાએ સર્વ યહુદાદને સારે લીધા, ને તેઓ રામાદના પલ્લોતથા એલાહા બાઅશાએ બાઅશામા વાપવી દતા તે લઈ નવા ને તેજરે તેણે ગેમા તથા મિસ્પાદ બાંધ્યા ૨૩ અને તે વખતે દાનની બલિષ્ઠ્યકે યહુદા દના રાજા આસા પાસે આપીને તેને લઈ કે, અરામના રાજા ઉપર તે બરોસો રાખ્યા છે ને તે પોતાના દેવ યહુદાદ પર બરોસો રાખ્યા નથી, એ માટે અરામના રાજાને તેમ તારા દાપમાથી બની નુકુ છે ૨૪ સ્ત્રીઓ તથા લગીઓ સેન ધું મહાસાર નહોતું, તથા તેમની સ્ત્રી અતિપણ રશે તથા સ્વારા નહોતા, તો ૨૫ ને યહુદાદ ૨૬ બરોસો રાખ્યા દતો માટે તેણે તેઓને તારા દાપમા લોખા ૨૭ કેમકે યહુદાદની

નગર આખી પૃથ્વીમા ફેલાવી ફરે છે, એ માટે કે જેઓના અતઃ કરણ તેની તરફ સર્પૂ છે, તેઓની તરફ તે બળવાન માલમ પડે, આમા તે મૂર્ખાઈ કીધી છે, કેમકે દુવેથી તારે યુદ્ધો કરવા પડશે ૨૮ ત્યારે આસા તે બલિષ્ઠ્યકે ઉપર કોષાયમાન થયો ને તેને બહીષાનામા નાખ્યા, કેમકે તે તેના પર એ બાબતને લીધે કોષાયમાન થયો હતો ૨૯ ને તેજ સમયે આસાએ કેટલાએક લોકો પર જીવલે કયા ૩૦ અને, જીવો, આસાના કૃષો પહેલેથી તે છેલ્લે મુધી, જીવો, તેઓ યહુદાદ તથા ઇસ્લાએલના રાજાઓના પુરોહતમા લખેલા છે ૩૧ અને આસાને પોતાના રાજ્યના બેગલુયાળીસમા વર્ષમા પગમા રોગ થયો, તેને રોગ અતિ બારે હતો, તો પણ પોતાના રોગમા તેણે યહુદાદને નહિ પણ વેરોને શોધ્યા ૩૨ અને આસા પોતાના પિતૃઓની સાથે લઈ ગયા, ને પોતાના રાજ્યના બેકાળીસમા વર્ષમા મરણ પામ્યા ૩૩ અને દાઉદના નગરમા તેણે પોતાને વારસે જે કબરો બોલાવી હતી તેમા તેઓએ તેને દાઉદ, ને તેની પથારીમા સુવાસિક સુગંધીઓ તથા માધીના દુધર પ્રમાણે બનાવેલી સિત્ર સિત્ર પ્રકારની સુગંધીઓ બરીને તેઓએ તેને તેમા સુવાસો, ને તેઓએ તેને સાથે જીવ મોડે દહન કર્યું

૧૭ અને તેને ઠેકાણે તેના પુત્ર યહોરબાદે રાજ્ય કીધું, ને તેણે પોતાને ઇસ્લાએલની સામે બળવાન કીધો ૨૮ અને તેણે યહુદાદના કિલ્લા વાળા સર્વ નગરોમા પહોંચ્યા મૂળી, ને યહુદાદના રેશમા તથા એકાધમના જે નગરો, એના પિતા આસાએ લીધા હતા, તેઓમા થાણા મુક્યા ૨૯ અને યહુદાદ યહોરબાદની સાથે હતો કેમકે એ પોતાના પિતા દાઉદના પ્રથમ માર્ગોમા ચાલ્યો, ને બાઅશા-મની શોધ કીધી નહિ, ૩૦ પણ પોતાના પિતૃઓના દેવની શોધ કીધી ને તેની આસાઓમા ચાલ્યો, ને ઇસ્લાએલના કામોનું બનુસરણ કીધું નહિ ૩૧ એ માટે યહુદાદે તેના દાપમા રાજ્ય રથાપિત કીધું, ને સર્વ યહુદાદ યહોરબાદ પાસે બેટો લાવતા, ને તેને પુષ્કળ દ્રવ્ય તથા માન દતા ૩૨ અને યહુદાદના માર્ગોમા તેનું અંત કરણ ઉમદા થયું, ને તેણે વળી યહુદાદમાથી ઉચ્ચરથાને તથા અરોસીમ [મૂર્તિઓ] કહાડી નાખ્યા ૩૩ વળી તેના રાજ્યને ત્રીસ વર્ષ તેણે યહુદાદના નગરોમા [લોકોને] બાંધ કરવાને પોતાના

મુખ્ય અમલદારને, એટલે બિન હાથિલને તથા બોખા-
ધાહને તથા અખાયાહને તથા નયાનએલને તથા મીખા
યાહને મોકલ્યા, ૮ ને તેઓની સાથે લેવીઓને, એટલે
રામાયાહ તથા નયાન્યાહ તથા અખાયાહ તથા અસા
હેલ તથા શમીરામોથ તથા યહોનાયાન તથા અહો
નીયાહ તથા ટોબીયાહ તથા ટોબ અહોનીયાહ એ
લેવીઓને, ને તેઓની સાથે અલીશામા તથા યહો
રામ ચાન્કોને મોકલ્યા ૯ અને તેઓએ, યહોવા
હના નિયમનુ પુસ્તક પોતાની પાસે રાખીને, યહુદા
હમા બોધ કર્યો, ને તેઓએ યહુદાહના સર્વ નગરોમાં
ફરીને લોકોને બોધ કર્યો ૧૦ અને યહુદાહની આસ
પાસના દેશોના સર્વ રાજ્યોમાં યહોવાહને બધ
એવો ઉત્પત્ત થયો, કે તેઓએ યહોશાફાટની વિરૂદ્ધ
યુદ્ધ કીધું નહિ ૧૧ અને ખલિસ્તીઓમાંના કેટલાએક
યહોશાફાટની પાસે ભેટો તથા રૂપુ ખડણી દાખલ
લાવ્યા, અરમો પણ તેને માટે ઘેટા બકરા, એટલે
સાત હબર ને સાતસેં ઘેટા ને સાત હબર ને સાતસેં
બકરા લાવ્યા ૧૨ અને યહોશાફાટ અતિથય ભેટો
મોકલે ગયો ને તેણે યહુદાહમાં કિલ્લા તથા બહારના
નગરો બાંધ્યા ૧૩ અને તેને યહુદાહના નગરોમાં ધણી
બાધકામ હતા, ને ચરકાલિમમાં પરાકંમી શૂરવીર
ચોહાઓ હતા ૧૪ અને તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે
તેઓની બાળત્રી આ હતી, એટલે યહુદાહમાં સદસ્તા
ધિપતિઓ, આદનાહ સરદાર, ને તેની સાથે ત્રણ
લાખ પરાકંમી શૂરવીર પુરૂષો ૧૫ અને તેથી ઉતરતા
દરજાનો સરદાર યહોહાનાન, ને તેની સાથે બે લાખ
ને એસી હબર [લડવેયા] હતા, ૧૬ ને તેથી ઉતરતા
ઝિબ્બોને પુત્ર અમાસ્યાહ, તે રાજ્યપુરુષથી યહોવા-
હને અર્પણ થયો હતો, ને તેની સાથે બે લાખ પરા
કંમી શૂરવીરો હતા ૧૭ અને બિન્યામીનમાંના, પરા-
કંમી ચોહા એલ્યાહ, ને તેની સાથે મુખ્ય તથા ટાલ
સબેલા બે લાખ પુરૂષો ૧૮ અને તેથી ઉતરતા
યહોઝાબાહ હતો, ને તેની સાથે યુદ્ધને માટે સજ્જને
તૈયાર થયેલા એક લાખ ને એસી હબર [પુરૂષો હતા] ૧
રાજ્યએ આખા યહુદાહમાં કિલ્લાવાળા નગરોમાં
જેઓને રાખ્યા હતા તેઓ ઉપરાત એઓ રાજની
બિજ્ઞમતમાં રહેનારા હતા

૧૮ હવે યહોશાફાટને મુખ્ય દ્રવ્ય તથા માન
હતા, ને તેણે આહાબની સાથે સજપણ
કીધું ૨ અને કેટલાએક વર્ષ પછી તે સમગ્રમાં

આહાબ પાસે ગયો, ને આહાબે તેને સાડ તથા તેની
સાથેના લોકને સાડ મુખ્ય ઘેટા તથા બળદો કાપ્યા,
ને [પોતાની સાથે] રામોથ બિલઆદ ઉપર ચઢાઈ
કરવાને તેને સમજાવ્યો ૩ અને ઇસ્રાએલના રાજા
આહાબે યહુદાહના રાજા યહોશાફાટને કહ્યું કે, હું તું
મારી સાથે રામોથ બિલઆદમાં આવશે? ને તેણે
તેને ઉત્તર આપ્યો કે, હું તે જાણું તુંજ, ને મારા લોક
તે જાણે તારાજ લોક છે [એમ ગણું], ને અમે તારી
સાથે યુદ્ધમાં આવીશું ૪ અને યહોશાફાટ ઇસ્રાએ
લના રાજાને કહ્યું કે, કૃપા કરી આજ દેવવાણીથી
સલાહ પૂછ ૫ ત્યારે ઇસ્રાએલના રાજાએ આરસેં ભવિ
ષ્યવાદી પુરૂષોને બેગા કરીને તેઓને કહ્યું કે, હું અમે
રામોથ બિલઆદમાં યુદ્ધને માટે જઈએ, કે હું પાછો
રહું? ને તેઓએ કહ્યું, ચઢી જ, કેમકે દેવ તેને
રાજાના હાથમાં સ્વાધીન કરશે ૬ પણ યહોશાફાટ
કહ્યું કે, અત્રે એમના વગર બીજો કોઈ યહોવાહને
ભવિષ્યવાદી નથી, કે આપણે તેની મારફતે સલાહ
પૂછીએ? ૭ ને ઇસ્રાએલના રાજાએ યહોશાફાટને કહ્યું
કે, હજી પણ એક માણસ છે કે જેની મારફતે આપણે
યહોવાહની સલાહ પૂછી શકીએ, પણ હું તેને ધિક્કાર
છું, કેમકે તે મારા વિષે કદી સારો ભવિષ્યવાદ નહિ,
પણ હમેશાં મારાજ કરે છે, તે ચિન્હોના પુત્ર
મીખાયાહ છે ૮ અને યહોશાફાટ કહ્યું, રાજાએ એમ
ન બોલવું ૯ ત્યારે ઇસ્રાએલના રાજાએ એક ખવાસને
બોલાવીને કહ્યું કે, ચિન્હોના પુત્ર મીખાયાહને જલદી
તેડી લાવ ૧૦ હવે ઇસ્રાએલના રાજા તથા યહુદાહના
રાજા યહોશાફાટ રાજ્યપોષાક પહેરીને પોતપોતાના
રાજ્યાસન પર બેઠા હતા, ને સમગ્રના દરવાજાના
નાકા પાસેના મેદાનમાં તેઓ બેઠા હતા, ને તેઓની
આગળ સર્વ ભવિષ્યવાદીઓ ભવિષ્યવાદ કહેતા હતા
૧૦ અને કનાઅનાહના પુત્ર સિદકીયાહે પોતાને માટે
લોહાના કિંજ બનાવ્યા, ને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ
કહે છે કે, અરામને ક્ષય થતા સુધી તું આમનાથી
તેઓને ધક્કા મારશે ૧૧ અને સર્વ ભવિષ્યવાદીઓએ
એણે ભવિષ્ય બાંખીને કહ્યું કે રામોથ બિલઆદ
ઉપર ચઢી જઈને સફળ થા, કેમકે યહોવાહ તેને
રાજાના હાથમાં સોપશે ૧૨ અને જે સદેશિયો મીખા
યાહને તેડવા ગયો હતો, તેણે તેને કહ્યું, જો, એક
મતે ભવિષ્યવાદીઓના વચન રાજાને માટે હિત દર્શાવે
છે, માટે કૃપા કરી તારૂ વચન તેઓમાંના એકના જેવું

યાય, ને તું દિવસ ઉચારને ૧૩ અને મીખાયાહે કહ્યું કે, જ્યવત્રા યહોવાદના સોગન કે ને મારો દેવ કહેશે તેજ દુ બોલીશ. ૧૪ અને તે રાત્રીની પાસે આવ્યો ત્યારે રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, મીખાયાહ, અમે રામીય-ગિલઆદમા યુદ્ધને માટે જઈએ, કે હુ પાછો રહી ને તેણે કહ્યું, તમે ઉપર જઈને કુતેહ પામો, ને તેઓ તમારા હાથમા સોપારો. ૧૫ અને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, હુ વને ઝટલી વાર સોગન ધાલુ કે તું યહોવાદને નામે સત્ય શિવાય બીજી કાઢજી મારી આગળ ન બોલે ૧૬ ને તેણે કહ્યું કે, મેં સર્વ ઇસ્રાએલને પાળક વચનના પેટાની પેટે પર્વત પર વિખરાયલા બેયા, ને યહોવાદે કહ્યું, એમને ધણી નથી, એ પ્રયત્ને પોતાને ઘેર શાંતિએ પાછા જવુ. ૧૭ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ યહોરાફાટને કહ્યું કે, ઇ મે વને નહોતું કહ્યું કે, તે મારા સખી સાઈ નહિ પણ જુહુ બલિખ્ય બાખરી? ૧૮ ને તેણે કહ્યું કે, એ માટે તમે યહોવાહુ વચન સાંભળો, મેં યહોવાદને તેના રાત્રીસન પર બેઠેલા તથા તેને જમીને તથા તેને ઘાંબે દ્વારે આઠાસતુ સર્વ સેન્ય ઉભેલુ બેયા ૧૯ અને યહોવાદે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના રાત્રી આદાબને કોણ ફેસવાવશે કે તે રામીય ગિલઆદમા જઈને માર્યો ભય? ને એક બોલનારે આમ, ને બીજા બોલનારે તેમ કહ્યું ૨૦ અને એક આત્મા નિષ્ઠા આવીને યહોવાદની સન્મુખ ઉભો રહ્યો ને તેણે કહ્યું કે, હુ તેને ફેસવાવીશ, ને યહોવાદે તેને કહ્યું કે, રાખી ૨૧ ને તેણે કહ્યું કે, હુ ત્યા જઈને તેના સર્વ બલિખ્યવાદીઓના સુખમા જુહુ બોલનાર આત્મા યહરા અને તેણે કહ્યું કે, તું તેને ફેસવાવશે ને તું કુતેહ પણ પામશે, ચાક્યો ભ, ને અમ કહ ૨૨ તો હવે, એ, યહોવાદે આ તારા બલિખ્યવાદીનાં સુખમા જુહુ બોલનાર આત્મા મુક્યા છે, ને યહોવાદ તારા સખી અણ્ણ બોલ્યા છે ૨૩ ત્યારે કનાનનાદના પુત્ર સીદોનીયાહે પાસે આવીને મીખાયાદને વખાંસ મારીને કહ્યું કે, યહોવાદનો આત્મા તારી હાથ મોડવાને મારી પાસેથી ક્યે માઈ ત્રવા? ૨૪ ને મીખાયાદે કહ્યું કે, એ, જ્યારે તું સગવાને નિતરની મોરડીમા જશે, તે દિવસે તું જશે. ૨૫ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ કહ્યું કે, મીખાયાદને પકડીને તેને નમરના સૂખા આનેનની પાસે તથા ઇબ્ન પુત્ર યાઆરની પાસે પાછો લઈ જાઓ, ૨૬ ને કહ્યું કે, રાત્રી અમ કહે છે કે, એને બરીખાનમા

રાખજો, ને હુ શાંતિએ પાછો આવુ ત્યા સુધી હુ ખની રોટલીથી તથા હુ ખના પાણીથી એનો નિર્વાહ કર્યો ૨૭ અને મીખાયાદે કહ્યું કે, ને તું કહી પણ શાંતિએ પાછો આવે તો યહોવાદ મારી મારફતે બાક્યો નથી, ને તેણે કહ્યું, હે લોકો, તમે સર્વ સાંભળો.

૨૮ એમ ઇસ્રાએલનો રાત્રી, તથા યહુદાદનો રાત્રી યહોરાફાટ રામીય ગિલઆદ પર ચડી ગયા ૨૯ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ યહોરાફાટને કહ્યું કે, હુ પોતે વેપ ધરીને યુદ્ધમા જઈશ, પણ તું તારો રાત્રીયોપાક પહેર માટે ઇસ્રાએલના રાત્રીએ વેપ ધારણ કરી, ને તેઓ યુદ્ધમા ગયા ૨૯ હવે અરામના રાત્રીએ પોતાના રયાધિપતિઓને એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, એકલા ઇસ્રાએલના રાત્રી શિવાય નાના કે મોટાની સાથે લડશો મા ૩૦ અને રયાધિપતિઓએ યહોરાફાટને બેયા ત્યાર એમ થયું કે, તેઓએ કહ્યું કે, એ ઇસ્રાએલનો રાત્રી છે માટે તેઓ એની સાથે લડવાને વચ્ચે, પણ યહોરાફાટે જમ પાડી, ને યહોવાદે તેની સદાય કીધી, ને દેવે તેની પાસેથી [જવા રહેવાનું] તેઓના મનમા મુક્યુ ૩૧ અને રયાધિપતિઓએ જોયું કે એ તો ઇસ્રાએલનો રાત્રી નથી, ત્યારે એમ થયું કે, તેઓ તેની પ્રેર લાગવાથી પાગ કર્યા ૩૨ અને એક અમુક પુરુષે સહજ ધનુષ્ય તાવ્યું, ને ઇસ્રાએલના રાત્રીને કવચના સાધાની વચમાથી [બાણ] માર્યું, માટે એણે સારથીને કહ્યું કે, તારો હાથ ફેરવીને મને સૈન્યમાથી બહાર લઈ ભ, કેમકે હુ ધણે ધાયલ થયો છું ૩૩ અને તે દિવસે યુદ્ધ ફાણ્ણ થયું, તો પણ ઇસ્રાએલનો રાત્રી સાજ સુધી અરામીઓની સાથે રથમાટેકવીને ટકાર બેસી રહ્યો, ને સુમારે સૂર્ય અસ્ત પામતી વેળાએ તે મરણ પામ્યા.

૨૯ અને યહુદાદનો રાત્રી યહોરાફાટ શાંતિએ યરશાએમમા પોતાને ઘેર પાછો આવ્યો ૩૦ અને બલિખ્યવાદીક દનાનીના પુત્ર યહુએ એને મળવા જઈને યહોરાફાટ રાત્રીને કહ્યું કે, ઇ તારે જુદાને મદદ કરવી તથા યહોવાદના વેરીઆ પર પ્રીતિ કરી એહબે? અને લીધે યહોવાદની હજુરને ગ્રાપ તારા પર છે ૩૧ તો પણ તારામા [કષ્ટ] સારી વાતો માલમ પડી છે, કેમકે તે દેશમાથી અરોરાય કાઢી નાખી છે, ને દેવને ચોધવામા તાર અત કરજુ લગાડ્યું છે.

૩૨ અને યહોરાફાટ યરશાએમમા રહ્યો, ને ફરીથી બેર-સોબાથી માંડીને એકાદમના પદાદી સુલક લખી

લોકોમાં ફરીને તેણે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવા-
હની ગમ તેઓને પાછા આવ્યા. ૧ અને તેણે દેશમાં,
એટલે યહુદાહના સર્વ કિલ્લાવાળા નગરોમાંના પ્રત્યેક
નગરમાં, ન્યાયાધીશો રચાવ્યા, ૨ ને તેણે ન્યાયા-
ધીશોને કહ્યું કે, તમે જે કરો તે વિચાર કરીને કરજો,
કેમકે તમે માણસને સાફ નહિ, પણ યહોવાહને સાફ
ન્યાય કરો છો. ને ઇનસાફ કરવામાં તે તમારી સાથે
છે ૩ માટે હવે તમારા પર યહોવાહનો ડર રહે,
સમાજીને કામ કરજો, કેમકે આપણા દેવ યહોવાહ
પાસે અન્યાય કે આખની સારમ કે લાચ લેવી એ
નથી ૮ વળી યરુસાલેમમાં પણ યહોશાફાટે યહોવાહ-
ના ન્યાયકરણને સાફ તથા તકરારોને સાફ લેવીઓ
માના તથા યાજ્ઞકોમાંના તથા ઇસ્રાએલના પિતૃઓના
[ધરોના] મુખ્યમાંના કેટલાએકને નિમ્યા અને
તેઓ યરુસાલેમમાં પાછા આવ્યા ૯ અને તેણે
તેઓને દીક્ષા આપતા કહ્યું કે, યહોવાહનો બચ
રાખીને, વિશ્વાસુપણાથી તથા સર્પૂર્ણ અત કરણથી
તમે આ પ્રમાણે કરજો ૧૦ એટલે ન્યારે પોતાના
નગરોમાં રહેનાર તમારા ભાઈઓ તરફથી ખૂન તથા
પુત્રી[ના પ્રતિવાદી] વચ્ચે, નિયમ તથા આજ્ઞા વચ્ચે,
વિધિઓ તથા કાનૂનો વચ્ચેની તકરાર આવે, તો
તમારે તેઓને ચેતવણ કે તેઓ યહોવાહ પ્રત્યે દોષિત
ન થાય, રખેને તમારા પર તથા તમારા ભાઈઓ પર
કોપ આવે, એમ કરશો તો તમે દોષિત નહિ થશો.
૧૧ અને જુઓ, મુખ્ય યાજ્ઞક અમારી હ યહોવાહની
સર્વ બાબતોમાં તમારો ઉપરી છે, ને રાજની સર્વ
બાબતોમાં યહુદાહના ધરને અધિકારી ઇસ્રાએલનો
પુત્ર ઝબાદાહ છે, ને લેવીઓ પણ તમારી હજુરમાં
કારભારીઓ થશે, હિમ્મતથી વર્તો ને યહોવાહ
સાક્ષી સાથે રહો.

૨૦ અને એ પણ એમ થયું કે, મોઆબપુત્રો
તથા આરમોનપુત્રો તથા તેમની સાથે કેટ-
લાક આરમોનીઓ યહોશાફાટ વિરૂદ્ધ યુદ્ધને માટે
આવ્યા ૨ ત્યારે કોઈએ આવીને યહોશાફાટને ખબર
આપતા કહ્યું કે, સમુદ્રને પેલેપારથી એટલે અરામ-
માંથી તારી વિરૂદ્ધ એક મોટી ફોજ આવે છે, ને જો,
તેઓ હાસસોન-તામારમાં (એટલે એન મોટીમાં) છે
૩ અને યહોશાફાટ બેચબેચ યદને યહોવાહની શોધ
કરવા લાગ્યો ને તેણે આખા યહુદાહમાં ઉપવાસ
કરવાનો હુકમ પાડ્યો. ૪ અને યહુદાહ યહોવાહની

સહાય માગવા સાફ એકઠા થયા, એટલે યહુદાહના
સર્વ નગરોમાંથી તેઓ યહોવાહની શોધ કરવા માટે
આવ્યા ૫ અને યહોશાફાટે યહોવાહના ધરમાં નવા
આગણા આગળ યહુદાહ તથા યરુસાલેમની સભામાં
ઉભા રહીને કહ્યું કે, ૬ હે અમારા પિતૃઓના દેવ યહો-
વાહ, શું હું સ્વર્ગવાસી દેવ નથી? ને તું વિદેશીઓના
સર્વ રાજ્યો પર અધિકારી નથી શું? અને તારા
હાથમાં એટલું બળ તથા પરાક્રમ છે કે કોઈ તારી
સામે ઠકવાને શક્તિવાન નથી ૭ હે અમારા દેવ, શું
આ દેહના રહેવાસીઓને તારા ઇસ્રાએલ લોકની
સન્મુખથી હાકી કાઢીને તેં તે [દેશ] સદાને માટે તારા
મિત્ર ઇઝ્રાહીમના વંશજોને આપ્યો નથી? ૮ ને તેઓ
તેમાં રહ્યા, ને તેઓએ તેમાં તારા નામને સાફ તારૂ
પવિત્રધાન એમ કહીને બાંધ્યું છે કે, ૯ જો આપતિ,
એટલે તરવાર, ન્યાયસાસન, કે મરડો કે દુકાળ
અમારા ઉપર આવ્યાથી અમે આ ધરની આગળ
તથા તારી હજુરમાં ઉભા રહીએ, (કેમકે આ ધરમાં
તારૂ નામ છે), ને અમારી વિપત્તિમાં તને હાક
મારીએ, તો તું સાક્ષીને બચાવ કરજો ૧૦ અને
હવે, જો, આરમોન તથા મોઆબ તથા સેધર પર્વતના
લોકો જેઓ ઉપર ઇસ્રાએલને મિત્ર દેશમાંથી નિક-
ળતી વખતે તેં હલ્લો કરવા ન દીધો, પણ તેઓએ
એમનાથી બીજી ગમ વળી જઈને એઓના નાશ ન
કર્યો, ૧૧ જો, તેઓ, જે તારા વતનનો વારસો તેં અમને
આપ્યો છે તેમાંથી અમને કાઢી મૂકવાને આવીને
અમને કેવો બદલો આપે છે! ૧૨ હે અમારા દેવ, હું
તેઓને ન્યાય નહિ કરશો શું? કેમકે આ મોટું દંજ
જે અમારી વિરૂદ્ધ આવે છે તેની સામે અમારામાં
કાંઈ શક્તિ નથી, ને અમારે શું કરવું તે પણ અમે
જાણતા નથી, પણ અમારી નજર તારી તરફ છે
૧૩ અને સર્વ યહુદાહ, તેઓના બાળકો, તેઓની
સ્ત્રીઓ, તથા તેઓના છોકરા સુદાત યહોવાહની
આગળ ઉભા રહ્યા ૧૪ ત્યારે લેવી માતાન્યાહના
પુત્ર થેથએલના પુત્ર બનાયાહના પુત્ર ઝબાદાહને
પુત્ર યાહુઝીએલ, જે આસાફના પુત્રોમાંનો હતો,
તેની ઉપર સભાની મધ્યે યહોવાહનો આત્મા આવ્યો.
૧૫ અને તેણે કહ્યું, હે સર્વ યહુદાહ તથા હે સર્વ યરુસા-
લેમના રહેવાસીઓ, તથા હે યહોશાફાટ રાજા, તમે
સાક્ષીઓ, યહોવાહ તમને એમ કહે છે કે, આ મોટા
દંજના કારણથી તમારે બિહીલ નહિ તથા ગચસલુ

યાથ, ને તું દિવસ ઉચરજે. ૧૨ અને મીખાયાહે કહ્યું કે, જ્યવા યદોવાદના સોગન કે જે મારો દેવ હશે તેજ તું બાંધીશ. ૧૪ અને તે રાત્રી પાસે આવ્યો ત્યારે રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, મીખાયાહ, અમે સમોષ-જિલ્લામાં યુદ્ધને માટે જઈએ, કે તું પાછો રહે. ૧૫ ને તેણે કહ્યું, તમે ઉપર જઈને ફતેહ પામો, ને તેઓ તમારા દાપમા સોંપાશે. ૧૬ અને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, તું તને કેટલી વાર સોગન ધાડે કે તું યદોવાદને નામે સત્ય શિવાય બીજું કંઈ જાણે મારી આગળ ન બોલે? ૧૭ ને તેણે કહ્યું કે, મેં સર્વ ઇસ્રાએલને પાળ્યું વચનમાં યેહોના પેઠે પર્વત પર વિખરાયલા જોયા; ને યદોવાદે કહ્યું, એમને ધણી નથી, એ પ્રયેકે પેતાને ધેર સાંતિએ પાછા જઈ. ૧૮ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ યદોવાદને કહ્યું કે, હું મેં તને નહોતું કહ્યું કે, તે મારા સંબંધી સારું નહિ પણ જુદું અવિષ્ણુ બાખરો? ૧૯ ને તેણે કહ્યું કે, એ માટે તમે યદોવાદનું વચન સાંભળો; મેં યદોવાદને તેના રાત્રીના પર બેઠેલા તથા તેને જમણે તથા તેને ડાબે હાથે આકાશનું સર્વ સેન્ય ઉતરું જોયાં. ૨૦ અને યદોવાદે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના રાત્રી આદામને કાણ ફેરવાવશે કે તે રાત્રીય નિવશ્યામાં જઈને મારો ભય? ને એક બાહ્યારે આમ, ને બીજા બાહ્યારે તેમ કહ્યું. ૨૧ અને એક આત્મા નિષ્કાં આવીને યદોવાદની સંમુખ ઉભો રહ્યો ને તેણે કહ્યું કે, તું તેને ફેરવાવશે; ને યદોવાદે તેને કહ્યું કે, તારી? ૨૨ ને તેણે કહ્યું કે, તું ત્યાં જઈને તેના સર્વ અવિષ્ણુવાદીઓના મુખમાં જુદું બાહ્યાર આત્મા ધરશ. અને તેણે કહ્યું કે, તું તેને ફેરવાવશે ને તું ફતેહ પણ પામશે; તારી જા, ને એમ કર. ૨૩ તે દરે, એ, યદોવાદે આ તારા અવિષ્ણુવાદીઓના મુખમાં જુદું બાહ્યાર આત્મા મુક્યા છે, ને યદોવાદ વાસે સ્વર્ગી અધ્યક્ષ બિલ્લા છે. ૨૪ ત્યારે રાત્રીના પુત્ર સીફીયાવાદે પાછો આવ્યો ને મીખાયાદને વખાણે મારીને કહ્યું કે, યદોવાદને આત્મા વારી સાથે બોલવાને મારી પાસેથી કંઈ મારું નથી. ૨૫ ને મીખાયાદે કહ્યું કે, એ, ત્યારે તું સ્વા-વાને નિવસની આરંભમાં જઈ, તે દિવસે તું જોશે. ૨૬ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ કહ્યું કે, મીખાયાદને પાછો ને તેને નવરના ચૂલા આમોળી પાસે તથા રાત્રી પુત્ર સોઆબી પાસે પાછો લઈ જાઓ; ૨૭ ને હો, કે, રાત્રી એમ કરે છે, અને બીજાનામાં

રાખે, ને તું સાંતિએ પાછો આવું ત્યાં સુધી દુઃખની રોટલીથી તથા દુઃખના પાણીથી એને નિર્વાહ કરજે. ૨૮ અને મીખાયાદે કહ્યું કે, એ તું હદી પણ સાંતિએ પાછો આવે તો યદોવાદ મારી મારફતે બાંધશે નથી; ને તેણે કહ્યું, હે લોકો, તમે સર્વ સાંભળો.

૨૯ એમ ઇસ્રાએલનો રાત્રી, તથા યદુદાદનો રાત્રી યદોવાદના રાત્રી-જિલ્લા પર ચઢી ગયા. ૩૦ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ યદોવાદને કહ્યું કે, તું પેાતે વેપ ધરીને યુદ્ધમાં જઈશ, પણ તું તારો રાત્રીયોપાક પહેર. માટે ઇસ્રાએલના રાત્રીએ વેપ ધારણ કીધો, ને તેઓ યુદ્ધમાં ગયા. ૩૧ અને અશમના રાત્રીએ પોતાના રથાધિપતિઓને એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, એકલા ઇસ્રાએલના રાત્રી શિવાય નાના કે મોટાની સાથે લડશો મા. ૩૨ અને રથાધિપતિઓએ યદોવાદને જોયો ત્યારે એમ યથુ કે, તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો રાત્રી છે. માટે તેઓ એની સાથે લડવાને વળ્યા; પણ યદોવાદના જુદા પાડી, ને યદોવાદે તેની સદાય કીધી, ને જેવે તેની પાસેથી જતા રહેવાનું તેઓના અનમા મુક્યું. ૩૩ અને રથાધિ-પતિઓએ જોયું કે એ તો ઇસ્રાએલનો રાત્રી નથી, ત્યારે એમ યથુ કે, તેઓ તેની પૂઠે લાજવાથી પાછા ફર્યા. ૩૪ અને એક અમુક પુરુષે સદાજ ધનુષ તાવ્યું, ને ઇસ્રાએલના રાત્રીને કવચના સાંધાની વચમાંથી [બાણ] માર્યું; માટે એણે આશ્ચર્યે કહ્યું કે, વારો દાપ ફેરવીને મને સેન્યમાંથી બહાર લઈ જા, કેમકે તું ધણે ધાયલ થયા છું. ૩૫ અને તે દિવસે યુદ્ધ ફાટ્યું યથુ; તો પણ ઇસ્રાએલનો રાત્રી સાંજ સુધી અશમીઓની સાથે રથમાં રહીને ટટાર બેસી રહ્યો; ને સુમારે સુધે અસ્ત પામતી વેળાએ તે મરણ પામ્યું.

૩૬ અને યદુદાદનો રાત્રી યદોવાદના સાંતિએ યદુદાદેમના પેતાને ધેર પાછો આવ્યા. ૩૭ અને અવિષ્ણુવાદે દનાનીના પુત્ર યદુદાદે એને મળવા જઈને યદોવાદના રાત્રીને કહ્યું કે, હું તારે જુદાને મદદ કરવી તથા યદોવાદના વેરીઓ પર પ્રીતિ કરવી એમ છે. અને હીએ યદોવાદની દબલને માર તારા પર છે. ૩૮ તો પણ તારામાં [કંઈ] સારી વાતો માલમ પડી છે, કેમકે તે રથમાંથી અરોરેય કાઢી નાખી છે, ને રથને શોધવામાં વાઝે અવકાશ જમાવ્યું છે.

૩૯ અને યદોવાદના યદુદાદેમમાં રહે, ને ફરીથી બેર-સોબાથી માંડીને એકાદમના પદાદી મુલક લખી

લોકોમાં ફરીને તેણે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવા-
હની ગમ તેઓને પાછા આપ્યા. ૫ અને તેણે દેશમાં,
એટલે યહુદાહના સર્વ કિલ્લાવાળા નગરોમાંના પ્રત્યેક
નગરમાં, ન્યાયધીરો સ્થાપ્યા, ૬ ને તેણે ન્યાયા
ધીરોને કહ્યું કે, તમે જે કરો તે વિચાર કરીને કરો,
કેમકે તમે માણસને સાડ નહિ, પણ યહોવાહને સાડ
ન્યાય કરો છો, ને ઇનસાફ કરવામાં તે તમારી સાથે
છે. ૭ માટે હવે તમારા પર યહોવાહનો ડર રહે,
સલાળીને કામ કરો, કેમકે આપણા દેવ યહોવાહ
પાસે અન્યાય કે આપની સારમ કે લાય લેવી એ
નથી. ૮ વળી યરૂશલેમમાં પણ યહોશાફાટ યહોવા
હના ન્યાયકરણને સાડ તથા તકરારોને સાડ લેવીઓ
માના તથા યાજ્ઞકોમાંના તથા ઇસ્રાએલના પિતૃઓના
[ધરોના] મુખ્યોમાંના કેટલાએકને નિમ્યા અને
તેઓ યરૂશલેમમાં પાછા આવ્યા. ૯ અને તેણે
તેઓને દીક્ષા આપતા કહ્યું કે, યહોવાહનો ભય
રાખીને, વિશ્વાસુપણથી તથા સપૂર્ણ અત કરણથી
તમે આ પ્રમાણે કરો. ૧૦ એટલે ત્યારે પોતાના
નગરોમાં રહેનાર તમારા ભાઈઓ તરફથી ખૂન તથા
ખુનીના પ્રતિવાદી ૧ વચ્ચે, નિયમ તથા આજ્ઞા વચ્ચે,
વિધિઓ તથા કાનૂનો વચ્ચેની તકરાર આવે, તો
તમારે તેઓને ચેતવવા કે તેઓ યહોવાહ પ્રત્યે દોષિત
ન થાય, રખેને તમારા પર તથા તમારા ભાઈઓ પર
કોપ આવે, એમ કરશો તો તમે દોષિત નહિ થશો.
૧૧ અને જુઓ, મુખ્ય યાજ્ઞક અમારોહ યહોવાહની
સર્વ બાળતોમાં તમારો ઉપરી છે, ને રાજની સર્વ
બાળતોમાં યહુદાહના ધરને અધિકારી ઇશ્રાએલનો
પુત્ર ઝબાબાહ છે, ને લેવીઓ પણ તમારી હજુરમાં
કારભારીઓ થશે, હિમ્મતથી વર્તો ને યહોવાહ
સારાની સાથે રહો.

૨૦ અને એ પણ એમ થયું કે, મોઆબપુત્રો
તથા આમ્મોનપુત્રો તથા તેમની સાથે કેટ
લાક આમ્મોનીઓ યહોશાફાટ વિરૂદ્ધ યુદ્ધને માટે
આવ્યા. ૨ ત્યારે કોઇએ આવીને યહોશાફાટને ખબર
આપતા કહ્યું કે, સમુદ્રને પેલેપારથી એટલે અરામ-
માંથી તારી વિરૂદ્ધ એક મોટી ફોજ આવે છે, ને જો,
તેઓ હાસસોન-તામારમાં (એટલે એન ગેદીમાં) છે.
૩ અને યહોશાફાટ ભયભિત થઇને યહોવાહની શોધ
કરવા લાગ્યો ને તેણે આખા યહુદાહમાં ઉપવાસ
કરવાનો ઠંઠેરો પિટાવ્યો. ૪ અને યહુદાહ યહોવાહની

સહાય માગવા સાડ એકઠા થયા, એટલે યહુદાહના
સર્વ નગરોમાંથી તેઓ યહોવાહની શોધ કરવા માટે
આવ્યા. ૫ અને યહોશાફાટ યહોવાહના ધરમાં નવા
આગણા આગળ યહુદાહ તથા યરૂશલેમની સલામ
ઉભા રહીને કહ્યું કે, ૬ હું અમારા પિતૃઓના દેવ યહો
વાહ થું તું સ્વર્નવાસી દેવ નથી? ને તું વિદેશીઓના
સર્વ રાજ્યો પર અધિમરી નથી થું? અને તારા
હાથમાં એટલું બળ તથા પરાક્રમ છે કે કોઇ તારી
સામે ટકવાને શક્તિવાન નથી. ૭ હું અમારા દેવ, થું
આ દેશના રહેવાસીઓને તારા ઇસ્રાએલ લોકોની
સન્મુખથી હાકી કાઢીને તેં તે [દેશ] સદાને માટે તારા
મિત્ર ઇઝ્રાહીલના વંશજોને આપ્યો નથી? ૮ ને તેઓ
તેમાં રહ્યા, ને તેઓએ તેમાં તારા નામને સાડ તારૂં
પવિત્રસ્થાન એમ કહીને બાંધ્યું છે કે, ૯ જો આપત્તિ,
એટલે તરવાર, ન્યાયશાસન, કે મરણ કે દુકાળ
અમારા ઉપર આવ્યાથી અમે આ ધરની આગળ
તથા તારી હજુરમાં ઉભા રહીએ, (કેમકે આ ધરમાં
તારૂં નામ છે), ને અમારી વિપત્તિમાં તને હાંક
મારીએ, તો તું સાબળીને બચાવ કરશે. ૧૦ અને
હવે, જો, આમ્મોન તથા મોઆબ તથા સેઇર પર્વતના
લોકો જેઓ ઉપર ઇસ્રાએલને મિસર દેશમાંથી નિક
ળતી વખતે તેં હલ્લો કરવા ન દીધો, પણ તેઓએ
એમનાથી બીજી ગમ વળી જઇને એઓનો નાશ ન
કર્યો, ૧૧ જો, તેઓ જે તારા વતનનો વારસો તેં અમને
આપ્યો છે તેમાંથી અમને કાઢી મૂકવાને આવીને
અમને કેવો બદલો આપે છે. ૧૨ હું અમારા દેવ, તું
તેઓનો ન્યાય નહિ કરશે થું? કેમકે આ મોટું દળ
જે અમારી વિરૂદ્ધ આવે છે તેની સામે અમારામાં
કોઇ શક્તિ નથી, ને અમારે થું કરવું તે પણ અમે
નહીએ નથી, પણ અમારી નજર તારી તરફ છે.
૧૩ અને સર્વ યહુદાહ, તેઓના બાળકો, તેઓની
સ્ત્રીઓ તથા તેઓના છોકરા સુદ્ધત યહોવાહની
આગળ ઉભા રહ્યા. ૧૪ ત્યારે લેવી માતાઓના
પુત્ર યેઇએલના પુત્ર બનાયાહના પુત્ર ઝબાબાહનો
પુત્ર ચાહઝીએલ, જે આસાફના પુત્રોમાંનો હતો,
તેની ઉપર સલામી મધ્યે યહોવાહનો આત્મા આવ્યો.
૧૫ અને તેણે કહ્યું હું સર્વ યહુદાહ તથા હું સર્વ યરૂશા-
લેમના રહેવાસીઓ, તથા હું યહોશાફાટ રાજા, તમે
સાબળો, યહોવાહ તમને એમ કહે છે કે, આ મોટા
દળના કારણથી તમારે બિહીલ નહિ તથા અભરાણું

નહિ, કેમકે એ યુદ્ધ તમારૂં નથી પણ દેવનું છે ૧૬ કાલે તમે તેઓની વિરૂદ્ધ નિકળી પડો, જુઓ તેઓ સીસના ઘાટે યદ્યપે ચડી આવે છે ને તમને તેઓ યજ્ઞેવના અરવ્યની સામે ખીજીને છેડે મળશે ૧૭ આ [લશા]મા તમારે યુદ્ધ કરવું નહિ પડે, હે યદુદાહ અને યરૂલાલેમ, સ્થિર યદ્યપે ઉભા રહો અને તમારી પાસે યહોવાહનો બનાવ જુઓ, બિલીશો નહિ તેમ ગબરાશે પણ નહિ, કાલે નિકળીને તેઓની સામે જાઓ કેમકે યહોવાહ તમારી સાથે છે ૧૮ અને યહોશાફાટ બ્રૂમિ સુધી મુખ નમાવીને નમ સ્કાર કીધા, ને સર્વ યદુદાહ તથા યરૂલાલેમના રહેવાસીઓએ યહોવાહનું સન્ન કરતા યહોવાહની આગળ સાધ્યા દરવત કીધા ૧૯ અને કહાથી એના વશજેમાના તથા કોરાહીએના વશજેમાના લેવાઓ અતિ મોટી સાટે ઇસાએલના દેવ યહોવાહની સ્તુતિ કરવા સાડે ઉભા થયા ૨૦ અને તેઓ સવારમાં વહેલા ઉઠીને તોડાઓના અરવ્યમાં ગયા, ને તેઓ ચાલતા હતા તે દરમ્યાન યહોશાફાટ ઉભા રહીને કહ્યું કે, હે યદુદાહ તથા યરૂલાલેમના રહેવાસીઓ માંડે સામળો, તમારા દેવ યહોવાહ પર વિશ્વાસ રાખો, તો તમે સ્થાપિત થશો, તેના ભવિષ્યવાદીઓનું માનો તો તમે આબાદની પામશો ૨૧ અને તે જોશીની સવાહ લીધા પછી સૈન્યની આગળ ચાલતા ચાલતા યહોવાહની આગળ ચાલન કરનારાઓને, તથા પવિત્રાઇના સોનદર્યની સ્તુતિ કરનારાઓને, તથા યહોવાહનો આશ્વાર માનો કેમકે તેની કૃપા સદાકાળ સુધી [ઇકનારી] છે, એવું કહેનારાઓને કહાવ્યા ૨૨ અને જ્યારે તેઓએ ગાયનનો તથા સ્તુતિ કરવાનો પ્રારંભ કર્યો, ત્યારે યહોવાહે આશ્મેન તથા મોઆબ તથા સેડર પવતના લોકો, કે જેઓ યદુદાહ સામે આવ્યા હતા, તેઓની વિરૂદ્ધ સંતાઇ રહેનારાઓને મુક્યા, ને તેઓએ માર ખાધી ૨૩ કેમકે આશ્મેન તથા મોઆબના લોકોએ સેધર પવતના રહેવાસીઓની સામે ઉઠીને તેઓના સપૂર્ણ સદાર તથા વિનાશ કીધા, અને તેઓ સેધરના રહેવાસીઓને પૂરા કરી રહ્યા, એટલે એઓએ એક બીજાને નારા કરવામાં મદદ કરી ૨૪ અને યદુદાહ અરવ્યના ચોટીના કિલ્લા પાસે પહોંચ્યા, ત્યારે તેઓએ તે સમુદાય તરફ નજર કરી, તો, જુઓ, તેઓની તો લાસો જમીન પર પડી હતી, ને બચી

ગયા હોય એવા એક પણ ન હતો ૨૫ અને યહોશાફાટ તથા તેના લોકો તેઓની લૂટ લેવાને આવ્યા, ત્યારે એઓને તેઓના પુષ્કળ દ્રવ્ય તથા વસ્ત્ર તથા કિમતી જવા હોર મળ્યા કે જે તેઓએ પોતાને વારતે એટલા બધા ઉતારી લીધા, કે તેઓ ઉચકી જઈ રાકે નહિ, ને લૂટ એટલી બધી હતી કે તે લેતા તેમને ત્રણ દિવસ લાગ્યા ૨૬ અને થોથે દિવસે તેઓ બરાખાહની ખીજમાં ટોળે મળ્યા, કેમકે ત્યાં તેઓએ યહોવાહની સ્તુતિ કીધી, તે માટે તે જગ્યાનું નામ આજ દિન લગી બરાખાહની ખીજ એવું પડ્યું ૨૭ પછી યદુદાહ તથા યરૂલાલેમનો પ્રત્યેક પુરૂષ આનંદથી યરૂલાલેમ પાછા જવા સાડે પાછા વળ્યા, ને યહોશાફાટ તેમને મોખરે [આલેતો] હતો, કેમકે યહોવાહે તેઓને તેઓના શત્રુઓ ઉપર હર્ષ કરાવ્યો હતો ૨૮ અને તેઓ સિતાર તથા વીજા તથા રજુશિંગડા સહિત યરૂલાલેમમાં યહોવાહના ધરમાં આવ્યા ૨૯ અને જ્યારે દેશોના સર્વ રાજ્યોએ સામળ્ય કે યહોવાહ ઇસાએલના શત્રુઓ સામે લડ્યો, ત્યારે તેઓ સર્વ દેવનો ધાક ખેંઠો ૩૦ એમ યહોશાફાટના રાજ્યમાં શાંતિ થઈ, કેમકે તેના દેવે ચોતરફથી તેને આરામ આપ્યો

૩૧ અને યહોશાફાટ યદુદાહ પર રાજ્ય કરતો હતો, જ્યારે તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પાત્રીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરૂલાલેમમાં પચ્ચીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માનું નામ અબ્રાહાહ એ શિશુહીની દીકરી હતી ૩૨ અને તે પોતાના બાપ આસાના માં આલ્યો, ને તેથી આમ તેમ નહિ હતા યહોવાહની દૃષ્ટિ જેમાં સાડે તે તેણે કીધું ૩૩ પરંતુ ઉચ્ચસ્થાનો કહાડી નાખવામાં આવ્યા નહિ, તેમજ હજી લોકોએ પોતાના પિતૃઓના દેવ પર પોતાના અંત કરણ લગાડ્યા ન હતા ૩૪ હવે યહોશાફાટના બાકીના કૃત્યો પહેલેથી છેલ્લે સુધી જુઓ, તેઓ હતાનીના પુત્ર યેહૂની તવારીખ કે જે ઇસાએલના રાજાઓના પુસ્તકમાં દાખલ કીધેલી છે, તેમાં લખેલા છે

૩૫ અને એ પછી યદુદાહના રાજ યહોશાફાટ ઇસાએલના રાજ અહાઝ્યાહની સાથે સપ કીધા, તે તો યહો દુરાચારી હતો, ૩૬ ને તેણે તેની સાથે મળીને વાર્શિશ જવા માટે વદાણી બનાવ્યા, ને તેઓએ તે વદાણી એસ્થેન-એમરમાં બનાવ્યા ૩૭ ત્યારે મારે-

શાહના [રહીશ] હોદાવાહના પુત્ર અલીએએરે યહો-
શાફાટ વિરૂદ્ધ ભવિષ્ય બોલીને કહ્યું કે, તે અહાઝ્યા-
હની સાથે સખ કીધો છે, માટે યહોવાહે તારાં કામોનો
નાશ કીધો છે. અને વહાણો ભાંગી ગયાં ને તેથી
તેઓ વાશોશ જન સકાયાં નહિ

૨૧ અને યહોશાફાટ પોતાના પિતૃઓની સાથે
ઉઠી ગયો, ને દાઉદના નગરમાં પોતાના
પિતૃઓની સાથે દહાયો; ને તેની જગ્યાએ તેના
પુત્ર યહોરામને રાજ્ય કીધું. ૨ અને તેના ભાઈઓ,
યહોશાફાટના પુત્રો, અઝાર્યાહ તથા યહીએલ તથા
અઝાર્યાહ તથા અઝાર્યાહ તથા મીખાએલ તથા શફ-
ત્યાહ હતા; એ સર્વ ઇસ્રાએલના ચૂન યહોશાફાટના
પુત્રો હતા. ૩ અને તેઓના પિતાએ તેઓને રૂપાની
તથા સોનાની તથા કિમતી વસ્તુઓની મોટી બક્ષીસો
તથા તે ઉપરાંત યહુદાહમાં ડિલ્લાવાળાં નગરો આપ્યાં
હતાં; પણ રાજ્ય તો તેણે યહોરામને આપ્યું હતું,
કેમકે તે જ્યેષ્ઠપુત્ર હતો. ૪ હવે યહોરામને પોતાના
પિતાના રાજ [આસન] પર આવીને તથા બળવાન
થઈને, પોતાના સર્વ ભાઈઓને તથા ઇસ્રાએલના
કેટલાક સરદારોને પણ તરવારથી મારી નાખ્યા.
૫ યહોરામ રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે બીસ
વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂશલેમમાં આઠ વર્ષ
રાજ્ય કીધું. ૬ અને જેમ આહાબના ધરનાએ કર્યું તેમ
તે ઇસ્રાએલના રાજાઓના માર્ગમાં ચાલ્યો; કેમકે તે
આહાબની દીકરી સાથે પરણ્યો હતો; ને યહોવાહ-
ની દૃષ્ટિમાં જે હુંડું હતું તે તેણે કીધું. ૭ તો પણ
યહોવાહે દાઉદની સાથે જે કરાર કર્યો હતો તેને
લીધે, અને તેને તથા તેના વંશજોને હમેશાં દીવો
આપવાનું તેણે વચન આપ્યું હતું તેને લીધે, દાઉદના
ધરનો નાશ કરવાને તે ચાહતો ન હતો. ૮ તેના
દિવસોમાં અદોમે યહુદાહને તાબેથી બળવો કરીને
પોતાના ઉપર એક રાજ કરાવ્યો. ૯ ત્યારે યહોરામ
પોતાના સરદારો તથા પોતાની સાથે સર્વ રથો લઈને
રેલે પાર ગયો; ને રાત્રે ઉઠીને પોતાની આસપાસ
થોરા ધાલનાર અદોમીઓને તથા રથાધિપતિઓને
તેણે માર્યા. ૧૦ એમ યહુદાહના તાબા નીચેથી અદોમે
બળવો કીધો, તે આજ સુધી છે; પણ તેજ વેળાએ
લિબ્નાહે પણ તેના તાબા તળેથી બળવો કીધો;
કેમકે તેણે પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહનો ત્યાગ
કીધો હતો. ૧૧ વળી તેણે યહુદાહના પર્વતોમાં ઉચ્ચ-

સ્થાનો પણ બનાવ્યાં, ને યરૂશલેમના રહેવાસીઓને
વંકાવી દીધા, ને યહુદાહને ખેડે રસ્તે દોર્યા. ૧૨ અને
એલીયાહ ભવિષ્યવાદીની તરફથી તેના ઉપર એક
એવું લખાણ આવ્યું કે, તારા પિતા દાઉદનો દેવ
યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તારા પિતા યહોશા-
ફાટના માર્ગોમાં કે યહુદાહના રાજ આસાના માર્ગોમાં
ન ચાલતાં, ૧૩ ઇસ્રાએલના રાજાઓનાં માર્ગોમાં ચાલ્યો
છે, ને તે યહુદાહને તથા યરૂશલેમના રહેવાસીઓને
આહાબના ધરનાની પેઠે વંકાવ્યા છે, ને તારા પિતાના
ધરના તારા ભાઈઓ જે તારા કરતા ભલા હતા,
તેઓને પણ તે મારી નાખ્યા છે. ૧૪ તે માટે, જો,
યહોવાહ તારા લોકને તથા તારા વંશજોને તથા તારી
સ્ત્રીઓને તથા તારી સંપત્તિ સંપત્તિને મોટી મરજીથી
મારશે; ૧૫ અને તારાં આંતરડાના રોગથી તને બારે
બિમારી લાગશે, જ્યાં સુધી કે તારા રોગના કારણથી
તારાં આંતરડાં દરેક બરી પડશે. ૧૬ અને યહોવાહે
પલિસ્તીઓના, તથા ફીલીષ્ટીઓની પાડોસમાં વસનાર
અરબોના મનને યહોરામની વિરૂદ્ધ ઉરકેયું. ૧૭ અને
તેઓ યહુદાહ પર ચઢી આવીને તેની અદર ધુસી
ગયા, ને રાજના ધરમાં જે સર્વ સપત્તિ મળી તેને
તથા તેના દીકરાઓને પણ તથા તેની સ્ત્રીઓને તેઓ
હરણ કરી ગયા, ને તેથી તેના દીકરાઓમાને સૌથી
નાનો યહોઆહાઝ તે શિવાય તેને એકે દીકરો રહ્યો
નહિ. ૧૮ અને આ સંધળા પછી યહોવાહે તેનાં આંત-
રડાંમાં અસાધ્ય રોગ ઉત્પન્ન કીધો. ૧૯ અને એમ
થયું કે, કેટલોક વખત જતાં, એટલે બે વર્ષને અંતે,
તેનાં આંતરડા તેના રોગના કારણથી બરી પડ્યાં ને તે
દુઃખદાયક રોગથી મરણ પામ્યો. અને તેના લોકોએ
તેના પિતૃઓને માટેના દહન જેવું દહન તેને સાડ ન
કીધું. ૨૦ તે રાજ થયો ત્યારે બીસ વર્ષની વયનો
હતો, ને તેણે યરૂશલેમમાં આઠ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. અને
તે અજબામણો થઈને ગયો; ને તેઓએ તેને દાઉદના
નગરમાં દાટ્યો, પણ રાજાઓની કબરોમાં નહિ.

૨૨ અને યરૂશલેમના રહેવાસીઓએ તેની
જગ્યાએ તેના સૌથી નાના પુત્ર અહાઝ્યાહ-
હને રાજ કરાવ્યો; કેમકે અરબોની સાથે ધાવણીમાં
આવેલા માણસોની ટાળીએ સંધળા વડા [પુત્રો]ને
મારી નાખ્યા હતા. માટે યહુદાહના રાજ યહોરામનો
પુત્ર અહાઝ્યાહ રાજ થયો. ૨ અહાઝ્યાહ રાજ થયે,
ત્યારે તે બેતાળીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂ-

સાથેમમા એક વર્ષ રાજ્ય કીધું, ને તેની માતૃ નામ અષાઠ્યાદત્ત હતું તે ઝાઝીની પુત્રી હતી જે તે પછી આદાજના ધરના માંગેમા આવેલા, કેમકે દુષ્ટતા કરવામા તેની મા તેની બાધક હતી જે અને તેણે આદાજના ધરનાની પેટે યદોવાદની દૃષ્ટિમા જુદું કીધું, કેમકે તેના પિતાના મરણ પછી તેઓએ તેને શિખામણ આપનારા યદને તેના નારા કર્યા જે વળી તે તેઓની શિખામણ પ્રમાણે આ રીતે રામોથ ગિલ ન્યાહ આગળ અરામના રાજ દુષ્ટાએલની સામે યુદ્ધ કરવા ઇચ્છાએલના રાજ આદાજના પુત્ર યદોરામની સાથે નયો, ને અરામીઓએ યોરામને ધાયલ કીયો જે અને અરામના રાજ દુષ્ટાએલની સાથે તે યુદ્ધ કરતો હતો ત્યારે રામાહ આગળ તેને જે ધા પડ્યા હતા તેમાથી સામે ધવાને તે વિદ્યુએલ પાછો આવ્યો અને યદુદાદના રાજ યદોરામનો પુત્ર અઝાર્યાહ વિજ એલમા આદાજના પુત્ર યદોરામને જોવા ગયો, કેમકે તે મારો હતો જે દુષ્ટે તે યોરામની પાસે ગયો તે કારણથી અદાઝ્યાદનો વિનાશ દેવ વરકૃષી [નિર્માણ] થયો હતો, કેમકે ત્યા મથા પછી તે યદોરામની સાથે નિરરોગી દીકરી થઈ અને યદોવાદે આદાજના ધરને કાપી નાખવા માટે અનિરિક્ત કીધો હતો, તેની સામે નયો. જે અને ત્યારે યદુ આદાજના ધર પર ન્યાયશાસનનો અમલ કરતો હતો ત્યારે એમ થયું, કે યદુદાદના સરદારો તથા અદાઝ્યાદના ભાઈઓના પુત્રો અદાઝ્યાદની સારવાર કરતા તેને મળ્યા, ને તેણે તેઓને મારી નાખ્યા જે અને તેણે અદાઝ્યાદને યોધ્યા, ને તેઓએ તેને પકડ્યો (તે તો સમક્ષમા સપાહ રહ્યા હતા), ને તેઓએ તેને યદુની પાસે લાવીને તેને મારી નાખ્યા, ને તેઓએ તેને દાહયો, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, યદોગાકૃષ્ટ જે પોતાના સપાળા આગ કારણથી યદોવાદની શોધ કરતો હતો તેના પુત્ર જે છે અને અદાઝ્યાદના ધરનાને રાજ્ય ધારણ કરવાની શક્તિ ન હતી

જે દુષ્ટે અદાઝ્યાદની મા અષાઠ્યાદે જોયું કે તેનો પુત્ર મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેણીએ જીવેને યદુદાદના ધરના લખણા રાજ્યવંશનો નાશ કર્યો જે પછી રામની પુત્રી યદોરામના અદાઝ્યાદના પુત્ર યોઆસને લીધા, ને રામના મારી નખાયલા પુત્રો મધ્યેથી તેને મારી જીવેને તેણીએ તેને તથા તેની દામને રાખી રહ્યા (ત્યાંથી) રાખ્યા. એમ યદોરામ રામની પુત્રી યદોરામના અષાઠ્યાદે યદોવાદે યાજ્ઞની સી (કેમકે તે

અદાઝ્યાદની જીવ હતી) તેણીએ અષાઠ્યાદથી તેને સતાવ્યો, તેથી એણીએ તેને મારી નાખ્યા નહિ જે અને તે તેમની સાથે છ વર્ષ દેવના ધરમા સતાવ રહ્યો, ને અષાઠ્યાદ દેશ ઉપર રાજ્ય કરતી હતી

૨૩ અને સાતમે વર્ષે યદોવાદએ બળવાન થઈને યદોરામનો પુત્ર અઝાર્યાહ, તથા યદોરામનાનો પુત્ર ઇશમાએલ, તથા એબેદનો પુત્ર અઝાર્યાહ, તથા અદાઝ્યાદનો પુત્ર માઅસેયાહ, તથા ઝિઝીનો પુત્ર અનીશાફાત, એ શત્રુધિપતિઓને પોતાની સાથે કોલકારના લીધા જે અને તેઓએ યદુદાદમા ઠેકાણે ઠેકાણે કરીને યદુદાદના સર્વ નમઝેમાથી લેવાઈને તથા ઇશમાએલના પિતૃઓના (ધરોના) મુખ્યોને એકઠા કીધા, ને તેઓ યદુસાલે-મમા આવ્યા જે અને સપળી જમાતે રામની સાથે દેવના ધરમા કાલકાર કરીધા, ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જુઓ, જેમ યદોવાદે દાહદના પુત્રો સપળી બાલ્યો છે, તેમ રામનો પુત્ર રાજ્ય કરશે જે જે કામ તમારે કરવું તે એ છે કે, સાબળાથે અંદર આવનાર તમ યાજ્ઞકોના તથા લેવીઓના નીલ કાગે ઉમરા આગળ દારપાળો તરીકે રહેવું, જે નીલ કાગે રામના ધર આગળ રહેવું, ને નીલ કાગે પાયાના કરવાખ આગળ રહેવું, ને સર્વ લોકે યદોવાદના ધરના આગ લૂંટામા રહેવું જે પછી યાજ્ઞકો તથા જે લેવીઓ સેવા કરતા દોષ તેઓ શિવાય કોઈએ યદોવાદના ધરમા ન પેસવું તેઓએજ પેસવું, કેમકે તેઓ પવિત્ર છે, પછી સર્વ લોકોએ યદોવાદના ચોરીદાર થવું જે અને લેવીઓ પોતાપોતાના તરફ પોતાના હાથમા લઈને રામની આસપાસ ઉભા રહે, ને જે કોઈ ધરમા પેસે તે મારી જાય, ને રાજ અંદર આવે તથા બહાર જાય ત્યારે તમારે તેની સાથે રહેવું જેમ યદોવાદે યાજ્ઞકે જે સપળા રિયે આજ્ઞા કીધી તે પ્રમાણે લેવી ઓએ તથા સર્વ યદુદાદે અમલ કીધા, ને તેઓએ પોતાપોતાના માણસોને એકઠે લાખળાથે અંદર આવનાર દવા તેઓને તથા સાબળાથે બહાર જનાર દવા તેઓને લીધા, કેમકે યદોવાદે યાજ્ઞકે વારોટાળીઓને મોઢલો દીધી નહોતી. જે અને જે કાલા, તથા દાલ-દીઓ તથા દાંડો દાહિદ રામના દવા તથા જે દેવના ધરમા દવા તે યદોવાદે યાજ્ઞકે શત્રુધિપતિઓને આપ્યા જે અને તેણે ધરની જમણી બાજુથી ધરની ડાબી બાજુ મુખી, વેદી આગળ તથા પર આગળ

રામની આસપાસ સર્વ લોકને પોતપોતાના હાથમાં પોતપોતાની બરછી સહિત ગોઠવ્યા. ૧૧ પછી તેઓએ રામના પુત્રને બહાર લાવીને તેને મુઝટ પહેરાવ્યો, તથા તેને સાંકેયશાસ્ત્ર આપ્યું, ને તેને રામ ઠરાવ્યો; ને યહોયાદા તથા તેના પુત્રોએ તેને અભિષિખ્ત કીધો, ને તેઓએ કહ્યું કે, રામ [ધણું] જીવો. ૧૨ અને ન્યારે અથાહ્યાહે હોડતા તથા રામની સ્તુતિ કરતા લોકોનો ઘોષાટ સાંભળ્યો ત્યારે તે યહોવાહના ધરમાં લોકો પાસે આવી ૧૩ અને તેણીએ ક્યું, તો જુઓ, રામ પોતાના સ્વભાવ આગળ બારણામાં ઉભો હતો, ને સરદારો તથા રજીશિંગડાં [વગાડનારાઓ] રામની પાસે હતા, ને દેશના સર્વ લોક ઉત્સાહ કરતા હતા તથા રજીશિંગડો વગાડતા હતા; ગવૈયાઓ પછુ ગાય-નનાં વાજન વગાડતા તથા સ્તુતિનાં ગાયનો ગવડાવતા હતા ત્યારે અથાહ્યાહે પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડીને કહ્યું કે, 'ફિર! ફિર! ૧૪ અને યહોયાદા યાજ્ઞકે સેન્યના ઉપરી શતાધિપતિઓને બહાર લાવીને તેઓને કહ્યું કે, તેને હારો વચમાં યહને બહાર કાઢો, ને જે જે તેની પાછળ જાય તે તરવારથી માર્યો જાય; કેમકે યાજ્ઞકે કહ્યું કે, યહોવાહના ધરમાં તેને મારી નાખવી નહિ ૧૫ એમ તેઓએ તેને માટે માર્ગ મૂક્યો, ને તે રામના ધર પાસે ઘોડાના દરવાજાના નાકમાં આવી, ને તેઓએ તેને ત્યાં મારી નાખી

૧૬ અને યહોયાદાએ પોતાની તથા સર્વ લોક તથા રામની વચ્ચે એવા કોલકરાર કીધા કે, આપણે યહોવાહના લોક થવું ૧૭ અને સર્વ લોકે બચાવને ઘેર જઈને તેને તોડી પાડ્યું, ને તેની વેદીના તથા તેની મુક્તિઓના ભાંગીને ટુકડા કયો, ને બચાવના યાજ્ઞક માતાનને વેદીની આગળ મારી નાખ્યો. ૧૮ અને નેમ મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે તેમ યહોવાહનાં દહનીયાપેણે યઝાવવાને માટે, જે લેવી યાજ્ઞકોને દાઉકે યહોવાહના ધરમાં જુદે જુદે ઠેકાણે નિમ્યા હતા તેઓના હાથ નીચે યહોયાદાએ ઉત્સવ સહિત તથા દાઉદના નિયમ પ્રમાણેના ગાયન સહિત યહોવાહના ધરના કારભારો નિમી આપ્યા. ૧૯ અને તેણે યહોવાહના ધરના દરવાજાઓ આગળ દ્વારપાળો મૂક્યા, કે કોઈ પણ બાબતમાં જે અશુદ્ધ હોય તે અંદર ન પૂંસે. ૨૦ અને તેણે શતાધિપતિઓને તથા કુલીન પુરોહિત તથા લોકના અધિકારીઓને તથા દેશના સર્વ લોકોને [સાથે] લીધા, ને તે યહોવાહના

ધરમાંથી રામને નીચે લઈ આવ્યો; ને તેઓ ઉપલે દરવાજા યહને રામના ધરમાં આવ્યા, ને રામન્યાના આસન પર રામને બેસાડ્યો. ૨૧ એ માટે દેશના સર્વ લોકે હર્ષ કર્યો, ને નગરના સાંતિ યહ; ને તેઓએ અથાહ્યાહને તરવારથી મારી નાખી

૨૪ યોઆરા રામ થયો ત્યારે તે સાત વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરશાલેમમાં આળસ વર્ષ રામ્ય કર્યું; ને તેની માનું નામ સિખ્યાહ હતું; તે બેર શેખાની હતી ૨ અને યોઆરો યહોયાદા યાજ્ઞકના સર્વ દિવસો પર્વત યહોવાહની દક્ષિણા જે સાગ્ર તે કર્યું. ૩ અને યહોયાદાએ બે સ્ત્રીઓ તેને પરાણી; ને તેને પુત્રો તથા પુત્રીઓ થયા. ૪ અને એ પછી એમ થયું કે, યહોવાહના ધરને સમારવાનું યોઆરાના મનમાં આવ્યું. ૫ અને તેણે યાજ્ઞકોને તથા લેવીઓને ભેગા કરીને તેઓને કહ્યું કે, તમે યહુદાહનાં નગરોમાં નિકળી જઈને તમારા દેવના ધરને વર્ષાવર્ષ સમારવા સાગ્ર સર્વ ઇસ્રાએલ પાસેથી પૈસા ઉઘરાવો, ને કાળજ રાખીને તે કામ ઉઠાવજો કરજો તે પછુ લેવીઓએ તે ઉઠાવજથી કર્યું નહિ. ૬ અને રામએ યહોયાદા જે મુખ્ય, તેને તેડાવીને તેને કહ્યું કે, સાંકેય-મંડપને સાગ્ર યહોવાહના સેવક મુસાએ તથા ઇસ્રાએલની જમાતે ઠરાવેલા કર યહુદાહમાંથી તથા યર-શાલેમમાંથી લાવવાને લેવીઓને તે કેમ કરમાવ્યું નથી? ૭ કેમકે પેલી દુષ્ટ સ્ત્રી અથાહ્યાહના પુત્રોએ દેવનું ધર ભાગી નાખ્યું હતું; ને તેઓએ યહોવાહના ધરની સર્વ અર્પિત વસ્તુઓ પછુ બચાવીને સ્વાધીન કીધી હતી. ૮ માટે રામએ આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ એક પેટી બનાવીને તેને યહોવાહના ધરના દરવાજા આગળ બહાર મૂકી. ૯ અને દેવના સેવક મુસાએ અરરથમાં ઇસ્રાએલ પર જે કર નાખેલા તે યહોવાહને વાસ્તે સરી જવાને યહુદાહમાં તથા યરશાલેમમાં બધે તેઓએ ઢંદેરા પિટાવ્યો. ૧૦ અને સર્વ સરદારો તથા સર્વ લોકો દુર્બંધી તે ત્યાં લાવતા, ને પ્રૂર થતાં લગી તેઓ કોષમાં તે નાખતા. ૧૧ અને એમ થયું કે જે સમયે લેવીઓની હસ્તક રામની કચેરીમાં કોય લવાતો ને ન્યારે તેઓ જોતા, કે તેમાં પૈસા ધણા છે, ત્યારે રામનો ચિદહીસ તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોનાં કારભારી આવીને કોયને ખાલી કરતા, ને તેને ઉપાડીને તેને ઠેકાણે પાડો લઈ જતા. ૧૨ રામ દેશ એ પ્રમાણે કરીને તેઓએ પુષ્કળ પૈસા એકઠા કર્યા.

૧૨ અને રાજ્યે તથા યદોધ્યાદાએ યદોવાહના ધરની સેવાનું કામ કરનારાઓને તે આપ્યા; ને યદોવાહના ધરને સમારવા સાડા કડિયા તથા સુતારો તેઓએ રોજે રાખ્યા; ને લોહા તથા પિત્તળના કારીગરોને પણ યદોવાહના ધરને સમારવા સાડા [તેઓએ રાખ્યા] ૧૩ એમ કામ કરનારાઓ કામ કરતા, ને તેઓના હાથથી કામ સપૂર્ણ થયું, ને તેઓએ યદોવાહના ધરને તેની અસલ સ્થિતિમાં આણીને તેને મળ્યુંનું કર્યું ૧૪ અને તેઓ તે સમાપ્ત કરી રહ્યા, ત્યારે તેઓ બાકીના પૈસા રાજ તથા યદોધ્યાદાની આજળ લાભ્યા, ને તેવડે યદોવાહના ધરને સાડા પાત્રો, એટલે સેવાના તથા અપેક્ષાના પાત્રો, તથા ચમચાઓ તથા સોના તથા રૂપાના પાત્રો બનાવવામાં આભ્યા અને યદોધ્યાદાના સર્વ દિવસો પર્યંત તેઓ યદોવાહના ધરમાં નિત્ય દહનીયાપેણું ચલાવતા હતા. ૧૫ પણ યદોધ્યાદા જુદા થયા ને પૂણે વચનો ધરને મરી ગયા; મરતી વેળાએ તે એકસો ને ત્રીસ વર્ષનો હતો. ૧૬ અને તેઓએ તેને રાજ્યોની ભેગા દાઉદના નગરમાં દાઉથો, કેમકે તેણે ઇસ્લાએલમાં ને દેવની તથા તેના ધરની પ્રત્યે પણ સાડા કાપું હાલું ૧૭ હવે યદોધ્યાદાના મરણ પછી યદુદાહના સરદારોએ આવીને રાજને નમસ્કાર કર્યા. ત્યારે રાજ્યે તેઓનું સામંત્ય. ૧૮ અને તેઓએ પોતાના બાપોના દેવ યદોવાહના ધરને તન્યુ, ને તેઓએ અશરીર તથા મુર્તિઓની સેવા કરી; ને તેઓના એ અપરાધીપણાને લીધે યદુદાહ તથા યરુશલેમ ઉપર કોપ આભ્યો ૧૯ તે પછી તેઓને યદોવાહની ગમ ફેરવી લાવવાને એણે તેઓની પાસે બલિબ્યવાદીઓ મોકલ્યા, ને એઓએ તેઓની વિરૂદ્ધ સાક્ષી આપી; પણ તેઓએ કાન લીધો નહિ. ૨૦ અને યદોધ્યાદા યાજ્ઞકના પુત્ર ઝખારીયોડ પર દેવનો આત્મા આભ્યો; ને તેણે લોકની સામે ઉભા રહીને તેઓને કહ્યું કે, દેવ એમ કહે છે કે, તમે યદોવાહની આજ્ઞાઓ ઉલ્લંઘીને શા માટે નિષ્કૃણ થાઓ છો? તમે યદોવાહને તન્યો છો, માટે તેણે તમને તન્યા છે. ૨૧ અને તેઓએ તેની વિરૂદ્ધ ફિરુર રચીને રાજની એજાથી યદોવાહના ધરના આગમ્યમાં તેને પત્થરે માર્યો. ૨૨ એમ થોડાસ રાજ્યે ને કૃષા તેના પિતા યદોધ્યાદાએ તેના પર કરી હતી, તે ન સહારનાં તેના પુત્રને, મારી નાખ્યો; ને મરતી વેળાએ એણે કહ્યું કે, યદોવાહ તે પર નજર કરીને તેનો

જવાબ લો. ૨૩ અને વર્ષને અતે એમ થયું કે અરામીઓનું સૈન્ય તેની સામે ચઢી આવ્યું; ને તેઓએ યદુદાહ તથા યરુશલેમમાં આવીને લોકમાંથી લેખના સર્વ સરદારોનો નાશ કીધો, ને તેઓની સર્વ લૂટે તેઓએ હમરકના રાજની પાસે મોકલી. ૨૪ કેમકે અરામીઓનું સૈન્ય થોડા લોક લઈને આવ્યું હતું, ને યદોવાહે તેઓના હાથમાં બહુ મોટું સૈન્ય સોંપી દીધું, કેમકે તેઓએ પોતાના પિતૃઓના દેવ યદોવાહને ત્યાગ કીધો હતો, એમ તેઓએ થોડાસા પર દંડાજ્ઞાનો અમલ કીધો. ૨૫ અને જ્યારે તેઓ તેની પાસેથી ગયા, (તેઓ તો તેને ઘણી બિમાર હાલતમાં મૂકી ગયા), ત્યારે તેના પોતાના સેવકોએ તેની વિરૂદ્ધ યદોધ્યાદા યાજ્ઞકના પુત્રોના ખૂનને લીધે ફિરુર કરીને તેને તેના બિજાનામાં મારી નાખ્યો; એમ તે મરણ પામ્યો; ને તેઓએ તેને દાઉદના નગરમાં દાઉથો, પણ તેઓએ તેને રાજ્યોના કબરસ્થાનમાં દાઉથો નહિ. ૨૬ અને તેની વિરૂદ્ધ બંદ કરનારા આ હતા, એટલે, આમોનેણ શિમઆથોના પુત્ર ઝખારીયોડ, તથા મોઆબેણ શિમ્મોથોના પુત્ર યદોઝખારીયોડ હતા. ૨૭ હવે તેના પુત્રો, તથા તેની ઉપર મૂકાયેલી મોટી જવાબદારીઓ, તથા દેવના ધરનું પુનઃસ્થાપન એ, જુઓ, રાજ્યોના પુસ્તાકના દીકાકથમાં વર્ણવેલાં છે અને તેના પુત્ર અમાર્યાહે તેને ડેકાણે રાજ્ય કીધું.

૨૫ અમાર્યાહ રાજ થયે ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરુશલેમમાં એગણત્રીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું; ને તેની માતું નામ યદોઆદાન હતું, તે યરુશલેમની હતી. ૨ અને તેણે યદોવાહની દક્ષિમા સાડા કર્યું, પણ પૂરા અત કરણથી નહિ. ૩ હવે જ્યારે રાજ્ય તેના હાથમાં દંટ થયું, ત્યારે એમ થયું કે, જે તેના આકરોએ તેના પિતા રાજને મારી નાખ્યો હતો તેઓને તેણે મારી નાખ્યા. ૪ પણ તેણે તેઓના છોકરાને મારી નાખ્યા નહિ; પણ સુસાના નિયમસાક્ષમાં જેમ લંખ્યુ છે તેમ કીધું, જેમાં યદોવાહે એથી આજ્ઞા આપી હતી કે, છોકરાને લીધે બાપોને મારી નાખવા નહિ, તેમજ બાપોએ લીધે છોકરાને મારી નાખવા નહિ, પણ પ્રત્યેક માણસ પોતાનાજ પાપને લીધે મારી નખાય. ૫ પણ અમાર્યાહે યદુદાહને એકઠા કર્યા, ને તેઓના બાપોનાં ધરો પ્રમાણે તેઓને, એટલે સર્વ યદુદાહ તથા બિન્યામીનને, સદસાધિપતિઓ તથા શતાધિપતિઓના હાથ

નીચે નિમ્યા; ને તેણે તેઓની, એટલે વીસ વર્ષની વયના તથા તેથી ઉપરનાઓની, ગણતરી કીધી, ને તેઓ લાલા તથા દાલ વાપરી શકે એવા તથા યુદ્ધમાં જઈ શકે એવા સુદી કાઢેલા ત્રણ લાખ માણસો નિકળ્યા. ૧ વળી તેણે એકસો તાલત રૂપું પહોંને ઇસ્તાએલનાથી એક લાખ પરાકમી શૂરવીરોને શખ્યા. ૭ પછી એક ઇશ્વરભક્તે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, હે રાજા, ઇસ્તાએલના સૈન્યે તારી સાથે જવું નહિ; કેમકે ઇસ્તાએલની સાથે, એટલે સર્વ એકાધમપુત્રોની સાથે, યહોવાદ નથી. ૮ પછી જો તે જવાનોજ હોય, તો [મહાનગી] કર ને યુદ્ધને માટે બળ પકડ; દેવ તને શત્રુની આગળ ઢોળી પાડશે, કેમકે સહાય કરવાને તથા પાડી નાખવાને દેવને સામર્થ્ય છે. ૯ અને અમાર્યાહે ઇશ્વરભક્તને કહ્યું, પછી ઇસ્તાએલની સેનાને જે સો તાલત મેં આપ્યાં છે તેનું આપણે કેમ કરવું? ને ઇશ્વરભક્તે ઉત્તર આપ્યો કે, તને એ કરતાં ઘણું વિશેષ આપવાને યહોવાદ સમર્થ છે. ૧૦ પછી અમાર્યાહે તેમને, એટલે પોતાની પાસે જે સૈન્ય એકાધમમાંથી આવ્યું હતું તેને, પાછા ઘેર જવા સાથે જુદા પાડ્યા; માટે તેઓની કોઈ યહુદાહ વિરૂદ્ધ ઘણે સળગ્યો, ને તેઓ પોતાને ઘેર ઉચ્ચકોષમાં પાછા ગયા. ૧૧ અને અમાર્યાહે હિંમત પકડીને પોતાના લોકને આગળ ચલાવ્યા, ને મીહાના મેદાનમાં જઈને સેધરપુત્રોમાંથી દસ હજારને માર્યા. ૧૨ અને યહુદાહ પુત્રો બીજા દસ હજારને જીવતા પકડી ગયા, ને ખડકની ટોચ ઉપર તેમને લાવ્યા, ને ખડકની ટોચ ઉપરથી તેમને નીચે ફેંકી દીધા, તેથી તેઓ સર્વના દુકેદુકડા યથા ગયા. ૧૩ પછી સૈન્યના જે માણસોને અમાર્યાહે એ માટે પાછા મોકલ્યા હતા કે તેઓ તેની સાથે યુદ્ધમાં ન જાય, તેઓએ સમરનથી બિય-હોરોન લગી યહુદાહનાં નગરો પર ટૂટી પડીને તેઓ-માંના ત્રણ હજારને માર્યા, ને ઘણી લૂટ લીધી.

૧૪ હવે અમાર્યાહ અદોમીઓને કલ્લ કરીને પાછા આવ્યો, ત્યાર પછી એમ થયું કે તેણે સેધર-પુત્રોના દેવાને લાવીને પોતાના દેવા તરીકે તેઓને સ્થાપ્યા, ને તેઓની આગળ નમસ્કાર કરીને તેઓને માટે ધૂપ બાળ્યો. ૧૫ માટે યહોવાહનો રોષ અમાર્યાહ વિરૂદ્ધ લગ્યો, ને તેણે તેની પાસે એક અવિધ્યવાદીને મોકલ્યો, ને એણે તેને કહ્યું કે, લોકના જે દેવાએ પોતાના લોકોને તારા હાથમાંથી છોડાવ્યા

નથી તેઓની ઉપાસના તે શા માટે કીધી છે? ૧૬ ને તે તેની સાથે વાત કરતો હતો તે દરમ્યાન એવું બન્યું કે [રાજાએ] તેને કહ્યું કે, શું અમે તને રાજાનો મંત્રી બનાવ્યો છે? બસ કર, તું શા માટે માર્યો જાય? ત્યારે અવિધ્યવાદીએ કહ્યું કે, હું બાણું છું કે દેવે તારો નાશ કરવાનો નિશ્ચય કીધો છે, કેમકે તું આ કર્યું છે, ને મારી શિખામણને કાન દીધો નથી, એમ યોહાને તે છાનો રહ્યો.

૧૭ ત્યારે યહુદાહના રાજા અમાર્યાહે સલાહ લઇને ઇસ્તાએલના રાજા યેહુના પુત્ર યહોઆહાઝના પુત્ર યોઆશની પાસે સદેશો મોકલીને કહાવ્યું કે, આવ, આપણે સામે મ્હોડે એક બીજાને મળીએ. ૧૮ અને ઇસ્તાએલના રાજા યોઆશે યહુદાહના રાજા અમાર્યાહની પાસે સદેશિયો મોકલીને કહાવ્યું કે, લખા-નોનમાંના ઉત્કટાએ લખાનોનમાંના એરેજટશની પાસે સદેશો મોકલીને કહાવ્યું કે, તારી દીકરી મારા દીકરા સાથે પરણાવ; ને [એટલામાં] લખાનોનમાંનાં વનપથ ત્યાં યઇને જવું હતું તેણે ઉત્કટાને ખુંદી નાખ્યો. ૧૯ તું કહે છે કે, જો, મેં અદોમને માર્યો છે; ને તારૂં અંતઃકરણ તને મોટાઇ મારવાને બદાવે છે; હવે તારા ઘરમાં રહે; પંચાત કરીને તારે પોતાનું નુકસાન શા માટે કરવું જોઇએ, અને એમ તું તથા તારી સાથે યહુદાહ માર્યો જાય? ૨૦ પછી અમાર્યાહ સાંભળવા ચાહતો નહોતો; કેમકે એ દેવ તરફથી બન્યું હતું, એ માટે કે તે તેઓને તેઓના [શત્રુઓના] હાથમાં સોંપી દે, કેમકે તેઓએ અદોમના દેવાની ઉપાસના કીધી હતી. ૨૧ એ માટે ઇસ્તાએલના રાજા યોઆશે ચડાઇ કરી; ને તે તથા યહુદાહનો રાજા અમાર્યાહ યહુદાહના બિય-રોમેશમાં સામે મ્હોડે એકબીજાને મળ્યા. ૨૨ અને ઇસ્તાએલની આગળ યહુદાહે હાર પામી; ને તે પ્રત્યેક પોતાના તંબુએ નારી ગયા. ૨૩ અને ઇસ્તાએલના રાજા યોઆશે યહોઆહાઝના પુત્ર યોઆશના પુત્ર યહુદાહના રાજા અમાર્યાહને બિય-રોમેશમાં પકડીને તેને ચરશામલે-માં આપ્યો, ને એકાધમના દરવાજાથી તે ખુલ્લાના દરવાજા સુધી ચારસેં હાથ જેટલો ચરશાલેખનો કોટ તોડી પાડ્યો. ૨૪ અને યોએદ-અદોમની પાસે દેવના ઘરમાં જે સથળું સોનું તથા રૂપું તથા જે સર્વ પાત્રો મળી આવ્યાં તે, તથા રાજાના ઘરની દેશલત, વળી જમીનોને પણ લઇને સમરનમાં પાછા ગયા.

૨૫ અને ઇસ્તાએલના રાજા યહોઆહાઝના પુત્ર

ચોઆશના મરણ પછી યહુદાહના રાજ ચોઆશનો પુત્ર અમાસ્યાહ પંદર વર્ષ જીવ્યો. ૨૬ હવે અમાસ્યાહના બાકીનાં કૃષો પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી, જુઓ, તેઓ યહુદાહના તથા ઇસ્રાએલના રાજ્યોના પુસ્તકમાં લખેલા નથી હું? ૨૭ હવે અમાસ્યાહ યહોવાહનું અનુસરણ કરવામાંથી બટકી ગયો, તે સમયથી યરૂશાલેમમાં તેની વિરૂદ્ધ લોકોએ બંદ મચાવ્યું; ને તે લાખીશ નાસી ગયો; પણ તેઓએ તેની પછવાડે લાખીશમાં માણસ મોકલીને તેને ત્યાં મારી નખાવ્યો. ૨૮ અને તેઓ તેને ઘોડા પર નાખીને લાવ્યા ને યહુદાહના નગરમાં તેના પિતૃઓની સાથે તેને દાટયો.

૨૬ અને યહુદાહના સર્વ લોકે ઉઝ્રીયાહ, કે જે સોળ વર્ષની વયનો હતો, તેને લઇને તેના પિતા અમાસ્યાહની જગ્યાએ રાજ બનાવ્યો. ૨ ચોતાના પિતૃઓની સાથે રાજ લધી ગયો ત્યાર પછી તેણે એલોપ બાંધીને ખાંડુ યહુદાહને સ્વાધીન કીધું. ૩ ઉઝ્રીયાહ રાજ થયો ત્યારે તે સોળ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂશાલેમમાં બાવન વર્ષ રાજ્ય કીધું, ને તેની માન નામ યખીદયાહ હતું, તે યરૂશાલેમની હતી. ૪ અને તેના પિતા અમાસ્યાહે જે સર્વ કીધું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં સાક્ર કીધું. ૫ અને અખાર્યાહ જેને દેવના દરોનોમાં સમજાવ્યું હતી તેના દિવસોમાં તે દેવનું સોધન કરવા લાગ્યો; ને તે યહોવાહનું સોધન કરતો હતો ત્યાં સુધી દેવે તેને આબાહની બક્ષી ૬ અને તેણે ચઢાઈ કરીને પલિસ્તીઓની વિરૂદ્ધ વિઘ્ન મચાવ્યો, ને ગાયનો કોટ તથા ચાખ્ખેદનો કોટ તથા આરોહનો કોટ તેણી પાશ્વર્ય; ને તેણે આરોહ [પ્રાવ]માં તથા પલિસ્તીઓ મધ્યે નગરો બાંધ્યા. ૭ અને દેવે પલિસ્તીઓની વિરૂદ્ધ, તથા જે અરબો ગૂર-અચાલમાં વસતા હતા તેઓની વિરૂદ્ધ, તથા મેહુનીઓની વિરૂદ્ધ તેને સહાય કીધી. ૮ અને આરબોનીઓ ઉઝ્રીયાહને નજરણા આપતા હતા; ને તેની નામના મિસરની સરદાર સુધી ફેલાઈ અંધ; કેમકે તે અતિથાણે બળવાન થયો. ૯ વળી ઉઝ્રીયાહે યરૂશાલેમમાં ખુણાને દરવાજે તથા ખીણને દરવાજે તથા [કાટના] ખુણાઓએ ખુર્રો બાંધીને તેઓને મજબૂત કીધા. ૧૦ અને તેણે અર-બમાં ખુર્રો બાંધ્યા, ને ધણી કુવા ખોદાવ્યા, કેમકે હેને ધણી ઢોર હતાં, નીચ પ્રદેશમાં તથા મેદાનમાં પણ; ને પર્વતોમાં તથા કિંદુપ ખેતરોમાં તેણે

ચોતાના ખેડુતો તથા દ્રાક્ષમાળાઓ [મૂક્યા હતા], કેમકે તેને ખેતીનો શોખ હતો. ૧૧ તે ઉપરાંત ઉઝ્રીયાહને લડવૈયાઓનું એક સૈન્ય હતું, તે યેઠએલ ચિટ્લીસ તથા માઅસેયાહ કારબારીએ કીધેલી ગણ-ત્રીની સખ્યા પ્રમાણે, રાખના સરદારોમાં એકના, એટલે હનાન્યાહના હાથ નીચે ટાળીઓ પડીને લડવા નિકળી જતા. ૧૨ બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યોની, એટલે પરાક્રમી શૂરવીરોની, સર્વ સખ્યાએ હબર ને છર્સેની હતી. ૧૩ અને તેમના હાથ નીચે ત્રણ લાખ, સાત હબર ને પાચસે પુરુષોનું ફળવાયલું સૈન્ય હતું, તેઓ રાત્રી વિરૂદ્ધ રાત્રને સહાય કરવામાં મહા પરાક્રમથી લડતા હતા. ૧૪ અને ઉઝ્રીયાહે તેઓને મારે, એટલે સર્વ સૈન્યને મારે ઢાલો તથા લાલાઓ તથા ટાપ તથા બખતરો તથા ધનુષ્યો તથા ગોફાણના ગોળા તૈયાર કીધા. ૧૫ અને તેણે યરૂશાલેમમાં ખુર્રો પર તથા મોરચાઓ પર મૂકવા સાક્ર બાણો તથા મોટા પતથરો ફેંકવા સાક્ર બાહોશ કારીગરોએ ચોલેલાં ચરો બનાવ્યાં. અને તેની નામના ધણે દૂર સુધી ફેલાઈ અંધ, કેમકે બળવાન થતાં લગી આશ્ચર્ય રીતે તેને સહાય મળી.

૧૬ પણ જ્યારે તે બળવાન થયો, ત્યારે તેનું અવઃકરણ ઉન્મત્ત થયું, ને તેથી તેણે ભ્રષ્ટાચાર કીધો, ને ચોતાના દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ ઉલ્લંઘન કીધું; કેમકે તે ધૂપવેદી ઉપર ધૂપ બાળવાને યહોવાહના મંદિરમાં ગયો. ૧૭ અને અખાર્યાહ યાજ્ઞ તથા તેની સાથે યહોવાહના ઍસી શૂરવીર યાજ્ઞો તેની પછવાડે અંદર ગયા; ૧૮ ને તેઓએ ઉઝ્રીયાહ રાજની સામે ધમને તેને કહ્યું, હે ઉઝ્રીયાહ, યહોવાહની આગળ ધૂપ બાળવો એ તાર કામ નથી, પણ હાર્તનના દીકરા, જેઓ ધૂપ બાળવા સાક્ર અલગ કરાએલા છે, તે યાજ્ઞોનું છે, પલિસ્તિયાનમાંથી બહાર નિકળ; કેમકે તે ઉલ્લંઘન કીધું છે; ને આમાં દેવ યહોવાહ તરફથી તને માન મળશે નહિ. ૧૯ ત્યારે ઉઝ્રીયાહને કોષ ચડ્યો, ને તેનો હાથમાં ધૂપ બાળવાને ધૂપપાત્ર હતું; ને યાજ્ઞો પર તે કોધાયમાન હતો, એટલામાં ધૂપ વેદીની પાસે યહોવાહના ધરમાં યાજ્ઞોની આગળ તેના કપાળમાં કોટ કુટી નિકળ્યો. ૨૦ અને અખાર્યાહ મુખ્ય યાજ્ઞ તથા સર્વ યાજ્ઞોએ તેની તરફ જોયું, તે જુઓ, તે ચોતાના કપાળમાં કોટી હતો; ને તેઓએ તેને ત્યાંથી ઉતારવો હસેલી કાઢ્યો; હા,

તેણે પોતે પણ નિકળી જવાને ઉતાવળ કરી, કેમકે યહોવાહે તેને રોગી કરી નાખ્યો હતો. ૨૧ અને ઉઝ્રીયાહ રાજ પોતાના મરણના દિવસ સુધી કોઢિયો રહ્યો, ને તે કોઢી હોવાથી એક અઘાહિદા ધરમા રહેતો હતો. કેમકે તે યહોવાહના ધરમાથી ખાતલ કરાયો હતો, ને તેનો પુત્ર યોયામ રાજના ધરનો ઉપરી યદને દેશના લોકોને ન્યાય કરતો હતો. ૨૨ હવે ઉઝ્રીયાહનાં બાકીનાં કૃત્યો પહેલેથી તે છેડે સુધી આમેસના પુત્ર યશયાહ ભવિષ્યવાદીએ લખ્યાં છે. ૨૩ પણ ઉઝ્રીયાહ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી ગયો; ને તેઓએ તેને રાજઓના કબરસ્થાનમાં તેના પિતૃઓની સાથે દાટયો, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે તે કોઢી છે; ને તેના પુત્ર યોયામે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૨૭ યોયામ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યશ-ચામેનમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કીધું; ને તેની માતું નામ યશ્સાહ હતું, તે સાદોકની દીકરી હતી. ૨ અને તેના બાપ ઉઝ્રીયાહે જે સપણ કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં સાડ કીધું, પરંતુ યહોવાહના મંદિરમાં તે પેઠા નહિ. અને હજી લોક ભ્રષ્ટકર્મો કરતા હતા. ૩ તેણે યહોવાહના ધરનો ઉપલો દરવાજો ખોલ્યો, ને ઓફેલના કોટ ઉપર તેણે પુષ્કળ બાધ-કામ કીધું. ૪ તે ઉપરાત તેણે યહુદાહના પહાડી મુલ-કર્માં નગરો બાંધ્યાં, ને વનો મધ્યે તેણે કિલ્લા તથા બુરજો બાંધ્યા. ૫ વળી તે આમ્મેનપુત્રોના રાજની સામે લડીને તેઓ ઉપર જય પામ્યો. ને આમ્મેન-પુત્રોએ તેજ વર્ષે તેને સો લાલંત રૂપ તથા દસ હજાર માપ ધઉ તથા દસ હજાર [માપ] જવ આપ્યા. આમ્મેનપુત્રોએ તેને બીલ તથા ચીલ વર્ષેમા પણ એટલી ખંડણી કરી. ૬ એમ યોયામ બળવાન થયો, કેમકે તેણે પોતાના માઝો પોતાના દેવ યહોવાહની આજળ યથાર્થ કીધા, ૭ હવે યોયામનાં બાકીના કૃત્યો તથા તેના સર્વ વિશ્રોધ તથા તેના માઝો, ભુઓ, તેઓ ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહના રાજઓના પુસ્તકમાં લખેલા છે. ૮ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે પચ્ચીસ વર્ષનો હતો, ને તેણે યશચાલેમમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૯ અને યોયામ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી ગયો, ને તેઓએ તેને દાઉદના નગરમાં દાટયો; ને તેના પુત્ર આહાએ તેને ઠંકાણે રાજ્ય કીધું.

૨૮ આહાજ રાજ થયો ત્યારે તે વીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યશચાલેમમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કીધું; ને તેણે પોતાના પિતા દાઉદે કીધું તેમ યહોવાહની દૃષ્ટિમાં જે સાડ તે કીધું નહિ. ૧ પણ તે ઇસ્રાએલના રાજઓના માઝોમાં ચાલ્યો, ને બચ્ચા-લીમને સાડ બોલેલી મૂર્તિઓ પણ બનાવી. ૨ વળી જે વિદેશીઓને યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની આજળથી દાખી કહાજ્યા હતા તેઓની અમગળ વર્તણૂક પ્રમાણે તે દિવેનપુત્રની ખીણમાં ધૂપ બાળતો ને પોતાનાં છાકરાને અગ્નિમાં બાળતો. ૩ અને તે ઉચ્ચરથાનોમાં, તથા પર્વતો પર, તથા પ્રત્યેક લીલા વૃક્ષ તળે યજ્ઞ કરતો, ને ધૂપ બાળતો. ૪ માટે તેના દેવ યહોવાહે તેને અરામના રાજના હાયમા સોપી દીધો; ને તેઓ તેને હરાવીને તેના [લોકોમાંથી] એક મોટા સમુદાયને બંદીવાન કરીને દમસ્કમાં લઇ ગયા અને ઇસ્રા-એલના રાજના હાયમા પણ તે સ્વાધીન કરાયો, ને તેણે તેને મોટા સહાર સાથે હરાવ્યો. ૫ કેમકે રમા-લ્યાહના પુત્ર પેકાહે યહુદાહમાં એક જ દિવસે એક લાખ ને વીસ હજાર પુરૂષો, જે સધળા શૂરવીર હતા, તેઓને મારી નાખ્યા, કેમકે તેઓએ પોતાના પિતૃ-ઓના દેવ યહોવાહનો ત્યાગ કીધો હતો. ૬ અને એકાદમના એક પરાકર્મી પુરૂષ ઝિબીએ રાજના પુત્ર માચસેયાહને, તથા ધરકારભારી આઝીકામને, તથા રાજથી ઉતરતા હોદ્દાના એટકાનાને મારી નાખ્યા. ૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાના ભાઇઓમાથી સ્ત્રીઓ, દીકરા તથા દીકરીઓ મળી બે લાખને બંદીવાન કરી લઇ ગયા, ને તેઓ પાસેથી ધણી લૂટ હરી જઇને તે લૂટ સમગ્રનમાં લાવ્યા. ૮ પણ ત્યાં યહોવાહનો એક ભવિષ્યવાદી હતો, તેનું નામ ઓફેદ હતું; ને જે સૈન્ય સમગ્રનમાં આવ્યું તેને મળવા જઇને તેણે તેઓને કહ્યું, ભુઓ, તમારા પિતૃઓનો દેવ યહોવાહ યહુદાહ ઉપર રોષિત છે, એ માટે તેણે તેઓને તમારા હાયમાં સોપ્યા છે, ને એટલા કોધથી તમે તેઓને મારી નાખ્યા છે કે તે આકાશ સુધી પહોંચ્યા છે. ૧૦ અને હવે યહુદાહ તથા યશચાલેમના છાકરાને તમે પોતાને સાડ શુલાઓ તથા શુલામડીઓ થવા માટે તાબેદાર રાખવા ધારો છો, પણ તમારા દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ તમારા પોતાનાજ અપરાધો નથી છો? ૧૧ માટે હવે માડ સાંભળો, ને તમારા ભાઇઓમાથી જેઓને તમે બંદીવાન કરી લીધા છે તે બંદીવાનોને પાછા મોકલો,

નાખ્યા છે, ને ધૂપ બાળ્યો નથી, ને ઇસ્ત્રાએલના દેવને પવિત્રસ્થાનમાં દહનીયાર્પણ ચઢાવ્યા નથી. માટે યહોવાહને કોપ ચઢી શકે તથા યરૂસાલેમ પર આવ્યો, ને જેમ તમે તમારી નજરે જુઓ છો તેમ તેણે તેઓને આમતેમ હરસેલા ખાવાને અચળાવ્યું તથા છિટ કારણ યવાને સાડ, સોપી દીધા છે કેમકે, જુઓ આપણા પિતૃઓ તરવારથી પડ્યા છે, ને એને માટે આપણા પુત્રો તથા આપણી પુત્રીઓ તથા આપણી સ્ત્રીઓ શુભામંગીરીમાં છે. ૧૦ હવે આપણા પરથી દેવનો સખત કોપ પાછો ફરે તે માટે ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહની સાથે કરાર કરવાનું મારા હૃદયમાં છે. ૧૧ હું મારા પુત્રો, હવે આફેલ ન રહો, કેમકે યહોવાહે તમને તેની આગળ ઉભા રહીને તેની સેવા કરવા સાડ, તથા તેના સેવકો યધને ધૂપ બાળવા સાડ પસંદ કીધા છે.

૧૨ ત્યારે લેવીઓ ઉઠ્યા એટલે કહાથીઓના પુત્રો માના, અમાસાયનો પુત્ર માહાથ તથા અઝાયહનો પુત્ર ચોએલ, ને મરાનીના પુત્રોમાના આબ્દીનો પુત્ર કીશ તથા યહોહલેએલનો પુત્ર અઝાયહ, ને એશીનીઓમાના, ઝિમ્માહનો પુત્ર ચોઆહ તથા ચોઆહનો પુત્ર એદન, ૧૩ અને અનાસાફાનના પુત્રોમાના, શિઓ તથા ચેલેએલ, ને આસાફના પુત્રોમાના, ઝખાયહ તથા માતાન્યાહ, ૧૪ ને હેમાનના પુત્રો માના, યહુએલ તથા શિમથ, ને યહૂતના પુત્રોમાના, શમાયાહ તથા ઉઝીએલ. ૧૫ અને તેઓએ પોતાના ભાઈઓને ભેગા કર્યા, ને પોતાને શુદ્ધ કરીને તેઓ, યહોવાહના વચનથી રાજની આજ્ઞા પ્રમાણે, યહોવાહના ઘરને સ્વચ્છ કરવા સાડ અંદર ગયા. ૧૬ અને યાજ્ઞકો યહોવાહના ઘરના અંદરના ભાગમાં તેને સાફસૂદ કરવા ગયા, ને જે સર્વ મેલ યહોવાહના મંદિરમાં તેઓને મળ્યો તેને તેઓ યહોવાહના ઘરના આગળમાં બહાર લાવ્યા અને લેવીઓ તે લઇને બહાર કિદ્રોન નાળા આગળ લઇ ગયા. ૧૭ હવે તેઓએ પહેલા માસને પહેલે દિવસે શુદ્ધ કરવાનું કામ શરૂ કીધું, ને તે માસને આઠમે દિવસે તેઓ યહોવાહની પરસાળમાં આવ્યા, ને તેઓએ આઠ દિવસમાં યહોવાહના ઘરને શુદ્ધ કરીને પહેલા માસને સોળમે દિવસે [જામ] સમાપ્ત કીધું. ૧૮ પછી તેઓએ મેહેલમાં હિઝકીયાહ રાજની હજુરમાં નહને કહ્યું કે, અમે યહોવાહનું સંપૂર્ણ ઘર, તથા દહનીયાર્પણની

વેદી તેના સર્વ પાત્રો સુદ્ધા, તથા અર્પણી રોટલીની મેજ તથા તેના સર્વ પાત્રો સ્વચ્છ કીધા છે. ૧૯ વળી જે સર્વ પાત્રો આહોર રાત્રએ, પોતાના રાત્રએ પોતે ઉદ્ધવન કીધું ત્યારે, કાઠી નાખ્યા હતા તેઓને અમે તૈયાર કરીને શુદ્ધ કીધા છે, ને જુઓ, તેઓ યહોવાહની વેદીની આગળ છે.

૨૦ ત્યારે હિઝકીયાહ રાજ વહેલો ઉઠીને, નગરના સરદારોને એકઠા કરીને યહોવાહના ઘરમાં ચઢી ગયા. ૨૧ અને તેઓ રાત્રએ સાડ તથા પવિત્રસ્થાનને સાડ તથા યહુદાહને સાડ પાપાર્થાર્પણને કાળે સાત ગોધા તથા સાત ઘેટા તથા સાત હલવાન તથા સાત બકરા લાવ્યા, ને યહોવાહની વેદી પર તેમનું અર્પણ કરવાની આજ્ઞા તેણે હાઈનના પુત્રોને, એટલે યાજ્ઞકોને, આપી. ૨૨ માટે તેઓએ ગોધા કાપ્યા, ને યાજ્ઞકોએ તે રક્ત લઇને વેદી પર ઝાટ્યું, ને તેઓએ ઘેટા કાપીને તે લોહી વેળે ઉપર ઝાટ્યું, તેઓએ હલવાનો પણ કાપીને તે રક્ત વેદી પર ઝાટ્યું, ૨૩ ને રાત્ર તથા જમાતની આગળ તેઓ પાપાર્થાર્પણના બકરાઓને નચક લાવ્યા, ને તેઓએ તેમના ઉપર પોતાના હાથ મૂક્યા. ૨૪ અને યાજ્ઞકોએ તેમને કાપીને તેઓના રક્તવડે સર્વ ઇસ્ત્રાએલને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે વેદી ઉપર પાપાર્થાર્પણ કીધું, કેમકે રાત્રએ આજ્ઞા કીધી હતી કે, દહનીયાર્પણ તથા પાપાર્થાર્પણ સર્વ ઇસ્ત્રાએલને સાડ [કરવું જોઈએ]. ૨૫ અને દાઉદની, તથા રાજના ભવિષ્યદર્શક ગાદની, તથા નાયાન ભવિષ્યવાદીની આજ્ઞા પ્રમાણે તેણે લેવીઓને ઝાઝાસહિત, સિતારોસહિત, તથા વીણાઓસહિત યહોવાહના ઘરમાં મૂક્યા કેમકે તે આજ્ઞા યહોવાહે પોતાના ભવિષ્યવાદીઓની હસ્તક [આપેલી] હતી. ૨૬ અને લેવીઓ દાઉદના વાજરો લઇને તથા યાજ્ઞકો રણધિ ગડા લઇને ઉભા રહ્યા. ૨૭ અને હિઝકીયાહે વેદી પર દહનીયાર્પણ ચઢાવવાની આજ્ઞા કીધી અને ત્યારે દહનીયાર્પણ શરૂ થયું ત્યારે યહોવાહનું ગીત તથા રણધિગડા પણ ઇસ્ત્રાએલના રાજ દાઉદના વાજરો સાથે શરૂ થયા. ૨૮ અને સર્વ સભાએ ભજન કર્યું ને ગવૈયાઓએ ગાયન કીધું ને રણધિગડાવાળાઓએ [રણધિગડા] વગાડ્યા, એ બધું દહનીયાર્પણ પ્રર થતા સુધી [ભરી રહ્યું]. ૨ અને અર્પણ કરી રહ્યા ત્યારે રાત્રએ તથા તેની સાથે જે સર્વ હાજર હતા તેઓએ નમસ્કાર કરીને ભજન કર્યું. ૩૦ વળી હિઝકી-

યાદ રામએ તથા સરદારોએ લેવીઓને દાઉદના તથા ભવિષ્યદર્શક આસાફના સમ્બો ગાઇને યહોવાહની સ્તુતિ કરવાની આજ્ઞા કરી અને તેઓએ આનંદથી સ્તુતિનું ગાયન કીધું, ને તેઓએ માયા નમાવીને બનન કીધું ૨૧ તે વેળા હિઝ્રીયાહે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે હવે તમે યહોવાહને સ્વાર્પણ થયા છો, માટે પાસે આવીને યહોવાહના ધરમા યજ્ઞો તથા ઉપકારા સ્થાપણો લાવો એટલે જમાતે યજ્ઞો તથા ઉપકારા ચાપણો આપ્યા, ને જેટલાઓના અત કરણ રાષ્ટ્ર હતા તેટલા દહનીયાપણો [લાવ્યા] ૨૨ અને જે દહનીયાપણો જમાતે આપ્યા તેની સખ્યા સિતેર ગણા, સો વેદા ને બસે હલવાન એટલી હતી, એ સર્વ યહોવાહ પ્રત્યે દહનીયાપણને સાજી હતા ૨૩ અને અર્પિત વસ્તુઓ છસે બળદ તથા ત્રણ હબર ઘેટા, એટલી હતી ૨૪ પણ યાજ્ઞકો કમતી હતા, ને તેથી તેઓ સર્વ દહનીયાપણો ઉતરડી રાક્યા નહિ માટે તેઓના બાહ લેવીઓએ કામ પૂરૂ થતા સુધી તથા યાજ્ઞકોએ પોતાને થુદ્ધ કીવા ત્યાં સુધી તેઓને મદદ કીધી, કેમકે પોતાને થુદ્ધ કરવા વિષે યાજ્ઞકો કરતા લેવીઓ અત કરણુમા વધારે પ્રમાણિક હતા ૨૫ અને વળી દહનીયાપણો તથા દર દહનીયાપણને માટે શાત્વપણોને મેદ તથા પેયાપણો પણ પુરૂજી હતા એમ યહોવાહના ધરની સેવાની વ્યવસ્થા કરવામા આવી ૨૬ અને દેવે લોકોને માટે જે ચિહ્ન કર્યું હતું તેને માટે હિઝ્રીયાહે તથા સર્વ લોકોએ હવે કીવો, કેમકે એ કામ એકાએક થયું હતું

૩૦

અને હિઝ્રીયાહે સર્વ ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહ પાસે સંદેશિયા મોકલ્યા, ને એકાદમ તથા મનાશોદ ઉપર પણ પત્ર લખ્યા, કે તમારે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનું પારખાપર્વ પાળવા સાજી યજ્ઞાલેખમા, યહોવાહના ધરમા આવણુ ૨ કેમકે રામએ તથા તેના સરદારોએ તથા યજ્ઞાલેખની સર્વ જમાતે બીજે માસે પારખાપર્વ પાળવાની મસલત કીધી હતી ૩ કેમકે તે સમયે તેઓ તે પાળી રાક્યા નહોતા કારણ કે તેમણે તેટલા યાજ્ઞકોએ પોતાને છુદ્ધ કીધા નહોતા, તેમજ લોક પણ યજ્ઞાલેખમા એકા થયા નહોતા ૪ અને એ કામ રામની દૃષ્ટિમા તથા સર્વ જમાતની દૃષ્ટિમા ઘટાયે લાગુ ૫ માટે યજ્ઞાલેખમા ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનું પારખાપર્વ પાળવાને આવણુ એવો દરેક બેર-રોઆથી દાન લગી

સર્વ ઇસ્રાએલમા પિટાવવાનો એક કરાવ તેઓએ કર્યો, કેમકે તેઓએ લાખી મુદતથી, લખેલી ગીત પ્રમાણે તે પાળ્યું નહોતું ૬ માટે ખેપિયાઓ રામ તથા તેના સરદારોના પત્રો લખને સર્વ ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહમા કર્યો, ને રામની આજ્ઞા પ્રમાણે કહ્યું કે, હો ઇસ્રાએલપુત્રો, તમે ઇસ્રાહીમ, ઇરદાક તથા ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની ભણી પાછા કરો, કે તમારા માતા બાઈ રહેલા જેઓ આશ્ચર્યના રામઓના હાથમાથી બચી ગયા છે, તેઓની પાસે તે પાછા આવે ૭ અને તમારા પિતૃઓ તથા તમારા ભાઈઓ, કે જેઓએ પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહની વિરુદ્ધ ઉલ્લંઘન કીધું, ને તેથી જેમ તમે જુઓ છો તેમ તેણે તેઓને વિનાશને સ્વાધીન કીધા, તેઓના જેવા તમે ન થાઓ ૮ હવે તમારા પિતૃઓ હતા તેમ તમે હડીલ ન થાઓ, પણ યહોવાહને આધીન થાઓ, ને તેનું પવિત્રસ્થાન કે જે તેણે સદાને માટે પવિત્ર કીધું છે, તેમા પ્રવેશ કરીને તમારા દેવ યહોવાહની સેવા કરો કે તેનો સખત કોપ તમારા પરથી દૂર થાય ૯ કેમકે જે તમે યહોવાહ ભણી પાછા કરશો, તો તમારા ભાઈઓ તથા તમારા છોકરા પોતાને પકડી લઈ જનારાઓની નબરમા કૃપા પામશે, ને તેઓ આ દેશમા પાછા આવશે, કેમકે તમારો દેવ યહોવાહ કૃપાળુ તથા દયાળુ છે, ને તેની પાસે જે તમે પાછા આવશો, તો તે પોતાનું સુખ તમારી તરફથી અવળું નહિ ફેરવશે ૧૦ એમ ખેપિયા આખા એકાદમ તથા મનાશોદ દેશમા હેક ઝણલૂન લગી નગર નગર ફરી વળ્યા, પણ એઓએ તેઓની તિરસ્કાર સહિત હાલી કીધી ને તેઓની મરકરી કીધી ૧૧ પરંતુ આશ્ચર્યમાથી તથા મનાશોદમાથી તથા ઝણલૂનમાથી કેટલાક માણસો નમ્રતા ધારણ કરીને યજ્ઞાલેખમા આવ્યા ૧૨ વળી યહોવાહના વચનને આધારે રામની તથા આગેવાનોની [આપેલી] અજ્ઞા પ્રમાણે કરવા સાજી તેઓને એક અત કરણુ આપવા માટે દેવનો હાથ યહુદાહમા હતો ૧૩ અને બીજે માસે ઇમમીર રોટીનું પર્વ પાળવાને યજ્ઞાલેખમા ધણા લોકોને મહા મોટો સમુદાય એકઠો થયો ૧૪ અને તેઓએ ઉઠીને યજ્ઞાલેખમાની વેદીઓ કઢાડી નાખી, ને સર્વ ધૂપવેદીઓને કઢાડી નાખીને તેઓએ કિદ્દાન નાળામા નાખી દીધી ૧૫ પણ તેઓએ બીજા માસની ચાંદ્રીએ પારખા કાપ્યું, ને યાજ્ઞકો તથા લેવીઓને સારમ

લાગી, તેથી તેઓ પોતાને શુદ્ધ કરીને યહોવાહના ધરમાં દહનીયાપંથો લાવ્યા. ૧૬ અને તેઓ, ઇશ્વર-ભક્ત-મુસાના નિયમ પ્રમાણે, પોતાના વર્ગ પ્રમાણે પોતપોતાની જગ્યાએ ઉભા રહ્યા; યાન્કોએ લેવી-ઓના હાથમાંથી [લઇને] રક્ત છાંટ્યું. ૧૭ કેમકે સમુદાયમાં એવા પશુ હતા કે જેઓએ પોતાને શુદ્ધ કર્યા ન હતા, માટે ને શુદ્ધ ન હતા તે સર્વેને યહોવાહને સાર શુદ્ધ કરવા માટે પારખા કાપવાનું કામ લેવીઓને સોંપેલું હતું. ૧૮ કેમકે ધણાજ લોકો, એટલે એકાદમ તથા મનાશરોહ, વિસ્સાખાર તથા ઝબુલનમાંથી ધણા શુદ્ધ થયેલા ન હતા, તેા પશુ તેઓએ લખેલા [હુકમથી] ભૂદી રીતે પારખા ખાઈું. કેમકે હિઝકીયાહે તેઓને સાર પ્રાર્થના કરીને કહ્યું હતું કે, ૧૯ જેઓ દેવની, પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહની સેવામાં પોતાનું અંતઃકરણ લગાડે છે, [તેઓ] ને કે પવિત્રસ્થાનના શુદ્ધિકરણ પ્રમાણે [શુદ્ધ થયા] નહિ [હોય] તેા પશુ તે સર્વને કૃપાળુ યહોવાહ ક્ષમા કરેા. ૨૦ અને યહોવાહે હિઝકીયાહનું સાંભળીને લોકોને સાજ કર્યા. ૨૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રેા ને યરૂશલેમમાં હાજર હતા તેઓએ મોટી ખુશાલી સહિત સાત દિવસ સુધી એખમીર રોટલીનું પર્વ પાળ્યું; ને યહોવાહની આમળ મોટા નાદનાં વાજ-ત્રાથી [ઝાલન કરતાં] લેવીઓએ તથા યાન્કોએ રોજ રોજ યહોવાહની સ્તુતિ કીધી. ૨૨ અને ને સર્વ લેવીઓ યહોવાહની [સેવામાં] ધણા પ્રવાણુ હતા તેઓને હિઝકીયાહે દિવાસાનાં વચનો કહ્યાં. માટે તેઓએ શાંત્યપંથોના યજ્ઞ યદાવતાં તથા પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહની ઉપકારસ્તુતિ કરતાં આખા પર્વમાં, એટલે સાતે દિવસો સુધી, મિજબાની કીધી. ૨૩ અને આખી જમાતે બીજા સાત દિવસ પાળવાની મસલત કીધી; ને તેઓએ ખુશાલી સહિત [બીજા] સાત દિવસ પાળ્યા. ૨૪ કેમકે યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહે જમાનને એક હજાર ગોધા તથા સાત હજાર ઘેટાં અર્પણેને માટે આખ્યાં; ને સરદારોએ જમાતને એક હજાર ગોધા તથા દસ હજાર ઘેટાં આપ્યાં; ને પુષ્કળ યાન્કોએ પોતાને શુદ્ધ કર્યા. ૨૫ અને યહુદાહની સર્વ જમાતે, તથા યાન્કોએ, તથા લેવીઓએ, તથા ઇસ્રાએલમાંથી આવેલી સઘળી જમાતે, તથા ઇસ્રાએલના દેશમાંથી આવેલો, યહુદાહમાં રહેનારા પરદેશીઓએ આનંદ કર્યો. ૨૬ એમ યરૂશલેમમાં મોટો આનંદ થયો;

કેમકે ઇસ્રાએલના રાજા દાવિદના દીકરા સુલેમાનના વખતથી યરૂશલેમમાં એના જેવું થયું ન હતું. ૨૭ પણ યાન્કા લેવીઓએ ઉડીને લોકોને આશીર્વાદ દીધો; ને તેઓની વાણી સત્તાગાઠ, ને તેઓની પ્રાર્થના તેના પવિત્ર વાસમાં, એટલે આકાશમાં પહોંચી.

૩૧ હવે એ સર્વ સમાપ્ત થયુ ત્યારે ને સર્વ ઇસ્રાએલ હાજર હતા તેઓ યહુદાહના નગરોમાં નિકળી ગયા, ને તેઓએ સજનસ્તથોને લાંગીતે દુકડેદુકડા કીધા, તથાઅરોરીમ [મૂર્તિઓ]ને કાપી નાખી, અને સર્વ યહુદાહ તથા મિન્યામીનમાંથી, એકાદમ તથા મનાશરોહમાંથી પશુ, ઉચ્ચસ્થાને તથા વેદીઓ તોડી પાડીને તે સર્વનેા વિનાશ કીધો. પણ સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રેા પોતાના નગરોમાં પોતપોતાના વનમાં પાછા ગયા. ૨ અને હિઝકીયાહે યાન્કોના તથા લેવીઓના વારા પ્રમાણે પોતપોતાની સેવાને અર્થે વર્ગો કરાવ્યા, એટલે યાન્કો તથા લેવીઓ બન્નેને દહનીયાપંથોને માટે તથા શાંત્યપંથોને માટે, સેવા કરવા તથા આહાર માનવ તથા યહોવાહની છાવણી-ઓની લાગણોમાં સ્તુતિ કરવાને માટે [કરાવ્યા]. ૩ વળી રામની સપત્તિનેા એક લાગ પશુ દહનીયા-પંથોને સાર, એટલે સવારનાં તથા સાંજનાં દહનીયા-પંથોને સાર, તથા સાખાપોનાં તથા અમાવાસ્યા-ઓનાં તથા મુકરર પર્વોનાં દહનીયાપંથોને સાર, યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે તેમ [તેણે કરાવ્યો]. ૪ તે ઉપરાંત તેણે યરૂશલેમમાં રહેનારા લોકોને યાન્કોનેા તથા લેવીઓનેા લાગ આપવાની આજ્ઞા કીધી, એ માટે કે તેઓ યહોવાહના નિયમનેજ અર્પણ ન્થ. ૫ અને એ આજ્ઞા બહાર પડતાંજ ઇસ્રાએલપુત્રેાએ અંતાજનો, દ્વાકારસનો, તથા તેલનો, તથા મધનો, તથા સીમળી સર્વ ઉપજનો પ્રથમ પાક પુષ્કળ આપ્યો; અને સર્વ વસ્તુઓનેા દશાંગ તેઓ પુષ્કળ લાવ્યા. ૬ અને ઇસ્રાએલપુત્રેા તથા યહુદાહ, ને યહુદાહનાં નગરોમાં રહેતા હતા, તેઓ પશુ બળદો તથા ઘેટાંનેા દશાંશ, તથા પોતાના દેવ યહોવાહને અર્પણ કરાએલી અર્પિત વસ્તુ ઓનેા-દશાંશ લઇને આવ્યા, ને તેમના ઢંગેઢંગ વાળો દીધા. ૭ ત્રીજા માસમાં તેઓએ દત્રવાઓનેા આરંભ કરવા માંડ્યો, ને સાતમા માસમાં તેમને પૂરા કીધા. ૮ અને હિઝકીયાહે તથા સરદારોએ આવીને એ દનવા લેવા, ત્યારે તેઓએ યહોવાહને તથા તેના ઇસ્રાએલ લોકોને ધન્ય-

વાદ આપ્યો. ૯૫છી દિગ્ગજીયાહે એ ડગલાઓ સંબંધી ચાલકોને તથા લેવીઓને પૂછ્યું ૧૦ અને સાદોકાના ધરના મુખ્ય ચાલક અગ્રાર્યાહે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, [લોકો] યહોવાદના ધરમા અપણો લાવવા લાગ્યા ત્યારથી આપણે ધરાધને ખાધું છે, ને વળી પુષ્કળ વધી પડ્યું છે, કેમકે યહોવાહે પોતાના લોકને આશીર્વાદ દીધો છે, અને જે વધી પડેલું છે તેનો આ મોટો સત્કર્મ છે. ૧૧ ત્યારે દિગ્ગજીયાહે યહોવાદના ધરમા ઓરડા તૈયાર કરવાની આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ તે તૈયાર કીધા. ૧૨ અને લોકો અપણો તથા દશાશે તથા અપિત વસ્તુઓ વિશ્વામુખણથી અદર લાવતા, ને તેઓને ઉપરી અમલદાર કોનાન્યાદ લેવી હતો, તથા તેનો ભાઈ શિમશ તેનાથી બીજે દરજ્જા હતો. ૧૩ અને યરીએલ તથા અગ્રાજીયાદ તથા નાદાય તથા અસાહેલ તથા યરીમેય તથા યોઝાબાદ તથા અનીએલ તથા ચિરમાખ્યાદ તથા માદાય તથા બનાયાદ એઓ રાજ દિગ્ગજીયાદના તથા દેવના ધરના કારનારી અગ્રાર્યાદના કરાવથી કોનાન્યાદ તથા તેના ભાઈ શિમશના દાય નીચે મુકાદમ દત્તા. ૧૪ અને લેવી ચિનાદનો પુત્ર કેરે, પૂર્વ [દરવાખોનો] દાર પાળ યહોવાદના અપણો તથા પરમપતિત વસ્તુઓ વહેલવા માટે, દેવના ઐશ્વર્યપણે પર [કારભારી] હતો. ૧૫ અને તેના દાય નીચે એરેન તથા મિનિયા મીન તથા યેશુઆ તથા ચમાયાદ બનાયાદ તથા સખાન્યાદ, ચાલકોના નગરોમા પોતાના ભાઈઓને એટલે જેમ મોટાને તેમ નાનાને, વર્ગો પ્રમાણે આપવા માટે તેમની નિમેરી જગ્યા પર દત્તા, ૧૬ એઓ ઉપરાંત પુરોનો વંશાવળથી ગણાયવા ત્રણ વર્ષના તથા તેથી વધારે વયના પુરો, જેઓ પોતાના વર્ગો પ્રમાણે પોતાને સોપાયવા કામોમા પોતાની સેવાને સાર દરોની ની કુશળી જરૂરિયાત પ્રમાણે યહોવાદના ધરમા પેસના તે સર્વને, ૧૭ ને જે ચાલકોની વંશાવળથી તેઓના પિતૃઓના ધર પ્રમાણે ગણાયવા તેઓને, તથા લેવીઓને, એટલે તેઓના વર્ગો પ્રમાણે તેઓને સોપાયવા કામમા રહેનાર વીસ વર્ષના તથા તેથી વધારે વયનાઓને, ૧૮ ને આખી જમાતમા તેઓના સર્વ બાળકો, તેઓની સ્ત્રીઓ, તથા તેઓના પુરો, તથા તેઓની પુત્રીઓ, એઓમાના સર્વ જે વંશાવળ પ્રમાણે ગણાયવા દત્તા તેમને [આપવા માટે], કેમકે તેઓએ પોતાની નિમેરી જગ્યામા

પોતાને પવિત્રાક્રમા શુદ્ધ કીધા. ૧૯ વળી દારનપુત્રો, એટલે ચાલકો જે પોતાના નગરોના એટલે પ્રત્યેક જૂદા જૂદા નગરના પાદરોના ખેતરોમા હતા, તેઓને માટે નામવાર દર્શાવેલા માલુસો દત્તા, જે માટે કે તેઓ ચાલકોમાના સર્વ પુરોનો તથા લેવીઓમા જેઓ વંશાવળ પ્રમાણે ગણાયવા દત્તા તેઓ સર્વને દિરસા આપે. ૨૦ અને દિગ્ગજીયાહે સર્વ યહુદાદમા એજ પ્રમાણે કીધું, ને તેજે પોતાના દેવ યહોવાદની નજરમા જે સાર તથા યયાય તથા વિશ્વાસુ તે કીધું. ૨૧ અને દેવના ધરની સેવા સંબંધી તથા નિયમશાસ્ત્ર સંબંધી તથા આજ્ઞાઓ સંબંધી જે સર્વ કામ પોતાના દેવની શોધમા તે કરવા લાગ્યો, તે પોતાના આખા અવ તરલુથી કરીને તે આખાદાની પામ્યો.

૩૨

આ બિનાઓ તથા આ વિશ્વાસુ વર્તણૂક પછી આરશૂરનો રાજ સાન્દેરીબ આવ્યો, ને યહુદાદમા પેરીને કિલ્લાવાળા નગરોની સામણે લાવણી કીધી, ને તેઓને પોતાને માટે છતી લેવાનું ધારતો હતો. ૨ અને દિગ્ગજીયાહે બેયુ કે સાન્દેરીબ આવ્યો છે, ને તેનો ઇરાદો યરુશલેમ વિરૂદ્ધ લડવાનો છે, ૩ ત્યારે જે ઝરાઓ નગરની બહાર દત્તા તેમનું પાણી બંધ કરી દેવા ત્રિયે તેજુ પોતાના સરદારો તથા પોતાના પરાક્રમી યાદાઓની સંજાલ પૂછી, ને તેઓએ તેને મદદ કીવી, ૪ માટે ત્યાં ઘણા લોક એકઠા થયા, ને સર્વ ઝરાઓને તથા દેરામા યદને વહેતા નાળાને એમ હતીને પૂરી દીધા કે, આરશૂરના રાજાઓ આવીને ઘણું પાણી પામે, એવું શા માટે હોવું લેઈએ? ૫ ને તેણે દિગ્ગમત પકળીને જે બધો કોટ ભાગે ગઈએ હતો તે બાકી, ને છુરએ લીધે તેને ઉંચા કીધો, ને બહારનો બીજો કોટ પણ [બાકી], ને દાઉદના નગરમાના મિલ્કોને મળ્યું કીધું, ને પુષ્કળ બરબીઓ તથા ઢાલો બનાવી ૬ અને તેણે લશ્કરી અમલદારોને લોકો ઉપર નિમીને તેઓને નગરના દરવાજા પાસેના ચોકમા પોતાની પાસે એકઠા કીધા, ને તેઓને દિવાસાના વચન બોલીને કહ્યું કે, ૭ બજ તથા દિગ્ગમત પકડો, આરશૂરના રાજથી તથા તેની સાથેના સર્વ સમુદાયથી ડરશો નહિ તેમ ગમ રાશે. પણ નહિ, કેમકે તેની સાથેનાના કરના આપણી સાથેના વધારે મોટો છે. ૮ તેની સાથે માસનો ભુજ છે, પણ આપણી ગાયો આપણને સંદાય કરવા તથા આપણા યુદ્ધો લડવાને આપણે દેવ યહોવાદ છે.

અને યહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહનાં વચનો પર લોકોએ ભરોસો રાખ્યો.

૬ એ પછી આશશૂરના રાજા સાન્હેરીબ (તે તો પોતાના સર્વ બળ[વાન સૈન્ય] સુદ્ધ લાખીશની સામે [પડેલો] હતો) પોતાના સેવકોને યશાલેમમાં યહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહની પાસે તથા યશાલેમમાંના સર્વ યહુદાહની પાસે મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, ૧૦ આશશૂરનો રાજા સાન્હેરીબ એમ કહે છે કે, શા ઉપર ભરોસો રાખીને તમે યશાલેમમાં ઘેરો વેદી રહ્યા છો? ૧૧ આપણે દેવ યહોવાહ આપણને આશશૂરના રાજાના હાથમાંથી બચાવશે, એમ કહીને હિઝ્કીયાહ તમને દુકાળથી તથા તરસથી મોતને સ્વાધીન કરવા માટે સમજવતો નથી શું? ૧૨ શું એજ હિઝ્કીયાહે તેનાં ઉચ્ચસ્થાનો તથા તેની વેદીઓ કાઢી નાખીને યહુદાહને તથા યશાલેમને આજ્ઞા નથી કીધી કે, તમારે એકજ વેદી આગળ ભજન કરવું તથા તેનાજ ઉપર તમારે ધૂપ બાળવો? ૧૩ મેં તથા મારા પિતૃઓએ દેશોના સર્વ લોકના શા હાલ કર્યા છે, એ શું તમે નથી જાણતા? શું દેશોના લોકોના દેવો પોતાના દેશોને મારા હાથમાંથી કોઇ પણ રીતે છોડાવી શક્યા? ૧૪ જે દેશજાતિઓના વિનાશ મારા પિતૃઓએ કીધો, તેઓના સર્વ દેવોમાં એવો કોણ હતો કે જે મારા હાથમાંથી પોતાના લોકોને છોડાવી શક્યો હોય, કે તમારો દેવ તમને મારા હાથમાંથી છોડાવી શકશે? ૧૫ માટે હવે હિઝ્કીયાહથી તમે ન છેતરાઓ, તથા તે તમને એ પ્રમાણે ન સમજવે, ને તમારે પણ તેના પર ભરોસો ન રાખવો; કેમકે કોઇ દેશજાતિ કે રાજ્યનો દેવ પોતાના લોકને મારા હાથમાંથી તથા મારા પિતૃઓના હાથમાંથી છોડાવી શક્યો નહિ; તો મારા હાથમાંથી તમને છોડાવવાને તમારો દેવ કેટલો વિશેષ અરાધ્ય નિવડશે? ૧૬ ને તેના સેવકો દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ તથા તેના સેવક હિઝ્કીયાહની વિરૂદ્ધ તેથી પણ વધારે બોલ્યા. ૧૭ વળી તેણે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની નિંદા કરવાને તથા તેની વિરૂદ્ધ બોલવાને એવા પત્રો લખ્યા કે, જેમ દેશોના લોકોના દેવોએ પોતાના લોકને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યા નથી, તેમ હિઝ્કીયાહનો દેવ પોતાના લોકને મારા હાથમાંથી છોડાવશે નહિ. ૧૮ અને યશાલેમના લોક જે કોઇ ઉપર હતા તેઓને બિહીવડાવવાને તથા તેઓને ગભરાવવાને તેઓની આગળ

યહુદી ભાષામાં તેઓએ મોટે સારે ચોક્કસ; એ માટે કે તેઓ નગર સર કરી શકે. ૧૯ અને જગતના લોકના દેવો જે માણસના હાથનાં કામ છે તેઓ વિષે જેમ [બોલે] તેમ યશાલેમના દેવ વિષે તેઓ બોલ્યા. ૨૦ અને એને લીધે હિઝ્કીયાહ રાજાએ તથા આમોસના પુત્ર યશાયાહ ભવિષ્યવાદીએ પ્રાર્થના કરીને આકાશ બધી વિનંતી કીધી. ૨૧ અને યહોવાહે એક દૂત મોકલ્યો, કે જેણે આશશૂરના રાજાની ઊપજીમાં સર્વ પરાક્રમી યોદ્ધાઓનો તથા સરદારોનો તથા અમલદારોનો સંહાર કીધો; માટે તે વીલે મ્હોડે પોતાના દેશમાં પાડા ગયો. અને તે પોતાના દેવના ધરમાં ગયો, ત્યારે જેઓએ તેનેજ પેટ અવતાર કરેલો તેઓએ તેને તરવારથી ત્યાંજ મારી નાખ્યો. ૨૨ એમ યહોવાહે હિઝ્કીયાહને તથા યશાલેમના રહેવાસીઓને આશશૂરના રાજા સાન્હેરીબના હાથમાંથી તથા [બીજા] સર્વના હાથમાંથી ઉગાર્યો, ને યોગમ તેઓને દોરીને ચલાવ્યા. ૨૩ અને ધણાઓ યહોવાહને સાચા યશાલેમમાં અર્પણે, તથા યહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહની પાસે ઉત્તમ વસ્તુઓ લાવ્યા; એમ તે સમયથી માંડીને તે સર્વ દેશજાતિઓની દૃષ્ટિમાં વિખ્યાતિ પામ્યો.

૨૪ એ દિવસોમાં હિઝ્કીયાહ મરણ્વતોલ માંદો પડ્યો; ને તેણે યહોવાહની પ્રાર્થના કીધી; ને એણે તેની સાથે બોલીને તેને એક ચિન્હ આપ્યું. ૨૫ પણ હિઝ્કીયાહે પોતા પર યજ્ઞોના ઉપકાર પ્રમાણે બદલો વાગ્યો નહિ; કેમકે તેનું અંતઃકરણ મજરૂર થયું હતું; માટે તેના પર, ને યહુદાહ તથા યશાલેમ પર કોષ આભ્યો. ૨૬ પરંતુ હિઝ્કીયાહ પોતાના અંતઃકરણના અભિમાન વિષે લીન થઇ ગયો, એટલે તે પોતે તથા યશાલેમના રહેવાસીઓ પણ, ને તેથી યહોવાહને કોષ હિઝ્કીયાહના દિવસોમાં તેઓ ઉપર આભ્યો નહિ. ૨૭ અને હિઝ્કીયાહ અતિ ધણે ધનવાન તથા નામાંકિત હતો, ને તેણે પોતાને કાજે રૂપાને માટે તથા સોનાને માટે તથા મૂલ્યવાન હીરામાણિકને માટે તથા સુગંધીઓને માટે તથા ટાંબોને તથા સર્વ પ્રકારનાં સુંદર પાત્રોને માટે વાંડારો બનાવ્યા; ૨૮ વળી અનાજ તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલની પેદારાને માટે કોઠારો; તથા સર્વ પ્રકારનાં પથ્થોને સાચા કોઠિયાં; તથા [ઘેરાં બકરાંનાં] ટોળાને માટે વાંડા [બનાવ્યા]. ૨૯ વળી તેણે પોતાને સાચા નગરો, તથા ઘેરાં બકરાંની

તથા દોરની સપત્તિ પુષ્કળ પ્રાપ્ત કીધી, કેમકે દેવે તેને અતિ ધનુ દ્રવ્ય આપ્યું હતું કે જેથી દિગ્ગજી-યાદે વળી બીજાનના પાણીના ઉપલા ઝરાને બધ કરીને તેમને સિદ્ધા દાઉંના નગરની પશ્ચિમે ગાળી આપ્યા, ને દિગ્ગજીયાદ પોતાના સર્વ કામોમા કુતેદ પારગે. ૧૧ પરતુ દેશમા જે વમદાર કરવામા આવ્યો હતો તે વિશે પૂછપરછ કરવા સાર જે એવનીએને બાંહેવના સરનારોએ તેની પાસે મોકલ્યા હતા, તેઓની બાબતમા દેવે તેને [સ્વત્ર] મુકી, એ માટે કે તેની કસોટી થાય, ને તેના અત કરણમા જે હતું તે વચણુ તે નાણે ૧૨ હવે દિગ્ગજીયાદના બાકીના કામ, તથા તેના સુક્રયા, જુઓ, તેઓ યદુદાદ તથા ઇક્ષ્વાકુના રાજ્યમા પુરાકમા, આનેસના પુત્ર વામદાદ બનિશ્વરાતીના સર્વ નામ લખેલા છે ૩૩ અને દિગ્ગજીયાદ પોતાના પિતૃબાની સાથે ઉઠી નયા, ને દાઉંના પુત્રોના કારરયાના ઉપલા સાગમા તેઓએ તેને દાઉંયા, ને સર્વ યદુદાદ તથા સર્વ યજ્ઞાવેમના રહેવાસીઓએ તેના મરણુ સમયે તેને માન આપ્યું, ને તેના પુત્ર મનારશેદ તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું

૩૩ મનારશેદ રાજ્ય કરવા લાગે ત્યારે તે બાર વર્ષની વયના હતો, ને તેણે પચાવન વર્ષ યજ્ઞાવેમના રાજ્ય કીધું ૧ અને જે વિદેશીઓને યદોનાદે ઇક્ષ્વાકુપુત્રોની આજ્ઞા દાખી કહાવ્યા હતા, તેઓના અમ ના કૃત્યા પ્રમાણે તેણે યદોનાદની દક્ષિમા બુ કીધી ૨ કેમકે તેના પિતા દિગ્ગજીયાદે જે ઉચ્ચરયાનો તાડે ખાજા હતા, તે તેણે ફરીથી બાંધ્યા, ને તેણે બનાવીમને સાડ વેરીઓ ઉઠી કરી, ને નયેરોશ [મુર્તિઆ] બનાવી, ને આકાશના સર્વ ડેવને લઈને તઓની સેવા કરી ૩ અને તેણે યદો વાદતુ ધર, કે જે વિષ યદોનાદે કહ્યું હતું કે, માફ નામ યજ્ઞાવેમમા સદા રહેશે, તેના વેગીઆ બાવી ૪ અને તેણે આકાશના સર્વ ડેવને માટે યદોનાદના ધરના બે આનણામા વઠીઓ બાધી ૫ વળી તેણે પોતાના ડોકરાને દિનેમપુત્રની ખીલમા આનિમા વઢાવ્યા, ને યુકન એવદાવ્યા, તથા મત્રોને ઉપયાન કીયા, ને બુ ગીધા, ને બુનરેશ તથા બુનરોની વાળ બચદાર રાખ્યા, યદોનાદની દક્ષિમા વણુજ દુક કરીને તેણે તેને કોપાવમાન કીયા. ૭ અને તેણે જે મુર્તિ બનાવી હતી તેની કોનરેડી પ્રતિમા તેણે

દેવના ધરમા મૂકી, કે જે [ધર] વિશે દેવે દાઉંને તથા તેના પુત્ર સુદેમાને કહ્યું હતું કે, આ ધરમા તથા યજ્ઞાવેમ જેને મેં ઇક્ષ્વાકુવના સર્વ કુળોમાથી પસંદ કીધું છે તેમા માફ નામ દુ સદા રાખીશ, ૮ ને સર્વ આજ્ઞા મેં તેઓને આપી છે તે, એટલે, સુસાની દરેક [આપેલા] સર્વ નિયમ તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો તે કુલ તેઓ પાળશે અને અમલમા આણશે, તો જે દે ૯ મેં તમારા પિતૃઓને કરાવી આપ્યા છે, તેમાથી ઇક્ષ્વાકુવના પત્ર દુ ફરીથી કહી નહિ બસેડીશ ૧૦ અને મનારશેદે યદુદાદને તથા યજ્ઞાવેમના રહેવા સીઓને કુનારે ચનાવીને જે દેશનતિઓના યદોનાદે ઇક્ષ્વાકુવપુત્રો આગળથી નાશ કીધો હતો તેઓના કરતા તેમની પાસે વધારે દુષ્ટતા કરાવી ૧૧ અને યદોનાદે મનારશેદને તથા તેના લોકને કહ્યું, પણ તેઓએ બિલકુલ ગણુધયુ નહિ ૧૨ માટે યદોનાદે તેઓની વિરુદ્ધ આરથુરના રાજના સેનાપતિઓને આપ્યા, ને તેઓ મનારશેદને સાક્રોથી [જકડી] લઈને તથા બેડીઓ પહેરાવીને તેને બાબિલ લઈ નયા ૧૩ અને તે સક્રમા આવી પડે, ત્યારે તેણે પોતાના દેવ યદોનાદના કાતાવા કીધા, ને પોતાના પિતૃ બાના દેવની આગળ તે અતિપથ દીન યજ્ઞ ગયા ૧૪ અને તેણે એની પ્રાથના કીધી, ને એણે તેની આજ્ઞા માન્ય કરીને તેની વિનંતી સામજી, ને તેને યજ્ઞાવેમમા તેના રાજ્યમા પાછા આપ્યો ત્યારે મનારશેદે બચ્ચ કે યદોનાદ તેજ દેવ છે

૧૪ હવે જે પછી તેણે દાઉંના નગરને બહારનો ગાઠ, બીજાનની પશ્ચિમ બાજુએ, ખીલુમા છેક મન્દી બાનજના નાકા સુધી બાંધ્યા, ને તેણે તને બોફેલની આસપાસ લઈને તેને ધણે ઉઠાવ્યો, ને તેણે યદુદાદના સર્વ કિલ્લાવાળા નગરોમા શુરા સરનારો રાખ્યા ૧૫ અને તેણે અનરહેવાને તથા યદોનાદના ધરમાથી જેડી મુર્તિને, તથા જે સર્વ વેડીઓ યદોનાદના ધરના પવત પર તથા યજ્ઞાવેમમા તેણે બાડી હતી, તેઓને કહાગે નગર બહાર નાખી દીધી ૧૬ અને તેણે યદોનાદની વેડીને સમારીને તે પર વાતપણેલા તથા ઉપકારાધાપણુના યજ્ઞ કીધા, ને યદુદાદને ઇક્ષ્વાકુવના દેવ યદોનાદની સેવા કરવાની આજ્ઞા કીધી ૧૭ તેમ જગદગ્ય પણ લોડા ઉચ્ચરયાનોમા યજ્ઞ કરતા હતા, પણ તે ક્રૂપ તેમના દેવ યદોનાદ પ્રત્યે ૧૮ હવે મનારશેદના બાકીના

કૃત્યો, તથા પોતાના દેવની આગળ [કરેલી] તેની પ્રાર્થના, તથા જે ભવિષ્યદર્શકો ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને નામે તેની આગળ બોલેલા તેમનાં વચનો, જુઓ, તેઓ ઇસ્રાએલના રાજાઓના કૃત્યો મધ્યે લખેલા છે. ૧૬ વળી તેની પ્રાર્થના, તથા કેવી રીતે [દેવે] તેના કાઝાવાલા માન્ય કીધા, તથા તેણે દીનતા ધારણ કીધી તે અગાઉનું તેનું સર્વ પાપ, તથા તેનું ઉદ્ધવન, તથા જે જગ્યાઓમાં તેણે ઉચ્ચસ્થાને બાંધ્યાં ને અશરીમ [મુર્તિઓ] તથા કોતરેલી મુર્તિઓ બેસાડી તે, જુઓ, તેઓ હોઝાયાની તવારીખમાં લખેલાં છે. ૨૦ અને મનાશોહ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો, ને તેઓએ તેને તેના પોતાના ઘરમાં દાટયો. અને તેના પુત્ર આમેને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૨૧ આમેન રાજ થયો ત્યારે તે બાવીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ચરશાલેમમાં બે વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૨૨ અને જેમ તેના પિતા મનાશોહે કર્યું હતું તેમ તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું; ને તેના પિતા મનાશોહે જે સર્વ કોતરેલી મુર્તિઓ બનાવી હતી તેઓની આગળ આમેને યજ્ઞ કીધા ને તેઓની સેવા કીધી. ૨૩ અને જેમ તેના બાપ મનાશોહ નમી ગયો હતો તેમ તે યહોવાહની આગળ નમી ગયો નહિ; પણ એજ આમેન અધિકાધિક અપરાધ કરતો ગયો. ૨૪ અને તેના ચાકરોએ તેની વિરૂદ્ધ ફિસાહ કરીને તેના પોતાનાજ ઘરમાં તેને મારી નાખ્યો. ૨૫ પણ દેશના લોકોએ આમેન રાજની વિરૂદ્ધ ફિતુર કરનાર સપળાઓને મારી નાખ્યા; ને દેશના લોકોએ તેના પુત્ર થોશયાહને તેની જગ્યાએ રાજ્ય ઠરાવ્યો.

૩૪ થોશયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે આઠ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે એકત્રીસ વર્ષ ચરશાલેમમાં રાજ્ય કીધું. ૨ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ચકાર્ય કીધું, ને પોતાના પિતા દાઉદના મર્ગોમાં ચાલીને તેથી જમણે કે ડાબે ખર્યો નહિ. ૪ કેમકે તેના રાજ્યને આઠમે વર્ષે, તે હજી તે જુવાન હતો, એટલામાં તે પોતાના પિતા દાઉદના દેવની ઉપાસના કરવા લાગ્યો; ને બારમે વર્ષે તે યહુદાહ તથા ચરશાલેમને ઉચ્ચસ્થાને તથા અશરીમ [મુર્તિઓ] તથા કોતરેલી મુર્તિઓ તથા ઢાળેલી મુર્તિઓથી શુદ્ધ કરવા લાગ્યો. ૪ અને તેઓએ તેની સમક્ષ જગ્યાલી-

મની વેદીઓ તોડી પાડી; ને જે સૂર્યમુર્તિઓ તેઓના ઉપર હતી તેઓને તેણે કાપી નાખી; ને અશરીમ [મુર્તિઓ] તથા કોતરેલી મુર્તિઓ તથા ઢાળેલી મુર્તિઓને તેણે બાગીને ભૂકા કીધા, ને જેઓએ તેઓની આગળ યજ્ઞ કીધા હતા [તેઓની] કબરો પર તે વેયો. ૫ અને ચાંજકોનાં ઢાકકાં તેણે તેઓની વેદીઓ ઉપર બાંધ્યાં, ને યહુદાહને તથા ચરશાલેમને તેણે શુદ્ધ કીધાં. ૬ અને મનાશોહ તથા એક્રાહમ તથા શિમઓનના નગરોમાં, જેક નાફતાલી સુધી તેઓની આસપાસના ખંડેરોમાં [તેણે એમજ કીધું]. ૭ અને તેણે વેદીઓ તોડી પાડી, ને અશરીમ [મુર્તિઓ] તથા કોતરેલી મુર્તિઓને કુટીને ભૂકા કીધા, ને ઇસ્રાએલના આખા દેશમાંથી સર્વ સૂર્યમુર્તિઓને કાપી નાખીને તે ચરશાલેમમાં પાછા આવ્યો.

૮ હવે તેના રાજ્યને અરાદમે વર્ષે, એટલે દેશને તથા ઘરને શુદ્ધ કીધા પછી, તેણે અસાહ્યાહના પુત્ર સાફાનને તથા નગરના સૂઆ માઅસેયાહને તથા ઇતિહાસક યોઆહાઝના પુત્ર યોઆહને તેના દેવ યહોવાહનું ઘર સમારવા સાડ મોકલ્યા. ૯ અને તેઓએ મુખ્ય ચાંજક દિલ્હીયાહની પાસે આવીને જે પૈસા દેવના ઘરમાં લોકો લાવેલા હતા, કે જે દ્વારશક લેવીઓએ મનાશોહ તથા એક્રાહમ પાસેથી, તથા ઇસ્રાએલના જે સર્વ જમી રહેલા હતા તેમની પાસેથી, તથા સર્વ યહુદાહ તથા બિન્યામીન તથા ચરશાલેમના રહેવાસીઓ પાસેથી, ઉઘરાવેલા હતા તે તેઓએ [તેને] સોંપ્યા. ૧૦ અને તેઓએ તે [પૈસા] યહોવાહના ઘર પર જેખરેખ રાખનાર કામદારોના હાથમાં સોંપ્યા; ને યહોવાહના ઘરમાં કામ કરનાર કામદારોએ ઘરની મરામત કરવા સાડ તથા સમારવા સાડ તે આપ્યા; ૧૧ એટલે ધરેલા પત્થરો તથા જેટલાને સાડ લાકડાં વેચાતા લેવા સાડ, તથા જે ધરોને યહુદાહના રાજ્યોએ નાત કીધો હતો તેઓને સાડ પાટડા કરવાને તેઓએ તે [પૈસા] મુતારેને તથા મિત્રીઓને આપ્યા. ૧૨ અને તે માલુસોએ વિશ્વા-સુપળાથી તે કામ કીધું; ને મસરીના પુત્રોમાંના લેવીઓ ચાંદાય તથા ઓબાયાહ તેઓના મુકાદરો હતા; તથા કહાથીઓના પુત્રોમાંના ઝખાર્યાહ તથા મયુદ્ધામ કામ ચલાવનાર [હતાં]; તથા [બીજા] લેવીઓ પણ [હતાં], એટલે વાંચોની ખાજતમાં પ્રવીણ હતા, તે સર્વ. ૧૩ તેઓ બાર ઉચકનારાઓના પણ ઉપરી હતા ને દરેક પ્રકારની સેવામાં કામ કર-

નાર માણસો ઉપર તેઓ મુકાદમી કરતા હતા; અને કેટલાક લેવીઓ લલિયા તથા કારભારીઓ તથા દ્વાર-પાળો હતા ૧૪ અને જે પૈસા લોકો યહોવાહના ઘરમાં લાવ્યા હતા, તે તેઓ કઢાડતા હતા તેવામાં મુસાની હસ્તક [અપાયલા] યહોવાહના નિયમનું જે પુસ્તક તે દિલ્હીયાહ યાજ્ઞને જડ્યું. ૧૫ અને દિલ્હીયાહે ઉત્તર દેતાં શાકાન ચિટ્લીસને કહ્યું, મને યહોવાહના ઘરમાં નિયમનું પુસ્તક જડ્યું છે. અને દિલ્હીયાહે તે પુસ્તક શાકાનને સોંપ્યું ૧૬ અને શાકાન તે પુસ્તક રાત્રની પાસે લઈ ગયો, ને વળી રાત્રની પાસે એવી ખબર પણ લેતો આવ્યો કે, જે સર્વ તારા સેવકોને સોંપવામાં આવ્યું હતું, તે તેઓ કરે છે ૧૭ અને જે પૈસા યહોવાહના ઘરમાં મળી આવ્યા તે ઠાલવી લઈને તેઓએ મુકાદમોના હાથમાં તથા કામ કરનારોના હાથમાં સોંપ્યા છે ૧૮ અને શાકાન ચિટ્લીસે રાત્રને ખબર આપતાં કહ્યું કે, દિલ્હીયાહ યાજ્ઞને એક પુસ્તક આપ્યું છે અને શાકાને તેમાંથી રાત્રની આગળ વાંચ્યું ૧૯ અને રાત્રએ નિયમસાક્ષનાં વચનો સાંભળ્યાં ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના વસ્ત્ર કાઢ્યાં ૨૦ અને રાત્રએ દિલ્હીયાહને તથા શાકાનના પુત્ર અલીકામને તથા મીખાહના પુત્ર આખ્દોનને તથા શાકાન ચિટ્લીસને તથા રાત્રના સેવક અસાયાહને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, ૨૧ તમે જાઓ, મારી ખાતર તથા ઇસ્રાએલના તથા યહુદામાં બાકી રહેલાઓની ખાતર, જડેલા પુસ્તકના વચનો સંબંધી યહોવાહની સલાહ પૂછો; કેમકે યહોવાહનો કોપ જે આપણા ઉપર રડાયો છે તે દાઝુ છે, કેમકે આ પુસ્તકમાં જે સર્વ લખેલું છે તે મુજબ ન કરતાં આપણા પિતૃઓએ યહોવાહનું વેળ પાળ્યું નથી ૨૨ માટે દિલ્હીયાહ તથા તેઓને રાત્રએ [આજ્ઞા કીધી હતી] તેઓ, પોપાક ખાતાના ઉપરી હાસાહના પુત્ર તોકહાયાના પુત્ર શાહુમની સ્ત્રી હુદાહ લવિશ્વવાદેજની પાસે ગયા; (તે તો યરશાલેમ મધ્યે ખીલ મહોલ્લામાં રહેતો હતો); ને તેઓએ તેની સાથે ઉપરની મતલબની વાત કરી. ૨૩ અને તેણીએ તેઓને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ કહે છે કે, જે માણસે તમને મારી પાસે મોકલ્યા તેને એમ કહો કે, ૨૪ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, આ જગ્યા પર તથા તેના રહેવા-સ્ત્રીઓ પર આપત્તિ, એટલે યહુદાના રાજા આગળ તેઓએ જે પુસ્તક વાંચ્યું છે તેમાં લખેલા સર્વ સાષ્ટ, હુ લાવીશ; ૨૫ કેમકે તેઓએ મને તજીને અન્ય

દેવાની આગળ ધૂપ બાળ્યા, એ માટે કે પોતાના હાથનાં સર્વ કામોથી તેઓ મને શેષ ચડાવે; તે માટે મારો કોપ આ જગ્યા પર રડાયો છે, ને તે હોલ્લાશે નહિ. ૨૬ પણ યહુદાહનો રાજા, જેણે તમને યહોવાહની સલાહ લેવાને મોકલ્યા, તેને તમે એમ કહો કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે વાતો તે સાંભળી છે તે વિષે, ૨૭ જ્યારે આ જગ્યા વિરૂદ્ધ તથા તેના રહેવાસીઓ વિરૂદ્ધ તારા દેવનાં વચનો તે સાંભળ્યા ત્યારે તારું અતઃકરણ કામળ થયું, ને તું તેની આગળ નમી ગયો, ને મારી આગળ નમી જઈને તે તારાં વસ્ત્ર કાઢ્યાં છે ને મારી આગળ રૂદન કીધું છે; એ માટે મેં પણ તારું સાંભળ્યું છે, એમ યહોવાહ કહે છે. ૨૮ જુઓ, હું તને તારા પિતૃઓની ભેગો ભેળવીશ, ને તું તારી કબરમાં શાંતિએ મુકાશે, ને આ જગ્યા ઉપર તથા તેના રહેવાસીઓ ઉપર જે સંધળી હાની હુ લાવીશ તે તારી આખો દેખશે નહિ. અને તેઓ રાત્રની પાસે ખબર પાછી લાવ્યા.

૨૯ ત્યારે રાત્રએ [ખિપિયા] મોકલીને યહુદાહ તથા યરશાલેમના સર્વ વડીલોને એકઠા કીધા. ૩૦ અને રાત્ર તથા યહુદાહના સર્વ માણસો તથા યરશાલેમના રહેવાસીઓ તથા યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ તથા મોટા નાના સર્વ લોક યહોવાહના ઘરમાં ગઈ ગયા; ને કરારનું જે પુસ્તક યહોવાહના ઘરમાંથી જડ્યું હતું તેનાં સર્વ વચનો તેણે તેઓને વાંચી સંભળાવ્યા. ૩૧ અને રાત્ર પોતાની જગ્યાએ ઉભો થયો, ને આ પુસ્તકમાં લખેલાં કરારના વચનો પ્રમાણે કરવાને માટે, પોતાના સપૂર્ણ હૃદયથી તથા પોતાના સપૂર્ણ જીવથી યહોવાહની પાછળ ચાલવાનો તથા તેની આજ્ઞાઓ તથા તેનાં સાદરો તથા તેના વિધિઓ પાળવાનો તેણે યહોવાહની આગળ કરાર કીધો. ૩૨ અને યરશાલેમ તથા બિન્યામીનમાં જે સર્વ મળી આવ્યા તેઓની તેણે તેમાં કણલાત લીધી અને યરશાલેમના રહેવાસીઓએ દેવના, એટલે પોતાના પિતૃઓના દેવના, કરાર પ્રમાણે કીધું. ૩૩ અને યોશી-યાહે ઇસ્રાએલપુત્રોના તાખાના સર્વ દેશમાંથી સર્વ અમંત્રણ વાનાં દૂર કીધા, ને ઇસ્રાએલમાં જે સર્વ મળી આવ્યા તેઓની પાસે તેણે સેવા કરાવી, એટલે તેઓના દેવ યહોવાહની સેવા કરાવી. તેના સર્વ દિવસો પર્યંત તેઓ પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહના અનુસરણમાંથી ખરયા નહિ.

૩૫ અને યોશીયાહે યશસ્યકેમમાં યહોવાદનું પારખાપર્વ પાળ્યું; ને તેઓએ પહેલા માસની ચાંદનીએ પારખા કાપ્યું. ૨ અને તેણે યાન્કોને તેઓને સોપેલાં કામ પર મૂક્યા, ને તેઓને યહોવાદના ધરની સેવાને સાર ઉત્તરન આપ્યું. ૩ અને સર્વ ઇસ્રાએલને બાંધ કરનાર લેવીઓ, જેઓ યહોવાદ પ્રત્યે યુદ્ધ પએલા હતા, તેઓને તેણે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના રાજા હાઉદના પુત્ર સુલેમાને બાધેલા ધરમાં પવિત્ર કોપને મૂકા; હવે પછી તમારી બાંધ ઉપર [તેના] બાર [ઉચ્ચરો] પડશે નહિ; હવે તો તમારા દેવ યહોવાદની તથા તેના ઇસ્રાએલ લોકોની સેવા કરો. ૪ અને ઇસ્રાએલના રાજા હાઉદના લેખ મુજબ તથા તેના પુત્ર સુલેમાનના લેખ મુજબ, તમારા પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે તમારા વર્ગો પ્રમાણે તૈયાર થાઓ. ૫ અને તમારા બાઇઓના, એટલે લોકોના પિતૃઓનાં ધરોના વિભાગો પ્રમાણે પવિત્ર-રથાનમાં ઉભા રહો, ને [દરેકને] લેવીઓના પિતૃઓના એક ધરનો દિરસો [મળે]. ૬ અને પારખા કાપો, ને પોતાને યુદ્ધ કરો, ને મુસાની દસ્તક [અપાયલા] યહોવાદના વચન પ્રમાણે કરવા સાર, તમારા બાઇઓને માટે તૈયારી કરો. ૭ અને યોશીયાહે લોકોના પુત્રોમાંના જે સંખ્યા હાજર હતા તેઓને પેટાંબકરોના વર્ગોમાંનાં સંખ્યામાં ત્રીસ હજાર દવવાનો તથા લવારો, તથા ત્રણ હજાર ગોધા, એ સર્વ પારખાપર્વેને સાર આપ્યાં; એ રાજાની સંપત્તિમાંથી હતાં. ૮ અને તેના સરદારોએ લોકોને સાર આપ્યાં. ૯ અને તેણે યાન્કોને તથા લેવીઓને [નીચે મુજબ] આપ્યું; એટલે દેવના ધરના કારભારીઓ દિહરીયાદ તથા ત્રાખાયાદ તથા સદીએલ એઓએ યાન્કોને પારખાપર્વેને માટે બે હજાર ને છત્તે [પેટાંબકરો], તથા ત્રણસે ગોધા આપ્યાં. ૧૦ કોનાન્યાહે પણ તથા તેના બાઇઓ, રાખાયાદ તથા નયાનએલે, તથા હશાખ્યાદ તથા થેઇએલ તથા યોઝાખાદ એ લેવીઓના મુખ્યોએ લેવીઓને પારખાપર્વેને માટે પાંચ હજાર [પેટાંબકરો], તથા પાંચસે ગોધા આપ્યાં. ૧૦ એમ સેવાની તૈયારી પૂરી થઇ, ને રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે યાન્કો પોતાની જગ્યા ઉપર તથા લેવીઓ પોતાના વર્ગો પ્રમાણે ઉભા રહ્યા. ૧૧ અને તેઓએ પારખા કાપ્યાં, ને યાન્કોએ તેઓના હાથમાંથી [તે લોટી લઇને] છાંટ્યું, ને લેવીઓએ તે [પથુઓની]

ચામડી ઉતારી ૧૨ અને જેમ મુસાના પુસ્તકમાં લખ્યું છે તેમ, યહોવાદની આજ્ઞા ચઢાવવા સાર, લોકોના પુત્રોના બાપોનાં ધરોના વિભાગો પ્રમાણે તેઓને આપવા માટે તેઓએ દહનીયાપર્વેને અલગ કર્યાં. અને બળદોનું પણ તેઓએ એમજ કાપ્યું. ૧૩ અને તેઓએ તે વિધેના કાનૂન પ્રમાણે પારખાને અગ્નિમાં યજ્ઞ ને તેઓ પવિત્ર અર્ચણેને તપેલાંમાં તથા દેશોમાં તથા કદાઇઓમા બાંધીને, તેમને જલદીથી લોકોના સર્વ પુત્રોની પાસે લઇ ગયા. ૧૪ અને ત્યાર પછી તેઓએ પોતાને સાર તથા યાન્કોને સાર તૈયાર કાપ્યું; કેમકે હાજરના પુત્રો જે યાન્કો તે રાત લગી દહનીયાપર્વે તથા રેદાપર્વે કરવામાં [હુંધાએલા હતા], માટે લેવીઓએ પોતાને સાર તથા હાજરના પુત્રોને સાર, એટલે યાન્કોને સાર, તૈયાર કાપ્યું. ૧૫ અને હાઉદ તથા આસાફ તથા હેમાન તથા રાજાના બલિષ્ઠદંડક ચદુથતની આજ્ઞા પ્રમાણે આસાફના પુત્રો, એટલે ગવેયાઓ, પોતાની જગ્યાઓએ [ઉભા] હતા; ને દ્વારપાળો પ્રત્યેક ડરવાને [ઉભા] હતા; તેઓને પોતાની સેવા પરથી ખસવાની જરૂર નહોતી, કેમકે તેઓના બાઇ લેવીઓ તેઓને સાર તૈયાર કરતા હતા. ૧૬ એમ યોશીયાદ રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે, પારખા પાળવાને લગતી તથા યહોવાદની વેદી ઉપર દહનીયાપર્વે ચઢાવવાને લગતી યહોવાદની સર્વ સેવા તેજ દહાડે તૈયાર થઇ. ૧૭ અને જે ઇસ્રાએલ-પુત્રો હાજર હતા તેઓએ તે સમયે પારખાપર્વ, તથા બિખમીર રોટલીનું પર્વ સાત દિવસ પાળ્યું. ૧૮ અને રાખુએલ બલિષ્ઠવાદીના દિવસોથી ઇસ્રાએલમા તેના જેવું પારખાપર્વ એકે પળાયુ ન હતું; તેમજ જેવું યોશીયાહે તથા યાન્કોએ તથા લેવીઓએ તથા જે સર્વ ચદુદાદ તથા ઇસ્રાએલ હાજર હતા તેઓએ તથા યશસ્યલેમના રહેવાસીઓએ પાળ્યું, તેવું પારખાપર્વ ઇસ્રાએલના રાજાઓમાંના પણ કોઇએ પાળ્યું નહોતું. ૧૯ યોશીયાદના રાજ્યને અરા-ધને વર્ષે આ પારખાપર્વ પાળવામાં આવ્યું.

૨૦ એ સંખ્યા પછી, જ્યારે યોશીયાદ મંદિર તૈયાર કરી રહ્યા ત્યારે, મિસરનો રાજા નબો, કાતના કાંકા પરના કાંકમીસ વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરવા માટે ચઢી આવ્યો; ને યોશીયાદ નિકળ્યો તેની સામે ગયો. ૨૧ પણ તેણે એની પાસે એલથીઓ મોકલીને કહ્યું કે, ચદુદાદના રાજા, માટે ને તારે શું છે? આજે તારી

સામે નહિ પણ જે ધરની સાથે મારે વિચલ્યા થાય છે તેની સામે [હું આવ્યો છું]; ને દેવે મને ઉતાવળ કરવાની આજ્ઞા કીધી છે; દેવ જે મારી સાથે છે તેની [આટલે આવવાથી] પાછો રહે, રખેને તે તારો નાશ કરે, ૨૨ તો પણ યોશીયાહે ચોતાનું રહે તેની તરફથી ફેરવ્યું નહિ, પણ તેની સામે લડવાને શ્રુતવેદ ધારણ કર્યો, ને દેવનાં મુખમાંથી [આવેલા] નખોના શબ્દોને ન ગણકારતાં તે મહિમાના મેદાનમાં લડવા આવ્યો. ૨૩ અને ધનુર્ધારીઓએ યોશીયાહ રાજાને ખાણ માર્યાં, ને રાજાએ પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, મને લઈ જાઓ; કેમકે મને કારી ધા વાગેલા છે. ૨૪ મટિ તેના ચાકરો તેને તે રથમાંથી કાઢીને તેની પાસે જે બીજો રથ હતો, તેમાં ધાલીને યરશાલેમમાં લાવ્યા; ને તે મૃત્યુ પામ્યો, ને પોતાના પિતૃઓની કબરોમાં દટાયો. ને સર્વે યહુદાહે તથા યરશાલેમે યોશીયાહને મટિ શોક કીધો. ૨૫ અને ચિર્મયાહે ચોટીયાંદને મટિ વિલાપ કીધો; ને સર્વે ગર્વેઓ તથા ગર્વેજોગ પોતાના વિલાપમાં યોશીયાહ સંબંધી આજ્ઞા સુધી ગાતાં આવ્યાં છે; ને તેઓએ [તે સંબંધી] ઇસ્રાએલમાં નિયમ રચાધ્યો; ને, જુઓ, તે વિલાપોમાં લખેલા છે. ૨૬ હવે યોશીયાહનાં બાકીનાં કૃત્યો, તથા યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રમાં જે લખેલું છે તે પ્રમાણે [વર્ત્યાથી] તેનાં સુકૃત્યો, ૨૭ તથા તેનાં કામો, તે, જુઓ, પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી, ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહના રાજાઓના પુસ્તકમાં લખેલાં છે.

૩૬ પછી દેશના લોકોએ યોશીયાહના પુત્ર યહોઆહાઝને લઈને તેને તેના પિતાની જગ્યાએ યરશાલેમમાં રાજ કરાવ્યો. ૨ યહોઆહાઝ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે તેનીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ત્રણ માસ યરશાલેમમાં રાજ્ય કર્યું, ૩ અને મિસરના રાજાએ તેને યરશાલેમમાં પદચઠ કરીને દેશ ઉપર રોડ તાલત રૂપા તથા એક તાલત સોનાને કર નાખ્યો. ૪ અને મિસરના રાજાએ તેના બાઈ એલ્યાશીમને યહુદાહ તથા યરશાલેમ ઉપર રાજ નિર્ણયો, ને તેનું નામ ફેરવીને યહોયાશીમ પાડ્યું. અને નખો તેના બાઈ યહોઆહાઝને પકડીને, મિસરમાં લઈ ગયો.

૫ યહોયાશીમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે અગિયાર વર્ષ યરશાલેમમાં રાજ્ય કર્યું; ને તેણે પોતાના દેવ યહોવાહની

દરિમાં બુંદું કીધું. ૬ તેની સામે બાબેલનો રાજા નબુખાદનેસ્સાર ચડી આવ્યો, ને તેને બાબેલમાં લઈ જવા સાડ બેઠો પહેરાવો. ૭ વળી નબુખાદનેસ્સારે યહોવાહના ધરનાં કેટલાંક પાત્રો પણ બાબેલ લઈ જઈને બાબેલમાં પોતાના મંદિરમાં તેમને મૂક્યાં. ૮ હવે યહોયાશીમનાં બાકીનાં કૃત્યો તથા તેણે કીધેલાં અમંગળ કામો, તથા તેમાં જે [લક્ષણો] માલમ પડ્યાં, તેઓ, જુઓ, ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહના રાજાઓના પુસ્તકમાં લખેલાં છે; ને તેના પુત્ર યહોયાશીમને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૯ યહોયાશીમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે આઠ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ત્રણ માસ તથા દસ દિવસ યરશાલેમમાં રાજ્ય કીધું; ને તેણે યહોવાહની દરિમાં બુંદું કીધું. ૧૦ અને નવું વર્ષ બેસતાં નબુખાદનેસ્સાર રાજાએ માણસો મોકલીને તેને યહોવાહના ધરનાં શુશોભિત પાત્રો સહિત બાબેલમાં પકડી મંગાવ્યો, ને તેના બાઈ સિદશીયાહને યહુદાહ તથા યરશાલેમ ઉપર રાજ કરાવ્યો.

૧૧ સિદશીયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે એક વીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે અગિયાર વર્ષ યરશાલેમમાં રાજ્ય કીધું; ૧૨ ને તેણે પોતાના દેવ યહોવાહની દરિમાં બુંદું કીધું; યહોવાહના મુખમાંથી [સંભળીને બોલનાર] અવિધ્યવાદી ચિર્મયાહની આગળ તે નમી ગયો નહિ. ૧૩ અને વળી તેણે નબુખાદનેસ્સાર રાજા, કે જેણે તેને દેવના સોગંદ ખવડાવ્યા હતા, તેની સામે પણ બળવો કીધો; પણ તેણે પોતાની ગરદન અંકુર કરીને ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહ બાપ્તી કરવા વિરુદ્ધ પોતાનું અંતઃકર્ણ કહણું કીધું. ૧૪ વળી ચાલકોના સર્વે મુખ્યોએ તથા લોકોએ પણ વિદેશીઓનાં સર્વે અમંગળ કૃત્યોને અનુસરીને ધણું મોટું ઉલ્લંઘન કીધું; ને યરશાલેમમાં યહોવાહે પોતાનું જે ધર પવિત્ર કીધું હતું તેને તેઓએ વધાર્યું. ૧૫ અને તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવાહે પોતાના સુરેશિયાઓની દસ્તક તેઓને કહેવડાવી મોકલ્યું, જાણી કે વહેલા ઉઠીને મોકલ્યા; કેમકે તેને પોતાના લોક ઉપર તથા પોતાના રહેઠાણ ઉપર દયા આવી; ૧૬ પણ તેઓએ દેવના સુરેશિયાઓને મરફરીમાં લગાવ્યા, તથા તેનાં વચનોને ઉપકાર્યાં, તથા તેના અવિધ્યવાદીઓને વિરરકાર કીધો, જ્યાં સુધી કે યહોવાહને પોતાના લોક ઉપર એટલો ક્રોધ થયો,

કે કંઈ ઉપાય રહ્યો નહિ. ૧૭ માટે તેણે કાર્દીઓના રાજને તેઓની વિરૂદ્ધ આપ્યો, ને એણે તેઓના પશ્ચિમરથાનના ધરમાં તરવારથી તેઓના જીવનાને મારી નાખ્યા, ને યુવાન કે યુવતી પર, ડોસા કે વૃદ્ધ પર દયા રાખી નહિ; તેણે તે બધાને તેના હાથમાં આપ્યાં. ૧૮ અને દેવના ધરના સર્વ પાત્રો, મોટાં તથા નાનાં, તથા યહોવાહનું ધરના ખજાના તથા રાજના તથા તેના સરદારોના ખજાના; એ બધાં તે બાબિલ લઈ ગયો. ૧૯ અને તેઓએ દેવના ધરને બાળી નાખ્યું તથા ચરશાલેમનો કોઠ તોડી પાડ્યો, ને તેમાંના સર્વ મેહેલો તેઓએ અગ્નિથી બાળી દીધા, તથા તેઓમાંના સર્વ મુશોભિત પાત્રોનો નાશ કરીધો. ૨૦ અને તરવારથી બચેલાઓને તે બાબિલ લઈ ગયો; ને તેઓ ઇરાનના રાજ્યના અમલ સુધી તેના તથા તેના વશજોના આકરો થયા. ૨૧ એટલે ચિર્મયાહના

મુખથી [બિલાયલું] યહોવાહનું વચન પૂર થયા સાર દેશ પોતાના સામ્રાજ્યો ભોગવે ત્યાં સુધી; કેમકે જ્યાં સુધી તે હજી રહ્યો ત્યાં સુધી, એટલે સિતર વર્ષ પૂરા થાય ત્યાં લગી, દેશે વિશ્રામ પાળ્યો.

૨૨ હવે ઇરાનના રાજ કોરેશને પહેલે વર્ષે, ચિર્મયાહના મુખથી [બિલાયલું] યહોવાહનું વચન પૂર થાય, માટે યહોવાહે ઇરાનના રાજ કોરેશના મનમાં એવી પ્રેરણા કરીધી કે તેણે પોતાના આખા રાજ્યમાં એક એવો ઢંઢેરો પિટાવ્યો, ને તેનો લેખ પણ રાખ્યો કે, ૨૩ ઇરાનનો રાજ કોરેશ એમ કહે છે કે, આકાશના દેવ યહોવાહે મને પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો આપ્યાં છે; ને યહુદાહમાંના ચરશાલેમમાં તેને સાર એક ઘર બાંધવાની તેણે મને આજ્ઞા કરીધી છે તમારી મઠ્યે તેના સર્વ લોકમાંનો જે કોઈ હોય, તે ત્યાં જાય, ને તેનો દેવ યહોવાહને નેની આજ્ઞા મેળવે.

એઝરા.

૧ હવે ઇરાનના રાજ કોરેશને પહેલે વર્ષે યહોવાહે, ચિર્મયાહના મુખથી [અપાયલું] યહોવાહનું વચન પૂર થાય માટે, રાજ કોરેશના મન પર એવી પ્રેરણા કરીધી, કે તેણે પોતાના આખા રાજ્યમાં એવો ઢંઢેરો પિટાવ્યો ને તેનો લેખ પણ રાખ્યો, ૨ કે ઇરાનનો રાજ કોરેશ એમ કહે છે કે, આકાશના દેવ યહોવાહે મને પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો આપ્યાં છે, ને યહુદાહમાંના ચરશાલેમમાં તેને સાર ઘર બાંધવાની તેણે મને આજ્ઞા કરીધી છે. ૩ તેના સર્વ લોકમાંનો જે કોઈ તમારી મઠ્યે હોય, તેનો દેવ તેની સાથે હો, ને તે યહુદાહમાંના ચરશાલેમમાં જઈને હસાએલના દેવ યહોવાહનું ઘર ને ચરશાલેમમાં છે તે બાંધ, (તેજ [ખરો] દેવ છે). ૪ અને પોતાના પ્રવાસની કોઈ પણ જગ્યામાં જે કોઈ બાંધી રહેલો હોય, તેની જગ્યાના લોક, ચરશાલેમમાં દેવનું ને ઘર છે તેને સાર એન્થિકાર્પેલ ઉપરાંત, રૂપાથી, ને સોનાથી, ને દ્રવ્યથી, ને પથ્થરોથી, તેની સહાય કરે. ૫ ત્યારે યહુદાહના તથા બિન્યામીનના બાપોનાં [ધરેના] મુખ્યો, તથા બાબેલ તથા લેવીઓ, એટલે, ચરશાલે-

મમાં યહોવાહનું ઘર બાંધવાને જવા સાર ને સર્વના મનમાં દેવે પ્રેરણા કરીધી હતી, તેઓ ઉઠ્યા. ૬ અને તેઓની આસપાસના ને સહબા હતા, તેઓએ સર્વ એન્થિકાર્પેલ ઉપરાંત, રૂપાનાં પાત્રોથી તથા સોનાથી તથા દ્રવ્યથી તથા પથ્થરોથી, તથા મૂલ્યવાન પદાર્થોથી, તેઓના હાથોને બળવાન કરીધા. ૭ વળી યહોવાહના ધરનાં ને પાત્રો નબળાઈનેરસારે ચરશાલેમમાંથી કાઢી લાવીને પોતાના દેવના ધરમાં મૂક્યાં હતાં, તે કોરેશ રાજ્યે બહાર કાઢ્યાં; ૮ એટલે ઇરાનના રાજ કોરેશે મિથ્રદાથ ખજાનચીની હસ્તક તેઓને બહાર કઢાવીને યહુદાહના અધિકારી રોજાસ્સારને ગણી આપાવ્યાં. ૯ અને તેઓની સખ્યા આ છે, એટલે, સોનાની ત્રીસ તાસકો, રૂપાની એક હજાર તાસકો, એગ્ગુલીસ છરીઓ, ૧૦ સોનાના ત્રીસ પ્યાલા, રૂપાના બીજા પ્રકારના પ્યાલા, એ ચારસે ને દસ, તથા બીજા પાત્રો એક હજાર. ૧૧ સોનાનાં તથા રૂપાનાં સર્વ પાત્રો મળી પાંચ હજાર ને ચારસે હતા. ૧૨ ત્યારે શુદામનીરીમાના લોક બાબિલથી ચરશાલેમમાં લવાયા, ત્યારે આ બધાં રોજાસ્સાર ત્યાં લાવ્યા.

૨ હવે જેઓ લઘુ જવાયા હતા, જેઓને બાળે-
લનો રાજ નખાપાદનેરસાર બાળેલમાં લઘુ
જયો હતો, તેઓમાંથી પ્રાંતના જે માણસો શુભામ-
જીરીમાંથી [પાછા] આવ્યા, ને જેઓ યજ્ઞશાલેખમાં
તથા ચઢાદમાં પોતપોતાના નગરમાં પાછા આવ્યા,
૨ જેઓ ઝૂખ્યામેલ, યેશૂઆ, નહેમ્યાહ, સરાથાહ,
રએલાયાહ, મેઈમાય, બિલ્શાન, મિરપાર, બિગ્વાય,
રહૂમ, [તથા] બાઅનાહની સાથે આવ્યા તેઓ આ
છે. ઇસાએલ લોકના મનુષ્યોની સખ્યા; ૩ પારોરાના
પુત્રો, જે હબર એકસો ને બોતેર. ૪ સફાટયાહના
પુત્રો, ત્રણસે ને બોતેર. ૫ આરાહના પુત્રો, સાતસે
ને પચ્ચોતેર. ૬ પાહાય-મેઆબના પુત્રો, યેશૂઆ
તથા થોઆબના પુત્રોમાંના, જે હબર આઠસે ને
બાર. ૭ એલામના પુત્રો, એક હબર બસે ને ચોપન.
૮ ઝાતૂના પુત્રો, નવસે ને પિસ્તાળીસ. ૯ ઝાકાયના
પુત્રો, સાતસે ને સાઠ. ૧૦ બાનીના પુત્રો, છસે ને
બેતાળીસ. ૧૧ બેલાયના પુત્રો, છસે ને ત્રેવીસ.
૧૨ આઝબાદના પુત્રો, એક હબર બસે ને બાવીસ.
૧૩ એનોનીઆમના પુત્રો, છસે ને છસે. ૧૪ બિગ્વા-
યના પુત્રો, જે હબર ને છપન. ૧૫ આદીનના પુત્રો,
ચારસે ને ચોપન. ૧૬ હિઝકીયાહના આટરના પુત્રો,
અઠાણું. ૧૭ બેસાયના પુત્રો, ત્રણસે ને ત્રેવીસ.
૧૮ થોરાહના પુત્રો, એકસો ને બાર. ૧૯ હાથુમના
પુત્રો, બસે ને ત્રેવીસ. ૨૦ જિબ્બારના પુત્રો, પંચાણું.
૨૧ બિથલેહેમના પુત્રો, એકસો ને ત્રેવીસ. ૨૨ નટો-
કાહના મનુષ્યો, છપન. ૨૩ અનાથોયાના મનુષ્યો,
એક સો ને અઠાવીસ. ૨૪ આઝમાથેયના પુત્રો,
બેતાળીસ. ૨૫ હિરોથ-આરીમના, કીસાહના, ને બએ-
રોયના પુત્રો, સાતસે ને તેતાળીસ. ૨૬ રામાહ ને
ગેનાના પુત્રો, છસે ને એકવીસ. ૨૭ મિખાસના
મનુષ્યો, એક સો ને બાવીસ. ૨૮ બેથેલ ને આયના
મનુષ્યો, બસે ને ત્રેવીસ. ૨૯ નબોના પુત્રો બાવન.
૩૦ માન્ગીશના પુત્રો, એક સો ને છપન. ૩૧ બીબ
એલામના પુત્રો, એક હબર બસે ને ચોપન. ૩૨ હારી-
મના પુત્રો, ત્રણસે ને વીસ. ૩૩ હોદના, હારીદના,
તથા મોનોના પુત્રો, સાતસે ને પચ્ચીસ. ૩૪ થર-
બોના પુત્રો, ત્રણસે ને પિસ્તાળીસ. ૩૫ સનાઆહના
પુત્રો, ત્રણ હબર છસે ને ત્રીસ. ૩૬ યાન્કો; યદા-
હના પુત્રો, પેરઆના ધરના, નવસે ને તેતેર.
૩૭ ઇમેરના પુત્રો, એક હબર ને બાવન. ૩૮ પારહુ-

રના પુત્રો, એક હબર બસે ને સુડતાળીસ. ૩૯ હારી-
મના પુત્રો, એક હબર ને સત્તર. ૪૦ લેવીઓ; યેશૂઆ
ને કાદમીએલના પુત્રો, હોદાબ્યાહના પુત્રોમાંના,
ચુમોતેર. ૪૧ ગવૈયાઓ; આસાફના પુત્રો, એક સો
ને અઠાવીસ. ૪૨ દારપાળોના પુત્રો; શાહુમના
પુત્રો, આટરના પુત્રો, ટાહમોનના પુત્રો, આકફૂબના
પુત્રો, હરીદાના પુત્રો, થોબાયના પુત્રો, એ સર્વ
મળી એક સો ને એપણ્યાળીસ. ૪૩ નથીનીમ;
સીહાના પુત્રો, હસૂફના પુત્રો, ટાખ્યાઓયના પુત્રો,
૪૪ કેરોસના પુત્રો, સીઅહાના પુત્રો, પાદોનના
પુત્રો, ૪૫ લબાનાહના પુત્રો, હગાબાહના પુત્રો,
આકફૂબના પુત્રો, ૪૬ હાગાબના પુત્રો, સારસાયના
પુત્રો, હાનાનના પુત્રો, ૪૭ જિલ્લના પુત્રો, ગાહારના
પુત્રો, સ્થાયાહના પુત્રો, ૪૮ રસીનના પુત્રો, નકોદાના
પુત્રો, આઝામના પુત્રો, ૪૯ ઉઝાના પુત્રો, પાસે-
આહના પુત્રો, બેસાયના પુત્રો, ૫૦ આસ્નાહના પુત્રો,
મેલનીમના પુત્રો, નરીસીમના પુત્રો, ૫૧ બાકબૂકના
પુત્રો, હાફશના પુત્રો, હાફૂરના પુત્રો, ૫૨ બાસ્લૂથના
પુત્રો, મરીદાના પુત્રો, હારીના પુત્રો, ૫૩ બાકોસના
પુત્રો, સીસરાના પુત્રો, તેમાહના પુત્રો, ૫૪ નસીઆ-
હના પુત્રો, હરીફના પુત્રો, ૫૫ સુલેમાનના સેવકોના
પુત્રો, સોટાયના પુત્રો, હારસોફેરથના પુત્રો, ૫૬ હાના
પુત્રો, ૫૭ યાઆહાહના પુત્રો, હાકોનના પુત્રો, જિલ્-
લના પુત્રો, ૫૮ સફાટયાહના પુત્રો, હાલીલના પુત્રો,
થોબિરેથ હારસમાઇમના પુત્રો, આમીના પુત્રો.
૫૯ સર્વ નથીનીમ તથા સુલેમાનના સેવકોના પુત્રો
મળી ત્રણસે ને બાણું હતા. ૬૦ અને તેલ-મેલાહ,
તેલ-હારી, કફબ, આદાન, [તથા] ઇમેર, એઓ-
માંથી જેઓ [પાછા] આવ્યા, પણ જેઓ ઇસાએલ-
માંના હતા કે નહિ, એ વિષે પોતાના બાપનાં ઘરો
તથા પોતાની વંશવણી કેખાલી રાક્યા નહિ, તેઓ
આ છે; ૬૧ એટલે દલાયાહના પુત્રો, ટાબીયાહના
પુત્રો, નકોદાના પુત્રો, એ છસે ને બાવન. ૬૨ અને
યાન્કોના પુત્રોમાંના; દબાયાહના પુત્રો, હાકોસના
પુત્રો, બાઝિલ્લાયના પુત્રો, કે જે જિલઆદી બાઝિ-
લ્લાયની દીકરીઓમાંથી સ્ત્રી પરણી લાગ્યો ને જેનું
નામ તેઓના ઉપરથી પડ્યું. ૬૩ જેઓ વંશવણી
પ્રમાણે ગણાયના હતા તેઓ મધ્યે એઓએ પોતાના
લેખ રીધ્યા, પણ તે ન મળ્યા; માટે તેઓ વચલેલા
ગણાને યાન્કપદમાંથી બદલ્યા. ૬૪ અને તિશીયાએ

તેઓને કહ્યું કે, ઉરીમ તથા તુમ્મીમ પહેરનાર એક યાજ્ઞ ઉભો યાય ત્યાં સુધી તમારે પરમપવિત્ર વસ્તુ-ઓમાંથી ખાતું નહિ. ૧૪ સર્વ જમાન મળીને ઝોતાળીસ હજાર ત્રણસેં ને સાઠની હતી, ૧૫ તેઓ ઉપરાંત, તેઓના દાસો તથા તેઓની દાસીઓ, સાત હજાર ત્રણસેં ને સાઠનીસ હતાં; ને તેઓમાં ગવૈયાઓ તથા ગવૈયણો બસેં હતાં. ૧૬ તેઓના ઘોડા સાતસેં ને છત્રીસ હતા; તેઓનાં ખચ્ચર બસેં ને પિસ્તાળીસ હતાં. ૧૭ તેઓનાં ઉઠ ચારસેં ને પાંત્રીસ; [ને] ગધેડાં છ હજાર સાતસેં ને વીસ હતાં. ૧૮ અને યશાલેખમાંના યહોવાહના ધરમાં જ્યારે બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યો-માંના કેટલાએક આવ્યા, ત્યારે દેવના ધરને તેની જગ્યા ઉપર ઉભું કરવાને તેઓએ રાજ્યશીથી અર્પણ આપ્યાં. ૧૯ તેઓએ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે કામના બંદારમાં એકસેટ હજાર દારીક સોતું, તથા પાંચ હજાર માનેહ રૂપું, તથા યાજ્ઞકના સો પોપાક આપ્યા. ૨૦ એમ યાજ્ઞકો, તથા લેવીઓ, તથા લોકા-માંના કેટલાએક, તથા ગવૈયાઓ, તથા દ્વારપાળો, તથા નથીનીમ, પોતાનાં નગરોમાં, ને સર્વ ઇસ્રાએલ પોતાનાં નગરોમાં, વસ્યા.

૩ અને ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાનાં નગરોમાં છતાં, સાતમો માસ આવ્યો ત્યારે લોકો એકમતે યશાલેખમાં એકઠા થયા. ૨ ત્યારે યોસાદાકનો પુત્ર યેશૂઆ, તથા તેના યાજ્ઞક ભાઇઓ, તથા શઆલ્તી-એલનો પુત્ર ઝરબબેલ, તથા તેના ભાઇઓએ ઉઠીને ઇસ્રાએલના દેવની વેદી બાંધી, એ માટે કે ઇશ્વરભક્ત મુસાના નિયમસાક્ષમાં જે લખેલું છે તે પ્રમાણે તે પર તેઓ દહનીયાર્પણ કરે. ૪ અને તેઓએ તે વેદી તેની જગ્યાએ ઉભી કરી; કેમકે દેશોના લોકોને લીધે તેઓ ભયભિત હતા; ને તે પર તેઓએ દહનીયાર્પણો, એટલે સવારે તથા સાંજે દહનીયાર્પણો, યહોવાહને અર્પ્યાં. ૪ અને તેઓએ લેખ પ્રમાણે માંદવાઓનું પર્વ પાળ્યું, ને પ્રતિદિનનાં દહનીયાર્પણો નિધિ પ્રમાણે ગળીને પ્રતિદિનની ફરજની જરૂરિયાત પ્રમાણે [અર્પ્યાં]. ૫ અને ત્યાર પછી નિત્યનું દહનીયાર્પણ, ને અમાવાસ્યાઓનાં, તથા યહોવાહનાં સર્વ સુકરર તથા પવિત્ર પર્વોનાં, તથા યહોવાહને સાડ રાજ્ય-શીથી સર્વ-એષ્ટિકાર્પણ કરનારાનાં [અર્પણો કીધાં]. ૬ સાતમા માસના પહેલા દિવસથી યહોવાહને સાડ તેઓ દહનીયાર્પણો ચઢાવવા લાગ્યા. પણ યહોવા-

હના મંદિરનો પાયો હજી નખાયો ન હતો. ૭ અને તેઓએ સલાટોને તથા સુતારોને પૈસા આપ્યા; ને સીદોનીઓને તથા સૂરીઓને ખાવાનું તથા પીવાનું તથા તેલ આપ્યાં, કે ઇરાનના રાજ કોરેશથી જે પર-વાનગી તેઓને મળી હતી તે પ્રમાણે તેઓ લખાના-થી સમુદ્રવટિ જોખા સુધી એરેન્કાષ્ટ લાવે.

૮ હવે યશાલેખમાં દેવના ધરમાં તેઓ આવ્યા તેના બીજા વર્ષના બીજા માસમાં, શઆલ્તીએલનો પુત્ર ઝરબબેલ, તથા યોસાદાકનો પુત્ર યેશૂઆ, તથા બાકીના તેઓના યાજ્ઞક તથા લેવી ભાઇઓ, તથા સર્વ જેઓ ગુલામગીરીમાંથી યશાલેખમાં આવ્યા હતા તેઓએ આરંભ કીધો, ને યહોવાહના ધરના કામની દેખરેખ રાખવા સાડ વીસ વર્ષના તથા તેથી ઉપરના લેવીઓને નિમ્યા ૯ ત્યારે દેવના ધરમાં કામ કરના-રાઓ પર દેખરેખ રાખવા સાડ યેશૂઆ, તેના પુત્રો તથા તેના ભાઇઓ સુધ્ધાં, અને યહૂદાહના પુત્રો કાદ-મીએલ તથા તેના પુત્રો, એકમતે ઉભા રહ્યા; હેનાદા-દના પુત્રો પણ, તેઓના પુત્રો તથા તેઓના લેવી ભાઇઓ સુધ્ધાં. ૧૦ અને બાંધનારાઓએ યહોવાહના મંદિરનો પાયો નાખ્યો, ત્યારે, યહોવાહની સ્તુતિ કરવા સાડ, તેઓએ ઇસ્રાએલના રાજ દાઉદની ગોઠવણ પ્રમાણે, યાજ્ઞકોને એઓના પોપાક પહેરાવીને તથા રણશિંગડાં લઇને, તથા આસાફના પુત્રો લેવી-ઓને ઝાઝો લઇને ઉભા રાખ્યા. ૧૧ અને તેઓએ યહોવાહની સ્તુતિ કરતાં તથા તેનો ઉપકાર માનતાં સામસામે ગાયુ કે, કેમકે તે મહેરબાન છે, કેમકે ઇસ્રાએલ પર તેની દયા સદાકાળ સુધી [ટકે છે]. અને યહોવાહના ધરનો પાયો નખાયો તે માટે સર્વ લોકો મોટા ઘોટા કાઢીને યહોવાહની સ્તુતિ કીધી. ૧૨ પણ યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ તથા બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યોમાંના ધણા, એટલે જે વૃદ્ધ પુરુષોએ પહેલું પર જોયું હતું, તેઓની નજર આગળ જ્યારે આ ધરનો પાયો નખાયો, ત્યારે તેઓ મોટી પેાક મૂકીને રોધ્યા; ને ધણાએ હર્ષને લીધે મોટા પેાકાર કીધા; ૧૩ માટે લોકોના હર્ષપેાકારનો અવાજ છે કે નિલાપનો અવાજ છે તે કળી શકાતું નહોતું; કેમકે લોકો મોટી બૂમરાણ કરતા હતા, ને તે ઘોંપાટ ધણે દૂર સુધી સંભળાતો હતો.

૪ હવે યહૂદાહના તથા બિન્યામીનના સત્તુઓએ સાંભળ્યું કે ગુલામગીરીના પુત્રો ઇસ્રાએલના

દેવ યદોવાહને સાડ મહિર બાધે છે; ૨ ત્યારે તેઓએ ઝરખખાખેલ તથા બાપોના [ધરોના] મુખ્યો પાસે આ ઈને તેઓને કહ્યું કે, અમને તમારી સાથે બાધવાના કામમાં સમિલ થવા દો; કેમકે તમારી પેઠે અમે પણ તમારા દેવના લેખાસક છીએ; ને આરથુરનો રાજ એસાર હોવાને એ અમને અમે લઈ આવ્યો, તેના દિવસોથી અમે એની આગળ ચલ કરતા આવ્યા છીએ. ૩ પણ ઝરખખાખેલ તથા યેશુઆએ તથા ઇસા-એલના બાપોના [ધરોના] મુખ્યોમાના બાકીનાઓએ તેઓને કહ્યું કે, અમારા દેવને સાડ ધર બાધવામાં અમારી સાથે તમારે કાંઈ લાગલાય નથી; પણ કારેશ રાજાએ, એટલે ઇરાનના રાજાએ, અમને આજ્ઞા કરી છે તેમ, અમે યેતેન એકઠા થઈને ઇસાએલના દેવ યદોવાહને સાડ બાધકામ કરીશું ૪ ત્યારે દેશના લોકોએ યદુદાહના લોકોના હાથ નરમ પાડ્યા, ને બાંધકામમાં તેઓને દેશન કરીધા; ૫ ને તેઓની મત-લજ નિષ્ફળ કરવા સાડ, ઇરાનના રાજા કોરેશના સર્વ દિવસો પર્વત, એટલે ઇરાનના રાજા હાર્યેવેશના રાજ્ય સુધી, પૈસા આપીને તેઓની વિરૂદ્ધ મસલતિયા રાખ્યા ૬ અને અહારેશેરેશના રાજ્યમાં, તેના રાજાના પ્રાર્થનામાં, તેઓએ યદુદાહ તથા યશરાલેમના રહેવાસીઓ વિરૂદ્ધ એક વહોમતનારું લખ્યું

૭ અને આત્તાહશારતાના દિવસોમાં, બિશ્વામે, મિશ્કાયે, લાખએલે, તથા તેના બાકીના સધાતી-ઓએ, ઇરાનના રાજા આત્તાહશારતા ઉપર લખ્યું, ને પત્રનું લખાણ અરામી લિપિમાં લખેલું હતું, ને તેના અર્થે અરામી ભાષામાં દર્શાવેલી હતી. ૮ ન્યાય-ખાતાના વડા અમલદાર રદ્દમે તથા બિશ્લીસ નિમ્નાયે યશરાલેમ વિરૂદ્ધ આત્તાહશારતા રાજા ઉપર એવો પત્ર લખ્યો; ૯ ન્યાયખાતાને વડો અમલદાર રદ્દમ, તથા બિશ્લીસ નિમ્નાય, તથા તેના બાકીના સધા-તીઓ; દીનાયેઓ, તથા અફારાશખાયેઓ, રાપેલા-યેઓ, અફારાયેઓ, આફવાયેઓ, બાબલાયેઓ, શુશાનખાયેઓ, દેહાયેઓ, એલમાયેઓ; ૧૦ ને બાકીની દેશલતિઓ, જેઓને મોટા તથા ખાનદાન બોરનાખપારે લાગીને સમગ્ર નગરમાં, તથા નદી પારના બાકીના [દેશમાં] વસાવ્યા હતા, તેઓ વિગેરેએ તે પ્રસંગે લખાણ કર્યું ૧૧ તેઓએ આત્તાહ-શારતા રાજા ઉપર ને પત્ર મોકલ્યો તેની નકલ આ છે, [એટલે] નદી પારના તારા સેવકો, વિગેરે. ૧૨ રાજાને

માલુમ થાય કે, જે યદુદીઓ તારી પાસેથી આવ્યા છે તેઓ અમારી પાસે યશરાલેમમાં આવ્યા છે; તેઓ તો ફિલૂરી તથા હુઝ નગર બાધે છે, ને કોટ પૂરા કરીધા છે, ને પાયા સમાવી છે ૧૩ તો હવે રાજાને માલુમ થાય કે, જે એ નગર બધારો, ને એના કોટ પૂરા થશે, તો ખાડલી, કર, કે જગત તેઓ આપનાર નહિ, ને તેથી આખરે રાજાએને ખોટ લાગશે ૧૪ તો હવે મેહેલનું લૂલુ અમે બાધએ છીએ, માટે રાજાનું અપમાન એલુ એ અમને ઘટતું નથી; એ માટે અમે [સરેશો] મોકલીને રાજાને ખબર આપી છે; ૧૫ એ માટે કે તારા પૂર્વજોના લેખોના પુસ્તકોમાં શોધ કરવામાં આવે; એમ તે લેખોના પુસ્તકોમાંથી તને માલમ પડશે ને જણાશે કે એ નગર તો ફિલૂરી, તથા રાજાએને તથા દેશોને ઉપદ્રવ કરનાર નગર છે, ને પુરાતન કાળથી એમાંજ તેઓ ઝગો કરતા આવ્યા છે; ને એ કારણને લીધે એ નગર પાચમાલ થયું હતું. ૧૬ અમે તો રાજાને જણાવીએ છીએ કે જે એ નગર બધાય, ને જે એના કોટ પૂરા કરાય, તો એ કારણને લીધે નદી પાર તારો કંઈ પણ હક રહેશે નહિ ૧૭ [ત્યારે] રાજાએ ન્યાયખાતાના વડા અમલદાર રદ્દમને તથા બિશ્લીસ નિમ્નાયને તથા બાકીના તેઓના સધાતીઓ જે સમગ્રમાં તથા નદી પારના બાકીના [દેશમાં] રહેતા હતા, તેઓને પ્રત્યુત્તર મોકલ્યો કે, હોમકુશય, વિગેરે. ૧૮ ને પત્ર તમોએ અમારા પર મોકલ્યો, તે માની સન્મુખ રપજ રીતે વાચવામાં આવ્યો છે ૧૯ અને મારા હુકમથી બાળ કરવામાં આવી છે, ને એલું માલમ પડ્યું છે કે, એ નગર તો પુરાતન કાળથી રાજાઓની વિરૂદ્ધ ખંડ કરતું આવ્યું છે, ને એની અદર ફિલૂર તથા હુઝો યતાં આવ્યા છે ૨૦ વળી પરાકંમી રાજાઓ પણ યશરાલે-મમાં થઈ ગયા છે, કે જેઓએ નદી પારના સર્વ [દેશ] પર હુકમ ચલાવી છે; ને ખજાળી, કર, તથા જગત તેઓને અપધર્તાં દર્તાં ૨૧ માટે હવે તમારે એવો હુકમ કરવો કે, એ માણસોનું કામ બધ કરવામાં આવે, ને મારી આજ્ઞા મળતાં સુધી એ નગર ન બધાય ૨૨ અને સમાજો, રખે તમો એમાં બાંહેલ રહો ઉપદ્રવ વધીને રાજાએને નુકસાન થાય, એલું આ માટે થતું બેઠ્યું ૨૩ પણ ત્યારે રદ્દમની તથા બિશ્લીસ નિમ્નાયની તથા તેઓના સધાતીઓની આગળ આત્તાહશારતા રાજાના પત્રની નકલ વચાઈ, ત્યારે તેઓ હતાવળે

યરૂશાલેમમાં યહુદીઓ પાસે આવ્યા ને તેઓને જ્ઞેર-
જીવમથી અટકાવ્યા. ૧૪ એટલે યરૂશાલેમમાંનાં દેવતા
ધરતું કામ અટક્યું; ને ઇરાનના રાજ દાર્યાવેશના
રાજ્યના બીજા વર્ષ સુધી તે અટકી રહ્યું.

૫ હવે હાગ્ગાય બલિષ્ઠવાદી, તથા ઇફોને પુત્ર
ઝબાર્યાહ, એ બલિષ્ઠવાદીઓએ, જે યહુદીઓ
યહુદાહ તથા યરૂશાલેમમાં હતા, તેઓને પ્રતિષેધ કર્યો;
ઇસ્રાએલના દેવને નામે તેઓને પ્રતિષેધ કર્યો. ૨ ત્યારે
શંઆલ્લીએવને પુત્ર ઝરખ્ખાએલ તથા થોસાદાકને
પુત્ર થેશ્શા ઉઠવા; ને યરૂશાલેમમાં દેવનું જે ઘર છે
તે બાધવા લાગ્યા; ને તેઓની સાથે દેવતા બલિષ્ઠ-
વાદીઓ તેઓને મદદ કરતા હતા. જે તેજ સમયે નરી
પારને સૂણો તાત્તનાય તથા શયાર-બોઝનાય તથા
તેઓના સ્વાતીઓ તેઓની પાસે આવ્યા, ને તેઓને
એમ કહ્યું કે, આ ઘર બાધવાને તથા આ કોટ સપૂર્ણ
કરવાને તમને કોણે આજ્ઞા આપી? ૪ પછી અમે
તેઓને એમ કહ્યું કે, જે પુરૂષો એ ઇમારત બાંધે છે
તેઓના નામ શા છે? ૫ પણ યહુદીઓના વડીલો પર
તેઓના દેવની દષ્ટિ હતી, માટે તે બાબત દાર્યાવેશને
પહોંચે ને પછી એ બાબતને જવાબ પત્રવાટે પાઠે
મળે ત્યાં સુધી તેઓએ એઓને અટકાવ્યા નહિ.

૬ નદી પારને સૂણો તાત્તનાય, તથા શયાર-બોઝ-
નાય, તથા તેના સ્વાતી અફાસીબાએઓ, જેઓ નદી
પારના હતા, તેઓએ જે પત્ર દાર્યાવેશ રાજ પર
મેકલ્લેથી તેની નકલ; ૭ તેઓએ તેના પર જે પત્ર
મેકલ્લેથી તેના આ પ્રમાણે લખ્યું હતું; દાર્યાવેશ
રાજને પૂરી ક્ષેમકુશળતા. ૮ રાજને માલમ થાય કે,
અમે યહુદાહના પ્રાંતમાં મોટા દેવના ઘરમાં ગયા
હતા, તે તે મોટા પત્થરથી બાંધેલું છે ને બીંતોમાં
લક્કડ ધાલેલું છે, ને એ કામ ખતી આવે છે ને
તેઓના હાથમાં આબાહ થઈ બળ્ય છે ૯ તે પ્રસંગે તે
વડીલોને પૂછતાં અમે તેઓને એમ કહ્યું કે, આ ઘર
બાધવાને તથા આ કોટ સપૂર્ણ કરવાને તમને કોણે
હુકમ આપ્યો? ૧૦ વળી તને જણાવવા સાર અમે
તેઓના નામ પૂછ્યાં, કે તેઓના આગેવાનોનાં નામ
અમે લખીએ. ૧૧ અને તેઓએ અમને આ પ્રમાણે
પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે, અમે આકાશ તથા પૃથ્વીના
દેવના સેવકો છીએ; ને જે ઘર આજથી ધણી વર્ષો
અગાઉ બંધાયું હતું, જે ઇસ્રાએલના એક મહાન
રાજાએ બાંધીને પૂર કીધું હતું, તે અમે બાંધીએ છીએ.

૧૨ પણ અમારા પિતૃઓએ આકાશના દેવને કોપાય-
માન કીધાથી તેણે તેઓને બાંધેલના રાજ કારેલી
નબૂખાદનેસ્સારના હાથમાં સોંપ્યા; ને તેણે આ
ઘરને નાશ કીધો, ને લોકને તે બાંધેલમાં લઈ ગયો.
૧૩ તોપણ બાંધેલના રાજ કારેશના પહેલા વર્ષમાં
કારેશ રાજાએ દેવનું એ ઘર બાધવાનો હુકમ કીધો.
૧૪ અને વળી દેવના ઘરના સોનાનાં ને રૂપાનાં જે
પાત્રો નબૂખાદનેસ્સારે યરૂશાલેમના મંદિરમાંથી કઢાડી
લઈને બાંધેલના મંદિરમાં આપ્યા હતા, તે કારેશ
રાજાએ બાંધેલના મંદિરમાંથી બહાર કઢાડીને શેશ્બા-
સ્સાર નામનો એક, જેને તેણે સૂણો બનાવ્યો હતો,
તેને સોંપ્યા; ૧૫ ને તેણે તેને કહ્યું કે, આ પાત્રોને
લઈ જઈને એમને યરૂશાલેમના મંદિરમાં મૂક, ને
દેવનું ઘર તેની જગ્યાએ બંધાવ ૧૬ ત્યારે તેજ
શેશ્બાસ્સારે આવીને યરૂશાલેમમાંના દેવના ઘરને
પાથો નાખ્યા; ને ત્યારથી તે હાલ સુધી તેનું બાધ-
કામ ભરી છે, તોપણ પૂર થયું નથી. ૧૭ તો હવે, જે
રાજની દષ્ટિમાં ઠીક લાગે તો, યરૂશાલેમમાં દેવનું
આ ઘર બાધવાને કારેશ રાજાએ હુકમ કીધો હતો કે
નહિ, એની શોધ, રાજના ત્યાંના એટલે બાંધેલના
બહારમાં, કરવી, ને એ બાબતમાં રાજાએ ચોતાની
મરજી અમને કહેવડાવી મોકલવી.

૮ ત્યારે દાર્યાવેશ રાજાએ હુકમ કીધો, ને બાંધે-
લમાં ગયા બંડારો રાખેલા હતા, ત્યાંના દફતર-
ખાતામાં શોધ કરાવી. ૨ અને આહુમથામાં, માદાય,
પ્રાંતના મેહેલમાં એક દફતર મળ્યું, ને તેમાં આ
પ્રમાણે લખેલના એક લેખ હતો; ૩ કારેશ રાજના
પહેલા વર્ષમાં કારેશ રાજાએ [નીચે સુજ્ઞ] એક
કરાવ કીધો; યરૂશાલેમમાંના દેવના ઘર વિષે [હુકમ
કે] જે મહાનમાં લોકો યજ્ઞાપેલું કરે છે તે ઘર બાધવું,
ને તેના પાયા મજબૂત નાખવા; તેની લંચાઈ સાક
હાય, ને તેની ચોડાઈ સાક હાય; ૪ તેને મોટા પત્થ-
રની ત્રણ હારો, ને નવા લાકડાની એક હાર [હોય];
ને તેને ખરચ રાજના ઘરમાંથી આપવો. ૫ અને
વળી દેવના ઘરના સોનાનાં ને રૂપાનાં જે પાત્રો નબૂ-
ખાદનેસ્સારે યરૂશાલેમના મંદિરમાંથી કઢાડી લઈને
બાંધેલમાં લાવ્યા હતા, તે પાત્રો આપવા, ને યરૂ-
શાલેમના મંદિરમાં તેમને ચોતપોતાની જગ્યાએ પાછાં
લઈ જવાં, ને તારે તેમને દેવના ઘરમાં મૂકવા. ૬ તો
હવે, નદી પારના સૂણો તાત્તનાયે, શયાર-બોઝનાયે,

તથા નદીની પૈથી પારના તમારા સુધાતી અદાર્શખા-
યેએએ, ત્યાંથી દૂર રહેવું, ૭ દેવના એ ધરના કામને
તમારે હેડવું નહિ, ચદુદીએનો સુખો તથા ચદુદી-
એના વહીવટો એ ધર તેની જગ્યાએ બારે ૮ વગી,
દેવનું એ ધર બાધવા સાર ચદુદીએના વહીવટને તમારે
શી [મદદ] કરી, તે વિષે હું દુકમ કર છું કે, રાજની
મિલકતમાંથી, એટલે નદી પારની ખડપીમાંથી, એ
માણસોને બનવી તારીફે ખરચ આપવો, કે તેઓને
અટકાવ ન થાય. ૯ અને તેઓને જે કંઈની જરૂર હોય
તે, એટલે, ભૂરાન ગોધા, તથા મેંદા, તથા હલવાનો,
આકારના દેવના દહનીયાપણેને સાર, તથા ધર્મ,
મીઠું, દારૂચર, ને તેવ, એ ચરણાદેમના ચાળકોના
કદેવા મુજબ, તેઓને પ્રતિદિન અચૂક આપવું, ૧૦ એ
માટે કે તેઓ આકારના દેવની આત્રણ મુવાસિક
વસો કરે, ને રાજની તથા તેના પુત્રોની જલ્દીને
માટે પ્રાર્થના કરે ૧૧ વગી મેં એવો દુકમ કીધો છે
કે, જે કોઈ આ વચનને ફેરવે, તેના ધરમાંથી એક
બારોઠિયો ખેતી કાઢીને, તેને ઉચ્ચાને તેના પર
જરવા, ને એને માટે તેના ધરનો ઉકરડો કરી
નાખવો. ૧૨ અને દેવનું આ જે ધર ચરણાદેમના છે
તેમાં ફેરફાર કરવાને તથા તેનો નાશ કરવાને જે સર્વ
રાજએ તથા પ્રજાએ પોતાનો હાથ લાગો કરે,
તેમનો નાશ, જે દેવે તેમાં પોતાનું નામ વસાવ્યું છે,
તે [દેવ] કરો. મેં દાર્યાવેશ દુકમ કીધો છે, તેનો
બનવી તારીફે અમલ કરવો.

૧૩ ત્યારે નદીની પૈથી પારના સુખા તાતનાયે,
ચપાર-એકનાયે, તથા તેના સુધાતીએએ, દાર્યાવેશ
રાજએ મેંકહેડી આપના કારજથી, [ઉપરના દુકમ]
પ્રમાણે બનવી કોશિયથી અમલ કીવો. ૧૪ અને
દાન્યાય ભવિષ્યવાદીના તથા હરોના પુત્ર ગ્રખાર્યો
દના પ્રતિષ્ઠના કારજથી ચદુદીએના વગી બાધતા
નયા ને આબારી પામતા ગયા, ને હજાએએના દેવના
દુકમ પ્રમાણે, ને કોરેશ તથા દાર્યાવેશ તથા હરાનના
રાજ આનંદશસ્ત્રાન ક્રાવ પ્રમાણે, તેઓએ બાધ-
કામ કરીને તે સમય કીધું. ૧૫ અને દાર્યાવેશ રાજના
રાજવના છઠ્ઠા વર્ષમાં, બદાર માસને ત્રીજે દિવસે, એ
૫૨ સપ્તમ વડ. ૧૬ અને હજાએએપુત્રોએ, ચાળકોએ
તથા લેવીએએ તથા ગુલામગીરીવાળા બાકીના લોકોએ
દેવના આ પરનું પ્રતિષ્ઠાપર્વ આનંદથી પાળ્યું. ૧૭ અને
દેવના એ ધરના પ્રતિષ્ઠાપર્વે એક સો ગોધા, બસં

મેંદા, ચારસેં હલવાન, તથા સર્વે હજાએએને સાર,
પાપાર્યોર્ષણને માટે હજાએએના કુળોની સખ્યા
પ્રમાણે બાર બકરા તેઓએ વઢાવ્યા. ૧૮ અને સુસુના
પુસ્તકમાં લખ્યું છે તે પ્રમાણે, ચરણાદેમના દેવની
સેવાને સાર, તેઓએ ચાળકોને તેઓના વિભાગો
પ્રમાણે, તથા લેવીએએને તેઓના વર્ગો પ્રમાણે નિમ્યા.

૧૯ અને ગુલામ ગીરીવાળા લોકોએ પહેલા માસને
ચાંદમે દિવસે પારખાપર્વે પાળ્યું. ૨૦ કેમકે ચાળકો
તથા લેવીએએ પોતાને સાથે શુદ્ધ કીધા હતા, તેઓ
સર્વે શુદ્ધ હતા, ને ગુલામગીરીવાળા સર્વે લોકોને સાર,
તથા પોતાના ચાળકલાઈઓને સાર, તથા પોતાને
સાર તેઓએ પારખા કાપ્યું. ૨૧ અને ગુલામગીરી
માંથી પાછા આવેલા હજાએએપુત્રોએ, તથા જેઓ
હજાએએના દેવ યદોવાદની ઉપાસના કરવા સાર
દેવના મૂર્તિપૂજકોના મનીનપણાથી અલગ થઈને
તેઓ મધ્યે આવ્યા હતા તેઓ સર્વેએ ખાધું, ૨૨ તથા
સાત દિવસ સુધી બિખમીર દોઢાંતીનું પર્વ આનંદથી
પાળ્યું, કેમકે યદોવાદે તેઓને આનંદિત કીધા હતા
ને હજાએએના દેવ પરમેશ્વરના વરના કામમાં તેઓના
હાથ મજબૂત કરવા સાર, તેણે આશ્ચર્યના રાજનું
મન તેઓની ગમ ફેરવ્યું હતું.

૭ દવે એ બિનાએ પછી, હરાનના રાજ આતો-
દશસ્તાના રાજ્યમાં, મુખ્ય ચાળક દારૂનના
પુત્ર એલઆઝારના પુત્ર શીનહાસના પુત્ર ૧ અબીશુ-
આના પુત્ર બુકીના પુત્ર ઉઝીના પુત્ર ૨ ગ્રાહોદના
પુત્ર મરાયોધના પુત્ર અગ્રાયોદના પુત્ર ૪ અમાયો
દના પુત્ર અગ્રીજના પુત્ર સાહોકના પુત્ર ૫ શાલ્લમના
પુત્ર દિલજીવાદના પુત્ર અગ્રાયોદના પુત્ર તરાવાદનો
પુત્ર એગ્રા, ૬ એ એગ્રા બામેલથી ત્યા ગયો હતો,
ને હજાએએના દેવ યદોવાદે આપેલા સુસાના નિયમ
શાસનમાં તે પ્રતીજ્ઞ શરૂ કરી હતી, ને તેના દેવ યદોવા
દનો હાથ તેના પર હતો તે પ્રમાણે રાજએ તેની
સર્વે અરજ સ્વીકારી. ૭ અને આતોદશસ્ત્ર રાજના
સાતમા વર્ષમાં હજાએએવપુત્રોમાંના તથા ચાળકોમાંના
કેટલા, તથા લેવીએ તથા ગુલામગીરી તથા દારૂપાયો
તથા નળીનીમ ચરણાદેમ ગયા. ૮ અને રાજના સાતમા
વર્ષના પાંચમા માસમાં તે ચરણાદેમ પહોંચ્યા. ૯ કેમકે
પહેલા માસની પહેલીએ તેણે બાલિલથી સુસાફરી
ગઈ કીરી, ને પોતાના દેવનો શુભ હાથ તેના પર
હતો તે પ્રમાણે, પાંચમા માસની પહેલીએ તે ચરણ-

લેખ પહોંચ્યો. ૧૦ કેમકે યહોવાહુના નિયમનુ શોધન કરવામા તથા તે પાળવામા, તથા ઇસ્ત્રાએલમા વિધિઓ તથા હુકમો શિખવવામા એઝરાએ પોતાનું મન લગાડેલું હતું.

૧૧ હવે એઝરા યાજ્ઞક ને શાસ્ત્રી, એટલે યહોવાહુની આજ્ઞાઓનક વચનોનો તથા ઇસ્ત્રાએલને [આપેલા] તેના વિધિઓનો શાસ્ત્રી, એને ને પત્ર આત્તાહશસ્ત્રતા રાજ્યએ આપ્યો હતો તેની નકલ આ છે, ૧૨ આકાશના દેવના નિયમશાસ્ત્રના શાસ્ત્રી એઝરા યાજ્ઞક ભેજ, રાજધિરાજ આત્તાહશસ્ત્રતા, સપૂર્ણ વિગેરે ૧૩ હુ એવો હુકમ કરું છું કે, મારા રાજ્યમાના ઇસ્ત્રાએલ લોકમાના સર્વ જનો તથા તેઓના યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ, જેઓ રાજ્યપુરોશીથી યરૂશાલેમમા જવા ઇચ્છતા હોય, તેઓ તારી સાથે જાય ૧૪ કેમકે રાજ તથા તેના સાત મંત્રીઓએ તને એ માટે મોકલ્યો છે, કે તારા હાથમા તારા દેવનો ને નિયમ છે તે પ્રમાણે ચક્રવાહ તથા યરૂશાલેમ સબધી તું તપાસ કરે, ૧૫ ને ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, જેનો નિવાસ યરૂશાલેમમા છે, તેને ને રૂપ તથા સોનુ રાજ્યએ તથા તેના મંત્રીઓએ ઉદારતાથી આપ્યું છે તે, ૧૬ અને લોક તથા યાજ્ઞકો પોતાના દેવના યરૂશાલેમમાના ધરને સાડ ને એચિ કાપેલો તેઓ રાજ્યપુરોશીથી અર્પે, તથા ને સર્વ રૂપ તથા સોનુ આપ્યા બાબેલ પ્રાતમાથી તને મળે તે લઈ જાય, ૧૭એ માટે એ પૈસાથી ગોધા, મેંદા, દલ વાનો, તેઓના આધારપેલો તથા તેઓના પેથાર્પેલો સુદ્ધા બનતી તાકીદે ખરીદીને યરૂશાલેમમા ને તમારા દેવનું ઘર છે તેની વેદી પર તેઓને તારે અર્પવા ૧૮ અને ને બાકીનુ રૂપ તથા સોનુ, તેનું ને કરવાનું તને તથા તારા સાધઓને સાડ લાગે તે પ્રમાણે તમારે પોતાના દેવની ઇચ્છા મુજબ કરવું ૧૯ અને ને પાત્રો તારા દેવના ધરની સેવાને સાડ તને આપેલા છે, તે તારે યરૂશાલેમના દેવની હબુરમા આપવા ૨૦ અને જરૂર દેવના ધરકી જરૂરિયાત પ્રમાણે એથી વધારે અર્પવાનો તને પ્રસન્ન પડે, તો તે તારે રાજ્યના લોકોમાંથી અર્પવું ૨૧ અને હુ, હા, હુ આત્તાહશસ્ત્રતા રાજ નહી પારના સર્વ ખબલથીઓને હુકમ કરું છું કે, એઝરા યાજ્ઞક, એટલે આકાશના દેવના નિયમશાસ્ત્રનો શાસ્ત્રી તમને ને કહ કરવાનું કહે તે પૂરી તાકીદે કરવું, ૨૨ એટલે સો તાલત રૂપા સુધી, તથા સો માપ ધણ સુધી, તથા સો બાય દ્રાક્ષરસ સુધી, તથા સો બાય તેલ સુધી, ને નિમક તો લેખા વગર

[આપણું] ૨૩ ને કહ આકાશના દેવની આજ્ઞા હોય, તે પ્રમાણે પૂરેપૂરું આકાશના દેવના ધરને સાડ કરવું, કેમકે રાજના રાજ્ય ઉપર તથા તેના પુત્રો ઉપર સા માટે કોપ આવવો એકએ ૨૪ ને અમે તમને જણાવીએ છીએ કે સર્વ યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ, ગવૈયાઓ, દ્વારપાળો, નથીનીમ, કે દેવના આ ધરના સેવકો, એમની પાસેથી ખાડાડી, કર, કે જકાત લેવી એ કાયદા વિરૂદ્ધ ગણાયો ૨૫ અને તું, એઝરા, તારા દેવનું જ્ઞાન ને તારા હાથમા છે તે પ્રમાણે અમલદારો તથા ન્યાયાધીશો કરાવને, કે તેઓ નહી પારના ને સર્વ લોક તારા દેવના નિયમો જાણનારા છે, તેઓના ન્યાય કરે, ને ને તેથી અજાણ હોય તેને તમારે રાખવું ૨૬ અને ને કહ તારા દેવના નિયમનો તથા રાજના નિયમનો અમલ ન કરે તેને તાકીદે સજા કરવી, પછી તે મોતની કે દેશનિકાલની કે માલમિલકતની જમીની કે કેદની હોય તો પણ.

૨૭ આપણા પૂર્વજોનો દેવ યહોવાહ રુદ્રત્ય હો, કે તેણે રાજના મનમા એવો [વિચાર] ઘાલ્યો કે યરૂશાલેમમા યહોવાહનું ને ઘર છે તેને સુશોભિત કરવું, ૨૮ ને તેણે રાજની તથા તેના મંત્રીઓની તથા રાજના સર્વ પરાક્રમી સરદારોની કૃપાદષ્ટિ મારા પર કરાવી છે અને મારા દેવ યહોવાહનો હાથ મારા પર હતો, તે પ્રમાણે હુ બળવાન થયો, ને મેં ઇસ્ત્રાએલમાંથી મુખ્ય પુરોશોને મારી સાથે ત્યા જવા માટે ભેગા કર્યા.

હવે આત્તાહશસ્ત્રતા રાજના રાજ્યને સમયે જેઓ મારી સાથે બાબેલથી નિકળી આવ્યા તેઓના બાપોના [ધરોના] મુખ્યો આ છે, ને તેઓની વંશવળી આ છે ૨ શીનહાસના પુત્રોમાનો ગેશોમ, ઇષામારના પુત્રોમાનો ઠાનીયેલ, દાઉદના પુત્રોમાનો હાટદૂશ ૩ શખાન્યાહના પુત્રોમાનો, પારોશના પુત્રોમાનો અબાર્યાહ, ને તેની સાથે વંશવળી પ્રમાણે એક સો ને પચાસ પુરૂષ ગણ્યા હતા ૪ પાહાય મેઆબના પુત્રોમાનો, ગરાહાહનો પુત્ર એલ્યહોએનાય, ને તેની સાથે બસે પુરૂષ ૫ શખાન્યાહના પુત્રોમાનો, ચાહઝીએલનો પુત્ર; ને તેની સાથે ત્રણસે પુરૂષ. ૬ અને આદીનના પુત્રોમાનો, થોનાયાનનો પુત્ર એબેદ, ને તેની સાથે પચાસ પુરૂષ. ૭ અને એલામના પુત્રોમાનો, અથાહ્યાહનો પુત્ર યશાયાહ, ને તેની સાથે સિતેર પુરૂષ ૮ અને શફાટયાહના પુત્રોમાનો, મીખાએલનો પુત્ર અબા-

ધાદ; ને તેની સાથે એંસી પુરુષો. ૯ યોગ્યાબના પુત્રોમાંનો, ચતીએલનો પુત્ર ઓળાધાદ; ને તેની સાથે બેસે ને અરાદ પુરુષો. ૧૦ અને તલેમીયના પુત્રોમાંનો, થાસિક્યાદનો પુત્ર; ને તેની સાથે એક સો ને સાઠ પુરુષો. ૧૧ અને બેલાયના પુત્રોમાંનો, બેલાયનો પુત્ર ઝખાર્યાદ; ને તેની સાથે અઠ્ઠાવીસ પુરુષો. ૧૨ અને અઝઝાદના પુત્રોમાંનો, હાહાટાનનો પુત્ર યોદાનાન; ને તેની સાથે એક સો ને દસ પુરુષો. ૧૩ અને અહોનીકામના પુત્રો એ છેલા; ને તેઓનાં નામ આ છે, એટલે, અહીદેલ, યેઝેલ, શમાયાદ, ને તેઓની સાથે સાઠ પુરુષો. ૧૪ અને બિગ્વાયના પુત્રોમાંનો, ઉથાય તથા ઝાબ્બડ, ને તેઓની સાથે ચિત્તેર પુરુષો.

૧૫ અને આદવા તરફ જે નદી વહે છે ત્યાં આગળ મેં તેઓને ટોળે કીધા; ને ત્યાં અમે ત્રણ દિવસ ઇલવી કીરી, ને મેં લોકોની તથા યાજ્ઞકોની તપાસ કીધી, ને લેવી પુત્રોમાંનો કેાષ પછુ ત્યાં મારા ભેવામાં આવ્યા નહિ. ૧૬ ત્યારે મેં મુખ્ય માણસોને, એટલે, અહીએલને, અરીએલને, શમાયાદને, તથા એહનાયાનને, તથા ચારીબને તથા એહનાયાનને, તથા નાયાનને, તથા ઝખાર્યાદને, તથા મયુહવામને, તેડાવ્યા; ૧૭ યોયારીબ તથા એહનાયાન બોધકોને પણ. ૧૮ અને કાસિક્યા નામે જગ્યાના મુખ્ય ઇફો પાસે મેં તેઓને મોકલ્યા, ને ઇફોને [તથા] કાસિક્યા જગ્યામાંના તેના ભાઈઓ નથીનીમને છ કંદેર, એ મેં તેઓને કહ્યું, એટલે કે, તેઓએ અમારા દેવના ધરને સાડ અમારી પાસે સેવકો આણુતા. ૧૯ અને અમારા પર અમારા દેવના હુસ હાય પ્રમાણે તેઓ અમારી પાસે [નીમે લખેલાઓને] લાવ્યા, એટલે, ઇસાએલના પુત્ર લેવીના પુત્ર માદલીના પુત્રોમાંના એક સમસ્તક માણસને; ને શેરેબ્યાદ તથા તેના પુત્રો તથા તેના ભાઈઓ [સપળા મન્નો] અગ્રાદને; ૨૦ ને દયાબ્યાદને, તથા તેની સાથે મશરીના પુત્રોમાંના યદ્યાવાદને, તથા તેના શાઈઓ તથા તેના પુત્રો [મન્નો] વીક્રને; ૨૧ ને દાઉદે તથા તેના સરદારોએ લેવીઓની સેવાને સાડ જે નથીનીમને આપ્યા હતા, તેઓમાંના બન્ને ને વીસ નથીનીમને; એ બધાઓનાં નામ દર્શાવેલા દર્શા. ૨૨ પણ ત્યાં આદવાની નદી પાને મેં ઉપવાદનો દરેરો પિયલ્યો, કે અમારા દેવની સંમુખ નની જગ્ગે અને પોતાને સાડ તથા અમારાં બાગોને સાડ તથા પોતાની સર્વ માલબલ-

કતને સાડ તેની પાસેથી પાધરો મારું શોધી લઈએ. ૨૨ કેમકે વાતમાં યતુની વિરૂદ્ધ અમને સહાય કરવા સાડ લશ્કરી દુકડી તથા સ્વાર રાત્રની પાસેથી માગતાં મને સરમ આવી; કેમકે અમે રાત્રને કશું હતું કે, અમારા દેવનો હાય તેને શોધનાર સપળા ઉપર હિતાર્યે છે; પણ તેનું સામર્થ્ય તથા તેનો કેાષ, તેને ત્યાગનાર સવળાઓ ઉપર છે. ૨૩ માટે અમે ઉપવાસ કરીને એ વિષે પોતાના દેવની વિનતી કીધી; ને તેણે અમારા કાલાવાલા સાંભળ્યા. ૨૪ પણ મેં યાજ્ઞકોના સરદારોમાંથી બારને, એટલે, શેરેબ્યાદને, દયાબ્યાદને, તથા તેઓની સાથે તેઓના ભાઈઓ-માંના દસને જૂદા કાઢ્યા, ૨૫ ને જે રૂપુ તથા સોનું તથા પાત્રો, એટલે અમારા દેવના ધરને સાડ રાત્રએ તથા તેના મન્નોઓએ તથા સરદારોએ તથા ત્યાં હાજર હતા તે સર્વ ઇસાએલીઓએ કાધેલાં અપેણી, તેઓને તોળી આપ્યા; ૨૬ એટલે મેં તેઓના હાયમાં છું ને પચાસ તાલત રૂપું, તથા એક સો તાલત રૂપાનાં પાત્રો, એક સો તાલત સોનું, ૨૭ ને એક હબર દારિક વગ્ગના સોનાના વીસ વાટકા, ને ઉતમ ચળકતા પિત્તળના બે પાત્રો, સોના જેવાં કિમતી, તોળી આપ્યાં. ૨૮ અને મેં તેઓને કહ્યું કે, તમે યદોવાહને સાડ પવિત્ર છે; ને આ પાત્રો પવિત્ર છે; ને આ રૂપુ ને સોનું તમારા પિતૃઓના દેવ યદોવાહને ઐશ્વર્ય-પૂર્ણ છે. ૨૯ અને ચરશાલેમમાં યદોવાહની ધરના એરડાએમાં યાજ્ઞકોના તથા લેવીઓના સરદારોની તથા ઇસાએલના પિતૃઓના [ધરોના] સરદારોની સમક્ષ, તમે તે તોળી આપો ત્યાં સુધી સાવધ રહીને તેને સતાજો. ૩૦ એમ યાજ્ઞકોએ તથા લેવીઓએ રૂપું તથા સોનું તથા પાત્રો એઓનું તોલ લીધું, કે તેઓ ચરશાલેમમાં અમારા દેવના ધરમાં તે લાવે.

૩૧ પણ પહેલા માસને બારમે દિવસે અમે ચરશાલેમ જવા માટે આદવાની નદી પાસેથી નિકળ્યા; ને અમારા દેવનો હાય અમારા પર હતો, ને તેણે અમને યતુના તથા રસ્તામાં છુપાઈ રહેનારાઓના હાથમાંથી બચાવ્યા. ૩૨ અને બમે ચરશાલેમ પહોંચીને ત્યાં ત્રણ દિવસ રહ્યા. ૩૩ અને નોગે દિવસે અમારા દેવના ધરમાં રૂપુ તથા સોનું તથા પાત્રો ઉરી-યાદ યાજ્ઞકના પુત્ર મરેમોયના હાથમાં તોળી આપવામાં આવ્યાં; ને તેની સાથે શીનદાસને પુત્ર એલઆહર દતો; ને તેઓની સાથે ચેશુઆને પુત્ર યોઝાબાદ તથા બિનૂબનો પુત્ર નોઆયાદ, એ લેવીઓ

દત્તા; ૨૪ બધું ચલત્રીથી તથા તોલથી [અપાણું]; ને તેજ વેળાએ સધળું તોલ લખી લેવામાં આવ્યું. ૨૫ ગુલામ-ગીરીમાંના લોકો જેઓ દેશનિકાલમાંથી પાછા આપ્યા દત્તા, તેઓએ ઇસ્તાએલના દેવને દહનીયા-પંજી ચઢાવ્યાં, એટલે સર્વ ઇસ્તાએલને સાડે બાર ગોધા, છત્તું મેઠા, સિતોતેર દલવાન, બાર બજરા પાપોથીપંજીને સાડે; એ સર્વ યહોવાહને માટે દહની-યાપંજી હતું. ૨૬ અને તેઓએ રામના નદી પારના કારસારીઓને તથા સૂબાઓને રામના દુકમ કહી સંબળાવ્યા; ને એઓએ લોકને તથા દેવના ધરના કામને ઉત્તેજન આપ્યું.

અને એ બિનાઓ બન્યા પછી સરદારોએ મારી પાસે આવીને કહ્યું કે, ઇસ્તાએલ લોક, તથા યાજ્ઞકો, તથા લેવીઓ, દેશોના લોકોમાંથી જૂદા થયા નથી; ને એઓ તેઓના, એટલે કનાનીઓ, દિત્તીઓ, પરીઝીઓ, યજ્ઞસીઓ, આગ્મોનીઓ, મોઆનીઓ, મિસરીઓ, ને અમેરીઓનાં અમંગળ કર્મો પ્રમાણે [કરે છે] ૨ કેમકે તેઓ પોતે તથા તેઓના પુત્રો એઓની દીકરીઓની ભેટ પરવ્યા છે, ને તેથી પવિત્ર વંશ દેશોના લોકોની સાથે મિશ્ર થઈ ગયો છે; હા, એ ઉલ્લંઘનમાં મુખ્યત્વે કરીને સરદારોના તથા સત્તાવાળાઓના હાથ છે. ૩ અને એ વાત મેં સાંભળી ત્યારે મેં મારાં વજ્ર તથા મારો ઝબ્બો ફાડીને મારા માથાના તથા મારી દાઢીના વાળ ફેંરયા, ને સ્તબ્ધ થઈને હુ નીચે બેઠા. ૪ ત્યારે ગુલામ-ગીરી-વાળાઓનાં પાપને લીધે ઇસ્તાએલના દેવનાં વચનોથી જેઓ ક્રુરતા હતા, તે સર્વ મારી પાસે એકઠા થયા; ને સાંભળના અપેક્ષુ સુધી હું સ્તબ્ધ થઈને બેસી રહ્યો. ૫ અને સાંભળના અપેક્ષુની વેળાએ હું મારા ઉપવાસ-માંથી ફરિદાં વજ્ર તથા ઝબ્બો સહિત ઉઠીને, ઘુંટ-જીએ પડ્યો, ને મારા દેવ યહોવાહ તરફ મેં મારા હાથ પસાર્યા; ૬ ને મેં કહ્યું કે, હે મારા દેવ, હું માંડે મુખ, મારા દેવ, તારી તરફ ઉઠાવતાં લાલું છું તથા શરમાઉ છું; કેમકે અમારાં પાપ અમારા માથા પર વધી ગયાં છે, ને અમારો અપરાધ વધીને આકાશ સુધી પહોંચ્યો છે. ૭ અમારા પિતૃઓના દિવસોથી તે આજ સુધી અમે અતિ અપરાધી થયા છીએ; ને અમે અમારા રાત્ન, તથા અમારા યાજ્ઞકો, પોતાના અન્યાયોને લીધે, દેશોના રામઓના હાથમાં સોંપા-ઈને, તરવારને, ગુલામીને, લૂટને, ને મુખના ઝંખવા-

લાપણીને સ્વાધીન થયા છીએ, જેમ આજ છે તેમ. ૮ અને હવે, અમારે સાડે બારેથી રોષ રાખવાને વારસે, ને પોતાના પવિત્રસ્થાનમાં એક ખીલો અમને આપવાને વારસે, અમારા દેવ યહોવાહ તરફથી ચોરીવાર સુધી કૃપા બતાવવામાં આવી છે, એ માટે કે અમારો દેવ અમારી આંખોને પ્રકાશિત કરે, ને અમારી ગુલામગીરીમાં અમને ચોડું પુનઃચેતન્ય બક્ષે. ૯ કેમકે અમે ગુલામો છીએ; તેા પણ અમારા દેવે અમને અમારી ગુલામીમાં તજી દીધા નથી, પણ ઇરાનના રામઓની કૃપાદ્રષ્ટિ અમારા પર કરાવી છે, કે અમે પુનઃચેતન થઈએ એ માટે કે અમારા દેવનું ધર અમે ઉઠું કરીએ, ને તેના ખંડેરા સમારીએ, ને પોતાને માટે ચંદુદાહમાં અને ચરશાલેમમાં કોટ સપા-દન કરીએ ૧૦ અને હવે, હે અમારા દેવ, આ પછી અમે શું કહીએ? કેમકે અમે તારી આજ્ઞાઓ તજી દીધી છે; ૧૧ ને આજ્ઞાઓ તે પોતાના સેવક ભવિ-ષ્યવાદીઓની દસ્તક અમને કુરમાવતાં કહ્યું છે કે, ને દેશનું વતન પામવાને તમે નહોતા છો તે દેશ, દેશોના લોકોની અશુદ્ધતાને લીધે ને તેઓના અમંગળ કર્મોને લીધે, મલીન છે, કેમકે તેઓએ તેને પોતાના મલીન-પણાથી એક છડાવી બીન છડા સુધી ભર્યો છે. ૧૨ તો હવે તમારે તમારી પુત્રીઓ તેઓના પુત્રોને ન દેવી, ને તેઓની પુત્રીઓ તમારા પુત્રોને સાડે ન લેવી, ને તેઓની શાંતિ કે તેઓની આબાહાની કદી ન શોધવી; એ માટે કે તમે બળવાન થાઓ, ને દેશની ઉત્તમ ઉપજ ખાઓ, ને પોતાના વંશજોને સદાના વારસાને માટે તે આપતા નહોતા. ૧૩ અને અમારાં હુજ્જ કર્મોને લીધે તથા અમારા મોટા અપરાધને લીધે ને સર્વ અમારા પર વીલું છે, તેમાં તો, હે અમારા દેવ, તે અમારા પાપોને ઘટિત તે કરતાં ચોડી સભ અમને દીધી છે, ને અમને આવો રોષ આપ્યો છે; ૧૪ તેમ છતાં શું અમે ફરી તારી આજ્ઞા તોડીને આ અમંગળ કર્મો કરનાર લોક સાથે સજપણ કરીશું? શું હું અમારા ઉપર કોપાયમાન થઈને અમારો એવો વિનાશ નહિ કરશે કે કંઈ પણ રોષ ન રહે ને કોઈ પણ ન બચે? ૧૫ હે ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાહ, તું ન્યાયી છે; કેમકે જેમ આજ છે તેમ અમે બચી નહીને અમારો એક રોષ જીવતો રહ્યો છે; ને, તારી સન્મુખ અમે અપરાધી છીએ; કેમકે આને લીધે કોઈ તારી સન્મુખ ઉભો રહી શકતો નથી.

૧૦ હવે એતરા દેવના ધરની આગળ રહીને તથા ઉઘા પછીને પ્રાર્થના કરતો હતો તથા ધકાર કરતો હતો, ત્યારે તેની પાસે ઇસ્રાએલમાથી પુત્રોની તથા સ્ત્રીઓની તથા બાળકોની એક બહુ મોટી જમાવ એકઠી થઈ; કેમકે લોકો બહુ મોટા વિલાપ કરતા હતા. ૨ અને એવામાના પુત્રોમાંનો એક ચરીએલ, તેના પુત્ર સખાન્યાદે એતરાને ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, અમે અમારા દેવની વિરૂદ્ધ ઉઘ્રધન કીધું છે, ને દેવના લોકમાથી પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણ્યા છીએ, તો પણ હવે એ સમગ્રી ઇસ્રાએલ વિષે આશા છે. ૩ તો હવે મારા મુરખાની, તથા જેઓ આપણા દેવની આજ્ઞાથી કાંચે છે તેઓની, સલાહ પ્રમાણે એ સર્વ સ્ત્રીઓને તથા એઓથી જન્મેલાને કાઢી મૂકાવો. આપણે આપણા દેવ સાથે કોણકાર કરીએ; ને એ નિયમચાલ પ્રમાણે થવું જોઈએ ૪ ઉઠ; કેમકે એ કામ વાઝ છે, ને અમે તારી કમકે છીએ, ખૂમ દિગ્મત રાખીને તે કર. ૫ ત્યારે એતરાએ ઉઠીને મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા લેવીઓને તથા સર્વ ઇસ્રાએલને સમ ખવાજા કે અમે એ વચન પ્રમાણે કરીશું માટે તેઓએ સમ ખાવા ૬ ત્યારે એતરા દેવના ધરની આગળથી ઉઠીને એલ્યાશીમના પુત્ર ચદોદાનાનની આશીર્વાદ નહો, ને ત્યાં જઈને તેણે કહ્યું રોટલી ખાધી નહિ ને પાણી પીધું નહિ, કેમકે જુઠામનીરીવાળાઓના ઉઘ્રધનને લીધે તે શોક કરતો હતો ૭ અને તેઓએ ટંડેરા પિટાવીને આખા ચદુદાદમાં તથા ચરશાલેમમાં જુઠામનીરીવાળા સર્વ લોકોને બહેર કીધું, કે તેઓ ચરશાલેમમાં એકઠા થાય; ૮ ને જે કોઈ સરદારોની તથા વડીલોની સલાહ પ્રમાણે ત્રણ દિવસના નહિ આને તેની સર્વ મિલકત જત કરવામાં આવશે, ને તે પોતે જુઠામનીરીવાળાઓની જમાવ બહાર કરવામાં આવશે. ૯ ત્યારે ચદુદાદના તથા બિન્યામીનના સર્વ માણસો ત્રણ દિવસની બંદર ચરશાલેમમાં એકઠા થયા તે નજરે માસ ને માસની નીચની તારીખ હતી; ને સર્વ લોક આ વાતને લીધે તથા બારે વરસાદને લીધે મુજબ દેવના ધરની સામેના યોજાનમાં બેઠા. ૧૦ અને એતરા યાજ્ઞકે ઉઠીને તેઓને કહ્યું કે, તમે ઉઘ્રધન કીધું છે, ને પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણીને ઇસ્રાએલને અપરાધ વધાર્યો છે. ૧૧ તો હવે તમે પોતાના પિતૃઓના દેવ ચદોદાદની નામજા ધકાર કરીને તેની ઇચ્છા પ્રમાણે

કરો; ને દેશના લોકથી તથા પરદેશી સ્ત્રીઓથી અલગ થાઓ. ૧૨ ત્યારે સર્વ જમાવે ઉત્તર આપીને મોટે સાથે કહ્યું કે, જેમ તે અમારા વિષે કહ્યું છે, તેમજ અમારે કરવું જોઈએ. ૧૩ પણ લોક ઘણા છે, ને સંમય ઘણા વરસાદનો છે, ને આપણે બહાર ઉઠા રતી ગતતા નથી, તેમજ આ કામ એક બે દિવસનું નથી; કેમકે આ બાબતમાં અમે મોટા અપરાધ કર્યો છે. ૧૪ હવે અમારા સરદારોને સર્વ જમાવે માટે કહા. વવા; ને અમારાં નનદોમાંના જેઓ પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણ્યા છે તેઓ સર્વ કાચેલી મુદતોએ, તથા તેમની સાથે પ્રત્યેક નનરના વડીલો, તથા તેના ન્યાયાધીશો દાનર થાય, ત્યાં મુખી કે, એ વાતનું નિરાકરણ થવાથી, આપણા દેવનો બળતો કોપ આપણા પરથી ટળી જાય. ૧૫ કેવળ અસાહેબનો પુત્ર યોનાથાન તથા તિકવાદનો પુત્ર ચાદુદાદ એ વાતની સામે થયા; ને મચ્લેલાએ તથા શાખ્નયાય લેવીએ તેઓને સહાય કીધી. ૧૬ અને જુઠામનીરીવાળા લોકોએ તેમ કીધું. અને એતરા યાજ્ઞક તથા બાપોના [ધરોના] ઠેલાએક મુખ્યા, પોતપોતાના બાપોના ધરો પ્રમાણે, તથા સર્વ પોતપોતાના નામથી અલગ થઈને ઇસમા માસને પહેલે દિવસે એ વાતની તપાસ કરવા તેઓ બેઠા. ૧૭ અને પહેલા માસના પહેલા દિવસ મુખીમાં તેઓએ પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણનાર સંખ્યા માણસોનું કામ સમાપ્ત કીધું ૧૮ અને યાજ્ઞકોના પુત્રો મધ્યે પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણેલા મળી આવ્યા, તે આ: એટલે, ચેશુઆના પુત્રોમાંના, યોસાદાદનો પુત્ર, તથા તેના ભાઈઓ, માચસેયાદ તથા અલીએસેર તથા ચારીખ તથા જદાથાદ ૧૯ અને તેઓએ એવા કોલ આપ્યા કે અમે અમારી સ્ત્રીઓ મૂડી ફર્યું, ને પોતે અપરાધી હતા માટે પોતાના અપરાધને લીધે ટાળાનો એક મંદો [તેઓએ અર્પ્યો]. ૨૦ અને ઇઝમેરના પુત્રોમાંના, હનની તથા ઝબાયાદ; ૨૧ ને હારીમના પુત્રોમાંના, માચસેયાદ તથા એલીયાદ તથા રામાયાદ તથા ચરીએલ તથા ઉઝીયાદ. ૨૨ અને પારાહુરના પુત્રોમાંના, એલ્યાએનાય, માચસેયાદ, ઇસમાએલ, નયાનએલ, યોઝાબાદ, તથા એલઆસાદ ૨૩ અને લેવીઓમાંના, યોઝાબાદ, તથા શિમષ, તથા કેલાયાદ (એટલે કલીસ), પથાલાદ, ચદુદાદ, તથા અલીએસેર. ૨૪ અને જાનાશઓમાંના, એલ્યાશીબ; ને દારપાઓમાંના, શાલુમ, તથા ટેલેમ તથા હરી.

૨૫ અને ઇસ્રાએલમાંના:-પારાશના પુત્રોમાંના, રામ્યાહ, તથા ચિઝ્ઝીયાહ, તથા માહરીયાહ, તથા ખીયામીન, તથા એલઆઝર, તથા મહરીયાહ, તથા બનીયાહ. ૨૬ અને એલામના પુત્રોમાંના, માત્તાન્યાહ, ઝખાર્યાહ, તથા યહીએલ તથા આબ્દી તથા યરેમોય, તથા એલીયાહ. ૨૭ અને ઝાત્તના પુત્રોમાંના, એલયે-એનાય, એલ્યાશીબ, માત્તાન્યાહ, તથા યરેમોય તથા ઝાબાહ તથા અઝીઝા. ૨૮ અને બેલાયના પુત્રોમાંના, યહોહાનાન, હુનાન્યાહ, ઝાબ્બાય, આર્યાય. ૨૯ અને બાનીના પુત્રોમાંના, મયુલ્લામ, માહલૂખ તથા અદા-યાહ, યાશુખ તથા રોઆલ, યરેમોય. ૩૦ અને પાહાય મોઆબના પુત્રોમાંના, આદના તથા કલાલ બનાયાહ, માઅસેયાહ, માત્તાન્યાહ, બસાલએલ તથા બિનૂથ તથા મનાશયોહ. ૩૧ અને હારીમના પુત્રો, અલી-એઝર, ચિશ્શીયાહ, માહરીયાહ, રામાયાહ, ચિમ-એન, ૩૨ બિન્યામીન, માહલૂખ, રામાયોહ. ૩૩ હાલ્-મના પુત્રોમાંના, માત્તાનય, માત્તાત્તાહ, ઝાબાહ, અલીફેલેટ, યરેમોય, મનાશયોહ, શિમય. ૩૪ બાનીના પુત્રોમાંના, માઅદાય, આત્રામ તથા ઉએલ, ૩૫ બના-યાહ, બેદયાહ, કલ્લી, ૩૬ વાન્યાહ, મરેમોય, એલ્યા-શીબ, ૩૭ માત્તાન્યાહ, માત્તાનય, તથા યાઅસાલ, ૩૮ તથા બાની તથા બિનૂથ, શિમય, ૩૯ તથા રોલે-મ્યાહ તથા નાથાન તથા અદાયાહ, ૪૦ માઅદાબાય, રાશાય, રાસાય, ૪૧ અઝારએલ, તથા રોલેમ્યાહ, રોમાયોહ, ૪૨ શાલ્લુમ, અમાયોહ, થોસેફ. ૪૩ નબતના પુત્રોમાંના, થેથએલ, માતિથ્યાહ, ઝાબાહ, ઝબીના, ચિદો, તથા થોએલ, બનાયાહ ૪૪ એ સર્વેએ પારકી સ્ત્રીઓ લીધી હતી; ને એઓમાંના કુટલાએકને ને સ્ત્રીઓ હતી, તેઓથી તેઓને છાકરા થયાં હતા.

નહેમ્યાહ.

૧ હાલ્લાયાહના પુત્ર નહેમ્યાહનાં વચનો
હવે વીસમા વર્ષના કિરલેવ માસમાં હું શુશાન રહેલમાં હતો ત્યારે એવું બન્યું કે, ૨ મારા ભાઈઓ-માંના એક હનાની, તથા યહુદામાંથી કેટલાક માણસો આવ્યા; ને સુલામગીરીમાંથી છુટી ગયેલાઓમાંના ને યહુદીઓ જીવતા રહ્યા હતા, તેઓ વિષે તથા યર-શાયેમ વિષે મેં પૂછ્યું. ૩ અને તેઓએ મને કહ્યું કે, સુલામગીરીમાંના ને રોય ત્યાં પ્રાંતમાં જીવતો રહેલો છે, તે મહા સંકટમાં તથા નિહાવરમાં છે; યરશાયેમનો કાટ પછુ તોડી પાડેલો છે, ને તેના દરવાજા અગ્નિથી બાળી નાખેલા છે. ૪ અને એ વચનો મેં સાંભળ્યાં ત્યારે એવું થયું કે, હું બેસીને રજા, ને કેટલાએક દિવસ મેં રોધ કર્યો; ને આકારના દેવની આગળ મેં ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, ૫ હે આકારના દેવ યહોવાહ, મોટા તથા ભયથીગ્રસ્ત દેવ, ને તારા પર પ્રીતિ કરનારાઓ પ્રત્યે તથા તારી આજ્ઞા પાળનારાઓ પ્રત્યે, કરાર તથા દયા રાખે છે; હું તારા કાલાવાદા કરું છું કે, ૬ હવે ધ્યાનથી કાન ધર, ને તારી આંખો ઉઘાડ, કે તારા સેવકની પ્રાર્થના કે

ને હુ દાલ ઇસ્રાએલ પુત્રોનાં ને પાપો અપાએ તારી વિરુદ્ધ કીધાં છે તેનો છકારા કરતાં, રાત દિવસ તારી સન્મુખ તારા સેવક ઇસ્રાએલપુત્રોને સારૂ કરું છું, તે હું સાબળે; હા, મેં તથા મારા બાપના ધરે પાપ કીધું છે. ૭ અમે તારી વિરુદ્ધ ધણે ભ્રષ્ટાચાર કીધા છે, ને ને આજ્ઞાઓ ને ને વિધિઓ તથા હુકમો તે પોતાના સેવક મુસાને ફરમાવ્યાં, તે અમે પાળ્યાં નથી. ૮ ને વચન તે પોતાના સેવક મુસાને ફરમાવ્યું, તે કૃપા કરીને સંભાર, તે એ કે, ને તમે ઉલ્લંઘન કરશો તો તમને હું વિદેશીઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ; ૯ પછુ તમે મારી તરફ ફરશો, ને મારી આજ્ઞાઓ પાળશો, ને તેઓને અમલ કરશો, તો, ને કે તમારામાંના દેશનિકાલ કરાવેલા આકારના છેડા સુધી [વિખરાવેલા] હશે, તો પછુ તેઓને હું ત્યાંથી સમેટીશ, ને ને કેડાણું પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સારૂ મેં પસંદ કીધું છે, ત્યાં હું તેઓને લાવીશ. ૧૦ હવે આ તારા સેવકો તથા તારા લોક છે, કે નેઓને તે તારા મોટા પરાક્રમથી તથા તારા બળવાન હાથથી ખંડી લીધા છે. ૧૧ હે પ્રભુ, નેઓ તારા નામથી

જિહ્વામાં આનંદ માને છે, એવા તારા સેવકની પ્રાર્થના તથા તારા સેવકની પ્રાર્થના કૃપા કરી ધ્યાન દધને સાક્ષી, ને આજે કૃપા કરી તારા સેવકને તું આભાદાની બક્ષ, ને આ માણસ પાસે તેના પર કૃપાદષ્ટિ કરાવ (હુ તો રામને પાત્રવાદક હતો)

૨ અને આતાંદશસ્તા રામને વીસમે વૈનીસાન માસમાં તેની આગળ દ્રાક્ષરસ હતો, તે સમયે એવું બન્યું કે, મેં તે દ્રાક્ષરસ લઈને રામને આપ્યો હતો [આ અગાઉ] હુ કહી તેની હજુરમાં ઉદાસ નહોતો ૨ અને રામએ મને કહ્યું કે, તું માદો તો નથી તેમ છતાં તારૂં મ્હો ઉદાસ કેમ છે? એ તો કેવળ મનના એક વજર ખીલુ કંઈ નથી ત્યારે હુ બહુ જિહ્વા કે અને મેં રામને કહ્યું કે, રામ, સદા છવો, જે નગર મારા પિતૃઓની કબરોનું સ્થાન છે, તે ઉગડ પડ્યું છે ને તેના દ્વાર અગ્નિથી ભરમ થઈ ગયા છે, તેમ છતાં મારો ચેહેરો ઉદાસ કેમ ન હોય? ૨ ત્યારે રામએ મને કહ્યું કે, તારી અરજ શી છે? ત્યારે મેં આકાશના દેવની પ્રાર્થના કીધી ૩ અને મેં રામને કહ્યું કે, જે રામની મરજ હોય, ને જે તારો સેવક તારી દષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો હોય, તો તું મને ચુદાહરમા મારા પિતૃઓની કબરોના નાશમાં મોકલ, એ માટે કે હુ તે બાધુ ૪ અને શરમ મને કહ્યું (રાણી પણ તેની પાસે ખેડેલી હતી), કે તારી મુસાફરીને કેટલો વખત લાગશે? ને તું ક્યારે પાછો આવશે? ૫ પછી રામએ કૃપા કરીને મને મોકલ્યો, ને મેં તેની સાથે અમુક સુલત કાચી ૭ વળી મેં રામને કહ્યું કે, જે રામની મરજ હોય તો નદી પારના સૂબાઓ ઉપર મને એવા પત્ર આપજા જોઈએ, કે હુ ચુદાહરમા પહોંચું ત્યાં સુધી તેઓ મને જતા અટકાવે નહિ, ૮ ને રામના વતરફ આસાદ પર એવો એક પત્ર [આપવો] કે તે મને ધરના કિશ્તીના દરવાજાઓના બારોડિયા કરવા સાડ, તથા નગરના કેટલે સાડ, તથા જે ધરમાં હુ પેહુ તેને સાડ લાકડાં આપે અને મારા પર મારા દેવના કૃપાણુ હાથ પ્રમાણે રામએ મારી અરજ સ્વીકારી ૯ પછી નદી પારના સૂબાઓ પાસે હુ આવ્યો, ને તેઓને રામના પત્ર આપ્યા રામએ તો મારી સાથે મેન્યના સરકારો વયા સ્વારો મોકલ્યા હતા ૧૦ અને દોરોની સાન્પાહારિ તથા આમોની ચાકર ટોળીયાદે ત્યારે એ વિરે સાનજુ ત્યારે તેઓને બહુ જોડુ લાગ્યું, કે

હસાએલપુત્રોનું દિલ શોધવાને એક માણસ ત્યા આવ્યો ૧૧ પછી હુ ચરશાલેમમાં આવ્યો, ને તણ દિવસ ત્યા રહ્યો ૧૨ અને હુ રાત્રે ઉઠ્યો, હુ, ને મારી સાથે થોડાએક માણસો, ને ચરશાલેમને માટે જે કરવાનું મારા દેવે મારા મનમાં મૂક્યું હતું, તે મેં કાઢને પણ કહ્યું નહિ, ને જે પણ પર હુ સ્વાર થયેલો હતો તે શિવાય ખીલુ કાંઈ પણ પણ મારી સાથે ન હતું ૧૩ અને હુ રાત્રે ખીલુને દરવાજો વધને બહાર નિકળીને અગરરકુડ તરફ છેક કચરાના દરવાજા સુધી ગયા, ને ચરશાલેમના મેટનું મેં અવલોકન કીધું, તે તો હુડી પરેલો ને તેના દરવાજા અગ્નિથી ભરમ થયેલા હતા ૧૪ પછી આગળ ચાલીને ઝરાના દરવાજા સુધી તથા રામના તળાવ સુધી હુ ગયો, પણ મારી તળેના પથુને ચાવવાની જગ્યા ન હતી ૧૫ પછી હુ રાત્રે નાળને કાઢે કાઢે ગયો, ને મેટનું અવલોકન કીધું, ને હુ પાછો વળીને ખીલુને દરવાજેથી પ્રવેશ કરીને પાછો આવ્યો ૧૬ અને હુ મ્યા ગયો, કે મેં શું કીધું તે અધિકારીઓના ભરવામાં આવ્યું નહિ, ને મેં ચુદ્દીઓને, કે ચાળકોને, કે અમીરોને, કે અધિકારીઓને કે બાકીના કામદારોને હજી કંઈ કહ્યું ન હતું ૧૭ પછી મેં તેઓને કહ્યું કે, જે હુદ્દશામાં આપણે છીએ તે તમે જુઓ છો, કે ચરશાલેમ ઉગડ પડ્યું છે, ને તેના દરવાજા અગ્નિથી ભરમ થયેલા છે, આવો, આપણે ચરશાલેમનો કોટ બાધીએ, કે હવેથી આપણે નિદાર્પ ન થઈએ ૧૮ અને મારા દેવનો હાથ જે મારા પ્રત્યે દિલકારક હતો, તે વિષે, તથા રામએ પોતાના વચનો જે મને કહ્યા હતા તે વિષે પણ મેં તેઓને કહ્યું અને તેઓએ કહ્યું કે, ઉઠો, આપણે બાધીએ એમ એ ઘસકાર્યને માટે તેઓએ પોતાના હાથ બળવાન કીધા ૧ પણ દોરોની સાન્પાહારિ, તથા આમોની ચાકર ટોળીયાદે, તથા અરબી ગેરોમે આ સાલળીને તિરસ્કારથી અમારી હાસી કીધી, ને અમારો હુમ્મકાર કરીને કહ્યું કે, તમે આ શું કરો છો? શું તમે રામ સામે બંડ કરવા છડો છો? ૨૦ ત્યારે મેં તેઓને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, આકાશનો દેવ, તેજ અમને ફતેહમંદ કરશે, માટે અમે તેના સેવકો ઉઠીને બાધીશું, પણ તમારો કંઈ હિરસો કે દંક કે ચાલે પીરી ચરશાલેમમાં નથી

૩ ત્યારે એકથારીભ મુખ્ય ચાળક તથા તેના ચાળક બાધ્યો ઉઠ્યા, ને તેઓએ મેંદાબાજળ

બાંધીને તેની પ્રતિષ્ઠા કાપી, ને તેનાં કમાડો ચોદયાં; તેઓએ કાગ્ગેઆહ બુરજ સુધી, છેક હનાનએલના બુરજ સુધી તેની પ્રતિષ્ઠા કાપી રે અને તેની નજીક ચરેખોના માણસો બાંધકામ કરતા હતા; ને તેમની નજીક ધણીનો પુત્ર ઝાફૂર બાધકામ કરતો હતો. ૩ અને મન્છીલાગળ હરસનાઆહના પુત્રોએ બાંધી; તેઓએ તેના ભારોટિયા ગોઠવ્યા, ને તેનાં કમાડો, તેઓનાં તાળા તથા ભુગળોસહિત લગાડ્યાં ૪ અને તેઓની નજીક હાકોસના પુત્ર ઉરીયાહનો પુત્ર મરે-મોય મરામત કરતો હતો. અને તેઓની નજીક મરોઝાબએલના પુત્ર બેરેખ્યાહનો પુત્ર મશહામ મરામત કરતો હતો. અને તેની નજીક બાઅનાનો પુત્ર સારોક મરામત કરતો હતો. ૫ અને તેઓની નજીક તકોઈઓ મરામત કરતા હતા; પણ તેઓના અમીરોએ પોતાની ગરદન પોતાના ધણીને કામે લગાડી નહિ. ૬ અને જુના દરવાજાની મરામત પાસે-આહનો પુત્ર ચોયાહ તથા બસેયાહનો પુત્ર મશહામ કરતા હતા; ને તેઓએ તેના પાટડા ગોઠવ્યા, ને તેનાં કમાડો, તેઓનાં તાળાં તથા ભુગળોસહિત ચોદયાં. ૭ અને તેઓની નજીક મલાટયાહ ગિબઓની તથા યાદોન મેરોનોથી, ગિબઓન તથા મિરપાહના માણસો, કે જે નદીની પેલી પારના સૂબાની ગાદીને [તાળે છે], તેઓ મરામત કરતા હતા. ૮ તેની નજીક હાઈયાહનો પુત્ર ઉઝ્ઝીએવ મરામત કરતો હતો, [એઓ] સોનીઓ [હતા] અને તેની નજીક એક ગાંધી હનાન્યાહ મરામત કરતો હતો, ને તેઓએ ચોડા કોટ સુધી ચરશાલેમનો કોટ બાંધ્યો. ૯ અને તેઓની નજીક હૂરનો પુત્ર રફાયાહ મરામત કરતો હતો, તે ચરશાલેમના અર્ધભાગનો અધિકારી હતો. ૧૦ અને તેમની નજીક હુરમાફનો પુત્ર ચદાયાહ પોતાના ઘરની સામે મરામત કરતો હતો, ને તેની નજીક હારાબન્યાહનો પુત્ર હાહ્શ મરામત કરતો હતો. ૧૧ હારીમનો પુત્ર માલ્કીયાહ, તથા પાહાય-એઆ-બનો પુત્ર હારશૂબ બીબ એક ભાગની તથા ભૂઝીઓના બુરજની મરામત કરતા હતા. ૧૨ અને તેની નજીક હાહોહેશનો પુત્ર શાલુમ, જે ચરશાલેમના અર્ધભા-ગનો અધિકારી હતો, તે તથા તેની દીકરીઓ મરા-મત કરતાં હતાં. ૧૩ ખીણના દરવાજાની મરામત હાનુન તથા ઝનોઆહના રહેવાશીઓ કરતા હતા; તેઓએ તે બાંધીને તેનાં કમાડો, તેમનાં તાળાં તથા ભુગળોસહિત ચોદયા, તથા કયરાના દરવાજા સુધી

એક હબર હાય કોટ પણ [બાંધ્યો] ૧૪ અને કયરાના દરવાજાની મરામત રેખાબનો પુત્ર માલ્કીયાહ કરતો હતો, તે બેચલાફેરેમના જહાનો અધિકારી હતો; એણે તે બાંધીને તેના કમાડો, તેમનાં તાળાં તથા ભુગળોસહિત ચોદયા ૧૫ અને ઝરાના દરવાજાની મરામત કોલહોહેહનો પુત્ર શાલુન, જે મિરપાહના જહાનો અધિકારી હતો, તે કરતો હતો; તેણે તે બાંધીને તેને ઢાંઝી; ને તેનાં કમાડો, તેમના તાળાં તથા ભુગળોસહિત ચોદયાં; ને રામના બગીચા પાસેના શેલાહના તળાવનો કોટ પણ છેક દાઉદના નગરમાથી ઉતરતી સીડી સુધી [બાંધ્યો] ૧૬ તેના પછી આઝબુકનો પુત્ર નહેમ્યાહ, બેચસૂરના અર્ધ જહાનો અધિકારી, તે દાઉદની કબરોની સામેની બગીચા સુધી તથા બનાવેલા તળાવ સુધી તથા શૂઆ-રેના ઘર સુધી મરામત કરતો હતો. ૧૭ તેના પછી લેવીઓ મરામત કરતા હતા, એટલે બાનીરો પુત્ર રહૂમ; તેની નજીક હશાખ્યાહ, એટલે કધલાહના અર્ધ જહાનો અધિકારી, પોતાના ભાગની મરામત કરતો હતો. ૧૮ તેના પછી તેઓના ભાઈઓ, એટલે હેનાદાદનો પુત્ર બાબ્વાય, કધલાહના અર્ધ જહાનો અધિકારી, મરામત કરતો હતો. ૧૯ અને તેની નજીક ચેશૂઆનો પુત્ર એએર મિરપાહનો અધિકારી [કોટના] ખાંચા આગળના શજ્ઞહુના ચઢાવ સામે બીબ એક ભાગની મરામત કરતો હતો. ૨૦ તેના પછી ઝાબ્બા-યનો પુત્ર બાર્ણ [કોટના] ખાંચાથી એલ્યાશીબ મુખ્ય ચાજકના ઘરના દરવાજા સુધી બીબ એક ભાગની મરામત ખંતથી કરતો હતો. ૨૧ તેના પછી હાકોસના પુત્ર ઉરીયાહનો પુત્ર મરેમોય એલ્યાશી-બના ઘરના બારણાથી તે એલ્યાશીબના ઘરના છેડા સુધી બીબ એક ભાગની મરામત કરતો હતો. ૨૨ અને તેના પછી ચાબકો જે સપાટ પ્રદેશના માણસો હતા તેઓ મરામત કરતા હતા. ૨૩ તેના પછી બિન્યાશીબ તથા હારશૂબ પોતપોતાના ઘરની સામે મરામત કરતા હતા. તેમના પછી અનાન્યાહના પુત્ર માઅસેયાહનો પુત્ર અઝાર્યાહ તેના પોતાના ઘર આગળ મરામત કરતો હતો. ૨૪ તેના પછી હેનાદાદનો પુત્ર બિનૂહ અઝાર્યાહના ઘરથી તે [કોટના] ખાંચા તથા ખુણા સુધી, બીબ ભાગની મરામત કરતો હતો. ૨૫ ઉઝા-યનો પુત્ર પાલાહ [કોટના] ખાંચા સામે, તથા જે બુરજ રામના ઉપલા ઘરની આગળ ચોડીદારોના

આંગણ આગળ હતો, તેની સામે [મરામત કરતો હતો] તેના પછી પારોશને પુત્ર પદાયાહ [મરામત કરતો હતો] ૨૬ [હવે નયીનીમ ઐફેલમા પૂર્વગમ પાણીના દરવાજા સામેની જગ્યા સુધી તથા બહારના બુરજ સુધી રહેતા હતા.] ૨૭ તેના પછી તકોષ્ઠાએ બહારના મોટા બુરજ સામેથી તે ઐફેલના કોટ સુધી બીજા એક ભાગની મરામત કરતા હતા ૨૮ અશ્વભાગળ ઉપર ચાલકો મરામત કરતા હતા; પ્રત્યેક પોતાના ઘરની સામે. ૨૯ તેમના પછી ઇમ્મેરનો પુત્ર સાદોક પોતાના ઘરની સામે મરામત કરતો હતો; ને તેના પછી પૂર્વભાગળનો રક્ષક શખાન્યાહનો પુત્ર શખાયાહ મરામત કરતો હતો ૩૦ તેના પછી શેલેમ્યાહનો પુત્ર હનાન્યાહ તથા સાલાફનો છઠ્ઠો પુત્ર હાનૂન બીજા એક ભાગની મરામત કરતા હતા. તેના પછી બેરેખ્યાહનો પુત્ર મશ્યુલામ પોતાની ચોરસી સામે મરામત કરતો હતો ૩૧ તેના પછી એક સોની નામે માદજીયાહ, નયીનીમ તથા વ્યાપારીઓના ધર સુધી દક્ષિણકાંઠાના દરવાજાની સામે તથા ખુણાના ચડાવ સુધી, મરામત કરતો હતો. ૩૨ અને ખુણાના ચડાવ તથા મેદાભાગળની વચ્ચે સોનીઓ તથા વ્યાપારીઓ મરામત કરતા હતા.

૪ પણ અમે કોટ બાધીએ છીએ, એ જ્યારે સાન્નાહલાટે સામજી, ત્યારે એવું થયું કે તે કોધાયમાન થયો, ને તેને ઘણો દોષ ચઢ્યો, ને તેણે યદુરીઓની કહા કીધી. ૨ અને પોતાના ભાઈઓની તથા સમગ્રના સૈન્યની સમક્ષ તેણે કહ્યું કે, આ નિર્બળ યદુરીઓ શું કરે છે? શું તેઓ પોતાને માટે કોટ બાધવાના? શું તેઓ યજ્ઞ કરવાના? શું તેઓ એકજ દિવસમાં પૂકે કરવાના? શું બળી ગયેલી [ઇમારતોના] ધૂળ ટેકાંના ટનલામાંથી તેઓ પાછા પત્થર ઉપભવવાના? ૩ હવે ટાબીયાહ આમ્મેની તેની પડખે હતો, ને તેણે કહ્યું કે, જે તેઓ બાધે છે તે પર ને એક શિઆળવું ચઢે તો તેઓના પત્થરનો કોટ ઘુટી પડે! ૪ હવે અમારા દેવ, સાંભળ; કેમકે અમારો ઇશ્વર કાર્ય છે; ને તેઓની નિંદા તેમના પોતાના માથા પર પાછી વાળ, ને તેઓને શુભગીના દેશમાં લઈને સ્વાધીન કર; ૫ ને તેઓનો અન્યાય હું ન દાક, ને તેઓનું પાપ તારી આગળથી બુરસી ન નેખાય; કેમકે તેઓએ બાધનારાઓની સમક્ષ વને દોષ ચઢાવ્યો છે ૬ એમ અમે તે કોટ બાધ્યો; ને

આખો કોટ તેની અડધી લગાઈ સુધી સાંધ્યો; કેમકે લોકોને કામ કરવાનું મન હતું

૭ પણ એમ બન્યું કે, સાન્નાહલાટે, તથા ટાબીયાહ, તથા અરખોએ, તથા આમ્મેનીઓએ, તથા આરશેદીઓએ સાંભળ્યું કે, યરશાલેમના કોટની મરામત આગળ ચાલે છે, ને ગાળડાં પુરાવા લાગ્યાં છે, ત્યારે તેઓને બહુ કોપ ચઢ્યો. ૮ અને જઈને યરશાલેમ વિરૂદ્ધ લડવાની તથા તેમાં ભંગાણ પાડવાની તે સઘળાઓએ મળીને મસલત કીધી. ૯ પણ અમે પોતાના દેવની પ્રાર્થના કીધી, ને તેઓને લીધે અમે શત દિવસ તેઓની વિરૂદ્ધ યોદ્ધા મૂકી. ૧૦ અને યદુદાહો કહ્યું કે, ભાર ઉપચકારાઓ કમજોર થઈ ગયા છે, ને કચરો તો બહુ છે, માટે અમે કોટ બાધી શકતા નથી. ૧૧ અને આપણા શત્રુઓએ એમ કહ્યું કે, અમે તેઓની મધ્યે જઈને તેઓને મારી નાખીને તે કામ બધ પાડીશું ત્યાં સુધી તેઓ બાજુરી નહિ, તેમ જેમરી પણ નહિ ૧૨ અને એવું બન્યું કે, તેઓની પડોસમાં જે યદુદી રહેતા હતા, તેઓ આવ્યા ત્યારે તેઓએ સઘળી જગ્યાએથી અમને દસ વાર કહ્યું કે, તમારે અમારી પાસે પાછા આવવું. ૧૩ એ માટે મેં [લોકોને] કોટની પાછળની જગ્યાના સૌથી નીચલા ભાગોમાં, ખુદી જગ્યાઓમાં બેસાડ્યા, એટલે મેં તે લોકોને તેઓનાં કુટુંબી પ્રમાણે, તેઓની તરવારો, બાણ તથા ધનુષ્યો ધારણ કરાવીને બેસાડ્યા. ૧૪ અને હું જોઈને ઉઠ્યો, ને અમીરોને તથા અમલદારોને તથા બાકીના લોકોને મેં કહ્યું કે, તમારે તેઓથી બિટીવું નહિ, ચોટા ને બચડાગય ચઢેવાહર્તું સ્પર્શ કરો, ને પોતાના સાથેઓ, પોતાના પુત્રો તથા પોતાની પુત્રીઓ, પોતાની સ્ત્રીઓ તથા પોતાનાં ઘરો, એઓને સાર લઈ. ૧૫ અને જ્યારે અમારા શત્રુઓએ સાંભળ્યું કે અમને તેની જાલ પડી છે, ને હવે તેઓની મસલત રદ કીધી છે, ત્યારે એવું બન્યું કે, અમે સર્વ કોટ પર પોતપોતાના કામ પર પાછા ગયા. ૧૬ અને એમ થયું કે, તે વખતથી મારા અડધા ચાકરો તે કામમાં લાગતા, ને બીજા અડધા ભાલા, દાલો, તથા ધનુષ્યો તથા કચરો ધારણ કરતા, ને યદુદાહના આખા ધર પડવાડે અધિકારીઓ હતા. ૧૭ જેઓ કોટ બાંધતા હતા તેઓ, તથા જેઓ પોતાને માથે બોલે ઉપાડતા હતા તેઓ પણ, શસ્ત્રસજિત રહેતા, તેઓમાને પ્રત્યેક પોતાના એક હાથથી કામ કરતો, ને બીજા હાથમાં

• શસ્ત્ર રાખતો. ૧૮ અને જાધનારાઓ પોતપોતાની તરવાર પોતાની કમરે લટકાવીને ખાંધકામ કરતા હતા. અને રજશિગડુ વગાડનાર મારી પાસે હતા. ૧૯ અને મેં અમીરાને તથા અમલદારોને તથા બાકીના લોકોને કહ્યું કે, કામ મહાભારત તથા ધણું છે, ને આપણે કોટ ઉપર એક બીજીની ધણી છૂટા પડી ગયેલા છીએ; ૨૦ તો જે જગ્યાએ તમે રજશિગડાને અવાજ સાંભળો ત્યાં તમારે અમારી પાસે આવી લાગવું; આપણે દેવ આપણે સાચું યુદ્ધ કરશે. ૨૧ એમ અમે કામ કરતા હતા, ને અડધા લોકો પોદ ફાટયાથી તે તારા દેખાય ત્યાં સુધી ભાલા લઈને [ઉભા] રહેતા હતા. ૨૨ વળી તેજ સમયે મેં લોકોને કહ્યું કે, પ્રત્યેક પોતાના ચાકરસહિત યજ્ઞશાલેખમાં ઉતારો કરવો, કે તારે તેઓ અમારી ચોખી કરે, ને દિવસે મેળેનત કરે. ૨૩ એમ હું તથા મારા ભાઈઓ, તથા મારા સેવકો, તથા મારા હાથ નીચેના રક્ષક સિપાઈઓ, એઓ- માંનો કોઈ પોતાનાં વસ્ત્ર ઉતારતો નહિ, પ્રત્યેક પોતાનું શસ્ત્ર સાથે રાખીને પલ્લવટ પર જતો.

૫ ત્યારે લોકોનો તથા તેઓની સ્ત્રીઓનો મોટો પોકાર પોતાના યહુદી ભાઈઓ વિરૂદ્ધ ઉઠ્યો. ૨ કેમકે કેટલાંએકે કહ્યું કે અમારા પુત્રો તથા અમારી પુત્રીઓસહિત અમે ધણું છીએ; અમને અત્ર આપો કે અમે આપને છવતાં રહીએ. ૩ વળી કેટલાંએકે કહ્યું કે, અમે અમારાં ખેતરો તથા દ્રાક્ષવાડીઓ તથા ઘરો ગિરો મુકીએ છીએ, તે [તે પર] અમને દુકાળમાં અનાજ આપો. ૪ વળી કેટલાંએકે એમ કહ્યું કે, રાત્રીની મેઠેસુલને માટે અમે અમારાં ખેતરો તથા દ્રાક્ષવાડીઓ ઉપર પૈસા ઉપાડ્યા છે. ૫ અને હવે જો કે અમારો દેહ અમારા ભાઈઓના દેહ જેવો, અમારાં બાળકો તેઓનાં બાળકો જેવાં છે, તો પણ, ભૂંઓ, અમે પોતાના પુત્રોને તથા પોતાની પુત્રીઓને દાસ- દાસીઓ યવાને ગુલામીની અવસ્થામાં લાવીએ છીએ, ને અમારી પુત્રીઓમાંની કેટલીએક તો ગુલામીની અવસ્થામાં લવાઈ ચુકી છે; ને અમે એમાં બિલકુલ નિરૂપાય છીએ, કેમકે બીજાઓ અમારાં ખેતરો તથા દ્રાક્ષવાડીઓના માલિક થયા છે. ૬ અને તેઓનો પોકાર તથા એ શબ્દો સાંભળીને મને બહુ ક્રોધ ચડ્યો. ૭ ત્યારે મેં પોતાના મનમાં વિચાર કીવો, ને મેં અમીરાને તથા અમલદારોને ધમકાવીને તેમને કહ્યું કે, તમ પ્રત્યેક પોતાના ભાઈઓ પાસેથી બહુ આકર

વ્યાજ લેા છો, ને મેં તેમની વિરૂદ્ધ એક મોટી સભા ભરી. ૮ અને મેં તેઓને કહ્યું કે, આપણા જે યહુદી ભાઈઓ વિદેશીઓને વેચ્યા હતા, તેઓને આપણે પોતાની શક્તિ પ્રમાણે મૂલ્ય આપી છોડાવ્યા છે, ને તમે પોતાના ભાઈઓનેજ વેચશો શું? ને શું તેઓ આપણને વેચાવા બેઠાં? ત્યારે તેઓ છાના રહ્યા, ને તેમને એક શબ્દ પણ બોલવો સૂચ્યો નહિ. ૯ વળી મેં કહ્યું કે, જે દૃત્ય તમે કરો છો તે સાચું નથી. રખેને આપણા વિદેશી શત્રુઓ નિંદા કરે [એવી બિહીષ રાખીને] તમારે આપણા દેવના કયમમાં ચાલવું ન બેઠાં, શું? ૧૦ વળી હું પણ, તથા મારા ભાઈઓ તથા મારા સેવકો તેઓને પૈસા ને અનાજ વ્યાજે ધીરીએ છીએ, તો કૃપા કરી આપણે તે વ્યાજ લેવાનું છોડી દેવું ૧૧ કૃપા કરી આજેજ તમારે તેઓનાં ખેતરો, તેઓની દ્રાક્ષવાડીઓ, તેઓની જૈતવાડીઓ તથા તેઓનાં ઘરો તેઓને પાછાં આપવાં; ને જે પૈસા તથા અત્ર તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલ તમે તેઓની પાસેથી પડાવી લેા છો, તેનો સોમો લાગ પણ ૧૨ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, અમે તે પાછાં આપીશું ને તેઓની પાસેથી કંઈ માગીશું નહિ; તારા કહેવા મુજબ અમે કરીશું. ત્યારે તેઓ એ વચન પ્રમાણે કરે, માટે મેં ચાલકોને બોલાવીને તેઓની પાસે સમ ખવડાવ્યા ૧૩ વળી મેં મારો ખેળો ખંખેરી નાખીને કહ્યું કે, જે કોઈ આ વચન ન પાળે તે પ્રત્યેકને દેવ એ પ્રમાણે તેના ઘરમાથી તથા તેના કામમાથી ખંખેરી નાખે; એમજ તે ખંખેરી નખાય ને ખાલી કરાય અને આખી જમાતે કહ્યું, આમેન, ને યહો- વાહની રત્નિ કીધી અને લોકોએ એ વચન પ્રમાણે કીધું. ૧૪ વળી જે સમયથી યહુદાહ દેશમાં તેઓના સૂળા તરીકે મારી નિમણૂક થઈ ત્યારથી, એટલે આતાહરાસ્તા રાત્રના વીસમા વર્ષથી તે બત્રીસમા વર્ષ સુધી, એટલે બાર વર્ષ સુધી, મેં તથા મારા ભાઈઓએ સૂળાના [દોહાનું] લવાજમ ખાધું નથી. ૧૫ પણ મારા પહેલાં, જે અગાઉના સૂળાઓ હતા, તેઓને ખરચ એ લોકો પર પડતો, ને તેઓ એમની પાસેથી અત્ર તથા દ્રાક્ષરસ, તથા તે ઉપરાંત ચાળીસ રોકેલ રૂપું લેતા હતા; હા, તેઓના ચાકરો પણ લોકો પર સાહેબી કરતા હતા; પણ દેવના કયમના કારણથી મેં એમ કીધું નહિ. ૧૬ હા, વળી હું એ કોટના કામમાં લાગુ રહ્યો, ને અમે કંઈ પણ જમીન ખરીદી નહિ; ને મારા સર્વ ચાકરો તે કામ પર એકઠા થતા. ૧૭ વળી

અમારી આસપાસના વિદેશીઓમાંથી જેઓ અમારી પાસે આવતા તેઓ ઉપરાંત યહુદીઓ તથા અધિકારીઓમાંના ફોટસો જાણ મારી સાથે જમતા. ૧૮ દવે પ્રત્યેક દિવસે જે ધંધાતું તે, એક ગોધો તથા છ વિષ્ણી કાઢેલા થેલા; વળી મારે યાર મુરઘો તેયાર કરાવતા તથા દસ દસ દિવસને આંતરે સર્વ પ્રકારનો પુષ્કળ દાસારસ; તે પછી આઠઠ બધું છતાં મેં સુખા [તરીકે]નું લવાનળ ખામ્યુ નથી; કેમકે આ લોકો પર બોલે ભારે હતો. ૧૯ હે મારા દેવ, એ લોકોને સાફ જે સર્વે મેં કીધું છે તેનું મારા લાભમા રમરણ કર.

૬ દવે સાન્નાહલાટને તથા ટાળીયાદ તથા અરબી ગેરોમને તથા અમારા બાકીના શત્રુઓને ખબર મળી કે, મેં કોટ બાધ્યા છે ને તેમા એક બાકુ રહી ગયું નથી, ત્યારે [જે કે છેક તે વેળા સુધી મેં દરવાજાઓનાં કમારો ચોટયાં નહોતાં તે પછી], એમ થયું કે, રે સાન્નાહલાટ તથા ગેરોમને મને કહેવરાવી મોકલ્યું કે, આવ, આપણે એનોના મેદાનના એક ગામમા મુલાકાત કરીએ, પણ તેઓ તો મને નુકસાન કરવાનો મનમુએ કરતા હતા. ૭ અને મેં તેઓ પાસે ખેપિયા મોકલીને કહેવાયું કે, હું એક મોટું કામ કરવામાં રોકાયેલા છું, માટે હું આવી શકતો નથી; હું તેને પહોં મૂકીને તમારી પાસે આવીને શા માટે કામ બજા પાડું? ૮ ને તેઓએ મને એ પ્રમાણે ચાર વખત કહેવરાવી મોકલ્યું; ને મેં એજ રીતે તેઓને વતર આપ્યા. ૯ ત્યારે પાંચમી વખતે સાન્નાહલાટે પોતાના ચાકરને તેના દાસમા એક પુલ્લેસ પત્ર લઈને એવીજ રીતે મારી પાસે મોકલ્યા; કેતમા એવું લખેલું હતું કે, દેશજનિઓમાં એવી અકૂષા ચાલે છે, ને તેમજ ચારમૂ કહે છે કે, હું તથા યહુદીઓ ફોટા કરાવો મનમુએ કરો છો; એ મતલબને માટે હું કોટ બાધે છે; ને એ અકૂષા પ્રમાણે હું તેઓનો રાજ થવા છઠ્ઠે છ. ૧૦ અને વળી યહુદાદમાં રાજ છે, એવું તારા વિષે યહુદાદમાંનાં જદોર કરવા માટે તે પ્રમાણકો નિમ્યા છે; ને દવે આ રાતો મુજબ રાજને બદલે કરવામાં આવશે. માટે દવે આવ, ને આપણે બેચા મેડે મલલત કરીએ. ૧૧ ત્યારે મેં તેને કહેવરાવી મોકલ્યું કે, એમ હું કહે છે તે પ્રમાણે તો કંઈ થતું નથી, પણ તે તારા પોતાના મનમાંથી હું કહી કાઢે છે કેમકે તેઓ સુર અમને એ માલજથી બિટીવડાવવા ઇચ્છતા હતા કે, અમારા હાથ તે કામમાં

એવા કમલેર થાય, કે તે થાયજ નહિ. પણ દવે [હે દેવ], મારા હાથ હું બળવાન કર.

૧૦ અને મહોટાબએલના પુત્ર લવાયાદના પુત્ર રામા-યાદને ઘેર હું ગયો; તે [બારણાં] બંધ કરી અંદર બસાઈ રહ્યો હતો; ને તેણે કહ્યું કે, આપણે દેવના ઘર મધ્યે મંદિરમાં બેગા થઈને મંદિરનાં કમારો બધ કરીએ; કેમકે તેઓ તને મારી નાખવા સાફ આવશે; હા, તેઓ તને મારી નાખવા રાતે આવશે. ૧૧ અને મેં કહ્યું કે, હું મારા જેવા માણસ નાસતું લેઈએ ને મારા જેવી પત્નિને માણસ બોલે કાણ હશે, કે જે પોતાનો છવ બચાવવા સાફ મંદિરમાં પેસશે? હું અંદર નહિજ પેસું. ૧૨ અને મેં ખ્યાલ કીધો તો, જુઓ, દેવે તેને મોકલ્યો નહોતો; પણ તે આ લવિ-ખ્યાદ મારી વિરૂદ્ધ બોલ્યો હતો; ને ટાળીયાદે તથા સાન્નાહલાટે તેને લાંચ આપી રાખ્યો હતો. ૧૩ એ કારણને માટે તેને લાંચ આપીને રાખ્યો હતો, કે હું બિટી જઈ, ને એ પ્રમાણે કુટીને પાપ કર, ને મને નિહવા સાફ તેઓને અપકીર્તિનું નિમિત્ત મળે. ૧૪ મારા દેવ, ટાળીયાદનું ને સાન્નાહલાટનું તેઓનાં આ કૃપો પ્રમાણે હું રમરણ કરજે, ને તોઆસાદ લવિખ્યાદે પ્રમાણે તથા બાકીના લવિખ્યાદીઓ, જે મને દરાવવા ઇચ્છતાં હતાં, તેઓનું પણ.

૧૫ તો અલ્લ માસની પચ્ચીસમી તારીએ, એટલે બાવન દિવસમાં, કોટ પૂરો થયો. ૧૬ અને અમારા સર્વ શત્રુઓએ એ વિષે સંમિલ્ય, ત્યારે એમ થયું કે, અમારી આસપાસના સર્વ વિદેશીઓને ડર લાગ્યો, ને તેઓ પોતાની નજરમાં અતિશય દલકા પડ્યા; કેમકે આ કામ અમારા દેવથી થયેલું છે એ તેઓએ જાણ્યું. ૧૭ વળી તે દિવસોમાં યહુદાદના અમીરાએ ટાળીયાદ પર ઘણા પત્રો મોકલ્યા; ને ટાળીયાદના [પત્રો] પણ તેમના ઉપર આવ્યા. ૧૮ કેમકે યહુદાદના ધણાએ તેની આનજ સોલન ખાયેલા હતા, કેમકે તે આરાદના પુત્ર રામાન્નાદનો જમાઈ હતો, ને તેનો પુત્ર યહુદાદના બેરેખ્યાદના પુત્ર મધસી-મની પુત્રી સાથે પરવશે હતો. ૧૯ વળી તેઓ મારી આનજ તેનાં મુઠ્ઠાંયા કહી બતાવતા હતા, ને મારી [બિલેટી] પાતો તેને કહી દેતા. [અને] ટાળીયાદ મને બિટીવડાવવા સાફ પત્રો મોકલતો હતો.

૭ દવે કોટ બાધ્યો, ને મેં કમારો ચોટયા, ને દારપાઓ તથા ગવેયાઓ તથા લેલીઓની

નિમણુક કરવામાં આવી, ત્યાર પછી એમ થયું કે, ૨ મેં યશ્શાલેમને મારા બાઇ હતાનીતા તથા ડિહ્લીના અમલદાર હતાન્યાહતા હવાલામાં સોંપ્યું, કેમકે તે માણસ વિશ્વાસુ તથા ધણાઓ કરતા દેવથી વિશેષ બિહીનારો હતો. ૩ અને મેં તેમને કહ્યું કે, દિવસનો તાપ થાય ત્યાં સુધી યશ્શાલેમના દરવાજા ઉઘાડવા નહિ; ને [ચોખ્ખીદારો] ત્યાં ઉભા રહે તે દરમ્યાન તેઓ કમાડો બંધ રાખે, ને તમારે બુગળો દેવી; ને યશ્શાલેમના રહેવાશીઓમાંથી પેહેરા કરાવવા, એટલે પ્રત્યેક જણને પોતાના પેહેરામાં પોતાના ધરની સામે [ચોખ્ખી કરવા માટે] ૪ હવે નગર વિસ્તીર્ણ તથા મોટું હદ, પણ એમાં લોક થોડા હતા, ને ધરો બાધિલા નહોતાં. ૫ અને મારા દેવે મારા મનમાં એવું આજ્ઞા કર્યું કે, અમીરોને તથા અમલદારોને તથા લોકોને, વંશ વળી પ્રમાણે તેમની ગણતરી કરવા માટે, એકઠા કરવા અને જેઓ પહેલાં આવ્યા હતા તેઓની વંશવળીનું પુસ્તક મને મળ્યું, ને તેમાં એવું લખેલું મને જણ્યું કે, ૬ જેઓ શુલામગીરીમાં લઇ જવાયા હતા, જેઓને બાબેલનો રાજા નબૂપાદને નસ્તાર લઇ ગયો હતો, તેઓમાંના જેઓ પાછા આવ્યા, તે પ્રજાણના લોકો, એટલે જેઓ યશ્શાલેમમાં તથા ચહુદાહમાં પોત પોતાના નગરમાં પાછા આવ્યા, તેઓ આ છે; ૭ એટલે જેઓ ઝરબ્યાબેલ, યેશુઆ, નહેમ્યાહ, અઝાર્યાહ, શઆમ્યાહ, નાહમાની, મોર્દેખાય, બિહશાન, મિસ્થેરેય, બિગ્વાય, નહુમ, [તથા] બાઅનાહની સાથે આવ્યા તે. ૮ સાએલ લોકના મનુષ્યની ગણના; ૯ પારાશના પુત્રો, બે હબર એક સો ને બોતેર. ૧૦ શફાટયાહના પુત્રો, ત્રણેં ને બોતેર. ૧૧ આરાહના પુત્રો, છસે ને બાવન. ૧૨ યેશુઆ તથા થોઆબના પુત્રોમાંના પાહાય-મોઆબના પુત્રો, બે હબર આઠસ ને અરાઠ. ૧૩ એલામના પુત્રો, એક હબર બસે ને ચોપન. ૧૪ ઝાગૂના પુત્રો, આઠસે ને પિસ્તાળીસ. ૧૫ ઝાકાયના પુત્રો, સાતસે ને સાઠ. ૧૬ બિનૂષના પુત્રો, છસે ને ઉડતાળીસ. ૧૭ બેબાયના પુત્રો, છસે ને અઠાવીસ. ૧૮ આઝગાહના પુત્રો, બે હબર ત્રણસે ને બાવીસ. ૧૯ અરોનીકામના પુત્રો, છસે ને સડસેઠ. ૨૦ બિગ્વાયના પુત્રો, બે હબર ને સડસેઠ. ૨૧ આદી-નના પુત્રો, છસે ને પંચાવન. ૨૨ દિઝ્રીયાહના આરે-રના પુત્રો, અઠાણ. ૨૩ હાયુમના પુત્રો, ત્રણસે ને અઠાવીસ. ૨૪ બેસાયના પુત્રો, ત્રણસે ને ચોવીસ. ૨૫ હારીફના પુત્રો, એક સો ને બાર. ૨૬ બિબેબના

પુત્રો, પંચાણ. ૨૭ બેથલેહેમના તથા નટોફાહના મનુષ્યો, એક સો ને અઠવાસી. ૨૮ અનાથોથના મનુષ્યો, એક સો ને અઠાવીસ. ૨૯ બેથ-આઝમાવે-થના મનુષ્યો, બેતાળીસ. ૩૦ કિર્યાય યઆરીમના, ૩૧ શીરાહના તથા બબેરોથના મનુષ્યો, સાતસે ને તૈતાળીસ. ૩૨ શમાહના તથા ગેબાના મનુષ્યો, છસે ને એકવીસ. ૩૩ મિખાસના મનુષ્યો, એક સો ને બાવીસ. ૩૪ બેથેલના તથા આવના મનુષ્યો, એક સો ને ત્રેવીસ. ૩૫ બીબ નબોના મનુષ્યો, બાવન. ૩૬ બીબ એલામના પુત્રો, એક હબર બસે ને ચોપન. ૩૭ હારીમના પુત્રો, ત્રણસે ને વીસ. ૩૮ યરેબોના પુત્રો, ત્રણસે ને પિસ્તાળીસ. ૩૯ લોદના, હાદીદના તથા એનોના પુત્રો, સાતસે ને એકવીસ. ૪૦ સના-આહના પુત્રો, ત્રણ હબર નવસે ને ત્રીસ. ૪૧ યાનકો: યદાયાહના પુત્રો, યેશુઆના ધરનાઓના, નવસે તોતેર. ૪૨ ઇમ્મેરના પુત્રો, એક હબર ને બાવન. ૪૩ પારાહરના પુત્રો, એક હબર બસે ને સુડતાળીસ. ૪૪ હારીમના પુત્રો, એક હબર ને સત્તર. ૪૫ લેવીઓ: યેશુઆના ને કાલીએલના પુત્રો, હોદવાહના પુત્રો-માના, ચુમ્મેતેર. ૪૬ ગૈયાઓ આસાફના પુત્રો, એક સો ને ઉડતાળીસ. ૪૭ દારપાળો: શાલ્લૂનના પુત્રો, આટરના પુત્રો, ટાલ્મેતના પુત્રો, આફૂબના પુત્રો, હાદીટાના પુત્રો, શોબાયના પુત્રો, એક સો ને આઠવીસ. ૪૮ નથીનીમ સીહાના પુત્રો, હસફાના પુત્રો, ટાબ્બાઓથના પુત્રો, ૪૯ કેરોસના પુત્રો, સીઆના પુત્રો, પાહોનના પુત્રો, ૪૯ લબાનાના પુત્રો, હગાબાના પુત્રો, શાલ્માયના પુત્રો, ૪૯ હાનાનના પુત્રો, ગિદેલના પુત્રો, ગાહારના પુત્રો, ૫૦ રઆયાહના પુત્રો, રસીનના પુત્રો, નકોદાના પુત્રો, ૫૧ ઝાઝામના પુત્રો, ઉઝઝાના પુત્રો, પાસેઆહના પુત્રો, ૫૨ બેસા-યના પુત્રો, મંદોનીમના પુત્રો, નૂશસીમના પુત્રો, ૫૩ બાકબૂના પુત્રો, હાફફાહના પુત્રો, હાફૂરના પુત્રો, ૫૪ બારલીથના પુત્રો, મરીદાના પુત્રો, હાશોના પુત્રો, ૫૫ બાર્હોસના પુત્રો, સીસરાના પુત્રો, તેમાહના પુત્રો, ૫૬ નસીઆહના પુત્રો, હરીફાના પુત્રો. ૫૭ સુદેમાનના સેવકોના પુત્રો; સોટાયના પુત્રો, સોફેરેથના પુત્રો, પરીદાના પુત્રો, ૫૮ યાઅલના પુત્રો, હાર્હોનના પુત્રો, ગિદેલના પુત્રો, ૫૯ શફાટયાહના પુત્રો, હાદીલના પુત્રો, થોબેરેથ હાર્સબાબમના પુત્રો, અમેનદા પુત્રો, ૬૦ સર્વ નથીનીમ, તથા સુદેમાનના સેવકોના પુત્રો, ત્રણસે ને બાણ. ૬૧ અને તેલ-એલાહ, તેલ-

અમારી આસપાસના વિદેશીઓમાથી જેઓ અમારી પાસે આવવા તેઓ ઉપરાત યદુદીઓ તથા અધિકારીઓમાના રોડસે નજીક મારી સાથે નજવા ૧૮ દુવે પ્રત્યેક દિવસે જે રંધાતું તે, એક ગોચો તથા છ વિડી કાંદેલા ઘેટા; વળી મારે સાડ મુરચા તૈયાર કરાતા તથા દસ દસ દિવસને આનરે સર્વ પ્રકારનો પુષ્કળ દ્રાક્ષરસ, તે પછી આટલું બધું છતાં મેં સુખા [તરીકે]નું લવાનમ માચ્યું નથી, કેમકે આ લોકો પર બોલે બારે દતો. ૧૮ હે મારા દેવ, એ લોકને સાડ જે સર્વ મેં કીધું છે તેનું મારા લાભમા રમરણ કર

૬ દુવે સાન્નાહવાટને તથા ટાળીયાહ તથા અરબી ગેરોમને તથા અમારા બાકીના શત્રુઓને ખબર મળી કે, મેં કોટ બાંધ્યો છે ને તેમા એકે બાકું રતી ગયું નથી, ત્યારે (જે કે છેક તે વેળા સુધી મેં દરવાજાઓનાં કમારો ચોટયા નહોતા તે પછી), એમ થયું કે, રાન્નાહવાટે તથા ગેરોમે મને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, આવ, આપણે જોનોના મેદાનના એક ગામમા મુલાકાત કરીએ; પછી તેઓ તો મને નુકસાન કરવાનો મનસુખો કરતા દતા રે અને મેં તેઓ પાસે ખેપિયા મોકલીને કહેવાડ્યું કે, હું એક મોટું કામ કરવામા રોકાયેલો છું, મટિં હું આવી રાકતો નથી, હું તેને પડતું મૂળને વખારી પાસે આવીને ત્યાં મટિં કામ બંધ પાડું? ૪ ને તેઓએ મને એ પ્રમાણે ચાર વખત કહેવડાવી મોકલ્યું; ને મેં એમ રીતે તેઓને ઉત્તર આપ્યો. ૫ ત્યારે પાવમી વખતે સાન્નાહવાટે પોતાના ચાકરને તેના દાયમા એક ખુલ્લો પત્ર લઈને એ ઊભી રીતે મારી પાસે મોકલ્યો; કે તેમા એવું લખેલું હતું કે, દેશબળિઓમા એ ઊભી અરવા આવે છે, ને તેમજ ચારમું કહે છે કે, હું તથા યદુદીઓ ફગા કરવાનો મનસુખો કરો છો; એ મતલબને માટે હું કોટ બાંધે છે; ને એ અફવા પ્રમાણે હું તેઓનો રાજ ઘરા છું છું. ૭ અને વી યદુદીદમા રાજ છે, એવું તારા વિષે યદુદીએમમા જાહેર કરવા માટે હું પ્રતિષ્ઠાધા નિન્યા છું; ને દુવે આ વાતો સુબળ રાજને જાહેર કરવામાં આવશે. માટે દુવે આવ, ને આપણે ભેગા મંડે મતલબ કરીએ. ૮ ત્યારે મેં તેને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, જેમ હું કહે છે તે પ્રમાણે તો કંઈ પડતું નથી, પણ તે તારા પોતાના મનમાથી હું કહી કાઢે છે. ૯ કેમકે તેઓ સર્વે અમને એ મતલબથી બિલ્લીવડાવવા ઇચ્છતા દતા કે, અમારા દાય તે કામમા

એવા કમલેર થાય, કે તે થાયજ નહિ. પછી દુવે [હે દેવ], મારા દાય હું બળવાન કર

૧૦ અને મહેટાબએલના પુત્ર દલાયાદના પુત્ર શંખા-યાદને ઘેર હું ગયો; તે [બારણા] બંધ કરી અંદર ભરાઈ રહ્યો હતો; ને તેણે કહ્યું કે, આપણે દેવના ઘર મધ્યે મદિરમાં ભેગા થઈને મદિરનાં કમારો બંધ કરીએ; કેમકે તેઓ વને મારી નાખવા સાડ આવશે; હા, તેઓ વને મારી નાખવા રાતે આવશે. ૧૧ અને મેં કહ્યું કે, યું મારા જેવા માણસે નાસતું જોઈએ? ને મારા જેવી પદિનેા માણસ બીજે કોણુ હશે, કે જે પોતાનો છવ બચાવવા સાડ મંદિરમા પેસશે? હું અંદર નહિજ પેસું. ૧૨ અને મેં ખ્યાલ કીરો તો, જુઓ, દેવે તેને મોકલ્યો નહોતો; પછી તે આ ભવિષ્યવાદ મારી વિરૂદ્ધ બોલ્યો હતો; ને ટાળીયાહ તથા સાન્નાહવાટે તેને લાંચ આપી રાખ્યો હતો. ૧૩ એ કારણને માટે તેને લાંચ આપીને રાખ્યો હતો, કે હું બિટી નહિ, ને એ પ્રમાણે કુરીને પાપ કર, ને મને નિંદવા સાડ તેઓને અપકીર્તિનું નિમિત્ત મળે. ૧૪ હે મારા દેવ, ટાળીયાહતુ ને સાન્નાહવાટતુ તેઓનાં આ કૃષ્ટા પ્રમાણે હું રમરણ કરજે, ને નોઆયાહ ભવિષ્યવાદેલ તથા બાકીના ભવિષ્યવાદીઓ, જે મને ડરાવવા ઇચ્છતા દતા, તેઓનું પછી.

૧૫ તો અલ્લ માસની પચ્ચીસમી તારીખે, એટલે બાવન દિવસમા, કોટ પૂરો થયો. ૧૬ અને અમારા સર્વ શત્રુઓએ એ વિષે સાંભળ્યું, ત્યારે એમ થયું કે, અમારી આસપાસના સર્વ વિદેશીઓને ડર લાગ્યો, ને તેઓ પોતાની નજરમા અતિશય દલકા પડ્યા; કેમકે આ કામ અમારા દેવથી યએલું છે એ તેઓને ભય. ૧૭ વળી તે દિવસમાં યદુદાદના અમીરોએ ટાળીયાહ પર ધણી પત્રો મોકલ્યા; ને ટાળીયાદના [પત્રો] પાનું તેમના ઉપર આવ્યા. ૧૮ કેમકે યદુદાદમાં ધણીએ તેની આનજ સોસન ખાંધેલા દતા, કેમકે તે આશદના પુત્ર શંખાયાદને નજાઈ હતો, ને તેનો પુત્ર યદોદાનાન બેરેખ્યાદના પુત્ર મણ્ડા-મની પુત્રી સાથે પરવ્યો હતો. ૧૯ વળી તેઓ મારી આનજ તેના મુદર્યા કટી બતાવતા દતા, ને મારી [બોલેલી] વાતો તેને કહી દેતા. [અને] ટાળીયાહ મને બિટીવડાવવા સાડ પત્રો મોકલતો હતો.

૭ દુવે કોટ બાંધ્યા, ને મેં કમારો ચોટયા, ને દ્રારપાએ તથા જવયાઓ તથા ચેલીઓની

નિમણુક કરવામા આવી, ત્યાર પછી એમ થયુ કે,
 ૨ મેં યરશાયેમને મારા બાઇ હનાનીના તથા કિહાના
 અમલદાર હનાન્યાહના હવાલામા સોંપ્યુ, કેમકે તે
 માણસ વિશ્વાસુ તથા ધણાઓ કરતા દેવથી વિશેષ
 બિહીનારો હતો. એ અને મેં તેમને કહ્યુ કે, દિવસને
 તાપ થાય ત્યાં સુધી યરશાયેમના દરવાજા ઉઘાડવા
 નહિ, ને [ચોખ્ખાદારો] ત્યાં ઉભા રહે તે દરમ્યાન
 તેઓ કમાડો બધ રાખે, ને તમારે ભુગળો દેવી, ને
 યરશાયેમના રહેવાશીઓમાથી પેહેરા ઉઠાવવા, એટલે
 પ્રત્યેક જણને પોતાના પેહેરામા પોતાના ધરની સામે
 [ચોખ્ખા કરવા માટે] ૪ હવે નગર વિસ્તીર્ણ તથા મોઢું
 હટ, પણ એમા લોક થોડા હતા, ને ધરો બાધેલા
 નહોતા ૫ અને મારા દેવે મારા મનમા એવુ આજ્ઞુ
 કે, અમીરોને તથા અમલદારોને તથા લોકોને, વંશ
 વળી પ્રમાણે તેમની ગણતરી કરવા માટે, એકઠા કરવા
 અને જેઓ પહેલા આવ્યા હતા તેઓની વતીવળીતુ
 પુસ્તક મને મળ્યુ, ને તેમા એવુ લખેલુ મને જડ્યુ કે,
 ૬ જેઓ શુલામગીરીમા લઇ જવાયા હતા, જેઓને
 બાબેલનો રાજ નખ્ખાદનેસ્સાર લઇ ગયો હતો,
 તેઓમાના જેઓ પાછા આવ્યા, તે ગણાના લોકો,
 એટલે જેઓ યરશાયેમમા તથા ચહુદાહમા પોત
 પોતાના નગરમા પાછા આવ્યા, તેઓ આ છે, ૭ એટલે
 જેઓ ઝરબ્યાબેલ, યેશુઆ, નહેમ્યાહ, અઝાર્યાહ,
 રાઆમ્યાહ, નાહમાની, મોર્દેઆથ, બિટશાન, મિસ્પે-
 રેથ, બિગ્વાથ, નહુમ, [તથા] બાઅનાહની સાથે
 આવ્યા તે ઇસ્રાએલ લોકના મનુષ્યની ગણના;
 ૮ પારોશના પુત્રો, બે હજાર એક સો ને બેતેર.
 ૯ શફાટયાહના પુત્રો, ત્રણસેં ને બેતેર ૧૦ આરાહના
 પુત્રો, છસેં ને બાવન ૧૧ યેશુઆ તથા ચોઆબના
 પુત્રોમાના પાહાથ મેઆબના પુત્રો, બે હજાર આઠસ
 ને અરાઠ ૧૨ એલામના પુત્રો, એક હજાર બસેં ને
 ચોપન ૧૩ ઝાતૂના પુત્રો, આઠસેં ને પિસ્તાળીસ
 ૧૪ ઝાક્રાયના પુત્રો, સાતસેં ને સાઠ ૧૫ બિન્નુહના
 પુત્રો, છસેં ને ઉડતાળીસ ૧૬ બેબાયના પુત્રો, છસેં ને
 અઠ્ઠાવીસ ૧૭ આઝાહના પુત્રો, બે હજાર ત્રણસેં ને
 બાવીસ ૧૮ અરોનીકામના પુત્રો, છસેં ને સડસેઠ
 ૧૯ બિગ્વાથના પુત્રો, બે હજાર ને સડસેઠ ૨૦ આદી-
 નના પુત્રો, છસેં ને પચાવન ૨૧ હિઝકીયાહના આદિ-
 રના પુત્રો, અઠ્ઠાણુ ૨૨ હાથુમના પુત્રો, ત્રણસેં ને
 અઠ્ઠાવીસ ૨૩ બેસાયના પુત્રો, ત્રણસેં ને ચોવીસ
 ૨૪ હારીફના પુત્રો, એક સો ને બાર ૨૫ ગિબ્યોનના

પુત્રો, પંચાણુ ૨૬ બેથલેહેમના તથા નટોફાહના
 મનુષ્યો, એક સો ને અઠવાસી ૨૭ અનાથોથના
 મનુષ્યો, એક સો ને અઠ્ઠાવીસ ૨૮ બેથ-આઝમાથે-
 થના મનુષ્યો, બેતાળીસ ૨૯ કિર્થાય યમારીમના,
 કરીરાહના તથા બએરેથના મનુષ્યો, સાતસેં ને
 તેતાળીસ ૩૦ રામાહના તથા ગેબાના મનુષ્યો, છસેં
 ને એકવીસ ૩૧ મિખ્ખાસના મનુષ્યો, એક સો ને
 બાવીસ ૩૨ બેથેલના તથા આથના મનુષ્યો, એક
 સો ને ત્રેવીસ ૩૩ બીબ્બ નબોના મનુષ્યો, બાવન
 ૩૪ બીબ્બ એલામના પુત્રો, એક હજાર બસેં ને ચોપન
 ૩૫ હારીમના પુત્રો, ત્રણસેં ને વીસ ૩૬ ચરેબોના
 પુત્રો, ત્રણસેં ને પિસ્તાળીસ ૩૭ લોહના, હાદીહના
 તથા ઓનોના પુત્રો, સાતસેં ને એકવીસ ૩૮ સના-
 આહના પુત્રો, ત્રણ હજાર નવસેં ને ત્રીસ ૩૯ ચાન્કોઃ
 ચદાયાહના પુત્રો, યેશુઆના ધરનાઓના, નવસેં
 તોતેર ૪૦ હમ્મેરના પુત્રો, એક હજાર ને બાવન
 ૪૧ પારહૂરના પુત્રો, એક હજાર બસેં ને સુડતાળીસ
 ૪૨ હારીમના પુત્રો, એક હજાર ને સત્તર ૪૩ લેવીઓ
 યેશુઆના ને કાઝીએવના પુત્રો, હોદવાહના પુત્રો-
 માના, યુમ્મેતેર ૪૪ અવૈયાઓ આસાફના પુત્રો,
 એક સો ને ઉડતાળીસ ૪૫ દારપાળો શાલ્લુનના
 પુત્રો, આદેરના પુત્રો, શલ્મેનના પુત્રો, આફૂબના
 પુત્રો, હદીયાના પુત્રો, ચોબાયના પુત્રો, એક સો ને
 આડનીસ ૪૬ નથીનીમ. સીહાના પુત્રો, હસફાના
 પુત્રો, શખ્ખાઓથના પુત્રો, ૪૭ કેરોસના પુત્રો,
 સીઆના પુત્રો, પાહોનના પુત્રો, ૪૮ લબાનાના પુત્રો,
 હગાબાના પુત્રો, શાહમાયના પુત્રો, ૪૯ હાનાનના
 પુત્રો, બિલ્લના પુત્રો, ગાહારના પુત્રો, ૫૦ રઆયાહના
 પુત્રો, રમીનના પુત્રો, નકોહાના પુત્રો, ૫૧ આઝઝામના
 પુત્રો, ઉઝઝાના પુત્રો, પાસેઆહના પુત્રો, ૫૨ બેસા-
 યના પુત્રો, મેઉનીમના પુત્રો, નફૂશસીમના પુત્રો,
 ૫૩ બાઝબૂના પુત્રો, હાફૂકાહના પુત્રો, હાફૂરના પુત્રો,
 ૫૪ બારલીથના પુત્રો, મહીહાના પુત્રો, હાશોના પુત્રો,
 ૫૫ બાર્કોસના પુત્રો, સીસરાના પુત્રો, તેમાહના પુત્રો,
 ૫૬ નસીઆહના પુત્રો, હદીફાના પુત્રો, ૫૭ સુલેમાનના
 સેવકોના પુત્રો, સોલયના પુત્રો, સોફેરેથના પુત્રો,
 પરીહાના પુત્રો, ૫૮ ચાઅજના પુત્રો, દાર્કોનના પુત્રો,
 ગિલ્લના પુત્રો, ૫૯ શફાટયાહના પુત્રો, હાદીહના
 પુત્રો, શાખેરેથ હારસબાઇમના પુત્રો, અમેનહા
 પુત્રો, ૬૦ સર્વ નથીનીમ, તથા સુલેમાનના સેવકોના
 પુત્રો, ત્રણસેં ને બાણુ ૬૧ અને તેલ-મેલાહ, તેલ-

દારા, વજ, આદોન, તથા ઇમેરમાથી, જેઓ પાકા આળ્યા તેઓ આ દત્તા; પણ તેઓ ઇસ્રાએલમાંના દત્તા કે નહિ એ વિષે તેઓ પોતપોતાના પિતૃનું ધર તથા પોતપોતાની એલાહ બતાવી શક્યા નહિ. ૧૬ દલાયાદના પુત્રો, ટાબી યાહુના પુત્રો, નહોદાના પુત્રો, હશે ને બેતાળીસ. ૧૭ અને યાજ્ઞકામાંના; હાયાયાદના પુત્રો, હાકેસના પુત્રો, બાગ્રિલ્લાયના પુત્રો; કેમકે એ બિલઆલી બાગ્રિલ્લાયની પુત્રીઓમાંની એકની સાથે પરવ્યો હતો, માટે તેઓના નામ પરથી તેનું નામ પડ્યું. ૧૮ જેઓ વંશાવળી પ્રમાણે મળ્યા તેઓ [મધ્યે] એઓએ પેતાની વહી શોધી, પણ તે ન મળી; માટે તેઓ યાજ્ઞકપદમાંથી બ્રહ્મ થયા. ૧૯ અને તિર્શાયાએ તેઓને કહ્યું કે, ઉરીમ ને તમ્મીમ ધારણ કરનાર એક યાજ્ઞક ઉભો થાય ત્યાં સુધી તમારે પરમ પવિત્ર વસ્ત્રોમાંથી ખાતું નહિ. ૨૦ સુધળી જમાન મળીને, બેતાળીસ દળર ત્રણસે ને સાઠ દત્તા, ૨૧ તે ઉપરાંત તેઓના દાસ તથા તેઓની દાસીઓ, સાત દળર ત્રણસે ને સાડત્રીસ દત્તા; ને તેઓમાં નવેશ તથા અર્ચણો બસે ને પિસ્તાળીસ દત્તા. ૨૨ તેઓના ચોરા, સાતસે ને છત્રીસ દત્તા; તેઓના અચ્ચર, બસે ને પિસ્તાળીસ; ૨૩ ઉઠ, ચારસે ને પાંત્રીસ; અધેરાં, છ દળર સાતસે ને વીસ ૨૪ અને બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યામાંના કેટલાએકે કામને સાર [દ્રવ્ય] આપ્યું તિર્શાયાએ એક દળર દારિક સોનું, પચાસ પારો, પાચસે ને ત્રીસ યાજ્ઞકવસ્ત્રો લાંડારમાં આપ્યાં. ૨૫ અને બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યામાંના કેટલાકે વીસ દળર દારિક સોનું, તથા બે દળર ને બસે માનેદ રૂપું કામના લાડારમાં આપ્યાં. ૨૬ અને બાપોનાં લોકોએ જે આપ્યું તે, વીસ દળર દારિક સોનું, તથા બે દળર માનેદ રૂપું, તથા સડસેડ યાજ્ઞક વસ્ત્ર. ૨૭ દને યાજ્ઞકો, તથા બે ધીઓ, તથા દારપાળો, તથા મકેવાનો, તથા કેટલાક લોકો, તથા નથીતીમ, તથા સર્વ ઇસ્રાએલ, પોતાનાં નનરોમાં વસ્યા.

અને સાતમે માસ આળ્યો ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાનાં નનરોમાંજ દત્તા.

અને સર્વ લોક એકમતે પાણીના દરવાજાની સામેનાં ચામાં એકઠા મળ્યા; ને મુસાનું જે નિયમશાસ્ત્ર યહોવાદે ઇસ્રાએલને દરખાણું હતું તેનું પુરુષ દરવાજાનું તેઓએ એકસ ગાત્રીને કરી. ૨ અને સારના માનેદ પદેવે ફિલ્તે, જમાનની, એટલે પુરુષ

તથા સ્ત્રીઓ તથા સાંજળીને સમજી શકે એવા સર્વની, આગળ એકસ યાજ્ઞક નિયમશાસ્ત્ર આવ્યું. ૩ અને પાણીના દરવાજા સામેના એક આગળ પંદોદિવારી તે બેપાર સુધી, પુરુષ તથા સ્ત્રીઓ તથા સમજી શકે એવાઓની આગળ, તેણે તેમાંથી વાચ્યુ; ને સર્વ લોકના કાન તે નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તક તરફ [ધ્યાનથી] ધરેલા હતા. ૪ અને એ કાર્યને સાર લોકોના એક એકલો લોકોએ બનાવ્યો હતો, તે પર એકસ શાસ્ત્રી ઉભો રહ્યો; ને તેની પાસે જમણે હાથે માતિ-થ્યાહ તથા શેમા તથા અનાયાહ તથા ઉરીયાહ તથા હિલ્કીયાહ તથા માચસેયાહ, ને તેને હાથે હાથે પદાયાહ તથા મીશાએલ તથા માલ્કીયાહ તથા હાથુમ તથા હારનાહાનાહ, ગુખાર્યા, [તથા] મચુલ્લામ ઉભા રહ્યા, ૫ ને એકસાએ સર્વ લોકના દેખતા તે પુસ્તક ઉઘાડ્યું, (કેમકે તે સર્વ લોકથી ઉભે હતો); ને તેણે તે ઉઘાડ્યું એટલે સર્વ લોક ઉભા થયા. ૬ અને યહોવાદ જે મદાન દેવ તેને એકસાએ ધન્યવાદ આપ્યો; ને સર્વ લોક પોતાના હાથ ઉઘાડીને ઉત્તર આપ્યો કે, આમેન, આમેન; ને તેઓએ માયાં નમાવીને તેઓના મુખ ભૂમિ તરફ રાખીને યહોવાદનું બજન કીધું. ૭ વળી યેશુઆ તથા બાની તથા શેરેબ્યાહ, યામીન, આકેલ, સાખબયાય, હોદીયાહ, માચસે-યાહ, કલીટા, અગ્રીયાહ, યોઝાનાહ, હાનાન, પલા-યાહ તથા લેવીઓ લોકોને નિયમશાસ્ત્ર સમજાવતા હતા; ને લોકો પોતાની જગ્યાએ [ઉભા] રહ્યા હતા. ૮ અને તેઓએ દેવના નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાંથી સ્પષ્ટ રીતે વાચ્યુ; ને સમજીતા આપીને તેમને વાચેલું સમજવ્યું. ૯ અને નદેબ્યાદે, એટલે તિર્શાયાએ, તથા યાજ્ઞક એકસ શાસ્ત્રીએ, તથા લોકને શિક્ષણ આપનાર લેવીઓએ સર્વ લોકને કહ્યું કે, આ દિવસ તમારા દેવ યહોવાદને સાર પવિત્ર છે; શોક ન કરવો ને રડવું નહિ કેમકે સર્વ લોક નિયમ-શાસ્ત્રનાં વચનો સાતળીને રડતા હતા. ૧૦ પછી તેણે તેઓને કહ્યું કે, પોતાને માર્ગે જાઓ, ગુપ્ત ખાઓ, અને ગળી પીઓ, ને જોઓને સાર કંઈ તૈયાર કરેલ ન દોય તેઓને મટિ [તેમાંથી] દિનસા મોકલો; કેમકે આ દિવસ આપણા યહોવાદને સાર પવિત્ર છે; તમારે ઉદાસ પણ ન થવું, કેમકે યહોવાદનો આનંદ તમારે લાભર્ય છે. ૧૧ અને હાના રહ્યો, કેમકે આ પવિત્ર દિવસ છે, ને ઉદાસ પણ ન ગાઓ; એમ કહીને સર્વ લોકને તે લેવીઓએ શાલ પાઝા. ૧૨ અને

• સર્વ લોક ખાવાને તથા પીવાને તથા હિરસા મોકલવાને તથા મોટો હર્ષ કરવાને ગયા, કેમકે જે વચ્ચેના તેઓને વાચી સમજાવ્યા હતા તે તેઓ સમજ્યા હતા.

૧૩ અને બીજા દિવસે સર્વ લોકોના બાચોના [ધરોના] સુખ્યો, યાજ્ઞકો, તથા લેવીઓ, નિયમ-શાસ્ત્રની વાતોને લક્ષ દેવા સાડ, એકરા શાસ્ત્રીની પાસે ટોળે મળ્યા. ૧૪ અને તેઓને નિયમશાસ્ત્રમાં એવુ લખેલુ મળ્યુ કે, યહોવાહે મુસા હસ્તક આજ્ઞા દીધી છે કે, સાતમા માસના પર્વમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ માડવાઓમાં રહેલુ, ૧૫ ને પોતાના સર્વ નગરોમાં તથા યજ્ઞાલેખમાં એવુ નહોર કરલુ તથા ઢંઢેરો પિટા વગેરે કે બહાર નિકળીને ડુંગર ઉપર નહો, ને લેખ પ્રમાણે માડવા કરવા સાડ ગૈરવક્ષની ડાળીઓ તથા દેવદારની ડાળીઓ તથા મેંદીની ડાળીઓ તથા ખજૂરીની ડાળીઓ તથા ધટાદાર ઝાડની ડાળીઓ લઈ આવે. ૧૬ માટે લોક જઈને તે લઈ આવ્યા, ને તેઓમાંના પ્રત્યેકે પોતાના ધરના ધાબા પર, તથા પોતાના આગળામાં, તથા દેવના ધરના આગળામાં, તથા પાણીના દરવાજાના ચોકમાં, તથા એકાધમની બાગીચાના ચોકમાં પોતાને સાડ માડવા ડીધા. ૧૭ અને જેઓ ગુલામગીરીમાંથી પાછા આવ્યા હતા તેઓની આખી જમત માડવા કરીને માડવામાં વસી, કેમકે નૂનના પુત્ર યેશુઆના દિવસોથી માડીને તે દિવસ સુધી ઇસ્રાએલપુત્રોએ એવુ કીધું ન હતું અને મહા મોટો આનંદ થયો. ૧૮ અને પહેલા દિવસથી તે છેલ્લા દિવસ સુધી પ્રતિદિન તેણે દેવના નિયમશાસ્ત્રનું પુસ્તક વાંચ્યુ, ને તેઓએ સાત દિવસ પર્વ પાળ્યુ, ને આઠમે દિવસે નિયમ પ્રમાણે આખરની સમાનો દિવસ હતો.

૯ હવે એ માસને ચોવીસમે દિવસે, ઇસ્રાએલ-પુત્રો ઉપવાસ કરીને, તાટ પહેરીને, ને પોતા પર ધૂળ નાખીને ભેગા થયા. ૨ અને ઇસ્રાએલના સત્તાન સર્વ પારખ્યોથી અલગ થયા, ને તેઓએ ઉભા રહીને પોતાના પાપ તથા પોતાના પિતૃઓના અન્યાયો કબૂલ કીધા. ૩ અને તેઓએ પોતાની જગ્યાએ ઉભા રહીને એક પોહોર સુધી પોતાના દેવ યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રનું પુસ્તક વાંચ્યુ, ને [બીજા] પોહોરબર તેઓએ [પાપ] કબૂલ કરીને પોતાના દેવ યહોવાહનું ભજન કીધું. ૪ ત્યારે યેશુઆ તથા બાની, કાગીએલ, રાબાન્યાહ, છુત્રો, શેરેબ્યાહ, બાની, કનાની, એઓએ લેવીઓની સીડી ઉપર રહીને મોટે

સાદે પોતાના દેવ યહોવાહની વિનંતી કીધી. ૫ ત્યારે યેશુઆ તથા કાગીએલ, બાની, હશાબન્યાહ, શેરે-બ્યાહ, હોદીયાહ, રાબાન્યાહ, પચાહાહ, એ લેવીઓ બોલ્યા કે, ઉભા થઇને પોતાના યહોવાહ દેવ ને અનાધનન છે તેની સ્તુતિ કરો, ને ધન્ય હોજો તારા ગૌરવી નામને, જે એટલુ જુનુ છે કે તે સર્વ ધન્યવાદ તથા પ્રશંસાની બહાર છે. ૬ તું એકલો, હા, તું એક-લોજ યહોવાહ છે, તે આકાશ, આકાશોનું આકાશ, તથા તેઓનું સર્વ સૈન્ય, પૃથ્વી તથા તે પરની સર્વ વસ્તુઓ, સમુદ્રો તથા તેઓમાંના સર્વ હૃતપત કીધા છે, ને તું તે સર્વનું રક્ષણ કરે છે, ને આકાશનું સૈન્ય તને ભજે છે. ૭ તું તેજ યહોવાહ દેવ છે, કે જેણે ઇબ્રામને પસદ કીધો, ને તેને કાસ્ટીઓના ઉરમાંથી કાઢી આપ્યો, ને તેનું નામ ઇબ્રાહીમ પાડ્યુ. ૮ અને તેનું અત કરણ તને તારી સન્મુખ વિશ્વાસુ માલમ પડ્યુ, ને કનાનીઓનો, દિત્તીઓનો, અમોરીઓનો, ને પરીઝઝીઓનો, ને યબૂસીઓનો, ને ગિર્ગીશીઓનો દેશ આપવાનો, એટલે તેના સત્તાનને આપવાને, કરાર તે તેની સાથે કીધો, ને પોતાનું વચન પાળ્યુ છે, કેમકે તું ન્યાયી છે. ૯ અને તેં મિસરમાં અમારા પિતૃ-ઓનું ઢ ખેંચ્યુ, ને સૂક સમુદ્ર આગળ તેઓની બૂમ સાંભળી, ૧૦ અને તેં કાર્ન પર તથા તેના સર્વ આકરો પર, ને તેના દેશના સર્વ લોક પર, ચિંહો તથા ચમ-ત્કારો દેખાડ્યા, કેમકે તું બળુતો હતો કે તેઓ તેમની પ્રત્યે ગર્વિષ્ઠ પળ્યાથી વસ્તો હતા, ને તેં પોતાનું નામ પ્રતિષ્ઠિત કીધું, જેમ આજ છે તેમ. ૧૧ અને તેં તેઓની આગળથી સમુદ્રના બે ભાગ કરી નાખ્યા, ને તેથી તેઓ સમુદ્ર મધ્યે કોરી ભૂમિ ઉપર ચાલીને પેલે પાર ગયા, ને જેમ પત્થરને મહા જળમાં [ફેંકે] તેમ, તેઓની પૂઠે લાગેલાઓને તેં લંડાલુમાં ફેંકી દીધા. ૧૨ વળી દિવસે મેથસ્તલથી, તથા જે માર્ગે તેઓએ જલુ જોઇએ, તેમાં તેઓને પ્રકાશ આપવા સાડ, રાત્રે અશ્વિસ્તલથી તેં તેઓને દેશ્યો. ૧૩ સિનાય પર્વત પર પહોં તું હતરી આવ્યો, ને આકાશમાંથી તું તેઓની સાથે બોલ્યો, ને વાસ્તવિક હુકમે તથા સત્ય નિયમે, સારા વિધિઓ તથા આજ્ઞાઓ તેં તેઓને આપ્યા, ૧૪ અને તેં પોતાના પવિત્ર સાબ્બાથોની તેઓને નજી પાડી, ને પોતાના સેવક મુસાની હસ્તક તેં તેઓને આજ્ઞાઓ તથા વિધિઓ તથા નિયમશાસ્ત્ર કરાવ્યા, ૧૫ ને તેઓની ભૂખને સાડ તેં તેઓને

આકાશથી અન્ન આપ્યું, ને તેઓની તૃપ્તિને સારૂ ખટ-
કમાંથી પાણી કાઢ્યું; ને જે દેશ તેઓને આપવા
સારૂ તે પોતાની હાથ ઉઠાવી કરી હતો, તેને કબજે
લેવા સારૂ તેમાં જવાની તે તેઓને આજ્ઞા કરી.
૧૬ પણ તેઓએ તથા અમારા પૂર્વજોએ ગર્વ કરીને
પોતાની ગરહન અકઠ કરી, ને તારી આજ્ઞાઓને કાન
ન થયો, ૧૭ ને [તારૂં] કહ્યું માન્યું નહિ, ને તારા ચમ-
ત્કારો જે તે તેઓ મધ્યે કીધા, તે તેઓએ ધ્યાનમાં
રાખ્યા નહિ; પણ તેઓએ પોતાની ગરહન અકઠ
કીધી, ને પોતાની ગુલામી સ્થિતિમાં પાછા જવા
મટિ દેંગો કરીને એક ઓગેવાન કરાવ્યો; પણ તે
ક્ષમા કરવા તત્પર, કૃપાળુ તથા રહેમી, મંદ દોષી
તથા પુષ્કળ દયાળુ એવા દેવ છે, ને તે તેઓને મૂકી
દીધા નહિ ૧૮ હા, તેઓએ પોતાને મટિ દાખેલું
વાહરું બનાવીને કહ્યું કે, તમે નિસરમાંથી કાઢી લાવ-
નાર તારી દેવ તે આ છે, એમ તેઓએ ધણું કોધજન-
ક કર્યો કીધા; ૧૯ તો પણ તે તારી પુષ્કળ દયાથી
તેઓને અસ્વયમાં મૂકી દીધા નહિ; તેઓને માર્ગમાં
દોરવા સારૂ દિવસે તેઓ ઉપરથી મેવસ્ત્રાજ ખસતો
નહિ; તેમજ તેઓને પ્રકાશ આપવા માટે, તથા જે
માર્ગે તેઓને જવાનું હતું તે તેમને દેખાડવા માટે,
રાત્રે અગ્નિસ્તંભ [ખસતો] નહિ. ૨૦ ૧૧મી તેઓને
બોધ કરવા સારૂ તે પોતાનો ઉત્તમ આત્મા આપ્યો,
ને તારા માતા તેઓના મદદથી પાછા રાખ્યા નહિ, ને
તેઓની તૃપ્તિને સારૂ તેઓને પાણી આપ્યું. ૨૧ હા,
ચાળીસ વર્ષ સુધી તે તેઓને અસ્વયમાં નિભાવ્યા;
તેઓને કરાની બોટ નહોતી; તેઓનાં વસ્ત્રો જૂનાં
થયાં નહિ, ને તેઓના પગ સુખ્યા નહિ. ૨૨ ૧૧મી તે
તેઓને રાજ્યો તથા પ્રજાઓ આપ્યાં; કે જે તેઓના
હિસ્સા પ્રમાણે તે વહેલી આપ્યાં; એમ સીદોનના
દેશનું, એટલે દેરેઓનના રાજના દેશનું, તથા બાશાન-
ના રાજ ઓગેવાન દેશનું વતન તેઓને પ્રાપ્ત થયું.
૨૩ ૧૧મી તે તેઓના વંશજોને આકાશના તારાઓની
પેઠે વધાર્યા; ને જે દેશ વિષે તે તેઓના પૂર્વજોને કહ્યું
હતું કે, તેઓ તેમાં પ્રવેશ કરીને તેનું વતન પ્રાપ્ત
કરશે, તેમાં તે તેઓને લાવ્યો. ૨૪ એમ તે વંશજોએ
અંદર પ્રવેશ કરીને તે દેશનું વતન પ્રાપ્ત કર્યું, ને તે
તેઓની સામે તે દેશના રહેવાસી જાતીઓને પરા-
જિત કીધા, ને તેઓને તથા તેઓના રાજ્યોને, તથા
તે દેશના લોકોને તેઓના હાથમાં આપ્યા, કે એઓ

તેમને પોતાની મરજી પ્રમાણે કરે ૨૫ અને તેઓએ
કિર્તિવાણાં ચેહેરો તથા રસાળ બુદ્ધિ લઈ લીધાં; ને
સર્વ ઉત્તમ વસ્તુઓથી ભરપૂર ધરો, ખોદેલા કુવા,
દ્રાક્ષવાડીઓ, તથા ભેતવાડીઓ, તથા પુષ્કળ ફળાંડો
તેઓના કબજામાં આવ્યાં; એમ તેઓ ખાઈને ધરાયા,
ને ખુદ થયા, ને તારી મોટી કૃપામાં આનંદિત થયા
૨૬ તો પણ તેઓ અલુકલાગરા થયા, ને તારી વિરૂદ્ધ
તેઓએ દેંગો કીધો, ને તારા નિયમસાધને તેઓએ
પોતાની પીઠ પાછળ ફેંક્યું, ને જે તારા ભવિષ્યવાદીઓ
તેઓને કુરીથી તારી ભણી કેરવવા સારૂ તેઓની
વિરૂદ્ધ સાક્ષ્ય આપતા હતા, તેઓને તેમણે મારી
નાખ્યા, ને તેઓએ ધણું કોધજનક કાર્યો કીધાં
૨૭ મટિ તે તેઓને તેઓના શત્રુઓના હાથમાં સોંપ્યા,
ને તેઓએ તેઓને સંતાપ્યા. અને તેઓએ પોતાના
સંકટ સમયે તારી આગળ બૂમ પાડી, ત્યારે તે આકા-
શમાંથી સાંભળ્યું; ને તારી પુષ્કળ રહેમ પ્રમાણે તે
તેઓને ઉદ્ધારણ આપ્યા, જેઓએ તેઓના શત્રુઓના
હાથમાંથી તેઓને બચાવ્યા. ૨૮ પણ તેઓને વિસાચો
મળ્યો, એટલે કુરીથી તેઓએ તારી શત્રુઓ દુશ્મતા
કીધી; તે માટે તે તેઓને તેઓના શત્રુઓના હાથમાં
રહેવા દીધા, માટે તેઓએ તેમના ઉપર ધણીપણું
કીધું; તો પણ ત્યારે તેઓએ પાછા કુરીને તારી
આગળ બૂમ મારી, ત્યારે તે આકાશમાંથી સાંભળીને,
તારી દયા પ્રમાણે, બહુ વાર તેઓને છોડાવ્યા; ૨૯ ને
તેઓને તારા નિયમમાં પાછા લાવવાને તે તેઓની
વિરૂદ્ધ સાક્ષી આપી; તો પણ તેઓએ ગર્વ કરીને
તારી આજ્ઞાઓને કાન ન દીધા, પણ તારા હુકમે,
(જેમને જે કોઈ પામે તે તેઓથી જીવે,) તેઓની
વિરૂદ્ધ તેઓએ પાપ કીધાં, ને ખાંધ પાછી ખેંચી
લીધી, ને પોતાની ગરહન અકઠ કરીને સાંભળવા
આજ્ઞા નહિ. ૩૦ તો પણ તે તેઓ પ્રત્યે બહુ વરસો
સુધી ખાંધોશ રાખી, ને તે તેઓની વિરૂદ્ધ તારા
આત્માવડે તારા ભવિષ્યવાદીઓની હરનક સમક્ષી
આપી; પણ તેઓએ કાન દીધા નહિ; એ માટે તે
દેશોના લોકોના હાથમાં તેઓને આપી દીધા. ૩૧ તો
પણ તે પોતાની મદદ દયાને લીધે તેઓના છેક અંત
આવ્યો નહિ, ને તેઓને મૂકી દીધા નહિ; કેમકે તે
કૃપાળુ તથા દયાળુ દેવ છે. ૩૨ તો 'હવે, હે અમારા
દેવ, મોટા, પરાક્રમી તથા ભયધોગ્ય દેવ, કરાર તથા
દયા રાખનાર, આરશુરના રાજ્યોના વખતથી તે

આજ દિન સુધી જે સર્વ કષ્ટ અમારા પર, અમારા રાજ્યો પર, અમારા સરદારો પર, તથા અમારા યાજ્ઞો પર, તથા અમારા ભવિષ્યવાનીઓ પર, તથા અમારા પિતૃઓ પર, તથા તારા સર્વ લોકો પર પડ્યું છે, તે તારી નજરમાં જૂળ ન લાગે એ પરતુ જે સર્વ અમારા પર આવી પડ્યું છે તે સળધી તું ન્યાયી છે, કેમકે તે વાળખી કીધું છે, પણ અમે દુષ્ટતા કીધી છે એ અને અમારા રાજ્યોએ, અમારા સરદારોએ, અમારા યાજ્ઞોએ તેમજ અમારા પિતૃઓએ તારો નિયમ પાળ્યો નથી, ને તારી આજ્ઞાઓ ને તારા સાક્ષ્યો નેઓ વડે તેં તેઓ વિરુદ્ધ સાક્ષી આપી, તેઓને તેઓએ લક્ષ દીધું નથી એ કેમકે તેઓએ પોતાના રાજ્યમાં, ને જે તારો મોટો ઉપકાર તેં તેઓ પર કીધો તેમાં, તથા જે વિશાળ ને રસાળ દેશ તેં તેઓની સન્મુખ આપ્યો તેમાં, તારી સેવા કીધી નહિ, ને તેઓ પોતાના કુકર્મોથી પાછા કર્યા નહિ એ જો, અમે આજ દાસો છીએ, ને જે દેશ તેં અમારા પૂર્વજોને આપ્યો એ માટે કે તેનું કળ તથા તેની ઉત્તમ ઉપજ તેઓ આપ્યો તેમાં, જો, અમે દાસો છીએ એ અને અમારા પાપોને લીધે જે રાજ તેં અમારી ઉપર કરાવ્યું છે તેઓને તે બહુ ઉપજ આપે છે, વળી તેઓ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે અમારા પંડ પર તથા અમારા જનવર પર સત્તા ચલાવે છે, ને અમે મોટા સકટમાં છીએ એ અને જે સર્વને લીધે અમે એક નક્કી કરાર કરીએ છીએ, ને તે નોંધીએ છીએ, ને અમારા સરદારો, અમારા લેવીઓ [તથા] અમારા યાજ્ઞો તેની ઉપર મુદ્રા કરે છે

૧૦ અને જેઓએ મુદ્રા કરી તેઓ આ હતા, એટલે હાલ્યાહને પુત્ર નહેમ્યાહ તિરીયા, ને સિદકીયાહ, ૧ સરાયાહ, અઝારીયાહ, ચિર્મયાહ, ૨ પારાહર, અમાયીહ, માલકીયાહ, ૪ હાર્દેશ રાખા ન્યાહ, માલકીય, ૫ હારીમ, મરેમય, એખાયાહ, ૬ દાનીયેલ, ચિત્રયોન, બારૂખ, ૭ મહુલ્લામ, અબીયાહ, મીયામીન, ૮ માઆઝ્યાહ, બિલગાય, રામાયીહ, જે યાજ્ઞક હતા ૯ અને લેવીઓ આ હતા, એટલે અઝાન્યાહને પુત્ર યેશુઆ, હેનાદાદના પુત્રે-માના બિનૂધ, કામીએલ, ૧૦ ને તેઓના ભાઈઓ રાખાન્યાહ, હોદીયાહ, કલીયા, પલાયાહ, હાનાન, ૧૧ મીખા, રહેબ હશાબ્યાહ, ૧૨ ઝાફૂર, શેરેબ્યાહ, રાખાન્યાહ, ૧૩ હોદીયાહ, બાની, બનીનુ ૧૪ લોકોના

મુખ્યો, પારોશ, પાહાય મેઆબ, એનામ, આપૂ, બાની, ૧૫ બુત્રો, આઝગાદ, બેભાય ૧૬ અદોનીયાહ, બિગ્ગાર, આદીન, ૧૭ આટર, હિઝકીયાહ અઝૂર, ૧૮ હોનીયાહ હાયુમ, બેસાય, ૧૯ હારીફ, અનાથોય, નોબાર, ૨૦ માગીઆરા, મહુલ્લામ, હેઝીર, ૨૧ મરોઝાબેવ, સાદોક, યારૂઆ, ૨૨ પાટયાહ, હાનાન, અનાયાહ, ૨૩ હોશીઆ, હનાન્યાહ હારશૂબ, ૨૪ હાલેહશ, પિલ્હા, શેમેક, ૨૫ રૂહમ, હશાબ્યાહ, માઅસેયાહ, ૨૬ અલીયાહ, હાનાન, આનાન, ૨૭ માલ્કીય, હારીમ, બાઅનાહ ૨૮ અને બાકીના લોકો, યાજ્ઞકો, લેવીઓ, દારપાળો, ગરૂયાઓ, નથીનીમ, તથા જેઓ દેવના નિયમશાસ્ત્રન માટે દેશીના લોકોથી અનગ થયા હતા, તેઓ સર્વ, તેઓની સ્ત્રીઓ, તેઓના પુત્રો તથા તેઓની પુત્રીઓ, એટલે જે સર્વ જાણતા તથા સમજતા હતા, ૨ તેઓ પોતાના ભાઈઓને [તથા] પોતાના અમીરોને વળી રહ્યા, ને પોતાને માથે શાપ તથા સોગમ લીધા કે દેવના સેવક મુસાની હરેક અપાવના દેવના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે અમારે ચાલવું, ને અમારા પ્રમુખ યહોવાહની સર્વ આજ્ઞાઓ તથા તના હુકમો તથા તના વિધિઓ પાળવા ને તેના અમલ કરવા, ૩૦ ને અમારે પોતાની પુત્રીઓ દેશના લોકોના ન દેવી, ન તેઓની પુત્રીઓ અમારા પુત્રોને માટે ન લેવા, ૩૧ ને જે દેશના લોકો સામ્બાધ દિવસે માલ કે કંઈ ખાવાનું વેચવા લાવે, તે સામ્બાધે કે પવિત્ર દિવસે અમાર તેઓ પાસેથી ખરીદ કરવું નહિ, ને સાતમું વર્ષ તથા સર્વ લેલું છોડી દેવું ૩૨ વળી અમે પોતાના દેવના ધરની સેવાને વાસ્તે દર વર્ષે એક તૃતિયાશ શેકેલ આપવાને પોતાને માટે નિયમ કરાવ્યો, ૩૩ એટલે અર્પેલી રોટલીને સાંર, ને નિત્યના ખાવાપેલુને સાંર, તથા સામ્બાધોના અને અમાવાસ્થાઓના નિત્યના દહનીયાપેલુને સાંર, મુકરર પર્વોને સાંર, તથા પવિત્ર વસ્તુઓને સાંર, તથા ઇસ્રાએલને વાસ્તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને માટે પાપાધાર્પણોને સાંર, તથા અમારા દેવના ધરના સર્વ કાર્યને સાંર ૩૪ અને નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે, અમારા દેવ યહોવાહની વેળી પર બાળવા સાંર, અમારા પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે, દર વર્ષે કરાવેલે સમયે અમારા દેવના ધરમાં લોકોના અપણો લાવવા માટે, અમે, એટલે યાજ્ઞકો, લેવીઓ, તથા લોકોએ, ચિટ્ટીએ નાખી ૩૫ અને અમારી ભૂમિના પ્રથમ ફળો તથા

સર્વ અતનાં ઝાડોનાં સર્વ ફળોમાંના પ્રથમ ફળો, દર વર્ષે ઘડોવાહના ધરમાં લાવવા માટે પશુ [ચિહ્નોના નાખી]. ૩૬ વળી નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે, અમારા પુત્રોમાંના પ્રથમજનિત, તથા અમારાં જનન-વરોનાં [પ્રથમજનિત], ને અમારાં ડોરોનાં તથા અમારાં વેદાં બકરાનાં પ્રથમજનિતને અમારા દેવને ઘેર, જે યાજ્ઞકો અમારા દેવના ધરમાં સેવા કરે છે તેઓની પાસે આણવા માટે પશુ [ચિહ્નોના નાખી]. ૩૭ અને અમારા બાંધેલા લોટના પ્રથમોંશ, તથા અમારા ઉચ્છાલીયાર્પણો, ને સર્વ પ્રકારના ઝાડોના ફળો, દ્રાક્ષરસ તથા તેલ યાજ્ઞકોની પાસે અમારા દેવના ધરની ઓરડીઓએ, ને અમારી જમીનની ઉપજના દશમાશે લેવીઓ પાસે, લાવવા માટે પશુ [ચિહ્નોના નાખી]; કેમકે એ લેવીઓ અમારી ખેતીનાં સર્વ નગરોમાં દશમાશે લે છે. ૩૮ અને લેવીઓ દશમાંશ લે, તે સમયે હારનના પુત્ર યાજ્ઞકે તે લેવીઓ સાથે રહેવું, ને લેવીઓએ તે દશમાંશોનો દશમાંશ અમારા દેવના ધરમાં, ઓરડીઓએ લાંડારમાં આણવો. ૩૯ કેમકે ઇસ્સાએલપુત્રોએ તથા લેવીપુત્રોએ ધાન્યનું, દ્રાક્ષરસનું તથા તેલનું ઉચ્છાલીયાર્પણ, જે ઓરડીઓમાં પવિત્રસ્થાનનાં પાસે તથા સેવા કરનાર યાજ્ઞકો તથા દ્વારપાળો તથા ગવેયાઓ હોય છે, ત્યાં લાવવું; ને અમે અમારા દેવનું ધર નહિજ તજીશું.

૧૧ અને લોટોના સરદારો યજ્ઞશાલેખમાં વસ્થા; -બાકીના લોટોએ પશુ એ માટે ચિહ્નોના નાખી કે દર દસમાંથી એક [માણસ] પવિત્ર નગર યજ્ઞશાલેખમાં વસવા માટે લવાય, ને [બાકીના] નવ ખીન નગરોમાં [રહે]. ૨ અને જેઓ યજ્ઞશાલેખમાં રહેલા સાડા સાઠપુરુષોથી આગળ પડ્યા, તે સર્વ માણસોને લોટોએ ધન્યવાદ દીધો. ૩ હવે પ્રાંતના જે આગેવાનો યજ્ઞશાલેખમાં વસ્થા તેઓ આ છે; પશુ ઇસ્સાએલ, યાજ્ઞકો, તથા લેવીઓ, તથા નથીનીમ, તથા સુલેમો નના સેવકોના પુત્રો યહુદાહનાં નગરોમાં પોતપોતાનાં નગરોમાં પોતપોતાનાં વતનોમાં રહ્યા. ૪ અને યજ્જાલેખમાં યહુદાહના પુત્રોમાંના તથા બિન્યામીનના પુત્રોમાંના કેટલાએક વસ્થા. યહુદાહના પુત્રોમાંના; પેરેસના પુત્રોમાંના માદલાહએલના પુત્ર યહુદાહના પુત્ર અમાર્યાહના પુત્ર અમાર્યાહના પુત્ર ઇઝીયાહનો પુત્ર અપાયાહ; ૫ ને શીલોનીના પુત્ર અમાર્યાહના પુત્ર ચોયારીજના પુત્ર અદાયાહના

પુત્ર હઝાયાહના પુત્ર કોલ-હોઝેહના પુત્ર બારખનેા પુત્ર માઅસેયાહ ૬ પેરેસના સર્વ પુત્રો જેઓ યજ્જાલેખમાં વસ્થા તેઓ ચારસે ને અડસેટ પરાકમી માણસો હતા. ૭ અને બિન્યામીનના પુત્રો આ છે; યશાયાહના પુત્ર ઇધીએલના પુત્ર માઅસેયાહના પુત્ર કોલાયાહના પુત્ર પદાયાહના પુત્ર ચોએહના પુત્ર મશલ્લામનો પુત્ર સાલ્લુ; ૮ ને તેના પછી ગાબ્બાય, સાલ્લાય, એઓ નવસે ને અઠ્ઠાવીસ. ૯ અને ઝીબીનેા પુત્ર ચોએલ તેઓનો ઉપરી હતો; ને હારસનુઆહનો પુત્ર યહુદાહ, એ નગરનો બીજો અમલદાર હતો. ૧૦ યાજ્ઞકોમાંના; ચોયારીજનો પુત્ર યદાયાહ, ચાખીન, ૧૧ અહીદૂબના પુત્ર મરાયોયના પુત્ર સાદોકના પુત્ર મહુલ્લામના પુત્ર હિલ્કીયાહનો પુત્ર સરાયાહ, એ દેવના ધરનો કારભારી, ૧૨ ને તેઓના ભાઇઓ જેઓ ધરનું કામ કરતા હતા, તેઓ આકસે ને બાવીસ હતા; ને માલ્કીયાહના પુત્ર પારાહરના પુત્ર અખા-યોહના પુત્ર આમ્લીના પુત્ર પલાહ્યાહના પુત્ર ચરો-હામનો પુત્ર અદાયાહ, ૧૩ તથા તેના ભાઇઓ, એ બાથોનાં [ધરોનાં] મુખ્યો, બસે ને બેતાળીસ; ને ઇમ્મેરના પુત્ર મશિલ્લેમોયના પુત્ર આહઝાયના પુત્ર અઝારએલનો પુત્ર અમારસાય, ૧૪ તથા તેઓના ભાઇઓ, એ પરાકમી પુરુષો એક સો ને અઠ્ઠાવીસ; ને હાગ્ગહોલીમનો પુત્ર ઝાબ્દીએલ તેઓનો ઉપરી હતો. ૧૫ અને લેવીઓમાંના; સુત્રોના પુત્ર હશા-બ્યાહના પુત્ર આઝીકામના પુત્ર હારશુબનો પુત્ર શમાયાહ; ૧૬ ને લેવીઓના મુખ્યોમાંના શાબ્બથાય તથા ચોઝાબાહ, કે જેઓ દેવના ધરના બહારના કામ પર દેખરેખ રાખનાર હતા; ૧૭ ને પ્રાર્થનામાં ઉપ-કારસેલતિનો આરંભ કરવામાં મુખ્ય, એ આસાફના પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર મીખાનો પુત્ર માતાન્યાહ હતો, ને બાકુકયાહ પોતાના ભાઇઓ મધ્યે બીજો હતો; તથા યહુદાહના પુત્ર ગાલાહના પુત્ર શામુઆનો પુત્ર આબ્દા. ૧૮ પવિત્ર નગરમાં સર્વ લેવીઓ બસે ને ચોયારીસ હતા. ૧૯ તે ઉપરાંત આકકૂબ, ટાકમેલ તથા તેમના ભાઇઓ કે જે દેવાજાઓ આગળ ચોક્ક કરનારા દ્વારપાળો હતા, તેઓ એક સો ને ઓત્તર હતા. ૨૦ અને બાકીના ઇસ્સાએલીઓ, લેવીઓ, યાજ્ઞકો, યહુદાહનાં સર્વ નગરોમાં પોતપોતાનાં વતનોમાં હતા. ૨૧ પશુ નથીનીમ ઓદેલમાં વસ્થા; ને સીહા તથા બિરપા નથીનીમના ઉપરીઓ હતા. ૨૨ યજ્જાલેખના

લેવીઓના ઉપરી પણ, કેવના ધરના કામ પર, આસાફના પુત્રોમાંના એટલે ગવૈયાઓમાંના મીખાના પુત્ર માત્તાન્યાહના પુત્ર હરાબ્યાહના પુત્ર બાનીનો પુત્ર ઉઝી હતો. ૧૭ કેમકે તેઓ વિષે રામની એવી આજ્ઞા હતી કે ગવૈયાઓને પ્રતિદિનની અત્ય પ્રમાણે સુધરર ભનું [આપવું]. ૧૪ અને યહુદાહના પુત્ર કેરાહના પુત્રોમાંના મયેઝાબએલનો પુત્ર ચેયાહાહ લેહને લગી સર્વ બાનતોમાં રામના હાથ લગે રહેતો હતો. ૧૫ અને ખેતરોવાળાં ગામે વિષે યહુદાહના પુત્રોમાંના કેટલાએક ડિથાય-આર્ખામાં તથા તેના કસબાઓમાં, ને દીખોનમાં તથા તેના કસબાઓમાં, ને યકાબ્સએલમાં તથા તેનાં ગામોમાં રહ્યા; ૧૬ ને યેશુઆમાં તથા મેલાહાહમાં તથા બેથ-યેલેટમાં; ૧૭ તથા હસાર-શુઆલમાં તથા ખેર શેબામાં તથા તેના કસબાઓમાં; ૧૮ તથા સિકલાગમાં તથા મખેનાહમાં તથા તેના કસબાઓમાં; ૧૯ તથા એન-રિમેનમાં તથા સોરાહમાં તથા યાર્બુથમાં; ૨૦ ઝનો-આહ, આહુલમ તથા તેઓનાં ગામોમાં, લાખીશ તથા તેના ખેતરોમાં, અઝેકાહ તથા તેના કસબાઓમાં [વસ્યા] એમ તેઓ ખેર-શેબાથી તે દિશામાં નીચાણ સુધી વસ્યા. ૨૧ બિન્યામીનના પુત્રો પણ નેઝાથી માડીને મિખ્માશ તથા આયામાં, તથા બેથેલ તથા તેના કસબાઓમાં; ૨૨ અનાથોય, નાબ, [તથા] અનાન્યાહમાં; ૨૩ હારોર, રામહ [તથા] ગિતાહમમાં; ૨૪ હાલીહ, સખેહમ [તથા] નબાહા-ટમાં; ૨૫ લેહ તથા ઓનોમાં, [એટલે] હારીઝરોના નીચાણમાં [વસ્યા] ૨૬ અને યહુદાહમાંના લેવીઓના કેટલાક વર્ગો બિન્યામીનની સાથે [લેડાયા].

૧૨ હવે જે યાન્કો તથા લેવીઓ સખાલ્તએલના પુત્ર ઝબબ્યાએલની તથા યેશુઆની સાથે પાછા આવ્યા તેઓ આ છે; એટલે, સરાયાહ, વિમેયાહ, એઝરા; ૧ અમાયોહ, માલ્લુખ, હાફુરા, હરાબ્યાહ, રહુમ, મરેએલ, યહુદા, બિન્યેલ, અબીયાહ, ૪ મીયામીન, માઆધ્યાહ, બિહ્યાહ, ૬ રામાયાહ, ચેયારીબ, યદાયાહ, ૭ સાલહ, આમેક, હિલ્લીયાહ, યદાયાહ. એઓ યેશુઆના દિવસોમાં યાન્કોમાંના તથા તેઓના ભાઇઓમાંના મુખ્યો હતા. ૮ વળી લેવીઓ: યેશુઆ, બિન્યૂથ, કાલીએલ, શેરેબ્યાહ, યહુદાહ [તથા] માત્તાન્યાહ, કે જે તેના ભાઇઓ સાથે રહતિ ગાયન પર હતો. ૯ અને તેઓના

ભાઇઓ બાકુમ્યાહ તથા ઉત્રો યેહેરામાં તેઓની સાથે હતા. ૧૦ અને યેશુઆથી ચેયાકીમ યથો, ને ચેયાકીમથી એલ્યાશીબ યથો, ને એલ્યાશીબથી ચેયાહા યથો, ૧૧ ને ચેયાહાથી ચેનાયાન યથો, ને ચેનાયાનથી ચાફુઆ યથો. ૧૨ અને ચેયાકીમના દિવસોમાં યાન્કો, એટલે બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યો આ હતા; એટલે, સરાયાહનો મરાયાહ; વિમેયાહનો હનાન્યાહ; ૧૩ એઝરાનો મથુહામ; અમાયોહનો યહોહાનાન; ૧૪ માલ્લુખીનો ચેનાયાન; રાબાન્યાહનો ચેરોફ; ૧૫ હારીમનો આદના, મરાયોનો હેલ્લાય; ૧૬ ઇદાનો ઝખાયોહ; ગિનયોનનો મથુહામ; ૧૭ અબીયાહનો ડિબી; બિન્યામીનના મેઆહાહનો પિહ્લાય; ૧૮ બિહ્યાહનો શામ્મૂઆ; રામાયાહનો યહોનાયાન; ૧૯ તથા ચેયારીબનો માત્તાય; યદાયાહનો ઉઝી; ૨૦ સાહાયનો કાહાય; આમેકનો એમેર; ૨૧ હિલ્લીયાહનો હરાબ્યાહ; યદાયાહનો નયાનએલ. ૨૨ એલ્યાશીબના, ચેયાહાના, તથા ચેહાનાનાના તથા ચાફુઆના દિવસોમાં લેવીઓ બાપોના [ધરોના] મુખ્યો તરીકે નોધાયા હતા, ને હાયોવેરા ધરાનીના રાજ્યમાં યાન્કો પણ નોધાયા હતા ૨૩ લેવીના જે પુત્રો બાપોના [ધરોના] મુખ્યો હતા, તેજ કાળવૃત્તાતોના પુસ્તકમાં એલ્યાશીબના પુત્ર ચેહાનાનાના દિવસો સુધી નોધાયા હતા. ૨૪ અને લેવીઓના મુખ્યો: હરાબ્યાહ, શેરેબ્યાહ તથા કાલીએલનો પુત્ર યશુઆ, તથા તેઓની સાથા તેઓના ભાઇઓ સાનસમે પહેરો રાખીને, ઇશ્વરભક્ત દાઉદની આજ્ઞા પ્રમાણે, વખાણ તથા ઉપકારરહતિ કરવા માટે રહેલા હતા. ૨૫ માત્તાન્યાહ તથા બાકુમ્યાહ, ઓબાયાહ, મથુહામ, ટાહેમોન, આફુબ, એઓ ભાગોના ભંડારો આગળ ચેકી કરનાર દ્વારપાળો હતા. ૨૬ એઓ ચેસાહાકના પુત્ર યેશુઆના પુત્ર ચેયાકીમના દિવસોમાં ને નહેમ્યાહ સૂબાના, ને એઝરા યાન્ક તથા શાહીના દિવસોમાં હતા.

૨૭ અને યરૂશલેમના કેટલી પ્રતિષ્ઠાને પ્રસંગે લોકોએ લેવીઓને તેઓની સર્વ જગ્યાઓમાંથી શોધી કાઢ્યા, કે ઉપકારરહતિ સહિત તથા ગાયનો સહિત, ઝાગે, સિતાર તથા વીણાઓ વગાડતાં ઉત્સાહ સહિત પ્રતિષ્ઠા પાળવા સારૂ એઓ તેઓને યરૂશલેમમાં લાવે. ૨૮ અને ગવૈયાઓના પુત્રો યરૂશલેમની આસ્પાસના મેદાનમાંથી તથા નદીકાંથીઓના ગામોમાંથી

ટાળે યથા ૨૮ અને બ્રેથ ગિલ્યાલથી તથા ગેખાના તથા આહમાવેશના ખેતરોમાથી પણ, કેમકે ગવૈયા ઓએ પોતાને સાડ ચરણલેખની આસપાસ ગામે ખાધ્યા હતા ૨૦ અને ચાન્કોએ તથા લેવીઓએ પોતાને ઘુદ્ડ કરીને લોકોને તથા દરવાજાઓને તથા કોટને શુદ્ધ કીધા ૨૧ પછી હુ યદુદાહના સરદારોને કોટ પર લાવ્યા, ને મેં ઉપકારસ્તુતિ કરનારી તથા સરગસ ચઢાવી કરનારી બે મોટી ટોળી ઠરાવી [તેમાની એક] જમણીગમ કોટ પર કચરાના દરવાજા તરફ [ચાલી], ૨૨ ને તેઓની પાછળ હોત્તાયાહ તથા યદુદાહના અડધા સરદારો, ૨૩ તથા અઝાર્યાહ, એઝરા તથા મથુ તામ, ૨૪ યદુદાહ તથા જિન્નામીન તથા શમાયાહ તથા ચિર્નેયાહ, ૨૫ તથા ચાન્કોના પુત્રોમાના કેટલાએક રણશિંગડા લઇને [ચાલ્યા], એટલે આસાફના પુત્ર ઝાફૂરના પુત્ર મીખાયાહના પુત્ર માત્તાયાહના પુત્ર રામાયાહના પુત્ર ચેનાયાનનો પુત્ર ઝમાર્યાહ, ૨૬ તથા તેના ભાઈઓ રામાયાહ તથા અઝારએલ, મિલલાય, ગિલલાય, માઆય, નયાનએલ તથા યદુદાહ હતાની, અઓ ઇશ્વરબક્ત દાઉદના વાગ લઇને [ચાલ્યા], ને એઝરા શાસ્ત્રી તેઓને મોખરે [ચાલતો] હતો, ૨૭ ને ઝરાને દરવાજા યધને સીધા આગળ [ચાલીને] દાઉદના નગરના પગથિયા પર યધને, મોટના ચઢાવ પર દાઉદના ધરની ઉપલી ખાજુએ પૂર્વ તરફ પાણીના દરવાજા સુધી તેઓ [ગયા] ૨૮ અને ઉપકારસ્તુતિ કરનારાં ઓની બીજી ટોળી તેઓની સામે ગઇ, ને હુ અડધા લોક સાથે તેઓની પાછળ કોટ ઉપર ભઠ્ઠીઓના શુરજની ઉપરી ખાજુએ યધને ઠેઠ ચોડા મોટ સુધી ગયા, ૨ ને એકાઇમની બાગળ ઉપર યધને તથા જુની બાગળે યધને તથા મઝ્જીબાગળ તથા હતાન એલના શુરજ તથા દામ્મેઆહના શુરજ આગળ યધને ઠેઠ મોટાબાગળ સુધી [ગયા], ને તેઓ વ્યાજીબાગળ મા ઉભા રહ્યા ૪૦ એમ દેવના ધરમા ઉપકારસ્તુતિ કરનારી બે ટોળીઓ ઉભી રહી, હુ તથા મારી સાથે અડધા અધિકારીઓ પણ, ૪૧ ને એલ્યાકીમ, માઆ સેયાહ મિન્યામીન, મીખાયાહ, એલ્યાએનાય, ઝમાર્યાહ, હના-યાહ, એ ચાન્કો રણશિંગડા લઇને [ઉભા રહ્યા], ૪૨ ને માઆસેયાહ તથા રામાયાહ તથા એલ આઝાર તથા ઉઝ્ઝી તથા યહોહાનન તથા માલકીયાહ તથા એલમ તથા અઝેર પણ અને ગવૈયાઓ તેઓના ઉપરી ચિત્રાલાહ સુદ્ધા મોટેથી ખાતા હતા ૪૩ અને

તે દિવસે તેઓએ મોટા યજ્ઞ ચઢાવ્યા તથા હર્ષ કીધો, કેમકે હવે તેઓને મોટા આનંદથી હર્ષિત કીધા હતા, વળી સ્ત્રીઓએ તથા બાળકોએ પણ હર્ષ કીધો, તે એટલા કે ચરણલેખનો હર્ષ છેક આવે સુધી સમજાતો હતો

૪૪ અને તે દિવસે કાઠારની, ઉઝ્ઝાની ચાપણીની, પ્રથમ ફળોની, તથા ફરામાશીની આરડીઓ પર કારભારીઓ ઠરાવવામા આવ્યા, કે તેઓમા તેઓ, નગરોના ખેતરા પ્રમાણે, ચાન્કોને તથા લેવીઓને સાડ નિયમશાસ્ત્રે ઠરાવેલા હિસ્સા ભેગા કરે, કેમકે સેવામા દાનર રહેનાર ચાન્કો તથા લેવીઓને લીધે યદુદાહે હર્ષ કીધો ૪૫ અને તેઓએ, તેમજ ગવૈયા ઓએ તથા દારપાળોએ, દાઉદની તથા તેના પુત્ર સુલેમાનની આજ્ઞા પ્રમાણે, પોતાના દેવની ચોકી તથા શુદ્ધિકરણની ચોકી રાખી ૪૬ કેમકે પુરાતન કાળમા દાઉદના તથા આસાફના દિવસોમા એક મુખ્ય ગવૈયા હતો, અને દેવના વખાણના તથા ઉપકારસ્તુતિના ગીતો હતા ૪૭ અને ઝરખામેલના દિવસોમા તથા નહિઆહના દિવસોમા સર્વ ઇસ્ત્રાએલ ગવૈયાઓના તથા દારપાળોના હિસ્સા પ્રતિદિનની અગત્ય પ્રમાણે આપતા હતા, ને તેઓ લેવીઓને માટે અર્પણ કરતા, ને લેવીઓ હાડના પુત્રોને માટે અર્પણ કરતા

૧૩

તે દિવસે મુસાવ પુરતક લોકોના સામજતા વાચવામા આવ્યું, ને તેમા એકુ લખેલ મળ્યું કે આગ્નેનીઓને તથા મોઆબીઓને દેવની મડળીમા કહી દાખવ યવા દેવા નહિ, ૨ કેમકે તેઓ અત્ર તથા પાણી લઇને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને મળવા ન આવ્યા, પણ તેઓની વિરુદ્ધ, તેમને શાપ દેવા સાડ, બલઆમને લાય આ રીને તેઓએ રાખ્યો, તો પણ આપણા દેવે તે શાપનો આશીર્વાદ કરી નાખ્યો ૩ અને તેઓ નિયમશાસ્ત્ર સામજી રહ્યા ત્યારે એમ બન્યું કે, તેઓએ સર્વ મિમિત લેખને ઇસ્ત્રાએલમાથી જુદા કર્યા

૪ હવે એ અગાઉ, એલ્યાશીન ચાન્ક જને આપણા દેવના ધરની આરડીઓના કારભારી ઠરાવ્યા હતા, ૫ તે ટોળીયાહનો સગો હતો માટે તેણે તેને સાડ એક મોટી આરડી બનાવી હતી ૬ ના અગાઉ ખાધા પછે લેખાન, તથા પાવો, ને લેવીઓને તથા ગવૈયાઓને તથા દારપાળોને આજ્ઞા પ્રમાણે આપેવા અનતા, દાકરસના તથા તેલના ફશારો, તથા ચાન્કોના

ઉચ્છાદીયાર્થેણી ભરી રાખવામાં આવતાં હતાં. ૬ પશુ એ બધા [વખત] હુ યશ્શાલેખમાં ન હતો; કેમકે બાબિલના રાજ આર્તાહરાસ્તાના બત્રીસમા વર્ષમાં હુ રાજ પાસે ગયો હતો, ને કેટલાએક દિવસો પછી મેં રાજની રત્ન માગી; ૭ ને હુ યશ્શાલેખ આપ્યો ને એલ્યાશ્શમે ટોળીયાહને સાડ દેવના ધરના આંગણમાં ઓરડી કરીને તેની ખાતર જે દુધમાં કીધું હતું તેની મને જાણ પડી ૮ અને તેથી મને બહુ દુઃખ લાગ્યું, તેથી મેં ટોળીયાહના ધરનો સર્વ સસ્ત્રમાન તે ઓરડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. ૯ પછી મારી આજ્ઞાથી તેઓએ તે ઓરડી સાફસફ કીધી; ને ત્યાં હુ દેવના ધરનાં પાત્રો, ખાદ્યપેણી તથા લોખાન સહિત, પાછા લાવ્યાં. ૧૦ વળી મને માલમ પડ્યું કે લેવીઓના હિસસા તેઓને આપવામાં આવ્યા ન હતા; માટે કામદારો, એટલે લેવીઓ તથા ગવેયાઓ, પોતપોતાનાં ખેતરમાં નાસી ગયા હતા. ૧૧ ત્યારે મેં અધિકારીઓની સાથે જક લઈને કહ્યું કે, દેવનું ધર ત્યાજિત અવસ્થામાં કેમ છે? ને મેં તેઓને એકઠા કરીને તેઓની જગ્યા પર તેઓને રાખ્યા. ૧૨ ત્યારે સર્વ યહુદાહે અત્રનો તથા દ્રાફરસનો તથા તેલનો દશાંશ ભંડારોમાં આપ્યો. ૧૩ અને તે ભંડારો ઉપર આ ભંડારીઓ મેં ઠરાવ્યા; એટલે, શેલેમ્યાહ યાજક, તથા સારોક ચિટ્લીસ, તથા લેવીઓમાનો પદાયાહ; ને તેઓથી ઉતરતો માતાન્યાહના પુત્ર આફરને પુત્ર હાનન હતો; કેમકે તેઓ વિશ્વાસુ ગણાતા હતા, ને તેઓનું કામ એ હતું કે, પોતાના ભાઈઓને વહેંચી આપવું. ૧૪ હે મારા દેવ, એ વિષે માફ રમરણ કર, ને મારાં સુકૃત્યો જે મેં પોતાના દેવના ધરને માટે તથા તેનાં કાર્યોને માટે કીધા છે, તે હું જુસી ન નાખ.

૧૫ તે દિવસોમાં યહુદાહમાં કેટલાએકને સાખ્યાયે દ્રાફો પીલતાં, તથા પુણીઓ લાવતાં, તથા ગધેડાં લાદતાં મેં દીધા; તેમજ વળી તેઓને સાખ્યાય દિવસે દ્રાફરસ, દ્રાફો ને અજર તથા સર્વ પ્રકારનાં બોલ યશ્શાલેખમાં લાવતાં [લેયા]; ને તેઓ અત્ર વેચતા, તે દિવસે મેં [તેમની વિરજ] સાફી પૂરી. ૧૬ ત્યાં સુરના માણસો પણ રહેતા હતા, જેઓ માછલી તથા સર્વ પ્રકારનો માલ લાવતા, ને સાખ્યાયે યહુદાહના પુત્રોને તથા યશ્શાલેખમાં તે વેચતા. ૧૭ ત્યારે મેં યહુદાહના અખીરો સાથે જક લઈને તેઓને કહ્યું કે, આ કેવું દુષ્ટ કામ તમે કરો છો, ને સાખ્યાય દિવસને

વટાળો છો? ૧૮ થું તમારા પિતૃઓ એમ નહોતા કરતા? ને આપણે દેવ આપણા પર તથા આ નગર પર આ સર્વ હાની [તે કારણથી] લાવ્યો નથી? તો પણ તમે સાખ્યાયને વટાળીને ઇસ્કાએલ પર વધારે ક્રોધ લાવો છો. ૧૯ અને એવું થયું કે, સાખ્યાયની અગાઉ જ્યારે યશ્શાલેખની ભાગળો અધરાવા લાગી, ત્યારે કમાટો બધ કરવાની મેં આજ્ઞા કીધી, ને સાખ્યાય વિલી જય ત્યાં સુધી તેમને ઉધાડવાં નહિ, એવી આજ્ઞા મેં કીધી; ને મેં મારા આકરોમાંના કેટલાએકને ભાગળોના દરોગા ઠરાવ્યા, એ માટે કે સાખ્યાયને દિવસે કંઈ પણ બોલે અદર ન આજ્ઞાય. ૨૦ તેથી વેપારીઓ તથા સર્વ પ્રકારનો માલ વેચનારા એક બે વખત યશ્શાલેખની બહાર ઉતર્યા. ૨૧ ત્યારે મેં તેઓની વિરજ સાફી આપી, ને તેઓને કહ્યું કે, કેમ તમે કોટની આબુબાબુ ઉતરો છો? જો તમે ફરીથી એમ કરશો તો હું તમારા પર હાથ નાખીશ. ત્યાર પછી તેઓ ફરીથી સાખ્યાયે આવ્યા નહિ. ૨૨ અને લેવીઓને મેં આજ્ઞા કીધી કે, સાખ્યાય દિવસને પવિત્ર રાખવા સાડ તેઓ પોતાને શુદ્ધ કરે, ને આવીને ભાગળો સજાળે. હે મારા દેવ, આનું પણ મારા લાલમાં રમરણ કર; ને તારી કૃપાની પુષ્કળતા પ્રમાણે મને દરગુજર કર.

૨૬ વળી તે દિવસોમાં મેં એવા યહુદીઓ જોયા, કે જેઓ આરહોદની, આમ્મેનની તથા મોઆબની સ્ત્રીઓ સાથે પરવ્યા હતા; ૨૭ ને તેઓનાં ઇશ્વરો અરધું આરહોદી ભાષામાં બોલતાં હતાં, ને તેઓને યહુદીઓની ભાષામાં બોલતાં આવડતું ન હતું, પણ પોતપોતાના લોકની ભાષા પ્રમાણે બોલતા હતાં. ૨૮ અને મેં તેઓની સાથે વાદવિવાદ કરીને તેઓને ઉચ્છાદ્યો, ને તેઓમાના કેટલાએકને મારીને તેઓના વાજ ફાંસી નાખ્યા, ને [એમ કહીને] તેઓને દેવના સમ ખવાડ્યા, કે અમારે પોતાની પુત્રીઓ તેઓના પુત્રોને ન દેવી, ને તેઓની પુત્રીઓ અમારે પોતાના પુત્રોને માટે કે પોતાને માટે ન લેવી. ૨૯ ઇસ્કાએલના રાજ સુલેમાને થું એ બાબતો વિષે પાપ ન કીધું? જો કે ધણાં રાષ્ટ્રો મધ્યે તેના જેવા રાજ કોઈ ન હતો, ને તે પોતાના દેવનો વહાલો હતો, ને દેવે તેને સર્વ ઇસ્કાએલ ઉપર રાજ કર્યો હતો, તેમ છતાં તેની પાસે પણ પરદેશી સ્ત્રીઓએ પાપ કરાવ્યું. ૩૦ તો થું, અમે તમારું સાંભળીને પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણીને

અમારા દેવની વિરૂદ્ધ ઉત્પન્ન કરીને આવડુ મોઢુ પાનક કરીએ? ૨૮ ને મુખ્ય યાજ્ઞ એલ્યારીખના પુત્ર થોયાહાના પુત્રોમાંનો એક હારોની સાન્નાહી ઠનો જમાઈ હતો, માટે મેં તેને પોતાની પાસેથી નસાડી મૂક્યો. ૨૯ હે મારા દેવ, તેઓનું સ્મરણ કર, કેમકે તેઓએ યાજ્ઞકપદને, તથા યાજ્ઞકપદના તથા

લેવીઓના કરારને અશુદ્ધ કીધા છે. ૩૦ એમ મેં સર્વ પરદેશીઓમાંથી તેઓને ઇર્ષ કીધા, ને યાજ્ઞકોને તથા લેવીઓને પોતપોતાના કામના વારા કરાવી આપ્યા, ૩૧ ને કરાવેલે સમયે કાષ્ટાપણને સારૂ તથા પ્રથમ ફળોને સારૂ પણ [વાત કરાવી આપ્યા] હે મારા દેવ, તું દિતાર્યે મારૂ સ્મરણ કર.

એસ્તેર.

૧ હવે અહાશ્વેરોશ (એટલે જે અહાશ્વેરોશ દિવસો તે ફરા સુધી એકસો ને સત્તાવીસ પ્રાતો પર રાજ્ય કરતો હતો), તેના દિવસોમાં એમ બન્યું કે, ૨ તે દિવસોમાં, અહાશ્વેરોશ રાજ શુશાન મેદલમાંના પોતાના રાજ્યાસને બેઠેલો હતો. તે દરમ્યાન, ૩ તેના રાજ્યને ત્રીજે વર્ષે તેણે પોતાના સર્વ સરદારોને તથા પોતાના ચાકરોને માટે મિજબાની કીધી, ત્યારે ઇરાન તથા માદાયના પરાક્રમીઓ, [તથા] પ્રાંતોના અમીરો તથા સરદારો તેની હજુરમાં હતા. ૪ તે વેળાએ તેણે પોતાના વિખ્યાત રાજ્યની રિહિ, તથા પોતાના મદા પ્રતાપનો વૈભવ, પણ દિવસો સુધી, એટલે એક સો ને એસી દિવસ સુધી, દેખાડ્યા. ૫ અને એ દિવસો વીત્યે રાત્રીએ શુશાન મેદલમાં જેઓ હાજર હતા તે મોડા નાના સર્વ લોકોને સારૂ, સાત દિવસ સુધી, રાત્રીના મેદલના ખાખના ચોકમાં મિજબાની કીધી, ૬ ત્યાં ધોળા, ઘીસા તથા આસમાની [હુશાન પદાર્થો], રૂપાની કડીઓએ તથા આરતપાદાણના સ્વભોજ, બજાયા તથા ખારી સજ્જની સુવર્ણ વડે ઢાંનેલા હતા, સોના રૂપાના પલ્લવ, લાલ તથા ધોળા તથા પીળા તથા કાળા આરતપાદાણની ફરસબદી પર હતા. ૭ અને તેઓને પાન કરવાને માટે ખાલા તો સોનાના હતા, (ખાલા તરેહવરેહના હતા), ને રાત્રીના દ્રાક્ષસ્ત્ર રાત્રીની સખાવવ પ્રમાણે પુષ્કળ [હતા]. ૮ અને નિયમદર પાન કરવામાં આવતું, કેમકે બળાહાર કરી ચકતા નહિ, કેમકે રાત્રીએ પાતાના ધરના સર્વ કારનારીઓને એવો દુઃખ કર્યો હતો કે, તમારે પ્રત્યેક માણસની મરણ પ્રમાણે કરવું. ૯ ૧૦ વાંચી રાત્રીએ પણ

અહાશ્વેરોશ રાત્રીના રાજ્યશુદ્ધમાં, સ્ત્રીઓને મિજબાની આપી. ૧૦ સાતમે દિવસે રાત્રી મન દ્રાક્ષસ્ત્રથી મજ દર્દ, ત્યારે તેણે મહુમાન, બીજ્યા, હાખોના, બિજ્યા તથા બ્યાના, સેયાર તથા કાર્પસ, એ સાત ખવાસ જે અહાશ્વેરોશ રાત્રીના હજુરિયા ચાકર હતા, તેઓને આજ્ઞા કરી કે, ૧૧ વાંચી રાત્રીને, રાજ્યમુગ્ધ પહેરાવીને, તેણીનું સૌંદર્ય લોકોને તથા સરદારોને દેખાડવા સારૂ, રાત્રીની હજુરમાં લાવવી, કેમકે તે દેખાવમાં કુટલી હતી. ૧૨ પણ રાત્રીએ પોતાના ખવાસોની મારફતે જે આજ્ઞા કીધી હતી તે પ્રમાણે આવવાની વાંચી રાત્રીએ નો પાડી, માટે રાત્રીને બહુ કાંધ ચડયા, ને તેનો ક્રોધ તેનામાં બઠકે બળવા લાગ્યા. ૧૩ ત્યારે રાત્રીએ સમયો પારખનાર જ્ઞાનીઓને કહ્યું, (કેમકે નિયમ તથા ન્યાયકરણ બહુનારા સર્વની પ્રત્યે રાત્રીને વિવાજ એવોજ હતો, ૧૪ ને તેની પાસે ઇરાનના તથા માદાયના સાત સરદારો, એટલે કાર્તના, સેયાર, આદમાયા, તાર્શોશ, મેરેસ, માર્સના તથા મમુખાન [મેદલા] હતા, તેઓ રાત્રીનું મુખ નોવા હતા, ને રાત્રીમાં પહેલી બેઠકોના હકદાર હતા), ૧૫ કે કાંઈ મુજબ વાંચી રાત્રીને આપણે શું કરવું? કેમકે ખવાસોની મારફતે [આપણે] અહાશ્વેરોશ રાત્રીની આજ્ઞાનો અમલ તેણીએ કર્યો નથી. ૧૬ અને મમુખાને રાત્રીની તથા સરદારોની સમક્ષ ઉત્તર આપ્યો કે, વાંચી રાત્રીએ કેવળ રાત્રી પ્રત્યે અન્યાય કીધો છે એમ નહિ, પરંતુ સર્વ સરદારો પ્રત્યે, તથા અહાશ્વેરોશ રાત્રીના સર્વ માતોના સર્વ લોકો પ્રત્યે પણ [અન્યાય કીધો છે]. ૧૭ કેમકે રાત્રીનું આ કૃત્ય સર્વ સ્ત્રીઓમાં બહેર મરો, ને તેથી

ન્યારે એહું વર્તમાન ફેલાશે કે અહાથેરોશ રાત્રીએ વાશ્તી રાણીને પોતાની હજુરમાં આણવાનો હુકમ કીધો. પણ તે આવી નહિ, ત્યારે તેઓના ઘણીઓ તેઓની દૃષ્ટિમાં દુષ્ટકારપાત્ર થશે. ૧૮ અને ઘરાન તથા માદાચની જે સરદારોએ રાણીના એ કૃત્ય વિષે સાંભળ્યું હશે, તેઓ આજે રાત્રીના સર્વ સરદારોને [એહુંજ] કહેશે; ને તેથી પુષ્કળ તિરસ્કાર તથા ક્રોધ [ઉત્પન્ન થશે]. ૧૯ જે રાત્રીની ઇચ્છા હોય તો તેની પાસેથી એક રાત્રીના બહાર પડવી જોઈએ, ને તે કરે નહિ માટે ઘરાનના તથા માદાચના કાચદાંઓ મધ્યે તે નોધાવી જોઈએ, કે વાશ્તી હવે પછી અહાથેરોશ રાત્રીની હજુરમાં કદી ન આવે; ને રાત્રીએ તેહું રાણીપદે તેના કરતા કોઈ વધારે સારી હોય તેને આપવું. ૨૦ અને રાત્રી પોતાનો જે હુકમ કરશે, તે ન્યારે તેના આખા અધિરાજ્યમાં પ્રસિદ્ધ થશે (કેમકે તે મોડું છે), ત્યારે સર્વ સ્ત્રીઓ પોતાના બરધારોને એટલે નાનાને તેમજ મોટાને, માન આપશે. ૨૧ અને એ સૂચના રાત્રીને તથા સરદારોને ઠીક લાગી; ને રાત્રીએ મમુખાનના કહેવા મુજબ કીધું; ૨૨ કેમકે રાત્રીએ તેના સર્વ પ્રાંતોમાં, એટલે જૂદા જૂદા પ્રાંતોમાં, તેમની જૂદી જૂદી લિપિમાં, તથા જૂદા જૂદા લોકોમાં તેઓની જૂદી જૂદી ભાષા પ્રમાણે, પત્રો મોકલ્યા, કે પ્રત્યેક પુત્ર્ય પોતાના ઘરમાં અધિકાર ચલાવે, ને એ [હુકમ] પોતાના લોકની ભાષામાં પ્રગટ કરવામાં આવે.

૨ એ બિનાઓ પછી, ન્યારે અહાથેરોશ રાત્રીને કોઈ શય્યા, ત્યારે તેને વાશ્તી, તથા તેણીએ જે કીધું હતું તે, તથા તેની વિગત જે હુકમ થયો હતો તે યાદ આવ્યાં. ૩ ત્યારે રાત્રીની બિજમન કરનારા સેવકોએ કહ્યું કે, રાત્રીને સાડી સુંદર જીવાન કુમારિકાઓની શોધ કરવી; ૪ અને રાત્રીએ પોતાના રાજ્યના સર્વ પ્રાંતોમાં અમલદારોને નિમવા જોઈએ કે તેઓ સર્વ સુંદર જીવાન કુમારિકાઓને શુશાન મેહેલમાં જનાનખાનામાં રાત્રીના જનાનારક્ષક ખવાસ હોગેના હવાલામાં એકઠી કરે; ને તેઓને પાવનકારક પદાર્થો આપવા; ૫ ને જે કુમારિકા રાત્રીને ગમતી આવે તે વાશ્તીને ઠેકાણે રાણી યાય. અને એ વાત રાત્રીને ગમી; ને તેણે એ પ્રમાણે કીધું.

૬ મોર્દેખાજ નામનો એક અસુક યહૂદી શુશાન મેહેલમાં હતો, તે ઈસાના પુત્ર શિમષના પુત્ર યાધ-રનો પુત્ર હતો, તે બિન્યામીની હતો. ૭ તે યહૂદાનો

રાત્રી યખોન્યાહ કે જેને બામેલનો રાત્રી નમુખાઈને-રસાર લઈ ગયો હતો, તેની સાથે જે બંદીવાનો લઈ જવાયા હતા, તેમની સાથે યહૂદાલેખથી લઈ જવાયો હતો. ૮ અને તેણે પોતાના કાકાની દીકરી જે હદાર-રસાહ, એટલે એસ્તેર, તેને ઉછરી મોટી કરી હતી; કેમકે તેણીને માખાપ ન હતા, ને તે કુમારિકા સુંદર કાર્તીની તથા ટુટડી હતી, ને તેણીના માખાપના મુઆ પછી મોર્દેખાજે તેણીને પોતાની દીકરી કરી લીધી હતી. ૯ હવે રાત્રીને હુકમ તથા તેને હરજ સંભળીને ન્યારે ઘણી કુમારિકાઓ શુશાન મેહેલમાં હોગાયના હવાલામાં એકઠી કરવામાં આવી, ત્યારે એસ્તેર પણ રાત્રીને ઘેર હોગાય ખવાસના હવાલામાં લેવાઈ ૧૦ અને એ કુમારિકા તેને ગમતી આવી, ને તેણીના પર તેની મેહેરબાની થઈ; ને વાકીહે તેણે રાત્રીના ધરમાથી તેણીને પાવનકારક પદાર્થો તથા તેણીના હાક, તથા તેને આપના યોગ્ય સાત દારીઓ, આખ્યા; ને તેણીના તથા તેણીની દારીઓના [નિવાસ] જનાનખાનામાંથી બહારીને ઉત્તમ જગ્યાએ રાખ્યો. ૧૦ એસ્તેરે તો પોતાના લોક તથા પોતાનાં સગાં વિષે જાણ પાડી ન હતી; કેમકે મોર્દેખાજે તેને જાણ પાડવાની મના કરી હતી. ૧૧ અને એસ્તેરે કેમ છે તથા તેણે શું થશે એ જાણવા સાડી મોર્દેખાજ પ્રતિદિન જનાનખાનાના આંગણ સામે દેરાફેશ મારતો. ૧૨ હવે પ્રત્યેક કુમારિકાની બરદાસ્ત સ્ત્રીઓ વિષેના ધારા પ્રમાણે બાર માસ સુધી થતી (કેમકે તેઓની પાવનકાર્યાના દિવસો આ રીતે પૂરા થતા, એટલે, છ માસ સુરના તેલથી, ને છ માસ સુવાસિક સુગંધિઓથી તથા સ્ત્રીઓને પાવન કરનાર પદાર્થોથી), ત્યાર પછી ન્યારે અહાથેરોશ રાત્રીની હજુરમાં જવાનો તેનો વારો આવતો, ૧૩ ત્યારે એ રીતે એ કુમારિકા રાત્રીની પાસે આવતી, કે જનાનખાનામાંથી રાત્રીના ધરમાં જતી વેળાએ પહેરી જવા સાડી જે કંઈ તે માગતી તે તેને આપવામાં આવતું. ૧૪ સાંજે તે અદર જતી, ને બીજી સવારે તે બીજી જનાનખાનામાં રાત્રીને ખવાસ શાઆરાજ જે ઉપપત્નીઓને રક્ષક હતો તેના હવાલામાં પાછી આવતી; રાત્રી તેનાથી સંબંધ થઈને તેના નામથી તેને બોલાવે તે રિવાજ તે કદી ફરીથી રાત્રી પાસે જતી નહિ. ૧૫ હવે મોર્દેખાજે જે પોતાના કાકા અબીહાલવની પુત્રી એસ્તેરને પોતાની દીકરી કરી લીધી હતી, તેણીને ન્યારે રાત્રીની પાસે માટે

જવાનો વારો આવ્યો, ત્યારે રાજના ખવાસ તથા સ્ત્રીઓ દેખાયા એ નિમ્ન હલ તે રાવાય બીજી કંઈ તેણીએ માગ્યું નહિ. અને જેઓએ એસ્તેરને જોઈ તે સર્વની દૃષ્ટિમાં તે કૃપા પામી. ૧૬ હવે એસ્તેર, અદાથેરેશ રાજના રાજ્યના સાતમા વર્ષના દસમા માસમાં, એટલે રમેય માસમાં, તેની હજુરમાં તેના રાજ્યપ્રેરેલમાં દાખલ કરાઈ. ૧૭ અને રાજને સર્વ સોચો કરતાં એસ્તેર પર વધારે પ્રીતિ ઉત્પન્ન થઈ, ને તેની નજરમાં તે સર્વ કુમારિકાઓ કરતાં વધારે કૃપા તથા મહેરબાની પામી; માટે તેણે તેણીને માથે રાજ્યમુગટ મુકીને વાસ્તીને ઠેકાણે તેણીને રાની ઠરાવી. ૧૮ તે વેળાએ રાજ્ય પોતાના સર્વ સરદારોને તથા પોતાના સેવકોને સાથે એક મોટી મિજબાની, એટલે એસ્તેરના [માનમાં] મિજબાની કીધી; ને તેણે પ્રતોને છૂટ મુકી, ને રાજની સખાવત પ્રમાણે બહીસો આપી. ૧૯ અને બીજી વેળા કુમારિકાઓ એકઠી કરવામાં આવી ત્યારે મોર્દેખાય રાજના દરવાજામાં બેઠો હતો. ૨૦ મોર્દેખાયના ફરમાવ્યા પ્રમાણે હજી સુધી એસ્તેરે પોતાનાં સર્વ તથા પોતાના લોક વિષે બહુ પાવો ન હતી; કેમકે એસ્તેર મોર્દેખાયને ત્યાં ઉછરતી હતી, ત્યારથી જેટ તે તેની આજ્ઞા પાળતી હતી. ૨૧ તે દિવસોમાં, મોર્દેખાય રાજના દરવાજામાં બેઠેલો હતો તે દરમિયાન રાજના દરવાજામાંના એ ખવાસો, નાથે બિચ્ચાન તથા તેરેય, તેઓએ કોધાયમાન થઈને અદાથેરેશ રાજ પર દાથ નાખવાની કોશિશ કીધી. ૨૨ અને તે વાત મોર્દેખાયના બહુવામાં આવી, ને તેણે તે એસ્તેરણીને બહેરે કરી; ને એસ્તેરે મોર્દેખાયને નામે [તે આજ્ઞા] રાજને કહી. ૨૩ અને તે વાતની વપાસ થયે તે ખરી માલમ પડે, તેથી તે બગેરે એક ઝાડ પર ફાંસી દીધી; ને રાજની સમક્ષ માગરૂપાવના પુસ્તકમાં તેની મોંઘ લેવાઈ.

૩ એ બિનાઓ પછી, અદાથેરેશ રાજએ અગ્રાની દામ્મદાયાના પુત્ર દામાનને વધારે હથ પહોં આપીને તેને અદાથેશ; ને તેનું આસન તેની સાથેના સર્વ સરદારોથી હવી નજાણે મુક્યું. ૨ અને રાજના સર્વ સેવકો, જેઓ રાજના દરવાજામાં હતા, તેઓ નમસ્કાર કરીને દામાનને માન આપતા, કેમકે રાજ્યે તેના વિષે એવા આજ્ઞા કીધી હતી; પણ મોર્દેખાય નમસ્કાર કરતો નહિ તથા તેને માન પણ આપતો નહિ. ૩ ત્યારે રાજના સેવકો, જેઓ

રાજના દરવાજામાં હતા, તેઓએ મોર્દેખાયને કહ્યું, હ રાજની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કેમ કરે છે? ૪ હવે તેઓ દરરોજ તેને એમ કહેતા, તેમ છતાં તે તેઓનું સાંસનતો નહિ, ત્યારે એમ થયું કે, મોર્દેખાયના વાંધા નિસરે કે નહિ એ જોવા સારું તેઓએ દામાનને કહી દીધું; કેમકે તેણે તેઓને કહ્યું હતું કે, હું યહુદી છું. ૫ અને ત્યારે દામાને જોયું કે, મોર્દેખાય નમસ્કાર કરતો નથી ને અને માન આપતો નથી, ત્યારે દામાન કોયે બસાયો. ૬ પણ કેવળ મોર્દેખાય ઉપર દામ નાખવા, એ તેને ઘુચ્છ જેવું લાગ્યું; કેમકે મોર્દેખાયના લોક [કોણ છે] તે તેઓએ તેને બહુવાળું હતું, તે માટે દામાને અદાથેરેશના આખા રાજ્યમાંના સર્વ યહુદીઓનો, એટલે મોર્દેખાયના લોકોનો, વિનાશ કરવાની કોશિશ કીધી. ૭ અદાથેરેશ રાજના બારમા વર્ષના પહેલાં માસથી, એટલે નીસાન માસથી, તે બારમા એટલે અદાર માસ સુધી, તેઓએ પ્રતિદિન ને પ્રતિમાસે, દામાનની સમક્ષ યુર, એટલે ચિટ્ઠીઓ, નાખી. ૮ અને દામાને અદાથેરેશ રાજને કહ્યું કે, તારા રાજ્યના સર્વ પ્રાંતોના લોકો મધ્યે પસરેલી તથા વિખરાયેલી અસુક પ્રજા છે; ને તેઓના નિયમો સર્વ લોકોનાથી જુદા છે; ને તેઓ રાજના કાયદા પણ પાળતા નથી; એ માટે તેઓને રહેવા દેવા એ રાજને દિલકાશ નથી. ૯ અને રાજની મરજી હોય તો તેઓનો નાશ કરવાનો [હુકમ] લખી મોકલવો જોઈએ; ને [રાજના] કામદારોના હાથમાં હું દસ હજાર તાલવર પુરુ રાજના કાઠારમાં લઈ જવા માટે આપીશ. ૧૦ અને રાજ્યે પોતાની સુદિક્ષા પોતાના હાયમાથી કાઢીને અગ્રાની દામ્મદાયાનો પુત્ર દામાન, જે યહુદીઓનો રાત્રુ, તેને આપી. ૧૧ અને રાજ્યે દામાનને કહ્યું કે, યહુ તથા લોક પણ તને આપ્યાં છે, એ માટે કે વને લીક લાગે તેમ તું તેમને કરે. ૧૨ ત્યારે પહેલાં માસને તેરમો દિવસે રાજના ચિટ્ઠીઓને બેલાવ્યા; ને દામાને જે સર્વ આજ્ઞા આપી તે પ્રમાણે રાજન્ય અમલદારો ઉપર, તથા પ્રત્યેક પ્રાંતના સુબાઓ પર, તથા દર પ્રજાના સરદારો પર, એટલે જુદા જુદા પ્રાંતમાં તેમની જુદી જુદી લિખિ પ્રમાણે, ને દર પ્રજા ઉપર તેની પોતાની શાખામાં લખી મોકલ્યું; અદાથેરેશ રાજને નામે તે લખાયું, ને રાજની સુદિક્ષાથી તેની ઉપર મોહોર કરવામાં આવી. ૧૩ અને કાસદોની મારફતે રાજના સર્વ પ્રાંતોમાં એવા પત્રો મોકલ્યા,

કે એકજ દિવસે, ખારમા માસ, એટલે અદાર માસની તેરમીએ, સર્વ યહૂદીઓનો, જીવાનનો તેમજ વૃક્ષનો, બાજીકોનો તથા સ્ત્રીઓનો વિનાશ કરવો, તેમને મારી નાખવાં તથા નષ્ટ કરવાં, ને તેઓની મિલકત લૂંટી લેવી ૧૪ એ હુકમ દેરક પ્રાતમાં જાહેર થાય તે માટે તેના લેખની નકલ સર્વ પ્રજાઓને પ્રગટ કરવામાં આવી કે, તેઓ તે દિવસને માટે તૈયાર થઈ રહે. ૧૫ કાસદો રાજની આજ્ઞાથી તાકીદે ચાલી નિકળ્યા, ને તે હુકમ શૂશાન મેહેલમાં જાહેર થયો; ને રાજ તથા હામાન પાન કરવાને બેઠા; પણ શૂશાન નગર ગભરાટમાં પડયું.

૪ હવે સર્વ જે કરવામાં આવ્યું, તે મોર્દેખાએ જાણ્યું, ત્યારે મોર્દેખાએ પોતાનાં વસ્ત્ર ફાંફીને તાટ પહેર્યું, ને રાખ ચોળીને નગર મધ્યે તે નિકળી ગયો, ને મોટે ધોટે દુઃખમય પેઠા મૂકીને રજો. ૨ અને તે છેક રાજના દરવાજા આગળ આવ્યો; કેમકે તાટ પહેરીને રાજના દરવાજામાં પેસવાની પરવાનગી કાઢી નહોતી ૩ અને સર્વ પ્રાતમાં જ્યાં જ્યાં રાજની આજ્ઞા તથા તેનો હુકમ આવ્યો, ત્યાં યહૂદીઓમાં મોટો શોક તથા ઉપવાસ તથા વિલાપ તથા કલાપીટ થઈ રહ્યાં, ને ધણાક તાટ તથા રાખ પાધરીને તેમાં સૂતા. ૪ અને એસ્તેરની દાસીઓએ તથા તેના ખવાસોએ આવીને તેને તે વિષે કહ્યું; ને રાણી અતિશય દુઃખી થઈ; ને તેણીએ વસ્ત્રો મોકલ્યા, એ સાડ કે મોર્દેખાએ તે પહેરાવાય, ને તેના અંગ પરથી તાટ કાઢી નખાય; પણ તેણે તે લીધાં નહિ. ૫ ત્યારે રાજના ખવાસોમાંનો એક [નામે] હથાક જેને તેણે તેણીની ખિજમતમાં રહેવા સાડ કરાવ્યો હતો, તેને એસ્તેરે બોલાવીને ફરમાવ્યું કે, મોર્દેખા પાસે જઈને ખબર કાઢ, કે એ શું છે, ને એવું કરવાનું શું કારણ છે ૬ એટલે હથાક ચાલી નિકળીને રાજના દરવાજા સામેના બગર ચોકમાં મોર્દેખા પાસે ગયો. ૭ અને મોર્દેખાએ પોતા પર જે સર્વ આવી પડ્યું હતું, તથા યહૂદીઓનો નાશ કરવા સાડ હામાને જે નાણું રાજના લાંડારોમાં આપવાનું કહ્યું હતું, તેના બરાબર આંકડો તેને કહ્યો. ૮ વળી તેઓના નાશ કરવાનો જે હુકમ શૂશાનમાં કરવામાં આવ્યો હતો, તેના લેખની નકલ તેણે તેને આપી, કે તે એસ્તેરને કેખાડે, ને તેણીને કહી બતાવે; ને તેણીને વિનવે કે રાજની હજુરમાં જઈને તે પોતાના લોકને સાડ તેના

કાલાવાલા કરીને તેની રૂબરૂ અરજ કરે ૯ અને હથાકે પાછા આવીને મોર્દેખાએ કહેલું એસ્તેરને કહ્યું. ૧૦ ત્યારે એસ્તેરે હથાક સાથે વાત કરીને મોર્દેખાએ વારતે તેની સાથે એવો સંદેશો મોકલ્યો કે; ૧૧ રાજના સર્વ સેવકો તથા રાજના પ્રાતોના લોક જાણે છે કે, જે કોઈ પુરૂષ કે સ્ત્રી, વગર બોલાવે, અદરના ચોકમાં રાજ પાસે જાય, તે વિષે એકજ કાયદો છે, કે તેને મારી નાખવો, ફક્ત જેની સામે રાજ સોનાને રાજ-દડ ધરે તેજ જીવતો રહે; પણ મને તો આ ત્રીસ દિવસથી રાજની હજુરમાં જવાનું તેડું આવ્યું નથી ૧૨ અને એસ્તેરનાં વચનો મોર્દેખાએ કહેવામાં આવ્યાં. ૧૩ ત્યારે મોર્દેખાએ તેઓને ફરમાવ્યું કે, તમારે એસ્તેરને એવો પ્રત્યક્ષ આપવો કે, તારે પોતાના મનમાં એમ ન ધારવું કે સર્વ યહૂદીઓ કરતાં તને રાજના ધરમાં બચવાનો વધારે સખવ છે. ૧૪ કેમકે જો તું આ સમયે ઉઠી જાતીમાંની બેસી રહેશે તો યહૂદીઓને માટે મદદ તથા બચાવ બીજા જગ્યાએથી ઉભાં થશે, પણ તું ને તારા બાપનાં ધરના નાશ પામશે; ને એ કાણ જાણે છે કે, તને રાજ્ય પ્રાપ્ત થયું છે તે આવાજ સમયને સાડ નહિ [યહું હોય] ૧૫ ત્યારે એસ્તેરે તેઓને ફરમાવ્યું કે, તમારે મોર્દેખાને એવો પ્રત્યક્ષ આપવો કે, ૧૬ જ, શૂશાનમાં જે યહૂદીઓ હાજર છે તે સર્વને એકઠા કર, ને તમે મારે સાડ ઉપવાસ કરો, ને ત્રણ દિવસ સુધી રાત્રે કે દિવસે તમારે ખાનું કે પીણું નહિ; હું તથા મારી દાસીઓ પણ એવીજ રીતે ઉપવાસ કરીશું; ને જો કે એ તો નિયમ વિરૂદ્ધ છે તો પણ હું રાજની હજુરમાં જઈશ; ને જો હું નાશ પામું તો કલે પાસું. ૧૭ ત્યારે મોર્દેખા પોતાને રસ્તે ગયો, ને એસ્તેરે તેને જે સર્વ આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે કીધું

૫ હવે ત્રીજે દિવસે એમ થયું કે, એસ્તેર રાજ્ય-વસ્ત્ર પહેરીને રાજના ધરના અદરના ચોકમાં, રાજના ધરની સામે ઉભી રહી; ને રાજ રાજ્યચુંડમાં, તે ધરના બારણાની સામે, પોતાના રાજ્યાસન પર બિરાજેલો હતો. ૨ અને રાજએ એસ્તેરે રાણીને ચોકમાં ઉભી રહેલી જોઈ, ત્યારે એમ બન્યું કે, તેની રહેમનગર તેણીના પર થઈ, ને રાજએ પોતાના હાથમાં જે સોનાનો રાજદડ હતો તે એસ્તેરે રાણી સામે ધર્યો; ત્યારે એસ્તેર પાસે આવીને રાજદડની ટાચને અડધી. ૩ ત્યારે રાજએ તેને કહ્યું કે, એસ્તેર

રાણી, તારી શી ઇચ્છા છે? ને તારી અરજ શી છે? છેક અરધા રાત્રી સુધી તે મનુર કરવામાં આવશે. ૪ અને એરતેરે કહ્યું કે, જો રાત્રીને ઠીક લાગે તો તેને સાડા ને મિજબાની મેં તૈયાર કીધી છે તેમા રાત્રી તથા હામાન આવે આવે. ૫ ત્યારે રાત્રીએ કહ્યું કે, હામાનને તારીફ કરાવો કે એરતેરના કહેવા મુજબ કરવામાં આવે એવી રીતે, જે મિજબાની એરતેરે તૈયાર કરી હતી તેમા રાત્રી તથા હામાન આવ્યા. ૬ અને દ્રાક્ષારસ પીતી વેળાએ રાત્રીએ એરતેરને કહ્યું કે, તારી અરજ શી છે? તે પ્રમાણે તને અપાશે, ને તારી વિનંતી શી છે? છેક અરધા રાત્રી સુધી તે મનુર કરાશે. ૭ ત્યારે એરતેરે ઉત્તર આપીને કહ્યું, મારી અરજ તથા મારી વિનંતી આ છે, ૮ જો રાત્રીની કૃપાદષ્ટિ મારા પર દોષ, ને જો રાત્રીને મારી અરજ બક્ષવાની તથા મારી વિનંતી કૃપિભૂત કરવાની ઇચ્છા દોષ, તો રાત્રી ને હામાન ને મિજબાની, દુ તેઓને સાડા તૈયાર કર, તેમા આવે ને રાત્રીના કહેવા પ્રમાણે દુ કાઢે કરીશ. ૯ ત્યારે તે દિવસે હામાન મનમા દરખાતો તથા આનંદ કરતો બહાર નિકળ્યો, પણ જ્યારે હામાન મોદબા અને રાત્રીના દરવાજામાં દીકો, કે અ તો ઉતો થતો નથી કે મારે માટે મા! મેલતો નથી, ત્યારે તે મોદબાન પર કાપે સરાયો. ૧૦ તથાપિ

વાત હામાનને ઠીક લાગી, ને તેણે પેલી ફાર્સી [ઉશી] કરાવી

૬ તે રાત્રે રાત્રીને ઉધ આવી નહિ, તેથી તેણે કાળજીપાતોની નોંધણી પુરેતક લાવવાની આજ્ઞા કીધી, ને રાત્રીની આગળ તે વાચવામાં આવ્યું. ૭ અને એણે લખેલું માલમ પડ્યું, કે રાત્રીના દરવાજામાંના બે ખવાસો, [નામે] બિગ્ધાના તથા તેરેશ, જેઓ અદાશ્વેરેશ રાત્રીની ઉપર હાથ નાખવાની કોશિશ કરના હતા, તેઓ વિષે મોદબાએ ખબર આપી હતી. ૮ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, એને માટે મોદબાએને છ માન તથા ઉચપદ અપાયા છે? ત્યારે રાત્રીની બિજા મત કરનારા તેના સેવકોએ કહ્યું કે, તેને સાડા કાઢી કરવામાં આવ્યું નથી. ૪ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, આજ-જુમાં કોણ છે? હવે ને ફાર્સી હામાને મોદબાએને સાડા તૈયાર કરી હતી તે પર એને ફાર્સી દેવાનું રાત્રીને કહેરા સાડા તે રાત્રીના ધરના બહારના આગણામાં આવ્યો હતો. ૫ અને રાત્રીના સેવકોએ તેને કહ્યું કે, જુઓ, હામાન આજણામાં ઉભો છે, ને રાત્રીએ કહ્યું કે, તેને અદર આવવા દો. ૬ ત્યારે હામાન અદર ગયો, ને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, જે માણસને માન આપવાની રાત્રીની ખુશી હોય તેને છ કરડી હવે

કરાવીને તેની આગળ આગળ નેકી પોકારી, કે જેને માન આપવાની રાત્રીની ખુશી છે તે માણસને આ પ્રતીક્ષા કરવામા આવશે ૧૨ અને મોદખાચ રાત્રીના ફરવાનમા પાછો આવ્યો. પણ હામાન ચોક કરતો તથા ઢાંકે માથે પોતાને ઘેર જલસીથી જતો રહ્યો. ૧૩ અને પોતાને જે સરખા વીચુ હતું, તે હામાને પોતાની સ્ત્રી જેરેશને તથા પોતાના સર્વ મિત્રોને કહી સમજાવ્યું. ત્યારે તેના સહુ પુરુષોએ તથા તેની સ્ત્રી જેરેશે તેને કહ્યું કે, જો મોદખાચ, જેની આગળ તારી પડતી યવા લાગી છે, તે યદુદીઓના વંશનો હોય, તો તેની વિરોધ તારૂં ચાલવાનું નથી, પણ તેની આગળ તારી પડતી નિશ્ચે યશે ૧૪ હજુ તો તેઓ તેની સાથે વાતો કરતા હતા, એટલામા રાત્રીના ખવાસો આવી પહોંચ્યા, ને એસ્ટોર જે મિજબાની તૈયાર કીધી હતી, તેમા હામાનને ઉતાવળે તેડી ગયા.

૭ એમ રાત્ર તથા હામાન એસ્ટોર રાણીની સાથે પીવા સાડી આવ્યા. ૨ અને તે બીજે દિવસે પણ દ્રાક્ષસ પીતી વેળાએ રાત્રએ એસ્ટોરને કહ્યું, હે એસ્ટોર રાણી, તારી અરજ શી છે? ને તે તને બક્ષવામા આવશે, ને તારી વિનવતી શી છે? અથવા રાત્રયુધી તો તે મંજુર થશે. ત્યારે એસ્ટોર રાણીએ ઉત્તર આપીને કહ્યું, હે રાત્ર, જે તારી કૃપા દષ્ટિ મારા પર હોય, ને જે રાત્રની મરજી હોય, તો મારી અરજથી અને જીવતદાન મળે, ને મારી વિનવતીથી મારા લોક મને [મળે]. ૪ કેમકે અમે, એટલે હું તથા મારા લોક નારા પામવા, મારી નખાવા, તથા નષ્ટ કરાવા સાડી વેચાયા છીએ. પણ જે અમે ગુલામો તથા ગુલામડીઓ યવા સાડી વેચાયા હોત તો હું મુની મેસી રહેત, જે કે જે નુકસાન રાત્રને [યાત] તેનો બદલો વેરી આપી ન શકત. ૫ ત્યારે અદાશ્વરોશ રાત્રએ એસ્ટોર રાણીને કહ્યું કે જેણે પોતાના અન્નમા એ પ્રમાણે, ફરજની જિજ્ઞાસા તથા અર્થ ધરાવ્યા તે માણ છે ને તે ક્યા છે? ૬ ને એસ્ટોરે કહ્યું, તે વેરી તથા રાત્ર, તે તો આ દુષ્ટ હામાનજ છે અને રાત્ર તથા રાણીની આગળ હામાન ગઝકારો ૭ અને રાત્ર પોતાના કોષમા મધપાન પરથી ઉઠીને મેરેલના ખાગમા [ગયો], ને હામાન પોતાના જીવને સાડી એસ્ટોર રાણીની વિનવતી કરવાને ઉભો થયા. કેમકે તેણે જોયું કે, મારૂં નુકસાન કરવાનો નિશ્ચય રાત્ર તરફથી થઈ ચૂક્યો છે. ૮ પછી રાત્ર મેરેલના

ખાગમાથી મધપાન કરવાની જગ્યાએ પાછો આવ્યો, ત્યારે તો જે યવજ પર એસ્ટોર હતી તે પર હામાન પડેલો હતો. ત્યારે રાત્રએ કહ્યું કે, યું ધરમા મારી સમક્ષ તે રાણી પર બળાતકાર પણ કરશે? આ સખ્દ રાત્રના મ્હોમાથી નિકળતાજ તેઓએ હામાનનું મ્હો. ઢાકી દીધું. ૯ ત્યારે જે ખવાસો રાત્રની આગળ [ઉભા] હતા તેઓમાના એકે, એટલે હામોનાહે, કહ્યું કે, વળી, જુઓ, જે મોદખાચ રાત્રના દિવાર્યે બોલ્યો હતો, તેને સાડી પચાસ હાથ જવા જે ફાસી હામાને બનાવી છે તે હામાનના ધરમા ઉભી છે અને રાત્રએ કહ્યું, તે ઉપર અને ફાસી દો. ૧૦ એમ જે ફાસી તેણે મોદખાચને સાડી તૈયાર ઉભી કીધી હતી, તેના પર તેઓએ હામાનને ફાસી દીધી. ત્યારે રાત્રનો કોષ સખ્યા.

૮ તે દિવસે અદાશ્વરોશ રાત્રએ યદુદીઓના રાત્ર હામાનનું ધર એસ્ટોર રાણીને આપ્યું, ને મોદખાચ રાત્રની હજુરમા આવ્યો, કેમકે તે એસ્ટોરનો શો [સંગ] ધતો હતો તે તેણીએ જાહેર કર્યું હતું. ૨ અને રાત્રએ પોતાની જે મુદ્રિકા હામાનની પાસેથી પાછી લીધી હતી, તે કાઢીને મોદખાચને આપી અને એસ્ટોરે મોદખાચને હામાનવાળા ધરનો કારભારી કરાવ્યો. ૩ અને એક વાર ફરીથી એસ્ટોર રાત્રની હજુરમા બોલી, ને તેને પગે પડીને આત્મ-સહિત તેના કાલાવાલા કીધા, કે અગાળી હામાનનું [યોજેલું] નુકસાન તથા યદુદીઓ વિરોધ કહ્યેલો તેનો સકલપ રદ કરાય. ૪ ત્યારે રાત્રએ એસ્ટોરની સામે સોનાનો રાજદંડ ધર્યો, એટલે એસ્ટોર ઉઠીને રાત્રની હજુરમા ઉભી રહી. ૫ અને તેણીએ કહ્યું કે, જે રાત્રની મરજી હોય, ને જે મારા પર તેની કૃપાદષ્ટિ હોય, ને આ વાત રાત્રને યોગ્ય લાગતી હોય, ને હું તેની આગળને ગમતી હાઉં, તો જે પત્રો રાત્રના સર્વ પ્રાણોના યદુદીઓને નાશ કરવા આજ અગાળી હામાન-હાયાના પુત્ર હામાને ચોળને લખ્યા હતા, તે રદ કરવાને [હુકમ] લખાવો જોઈએ, ૬ કેમકે મારા લોક પર જે વિપત્તિ આવી પડે તે મારાથી શી રીતે દેખી ખમાય? અથવા મારા સગાનો નાશ મારાથી શી રીતે દેખી ખમાય? ૭ ત્યારે અદાશ્વરોશ રાત્રએ એસ્ટોર રાણીને તથા મોદખાચ યદુદીને કહ્યું કે, જુઓ, હામાનનું ધર મેં એસ્ટોરને આપ્યું છે, ને તેને તેઓએ ફાસી પર લટકાવ્યો છે, કારણ કે તેણે પોતાનો હાથ

યદુદીઓ પર નાખ્યો. ૮ અને તમને ઠીક લાગે તે પ્રમાણે તમે યદુદીઓ ઉપર રાજાના નામથી લખાણ કરો, ને રાજાની મુદ્રિકાથી તે મુદ્રિત કરો; કેમકે રાજાના નામથી લખાયેલા તથા રાજાની મુદ્રિકાથી મુદ્રિત થયેલા લેખ કોઈથી રદ કરાતો નથી. ૯ તે સમયે, ત્રીજા માસની, એટલે સીવાન માસની, ત્રેવીસમીએ રાજાના ચિહ્નથીસેને નાલાવ્યા; ને મોહંબાયની સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે, યદુદીઓ ઉપર, તથા દિલ્હી તે હરા સુધીના એક સેા ને સત્તાવીસ પ્રાંતોના અમલદારો તથા સુબાઓ તથા સરદારો ઉપર, જૂદા જૂદા પ્રાંતોમાં તેમની જૂદી જૂદી લિખિમાં, તથા જૂદા જૂદા લોકો ઉપર તેમની જૂદી જૂદી ભાષાઓમાં, તથા યદુદીઓ ઉપર તેઓની લિખિમાં તથા તેઓની ભાષામાં [દુકમ] લખવામાં આવ્યો. ૧૦ અને તેણે અદાચેરોરા રાજાના નામથી લખાણે રાજાની મુદ્રિકાથી તેને મુદ્રિત કરીને ધોરેરવાર કાસરોની, એટલે રાજાના કામમાં વપરાના તથા રાજાની ધોરણાળની પેદાશના જલદ પોશા પર જેઠેલા સ્વારોની દસ્તક પત્રો મોકલ્યા; ૧૧ તેમાં રાજાએ પ્રથમ નવરના યદુદીઓને એની પરવાનગી આપી હતી, કે તેઓ એકઠા થઈને પોતાના છવને માટે એટલે સુધી સામા યાવ, કે જે લોક તથા પ્રાંત તેઓ પર દુખલો કરે તેના સર્વે બળને [તેઓનાં] બાળકોના તથા સ્ત્રીઓના વિનાશ કરે, તેમને મારી નાખે, તથા નષ્ટ કરે, ને તેઓને લઈ લે; ૧૨ તે [જુદા] અદાચેરોરા રાજાના સર્વ પ્રાંતોમાં એકજ દિવસે, એટલે બારમા માસ, જે અદાર માસ છે, તેની તેમનીએ [આપવામાં આવી] ૧૩ એ દુકમ સર્વ પ્રાંતોમાં ભંદેર કરવા એકજએ, ને તે દિવસે યદુદીઓએ પોતાના શત્રુઓ પર વેર વાળવાને તૈયાર રહેવું એકજએ, એ લેખની નજ સર્વ લોકોને પ્રવટ કરવામાં આવી. ૧૪ એમ સરારી કામમાં વપરાના જલદ પોશાઓ પર સ્વાર થયેલા કાસરો, કે જેઓને રાજાની આજ્ઞાથી તાઈદ તથા દોઢ કરવામાં આવ્યા હતાં, તેઓ ચાલી નિકળ્યા, ને તે દુકમ શુશાન મેદેલમાં પ્રવટ કરવામાં આવ્યો. ૧૫ અને મોહંબાય આસપાસની તથા સફેન રાજપોતાક, ને સોનાનો મોટો ખુત્તર, ને બારીક સખનો તથા જલ્લો એ બંને પદેરીને રાજાની દબરખાની નિકળ્યા; ને શુશાન નવરે દર્-પોશાર થયા. ૧૬ યદુદીઓને તે પ્રકાર, ને દર્, ને આનંદ, ને ખાન ખજા. ૧૭ અને સર્વ પ્રાંતોમાં, ને

સર્વ નગરોમાં, ત્યાં ત્યાં રાજાની આજ્ઞા ને તેના દુકમ ગયા, ત્યાં ત્યાં યદુદીઓને દર્ ને આનંદ, મિજબાની ને શુબ દિવસ હતાં. અને તે દેશના લોકમાંના ધણાક તેા યદુદી થયા; કેમકે યદુદીઓના ધાક તેઓ પર બેસી ગયા હતા.

૮ દવે બારમા માસને, એટલે અદાર માસને, તેમજ દિવસે રાજાની આજ્ઞાના તથા તેના દુકમનો અમલ કરવાનો વખત નજ આપ્યો, તે દિવસે તેા યદુદીઓના શત્રુઓએ તેઓ ઉપર સત્તા મેળવવાની આશા રાખી હતી; પરંતુ તેથી ઉલટું એમ બન્યું કે, યદુદીઓએ પોતાના વેરીઓ ઉપર સત્તા મેળવી; રે તે દિવસે અદાચેરોરા રાજાના સર્વ પ્રાંતોમાં યદુદીઓ પોતપોતાનાં નગરોમાં એકઠા થયા, કે તેઓનું નુકસાન કરવાની જેઓ કોશિય કરતા હતા, તેઓ ઉપર તેઓ હાથ નાખે; ને તેઓની સામે કોઈ ટકી શકે નહિ; કેમકે તેઓના હર તે સર્વ લોકો ઉપર બેસી ગયા હતા. ૨ અને પ્રાંતોના સર્વ સરદારો તથા અમલદારો તથા સુબાઓ તથા રાજાના કારભારીઓએ યદુદીઓને સહાય કીધી; કેમકે મોહંબાયના ધાક તેઓ પર જેઠા હતા. ૪ કેમકે મોહંબાય તેા રાજાના ધરમાં મોટા હતા, ને એની કીર્તિ સર્વ પ્રાંતોમાં પસરી ગઈ હતી; કેમકે એ માણસ મોહંબાય વવારે ને વધારે મોટા થતા ગયા. ૫ અને યદુદીઓએ પોતાના સર્વ શત્રુઓને તરવારના ધાથી તથા સદારથી તથા વિનાશથી, માર્યા, ને પોતાના દ્વેષકોને પોતાની મુઠ્ઠા પ્રમાણે કીધું. ૬ અને શુશાન મેદેલમાં યદુદીઓએ પાંચસ માણસોને મારીને તેઓના નાશ કીધો. ૭ અને પાર્શ્વનાથને, તથા દાદેશને, તથા આરુપાથને, ૮ તથા પોરાથને, તથા અદાચેરને, તથા અરીદાથને, ૯ તથા પાર્શ્વરાને, તથા અરીસાથને, તથા અરીદાથને, તથા પાર્શ્વરાથને, ૧૦ એટલે યદુદીઓના વેરી દામનદાયાના પુત્ર દામાનના દસ પુત્રોને, તેઓએ મારી નાખ્યા; ૧૧ પણ છટ પર તેઓએ હાથ નાખ્યો નહિ. ૧૨ તેજ દિવસે શુશાન મેદેલમાં જેઓ મારી નખાયા હતા તેઓની અણત્રી રાજ આગળ આવી. ૧૩ અને રાજાએ એસ્ટેર રાણીને કહ્યું કે, શુશાન મેદેલમાં યદુદીઓએ પાંચસ માણસોને તથા દામાનના દસ પુત્રોને મારી નાખ્યાં તેમને વિનાશ કીધો; તેા રાજાના બાકીના પ્રાંતોમાં તેઓએ શ્રી કીધું હશે! દવે વારીશી અગ્ર ૭૧ ને તે વને બસ-

• વામાં આવશે; અથવા બીજી તારી શી વિનંતી છે? ને તે મંજૂર કરાશે. ૧૭ ત્યારે એસ્તેરે કહ્યું કે, જે રાજાની મજા હોય તે શૂશાનમાં જે યહુદીઓ તે તેઓને કહે પણ આજના હુકમ પ્રમાણે કરવા દેવું બેઠકે, વળી હામાનના ફરો પુત્રને ફાર્સીએ ઠાંગવા બેઠકે. ૧૮ અને રાજાએ તે પ્રમાણે કરવાની આજ્ઞા કીધી, ને શૂશાનમાં એક હુકમ પ્રગટ કરાયા; ને હામાનના ફરો પુત્રને તેઓએ ફાર્સી કીધી. ૧૯ અને શૂશાનમાંના યહુદીઓ અદાર માસને ચૌદમે દિવસે પણ એકઠા થયા, ને તેઓએ શૂશાનમાં ત્રણસે માણસોને મારી નાખ્યા; પણ લૂટ પર તેઓએ હાથ ન નાખ્યો. ૧૬ અને બીજા જે યહુદીઓ રાજાના પ્રાંતોમાં હતા, તેઓ એકઠા થઈને પોતાના જીવને સારૂ સામા થયા, ને પોતાના શત્રુઓ તરફની તેમને નિરાંત થઈ, ને તેમના શત્રુઓમાંના પંચોતેર દબારને તેઓએ મારી નાખ્યા, પણ લૂટ પર તેઓએ હાથ ન નાખ્યો. ૧૭ અદાર માસને તેરમે દિવસે [એ બન્યું], ને તેને ચૌદમે દિવસે તેઓએ આરામ ભોગવ્યો, ને તેને મિજબાનીનો તથા આનંદનો દિવસ કીધો. ૧૮ પણ શૂશાનમાંના યહુદીઓ તેની તેરમીએ તથા તેની ચૌદમીએ એકઠા થયા, ને તેની પંદરમીએ તેઓએ આરામ ભોગવ્યો, ને તેને મિજબાનીનો તથા આનંદનો દિવસ કીધો. ૧૯ એ કારણ માટે બામહાના યહુદીઓ જેઓ કોઠ વગરના કરબાઓમાં રહે છે, તેઓ અદાર માસના ચૌદમા દિવસને આનંદ તથા મિજબાનીના, ને યુબના, ને એક બીજા ઉપર બેટો મોકલવાના દિવસ તરીકે પાળે છે.

૨૦ અને મોર્દેખાએ આ બાબતો લખી, ને અહાથેરોશ રાજાના સર્વ પ્રાંતોના સર્વ યહુદીઓ પર, એટલે પાસેના તેમજ છેડેના પર, પત્રો મોકલીને, ૨૧ તેઓને એવો હુકમ કીધો કે, અદાર માસને ચૌદમે દિવસે તથા તેને પંદરમે દિવસે, તમારે વરસો વરસ [તેલેવાર] પાળવા, ૨૨ કેમકે તે દિવસોમાં યહુદીઓને તેમના શત્રુઓ બાબતની નિરાંત થઈ હતી, ને એ માસ તેઓને માટે ખેલે બદલે આનંદનો, તથા શોકને બદલે શુભ સમયનો થઈ ગયો હતો; [અને] તમારે તેમને મિજબાની તથા આનંદના, ને એક બીજા પર બેટો મોકલવાના, ને દરિદ્રને દાન આપવાના દિવસો કરવા. ૨૩ અને પોતે જે કરવા માંડ્યું હતું તથા મોર્દેખાએ જે તેઓ ઉપર લખ્યું હતું, તે

પ્રમાણે કરવાનું યહુદીઓએ માથે લીધું; ૨૪ કેમકે સર્વ યહુદીઓના શત્રુ અગાળી હામદયાના પુત્ર હામાને યહુદીઓનો નાશ કરવાની યોજના કરી હતી, ને તેઓનો સહાર કરીને તેઓનો વિનાશ કરવા માટે પૂર, એટલે કિઘીઓ, નાખી હતી; ૨૫ પણ બ્યારે તેની ખબર રાજાને થઈ, ત્યારે તેણે પત્રોથી એવી આજ્ઞા કરી કે, તેણે જે દુષ્ટ યોજના યહુદીઓ વિરૂદ્ધ યોજી હતી તે ફેરવીને તેના પોતાનાજ માથા પર લાવવી; ને તેને તથા તેના પુત્રને ફાર્સીએ ઠાંગવા. ૨૬ એ કારણ માટે તેઓએ એ દિવસોને, પૂર એ નામ ઉપરથી, પૂરીમ કરી કહ્યા. એ કારણ માટે એ પત્રનાં સર્વ વચનોને લીધે, તથા આ બાબત વિષે જે તેઓએ બેનું હતું, તથા તેઓ પર જે આવી પડ્યું હતું. ૨૭ તેને લીધે યહુદીઓએ કરાવ કરીને પોતાને માથે તથા પોતાનાં સંતાનને માથે તથા પોતાની સાથે ભણી અથવા સર્વ જનોને માથે એવી અચૂક કબુલાત લીધી કે વર્ષો વર્ષ, એ બે દિવસોએ, તેઓ વિષેના લેખ પ્રમાણે તથા તેમના કરાવેલા વખત પ્રમાણે અમારે [તેલેવાર] પાળવા; ૨૮ ને એ દિવસોને, વશ-પરપરા, પ્રત્યેક કુટુંબમાં, પ્રત્યેક પ્રાંતમાં, તથા પ્રત્યેક નગરમાં, યાદ રાખીને પાળવા; ને એ પૂરીમના દિવસો યહુદીઓમાંથી ટળી ન જાય ને તેઓનું સ્મરણ તેઓના વંશજોમાંથી લેખ ન થાય. ૨૯ ત્યાર પછી પૂરીમ વિષે આ બીજો પત્ર મંજૂર કરવા સારૂ અબીહાઇલની પુત્રી એસ્તેરે રા. રા. તથા મોર્દેખાએ યહુદીએ સર્વ સત્તાથી લખ્યો. ૩૦ અને તેણે અહાથેરોશના રાજ્યના એક સો ને સત્તાવીસ પ્રાંતોમાંના સર્વ યહુદીઓ પર સંતોષના તથા સત્ય વચનોના પત્રો મોકલ્યા; ૩૧ કે જેમ મોર્દેખાએ યહુદીએ તથા એસ્તેરે રાણીએ તેઓને આજ્ઞા આપી હતી, ને જેમ તેઓએ પોતાને માટે તથા પોતાનાં સંતાનને માટે ઉપવાસની તથા પોતાના વિલાપની બાબતમાં કરાવ કીધો હતો તે પ્રમાણે પૂરીમના એ દિવસો એઓને કરાવેલે સમયે [પાળવાનો નિયમ] સ્થાપિત થાય. ૩૨ અને એસ્તેરની આજ્ઞાથી પૂરીમની આ બાબતો કાયમ કરાય; ને તેની નોંધ પુસ્તકમાં કરવામાં આવી.

૧૦ અને અહાથેરોશ રાજાએ દેશ ઉપર ને સમુદ્રના બેટો ઉપર કર નાખ્યો. ૨ અને તેના પરાક્રમનાં તથા તેના સામર્થ્યનાં સર્વ કૃતિઓ, તથા જે ઉચ પદવીએ રાજાએ મોર્દેખાએને ચલાવ્યો

હતો તેનો સર્વજ્ઞ હોવાથી, એ યુદ્ધ માદાવના તથા ધરા નના રાજાઓના કાળજીમાંતોના પુસ્તકમાં લેખેલા નથી? કેમકે મોહમાંય યદુદી અદ્વાચ્છેરોશ રાજાથી બીજા દરજ્જાનો, તથા યદુદીઓ મધ્યે મોટો, તથા

ગોતાના બાહુઓના સમુદાયનો માનીતો હતો, તે ગોતાના લોકોનું હિત સોધતો ને ગોતાના સર્વ સલામતને રાખના વચન બોલતો હતો.

અધૂનનું પુસ્તક.

૧ ઉપ દેશમાં એક પુરુષ હતો, ને તેનું નામ અધૂન હતું, ને તે પુરુષ સંપૂર્ણ તથા પ્રમાણિક હતો, ને તે દેવનો ડર રાખનારો તથા જીવનથી દૂર રહેનારો હતો. ૨ અને તેને સાત પુત્રો તથા ત્રણ પુત્રીઓ મળ્યા હતા. ૩ વળી સાત દબાર ઘેરા, ને ત્રણ દબાર ઘેર, ને પાંચસે જોડ બળદ ને પાંચસે ગાયે ઈઓ, ને બહુ મોટો ધરખટો, અટની તેની સપત્તિ હતી, તેથી પૂર્વના લોકોમાં સૌથી મોટો પુરુષ એ હતો. ૪ હવે તેના પુત્રોએ જઈને પ્રત્યેકે ગોતાના ધરમાં ગોતાને દિવસે મિલ્લનાની કીધી, ને તેઓએ ગોતાની સાથે ખાવા પીવા સાથે ગોતાની ત્રણ બહેનોને તેના મજાદી ૫ અને તેઓની જીવનની દિવસ વિત્યા, એટલે એમ યજ્ઞ કે અરુમે તેમને [તેમની] છોડી કીધા, ને પરાદિયે જીવે તે સર્વની નજીક પ્રમાણે દંડનીયાર્પણ કીધા, કેમકે અરુમે કહ્યું કે, કદાપિ મારા પુત્રોએ પાપ કરીને ગોતાના હૃદયમાં દેવનો ધનકાર કીધો હોય, અધૂન એ પ્રમાણે દમેય કરતો.

૬ હવે એક દિવસે દેવપુત્રો યદોવાદ પાસે રજી આવ્યા આવવા આવ્યા, ને ગોતાન પણ તેમની સાથે આવ્યા. ૭ અને યદોવાદે ગોતાને કહ્યું કે, હું તારી આવ્યા! ત્યારે ગોતાને યદોવાદને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, પૃથ્વી પર અદિ વદિ ફરતા પૃથ્વી તથા તે પર આમ તેમ આવ જ કરતા પૃથ્વી ૮ ત્યારે યદોવાદે ગોતાને કહ્યું કે, યુદ્ધ તો મારા સેવક અધૂનને ઘરમાં સીધો છે? કેમકે પૃથ્વી પર તેના જેવો સર્વ તથા પ્રમાણિક, દેવથી ડરનાર તથા દુરતાથી દૂર રહે નર બીએ કોઈ પુરુષ નથી. ૯ ત્યારે ગોતાને યદોવાદને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, હું અધૂન મારજુ વનર દેવનો

ડર રાખે છે? ૧૦ યુદ્ધ, તો તેની આસપાસ તથા તેના ધરની આસપાસ તથા તેના સર્વસ્વની આસપાસ, ચોરદમ વાડ કીધી નથી? તો તેના હાથોના કામને આશીર્વાદ દીવો છે, ને દેશમાં તેની સપત્તિ વધી ગઈ છે. ૧૧ પણ તારો હાથ લખાવીને તેના સર્વસ્વને સ્પર્શ કર, એટલે તે તારે મ્હોડે ચઢીને તારો ધનકાર કરશે. ૧૨ અને યદોવાદે ગોતાને કહ્યું કે, જો, તેનું સર્વસ્વ તારા હાથમાં છે, કેવળ તેના પડખર તારો હાથ લખાવતો નહિ એટલે ગોતાન યદોવાદની હજીર માથી ચાલ્યો ગયો.

૧૩ અને એક દિવસે તેના પુત્રો તથા તેની પુત્રીઓ ગોતાના વડા બાઈના ધરમાં ખાતા તથા દ્રાક્ષરસ પીતા હતા, તેવામાં એક બન્યું કે, ૧૪ એક બિચિયાએ આવીને અધૂનને કહ્યું કે, બળદો ખેડતા હતા, ને ગયેલા તેઓની નજીક ચરતા હતા, ૧૫ એટલામાં રાબાઈમ હુમલો કરીને તેઓને લઈ ગયા, વળી તેઓએ ચાકરોને તરવારની ધારથી માર્યા છે, ને કેવળ હું એકડોજ તને ખબર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૬ અને હજી તો તે બોલતો હતો, એટલામાં વળી બીજાએ આપીને કહ્યું કે, દેવના અગ્નિએ આકાશથી પડીને ઘેરાને તથા ચાકરોને બાળી બરમ કીધા છે, ને હવળ હું એકડોજ તને ખબર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૭ તે હજી તો મોહતો હતો, એટલામાં બીજાએ આવીને કહ્યું કે, કારનીઓ તમને ટેંગીઓ બનીને ઉડતા પર દુલ્હો કરીને તેઓને લઈ ગયા છે ને વળી ચાકરોને તરવારની ધારથી માર્યા છે, ને કેવળ હું એકડોજ તને ખબર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૮ હજી તો તે મોહતો હતો, એટલામાં વળી બીજાએ આપીને કહ્યું કે તારા પુત્રો તથા તારી પુત્રીઓ ગોતાના વડા બાઈના ધરમાં

ખાતા તથા દ્રાક્ષરસ પીતા હતા; ૧૮ને, જો, અરવ્ય-
માથી ભારે વારાઝા હું આવ્યું, ને ધરના ચારે ખુણાને
તેને ધક્કો લાગ્યાથી, તેની અંદરના જીવાનિયા ઉપર
તે તુટી પડ્યું, ને તેઓ મરી ગયા છે, ને કેવળ હું
એકડોળ તને ખબર આપવાને જાણી આવ્યો છું
૨૦ ત્યારે અપૂર્ણે ઉડીને પોતાનો જમો ફાંચો, ને પોતાનું
માથું મુઠાવ્યું, ને જમિ પર પડીને ભજન કીધું, ૨૧ને
તેણે કહ્યું કે, હું મારી માના પેઠાથી નાગો આવ્યો
હતો, ને નાગો હું ત્યાં પાછો જઈશ, યહોવાહે લીધું,
ને યહોવાહે લઈ લીધું છે, યહોવાહના નામને ધન્ય
હો ૨૨એ સધળામા અપૂર્ણે પાપ કીધું નહિ, ને
દેવને માથે મૂખાંધ ચઢાવી નહિ

૨ ફરીથી એક દિવસે દેવપુત્રો યહોવાહની હજુ-
રમા રજીઆત આપવા આવ્યા; ને તેઓ
મધ્યે રોતાન પણ આવીને યહોવાહ આગળ રજી
થયા ૨ અને યહોવાહે રોતાનને કહ્યું કે, તું કયાથી
આવે છે? ત્યારે રોતાને યહોવાહને ઉત્તર આપતા
કહ્યું કે, પૃથ્વી પર અહિં તહિં ફરવા પરથી તથા તે
પર આમ તેમ આવ જ કરવા પરથી ૩ અને યહો-
વાહે રોતાનને કહ્યું કે, શું તે મારા સેવક અપૂર્ણને
લક્ષમાં લીધો છે? કેમકે પૃથ્વી પર તેના જેવો સમૂલ્ય
તથા પ્રમાણિક, દેવથી ડરનાર તથા દુષ્ટતાથી દૂર રહે
નાર બીજો કોઈ પુત્ર નથી અને જો કે તેનું નખોદ
કરણ વિના વાળવાને તે મને ઉશ્કેર્યો છે, તો પણ
હજી સુધી તે પોતાના પ્રમાણિકપણને ચુસ્ત રીતે
વળગી રહ્યો છે ૪ અને રોતાને યહોવાહને ઉત્તર
આપતા કહ્યું કે, ચામડીને બદલે ચામડી, હા, માણસ
પોતાના જીવને બદલે તો પોતાનું સર્વસ્વ આપશે
૫ પણ તું તારો હાથ લગાવીને તેના હાડકાને તથા
તેના માસને સ્પર્શ કર, એટલે તે તારે મ્હોડે ચડીને
તારો ધનકાર કરશે ૬ અને યહોવાહે રોતાનને કહ્યું કે,
જો, તે તારા હાથમાં છે, કેવળ તેનો જીવ બચાવજો
૭ ત્યારે રોતાન યહોવાહની હજુરમાંથી ચાલી નિકળ્યો,
ને તેણે અપૂર્ણને પગના તળિયાથી તે [માયાની]
તાલથી સુધી દુ ખદાયક ગુમડાનું દરદ ઉઘું કર્યું
૮ અને તે પોતાને ખજવાળવા સારૂ ઠિકરી લઈને
રાખમા બેઠો ૯ ત્યારે તેની સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, શું
હજી સુધી તે તારા પ્રમાણિકપણને ચુસ્ત રીતે વળગી
રહ્યો છે? દેવનો ધનકાર કર, ને મરી જ ૧૦ પણ તેણે
તેણીને કહ્યું કે, કોઈએક મૂર્ખ સ્ત્રી બોલે તેમ હું બોલે

છે હું આપણે દેવના હાથથી યુગ્મ સ્વિકારીએ,
ને અયુગ્મ ન સ્વિકારીએ? એ સર્વમા અપૂર્ણે પોતાના
હોઠોથી પાપ ન કીધું

૧૧ હવે આ સર્વ વિપત્તિ અપૂર્ણ ઉપર આવી પડી
હતી, તે વિષે તેના ત્રણ મિત્રોએ સામંત્ય ત્યારે
અરીકાજ તેમની તથા બિલ્લાદ શૂદ્રી તથા સોફાર
નાઅમાથી પોતપોતાની જગ્યાએથી આવ્યા, તેઓ
તો તેને માટે શોક કરવા સારૂ તથા તેને દિલાસો દેવા
સારૂ પરસ્પર સંપ કરીને તેની પાસે આવ્યા હતા
૧૨ અને જ્યારે તેઓએ આંધેથી જોઈને તેને આળખ્યો
નહિ, ત્યારે તેઓ પોક મૂખીને રજા, ને પ્રત્યેકે
પોતાનો જમો ફાંચા, ને આકાર ભરણી પોતાના માથા
પર ધૂળ નાખી ૧૩ અને તેઓ સાત દિવસ તથા
સાત રાત તેની સાથે જમીન પર બેસી રહ્યા, ને
કોઈએ તેને એક શબ્દ પણ કહ્યો નહિ, કેમકે તેઓએ
જેણે કે તે ધણી દુ ખી છે.

૩ એ પછી અપૂર્ણે પોતાનું મુખ ઉઘાડીને પોતાના
[જમ] દિવસને શાપ લીધો

૨ અને અપૂર્ણે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,

૩ જો દિવસે હું જમ્યો

તથા જો રાતે જોમ કહેવાય કે, પુત્ર પેટ રહ્યો, તેનું
નખોદ જો

૪ તે દિવસ અધકાર પૂર્યાએ,
ઉપરથી દેવ તેને લેખામા ન ગણે,

ને તે પર અજવાળ ન પ્રકાશે

૫ અધકાર તથા મૃત્યુછાયા તે પર ઢક કરે,
તે પર વાદળ ડરે,

દિનને કાળક્રમ્ય કરનાર સવળુ તેને ત્રાસ પમાડે

૬ તે રાતને તો પોર અધકાર થશે,

વર્ષના દિવસોમા તે ન ગણાય,

તે મહિનાઓની ગણતરીમા ન આવે.

૭ જુઓ, તે રાત શૂન્ય થાય,

તેમા કોઈ હર્ષનાદ ન થાય

૮ દિનને શાપનારા

તથા જેઓ મદદ અજગરને જગાડવામા ચતુર છે
તેઓ તેને શાપે

૯ તેના ગુણગ્રજિયાના તારા અધરાય,

તે અજવાળાની રાહ જુએ, પણ તે મરે નહિ;

ને પ્રભાતના પોપચાને તે દેખે નહિ

૧૦ કેમકે તેણે મારી [માનું] ગર્ભસ્થાન બધ કીધું નહિ,

દતો તેના સર્પુ દેવાલ, એ શું માદાયાના તથા ઘરા-
નાના રાજાઓના કાળટપ્પાતોના પુસ્તકમાં લેખેલાં
નથી? કેમકે મોદબાય ચંદુની અદાચિરોચ રાજાથી
બીજા દરજ્જાનો, તથા ચંદુનીએ મધ્યે મોટા, તથા

ચોતાના આંકુઓના સમુદાયનો માનીતો હતો; તે
ચોતાના લોકોનું હિત શોધતો ને ચોતાનાં સર્વ સંતાનને
શાંતિનાં વચન બોલતો હતો.

અયૂબનું પુસ્તક.

૧ ઉપર દેશમાં એક પુરુષ હતો, ને તેનું નામ
અયૂબ હતું; ને તે પુરુષ સર્પુ તથા પ્રમાણિક
હતો, ને તે દેવનો દર સમ્પન્નો તથા સુદાકથી દૂર
રહેનારો હતો. ૨ અને તેને સાત પુત્રો તથા ત્રણ
પુત્રીઓ થયાં હતાં. ૩ વળી સાત દબર વેશાં, ને ત્રણ
દબર ઉટ, ને પાંચસે ભેટ બળદ, ને પાંચસે ગવે-
શીઓ, ને બહુ મોટા ધરખટલો, એટલી તેની સપ્તિ
હતી; તેથી પૂર્વના લોકોમાં સૌથી મોટા પુરુષ એ
હતો. ૪ હવે તેના પુત્રોએ બધેને પ્રાયેકે પોતાના
ધરમાં પોતાને દિવસે ભિજાવી કાઢી, ને તેઓએ
પોતાની સાથે ખાવા પીવા સાર પોતાની ત્રણ બહે-
નોને તેથી મથાવી. ૫ અને તેઓની ઉભાલીના દિવસ
વિત્તવા, એટલે એમ યશુ કે અયૂબે તેમને [તેણીને]
છાંદ કીધા, ને પરાંદિયે ઉઠીને તે સર્વની ગજુની
પ્રમાણે દબીવારે જીવ્યાં; કેમકે અયૂબે કહ્યું કે,
કદાચ મારા પુત્રોએ પાપ કરીને પોતાના દેવમાં
દેવનો ઇલાકાર કીધો હોય; અયૂબ એ પ્રમાણે
દબેશ કરતો.

૬ હવે એક દિવસે દેવપુત્રો યદોવાદ પાને રજુ-
નાર આપના આવ્યા; ને ચોતાના પત્નિ તેમની સાથે
આવ્યા. ૭ અને યદોવાદે ચોતાને કહ્યું કે, હું ક્વાંથી
આવ્યો? ત્યારે ચોતાને યદોવાદને ઉતાર આપનાં
કહ્યું કે, પૂર્ણ ૫૨ અંદિ તદિ કરા પરી તથા તે
૫૨ આમ તેમ આવ બ કરા પરી. ૮ ત્યારે યદો-
વાદે ચોતાને કહ્યું કે, શું તે મારા એક અયૂબને
લગાનાં લીધે છે? કેમકે પૂર્ણ ૫૨ તેના ભેગા સર્પુ
તથા પ્રમાણિક, દેવથી દરખાર તથા દુઃખથી દૂર રહે-
નાર એક પુરુષ નથી. ૯ ત્યારે ચોતાને યદોવાદને
ઉતાર આપીને કહ્યું કે, હું અયૂબ મારજુ વનર દેવનો

દર રાજે છે? ૧૦ શું, તે તેની આસપાસ તથા તેના
ધરની આસપાસ તથા તેના સર્વસ્વની આસપાસ,
ચોતરદમ, વાડ કાપી નથી? તે તેના હાથોના કામને
આશીર્વાદ લીધો છે, ને દેશમાં તેની સપ્તિ વધી ગઈ
છે. ૧૧ પણ તારો હાથ લખાવીને તેના સર્વસ્વને સ્પર્શ
કર, એટલે તે તારે મોટો ચઢીને તારો ઇલાકાર કરશે.
૧૨ અને યદોવાદે ચોતાને કહ્યું કે, બે, તેનું સર્વસ્વ
તારા હાથમાં છે; કેવળ તેના પંડપર તારો હાથ
લખાવતો નહિ. એટલે ચોતાના યદોવાદની દબર-
માથી ચાલ્યો ગયો.

૧૩ અને એક દિવસે તેના પુત્રો તથા તેની પુત્રીઓ
પોતાના વડા બાહના ધરમાં ખાતાં તથા દ્રાક્ષરસ પીતાં
હતાં, તેવામાં એનું બન્યું કે, ૧૪ એક એપિયાએ
આવીને અયૂબને કહ્યું કે, બળગે એટલા દુઃખ, ને ગવેલાં
તેઓની નલક ચરનાં હતાં; ૧૫ એટલામાં ચમાઇમ
દુખલો કરીને તેઓને લઈ ગયા; ૧૬ વળી તેઓએ ચાક-
રોને તરવારની ધારથી માર્યા છે; ને કેવળ હું એકલો
તને ખજર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૭ અને હજુ
તો તે બોલતો હતો, એટલામાં વળી બીજાએ આવીને
કહ્યું કે, દેવના અગ્નિએ આકાશથી પડીને ઘેટાંને તથા
ચાકરોને ખાંદે ભસ્મ કીધાં છે; ને કેવળ હું એકલો
તને ખજર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૮ તે હજુ
તો બોલતો હતો, એટલામાં બીજાએ આવીને કહ્યું કે,
ધારનીઓ ત્રણ દેવોએ બળીને ઉઠા. ૧૯ હવે કરીને
તેઓને લઈ ગયા છે. ને વળી ચાકરોને તરવારની
ધારથી માર્યા છે; ને કેવળ હું એકલો તને ખજર
આપવાને બચી આવ્યો છું. ૨૦ હજુ તો તે બોલતો
હતો, એટલામાં વળી બીજાએ આવીને કહ્યું કે, તારા
પુત્રો તથા તારી પુત્રીઓ પોતાના વડા બાહના ધરમાં

• ખાતાં તથા દ્રાક્ષરસ પીતાં હતાં; ૧૯ ને, જો, અરણ્ય-
માથી ચારે વાતોએ આપ્યું, ને ધરના ચારે ખુણાને
તેને પદ્મો લાગ્યાથી, તેની અદરના જીવાનિયા ઉપર
તે તુટી પડ્યું, ને તેઓ મરી ગયા છે, ને કેવળ હુ
એકલો જીવે જીવે આપવાને બચી આવ્યો છું
૨૦ ત્યારે અપૂર્ણે ઉઠીને પોતાનો જામો ફાંચે, ને પોતાનું
માથું મુકાવ્યું, ને જમી પર પડીને સજન કીધું, ૨૧ ને
તેણે કહ્યું કે, હુ મારી માતા પેટમાંથી નાગો આવ્યો
હતા, ને નાગો હુ ત્યા પાછો જઈશ, યહોવાદે લીધું.
ને યહોવાદે લઈ લીધું છે; યહોવાદના નામને ધન્ય
હો ૨૨ એ સધળામા અપૂર્ણે પાપ કીધું નહિ, ને
દેવને મારે મૂર્ખાઈ યદાથી નહિ.

૨ ફરીથી એક દિવસે દેવપુત્રે યહોવાદની હજી-
રમાં રજીઆત આપવા આવ્યા; ને તેઓ
મધ્યે રોતાન પછી આવીને યહોવાદ આમળ રજી
ધયો ૨ અને યહોવાદે રોતાનને કહ્યું કે, તું કયાથી
આવે છે? ત્યારે રોતાને યહોવાદને ઉત્તર આપતા
કહ્યું કે, પૃથ્વી પર અહિં તહિં ફરવા પરથી તથા તે
પર આમ તેમ આવ જ કરવા પરથી ૩ અને યહો-
વાદે રોતાનને કહ્યું કે, શું તે મારા સેવક અપૂર્ણને
લક્ષમાં લીધો છે? કેમકે પૃથ્વી પર તેના જેવા સર્વજ્ઞ
તથા પ્રમાણિક, દેવથી કરનાર તથા દુષ્ટતાથી દૂર રહે-
નાર બીજો કોઈ પુત્ર નથી અને જો કે તેનું નખોદ
કારણ વિના વાળવાને તે મને ઉરકેયો છે, તો પછી
હજી સુધી તે પોતાના પ્રમાણિકપણાને ચુસ્ત રીતે
વળગી રહ્યો છે ૪ અને રોતાને યહોવાદને ઉત્તર
આપતા કહ્યું કે, ચામડીને બદલે ચામડી, હા, માણસ
પોતાના જીવને બદલે તો પોતાનું સર્વસ્વ આપશે.
૫ પછી તું તારો હાથ લંબાવીને તેના હાડકાને તથા
તેના માસને સ્પર્શ કર, એટલે તે તારે મ્હોડે ચઢીને
તારો ઇનકાર કરશે. ૬ અને યહોવાદે રોતાનને કહ્યું કે,
જો, તે તારા હાથમાં છે, કેવળ તેનો જીવ બચાવજો.
૭ ત્યારે રોતાન યહોવાદની હજીરમાંથી ચાલી નિકળ્યો;
ને તેણે અપૂર્ણને પગના તળિયાથી તે [માથાની]
તાલથી સુધી હુ બદાયક ગુમડાનું દરદ ઉઠું કહ્યું
૮ અને તે પોતાને અજવાળવા સાથે ઢિંકરી લઈને
રાખમા બેઠો ૯ ત્યારે તેની સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, શું
હજી સુધી તે તારા પ્રમાણિકપણાને ચુસ્ત રીતે વળગી
રહ્યો છે? દેવનો ઇનકાર કર, ને મરી જ ૧૦ પછી તેણે
તેણીને કહ્યું કે, કોઈએક મૂર્ખ સ્ત્રી બોલે તેમ તું બોલે

છે. શું આપણે દેવના હાથથી છુલ્લ સ્ત્રીકારીએ,
ને અશુભ ન સ્ત્રીકારીએ? એ સર્વમા અપૂર્ણે પોતાના
હોડાથી પાપ ન કીધું

૧૧ દેવે આ સર્વ વિપત્તિ અપૂર્ણ ઉપર આવી પડી
હતી, તે વિષે તેના ત્રણ મિત્રોએ સામંત્ય, ત્યારે
અતીકાજ તેમાની તથા બિહાઈ થઈ તથા સોફાર
નાઅમાથી પોતપોતાની જગ્યાએથી આવ્યા; તેઓ
તો તેને માટે શોક કરવા સાથે તથા તેને દિવાસો દેવા
સાથે પરસ્પર સખ કરીને તેની પાસે આવ્યા હતા
૧૨ અને ત્યારે તેઓએ આવેથી જોઈને તેને ઓળખ્યો
નહિ, ત્યારે તેઓ પોત મૂર્ખને રજા; ને પ્રત્યેક
પોતાનો જામો ફાંચા, ને આકાશ ભણી પોતાના માથા
પર ધૂળ નાખી ૧૩ અને તેઓ સાત દિવસ તથા
સાત રાત તેની સાથે જમીન પર બેસી રહ્યા, ને
કોઈએ તેને એક સખ પછી કહ્યો નહિ; કેમકે તેઓએ
જેવું કે તે પછો હુ ખી છે.

૩ એ પછી અપૂર્ણે પોતાનું મુખ ઉપાડીને પોતાના
[જન્મ] દિવસને સાપ લીધો
૨ અને અપૂર્ણે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
૬ જો દિવસે હુ જન્મ્યો

તથા જો રાતે એમ કહેવાયું કે, પુત્ર પેટ રહ્યો, તેનું
નખોદ જશે

૪ તે દિવસ અધકારપ થયો,
ઉપરથી દેવ તેને લેખામા ન ગણે,
ને તે પર અજવાળ ન પ્રકાશી

૫ અધકાર તથા મૃત્યુગાયા તે પર ઢક કરે;
તે પર વાદળ ઠરે,

દિનને કાળક્રમ કરનાર સધળું તેને ત્રાસ પમાડે.

૬ તે રાતને તો ઘોર અધકાર થયે;
વર્ષના દિવસોમા તે ન ગણાય,
તે મહિનાઓની ગણતરીમા ન આવે.

૭ જુઓ, તે રાત શૂન્ય યાય,
તેમા કોઈ હર્ષનાદ ન યાય.

૮ દિનને રાખનારા

તથા જેઓ મદા અજગરને જગાડવામાં ચતુર છે
તેઓ તેને સાપે.

૯ તેના ઝળઝળિયાના તારા અધરાય;
તે અજવાળાની શઢ જુએ, પછી તે મળે નહિ;
ને પ્રજાતાના પોષણને તે દેખે નહિ

૧૦ કેમકે તેણે મારી [માનું] અર્ધસ્થાન બધ કીધું નહિ,

ને મારી આખોથી દુઃખ સતાડયું નહિ
 ૧૧ હું પેટમાથીજ કેમ ન મુઝો,
 મેં પેટમાથી નિકળવાજ કેમ પ્રાણ ન છોડ્યો ?
 ૧૨ ઘૂંચણીએ મારો અંગીકાર કેમ કીધો,
 ને યાનોએ કેમ [અંગીકાર કરીને] મને ધવગળ્યો ?
 ૧૩ કેમકે હમણાં તો હું મુતેલો હોત, ને સાતિમા હોત,
 હું હથી ગયો હોત તો મને નિરાત હોત,
 ૧૪ પુશ્પીના ને શાલઓ તથા મત્રીઓએ
 પોતાને માટે એકાત નગરો બાંધ્યા હતા તેઓની
 સાથે,
 ૧૫ અથવા જે ઉમરાવો સોનાના માલિક હતા
 તથા રૂપાથી પોતાના ધરો ભરતા હતા તેઓની
 સાથે,
 ૧૬ અથવા ગુપ્ત ગર્ભપાતની પેટે,
 તથા જે બાળકોએ કહી અળવાણુ ન જોયું હોય
 તેમની પેટે હું દયાલીલા ન હોત
 ૧૭ ત્યાં દુષ્ટો દેરાન કરતા બધ પડે છે,
 ને ત્યાં થાકેલા આરામ પામે છે
 ૧૮ ત્યાં ગુલામો એકન વિદ્યાતિ પામે છે,
 તેઓ વેઠ કરાવનારો સાફ સામ્રજતા નથી
 ૧૯ નાના ને મોટા ત્યાં છે,
 ને વાહર પોતાના ચોક્કી છૂટે છે
 ૨૦ હું ખિતને [છવનનું] અળવાણુ
 ને જોને આત્મા કષ્ટિ તેને છવ કેમ અપાય છે ?
 ૨૧ તેઓ તો મોતને માટે તલપે છે,
 ને દારેલા ધન કરતા તેને સાચ વધારે જોડે છે,
 પણ તે મળતું નથી,
 ૨૨ તેઓને ત્યારે કબર પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તેઓ
 અતિથય દર્દ કરે છે
 ને ખુશ થાય છે
 ૨૩ જેમનો માર્ગ અદૃશ્ય,
 તથા જેને દેવે સંકીર્યમા આવેલો છે તેમને [દયાલી
 કેમ અપાય છે ?]
 ૨૪ કેમકે મારી નિશ્વાસ મારા ખાધા પડેલા આવે છે,
 ને મારી બૂંસો પાણીની પેટે રેડાય છે
 ૨૫ કેમકે જેથી કુ નિહુ છું, તેજ મારા પર આવી
 પડે છે,
 ને જોને મને ભય છે તેજ મને પ્રાપ્ત થાય છે
 ૨૬ મને સુખ નથી, મને નેન નથી, ને મને વિદ્યામ
 નથી,
 પણ આપણ આ બે પડે છે

૪ ત્યારે અલીફાજ તેમનીએ ઉત્તર આપીને
 કહ્યું કે,
 ૨ જો કાંઈ તારી સાથે બોલવાને પ્રયત્ન કરે, તો વાણ
 મન દુખારો થું ?
 પણ કાણ પોતાને બોલતા અટકાવી શકે ?
 ૩ જો, તેં ધણાઓને શિખવ્યા છે,
 ને તેં અબજ હાથોને બળવાન કીધા છે
 ૪ તારા શબ્દોએ પડતા જનને નિભાવી રાખ્યો છે,
 ને અબજ ધુટણોને તેં સિધર કીધા છે
 ૫ પણ હમણાં તારા પર [સકટ] આવી પડયું છે,
 ત્યારે તું નાહિમત થઈ જાય છે,
 તે તારો સ્પર્શ કરે છે એટલે તું ગભરાય છે
 ૬ તારા [દેવનો] દર એ થું તારો ભરોસો નથી ?
 [ને] તારો સંદાચાર એ થું તારી આશા નથી ?
 ૭ કૃપા કરી યાદ કર, કે નિર્દોષ છતાં કાણ નારા
 પામ્યો,
 કે સંદાચારી ક્યા નષ્ટ થયા ?
 ૮ મારા જોયા પ્રમાણે, જેઓ અન્યાય જોડે છે,
 તથા નુકસાન વાવે છે, તેઓ એજ લણે છે
 ૯ દેવના શ્વાસથી તેઓ નારા પામે છે,
 ને તેના કાંધના ગ્રપાટથી તેઓ બરમ થાય છે
 ૧૦ સિંહની ગર્જના, ને વિકાળ સિંહનો અવાજ,
 ને જીવાન સિંહના દાંત તુટી જાય છે,
 ૧૧ ધરડો સિંહ શિકાર વિના નારા પામે છે,
 ને સિંહજીના બચ્ચા વિખેરાય છે
 ૧૨ દેવે એક વાત ગુપ્ત રીતે મારી પાસે આપી,
 ને મારા કાનોમા તેનો બલુકારો આવ્યો
 ૧૩ ત્યારે માણસો ભરનિદ્રામા પડે છે,
 તે વખતે રાતના સફરનોપરથી આવતા વિચારોમા,
 ૧૪ મને ભય તથા ધુમ્મસી લાગ્યા,
 ને તેથી મારા સર્વ દાંડકા થયરી હક્યા
 ૧૫ ત્યારે એક આત્મા મારા ગ્રહો સામ્રજ થઈને ગયો,
 ને મારા શરીરમા રૂઆ હુલા થયા
 ૧૬ તે સિધર હોલો રહ્યો, પણ હું તેનું સ્વરૂપ કેખી
 શક્યો નહિ
 એક આકૃતિ મારી આખો આગળ હતી,
 ને ચુપજી પસરેલી હતી, ને મેં જેની વાણી
 સામ્રજ કે,
 ૧૭ થું મરનાર માણસ કથર આગળ ન્યાયી હોય ?
 થું મનુષ્ય પોતાના કર્તો આગળ શુદ્ધ દોય ?

- ૧૮ જુઓ, તે પોતાના સેવકો પર કાંઈ બરોસો રાખતો નથી,
 ને પોતાના દૂતોને તે મૂર્ખ ગણે છે
 ૧૯ તો ધૂળમા પાયાવાળાં માટીના ઘરોમાં રહેનાર
 જ્યો પતંગીઆની પેઠે કચરાઈ જાય છે, તેઓને
 કેટલા વિશેષે [ગણે] ?
 ૨૦ સવારથી સાંજ સુધીમા તેઓ નષ્ટ થાય છે;
 તેઓ સદાને માટે નાશ પામે છે, ને કોઈ તે
 લેખવતું નથી
 ૨૧ યુ તેઓનો વેલવ લેખ થતો નથી ?
 તેઓ મરી જાય છે, ને તે વળી જ્ઞાન રહિત.
 ૫ હાક માં, તને ઉત્તર આપનાર કોઈ છે વાર ?
 ને પવિત્રોમાંના કોણને શરણે તું જાશે ?
 ૨ કેમકે બિહીડ મૂર્ખ માણસને મારી નાખે છે;
 ને ઈર્ષા નિર્બુદ્ધ જનનો જીવ લે છે.
 ૩ મૂર્ખને જડ નાખતાં જોયો છે;
 પણ એકાએક મેં તેના મુકામને શાખ્યો.
 ૪ તેના કુરજનો સલામતીથી દૂર છે;
 ને તેઓ દરવાજામાં ખુંદાય છે,
 ને તેમને બચાવનાર કોઈ નથી.
 ૫ એઓની કુસલ ભૂખ્યાઓ ખાઈ જાય છે,
 ને કાટામાંથી પણ તે લઈ લે છે;
 ને તેઓનું દ્રવ્ય લોકોઓ ખાઈ જાય છે.
 ૬ કેમકે વિપત્તિ ધૂળમાંથી નિકળી આવતી નથી;
 ને સકટ ભૂમિમાંથી ઉગતું નથી;
 ૭ પણ જેમ ચિતગારીઓ ઉઠી ચઢે છે
 તેમ માણસ તો સકટને સાડે જન્મે છે
 ૮ તથાપિ હું તો કેવળી ખોજ કરીશ,
 ને મારો દાવો કેવળે સોંપીશ;
 ૯ તે મોટાં તથા અશોભ્ય કૃત્યો,
 તથા અગણિત આશ્ચર્યકાર્યો કરે છે;
 ૧૦ તે ભૂમિ પર વરસાદ મોકલે છે,
 ને ખેતરોમાં પીણી પહોંચાડે છે;
 ૧૧ જેમ તે નીચાઓને ઉચ પદવીએ બેસાડે છે,
 ને શોકિતોને ઉચાં કરી સલામતીમા લાવે છે.
 ૧૨ યુક્તિઓની યોજનાઓ તે એવી રદ કરે છે,
 કે તેઓના હાથ તેમનાં [ધારેલાં] કાર્યો કરી
 શકતા નથી
 ૧૩ તે જ્ઞાનીઓને તેમની પોતાનીજ પકાઈમાં સપ-
 ડાવે છે,

- ને આડાઓનો મનસુખો ઉપલી પડે છે.
 ૧૪ દિવસે તેઓને અધકાર માલમ પડે છે,
 ને બપોરે તેઓ રાતની પેઠે કાફાં મારે છે.
 ૧૫ પણ તે [લોકોને] તેઓના મુખની વરવારથી,
 એટલે દરિદ્રીને બળવાનના હાથથી, બચાવે છે.
 ૧૬ જેમ ગરીબ આરાવેત થાય છે,
 ને અન્યાય પોતાનું મુખ બંધ કરે છે.
 ૧૭ જુઓ, જે માણસને દેવ શિક્ષા આપે છે તેને
 ધન્ય છે;
 માટે સર્વસમર્થની શિક્ષાને તું દુષ્ટ ન કર.
 ૧૮ કેમકે તે દુખી કરે છે, ને પાટો બાંધે છે;
 તે થાયલ કરે છે, ને તેના હાથ સાંભળું કરે છે.
 ૧૯ જ સંકટોમાંથી તે તને ઉગારશે;
 હા, સાતમા કોઈ હાની તને અડશે નહિ.
 ૨૦ તે તને દુકાળમા મોતથી,
 ને યુદ્ધમા વરવારના બળથી છોડાવશે.
 ૨૧ જીભરથી આબકથી તારે રક્ષણ મરો;
 ને વિનાશ આવશે ત્યારે તું તેથી નહિ બિહીરો
 ૨૨ વિનાશ તથા દુકાળને તું હસી કાઢશે,
 ને પૃથ્વીનાં આપદોથી તું નહિ ડરશે
 ૨૩ કેમકે ખેતરોના પત્થરોની સાથે તારે સલાહસપ
 હશે,
 ને રાતપણ્યો તારી સાથે સપમાં રહેશે.
 ૨૪ અને તું જેમ ભણીશ કે, મારો મંડપ સલામ-
 તીમા છે;
 ને તું પોતાના વાડાની ખબર લેશે, તો તેમાંથી તને
 કશું ખોવાયદુ જણાશે નહિ.
 ૨૫ વળી તું જેમ ભણીશ કે, માંડ સતાન મોડું,
 ને મારો પરિવાર ભૂમિના ધાસના જેટલો મરો.
 ૨૬ જેમ ધાન્યનો પુણો તેની મોસમે ઘેર લવાય છે,
 તેમ તું પૂરી વયે કબરમાં ઉતરશે.
 ૨૭ જો, અને એ વાતની પરીક્ષા કરી છે, ને એ
 એમજ છે;
 તું તૈસાંભળ, ને તારા હિતાર્યે જાણ.
 ૬ ત્યારે અધુષે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,
 ૭ જે મારી વિપત્તિનો માત્ર તોલ કરાય,
 ને માંડ સકટ એકત્ર કરીને તાજવામાં મુકાય તો
 કેવું સાડાં !
 ૮ કેમકે ત્યારે તો તે સમુદ્રોની રેલી કરતાં ભારે થાય
 એ માટે મારા શબ્દો અવિચારી દતા.

- ને મારી આંખોથી દુઃખ સંતાડ્યું નહિ
 ૧૧ હું પેટમાંથીજ કેમ ન મુઝો,
 મેં પેટમાંથી નિકળવાજ કેમ પ્રાણ ન છાડ્યો ?
 ૧૨ દીવ્યજોએ મારો અગીકાર કેમ કીધો,
 ને યાનોએ કેમ [અગીકાર કરીને] મને ધવડાવ્યો ?
 ૧૩ કેમકે હમણાં તો હું સુતેલો હોત, ને શાંતિમાં હોત;
 હું ઉઠી ગયો હોત તો મને નિરાત હોત;
 ૧૪ પૃથ્વીના જે રાજ્યો તથા મત્રીઓએ
 પોતાને માટે એકાંત નગરો બાંધ્યાં હતા તેઓની
 સાથે;
 ૧૫ અપવા જે ઉમરાવો સોનાના માલિક હતા
 તથા રૂપાથી પોતાનાં ઘરો ભરતા હતા તેઓની
 સાથે;
 ૧૬ અપવા ગુપ્ત ગર્ભપાતની પેટે,
 તથા જે બાળકોએ કહી અજવાણું ન જોયું હોય,
 તેમની પેટે હું હયાતીમાં ન હોત.
 ૧૭ ત્યાં દુષ્ટો હેરાન કરતા બધ પડે છે,
 ને ત્યાં યાદો આરામ પામે છે
 ૧૮ ત્યાં શુભોએ એકત્ર વિશ્રાંતિ પામે છે;
 તેઓ વેઠ કરાવનારોના સાદ સાંભળતા નથી
 ૧૯ નાના ને મોટા ત્યાં છે,
 ને આકર પોતાના ચોંટથી કૂટા છે.
 ૨૦ દુઃખિતને [જીવનનું] અજવાણું
 ને જોને આત્મા કષ્ટિત તેને જીવ કેમ અપાય છે ?
 ૨૧ તેઓ તો મોતને માટે તલપે છે,
 ને દાંડલા ધન કરતાં તેને સાડ વધારે ખાંડે છે,
 પણ તે મળતું નથી;
 ૨૨ તેઓને ન્યારે કબર પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તેઓ
 અતિશય દર્પ કરે છે
 ને ખુશ થાય છે.
 ૨૩ જેમનો માર્ગ અદ્ભુત,
 તથા જેને દેવે સંતોષમાં આપ્યો છે તેમને [હયાતી
 કેમ અપાય છે ?]
 ૨૪ કેમકે મારો નિઃશ્વસ મારા ખાધા પહેલાં આવે છે;
 ને મારી જુઓ પાણીની પેટે રહાય છે.
 ૨૫ કેમકે જોથી દુઃખિત હું, તેજ મારા પર આવી
 પડે છે;
 ને જોને મને ભય છે તેજ મને પ્રાપ્ત થાય છે
 ૨૬ મને મુજ નથી, મને ચેન નથી, ને મને વિશ્રામ
 નથી,
 પણ આપદા આવી પડે છે.

- ૪ ત્યારે અલીકાઝ તેમનાંએ ઉત્તર આપીને.
 કહ્યું કે,
 ૧ જો કોઈ તારી સાથે બાલવાને પ્રયત્ન કરે, તો વાંદ
 મન દુખારો થું ?
 પણ કોણ પોતાને બાલતાં અટકાવી શકે ?
 ૨ જો, તેં ધણુઓને શિખવ્યા છે;
 ને તેં અબળ હાથોને બળવાન કીધા છે.
 ૪ તારા શબ્દોએ પડતા જનને નિભાવી રાખ્યા છે;
 ને અબળ ધુંટણોને તેં સ્થિર કીધા છે.
 ૫ પણ હમણાં તારા પર [સકટ] આવી પડયું છે,
 ત્યારે તું નાહિન્મતઃ યદ્ બંધ છે;
 તે તારો સ્પર્શ કરે છે એટલે તું ગભરાય છે.
 ૬ તારા [દિવનો] દર એ થું તારો ભરોસો નથી ?
 [ને] તારા સંદાયાર એ થું તારી આશા નથી ?
 ૭ કૃપા કરી યાદ કર, કે નિર્દોષ છતાં કોણ નારા
 પાડ્યો,
 કે સદાયારી ક્યાં નહ થયા ?
 ૮ મારા જોયા પ્રમાણે, જેઓ અન્યાય ખેડે છે,
 તથા નુકસાન વાવે છે, તેઓ એજ હણે છે.
 ૯ દેવના શાસ્યી તેઓ નારા પામે છે,
 ને તેના કોપના અપાઠ્યી તેઓ ભરમ થાય છે.
 ૧૦ સિદ્ધની ગર્ભેના, ને વિકાળ સિદ્ધનો અવાજ,
 ને જીવાન સિદ્ધના દાંત તુટી ભય છે;
 ૧૧ ઘરડો સિદ્ધ સિદ્ધાર વિના નાશ પામે છે;
 ને સિદ્ધજનાં બચ્ચાં વિચેરાય છે
 ૧૨ હવે એક વાત ગુપ્ત રીતે મારી પાસે આવી,
 ને મારા કાનોમા તેનો ભણકારો આંખો.
 ૧૩ ન્યારે માણસો ભરનિદ્રામાં પડે છે,
 તે વખતે રાતનાં સફર્સોના પરથી આવતા વિચારોમાં,
 ૧૪ મને ભય તથા ધુભરી લાગ્યાં,
 ને તેથી મારા સર્વ હાડકાં ઘયરી ઉઠ્યાં.
 ૧૫ ત્યારે એક આત્મા મારા મ્હેા આગળ યદને ગયો,
 ને મારા શરીરનાં રૂઆં ઉઠ્યાં થયાં.
 ૧૬ તે સ્થિર ઉભો રહ્યો, પણ હું તેનું સ્વરૂપ દેખી
 શક્યો નહિ,
 એક આદૃતિ મારી આંખો આગળ હતી,
 ને ચુપથી પસરેલી હતી, ને મેં એની વાણી
 સાંભળે કે,
 ૧૭ થું મરનાર માણસ ધરર આગળ ન્યાયી હોય ?
 થું મનુષ્ય પોતાના કર્તો આગળ શુદ્ધ હોય ?

- ૧૮ જુઓ, તે પોતાના સેવકો પર કાંઈ બરોસો રાખતો નથી,
 ને પોતાના દૂતોને તે મુખેં અણે છે
 ૧૯ તો ધૂળમાં પાયાવાળાં માટીનાં ધરોમાં રહેનાર
 જેઓ પતંગીઆની પેઠે કચરાઈ જાય છે, તેઓને
 કેટલા વિશેષે [જાણ્યો]?
 ૨૦ સવારથી સાંજ સુધીમાં તેઓ નષ્ટ થાય છે;
 તેઓ સદાને માટે નાશ પામે છે, ને કોઈ તે
 લેખવતું નથી
 ૨૧ છુ તેઓનો વેશવ લોપ થતો નથી?
 તેઓ મરી જાય છે, ને તે વળી જ્ઞાન રહિત.
 ૫ હાંક માર, તને ઉત્તર આપનાર કોઈ છે વાર?
 ને પવિત્રોમાંના કોણને શરણે તું જયો?
 ૨ કેમકે ચિદ્રીડ મુખેં માણસને મારી નાખે છે;
 ને ઇર્ષા નિર્બુદ્ધ જનનો ઇવ લે છે.
 ૩ મેં મુખેંને જડ નાખતાં જોયા છે;
 પણ એકાએક મેં તેના મુકામને ચામ્યા.
 ૪ તેનાં ફરજનો સલામતીથી દૂર છે;
 ને તેઓ દરવાજામાં ખુંદાય છે,
 ને તેમને બચાવનાર કોઈ નથી.
 ૫ એઓની ફસલ ભૂખ્યાઓ ખાઈ જાય છે,
 ને કાટામાંથી પણ તે લઈ લે છે;
 ને તેઓનું દ્રવ્ય લોભીઓ ખાઈ જાય છે.
 ૬ કેમકે વિપત્તિ ધૂળમાંથી નિકળી આવતી નથી;
 ને સહટ ભૂમિમાંથી ઉગતું નથી;
 ૭ પણ જેમ ચિનગારીઓ ઉઠી ચઢે છે
 તેમ માણસ તો સહટને સાર જન્મે છે
 ૮ તથાપિ હું તો દેવની ખોજ કરીશ,
 ને મારો દાવો દેવને સોંપીશ;
 ૯ તે મોટાં તથા અરોધ્ય કૃષો,
 તથા અગણિત આશ્ચર્યકારો કરે છે;
 ૧૦ તે ભૂમિ પર વરસાદ મોકલે છે,
 ને ખેતરોમાં પીણી પહોંચાડે છે;
 ૧૧ એમ તે નીચાંઓને ઉચ પહોંચે બેસાડે છે,
 ને શોધિતોને ઉચાં કરી સલામતીમાં લાવે છે.
 ૧૨ યુક્તિખોરની થોળનાઓ તે એવી રદ કરે છે,
 કે તેઓના દાપ તેમનાં [ધારેલા] કાર્યો કરી
 રાખતા નથી.
 ૧૩ તે જ્ઞાનીઓને તેમની પોતાની પક્ષાઈમાં સપ-
 ટાવે છે,

- ને આડાઓના મનસુઓ ઉચલી પડે છે.
 ૧૪ દિવસે તેઓને અંધકાર માલમ પડે છે,
 ને બપોરે તેઓ રાતની પેઠે કાકા મારે છે.
 ૧૫ પણ તે [લોકોને] તેઓના મુખની તરવારથી,
 એટલે દરિદ્રીને બળવાનના દાપથી, બચાવે છે.
 ૧૬ એમ ગરીબ આશાવત થાય છે,
 ને અન્યાય પોતાનું મુખ બંધ કરે છે.
 ૧૭ જુઓ, ને માણસને કેવ શિક્ષા આપે છે તેને
 ધન્ય છે;
 માટે સર્વસમર્થની શિક્ષાને તું વચ્ચ ન કર.
 ૧૮ કેમકે તે દુખી કરે છે, ને પાટો ખાધે છે;
 તે ધાયલ કરે છે, ને તેના દાપ સાલું કરે છે.
 ૧૯ જ સંકટોમાંથી તે તને ઉચારશે;
 હા, સાતમા કોઈ હાની તને અડશે નહિ.
 ૨૦ તે તને દુકાળમાં મોતથી,
 ને યુદ્ધમાં તરવારના બળથી છોડાવશે.
 ૨૧ જીભરૂપી ચાલકથી તાર રક્ષણ થશે;
 ને વિનાશ આવશે ત્યારે તું તેથી નહિ બિહીરો
 ૨૨ વિનાશ તથા દુઃખાળને તું દરેક કાઢશે,
 ને પૃથ્વીનાં આપહોથી તું નહિ ડરશે
 ૨૩ કેમકે ખેતરોના પત્થરોની સાથે તારે સલાહસપ-
 દરો,
 ને રાનપથુઓ તારી સાથે સંપર્કમાં રહેશે.
 ૨૪ અને તું એમ ભણીશ કે, મારો મંડપ સલામ-
 તીમાં છે;
 ને તું પોતાના વાડાની બબર લેશે, તો તેમાંથી તને
 કળું ખોવાયલ જણાયે નહિ.
 ૨૫ વળી તું એમ ભણ્યો કે, માર સંતાન મોટું,
 ને મારો પરિવાર ભૂમિના ધાસના જેટલો થશે.
 ૨૬ જેમ ધાન્યનો પુળો તેની મોસમે વેર લવાય છે,
 તેમ તું પૂરી વયે બજારમાં ઉતરશે.
 ૨૭ જો, અને એ વાતની ખરીકા કરી છે, ને એ
 એમ જ છે;
 તું તે સંસાળ, ને તારા દિગાર્યે ભણ.
 ૬ ત્યારે અપૂર્ણ ઉત્તર આપનાં કહ્યું કે,
 ૨ જો મારી વિપત્તિનો માત્ર તોલ કસાય,
 ને મારું સહટ એકત કરીને ત્રાજવામાં મૂકાય તો
 કેવું સાર!
 ૩ કેમકે ત્યારે તો તે સમુદ્રોની રેલી કરતાં બારે ધાય
 એ માટે મારા ચબ્દો અવિચારી હતા.

૪ કેમકે સર્વસમયના બાણ મારા અતરમા છે,
 ને તેનું વિષ મારો આત્મા સોસી ભય છે,
 દેવના ત્રાસ મારી સામે યુદ્ધચૂંદ રહે છે
 ૫ શું રાત્રી ગધિડાની આમળ માસ હોય તો તે બુંદે છે ?
 કે બળદની પાસે પાસ છતાં શું તે બરડે છે ?
 ૬ શું શીશી વરદુ મીઠા વખત ખવાય ?
 કે શું ઈડાની સફેદીમા કંઈ સ્વાદ હોય ?
 ૭ મારો આત્મા [તેમને] અઠઠવાની ના પાડે છે,
 મને તે કઠાળાદાયક અન્ન જેવા લાગે છે
 ૮ અરે, જો મારી વિનંતી સફળ થાય,
 ને જોને માટે હું તલવુ છું તે જો ધથર મને બચે,
 ૯ એટલે, જો દેવ કૃપા કરી મને કચડી નાખે,
 ને પોતાના હાથ છૂટા મૂકીને મને નબ્ત કરે, તો
 કેલુ સાર !
 ૧૦ ત્યારે તો હજીએ મને દિવાસો થાય,
 હા, કંઈ કાચું ન રાખે એવા કુ ખમા પણ હું ઉઘાસ
 કરું,
 કેમકે મેં પવિત્રના વચનો છુપાવ્યા નથી
 ૧૧ મારૂં બળ શું છે કે હું સખરૂં કરું ?
 ને મારો અંત શો છે કે હું ધીરજ રાખું ?
 ૧૨ શું મારી મજબુતી પત્યસોની મજબુતી [જેટલી] છે ?
 કે શું મારૂં માસ પિત્તળનું છે ?
 ૧૩ શું હું પડે બિલકુલ લાચાર નથી ?
 ને શું સાર્થક કામ કરવાની શક્તિ મારામાથી લોપ
 થઈ નથી ?
 ૧૪ નિર્જીવ જન પર પોતાના મિત્રે કહ્યું રાખતી,
 રખેને તે સર્વસમયનો ત્યાગ કરે
 ૧૫ મારા ભાઈઓ નાળાની માફક,
 એટલે લોપ થઈ જતા વહેળિયા
 ૧૬ કે જોએ હીમના કારણથી કાળા હોય છે
 ને જોએમા બરફ સ્નાયુદ હોય છે,
 ૧૭ જોએ જરમ થતાજ લોપ થાય છે,
 ને તરકો ચઢતા તેઓ પોતાની જગ્યાએથી નબ
 થાય છે,
 તેઓની નેહરની પેટે, કગાધથી વર્ચો છે
 ૧૮ તેઓને માર્ગે કાફલા જુલા પડી જઈને
 અરવ્યમા દાખલ થઈ નબ થા ર છે
 ૧૯ તેમાના કાફલા તાકા રહ્યા,
 સખાના સરે તેઓની રાહ જોયા કાધી
 ૨૦ પણ આશા રાખ્યાને લીધે તેઓ લક્ષિત થયા,

તેઓ ત્યા પહોંચ્યા ત્યારેભોડા પડ્યા
 ૨૧ કેમકે હવે તમે કાઠજ નથી,
 તમે ભયને જોઈને બિહો છો
 ૨૨ શું મેં કહ્યું કે, મને આપો ?
 કે, તમારા દ્રવ્યમાથી મારે સારૂં દાન કરો ?
 ૨૩ કે, યનુના દાથમાથી મને ઉઠારો ?
 કે, જીલમીના હાથથી મને ઊઠાવો ?
 ૨૪ મને શિખવો, ને હું છાનો સ્વીકાર,
 ને મારી કાંધેથી જૂન મને સમજાવો
 ૨૫ સત્ય રાખો કેવા અસરકારક છે !
 પણ તમારો કપકો તે સાનો કપકો ?
 ૨૬ નિરાશ જનના રાખો પવન જેવા હોય છે,
 તેમ છતાં તમે રાખોને લીધે કપકો દેવાનું ધારો છો ?
 ૨૭ હા, તમે તો અનાથ પર [ચિહ્નો] નાખો,
 તથા તમારા મિત્રોનો વેપાર કરો એવા છો
 ૨૮ તો હવે કૃપા કરી મારી તરફ જુઓ,
 કેમકે તમારે મ્હોડે મ્હોડ તો હું જુલું નહિ બોલું
 ૨૯ કૃપા કરી પાછા ફરો, કંઈ અન્યાય ન થવો જોઈએ,
 હા, પાછા ફરો, મારો દાવો વાળખી છે
 ૩૦ શું મારી જીભમા અન્યાય છે ?
 શું મારી સ્વાદશક્તિ હાનિકારક વરદુને પારખી ન
 શકે ?

૭ શું પૃથ્વી પર માણસને યુદ્ધાવસ્થા નથી ?
 ને શુતેના દિવસો મજૂરના દિવસો જેવા નથી ?
 ૧ આદરતાથી છાંચો ઇચ્છનાર આકરની પેટે,
 ને પોતાના પગારની રાહ જોનાર મજૂરની પેટે,
 ૨ મને વ્યર્થ મહિનાનું વતન અપાયું છે,
 ને કઠાળાદાયક રાતો મને કરાવી આપેલી છે
 ૩ સુતી વેળાએ હું કહું છું કે,
 હું ક્યારે ઉઠીશ ? પણ રાત લાખી થાય છે,
 ને સૂર્યોદય સુધી આમ તેમ લોટયાજ કરું છું
 ૪ મારૂં શરીર કીડાઓથી તથા ધૂળના ઢેફાથી ઢકા
 થઈ છે,
 મારી વચ્ચા ફેલે છે ને ફરીથી ફાટે છે
 ૫ મારા દિવસ વજૂકરના કાટલા કરતાં વેગવંત છે,
 ને આશા વિના જીવે છે
 ૬ અરે યાદ રાખો કે મારો જીવ પવનરૂપ છે,
 મારી આખ ફરીથી કઠી શુભ દેખનાર નથી
 ૭ જોની આખ મને દેખે છે, તે ફરીથી મને દેખશે
 નહિ,

૮ મને દેખતો હશે, પણ એટલામા હુ લોપ થઇશ
 ૯ મેં જ નમ નષ્ટ થઇને લોપ થાય છે,
 તેમ રોએલામા ઉતરનાર ફરીથી ઉપર આવશે નહિ
 ૧૦ તે પોતાને ઘેર ફરી કદી આવશે નહિ,
 ને તેની જગ્યા હવે પછી તેને ભણશે નહિ
 ૧૧ માટે હુ પોતાનુ મુખ બંધ નહિ રાખુ,
 મારા આત્માના કષ્ટમા હુ બોલીશ,
 મારા જીવની વેદનામા હુ હાથ પીટ કરીશ
 ૧૨ શું હુ સમુદ્ર કે મહા મચ્છ છુ,
 કે હુ મારા પર પેહેરો મુકે છે ?
 ૧૩ જ્યારે હુ કહુ છુ કે, માત્ર જિજ્ઞાસુ મને દિલાસો દેશે,
 મારો પ નગ મારો વિલાપ શાત પાડશે,
 ૧૪ ત્યારે સ્વતંત્રી હુ મને એવો ત્રાસ ઉપજાવે છે,
 ને સદશનોથી નને એવો ગમશાવે છે,
 ૧૫ કે મારો જીવ ગુમળાઈ નરવાનુ
 ને મારા [આ] હાડકા કરતા મોત પસંદ કરે છે
 ૧૬ મને કટાળો ઉપજે છે. હ હમેશા જીવવા ઇચ્છતો

તેા દેવે તેઓને તેઓના ઉદ્ધવધનેને સ્વાધીન
 કાઢ્યા છે
 ૫ જો હુ ખતથી ઇશ્વરની શોધ કરત,
 ને સર્વસમર્થની ચાચના કરત,
 ૬ જો હુ યુદ્ધ ને પ્રમાણિક હોત,
 તેા નિશ્ચ તે હમણા તારે સાથે જાગૃત થઇને
 તારી નેજીના રહેઠાણને આખાઈ કરત
 ૭ અને જો કે તારો આરંભ નાનો હતો,
 તેા પણ તારો અંત બહુજ વધત
 ૮ કેમકે કૃપા કરી આમલ્લા જમાનાને પૂછ,
 ને જો તેઓના પિતૃઓએ બોળી કાઢ્યુ છે, તેને
 ક્યાન લગાડ,
 ૯ (કેમકે આપણે તેા કાવનાજ છીએ, ને કાઠ
 ભણતા નથી,
 કેમકે પૃથ્વી પર આપણા દિવસો છાયારૂપ છે),
 ૧૦ શુ તેઓ તને નહિ શિખવે, ને નહિ કહે,
 ને પોતાના કલ્પમાથી જગતે નહિ જગ્યાએ ?

ને તારા હોઠો હૃદયપાકારથી ભરશે
 ૨૨ તારા હૃદયનો લક્ષ્યાથી લેખિત થશે,
 ને હૃદયનો વલુ નદ થશે

૯ ત્યારે અધુષિ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
 ર હુ ખરેખર બાધુ છું કે એમજ છે,
 પણ માણસ દેવની આગળ ન્યાયી કેમ કરીને કરે?
 ૭ જો તે એની સાથે વિવાહ કરવાને ઇચ્છે,
 તો હબરમાથી એકનો પણ ઉત્તર તે એને આપી
 ન શકે

૪ [એ] તો જ્ઞાની મનને ને સામર્થ્યે પરાક્રમી [છે];
 તેની વિરૂદ્ધ અદિયલ યદને કોણ આબાહાં પી
 પામશે છે?

૫ તે પર્વતોને ખરોડે છે,
 ને ન્યારે તે પોતાના કાંધમા તેમને ઉધા વાળે છે,
 ત્યારે તેઓ તે બલુવા નથી

૧ તે ધસતીને હલાવીને પોતાને રચણેથી ચળાવે છે,
 ને તેના સ્વભાવે કરે છે

૭ તે સૂર્યને આજ્ઞા કરે છે, ને તે ઉતરે નથી,
 ને તારાઓને બધ કરીને મેહોર મારે છે

૮ તે એકલો આકાશને પસારે છે,
 ને સમુદ્રના મોખાએ પર આવે છે

૯ તે સામ્રાજ્ય, મુરદાર, તથા કૃતિકા [નક્ષત્રો]નો
 તથા કલિજૂના ભરારોનો સર્વનહાર છે

૧૦ તે અરોધ્ય મદા ફર્યા,

દા, અગ્નિજ્વલ ચમત્કારી કાર્યોનો કરનાર છે

૧૧ જો, તે મારી પાસે યદને ભય છે, ને હુ તેને
 દેખતો નથી,

વળી તે આગળ આઘ્યો ભય છે પણ હુ તેને
 દેખતો નથી

૧૨ જો, તે પકડે છે, તેને કોણ રોકશે?

તેને કાણ કહેશે કે, હું શું કરે છું?

૧૩ મધ્યર પોતાનો કાપ પાછો ખેંચી નહિ લેશે,
 અભિમાનીના સાહસો તેનાથી નથી ભય છે

૧૪ ત્યારે તેને ઉત્તર આપવાને,

તથા તેની સાથે [વાદવિવાદ કરવાને] ચપ્પો યુગ
 કાઢવાને હુ કેટલો વિરોધ અચક્ષુ છું?

૧૫ જો હુ ન્યાયી હોઉં, તો પણ તેને ઉત્તર ન આપત,
 હુ મારા ન્યાયાધીશના કાલાવાલા કરવ

૧૬ જો મેં દાહ મારી હોઉં, ને તેણે મને ઉત્તર આપ્યો
 દોષ.

તો પણ હુ ન માનત કે, તેણે મારો ધોટો,
 સાંભળ્યો છે

૧૭ કેમકે તે મને તોફાનવડે ભંગિત કરે છે,

ને કારણ વગર મારા વા વધારે છે

૧૮ તે મને શ્વાસ લેવા દેતો નથી,

પણ મને કષ્ટથી ભરપૂર કરે છે

૧૯ જો પરાક્રમીના બળ વિષે [આપણે બોલીએ],
 તો જીએ, તે ત્યાં છે!

ને જો ઇનસાફ વિષે, તો મને વખત કોણ કરાવી
 આપશે?

૨૦ જો કે હુ ન્યાયી હોઉં, તો પણ મારું પોતાનુ મુખ
 મને દોષિત કરાવશે,

જો કે હુ સપૂર્ણ હોઉં, તો પણ તે મને શ્વેદ કરાવશે

૨૧ જો કે હુ સપૂર્ણ હોઉં, તો પણ હું પોતાની ફરાર
 કરતો નથી,

હુ મારી જીવનને ધિક્કાર છું

૨૨ [કેમકે] એ તો બધું એક ને એકજ છે, એ મારે
 હુ કહું છું કે,

તે એમ કહેતો તેમ સપૂર્ણનો વિનાશ કરે છે

૨૩ જો કૃષ્ણથી અકસ્માત મોત નિપજે,
 તો નિર્દોષની વિપતિની તે દાસી કરશે

૨૪ પૃથ્વી કહેને સ્વાધીન કરાય તો છે,
 તે તેના ન્યાયાધીશના મુખ દાકે છે,

જો તે નહિ, તો બીજો કોણ [એણે કરતો] હોય?

૨૫ મારા કિવસો તો કાસદના કરતા વગવત છે,
 તેઓ મને વિદી ભય છે, તેઓ કાઠ હિલ દેખતા
 નથી

૨૬ તેઓ ભલે વહાણોની પેઠે

તથા શિકાર ઉપર ધગી પડતા ગરુડની પેઠે ભતા
 રહે છે

૨૭ જો હુ કહું કે, હુ મારી હાથપીટ વિસરીશ,
 હુ મારો ઉદાત્ત એહેરો દૂર કરીને હસમુખો એહેરો
 ધારણ કરીશ,

૨૮ તો હું પોતાના સપથા એક વિષે બિહુ છું,

હુ બાણ છું કે હું મને નિર્દોષ નહિ ગણશે

૨૯ હુ દોષિત કરવાનો તો છું,

ત્યારે હુ ફોકટ ચા મટિ થમ કર છું?

૩૦ જો હુ બરફના પાણીથી સ્નાન કરે,

દાય ગમે તેટલા મોખખા કરે,

અને ખાવાના ખાવા કરે

ને મારા પોતાનાજ વસ્ત્રો મને કટાળશે
 *૨૨ કેમકે તે મારી પેટે માણસ નથી કે હું તેને ઉત્તર
 આપુ,
 કે અમે ન્યાયકરણમા [વાદી પ્રતિવાદી] યમએ
 ૨૩ અમારી વચમા કોઈ મધ્યસ્થ નથી,
 કે જે અમ બન્ને ઉપર પોતાનો હાથ મૂકે
 ૨૪ જો તે પોતાની સોદી મારા પરથી ઉઠાવી લે,
 ને તેનો ત્રાસ મને ન ડરાવે,
 ૨૫ તો તેની બિહીક રાખ્યા વગર હું બોહુ,
 કેમકે હું જાતે તો એવો નથી

૧૦ મારો જીવ આ જઈ ધીથી કટાળી ગયા છે,
 હું મારા વિનાપને વહેતો મૂકીશ,
 મારા જીવની વેદનાથી હું બોલીશ.
 ૨ હું ઇશ્વરને કહીશ કે, મને દોષિત ન ઠરાવ,
 તું મારી સાથે કેમ જઈ લે છે તે મને બતાવ
 ૩ જીવમ કરવો તથા તારા હાથેના કામને સ્પર્શ કરવું,
 ને દુષ્ટાના મનસુબા પર [મુખને] પ્રકાશ પાડવો,
 એ થું તને શોભે ?
 ૪ થું તને દૈદિક આપો છે,
 કે થું તું માણસની પેટે જીએ છે ?
 ૫ થું તારા દિવસો માણસના દિવસો જેવા,
 અથવા તારા વર્ષો મનુષ્યના દિવસો જેવા છે ?
 ૬ કે, તું મારા અન્યાય વિષે તપાસ કરે છે,
 ને મારા પાપની શોધ કરે છે ?
 ૭ જો કે તું જાણે છે કે હું દુષ્ટ નથી,
 ને તારા હાથમાથી છોડાવી શકે એવો કોઈ નથી,

હું જાણું છું કે એ તારે સ્વાધીન છે
 ૧૪ જો હું પાપ કર, તો તું મને ધ્યાનમા લે છે,
 ને તું મને મારા અન્યાય વિષે નિર્દોષ નહિ ઠરાવશે
 ૧૫ જો હું દુષ્ટ હોઉં, તો મને અક્ષોસ !
 ને હું નેક હોઉં, તો પણ હું મારા માથે ઉઘું નહિ
 કરીશ,
 કેમકે હું અપમાનથી ભરપૂર છું,
 ને મારી વિપત્તિ મારી નજર આગળ છે
 ૧૬ અને જો હું ગર્વ કર, તો તું સિદ્ધની પેટે મારી પૂઠે
 લાગે છે,
 ને ફરીથી મારી પ્રત્યે તું પોતાને આશ્ચર્યકારક
 દેખાડે છે
 ૧૭ તું મારી વિરુદ્ધ નવા નવા સાક્ષીઓ લાવે છે,
 ને મારી પ્રત્યે તારો રોષ વધારે છે
 મારે માથે યુક્તો તથા વિકારો છે
 ૧૮ તો તો શા માટે મને પેટમાથી બહાર કાઢ્યો છે ?
 મેં પ્રાણ છોડ્યો હોત, ને કોઈની આખે મને જોયો
 ન હોત
 ૧૯ હું હતો ન હતો યમ ગયા હોત,
 પેટમાથીજ તેઓ મને કબરે ઉત્તરી જાત
 ૨૦ થું મારા દિવસો થોડાજ નથી ? તો બસ કર,
 ને મને રહેવા દે, કે હું થોડો એક ભોગવી લઉં
 ૨૧ કેમકે પછી તો ન્યાયી પાણુ નહિ અવાય ત્યા,
 એટલે અધકારના તથા મત્યુજાયાના દેશમા મારે
 જવાનું છે,
 ૨૨ એટલે [ખુદ] અધકાર જેવા અથોર અધકારના
 દેશમા,

- ૫ તેના આયુષ્યની મર્યાદા દરવેલી છે, તેના મહિના
ઓની ગણતરી તારા હાથમાં છે,
ને તે તેની દાદ દરાવી છે કે જ્ઞે તે ઓળખી શકે
નહિ,
- ૬ તો તારી નજર તેનાથી અવળી ફેરવ,
એ સારૂ કે, મનુષ્યની જેટ તે પોતાનો રોજ પૂરો
કરે ત્યાં સુધી તેને નિરાત મળે
- ૭ કેમકે જ્ઞે ઝાઝ કાપી નખાય, તો તેને વિષે આશા
છ કે તે ફરીથી ફરશે,
ને તેની કુખળી રાખીને અત નહિ આવશે
- ૮ જ્ઞે કે તેનું મૂળ જન્મનમાં જન્મુ થાય,
ને તેનું યદ ધરતીમાં મરી જાય,
- ૯ તો પણ પાણીની ફાઈથી તે ખિલશે,
ને રોપાની જેટ રાખીએ કાઢશે
- ૧૦ પણ માણસ મરે છે, ને લાય પામે છે,
હા, માણસ પ્રાણ છોડે છે, ને તે મ્યા છે ?
- ૧૧ જેમ સમુદ્રમાંથી પાણી ઉગે જાય છે,
ને નદી ક્ષય ખામીને સુકાઈ જાય છે,
- ૧૨ એમ માણસ તુષને પાછો ઉઠતો નથી,
આકાશો નષ્ટ થશે ત્યાં સુધી તેઓ જગશે નહિ,
ને તેમની ઉધમાંથી ઉઠાડવામાં આવશે નહિ
- ૧૩ તું મને રોઓલમાં સારાડે,
ને તારો કોપ તમી જાય ત્યાં સુધી કુપાવી રાખે
ને મને મુકર સમય કરાવી આપીને મને યાદ
રાખે તો કેવું સારૂ !
- ૧૪ શું મુએલો માણસ સજવન થાય ?
મારા કુજના સધળા દિવસો પર્વત દુ વાટ જોત,
જ્યાં સુધી કે મારો કુટુંબ આવત
- ૧૫ તું બોલાવત ને દુ તને ઉત્તર આપત,
તારા હાથના કમી પર તું મમતા રાખત
- ૧૬ પણ તું તો મારા પાપો અજો છે,
ને શું તું મારા પાપની વપાસ નથી રાખતો ?
- ૧૭ મારું ઉદન મુદ્રાથી કોયળીમાં બધ કરાયું છે,
ને તું મારા અન્યાયને બાંધી રાખે છે
- ૧૮ અને નિદ્રે પર્વત પડીને નષ્ટ થાય છે,
ને મહા પોતાની જગ્યાએથી ચળી જાય છે
- ૧૯ પાણી પત્થરોને ધસી નાખે છે,
તેની રેલ પૃથ્વીની ધૂન ધસી જાય છે,
ને તું માણસની આશાનો તારા કરે છે
- ૨૦ તું દબેશો તેની સામે જાય પામે છે, ને તે જુનરી
જાય છે,

- તું તેનું મ્હો ઉતારી નાખીને તેને ચોકલી દે છે
- ૨૧ તેના દિકરા માનવત પડેલીએ ચટે છે,
ને તે તે જલ્મનો નથી,
ને તેઓ દીનાવસ્થામાં લવાય છે, પણ તે તેઓ
વિષે તે સમજતો નથી
- ૨૨ પણ તેના શરીરમાં વેદના થાય છે,
ને તેના કિતરમાં તેનો આત્મા ચોકમય છે
- ૧૫ ત્યારે અહીં ફાળ તેમાનીએ ઉત્તર આપતા
કહ્યું કે,
- ૨૩ જ્ઞાની પુરુષ પોઠળ જ્ઞાનની સામે પ્રતિવાદ કરે,
ને પોતાનું પેટ પૂર્વના વાયુથી ભરે ?
- ૨૪ શું તે નકામી વાતવડે,
કે જ્ઞે તે કાંઈ દિલ ન કરી શકે એવા ભાષણોવડે
વિવાદ કરે ?
- ૨૫ હા, તું લયનો પણ ત્યાજ કરે છે,
ને ઇશ્વરભક્તિ અટકાવે છે
- ૨૬ કેમકે તારો અન્યાય તારા મુખને શિખવે છે
ને તું તરકરીઓની જલને પસંદ કરે છે
- ૨૭ તારું પોતાનું મ્હો તને દોષિત કરાવે છે, ને દુ
નહિ,
હા, તારા પોતાના દોષ તારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી પૂરે છે
- ૨૮ શું સૈથી પ્રથમ જન્મેલો માણસ તું છે ?
કે જુનરીથી અગાઉ તારો જન્મ થયો હતો ?
- ૨૯ શું તે દેવનો શુભ મનોર્થ સામજ્યો છે ?
ને શું જ્ઞાન તારામાજ તે સમાવી રાખ્યું છે ?
- ૩૦ એમ ન જાણતા હોઈએ, એવું તું જાણે છે શું ?
અમારામાં ન દોય, એવી શી સમજણ તારામાં છે ?
- ૩૧ અમારી મધ્ય ધણા પચિયાવાળા,
તથા તારા બાપથી ધણી મોટી વયના, વૃદ્ધ પુરુષો છે
- ૩૨ શું દેવના દિલાસા
તથા તારી પ્રત્યે નમ્ર વચનો તારી નજરમાં જળ
લાગે છે ?
- ૩૩ તારું મન તને કેમ લાગતો દે છે ?
ને તારી આંખો કેમ મિથ્યાય છે ?
- ૩૪ કે એમ તું તારું મન ઇશ્વરની વિરૂદ્ધ ફેરવે છે,
ને એવા વાજેલા પોતાના મુખમાંથી નિકળવા દે છે
- ૩૫ માણસ શું છે, કે તે નિષ્કલક દોષ ?
ને સ્ત્રીજન્ય [કાણુ છે] કે તે નેક હાય ?
- ૩૬ જ્ઞે, તે પોતાના પવિત્રોને બોરોસો કરતો નથી,
હા, આકાશો તેની દૃષ્ટિમાં નિર્મળ નથી

- ૧૬ તો જે ધિક્કારપાત્ર તથા બ્રહ્મ
તથા પાણીની પેઠે અન્યાયને પી જનાર માણસ
કેટલો વિરોધ નહિ !
- ૧૭ હું તને બતાવીશ, તું મારું સાંભળ ;
ને જે મને જોયું છે, તે હું કહી સભળાવીશ.
- ૧૮ (તે બુદ્ધિવાન માણસોએ પોતાના પિતૃઓથી
[પામીને]
બહાર કર્યું છે ને છુપાવ્યું નથી ;
૧૯ કેવળ તેઓનેજ દેશ અપાયો હતો
ને તેઓ મધ્યે કોઇ પારકો જવા પામતો નહિ) ;
૨૦ હુંજ માણસ પોતાના સર્વ દિવસ પર્યંત,
હા, બુલભીને માટે રાખી મુકેલાં વર્ષો પર્યંત કષ્ટથી
પિડાય છે
૨૧ તેના કાનમાં બચનો બણકાર છે,
આખાદાંતીને સમયે છુટનાર તેના પર આવી પડશે ;
૨૨ તે માનતો નથી કે હું અધકારમાંથી પાછો આવીશ,
ને તરવાર મારી વાટ જુએ છે ;
૨૩ તે અમને વારતે બહાર બાટકે છે, પણ તે ક્યાં છે ?
તે જાણે છે કે અધકારનો દિવસ પાસે તથા તૈયારી
માં છે ;
૨૪ સકટ તથા વેદના તેને અસરાવે છે,
યુદ્ધને સાફ તૈયાર થએલા રાખી પેઠે, તેઓ
તેના પર જ્ય પામે છે ;
૨૫ કેમકે તેણે ઇશ્વર વિરુદ્ધ પોતાનો હાથ લાગે
કીધો છે,
ને સર્વસમર્થની વિરુદ્ધ અહંકારથી વર્તે છે ;
૨૬ તે [અકુલ] ગરદન કરીને
પોતાની ઢાલના બડા ગોખર સામા ધરીને તેના
પર ધસી પડે છે ;
૨૭ કેમકે તેની ચરબીથી તેનું મોઢો ઢંકાયલું છે,
ને તેની કૂંડા પર ચરબીનાં પડ બાંધ્યા છે ;
૨૮ ને તે ઉજડ નગરોમાં,
તથા કોઇ તેઓમાં રહે નહિ એવાં,
તથા ઢગલા થઇ જવા આવેલા ધરોમાં રહે છે
૨૯ તે ધનવાન થશે નહિ, ને તેની સપ્તર્ષિ ટકશે નહિ,
ને તેમનાં વળનો પૃથ્વી પર વિસ્તાર પામશે નહિ.
૩૦ તે અધકારમાંથી નિકળશે નહિ ;
જ્વાળા તેની ડાળીઓને સુકવી નાખશે,
ને તેના મુખના જ્વાલથી તે જતો રહેશે.
૩૧ તેણે પોતાને બુલાવીને વ્યર્થતા પર બરોસો ન
રાખેલો ;

- કેમકે તેનો બહલો વ્યર્થતા થશે.
૩૨ તેના સમય અગાઉ તે બરીપૂરી પામશે,
ને તેની ડાળીઓ લીલી નહિ હશે.
૩૩ દ્રાક્ષવેલાની પેઠે તે પોતાની કાચી દ્રાક્ષા ખાંચેરી
નાખશે,
ને જેતુનની પેઠે તેનું પૂલ ખરી પડશે.
૩૪ કેમકે અધર્મીને સગ નિષ્ફળ થશે,
ને રસવતના તણુઓને આગ બરમ કરશે
૩૫ તેઓ તુલસાનનો ગર્ભ ધારણ કરે છે, ને અન્યાયને
જન્મ આપે છે,
ને તેઓનું પેટ કળાઈ સિદ્ધ કરે છે

- ૧૬ ત્યારે અપૂર્ણ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,
૨ મેં એવી ધણી વાતો સાંભળી છે,
તમ સર્વે કંઠાણોદાયક દિલાસો દેનાર છો.
૩ શું નકામા રાખ્દોનો અંત આવે ?
૪ કે ઉત્તર આપવાને તને શું ઉશ્કેરે છે ?
૫ તમારી પેઠે હું પણ બોલી રાડું ;
જે તમારો આત્મા મારા આત્માની જગ્યાએ હોત,
તો હું તમારી સાથે વાતોનું ટાયલું કરત,
ને તમારી સામે મારૂં મારું ધુણવત
૫ [પણ] મારા મુખથી હું તમને મજબૂતી આપત,
ને મારા હોઢોનો દિલાસો થંડક વાળત
૬ જો કે હું બોલું છું તો પણ મારો ખેદ ટાલો પડતો
નથી ;
ને જો કે હું પાછો રહું, તો મને શો આરામ થાય છે ?
૭ પણ હવે તેણે મને વ્યાકુળ કીધો છે ;
તે મારો સઘળો સગાત ઉજડ કીધો છે.
૮ અને તે મને કરમાવી નાખ્યો છે, એજ [મારી
વિરુદ્ધ] સાક્ષી છે ;
ને મારૂં કુળળપણુ મારી વિરુદ્ધ ઉઠીને મારે મોઢો
ચઢીને સાક્ષી પુરે છે.
૯ તેણે પોતાના ક્રોધમાં મને ફાંજો છે, ને મને
સતાવ્યો છે ;
તેણે મારી સામે પોતાના દાંત પીસ્યા છે ;
મારો સામાવાળિયો પોતાની આંખો મારી સામે
કરડી કરે છે.
૧૦ તેઓએ પોતાનું મોઢો મારી વિરુદ્ધ પોહોળું કર્યું છે ;
મેહોળું મારીને તેઓએ મારા ગાલ પર તમાચા
માર્ચે છે ;
તેઓ મારી વિરુદ્ધ એકઠા થાય છે.

૧૧ ધર મને અધર્મીએને હવાલે સોંપી દે છે,
ને મને દુષ્ટોના હાથમાં ફેંકી દે છે
૧૨ હું સુખચેનમાં હતો, ને તેણે મને સાચી નાખ્યો,
હા તેણે મને ગરદનેથી પકડીને અક્ષાણી ચૂરો
કાઢ્યો છે,
વળી પોતાની ચોટના નિશાન તરીકે તેણે મને
હોઝો કાઢ્યો છે
૧૩ તેના ધનુર્ધારીઓએ મને ચોગરદમથી ઘેરી લીધો છે,
તે મારું હૃદય ફાડી નાખે છે ને ખાઓશી રાખતો
નથી,
તે મારું પિત્ત જમીન પર ટોળે છે
૧૪ તે તોડફાડ કરીને મને સાચી નાખે છે,
તે મહાવીરની પેઠે મારા પર ધસે છે
૧૫ મેં મારી ખાલ પર તાટ સીંચ્યું છે,
ને મારું શિંગ ધૂળમાં રજદોળ્યું છે
૧૬ ફદન કરી કરીને મારું મ્હેા મેલું થયું છે,
ને મારા પોપચા પર ચોતની છાયા છે,
૧૭ જો કે મારા હાથોમાં કાઠ બળાત્કાર નથી,
ને મારી પ્રાર્થના શુદ્ધ છે તો પણ
૧૮ હે દુષ્ટી, મારું રક્ત ન સતાડ,
ને મારી બૂમને [ટકવાનું] રથળ ન હોય
૧૯ જુઓ, દમણજી મારો સાક્ષી આકાશમાં છે,
ને મારો સાહેબ ઉચ્ચરથાને છે
૨૦ મારા મિત્રો મારો વિરરેકાર કરે છે,
પણ મારી આખ દેવ આગળ આમુઓ રેડે છે,
૨૧ એ માટે કે દેવ તરફથી માણસનો જે વાજબી
દે તેને
તથા પોતાના પડોશી સાથે મનુષ્યપુત્રનો જે હક
તેને તે જળવી રાખે
૨૨ કેમકે થોડા વર્ષ વિતયો
એટલે ન્યાયી હું પાછો નહિ આવું તે મારે
હું જાણું

૧૭ મારો દમ ફીલું થયો છે, મારું આયુષ્ય
સમાપ્ત થયું છે,
કબર મારે માટે તૈયાર છે,
૨ નિશ્ચે મારી પાસે તો કહાપોરો છે,
ને મારી આખ જીવન તેમની ખિજવણી પર રહે છે
૩ દબે કાંઈ આપ, મારે સાથે તારા પોતાની આગળ
જમીન ધા,
મને કાંઈ વાળી આપશે ?

૪ કેમકે તે તેઓનું હૃદય સમજાણથી છુપાવ્યું છે
માટે તે તેઓને ઉચ પદવીએ નહિ ચઢાવશે
૫ જે હાથને માટે પોતાના મિત્રોની નિંદા કરે છે,
તેના છોકરાની આખો પણ ફીલું થશે
૬ વળી તેણે મને લોકોની કહાણી બતાવ્યો છે,
ને હું તેઓના પુછાં પિત્તારને પાત્ર થયો છું
૭ શોકના કારણથી મારી આખો પણ જાખી થઈ છે,
ને મારા બધા અવયવો આભાસરૂપ થયા છે
૮ સદાચારી માણસો એથી વિરમય પામશે,
ને નિર્દોષ જનો અધર્મીની વિરુદ્ધ ઉશ્કેરાશે
૯ તો પણ નેક પુરૂષ પોતાના માર્ગમાં ટકી રહેશે,
ને છુદ્ધ હાથવાળો અધિકાધિક બળવાન થતો જશે
૧૦ પણ તમે બધા પાછા વળીને આવો, ભેદબે,
મને તો તમારી મધ્યે એકે બુદ્ધિવાન પુરૂષ નહિ
મળે
૧૧ મારું આયુષ્ય વિતી ગયું છે, મારા મનોર્થ ઘટી
પડ્યા છે,
મારા હૃદયના વિચારો પણ
૧૨ તેઓ રાતનો દિવસ બનાવે છે,
[તેઓ કહે છે કે] અજવાળા તથા અંધકારમાં
ગાંઝો વફાવત નથી
૧૩ જો શેઓલ મારું ધર થશે એવી આશા મેં રાખી
હોય,
જે મેં અધારામાં મારો પલમ બિછાવ્યો હોય,
૧૪ જો મેં કોહોવાણને એમ કહ્યું હોય કે, હું મારો
ખાપ છે,
ને છીડાને કે, હું મારી મા તથા મારી બહેન છે,
૧૫ તો પછી મારી અશા કયા છે ?
ને મારી આશાને કાંઈ જોશે ?
૧૬ તે શેઓલની ભુગળોમાં ઉતરી જશે,
એક વખત [ત્યાં ગયા] પછી ધૂળમાં આરામ
મળશે

૧૮ ત્યારે બિરહાદ શરીરે ઉત્તર આપતા કહ્યું,
ર ક્યા સુધી તમે રાખ્દોને માટે ફાંદો
માડ્યો ?
વિચાર કરો, ને પછીથી અમે બાંડીશું
૩ અમે પશુઓની માફક કેમ ગણાઈએ છીએ,
[ને] વારી નજરમાં અશુદ્ધ થયા છીએ ?
૪ હે પોતાના કોષમાં પોતાને ફાંસી નાખનાર,
શું વારી ખાવર પુશ્તીને ત્યાગ કરાશે ?

• અથવા હું અડક પોતાને સ્થળેથી ખસેડાશે ?

- ૧ હા, દુષ્ટાનો દીવો હોલવી નંખાશે,
ને તેના અગ્નિની ચિનમારી ચળકશે નહિ.
- ૨ તેના તણુમાં અજનાળુ અધકારૂં થઈ જશે,
ને તેની પાસેનો તેનો દીપક હોલવી નખાશે.
- ૩ તેના બળના પગલા સકોચારો,
ને તેનો પોતાનો મનસુખો તેને પાડી નાખશે.
- ૪ કેમકે તેના પોતાના પગોએ તેને જળમાં નાખ્યા છે,
ને તે કાદા પર ચાલે છે.
- ૫ પાશ તેની એક પકડી લેશે,
ને કાંઈ તેને ફસાવશે.
- ૬ જમીનમાં તેને માટે ગાળો,
ને માર્ગમાં તેને માટે પિજરૂ સતારેલું છે
- ૭ એમર તેને ત્રાસ ગભરાવશે,
ને તેની પાછળ લગભગ ધારો.
- ૮ તેના બળને જૂખ પીડશે,
ને વિપત્તિ તેની પડખે તૈયાર રહેશે.
- ૯ તે તેના શરીરના અવયવોનો ભક્ષ કરશે,
[હા,] પોતાનો જ્યેષ્ઠપુત્ર તેના અવયવોનો ભક્ષ

૮૦૦

- ને શબ્દોથી મારા ચૂરા કરશે ?
- ૧ આ દસ વાર તમે મને મેહેલ્યા માર્યાં છે ;
મારી સાથે નિર્દય રીતે વર્તતાં તમને શરમ આવતી નથી.
- ૨ અને જો મેં પાપ કીધુંજ હોય,
તો મારી ચૂક મારી પાસે રહે છે.
- ૩ જો તમારે મારી વિરૂદ્ધ ગર્વ કરવોજ હોય,
ને મારૂં અપમાન મારી વિરૂદ્ધ વિવાદમાં લાવવુંજ હોય,
- ૪ તો હવે જાણો કે દેવે મને ઉથલાવી પાડ્યા છે,
ને પોતાની જાળથી મને ઘેરી લીધા છે
- ૫ જાણો, અન્યાયને લીધે હું પોકાર કરૂં છું, પણ મારી
દાદ સાક્ષજવામાં આવતી નથી
હું મદદને માટે પોકાર છું, પણ ન્યાય [મળતો] નથી.
- ૬ તેણે વાડથી મારો માર્ગ એવો બધ કીધો છે, કે હું
આજળ ચાલી શકતો નથી,
ને મારા રસ્તાઓમાં અધકાર મૂક્યા છે.
- ૭ તેણે મારો વૈભવ છિનવી લીધા છે,

ને મારી [માના] 'પ્રેમના કુરબાનને મારે આજીવ
કરવી પડે છે

૧૮ તાના ઊકારા પણ મને વચ્ચે ગણે છે,
જે હું છું. તે તેઓ મારી વિરક્ત બોલે છે
૧૯ સુધના મારા અંતરના મિત્રો મને કંટાળે છે;
અને મારાં વદાવડાં મારી ઉલટાં થઈ ગયાં છે
૨૦ મારાં દાડકાં મારી ચામડીને તથા મારા માંસને
વળને છે,

ને દુ માંડમાંડ બચ્ચો છું

૨૧ જે મારા મિત્રો, મારા પર દયા રાખે, મારા પર
દયા રાખે;

કેમકે દેવના હાથે મારો સ્પર્શ કર્યો છે

૨૨ તમે દેવની પેઠે મને કેમ સતાવો છો,
ને મારા માસથી ધરાતા નથી?

૨૩ અરે, મારા રાખ્ખો દમભૂંજ લખાય,

અરે, પુસ્તકમાં તે નોંધાય, તો કેવું સાહે!

૨૪ તેઓ લોહાની કલમથી તથા સીસાથી

સદાને માટે ખડકમાં ફોલારાય, તો કેવું સાહે!

૨૫ પણ હું બધું છું કે મારો ખડી લેનાર છવે છે,
ને તે આખરે પૃથ્વી પર ઉભો રહેશે;

૨૬ ને મારી ચામડીની આવી રીતે નાશ થયા પણ
પણ વજારશરીરે દુ દેવને નોંધાય;

૨૭ તેને હું પોતાની મેળે નોંધાય,

ને મારી આંખો ભેરો, ને બીજની નહિ.

માફ અંતર મારામા નિર્નય થાય છે

૨૮ જે તમે કહો કે, અધે દેવા તેને સગાવીશું!

કેમકે આ બાળનું મૂળ તેનામાં અબૂ છે;

૨૯ તો તમે તરવારથી ખિંદો;

કેમકે કોપ તરવારની શિડા [લાવે છે].

એ સાહે કે તમે બીજો કે ન્યાયકરણ છે.

૨૦ ત્યારે સોફાર નાઅમાયોએ ઉત્તર આપીને
કહ્યું કે,

૧ જે માટે મારા વિચારો મને ઉત્તર આપે છે,

ને એને લીધે હું ઉતારીશ પથા પુ.

૨ મને સરમાને છે એવા કપડાં ને સાંતળવો છે,

અને મારી લુહિનો આત્મા મને ઉત્તર આપે છે.

૩ પુંડ્ર બનુતો નથી કે, પ્રાનીન કાલથી,

અંતરે મનુષ્ય પૃથ્વી ઉપર મુખથી ત્યારથી,

૪ 'દુષ્ટોને ન્યાયકરણ સમુદાય છે,

ને અપમાનિતો દર્બે માથે સમીકે છે

૫ જે તેનો યશ આકાશ સુધી વહે

ને તેનું માથું આબ સુધી પહોંચે;

૬ તો પણ તે તેની પોતાની વિધ્યાની પેઠે સદાને

માટે નાશ પામશે;

૭ એઓએ તેને બોધો છે તેઓ કહેશે કે, તે ક્યાં છે?

૮ તે સ્વપ્નની પેઠે ઉઠી જશે, ને તેનો પત્તા લાગશે

નહિ;

૯ હા, રાતના સફરશની માફક તે નસાડવામાં આવશે.

૧૦ જે આંખે તેને લીટા દશે તે તેને ફરી નહિ દેખે;

ને તેનું સ્થળ તેને ફરી નહિ ભુલે

૧૦ તેનાં કુરબાન દરિદ્રીઓની મહેરબાની સોધશે,

ને તેના હાથ તેનું ધન પાછું આપશે

૧૧ તેનાં દાડકાંમાં તેની બુવાની ભરપૂર છે,

પણ તે તેની સાથે પૂજમાં સુખ જશે

૧૨ જે કે દુષ્ટતા તેના સુખમાં મીડી લાગે,

જે કે તે તેને પોતાની છબ તળે સંતાડે;

૧૩ જે કે તે તેને પાછી રાખીને નિષ્કળવા ન દે,

પણ પોતાના મ્હોમાં ને મ્હોમાંજ રાખે;

૧૪ તો પણ તેનાં આવરડાંમાં તેના બોરાક બટામ

ગયો છે,

તે તેના પેટમાં સર્વનું ઊર થઈ ગયો છે.

૧૫ તે દ્રવ્ય ગળા ગયો છે, પણ તેને તે ફરીથી બોજી

કાઠું પડશે;

૧૬ જે તેના પેટમાંથી તે બોજી કઢાવશે.

૧૭ તે સર્વોનું ઊર બુસશે;

નાજની છબ તેનો સદાર કરશે.

૧૮ નહીંઓ અને માણસ તથા મધની વહેલી ધારાઓ

તે બેવા પામશે નહિ.

૧૯ જેને કાળે તેણે કમ કાધો દશે, તે તેને પાછું આપું

પડશે, ને તેને ગળા વા તે પામશે નહિ;

તેણે જે સંપત્તિ મેળવી દશે, તેના પ્રમાણમાં તે

દર્બે નહિ પામશે.

૧૯ કેમકે તેણે જરીઓ ઉપર બુલ્લમ કાધો છે તથા

તેઓને ત્યાં કાધો છે,

૨૦ પર તેણે બાંધ્યું નહોતું, તે તેણે ભેરબુલ્લમથી

લઈ લીધું છે.

૨૦ તેના મનમાં કાંઈ સાંતિ નહોતી,

માટે જેમાં તે આનંદ માનતો હતો તેમાંનું કાંઈ

તે બચાવી રાક્યો નહિ.

૨૧ તેણે આઈ ગયા વગર કશું મૂક્યું નહોતું;

એ માટે તેની આખાદાની ટકરો નહિ
 ૨૨ તેની સંપત્તિની પુષ્કળતામાં તે તંબીમાં આવશે;
 પ્રત્યેક દુઃખિત જનનો હાથ તેના પર આવી પડશે.
 ૨૩ તે પોતાનું પેટ ભરવાની અણી પર હરો એટલામાં,
 [દેવ] પોતાનો કોધાવેશ તેના પર નાખશે,
 ને જ્યારે તે ખાતો હશે, ત્યારે તે તેના પર
 વરસાવશે.
 ૨૪ લોદાના શસ્ત્રથી તે નાસશે,
 ને પિત્તળનું ધનુષ્ય તેને વિધી નાખશે.
 ૨૫ તે તેને તાણી કાઢે છે, ત્યારે તે તેના પેટમાંથી
 નિકળે છે;
 હા, તેની ચળકતી અણી તેનાં પિત્તમાંથી નિકળે છે;
 તેની ઉપર ત્રાસ આવી પડ્યો છે.
 ૨૬ તેના ધનભંડારને માટે તમામ અધિકાર રાખી
 મુકશે છે;
 દુઃખી વગરની આગ તેને ભસ્મ કરશે;
 તેના તંબુમાં ને હજી બચ્યું હશે તેને તે ખાઈ
 નાખશે.
 ૨૭ આકાશ તેનો અન્યાય પ્રગટ કરશે,
 ને પૃથ્વી તેની સામે ઉઠશે.
 ૨૮ તેના ઘરની નિપજ લોપ થશે,
 તેના કોપને દિવસે તે વહી જશે
 ૨૯ દુષ્ટ માણસનો દેવ તરફથી દિરસો,
 તથા દેવે તેને ઠરાવી આપેલું વતન એ છે.

ને દેવની સોડી તેઓ ઉપર નથી.
 ૧૦ તેમનો સાંદ થેકે છે, ને નિષ્ફળ થતો નથી;
 તેમની આય ફૂળે છે, ને તરોઈ જતી નથી
 ૧૧ તેઓ પોતાનાં બાળકોને જ્યાબધળહાર મોકલે છે,
 ને તેમનાં છાકરાં નાચી રહે છે.
 ૧૨ તેઓ ડક તથા વીણા સાથે આય છે,
 ને વાંસળીના નાદથી હર્ષાય છે.
 ૧૩ તેઓ પોતાના દિવસે આખાદાનીમાં ગુભરે છે,
 ને એક પળમાં તેઓ શેઓલમાં ઉતરી જાય છે
 ૧૪ તો પણ તેઓ દેવને કહેતા હતા કે, અમારી
 પાસેથી દૂર જા;
 કેમકે અમે તારા માર્ગોનું જ્ઞાન ઇચ્છતા નથી.
 ૧૫ સર્વસમર્થે કોણ છે, કે અમે તેની સેવા કરીએ?
 ને અમે તેની પ્રાર્થના કરીએ તો અમને શી લાભ
 પાવે?
 ૧૬ જીવ્યો, તેઓની આખાદાની તેઓના હાથમાં નથી,
 દુષ્ટોની સલાહ મારાથી દૂર છે.
 ૧૭ કેટલી વાર દુષ્ટોનો દીવો હોલવી નંખાય છે?
 ને તેઓની વિપત્તિ તેઓની ઉપર આવે છે?
 ને [દેવ] પોતાના કોપમાં ડોકાણે ડોકાણે દુઃખ
 મોકલે છે?
 ૧૮ ને તેઓ પવનથી ધસડાતા ખુંપરા જેવા,
 ને તોફાનથી ઉડતાં ફેતરાં જેવા છે.
 ૧૯ તમે કહો છો કે તેનો અન્યાય તેવો તેનાં ના...

- ૯ અનાથોને યાનથી આચડી લેનારા,
તથા ગરીબોના અંગ પરના [વસ્ત્રો] ગિરોમી
લેનારા પણ છે,
૧૦ નથી તેઓ નાગા ફરતા ફરે છે,
ને ભૂખે પેટ પુળા વહે છે,
૧૧ તેઓ આ માણસોની કોતોની માઢે-રી ગમ તેલ
પીવે છે,
તેઓ દ્રાક્ષકુટોમાં [દ્રાક્ષો] ખુદે છે, ને તુવા
ભોજવે છે
૧૨ ધણી વસ્તીવાળા નગરમાંથી માણસો હાથપીટ
કરે છે,
ને ધાયલોના આત્મા બૂસ પાડે છે,
તો પણ દેવ તેને [તેઓની] મુખાંધ તરીકે નથી
ગણતો
૧૩ અજવાળા વિરૂદ્ધ કિતૂર કરનારાઓમાના એઓ છે,
તેઓ તેના માર્ગો ગણતા નથી,
ને તેના પયમા ટકતા નથી
૧૪ ખુની અજવાળુ ધથે ભજે છે, તે ગરીબ તથા
દરિદ્રીને મારી નાખે છે,
ને રાત્રે તે ચોર જેવો છે
૧૫ વ્યભિચારીની આખ પણ ગળગળિયાની વાટ
બુઝે છે,
ને એતુ કહે છે કે, કોઈની આખ મને દેખશે નહિ,
ને તે પોતાના મ્હો પર ભુકાની બાધે છે
૧૬ અધારામાં તેઓ ધરોમાં ખાતર પાડે છે,
દિવસે તેઓ બારણા બંધ કરી ધરમાં બરાધ રહે છે,
અજવાળુ તેમના બાજુવામાં આવતું નથી
૧૭ કેમકે સવાર તો તે બધાઓને મૃત્યુબાયા જેવો
લાગે છે,
કેમકે તેઓ મૃત્યુબાયાને નાસ જાણે છે
૧૮ પાણીની સપાટી પર તે જલદ છે,
પૃથ્વીમાં તેઓને હિરસો શાપિત છે,
તે દ્રાક્ષવાડીઓને રરતે નથી વળતો
૧૯ સૂક તથા ઉચ્છ્વાતા બરફના પાણીને સોસી લે છે
[એવી રીતે] શેઓલ પાપી [આને સોસી લે છે]
૨૦ ગર્ભસ્થાન તેને ભૂ રી જશે, કીડો મજાથી તેને
બક્ષ કરશે,
પાજળથી તેને કાઢ સમારશે નહિ,
ને અનીતિ ઝાડની પેટે ભજિત કરાશે
૨૧ ફરજન વગરની વાગણીને તે ગળી જાય છે,

- ને વિધવાનું બહુ કરતો નથી
૨૨ તે પોતાના પરાક્રમવડે સમયોને પણ ખેંચી લે છે,
તે ઉઠે છે, ને કોઈ માણસને હાથગોનો બરોસો નથી
૨૩ [દેવ] તેમને નિર્ભય સ્થિતિ આપે છે, ને તેઓ
તે પર આધાર રાખે છે,
ને તેની આંખો તેઓના માર્ગો પર છે
૨૪ તેઓ ઉચ પદવીએ ચઢે છે, પણ થોડી મુઠતમાં
તેઓ નષ્ટ થઇ જાય છે,
હા, તેઓ અધમ સ્થિતિએ લવાય છે, બીજા
બધાની માફક તેઓ રસ્તામાંથી કંઠાય છે,
ને ધાન્યના કણસલાની ટાંચોની પેટે તેઓ કપાય
જાય છે
૨૫ અને જો એમ ન હોય તો મને જૂઠો પાડનાર,
તથા મારી વાતને નકામી કરાવનાર કોણ છે ?

- ૨૫ ત્યારે બિહાઈ શૂદ્રો ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
૨ સત્તા તથા ભય તેની પાસે છે,
તે પોતાના ઉચરયાનોમાં શાંતિ કરે છે
૩ શું તેના સૈન્યોની કાઠ ગણવી છે ?
ને કોના ઉપર તેનું અજવાળુ નથી ઉતરતું ?
૪ તો ઇશ્વરની હજુરમાં મનુષ્ય કેમ કરીને ન્યાયી ઠરે ?
કે સ્ત્રીનિત કેવી રીતે શુદ્ધ હોઈ શકે ?
૫ જો, એટલે પણ પ્રકાશ નથી,
ને તારાઓ તેની દૃષ્ટિમાં સ્વચ્છ નથી,
કે તો મનુષ્ય જ કીડો છે તે,
ને મનુષ્યપુત્ર જ કીડો છે તે [કેવી રીતે શુદ્ધ
હોય ?]

- ૨૬ ત્યારે અધ્યુપ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
૨ સામર્થ્ય વગરનાને તે શી રીતે સહાય
કીધી છે ?
નિર્ભય હાથને તે કેવી રીતે બચાવ્યો છે ?
૩ અજ્ઞાનીને તે કેવી રીતે બોધ આપ્યો,
તથા ખરૂ જ્ઞાન પુણ્ય જાહેર કીધું છે ?
૪ તે કોણને સમજાવે ઉચ્ચાર્યો છે ?
ને તારાથી કોણનો શ્વાસ નિઃસ્સ્યો ?
૫ પાણી તથા તેમાં રહેનારાની વળે
મુએલાઓ મુને છે
કે તેની આગળ શેઓલ ઉઘાડુ છે,
ને વિનાશને દોષજુ નથી
૭ તે ઉત્તરને ખાલી જગ્યા પર ફેલાવે છે,
ને પૃથ્વીને નિરાધાર લટકાવે છે

- ૮ તે પોતાના ઘાસ વાદળના પાણીને બાધી દે છે,
 ને વાદળ તેના બારથી ફાટી જતું નથી
 ૯ તે પોતાના રાજ્યાસનનો મોખરો ઢાકી દે છે,
 ને તે પર પોતાનું વાદળ પ્રસારે છે
 ૧૦ તેણે પાણીની સપાટી ઉપર,
 પ્રકાશ તથા અધકારની સરહદો સુધી, હદ કરાવી છે
 ૧૧ તેની ધમકીથી આકાશના સ્તંભો કાંપે છે,
 ને વિસ્મિત થાય છે
 ૧૨ તે પોતાના સામર્થ્યથી સસુદ્રને ખસાવે છે,
 ને પોતાના આતુર્યથી તે રાહાબને વિંધે છે
 ૧૩ તેના આત્માએ આકાશો રોબાળ્યા છે,
 તેના હાથે જલદ સર્પને વિંધ્યા છે
 ૧૪ જુઓ, આ તો તેના માર્ગોનું માત્ર ઉપવક બ્યાન છે,
 ને આપણે તેના કેટલો જૂજ અણુસારો સાક્ષીએ
 છીએ!
 પણ તેના સામર્થ્યનો ઘડાકો કોણ સમજી શકે?

૨૭ અને અય્યુષે પોતાના દૃષ્ટાન્તા વધારામાં
 વળી કહ્યું કે,
 ર દેવ જેણે મારો હક હુબાળ્યા છે,
 ને સર્વસમર્થ જેણે મારા આત્માને સતાવ્યો છે,
 તેના સોબન કે,
 ૩ (કેમકે મારો જીવ મારા બોલિયામાં હજી અના

- ૧૦ થું તે સર્વસમર્થમાં આનંદ માનયો,
 ને સર્વ પ્રસંગે દેવને વિનવી કર્યો?
 ૧૧ ઇશ્વરના હાથ વિષે હું તમને શિખવીશ,
 સર્વસમર્થની પાસે છે, તે હું નહિ છુપાવીશ.
 ૧૨ જુઓ, તમ સર્વેએ ખડે તે જોયું છે,
 તો શા માટે તમે તદન બ્યર્થ થયા છો?
 ૧૩ ઇશ્વર પાસેથી હુબ માણસનો દિરસો,
 તથા સર્વસમર્થ પાસેથી જીવમીઆને મળતો
 વારસો આ છે
 ૧૪ જો તેના ફરજનની વૃદ્ધિ થાય, તો તે તરવારને
 વારતે છે,
 ને તેના વંશને રોટલીથી વૃક્ષ નહિ થશે.
 ૧૫ તેના જીવતા રહેલા મૃત્યુમાં ફરારો,
 ને તેની વિધવાઓ વિલાપ નહિ કરશે
 ૧૬ જો કે તે ધૂળની માફક રૂપાના ઢગલેટગલા કરે,
 ને કાદવ રી પેટે વસ્ત્ર બનાવે,
 ૧૭ તો તે છે બનાવે, પણ ન્યાયીઓ તે પડેરશે,
 ને નિર્દોષ જનો તે રૂપુ વહેંચી લેશે
 ૧૮ પતંગિયાની પેટે તથા રખેવાળે બાયેના માડવાની
 પેટે
 તે પોતાનું ધર બાંધે છે
 ૧૯ તે દ્રવ્યવાન સુધ જાય છે, પણ તેનું દેહન થશે
 નહિ

- તેઓ મારી આબરૂને પવનની જેઠે ઘસડી લઇ
જાય છે;
ને મારી આબાદી વાદળની માફક લોપ થઇ છે.
૧૬ અને હવે મારો આત્મા મારી માંહે પિગળી ગયો છે;
વિપત્તિના દિવસોએ મારૂં અહમ્ કીધું છે.
૧૭ રાતને સમયે મારા શરીરમા મારાં હાડકાં વિધાય છે,
ને મારી કરડની [વેદના] યાદ ખાતી નથી.
૧૮ [રોગની] ઘણી સખ્તાઇને લીધે મારા વસ્ત્રમાં
હાથ પડ્યા છે,
મારા અગરખાના બળાની માફક તેણે મને ઢુપો
હોવો છે.
૧૯ તેણે મને કાદવમા નાખ્યો છે,
ને હું ધૂળ તથા રાખ જેવો થયો છું.
૨૦ હું તને દાક માફ છું, ને તું મને ઉત્તર દેતો નથી;
હું ઉભો યાદ છું, ને તું મારી તરફ જુએ છે.
૨૧ તું ફરી જઇને મારા પર નિર્દય થયા છે;
તારા દાયાના બળથી તું મને સળાવે છે.
૨૨ તું મને વાધુમાં ઉંચો કરે છે, તું મને તે પર સ્વારી
કરાવે છે;
ને તું મને તોફાનમાં પિગળાવી નાખે છે.
૨૩ કેમકે હું જાણું છું કે તું મને મૃત્યુમાં,
તથા સર્પ ચઢ્યોને માટે ઠરાવેલા ઘરમાં લાવશે.
૨૪ નિશ્ચે તે ખરિશ્વરના દનવા વિરૂદ્ધ પોતાનો દાઘ
લખાવશે નહિ;
કોઇ પાયમાલ થય્યો હોય તો પહુ આવાને માટે
જમ પાડવી એ [તેને ધટે છે].
૨૫ હું કુખિતને માટે હું નહોતો રહ્યો?
હું કમાવેને વારસે મારો આત્મા દિલગીર નહોતો
થતો.
૨૬ હું યુગની આશા રાખતો હતો ત્યારે અધુન
આ ધી પડ્યું,
ને હું અજવાળાની આશા રાખતો હતો ત્યારે
અધારે આ ધી પડ્યું.
૨૭ મારાં આંતરડાં કળવે છે ને તારાં થવાં નથી;
વિપત્તિના દિવસો મારા પર આવી પડ્યા છે
૨૮ હું સૂર્યપ્રકાશ વિના ચોક કરતો ફરું છું;
હું સખામા ઉભો થઈને મદદને માટે જૂન પાડું છું.
૨૯ હું લોપકાને લાઇ,
ને શ્વદ્યુનોને સાથી થયો છું.
૩૦ મારી ચામડા કાપી થઇ ગઇ છે, ને મારા પરથી
[ખરી પડે છે].

- ને અરમીથી મારાં હાડકાં બળી ગયાં છે.
૩૧ માટે મારી વીણા ચોક્કસ [થઇ ગઇ] છે,
ને મારી વાંસળી રહનારાંના સાદ [જેથી લાગે છે].
મેં મારી આંખો સાથે કરાર કીધો;
તો હું કુમારિકા પર નજર કેમ નાખું?
૨ કેમકે ઉપરથી ઇશ્વર પાસેથી શો દિવસો,
ને ઉચ્ચસ્થાનથી સર્વસમયે પાસેથી શો વારસો છે?
૩ હું તે દુરાચારીઓને માટે વિપત્તિ,
ને અન્યાય કરનારાઓને સારૂં આફત નથી?
૪ હું તે મારા માંગો નથી ભેતો,
ને મારાં બધાં પગલાં નથી ગણતો?
૫ જો હું વ્યર્થતાથી વરવો હોઉં,
ને જો મારો પગ ઠગાઇ તરફ હોજો હોય;
૬ (અદ્ભુત, જાનવામાં મને તોલવો જોઇએ,
કે જેવ મારૂં પ્રમાણિકપણુ જાણે);
૭ જો મારૂં પગડું રસ્તાથી આડું અવળુ વળ્યું હોય,
ને મારૂં હૃદય મારી આંખોની પાછળ ચાલ્યું હોય,
ને જો મારા હાથને કોઇ કલંક વળગ્યું હોય,
૮ ત્યારે તો હું વાતું, ને બીજે ખાય;
હા, મારા ખેતરની ઉપજ સમૂળની નષ્ટ થાય.
૯ જો મારૂં મન કોઇ સ્ત્રી ઉપર લોભાણુ હોય,
ને જો હું મારા પટોશીના બારણા પાસે લાગ
જોઇને છુપાઇ રહ્યો હોઉં,
૧૦ તો મારી વડુ બીજના ફળણાં ફળે,
ને બીજ તેના પર વાંકા વળે.
૧૧ કેમકે એ તો અગર કુકર્મ કહેવાય;
હા, એ અન્યાય તો ન્યાયાધીશોને નિશ્ચયે ખાત
છે.
૧૨ કેમકે એ એક પ્રકારનો અગ્નિ છે, જે લસન કરી
વિનાશ કરે છે,
ને મારી સ્વપ્ના ઉપજનુ મૂળ કાટે એવું [છે]
૧૩ ત્યારે મારા હાસને કે મારી હાસીને મારી સાથે
તકરાર ઉઠી હોય
ત્યારે તેમનો હાલો મેં ઉચ્છેદ કર્યો હોય;
૧૪ તો, ત્યારે ઇશ્વર ઉભો થાય, ત્યારે હું ધું કર;
ને તે [મને] જોઇ લે, ત્યારે હું તેને શો ઉત્તર
આપું?
૧૫ જોત્રે મને નર્મસ્થાનમાં બનાવ્યો, તેજેજુ હું તેને
નથી બનાવ્યો?
ને હું એકજ [ઇશ્વર] અમને નર્મસ્થાનમાં યજ્ઞ
નથી?

- ૧૬ ને મેં મરીબોને [તેમની] ઇચ્છાથી અટકાવ્યા હોય;
 ને વિધવાની આબોને છૂલું કરાવી હોય,
 ૧૭ કે મારો કાળિયો મેં એકલાએજ ખાધો હોય,
 ને અનાથોએ તેમાથી ન ખાધું હોય,
 ૧૮ (તેથી ઉલટું મારી જીવવાનીથીજ તે જન્મ પોતાના
 આપની સાથે [ઉછર્યો] હોય તેમ મારી સાથે
 ઉછર્યો છે,
 ને મારી માના પેટથીજ હું તેણીને દોરનાર થયો છું);
 ૧૯ ને મેં કાષ્ટને વજ્રની અછતથી મરતો,
 કે દરિદ્રીને એકવાના [વજ્ર] વખરનો ભેયો હોય,
 ૨૦ ને તેની કમરે મને ધન્યવાદ ન આપ્યો હોય,
 ને ને મારા ઘેટાના ઉનથી તેને હુક ન મળી હોય;
 ૨૧ મારી સહાય દરવાજામાં ભેળને,
 ને અનાથ વિરૂદ્ધ મેં મારો હાથ ઉઠાવ્યો હોય,
 ૨૨ તો મારો જીજ્ઞા ખભામાંથી ખરી પડે,
 ને મારો હાથ હાડકામાંથી ભાંગે
 ૨૩ કેમકે ઇશ્વર તરફથી આફતનો મને ત્રાસ હતો,
 ને તેના મહત્વના કારણથી હું કાંઈ કરી શકતો
 નહોતો.
 ૨૪ ને મેં સોના પર આશા બેસાડી હોય,
 ને ને ચાખખા સોનાને મેં મારો આધાર કર્યો હોય;
 ૨૫ ને મારૂં ધન ધણુ હોવાને લીધે,
 તથા મારે હાથે ધણુ મેળવ્યું તેને લીધે હું ડર-
 ખાયો હોઈ,
 ૨૬ ને મેં સૂર્યને પ્રકાશતી વેળાએ,
 કે ચંદ્રને પ્રકાશમાં ચાલતો ભેયો હોય,
 ૨૭ ને મારૂં હૃદય છુપી રીતે લોભાયુ હોય,
 ને મારા મહોએ મારા હાથનું જીવન કીધું હોય;
 ૨૮ તો એ હોય પણ ન્યાયાધીશોની શિક્ષાને પાત્ર
 હોઈ,
 કેમકે ઉચ્ચસ્થાનમાં રહેનાર દેવનો મેં ઇનકાર
 કર્યો હોઈ
 ૨૯ ને મારા દ્વેષીઓના નાશથી હું હર્ષાયો હોઈ,
 કે તેને નુકસાન થયું હોય ત્યારે મેં મોટાઈ કરી
 હોય;
 ૩૦ (હા, સાપથી તેનો જીવ માગીને,
 મારા મુખને મેં પાપ કરવા દીધું નહિ,)
 ૩૧ ને મારા તણુના માણસો એમ ન કહેત,
 કે તેના મોસલથી તૂટ ન થયો હોય એવા એકને
 કાણ ચોધી કાઢી શકે?
 ૩૨ પરદેશીને રસ્તામાં ઉતારો કરવો નહોતો પડતો,

પણ મુસાફરને માટે હું પોતાના દ્વાર ઉઘાડતો હતો.
 ૩૩ ને મારો અન્યાય મારા મનમાં છુપાવીને,
 આદમની પેઠે મેં મારા ઉલ્લસન ઢાંક્યા હોય;
 ૩૪ એટલે મોટા સમુદાયથી બિદીને,
 તથા કુટુંબોના વૃક્ષકારથી ડરીને,
 હું છાનો રહ્યો હોઈ, ને ધર ખદાર નિકળ્યો નહિ
 હોઈ—

૩૫ અરે મારી દાદ સામજનાર કોઈ હોય તો કેવું સાડ!
 (ને, આ રહું મારૂં ચિન્હ, સર્વસમર્થ મને ઉત્તર
 આપે;)

ને મારા પ્રતિવાદીએ લખેલું તોહામતનામું મારી
 પાસે હોઈ તો કેવું સાડ!

૩૬ નિથે હું તેને મારા ખજા પર ઉચ્ચકી કરેત,
 મુગટની પેઠે તેને હું મારે માથે પહેરેત

૩૭ હું મારા પગલાની સખ્યા તેને કહી ખતાવત,
 સરદારની પેઠે હું તેની હુલ્મમાં ભત

૩૮ ને મારી જમીન મારી વિરૂદ્ધ જમ પાડી હોય,
 ને તેમાના ચાસ એકન થઈ રડતા હોય,
 ૩૯ ને મેં તેની ઉપજ પૈસા આપ્યા વગર ખાધી હોય,
 કે તેના ધણીઓના જીવ મેં ખોવડાવ્યા હોય,

૪૦ તો, ધરને બદલે કાટ,
 ને જવને બદલે ખરસહુ ઉગે
 અય્યબના શબ્દો સમાપ્ત થયા છે.

૩૨

હવે આ ત્રણ માણસોએ અય્યબને ઉત્તર
 આપવા બધ કીધા, કેમકે તે પોતાની નજ-
 રમાં નેક હતો. ત્યારે રામના કુટુંબના ખારાખએલ
 ખૂઝીના દીકરા અલીહુને કોઈ ચડયો; અય્યબ પર
 તેને કોઈ ચડયો, કેમકે તેણે દેવ કરતા પોતાને ન્યાયી
 કરાવ્યો. દેવથી તેના ત્રણ મિત્રો વિરૂદ્ધ પણ તેને
 કોઈ ચડયો, કેમકે તેમને [ખરા] ઉત્તર મળ્યો નહિ,
 ને તેમ છતાં તેઓએ અય્યબને હોમિત કરાવ્યો.
 ૪ હવે અલીહુ અય્યબ સાથે વાત કરવાની વાટ ભેંસ
 રહ્યો હતો, કેમકે તેઓ એના કરતા મોટા હતા.
 ૫ અને અલીહુએ બેયુ કે, એ ત્રણ માણસોના મુખમાં
 ઉત્તર નથી ત્યારે તેને કોઈ ચડયો
 ૬ અને ખારાખએલ ખૂઝીના પુત્ર અલીહુએ ઉત્તર
 આપીને કહ્યું કે,
 હું નાનો છું, ને વધે ધણા વૃદ્ધ છો;
 માટે હું દબાતો રહ્યો, ને મારો મત તમને જણાવ-
 વાને મારી દિગ્ગમત ચાલી નહિ.

- ને માણસથી અહંકાર છુપાવે
 ૧૮ તેના આત્માને ખાડામાં [પડવાથી,
 ને તેના જીવને તરવારથી નારા પામવાથી પાછા
 રાખે છે.
 ૧૯ વળી તેના બિહાના પર તેને યતા દુઃખથી,
 ને તેનાં હાડકાંમાં થતી લથુ વેદનાથી તેને એટલી
 શિક્ષા મળે છે કે,
 ૨૦ તેનો જીવ અત્રને,
 ને તેનો આત્મા સ્વાદિષ્ટ જોરાકથી કંટાળે છે.
 ૨૧ તેનું માંસ ગળાઈ જઈને અદૃશ્ય થયું છે,
 ને તેનાં હાડકાં જે દેખાતાં નહોતાં, તેમના ટેકા
 નિકળ્યા છે.
 ૨૨ હા, તેનો પ્રાણ કબરની નજીક,
 તથા તેનો જીવ નારા કરનારાઓની પાસે આવી
 પહોંચ્યા છે
 ૨૩ માણસને વારંતે શું યથાર્થ છે તે તેને દર્શાવવાને,
 હજારમાંનો એક ફૂત,
 દુઘાધિયા તરીકે, તેની સાથે દોષ;
 ૨૪ ત્યારે તો એ તેના પર કૃપાવાન થઈને કહે છે કે,
 તેને કબરમાં જતાં બચાવે,
 કેમકે તેના છુટકાની કિંમત મને મળી છે.
 ૨૫ બાળકના કરતાં પછી તેનું માંસ વાળું થયે;
 તે તેની જીવાનીના સમયની રિયતિમાં પાછો
 આવે છે;
 ૨૬ તે ઇશ્વરની પ્રાર્થના કરે છે, ને એ તેના પર એવો
 કૃપાવાન થાય છે કે,
 તે એનું મુખ જોઈને દર્બીય છે;
 ને તે મનુષ્યને તેની નેત્રી પાછી પ્રાપ્ત કરાવે છે.
 ૨૭ તે માણસો વરદ જોઈને કહે છે કે,
 મેં પાપ કીધું છે, ને સત્યને મરડી નાખ્યું છે,
 ને તેથી માંડ કાંઈ ભલું ન થયું;
 ૨૮ તેણે મારા પ્રાણને કબરમાં જતાં ઉઠાવ્યો છે,
 ને મારો જીવ અજવાળું જોયે
 ૨૯ જો, આ બધાં વાનાં ઇશ્વર માણસને જો વાર,
 હા, ત્રણ વાર, કરે છે,
 ૩૦ એ માટે કે તે તેના જીવને કબરથી પાછો લાવીને
 તેને જીવનના અજવાળાનો પ્રકાર પમાડે
 ૩૧ બરાબર ધ્યાન દે, હે અય્યમ, માંડે સાંભળ;
 • છાનો રહે, ને હુ બોલીશ.
 ૩૨ જો તારે કાંઈ કહેવાનું હોય, તો મને ઉત્તર આપ;

- બોલ, કેમકે હું તને ન્યાયી ઠરાવવા ઇચ્છું છું.
 ૩૩ નહિ તો હું માંડે સાંભળ;
 છાનો રહે, ને હું તને જ્ઞાન શિખવીશ
 ૩૪ અલીહુએ ઉત્તર આપીને વળી કહ્યું કે,
 રહે શાણા પુરધો, તમે મારા શબ્દો
 સાંભળો;
 અને જ્ઞાનીઓ, તમે મને કાન દો.
 ૩૫ કેમકે જેમ વાળનું અત્રનો સ્વાદ પારખે છે,
 તેમ કાન શબ્દોની પારખ કરે છે
 ૩૬ જે સત્ય છે તેને આપણે પોતાને વારંતે પસંદ
 કરીએ;
 સાડ શું છે, તે આપણે માહોમાહે સમજીએ.
 ૩૭ કેમકે અય્યમ કહ્યું છે કે, હુ ન્યાયી છું,
 ને ઇશ્વરે મારો હક દુખાવ્યો છે;
 ૩૮ હુ ન્યાયી છું તેમ છતાં ભૂટો [ગણાઈ] છું;
 નિર્દોષ [હું તો પછી] મારો ધા અસાધ્ય છે.
 ૩૯ અય્યમના જેવો કયો માણસ છે?
 તે તો વિરસ્કારને પાણીની પેટે પી ભય છે;
 ૪૦ તે કુર્મીઓની સોળતમાં ભય છે,
 ને બુડા માણસોની સગે ચાલે છે.
 ૪૧ કેમકે તેણે કહ્યું છે કે, માણસ ઇશ્વરમાં આનંદ માને,
 તેમાં તેને કાંઈ લાભ નથી
 ૪૨ માટે, હે સમન્તુક માણસો, તમે માંડે સાંભળો,
 દુષ્ટાઈ કરવી એ ઇશ્વરથી,
 ને અન્યાય કરવો એ સર્વસમર્થથી દૂર દો.
 ૪૩ કેમકે માણસના કામનું ફળ તે તેને આપશે,
 ને દરેક માણસને તેના મોંઘા પ્રમાણે પ્રાપ્ત કરાવશે.
 ૪૪ હા, નિશ્ચે ઇશ્વર દુષ્ટાઈ નહિજ કરશે,
 ને સર્વસમર્થ ન્યાય નહિજ મરડશે.
 ૪૫ તેને પૂચ્વીનો અધિકાર કોણે સોંપ્યો?
 અથવા આખી દુનિયાની વ્યવસ્થા કોણે કરી છે?
 ૪૬ જો તે મનુષ્ય ઉપર પોતાનું અતઃકરણ ચોંટાડે,
 જો તે તેનો આત્મા ને તેનો શ્વાસ પોતાની પાસે
 સમેટી લે;
 ૪૭ તો સર્વ દેહધારીઓ એકત્ર નજીક થાય,
 ને મનુષ્ય પાછું ધૂળ થઈ જાય
 ૪૮ જો હવે [તને] શુદ્ધિ [હોય] તો આ સાંભળ;
 મારા શબ્દોની વાણી સાંભળ
 ૪૯ શું ન્યાયદ્રેષી પછી અધિકારી હોય?
 ને ન્યાયીને [તથા] પરાક્રમીને હું દોષિત ઠરાવશે શું?

૧૮ થું રાત્રને અધમ કહેવો,
અથવા ઉમરાવોને દુષ્ટ કહેવા એ [દુરસ્ત] છે ?
૧૯ તો જે રાત્રએના મહેળી શરમ નથી રાખતો,
કે મરીબના કરવા ધનવાનને વધારે નથી લેખવતો,
કેમકે તેઓ સર્વ તેના હાથનું કૃત્ય છે, [તેને તો
એવો કેમ કહેવાય ?]
૨૦ એક પલકમા, મધરાતે પણ તેઓ મરી જાય છે,
લોકોને આચકો લાગે છે ને તેઓ લોપ થાય છે,
ને બળવાનો કોઇ માણસના કર્યા શિવાય નષ્ટ
થાય છે
૨૧ કેમકે તેની આખો મનુષ્યના મર્ગો ઉપર છે,
ને તે તેની સ્વર્ણ વર્તણુક જુએ છે
૨૨ એવો કોઇ અધકાર કે મૃત્યુલાયા નથી,
કે જ્યાં દુષ્ટમર્ગો સળાઈ રાકે
૨૩ કેમકે માણસ દેવની હજીરમા ન્યાયકરણમા જાય,
તે માટે એને તેના વિષે વધારે વિચાર કરવાની
જરૂર નથી
૨૪ તે અરોધ્ય રીતે સમર્થ માણસોને લાગી ચૂકા
કરે છે,
ને તેમની જગ્યાએ બીજાએ બેસાડે છે
૨૫ તે માટે તે તેઓના કામોની ખબર લે છે,
ને તે તેમને રાતમા એવા પાયમાલ કરે છે કે
તેમનો વિનાશ થઈ જાય છે
૨૬ ખુદશી રીતે બીજાએના કેપતા
તે તેઓને દુષ્ટ માણસો તરીકે મારે છે,
૨૭ કેમકે તેના અનુસરણમાંથી તેઓ ભટકી જયા,
ને તેના કોઇ પણ માર્ગની દરકાર રાખી નહિ,
૨૮ ને એમ તેઓએ મરીબની જૂમ તેની પાસે
પહોંચાવી,
ને તેણે દુષ્ટિતોની જૂમ સાક્ષી
૨૯ જ્યારે તે શાંતિ આપે, ત્યારે કોણ દોષિત કરાવી
રાકે ?
ને જ્યારે તે પોતાનું મુખ છુપાવે, ત્યારે તેને કોણ
જોઈ રાકે ?
૩૦ પછી પ્રજાની પ્રત્યે [એમ કરવામા આવે] અથવા
માણસની પ્રત્યે તો પણ,
૩૧ એ માટે કે અધર્મો માણસ રાજ્ય ન કરે,
ને લોકોને ફાદામા નાખનાર કોઇ ન હોય
૩૨ કેમકે થું કોઈએ કશાને એમ કહ્યું છે કે,
મેં [રિડેપ] વેદી છે કુ હવે પછી હોય નહિ કં ?
૩૩ જે કું સમજતો નથી તે કું મને શિખવ ;

જે મેં અન્યાય કીધો હોય, તો કુ હવે પછી એવું
નહિ કરીશ
૩૪ થું તે તારી મરજી પ્રમાણે બદલો આપે, કેહું તે
[સ્વીકારવા]ને છનકાર કરે છે ?
કેમકે તારે પસંદ કરેલું જોઈએ, ને મારે નહિ,
તે માટે જે કું જાણતો હોય, તે જોઈ
૩૫ સમજણા માણસો [મને કહેશે],
હા, મારૂ સાબળનાર દરેક જ્ઞાની પુરૂષ, મને
કહેશે કે,
૩૬ અપૂર્ણ જ્ઞાન વગર જોઈએ છે,
ને તેના શબ્દો ડહાપણ વગરના છે
૩૭ કુષ્ટ માણસોની જેટ ઉત્તર આપ્યાને લીધે
અપૂર્ણની અત્યંત સુધી પરીક્ષા થાય તો કેવું સારું !
૩૮ કેમકે તે પોતાના પાપમા દોષો ઉમેરે છે,
તે આપણી મધ્યે હાથથી તાળીઓ પાડે છે,
ને ઇશ્વર વિરુદ્ધ પોતાના શબ્દો વધારે છે

૩૫

વળી અલીહુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે,
રે કું એવું કહે છે કે, એમા મને શો ફાયદો
થવાનો છે,
મેં પાપ કર્યું હોત તો [જે મળત] તેના કરતા હાલ
મને વધારે શો નફો મળશે,
૩૬ થું એવું કહેવું તને વાર્થ છે ?
[અથવા] ઇશ્વરના કરતા મારૂ ન્યાયીપણું અધિક
છે એમ કું કહે છે થું ?
૩૭ કુ તારી સાથે તારા સાથીએને
વધા વને ઉત્તર આપીશ
૩૮ આકાશ તરફ નજર કરીને જો,
ને તારા કરતા ઉચ્ચ અતરિક્ષને નિહાળ
૩૯ જો તું પાપ કર્યું હોય, તો તેથી તેને ઉલટું કું થું
કરે છે ?
ને જો તારા ઉત્તરને વધી જાય, તો તેથી તેને કું
થું [નુકસાન] કરે છે ?
૪૦ જો તું ન્યાયી હોય, તો કું તેને થું આપે છે ?
અથવા તે તારા હાથથી થું પામે છે ?
૪૧ તારી દુષ્ટતાથી તારા જેવા માણસને તો [ઇત્તર
થાય],
ને તારી નેકાઈ મનુષ્યપુત્રોને તો [નફો થાય],
૪૨ જુલમની રૂઢિના કારણથી તેઓ રડી ઉઠે છે,
બળવાન હાથના કારણથી તેઓ મદને સારૂ જૂમ
પાડે છે

- ૧૦ પણ કોઈ એમ નથી કહેતું કે,
મારે સરજનહાર ઇશ્વર કે જે રાત્રે ગાયન આપે છે,
૧૧ આપણને પૃથ્વીના પશુઓના કરતાં વધારે
શિખવે છે,
ને આપણને વાયુચર પક્ષીઓના કરતાં વિરોધ
જ્ઞાની કરે છે, તે ક્યાં છે?
૧૨ ત્યાં તેઓ જૂમ પાડે છે,
પણ દુષ્ટ માણસના અહ્ધકારને કીધે કોઈ ઉત્તર
આપતો નથી.
૧૩ નિશ્ચે ઇશ્વર વ્યર્થતા નહિ સાબળશે
ને સર્વસમર્થ તે લેખવશે નહિ
૧૪ તો ત્યારે તું કહે છે કે, હું તેને દેખતો નથી, ત્યારે
તે નહિ [સાંભળશે] એ કેટલું વિરોધ સભવિત છે!
[તારો] દાવો તો તેની આગળ છે, માટે તું તેની
વાટ જો.
૧૫ પણ હવે, તેણે તને કોપાયમાન થઈને શિક્ષા
નથી કરી,
ને ઉદ્ધતાઈને તે ઝાઝી લેખવતો નથી;
૧૬ તે માટે અયૂષ વ્યર્થ વાતોથી પોતાનું મુખ
ઉઘાડે છે,
ને જ્ઞાન વિના વાત વધારે છે.

- ૩૬ વળી અલીદ્વએ આગળ વધીને કહ્યું કે,
રથોડી ધીરજ રાખ, ને હું તને બતાવીશ;
કેમકે હજીએ ઇશ્વરના પક્ષમાં મારે કેટલુંક બોલ-
વાનું છે.
૭ હું વેગળેથી માત્ર જ્ઞાન લાવીશ,
ને મારા કર્તાને ન્યાયી પણ લાગુ પાડીશ.
૮ કેમકે નિશ્ચે મારા સજ્જો નુકા નથી;
પૂરો જ્ઞાની જન તારી સાથે છે.
૯ જો, ઇશ્વર પરાક્રમી છે, ને કોઈને તુચ્છકારતો નથી;
તે શુદ્ધિમાં મહા બળવાન છે.
૧૦ તે દુષ્ટના જીવનું રક્ષણ કરતો નથી;
પણ દુ.ખિતાને તેમનો હક આપે છે.
૧૧ ને કીવાનોથી તે પોતાની દૃષ્ટિ પાછી ખેંચી લેતો
નથી;
પણ તે તેઓને સહાને માટે ગાદીપતિ રાજ્યોની
સાથે બેસાડે છે,
ને તેઓ ઉચ્ચ મદવી પામે છે.
૧૨ અને જો તેઓ બેડીઓમાં પુરાય,
ને વિપત્તિના બંધનોમાં સપડાય;

- ૧૩ ત્યારે તે તેઓને તેઓનું કામ,
તથા તેઓનાં ઉદ્ધવધન બતાવે છે, કે તેઓ અહ-
ધારથી વત્તી છે.
૧૪ વળી શિક્ષણ તરફ તે તેઓના કાન ઉઘાડે છે,
ને અન્યાયથી પાછો ફરવાની તેઓને આજ્ઞા કરે છે.
૧૫ જો તેઓ સાંભળીને [તેની] સેવા કરે,
તો તેઓ પોતાના દિવસો આખાદીમા,
ને પોતાનાં વર્ષો મુખ્યેનમાં મુખરશે.
૧૬ પણ જો તેઓ નહિ સાંભળે, તો તેઓ તરવારથી
નાશ પામશે,
ને તેઓ જ્ઞાન વિના માર્યા જશે.
૧૭ પણ જેઓ દુદયમાં અધર્મો છે તેઓ કોપનો
સમઢ કરે છે,
ને તે તેઓને બંધનમાં નાખે છે, ત્યારે તેઓ મદદને
માટે જૂમ પાડતા નથી.
૧૮ તેઓ જીવાનીમાં મોત પામે છે,
ને તેમનો જીવ અશુદ્ધ મધ્યે [નાશ પામે છે].
૧૯ તે વિપત્તિવાનને વિપત્તિમાંથી છોડાવે છે,
ને જીવમવડે તેઓના કાન ઉઘાડે છે.
૨૦ હા, તે તને સંકટમાંથી [કાઢીને]
સકડાસ વમરની બોહોળી જગ્યામાં દોરી ભત,
ને તારી મેજ પર પિરસેલું ચરબીથી ભરપૂર દોત
૨૧ પણ તું દુષ્ટોના ઇનસાફી ભરપૂર છે;
ન્યાયશાસન તથા ન્યાય [તાર] અહલુ કરે છે.
૨૨ કોઈ છે, માટે સાવધ રહે; રખે [તાર] પૂર્ણપણું
તને ભટકાની હે,
ને [તાર] પ્રાયશ્ચિત્ત ભારે હોવાથી તું આડે મર્જિ
દોરાય.
૨૩ હું તારું દ્રવ્ય અથવા [તારા] બળની બધી શક્તિઓ
[તને] સકટમાંથી ઉગારવાને પૂરાં પડશે?
૨૪ રાત્રી કે ત્યારે પ્રભાતે પોતાની જગ્યાએ નષ્ટ
થાય છે,
તેને મરિ ઇચ્છા ન રાખ.
૨૫ સાવધ થા, અન્યાય પર લક્ષ ન રાખ;
કેમકે સકટ કરતાં તેં એને પસંદ કીધો છે.
૨૬ જો, દેવ પોતાના સામર્થ્યવડે મહિમાવાન કાર્યો
કરે છે;
તેના જેવા શિક્ષક કોણ છે?
૨૭ તેની કારકીર્દી તેને કોણ ફરમાવી છે?
અથવા કોણ એમ કહી શકે કે, તેં અનીતિ કીધી છે?

૨૪ તેના જે કામ વિષે લોકો [રતોને] આવા આળ્યા છે
તેનાં વખાણ કરવાનું યાદ રાખ.

૨૫ સધળા લોકોએ તે જેવું છે;

માણસ ધણે દુરથી તે નિહાળે છે.

૨૬ જો, ઉધર મદાન છે, ને આપણે તેને ભણતા નથી;

તેનાં વર્ણોની સંખ્યા અરોધ્ય છે.

૨૭ કેમકે તે પાણીના દીપાં ઉપર જેવી લે છે,

જે તેની વચનમાંથી વરસાદરૂપે ટપકે છે.

૨૮ જો અંતરિક્ષ નીચે ઢાલે છે,

તે મનુષ્ય ઉપર પુષ્કળ વરસાવે છે

૨૯ અરે, ધું કોઈ વાદળોના વિસ્તાર,

તથા તેના અનન્યરૂપની અર્જનાઓ સમગ્ર થકે!

૩૦ જુઓ, તે પોતાનો પ્રકાશ પોતાની આસપાસ

પ્રસારે છે;

તે [તેને] સમુદ્રનાં ઉડાણોથી ઢાંકી દે છે.

૩૧ કેમકે એઓથી તે લોકોને ન્યાય કરે છે;

તે પુષ્કળ અન્ન આપે છે.

૩૨ તે પોતાના દાઘ વિલગથી વેષ્ટિત કરે છે;

તે ધારેલા નિશાન પર પડવાની તેને આજ્ઞા કરે છે.

૩૩ તેનો અવાજ તેના વિષે ખબર આપે છે;

દોરને પણ આવવા [તોફાન] વિષે [ખબર આપે છે].

૩૭ એથી પણ માફ દૃઢ્ય કાપે છે,
તે તેની જગ્યાએથી ચસકી બંધ છે.

૩ તેના સાદનો અવાજ,

વથા તેના મુખમાંથી નિકળતી વાદી સાંભળો.

૪ તે તેને આખા આકાશ વળે,

તે તેની વિલગીને પૃથ્વીની દૃઢ સુધી મોકલી દે છે.

૫ તેની પાછળ અવાજનો અડગાટ ધાય છે;

તે પેશવાના મદતના સાદથી જરૂર છે;

તે તેનો અવાજ સરવાય છે, ત્યારે તે તેમને બંધ પાડતો નથી.

૬ ઉધર પોતાના સાદથી આશ્ચર્યકારક અર્જના કરે છે;

તે એવાં મદાન દૂધો કરે છે કે જે આપણે સમગ્ર રાખ્યા નથી

૭ કેમકે તે ખરડને,

તેમજ વરસાદના ત્રાપધાને,

વથા પોતાના બારે વરસાદની રેલોને કહે છે કે,

પૃથ્વી પર પડે.

૮ તે પ્રત્યેક માણસના દાઘને મુદાથી બંધ કરી દે છે;

કે તેનાં મુલેલાં સર્વ માણસોને ભણ પડે.

૯ ત્યારે યજુઓ ઓળે બરાઈ બંધ છે,

તે પોતાનાં બ્રીલોમાં બરાઈ રહે છે.

૧૦ [દક્ષિણના] આરસમાંથી તોફાન,

તે ઉત્તરમાંથી યાદ નિકળી આવે છે.

૧૧ ઉધરના આસથી હીમ પડે છે;

તે પાણીનો વિસ્તાર કરી બંધ છે.

૧૨ હા, તે યાદ વાદળમાં પાણી ભરે છે,

તે પોતાના પ્રકાશરૂપી વાદળને પ્રસારે છે.

૧૩ તે તે તેના ચઢાવ્યાથી ચોમરદમ આસપાસ ફરે છે,

કે દુનિયાના વસ્તીવાચક સધળા લોકોમાં તેઓ

તેની સર્વ આજ્ઞાઓ પ્રમાણે કરે;

૧૪ પછી ગમે તો શિક્ષાને સાગ્ર, કે પોતાની પૃથ્વીને

સાગ્ર,

કે તેની દયાને લીધે, તે તેને મોકલતો હોય.

૧૫ જો અધૂન, એને ધ્યાન દે;

રિમર ઉલો રટીને દેવતાં ચમત્કારિક કામોનો

વિચાર કર.

૧૬ કેવી રીતે ઉધર તેમને શિર [ફરજો મૂકે છે]

તે પોતાના મેધની વિલગીને ચમકાવે છે, તે ધું દું

બલે છે?

૧૭ વાદળાં સમતોલ રીતે અધર રહેવું,

વથા જે જ્ઞાનમાં સંપૂર્ણ છે તેનાં આશ્ચર્યકારક કૃત્યો,

તે ધું દું બલે છે?

૧૮ દક્ષિણના [વાયુના] કારણથી પૃથ્વી સાંત હોય છે,

ત્યારે વારાં વરસો કેમ જરૂર હોય છે [એ દું બલે છે]?

૧૯ દું તેની ખસખસી કરીને અંતરિક્ષ

કે જે ઝાળેલી [ધાવતી] આરસીના જેવું મનુષ્ય

છે, તેને પ્રસારી શકે?

૨૦ આપણે તેને ધું કહેવું તે અમને શિખર;

કેમકે [ધું બોલવું તે] આપણે અંધકારને લીધે

ગોઠી રાખતા નથી.

૨૧ ધું તેને કહેવાય, કે ધું બોલવા હમ્મું ધું?

કે ધું કોઈ માણસ અરક ધઈ જવાનું હમ્મું?

૨૨ ને દલે પવન વાદળે અંતરિક્ષને નિર્મેળ કરી નાખે છે

ત્યારે તેમાંના અળકતા પ્રકાશ વારક લોક તોઈ

રાખતા નથી

૨૩ ઉત્તરમાંથી કનકવર્ણ બહાર ફેરે છે,

ઉધર બધર ત્રોરવથી વેષ્ટિત છે.

૨૪ સુર્યમયનો પાર તે આપણે પામી રાખતા નથી;

તે મદા પરાક્રમી છે;

૧ ને ઇનસાફ તથા પુણ્ય ન્યાય તે નહિ હુબારશે.
૨૪ એ માટે માણસો તેના ડર રાખે છે,
[પોતાની] ધારણામાં જે જ્ઞાની તેઓને તે ગણ-
કારતો નથી

૩૮ ત્યારે યદોવાહે વટાળિયામાંથી અયૂષને
ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,

૨ જ્ઞાન વગરના સખ્દોથી
સુબુદ્ધિને અધરાવનાર આ કાણુ છે ?
૩ હવે મરહતી પેટે તારી કમર બાંધ,
કેમકે હું તને પુછીશ, ને તું મને કહી બતાવ.
૪ ન્યારે મેં પૃથ્વીના પાયા નાખ્યા ત્યારે તું ક્યાં
હતો ?

જે તને સમજણ તથા ખબર હોય, તો કહી દે.
૫ જો તું જાણતો હોયો તો [કહે], તેનાં પરિમાણ
કોણે કરાવ્યાં ?

કે તેના પર કોણે દોરી લખાવી ?
૬ શાની ઉપર તેના પાયા સજ્જડ બેસાડ્યા ?
અથવા ન્યારે પ્રભાતના તારાઓ એકત્ર આવત
કરતા હતા,

૭ ને સર્વ દેવપુત્રો હર્ષનાદ કરતા હતા,
તે દરમિયાન તેના ખુણાનો પત્થર કોણે બેસાડ્યો ?

૮ અથવા [કહે કે] ન્યારે સમુદ્ર જાણે અર્ધસ્થાન-
માંથી નિકળ્યો હોય એમ ધરી આવ્યો,
ત્યારે તેને બારણામાંથી બધ કોણે ઝીંધી ?

૯ એટલે ન્યારે મેં વાદળને તેનું વસ્ત્ર,
ને અગાધ અંધકારને તેનો લપેટો બનાવ્યો ;

૧૦ ને તેને માટે મેં હાદ કરાવી આપી,
ને ઇંચળો તથા બારણાં બેસાડ્યાં,

૧૧ ને કહ્યું કે, તારે દિયાં સુધીન આવવું, પણ એથી
આગળ નહિ ;

ને દિયાં તારા અવિષ્ઠ મોનએ અટકાવાશે.
૧૨ થું, તે તારા આખા આયુષ્યમાં સવારને
આજ્ઞા કરી છે,

ને પ્રભાતને તેનું સ્થળ જણાવ્યું છે,
૧૩ એ સાર કે તે પૃથ્વીની સરહદોનું મદલ્ય કરે,
ને દુષ્ટો તેમાંથી ખખેરાઈ જાય ?

૧૪ જેમ મુદ્રા તબે માટી તેમ તે બદલાય છે,
ને [બર્વાં પાનકે] વસતી માફક દિપી નિકળે છે.

૧૫ ને દુષ્ટોથી તેમનું અજવાળું પાણું રખાય છે,
ને અવિષ્ઠ દાય ભાંચી નખાય છે.

૧૬ થું સમુદ્રના ઝરાઓમાં દાખલ થયો છે ?
કે ઉડાણના કોતરોમાં તું ચાલ્યો છે ?

૧૭ થું મરણદારો તારી આગળ ખુલ્લાં થયાં છે ?
કે મૃત્યુછાયાના દરવાજા થું તે જોયા છે ?

૧૮ થું પૃથ્વીના વિસ્તાર તારા ખ્યાલમાં આવ્યો છે ?
જે એ બધું તું જાણતો હોય, તો કહી બતાવ.

૧૯ પ્રકાશના રહેકાણે જવાને માર્ગ ક્યાં છે,
ને અધકારનું સ્થળ ક્યાં છે ;

૨૦ કે તું તેના ઉડા સુધી તેના પતો કાઢે,
ને તેના મકાન સુધી તેના રસ્તો રેખે ?

૨૧ [નિચે] તું તો જાણતો જ હશે, કેમકે તું તો ત્યારે
જન્મ્યો હતો,

ને તારા દિવસોની સખ્યા તો મોટી છે !
૨૨ થું તું બરફના ભડારોમાં પેટા છે ?
કે કરાંના ભડારો થું તે જોયા છે ?

૨૩ કે જેમને મેં સંકટના દિવસોને માટે
[ને] યુદ્ધ તથા સંગ્રામના દિવસને માટે ભરી
મુક્યા છે ?

૨૪ ક્યે મારે અજવાળાની વહેંચણી થાય છે,
કે પૂર્વેના વાયુ પૃથ્વી પર વિખેરાય છે ?

૨૫ પાણીની રેલને સાર કોણે નાળાં ખેંચ્યાં છે,
કે ગર્જનાની વિજળીને માટે માર્ગ [બનાવ્યો છે] ;

૨૬ એ સાર કે ત્યાં કોઈ માણસ વસતું નથી ત્યાં,
એટલે અરણ્ય કે ત્યાં કોઈ માણસ નથી તેમાં,
તેને વરસાવે ;

૨૭ કે ઉજડ તથા વેરાન જમીન તૃપ્ત થાય ;
ને કુમળું ધાસ ઉતી નિકળે ?

૨૮ થું વરસાદને પિતા છે ?
કે ઝાકળનાં શીપાને કોણે જન્મ આપ્યો છે ?

૨૯ હીમ કોના અર્ધસ્થાનમાંથી નિકળ્યું ?
ને આકાશનું ધોળું ઠરી અગ્નિનું ઝાકળ કોણે જન્મ્યું
છે ?

૩૦ પાણી તો જાણે કે પત્થરની માફક ઠરી જાય છે,
ને ઉડાણની સપાટી જમીન જાય છે.

૩૧ થું તું કૃતિકા નક્ષત્રને બાંધી રાકે છે ?
કે મૃગશિરના બંધ છોડી રાકે છે ?

૩૨ થું તું રાશિઓને તેમને વખતે ચલાવી રાકે છે ?
ને થું તું સમસ્ત્રુપિને તેના મંડળસંદિવ દોરી રાકે છે ?

૩૩ થું તું આકાશના નિયમો જાણે છે ?
થું તું તેની સત્તા પૃથ્વીમાં રખાવી રાકે છે ?

૭ અને એમ થયું કે યહોવાહ એ શબ્દો અયૂષ આગળ બોલી રહ્યો, ત્યાર પછી યહોવાહે અતીકાંત તેઓનીને કહ્યું કે, મને તારા પર તથા તારા બે મિત્રો પર ક્રોધ વ્યર્થ છે, કેમકે જેમ મારો સેવક અયૂષ બોલ્યો છે તેમ તમે મારે વિષે જે ખરૂં તે નથી બોલ્યો. ૮ તે હવે તમારે માટે સાત ગોધા ને સાત ઘેટા હો, ને મારા સેવક અયૂષ પાસે જઈને પોતાને સાડા દહનીયાર્પણ ચઢાવો, ને મારો સેવક અયૂષ તમારે સાડા પ્રાર્થના કરશે, કેમકે તેને હુસ્નીકારીને તમારી મુખોષ પ્રમાણે તમારી વધે નહિ કર, મારો સેવક અયૂષ બોલ્યો છે તેમ મારે વિષે જે ખરૂં તે તમે નથી બોલ્યો. ૯ તેથી અતીકાંત તેઓની તથા બિલ્દાદ શહી તથા સોફાર નાઅમાથી, એઓએ જઈને યહોવાહ તેમને જે આજ્ઞા કીધી હતી તે પ્રમાણે કીધું, ને યહોવાહે અયૂષનો અગીકાર કીધો. ૧૦ અને ન્યારે અયૂષે પોતાના મિત્રોને સાડા પ્રાર્થના કીધી, ત્યારે યહોવાહે તેની દુર્દશા ફેરવી નાખી, ને અયૂષને આગળ હતું તે કરતા બમણું યહોવાહે આપ્યું. ૧૧ ત્યારે તેને ત્યાં તેના સર્વ સાધઓ તથા તેની સર્વ બહેનો,

તથા તેના સર્વ આગળના ઓળખીતાઓ આવ્યા, ને તેને ઘેર તેની સાથે ખાણું ખાધું ને જે સધળું દુર્દશા ધધર તેના ઉપર લાગ્યો હતો તેને લીધે તેઓએ તેને માટે વિલાપ કીધો, ને તેને દિલાસો દીધો, વળી પ્રત્યેક માણસે તેને નાણાનો એકેક સિક્કો તથા પ્રત્યેક જણે એકેક સોનાની વિંદી આપી. ૧૨ એમ યહોવાહે અયૂષના આગલા સમયના કરતા પાછા સમયને વધારે આશીર્વાદિત કીધો, ને તેની પાસે ચૌદ હજાર ઘેટા, ને ૭ હજાર હેટા, ને એક હજાર ભેડ બળદ, ને એક હજાર અધેકીઓ થયા. ૧૩ વળી તેને સાત પુત્ર તથા ત્રણ પુત્રીઓ થયા. ૧૪ અને તેણે પહેલીનું નામ ચમીમાહ ને બીજીનું નામ કરીઆહ ને ત્રીજીનું નામ ફેરેન હામ્પુષ પાડ્યું. ૧૫ અને આખા દેશમાં અયૂષની પુત્રીઓ જેવી યુગસુરત સ્ત્રીઓ કોઈ મળે નહિ, ને તેમના પિતાએ તેઓને તેઓના સાધઓની સાથે વતન આપ્યું. ૧૬ અને એ પછી અયૂષ એક સો ને ચાળીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેણે પોતાના પુત્રો તથા પુત્રોના પુત્રો, હા, ચાર પેઢીઓ જોઈ. ૧૭ એમ અયૂષ સપ્તર્ષિ વજ્ર વર્ષે મરણ પામ્યો.

ગીતશાસ્ત્ર.

- ૧ જે માણસ દુષ્ટોની સલાહ પ્રમાણે ચાલતો નથી,
ને પાપીઓના માર્ગમાં ઉભો રહેતો નથી,
ને નિંદકોના આસનમાં બેસતો નથી, તેને ધન્ય છે.
૨ પણ યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રમાં તે હર્ષાય છે,
ને રાત દિન તેના નિયમશાસ્ત્રનું મનન કરે છે.
૩ વળી તે પાપીની નેહરોની પાસે રોપાયલા ઝાડના જેવો થશે,
કે જે પોતાનું ફળ પોતાની ઋતુએ આપે છે,
અને જેનું પાદડું પણ ચિમળાતું નથી,
વળી જે કંઈ તે કરે છે તે સફળ થશે.
૪ દુષ્ટો તેને જેવા નથી,
પણ તેઓ પવનથી ઉડતા ફેાતરાના જેવા છે.
૫ એ માટે ન્યાયકર્ણમાં દુષ્ટો,
ને ન્યાયીઓની સલામમાં પાપીનો ઉશ્કારો નહિ

૬ કેમકે યહોવાહ ન્યાયીઓનો માર્ગ જાણે છે, પણ દુષ્ટોના માર્ગનો નાત થશે.

- ૨ વિદેશીઓ કેમ તોફાન કરે છે,
ને લોકો કેમ વ્યર્થ કલ્પના કરે છે ?
૨ યહોવાહ તથા તેના અભિધિક્ષાની વિરૂદ્ધ
પૃથ્વીના રાજાઓ સરૂ થાય છે,
ને હાકેમો માદોમાહે મસલહત કરે છે,
૩ કે એઓના બંધન તોફાની નાખીએ,
ને એઓની દોરીઓ આપણી પાસેથી ફેંકી દઈએ.
૪ આહારમાં જે બેઠો છે, તે હાસ્ય કરશે,
તેઓને પ્રત્યુ દુઃખ ત્રણરો.
૫ ત્યારે તે ક્રોધમાં તેઓની સાથે બોલશે,
ને તેને કોપે તેઓને ત્રાસ પમાડશે ;

૧ પરંતુ મારા પવિત્ર પર્વત સિંધોત પર
મેં મારા રાજ્યને પ્રવિષ્ઠિત કીધો છે.

૭ હું તો કસાવ બહોર કરીશ ;
યહોવાહે મને કહ્યું કે, તું મારો પુત્ર છે ;
આજ મેં તને જન્મ આપ્યો છે.

૮ મારી પાસે માત્ર, અને હું તને વિદેશીઓ વારસા
તરીકે,

તથા પૃથ્વીની સીમ વતન તરીકે આપીશ
૯ તું લોહાના દડથી તેઓને તોડી નાખીશ ;
તું તેઓને કુમારના વાસણની પેઠે અકાળીને ઢુકડે
ઢુકડા કરીશ.

૧૦ અને હવે, રાજ્યો, તમે સમજણ પકડો ;
પૃથ્વીના ન્યાયાધીશો, તમે શિખામણ લો.

૧૧ ભયથી યહોવાદની સેવા કરો,
ને કુલરી સદિત ધર્મીઓ.

૧૨ પુત્રને ઝુળન કરો, રખે તેને રોષ ચઢે, અને તમે
માર્ગમાં નાશ પામો,
કેમકે તેના કોષ જલદી સળની ઉઠશે.
જેઓ તેના પર બરોસો રાખે છે તેઓ સઘળાને
ધન્ય છે.

જનાના રીઝગ આગ્રહાલિમથી નાસી જતી વખતનું
દાઉલતું મીત.

૩ હે યહોવાહ, મારા વેરીઓ કેટલા વધ્યા છે !
મારી સામા ઉઠનાર ધણા છે.

૨ મારા જીવ વિષે ધણા કહે છે કે,
તેને સારૂ દેવમાં તારણ નથી. (સેવાહ).

૩ પણ, હે યહોવાહ, તું મારી આસપાસ ઢાલરૂપ છે ;
તું મારૂં મોરવ તથા મારૂં બાંધું ઉંચું કરનાર છે

૪ હું મારી વાણીથી યહોવાહને ઢોક મારું છું,
ને તે પોતાના પવિત્ર પર્વત ઉપરથી મને ઉતાર
આપે છે. (સેવાહ).

૫ હું મુઠ્ઠે ઉઠી ગયો ;
હું અગ્નિ ; કેમકે યહોવાહ મારૂં રક્ષણ કરે છે.

૬ એ દુર્મરો લોકોએ મને ઘેરો બાંધ્યો છે,
તેઓથી હું નદિ બિટીશ.

૭ હે યહોવાહ, ઉઠ ; હે મારા દેવ, મારૂં વારણ કર ;
કેમકે તું મારા સર્વ યતુઓના જરૂરના પર પ્રદાર
કર્યો છે,

તેં દુષ્ટોના હાંત બાંધી નાખ્યા છે.

૮ યહોવાદની પાસેથી તારણ છે ;
વાશ લોક પર વારો આરંભીએ યાઓ. (સેવાહ).

મુખ્ય રવેશને સાર ; તારવામાં વાળ સાથે ગાવાને ;
દાઉલતું મીત.

૪ હે મારા ન્યાયીપણના દેવ, હું વિનંતી કરું ત્યારે
મારૂં સાંભળજે ;

સંકટને વખતે તે મને ઊડાવ્યો છે ;

મારા પર દયા લાવ, ને મારી પ્રાર્થના સાંભળ.

૨ હે મનુષ્યપુત્રો, ક્યાં સુધી મારા ગૌરવનું અપમાન
યરો ?

ક્યાં સુધી તમે વ્યર્થપણું ઇચ્છ્યો ને લુકાપણું
ચોધરો ? (સેવાહ).

૩ પણ ભણો કે જે પવિત્ર છે તેને યહોવાહે પોતાને
વાસ્તે પસંદ કીધો છે ;

હું યહોવાહને વિનંતિ કરું, ત્યારે તે મારૂં સાંભળશે.

૪ ભયભિત યાઓ, ને પાપ ન કરો ;

ખિજાના પર પોતાના હૃદયમાં વિચાર કરો, ને
જાના રહેલ. (સેવાહ)

૫ ન્યાયીપણના ચઢે ચઢાવો,
ને યહોવાહ પર બરોસો રાખો.

૬ કોણ અમને કંઈ દિવત દેખાડશે ? એવું કહેનારા
ધણા છે ;

હે યહોવાહ, તારા મુખને પ્રકાશ અમારા પર પાડ.
૭ લોકનું ધન્ય તથા દ્રાક્ષરસ વધ્યાથી તેમને આનંદ
યાવ છે,

તે કરતાં વધારે આનંદ તેં મારા હૃદયમાં મૂક્યો છે.

૮ હું શાંતિમાં સુષ જઈશ, તેમજ ઉઘી પણ જઈશ,
કેમકે, હે યહોવાહ, તું એકલો મને સલામત રાખે છે.

મુખ્ય રવેશને સાર, નહીંલિપ સાથે
ગાવાને, દાઉલતું મીત.

૫ હે યહોવાહ, મારા બોલવા પર કાન ધર,
મારા મન પર લક્ષ લગાડ

૨ હે મારા રાજા ને મારા દેવ, મારી હાંડના સાદને
કાન દે ;

કેમકે હું તારી પ્રાર્થના કરું છું.

૩ હે યહોવાહ, સવારમાં તું મારો ઘોડો સાંભળીશ ;

હું સવારમાં [મારી પ્રાર્થના] સિદ્ધ કરીને તારી
રતીશ.

૪ કેમકે દુષ્ટપણમાં ખુશી યાવ એવો દેવ તું નથી ;
ભુંદાષ વારી પાસે રહેનાર નથી.

૫ વારી દૃષ્ટિમાં અવિરોધી ઉભા રહેશે નદિ ;

તું સર્વ દુષ્ટર્મીઓનો, દ્વેષ કરે છે.

- ૧ હુંકુ બોલનારાઓનો તું નારા કરીશ;
 ખુની તથા કપટી માણસોથી યહોવાદ કટાણે છે.
 ૭ પણ હું તો તારી પુષ્કળ કૃપાથી તારા ધરમાં
 આવીશ;
 તારી બિહીક રાખીને હું તારા પવિત્ર મંદિર ભણી
 લજ્જન કરીશ.
 ૮ હે યહોવાદ, મારા વેરીઓના કારણથી તું તારા
 ન્યાયીપણામાં મને સજાવ;
 મારી આજળ તારો માર્ગ પાધરો કર
 ૯ કેમકે તેમના સુખમાં વિશ્વાસુપણું નથી;
 તેઓનું સિતર ખુદ દુષ્ટપણું છે;
 તેમનું ગળું ઉધારી કબર છે;
 તેઓ પોતાની જાણે ખુશામત કરે છે.
 ૧૦ હે દેવ, તું તેઓને અપરાધી ગણ;
 તેઓ પોતાની જાણે યુક્તિઓવડે પડે;
 તેમનાં પુષ્કળ ઉલ્લસનોમા તેઓને દડસેલી કાદ;
 કેમકે તેઓએ તારી વિરૂદ્ધ દગો મચાવ્યો છે
 ૧૧ પણ તારા પર ભરોસો રાખનારા સધળા આનંદ
 કરે,
 તું તેમનું રક્ષણ કરે છે મઠે તેઓ સદા હર્ષનાદ કરે;
 વળી તારા નામ પર પ્રીતિ કરનારા તારામાં હર્ષાય.
 ૧૨ કેમકે તું ન્યાયીને આશીર્વાદ આપીશ;
 હે યહોવાદ, બહુ કે દાણથી તેમ મેહેરબાનીથી તું
 તેને વેરીશ.

મુખ્ય ગ્રંથમાં નહીં; તારવાળા ધન સાથે, શાખીનીય
 પ્રમાણે ગાયને ટાઉંટું ગીત.

- ૬ હે યહોવાદ, તારા ક્રોધમાં મને ન ધમકાવ,
 ને તારા રોષમાં મને શિક્ષા ન કર.
 ૨ હે યહોવાદ, મારા પર દયા રાખ, કેમકે હું સુકાઈ
 ગયો છું;
 હે યહોવાદ, મને સારો કર, કેમકે મારાં દાડગાંમાં
 પીડા થાય છે.
 ૩ મારો જીવ પણ બહુ મુંઝાયો છે;
 પણ, હે યહોવાદ, તે ક્યાં મુઝી ?
 ૪ હે યહોવાદ પાછો આવ, મારા જીવને બચાવ;
 તારી કૃપાને લીધે માફ તારણ કર
 ૫ કેમકે મરણાવસ્થામાં તારું રમણ થઈ નથી;
 રોઓવમાં કોણ તારી ઉપકારસ્થિતિ કરશે ?
 ૬ હું નિસાસા મૂકીને યાત્રી ગયો છું;
 દર રાતે હું મારા પલંગને પલાળું છું;

- હું આંસુઓથી મારા બિહાનાને ભિન્નું છું.
 ૭ રૂદનથી મારી આખનો ક્ષય થતો જાય છે;
 મારા સર્વ શત્રુઓને લીધે તે જીવું થતો જાય છે
 ૮ હે દુષ્ટઓ, તમે સધળા મારાથી દૂર ધાઓ;
 કેમકે યહોવાદે મારા વિવાપનો સાદ સાંભળ્યો છે.
 ૯ યહોવાદે મારા ક'વાવા સાંભળ્યા છે;
 યહોવાદ મારી પ્રાર્થના માન્ય કરશે.
 ૧૦ મારા સર્વ શત્રુઓ લજ્જવાયે તથા બનુ પીડાયે;
 તેઓ પાછા ફરશે તથા ઓચિંતિ લજ્જવાશે
 ટાઉંટું સિઆમિન, કે જે તેણે નિન્યામીની કુશા
 શબ્દો વિશે યહોવાદ આજળ ગાયુ.
 ૭ હે યહોવાદ મારા દેવ, હું તારા પર ભરોસો
 રાખું છું;
 જે સધળા મારી પૂઠે લાગે છે તેઓથી મને બચાવ
 ને મને છોડાવ;
 ૨ રજો સિદ્ધાંતી પેઠે તે મારા જીવને ચીરીને ફાડી નાખે,
 ને છોડાવનાર કોઈ ન મળે.
 ૩ હે યહોવાદ મારા દેવ, જે મેં એમ કીધું હોય,
 જે મારા દાધમાં બુંદાઈ હોય,
 ૪ જે મારી સાથે સાંનિમાં રહેનારનું મેં હુંડું પાછું
 કર્યું હોય,
 (હા, વખર કરણે જે મારો શત્રુ હતો તેને મેં
 છોડાવ્યો છે),
 ૫ તો શત્રુ મારા જીવની પૂઠે લાગીને પકડી પાડે;
 હા, મારા જીવને હુંડીને જમીનરોસ્ત કરે,
 ને મારી આખને ધૂળમાં ધાલે. (સેવાદ).
 ૬ હે યહોવાદ, તારા ક્રોધમાં ઠક,
 મારા શત્રુઓના ભૂરસા વિરૂદ્ધ ઉભો થા,
 ને મારે સાફ બન્યું થા; તે ન્યાય કરવાની આજ્ઞા
 આપી છે.
 ૭ અને લોકોની સલા તારી આસપાસ રહે;
 ને તેમના ઉપર તું ઉચ્ચસ્થાને પાછો જ.
 ૮ યહોવાદ લોકોનો ન્યાય કરે છે;
 હે યહોવાદ, મારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે, તથા
 મારામાં જે પ્રમાણિકપણું છે, તે પ્રમાણે, મારો
 ન્યાય કર.
 ૯ દુષ્ટોની દુષ્ટાઈનો અંત આવે, પણ ન્યાયીઓને
 તું રથાપિત કરે;
 કેમકે ન્યાયી દેવ દૈવને તથા અંત.કરણને પારખે.
 ૧૦ મારી દાઢ ઉચ્ચર પાડે છે,

કે ને હૃદયના, વધાર્યોએને તારે છે

૧૧ દેવ ન્યાયી ન્યાયાધીશ છે,

હા, દેવ રોનરોન કોધાયમાન થાય છે

૧૨ બે માણસ ન કરે તે તે પોતાની તરવાર ધસશે,

તેણે પોતાનું ધનુષ્ય તાણીને સિદ્ધ કીધું છે

૧૩ વળી તેણે તેને સાડ મોનાના દહિયાર સજ્જ કીધા છે,

તે પોતાના બાહુને બળવા લીધે કરે છે

૧૪ જુઓ, તે બુઝાઈથી કચ્છક છે,

હા, તેણે ઉપદ્રવનો અર્જ ધવા છે, ને જૂઠાઈને
નમ આપે છે

૧૫ તેણે ખાડો ખોલે છે,

ને જે ખાઈ તેણે ખોદી, તેના તે પોતે પડ્યા છે

૧૬ તેનો ઉપદ્રવ તેના પોતાના માથા પર આવશે,

ને તેનો બળાહાર તેના પોતાના તાલકા પર પડશે

૧૭ હું યદોવાદના ન્યાયીપણા પ્રમાણે તેનો આહાર
માનીશ,

ને પરાક્રમ યદોવાદના નામનું સ્તોત્ર આશંક

મુખ્ય મનિષ ને સાર, રામ કિર્તીય દ ઉદ્દત્ત ગીત

હે યદોવાદ અમારા પ્રભુ

આખી પૃથ્વીમા વાર નામ કેવું ઉત્તમ છે !

તે આકાશી પર પોતાનો મહિમા મૂકે છે

૨ તારા યનુએને લીધે,

તે બાલકો તથા ધાવણાઓના મુખમાથી બળ સિદ્ધ
કીધું છે,

કે તું યનુને તથા વૈરીને શાન કરે

૩ હું આકાશી, એટલે તારા હાથના કામ વિષે,

ને તારૂં તથા તારાઓ જેઓને તેં કરાવ્યા છે, તેઓ
વિષે વિચાર કરૂં છું

૪ ત્યારે (૮ કવુ છું કે) માણસ કોણ કે તું તેનું
સ્મરણ કરે છે ?

ને મનુષ્યપુત્ર કોણ કે તું તેની મુલાકાત લે છે ?

૫ કેમકે તેં તેને દેવ કરાવે પોટોન નીચે કીધો છે,

ને તું તેના પર નૈરવ તથા આનંદો મુગ્ધ મૂકે છે

૬ તારા હાથના કામ પર તેં તેને અધિકાર આપ્યો છે,

તેના પત્ન તરી તે સંબળ મુગ્ધ છે,

૭ એટલે સર્વ મેદા તથા ઠોર,

હા, રાત્રી પડ્યો પલ્લ

૮ આકાશના પશીઓ ને સમુદ્રના માછલા,

સમુદ્રના માંમા ને ચારે જ તે [બધું તેં તેની

સના નીને મૂક્યું છે]

૯ હે યદોવાદ, અમારા પ્રભુ,

આખી પૃથ્વીમા તારું નામ કેવું ઉત્તમ છે !

મુખ્ય મનિષ ને સાર, રામ મુખ લાગ્યેન દ ઉદ્દત્ત ગીત

મારા આખા હૃદયથી હું યદોવાદની ઉપકાર

સ્તુતિ કરીશ,

હું તારા સર્વ આશ્ચર્યકારક કામ પ્રગટ કરીશ

૨ હું તારામા આનંદ તથા ઉત્સાહ કરીશ,

હે પરાક્રમ, હું તારા નામનું સ્તોત્ર આશંક

૩ ત્યારે મારા યનુઓ પાછા ફરે છે

ત્યારે તારી સન્મુખથી તેઓ ઠાકર ખાઈને નાના

પામે છે,

૪ કેમકે મેં મારો દુઃક તથા શતો સિદ્ધ કીધો છે,

તેં ન્યાયાસન પર બેસીને વાળવી ન્યાય કીધો છે

૫ તેં વિદેશીઓને ધમકાવ્યા છે, તેં દુષ્ટાનો નાશ

કીધો છે,

તેં તેઓના નામ સદાને માટે બુદ્ધી નાખ્યું છે

૬ યનુઓનો અત આગ્યો છે, તેઓ હૃદયને માટે

નદ થયા છે,

અને ને નગરી તેં પાવમાદ કીધો છે

તેમનું સ્મરણ પણ તારા પામ્યું છે

૭ પણ યદોવાદ સર્વકાળ રાત્ર તરીકે બિરાજે છે,

તેણે ન્યાયકરણને સાર પોતાનું આસન સિદ્ધ
કીધું છે

૮ અને તે ન્યાયીપણથી જગતનો ન્યાય કરશે,

તે લોકોનો અદલ ધનસાક કરશે,

૯ વળી યદોવાદ હું ખિતને સાડ અદ ધરો,

તે સકલ સમયે અદ ધરો

૧૦ અને તારા નામને બહુનાશ તારા પર સરોસો

રાખશે,

કેમકે, હે યદોવાદ, તેં તારા શોધનારાને તન્યા

નથી

૧૧ યદોવાદ ને સિયોનમા રહે છે તેના સ્તોત્ર આઓ,

લોકોમા તેના કૃત્ય પ્રગટ કરો

૧૨ કેમકે ને રક્ત વિષે વધાસ કરે છે તેમનું સ્મરણ

રાખે છે,

તે દીનેાની હાક વિસરી જતો નથી

૧૩ હે યદોવાદ, મારા પર દયા કર,

મોતના દ્વારથી મને ઉઠાડનાર,

મારા હૃદયોથી મને ને હું ધાય છે તે તું બે;

૧૪ કે હું તારા તથાના વખાણ કર,

સિયોનની દિશીની લાજબોમા

હું તારા તારણમાં હૃદયોધરા
૧૫ પોતે બાહેલા ખાડામાં વિદેશીઓ પડ્યા છે;
મોતે સંતાડી રાખેલા પાશમાં તેઓના પોતાના
પગ સપડાયા છે.

૧૬ યહોવાહે પોતાને ઓળખાવ્યા છે, તેણે ન્યાય
કાઢ્યા છે;

દુષ્ટો પોતાના હાથના કામમાં ફસાઈ ગયા છે.
(હિઝોયોન સેવાહ)

૧૭ દુષ્ટો અને વળી દેવને ભુલનાર સર્વ વિદેશીઓ
રોએલામાં જશે.

૧૮ કેમકે દરિદ્રી સદા વિસરાઈ જશે નહિ,
ને ગરીબોની અપેક્ષા સદા નિષ્ફળ થશે નહિ.

૧૯ હે યહોવાહ, ઉઠ માણસનું જોર ચાલવા ન દે;
તારી સન્ન્યુષ વિદેશીઓનું ન્યાયકરણ થાય.

૨૦ હે યહોવાહ, તેમને ભયભિત કરે;
વિદેશીઓ એવું નહિ કે તેઓ માત્ર માણસ છે.
(સેવાહ).

૧૦ હે યહોવાહ, તું કેમ આધો રહે છે;
સકટના સમયમાં તું કેમ સતાઈ નય છે?

૨ ગર્વથી દુષ્ટો દીન પુરૂષને બહુ સંતાવે છે;
તેઓની કદબેલી યુક્તિઓમાં તેઓ ફસાઈ પડે;

૩ કેમકે દુષ્ટ પોતાના અતઃકરણની ઇચ્છાનું અભિ-
માન કરે છે,

અને લોભી તેા યહોવાહને નકારે છે, હા, તેની
નિંદા કરે છે.

૪ દુષ્ટ પોતાના મુખના અહકારથી કહે છે કે, તે બદલે
નહિ માગશે;

તેના સ્વથળા વિચાર એવા છે કે, દેવ છેજ નહિ.

૫ સર્વ સમયે તેના માર્ગ દંઢ છે;

તારાં ન્યાયકરણ તેના બાળ્યામાં ન આવે એટલાં
ઉંચાં છે;

તેના સર્વ શત્રુઓનો તે તિરસ્કાર કરે છે.

૬ તે પોતાના હૃદયમાં કહે છે કે, હું ડગનાર નથી;

પેઢી દર પેઢી હું વિપત્તિમાં નહિ આવું.

૭ શાપ, કપટ તથા જીલમથી તેનું મુખ ભરેલું છે;

તેની છબ તણે ઉપદ્રવ તથા અન્યાય છે.

૮ તે આમેની છુપી જગ્યાઓમાં બેસે છે;

ગુપ્તસ્થાનોમાં તે નિહલકનો પાલ કરે છે;

તેની આંખો લાચારને છાની રીતે તાડી રહે છે.

૯ જેમ બીલમાં સિંહ તેમ તે ગુપ્ત જગ્યામાં છુપાઈ
રહે છે;

તે ગરીબોને પકડવાને છુપાઈ રહે છે;

તે દીનને પોતાની જગ્યામાં ખેંચી લઈને પકડે છે

૧૦ તે દબાઈ રહે છે ને નીચો વળે છે,

ને લાચાર તેના પડાઓથી પડી નય છે.

૧૧ તે પોતાના હૃદયમાં કહે છે કે, દેવ વિસરી ગયો છે;

તે પોતાનું મુખ સંતાડે છે; તે કદી તે જોશે નહિ

૧૨ હે યહોવાહ, ઉઠ; હે દેવ, તારો હાથ ઉઘો કર;

ગરીબોને વિસરી ન જા.

૧૩ દુષ્ટ શા માટે દેવને નિંદે છે?

તે શા માટે પોતાના હૃદયમાં કહે છે કે, તું બદલો
નહિ માનીશ?

૧૪ તે જોયું છે, કેમકે તારા હાથમાં લેવાને માટે તું

ઉપદ્રવ તથા ઇર્ષ્યાને નજરમાં રાખે છે;

લાચાર પોતાને તારા હવાલામાં સોંપે છે;

તું ન બાપાનો સદ્વાચકારી થયો છે

૧૫ દુષ્ટનો હાથ તું બાંધી નાખ;

ને જુડા માણસની ભુકાઈને તું એટલે સુધી રોધી
કાઠ કે તને કંઈ જડે નહિ.

૧૬ યહોવાહ સદા સર્વકાળ રાજા છે

તેના દેશમાંથી વિદેશીઓ નાશ પામ્યા છે.

૧૭ યહોવાહ, તેં નમ્રની ઇચ્છા સાંભળી છે;

તું તેઓનાં હૃદયોને સિદ્ધ કરીશ, તું કાન ધરીશ,

૧૮ એ માટે કે તું નબાપા તથા દુઃખિતોનો ન્યાય કરે,

ને તેથી પૃથ્વીનું માણસ ઢલે પછી ત્રાસદાયક નહિ
થાય.

મુખ્ય ગ્રંથોને સાર; દાર્દર ગીત.

૧૧ યહોવાહ પર તું બરોસો રાખું છું;

તમે મારા જીવને કેમ કહો છો કે,

પક્ષીની પેઠે તું તારા પર્વત ઉપર ઉડી જા?

૨ કેમકે, જુઓ, દુષ્ટો ધનુષ્ય તાણે છે,

પણ પર બાણ સિદ્ધ કરે છે,

કે તેઓ અંધારામાં હૃદયના ચર્ચાઓને મારે,

૩ જો પાપાનો તારા થાય

તો ન્યાયી શું કરી શકે?

૪ યહોવાહ પોતાના પવિત્રસ્થાનમાં છે,

યહોવાહનું રાજ્યાસન આકાશમાં છે;

મનુષ્યપુરોને તેની આખો જીજ્ઞે છે તથા તેનાં

પોષણ પારખે છે.

૧ યદોવાદ ન્યાયીએને પારખે છે,
 પણ દુશ્મની તથા જીવન ઇચ્છનારથી તેનો જીવ
 કાઢે છે
 ૨ તે દુશ્મન પર પાછાનો વરસાદ વરસાવશે,
 અગ્નિ તથા નધક તથા ઊનો વાયુ, એ તેઓના
 વાહનોના જ્વાળા થશે
 ૩ કેમકે યદોવાદ ન્યાયી છે, તે ન્યાયી પક્ષને આજે છે,
 યથાર્થ તેનું મોઢું ભેરશે

પ્રજાને જીવે સુખ રામોનોય પ્રમદિ અથને,

૪ ક્યા સુધી મારા જીવની સાથે મસલદત કરીશ ?
 ક્યા સુધી મારા શત્રુનું મારા પર ચઢી વાગશે,
 ૫ હો યદોવાદ, મારા દેવ, ધ્યાન દઇને મને ઉત્તરદે,
 મારી આંખોને પ્રકાશિત કર, રખે હું મરણની
 ઉપમા પડું,
 ૬ રખે મારો શત્રુ કહે, હું તેના પર જીત પામ્યો છું ?
 અને હું લશ્વકુ ત્યારે મારા શત્રુઓ ડરભાય
 ૭ પરંતુ મેં તારી કૃપા પર લેરોસો કીધો છે,
 તારા તારણમા મારું દુઃખ દર્ખાશે
 ૮ હું યદોવાદની આજ્ઞા નાચન કરીશ,

ને પોતાના હૃદયમા સત્ય બોલે છે, તે.
 ૨ જે પોતાની જીભે આડી કરતો નથી,
 તથા પોતાના મિત્રનુ ભુલુ કરતો નથી,
 ને પોતાના પડોસી પર તેહોમત મેલતો નથી;
 ૪ જેની દષ્ટિમા પાછ માણસ ધિક્કારપાત્ર છે,
 પણ જે યહોવાદુથી બિહીનારાઓને માન આપે છે,
 ને જે પોતાના હિત વિરૂદ્ધ સોગન ખાઇને ફરી
 જતો નથી,
 ૫ જે બ્યાને પોતાના નાણા મૂકતો નથી,
 ને જે નિરપરાધી વિરૂદ્ધ લાય લેતો નથી;
 એવા કામ કરનાર કહી ડગરો નહિ

દાઉદનુ મિષ્ટાન્ન

૧૬ હે દેવ, માંડ રક્ષણ કર, કેમકે હું તારા પર
 બરોસો રાખુ છું
 ૨ મેં યહોવાહને કહ્યું છે કે, તું મારો પ્રભુ છે,
 તારા વગર માંડ કંઈ હિત નથી
 ૩ જે પવિત્રો પૃથ્વી પર છે,
 તેઓ તો ઉત્તમ છે, ને તેઓમા મારો સર્વ હુર્ષ છે
 ૪ જેઓ [યહોવાહને] બદલે બીજે [દેવ] માને
 છે, તેઓના ખેદ વધી જશે,
 રક્તના તેઓના પેચાપેણુ હુ નહિ ચડાવીશ,
 ને મારા હોઠો પર તેઓના નામ નહિ લઇશ.
 ૫ યહોવાહ મારા વારસાનો તથા વાટકાનો ભાગ છે,
 તું મારા હિરસાનો આધાર છે
 ૬ મારા વિભાગ આનંદદાયક ઠેકાણે પડ્યા છે,
 હા, મને સુરોક્ષિત વારસો મળ્યો છે
 ૭ યહોવાહ જેણે મને બાંધ લીધો છે, તેને હું સ્વતંત્ર
 માનીશ,
 હા, માંડ અત કરણ મને રાતની વખતે શિખવે છે
 ૮ મેં પોતાની સમુખ યહોવાહને નિત્ય રાખ્યો છે,
 તે મારે જમણે હાથે છે, માટે હું ખસેડાઇશ નહિ
 ૯ એ માટે માંડ હૃદય આનંદિત છે, ને માંડ ઝેરવ
 હુખાય છે,
 માંડ માસ પણ સવામતીમા રહેશે
 ૧૦ કેમકે તું મારો આત્મા શેઓલને નહિ સોંપીશ,
 ને તારા પવિત્રને કહોવાણુ જેના નહિ દઇશ.
 ૧૧ તું મને જીવનનો માર્ગ જણાવીશ,
 તારી સમુખ આનંદની સપૂર્ણતા છે,
 તારા જમણા હાથમા અનગણા સુખી સુખદાયક
 વાના છે

૬૬

દાઉદની પ્રાર્થના

૧૭ હે યહોવાહ, ન્યાય સામળ, મારી હાથને
 ધ્યાન આપ,
 મારી પ્રાર્થના તરફ કાન ધર, તે કપડી હોઠોમાથી
 નિકળતી નથી
 ૨ તારી હજુરથી મારો ઇનસાફ નિકળે,
 તારી આંખો યથાર્થપણાને જુએ
 ૩ તેં મારા હૃદયને પરખ્યું છે; તેં રાત્રે મારી ખબર
 લીધી છે,
 તેં મારી પરીક્ષા કીધી છે, ને મારામા તને કંઈ
 કુધારણા મળી નહિ;
 માંડ મુખ ઉદ્બંધન કરશે નહિ
 ૪ માણસોના કૃત્ય વિષે [બોલુ] તો તારા હોઠના
 શબ્દવડે
 મેં સહારકના માર્ગોથી પોતાને સલાજ્યો છે
 ૫ મારા પગલા તારા માર્ગોમા રિથર રહ્યા છે,
 મારા પગ લપસી ગયા નથી
 ૬ મેં તને વિનંતી કીધી છે, કેમકે હે દેવ, તું મને
 જવાબ દઇશ,
 મારી તરફ કાન ધર, ને માંડ બોલવું સામળ
 ૭ જેઓ તારા પર બરોસો રાખે છે તેઓને તારા
 જમણા હાથવડે
 [તેમની સામે] ઉઠનારાઓથી બચાવનાર, તું તારી
 અજૂત દયા દેખાડ
 ૮ આખની કીકીની પેઢે મને સલાજ,
 તારી પાંખોની છાયા તળે મને સતાડ
 ૯ મારો નાશ કરનાર દુષ્ટો
 કે જેઓ મારા ઘાતથી વેરીઓ છે, ને મને ચોપાસ
 ઘેરે છે, તેઓથી [મને સતાડ].
 ૧૦ તેઓએ પોતાના હૃદયને બંધ કર્યું છે,
 પોતાને મુખે તેઓ ગર્વથી બોલે છે
 ૧૧ તેઓએ હાલ અમને ડગલે ડગલે થેંચ્યા છે,
 તેઓ અમને ભૂમિ પર પાડી નાખવાને પોતાની
 આંખોએ તારી રહ્યા
 ૧૨ તે શિકારના ભૂખ્યા સિંહના જેવા,
 ને શુષ્કમા બેઠેલા સિંહના બચ્ચાના જેવા છે.
 ૧૩ હે યહોવાહ, ઉઠ,
 તેની સામે યા, તેને પાડી નાખ; તારી તરવારવડે
 બુઢાથી મારા જીવને છાડાવ,
 ૧૪ હે યહોવાહ, તારા હાથવડે માણસોથી

તથા આ દુનિયાના માણસોથી [છાડાવ], કે
જેઓને સાગ આ ઘટગીમા છે,
ને જેઓનું પેટ તે તારા દ્રવ્યથી ભરે છે,
તેઓ છાડાવવું સત્વર થાય છે,
અને પોતાની બાકી રહેલી મિલકતને વારસો
પોતાના બાળકોને માટે મૂકી બંધ છે

૧૧ પણ હું તેને તારા મુખ ન્યાયીપણામા જોઈશ,
હું ભગીસ ત્યારે તારી પ્રતિમાથી સત્વર થઈશ

મુખ ત્રેવાને ભાઈ યહોવાહુના સેવક ઠાઉંદન [શ્રીત]
એ દિવસે યહોવાહે તેને તેના સખા શત્રુઓના હાથથી
તથા રાહિલાના હાથથી છાડા આ, તે દિવસે તજી
યહોવાહુને આ ગીતના વચન બોલીને કહ્યું કે,

૧૮ હે યહોવાહ મારા સામર્થ્ય, હું તારા પર
પ્રીતિ રાખું છું

૨ યહોવાહ મારો ખડક તથા મારો કિલ્લો તથા
મારો બચાવનાર છે,
મારો દેવ, મારો યદ, તે પર હું ભરોસો રાખીશ,
તે મારે બખ્તર, મારા તારણનું સિંચ ને મારો
ઉચ્ચ સુગંધ છે

૩ યહોવાહ એ સ્વર્ગપાત્ર છે, તેને હું હાક મારીશ,
એમ હું મારા શત્રુઓથી બની જઈશ

૪ મશ્કુના બંધનોએ અને ઘેરો,
અને કુટુંબજાના મોહનોએ અને બિલીવડાઓ

૫ ચોક્કસના બંધનોએ અને ઘેરો ધાકેશ,
મશ્કુના પાશો મારા ઉપર આવી પડ્યા

૬ મારા સજ્જમા મેં યહોવાહને વિનવ્યા કીધી,
ને મારા દેવને દાહ મારી,

તેણે પોતાના પવિત્રરચાતમાથી મારો ઘાટો
સાબર્યો,

ને તેની આજ્ઞા મારી દાહ તેને કાને પહોંચી

૭ ત્યારે પૂજી દાવી તથા કાપી,

વળી પવંતોના પાયા ખસી ગયા તથા દાહ્યા,
કેમકે તે રોપિત હતો

૮ તેના નરકોરામાંથી પુખાટો ચડ્યો,
ને તેના મુખમાંથી ખાદ્ય જનાર આગ્નિ નિકળ્યો,
તેથી કોપલા સળગી ઉઠ્યા

૯ વળી તે આકાશોને નમાવીને ઉઠ્યો,

ને તેના પગ તરે ધોર અધકાર હતો

૧૦ અને તે કામ ઉપર સ્વારી કરીને ઉઠ્યો,
ને વાપુની પાંખો પર ઝડપથી ઉઠ્યો,

૧૧ તેણે અંધકારને પોતાને માટે સતાવાની જગ્યા

તથા પોતાની આસપાસ આગ્રહાદન બનાવ્યું,

જેણે મેધજનને અધકાર, અનિશ્ચિતા ધાડા વાફળ

૧૨ તેની સામેના પ્રકારથી તેના ધાડા વાફળ જતા

રહ્યા,

કરા તથા અગ્નિના અગારા [પજા]

૧૩ યહોવાહે આકાશમા અર્ચના પણ કીધી,

અને પરાતપરે પોતાનો ઘાટો કાઢ્યો,

કરા તથા અગ્નિના અગારા [પજા]

૧૪ અને તેણે બાણો મારીને તેઓને વિખેરી નાખ્યા,
વળી તેણે વિજ્ઞાનો મોકલીને તેમને થપરાવી
નાખ્યા,

૧૫ ત્યારે, હે યહોવાહ, તારી ધમકીથી,

તારા નરકોરાના શાસના ઝપાટાથી,

ખાણીના તળાઓ દેખાયા,

ને જગતના પાયા ઉઘાડા થયા

૧૬ તેણે ઉપરથી મોકલીને મને કાપી લીધો,

તેણે ધણા પાણીમાંથી મને કાઢ્યો

૧૭ તેણે મારા બળવાન શત્રુથી ને મારા દ્વેષીઓથી
મને બચાવ્યો,

કેમકે તેઓ મારા કરતા ભોરાવર હતા

૧૮ મારી વિપત્તિને દિવસે તેઓ મારા પર ઘુટી પડ્યા,
પણ યહોવાહ મારો આધાર હતો

૧૯ વળી તે ખુલ્લી જગ્યામા મને કાઢી લાવ્યો,

તેણે મને છાડાવ્યો, કેમકે તે મારા પર પ્રસન્ન હતો

૨૦ યહોવાહે મારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે મને પ્રતિદાન
આપ્યું,

તેણે મારા દાવની શુદ્ધતા પ્રમાણે મને પાણું વાળી
આપ્યું છે

૨૧ કેમકે મેં યહોવાહના માં પાળ્યા છે,

ને જુદાઈ કરીને મારા દેવથી દૂરી ગયા નથી

૨૨ કેમકે તેના ચર્ચા ન્યાયદત્તો મારી સગમુખ હતા,

ને મેં તેના વિધિ મારી પાસેથી દૂર ન કીધા

૨૩ વળી હું તેની આજ્ઞા કૂલું હતો,

ને મેં મારા અન્યાયથી પોતાને સલાહ્યો

૨૪ એ માટે યહોવાહે મારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે,

[ને] તેની નજરમા મારા દાવની શુદ્ધતા પ્રમાણે

મને પ્રતિદાન દીધું છે

૨૫ કૃપાળુની સાથે તે કૃપાળુ દેખાઈશ,

ને કૂલું માનુસની સાથે તે કૂલું દેખાઈશ

૨૬ શુદ્ધતા સાથે તું શુદ્ધ દેખાઈશ,
ને હડીલાની સાથે તું હડીલા દેખાઈશ
૨૭ કુદૃષ્ટ તું દુષ્કિંતોને બચાવીશ,
પણ મગર આખોને તું નીચી નમાવીશ
૨૮ કેમકે તું મારો દીવો સળગાવીશ,
યહોવાહ મારો દેવ મારા અધકારને પ્રકાશિત કરશે.

૨૯ કેમકે તારાથી હું પલટણ ઉપર ધસી પડુ છું,
ને મારા દેવથી હું કાંટ કુદી જાઉં છું
૩૦ દેવનો માર્ગ તો પૂર્ણ છે,
યહોવાહનો શબ્દ પરખેલો છે,
ને સધળા તેના પર ભરોસો રાખે છે તેઓની
ઢાલ તે છે

૩૧ કેમકે યહોવાહ વિના દેવ કોણ છે ?
ને આમારા દેવ વિના ગદ કોણ છે ?
૩૨ તે દેવ મારી કમરે સામર્થ્ય બાંધે છે,
ને મારો માર્ગ સીધો કરે છે
૩૩ તે મારા પગ હરણીના [પગ] જેવા કરે છે,
ને મારા ઉચ્ચસ્થાનો પર મને સ્થાપે છે
૩૪ તે મારા હાથોને લડતા શિખરે છે
તેથી મારા હાથ પિતૃજનુ ધનુષ્ય તાગે છે
૩૫ વળી તે તારા તારણની ઢાલ મને આપી છે,
ને તારે જમણે હાથે મને ઉચ્ચકી રાખ્યા છે,
ને તારી નિષેખાનીએ મને મેટો કીધો છે
૩૬ તે મારા પગલા હેઠળ જગ્યા ખુલ્લી કરી છે,
ને મારા પગ સરકી ગયા નથી

૩૭ હું મારા શત્રુઓની પઠવાડે લાગીને તેઓને પકડી
પાડીશ,
ને તેઓનો નાશ થાય, ત્યાં સુધી હું પાછો ફરીશ
નહિ
૩૮ હું તેઓને એવા વિંધી નાખીશ કે તેઓ ઉઠી ન
શકે,

તેઓ મારા પગ તળે પડી જશે
૩૯ કેમકે તે શુદ્ધને સાચું મારી કમરે સામર્થ્ય બાંધ્યું છે,
મારી સામે ચઢનારાને તે મારે તામે કીધા છે
૪૦ વળી તે મારા શત્રુઓની પીઠ મારી તરફ ફેરવાવી
છે,
કે મારા દ્વેષીઓને હું નાશ કર

૪૧ તેઓએ હાંક મારી, પણ બચાવનાર કોઈ નહોતો,
હા યહોવાહને [વિનંતી કીધી], પણ તેણે તેઓને
ઉત્તર કીધો નહિ

૪૨ ત્યારે મેં તેઓને પવન આગળની ધૂળના જેવા
ખારીક ખાવ્યા,
રસ્તાના કાદવની પેઠે મેં તેઓને ફાટી દીધા
૪૩ લોકના વિવાદોથી તેં મને છાડાવ્યો છે,
તું મને વિદેશીઓને ઉપરી કરીશ
ને લોકોને હું ઓળખતો નહોતો તેઓ મારી
તાબિદારી કરશે

૪૪ મારે વિષે સાબળતાજ તેઓ મારૂં માનશે,
પારકા લોક મારે સરણે આવશે
૪૫ પારકા લોકનો ક્ષય થશે,
ને તેઓ પોતાના કિલ્લાઓમાથી કળંગતા આવશે
૪૬ યહોવાહ જીવે છે, ને મારા ખડકને ધન્ય હો ;
ને મારા તારણનો દેવ ઉત્તમ મનાવ્યો,

૪૭ એટલે જે દેવ મારૂં વૈર વાળે છે,
ને લોકોને મારા હાથ તળે વશ કરે છે તેને
૪૮ તે મારા શત્રુઓથી મને છાડાવે છે,
હા, મારી સામે ઉઠનારા પર તું મને ઉચ્ચ કરે છે,
તું બળાત્કાર કરનાર માણસથી મને બચાવે છે

૪૯ એ મેટો, જે યહોવાહ, હું વિદેશીઓમા તારી
ઉપકારસ્તુતિ કરીશ,
ને તારા નામના સ્ત્રોત્ર ગાઈશ
૫૦ તે પોતાના રાજાને મેટું તારણ આપે છે,
ને પોતાના અભિધિક્ષ ઉપર,
એટલે દાઉદ તથા તેના સત્તાન પર, સદા સર્વકાળ
સુધી મેહોરબાની રાખે છે

મુખ્ય ગ્રંથાન તાર, દાઉદન ગીત

૧૯ આકાશો દેવનુ ગૌરવ જાહેર કરે છે,
ને અતરિક્ષ તેના હાથનુ કામ દર્શાવે છે
૨ દહાડો દહાડાને વચન કહે છે,
ને રાત રાતને જ્ઞાન પ્રગટ કરે છે
૩ વચન પણ નથી અને શબ્દો પણ નથી,
તેઓની વાણી સલજાતી નથી
૪ તેઓનો વિસ્તાર આખી પૃથ્વીમા છે,
ને જગતના છેડા સુધી તેઓના શબ્દ પસરેલા ;
તેઓમા તેણે સૂર્યને સાચું મડપ ઉભો કીધો છે
૫ તે પોતાના ઓરડામાથી નિકળતા વર જેવા છે,
ને બળવાન માણસની પેઠે તે પોતાની દોડ માં
વામા હર્ષાપ્ય છે
૬ આકાશને છેડેથી તે નિકળી આવે છે,
ને તેનુ પરિવર્તન તેના છેડાઓ સુધી છે,

ને તેની ઉજ્જ્વાળાથી કંઈ છુપાયતું નથી
 ૭ યદોવાદનો નિયમ સમૂર્ણ છે, તે આત્માને ફેરવી
 લાવે છે,
 યદોવાદની સાક્ષી વિશ્વાસયોગ્ય છે,
 તે અગ્રજને બુદ્ધિવાન કરે છે
 ૮ યદોવાદના વિધિઓ યથાર્થ છે, તેઓ હૃદયને
 આનંદ આપે છે,
 યદોવાદની આજ્ઞા નિર્મળ છે, તે આખિને પ્રકાશ
 આપે છે
 ૯ યદોવાદનું ભય શુદ્ધ છે, તે સર્વકાળ ટકે છે,
 યદોવાદના ન્યાયકૃત્તો સત્ય તથા તદ્દન ન્યાયી છે
 ૧૦ તેઓ સોના, દા, ધણા ચોખ્ખા સોના કરતા
 પસંદ કરવા યોગ્ય છે,
 મધ, દા, મધુકોપના ટીપા કરતા તેઓ મીઠા છે
 ૧૧ વળે તેઓથી વારે સેવક શ્રેયવર્ણી પામે છે,
 તેઓને પાળવામાં મોટું પ્રતિદાન છે,
 ૧૨ કોણે પોતાની ચૂંકા ઓળખી શકે ? શુભ દોષથી
 તું અને નિરપરાધી કર,
 ૧૩ વળે જર્વપુત્ર પાપથી તું તારા સેવકને અટકાવ,
 તેઓ મારા ઉપર રાજ્ય ન કરે, ત્યારે હું પૂર્ણ
 થઈશ,
 ને મોટા ઉદ્ધવનથી નિરપરાધી થઈશ
 ૧૪ હે યદોવાદ, મારા ખડક તથા અને ખડી લેનાર,
 મારા મુખના રાખરો તથા મારા હૃદયના વિચારો
 વારી આમળ માન્ય થાઓ

તે પોતાના શુદ્ધ આકાશમાયી
 પોતાના જન્મણા હાથની તારકશક્તિથી તેને ઉત્તર
 આપશે
 ૭ કોઈ રથ પર [ભરોસો રાખે છે] ને કોઈ ઘોડા પર,
 પણ આપણે યદોવાદ આપણા દેવના નામનું
 સ્મરણ કરીશું
 ૮ તેઓ નમીને પડી ગયા છે,
 પણ આપણે ઉઠીને ઉભા થયા છીએ.
 ૯ હે યદોવાદ, તારણ કર,
 અમે વિનંતી કરીએ ત્યારે રામ અમને ઉત્તર
 આપે

મુખ્ય ગવૈશને સાર, કાર્તિક ગીત

૨૧ હે યદોવાદ, તારા સામર્થ્યમા રામ હર્ષાપે,
 ને તારા તારણમા તે કેટલો બધો આનંદ
 કરશે !
 ૨૨ તેના હૃદયની ઇચ્છા પ્રમાણે તેને આપ્યું છે,
 ને તેના હોઠની અરજીનો નકાર તે કીધો નથી
 (સેવાદ)
 ૨૩ મને દિવના આશીર્વાદોથી તું તેની સામે બચ છે,
 તું ચોખ્ખા સોનાનો મુગટ તેના માથા પર મૂકે છે
 ૨૪ તેણે વારી પાસેથી છવતદાન માગ્યું, તે તે તેને
 દીધું,
 એટલે સદા સર્વકાળ સુધી દિવસોની [દીર્ઘતા
 દીધી]

તેઓએ એવી યુક્તિ કહી કે જે તેઓ અમલમાં લાવી શકતા નથી.

૧૨ કેમકે તે તેઓની પીઠ ફેરવાવીશ,
તે તારી પછાડથી તેઓના મુખ સામે તૈયારી કરીશ.
૧૩ હે યહોવાહ, તે પોતાને સામર્થ્ય ઉઘોયા; એમ એમે તારા પરાક્રમના સ્તોત્ર ગાઈને સ્તવન કરીશું.

મુખ જોવાને માટે; રાત્ર આગેલેષ હારા-રાહાર.
સાહેબુ ગીત.

૨૨ હે મારા દેવ, મારા દેવ, તે મને કેમ મૂઝા દીધો છે?

મારી સાક્ષ કરવાથી તથા મારા વિલાપના સંદોષી [તું કેમ એટલો] છડો છે?

૨ હે મારા દેવ, હું દહાડે હાંક મારું હું, પણ તું ઉત્તર દેતો નથી;

ને રાત્રે પણ હાંક મારું હું, પણ મને આરામ મળતો નથી

૩ તો પણ, હે ઇસ્રાએલનાં સ્તોત્ર પર બિરાજનાર, તું પવિત્ર છે.

૪ તારા પર આમારા પિતૃઓએ ભરોસો રાખ્યો હતો; તેઓએ ભરોસો રાખ્યો હતો ને તે તેઓને છોડાવ્યા.

૫ તેઓએ તને હાંક મારી, ને બચાવ પામ્યા; તેઓએ તારા પર ભરોસો રાખ્યો, ને લજવાયા નહિ

૬ પણ હું કાઠો છું, ને માલુસ નથી; માલુસોથી ધિક્કાર પામેલો ને લોકોથી ઘુઘુકાયલો છું.

૭ જ્યો મને જીએ છે તેઓ બધા મારી હાંસી કરે છે;

તેઓ મ્હો મરડે છે, તેઓ ડાક કુલાવીને કહે છે, તું યહોવાહના હાથમાં [પોતાને] સોંપ; ને તેને છોડાવે;

તે તેના પર રાજ છે, માટે તે તેને બચાવે.

૮ પણ તું મને ઉદરમાંથી બહાર લાવનાર છે; મારી માને હું ધાવતો હતો ત્યારથી તે મારામાં ભરોસો ઉપજાવ્યો.

૯ જનમથી હું તારા હાથમાં સોંપાયલો હતો;

મારી માના પેટથી તું મારો દેવ છે.

૧૧ મારાથી આવો ન યા, કેમકે સકટ પાસે છે;

ને સાક્ષ કરનાર કોઈ નથી.

૧૨ ધણા ગોધાઓએ મને ઘેરી લીધા છે; ખાશાનના બળવેત ગોધાઓ મારી આસપાસ ફરી વળ્યા છે.

૧૩ કાઠી ખાનાર તથા જર્જનાર સિંહની પેઠે તેઓ મારી સામે પોતાનું મ્હો વકાસે છે.

૧૪ હું પાણીની પેઠે રેડાયો છું, ને મારાં સર્વે દાડકાં ખસી ગયાં છે; મારું દૃઢ મીલુના જેવું છે, તે મારાં આંતરડા મધ્યે પિગળી ગયું છે.

૧૫ મારું બળ ઠિકરીની પેઠે સુકાઈ ગયું છે; ને મારાં જડબાં સાથે મારી જસ થોડી ભય છે; ને તે મને મરણની ધૂળમાં ખેસાડ્યો છે.

૧૬ કેમકે કુતરા મારી આસપાસ આવ્યા છે; બુડાઓની સલાએ મને ઘેર્યા છે; તેઓએ મારા હાથ તથા મારા પગ વિંધ્યા.

૧૭ હું મારાં સર્વે દાડકાં ગળી રાકું છું; તેઓ મને ધારીને જીએ છે.

૧૮ તેઓ માહોમાંહે મારાં હુઝાં વઢેચી લે છે; ને મારાં વજન માટે તેઓ ચિઠ્ઠી નાખે છે.

૧૯ પણ, હે યહોવાહ, તું દૂર ન યા; હે મારા આશ્રય, મારી મદદ ધા.

૨૦ મારા આત્માને તરવારથી, ને મારા પ્રિયને કુશાના કબજમાંથી છોડાવ.

૨૧ સિંહના મ્હોમાથી મને બચાવ; હા, તે જનલી ગોધાના સિંગોથી મને [બચાવીને] ઉત્તર આપ્યો છે.

૨૨ હું મારા બાઇઓને તાર નામ પ્રગટ કરીશ, મંડળી મધ્યે હું તારી સ્તુતિ કરીશ

૨૩ યહોવાહથી બિહીનારાઓ, તેની સ્તુતિ કરો, ચાકુનાં સર્વે સત્તાન, તેને ગૌરવ આપો;

ને ઇસ્રાએલનાં સર્વે સત્તાન, તેનું ભય રાખે.

૨૪ કેમકે તેણે દુઃખિતોના દુઃખને ઘુઘુકાઈ નથી ને તેથી કંટાળ્યો નથી;

ને તેનાથી પોતાનું મુખ ફેરવ્યું નથી; પણ એણે તેને હાક મારી ત્યારે તેણે સાંભળ્યું

૨૫ તારાથી મોટી મંડળીમાં મારી સ્તુતિ યાવ છે; તેનાથી બિહીનારાની આગળ હું મારી માનતા પૂરી કરીશ.

૨૬ દરિદ્રીઓ ખારો ન વૃક્ષ થઈ જશે;

યહોવાદને શોધનારા તેની સ્તુતિ કરશે,
તમારૂં હૃદય સર્વેકાળ જીવે
૨૭ પૃથ્વીની સર્વ ગીમો સહારશે, ને યહોવાદની
ભક્તિ કરશે,
ને વિદેશીઓના સર્વ કુટુંબો તારી આગળ પ્રણામ
કરશે

૨૮ કેમકે રાજ્ય યહોવાદનું છે,
ને નિરેશીઓ ઉપર રાજ્ય કરનાર તે છે
૨૯ પૃથ્વીના સર્વ પુષ્ટો ખાશે તથા પ્રણામ કરશે,
જેઓ ધૂળમાં જવારા છે,
એટલે જોયો પોતાના જીવને બચાવી શકતા નથી,
તેઓ સર્વ તેની આગળ નમશે
૩૦ તેની સેવા કરે, જેવા સત્તાન થશે,
આવૃત્તિ પેદીને પ્રજા વિષે તે કહેવામાં આવશે
૩૧ તેઓ આવશે, અને હવે પછી જન્મનારા લોકોને
તેનું ન્યાયીપણું પ્રગટ કરશે કે તેણે તે કીધું છે

૧ ઉત્તર ગીત

૨૩ યહોવાદ મારો પાળક છે, મને કશી ખોટ
પડશે નહિ

૧ તે લીલા ખીંટમાં મને મુવાડે છે,
તે શાત પાણીની પાસે મને રોરી ભય છે
૨ તે મારા આત્માને તાજે કરે છે,
પોતાના નામની ખાતર તે મને ન્યાયીપણાને માર્ગ
ચલાવે છે

૪ હા, જો કે મરજીની છાયાની ખીજમાં હું ચાલું
તોએ કહ કહ પણ જુદાકથા બિહીસ નહિ, કેમકે
તું મારી સાથે છે,
તારી લાકડી તથા તારી છત્રી મને દિશાસો દે છે
૫ મારા શત્રુઓની આગળ તું મારે વાસ્તે બાણ
તેવાર કરે છે,
તે મારા માથા પર તોલ ચોળ્યું છે, મારો વાટકા
ઉભરાઇ ભય છે,
૬ નિશ્ચે મારી જીવિતના સર્વ દિવસોમાં સત્વ તથા
દયા મારી સાથે આવશે,
ને હું સદામાન મુખી યહોવાદના ઘરમાં રહીશ

૧ ઉત્તર ગીત

૨૪ પૃથ્વી તથા તેનું બરપરપણું યહોવાદના છે,
જન તથા તેમાં રહેનારા [પણ તેના છે]
૧ કેમકે તેણે અશુદ્ધ પર તેનો પાયા નાખ્યા છે,

ને પ્રવાહો પર તેને સ્થાપિત કીધું છે
૨ યહોવાદના પવન પર કોણ ચડશે ?
અને તેના પવિત્રસ્થાનમાં કોણ ઉભો રહેશે ?
૪ જોના હાથ યુદ્ધ છે, ને જેનું હૃદય નિર્મળ છે,
જેણે પોતાનું મન વ્યર્થપણમાં લગાડ્યું નથી,
ને કપટથી સોચન ખાધા નથી તે [ચડશે]
૫ તે યહોવાદથી આશીર્વાદ,
ને પોતાના તારખૂના દેવથી ન્યાયીપણું પામશે
૬ તેને શોધનારાની પેદી આ છે,
કે જોયો, હે પાકુમના દેવ, તારૂં સુખ શોધે છે
(સેવાદ)

૭ હે બાગ્યો, તમારા માથા ઉઠા કરો;
ને પુરાતન દ્વારો, તમે ઉઠા કરાઓ,
એટલે જોરવનો રાજ અંદર આવશે

૮ જોરવનો રાજ તે કોણ ?

યહોવાદ, જે બળવાન તથા પરાક્રમી,

યહોવાદ, જે યુદ્ધમાં પરાક્રમી, તેજ

૯ હે બાગ્યો તમારા માથા ઉઠા કરો,

પુરાતન દ્વારો, તમે પણ ઉઠા કરો,

એટલે જોરવનો રાજ અંદર આવશે

૧૦ આ જોરવનો રાજ તે કોણ ?

સેન્થોના યહોવાદ

તે જોરવનો રાજ છે

(સેવાદ)

૧ ઉત્તર [ગીત]

૨૫ હે યહોવાદ, હું તારી તરફ આરંભ કરજી
ઉઠાવું છું

૨ હે મારા દેવ, મેં તારા પર બરોસો રાખ્યા છે, હું
ન લજવાઉં,

મારા નતુઓ મારા પર જ્યજ્યકાર ન કરે.

૩ હા, તારી વાટ જુએ છે તેઓમાનો કોઇ લજવાશે
નહિ,

જેઓ વનર કાસણે કપટ કરે છે તેઓ લજવાશે

૪ હે યહોવાદ, તારા માર્ગ મને જણાવ,

તારી વાટો વિષે મને સિખવ

૫ તારા સત્યમાં મને ચલાવ, ને મને સિખવ,

કેમકે તું મારા તારખૂનો દેવ છે,

હું આખો દિવસ તારી વાટ જોઉં છું

૬ હે યહોવાદ, તારી રહેમ તથા તારી કૃપાનું સ્મરણ

કર,

કેમકે તેઓ અસહ્ય છે.

- ૭ મારી જીવાનીના પાપ તથા મારા ઉદ્ધવધેનો
સ્મરણ ન કર;
૮ હે યહોવાહ, તારી બલાધને લીધે
તારી કૃપા પ્રમાણે મને સમાર
૯ યહોવાહ ઉત્તમ તથા યથાર્થી છે,
એ માટે તે પાપીઓને માર્ગ વિષે શિખવશે
૧૦ નમ્રને તે ન્યાયમા દોરશે;
ને નમ્રને તે પોતાનો માર્ગ શિખવશે
૧૧ જ્યોત્સના તેના કરાર તથા સાક્ષી પાળે છે તેઓને માટે
યહોવાહની સર્વ વાંટો કૃપા તથા સત્યતા છે.
૧૨ હે યહોવાહ, તારા નામની ખાતર
મારા અન્યાયની ક્ષમા કર, કેમકે તે યોગ્ય છે
૧૩ હે યહોવાહથી બિદે છે તે કયું માણસ છે?
કથે માર્ગ પસંદ કરવો તે તેને તે શિખવશે
૧૪ તેના જીવ મુખમા રહેશે,
ને તેના સતાન પૃથ્વીનો વારસો પામશે
૧૫ યહોવાહનો નર્મ તેનાથી બિદીનારાની પાસે છે,
ને તે પોતાનો કરાર તેઓને જીજ્ઞાસુઓ
૧૬ મારી આખો સદા યહોવાહની તરફ છે,
કેમકે તે મારા પત્ર જળમાથી કાઢશે
૧૭ તું મારી સંભળી કર, ને મારા પર દયા કર,
કેમકે હું એકલો તથા દુઃખી છું
૧૮ મારા મનનું દુઃખ વધી ગયું છે,
તું મને મારા સકટમાથી કાઢ
૧૯ મારા દુઃખ તથા વેદના સંભળી જોઈને
મારા સર્વ પાપની ક્ષમા કર
૨૦ મારા શત્રુઓને જો, કેમકે તેઓ ધણા છે;
અને તેઓ ધાતકી દ્રવ્યથી મારો દેવ કરે છે
૨૧ મારા આત્માને સમાજ ને મને છોડાવ,
હું ન સહનું, કેમકે હું તારા પર બેરોસો કરું છું
૨૨ પ્રમાણિકપણ તથા યથાર્થીપણ મારે રક્ષણ કરો
કેમકે હું તારી વાટ નેઉં છું
૨૩ હે દેવ, ઇસ્રાએલને
તેના સર્વ સકટમાથી ખાલી લે
રાઉં છું [ગીત]

૨૬ હે યહોવાહ, મારો ન્યાય કર, કેમકે હું
પ્રમાણિક રીતે વર્ત્યો છું,
વળી હવે વર્તે મેં યહોવાહ પર બેરોસો રાખ્યો
છે.
૨૭ હે યહોવાહ, મને તપાસ તથા પારખ,

- મારા અત કરણ તથા દ્વેષને કસ
૨૮ કેમકે તારી કૃપા મારી આખ આગળ છે,
ને હું તારા સત્યમા ચાલતો આવ્યો છું
૨૯ દુરાચારી માણસોની સાથે હું બેઠો નથી,
ને કપડીઓની સાથે હું વહેવાર રાખીરા નહિ
૩૦ ભુડાઓની મરળાથી હું કંટાળું છું,
ને ભુડાની સાથે બેસીશ નહિ.
૩૧ હું નિર્દોષપણમા મારા દાષ ધોઈશ,
ને એમ, હે યહોવાહ, હું તારી વેદીની પ્રદક્ષિણા
કરીશ,
૩૨ એ માટે કે હું ઉપકારસ્થિતિનો અવાજ સમજાવું,
ને તારા સર્વ ચમત્કારી કામ પ્રગટ કર
૩૩ હે યહોવાહ, તારા ધરનો વાસો
તથા તારા ઝોરવના રહેઠાણની જગ્યા મને પ્રિય
લાગે છે
૩૪ પાપીઓની સાથે મારો પ્રાણ
ને ધાતકી માણસો સાથે મારો જીવ ન સમેટ,
૩૫ તેઓના દાષમા ઉપદ્રવ છે,
ને તેઓના જમણા દાષ લાચરો ભરેલા છે
૩૬ પણ હું તો પ્રમાણિક રીતે વર્ત્યો,
મને ખાલી લે, ને મારા પર દયા રાખ
૩૭ મારો પત્ર સંપાદ જગ્યામા મૂકેલો છે,
મરળાઓમા હું યહોવાહને ધન્યવાદ આપીરા

રાઉં છું [ગીત]

- ૨૭ યહોવાહ મારે અજવાણુ તથા મારે તારણ
છે,
હું કોનાથી બિહુ?
યહોવાહ મારા જીવન સામર્થ્ય છે, મને કોનું બચ
લાગે?
૨૮ જ્યારે કુકર્મીઓ, એટલે મારા વેરીઓ તથા શત્રુઓ,
મારે માસ ખાવાને મારા ઉપર ચઢી આવ્યા, ત્યારે,
તેઓ ઠેસ ખાઈને પડી ગયા
૨૯ કે સેન્ય મારી વિરૂદ્ધ ઊભાઈ કરે
તો પણ હું મનમા ઊંડીરા નહિ,
ને કે યુદ્ધ મારી વિરૂદ્ધ ઉઠે
તો પણ હું બેરોસો રાખીશ.
૩૦ યહોવાહ પાસે એક [વરદાન] મેં માગ્યું છે તે
હું ચોષીરા;
તે એ કે, યહોવાહની ચોષા ભેવા

- તથા તેના મંદિરમાં મનન કરવા સારું
 હું મારી ઇંદગીના સર્વ દિવસોભર તેના ધરમાં રહું.
 ૧ કેમકે સંકલને દિવસે તે પોતાના માંડવામાં મને
 ગ્રાસ રાખશે;
 પોતાના મંડપના આશ્રયમાં તે મને સંતાડશે;
 તે મને ખડક ઉપર બેઠાવશે.
 ૨ અને હવે મારી આસપાસના શત્રુઓ ઉપર મારું
 માથું ઉઠું કરાશે;
 ને હું તેના મંડપમાં હર્ષનાદનાં અર્પણ ચલાવીશ;
 હું ગ્રાહ્ય, દા, હું યદોવાદના સ્તોત્ર ગ્રાહ્ય.
 ૩ હે યદોવાદ, હું મારી વાહીથી દાંક મારું છું ત્યારે
 સાંભળ;
 વળી મારા પર દયા કર, ને મને ઉત્તર દે.
 ૪ મારું મુખ શોધ [એમ તે મને કહ્યું ત્યારે] મારા
 હૃદયે વને કહ્યું કે,
 હે યદોવાદ, તારું મુખ હું શોધીશ.
 ૫ મારાથી તારું મુખ ન ફેરવ;
 કોષે કરીને તારા સેવકને કાઢી ન મૂક.
 ૬ મારો સદાચાર[કારી] થશે છે;
 હે મારા વારણના દેવ, મને દૂર ન કર ને મને
 ન વગ.
 ૭ મારા બાપે તથા મારી માએ મને તજ્યો છે,
 પણ યદોવાદ મને સંધરશે.
 ૮ હે યદોવાદ, તારો માર્ગ મને શિખવ;
 ને મારા શત્રુઓને લોષે
 સપાટ વાટમાં મને દોરી બ
 ૯ મને મારા વૈરીઓની ધમ્મજાને સ્વાધીન ન કર,
 કેમકે બૂઠા સાક્ષીઓ તથા બળાકારનો ત્યાગ કાઢે-
 નાસ લોક મારી વિરજ કલ્યા છે.
 ૧૦ આ જીવનમાં હું યદોવાદનો પરીપકાર લેશ, યોગે
 વિશ્વાસ જે મેં કર્યો ન હોત તો [હું નિર્જત
 થઈ બંધ]
- ૧૧ યદોવાદની વાટ લે;
 બળવાન થા, ને તારું મન દિગ્મત પકડે;
 દા, હું યદોવાદની વાટ લે
- ઘઉંદડું [શીત].
- ૨૮ હે યદોવાદ, હું વને દાંક મારીશ;
 મારા ખડક, મારી વરફ કાન બંધ ન કર,
 રમને જે હું મારી સાથે આજીવ્યાદયો રહે
 તો કબરમાં ઉતરી જનારાંના જેવો હું થાઉં.

- ૨૯ હું વને દાંક મારું છું તથા તારા પરમપવિત્રસ્થાન.
 વરફ મારા દાધ જેવું હું
 ત્યારે મારી યાચનાનો સાદ સાંભળ.
 ૧ હુકમો તથા કુર્મોઓ,
 કે જેઓ પોતાના પાટાસી સાથે સાંતિથી બોલે છે,
 પણ જેઓનાં હૃદયમાં બુંદું છે,
 તેઓની સાથે મને ધસડી ના લઉં બ.
 ૨ તેઓનાં કૃત્ય પ્રમાણે, ને તેઓનાં કર્મોના કુટપણ
 પ્રમાણે તેઓને ફળ આપ;
 તેઓના દાધનાં કામ પ્રમાણે તેઓને ફળ આપ;
 તેઓને યોગ્ય બદલો આપ.
 ૩ તેઓ યદોવાદનાં કૃત્યો
 તથા તેના દાધનાં કર્મો લેખવવા નથી,
 માટે તે તેઓને તોડી પાડશે ને તેઓને સ્થાપિત
 નહિ કરશે.
 ૪ યદોવાદ સ્વત્ય દો,
 કેમકે તેણે મારી યાચનાનો સાદ સાંભળ્યો છે.
 ૫ યદોવાદ મારું સામર્થ્ય તથા મારી દાલ છે;
 મારા હૃદયે તેના ઉપર બરોસો રાખ્યો છે ને હું
 સાલ પામ્યો છું;
 મારું મારું હૃદય અત્યાનંદ કરે છે;
 ને ગાવનથી હું તેની ઉપકારસ્વતિ કરીશ.
 ૬ યદોવાદ તેઓનું સામર્થ્ય છે,
 ને પોતાના અભિયંત્રને સારું તે તારણનો કિલ્લો છે.
 ૭ તારા લોકને તાર, ને તારા વારસાને આશીર્વાદ દે;
 વળી તેઓનું પોષણ કર ને સદા તેઓને ઉચ્ચ રાખ.
- ઘઉંદડું શીત.
- ૨૯ હે પરાક્રમીઓના પુત્રો, યદોવાદને દો,
 ગૌરવ તથા સામર્થ્ય યદોવાદને દો.
 ૨ યદોવાદના નામનું ગૌરવ તેને દો,
 પવિત્રાઈની શોભાએ યદોવાદને બલે
 ૩ યદોવાદનો સાદ પાણી પર [ગાળે] છે;
 ગૌરવનો દેવ ગર્જના કરે છે,
 દા, યદોવાદ ધણી પાણી પર [ગર્જના કરે છે].
 ૪ યદોવાદનો સાદ સમર્થ છે;
 યદોવાદનો સાદ મહાત્મ્યથી બરપૂર છે.
 ૫ યદોવાદનો સાદ એરેન્જમેન્ટે ભાંગી નાખે છે;
 દા, યદોવાદ લખાનેનાના એરેન્જમેન્ટોના કુકડે
 કુકડા કરી નાખે છે.
 ૬ વળી તે તેઓને વાહરણની પેઠે કુદાવે છે;

જન્મથી ગોધાના બચ્ચાની પેઠે તે લગાનેન તથા
સિરયોનને [કહાય છે].

૫ યહોવાહનો સાદ અગ્નિની જ્વાળાને બેઠે છે

૮ યહોવાહનો સાદ અરવ્યને ધુલવે છે ;

યહોવાહ કાદેશના અરવ્યને ધુલવે છે ,

૯ યહોવાહનો સાદથી દુરલ્લભો બ્યાહ પડે છે ,

ને ગ્રાહીઓ સોરાહ ભય છે ;

ને તેના મહિરમા સધળા કહે છે કે, ગૌરવ ।

૧૦ યહોવાહ જલપ્રલય સમયે બિરાજ્યો હતો ;

વળી યહોવાહ સર્વકાળ સુધી રાજ તરીકે બિરાજ-
નાર છે

૧૧ યહોવાહ પોતાના લોકને સામર્થ્ય આપશે ;

યહોવાહ પોતાના લોકને શાંતિના આશીર્વાદ દેશે.

૪૨ની પ્રતિજ્ઞા કરતી જખનનુ ગાયન , શર્ઉદનુ [ગીત]

૩૦ હે યહોવાહ, હુ તને મોટા માનીશ, કેમકે
તેં મને ખેંચી કાઢ્યો છે,

ને મારા શત્રુઓને મારા પર દર્પ પમાડ્યા નથી.

૨ હે યહોવાહ મારા દેવ,

મેં તને દાંક મારી ને તેં મને સાજો કીધો છે.

૩ હે યહોવાહ, તું મારા જીવને રોચીલથી કાઢી
લાવ્યો છે ;

તેં મને જીવતો રાખ્યો છે કે હુ કબરમાં ઉતરી
ન ભઉં

૪ હે યહોવાહના બકતો, તેનું સ્તોત્ર ગાઓ,
ને તેના પવિત્ર નામની ઉપકારસ્તુતિ કરો.

૫ કેમકે તેના કોપ કેવળ ક્ષણિક છે,

પણ તેની મેહેરબાની ઇંદગીબર છે ;

ફાદન રાત પર્યંત રહે,

પણ સવારમાં હર્ષાનંદ થાય છે

૬ હુ મુખમાં દતો ત્યારે મેં કહ્યું,

હુ કદી ડગીશ નહિ.

૭ હે યહોવાહ, મેં તારી મેહેરબાનીથી મારા પવંતને
દૃઢ રચાધો છે ;

તેં તારૂં મુખ ફેરવ્યું, ને હુ ગબરાયો.

૮ હે યહોવાહ, મેં તને દાંક મારી,

અને મેં યહોવાહની ચાચના કીધી ;

૯ [એટલે કે] હુ કબરમાં ઉતરી નહિ ત્યારે મારા
લોહીમા ચીં લાભ છે ।

હું ધૂળ તારી સ્તુતિ કરશે । હું તે તારૂં સત્ય પ્રગટ
કરશે ।

૧૦ હે યહોવાહ, સાંભળ, ને મારા પર દયા કર ;

હે યહોવાહ, તું મારો સદાયકારી થા.

૧૧ તેં મારા વિલાપને બદલે મને નૃત્ય આપ્યું છે ;

તેં મારૂં ટાટ ઉતારીને ઉત્સાહથી મને વેચિત કીધો
છે ;

૧૨ એ માટે કે મારૂં ગૌરવ તારૂં સ્તોત્ર આય, ને ચૂપ
ન રહે,

હે યહોવાહ મારા દેવ, હુ સર્વકાળ તારી ઉપકાર-
સ્તુતિ કરીશ.

મુખ્ય ગવેશને સારૂં, શર્ઉદનુ ગીત

૩૧ હે યહોવાહ, હુ તારા પર બરોસો રાખુ છું,
હુ કદી ન લજવાઉં ;

તારા ન્યાયીપણાથી મને બચાવ

૨ મારી તરફ તારો કાન ધર ; ઉતાવળે મને ઊડાવ ;

તું મારે વાસ્તે મજબૂત ગઢ તથા મારા બચાવને
વાસ્તે કિલ્લો યા

૩ કેમકે તું મારો ખરક તથા મારો કિલ્લો છે,

માટે તારા નામની ખાતર મને દોર તથા ચલાવ.

૪ જે બળ તેઓએ શુભ રીતે મારે આજ નાખી છે
તેમાથી મને કાઢ,

કેમકે તું મારો દુર્ગ છે

૫ તારા દાઘમા હુ મારો આત્મા સોંપુ છું,

હે યહોવાહ, સત્યના દેવ, તેં મને ખાડી લીધો છે

૬ બિચ્ચા વાન પર લક્ષ દેનારાઓને હુ ધિક્કાર છું ;

પણ હુ યહોવાહ પર બરોસો રાખુ છું.

૭ હુ તારી દયામા આનંદ કરીશ તથા હર્ષાધરા,

કેમકે તેં મારૂં દુઃખ બેઠ્યું છે ;

તેં મારા આત્માની વિપત્તિઓ ભલી છે

૮ અને તેં શત્રુઓના દાઘમાં મને કેદ કીધો નથી ;

તેં પોહોળી જગ્યામા મારા પગ રચાધ્યા છે.

૯ હે યહોવાહ, મારા પર દયા કર, કેમકે હુ સક-
ટમાં છું ;

એટલી મારી આંખ, મારો પ્રાણ તથા મારૂં શરીર
ક્ષીણ થાય છે.

૧૦ કેમકે સતાપથી મારી જીવંત તથા નિસાસાથી
મારાં વર્ષ પુરાં થાય છે ;

મારા અન્યાયથી મારૂં બળ ઘટે છે ને મારાં દાઢાં
ક્ષીણ થાય છે.

૧૧ મારા સધળા વેરીઓના કારણથી હુ મેદેલુદાય
થયો છું

દા, મારા પડોસીઓને તો અતિશય [ચિદેહ્યાર્થ],
ને મારા ઓળખીતાઓને દુઃખદર્શક થયો છું;
જેઓએ મને બહાર જોયા તેઓ મારાથી નાની
ગયા.

૧૧ મુએલાની માફક માફ સ્મરણ મનમાથી હોય
થયું છે;

દુ કુટેલા વાસણ જેવા છું

૧૨ કેમકે મેં ધણુઓની તરફથી [મારી] બદનામી
સંભળી છે;

ઐતરફ ધારણી હતી;

તેઓએ કોમળ થઈને મારી વિરૂદ્ધ મસલત કીધી

ત્યારે મારો છવ લેવાની યુક્તિ તેઓએ રચી.

૧૪ પશુ છે યદોવાહ, મેં તારા પર ભરોસો કીધો;

મેં કહ્યું, હું મારો દેવ છે.

૧૫ મારા સમયો તારા હાથમાં છે;

મારા યજુઓના હાથમાંથી તપા અને સત્તાવાન-
સાઓથી મને ઘોરાય

૧૬ તારા સેવક પર તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ;

તારી કૃપાથી મને તાર.

૧૭ છે યદોવાહ, હું ન લજવાઉં, કેમકે મેં તને વિનંતી
કીધી છે;

દુષ્ટો લજવાય તથા તેઓ શોએલમાં ચૂપ રહે

૧૮ જે નહા દોહ ન્યાયીની વિરૂદ્ધ
અર્થથી તથા તિરસ્કારથી મજરીબરેલી વાત જાહે
છે

તેઓ મુના થાઓ.

૧૯ જે ઘોરાતા તેં તારાથી બિલીનારાઓને વારસે
રાખી મૂકી છે,

તથા તારા પર ભરોસો રાખનારાઓને વારસે મનુ-
ષ્યપુત્રોની આગળ તે કીધી છે, તે કેટલી મોટી છે!

૨૦ માણસની કુયુક્તિઓથી તારી દગ્ગરતા આચ્છાદન
વડે હું તેઓને ઠાંડી દેશે;

દમના વિવાદથી તેઓને હું માડવામાં સત્તાવી
રાખશે.

૨૧ યદોવાહને ધન્ય છે;

કેમકે તેણે ઘેટામધ નનરમાં ચોતાની આશ્ચર્યકારક
કૃપા મને કેમકી છે.

૨૨ મેં તો મારી ઉતાવળમાં કટી ટીકું કે,

દુ તારી દૃષ્ટિ આગળથી દૂર કરાયો છું;

તો પશુ મેં તને દાહ મારી ત્યારે મારા કાલાવા
લાને સાદ તે સંભર્યો.

૨૩ છે યદોવાહ તારા સર્વે બકતો, તેના પર પ્રીતિ રાખો;

યદોવાહ વિશ્વામુખોનું રક્ષણ કરે છે, અને અદ-
હારી કામ કરનારને પુષ્કળ બદલો આપે છે

૨૪ છે યદોવાહની આશા રાખનારા,
તમ સર્વે બળવાન થાઓ અને તમારાં દુઃખ દિગ્મ-
તવાન થાઓ

છઉદ્ધ [ચીત]- માતકીર્ત્ત,

૩૨

જેનું ઉલ્લંઘન માફ થયું છે, તથા જેનું પાપ
દહાયુ છે તેને ધન્ય છે.

૨ જેને યદોવાહ અન્યાયી મણતો નથી,

ને જોના આત્મામાં કંઈ કષ્ટ નથી, તે માણસને
ધન્ય છે.

૩ હું જાનો રહ્યો ત્યારે આખો દિવસ કણવાથી
મારાં ઘોરકાં ઘૂર્ણ થયાં,

૪ કેમકે રાત દદુરો તારો હાથ મારા ઉપર બારે હતો,
મારો રસ [બળુ કે] ઉન્નદાગાના સુકાણથી બદ-
લાઈ ગયો. (સેવાદ).

૫ મેં મારાં પાપ તારી આગળ કબૂલ કીધાં, અને મારો
અન્યાય મેં સત્તાઓ નથી;

મેં કહ્યું કે, યદોવાહની આગળ હું મારાં ઉલ્લંઘન
કબૂલ કરીશ;

ને તેં મારાં પાપનો અન્યાય માફ કીધો. (સેવાદ)

૬ એ સાચું હું મળે એવે સમયે દરેક બક્ષા તારી
પ્રાર્થના કરે,

નિશ્ચે મોટાં પાણીની રેલ ચઢે ત્યારે તે તેને પહોં-
ચશે નહિ.

૭ હું મારી સત્તાવાની જગ્યા છે; હું મને સમ્રાટમાંથી
ઉતારીશ;

છુટકાના સ્તોત્રથી હું મને ઘેરીશ. (સેવાદ).

૮ કયે માંમે વારે ચાલવું તે હું તને શિખવીશ તથા
બતાવીશ;

મારી નજર તારા પર રાખીને દુઃખને ઓધ આપીશ.

૯ ઘોરા કે ખચ્ચર જેને કંઈ સમજણ નથી,
ને જેને કબજે રાખવાને ઘોરડા તથા લગામની
સાગળી જરૂર છે,

નહિ તો તેઓ તારી પાસે આવે નહિ, તેમના
જેવા હું ન થા

૧૦ દુષ્ટ પર ધણી વિપત્તિઓ પડશે;

પશુ જે યદોવાહ પર ભરોસો રાખે છે તે કૃપાથી
ઘેરાશે.

૧૧ હે ન્યાયીઓ, યહોવાહમાં આનંદ કરો તથા હર્ષાઓ,
• અને, હે હૃદયના યથાર્થીઓ, તમ સર્વે હર્ષનાદ કરો.

૩૩ હે ન્યાયીઓ, તમે યહોવાહમાં હર્ષાઓ;
યથાર્થીઓને સ્તુતિ શોભે છે.

૨ નીણાથી યહોવાહની સ્તુતિ કરો,
હસ તારવાળાં વાળંથી તેના સ્તોત્ર ગાઓ.

૩ તેની આમળ નહું ચીત ગાઓ;
મેટિથી તથા આતુર્યથી વાગ્નિત્ર વગાડો.

૪ કેમકે યહોવાહનો શબ્દ યથાર્થ છે,
ને તેનાં સર્વ કૃત્યો સત્યતામાં [યાય] છે

૫ તે ન્યાયીપણું તથા ન્યાયકરણ ચાહે છે;
પૃથ્વી યહોવાહની કૃપાથી ભરપૂર છે

૬ યહોવાહના શબ્દવડે આકાશો
તથા તેના મુખના શ્વાસવડે તેઓનાં સર્વ સૈન્ય
બન્યાં.

૭ તે સમુદ્રના પાણીને ઢગલાની માફક ભેગાં કરે છે;
તે ઉડાણીને વખારોમાં ભરી રાખે છે.

૮ આખી પૃથ્વી યહોવાહથી બિહો;
દુનિયાના સઘળા રહેવાશીઓ તેના બચ રાખે

૯ કેમકે તે યોદ્ધો ને [સૃષ્ટિ] યદ્ધ;
તેણે ઢુકમ કીધો, ને તે સ્થાપિત યદ્ધ.

૧૦ યહોવાહ વિદેશીઓની મસલત બ્યર્થ કરે છે;
તે દેશબલિતિઓની ધારણા નિરર્થક કરે છે.

૧૧ યહોવાહનો મનમુખો સર્વકાળ,
તથા તેના હૃદયની ધારણા પેઢી દર પેઢી દૃઢ રહે છે.

૧૨ ને પ્રભનો દેવ યહોવાહ છે,
ને ને લોકને તેણે પોતાના વારસાને સાથ પસંદ
કીધો છે, તેઓને ધન્ય છે.

૧૩ યહોવાહ આકાશમાંથી જીએ છે;
તે સઘળા મનુષ્યપુત્રોને ફેળે છે;

૧૪ તેની રહેવાની જગ્યામાંથી
તે પૃથ્વીના સર્વ રહેવાશીઓને નિહાળે છે;

૧૫ એટલે ને [દેવ] તે સર્વેનાં હૃદય સૂઝે છે
તથા તેમનાં સર્વે કામ ધ્યાનમાં લે છે તે [તેમને
નિહાળે છે].

૧૬ મોટા સૈન્યવડે કોઈ રાજ બચતો નથી;
મોટા પંરાજ્યવડે બળવાન પુત્ર પછડતો નથી.

૧૭ બચાવને સાથ ધોડો નકામો છે
ને તે પોતાના બહુ બળથી કોઈને છોડાવશે નહિ.

૧૮ જીઓ, યહોવાહથી બિહીનારાં
તથા તેની કૃપા પર આશા રાખનારાં ઉપર તેની
નજર છે.

૧૯ એ માટે કે તે તેઓના છવને મોતથી બચાવે,
ને દુકાળને સમયે તેઓને છવતાં રાખે.

૨૦ આપણા આત્માએ યહોવાહની વાટ જોઈ છે;
તે આપણે સહાયકારી તથા આપણી ઢાલ છે.

૨૧ કેમકે આપણાં હૃદય તેનામાં હર્ષ પામશે,
કારણ કે આપણે તેના પવિત્ર નામ પર ભરોસો
કીધો છે.

૨૨ હે યહોવાહ, અમે તારા પર આશા રાખી છે
તે પ્રમાણે તારી કૃપા અમારા ઉપર યાઓ.

દર્શિત [ગીત] તેણે અબીમેલેખની આમળ માગાઈને
દોષ કીધો ને એણે તેને કાઢી મુક્યાથી તે બનો રહ્યો,
તે વખતવડ.

૩૪ હું સર્વ સમયે યહોવાહને ધન્યવાદ આપીશ;
તેની સ્તુતિ નિરતર મારા મુખમાં યશે

૨ મારો આત્મા યહોવાહમાં વડાણ કરશે;
દીન લોકો તે સાંભળીને આનંદ કરશે.

૩ મારી સાથે યહોવાહને મેટિ માનો,
ને આપણે એકઠાં મળીને તેનું નામ જીલંદ માનીએ.

૪ મેં યહોવાહનો શોધ કીધો, ને તેણે મને ઉત્તર
આપ્યો,

ને મારી સર્વ બિહીકમાંથી મને છોડાવ્યો.

૫ તેઓએ તેની તરફ જોયું અને પ્રકાશ પામ્યા;
ને તેઓનાં મુખ કઢી અપવાહ જશે તદિ

૬ આ કંગાલ પુત્રે હાંક મારી, અને યહોવાહે તેનું
સાંભળ્યું,

ને તેનાં સર્વ સંકટમાંથી તેને બચાવ્યો.

૭ યહોવાહથી બિહીનારાંની આસપાસ તેનો ફૂલ
છાવણી કરે છે

તથા તેમને છોડાવે છે.

૮ આખો ને જીઓ કે યહોવાહ ઉત્તમ છે;

ને માણસ તેના પર ભરોસો રાખે છે તેને ધન્ય છે.

૯ યહોવાહના સતો, તેનાથી બિહો;

કેમકે તેનાથી બિહીનારાને કંઈ ખોટ નથી.

૧૦ સિદ્ધનાં બચ્ચાને તંગી પડે છે ને જૂન વેઠવી
પડે છે;

પણ જેઓ યહોવાહને શોધે છે તેઓને કોઈ પંજ
સારા વાનાની અદ્ધત પડશે નહિ.

- ૧૧ આલો દિકરાઓ, માફ સાબળો,
હુ તમને યહોવાહની બિહીક રાખતા શિખવીશ
૧૨ ક્યો માણસ જીવંતી ઇચ્છે છે
તથા ઘુમ જોવાને મટે [ધણા] દિવસ ચાહે છે ?
૧૩ તો બુઝાથી તારી જીભને,
તથા કપટ બોલવાથી તારા હોઠને સભાળ
૧૪ બુઝાથી દૂર જા, ને ભણુ કર,
સાતિ શોધ ને તેની પાછળ લાગ
૧૫ ન્યાયીઓ પર યહોવાહની દંષ્ટિ છે,
ને તેઓની હાક પ્રત્યે તેના કાન [ઉઠાડા] છે
૧૬ જેઓ ભણુ કરે છે તેઓનું સ્મરણ પૃથ્વી ઉપરથી
નાણું કરવાને વારતે
યહોવાહનુ મુખ તેઓની વિરુદ્ધ છે
૧૭ [ન્યાયીઓએ] હાક મારી ને યહોવાહે સાબળ્યું,
અને તેઓના સર્વ સહકર્મીઓ તેઓને ઊડાવ્યા
૧૮ હૃદય લગિતોની પાસે યહોવાહ છે,
ને નમ્ર આત્માવાળાને તે તારે છે
૧૯ ન્યાયી માણસના દુ ખ ધણા છે,
પણ યહોવાહ તે સર્વમાથી તેને ઊઠાવે છે
૨૦ તે તેના સર્વ હાડકાનું રક્ષણ કરે છે
તેઓમાનુ એકે ભગવાન નથી
૨૧ બુઝાઈ દુષ્ટોનો સહાર કરશે,
ને ન્યાયીઓના દ્રેષ્ટિઓ દોષિત કરશે
૨૨ યહોવાહ પોતાના સેવકોના પ્રાણને ખાડી લે છે,
ને તેના પર ભરોસો રાખનારાઓ એકે દોષિત
કરશે નહિ

ઈલેનુ [ગીત]

- ૩૫ હે યહોવાહ, મારી સાથે વાદ કરનારાની
સાથે તું વાદ કર,
મારી સાથે લડનારાની સાથે તું લડ
૧ દાહ તથા બખતર સજીને
મારી સાથે સાથે ઉઠો ત્યા
૨ ભાડો પણ કાઢ ને મારી પાછળ ધાનારાને અટકાવ,
મારા આત્માને કહે હુ તાર તારણ છું
૩ જેઓ મારા જીવને શોધે છે તેઓ લજવાય તથા
જીવંતીનું પાપ,
જેઓ મારું નુકસાન થાશે છે તેઓ પાછા ફેરવાય
તથા ઘીલા પડે
૪ જવનથી ઉડતા ફોવારાના જેવા તેઓ થાય,
ને યહોવાહનો દૂર [તેઓને] ખરેદી મૂકે

- ૧ તેઓનો માર્ગ અધકારમય તથા લપસણો થાય,
ને યહોવાહનો દૂર તેઓની પૂઠે ધાય
૨ કમકે તેઓએ વગર કારણે મરે સાથે ખાડા [મા]
પોતાનો ફાટો સતાવ્યો છે,
વગર કારણે તેઓએ મારા જીવને વારતે [ખાડો]
ખોલ્યો છે
૩ તેના પર અકરમાન સહાર આવી પડે,
ને તેના સતારેલા ફાટામા તે પેતે સપડાય,
તેમા પડીને તેનો સહાર થાય
૪ અને મારો આત્મા યહોવાહમા ઉત્સાહ કરશે,
તે તેના તારણમા હુબીશે
૫ મારા સર્વ હાડકા કહેશે, હે યહોવાહ, તારા
સરખો કાણુ છે,
કે જે દીનને તેના કરતા બળવાનથી બચાવે છે,
હા, દીન તથા કબાલને હુટનારાથી ઊડાવે છે ?
૬ અન્યાયી સાક્ષીઓ ઉભા થાય છે,
હુ બળુતો નથી તે બાબત વિષે તેઓ મને પુછે છે
૭ તેઓ કલાને બદલે મને શુંકું પાછુ વાળે છે,
મારો આત્મા નિરાશ્રિત થાય છે
૮ પણ તેઓ માદા પડ્યા હતા ત્યારે હું તો યાદ
પહેરતો,
ઉપવાસથી હુ મારા જીવને દુ ખી કરતો,
અને મારી પ્રાર્થના મારા હૃદયમા પાછી આવતી
હતી
૯ ભણુ કે તે મારો મિત્ર કે મારો ભાઈ હોય તેમ હુ
વર્તતો,
પોતાની માને સાથે વિલાપ કરનારાની માફક હુ
ચોડથી નમી જતો
૧૦ પણ મારી પડતીને સમયે તેઓ હૃદય પામતા અને
ટોળે વળતા,
તે નિંદકો મારી વિરુદ્ધ ટોળે વળતા ને હુ [તે]
બળુતો નહિ,
તેઓ મને ફાડી નાખતા ને અટકતા નહિ
૧૧ મિત્રબાનીમા ધર્મનિંદકોની માફક
તેઓ પોતાના દાંત મારી સાથે પીસતા
૧૨ હે પ્રભુ, તું ક્યા સુધી જોવા કરીશ ?
તેઓના સદારથી મારા જીવને
તથા સિંદોથી મારા પ્રિયને બચાવ
૧૩ હુ મોટી ચક્ષમા તારી ઉપકારસ્તુતિ કરીશ,
પણા લોકમા હુ તારી પ્રશંસા કરીશ

- ૧૮ જ્યો ગેરવાળી રીતે મારા શત્રુઓ છે, તેઓ મારા ઉપર આનંદ ન કરે,
 જ્યો કારણ વગર મારો દ્વેષ કરનારા છે તેઓ આખના ભિચકારા નહિ કરે
 ૨૦ કેમકે તેઓનુ ધોલહુ સુલેહનુ નથી,
 પણ દેશમા શાત રહેનારાઓની વિરૂદ્ધ તેઓ કપટી વાતો યોજે છે
 ૨૧ હા, તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ પોતાનુ મ્હોળહુ ઉઘાડયુ,
 તેઓએ કહ્યું, આહા, આહા અમે તે નજરે જોયુ છે
 ૨૨ હે યહોવાહ તું તે જોયુ છે, તું ચૂપ ન રહે,
 હે પ્રભુ મારાથી દૂર ન રહે
 ૨૩ ભગૃત થા, ને મારો ન્યાય કરવા સાર,
 એટલે મારી દાંદને સાર જગ મારા દેવ તથા મારા ધણી
 ૨૪ હે યહોવાહ મારા દેવ તારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે ન્યાય કર
 ને તેઓને મારા પર આનંદ કરવા ન દે
 ૨૫ તેઓ પોતાના હૃદયમા એમ ન કહે, આહા, અમારે એજ જોઈતું હતું,
 તેઓ એમ ન કહે કે, અમે તેને ગળી ગયા છીએ
 ૨૬ મારા નુકસાનમા હુખાનારા એકત્ર લજવાય અને ઝબવાણા પડે,
 મારી વિરૂદ્ધ વડાઈ કરનારા લાજથી તથા અપમાનથી લેચિત થાય
 ૨૭ જ્યો મારા ન્યાયીપણામા આનંદ કરે છે તેઓ હુખનાંદ કરે તથા હુખીય,
 હા, તેઓ જાણુ કહે કે, યહોવાહ મોટો મનાઓ,
 કે જે પોતાના સેવકની આબાદીમા રાજ રહે છે
 ૨૮ અને મારી જલ તારૂં ન્યાયીપણું પ્રગટ કરશે,
 ને આખો દિવસ તારા સ્તોત્ર ગાયો
 મુખ્ય ગવૈવાને સાર યહાવ હના સવક દાઉદનુ [ગીત]
 ૩૬ હુષ્ટોનુ ઉદનધન મારા હૃદયમા કહે છે કે,
 તેની દૃષ્ટિ આજળ દેવનુ બચ છેજ નહિ
 ૨ કેમકે તે પોતાના મનમા વડાઈ કરે છે કે,
 મારો અન્યાય પ્રગટ કરાશે નહિ તથા ધિક્કારાશે નહિ
 ૩ તેના મુખના શબ્દો અન્યાય તથા કપટ છે,

તેણે સમજ પકડવાનુ [તથા] સહ કરવાનુ છોડી દીધુ છે

- ૪ તે પોતાના પલગ ઉપર અન્યાય યોજે છે,
 સારો નહિ તેવા માર્ગમા તે ઉભો રહે છે,
 તે ભુંડાઈથી કટાળતો નથી
 ૫ હે યહોવાહ, આકારોમા તારી કૃપા છે,
 ને તારૂં વિશ્વાસુપણુ વાજળ સુધી છે
 ૬ દેવના પર્વતોના જેવુ તારૂં ન્યાયીપણુ છે,
 તારા ન્યાયકૃત્યો ધણા હોડા છે,
 હે યહોવાહ તું માણસનુ તથા પશુનુ રક્ષણ કરે છે
 ૭ હે દેવ, તારી કૃપા કેવી અમૂલ્ય છે !
 ને મનુષ્યપુત્રો તારી પાખની છાયામા આશ્રય લે છે
 ૮ તેઓ તારા ધરની પુષ્ટિથી પુષ્કળ તૃપ્ત થશે,
 ને તું તારા સુઓની નદીમાથી તેઓને પાકશ
 ૯ કેમકે જીવનનો ઝરો તારી પાસે છે,
 તારા અજવાળામા અમે અજવાળુ જોઈશુ
 ૧૦ તને ઓળખનારાઓ ઉપર તારી કૃપા,
 તથા અત કરજુના યથાર્થોઓ પર તારૂં ન્યાયીપણુ
 તું ભરી રાખ
 ૧૧ અહુકારીના પગને મારી સામા આવવા ન દે
 તથા દુષ્ટોના હાથને મને નસાડવા ન દે
 ૧૨ અન્યાય કરનારા આ પક્ષા !
 તેઓ જમીનદોસ્ત થયા છે, અને હી શકશે નહિ
 ૬ ઉદનુ [ગીત]

- ૩૭ શુદ્ધ કરનારાઓને લીધે તું ન ખિજવાઈશ,
 ને અન્યાય કરનારાઓની છર્પો ન કરીશ
 ૨ કેમકે તેઓ જલદીથી ધાસની માફક કપાઈ જશે,
 ને લીલી વનસ્પતિની માફક ચિમળાઈ જશે
 ૩ યહોવાહ પર ભરોસો રાખ ને સહ કર,
 દેશમા રહે ને વિશ્વાસુપણાની પાછળ લાગ
 ૪ વળી યહોવાહમા આનંદ કર,
 ને તે તારા હૃદયની ધ્રુવજાઓ પૂરી પાડશે
 ૫ તારો માર્ગ યહોવાહને સોંપ,
 તેના પર ભરોસો પાળુ કર, ને તે તેને કૃજિભૂત કરશે
 ૬ અને તે તારા ન્યાયીપણાને અજવાળાની પેટ,
 ને તારા ન્યાયને બપોરની પેટ પ્રદિષ્ટ કરશે
 ૭ યહોવાહ આજળ શાત થા, ને તેની વાટ જો,

જે યોગીના માર્ગમાં આભાદ થાય છે તેને લીધે,
 તથા જે માણસ ક્યુજિઓ અમલમાં લાવે છે તેને
 લીધે તે જિ ન્યાયશ નહિ
 ૮ રોષને હેડ ને કોપનો ત્યાગ કર,
 તે જિનવાદમાં મા, તેથી ક્રુક દુષ્કર્મ [નિપજ છે]
 ૯ કેમકે દુષ્કર્મોએનો સદાર થયો,
 પણ યદોવાદ પર આશા રાખનારાઓ પૃથ્વીનો
 વારસો પામશે
 ૧૦ કેમકે યોગી વખતમાં દુષ્ટો દળા ન દળતા થયો,
 હા, તે તેના મકાનને ખતથી ચોધીત, પણ તે
 નહિ દોષ
 ૧૧ પણ દીન લોક પૃથ્વીનો વારસો પામશે,
 ને પુષ્કળ તાતિમાં તેઓ આનંદ કરશે.
 ૧૨ દુષ્ટો ન્યાયીની વિરુદ્ધ ક્યુજિ રમે છે,
 ને તેની સામે યોગીના દાંત ખીસે છે
 ૧૩ પ્રભુ તેની હાતી કરશે,
 કેમકે તે જુએ છે કે તેનો કાળ પારો આવે છે
 ૧૪ દીન તથા દરિદ્રીને પાડી નાખવા સાર
 તથા જે માણસ યમાર્થ છે તેઓને મારી નાખવા
 મદિ,
 દુષ્ટોએ તરવાર વાલી છે ને યોગીનું ધનુષ્ય ખેંચ્યું
 છે
 ૧૫ તેઓની તરવાર તેઓના યોગીના હૃદયમાં પેસશે,
 ને તેમના ધનુષ્ય લાખી નખાશે.
 ૧૬ ન્યાયીની પાસે જે ચોડુ છે,
 તે પણ દુષ્ટોની દોલત કરવા શ્રેષ્ઠ છે
 ૧૭ કેમકે દુષ્ટોના ભુજ બા ડી નખાશે,
 પણ યદોવાદ ન્યાયીઓને નિભાવે છે
 ૧૮ યદોવાદ નિર્હોષીઓના દિવસો બહુ છે,
 ને તેઓનો વારસો સર્વકાળ રહેશે.
 ૧૯ ભુજાને સમથે તેઓ લગવાયો નહિ,
 ને દુકાળના દિવસોમાં તેઓ ધરાયો
 ૨૦ પણ દુષ્ટો નાશ પામશે,
 ને યદોવાદના યુગ્મો આશાના વૈનવ જેવા થયો,
 તેઓને હાથ થયો, કુમાડમાં તેઓને હાથ થયો.
 ૨૧ દુષ્ટ બહીન લે છે, ને પાણુ આપતો નથી,
 પણ ન્યાયી કસ્ટાથી વર્તે છે ને [દાન] આપે છે
 ૨૨ કેમકે તેનાથી આશીર્વાદિત થયલા પૃથ્વીનો વારસો
 પામશે,
 અને તેનાથી શાપિત થયલાનો સદાર થયો

૨૩ માણસના પગલા યદોવાદથી ગોઠવાય છે,
 અને તે તેના માં મિા હર્ષાય છે
 ૨૪ જો કે તે પડી જાય તો પણ તે છેક જમીનદોરના
 નહિ થયો,
 કેમકે યદોવાદ હાથ પકડીને તેને નિભાવે છે
 ૨૫ દુષ્ટ ભુવાન દતો, અને દવે ધરેલો થયો હું,
 તો પણ ન્યાયીને તલ્લેલો
 અથવા તેના સત્તાને રોટલીની લાખ માગતા મેં
 જોયા નથી.
 ૨૬ આજો દિવસ તે કસ્ટાથી વર્તે છે, ને બહીન
 આપે છે,
 ને તેના સત્તા આશીર્વાદિત છે
 ૨૭ બુદ્ધાથી દૂર જ ને કાલુ કર,
 ને સર્વકાળ રહે
 ૨૮ કેમકે યદોવાદ ન્યાયને ચાહે છે,
 ને યોગીના ભક્તોને તણ દેતો નથી,
 તેઓનું રક્ષણ સદા થાય છે,
 પણ દુષ્ટોના સત્તાને સદાર થયો
 ૨ ન્યાયીઓ પૃથ્વીનો વારસો પામશે,
 ને તેમાં સર્વકાળ રહેશે.
 ૩૦ ન્યાયીનું સુખ રદાપણની વાત લાખે છે,
 ને તેની જીભ ન્યાય બોલે છે
 ૩૧ તેના દેવને નિયમ તેના હૃદયમાં છે,
 તેના પગલા સરજી જશે નહિ
 ૩૨ દુષ્ટ ન્યાયીને તાકી રહે છે,
 ને તેને મારી નાખવાને લાગ શોધે છે
 ૩૩ યદોવાદ તેને તેના હાથમાં પડેલા રહેવા નહિ દેશે,
 ને તેનો ન્યાય થાય છે ત્યારે તે તેને દોષિત નહિ
 કરાવશે.
 ૩૪ યદોવાદની વાટ જો, ને તેનો માર્ગ પાળ,
 ને પૃથ્વીનો વારસો પામવાને તે તને મોટો કરશે,
 દુષ્ટોને સદાર થયો ત્યારે હું તે જોશે
 ૩૫ મેં દુષ્ટને યોગી સામર્થ્યમાં
 તથા અનુભવ ભૂમિમાં રાખેલા લીલા વૃક્ષની પેટ
 ફેલાતો જોયો.
 ૩૬ પણ હું ફરી ત્યાં થઈને નયો, ને જુઓ, તે
 નહોતો,
 હા, મેં તેને ચોધ્યો પણ તે મન્ય નહિ
 ૩૭ નિર્હોષ માણસનો વિચાર કર, ને યથાર્થને જો,
 કેમકે [તે] માણસનો અત શાતિરૂપ છે

૨૯ પણ ઉદ્ધવન કરનારાઓ તો એકત્ર નારા પામશે,
પરિણામે દુષ્ટોના સહાર થશે
૩૦ પણ ન્યાયીઓનું તારણ યહોવાદથી છે,
સકળી વેળાએ તે તેઓના કિલ્લે છે
૪૦ અને યહોવાદ તેમને મદદ કરે છે ને તેમને
છાડાવે છે,
તે તેઓને દુષ્ટોથી છાડાવે છે ને તેમને તારે છે,
મારણ કે તેઓએ તેનો આસરો લીધો છે

સભારણને અર્થે દર્શવત્ ગીત

૩૮ હે યહોવાદ, તારા કાંધમા મને કપકો ન દે,
ને તારા રોપમા મને શિક્ષા ન કર
૧ કેમકે તારા બાણ મારા પર પડ્યા છે,
ને તારો હાથ મને જોરથી દાબે છે
૨ તારા રોપને લીધે મારા માસમા સાત્તપણું નથી
અને મારા પાપને લીધે મારા હાડકામા શાંતિ નથી
૪ કેમકે મારા અન્યાય મારા માથા પર ચઢી ગયા છે,
બારે બોળની માફક તે મારાથી અસહ્ય છે
૫ મારી મૂર્ખાઈને લીધે
મારા જન્મ ગદાધ્ય છે તથા સડી ગયા છે
૬ મને વેદના ધાય છે અને હું ધણો વાકો વળી ગયો છું,
હું આખો દિવસ શોક કરતો રૂંધું છું
૭ કેમકે મારી કમર બળતરાએ ભરેલી છે,
ને મારા માસમા સાત્તપણું નથી
૮ હું બેહોશ થયો છું તથા ધણો કચડાયો છું,
મારા હૃદયના ગભરાટને લીધે મેં બુમાબૂમ પાડી
મૂકી છે
૯ હે પ્રભુ, મારી સર્વ ઇચ્છા તારી આગળ છે,
ને મારો વિલાપ તારાથી છાનો નથી
૧૦ માંડે હું ધટકે છે, માંડે પળ ધડી ગયું છે,
ને મારી આંખોનું તેજ તે પલ્લુ જલ રહ્યું છે
૧૧ મારા રનેરીઓ તથા મારા મિત્રો મારા દરદથી
દૂર રહે છે,
ને મારા સજા વેગળા ઉભા રહે છે
૧૨ જેઓ મારો જીવ શોધે છે તેઓ પલ્લુ કાદા
માડે છે,
ને જેઓ મારો ઉપદ્રવ શોધે છે તેઓ હાનિકારક
વાતો-બોલે છે,
ને આખો દિવસ કપટ કરે છે
૧૩ પણ બેહોશ માણસની પેઠે હું સાબળતો નથી,

ને મુગો માણસ જે પોતાનું મુખ ઉઘાડતો નથી
તેના જેવા હું છું
૧૪ હા, જે માણસ સાબળતો નથી
ને જેના મુખમા દલીલો નથી, તેના જેવા હું છું
૧૫ કેમકે, હે યહોવાદ, હું તારા પર આશા રાખું છું,
હે પ્રભુ મારા દેવ, તું ઉતર દંધરા
૧૬ કેમકે મેં કહ્યું, રખે તેઓ મારા પર હર્ષાય,
મારો પગ લપસે છે ત્યારે તેઓ મારી સામા
વડાઇ કરે છે
૧૭ કેમકે હું લથડી પડવા તૈયાર છું,
ને મારો ખેદ બધું મારી આગળ છે
૧૮ કેમકે હું માંડે અન્યાયીપણું પ્રગટ કરીશ,
હું મારા પાપને લીધે શોક કરીશ
૧૯ પણ મારા શત્રુઓ અચળ [તથા] પરાક્રમી છે,
ને જેઓ અન્યાયથી મારો દ્રેષ કરે છે તેઓ વધી
ગયા છે
૨૦ વળી જેઓ જનનાને બદલે બુદ્ધ પાણુ વાળે છે
તેઓ મારા શત્રુઓ થયા છે કારણ કે જે સાડ છે
તેની પાછળ હું લાગુ છું
૨૧ હે યહોવાદ, મને ન તબ્,
હે મારા દેવ, મારાથી દૂર ન થા
૨૨ હે પ્રભુ મારા તારણ,
મને સહાય કરવાને ઉતાવળ કર

મુખ્ય ગવૈયા યદ્યુતને સાર, દર્શવત્ ગીત

૩૯ મેં કહ્યું, હું મારા માર્ગોને સમાપ્તીશ,
કે હું મારી જાએ પાપ ન કર,
દુષ્ટો મારી આગળ હોય
ત્યારે હું માંડે મુખ લગામથી કબજે રાખીશ
૨ હું મુગો થઈને છાનો રહ્યો, સાડ બોલવાથી પલ્લુ
હું છાનો રહ્યો,
ને મારો શોક વધી ગયો
૩ માંડે હૃદય મારામા તર ઘડ્યું,
હું વિચારમા હોતો ત્યારે આગ ઉડી,
ને હું મારી જાએ બોલ્યો,
૪ હે યહોવાદ, મારો અત
તથા મારા આયુષ્યનું માપ તે કેટલું છે, એ મને
જણાવ,
હું કેવો કાલુકાચુર છું તે મને શિખવ
૫ બે, તે મારા દિવસ ચાર આગળ જેટલા કીધા છે,
ને માંડે આયુષ્ય તારી આગળ શૂન્ય જેવું છે,

૯ દેવ ને મારો ખડક તેને હુ કહીશ કે, તું મને કેમ વિસરી ગયો છે ?

શત્રુઓના જીવમને લીધે હુ કેમ રોક કરતો ફર છું ?

૧૦ તારો દેવ કયા છે ? એમ જાણ મને કહીને

મારા શત્રુઓ જાણે કે મારાં હાડકાં કચરી નાખતા હોય તેમ મને મેહેલ્યાં મારે છે

૧૧ હે મારા આત્મા, તું કેમ ઉદાસ થયો છે ?

ને તું મારામાં કેમ ગભરાયો છે ?

તું દેવની આશા રાખ, કેમકે ને મારા મુખનું

તારણ તથા મારો દેવ છે

તેને હુ હજી સ્તવવીશ

૪૩

હે દેવ, મારો ન્યાય કર, તથા અધર્મો પ્રજાની સાથે મારા પક્ષમાં વાદ કર ;

કપટી તથા અન્યાયી માણસથી મને છોડાવ.

૨ કેમકે તું મારા સામથ્યનો દેવ છે ; તે કેમ મને વેગળો કર્યો છે ?

શત્રુઓના જીવમને લીધે હુ કેમ રોક કરતો ફર છું ?

૩ તારૂં અજવાળું તથા સત્ય મોહલ, તેઓ મને ઠોરે ;

તેઓ મને તારા પવિત્ર પર્વતમાં તથા તારા મઠ-

પમાં લાવે

૪ ત્યારે હુ દેવની વેદી પાસે,

દેવ મારા અત્યાનંદ પાસે જઈશ ;

અને, હે દેવ, મારા દેવ, હુ વીણા વડે તારી ઉપ-

કારસ્તુતિ કરીશ.

૫ હે મારા આત્મા, તું કેમ ઉદાસ થયો છે ?

ને તું મારામાં કેમ ગભરાયો છે ?

તું દેવની આશા રાખ, કેમકે ને મારા મુખનું

તારણ તથા મારો દેવ છે,

તેને હુ હજી સ્તવવીશ.

ક્રુપ્ય ગરેવાને સાર, કેરાના વીકરાઓનું

[ગીત], મારકીલ.

૪૪

હે દેવ, અને અમારા કાનાએ સાંભળ્યું છે,

ને દૃષ્ટો અમારા પિતૃઓના દિવસોમાં,

એટલે પુરાતન કાળમાં, તે કીધા હતા, તે વિષે

તેઓએ અમને કહ્યું છે.

૨ તે તારે હાથે વિદેશીઓને કાઢી મૂકીને ત્યાં તેમને

વસાવ્યા ;

૩ તે લોકો પર ખીટાપાત આપીને તેઓને ખદેડી

મેલ્યા

૪ કેમકે પોતાની તરવારવડે તેઓએ દેશને કબજે

કીધો નહોતો,

વળી પોતાના બુજવડે તેઓએ પોતાને બચાવ્યા

નહોતા ;

પણ તારા જમણા હાથે તથા તારા બુજે તથા તારા

મુખના અજવાળાએ તેમને બચાવ્યા,

કેમકે તું તેઓ પર પ્રસન્ન હતો.

૫ હે દેવ, તું મારો રાજ છે ;

યાદીને સાડ તારણ કુરમાવ

૬ તારાથી અને અમારા વૈરીઓને પાડી નાખીશું,

તારે નામે અમારી વિરૂદ્ધ ઉઠનારાને છુટીશું

૭ કેમકે હુ મારા ધનુષ્ય પર બરોસો નહિ કરીશ,

ને મારી તરવાર પણ મને તારસે નહિ.

૮ પણ તેં અમારા વૈરીઓથી અમને બચાવ્યા છે,

ને અમારા દ્વેષીઓને લાગવ્યા છે.

૯ દેવમાં આમે આખો દિવસ વડાઈ કીધી છે,

ને સદાકાળ સુધી અને તારા નામની ઉપકારસ્તુતિ

કરીશું (સેલાહ).

૧૦ પણ હવે તેં અમને દૂર કીધા છે, તથા અમારા પર

અપમાન આપ્યું છે ;

ને અમારાં સૈન્યો સાથે તું ખદાર આવતો નથી

૧૧ તું વૈરી તરફ અમારી પીઠ ફેરવાવે છે ;

ને અમારા દ્વેષીઓ પોતાને સાડ લૂટે છે.

૧૨ કપાવાના વેદાની પેઠે તેં અમને આપી દીધા છે,

ને વિદેશીઓમાં અમને વિખેરી નાખ્યા છે.

૧૩ તું તારા લોકને મક્ત વેચી દે છે,

ને તેમની કિંમતથી તને કંઈ લાભ નથી

૧૪ તું અમને અમારા પડોશીઓની આગળ મેહેલ્યાવ, તથા

અમારી આસપાસ રહેનારાઓની આગળ

તિરસ્કાર તથા મરકરીરૂપ કરે છે

૧૫ તું અમને વિદેશીઓમાં દહ્યાંતરૂપ

તથા લોકોમાં માણુ હલાવવાનું કારણ કરે છે.

૧૬ મારૂં અપમાન આખો દિવસ મારી આગળ છે,

ને મારા મુખની લાલ્લો મને ઠાંક્યો છે ;

૧૭ નિંદા તથા દુર્ભાષણ કરનારાના સાફને લીધે

અને રાત્રુ તથા વેર વાગનારાની દહિને લીધે [આંડ

યાય છે].

૧૮ આ બધું અમારા ઉપર આપી પડ્યું છે, તોએ

અમે તને વિસરી ગયા નથી.

ને તારા કરાર પ્રત્યે અમે નિમકહરામ થયા નથી.

૧૮ અમારૂં હૃદય પાણુ હડી ગયું નથી,
ને અમારાં પગલા તારા ભાનં પરથી [અન્ય માર્ગે]
વળ્યા નથી;

૧૯ તો પણુ તેં શિયાળવાંની જગ્યામા અમને કચણા છે,
ને મેલતી હાથથી અમને ઢાક્યા છે.

૨૦ જો અમે અમારાં દેવનું નામ વિસરી ગયા હોઈએ,
કે પારકા દેવની બાણી અમારા હાથ પસાર્યા હોય,

૨૧ તો યું દેવ તે જોણી નહિ કાઢશે?
કેમકે તે હૃદયની ગુપ્ત વાતો જાણે છે.

૨૨ કેમકે અમે તારે લીધે આપ્યો દિવસ માર્યા જઈએ
છીએ;

કપાવાના ઘેટાંના જેવા અમે ગણાઈએ છીએ.

૨૩ હે પ્રભુ, જાન, તું કેમ ઉધે છે?

ઉઠ, [અને અમને] સહાકાળ સુધી દૂર ન કર.

૨૪ તું તારૂં મુખ કેમ ઢાંકે છે,

ને અમારૂં સકટ તથા સતાવણી કેમ વિસરી જાય છે?

૨૫ કેમકે અમારો જીવ મૂળ સુધી નખી ગયો છે;

અમારૂં પેટ ભૂમિને ચોટી રહે છે.

૨૬ અમારી સાક્ષને સારૂં તું ઉઠ,

ને તારી કૃપાની ખાતર અમને ખાડી લે.

મુખ્ય ગવૈયાને સારૂં; રાજ કોશાત્રિમ, કોરાહના
દીકરાઓનું [ગીત] મારકીલ પ્રીતિ વિષેનું ગાથન.

૪૫ મારૂં હૃદય સારા વિષયથી ઉભરાઈ જાય છે;
જે વાત મેં રાજ સખધી રચી તે હું બિહાઈ છું;

મારી જીભ ચપળ લાહિયાની કલમ જેવી છે.

૨ તું મનુષ્યપુત્રો કરતા સુદૃઢ છે;

તારા હોઠો પર અનુગ્રહ રેડેલો છે;

એ માટે દેવે સહાકાળ તને આશીર્વાદ દીધો છે.

૩ હે પરાક્રમી, તારી તરવાર તારી કમરે બાધ,

તારૂં ગૌરવ તથા તારૂં મહાત્મ્ય [સજ].

૪ અને સત્ય, નમ્રતા તથા ન્યાયીપણાને અર્થે

જ્ય સહિત તારા મહાત્મ્યે સ્વારી કર;

ને તારો જમણો હાથ તને બચકર કૃત્યો શિખવશે.

૫ તારાં બાણુ તીક્ષ્ણ છે,

લોકો તારી તળે પડી જાય છે,

તે રાજના રાતુઓના હૃદયમાં [પેઠા છે]

૬ હે દેવ, તારૂં રાજ્યાસન સનાતન છે;

તારા રાજ્યને દહ તે યથાર્થ રાજ્યદંડ છે.

૭ તે ન્યાયીપણુ પર પ્રીતિ બીધી છે; ને દુષ્ટાઈ પર

દ્વેષ બીધો છે;

તે માટે દેવે, તારા દેવે, આનંદના તેલથી
તારા સોળતીઓ ઉપર તને અભિષેકત કર્યો છે.

૮ તારા બધાં વસ્ત્ર યોજ, અગર [તથા] તજથી
[સુગંધીદાર છે];

હાથેદાંતના મેદુલોમાથી તારના વાન્નિત્રોએ તને
હમિન કર્યો છે.

૯ રાજપુત્રીઓ તારી માનવત સ્ત્રીઓ મધ્યે છે;

તારે જમણે હાથે ઓઢિરના સોનાથી [સજારવાં]
રાણીજી ઉઠા છે.

૧૦ હે દીકરી, સામજ તને વિચાર કર, ને કાન ધર;

વળી તારા લોકને તથા તારા બાપના ધરને વિસર;

૧૧ ને રાજ તારા સૌન્દર્ય પર મોહિત થશે;

તે તારો ધણી છે માટે તું તેની સેવામકિન કર

૧૨ અને સુરની દીકરી નજરાણુ લક્ષને [ન્યા આવશે]

અને લોકોમાંના શ્રીમતો પણુ તારી કૃપાને વારતે
આજીજ કરશે.

૧૩ રાજપુત્રી [મેહેલ]માં સર્પૂર્ણ ગૌરવવાન છે;

તેનાં વસ્ત્ર જરીનાં છે

૧૪ છુટેદાર વસ્ત્ર પહેરીને તે રાજ પાસે લઈ જવાશે;

તેની જે સૈયરો તેની પાઞજ ચાલે છે

તે કુમારીકાઓ તારી પાસે લવાશે

૧૫ આનંદે તથા ઉત્સાહે તેઓ લવાશે;

તેઓ રાજમેહેલમાં પ્રવેશ કરશે

૧૬ તારા પિતૃઓને કેકાણે તારા દીકરા આવશે,

કે જોઓને તું આખી પૂરનીમાં સરદારો ઠરાવીશ.

૧૭ હું પેદી દર પેદી તારા નામનું રમણુ રખાવીશ,

એ માટે લોક સહાકાળ સુધી તારી ઉપકારસંવિતિ
કરશે.

મુખ્ય ગવૈયાને સારૂં; કોરાહના દીકરાઓનું [ગીત],
રાજ અવાઓપ ગાથન.

૪૬ દેવ આપણે આશ્રય તથા સામર્થ્ય,
[ને] સકટને સમયે હાજરાહજીર મદદગાર છે.

૨ એ માટે જો કે પૃથ્વી બદલાઈ જાય,

ને જો કે પર્વતો સમુદ્ર મધ્યે હાલતા પાય,

૩ જો કે તેનું પાણી ગર્જના કરે તથા વલોવાય,

જો કે તેના ઉછળવાથી પર્વતો કાપે તો પણ આપણે
નહિ બિહીએ. (સેવાહ.)

૪ જો ક નહી છે, કે જોના વહેણા દેવના નગરને

એટલે પરાતપરના મંડપની પવિત્ર જગ્યાને, આનં-
દિત કરે છે.

- ૧ દેવ તેની મધ્યે છે, તે હલાવારો નહિ;
 દેવ તેને મદદ કરશે, અને તે વળી પોતે ફાટશે.
 ૨ વિદેશીઓએ તોફાન મચાવ્યું, રાજ્યો હલાવાયાં;
 તેણે પોતાનો સાદ કાઢ્યો ને પૃથ્વી પિગળી અંધ.
 ૩ આપણી સાથે સૈન્યોનો [સરદાર] યહોવાદ છે;
 યાફુળનો દેવ આપણો આશ્રય છે; (સેલાદ)
 ૪ આથો, યહોવાદનાં કૃત્ય,
 એટલે તેણે પૃથ્વીમાં કેવા વિનાશ કીધા છે, તે
 જુઓ.
 ૫ તે પૃથ્વીના છેડા સુધી લડાઈઓ બધ કરે છે;
 તે ધનુષ્યને ભાંગી નાખે છે, ને લાલને કાપી
 નાખે છે.
 તે અગ્નિમાં રથોને બાળી નાખે છે
 ૧૦ ધના રહેા, ને નજીક દે દેવ દુ ધું;
 હું વિદેશીઓમાં મોટા મનાઈશ, હું પૃથ્વીમાં મોટો
 મનાઈશ.
 ૧૧ સૈન્યોનો યહોવાદ આપણી સાથે છે,
 યાફુળનો દેવ આપણો આશ્રય છે. (સેલાદ)
 મુખ્ય મેલેવાને સાર; હોરાહના હીકરાઓનું ગીત.

- ૪૭ હે સર્વ લોક, તાળી ખાડો;
 જયજયકારના સાદથી દેવની આગળ પોકાર
 કરો.
 ૨ કેમકે પરાતપર યહોવાદ બચકર છે;
 તે આખી પૃથ્વી પર મોટો રાજ છે.
 ૩ તે આપણી હોંઘ લોકોને
 તથા આપણા પત્ર તથે વિદેશીઓને પરાજિત
 કરશે.
 ૪ તે આપણે સાર આપણો વારસો,
 એટલે પોતાના વડાલા યાફુળની ઉત્તમતા પસંદ
 કરશે. (સેલાદ).
 ૫ દેવ પોકારસહિત,
 યહોવાદ રીચના અવાજસહિત ચડી ગયો છે.
 ૬ દેવનાં સ્તોત્રો ગાઓ, સ્તોત્રો ગાઓ;
 આપણા રાજનાં સ્તોત્રો ગાઓ, સ્તોત્રો ગાઓ.
 ૭ કેમકે દેવ આખી પૃથ્વીનો રાજ છે;
 સમજને સ્તોત્ર ગાઓ.
 ૮ દેવ વિદેશીઓ પર રાજ્ય કરે છે;
 દેવ પોતાના પવિત્ર રાજ્યાસન પર બિરાજે છે.
 ૯ લોકોનો સરદારો એકા થયા છે,

કે તેઓ ઇશ્વારીમના દેવના લોક [યાયા];
 કેમકે પૃથ્વીની ઠાલો દેવની છે;
 તે ધણું મોટા મનાએલો છે.

ગાયન; હોરાહના હીકરાઓનું ગીત.

- ૪૮ આપણા દેવના નગરમાં, તેના પવિત્ર
 પર્વતમાં,
 યહોવાદ મોટો તથા ધણું સદૃશ્ય છે.
 ૨ મોટા રાજનું નગર
 સિથોન પર્વત, તે ઉત્તર બાજુએ
 ઉગ્રાધમા પુખ્તસુરત તથા આખી પૃથ્વીનો આનંદ છે.
 ૩ તેના મેહેલોમાં દેવે પોતાને આશ્રયરૂપે બહેર
 કીધો છે.
 ૪ કેમકે જુઓ, રાજ્યો ભેગા થયા,
 તેઓ એકત્ર ત્યાં ઘરને ચાલ્યા ગયા.
 ૫ તેઓએ તે જ્યેં ત્યારે તેઓ વિરમય પામ્યા;
 તેઓને દેહેશત લાગી, તેઓ ત્વરાથી જતા રહ્યા
 ૬ ત્યાં તેમને પુત્તરી લાગી,
 તથા જણીતી સ્ત્રીના જેવું કષ્ટ થયું.
 ૭ હું પૂર્વના વાયુએ
 વાર્શીશનાં વહાણોને ભાંગી નાખે છે.
 ૮ જન્મ આપણે સાંભળ્યું છે
 તેમ સૈન્યોના [સરદાર] યહોવાદના નગરમાં,
 આપણા દેવના નગરમાં આપણે જ્યેં છે;
 દેવ સદાકાળ તેને સ્થાપિત કરશે (સેલાદ).
 ૯ હે દેવ, અમે તારા મંદિર મધ્યે
 તારી કૃપા વિષે વિચાર કીધો છે
 ૧૦ હે દેવ, જેવું તારું નામ છે
 તેવી તારી સ્થિતિ પણ પૃથ્વીની સીમા સુધી છે;
 તારો જન્મણો હાય ન્યાયી પણાયા સરેલો છે
 ૧૧ તારાં ન્યાયકૃત્યના કારણથી
 સિથોન પર્વત આનંદિત થાય,
 ને યહુદાહની હીકરીઓ દુર્ભાગ્ય.
 ૧૨ સિથોનની આસપાસ જન્મને તેની પ્રદક્ષિણા કરો;
 તેના છાંત્રેલી ગણના કરો.
 ૧૩ તેનો કોટ બરાબર ધ્યાનમાં લો,
 તેના મેહેલો પર લક્ષ આપો;
 એ માટે કે તમે આવતી પેઢીને તે વિષે કહી શકો.
 ૧૪ કેમકે આ દેવ સદા સર્વકાળ આપણો દેવ છે;
 તે મરણ પર્વત આપણો હોરનાર થશે.

મુખ્ય ગ્રંથાને સાર, કાશરુના દીકરાઓનું ચીત
 હે સર્વ લોક, તમે આ સામળો,
 હે સધળા જગનાસીઓ, કાન હો
 ૨ નીચ તથા ઉચ અને,
 ધનવંત તથા દરિદ્રી એકન [સામળો]
 ૩ માર મુખ બુદ્ધિ વિષે બોલશે,
 ને મારા હૃદયના વિચાર જ્ઞાન વિષે થશે
 ૪ હું દૃશ્ય તરફ મારો કાન ધરીશ,
 બીજા પર મારો મર્મ બોલીશ
 ૫ મારી પૂઠે લાગનારાનો અન્યાય મને ઘેરે છે,
 એવા ભુડાઈના દિવસોમા હું શા માટે બિહુ ?
 ૬ જેઓ પોતાના ધન પર ભરોસો રાખે છે,
 ને પોતાના દ્રવ્યની પુષ્કળતામા અક્ષિભાન કરે છે,
 ૭ [તેઓમાના] કોઈથી કોઈ પણ રીતે પોતાનો
 લાભ ખડી લેવાય નહિ,
 અથવા તેને સાર દેવને ખડલી અપાય નહિ,
 ૮ (કેમકે તેના પ્રાણની ખડલી અમૂલ્ય છે,
 અને એ [નો વિચાર] સદા છાડી દેવો ભેધએ),
 ૯ કે તે હજી સદા છવે
 ને કોહોવાણુ ન પામે
 ૧૦ કેમકે તે ભુએ છે કે બુદ્ધિવંતો મરે છે,
 મૂર્ખ તથા હેવાન જેવા એકન નાશ પામે છે,
 ને પારકાઓને વારસે પોતાનું ધન મૂજી ભય છે
 ૧૧ તેઓના અંતરનો વિચાર એવો છે કે અમારા ધર
 સદા [ટકશે]
 અમારા રહેકાણુ પેઢી દર પેઢી [ટકશે],
 તેઓ પોતાની ભગીરોને પોતાના નામ આપે છે
 ૧૨ પણ માણસનું માન ટકી રહેતું નથી,
 તે નાશ પામનાર પથુના જેવો છે
 ૧૩ આ તેઓનો મોર્ગ તેઓની મૂર્ખાઈ છે,
 તેમ છતાં તેમની પછીના લોક તેમની કહેણીઓ
 પસંદ કરે છે (સેવાહ)
 ૧૪ તેઓ શેઓલમા [નાખવાના] ટોળા તરીકે કરા
 વાયા છે,
 ઓત તેમને ચારશે,
 અને યથાર્થીઓ સવારના તેમના ઉપર અધિકાર
 કરશે,
 ને તેઓનું જ્ઞાનદૈવ શેઓલમા નાશ પામશે, એવું
 કે તેને વારસે કાંઈ રહેકાણુ નહિ હોય
 ૧૫ પણ દેવ મારા આત્માને શેઓલમા સામર્થ્યથી
 ખડી લેશે,

કેમકે તે મારો અગીયાર કરશે (સેવાહ)
 ૧૬ ન્યારે કોઈ ધનવાન થાય છે,
 ન્યારે તેના ધરનો વેલવ વધે છે, ત્યારે તું બિહી મા,
 ૧૭ કેમકે તે મરી ભય ત્યારે તે પોતાની સાથે કંઈ
 લઈ જશે નહિ,
 તેનો વેલવ તેની પાછળ જશે નહિ.
 ૧૮ ન્યારે તે છવતો હતો ત્યારે તે પોતાના આત્માને
 ધન્યવાદ આપતો,
 અને તું પોતાનું ભલું કરે છે ત્યારે માણસો તારા
 વખાણુ કરે છે,
 ૧૯ તો પણ તે પોતાના પૂર્વજોના જમાનાના લોકોની
 પાસે જશે,
 તેઓ કદી અજવાળુ જશે નહિ
 ૨૦ જે માણસ માનવંત છતાં બુદ્ધિહીન છે,
 તે નાશ પામનાર પથુઓના જેવો છે

અ સાદનુ ગીત

૫૦ દેવ, હા, દેવ યહોવાહ બોલ્યો છે,
 ને તેણે સૂર્યોદયથી તે સૂર્યાસ્ત સુધી પૃથ્વીને
 બાલાવી છે
 ૨ સૌન્દર્યની સપૂર્ણતા જે સિંચાન, તેમાથી
 દેવ પ્રકાર્યો છે
 ૩ આપણો દેવ આવશે, ને ચૂપ નહિ રહેશે,
 તેની આગળ અગ્નિ ખાઈ જશે,
 ને તેની આસપાસ આધી થશે
 ૪ પોતાના લોકોને ન્યાય કરવાને
 તે ઉપરના આકાશને તથા પૃથ્વીને બાલાવશે,
 ૫ જેઓએ યજ્ઞથી મારી સાથે કરાર પ્રાપ્ત છે
 તે મારા ભક્તોને મારી પાસે ભેગા કરે.
 ૬ ને આકાશો તેનું ન્યાયીપણુ પ્રગટ કરશે,
 કેમકે દેવ પોતે ન્યાયપ્રીય છે (સેવાહ)
 ૭ હે મારા લોકો, સામળો, ને હું બાલીશ,
 હે ઇસ્રાએલ, [સામળ], ને હું તારી વિશ્વ સાક્ષી
 પૂરીશ,
 હું દેવ, [હા] તારો દેવ છું
 ૮ તારા યજ્ઞોને લીધે હું તને ઠપકો નહિ દઉં,
 અને તારા દહનીયાપણુ નિરંતર મારી આગળ છે
 ૯ હું તારા ધરમાથી કોઈ ગોધો,
 ને તારા વારાઓમાથી ખકરા નહિ લઉંશ
 ૧૦ કેમકે અરવયનું દરેક પથુ
 તથા હનર હુનરો ઉપરના જગાવર મારા છે

- ૧૧ હુ પર્વતોના સર્વ પક્ષીઓને ઓળખુ છું,
ને જગલના શ્રાપદ મારા છે
૧૨ ભે હુ જુઓ હોત તો હુ તને ન કહેતા
કેમકે જન તથા તેનું ભરપૂરપણુ મારું છે
૧૩ યુ, હુ ગોધાઓનું માસ ખાઉં,
કે બકરાઓનું રક્ત પીઉં ?
૧૪ દેવને સ્તુત્યર્થેજી ચઢાવ,
ને પરાતપર પ્રત્યે તારી માનતાઓ ઉતાર,
૧૫ ને સકટને કિંચિત્ મને વિનંતી કર,
હુ તને છોડાવીશ, ને તું મારો મદિમા [પ્રગટ]
કરીશ
૧૬ પશુ દુહને દેવ કહે છે,
શા માટે તારે મારા વિધિઓ પ્રગટ કરવા,
તથા મારો કરાર તારા મુખમાં લેવો ?
૧૭ કેમકે તું સિખામણી કરાવે છે,
ને મારી વાતો તારી પગવારે નાખે છે
૧૮ તે નાર ભેધો ત્યારે તે તેની સાથે સમ્મતિ આપી,
ને વ્યભિચારીઓનો બા પીદાર તું થયા છે

- ને મારા પાપથી મને શુદ્ધ કર
૨ કેમકે હુ મારા ઉદનન ભાણુ છું,
ને માર પાપ નિત્ય મારી આગળ છે
૪ તારી, તારીજ વિરુદ્ધ મેં પાપ કીધું છે,
અને જે તારી દષ્ટિમા ભુલું તે મેં કીધું છે,
એ માટે કે તું બોલે ત્યારે તું ન્યાયી કરે,
ને તું ન્યાય કરે ત્યારે તું નિર્દોષ કરે
૫ ભે, હુ અન્યાયીપણુમા રચાયો,
ને પાપમા મારી માએ મારો ગર્ભ ધર્યો હતો
૬ ભે, તું અત કરણુમા સત્યતા ધર્યો છે,
ને સિતરમા તું મને જ્ઞાન સિખવીશ
૭ સૂક્ષ્મી અને ધોળે એટલે હુ શુદ્ધ થઈશ,
મને ન્દવાડ, તો હુ હીમ કરતા ધોળો થઈશ.
૮ મને હર્ય તથા આનંદ સમજાવ,
કે જે હાડકા તેં ભાગ્યા છે તેઓ ઉત્સાહ કરે
૯ મારા પાપ વરફ નજર ન કર,
ને મારા સર્વ અન્યાય બુલી નાખ
૧૦ હે દેવ. મારામા શક્ત દદય ઉત્પન્ન કર.

મુખ્ય ગવૈયાને સાર દારૂદત્ત મારકીલ, દામ્યે અદામ્યે
આવોને શાઉનને ખજર આપી કે, દારૂદ અહોમિતેખને
ત્યા આવ્યો છે, તે વખતનું

૫૨ અરે જીવમગાર, તું બુંદાઇમા કેમ અભિ
માન કરે છે ?

દેવની કૃપા સર્વદા [હકે છે]

૨ તારી જીમ ખરાબ કરવાની યોજના કરે છે,
પાણીદાર અજાણી પેઠે તે કપટ કરે છે

૩ તું ભલાઇ કરતા જીવમગારને આદે છે,
ને ન્યાયીપણુ બોલવા કરતા તને જીવુ બોલવ
મમે છે (સેવાદ)

૪ અરે કપટી જીમ,
તું સર્વ વિનાશક વચનો આદે છે

૫ તને પછુ ઇશ્વર સદાને માટે તોળી પાડશે,
તને ઝિરી લઇને તે તને તારા તણુમાથી ખેંચી કાઢશે,
ને ઇલ્લોહમાથી તને ઉખેડી નાખશે (સેવાદ)

૬ વળી ન્યાયીઓ ભેશે અને બિહીશે,
ને તેને હસી કાઢીને [કહેશે કે],

૭ ઇશ્વરને જે પુરૂષે પોતાને આશ્રય ન કર્યો,
પણ પોતાના ધણા ધન પર ભરોસો રાખ્યો,
ને પોતાની કુશળાઓમા પોતાને દંડ કર્યો, તે
આ રહ્યા

૮ પછુ તું તો દેવના ધરના લીલા જૈતવૃક્ષ જેવો છું,
હુ ઇશ્વરની કૃપા પર સદા સર્વદા ભરોસો રાખુ છું
"તે એ કીધું છે, માટે હું સદા તારી ઉપકારસ્થિતિ
કરીશ,

અને તારા સતોળી સન્મુખ હું તારા નામની વાટ
જોઇશ, કેમકે તે સાર છે

મુખ્ય ગવૈયાને સાર રાગ માહનાપ, દારૂદત્ત મારકીલ

૫૩ મૂર્ખે પોતાના મનમા ધાર્યું છે કે ઇશ્વર
છેજનહિ

તેઓએ બ્રહ્મ થઇને ધિકારવા લાયક જીવદા
કીધી છે,

જલુ કરનાર કોઇ નથી

૨ સમજાણું કે દેવને શોધનાર, એવો કોઇ છે કે
નહિ, તે જોવાને,

ઇશ્વરે આંકાશથી મનુષ્યજાત પર દૃષ્ટિ કરી

૩ તેઓમાનો દરેક જલદી ગયો છે, તેઓ એકત્ર
અથુદ થયા છે

જલુ કરનાર કોઇ નથી, ના, એક પછુ નથી
૪ શું બુંદુ કરનારાઓ કંઈ સમજતા નથી ?
તેઓ રોટલા ખાતા હોય, તેમ મારા લોકને ખાઇ
નથી છે,

વળી તેઓ દેવને વિનતી કરતા નથી

૫ ન્યાય મને ન હતો ત્યા તેઓ ધણા ભયભીત થયા,
કેમકે જે તને ઘેરો ધાલે છે તેઓના હાડકા ઇશ્વરે
વિખેરી નાખ્યા છે,

તે તેઓને લગભગ છે, કેમકે ઇશ્વરે તેઓને
ધિકાર્યો છે

૬ સિંચાનમાથી ઇસ્રાએલનું તારણ વહેલું આવે [તો
કેવું સાર] !

ઇશ્વર પોતાના લોકને બધનમાથી પાઠા લાવશે,
ત્યારે યાહૂજ હંખીશે, [ને] ઇસ્રાએલ આનંદ કરશે

મુખ્ય ગવૈયાને સાર તારવાળા વાલ સાથે ગાવાને, દારૂદત્ત
મારકીલ ઝીંકોઓએ આવોને શાઉનને કંજી કે, શુ,
દારૂદ અમારે ત્યા ત તારું રહેવા નથી ? તે વખતનું

૫૪ હે ઇશ્વર, તારે નામે મને તાર,
ને તારે પરાક્રમે મારો ન્યાય કર

૨ હે ઇશ્વર, મારી પ્રાર્થના સાંભળ,
મારા મુખની વાતોને કાન દે

૩ કેમકે પારકા લોક મારી સામે ઉઠ્યા છે, ને જીવમ-
ગારો મારો જીવ લેવા ચોધે છે,
તેઓએ પોતાની આમળ ઇશ્વરને રાખ્યો નથી
(સેવાદ)

૪ જીવો, ઇશ્વર મારો સહાય કરનાર છે,
મારો પ્રાણાધાર તે પ્રબળ છે

૫ તે મારા વૈરીઓને જીવદાને બદલે આપશે,
તારી સત્યતાએ તેઓનો નાશ કર

૬ હું રાજ્યપ્રીતીથી તને યજ્ઞ અર્પિશ,
હે યજ્ઞોવાદ, હું તારા નામની ઉપકારસ્થિતિ કરીશ
કેમકે તે સાર છે

૭ કારણ કે તેણે મને સર્વ સકટથી છાડાવ્યો છે,
ને [મારી ઇચ્છા] પ્રમાણે મારા શત્રુઓને થયું, તે
મે નજરે જોયું છે

મુખ્ય ગવૈયાને સાર તારવાળા વાલ સાથે ગાવાને
દારૂદત્ત મારકીલ

૫૫ હે ઇશ્વર, મારી પ્રાર્થનાને કાન દે,
ને મારી યાચનાથી સતાઇ ન બ

૨ મારી વાત પર ધ્યાન આપી મને ઉત્તર દે,
 ૬ મારા શોકમા અશાત છું ને વિલાપ કરું છું,
 ૨ શત્રુના અવાજને લીધે,
 ને દુષ્ટોના જીવંતને લીધે [એમ કરું છું],
 કેમકે તેઓ મારા પર અન્યાય [નો દોષ] મૂકે છે,
 ને ક્રોધથી મને સતાવે છે
 ૪ મારામા માફ હૃદય બહુ પીડિત થયું છે,
 ને મરણનો ધાક મારા પર પડ્યો છે
 ૫ ત્રાસ તથા ધુભરી મારા પર આવ્યા છે,
 ને હું ભયથી ઘેરાયેલો છું
 ૧૦ વળી મેં કહ્યું, મને કબૂતરની પેઠે પાખ ઢોલ, તો
 કેવું સારું !
 કે હું ઊડી જઈને વિસામો પામવ
 ૭ અરે, હું આધે તારી જઈને
 અરવ્યમા મુકામ કરત (સેલાહ)
 ૮ પવનના સુસવાટથી તથા તોફાનથી
 હું ઊભાવળે આશ્રયમા જઈ પહોંચત.
 ૯ હે પ્રભુ, તેઓની દુશ્મોમા જૂ પાડી તેઓનો
 નાશ કરે,
 કેમકે મેં નવરમા બળાત્કાર વધા ઝગરા ભેંચા છે
 ૧૦ તેઓ અદોનિય તેના કોટ પર ફેરા ખાય છે,
 તેની મધ્યે દુષ્ટતા વધા હાની છે
 ૧૧ તેની વચ્ચે બુઝાઈ છે,
 જીવમ વધા ક્રોધ તેના રસ્તા પરથી ખસતા નથી
 ૧૨ કેમકે મારા પર જે આજ મૂકનારો તે શત્રુ ન હતો,
 એ તો મારાથી સદન કરી શકાત,
 મારી વિરૂદ્ધ વડાઈ કરનારા તે વેરી ન હતો,
 ભેરાથી તો હું સતાઈ રહી રાહ
 ૧૩ પણ તે હું ન હતો, હું જે મારા સરખા દરજ્જાનો
 પુત્ર,
 મારો ભાઈજાઈ ને મારો પરિવિવા
 ૧૪ આપણે મુખે એક બીજાની સલાહ ચેતા દતા,
 તેમ સમુદાયની સલાતે ધૃતરના પરમા જ્ઞા દતા
 ૧૫ તેમના પર મેંત એકાએક આવે,
 તેઓ છવવાજ શેઓલમા ઊતરી પડે,
 કેમકે બુઝાઈ તેઓના વાસોમા, હા, તેઓના
 અંતરમા છે
 ૧૬ હું તો ધૃતરને દાક મારીય,
 ને યદોવાદ માફ વારખું કરશે
 ૧૭ સારું, સારું તથા બપોરે હું શોક વધા વિગ્રાપ
 કરીય;

ને તે મારો સાહ સામજરો
 ૧૮ કોઈ મારી પાસે આવે નહિ, માટે તેણે મારા
 આત્માને શાંતિમા ખાડી લીધો છે,
 કેમકે મારા સામાવાળા ધણા હતા
 ૧૯ ધૃતર જે અનાદિકાળથી બિરાજેલો છે
 તે સામજરો, ને તેઓને નીચા પાડશે, (સેલાહ)
 જેઓમા કંઈ ફેરફાર થતો નથી,
 જેઓ ધૃતરથી બિહીતા નથી, [તેઓને તે નીચા
 પાડશે]
 ૨૦ જેઓ તેની સાથે સમાધાન રાખતા હતા, તેઓ
 પર તેણે દાઘ ઉઠામ્યો છે,
 તેણે તેને કરેલો કરાર તેઓ છે
 ૨૧ તેનું મુખ માખણ જેવું મુંવાળું હતું,
 પણ તેના હૃદયમા યુદ્ધ હતું
 તેની વાતો તેલ કરના નરમ હતી,
 તો પશુ તેઓ ઉધાડી તરવારો હતી
 ૨૨ તારો બોલો યદોવાદ પર નાખ, ને તે તને નિશાની
 રાખશે,
 તે કહી ન્યાયીને ઠાકર ખાવા ફેરો નહિ
 ૨૩ પણ, હે ધૃતર, હું તેઓને નાશના ખાડામા નાખી
 ફેરો,
 ખુની તથા કપડી માણસો પોતાના અર્ધા આયુષ્ય
 સુધી છવવાના નથી
 પણ હું તો તારા પર ભરોસો રાખીય.

મુખ્ય મહેવાને શાસ્ત્ર રામ યાનાપ-એલેમ રહોડીમ
 શાંતિદત, બિજ્જામ આપમા પશિસ્તોઓએ
 તેને પકડ્યો ત્યારે

૫૬ હે ધૃતર, હું મારા પર દયા કર, કેમકે
 માણસ તો મને ગળી નય,
 તે આખો દિવસ લડીને મારા પર જીવમ કરે છે
 ૨ મારા શત્રુઓ તો આખો દહાડો મને ગળી નય,
 કેમકે જેઓ મારી સામે ગવંથી લડે છે તેઓ
 ધણા છે
 ૩ ન્યારે હું બિહી નહું
 ત્યારે તારા પર ભરોસો રાખીય.
 ૪ હું ધૃતરની મદદ પીધી તેના વચનની સ્તુતિ કરીય,
 ધૃતર પર મેં ભરોસો રાખ્યો છે, હું બિહીવાનો
 નથી,

૫ તેઓ આખો દિવસ મારી વાતોને મરડે છે,
તેઓના સર્વ વિચારો માફ જુદું કરવા માટે મારી
વિરૂધ્ધ છે
૬ તેઓ એકઠા થાય છે, તેઓ સલાહ રહે છે,
તેઓ મારા પગલા તકાવે છે,
કેમકે તેઓ મારો પ્રાણ લેવાની રાહ જુએ છે
૭ હું તેઓ અન્યાય કરીને બચી જશો ?
હે ઇશ્વર, તું કોપે કરી [જગતના] લોકોને પાડી
નાખ.
૮ તું મારી રખડામણે ગણે છે,
મારા આસુઓ તારી કુખમાં રાખ,
હું તેઓ તારા પુસ્તકમાં લખેલા નથી ?
૯ જે દિવસે હું વિનવી કરૂં, ત્યારે મારા શત્રુઓ
પાછા ફરશે,
ઇશ્વર મારા પક્ષમાં છે, એ હું જાણુ છું
૧૦ ઇશ્વર [ની મદદ]થી હું [તેના] વચનની રત્નતિ
કરીશ,
ચઢોવાહ [ની મદદ]થી હું [તેના] વચનની રત્નતિ
કરીશ
૧૧ ઇશ્વર પર મેં ભરોસો રાખ્યો છે, હું બિહીવાનો
નથી,
માણસ મને શું કરનાર છે ?
૧૨ હે ઇશ્વર, મેં તારી માનતાઓ લીધી છે,
હું તને રત્નત્યર્પણે ચઢાવીશ
૧૩ કેમકે તે મારા આત્માને મરણથી બચાવ્યો છે,
હું, મારા પગને લયડતા [તે બચાવ્યા] નથી ?
અ માટે કે હું ઇશ્વરની સામુખી જીવનના અજવા-
જામાં આહુ

મુખ્ય ગદ્યવાને સાર, રાગ આલ-તારખેષ દાઉદ, ત, મિખતામ તે શાઉલથી નાસી જઈ યુદ્ધમાં રહેતા ત્યારે

૫૭ હે ઇશ્વર, મારા પર દયા રાખ, મારા પર
દયા રાખ,
કેમકે મારો આત્મા તારે રાણે આવ્યો છે ;
ને [આ] વિપત્તિઓ યદ રહે, ત્યાં સુધી
હું તારી પાખિને એથે આશ્રય લઈશ.
૨ હું પરાતપર દેવની વિનવી કરીશ,
ઇશ્વર જે માફ પુરૂ કરનાર છે, તેની વિનવી કરીશ.
૩ જે મને જાણી જવા ચાહે છે, તે નિદા કરે છે,
[ત્યારે] તે આકાશથી મોકલીને મને બચાવશે
(સેલાહ)

ઇશ્વર પોતાની કૃપા તથા સત્યતા મોકલશે
૪ મારો આત્મા સિંહો મધ્યે છે,
જેઓના મનમાં ભડકા ઉઠે છે, તેઓમા મારે સુધ
જવ પડે છે,
તેઓ એવા માનવપુત્રો છે, કે જેઓના દાંત ભાલા
તથા બાણ,
ને તેઓની જીભ લીંદણ ધારવાળી તરવાર છે
૫ હે ઇશ્વર, આકાશ કરતાં તું ઉંચો મનાઓ,
આખી પૃથ્વી કરતાં તારો મહિમા મોટો [થાઓ]
૬ તેઓએ મારા પગને સારૂ જળ સિંધ કાઢી છે,
મારો આત્મા નખી ગયા છે,
તેઓએ મારી આગળ ખાડો ખોદ્યો છે,
તે મધ્યે તેઓ પોતે પડી ગયા છે (સેલાહ).
૭ હે ઇશ્વર, માફ દુઃખ દંડ છે, માફ દુઃખ દંડ છે ;
હું ગાયન કરીશ, હા, હું સ્તોત્રો ગાઈશ.
૮ જાજ, મારા જોરવ, વીણા ને તમ્બુરા, તમે જાગો,
હું તો પ્રભાતે જાગીશ
૯ હે પ્રભુ, હું લોકોમાં તારી ઉપકારરત્નતિ કરીશ,
વિદેશીઓમાં હું તારા સ્તોત્ર ગાઈશ.
૧૦ કેમકે તારી કૃપા આકાશ પહોંચે એટલી,
ને તારી સત્યતા આભમાં પહોંચે એટલી મોટી છે.
૧૧ હે ઇશ્વર, આકાશ કરતાં તું ઉંચો મનાઓ,
આખી પૃથ્વી કરતાં તારો મહિમા મોટો [થાઓ]

મુખ્ય ગદ્યવાને સાર, રાગ આલ-તારખેષ
દાઉદ, મિખતામ

૫૮ અરે પરાક્રમીઓ, શું તમે ખરેખર ન્યાય
પણુ ખોલો છો ?
શું, તમે માનવપુત્રોનો અદલ કનસાફ કરો છો ?
૨ ના, તમે મનમાં જુદાઈ થોવો છો,
પૃથ્વી પર તમે તમારા હાથનો જીલમ તો
આપો છો
૩ દુહો માના પેટથી જ ભટકી ગયલા હોય છે,
તેઓ જન્મે છે કે તરત જ જીવતા ખોટા રસ
ચઢી જાય છે
૪ તેઓતુ વિષ સાપના વિષ જેવું છે,
[તેઓ] કાન બંધ કરી રાખનાર બેહરા એ
જેવા છે,
૫ કે જે ઘણી જ દુશ્મિયાથી રાગમોહ લગાડનાર
એવા ગારૂડોના પાણુ સાદ સાલજતો નથી

૧ હું ઇશ્વર, તેઓના મ્હોના અંદર તેઓની બ્રહ્મી
બાળી નાખને,
હું યહોવાદ, સિદ્ધતા બચ્ચાની રાક્ષીઓ પાડને
૨ તેઓ પ્રકૃતથી વહેતા પાણીની પેટ જતા રહે,
તેઓ બાણ વાકે ત્યારે તેઓ છુટા જેવા થાય
૩ ગોકળમાય ને પિંગળવી મિત્રબળી ચાલે છે, તેના
જેવા,
જીનો અધુરે ગએલો ગર્ભ જેણે સૂર્યને જોયો નથી,
તેના [જેવા તેઓ થાય]

૮ તમારા હૃદયને કાંઈનો તાપ લાગે ત્યાર પહેલાં,
અમે તો તેઓ લીલા હોય કે શુકા હોય તો પણ,
તે તેમને વટાળિયાથી ધસડી લઈ જશે
૧૦ બદલો વાળેલો જોઈને ન્યાયી હર્ષારો,
તે દુષ્ટોના રક્તમા પોતાના પગ ધારો
૧૧ માટે લોકા હરેશે, ન્યાયીને બદલો ખચિત મળે છે,
ખરેખર પૃથ્વીમા ન્યાય કરનાર ઇશ્વર છે

મુખ્ય ગેવધાને સાર, રાગ આલ તારખિય દાઉદુ,
મિખતમ શાવેલ ઓલેવા માણસોએ તને
મારવાને ધરની ચાકી કાઢી, ત વખતલ

૫૮ હે મારા દેવ, મારા શત્રુઓથી મને છોડાવ,
મારા પર ગદાઇ કરનારાઓથી મને ઉગાર
રે બુદ્ધાઇ કરનારાઓથી મને છોડાવ,
ને ખુની માણસોથી મને બચાવ
૨ કેમકે જુઓ, તેઓ મારો પ્રાણ લેવા સવાઇ રહે છે,
પરાક્રમીઓ મારી શામે એકઠા થાય છે,
હું યહોવાદ, આ મારા ઉત્કલન કે મારા પાપને
લીધે છે, એમ નહિ
૪ [મારો] કંઈ પણ હોય ન છતા તેઓ દોડી આવીને
તેવારી કરે છે,
મને સદાય કરવાને બગ ને જો.
૫ હા, જો સૈન્યાના યહોવાદ દેવ, ઇસ્રાએલના દેવ,
તું સર્વ વિદેશીઓને જોઈ લેવાને બગને,
કોઈ પણ દુષ્ટ અપરાધીઓ પર તું દયા કરીશ મા
(રોલાદ)

૧ તેઓ સધ્યાકાળે પાછા આવે છે, તેઓ કુવરાની
પેટ ધુરકે છે,
ને નજરની આસપાસ ફેરા ખાય છે
૨ જુઓ, તેઓ મ્હોમાથી રીજુ કાઢે છે,
તેઓના દોડોમા વરવારો છે,

કેમકે કોણ સામળનાર છે? [એવું તેઓ બોલે છે]
૮ પણ હું યહોવાદ, તું તેઓને હસી કાઢશે,
તું સર્વ વિદેશીઓની મરકરી કરશે
૯ હે મારા સામર્થ્ય, હું તારી વાઠ જોઈશ,
કેમકે ઇશ્વર મારો ઉચ્ચ ગદ છે
૧૦ મારા પર કૃપા કરનારો ઇશ્વર મને મળશે;
ઇશ્વર મારા શત્રુઓને [મારી ઇચ્છા] પ્રમાણે
થએછું મને જેવા દેશે
૧૧ તેઓને મારી નાખીશ મા, રખિને મારા લોક બુલી
નથ,
હું ઇશ્વર, અમારી ટાવ,
તારી શક્તિવડે તેઓને વિખેરી તારા પાદી નાખ
૧૨ તેઓના મુખના પાપને લીધે, તેઓના ઢોઢોના
શબ્દોને લીધે,
ને તેઓ ને સાપ રે છે, ને ને જીવું બોલે છે,
તેને લીધે
તેઓ પોતાના ગવેમા કુસાઇ પડે
૧૩ કાપે કરીને તેઓનો નાશ કર, નાશ કર, કે તેઓનું
મૂળ નથ,
ને તેઓને જીલ્લવ કે, પૃથ્વીની સીમા સુધી
ઇશ્વર ચાકુખમા રાત્ન કરે છે (રોલાદ)
૧૪ અને સાને તેઓ પાછા આવે, તેઓ કુવરાની
પેટ ધુરકે,
ને નજરની આસપાસ ફેરા ખાય
૧૫ તેઓ ખાવા સાર રખડતા ફરશે,
ને તું નહિ થાય તો આખી રાત રહેશે
૧૬ પરંતુ હું તો તારી શક્તિ વિષે ગાઇશ,
હા, હું સકાને તારી કૃપા વિષે હરેનાદ કરીશ,
કેમકે તું મારો ઉચ્ચ ગદ,
ને સઘડને હિંમતે મારો આશ્રય, થશે છે
૧૭ હે મારા સામર્થ્ય, હું તારા સ્તોત્રો ગાઇશ,
કેમકે ઇશ્વર મારો ઉચ્ચ ગદ, મારા પર કૃપા કરનાર

- તું કોપાયમાન થયો છે; ફરીથી અમને સ્થાપ.
 ૨ તે દેશને ધુલવ્યો છે, તે તેને ચીરી નાખ્યો છે;
 • તેના ચીરાને તું સમાર, કેમકે તે કાપે છે.
 ૩ તે તારા લોકોને કહીશું પ્રસંગે દેખાજા છે,
 તે અમને લથડિયાણી દ્રાક્ષરસ પાચે છે.
 ૪ તે તારી બિહીક રાખનારાઓને ધ્વજ આપી છે,
 એ માટે કે તે સત્યને અર્થે ઉઠી કરાય. (સેલાહ).
 ૫ તારો પ્રિય છુટી જાય,
 માટે તારા જમણા હાથથી તારણ કરીને મને
 ઉતાર દે
 ૬ ઇશ્વર પોતાની પવિત્રતાએ બાદ્યો છે, હું હર્ષાધરા,
 હું રાજેમને વહેચીશ, ને સુક્રેત્યનું નીચાણ વહેચી
 આપીશ.
 ૭ ગિલ્યાહ માંડે છે, ને મનાશોહ માંડે છે,
 વળી એકાદમ મારા માથાને ટોપ છે;
 યહુદાહ મારો રાજદંડ છે.
 ૮ મોઆબ મારો કળશિયો છે;
 અહોમ ઉપર હું માંડે ખાસહ નાખીશ;
 હે પલેશેથ, મારે લીધે બૂમ પાડ
 ૯ મોરયાબધ નગરમાં કોણ મને લાવશે?
 અહોમમાં મને કોણ દોરી લઇ જશે?
 ૧૦ હે ઇશ્વર, તેં શું અમને તણ હીધા નથી?
 ને અમારાં સૈન્યોની સાથે તું નિકળતો નથી
 ૧૧ વૈરીની સામે અમને સહાય કર;
 કેમકે માણસો કરેલો બચાવ વ્યર્થ છે.
 ૧૨ ઇશ્વર વડે અમે પરાક્રમ કરીશું;
 ને તેજ અમારા વૈરીઓને ખુંદી નાખશે.

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, તારવાળા વાળ સાથે
 ગાવાને, દાઉદનું [ગીત]

- ૬૧ હે ઇશ્વર, મારી બૂમ સાંભળ,
 મારી પ્રાર્થનાને કાન ધર
 ૨ મારું હૃદય વ્યકુળ થાય, ત્યારે પૃથ્વીની સીમથી
 હું તને હાંક મારીશ;
 ૩ બડક મારાથી ઉઠે છે, તે પર મને દોરી લઇ જા.
 ૪ કેમકે તું મારે સાર આસરો
 ને વૈરીતા મુખથી મજબુત બૂરજ થયો છે.
 ૫ હું સંવેદાળ તારા મંડપમાં રહીશ;
 તારી પાંખોની છાયામાં હું આશ્રય પામીશ.
 (સેલાહ).

- ૫ કેમકે, હે ઇશ્વર, તેં મારી માનતાઓ સાંભળી છે;
 તારા નામથી બિહીનારાઓને તેં વારસો આપ્યો છે.
 ૬ તું રાખનું આયુષ્ય વધારશે;
 તેનાં વર્ષો ધણી પેઠીઓ સરખાં થશે
 ૭ તે ઇશ્વરની સન્મુખ સર્વદા રહેશે;
 તેને સમાજવા સાર ફૂંપા તથા સત્યતા સિદ્ધ કરશે.
 ૮ તો દરરોજ મારી માનતાઓ પૂરી કરવાને અર્થ
 હું સદા તારા નામને સ્તવીશ

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, યહુદાનની રીત પ્રમાણે ગાવાને;
 દાઉદનું ગીત.

- ૬૨ મારો આત્મા ઇશ્વરમાં રાંત છે,
 તેનાથી માંડે તારણ [છ].
 ૨ તેજ મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગઢ છે; હું વધારે નહિ ડગાવાઇશ.
 ૩ જો જન બુકેલી થીત કે ડગી રહેલી વાડ જોવા છે,
 તેના પર તમે સર્વે કયા સુધી છડી પડીને
 [તેને] મારી નાખવાનું કરશો?
 ૪ તેઓ કેવળ તેને તેની શ્રેષ્ઠતાથી ઠેલી પાડવાને
 મસલત કરે છે;
 તેઓ જુઠાઇમાં હર્ષાય છે;
 તેઓ મુખે આશિષ ઉચરે છે, પણ મનમાં શાપ
 દે છે (સેલાહ).
 ૫ મારા આત્મા, તું કેવળ ઇશ્વરમાં રાંત પા;
 કેમકે તેનામાં મારી અપેક્ષા છે.
 ૬ એકલો તે મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગઢ છે; હું નહિ ડગાવાઇશ.
 ૭ ઇશ્વરમાં માંડે તારણ તથા જોરવ છે,
 મારા સામર્થ્યનો ખડક તથા મારો આસરો ઇશ્વરમાં છે
 ૮ તમે લોકો, સર્વ સમયે તેનો બરોસો રાખો;
 તેની આગળ તમારું હૃદય રેડો;
 કેવ આપણો આશ્રય છે. (સેલાહ).
 ૯ અરેબર નીચ પંક્તિના માણસો વ્યર્થ છે, ને ઉચ
 પંક્તિના માણસો જુઠા છે;
 તોળતી વેળા તેમનું પલ્લું ઉચુ જશે;
 તેઓ બધા મળીને હુવા કરતાં હલકા છે.
 ૧૦ જુલમ પર બરોસો ન રાખો,
 ને હુદમાં અભિમાન ન કરો;
 જો ધન વધે, તો તે પર જીવ ન ચોંટાડો.

૬ હે ધૃત્યર, તેઓના મ્હોની અદર તેઓની બનિસી
બાળી નાખજે;

હે યદોવાહ, સિંહનાં બચ્ચાની રાક્ષીઓ પાડજે
૭ તેઓ ઋષપથી વહેતા પાણીની પેઠે જતા રહે,
તેઓ બાણ તાકે ત્યારે તેઓ જુઠાં જેવા થાય
૮ ગોઝગળાય ને પિગળતી પિગળતી ચાલે છે, તેના
જેવા,

સ્ત્રીના અધુરે ગયેલો ગર્ભ જેણે સૂચને જોયો નથી,
તેના [જેવા તેઓ થાય]

૯ તમારા હાલ્લાને કાઠાનો તાપ લાગે ત્યાર પહેલાં,
ગમે તો તેઓ લીલા હોય કે સૂકા હોય તો પણ,
તે તેમને વટોળિયાથી વસડી લઈ જશે.

૧૦ બદલો વાળેલો જોઈને ન્યાયી હર્ષાયે;

તે દુષ્ટોના રક્તમાં પોતાના પગ ધોશે.

૧૧ માટે લોકો કહેશે, ન્યાયીને બદલો ખચિત મળે છે,
ખરેખર પૃથ્વીમાં ન્યાય કરનાર ધૃત્યર છે

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, રાગ આલ તાલબેષ દર્શિત,
મિખતામ શર્વિશ્વ શોકલેના માણસોએ તેને
મારવાને ઘરની ઓકડી કોંથી, તે વખતે

૫૮ હે મારા દેવ, મારા શત્રુઓથી અને છાડાવ,
મારા પર ચડાઈ કરનારાઓથી અને ઉગાર.

૨ જુદાઈ કરનારાઓથી અને છાડાવ,

ને ખુની માણસોથી અને બચાવ.

૩ કેમકે જુઓ, તેઓ મારો પ્રાણ લેવા સતાઈ રહે છે;

પરાક્રમીઓ મારી સામે એકઠા થાય છે;

હે યદોવાહ, આ મારા ઉદવચન કે મારા પાપને
લીધે છે, એમ નહિ

૪ [મારો] કંઈ પણ દોષ ન છતા તેઓ દોડી આવીને
તૈયારી કરે છે;

મને સહાય કરવાને ભગ ને જો.

૫ હા, ઓ હૈન્યોના યદોવાહ દેવ, ઇસ્તાએલના દેવ,
તું સર્વ વિદેશીઓને જોઈ લેવાને ભગજે;

કોઈ પણ દુષ્ટ અપરાધીઓ પર તું દંડ્યા કરીશ મા.
(સેવાહ)

૬ તેઓ સધ્યાકાળે પાછા આવે છે, તેઓ કુતરાની
પેઠે ધુરંદે છે,

ને નખરની આસપાસ ફેરા ખાય છે.

૭ જુઓ, તેઓ મ્હોમાથી શીલુ કાઢે છે;

તેઓના દોડામાં તરવારો છે,

કેમકે કોણ સામળનાર છે? [એવું તેઓ બોલે છે]

૮ પણ હે યદોવાહ, તું તેઓને હસી કાઢશે,

તું સર્વ વિદેશીઓની મશ્કરી કરશે

૯ હે મારા સામર્થ્ય, હું તારી વાટ જોઈશ,

કેમકે ધૃત્યર મારો ઉઝો ગઢ છે.

૧૦ મારા પર કૃપા કરનારો ધૃત્યર મને મળશે;

ધૃત્યર મારા શત્રુઓને [મારી ઇચ્છા] પ્રમાણે
થયેલું મને લેવા દેશે.

૧૧ તેઓને મારી નાખીશ મા, રખેને મારા લોક જુલી
ભય;

હે ધૃત્યર, અમારી ટાલ,

તારી શક્તિવડે તેઓને વિખેરી નીચા પાડી નાખ

૧૨ તેઓના મુખના પાપને લીધે, તેઓના દોડાના
શપ્થોને લીધે,

ને તેઓ ને શાપ દે છે, ને ને જીતુ બોલે છે,
તેને લીધે

તેઓ પોતાના ગર્વમાં ક્ષણ પડે

૧૩ કષ્ટે કરીને તેઓનો નાશ કર, નાશ કર, કે તેઓનું
મૂળ ભય;

ને તેઓને જણાવ કે, પૃથ્વીની સીમા સુધી
ધૃત્યર યાદીમાં રાખ્ય કરે છે (સેવાહ).

૧૪ અને સાંજે તેઓ પાછા આવે, તેઓ કુતરાની
પેઠે ધુરંદે,

ને નખરની આસપાસ ફેરા ખાય

૧૫ તેઓ ખાવા સાર રખડતા ફરશે,

ને તૃપ્ત નહિ થાય તો આખી રાત રહેશે

૧૬ પરંતુ હું તો તારી શક્તિ વિષે ગાઈશ,

હા, હું સકળે તારી કૃપા વિષે હર્ષનાદ કરીશ;

કેમકે તું મારો ઉઝો ગઢ,

ને સકળને દિવસે મારો આશ્રય, ધરો છે.

૧૭ હે મારા સામર્થ્ય, હું તારા રતોત્રો ગાઈશ;

કેમકે ધૃત્યર મારો ઉઝો ગઢ, મારા પર કૃપા કરનાર
દેવ છે.

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, રાગ શરણ-એકૃષ્ટ; શિખામણને
અર્થે દર્શિત મિખતામ તે અરામ નાહુરાઈમ તથા
અરામ-સોબાહ સાથે લડશે, ને ચોઆબે પાણ કરીને
ખારના નીચાણમાં અદામખાના બાર હુબર ખાણસ
માર્દા, તે વખતે.

૬૦ હે ધૃત્યર, તે અમને તજી દીધા, તથા પાચ-
માલ કરી નાખ્યા છે

- ૧ કોપાયમાન થયો છે; ફરીથી અમને રચાપ.
 ૨ તે દેશને ધુળાવ્યો છે, તે તેને ચીરી નાખ્યો છે;
 ૩ તેના ચીરાને તું સમાર, કેમકે તે કાપે છે.
 ૪ તે તારા લોકોને કઠીણ પ્રસંગો દેખાડ્યા છે,
 તે અમને લથડિયાં પી દ્રાક્ષરસ પાચે છે.
 ૫ તે તારી બિહીક રાખનારાઓને ધ્વજ આપી છે,
 એ માટે કે તે સત્યને અર્થે ઉચી કરાય. (સેલાહ).
 ૬ તારો પ્રિય છુટી નય,
 માટે તારા જમણા હાથથી તારણ કરીને મને
 ઉત્તર દે.
 ૭ ઇશ્વર પોતાની પવિત્રતાએ બાદ્યો છે, હું હર્ષાધરા,
 હું રાખિમને વહેચીરા, ને સુક્રોધનું નીચાણ વહેચી
 આપીશ.
 ૮ ગિલઆદ માંડે છે, ને મનાશ્શેહ માંડે છે,
 વળી એકાધમ મારા માથાને ટોપ છે;
 યહુદાહ મારો રાજદંડ છે.
 ૯ મોઆબ મારો કળશિયો છે;
 અહોમ ઉપર હું માંડે ખાસહ નાખીશ;
 હે પલેશેથ, મારે લીધે બૂમ પાડ
 ૧૦ મોરયાબધ નગરમાં કોણ મને લાવશે?
 અહોમમાં મને કોણ દોરી લઈ જશે?
 ૧૧ હે ઇશ્વર, તેં થું અમને તજ દીધા નથી?
 ને અમારાં સૈન્યોની સાથે તું નિકળતો નથી
 ૧૨ વૈરીની સામે અમને સહાય કર;
 કેમકે માણસે કરેલો બચાવ બ્યર્થ છે.
 ૧૩ ઇશ્વર વડે અમે પરાક્રમ કરીશું;
 ને તેજ અમારા વૈરીઓને ખુંદી નાખશે.

- ૫ કેમકે, હે ઇશ્વર, તેં મારી માનતાઓ શાંભળી છે;
 તારા નામથી બિહીનારાઓને તેં વારસો આપ્યો છે.
 ૬ તું રાખનું આયુષ્ય વધારશે;
 તેનાં વર્ષો ઘણી પેઢીઓ સરખાં થશે
 ૭ તે ઇશ્વરની સન્મુખ સર્વદા રહેશે;
 તેને સમાબવા સાફ કૃપા તથા સત્યતા સિદ્ધ કરજે.
 ૮ તો દરરોજ મારી માનતાઓ પૂરી કરવાને અર્થ
 હું સદા તારા નામને સ્તવીશ

મુખ્ય ગૈવધાને સાફ, ચક્રધૂનની રીત પ્રમાણિ ગાવાને:
 ઘઉંદયુ ગીત.

- ૬૨ મારો આત્મા ઇશ્વરમાં શાંત છે,
 તેનાથી માંડે તારણ [છે].
 ૨ તેજ મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગઢ છે; હું વધારે નહિ ડગાવાધરા.
 ૩ જે જન બુદ્ધી ભીંત કે ડગી રહેલી વાડ ભેગા છે,
 તેના પર તમે સર્વ ક્યાં સુધી છુટી પડીને
 [તેને] મારી નાખવાનું કર્યો?
 ૪ તેઓ કેવળ તેને તેની બ્રેજલાથી ટેલી પાડવાને
 મસલત કરે છે;
 તેઓ જુઠાઈમાં હર્ષાય છે;
 તેઓ મુખે આશિષ ઉચરે છે, પણ મનમાં શાપ
 દે છે. (સેલાહ).
 ૫ મારા આત્મા, તું કેવળ ઇશ્વરમાં શાંત થા;
 કેમકે તેનામાં મારી અપેક્ષા છે.
 ૬ એકલો તે મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગઢ છે; હું નહિ ડગાવાધરા.

- ૧૧ ઇશ્વર એક વાર બોલ્યો છે,
આ વાત મેં એ વાર સાંભળી છે;
કે સામર્થ્ય ઇશ્વરનું છે;
૧૨ વળી, હે પ્રભુ, કૃપા તારીજ છે;
કેમકે તું દરેક માણસને તેના કામ પ્રમાણે બદલો
વાળી આપે છે

દાઉદનું ગીત, તે યહુદાહના અરણ્યમાં હતો તે વખતનું.

૬૩ હે ઇશ્વર, તું મારો દેવ છે, હું વહેલો તને
રોધીશ,

ન્યા પાણી હોતું નથી, એવા સુકા તથા ખેદજનક
દેશમાં,

તારે સાથે મારો આત્મા તરસે છે, મારો દેહ તારે
વારસે તલ્લે છે

૨ તેથી તારૂં સામર્થ્ય તથા ઝારવ ભેવાને માટે,
મેં પવિત્રસ્થાનમાં તારી બહી જોયું છે

૩ કેમકે તારી કૃપા જીવન કરતાં સારી છે,
મારા હોઠો તારી પ્રશંસા કરશે.

૪ આવી રીતે હું મરણપર્યંત તને ધન્ય કહીશ;
હું તારે નામે મારા હાથ બેસીશ

૫ બિહાના પર તું મને સાદ આપે છે,

અને હું રાતના પોહોરમાં તારૂં ધ્યાન ધરું છું ત્યારે,
૬ જાણે કે મજ્જા તથા મેદથી મારો આત્મા તૃપ્ત થશે;

ને હર્ષિત હોઠોએ મારૂં મુખ તને સ્તવશે;

૭ કેમકે તું મારો સહાયકારી થયો છે,

ને હું તારી પાંખોની ઊંચામાં હર્ષાધરા.

૮ મારા આત્માએ તારો કેડો પકડ્યો છે,

તારો જમણો હાથ મને ઉચકી રાખે છે

૯ પશુ જેઓ મારા આત્માનો નાશ કરવા શોધે છે,
તેઓ ધરતીની ઉડા ખાઈઓમાં જશે

૧૦ તેઓ તરવારને સ્વાધીન કરશે,

તેઓ શિયાળોનું બક્ષ થઈ જશે

૧૧ પરંતુ રાજા ઇશ્વરમાં આનંદ કરશે;

દરેક જે તેના સમ ખાય છે, તે વડાઈ કરશે,

કેમકે જીવું બિલનારાના મ્હો બધ કરાશે

મુખ્ય મંત્રવાન સાર, દાઉદનું ગીત

૬૪ હે ઇશ્વર, મારી ફરિયાદનો સાદ સાબળ,
શત્રુના બચથી મારો જીવ બચાવ

૨ જીવડાઈ કરનારાઓના કાવતરાથી,

અન્યાય કરનારાઓના દુલ્લગથી અને સત્તાડ.

૩ તેઓએ તરવારની પેટ તેમની જામ ધસી છે,
ને તેઓએ બાણ, એટલે વાગ્યાણ, તાડ્યા છે;

૪ કે તેઓ ગ્રુમ ઠેકાણામાં ઉત્તમ માણસને મારે;
તેઓ તેને એકાએક મારે છે, ને બિહીતા નથી.

૫ તેઓ બુંદી ધારણામાં પોતાને દંડ કરે છે;

ગ્રુમ પાસા નાખવા વિષે તેઓ મસલત કરે છે;

તેઓ કહે છે, કાણ અમેને જોશે.

૬ તેઓ દુબે કર્મો શોધી કાઢે છે; તેઓએ ચંદ્રના-
ધથી યુક્તિ થોડ છે;

ને તેઓમાંના દરેકના પેટનો વિચાર તથા હૃદય
ભડા છે

૭ પશુ ઇશ્વર તેઓને બાણ તાકી મારશે;

તેઓ એકાએક ધાયલ થઈ જશે

૮ એમ તેઓ ઠાકર ખાશે; તેમની જામ તેઓને
નડશે;

જેઓ તેમને જોશે, તેઓ સર્વ માથું ધુણાવશે.

૯ પછી સર્વ માણસ બિહીરો;

ને તેઓ ઇશ્વરનાં કૃત્ય પ્રગટ કરશે,

ને તેના કામ વિષે સમજણથી વિચાર ચલાવશે

૧૦ ન્યાયીઓ યહોવાદમાં આનંદ કરશે, ને તેના પર
હારોસો રાખશે,

ને હૃદયના સર્વ ચર્ચારોમાં વડાઈ કરશે.

મુખ્ય મંત્રવાન સાર, ગીત દાઉદનું ગાયન

૬૫ હે ઇશ્વર, તારે માટે સિંચોનમાં સ્તુતિ
સિદ્ધ કરેલી છે;

ને તારી આગળ માનતા પૂરી કરાશે

૨ હે પ્રાર્થનાના સાબળનાર,

તારી પાસે સર્વ લોક આવશે.

૩ જીવડાઈની વાતો મારા પર જ્ય પામે છે;

અમારા ઉલ્લસનો તું નિવારશે

૪ જોને તું પસંદ કરીને પાસે લાવે છે,

કે તે તારા આગળમાં વસે, તેને ધન્ય છે

અમે તારા ધરની,

એટલે તારા પવિત્ર મંદિરના પવિત્રસ્થાનની ઉત્તમ-
તાથી તૃપ્ત થઈશું

૫ ન્યાયકરણથી તું આશ્ચર્યકારક વાતો વડે અમને
ઉત્તર દેશે,

હે અમારા તારણના દેવ;

તું પૃથ્વીની સર્વ સીમાનો

- તથા દૂર સમુદ્રોનેા આશ્રય છે.
 ૬ તેણે પોતાને બળે પર્વતોને સ્થાપ્યા;
 તે પરાક્રમે ઘેરાયલો છે
 ૭ તે સમુદ્રોની ગર્જના, તેઓના મોલઓની ગર્જના,
 શાંત કરે છે,
 ને લોકોનું હુલ્લડ [પણ શાંત પાડે છે].
 ૮ પૃથ્વીની સીમના રહેનારાઓ પણ તારાં ચિન્હોથી
 બિહો છે;
 ૯ સૂર્યોદય તથા સૂર્યાસ્તનાં સ્થળોને હર્ષિત કરે છે
 ૧૦ તે પૃથ્વીની મુલાકાત લે છે, ને તેને સિશ્વે છે;
 તેને ઘણી સફળ કરે છે;
 ઇશ્વરની નદી પાણીએ ભરેલી છે;
 તે તેઓને સાફ ધાન્ય સિદ્ધ કરે છે કેમકે તે પ્રભાણે
 તે પૃથ્વીને તૈયાર કીધી છે.
 ૧૦ તે તેના આસોને પુષ્કળ પાણી પાચે છે;
 તે તેના ઉમરાઓને સપાટ કરે છે;
 તે ઝાપટાથી તેને નરમ કરે છે;
 તેના ઉગાવવાને તે આશીર્વાદ આપે છે.
 ૧૧ તે તારા ઉપકારથી વર્ષને આબાદી બલ્લે છે;
 ને તારી વાટોમાંથી પુષ્ટિ ટપકે છે.
 ૧૨ અરબ્ધના ચરાઓ પર તેઓ ટપકે છે,
 ને ટેકરીઓ હ્રાંધથી ઘેરાયલી છે;
 ૧૩ વળી ચરાઓ ટાળાઓથી વેષ્ટિત છે;
 નીચાણે પણ ધાન્યથી ડંઢાયલાં છે;

- તેઓ પગે ચાલીને નદી પાર ગયા;
 ત્યાં આપણે તેનામાં આનંદ કીધો.
 ૭ તે પોતાને પરાક્રમે સદા રાજ્ય કરે છે;
 તેની આંખો દેશભતિઓને નિહાળે છે.
 બંદ ઉઠાવનારાઓ પોતાને હચા ન કરે. (સેલાહ).
 ૮ તમે લોકો, આપણા ઇશ્વરને સ્તુત્ય માનો,
 ને તેના સ્તવનનો સાદ સમજાવો;
 ૯ તે આપણા આત્માને જીવનમાં રાખે છે,
 ને આપણા પગને સરકવા દેતો નથી.
 ૧૦ કેમકે, હે ઇશ્વર, તેં અમને પારખ્યા છે;
 જેમ રૂપ કસાય છે તેમ તેં અમને કસ્યા છે.
 ૧૧ તેં અમને ભળમાં પાડ્યા;
 તેં અમારી કમરો પર ત્રાસદાયક બાળે મૂક્યા.
 ૧૨ તેં અમારાં માથાં પર માણસોને રવારી કરાવી;
 અમે અગ્નિ તથા પાણીમાં ઘષ્ટને ચાલ્યા,
 યજ્ઞ તેં અમોને કાઢી લાવીને સમૃદ્ધિમાં પહોંચાડ્યા.
 ૧૩ દહનીયાર્પણો લઈને હું તારા પરમાં આવીશ;
 હું તારી આગળ મારી માનતાઓ પૂરી કરીશ;
 ૧૪ જે મારા હોઠોએ ઉચ્ચાર્યું,
 ને સંકટમાં જે માફે મુખ બોલ્યું, તે [હું પ્રાર્થ કરીશ].
 ૧૫ પુષ્ટ જનાવરનાં દહનીયાર્પણો મેઠાઓના ધૂપ સાથે
 હું તારી આગળ ચઢાવીશ;
 હું બકરાં સુધ્ધાં ગોધા ચઢાવીશ. (સેલાહ).
 ૧૬ હે ઇશ્વરથી બિહીનારાઓ, તમે સર્વ આવીને
 'ગતો

૨૦ ઇશ્વર, તેજ આપણે સાચું તારણનો દેવ છે,
ને મરણથી છુટવાના માર્ગો ચઢાવાહ પ્રભુ પાસે છે
૨૧ પ્રભુ ઇશ્વર પોતાના શત્રુઓનું માથું ફેંડી નાખશે,
જય પાપમા ચાલનારની કેશવાળી બાપરી તે
[ફેંડી નાખશે]

૨૨ પ્રભુએ કહ્યું, હું બાશાનથી પાછા લાવીશ,
હું સમુદ્રના ઉંડાણોમાંથી પાછા લાવીશ,
૨૩ એ માટે કે જે તારો પગ રક્તમાં ડોળે,
ને તારા કુતરાઓની બંધને શત્રુઓનું બક્ષ મળે
૨૪ હે ઇશ્વર, તેઓએ તારી સ્વામી જોઈ છે, મારા દેવ,
મારા રાજાના પવિત્રસ્થાનમાં જનારી સ્વામી
તેઓએ જોઈ છે
૨૫ અગાડી ગાયકો ચાલતા હતા, પછવાડે વાળું વગા
ડનારા ચાલતા હતા,
[તેઓ] કદં વગાડનારી કન્યાઓ મધ્યે ચાલતા

ઇસ્ત્રાએલ ઉપર તેનો વૈભવ છે,
ને આકાશોમાં તેનું પરાક્રમ છે
૨૫ હે ઇશ્વર, તું તારા પવિત્રસ્થાનોમાં ભયકારક છે,
ઇસ્ત્રાએલનો દેવ તે [પોતાના] લોકોને સામધ્યે
તથા બળ આપે છે
ઇશ્વરને ધન્ય હોજી

ગુપ્ત ગવૈધાને સાર રાગ રોશાન્તીમ, ઠાઉદત્ત [ગીત]

૬૯ હે ઇશ્વર, મને તાર,
કેમકે મારા પ્રાણ સુધી પાણી ચઢી આવ્યું છે,
૨ હું ઉંડા કાચડમાં હુલ્યું છું, કે જ્યાં ઉભા રહેવાનું
મળતું નથી,
હું પાણીના ઉંડાણમાં આવ્યો છું, કે જ્યાં મોઝ
મને હુલ્યાવે છે
૩ હું ખૂસ પાડતા ચાકી ગયો છું, મારું ગળું સુકાઈ

ને છાકડાઓ મારા વિષે રાસડા ગાય છે.
 ૧૨ પરંતુ, હે યદોવાહ, મારી પ્રાર્થના માન્યકાળમાં
 તારી આગળ છે;
 હે ધૃત્યર, તારી ઘણી કૃપાઓ,
 તારા તારણની સત્યતામાં મને ઉત્તર દે
 ૧૪ ક્રીચડમાંથી મને કાઢ, ને મને હુબવા ન દે;
 મારા દ્વેષીઓથી ને પાણીના ઉડાણમાંથી હું બચી
 નહ.
 ૧૬ પાણીની રેલ મને ન હુબાડે,
 ને ઉડાણ મને બળી ન બંધ;
 ને આરા મારા પર તેનું મઠો બંધ ન કરે.
 ૧૮ હે યદોવાહ, મને ઉત્તર દે, કેમકે તારી કૃપા
 ઉત્તમ છે;
 તારી કામળ દયાની પુષ્કળતા પ્રમાણે મારી બાણી

૨૦ તું તેઓના અન્યાય પર અન્યાય વધાર;
 ને તારા ન્યાયીપણામાં તેઓ ન આવે
 ૨૮ તેઓ જીવનના પુસ્તકમાંથી ભુસી નખાય,
 ને ન્યાયીઓની સાથે તેઓ ન નોંધાય
 ૬ પણ હું તો દીન તથા દુઃખી છું;
 હે ધૃત્યર, તારૂં તારણ મને ઉચો કરે
 ૨૦ હું ગીત આપને દેવના નામને સ્તુતીરા,
 ને હું ઉપકારરૂઢિથી તેને મોટા માનીરા.
 ૩૧ અને તે [સેવા] ગોધા કરતાં, શિંગડાં તથા ખરી-
 વાળા બળદ કરતાં,
 યદોવાહને પસંદ પડશે
 ૩૨ દીન જનો તે જોઈને આનંદ પામ્યા છે;
 ધૃત્યરના રોધનારાઓ, તમારાં હૃદયો જીવતાં રહે.
 ૩૮ કેમકે યદોવાહ દરિદ્રીઓનું સાંભળે છે,

૭૧

હે યહોવાહ, હુ તારા પર ભરોસો રાખુ છું,
હુ કહી ન લજવાઉં

૨ તારા ન્યાયીપણાએ મને છોડાવ તથા બચાવ;
મારી તરફ વળીને કાન ધર, ને માંડ તારણ કર
૩ તું મારા રહેવાને માટે ગઢ થા, કે જેમાં હુ નિત્ય
જઈ રહું;

તેં મને તારવાને આજ્ઞા આપી છે,
કેમકે તું મારો ખડક તથા કિલ્લો છે.

૪ હે મારા દેવ, દુઃખના હાથમાથી,
અન્યાયી તથા ક્રૂર માણસના હાથમાથી મને બચાવ.

૫ કેમકે, હે પ્રભુ યહોવાહ, તું મારી આશા છે;
મારી જીવાનીથી મારો ભરોસો [તું છે].

૬ હુ ગર્ભસ્થાનમા હતો, ત્યારથી તેં મને નિભાવી
રાખ્યો છે;

મારી માતા ઉદરથી મને કાઢનાર તું જ છે;
હુ નિત્ય તારી રક્તિ કરીશ.

૭ હુ ધણીઓને અનભંગે બેઠો દેખાઉં છું;
પણ તું મારો મળજીત આસરો છે

૮ તારા સ્તવનથી માંડ મુખ ભરપૂર થયો,
ને આખો દિવસ તારા ગૌરવની વાતથી ભરપૂર થયો.

૯ શુદ્ધિસ્થાને સમયે મને મૂકી ન દે;
મારી શકિત ખુટે ત્યારે મને ન ત્યાગ

૧૦ કેમકે મારા શત્રુઓ મારી ચર્ચા કરે છે;
ને મારો પ્રાણ લેવાને જોયો તાકે છે તેઓ માહો-
માહે મસલત કરે છે.

૧૧ તેઓ કહે છે, ઇશ્વરે તેને તણ દીધો છે;
પાછળ દોડીને તેને પકડી પાડો, કેમકે છોડાવનાર
કોઈ નથી.

૧૨ હે ઇશ્વર, મારાથી દૂર ન થા;
હે મારા દેવ, મને સહાય આપવા ઉતાવળ કર.

૧૩ મારા આત્માના વૈરીઓ લજવાય તથા નારા પામે;
મારો ઉપદ્રવ શોધનારા નિંદા તથા અપમાનથી
ઢાકાઈ જાય

૧૪ પણ હુ નિત્ય આશા રાખીશ,
ને તારૂં સ્તવન અધિકારધિક કરીશ

૧૫ માંડ મુખ આખો દિવસ તારા ન્યાયીપણા વિષે
[તથા] તારા તારણ વિષેની વાતો પ્રગટ કરશે;
કેમકે હું [તેઓની] સખ્યા જીજીતો નથી

૧૬ પ્રભુ યહોવાહના પરાક્રમી કામો સહિત આવીશ;
હુ તારા, કેવળ તારાજ, ન્યાયીપણાનું વર્ણન કરીશ

૭૭

૧૭ હે દેવ, મારી જીવાનીથી તેં મને શિખવ્યો છે;
ને અત્યાર સુધી હુ તારા ચમત્કારો પ્રગટ કરતો
આવ્યો છું

૧૮ હે દેવ, હું ધરડો ને પળિયાવાળો થાઉં ત્યારે પણ
મને મૂકી ન દધરા;

હુ આવતી પેદીને તારૂં બળ જીજીતું,
ને સર્વે આવનારાઓને તારૂં પરાક્રમ પ્રગટ કરું,
ત્યા સુધી મારો ત્યાગ ન કરીશ

૧૯ હે દેવ, તારૂં ન્યાયીપણુ પણ બહુ ઉમદા છે;
હે ઇશ્વર, તેં મોટાં કામો કીધા છે, તારા સરખો
કોણ છે?

૨૦ તેં અગ્નિને ધણા તથા ખેદનક સકટો દેખાડ્યાં છે,
તું અમને ફરીથી સજીવ કરશે,
ને પૃથ્વીના ઉડાણુથી તું અમને પાછા કાઢી લાવશે.

૨૧ તું મારું મહત્વ વધાર,
ને ફરીને મને દિલોસો આપ

૨૨ સતારવડે હુ તારૂં સ્તવન કરીશ,
હે મારા દેવ, હુ તારી સત્યતાને સ્તવિશ;

હે ઇસ્ત્રાએલના પવિત્ર [દેવ],
ખીજાવડે હુ તારા સ્તોત્રો ગાઉશ

૨૩ હુ તારી રક્તિ કરીશ, ત્યારે મારા હોડો હર્ષનો
પોકાર કરશે,
ને મારો આત્મા, જોના તે ઉદ્ધાર કર્યો છે, તે
ધણી હર્ષાશે

૨૪ મારી જીભ પણ આખો દિવસ તારા ન્યાયીપણા
વિષે વાત કરશે,
કેમકે માંડ જુહુ શોધનારાઓ લજવાયા તથા અજ-
રાઈ ગયા છે

સુહેમાનન્દ ગીત.

૭૨ હે ઇશ્વર, ધનસાફ કરવાનો તારો અધિકાર
તું રાખને આપ,

ને રાનના પુત્રને તારૂં ન્યાયીપણુ દે
૨ તે ન્યાયીપણાથી તારા લોકનો ન્યાય,
ને ધનસાફથી તારા દીનેનો ધનસાફ કરશે.

૩ પવિત્ર તથા હુગરો ન્યાયીપણુ કરીને
લોકોને શાંતિ આપશે

૪ તે લોકોમાના દીનેનો ન્યાય કરશે,
તે દરિદ્રીઓના દીકરાઓને તારશે,
ને જીવમગારને છુટી નાખશે

- ૫ સુરજ તથા ચદ્ર રહેશે
ત્યાં સુધી તેઓ પેઢી દર પેઢી તારી બિહીક રાખશે.
૬ જેમ કાપેલા પાસ પર વરસાદ પડે છે,
જેમ પૃથ્વીને સિયવનારાં ઝાપડાં થાય છે, તેમ તે
ઉતરી આવશે
૭ તેના દિવસોમાં ન્યાયીઓ ખીલશે,
ને ચદ્ર જતો રહે, ત્યાં સુધી શાંતિ પુષ્કળ થશે.
૮ વળી તે સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધી,
ને નદીથી તે પૃથ્વીની સીમા સુધી રાજ્ય કરશે.
૯ અરણ્યવાસીઓ તેની આગળ નમશે,
ને તેના શત્રુઓ ધૂળ ચાટશે
૧૦ વાશોશના તથા બેટોના રાજાઓ ખંડણી આપશે,
શેખા તથા સેખાના રાજાઓ નજરાણાં કરશે.
૧૧ હા, સર્વ રાજાઓ તેની આગળ પ્રણામ કરશે;
સર્વ વિદેશીઓ તેની સેવા કરશે
૧૨ કેમકે દરિદ્રી હાંક મારે ત્યારે તે તેને ઊડાવશે;
ને દુઃખિત, જેનો કાઠ મદદગાર નથી તેને તે
બચાવશે
૧૩ તે અબળ તથા દરિદ્ર ઉપર દયા કરશે,
ને દરિદ્રીઓના આત્માઓનું તારણ કરશે.
૧૪ જીલમ તથા બળાતકારમાંથી તે તેઓના આત્મા-
ઓને ખડી લેશે;
ને તેની દક્ષિણ તેઓનું રક્ત મૂલ્યવાન થશે;
૧૫ ને તેઓ છવશે, ને તેને શેખાનું સોનું અપાશે;
ને તેના લક્ષ્મી પ્રાર્થનાઓ નિત્ય કરાશે;
ને આખો દિવસ તે ધન્ય મનાશે.
૧૬ દેશમાં પવેતોના શિખરો પર પુષ્કળ ધાન્ય થશે;
તેનું ફળ લખાનેજની પેઠે જીલશે;
ને નજરમાં રહેનારાઓ જુભિના પાસની પેઠે વધશે.
૧૭ તેનું નામ સર્વદા રહેશે;
સૂર્ય તપે ત્યાં સુધી તેનું નામ ટકશે;
ને તેનામાં લોકો આશીર્વાદ પામશે;
સર્વ દેશભક્તિઓ તેને ધન્ય કહેશે.
૧૮ ચંદ્રોવાદ દેવને, ઇસ્રાએલના દેવને ધન્ય હોએ,
એકલો તેમ આશ્ચર્યકારક કામો કરે છે;
૧૯ ને સર્વકાળ સુધી તેના ઝેરવડી નામને ધન્ય હોએ;
ને આખી પૃથ્વી તેના મદિમાએ ભરપૂર થાઓ.
આમેન ને આમેન
૨૦ વિદ્યાર્જના યુવ દાઉદની પ્રાર્થનાઓ સમાપ્ત થઈ છે.

આસાફત ગીત.

૭૩

- ઇસ્રાએલને, જેઓનું હૃદય શુદ્ધ છે તેઓને,
ઇશ્વર ખરેખર પરીપકારી છે.
૨ પશુ મેં તો મારે પગે લગભગ ઠોકર ખાધી હતી,
હું પગલાં ભરતાં લગભગ લપસી ગયો હતો.
૩ કેમકે ન્યારે મેં દુષ્ટોની સમૃદ્ધિ જોઈ,
ત્યારે મેં ગર્વિષ્ટોની અદેખાઈ કીધી
૪ કેમકે મરણ સમયે તેમને વેદના થતી નથી;
પણ તેઓનું બળ દંડ રહે છે
૫ મનુષ્યભક્તનાં દુષ્ટો તેમના પર આવતાં નથી,
ને બીભ્ષાની પેઠે તેઓ પીડા પામતા નથી.
૬ માટે તેઓને ગર્વ કંઠા જેવો છે;
વજ્રની પેઠે જીલમ તેઓને ઢાંકે છે.
૭ પુષ્ટિને લીધે તેઓની આંખો ફાટલી ને ફાટલી
રહે છે;
મનકામના કરતાં તેમની પાસે વધારે છે.
૮ તેઓ નિદે છે ને બુડાઇમાં જીલમની વાત કરે છે;
તેઓ મોટાઇથી ખાલે છે
૯ તેઓએ પોતાનું મોઢું આકારીમાં રાખેલું છે,
ને પૃથ્વીમાં તેઓની છબ ચાલતી ફરે છે.
૧૦ એ માટે તેના લોક અહીં પાછા આવે છે;
ને તેઓ ઉભરાતું પાણી પી જાય છે
૧૧ અને તેઓ કહે છે, ઇશ્વર કેવી રીતે બાણે ?
ને પરાતપરમાં જ્ઞાન છે છું ?
૧૨ જીઓ, દુષ્ટો તો એવા છે,
ને હુમેશા શાંતિમાં રહીને તેઓ ધન વધારે છે
૧૩ અર્થિત મેં અમથુ મારે હૃદય શુદ્ધ કીધું છે,
ને નિદાપપણામાં મારા હાથ ધોયા છે;
૧૪ કેમકે આખો દિવસ હું પિડાયા કરું છું,
ને દર સવારે મને શિક્ષા થયા કરે છે
૧૫ જે મેં કહ્યું હોત કે, હું આ પ્રમાણે બોલીશ,
તો, જીઓ, હું તારા દીકરાઓની પેઢીને વિશ્વાસ-
ધાત કરત.
૧૬ આ સમજવાને માટે મેં ન્દારે વિચાર કીધો,
ત્યારે એ વાત મને કષ્ટ માત્ર લાગી,
૧૭ જ્યાં સુધી કે ઇશ્વરના પવિત્રરચાનમાં જઈ
મેં તેઓનો અત ધ્યાનમાં લીધો.
૧૮ અર્થિત તું તેઓને લપસણી જગ્યામાં મૂકે છે;
તું તેઓને વિનાશમાં પાડી નાખે છે.
૧૯ તેઓ એક દાણમાં કેવા નષ્ટ થાય છે !

તેઓ ધક્કથી છેક નારા પામેલા છે
૨૦ માણસના ભગવાન જેમ સ્વતંત્ર [હૃદય ન હૃદય થઈ
ભય છે]

તેમ, હે પ્રજા, તું ભગવાને તેઓની પ્રતિમાને તુચ્છ
કરશે

૨૧ કેમકે માત્ર હૃદય વ્યાકુળ થયું.

ને માત્ર કંઈક દાઝ્યું,

૨૨ હું એવો જરણહિને તથા અજ્ઞાન હતો,

કે હું તારી આગળ પશુ [જેવો] હતો

૨૩ પરંતુ હું નિત્ય તારી પાસે રહું છું,

તેં મારો જમણો હાથ ઝાલ્યા છે

૨૪ તું તારી સલાહ મને દોરી જશે,

ને પછી મને મહિમામાં લઈ લેશે.

૨૫ તારા વિના આકાશમાં મારો કોણ છે ?

ને પૃથ્વી પર મારો ઇચ્છિત બીજો કોઈ નથી

૨૬ માત્ર સંસ્કાર તથા હૃદય ક્ષય પામે છે,

તો પણ સર્વકાળ સુધી ઇશ્વર મારા હૃદયનો ગઢ

તથા મારો હિરણ્યો છે

૨૭ કેમકે, જુઓ, તારાથી જ્યોત વેગળા છે તેઓ

નારા પામશે,

જ્યોત વંદી જમને તને મુખી દે છે, તેઓને તું નષ્ટ

કરે છે

૧૮ પણ ઇશ્વર પાસે આવવું, તેમાં માત્ર કલ્યાણ છે,

મેં પ્રજા યહોવાદને મારો આશ્રય કીધો છે,

એ માટે કે હું તારા સર્વ કૃત્યો પ્રગટ કરું

આસ કૃત્ય મારકંડ

૭૪ હે ઇશ્વર, તેં અમને સદાને માટે કેમ તણ
હીધા છે ?

તારા આરાના ઘેટા વિરૂદ્ધ તારા કોપનો ધુમાડો
કેમ થઈ છે ?

૨ તારી જે મડળી તેં પૂર્વ ખરીદ કરી છે,

જેને તેં તારા વતનનું ફૂલ થવાને ખાદી લીધી છે,

તેને સમાર,

૩ વળી સિંચેના પર્વત જ્યાં તું રહ્યા છે, તેનું સ્મરણ કર

૪ હૃમેશના ખાડિયેર તરફ પગલા ભર,

તારા પવિત્રસ્થાનમાં શત્રુએ બધું બગાડ્યું છે

૫ તારી સ્ખામ્બકે તારા શત્રુઓ ગાળ્યા છે,

તેઓએ નિશાપીઓને સાથ પોતાના નિશાણો ઉભા

કીધા છે

૫ શ્વેતની ઝાળી પર કુહાડા ઉઘામનારોનાં જેવા
તેઓજણાયા

૬ અને દહે તેઓ કુહાડીઓ તથા હથોડાથી

તેનું તમામ નકરીદાર કામ તોડી નાખે છે

૭ તેઓએ તારા પવિત્રસ્થાનને આગ લગાડી છે,

તેઓએ તારા નામનું રહેઠાણ જમીન સુધી બ્રહ્મ

કીધું છે

૮ તેઓએ મનમાં ધાર્યું કે તેઓને તમામ તોડી

પાડીએ,

કેશના સર્વ સભાસ્થાનને તેઓએ આગળ નાખ્યા છે

૯ અમે અમારા ચિન્હોને ભેટા નથી,

ભવિષ્યવાદી કોઈ રહ્યાજ નથી,

ને [આવું] ક્યા સુધી [ચાલશે], તે વિશે બધું

નાર અમારામાં કોઈ નથી

૧૦ હે ઇશ્વર, વૈરી ક્યા સુધી મેઢેણા મારશે ?

શું શત્રુ હમેશ તારા નામની નિંદા કરશે ?

૧૧ તું તારો હાથ હા, તારો જમણો હાથ, કેમ પાછો

ખેંચે છે ?

તેને ઇશ્વરથી કાઢી તેમનો નારા કર

૧૨ તો પણ પુરાતન કાળથી ઇશ્વર મારો રાજ છે,

પૃથ્વી મધ્યે તારણ કરનાર તેજ છે

૧૩ તેં તારા સામર્થ્ય સમુદ્રના ભાગ પાક્યા,

તેં પાણીમાં મહા મત્સ્યાના માથા ફેડી નાખ્યા

૧૪ તેં મગરમચ્છાના માથાના કકડે કકડા કીધા

તેં તેને અરણ્યવાસીઓને ખાવાને સાથ આપ્યો

૧૫ ઝરાઓ તથા નાળાઓમાં તેં રસ્તા પાક્યા,

તેં નિરંતર વહેનારી નદીઓને સુકાવી નાખી

૧૬ દહાડો તારો છે, રાત પણ તારી છે,

અજવાળુ તથા સૂર્ય તેં સિદ્ધ કીધા છે

૧૭ તેં પૃથ્વીની સર્વ સીમે સ્થાપી છે,

તેં ઉનાળાને તથા શિયાળાને ઠરાવ્યા છે

૧૮ હે યહોવાદ, શત્રુઓએ મેઢેણા માર્યા છે

ને મૂર્ખ લોકોએ તારા નામની નિંદા કીધી છે

સ્મરણ કર

૧ તારા હોવાનો આત્મા શ્વાપદને સોંપી ન દે,

તારા હીનેના છવનને તું કદી ન વિસર

૨૦ ક્યારે પર તું ધ્યાન રાખ,

કેમકે જગતના અધરાયલા ઠેકાણા બળાતારના

રહેઠાણથી ભરપૂર છે

૨૧ હું ખિતો લગવાઈને પાઠા ન ફેર,

૧. હોનો તથા દરિદ્રીઓ તારા નામનું સ્તવન કરે.
 ૨૨ હું હૃદયર, હું ઉઠ, તારા પોતાના પક્ષની દિશાચત
 કરે;
 મૂખે આજો દિવસ તને મેહેલું મારે છે, તે યાદ કર.
 ૨૩ તારા યત્નઓની વાણી,
 ને તારી વિરૂદ્ધ બંડ ઉઠાવનારાઓનો જે અડબડાટ
 નિત્ય ચઢે છે, તે હું વિસરીશ મા.
 મુખ્ય ગવેયાને સાર; રામ આલ-તારણિક; આસાદ
 શીત, માયન.

૭૫ હું હૃદયર, અમે તારો આહાર માનીએ છીએ,
 આહાર માનીએ છીએ, કેમકે તારું નામ
 સન્નિધિ છે;

લોકો તારાં આશ્ચર્યકારક કામો પ્રગટ કરે છે.

૨ મને પ્રસંગ આવશે ત્યારે

હું યથાર્થ ન્યાય કરીશ.

૩ પૃથ્વી તથા તેની સમગ્ર વસ્તી ક્ષય પામે ત્યારે

હું તેના સ્વભાવે સ્થાપીશ. (સેવાદ.)

૪ મેં વડાઇ કરનારાઓને કહ્યું, વડાઇ કરશે મા,

ને કુચોને કહ્યું, શિંગ ઉઠાવશે મા;

૫ તમારું શિંગ ઉઠ્યું ન કરો;

અકબર ગરદનથી ન ખોલો

૬ કેમકે ઉગમથી કે અસ્તથી કે દક્ષિણથી પશુ ઉચી-
 કરણ આવતું નથી.

૭ પશુ હૃદયર, તેજ ન્યાયાધીશ છે,

તે એકને પાડી નાખે છે,

ને બીજાને ઉચો કરે છે.

૮ કેમકે યહોવાદના દાયમાં વાટકો છે, ને તેમાંનો
 દ્રાક્ષરસ સતો છે;

તે મેળવણીથી ભરેલો છે, ને તેમાંથી તે પીરસે છે;

૯ પૃથ્વીના કુચો ખરેખર ટળાએ પડી રહેલા કુચા

સૂસી પાશે.

૧૦ પશુ હું તો હમેશ પ્રગટ કરીશ,

હું યાદુબના દેવનાં સેવાઓ ગાઉશ.

૧૧ હું કુચોનાં સર્વ શિંગ કાપી નાખીશ,

પશુ ન્યાયાધીશનાં શિંગો ઉચાં કરાશે.

મુખ્ય ગવેયાને સાર; તારવાળાં વાલ્ સ્થાયે માવાને;

આસાદ શીત; માયન.

૭૬ યહોવાદમાં હૃદયરનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થએલું છે;
 હૃદયરેલમાં તેનું નામ મોટું છે.

૨૧ વળી સાહેબમાં તેનો મંડપ છે,
 ને સિંચાનમાં તેનું રહેઠાણ છે.

૨૨ ત્યાં તેણે ધનુષ્યનાં બાણોને બાંધ્યાં,
 ઢાલ તથા તરવાર તથા યુદ્ધ તેણે બાંધી નાખ્યાં
 (સેવાદ.)

૪૬ યહોવાદના પવેતો કરતાં હું મહિમાવાન [તથા]
 ઉત્તમ છે.

૫ જ્યોત્સ્ના શૂરવીરો તેઓ હુલાયલા છે, તેઓએ ઉચીને
 નિદ્રા લીધી છે;

ને ધરાકંભીઓમાંના કોઈનો દાય ચાલ્યો નથી

૬ હું યાદુબના દેવ, તારી ધમકાએ

૨૪ તથા ઘોરો બને સરનિદ્રામાં પડેલાં છે

૭ હું, હું જ બચયોગ્ય છે,

ને તારો રોષ ચઢે ત્યારે તારી નજર આગળ કાણ

ઉભો રહે?

૮ તે આકાશથી ચુકાદો સંભળાવ્યો;

૯ ધનસાદ કરવાને,

૧૦ પૃથ્વીના સર્વ નદીને તારવાને હૃદયર ઉઠશે,

ત્યારે પૃથ્વી ભયભીન ધમને છાની રતી (સેવાદ.)

૧૧ અચિત માણસનો કોપ તાર સ્તવન કરશે;

૧૨ બાકી રહેલો કોપ હું તારી કમરે બાંધશે.

૧૩ તમારા દેવ યહોવાદની માનવા લક્ષને પૂરી કરો;

તેની આસપાસના સઘળાઓ ભયયોગ્ય દેવની

પાસે દાન લાવે.

૧૪ તે અધિપતિઓનું અભિમાન ઉતારશે,

૧૫ પૃથ્વીના રાજાઓ પ્રત્યે તે ભયયોગ્ય છે.

૧૬ મુખ્ય ગવેયાને સાર; યહુનની શીત પ્રમણિ રમેલું,

આસાદ શીત.

૭૭ હું હૃદયર આગળ મારી વાણી સંભળાવીશ,
 ને મારી વાણીથી હું દેવને ઢાંક મારીશ, ને

તે મને કાન ધરશે.

૨ મારા કુખને દિવસે મેં પ્રગુને શોધ્યો;

૩ સર્વે મારા દાય, યાક ખાધા વગર, [તેની આગળ],

જેરેલો દત્તા;

૪ મારા આત્માએ દિવાસો પામવાની ના પાડી.

૫ હું હૃદયરનું સ્મરણ કરીને ગમરાહ છું;

૬ વિલાપ કરું છું, ત્યારે મારો આત્મા બેસાન

થાય છે. (સેવાદ.)

૭ હું મારી આંખોને બંધવી રાખે છે;

હુ એટલો વ્યાકુળ છું કે મારાથી બોલાવું નથી
 ૫ હુ આગળના દિવસોને,
 પુરાતન કાળના વર્ષોને વિચાર કર છું
 ૬ રાત્રીમાં મારું ગીત મને સાભરે છે,
 હુ મનમાં મનન કર છું,
 ને મારા આત્માએ ધણી શોધ કીધી
 ૭ હું પ્રભુ સર્વકાળ તણ દેરો ?
 ને હું ફરી પ્રસન્ન થયો નહિ ?
 ૮ હું તેની કૃપા સદાને માટે છેક યદ્ય રહી છે ?
 હું તેનું વચન સદા સર્વકાળ રદ છે ?
 ૯ હું કૃપાળુ થવાને દેવ વિસરી ગયો છે ?
 હું કાંપે કરીને તેણે તેની મેઢેરબાની બંધ કીધી છે ?
 (સેવાહ)

૧૦ અને મેં કહ્યું, આ તો મારી અબળતા છે,
 [પરદ] પરાતપરના જમણા હાથના વર્ષો [હુ
 સમારીશ].

૧૧ પ્રભુના કૃપેનું સ્મરણ કરીશ,
 કેમકે હુ તારા પુરાતન કાળના ચમત્કાર સમારીશ.

૧૨ વળી હુ તારા સર્વ કામોનું મનન કરીશ,
 ને તારા કૃત્યો વિષે વિચાર કરીશ.

૧૩ હે દેવ, તારો માર્ગ પવિત્રચાતુર્યમાં છે,
 ધૈર્ય સરખો મોટો દેવ કોણ છે ?

૧૪ તું ચમત્કાર કરનાર દેવ છે,
 તે લોકોમાં તારું સામર્થ્ય જણાવ્યું છે

૧૫ તે તારા ભુજ્યો પોતાના લોકોને,
 એટલે ચાકુળના તથા યુસક્ષના દિકરાને ખાડી
 લીધા છે (સેવાહ)

૧૬ હે દેવ, પાણીએ તને જોયો,
 પાણી તને જોધને બીધું,

હડાણો પણ મુજ્યા
 ૧૭ વાદળોએ પાણી રેડ્યું,
 આકારો ગર્જના કીધી,

તારા બાણ ખસ્યુ એવરફ ઉડ્યા
 ૧૮ તારી ગર્જનાને સાદ પડેળીઆમાં હતો,
 વિજળીઓએ જગતને પ્રકાશિત કીધું,

પૃથ્વી કાંપી તથા ધુણ
 ૧૯ તારો માર્ગ સમુદ્રમાં,
 ને તારી વાટે મહા જળમાં હતી,

ને તારા પર્ગવા બહુવામાં આવ્યા નહિ
 ૨૦ તેં મુસા તથા હારૂનની હસ્તક
 પોતાના લોકોને ઘેરાના ટોળાની પેઠે દોર્યા

આસ્પદન આસ્કીલ

૭૮ હે મારા લોક, મારા નિયમને કાન દો,
 મારા મુખના રાખડે વરફ તમારા કાન ધરો
 ૨ હુ દેશતમા મારું મુખ ઉધારીશ,
 હુ પુરાણી ગદ વાતો ઉચ્ચારીશ,
 ૩ કે જે આપણે સામળી તથા ભણી છે,
 ને જે આપણા પૂર્વજોએ આપણને કહી છે
 ૪ યહોવાહના સ્તોત્ર તથા તેનું સામર્થ્ય
 તથા તેના કહેલા આશ્ચર્યકારક કામો આવળી
 પેદીને બહેર કરીને
 આપણે તેઓના દીકરાઓથી તે નહિ સતાડીયું
 ૫ કેમકે તેણે ચાકુળમાં સાક્ષ્ય રધાપ્યુ,
 ને ઇસ્ત્રાએલમાં નિયમ કરાવ્યો,
 જોને વિષે તેણે આપણા પિતૃઓને આજ્ઞા કીધી
 કે તેઓ પોતાના દિકરાઓને તે જણાવે,
 ૬ એ માટે કે આવનાર પેદી, એટલે જે બાળકો
 જનમવાના તેઓ તે બાણે,
 ને તેઓ ઉઠીને પોતાના સતાનને તે જણાવે,
 ૭ એ માટે કે તેઓ ધૈર્યમાં આસા રાખે,
 ને દેવના કામ ન વિસરતાં
 તેની આજ્ઞાઓ પાળે,
 ૮ ને પોતાના પિતૃઓના જ્વે
 હડીલી તથા ફિતરી પેદી,
 કે જેઓએ પોતાના હૃદય સિદ્ધ ન રાખ્યા,
 ને પોતાનો આત્મા દેવ પર દંડ ન રાખ્યો [તે.
 પેદીના જ્વા] તેઓ ન થાય
 ૯ એકાદમપુત્રો રાજસંજીત તથા ધનુધારી હોવા છતાં
 લડાઈના દિવસમાં પાછા હડયા
 ૧૦ તેઓએ દેવનો કશર પાળ્યો નહિ,
 ને તેના નિયમ પ્રમાણે ચાલવાને ના પાડી;
 ૧૧ ને તેના કૃત્યો તથા જે ચમત્કારો તેણે તેઓને
 દેખાડ્યા હતા
 તે તેઓ બુલી ગયા
 ૧૨ મિસર દેશમાં, સોઆનના ક્ષેત્રમાં
 તેઓના પિતૃઓની નજર આગળ તેણે આશ્ચર્ય
 કારક કૃત્યો કીધા
 ૧૩ તેણે સમુદ્રના બે લાજ પાડ્યા ને તેઓને પાર
 ઉતાર્યા,
 ને દગલાની પેઠે પાણી વિચર રાખ્યું
 ૧૪ વળી હૃદાયે મેધથી,

ને આખી રાત અગ્નિના પ્રકાશથી તેણે તેઓને
દેરાં.

૧૧ તેણે અરણ્યમાં ખડકોને ફાડ્યા,
ને નાણે કે હડાણુમાંથી તેમ તેઓને પુષ્કળ [પાણી]
પાણુ.

૧૨ વળી તેણે ખડકમાંથી ધારો કાઢી,
ને નદીઓની જેટ પાણી વહેવડાવ્યું.

૧૩ તોપણ તેઓ નિત્ય તેની વિરૂદ્ધ પાપ કરતા ગયા,

૧૪ એટલે રાતમાં પરાતપરાતી સામે ઝગો કરતા ગયા.

૧૫ અને પોતાના આધારપણને સાંકે ખાવાતું માથોને
તેઓએ પોતાના હૃદયે દેવનું પરીક્ષણ કીધું.

૧૬ હા, તેઓ દેવની વિરૂદ્ધ બોલ્યા,
તેઓએ કહ્યું, ધું અરણ્યમાં દેવ ક્ષોભન તૈયાર
રીકે રાકે ?

૧૭ ભૂઓ, તેણે ખડકને માર્યો, ને પાણી વહી નિકળ્યું,

૧૮ ને વહેળા પુષ્કળ વહ્યા,

૧૯ ધું તે રોટલી પણ આપી શકે છું ?

પોતાના લોકોને સાંકે તે માત્ર પુરૂ પારશે ?

૨૦ એ માટે યદોવાદે સાબળ્યું, ને દોષિત થયો,

ને યાકુબની વિરૂદ્ધ અગ્નિ સળગ્યો,

ને ઇસ્રાએલ પર ક્રોધ [સળ ૧] ઉઠ્યો,

૨૧ કેમકે તેઓએ દેવનો વિશ્વાસ ન કીધો,

ને તેના તારણનો ભરોસો ન રાખ્યો.

૨૨ તોપણ તેણે ઉપરના મેથોને આજ્ઞા આપી,

ને આમરના દ્વાર ઉઘાડ્યા,

૨૩ ને ખાવાને સાંકે તેઓના ઉપર તેણે માત્રા વર્ષાવ્યું,

ને તેઓને સ્વર્ગીય આદાર આપ્યો.

૨૪ માણસો સમર્થાની રોટલી ખાધી,

તેણે તૃપ્તિ થતા સુધી તેઓને ખોરાક મોકલ્યો.

૨૫ તેણે આકાશમાં પૂરો વાયુ કુઠાવ્યો,

ને પોતાના સામર્થ્યથી ફક્ષિણની વાયુ ચલાવ્યો.

૨૬ તેણે ધૂળની જેટ માસ,

ને સમુદ્રની રેતીની જેટ પક્ષીઓ તેમના પર

વર્ષાવ્યા.

૨૭ અને તેઓની ડાવણી વચ્ચે,

તેઓના રહેઠાણની ચારોત્રમ તેણે તે પાડ્યા.

૨૮ અને તેઓ ખાઈને બહુ તૃપ્ત થયા,

ને એની તેઓને થ કાઠા દત્તી તે તેણે તેઓને આપ્યું.

૨૯ તેઓની ઉઠકા દહીં તો પૂરી થઈ ન હતી,

[તથા] તેઓનું ખાવાનું તેઓના મુખમાં દહીં,

૩૦ એટલામાં તો હૃદયનો ક્રોધ તેઓ પર સળગી
ઉઠ્યો,

ને તેણે તેઓમાંના સૌથી પુષ્ટને માર્યો,

ને ઇસ્રાએલના જીવાન પુરૂષોને મારી પાડ્યા.

૩૧ એ સર્વ છતાં પણ તેઓ પાપ કરતા ગયા,

ને તેના આશ્ચર્યકારક કામ પર વિશ્વાસ કીધો નહિ.

૩૨ માટે તેણે તેઓના દિવસોને વ્યર્થ પલામાં,

ને તેઓના વર્ષોને ત્રાસમાં સમાપ્ત કીધા.

૩૩ તેણે તેઓને માર્યા ત્યારેજ તેઓએ તેને શોધ્યો,

તેઓ પાછા વળ્યા, ને આતુરતાથી દેવને શરણે

આવ્યા.

૩૪ અને તેઓએ સમર્થ્ય કે દેવ તેઓના ખડક

તથા પરાપર દેવ તેઓને ખાડી લેવાર છે

કે પરંતુ તેઓએ પોતાને મુજો તેની ખુશામત કીધી,

ને પોતાની છત્રે તેની આગળ જીકું બોલ્યા.

૩૫ કેમકે તેઓના હૃદય તેની આગળ દંડ ન હતા,

ને તેઓ તેના કરાર બાબત વિશ્વાસુ ન હતા.

૩૬ પણ પૂર્ણ રહેમી ઠોવાથી તેણે તેઓનું પાપ માફ

કીધું, ને [તેઓનો] નાશ કીધો નહિ,

હા, વારંવાર તેણે પોતાનો ક્રોધ સમાવ્યો,

ને પોતાનો રોષ પૂરા સળગાવ્યો નહિ.

૩૭ અને તેણે સમર્થ્ય કે તેઓ કેવળ માસ,

ને જતો રહીને પાછો ન આવનાર વાયુ છે.

૩૮ તેઓએ કંટકી વાર અરણ્યમાં તેની રામે ફિટર

કીધું,

ને રાતમાં તેને દુ ખી કીધો !

૩૯ ને તેઓએ પાછા હટીને દેવનું પરીક્ષણ કીધું,

ને ઇસ્રાએલના પવિત્રને માફ લગાડ્યું.

૪૦ તેઓએ તેના હાથને,

વળી તેણે શત્રુથી તેઓને છાડાવ્યા તે દિવસને

સકાર્યો નહિ.

૪૧ તેણે કે રી રીતે મિસરમાં પોતાના ચિન્હ

તથા સોઆનના ક્ષેત્રમાં પોતાના ચમત્કાર સ્થાપ્યા,

૪૨ ને તેઓની નદીઓને તથા તેઓના વહેળાઓને

લોહી બનાવી દીધા,

એવા કે તેઓ પી શકે નહિ.

૪૩ તેણે તેઓમાં ડાસના ટાળેટાળા મોકલ્યા, ને

તેઓએ તેઓને ખાઈ નાખ્યા,

તથા રેડકાઓને, ને એઓએ તેઓને નષ્ટ કીધા.

૪૪ અને તેણે તેઓની વેદાસ કાતરાને,

તથા તેઓની મેહનતનું [કળ] વીડને આપી દીધું.
 ૪૭ તેણે કરાથી તેઓના દ્રાક્ષવેલાઓને,
 તથા હીમથી તેઓનાં બુલર ઝાડોને નષ્ટ કરીધાં
 ૪૮ વળી તેણે તેઓનાં ઢોર કરાને,
 તથા તેઓનાં ટોળા વીજને સ્વાધીન કરીધાં
 ૪૯ તેણે રાય તથા કોપ તથા સહટ
 દુષ્ટ દૂતોની માફક મોકલીને
 તેઓ પર પોતાનો ક્રોધાવેશ નાખ્યો
 ૫૦ તેણે પોતાના કાપને સારૂ વાટ તૈયાર કરીધી ;
 તેણે મરજીથી તેઓના પ્રાણ બચાવ્યા નહિ,
 પણ તેઓના જીવ મરજીને સ્વાધીન કરીધા ,
 ૫૧ ને તેણે મિસરમાં સર્વ પ્રથમજનિતને માર્યા,
 હામના માડવાઓમાં [તેઓના] પુરુષત્વનું પ્રથમ
 કળ [માર્યું]
 ૫૨ પણ તે પોતાના લોકોને ઘેટાંની પેઠે કાઢી લાવ્યો,
 ને અરણ્યમાં ટોળાની પેઠે તેઓને દોર્યા.
 ૫૩ અને તેણે તેઓને એવા સલામત ચલાવ્યા, કે
 તેઓ ન બીધા ;
 પણ સમુદ્રે તેઓના શત્રુઓને ગરક કરી દીધા
 ૫૪ અને તે પોતાની પવિત્ર સીમમાં,
 એટલે તેને જમણે હાથે ખરીદાયલા આ પહાડી
 દેશમાં, તેઓને લાવ્યો.
 ૫૫ વળી તેણે તેઓની સામેથી વિદેશીઓને કાઢી મૂક્યા,
 ને માર્ગને વારસાના લાજ પાડી આપ્યા,
 ને ઇસ્લાએલના કુળોને તેમના તથુઓમાં વસાવ્યાં
 ૫૬ તો પણ તેઓએ પરાત્પર દેવનું પરીક્ષણ કરીને
 તેની પરીચાલના ઉદાસી

૬૧ અને તેણે પોતાનું સામર્થ્ય બધનમાં, .
 ને પોતાનું ગારવ શત્રુના હાથમાં, સોંપ્યાં.
 ૬૨ વળી તેણે પોતાના લોકોને તરવારને સોંપ્યા,
 ને પોતાના વારસા પર તે કોપાયમાન થયો.
 ૬૩ અગ્નિએ તેઓના જીવાનોને ખાઈ નાખ્યા ;
 ને તેઓની કન્યાઓને લક્ષ્મીત ન હતું
 ૬૪ તેઓના યાજ્ઞકો તરવારે માર્યા ગયા ;
 ને તેઓની વિધવાઓએ કંઈ રૂદન કરીધું નહિ.
 ૬૫ અને જેમ કોઈ ઉધમાથી બગે, તેમ,
 દ્રાક્ષરસથી ઢોકારો કરનાર પરાક્રમી પુરુષની પેઠે,
 પ્રભુ બગ્યો.
 ૬૬ અને તેણે પછવાડેથી પોતાના શત્રુઓને માર્યા ;
 તેણે તેઓના ઉપર સદાનું અપમાન આણ્યું
 ૬૭ વળી તેણે યુસફના તણુને નકાર કરીધો,
 ને એકાદમના કુળને પસંદ ન કરીધું ;
 ૬૮ પણ તેણે યહુદાહના કુળને,
 એટલે તેના વહાલા સિથોન પર્વતને, પસંદ કરીધો.
 ૬૯ અને પર્વતો સરખી,
 ને પૃથ્વી, જેને તેણે સદાને માટે રચાવી છે, તેના
 સરખી તેણે પોતાનું પવિત્રસ્થાન બધાવ્યું.
 ૭૦ અને તેણે પોતાના સેવક દાઉદને પસંદ કરીને
 ઘેટાના વાડાઓમાંથી તેને લીધો ;
 ૭૧ દુઝળી ઘેટીઓની પાછળ દુરવાથી તે તેને લાવ્યો,
 એ માટે કે તે તેના લોક યાફને તથા તેના
 વારસા ઇસ્લાએલને પાળે.
 ૭૨ અને તેણે પોતાના હૃદયની નિર્દોષતા પ્રમાણે
 તેઓને પાળ્યા ;

૪ અમે અમારા પડોસીઓ આગળ નિહાડપ થયા
છીએ,

જેઓ અમારી આસપાસ છે તેઓની આગળ તિર-
સ્કારરૂપ તથા મરકરીપાત્ર થયા છીએ

૫ હે પહોવાહ, ક્યા સુધી ? હું તું સદા કોપાયમાન
રહો છો ?

૬ હું તારો આવેશ અગ્નિની પેટ સળગી ઉઠશે ?

૭ જે વિદેશીઓ તને બાંધતા નથી,

ને જે સન્ય[ની પ્રભુઓ] તારે નામે હાથ મારતી
નથી, તેઓ પર તારો કોપ રેડ

૮ કેમકે તેઓએ યાદગળને ખાઈ નાખ્યો છે,

ને તેનું રહેણાણ ઉઠડ કીધું છે

૯ અમારા પૂર્વજોના પાપ અમારા ગેરલાભમા યાદ
ન રાખ,

તારી દયા ઉતાવળે અમોને મળવા સામી આવો,

કેમકે અમે બદ્ધ નીચ અવરધામા આવેલા છીએ

૧૦ જે અમારા તારણુના દેવ, તારા નામના મહિમાને
અર્ચે અમને સંહાય કરે,

૧૧ ને તારા નામની ખાતર અમને છોડાવ, તથા
અમારા પાપનું નિવારણ કર

૧૨ વિદેશીઓ શા માટે કહે કે, તેઓને દેવ ક્યા છે ?

તારા સેવકોના વહેવડાવેલા રક્તોના બદલે તે

અમારી નજર આગળ વિદેશીઓ મધ્યે વાગેલો
નજાય.

૧૩ બદીવાનને નિશ્ચય તારી આગળ પહોંચો,

૧૪ તારા બુજના મદદગ પ્રમાણે, મરણને સાફ કરાવે
લાઓનું રક્ષણ કર,

૧૫ ને અમારા પડોસીઓએ જે નિદાથી, હે પ્રભુ,
તારી નિદા કીધી છે,

તેજ નિદા તેઓના ઉરમા તેઓને સાતગપૂરી વાળી
આપ

૧૬ એમ અમે તારા લોક તથા તારા ચારાના ઘેરા

નિશ્વર તારી ઉપકારરૂપિત કરીશું;

પેટી દર પેટી તારૂં સ્તવન કરીશું

મુખ્ય ગૈરવાને સાફ, રાત શેરાસત્રીમ એટૂપ,
આશાકૃત ગીત

૮૦ હે ઇસાએલના પાળક,
યુસફને ટોળાની પેટ દોરનાર, તું કાન ધર,
કરખીમ પર બિરાજનાર, તું પ્રકાશ કર.

૧ એકાદમ તથા બિન્યામીન તથા મનાશ્વેદની
સન્મુખ તું તારૂં સામર્થ્ય બજૂત કર,

ને અમને તારવાને આવ

૨ હે દેવ, અમને ફેરવ;

ને તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ, એટલે અમે બચાવ
પામીશું

૩ હે સૈન્યોના યહોવાહ દેવ,

તારા લોકની પ્રાર્થના પર તારો કોપ ક્યા સુધી
સળગશે ?

૪ તે તેઓને આસુવાળી રોટલી ખવડાવી છે,

ને તેઓને પુષ્કળ આસુઓ પીવાશ્યા છે

૫ તું અમને અમારા પડોસીઓ પ્રત્યે તકારારું કારણ
કરે છે,

ને અમારા રાગુઓ માહોમાહે હાસી કરે છે

૬ હે સૈન્યોના દેવ, અમને ફેરવ,

ને તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ, એટલે અમે બચાવ
પામીશું

૭ તું મિસરમાથી દ્રાક્ષવેલો લાંબો,

તે વિદેશીઓને હાકી કાઢીને તેને રોપ્યો

૮ તે તેની આગળ [જગ્યા] તૈયાર કીધી,

ને તેની જડ બાઝી, ને તેથી દેશ બરપૂર થયો

૯ તેની હાથાથી પર્વતો ઢાક્યા,

ને તેની ડાળીઓ દેવના એરેન્જમેન્ટો [જેવી] હતી

૧૦ તેણે પોતાની ડાળીઓ સમુદ્ર સુધી,

ને પોતાની ડાળીઓ નદી સુધી પ્રસારી

૧૧ તે તેની વાડ કેમ એવી રીતે તોડી છે

કે માથે જનારા સર્વ તેને સુડી લે છે ?

૧૨ હુકુમ જગતમાથી [આવીને] તેને બગાડે છે,

ને રાતી પડ્યો તેને ખાઈ ભય છે

૧૩ હે સૈન્યોના દેવ, કૃપા કરી પાછો આવ,

આકાશથી નજર નાખીને જો, ને આ દ્રાક્ષવેલાની
મુલાકાત લે

૧૪ અને જે [રોપ] તારે જમણે હાથે તે રોપ્યો છે,

ને જે પુત્ર તે પોતાને સાફ બળવાન કીધો છે, તેનું

રક્ષણ કર

૧૫ તે અમિએ બળેથી છે, તે કાપી નાખેલી છે,

તેઓ તારા મુખની ધમકીથી નાશ પામે છે

૧૬ તારા જમણા હાથના માણસ પર,

એટલે જે માનવપુત્રને તે પોતાને સાફ બળવાન
કીધો તેના પર, તારો હાથ રહે

૧૮ એટલે અમે તારાથી પાછા નહિ હઠીયું,
અમને સજીવ કર, તો અમે તારા નામની વિનંતી
કરીયું.

૧૯ હે સૈન્યોના યહોવાહ દેવ, અમને ફેરવ,
તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ, એટલે અમે બચાવ
પામીયું

મુખ ગૈયાને સાર, રાત્રિ વિનિય,
આસાફત [ગીત]

૮૧ દેવ આપણા સામર્થ્યની આગળ મોટીથી
ગાઓ,

યાફૂબના દેવની આગળ હર્ષનાદ કરો

૨ ગીત ચઢાવો, ને ઢોલક

તથા સતાર સુંદા મધુર વીણા વગાડો

૩ અમાસ તેમ પુનર્મને સમયે,
એટલે આપણા પવિત્ર પર્વને દિવસે, રજુશિંચકું
વગાડો

૪ કેમકે [એવું કરવું] એ ઇસ્ત્રાએલને સાર વિધિ છે,
તે યાફૂબના દેવનો કસવ છે

૫ તે મિસર દેશની સામે નિકળ્યો

ત્યારે તેણે યુસફના એ સાક્ષી કરાવી,

હું સમજ્યો નહિ, એની બોલી મેં [ત્યા] સાબળી

૬ મેં બોલયી તેનો ખતો છાડાવ્યો,

તેના હાથ ટાપલાથી છુટા થયા

૭ સંકટમાં તે હક મારી, ને મેં તને છાડાવ્યો,

ગર્ભનાના ગુપ્તસ્થાનમાં મેં તને ઉત્તર આપ્યો,

મરીબાહુના પાણી આગળ મેં તારૂં પરીક્ષણ કીધું
(સેવાહ)

૮ હે મારા લોક, સાબળ, ને હું તારી આગળ સાક્ષી
પૂરીશ,

હે ઇસ્ત્રાએલ, ને હું મારૂં સાબળે તો કેલુ સારૂં !

૯ તારી મધ્યે કોઈ અન્ય દેવ ન હોય,

ને હું કોઈ પાલકા દેવની પૂજા ન કરીશ

૧૦ હું યહોવાહ તારો દેવ છું,

૬ જે તને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો,

તારૂં મુખ ઉઘાડ, ને હું તે બરીશ

૧૧ પણ મારા લોકોએ મારી વાણી સાબળી નહિ,

ને ઇસ્ત્રાએલે મને ચાહો નહિ

૧૨ મારે મેં તેઓને પોતાના હૃદયોની હક પ્રમાણે
ચાલવા દીધા,

૬ તેઓ પોતાના મનમુખાઓ પ્રમાણે ચાલે

૧૩ મારા લોક મારૂં સાબળે

ને ઇસ્ત્રાએલ મારા માર્ગોમાં ચાલે, તો કેલુ સારૂં !

૧૪ તો તેઓના શત્રુઓને હું જલદી નમાવ,

ને તેઓના વૈરીઓ વિરૂદ્ધ મારો હાથ ફેર

૧૫ યહોવાહના દ્રેષીઓ તેને તાળે પાચ,

પરંતુ તેઓના સમય સદાકાળ ટકી રહે

૧૬ વળી તે ઉત્તમ ધર્મથી તેઓને ખવાડે,

ને ખડકમાના મધથી હું તને તૃપ્ત કર

આસાફત ગીત

૮૨ દેવની સહાયા ઇશ્વર ઉભો રહે છે
તે દેવો મધ્યે ન્યાય કરે છે

૨ તમે કયા સુધી ગેરધનસાક કર્યો,

ને હુઝાતું રહો રાખ્યો ? (સેવાહ)

૩ અબળ તથા અનાયનો ન્યાય કરો,

હું ખિત તથા લાચારને ધનસાક આપો

૪ અરાક તથા દરિદ્રીનો છુટકો કરો,

હુદના હાથથી તેઓને છાડાવો

૫ તેઓ જાણતા નથી, ને સમજતા પણ નથી,

તેઓ અધારામાં બઠકતા ફેરે છે,

પૃથ્વીના તમામ પાયા હલાવેલા છે

૬ મેં કહ્યું, તમે દેવો છો,

ને તમે સર્વ પરાતપરના દીકરા છો

૭ તો પણ તમે માણસની પેઠે મર્યો,

ને સરદારોમાંના એકની પેઠે પડ્યો

૮ હે ઇશ્વર, હક, પૃથ્વીનો ન્યાય કર,

કેમકે હું વારસા તરીકે સર્વ વિદેશીઓને પામીશ

ગાયન, આસાફત ગીત

૮૩ હે ઇશ્વર, હું જાનો ન રહો,
હે ઇશ્વર, હું તૃપ્ત તથા શાંત ન રહો

૨ કેમકે નો, તારા શત્રુઓ હુલવડ કરે છે,

ને તારા દ્રેષીઓએ માથું ઉઠું કર્યું છે

૩ તેઓ તારા લોક વિરૂદ્ધ કપટ ભરેલો મનમુખો
કરે છે,

ને તારા ગુપ્ત લોકો વિરૂદ્ધ મસલત કરે છે

૪ તેઓએ કહ્યું છે 'ચાલો, તેઓ પ્રભ ન કહેવાય એવી
રીતે તેઓનો સહાર કરીએ,

૬ કે ઇસ્ત્રાએલના નામનું સ્મરણ હવે પછી ન રહે.

૫ કેમકે તેઓએ એકમતે મસલત કરી છે,

તેઓ તારી વિરૂદ્ધ કસાર કરે છે,

૧ તપુમા રહેનારા અહોમધુત્રો તથા ધરમાએલીઓ,
મોચાળ તથા હાગ્રીઓ,
૭ ગળાલ તથા આન્મેન તથા અમ્મલેક,
સૂરની વરવી સુદ્ધા પથેશેય [કરાર કરે છે] ;
૮ આશ્ચર્ય પણ તેઓની સાથે સામેલ થયેશેા છે ;
તેઓએ લોહના દીકરાઓને સાલ કરી છે.
(સેવાહ).

૯ જેમ મિથાનને થયું,
ને જેમ ક્રીશોન નાળા પાસે સીસરા તથા યાબીનને
થયું, તેમ તેઓને કર.
૧૦ તેઓ એન-દોરની પાસે નારા પામ્યા ;
તેઓ ભૂમિના ખાતર જેવા થયા.
૧૧ તેઓના સરદારોને ઓરેળ તથા ક્રએબના જેવા,
હા, તેઓના સર્વ અધિકારીઓને જેબાહ તથા
સાહમુના જેવા કર.
૧૨ તેઓએ કહ્યું, દેવનાં રહેઠાણને
આપણે પોતાને માટે સપાદન કરીએ
૧૩ હે મારા દેવ, તેઓને વટાળિયાની ધૂળ સરખા,
પવનની આગળ ઉડતા ફોતરાં જેવા કર.
૧૪ વનને બાળનારા અગ્નિની પેઠે,
ને પર્વતોને સળગાવનારી આગની પેઠે,
૧૫ તું તારી આંધીથી તેઓની પાછળ લાગ,
ને તારા તોફાનથી તેઓને ત્રાસ પમાડ.
૧૬ લાગથી તેઓના મુખ ઢાંક
કે, તેઓ, હે યહોવાહ, તારૂં નામ શોધે.
૧૭ તેઓ સદા લક્ષિત તથા કથમિત થાઓ ;
હા, તેઓ લજવાઓ તથા નારા પામે ;
૧૮ કે તેઓ ભણે કે તું, એનું નામ યહોવાહ છે,
તે તુંજ આખી પૃથ્વી પર પરદાવર છે.

મુન્નર ગૈયથાને સાથ ; રામ નિતિય ; કોરાહુના
દીકરાઓહ ગીત

૮૪ હે સેન્યોના યહોવાહ,
તારા માંડવા કેવા રમણીય છે ।

૨ મારો આત્મા યહોવાહનાં આગણની અભિલાષા
રાખે છે, હા, [તેમને માટે] ક્ષીણ થાય છે ;
જીવતા દેવની આગળ માંડે હૃદય તથા મારો દેહ
હર્ષનાદ કરે છે.

૩ હા, ચક્રવીને પર મળ્યું છે,

૮ ને અબાબીલને પોતાને સાથે માળો મળ્યો, કે
જેમાં તે પોતાના પીલાં રાખે,

એટલે તારી વેદીએ, હે સેન્યોના યહોવાહ,
મારા રાજ તથા મારા દેવ.

૪ તારા ધરમા રહેનારાને ધન્ય છે ;

તેઓ નિરંતર તારૂં રતવન કરતા રહેશે. (સેવાહ).

૫ જે માણસનું સામર્થ્ય તારામાં છે,

જે [સિધાનના] માર્ગો ધ્યાનમાં રાખે છે, તેને
ધન્ય છે.

૬ રૂદનના નીચાણને ઓળંગતાં તેઓ તેને ઝરાની
જગ્યા કરે છે ;

હા, પ્રથમ વરસાદ તેને આશીર્વાદથી વર્ષિત કરે છે.

૭ તેઓ સામર્થ્યથી સામર્થ્ય સુધી આગળ વધે છે,

તેઓમાનો દરેક સિધાનમાં ધૃશ્વરની આગળ
હાજર થાય છે

૮ હે સેન્યોના યહોવાહ દેવ, મારી પ્રાર્થના સાંભળ ;
હે યાફુના દેવ, કાન ધર. (સેવાહ).

૯ હે ધૃશ્વર, અમારી ઢાલ, જો,

ને તારા અભિપ્રિક્તના મુખને નિહાળ.

૧૦ કુમકે હુલર ફિવસના કરતાં તારાં આંગણમાં એક
ફિવસ એજ છે.

હુલતાના તંમુઓમાં રહેલું, તે કરતાં

મારા દેવના ધરમાં દરવાન થલું, તે મને વધારે
પસંદ છે.

૧૧ કુમકે યહોવાહ દેવ સૂર્ય તથા ઢાલ છે ;

યહોવાહ કૃપા તથા ગોરવ આપશે ;

સીધા ચાલનારાથી તે કંઈ સારૂં વાનું પાણું નહિ
રાખશે.

૧૨ હે સેન્યોના યહોવાહ,

જે માણસ તારો કરોસો રાખે છે, તેને ધન્ય છે.

મુખ્ય ગૈયથાને સાથ ; કોરાહુના દીકરાઓહ ગીત

૮૫ હે યહોવાહ, તું તારા દેશ પર પ્રસન્ન થયો છે ;
તેં યાફુનું દાસત્વ પાણું વાળ્યું છે.

૨ તે તારા લોકોનો અન્યાય માફ કર્યો છે,

તેં તેઓનું સર્વ પાપ ઢાક્યું છે. (સેવાહ) ;

૩ તે તારો સર્વ દોષ દૂર કરીધો છે ;

તું તારા કોષાવેશથી કૃપાં છે.

૪ હે અમારા તારણના દેવ, અમને ફેરવ,

ને અમારા પરથી તારો કોપ બધા થાય, એવું કર

૫ તું તું અમારા પર સદા ક્રોધિત રહેશે ?

તું તું પેદી દર પેદી તારો કોપ લખાવશે ?

૬ હું તું અમને ફરીથી સજ્જન નહિ કરીશ,
 કે તારામા તારા લોક હર્ષાય ?
 ૭ હું યદોવાદ, તારી કૃપા અમને દેખાડ,
 ને તારૂં તારણ અમને આપ
 ૮ દેવ યદોવાદ ને જોયે તે હું સાબળીશ,
 કેમકે તે પોતાના લોકો તથા પોતાના કષ્ટો સાથે
 શાંતિની વાત કરશે,
 પણ તેઓ મૂર્ખાઈ બણી પાછા ન કરે
 ૯ નિશ્ચે તેનું તારણ તેનાથી બીનાશની સન્નિધિ છે,
 એ મટિ કે અમારા દેશમાં જોરવ રહે
 ૧૦ કૃપા તથા સત્યતા મળેલી છે,
 ન્યાયીપણાએ તથા શાંતિએ એક બીજાને ચુબન
 કર્યું છે
 ૧૧ સત્યતા પૃથ્વીમાથી નિકળી આવે છે,
 ને ન્યાયીપણાએ આકારથી નજર કરી છે
 ૧૨ વળી યદોવાદ કહ્યાણુ બહારો,
 ને આપણે દેશ પોતાની ઉપજ આપશે.
 ૧૩ ન્યાયીપણુ તેની આગળ ચાલશે,
 ને તેના પગલાના માં માં આપણને રથાપિત કરશે

૬ હે પ્રભુ, જે સર્વ દેશભવિઓને તે ઉત્પન્ન કીધી છે,
 તેઓ આવીને તારી આગળ પ્રણામ કરશે,
 ને તેઓ તારા નામનો મહિમા માનશે
 ૧૦ કેમકે તું મોટો છે ને આશ્ચર્યકારક કૃત્યો કરે છે,
 તું એકલોજ દેવ છે
 ૧૧ હું યદોવાદ, મને તારો માર્ગ દેખાડ,
 હું તારા સત્યમા ચાલીશ,
 તારા નામની બીક રાખવાને માટે હૃદય એકનિષ્ઠ
 કર
 ૧૨ હે પ્રભુ મારા દેવ, હું મારા આખા હૃદયથી તારી
 ઉપકારરત્નિ કરીશ,
 ને સદાકાળ તારા નામનો મહિમા માનીશ
 ૧૩ કેમકે મારી બણી તારી કૃપા મોટી છે,
 ને નીચલા રોએલથી તે મારા આત્માને છાડાવે છે
 ૧૪ હું હૃદય, ગર્વિષ્ટો મારી સામા ઉઠ્યા છે
 ને નજરદસ્ત માણસોની ટાળીએ મારો જીવ
 રોધ્યો છે,
 ને તેઓએ પોતાની આગળ તને રાખ્યો નથી
 ૧૫ પણ, હે પ્રભુ, કૃષ્ણાથી તથા દયાથી ભરપૂર,
 કૌપ કરવે ધીમે ને કપા તથા સત્યતામા પરિપક્વ.

ને પરાત્પર પોતે તેને સ્થાપિત કરશે.
 ૬ યહોવાદ લોકોને નોંધતી વખતે ઝણૂરી કે,
 આનો જન્મ ત્યાં થયો (સેલાહ).
 ૭ વળી જ્ઞાનારા તેમ નાચનારા [કહેશે],
 મારા સર્વ ઝરાઓ તારામાં છે

કોરાહના વીકસાઓદ માધન; મીત મુખ્ય ગ્રંથોને સાર,
 રાત્ર માહુલાય-લઆગેય, હેમાન એજીહીલ મારકીલ

૮૮ હે યહોવાદ, મારા તારણના દેવ,
 મેં રાતદહાડે તારી આગળ હાંક મારી છે
 ૨ મારી પ્રાર્થના તારી હૃદયમાં આવે;
 મારા ધારા લાણી તારો કાન ધર;
 ૩ કેમકે મારો જીવ દુઃખે ભરેલો છે,
 ને મારો પ્રાણ રોએલ પાસે આવે છે
 ૪ કબરમાં ઉતરનારાની સાથે હું બધાએલો છું;
 નિરાશિત માણસના જેવો હું છું;
 ૫ મુએલા મધ્યે તબયલો છું,
 મારી નખાલવા, કબરમાં સુતેલા,
 કે જેઓનું તું ફરી રમણ કરતો નથી,
 ને જેઓ તારા હાથથી વેગળા કરાયા છે, [તેમના
 જેવો છું].

૧ નીચલા ખાડામાં,
 અધારી જગ્યાઓમાં તથા હડાણોમાં તેં મને
 મુક્યો છે.

૭ તારો કોપ મારા પર ભારે રહે છે,
 ને તારા સર્વ મોહઓથી તેં મને દુઃખી કીધો છે
 (સેલાહ)

૮ તેં મારા એજાખિતને મારી પાસેથી દૂર કીધો છે;
 તેઓ મારાથી કંટાળે, એવા તેઓની આગળ તેં
 મને કીધો છે;

હું બંદીમાં છું, ને બદાર નિકળી શકતો નથી.

૯ દુઃખને લીધે મારી આખોનો દાય થાય છે;
 હે યહોવાદ, ફરોજ મેં તને હાંક મારી છે,
 તારી આગળ મેં મારા દાય બેસા છે.

૧૦ હું તું મુએલા આગળ ચમત્કાર કરીશ?

હું મુએલા ઉઠીને તારી ઉપકારરુતિ કરશે?

૧૧ હું કબરમાં તારી કૃપા,
 કે વિનાશમાં તારું વિશ્વાસુપણું, બદોર કરવામાં
 આસરો?

૧૨ હું અધકારમાં તારા આશર્યાપરક દુઃખ,

ને વિરમરણના દેશમાં તારું ન્યાયીપણું, જણાવ-
 વામાં આવશે?

૧૩ પરંતુ, હે યહોવાદ, મેં તને હાંક મારી છે,

ને સવારે મારી પ્રાર્થના તારી આગળ આવશે

૧૪ હે યહોવાદ, મારા આત્માને તું કેમ તણ દે છે?
 મારાથી તારું મુખ તું કેમ ફેરવે છે?

૧૫ મારી જીવાનીના વખતથી હું દુઃખિત તથા મરજી-
 તોલ છું;

તારો ત્રાસ વેઠતાં હું ગભરાએલો છું.

૧૬ તારો ક્રોધ મારા ઉપર યદને ગયો છે;

તારા ત્રાસે મને નષ્ટ કર્યો છે.

૧૭ તેઓએ આખો દહાડો પાણીની પેઠે મને ઘેર્યો;

તેઓ એકત્ર મારી આસપાસ ફરી વળ્યા.

૧૮ પ્રિયને તથા મિત્રને તેં મારાથી દૂર કર્યા છે,

ને મારા એજાખિતાઓ અંધકાર [જેવા યદ
 ગયા છે].

એમાન એજીહીલ મારકીલ

૮૯ હું સદા યહોવાદની કૃપા વિશે ગામશ;
 પેહી ફર પેહી હું મારે મુખે તારું વિશ્વાસુપણું
 પ્રજટ કરીશ

૨ કેમકે મેં કહ્યું, કૃપા સદાને મટિ બધારો;

આકાશોમાજ તું તારું વિશ્વાસુપણું સ્થાપિત કરીશ.

૩ મેં પોતાના નિવરેલાની સાથે કરાર કર્યો છે,

મેં મારા સેવક દાઉદ પ્રત્યે સમ ખાધા છે;

૪ તારા સગાને હું સદા સુધી સ્થાપીશ,

ને સર્વ પેહી સુધી હું તારું રાજ્યાસન બાધીશ.
 (સેલાહ)

૫ અને, હે યહોવાદ, આકાશો તારા ચમત્કારોને
 વખાણશે;

વળી પવિત્રોની મદજામાં તારું વિશ્વાસુપણું
 [વખાણશે].

૬ કેમકે આકાશમાં યહોવાદની સાથે કોણની સર-
 ખામણી થાય?

દેવપુત્રોમાં યહોવાદના જેવો કોણ છે?

૭ પવિત્રોની સલામાં તે ધણી ત્રાસદાયક દેવ છે,
 ને તેની આસપાસ ને છે તેઓ બધાના કરતા તે
 વધારે લાયકાત્ય છે

૮ હે સૈન્યોના યહોવાદ દેવ,

તારા સરખે પરાક્રમી કોણ છે, હે યાદ?

ને તારી આસપાસ તારૂં વિશ્વાસુપણું છે.
 ૯ તું સુખદ્રુના અર્ધ પર અધિકાર ચલાવે છે;
 તેના મોઝાએ ઉછળે છે ત્યારે તેઓને તું શાંત
 કરે છે.
 ૧૦ મારી નખાએલાની પેઠે તેં સદાખને હુંદી નાખ્યા છે;
 તારા બળના બુજીથી તેં તારા શત્રુઓને વિખેર્યા છે
 ૧૧ આકારો તારાં છે, પૃથ્વી પણ તારી છે,
 જનન તથા તેનું ભરપૂરપણુ તેઓને તેં રચાખ્યાં છે.
 ૧૨ ઉત્તર તથા દક્ષિણ તારાથી ઉત્પન્ન થયેલાં છે;
 તારાં તથા હેમીન તારે નામે હર્ષનાદ કરે છે.
 ૧૩ તને બળવાન બુજ છે;
 તારો હાથ મજબૂત તથા તારો જમણો હાથ ઉઘો છે.
 ૧૪ ન્યાયીપણું તથા ધનસાધ તારા રાજ્યાસનનો
 પાયો છે;
 તારા મુખ આગળ કૃપા તથા સત્યતા હોય છે.
 ૧૫ આનંદદાયક સાદને બહુનારા લોકને ધન્ય છે;
 હે યહોવાહ, તેઓ તારા મુખના અનવાજામાં
 ચાલે છે.
 ૧૬ તેઓ આખો દહાડો તારે નામે હર્ષ કરે છે,
 ને તારા ન્યાયીપણાએ તેઓ ઉચ્ચ કરાય છે.
 ૧૭ ક્રમકે તું તેઓના સામર્થ્યનો નહિમા છે;
 ને તારી પ્રસન્નતાએ અમારૂં શિંગ ઉઘું કરાશે.
 ૧૮ ક્રમકે અમારી ટાલ તે યહોવાહની છે,
 ને અમારો રાજ તે ઇસ્રાએલના પવિત્રનો છે.
 ૧૯ ત્યારે તેં ફરીનમાં પોતાના ભક્તો સાથે બોલીને
 કહ્યું,—
 જે પરાક્રમી છે તેને મેં સહાય કીધી છે,
 લોકોમાંથી નિવડેલાને મેં ઉચ્ચ કીધો છે.
 ૨૦ મારો સેવક દાઉદ મને મળ્યો છે;
 મારા પવિત્ર લેલથી મેં તેને અભિષિક્ત કીધો છે;
 ૨૧ તેની સાથે મારો હાથ રચપાયો;
 હા, મારો બુજ તેને સામર્થ્ય આપશે
 ૨૨ શત્રુ તેનું નુકસાન નહિ કરશે,
 ને અન્યાયનો દીકરો તેને દુઃખ ન દેશે.
 ૨૩ અને તેની આગળ હું તેના વૈરીઓને પાડી નાખીશ,
 ને તેના દ્વેષીઓને મારીશ
 ૨૪ પણ તેની સાથે મારૂં વિશ્વાસુપણું તથા મારી
 કૃપા થશે;
 ને મારે નામે તેનું શિંગ ઉઘું કરાશે.
 ૨૫ અને હું સમુદ્ર પર તેનો હાથ,

ને નદીઓ પર તેનો જમણો હાથ રચાવીશ.
 ૨૬ તે મને હાંક મારીને કહેશે, તું મારો બાપ,
 મારો દેવ તથા મારા તારણનો ખડક છે.
 ૨૭ વળી હું તેને મારો જ્યેષ્ઠ,
 પૃથ્વીના રાજાઓમાં મુખ્ય એવો કરીશ.
 ૨૮ હું તેને સાડ મારી કૃપા સદા રાખીશ,
 ને તેની સાથે મારો કરાર દૈવ રહેશે.
 ૨૯ તેનાં સત્તાન સદા રહે, એનું પણ હું કરીશ,
 ને આકાશના દિવસોની પેઠે તેનું રાજ્યાસન
 [ટકશે]
 ૩૦ જે તેના દીકરાઓ મારા નિયમનો ત્યાગ કરે,
 ને મારા કરારો પ્રમાણે ન ચાલે;
 ૩૧ જે તેઓ મારા વિધિઓને તોડે,
 ને મારી આજ્ઞાઓ ન પાળે;
 ૩૨ તો હું સોદીથી તેઓના ઉલ્લંઘનોને,
 ને ફટકાથી તેઓના અન્યાયને, ભેષ લઇશ.
 ૩૩ પરંતુ હું તેની પાસેથી મારી કૃપા છેક લઇ લઇશ
 નહિ,
 ને મારૂં વિશ્વાસુપણું ખુટવા નહિ દઇશ.
 ૩૪ મારો કરાર હું નહિ તોડીશ,
 ને મારા હોઠોથી નિકળેલી વાત નહિ ફેરવીશ.
 ૩૫ એકવાર મેં મારી પવિત્રતાના સમ આધા છે,
 હું દાઉદ સાથે જુદું નહિ બોલીશ;
 ૩૬ તેનાં સત્તાન સર્વકાળ ટકશે,
 ને મારી આગળ સૂર્યની પેઠે તેનું રાજ્યાસન
 [ટકશે].
 ૩૭ ચંદ્રની પેઠે તે સદા સુધી રચાપિત રહેશે,
 ને આકાશમાંના વિશ્વાસુ સાક્ષી જેનું [પરો].
 (સેલાહ).
 ૩૮ પણ તું તારા અભિષિક્તને તજીને તથા તુચ્છ કરીને
 તેના પર ક્રોધિત થયો છે.
 ૩૯ તું તારા સેવકના કરારથી કંઠાળ્યો છે;
 તેં તેનો મુગઠ લોપ પર [નાખીને] ભ્રષ્ટ કીધો છે
 ૪૦ તેં તેની બધી વાડો તોડી પાડી છે;
 તેં તેના કિલ્લાઓનો નાશ કીધો છે.
 ૪૧ બધા મારો જનાશ તેને લુટી લે છે;
 તે પોતાના પડોસીઓથી અપમાન પામનારો
 થયો છે.
 ૪૨ તેં તેના વૈરીઓનો જમણો હાથ ઉઘો કીધો છે;
 તેં તેના સર્વ શત્રુઓને હર્ષ પમાડ્યો છે.

- ૪૩ હા, તેની તરવારની ખાર તું વાળી દે છે,
ને યુદ્ધમાં તે તેને ઉભો રાખ્યો નથી.
૪૪ તે તેનું તેજ સમાપ્ત કીધું છે,
ને તેનું રાજ્યાસન જમીનદોસ્ત કરી નાખ્યું છે.
૪૫ તે તેની જીવનનીના દિવસ ડુંકા કીધા છે,
તે તેને લાગે ઢાક્યો છે. (સેલાહ).
૪૬ હે યહોવાહ, તે ક્યા સુધી? હું તું સદા સતાઇ
રહીશ?
તારો કોપ [ક્યાં સુધી] અગ્નિની પેઠે બળશે?
૪૭ માર આયુષ્ય કેટલું ડુંકું છે, તે સમાર,
કેવી વ્યર્થતાને માટે તે મનુષ્યપુત્રોને ઉત્પન્ન કીધા છે!
૪૮ ક્યા પુત્ર્ય છવશે ને મરણ નહિ કેમશે?
કોણ પોતાને આત્મા સેઓલના કબજામાંથી છોડા-
વશે? (સેલાહ)
૪૯ પ્રભુ, જેને વિષે તે તારા વિશ્વાસુપણાએ દાઉદ
પ્રત્યે સમ ખાધા,
તે તારી આગલી કૃપા ક્યાં છે?
૫૦ હે પ્રભુ, તારા સેવકોનું અપમાન સમાર;
હું કેવી રીતે મારા ઉરમાં બધા પરાક્રમી લોકોનો
[તિરસ્કાર] સહુ છું,
૫૧ કે જેથી તારા શત્રુઓએ, હે યહોવાહ, અપમાન
કીધું છે,
જેથી તેઓએ તારા અભિધિક્તાનાં પગલાનું અપ-
માન કીધું છે, [તે પણ તું સમાર].
૫૨ યહોવાહ સદાકાળ સુધી રહ્યો હો,
આમેન તથા આમેન.

ધંધરના માણસ મુસાની મારેના

૮૦ હે પ્રભુ, પેહી દર પેહી
તું અમારો આશ્રય થયો છે

૨ પહેલો ઉત્પન્ન થયા દત્તા,
ને તે પૃથ્વી તથા જગતને રખ્યા દત્તા, ત્યાર પહેલા,
એટલે અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ સુધી, તું
ધંધર છે

૩ તું માણસને પૂજમાં ફેરવી નાખે છે;
ને કહે છે, હે મનુષ્યપુત્રો, પાછા બેસો.

૪ કેમકે તારી દૃષ્ટિમાં દબર વર્ષો
વિલી અંધારા કાલના દિવસ જેવા,
ને રાતના એક પહોરના જેવા છે.

૫ તું તેઓને પૂરની માફક તાણી નાચે છે, તેઓ
નિદ્રા જેવાં છે;

- સવારમાં તેઓ ઉઘાટા ધાસના જેવાં છે.
૬ સવારમાં તે ખિલે છે તથા વધે છે;
સાંજે તે કપાય છે તથા ચિમળાય છે.
૭ કેમકે તારા કોપથી અમારો નાશ થાય છે,
ને તારા રોષથી અમને ત્રાસ લાગે છે
૮ તે અમારા અન્યાય તારી સન્મુખ,
અમારા ગુણ પાપો તારા મુખના પ્રકાશમાં,
મૂક્યા છે.
૯ કેમકે અમારા સર્વ દિવસો તારે રોષે વિલી નાચે છે,
અમે અમારાં વર્ષો નિસાસાની પેઠે પૂરાં કરીએ
છીએ
૧૦ અમારી વયના દિવસ સિત્તેર વર્ષ છે,
અથવા બળના કારણથી તેઓ એસી વર્ષ હોય,
તોપણ તેઓનો અર્થ માત્ર શ્રમ તથા વ્યર્થતા છે;
કેમકે તે વહેલી યથ રહે છે, ને અમે ઉઘી જઈએ
છીએ.
૧૧ તારા કોપનું બળ,
ને તારી જે ગિહીક રાખવી, તે પ્રમાણે તારો રોષ,
તે કોણ નાણે છે?
૧૨ તું અમને અમારા દિવસ એવી રીતે ગણવાને
શીખવ
કે અમને જ્ઞાનવાળુ હૃદય પ્રાપ્ત થાય
૧૩ હે યહોવાહ, પાછો આવ; ક્યાં સુધી?
ને તારા સેવકો પર કાણુ કર.
૧૪ સવારમાં તારી કૃપાથી અમને તૃપ્ત કર,
એ માટે કે અમે અમારા સર્વ દિવસ હર્ષનાદ કાઢીને
આનંદ કરીએ.
૧૫ જે દિવસોમાં તે અમને દુ ખિત કીધા છે,
ને જે વર્ષોમાં અમે ખુંડુ ભેંસુ છે, તે પ્રમાણે અમને
આનંદિત કર.
૧૬ તારા સેવકોને તારાં કૃત્ય,
ને તેઓના દીકરાઓ પર તારો મદ્દિમા, દેખાય.
૧૭ અને અમારા પર પ્રભુ અમારા હેવની શોભા થાય;
ને તું અમારા દાયાના કામ અમારે સાદા રધાપિત
કર,
હા, અમારા દાયાના કામ તું રધાપિત કર.
૮૧ પરાતપરના ગુણરચનામાં જે વસે છે
તે સર્વસમર્થની દાયામદ રહેશે.
૨ હું યહોવાહ વિષે કહીશ કે, તે મારો આશ્રય તથા
શિલો છે;

મારો દેવ, જેના પર હું ભરોસો રાખું છું.
 ૩ કેમકે તે પાશ્વરીના પાશથી
 ને નાશકારક મરણીથી તને બચાવશે.
 ૪ તે પોતાનાં પીછાથી તને ઢાકશે,
 ને તેની પાઓ તણે તું આશ્રય પામીશ;
 તેની સત્યતા ઢાલ તથા બખતર છે.
 ૫ રાત્રે જે ધારતી યાય છે તેથી,
 અથવા તો દહાડે ઉડનાર તીરથી,
 ૬ અધારામાં ચાલનાર મરણીથી,
 કે બપોરે ઉજડ કરનાર આફતથી તું નહિ બિહીસ.
 ૭ તારી બાજુએ હનર,
 ને તારે જમણે દાયે દસ હનર પડશે,
 પણ તે તારી પાસે નહિ આવશે
 ૮ તું માત્ર નજરે જોઈશ,
 ને દુષ્ટાને મળેલો બદલો દેખીશ.
 ૯ કેમકે, હે યહોવાહ, તું મારો આશ્રય છે !
 તે પરાતપરને તાર રહેકાણુ કાંધું છે;
 ૧૦ તારા પર કંઈ બુદ્ધિ આવી પડશે નહિ.
 ને કાઠ પીડાપાત તારા તણુની પાસે નહિ આવશે
 ૧૧ કેમકે તે પોતાના દુતોને તારે વિષે આજ્ઞા કરશે,
 કે તારા સર્વ મર્જીમાં તેઓ તને સલાજે.
 ૧૨ તેઓ પોતાને દાયે તને ધરી લેશે,
 રખેને તારો પગ ખત્તર પર અકૂચાય
 ૧૩ તું સિદ્ધ તથા એર પર પગ મૂકીશ;
 સિદ્ધના બચ્ચાને તથા સર્પને તું હુંદી નાખીશ.
 ૧૪ તેણે મારા પર પોતાની પ્રીતિ બેસાડી છે, માટે હું
 તેને બચાવીશ,
 તેણે મારું નામ બબ્બુ છે, માટે હું તેને ઉઠાવી કરીશ
 ૧૫ તે મને દાઢ મારશે, ને હું તેને ઉતાર દઈશ;
 હું સકટ સમયે તેની સાથે હોઈશ;
 હું તેને છોડાવીને માત્ર આપીશ
 ૧૬ દિવસની દીર્ઘતાથી હું તેને તૃપ્ત કરીશ,
 ને તેને મારું તારણુ દેખાડીશ.

ગીત, બિશ્રામવારને માટે ગાયન.

૯૨ યહોવાહની ઉપકારરહિત કરવી,
 ને, હે પરાતપર, તારા નામની સ્તોત્ર ગાવાં,
 તે સાર છે

૨ દસ તારવાળા વાલ પર તથા સતાર પર
 ને વીણાના મધુર સ્વરથી,

૨ સવારે તારી કૃપા
 ને રાત્રે તારૂં વિશ્વાસુપણુ પ્રગટ કરવાં, [તે સાર છે]
 ૪ કેમકે હે યહોવાહ, તે તારા કૃત્યથી મને આનંદિત
 કીધો છે;
 તારા હાથના કામને લીધે હું હર્ષનાદ કરીશ
 ૫ હે યહોવાહ, તારા કૃત્ય કેટલા મોટાં છે !
 તારા વિચારો બહુ ઉંડા છે
 ૬ અજ્ઞાની માણસ તે બહુતું નથી;
 ને મૂર્ખ આ સમજતો નથી;
 ૭ જ્યારે દુષ્ટા ધાસની પેઠે વધે છે,
 ને સર્વ અન્યાય કરનારાઓ ખિલે છે,
 ત્યારે તે એ માટે કે તેમનો સર્વકાળનો નાશ થવાનો;
 ૮ પણ તું, યહોવાહ, સર્વકાળ સુધી પરમ હયામાં છે
 ૯ કેમકે જો, હે યહોવાહ, તારા શત્રુઓ,
 જો, તારા શત્રુઓ નાશ પામશે;
 સર્વ અન્યાય કરનારાઓ વિખરાઈ જશે.
 ૧૦ પણ તે મારું શિંગ જંગલી ગોધા [ના શિંગ] જેટલું
 ઉચ્ચ કર્યું છે;
 હું તાબ તેલથી ચોળાયેલો છું
 ૧૧ વળી મારા શત્રુઓને [મારી ઇચ્છા પ્રમાણે થયલું
 મેં] મારી આખે બેસ્યું છે;
 મારી સામે ઉઠનારા દુષ્ટર્મીઓ [મારું ઇચ્છેલું
 પામ્યા એ મેં] મારે કાને સાંભળ્યું છે
 ૧૨ ન્યાયી માણસ તારની પેઠે ખિલશે,
 તે લબાનેતના એરેન્જશની પેઠે વધશે.
 ૧૩ જોયો યહોવાહના ધરમા રોપેલા છે
 તેઓ આપણા દેવના આગણામાં ખિલી રહેશે.
 ૧૪ તેઓ હજી ધડપણમાં કૂળદાયક થશે;
 તેઓ રસે ભરેલા તથા લીલા થશે;
 ૧૫ એ માટે કે યહોવાહ યથાર્થી માલમ પડે;
 તે મારો ખડક છે, ને તેનામાં કંઈ અન્યાય નથી

૯૩ યહોવાહ રાજ્ય કરે છે; તે મહત્ત્વે વેશિત છે
 યહોવાહ વેશિત છે, તેણે કમરે પરાક
 બાંધ્યું છે;

વળી જગત રથપાયલું છે, કે તે ખસેડાય નહિ
 ૨ તારૂં રાજ્યાસન પુરાતન કાળથી રથપાયલું છે;
 તું અનાદિ કાળથી છે

૩ પ્રવાહોએ ઉઠ્યા ક્યો છે, હે યહોવાહ,
 પ્રવાહોએ પોતાનો સાદ ઉઠ્યા ક્યો છે;

પ્રવાહો પોતાનાં મોભઓ ઉઘાં કરે છે.
 ૪ ધણાં પાણીઓના સાદ કરતાં,
 સમુદ્રનાં પરાક્રમી મોભઓ કરતાં,
 યદોવાહ પરમ ઉઘામાં પરાક્રમી છે.
 ૫ તારાં સારથો અનિ ખાતરીપૂર્વક છે;
 હે યદોવાહ, સર્વકાળ સુધી
 પવિત્રતા તારા ધરને ચોભે છે.

૯૪ હે બદલો વાળનાર દેવ, યદોવાહ,
 હે બદલો વાળનાર દેવ, પ્રકાશિત દેખા.

- ૧ હે પૃથ્વીના ન્યાયાધીશ, પોતાને ઉઘો કર,
 અવિષ્ટોને બદલો વાળી આપ.
- ૨ હે યદોવાહ, દુષ્ટો ક્યાં સુધી,
 દુષ્ટો ક્યાં સુધી ન્યાયનંદ કરશે?
- ૩ તેઓ બકે છે, તેઓ અભિમાનપુત્ર વાતો બોલે છે;
 સર્વ બુંદ કરનારા વડાઇ કરે છે.
- ૪ હે યદોવાહ, તેઓ તારા લોકને કચરે છે,
 ને તારા વારસાને દુઃખ દે છે.
- ૫ તેઓ વિધવાને તથા પારકાને કતલ કરે છે,
 ને અનાપને મારી નાખે છે.
- ૬ અને તેઓ કહે છે, યાદ ભેરો નહિ,
 ને યાદુખનો દેવ ધ્યાન નહિ દેશે.
- ૭ લોકોમાંના અજ્ઞાનો, વમે ધ્યાન દેા;
 ને મૂખો, વમે ક્યારે બુદ્ધિવાન થશે?
- ૮ જાનનો ધડનાર, તે યું નહિ સાંભળે?
 આંખનો રચનાર, તે યું નહિ જુએ?
- ૯ વિરેશીઓને શિક્ષા કરનાર,
 એટલે માણસોને જ્ઞાન સિખવનાર, તે યું શિક્ષા
 નહિ દે?
- ૧૦ યદોવાહ માણસોના વિચાર જાણે છે,
 કે તેઓ વ્યર્થપણ છે.
- ૧૧ હે યાદ, તે પુરુષને ધન્ય છે કે જેને તું શિક્ષા કરે છે,
 ને તારા નિયમસાક્ષમાથી સિખવે છે;
- ૧૨ કે દુષ્ટને સાચાં ખારો ખોદાય ત્યાં સુધી
 તું બુંદા દિવસથી તેને સાંતિ આપે.
- ૧૩ કેમકે યદોવાહ શેગાના લોકને વળ્યો નહિ,
 ને તે શેગાના વારસાને ત્યાગ નહિ કરશે.
- ૧૪ કેમકે ન્યાયકર્તા ન્યાયીપણા બહુ પાકું વળશે,
 ને તેની પાછળ દરબના સર્વ યથાર્થોઓ ચાલશે.
- ૧૫ મારે સાચાં દુષ્ટમાંનોની સામે કાણ ઉઠશે?

મારે સાચાં અન્યાય કરનારાની વિરુદ્ધ કાણ ઉઠશે
 થશે?

- ૧૭ જે યદોવાહ મારો સહાયકારી થયો નહિ હોત
 તો મારો આત્મા વહેલો છાનો રહેત.
- ૧૮ ન્યારે મેં કહ્યું, મારો પગ લપસી જાય છે,
 ત્યારે, હે યદોવાહ, તારી કૃપાએ મને ઝીલી લીધો.
- ૧૯ મારા ભિતરની પુષ્કળ વિભામાં
 તારા દિવાસાઓ મારા આત્માને ખુરા કરે છે.
- ૨૦ બુંદાઇનું રાજ્યાસન જે નિયમસર ઉપદ્રવ થોતે છે,
 તે યું તારી સાથે મેળાપ રાખશે?
- ૨૧ તેઓ ન્યાયીઓના જીવ સામે એકઠા થાય છે,
 ને નિરપરાધ રક્તને દોષિત કરાવે છે.
- ૨૨ પણ યદોવાહ મારો જડ થયો છે,
 ને મારો દેવ મારા આશ્રયનો ખડક થયો છે.
- ૨૩ અને તેણે તેઓને તેઓના અન્યાય વાળી આપ્યો
 છે,
 ને તે તેઓની બુંદાઇમાં તેઓનો સંહાર કરશે;
 યદોવાહ આપણો દેવ તેઓનો સંહાર કરશે.

૯૫ આવો, આપણે યદોવાહની આજળ જાણએ;
 આપણા તારણના ખડકની આજળ હર્ષનાદ
 કરીએ.

- ૧ ઉપકારરત્ન સાથે તેની દબ્બરમાં આવીએ,
 ને ગીતાથી તેની આજળ હર્ષનાદ કરીએ.
- ૨ કેમકે યદોવાહ તે મોટો દેવ,
 ને સર્વ દેવો પર મોટો રાજ છે.
- ૩ તેના હાથમાં પૃથ્વીનાં ઉડાણો છે,
 પર્વતોનાં સિખરો પણ તેનાં છે.
- ૪ સમુદ્ર તેનો છે, ને તેણે તે બનાવ્યો;
 ને તેના હાથોએ કારી ભૂમિ રચી.
- ૫ આવો, ભટ્ટએ તથા નમીએ,
 યદોવાહ આપણા કર્તાની આજળ ધુંદળીએ પડીએ.
- ૬ કેમકે તે આપણો દેવ છે,
 ને આપણે તેના ચારાના લોક તથા તેના હાથનાં
 ઘેરા છીએ.
- આજ જે વમે તેની વાણી સાંભળો તો કેવું સાચું!
 ૮ જેમ મરીખાદમાં, જેમ અરવ્યમાં મારસાદને
 દિવસે,
 તેમ વમે વમારાં હૃદયોને કહણ ન કરો.
- ૯ તે વેળાએ વમારાં પિતૃઓએ માંડે પરીણાજી શીખુ,

- મને પારખ્યો તથા માફ કૃત્ય ભેળું.
 ૧૦ આળીસ વર્ષ સુધી હું તે પેઢીથી કઠાળો પામતો હતો,
 ૧૧ મેં કહ્યું, તે હૃદયમાં ભૂલનાર લોક છે,
 ૧૨ ને તેઓએ મારા માર્ગો જણ્યા નથી
 ૧૩ માટે મેં મારા કોષમાં સમ પાઠ્યા,
 ૧૪ કે તેઓ મારા વિશ્રામમાં પેસશે નહિ.

- ૯૬ યહોવાહની આગળ નહુ ગીત ગાઓ;
 આખી પૃથ્વી, યહોવાહ આગળ ગાઓ.
 ૨ યહોવાહ આગળ ગાઓ, તેના નામને સ્તુત્ય માનો,
 ૩ દિન પ્રતિ દિન તેનું તારણ પ્રગટ કરો.
 ૪ વિદેશીઓમાં તેનો મહિમા,
 ૫ ને સર્વ લોકોમાં તેના ચમત્કાર, ભરે કરો
 ૬ કેમકે યહોવાહ મોટો ને બહુ સ્તુત્ય છે,
 ૭ સર્વ દેવો કરતાં તે બધયોગ્ય છે.
 ૮ કેમકે લોકોના સર્વ દેવો મૂર્તિઓજ છે,
 ૯ પણ યહોવાહ આકાશોને બનાવ્યાં.
 ૧૦ સન્માન તથા મહિમા તેની સન્મુખ છે,
 ૧૧ સામર્થ્ય તથા શોભા તેના પવિત્રસ્થાનમાં છે.
 ૧૨ લોકોનાં કુળો, યહોવાહને દો,
 ૧૩ ગૌરવ તથા સામર્થ્ય યહોવાહને દો.
 ૧૪ યહોવાહના નામનું ગૌરવ તેને દો;
 ૧૫ અર્પણ લઈને તેનાં આંગણમાં આવે.
 ૧૬ પવિત્રાઈની શોભાએ યહોવાહને ભરે;
 ૧૭ આખી પૃથ્વી, તેની આગળ ધુળે
 ૧૮ વિદેશીઓમાં કહો, યહોવાહ રાજ્ય કરે છે;
 ૧૯ જગત પણ એવી રીતે સ્થપાયહું છે કે તે ખસેડી
 ૨૦ શકાય નહિ;
 ૨૧ તે યથાર્થપણે લોકોનો ન્યાય કરશે.
 ૨૨ આકાશો આનંદ કરે, ને પૃથ્વી હર્ષાય;
 ૨૩ સમુદ્ર તથા તેનું સરપ્રપણું ગાજે;
 ૨૪ ખેતર તથા તેમાં જે સર્વ છે તે ઉત્સાહ કરે;
 ૨૫ ત્યારે વનનાં સર્પ વૃક્ષો યહોવાહ આગળ હર્ષનાદ
 ૨૬ કરશે,
 ૨૭ કેમકે તે આવે છે;
 ૨૮ કેમકે તે પૃથ્વીનો ન્યાય કરવા આવે છે;
 ૨૯ તે યથાર્થપણે જગતનો,
 ૩૦ ને તેની ક્ષતિનાએ લોકોનો ન્યાય કરશે.

- ૯૭ યહોવાહ રાજ્ય કરે છે; પૃથ્વી હર્ષાય;
 ૧ યહુઓનો સમૂહ આનંદ પામે.

- ૨ મેંધો તથા અધકાર તેની આસપાસ છે,
 ૩ ન્યાયીપણું તથા ઇન્સાફ તેના રાજ્યાસનને પાથો
 ૪ છે.
 ૫ તેની આગળ અગ્નિ ભય છે,
 ૬ તે તેની આસપાસ તેના શત્રુઓને બાળી નાખે છે.
 ૭ તેની વિજયોએ જગતને પ્રકાશિત કીધું;
 ૮ પૃથ્વી તે ભેળને કાંપી.
 ૯ યહોવાહની સન્મુખ, આખી પૃથ્વીના પ્રમુખી
 ૧૦ સન્મુખ,
 ૧૧ યર્વેલો મીલુની જેઠે ચિગળી ગયા.
 ૧૨ આકાશો તેનું ન્યાયીપણું પ્રગટ કરે છે,
 ૧૩ ને સર્વ લોકોએ તેનો મહિમા દીધો છે.
 ૧૪ કેરેલાં પુતળાંની સેવા કરનારા,
 ૧૫ ને મૂર્તિઓમાં અભિમાન કરનારા, તેઓ સર્વે
 ૧૬ લજવાય
 ૧૭ હે સર્વ દેવો, તમે તેને ભજો.
 ૧૮ હે યહોવાહ, તારાં ન્યાયકરણને લીધે
 ૧૯ સિયોન સાંભળીને આનંદિત થયું,
 ૨૦ ને યહુદાહની દીકરીઓએ હર્ષ કર્યો.
 ૨૧ કેમકે, હે યહોવાહ, તું આખી પૃથ્વી પર પરાતપર
 ૨૨ છે;
 ૨૩ તું સર્વ દેવો કરતાં અતિ ઉચ્ચ છે.
 ૨૪ હે યહોવાહ પર પ્રેમ કરનારા, તમે હુબપણનો
 ૨૫ દ્રેષ કરો;
 ૨૬ તે ચોનાના ભક્તોના આત્માઓનું રક્ષણ કરે છે,
 ૨૭ ભુદાઓના હાથથી તે તેઓને છાડાવે છે
 ૨૮ ન્યાયીઓને માટે અજવાળું
 ૨૯ તથા હૃદયના યથાર્થીઓને સાફ આનંદ વવાયાં છે.
 ૩૦ હે ન્યાયીઓ, તમે યહોવાહમાં આનંદ કરો;
 ૩૧ ને તેના પવિત્ર નામની ઉપકારસ્તુતિ કરો

ગીત.

- ૯૮ યહોવાહની આગળ નહુ ગીત ગાઓ,
 ૧ કેમકે તેણે આશ્ચર્યકારક કૃત્યો કીધાં છે;
 ૨ તેના જમણા હાથે તથા તેના પવિત્ર ધ્રુવે તેને
 ૩ સાફ તારણ કરાવ્યું છે.
 ૪ યહોવાહે ચોતાનું તારણ જણાવ્યું છે;
 ૫ તેણે ચોતાનું ન્યાયીપણું વિદેશીઓની દૃષ્ટિમાં
 ૬ પ્રગટ કીધું છે.
 ૭ તેણે ચોતાની કૃપા તથા વિશ્વાસુપણું ઇસ્રાએલના
 ૮ ધરનાંની ભણી સમાયું છે;

પૃથ્વીની સર્વે સ્ત્રીમાઓએ આપણા દેવનું તારણ
લેયુ છે

૪૬ પૃથ્વીના સઘળા [લોકો], યદોવાદ આગળ
હર્ષનાદ કરો,
ઉત્સાદ કરીને હર્ષના ગીત ગાઓ, ઢા, સ્તોત્રો
ગાઓ

૫ વીણા સહિત, વીણા તથા નાયનના સાદથી
યદોવાદના સ્તોત્રો ગાઓ

૬ ટુરી તથા શ્લુદિપ્રશના અવાજથી
યદોવાદ રાગની આગળ હર્ષનાદ કરો

૭ સમુદ્ર તથા તેનું ભરપૂરપણ,
જગત તથા તેમાના રહેવાસીઓ, ગાઓ

૮ પ્રવાહો વાળી પાટો,
પર્વતો યદોવાદની સમુખ એકત્ર હર્ષનાદ કરે,

૯ કેમકે તે પૃથ્વીનો ન્યાય કરવાને આવે છે,
તે ન્યાયીપણાએ જગતનો,
ને યથાર્થપણાએ લોકોનો, ન્યાય કરશે

૯૯ યદોવાદ રાજ્ય કરે છે, લોકો કુળે,
તે કૃષ્ણીમ પર બિરાજે છે, પૃથ્વી ડગે

૧ યદોવાદ સિંચાનમા મોટા છે,
ને સર્વ લોકો કરતા તે ઉંચો છે

૨ તેઓ તારા મોટા તથા લયકર નામની સ્તુતિ કરે,
તે પવિત્ર છે

૩ વળી રાગનું સામર્થ્ય ઇન્સાફને આપે છે,
તું ન્યાયને સ્થાપન કરે છે

૪ તું ચાકુળમા ઇન્સાફ તથા ન્યાયીપણું કરે છે

૫ તમે આપણા દેવ યદોવાદને મોટા માનો,
ને તેના પાયાસળ પાસે બજન કરો,
તે પવિત્ર છે

૬ તેના ચાલકોમા મુસા તથા હાશન,
ને તેના નામને દાક મારનારામા સમુએવ,
તેઓએ યદોવાદને દાક મારી, ને તેણે તેઓને
ઉત્તર આપ્યા

૭ મેધસ્વતમા તે તેઓની સાથે ગોઠ્યો,
તેઓએ તેની સાક્ષીઓ, તથા જે વિધિ તેણે
તેઓને આપ્યા તે પાળા

૮ હે યદોવાદ, અમારા દેવ, તું તેઓને ઉત્તર દીધો,
જે કે તે તેઓના કામનો બદલો વાળ્યો
તો ખબર તેઓને લામા કરનાર દેવ તું હતો

૯ યદોવાદ આપણા દેવને મોટા માનો,

ને તેના પવિત્ર પર્વત પર બજન કરો,
કેમકે યદોવાદ આપણો દેવ પવિત્ર છે
ઉત્કારસ્તુતિ ગીત

૧૦૦ રે સઘળા રેશો, યદોવાદ આગળ જય-
જયકાર કરો,

૧ આનંદથી યદોવાદની સેવા કરો,
ગાતા ગાતા તેની આગળ આવો

૨ યદોવાદ તેજ દેવ છે, એમ તમે જાણો,
તેણે આપણને ઉત્પન્ન કીધા છે, અને આપણે
તેનાજ હીએ,

આપણે તેના લોક તથા તેના ચારાના મંદા હીએ

૩ આભાર માનતા તેની શામળીમા,

ને સ્તવન કરતા તેના આગળામા આવો,
તેના ઉપકાર માની તેના નામને ધન્ય કહો

૪ કેમકે યદોવાદ ઉત્તમ છે, તેની કૃપા સદા સર્વ-
કાળ સુધી

ને તેની સત્યતા પેટી દર પેટી [ટકી રહે છે]

શરણ ગીત

૧૦૧ કૃપા તથા ન્યાય વિષે હું આચન કરીશ,
હે યદોવાદ, હું તારીજ સ્તુતિ કરીશ

૨ હું સીધા માર્ગનું ધ્યાન કરીશ,
તું મારી પાસે ક્યારે આવશે?

૩ હું ખરા અંત કરજીથી મારા ધરમા વર્તીશ

૪ હું કંઈ અધમ વસ્તુ મારી દષ્ટિમા રાખીશ નહિ,
પાછા દંકનારાના કામથી હું કેટલાય છું

[તેની અસર] મને લાગશે નહિ

૫ હીડું હૃદય મારાથી વેગળુ જશે,
હું કંઈ બુદ્ધિને નહિ એળખીશ

૬ જે કાંઈ પોતાના પડોતીની ચાટી ગુસ્સા કરે તેને
હું કાંઈ નાખીશ,

જેની દષ્ટિ મજાજ ને જેનું હૃદય ગર્વિષ્ટ છે તેનું હું
સંદન કરીશ નહિ

૭ દેશમાના વિશ્વામુઓ મારી પાસે વાસો કરે તે
માટે હું તેઓ પર નજર રાખીશ,

સીધા મા મા આલનાર મારી સેવા કરશે

૮ કષ્ટ કરનાર મારા ધરમા રહેશે નહિ,
જીવંતુ એવનાર મારી દષ્ટિમા કરશે નહિ

૯ સઘળા શુદ્ધ કરનારાઓને યદોવાદના નગરમાથી
કાપી નાખવાને
હું દેશમાના સર્વ કુટ્ટોનો દિવસે દિવસે નાશ કરીશ

કુ ખિતોની પ્રાર્થના, આકુળઆકુળ થઈને તે યહોવાહુની
સન્નિધિ શોકનો સાદ કાઢે છે

- ૧૦૨ હે યહોવાહ, મારી પ્રાર્થના સામળ,
ને મારી હાડ તારી પાસે આવવા હે
૨ મારા સકટને દિવસે તારૂં મુખ મારાથી ન ફેરવ,
મારી ભણી કાન ધર,
હુ વિનતી કરૂં તે દહડે તે મને વહેવો ઉતર આપ
૩ કેમકે મારા દહાડા તો ધુમાડાની પેઠે વિતી જાય છે,
અને મારા હાડકા ખોયણાની પેઠે બળે છે
૪ મારૂં હૃદય તો ધાસના જેવું કપાએલું તથા ચિમ-
ળાએલું છે,
એટલે સુધી કે હુ રોટલી ખાવાનું ભૂલી નહીં છું
૫ મારા નિસાસાના કારણથી
મારા હાડકા મારી આંખોને વળગે છે
૬ હુ રાતના બગવાના જેવો છું,
અરણ્યના ધુવડના જેવો થઈ ગયો છું
૭ હુ ભૂત રહ્યો છું,
ને આગાસી પર એકલી પડેલી ચકલીના જેવો
થઈ ગયો છું
૮ આખો દિવસ મારા શત્રુ મને ગ્રહણ મારે છે,
અને તેઓ તપીને મારી વિરોધ પ્રતિજ્ઞા કરે છે
૯ મેં રોટલીને કેકાણે રાખી ખાધી,
ને મારા આંખોમાંથી મેં મારૂં પીવાનું મિશ્રિત કીધું છે,
૧૦ તે તારા કોપ તથા કોપને કારણે છે,
કેમકે તે મને લચે ક્રોધ પછી પાછો ફરી દીધો છે
૧૧ મારા દિવસો નમતી છાયાના જેવા છે,
અને ધાસની પેઠે હુ ચિમળાઈ ગયો છું
૧૨ પણ, હે યહોવાહ, તે સર્વકાળ ટકનાર છે,
ને તારૂં સ્મરણ પેદી દર પેદી રહેશે
૧૩ તે ઉડીને સિંચોન પર દયા કરીશ,
કેમકે તે પર દયા કરવાનો વખત, એટલે કરાવેલો
સમય, આજે છે
૧૪ કેમકે તારા સેવકો તેના પત્થરોથી સતોષ પામે છે,
અને તેની ધૂળ પર તેઓને દયા આવે છે
૧૫ અને વિદેશીઓ યહોવાહના નામથી,
તથા પૃથ્વીના સર્વ રાજાઓ તારા ગૌરવથી બીરો.
૧૬ કેમકે યહોવાહે સિંચોનને બાંધ્યું છે,
ને પોતાના ગૌરવના તે પ્રગટ થશે છે
૧૭ તેણે લાચારની પ્રાર્થના પર લક્ષ લગાડ્યું છે,
ને તેઓની પ્રાર્થનાની અવગણના કીધી નથી

- ૧૮ આ વાત તે આવનાર પેદીને સારૂં લખાશે,
ને જે લોકો ઉત્પત્તિ યનાર છે તેઓ યહોવાહની સ્મૃતિ
કરશે
૧ કેમકે તેણે પોતાના ઉચ્ચ પવિત્રસ્થાનમાંથી બેધુ છે,
આકાશથી યહોવાહે પૃથ્વીને નિહાળી,
૨૦ એ માટે કે તે બનીવાના નિસાસા સામળ,
તથા મરણના સપાટામાં આવેલાને છોડાવે,
૨૧ કે સિંચોનમાં યહોવાહનું નામ,
તથા યજ્ઞશાલેમમાં તેની સ્મૃતિ પ્રસિદ્ધ કરવામાં
આવે
૨૨ તે વખતે યહોવાહની સેવા કરવા સારૂં લોકો
તેમજ રાજ્યો પણ એકઠા થશે
૨૩ તેણે માર્ગમાં મારી સક્તિ ધટાડી,
અને મારા દિવસો થોડા કીધા
૨૪ મેં કહ્યું, હે મારા દેવ, મારા દિવસોની મધ્યે મને
ન લડ ન,
તારા વર્ષો તો અનાધનન છે
૨૫ પૂર્વ તે પૃથ્વીનો પાયો નાખ્યો છે,
અને આકાશો તારા હાથનું કામ છે
૨૬ તેઓ નારા પામશે, પણ તે ટકી રહીશ,
હા વચ્ચેની પેઠે તેઓ સર્વ છૂલે થઈ જશે,
લુગડાની પેઠે તે તેઓને બદલીશ ને તેઓ બદ
લાઈ જશે,
૨૭ પણ તે તો એવો ને એવોજ રહે છે,
ને તારા વર્ષોનો અંત આવશે નહિ.
૨૮ તારા સેવકોના હીકરા ટકી રહેશે,
ને તેઓના સત્તાન તારી સન્નિધિ સ્થાપવામાં
આવશે

દાઉદ [ગીત]

- ૧૦૩ હે મારા આત્મા, યહોવાહને સ્મૃત્ય માન,
અને મારા આખા અંત કરણ, તેના
પવિત્ર નામને [સ્મૃત્ય માન]
૨ મારા આત્મા, યહોવાહને સ્મૃત્ય માન,
ને તેના સર્વ ઉપકારો તે ભૂતી ન જ
૩ તે તારા સંધના પાપ માફ કરે છે,
ને તારા સર્વ રોગ મટાડે છે
૪ તે તારો જીવ નારાથી બચાવે છે,
ને તને દયા તથા રહેમનો મુગ્ધ પહેરાવે છે
૫ તે ઉત્તમ વસ્તુથી તારા મુખને તૃપ્ત કરે છે,
અને ગરજના જેવી તારી જીવાની વાજ કરે છે

- ૬ સર્વ જે જીવમયી હેરાન થએલા તેઓને સાર
યહોવાહ ન્યાયનાં કૃત્ય તથા શુભદા કરે છે.
૭ તેણે પોતાના માર્ગે શુચિને
તથા પોતાનાં કૃત્યો ઇસ્રાએલના પુત્રોને બચાવ્યાં.
૮ યહોવાહ ક્યાણુ તથા કૃપાળુ છે,
તે કાષે ધીમે તથા કૃપાએ મોટા છે.
૯ તે સદા ધમકી નહિ આપે,
વળી તે સર્વકાળ [ક્રોધ] નહિ રાખે.
૧૦ તે આપણાં પાપ પ્રમાણે આપણી સાથે વર્ત્યો નથી,
ને આપણા અન્યાયના પ્રમાણમાં આપણને બદલો
વાગ્યો નથી.
૧૧ ક્રમકે જેમ પૃથ્વીથી આકાશ ઉચ્ચ છે
તેમ તેની કૃપા તેનાથી બીનારા પર મોટી છે.
૧૨ પૂર્વ એટલું પશ્ચિમથી દૂર છે
તેટલાં તેણે આપણાં ઉદ્ધવધન આપણાથી દૂર
ક્યાં છે.
૧૩ જેમ બાપ પોતાનાં છોકરાં પર ક્યાણુ છે
તેમ યહોવાહ પોતાથી બીનારાં પર ક્યાણુ છે.
૧૪ ક્રમકે તે આપણુ બધારણુ બળે છે;
આપણે ધૂળના બીએ એવું તે સમારે છે.
૧૫ માણસના દિવસો ધાસના જેવા છે,
જેવરામાંના પૂલની પેઠે તે ખિલે છે.
૧૬ ક્રમકે વા તેના પર થઈ વાય છે, ને તે હલ ન હલ
થઈ નય છે,
ને તે ક્યાં હલ એ કોણને માલમ પડતું નથી.
૧૭ પણ યહોવાહની કૃપા તેનાથી બીનારાઓ પર
અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ સુધી છે,
ને તેમનાં સવાનનાં સંતાન ઉપર તેનો ન્યાય હોય
છે;
૧૮ જે ને તેનો કસાર માને છે
તથા તેની આજ્ઞાઓ પાળવાને યાદ રાખે છે તે તે
પર [તે કૃપા કરે છે]
૧૯ યહોવાહે પોતાની માઠી આકાશમાં સ્થાપી છે,
અને તેના શાન્ત્યનું ધાણીપણું સર્વ ઉપર છે.
૨૦ હે બળમાં પ્રસાદથી, યહોવાહનું વચન પાળવારા,
તથા તેના વચનની વાણી સાંભળનારા,
તેના હૂતો, તમે યહોવાહને સ્તુત્ય માનો.
૨૧ હે યહોવાહનાં સર્વ સેન્યા, તેની ઇચ્છાને અનુસર-
નારા તેના સેન્યા,
તમે તેને સ્તુત્ય માનો.

૨૨ યહોવાહના શાન્ત્યનાં સર્વ ઠેકાણાંમાં
તેનાં સૈા કૃત્યો તેને સ્તુત્ય માનો;
અરે મારા આત્મા, હું યહોવાહને સ્તુત્ય માન.

૧૦૪ હે મારા આત્મા, યહોવાહને સ્તુત્ય
માન,

હે યહોવાહ, મારા દેવ,
હું અતિ મોટો છે, હું વૈભવ તથા ગૌરવથી વેશિત
થયેલો છે.

૨ વસ્ત્રથી વેશિત થાય તેમ હું અજવાળાથી વેશિત
થયો છે;

ને પડદાની પેઠે હું આકાશને વિસ્તારે છે.

૩ પાણી પર તે પોતાના ચોરસના કારોટિયા મૂકે છે;
વાદળોને તે પોતાનો રથ બનાવે છે;

વાયુની પાંખો પર તે ચાલે છે.

૪ વાયુ તે તેના હૂતો કરે છે,
ને અગ્નિના બસકા તેના સેવકો છે.

૫ કહી ખસે નહિ એવા તેણે
પૃથ્વીનો પાયો નાખ્યો છે

૬ વસ્ત્રની પેઠે હું જળનિધિથી તેને ઢાકે છે;
પર્વતો પર પાણી ચઢી રહ્યાં.

૭ તારી ધમકીથી તેઓ નારી ગયાં;
તારા સાદની અર્જનાથી તેઓ જતાં રહ્યાં.

૮ (પહોડો ચઢી ગયા ને ખીણો ઉતરી ગઈ),
ને જે ઠેકાણું તે તે [પાણીને] માટે સુકરે કહ્યું હલ
ત્યાં તેઓ ગયા.

૯ તેઓ ફરી પૃથ્વીને ઢાકે નહિ તે સાર
તે તેઓની હલ બાંધી છે, કે જેને તેઓ ઓળંગે
નહિ.

૧૦ તે ખીણમાં ગરા ફેરે છે

ને તેઓ ડુંગરોની વચ્ચે વહે છે;

૧૧ તેથી સર્વ વનપદ્ધતિઓને પીવાનું મળે છે,
અને રાત્રી ગઈમાં પણ પોતાની તરસ મટાડે છે.

૧૨ તેઓની પાસે આકાશનાં પક્ષીઓ આવીને વાસો
કરે છે,

ને ઠાળીઓ મધ્યે સુરવર કાઢે છે.

૧૩ તે પોતાના ચોરસથી ડુંગરો પર પાણી સિંચે છે;
તારાં કૃત્યોનાં ફળથી પૃથ્વી ધરાઈ નય છે.

૧૪ દોરને સાર તે ધાસ ઉપભવે છે,
તથા માણસના ખપને સાર શાકભાજી;
એમ જીવિમાંથી તે અન્ન નિપાળવે છે.

- ૧૫ વળી માણસના હૃદયને આનંદ આપનાર દ્રાક્ષરસ,
ને તેનું મુખ તેજસ્વી કરનાર તેલ,
ને તેના અતઃકરણને બળ આપનારી રોશની [તે
નિપળવે છે].
- ૧૬ યહોવાહનું ઝાડ,
એટલે લખાનોનના એરેન્ વહો ને તેણે રાખ્યાં
હતાં, તેઓ ધરાએલા છે.
- ૧૭ ત્યા પક્ષીઓ પોતાના માળા ખાધે છે;
વળી દેવદાર ઝાડ તે બજારવાનું રહેઠાણ છે.
- ૧૮ હયા પર્વતો રાની બકરાઓને
અને ખડકો સસલાને આસરે છે.
- ૧૯ ઋતુઓને સાડ તેણે ચંદ્ર ઠરાવ્યો;
સૂર્ય પોતાનો અસ્તકાળ નાણે છે.
- ૨૦ તું અધાર કરે છે એટલે રાત થાય છે,
ત્યારે વનનાં સર્વ પશુઓ બહાર નિકળે છે.
- ૨૧ સિદ્ધનાં બચ્ચાં શિકાર મેળવવાને ગઈ છે,
તેઓ ઇશ્વર પાસે પોતાનું ખાવાનું માગે છે.
- ૨૨ સૂર્ય ઉગે એટલામાં તેઓ સમેટાય છે,
ને પોતાનાં કેતરોમા ભરાઈ સુષ્ક ન્ય છે.
- ૨૩ માણસ પોતાનો ધંધો કરવા બહાર નિકળે છે,
ને સાંજ સુધી પોતાનો ઉદ્યોગ ચલાવે છે.
- ૨૪ હે યહોવાહ, તારાં કામ કેવાં તરેહ તરેહનાં છે !
તેં તે સધળાંને ડહાપણથી કર્યાં છે;
પૃથ્વી તારી સપતિથી ભરપૂર છે.
- ૨૫ જુઓ આ મોટો તથા વિશાળ સમુદ્ર,
જેમાં અગણિત જળજીવો
તથા નાના મોટાં જનવરો હોય છે.
- ૨૬ તેમાં વહાણો આવ ન કરે છે;
વળી મગરમચ્છ ને તેમાં રમવા સાડ તેં પેદા કર્યું
છે તે તેમાં રહે છે.
- ૨૭ ચોગ્ય સમયે તું તેઓને ખાવાનું આપે
તે સાડ આ સધળા તારી વાટ જુએ છે.
- ૨૮ ને તું તેઓને આપે છે તે તેઓ વીણે છે;
તું તારો હાથ ખાણે છે ત્યારે તેઓ [તારા] ઉપ-
કારથી વૃક્ષ થાય છે.
- ૨૯ તું તારું મુખ સતારે છે ત્યારે તેઓ ગભરાઈ
ન્ય છે;
તેઓનો પ્રાણ તું લઈ લે છે એટલે તેઓ મરે છે,
ને પાછાં પૂંજમાં બળી ન્ય છે.
- ૩૦ તું તારો આત્મા મોકલે છે એટલે તેઓ ઉત્પત્ત
થાય છે;

- ને દુનિયાને તું તાજ કરે છે.
- ૩૧ યહોવાહનું ઝોરવ સર્વકાળ ટકો;
પોતાનાં સર્વ કામોથી યહોવાહ આનંદ પામે.
- ૩૨ તે પૃથ્વી પર દૃષ્ટિ કરે છે ત્યારે તે ધ્રુવે છે;
તે પર્વતોને અડકે છે એટલે તેઓ ધુમાડો કાઢે છે.
- ૩૩ હુ મશ્વરપર્યંત યહોવાહના ગુણ આદર્ય;
હું હેવાતીમાં છું ત્યા સુધી મારા દેવની સ્તુતિ કરીશ.
- ૩૪ [તે વિધેના] મારા વિચાર તેને પસંદ પડે;
હુ યહોવાહમાં આનંદ પામીશ.
- ૩૫ પૃથ્વીમાંથી પાપીઓનો નાશ થાઓ,
અને દુષ્ટોનો અંત આવે.
- હે મારા આત્મા, યહોવાહને રજત્ય માન
તમે યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

૧૦૫ યહોવાહને આભાર માનો; તેના
નામની વિનંતી કરો;

- લોકોમાં તેનાં કૃત્યો જાણાવો.
- ૨ તેની આજળ ગાઓ, તેનાં સ્તોત્રો ગાઓ;
તેનાં સર્વ આશ્ચર્યનાં કામનું મનન કરો.
- ૩ તેના પવિત્ર નામમાં તમે અભિમાન કરો;
યહોવાહને શોધનારાનાં હૃદયો આનંદ પામે.
- ૪ યહોવાહને તથા તેના સામર્થ્યને શોધો,
સદા સર્વદા તેના મુખને શોધો.
- ૫ ને આશ્ચર્યનાં કામ તેણે કર્યાં છે તેમને યાદ રાખો;
તેના ચમત્કારો તથા તેના મુખનાં ન્યાયવચનો.
[યાદ રાખો].
- ૬ તેના સેવક ઇબ્રાહીમનાં સંતાન,
યાફળના પુત્રો, તેનાં નિવરેલા, [તેમને તમે યાદ
રાખો].
- ૭ તે આપણો દેવ યહોવાહ છે;
આપણી પૃથ્વીમાં તેનાં ન્યાયનાં કૃત્યો [પ્રસિદ્ધ] છે.
- ૮ ને આજ્ઞા તેણે હજારો પેઢીઓને ફરમાવી હતી
તે તેની રચાપના તેણે સદાકાળ યાદ રાખી છે;
એટલે ને [કરાર] તેણે ઇબ્રાહીમ સાથે કર્યો,
ને ઇસ્હાક પ્રત્યે પ્રતિજ્ઞા [કરી];
- ૧૦ ને નિયમ તરીકે યાફળને સાડ [તેણે] એજ, વાત
રચાવી,
કે તે ઇસ્રાએલને માટે સદાકાળનો કરાર થાય.
- ૧૧ તેણે કહ્યું કે, આ જનાન દેશ હું તને આપીશ,
તે તારા વારસાનો ભાગ [યશે].
- ૧૨ તે વખતે તેઓ સખ્યામાં શોડાં હતાં.

૭૬ થોડાં, ને વળી તેમાં તેઓ મુસાફર હતાં;
 ૧૭ તેઓ એક દેશથી બીજા દેશ,
 ને એક રાજ્યમાંથી બીજા રાજ્યમાં ફરતાં.
 ૧૪ તેણે તેઓ પર કાઢેને જીવન કરવા દીધા નહિ;
 તેમને લીધે તેણે રાજ્યોને શિક્ષા દીધી;
 ૧૫ [તે એમ કહેતો], મારા અધિકારિને અડકો મા,
 ને મારા ભવિષ્યવાદીઓને ઉપદ્રવ ન કરો.
 ૧૬ વળી દુકાળને તે દેશમાં આવવાનું તેણે ફરમાવ્યું;
 ને રોટલીનો આધાર વહન તોડી નાખ્યો.
 ૧૭ તેઓની આગળ તેણે એક માણસને મોકલ્યો,
 [એટલે] યુસફ [ને] શુભામ તરીકે વેચાઈ ગયો.
 ૧૮ તેના વચનનો સમય આવી પહોંચ્યો.
 ત્યાં સુધી તેઓએ તેના પગેમા બેઠાઓ ધાલી;
 ૧૯ લોહાંની સાંકળોમાં તે રહેા;
 ચઢોવાહના વચનથી તે પરખાયો.
 ૨૦ રાજ્ય [માણસોને] મોકલીને તેને છોડાવ્યો;
 લોહાના ધણીએ તેના છુટકારો કર્યો.
 ૨૧ તેણે તેને પોતાના ઘરનો કારભારી,
 અને પોતાની સર્વ મિલકતનો ઉપરી કરાવ્યો;
 ૨૨ કે તે પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ્યમાંના અમીરોને
 કબજે રાખે,
 અને તેના મત્રીઓને સમજાવ્યું આપે.
 ૨૩ વળી ઇસ્રાએલ મિસરમાં આવ્યો,
 ને હામના દેશમાં યાફે મુકામ કીધો.
 ૨૪ અને તેણે પોતાના લોકને ધણી આબાદ કીધા,
 ને તેમના દુરમનો કરતા તેઓને બળવાન કર્યા.
 ૨૫ તેણે પોતાના લોક પર દ્રવ્ય રાખવાને
 તથા પોતાના સેવકોની સાથે કપટથી વર્તવાને
 તેઓની શુદ્ધિ ફેરવી.
 ૨૬ તેણે પોતાના સેવક મુસાને,
 તથા હારન અને તેણે પસંદ કર્યા હતા તેને,
 મોકલ્યા.
 ૨૭ તે લોકોમાં તેઓએ તેનાં નિન્દો દેખાવ્યા;
 વળી હામના દેશમાં ચમત્કારો [પ્રગટ કર્યા].
 ૨૮ તેણે અધકાર મોકલ્યો એટલે અધાર થયું;
 ને તેઓ તેની વાતની સામા થયા નહિ.
 ૨૯ તેણે તેઓનું પાણી લોહી કરી નાખ્યું,
 ને તેઓનાં માલ્લાં મારી નાખ્યાં.
 ૩૦ તેઓની જમીનમાં પુષ્કળ દેડકા થયાં,
 'હા, તેઓ દેક રાજ્યમેહેલના ચોરસ સુધી
 [બસ્યાં].

૨૧ તે બોલ્યો એટલે ડાંસ તથા બૂઓ
 તેઓની સર્વ સીમામાં બસ્યાં.
 ૨૨ તેણે વરસાદને કેડાણે કરાં મોકલ્યાં;
 તેઓના દેશમાં ભડભડતો આગ [સળગાવ્યો].
 ૨૩ તેઓના દ્રાક્ષવેલાઓ તથા અંજીરીઓ પણ તેણે
 મારી;
 અને તેઓની સીમાનાં વૃક્ષો તોડ્યાં.
 ૨૪ તે બોલ્યો ને તોડો
 તથા ઇયજો અગણિત આવ્યાં;
 ૨૫ તેમણે તેઓના દેશની સર્વ લીલિતરી ખાઈ નાખી,
 અને જમીનનાં સર્વ ફળ મક્કા કીધાં.
 ૨૬ તેઓના દેશમાંના સર્વ પ્રથમ જન્મેલાને,
 એટલે તેઓના મુખ્ય બળવાનોને, તેણે માર્યા.
 ૨૭ અને તે તેઓને સોના રૂપા સહિત કાઢી લાવ્યો;
 ને તેઓનાં કુળોમાં કોઈ પણ નિર્બળ ન હતું.
 ૨૮ તેઓ અથા ત્યારે મિસર આનંદ પામ્યો,
 કેમકે તેમને લીધે તેઓ ત્રાસ પામેલા હતા.
 ૨૯ આજ્ઞાદાનને સાથે તેણે નાદણુ પ્રસાર્યું;
 વળી શરે અજવાળુ આપવાને અગ્નિ [મોકલ્યો].
 ૩૦ તેઓએ માગ્યું ત્યારે તે લાવરીઓ લાવ્યો;
 આકાશમાંની રોટલીથી તેઓને તૃપ્ત કીધા.
 ૩૧ તેણે ખડક તોડ્યો, ને પાણી નિકળી આવ્યું;
 તે નદી ધકને સૂકા દેડાણમાં વહેવા લાગ્યું.
 ૩૨ કેમકે તેણે પોતાના સેવક ઇયજીમને આપેલા
 પોતાના પવિત્ર વચનનું સંમરણ કીધું.
 ૩૩ અને પોતાના લોકોને આનંદ સહિત,
 તથા પોતાના પસંદ કરેલાઓને ઉલટબેર, તે કાઢી
 લાવ્યો.
 ૩૪ વળી તેઓને વિદેશીઓના દેશ આપ્યા,
 ને તે લોકે કરેલા શ્રમના ફળનો વારસો તેઓ
 પામ્યા;
 ૩૫ એટલા માટે કે તેઓ તેના વિધિઓ માને,
 અને તેના કાયદા પાળે
 તમે ચઢોવાહની રદ્દતી કરો.

૧૦૬ ચઢોવાહની રદ્દતી કરો.

ચઢોવાહનો આભાર માનો;

કેમકે તે ઉત્તમ છે; કેમકે તેની દ્રવ્ય સદાકાળ
 [રહે છે]

૨ ચઢોવાહના પરાક્રમી ફોંચો કોણ વાળેલી રાકે?
 તેની રદ્દતી કોણ સપૂર્ણ સભળાવી રાકે?

૪ ન્યાય પાળનારાઓને,
તથા પવિત્રાઇને ધોરણે નિત્ય ચાલનારને, ધન્ય છે
૫ જે મેહેરખાની તું તારા લોક પર રાખે છે, તે
૬ મેહેરખાનીથી, હે યહોવાહ, તું મને સભાર,
તાં તારણ આપીને મને સલાજીને,
૭ જેથી હું તારા પસંદ કરેલાઓનું કલ્યાણ જોઉં,
ને તારી પ્રભતા આનંદમાં હું આનંદ જોગવું,
ને તારા વારસાની સાથે હું અભિમાન કરૂં
૮ અમારા પિતૃઓએ તેમ અમે પણ પાપ કર્યું છે,
અમે અન્યાય કર્યો છે, અમે જુઠાઈ કરી છે
૯ મિસરમાંના તારા ચમત્કારો અમારા પિતૃઓ
સમન્વયા નહિ,
તારી અપાર કૃપા તેઓએ સલારી નહિ,
પણ સમુદ્ર પાસે, એટલે લાલ સમુદ્ર પાસે, તેઓએ
તને ચિડવ્યો
૮ તો પણ તેણે પોતાના નામની ખાતરી,
અને પોતાનું પરાક્રમ દેખાડવા સારૂં, તેઓને તાર્યા
૯ લાલ સમુદ્રને પણ તેણે ધમકાવ્યો, ને તે સુકાઈ
ગયો,
એમ કરીને તેણે જાણે મેદાનમાં હોય તેમ ઉડા-
ણમાં થઈને તેઓને દોરી લીધા
૧૦ અને તેઓના વેરીઓના હાથમાંથી તેણે તેઓને
તાર્યા,
ને દુશ્મનના હાથમાંથી તેઓને ખડી લીધા
૧૧ અને તેઓના દુશ્મનો પર પાણી ફરી વળ્યું,
તેમનાં એકે પણ બચ્યો નહિ
૧૨ ત્યારે તેઓએ તેની વાતો પર વિશ્વાસ આપ્યો,
તેઓએ તેના સ્તોત્ર ગાયા
૧૩ તેઓ જલહી તેના કૃત્યો વિસરી ગયા,
તેની સલાહ સાંભળવાને તેઓએ ધિરજ ધરી નહિ
૧૪ પણ અરણ્યમાં તેઓએ કુવાસના ઘણીજ કીધી,
ને રાતના ઇશ્વરની પરીક્ષા કરી
૧૫ અને તેણે તેઓની માગણી પ્રમાણે તેઓને આપ્યું,
પણ તેઓના આત્માને નબળો કીધો
૧૬ તેઓએ છાવણીમાં મુસાની પણ,
તથા યહોવાહના ભક્ત હારીનની, અદેખાઈ કીધી
૧૭ ભૂમિ ક્ષુદ્રીને દાયાનને ગળી ગઈ,
ને અગિરામની મડળને ઢાંકી દીધું
૧૮ તેઓના મડળમાં અગ્નિ સળગી ઉઠ્યો,
ને તેના મડકાએ દુષ્ટાને બાળી નાખ્યા.

૧૯ હોરેખમાં તેઓએ વાહરડો બનાવ્યો,
અને ગણેલી મૂર્તિની પૂજા કીધી
૨૦ આ પ્રમાણે તેઓએ ધાસ ખાનાર ગોધાની પ્રતિમા
પસંદ કરીને
પોતાનો મહિમા બદલાવી નાખ્યો
૨૧ જેણે મિસરમાં મહાશ્વાસ કૃત્યો,
તથા હામના દેશમાં આશ્ચર્યના કૃત્યો,
૨૨ અને લાલ સમુદ્ર પાસે ભયકર કામો કર્યા હતા,
તેને, પોતાના તારનાર દેવને, તેઓ વિસરી ગયા
૨૩ માટે તેણે તેઓને સહાર કરવાનું કહ્યું,
પણ તેનો સહાર કરવા વિષેનો કંઈ શમાવવા
તેનો પસંદ કરેલો મુસા વચ્ચે પડીને તેની સન્મુખ
આવી ઉભો રહ્યો
૨૪ અને તેઓએ તે મનોહર દેશને તુચ્છ ગણ્યો,
તેઓએ તેની વાતોના વિશ્વાસ કીધો નહિ,
૨૫ અને તેઓએ પોતાના ડેરાઓમાં કચકચ કરીને
યહોવાહની વાણી ન સાંભળી
૨૬ તે માટે તેઓને અરણ્યમાં નાશ કરવાને,
તથા વિદેશીઓમાં તેઓના સતાનનો નાશ કરવાને,
૨૭ ને દેશ પ્રદેશમાં તેઓને વિખેરી નાખવાને,
તેઓની વિરૂદ્ધ તેણે પોતાનો હાથ જુઓ કીધો
૨૮ તેઓના બચાવ[ની પૂજામાં] તેઓ સામેલ થયા,
અને મુચ્છવાના આર્ષદ આધા
૨૯ એ પ્રમાણે તેઓએ પોતાની કરણીઓથી તેને
ચિડવ્યો,
ને તેઓ પર મરકી દુદી પડી
૩૦ ત્યારે શીનહાસે ઉભા થઈને [એમને] શિક્ષા કરી,
એટલામાં મરકી બધ પડી
૩૧ અને આ તેનું કામ તેને સારૂં
પેદી દર પેદી ને સર્વકાળ સુધી ન્યાયીપણાને અર્થે
અણાડ્યું
૩૨ મરીબાહના પાણીના સંબંધમાં પણ તેઓએ દેવને
ખિન્નવ્યો,
જેથી તેઓની ખાતર મુસાને પણ નુકસાન થયું
૩૩ ક્રમકે તેઓએ તેના જીવને ખાટો કર્યો,
તેથી તે પોતાના મુખથી અવિચારે બોલ્યો
૩૪ જે લોકોનો નાશ કરવાની યહોવાહે આજ્ઞા આપી
હતી,
તેમનો તેઓએ નાશ કીધો નહિ,
૩૫ પણ વિદેશીઓની સાથે તેઓ ભળી ગયા,

ને તેઓનાં કામ શિખ્યા.
 ૬૬ અને તેઓએ તેઓની મુર્તિઓની સેવા કીધી,
 ને તેઓને પાશરૂપ થઈ પડી
 ૬૭ વળી તેઓએ પોતાના દીકરા દીકરીઓનું જુલોને
 ખળિદાન આપ્યું
 ૬૮ અને નિરપરાધ રક્ત, એટલે પોતાના દીકરા દીકરી-
 ઓનું રક્ત તેઓએ વહેવડાવ્યું;
 તેઓએ એમને કનાનની મુર્તિઓને ચઢાવ્યાં;
 ને રક્તથી દેશ અશુદ્ધ થયો
 ૬૯ આ પ્રમાણે તેઓ પોતાનાં કૃત્યાથી બ્રહ્મ થઈ ગયા
 ને પોતાની કરુણીઓથી અચ્છિવારી થયાં.
 ૭૦ તે માટે પોતાના લોકો સાથે યહોવાહનો કોપ
 સળગી ઉઠ્યો,
 ને પોતાના વારસાથી તે કંટાળી ગયો.
 ૭૧ અને તેણે તેઓને વિદેશીઓના હાથમાં સોંપ્યા;
 ને તેઓના વેરીઓએ તેમના પર રાજ્ય કર્યું.
 ૭૨ તેઓના શત્રુઓએ પણ તેઓને કચડ્યા,
 અને તેઓના હાથ નીચે પડીને તેઓ તાબે થયા
 ૭૩ તેણે તેઓનો ખજાણો ધણી વાર કચો,
 તેા પણ તેઓ તેની સહાયથી વિરુદ્ધ વર્ત્યા;
 અને પોતાના અન્યાયને લીધે તેઓ પાપમાલ થયા,
 ૭૪ તેા પણ તેઓનો વિદ્વાપ સાબળીને
 તેણે તેમનું સકટ લક્ષમાં લીધું.
 ૭૫ તેઓને સાર તેણે પોતાનો કરાર યાદ કર્યો,
 ને પોતાની મુજબ, દયા પ્રમાણે પરતાવેા.
 ૭૬ વળી તેઓને ખદિવાન કરનારાઓની પાસે
 તેઓ પર કડંણુ કરાવી,
 ૭૭ કે યહોવાહ, અમારા દેવ, અમને તાર,
 ને તારા પવિત્ર નામનો આગાર માનવાને
 તથા તારી સ્તુતિમાં અર્ચનકાર કરવાને
 વિદેશીઓમાંથી અમને વાળી લે.
 ૭૮ હજાએલનો દેવ યહોવાહ
 અનાદિશળથી અનંતકાળસુધી સ્તુત્ય મનાય.
 અને સર્વ લોકો આમને કહો.
 વમે યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

૧૦૭ યહોવાહનો આભાર માનો, કેમકે તે
 ઉત્તમ છે,
 * ને તેની કૃપા સદામાળ [દેકે છે].
 ૧ એ પ્રમાણે યહોવાહના ખંડી લીધેલાએ બિલકું.

એટલે જ્યોત્તે તેણે શત્રુના હાથમાંથી ખંડી લીધા;
 ૨ ને દેશોદેશથી,
 એટલે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી,
 ઉત્તરથી તથા દક્ષિણથી, તેઓને એકઠા કીધા.
 ૪ અરબમાં તેઓ ઉત્તર માર્ગે લાટકયા,
 તેઓને વસવાનું શહેર મળ્યું નહિ.
 ૫ ભૂખ્યા તથા તરસ્યા થવાથી
 તેઓના પ્રાણ આકુળગ્વાકુળ થયા.
 ૬ પોતાના સંકટમાં તેઓએ યહોવાહને પોકાર્યો,
 ને તેણે તેઓને દુઃખમાંથી છાડાવ્યા.
 ૭ અને તેણે તેઓને સીધે માર્ગે દોર્યો
 કે તેઓ વસવા લાયક નગર પહોંચે.
 ૮ આ તેની કૃપા તથા માણસનતને સાર તેનાં
 આશ્ચર્યકારક કૃત્યો
 બ્યાનમાં રાખી માણસો યહોવાહની સ્તુતિ કરે
 [તો કેવું સાર]!
 ૯ કેમકે તરસ્યા છવને તે સતુષ્ટ કરે છે,
 ને ભૂખ્યા આત્માને ઉત્તમ વસ્તુથી વૃદ્ધ કરે છે.
 ૧૦ દેવનો વચનોની સામા થવાથી
 ને પરાતપરતા પ્રણીધને તુદ્ધ ગણવાથી,
 ૧૧ જ્યોત્તે અધકારમાં તથા મરણહાયામાં બેઠેલા હતા
 ને આપદામાં તમા બિડીઓમાં સપડાએલા હતા,
 ૧૨ તેઓનાં હૃદય તેણે કદથી નરમ પાડ્યાં;
 તેઓ લયડી પડયા, ને સહાય કરનાર કોઈ ન હતો.
 ૧૩ ત્યારે તેઓએ પોતાના સંકટમાં યહોવાહને પોકાર્યો,
 ને તેણે તેઓને દુઃખમાંથી તાર્યા.
 ૧૪ તે તેઓને અધકારમાંથી તથા મરણહાયામાંથી
 કાઢી લાવ્યો,
 ને તેઓનાં બળન તોડી નાખ્યાં.
 ૧૫ આ તેની કૃપા તથા માણસનતને સાર તેનાં
 આશ્ચર્યકારક કૃત્યો
 બ્યાનમાં રાખી માણસો યહોવાહની સ્તુતિ કરે
 [તો કેવું સાર]!
 ૧૬ વળી તેણે પિતૃત્વના દરવાજા ખોલ્યા,
 ને લોહાની ડુંગળી તેડી નાખી
 ૧૭ મૂર્ખો પોતાના પાપથી
 તથા પોતાની જુદાઈથી સંકટમાં આવી પડ્યા.
 ૧૮ તેઓના છવ સર્વ પ્રકારના યોરાકથી કંટાળી ગયા,
 ને તેઓ મરણની બાગળ સુધી આવી પહોંચ્યા.
 ૧૯ ત્યારે તેઓ પોતાના સંકટમાં યહોવાહને પોકારે છે,
 ને તે તેઓને દુઃખમાંથી તારે છે.

- ૨૦ તે પોતાનું વચન મોકલીને તેઓને સમા કરે છે,
ને ખાડામાંથી તેમને ઉભારે છે.
- ૨૧ આ તેની કૃપા તથા માણસનતને સાચ તેનાં
આશ્ચર્યકારક કૃત્યો
ધ્યાનમાં રાખી માણસો યદોવાદની સ્તુતિ કરે
[તો કેવું સાચ] !
- ૨૨ વળી તેઓ ઉપકારગુરુ નિયુક્ત યજ્ઞો કરે,
ને તેનાં કામ ઉત્સાહથી વર્ણવે.
- ૨૩ જ્યોત્સના વદાણમાં બેસીને સમુદ્રે ઉતરે છે,
ને ભર દરીઆમાં ધંધો ચલાવે છે;
- ૨૪ તેઓ યદોવાદનાં કૃત્યો
તથા ઉદાણમાંનાં તેનાં આશ્ચર્યકારક કૃત્યો જુએ છે.
- ૨૫ કેમકે તે આજ્ઞા આપીને વાયુ ચલાવે છે,
જેથી તેનાં મોઝાં ઉછળતાં થાય છે.
- ૨૬ અને તેઓ આકાશ લગી ચઢે છે, ને પાછાં ઉડા-
ણમાં ઉતરે છે;
- તેઓના પ્રાણ પ્રાસથી આકુળબ્યાકુળ થાય છે.
- ૨૭ તેઓ આમતેમ ડોલતાં પિથેલાની પેઠે લથડે છે,
ને તેઓની ખુદ્ધ બેઠેર મારી નાખે છે.
- ૨૮ ત્યારે તેઓ પોતાના સંકટમાં યદોવાદને પોકારે છે,
ને તે તેઓને દુઃખમાંથી કાઢે છે.
- ૨૯ તે તોફાન બંધ પાડે છે,
મટિ તેનાં મોઝાં સાંત થાય છે.
- ૩૦ ત્યારે તેઓ આનંદ પામે છે કેમકે સાંતિ થાય છે,
ને તે તેઓને ઇચ્છેલા બંદરે પહોંચાડે છે
- ૩૧ આ તેની કૃપા તથા માણસનતને સાચ તેનાં
આશ્ચર્યકારક કૃત્યો
ધ્યાનમાં રાખી માણસો યદોવાદની સ્તુતિ કરે
[તો કેવું સાચ] !
- ૩૨ લોકોની સભામાં તેઓ તેને મોટા માને,
ને વડીલોના આસનમાં તેની સ્તુતિ કરે.
- ૩૩ ત્યાંના રહેવાસીઓના પાપને લીધે,
તે નદીઓને ઠંડાણે રાન,
- ૩૪ પાણીના અરાઓને ઠંડાણે ફેરી ભૂમિ,
ને ફળદ્રુપ હેરાને ઠંડાણે ખારાની જમીન કરી
નાખે છે.
- ૩૫ વળી તે રાનને ઠંડાણે સરોવર,
ને ફેરી ભૂમિને ઠંડાણે અરાઓ કરી નાખે છે.
- ૩૬ તે તેમાં ભૂખ્યાને વસાવે છે,
એ માટે કે તેઓ રહેવાનું નગર બાંધે;

- ૩૭ ને જિતરામાં વાવેતર કરે, ને દ્રાક્ષવાદીઓમાં
રોપણી કરે,
ને ઉપજનાં ફળ પેદા કરે.
- ૩૮ તે તેઓને આશીર્વાદ પણ આપે છે, ને તેઓ ધણા
વધે છે,
વળી તે તેઓનાં ઠોર ધટવા દેતો નથી
- ૩૯ પાછા તેઓને જીવમયી, વિપતિથી, તથા શોકથી
ઘટાડવામાં આવે છે, ને નીચા પાડવામાં આવે છે.
- ૪૦ તે અમીર ઉમરાવો ઉપર અપમાન લાવે છે,
ને માર્ગ વગરના અરવ્યમાં તેઓને રખડાવે છે.
- ૪૧ તોએ તે કઠાણોને સંકટમાંથી કાઢીને ચઢતીમાં
લાવે છે,
ને તેનાં કુટુંબોને ટોળાં જ્ઞવાં વધેલાં કરે છે.
- ૪૨ ન્યાયી તે જોઇને આનંદ પામશે,
ને સઘળા અન્યાયનું મુખ બંધ થશે.
- ૪૩ જે કોઇ જ્ઞાની છે તે આ વાતો ધ્યાનમાં લેશે,
ને યદોવાદની કૃપા વિષે વિચાર કરશે

ગાયન; દાઉદનું મીત.

૧૦૮ હે દેવ, મારું હૃદય સ્થિર છે,
હું મારા પૂરા અંતઃકરણથી તારી સ્તુતિ
કરીને ગાઉં.

- ૨ વીણા તથા સિંતાર, જંગો;
પરોડીઆને હું પંડે જગાડીશ.
- ૩ હે યદોવાદ, હું લોકો મધ્યે તારો આભાર માનીશ; .
ને પ્રજાઓમાં હું તારાં સ્તોત્ર ગાઉં.
- ૪ કેમકે તારી કૃપા આકાશ કરતાં મહાં મોટી છે.
ને તારી સત્યતા વાદળાં સુધી [પહોંચે છે].
- ૫ હે દેવ, તું આકાશ કરતાં ઉચ્ચ મના,
ને તારૂં ગૌરવ પૃથ્વી કરતાં મોટું મનાય.
- ૬ તારો પ્રિય છુટી જાય,
માટે તારા જમણા હાથથી તારણ કરીને અમને
ઉત્તર આપ.
- ૭ ઇશ્વર પોતાની પવિત્રતાએ બોલ્યો છે કે,
હું હાંપણશ, હું રાખેમને વહેંચીશ,
ને સુક્રોધનું નીચાણ વહેંચી આપીશ
- ૮ જિલ્લામાં મારું છે; મનાશીલ પણ મારું છે;
એકાદમ મારું સિરજન છે,
ચઢાદાદ મારો રાજ્યવંદ છે;
- ૯ મોઆબ મારું પગ ધોવાનું વાસણ છે,

- અહોમ ઉપર હું માફે ખાસ હું ફેરીશ;
પલેશેય પર હું જ્યજ્યકાર કરીશ.
૧૦ કોટબધ નગરમાં મને કોણ લાવશે ?
અહોમ સુધી મને કોણ દોરી જશે ?
૧૧ હે ઇશ્વર, તેં શું અમને તણ દીધા નથી ?
ને, હે ઇશ્વર, તું અમારા સૈન્યોની સાથે નિકળતો
નથી.
૧૨ શત્રુઓની સામે અમને સહાય કર,
કેમકે માનવની સહાય મિથ્યા છે.
૧૩ ઇશ્વર વડે અમે પરાક્રમ કરીશું;
કેમકે તેજ અમારા શત્રુઓને કચરી નાખશે.

સુખ્ય ગર્વચને સારૂ મહદેવ ગીત

૧૦૯ હે મારા સ્વતિના દેવ, તું મુગો ન રહે
૨ કેમકે દુષ્ટ તથા કપટીનાં સુખ મારી
વિરૂદ્ધ ઉપજ્યાં છે;

- તેઓ મારી સામે જીતી જીએ જોલ્યા છે.
૩ વળી તેઓએ દ્રેષના શબ્દોથી મને ઘેરી લીધા છે,
ને વિના કારણે મારી સાથે લડાઈ કરી છે
૪ મારી પ્રીતિને બદલે તેઓ મારા શત્રુ થયા છે,
પણ હું તો પ્રાર્થનાજી (કરો કર છું).
૫ વળી તેઓએ ઉપકારને બદલે અપકાર,
ને મારી પ્રીતિને બદલે દ્રેષ કર્યો છે
૬ તેના ઉપર તું કોઈ દુષ્ટને નીમ,
ને તેને જમણે હાથે સામાવાળિયાને ઉભો રાખ.
૭ તેનો ન્યાય ચુકાવતાં તે અપરાધી હરે;
ને તેની પ્રાર્થના ખાપરૂપ ગણાય.
૮ તેના દહાડા થોડા યાય;
ને તેનો દોહો બીજે લઈ લે.
૯ તેનાં છોકરાં અનાય
ને તેની ખાચડી વિધવા યાય.
૧૦ તેનાં છોકરા રખડી રખડી બીબ ખાએ;
તેઓ પોતાના ઉગ્ગ ધવ્વલાં ધરોને છોડીને રોટલી
માનો ખાય.
૧૧ જોરજીલમથી લેનાર તેનું બધું લઈ જાય,
ને પારકાઓ તેની મેદેનતનું ક્ષણ લઈ લે.
૧૨ તેના પર કોઈ કૃપા રાખનાર ન મળે,
ને તેનાં અનાય છેડાં પર કોઈ દયા રાખનાર
ન દોાય.
૧૩ તેના વચનો ઉચ્છેદ યાય,
ને આવતી પેઢીમાં તેઓનું નામ શુંસાઈ જાય.

- ૧૪ તેના ખાપદાદાની શુંસાઈ યહોવાદને યાદ રહે,
ને તેની માનું પાપ બુસાઈ ન જાય
૧૫ તેઓ નિત્ય યહોવાદની નજરમાં રહે,
એ સારૂ કે તેઓની યાદગિરી પૃથ્વી પરથી ઉપડી
નખાય.
૧૬ કેમકે તેણે દયા કરવાનું યાદ ન રાખ્યું;
પણ ગરીબ તથા દરિદ્રી માણસને અને હૃદય-
ભંગિતને મારી નાખવા સારૂ
તેણે તેઓની સલાવણી કીધી.
૧૭ હા, શાપ દેવામાં તે રાજ થતો, માટે તે તેને
લાગ્યો;
આશીર્વાદ આપવામાં તે ખુશ ન હતો, તેથી તે
તેનાથી દૂર રહ્યો.
૧૮ હા, તેણે વચ્ચની પેઠે શાપ પહેરી લીધો હતો,
ને તે પાણીની માફક તેના અંત કરણમાં,
અને તેલની પેઠે તેનાં દાડકાંમાં પેસતો.
૧૯ પહેરવાનાં હુઝારાની પેઠે તે તેને ડાંકનાર ધાય,
ને કમરબંધની પેઠે તે નિત્ય તેને વિટળાવેલો રહે.
૨૦ જેઓ મારા શત્રુઓ છે, ને મારા આત્માની વિરૂદ્ધ
જોલનારા છે,
તેઓને યહોવાદ તરફથી આવો બદલો મળે.
૨૧ પણ, હે યહોવાદ, મારા પ્રજા, તું તારા નામની
ખાતર મારે સારૂ (ઉપાય) કરે;
તારી કૃપા ઉત્તમ છે, માટે મારો છુટકો કર.
૨૨ કેમકે હું ગરીબ તથા દરિદ્રી છું,
ને મારું હૃદય મારી મંદિ લીધાઈ ગયેલું છે.
૨૩ હું નમી ગયેલી છાયાના જેવો યદ ગયો છું;
હું તીવ્રની પેઠે આમતેમ ફેંકાઈ છું.
૨૪ મારાં છુટણ લીધણથી નખજાં યદ ગયાં છે,
ને મારૂ માસ પુષ્ટિ વિના ધટી ગયું છે.
૨૫ હું તેઓનાં મેદેણાંનું ઠેકાણું યદ ગયો છું,
તેઓ મારા પર તાકીને માર્યાં હલાવે છે.
૨૬ હે યહોવાદ, મારા દેવ, મને મદદ કર;
તારી કૃપા પ્રમાણે મને તાર.
૨૭ એ માટે કે, આ તારો હાથ છે,
અને, હે યહોવાદ, તેજ તે કીધું છે, એમ તેઓ
ભણે.
૨૮ તેઓ શાપ દે, પણ તું આશીર્વાદ આપ;
તેઓ [સામા] ઉઠે ત્યારે તેઓ લજવાઈ જશે;
પણ તારો સેવક હવે કરશે.

૨૯ મારા શત્રુઓ વચ્ચની પેઠે લાજ પહેરે,
 ને ડગલા પેઠે તેઓ પોતાની શરમથી ટકાય
 ૩૦ હું, મારા મુખથી યહોવાહનો બહુજ આભાર
 માનીશ,
 હા, ઘણા લોકોમાં હું તેની સ્તુતિ ગામશ
 ૩૧ કેમકે દરિદ્રીના આત્માને અપશબી કરાવનારા-
 ઓથી તારવા સાર
 [યહોવાહ] તેને જમણે હાથે ઉભો રહેશે

દાઉદનું ગીત

૧૧૦ યહોવાહે મારા પ્રભુને કહ્યું કે,
 હું તારા શત્રુઓને તારૂં પાયાસન કર
 ત્યાં સુધી
 હું મારે જમણે હાથે બેસ
 ૨ યહોવાહ સિયોનમાંથી તારા સામર્થ્યનો રાજ્યદંડ
 મોકલશે;
 તારા શત્રુઓ ઉપર રાજ્ય કર
 ૩ તારા પરાક્રમે દિવસે તારા લોક,
 પવિત્રતાની શોભાએ, મળસકાના ગર્ભસ્થાનથી,—
 ખુશીથી અપેક્ષુ યાય છે;
 તારી પાસે તારી યુવાવસ્થાનો ઓસ છે.
 ૪ યહોવાહે સમ ખાધા, ને પસ્તાવો નહિ કરશે,
 કે તું મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે,
 સનાતન યાજ્ઞક છે
 ૫ ને પ્રભુ તારે જમણે હાથે છે
 તે પોતાના કોપને દિવસે શત્રુઓને વીંધશે
 ૬ વિદેશીઓમાં તે ન્યાય કરશે;
 મુડદાથી [જગ્યાઓ] ભરશે;
 વિશાળ દેશમાં તે માથા વીંધશે
 ૭ માર્ગમાના નાળાનું પાણી તે પીશે,
 ને તેથી તે પોતાનું માથું ઉચું કરશે.

૧૧૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.
 સાધુપુરુષોની સભામાં તથા મંડળીમાં
 • હું પ્રભુ દૃઢયથી યહોવાહની ઉપકારસ્તુતિ કરીશ.
 ૨ યહોવાહના કૃત્યો મોટા છે;
 તેમાં સતોષ પામનારાઓ તેઓને શોધી કાઢે છે
 ૩ તેનું કામ ચરાચરી તથા શોભાયમાન છે,
 ને તેનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ સુધી ટકે છે.
 ૪ તેણે પોતાનાં ચમત્કારી કામોનું સ્મરણ રહે એવું
 કર્યું છે;

યહોવાહ કૃપાળુ તથા રહેમી છે
 ૫ નેઓ તેનાથી બિહે છે તેઓને તેણે આરાધ
 આપ્યો છે;
 તે પોતાના કરારનું સ્મરણ સદાકાળ સખશે
 ૬ વિદેશીઓને પારસો પોતાના લોકોને આપીને
 તેણે તેઓને પોતાના કામોનું પરાક્રમ દેખાડ્યું છે.
 ૭ તેનાં દ્વાધના કામ સત્યતા તથા ન્યાયકરણ છે;
 તેની સર્વ આજ્ઞાઓ વિશ્વાસુ યોગ્ય છે.
 ૮ તેઓ સદા સર્વદા સ્થિર રખાયલા છે,
 ને સત્યતાથી તથા પ્રમાણિકપણે કરાએલાં છે
 ૯ તેણે પોતાના લોકની પાસે ઉદ્ધાર મોકલ્યો છે,
 ને પોતાનો કરાર સર્વકાળ માટે કુરમાવ્યો છે;
 તેનું નામ પવિત્ર તથા ભયવોગ્ય છે.
 ૧૦ યહોવાહનું ભય તે બુદ્ધિનો આરણ છે;
 નેઓ તેની આજ્ઞાઓ પાળે છે તે બધાની બુદ્ધિ
 સારી છે;
 તેની સ્તુતિ સર્વકાળ ટકનાર છે.

૧૧૨ યહોવાહની સ્તુતિ કરો
 ને માણસ યહોવાહથી બિહે છે,
 ને તેની આજ્ઞાઓમાં બહુ ખુશ યાય છે, તેને
 ધન્ય છે
 ૨ તેના સત્તાન પૃથ્વી ઉપર બળવાન થશે;
 યથાર્થીના વંશને આશીર્વાદ પામશે.
 ૩ તેના ઘરમાં ધનહોણ છે,
 ને તેનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ ટકનાર છે
 ૪ યથાર્થીને સારૂ અધારામાં અજવાળું પ્રગટ યાય છે;
 તે કૃપાળુ, રહેમી તથા ન્યાયી છે.
 ૫ ને માણસ કૃપા રાજ્ય છે તથા ધીર છે તેને સારૂ છે;
 અદાલતમાં તે પોતાનો મુકદ્દમો સાબીત કરશે
 ૬ કેમકે તે કદી પણ ડમશે નહિ;
 ન્યાયીનું સ્મરણ સર્વકાળ રહેશે.
 ૭ તે માકા સમાચારથી બીનાર નથી;
 તેનું દૃઢય યહોવાહ પર ભરોસો રાખીને દૃઢ રહે છે.
 ૮ તેનું અત.કરણ સ્થિર છે,
 [તેથી] પોતાના શત્રુઓ પર્શની છત] બેતાં
 સુધી તે બીરો નહિ.
 ૯ તેણે મોકળે હાથે દરિદ્રીઓને આપ્યું;
 તેનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ ટકે છે;
 તેનું શિખ માન સંદિગ્ત ઉચું કરાશે.
 ૧૦ એ બેઘને દુશ્મને સતાપ થશે;

- તમે આશીર્વાદ પામેલા [છે].
 ૧૬ આકાશો તે યહોવાહનાં આકાશો છે,
 પણ પૃથ્વી તેણે માનવપુત્રોને આપી છે.
 ૧૭ મુઝેલાં તથા બેઝો કબરમાં ઉતરનારાં,
 તેઓમાંના કોઈ યાહુની સ્તુતિ કરતા નથી.
 ૧૮ પણ અમે હમણાંથી તે સર્વકાળ સુધી
 યાહુને સ્તુત્ય માનીયું.
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

- ૧૧૬** યહોવાહે મારા કાલાવાલાની વાણી
 સાંભળી છે
 તેથી હું તેના પર પ્રીતિ રાખું છું.
 ૨ તેણે મારી લણી પોતાનો કાન ધર્યો છે
 માટે મારી જાણી પર્વત હું તેની પ્રાર્થના કરીશ.
 ૩ મરણની જગ્યામાં હું સપડાઈ ગયો હતો,
 જાણે હું રોએલમાં પેટા હોઈ એમ લાગ્યું;
 મને સંકટ તથા શોક આવી મળ્યાં.
 ૪ ત્યારે મેં યહોવાહના નામની વિનંતી કરી કે,
 હે યહોવાહ, હયા કરીને મારો આત્મા બચાવ.
 ૫ યહોવાહ કૃપાળુ તથા ન્યાયી છે;
 આપણો દેવ ખરેખરો રહેશે છે.
 ૬ યહોવાહ ભોળાને પાળે છે;
 હું છેક નીચો યઇ ગયો, ને તેણે મને બચાવ્યો.
 ૭ હે મારા આત્મા, તારા વિશ્વામર્યાદામાં પાછો
 આવ;
 કેમકે યહોવાહ તારી સાથે ઉદારતાથી વર્ત્યો છે.
 ૮ તેં મારા પ્રાણને મરણથી,
 મારી આંખોને આંસુથી,
 ને મારા પગને લથડવાથી બચાવ્યાં.
 ૯ હું જીવલોકમાં
 યહોવાહની સન્મુખ ચાલીશ.
 ૧૦ મને વિશ્વાસ છે માટે હું આમ બોલું છું;
 હું ધણો દુઃખી યઇ ગયો હતો.
 ૧૧ મેં મારી ઉતાવળે કહ્યું કે,
 સર્વ માણસ જુઠાં છે.
 ૧૨ યહોવાહના મારા પર થએલા સર્વ ઉપકારોનો
 હું તેને શી બદલો આપું?
 ૧૩ હું તારણનો ખ્યાલો લઇને
 યહોવાહના નામની વિનંતી કરીશ.
 ૧૪ યહોવાહની આગળ મેં જે માનતા લીધી છે
 તે હું તેના સર્વ લોકની સમક્ષ પાળીશ.

- ૧૫ યહોવાહની દૃષ્ટિમાં
 પોતાના લકતોનું મરણ કિમતી છે
 ૧૬ હે યહોવાહ, ખરેખર હું તારો દાસ છું;
 તારો જ દાસ, તારી દાસીનો બીકરો છું;
 તેં મારાં બંધન છોડ્યાં છે
 ૧૭ હું તારી આગળ ઉપકારસ્તુતિનો યજ્ઞ કરીશ;
 હું યહોવાહના નામની વિનંતી કરીશ.
 ૧૮ યહોવાહની આગળ મેં જે માનતાઓ [લીધી છે તે]
 હું તેના સર્વ લોકની સમક્ષ પાળીશ;
 ૧૯ હે યરુશલેમ, તારી મધ્યે,
 યહોવાહના મંદિરનાં આંગણમાં [હું માનતાઓ
 ચલાવીશ].
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો

- ૧૧૭** સર્વ વિદેશીઓ, યહોવાહની સ્તુતિ
 કરો;
 સર્વ લોકો, તેને વખાણો.
 ૨ કેમકે આપણા પ્રત્યે તેની કૃપા ધણી યઇ છે;
 યહોવાહની સત્યતા સર્વકાળ [રહે છે].
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

- ૧૧૮** યહોવાહનો ઉપકાર માનો; કેમકે તે
 ઉત્તમ છે;
 કેમકે તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૨ ઇસ્રાએલ, તું એમજ કહેજે કે,
 તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૩ હાશુનપુત્રે તમે કહેજે કે,
 તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૪ યહોવાહથી બીનારા તમે પણ કહેજે કે,
 તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૫ સંકટમાં મેં યાહુને વિનંતી કરી,
 ને યાહે મને ઉત્તર આપીને વિશાળ જગ્યામાં
 [બેસાડ્યો].
 ૬ યહોવાહ મારા પક્ષનો છે; હું બીવાનો નથી;
 માણસ મને શું કરશે?
 ૭ યહોવાહ મારા પક્ષનો છે; તે મને સહાય કરના-
 રામાનો છે,
 માટે મારો દ્રેષ કરનારા પર [મારી ઇચ્છા પુરી
 થએલી] હું જોઇશ.
 ૮ માણસનો બરોસો રાખવા કરતાં
 યહોવાહ પર આધાર રાખવો સારો છે.

- ૯ શબ્દોનો ભરોસો રાખવા કરતાં
યદોવાદ પર આધાર રાખવો સારો છે.
૧૦ સર્વ વિદેશીઓએ મને ઘેરી લીધા;
પણ યદોવાદને નામે હું તેઓને કાપી નાખીશ.
૧૧ તેઓએ મને ઘેરી લીધા; હા, ખરેખર ઘેરી લીધા;
પણ યદોવાદને નામે હું તેઓને કાપી નાખીશ.
૧૨ તેઓએ મધમાખીઓની જેમ મને ઘેરી લીધા;
પણ તેઓ સળગેલા કાઠાની જેમ હોલવાઈ ગયા છે;
યદોવાદને નામે હું તેઓને કાપી નાખીશ.
૧૩ મને પાડવા સારૂ તે મને બારે ઘડા માર્યા,
પણ યદોવાદે મને મદદ આપી.
૧૪ યાદ મારૂ સામર્થ્ય તથા મારૂ ગીત છે;
ને તે મારૂ તારણ થયો છે.
૧૫ ન્યાયીઓના તમુઓમાં દરે તથા તારણનો સાદ
[સબળાય છે],
યદોવાદનો જમણો દાઘ બદાદુરી કરે છે
૧૬ યદોવાદનો જમણો દાઘ ઉઘો ચઢેલો છે;
યદોવાદનો જમણો દાઘ બદાદુરી કરે છે.
૧૭ હું મરી નહિ જઈશ, પણ છવતો રહીશ,
ને યાદનાં કૃત્ય વર્ણવીશ.
૧૮ યદોવાદે મને બારે શિક્ષા આપી;
પણ તેણે મને મરણને રોષિની દીધો નહિ.
૧૯ મારે સારૂ ન્યાયીપણનાં દ્વાર ઉઘાડો;
તેઓમાં યદને હું આવીશ, ને યાદનો આભાર

- ૨૭ યદોવાદ તેજ દેવ છે; તેણે અમને અજવાળું
આપ્યું છે;
વેદીનાં શિંગોની સાથે દોરડાંથી બળીદાનને બાંધ્યા.
૨૮ હું મારો દેવ છે, હું તારો આભાર માનીશ;
હું મારો દેવ છે, હું તને મોટો માનીશ.
૨૯ યદોવાદનો આભાર માનો; કેમકે તે ઉત્તમ છે;
કેમકે તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].

N આરો.

- ૧૧૯ સીધે માર્ગે જનારાને
તથા યદોવાદના નિયમ પ્રમાણે ચાલ-
નારાને ધન્ય છે.
૨ તેનાં સાદ્ય પાળનારાને ધન્ય છે;
તેઓ પૂર્ણ હૃદયથી તેને શોધે છે.
૩ તેઓ અન્યાય કરતા નથી;
ને તેના માર્ગમાં આવે છે.
૪ તે તારાં શાસનો ચોક્કસાદથી પાળવાનું
અમને ફરમાવ્યું છે.
૫ તારા વિધિઓ પાળવાને માટે
મારા માર્ગો શિદ્ધ થાય તો કેવું સારૂ!
૬ તારી સર્વ આજ્ઞાઓનું હું સન્માન કરે,
તો પછી હું લજવાનાર નથી.
૭ તારાં અદલ ન્યાયવ્યવસ્થામાં માદિતત્ત્વ યદને
હું શુદ્ધ અંતઃકરણથી તારો આભાર માનીશ

ને તારા માર્ગે તરફ માનપૂર્વક ભ્રેષ્ઠ.

૧૬ તારા વિધિઓમાં હું આનંદ પામીશ;
હું તારું વચન વિસરીશ નહિ.

૩ વિષય

૧૭ આ તારા સેવક સાથે દયાથી વર્તે,

કે જેથી હું છવતો રહું, એટલે હું તારું વચન પાળું.

૧૮ તારા નિયમશાસ્ત્રમાની આશ્ચર્યકારક વાતોનું અવ-
લોકન કરવા માટે

મારી આખો ઉઘાડ.

૧૯ હું તો પૃથ્વી ઉપર મુસાફર છું;

તારી આજ્ઞાઓ મારાથી ન સળાડ.

૨૦ તારાં ન્યાયવચનોની તૃષ્ણાને લીધે

મારું હૃદય નિરંતર કાન ધમ્મેલું છે.

૨૧ તેં અવિષ્ટોને ધમકાવ્યા;

તારી આજ્ઞાઓ તજી ભટકનારા ગણિત છે.

૨૨ એટલે તથા અપમાનને મારાથી દૂર રાખ,

કેમકે મેં તારાં સાક્ષ્યો માન્યાં છે

૨૩ સરદારો પશુ પોતાની બેઠકમાં મારી વિરૂદ્ધ
બોલતા;

પણ તારા સેવકે તો તારા વિધિઓનું મનન કર્યું.

૨૪ વળી તારાં સાક્ષ્યો મને દર્શાવ્યું છે,

તેમજ તેઓ મારા મત્રીઓ પણ છે

૪ કાલેય

૨૫ મારો આત્મા ધૂળ ભેગો થઈ નથો છે;

તારા વચન પ્રમાણે મને છવાડ

૨૬ મેં મારા માર્ગે પ્રજટ કીધા, ને તેં મને ઉત્તર
આપ્યો;

તારા વિધિઓ મને શિખવ

૨૭ તારાં શાસનોને માર્ગ મને સમજાવ;

એટલે હું તારા આશ્ચર્યકારક કૃત્યો ધ્યાનમાં રાખુ.

૨૮ મારો છવ સૌકથી પાળી થઈ બચ્યું છે;

તારા વચન પ્રમાણે મને રિયર કર.

૨૯ નૃકાઈને માર્ગ મારાથી દૂર કર,

ને કૃપા કરીને તારો નિયમ મને શિખવ.

૩૦ મેં સત્યનાને માર્ગ પસંદ કીધો છે;

તારાં ન્યાયવચનોને મેં મારી આગળ મુક્યાં છે.

૩૧ હું તારાં સાક્ષ્યોને વળગી રહ્યો છું;

હે યહોવાહ, મને ન ભાવ

૩૨ હું તારી આજ્ઞાઓના માર્ગમાં દોડીશ,

કેમકે હું મારું હૃદય ઉઘાડે છે.

૫૬.

૩૩ હું યહોવાહ, તારા વિધિઓને માર્ગ મને શિખવ,

ને હું છેવટ સુધી તે પ્રમાણે ચાલીશ.

૩૪ મને સમજાવ આપ, અને હું તારો નિયમ પાળીશ;

હા, મારા ખરા હૃદયથી તેને માનીશ.

૩૫ તારી આજ્ઞાઓના માર્ગમાં મને ચલાવ;

કેમકે તેમાં હું સતોપ પાળું છું

૩૬ લોભ ભણી નહિ

પણ તારા સાક્ષ્યો તરફ મારું મન વાળ.

૩૭ વ્યર્થપણ તરફથી મારી દટિ ફેરવ;

ને તારા માર્ગે વિષે મને આતુર કર

૩૮ જે વચન તારી બીડને અર્પે છે

તે વચન તારા સેવકને સારું દંડ કર.

૩૯ જે અપમાનથી હું બીડું છું તે મારાથી દૂર કર;

કેમકે તારા ન્યાયવચન સારા છે

૪૦ જે, હું તારા શાસનોમાં લોભાચો છું;

તારા ન્યાયીપણાથી મને છવાડ.

૧ વાવ

૪૧ હું યહોવાહ, તારી કૃપા ને તારા વચન પ્રમાણે

તાર તાણુ મારા પર આવે.

૪૨ તેથી હું મારું અપમાન કરનારને ઉત્તર આપી

શકીશ;

કેમકે મને તારા વચનનો ભરોસો છે.

૪૩ અને મારા મુખમાથી સત્ય વચન કહી ન લઈ લે;

કેમકે હું તારા ન્યાયવચનોની આશા રાખી રહ્યો છું

૪૪ અને હું નિરંતર

તારો નિયમ સદા સર્વદા પાળીશ.

૪૫ તારા શાસનોને શોધનાર છું;

માટે હું મોકળો થઈ ચાલીશ.

૪૬ વળી રાખાઓની આગળ હું તારાં સાક્ષ્યો કહી

દેખાડીશ,

ને લજવાઈશ નહિ.

૪૭ તારી આજ્ઞાઓમાં હું આનંદ પામીશ;

તેઓ પર મેં પ્રેમ કીધો છે.

૪૮ તારી આજ્ઞાઓ [પાળવા] પણ હું મારા હાથ ઉઘા

કરીશ;

તેમના પર મેં પ્રેમ કીધો છે;

અને હું તારા વિધિઓનું મનન કરીશ.

૧ ગર્વન.

૪૯ તારા જે વચનથી મને આશા ઉપજી છે,

- તે વચન તારા સેવકને સારું સંભાર.
 ૫૦ મારા દુઃખમાં મને આ દિવાસો મળ્યો છે
 કે તારા વચને મને જીવાડ્યો છે.
 ૫૧ ગર્વિષ્ટોએ મારો બહુ તિરસ્કાર કર્યો છે,
 તો પણ હું તારા નિયમથી હંધ્યો નથી.
 ૫૨ હે યહોવાહ, પુરાતન કાળથી તારાં જ ન્યાયવચનો
 છે તેમને મેં સંભાર્યાં,
 ને મને દિવાસો મળ્યો છે.
 ૫૩ જે બુંદાઓ તારા નિયમને તળનારા છે
 તેઓને જોઈને મને અનન્ય થઈ આવે છે.
 ૫૪ તારા વિધિઓ આ મારા પ્રવાસના પરમાં
 મારાં ગીત થયા છે.
 ૫૫ હે યહોવાહ, મેં રાત્રે તારા નામનું સ્મરણ કીધું,
 ને તારા નિયમને પાળ્યો છે.
 ૫૬ મને તો એમજ થાય છે,
 કારણ કે મેં તારાં શાસનો પાળ્યાં છે.

૮ બેથ.

- ૫૭ હે યહોવાહ, મારો વારસો તું છે;
 તારાં વચનો પાળીશ, એમ મેં કહ્યું છે
 ૫૮ મેં મારા પૂરા હૃદયથી તારી મેહેરની માગણી કીધી;
 તારા વચન પ્રમાણે મારા પર દયા કર.
 ૫૯ મેં મારી આલ વિષ વિચાર કર્યો છે,
 ને તારાં શાસ્ત્રો બાણી હું વળ્યો છું
 ૬૦ તારી આજ્ઞાઓ પાળવાને મેં ઉતાવળ કરી છે,
 ને વાર લગાડી નથી.
 ૬૧ દુષ્ટોનાં બંધનોએ મને ઘેરી લીધો છે,
 પણ હું તારા નિયમને વિસરી ગયો નથી
 ૬૨ તારાં અદલ ન્યાયવચનો બ્યાનમાં રાખીને,
 હું તારો આમાર માનવાને મધરાતે લીધા.
 ૬૩ દરકાઈ જે તારાથી બીજા છે ને તારાં શાસનો પાળે છે,
 તે સર્વનો હું સોજાવી છું.
 ૬૪ હે યહોવાહ, પૃથ્વી તારી કૃપાથી ભરપૂર છે;
 તારા વિધિઓ મને શિખવ.

૮ ૨૫.

- ૬૫ હે યહોવાહ, તારા વચન પ્રમાણે
 તે તારા સેવકને માટે સાંજ કીધું છે.
 ૬૬ મને સારો વિવેક તથા ઠાઠપણ શિખવ;
 કેમકે મેં તારી આજ્ઞાઓ પર વિશ્વાસ રાખ્યો છે.
 ૬૭ દુઃખી થયા પહેલાં હું આડે રસ્તે ગયો;

- પણ હમણાં હું તારું વચન પાળું છું.
 ૬૮ તું ઉત્તમ છે ને ઉત્તમજ કરે છે;
 તારા વિધિઓ મને શિખવ.
 ૬૯ ગર્વિષ્ટોએ મારા પર આજી મૂક્યું છે;
 પણ હું મારા ખરા હૃદયથી તારાં શાસનો પાળીશ.
 ૭૦ તેઓનું અંતઃકરણ મેંદ જેનું માતેનું થયું છે;
 પણ હું તારા નિયમમાં આનંદ પામું છું.
 ૭૧ હું દુઃખી થયા તે મને શુભકારક થયું છે;
 કેમકે હું તારા વિધિઓ શિખ્યો.
 ૭૨ હજારો સોના રૂપા કરતાં
 તારા મુખનો નિયમ મારે વારસે સારો છે.

૧ ચા:દ.

- ૭૩ તારા હાથોએ મને ધક્કો તથા બળાવ્યો છે;
 તારી આજ્ઞાઓ શિખવા માટે મને સમજણ દે.
 ૭૪ તારાથી બીનારા મને જોઈને આનંદ પામશે,
 કેમકે મેં તારી વાત પર આશા રાખી છે.
 ૭૫ હે યહોવાહ, તારાં ન્યાયવચનો ન્યાયી છે,
 ને વિશ્વાસુપણાએ તે મને દુઃખી કીધો છે, એમ હું
 જાણું છું.
 ૭૬ તારા સેવકને આપેલા તારા વચન પ્રમાણે
 તારી કૃપા મારા સમાધાનને અર્થે થાઓ.
 ૭૭ હું જીવતો રહુ માટે તારી દયા મારી પાસે આવવા દે,
 કેમકે તારો નિયમ એજ મારો આનંદ છે.
 ૭૮ ગર્વિષ્ટો લજવાય; કેમકે તેઓએ વગર કારણે
 મારી સાથે કપટ કર્યું છે;
 પણ હું તારાં શાસનોનું મનન કરીશ.
 ૭૯ તારાથી બીનારા મારી બાણી વળે,
 અને તેઓ તારાં શાસ્ત્રો જાણશે.
 ૮૦ મારું હૃદય તારા વિધિઓ વિષે પૂર્ણ થાય,
 કે મારે લજવાનું ન પડે.

૮ માર.

- ૮૧ તારા તારણને સારું મારા જીવનો દાય થાય છે;
 { પણ } હું તારા વચન પર આશા રાખું છું.
 ૮૨ તું ક્યારે મને દિવાસો દર્શા,
 એમ કહેતાં મારી આંખો તારા વચનને સારું નિસ્તેજ
 થઈ જાય છે.
 ૮૩ વળી હું ધુમાડામાં રહેલી મસકન: જોના થયો છું;
 તો પણ હું તારા વિધિઓને વિસરતો નથી.
 ૮૪ તારા સેવકના દિવસ તે કેટલા ૧

મને સતાવનારોને ન્યાય તું ક્યારે કરીશ ?
 ૮૫ ગર્વિષ્ઠો કે જોઓ તારા નિયમાનુસાર નથી,
 તેઓએ મારે સાડા ખાઠા ખોદ્યા છે
 ૮૬ તારી સર્વ આજ્ઞાઓ વિશ્વાસયોગ્ય છે,
 જુઠાપણથી તેઓ મને સતાવે છે, તું મને સહાય
 કર
 ૮૭ પુત્રની ઉપરથી તેઓએ લાલચ મારે નાશ કર્યો,
 તો પણ મેં તારા શાસનોને ત્યાગ કર્યો નથી
 ૮૮ તારી કૃપા પ્રમાણે મને જીવડાડ,
 એટલે હું તારા મુખની શિખામણ પાળીશ

૭ લાખ

૮૯ હે ચઢોવાહ તારૂ વચન
 આકાશમાં સદા સ્થાપિત છે
 ૯૦ પેઠી દર પેઠી તારૂ વિશ્વાસુપણ ટકે છે,
 તે પૃથ્વીને સ્થાપી છે, ને તે નિભી રહે છે
 ૯૧ આજ સુધી તેઓ તારા ન્યાયવચન પ્રમાણે નિભી
 રહેલા છે,
 કેમકે તેઓ સર્વ તારા સેવકો છે
 ૯૨ જો તારા નિયમમાં મેં આનંદ ન માન્યો હોત,
 તો મારા હું ખમા હું તારા પામત
 ૯૩ હું તારા શાસનોને કદી નહિ વિસરૂ,
 કેમકે તેઓથી તે મને જીવાડ્યા છે
 ૯૪ હું તારો છું, મને બચાવ,
 કેમકે મેં તારા શાસનો યોધ્યા છે
 ૯૫ કુષ્ટો મારો નાશ કરવાને મારી વાટ જોઈ રહ્યા છે,
 પણ હું તારા સાક્ષ્યો ધ્યાનમાં રાખીશ
 ૯૬ મેં સર્વ સંપૂર્ણતાને અત જોયા છે,
 પણ તારી આજ્ઞા તો ઘણીજ પહેાળી છે

૮ મેઝ

૯૭ હું તારા નિયમની કેટલી બધી મમતા રાખુ છું !
 આખો દિવસ તેનું મનન કરૂં છું
 ૯૮ તારી આજ્ઞાઓ મારા શત્રુઓના કરતા મને જીવિ
 માન કરે છે,
 કેમકે તેઓ સદા મારી પાસે છે
 ૯૯ મારા સર્વ શિક્ષકો કરતા હું વધુ સમજુ છું,
 કેમકે તારા સાક્ષ્યોનું ધ્યાન ધરૂં છું
 ૧૦૦ વૃદ્ધોના કરતા હું વિશેષ જાણુ છું,
 કેમકે મેં તારા શાસનો પાળ્યા છે
 ૧૦૧ હું તારૂ વચન પાળુ

એ માટે મેં મારા પગ સર્વ બુંદા માર્ગથી પાછા
 રાખ્યા છે

૧૦૨ હું તારા ન્યાયવચનોથી હઠયો નથી,
 કેમકે તે મને કેળવ્યો છે
 ૧૦૩ મારી રૂચીને તારા વચન કેવા મીઠા લાગે છે !
 હા, મારા મુખમાં મધના કરતા તેઓ મીઠા છે
 ૧૦૪ તારા શાસનોથી હું સમજી શકુ છું,
 માટે હું હરેક જુઠા માર્ગને ધિક્કાર છું

૯ ગુન

૧૦૫ મારા પગોને સાડા તારૂ વચન દીવારૂપ છે,
 તે મારા માર્ગને સાડા અજવાળારૂપ છે
 ૧૦૬ હું તારા ચર્ચા ન્યાયશાસનોને પાળીશ,
 એની પ્રતિજ્ઞા મેં કીધી તથા પાળી છે
 ૧૦૭ હું હું ખમા બહુ દબાઈ ગયો છું,
 હે ચઢોવાહ, તારા વચન પ્રમાણે મને જીવડાડ
 ૧૦૮ હે ચઢોવાહ, મારા મુખનાં રાજપુત્રીથી આપેલા
 અપેક્ષ સ્વીકાર,
 ને તારા ન્યાયવચનો મને શિખવ
 ૧૦ મારો જીવ સદા મારી મૂઠીમાં છે,
 તો પણ હું તારા નિયમને વિસરતો નથી
 ૧૧૦ કુષ્ટોએ મારે સાડા પાશ નાખ્યા છે,
 તો પણ હું તારા શાસનો મૂકીને ભગ્નો નથી
 ૧૧૧ મેં તારા સાક્ષ્યોને મારો સદાકાળનો વારસો
 માન્યો છે,
 કેમકે તેઓ મારા હૃદયનો આનંદ છે
 ૧૧૨ તારા વિધિઓ ઉપર સુધી સદા પાળવાને
 મેં મારા હૃદયને વાળ્યું છે

૧૦ સામેજ

૧૧૩ હું બે મનવાળાઓને ધિક્કારૂં છું,
 પણ તારા નિયમની મમતા રાખુ છું
 ૧૧૪ તું મારી ઓય તથા દાહ છે,
 તારા વચન પર હું આશા રાખુ છું
 ૧૧૫ અરે છુટ્ટ કરનારા, તમે મારી પાસેથી ખસી
 નાઓ,
 કે હું મારા દેવની આજ્ઞાઓ પાળુ
 ૧૧૬ હું જીવ માટે તારા વચન પ્રમાણે મને આશ્રમ
 આપ,
 ને મારી આશા વિશે મને શરમાવા ન દે

- ૧૧૭ તું મારો સહાયકારી થા, એટલે હું સલામત રહીશ,
 ને હું નિત્ય તારા વિધિઓ પર લક્ષ લગાડીશ
 ૧૧૮ તારા વિધિઓથી સર્વ ભમનારાને તે હલકા ગણ્યા છે,
 કેમકે તેઓનો ટોચ ફેંકટ છે
 ૧૧૯ કચરાની પેઠે તું પૃથ્વીના સર્વ દુષ્ટોને ખાતલ કરે છે,
 એ માટે હું તારા સાક્ષીની મમતા રાખું છું
 ૧૨૦ તારી બીકથી મને કપારી છુટે છે,
 ને તારા ન્યાયવચનથી હું રૂંધે છું

૧૭ હ યિમ

- ૧૧૧ મેં ન્યાય તથા અદલ છનસાફ કીધો છે,
 મને મારા પર જીવન કરનારાના હાથમા ન સોંપ
 ૧૧૨ કદ્યાણને સાફ તારા સેવકનો ભૂમીન થા,
 અવિષ્ટાને મારા પર જીવન કરવા ન દે
 ૧૧૩ તારા તારણની ને તારા પવિત્ર વચનની રાહ એતા નેતા
 મારી આખો નિસ્તેજ થાય છે
 ૧૧૪ તારી કૃપા પ્રમાણે તારા સેવકની સાથે વર્તજે,
 ને તારા વિધિઓ મને શિખવજે
 ૧૧૫ હું તારો સેવક છું, મને ખુદ્દિ આપ કે હું તારા સાક્ષી સમજાવું.
 ૧૧૬ ચઢોવાદને કામ કરવાનો સમય થયો છે,
 કેમકે તેઓએ તારો નિયમ તોડ્યા છે
 ૧૧૭ એ માટે હું સોના કરતા, લા, ચોખ્ખા સોના કરતા
 તારી આજ્ઞાઓની મમતા વધારે રાખું છું
 ૧૧૮ માટે સર્વ બાબતો વિષેના તારા સર્વ શાસનો હું ચર્ચાયે માનું છું,
 ને દરેક જાહ મા નિ દુ ધિકાર છું

૭ ૧

- ૧૧૯ તારા સાક્ષી આશ્વર્થકારક છે,
 માટે મારો છવ તેમને પાળે છે
 ૧૨૦ તારી વાતોનો ખુલાસો પ્રકાશ આપે છે,
 તે જોળાને સમજાવ આપે છે
 ૧૨૧ હું મારું મુખ વધાવીને દારૂંધો,
 કેમકે હું તારી આજ્ઞાઓને સાફ અભિલાષી થયો હતો.

- ૧૨૨ જેમ તારા નામની પ્રીતિ રાખનારા પ્રત્યે તું વર્તે છે તેમ તું મારી તરફ ફરીને મારા પર દયા રાખ.
 ૧૨૩ તારા વચન પ્રમાણે તું મને ચલાવ,
 ને કોઈ પણ અન્યાયને મારા પર ધણીપણ કરવા ન દે
 ૧૨૪ માણસના જીવનમાથી મારો ઉદ્ધાર કર,
 ને હું તારા શાસનો પાળીશ
 ૧૨૫ તારા સેવક પર તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ,
 ને તારા વિધિઓ મને શિખવ
 ૧૨૬ તારો નિયમ તેઓ પાળતા નથી,
 તેથી મારી આખામાથી આસુઓ ચોધારે વહે છે

૩ સાદ

- ૧૨૭ હું ચઢોવાદ, તું ન્યાયી છે,
 ને તારા ન્યાયવચનો ચર્ચાયે છે
 ૧૨૮ ન્યાયીપણાએ તથા ન્યાય વિશ્વાસુપણાએ તે તારા સાક્ષી કરાવ્યા છે
 ૧૨૯ મારા શત્રુઓ તારા વચન વિસરી ગયા છે,
 તેથી મારી આસ્થાએ મને ક્ષીણ કીધો છે
 ૧૩૦ તારું વચન ધણું નિર્મળ છે,
 માટે તારો સેવક તેની મમતા રાખે છે
 ૧૩૧ હું નાનો તથા ધિકારીઓનો છું,
 તે પણ હું તારા શાસનો જૂનો નથી
 ૧૩૨ તારું ન્યાયીપણું તો અનત ન્યાયીપણું છે,
 ને તારો નિયમ સત્ય છે
 ૧૩૩ શોક તથા દુઃખ મને થયા છે,
 તે પણ તારી આજ્ઞાઓ મારો આનંદ છે
 ૧૩૪ તારા સાક્ષી પ્રદાકાળ ન્યાયયુક્ત છે,
 મને સમજાવ આપ એટલે હું છવીરા

૫ ૩૬

- ૧૩૫ મેં આખા દેશથી વિનતી કરી છે, હે ચઢોવાદ, મને ઉદ્ધાર આપ,
 હું તારા વિધિઓ પાળીશ
 ૧૩૬ મેં તને વિનતી કરી છે,
 મને બચાવ, ને હું તારા સાક્ષી પાળીશ
 ૧૩૭ મેં મજસબાની અગાઉ હાક મારી,
 મેં તારી વાત પર બંદોસો રાખ્યો
 ૧૩૮ તારા વચનનું મનન કરવા સારું
 મારી આખો શતના છેલ્લા પટોર અગાઉ ઉપડી નહ હતી

- ૧૪ તારી કૃપા પ્રમાણે મારી વાણી સામજી,
હે યહોવાહ, તારા ન્યાયવચનો પ્રમાણે મને જીવાડ
૧૧૦ જેઓ બુંદાઈની પાછળ લાગેલા છે તેઓ મારી
પારો આવે છે,
તેઓ તારા નિયમથી વેગળા છે
૧૧૧ હે યહોવાહ, તું પાસે છે,
ને તારી સર્વ આજ્ઞાઓ સત્ય છે
૧૧૨ પૂર્વે મેં તારા સાક્ષ્યાથી બળ્યું છે
કે તેં તેઓને સર્વકાળને માટે સ્થાપ્યા છે

૭ રજા

- ૧૧૩ મારી લાચારી સામુ જોજે ને મને બચાવજે,
કેમકે હું તારો નિયમ વિસરતો નથી
૧૧૪ મારી હિમાયત કર ને મને ખડી લે,
તારા વચન પ્રમાણે મને જીવાડ
૧૧૫ દુષ્ટોથી તારજુ વેગળું છે,
કેમકે તેઓ તારા વિધિઓ શોધતા નથી
૧૧૬ હે યહોવાહ, તારી કૃપા ધણી છે,
તારા ન્યાયવચનો પ્રમાણે મને જીવાડ
૧૧૭ મારા સત્તાવાર તથા મારા યત્નથી વળા છે,
તો પણ હું તારા સાક્ષ્યાથી હડી ગયો નથી.
૧૧૮ મેં વિશ્વાસઘાતીઓને જોયા ને તેઓને ધિક્કારી,
કેમકે તેઓ તારા વચન પાળતા નથી
૧૧૯ હું તારા સાક્ષનો પર કેની મમતા રાખું છું તે
જોજે,
હે યહોવાહ, તારી કૃપા પ્રમાણે મને જીવાડજે
૧૨૦ તારૂં વચન અપથી તે ઇતિ સુધી સત્ય છે,
ને તારા સર્વ ન્યાયવચનો સદાકાળ [રક્તનારા છે]

૭ શીત

- ૧૨૧ સરહારોએ મને વગર કારણે સતાવ્યો છે,
પણ તારા વચનથી મારૂં હૃદય કંપે છે
૧૨૨ મોટી લૂટ મેળવનારની પેઠે
હું તારા વચનથી સંતુષ્ટ થાઉં છું
૧૨૩ જુઠાઈ ઉપર હું દ્વેષ રાખું છું ને તેને ધિક્કારું છું,
પણ તારા નિયમની મમતા રાખું છું
૧૨૪ તારા યથાર્થ ન્યાયવચનોને લીધે
હું રોજ રોજ સાન વાર તારી સ્તુતિ કરું છું
૧૨૫ તારા નિયમ પર પ્રેમ રાખનારાને બહુ શાંતિ
હોય છે,
ને તેઓને કંઈ ધક્કા લાગતો નથી

- ૧૨૬ હે યહોવાહ, મેં તારા તાણી રાહ જોઈ છે,
ને તારી આજ્ઞાઓ પાળી છે
૧૨૭ મારા આત્માએ તારા સાક્ષ્યો પાળ્યા છે,
ને તેમના પર હું ધણેજ પ્રેમ રાખું છું
૧૨૮ મેં તારા સાક્ષનો તથા સાક્ષ્યો પાળ્યા છે,
કેમકે મારૂં બધું ચાલવડજી તને વિદિત છે

૭ તાવ

- ૧૨૯ હે યહોવાહ, મારા પોકારને તારી પાસે આવવા દે,
તારા વચન પ્રમાણે મને સમજાવ આપ
૧૩૦ મારી પ્રાર્થનાને તારી સંન્યુમ આવવા દે,
તારા વચન પ્રમાણે મને જીવાડ
૧૩૧ મારા હોડો તારી સ્તુતિ ઉચ્ચારે,
કેમકે હું મને તારા વિધિઓ શિખવે છે
૧૩૨ મારી જીભ તારા વચન વિષે ખાચન કરે,
કેમકે તારી સર્વ આજ્ઞાઓ ન્યાયી છે
૧૩૩ તારો હાથ મને સહાય કરના તૈયાર થાય,
કેમકે મેં તારા સાક્ષનો પસંદ કર્યા છે
૧૩૪ હે યહોવાહ, હું તારા તારજુને માટે અભિલાષી
થયો છું,
ને તારો નિયમ મારો આનંદ છે
૧૩૫ મારા આત્માને જીવાડ ને તે તારી સ્તુતિ કરશે,
ને તારા ન્યાયવચનો મને સહાય કરે
૧૩૬ હું જુવા પડેલા મેંદાની પેઠે ભડક્યો છું, તારા
સેવકને શોધ,
કેમકે હું તારી આજ્ઞાઓ વિસરતો નથી

ચઢવાડ શીત

- ૧૨૦ મારા દુખમાં મેં યહોવાહને વિનતી
કીધી,
ને તેણે મારૂં સામજી
૨ હે યહોવાહ, જુઠા હોડોથી તથા કપટી જીભથી
મારા આત્માને બચાવ.
૩ દે કપટી જીભ, તને તો તે ઘું કરશે ?
ને તારા તે શા હાલ થશે ?
૪ પરાક્રમીના તીક્ષ્ણ તીરો
તથા કાંચલાના અગારા [તને મળશે ?]
૫ મને અફસોસ છે કે મેં મેં જાણ્યા હું પ્રવાસી છું,
ને દેહારના ડેરાઓમાં વસું છું !
૬ શાંતિ પર દ્વેષ રાખે છે
તેની સાથે હવે તો હું બહુ રહ્યો છું.
૭ શાંતિ આપું છું,

પણ ત્યારે હું બિહું હું ત્યારે તેઓ લડાઈ કરવા માગે છે.

અહવાન ગીત

૧૨૧ હું પર્વતોતરફ મારી આખો ઉચીઠરીયા; ક્યાથી મને સદાય મળે ?

૨ મારી સદાય તે યદોવાહ તરફથી છે;

તેણે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પત્ત કર્યાં

૩ તે તારા પામને કબજા નહિ દેશે;

તારો રક્ષક ઉધી નહિ જશે

૪ જુઓ, ધસાએલનો જે રક્ષક

તે ઉધતો નથી ને નિદ્રાવશ થતો નથી

૫ યદોવાહ તારો રક્ષક છે;

યદોવાહ તારે જમણે હાથે તારૂં આગ્રહાઈન છે

૬ હાડે મૂર્ચ ને રાત્રે ચંદ્ર

તને ઉપદ્રવ કરશે નહિ.

૭ શરૂ શુદ્ધથી યદોવાહ તારૂં રક્ષણ કરશે;

તે તારા આત્માનું રક્ષણ કરશે

૮ હમણાંથી તે સર્વકાળ સુધી

તારા આવવા જતામાં યદોવાહ તારૂં રક્ષણ કરશે.

અહવાન ગીત, રાઈડનું

૧૨૨ ત્યારે તેઓએ મને કહ્યું કે, આપણે યદોવાહને ઘેર જઈએ,

ત્યારે હું આનંદ પામ્યો.

૨ હે યશસ્વિન, તારી જામળોમાં

અમારા પગ રિધર છે

૩ દારૂંધિ ધમારેતોવાળા નગરના જેવું

ચરણદેમ તો બાધિયું છે.

૪ ત્યાં કુળો ચડે છે; યદોવાહનાં કુળો

ધસાએલને સાક્ષીપ થવાને અર્થ,

યદોવાહના નામનો આશાર માનવા છાઈ (ચડે છે).

૫ કેમકે ત્યાં ધનસાક્ષીનાં રાજ્યાસનો—

દાઉદના કુળના રાજ્યાસનો—રથપાવલાં છે

૬ યશસ્વિનની યાત્રિ માગો;

તારા પર શ્રીતિ રાખનારાં સુખકુશળ થાઓ.

૭ તારા કેટલી અંદર સાતિ

ને તારા મેદોની અંદર કુશળતા થાઓ.

૮ મારા હાથએ તથા મિત્રોને લીધે

હવે હું બિહીસ કે, તારામાં શ્રીતિ થાઓ

૯ અમારૂં દેવ યદોવાહના પામને અર્થ

હું તારૂં કબજાનું માનીશ.

અહવાન ગીત

૧૨૩ હે આકાશમાં બિરાજનાર, તારી બાણી હું મારી આખો ઉચી કરું છું.

૨ જુઓ, જેમ દાસોની આંખો પોતાના ધણીએના

હાથ બાણી,

ને જેમ દાસોની આંખો પોતાની શેઠાણીના હાથ

બાણી [તાકેલી રહે છે]

તેમ અમારા ઉપર દયા કરે ત્યાં સુધી

અમારી આંખો અમારા દેવ યદોવાહની બાણી

તાકી રહે, છે.

૩ અમારા પર દયા કર, હે યદોવાહ, અમારા પર

દયા કર;

કેમકે અમે તુચ્છકારથી તદન કાપર થયાં છીએ.

૪ શોખીલાના તુચ્છકારથી

તથા અવિષ્ટોના અપમાનથી

અમારો આત્મા તદન કાપર થયો છે

અહવાન ગીત, રાઈડનું.

૧૨૪ ધસાએલ જેમ કહે કે, હે યદોવાહ અમારા પક્ષમાં ન હોત,

૨ ત્યારે માણસો અમારા પર ચડી આબ્યા ત્યારે

જે યદોવાહ અમારા પક્ષમાં ન હોત,

૩ તો તેઓને કોઈ અમારા ઉપર સખમનાં

તેઓ અમને છવતાજ નથી જાત.

૪ ત્યારે પાણીની રેણી અમને તાણી ભંત;

અમારા છવ ઉપર પૂર ચડત;

૫ ત્યારે વેળનાં મો નં અમારા છવ ઉપર ચડત.

૬ યદોવાહને ધન્ય હો

કે એણે તેઓના દાંતનો તિહાર થવાને અમને

સોંપ્યા નહિ.

૭ શિકારીઓના પાસમાંથી પડેલી પેટ અમારા

છવ બચ્યા છે;

પાસ તો છડી ગયો છે, ને અમે બચ્યા છીએ.

૮ અમારી સદાય તે આકાશ તથા પૃથ્વીને ઉત્પત્ત

કરનાર

યદોવાહના નામમાં છે.

અહવાન ગીત

૧૨૫ યદોવાહનો કરોડો રાંખનારાઓ

શિથિલ પહાડ જેવા છે

કે જે કદી ખસનાર નથી, પણ સદાકાળ રહે છે.

- ૨ જમ યશસ્યેભની આસપાસ પર્વતો છે,
તેમ પોતાના લોકની આસપાસ યહોવાહ
હમણાથી સર્વકાળ સુધી છે
૩ ન્યાયીઓ પોતાના હાથ અન્યાયમા ધાલતા નથી,
તેથી બુઝાઇને સન્યહૃદ તેઓના હિસ્સા પર
ટકરી નહિ
૪ હું યહોવાહ, જેઓ સારા છે ને જેના હૃદય યથાર્થ છે
તેઓનું હું કલ્યાણ કર
૫ જેઓ આડે માર્ગે વળે છે
તેઓને યહોવાહ દુષ્ટાની સાથે ગણશે,
હસાએલ ઉપર શાંતિ યાઓ

ચલવાડ ગીત

૧૨૬ ન્યારે યહોવાહે સિથોનના બહીવાનેને
પાછા આણ્યા,

- ત્યારે અમે સ્વપ્ન બેનારાના જેવા થયા
૨ ત્યારે અમારું મુખ હસ્યા કરતું હતું
ને અમારી છાત્ર ગાયન કર્યા કરતી હતી,
ત્યારે વિદેશીઓએ કહ્યું કે,
યહોવાહે તેઓને માટે ભારે કામ કર્યા છે
૩ યહોવાહે અમારે માટે ભારે કામ કર્યા છે,
જેથી અમે આનંદ પામીએ છીએ
૪ નેજેબની નાજામા પાણી ચઢે છે
તેમ, હું યહોવાહ, અમારા બહીવાનેને પાછા
આણું
૫ જેઓ આસુ પાડતા વાવે છે તેઓ આનંદ સહિત
લજશે
૬ જે કોઇ સુહૃદ્ધર બી લઇને રડતા રડતા નિકળે છે,
તે પોતાની સાથે પુણીઓ લઇને આનંદભરે પાછા
આવશે

ચલવાડ ગીત, સુલેમાનનું

- ૧૨૭ ને-યહોવાહ ધર ન બાધે
તો તેના બાધનારા અમરો ભ્રમ કરે છે,
જે યહોવાહ નગરનું રક્ષણ ન કરે,
તો ચોખીદારનું ભગ્ન કવળ વ્યર્થ છે
૨ વહેણ ઉઠે ને મોટું સુધ
તથા કંઈ વેડી રોટલી ખાવી તે પણ તમારું વ્યર્થ છે,
કેમકે તે પોતાના વહાલા ઉઘતા [હોય તો પણ
તેમને] આપે છે,
૩ જુઓ, છોકરા તો યહોવાહની આપેલી મિલકત છે,

- અર્જસ્થાનનું કળ તેના વરફાત પ્રતિદાન છે
૪ યુવાવરયામાના દીકરા
બળવાનના હાથમાના ખાણુ જેવા છે
૫ જેનો ભાથો તેઓથી કરેલો છે તેને ધન્ય છે;
તેઓ ભાગજમા પોતાના શત્રુઓની સાથે બાલશે
ત્યારે તેઓ લગવારો નહિ

ચલવાડ ગીત

૧૨૮ યહોવાહથી જે ડરે છે ને તેના માર્ગોમાં
ચાલે છે

- તે સર્વને ધન્ય છે
૨ કેમકે હું તારા હાથની મેહેનતનું ખામશ,
હું સુખી થમશ, ને તારું કલ્યાણ થશે.
૩ તારી જો તારા ધરના અંત પુરમાં ફળવંત દ્રાક્ષ-
વેલાના જેવી થશે,
તારા છોકરા તારી મેજની આસપાસ નૈતરક્ષના
રોપ જેવા થશે
૪ જુઓ, યહોવાહથી જે ડરે છે
તેને એવો આશીર્વાદ મળશે
૫ સિથોનમાથી યહોવાહ તને આશીર્વાદ આપશે,
ને તારા આયુષ્યના સર્વ દિવસો સુધી હું યશસ્યે-
મનું કલ્યાણ જોઈશ
૬ હા, હું પોતાના છોકરાના છોકરા જોઈશ
હસાએલને શાંતિ યાઓ

ચલવાડ ગીત

- ૧૨૯ મારા નાનપણથી તેઓએ મને બહુ
હું બંધી છે,
એમ હસાએલ હમણું કહે
૨ મારા નાનપણથી તેઓએ મને બહુ હું બંધી છે,
તો પણ તેઓ મારા પર કાવ્યા નહિ
૩ મારી પીઠ ઉપર હળ ખેડનારાઓએ હળ ચલાવ્યું,
ને લાખા લાખા આસ કાઢ્યા
૪ યહોવાહ ન્યાયી છે,
દુષ્ટોએ બાધેલાં બધોનો તેણે કાપ્યા છે
૫ સિથોન પર જેઓ દ્રેષ રાખે છે
તેઓ સર્વ શરમાઈ ભય તથા પાછા હો
૬ તેઓ ધાબાપરના ધાસના જેવા થાય,
કે જે ખેતી કાઢ્યા અગાઉ કરમાઈ ભય છે,
૭ એથી કાપનાર પોતાનો હાથ,

ને પુજા આંધાર પોતાની બાધ બરનાર નથી.
 વળી પાસે થયને આલ્યા જનારા એવું કહેતા નથી કે,
 યદોવાદનો આશીર્વાદ તમારા પર હો;
 યદોવાદને નામે અમે તમને આશિષ આપીએ
 છીએ.

ચંદવાન ગીત.

૧૩૦ હે યદોવાદ, ઉડાણોમાંથી મેં તને
 વિનવી કીધી.

૨ હે પ્રભુ, મારો સદ સાંભળ,
 મારી પ્રાર્થનાના પોકાર પર
 તારા હાન ધર.

૩ હે ચાહ, જો તું દુઃખ કામો જોઈ છે,
 તો, હે પ્રભુ, કાણુ ઉભો રહી શકે?

૪ પરંતુ તારું કય રહે માટે
 તારી પાસે મારી છે.

૫ હું યદોવાદની સદ જોઈ છું;
 મારો આત્મા સદ જુએ છે;
 ને તેના વચન પર હું આરામ રાખું છું.

૬ સવારની સદ જોનારા કરતાં, —
 હા, સવારની સદ જોનારા કરતાં, —

પ્રભુને સાર મારો આત્મા વધારે સદ જુએ છે

૭ હે ઇસ્રાએલ, યદોવાદનો ભરોસો રાખજે,

કેમકે યદોવાદની પાસે કૃપા છે,

ને તેની પાસે અજુદ ઉદાર છે

૮ ને તે ઇસ્રાએલને

તેનાં સર્વ અપકર્મથી તારશે.

ચંદવાન ગીત.

૧૩૨ હે યદોવાદ, દાઉદનાં સર્વ દુઃખોને
 સંભાર;

૨ તેણે યદોવાદની પાસે કેવા સમ આધા;

૩ યાદુજના સમર્થ [દેવ]ની પાસે તેણે કેવી પ્રતિજ્ઞા
 કીધી કે,

૪ જ્યાં સુધી યદોવાદને સાર હું મકાન ન મેળવું,
 ને યાદુજના સમર્થ [દેવને] સાર રહેદાણ [તૈયાર
 ન કરું],

૫ ત્યાં સુધી હું મારા તંબુમાં નહિ આવું,
 ને મારા પલંગ પર નહિ ચઢું.

૬ ને મારી આખોને ઉધ,
 મારાં પોપચાને નિદ્રા આવવા નહિ દઉં.

૭ જુઓ, એકાધાદ પાસે આપણે તેને વિષે સાંભળ્યું,
 વનનાં છોત્રોમાં તે આપણને મળ્યા.

૮ આપણે તેના મંદિરમાં જઈએ,
 તેના પાયાસતની આગળ તેને બાજીએ.

૯ હે યદોવાદ, તું તારા સામર્થ્યના કાપની સાથે
 તારા વિદ્યામર્યાદામાં આવવાને ઉઠ.

૧૦ તારા ચાલકો ન્યાયોપજાએ પહેરેલા થાય;
 ને તારા બકતો દર્પનાદ કરે.

૧૧ તારા સેવક દાઉદની ખાતર
 તારા અભિષિકાનું મુખ પાણું ન ફેરવ.

૧૨ યદોવાદે દાઉદના પ્રત્યે સત્ય પ્રતિજ્ઞા કરી;
 તે એથી ફરી જશે નહિ;

હું તારી આદી પર તારા સંતાનને બેસાડીશ.

૧૩ જો તારા હીકરા મારો મગ

૧૮ તેના શત્રુઓને દુઃલાજથી વેચિત કરીશ,
પણ તેના પાતા પર તેનો મુગ્ધ ડીપશે

ચઢવાડ ગીત કાઠેડ

૧૩૩ બાધઓ સંપીને રહે
તે કેવુ સારૂ તથા શોભતું છે !
૨ તે માયા પરના મૂલ્યવાન તેલના જેવું છે,
જે તેલ ઢાંઢી, હા, હારનળી દાદી સુધી,
ને તેના વજ્રની કોર સુધી ઉતરી આવ્યું હતું
૩ વળી તે હેમન પર્વતપરનું ઝાડળ,
તથા સિંચોનના પર્વતો પરના ઝાડળ જેવું છે,
કેમકે યહોવાહે ત્યાં આશીર્વાદ
એટલે અનંતકાળનું યવન ફરમાવ્યું

ચઢવાડ ગીત.

૧૩૪ રે યહોવાહના ધરમા રાને ઉભા રહે-
નારા, યહોવાહના સર્વ સેવકો,
તમે યહોવાહને સ્તુત્ય માનો
૨ પવિત્રાધમા તમે તમારા હાથ ઉઘાડીને
યહોવાહને સ્તુત્ય માનો
૩ આકાશ તથા પૃથ્વીને ઉત્પન્ન કરનાર યહોવાહ
સિંચોનમાથી તમે આશીર્વાદ આપો

૧૩૫ યહોવાહની સ્તુતિ કરો;
યહોવાહના નામની સ્તુતિ કરો;
હે યહોવાહના સેવકો, તમે તેની સ્તુતિ કરો;
૨ યહોવાહના ધરમા,
આપણા દેવના ધરના આગણ્યમા ઉભા રહેનારા
[તેની સ્તુતિ કરો]
૩ તમે યહોવાહની સ્તુતિ કરો, કેમકે યહોવાહ
ઉત્તમ છે,
તેના નામની સ્તુતિ માઓ, કેમકે તેમ કરવું
શોભતું છે.
૪ કેમકે યહોવાહે પોતાને સારૂ યાદુબને પસંદ કર્યો છે,
પોતાની ખાસ મિલકત થવા સારૂ તેણે ઇસ્રાએલને
[પસંદ કર્યો છે]
૫ કેમકે દુઃખલુ ઠુંકે યહોવાહ મોગા છે,
આપણે પ્રયુ સર્વ દેવો કરતા મોટો છે
૬ આકાશમાં તથા પૃથ્વીમા, સમુદ્રોમા તથા સર્વ
વસ્તુઓમા,
યહોવાહને જ જ સારૂ લાગ્યું, તે સર્વ તેને કીધું છે

૭ પૃથ્વીના ઉગ્રથી તે વાદળા ચઢાવે છે,
વરસાદને સારૂ તે વિજળી ઉપજાવે છે,
પોતાના કાકારોમાથી તે વાયુ કાઢે છે.
૮ મિસરમા તેણે માણસોના તથા પશુઓના
પ્રથમ જનિતોને માર્યા
૯ હે મિસર, તારા મધ્યે, ફારૂન ઉપર, તથા તેના
સર્વ સેવકો ઉપર,
તેણે ચિન્હો તથા ચમત્કારો મોકલ્યા
૧૦ તેણે ધણા દેસો માર્યા,
તેણે પરાક્રમી રાજાઓને સંહાર કર્યો,
૧૧ અમેરીઓના રાજા સીહોનને,
તથા બાશાનના રાજા ઓગને,
ને કનાનના સર્વ રાજાઓને [તેણે માર્યા],
૧૨ ને તેઓને દેરા વારસામા,
હા, પોતાના લોક ઇસ્રાએલને વારસામા આપ્યા.
૧૩ હે યહોવાહ, તારૂ નામ અનંતકાળ [ટકનાર] છે,
હે યહોવાહ, તારૂ સ્મરણ પેઢી દર પેઢી સુધી [ટકી
રહેનાર] છે
૧૪ કેમકે યહોવાહ પોતાના લોકોને ન્યાય કરશે,
ને પોતાના સેવકો વિષે અનુતાપ કરશે.
૧૫ વિદેશીઓની મૂર્તિઓ તો સોના રૂપાની,
માણસોના હાથથી બનેલી છે
૧૬ તેઓને મ્હો હોય છે, પણ તેઓ બોલતી નથી,
આઓ હોય છે, પણ તેઓ ભેટી નથી
૧૭ કાનો હોય છે, પણ તેઓ સામગીતી નથી,
ને તેઓના મુખમા કંઈ શ્વાસ નથી
૧૮ તેઓના બનાવનારા,
તેમજ તેઓના પર કરોડો રાખનારા સર્વે તેમના
જેવા થશે
૧૯ હે ઇસ્રાએલપુત્રો, યહોવાહને સ્તુત્ય માનો,
હારનપુત્રો, તમે યહોવાહને સ્તુત્ય માનો,
૨૦ લેવીપુત્રો યહોવાહને સ્તુત્ય માનો,
યહોવાહથી બીનારા, તમે યહોવાહને સ્તુત્ય માનો
૨૧ યરૂશાલેમમા વસનાર યહોવાહને
સિંચોનમાથી ધન્ય થાઓ
યહોવાહની સ્તુતિ કરો

૧૩૬ યહોવાહની સ્તુતિ માઓ, કેમકે
ઉત્તમ છે,
ને તેની કૃપા અનંતકાળ [ટકનાર] છે
૨ દેવાના દેવની સ્તુતિ માઓ,

- ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૭ પ્રકૃત્યોના પ્રભુની સ્તુતિ ગાઓ,
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૮ જ્યોત્સ્વો મોટા ચમત્કારો કરનાર છે [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૯ જો પોતાના ડહાપણવડે આકાશો ઉત્પન્ન કર્યા છે [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૦ જો પાણીપર ભૂમિને વિસ્તારી છે [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૧ મોટી જ્યોતિષોના બનાવનારની [સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૨ દિવસ પર અમલ કરવાને જોણે સૂરજ બનાવ્યો [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૩ રાત ઉપર અમલ કરવાને ચંદ્ર તથા તારા બનાવ્યા [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૪ પ્રથમ જનિતોને સંહારીને જોણે મિસરને માયો [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૫ વળી તેઓની મધ્યેથી ઇસ્રાએલને કાઢી લાવનારની [સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૬ બળવાન બુલ તથા હાંના કરેલા દ્વાપવડે તેઓને કાઢી લાવનારની [સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૭ લાલ સમુદ્રના જોણે જે ભાગ કર્યા [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૮ અને તેની વચ્ચે યહને ઇસ્રાએલને પાર ચલાવનારની [સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૯ અને ફારૂન તથા તેની ફોજને લાલ સમુદ્રમાં ઝટકી પાડનારની [સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૦ જો પોતાના લોકોને અરવ્ય પાર દોરી લીધા [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.

- ૧૦ મોટા રાજ્યોને મારનારની [સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૧ અને નામોક્તિ રાજ્યોને સંહારનારની [સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૨ જોટલે અમોરીઓના રાજ સીદોનને [સંહારનારની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે;
 ૨૦ તથા બાશાનના રાજ ઓઝને [સંહારનારની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૧ અને તેઓનો હેશ જોણે વારસામાં આપ્યો [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૨ હા, જોણે તે પોતાના સેવક ઇસ્રાએલને વારસામાં આપ્યો [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૩ આપણી દીનાવસ્થામાં જોણે આપણને સંતાર્યા [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૪ અને જોણે આપણા શત્રુઓના હાથમાંથી આપણને છોડાવ્યા છે [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૫ જો બધાં પ્રાણીઓને ખોરાક આપે છે [તેની સ્તુતિ ગાઓ],
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૬ આકાશના દેવની સ્તુતિ ગાઓ,
 ક્રમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.

૧૩૭ બાબેલની નદીઓને કાઢે અને બેકા, ને સિયોનનું સ્મરણ કરતા અમે રજા.
 ૨ અને તે મધ્યનાં ઝાડ ઉપર અમે અમારી સગરો ટાંચી લીધી.
 ૩ ક્રમકે ત્યાં અમને બનીમાં લઈ બંનારાઓએ અમને નીત ગાવાનું ફરમાવ્યું;
 ને અમારા પવનવારાઓએ કહ્યું કે, અમને અમત થાય
 માટે સિયોનનાં નીતોમાંનું કાઢ ગાઓ.
 ૪ પણ પાશા દેગમાં
 અને યહોવાદનું નીત કેમ ગાઈ રાંચીએ ?
 ૫ હે યહોવાલેમ, જો દુ તને વિચરે

તો મારો જમણો હાથ [યોતાનું કર્તવ્ય] વિસરે.

૬ જો હું તારૂં સ્મરણ ન કરું,
ને જો મારા મુખ્ય આનંદ કરતા

ચરણોમને ક્રોધ ન માનું

તો મારી જીભ મારા તાળવાને ચોટી ભય

૭ હે યહોવાહ, ચરણોમનો દિવસ

કે જોમા અદોમપુત્રો કહેતા હતા

કે તેને જડમૂળથી ઉખેડી નાખો,

તે દિવસ ચાંદ રાખી તેમને જોઇ લેજો.

૮ હે નારા પામનારી બાબેલની દીકરી,

તેં અમારા પ્રત્યે જે વર્તન ચલાવ્યું છે

તેવુંજ વર્તન તારા પ્રત્યે જે કોઇ ચલાવે તેને ધન્ય છે

૯ જે કોઇ તારા બાળકોને પકડીને

પત્થર પર અડધાવે તેને ધન્ય છે

દાઉદ [ગીત]

૧૩૮ હું પૂર્ણ હૃદયથી ઉપકારસ્તુતિ કરીશ;
દેવોની આગળ હું તારા સ્તોત્ર આદર

૨ હું તારા પવિત્ર મંદિરની ભણી ભજન કરીશ,

ને તારી કૃપા તથા સત્યતાને લીધે હું તારૂં નામ
વખાણીશ;

૩ કેમકે તારા સર્વ નામ કરતા તેં તારા વચનનું મહા-
ત્વ વધાર્યું છે

૪ મેં વિનવતી કરી તેજ દિવસે તેં મને ઉત્તર આપ્યો,
ને મારા આત્માને બળ આપી મોટો કાંધો

૫ હે યહોવાહ, પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યો તારી સ્તુતિ
કરશે,

૬ કેમકે તેઓએ તારા મુખના વચન સાંભળ્યા છે

૭ હા, તેઓ યહોવાહના માંમે વિશે ગારો,

૮ કેમકે યહોવાહનો મહિમા મોટો છે

૯ યહોવાહ મોટો છે તો પણ તે રાકડાને જીએ છે,

પણ ગર્વિષ્ટોને તે વેગળેથી ઓળખે છે

૧૦ જો મારે સંકટમાં ચાલવું પડે તો પણ તું મને
જીવાડીશ,

૧૧ મારા શત્રુઓના ક્રોધની સામે તું તારો હાથ લાગો
કરીશ,

૧૨ ને તારો જમણો હાથ મને તારશે

૧૩ મારા વિષેની વાતો યહોવાહ પૂર્ણ કરશે,

૧૪ હે યહોવાહ, તારી કૃપા સદાકાળ [ટકનાર] છે,

૧૫ તારા હાથના કામોનો ત્યાગ તું ન કર.

મુખ્ય ગવૈયાને સારૂ, દાઉદ ગીત

૧૩૯ હે યહોવાહ, તેં મને તપાસ્યો તથા
ઓળખ્યો છે

૨ મારૂં બેસણું તથા મારૂં ઉઠવું તે તું જાણે છે;

૩ મારો વિચાર તું વેગળેથી સમજે છે

૪ મારૂં ચાલવું તથા સુવું તે પણ તું તપાસી જુએ છે,

૫ ને મારા બધા માર્ગો તું માહિતગાર છે

૬ કેમકે મારી જીભની બધી વાતો,

જો, હે યહોવાહ, તું પ્રેરેપૂરી જાણે છે

૭ આગળ પાછળ તેં મને ઘેરી લીધો છે,

૮ ને તારા હાથે મને ઝાલ્યો છે

૯ આલું જ્ઞાન મને તો આશ્ચર્ય પમાડનાર છે,

૧૦ તે ઉચ્ચ છે, હું તેને કળા રાકતો નથી

૧૧ તારા આત્મા પાસેથી હું ક્યા ભઉં?

૧૨ ને તારી સન્મુખથી ક્યા નાસું?

૧૩ જો હું આકાશમાં ચડી ભઉં તો તું ત્યા છે;

૧૪ ને જો હું શેઓલમાં મારી પધારી કર તો ત્યા પણ
તું છે.

૧૫ જો હું પરાંદિયાની પાંખો લઇને

સમુદ્રને પેલે પાર જઇ વસું,

૧૬ તો તારો હાથ ત્યા પણ મને દોરશે,

૧૭ ને તારો જમણો હાથ મને ઝાલી રાખશે

૧૮ જો હું કહું, અધકાર તો નિશ્ચે મને ઢાકશે,

૧૯ ત્યારે રાત મારી આસપાસ અજવાળા રૂપ ધરી.

૨૦ અધકાર પણ તારાથી સંતાડતો નથી,

૨૧ પણ રાત દિવસની પેઠે પ્રકાશે છે,

[તારી આગળ] અધકાર ને અજવાળું સરખાનું છે

૨૨ મારૂં અંત કરણું તેં ધડચું છે,

૨૩ ને મારી માતા પેટમાં તેં મને બનાવ્યો છે

૨૪ ભય તથા આશ્ચર્ય પમાડે એવી રીતે હું રચાયો

હું, માટે હું તારી ઉપકારસ્તુતિ કરીશ,

૨૫ તારા કામ આશ્ચર્યકારક છે

૨૬ એ મારો જીવ સારી પેઠે જાણે છે.

૨૭ હું ન્યારે ગુપ્તમાં રચાયો

૨૮ ને પૃથ્વી પર છેક નીચલા ભાગમાં વિવિધ કરા-

મતે ગોઠવાયો

૨૯ ત્યારે પણ મારો બાપો તને અભણ્યો ન હતો

૩૦ મારો ગર્ભ પણ તારી આંખોએ જોયો છે,

૩૧ ને મારા [અંગો] માનું એક પણ ન હતું

૩૨ ત્યારે પણ તેઓ સર્વ તારા પુસ્તકમાં લખેલા હતા,

- તેમ તેઓના ઠરાવેલા સમયે પાલુ [લખેલા હતા]
 ૧૭ હે ઇશ્વર, તારા વિષેના વિચારો મને કેટલા બધા
 મૂલ્યવાન લાગે છે !
 તેઓની સખ્યા કેટલી બધી મોટી છે !
 ૧૮ જો હું તેઓને અલુવા ભઉં તો તેઓ રેતીનાં કણ
 કરતા વધારે થાય ,
 ન્યારે હું ભય ત્યારે હું દહાડા તારી સાથે છું
 ૧ હે ઇશ્વર, તું દુષ્ટોને મારે [નહિ છું] ?
 તે ખુબી માણસો, મારાથી દૂર ભળ્યો
 ૨૦ તેઓ તારા વિષે ભુલુ બોલે છે ;
 તારા શત્રુઓ વ્યર્થ કૃલાઈ ભય છે
 ૨૧ હે યહોવાહ, તારો દુષ્ કરનારાનો દ્વેષ હું શું ન કરું
 ને જેઓ તારી સામા ઉઠે છે તેઓના ધિકાર હું
 શું ન કરું ?
 ૨૨ હું પુરી રીતે તેઓનો દ્વેષ કરૂ છું,
 તેઓને હું મારા શત્રુઓ અલુ છું
 ૨૩ હે ઇશ્વર, મને તપાસ, ને માત્ર અવ કરજી ભલું,
 મને પારખ, ને મારા વિચારો બાપી લે,
 ૨૪ ને મારામા કંઈ ભુલી ચાલ હોય તો તે તું જાણે,
 ને મને સનાતન માર્ગમા ચલાવજે

પ્રખ્ય ગર્વવાને સાથ , દાઉત ગીત

૧૪૦ હે યહોવાહ, ભુડા માણસથી મને
 બચાવ ,

- ભુલમગાર માણસથી માત્ર રક્ષણ કર
 ૨ તેઓ દહયમા અપકારો કહેવે છે,
 ને નિત્ય લડાઈઓ કરાવે છે
 ૩ તેઓએ પેતાની છબ સાપના જેવી સજ છે ,
 તેઓના હોઠો વગે એરુન વિષ છે (સેલાહ)
 ૪ હે યહોવાહ, દુષ્ટોના હાથથી માત્ર રક્ષણ કર,
 મારા માર્ગને ખરેખર પહોચાડવા જેઓએ ધાર્યું છે
 એવા ભુલમગાર માણસથી મને બચાવ
 ૫ અવિષ્ટોએ મારે સાથ પાસ તથા ઠોરીઓ ગુપ્ત
 રીતે પાધર્યા છે ;
 તેઓએ માર્ગને પડખે ભળ પ્રસારી છે,
 મારે સાથ ફાંસા નાખ્યા છે (સેલાહ)
 ૬ મેં યહોવાહને કહ્યું, તું મારો દેવ છે,
 હે યહોવાહ, મારી આજીવની વાણી સાબળ
 ૭ મેં યહોવાહ પ્રભુ, મારા તારણના સામગ્ર્ય,
 લગાઈને વિવસે તેં મારું માથું ઢાંપ્યું છે.

- ૮ હે યહોવાહ, તું દુષ્ટોની ઇચ્છા પુરી ન કર;
 તેઓનો ઇરાદો સફળ ન કર, રખે તેઓ કુલાઈ
 ભય. (સેલાહ)
 ૯ મને ઘેરો ધાલનારામા જે મુખ્ય છે
 તેઓના હોઠાથી કરાયેલા અપકાર તેમના પોતા
 પર આવી પડે ;
 ૧૦ તેઓના પર ધમધમતા અંગારા પડે ;
 તેઓ અગ્નિમા નખાય ;
 એવા ખાડાઓમા પડે કે તેઓ પાળા ઉઠે નહિ
 ૧૧ ભુલુ બોલનાર માણસ પૃથ્વીમા કાયમ નહિ થયે ;
 ભુલમગાર માણસને પાડવાને ભુડાઈ તેની પછવાડે
 લાગશે
 ૧૨ યહોવાહ તો દુ.ખીની દાઈ સાબળશે,
 ને ગરીબોનો હક ભળવશે, એ હું ભલું છું
 ૧૩ ન્યાયીઓ ખરેખર તારા નામનો આશાર માનશે ;
 યથાર્થ પુરૂષો તારી સન્મુખ રહેશે

દાઉત ગીત

૧૪૧ હે યહોવાહ, હું તને વિનવતી કરૂ છું, તું
 મારે સાથ ઉત્તાવળ કર;

- ન્યારે હું તને વિનવતી કરૂ ત્યારે તું મારી વાણી
 સાબળ.
 ૨ મારી પ્રાર્થના તારી સન્મુખ ધૂપ જેવી થાઓ,
 ને મારા હાથોનું ઉચ્ચ થવું તે સધ્યાકાળના ચક્ત્રના
 જેવું થાઓ
 ૩ હે યહોવાહ, મારા મુખ પર ચોખી રાખ ;
 મારા હોઠોનું દ્વાર સંચાળ
 ૪ કોઈ ભૂડી વાત બાપી મારા અંત. કરજીને વળવા ન દે ;
 એ સાથ કે અન્યાય કરનારાની સાથે
 દુષ્ટ કર્મ કરવામા હું સામેલ ન થાઉં ;
 ને તેઓના મિષ્ટાન્નમાથી મને ખાવા ન દે
 ૫ ન્યાયી માણસ મને ફટકા મારે તે હું કૃપા સમજશે ;
 તે મને કપકો દે, તે તો માથા પર રેડેલા તેલના
 જેવા થશે ;
 માત્ર માથું તેનો નકાર નહિ કરે ;
 તથાપિ તેઓના હું ખમા હું પ્રાર્થના કર્યું કરીશ
 ૬ તેઓના ન્યાયાધીશોને પર્વતની ટોચ ઉપરથી પાડી
 નાખવામા આવ્યા છે,
 તેઓ મારો વચન સાબળશે કેમકે તેઓ મોઠા છે
 ૭ જેમ કોઈ ભૂમિ ખેડે છે ને ખોદે છે

તેમ આમારાં હાડકાં કબરના મુખ આગળ વિભરી
નાણેલાં છે

૮ પણ, હે યહોવાહ પ્રભુ, મારી દષ્ટિ તારી ભણી છે,
તારાજી ઉપર મારો બરોસો છે; મારા આત્માને
નિરાધાર ન મૂક.

૯ જે પાસો તેઓએ મારે સાડ નાખ્યા છે તેઓથી,
ને દુષ્ટ માણસોની ભળથી, મને બચાવ

૧૦ દુષ્ટા પોતાની ભળોમાં સપડાઈ ભય,
એટલામાં દુ ખચી ભઈ.

સર્વે શુભામાં હતા તે વખતનું તેવું માસ્તીસ પાવેના.

૧૪૨ હું મારી વાણીથી યહોવાહને વિનંતી
કરું છું;

મારા સાદથી યહોવાહને આજીજી કરું છું

૨ હું તેની સન્મુખ મારી દાદ રેડું છું;

ને તેની આગળ મારું સકટ પ્રવર કરું છું.

૩ ન્યારે મારો આત્મા મારામાં નિર્ગત પથો હતો,
ત્યારે તે મારી વાટ ભણી હતી.

જે રસ્તામાં હું ચાલું છું તેમાં તેઓએ મારે માટે
પાસ સત્તાની મુક્યા છે.

૪ મારે જમણે હાથે જો, કેમકે મને ઝીઝખનારો
કોઈ નથી;

મારે આસરો નથી; કોઈ માણસ મારા આત્માની
કાળજી રાખનાર નથી.

૫ હે યહોવાહ, મેં તને વિનંતી કરીને કહ્યું કે,
તુંજ મારો આસરો છે;

ને મારી હંદગી પર્વત તું મારો વારસો છે.

૬ મારા પોકાર પર કાન ધર, કેમકે હું બહુ દુઃખિત
થઈ ગયો છું;

મારા સતાવનારાનાં હાથમાંથી મને છોડાવ, કેમકે
તેઓ મારા કરતાં બળવાન છે.

૭ હું તારા નામની રક્ષિતી કરું, એ માટે તું મારા જીવને
કેદમાંથી કાઢી લાવ;

ન્યાયીઓ મારી આસપાસ ફરી વળશે,

• કેમકે તું મારી સાથે ઉદારતાથી વર્તશે.

૧ અને તારા સેવકની સાથે ન્યાયની રૂએ ન વર્તે,
કેમકે તારી નજરમાં કોઈ સજીવ માણસ ન્યાયી
કરશે નહિ.

૨ કેમકે શત્રુએ મારા આત્માને સતાવ્યો છે;

ને મારા જીવને ભૂમિ સરસો કબાળ્યો છે;

તેણે મને ઘણાં દહાડાના મરેલાની પેઠે અંધકારમાં
પૂર્યો છે.

૪ માટે મારો આત્મા મારામાં મુકાઈ ગયો છે;

ને મારા અંતઃકરણ બહરાયતું છે.

૫ હું પ્રત્યીનકાળના દિવસોનું સ્મરણ કરું છું;

તારાં સર્વે કૃત્યોનું ધ્યાન ધરું છું;

ને તારાં હાથનાં કામોનો વિચાર કરું છું.

૬ હું મારા હાથ તારી ભણી પ્રસાદ કરું છું;

મુકી ભૂમિની પેઠે મારો જીવ તારે સાડ વરસે છે.
(સેલાહ).

૭ હે યહોવાહ, મને વહેલો ઉત્તર આપ; મારા
આત્માનો ક્ષય ધાય છે;

તાજે મુખ મારાથી ન સતાડ,

રખે હું આઠમાં ઉતરનારાના જેવો થાઉં

૮ સવારે તારી કૃપા મને જણાવ,

કેમકે હું તારા પર બરોસો રાખું છું;

જે માર્ગમાં મારે ચાલવું જોઈએ તે મને બતાવ,

કેમકે હું મારો જીવ તારી ભણી ચલાવું છું.

૯ હે યહોવાહ, મારા શત્રુઓથી મને બચાવ;

તારે શરણે હું આવ્યો છું.

૧૦ તારી ઇચ્છા કરવા મને શિખવ, કેમકે તું મારો
દેવ છે;

તારો આત્મા જે ઉત્તમ છે તે મને પવિત્રતાના
દેશમાં દોરે.

૧૧ હે યહોવાહ, તારા નામને લીધે મને જીવાડ;

તારા ન્યાયીપણાએ મારો જીવ સંકટમાંથી કાઢ.

૧૨ અને તારી કૃપાએ તું મારા શત્રુઓને કાપી નાખ,

ને મારા આત્માના સતાવનારાનો નાશ કર;

કેમકે હું તારો સેવક છું.

સર્વેશ્વર [મીત].

મારો જડ તથા મારો બચાવનાર છે ;
 મારી હાથ તથા જોના પર મારો બરોસો છે તે
 તેજ છે ;
 તે મારા લોકોને મારે તાબે કરે છે
 ૭ હે યદોવાહ, માણસ તે શા લેખામાં છે, કે તું તેની
 ઓળખાણ રાખે છે,
 ને માણસનો પુત્ર [કોણ] કે તું તેને ગણકારે છે !
 ૪ માણસ તો શ્વાસ જેવું છે,
 તેના દિવસો ચાલી જવાના હોય છે.
 ૫ હે યદોવાહ, તારા આકાશોને નમાવીને ઉતરી આવ્યો;
 પર્વતોને સ્પર્શ કર, ને તેઓ ધ્રુવમારો કાંઠો.
 ૬ વિજળી ચમકાવીને તેઓને વિખેરી નાખ;
 તારાં બાણ છોડીને તેઓનો નાશ કર.
 ૭ ઉપરથી તારા હાથ પહોંચ્યાં ;
 મારે છુટકારે કર; ને છડાં પાણીઓથી,
 પાકાઓના હાથથી, મને બચાવ.
 ૮ તેઓનું મુખ બંધ બાપણ કરે છે,
 ને તેઓનો જમણો હાથ તે જુઠાઈનો જમણો
 હાથ છે.
 ૯ હે દેવ, હું તારે સાથે નહું ગીત ગાઈશ;
 સાંભળી લઉં છું તારે સાથે રતોત્ર ગાઈશ.
 ૧૦ તે રાત્રીએને તારણ આપનાર છે;
 પોતાના સેવક દાઉદને જુદી તરવારથી બચાવ-
 નાર છે.
 ૧૧ મારો છુટકારો કર, ને પારકાઓના હાથથી મને
 બચાવ;
 તેઓનું મુખ મિથ્યા બાપણ કરે છે,
 ને તેઓનો જમણો હાથ તે જુઠાઈનો જમણો
 હાથ છે.
 ૧૨ અમારા હીંમત પોતાની યુવાવસ્થામાં વધેલા રોપા
 જેવા છે;
 અમારી દીકરીઓ રાત્રીમેઢેલના જેવી સણમરેલી
 ખુણાની ધાંતલીઓ જેવી છે;
 ૧૩ અમારી વખારો વિવિધ સામગ્રી પૂરી પાડે એવી
 બરપૂર છે;
 અમારાં ઘેરાં અમારા વાડાઓમાં દબરો ને દસ
 દબરો બચાં જણનારાં છે;
 ૧૪ અમારા બજારો બાર ઉચકવામાં જળરા છે;
 - આજે પાંડનાર કોઈ નથી; ને નિકળી જનાર કોઈ
 નથી;

અમારી યેરીઓમાં કંઈ જૂન નથી
 ૧૫ આવા જે લોકો છે તેઓને ધન્ય છે;
 હા, જેઓનો દેવ યદોવાહ છે તેઓને ધન્ય છે.
 સ્તવન[ગીત]; તદઉત્તર.
 ૧૪૫ હે મારા દેવ, મારા રાજા, હું તને મોટો
 માનીશ;
 ને સદા સર્વદા હું તારા નામને સ્તુત્ય માનીશ.
 ૨ દરરોજ હું તને સ્તુત્ય માનીશ;
 ને સદા સર્વદા હું તારા નામની સ્તુતિ કરીશ
 ૩ યદોવાહ મોટો ને બહુજ સ્તુતિપાત્ર છે;
 ને તેનું માહાત્મ્ય અચોક્ષ્ય છે.
 ૪ પેઠી દર પેઠી તારાં કામનાં વખાણ થશે,
 ને તારા પરાક્રમનાં કૃત્યો પ્રગટ કરવામાં આવશે.
 ૫ તારા ગૌરવના મહત્વની શોભા
 તથા તારાં આશ્ચર્યકારક કામોનું મનન હું કરીશ.
 ૬ અને લોકો તારાં બર્ચકર કૃત્યોના સામર્થ્ય વિશે
 બોલશે,
 ને હું તારા માહાત્મ્ય વર્ણવીશ.
 ૭ તેઓ તારા પુષ્કળ પરાંપકારનું સ્મરણ બહુજ
 ઉચ્ચારશે,
 ને તારા ન્યાયીપણા વિશે ગાયન કરશે.
 ૮ યદોવાહ કૃપાળુ તથા રહેંભી છે;
 તે કોપ કરવે ધીમે તથા અતિ કડ્ડામય છે.
 ૯ યદોવાહ સર્વને દિતકારક છે;
 ને પોતાનાં સર્વ કામો પર તેની રહેંભ છે.
 ૧૦ હે યદોવાહ, તારાં સર્વ કામ તારો આચાર માનશે,
 ને તારા ભક્તો તને સ્તુત્ય માનશે.
 ૧૧ તેઓ તારા રાત્ર્યના ઈશ્વર વિશે બોલશે,
 ને તારાં પરાક્રમી કામો સંબંધી સલામણ કરશે;
 ૧૨ અને એથી માનવપુત્રો તેનાં પરાક્રમી કામ,
 વથા તેના રાત્ર્યના ગૌરવની શોભા જાણશે.
 ૧૩ નાં રાત્ર્ય તે સર્વકાળ સુધી ટકનારું રાત્ર્ય છે,
 ને તારા ધર્મીપણ તે પેઠી દર પેઠી [ટકી રહે છે]
 ૧૪ સર્વ પડનારાને યદોવાહ આધાર આપે છે;
 ને સર્વ ઉભાઓને તે ઉભા કરે છે.
 ૧૫ સર્વની દૃષ્ટિ તારી વરફ વહાળી રહે છે;
 ને યોગ્ય સમયે તું તેઓને તેઓનું અન્ન આપે છે.
 ૧૬ હું તારો હાથ ખેલે છે,
 ને સર્વ સજીવોની ઇચ્છા તૃપ્ત કરે છે.
 ૧૭ પોતાના સર્વ માર્ગોમાં યદોવાહ ન્યાયી છે,

ને પોતાના સર્વ કામોમા કૃપાળુ છે
 ૧૮ જેઓ તેની વિનવી કરે છે,
 એટલે જેઓ સત્યવાદી તેની વિનવી કરે છે,
 તે સર્વની પાસે યહોવાહ છે
 ૧ તેનાથી બીનાશની ધમ્મા તે તૃપ્ત કરશે,
 તે તેઓને પોષક પશુ સામગ્રી, ને તેઓને તારશે
 ૨૦ જેઓ યહોવાહ પર પ્રેમ રાખે છે તે બધાઓનું તે
 રક્ષણ કરે છે,
 પશુ સર્વ દુષ્ટોના તે સહાર કરે છે
 ૨૧ માત્ર સુખ યહોવાહની સ્તુતિ ઉચ્ચારશે,
 ને સર્વ માણસના સદા સર્વદા તેના પવિત્ર નામને
 સ્તુત્ય માને

૧૪૬ યહોવાહની સ્તુતિ કરો,
 રે મારા આત્મા, યહોવાહની સ્તુતિ કર
 રે મારી હૃદયી પર્યંત હું યહોવાહની સ્તુતિ કરીશ,
 મારી હયાતીના અંત સુધી હું મારા દેવને સાથે
 ગાયન કરીશ
 ૩ શબ્દો પર ભરોસો ન રાખ, તેમજ માણસનાં
 પર પશુ નહિ,
 કેમકે તેની પાસે તારણ નથી
 ૪ તેને પ્રાણ નિકળી જાય છે, [તેનું શરીર] ભૂમિમા
 ખાણું મળી જાય છે,
 તેજ દિવસે તેની ધારણાઓના નાશ થાય છે
 ૫ જેની સહાય યાદુઓ દેવ છે,
 ને જેની આશા પોતાના દેવ યહોવાહ પર છે, તેને
 ધન્ય છે
 ૬ આકાશ, પૃથ્વી, સમુદ્ર તથા જે બધું તેઓમા છે
 તેના ઉત્પત્તકર્તા યહોવાહ છે,
 તે સદા સત્યના રાખનાર છે
 ૭ તે હું ખીની દાદ સામળે છે,
 ભૂખ્યાને અન્ન આપે છે,
 કેદીઓને યહોવાહ છોડાવે છે
 ૮ યહોવાહ આધળાઓને દેખતા કરે છે,
 યહોવાહ દબાએલાઓને ઉઠા કરે છે,
 યહોવાહ ન્યાયીઓ પર પ્રીતિ રાખે છે
 ૯ યહોવાહ પ્રવાસીઓનું રક્ષણ કરે છે,
 તે અનાથોને તથા વિધવાઓને સમાજે છે,
 પશુ દુષ્ટોના માં તે અવળો પાડે છે
 ૧૦ યહોવાહ સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે,

હે સિયોન, તારો દેવ પેઢી દર પેઢી સુધી [રાજ્ય
 કરશે]
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો

૧૪૭ યહોવાહની સ્તુતિ કરો,
 કેમકે આપણા દેવનું સ્તોત્ર આજે
 સાથે તથા શોભતું છે,
 સ્તુતિ કરવી એ ઘટતું છે
 ૨ યહોવાહ યજ્ઞશાલેમને બાંધે છે,
 ઇસ્રાએલના વેરાઇ ગએલાને તે એકઠા કરે છે
 ૩ હૃદયભગ યએનાને તે સમા કરે છે,
 ને તેઓના ધા રૂઝાવે છે
 ૪ તે તારાઓની ગણતરી કરે છે,
 ને સર્વને નામો આપે છે
 ૫ આપણો પ્રભુ મોટો ને ધણો પરાક્રમી છે,
 તેની બુદ્ધિનો પાર નથી
 ૬ યહોવાહ નમ્ર [જનોને] ચઢાવે છે,
 દુષ્ટોને તે જમીનદોસ્ત કરી નાખે છે
 ૭ યહોવાહનો આભાર માનતા ગાઓ,
 વીણાથી આપણા દેવને સાથે સ્તોત્ર ગાઓ
 ૮ તે આકાશને વાદળાથી ઢાંકે છે,
 પૃથ્વીને સાથે તે વરસાદ તૈયાર કરે છે,
 ને પહાડો પર તે ધાસ ઉઠાવે છે
 ૯ ધ્યુને, તેમજ કાગડાના પોષકારનાર બચ્ચાને પશુ
 તે ખોરાક આપે છે
 ૧૦ ઘોડાના બળથી તે પ્રસન્ન થનો નથી,
 ને માણસના પગના ભેરથી તે રાજ થતો નથી
 ૧૧ જેઓ તેનાથી બીદે છે, ને તેની કૃપાની આશા
 રાખે છે,
 તેઓ પર યહોવાહ રાજ રહે છે
 ૧૨ હે યજ્ઞશાલેમ, યહોવાહને વખાણું,
 હે સિયોન, તારા દેવની સ્તુતિ કર
 ૧૩ કેમકે તેણે તારા દ્વારોની ભુગળો મળખૂત કીધી છે,
 તારા મધ્યે તારા ઊંચરાને આશીર્વાદ કીધો છે
 ૧૪ તારી સીમોમાં શાંતિ ફેલાવીને
 સરસ ધઉથી તે તને તૃપ્ત કરે છે
 ૧૫ તે પોતાનું વચન પૃથ્વી પર મોકલે છે,
 તેની વાત બહુ વેગથી ફોડે છે
 ૧૬ તે ઉનના જેવું હિમ આપે છે,
 ને ભરમના જેવું બરફ વેરે છે
 ૧૭ રોટલીના કટકાના જેવા તે પોતાના કરા નાખે છે,

- તેની યાદ આગળ કાણુ લેશે રહી શકે ?
 ૧૮ તે પોતાનું વચન મોકલોને તેઓને પિતૃભાવે છે ;
 પોતાના વાણુને કુલાવે છે, એટલે પાણીઓ વહેતા
 થાય છે
 ૧૯ તે યાદુજને પોતાનું વચન,
 ને ઇસ્રાએલને પોતાના વિધિઓ તથા ન્યાયશા-
 સનો પ્રગટ કરે છે.
 ૨૦ તે કોઈ દેશની સાથે આમ વર્ત્યો નથી ;
 તેના ન્યાયશાસનો તેઓએ બહુમાં નહિ
 યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

- ૧૪૮ યદોવાદની સ્તુતિ કરે ;
 આકાશોથી યદોવાદની સ્તુતિ કરે ;
 ઉચ્ચસ્થાનોમાં તેની સ્તુતિ કરે.
 ૧ તેના સર્વ દૂતો, તમે તેની સ્તુતિ કરો ;
 તેના સર્વ સુંદરો, તેની સ્તુતિ કરો.
 ૨ સૂર્ય તથા ચંદ્ર, તમે તેની સ્તુતિ કરો ;
 સર્વ ઝમઝમતા વાણ, તેની સ્તુતિ કરો.
 ૩ આકાશોના આકાશો, તમે તેની સ્તુતિ કરો ;
 આકાશ ઉપરના પાણી, તેની સ્તુતિ કરો.
 ૪ યદોવાદના નામની સ્તુતિ તેઓ કરે ;
 કેમકે તેની આજ્ઞાથી તેઓ ઉત્પન્ન થયા.
 ૫ જાતે તેણે સદાકાળને માટે તેઓને સ્થાપન કર્યા છે,
 તેણે એવો નિયમ કર્યો છે કે એને તેઓ ઉગ્રંથે નહિ.
 ૬ પૃથ્વીપરથી તમે યદોવાદની સ્તુતિ કરો ;
 શક્તિની જગત્સરો તથા સર્વ લોકો [તેની સ્તુતિ
 કરો].
 ૭ અગ્નિ તથા કરાં, દિવસ તથા રાત્રિ ;
 આકાશના વાણુ, જે તેનું વચન પુરું કરે છે ;
 ૮ પદારો તથા સર્વ દુનિયા ;
 ફળદ્રો તથા સર્વ દેવદારો ;
 ૯ બનદારો તથા સર્વ પશુઓ ;
 જેટલાં વનદારો જંગલ તથા વનરાણા પક્ષીઓ ;
 ૧૦ પૃથ્વીના રાજાઓ તથા સર્વ લોકો ;
 દારૂઓ તથા પૃથ્વીના સર્વ ન્યાયાધીશો ;
 ૧૧ બુદ્ધાનો તથા અન્યો,
 રહો તથા બાળકો ;
 ૧૨ તે સર્વ, યદોવાદના નામની સ્તુતિ કરો ;
 કેમકે એણે તેનું જ નામ પ્રેમ છે ;
 તેનું નામ પૃથ્વી તથા આકાશ કરના મોકુ છે.

- ૧૪ અને તેણે પોતાના લોકોનું શિખ,
 ને પોતાના બધા સતોની સ્તુતિ લેવા કરી છે ;
 એટલે ઇસ્રાએલપુત્રો જે તેની પાસે રહેનાર લોક
 છે [તેમને તેણે લેવા કીધા છે]
 યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

- ૧૪૯ યદોવાદની સ્તુતિ કરે.
 યદોવાદની આજ્ઞા નવું જીવ આપે ;
 વળી સતોની સમામા તેની સ્તુતિ કરે.
 ૨ ઇસ્રાએલ પોતાના કર્તામાં આનંદ પામે ;
 સુધાનપુત્રો પોતાના રાજામાં દર્બાયા.
 ૩ તેના નામની સ્તુતિ તૃપ્તિ સહિત કરે ;
 ૪ યદુ તથા વીણાથી તેઓ તેના સ્તોત્ર ગાય.
 ૫ કેમકે યદોવાદ પોતાના લોકોથી રીઝે છે ;
 તે નમ્ર [જનોને] વારણથી સુરોશિત કરે.
 ૬ સતો ગૌરવે દર્બાયા ;
 પોતાની પધારીઓ પર તેઓ દર્બથી ગાય.
 ૭ તેઓના જગામાં દેવની ઉત્તમ સ્તુતિ ગાય,
 ને તેઓના દાસમાં બિધારી વરવાર રહે ;
 ૮ તેઓ વિદેશીઓને બાંધે વાળે,
 ને લોકોને શિક્ષા પદોચાટે ;
 ૯ તેઓના રાજાઓને સાંકળોથી,
 તથા તેઓના દારૂઓને લોકોની બિડાઓથી બાંધે,
 ૧૦ ને લોકોએ ચુકાદો તેમના પર બળવે ;
 એ માન તેના સર્વ સતોને છે
 યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

- ૧૫૦ યદોવાદની સ્તુતિ કરે.
 તેના પવિત્રસ્થાનમાં દેવની સ્તુતિ કરે.
 આકાશ જે તેના પરાક્રમનો પ્રદેશ છે તેમાં તેની
 સ્તુતિ કરે.
 ૨ તેનાં પરાક્રમી કૃત્યોને લોકો તેની સ્તુતિ કરે ;
 તેના ઉત્તમ માદાગમ્ય પ્રમાણે તેની સ્તુતિ કરે ;
 ૩ સમુદ્રના વજાદારો તેની સ્તુતિ કરે ;
 સગરા તથા વીણાથી તેની સ્તુતિ કરે.
 ૪ યદુ તથા તૃપ્તથી તેની સ્તુતિ કરે ;
 સાર્વજનિક તથા સાર્વજનિક તેની સ્તુતિ કરે.
 ૫ વીર પુરુષો જે ગાઓથી તેની સ્તુતિ કરે ;
 ગાઓના દર્શનાથી તેની સ્તુતિ કરે.
 ૬ આગોશ્ચાલ દેનામાં સર્વ યદોવાદની સ્તુતિ કરે.
 તમે યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

દૃષ્ટાંતવચનો.

- ૧ દાઉદના પુત્ર ઇસ્રાએલના રાજા સુલેમાનના દૃષ્ટાંતવચનો,
૨ એ સારૂ કે જ્ઞાન તથા શિક્ષણ પ્રાપ્ત થાય;
૩ હાપણની વાતો સમજવ;
૪ ચતુર વર્તણૂકમાં,
૫ નેજીમા ને ન્યાયીપણામાં ને ઇન્સાફમાં કેળવણી થમાય;
૬ કોળાને ચતુરાઈ,
૭ જીવાન પુરૂષને વિદ્યા તથા વિવેકબુદ્ધિ મળે;
૮ જ્ઞાની પુરૂષ સામળીને વિદ્વત્તામાં વૃદ્ધિ પામે;
૯ ને બુદ્ધિવાન માણસ ખરૂં હાપણ પામે,
૧૦ કે કહાણીઓ, તથા અવેકાર;
૧૧ જ્ઞાનીઓના વચનો તથા તેઓના આર્મિક ઉપાણા સમજવ.
૧૨ ચહેવાડનું ભય એ વિદ્યાનું મૂળ છે;
૧૩ મૂર્ખો જ્ઞાન તથા શિક્ષણને વચ્ચકારે છે.
૧૪ મારા દીકરા, તારા બાપની શિખામણ સાંભળ,
૧૫ ને તારી માનુ શિક્ષણ તજશ મા
૧૬ કેમકે તે તારે માથે શોભાયમાન મુગટરૂપ,
૧૭ તથા તારે ગળે હારરૂપ ધરે
૧૮ મારા દીકરા, જે પાપીઓ તને લલચાવે,
૧૯ તો તું માનતો નહિ
૨૦ જે તેઓ કહે કે, અમારી સાથે ચાલ,
૨૧ આપણે ખૂન કરવા સારૂ લાગ તારીને સતાઈ રહીએ;
૨૨ આપણે નિર્દોષને સારૂ ગુસ્સા રીતે કારણ વગર છુપાઈ રહીએ;
૨૩ શોએલની પેઠે આપણે તેઓને જીવતા ને જીવતા,
૨૪ તથા આખા ને આખા રવાંદા કરી નાંધીએ, ભણે
૨૫ કે તેઓ કબરમાં ગરક થઈ ભય તેમ;
૨૬ આપણને સધળો મૂલ્યવાન માલ મળશે;
૨૭ આપણે લૂંટથી આપણાં ઘરો ભરીશું;
૨૮ અમારે બાગીચાર તું થા,
૨૯ આપણ સધળા સદિયારી ચેલી રાખીશું
૩૦ મારા દીકરા, માર્ગમાં તેઓની સાથે ન ચાલ;

- ૩૧ તેમના પયથી તારો પગ પાછો રાખ;
૩૨ કેમકે તેમના પગ દુષ્ટાઈ [કરવા] સારૂ દોડે છે,
૩૩ ને તેઓ લોહી વહેવડાવવા સારૂ ઉતાવળ કરે છે
૩૪ કેમકે કાંઈ પક્ષીના દેખતા
૩૫ ભળ પાયરવી એ ફેકટ છે;
૩૬ ને એઓ પોતાનાજ લોહીને માટે તારીને સતાઈ રહે છે;
૩૭ તેઓના પોતાનાજ જીવને માટે તેઓ ગુસ્સા રીતે છુપાઈ રહે છે.
૩૮ પ્રત્યેક દ્રવ્યલોભી જનના માર્ગ એવા છે,
૩૯ તે પોતાના માલિકોનો જીવ લે છે
૪૦ જ્ઞાન ગલીએ ગલીએ ચોટી પોકારે છે,
૪૧ તે ચોકમાં પોતાની વાણી ઉઘારે છે;
૪૨ તે મેળાવડાની મુખ્ય જગ્યામાં જૂમ પાડે છે,
૪૩ દરવાજાના નાકા આગળ,
૪૪ નગરમાં, તે પોતાના વચનો ઉઘારે છે.
૪૫ રહે મૂઠો, તમે ક્યાં સુધી મૂઠમતિ ચાહશો?
૪૬ ને તિરસ્કારીઓ તિરસ્કાર કરવામાં આનંદ માનશે?
૪૭ ને મૂર્ખો વિદ્યાને ધિક્કારશે?
૪૮ મારા કપડાંથી તમે ફરો;
૪૯ જીઓ, હું તમારા પર મારો આત્મા રેડીશ,
૫૦ હું મારા વચનોનું જ્ઞાન તમને આપીશ
૫૧ મેં બોલાવ્યા છે, ને તમે ઇનકાર કીધો;
૫૨ મેં મારો હાથ લાખો કીધો છે, ને કાંઈએ તેની દરકાર કીધી નહિ;
૫૩ પણ તમે મારી સર્વ શિખામણને તુલ્ય ગણી છે,
૫૪ ને મારો કપડો ખિલકુલ ઇચ્છતા નથી;
૫૫ તે માટે હું પણ તમારી વિપત્તિમાં હારેય કરીશ;
૫૬ તમારા પર ભય આવશે, ત્યારે હું મરશી કરીશ;
૫૭ એટલે જ્યારે તોફાનની પેઠે તમારા પર ભય આવી પડશે,
૫૮ ને વંદાળિયાની પેઠે તમારી ઉપર વિપત્તિ ધરી આવશે,
૫૯ જ્યારે સકટ ને વેદના તમારા પર આવશે, ત્યારે.

૨૮ ત્યારે તેઓ મને હાંક મારશે, પણ હું ઉત્તર નહિ આપીશ;

તેઓ ખતથી મને બોળશે, પણ હું તેઓને નહિ મળીશ.

૨૯ કેમકે તેઓએ જ્ઞાનનો ધિક્કાર કર્યો,
ને યદોવાહનું ભય પસંદ ન કાઢ્યું;

૩૦ ને તેઓએ મારો બોધ બિલકુલ ચાલો નહિ;
તેઓએ મારો સધળો કપકો તુચ્છ મર્યા;

૩૧ માટે તેઓ પોતાના માર્નનું ફળ ખાશે;
ને પોતાનાજ તરકટો પેટપૂર અનુભવશે.

૩૨ કેમકે અપુષ્પનું પાણું હઠીને તેઓનો સહાર કરશે;
ને મૂર્ખાની આબાદી તેઓને વિનાશ કરશે.

૩૩ પણ જે કોઈ માંડે સાંભળશે તેઓ સલામતીમાં રહેશે,

ને નુકસાનના ભય વગર શાંત રહેશે

૨ મારા દીકરા, જે તું મારાં વચનોને અંગીકાર કરશે,

ને મારી આજ્ઞાઓને વારી પાસે સધરીને,

૨ જ્ઞાન તરફ વારો કાન ધરશે,

ને ખુદિમાં તારૂં મન લગાડશે;

૪ હા, જે તું વિવેકખુદિને વારે તે હાંક મારશે,

ને સમજીને માટે ઘાંટો પાડશે;

૪ જે તું તેને રૂપાની પેઠે હુંદશે,

ને ઠાંઠા દ્રવ્યની પેઠે તેની શોધ કરશે;

૫ તો તું યદોવાહનું ભય સમજાશે,

ને દેવનું જ્ઞાન વારે દાગે લાગશે.

૬ કેમકે યદોવાદ જ્ઞાન આપે છે;

તેના મુખમાંથી વિદ્યા તથા ખુદિ [નિરમે છે];

૭ તે સદાચારીઓને માટે ખરું જ્ઞાન સંગ્રહ કરી શકે છે;

પ્રમાણિકપણથી વર્તનારને તે દાહરૂપ છે;

૮ કે તે ન્યાયના પથની સંભાળ કરે,

ને પોતાના ભક્તોના માર્નનું રક્ષણ કરે.

૯ ત્યારે તું નેત્રી તથા ન્યાય તથા ધનસાક,

હા, પ્રત્યેક મુશ્કેલી સમજશે.

૧૦ કેમકે તારા હૃદયમાં જ્ઞાન પ્રવેશ કરશે,

ને વિદ્યા તારા મનને ખુશાલ કરાશે;

૧૧ વિવેકખુદિ તારા પર નેત્રી કરશે,

ખુદિ વારે રક્ષણ કરશે;

૧૨ [ને તેઓ] તને ઇચ્છના માર્નથી,

તથા આહું બોલનાર માણસો,

૧૩ કે જેઓ સદાચારના રસ્તાઓ તજીને,

અધિકારના માર્ગોમાં ચાલે છે;

૧૪ ને દુષ્ટાઈ કરવામાં આનંદ માને છે,

ને દુષ્ટ જનના વિપરિતપણામાં હર્ષાય છે;

૧૫ જેઓના માર્ગો વાંકા, તથા તેમના પથ અવળા છે,

તેઓથી તને ઠગારશે;

૧૬ [વળી તેઓ] તને પરનારીથી,

એટલે પોતાનાં વચનોથી ખુશામત કરનાર પર-

શ્ચીથી ઠગારશે;

૧૭ તેણી તો પોતાની યુવાવસ્થાના મિત્રને તજી દે છે,

ને પોતાના દેવનો કરાર વિસરી ભય છે;

૧૮ કેમકે તેનું ધર મૃત્યુ લાણી,

ને તેના પથ મૃતાવસ્થાની તરફ દળતા છે;

૧૯ તેની પાસે જનારાઓમાંનો કોઈ પાછો આવતો

નથી,

ને તેઓ જીવનના પથ સંપાદન કરી શકતા નથી;

૨૦ ને [તેઓની પ્રાપ્તિથી] તું સુજનોના માર્ગમાં

ચાલશે,

ને નેક જનોના પથમાં ચાલશે.

૨૧ કેમકે સદાચારીઓ પૃથ્વીમાં વસશે,

ને નીતિસંપન્ન જનો તેમાં જીવતા રહેશે.

૨૨ પણ દુષ્ટો પૃથ્વી પરથી નાબૂદ થશે,

ને કપટ કરનારાઓ તેમાંથી સમૂજગા ઉભેલી

નંખારો.

૩ મારા દીકરા, માંડે શિક્ષણ વિસરી ન જા,

પણ તારું હૃદય મારી આજ્ઞાઓ સંધરી રાખે;

૨ કેમકે તે આયુષ્યની દીર્ઘતાની, તથા આવરહાનાં

વર્ષોની,

તથા શાંતિની વૃદ્ધિ તને આપશે.

૪ કૃપા તથા સત્ય તારો ત્યાગ ન કરે;

તેઓને તારે અંગે બાંધ;

તેઓને તારા હૃદયની પાટી પર લખ;

૪ એમ દેવ તથા માણસની નજરમાં

તું કૃપા તથા મુશ્કેલી પામશે.

૫ તારા આખા હૃદયથી યદોવાદ પર ભરોસો રાખ,

ને તારી પોતાની અકલ પર આધાર ન રાખ.

૬ તારા સર્વે માર્ગોમાં તે [ની આજ્ઞા] રવીકાર,

ને તે તારા પથ પાંધરા કરશે.

૭ પોતાની નજરમાં ની ન યા.

- યહોનાહનો ડર રાખીને દુષ્ટાઈથી દૂર થા ;
 ૮ તેથી તારી નાભી વંદુરસ્ત,
 ને તારા હાડકાંમાં મેદ રહેશે
 ૯ તારા દ્રવ્યથી, તથા તારી પેદાશના પ્રથમ ફળથી,
 યહોવાહનું સન્માન કરે ;
 ૧૦ એમ [કરવાથી] તારી વખારો પુષ્કળતાથી ભરપૂર
 થશે,
 ને તારા દ્રાક્ષકુંડો નવા દ્રાક્ષરસથી ઉભરાઈ જશે.
 ૧૧ મારા દીકરા, યહોવાહની શિક્ષાને તુચ્છ ન કરે ;
 ને તેના કપડાથી કાયર ન થા ;
 ૧૨ કેમકે જેના પર યહોવાહ પ્રેમ કરે છે,
 તેને તે કપડો દે છે ; જેમ પિતા પોતાના માનીતા
 પુત્રને [દે છે] તેમ.
 ૧૩ જે માણસને જ્ઞાન મળે છે,
 ને જે માણસ બુદ્ધિ સપાદન કરે છે, તેને ધન્ય છે
 ૧૪ કેમકે તેનો વ્યાપાર રૂપાના વ્યાપાર કરતાં,
 ને તેનો લાભ ચોખ્ખા સોના કરતાં શ્રેષ્ઠ છે
 ૧૫ તે જવાહીર કરતાં મુલ્યવાન છે ;
 ને તારા મનને ગમતી કોઈ પણ વસ્તુ તેની બરા
 બરી કરી શકે નહિ.
 ૧૬ તેના જમણા હાથમાં આયુધ્યની દીર્ઘતા છે ;
 તેના ડાબા હાથમાં દ્રવ્ય તથા માન છે.
 ૧૭ તેના માર્ગો સુખચેતના માર્ગો છે,
 ને તેના સ્વર્ગના પથ સાંતિના છે.
 ૧૮ જેઓ તેનું પ્રદક્ષ કરે છે તેઓને માટે તે જીવનનું
 વૃક્ષ છે,
 ને જેઓ તેને પકડી રાખે છે તે પ્રત્યેકને ધન્ય છે
 ૧૯ યહોવાહે જ્ઞાનવટે પૃથ્વી રચી ;
 બુદ્ધિથી તેણે આકાશો રચાવ્યાં.
 ૨૦ તેની કળાથી ઉડાણો ફાડી નખાયાં,
 ને આકાશમાંથી ઝાંકળ ટપકે છે.
 ૨૧ મારા દીકરા, તેઓને તારી આંખો આગળથી દૂર
 થવા ન દે ;
 સુજ્ઞાન તથા વિવેકબુદ્ધિ પકડ ;
 ૨૨ તો તેઓ તારા આત્માનું જીવન,
 તથા તારા ગજાની શોભા ધરશે
 ૨૩ ત્યારે તારા માર્ગમાં હું સહીસલામતીથી ચાલશે,
 ને તારો પગ-લથડશે નહિ.
 ૨૪ સુતી વેળાએ તને ડર લાગશે નહિ ;
 હા, હું સુધરા ત્યારે તને મીઠી ઉપ આપશે.

- ૨૫ અચાનક ભયથી,
 ને દુષ્ટોની પાયમાલી આવે ત્યારે તેથી ન ડર.
 ૨૬ કેમકે યહોવાહ તારો ભરોસો ધરો,
 ને તારો પગ સપડાઈ જતો બચાવશે.
 ૨૭ હિત કરવાની શક્તિ તારા હાથમાં હોય તો,
 જેને તે ઘટલું હોય તેનાથી તે પાછું ન રાખ.
 ૨૮ તારી પાસે હોય, તો તારા પડોશીને એમ ન
 કહે કે,
 બ, ને ફરી આવજો,
 ને કાલે હું આપીશ
 ૨૯ તારા પડોશી વિરૂદ્ધ અપાય ન યોગ,
 કેમકે તે તારી પડોશમાં નિર્ભય રહે છે.
 ૩૦ કોઈ માણસે તારૂ કાંઈ તુકસાન ઝીંધું ન હોય,
 તો કારણ વગર તેની સાથે તકરાર ન કર.
 ૩૧ હું જેરજીવન કરનાર માણસની અદેખાઈ ન કર,
 ને તેનો એકે માર્ગ પસંદ ન કર.
 ૩૨ કેમકે આડા જોના યહોવાહને કટાણાશ્પ છે,
 પણ પ્રમાણિક જોના તેના મન સમજે છે
 ૩૩ યહોવાહનો શાપ દુષ્ટના ઘરમાં છે ;
 પણ તે સદાચારીઓના રહેઠાણને આશીર્વાદ દે છે.
 ૩૪ નિશ્ચે તે તિરસ્કારીઓના તિરસ્કાર કરે છે ;
 પણ તે નમ્ર જોનાને કૃપા આપે છે.
 ૩૫ જ્ઞાનીઓ ગૌરવને વારસો પામશે ;
 પણ મૂર્ખો લજ્જાની પદ્ધતિએ ચડશે

- ૪ દીકરાઓ, બાપની શિખામણ સાંભળો,
 ને બુદ્ધિ પામવાને ધ્યાન દો ;
 ૨ કેમકે હું તમને સારો બોધ આપું છું ;
 મારી શિક્ષાને ત્યાગ ન કરો.
 ૩ કેમકે હું મારા બાપને [માનીતો] દીકરો હતો
 મારી માની દૃષ્ટિમાં હું સુકુમાર તથા એકનો
 હતો.
 ૪ અને તેણે મને શિક્ષણ દેતાં કહ્યું કે,
 તારા અંતઃકરણમાં મારા શબ્દો સધરી રાખુ ;
 મારી આજ્ઞાઓ પાળીને જીવતો રહે ;
 ૫ જ્ઞાન પામ, બુદ્ધિ સપાદન કરે ;
 ભૂલીશ મા, ને મારા મુખના શબ્દોથી આડે
 ન વળ ;
 ૬ તેને હું ન તજ, ને તે તારૂ રક્ષણ કરશે ;
 તેના પર પ્રીતિ કર, ને તે તને સલામશે.
 ૭ જ્ઞાન એ સુખ્ય વસ્તુ છે ; તો જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે

હા, તારી સધળી કમાણી ઉપરાંત બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કર
 ૮ તેનું સન્માન કર, ને તે તને ઉચ પદીએ વ્યક્તિયરી;
 ૯ તેને બેઠીશ, તેા તે તને પ્રતિષ્ઠિત કરશે.
 ૧૦ તે તારા માથાને ચોક્કિતો મુગટ પહેરાવશે;
 ૧૧ તે તને તેજસ્વી મુગટ આપશે
 ૧૨ હે મારા દીકરા, મારી વાતો સાંભળીને સ્વીકાર;
 ૧૩ ને તારા આવરદાનાં વર્ષો ધણાં થશે
 ૧૪ મેં તને જ્ઞાનના માર્ગમાં કેળવ્યો છે,
 ૧૫ મેં તને પ્રમાણિત પણાના પથમાં હોયો છે.
 ૧૬ ચાલતાં તારાં પગલાં સફાયાશે નહિ,
 ૧૭ ને હોડતાં તું ઠેસ ખાશે નહિ.
 ૧૮ શિખામણને મળ્યા પછી રાખ; તેને છાડતો
 નહિ;
 તેને સધર, કેમકે તે તારું જીવન છે.
 ૧૯ દુષ્ટના પથમાં પ્રવેશ ન કર;
 ૨૦ ને બુદ્ધિ માણસોના માર્ગમાં ન ચાલ.
 ૨૧ તેથી દૂર રહે, તેની પરણે ન ભ;
 ૨૨ તેથી પાછો વળી જશે ચાલ્યો ભ.
 ૨૩ કેમકે નુકસાન કીધા વગર તેઓ ઉપતા નથી,
 ૨૪ ને કાઠને પાશા વગર તેમની ઉધ હડી ભય છે.
 ૨૫ કેમકે દુશ્મને તેઓ અત્ર તરીકે ખાય છે,
 ૨૬ ને ભોજનુવમને તેઓ દ્રાક્ષરસની પેઠે પીએ છે.
 ૨૭ પછી સદાચારીનાં પથ અજાનતા પ્રકારાં જેવાં છે,
 ૨૮ મધ્યાન્દ થતાં સુધી તેનો પ્રકારા વધતો ને વધતો
 ભય છે.
 ૨૯ દુષ્ટનો માર્ગ અધકાર જેવો છે;
 ૩૦ સાથી તેઓ ઠેસ ખાય છે, તે તેઓ ભણતા નથી.
 ૩૧ મારા દીકરા, મારા સમુદા પર લક્ષ આપ;
 ૩૨ મારી વાતોને કાન ધર
 ૩૩ તેઓને તારી આંખ આજળથી દૂર થવા ન દે;
 ૩૪ તેઓને તારા હૃદયની મધ્યે રાખ.
 ૩૫ કેમકે જેઓને તે મળે છે, તેઓને તે જીવનરૂપ,
 ૩૬ ને તેમના આખા શરીરને વંદરસતીરૂપ છે
 ૩૭ પૂણે ખંડથી તારા હૃદયની સમાજ રાખ,
 ૩૮ કેમકે તેમાંથી જીવનના મુદ્દા છે
 ૩૯ આડું યુગ વારી પાસેથી દૂર કર,
 ૪૦ ને હઠીલા દોઢ વારી કનેથી વેગળા રાખ.
 ૪૧ વારી આખા સામી નજરે જુએ,
 ૪૨ ને તારાં પેપચાં સીધી આજળ નજર નાખે;
 ૪૩ તારા પગને માર્ગ સપાટ કર,

ને તારા સર્વ રસ્તા નિયમસર થાય
 ૪૪ જમણે કે ડાબે હાથે મરડાતો નહિ;
 ૪૫ કુશાલથી તારો પગ દૂર કર.

૫ મારા દીકરા, મારા જ્ઞાન તરફ લક્ષ આપ;
 મારી બુદ્ધિ તરફ કાન ધર;
 ૨ કે તું વિવેકબુદ્ધિ સાચવી રાખે,
 ને તારા દોઢ વિદ્યા સધરે.
 ૩ કેમકે પરનારીના હોઠોમાંથી મધ ઝરે છે,
 ૪ ને તેનું યુગ તેલ કરતાં સુંવાળુ છે;
 ૫ પછી તેનો પરિણામ વિષ જેવો કડવો,
 ૬ બિધારી તરવાર જેવો વીરણુ છે.
 ૭ તેના પગ મૂલ્ય સુધી ઉતરે છે;
 ૮ તેના પગલાં ચોંચાલને ચઢે છે
 ૯ અને તેથી જીવનનો સપાટ પથ તેને જડતો નથી;
 ૧૦ તે ભણતી નથી કે તેના માર્ગો અસ્થિર છે.
 ૧૧ તેા હવે, દીકરાઓ, મારૂં સાંભળો;
 ૧૨ ને મારા મુખના સમુદોથી દૂર ન ભણો.
 ૧૩ તારો માર્ગ તેનાથી દૂર રાખ,
 ૧૪ ને તેના ધરના દારની નજીક ન ભ.
 ૧૫ રખે તું તારી આખરૂં બીભઓને,
 ૧૬ ને તારા વર્ષો ધાતકીઓને સ્વાધીન કરે;
 ૧૭ રખે તારા બળથી પારકા વૃક્ષ થાય;
 ૧૮ ને તારી મેદેનવ[તું ફળ] પરદેશીના ધરમાં [ભય];
 ૧૯ ને રખે તારૂં માસ ને તારું શરીર ફીણુ થવાથી
 ૨૦ તારા અંત સમયે તું વિલાપ કરે,
 ૨૧ ને કહે કે, શા માટે મેં શિખામણનો ધિકાર કીધો,
 ૨૨ ને મારા અવ કરણે ઠપકાને તુચ્છ ગણ્યો છે!
 ૨૩ ને શા માટે મારા શિક્ષકોનું કહેતું મેં માન્યું નથી,
 ૨૪ ને મને શિક્ષણ દેનારને મેં કાન ધર્યો નથી!
 ૨૫ જન્મત તથા સમાની મધ્યે
 ૨૬ લગભગ સધળી બુદ્ધિમાં દત્તો.
 ૨૭ તારા પેતાના ટાંકામાંથી પાણી પી,
 ૨૮ ને તારા પેતાના ઝરામાંથી વહેતું પાણી [પી]
 ૨૯ શું તારા ઝરા બહાર વિખેરી નાખવા,
 ૩૦ ને પાણીની નદીઓ રસ્તાઓમાં [વહેવડાવી દેવી]?
 ૩૧ તેઓ તારે એકલાને વારસે થાય,
 ૩૨ ને તારી સાથે પારકાઓને સાથ નહિ.
 ૩૩ તારો ઝરા આરબીવાદિત થાય,
 ૩૪ ને તારી જીવાનીની પત્નીમાં આનંદ માન.

- ૧૫ ખ્યારભરી હરણી, તથા કાકડી છિકારી [જેવી તને તે લાગે],
 સર્વ પ્રસંગે તેના સ્તનોથી તું સતોષ પામ,
 ને સૈનાજ ખ્યારમાં હમેશા ફિદા રહે
 ૨૦ કેમકે, મારા દીકરા, શા માટે તારે પરનારી પર આરાધ્ય બનવું,
 ને પારખીના ઉરને આલિંગન કરવું ?
 ૨૧ કેમકે મનુષ્યના માગેાં યહોવાહની નજર આગળ છે,
 ને તે તેના સર્વ પધની સલાળથી વૂલના કરે છે
 ૨૨ હુબે તેની પોતાની હુશાબમાં સપડારો,
 ને તેની પાપરૂ રી દોરીઓથી તે પકડાઈ રહેશે
 ૨૩ શિક્ષણ વગર તે માથેાં જશે,
 ને તેની મૂર્ખાઈની અધિકતાથી રૂઝી જશે

- ૬ મારા દીકરા, જો તું તારા પડોસીનો ભભીન થયો હોય,
 જો તે પારકાને માટે કોલ આપ્યો હોય,
 ૨ તો તારા મુખના વચનોથી તું ફસાયો છે
 તારા મુખના સખડોથી તું સપડાયો છે
 ૩ તો મારા દીકરા, તારા પડોસીના હાથમાં તું આવી ગયો છે,
 માટે તેનાથી છુટી જવાને હમણાજ આમ કર,
 જા, તારા પડોસીની આગળ નમી જઈને કાલા પાછા કર.
 ૪ તારી આખને નિદ્રા
 ને તારા પોપચાને ઉધ લેવા ન દે
 ૫ જેમ કબજેથી હરણી,
 ને પારખીના હાથમાંથી પક્ષી [છૂટે], તેમ તું પોતાને છુટો કર
 ૬ હે આળસુ, તું કાઠી પાસે જા,
 તેના માગેાંના વિચાર કરીને બુદ્ધિ પકડ,
 ૭ તેને તો કોઈ નાચક,
 મુકાદમ, કે હાકેમ નથી,
 ૮ તેમ છતાં તે ઉઠાળામાં પોતાના અત્તનો સમઠ કરે છે,
 ને કાપણીની મોસમમાં પોતાનો ખોરાક ભરી રાખે છે.
 ૯ હે આળસુ, તું કયા મુઠી મુઠ રહેશે ?
 ક્યારે તું નિદ્રામાંથી ઉઠશે ?
 ૧૦ [તું કહે છે કે, હજી] થોડીક નિદ્રા, થોડીક ઉધ,

- હુઘિયા વાળીને થોડીક નિદ્રા [લેવા દો],
 ૧૧ એમ કરવાથી તારી દરિદ્રતા હુશારની પેટે,
 ને તારી કંગાલાવરુધા હુધિયારબંધ માણસની પેટે આવી પડશે
 ૧૨ [તે] નકામો પુરૂષ તથા હુબે માણસ [છે],
 તે આડા મુખથી વર્તે છે,
 ૧૩ તે પેતાની આખના મિત્રકારા કરે છે, તે પોતાના પગોથી ખોડે છે,
 તે પોતાની આગળીઓથી ધસારા કરે છે,
 ૧૪ તેના હૃદયમાં આડાઈ છે, તે જાણુ તરફ રહે છે,
 તે કુસપના બીજ રાંધે છે
 ૧૫ માટે એકાએક તેના પર વિપત્તિ આવી પડશે,
 અચાનક તેનો કાગ થશે, ને તેનો કાઠ ઉપાય રહેશે નહિ
 ૧૬ છ વાના યહોવાહ ધિકારે છે,
 હા, સાત વાના તેની નજરમાં અમગળ છે,
 ૧૭ એટલે, ગર્વિષ્ઠ આખો, જુઠાંપોલી જામ,
 તથા નિર્દોષ લોહી વહેવડાવનાર હાથ,
 ૧૮ હુબે તુરંગો રચનાર હૃદય,
 ગુસ્સાન કરવાને દોડી જવામાં જલદ એવા પગ,
 ૧ અસંલ્પ ઉચરનાર જુઠો સાક્ષી,
 ને સાધ્યો મધ્યે કુસપનુ બીજ વાવનાર
 ૨૦ મારા દીકરા, તારા બાપની આજ્ઞા પાળ,
 ને તારી માની શિખામણનો ત્યાગ ન કર,
 ૨૧ તેમને સદા તારા અંત કરજીમાં બાધી રાખ,
 તેમને તારે ગળે બાધ
 ૨૨ તું ચાલતો હોઈશ, ત્યારે તે તને દોરશે,
 તું યુતો હોઈશ, ત્યારે તે તારી ચોટી કરશે,
 ને તું ભગતો હોઈશ, ત્યારે તે તારી સાથે વાતચિત કરશે
 ૨૩ કેમકે આજ્ઞા દીપક છે, ને નિયમ અજવાળું છે,
 ને શિક્ષણના કપડા એ જીવનનો માર્ગ છે,
 ૨૪ તે તને જુડી સ્ત્રીથી
 તથા પરનારીની જાલની ખુશામતથી બચાવવા માટે છે
 ૨૫ તારા અંત કરજીમાં તેની ખુબસુરતી પર આરાધ્ય ન થા,
 ને તેની આખોના પોપચાથી તું મોહિત ન થા
 ૨૬ કેમકે વેરણા સીના કારણથી ખાનુ ખરાબ થાય છે,
 ને છિનાનુ મૂચવાન જીવનો શિકાર શોધે છે
 ૨૭ કોઈ માણસ પોતાની ગોદમાં અગ્નિ લે,

તો યુ તેનાં લુગડાં બળ્યા વગર રહે ?
 ૨૮ અથવા ને કોઈ માણસ અંગારા પર ચાલે,
 તો યુ તેના પગ દીક્રયા વગર રહે ?
 ૨૯ એમજ ને કોઈ પોતાના પડોરીની વહુ પાસે જાય
 તેને [યાય] ;
 ને કોઈ તેણીને અડકે તે શિક્ષા પામ્યા વગર
 નહિ રહે
 ૩૦ ને કોઈ જન બુધ્ધિ હોવાથી પોતાના જીવને તૃપ્ત
 કરવા સારૂ ચોરી કરે,
 તો લોકો તે મારને ધિક્કારતા નથી ;
 ૩૧ પણ ને તે પકડાય, તો તેને સાતગણું ભરી આપવું
 પડશે ;
 તેને પોતાનાં ધરની સધળી સંપત્તિ આપવી પડશે
 ૩૨ સ્ત્રીની સાથે વ્યભિચાર કરનાર જન અક્ષલહીન છે ;
 પોતાના આત્માનો નાશ કરનારું કૃત્ય તે કરે છે.
 ૩૩ તેને યા તથા અપમાન મળશે ;
 ને તેનું લાંછન છુંસાઈ જશે નહિ.
 ૩૪ ક્રમકે વેદેમ એ પુરુષનો કાળ છે ;
 ને વરને દિવસે તે કંઈ કાણું રાખશે નહિ
 ૩૫ એ તેટલી ગુન્હેગારીની દરકાર તે નહિ કરશે ;
 ને તે ધણી ભેટો આપે, તો પણ તે સતોષ પામશે
 નહિ.

૭ મારા દીકરા, મારાં વચનો પાળ,
 ને મારી આજ્ઞાઓ તારી પાસે સધરી રાખ.
 ૨ મારી આજ્ઞાઓ પાળીને જીવતો રહે ;
 ને મારા નિયમોનું તારી આજ્ઞની કીકની પેટ
 [જાતન કર]
 ૩ તેઓને તારી આજ્ઞાઓ પર બાધ ;
 તેઓને તારા કૃદ્યની પાટી પર લખ.
 ૪ જ્ઞાનને કહે કે, તે મારી બેઠેન છે ;
 ને બુદ્ધિને સમી કહીને બોલાવ ;
 ૫ એ માટે કે તેઓ તને પરસ્ત્રીથી,
 પોતાના રાખેથી ખુશામત કરનાર પરનારીથી
 બચાવે.
 ૬ ક્રમકે મારા ધરની ભારી પાસે રહીને
 મેં જળીમાંથી સામી નજર નાખી ;
 ૭ ને નિર્જીવે મધ્યે મેં નેહું,
 તો મારી નજરે જીવનો મધ્યે એક અક્ષલહીન
 જીવાનીઓ પડ્યા.
 ૮ તે તેણીના ખુલ્લાની નજર રસ્તામાં ચાલતો દતો,

ને તે ચાલ્યો ચાલ્યો તેણીને ઘેર ગયો ;
 ૯ દિવસ અરિ યદને ઝગઝગિયાનો સમય યથો હતો,
 અંધારી રાતનો અંધકાર [બ્યાપેયો] હતો.
 ૧૦ અને જીવો, વેશ્યાનાં વસ્ત્રો પહેરેલી,
 તથા કપડી મનની એક સ્ત્રી તેને મળી.
 ૧૧ તે ધ્રાંધળિયા તથા સ્વચંદ્રી છે ;
 તેણીના પગ પોતાના ધરમાં ટકતા નથી ;
 ૧૨ વખતે તે ગલીઓમાં દોાય, ને વખતે ચોકમાં
 દોાય છે,
 ને ખુણે ખુણે તાકી રહે છે.
 ૧૩ દુવે તેણીએ ચેલાને પકડીને તેને યુબન કીધું,
 ને નિર્લજ્જ વેદેશથી તેણીએ તેને કણુ કે,
 ૧૪ સાત્યર્થીના વક્ષો મારી પાસે [તેયાર કરેલા] છે ;
 આજ મેં મારી માનતાઓ અદા કરી છે.
 ૧૫ એ માટે હું તને મળવાને માટે નિષ્કળા આવી હતી,
 જાતનથી તારું મુખ શોધવા આવી હતી, ને તે મને
 મળ્યા છે
 ૧૬ મેં મારા પલંગ પર વારતકામના ગલીયા,
 તથા મિસરી સૂતરનાં ચિત્રવિચિત્ર વસ્ત્ર બિછાવ્યા છે.
 ૧૭ બાળ, અગર તથા તળથી
 મેં મારાં બિછાનું પહેકાવ્યું છે.
 ૧૮ ચાલ, આપણે સનાર મુખી પેટપૂર પ્રીતિને અનુ-
 ભવ કરીએ ;
 ને મ્યારની મજા ઉડાવીએ.
 ૧૯ ક્રમકે ધરથણી ઘેર નથી,
 તે લાખી મુસાફરીએ ગયા છે ;
 ૨૦ તેણે પૈસાની એક ચેલી પોતાની સાથે લીધી છે ;
 તે પુનેમે ઘેર આવશે.
 ૨૧ તેણી પોતાનાં ધણાં મધૂર વચનોથી તેના પર જાય
 પામે છે,
 પોતાના હોઠોની ખુશામતથી તેણી તેને તાણી
 જાય છે.
 ૨૨ જેમ બળદ કસાધવાડે જાય છે,
 કે જેમ મૂખને શિક્ષાને માટે બેડી [ધલાય છે],
 તેમ તે દુરત તેની પાછળ જાય છે ;
 ૨૩ ને આખરે તેના કલેબને તીર વિંધે છે ;
 જેમ કોઈ પક્ષી, એથી પોતાનો જીવ જશે એમ
 ભવ્યા વગર, જળમાં ધસી જાય છે,
 તેની પેટે [તે જાય છે].
 ૨૪ દુવે,

સાંભળો,

ને મારા મુખના વચનોને લક્ષ હો
૨૫ તારૂં દુઃખ તેના માર્ગે તરફ ન વળે,
તેના રસ્તાઓમા ભટકી ન ભય
૨૬ કેમકે તેણીએ ધણીઓને ધાયલ કરીને પાયમાલ
કીધા છે,
હા, તેણીથી સંહાર પામેલાઓના કુલ મનુદ મોટી
ફોજ જેવડા છે
૨૭ તેનું ધર તે રોચાણના માં છે,
કે જે મૃત્યુના ઓરડામા ઉતરી જાય છે

૮ હું જ્ઞાન હાક મારતું નથી,
ને બુદ્ધિ ઘાટો પાડતી નથી?
૨ તે રસ્તાઓના સગમ આગળ,
માર્ગની કોરે ઉચ્ચ ચણતરાઓની ટોચે ઉભુ રહે છે,
૩ તે દરવાજાની પાસે, નગરની બાજબે,
બારણામા પેસવાની જગ્યાએ, મેટિથી પોડારે છે કે,
૪ હે માણસો, હું તમને હાક મારૂ છું,
ને મારો ઘાટો મનુષ્યપુત્રે પ્રવેશ છે
૫ હે અબુક્કો, શાણપણ શિખો,
ને હે મૂર્ખો, તમે સમજીક મનના યાત્રો
૬ સાંભળો, કેમકે હું ઉત્તમ વાતો કહીશ,
ને યથાયોગ્ય વાતો વિષે મારા હોઠો ઉપડશે
૭ કેમકે મારૂં મુખ સત્ય ઉચ્ચારશે,
ને દુષ્ટાદ મારા હોઠોને ધિકારપાત્ર લાગે છે
૮ મારા મુખના સંઘળા રાખ્દો નેક છે,
તેઓમા વાકું કે વિપરીત કાંઈ નથી
૯ સમજાણને તેઓ સર્વ સીધા છે,
ને વિદ્વાનોને યથાયોગ્ય લાગે છે
૧૦ રૂપું નહિ પણ મારૂં રિ ફાલુ લો,
ને ચોખ્ખા સોના કરતા વિચા પ્રાપ્ત કરો
૧૧ કેમકે જ્ઞાન માણેક કરતા શ્રેષ્ઠ છે,
ને સર્વ મનપ્રિય વસ્તુઓ તેની બરાબરી કરી શકે
નહિ
૧૨ મેં જ્ઞાને ચતુરાઈને પોતાનું રહેઠાણ બનાવ્યું છે
ને કૌશલ્ય તથા વિવેકબુદ્ધિને હું ચોધી કાઢું છું
૧૩ દુષ્ટાદને ધિકારવી એજ યદોવાદનુ ભય છે,
અભિમાન, ઉદ્ધતાઈ તથા કુમાર્ગ,
તથા આડું મુખ, એઓને હું ધિકારૂં છું
૧૪ હડાપણ, તથા સ્ત્રનીન જ્ઞાન મારા છે,
હું બુદ્ધિ છું, મને સામર્થ્ય છે
૧૫ મારા વડે રાજ્યો રાજ્ય કરે છે,

ને હાકેમો ન્યાય ચુકાવે છે
૧૬ મારાથી હાકેમો, તથા હોદ્દેદારો,
હા, પૃથ્વીના સર્વ ન્યાયાધીશો, અમલ ચલાવે છે.
૧૭ મારા પર પ્રેમ કરનારાઓ પર હું પ્રેમ કરૂં છું;
ને જેઓ ખતથી મને શોધે છે તેઓને હું જીંદીશ.
૧૮ દ્રવ્ય તથા માન મારી પાસે છે,
હા, અચળ ધન તથા નેત્રી છે
૧ મારૂં ફળ સોના કરતા હા, ચોખ્ખા સોના કરતાં,
ને મારી પેદાશ ઉંચી જાતના રૂપા કરતા શ્રેષ્ઠ છે
૨૦ હું નેત્રીના માર્ગમા,
ન્યાયના રસ્તાઓની મધ્યે ચાલુ છું,
૨૧ એ સાફ કે મારા પર પ્રેમ કરનારાઓને હું સંપ-
ત્તિના વારસો આપુ,
ને તેઓના ભાડારો હું ભરપૂર કરૂં
૨૨ યદોવાદે પોતાની કારકીર્દીના આરંભમા,
તેના અસલના કૃત્યોની અગાઉ મને ઉત્પન્ન કીધું
૨૩ સદાકાળથી, આરભથી,
પૃથ્વી યથા પહેલા હું સ્થપાયુ હતું
૨૪ ન્યારે કોઈ જળનિધિઓ નહોતા,
ન્યારે પાણીથી ભરપૂર કોઈ ઝરાઓ નહોતા, ત્યારે
મારો જન્મ યથા હતો
૨૫ પર્વતો સ્થાપિત થયા તે પહેલા,
હુંજરો યથા અગાઉ મારો જન્મ યથા હતો,
૨૬ ત્યાં સુધી તેણે પૃથ્વી કે ખેતરો,
કે દુનિયાની માગીનું મડાણ રચ્યું નહોતું
૨૭ ન્યારે તેણે આકાશો વ્યવસ્થિત કીધા, ત્યારે
ત્યાં હતું,
ન્યારે તેણે ઉડાણના પ્રદેશની યોજરદમ મચાદ
કરાવી,
૨૮ ન્યારે તેણે ઉચે અંતરિક્ષ રિયર કીધું,
ન્યારે તેણે જળનિધિના ઝરા દેહ કીધા,
૨૯ ન્યારે તેણે સમુદ્રને તેની હદ નિખા આપી,
કે પાણી તેણે ફરમાવેલી [મચાદ] એજએ નહિ,
ન્યારે તેણે પૃથ્વીના પાયા આક્રમ્યા,
૩૦ ત્યારે મીઠી તરીકે હું તેની સાથે હતું;
ને હું દિન પ્રતિદિન તેને સતેષપ્રકાર હતું,
હું સદા તેની આનંદ દર્શ કરતું હતું
૩૧ તેની વસ્તીવાળી પૃથ્વીમા હું અમત કરતું હતું,
ને મનુષ્યપુત્રોમા મને આનંદ થતો
૩૨ માટે હવે, દીકરાઓ, મારૂં સાંભળો;

- કેમકે મારા માર્ગો પાળનારને ધન્ય છે.
 ૪૨ સિખામણ સંભળીને જ્ઞાની થાઓ,
 ને તેનો ધનકાર કરીએ મા
 ૪૪ ને માણસ માર્ગે સંભળે છે, દરરોજ મારા દરવાજા
 પાસે વાકી રહે છે,
 તથા મારી બારણાઓ આગળ રાહ જીએ છે, તેને
 ધન્ય છે
 ૪૫ કેમકે જેઓને હું મળું છું, તેઓને જીવન મળે છે,
 ને તેઓ રહોવાદની કૃપા પ્રાપ્ત કરીએ.
 ૪૬ પણ ને મારી વિરક્ત ચૂકે કરે છે, તે પોતાનાજ
 આત્માનું નુકસાન કરે છે;
 અને ધિક્કારનારા સુધળા મોતને આજે છે.

- ૮ જ્ઞાને પોતાનું ધર બાંધ્યું છે,
 તેણે પોતાના સાત સ્તંભ ધરા છે;
 ૧ તેણે પોતાનાં પશુઓ કાંઈમાં છે; તેણે પોતાનો
 દ્રાક્ષરસ નિમ કાઢે છે;
 તેણે પોતાની જેલ પર ખાણ તૈયાર રાખ્યું છે.
 ૨ પોતાની દાતીઓને મોહીને,
 નગરની સકુળી ઉંચી જગ્યામાં તે હાંક મારે છે કે,
 ૪ ને કાંઈ મૂળે હોય, તે વળીને અહીં અંદર આવે;
 વળી ને અણુજ હોય તેને તે કહે છે કે,
 ૫ આવો, મારી રોટલી ખાઓ,
 ને મારો નિમ કાઢેલો દ્રાક્ષરસ પીઓ.
 ૬ [હક] ઊઠી રો, હે મૂળે, ને જીએ;
 ને જીવિને માર્ગે ચાલે.
 ૭ તિરસ્કાર કરનારને કપકો દેનાર લજ્જા પામે છે;
 ને દુષ્ટ માણસને ધમકાવનારને બહો વાગે છે
 ૮ તિરસ્કારીને કપકો ન દે, રખે તે તને ધિક્કારે;
 જ્ઞાની પુરૂષને કપકો દે, એટલે તે તને આદરે
 ૯ જ્ઞાની પુરૂષને [શિષ્ય] દે, એટલે તે વધારે જ્ઞાની
 થશે;
 ૧૦ માણસને શિખવ, એટલે તે વિદ્યામાં રૂઢિ
 પામશે
 ૧૧ રહોવાદનું બધ એ જ્ઞાનને આરંભ છે;
 ને પવિત્ર ધર્મને બહુવેળે જેલ બુદ્ધિ છે.
 ૧૨ કેમકે મારા વડે તારા આધુષ્યની રૂઢિ થશે,
 ને તારા આવરદાનાં વડે વધશે.
 ૧૩ એ તું જ્ઞાની હોય, તો તારે પોતાને મારે જ્ઞાની છે;
 ને એ તું તિરસ્કાર કરતો હોય, તો તારે એવાનેજ
 તેનું કર્મ બોનવડું પડશે.

- ૧૪ મૂળે સ્ત્રી કાસિયેણ છે; તે અણુજ છે;
 ને છેક અનણુ છે.
 ૧૪ અને તે પોતાના ધરના બારણા આગળ,
 નગરની ઉંચી જગ્યાઓએ આસનમાં બેસે છે,
 ૧૫ એ મારે કે ત્યાં થઈને જનારાઓને,
 એટલે સીધેસીધા પોતાને માર્ગે ચાલનારાઓને તે
 [એમ કહીને] બોલાવે કે,
 ૧૬ ને કાંઈ અણુજ હોય, તે વળીને અહીં અંદર આવે
 ને બિઅણુજ જનને તો તે કહે છે કે,
 ૧૭ ચોરેલાં પાણી મીઠાં હોય છે,
 ને સતાઈને [ખાધેલી] રોટલી સ્વાદિષ્ટ હોય છે.
 ૧૮ પણ તે બહુતો નથી કે તે મૃત લોકની જગ્યા છે;
 ને તેના મેમાનો શેઓલનાં ઉડાણોમાં છે.

સુસેમાનનાં દુષ્ટાવચનો

- ૧૦ જ્ઞાની દીકરો પોતાના બાપને હાથે ઉપ-
 ને છે;
 પણ મૂળે દીકરે પોતાની માને બેદરકાર છે.
 ૨ દુષ્ટતાને સમજ કરનારાઓનું કાંઈ ભલું થઈ નથી;
 પણ નેક્રા મોતથી ઉગારે છે
 ૩ સદાચારીના આત્માને રહોવાદ જીએ મરવા નહિ
 દેશે;
 પણ દુષ્ટની ઇચ્છાને તે નિષ્ફળ કરે છે.
 ૪ માર્ગે દાપથી કામ કરનાર દરિદ્રી યાય છે;
 પણ ઉદ્યોગીને દાપ ધનવાન બનાવે છે.
 ૫ ઉન્દાળામાં સમજ કરનાર દીકરો ડાહ્યા છે;
 પણ કાપણીની મોસમમાં સુધ રહેનાર દીકરો
 લજ્જાકારક છે.
 ૬ સદાચારીને માથે આશિષ હોય છે,
 પણ દુષ્ટોનું મુખ બળાત્કારથી દંકાયતું હોય છે.
 ૭ ન્યાયીના સમરજીને ધન્યવાદ મળે છે;
 પણ દુષ્ટોનું નામ સડી જશે.
 ૮ દુષ્ટના જ્ઞાનીઓ આજ્ઞાઓને આદરસત્કાર કરશે;
 પણ બહુબળીઓ મૂળે પાયમાલ થશે
 ૯ પ્રમાણિકપણથી ચાલનાર લયજ્ઞા વચર ચાલે છે;
 પણ પોતાના માર્ગે અવળા કરનાર જગ્યાઈ આવશે.
 ૧૦ આખથી નિયંત્રણ કરનાર બેદરકાર છે;
 પણ બહુબળીઓ મૂળે પાયમાલ થશે.
 ૧૧ સદાચારીનું મુખ જીવનનો અરો છે;
 પણ દુષ્ટોનું મુખ બળાત્કારથી દંકાયતું હોય છે.
 ૧૨ દેવ દંડ ઉગરે છે;

- પણ પ્રીતિ સર્વ અપરાધોને ઢાકી દે છે.
 ૧૩ વિવેકબુદ્ધિવાળાના હોઠોમાં જ્ઞાન માધમ પડે છે;
 પણ અયુદ્ધની પીઠને માટે લાકડી છે.
 ૧૪ જ્ઞાની પુરૂષો વિદ્યાનો સમ્રાટ કરે છે,
 પણ મૂર્ખનું મ્હો તાકાલિક નાશ છે.
 ૧૫ દ્રવ્યવાન માણસનું ધન એ તેનું કિલ્લાદાર નગર છે;
 પણ દરિદ્રીનો નાશ તેની દરિદ્રતા છે.
 ૧૬ સદાચારીની મેહેનત જીવનસાધક છે;
 દુષ્ટની પેદાશ પાપકારક છે.
 ૧૭ શિખામણ ગુણકારનાર જીવનના માર્ગમાં છે,
 પણ કપકાને ત્યાગ કરનાર ભૂલ કરે છે
 ૧૮ દ્રેષ છુપાવનાર જીભ હોઠોનો છે;
 ને આડી કરનાર મૂર્ખ છે.
 ૧૯ ધણું બોલવામાં હોપની અછત હોતી નથી;
 પણ પોતાના હોઠો પર દાબ રાખનાર હંદાપણ
 કરે છે.
 ૨૦ સદાચારીની જીભ ચોખ્ખા રૂપા જેવી છે;
 દુષ્ટનું દહવ નકામું છે
 ૨૧ નેક જનના હોઠો ધણુઓને વૃક્ષ કરે છે;
 પણ મૂર્ખો બુદ્ધિની અછતથી માર્યા ભય છે.
 ૨૨ યહોવાહુને આશીર્વાદ, તે તો ધનવાન કરે છે,
 ને તેની સાથે કાઠ ખેંદ તે ભેળતો નથી.
 ૨૩ દુષ્ટતા કરવી એ મૂર્ખને તો રમત જેવું લાગે છે,
 પણ સમજદાર માણસ જ્ઞાની હોય છે
 ૨૪ દુષ્ટને લાગતું ભય, તે તેના પર આવી પડશે;
 ને નેક જનની ધૃષ્ટિ વૃક્ષ કરશે
 ૨૫ વંટાળિયો જતો રહે છે, તેમ દુષ્ટ સદાને માટે
 લોપ થાય છે;
 પણ નેકીવાન સર્વકાલિક પાયારૂપ છે
 ૨૬ જેમ દાંતને સિરકો, ને જેમ આંખોને કુમારો,
 તેમજ આગસુ પોતાના મોકલનારાઓને [વૃક્ષાન-
 કારક છે].
 ૨૭ યહોવાહુનું ભય આયુષ્ય વધારે છે,
 પણ દુષ્ટોનાં વર્ષો ટુંકાં કરાશે.
 ૨૮ સદાચારીઓની આશા આનંદરૂપ [યશો];
 પણ દુષ્ટોની અપેક્ષા નાશ પામશે.
 ૨૯ યહોવાહુને માર્ગ પ્રમાણિકોને કિલ્લારૂપ છે;
 પણ તે દુષ્ટોઓને નાશરૂપ છે.
 ૩૦ સદાચારીઓ કદી ખરોડારો નહિ;
 પણ દુષ્ટો પૃથ્વીમાં રહેશે નહિ

- ૩૧ સદાચારીઓનું મુખ જ્ઞાન પ્રગટાવે છે;
 પણ હડીલી જીભ કાપી નખારો.
 ૩૨ સંતાપકારક ઘું છે તે સદાચારીઓના હોઠ ભણે છે;
 પણ દુષ્ટોનાં મુખને આડાઈ [આવડે છે].

- ૨૨ બોટાં ત્રાજવાં યહોવાહુને કટાણરૂપ છે;
 પણ અદલ કાટલાથી તે રાજ થાય છે.
 ૨ અહકાર આવે છે, ત્યારે લજ્જા પણ આવે છે;
 પણ નમ્ર જનો પાસે જ્ઞાન હોય છે
 ૩ પ્રમાણિક જનોની નેકી તેઓને ટોરી જશે,
 પણ કપટી જનોની આડાઈ તેઓને નાશ કરશે
 ૪ કોપને દિવસે દ્રવ્ય કાઢ કામ આવતું નથી;
 પણ નેકી મોતથી ઊગારે છે
 ૫ નિષ્પાપીની નેકી તેનો માર્ગ પાઘરો કરશે;
 પણ દુષ્ટ પોતાનીજ દુષ્ટતાથી પાયમાલ થશે.
 ૬ પ્રમાણિક જનોની નેકી તેઓને બચાવશે;
 પણ કપટ કરનારાઓ તેમના પોતાનાજ [ચોળેલા]
 વૃક્ષાનમાં સપડાશે.
 ૭ દુષ્ટ માણસની અપેક્ષા તેના મૃત્યુ સમયે નાશ
 પામશે;
 ને અન્યાયની આશા નાશ પામે છે.
 ૮ સદાચારી સકટમાંથી છૂટો કરાય છે,
 ને તેને ઠેકાણે દુષ્ટ આવે છે.
 ૯ અધર્મી માણસ પોતાના મુખથી પોતાના પડો-
 સીનો નાશ કરે છે,
 પણ સદાચારી વિદ્યાથી બચાવ પામશે
 ૧૦ નેક જનોની આબાદાનીમાં નગર હર્ષાય છે,
 ને દુષ્ટોને નાશ થાય છે ત્યારે હર્ષપેશકાર થાય છે
 ૧૧ પ્રમાણિકની આશિષથી નગર ઉત્કૃષ્ટ થાય છે;
 પણ દુષ્ટના મુખથી તે પાયમાલ થાય છે.
 ૧૨ પોતાના પડોસીને વૃક્ષ માનનાર અજ્ઞાન છે;
 પણ બુદ્ધિવાન માણસ જાને રહે છે.
 ૧૩ ઠેકાણે ઠેકાણે ફેરીને ચાડી કરનાર જન ગુપ્ત વાતે
 પ્રગટ કરે છે;
 પણ વિદ્યાસુ મનનો માણસ એવી વાત છાન
 રાખે છે.
 ૧૪ જ્યાં આગેવાન અજ્ઞાન, ત્યાં લોકો [ખાડામાં]
 પડે છે;
 પણ સલાહકારોની વિરોધતામાં સલામતી છે.
 ૧૫ પારકાને ભમીન યનારને પશ્ચાત્તાપ થશે;
 પણ ભમીનગીરીને ધિકારનાર નિર્ણય છે.

- ૧૧૧ જી આબરને સાચવી રાખે છે ;
 ૧૧૨ પાણી માણસો દ્રવ્ય સાચવી રાખે છે
 ને અન્યથી માણસો દ્રવ્ય સાચવી રાખે છે ;
 ૧૧૩ માણસ માણસ પોતાના આત્માનું દિવ કરે છે ;
 ૧૧૪ માણસો જન પોતાના કહેને દુઃખમાં નાખે છે.
 ૧૧૫ માણસો જન પોતાના કમાય છે ;
 ૧૧૬ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૧૭ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૧૮ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૧૯ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૦ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૧ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૨ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૩ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૪ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૫ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૬ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૭ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૮ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૨૯ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૦ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૧ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૨ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૩ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૪ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૫ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૬ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૭ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૮ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૩૯ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૦ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૧ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૨ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૩ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૪ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૫ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૬ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૭ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૮ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૪૯ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].
 ૧૫૦ માણસો જન પોતાનારને નક્કી બદલે [મળે છે].

- ૧૨ ને કાઠ જન શિખામણ ચાહે છે તે વિદ્યા
 ચાહે છે ;
 ૧૩ પણ કપડાને ધિક્કારનાર પથુવત્ છે.
 ૧૪ સારો માણસ યહોવાહુની કૃપા પામશે ;
 ૧૫ કુપુષ્પિજોર માણસને તે નાલાયક ઠરાવશે ;
 ૧૬ માણસ દુષ્ટાધથી રિયર નહિ થશે ;
 ૧૭ પણ નેક્રીવાનની જડ કદી દલાવાશે નહિ.
 ૧૮ સદ્ગુણી સ્ત્રી પોતાના બરચારને સુગટરૂપ છે ;
 ૧૯ પણ ને નિર્લક્ષ્ય કૃત્યો કરે છે, તે તેનાં હાડકાંમાં
 સડાડરૂપ છે.
 ૨૦ નેક્રીવાનોના વિચાર વાજબી હોય છે ;
 ૨૧ પણ દુષ્ટાના મનગુણ કપટરૂપ હોય છે.
 ૨૨ દુષ્ટના શબ્દો લોહી વહેવડાવવાને સંતાપને તાકી
 રહેવા વિધેના છે ;
 ૨૩ પણ પ્રમાણિક જનને મુખ તેમને બચાવશે.
 ૨૪ દુષ્ટા ઉચલી પડે છે, ને હતા નહોતા થઈ જાય છે ;
 ૨૫ પણ સદાચારીનું ઘર કાયમ રહેશે.
 ૨૬ માણસ પોતાના જ્ઞાન પ્રમાણે વખાણ પામશે ;
 ૨૭ પણ ને બ્રહ્મ અત્યંતરૂપો દુષ્ટો તે દુષ્ટ ગણાશે.
 ૨૮ ને જન પોતાને માનવંત ગણતો હોય, અત્રના તો
 સાંસા પણ હોય તેના કરતાં,
 ને દલકો ગણતો હોય પણ તેને ચાકર હોય તે
 પ્રેમ છે
 ૨૯ નેક્રીવાન માણસ પોતાના પથુના જવની દરબાર
 રાખે છે ;
 ૩૦ પણ દુષ્ટની દયા કૂટતા સમાન છે.
 ૩૧ પોતાની જમીન ખેડનારને પુષ્કળ અન્ન મળશે ;
 ૩૨ પણ નકામાઓની પાકળ ચાલનાર અણુદ્ધ છે.
 ૩૩ દુષ્ટ જન જુડા માણસોની લટ [ખાવા] ઇચ્છે છે ;
 ૩૪ પણ સદાચારીનું મૂળ ફળદ્રુપ છે.
 ૩૫ દોષોના ઉલ્લંઘનમાં દુષ્ટ માણસને માટે કાંઈ છે ;
 ૩૬ પણ સદાચારીઓ સકટમાંથી મુક્ત થશે.
 ૩૭ માણસ પોતાના મુખના દિવકાર ફળથી તૃપ્ત થશે ;
 ૩૮ ને માણસના હાથોના કામનું ફળ તેને પાણું અપાયો .
 ૩૯ મૂર્ખને માન તેની પોતાની નજરમાં ખરે છે ;
 ૪૦ પણ જ્ઞાની જન સુખોધને લક્ષ્ય છે.
 ૪૧ મૂર્ખની ખીજ દરેત માલમ પડી આવે છે ;
 ૪૨ પણ કાંઈ માણસ લક્ષ્ય દાંક છે.
 ૪૩ સત્ય ઉચારનાર નેક્રી પ્રગટ કરે છે ;
 ૪૪ પણ જુદો સાક્ષી કઠાઈ [પ્રગટ કરે છે].

- ૧૮ વજર વિચાર્યું બોલનાર તરવારના ધા જેવું છે;
પણ જ્ઞાનીની જીભ આરોગ્યતારૂપ છે
૧૯ સત્યનો હોઠ સદાને માટે સ્થાપિત થયો;
મણ જુદી જીભ ફક્ત ક્ષણિક છે.
૨૦ કુચ્છિત યોજનારના મનમાં કપટ છે;
પણ સુલેહના બાધકોને આનંદ છે
૨૧ સદાચારીને કાંઈ તુકસાન થયો નહિ;
પણ દુષ્ટો હાનિથી તુલ્ય થયો.
૨૨ જુદા હોઠો ચઢવાહને કેળાણરૂપ છે;
પણ સત્યથી વર્તનારાઓ તેને આનંદરૂપ છે
૨૩ ડાહ્યો પુરૂષ વિદ્યા પર ઢાંકણ રાખે છે;
પણ મૂર્ખોનું અંતઃકરણ મૂર્ખાઈ પ્રગટ કરે છે.
૨૪ ઉદ્યોગીનો હાથ અધિકાર ચલાવશે;
પણ આજસુ માણસને માથે વેઠ મુકાશે
૨૫ માણસના મનની ચિંતા તેને વાકો વાળી દે છે;
પણ સુવચન તેને આનંદિત કરે છે.
૨૬ નેકીવાન પોતાના પડોસીને સીધે માર્ગે ચલાવ-
નાર છે;
પણ દુષ્ટોનો માર્ગ તેઓને જીવમાં નાખે છે.
૨૭ આજસુ માણસ પોતે પકડેલો ચિકાર રાંધતો
નથી;
પણ ઉદ્યોગીને માણસોની મૂલ્યવાન સપત્તિ
[મળે છે]
૨૮ નેકીના માર્ગમાં જીવન છે;
ને તેના રસ્તામાં મરણ છે જ નહિ

૧૩ જ્ઞાની લોકરો પોતાના બાપની શિખામણ
[માને છે];

- પણ તિરસ્કારી જન કપકાને કાન દેતો નથી.
૧ માણસ પોતાના મુખનું હિતકારક ક્ષણ ખાશે;
પણ કપટીનો જીવ જીલમ [લોગવશે]
૨ પોતાનું મ્હેં સાચવનાર પોતાના જીવનું રક્ષણ
કરે છે;
પણ પોતાના હોઠ વિશેષ પોઠાળા કરનારને વિનાશ
પ્રાપ્ત થશે.
૪ આજસુનો જીવ ઇચ્છા કરે છે, પણ કાંઈ પામતો
નથી;
પણ ઉદ્યોગીનો જીવ પુષ્ટ કરાશે.
૫ સદાચારી મણસ જીલ્લે ધિકારે છે;
પણ દુષ્ટ માણસ કેળાણદાયક છે, ને લક્ષ્યા પામે છે.
૬ નેક માર્ગોનું રક્ષણ નેકી કરે છે;

- પણ પાપીને દુષ્ટતા પાયમાલ કરે છે
૭ એના [લોકો] છે કે જે દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરતાં છતાં છેક
કમાવે હોય છે;
એના પણ [લોકો] છે કે જે પોતાને ફરિદ્દી કરતાં
છતાં ધનાઢ્ય હોય છે.
૮ માણસના જીવનું પ્રાયશ્ચિત્ત તેનું દ્રવ્ય છે;
પણ ફરિદ્દીને ધમત્રી સામળવી પડતી નથી
૯ નેકીવાનેનો પ્રકાર હર્ષ કરે છે,
પણ દુષ્ટોનો લીલા હોલવી નખારો.
૧૦ અસ્થિમનથી તે કેવળ વાદવિવાદ ઉત્પન્ન થાય છે;
પણ સુબોધ માનનારાઓ પાસે જ્ઞાન છે.
૧૧ કુચ્છિતથી મેળવેલું દ્રવ્ય ધટી જશે;
પણ મહેનતથી સમ્રથ કરનારને વધારો થશે.
૧૨ આરાને [ક્ષતિ] વિલગ થયાથી અંતઃકરણ ઝુરે છે;
પણ ઇચ્છા પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તે જીવનનું ઝાંઝ છે.
૧૩ વચનને તુચ્છ કરનાર પ્રત્યેક પોતા પર વિનાશ
લાવે છે;
પણ આજ્ઞાનું લય રાખનારને બદલો મળશે
૧૪ જ્ઞાનીનું ચિક્ષણ જીવનનો ઝરો છે,
તેથી મોતના ફાંદાઓમાંથી નિકળી જવાય છે.
૧૫ સુબુદ્ધિ દૃષ્ટા આપે છે;
પણ કપટીનો માર્ગ ખડખડો છે.
૧૬ પ્રત્યેક ડાહ્યો માણસ બુદ્ધિથી કામ કરે છે;
પણ મૂર્ખ મૂર્ખાઈ પ્રસારે છે.
૧૭ દુષ્ટ સંદેશિયો હાનિમાં પડે છે;
પણ વિદ્યાસુ એલથી આરોગ્યતારૂપ છે
૧૮ શિખામણ ત્યાગ કરનારને ફરિદ્દતા તથા લાજ
[આવશે];
પણ કપકાને ગણકારનાર માન પામશે.
૧૯ ઇચ્છાની વૃક્ષિ આત્માને મીઠી લાગે છે;
પણ દુષ્ટતાથી દૂર થવું એ મૂર્ખોને કેળાણરૂપ છે.
૨૦ જ્ઞાની પુરૂષો સાથે ચાલીશ, તેનું જ્ઞાની યદ્યશ,
પણ મૂર્ખોનો સાથી પસ્તાશે
૨૧ પાપીઓની વૃદ્ધે તુકસાન લાગેલું છે;
પણ નેકીવાનેને હિતનો બદલો મળશે.
૨૨ સારો માણસ પોતાનાં છેકરાંનાં છેકરાંને માટે
વારસો મૂકી જાય છે;
ને પાપીનું ધન નેકીવાનને સાડા બરી મુકાય છે
૨૩ ગરીબની ખેતીમાં થયું અન્ન [નિપજે છે];
પણ અન્યાયથી નાશ પામનારા [જનો] પણ છે

૨૪ ને પોતાની સોદી પાછી રાખે, તે પોતાના દીકરાનો વેરી છે;

પણ તેના પર પ્રીતિ કરનાર તેને વેળાસર શિક્ષા કરે છે.

૨૫ ને જીવાન પોતાનો જીવ તુલ્ય થતાં સુધી ખાય છે;

પણ દુઃખનું પેટ ભૂખનું રહેશે.

૧૪ પ્રત્યેક ઠાઠી સ્ત્રી પોતાનું ધર બાંધે છે;
પણ મૂર્ખ પોતાનાજ હાથથી તેને તોડી પાડે છે

૨ ને પોતાના પ્રમાણિકપણમાં ચાલે છે, તે યદોવાદનું ભય રાખે છે;

પણ ને પોતાના માર્ગમાં અવળો છે, તે તેને વચ્ચે માને છે.

૪ મૂર્ખતા મુખમાં અભિમાનની સોદી છે;

પણ જ્ઞાનીઓના હોઠ તેમનું રક્ષણ કરશે.

૪ જ્યાં બળદો નથી ત્યાં ગજાણુ સાફ હોય છે;

પણ બળદના બળથી પછી નિપજ યાય છે.

૫ વિદ્યાસુ સાક્ષી જુદું જોણશે નહિ;

પણ જુદો સાક્ષી જુદું ઉચરે છે.

૬ નિરરકારી જન જ્ઞાન શોધે છે, પણ [તે જડ] નથી;

પણ બુદ્ધિવાનને વિદ્યા સોહેલ છે.

૭ જો મૂર્ખ માણસની સમીપ જઈશ,
તો જ્ઞાની હોઠો તારા જોવામાં નહિ આવે.

૮ પોતાનો માન સમજાવે, એ ઠાઠા માણસનું જ્ઞાન છે;

પણ મૂર્ખની મૂર્ખાઈ કપટ છે.

૯ મૂર્ખ પાપને મરકરીમાં લેડાવે છે;

પણ પ્રમાણિકો મધ્યે દિતેચ્છા છે.

૧૦ અંતઃકરણ પોતાની વેદના બોલે છે;

ને પારકો તેના આનંદમાં દાષ ધાવતો નથી.

૧૧ દુઃખનું ધર પાંચમાલ યશે;

પણ પ્રમાણિકનો તણ આબાદ યશે.

૧૨ એક એવો માર્ગ છે, કે જે માણસોને ઠીક લાગે છે,

પણ તેનું પરિણામ મોનાના માર્ગ છે.

૧૩ દસલી વેળાએ પણ દૃઢ ધિર દોષ છે;

ને દારૂનું પરિણામ શોક છે.

૧૪ દૃઢ્યનો પતિવ પોતાનાજ માર્ગથી ધરાયે;

ને સારો માણસ પોતાથીજ [વૃક્ષ યશે].

૧૫ અણુજ જન દરેક યજ્ઞે અરો માને છે;

પણ ઠાઠો પુરૂષ પોતાની વર્તણુકની બરાબર આકરી રાખે છે.

૧૬ જ્ઞાની માણસ બીને દુષ્ટતાથી દૂર ધાય છે;

પણ મૂર્ખ ઉદ્ધતાકથી વર્તે છે, ને અહંકારી હોય છે.

૧૭ જોને જલદી રીસ ચઢે છે, તે મૂર્ખાઈ કરશે;

ને કુપ્રક્રિયાર માણસ ધિકાર પામે છે.

૧૮ અણુજ જનો મૂર્ખાઈનો વારસો પામે છે;

પણ ઠાઠા જનોને વિદ્યાનો મુગટ પહેરાવાય છે.

૧૯ ભુડાઓ સુજનોની આગળ,

ને દુષ્ટો સદાચારીઓના દરવાજા પાસે નમે છે.

૨૦ અરીબને તેનો પોતાનો પડોસી પણ ધિકારે છે;

પણ દ્રવ્યવાનને ધણા મિત્રો હોય છે.

૨૧ પોતાના પડોસીને તુચ્છ કરનાર પાપ કરે છે;

પણ ગરીબ પર દયા રાખનારને ધન્ય છે.

૨૨ કુપ્રક્રિયા કરનારાઓ શું ભૂલ નથી કરતા?

પણ દિલ યોગકેને કૃપા તથા સત્ય [પ્રાપ્ત થશે].

૨૩ બધી મેહેનતમાં કાયદો છે;

પણ હોડાની વાત કેવળ દરિદ્રતાસાધક છે.

૨૪ જ્ઞાનીઓનો મુગટ તેઓનું ધન છે;

પણ મૂર્ખોની મૂર્ખાઈ તો મૂર્ખાઈજ છે.

૨૫ સાચો સાક્ષી જીવને બચાવે છે;

પણ જુદું ઉચરનાર કપટ [કરે છે].

૨૬ યદોવાદના ભયમાં દંદ બરોસો સમાયશે છે;

ને તે રાખનારનાં છાકરાંને આશ્ચર્યરણ મળશે.

૨૭ યદોવાદનું ભય જીવનનો ઝરો છે;

તે યકી મોતના કાંદામાંથી નિકળી જવાય છે.

૨૮ લોકની પુષ્કળતામાં શબ્દનો મદિમા છે;

પણ લોકોના કમતીપણમાં હાકેમનો નારા છે.

૨૯ જે કોઈ કરવે ધીમો છે તે ધણો બુદ્ધિવાન છે;

પણ ઉતાવળા મિત્રજનો મૂર્ખાઈને સન્માન આપે છે.

૩૦ આરોગ્ય દૃઢ યરીનું જીવન છે;

પણ અદેખાઈ દારૂકાંને સડો છે.

૩૧ અરીબ પર જીલમ કરનાર તેના કર્તાને નિંદે છે;

પણ દરિદ્રી ઉપર દયા રાખનાર તેને માન આપે છે.

૩૨ દુષ્ટ પોતાની દુષ્ટતામાં દુઃસંસારી પરાય છે,

પણ સદાચારીને પોતાના મોતમાં આરામ છે.

૩૩ બુદ્ધિવાનના અંતઃકરણમાં જ્ઞાન રહે છે;

પણ મૂર્ખના અંતરમાંનું પ્રગટ થાય છે.

૩૪ સદાચારથી દેશનતિ પ્રતિષ્ઠિત થાય છે;

પણ પાપ દરેકાઈ પ્રજાને લાંછનરૂપ છે.

૧૫ બુદ્ધિથી વર્તનાર આકર તરફ રાજની કૃપા હોય છે;
પણ લક્ષ્યકારક જન [વિરૂદ્ધ] તેનો ક્રોધ છે

- ૨૫ નમ્ર ઉત્તર ક્રોધ સમાવી દે છે;
પણ સખત શબ્દ રીસ ચઢાવે છે.
૨ જ્ઞાનીની જીભ ખરી વિદ્યા ઉચ્ચારે છે;
પણ મૂર્ખોનું મુખ મૂર્ખાઇને વેહેલી મૂકે છે.
૩ યદોવાહની આંખો સર્વ રથો છે,
ને તેઓ ભલા બુદ્ધા પર લક્ષ રાખે છે
૪ દુરસ્ત જીભ જીવનનું ગ્રાહ છે;
પણ તેનું વિપરીતપણું મનને કાંજિત કરે છે
૫ મૂર્ખ પોતાના બાપની શિખામણ સ્પષ્ટ ગણે છે;
પણ કપકાને લક્ષમાં લેનાર શાણો થાય છે.
૬ નેત્રીવાનના ધરમાં ઘણું ધન છે;
પણ દુષ્ટની આવકમાં સંકટ છે.
૭ જ્ઞાનીના હોઠો જ્ઞાન પ્રસારે છે;
પણ મૂર્ખનું હૃદય એવું નથી.
૮ દુષ્ટનું ચક્ષુપેણુ યદોવાહને કંટાળાવે છે;
પણ પ્રમાણિકની પ્રાર્થના તેને આનંદે છે.
૯ દુષ્ટનો માર્ગ યદોવાહને કંટાળાવે છે;
પણ નેત્રીને અનુસરનારને તે આંહે છે.
૧૦ માર્ગ તજનારને માટે ભારે શિક્ષા છે;
ને કપકાને ધિક્કારનાર માર્ગે જરી.
૧૧ શેઓલ તથા વિનાશ યદોવાહની આજળ [ખુદી]
છે;
તો માનવપુત્રોનાં હૃદય કેટલાં વિરોધ [ખુદીં હોવાં
જોઈએ] !
૧૨ તિરસ્કારી કપકો પામવા આહતો નથી;
તે જ્ઞાની પાસે જવા ઇચ્છતો નથી.
૧૩ ખુરા અંતઃકરણ મુખને આનંદિત કરે છે;
પણ હૃદયના ખેદથી મન કાંજિત થાય છે
૧૪ બુદ્ધિવાનનું અંતઃકરણ વિદ્યા રોધે છે;
પણ મૂર્ખોનું મુખ મૂર્ખાઇનો આહાર કરે છે.
૧૫ વિપત્તિવાનના સર્વ દિવસો બુંદા છે;
પણ ખુરા અંતઃકરણનાં સદાની મિત્રબાની છે.
૧૬ ઘણું ધન હોય પણ તે સાથે સંકટ હોય, તેના કરતાં,
ચોટું હોય પણ તે સાથે યદોવાહનું ભય હોય, તે
સારું છે.
૧૭ વેરીને ત્યાં પુષ્ટ બળદના ભોજન કરતાં
ત્રેમીને ત્યાં ભાજન સારું છે.
૧૮ ક્રોધી માણસ ટટો ઉભો કરે છે;

- પણ રીસ કરવે ધીમે જન કજીઓ સમાવી દે છે.
૧૬ આજીમુનો માર્ગ કાંટાની વાડ જેવો છે;
પણ પ્રમાણિકનો પથ સડક જેવો થાય છે.
૨૦ ડાહ્યા દીકરો પોતાના બાપને સુખી કરે છે;
પણ મૂર્ખ માણસ પોતાની માને દુઝકારે છે.
૨૧ અજ્ઞાનીને મૂર્ખાઇ આનંદે છે;
પણ બુદ્ધિવાન માણસ પોતાની વર્ણણુક નેક કરે છે.
૨૨ સલાહ [લીધા] વગર ધરાઈ રહે થાય છે;
પણ સલાહકારીઓ ઘણા હોય તો તેઓ કાયમ
થાય છે.
૨૩ માણસને પોતાના મુખના ઉત્તરમાં આનંદ પ્રાપ્ત
થાય છે;
ને ચોચ વખતે [બોલેલો] શબ્દ કેવો સારો છે !
૨૪ જ્ઞાનીને તો જીવનનો રસ્તો ઉચે [નય] છે;
કે તે નીચેના શેઓલથી દૂર નય.
૨૫ યદોવાહ અભિમાનીનું ધર સમૂળજું ઉખેડી નાખશે;
પણ વિધવાની હાલ તે કાયમ કરશે.
૨૬ કુપુક્તિઓ યદોવાહને કંટાળાવે છે;
પણ પવિત્રોના બોલ સુખદાયક છે.
૨૭ દ્રવ્યલોભી પોતાનાજ ધરને હેરાન કરે છે;
પણ લાંચને ધિક્કારનાર જીવશે.
૨૮ સદાચારીનું મન ઉત્તર આપવા પહેલાં વિચાર
કરે છે;
પણ દુષ્ટનું મુખ બુંદી વાતો વેહેલી મૂકે છે.
૨૯ યદોવાહ દુષ્ટથી દૂર છે;
પણ તે સદાચારીની પ્રાર્થના સાંભળે છે.
૩૦ આંખોનું અજવાળું અંતઃકરણને હાંપીવે છે;
સારા સમાચાર હાંકકાને પુષ્ટ કરે છે
૩૧ જેનો કાન જીવનના કપકાને લક્ષ દે છે
તે જ્ઞાનીઓ મધ્યે રહેશે.
૩૨ શિખામણનો ત્યાગ કરનાર પોતાનાજ આત્માને
દુઝ કરે છે;
પણ કપકાને ગણકારનાર બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે.
૩૩ યદોવાહનું ભય જ્ઞાનનું શિક્ષણ છે;
પહેલી દીનતા ને પછી માન
- ૧૬ હૃદયના સંકલ્પ માણસના છે;
પણ જીભનો ઉત્તર યદોવાહથી છે.
૨ માણસના સર્વ માર્ગો તેની પોતાની નજરમાં
ચોખ્ખા છે;
પણ યદોવાહ મનોની તૂલના કરે છે.

- ૩ તારાં કામો યદોવાહને સ્વાધીન કર,
ને તારા મનોરથ કાયમ થશે.
- ૪ યદોવાહ ફરક વસ્તુને પોતપોતાના ઉપયોગને માટે
બનાવી છે;
- ૫ દા, દુષ્ટોને પણ સકલના દિવસને સાક્ષી [બનાવ્યા છે]
પ્રત્યેક અભિમાની અતઃકરણવાળો યદોવાહને
કદાચાણ છે;
- ૬ કાલ આપીને [કદુ છુ] કે તે શિક્ષા પામ્યા વગર
રહેશે નહિ.
- ૭ દયા તથા સત્યવાથી પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થાય છે;
ને યદોવાહના લયથી માણસો દુષ્ટતાથી દૂર થાય છે.
- ૮ ન્યારે કોઈ માણસના માર્ગથી યદોવાહ રાજ
થાય છે,
ત્યારે તે તેના ચતુષ્પાને પણ તેની સાથે સલાહ-
સપર્શ રાખે છે.
- ૯ અન્યાયથી મળેલી ધણી આવક કરતા,
નેકીથી મળેલી થોડી સારી છે.
- ૧૦ માણસનું મન તેના માર્ગ થોડું છે;
પણ યદોવાહ તેનાં પચાસ ચલાવે છે.
- ૧૧ રાતના હોઠામાં દેવવાણી છે;
તેનું મુખ ખોલે ધનસાક્ષી નહિ કરે.
- ૧૨ અદલ કાટો તથા તાજવા યદોવાહનાં છે;
કોષણનાં સર્વ કારણં તેનું કામ છે.
- ૧૩ દુષ્ટ કર્મ કરતું તે રાત્રીએ કદાચાણ છે;
કેમકે નેકીથી રાત્રીસન સ્થાપિત થાય છે.
- ૧૪ નેક હોઠો રાત્રીએ આનંદાય છે;
ને તેઓ ખરે ખોલનારને આદે છે.
- ૧૫ રાત્રીએ કોપ ચમકે તો નેપા છે;
પણ યાજ્ઞો માણસ તેને ચાંવ પાડશે.
- ૧૬ રાત્રીએ મુખના પ્રકાશમાં જીવન છે;
ને તેની રૂપા પાડલા વસ્ત્રોના વાદળા નેપા છે.
- ૧૭ જ્ઞાન મેળવતું એ સોના કરતાં કેટલું સારું છે !
દા, બુદ્ધિ પકડવી એ રૂપા કરતાં પસંદ કરવા
થાય છે.
- ૧૮ બુદ્ધિથી દૂર જવું એ પ્રમાણિકનો પીડી રસતો છે;
ને પોતાને માર્ગ સતાવે છે તે પોતાના આત્માનું
રક્ષક છે.
- ૧૯ અભિમાનનું પરિણામ નાશ છે;
ને ત્રિવિધ આત્માનું ઉચ્ચ પાપમાથી છે
- ૨૦ દરીદ્રી સાથે ત્રણ મિલનના ધનું
એ અભિમાની સાથે ત્રણ વદ્યના કરતાં સારું છે.

- ૨૦ વચનને ગણકારનારને હિત પ્રાપ્ત થશે;
ને જે કોઈ યદોવાહ પર વિશ્વાસ કરે છે તેને
ધન્ય છે.
- ૨૧ અવકરણનો જ્ઞાની શાણો કહેવારો;
ને હોઠાની મિઠાસ વિધાની વૃદ્ધિ કરે છે.
- ૨૨ જેને બુદ્ધિ છે તેને સાક્ષી તે જીવનનો ઝરો છે;
પણ મૂખની શિક્ષા તો મૂખાઈ છે.
- ૨૩ જ્ઞાનીનું હૃદય તેના મુખને શિખવે છે;
ને તેના હોઠાને વિધાની વૃદ્ધિ આપે છે.
- ૨૪ પુશ્કારક સખ્તો મધના ચક્ષુના નેપા છે,
તેઓ આત્માને મીઠા તથા દાડકાને આરોગ્યતા-
રૂપ છે.
- ૨૫ એક એવો માર્ગ છે કે જે માણસને અદલ લાગે છે;
પણ પરિણામે તે ચોતરનો માર્ગ છે.
- ૨૬ મજ્જિયા માણસને માટે તેની જુખ મજ્જીરી
કરાવે છે;
- ૨૭ કેમકે તેનું મુખ તેને તે કરવાની ફરજ પાડે છે.
- ૨૮ નકામો માણસ તરફ રમે છે;
ને તેના હોઠામાં બાળી નાખનાર અગ્નિ છે.
- ૨૯ આરો માણસ ટોટો ફેલાવે છે,
ને કાન કબિરનારા પરમ મિત્રોમાં અંતર પાડી
દે છે.
- ૩૦ લુલ્લમી માણસ પોતાના પડોસીને લલચાવીને
અણસ માર્ગમાં દોરી લય છે.
- ૩૧ જે કોઈ પોતાના આખો મિત્ર છે, તે વિપરીત
યુક્તિઓ રચવા માટે;
જે કોઈ પોતાના દોષ બીડે છે તે દાની ઉપભવે છે.
- ૩૨ માથે પળિયાં એ મદિમાનો મુચળ છે;
તે નેકીના માર્ગમાં માલમ પરશે.
- ૩૩ જે કોઈ કરવે ધીમો, તે પરાક્રમી કરતાં,
ને જે પોતાના મિત્રને કાણમાં રાખે છે તે, ચોક્કસ
જીતનારના કરતાં, ઉત્તમ છે.
- ૩૪ ચિટ્ટી જોળામાં નંખાય છે,
પણ તે બધાનો નિર્ણય કરવાનું યદોવાહના
દાયમાં છે.

૧૭ જે પર મિત્રબાનીથી જરૂર પણ કળિયા-
વાળું હોય તેના કરતાં,
સાંતિ સદિત સુકો દુકરો સારો છે..

૧૮ દાપપત્ની વર્તનાર ચાકર લક્ષ્મીનાર દીકરા પર
અધિકાર ચલાવશે,

ને તેને એના ભાઈઓ મધ્યે વારસાનો ભાગ મળશે.
૩૩ પાને ગળવા માટે કુવડી છે, ને સોનાને માટે
ભઠ્ઠી છે;

૪ પશુ અંત કરણને પારખનાર થઈવાહ છે.

૫ દુષ્ટર્મી જન દુષ્ટ હોઈને લક્ષ દે છે;

ને જુદા નુકસાનકારક જીવને કાન ધરે છે.

૬ જે ગરીબની મરફરી કરે છે તે તેના કર્તાને નિંદે છે;

જે વિપત્તિ દેખી રાજ થાય છે, તે શિક્ષા પામ્યા
વગર નહિ રહે.

૭ છાકરાંનાં છાકરા વધુ પુરુષોનો મુગટ છે;

ને છાકરાંનો મહિમા તેઓના પિતાઓ છે.

૮ ઉત્તમ ભાષણ મૂર્ખને ઘટતું નથી;

તેમ જુદા હોઈ સરદારોને અધિક અધરિત છે.

૯ જેને બક્ષીસ મળે છે, તેની નજરમાં તે મુલ્યવાન
મણી જેવી છે;

જ્યાં જ્યાં તે વળીને જાય છે, ત્યાં ત્યાં તે ઉદય
પામે છે

૧૦ દોષને દાંકનાર પ્રીતિ શોધે છે;

પણ અસુક બાળત વિષે બોલ્યા કરનાર ઇંટ
મિત્રોમાં અંતર પાડે છે.

૧૧ મૂર્ખને સો ફટકાના કરતાં,

બુદ્ધિવાનમાં ઇપકાનો ધા વધારે ઉડા ઉતરે છે.

૧૨ જુદા માણસ કેવળ ફિતર શોધે છે;

તે માટે તેની સામે ફૂર સહેસિયો મોકલારો.

૧૩ જેનાં બધાં છિનવી લીધાં હોય એવી રીંછણ

પોતાના પડોસીની આગળ જમીન થાય છે.

૧૪ કજીયો ચાહનાર ગુન્દો ચાહે છે;

ને પોતાનો દરવાજો ઉઠાવનાર નારા શોધે છે.

૧૫ વિપરીત મનના જનને હિત પ્રાપ્ત થતું નથી;

ને આડી જીભવાળો હાનિમાં આવી પડે છે

૧૬ જેને પેટ મૂર્ખ પડે છે તેને ખેદ થાય છે;

ને મૂર્ખના બાપને આનંદ નથી

૧૭ આનંદી હૃદય એ ઉત્તમ ઔષધ છે;

પણ ધાયલ થયેલું મન હાડકાને સુકવી નાખે છે

૧૮ દુષ્ટ માણસ ગોદમાંથી લાય લઈને

ઇનસાફના માર્ગ ઉધા વાળે છે.

૧૯ બુદ્ધિવાન પુરુષના મ્હો આગળ જ્ઞાન છે;

પણ મૂર્ખની આખો પૃથ્વીના છંદાએ લાગેલી છે.

૨૦ મૂર્ખ દીકરો પોતાના બાપને ખેદરૂપ છે,

ને તે પોતાની જનેતાને બળતરાવે છે.

૨૧ વળી નેકીવાનને દડ કરવો,

તથા પ્રમાણિકપણને લીધે મુજબોને મારવા એ
સારું નથી.

૨૨ આછાબોલો જન ચાણે છે,

ને ઘડા મિત્રજના માણસ બુદ્ધિવાન હોય છે.

૨૩ મૂર્ખ પણ છાનો રહે ત્યાં સુધી ડાહ્યો ગણાય છે;

હોઠ બંધ રાખે ત્યાં સુધી તે ચાણે [લેખાય] છે.

૧૮ જે જુદો થાય છે, તે પોતાની ઇચ્છા સાધવા
માગે છે,

- ને તેનો નાશ કરવા પર તારું હૃદય ન લગાડ.
 ૧૯ મહા કોષ્ઠીને શિક્ષા આપવી;
 કેમકે જો તું તેને જવા દેશે, તો તારે ફરી બીજી
 • વેળા આપવી પડશે.
 ૨૦ સલાહ માન, ને શિખામણને આવકાર કર,
 કે તારા [આયુષ્યના] પાછલા ભાગમાં તું જ્ઞાની
 થાય.
 ૨૧ માણસના મનમાં ઘણી યોગનાઓ છે;
 પણ યહોવાદનો મનસુખો તેજ કાયમ રહેશે
 ૨૨ માણસ પોતાના દયાળુપણના [પ્રમાણમાં] પ્રિય
 હોય છે,
 ને જુઠ્ઠા કરનાં ગરીબ માણસ સાથે છે
 ૨૩ યહોવાદનું કાય જીવનદાયક છે;
 ને [જને તે છે] તે વૃક્ષ રહેશે;
 હાનિરૂપી માર તેના પર નહિ આવશે.
 ૨૪ આજસુ પોતાનો હાય યાજીમાં ધાલે છે,
 પણ તે પાછો પોતાના મ્હો લુપ્તી લાવવાનું તેને
 મન નથી.
 ૨૫ તિરસ્કારીને મારશે, તો ભોજો શાણો થશે,
 ને બુદ્ધિવાનને કપકો દેશે, તો તે વિદ્યામાં પ્રવીણ
 થશે.
 ૨૬ જે દીકરો પોતાના બાપને લૂંટે છે, ને પોતાની
 માને નસાડી મૂકે છે,
 તે લજમણો તથા બટ્ટો લાવનાર છે.
 ૨૭ મારા દીકરા, જ્ઞાનની વાતોમાથી કેવળ ભટકી
 જવા સાથે
 શિખામણ સાંભળવી એ તું મૂખી દે.
 ૨૮ નકામો સાક્ષી ધનસાફને મરકરીએ ઉઠાવે છે;
 ને દુષ્ટનું મુખ અન્યાય ગળે છે.
 ૨૯ તિરસ્કારીઓને સાથે શિક્ષા,
 ને મૂર્ખાની પીડને સાથે ફટકા, તૈયાર કરેલા છે.
 ૨૦ દાસસર કઠ્ઠાખોર, મધ ટટાખોર છે;
 ને તેથી જે કોઇ બૂલ કરે છે તે જ્ઞાની નથી.
 ૧ રાજનો ધાક સિદ્ધની નર્મના જેવો છે;
 તેને કોપાવનાર પોતાનાજ જીવ વિરૂદ્ધ અપરાધ
 કરે છે.
 ૨ કનિયાથી દૂર-રહેવું એમાં માણસની આખર છે;
 પણ પ્રત્યેક મૂર્ખ દંટો કયાં વચર રહેતો નથી.
 ૪ આજસુ શિયાળાને લીધે એટલો નહિ;

- એ માટે તે ફસલમાં શિક્ષા માગશે, ને તેને કંઈ
 મળશે નહિ.
 ૫ માણસના મનમાં અકલ ઉઠા પાણી જેવો છે;
 પણ સમજણો માણસ તેને કાઢી લાવશે.
 ૬ ઘણાખરા માણસો પોતાનો કરેલો ઉપકાર કહી
 બતાવશે,
 પણ વિશ્વાસુ માણસ કોને મળી શકે?
 ૭ પોતાના પ્રમાણિકપણામાં ચાલનાર ન્યાયી માણ-
 સની પાછળ
 તેના ફરજને ધન્ય છે
 ૮ ન્યાયાસન પર બિરાજેલા રાજ
 પોતાની આખોવડે સઘળી બુદ્ધિ વિખેરી નાખે છે.
 ૯ કોણ એવું કહી શકે કે, મેં માર અત.કરણ સાફ
 કીધું છે,
 મારાં પાપથી હું શુદ્ધ થયા છું?
 ૧૦ કાઠવા કાઠલાખ ફેર, ને માપ માપમાં ફેર,
 એ બને યહોવાદને સરખા કંટાળાપ છે.
 ૧૧ બાળક પણ પોતાનાં આચરણથી જાણાય છે,
 કે તેનું કામ શુદ્ધ ને સાચું છે કે નહિ
 ૧૨ સાંભળતો કાન, ને દેખતી આંખ,
 તે બન્નેને યહોવાદે બનાવ્યાં છે
 ૧૩ ઉપનો શોખીલો ન યા, રખે તું દરિદ્રાનરથમાં
 આવે,
 તારી આખો ઉવાડશે તો તું અતથી વૃક્ષ થશે.
 ૧૪ ખરીદનાર એવું કહે છે કે, આ તો નકામું છે,
 નકામું છે;
 પણ તે ત્યાંથી ગયા પછી દુલાસ મારે છે
 ૧૫ સોવ તથા માણેક મોતી તો પ્રુષ્ઠ છે;
 પણ જ્ઞાની દોઢ તો એક મૂલ્યવાન જવાદાર છે.
 ૧૬ પરદેશીની ભમીની કરનારનું વજ્ર લે;
 ને પારકાનો ભમીન યનારને જવાબદારીમાં રાખ.
 ૧૭ અસત્યની રોટલી માણસને મીઠી લાગે છે;
 પણ પાલખથી તેનું મ્હો કાંકરાથી બરાશે.
 ૧૮ દરેક મનોરય સલાહથી સાધિત થશે;
 ને ચતુરની સુચના પ્રમાણે તારે શુદ્ધ કરવું.
 ૧૯ જે ચાકીઆ તરીકે અર્ધિ તદિ ફરે છે તે શુભ વાતો
 પ્રમટ કરે છે;
 માટે દોઢ બહુ પહોળા કરનાર [ના કામમાં] હાય
 ન ધાલ.
 ૨૦ જે કોઇ પોતાના બાપને કે પોતાની માને સાંપ
 દે છે,

તેનો દીનો ઘોર અધકારમા હોલવી નંખારો.
 ૨૧ શરૂઆતમાં તો વારસો જલદીથી સપાદન કરાય;
 પણ તેનું પરિણામ આશીર્વાદરૂપ નહિ થયો
 ૨૨ તારે એમ ન કહેવું કે, હું બુદ્ધાધને બદલો લઉંશ;
 યદોવાહની રાહ જો, ને તે વને ઉગારશે
 ૨૩ જૂઠા જૂઠા વળનના કાઠલા યદોવાહને કટાળા-
 રૂપ છે;

ને જુઠો કાટો સારો નથી.
 ૨૪ માણસનું આવશ્યક યદોવાહવરે છે;
 તો માણસ કેમ કરીને પોતાના માર્ગ સમજી શકે?
 ૨૫ અણવિચાર્યું એમ કહેવું કે [અમુક વસ્તુ] અર્પિત છે,
 ને માનતા માન્યા પછી તપાસ કરવી એ માણસને
 ફાદારૂપ છે.

૨૬ જ્ઞાની રાત્ર દુષ્ટોને ઝાટકે છે;
 ને તેઓ ઉપર પેકું ફેરવે છે
 ૨૭ માણસનો આત્મા યદોવાહને દીવો છે,
 તે ઉરના સિતરના જાનો તપાસે છે.
 ૨૮ કૃપા તથા સત્ય રાત્રનું રક્ષણ કરે છે;
 ને દયાથી તેનું રાજ્યાસન નિશી રહે છે.
 ૨૯ જીવનને મદિમા તેઓનું બળ છે;
 ને વૃક્ષ પુરૂષોની ચોલા માથાનાં પળિયા છે
 ૩૦ સજ પાડનાર ફટકા દુષ્ટાધને દૂર કરે છે;
 ને ઝટકા ઉરના અસ્થ તરમા ઉતરે છે

૨૧ રાત્રનું મન, યદોવાહના હાથમાં પાણીના
 પ્રવાહની માફક છે,
 તે જ્યાં ચાહે ત્યાં તેને વાળે છે.

૨ માણસનો પ્રત્યેક માર્ગ તેની પોતાની નજરમાં
 પાધરો છે,
 પણ યદોવાહ અંતઃકરણોની વલના કરે છે.

૩ ન્યાય તથા નેત્રીનાં દૃષ્ટિ કરવા
 તે ચક્ષુ કરતા યદોવાહને વધારે પસંદ છે.

૪ અશિમાની આખ, તથા અવિઘ્ન હૃદય,
 ને દુષ્ટોને દીવારૂપ છે, તે પાપ છે

૫ ઉલોનીના વિચારોનું પરિણામ પુખ્તગત છે;
 પણ પ્રત્યેક ઉતાવળિયો કેવળ નિર્વેન યાય છે.

૬ જુદી જગથી ધન સંપાદન કરતું એ આમ તેમ
 પસંદનાર પુમારૂપ છે;

૭ એવું [કરનારા] ચોત ચોય છે

૮ દુષ્ટોને બનાત્કાર તેઓને પસંદી નાખશે;
 કેમકે તેઓ ન્યાય કરવાની ના પાડે છે.

૯ ગુન્હાથી લાદેલાનો માર્ગ ધણોજ વાકાચુકો છે;
 પણ શુદ્ધનું કામ તો સીધું છે

૧૦ કનિયાઓર સ્ત્રીની સાથે વિશાળ ધરમાં રહેવું,
 તે કરતાં અગાસીના એક ખુણામાં રહેવું સારૂ છે.

૧૧ દુષ્ટનો આત્મા બુદ્ધુ ધરૂ છે;

તેની નજરમા તેનો પડોસી કૃપા પામતો નથી.

૧૨ તિરસ્કારીને શિક્ષા યાય છે, ત્યારે કોળો શણે
 યાય છે;

ને ડાહ્યાને શિક્ષણ મળે છે ત્યારે તે વિદ્વાન યાય છે.

૧૩ નેક પુરૂષ દુષ્ટના ધર વિષે વિચાર કરે છે,

કે દુષ્ટો કેવા ઉપદ્રી પડીને પાપમાલ યાય છે।

૧૪ ને કોઈ ગરીબની જૂમ પ્રત્યે પોતાના કાન બંધ
 કરે છે, તે પણ જૂમ પાડશે,

પરંતુ તેનું સાંભળવામાં આવશે નહિ

૧૫ છુપી બક્ષીસ કોપને,

ને ગોદમા [આપેલી] ભેટ કોધાવેરને, સમાવે છે.

૧૬ નેત્રીવાનો ન્યાય કરવામાં આનંદ માને છે;

પણ દુઃખીઓને તો તે વિનાશરૂપ છે.

૧૭ બુદ્ધિને માર્ગથી ભટકી જનાર માણસ

સુએલાઓની સમામાં આવી રહેશે.

૧૮ મોજશોખી જન દરિદ્રી થશે;

દ્રાક્ષરસ તથા તેલનો રસિયો દ્રવ્યવાન નહિ થશે.

૧૯ નેત્રીવાનો બદલો દુષ્ટો થશે,

ને પ્રમાણિકોનો બદલો કપડીને [કરતો પડશે].

૨૦ કનિયાઓર તથા ચીડિયક સ્ત્રીની સગત કરતાં
 ઉત્તર પ્રદેશમાં રહેવું સારૂ છે.

૨૧ જ્ઞાનીના મકાનમાં મૂલ્યવાન ભંડાર તથા તેલ છે;

પણ મૂર્ખ માણસ તેને સ્વાદા કરી જાય છે.

૨૨ ને કોઈ નેત્રી તથા દયાનું અનુસરણ કરે છે,

તેને જીવન, નેત્રી તથા આખર પ્રાપ્તિ યાય છે.

૨૩ જ્ઞાની માણસ સમર્થના નગરના કોઠા પર ચઢે છે,

ને તેનું સામર્થ્ય જોના પર તેનો બરોસો હતો તેને

તોડી પાડે છે

૨૪ ને કોઈ પોતાના મુખ તથા જીભની સંભાળ રાખે છે,

તે સફટથી પોતાના આત્માની રક્ષા કરે છે

૨૫ અશિમાની ને અંધકારી માણસ, તેનું નામ તિર-
 સ્કારી છે,

તે અશિમાનના મહોત્તમતપણાથી વર્તે છે

૨૬ આજીવન દુનિયા તેને મારી નાખે છે;

કેમકે તેના હાથ કામ કરવાની ના પાડે છે.

- ૨૬ એવા જનો હોય છે કે જે આખો દિવસ આતુર તાથી લોભ કર્યા કરે છે,
પણ નેક જન આપે છે ને પાછું રાખતો નથી
૨૭ હુદનેા યજ્ઞ કઠાળાણ છે,
પણ તે હુદ મનસુખાથી લાવે તો તે કેટલું વિરોધ [કઠાળાણ] છે ।
૨૮ જુદો સાક્ષી નાશ પામશે,
પણ સાક્ષીનાર માણસ બોલશે ને કોઈ સામુ બોલી શકશે નહિ
૨૯ હુદ માણસ પોતાનું મુખ કઠણ કરે છે,
પણ પ્રમાણિક તો પોતાના માર્ગને વિચાર કરે છે
૩૦ કાંઈ જ્ઞાન કે બુદ્ધિ કે મસલત એવી નથી કે જે યહોવાહની વિરુદ્ધ ચાલે
૩૧ ઘોડો યુદ્ધના દિવસને વારતે તૈયાર કરાય છે,
પણ જીવ યહોવાહથીજ છે

૨૨ [સાર] નામ એ પુષ્કળ ધન કરતા,
ને પ્રેમયુક્ત રહેમનજર સોના રૂપા કરતા,
ધન્યવા યોગ્ય છે

- ૨ દ્રવ્યવાન ને દરિદ્રી ભેગા મળે છે,
યહોવાહ એ સર્વનો કર્તા છે
૩ કાંઈ માણસ હાનિ ભેષને સતાઈ નય છે,
પણ અપુષ્ક આગળ ચાલ્યા જમને દડાય છે
૪ નમ્રતાનું ફળ ને યહોવાહનું ભય
એ ધન તથા આજર તથા જીવન છે
૫ આડાના માર્ગમાં કાઠા તથા ફાદા છે,
પોતાના આત્માને સમાજનાર તેથી દૂર રહેશે
૬ જે માર્ગમાં છોકરાએ ચાલવું ભેષએ તેમાં તેને કેળવ,
ને તે વૃદ્ધ થશે ત્યારે તેમાંથી ખસશે નહિ.
૭ દ્રવ્યવાન ગરીબ પર સત્તા ચલાવે છે
ને દેલુદાર લેલુદારનો દાસ છે
૮ અન્યાય વાવનાર વિપત્તિ કાપશે
ને તેના કોધની સીડીને અત આવશે
૯ ઉદાર દૃષ્ટિવાન આશીર્વાદિત થશે,
• કેમકે તે પોતાના અન્નમાંથી દરિદ્રીને આપે છે
૧૦ તિરસ્કારીને દૂર કર એટલે કબ્જિયા શમી જશે,
હા, તકરાર તથા લાજનો અત આવશે
૧૧ જે હૃદયની યુદ્ધતા ચાલે છે,
તેની બોલવાની ખુશીને લીધે રાજ તેનો મિત્ર થશે
૧૨ યહોવાહની આખો જ્ઞાનીને સમાગે છે,
પણ કપટી માણસના રાખોને તે તોડી પાડે છે

- ૧૩ આજસુ કહે છે કે બહાર તો સિદ્ધ છે,
મને રસ્તામાં મારી નાખશે
૧૪ પરનારીનું મુખ ઉઠા ખાડો છે,
જે પર યહોવાહનો ધિક્કાર છે, જેનું તેમાં પડશે,
૧૫ મૂર્ખાઈ બાળકના હૃદય સાથે ગુપ્તાયતી છે,
પણ શિક્ષાની સોગી તેને તેથી દૂર હાજી કાઢશે,
૧૬ પોતાનું ધણું કરવા સાડ ગરીબ પર જીવન કરનાર,
તથા દ્રવ્યવાનને આપનાર કેવળ કંગાલાવસ્થામાં આવે છે
૧૭ તારો કાન ધરીને જ્ઞાનીના વચનો સામળ,
ને મારા જ્ઞાન પર તારું અંત કરણ લગાડ
૧૮ કેમકે જો તું તેમને તારા અવરમાં રાખે,
જો તેઓ બને તારા હોઠો પર કાયમ થાય, તો તે મુખકારક છે
૧૯ તારો વિશ્વાસ યહોવાહ પર રહે
એ માટે આજ મેં તને, હાં તને, તે જણાવ્યા છે
૨૦ ઘું મુખોધ તથા જ્ઞાનની ઉત્તમ વાતો
મેં તને એ માટે નથી લખી,
૨૧ કે સત્યતાના વચનોની નિશ્ચયતા તું જાણે,
ને તને મોકલનારની પાસે તું સત્યોત્તર પાછો લાવે
૨૨ ગરીબને ન લૂટ શા માટે કે તે ગરીબ છે,
ને શાગળમાના દુખિત પર જીવન ન કર,
૨૩ કેમકે યહોવાહ તેમને પસંદ લઈશે,
ને જોયો તેમનું જિનવી લે છે, તેઓના જીવ જિનવી લેશે.
૨૪ કોઈ માણસ સારે મિત્રતા ન કર,
ને તામસી માણસ સાથે ન જ,
૨૫ રખે તું તેના માર્ગો શિખે,
ને તારા આત્માને ફાદામાં લાવે
૨૬ કોલ આપનારાઓમાંનો,
કે કેવાને માટે જ્વભીન ધનારાઓમાંનો, એક તું ન થા,
૨૭ [કેમકે] જો વાળવાને માટે તારી પાસે કાંઈ ન હોય,
તો તારી વગેરેથી તે શા સારૂ તારૂ બિહાનુલક જાય
૨૮ અસલના બાણ જે તારા પિતૃઓએ રખાયાં છે,
તે ન ખસેડ
૨૯ પોતાના કામમાં ઉચોગી એવા માણસને તું જાણે
છે ઘું? તો [જાણુ કે] તે રાજઓની હજીર
રમાં ઉભો રહેશે,
તે હવેના માણસોની આગળ ઉભો નહિ રહેશે

૨૩

ન્યારે તું અધિકારીની સાથે જનવા બેસે,
ત્યારે તારી આગળ ને છે તેને સારી પેઠે
ધ્યાનમાં રાખ,

૨૨ ને તું આધરો હોય,
તો તારે ગળે છરી મૂક

૨૩ તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન બોસા;
કેમકે તે કપટી બોજન છે.

૨૪ દ્રવ્યવાન યવા સારૂ [મેહેનત કરીને] ન થાક;
તારૂ પોતાનું ડહાપણ મૂકી દે.

૨૫ ને નહિ જેવું છે તે પર થું તું તારી દષ્ટિ ચોટાડીશ;
કેમકે ગળન તરફ ઉડતા ગરૂડ પક્ષીની પેઠે
[દ્રવ્ય] નિષ્કે પાખો ધારણ કરે છે

૨૬ ભૂદી નજરવાળાનું અત્ત તું ન ખા,
ને તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન બોસા

૨૭ કેમકે જેવું મનમાં તે ધારે છે, તેવોજ તે છે;
તે વને કહે છે કે, ખા, પી;

પરંતુ તેનું મન તારી તરફ નથી

૨૮ ને કાળિયો તે આધો દરો, તે તું આજી કાઢરો,
ને તારાં મીઠાં વચ્ચેનાં રહ જરો

૨૯ મૂર્ખને સાંભળવાં ન બોલ;

કેમકે તારા ચખ્છોનું ડહાપણ તે ઘુઘુકારરો

૩૦ અસહનનાં બાણ ન ખસેડ;

ને અનાથના જેવોમા પ્રવેશ ન કર;

૩૧ કેમકે તેઓને હજારનાર સમર્થ છે;

તે તેના પક્ષની તારી વિરૂદ્ધ દિમાપતી કરરો.

૩૨ શિખામણ પર તારૂ મન લગાડ,

ને જ્ઞાનના ચખ્છોને તારા કાન દે.

૩૩ બાળકને શિક્ષા કરવાથી પાછો ન રહે,
કેમકે જો તું તેને સોદી મારશે તો તે મરી નહિ જરો.

૩૪ તારે તેને સોદી મારશે,

ને શેઓલમાંથી તેના આત્માને ઉગારવો

૩૫ મારા દીકરા, જે તારૂં હૃદય ડાહ્યું યરો,

તો મારૂં, હા, મારૂં હૃદય હર્ષારો;

૩૬ હા, ન્યારે તારા હોડો નેક વગેરે બિલશે,

ત્યારે મારૂં અંતર હર્ષારો.

૩૭ તારૂં હૃદય પાપીઓની અદોખાઈ ન કરે,
પણ આખો દિવસ યહોવાદની બીડમાં [તું રહે];

૩૮ કેમકે નિષ્કે બહલો [મજવાનો] છે;

૩૯ ને તારી આસા રહ નહિ યરો

૪૦ મારા દીકરા, તું સાંભળીને ડહાપણ પકડ,

ને તારા હૃદયને [ખરા] માર્ગમાં ચલાવ.

૨૦ દ્રાક્ષરસ પીનારાઓને,
તથા મંસિના આધરાઓને સગ ન કર.

૨૧ કેમકે દારૂડીઓ તથા આધરો કંગાલાવરયાખા
આવરો,

ને સુરતી ચીયરાં પહેરાવરો.

૨૨ તને જન્મ દેનાર તારા બાપનું [કહેવું] સાંભળ,
ને તારી મા વૃદ્ધ યાવ ત્યારે તેને ઘુઘુ ન ગણ

૨૩ સત્ય ખરીદ, ને તેને ન વેચ;

હા, જ્ઞાન તથા શિખામણ તથા ભુક્ષિ પણ [ન વેચ]

૨૪ નેજીવનનો બાપ ધણો હર્ષારો;

ને શાણા છાકરાને જન્મ દેનારને તેના વિષે આનંદ
યરો.

૨૫ તારા બાપને તથા તારી માને ખુશી કર,

ને તારી જનેતાને હર્ષાવ.

૨૬ મારા દીકરા, તારૂ અત્ત કરણ મને સોપ,

ને તારી આખો મારા માર્ગોમા મમ રહે.

૨૭ કેમકે વેશ્યા એક ઉડી ખાઈ છે;

ને પશુનારી એ સાકડો ખાઈ છે.

૨૮ હા, તે લુટારાની પેઠે સલામને તારી રહે છે,

ને ખાણસો મધ્યે કપડીઓના વધારો કરે છે

૨૯ કોને અફસોસ છે? કોને હાથ હાથ છે? કોને
કનિયા છે?

કોને વિલાપ છે? કોને કારણ વંચરના ધા છે?

કોને આખોની રતાશ છે?

૩૦ ને ધણીવાર સુધી દ્રાક્ષરસ પીયા કરે છે તેઓને;
જેઓ મિત્ર મધ શોધવા નય છે તેઓને.

૩૧ ન્યારે દ્રાક્ષરસ સોતો હોય,

ન્યારે તે પ્યાલામા પોવાનો રંગ પ્રકાશતો હોય,

ન્યારે તે સરજતાથી પેટમા ઉતરે એવો હોય,

ત્યારે તે પર દષ્ટિ ન કર;

૩૨ આખરે તે સર્પની પેઠે કરડે છે,

ને નાગની પેઠે ડસે છે.

૩૩ તારી આખો તરેહવાર દેખાવ દેખરો,

ને તારૂં હૃદય વિપરીત વાતો બાખરો

૩૪ હા, કોઈ સમુદ્ર મધ્યે સુતો હોય,

કે કોઈ ટોલની ટાય પર આડો પડેલો હોય,

તેના જેવો તું યરો.

૩૫ [તું કહેરો કે] લોકોએ મને માર્યો છે, પણ મને
વાગ્ય નહિ;

તેઓએ મને ઠોક્યો છે, પણ મને તે લાગ્યું નહિ,
હું ક્યારે જાગીશ ? હું હજી ફરીથી તે શોધીશ

૨૪ દુષ્ટ માણસોની અદેખાઈ ન કર,
ને તેમની સજો રહેવા ન ધન્ય
૨ કેમકે તેમનું હૃદય જીલમના સંકલ્પવિકલ્પ કરે છે,
ને તેમના હોઠ ઉપદ્રવની વાત કરે છે
૩ જ્ઞાનવડે ધર બંધાય છે,
ને બુદ્ધિવડે તે રિયર થાય છે
૪ અને વિદ્યાવડે ઓરડાઓ
સર્વે મૂલ્યવાન તથા સુખદાયક દ્રવ્યથી ભરપૂર
થાય છે

૫ જ્ઞાની માણસ સમય છે,
હા, વિદ્વાન માણસ શક્તિ વધારે છે
૬ કેમકે ચંદ્ર સલાહ પ્રમાણે તે સુધ્ધ કરશે,
ને વધારે સલાહકારીઓથી સલામતી છે
૭ જ્ઞાન એ મૂર્ખની પહોંચ બહાર છે,
તે પોતાનું સુખ દરવાજામાં ઉધાડતો નથી
૮ જે સુધ્ધ કરવાને યુક્તિઓ રચે છે,
તેને લોકો હાનિકારક પુરૂષ કહેશે

૯ મૂર્ખનો વિચાર ખાપી હોય છે,
ને તિરસ્કારી જન લોકોને કટાણી પે છે
૧૦ એ તે સકટને દિવસે નાહિમત થાય,
તો તારૂં બળ થોડું જ છે

૧૧ જેઓ મોતમાં ધસડી લઇ જવાય છે તેઓને છાડાવ,
ને જેઓ માર્યા જવાની વૈયારીમાં છે,
તેઓને અટકાવી રાખવાનું ચૂકતો નહિ

૧૨ એ તે કહે કે, જીઓ, અમે તો એ જાણતા નહોતા,
તો અતઃ કરજોની તૂલના કરનાર તેનો વિચાર નથી
કરતો થું ?
ને તારા જીવનો રક્ષક તે નથી જાણતો થું ?
ને થું તે પ્રત્યેક માણસને તેની કરણી પ્રમાણે ફળ
નહિ આપે ?

૧૩ મારા દીકરા, તે મધ ખા, કેમકે તે સારૂ છે,
ને મધનું ચાકું પણ, કેમકે તેનો રવાઈ તને મીઠો
લાગે છે,

૧૪ જ્ઞાન પણ તારા આત્માને એવું જ લાગે છે, એ તે
જાણશે,
એ તને તે મધ્ય હોય, ત્યારે તો પ્રતિકૂળ મળશે,
ને તારી આશા રદ નહિ થશે

૧૫ જે દુષ્ટ માણસ, નેકીવાનના ધર વિરૂદ્ધ લાગ વાજીને
સંતાપ ન રહે,

તેનો આશ્રમ ન લૂટ,
૧૬ કેમકે નેક માણસ સાતવાર પડી પડીને પાછો
ઉઠે છે,

પણ દુષ્ટો વિપત્તિથી પાયમાલ મથ નય છે
૧૭ તારો રાત્રી પડી નય ત્યારે હવે ન કર,
ને તે પાયમાલ થાય ત્યારે તારૂં હૃદય મજા ન થાય,
૧૮ રજી થહોવાહ તે જીએ, ને તેથી તે અપ્રસન્ન થાય,
ને પોતાનો કંઠ તેના પરથી પાછો ખેંચી લે

૧૯ દુષ્ટર્મિઓને લીધે તે ન રીડા,
ને દુષ્ટોને જોઈને અદેખાઈ ન કર,
૨૦ કેમકે દુષ્ટ માણસને કાંઈ ધનમાં મળવાનું નથી,
દુષ્ટોનો દીવો હોલવી નખાશે

૨૧ મારા દીકરા, થહોવાહનું તથા રાજનું બધું રાખ,
ને વ્યથા જનોના કામમાં હાથ ન ધાલ,
૨૨ કેમકે તેઓની વિપત્તિ ઓચિંતી દેખાશે,
ને તે બનેના વિનાશની ખબર કોને છે ?

૨૩ આ પણ જ્ઞાનીઓના [વચન] છે
ધનસાધના આખની શરમ રાખવી એ ઠાકે નથી
૨૪ જે કોઈ દુષ્ટને કહે છે કે, તે નેક છે,
તેને દેશભક્તિઓ સાપશે, ને રાષ્ટ્ર કટાણશે,

૨૫ પણ તેને ધમકાવનારાઓને આનંદ થશે,
ને તેઓ ઉપર ઘણું આશીર્વાદ આવશે
૨૬ જે સત્ય ઉત્તર આપે છે,
તે હોડાનું સુખન કરે છે

૨૭ બહારનું તારૂં કામ તૈયાર કર,
ને ખેતરમાં તે તારે સારૂં તૈયાર કર,
ને ત્યાર પછી તારૂં ધર બાંધ

૨૮ કારણ વગર તારા પડોરી વિરૂદ્ધ સોફી ન પૂર,
ને તારા હોઠોથી કગાઈ ન કર
૨૯ એમ ન કહે કે, જેનું તેણે મને કાંઈ છે, તેણે હું
તેને કરીશ,

હું તે માણસને તેના કામ પ્રમાણે બદલો આપીશ
૩૦ હું આજનુંના ખેતર પાસે યધને,
તથા અજુદ માણસની દ્રાક્ષવાદી પાસે યધને જતો
હતો,

૩૧ ને જીઓ, તેમાં બધે જાખરા ઉગી નિકળ્યા હતા,
તેની સપાટી ગાખરોથી ઢાકાઈ ગઈ હતી,
ને તેની પાવરની ભીંત ટુટી પડેલી હતી

૨૩

ન્યારે તું અધિકારીની સાથે જન્મવા બેસે,
ત્યારે તારી આખળ જે છે તેને સારી પેઠે
ધ્યાનમાં રાખ,

૨૨ જે તું ખાધરો હોય,
તો તારે ત્રણે છરી મૂક

૩ તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન લોભા;
કેમકે તે કપટી ભોજન છે.

૪ દ્રવ્યવાન થવા સારૂ [મેદનત કરીને] ન યાક;
વારૂ પોતાનું ડહાપણ મૂકી દે

૫ જે નહિ જેવું છે તે પર થું તું તારી દષ્ટિ મોટાડીશ;
કેમકે મન તરફ ઉડવા અરૂં પડ્ધતી પેઠે
[દ્રવ્ય] નિશ્ચે પાપો ધારણ કરે છે

૬ સુદી નજરવાળાનું આત્મ તું ન ખા,
ને તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન લોભા.

૭ કેમકે જેવું મનના તે ધારે છે, તેવાજ તે છે,
તે વને કહે છે કે, ખા, પી;

પરંતુ તેનું મન તારી તરફ નથી.

૮ જે કોળિયા તે ખાધો દરો, તે તું આજો કાઢરો,
ને તારાં મીઠાં વચનો રહ જાયો

૯ મૂર્ખને સાંભળવાં ન ભાવ;
કેમકે તારા શબ્દોનું ડહાપણ તે વચ્છારો.

૧૦ અસવનાં બાણ ન ખસેડ;
ને અનાથનાં ખેતરોમાં પ્રવેશ ન કર;

૧૧ કેમકે તેઓનો ઉદ્ધારનાર સમર્થ છે;
તે તેના પડ્ધતી તારી વિરુદ્ધ દિમાથથી કરશે.

૧૨ શિખામણ પર તારૂં મન લગાડ,
ને જ્ઞાનના શબ્દોને તારા કાન દે.

૧૩ ભાળને શિક્ષા કરવાથી પાઠો ન રહે,
કેમકે જે તું તેને સોઢી મારશે તો તે મરી નહિ જશે.

૧૪ તારે તેને સોઢી મારવી,
ને શોભાવનાથી તેના આત્માને ઉગારવા

૧૫ મારા દીકરા, જે તારૂં દૃઢ ડાહ્યું યશે,
તો મારૂં, દા, મારૂં દૃઢ હર્ષણો;

૧૬ દા, ન્યારે તારા હોઠો નેક વાતો બોલશે,
ત્યારે મારૂં અંતર હર્ષણો.

૧૭ તારૂં દૃઢ પાપીઓની અદેખાઈ ન કરે,
પણ આખો દિવસ યદોચાદની બીકમાં [તું રહે];

૧૮ કેમકે નિશ્ચે બદલો [મળવાનો] છે;

ને તારી આરા ૨૬ નહિ યશે

૧૯ મારા દીકરા, તું સાંભળીને ડહાપણ પકડ,

ને તારા દૃઢ્યને [ખરા] માર્ગમાં થવાવ.

૨૦ દ્રાક્ષરસ પીનારાઓનો,
તથા માસના ખાધરાઓનો સખ ન કર.

૨૧ કેમકે દારૂડીઓ તથા ખાધરો કંગાલાવસ્થામાં
આવશે,

ને સુરતી ચીમરાં પહેતાવશે

૨૨ વને જન્મ દેનાર તારા બાપનું [કહેલું] સાંભળ,
ને તારી મા વૃદ્ધ થાવ ત્યારે તેને વચ્છ ન ગણ.

૨૩ સત્ય ખરીદ, ને તેને ન વેચ;

દા, જ્ઞાન તથા શિખામણ તથા ભુદ્ધિ પણ [ન વેચ]

૨૪ નેજીવાનનો બાપ ધણી હર્ષણો;

ને શાણા છોકરાને જન્મ દેનારને તેના વિષે આનંદ
યશે.

૨૫ તારા બાપને તથા તારી માને ખુશી કર,
ને તારી જનેતાને હર્ષણ

૨૬ મારા દીકરા, તારૂં અવકારણ અને સોંપ,
ને તારી આખો મારા માર્ગોમાં મગ રહે.

૨૭ કેમકે વેરયા એક ઉડી ખાઈ છે;
ને પરનારી એ સાહડો ખાડો છે.

૨૮ દા, તે ઘડારાની પેઠે સવાળને વાજી રહે છે,
ને માણસો મધ્યે કપટીઓના વધારો કરે છે.

૨૯ કોને અધસોસ છે? કોને હાથ હાથ છે? કોને
કળિયા છે?

કોને વિલાપ છે? કોને કારણ વંચના ધા છે?
કોને આખોની રતાય છે?

૩૦ જે ધણીવાર મુધી દ્રાક્ષરસ પીયા કરે છે તેઓને;
જેઓ મિત્ર મધ્યે રોધવા ભય છે તેઓને.

૩૧ ન્યારે દ્રાક્ષરસ રાતો હોય,

ન્યારે તે પ્યાલામાં પોવાનો ફંજ પ્રકાશતો હોય,
ન્યારે તે સરળતાથી પેટમાં ઉતરે એવા હોય,

ત્યારે તે પર દષ્ટિ ન કર;

૩૨ આખરે તે સર્પની પેઠે કરડે છે,

ને નાગની પેઠે ડસે છે.

૩૩ તારી આખો તરેહવાર દેખાવ દેખશે,
ને તારૂં દૃઢ વિપરીત વાતો બાખશે

૩૪ દા, કોઈ સસુદ મધ્યે મુંતો હોય,

કે કોઈ રોજની ટાય પર આડો પડેલો હોય,
તેના જેવા તું યશે

૩૫ [તું કહેરો કે] લોકોએ અને માર્યો છે, પણ મને
વાચ્યુ નહિ;

- તેઓએ મને ઠોક્યા છે, પણ મને તે લાગ્યું નહિ,
હું ક્યારે ભગીરા? હું હજી ફરીથી તે શોધીશ.

- ૨૪ હુદ માણસોની અહેખાઇ ન કર,
ને તેમની સગે રહેવા ન ઇચ્છ
૨ કેમકે તેમનું હૃદય જીલમના સંકલ્પવિકલ્પ કરે છે,
ને તેમના હોઠ ઉપદ્રવની વાત કરે છે
૩ જ્ઞાનવડે ધર બંધાય છે,
ને બુદ્ધિવડે તે સ્થિર થાય છે
૪ અને વિદ્યાવડે ઓરડાઓ
સર્વે મૂલ્યવાન તથા મુખદાયક દ્રવ્યથી ભરપૂર
થાય છે
૫ જ્ઞાની માણસ સમય છે,
હા વિદ્વાન માણસ શક્તિ વધારે છે
૬ કેમકે ચતુર સલાહ પ્રમાણે તે યુદ્ધ કરશે,
ને વધારે સલાહકારીઓથી સલામતી છે
૭ જ્ઞાન એ મૂર્ખની પહોંચ બહાર છે,
તે પોતાનું મુખ ઢરવાળાના ઉધાડતો નથી
૮ જે જીવ કરવાને યુક્તિઓ રચે છે,
તેને લોકો હાનિકારક પુરૂષ કહેશે
૯ મૂખનો વિચાર પાપી હોય છે,
ને તિરસ્કારી જન લોકોને કટાણીપ છે
૧૦ જે તે સકટને દિવસે નાહિમત થાય,
તો તારૂં બળ થોડુંજ છે
૧૧ જેઓ મોતમા ધસી લઇ જવાય છે તેઓને છાંડાવ,
ને જેઓ માર્યા જવાની તૈયારીમા છે,
તેઓને અટકાવી રાખવાનું ચૂકતો નહિ
૧૨ જે તે કહે કે, જીવો, અમે તો એ બજીતા નહોતા,
તો અત કરોશોની તૂલના કરનાર તેનો વિચાર નથી
કરતો થું ?
ને તારા જીવનો રક્ષક તે નથી બજીતો થું ?
ને થું તે પ્રત્યેક માણસને તેની કરૂંપી પ્રમાણે કળ
નહિ આપે ?
૧૩ મારા દીકરા, તે મધ ખા, કેમકે તે સાચું છે,
• ને મધનું ચાક પણ, કેમકે તેનો સ્વાદ તને મીઠો
લાગે છે,
૧૪ જ્ઞાન પણ તારા આત્માને એવજ લાગે છે, એ તે
બજીશે,
જે તને તે મળ્યું હોય, ત્યારે તો પ્રતિકળ મળશે,
ને તારી આશા રદ નહિ થશે

- ૧૫ જે હુદ માણસ, નેકીવાનના ઘર વિરૂદ્ધ લાગ તાકોને
સતાઇ ન રહે,
તેનો આશ્રમ ન લૂટ,
૧૬ કેમકે નેક માણસ સાતવાર પડી પડીને પાછો
ઉઠે છે,
પણ હુદો વિપત્તિથી પાયમાલ થઇ જાય છે
૧૭ તારો શત્રુ પડી જાય ત્યારે હર્ષ ન કર,
ને તે પાયમાલ થાય ત્યારે તારું હૃદય મઝ ન થાય,
૧૮ જે યહોવાહ તે જીવે, ને તેથી તે અપ્રસન્ન થાય,
ને પોતાનો કેઇ તેના પરથી પાછો ખેંચી લે
૧૯ હુદખોશોને લીધે તે ન રીડા,
ને હુદોને જોઇને અહેખાઇ ન કર,
૨૦ કેમકે હુદ માણસને કાંઇ ધનમા મળવાનું નથી,
હુદોનો દીવો હોલવી નખાશે
૨૧ મારા દીકરા, યહોવાહનું તથા રાજનું ભય રાખ,
ને અત્યજ જનોના કામમા હાથ ન ધાલ,
૨૨ કેમકે તેઓની વિપત્તિ આશિતી દેખાશે,
ને તે બનના વિનાશની ખબર કોને છે ?
૨૩ આ પણ જ્ઞાનીઓના [વચન] છે
ધનસાકુમા આખની શરમ રાખવી એ સાચું નથી
૨૪ જે કોઇ હુદને કહે છે કે, તે નેક છે,
તેને દેશનિતિઓ શાપશે, ને શાષ્ટી કટાળશે,
૨૫ પણ તેને ધમકાવનારાઓને આનંદ થશે,
ને તેઓ ઉપર ધણો આશ્વર્ય આપશે
૨૬ જે સત્ય ઉત્તર આપે છે,
તે હોઠાનું ચુંબન કરે છે
૨૭ બહારનું તારૂં કામ તૈયાર કર
ને ખેતરમા તે તારે સાચું તૈયાર કર,
ને ત્યાર પછી તારૂં ઘર બાંધ
૨૮ કારણ વજર તારા ઘડોસી વિરૂદ્ધ સાક્ષી ન પૂર,
ને તારા હોઠોથી કબાઇ ન કર
૨૯ જેમ ન કહે કે, જેણે તેણે મને કીધું છે, તેણે હું
તેને કરીશ,
હું તે માણસને તેના કામ પ્રમાણે બદલો આપીશ
૩૦ હું આજીવન ખેતર પાસે થઇને,
તથા અણુજ માણસની દ્રાક્ષવાદી પાસે થઇને જતો
હતો,
૩૧ ને જીવો તેમા બધે જાખરા ઉગી નિકળ્યા હતા,
તેની સપાટી ગોખરૂંઓથી ઢાકાઇ ગઇ હતી,
ને તેની પથ્થરની ભીત તેની પડેલી હતી.

૨૨ ત્યારે મેં જોયું, ને સારી પેઠે વિચાર કીધો,
 હું સમજ્યો, ને શિખામણ પામ્યા
 ૨૩ હજી થોડીક નિદ્રા, થોડીક ઉંધ [લેવા દે],
 થોડીકવાર હાથના કુટિયા વાળીને સુવા દે,
 ૨૪ એમ કરવાથી તારી દરિદ્રતા છૂટારાની પેઠે,
 તથા તારી કંઠાલાવરણા દુધિયારબંધ માણસની
 પેઠે આવી ચડશે

૨૫

આ પણ સુલેખાનતા દર્શાવવચનો છે, કે
 જેમનો ઉતારો યહુદાહુદના રાજા હિઝકી-
 યાહુદના માણસોએ કીધો હતો

૧ કોઈ બાબત ગુપ્ત રાખવી એ દેવનો મહિમા છે,
 પણ કોઈ વાતનો ખતો બોળી કાઢવો એ રાજનું
 ગૌરવ છે

૨ આકાશની ઉચાઈ, તથા પૃથ્વીની ઉડાઈ,
 તથા રાજાઓનું મન, એ અચોક્ક્ય છે

૩ રૂપામાથી મેલ કાપી નાખો,
 તો તેમાંથી ગાળનારને સાર વાસણું નિષ્કળ છે,

૪ રાજ પાસેથી દુષ્ટોને દૂર કરો,
 તો તેનું રાજ્યાસન નેકીમાં રિધર થશે

૫ રાજની હજીરમાં આગળ છાતી ન કાઢ,
 ને થોડા માણસોની જગ્યાએ ઉભો ન રહે,

૬ કેમકે જે હાકિમેનું હું નજરે ભેટો દોય તેની હજી
 રમાં તને નીચે ઉતારે,

તેના કરતા તને એમ કહેવામાં આવે કે, અહીં
 ઉપર આવ,

તે વધારે સારું છે

૮ જલદીથી દાવામાં ન ઉતરી પડ,
 રખે આખરે તારો પ્રતિવાદી તને ઝખવાણો પાડે,
 ત્યારે શું કરવું તે તને સૂઝે નહિ

૯ તારા દાવા વિષે તારા પ્રતિવાદી સાથેજ વિવાદ કર,
 ને બીજાની ગુપ્ત વાત ઉઘાડી ન કર,

૧૦ રખે તે સાંભળનાર તારી નિંદા કરે;
 ને તારો ખટ્ટો દૂર ન થાય

૧૧ યોગ્ય વખતે બોલેલો રાજા

તે રૂપાની ટોપલીમાં સોનાના ફળ જેવો છે

૧૨ છાતી કપડો દેનાર [ની વાત] આસાદિત કાનમાં,
 સોનાના ફુડળ તથા ચોખ્ખા સોનાના ભૂષણ જેવી
 [શોભે છે]

૧૩ ફક્તના વખતમાં જેવી હિમની શીતળતા,

તેવાજ વિશ્વાસુ એકથી તેના મોઢલનારાઓને
 લાગે છે,

કેમકે તે પોતાના ધણીના જીવને તાલો કરે છે
 ૧૪ જે કોઈ પોતાને મળેલી બક્ષીસો વિષે કાલી પાત
 રાજ મારે છે,

તે વરસાદ વરસના વાદળ તથા પવન જેવો છે

૧૫ લાખી મુદતની સહનતાથી અધિકારી મનાય છે,
 ને કોમળ જીભ હાડકાને ભાગે છે

૧૬ જો તને મધ મળ્યું હોય, તો જોઈએ તેટલુંજ ખા,
 રખે તે તારા ગળા સુધી આવે ને તું તે બોધી કાઢે

૧૭ તારો પગ તારા પડોસીના ધરમાં કવચિતજ નય,
 નહિ તો તે તારાથી કટાણીને તને ધિક્કારશે

૧૮ પોતાના પડોસી વિરુદ્ધ જુઠી સાક્ષી પુરનાર
 માણસ,

હથોડા તથા તરવાર તથા તીક્ષ્ણ તીર જેવો છે

૧૯ સકટ સમયે અવિશ્વાસુ માણસ પર રાખેલો
 ભરોસો એ ભાગી ગયેલા દાંત,

કે ઉતરી ગયેલા પગ જેવો છે

૨૦ જે જન દુષ્ટિન દિલ પ્રત્યે ઊભો ગાય છે,
 તે શિયાળામાં અગ્ર પરથી વજ્ર ઢિનની લેનાર
 જેવો, તથા મુશાબાર પર સરકાના જેવો છે

૨૧ જો તારો શત્રુ ભૂખ્યો હોય તો તેને રોટની ખવાડ,
 ને જો તે તરસ્યો હોય તો તેને પાણી પા

૨૨ કેમકે [એથી] તું તેના માથા પર અંગારાના
 બોધ કરશે,

ને યહોવાહ તને ફળ આપશે.

૨૩ ઉતરેનો પવન વરસાદ નિષ્પન્ન છે,

તેમજ ચાકીખોર જીભ કોથી એહેરો [ઉપજાવે છે]

૨૪ કળિયાખોર સ્ત્રીની સાથે વિશાળ મકાનમાં રહેવું,
 તે કરતાં આ ઠાસીના ખુણામાં રહેવું સારું છે

૨૫ જેવું તરસ્યા જીવને ટાઢું પાણી,

તેવીજ દૂર દેશથી સારી ખબર છે

૨૬ જેવો ડહોળાયેલો ઝરો તથા અવડ કુત્રો,

તેવાજ દુષ્ટો સામે પાછો હઠી જનાર નેક પુરૂષ છે

૨૭ ઘણું મધ ખાવું સારું નથી,

તેમજ પોતાની પ્રતિષ્ઠા ચોખવી એ પ્રતિષ્ઠા નથી

૨૮ જેનું મન કળજમાં નથી

તે ખરિયેર તથા કોટ વારના નગર જેવો છે

૨૯ જેમ ઉઠાળામાં હિમ, ને ફક્તમાં વરસાદ,
 તેમ માન મૂખને શોભતું નથી

૧ જેમ ભટકતી ચઢલી, ને જેમ ઉડતું અબાળી ન પક્ષી,
તેમ કારણ વગરનો શાપ [કોઈને માથે] ઉતરતો
નથી
૨ લોકોને માટે આબુક, ગધેડાને માટે લગામ,
ને મૂર્ખોની પીઠને માટે સોદી
૪ મૂર્ખને તેની મૂર્ખાઈ પ્રમાણે ઉતર ન દે,
રખે તું પણ તેની ખતાબર થાય
૫ મૂખને તેની મૂર્ખાઈ પ્રમાણે ઉતર દે,
નહિ તે તે પોતાને ડાહ્યો સમજે
૬ જે જન મૂર્ખની હસ્તક સદેશો મોકલે છે,
તે [પોતાના] પગ કાપી નાખે છે, ને ગુસ્સાન
સોસે છે
૭ વગડાના પગ લગડતા ફરે છે,
તેમજ દશાવતર મૂર્ખના મુખમા છે
૮ જેમ પાતરના ઢગલામા રત્નોની કામળી,
તેમજ કોઈએ મૂર્ખને માન આપ્યું એ છે
૯ જેમ છાકડાના દાઘમાં કાટો ભોકાય છે,
તેમજ મૂર્ખોના મુખમા દેખાત છે
૧૦ જેવા સર્વને ધાયલ કરતો ધનુર્ધરી,
તેવાજ મૂર્ખને રોજે રાખનાર, તથા પાસે યજ્ઞને
જતા વટેમાગુઓને રોજે રાખનાર છે
૧૧ જેવા પોતાનું એકેલું ખાવા પાછો આવનાર કુતરો,
તેવાજ પોતાની મૂર્ખાઈનું પુનરાવર્તન કરનાર
મૂર્ખ છે
૧૨ પોતાની નજરમા જ્ઞાની એવા કોઈ માણસને તું
ભુલે છે શું ?
તો તેના કરતા મૂર્ખ વિષે વધારે આશા છે
૧૩ આજસુ કહે છે કે, માર્ગમા સિંહ છે,
ગલીઓમાં સિંહ છે
૧૪ જેમ બારણું તેના મિલગરા પર ફરે છે,
તેમ આજસુ પોતાના બિહાના પર લોટે છે
૧૫ આજસુ પોતાનો હાથ ધાળીમા ધાલે છે,
પણ તેને પાછો પોતાના મ્હો સુધી લાવતા તેને
યાક લાગે છે
૨૬ ચતુર ઉતર આપી શકે તેવા સાત માણસો કરતા,
આજસુ પોતાની નજરમા વધારે ડાહ્યો છે
૧૭ જે રસ્તે ચાલતા પારકાના કબિયાની ખટપટમા
પડે છે,
તે કુતરાના કાન પકડનારના જેવા છે
૧૮ જેવા અંગારા, તીર તના પ્રાણપાતક [વસ્તુઓ]
ફેંકનાર થેલો માણસ,

૧૯ તેવાજ માણસ એ છે કે જે પોતાના પડોસીને
કળીને એમ કહે છે કે,
શું હું ગમત કરતો નથી ?
૨૦ લોકો ન હોવાથી અગ્નિ હોલવાઈ જાય છે,
ને કાન બહેરનાર ન હોય ત્યાં કનિષ્ઠો શમી જાય છે
૨૧ જેમ અંગારા કોલસાને તથા અગ્નિ લોકોને [સજ-
વાવે છે],
તેમજ ટટાખોર માણસ કનિષ્ઠો સજવાવે છે
૨૨ કાન કબેરનારના શબ્દો સ્વાદિષ્ટ કોળિયા જેવા
છે,
તે પેટના અવ્યવસ્થા ઉતરી જાય છે
૨૩ આતુર હોઈ ને દુષ્ટ દુષ્ટ,
એ ચાંદીના મેલથી મટેલા માટીના વાસણ જેવા છે
૨૪ દ્રેષી જન પોતાના હોડાથી છળ કરે છે
પણ પોતાના અંતરમા કપટ ભરી રાખે છે,
૨૫ જ્યારે તે મીઠું મીઠું બોલે, ત્યારે તેના પર ભરોસો
ન રાખ,
કેમકે તેના અંત કરણમા સાત કંઠાળાપાત્ર [મન
સુખ] છે,
૨૬ જો કે તેનો દ્રેષ કપટ બોલે છુપાયલો હોય,
તોપણ તેની દુષ્ટતા મરળી આગળ પ્રગટ દેખાડ-
વામા આવશે
૨૭ જે જન ખાડો ખોદે તે તેમા પડશે,
ને જે કોઈ પાતર અબડાવે તેના પરજ તે પાછો
આવશે
૨૮ નૂડી જીભ પોતે પ્રાયલ કીધેલાઓને દ્રેષ કરે છે,
ને ખુશામતિયું મ્હો પાયમાલી કરે છે

૨૭ કાલ વિષે કુલાસ ન માર,
કેમકે એક દિવસ શું ઉપજાવે તે તું બહુતો
નથી

૨ બીજો માણસ તારા વખાણ કરે, ને તારૂં પોતાનું
મ્હો ન [કરે],
પરજન [કરે], પણ તારા પોતાના હોઈ ન કરે
૩ પાતર વળનદાર, ને રેતી ભારે હોય છે,
પણ મૂર્ખની હેરાનગતી તે જનને કરતા ભારે હોય
છે
૪ કોઈ ફરે છે, ને કોઈ રેલડે છે,
પણ સંકો સામે કોણ ટકી શકે ?
૫ ગુસ્સા પ્યાર કરતા
ઉપારો કપકો સારો છે

- ૧ મિત્રના [કરેલા] ધા વિદ્યાસુ છે,
પણ સત્તુના ચુંબન પુખ્ત છે
- ૭ તૃપ્ત રૂચિ મધના પુડાથી ફટાળે છે,
પણ છુપાવર રૂચિને હરેક કહવી વસ્તુ મીઠી
લાગે છે
- ૮ પોતાની જગ્યા છોડી ભટકનાર માણસ,
પોતાનો માળો ત્યાગીને લમનાર પક્ષી જેવો છે
- ૯ અતર તથા સુગંધી દુદ્યને હર્યાવે છે,
અંત કરણથી સલાહ આપનાર મિત્રની મિદાસ
પણ એમજ કરે છે
- ૧૦ તારા પોતાના મિત્રને તથા તારા આપના મિત્રને
ન તબ,
ને તારી વિપત્તિને સમયે તારા બાઇને ઘેર ન ભ,
દૂર વસતા બાઇ કરતા પ્રાસેનો પ્રહોત્તી સારો છે
- ૧૧ મારા દીકરા, ફાની ઘડને મારા દુદ્યને મગ્ર કર,
કે મને મેહેલ્યા મારનારને હુ ઉત્તર આપુ
- ૧૨ રાણો સડે બેઠને સતાઇ ભય છે,
પણ અભુક્ક આગળ ચાલ્યો જઈને આપણ
બોળવે છે
- ૧૩ પરજન માટે ભમીનગીરી આપનારનું વજ્ર લે,
ને પરનારીના ભમીનને] જવાબદારીમાં રાખ
- ૧૪ ને કાઠ પરોઢિયે ઉઠીને પોતાના મિત્રને મોઢે
સાંઢે આરોવીંદા દે છે,
તે તેને સાપરૂપ ગણાશે
- ૧૫ ધણ વરસાદના દિવસનો ભયુ ટપકાટ
તથા કળિયાળોર સ્ત્રી બરાબર છે,
- ૧૬ ને તેને રોકી રાકે તે પવનને રોકી રાકે,
ને ભણે કે તેને જમણો દાષ તેલમાં ખોસતો હોય
- ૧૭ લોહુ લોહાને તીક્ષ્ણ કરે છે,
તેમજ માણસ પોતાના મિત્રના મુખને તેજ આપે
છે
- ૧૮ ને કાઠ અંછરી સાચવે છે તે તેનું ફળ ખાશે,
તેમજ પોતાના રોકની ખિજમત કરનાર માન
પામશે.
- ૧૯ નેમ મેહેરાની આબેદુજ છબી પાણીમાં પડે છે,
તેમ માણસના દિલની છમી સામા માણસમાં પડે છે
- ૨૦ શેઓલ ને વિનાય કહી તૃપ્ત થતા નથી,
ને માણસની આખો કહી તૃપ્તિ પામવી નથી
- ૨૧ રૂપુ આજવા સાંઢ કુલ્લી, ને સોનાને સાંઢ બહી,
ને માણસની પરીક્ષા તેની પ્રેયસા પરથી થાય છે

- ૨૨ જો તું મૂર્ખને ખાડાતા દાણા સાથે ખાડણિયામાં
ધાલીને સાબેલાથી ખાડે,
તો પણ તેની મૂર્ખાઈ તેનાથી જૂદી પડશે નહિ
- ૨૩ તારા ઘેઠા બકરાની દાલત ભણવાની ખાત રખ
ને તારા દોરદાહની બરાબર તપાસ રાખ,
- ૨૪ કેમકે દ્રવ્ય ભયુ ટકતું નથી,
અને શું મુગટ વંશપરંપરા ટકે છે ?
- ૨૫ સુકુ ધાસ લઈ જવાય છે, એટલે કુમળુ ધાસ ઉગી
નજરે આવે છે,
અને પૂર્વેતોની વતરપતિનો સમ્રાટ કરાય છે
- ૨૬ હલવાનો તારા વચ્ચેને અર્થ છે,
ને બકરા ખેતરનું મુદ્ય છે
- ૨૭ અને બકરીઓનું દૂધ વારે ખાવા સાંઢ તથા તારા
ધરનાને ખાવા સાંઢ,
ને તારી દારીઓના ગુજરાનને સાંઢ પુરતું [ધરો]

- ૨૮ કાઠ માણસ પાછળ ધાતો ન હોય તોપણ
દુષ્ટ નાસે છે,
પણ નેકીવાનો સિલ્હા જેવા હિમ્મતવાન હોય છે
- ૨૯ રહેના અપરાધને લીધે તેના પર ધણા હાકેમો
હોય છે,
પણ કુદિવાન તથા ફાની માણસોથી તેનું આવ
રદા લખાય છે
- ૩૦ ને માણસ નિર્ધન છતાં દરિદ્રીઓ ઉપર જીલમ
કરે છે,
તે અનાજનો તદ્દન નાશ કરનાર વરસાદની ઝડી
[જેવો છે]
- ૩૧ નિયમનો ત્યાગ કરનારાઓ દુષ્ટોના વખાણુ કરે છે,
પણ નિયમ પાળનારાઓ તેઓની સાથે ટક્કર લે છે
- ૩૨ દુષ્ટ માણસો ન્યાય નથી સમજતા,
પણ યહોવાહની શોધ કરનારાઓ સ્વધર્મ ખાળતો
સમજે છે
- ૩૩ ને જન ધનવાન છતાં પોતાના માર્ગોમાં અવળો છે,
તેના કરતા પ્રમાણિકૂપણથી વર્તનાર દરિદ્રી સારો
છે
- ૩૪ ને કાઠ નિયમ પાળે છે તે ડાહ્યો દીકરો છે,
પણ ખાધરા માણસોના સોબતી પોતાના આપને
લાજ લગાડે છે
- ૩૫ ને જન અતિશય વ્યાજ તથા નફો લઈને પોતાની
સંપત વધારે છે,

- ૦ તે દરિદ્રી પર દયા રાખનારને મટિ તેને સમૃદ્ધ કરે છે
- ૮ ને જન નિયમનુ શ્રવણ કરવાથી પોતાનો કાન અવળો ફેરવી નાખે છે, તેની પ્રાર્થના પણ કંટાળાપૂર્ણ છે
- ૧૦ ને કોઈ પ્રમાણિકને કુમારો બદલાવી દે છે, તે પોતે પોતાના ખાડામાં પડશે, પણ સદાચારીને હિતનો વારસો મળશે
- ૧૧ દ્રવ્યવાન માણસ પોતાને ડાઘો સમજે છે, પણ સમજીક દરિદ્રી તેનું પારખુ લઈ લે છે
- ૧૨ ન્યારે નેકીવાનો કુતેલ કરે છે, ત્યારે ધણી રોલા જણાય છે, પણ દુષ્ટોની ચંદલી યાય છે ત્યારે માણસો સલામત બચે છે
- ૧૩ ને જન પોતાના ઉલ્લખનો છુપાવે છે તે આબાદી નહિ પામશે, પણ ને કોઈ તેમને કબૂલ કરીને ત્યાજી દે છે, તેઓ દયા પામશે
- ૧૪ હુમેશા ક્ષય રાખનાર માણસને ધન્ય છે, પણ ને જન પોતાનું દંડ્ય કઠણ કરે છે તે વિપતિમાં પડશે
- ૧૫ ગરીબ લોકોને માથે દુષ્ટ હાકેમ એ તો ગર્જતા સિંહ તથા ભટકતા રિંછ જેવા છે
- ૧૬ ને હાકેમ અણસમજીક હોય છે તે મોટો જીવન-ગાર પણ હોય છે, પણ લોભદ્રેષી જનનું આવરણ બનારો
- ૧૭ ને માણસ ઉપર કોઈ પુરૂષના ખૂનનો બાર હશે, તે નાસીને ખાડામાં પડશે, કોઈએ તેને અટકાવે નહિ
- ૧૮ ને કોઈ પ્રમાણિકપણથી વત્તે, તે બચાવ પામશે, પણ ને જનના મોઝે અવળા છે તે એકદમ પડી જશે
- ૧૯ ને જન પોતાની જમીન ખેડે છે તેને પુષ્કળ અન્ન મળશે, પણ નકામાઓની પાછળ ચાલનારને પૂરું દારિદ્ર્ય આવશે
- ૨૦ વિશ્વાસુ માણસ આશીર્વાદથી ભરપૂર થશે, પણ ને જન દ્રવ્યવાન થવાને ઉતાવળો યાય છે તેને શિક્ષક થયા વગર રહેશે નહિ
- ૨૧ આખની સરમ રાખવી એ સાફ નથી, તેમજ કોઈ માણસ રોટલીની ઢુકડાને મટિ ઉલ્લખ

- કરે તે પણ [સાર નથી]
- ૨૨ બૂદી નમરવાળો દ્રવ્યની પાછળ દોડે છે, ને જાણતો નથી કે પોતા પર દારિદ્ર્ય આવી પડશે
- ૨૩ જીભથી ખુશામત કરનારના કસ્ટા માણસને કપકો દેનાર પાછળથી વધારે કૃપા પામશે
- ૨૪ ને કોઈ પોતાના બાપને અથવા પોતાની માને છુટીને એમ કહે કે, એમાં કાંઈ દોષ નથી, તે નાશ કરનારનો સોબતી છે
- ૨૫ ને જન લોભી મનનો હોય છે, તે કન્યા સજા આવે છે, પણ ચંદાવાદ પર ભરોસા રાખનાર જન પુદ્ગલ કરશે
- ૨૬ ને જન પોતાના દંડ્યનો ભરોસો રાખે છે તે મૂર્ખ છે, પણ ને કોઈ ડહાપણથી વત્તે છે તે બચાવ પામશે
- ૨૭ દરિદ્રીને દાન કરનારને ખોટ પડશે નહિ, પણ ને જન પોતાની આખો સગાડે છે તેને ધણી શાપ મળશે
- ૨૮ દુષ્ટોની ઉત્પત્તિ યાય છે, ત્યારે માણસો સંતાપ બચે છે, પણ તેમનો નાશ યાય છે ત્યારે નેકીવાનો વૃદ્ધિ પામે છે

- ૨૯ ને જન વારંવાર કપકો પામ્યા છતાં પોતાની ગરદન અકડ કરે છે, તે અકસ્માત તથા અનિવાર્ય નાશ પામશે
- ૨ નેકીવાનો વૃદ્ધિ પામે છે, ત્યારે લોકોને આનંદ યાય છે, પણ દુષ્ટ માણસ અધિકાર ધારણ કરે છે, ત્યારે લોક નિરાશા ખુદે છે
- ૩ ને કોઈ જ્ઞાન ચાહે છે તે પોતાના બાપને આનંદિત કરે છે, પણ ને જન વેશ્યાની સજા કરે છે તે [પોતાની] સપત્તિ ઉડાવી દે છે
- ૪ શાન ન્યાયથી દેશને સ્થાપિત કરે છે, પણ રેશવખેર જન તેને પાયમાલ કરે છે
- ૫ ને માણસ પોતાના પડોસીની ખુશામત કરે છે, તે તેના ડગલાને વારંવાર લગ પાડે છે
- ૬ દુષ્ટ માણસના ઉલ્લખનો કાંદો છે, પણ નેક જન આનંદ તથા આનંદ કરે છે,

૭ નેક જન ગરીબનો દાવો ભણી લે છે,
 ૮ હું જનને [તે] ભણવા ભેટથી સમજ નથી.
 ૯ ત્રિરક્ષાથી માણસો નગર સળગાવે છે,
 ૧૦ પણ હાલ માણસો કંઈનું નિવારણ કરે છે
 ૧૧ ને હાલ માણસને મૂર્ખ માણસ સાથે વાદવિવાદ

૧૨ થાય,
 ૧૩ તો અંધે તો તે શુરસે થાય કે હસે, પણ તેને કંઈ
 નિરાશ ન વળે

૧૪ જાનના તરસા સદાચારીના વેરી છે,
 ૧૫ ને પ્રમાણિકનો છવ તો તેઓ શોધે છે
 ૧૬ મૂર્ખ જન પોતાનો સગાનો કંઈ બોલી બનાવે છે,
 ૧૭ પણ હાલ માણસ તેને પાછો રાખીને શમાવા
 ૧૮ ને છે

૧૯ ને કોઈ હાકેમ જૂઠાને કાન ધરે
 ૨૦ તો તેના સર્વ સેવકો દુઃખ હોય છે

૨૧ ગરીબ માણસ તથા જીવનગાર ભેગા મળે છે,
 ૨૨ યદોવાહ તે બન્નેની આંખોને પ્રકાશ આપે છે
 ૨૩ ને રાત્રિ વિશ્વાસુપણથી ગરીબનો ન્યાય કરે છે,
 ૨૪ તેનું વસ્ત્ર સદાને માટે રચાવિત યશે

૨૫ સોદી તથા ઠપકો જ્ઞાન આપે છે,
 ૨૬ પણ સ્વતંત્ર મહેલ ઓકર પોતાની માને લાજ
 ૨૭ લગાડે છે

૨૮ દુષ્ટોની રક્ષિ થાય છે, ત્યારે ઉલ્લસન વધી જાય છે,
 ૨૯ પણ નેક જનો તેઓની પાયમાલી ભેરો

૩૦ તારા દીકરાને શિક્ષા કરીય, તો તે તને નિર્જાન
 ૩૧ આપશે;

૩૨ હા, તે તારા મનને આનંદ આપશે.

૩૩ ન્યાય દર્શન નથી હોતું ત્યાં લોક સમજી મર્યાદા ઓડી
 ૩૪ ને છે,

૩૫ પણ નિયમ પાળનારને તો ધન્ય છે

૩૬ ચાકર-ચાકરોથી શિક્ષા નહિ પામે,
 ૩૭ કેમકે જે કે તે સમજશે તો પણ ગણકારશે નહિ

૩૮ ને બોલવે ઉતાવળો માણસ તારા ભેવામા આવે,
 ૩૯ તો [ભણવું કે] તેના કરતા કોઈ મૂખ વિષે વધારે
 ૪૦ આશા છે

૪૧ ને જન પોતાના ચાકરને બાળપણથી લાડમા
 ૪૨ લહે છે,
 ૪૩ તેના આખરે તે દીકરા યદુ બેસશે

૪૪ કોઈ માણસ કનિયા સળગાવે છે
 ૪૫ અને શુરસાવાળો માણસ પુષ્કળ ઉલ્લસન કરે છે

૪૬ માણસની મજદૂરી તેને નીચો પાડશે,
 ૪૭ પણ નમ્ર મનવાળો માન પામશે
 ૪૮ ચોરનો ભાંગીદાર પોતાના જીવનો વેરી છે,
 ૪૯ તેને રાપધ દેવામા આવ્યા છતાં તે કંઈ પણ બહેર
 ૫૦ કરતો નથી

૫૧ માણસની બીક કાદામા નાખે છે,
 ૫૨ પણ ને કોઈ યદોવાહ પર ભરોસો રાખે છે તે
 ૫૩ સહીસવામત રહેશે

૫૪ હાકેમની કૃપા ધણી શોધે છે,
 ૫૫ પણ માણસનો ઇનસાફ યદોવાહ પાસેથી
 ૫૬ [આવે છે]

૫૭ અન્યાયી માણસ નેક જનને કંટાળાકાર છે,
 ૫૮ ને નેકમાર્ગી જન દુષ્ટાને કંટાળાકાર છે

૩૦ ચાકેલના પુત્ર આગૂરના વચનો, દેવવાણી
 ૩૧ એ માણસ ઇથીએલને, ઇથીએલને તથા
 ૩૨ ઉકાલને [આ પ્રમાણે] કહે છે કે,

૩૩ નિશ્ચય હું કોઈ પણ માણસ કરતા અધિક પશુ-
 ૩૪ વત્તુ છું,

૩૫ ને મને મનુષ્યબુદ્ધિ નથી,

૩૬ ને હું જ્ઞાન શિખ્યો નથી,

૩૭ તેમજ મને પવિત્ર [ઇશ્વર]નું જ્ઞાન નથી

૩૮ કોણ આકારમા ચઢી જઈને ઉતર્યો છે ?

૩૯ કોણે હવાને પોતાની મુઠ્ઠીઓમા સમેટી દીધી છે ?

૪૦ કોણે [સંધ્યા] પાપી પોતાના વજ્રમા બાંધી
 ૪૧ દીધા છે ?

૪૨ પૃથ્વીની સર્વ સીમાઓ કોણે રચાવી છે ?

૪૩ ને હું ભણતો હોય તો [કહે], તેનું નામ શું છે,
 ૪૪ ને તેના દીકરાનું નામ શું છે ?

૪૫ પરમેશ્વરનું પ્રત્યેક વચન પરખેલું છે,
 ૪૬ જેઓ તેના પર ભરોસો રાખે છે તેમને તે હાલ

૪૭ કૃપા છે

૪૮ તેના વચનોમા હું ઉમેરો ન કર,

૪૯ રૂપે તે તને ઠપકો દે ને હું જૂઠો માલમ પરે

૫૦ બે વરદાન મેં તારી પાસેથી માગ્યા છે,

૫૧ મારા મૃત્યુ પહેલાં મને નાન પાડ,

૫૨ [તે એ કે] વ્યર્થતા તથા જૂઠું મારાથી દૂર કર,
 ૫૩ મને દરિદ્રતા ન આપ, તેમજ દ્રવ્ય પણ ન આપ,
 ૫૪ મારે માટે અજત્યનું હોય તેટલા અત્રથી મારે
 ૫૫ પોષણ કર,

૯૨ એ કું તુમ યધને તારો નકાર કરીને કહું કે, યદો-
વાદ કોણુ છે ?

અથવા ૨ એ કું હરિદ્રી યધને ચોરી કર,
ને મારા દેવના નામને વડાણ.

૧૦ ચાકરની ચાકી તેના શેઠ આગળ ન કર,
૨ એ તે તને સાપ દે, ને હુ દોષિત કરે.

૧૧ એવી પણ પેદી છે કે જે [ના લોક] પોતાના બાપને
સાથે છે,

ને પોતાની માને આશીર્વાદ દેતા નથી.

૧૨ એવી પણ પેદી છે કે જે [ના લોક] પોતાને ઘુલ્લ
ગણે છે,

, પરંતુ તેઓ પોતાના મલીનપણામાંથી સ્વચ્છ કરાયાં
નથી

૧૩ એવી પણ પેદી છે કે જેઓની આંખો, અરે,
કેટલી હવા છે !

ને તેઓનાં પોપચાં ઉચાં કાઢેલાં છે.

૧૪ એવી પણ પેદી છે કે જેઓના હાંત તરવારરૂપ છે,
ને જેઓની દાદો અપુરૂપ છે ;

એ સાચ કે તેઓ ગરીબોને પૃથ્વી પરથી, ને કબા-
લોને માણસોમાંથી ખાઈ લેય.

૧૫ “આપ, આપ,” એ [નામની] બે દીકરીઓ
જોળેને છે.

ત્રણ વાનાં છે કે જે કહી તુમ થતાં નથી,
હા, ચાર [વાનાં] છે કે જે એમ કહેતાંજ નથી કે,
બસ ;

૧૬ એટલે, સોએલ ; તથા વાંઝ ઉદર ;

જમીન કે જે પાણીથી તુમ થતીજ નથી ;

તથા અગ્નિ કે જે એમ કહેતાંજ નથી કે, બસ.

૧૭ જે આંખ પોતાના બાપની મરફરી કરે છે,

ને પોતાની માની આજ્ઞા માનવાનું ઉચ્છ કરે છે,

તેને ખીજના કાગડા કોથી કાઢશે,

ને ગીધનાં બચ્ચાં તેને ખાશે.

૧૮ ત્રણ વાનાં મને એવાં આશ્ચર્યવાન લાગે છે કે તેઓ
મારી સમજ બહાર છે,

હા, ચાર [વાનાં] કું જાણતો નથી ;

૧૯ [તે એ કે] વાયુમાં જરડોના માન ;

ખડક ઉપર સપેનો માન ;

સમુદ્રને અંધે વદાણનો માન ;

ને કુમારી સારે પુરૂષનો માન.

૨૦ વ્યભિચારી સ્ત્રીનો માન પણ એવાજ છે ;

તે ખાધને પોતાનું મ્હો લુછે છે,
ને કહે છે કે, મેં કાંઈ કુર્મ કાણુ નથી.

૨૧ ત્રણ વાનાં લીધે પૃથ્વી કાપે છે ;

ને ચારને લીધે પલુ, કેમકે તે તે ખમી રાકતી નથી ;

૨૨ રાજપટ્ટી પામેલા ચાકરને લીધે ;

અતથા તુમ યધલા મૂર્ખને લીધે ;

૨૩ પરજીલો કુબારનને લીધે ;

ને પોતાની શેઠાણીની વારસ યથલી દાસીને લીધે

૨૪ ચાર વાનાં પૃથ્વી પર નાનાં છે,

પલુ તે અતિતાપ શાણું હોય છે ;

૨૫ ક્રીડીઓની પ્રભ બળવાન નથી,

પલુ તેઓ ઉન્નતામાં પોતાનો ખોરાક ભેગો કરે છે ;

૨૬ સસલાની પ્રભ તો ધણીજ અબળ હોય છે,

તો પણ તેઓ પોતાનાં ધર ખડકોમાં બનાવે છે ;

૨૭ તારોને રાજ હોતો નથી,

તોપણ તેઓ સર્વ ટાળાંબધ ફરે છે ;

૨૮ ધરોળોને હું તારા હાથથી પકડી શકે છે,

તોપણ તે રાજઓના મેહેલોમાં છે.

૨૯ ત્રણ પ્રાણીઓની ગતિ દમકદાર હોય છે,

હા, ચાલમાં ચાર [પ્રાણીઓ] દમકદાર હોય છે ;

૩૦ એટલે સિંહ જે પશુઓમાં સૌથી બળવાન છે,

ને કોઈને લીધે તે પોતાનો રસ્તો મરડતો નથી ;

૩૧ [તથા] રીકારી કુતરો ; તથા બકરો ;

તથા રાજ કે જેની વિરુદ્ધ ઉડી રાકાય નહિ.

૩૨ જે અર્ધજંઘવાની મૂર્ખાઈ તે કાંધી હોય,

અથવા તે જુડો વિચાર કાંધી હોય,

તો તારો હાથ તારા મ્હો પર [મૂક]

૩૩ કેમકે દૂધ વડોળ્યાથી આખલ નિપજે છે,

અને નાક મચળાથી લોહી નિકળે છે ;

તેમજ કાંધને ઝડેઆથી ટટા નિપજે છે

૩૧ લમ્બુદ રાજનાં વચનો ; એટલે જે દેવ-
વાણી તેની માએ તેને સિપરી દલી તે.

૨ મારા દીકરા, ઘું [કહું] ? અને દે મારા પેટના

દીકરા, ઘું [કહું] ?

ને દે મારી માનનાઓના દીકરા, ઘું [કહું] ?

૩ સ્ત્રીઓને તારું બળ,

તથા રાજઓનો નારા કરનારને તારા મારો અપી

ન દે

૪ હે લખએલ, દ્રાક્ષરસ પીવો એ રાખએને ન ઘટે,
રાખએને ન છાજે;

ને મરીરા ક્યા છે? [એમ કહેવું] હાકેમોને ન
શોભે

૫ રખે તેઓ પાને નિયમને વિસરી ભય,
અને કાઠ દુઃખિતોના ધનસાફ ઉધો વાળે.

૬ મરવાની અણી પર હોય એવાને મરીરા,
અને જેનું મન દુઃખી હોય તેને દ્રાક્ષરસ આપ;

૭ તે પાને ભલે પોતાની દરિદ્રતા બુલી ભય,
ને પોતાનું દુઃખ ફરી કહી તેને યાદ આવે નહિ

૮ મુખાઓની ખાતર તથા સુધળા નિરાધાર જનોના
પક્ષમાં,

તું તારું મુખ ઉધાડ.

૯ તારું મુખ ઉધાડીને અદલ ધનસાફ કર,
અને જરીબ તથા દરિદ્રીને ન્યાય આપ.

૧૦ સદ્ગુણી સ્ત્રી કોને મળે?

કેમકે તેનું મુક્ય તે રત્નો કરતા બહુ અધિક છે.

૧૧ તેના પતિનું અંત બચવું તેના પર ભરોસો રાખે છે,
ને તેને સપત્તિની ખોટ રહેશે નહિ

૧૨ પોતાના આવરદાના સર્વ દિવસો પર્યંત,
તેની તેનું ભરુણ કરે છે ને શુંકુ નહિ

૧૩ તે ઉન તથા સખ શોધે છે,
ને રાજપુત્રાથી પોતાને હાથે કામ કરે છે.

૧૪ તે વેપારીના વડાબૃજેની છે,
તે દૂરથી પોતાનું અન્ન લાવે છે.

૧૫ વળી દુછ તે રાત હોય છે એટલામા તે ઉઠે છે,
ને પોતાના ઘરનાને ખાવાનું આપે છે,

ને પોતાની કાલીએને તેમનું કામ નિમી આપે છે

૧૬ તે કાઠ ખેતરનો વિચાર કરે છે ને તેને જરીદે છે;
પોતાના હાથની પેદાશથી તે દ્રાક્ષવાદી રોપે છે

૧૭ તે પોતાની કમરે બળવૃત્તી પટેા બાધે છે,
ને પોતાના હાથ બળવાન કરે છે.

૧૮ તેને માલમ પડે છે કે તેનો વેપાર લાભકારક છે;
તેનો દીવો રાતે હોલવાતો નથી.

૧૯ તે પોતાના હાથ ચરખીને લગાડે છે,
ને તેના હાથ તરાકને પકડે છે

૨૦ તે ગરીબો પ્રત્યે પોતાની મુઠ્ઠી ખુલી કરે છે;
હા, તે પોતાના હાથ લખાવીને દરિદ્રીઓને [મદદ
કરે છે].

૨૧ તેને પોતાના કુટુંબ વિષે હીમનો ભય નથી;
કેમકે તેના આખા કુટુંબે કીરમજી વસ્ત્ર પહેરેલાં છે.

૨૨ તે પોતાને વાસ્તે ખુદેદાર તકિયા બનાવે છે,
તેના વસ્ત્ર ખારીક સણુના તથા ભખુઆ રંગનાં છે.

૨૩ તેનો ધણી દેશના આગેવાનોની જોડે બેસનાર
તરીકે

બાગળોમા પ્રખ્યાત છે.

૨૪ તે સણુના વસ્ત્ર બનાવીને વેચે છે;

ને વેપારીને કમરબધ [બનાવી] આપે છે.

૨૫ બળ તથા મોક્ષો એ તેનો પોષાક છે;

ને ભવિષ્યકાળ[ની ચિતાને] તે હસી કાઢે છે.

૨૬ તે જ્ઞાનથી પોતાનું મુખ ઉધાડે છે;

ને માયાનો નિયમ તેની છબ પર છે.

૨૭ તે પોતાના ઘરનાના માર્ગોની બરાબર તપાસ
રાખે છે,

ને આજસની રોટલી ખાતી નથી.

૨૮ તેના ડોકરાં ઉભા થઈને તેને ધન્યવાદ દે છે,

ને તેનો ધણી પણ તેના વખાણ કરીને [કહે છે કે],

૨૯ સદ્ગુણી આચરણવાળી દીકરીઓ તેા પણી થઈ
ગઈ છે,

પણુ તું તે સર્વ કરતાં ઉત્તમ છે

૩૦ કાંતિ કમારી છે, ને સૌદર્ય બ્યર્થ છે;

પણુ યદોવાદનો દર રાખનાર સ્ત્રી વખાણ પામશે.

૩૧ તેના હાથની પેદાશમાંથી તેને આપો,

ને તેના કામો બાગળોમા તેની પ્રશંસા કરે.

સભાશિક્ષક ; અથવા, ઉપદેશક.

૧ યશશલેખનો રાજા, દાઉદનો પુત્ર, ને સભા-શિક્ષક તેનાં વચ્ચેના.

૨ સભાશિક્ષક કહે છે કે, વ્યર્થતાની વ્યર્થતા ; વ્યર્થ-તાની વ્યર્થતા, સઘળું વ્યર્થતા છે. જે જે બધો શ્રમ મનુષ્ય સૂર્ય તળે ઉઠાવે છે, તેથી તેને શો લાભ છે ? ૪ એક પેદી ભય છે, ને બીજી પેદી આવે છે ; પણ પૃથ્વી સદા ટકી રહે છે. ૫ વળી સૂર્ય ઉગે છે, ને સૂર્ય અસ્ત થઈને તેની ઉત્તરવાની જગ્યાએ ત્વરાથી ધસી ભય છે. ૬ પવન દક્ષિણ તરફ ભય છે, ને પાછો ફરીને ઉત્તરમાં ભય છે ; તે પોતાની ગતિમાં ભયુ આમથી તેમ ફર્યા કરે છે, ને પવન પોતાના વૃત્તોમાં પાછો આવે છે. ૭ સર્વ નદીઓ જમને સમુદ્રમાં પડે છે, તોપણ સમુદ્ર ભરાઈ જતો નથી ; જે જગ્યામાં નદીઓ ભય છે ત્યાં તેઓ પાછી ભય છે. ૮ સર્વ વસ્તુઓ પૂરી કટાળાદાયક છે ; મનુષ્ય તેનું વર્ણન કરવાને અશક્ત છે ; જેવાથી આંખ તૂટી જતી નથી, ને સાંભળવાથી કાન ધરાતા નથી. ૯ જે યજ્ઞ ગયું છે તેજ યવાનું છે ; ને જે કરાઈ ગયું છે તેજ કરાવાનું છે ; ને સૂર્ય તળે કાંઈજ નહું નથી. ૧૦ શું, એવું કાંઈ છે કે જે વિષે લોકો એમ કહી શકે કે, જીઓ, આ નહું છે ? તો [ભણવું કે], આપણી અગાઉના જમાનાઓમાં તે યજ્ઞ ગયું હતું. ૧૧ આમલી [પેદીઓ] ડું સ્મરણ નથી ; તેમજ હવે પણ યનાર પાછલી [પેદીઓ] ડું કંઈ પણ સ્મરણ હવે પણ યનાર લોકો મધ્યે રહેશે નહિ.

૧૨ હું સભાશિક્ષક યશશલેખમાં ઇસ્રાએલ પર રાજા હતો. ૧૩ અને આકાશ તળે જે સર્વ કાચો બને છે તેમની જ્ઞાનથી શોધ કરવાને તથા તેમનો પાર પામવાને મેં માંડું મન લગાડ્યું ; એ કદમય શ્રમ કદરે મનુષ્યપુત્રોને પલોટાવાના સાધન નરીકે તેમને આપ્યો છે. ૧૪ સૂર્ય તળે જે સર્વ કાચો કરાય છે તે મેં જોયાં છે ; ને, જીઓ, સર્વ વ્યર્થ તથા પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું છે. ૧૫ વાંકું હોય તે સીધું કરી સકાય

નહિ ; ને જે ખુટલું છે તેની ગણતરી કરી સકાય નહિ. ૧૬ મેં મારા પોતાના મન સાથે એવી વાત કીધી કે, બે, મારી અગાઉ જેઓ યશશલેખમાં યજ્ઞ ગયા તે સર્વ કરતાં અધિક જ્ઞાન મેં મેળવ્યું છે ; હા, મારા મનને જ્ઞાનનો તથા વિદ્યાનો ઘણો અનુભવ થયેલો છે. ૧૭ વળી મેં માંડું મન જ્ઞાન સમજવામાં ને ઘેલાપણું તથા મૂર્ખાઈ સમજવામાં લગાડ્યું ; તો મને માલમ પડ્યું કે એ પણ પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું છે. ૧૮ કેમકે અધિક જ્ઞાનથી અધિક શોક છે ; ને વિદ્યા વધારનાર જન શોક વધારે છે.

૨ મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, ચાલ ત્યારે, હું ખુશાલીથી તારું પારખું કરીશ ; માટે સુખભોજન કર ; ને, જીઓ, આ પણ વ્યર્થતા હતી. ૨ મેં હાસ્ય વિષે કહ્યું કે, તે ઘેલાઈ છે ; ને વિનોદ વિષે કે, તેથી શું થાય ? ૩ મેં મારા અંત કરણમાં બેળ કરી કે કેવી રીતે [એમ બને કે] હું મારા દેહને દ્રાક્ષરસથી મગ્ન કરું, તેમ છતાં મારા અંતઃકરણનું ડહાપણ તેવું ને તેવુંજ રહે, ને કેવી રીતે [એમ બને કે] મનુષ્યપુત્રોએ આકાશ તળે તેઓના સઘળા આયુષ્ય પર્વત શું કરવું સાડું છે, તે મને માલમ પડે ત્યાં સુધી હું મૂર્ખાઈનું ગદહણ કરું. ૪ મેં પોતાને માટે મોટાં મોટાં કાચો ઉઠાવ્યાં ; મેં પોતાને કાજે ધરો બાંધ્યાં ; મેં પોતાને વારતે દ્રાક્ષવાડીઓ રોપાવી ; ૫ મેં પોતાને સાડા બગીચા તથા ચમનબાગો બનાવ્યા, ને મેં તેઓમાં સર્વ પ્રકારનાં ફળજાડ રોપ્યાં ; ૬ મેં પોતાને માટે તળાવો બોલાવ્યાં, એ સાડા કે તેમાંથી લઈને જે વનમાં જાડ ઉછરતાં હતાં તેને પાણી પવાય ; ૭ મેં દાસો તથા દાસીઓ ખરીદ્યાં, ને મારા ધરમાં જન્મેલા ચાકરો પણ મારે હતા ; વળી જેઓ મારી અગાઉ યશશલેખમાં યજ્ઞ ગયા તે સર્વના કરતાં પણ મારી પાસે ગોપયુઓનાં તથા ઘેટાં બકરાનાં ટોળાંની સમત્તિ અધિક હતી. ૮ વળી મેં પોતાને વારતે સોનું તથા રૂપું

ને રાજ્યોનું તથા પ્રજાનું ખાનગી દ્રવ્ય પણ એનું કૃપુ; મેં પોતાને સાડા ગરેયા તથા ગવેયેણી, તથા જેમાં મનુષ્યપુત્રો આનંદ માને છે તે, એટલે અતિ ઘણી ઉપપત્તિઓ, મેળવ્યાં જેવી રીતે હું પ્રતાપી થયો, ને જેઓ ચરણલેખમાં મારી અગાઉ યદ્ય ગયા તે સર્વ કરતાં હું રૂઢિ પામ્યો; માટે જ્ઞાન પણ મારામાં અનામત હતું. ૧૦ અને જે કંઈ મારી આંખોએ ધ્રુવ્યું તે મેં તેઓથી પાછું રાખ્યું નહિ; મેં મારા મનને કોઈ પણ આનંદથી રાંધ્યું નહિ, કેમકે મારી સર્વ મેહેનતું કૃષ્ણજોષને માટે મન દાપિત થયું, ને મારી સર્વ મેહેનતવનું કૃષ્ણ મને એ મળ્યું. ૧૧ ત્યારે જે બધાં કામો મારા હાથોએ કાધા હતાં તે પર, ને જે મેહેનત કરવાનો શ્રમ મેં ઉઠાવ્યો હતો તે પર મેં નજર કરી; તો, જુઓ, સંપૂર્ણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું દેખાયું, ને સૂર્ય તળે કંઈ લાભ નહોતો નહિ.

૧૨ અને જ્ઞાન તથા ઘેલાઈ તથા મૂર્ખાઈ નિહાળવાને હું ક્યો; કેમકે રાજાની પછી આવનાર માણસ થું [કરી રહે] ? કૃત અગાઉ કરાઈ ચુક્યું હોય તેજ. ૧૩ ત્યારે મેં જોયું કે જેટલે દરજ્જે અજવાળું અંધકારથી ભેષ છે, તેટલે દરજ્જે જ્ઞાન મૂર્ખાઈથી ભેષ છે. ૧૪ જુદિવાન માણસની આંખો તેના આયામાં છે, ને મૂર્ખ અંધકારમાં રાધે છે; અને એમ છતાં પણ મેં જોયું કે તે સર્વના એકજ દાહ યાય છે. ૧૫ ત્યારે મેં મારા મનમાં વિચાર્યું કે, જેમ મૂર્ખને યાય છે તેમજ મને પણ યશે; ત્યારે મને તેના કરતાં વધારે જુદિવાન હોવામાં શો લાભ ? ત્યારે મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, એ પણ વ્યર્થતા છે. ૧૬ કેમકે જેમ મૂર્ખની તેમજ સાંતીની યાદગીરી સદા રહેતી નથી; કેમકે લવિષ્ય કાળમાં [દાહના] સપળા વિસારે પડી ચુક્યા હશે. વળી જુઓ તો ખરા, મૂર્ખની પેટેજ જ્ઞાની પણ મરે છે ! ૧૭ તેથી મને ઇંદની પર ધિક્કાર ઉપજ્યો; કેમકે સૂર્ય તળે જે કામ કરાય છે તે મને ખેંદ્યુકા થયું; કેમકે સંપૂર્ણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું છે.

૧૮ અને સૂર્ય તળે જે સપળા કામમાં મેં શ્રમ ઉઠાવ્યો તેના પર મને ધિક્કાર ઉપજ્યો; કેમકે મારે તે મારા પછી ઘનાર માણસને માટે મૂકી જવું પડશે. ૧૯ અને તે માણસ જ્ઞાની યશે કે મૂર્ખ એ કોણ જાણે છે ! તેમ છતાં પણ જે બધા કામમાં મેં શ્રમ ઉઠાવ્યો છે, ને

સૂર્ય તળે જેમાં મેં જ્ઞાન દર્શાવ્યું છે તેના પર તે અધિકાર ભોગવશે. એ પણ વ્યર્થતા છે. ૨૦ તેથી હું ક્યો ને સૂર્ય તળે જે સર્વ કામમાં મેં શ્રમ ઉઠાવ્યો હતો તે વિષે મારા મનને નિરાશ કૃપુ. ૨૧ કેમકે કોઈ એવો માણસ હોય છે કે જેનું કામ જુદિથી, જ્ઞાનથી, તથા કૌશલ્યથી કરેલું હોય છે; તો પણ તેમાં મેહેનત નહિ કૃપી હોય એવા માણસના હાથમાં વારસા તરીકે તે તેને મૂકી જશે; એ પણ વ્યર્થતા તથા મોટો અનર્થ છે. ૨૨ કેમકે પોતાનું સર્વ કામ તથા પોતાના અંતઃકરણનું મથન જેમાં માણસ સૂર્ય તળે શ્રમ ઉઠાવે છે તેથી તેને થું મળે છે ! ૨૩ કેમકે તેના સપળા દિવસો ખેંદ્યુકા તથા તેના પરિશ્રમ દિલગીરી-રૂપ છે; હા, રાત્રે પણ તેનું મન વિચારિત ભોગવતું નથી. એ પણ વ્યર્થતા છે.

૨૪ ખાતું, પીતું તથા પોતાનાં કામમાં પોતાના જીવને મોજ કરાવવી, એ કરતાં માણસને માટે બીજું કશું શ્રેષ્ઠ નથી. એ પણ મને માલમ પડ્યું કે એ ધ્રુવરના હાથથીજ મળે છે. ૨૫ કેમકે ખાવામાં તથા સુખભોગ કરવામાં મારા કરતાં વધારે શક્તિવાન કોણ છે ? ૨૬ કેમકે જે માણસ [ધ્રુવરને] રાજ કરે છે તેને [તે] જુદિ તથા જ્ઞાન તથા આનંદ આપે છે; પણ પાપીને તે પરિશ્રમ આપે છે, એ માટે કે દેવને રાજ કરનારને આપવા સાડા તેઓ સમ્રાટ કરે તથા ટંગલે ટંગલા કરે. એ પણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું છે.

૩ પ્રત્યેક બાબતને માટે સમય, તથા આકાશ તળે દરેક પ્રયોજનને માટે વખત હોય છે; જેનું મવનો વખત, મરવાનો વખત; રૌપવાનો વખત, ને રોષેલાને ઉપેક્ષી નાખવાનો વખત; જે મારી નાખવાનો વખત, ને સાંભું કરવાનો વખત; તોડી પાડવાનો વખત, ને ઉઠું કરવાનો વખત; જે રડવાનો વખત, ને દસવાનો વખત; શોક કરવાનો વખત, ને મૃત્યુ કરવાનો વખત; જે પાપરો ફેંકી દેવાનો વખત, ને પરમરો એકઠા કરવાનો વખત; આલિંગન કરવાનો વખત, ને આલિંગન કરવાથી પાછા રહેવાનો વખત; જે શોધવાનો વખત, ને ઓવાનો વખત; જે શખવાનો વખત, ને નાખી દેવાનો વખત; જે ફાડવાનો વખત, ને શિવવાનો વખત; જે રૂપ રહેવાનો વખત, ને બોલવાનો વખત; જે પ્રીતિ કરવાનો વખત, ને દ્વેષ કરવાનો વખત; જે યુદ્ધનો વખત, ને સહાદશાંતિનો વખત. ૪ જે

વિષે તે શ્રમ કરે છે તેથી મેહેનત કરનારને શો લાભ છે? ૧૦ ને કષ્ટમય શ્રમ ઇશ્વરે મનુષ્યપુત્રોને પલોટાવાના સાધન તરીકે આપ્યા છે તે મેં જોયા છે. ૧૧ તેણે પ્રત્યેક વસ્તુને તેને સમયે સુદૃઢ બનાવી છે; વળી તેણે તેઓના મનમાં સનાતનપણું મૂક્યું છે, પણ તે એવી રીતે કે અપથી તે ઇતિ સુધી ઇશ્વરે જે કંઈ કામ કીધું છે તેની શોધ મનુષ્ય કરી ન શકે. ૧૨ હું જાણું છું કે, આનંદ કરવો ને પોતાની ઈંદ્રિય પરીત સાર કરવું, તે કરતાં શ્રેષ્ઠ તેઓને વાસ્તે બીજું કંઈ નથી. ૧૩ વળી પ્રત્યેક મનુષ્ય ખાચ, પીએ ને પોતાની સર્વ મેહેનતમાં સુખ ભોગવે, એ ઇશ્વરનું વરદાન છે. ૧૪ હું જાણું છું કે સઘળું જે ઇશ્વર કરે છે તેજ સદા રહેશે; તેમાં કાંઈ વધારી શકાય નહિ, કે તેમાંથી કાંઈ ઘટાડી શકાય નહિ; અને ઇશ્વરે તે એ માટે કર્યું છે કે મનુષ્યો તેનો ડર રાખે. ૧૫ જે [હાલ] છે તે અગાઉ થઈ ગયું છે; ને જે થવાનું છે તે પણ અગાઉ થઈ ગયું છે; ને જે વિતી ગયું છે તેને ઇશ્વર પાછું શોધી કાઢે છે.

૧૬ અને વળી મેં સૂર્ય તળે એવું જોયું કે ન્યાયને ઠેકાણે દુષ્ટતા છે; ને નેહીને ઠેકાણે હંડાઈ છે. ૧૭ મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, ઇશ્વર નેકનો તથા દુષ્ટનો ન્યાય કરશે; કેમકે ત્યાં પ્રત્યેક પ્રયોજનને માટે તથા પ્રત્યેક કામને માટે [યોગ્ય] સમય છે. ૧૮ મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, મનુષ્યપુત્રોને લીધે [એમ છે] એ માટે કે ઇશ્વર તેઓનું પારખું કરે, ને તેઓ સમજે કે અમે પશુવત્ બીએ. ૧૯ કેમકે મનુષ્યપુત્રોને જે થાય છે તેજ પશુઓને થાય છે; તેઓની એકજ દશા થાય છે; જેમ એક મરે છે તેમજ બીજું પણ મરે છે; હા, તે સર્વને એકજ શ્વાસ છે; ને માણસ પશુ કરતાં બિલકુલ શ્રેષ્ઠ નથી; કેમકે સઘળું વ્યર્થતા છે. ૨૦ સર્વ એકજ જગ્યાએ જાય છે; સર્વ ધૂળનાં છે, ને સર્વ પાછાં ધૂળ થઈ જાય છે. ૨૧ મનુષ્યનો આત્મા ઉપર જાય છે કે નહિ, ને પશુનો આત્મા નીચે પૃથ્વીમાં જાય છે કે નહિ, તેની કેને અજર છે? ૨૨ એ માટે મેં જોયું કે, પોતાનાં કામોમાં મગ્ન થવું તે કરતાં વધારે સાચું મનુષ્યને માટે કંઈ નથી; કેમકે એ તેનો હિરસો છે, કેમકે તેના પછી જે થશે તે જોવાને તેને કોણ [પાછા] લાવશે?

દિવાસો દેનાર કોણ નહોતું; ને તેમના પર જીવમ કરનારાઓને પણે જળ હડ, પણ તેમને દિવાસો દેનાર કોણ નહોતું. ૨૩ તે માટે હજી સુધી હયાત રહેલા જીવતાઓના કરતાં મરી ચૂકેલા મરનારને મેં વખાણ્યા; હા, તે જાને કરતાં જે હજી સુધી હયાતીમાં આવ્યો નથી, ને જેણે સૂર્ય તળે કરતાં હુડાં કૃત્રિય જોયાં નથી, તેને મેં વધારે [સુખી] ગણ્યો.

૪ ત્યાર પછી મેં સઘળાં મેહેનત તથા પ્રત્યેક ચતુરાઈનું કામ જોયું, કે એને લીધે માણસ ઉપર તેનો પરોસી ધર્ષો કરે છે. એ પણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફા મારવા જેવું છે. ૫ મૂર્ખ પોતાના હાથ મિટે છે, ને પોતાનુંજ માંસ ખાચ છે. ૬ શ્રમ તથા પવન પાછળ ફાંફા સહિત જોખો [મળે], તે કરતાં શાંતિ સહિત પોરા [મળે] તે સાર છે.

૭ ત્યાર પછી હું પાછો ફર્યો, ને સૂર્ય તળે વ્યર્થતા મેં જોઈ. ૮ એક જન એકલોજ છે, ને તેને બીજું કોઈ [સંયુગ્મહાલું] નથી; હા, તેને દીકરો નથી તેમ જાણ પણ નથી; તોપણ તેની મેહેનતનો પાર નથી, ને દ્રવ્યથી તેની આખો તૃષ્ઠ થતી નથી. [તે પુછતો નથી કે], હું તે કેને સારું મેહેનત ઉઠાવું છું ને મારા જીવને દુઃખી કરું છું? એ પણ વ્યર્થતા છે, હા, દારણ કહ્યું છે. ૯ એક કરતાં બે ઠીક; કેમકે તેમની મેહેનતનું ફળ તેમને સારું મળે છે. ૧૦ કેમકે બે તેઓ પડી જાય, તો તેમાંનો એક પોતાના સાથીને ઉઠાડશે; પણ જે પડતી વળાએ એકલો હોય ને તેને ઉઠાડવાને તેની પાસે બીજો કોઈ ન હોય તેને અફસોસ. ૧૧ વળી બે બે સાથે સુએ તો તેમને હુંક મળે છે; પણ એકલોને કેવી રીતે હુંક મળે? ૧૨ ને એકલા માણસને બે કોઈ હસવે તો પણ એ તેને યૂરા પડશે; ને તેવડી વણેલી દોરી જલદી ટૂટતી નથી. ૧૩ શુદ્ધ છતાં મૂર્ખ રાજા કે જેને કોઈ કાળે શિખામણ અંગીકારતાં આવડતું નથી તેના કરતાં ગરીબ પશુ જ્ઞાની જીવાન સારો છે. ૧૪ કેમકે તે કેદખાનામાંથી નિકળીને રાજ થયો; હા, તેના રાજ્યમાં પણ તે દરિદ્રો જન્મ્યો હતો. ૧૫ સૂર્ય તળે ચાલના સર્વ જીવતાઓને મેં જોયા કે તેઓ તેની જગ્યાએ ઉભા થનાર પેલા બીજા જીવાનની કુમકમાં હતા. ૧૬ જે સર્વ લોકો ઉપર તે હતો તેઓનો પાર નહોતો; તોપણ તેની પાછળ આવનારાઓ તેમાં હુપારો નહિ નિશ્ચે એ માણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફા મારવા જેવું છે.

૪ ત્યાર પછી હું પાછો ફર્યો, ને સૂર્ય તળે જે સર્વ જીવમ કરવામાં આવે છે તે મેં જોયા; ને જો, જીવમ વેકનારાઓનાં આંસુ [પડતાં હતાં], ને તેમને

૫ ઇશ્વરના ધરમાં તું ભય ત્યારે તારો પગ સભાળ; કેમકે સંભળવાને પાસે જવું તે મુખમાં યજ્ઞા-પેલું કરવા કરતાં સાફ છે; કેમકે તેઓ બુંદું કરે છે એમ તેઓ ભણતા નથી. ૨ તારા મુખથી અવિચારી [કામ] ન કર, ને ઇશ્વરની હજુરમાં કંઈ પણ બોલવાને તારૂં અંતઃકરણ ઉતાવળું ન થાય; કેમકે ઇશ્વર આકાશમાં છે, ને તું તો પૃથ્વી પર; માટે તારા શબ્દો થોડાજ હોય. ૩ કેમકે કામના જગ્યા સાથે સ્વેન આવે છે, ને શબ્દોના જગ્યા સાથે મુખનો સાદ [આવે છે]. ૪ જ્યારે તું ઇશ્વર પ્રત્યે માનતા માને ત્યારે તે અદા કરતાં દીલ ન કર; કેમકે મુખો પર તે રાજ નથી; તારી માનતા ઉતાર. ૫ તું માનતા માનીને ન ઉતારે તેના કરતાં માનતા ન માને એ સાફ છે. ૬ તારા મુખને તારા શરીર પાસે પાપ કરાવવા ન દે; તેમજ દૂતની રૂપરે એમ ન કહે કે, એ તો વ્યૂ દત્તી; શા માટે ઇશ્વર તારા બોલવાથી કોધાયમાન થયેને તારા હાથના કામનો નારા કરે? ૭ કેમકે પુષ્કળ સ્વપ્નોથી તથા વ્યર્થ વિચારોથી તથા ઝાંઝું બોલવાથી [એમ થાય છે]; પણ તું ઇશ્વરનો ડર રાખ.

૮ જો ગરીબો પર જીલમ [થતાં] તથા દેશમાં કનસાફ તથા ન્યાયને ભેર જીલમથી છિનવી લેવાતાં તું જીએ, તો તે વાતથી અચરત ન થા; કેમકે ઉચ્ચાએ કરતાં જે ઉચ્ચા તે લક્ષ દે છે; ને તેઓ કરતાં એક ઉચ્ચા છે. ૯ વળી પૃથ્વીની ઉપજ સર્વને કાળે છે; રાત્રને પણ ખેતરથી મદદ મળે છે.

૧૦ રૂપાનો લોભા રૂપાથી વૃદ્ધિ પામશે નહિ; ને પુષ્કળતાનો ભાવિક વૃદ્ધિથી [વૃદ્ધ થશે] નહિ; આ પણ વ્યર્થતા છે. ૧૧ માલ વધે છે ત્યારે તેને ખાનારાં પણ વધે છે; ને તેને નજરે જોવા શિવાય બીજો શો નફો તેના માલીકને થાય છે? ૧૨ મનુષ્ય ગમે તો થોડું ખાય કે વધારે, પણ તેની હથ મીઠી હોય છે; પણ દ્રવ્યવાનનું ભરપૂરપણું તેને હથવા દેશે નહિ.

૧૩ મેં સૂર્ય તળે એક બારે અપાય જોયો છે, એટલે દ્રવ્યનો માલિક પોતાની હાનિને સાફ દ્રવ્ય રાખે છે; ૧૪ ને તે દ્રવ્ય નહારા સાદસથી નારા પામે છે; ને જો જેને પેટનો છાકરો હોય, તો તેના હાથમાં કાંઈ રહેશે નથી. ૧૫ જોવા તે પોતાની ગાના પેટમાંથી આંગ્યો હતો તેવાજ, એટલે જોવા નાજો આંગ્યો હતો તેવાજ પોણા જોયો, ને પોતાની મેહેનત બદલ કંઈ પણ પોતાના હાથમાં ઝાલીને લઈ જવા સાફ તે

લેવા પામશે નહિ. ૧૬ અને આ પણ એક બારે અપાય છે, કે સર્વ બાબતે જોવા તે આંગ્યો તેવાજ તેને જવું પડશે; અને પવનને માટે મેહેનત કરવાથી તેને શો લાભ છે? ૧૭ વળી પોતાના આખા આયુષ્ય-ભર તે અધકારમાં ખાય છે, ને તે ધણી હેરાન તથા કાંઈક તથા કોપિત થાય છે.

૧૮ જીએ, મનુષ્યને માટે સાફ ને શામિતું જે મેં જોયું છે તે એ છે, કે ઇશ્વરે તેને આપેલા આયુષ્યના સર્વ દિવસોમાં ખાવું ને પીવું ને સૂર્ય તળે જે સંધળી મેહેનત તે ઉઠાવે છે તેમાં મોજમઝા માનવી; કેમકે એ તેનો હિરસો છે. ૧૯ વળી પ્રત્યેક માણસ કે જોને ઇશ્વરે દ્રવ્ય તથા ધન આપ્યું છે, ને તેનો ઉપ-ભોગ કરવાની, પોતાનો હિરસો લેવાની તથા પોતાની મેહેનતમાં આનંદ માનવાની શક્તિ આપી છે, [તેણે જાણ્યું કે] એ ઇશ્વરનું દાન છે. ૨૦ કેમકે તેની ઇંદ-ગીના દિવસોનું સ્મરણ તેને બહુ નહિ રહેશે; કેમકે તેના મનના આનંદવડે ઇશ્વર તેને ઉત્તર આપે છે.

૬ મેં સૂર્ય તળે એક અપાય જોયો છે, ને તે માણસોને શીરકારે છે; ૨ એટલે કે જોને પરમેશ્વર એટલું દ્રવ્ય, સપત્તિ તથા માન આપે છે કે જે સર્વ તે ઇચ્છે છે તેમાંના કરાની તેના જીવને સાફ તેને ખામી નથી, તોપણ તેનો ઉપભોગ કરવાની શક્તિ પરમેશ્વર તેને આપતો નથી, પણ પારકો તેનો ઉપ-ભોગ કરે છે; આ વ્યર્થતા તથા બુંદા રોગ [સમાન] છે. ૩ જો કોઈ માણસને સો છોકરાં થાય, ને પોતે એટલા બધાં વર્ષ સુધી જીવે કે તેનાં વર્ષોની સુદત પુષ્કળ હોય, પણ તેના જીવને પુરું સુખ ન હોય, ને વળી તેને દફન પણ ન મળે, તો હું કહું છું કે, એના કરતાં અધુરે ગયલો ગર્ભ સારો છે; ૪ કેમકે તે વ્યર્થ-તાફ આવે છે, ને અધકારમાં જતો રહે છે, ને તેનું નામ અધકારથી દંકાયલું છે; ૫ વળી તેણે સૂર્યને જોયો નથી તેમ તેણે કશું જાણ્યું પણ નથી; પેલા બીજાના કરતાં તો એને નિરાંત છે; ૬ હા, જો તે દબર વર્ષ કરતાં બમણું જીવે તોપણ કંઈ સુખ ભોગવે નહિ; થું બધા એકજ ઉકાળે નથી જતા? ૭ મનુષ્યની સંધળી મેહેનત તેના પેટને ચારતે છે, તથાપિ કુદા વૃદ્ધ થતી નથી. ૮ કેમકે મુખના કરતાં જ્ઞાનીને શો અધિક ફાયદો છે? અથવા જીવતાઓની આગળ કેવી રીતે વર્તવું તે જાણનાર ગરીબ માણસને થું મળે છે? ૯ ઇચ્છાના ભટકવા કરતાં આંખે જોવું તે વધારે સાફ

છે; એ પણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફા મારવા જેવું છે.

૧૦ ને કોઈ હયાતીમાં આવી ચૂક્યું છે, તેનું નામ ધણી વખત અગાઉ પાડવામાં આવ્યું હતું, ને તે માણસ છે એ વાત જાણવામાં આવેલી છે; ને તેના કરતાં ને વધારે સમર્થ છે તેની સામે તે ટક્કર લઈ શકતો નથી. ૧૧ વ્યર્થતાની વૃદ્ધિ કરનાર વસ્તુઓ ધણી છે, તો તેથી માણસને શો ફાયદો થયો છે? ૧૨ કેમકે માણસની વ્યર્થ જીવન ક્રીડા કે જે તે હાથડાની માફક ગુન્નરે છે, તે જીવનના સર્વ દિવસો ભર તેને માટે શું સાઈ છે, એ કોણ જાણે છે? કેમકે કોઈ માણસની પાછળ સૂર્ય તળે શું થવાનું છે, તે તેને કોણ કહી શકે?

૭ મુલ્યવાન અત્તર કરતા [રૂઠી] શાખ સારી છે; ને જન્મના દિવસ કરતા મરણનો દિવસ [સારો છે]. ૨ ઉભાણીના ધરમાં જવા કરતા શોકના ધરમાં જવું સાઈ છે, કેમકે સર્વ મનુષ્યોના અત્તર એજ છે, ને જીવતા તે વાત પોતાના અત્તર કરણમાં ઠસાવી રાખે. ૩ હારિય કરતા ખેડ સારો છે, કેમકે જેઠે રાના ઉઠાસીપણથી અત્તર કરણ આનંદિત થાય છે. ૪ જ્ઞાનીનું અત્તર કરણ શોકના ધરમાં હોય છે, પણ મૂર્ખોનું અત્તર કરણ હર્ષના ધરમાં હોય છે. ૫ કોઈ માણસ મૂર્ખોનું ગીત સાંભળે તે કરતા જ્ઞાનીના કપડો સાંભળવો સારો છે. ૬ કેમકે જેવો હાહા તળે કાંઠાને ખડખડાટ, તેવું મૂર્ખનું હસવું છે, એ પણ વ્યર્થતા છે. ૭ કેમકે જીવમથી લેવું એ નિશ્ચે બુદ્ધિવાન માણસને મૂર્ખ બનાવે છે; ને બક્ષીસ સમજશક્તિનો નાશ કરે છે. ૮ કોઈ બાબતના આરંભ કરતા તેનો અત્તર સારો છે; ને મનના મગર કરતા મનના ધીરજવાન સારો છે. ૯ ગુરૂસે થવામાં ઉતાવળા મિલજનો ન થા; કેમકે ગુરૂસે મૂર્ખોના ઉરમાં રહે છે. ૧૦ તું એવું ન કહે કે, આજલા દિવસો આ [દિવસો] કરતા સારા હતા તેનું કારણ શું છે? કેમકે આ વિષે તારું પુણ્ય હજી પહોંચ્યું નથી. ૧૧ બુદ્ધિ વારસા જેવી ઉત્તમ છે; હા, સૂર્ય ભેનાશીઓને તે વધારે ઉત્તમ છે. ૧૨ કેમકે જેમ દ્રવ્ય આશ્રો છે તેમજ બુદ્ધિ પણ આશ્રો છે; પણ જ્ઞાનની ઉત્તમતા એ છે કે, બુદ્ધિ પોતાના માલિકના જીવનું રક્ષણ કરે છે. ૧૩ ઇશ્વરના કામનો વિચાર કરો; કેમકે જે તેણે વાક કહ્યું છે, તેને સીધું કોણ કરી શકે? ૧૪ ઉત્પત્તિને સમયે મન થા, ને આપતાણે

વિચાર કર; ઇશ્વરે એ બંનેને એક બીજાના સાથી બનાવ્યા છે, એ સાઈ કે પોતાની પાછળ શું થયે તેમાનું કંઈ મનુષ્ય જોળી કાઢી શકે નહિ.

૧૫ આ સંધણ મારા વ્યર્થપણના દિવસોમાં મેં જોયું છે, [એટલે] નેક માણસ પોતાની નેકીમાં માર્યો જાય છે, ને દુષ્ટ માણસ પોતાની દુષ્ટતામાં દીધો યુધ્ધ જોગવે છે. ૧૬ ઝાઝો નેક ન થા; ને દોડાહો ન થા; કેમકે શા માટે તું પોતાનો નાશ કરે? ૧૭ અતિશય દુષ્ટ ન થા, તેમજ મૂર્ખ પણ ન થા; કેમકે શા માટે તું અકાળ મૃત્યુ પામે? ૧૮ આને તું ધારણ કરે તો ઠીક; હા, પેલાથી પણ તારો હાથ પાછો ખેંચી ન લે; કેમકે જે જન ઇશ્વરનો ડર રાખે છે તે એ સર્વમાથી મુક્ત થયે.

૧૯ દસ અમલદારો નગરમાં હોય તેમના કરતા બુદ્ધિ જ્ઞાની માણસને વધારે શક્તિ આપે છે. ૨૦ નિશ્ચે પૃથ્વી પર એવો નેક માણસ નથી કે જે સાઈ જ કરે છે ને પાપ કરતો નથી. ૨૧ વળી જે શબ્દો બોલાય છે તે સર્વને લક્ષમાં ન લે, રબેને તને શાપ દેતા તારા ચાકરને તું સાંભળે; ૨૨ કેમકે તારું પોતાનું અત્તર કરણ જાણે છે કે તે પણ વારંવાર બીજાઓને સાંભળે છે.

૨૩ મેં બુદ્ધિથી આ સર્વની પારખ કાઢી છે; મેં કહ્યું કે, હું બુદ્ધિવાન થઈશ; પણ તે મારાથી દૂર રહ્યું. ૨૪ જે છે તે ધણી દૂર તથા અતિશય ઉંડું છે; તેને કોણ જોળી કાઢી શકે? ૨૫ હું કુર્યો, ને જ્ઞાન પામવામાં તથા જોળ કરવામાં, ને જ્ઞાન તથા મૂળ કારણની શોધ કરવામાં, ને દુષ્ટતા તે મૂર્ખાઈ છે, તથા મૂર્ખાઈ તે વેલાઈ છે એ જાણવામાં મેં માઈ અત્તર કરણ [લખાડયું]; ૨૬ તો મને એવું માલમ પડે છે કે મોતના કરતા પણ દુઃખદાયક એક ચીજ છે, તે એ કે જેનું અત્તર કરણ ફાંફા તથા જળરૂપ તથા જેના હાથ બધનરૂપ હોય તેવી સ્ત્રી; જે કોઈ દેવને પ્રસન્ન કરે છે તે તેણીથી નારી છૂટરી, પણ પાપી તેણીથી પકડારી. ૨૭ સમાવિદક્ષક કહે છે, જુઓ, દુઃખીત રોષી કાઢવા માટે વરુઓને એક બીજા સાથે સરખાવી જોતાં મને આ માલમ પડ્યું છે; ૨૮ તેને માઈ દિવ દહ્યું સુધી શોધ્યા કરે છે પણ તે મને મળ્યું નથી, મને હાલમાં એક પ્રુરૂપ મળ્યો છે; પણ એટલા બધામાં મને કોઈ સ્ત્રી મળી નથી. ૨૯ જો, મને ફક્ત એટલી જ શોધ લાગી છે કે, ઇશ્વરે મનુષ્યને નેક બનાવ્યું, પણ તેઓએ બધી યુક્તિઓ રોષી કાઢી છે.

બુદ્ધિવાન પુરુષના જેવા કોણ છે? ને હરકોઈ બાબતનો અર્થ કોણ બોલે છે? માણસની બુદ્ધિ તેના ચેત્તરને તેજસ્વી કરે છે, ને તેના ચેત્તરની કોઈ રતા બદલાઈ નથી છે. ૧૬ [તને બલામણુ કહ્યું છે] કે રામની આજ્ઞા પાળે, ને તે વળી દેવના સોગમને લક્ષ્મી રાખીને તેની રૂબરૂમાંથી બહાર જવાને ઉતાવળો ન થા, બુદ્ધિ વર્તણુકને વળગી ન રહે, કેમકે ને કંઈ તે બાહે તે તે કરે છે. ૪ કેમકે રામનો શબ્દ પરાક્રમણ છે, ને તેને કોણ કહી શકે કે, હું કરું છું? ૧ ને કોઈ આજ્ઞા પાળે છે તે કંઈ શુંક બોલે નહિ, અને બુદ્ધિવાન માણસનું અંત કરણ સમય તથા સૂચના સમજે છે, ૬ કેમકે દરેક પ્રયોગનને માટે સમય તથા નિવેશ છે, કેમકે માણસને માથે મોઢું દુ બ છે, ૭ કેમકે શું થવાનું છે તે તે બોલતો નથી, કેમકે તેને કોણ કહી શકે કે આ પ્રમાણે થશે? ૮ આત્મને પકડી રાખવાની સત્તા કોઈ માણસને આત્મા ઉપર નથી, તેમ મૃત્યુકાળ પર પણ તેને સત્તા નથી, ને તે યુદ્ધમાંથી કોઈ મુકત થતું નથી, ને દુષ્ટતા ચોવાના ઉપાસકનો બચાવ કરશે નહિ. ૯ આ સર્વ મેળુ છે, ને સૂર્ય તરે ને પ્રત્યેક કામ થાય છે તેમાં મેં મારું અંત કરણ લગાડ્યું છે, એવા વખત હોય છે કે જેમાં કોઈ માણસને બીજા માણસ પર નુકસાનકારક સત્તા હોય છે.

૧૦ અને એજ રીતે મેં દુષ્ટાને કાઢવા ભેલા, ને તેઓ [કબરસ્થાને] આવ્યા, ને મુકર્ખોએ પવિત્ર સ્થાનમાંથી જતા રહ્યા, ને તેમનું પણુ રમણ નગરમાં નષ્ટ થયું, એ પણ બ્યર્થના છે. ૧૧ દુષ્ટ કામની વિરુદ્ધ દહાણ તરફથી અમલમાં લગાવી નથી તે માટે મનુષ્ય પુત્રોનું અંત કરણ બુદ્ધિ કરવામાં સર્વું ચોટતું છે. ૧૨ ને પાપી માણસ સંકટો વખત દુષ્ટને કરીને દીર્ઘાયુષ્ય બોનવે, તોપણુ નિમે મને ખાતરી છે કે જેઓ દેવનો ડર રાખે છે તથા તેની સમજ બીજે છે તેમનું ભડુ થશે. ૧૩ પણ દુષ્ટનું ભડુ નહિ થશે, ને તેનું આયુષ્ય દીર્ઘ નહિ પણ હાયાણ થશે, કેમકે તે દેવની સમજા બીજો નથી. ૧૪ પૃથ્વી પર એક જેવા બ્યવ બનાવ બને છે કે, કેટલાક નેક માણસોને દુષ્ટતા કામ પ્રમાણે કૃણ પ્રાપ્ત થાય છે, વળી કેટલાક દુષ્ટ માણસોને નેજીવાનોના કામ પ્રમાણે કૃણ પ્રાપ્ત થાય છે, મેં કહ્યું કે, એ પણ બ્યર્થના છે. ૧૫ તે ઉપરથી મેં વિનોદ કરવાની બલામણુ કીરી, કેમકે ખાડ તથા પીડ તથા મજા કરતી તેના કરતા માણસને માટે સૂર્ય

તણે કંઈ એક નથી, કેમકે દેવે તેને સૂર્ય તણે ને આયુષ્ય આપ્યું છે તેના સધળા દિવસોની તેની મેહેનતના કૃણમાંથી એટલુંજ તેની સાથે રહેશે.

૧૬ ત્યારે મેં બુદ્ધિ સપાદન કરનામાં, તથા પૃથ્વી પર કરાતા કામો ભેલામાં મારું અંત કરણ લગાડ્યું, (કેમકે [એવા પણ માણસો] હોય છે કે જેઓની આખોને દિવસે કે રાત્રે ઉઘનું દર્શન થતું નથી), ૧૭ ત્યારે મેં ઇશ્વરનું સધળું કામ ભેલ્યું, કે સૂર્ય તણે ને કામ આણે છે તેના પતો મનુષ્ય મેળની રાકે નહિ, કેમકે તેના પતો મેળવવાને મનુષ્ય ગમે તેટલી મેહેનત કરે તોપણુ તેને તે મળશે નહિ, બહુકે કોઈ બુદ્ધિવાન પુરુષ તે વિષે બોલવા ઇચ્છે, તો પણ તે તેની ખોળ કરી શકશે નહિ.

કેમકે આ સધળાને, એટલે આ સધળા વિષે માહિતી મેળવવાનો નક્કી ઇરાવ મેં મારા મન સાથે કીવો, એટલે કે નેજીવાનો તથા જ્ઞાનીઓ તથા તેઓના કામો દેવના હાથમાં છે, એ તો પ્યાર હશે કે દ્રેષ હશે, તે માણસ બોલતો નથી, બધું તેમની આજ્ઞા છે. ૨ બધા [વાના] સધળાને સરખી રીતે આવે છે, નેજીવાનના તથા દુષ્ટના, સારા ને યુદ્ધતા તથા અયુદ્ધતા, યજ્ઞ કરનારના તથા યજ્ઞ ન કરનારના એકજ હાવ થાય છે, જેવી મુજબની હાલત તેવીજ પાપીની હાલત છે, જેવી સોગમ ખાતારની હાલત તેવીજ સોગમથી કરનારની હાલત છે. ૩ સર્વની એક જિતિ થવાની, એ તો ને સર્વ કાર્ય સૂર્ય તણે આવે છે તેઓમાનો એક અનર્થ છે, હા, વળી મનુષ્યપુત્રોનું આ કરણ બુદ્ધિથી ભરપૂર છે, ને જ્યાં સુધી તેઓ હવે છે ત્યાં સુધી તેઓના હૃદયમાં થેલા પણ હોય છે, ને ત્યાર પછી તેઓ મુએનાઓમાં [ભળે છે]. ૪ કેમકે જેનો સખધ સર્વ હવતાઓની સાથે છે તેને આશા છે, કેમકે હવતો કુતરો મરેલા સિદ્ધ કરતા સારો છે. ૫ કેમકે હવતઓ ભણે છે કે પોતે મરવાના છે, પણ સુએલા કંઈ બોલતા નથી, ને તેઓને હવે પછી કંઈ બદલો પણ નથી, કેમકે તેમનું રમણ લોન થયું છે. ૬ તેમનો પ્યાર તેમનું તેમનો દ્રેષ તથા ઇર્ષ્યા હવે નષ્ટ થયા છે, ને ને કંઈ કામ સૂર્ય તણે થાય છે તેમાં હવે પછી કોઈ કાળે તેઓને કંઈ દિરસો નથી.

૭ અથવા ના, આનંદથી વારી રોટી ખા, ને ખુશ દિલથી વારો શ્રાદ્ધરસ પી, કેમકે દેવ વારા કામ

સ્વીકારી ચૂક્યો છે. તારાં જસો સદા ઘોળાં રાખ; ને તારા માથાને અતરની ખોટ પડવા ન દે. તારી વ્યથે જીભી ને તેણે તને સૂર્ય તણે આપી છે તેના સર્વ દિવસો ભર ને તારી જી પર તારો પ્યાર છે, તેની સાથે તારી વ્યથતાના સર્વ દિવસો સુધી આનંદમાં રહે; કેમકે જીભીમાં તથા સૂર્ય તણે ને મન તું ઉઠાવે છે તેમાં એ તારો હિરસો છે. ૧૦ ને કંઈ કામ તારે હાથ લાગે તે તારા બળથી કર; કેમકે ને વરફ તું આપ્યો બળ છે તે શેઓલમાં કંઈ કામ અથવા યોજના અથવા જ્ઞાન અથવા બુદ્ધિ નથી.

૧૧ હુ પાછો ફર્યો તો સૂર્ય તણે મેં એલું બેચુ કે વેગવાનને દોડમાં ને બળવાનને યુદ્ધમાં જીત થતી નથી, તેમજ વળી બુદ્ધિવાનને રોડથી નથી, ને વળી સમજણને દ્રવ્ય નથી, તેમજ સ્વર પુરેથી પર મેદે-રખાની નથી; પણ વખત તથા દેવશોગ [ની અસર] તે સર્વને લાગુ પડે છે. ૧૨ કેમકે મનુષ્ય પણ પોતાનો સમય બહુતો નથી; કેમકે જેમ માછલાં કૂર બળમાં પકડાય છે, ને જેમ પક્ષીઓ કાંદામાં ફસાય છે, તેમજ મનુષ્યપુત્રો ઉપર ભુરો સમય એકાએક આવી પડીને તેમને ફસાવે છે.

૧૩ વળી મેં સૂર્ય તણે એક જ્ઞાનની બાબત બોધ, ને તે મને મોટી લાગી, તે એ કે, ૧૪ એક નાનું નગર હતું, ને તેની અદર થોડાંજ માણસ હતાં, ને એક મોટા રાજ તેની સામા ચઢી આપ્યો, ને તેણે તેને ઘેરો ધાક્યો, ને તેની સામે મોટા મોરચા બાધ્યા; ૧૫ હવે તેની અદર એક ગરીબ [પણ] બુદ્ધિવાન માણસ મળી આવ્યો, ને તેણે પોતાની બુદ્ધિથી નગરનો બચાવ કીધો; પણ તેજ ગરીબ માણસને કોઈએ સમરણમાં રાખ્યો નહિ. ૧૬ ત્યારે મેં કહ્યું કે, બળ કરતાં બુદ્ધિ ઉત્તમ છે, તેમ જતાં ગરીબ માણસની બુદ્ધિ ઉચ્છાદાય છે, ને તેનું કહેવું કોઈ સાચળું નથી.

૧૭ મૂર્ખો મઠ્યે રાજ્ય કરનારના પોકાર કરતાં બુદ્ધિવાનના ધાન્યો બાલેલા શબ્દો વધારે સમજાય છે. ૧૮ બુદ્ધિશક્તિ કરતાં બુદ્ધિ મેઝ છે; પણ એક પાપી ધણી ઉત્તમતાનો નાશ કરે છે.

૧૯ મરેલી માખીઓ ગાંધીના અતરને ફરેષ મારતું કરી નાખે છે; તેવીજ રીતે થોડી મૂર્ખાઈ બુદ્ધિ તથા માનને જીતી દે છે. ૨૦ બુદ્ધિવાન માણસનું હૃદય તેને નમણું હાય છે; પણ મૂર્ખાનું હૃદય તેને ડાઘે હાય છે. ૨૧ વળી રસ્તે ચાલતાં પણ

મૂર્ખની બુદ્ધિ ખુદી પડે છે, ને તે સર્વને કહે છે કે, હું મૂર્ખ છું. ૨૨ અધિકારીનો ખિન્ન વારા પર તપી ઉઠે, તો તારી જગ્યા છોડી ન દે; કેમકે નમી જવાથી બારે ગુસ્સો રાખી બળ છે. ૨૩ મેં સૂર્ય તણે એક અપાય બેચો છે, એટલે બહુ કે આધકારીથી થતી ચૂકનો; ૨૪ મૂર્ખાઈ જીતી પદ્ધિએ રચાય છે, ને દ્રવ્યવાનો નીચ રચણે જોડે છે. ૨૫ ચાકરોને ઘોરે બેસી સ્વારી કરતા, ને અમીરોને ચાકર તરીકે જમીન પર ચાલતા બેચો છે. ૨૬ ને જન ખાટો ખોદે તેજ તેમાં પડશે; ને વાડમાં છાંડું પાડનારને સાપ કરડશે. ૨૭ પત્થરો ખોદી કાઢનારને પાથરોથીજ ધબ યશે; ને લાકડાં ચીરનાર લાકડાંથીજ લેખમમાં પડે છે. ૨૮ ને કોઈ બુદ્ધિ યથલા લોહાને ધરીને તેની ધાર ન કાઢે, તો તેને અધિક બળ વાપરવું પડશે; પણ સીધા ચલાવવામાં બુદ્ધિ લાભકારક છે. ૨૯ મંચા વગરનો સાપ જરૂર કરડશે, ને ચાડી કરનાર પણ તેના કરતાં સારો નથી. ૩૦ જ્ઞાની માણસના મુખના શબ્દ કૃપાળુ છે; પણ મૂર્ખના હોઠો તેને પોતાનેજ ગળી જશે. ૩૧ તેના મુખના શબ્દોને આરંભ મૂર્ખાઈરૂપ છે; ને તેના બોલવાનો અત નુકસાનકારક થેલાઈ છે. ૩૨ વળી મૂર્ખ ધણું બોલે છે; તોપણ માણસ બહુતું નથી કે હું થવાનું છે; ને તેની પાછળ હું થવાનું છે, તે તેને કોણ કહી શકે? ૩૩ મૂર્ખોની મેદેનત તેઓ પ્રત્યેકને ધકેલે છે, કેમકે તેને નગરમાં જતાં આવડતું નથી. ૩૪ હે દેશ, તારો રાજ બાળક હોય, ને તારા હાકેમો સવારમાં ખાતા હોય, ત્યારે તને અફસોસ છે. ૩૫ હે દેશ, તારો રાજ કુલીનબહો હોય, ને તારા હાકેમો કેફને સાથે નહિ પણ બળને સાથે થોડ્ય વેળાએ ખાતા હોય, ત્યારે તો તને ધન્ય છે. ૩૬ આળસથી છાપર અંદર ખુલી બળ છે; અને હાથની મુસ્તીથી થર ચુલે છે. ૩૭ મિત્રબાની હારચને મટિ કરાય છે, ને દાસરસ જીવને ખુશ કરે છે; ને પૈસા સઘળી વસ્તુઓનો ખપ પુરો પાડે છે. ૩૮ રાજને ન સાપ, ના, તારા વિચારમાં પણ નહિ; અને દ્રવ્યવાનને તારા સુવાતા ચોરડામાંથી [પણ] ન સાપ; કેમકે વાધુચર પક્ષી [પણ] તે બોલ લઈ જશે, ને પાપી તે વાત કહી દેશે.

૨૨ તારું અત્ર પાછી પર નાખ, કેમકે ધણી દિવસો પછી તે તને [પાછું] મળશે. ૨૩ સાતને, હા, વળી આઠને પણ કંઈક હિરસો આપુ; કેમકે પૃથ્વી પર શી આપત્તિ આવશે, તે તું બહુતો

નથી. ૨ જો વાદળો વરસાદથી ભરેલાં હોય, તો તેઓ પૃથ્વી પર ટલવાય છે; ને જો કોઈ ઝાડ દંડિય તરફ કે ઉત્તર તરફ પડે, તો તે ઝાડ ન્યા પડે ત્યાંજ રહેશે ૪ જો જન પવન તરફ ધ્યાન રાખ્યા કરે છે, તે વાવેરી નદિ, ને જે જન વાદળ જોતો રહે છે તે દાપણી કરશે નદિ. ૫ વાયુની ગતિ શી છે, તથા ગર્ભવતીના ઉદરમાં દાડમાં કેવી રીતે [વધે છે] તે જેમ તું નથી જાણતો, તેમજ ધૃત્વર જે સર્વ કરે છે તેનું કાર્ય તું જાણતો નથી. ૬ સ્વાશમાં તારૂં બી વાવ, ને સાજી તારો દાઘ પાછો ન રાખ; કેમકે તું જાણતો નથી કે કયું સફળ થશે, આ કે તે, અથવા તે બન્ને સરખી રીતે સારાં થશે ૭ ખરેખર અજવાળું રમણીય છે, ને સૂર્ય જોવો એ આખરે ખુશ્કારક લાગે છે. ૮ હા, જો માણસ પછા વર્ષે જીવે, તો તે સધળાં [વર્ષ]માં તેણે હર્ષ કરવો; પણ તેણે અધકારના દિવસોની યાદ રાખવી, કેમકે તેઓ પછા દશે. જે સધળું બને છે તે વ્યર્થતા છે.

૯ જે જીવાન માણસ, તારી જીવાનીમાં તું હર્ષ કર, અને તારી જીવાનીના દિવસોમાં તારું હૃદય તને ખુશ કરે. અને તારા હૃદયના માર્ગોમાં તથા તારી આંખોની દૃષ્ટિ પ્રમાણે તું ચાલ; પણ તારે જાણવું કે, આ બધી બાબતો વિષે ધૃત્વર તને ન્યાયકરણમાં લાવશે. ૧૦ માટે તારા અંત કરણમાથી ખેદ દૂર કર, ને તારા દેહમાથી શુદ્ધિ કાઢી નાખ; કેમકે યુવાવસ્થા તથા ભરજીવાની વ્યર્થતા છે.

૧૨ વળી તારી યુવાવસ્થાના દિવસોમાં તારા ઉત્પત્તકર્તાનું સ્મરણ કર; માઠા દિવસો આપ્યા અગાઉ, વળી જે વર્ષો વિષે તું એવું કહેશે કે, તેઓમાં મને કાંઈ મુશ નથી તેઓ નજદિક આવી પહોંચ્યાં પહેલાં, [તે કર]. ૨ [કેમકે પછી] સૂર્ય તથા પ્રકાશ તથા વદ્ર તથા તારા અધરાઈ જશે, ને વરસાદ પછી વાદળો પાછાં આવશે; ૨ તે દિવસે તો પરકારવારીઓ મુજશે, ને બજવાન માણસો વાંકા વળી જશે, ને જનનારા ગોરા થઈ ગયાના કારણથી

અટકી જશે, ને બારીઓમાંથી બહાર જોનાર ઝાંખા થઈ જશે. ૪ અને રસ્તામાં બારણાં વસાઈ જશે; ત્યારે દળવાનો અવાજ ધીમે હોય છે, ને પક્ષીના અવાજથી જગી ઉઠાશે, ને સર્વ ગૈર્વૈધેણું ભાન ઉતારાશે; ૫ હા, તેઓ [હવાથી] ખીરી, ને રસ્તામાં બાય [લાગશે]; અને બદામના ઝાડને પૂલો ખીલશે, ને તીડ બોલરૂપ થઈ પડશે, ને રૂચી નારા પામશે; કેમકે માણસ પોતાના દીર્ઘકાળી ઘેર જાય છે, અને વિલાપ કરનારાઓ મહોદલાઓમાં ફરે છે; ૬ [કેમકે પછી] રૂચેરી દોરો ટુટી જશે, અથવા સોનેરી પ્યાલો ભાંગી જશે, અથવા આગેર ઝરા આગળ ટુટી જશે, અથવા ચાકળો ટાકી આગળ ભાંગી જશે; ૭ અને ધૂળ અગાઉ હલી તેવીજ ફરીથી ધૂળ થઈ જશે, ને દેવ જોણે તે આપેા તેની પાસે આત્મા પાછો જશે. ૮ સમાશિક્ષક કહે છે કે, વ્યર્થતાની વ્યર્થતા; સધળું વ્યર્થતા છે.

૯ અને વળી સમાશિક્ષક સમજીક હોતો, તે માટે તે લોકોને જ્ઞાન શિખવ્યા કરતો; હા, તે વિચાર કરીને ધણું ટટાંતવચનો શોધી કાઢતો, ને તેમને નિયમસર ગાઠવતો. ૧૦ સમાશિક્ષક દિલપ્રસન્ન વચનો તથા પ્રમાણિક લખાણો, એટલે સત્યનાં વચનો, શોધી કાઢવાને ચાન કરતો હતો.

૧૧ જીવિવાનનાં વચનો આરો જેવાં છે, ને સમાપતિઓ [નાં વચનો] કે [જે] એક પાળક તરફથી અપાયેલાં છે, તેઓ જરાજર ચોટેલા ખીલા જેવાં છે. ૧૨ અને વળી મારા દીકરા, શિખામણ માન, કે ઘણાં પુસ્તકો રચવાનો અંત નથી; ને બહુ વિદ્યાભ્યાસ દેહને ધકેલે છે.

૧૩ વાતનું પરિણામ [આ છે]; સધળું સાંભળવામાં આવ્યું છે; દેવનું ભય રાખ ને તેની આજ્ઞાઓ પાળ, કેમકે મનુષ્યની સપૂર્ણ [કિંજ] એ છે ૧૪ કેમકે પ્રત્યેક ભક્તી કે શુંદી શુભ વાત સુધ્ધાં પ્રત્યેક કામને દેવ ન્યાયકરણમાં લાવશે.

ગીતોનું ગીત.

- ૧ ગીતોનું ગીત જે સુલેમાનનું છે તે
૧ તે પોતાના યુગના યુગનોથી મને યુગન દે,
કેમકે તારી પ્રીતિ દ્રાક્ષરસ કરતા ઉત્તમ છે
૨ તારા અતરંગી ખુશખો સારી છે,
તારું નામ રેડાતા અતર જેવું છે,
તે માટે યુવતિઓ તને ચાહે છે
૪ મને આકર્ષણ કર, અમે તારી પાછળ દોડીશું,
રાત્રી મને પોતાના ઓરડાઓમાં લાવે છે,
અમે તારામાં મગ્ન થઈશું તથા હર્ષ કરીશું,
દ્રાક્ષરસ કરતા તારા ખ્યાર વિષે અમે અધિક
બોલીશું,
તેઓ તને ચાહે છે તે વાળખી છે
૫ હે યશસ્યેમની પુત્રીઓ,
કેદારના તણુઓની માફક
[તથા] સુલેમાનના પડદાઓની માફક
હુ શ્યામ પણ સુંદર છું
૬ હુ સામળી છું, ને તડકે મને બાળી નાખી છે,
તે માટે મને જોશો મા
મારી માના દીકરા મારા પર ક્રોધાયમાન થયા,
તેઓએ મને દ્રાક્ષવાડીઓની રખેવાળ કીધી,
પણ મારી પોતાની દ્રાક્ષવાડી મેં આગવી નથી
૭ હે પ્રાણધારા, હું [તારા ટોળા] ક્યા ચારે છે,
[ને] બધોરે તેમને ક્યા વિસામો લેવડાવે છે, તે
મને કહે,
કેમકે તારા સ્નેહભત્તીઓના ટોળાની સધાતે
ખુશખો પહેરેલીના જેવી હુ શા માટે થાઉં ?
૮ હે [સૌ] સ્ત્રીઓમાં સર્વાત્તમ સુંદરી,
હું અજાણી હોય તો ટોળાને પગલે પગલે ચાલી ન,
અને તારા લવારા ઘેટાપાળકોના તણુઓ પાસે ચાર
૯ હે મારી પ્રીતમ, મેં કાર્ત્તવના રથોના ઘોડા સાથે
તને સરખાવ્યો છે
૧૦ તારા ગાલ વેણીઓથી,

- તારી ગરદન ચન્દ્રચંદિત હારોથી ઢીંધી રહી છે
૧૧ અમે તારે સાથે રૂપાના બોરિયાવાળી
સોનાની સાકળીઓ કરીશું
૧૨ રાત્રી પોતાના બાણ પર બેઠેલા હતા
તે દરમ્યાન મારી સુગંધ પોતાની ખુશખો બેઠે-
કાવતી હતી
૧૩ મારો પ્રિય મારા સ્તનોની વચમાં પડેલી
બોળની કાચળી જેવો મને લાગે છે
૧૪ મારો પ્રિય એન ગેદીની દ્રાક્ષવાડીઓમાં
મેદીના પૂલના ઝુમખા જેવો મને લાગે છે
૧૫ મારી ખ્યારી, જો, હું સુંદર છે, જો, હું સુંદર છે,
તારી આંખો હોલાના જેવી છે
૧૬ જો, મારા પ્રિય, હું સુંદર છે, હા, હું ખુશનુમા છે,
વળી આપણો પલગ પણ લિલેતરીનો છે
૧૭ એરેન્ડવૃક્ષો એ આપણા ઘરના બારેડીયા છે
અને દેવદારવૃક્ષો એ આપણી વળીઓ છે
૨ હુ શારોતનનું ગુલાબ,
ખીણીની ગુલછડી છું
૨ જેમ કાઠાઓ મધ્યે ગુલછડી [હોય],
તેમ પ્રમાણે કન્યાઓ મધ્યે મારી ખ્યારી છે
૩ જેમ જગલના ઝાડ મધ્યે સફરજન વૃક્ષ [હોય],
તે પ્રમાણે પુત્રો મધ્યે મારો પ્રીતમ છે
હુ તેની છાયાતળે બેસીને ધણો આનંદ પામી,
ને તેના ફળનો સ્વાદ મને મીઠો લાગ્યો
૪ તે મને મિત્રબાનીના ધરમાં લાવ્યો,
ને તેની પ્રીતિરૂપી ફવલ મારા પર હતી
૫ સૂઝી દ્રાક્ષોથી મને દોરામાં રાખો, સફરજનથી મને
હિન્મત આપો,
કેમકે હું પ્રેમપીડિત છું.
૬ તેનો ડાંબો હાથ મારા માથા તળે છે,
ને તેના જમણા હાથે મને આવિજન કીધું હું
૭ હે યશસ્યેમની પુત્રીઓ,

- હુ તમને દરણીઓના તથા જગલની સાબરીઓના
સોજન દધને વિનવું છું કે,
પ્રેમની મરજી યાચ ત્યાં સુધી
તમે તેને દલાવીને ઉઠાડરો નહિ કે જગાડરો નહિ.
મારા પ્રીતમનો સાદ [સમજાય છે] ।
જુઓ, તે પવંતો પર ફરતો, ડુંગરો પર ઠેકઠા
મારતો આવે છે
મારો પ્રીતમ દરણુ કે મૂચના બચ્ચા જેવો છે,
જુઓ, તે અમારી ભોંત પાળી ઉભેલો છે,
તે ભારીઓમાથી અંદર ટોડિયા કરે છે,
તે જગીમા ધરને કેળાય છે
મારા પ્રીતમે મારી સારે વાત કરીને કહ્યું કે,
મારી પ્યારી, મારી કુટંગી, ઉઠીને ચાની આવ
કેમકે, જો, શિયાળો વિતી ગયો છે,
વરસાદ સમાપ્ત થઈને વિદાય થયો છે,
પૂલો જગીન પર કેળાયા લાગ્યા છે,
[પક્ષીઓના] આવાનનો વખત આવ્યો છે,
ને આપણા દેશમા દોલાનો સાદ સમજાય છે,
અંજીરી પોતાના લીલા અંજીર પકવે છે,
ને દ્રાક્ષોને પૂલો ખિલ્યા છે,
તેઓ પોતાની ખુશીમા ફેલાવે છે
મારી પ્યારી, મારી કુટંગી, ઉઠીને ચાલી આવ
જે ખડકની ફરોમા, કંઠલુમાંના ગુપ્ત સ્વર્ગમા
રહેનાર મારા દોલા,
મને તારું વંદન નિરખવા દે, મને તારો સુર સંભળાવ,
કેમકે તારો સુર અમૂર છે, ને તારું વંદન ખુબસુરત છે
જે શિયાળવા, એટલે નાના શિયાળવા, જે દ્રાક્ષ
વડીઓમા લટકે છે, તેઓને અમારી ખાતર
પકડો,
કેમકે અમારી દ્રાક્ષવાડીઓ પૂલોથી ખિલી રહી છે
મારો પ્રીતમ મારો છે, ને હું તેની ખું
તે [પોતાના ટોળા] ગુલડીઓ મધ્યે નારે છે
પ્રકાશ ધાય, ને અધારે લોપ ધાય ત્યાં સુધી,
જે મારા પ્રીતમ, પાડો આવ,
ને બિરે પવંતો પરના દરણુ કે મૂચના બચ્ચા
જેવો થા
મેશરે મારા પવનમા મારા પ્રાણપ્રિયને ખેળેરો,
મં તેને ખેળેરો, પણ તે મને મળ્યો નહિ
[મેં કહ્યું], હું તો અત્યારે ઉઠીને નજરમા,
પંડીઓમાં તથા સરિયામ રસ્તાઓમા ફરીને
મારા પ્રાણપ્રિયને ઢુંદિય,

- મં તેને ચોઢ્યો, પણ તે મને મળ્યો નહિ
નજરમા રોન ફરતા ચોઢીદારોની મને ભેટ થઈ,
[તેઓને મેં પુછ્યું], મારા પ્રાણપ્રિયને તમે જોયો?
તેમનાથી કંઈ થોડેજ છેટે હું ગઈ,
એટલે મારો પ્રાણપ્રિય મને મળ્યો,
જ્યાં સુધી હું તેને મારી માના ધરમા
ને મારી જનેતાના જોરડામા લાવી,
ત્યાં સુધી મેં તેને પકડી રાખ્યો, ને છોડ્યો નહિ.
જે યશ્લાલેમની પુત્રીઓ,
હું તમને દરણીઓના તથા જગલની સાબરીઓના
સોજન દધને વિનવું છું કે,
તેની મરજી યાચ ત્યાં સુધી
તમે તેને દલાવીને ઉઠાડરો નહિ કે જગાડરો નહિ
કુમારાના રાસો જેવો,
તથા જોળ તથા લોખાનથી તથા વેપારીઓના
સપળા [સુગંધીઓના] જુદાથી બેઢેકતો,
આ જે અસ્વચ્છમાથી નિકળીને આવે છે તે કોણ છે ?
જુઓ, એ તો મુલેમાનની ડોળી છે,
જસાએલના યોદ્ધાઓમાના
ત્રણ કોડી યોદ્ધાઓ તેની આસપાસ છે
તેઓ સર્વ તરવારિયા [તથા] યુદ્ધકુસળ છે,
રાત સમયે બચના કારણથી
તે પ્રત્યેક માણસની તરવાર પોતાની કમરે છે
મુલેમાન રાત્રીએ પોતાને વાસ્તે
લખાનેનના લાકડાની પાલખી બનાવી
તેણે તેના ચાલવા રૂપાના,
તેણે વળિયું સોનાનું, ને તેનું આસન બણા
રેખનું બનાવ્યું,
ને તેની મધ્યે યશ્લાલેમની પુત્રીઓના પ્યારથી
ચિત્તવિચિત્ત ભરત ભરેલું હતું
જે સીયોનની પુત્રીઓ, ચાલી નિકળો, અને મુલે
માન રાલના મનના લેમનને દેવસે,
તથા તેના લમને દેવસે જે મુજબ તેની માએ તેને
ધારણુ કરાવ્યો છે
તે મુન્યસદિત, તેને જુઓ.
મારી પ્રિયા, જો, હું સુદર છે, જો, હું સુદર છે;
મારા પુરખાની પાછળ વારી આંખો દોલા
જેવી છે,
મારા કેસ ચિલ્લ્યાદ પવંતની બાજુએ બેઠેલાં

બકરાના ટોળા જેવા છે
૨ તારા દાંત [તરત] કાતરેલી તથા નાહીને
[પાણીમાંથી] બહાર નિકળેલી [ઘેડીઓ]ના ટોળા
• જેવા છે,

કે જેઓમાંની પ્રત્યેક બધે બધ્યા જાણે છે
ને તેઓમાંની એકે વાંચ નથી

૩ તારા હોઠ કીરમજી દોરા જેવા છે,

ને તારૂં મુખ ખુબસુરત છે,

તારા જુરખાની પાછળ

તારા લમણા દાંડેમની ફાટ જેવા છે

૪ રાજશુદ્ધ થવા સાથે બાધેલો દાંડેમનો ખુરજ,
જેમા હળદરો દાલો એટલે ચોક્કાઓની સર્વ દાલ
ડીઓ લટકાવેલી છે,
તેના જેવી તારી ગરદન છે

૫ સાબરનીના ભેડે જાણેલા બે બધ્યા ગુલહડીઓ
મધ્યે ચરતા હોય,
તેવા તારા બે રતન છે

૬ પ્રભાત થાય, ને અધકાર લોપ થાય ત્યાં મુધી,
હુ જોળના પર્વત પર

તથા લોબાનના હુમર પર જમરા

૭ મારી પ્રિયા, તું તારન સુદર છે,
ને તારામા એક પણ ડાઘ નથી

૮ હે [મારી] નવોદા, લબાનોનથી મારી સાથે,
લબાનોનથી મારી સાથે આવ,
આમાનાહના શિખર પરથી,
સનીર તથા હેમોનના શિખર પરથી,
સિહોના બીલો આગળથી,
ચિતાઓના પર્વતો પરથી ભે

૯ હે મારી બહેન, [મારી] નવોદા, તેં મારૂં હૃદય
મોહિત કીધું છે

તારા એકજ નેત્રબાણથી,

તારી એક કહીથીજ તેં મારૂં મન મોહિત કીધું છે

૧૦ હે મારી બહેન, [મારી] નવોદા, તારો પ્યાર
કેવો મધુર છે,

તારો પ્યાર દ્રાક્ષરસ કરતા,

ને તારા અતરંગી ખુશખી સર્વ પ્રકારના કરિયાણા
કરતા કેટલી બધી ઉત્તમ છે !

૧૧ હે નવોદા, મધુકોષની માફક તારા હોઠમાંથી
[મિઠાસ] ટપકે છે,

તારી જીભ તથા મધ તથા દૂધ છે,

ને તારા વસોની ખુશખી લબાનોનની ખુશખી
જેવી છે

૧૨ મારી બહેન, [મારી] નવોદા, બંધ કીધેલી વાદી,
વાસેલો કુવો તથા મુદિત ઝરો, એઓના જેવી છે

૧૩ તારા રોપા જાણે કે દાંડેમડીઓનો બગીચો છે, કે
જેમા મૂલ્યવાન ફળો લાગેલા છે,

તથા મેદી તથા જટામાસીના છાંડ છે,

૧૪ જટામાસી તથા કેસર,

સુગંધી બર તથા તજ તથા લોબાનના સર્વ ઝાડ,

બોળ તથા અગર, તથા સર્વ મુખ્ય કરિયાણા છે

૧૫ [તું] બાગ મધ્યેના કુવારા જેવી,

જીવતા પાણીના કુવા જેવી,

તથા લબાનોનથી વહેતાં વહેણીઆ જેવી [છે]

૧૬ હે ઉત્તરના વાયુ, તું નચીત થા, ને હે દક્ષિણના
વાયુ, તું આવ,

મારા બાગ પર વા, કે તેની સુગંધિઓનો પ્રવાહ
ચાલે

મારો પ્રીતમ પોતાના બગીચામા આવે,

ને પોતાના મૂલ્યવાન ફળો ખાય

૫ હે મારી બહેન, [મારી] નવોદા, હુ મોર
બાગમા આવશે હું,

મેં મારા બોળ તથા સુગંધિ વિભૂષી લીધાં છે,

મેં મારો મધુકોષ મધ સહિત ખાધો છે,

મેં મારા દૂધ સાથે મારો દ્રાક્ષરસ પીધો છે

હે મિત્રો, આવો,

હે પ્રિય, પીઓ, હા, પુષ્કળ પીઓ

૨ હુ ઉધતી હતી પણ મારૂં મન જગતું હતું,
એ મારા પ્રીતમનો સાદ છે, કે જે [દાર] ટોકે

[ને કહે છે કે],

હે મારી બહેન મારી પ્રિયા, મારી હોલી, મા

નિર્મેળ, મારે સાથે ઉપાડ,

કેમકે મારૂં માથું ઝાકળથી,

મારી લટો રાતના લીપાથી ભરાઈ ગયા છે

૩ મેં મારૂં વસ્ત્ર કાઢ્યું છે, તે હુ કેમ પહેરું ?

મેં મારા પત્ર ઘોધા છે, હુ તેમને કેમ મેલા કરું ?

૪ મારા પ્રીતમે [કમાડનાં] બાકામાં યજ્ઞને હા
અદર ધાક્યો,

ને મારા મનમા તેના પર દયા આવી,

૫ હુ મારા પ્રીતમને વારંતે [દાર] ઉપાડવાને જી,

- ને કળના દાયા પર મારા હાથમાથી ભાળ,
ને મારી આજળીઓમાથી ભાળનો અર્ક ટપકતાં દતાં.
૬ મારા પ્રીતમને વારતે [દાર] ઉધાડયુ;
પણ મારો પ્રીતમ ત્યાંથી ખસી જઈને જતો રહ્યો
દતો.
તે બાહ્યો તે સમયે માફ મન નાહિમત થઈ
અધુ દર્દ,
એ તેને ચોખ્યો, પણ મને તેની ચોખ લાગી નહિ;
એ તેને બાહ્યો, પણ તેણે મને કંઈ ઉત્તર
આપ્યો નહિ.
૭ નજરમા રોન કરનાર ચોક્કાદારોની અને ભેટ થઈ,
તેઓએ મને મારી, તેઓએ મને ધાયલ કાઢી;
કોઈકોએ મારો ધુધટ મારા અગ્ર પરથી છિનવી
લાંબી.
૮ હે યશસ્યેમની પુત્રીઓ, હુ વખતે સોગમ દઈ છું
કે, જે વખતે મારો પ્રીતમ મળે,
તો તેને કહેએ કે હુ પ્રેમપીડિત છું.
૯ હે સ્ત્રીઓ મધ્યે પરમ સુદરી,
તારો પ્રીતમ [બીજી કાઢના] પ્રીતમ કરતાં શું
વિરોધ છે?
તારો પ્રીતમ [બીજી કાઢના] પ્રીતમ કરતાં શું
વિરોધ છે,
કે હું અમને એ પ્રમાણે સોગમ ચાલે છે?
૧૦ મારો પ્રીતમ મારો તથા લાલચોળ છે,
તે દસ દબાર મધ્યે શિરોમણી છે.
૧૧ તેનું માથું ઉત્તમ પ્રકારના સોના જેવું છે,
તેની ઘટો ગુચ્છાદાર તથા વનકાન જેવી કાળી છે;
૧૨ તેની આંખો પાણીનાં વહેણીઆં પાસે [ઉભેલા]
દોહા જેવી છે,
તે દૂધથી ધાયલી [જેવી] તથા ચોખ્ય રીતે બેસા-
ડેલી છે.
૧૩ તેના ત્રણ કરિયાણાના ક્યારા જેવા, તથા મુગધિ-
ઓની પાળો જેવા છે;
જેમાંથી ભાળનો અર્ક ઝરતો દોષ એવી ગુલછડીઓ
જેવા તેના દોહ છે.
૧૪ તેના હાથ પ્રીતમણીબદિત સોનાની વિંદીઓ
જેવા છે;
નાલમપી મટેલા દાથીદાંતનાં કામ જેવું તેનું શરીર છે.
૧૫ તેના પદ ચોખ્યા સોનાની પુત્રીઓમાં બેસાડેલા
સંગેશમરના સંજો જેવા છે;

તેનો દેખાવ લખાનોન જેવો [તથા] ચેરજટી
જેવો ઉત્તમ છે

૧૬ તેનું મુખ અત્યંત મધુર છે; દા, [તે] વદન
મનોહર છે.

હે યશસ્યેમની પુત્રીઓ,
આ મારો પ્રીતમ, ને આ મારો મિત્ર છે

૯ તારો પ્રીતમ કંઈ તરફ ગયો છે?

હે સ્ત્રીઓ મધ્યે પરમ સુદરી,

તારો પ્રીતમ કંઈ તરફ વળ્યો છે?

[અમને કહે] કે અમે તેને તારી સાથે ઢુંદીએ.

૨ મારો પ્રીતમ પોતાના બાગમા, મુગધિઓના
ક્યારામાં,

બાગમા મિજબાની કરવા તથા ગુલછડીઓ વિધુવા
ગયો છે

૩ હુ મારા પ્રીતમની છું, ને મારો પ્રીતમ મારો છે;
તે ગુલછડીઓ મધ્યે [પોતાનું ટોળું] ચારે છે.

૪ હે મારી પ્રિયા, હું વિસાદ જેવી સુંદર,

યશસ્યેમ જેવી પુનઃસુરત,

ને ધ્વજો સહિતાના સૈન્ય જેવી ભયકર છે.

૫ તારાં નેત્ર મારી વરુધી ફેરવી લે,

કમકે તેઓએ મારો પરાભ્ય કાઢ્યો છે.

નિલઆદની બાનુએ બેઠેલાં

બકરાના ટોળા જેવા તારા કંઈ છે.

૬ ધોવાઈને બદાર નિકળેલી

ઘડીઓના ટોળા જેવા તારા હાંત છે,

કે જેઓમાની પ્રત્યેક બળે બચ્ચાં જાય છે,

ને તેઓમાંની એકે વાંચ નથી.

૭ તારા પુરખા પાછળ

તારાં લખણાં દારિમની ફાડ જેવાં છે.

૮ શહીઓ તો તણ કાઢી છે, ને ઉપપત્નીઓ તો

ચાર કાઢી છે,

ને યુવતીઓ તો અશખ્ય છે.

૯ [પણ] મારી દોહી, મારી નિમેજ, તો એકજ છે;

તે પોતાની માની એકની એક છે;

તે પોતાની જનેતાની માનિતી છે.

પુત્રીઓએ તેને બેઠને કશું, તને ધન્ય છે;

દા, શહીઓએ તથા ઉપપત્નીઓએ [બેઠને]

તેની પ્રશસા કાઢી

૧૦ પ્રસાદના જેવી પ્રકાશિત કાંતિવાળી,

ચંદ્ર જેવી સુંદર,
સૂર્ય જેવી ડાઘલીન,
ધ્વજઓ સહિતના સૈન્ય જેવી ભયંકર, એ કોણ છે ?

૧૧ ખીણના લીલા છાંડ જેવા,

[તથા] દ્રાક્ષવેલાને ઠળીઓ કુટે છે કે કેમ,

[તથા] દારૂમેને પૂલ આવ્યા છે કે કેમ,

તે જોવાને હું સોપારીના ખાગમાં ગયો.

૧૨ મને ખબર પડી ન પડી એટલામાં તો મારા આત્માએ
મને રાજવંશી લોકોના રથોમાં બેસાડ્યો.

૧૩ પાછી આવ, પાછી આવ, હે શૂલામ્બી,
પાછી આવ, પાછી આવ, કે અમે તને નિરખીએ.
માહનાત્રમનો નાચ [જુઓ] તેમ
તમે શૂલામ્બીને કેમ જુઓ છો ?

૭ હે સાહજદી, ચંપલોમાં તારા પગ કેવા સુંદર છે !
તારી જંગલોના સંઘા નિપજુ કારીગરને હાથે
બનેલા

જવાહીર જેવા છે.

૨ તારી નાભિ ગોળ [ગોળા] પ્યાલા જેવી છે,
[કે જેમાં] મેળવણીના દ્રાક્ષરસની અછત નથી.
તારૂં પેટ ગુલઝીથી સજ્જારેલી ધજની ઢગલીના
જેવું છે.

૩ તારાં બે સ્તન એક સાબરીનાં જોડે જણેલાં
બે બચ્ચાંના જેવાં છે

૪ તારી ગરદન હાથીદાંતના ખુરજ જેવી છે;
તારી આંખો હેરબોનમાં ખાય રાખીમના દરવાજા
પાસેના કુંડ જેવી છે;

તારૂં નાક લખાનેહનો ખુરજ
જે દમરક તરફનો છે તેના જેવું છે.

૫ તારા ઘડ પર તારૂં શિર કામેલ જેવું,
ને તારા શિરના કેશ જંબુઆ ફેંચના છે;
રાજ તેની લટકામાં બદીવાન તરીકે પકડાઈ રહ્યો છે.

૬ હે પ્રિયા, તું ફેવી ખુબસુરત
તથા સુખને માટે કેવી આનંદકારક છે !

૭ આ તારૂં કદ ખજૂરીના જેવું છે,
ને તારાં સ્તન [દ્રાક્ષની] લમ્પો જેવાં છે.

૮ મેં કહ્યું, હું ખજૂરી ઉપર ચઢીશ,
હું તેની ડાળીઓ પકડીશ;
તારાં સ્તન દ્રાક્ષવેલાની લમ્પો જેવાં થાય,
ને તારા શ્વાસની મુગધ સફરજન જેવી થાય;
૬ ને તારૂં મુખ ઉત્તમ દ્રાક્ષરસ જેવું થાય,

કે જે [દ્રાક્ષરસ] મારા પ્રિયને માટે સરળતાથી
ઉધનારાંના હોઠોમાં ધસે પેટમાં ઉતરી નય છે.

૧૦ હું મારા પ્રીતમની છું,

ને તેની મારા પર પ્રીતિ છે.

૧૧ ચાલ, મારા પ્રીતમ, આપણે જંગલમાં ચાલ્યાં
જઈએ;

આપણે ગામડાંમાં ઉતારો કરીએ.

૧૨ આપણે વહેલાં ઉઠીને દ્રાક્ષવાડીઓમાં જઈએ,
ને દ્રાક્ષવેલાને મોર આવ્યા છે ને તેનાં પૂલ ખીલ્યાં
છે કે નહિ;

ને દારૂમેને પૂલો બેઠાં છે કે નહિ, તે આપણે
જોઈએ;

ત્યાં હું તને મારી પ્રીતિનો અનુભવ કરાવીશ.

૧૩ વેંચણીઓ બેઢેડી રહી છે,
અને આપણાં બારણાં પાસે સર્વ પ્રકારનાં નવાં
તથા જુના ફળ છે.

કે જે, હે મારા પ્રીતમ, મેં તારે વારસે સધરી
રાખ્યા છે

૮ અરે, જે મારી માનાં યાને ધાનેલા
મારા સાથ જેવાં તું હોત તો કેવું સાચું !
ત્યારે તો તું મને બહાર મળત, ત્યારે હું તને
જુબન કરત;

તેમ છતાં પણ કોઈ મને તુચ્છકારત નહિ

૨ હું તને દોરીને મારી માના ધરમાં લાવત,
ને તે મને શિખવત;

હું તને મસાલેદાર દ્રાક્ષરસ

[તથા] મારા દારૂમેનો રસ પાત.

૩ તેનો ડાખો હાથ મારા માથા તળે હોત,
ને તેનો જમણો હાથ મને આલિંગન કરતો હોત

૪ હે ચરણોબેમની પુત્રીઓ, હું તમને સોજન દઈ છું
પ્યારની મરજ થાય ત્યાં સુધી

તમે તેને હલાવીને ઉઠાડશો નહિ, કે જગાડશો નહિ

૫ પોતાના પ્રીતમ પર ટેકીને
રાનમાંથી આ કોણ આવે છે ?

મેં તને સફરજનરૂપ તળે જગાડી;

ત્યાં તારી મા તને જલવાને કષ્ટાવી હતી,

ત્યાં તારી જનેતાને પ્રસવવેદના ધવી હતી.

૬ મને તારા કદય પર મુદ્રા તરીકે, ને તારા હાથ પર
મુદ્રા તરીકે બેસાડ,

- કેમકે પ્રીતિ મેલત સમાન બળવાન છે,
શકા રોગોલ જેવી ફર છે,
તેના ચમકારા અગ્નિના ચમકારા જેવા છે,
તે ખુદ ચઢોવાહનો ભડકો [છે]
૭ ધણા પાણી ખ્યારને હોલવી શકે નહિ,
ને રેલ તેને હુબાડી શકે નહિ
જે ખ્યારને વારતે કોઇ માણસ પોતાના ઘરની
બધી સપત્તિ આરે,
તો પણ તે છેક ઘુચ્છકારાશે
૮ અમારે એક નાની બહેન છે,
ને તેને યાન પણ [ઉપસ્યા] નથી
જે દિવસે અમારી બહેનનું માણુ થયે,
ત્યારે અમે તેને માટે શું કરીશું ?
૯ જો તે કોટ હોય,
તો અમે તેના પર રૂપાનો મોરચો બાધીએ,
ને જો તે હરવાળે હોય
તો અમે એરેન્જમેન્ટના પાદીઆથી તેને ઢાકી દઇએ
૧૦ હું કોટ છું, ને મારા યાન [તેના] પુરને જેવા છે

- ત્યારે તેની નજરમા હું, જેને શાન્તિ પ્રાપ્ત થઇ
હોય તેના જેવી, હતી
૧૧ સુલેમાનને બચાવ દામોનમા એક દ્રાક્ષવાડી હતી,
તેણે તે દ્રાક્ષવાડી રખેવાળોને ભાડે આપી, '
તેના કળને મટે પ્રત્યેકને એક હબર રૂપીઆ
લાવવાના હતા
૧૨ મારી દ્રાક્ષવાડી જે મારી માલગીની છે, તે મારી
સન્મુખ છે,
હે સુલેમાન, એ હબર તો તને મળશે,
ને તેના કળની રખેવાળી કરનારને બસે [મળશે]
૧૩ હું બાગવાસી,
સખીઓ તારો સાદ સાલજવા ધ્યાન દઇને તારી
રહી છે,
મને તે સહજાવ
૧૪ જો મારા પ્રીતમ, ઉતાવળ કર,
ને કદિયાણાના પર્વત પર
હરણાકે સામીનીના બચ્ચા જેવો થા

યશાયાહ ભવિષ્યવાદીનું પુસ્તક.

૧ ઉઝ્ઝીયાહ, યોયામ, આહાઝ તથા હિઝ્ઝીયાહ,
એ ચઢુદાહના રાજ્યોના વખતમા આમીસના
પુત્ર યશાયાહને ચઢુદાહ તથા યશાયેમ વિષે જે
સદર્શન થયુ તે
૨ હું આકારો, સાલજો, ને હું પૃથ્વી, કાન દે,
કેમકે ચઢોવાહ બોલ્યો છે, મેં છેકરાને ઉછેરીને મોટા
કર્યો છે, ને તેઓએ તો મારી વિરૂદ્ધ વિદુર કર્યું છે
૩ બળદ પોતાના માલિકને ઓળખે છે, ને ગધેડો
પોતાના ધણીની અબાલુ બહે છે, [પણ] ઇસ્રાએલ
બલુતો નથી, મારા લોક વિચાર કરતા નથી 'અરે!
પાપ કરનારી પ્રભ, અન્યાયથી લાદેલા લોક, બુરાઇ
કરનારા સવાન, બગડી ગયેલા છેકરા, તેઓએ
ચઢોવાહનો ત્યાગ કર્યો છે, તેઓએ ઇસ્રાએલના
પવિત્રને ધિક્કાર્યો છે, તેઓ બુદ્ધાઇ રાખીને પાછા
[ફરી ગયા છે] ' હજી તમારે માર આત્મા છે કે તમે

વિદુર કર્યો કરો છો ? આખું માણુ રોશિષ્ટ ને આખું
હૃદય નિર્જન છે ' પગના તળિયાથી તે માથા સુધી
તેમા કાંઈ તદુરસ્તી નથી, [કેવળ] ધા તથા સોજ
તથા પાકેલા નખમ છે, તે દબાયા, કે તેને પાટા
બંધાયા, કે તે તેલથી નરમ કરાયા, એમ નથી
૪ તમારો દેશ ઉજડ થયો છે, તમારા નગરો આગથી
બાળી નખાયા છે, તમારી નખીન તો પારકાઓ
તમારી રૂબરૂ ખાઇ નય છે, ને પારકાઓથી થએલા
વિનાશ જેવી તે ઉજડ થઇ છે ' અને સિયોનની
દીકરી દ્રાક્ષવાડીના માડવા જેવી, કાકડીની વાડીના
માળા જેવી, ઘેરેલા નગર જેવી રહેલી છે ' જો
સૈન્યોના ચઢોવાહે આપણે સાફ નાનો સરખો શેષ
રહેવા દીધો ન હોત, તો આપણે સહોમના જેવા થઇ
ગયા હોત, ગયોરાહના સરખા થઇ ગયા હોત
૧૦ હું સહોમના ન્યાયાધીશો, તમે ચઢોવાહની વાત

સાંભળો; હે ગમોરાહના લોક, આપણા દેવના નિયમ પ્રત્યે કાન દો. ૧૧ યહોવાહ કહે છે, મારી આજળ તમારા પુષ્પજ યજ્ઞો તે શા માટે? હું ઘેટાનાં દંદનીયા-પંજીથી, તથા માતેલાં જનવરોના મેદથી ધરાઈ ગયો છું, ને ગોધા તથા હલવાન તથા બકરાનું રક્ત મને લાવતું નથી. ૧૨ તમે માંડ મુખ ભેવા સાંડ આવો છો, ત્યારે મારાં આગણાં પગ તળે છુંદવાં એ કાણે તમારી પાસે માગ્યું છે? ૧૩ બીજાં વ્યર્થે ખાધાપણું લાવશે મા, ધૂપ તે મને અર્ચનજ લાગે છે; અમાસ તથા સાબ્બાથ [તથા] સભા ભેળી કરવી, —અન્યાય સાચેનો ધર્મભેળો હું સહન કરી શકતો નથી. ૧૪ તમારી અમાસ તથા તમારાં પર્વોથી મારો જીવ કંટાળે છે, તેઓ અને યોગજ્ઞ યજ્ઞ પડે છે; સહન કરી કરીને હું યાકષો છું. ૧૫ અને ત્યારે તમે પોતાના હાથ ભેડશો. ત્યારે હું મારી દષ્ટિ તમારી તરફથી ફેરવીશ; હા, ત્યારે તમે ધણી પ્રાર્થનાઓ કરશો, ત્યારે હું સાંભળનાર નથી; તમારા હાથ રક્તથી ભરેલા છે. ૧૬ રનાન કરો, શુદ્ધ થાઓ; તમારી કરણીઓની ભુંડાઈ મારી આખ આજળથી દૂર કરો; ભુંડું કરવું મુશ્કેલી દો; ૧૭ સાંડ કરવા શિખો; ન્યાયકરણ રોધો, ભૂલમથી દુષ્ક્રિત થતા માણસોનો બચાવ કરો, અનાથને ધનસાફ આપો, વિધવાની હિમાયત કરો.

૧૮ યહોવાહ કહે છે, આવો, ને આપણે વાદ કરીએ; તમારાં પાપ જો કે લાલ [વસ્ત્રનાં] જેવાં હોય તો પણ તેઓ હીમ સરખાં થેત યશે; જો કે શીરમજના જેવાં રાતાં હોય, તો પણ તેઓ ઉન સરખાં થશે. ૧૯ જો તમે રાજ ધધને [માંડ] માનશો, તો હેરાની ઉત્તમ પેદાશ ખાશો. ૨૦ પણ જો નકાર કરીને દગો કરશો તો તમે તરવારથી માર્યા જશો; કેમકે યહોવાહના મ્હોની વાત એવી છે.

૨૧ વિશ્વાસુ નગરી કેમ બ્યભિચારિણી થઈ ગઈ છે? તે ધનસાફથી બુદ્ધિ હતી, ન્યાયીપણું તેમાં વસતું, પણ હાલ ધાતકીઓ વસે છે. ૨૨ તારૂં રૂપું મેલ થઈ ગયું છે; તારો દ્રાક્ષરસ પાણીથી મિશ્રિત થયેલો છે. ૨૩ તારા સરદારો બળવાખોરો, ને ચોરોના સાથીઓ થયા છે; તેઓ પ્રત્યેક લાંચ ચાહનાર, ને પ્રતિદાનની પછવાડે દોડનાર છે; તેઓ અનાથને ધનસાફ આપતા નથી, ને વિધવાનો સુકરદો તેઓની પાસે આવતો નથી.

૨૪ તે માટે પ્રભુ, જે સંધોનો યહોવાહ, ઇસ્રાએલનો

હોનો સમર્થ, તેનું કહેવું એવું છે, આહા! મારા શત્રુઓ સળધી હું તુષિ પામીશ, ને મારા વૈરીઓનું વેર વાળીશ. ૨૫ અને તારા પર હું મારો હાથ ઉગામીશ, ને જેમ ક્ષાત્રી [મેલ કઢાય છે તેમ] તારો મેલ કાઢીશ, ને તારો બધો ભેળ હું દૂર કરીશ; ૨૬ ને આદિકાળની પેઠે હું તારા ન્યાયાધીશોને, ને પૂર્વકાળની પેઠે તારા મન્ત્રીઓને પાછા લાવીશ; ત્યાર પછી તારું નામ ન્યાયી-પણાનું સહેર, વિશ્વાસુ નગર કહેવાશે. ૨૭ સિયોન ધનસાફ, ને તેના પાછા આવનારા ન્યાયીપણાએ, ખંડી લેવાશે. ૨૮ પણ દગો કરનારાનો તથા પાપીઓનો વિનાશ સાચે થશે; ને યહોવાહને તજનાર નાજુદ કરાશે. ૨૯ કેમકે જે આલેન ઝાડ તમે ચાહતા હતા તેથી તેઓ લજવારો, ને જે વાડીઓને તમે પસંદ કીધી તેઓથી શરમાશો. ૩૦ કેમકે જે આલેન ઝાડનાં પાત્રાં ખરે છે, ને જે વાડીમા પાણી નથી, તેના જેવા તમે થશો. ૩૧ અને જે બળવાન તે સજ્જના કથરા જેવા, ને તેનું કામ ચિલ્લારી જેવું થશે; ને તેઓ બન્ને સાચે બાળી નખારો, ને કોઈ હોલવનાર મળશે નહિ.

૨ આગ્રોસના પુત્ર યશાયાહને સુદૃઢ તથા ચર-શાલેમ સંબંધી જે વાત [સદર્શનમાં] થઈ તે.

૨ અને એમ થશે કે, ઉઘા દિવસોમાં યહોવાહના ધરનો પર્વત પહાડોનાં શિખરો પર સ્થપારો, ને ડુંગરો કરતાં ઉચો કરાશે; ને સુષળા વિદેશીઓ તેમાં પ્રવાહની પેઠે પ્રવેશ કરશે. ૩ અને ધણી લોકો જમને કહેશે, ચાલો, આપણે યહોવાહના પર્વત પાસે, યાફ-બના દેવના ધરની પાસે ચડી જઈએ; ને તે આપણને પોતાના માર્ગે વિરે શિખરશે, ને આપણે તેના રસ્તામાં ચાલીશું; કેમકે નિયમ સિયોનમાંથી ને યહોવાહની વાત ચરશાલેમમાંથી નિકળી આવશે. ૪ અને તે વિદેશીઓ મધ્યે ધનસાફ કરશે; ને ધણી લોકોને સાંડ ફેંસલો કરશે, ને તેઓ પોતાની તરવારોને ટીપીને કાશે. ૫ ને પોતાના લાલાઓનાં ધારિયાં બનાવશે; પ્રભુ પ્રભુની વિરૂદ્ધ તરવાર ઉગામશે નહિ, ને તેઓ યુદ્ધકળા કરી નહિ શિખરો.

૬ હે યાફબના પર, ચાલો, ને આપણે યહોવાહના પ્રકારમાં ચાલીએ. ૭ કેમકે તે તારા લોકોને, એટલે યાફબના ધરનાને તજ દીધાં છે; કારણ કે તેઓ પૂર્વની રીતસાતોથી સરપૂર, ને પહિરતીઓની પેઠે ભટ્ટજો થયા છે, ને તેઓ પાશ્વના સલામન્દાચે મિત્રાચારી રાખે છે. ૮ અને તેમનો દેશ સોના રૂપાથી

હરપર થયો છે, ને તેઓના ખલનાનો પાર નથી, ને તેમનો દેશ ધોડાઓથી હરપર થયો છે, ને તેઓના રથોના પાર નથી. ૮ વળી તેમનો દેશ મૂર્તિઓથી હરપર થયો છે; પોતાના હાથના કામને, પોતાની આંતરજીઓએ જે ક્યું તેને તેઓ પકો લાગે છે. ૯ અને દરિદ્રી પ્રભુમ કરે છે, ને ધનવાન નમે છે; એ માટે તેઓને માફ કરીશ મા. ૧૦ યદોવાદના બધા આગળથી, ને તેના માદાભ્યના વૈભવથી ખડકમાં પેસી ન, ને ધૂળમાં સમાઈ રહે. ૧૧ માણસની અર્વિષ દટિ નીચી કરાયો, ને મદા પુરુષોનું અભિમાન ઉતારવામાં આવ્યો, ને એકલો યદોવાદ તે દિવસે ઉઠ્યો મનાયો. ૧૨ કેમકે જે સર્વ અર્વિષ તથા મગરૂખ છે, ને જે સધળું ઉચું કરાવેલું છે તે પર સંસ્થોના યદોવાદનો દિવસ આવનાર છે, ને તે નીચું કરાયો. ૧૩ અને ઉપાસનાનાં સર્વ મોટાં ને ઉચાં યજ્ઞેલાં એરેન્દ્રક પર, ને ખાડાનાનાં સર્વ આલેખ ઝાડ પર, ૧૪ ને સર્વ મોટા પર્વત પર, ને સર્વ ઉચા દેશરમ્યો પર, ૧૫ ને દરેક ઉચા ડિંદો પર, તથા દરેક મોરચાખંધ કોટ પર; ૧૬ ને તારીયાનાં સર્વ વદાલ પર, ને સર્વ મનેરૂંક દેખાવો પર [તે દિવસ આવનાર છે] ૧૭ અને મા યજ્ઞો અર્વ ઉતારવામાં આવશે, ને મદા પુરુષોની મોટાઈ નબી જશે, ને એકલો યદોવાદ તે દિવસે ઉઠ્યો મનાયો. ૧૮ અને મૂર્તિઓ ઉઠ નાખુદ થઈ જશે. ૧૯ અને યદોવાદ પૃથ્વીને ધરણી નાખવાને ઉઠશે ત્યારે માણસો તેના બધા આગળથી, તથા તેના માદાભ્યના વૈભવથી ખડકોની ગુફાઓમાં, તથા બુનિની ખોમાં પેસી જશે. ૨૦ તે દિવસે માણસ પોતાને સાથ લખવાને માટે કરેલી રૂપાની મૂર્તિ, તથા પોતાની રોનાની મૂર્તિ, એજ તથા ચામાચીણી પાસે ફેંકી દેશે, ૨૧ એ માટે કે યદોવાદ પૃથ્વીને ધરણી નાખવાને ઉઠશે, ત્યારે તેઓ તેના બધા આગળથી, તથા તેના માદાભ્યના વૈભવથી, ખડકોનાં પોદાણમાં ને શિખરોની કોટીમાં પેસી જ્યા. ૨૨ તમે માણસની આદા ડાટો, કે જેનો યાસ નસકોટામાંજ છે; કેમકે તે ૨૩ રમુચોમાં આવે છે?

૩ કેમકે જુઓ, પ્રભુ સંસ્થોનો યદોવાદ ચક્રચાલે-મખાથી તથા વદુદાદમાંથી ડો. તથા આપાર, રેલડીને સર્વ આપાર, ને પાણીને સર્વ આપાર તથા દેવાર છે; રેલડી તથા યાજ્ઞો, ન્યાયાધીશ તથા ખરિષ્વણી, અદ્યાર તથા વદીલ; ૪ સુધિદાર તથા

માનિતા માણસ, તથા મંત્રિ તથા નિપૂણ કારીગર તથા ચતુર હલમીને [તે લઈ લેશે]. ૪ અને સરદાર તરીકે હું તેમને બાળકો આપીશ, ને તેમના પર બળતારનું રાજ્ય થશે ૫ અને લોક પર એક બીજીથી, ને પ્રતીક પર પોતાના પડોસીથી જીલમ ગુન્નરવામાં આવશે; છાંદો વડીલને, ને હલકો વળનદારને વૃદ્ધકાર્યો. ૬ [તે વેળાએ] માણસ પોતાના સાધને તેના બાપના ધરમાં પકડીને કહેશે, તને વચ્ચે છે, ચાલ, તું અમારો અધિપતિ થા, ને આ ખડિયેર તારા હાથ નીચે રહેા. ૭ ત્યારે તે ખૂમ પાડતાં કહેશે, હું સુધારનાર થવાનો નથી; વળી મારા ધરમાં કંઈ રાટલી નથી, ને કંઈ વચ્ચે પણ નથી; મને લોકોને અધિપતિ તમે ન કરશો. ૮ કેમકે યજ્ઞાલેખની પાંચમાલી, ને ચુદાઈદની પડતી થઈ છે; કારણ કે યદોવાદની ઝારવી દટિમાં જોડું લાગે એવી રીતે તેમની જીભ તથા તેમની કચ્છીઓ તેની વિરૂદ્ધ છે. ૯ તેઓના ચેહેરાને દેખાવ તેઓની વિરૂદ્ધ સાક્ષી પૂરે છે, ને સહોમની પેઠે તેઓ પોતાનું પાપ પ્રગટ કરે છે, તેઓ તેને સંભાડતા નથી; અફ-સોસ છે તેઓના જીવને. કેમકે તેઓએ પોતાને સાથ બદલા તરીકે જુદાઈ મેળવી છે. ૧૦ ન્યાયી વિષે કહો કે, કલ્યાણ થયો, કેમકે તેઓ પોતાની કચ્છીનું ફળ ખાશે. ૧૧ જુડાને અફસોસ! તેને અકલ્યાણ થયો, કેમકે તેના હાથનું કાર્ય તેને કરવામાં આવશે, ૧૨ મારા લોક પર તો બાળકો જીલમ કરનારા છે, ને બાધકીઓ તેમના પર રાજ્ય કરે છે. આરે મારા લોક! તારા અમેસરો બુલાવનારા છે; ને તેઓએ તારા ચાલવાના માર્ગ નષ્ટ કર્યા છે. ૧૩ યદોવાદ વાદ કરવાને ઉઠ્યો છે, ને લોકોને ન્યાય કરવાને તે ઉભો છે. ૧૪ યદોવાદ પોતાના લોકના વડીલો તથા તેના સરદારોની વિરૂદ્ધ ન્યાયમાં આવશે; તમે તો દ્રાક્ષવાદીને ખાધ ગયા છો; જરીમોની લૂટ તમારાં ધરોમાં છે. ૧૫ તમે કેમ મારા લોકને હુંડી નાખો છો, ને દરિદ્રીઓને મુક્તિ-મારીને દેશન કરો છો? જોનું પ્રભુ સંસ્થોના યદોવાદનું કરેલું છે.

૧૬ વળી યદોવાદ કહે છે, સિંચાનની રીઠરીઓ અર્વિષ છે, ને માયું ઉચું રાખી, તથા કટાસ મારતી, તથા પત્રથી છપારા કરતી, કેમકી કેમકી ચાલે છે; ૧૭ તે માટે પ્રભુ સિંચાનની રીઠરીઓના તાલકાને ડહરીવાળું કરી નાખશે. અને યદોવાદ તેમનાં ગુણ-રખાને ઉપાસાં કરાવશે. ૧૮ તેજ દિવસે પ્રભુ કક્ષાની

• શોભા લઇ લેશે, ને માયાબાંધણી, તથા અંદનહાર; ૧૮ ઝુમખા, તથા બગડીઓ, તથા હુમટા; ૨૦ મુગટો, તથા સાંકળો, તથા પટકા, તથા મુવાસની કુખીઓ, તથા માદળીયાં; ૨૧ વિંદી તથા નય; ૨૨ ઉત્તમ વજ્ર, તથા ઝલ્લાઓ, તથા શાલો, તથા વાટવા; ૨૩ આર-સીઓ તથા બદનો તથા પાષણીઓ તથા હુરખાઓ, [તે બધું લઇ લેવામાં આવશે]. ૨૪ અને એમ યશે કે, મુગધને બદલે દુર્ગધ યશે, ને પટકાના બદલામાં દોરડું, ને ઝુથેલા કેશને બદલે તાલ, ને ઝલ્લાને બદલે તાટની કછોટી, ને સુંદરતાને બદલે ડામ યશે. ૨૫ તારા પુરુષો તરવારથી, ને તારા પરાક્રમીઓ લડા-ઇમાં પડશે. ૨૬ અને તેની ભાગલો શોક તથા વિલાપ કરશે, ને તે ખાલી ધણે જીમિપર ખેસશે.

૪ અને તે દિવસે સાત બાયડીઓ એક પુરુષને પકડીને કહેશે, અમે પોતાની રાટલી ખાઇશું ને પોતાનાં વજ્ર પહેરીશું; માત્ર તારું નામ અમને આપ, ને અમારૂં અપમાન ટાળ.

૨ તે દિવસે ઇસ્રાએલનાં બચેલાંને સાડી યહોવાહનો અંકર સુંદર તથા મહિમાવાન, ને પૃથ્વીનું કુળ ઉત્તમ તથા શોભાચમાન યશે. ૩ અને એમ યશે કે, સિયોનમાં જે શેષ, ને યરૂશાલેમમાં જે રહી ગયેલો, એટલે દરેક જે યરૂશાલેમ મધ્યે જીવતાઓમાં નોંધાયેલો છે, તે પવિત્ર કહેવાશે. ૪ ન્યારે પ્રભુ સિયોનની દીકરીઓની મલીનતા ઘોષ નાખશે, ને યરૂશાલેમનું રક્ત ન્યાયના આત્માથી તથા દહનના આત્માથી તેની મધ્યેથી શુદ્ધ કરી નાખશે, [ત્યારે એમ યશે]. ૫ અને યહો-વાહ સિયોન પર્વતના તમામ રહેઠાણ પર, ને તેની સભાઓ પર, દિવસે મેઘ તથા ધૂમારો, ને રાત્રે બળતા અગ્નિને પ્રકાશ ઉત્પન્ન કરશે; કેમકે સર્વ ગૌરવ ઉપર આનંદાદન યશે. ૬ અને દિવસે તાપથી ઓથા તરીકે, ને તોફાન તથા વરસાદથી આશ્રય તથા સંતાવાની જગ્યા તરીકે માંડવો યશે.

૫ હું તો મારા વહાલા વિષે, તેની દ્રાક્ષવાદી સળધી મારા પ્રિયનું ગીત ગાઉં. મારા વહા-લાને રસાળ ટેકરી પર દ્રાક્ષવાદી હતી. ૨ અને તેણે તે ઓહી, ને તેમાંથી પત્થર વિણી કાઢ્યા, ને તેમાં ઉત્તમ દ્રાક્ષલેલો રાખ્યો, ને તેની મધ્યે છુરજ બાંધ્યો, ને વળી તેમાં દ્રાક્ષટ્ટી ઓહી કાઢી, ને તેમાં દ્રાક્ષની ઉપજ યશે એવી તે આશ રાખતો હતો, પણ તેમાં જંગલી દ્રાક્ષની ઉપજ યશે. ૩ અને હવે હે યરૂશાલે-

મના રહેવાશીઓ, ને યહુદાહનાં માણસ, તમે મારી તથા મારી દ્રાક્ષવાદીની વચ્ચે ઇસ્રાએલ કરો. ૪ મારી દ્રાક્ષવાદીમાં મેં નથી કીધું એવું બીજું શું બાકી છે? હું તેમાં દ્રાક્ષ ઉપજવાની આશ રાખતો હતો, ત્યારે તેમાં જંગલી દ્રાક્ષની ઉપજ કેમ યશે? ૫ અને હવે હું મારી દ્રાક્ષવાદીને શું કરવાનો છું, તે હું તમને જણાવું; તેની વાડ કાઢી નાખવી છે, એટલે તે ભેળાઇ જશે; તેની ભીત પાડી નાખવી છે, એટલે તે ખુંદાઇ જશે. ૬ અને હું તેને ઉજડ કરી મુકીશ, તે સોરવામાં આવશે નહિ, ને તે ગોડારો નહિ, એટલે કાંટા તથા ઉટકટા ઉગશે; વળી તે પર તેઓ વરસાદ ન વરસાવે, એવી હું મેઘોને આજ્ઞા કરીશ. ૭ કેમકે ઇસ્રાએલનું ઘર તે સૈન્યોના યહોવાહની દ્રાક્ષવાદી છે, ને યહુદા-હના લોક તેના મનોરંજક રોપ છે; ને તે ઇસ્રાએલની આશ રાખતો હતો, પણ જુઓ, રક્તપાત; ન્યાયી-પણીની [આશ રાખતો હતો] પણ જુઓ, પોષાર.

૮ જગ્યા જરાએ રહે નહિ, ને તમે એકંતે દેશ મધ્યે રહેનારા થાઓ ત્યાં મુખી ધર સાથે ધર જોડી દે છે, ને ખેતર સાથે ખેતર મેળવે છે, તેમને અફસોસ! ૯ મારા કાનમાં સૈન્યોના યહોવાહ બોલે છે, બેશક ધણી ધરો પાયમાલ યશે; હા, મોટાં ને સારાં ધરો વરતી વિનાનાં યદ જશે. ૧૦ કેમકે દેશ એકર દ્રાક્ષ-વાદી એક બાય ઉપજવશે, ને એક હોમર બીધી એક એકાહની ઉપજ યશે.

૧૧ જુઓ દાઝની પાછળ લાગવાને સવારે વહેલા ઉઠે છે, ને દ્રાક્ષરસથી મરતાન બની જાય ત્યાં મુખી મોડી રાત લગી ખેતી રહે છે, તેઓને અફસોસ! ૧૨ અને સિતાર તથા વીણા, ડક તથા વાંસળી તથા દ્રાક્ષરસ એ તેમની ઉત્તણીઓમાં છે; પણ યહોવાહના કામ પર તેઓ લક્ષ આપતા નથી, ને તેના હાથની કરણી તેઓ ધ્યાનમાં લેતા નથી. ૧૩ તે માટે મારા લોક અજ્ઞાનને લીધે બંદીપ્રવાસમાં ગયા છે, ને તેમના માનવતા ભૂખ્યા થયા, ને તેમના સાધારણ માણસ વરસથી મુકાઇ ગયા છે. ૧૪ માટે શેઓલે અધિક તૃપ્તિ રાખી પોતાનું રહેા અત્યવ પહેણુ કર્યું છે, ને તેમની શોભા તથા સાધારણ લોક, ને તેમને ભપકો તથા તેઓ મધ્યે દર્પ કરનાર [તેમાં] ઉવરી જાય છે. ૧૫ અને દરિદ્રી નમી જાય છે, ને ધનવાન નમ્ર થાય છે, ને અર્ધજીવી દષ્ટિ નીચી કરાય છે. ૧૬ પણ સૈન્યોના યહોવાહ ન્યાયકરણમાં મોટો મનાય છે, ને દેવ જે પવિત્ર તે

ન્યાયીપણામાં પવિત્ર મનાય છે; ૧૭ ને હવવાન બલિ પોતાના બીડમાં ચરતાં દોષ તેમ ચરો, ને પુષ્ટોનાં પાયમાલ થએલાં રથોને પારકાઓ ખાઈ જશે.

૧૮ જેઓ અન્યાયને વ્યર્થપણની દોરીઓથી, ને પાપને બલિ આડના દોરડાથી તાણે છે તેઓને અફસોસ ! ૧૯ તેઓ કહે છે કે, તેણે ઉતાવળ કરવી, ને તેણે પોતાનું કામ જલદીથી કરવું, એ માટે કે અમે ભ્રષ્ટ્ર, ને ઇસ્ત્રાએલના પવિત્રની ધારણા અમલમાં આવે, કે અમે તે ભણીએ

૨૦ જેઓ બુદ્ધિને સાફ, ને સારાને બુંદુ કહે છે, જેઓ અજવાળાને ઠંકાણે અંધકાર, ને અંધકારને ઠંકાણે અજવાળું કરાવી મૂકે છે, જેઓ મીઠાને ઠંકાણે કહ્યું, ને કહવાને ઠંકાણે મીઠું કરાવી મૂકે છે તેઓને અફસોસ !

૨૧ જેઓ પોતાની દષ્ટિમાં બુદ્ધિવાન, ને પોતાની નજરમાં ડાહ્યા, તેઓને અફસોસ !

૨૨ જેઓ દ્રાક્ષરસ પીવામાં પરાક્રમી, ને દારૂ મિશ્રિત કરવામાં બળવાન માણસ તેઓને અફસોસ !

૨૩ તેઓ લાંબને લીધે દુષ્ટને ન્યાયી કરાવે છે, ને ન્યાયીનું ન્યાયીપણુ લઈ લે છે. ૨૪ તે માટે જેમ અમિની ટબ ખુંપરાને ચાલી ભય છે; ને સૂકું ધાસ લડકામાં બેસી ભય છે, તેમ તેઓની જડ કોહોવાણુ ભેળ થશે, ને તેઓનું પૂલ ધૂળની પેઠે ઉડી જશે; કેમકે તેઓએ સંન્યાના યહોવાદનું નિયમશાસ્ત્ર તબળું છે, ને ઇસ્ત્રાએલના પવિત્રનું વચન ધિક્કાર્યું છે.

૨૫ તે માટે યહોવાદનો કોપ તેના લોકમાં સળગ્યો છે, ને તેમના પર તેણે દાપ ઉગામીને તેમને માર્યા છે, ને પવંત મુલ્યા, ને લોકનાં મુઠાં તમીઓ મધ્યે કચ્ચા ભેળાં દલાં એ સર્વ કયા છતાં તેનો રોષ સમી નથા નથી, પણ તેનો દાપ દણ વસામેલો છે. ૨૬ અને તે આપેથી વિદેશીઓની ભડી જ્વાળ ઉઘડી કરશે, ને તેઓને સિદ્ધી વચાડીને પૃથ્વીની સરદહથી બોલાવશે, ને જુઓ, તેઓ ઉતાવળે ઝટ આવશે. ૨૭ તેઓમાં કોઈ યાદેલો નથી, ને કોઈ કોઈ ખાનાર નથી, કોઈ ગેહાં ખાતો નથી ને કોઈ ઉપતો પણ નથી; ને તેઓનાં કાષ્ઠને કમરબધ મૂડી મએલો નથી, ને કાષ્ઠનાં પત્રખાંની વાપરી ઉટેલી નથી. ૨૮ તેમનાં બાણુ વીરજી કરેલાં, ને તેમનાં સર્વ ધનુષ્યો તાણેલાં છે; તેમના ધોરાની ખરીઓ ચામડા પત્થર જેવી, ને તેમનાં પેંડાં વેરાગીયાના ભેળાં મળીયો. ૨૯ તેમની મંથના સિદ્ધા જેવી, ને તેઓ સિદ્ધા બચ્ચાંની પેઠે

મરજરી ને છુરકરી, ને શિકાર પકડીને તાણી જશે, ને કોઈ છોડાવનાર મજરી નહિ. ૩૦ અને તે દિવસે તેના પર તે સમુદ્રના બુધવાટની પેઠે છુરકરી, ને જો કોઈ તે દેશને ધારીને જુએ, તો જુઓ, અંધકાર તથા વિપત્તિ, ને અજવાળું તેના આકાશમાં અંધરાય છે.

૬ ઉચ્ચીયાદ રામના મરજીની સાથે મેં પ્રજુને જોયો, તે ઉચ્ચ તથા ઉત્તર રાન્યાસન પર બેઠેલો હતો, ને તેના નભાની ત્યાજથી મંદિર ભરાયેલું હતું. ૨ સરાફો તેની આસપાસ ઉભા હતા, પ્રત્યેકને છ છ પાંખ હતી; બેથી તે પોતાનું સુખ દાંકતો, ને બેથી પોતાના પગ દાંકતો, ને બેથી ઉડતો. ૩ અને તેઓ એક બીજાને પોકારીને કહેતા, પવિત્ર, પવિત્ર, પવિત્ર છે સંન્યાનો યહોવાદ, આખી પૃથ્વીનું જ ભરપૂરપણુ તે તેનું ગૌરવ છે. ૪ અને પોકારનારની વાણીથી ઉજ્જ્વળાના પાયા દાહ્યા, ને ધર ધુમાડાથી ભરાઈ ગયું. ૫ ત્યારે મેં કહ્યું, અફસોસ છે મને ! કેમકે મારું આવી બન્યું છે, કારણ કે હું અમુદ્ધ હોટોનો માણસ છું, ને અમુદ્ધ હોટોના લોક મધ્યે હું રહેનાર છું; કેમકે મારી આંખોએ રામને એટલે સંન્યાના યહોવાદને જોયો છે. ૬ પણ સરાફોમાંથી એક, દાપમાં વેદી પરથી વિધિ-યાવડ લીધેલો અંગાર રાખી, મારી પાસે ઉડી આવ્યો. ૭ અને મારા હોટોને તે અડકાડીને તેણે કહ્યું, જો, આ તારા હોટોને અડક્યો છે, એટલે તારો અપરાધ દૂર કરાયો છે, ને તારા પાપનું પ્રાયશ્ચિત થયું છે. ૮ અને મેં પ્રજુની વાણી એમ કહેલી સાંભળી કે, હું કોને મોકલું ? ને અમારે સાડ કોણ જશે ? ને મેં કહ્યું, હું આ રહ્યો, મને મોકલ. ૯ અને તેણે કહ્યું, જા, ને આ લોકને કહે, સાંભળ્યા કરો, પણ ન સમજો, ને જોયા કરો, પણ ન જાણો. ૧૦ આ લોકનું મન મંદ કર, ને તેના કાન ભારે કર, ને તેની આંખો મિચાવ, રખે તે આંખોથી જુએ, ને કાનથી સાંભળે, ને મનથી સમજે, ને પાછા ફરીને સુખ કરાય. ૧૧ ત્યારે મેં કહ્યું, હે પ્રજુ, તે ક્યાં સુધી ? ને તેણે કહ્યું, નમ્રો વરલી વિના, ને ધરો માણસ વિના ઉગડ પાય, ને જમીન છે વેરાન કરાય, ૧૨ ને યહોવાદ માણસને દૂર કરે, ને દેગ મધ્યે પડવરતો મોટો ભાગ પાય, ત્યાં સુધી. ૧૩ પણ દણ તેમાં ફરાંચ રહે, તો તે ફરીથી ખાઈ નખાયો; એવાદરસ તથા આવોદરસ પાંદો નખાયો પણ કુંડું રહે છે, તે પ્રમાણે પવિત્ર બીજાને તેના કુંડા જેવું છે.

૭ અને યહુદાહના રાજા ઉઝ્રીયાહના દીકરા યોયા
મના દીકરા આહાઝના દિવસોમા એમ યથુ કે,
અરામનો રાજા રસીન તથા ઇસ્રાએલનો રાજા રમા-
લ્યાહનો દીકરો પેકાહ યરૂશલેમની સામે લડવાને
માટે ચડી આવ્યા, પણ તે પર કૃતેહ પામી રાક્યા
નહિ રે અને દાઉદના ધરનાને એવી ખબર મળી કે,
અરામ એકાઠમ સાથે મળી ગયો છે અને તેનું મન
તથા તેના લોકોના મન જેમ વનના ઝાડ પવનથી હાલે
છે તે પ્રમાણે અસચા.

૮ ત્યારે યહોવાહે યશાયાહને કહ્યું, તું તથા તારો
દીકરો રાઆર યાશુબ યેહીના ખેતરની સડકે, ઉપલા
કુડના નાળાના છેડા આગળ આહાઝને મળવા લાઓ
૪ અને તું તેને કહે, સાવધાન રહીને રાત થા, ખીતો ના,
ને આ ધુમાતા ખોલિયાના બે છેડાથી, એટલે રસીન
તથા અરામના ને રમાલ્યાહના દીકરાના ભુરસાદાર
રોપથી તારૂં મન અવલીન ન થાય. ૫ અરામે, એકાઠમે,
તથા રમાલ્યાહના દીકરાએ તારા પર વિપત્તિ આણ-
વાની મસલત કરીને કહ્યું છે કે, ૬ આપણુ યહુદાહ
પર ચડી નધને તેને ત્રાસ પમાડીએ, ને પોતાને સાજી
તેમા બાકેર પાડીએ, ને તે મધ્યે યાબએલના દીકરાને
રાજા નિમીએ, ૭ તેટલાજ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ
કહે છે કે, તે [ધારણા] રિધર રહેશે નહિ, ફૂને, એવુ
થશે નહિ કેમકે અરામનુ શિર તે દમરક, ને દમ
રકનુ શિર તે રસીન છે, ને પાસેક વર્ષમા એકાઠમ
પ્રભુ તરીકે [જાણ્યો નહિ એવી રીતે] કાગારો ૮ વળી
એકાઠમનુ શિર તે સમરૂન, ને સમરૂનનુ શિર તે રમા
લ્યાહનો દીકરો છે એ તમે વિશ્વાસ નહિ રાખરો,
તો તમે રિધર નહિ કરાશે.

૧૦ પછી યહોવાહે આહાઝને ફરીથી કહ્યું, ૧૧ તું
પોતાને સાજી તારા દેવ યહોવાહ પાસેથી ચિન્હ માગ,
આહે તો ઉઝાણુમાથી, અથવા આહે તો ઉઝાણુમાથી
માગ ૧૨ ત્યારે અહાહે કહ્યું, હું નહિ માગીશ, વળી
યહોવાહની પરીક્ષા નહિ કરીશ ૧૩ અને તેણે કહ્યું,
હે દાઉદના ધરના, સામજીએ, માણસને કાયર કરો
છા એ શોડું કહેવાય, કે તમે મારા દેવને પણ કાયર
કરવા બેઠા છા? ૧૪ તે માટે પ્રભુ પોતે તમને ચિન્હ
આપશે, જુઓ, કુવારી ગર્ભવતી યધને પુત્ર જન્મશે,
ને તેનું નામ તે ઇશ્માનુએલ પાડશે ૧૫ તે બુડું નકા-
રવાને, તથા બહુ પસંદ કરવાને સમજાશે થશે, ત્યારે
તે દહોં તથા મધ ખાશે ૧૬ કેમકે ઉઝરો બુડું નકાર

વાને, તથા બહુ પસંદ કરવાને સમજાશે થશે, ત્યાર
પહેલાં જેના બે રાજાની આગળ તું અવલીન થાય છે,
તે દેશ ઉઝર થશે ૧૭ એકાઠમ યહુદાહથી ભૂદો પડે
ત્યાર પછી આવ્યા નહોતા, એવા દિવસો યહોવાહ
તારા પર તથા તારી પ્રભુ પર તથા તારા બાપના ધર
પર આણ્યો, એટલે આરશુરના રાજાને [આણ્યો].

૧૮ વળી તે દિવસે એમ થશે કે, મિસરની નદી-
એના છેડાએ પર જે માખી, ને આરશુર દેશમા જે
મધમાખી તેઓને યહોવાહ સિદ્ધી વગાડી બોલાવશે
૧૯ અને તેઓ આવશે, ને કરાડાવાળી ખીણોમા, તથા
શિખરોની ફાટોમા, ને સર્વ કાઠાના ઊડવાઓમા, ને
સર્વ બીડોમા તેઓ સર્વ બસાઈ રહેશે

૨૦ તે દિવસે પ્રભુ, નદીને પેલે પારથી બાડે રાખેલા
અજાવડે, એટલે આરશુરના રાજાવડે, માથુ ને પગોના
વાળ બેડશે, ને તે દાદી પણ કાઢી નાખશે

૨૧ અને તે દિવસે એમ થશે કે, કોઇ માણસ એક
વાછરડી ને બે બકરીઓ પાળશે, ૨૨ ને એમ થશે કે,
ફૂધની પુષ્કળ આવકને લીધે તે દહોં ખાશે, કેમકે
દેશ મધ્યે જે ખાકી રહ્યા હશે તેઓ સર્વ દહોં તથા
મધ ખાશે

૨૩ વળી તે દિવસે એમ થશે કે, ન્યા હબર રૂપી-
આના હબર દ્રાક્ષેવા રોપેલા હતા, તેવી જે દરેક
જગ્યા તે કાઠા ને ઉઠકટાઓનું રચાન થઈ જશે
૨૪ બાણુ તથા ધનુષ્ય લઈને લોકો ત્યાં જશે, કેમકે
આખા દેશમા કાઠા ને ઉઠકટા થશે ૨૫ અને જે સર્વ
ટેકરાઓ કોદાળીથી ખોદવામા આવતા, ને ન્યા કાઠા
તથા ઉઠકટાઓની ખીક હતીજ નહિ, તે બળદને
[ચરવા] ઊડવાની જગ્યા તથા ઘેરાથી ખુદાવાની
જગ્યા થઈ પડશે

૨૬ વળી યહોવાહે મને કહ્યું, પોતાને સાજી મોટી
પાટી લઈને તે પર સાધારણ લિપિમા લખ
કે માહેર-સાલાહ દ્વારા-આજને સાજી, ૨૭ ને હું પોતા
વિષે વિશ્વાસુ સાક્ષીઓની પાસે, એટલે ઉરીવાહ
યાજ્ઞક, તથા યબેરેખ્યાહના દીકરા ઝખાર્યાહની પાસે
સાક્ષી પુરાવીશ. ૨૮ અને હું સવિધવારેણી પાસે
ગયો, ને ગર્ભવતી યધ તેણીએ દીકરો જન્મ્યા. ત્યારે
યહોવાહે મને કહ્યું, તેનું નામ માહેર સાલાહ દ્વારા
ખાત્ર પાડ ૨૯ કેમકે મારા બાપ, ને મારી મા, એમ
પોકારવાની ઊકારને સમજ આવશે, ત્યાર પહેલાં
દમરકનું દ્રવ્ય તથા સમરૂનની લૂટ આરશુરના રાજાની
આગળ ઉપજી લઈ જવાશે

પ્રકાશ તે અગ્નિરૂપ યથો, ને એનો પવિત્ર તે જ્વાળા-
રૂપ યથો, ને તે એક દિવસે તેના કાંઠા તથા તેના
ઉત્કટાઓને બાળીને ખાઈ જશે. ૧૮ અને તેના વનનું
તથા તેની વાડનું ગૌરવ, આત્માથી તે દેહ સુધી તે
નષ્ટ કરશે; ને માંદો માણસ સુકાઈ બચ છે તે
પ્રમાણે યથો. ૧૯ અને તેના વનનાં બાકી રહેલાં
કાંઠા એટલાં થોડાં થઈ જશે કે, હરકાંઈ છાકરા તેઓને
નેંધી શકે.

૨૦ અને તે દિવસે એમ યથો કે, ઇસ્ત્રાએલનો શેષ
તથા યાફૂનના ઘરના બચેલા, તેઓને મારનારા પર
ફરીથી કઠી બરોસો નહિ રાખશે; પણ યહોવાહ જે
ઇસ્ત્રાએલનો પવિત્ર, તે ધર તેઓ સ્વતંત્રતાથી બરોસો
રાખશે. ૨૧ શેષ, યાફૂનનો શેષ, પરાક્રમી દેવની પાસે
પાછો આવશે. ૨૨ કેમકે હે ઇસ્ત્રાએલ, જે કે તારા
લોક સમુદ્રની રેતી જેટલા હોય, તો પણ તેમાંનો
શેષ પાછો આવશે; ન્યાયી પણાથી બરેલો વિનાશ
કરાવવામાં આવ્યો છે. ૨૩ કેમકે પ્રભુ સેન્થોનો
યહોવાહ તમામ દેશ મધ્યે વિનાશ, હા, કરાવેલો
વિનાશ કરનાર છે.

૨૪ માટે પ્રભુ, સેન્થોનો યહોવાહ એવું કહે છે, હે
સિથોનમાં રહેનારા મારા લોક, આશ્ચર્યથી ન
ખેડો; તે તો હકીકત તને મારશે, ને પોતાની સોદી
વારા પર મિસરની રીત સુબળ ઉત્તમશે. ૨૫ કેમકે
થોડી મુદતમાં કેવળ સમાપ્ત થશે, ને તેઓનો વિનાશ
કરવામાં મારો શેષ પૂરો થશે. ૨૬ અને ચોરેબ ખડક
પર મિઠાનને માંદો, તે રીતે સેન્થોનો યહોવાહ
તેની સામે આફતો ઉત્તરશે; ને તેની સોદી સમુદ્ર
પર આવશે, ને મિસરની રીત પ્રમાણે તે તેને ઉત્ત-
મશે. ૨૭ અને તે દિવસે એમ યથો કે, તેનો ભાર
તારી ખાંધ પરથી, ને તેની ઝુસરી તારી ગરદન પરથી
ઉતારવામાં આવશે; ને પુછિને લીધે ઝુસરી નારા
પામશે.

૨૮ તે આયાષ પહોંચ્યો છે, તે મિઝોનમાં થઈને
જાય છે, મિખ્માશમાં પોતાનો સામાન રાખી મૂકે
છે. ૨૯ તેઓ ખીજ પાર આવ્યા છે, ગેબામાં તેઓએ
ઉતારો કાપ્યો છે, રામાહ થરથરે છે, શાડલનું નિબ-
બાદ તાડાવાસ કરે છે. ૩૦ હે નાહ્લીમની રીહરી,
દાંક માર; હે લાહ્યાહ, કાન કે; આનાથાથ તેને
જવાબ દે. ૩૧ માદમેનાદ નાસી બચ છે, ગેબીમના
રહેવાલીઓ પોતાનાને દોડાવે છે, ૩૨ આજે તે
નોનમાં મુકામ કરશે, ને સિથોનની રીહરીના પર્વ,

યરશાલેમના કુંગરની સામે તે પોતાનો હાથ હલાવશે.

૩૩ જુઓ, પ્રભુ સેન્થોનો યહોવાહ હાળીઓને
ત્રાસદાયક રીતે સોરી નાખશે, ને કદમાં જે મોટાં
તેઓ પાડી નખારો, ને જે ઉચ્ચ તેઓ નીચાં કરાશે.
૩૪ અને તે વનની કાંઠાઓને લોદાથી કાપી નાખશે, ને
લખાનોન બળવાનથી પટશે.

૧૧ અને યિરાહના કુંકામાંથી કૃષ્ણો નિકળશે.
૧૨ ને તેની જડમાંથી ઉગતી એક હાળી સફળ
થશે. ૧૩ અને યહોવાહનો આત્મા, સુસુજિં તથા સમ-
જનો આત્મા, સલાહ તથા પરાક્રમનો આત્મા, જ્ઞાન
તથા યહોવાહના લયનો આત્મા તેના પર રહેશે.
૧૪ અને તે યહોવાહના લયમાં હર્ષારી; ને પોતાની
આંખના જેવા પ્રમાણે તે ધનસાફ નહિ કરશે, ને
પોતાના કાનના સાંભળ્યા પ્રમાણે તે ઠપકો નહિ
આપશે. ૧૫ પણ ન્યાયીપણાથી તે દરિદ્રીઓનો ધન-
સાફ કરશે, ને અપક્ષપાતથી તે પૃથ્વીના દીનોના
લાભમાં ઠપકો આપશે, ને પોતાના મ્હોતની સોદીથી
તે પૃથ્વીને ગરશે, ને પોતાના મ્હોતના શ્વાસથી તે
હુષ્ટીને મારી નાખશે. ૧૬ અને ન્યાયીપણું તેનો કમર-
પટો, ને વિશ્વાસુપણું તેની કંડોના પટો થશે. ૧૭ અને
વર તથા હલવાન સાથે રહેશે, ને ચિત્તા લવારા પાસે
સુશે, ને વાહરું તથા સિંહ તથા માતેલાં દોર એકઠાં
રહેશે; ને નાનું છાકરું તેઓને દોરશે. ૧૮ અને ગાય
તથા રીંછ ગરશે; તેઓનાં બચ્ચાં એકઠાં સુશે, ને
સિંહ દોરની પેઠે કડબ ખાશે; ૧૯ ને ધાવણું બાળક
સાપના દર પર રમશે, ને ધાવણું છોડાવેલું છાકરું
નામના રાફડા ઉપર પોતાનો હાથ મેલશે. ૨૦ મારા
તમામ પવિત્ર પર્વતમાં તેઓ ઉપદ્રવ કરશે નહિ, ને
વિનાશ કરશે નહિ; કેમકે પાણી સમુદ્રને ઢાંકે છે, તે
પ્રમાણે યહોવાહના જ્ઞાનથી પૃથ્વી બરપૂર થશે.

૨૧ અને તે દિવસે એમ યથો કે, યિરાહનું જે થક
લોકોને માટે ધ્વજ છે, તેની પાસે આવવાને
વિદેશીઓ શોધ કરે, ને તેનું રહેઠાણ ગૌરવી થશે.

૨૨ અને તે દિવસે એમ યથો કે, પ્રભુ પોતાના,
લોકના શેષને મેળવવાને માટે, એટલે જેઓ બાકી રહે
તેઓને, આશ્ચર્યમાંથી, તથા મિસરમાંથી, તથા પાર્થો-
સમાંથી, તથા ફરમાંથી, તથા એલામમાંથી, તથા
શિનઆરમાંથી, તથા દમાયમાંથી, તથા સમુદ્રના
રાપુઓમાંથી મેળવવાને માટે ફરી ખીજવાર પોતાનો
હાથ લાગે કરશે. ૨૩ અને વિદેશીઓને માટે તે ધ્વજ

હયી કરશે, ને ઇસ્રાએલના કાઠી મૂકાએલાઓને એકઠા કરશે, ને યહુદાહના વેરાએલાઓને પૃથ્વીની ચારે દિશાથી ભેગા કરશે. ૧૭ વળી એકાદમની અદેખાઈ મંદ્રી જશે, ને યહુદાહને પજવનારા નાખૂદ કરશે; એકાદમ યહુદાહની અદેખાઈ નહિ કરશે, ને યહુદાહ એકાદમને નહિ પજવશે. ૧૪ અને તેઓ ઉડીને પશ્ચિમમાં પવિસ્તીઓની ખાંધે ઉતરી પડશે, તેઓ એકઠા થઈને પૂર્વના પુત્રોને લૂટશે, તેઓ અદેખા તથા મેચાઓ પર પોતાના હાથ નાખશે, ને આગેમનપુત્રો તેઓના હુકમ માથે ચડાવશે. ૧૫ અને યહોવાહ મિસરના સમુદ્રની જીભને નષ્ટ કરશે, ને પોતાના ઉના પવન યજી તે નદી પર પોતાનો હાથ હલાવશે; ને તેને મારીને સાત નાળા કરશે, ને લોકો ભેડા પહેરીને પાર જશે. ૧૬ અને તેના લોકોને જે શેષ રહેશે તેને સાર આશશૂરમાંથી, જેમ ઇસ્રાએલને સાર તેના મિસર માથી ઉપર આવવાના દિવસમાં હતી, તેમ સડક યશે.

૧૨ અને તે દિવસે હું કહેશે, હે યહોવાહ, હું તારી ઉપકારરત્નિ કરીશ, કેમકે ભે કે વ મારા પર કેપાયમાન થયો હતો, તોપણ તારો રોષ સખી ગયો છે, ને હું મને દિવાસો દે છે. ૨ જુઓ, ઇશ્વર માર તારણ છે, હું બેસાસો રાખીશ, ને બીચ નહિ; કેમકે યાહ યહોવાહ માર સામર્થ્ય તથા માર સ્તોત્ર છે, ને તે માર તારણ થયો છે. ૩ તે માટે તમે આનંદ સહિત તારણના ઝરાઓમાંથી પાણી ભરશો. ૪ અને તે દિવસે તમે કહેશો, યહોવાહની ઉપકારરત્નિ કરો, તેનું નામ લઈને હાંક મારો; લોકો મધ્યે તેના કૃત્યો ભરે કરશે, તેનું નામ પ્રુવદ થયું છે એવું યાદ કરાવો. ૫ યહોવાહના સ્તોત્ર આવો, કેમકે તેણે ઉત્તમ કામો કર્યા છે, એ આખી પૃથ્વીમાં જાણ્યો. ૬ હે સિયોનના રહેનારી, હાંક મારીને પોકાર, કેમકે ઇસ્રાએલના પવિત્ર તારા મધ્યે મેટા છે.

૧૩ ખાખેલુ વિષેની દેવવાણી કે જે આમેસના પુત્ર યશાયાહને સદર્શનમાં પ્રાપ્ત થઈ. ૨ ઉપાડા પર્વત પર જ્વળ હયી કરો, તેઓને મેટા સાહે હાંક મારો; હાથના ઇસારા કરો કે તેઓ અખી-રૈની ભાગ્યોમાં પેસે. ૩ મારા અર્પણ થએલાઓને આજ્ઞા આપી છે; મે મારા પરાક્રમીઓને પણ, એટલે મારો અર્ચક વડાઈ કરનારાઓને, મારા રોષને લીધે બાળ્યા છે. ૪ યહુદા લોકો હોય તેવો પર્વતોમાં કંઠેના હોકારો! એકઠા થએલા વિદેશીઓનાં રાજ્યોના

બુદ્ધિઓ ઘોષાટ! સેન્યોનો યહોવાહ લગાડને માટે સેન્યોનો બુદ્ધ રથે છે. ૫ તેઓ દૂર દેશથી, આકારને છેડેથી આવે છે; યહોવાહ તથા તેના કૅપનાં રાજ્યો, આખા દેશનો વિનાશ કરવા આવે છે. ૬ વિલાપ કરો, કેમકે યહોવાહનો દિવસ પાસે છે, તે સર્વસમર્થ પાસેથી સદાશયે આવશે. ૭ તે માટે સર્વ હાથ ઢીલા પડશે, ને સર્વ માણસના હૃદય પિગળી જશે; ૮ ને તેઓ ગ્રહણશે, ખીરા તથા વેદના તેઓ પર આવી પડશે, જાણનારીની પેઠે તેઓ કશી, એક બીજા વિષે તેઓ અચરત પામશે, તેઓના મુખ જ્વાળાના મુખ જેવા થશે. ૯ જુઓ, યહોવાહનો દિવસ આવે છે; તે હુ.ખદાયક, કોપ તથા જુરસાદાર રોષ મુહૂર્ત દેશને ઉગડ કરવા ને એમાંથી એના પાપીઓનો વિનાશ કરવા માટે આવે છે. ૧૦ કેમકે આકારના તારાઓ તથા તેના નક્ષત્રો પોતાનું અજવાળુ આપશે નહિ. સૂર્ય નિકળી આવતાજ અધકારો, ને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાશ પાડશે નહિ. ૧૧ અને હું જગતને ભુંડાડને લીધે, તથા દુષ્ટોને તેઓના અપરાધને લીધે ભેદ લઈના, ને હું અવિષ્ઠાનું અભિમાન સમાપ્ત કરીશ, ને બળાતકારીઓને ગર્વ ઉતારીશ. ૧૨ અને આદમીની ચોખ્ખા સોના કરતાં, ને માણસની ઓશીરના સોના કરતા હું અજત કરીશ. ૧૩ તે માટે, હું આકારોને હલાવીશ, ને પૃથ્વી ડગમગીને પોતાની જગ્યાથી ખસેડાશે, સેન્યોના યહોવાહના કોપથી, ને તેના બળતા રોષને દિવસે [એમ થશે]. ૧૪ અને એમ થશે કે, નસાડેલા છોકરાની પેઠે, ને જે ઘેટાને કાંઈ ભેગા કરનાર નથી તેમની પેઠે, તેઓ પોતાપોતાના લોકની પાસે વળશે, ને પોતાપોતાના દેશમાં નાસશે. ૧૫ સર્વ જડેલા વિધારો, ને સર્વ પકડાયેલા તરવારથી પડશે. ૧૬ અને તેમની દૃષ્ટિ આગળ તેમનાં છકરાં પણ અક્ષાળાશે, તેમનાં ધરો લૂટાશે, ને તેમની બાય-ડીઓની આગળ લેવાશે. ૧૭ જુઓ, હું માદીઓને તેમની સામે ઉશ્કેરીશ, કે જેઓ કૃપાને જાણકારો નહિ, ને સોનાથી રીઝશે નહિ. ૧૮ અને ધનુષ્યો જુવાનોને કુહડે કુહડા કરી નાખશે; ને ગર્જનાના કળ પર તેઓ ક્યા નહિ રાખશે; તેમની દૃષ્ટિમાં બાળકો કૃપા પામશે નહિ. ૧૯ અને ખાખેલ જે રાજ્યોનું ગારવ, કારદીઓના ગર્વની શોભા, તે સહોમ તથા ગમેરાહ જેઓને ઇશ્વરે પાયમાલ કરી નાખ્યાં તેઓના જેલુ થશે. ૨૦ તેમાં વસ્તી કદી થશે નહ; ને તેમાં વાસો પેદી દર પેદી કરાશે નહિ, ને અરબ

પોતાને તથા ત્યા તાણ્યે નહિ ને ભરવાટા પોતાના ટોળાને ત્યા બેસાડશે નહિ ૨૧ પણ ત્યા જમલી જનાવર બેસશે, ને તેઓના પર પુત્રડોથી ભરપૂર થશે, ને ત્યા શહામુઝ રહેશે, ને ત્યા રાત્રી બકરા ફરશે ૨૨ અને વડો તેઓની હવેલીઓમા, ને શિયાળો તેઓના મુખદાયક મેહેલોમા પોકારશે, ને તેને વખત પાસે આવે છે, ને તેના દિવસ ધણી થશે નહિ

૧૪ કેમકે યહોવાહુ યાફૂબ પર દયા કરશે, ને ફરીથી ઇસ્રાએલને પચાડ કરશે, ને તેઓની પોતાની ભૂમિમા તેઓને વસાવશે, ને પરદેશીઓ તેઓની સાથે જોડાશે, ને તેઓ યાફૂબના ધરનાની સાથે મળી રહેશે ૨ અને લોકો તેમને લઇને તેમના ઠેકાણામા તેમને આણશે, ને યહોવાહુની ભૂમિમા ઇસ્રાએલના ધરના તેઓને દાસ તથા દાસી તરીકે રાખશે, ને તેમને બદીવાન કરનારાઓને તેઓ બદીવાન કરી લેશે, ને તેમના પર જીલમ કરનારાઓ પર તેઓ અધિકાર કરશે

૩ અને એમ થશે કે, યહોવાહ તને તારા કષ્ટથી, તથા તારા બહારાટથી, તથા જે સખત વૈત્ત તારી પાસે કરાવવામા આવ્યું તેથી વિશામો આપશે, ૪ તે દિવસે તું બાબેલના રાજા વિષે આ દૃષ્ટાવચન ઉચ્ચારીને કહેશે, જીલમગાર કેવો શાત પડ્યા! જુરસાદાર કેવો શાત પડ્યો છે! ૫ યહોવાહે દુષ્ટની સોદી, અધિ કારીઓની છડી ભાગી છે ૬ કે જે રાખમા લોકોને નિરંતર મારતી, ને કોષમા નિરંકુશ સતાવણીથી દેશ ભલિઓ પર અમલ કરતી ૭ આખી પૃથ્વી વિશામો પામીને શાત થએ રી છે, તેઓ હર્ષનાદ કરવા માટે છે ૮ હા, દેવદારો, તથા હજારોનાં એરેન્જમેન્ટ તારે લીધે આનંદ કરે છે, ૯ તું સુખ ગ્યો ત્યારથી કોષ કઠિ ચારે અમારી સામે ચડી આવ્યો નથી ૧૦ હજારોમા રોઆલ તારે લીધે, તારા આવતામાજ, તને મળવા સાથે ટળવળે છે, તે તારે લીધે મુએલાના આમાઓને, પૃથ્વીના સર્વ મુખ્યોને ભટ્ટ કરે છે, તેણે વિદેશોના સર્વ રાજાઓને તેમના રાજ્યાસનો પરથી હટાડ્યા છે ૧૧ તેઓ સર્વ ઉત્તર દેશ તને કહેશે, તું પણ અમારા જેવો નબળો થયો છે? શું, તું અમારા સરખો થયો છે? ૧૨ તારા અર્ધને તથા તારી વીણા ઓના સાદને રોઆલ સુધી ઉતારી દીધા છે, તારી હેઠળ અળસિયા પાયરેલા છે, ને ફૂમિ તને ઢાંકે છે ૧૩ તે જોન્સવી તારા, પ્રમાતના પુત્ર, તું આકાશથી કેમ પડ્યો છે! ૧૪ ભલિઓને નીચે પાડનાર તું પૃથ્વી

સરસો કેમ કાપી નખાયો છે! ૧૫ ને તે તારા દદયમા કહ્યું હતું, હુ આકાશો પર ચઢીશ, ને હુ દેવના તારાઓ કરતાં માત્ર રાજ્યાસન ઉપર રાખીશ ને હુ છેક ઉત્તરના છેડામા, સમાપર્વત પર બેસીશ ૧૬ હું આબલાના ઉચ્ચરથાન પર ચઢીશ, હુ પોતાને પરતપાની બરાબર કરીશ ૧૭ તોપણ તું રોઆલ સુધી, ઘોરના હડાણમા નીચે પાડવામા આવશે ૧૮ જેઓ તને ઢેરો તેઓ તને નિહાળશે, તેઓ તારે વિષે વિચાર કરશે, જે માણસે પૃથ્વીને ધધરાવી હતી, જેણે રાજ્યોને હલાવ્યા હતા, ૧૯ જેણે જગત અરણ્ય જેવું કીધું હતું, ને એના નગરોને પાયમાલ કર્યા હતા, જેણે એના બંદીવાનોને ઘેર જવાને છુટા ન કીધા, તે શું આ છે? ૨૦ દેશોના સર્વ રાજાઓ તો બધા પોતપોતાના ધરમા જોરવે સુતેલા છે ૨૧ પરંતુ તું જેઓ તરવારથી વિધાઈને મારી નખાએલા ને ઘોરના પત્થરો મઠ્યે ઉતરી જનારા છે તેઓથી વેશિત થઈને અમગળ ડાળીની પેઠે તારી પોતાની બચરથી દૂર દેડી દેવાએલો છે, તું ખુદાયલા મુડા જેવાજ છે ૨૨ તું તેમની સાથે દંડ વવામા જોડાશે નહિ, કેમકે તે પોતાના દેસાને નાશ કીધો છે, પોતાના લોકને કતલ કીધો છે, બહુ કર નાશઓના સતાનતુ નામ સર્વકાળ સુધી લેવાશે નહિ ૨૩ તેના દીકરાઓને તારા તેમના બાપોના અન્યાયને લીધે વધરથાન સિદ્ધ કરો, રખેને તેઓ ઉઠે, ને પૃથ્વીનું વતન પામે, ને જગતનું તળ નગરોથી ભરપૂર કરે ૨૪ વળી સેન્યાનો યહોવાહ કહે છે, હુ તેઓની સામે ઉઠીશ, ને બાબેલથી નામ તથા રોષ, ને સતાન તથા વધ કાપી નાખીશ, યહોવાહનું વચન એવું છે ૨૫ અને હુ તેને સાહુડીનું વતન, તથા પાણીના ખાખો ત્રિયા કરી નાખીશ, ને નાશના ઝાડુથી તેને ઝાડી કાઢીશ, સેન્યાનો યહોવાહનું વચન એવું છે

૨૬ સેન્યાનો યહોવાહે સમ ખાઈને કહ્યું છે, નિશ્ચય જે પ્રમાણે મેં ધારણા કીધી છે તેવું થશે, ને મેં જે મનસુખો કર્યા છે તે રિયર રહેશે ૨૭ એટલે મારા દેશમા હુ આરશુરના કકડેકકડા કરીશ, ને મારા પર્વતો પર હુ તેને ખુદી નાખીશ, તે વખતે એની ખુસરી તેઓ પરથી નિકળી જશે, ને એનો ભાર તેઓની ખાંધ પરથી ઉતારવામા આવશે ૨૮ જ મનસુખો આખી પૃથ્વી વિષે કરેલો છે તે એ છે, ને જેદાય સર્વ દેશો સામે ઉઠામોલો છે તે એ છે ૨૯ કેમકે સેન્યાનો

- યહોવાહે યોજના કીધી છે તે કાણુ રદ કરો? ને તેના હાથ ઊગામેલા છે તે કાણુ પાછો ફેરવો?

૨૮ આહાઝ રાજાના મરણ સાથે આ દેવવાણી યથા

રહે સર્વ પલેરોય, જે છઠ્ઠીએ તને માર્યો તે ભાંગી ગયું છે, એ માટે તું ન હરખાઈશ; કેમકે સાપના મૂળમાંથી નાગ નિકળશે, ને તેનું કળ ઉડતો આગીઆ સર્પ થશે. ૨૯ અને દીનેના ન્યેઠ અત્ર ખાશે, ને ફરિદ્દી નિર્ભયતાથી સુરો; ને હું તારા મૂળને કુકાળથી મારી નાખીશ, ને તારો શેષ કતલ કરવામાં આવશે. ૩૧ હે ભાગળ, વિલાપ કર; હે નગર, ખૂમ પાડ; હે પલેરોય, તું પૂરા પિગળી ગયા છે; કેમકે ઉત્તર તરફથી કુમાડો આવે છે, ને તેના સૈન્યમાં કોઈ પાછળ પડનાર નથી. ૩૨ તો દેશના એલચીએને કેવો ઉત્તર આવશે? એ કે યહોવાહે સિયોનનો પાયા નાખેલો છે, ને તેના લોકમાંના દુઃખિતો એના આશ્રયમાં આવી રહેશે.

૧૫ મોઆબ વિષે દેવવાણી.

કેમકે રાત્રે આર-મોઆબ ઉજડ થયું છે, નષ્ટ થયું છે; કેમકે રાત્રે કીર-મોઆબ ઉજડ થયું છે, નષ્ટ થયું છે. ૨ તે બાઇય તથા દીબોનમાં, ઉચ્ચરથાનો પર રડવાને ચઢી ગયું છે; નબો તથા મેદબા પર મોઆબ વિલાપ કરે છે, તેઓનાં સર્વ માયાં ઓડાવેલાં ને સર્વ દાઢી મુંડેલી છે. ૩ તેની ગલીઓમાં તેઓ તાટ પહેરે છે, તેઓનાં ધાબાંઓ પર તથા તેઓનાં ચૌરાં-ઓમાં તેઓ સર્વ પોક મૂખને ખૂબ રડે છે. ૪ વળી હેરમોન તથા એલઆલેહ પોકપોક રડે છે; ચાહાસ સુધી તેમનો સાદ સબળાય છે, તે માટે મોઆબના હથિયારબધ પુરૂષો બૂમખૂમ પાડે છે, તેમાં તેનું હૃદય કોમ પામે છે. ૫ મારૂ હૃદય મોઆબને લીધે પોક મૂકે છે, તેમાંથી નારેલા સોઆર સુધી, એગ્લાય-રાલીરીયાહ સુધી [હોડે છે], કેમકે લહીયના ચડાવ પર યહને તેઓ રડતા રડતા જાય છે, કેમકે હોરોના-ચિમને માર્ગે તેઓ વિનાશની બૂમ પાડે છે. ૬ કેમકે નિઝીમનાં જળારોય અરબ્ય તુલ્ય યાય છે; કેમકે પાસ સુકાયું છે, તુલુ સમાપ્ત થયું છે, લિલોતરી નથી. ૭ તે માટે તેઓએ જે પુષ્કળતા મેળવી છે, ને જે રાખી મૂકેલું છે, તે તેઓ વેલાવાળા નાળાને પાર લઇ જશે. ૮ કેમકે પોહાર મોઆબની સીમની આસપાસ ફરી વળ્યા છે, એગ્લાયમ સુધી તેનો વિલાપ, ને બચ્ચર-એલીમ સુધી તેનો વિલાપ પહોંચ્યો છે. ૯ કેમકે દીબોનનાં પાણી રક્તથી બારપૂર છે; કેમકે હું દીબોન

પર વધારે આણીશ, મોઆબના બચેલા પર તથા બૂમિના શેષ પર સિંહ [આણીશ].

૧૬ દેશના અમલદારને સાર અરથ બહીના સેલાથી, સિયોનની દીકરીના પવંતની પાસે હલવાન મોકલેલો. ૨ અને એમ થશે કે, મોઆબની દીકરી ભટકતાં પક્ષી જેવી, વેરાઇ ગયેલા માળાના જેવી આનોનના આવારોઓ પર થશે. ૩ સલાહ આપો, ઇનસાફ કરો, બર બપોરે તારી છાયા રાતના જેવી કરે, કાઢી મુકેલાએને સતાડ, ભટકનારાં વિષે ખબર ન આપ. ૪ મોઆબના કાઢી મુકેલાઓ તારી પાસે રહે, તું તેઓને સાર વિનાશ કરનારના મુખથી સતાવાની જગ્યા યા; કેમકે જુલમ કરનારનો અંત આવ્યો છે, લૂટલુ બધ થયું છે, ખુંદી નાખનારા દેશ-માથી નષ્ટ થયા છે. ૫ અને રાજ્યાસન દુષપાથી રથા-પિત થશે, ને દાઉદના માંડવામાં એક તે પર સત્ય-તાથી ખિરાજશે; ન્યાયાધીશ, ને ઇનસાફના રોધક, ને ન્યાય કરવામાં ચપળ, એવો તે થશે.

૬ અને મોઆબના ગર્વ વિષે સાંભળ્યું છે કે તે અતિ ગર્વિષ્ઠ છે; હા, તેના અશિમાન, તથા તેના અહંકાર, તથા તેના કોષ વિષે [અને સાંભળ્યું છે]; પરંતુ તેની વડાઇ વ્યર્થ છે. ૭ તે માટે મોઆબ મોઆબને લીધે વિલાપ કરશે, તેમાંનાં ફરેક વિલાપ કરશે; ધણો માર ખાઇને કીર-હરેસેયની સૂચી દ્રાક્ષની બાડીએને લીધે તમે રોકા કરો; ૮ કેમકે હેરમોનનાં ખેતરો કસ વગરના થઇ ગયા છે, સિખ્માહનો જે દ્રાક્ષ-વેલો, તેની ઉત્તમ કલમો વિદેશીઓના અધિપતિ-એએ તોડી નાખી છે; તેઓ યાઝેર સુધી પહોંચતી, અરબ્યમાં તેઓ ફેલાવો ખામતી, તેની ડાળી પસરી જતી, તેઓ સમુદ્રને પાર જતી. ૯ તે માટે યાઝેરના રૂદનથી હું સિખ્માહના દ્રાક્ષવેલાને લીધે રડીશ; હે હેરમોન તથા એલઆલેહ, હું તને મારાં આંસુઓથી સિંચીશ, કેમકે તારાં ઉન્દાગાનાં કળ પર તથા તારી ફસલ પર [લડાઇનો] હોહારો પડ્યો છે. ૧૦ અને કળવંત ખેતરમાંથી આનંદ તથા હર્વ જવા રહ્યો છે; ને દ્રાક્ષવાડીઓમાં ગીત ગવાશે નહિ, ને હર્વનાદ કરારો નહિ, ને રસ કુડોમાં કોઈ ખુંદનાર દ્રાક્ષરસ કાઢશે નહિ; ને [હર્વનો] હોહારો બંધ થીધો છે. ૧૧ તે માટે મારૂ અંતઃકરણ મોઆબને લીધે વીણાની પેટ વાગે છે, ને કીર હેરેસને લીધે મારાં આંતરડાં [કળે છે]. ૧૨ અને એમ થશે કે, મોઆબ દેખારો, ને ઉચ્ચરથાનો પર યાજી જશે, ત્યારે તે પોતાના

પવિત્રસ્થાનમાં પ્રાર્થના કરવા સાડ પેસરો, ને તેનાથી કાંઈ યજ્ઞ શકરો નહિ.

૧૨ યજ્ઞવાલ્કે જે વાત મોઆબ વિષે અગાઉથી કહી હતી તે એ છે. ૧૪ અને હમણાં યજ્ઞવાલ્કે આ પ્રમાણે કહ્યું છે, રાખેલા આરતના જે વર્ષ એવાં ત્રણ વર્ષની અંદર મોઆબનું ઝોરવ, તેના તમામ મોઝા સમુદાય સુધ્ધા, હુચ્છ મનારો, ને રોષ બહુ થોડો તથા કંઈ વિસ્માદ વચરનો રહેશે.

૧૭ દમસ્ક વિષે દેવવાણી

જુઓ, દમસ્ક નગર નહિ કહેવાય, એવું યજ્ઞ નરો, ને તે ખડિયેરનો ઢગલો થશે. ૨ અરોએરનાં નગર તલેલાં છે; તેઓ ટોળાને સાડ યરો, કે જેઓ બેસરો, ને કોઈ બીવડાવશે નહિ. ૩ અને એકાદમ-માંથી આશ્રો, ને દમસ્કમાંથી રાજ્ય જતાં રહેશે, ને અરામનો શેષ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોના ઝોરવ સરખો થશે, સેન્યોના યજ્ઞવાલ્કનું વચન એવું છે.

૪ અને તે દિવસે એમ થશે કે, યાફુબનું ઝોરવ કમી થશે, ને તેના શરીરની પુષ્ટતા દુબળી કરશે. ૫ અને કાપનાર ઉગતા સાંકાને એકલા કરી હાથેથી કણસલાં કાપે છે, તે પ્રમાણે થશે; ને રફાઇમના નીચાણમાં કોઈ કણસલાં લીધી લે છે તે પ્રમાણે થશે. ૬ પશુ ભેટરફા સુદાય છે, તે પ્રમાણે તેમાં કંઈ વાણુવાનું ખાઈ રહેશે; ટાચની ડાળીને છેડે બે ત્રણ ફળ, ફળઝારની ડાળીઓમાં ચાર પાંચ ફળ [શી જરો], ઇસ્ત્રાએલના દેવ યજ્ઞવાલ્કનું વચન એવું છે. ૭ તે દિવસે માણસ પોતાના કરોળી તરફ વાળી રહેશે, ને તેની આખ ઇસ્ત્રાએલના પવિત્રની ભણી જશે. ૮ અને પોતાના હાથની બનાવેલી જે વેદીઓ તેઓની ભણી તે જોરો નહિ; ને પોતાની આગળાઓએ જે ક્યું, તેને, એટલે અથોરીમ મુત્તિઓને, ને સુયં મુત્તિઓને તે નિહાળશે નહિ. ૯ તે દિવસે તેનાં મોરચાબધ નગરો વનમાંની તથા પર્વતના શિખર પરની તલેલી જગ્યાઓ જેવાં થશે, કે જેઓ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની સંખ્યુપથી તબલવી હતી; ને તે ૮૦૪ યજ્ઞ નરો. ૧૦ કેમકે તું પોતાના વારસુના દેવને વિસર્યો છે, ને પોતાના ગદના ખડકનું સ્મરણ નથી કીધું; તે માટે તું હુખદાયક રોપ રોપે છે, ને પાસી કલમ તેમાં મેળવે છે; ૧૧ તું રોપે છે તેજ દિવસે તેની વાડ કરે છે, ને સવારમાં તારાં બીજ ખિલી નિકળે એવું કરે છે; રોષ તથા અતિશય દુઃખને દિવસે ફસલનો ઢગલો થશે.

૧૨ અરે, ઘણા લોકોનો સમુદાય! સમુદ્રની ગર્ભ-નાની પેઠે તેઓ ગર્ભ છે; વળી લોકોનો ઘોંઘાટ! તેઓ જળમાં પાણીના ઘોંઘાટની માફક હુધવાટો કરે છે ૧૩ લોકો ઘણા પાણીના ઘોંઘાટની પેઠે હુધવાટો કરશે; ને તે તેઓને ધમકાવશે, ને તેઓ દૂર નાસી જશે, ને વાણુની સામે પર્વતના ફોતરાની પેઠે, ને વડો-બિયાની આગળ ઉડતી ધળની પેઠે તેઓને નસાડવામાં આવશે. ૧૪ અને સધ્યાકાળે, જુઓ, બય; ને સવાર થયા અગાઉ તેઓ નષ્ટ થશે. અમારા લૂટનારોને હિરસો, ને અમારી સંપત્તિનું હરણ કરનારનો કાળ એ છે.

૧૮ અરે ફરાની નદીઓને પેલે પારના, પાંખોના ફફડાટવાળા, દેશ! ૧ અને સમુદ્રવાટે પાણીની સપાટી પર સરકતના વહાણોમાં એલચીઓને મોકલે છે; વેગવાન કાસરો, તમે ઉચી તથા સુવાળી પ્રભ પાસે, પ્રથમથીજ બિહામણી એવી પ્રભ પાસે, સમર્થ ને ખુદી નાખનાર પ્રભ જેનો દેશ નદીઓથી વિલાગેલો છે, તેની પાસે જઓ. ૨ જે જગતના સર્વ રહેવાસી ને પૃથ્વી પર રહેનારાઓ, પર્વત પર ધ્વજ ઉચી કરાય ત્યારે જોએ, ને રણશિંગડું વાગે ત્યારે સાંજળજે. ૩ કેમકે યજ્ઞવાલ્કે મને એમ કહ્યું છે, હુ રવસ્થ રહીશ, ને મારા રહેઠાણુમાંથી જોતો રહીશ; તડકાના તેજરવી તાપ જેવા, કાપણીની ગરમીમાં ધુમરના વાદળા જેવા રહીશ. ૪ કેમકે કાપણી અગાઉ ત્યારે પૂલ બધાઇને તેની કાંચી દ્રાક્ષ થાય છે, ત્યારે તે પારિયાથી ડાંખળી-ઓને કાપી નાખશે, ને ડાળીઓને કાપીને લઇ જશે. ૫ તેઓ એકમ પર્વતોનાં જગલી પક્ષીઓને વારસે ને પૃથ્વીનાં પશુઓને વારસે સુચી દેવામાં આવશે, ને જગલી પક્ષી તે ઉપર ઉડાણો કાઢશે, ને પૃથ્વીનાં સર્વ પશુ તે ઉપર શિયાળો કાઢશે. ૭ તે વેળાએ સેન્યોના યજ્ઞવાલ્કને સાડ ઉચી તથા સુવાળી પ્રભથી, પ્રથમથીજ બિહામણી, એવી પ્રભ પાસેથી, સમર્થ ને ખુદી નાખનાર પ્રભ જેનો દેશ નદીઓથી વિલાગેલો છે, તેની પાસેથી સેન્યોના યજ્ઞવાલ્કના નામનું સ્થાનક ને સિધોન પર્વત, તેને સાડ બેટ આણુવામાં આવશે.

૧૯ મિસર વિષે દેવવાણી.

જુઓ, યજ્ઞવાલ્ક વેગવાન વાદળા પર બેસીને મિસરમાં આવે છે; ને મિસરની મુત્તિઓ તેની સંખ્યુ વ્યાપ્ત થશે, ને મિસરનું હૃદય તે મધ્યે પિગળી જશે. ૨ અને હુ મિસરીઓને મિસરીઓની

સામા યવાને ઉશ્કેરીશ, ને પ્રત્યેક પોતાના બાકની સામે, ને પ્રત્યેક પોતાના પડોસી સામે, ને નગર નગરની સામે, રાજ્ય રાજ્યની સામે લડશે અને મિસરની દિગ્ગમત તે મધ્યેથી જતી રહેશે, ને તેની મસલત હુ રહ કરીશ, ને તેઓ મુર્તિઓની પાસે, તથા ઇલબીઓની પાસે, તથા બુવાઓની પાસે, તથા બદુગરોની પાસે જઈને ખબર કાઢશે અને હુ મિસરીઓને સખત ધણીના હાથમા સોંપી દઈશ, ને ફર રાખ તેઓ પર રાજ્ય કરશે, પ્રભુ જે સૈન્યોના યહોવાહ તેનું વચન એવું છે અને સમુદ્રનું પાણી ઓસરી જશે, ને નદીનું પાણી ઓછું થઈને સુકાઈ જશે અને નદીઓ ગંધ માંડશે, મિસરના કાસો ખાલી થઈને સુકાઈ જશે, ને ખરડો તથા કમળ ચિમળાઈ જશે. નીલને કાંઠે નીલને લગતા જે ખીડો, ને નીલ પાસે જે સર્વ વાવેતર તે સુકાઈને ઉડી જશે ને કંઈ નહિ રહેશે અને માછીઓ શોક કરશે, ને નીલમા ગલ નાખનાર સર્વ વિલાપ કરશે, ને પાણી ઉપર જળ નાખનારાઓ નિર્ગત થશે અને પાંજરા સજીન કામ કરનારા, તથા સુતરાઈ કાપડના વણનારા લજ્જિત થશે ૧૦ અને તેના પાયાના કુચેકુચા કરી નખારો, ને સર્વ મજૂરી કરનારાના મન શોકાવર થશે ૧૧ સોઆનના સરદાર કેવળ મૂર્ખ છે, ફારૂનના સૈન્યી જ્ઞાની મત્રીઓની સલાહ નિર્બુદ્ધ થઈ છે, તમે ફારૂન આજળ કેમ કહો છો કે, હું જ્ઞાનીઓનો પુત્ર, પુરાતન રાજ્યોનો પુત્ર છું? ૧૨ તો હવે તારા જ્ઞાનીઓ મ્હા છે? તેઓ તને ખબર આપે, ને સૈન્યોના યહોવાહે મિસર સખધી શો ઠરાવ કીધો છે, તે તેઓ જાણે ૧૩ સોઆનના સરદાર મૂર્ખ થયા છે, ને ફારૂન સરદારો છેલરાયા છે, તેના કુળોના જે સુપ્તો તેઓએ મિસરને બુલાવ્યો છે ૧૪ યહોવાહે તે મધ્યે આડાઈને આત્મા લેકર્યા છે, ને જેમ પિયેલો પોતાની ઓકમા લથડિયા ખાય છે તેમ તેઓએ મિસરને તેના સર્વ કામોમા બુલાવ્યો છે ૧૫ અને માથુ કે પુછહું, ટાંડની ડાળી કે સરકટ કરે, એવું કામ મિસરને માટે નહિ થશે

૧૬ તે દિવસે મિસર ખાયકી જેવો થશે, ને સૈન્યોના યહોવાહ તે પર હાથ હલાવે છે, તે દલાવ વાથી તે ધુજશે તથા ખંશે ૧૭ અને યહુદાઈનો દેશ મિસરને બિહામણો લાગશે, જે તેનું રમરમ કરશે તે સર્વ સૈન્યોના યહોવાહે તેની વિરૂદ્ધ જે ઠરાવ કીધો છે. તેને લીધે ધુજશે

૧૮ તે દિવસે મિસર દેશમા કનાની ભાષા બોલનારા, ને સૈન્યોના યહોવાહ પ્રત્યે સમ ખાનારા એવા પાત્ર નગર થશે, એક દેરેસ નગર કહેવાશે

૧૯ તે દિવસે મિસર દેશ મધ્યે યહોવાહના સન્માનને સાફ વેદી થશે, ને તેની સીમ ઉપર યહોવાહના રમરમને સાફ રતલ થશે ૨૦ અને તે મિસર દેશમા સૈન્યોના યહોવાહને સાફ ચિન્હરૂપ તથા સાર્વત્રિક થશે, કેમકે તેઓ જલમગારોને લીધે યહોવાહને હાક માંડશે ને તે તેઓને સાફ તારનાર તથા પરાક્રમી મોકલશે, ને તે તેઓને છોડાવશે ૨૧ અને યહોવાહ પોતાને મિસરને જણાવશે, ને મિસર યહોવાહને તે દિવસે જાણશે, ને યહો કરીને તથા ખાદ્યાપેણી કરીને તેઓ સેવા કરશે, ને યહોવાહને નામે માનતા લેશે, ને તેને પૂરી કરશે ૨૨ અને યહોવાહ માર્થા પછી સમુ કરવા સાથે મિસરને માંડશે, ને તેઓ યહોવાહની તરફ પાછા ફરશે, ને તે તેમની પ્રથના માનશે, ને તેમને સમા કરશે

૨૩ તે દિવસે મિસરથી આશશૂર સુધી સડક થશે, ને આશશૂર મિસરમા, ને મિસર આશશૂરમા જશે, ને મિસર આશશૂર સધાતે સેવા કરશે

૨૪ તે દિવસે મિસર તથા આશશૂર સાથે ઇસ્રાએલ એક ઝીળે થશે, તે પૃથ્વી મધ્યે આશીર્વાદરૂપ થઈ જશે ૨૫ કેમકે સૈન્યોના યહોવાહે આશીર્વાદ દઈને કહ્યું છે કે, મારા લોક જે મિસર તથા મારા હાથનું કામ જે આશશૂર, તથા મારૂ વતન જે ઇસ્રાએલ, તેઓ આશીર્વાદિત થાશે

૨૦ જે સાર્વે તાર્તાન, આશશૂરના રાજ સામોને મોકલ્યાથી, આરહોદ આવ્યો, ને આરહોદ ની સામે લડીને તેણે એને જીતી લીધું, ૨૧ તે જ વેળાએ યહોવાહ આગેસના દીકરા યશાયાહની હરતક આ પ્રમાણે બોલ્યો, જા, ને તારી કમર પરથી તાટ ઉતાર, ને તારા પગમાંથી તારા જોડા કાઢ અને તેમ કરીને તે ઉધાડે રીરે તથા ઉધાડે પગે ફરવા લાગ્યો ૨૨ અને યહોવાહે કહ્યું, મિસર તથા ફરો સખધી ત્રણ વર્ષ સુધી ચિન્હ તથા કૌતુકને અર્થે, મારો સેવક યશાયાહ જેમ શરીરે તથા પગે ઉધારો કર્યો છે, તેમ આશશૂરનો રાજ મિસરના ખડીવાનોને તથા ફરના પ્રવાસીઓને, જીવાન તથા વડેલોને, ઉધાડે શરીરે તથા પગે, ને ઉધાડે રહે, મિસરને લાજ લાગે એવી રીતે લઈ જશે ૨૩ ને ફર જે તેઓનું આશારપદ, ને

મિસર ને તેઓનું ગૌરવ તેઓને લીધે તેઓ ગભરા
ઇને લજવારો ૧ અને તે દિવસે આ કાઠાને રહેવાસી
હહેરો જીએ, આપણુ આસારપદ જેને ત્યાં આરશુ
રતા રાખી છુટકો પામવા આપણે સહાયતાને સાંર
દોડતા હતા તેની આ દશા છે, તો આપણે કેવી
રીતે બચીશું ?

૨૧ સમુદ્ર પાસેના અત્યથ વિષે દેવવાણી
નેગેબમા વાવટોળિયાના સુસવાટાની પેઠે
તે અત્યથમાધી, બિહામણા દેશમાધી, આવે છે
૧ કહીશું સદૃશન મારી આગળ દેખાય છે, ઠગ ઠગે
છે, ને લટારો લટે છે, હે એલામ, ચંદાઇ કર, હે
માદાય ઘેરો ધાલ, મેં તેના સર્વ નિશાસને બધ
કયા છે ૨ તે માટે મારી કમર દુબથી ભરપૂર છે,
જાણનારીની વેદના જેવી વેદના મારા પર આવી પડી
છે, હું એવા વળી ગયે કે સહજાતું નથી, એવા
ભયભિત થયો, કે જેવાતું નથી ૪ મારૂં દૃઢ વ્યાકૂળ
થયુ છે, ભયથી હુબીલી ગયા છું, સાંજનો આનંદિત
વખત મારે માટે ધુનરીની વેળા થયો છે ૫ તેઓ
મેજ તૈયાર કરે છે પેહેરેગીરોને ગોઠવે છે, ખાય છે,
પીએ છે, ઉઠા, સરદારો, દાલને તેલ ચોપરો ૬ કેમકે
પ્રભુએ મને એમ કહ્યું છે, ચાલ, ચોખીદારને ઉભો
રાખ, તે બે કંઠ જીએ તેની તે ખબર આવે ૭ અને
તે સ્વારી, એટલે બધે ગોઠવેલા સ્વારો, ગયેડાની
સ્વારી, ઉઠાની સ્વારી જીએ, ત્યારે ખૂબ ધ્યાનથી તે
કાન ધબને સાંભળે ૮ અને તેણે સિદ્ધની પેઠે પોઠાર્યું,
હે પ્રભુ, હું દિવસે નિરંતર પેહેરાના ખુરજ ઉપર ઉભો
છું ને આખી રાત હુ મારી ચોખી પર ઉભો રખાયો
છું. ૯ અને જીએ, મનુષ્યની સ્વારી, બધે ગોઠવેલા
સ્વારો આ આવે છે અને તેણે ઉત્તરવાળીને કહ્યું
બાબલ પડયુ છે, પડયુ છે, ને તેના દેવાની સર્વ
કોરેલી મુતિઓને તેણે લાગી નાખીને જમીનહોરત
કરી છે ૧૦ હે મારા પગરના, મારી ખજાના દાણા,
સે-ચોનાં ચઢેવાહ ને ઇસ્લાએલનો દેવ તેની પાસેથી
ને સાંભળ્યું, તે મેં તમને જણાવ્યું છે

૧૧ દુમાદ વિષે દેવવાણી

સેધરમા કોઇ મારી ભણી પોઠારે છે, રે ચોખીદાર,
રાત કેટલી ગધર રે ચોખીદાર, રાત કેટલી ગધ ?
૧૨ ચોખીદારે કહ્યું, સવાર થાય છે, ને રાત પસુ આવે
છે, ને તમારે પ્રજુટ હોય તો પ્રજો, ફરીને આવે

૧૨ અરબરયાન પર દેવવાણી

હે દદાનીઓના સધ, અરબરયાનમાના જગલમા
તમે ઉતરશો ૧૪ તરરયાની સામે તેઓ પાણી લાવ્યા
છે તેમા દેશના રહેવાસીઓ પોતાની રોટલી લઈને
નાઠેલાઓને સામા મળ્યા છે ૧૫ કાનણ કે તરવારોની
આગળથી નાગી તરવારોની આગળથી તાણેલા ધનુ
ધ્યની આગળથી ને યુદ્ધની પીઠા આગળથી તેઓ
નાહા ૧૬ કેમકે પ્રભુએ મને એમ કહ્યું છે, મનુરના
વર્ષ પ્રમાણે એક વર્ષની અદર, કેદારનું સર્વ ગૌરવ
જીવ રહેશે ૧૭ અને ધનુધ્યની સપ્તમાને રોષ, કેદાર
પુત્રોના પરાક્રમીઓ ચોડા યરો, કેમકે ઇસ્લાએલનો
દેવ ચઢેવાહ બાલ્યો છે

૨૨ દરીનના નીચણુ વિષે દેવવાણી

તને શું થયુ છે વાર કે તારામાના સધળા
ધાબા પર ચઢી ગયા છે ? ૨ અરે રોરબકારથી લરા
એલા તોફાની નગર, હરખાતા રોહેર, તારા મારેલા
તરવારથી મારેલા નથી, ને યુદ્ધમા મતણુ પામેલા
નથી ૩ તારા સર્વ અધિકારીઓ એકત્ર નાહા, તિરે
દાનેથી તેઓ બધાયા તારા ને સર્વ હાથ આવ્યા
તેઓ એકત્ર બધાયા, તેઓ આવે નાહા દતા ૪ તે
માટે મેં કહ્યું મારી તરફથી દરિ ફેરવો હુ ચોધાર
આસુએ રીસી, મારા લોકની કન્યાના વિનાશ વિષે
મને દિલાસો આપવા સાંર બ્રમ કરશો મા ૫ કેમકે
દરીનના નીચણુમા પ્રભુ સે-ચોના ચઢેવાહથી ચોઠ
લેલો ગડબડાટ તથા ખુદાખુદી, તથા ગુચવજીને
દિવસ છે, કેટલો નાસ કરવાનો ને પર્વતની તરફ
પોઠાર કરવાનો તે દિવસ છે ૬ અને એલામે પાયદળ
તથા સ્વારોની ડુકડીઓ સુધા ભાયો ઉચકી લીધો,
ને કારે દાલ ઉધારી કરી ૭ અને એમ થયુ કે, તારો
ઉત્તમ નીચણુ તોથી ભરાઇ ગયા દતા, ને સ્વારો
ભાગળ આગળ પેહેરો કરતા ઉભા રહ્યા દતા ૮ અને
તેણે ચઢાઈદનું આનંદાદન ઉતાયું, ને તે દિવસે તે
વનના ધરમાના સન્ન તપાસી જોયા ૯ અને તમે દાઉ
દના નમરની ફાટો જોઇ, કે તેઓ ઘણી યઇ છે, ને
તમે નીચલા તળાવનુ પાણી એકઠું કર્યું ૧૦ અને તમે
ચરશાલેમનાં ધરોને ગણી લીધા, ને કેટલે સમારવા
સાંર ધરોને પાડી નાખ્યા ૧૧ વળી તમે બે કેટાની
વચમા પુરાતન તળાવના પાણીને સાંર કૂડ કર્યો,
પરંતુ તમે [આ બધા]ના કતોની તરફ લક્ષ લગાડ્યુ
નહિ ને પુરાતન કાળમા નેણુ આ નમ્યુ તેને જોયા
નહિ ૧૨ વળી તે દિવસે પ્રભુ સે-ચોના ચઢેવાહે રડવા

સાર, તથા વિલાપ કરવા સાર, તથા સુંદારી સાર, તથા તાટ પહેરવા સાર બોલાવ્યા. ૧૩ પણ જુઓ, આનંદ ને હર્ષ, બળદ મારવાનું ને ઘેટાં કાપવાનું, મૂંસ ખાવાનું, દ્રાક્ષરસ પીવાનું ચાલે છે; આપણે ખાઈએ તથા પીએ, કેમકે કાલે મરીશું. ૧૪ અને મારા કાનોમાં સૈન્યોના યહોવાહે પોતાને પ્રગટ કરીને કહ્યું કે, ખરેખર આ અન્યાયનું પ્રાયશ્ચિત્ત તમારા મરણ સુધી નહિ કરાશે, પ્રભુ સૈન્યોના યહોવાહે એમ કહ્યું છે.

૧૫ પ્રભુ સૈન્યોના યહોવાહ એવું કહે છે, આ પ્રધાન રોબના જે રાજમેહેલનો કારભારી છે તેની પાસે ચાલ્યો જ; ૧૬ તારે અહીં થું છે? ને તારે અહીં કાણ છે, કે તો પોતાને સાર અહીં બળ ખોદી છે? પોતાની બળ ઉરે બોલે છે, ખડકમાં પોતાને સાર રહેકાણે કોતરે છે! ૧૭ જુઓ, યહોવાહ પરાક્રમીની પેઠે તેને જોરથી ફેંકી દેશે; હા, તે તને મજબૂત રીતે પકડી રાખશે. ૧૮ અશ્વિન તે તને લપેટી લપેટીને ઇઝાની પેઠે વિશાળ દેશમાં નાખી દેશે; ત્યાં તું મરીશ, ને ત્યાં, હે તારા ધણીના ધરના અપમાન, તારા ગૌરવી રશે જશે. ૧૯ અને હું તને તારી પદ્મીમાંથી હડસેલી કાઢીશ, ને તે તને તારી. જગ્યામાંથી પાડી નાખશે. ૨૦ અને તે દિવસે એમ થશે કે, હિલ્લજીયાદનો દીકરો, જે મારો સેવક એલ્યાજીમ, તેને હું બોલાવીશ. ૨૧ અને હું તેને તારું વસ્ત્ર પહેરાવીશ, ને તારો કમરબંધ તેની કમરે બાંધીશ, ને હું તેના હાથમાં તારો અધિકાર સોંપીશ, ને તે યશસાલેખના રહેવાસીઓ પ્રત્યે, તથા ચંદ્રહાલના ધરના પ્રત્યે ચિતા સમાન થશે. ૨૨ અને હું દાઉદના ધરની કુંડી તેની ખાંધ પર મૂકીશ; ને તે ઉઘાડશે, ને કોઈ બંધ કરનાર નહિ મળશે; ને તે બંધ કરશે ને કોઈ ઉઘાડનાર નહિ મળશે. ૨૩ અને હું તેને ખાત્રીવાળી જગ્યામાં ખુંદીની પેઠે ટોપી બેસાડીશ, ને તે પોતાના બાંધના ધરને અર્થે ગૌરવી આસન બેસાડશે. ૨૪ અને તેણે તેના બાપના ધરનું સર્વ ગૌરવ, કુટુંબ તથા પરિવાર, સર્વ નાનાં પાત્ર, ખાણાં જેવાં પાત્રથી તે સર્વ સિરોધ જેવાં પાત્ર સુધી તેના પર ઠાંગી રાખશે. ૨૫ સૈન્યોના યહોવાહનું એવું વચન છે કે, તે દિવસે ખાત્રીવાળી જગ્યામાં જે ખુંદી ટોપી બેસાડેલી હતી તે નિકળી આવશે, ને તે કપાલ જળને પડશે, ને તેના પર જે ભાર હતો તે નષ્ટ થશે, કેમકે યહોવાહ બોલ્યો છે.

૨૩ સૂર વિષેની દેવવાણી.
હે તાર્શીશનાં વહાણ, તમે વિલાપ કરો, કેમકે તે પાચમાલ થયું છે, એવું કે ધર નથી, પ્રવેશ કરવાનો માર્ગ નથી; એવી કિત્તીમ દેશથી આવતાં તેઓને ખબર મળે છે. ૨ હે બેટવાસીઓ, છાના રહો; જેને સમુદ્રને પાર જનારા સીદોનના બ્યાપારીઓએ ભરપૂર ક્રીધા [તે તું છાનો રહે] ૩ અને જળનિધિ પર શીહોરનું બીજ તથા નીલ નદીની ફસલ તેની આવક હતી, ને તે વિદેશીઓનો ખબર હતો. ૪ હે સીદોન, તું હલ્લિત થા; કેમકે સમુદ્રે, એટલે સમુદ્રના કિલ્લાએ આ પ્રમાણે કહ્યું છે, હું પ્રસવવેદના પામી નથી ને મેં જન્મ્યું નથી, ને મેં જીવાનેને ઉછેર્યા નથી; ને કન્યાઓને મોટી કરી નથી. ૫ મિસરમાં ખબર પહોંચશે ત્યારે તેઓ સૂર વિષેની ખબરને લીધે વેદના પામશે. ૬ [સમુદ્ર] બોળાગીને તાર્શીશ જાઓ; હે બેટવાસીઓ, વિલાપ કરો. ૭ થું આ તમારું આનંદિત નગર, કે જે પ્રાચીન કાળથી પુરાતન છે, ને જેના પગ પ્રવાસ કરવા સાર તેને દૂર લઇ જતા? ૮ સમુદ્ર પહેરાવનાર સૂર, જેના બ્યાપારીઓ સરહારો હોય છે, જેના સોદાગરો પૃથ્વીના માનવતા હોય છે, તેની વિરુદ્ધ કોણે આ કરાવ્યું છે? ૯ સર્વ વૈભવના જવને અશુદ્ધ કરવા, ને પૃથ્વીના સર્વ માનવતોને હલકા પાડવા માટે સૈન્યોના યહોવાહે એવું કરાવ્યું છે. ૧૦ હે તાર્શીશની દીકરી, નીલ નદીની પેઠે તારા દેશમાં ઉભરાઈ જ, હવે પછી તને પટો બાંધેલો નથી, ૧૧ તેણે પોતાનો હાથ સમુદ્ર પર લાંબો કર્યો છે, તેણે રાજ્યોને હલાવી નાખ્યાં છે; યહોવાહે કેનાન વિષે આજ્ઞા આપી છે, કે તેના કિલ્લાઓનો નાશ કરવો. ૧૨ અને તેણે કહ્યું, હે બળાત્કાર પામેલી, સીદોનની કુચારી દીકરી, તું હવે પછી બાનંદ નહિ કરીશ; ઉઠ, કિત્તીમ સુધી પેલે પાર જ; હા, ત્યાં પણ તને વિશ્રામ મળશે નહિ. ૧૩ જુઓ, કારદીઓનો દેશ; તે લોક નહોતા, આરશૂરે તેને અરણ્યવાસીઓને સાર વસાવ્યો; તેઓએ તેના ભુજાને ઉભા કીધા, તેઓએ એની હવેલીઓને જમીનહોરત કરી; તેણે તેને ઉજડ કરી નાખ્યો. ૧૪ હે તાર્શીશનાં વહાણ, તમે વિલાપ કરો, કેમકે તમારો કિલ્લો પાચમાલ થયો છે. ૧૫ અને તે દિવસે એમ થશે કે, એક રાજના દિવસો પ્રમાણે, સિત્તેર વર્ષ સુધી સૂર વિસારે પડી જશે; તે સિત્તેર વર્ષ પૂરાં થયા પછી સૂરને વેશ્યાના નીત પ્રમાણે થશે,

૧૬ હે વિસ્તાર પડેલી વેશ્યા, વીણા લઇને નગરમાં ફરી વળ; હુશિયારીથી વગાડ, પુષ્કળ ગા, એ માટે કે હું યાદ આવે ૧૭ અને એમ યશે કે, સિતેર વર્ષ પૂરાં થયા પછી યહોવાહ રૂઝની મુલાકાત લેશે, ને તેણી પોતાનેા પગાર મેળવવા યાછી આવશે, ને પૃથ્વીની પીઠ પરનાં દુનિયાનાં સર્વ રાજ્યોની સલાતે વેશ્યાનેા ધંધો ચલાવશે. ૧૮ અને તેના નફો, તથા તેના પગાર યહોવાહને અર્પે અર્પિત થશે; તે ખનનામા લરાશે નહિ, ને રાખી મુકારો નહિ, કેમકે તેના નફો યહોવાહની સન્મુખ રહેનારાને સાર થશે, કે તેઓ ધરાઇને ખાવ, ને ઉત્તમ વસ્ત્ર પહેરે.

૨૪ બુઓ, યહોવાહ પૃથ્વીને ખાલી કરીને તેને ઉગડ કરે છે, ને તેને ઉથલાવીને તેના રહેવાસીઓને વેરી નાખે છે. ૨ અને જેમ લોકને તેમ યાજકને, જેમ ચાકરને તેમજ તેના રોકને, જેમ દાસીને તેમજ તેની શેઠાણીને, જેમ ખરીદનારને તેમજ વેચનારને, જેમ હાજીનું આપનારને તેમજ હાજીનું લેનારને જેમ લેણદારને તેમજ તેના દેણદારને, યશે ૩ પૃથ્વી ખાલી કરાશે કરાશે, ને લરાશે લરાશે, કેમકે યહોવાહ એ વેણ બોલ્યા છે. ૪ પૃથ્વી શોક કરે છે, તે મુકાઇ ભય છે, દુનિયા ચિત્તભાઇને મુકાઇ ભય છે, પૃથ્વીના ઉત્તમ લોક મુકાઇ ભય છે. ૫ વળી પૃથ્વી તેના રહેવાસીઓ તમે અપવિત્ર થઇ છે; કેમકે તેઓએ નિયમને ઉલ્લંઘ્યા છે, વિધિને ફેરવ્યા છે, સર્વકાળિક કરાર તોડ્યા છે. ૬ તે માટે શાપે પૃથ્વીને ખાઇ નાખી છે, ને તેના રહેવાસીઓ અપરાધી કયા છે; તે માટે દેશના રહેવાસી બળી ગયા ને શેઠાંજ માણસ બાકી રહેલાં છે. ૭ નવો દ્રાક્ષરસ શોક કરે છે, દ્રાક્ષવેલો મુકાઇ ભય છે, જેઓ મનમાં ઉદ્ધાસી તેઓ નિશ્વાસ મૂકે છે. ૮ ડફોનો હર્ષ બધ થયો છે, હર્ષ કરનારાનો અવાજ યહ રહ્યો છે, વીણાનો હર્ષ બધ થયો છે. ૯ તેઓ ગાયન સહિત દ્રાક્ષરસ નહિ પીયે, દારૂ તેના પીનારાને હાલો લાગશે ૧૦ ઉગડપણાનું નગર પાથમાલ થયું છે; પેસાય નહિ એવા રીતે સર્વ ધર બધ કરાયા છે. ૧૧ ગલીઓમાં દ્રાક્ષરસને લીધે બચ પડે છે; સર્વ હર્ષ અધરા ૧૨ છે, પૃથ્વીનો આનંદ લોપ થયો છે. ૧૩ નગરમાં પાયમાલી થઇ રહેલી છે, ને વિનાશનો મારલાગળ પર પડ્યો છે. ૧૪ કેમકે પૃથ્વીમાં લોકો ખુદાવા નેતરક્ષ પ્રમાણે, દ્રાક્ષની મોસમ થઇ રહ્યા પછી ને બાકી રહેલી દ્રાક્ષ, તે પ્રમાણે યશે.

૧૪ તેઓ મોટે સારે બૂમ પાડશે, યહોવાહના મહિમાને લીધે તેઓ સમુદ્ર પરથી પોકારશે. ૧૫ તે માટે તમે પૂર્વથી યહોવાહને મહિમાવાન માનો, સમુદ્રના બેટોમાં ધસાએલના દેવ યહોવાહના નામને [મહિમાવાન માનો].

૧૬ પૃથ્વીની સીમથી આપણે, ન્યાયીઓને મહિમા, એવા ગીત સાંભળ્યાં છે. પછી મેં કહ્યું, હું મુકાઇ ભય છું, હું મુકાઇ ભય છું, મને હાય હાય! ઠગનાર ઠગે છે, ઠગનાર ઠગાઇથી ઠગે છે. ૧૭ હે નગવાસી, બચ તથા ખાડો તથા ફારો તારા પર આવી પડ્યા છે. ૧૮ અને એમ યશે કે, બચના અવાજથી ને નાસશે તે ખાડામાં પડશે; ને ખાડાની વચમાથી ને નિહળી આવશે, તે ફાંદાથી પકડાશે; કેમકે ઉપરની બારીઓ ઉથલેલી છે, ને પૃથ્વીના પાયા હાલે છે. ૧૯ પૃથ્વી તદન લેકડા નાખેલી છે, પૃથ્વી મૂરેમૂરા કરાએલી છે, પૃથ્વી છેડ હાલતી થઇ છે. ૨૦ પૃથ્વી પિધિલાની પેઠે લથડિયાં ખાશે, ને ઝુપડીની પેઠે હાલી જશે; ને તેના અપરાધ તે પર ભારે થઇ પડશે, ને તે પડશે ને ફરી ઉઠશે નહિ.

૨૧ અને તે દિવસે એમ યશે કે, યહોવાહ ઉચ્ચસ્થાનમાં ઉચ્ચસ્થાનનાં સૈન્યને, તથા પૃથ્વી પર પૃથ્વીના રાજ્યોને બેઠ લેશે. ૨૨ અને જેમ બંદીવાન કારાગૃહમાં એકઠા કરાય છે, તેમ તેઓ એકઠા કરાશે, ને તેઓ બંદીવાનામાં બધ કરાશે, ને ધણા દિવસ પછી તેઓને બેઠ લેવામાં આવશે. ૨૩ ત્યારે ચંદ્રને લાજ લાગશે, ને સૂર્ય સરમાશે, કેમકે સૈન્યોનો યહોવાહ સિંધાન પર્વત પર તથા ચરશાલેમમાં રાજ્ય કરશે; ને તેના વહીલાની સન્મુખ ગૌરવ દેખાશે.

૨૫ હે યહોવાહ, હું મારો દેવ છે; હું તને મોટો માનીશ, હું તારા નામની ઉપકારસ્તુતિ કરીશ, કેમકે તે આશ્ચર્યકૃત્યો કર્યા છે, વિશ્વાસુપણામાં તથા સત્યતામાં તે પૂર્વની ધારણાઓ કરી છે. ૨ કેમકે તે નગરનો હચોટી કરી નાખ્યો છે; મોરચાબધ સહેરું તે ખાંડિયર કીધું છે; ને પરદેશીઓનો રાજમેહેલ તે નગરની પકિતમાથી તે કાઢી નાખ્યો છે; તે સર્વકાળ સુધી બધારો નહિ. ૩ તે માટે સમર્થ લોક તને મહિમાવાન માનશે, બચકર દેશભવિત્યોનું સહેર તારાથી બીરો ૪ કેમકે ખરીબિને સાર આશ્રો, કંઠાંબને સાર તેના સમક્ષની વેળાએ આશ્રો, તોફાન સામે આશ્રો, તડકા સામે છાયા, એવા હું યશે છે; કારણ કે બચકરનો

કુકારો કોટ પરના તોફાન જેવા છે ૧ જેમ સુકી જ્યોત્સના તડકો, તેમ હું પારકાઓનાં ભુમટો નરમ પડીશ, જેમ તડકો વાદળોની ઝાથાથી જાઓ યાય છે તેમ ભયકરનુ ગાયન મદ કરાશે ૧ વળી સૈન્યોનાં યદોવાહ સર્વ લોકોને સાક્ર આ પર્વત પર મિથાત્રની મિજબાની, જીતા દ્રાક્ષરસની મિજબાની, મેદથી ભરેલા મિથાત્રની, નિતરેલા જીતા દ્રાક્ષરસની મિજબાની કરશે ૭ અને જે હુષ્ટ સધળાં પ્રભાઓ પર ઝોલાડેલો છે તેના પૃથ્વીના, તથા જે આચ્છાદન સર્વ દેશનલિઓ પર પસારેલું છે તેનો આ પર્વત પર તે નાશ કરશે ૮ તેણે સદાને માટે મરણ રદ કર્યું છે, ને પ્રભુ યદોવાહ સર્વ મુખ પરથી આસુ લોહી નાખશે, ને તે પોતાના લોકનુ અપમાન આખી પૃથ્વી પરથી કાઢી નાખશે, કેમકે યદોવાહનું વચન એવું છે

૮ અને તે દિવસે એવું કહેવામા આવશે કે, જીઓ, આ આપણો દેવ છે, આપણે તેની વાટ જોતા આવ્યા છીએ, ને તે આપણને તારશે, આ યદોવાહ છે, આપણે તેની વાટ જોતા આવ્યા છીએ, તેના તારણમા હરખાઈને આનંદ કરીશું ૧૦ કેમકે યદોવાહનો હાથ આ પર્વત પર ચોભરો, ને જેમ ખડ ઉકરડાના પાણીમા ખુદાય છે, તેમ મોત્યાબ પોતાને ઠેકાણે ખુદાશે ૧૧ અને વરનાર વરવા સાક્ર હાથ પસારે છે, તે પ્રમાણે તે મધ્યે તે હાથ પ્રસારશે, ને તેના હાથની યુક્તિ છતાં તે તેના ગર્ભને ઉતારી નાખશે ૧૨ અને તે તારા કોટના ઉચા કિલ્લાને પાડી નાખશે, નીચો જમીન દોસ્ત કરશે, ધળભેગો કરી નાખશે

૨૬ તે દિવસે યદુદાહ દેશમા આ ગીત ગવાશે અમારું એક મજબૂત નગર છે, તેના કોટ તથા મોરચા તરીકે તે તારણ કરાવી આપશે ૧ ભાગ જોને ઉધારો, કે ન્યાયી દેશનલિ જે સાચવટ પાળનારી તે માહે પેસે ૨ દૃઢ મનને હું સાતજ રાખીશ, કેમકે તેનો ભરોસો તારૂં પર છે ૪ યદોવાહ પર સદા ભરોસો રાખો, કેમકે યાહ યદોવાહ સર્વકાળનો ખડક છે ૫ કેમકે તેણે ઉચ્ચસ્થાનમા રહેનારાઓને, ગવિષ્ટ નગરને નીચા કર્યા છે, તે તેને પાડી નાખે છે, પાડી નાખીને જમીનદોસ્ત કરે છે, તેને ધૂળભેગુ કરે છે ૬ પગથી તે ખુદાશે, હા, દીનેના પગથી, ને કંઠાલોના પગથી [તે ખુદાશે] ૭ ન્યાયીના માગે સીધો છે, હું ન્યાયીના રસ્તો સીધો કરી બતાવે છે ૮ હા, હે યદોવાહ, અમે તારા ન્યાયશાસનોના માર્ગમા તારી

વાટ જોતા આવ્યા છીએ, જીવની ઉત્કંઠા તારા નામ પ્રત્યે, તથા તારા રમરણ પ્રત્યે છે ૯ રાત્રે હું તારે માટે ઉત્કંઠિત રહો છું, હા, પરીલીએ મારા અતરના આત્માથી હું તને શોધીશ, કેમકે તારા ન્યાયશાસનો પૃથ્વી પર હોય, ત્યારે જગતના રહેવાસીઓ ન્યાયી-પણું શિખે ૧૦ દુષ્ટ ઉપર કૃપા કરાય તોપણ તે ન્યાયીપણું નહિ શિખે, પ્રમાણિકપણાના દેશમા તે ભુલું કરશે, ને યદોવાહના માદાત્મ્યને નહિ જોશે

૧૧ હે યદોવાહ, તારો હાથ ઉગાએલો છે, તોપણ તેઓ જોતા નથી પરંતુ તેઓ લોક વિષે તારી ઉત્કંઠા જોઈને રામરો, હા, તારા વૈરીઓ માટે જે અગ્નિ તે તેઓને નષ્ટ કરશે ૧૨ હે યદોવાહ, હું અમારે માટે શાંતિ કરાવીશ, કેમકે અમારા સર્વ કામ પણું તે અમારે સાક્ર કર્યા છે ૧૩ હે યદોવાહ, અમારા દેવ, તારા શિવાય ખીન ધણીઓએ અમારા પર અધિકાર ચલાવ્યો છે, [પરંતુ] કેવળ તારાથી અમે તારા નામનુ રમરણ કરીશું ૧૪ મરેલા જીવશે નહિ, મોત પામે લાચો ઉઠશે નહિ, તેજ માટે તે તેમને જોઈ લીધા છે, ને તેમનો નાશ કર્યો છે, ને તેઓની સર્વ યાદગીરી નષ્ટ કરી છે ૧૫ તેં દેશની પ્રભુ વધારી છે, હે યદોવાહ, તેં પ્રભુ વધારી છે, હું ગૌરવી મનાયો છે, દેશની સીમાઓ તેં પહોળી કરી છે

૧૬ હે યદોવાહ, સકટમા તેઓ તારી ભણી આવ્યા છે, તારી શિક્ષા તેઓને લાગી ત્યારે તેઓએ વિનવતી ઉચ્ચારી છે ૧૭ જેમ ગર્ભવતી સ્ત્રી જ્યારે પ્રસવની વેળા પાસે આવે, ત્યારે કષ્ટાઈને વેદનામા બૂમ પાડે છે, તે પ્રમાણે, હે યદોવાહ, અમે તારી સન્મુખ હતા ૧૮ અમે ગર્ભ ધર્યો હતા, અમે કષ્ટતા હતા, અમે જાણે કે વાયુ જવ્યો છે, દેશનુ તારણ અમારાથી કરાય નથી, ને જગવાસીઓ જન્મ પામ્યા નથી ૧ તારા મરેલા જીવશે, મારા મુદ્દા ઉઠશે ૨ હે ધૂળ મધ્યે રહેનારા, તમે જાગૃત થાઓ, ને હર્ષનાદ કરો, કેમકે તારૂં ઝાકળ અજવાળાનુ ઝાકળ છે, ને પૃથ્વી મુશ્કેલીને જાણશે

૨૦ યાહ, મારી પ્રભુ, પોતાની ઝોરડીમા પેસ, ને પોતે માહે રહીને ખારણા બંધ કર, કોપ બંધ પડે ત્યાં મુઠ્ઠી થોડી વાર સલામ રહે ૨૧ કેમકે જીઓ, પૃથ્વીના રહેવાસીઓના અપરાધ વિષે તેમને જોઈ લેવા સાક્ર, યદોવાહ પોતાની જ્યોત્સનાથી નિકળી આવે છે, ને પૃથ્વી પોતાપરનુ રક્ત પ્રગટ કરશે, ને પોતામાના મારેલાને ત્યાર પછી ઢાકી નહિ દેશે

૨૭ તે દિવસે યહોવાહ પોતાની સખત, મોદી તથા સમર્થ તરવારથી, વેગવાન સર્પ લિવ-યાયાનને, ને જીહ્વણિયા સર્પ લિવયાયાનને જેઠ લેશે, ને અજગર જે સમુદ્રમાં રહે છે તેને મારી નાખશે

૧ તે દિવસે, આનંદદાયક દ્રાક્ષવાહી ! તે વિષે ગીત આવ્યો. ૨ હુ યહોવાહ તેનો રક્ષક છું; પળે પળ હુ તેને સિંહું છું, રાત દિવસ હુ તેનું રક્ષણ કરું છું, રજે કોઈ તેને ઉપદ્રવ કરે ૪ મારામાં કોઈ નથી; યુદ્ધમાં ઉત્કટ તથા કાટા મારી સામે હોત તો કેવું સારું ! તો તેમની સામે કૃત્ય કરીને હુ તેઓને એકત્ર બાળી નાખત ૫ નહિ તો તેણે મારો આક્રોધ વરવો, તેણે મારી સાથે સમાધાન કરવું, હા, તેણે મારી સાથે સમાધાન કરવું. ૬ આવતા વખતમાં યાફુબની જડ બાજરી, ઇસ્રાએલને પૂલ તથા કળીઓ ખિલશે, ને તેઓ ફળથી પૃથ્વીની પીઠ ભરપૂર કરશે.

૭ હુ, તેણે પોતાના મારનારને મારેલા માર પ્રમાણે તેને માર્યો છે ? હું, પોતાથી સહારાએલાના સહાર પ્રમાણે તે સહાર પામ્યો છે ? ૮ તેણીને કાદી મુકતાં વું પ્રમાણમાં તેની સાથે લડાઈ કરે છે; પૂર્વના વાયુને દિવસે તેણે પોતાના તોફાની વાયુથી તેણીને દૂર કરી છે. ૯ તે માટે એથી યાફુબના અપરાધનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરાશે, ને તેના પાપ દૂર કરવાથી જે વખત ફળ તે આ છે; જ્યારે તે લેહીના સર્વ પત્થરને ચૂરચૂરા થયેલા ચુનાના પત્થર જેવા કરી નાખશે, ત્યારે અરોરાહ મૂર્તિઓ તથા સૂર્યમૂર્તિઓ ઉભી રહેશે નહિ. ૧૦ કેમકે મોરઆબધ નગર એકાંત, અરધ્યસમાન હોડી દીધેલું તથા ત્યાગ કરેલું છે, ત્યાં વાહરું ચરશે, ને ત્યાં તે બિસરો ને તેની ડાળીને આઈ જશે. ૧૧ તેની ડાળીઓ સુકારશે ત્યારે તોડી નખાશે, સ્ત્રીઓ આવીને તેમને બળતાણું કરશે; કેમકે આ સમજીક લોક નથી; તે માટે તેમનો કતો તેમના પર દયા નહિ કરશે, ને તેમને બનાવનાર તેમના પર કૃપા નહિ કરશે

૧૨ વળી તે દિવસે એમ થશે કે યહોવાહ નદીના પ્રવાહથી તે મિસરની નદી સુધી જુડશે, ને તમે, હે ઇસ્રાએલપુત્રો, એકે એક એકઠા કરાશે

૧૩ વળી તે દિવસે એમ થશે કે, મોટું રજીશિંગડું વગાડવામાં આવશે, ને આરશૂરના હેશમાં જેઓ જોવાએલા તેઓ, તથા મિસરમાં જેઓ કાદી મુકાયેલા તેઓ આવશે, ને તેઓ યરશાલેમમાં પવિત્ર પર્વત પર યહોવાહનું બજન કરશે.

૨૮ અફસોસ છે એફાઇમના છાકરાઓના ગર્વિષ્ઠ મુગટને, તથા તેના મહિમાવાન સૈદ્ધ્યનું ચિમળનાર પૂલ, જે દ્રાક્ષરસથી પાકી નખાએલાઓના રસાળ નીચાણના મથાળે પર છે, [તેને અફસોસ] ! ૨ જીએ, પ્રયુનો એક પરાક્રમી ને રક્ષિતવાન [વીર] છે, તે કરાની આધી, નારા કરનાર તોફાન, જળરા ઉભરાતા પાણીની આધીની પેટે જમીનપર ભેરથી પહોંડશે. ૩ એફાઇમના છાકરાઓનો ગર્વિષ્ઠ મુગટ પગતળે ખુદાશે, ૪ ને તેના મહિમાવાન સૈદ્ધ્યનું ચિમળનાર પૂલ જે રસાળ નીચાણને મથાળે છે, તે મોસમ આવ્યા પહેલાંનું પાકેલું પ્રથમ અજર, જેને જોનાર જીએ છે, ને હાથમાં આવતાં જળી નય છે, તેના જેવું થશે. ૫ તે દિવસે સૈન્યોનો યહોવાહ પોતાના લોકોના રોષને સારું, મહિમાનો મુગટ, તથા સૈદ્ધ્યનો તાજ થશે. ૬ અને જે ન્યાય કરવા બેસે છે તેને સારું ન્યાયનો આત્મા; ને જેઓ યુદ્ધને બાગળની આગળ વાળે છે તેઓને સારું પરાક્રમ, એવા તે થશે. ૭ અને એઓએ પણ દ્રાક્ષરસ કરીને ગોપાં ખાધાં છે, ને દાંડને લીધે એઓ જુલા પડ્યા છે; ચાજકે તથા ભવિષ્યવાદીએ દાંડને લીધે ગોપાં ખાધાં છે, તેઓ દ્રાક્ષરસમાં ગરક થયા છે, તેઓ દાંડના કાચણી જુલા પડ્યા છે, દરીન વિષે તેઓ ગોપાં ખાય છે, ઇન્સાફ કરવામાં તેઓ ઠોકર ખાય છે. ૮ કેમકે સર્વ જેને ગંદી ઓકથી ભરપૂર છે, તેથી કંઈ પણ જગ્યા રવચ્છ નથી. ૯ તે કોણને જ્ઞાન શિખવશે ? કોણને સદેશો સમજવશે ? હું ધાવણું મૂકાવેલાઓને તથા ધાન છોડાવેલાઓને સમજવશે ? ૧૦ કેમકે આજ્ઞા પર આજ્ઞા, આજ્ઞા પર આજ્ઞા; નિયમ પર નિયમ, નિયમ પર નિયમ; ચોડું આમ, ચોડું તેમ; [એ પ્રમાણે થાય છે] ૧૧ કેમકે બાબલ હોડોડી, ને અન્યભાષાથી તે આ લોકો સાથે વાત કરશે. ૧૨ તેણે તેઓને કહ્યું હતું, આ વિશ્રામ છે, યાકેલાઓને વિશ્રામ આપો; આ તાજગી છે; પણ તેઓએ સાંભળવા નહિ આજ્ઞું ૧૩ તેથી યહોવાહની વાત તેઓને સારું આજ્ઞા પર આજ્ઞા, આજ્ઞા પર આજ્ઞા; નિયમ પર નિયમ, નિયમ પર નિયમ; ચોડું આમ, ચોડું તેમ; એવી થશે, એ માટે કે તેઓ નય ને ઠાકર ખાઈને પાછા પડે, ને ભગાય ને ફસાય ને પકડાય.

૧૪ એ માટે, હે યરશાલેમમાંના લોકો પર અધિકાર કરનાર તિરકારી માણસો, તમે યહોવાહની વાત

સામળો. ૧૫ કેમકે તમે કહ્યું છે કે, અમે મોત સાથે કરાર કર્યો છે, અને રોઆલની સાથે સપ કર્યો છે, ન્યારે ઉભરાતી આફત [દેશમાં યદને] પાર જરો, ત્યારે તે અમારા પર આવવાની નથી, કેમકે અમે જીહાજીનો આફ્રો પકડયા છે, ને અસત્યતામાં સતાઈ રહેલા છીએ. ૧૬ પ્રભુ યહોવાહ તે માટે એમ કહે છે, જીઓ, સિયોનમાં હું પાયા તરીકે પત્થર નાખુ છું, તે પરખાએલો પત્થર, દૃઢ પાયાનો ખુણાનો મૂલ્યવાન પત્થર છે, જે વિશ્વાસ રાખે છે તે ઉતાવળો નહિ થશે. ૧૭ અને હું ઇસાકને દોરી, ને ન્યાયીપણાને ઓળખા કરીશ, ને જીહાજીનો આફ્રો કરાથી વણાઈ જશે, ને સતાવાની જગ્યા પર પાણી ફરી વળશે. ૧૮ અને મોતની સાથેના તમારો કરાર રદ કરાશે, ને રોઆલ સાથેના તમારો સપ રહેશે નહિ, વળી ઉભરાતી આફત ન્યારે આરપાર જશે, ત્યારે તમે તેથી ખુદાઈ જશો. ૧૯ તે જેટલી વાર આરપાર નય તેટલી વાર તે તમને પકડશે, કેમકે હર સવારે, રાતદિવસ તે આરપાર જશે, ને સરેશો સમજવો એ કેવળ ભયકારક થશે. ૨૦ કેમકે પગ લાખા કરવા સાફ ખાટકો હુકો પડે છે, ને શરીરે લપેટવા સાફ ચાદર સાફડી પડે છે. ૨૧ કેમકે યહોવાહ જેમ પરાશીમ પર્વતે થયું, તેમ ઉઠશે, જેમ ત્રિબબોનના નીચાણમાં થયું તેમ તે કોપાયમાન થશે, એ માટે કે તે પોતાનું કામ, પોતાનું વિચિત્ર કામ કરે, ને પોતાનું કૃત્ય, પોતાનું અદ્ભુત કૃત્ય સાધે. ૨૨ તો હવે તમે નિદા ન કરશો, રખે તમારા બધન મજબૂત કરાય, કેમકે આખી પૃથ્વી પર [આવનાર] વિનાશ, હા, ઠરાવેલો વિનાશ, એની ખબર મેં પ્રભુ સેન્યોના યહોવાહ પાસેથી સાંસળી છે.

૨૩ કાન દધને મારી વાણી સાંસળો, ધ્યાન દધને માફ વચન સાંસળો. ૨૪ હું ખેડૂત બીજ વાવવા સાફ નિશ્ચર હજ ખેડયા કરે છે કે તે હું પોતાનું ખેતર ખોદીને ટેકા બાંધ્યા કરે છે? ૨૫ તેની સપાદી ખરા ખર કરી રહીને તે કાળીછરી નાખતો નથી શું? ને છજ પોતો નથી? અને ચાસમાં ઘઉં ને ઠરાવેલે કેકાણે જવ, ને મોસમમાં ખાંજરી તે વાવતો નથી શું? ૨૬ કેમકે તેનો ફેવ તેને ન્યાય પ્રમાણે શિખવાને તેને જ્ઞાન આપે છે. ૨૭ કેમકે કાળીછરી અણીદાર હથિવારથી મરજાતી નથી ને છજ પર ઝાડાનું પૈડું ફરતું નથી, કેમકે કાળીછરી કાઢીથી, ને છજ ત્રુડીયાથી જુડાય છે. ૨૮ રોટ-રીનું ધાન્ય પિલાય છે શું? ના, તે

સદા તેને મસજ્યા કરશે નહિ, ને પોતાના ઝાડાનું પૈડું તથા પોતાના ઘોડાઓને તે પર ફેરવ્યા કરીને તે સદા તેને પિસી નાખશે નહિ. ૨૯ એ પણ સેન્યોના યહોવાહ પાસેથી નિકળી આવે છે, તેનો મનસુખો આશ્ચર્ય ભરેલો, ને તેની ભુદ્ધિ મહા મોટી છે.

૨૯ અરે! અરીએલ, અરીએલ, દાઉદની છાવણીના નગર! તમે વર્ષ પર વર્ષ ઉમેરો, પર્વો વારાફરતી આવ્યા કરો. ૨ પછી હું અરીએલને સકટમાં નાખીશ, ને રોક તથા વિલાપ થશે, ને તે મારી આજળ અરીએલના જેલુજ થશે. ૩ અને હું તારી આસપાસ ફરતી છાવણી કરીશ, ને કિલ્લા કરી તને ઘેરો પાડીશ, ને તારી સામાં મોરચા ઉઠાવીશ. ૪ અને હું નીચો કરાઇને ભૂમિમાંથી બોલશે ને ધૂળ માથી તારી વાત ધીમે સાફે નિકળી આવશે, ને તારો સાદ ભૂમિમાંથી બુવાના સાદ જેવો થશે, ને તારો બોલ ઝીણે સ્વરે ધૂળમાંથી આવશે. ૫ વળી તારા પરદેશીઓનો સમુદાય ઝીણી ધૂળના જેવો, ને ભયકરોનો સમુદાય ઉડી જતા ફેતરાના જેવો થશે, હા, તે પળવારમાં અકસ્માત થશે. ૬ સેન્યોના યહોવાહ નર્મના, તથા ધરતીકંપારા, તથા મોટા અવાજ, વટાળિયા તથા આધી, તથા ખાદ્ય નાખનાર અગ્નિની જ્વાળા સહિત તેને બેઠ લેશે. ૭ અને જે સર્વ દેશ-જાતિ અરીએલની સામે લડે છે એટલે જે સર્વ તેની તથા તેના કિલ્લાની સામે લડીને તેને સકટમાં નાખે છે, તેઓનો સમુદાય સ્વપ્ન જેવો, ને રાત્રીના દર્શન જેવો થઇ જશે. ૮ અને જેમ ભૂખ્યા માણસને સ્વપ્ન આવે છે, ને જીઓ, તે ખાય છે, પછી તે નળે છે, ને તેનો જીવ અતૃપ્ત હોય છે, ને જેમ વરસ્યાને સ્વપ્ન આવે છે ને જીઓ, તે પીએ છે, પછી નળે છે, ને જીઓ, તે અસાકત હોય છે, ને તેનો જીવ તૃપ્તિ હોય છે, તે પ્રમાણે સિયોન પર્વતની સામે લડનારી સર્વ દેશજાતિઓના સમુદાયને થશે.

૯ વિરિમત થઇને અચ્ચો પામો, પોતાને આધળા કરીને આધળા થાઓ, તેઓ પિધેલા છે, પણ દ્રાક્ષ રસથી નહિ, તેઓ લયડિયા ખાય છે, પણ દારૂથી નહિ. ૧૦ કેમકે યહોવાહે ભર ઉધનો આત્મા તમારા પર રેડયો છે, ને તમારી આખો (એટલે ભવિષ્ય-વાદીઓ), બધ કરી છે, ને તમારા શિર (એટલે ભવિષ્યદસકો), તેણે ઢાંક્યા છે. ૧૧ અને સર્વનું દર્શન તમારી આજળ સુદ્રિત લેખના જેલુ થયું છે, કે જે લોકો

ભણેલાને આપીને કહે છે, આ વાંચ; ને તે કહે છે, હું વાંચી શકતો નથી; કારણ કે તે મુદ્રિત કરેલો છે. ૧૨ વળી લેખ અસહ્યને એમ કહેવા આપવામાં આવે છે કે, આ વાંચ; ને તે કહે છે, મને વાંચવાં આવડતું નથી.

૧૩ વળી પ્રમુખે કહ્યું, આ લોક તો મારી પાસે આવે છે, ને પોતાના મ્હોથી તથા દોહોથી મને માન આપે છે, પણ પોતાનું દૈવ્ય મારાથી દૂર કર્યું છે; ને તેઓના જે મારી બીડ તે કિવળ પાકે કરેલી માણસની આજ્ઞા છે. ૧૪ તે માટે જુઓ, હું આ લોક મધ્યે અદ્ભુત કામ, હા, અદ્ભુત તથા અન્યથા કામ કરીથી કરવાનો છું; ને તેના જ્ઞાનીઓનું જ્ઞાન નષ્ટ થશે, ને તેના સમજીકોની સમજણ સ્તબ્ધ થશે.

૧૫ જેઓ પોતાની યુક્તિ યહોવાદથી સ્વારવાને માટે ઠરા વિચાર કરે છે, ને જેઓનું કામ અધારામાં છે, ને જેઓ કહે છે, અમને કોણ જુએ છે? ને અમારા વિષે કોણ જાણે છે? તેઓને અફસોસ ૧૬ અરે તમારી કેવી આદાશ! યું, કુતાર મોટી બસબર ચણાય? એવી રીતે કે, હવે પોતાના કસો વિષે કહે, તેણે મને કહ્યું નથી; અથવા તો બનાવેલું પોતાના બનાવનાર વિષે કહે, તેને કંઈ સમજ નથી? ૧૭ શોદાઈ વારમાં, લખાનેલ વાડી થઈ જશે, ને વાડી થન જેવી ચણારી નહિ યું વાડ? ૧૮ અને તે દિવસે બિદોશ લેખની વાતો સામજીયે, ને અધારામાંથી તથા અધારમાંથી આવળાઓની આજ્ઞા જશે ૧૯ વળી દીને યહોવાદના વધતો આનંદ કરશે, ને માણસ-માંના જે દરિદ્રી તેઓ ઇસ્રાએલના પવિત્રમાં દર-ખાશે. ૨૦ કેમકે જીવનનારનો અંત આવ્યો છે, ને નિહ રૂંદો કરાયો છે, ને અન્યાયને સાથે સર્વ સ્તબ્ધ રહેનાર નાજૂદ કરાયો છે. ૨૧ તેઓ તો મુકરમાંમાં માણસને ગુન્દેવાર કરાવનાર ને આત્મે કેમકે આપ-નારાને સાથે પાસ પાસનાર, ને નિમ્યા વાગથી ન્યાયને ખસેડી નાખનાર, એવા છે. ૨૨ તે માટે યહો-વાદ જેણે હજારોમને ખડી લીધી, તે ચાકુળા પર વિષે એમ કહે છે, હમણાં ચાકુળ ચરમાઈ જવાનો નથી, ને હમણાં તેનો ગેદરો ફિકો કરવાનો નથી. ૨૩ વળુ તે પોતાની મધ્યે મારાદાથના કરેલાં પોતાના ઓઠાને એણે, ત્યારે તેઓ મારા નામને પવિત્ર માનશે, ને તેઓ ચાકુળના પવિત્રને પવિત્ર માનશે, ને હમાએલના રેખી બંધશે. ૨૪ વળી આમામા જેઓ

શુલા પરેલા હતા, તેઓ સમજીક થશે, ને જે કચકચ કરનારા હતા તેઓ જ્ઞાન શિખરો.

૩૦ યહોવાદે કહેલું છે, અફસોસ છે બળવાંખોર ઓઠારને! કે જેઓ સલાહ લે છે પણ મારી પાસેથી નહિ; ને જેઓ પાપ પર પાપ ઉમે-રવા સાથે પેચાપણ રેડે છે, પણ મારા આત્મા પ્રમાણે નહિ રે તેઓ. મારા મુખથી પૂછયા વિના ફારૂનના બળથી બળવાન થવા સાથે, તથા મિસરની ડાયામાં ચરણ પામવા સાથે મિસરમાં ચાલ્યા નય છે! ૩૧ તે માટે ફારૂનનું બળ લાગુ પડ, ને મિસરની ડાયાનું તરણ એ તમને અપવન પડશે થશે. ૩૨ કેમકે તેના સરદારો સોઆનના છે, ને તેના એલચીઓ હાનેસ પદોંઆ છે. ૩૩ એ લોકથી તેમને મદદ ન થાય, જે સહાયકારક ને ઉપયોગી નથી, પણ લાભકારક તથા અપમાનકારક છે, તેથી તેઓ સર્વ લીજિત થશે.

૩૪ ને બળના પમુઓ વિષે દેવવાણી.

હું પણ તથા સકરને દેશ કે જેમાંથી સિંહ તથા સાવળ, નાગ તથા આગીઆ સાપ આવે છે, તેમાં થઈને તેઓ, જે લોકથી તેમને મદદ થઈ શકશે નહિ, તેઓની પાસે નવેદાની ખાધા પર પોતાનું દ્રવ્ય, તથા ઘટાના દેશ પર પોતાના ખનના લાદી લઈ નય છે. ૩૫ કેમકે મિસર થયા ને અમથી સદાથવા કરે છે, તે માટે મેં તેનું એનું નામ પાડ્યું કે, બેલી રહેનારી સદાથ. ૩૬ હવે ચાલ, તેઓની રૂબરૂ પગ પર તે લખ, ને પુસ્તકમાં માંડ, ને તે આવતા દિવસોને સાથે સદાને માટે સાક્ષે વરીકે રહે ૩૭ કેમકે આ દમાખોર લોક, હજારો ઓઠાર; જેઓ યહોવાદનું શિક્ષણ સંનિજ-વાને ચાહતા નથી, એવા ઓઠાર છે. ૩૮ તેઓ ભવિષ્ય-દર્શકને કહે છે, તમે દર્શન કર્યો મા; ને ભવિષ્ય-વાડીઓને [કહે છે], તમે અમારે સાથે સીધી ભવિષ્ય-વાત કર્યો મા, અમારી આનજ મીડી વાત બોલો, હનાહની ભવિષ્યવાત કરો; ૩૯ માર્ગમાંથી નિહળી જાઓ, રસ્તા પરથી દૂરી જાઓ, અમારી સન્મુખથી ઇબ્રાએલના પવિત્રને દૂર કરો. ૪૦ તે માટે ઇબ્રાએલના પવિત્ર એનું કહે છે, તમે આ વાતને ગુપ્તકારો છો, ને જીવન પર તથા બચાવપણા પર હરોસો રાખો છો, ને તેઓ પર આધાર રાખો છો; ૪૧ તે માટે આ અપરાધ જીવો ભોંતમાં ફેલાવી ફાટ, કે જે પગ વારમાં અફરમાવ તુડી પડે છે, તેના સરખા તમારી પ્રત્યે થશે. ૪૨ અને કુતારનું દાંણુ ફેલાય છે, તે પ્રમાણે

તે તેને તોડી નાખશે, ને દયા રાખ્યા વગર તેના ચૂરેચૂરા કરશે, એવી રીતે કે એના કઠકામાંથી યુવા માયી આમ લેવા સાડ, ને ઠાકામાંથી પાણી કાઢવા સ્થૂર ઠીકડ સરખુએ મળશે નહિ ૧૧ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ ઇસ્રાએલનો પવિત્ર એવું કહે છે, તમે પાછા ફરવાથી, ને સાત રહેવાથી તારણ પામશે, સાત રહેવાથી તથા બરોસો રાખવાથી તમને સામર્થ્ય મળશે, પણ તમે [એમ કરવા] ચાહું નહિ ૧૨ અને તમે કહ્યું કે, ના, અમે તો ઘોરેસ્વાર ધધને નાસી જવાના, તે માટે તમે નાસીશો, અને કે, અમે વેગવાન પરસ્વારી કરવાના, તે માટે જેઓ તમારી પછવાડે લાગનારા તેઓ વેગવાન થશે ૧૩ એકની ધમકીથી એક હજાર નાસશે, તમે પાચની ધમકીથી નાસશે, ન્યા સુધી કે પર્વત પર દાડાના જેવા, ને હુગર પર નિશાનના જેવા તમે રહી જશો ૧૪ અને તે માટે યહોવાહ તમારા પર ક્યા કરવા સાડ વાઢ બેશે, ને તે માટે તે તમારા પર રહેમ કરવા સાડ મોટા મનાશે, કેમકે યહોવાહ ન્યાયનો દેવ છે, જેઓ તેની વાઢ જુએ છે, તેઓ સર્વને ધન્ય છે

૧ હે યશાલેમમા સિયોન પર રહેનારી પ્રજા, હું ફરી રહીશ નહિ, તારા પોઠારની વાણીને લીધે તે તારા પર દયા કરશેજી કરશે, તે સામતજાન તને ઉત્તર આપશે ૨૦ અને પ્રભુ તમને સફરૂપી રોઢારી તથા વિપતિરૂપી પાણી આપશે, તેપણ તારા શિક્ષકો ફરી સતારો નહિ, પણ તારી આખો તારા શિક્ષકોને બેશે ૨૧ અને ન્યારે તમે જમણી તરફ ફરો, ને ન્યારે તમે ડાબી તરફ ફરો, ત્યારે તારા કાનો તારી પછવાડેથી એવી વાત આવતી સામજશે કે, આ માર્ગ છે, તે પર તમે ચાલો ૨૨ અને તમે પોતાની રૂપાની મૂર્તિઓ પર મઢેલા પડને, તથા પોતાની સોનેરી મૂર્તિઓ પર ચઢાવેલા ઢોળને અથડા કરશે, હું તેમને અથડા વરવની પેઠે ફેંકી દેશે, હું તેને કહેશે કે, અહિંથી નિકળી જા ૨૩ અને તારૂં બીજ જે હું ભૂમિમા વાવશે, તે પર વરસાદ તથા ભૂમિની ઉપજનું અન્ન તે આપશે, અને તે સફળ તથા પુષ્ટ થશે, તે દિવસે તારા દોર મોટા બીડા ચરશે. ૨૪ અને ભૂમિ ખેડનારા બળદ તથા મધેડા સહુલો ચારે, જે સુપડાથી તથા સળકાથી ઉપજેતા, તે ખારો ૨૫ વળી કવકને મોટે દિવસે ન્યારે જુડેને પડશે ત્યારે સર્વ ઉચ્ચ પર્વત પર ને સર્વ ઉચ્ચ હુગર પર નાજાં ને પાણીની રેલો થશે

૨૬ અને મદ્રનું અજવાળું સૂર્યના અજવાળા સરખું થશે, ને સૂર્યનું અજવાળું સાતમણું, સાત દિવસના અજવાળા સમાન થશે, ન્યારે યહોવાહ પોતાના લોકના ધાને પાટો બાંધશે, ને તેના જખમનું ક્ષત સાજું કરશે તે દિવસે એમ થશે

૨૭ જુઓ, યહોવાહનું નામ બળતા રોપ તથા ગોટે-ગોટ ઉડતા ધુમાડા સાથે આવેથી આવે છે, તેના હોઠો કોપથી ભરેલા છે, ને તેની છસ બળતા અગ્નિ સરખી છે, ૨૮ ને તેનો શ્વાસ બળ સુધી પહોચતી ઉભરાતી નદી સરખો છે, કે તે વિનાશની ચાળણીએ દેશમતિએને ચાળે, ને લોકના મોઢામાં બૂલવનાર લગામ મૂકવામાં આવશે ૨૯ પર્વ પાળવાની રાત્રે યાચ છે તે પ્રમાણે તમે ગાયન કરશો, ને જે યહોવાહના પર્વત પર ઇસ્રાએલના ખડકની પાસે જવા સાડ વાસણી લધને ચાલે છે, તેની પેઠે તમે મનમા આનંદ કરશો ૩૦ અને યહોવાહ પોતાની મહિમાવાન વાણી સબજાવશે, ને રોપિત કોપથી તથા બળતા અગ્નિની જ્વાળાથી તથા આધિથી તથા મુસળધાર વરસાદથી તથા કરાથી તે પોતાના જુજનું ઉતરી પડવું દેખાડશે ૩૧ કેમકે યહોવાહની વાણીવડે સોની મારનારો આરથૂર ભયમિત થઈ જશે ૩૨ અને જે નિમેલી લાકડી યહોવાહ તેને લગાડશે તેનો હરેક ફટકો ડક તથા વીણાની સૂર સાથે મારવામાં આવશે, ને થયરાબી નાખનારી લડામગ્ગામાં તે તેઓની સાથે લડશે ૩૩ કેમકે પૂર્વકાળથી તોફાની ખામ [સિદ્ધ કરેલી છે, હા, તે રાજને સાડ તૈયાર કરેલી છે, તેણે તેને ઉડી તથા પહોળી કીધી છે, એની ચિના અગ્નિ તથા પુષ્કળ લાકડા છે, યહોવાહનો શ્વાસ ગૂંધકના પ્રવાહની પેઠે તેને સળગાવે છે

૩૧

અફસોસ છે તેઓને કે જેઓ સહાયતાને સાડ મિસર ચાલ્યા જાય છે, ને ઘોડાઓ પર આધાર રાખે છે, ને રથો પુષ્કળ હોવાથી તેમના પર બરોસો કરે છે, ને સવારો પણા સમર્થ હોવાથી તેમના પર બરોસો કરે છે, પણ ઇસ્રાએલના પવિત્રની તરફ તેઓ દષ્ટિ કરતા નથી, ને યહોવાહને ચોધતા નથી ૧ તથાપિ તે પણ જ્ઞાની છે, ને દુ ખ આણે છે, ને પોતાની વાતો રદ કરતો નથી, ને દુષ્ટોના ઘરની સામે, ને અન્યાય કરનારાની સહાયતાની સામે તે ઉઠે છે ૨ હવે મિસરીઓ તો માણસ છે, તેઓ દેવ નથી, ને તેમના ઘોડા માસ છે, તેઓ

આત્મા નથી, ને યહોવાહ પોતાનો હાથ લાંબો કરશે, ત્યારે ને સહાય કરનાર તે ઠાકર ખાશે, ને સહાય લેનાર તે પડી જશે; ને તેઓનો એકત્ર નાશ થઈ જશે. ૪ કેમકે યહોવાહ મને એવું કહ્યું, જ્યારે સિદ તથા સિદોને બન્ને પોતાના શિકાર પર ધુરકે છે ત્યારે ને તેની સામા ઘેરાં પાળકોને મોઢાં જ્યો બોલાવી લાવવામાં આવે તો તેઓની બૂમને તે સાંજીળીને બીઠી જતો નથી, ને તેમના હોકારાથી તે ભયભિત થતો નથી, તેમ સેન્થોને યહોવાહ સિંથોન પર્વત પર, તથા તેના ઢુગર પર યુદ્ધ કરવાને ઉતરી આવશે. ૫ ઉઠનારાં પક્ષીનીપેટે સેન્થોને યહોવાહ યશાલેમ પર આચ્છાદન કરશે; તે આચ્છાદન કરીને તેને છાડાવશે, તેને છાડી દઇને તે તેનું રક્ષણ કરશે. ૬ જેની સામું ઇસાએલપુત્રેએ બારે ફિતુર કરેલું છે, તેની બાણી તમે ફેરો. ૭ કેમકે તે દિવસે તેઓ પ્રત્યેક પોતાની રૂપાની મૂર્તિ તથા પોતાની સોનાની મૂર્તિ, કે ને વમારા પોતાના હાથેએ પોતાને સાંડ પાપરૂપ કરી છે, તેઓને ફેંકી દેશે. ૮ ત્યારે ને તરવાર માણુ સળી નથી તેથી આરશૂર પડશે; ને ને તરવાર માનવની નથી તે તેનો સહાર કરશે, ને તરવારની આગળથી તે નાસશે, ને તેના જીવાને ખાંડણીઆ થશે. ૯ અને તેનો ખડક બધને લીધે જતો રહેશે, ને તેના સરદારો ધ્વજથી બીરો; યહોવાહ, જેનો અગ્નિ સિંથોનમા, ને જેની બહી યશાલેમમાં છે, તેનું કહેવું એમ છે.

૩૨ જુઓ, એક રાત્ર ન્યાયથી રાત્ર્ય કરશે, ને સરદારો ઇનસાફથી અધિકાર ચલાવશે. ૨ અને એક માણસ વાયુથી સતાવાની જગ્યા તથા તોફાનથી ઓપ જેવો; સુઝી ભૂમિમાં પાણીના નાળા જેવો, કાશળો ઉપજવનાર દેશમાં બારે ખડકની છાયા જેવો થશે. ૩ અને જેનારની આંખો ઝાંખી થશે નહિ, ને સાબળનારાના કાન શ્રવણ કરશે. ૪ અને ઉતાવળાઓનાં મન ધ્યાન સમજશે, ને બોખડાઓની દુશ્મ રૂપે વાત બોલવા સાંડ જઈ થશે. ૫ ત્યાર પછી મૂર્ખ ઉત્તમ નહિ કહેવાશે, ને પૂર્ત ઉદાર નહિ કહેવાશે. ૬ કેમકે મૂર્ખ મૂર્ખાઈની વાત બોલશે, ને અધમે કરવામાં, ને યહોવાહ વિષે ભૂલભરેલી વાત બોલવામાં, ને ભૂખ્યાઓનો દુઃખ અત્યંત કરવામાં, ને તરસ્યાઓનું પીવાનું બંધ કરવામાં તેનું હૃદય અન્યાય કરશે. ૭ અને પૂર્તનાં દુધિયારો બુડા છે, ને તે, દરિદ્રો ન્યાય બાલોતો દોષ ત્યારે પણ, અધ્યા વાતોથી ખરીબને

નાશ કરવા સાંડ દુષ્ટ યુક્તિઓ થાને છે. ૮ પણ ઉદાર ઉદારપણુ થાને છે; ને ઉદારપણુમાં તે રિયર રહેશે.

૯ બેસી રહેનારી સ્ત્રીઓ, ઉઠો, મારી વાણી સાંભળો; નિશ્ચિત દીકરીઓ, મારાં વચ્ચેનો કાન દો. ૧૦ જે નિશ્ચિન રહેનારીઓ, એક વર્ષ ને કેટલાક દિવસો પછી તમે ધુજરો, કેમકે દ્રાક્ષની ઉપજ બંધ થશે, ને એકડું કરવાની વેળા આવશે નહિ. ૧૧ બેસી રહેનારી સ્ત્રીઓ, કાપો; નિશ્ચિત રહેનારીઓ, ધુલો, વજ્ર કાઢીને નાગી થાઓ, ને કમર પર [તાટ] બાધો. ૧૨ આનંદ-હાથક ખેતરને લીધે તથા ફળદાયક દ્રાક્ષવેલાને લીધે તેઓ છાતી કુટવાની છે. ૧૩ મારા લોકની ભૂમિ પર કાંઠા તથા ઉટકડા ઉગી નિકળશે; હા, હરખ ભરેલા નગરનાં સર્વ આનંદી ઘર પર તેઓ ઉગશે. ૧૪ કેમકે રાજમેહેલોનો ત્યાગ કરવામાં આવશે; વસ્તીવાળુ નગર ઉજડ થશે; ટકરો તથા ધુજળ સર્વકાળ સુધી કોતર જેવાં, રાત્રી ગધેડાના આનંદને સાંડ, ટોળાના ચારા સાંડ થશે; ૧૫ જ્યાં સુધી કે ઉપરથી આત્મા આપણા પર રેડાય, ને અરવ્ય ફળવંત વાડી થાય, ને ફળવંત વાડી વન સમાન ગણાય. ૧૬ ત્યારે ઇનસાફ અરવ્યમાં વસશે, ને ન્યાયીપણુ ફળવંત વાડીમાં વસતી કરશે. ૧૭ અને ન્યાયીપણુનું કામ શાંતિ; ને ન્યાયી-પણુનું ફળ વિશ્રામ તથા બરોડાનો સર્વકાળ સુધી થશે. ૧૮ અને મારા લોક શાંતિના રહેઠાણમાં, તથા બરોડાના નિવાસોમાં, તથા સ્વસ્થ વિશ્રામસ્થાનોમાં રહેશે. ૧૯ પણ વન પડતી વેળાએ કરાં પડશે; ને નગરનીકું પાડી નાખવામાં આવશે. ૨૦ તમે ને સર્વ પાણીની પાસે વાવો છો, ને બળદ તથા ગધેડાને [કામે] મોકલો છો, તે તમને ધન્ય છે.

૩૩ અફસોસ છે તને કે ને લૂટે છે ને પોતે લૂટાયો નહિ; ને કંગાઈ કરે છે, ને તેઓએ તારી સાથે કંગાઈ કરી નહિ. ૨ તું લૂટી રહીશ ત્યારે તું લૂટારો; ને તું કંગાઈ કરવી બંધ કરીશ, ત્યારે તેઓ તારી સાથે કંગાઈ કરશે. ૩ જે યહોવાહ, અમારા પર કૃપા કર; અમે તારી વાટ જોયા કરી છે; ૪ ર સવારે તું તેમનો ભુજ, વળી દુ.ખની વેળાએ અમારું વારણુ થા. ૫ દુઃખામાના હોકારાથી લોકો નાશા છે; તું ઉઠ્યો તેથી વિદેશીઓ વિખેરાયા છે, ૬ ને કાતરા એકડું કરે છે, તેથી રીતે તમારી લૂટ એકડી કરાશે, ને લીક ધસે છે તે પ્રમાણે તે પર તેઓ ધસી પડશે. ૭ યહોવાહ મોઢો મનાયો છે; કેમકે તે ઉચ્ચસ્થાને

રહે છે ; તેણે ઇનસાફથી તથા ન્યાયીપણાથી સિંચાનને બરપૂર કીધું છે. ૬ અને તારા વખતમાં દહતા થશે ; તારણ તથા સુશુદ્ધિ તથા જ્ઞાન પુષ્કળ થશે ; યહોવાહનું બધું તેજ તેના ખજાને છે.

૭ જુઓ, તેમના શૂરાઓ બહારથી પોકારે છે ; સલાહ કરનારા એલચીઓ પોક મૂજીને રહે છે. ૮ માંઝા ઉઠડ થયા છે, વાટસર બંધ થયા છે ; તેણે કરાર તોડ્યા છે, તેણે નગરોને ધિક્કાર્યાં છે, તે માણસને ગણકારતો નથી. ૯ દેશ વિલાપ કરે છે ને નિર્ગત થાય છે ; લખાનોન લક્ષિત યદને ચિમખાઈ બધ છે ; શારીર ઉઠડ રાત જેવા થયો છે ; બાશાન તથા કાર્મેલ [પોતાનાં પાતરાં] ખેરવી નાખે છે. ૧૦ યહોવાહ કહે છે, હમણાં હું ઉડીશ, હમણાં પોતાને ઉડાડીશ, હમણાં હું મોટા મનાઈશ. ૧૧ તમે ફાનનાં ગર્જા કરશો, તમે પુંપરા જણશો ; તમારો શ્વાસ તમને બાળી નાખનાર અગ્નિ જેવો છે ૧૨ અને લોકો ભૂંડાના ચુના જેવા, અગ્નિમાં બાળી નાખેલા કાપેલા કાંઠા જેવા થશે.

૧૩ હે આલેના લોક, મેં જે કહ્યું છે તે તમે સાંભળો ; ને પાસે રહેનારાઓ, તમે માર પરાક્રમ જાણો. ૧૪ સિંચાન મધ્યે પાણીઓ ભયભિત થયા છે ; અધર્મીઓને કુબરી ચડી છે. આપણામાંનો કોણ બાળી નાખનાર અગ્નિ સાથે વાસો કરશે ? આપણામાંનો કોણ સદા બળતી આગ સાથે વાસો કરશે ? ૧૫ જે ન્યાયીપણામાં ચાલે છે, ને સત્ય જાહે છે ; જે જીવનની કમાઈને ધિક્કારે છે, જે લાંચને હાથમાં ન પકડતાં તરછાડી નાખે છે, જે ખૂન વિષે ન સાંભળવા સાર પોતાના કાન બંધ કરી દે છે, જે જીવ ન જોવા સાર પોતાની આંખ મીચી દે છે [તેજ વાસો કરશે] ૧૬ તેજ ઉચ્ચસ્થાનમાં રહેશે ; ખડકોના કિલ્લા તેના આશ્રય થશે ; તેની રાટલી તેને અપારો ; તેને પાણી ઉતરશે. ૧૭ તારી આંખો રાતને તેના કોઈદરેમાં દેખશે ; તેઓ વિશાળ દેશને જોશે ૧૮ તારા હૃદયમાં બધ વિષે વિચારજ આવશે ; [ખંડણી] ગણી લેનાર ક્યાં છે ? તોળનાર ક્યાં છે ? જીરજોની ગણના કરનાર ક્યાં છે ? ૧૯ જે લોકોની ખોલી કળી શકાય નહિ એવી ગૂંદ છે, જેની ભાષા સમભય નહિ એવી બોલડી છે, તે કૂર લોકને ઢં જોશે નહિ. ૨૦ સિંચાન જે આપણાં પર્વાતનું નગર તેને જો, તારી આંખો ચરશાલેમને વિશ્રામના રહેણા જોઈ, જે તંબુ ઉખેડવામાં આવશે નહિ, જેની મેંજા સર્વકાળ સુધી કદાચે નહિ, ને જેની

સર્વ દેરીઓ તુટશે નહિ, તેના જેવું જોશે ૨૧ પણ ત્યાં તો યહોવાહ જે મહિમાવાન તે આપણી સાથે હશે, તે પહોળી નદીઓ તથા નાળાની જગ્યા જેવા થશે, હલેસાંવાળી નાવ તેમાં જનાર નથી ને મહિમાવંત વહાણ તેને પાર જનાર નથી ૨૨ કેમકે યહોવાહ આપણે ન્યાયાધીશ, યહોવાહ આપણે નિયમસ્થાપક, યહોવાહ આપણે રાત્ર છે ; તે આપણને તારશે. ૨૩ તારા દોરડા ઢીલા પડી ગયા છે, તેઓના ડાલને બરોબર સજ્જ કરી શક્યા નહિ, તેઓ સદ પ્રસારી શક્યા નહિ ; ત્યારે લટકાટની લટ પુષ્કળ જહેંચાઈ ; જે લંગડા તેઓએ લટ લીધી. ૨૪ અને રહેવાસી કહેશે નહિ કે, હું માંઝા છું ; તેમાં વસનાર લોકોનાં પાપ માફ કરાશે.

૩૪ હે વિદેશીઓ, તમે સાંભળવાને પાસે આવો ; ને હે લોકો, તમે કાન ધરો ; પૃથ્વી તથા તેનું બરપૂરપણ, જગત તથા તેમાંથી જે સર્વ નિપજે છે તે સાંભળો. ૧ કેમકે યહોવાહને સર્વ દેશનાઓ પર કોપ ને તેનાં સર્વ સૈન્ય પર ક્રોધ ચડ્યો છે ; તેણે તેઓને વિનાશ પામવા કરાવ્યા છે, તેઓને સંહારને આધીન કર્યા છે. ૨ અને તેમનાં મારી નખાએલાં નાખી દેવાશે, ને તેમનાં મુઠાઓની ડુર્ગ ઉડી આવશે, ને પર્વતો તેમના લોહીથી ઓગળી જશે. ૩ અને આકાશોનું સર્વ સૈન્ય પિગળી જશે, ને આકાશો ઓળિયાની પેઠે લપેરાશે ; ને તેમનાં સર્વ સૈન્યો દ્રાક્ષવેલા પરથી પાતર સુકાઈને ખરી પડે છે તે પ્રમાણે, ને અંછરી પરથી સુકાઈને લોપ થતા પાતરાની પેઠે સુકાઈ જશે. ૪ કેમકે મારી તરવાર આકાશ મધ્યે પીને ચક્રગૂર થઈ છે ; જુઓ, તે અદોમ પર, ને મારાથી શાપિત યએલા લોક પર ન્યાય કરવા માટે ઉતરશે. ૫ યહોવાહની તરવાર લોહીએ બરપૂર છે, તે મેદથી, હલવાન તથા બકરાંના લોહીથી, બકરાના ગુદાના મેદથી ઉભયલી છે ; કેમકે બોસ્તાદ મધ્યે યહોવાહને યજ્ઞ તથા અદોમ દેશ મધ્યે મોટા વધ છે. ૭ અને જગતી ગોધાઓ તેઓની સધાતે, તથા બળદો આખલાઓ સુધાં નીચે આવશે, ને તેમની ભૂમિ લોહીથી પિયેલી થશે, ને તેમની ધૂળ મેદથી રસદાર થશે ૮ કેમકે તે યહોવાહને વેર વાળવાને દિવસ છે, સિંચાન સાથેની તકરામમાં બદલા લેવાનું વર્ષ છે. ૯ અને તેનાં નાળાં ડામર થઈ જશે, ને તેની ધૂળ ગંધક થશે, ને તેની ભૂમિ બળતો ડામર થશે. ૧૦ રાત ને દિવસ

તે હોલવારો નહિ, તેના ધુમાડો સદા ચઢશે, પેદી દર પેદી તે ઉગડ રહેશે, સદાસર્વકાળ સુધી તેમા થઇને કોઇ જશે નહિ ૧૧ પણ બચવા તથા સાહુકીનુ વતન તે થશે, ધુવડ તથા કાગડો તેમા વસશે, ને તે પર શૂન્યપણીની દોરી તથા ખાલીપણીનો જોળનો તે પ્રસારશે ૧૨ વળી રાજ્ય પ્રગટ કરવાને માટે તેનો કોઇ અખીર ત્યા નહિ હશે, ને તેના સર્વ સરદારો નહિ જેવા થશે ૧૩ અને તેના રાજમેહેલોમા કાઠા, ને તેના કિલ્લાઓમા કૌવચ તથા ઉટકટા ઉતરશે, ને તે શિયાળોનુ રહેઠાણ, રાદામૃતનો વાડો થશે ૧૪ અને જગલી જતાવરો વરોએને મળશે, ને રાત્રી બકરો પોતાના સાથી પ્રત્યે યોદ્ધારશે, રાતના પ્રાણી પણ ત્યા વાસો કરશે, ને પોતાને સાડ વિશ્રામસ્થાન પ્રાપ્ત કરશે ૧૫ ઉડેણુ ત્યા દર કરશે, ને ઈડા મુકશે, ને બચ્ચા સેવીને પોતાની છાયા તળે એકઠા કરશે, સમકીઓ પણ ત્યા પ્રત્યેક પોતાની સખી મુઠ્ઠા એકઠી થશે ૧૬ યહોવાહુના પુસ્તકમા ચોધ કરો ને વાંચો, તેઓમાથી એક પણ ખુટશે નહિ, તેઓમાના કોઇ પોતાના સાથી વગરનુ માલમ પડશે નહિ, કેમકે મારા મુખે તો આજ્ઞા આપી છે, ને તેના આત્માએ તો તેમને એકઠા કર્યા છે ૧૭ અને તેણે તેમને સાડ ચિહ્ની નાખી છે, ને તેના હાથે દોરીથી તેમને તે વહેંચી આપ્યું છે, તેઓ સર્વકાળ સુધી તેનુ વતન જોગવશે, પેદી દર પેદી તેઓ તેમા વસશે.

૩૫

અરવ્ય તથા સુકી ભૂમિ હરખારો, ને વન આનંદ કરશે ને ગુલાબની પેંદ ખીલશે ૨ તે ખીલશે ખીનશે, વળી આનંદ તથા હર્ષનાદ સદિત તે હરખારો, લખાનોનનુ ઝૌરવ, કામલ તથા શારંગનો વેશવ તેને આપશે, તેઓ યહોવાહુનુ ઝૌરવ, આપણા દેવનો વેશવ જોશે

૩ વીલા દાથોને દંડ કરો, ને લયડવા ઘુટણોને સ્થિર કરો ૪ જેઓ સ્વભાવના ઉતાવળા, તેઓને કહો, દંડ યાઓ, ખીરો મા, જુઓ, તમારો દેવ । વેર લેવારો, હા, દેવનો લીધેડો બંડરો આવશે, તે આવીને તમને તારશે ૫ ત્યારે આઘળાઓની આજો ઉધાડારો ને બહેરાઓના કાન ઉઠાડા કરશે ૬ ત્યારે લગડો હર-જની પેંદ ફેરશે, ને મૂનાની ઇસ આયન કરશે, કારણ કે અરવ્યમા પાણી, ને વનમા નાજા યુતી નિકળશે ૭ અને મૃગજળ તે વડાવડી, ને તરલી ભૂમિ તે પાણીના ઝરા થઇ જશે, શિયાળોના રહેઠાણમા, [તેમનું]

સુવાનું ઠંકાણુ, તે બર તથા સરકરનું ઠંકાણુ યશે ૮ અને ત્યા સડક થશે, તથા માર્ગ, ને તે પવિત્રવાનો માર્ગ કહેવારો, તેમા થઇને અથુદ નહિ જશે, ને તે પોતે તેઓને માટે માર્ગ ચાલશે, ને મૂંઝા પણ જુલા પડશે નહિ ૯ ત્યા સિંહ કેખારો નહિ ને કોઇ પણ કાઠીખાનાર પ્રાણી તે પર ચડી આવશે નહિ, ત્યા તેઓ મળશે નહિ, પણ ખડી લીલેવાઓ ત્યા ચાલશે, ૧૦ ને યહોવાહુના ખરીદાએલા પાછા આવીને હર્ષનાદ સદિત સ્થિયન પહોચશે, ને સર્વકાળિક આનંદ તેઓને માથે રહેશે, હર્ષ તથા આનંદ તેઓને પ્રાપ્ત થશે, ને શોક તથા નિશાસ જતા રહેશે

૩૬

અને એમ થયું કે ડિઝીયાહુ રાજને યાદમે વર્ષે આશશૂરના રાજ સાન્હેરીએ યહુદાહુના સર્વ કિલ્લાવાળા નગરોની સામે ચડી આવીને તેઓને છતી લીધા ૨ અને આશશૂરના રાજએ લાખીરાથી રાબરાકેહને મોટા લશ્કર મુઠ્ઠા ડિઝીયાહુ રાજની પાસે યશ્શાલેમ મોકલ્યો અને તે ધોળીના ખેતરની સડક પર ઉપલા તળાવના નજની પાસે ઉભો રહ્યો ૩ ત્યારે હિદ્ઝીયાહુનો દીકરો એલ્યાશીમ ને રાજ્યમેહેલનો અધિકારી હતો, તથા શેખના ચિહ્ન લીસ તથા આસાફનો દીકરો યોઆહ ઇતિહાસક, એઓ તેની પાસે બહાર આવ્યા ૪ અને રાબરાકેહ તેમને કહ્યું, ડિઝીયાહુને કહેજે, મહારાજ એટલે આશશૂરનો રાજ એમ કહે છે, આ હું કેવા આધાર પર બેસોસો રાખે છે? ૫ હું કહું છું કે, કુદને માટે ને તારી સનાહ તથા પરાક્રમ તે કેવળ મ્હોની વાત છે, હવે તે કોણના ઉપર બેસોસો રાખીને મારી સામે દગો કરો છે? ૬ જુઓ, હું આ બાનોવા બરના દાડા પર, એટલે મિસર પર બેસોસો રાખે છે, કે જેના ઉપર ને કોઇ ટેકે તો તે તેની હથે તમા પેસીને તેને વિધશે, મિસરનો રાજ ફારૂન તેના પર સર્વ બેસોસો રાખનાર પ્રત્યે તેવોજ છે ૭ અને જો તમે મને કહો કે, અમારા દેવ યહોવાહુ પર અમે બેસોસો રાખીએ છીએ, તો શું તે એજ નથી કે જેના ઉચ્ચસ્થાનો તથા જેની વેડીઓ ડિઝીયાહુ કાઠી નાખ્યા છે, ને યહુદાહુને તથા યશ્શાલેમને કહ્યું છે, તમારે આ મેદાની આગળ પ્રજ્ઞામ કરતા? ૮ ને હવે મારા ધણી આશશૂરના રાજની સાથે સરત કર, અને જો હું તારી તરફથી તેઓ પર સ્વારો મેસાડી શકે તો હું તને બે હજાર ઘોડા આપું ૯ ત્યારે મારા ધણીના કનિષ્ઠ આકરો

માના એક સરદારનું મ્હોલું પાછું કેમ ફેરવી શકે? ને રથોને સાડ તથા સ્વારોને સાડ મિસર પર કેમ ભરોસો રાખે? ૧૦ ને હવે હું આ દેશમાં એનો નાશ કરવા સાફ ચઢી આવ્યો છું તે શું યહોવાહ વિના? યહોવાહે મને કહ્યું, આ દેશ પર ચઢી જઈને તેનો નાશ કર ૧૧ પછી એટલા પ્રમાણે તથા શેખનાએ તથા યોઆહાદે રાજ શાકેહને કહ્યું, કૃપા કરી તારા ચાકરોની સાથે અશમી ભાષામાં બોલ, કેમકે અમે તે સમજીએ છીએ, ને કોટ પર ને લોક છે તેના સાબળતા અમારી સાથે યહુદી ભાષામાં બોલતો ના ૧૨ અને રાજશાકેહે કહ્યું, મારા ધણીએ એ વાતો બોલવાને સાફ થું તારા ધણીની પાસે, ને તારી પાસે મને મોકલ્યો છે? ને માણસ કોટ પર બેઠેલા છે તેઓની પાસે થું મને નથી મોકલ્યો કે તમેા સુધ્ધા તેઓ પોતાની વિષ્ટા ખાય, ને પોતાનું મૃતર પીએ? ૧૩ પછી રાજશાકેહે ઉભા રહીને મોટા સાદે યહુદી ભાષામાં પોકારીને કહ્યું, મહારાજાની, એટલે આશ્શુરના રાજની વાત સામજો ૧૪ રાજ એવું કહે છે, હિઝકીયાહથી તમે છેવરાયો નહિ, કેમકે તે તમને છોડાની ચકરી નહિ ૧૫ વળી યહોવાહ આપણને જરૂર છોડાવશે, ને આ નગર આશ્શુરના રાજના હાથમાં અપારો નહિ, એમ કહીને હિઝકીયાહે તમારી પાસે યહોવાહ પર ભરોસો કરાવેલો નહિ ૧૬ તમે હિઝકીયાહનું સામજરો મા, કેમકે આશ્શુરનો રાજ એવું કહે છે, મારે આધીન થઈને મારી પાસે નિકળી આવો, ને પ્રત્યેક પોતાના દાક્ષિણ્યનું, ને પ્રત્યેક પોતાની અંછરીનું [ફળ] ખાઓ, ને પ્રત્યેક પોતાના ટાકાનું પાણી પીઓ, ૧૭ ન્યા સુધી કે હું આવીને ને દેશ તમારા દેશના ભેગો, ધાન્ય તથા દાક્ષિણ્યનો દેશ, રોટલી તથા દાક્ષિણ્યનો દેશ, તેમાં તમને લઈ લઈ ૧૮ ખબડદાર! રખેને યહોવાહ આપણને છોડાવશે, એમ કહીને હિઝકીયાહ તમને સમજાવે થું વિદેશીઓના કોઈ પણ દેવે પોતાના દેશને આશ્શુરના રાજના હાથમાંથી છોડાવ્યો છે? ૧૯ હુમાય તથા આપોદના દેવો કયા છે? સફારીયમના દેવો કયા છે? થું તેઓએ મારા હાથમાંથી સમજાવેને છોડાવ્યું છે? ૨૦ એ દેશોના સર્વ દેવોમાંથી કયા દેવે પોતાના દેશને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યો છે, કે યહોવાહ યશ્શાહેમને મારા હાથમાંથી છોડાવે? ૨૧ ને તેઓ છાના રહ્યા, ને તેના જવાબમાં એકે રાજ બોલ્યા નહિ, કેમકે રાજની આજ્ઞા એવી હતી કે, તેને ઉત્તર આપશે મા ૨૨ પછી હિઝકીયાહનો દીકરો

એલ્યાકીમ ને મેહેલનો કારભારી હતો, તથા શેખના ને ચિટ્લીસ, તથા આસાફનો દીકરો યોઆહ ને ઇતિ-હાસક, તેઓ પોતાના વસ્ત્ર ફાડીને હિઝકીયાહની પાસે આવ્યા, ને તેને રાજશાકેહની વાત બહેર કીધી.

૩૭

અને એમ થયું કે હિઝકીયાહ રાજએ એ સામન્ય ત્યારે તેણે પોતાના વસ્ત્ર ફાડ્યા, ને શરીરે તાટ ઓઢીને યહોવાહના ધરમાં ગયો. ૨ અને તેણે મેહેલના કારભારી એલ્યાકીમને, તથા શેખના ચિટ્લીસ, તથા યાજ્ઞના વડીલોને તાટ ઓઢાવીને તેમને આમોસના દીકરા યશાયાહ ભવિષ્યવાદીની પાસે મોકલના અને તેઓએ તેને કહ્યું, હિઝકીયાહ એવું કહે છે કે આ દિવસ સફટનો, તથા કપડાનો, તથા નકાર કરવાનો દિવસ છે, કેમકે છોકરાનો પ્રસવ થવાની તૈયારી છે, ને જીવવાની શક્તિ નથી ૪ રાજશાકેહ જેને એના ધણી આશ્શુરના રાજએ જીવતા દેવની નિંદા કરવા સાફ મોકલ્યો છે, તેની સર્વ વાતો તારો દેવ યહોવાહ કદાચિત સામજશે, ને તારા દેવ યહોવાહે ને સર્વ વાત સામજી છે તેઓ વિષે તે કપકો દેરો, વળી ને શેપ રહ્યા છે તેને સાફ હું પ્રાર્થના કર ૫ અને હિઝકીયાહ રાજના ચાકરો યશાયાહની પાસે આવ્યા ૬ અને યશાયાહે તેમને કહ્યું, તમે પોતાના ધણીને એવું કહો, યહોવાહ એમ કહે છે, ને વાત તે સામજી છે, એટલે જોથી આશ્શુરના રાજના ચાકરોએ મારી નિંદા કીધી છે, તેથી તારે બીજું નહિ ૭ જુઓ, હું તેમાં એક આત્મા સુક છું, ને તે અફવા સામજશે, ને પોતાના દેશમાં પાછો જશે, ને તેના પોતાના દેશમાં તે તરવારથી પડે, એવું હું કરીત.

૮ અને રાજશાકેહ પાછો ગયો, ને આશ્શુરનો રાજ લિખ્નાહ સામે લડતો તેને મર્યો, કેમકે તે લાખીશથી ઉપજ્યો છે, એમ તેણે સામન્ય હર્લ ૯ અને તેણે ફૂરાના રાજ તિર્હાકાહ વિષે એવું સામન્ય કે, જુઓ, તે તારી સામે લડવા સાફ નિકળી આવ્યો છે અને એમ સામજીને તેણે હિઝકીયાહની પાસે સહેશિયાને એમ કહીને મોકલ્યા કે, ૧૦ યહુદાહના રાજ હિઝકીયાહને તમે એવું કહો કે, ને દેવ પર હું ભરોસો રાખે છે, તે એવું જીને તમને ન છેવરે કે, યશ્શાહેમ આશ્શુરના રાજના હાથમાં નહિ અપારો. ૧૧ જુઓ, આશ્શુરના રાજએએ સર્વ દેશનાઓનો વિનાશ કરીને તેમના કેવા દાલ કયા છે, તે તે સામન્ય છે, ને હું

બચવાનો છે છું? ૧૨ ગોઝાન તથા હારાન તથા રેસેક તથા તવારસારમાંના એકેનપુત્રો, કે જે પ્રજાઓના નારા મારા પિતૃઓએ કર્યો, તેમના દેવોએ તેઓને બચાવ્યા છે છું? ૧૩ હમાધનો રાજ તથા આર્પાદનો રાજ તથા સફાર્યાધમ નગરનો, હેનાનો તથા ઇન્વાહનો રાજ ક્યાં છે? ૧૪ અને હિઝ્રીયાહે સહેશિયાના હાથ-માંથી પત્ર લઈને તે વાંચ્યો, ને યહોવાહનો ધરમાં ચડી જઈને હિઝ્રીયાહે તે યહોવાહની આગળ ખુલ્લો કર્યો. ૧૫ અને હિઝ્રીયાહે યહોવાહની આગળ પ્રાર્થના કરીને કહ્યું, ૧૬ હે સેન્યોના યહોવાહ, ઇસ્રાએલના દેવ, કહ્યો પર બિરાબનાર, પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યોનો તું જ એકલો દેવ છે, તે આકાર તથા પૃથ્વી સૂન્યાં છે ૧૭ હે યહોવાહ, કાન દધને સાંભળ, હે યહોવાહ, આખ ઉઘાડીને જો, ને સાન્હેરીજ જેણે છવતા દેવની નિંદા કરવાં સારૂ આ મોકલ્યો છે તેની સર્વ વાતો સાંભળ ૧૮ હે યહોવાહ, ખરેખર આશશૂરના રાજાઓએ સર્વ દેશાનિઓનો તથા તેમના દેશનો નારા ક્રીધો છે, ૧૯ ને તેઓના દેવોને અગ્નિમાં નાખ્યા છે, કેમકે તેઓ દેવ નહોતા; કેવળ માણસના હાથનું કામ, લાકડા તથા પથ્થર હતા, માટે તેઓએ એઓનો નારા કર્યો છે. ૨૦ અને હવે, હે યહોવાહ, અમારા દેવ, તેના હાથમાંથી અમારો બચાવ કરજો, કે પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો જાણે કે તું જ એકલો યહોવાહ છે.

૨૧ પણ આમોસના દીકરા યશાયાહે હિઝ્રીયાદની પાસે [માણસ] મોકલીને કહેવાડ્યું, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે, આશશૂરના રાજા સાન્હેરીજ વિષે તે મારી આગળ પ્રાર્થના કરી છે, ૨૨ તે માટે યહોવાહ તેને વિષે જે વાત બોલ્યો છે તે આ છે; સિયોનની કુચારી દીકરીએ તને ઢસી કાઢ્યો છે, તને ઉઠાડ્યો છે; યરૂશલેમની દીકરીએ તારી પાછળ માથું ધુલાવ્યું છે ૨૩ તે કોની નિંદા તથા કુસાંખણ કર્યો છે? ને કોની વિરૂદ્ધ તું મોટે સારે બોલ્યો છે? હા, ઇસ્રાએલના પવિત્રની સામે યહ તે ઉચ્ચરયાન બચી તારી દટિ ઉઘી ક્રીધી છે. ૨૪ તારા સેવકો મારફત તે પનુની નિંદા કરી છે, ને કહ્યું છે, મારા પણા રોયથી કુ પર્યોનાં ઉચાણ પર લખાનોનની માદેલી જગ્યાએ ચડી આવ્યો છું; ને તેનાં ઉઘાં એરેન્ટ્યોને, તથા તેના પસદ કરેલાં દેવદારોને કાપી નાખીય, ને તેના કોથી દૂરના ઉચ્ચરયાનમાં, તેની વાડીના વનમાં વુ પ્રવેશ કરીશ. ૨૫ પીઠીને મેં પાણી

પીધું છે, ને મારા પગના તળિયાથી મિસરની સર્વ નદીઓ હુ સુકી કરીશ. ૨૬ મેં પૂર્વથી એ કર્યું ને પુરા-તન કાળમાં એને રચ્યું, એ તે સાંભળ્યું નથી છું? હવે મેં એનું કર્યું છે કે કોઠવાળાં નગરોના વિનાશના ઢગલા કરીને તું ઉજડ કરનાર થાય. ૨૭ ને તેઓનાં રહેવાશી કુકા હાથના હોવાથી ભયભિત થઈને સરમાયા; તેઓ ખેતરના ધાસ તથા લિલોતરી જેવા, તથા ધાખા પરનું ધાસ તથા દાણા ઉગ્યા પહેલાંનું ખેતર, તેના સરખા થયા. ૨૮ પરંતુ તારૂં ખેસલું તથા તારૂં નિકળી જતું તથા તારૂં માંહે આવલું તથા મારા પર તારૂં રીસાલું, તે હુ બાળ્યું છું ૨૯ મારા પર તારૂં રીસાલું તથા તારી ખેડ-કારી મારા સાંભળવામાં આવ્યાં છે, તે માટે હુ તારા નાકમાં મારી કડી તથા તારા હોઠામાં મારી લગામ ધાલીશ; ને જે માર્ગે તું આવ્યો તેણે યહને હુ તને પાછો ફેરવીશ. ૩૦ અને તારે સારૂ આ ચિન્હ ધરો; આ વરસે અગાઉ ઉગેનું ખાશો, ને બીજે વરસે એના પીલાની ઉપજથી ખાશો; ને ત્રીજે વરસે વાલીને લગ્નો, ને દ્વાદશવાડીઓ રોપો, ને તેનાં ફળ ખાઓ. ૩૧ અને યહુદાહના ધરનો બચાવેલો રોષ નીચે જડ ધાલશે, ને ઉપર ફળ ઉપજશે. ૩૨ કેમકે યરૂશલેમ-માથી રોષ, તથા સિયોન પર્વતમાંથી બચેલા નિકળી જશે; સેન્યોના યહોવાહની ઉત્ક્રાંતે કશે. ૩૩ તે માટે આશશૂરના રાજા વિષે યહોવાહ એવું કહે છે, તે આ નગર પાસે આવશે નહિ ને તે પર બાણ મારશે નહિ, ને તેની આગળ ઢાલ ધરશે નહિ, ને તેની સામે પાળ બાંધશે નહિ. ૩૪ જે માર્ગે તે આવ્યો, તેણે યહને તે પાછો જશે; ને તે આ નગર પાસે આવશે નહિ, યહોવાહનું કહેલું એનું છે ૩૫ વળી હુ ચેતાને લીધે તથા મારા સેવક દાઉદને લીધે આ નગરનો બચાવ કરવા સારૂ તેનું રક્ષણ કરીશ.

૩૬ અને યહોવાહના દૂતે નિકળીને આશશૂરીઓની ડાવણીમાં એક લાખ ને પચ્ચાસી દુનરને મારી નાખ્યા; ને પરાદીએ લોક ઉઠ્યાં, ને જુઓ, તેઓ સર્વ મરેલાં યુદ્ધાં હતાં ૩૭ ત્યારે આશશૂરનો રાજા સાન્હેરીજ કૂચ કરીને પાછો ગયો, ને નીનવેદમાં તે રહ્યો. ૩૮ અને એમ થયું કે, તે ચેતાના દેવ નિર્જાનના ધરમાં પૂલ કરતો હતો, ત્યારે તેના દીકરા આદ્રામેલેએ તથા શારએસેરે તેને તરવારથી મારી નાખ્યા; ને તેઓ અશરાટ દેશમાં નાસી ગયા અને તેના દીકરા એસારદાહોને તેને ડેકાણે રાખ્યું કર્યું.

૩૮ તે દિવસોમા દિગ્ગજીયાહ મરી નય એવા
મારો થયો, ને આગેસના દીકરા યશાયાહે

તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું, યહોવાહ એમ કહે છે,
તાત ધરનાને સોપણ કર, કેમકે તું મરવાનો છે ને
જીવવાનો નથી. ત્યારે દિગ્ગજીયાહે પોતાનું મુખ ભીંત
તરફ ફેરવીને એમ કહેતા યહોવાહની પ્રાપ્તના કીમી
કે, રહે યહોવાહ, હું સત્યથી તથા સપૂર્ણ હૃદયથી
તારી સન્મુખ આદરો છું, ને તારી દૃષ્ટિમા ને સારૂ તે
મેં કર્યું છે, એનું કૃપા કરી સ્મરણ કર અને દિગ્ગજીયાહ
બહુજ રડ્યો. અને યશાયાહની પાસે યહોવાહની
એવી વાણી આવી કે, જ્યારે દિગ્ગજીયાહને કહે,
તારા પિતા દાઉદનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે, તારી
પ્રાર્થના મેં સાંભળી છે, તારા આમુ મેં જોયા છે,
જીઓ, હું તારા આયુષ્યમા પંદર વરસ ઉમેરીશ
અને હું તને તથા આ નગરને આશ્ચર્યના રાજના
દાયમાથી છોડાવીશ, ને આ નગરનું રક્ષણ કરીશ.
જ અને યહોવાહ ને વાત બોલ્યાં, તે તે કરશે, એનું
આ ચિન્હ તને યહોવાહથી મળશે, જીઓ, આહા
ઝના પગથીઆ પરની છાયા ને સૂર્યને લીધે નીચે
આવી છે, તેને હૃદય પગથીઆ સુધી પાછી ઢાંકીશ
એટલે સૂર્યનો [તડકો] ને પગથીઆ પર નીચે
આવ્યો હતો તે દસ પગથીઆ પાછો ઢાંકશે.
યહુદાહનો રાજા દિગ્ગજીયાહ મારો પછીને સાંભળે
થયો ત્યારે તેણે ને લખ્યું, તે

૧૦ મેં કહ્યું, મારા દિવસોમા સાતકાળમા હું રોએલની
ભાગ્યોમા જીવાને છું,

મારા બાકીના વરસો મારી પાતેથી લઈ લેવામા
આવ્યા છે

૧૧ મેં કહ્યું, હું યાહને જોઈશ નહિ જીવતાઓના દેશ
મધ્યે હું યાહને જોઈશ નહિ,

માણસને સસારના રહેવાસીઓની સપાતે હું ફરી
નિહાળીશ નહિ

૧૨ ઘેટાપાળકની રાંધણીની પેટે માંડ રહેઠાણ કાઢી
નખાયું, ને મારી પાસેથી દૂર કરાયું છે,

મેં વણકરની પેટે માંડ જીવન લેપેડી લીધું છે, તે
મને તાણાથી કાપી નાખશે,

દિવસથી તે શત સુધીમા તું મને પૂરો કરી નાખીશ

૧૩ સવાર સુધી મેં વિચાર કીધો કે, તે સિદ્ધની પેટે
મારા સર્વે હાડકા ભાગી નાખે છે,

દિવસથી તે શત સુધીમા તું મને પૂરો કરી નાખીશ

૧૪ જેમ અબાબીન કે બગલો, તેમ હું ચુકું કરતો,
હોલની પેટે વિલાપ કરતો, મારી આંખ ઉચ્ચ
સ્થાન બહી જોવાથી નબળી થઈ છે,

હે યહોવાહ હું દબી ગયો છું, મારો ભગીન તું યા
૧૧ હું છું મોહું? તે મારી સાથે બોલ્યો છે, ને તેણે
તેં કર્યું છે,

મારા જીવની વેદનાને લીધે હું મારા સર્વે વર્ષ સુધી
હળવે હળવે આ રીત

૧૧ હે પ્રભુ, એ વાતોને લીધે લોક જીવે છે,
ને કેવળ તેઓમા મારા આત્માનું જીવન છે,

ને તું મને સાંભળે કરીશ, ને મને જીવતો રાખીશ.

૧૨ જીઓ, શાંતિને અર્થે મને અતિ શોક થયો હતો,
ને તેં પ્રીતિથી મારો જીવ વિનાશના ખાડામાથી
કાઢ્યો છે,

કેમકે તેં મારા સર્વે પાપ તારી પીઠ પાછળ નાખી
દીધા છે

૧૦ કેમકે રોએલ તારી ઉપકારસ્તુતિ કરે નહિ,
મરણ તારૂં સ્તોત્ર ગાય નહિ,

જેઓ કબરમા ઉતરે છે તેઓ તારી સત્યતાની
આશા રાખે નહિ

૧ જીવતો, હા, જીવતો માણસ તો, જેમ આજે હું
કરું છું તેમ, તારી ઉપકારસ્તુતિ કરશે,

બાપ દીકરાઓને તારી સત્યતા બહેર કરશે

૨૦ યહોવાહ મને તારવાનો છે,
તેથી અમે અમારા જીવનના સર્વે દિવસ સુધી,

યહોવાહના ધરમાં મારા વાજરો વગાડીશું

૨૧ હવે યશાયાહે કહ્યું હતું, અજરીની ચેપલી
લાવીને ફેાહના ઉપરબાધવી એટલે તે જીવશે ૨૨ વળી

દિગ્ગજીયાહે કહ્યું હતું, હું યહોવાહના ધરમા ચઢી
જમરા એનું છું ચિન્હ થશે?

૩૯ તે વેળાએ બાલઅદાનના દિકરા બાબેલના
રાજા મરોદાક બાલઅદાને પત્રો તથા ભેટ

દિગ્ગજીયાહ પર મોકલ્યા, કેમકે દિગ્ગજીયાહ મારો
પડ્યો હતો પણ સાંભળે થયો છે, એમ તેણે સાંભળ્યું

હતું ૧ અને દિગ્ગજીયાહ તેમને લીધે આનંદિત થયો,
ને તેણે પોતાના ખનનાનું ઘર, એટલે રૂપું તથા સોનું

તથા સુગંધ દ્રવ્ય તથા ઉત્તમ તેલ, તથા પોતાનું તમામ
શસ્ત્રસૂત્ર, તથા પોતાના ભંડારોમા ને સર્વે મળ્યું તે

તેમને બતાવ્યું, દિગ્ગજીયાહે તેમને નહિ બતાવી હોય
એટલે એકે વસ્તુ તેના ધરમા તથા તેના આગળ

રાજ્યમાં નહોતી. ૨ પણ યશાયાહ ભવિષ્યવાદીએ દિહાયાહ રાજની પાસે આવીને તેને કહ્યું, એ માણસોએ શું કહ્યું? ને તેઓ તારી પાસે ક્યાંથી આવ્યા? ને દિહાયાહ કહ્યું, દૂર દેશથી એટલે બાબિ-લથી તેઓ મારી પાસે આવ્યા છે. ૪ અને તેણે કહ્યું, તારા ઘરમાં તેઓએ શું ભેગુ છે? ને દિહાયાહ કહ્યું, મારા ઘરમાં જે સર્વ છે તે તેઓએ ભેગુ છે; મારા ખજાનામાં મેં તેમને નહિ ખતાવી હોય એવી એકે વસ્તુ નથી. ૫ ત્યારે યશાયાહે દિહાયાહને કહ્યું, સેન્ચેના યહોવાહની વાત સાંભળ. ૬ જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં તારા ઘરમાં જે સર્વ છે, ને તારા પિતૃઓએ જે આજ સુધી કરી રાખેલું છે, તે બાબિલમાં લઈ જવાશે; એકે વસ્તુ બાકી રહેશે નહિ, યહોવાહે એવું કહ્યું છે. ૭ અને તારા જે દીકરા તારાથી ઉત્પન્ન થશે, જેઓ તારા પેટના થશે, તેઓમાનાઓને એઓ લઈ જશે, ને બાબિલના રાજના રાજમેહેલમાં તેઓ ખવાસો થશે. ૮ અને દિહાયાહે યશાયાહને કહ્યું, યહોવાહની જે વાત તું બોલ્યો છે, તે સારી છે. વળી તેણે કહ્યું, મારા દિવસોમાં તો શાંતિ તથા સત્યતા થશે.

૪૦ તમારો દેવ કહે છે કે, દિવાસો દો, મારા લોકને દિવાસો દો. ૨ યશાએલ સાથે હોયથી વાન કરે; ને તેની લગાઈ પૂરી થઈ છે, તેના અપરાધોને બદલો વળ્યો છે, તેણીને યહોવાહને હાથે પોતાનાં સર્વ પાપોને લીધે બળજી મળ્યું છે, તે પ્રમાણે તેને પોકારીને કહો.

૩ પોકારનારની એવી વાણી છે કે, જંગલમાં યહોવાહને માર્ગ સિદ્ધ કરો, અરણ્યમાં આપણા દેવને સાથે સડક પાકવી કરો. ૪ સર્વ નીચાણ ઉઠ્યું કરાશે, ને સર્વ પર્વત તથા ડુંગર નીચા કરાશે; ને ટેકરીવાળી ભૂમિ સરખી, ને ખારી ખીણ સમાન થઈ જશે. ૫ અને યહોવાહનું ગૌરવ પ્રગટ થશે, ને સર્વ દેહ તે એકત્ર ભેરો, કેમકે યહોવાહનું મુખ બોલ્યું છે. ૬ એવું કહેનારની વાણી થઈ કે, પોકાર; ને તેણે કહ્યું કે, શું પોકાર? સર્વ દેહ પાસજ છે, ને તેનું સર્વ સોંદર્ય એતરના પૂલ જેવું છે. ૭ પાસ મુકાઈ નય છે, પૂવ બિમળાય છે, કેમકે યહોવાહને વાયુ તે પર વાય છે; લોક અચિર પાસજ છે. ૮ પાસ મુકાઈ નય છે, પૂવ હિમળાય છે; પશુ આપણા દેવની વાત સર્વકાળ સુધી રિપર રહેશે.

૯ હે સિયોન, સારી વધામણી કહેનારી, તું ઈશ્વાર પર્વત પર ચઢીશ; હે યશાએલ, સારી વધામણી કહેનારી, મોટે સાથે પોકાર; પોકાર, બીછી મા; યહોવાહનાં નગરોને કહે, જુઓ, તમારો દેવ. ૧૦ જુઓ, પ્રભુ યહોવાહ પરાક્રમીની પેઠે આવશે, ને તેનો જીજ્ઞ તેને સાથે અધિકાર કરશે; જુઓ, તેનું ધનમાં તેની સાથે, ને તેનો બદલો તેની આગળ છે. ૧૧ ઘટાંપાળકની પેઠે તે પોતાના ટોળાનું પાલન કરશે, તે બચ્ચાંને પોતાના હાથથી એકાં કરીને તેમને પોતાની ગોદમાં ઉચકી લેશે, તે ધવાડનારીઓને સલાળીને ચલાવશે.

૧૨ કોણે પોતાના બોળામાં ખાણી માખ્યાં છે, ને વેંતવડે આકાર માખી આપ્યું છે, ને માપમાં પૃથ્વીની ધૂળ મવડાવી છે, ને કપાણી પર્વતોને તથા ત્રાજ-વાથી પહાડોને તોળ્યા છે? ૧૩ કોણે યહોવાહને આત્મા માખી આપ્યો છે, ને કોણે તેનો મત્રી થઈને તેને ભણ આપે? ૧૪ તેણે કોની સલાહ લીધી? ને કોણે તેને સમજૂક કીધો, ને ધનસાફની વાટ વિષે તેને શિક્ષણ આપ્યું, ને તેને જ્ઞાન શિખવ્યું? કોણ તેને બુદ્ધિનો માર્ગ બહારે? ૧૫ જુઓ, દેશભતિઓ ડાહ પરથી ટપકતા ટીપા જેવી, ને ત્રાજવાંની રજ સમાન ગણાએલી છે; જુઓ, દ્વીપો ઉડી જતી રજ-કણ જેવા છે. ૧૬ અને લખાનોન બાળવા સાથે બસ નથી, ને તેના પ્રાણીઓ ચફને સાથે બસ નથી. ૧૭ સર્વ દેશભતિઓ તેની આગળ નહિ સરખી છે; તેઓ તેનાથી ચૂન્યથ તથા અન્યવરિયત ગણાએલી છે. ૧૮ તો તમે કોની સાથે દેવને સરખાવશો? કે કેવી પ્રતિમા સાથે તેનો મુકાબલો કરશો? ૧૯ મુર્તિને તો કારીગર ઢાળે છે, ને સોની તેને સોનાથી મઢે છે, ને રૂપાની સાંકળોઓ ઘડે છે. ૨૦ ને માણસ અર્પણ કરવા વિષે દરિદ્રી થઈ ગયો હોય, તે સદી નહિ બચ એવું ગ્રાહ પસંદ કરે છે, પોતાને સાથે તે ચંદ્ર કારીગર રોવે છે, કે નહિ ખરેંડાય એવી મુર્તિને તે સ્થાપન કરે. ૨૧ શું તમે નથી જાણ્યું? શું તમે નથી સાંભળ્યું? શું પહેલાથી તમને ખબર મળી નથી? શું, પૃથ્વીના પાયા વિષે તમે સમજી ગયા નથી? ૨૨ તે તો પૃથ્વીના મંડળ પર બિસજનાર, ને એના રહેવા-સીઓ તીડ સમાન છે; પહાડોની પેઠે આકાશોને પ્રસારનાર, ને રહેવાને અર્થે જે તણુ તેની પેઠે તેઓને તાણનાર, તે છે. ૨૩ અધિપતિઓને નહિ સરખા તે

કરનાર તે છે; તે પૃથ્વીના ન્યાયાધીશોને શૂન્ય જેવા કરે છે. ૧૪ તેઓ રોપાહ રહ્યા, તેઓ વવાહ રહ્યા, તેમનું યદ ભૂમિમાં મૂળ બગાડે છે, કે તરતજ તે તેઓ પર પૂક મારે છે, એટલે તેઓ સુકાશ નય છે, ને વટાળિયા તેમને ફેતરાની પેઠે ઉડાવી દે છે. ૧૫ વળી પવિત્ર કહે છે, તમે મને કોની સાથે સરખાવશો? કે હું તેના જેવા ગણાઉં? ૧૬ તમારી દૃષ્ટિ ક્ષત્રી કરીને જુઓ, એ કોણે ઉત્પન્ન કીધાં છે? સંખ્યાબધ તેમના સૈન્યને જે કાદી લાવનાર, પોતાના પરાક્રમના માહાત્મ્યથી, ને બળ સબધી સમર્થ હોવાથી, તે સર્વને તે નામ લઈને બોલાવે છે; એકની પણ ખોટ પડતી નથી.

૧૭ હે યાકૂબ, તું શા માટે કહે છે, ને હે ઇસ્ત્રાએલ, તું શા માટે બોલે છે કે, મારો માર્ગ યહોવાદથી સંતારાયેલો છે, ને મારા દેવથી મારો ન્યાય લોપ થયો છે? ૧૮ તેં યું નથી જાણ્યું? ને તેં યું નથી સંભળ્યું? યહોવાહ તે સર્વકાળનો દેવ, પૃથ્વીના છેડાને ઉત્પન્ન કરનાર છે, તે નિર્ગત થતો નથી, ને યાકોબ પણ નથી; તેની સમગ્રજીવિત અત્યંત છે. ૧૯ નિર્ગત થએલાને તે બળ આપનાર છે, ને જે સામર્થ્ય વિનાના, તેમને તે પુષ્કળ બળ આપે છે. ૨૦ છાકરા તો નિર્ગત થશે, ને યાકોબ જશે, ને જુવાનો ઠાકર ખાશેજ; ૨૧ પણ યહોવાહની વાટ જોનારા નહીં સામર્થ્ય પામશે; તેઓ ગરૂડની પેઠે પાંખા પ્રસારશે, તેઓ દોડશે ને યાકોબ નહિ; તેઓ આગળ ચાલશે ને નિર્ગત થશે નહિ.

૪૧ હે દ્વીપો, મારી આગળ છાના રહો, ને લોકો નહીં સામર્થ્ય પામે; તેઓ પાસે આવે ત્યારે બોલે, આપણે એકઠા થઈને ન્યાયકરણને વારસે સંમીપ આવીએ, ૨ કાણે પૂર્વમાંથી એકને ઉભો કર્યો છે કે જેને તેણે ન્યાયીપણામાં પોતાના પગ પાસે બોલાવ્યા છે? તે દેશમતિએને એની આગળ સ્વાધીન કરી દે છે, ને રાજાઓ પર એને અધિકાર આપે છે, ને તેમને ધૂળની પેઠે એની તરવારને, ને ઉડતા ફેતરાની પેઠે તેના ધતુબ્ધને સોંપી દે છે. ૩ તે તેઓની પછવાડે લાગે છે; ને જે માર્ગે તેનાં પગલાં પડ્યાં નહોતાં, તેમાં તે સહીસલામત ચાલ્યો જાય છે. ૪ કાણે આ કાર્ય કર્યું છે? જે પહેલાથી પેદીએને બોલાવે છે, તે. હું યહોવાહ પ્રથમ છું, ને ઉછાંચી સધાતે જ છે. ૫ પછાગ્યે જ્યું છે, ને તેઓ બીધા, પૃથ્વીના

છેડા ધુન્ધ્યા, તેઓ પાસે આવ્યાને હાજર થયા. ૬ તેઓએ એક બીજાને મદદ કરી, ને બાધએ બાધને કહ્યું, દંડ યા ૭ અને સુધારે સોનીને દંડ કર્યો; તે સાચું છે એમ આગળ વિષે કહેતા દુષોડીથી લીસુ કરનારે એમણે પર [ધણ] મારનારને દંડ કર્યો, ને તેણે [મુર્તિને] ખિલાથી સજ્જ કીધી કે તે ડગે નહિ.

૮ પણ હે ઇસ્ત્રાએલ, તું જે મારો સેવક, યાકૂબ, જેને મેં પસંદ કીધો, મારા મિત્ર ઇબ્રાહિમના સંતાન; ૯ જેને મેં પૃથ્વીના છેડા પાસેથી પકડી લીધેલો છે, ને તેના ખુણાઓથી તને બોલાવ્યો છે, ને તને કહેલું છે કે, તું મારો સેવક છે, મેં તને પસંદ કર્યો છે, ને તને વૃક્ષ માંગ્યો નથી; ૧૦ તે તું બીશ મા, કેમકે હું તારી સાથે છું, આમ તેમ જોશ મા, કેમકે હું તારો દેવ છું, મેં તને બળવાન કર્યો છે, વળી મેં તારી સહાયતા કરી છે, વળી મેં પોતાના ન્યાયના જમણા હાથથી તને પકડી રાખ્યો છે. ૧૧ જુઓ, જે સર્વ તારા પર રોધિત થએલા છે, તેઓ લજવારો ને રામમારો; તારી સાથે વડનારાં નહિ સરખા થશે ને વિનાશ પામશે. ૧૨ જે તારી સાથે ઝગડો કરે છે, તેઓને તું શોધીશ, પણ તેઓ તને જરૂરી નહિ; તારી સામે લડનાર માણસ નહિ સરખા, તથા શૂન્ય જેવાં થશે. ૧૩ કેમકે હું યહોવાહ તારો દેવ તારા જમણા હાથને પકડી રાખીને તને કહું છું કે, તું બીશ મા, હું તને સહાય કરીશ. ૧૪ હે ક્રીડા સમાન યાકૂબ, હે ઇસ્ત્રાએલના માણસ, બીશો મા, યહોવાહ કહે છે, હું તને મદદ આપીશ; વળી તારો છાડાવનાર તે ઇસ્ત્રાએલનો પવિત્ર છે. ૧૫ જુઓ, મેં તને તીક્ષ્ણ, નહીં, દાંતવાળું મસળવાનું યત્ર કરી નાખ્યો છે; તું પર્વતોને મસળીને ચૂરેચૂરા કરીશ, ને પહાડોને ભુસા જેવા કરી નાખીશ. ૧૬ તું તેઓને ઉપણશે, ને વાયુ તેઓને ઉડાવશે, ને વટાળિયા તેઓને વેરી નાખશે; ને તું યહોવાહમાં આનંદ કરીશ, તું ઇસ્ત્રાએલના પવિત્રમાં વડાશ કરીશ. ૧૭ હું ખિત તથા ફરિદીઓ પાણી શોષે છે, ને તે મળતું નથી, તેમની જમ તરફથી સુકાઈ ગઈ છે; હું યહોવાહ તેમને ઉત્તર દશ, હું ઇસ્ત્રાએલનો દેવ તેમને તણ્ય નહિ. ૧૮ હું જીવડ હુગરો પર નાળાં, ને ખીણો મધ્યે કુત્રા કરીશ, હું અરણ્યને પાણીનું તળાવ, ને સૂકી ભૂમિને પાણીના ઝરા કરીશ. ૧૯ હું અરણ્યમાં એરેજ્જસ, બાવળ તથા મેદી તથા શેમેન-વૃક્ષ રોપીશ, હું વનમાં દેવદાર, સફવર તથા સરગૈ એકત્ર મૂકીશ. ૨૦ એ માટે કે તેઓ એકત્ર જુઓ, ને

જાણે, ને ધ્યાન આપે, ને સમજે, કે યહોવાદના દ્વારે એ કર્યું છે, ને ઇસાએલના પવિત્ર એને ઉત્પત્તિ કીધું છે.

૨૧ યહોવાદ કહે છે, તમારો દાવો રજુ કરો; ચાકુળનો રાજા કહે છે, તમારી દલીલો જાહેર કરો. ૨૨ તેમને જાહેર કરીને જે ધનાર છે, તેની તેઓ અમને ખબર આપે; આગલી બિનાઓ સી હશે, તેની તમે ખબર આપો, કે અમે તે ધ્યાનમાં લઈને તેમનું પરિણામ જાણીએ, અથવા હું યવાનુ છે તેની અમને સૂજ પારો. ૨૩ જે આગળ જતા બનનારો છે, તેની ખબર અમને આપો, ને અમે જાણીશું, કે તમે કેવો છો; વળી સાચું કરો કે ભુલું કરો, કે આપણે એક બીજાની સામે દષ્ટિ કરીને સાચે સાચે જોઈએ. ૨૪ જુઓ, તમે કંઈ જ નથી, ને તમારા કામ શૂન્યજ છે; જે તમને પસંદ કરે છે તે કટાણો ઉપજાવે એવો છે.

૨૫ મેં ઉત્તર તરફથી એકને લેણો કર્યો છે, ને તે આવ્યો છે, એટલે સૂચના [ની જગ્યાએ] થી મારે નામે વિનંતી કરનાર [આવ્યો છે]; ને જેમ કોઈ કાંઈ પર આવી પડે છે, જેમ કુમાર માટીને ખુદે છે, તેમ તે અધિપતિઓ પર આવી પડશે. ૨૬ કોણે પહેલાથી ખબર આપી છે કે અમે જાણીએ? [કોણે જાહેર કર્યું] કે અમે કદીએ કે, તે સત્ય છે? ખબર આપનાર તો કોઈ નથી, સમજાવનાર તો કોઈ નથી, તમારા વચન સાંભળનાર તો કોઈ નથી. ૨૭ સિયોનને હું પ્રથમ [કહેનાર] છું કે, જો, તેઓને જો; ને હું યરૂશાલેમને વધામણી કહેનાર મોકલી આપીશ. ૨૮ અને હું જોઉં છું, પણ કોઈ માણસ નથી; ને એઓ મધ્યે પણ એવો કોઈ મત્રી નથી કે હું તેઓને પુછું ત્યારે તેઓ ઉત્તર વાળે ૨૯ જુઓ, તેઓ સર્વ વ્યર્થ છે, તેઓનાં કામ શૂન્યજ છે, તેઓની ઢાળેલી મુત્તિઓ વાયુ તથા ઘોરાળો છે.

૪૨ જુઓ, મારો સેવક જેને હું નિશાની રાખુ છું; મારો પસંદ કરેલો જેના પર મારો ઇવ સંબંધ છે; તેના પર મેં મારો આત્મા મૂક્યો છે, તે વિદેશીઓને સાચું ન્યાય પ્રગટ કરશે; ૨ તે જૂન નહિ પાડશે, ને [પોતાનો સાદ] ઉઘો નહિ કરશે, ને રસ્તામાં પોતાની વાહી નહિ સમજાવશે. ૩ ઘુટેઘુ ખરે તે બાગી નહિ નાખશે, ને મદમદ સજાગતી દિવેટ નહિ દોહાવશે, સત્ય પ્રમાણે તે ન્યાય પ્રગટ કરશે. ૪ તે પૃથ્વી પર ન્યાયને સ્થાપિત કરશે, ત્યાં સુધી તે મદ ધનાર નથી, ને ખુદાનાર નથી; ને ટાપુઓ તેના

બાધની વાટ જોશે. ૫ યહોવાદ દેવ, જે આકાશોને ઉત્પત્તિ કરનાર, ને તેઓને પ્રસારનાર, પૃથ્વી તથા તેથી જે નિપજે છે તેને પાકારનાર, તે પરના લોકને શાસનો, તથા તે પરના ચાલનારોને આત્માને આપનાર, તેણે એવું કર્યું છે. ૬ મેં યહોવાદે તને ન્યાયી-પણ્યે બોલાવ્યો છે, ને તારો દાયક હુ પકડી રાખીશ, ને તારું રક્ષણ કરીશ, ને તને લોકના દુકર્મો કરારૂપ, ને વિદેશીઓના દુકર્મો અજવાળાપ કરી આપીશ; ૭ કે આધળા અંખોને હું ઉઘાડે, ને બહીષાનામાથી બહીષાનને, ને કારાગૃહમાંથી અધકારમાં બેસનારાઓને કાઢી લાવે. ૮ હું યહોવાદ છું; એજ માત્ર નામ છે; ને માત્ર જોતર બીજાને, તથા મારી સ્મૃતિ કોરેલી મુત્તિઓને હું નહિ આપીશ. ૯ જુઓ, પ્રથમ વાતો બની આવી છે, ને નવીની ખબર હું આપું છું; તેઓ નિપજ્યા પહેલાં હું તમને કહી સમજાવું છું.

૧૦ સમુદ્રે ઉતરનાર, તથા તેનું બરપૂરપણું, ટાપુઓ, તથા તેઓના રહેવાસીઓ, તમે યહોવાદ પ્રત્યે નવું નીત ગાઓ, પૃથ્વીના છોડાથી તેના સ્તોત્ર ગાઓ. ૧૧ અરવ્ય તથા તેમાંના નગરો, વળી કંદારે વસાવેલાં ગામડાં, તેઓ મોટે સાદે ગાય; સેલાના રહેવાસીઓ હર્ષનાદ કરે, પર્વતોના શિખર પરથી તેઓ બૂમ પાડે. ૧૨ તેઓ યહોવાદને મહિમા આપે, ને ટાપુઓમાં તેની સ્મૃતિ પ્રગટ કરે. ૧૩ યહોવાદ પરાક્રમીની પેઠે નિઠજશે, યોદ્ધાની પેઠે તે આસ્થાને ઉકેરણી આપશે, તે પોકારશે, વળી તે હોકારો કરશે, પોતાના વેરીઓની સામે તે પરાક્રમ કરશે. ૧૪ હું ઘણી વાર છાનો રહ્યો છું, ને શાંત થઈને પોતાને કબજે રાખ્યો છે, પણ હવે હું જાણનારીની પેઠે પોકારીશ, મને હાંફણ તથા અસુગ્રહ સાથે થશે. ૧૫ હું પર્વતોને તથા હુન્ડરોને ઉજડ કરીશ, ને તેમની સર્વ લિલોતરીને સુકાવીશ, અને હું નાળાઓના બેટ કરી નાખીશ, ને તળાવોને હું સુકાવી નાખીશ. ૧૬ અને હું આધળાઓને જે માર્યું તેઓ નથી જાણતા તે પર ચલાવીશ, જે વાટોની તેમને માહિતી નથી, તેઓ પર તેમને ચાલતા કરીશ; તેમની સંખુબ હું અધકારને અજવાળા, ને વાંકાને સીધું કરી નાખીશ; જે કામો હું કરીશ તે એ છે, ને હું તેમને છોડીશ નહિ. ૧૭ જેઓ કોરેલી મુત્તિઓ પર બોરોસો રાખે છે, ને ઢાળેલી મુત્તિઓને કહે છે, તમે અમારા દેવો છો, તેઓ પાટા ફેરવાશે, તેઓ બદલે જશે.

૧૮ હે બેહરાઓ, તમે સાંસળો, ને હે આંધળાઓ, તમે નજર કરો કે તમે દેખો. ૧૯ મારા સેવક સિવાય આંધળો કોણ? ને મારો સદેશિયો, જેને હું મોકલું છું તેના જેવો બેહરો કોણ છે? સમાધાન પામેલા સરખો આંધળો, ને યહોવાહના સેવક સરખો આંધળો કોણ છે? ૨૦ ટું ધ ની બાબતો જુઓ છે પણ પાળતો નથી; તેના કાન ઠંધાડા છે પણ તે સાંભળતો નથી ૨૧ યહોવાહ પોતાના ન્યાયીપણાને લીધે, નિયમ-શાસ્ત્રને મોઢું તથા માનવત કરવા રાજ્ય થયો. ૨૨ પણ આ લોક ઢરી લેવાયલા તથા લૂંટાયલા છે; તેઓ એકત્ર ખાડાઓમાં ફસાયેલા, ને કારાગૃહોમાં ગેબ કરાએલા છે, તેઓ શિકાર થઈ પડ્યા છે, ને છોડાવનાર કોઈ નથી, તથા લૂટ સમાન થઈ ગયા છે, ને કોઈ એવું કહેનાર નથી કે, પાછા આપ. ૨૩ તમારામાનો કોણ આને કાન દેશે? હવે પછી કોણ ધ્યાન દધને સાંસળો? ૨૪ કોણે લૂટ થવા સારૂ યાકૂબને સોંપ્યો તથા ઇસ્રાએલને લૂંટનારાઓને સ્વાધીન કર્યો? થું જે યહોવાહની વિરૂદ્ધ આપણે પાપ કીધું છે તેણે એમ કહ્યું નથી? ને તેઓ તેના મર્ગોમાં ચાલવાને રાજ નહોતા, ને તેના નિયમશાસ્ત્રનું કહેવું તેઓએ સાંસળું નહિ. ૨૫ માટે તેણે કોપ, પોતાનો સજગ્યો રોપ, તથા લડાઈનું ભેર તેમના પર રેડી દીધો; ને એણે તેને ચોનારક સજગ્યાવી દીધો, તોપણ તેણે બચવું નહિ, ને તેને બાનધો તોપણ તેણે ધ્યાનમાં લીધું નહિ.

૪૩ પણ હવે, હે યાકૂબ, યહોવાહ જે તારો ઉત્પત્તકર્તા, ને હે ઇસ્રાએલ, તારો જે બનાવનાર તે એવું કહે છે, ટું બીરા મા, કેમકે મેં તને ખંડી લીધેલો છે, મેં તારૂં નામ લઈને તને બોલાવ્યો છે, ટું મારો છે ૨૬ પાણીઓમાં યઈને જઈશ, ત્યારે ટું તારી સહાતે હોઈશ, ને ટું નદીઓમાં યઈને જઈશ, ત્યારે તેઓ તને ડુબાડશે નહિ; ટું અગ્નિ મધ્યે ચાલીશ, ત્યારે તે તને નહિ લાગશે, ને જાળા તને નહિ બાળશે ૨૭ કેમકે હું યહોવાહ તારો દેવ છું; હું ઇસ્રાએલનો પવત્રિ તારો ત્રાતા છું; મેં તારી ખંડણી તરીકે મિસર આપ્યો છે, તારે બંદલે ફરશ તથા સખા આપ્યા છે ૨૮ મારી દક્ષિમાં મૂલ્યવાન થયો ત્યારથી ટું સન્માન પામેલો છે, ને મેં તારા પર શ્રીતિ કીધી છે; તે માટે હું તારે બંદલે માણસ, ને તારા જીવને બંદલે લોકો આપીશ. ૨૯ ટું બીરા મા, કેમકે હું તારી

સારો છું; ટું તારાં સનાન પૂર્વથી આહ્વાન, ને પશ્ચિમથી તને ભેગો કરીશ. ૩૦ હું ઉત્તરને કહીશ કે, છોડી દે; ને દક્ષિણને કે, પાછું ન રાખ; મારા દીકરાઓને વેગ-ભેળી, ને મારી દીકરીઓને પૃથ્વીને છોડવી લાવ. ૩૧ જે સર્વને મારૂં નામ આપેલું છે, ને જેને મેં મારા મહિમાને અર્થે ઉત્પત્ત કર્યો છે તેને લાવ; મેં તેને બનાવ્યો, હા, મેં તેને પેલા કર્યો છે. ૩૨ જે આંખ છતાં આંધળા લોક છે, ને જેઓ કાન છતાં બેહરા છે, તેઓને આગળ લાવ. ૩૩ સર્વ વિદેશીઓ, તમે એકઠા થાઓ, ને લોકો ભેગા થાય; તેઓમાથી કોણ આવી વાત બહેર કરે, ને પ્રથમ યજ્ઞેલી ખીના અમને સમજાવે? તેઓ પોતાના સાક્ષી હાજર કરે કે તેઓ ન્યાયી કરે. ને તેઓ સાંસળીને કહે, કે ખરૂં છે ૩૪ યહોવાહ કહે છે, તમે મારા સાક્ષી છો, ને મારો સેવક કે જેને મેં એ માટે પસંદ કીધો કે તમે મને બોલો, ને મારો ભરોસો કરો ને સમજો કે હું તે છું; મારાથી અગ્રાઈ કોઈ દેવ થયો નથી, ને મારી પાછળ કોઈ યવાનો નથી, ૩૫ હું, હું યહોવાહ છું, ને મારા વિના કોઈ ત્રાતા નથી. ૩૬ મેં તો ખબર આપી છે, ને બચાવ કર્યો છે, ને સમજાવ્યું છે, ને તમારામાં કોઈ પારકો [દેવ] નહોતો; માટે યહોવાહ કહે છે, તમે મારા સાક્ષી છો, ને હું દેવ છું. ૩૭ વળી આજ દિવસથી હું તે છું; ને મારા હાથમાથી કોઈ છોડાવનાર નથી; હું કામ કરું છું, ને કોણ તેને ટુંધું વાળશે?

૩૮ યહોવાહ જે તમારો ઉદ્ધારનાર, ઇસ્રાએલને પવત્રિ, તે એવું કહે છે તમારે લીધે મેં જૂતને બાબિલ મોકલ્યો છે, ને હું સર્વને, એટલે તેઓને હર્વના વહાણોમાં કારેલીઓને નાસી જનાર સમાન પાડી નાખીશ ૩૯ હું યહોવાહ તમારો પવત્રિ, ઇસ્રાએલને ઉત્પત્તકર્તા, તમારો રાજા છું. ૪૦ યહોવાહ જે સમુદ્ર મધ્યે માર્ગ, ને જળરા પાણી મધ્યે રસ્તો કરી આપે છે, ૪૧ જે રથ તથા ધોડો, લશ્કર તથા શૂરવીરો મોકલી દે છે; તેઓ એકત્ર સુધ બંધ છે, તેઓ ઉઠશે નહિ, તેઓ ખુઝાયો છે, તેઓ કિવેટની પેઠે હોલવાયા છે. ૪૨ તમે પ્રથમ વાતોનું સ્મરણ કરશે મા, ને પુરા-તન બિનાઓ ધ્યાનમાં લેશે મા, ૪૩ જુઓ, હું નહું કામ કરનાર છું, તે હમણાં નિપજશે; થું, તમે તે નહિ બોલશે ૪૪ હું તો અરણ્યમાં માર્ગ ને ઉગર પ્રદેશમાં નદીઓ કરી આપીશ ૪૫ જગલનાં શ્વાપદો, રિયાળો, તથા શાહામુગો મને માન આપશે, કણ્ણ કે મારા લોકને એટલે મારા પસંદ કીધેલાઓને પાવા

સાચ, હું અરચમા પાણી, તથા ઉત્ક પ્રદેશમાં નદીઓ
કરી આપુ છું. ૨૨ મેં આ લોકને પોતાને સાચ બનાવ્યા
છે, તેઓ મારી સ્તુતિનું વર્ણન કરશે. ૨૨ પણ હું
યાદુજ, તે મારી વિનંતી કાપી નથી, કેમકે, હું ઇસા
એલ, હું મારાથી કાયર થઈ ગયો છે. ૨૩ તારા દંડ
નીવારણના ઘેટા તે મારી પાસે આવ્યા નથી તેમ
તારા ચઢાવડે તે મને માન આપ્યું નથી. મેં ખાધાપણ
માગીને તારા પર ભોળા મુક્યા નથી. ને મૂખ માગીને
તને કાયર કયો નથી. ૨૪ તે મારે વાસ્તે નાણા ખર
વીને સુગંધી બર વેચાઈ લીધું નથી. ને તારા ચઢાના
ગેદ્યો મને તૃપ્ત કયા નથી, ખર જોતા તે તારા પાપોએ
કરી મારા પર ભોળા મુક્યા છે, ને તારા અન્યાયે કરી
મને કાયર કયો છે. ૨૫ જે પોતાને જ લીધે તારા
અપરાધો બુઝી નાખે છે તે હું, હજુ છું, ને તારા
પાપો હું સમારીશ નહિ. ૨૬ મને યાદ દેવકાવ,
આપણે પરસ્પર વાદ કરીએ, હું હકીકત કહે એ
માટે કે હું ન્યાયી કરે. ૨૭ તારા આદિપિતાએ પાપ
કયું છે, ને તારા મધ્યસ્થોએ મારી વિરૂદ્ધ અપરાધ
કયા છે. ૨૮ તેથી મેં પવિત્ર સરદારોને બ્રજ કયા છે,
ને યાદુજને શાપરૂપ તથા ઇસાએલને નિંદારૂપ કરી
નાખ્યા છે.

૪૪ પણ હવે હું યાદુજ મારા સેવક, ને હું
ઇસાએલ, જોને મેં પસંદ કર્યા છે, તે હું
શામજ. ૨૯ યદોવાહ તારો કર્તા અર્જુનનાથી તારો
બનાવનાર, કે જે તને સહાય કરશે, તે એવું કહે છે
કે, હું યાદુજ મારા સેવક, ને યજુરન જોને મેં પસંદ
કયો છે, તે હું બીજા મા. ૩૦ કેમકે હું તરસ્યા પર પાણી
તથા સુકો ભૂમિ પર ધારાઓ રેડીશ, હું તારા સગાન
પર મારો આભા, તથા તારા ફરજન પર મારો આશી
વાદ રેડીશ. ૩૧ અને તેઓ ધારાની વચ્ચે પાણીના
નાળા પાસેના વેલાની પેઠે ઉગી નિકળશે. ૩૨ એક
કહેશે, હું યદોવાહનો છું. ને બીજો યાદુજનું નામ
ધારણ કરશે, ને ત્રીજો પોતાને દામે યદોવાહને અર્પે
એવું લખશે, ને અટક વરીકે ઇસાએલનું નામ રાખશે.
૩૩ યદોવાહ જે ઇસાએલનો રાજા, તથા તેનો
ઉદ્ધારનાર, તે સૈન્યોનો યદોવાહ બનું કહે છે, હું
પદેડો, ને હું છેડો, ને મારા વિના કોઈ દેવ નથી.
૩૪ અને મેં પુરાતન લોકને સ્થાપિત કર્યા, ત્યારથી
કોણ મારી પેઠે પ્રવૃત્ત કરશે? તે તે જાણીને ને મારી
આજ્ઞા તેનો ખુલાસો કરે અને જે આવવાનું તથા

વિતવાનું છે તે તેઓ જાહેર કરે. ૩૫ જહારાનો મા,
ને ખીસો મા, શું મેં ક્યારનું સમજાવીને તને જાહેર
કીધું નથી? ને તમે મારા સાક્ષી છો. શું મારા વિના
કોઈ દેવ છે? પણ કોઈ ખરક નથી, હું કોઈને જાણતો
નથી. ૩૬ રેડેલી મુર્તિના બનાવનાર સર્વે શૂન્ય છે, ને
તેઓના પ્રિય પદાર્થ લાભકારક નથી, ને તેમના
સાક્ષીઓ પોતે જોતા નથી, ને જાણતા નથી એ માટે
કે તેઓ લજવાય. ૩૭ કોણે દેવ બનાવ્યો ને નકામી
મુર્તિ દાળી? ૩૮ જો આ સર્વે લાગતા વળગ
તાઓ લજવાશે, ને કારીગર પોતે માણસ છે, તેઓ
અર્ચ લેવા થાય, તેઓ ઉભા રહે, તેઓ બીછી ભરી,
તેઓ એકત્ર લજવાશે. ૩૯ ઉદ્ધાર વીધાણુ તૈયાર કરે
છે, તે અગારામાં કામ કરે છે, ને હથેલીથી તેને બનાવે
છે, ને પોતાના બળવંત હાથથી તેને ધરે છે, વળી
તેને ભૂખ લાગે છે ને કંઈ બળ રહેલું નથી, તે પાણી
પીતો નથી એટલે તે નિર્ગત થાય છે. ૪૦ સુધાર દોરી
તાણીને ગોઠીએ તેને આકે છે, ને રંદાથી તેના પર કામ
કરે છે, ને કર્કટથી તેનો આકાર કાઢે છે, ને પુરપતા
રૂપ પ્રમાણે માણસના સૌંદર્ય પ્રમાણે, ધરમાં રહેલા
સાચ તે તેને બનાવે છે. ૪૧ તે પોતાને સાચ એવે
વૃક્ષ કાપી નાખે છે, ને તે ત્રણણુ તથા આલોનવૃક્ષ
લઇને, વનના ઝાડોમાનું એક પોતાને સાચ મળજીત
કરે છે, તે દેવદાર રોપે છે, ને વરસાદ તેને મોટું કરે
છે. ૪૨ અને તે માણસને સાચ બળતણને માટે થશે,
ને તેમાંથી લઇને તે તાપે છે, વળી તે સજાવાળીને તે
રોટની શેકે છે, વળી તે દેવ બનાવીને તેને પ્રણામ
કરે છે, તેની કોરેલી મુર્તિ કરીને તે એને પગે લાગે
છે. ૪૩ તેનો અર્ધો ભાગ તે અત્રિમાં બાળી નાખે છે,
અર્ધો ભાગથી તે ખાવા માટે ગોસા [પકાવે] છે,
માસ શેકીને તે તૃપ્ત થાય છે, વળી તે તાપે છે, ને
કહે છે વાહ! હું ગરમ થયો છું. મને તાપણીનું દરજ
થયું છે. ૪૪ અને જે બાકી રહે છે તેનો તે દેવ બનાવે
છે, એટલે પોતાની કોરેલી મુર્તિ બનાવે છે, તેને પગે
લાગીને તે પ્રણામ કરે છે, ને તેની પ્રાથના કરીને કહે
છે, મને બચાવ, કેમકે હું મારો દેવ છું. ૪૫ તેઓ
જાણતા નથી ને સમજતા પણ નથી, કારણ કે તેણે
તેઓની આજ્ઞાને એવા લેખ કર્યા છે કે તેઓ દેખતા
નથી, ને તેઓના હૃદયોને એવા લેખ કર્યા છે કે તેઓ
સમજતા નથી. ૪૬ અને કોઈ ધ્યાનમાં લેતો નથી,
ને એવું કહેવાને સમજણ તથા બુદ્ધિ નથી, કે મેં
તેમનો અર્ધો અત્રિ મધ્યે બાંધ્યો, ને વળી તેના

અમારા પર રોડલી રોડી, મેં માસ રોડીને ખાધું, ને યું તેના રોડને હું અમનજ વસ્તુ કરું? યું ઝાડના યડને હું પગે લાગુ? ૨૦ તે રાખ ખાય છે, ઠાપવા હૃદયે તેને જીવાળ્યા છે, ને તે પોતાનો છવ બચાવતો નથી, ને એવું કહેતો નથી કે, યું મારા જમણા હાથમા જીહાણું નથી?

૨૧ હે ચાકૂબ, ને હે ઇસ્તાએલ એ વાતો તું સમાર, કેમકે તું મારો સેવક છે, મ તને બનાવ્યો છે, તું મારો સેવક છે, હે ઇસ્તાએલ, મારાથી તારું વિસ્મય થશે નહિ. ૨૨ મેં તારા અપરાધ મેળની પેઠે, તથા તારા પાપ વાદળની પેઠે છુટી નાખ્યા છે. મારી તરફ પાછો ફર, કેમકે મેં તને ખડી લીધો છે. ૨૩ હે આકાશ, તમે દર્શનાદ કરો, કેમકે યહોવાહે તે કંઈ છે, હે પૃથ્વીના ઉડાણો, તમે પોકારો, હે પર્વતો, વન તથા તેમાના સર્વ ઝાડ, તમે ગાયન કરવા માડો; કેમકે યહોવાહે ચાકૂબને ખડી લીધો છે, ને ઇસ્તાએલમા તે પોતાને મહિમાવાન કરે છે.

૨૪ યહોવાહ ને તારો ખડી લેનાર ને અર્ધસ્થાનથી તારો બનાવનાર, તે એવું કહે છે કે, હું યહોવાહ સર્વનો કર્તા છું, ને એકલો આકાશોને પ્રસારે છે ને પોતાની મેળે પૃથ્વીને પાથરે છે, ૨૫ તે ઠગોના ચિન્હોને રદ કરનાર છે, ને રાકુન બોનારાઓને તે ઘેલા કરે છે, તે જ્ઞાનીઓને પાછા ફરવનાર છે, ને તેમની વિદ્યાને તે મૂંઝાવદુલ્લ્લ્ય કરે છે. ૨૬ તે પોતાના સેવકની વાતને સ્થિર કરનાર છે, ને પોતાના સદેશિયાની સલાહ તે પૂર્ણ કરે છે, તે યરૂશાલેમ વિષે કહે છે કે, તેમા વસ્તી થશે ને યહુદાહના નગરો વિષે કે, તેઓ બધારો, ને હું તેની ઉજડ થયેલી જગ્યાઓ ઉચી કરીશ, ૨૭ તેજ સાગરને કહે છે કે, સુકા થા, ને હું તારી નદીઓને સુકવી નાખીશ. ૨૮ તેજ કોરેશ વિષે કહે છે કે, તે મારો ઘેટાપાળક છે, ને તે મારો સર્વ મનોર્થ પૂરો કરશે, વળી તે યરૂશાલેમ વિષે કહે છે કે, તું બંધાઇશ, ને મેદિરનો પાથો નાખવામા આવશે.

૪૫ એની આગળ દેશોને તાબે કરવા સાર જેનો જમણો હાથ મેં પકડી રાખ્યો છે, ને જેની આગળ બેવડા દરવાજાને ઉઘાડવા સાર હું રાખ્યોની કમર દીલી કરી નાખીશ, ને ભાગજો બંધ કરાશે નહિ, તે પોતાના અભિધિક્તાને, એટલે કોરેશને, યહોવાહ એવું કહે છે. ૨૬ તારી આગળ જઇશ, ને દીખાડિકારને સપાટ કરીશ, હું પિત્તળની ભાગ

ગોના કકડેકકડા કરીશ, ને લોહાની બૂજળોને હું કાપી નાખીશ. ૨૭ અને હું તને અધકારમાના ખનના તથા ગુપ્ત ઠેકાણુમા છુપાવેલું દ્રવ્ય આપીશ, એ માટે કે તું ભણે કે હું યહોવાહ, તારૂ નામ લઈને તને બોલાવનાર ઇસ્તાએલનો દેવ છું. ૪ મારા સેવક ચાકૂબને લીધે, ને મારા પસંદ કરેલા ઇસ્તાએલને લીધે, મેં તો તારૂ નામ લઈને તને બોલાવ્યો છે, તે મને બોળખ્યો નથી તોપણ મેં તને અટક આપી છે. ૫ હજુ યહોવાહ છું ને બીજો કોઈ નથી, મારા શિવાય કોઈ દેવ નથી, તે મને બોળખ્યો નથી, તોપણ હું તારી કમર બાધીશ, ૬ એ માટે કે ઉગમભણી તે આધમભણ સુધી તેઓ ભણે કે મારા વિના કોઈ નથી, હજુ યહોવાહ છું, ને બીજો કોઈ નથી. ૭ અજવાળાનો બનાવનાર, અધકારનો કર્તા, શાંતિ કરનાર, ને અપાયનો કર્તા, હું યહોવાહ એ સર્વનો કરનાર છું.

૮ હે આકાશો, ઉપરથી તમે ટપકો, ને હે વાદળાઓ, તમે ન્યાયીપણુ વરસાવો; પૃથ્વી ઉપડે, કે તેઓ તારણુ વિષે ફળવંત થાય, ને તેની સાથે તે ન્યાયીપણુ ઉપજાવે, મેં યહોવાહે તે ઉત્પત્ત ક્રીષ્ટુ છે.

૯ અફસોસ તેને કે ને પોતાના બનાવનાર સાથે તકરાર કરે છે! ભૂમિના ડીકાઓમા તે ડીકૂંજ છે! યું માદી પોતાના ધડનારને કહે કે, તું યું કરે છે? ને યું તારૂ કામ [કહે] કે, તેને હાથ નથી? ૧૦ અફસોસ તેને કે, ને બાપને કહે છે કે, તું કોને જન્મ આપે છે? ને બાપડીને કે, તું યું જણવા કપાય છે? ૧૧ યહોવાહ ને ઇસ્તાએલનો પવિત્ર તથા એનો બનાવનાર તે કહે છે, આવતી બિનાઓ વિષે મને પુછો, માર પુત્રો સંબંધી, તથા મારા હાથના કાર્ય સંબંધી મને આજ્ઞા આપો. ૧૨ પૃથ્વીને મેં બનાવી, ને તે પ માણસને મેં ઉત્પત્ત ક્રીષ્ટુ, મેં હા, મારા હાથે આકાશોને પ્રસાર્યો, ને તેમના સર્વ સૈન્યને આજ્ઞા આપી. ૧૩ મેં તેને ન્યાયે ઉભો ક્રીષ્ટુ છે, ને તેના સર્વ માગે હું પાથરા કરીશ, તેજ માત્ર નગર બાધશે, ને મૂલ્ય વગર તથા લાચ વગર મારા પ્રવાસીઓને તે છોડી મુકશે, મેં એનો યહોવાહ એવું કહે છે.

૧૪ યહોવાહ એવું કહે છે કે, મિસરની મેદેનત તથા ફરાની ઉપજ, ને સબાઈમ ને મોટા કદના માણસ તેઓ તારે શરૂઆત આવીને તારા થશે, તેઓ તારી પાછળ ચાલશે તેઓ બેડીઓ પહેરીને ચામતા આવશે, ને તેઓ તારી આગળ પ્રજ્ઞામ કરશે, તારી

આજળ તેઓ એવી વિનંતી કરશે, કે કેવળ તારામાં દેવ છે, ને બીજા કોઈ નથી, [બીજા] દેવ નથી. ૧૧ હે ઇસ્ત્રાએલના દેવ, ત્રાતા, તું નિશ્ચય સત્તાતો રહેનાર દેવ છે. ૧૨ તેઓ સર્વ લજવારો, હા, ગભરાઈ જશે; જેઓ મુર્તિઓને ધડનારા તેઓ એકત્ર શરમાઈ જશે. ૧૩ પણ ઇસ્ત્રાએલ અનતકાળના તારણે કરીને યહોવાદથી તારણ પામશે; તમે સદા સર્વકાળ સુધી લજવારો નહિ ને શરમારો નહિ.

૧૪ કેમકે યહોવાદ જે આકાશને ઉત્પન્ન કરનાર, તેજ દેવ છે, પૃથ્વીનો બનાવનાર તથા તેનો કર્તા તેણે એને સ્થાપિત કરી, ઉગર રહેવા સાર એને ઉત્પન્ન કરી નહિ, તેણે વસ્તીને સાર તેને બનાવી; તે એવું કહે છે, હું યહોવાદ છું, ને બીજા કોઈ નથી. ૧૫ મુખમાં, અપકારના દેશની જગ્યામાં, હું બોલ્યો નથી; મને કોઈટ રોધવાનું મેં યાદબના ધરનાંને કહ્યું નથી; હું યહોવાદ ન્યાયીપણુ બોલનાર, તથા સીધી વાત પ્રગટ કરનાર છું. ૧૬ વિદેશીઓમાંના બચેલા, તમે એકઠા થઇને આવો, એકત્ર પાસે આવો; પોતાની કારેલી મુર્તિનું લાકડું ઉપાડનારા, ને જે તારી ન શકે એવા દેવની પ્રાર્થના કરનારાને કંઈ સમજ નથી. ૧૭ જાહેર કરીને તેમને પાસે લાવો; વળી એકઠા થઇ તેઓ મસલા કરે; પુરાતન કાળથી આ કોણે સમજાવ્યું? એની ખબર કોણે ક્યારની આપી? થું મેં યહોવાદે એમ નથી કહ્યું? ને મારા શિવાય કોઈ બીજા દેવ નથી; હું ન્યાયી દેવ તથા ત્રાતા, મારા વિના કોઈ નથી. ૧૮ હે પૃથ્વીના સર્વ ઊંડા, મારી તરફ ફરો, ને તારણ પામો; કેમકે હું દેવ છું, ને બીજા કોઈ નથી. ૧૯ મેં પોતાના સમ ખાધા છે, ન ફરે એવું વચન મારા મુખમાંથી ન્યાય નીકળ્યું છે, કે મારી આજળ સર્વ ધૃતજી નમરો, સર્વ જીવ સમ ખારો. ૨૦ કેવળ યહોવાદમાં ન્યાયીપણું તથા સામર્થ્ય છે, એવું તેઓ મને કહેશે; તેનીજ પાસે લોકો આવશે, ને તેની સામે જેઓને રોષ ચડ્યો હતો, તેઓ સર્વ લજવારો. ૨૧ ઇસ્ત્રાએલનાં સર્વ સગાન યહોવાદમાં ન્યાયી કરશે, ને અસિમાન કરશે.

૪૩ જિલ નમી ગયો છે, નખો વાંકો વચ્ચે છે, તેમની મુર્તિઓ બનવરોને તથા દોરને સોપાઈ છે; તમે જે ઉઠાવી લેતા તે વાનાં લાદેલાં છે, તે તેઓ યાદવાને લારણ થયાં છે. ૨ તેઓ એકત્ર વાંક વગે છે; ને તેઓ નમી બચ છે, તેઓ

ભારને બચાવી શક્યા નથી; વળી પોતે બંદીપ્રવાસમાં ગયા છે.

૪૬ યાદબના ધરનાં તથા ઇસ્ત્રાએલના ધરનાંના સર્વ શેષ, તમે માંડે સાક્ષીઓ; પેટથી માંડીને તમે ઉપાડી લેવાયલા, તથા ગર્ભસ્થાનથી મારીને ઉચકી ફેરવાયલા છો. ૪૭ મને યહોવાદ સુધી હું તેજ છું; ખળિયાં આવતાં સુધી હું ઉપાડી લઉંશ; મેં એ ઉત્પન્ન કર્યું છે, ને હું ઉચકી રાખીશ, હા, હું ઉપાડી લઉંશ, ને બચાવીશ. ૪૮ તમે કોની સાથે મને સરખાવશો, ને કોનો બરોબરીઓ મને કરશો? ને કોની સાથે મારો મુકાબલો કરીને મને સરખાવશો? ૪૯ જેઓ યેજીમાંથી સોનું કાઢવે છે, ને રૂપું કાંટાએ જોમે છે, તેઓ સોનાને રાખે છે, ને તે એનો દેવ બનાવે છે; તેઓ ખગે લાગે છે, હા, પ્રજ્જામ કરે છે. ૫૦ તેઓ તેને ખજે ઉચકે છે, તેને ઉપાડી લઇને તેની પોતાની જગ્યામાં મૂકે છે, ને તે ઉઠો રહે છે, પોતાના કેકાણામાંથી તે ખસતો નથી; વળી કોઈ તેને હાંક મારે, પણ તે ઉત્તર આપી શકતો નથી, કે એના સંકટમાંથી તે એને તારી શકતો નથી.

૫૧ આનું સ્મરણ કરો, ને પુરાતાન દેખાડો; હે ફિતરી લોક, તમે એ ધ્યાનમાં આણો. ૫૨ પુરાતન કાળથી પ્રથમ બિનાઓનું સ્મરણ કરો, કેમકે હું દેવ છું, ને બીજા કોઈ નથી; હું દેવ છું, ને મારા જેવો કોઈ નથી; ૫૩ આદીથી પરિણામની, તથા જે થયું નથી તેની પુરાતનકાળથી એમ કરીને ખબર આપનાર, કે, મારો મનસુબો સિધર રહેશે, ને મારી સર્વ ઇચ્છા હું પૂરી કરીશ; ૫૪ પૂર્વથી ગીધ પક્ષીનો, એટલે દૂર દેશથી પોતાના મનસુબાના પુરુષનો બોલાવનાર છું; હું બોલ્યો છું, ને પાર પણ પાડીશ; મેં ધારણા કીધી છે, ને હું પૂરી પણ કરીશ. ૫૫ હે હદયના હડીલા, તથા ન્યાયથી વેગળા, તમે સાંસીઓ; ૫૬ મેં મારો ન્યાય પાસે આપ્યો છે, તે છેટ રહેનાર નથી; ને મારા તારણને વાર લાગવાની નથી, ને હું સ્થિતિમાં માર તારણ [મુખીશ], ઇસ્ત્રાએલને મારો મહિમા આપીશ.

૪૭ હે બાબિલની કુતારી દીકરી, તું નીચે આવીને ધૂળમાં બેસ; હે કાર્દીઓની દીકરી, રાજ્યાસન વજર લોંચ પર બેસ, કેમકે હવે પછી તું સુકેમાર, તથા કોમળ કહેવાશે નહિ. ૨ ધંદી લઇને લોટ દળ; તારો યુધ્ધ કાઠ, તારો પદર ઉઠો બોસ; જન ઉવાડી કર, નદીઓ ઉતરી જ તાર

નાગપણ ઉઘાડુ ધરો તારી લાજ પણ દેખારો, હુ
ખદેલો લખરા, ને કોઈ માણસ સાથે મળી નહિ જઈશ.
૪ અમારો ઉદ્ધારનાર, તેનું નામ સૈન્યોનો યહોવાહ
છે, તે ઇસ્રાએલનો પવિત્ર ૫ હે કારતીઓની ટીકરી,
તું છાનીમાની બેસ, ને અધકારમા પેસી જ કેમકે
હવે પછી તું રાત્રીની ધણિઆણી નહિ કહેવાઈશ
૬ હુ પોતાના લેહ ઉપર કોપાયમાન થયો, મેં પોતાના
વારસાને છૂટ કીધો, ને તેમને તારા હાથમા સોંપ્યા,
તેં તેમના પર દયા નહિ રાખી તેં ધરડા ઉપર તારી
હુસરી અતિ ભારે કાંધી ૭ વળી તેં કહ્યું હુ સર્વકાળ
સુધી ધણિઆણી રહીશ, માટે તેં એ વાત ધ્યાનમા
ન આપી, ને તેનું પરિણામ સમાર્થું નહિ

૮ અને હવે હે ઓ બે, નિશ્ચિત બેસી રહેનારી,
પોતાના મનમા કહેનારી કે, હુજ છુ, ને બીજી કોઈ
નથી, હુ રેડાઈને બેસીશ નહિ, હુ પુત્રહાનિ ભણીશ
નહિ, તે તું આ સાક્ષી ૯ આ બંને વિપત્તિઓ,
રેડાપો તથા પુત્રહાનિ અકસ્માત એક દિવસે તારા
પર આવી પડશે, તારા પુષ્કળ જંદુ છતા, તથા તારા
ધણા મનેા છતા, તેઓ સપણી રીતિએ તારા પર
આવશે ૧૦ અને તેં તારી ભૂડાઈ પર આધાર રાખ્યો
છે, તેં કહ્યું છે કે, કોઈ મને જોતો નથી, તારા જ્ઞાને
તથા તારી વિચાએ તને ફેરવી નાખી છે, ને તારા
હૃદયમા તેં કહ્યું છે કે, હુજ છુ, ને કોઈ બીજી નથી
૧૧ માટે તારા પર આકૃત આવશે, ને તેને દૂર કરવાનો
મત્ર તું ભણીશ નહિ, ને વિપત્તિ તારા પર પડશે, તું
તેને નિવારણ કરી નહિ શકીશ, ને જેની તને ખબર
નથી એવો વિનાશ તારા પર અકસ્માત આવશે
૧૨ તારા મનેા ને તારા પુષ્કળ જંદુ જેમા તારા નાન
પણથી તું શ્રમ કરતી આવી છે, તે સહિત ઉલ્લી રહેજે,
તું કદાચિત્ શુભ પ્રાપ્ત કરી શકે, કદાચિત્ ભય લગાડે
૧૩ અધિક સત્તા લીધાથી તું કાયર થયેલી છે, તારા
પર જે આવનાર છે તેથી નક્ષત્રજોડકો, જ્યોતિષીઓ,
અમાવાસ્યાસૂચકો ઉભા થઈને તારો ખયાલ તો કરે
૧૪ જુઓ, તેઓ ખુપ્પરા જેવા છે, અજ્ઞિ તેઓને
બાળી નાખે છે, તેઓ આચના ભેરવકી પોતાને નહિ
ખયાવશે, તે તો તાપવા સાડ અગારો નહિ, સ્ત્રામા
બેસવા સાડ આગ નહિ થશે ૧૫ જેઓ વિષે તું શ્રમ
કરતી આવી છે, તેઓ તારે સાડ તેવા થશે, તારા
નાનપણથી જે તારી સાથે વ્યાપાર કરનારા તેઓ
પોતપોતાને ઠામે ભટકી જશે, તને ખયાલનાર કોઈ
નહિ મળશે

૪૮ હે યાફૂબના ધરના, તમે આ સાક્ષીઓ, તમે
તો ઇસ્રાએલના નામથી ઓળખાઓ છો,
ને યહુદાહના ઝરાથી નિકળી આવેલા છો, તમે તો
યહોવાહના નામના સમ ખાઓ છો, અને ઇસ્રાએલના
દેવનું સ્મરણ કરો છો, પણ સત્યતાથી નહિ, ને
ન્યાયીપણાથી નહિ ૧ કેમકે પવિત્ર નગરમાના છીએ,
એવું તેઓ કહે છે, ને તેમનો આધાર ઇસ્રાએલના
દેવ પર છે, તેનું નામ સૈન્યોનો યહોવાહ છે ૨ પ્રથમ
બિનાઓને મેં અગાઉથી પ્રગટ કરી, હા, મારા
સુખમાથી તે નિકળી, ને મેં તે સમજાવી, અકસ્માત
મેં તેમને પૂરી કરી, ને તે બની આવી ૩ મેં જાણ્યું
કે તું કહ્યું છે ને તારૂં ડોકુ લેાડાની નસ સમાન, ને
તારૂં કપાળ પિત્તળ જેવું છે, ૪ તેથી તો મેં તને
પુરાનકાળથી પ્રગટ કીધું હતું, તે યથા પહેલા મેં
તને સમજાવ્યું હતું, રખે તું કહે કે, મારી મૂર્તિએ
તે કામો કર્યા છે ને મારી કોરેલી મૂર્તિએ તથા મારી
ઠાળેલી મૂર્તિએ તે કરમાવ્યા છે ૬ તેં તે સાક્ષ્ય છે,
આ સર્વ બે, ને હું તમે તે પ્રગટ નહિ કરશો ?
હવેથી નવી ને શુભ રાખેલી બિનાઓ કે જે તેં ભણી
નથી, તે હુ તને સમજાવું છું ૭ હમણા તે ઉપત્ત યદ
છે, ને અગાઉથી નહોતી, ને આજ સુધી તો તેં તે
સાક્ષી નહોતી રખે તું કહે કે જુઓ, હુ તે ભણતો
હતો ૮ વળી તેં સાક્ષ્યું નહિ, વળી તેં જાણ્યું નહિ,
વળી તારો કાન અગાઉથી ઉઘાડો યથા નહિ, કેમકે
હુ ભણતો હતો કે, તુ કપટ કર્યો કરે છે, ને ગર્ભરથા
નથી માંડીને તું ફિતૂરી કહેવાતો આવ્યો છે ૯ મારા
પોતાના નામની ખાતર હુ મારે કોપ સમાવીશ, ને
મારી સ્તુતિને અર્થે હુ તારા વિષે પોતાને કબજે
રાખીશ, એ માટે કે હુ તને નાજફ ન કર ૧૦ જુઓ,
મેં તને ચોખ્ખો કર્યો છે, પણ રૂપાની પેઠે નહિ,
વિપત્તિની ભઠ્ઠીમા મેં તને પારખ્યો છે ૧૧ મારે
પોતાને લીધે પોતાનેજ લીધે હુ તે કામ કરીશ,
કેમકે [મારા નામનું] દેવ અપમાત થયું છે ૧ ને હુ
મારો મહિમા બીજાને આપીશ નહિ

૧૨ હે યાફૂબ ને મારા તેડાએલા ઇસ્રાએલ માર
સાક્ષીઓ, હુ તેજ છું, હુ પ્રથમ છું, છેલ્લો પણ હુ છું
૧૩ વળી મારે હાથે પૃથ્વીનો પાંચો નાખ્યો, ને મારે
જમણે હાથે આકાશનો પ્રસાર્યો, હુ તેમને બોલાવું
છું, એટલે તેઓ એકત્ર ઉભા થાય છે ૧૪ તમે સર્વ
એકલા થાઓ, ને સાક્ષીઓ, તેઓમાના કોણે એ

ખિનાઓ જાહેર કીધી છે? જેના પર યજ્ઞોવાદ પ્રીતિ કરે છે, તે બાબેલ પર પોતાનો મનમુખો પૂરો કરશે, ને તેના હાથ કાસીઓ પર પડશે. ૧૧ હું, હું જાણ્યો છું, વળી મેં પણ તેને જાણ્યો છે, મેં તેને આપ્યો છે, તે પોતાનો માર્ગ સફળ કરશે. ૧૨ મારી પાસે આવો, આ સાક્ષો, પ્રથમથી હું ગુપ્તમાં જાણ્યો નથી, તે યજ્ઞ ત્યારથી હું ત્યાં છું, ને હવે પ્રભુ યજ્ઞોવાદે પોતાના આત્મા સુધ્ધા અને મોક્ષ્યો છે. ૧૩ યજ્ઞોવાદ ને તારો ઉદ્ધારનાર, ઇસ્તાએલનો પવિત્ર, તે એવું કહે છે, હું યજ્ઞોવાદ તારો દેવ છું, ને તને સફળ થવાને શિખવું છું. ને માર્ગે તારે જવું ભેદ્ય છે તે પર તારો ચલાવનાર છું. ૧૪ જો તે મારી આજ્ઞાઓ ધ્યાનમાં લીધી હોત તો કેવું સાર! ત્યારે તો તારી શાંતિ નદીના જેવી, ને તારૂં ત્યાથીપણુ સમુદ્રના મોલઓ જેવું યાત. ૧૫ વળી તારા સત્તાન રેતી જેટલા, ને તારા પેટથી નિકળેલા તેના રજકણો જેટલાં યાત; તેનું નામ મારી સન્મુખથી નાખ્યું નહિ યાત, ને વિનાશ ન પામત.

૧૬ બાબેલમાંથી નિકળો; કાસીઓની પાસેથી નાસી જાઓ, હર્ષનાદે આ જાહેર કરીને સહજાવો; પૃથ્વીના છેડા સુધી તેને પ્રગટ કરો; કહો કે, યજ્ઞોવાદે પોતાના સેવક યાજ્ઞને ખંડી લીધેલા છે. ૧૭ તે તેઓને અરપ્યોમા દોરી લઇ ગયો તોપણુ તેઓ તરસ્યા રહ્યા નહિ; તેણે તેઓને સાર ખડકમાંથી પાણી વહેવું કીધું; વળી તેણે ખડક કાઢ્યા, ને પાણી વહી નિકળ્યું. ૧૮ યજ્ઞોવાદે કહ્યું છે, કે દુષ્ટોને કંઈ શાંતિ હોતી નથી.

૪૯ હે યાજ્ઞો, તમે મારું સાક્ષો; ને હે લોકો, વેગળેથી ધ્યાન લગાડો; હું જર્મ-સ્થાનમાં હોતો ત્યારથીજ યજ્ઞોવાદે મને જાણ્યો છે, હું મારી માતા ઉદરમાં હોતો ત્યારથી મારા નામનું સ્મરણ કર્યું છે. ૧ અને તેણે મારું મુખ ધારવાળી તરવાર જેવું કર્યું છે, તેણે મને પોતાના હાથની છાયામાં સ્તાવ્યો છે, ને મને ઓપેલા બાણ સમાન કર્યો છે, તેણે પોતાના બાયામાં મને ગુપ્ત રાખ્યો છે; ૨ ને તેણે મને કહ્યું, તું મારો સેવક, ઇસ્તાએલ, કે જેનામાં હું મહિમાવાન મનાઈશ. ૩ અને મેં કહ્યું, મેં અમથોજ્ઞ કમ કર્યો છે, સુન્યને લીધે તથા વૃષાપણુને લીધે મેં પોતાનું સામર્થ્ય ખરડી નાખ્યું છે; તોપણુ મારો ઇનસાફ યજ્ઞોવાદની પાસે, ને મારો ખદલો મારા

દેવની પાસે છે. ૪ અને હવે યજ્ઞોવાદ જેણે મને જર્મ-સ્થાનથી પોતાનો સેવક થવા માટે બનાવ્યો, કે હું એની પાસે યાજ્ઞને પાછો ફેરવી લાવું, ને ઇસ્તાએલ તેની પાસે એકલા થાય, તે કહે છે; (કેમકે યજ્ઞોવાદની દૃષ્ટિમાં માન પામેલો છું, ને મારો દેવ મારું સામર્થ્ય યજ્ઞેલો છે). ૫ તે તો કહે છે, તું યાજ્ઞનાં કુળોને ઉભા કરવા સાર, તથા ઇસ્તાએલના રાખી મૂકેલાઓને પાછા ફેરવી લાવવા સાર મારો સેવક થાય, એ થોડું કહેવાય; માટે પૃથ્વીના છેડા સુધી મારું તારણ થવા સાર વિદેશીઓને અર્થે અજવાળા તરીકે હું તને [કાસી] આપીશ. ૭ યજ્ઞોવાદ ઇસ્તાએલનો ઉદ્ધારનાર, તથા એનો પવિત્ર, તે જેનો જીવ ધિક્કારાએલો છે, ને પ્રભને કડાળાણ છે, ને અધિકારીઓનો સેવક, તેને એવું કહે છે કે, યજ્ઞોવાદ ને સત્ય છે, ઇસ્તાએલનો પવિત્ર જેણે તને પસંદ કીધો છે, તેને લીધે રાખ્યો ભેદને ઉભા થશે; સરદારે ભેદને પ્રજ્ઞાન કરશે. ૮ યજ્ઞોવાદ એવું કહે છે કે, માન્યકાળમાં મેં તને ઉત્તર આપ્યો છે, ને તારણને દિવસે ને સહાય કીધી છે, ને હું તાર રક્ષણ કરીશ, ને તને લોકના કાર તરીકે આપીશ, એ સાર કે તું પૃથ્વીને સ્થાપિત કરે, ને ઉગડ થએલાં વતનોને વારસો આપે; ૯ કે તું ખડીવાનોને એવું કહે કે, નિષ્ણી આવો, જેઓ અંધારામાં તેઓને કહે કે, પ્રગટ થાઓ. રસ્તાઓ પર તેઓ ચરશે, ને સર્વ ઉગડ ટેકરાઓ તેમની ચારાની જગ્યા થશે, ૧૦ તેઓને ભૂખ લાગશે નહિ, ને તરસ પણ લાગશે નહિ, ને ઝાઝવાં તથા ટડકા તેઓને લાગશે નહિ; કેમકે જે તેઓના ઉપર દયા કરે છે, તે તેઓને દોરી લઇ જશે, ને પાણીના ઝરાઓની પાસે તેઓને ચલાવશે. ૧૧ અને મારા સર્વ પર્વતોને હું માર્ગે કરીશ, ને મારી સડકો ઉઘી થશે. ૧૨ જુઓ, એઓ આવેથી, ને જુઓ, એઓ ઉત્તરથી તથા પશ્ચિમથી, ને એઓ સીનીમ દેશથી આવશે. ૧૩ હે આકારો, હર્ષનાદ કરો, ને હે પૃથ્વી, આનંદિત થા, પર્વતો તમે હર્ષનાદ કરવા મારો; કારણ કે યજ્ઞોવાદે પોતાના લોકને દિવાસો દીધો છે; ને પોતાના દુ ખિતો પર તે દયા કરશે.

૧૪ પણ સિંચેને કહ્યું કે, યજ્ઞોવાદે મને તજ દીધી છે, ને પ્રભુએ મને વિસારી છે. ૧૫ થું, બાયડી પોતાના ધાવણા બાળકને વિસરે, એવી રીતે કે તે પોતાના પેટના દીકરા પર દયા ન કરે? હોં, તેઓ વિસરે, પર્વત હું તને વિસરીશ નહિ. ૧૬ જો, મેં તને હથેલી

પર કોતરી છે; તારા કોટ નિત્ય મારી આગળ છે. ૧૭ તારા છાકરાઓ ઉતાવળ કરે છે, તારો વિનાશ કરનારા તથા તને ઉગડ કરનારા તારામાંથી નિકળી જવાના છે. ૧૮ તારી દષ્ટિ આરોગ્ય લગાડીને જ; આ સર્વ એકઠા થઈને તારી પાસે આવે છે. યહોવાહ એવું કહે છે, હું જીવતો છું, તે તે સર્વને તું આલુધ-છૂની પેઠે પહેરીશ, ને કન્યાની રીતે તું તેઓને કમરે બાંધીશ. ૧૯ કેમકે તારી જે ઉગડ તથા વસ્તી વિનાની જગ્યાઓ, ને તારો જે પાયમાલ થએલો દેશ તે તો હવે વસ્તીને માટે સાંકડો પડશે. અને તને ગળી જનારા આધાર રહેશે. ૨૦ જે પુત્રોને તારી પાસેથી હરી લીધા હતા તેઓ ફરી તારા સાંભળતાં કહેશે, મને સહારસ પડે છે, મારે સાડ જગ્યા મૂક, કે હું રહી શકું. ૨૧ ત્યારે તું તારા મનમાં કહેશે, એઓને કોણે મારે સાડ જગ્યા આપ્યો છે? કેમકે હું પુત્રહીન થએલી ને વાંઝણી છું, પ્રવાસી તથા ભટકનારી છું, ને એઓને કોણે ઉછેર્યો છે? જુઓ, હું એકલી રહેતી હતી; એઓ ક્યાં હતા?

૨૨ પ્રથમ યહોવાહ એવું કહે છે, જુઓ, હું વિદેશ-ઓની ભણી મારો હાથ ઉઘો કરીશ, ને લોકોની ભણી મારી ધ્વજ ઉઘો કરીશ; ને તેઓ દીકરાઓને ગાદમાં લઈને આલશે, ને તારી દીકરીઓને ખજે ઉચકીને લાવશે. ૨૩ અને રાજ્ય તારા વાલી, ને તેમની રાણીઓ તારી ધાવે થશે; ભૂમિ પર નાક ધરીને તેઓ તને નમશે, ને તારા પગની ધૂળ તેઓ ચાટશે, ને તું જાણીશ કે, હું યહોવાહ છું, ને મારી વાટ જોનારા લજવાશે નહિ. ૨૪ થું, પરાક્રમી પાસેથી લૂટ ખુંચવી લેવાશે? થું, ન્યાયીના બંદીવાન ડોડારો? ૨૫ પદ્મ યહોવાહ એવું કહે છે કે, પરાક્રમીઓના બંદીવાન પણ હરી લેવાશે, ને સચંકરની લૂટ પડાવી લેવાશે, કેમકે તારી સાથે જોઓ લડે છે તેઓની સાથે હું લડીશ; ને હું તારાં છાકરાંઓને તારીશ. ૨૬ અને હું તારા પર જીત કરનારાઓને તેઓનું પોતાનું જ માત્ર ખવડાવીશ; ને જાણે નવા દ્રાક્ષરસથી [મરત થાય] તેમ પોતાના લોહીથી તેઓ મરત થશે; ને સંધળા પ્રાણીઓ ભણશે કે, હું યહોવાહ તારો વાતા, ને તારો ખંડી લેનાર ચાકુળનો સમર્થ છું.

૫૦ યહોવાહ એવું કહે છે કે, જોનાથી મેં તમારી માને મૂકી દીધી તે ફારગતી ક્યાં છે? અથવા મારા લેણદારોમાંના ક્યાને ત્યાં મેં તમને

વેચી દીધા છે? જુઓ, તમારા અન્યાયને લીધે તમે વેચાયા હતા; ને તમારા અપરાધોને લીધે તમારી માને મૂકી દીધી હતી. ૨૭ આજે, તો કોઈ માણસ નહોતું, મેં પોકાર્યું, તો કોઈ ઉત્તર આપનાર નહોતો, એવું થું કારણ? થું, મારો હાથ એટલો ડુંકો થઈ ગયો છે, કે તે નહિ છોડાવી શકે? ને મારામાં બચાવવાને કંઈ શક્તિ નથી થું? જુઓ, મારી ધમકીથી હું સમુદ્રને સુકવી નાખું છું, નદીઓને અરબ્ય કરી નાખું છું; પાણીની અછતને લીધે તેઓમાંનાં માછલાં ગંધાય છે, ને તરસે મરી જાય છે. ૨૮ આકાશોને અધકારથી વેશિત કરું છું, ને તાટથી તેઓનું આચ્છાદન કરું છું.

૨૯ યહોવાહ એવું કહે છે, જુઓ, હું વિદેશ-ઓની ભણી મારો હાથ ઉઘો કરીશ, ને લોકોની ભણી મારી ધ્વજ ઉઘો કરીશ; ને તેઓ દીકરાઓને ગાદમાં લઈને આલશે, ને તારી દીકરીઓને ખજે ઉચકીને લાવશે. ૩૦ અને રાજ્ય તારા વાલી, ને તેમની રાણીઓ તારી ધાવે થશે; ભૂમિ પર નાક ધરીને તેઓ તને નમશે, ને તારા પગની ધૂળ તેઓ ચાટશે, ને તું જાણીશ કે, હું યહોવાહ છું, ને મારી વાટ જોનારા લજવાશે નહિ. ૩૧ થું, પરાક્રમી પાસેથી લૂટ ખુંચવી લેવાશે? થું, ન્યાયીના બંદીવાન ડોડારો? ૩૨ પદ્મ યહોવાહ એવું કહે છે કે, પરાક્રમીઓના બંદીવાન પણ હરી લેવાશે, ને સચંકરની લૂટ પડાવી લેવાશે, કેમકે તારી સાથે જોઓ લડે છે તેઓની સાથે હું લડીશ; ને હું તારાં છાકરાંઓને તારીશ. ૩૩ અને હું તારા પર જીત કરનારાઓને તેઓનું પોતાનું જ માત્ર ખવડાવીશ; ને જાણે નવા દ્રાક્ષરસથી [મરત થાય] તેમ પોતાના લોહીથી તેઓ મરત થશે; ને સંધળા પ્રાણીઓ ભણશે કે, હું યહોવાહ તારો વાતા, ને તારો ખંડી લેનાર ચાકુળનો સમર્થ છું.

૩૪ તમારા મધ્યે કોણ યહોવાહથી બીજાનું છે, તેના સેવકોના રાખ સાંભળનાર છે? જે અધકારમાં આવે છે, ને જોને કાંઈ પ્રકાર નથી, તેણે યહોવાહના નામ પર શરારો કરેલા, ને પોતાના દેવ પર આધાર રાખેલા. ૩૫ જુઓ, સર્વ અગ્નિ સળગાવનારા, કમરે બળતા ખુટડા બાંધનારા, તમે તમારા અગ્નિની જ્વાળામાં, તથા પોતે સળગાવેલા ખુટડાઓ મધ્યે આલો. મારા હાથથી તમને એ પ્રાપ્ત થશે; તમે વિપત્તિએ સુક જશો.

૫૧ ન્યાયીપણાની પાછળ લાગનારા, યહોવાહને શોધનારા, તમે માફ સાંભળો; ને

ખડકમાંથી તમે ખણી કઢાયા તેને, તથા જે ખાડામાંથી તમે ઓલી કઢાયા તેના બાકોરાને નિહાળીને જુઓ. ૧ તમારા બાપ ઇશ્વારિયને, ને સારાહ જે તમારી જનેતા તેને નિહાળો, કેમકે તે એકજ હતો ત્યારે મેં તેને ઓલાઓ, ને તેને આશીર્વાદ આપીને તેની વૃદ્ધિ કાઢી. ૨ કેમકે યહોવાહ સિંચાણને દિવાસો દીધો છે, તેણે તેની સર્વ ઉજડ જગ્યાઓને દિવાસો દીધો છે; ને તેના અરવચને એદેન સરખુ, ને તેના વનને યહોવાહની વાડી સરખુ કીધું છે; તેમાં આનંદ તથા દર્બ, ઉપકારરહિત તથા આચનનો સાદ જણાઈ આવશે.

૩ મારા લોક, મારી વાત પર ધ્યાન લગાડો, ને મારી પ્રભ, મારા વચનને કાન દો; કેમકે નિયમ મારી પાસેથી નિકળશે, ને મારો ન્યાયચુકરો હું લોકોના અજવાળાને સારૂ સ્થાપિત કરીશ. ૪ માત્ર ન્યાયીપણ પાસે છે; માત્ર તારણ પ્રગટ થયું છે, ને મારા ભુજ લોકોના ન્યાય કરશે, કીધો મારી વાટ જશે, ને મારા ભુજ પર તેઓ ભરોસો રાખશે. ૫ તમે તમારી દષ્ટિ આકાશની ભણી ઉઠી કરો, ને નીચે એકને પૃથ્વીને નિહાળો; કેમકે આકાશ ધુમાડાની પેઠે જડું રહેશે, ને પૃથ્વી વજની પેઠે જુની થઈ જશે, ને તેના રહેવાસી મચ્છરીની પેઠે મરણ પામશે, પણ માત્ર તારણ સર્વકાળ સુધી રહેશે, ને માત્ર ન્યાયીપણ નાશ પામશે નહિ.

૬ તમે જેઓ ન્યાયીપણને જાણે છે, ને જે લોકોના મનમાં મારો નિયમ છે, તે તમે માત્ર સાંભળો; માણસની નિહાળી બીરો મા, ને તેઓના મેહેલુથી ડરો મા. ૭ કેમકે કીડો વજની પેઠે તેઓને ખાઈ જશે, ને કસારી ઉનની પેઠે તેઓને ખાઈ જશે; પણ માત્ર ન્યાયીપણ સર્વકાળ સુધી, ને માત્ર તારણ પેદી દર પેદી રહેશે.

૮ જે યહોવાહના ભુજ, જન્યુત થા, જન્યુત થા, સામર્થ્યથી વેશિત થા; જેમ પૂર્વકાળના દિવસોમાં, જેમ પુરાતન કાળની પેદીઓ મધ્યે, તેમ જન્યુત થા. જેણે રાહાબને કાપી નાખ્યા, જેણે અજગરને વિંધ્યા, તેજ હું નથી થું! ૧૦ સમુદ્રને, મહા ઉડાણના પાણીને જેણે સુકાવી નાખ્યા, જેણે સમુદ્રનાં ઉડાણોને ઉદ્ધાર પામેલાઓને પાર ઉતારવાને અર્થે માર્ગ કરી નાખ્યા, તેજ હું નથી થું! ૧૧ ને યહોવાહના ખાડી લીધેલાઓ પાછા આવીને દર્પનાદ સહિત સિંચાણ પહોંચશે; ને સર્વકાળિક આનંદ તેમને માથે રહેશે; દર્બ તથા આનંદ તેમને પ્રાપ્ત થશે, ને શોક તથા નિઃશ્વાસ જતા રહેશે.

૧૨ જે તમને દિવાસો દે છે, તે હું, હું જ છું; હું કાણ છું, કે મરનાર માણસથી, ને આદમપુત્ર જે પાસ જેવો કરશે તેથી હું બીડી નવ છું? ૧૩ ને યહોવાહ જે તારો કરતાં, આકાશને પ્રસારનાર, તથા પૃથ્વીનો પાથો નાખનાર તેને હું વિસરી ગયો છું; જીવમગાર વિનાશ કરવાને તૈયારી કરે છે ત્યારે નિત્ય આખો દિવસ તેના કોપને લીધે હું બોલે છું? ૧૪ વળી જીવમગારનો કોપ ક્યાં છે? ૧૫ જે વાકો વળેલો છે તે જલદીથી ઊડારો, ને તે મરીને કબરમાં ઉતરવાનો નથી, વળી તેનું અગ્ર નહિ ખૂટે. ૧૬ કેમકે હું યહોવાહ તારો દેવ છું, કે જે સમુદ્રને એવો ઉરકેરે છે કે તેનાં મોજાઓ ગર્જે છે; સંખ્યાનો યહોવાહ એ તેનું નામ છે. ૧૭ અને મેં મારી વાતો તારા મુખમાં ધાલી છે, ને મારા હાથની છાયાએ તને ઢાંક્યા છે, કે હું આકાશોને સ્થાપુ, ને પૃથ્વીનો પાથો નાખું, ને સિંચાણને કહું, હું મારી પ્રભ છે.

૧૭ જન્યુત થા, જન્યુત થા, ઉભી થા, હે યરૂશલેમ, કે જેણે યહોવાહના હાથ થકી એના કાપનો પ્યાલો પીધો છે; તેં લયડિયા ખવાડનારો મોટો પ્યાલો પીને ખાલી ક્યો છે. ૧૮ તેણી જેણે સર્વ દીકરા જપ્યા છે, તેઓમાંના કોઈ તેને ફેરી લઈ જનાર નથી. ને જે સર્વ દીકરા તેણીએ ઉછેર્યા છે, તેઓમાંના કોઈ તેના હાથ ગાલે એવો નથી. ૧૯ તારા પર આ બે [દુઃખ] આવી પડ્યાં છે; કાણ તારે લીધે શોક કરશે? પાયમાલી તથા વિનાશ, ને દુકાળ તથા તરવાર [આવી પડ્યાં] છે; હું શી રીતે તને દિવાસો આપીશ? ૨૦ તારા દીકરા નિર્ગત થયા છે; તેઓ સર્વ, પાશમાં પડેલા દરજીની પેઠે, ગલીઓના ખુણા પર પડેલા છે; તેઓ યહોવાહને કોપે, તારા દેવની ધમકીએ ભર-પૂર છે. ૨૧ તે માટે હે દુઃખિત તથા પિયેલી, પણ દ્રાક્ષરસથી તથા, હું આ સાંભળ; ૨૨ તારો પ્રભુ યહોવાહ તથા તારો દેવ, જે પોતાના લોકને સારૂ વાદ કરનાર છે, તે એકું કહે છે, જો, લયડિયાં ખવાડનારો પ્યાલો, ને મારા કાપનો મોટો પ્યાલો મેં તારા હાથ-માથી લઈ લીધો છે; તેમાંનું હું હવે પછી કરી પીનાર નથી; ૨૩ ને હું તેને તારા પર જીભ લઈ મરનારાઓના હાથમાં મૂકીશ, કે જેઓએ તારા છવને કહ્યું હતું, ઉધો! પડ, કે અમે ઉપર ધબને જઈએ; ને તે તારી પીક જ્વલિતી પેઠે, ને વાટસરજીને સારૂ રસ્તાની પેઠે રાખી હે સિંચાણ, જન્યુત થા, જન્યુત થા, તારા સામર્થ્યથી વેશિત થા; હે યરૂશલેમ, પવિત્ર નગર, તારા સુદર વચ પહેર; કેમકે હવે

પણ બેસુનતી તથા અધુરું કઠી તારામા પેસરી નહિ રહે ચરણાલેખ, પોતાપરની ધૂળ ખખેરી નાખ, ઉઠીને બેઠી થા, હે સિયોનની બહીવાન દીકરી, તારી મરદન પટ્ટના બધન છેડી નાખ

૬ કેમકે યહોવાહ કહે છે કે, તમે મફત વેચાયા હતા, ને નાણા વિના તમે ખરી લેવારો. ૭ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે, પ્રથમ મારા લોક મિસરમા પ્રવાસ કરવા સાર ત્યા ગયા, ને આશરૂરે અમથોજ તેમના પર જીવન શ્રીધા. ૮ અને હાલ અહીં મારે શું છે? એમ યહોવાહે કહેતું છે, કેમકે મારા લોક વગર કારણે લઈ જવાયા છે, તેમના અધિકારીઓ ખૂમ પાડે છે એમ યહોવાહ કહે છે, ને નિત્ય મારૂં નામ આખે દિવસ નિંદાય છે તે માટે મારા લોક મારૂં નામ જાણશે, તે માટે તે દિવસે જાણશે કે, જે કહે છે કે, હુ આ રહ્યો, જીઓ, તે હુજી છું

૭ જે વધામણી લાવે છે, જે શાંતિની વાત સમજાવે છે, જે કલ્યાણની વધામણી લાવે છે, જે તારણની વાત સમજાવે છે, જે સિયોનને કહે છે કે, તારો દેવ રાજ્ય કરે છે, તેના પર પવતો પર કેવા શોભાયમાન છે. ૮ તારા ચોરીદારોની વાણી. તેઓ મોટે સાદે પોકારે છે, તેઓ એકત્ર હર્ષનાદ કરે છે, કેમકે યહોવાહ શી રીતે સિયોનમા પાછો આવે છે, તે તેઓ નજરોનજર જુએ છે. ૯ ચરણાલેખના ખરિયેરો, એકત્ર હર્ષનાદ કરવા માડો, કેમકે યહોવાહે પોતાના લોકને દિહાસો દીધો છે, ચરણાલેખને ખરી લીધેલું છે. ૧૦ યહોવાહે પોતાનો પવિત્ર જુજ, સર્વ વિદેશીઓના દેખતા, ઉધાડો કર્યો છે, ને પૃથ્વીની સર્વ સ્ત્રીઓ આપણા દેવનું તારણ જોશે. ૧૧ જાઓ, જાઓ ત્યાંથી નિકળો, કંઈ અધુરું વરતુને અડકશો મા તેની વચમાંથી નિકળો, યહોવાહના પાત્રો ઉચ્ચનારા, તમે ધૂરું યાઓ. ૧૨ કેમકે તમે ઉતાવળથી નિકળવાના નથી, ને નાસીને જવાના નથી, કેમકે યહોવાહ તમારી આજળ ચાલશે ને ઇસ્રાએલનો દેવ તમારો પ્રકરણ થશે

૧૩ જાઓ, મારો સેવક સુસુહિતી ચાલશે, તે જોશે યજ્ઞને મોટી પદવીએ પહેાચશે, તથા અતિ જીનદ થશે, ૧૪ જે પ્રમાણે ધણા તારે લીધે વિરિમત થયા, (એનો ચહેરો જાણે માણસનો ચહેરો નહિ હોય, ને તેનું રૂપ જાણે આદમપુત્રનું રૂપ નહિ હોય, એવી રીતે તેઓ વિરૂપ થયા હતા), ૧૫ તેમ તે ધણા દેશોને થયરાવી

નાખશે, તેને લીધે રાજઓ પોતાના મુખ બધ રાખશે કારણ કે તેઓને જે કહેવામા આવ્યું નહોતું તે તેઓ જોશે, ને જે તેઓએ સાંભળ્યું નહોતું તે તેઓ સમજશે

૫૩ આપણે જે સાંભળ્યું છે તે કોણે માન્યું છે? ને યહોવાહનો જુજ કોને પ્રગટ થએલો છે? ૨ તે તો તેની સમુખ ફજાગાની પેટ, તથા સુકી જૂમિમાની જડની પેટ ઉગ્યો, ને તેને સુરૂપ નહોતું, ને સ્પર્શ્ય નહોતું, ને આપણે તેને જોયા ત્યારે તેનો દેખાવ એવો નહોતો કે આપણે તેને ચાહીએ. ૩ તે માણસોથી ધિકારાએલો તથા તળ-એલો હતો, દુખિત પુરૂષ ને દરદનો અનુભવી, ને જેને દેખીને મુખ અવજી ફેરવીએ, એવો તે ધિકાર પામેલો હતો, ને આપણે તેની કદર ભૂંઝી નહિ

૪ ખચિત તેણે આપણા દરદ માથે લીધા છે, ને આપણા દુખ વેઠ્યા છે, પણ આપણે તો તેને હજીયલો, દેવથી માર પામેલો, તથા પીડિત થએલો માન્યો. ૫ પણ આપણા અપરાધોને લીધે તે વિધાયો, આપણા અન્યાયને લીધે તે કચડાયો, આપણી શાંતિ [સાધવા]ની શિક્ષા તેના પર પડી, ને તેના સોળથી આપણને સાનપણું મળ્યું છે. ૬ આપણે સર્વ ઘેટાની પેટે ભટકી ગએલા છીએ, પ્રત્યેક પોતાને માને વળી ગયો છે, ને યહોવાહે તેના પર આપણ સર્વનો અન્યાય મૂક્યો છે

૭ તેના પર જીવન ગુજરવામા આવ્યેક તોપણ ના? યજ્ઞને તેણે પોતાનું મ્હો ઉધાડ્યું નહિ, જે હલવા કપાવા સાર લઈ જવાય છે તેના જેવો, ને જે ઘેર પોતાના કાતરનારની આજળ મૂકી રહે છે, તેના જેવો તે હતો, તેણે તો પોતાનું મ્હો ઉધાડ્યું નહિ. ૮ સકટથી તથા ન્યાયજુકાદાથી તે લઈ જવાયો, ને તેની પેઢીમાના કોણે વિચાર્યું કે, મારા લોકના અપરાધોને લીધે તેના પર માર પડ્યાથી તે જીવતાઓની જૂમિ પરથી મારી નખાયો? ૯ ને તેની કબર દુષ્ટોની સઘતિ કરાવેલી હતી, પણ તેની મરણાવસ્થામા તે દ્રવ્યવાનની સઘતિ હતી, કેમકે તેણે અપકાર કયા નહોતો ને તેના મુખમા કપટ નહોતું

૧૦ તોપણ યહોવાહને તેને કચરવાની મરજી હતી, તેણે તેને દરદી શ્રીધા, તેનો આત્મા દોષાથી પૂજી કરશે ત્યારે તે પોતાનું સતાન જોશે, તેના દિવસ ધણા થશે ને તેના હાથમા યહોવાહની મરજી સફળ થશે

૧૧ પોતાના આત્માના કણ્ઠનું ફળ જોઇને તે સંતોષ પામશે; મારો ન્યાયી સેવક પોતાના જ્ઞાનથી ધણુ-એને ન્યાયી કરાવશે, ને તેઓના અપરાધો તે માથે લેશે. ૧૨ તે માટે હું મોટાઓ સંધાતે તેને દિરસો વહેંચી આપીશ, ને પરાક્રમીઓની સંધાતે તે લૂટ વહેંચશે, કારણ કે તેણે પોતાનો આત્મા મરણ પામતાં સુધી રેડી દીધો, ને અપરાધીઓની સંધાતે તે ગણાશે; પરંતુ તેણે તો ધણુઓનાં પાપ માથે લીધાં, ને અપરાધીઓને સાર મળ્યેથી શ્રીધી.

૫૪ હે વાંઝાણી, જે નણી નથી તે તું હર્ષનાદ કાઢ; જેણીએ પ્રસવવેદના સહી નથી તે તું હર્ષનાદ કરવા માંડીને પોકાર; કેમકે યહોવાદ કહે છે કે, જે એકલી રહેલી તેનાં ઊકરાં પરણેલીના કરતાં ધણું છે. ૨ તારા તંત્રીની જગ્યા પહેાળી કર; ને તેઓ તારાં રહેઠાણોના પડદા પ્રસારે; રોઝીશ મા, તારાં દોરડાં લાંબાં કર ને તારી મેઝો મજબૂત કર; ૩ કેમકે તું ટાપી જમણી ફેલાઇ જવાની છે; ને તારૂં સંતાન વિદેશીઓનું વતન પામશે, ને ઉગ્ગ નંદરોને વસાવશે ૪ તું બીજા મા, કેમકે તું યશમાવાની નથી; ને ગમરાઈશ મા, કેમકે તને લાજ લાગવાની નથી; કેમકે તારી જીવાનીની યશમ તું વિસરવાની છે, ને તારા રડાવાનું અપમાન ફરી તને યાદ આવશે નહિ. ૫ કેમકે તારો કર્તા તારો બરપાર છે; સેન્ધોનો યહોવાદ તેનું નામ છે; ને તને ખડી લેનાર એ તો ઇસ્રાએલનો પવિત્ર છે; આખી પૃથ્વીનો દેવ તે કહેવાશે. ૬ કેમકે તનેથી તથા આત્મામાં ઉદાસ એવી બાપરીની પેઠે તને યહોવાદે બોલાવી છે, તથા જીવાનીની પત્ની ધિકારેલી થઇ ગઇ હોય, તેની પેઠે [મેં તને તેડી], એવું તારો દેવ કહે છે. ૭ મેં ફાણવાર સુધી તને તણ છે, પણ મોટી દયાથી હું તને સમેટીશ. ૮ ઉભરાતા રોષમાં મેં પળવાર સુધી તારી બાણીથી માંડે યુગ ફેરવ્યું, પણ સનાતન કૃપાથી હું તારા પર દયા રાખીશ, યહોવાદ તારો ખડી લેનાર એવું કહે છે. ૯ કેમકે આ મારી આગળ નૂતનાં પાણી સરખું છે, જે પ્રમાણે મેં સમ ખાધા હતા, કે નૂતનાં પાણી ફરી જુમિ પર આવનાર નથી, તેમ મેં સમ ખાધા છે કે હું તારા પર રોષિત થઇશ નહિ, ને તને ધમકાવીશ નહિ. ૧૦ કેમકે પર્વતો ખતી ભય ને હુંગરો ચળે, પણ મારી કૃપા તારા પરથી ખતી જશે, નહિ, ને મારો સાંભિતો કરાર ચળી જશે નહિ; યહોવાદ જે

તારા પર દયા રાખે છે તે એવું કહે છે.

૧૧ હે હુઃખિત, તોફાને ઉઠાણેલી, દિવાસ વગરની, જો, હું તારા પાંથરો સુરમામાં બેસાડીશ, ને તારા પાયાની વીધ મના કરીશ ૧૨ તારા બુદ્ધિને હું માણુકના. ને તારી ભાગોળોને લાલની, ને તારી સર્વ સીમાઓને મનોરંજક પાપાણુની કરીશ ૧૩ અને તારાં સર્વ ઊકરાં યહોવાદનાં શિષ્ય થશે, ને તારાં ઊકરાંની સાંતિ ધણી થશે. ૧૪ તું ન્યાયીપણુએ રિયર કરાધરા; ગમરાઈથી દૂર રહે, કેમકે તને કાંઈ ભય લાગશે નહિ; ધાકથી દૂર રહે, કેમકે તે તારી પાસે આવશે નહિ. ૧૫ જુઓ, તેઓ એકઠા થાય ખરા, પણ મારાથી નહિ; જેઓ તારી સામા એકઠા થશે તેઓ તારા પક્ષના થશે. ૧૬ જુઓ, હુદાર જે કોયલાના અગ્નિ પર ઝૂંકે છે, ને પોતાના કામને સાર એાજર કાઢે છે, તેને મેં ઉત્પત્ત શ્રીધો છે, ને વિનાશકને નાશ કરવા સાર મેં ઉત્પત્ત શ્રીધો છે. ૧૭ તારી વિરૂદ્ધ થવા સાર થડેલું કોઈ પણ દધિયાર સાર્યક નહિ થશે, ન્યાયસભામાં જે કંઈ જાણ તારી સામે ઉઠી થશે, તેને તું અન્યાયી કરાવીશ. એ યહોવાદના સેવકોનો વારસો છે, ને તેમનું ન્યાયીપણું મારાથી છે, એમ યહોવાદ કહે છે.

૫૫ ૨ે સર્વ વરસ્યા, તમે પાણીની પાસે આવો; ને જેની પાસે કંઈ નાણું નથી તે તમે આવો, લેવાનું લો, ને ખાઓ; વળી આવોને નાણું વિના તથા મૂલ્ય વિના દ્રાક્ષરસ તથા દૂધ લેવાતાં લો. ૨ ને અન્ન નથી તેને લીધે નાણું શા સાર ખરશે છે? ને જેથી વૃષ્ટિ થતી નથી, તેને સાર તમારી કમાઈ શા માટે આપો છે? કાન દષ્ટને માંડે સાંભળો, ને સાંજળ ખાઓ, ને પુષ્ટતામાં તમારો જીવ સુખ પામે. ૩ કાન દો, ને મારી પાસે આવો; સાંભળો, એટલે તમારો આત્મા જીવશે; ને દાઉદ પરની કૃપા જે નિશ્ચિત છે તે પ્રમાણે હું તમારી સાથે અનંત કરાર કરીશ. ૪ જુઓ, મેં તેને લોકોને સાર સાફી, લોકોને સાર સરદાર તથા આગેવાન કરાવી આપ્યો છે. ૫ જો, જે દેશજાતિને તું નજીતો નથી તેને તું બોલાવીશ, ને જે દેશજાતિ તને નજીતી નહોતી તે યહોવાદ તારા દેવના કારણને લીધે તારી પાસે દોડી આવશે, તથા ઇસ્રાએલના પવિત્રને લીધે [આવશે], કારણ કે તેણે તને મદિવાન કર્યો છે.

૬ યહોવાદ મળે છે એટલામાં તેને યોધો; તે પાસે છે એટલામાં તેને દાંક મારો. ૭ દુષ્ટ પોતાનો માર્ગ,

ને અન્યાયી માણસ પોતાના વિચારો તથા કે, ને યહોવાહ પાસે પાછો આવે, ને તે તેના પર કૃપા રાખશે; ને આપણા દેવની પાસે [આવે], કેમકે તે ધણી મુખા કરશે. ૮ કેમકે મારા વિચારો તમારા વિચારો નથી, તેમ તમારા માર્ગો મારા માર્ગો નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૯ કેમકે જેમ આકાશો પૃથ્વીથી ઉચાં છે, તેમ મારા માર્ગો તમારા માર્ગોથી, ને મારા વિચારો તમારા વિચારોથી ઉચા છે. ૧૦ કેમકે જે પ્રમાણે વરસાદ તથા હિમ આકાશથી પડે છે, ને ભૂમિને સિંચ્યા વિના, ને તેને સફળ તથા ઉત્પાદનારી કર્યા વિના, તથા વાવનારને બીજ તથા ખાનારને અન્ન આપ્યા વિના ત્યાં પાછાં વળનાં નથી; ૧૧ તે પ્રમાણે મારી વાત જે મારા મુખમાથી નિકળે છે તે યશે; મેં જે થાણું છે તે કર્યા વિના, ને જે વિષે તેને મોકલી હતી તેમાં સફળ થયા વિના તે અમથી મારી પાસે પાછી વળશે નહિ. ૧૨ કેમકે તમે આનંદસદિત આવી નિકળ્યો, ને શાંતિથી બહાર લઈ જવારો; તમારી આગળથી પવેતો તથા ટેકરીઓ હર્ષનાદ કરવા માંડશે, ને એતરોનાં સર્વ જાડ તાણી પાડશે. ૧૩ કાંટાનાં જાડને ઠોકણે દેવદાર, ને રાત્રી ગુલાબને ઠોકણે મંદી ઉતરશે; ને તે યહોવાહને સારૂ નામ તરીકે, કદી નાબૂદ ન થાય એવા અનંત ચિન્હ તરીકે યશે.

૫૬ યહોવાહ એવું કહે છે, ઇસ્રાએલ સાચવો, ને ન્યાય કરો, કેમકે મારા તારણનું આવડું ને મારા ન્યાયનું પ્રગટ થવું પાસે છે. ૧ જે માણસ એ કરે છે ને જે આદમપુત્ર એને વળગી રહે છે, સામ્બાધનું અપમાન ન કરતા એને જે પાળે છે, ને પોતાનો હાથ કંઈ પણ ભુલું કરવાથી પાછો રાખે છે, તેને ધન્ય છે. ૨ વળી જે વિદેશી યહોવાહના સંબંધમાં આવેલો છે, તેણે એવું નહિ કહેવું કે, યહોવાહ મને પોતાના લોકથી ખસિત જુદો પાડશે; ને ખોળએ નહિ કહેવું કે, જુઓ, હું સુખાયવું જાડ છું. ૪ કેમકે જેઓ મારા સામ્બાધો પાળે છે, ને જે પર મારી પ્રસન્નતા છે તે પસંદ કરશે, ને મારા કરારને વળગી રહેશે, તે ખોળએ વિષે યહોવાહ એવું કહે છે કે, ૫ તેમને તો હું મારા ઘરમાં તથા મારા કોટો મધ્યે, દીકરા તથા દીકરીઓ કરતાં ઉત્તમ ચાહોળી તથા નામ આપીશ, એવાને જે નષ્ટ નહિ થશે તેવું અમર નામ આપીશ. ૬ વળી જે વિદેશીઓ યહોવાહની સેવા કરવા સારૂ, તથા યહોવાહના નામ પર પ્રીતિ કરવા સારૂ, એના

સેવક થવા સારૂ તેના સંબંધમાં આવે છે; એટલે જે સર્વ મારા સામ્બાધનું અપમાન ન કરતાં એને પાળે છે, ને મારા કરારને વળગી રહે છે, ૭ તેમને તો હું મારા પવિત્ર પર્વત પર આહ્વીશ, ને મારી પ્રાર્થનાના ઘરમાં તેમને આનંદિત કરીશ; તેમનાં દહનીયાપેણું તથા તેમના યજ્ઞો મારી વેદી પર માન્ય થશે; કેમકે મારૂ ઘર સર્વ દેશભૂતિઓને સારૂ પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે. ૮ પ્રજા યહોવાહ જે નસાએલના કાદી મુકાએલાઓને ભેગા કરે છે તે એવું કહે છે કે, તેના ભેગા થએલા ઉપરાંત હું હજી તેની પાસે બીજાઓને ભેગા કરીશ.

૯ એતરનાં સર્વ શાપદ, વનમાંનાં સર્વ શાપદ, તમે ખાવાને આવો. ૧૦ તેના ચોખીદારો આધળા છે; તેઓ સધળા અજ્ઞાની છે, તેઓ સધળા મૂળા કુતરા છે, કે જેઓ ભરી શકતા નથી, તેઓ સ્વપ્રવશ, સુધ રહેનારા, ઉષ આહનારા છે. ૧૧ વળી તે કુતરા ખાવરા છે, તેઓ તૃપ્તિ સમજતા નથી, ને ઘેટાપાળક પોતે સમજણ ભણતા નથી; તેઓ સર્વ પોતાના માર્ગની ભણી, પ્રત્યેક પોતાના લાભને સારૂ, તમામ કરી ગયા છે. ૧૨ [તેઓ કહે છે કે], આવો, હું દ્રાક્ષરસ લાવું, ને આપણે પુષ્કળ દારૂ પિયે, ને આજના જેવો કાલનો દિવસ અતિ ધણો મોટો યશે.

૫૭ ન્યાયી નારા પામે છે, ને કોઈ માણસ ધ્યાનમાં લેતું નથી, ને ધાર્મિક માણસો લઈ જવાય છે, ને કોઈ સમજતો નથી કે ન્યાયીનું વિપત્તિમાથી હરણ થાય છે. ૨ તે શાંતિમાં પ્રવેશ કરે છે; ને સીધા આવે છે તે પોતાના બિહાના પર વિશ્રામ પામે છે.

૩ પણ તમે નહુમરેણના દીકરા, નરકર્મી તથા વ્યભિચારીઓનાં સતાન, અત્રે પાસે આવો. ૪ તમે કોની મરકરી કરો છો? કોના પર મુખ પહોળું કરીને છસ કાઢો છો? ૫ તમે ઉલ્લખનના છાકરાં, જૂઠાણાનાં સતાન નથી? ૬ કે સર્વ લીલાં જાડની નીચે તમે મુતિ-ઓથી મસ્ત થાઓ છો, નાળાઓ મધ્યે ખડકોના ચીરા નીચે છાકરાંને મારી નાખો છો. ૭ નાળાના સરકણા [પત્થરો]માં તારો ભાગ છે, એઓજ તારો દિરસો છે; વળી એઓની પ્રત્યે તે પેચાપેણું રેડયું છે, ખાદાપેણું ચઢાવ્યું છે. એ બિનાઓ વિષે હું શાંત થાઉં છું? ૮ મોટા ને ઉચા પર્વત પર તે તારૂ બિહાનું રાખ્યું છે, વળી તે ચક્ર કરવા સારૂ ત્યાં ચઢી ગયું. ૯ અને કમાડ તથા ચીકડોની પછાવેડે તે તારૂ સંચારણું

મૂઝું, કેમકે મારાથી દૂર થઈ તું પોતાની [નમ્રતા] ઉપાડી કરીને ચલી અહ; તે તારૂં બિહાનું વધાયું છે; ને તેમની સાથે પોતાને સાડા બહોળસ્ત કહ્યો છે; તે તેમનું બિહાનું ન્યાં જોયુ ત્યાં તેને ચાહ્યું. ૧૦ અને તું મુગધિદાર તેલ સહિત રાખની પાસે અહ, ને તારૂં અત્તર વધાયું, ને તારા સહેશિયાને તે વેળે શોકકથ્યા, ને શેઓલ સુધી તું નીચ થઈ ૧૦ તારા રસ્તાની લખાઈને લીધે તું કાપર થઈ, તોપણ તે કહ્યું નહિ કે, કંઈ આશા નથી; તાજું બળ તને પ્રાપ્ત થયું, તે માટે તું નબળા થઈ નહિ ૧૧ અને તું કોનાથી બીધી તથા ડરી કે તું જીવે છે, ને મારૂં સ્મરણ તે રાખ્યું નથી, ને ધ્યાનમાં લીધું નથી? હું, હું ધણા દિવસથી જાનો રહેતો નથી, ને હું [એમ નથી કે] તું મારાથી નથી બીધી? ૧૨ હું તારૂં ન્યાયીપણ પ્રગટ કરીશ, તારા કામોથી તને કંઈ લાભ થશે નહિ. ૧૩ તું હાલ મારે છે ત્યારે તારી સધરેલી [મુર્તિઓ] તને છોડાવે; પશુ વાણ તે સર્વને ઉડાવશે, ત્યાસ તેમને લઈ જશે; પશુ મારો ભરોસો ને કરે છે, તે દેશનો વારસ થશે, ને મારા પવિત્ર પર્વતનું વન પામશે. ૧૪ વળી તે કહેશે, સડક બાધી, સડક બાધી, મારું તૈયાર કરો, મારા લોહના માર્ગમાથી હરેકે કંઈ અવાડનારી વસ્તુ ઉડાવી લેા.

૧૧ કેમકે ને ઉલો તથા બુલહ, ને સનાતનકાળવાસી, જેનું નામ પવિત્ર, તે એવું કહે છે, હું ઉચ્ચરથાને તથા પવિત્રરથાને રહું છું, વળી આત્મામાં ને પરતાનાર તથા નમ્ર તેની સાથે પશુ વસ્તું છું, એ માટે કે નમ્રોને આત્મા, ને પરતાનારઓનું હૃદય હું ઉત્તેજિત કરું. ૧૨ કેમકે હું સદા વિચાર કરનાર નથી, ને સર્વકાળ સુધી રોષ રાખનાર નથી, નહિ તો આત્મા, તથા મેં ને ટવે પેદા કર્યો તે મારી સન્મુખથી નિર્નય થાય ૧૦ તેના લોહના અન્યાયને લીધે રોષિત થઈને મેં તેને માયાં, ને પોતાને સનાતનાં હું કોપાયમાન થયો, ને તે પોતાના હૃદયને મારું વળી જઈને ચાહ્યો અંધો. ૧૮ મેં તેના માંમે લેયા છે; ને હું તેને સમો કરીશ; વળી હું તેને ફોડીશ, ને તેને તથા તેના ચોક્ક કરનારાઓને દિલાસો વાળી આપીશ ૧૬ દોહોનાં કુળોને ઉપમાતો હું છું; યદોવાદ કહે છે, વેત્રજાને તથા પારોનાને શાંતિ, શાંતિ; ને હું તેને સમો કરીશ. ૨૦ પશુ હું જીવે ઉબળા સમુદ્રના નેવા છે; કેમકે તે શાંત સ્ત્રી સહતો નથી, ને તેનાં પાણી કાપડ તથા

કાદવ ડોળી કાઢે છે. ૨૧ દુહોને કંઈ શાંતિ નથી, એમ મારો દેવ કહે છે.

૫૮ તું તાણીને પોકાર, કંઈ બાકી ન રાખ; રજુશિખડાની પેટ તારો સાદ ઉલો કર, ને મારા લોહને તેમના અપરાધો વિષે, તથા ચાકૂનના ધરનાને તેમનાં પાપો વિષે ખબર આપ. ૨ તોપણ તેઓ જીવે ન્યાયીપણ કરનારી પ્રજા હોય, ને પોતાના દેવના ન્યાયચુકાદાને તજનારા ન હોય તે પ્રમાણે. તેઓ રોજ રોજ મને રોધે છે, ને મારા માર્ગને જાણવા ચાહે છે; તેઓ મારી પાસે ન્યાયીપણના વિધિઓ માંગે છે, તેઓ દેવની પાસે આવવાને ચાહે છે. ૩ [તેઓ કહે છે] અમે ઉપવાસ કર્યો છે, ને તે જોયું નથી, એમ કેમ? અમે અમારા આત્માને દુઃખી કર્યો છે, ને તું કેમ ધ્યાનમાં લેતો નથી? જુઓ, તમારા ઉપવાસ કરવાના દિવસે તમે સુખ પામો છો, ને તમારા સર્વ મંત્રો પર જીવમ ગુનરો ભા. ૪ જુઓ, તમે ગ્રધકા તથા ભાંડળુને સાડા, ને દુહટતાની મુકી મારવા સાડા ઉપવાસ કરો છો; તમે આજ કાલમાં તમારી વાણી ઉચ્ચરથાને સમજાવવા સાડા ઉપવાસ કરતા નથી. ૫ ને ઉપવાસ હું પસંદ કરું છું, એટલે માણસ જેમા આત્મકષ્ટ કરે તે દિવસ, હું આના સરખો હશે? પોતાનું ડોકું સરકટની પેટ નમાવવું, ને પોતાની હેઠળ તાટ તથા રાખનું પાથરણ કરવું, હું એ છે? હું આને તમે ઉપવાસ ને યદોવાદને માન્ય દિવસ કહેશો? ૬ [પણ] દુહટતાનાં બંધને છોડવાં, ઝુસરીનાં બેતર છોડવા, ને જાએલાને મોકળા કરીને વિદાય કરવા, ને વળી સર્વ ઝુસરીને બાંતી નાખવી, — ને ઉપવાસ હું પસંદ કરું છું, તે હું એવોથી? ૭ જુઓ, આને તારી રોટલી વહેલી આપવી, ને બટકતા ગરીબોને તું ઘેર આણે, હું, એ ઉપવાસ નથી? નાખાને જોઈને તારે તેને પહેરાવવું, ને પોતાની દેહનાં પાસેથી પોતાને સવાડો નહિ ૮ ત્યારે તારો પ્રકાશ પોદની પેટે ફાટશે, ને તારા આરોગ્ય જલદીથી થશે; ને તારું ન્યાયીપણ તારી આજળ ચાલશે, યદોવાદનું નેરવ તારો પ્રકરણ થશે. ૯ ત્યારે તું હાલ મારશે, ને યદોવાદ ઉત્તર આપશે, તું ખૂબ પાડશે એટલે તે કહેશે, હું આ રહો. ને તું ઝુસરીને તથા આજળ કરવાને તથા હુંડાઈ બાલવાને તારા મધ્યેથી દૂર કરે, ૧૦ ને તારા અવધી ઘડેથી વસ્તુઓ ને જુઓ, આને આપી દે, ને નમ્ર યદોવાદ અવને વસ્તુ કરે તો તારો પ્રકાશ અવકાર મધ્ય ઉતરી,

ને તારૂં અધારૂં બધોરના જેવું થઈ જશે ૧૧ અને યહોવાહ તે નિત્ય ચલાવશે, ને સુકષ્ણ્ણની વેળાએ તારો જીવ તૂટ કરશે, ને તારા હાડકાને તે બગવત કરશે, ને તે સિંચેલી વાડીના જેવા, ને જે ઝરાતુ પાણી ખુટતું નથી, તેના જેવા થઈશ. ૧૨ અને જેઓ તારામાથી નિકળશે તેઓ પુરાતનકાળના ખરિયેરોને બાધશે, ઘણી પેઢીઆના પાયા તે ઉભા કરીશ, ને તે ફાટને સમારનાર, વસ્તીવાળી વાટોનો મરામત કરનાર કહેવાઈશ ૧૩ અને તે સાબ્યાથ પરથી, મારા પવિત્ર દિવસે પોતાની મરજ કરવાથી પોતાના પગ પાછા ફેરવીશ, ને સાબ્યાથને આનંદકારક, યહોવાહના પવિત્ર [દિવસને] માનવત કહીશ, ને પોતાના માર્ગોના નહિ ચાલતા તથા પોતાની મરજ સુજળ નહિ કરતા, તથા ગપ નહિ મારતા, તેને માન આપીશ, ૧૪ ત્યારે તો તે યહોવાહમા આનંદ પામીશ, ને હું પૃથ્વીના ઉચ્ચરમાનેએ તેને સ્વારી કરાવીશ, ને તારા પિતા ચાકુળના વારસાથી હું તારૂં પોપણું કરીશ, કેમકે યહોવાહનું મ્હેં એવું બોલ્યું છે

૫૯ જુઓ, યહોવાહનો હાથ એવો ટુકો પડ્યો નથી કે તે બચાવી ન શકે, ને તેનો કાન એવો મંદ થયો નથી કે તે સાક્ષી ન શકે ૨ પણ તમારા અપરાધો તમારી ને તમારા દેવની વચ્ચા ભિન્નતા કરતા આવ્યા છે, ને તમારા પાપોએ તેનું મુખ તમારી ભણીથી ફેરવાવ્યું છે, કે તે સાક્ષી નહિ વેક્રમકે તમારી હથેલી લોટીથી, ને તમારી આંખોએ અપરાધથી અમુક થઈ છે, તમારા હોઠો જુડી બોલ્યા છે, ને તમારી જીભ ભુડાઈ બળે છે ૪ કોઈ ન્યાયથી બોલતો નથી, ને સત્યથી કોઈ દાવો કરતો નથી, તેઓ વ્યર્થતા પર બેરોસો રાખે છે, ને જુડું બોલે છે, તેઓ વિપત્તિનો ગર્ભ ધરે છે, ને દુષ્ટતા જાણે છે ૫ તેઓ નાગેણના ઇંડા સેવે છે, ને કર્ણજિયાની જાણે વણે છે, તેમના ઇંડા જે આય તે મરી જાય છે, ને જે છુદાય છે તેમની સપે નિકળે છે ૬ તેમની જાણના વસ્ત્ર થાય, એવી તેઓ નથી, ને પોતાની કર્ણીઓથી તેઓ પોતાનું આચ્છાદન કરવાના નથી, તેમની કર્ણીઓ અન્યાયની કર્ણીઓ છે, ને બળા-ત્રાસનું કામ તેમના હાથોમા છે ૭ ભુડાઈની ભણી તેઓના પગ દોડે છે, ને નિરપરાધ લોહી વહેવડાવવાને તેઓ ઉતાવળ કરે છે, તેમના વિચારો અન્યાયના વિચારો છે, પાયમાલી તથા વિનાશ તેમના

માર્ગોમા છે ૮ તેઓ શાંતિનો માર્ગ જાણતા નથી, ને તેમના પગલામા કંઈ ઇનસાફ નથી, તેઓએ પોતાને સાફ પોતાની વાટ વાજી કરી છે ૯ તે કોઈ તેમા ચાલે છે, તે શાંતિ જાણતો નથી ૧૦ તે માટે ઇનસાફ આપણી પાસેથી વેગળે રહે છે, ને ન્યાયીપણું આપણી પાસે આવી પહોંચતું નથી, આપણે અજવાળાની વાટ જોઈએ છીએ, પણ જુઓ, અધકાર, તેમની વાટ જોઈએ છીએ, પણ ઘોર અધારામા ચાલીએ છીએ ૧૦ આંધળની પેઠે કોઈને દેખાણને શોધીએ છીએ, હા, જેને આખ નથી તેની પેઠે દેખાણોએ છીએ, જાણજાણિયું હોય તેમ બધેરે ઠોકર ખાઈએ છીએ, મરેલાની પેઠે અધકારવાળો કોણમા છીએ ૧૧ કોઈની પેઠે ધુરંદ્રોએ છીએ, ને હોવાની પેઠે કણીએ છીએ, ઇનસાફની વાટ જોઈએ છીએ, પણ કંઈ નથી, તારણની વાટ જોઈએ છીએ, પણ તે આપણાથી દૂર રહે છે ૧૨ કેમકે અમારા અપરાધો તારી આંખ ધણી થયા છે, ને અમારા પાપ અમારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી આપે છે કેમકે અમારા અપરાધો અમારી સધાતે છે, ને અમારા અન્યાયને તો અમે જાણીએ છીએ ૧૩ એટલે યહોવાહની વિરૂદ્ધ અપરાધ કરવો તથા તેનો નકાર કરવો, તથા પોતાના દેવ પાછળ ચાલવાથી હડી જવું જીવમની તથા ફૂરની વાત બોલવી, હૃદયમા જૂઠી વાત કહીને તેમનો વિચાર કરવો, [એ અમારા પાપ છે] ૧૪ અને ઇનસાફ પાછળ ઠેલી મૂકાય છે, ને ન્યાયીપણું વેગળે રહે છે, કેમકે સત્યના રસ્તામા પડી રહેલી છે, ને ન્યાયીપણું પ્રવેશ પામી શકતું નથી ૧૫ વળી સત્યની અઝત છે, ને જે ભુડાઈથી ફેરે છે તે દુઃખ છે, ને યહોવાહે જોયું, ને કંઈ ઇનસાફ નથી, એ તેની દૃષ્ટિમા માહુ લાગ્યું ૧૬ અને તેણે જોયું કે કોઈ માણસ નથી, ને કોઈ વચ્ચે પડનાર નથી, તે જોઈને તે વિસ્મિત થયો, ને તેને સાફ પોતાનું હાથે તારણ સાધ્યું, ને પોતાનું ન્યાયીપણું તે તેના ટેકા થયો ૧૭ અને તેણે બખ્તાર તરીકે ન્યાયીપણું સમજ્યું, ને ટોપ તરીકે માથા પર તારણ રાખ્યું, ને પોરાક તરીકે તેણે પ્રતિકાર રી વસ્ત્ર પહેલ્યો, ને ઝલ્લા તરીકે ઉત્કંઠા ઓઢી ૧૮ જેના તેઓના કામ તેવાજ તે બદલે આપશે, તેના વેરીઓને કોપ, તેના શત્રુઓને સભ, બેટાને તે પ્રતિકાર તરીકે સભ આપશે ૧૯ અને પશ્ચિમથી તેઓ યહોવાહના નામની, ને સૂર્યોદયના રથથી તેના ઝેરવની બીક રાખશે, કેમકે તે બાધી

દીવેલી નદી જેને યદોવાહનો શ્વાસ હસેલે છે તેની પેઠે આવશે. ૨૦ વળી યદોવાહ કહે છે કે, સિંચાનને સાર, તથા યાદુજ મધ્યે કિંતૂરમાંથી પાછા ફરેલાને સાર ઉદ્ધારનાર આવશે. ૨૧ વળી યદોવાહ કહે છે કે, તેમની સાથે તો મારો કરાર આ છે, મારા આત્માને તારા પર છે, ને મારી વાતો ને મેં તારા મુખમાં રાખી છે, તે તારા મુખમાંથી, તથા તારા સતાનના મુખમાંથી, તથા તારા સતાનનાં સંતાનના મુખમાંથી, હમણાંથી તે સદાસર્વકાળ સુધી જતી રહેનારી નથી, એમ યદોવાહ કહે છે.

૩૦ ઉઠ, પ્રકાશ કર; કેમકે તારો પ્રકાશ આખો છે, ને યદોવાહનો મદિમા તારા પર ઉઘો છે. ૨૧ કેમકે જીવો, અધાર પૃથ્વીને તથા ઘોર અધકાર લોકોને ઠાકશે; પણ યદોવાહ તારા પર ઉઘશે, ને તેનો મદિમા તારા પર હેખાશે. ૨૨ અને વિદેશીઓ તારા પ્રકાશ બહી તથા રાજાઓ તારા ઉદયના તેજ બચી આસ્યા આવશે. ૨૩ તારી દષ્ટિ ચારોત્રમ ઉઘી કરીને જશે; તેઓ સર્વ બેરા યાય છે, તેઓ તારી પાસે આવે છે; તારા દીકરા વેનજેથી આવશે, ને તારી દીકરીઓને કેડ બેસાડીને લાવશે. ૨૪ ત્યારે તું બેઠને પ્રકાશ પામીશ, ને તારૂં હૃદય ધરધરે ને હુલશે, કેમકે સમુદ્રનું દ્રવ્ય તારી પાસે વાળી લવાશે, ને વિદેશીઓનું દ્રવ્ય તારી પાસે આવશે. ૨૫ ઉઠાને સમૃદ્ધ, મિથાન તથા એકાદમાંના ઉઠના બચ્યા તને ઠારી દેશે, શેઠાંથી સર્વ આવશે, તેઓ સોનું તથા લોખાન આણશે, ને યદોવાહના સ્તોત્ર ચિષે વધામણી લાવશે. ૨૬ કદારનાં સર્વ ટાળા તારે સાર બેગાં કરાશે, નબાધાપના ઘેટા તારી સેવા કરશે; તેઓ માન્ય થઈ મારી વેટી પર ચઢશે, ને મારા મુશીબિત ધરને હુ શોભા આપીશ. ૨૭ આ ને વાદળની પેઠે, ને જેમ કબુર પોતાની બારીઓની વરફ, તેમ ઉડતા આવે છે, તેઓ કાણ દરે? ૨૮ અર્ચિત દોષો મારી વાટ બેશે, ને તારા દીકરાઓને, તેમના સેના રૂપા સદિન, ફરથી યદોવાહ તારા દેવના નામ પાસે ને ઇસ્રાએલના પવિત્રની પાસે લાવવાને માટે તારાઈયના વહાણો પ્રથમ [આવશે], તે એ ઠારજીથી કે, તેણે તને શોભાપમાન કીધો છે. ૨૯ અને પરદેશીઓ તારા કેટા બાંધશે, ને તેમના રાજાઓ તારી સેવા કરશે, કેમકે મારા કાપે મેં તને માર્યો પશુ મારી કુખમાં મેં તારા પર દયા કરી છે. ૩૦ વળી તારી ભાજનો નિત્ય ઉધાડી રહેશે, તેઓ રાત દિવસ બ્રમ થશે નહિ, એ માટે કે વિદેશી-

ઓનું દ્રવ્ય તેમના [બંધનમાં] હોરેલા રાજાઓ મુર્દા તારી પાસે લાવવામાં આવે. ૩૧ કેમકે જે દેશભલિ તથા જે રાજ્ય તારી સેવા નહિ કરે તે તારા પામશે; હા, તે દેશભલિઓ અર્ચિત ઉગડ કરાશે. ૩૨ લગાનોનનું ઝોરન, દેવદાર, લદ્રાક્ષ તથા સરજ મારા પવિત્રસ્થાનની જગ્યાને મુશીબિત કરવા સાર તારી પાસે એકત્ર આવશે, ને હુ મારા પગોનું ઠેકાણું મહિ-માવત કરીશ. ૩૩ અને તારા પર જેઓએ જીવન કીધો તેઓના દીકરા તારી પાસે નમતા આવશે, ને જેઓએ તને દુશ્મ માન્યો, તેઓ સર્વ તારા પગનાં, તળિયા સુધી નમશે, ને તેઓ તને યદોવાહનું નમર, ઇસ્રાએલના પવિત્રનું સિંચાન કહેશે. ૩૪ તું તનેલી તથા દ્રેપ પામેલી હતી, એવી રીતે કે તારી મધ્યે યધને કોષ જતો નહોતો, તેને બદલે તો હુ તને સર્વ-કાળ સુધી વેનવરૂપ, તથા પેદી દર પેદી આનંદરૂપ કરી નાખીશ. ૩૫ વિદેશીઓનું દૂધ તું ચુસીશ, ને રાજાઓના ધાને ધાવીશ, ને તું બહીય કે હુ યદોવાહ તારો ત્રાતા છું, ને તારા ઉદ્ધારનાર યાદુબનો સમર્થ છું. ૩૬ પિત્તળને બદલે હુ સોનું આણીશ, ને લોહને બદલે રૂપ, તથા લાકડાને બદલે પિત્તળ, તથા પાતરને બદલે લોહું આણીશ; ને તારા અઠ્યણોને સાંતિરૂપ, તથા તારા આગેવાનોને ન્યાયરૂપ હુ કરી રાખીશ. ૩૭ તારા દેશ મધ્યે ફરી બલાકારની વાત, તારી સ્ત્રીઓ મધ્યે જીવન તથા વિનાશની વાત સુભાગો નહિ; ને તું તારા કેટાને તારણ, ને તારી ભાજનોને સ્તુતિ એવાં નામ આપીશ. ૩૮ દિવસે તને અજવાળુ આપવા સાર સૂર્ય ત્યારથી કઠી નહિ દશે, ને તેજને સાર ચદ્ર તારા પર નહિ પ્રકાશશે; પણ યદોવાહ તારા પ્રત્ય સર્વ-કાળનું અજવાળુ, ને તારો દેવ તારી શોભા થશે. ૩૯ ત્યાર પછી તારો સૂર્ય કઠી અસ્ત પામશે નહિ, તેમ તારો ચદ્ર જતો રહેશે નહિ, કેમકે યદોવાહ તાર સદાકાળનું અજવાળુ થશે; ને તારા શોકના દિવસો પૂરા થશે. ૪૦ વળી તારા લોક તો સર્વ ન્યાયી થશે; તેઓ મારા મદિમાને અર્થ મારી રાખણીને કણગો, મારા હાથનું કામ છે, તેઓ સદા કાળ સુધી દેશો પારસો પામશે. ૪૧ એક નાના સરખામાંથી હબર થશે, ને ને નાનકડો તે બળવાન દેશભલિ થઈ જશે; હું યદોવાહ તેના સમયે તે જલદીથી કરીશ.

૩૧

પ્રજુ યદોવાહનો આત્મા મારા પર છે, મારણ કે નબોને વધામણી કહેવા સાર

યહોવાહને મને અભિપ્રિય કામો છે, હૃદયભગિતોને સમા કરવા સારૂ, બહિવાનોને ધૂટકાની તથા કેદીઓને આખ ઉધાડવાની ખબર પ્રસિદ્ધ કરવા સારૂ, ૨ યહોવાહે ન્યાય કરેલું વર્ષ, આપણા દેવના પ્રતિકારનો દિવસ પ્રસિદ્ધ કરવા સારૂ, સર્વ શોક કરનારાઓને દિવાસો આપવા સારૂ, ૩ સિયાનમાના શોક કરનારાઓને રાખને બદલે મુગઠ, શોકને બદલે હર્ષનું તેલ, મદ આપવાને બદલે સ્વતિષ્ઠ વસ્ત્ર આપવા સારૂ તેણે મને મોકલ્યો છે, કે તેઓ તેના મહિમાને અર્ચ્ય ન્યાયી પણાના આલેખવૃક્ષ, યહોવાહની રોપણી કહેવાય ૪ અને તેઓ પુરાતનકાળના ખરિથેરોને બાધરો, પૂર્વ કાળની પાયમાલ થએલી [ઇમારતો] તેઓ ઉભા કરશે, ઉગ્ગ થએલા જે નગરો ધણી પેદીઓથી નષ્ટ થએલા છે તેમને તેઓ સમારશે ૫ અને પારકાઓ ઉભા રહીને તમારા ટોળાને ચરાવશે, ને પરદેશીઓ તમારા ખેડુત તથા તમારી દ્રાક્ષવાડીના માળી થશે ૬ પછી તમે યહોવાહના યાજ્ઞ કહેવારો, આપણા દેવના સેવક, એવું [નામ] તમને આપવામાં આવશે, વિદેશીઓની સપ્તિ તમે ખાશો, ને તેમના ગૌરવમાં તમે અભિમાન કરશો ૭ તમારી લાજને બદલે તમને બમણું મળશે, ને અપમાનને બદલે તેઓ પોતાના હિરસા વિષે હરખારો, માટે તેઓ પોતાના દેશ મધ્યે બમણો વારસો પામશે, સર્વકાળનો આનંદ તેમને મળશે ૮ કેમકે હું યહોવાહ ઇનસાફ ચાહું છું, અન્યાય થએલી લૃપ્કાટનો હું ધિક્કાર કરું છું, ને હું સત્યતા પ્રમાણે તેમની મેહેનતનો બદલો આપીશ, ને તેઓ સાથે સર્વકાળનો કરાર કરીશ ૯ અને તેમના સત્તાન વિદેશીઓમાં, ને તેમની પ્રજા લોકો મધ્યે બોળખારો, જે સર્વ તેમને દેખશે તેઓ તેઓ વિષે કબૂલ કરશે કે, યહોવાહે જે સત્તાને આશીર્વાદ આપેલો છે તે તેઓ છે

૧૦ હું યહોવાહમ અતિશય આનંદ કરીશ, મારો જીવ મારા દેવમાં હરખારો, કેમકે જેમ વર પોતાને મુગઠથી સુરોક્ષિત કરે છે, ને કન્યા પોતાને આબૂય ભૂધી સણગારે છે તેમ તેણે મને તારણના વસ્ત્ર પહેરાવ્યા છે, ન્યાયીપણાને અસ્થો મારા પર ચોઢાવ્યા છે ૧૧ કેમકે જેમ ભૂમિ પોતામાથી પીલો ઉગાવે છે, ને જેમ વાડી તેમાં રોપેલાને ઉગાવે છે, તેમ પ્રજા યહોવાહ ન્યાયીપણું તથા સ્વતિ સર્વ દેશ ભતિઓ આગળ ઉપભવશે

૬૨ સિયાનને લીધે હું છાનો નહિ રહીશ, ને ચરશાલેમને લીધે હું વિશ્રામ નહિ લઇશ, ન્યાયીપણું કે તેનું ન્યાયીપણું તેની પેઠે, ને તેનું તારણ સળગાવેલા દીવાની પેઠે પ્રદીપ્ત નહિ થાય ૨ અને વિદેશીઓ તારા ન્યાયીપણાને તથા સર્વ રાજ તારા ગૌરવને જોશે, ને તને એક નવું નામ આપવામાં આવશે, કે જેને યહોવાહનું સ્થો કરાવી આપશે ૩ અને તું યહોવાહના હાથમાં શોભાયમાન તાજ, ને તારા દેવની હુથેલીમાં રાજમુગટ ધરશ ૪ તું ફરીથી તેનેલી કહેવારો નહિ, તેમ તારો દેશ ફરીથી ઉગ્ગ કહેવારો નહિ, કેમકે તું હેકરીબાહ કહેવારો, ને તારો દેશ બેલવાહ કહેવારો, કેમકે યહોવાહ તારા પર પ્રસન્ન છે, ને તારા દેશનો વિવાહ થશે ૫ કેમકે જેમ જીવાન કુવારીને પરણે છે, તેમ તારા દીકરા તને પરણશે, ને જેમ વર કન્યા વિષે હરખાય છે, તેમ તારો દેવ તારે વિષે હરખ કરશે

૬૩ ચરશાલેમ, મેં તારા કોટ પર ચોટાદારો કરાવી મૂક્યા છે, આજો દિવસ તથા આખી તાત તેઓ કહી છાના રહેશે નહિ, યહોવાહે યાદ દેવરાવનારાઓ, તમારે વિશ્રામ લેવો નહિ, ૭ ને તે ચરશાલેમને સ્થાપે, ને પૃથ્વી પર તેને સ્વત્ય કરી દે, ત્યાં સુધી તેને વિશ્રામ આપવો નહિ ૮ યહોવાહે પોતાના જમણા હાથના, તથા પોતાના સમર્થ જીવના સમ આધા છે કે, હું ફરીથી તારા ધાન્ય તારા યજ્ઞોને અન્નને સારૂ આપનાર નથી, ને જે તારા દ્રાક્ષરસને સારૂ તે મેહેનત કરી છે તે પરદેશીઓ પીનાર નથી ૯ કેમકે તેને ભેજુ કરનારાઓ તે ખાશે, ને યહોવાહની સ્વતિ કરશે, ને એનો સમ્રાટ કરનારા મારા પવિત્રસ્થાનના આગળા એ પીશે

૧૦ ભાગજોમાં થઈને, ભાગજોમાં થઈને જાઓ, લોકોને માર્ગ તૈયાર કરો, બાધો, સડક બાધો, પથર વિણી કાઢો, લોકોને સારૂ ધ્વજ ઉઠા કરો ૧૧ જીવો, યહોવાહે પૃથ્વીના ઉડા સુધી પ્રગટ કર્યું છે, તમે સિયાનની દીકરીને કહો, જો, તાર તારણ આવે છે, જો, તેનું પ્રતિદાન તેની પાસે છે, ને તેનો બદલો તેની આગળ છે ૧૨ અને તેમને પવિત્ર લોક, યહોવાહના ખડી લીધેલાઓ તેઓ કહેશે, ને તું રોધી કાઢેલી, અણતનેલી નગરી કહેવારો

૬૩ આ જે અદોમથી, જે શીરમજ રંગના વસ્ત્ર પહેરીને બાસાહથી આવે છે, આ જે

પૌરાણ સળધી મહિમાવાન, પોતાના પુષ્કળ સામર્થ્ય મહાલતો આવે છે, તે કોણ છે? હું જે ન્યાયીપણાથી બોલનાર, તારવાને પરાક્રમી, તે હું છું. ૨ તારા પૌરાણ પર રતાશ કેમ આપવી હશે, ને તારા વજ્ર દ્રાક્ષકુંડમા ખુંદનારના વજ્ર જેવા કેમ થયા હશે? ૩ મેં એકલાએ દ્રાક્ષકુંડ ખુદો છે, ને લોકોમાંથી કોઈ માણસ મારી સાથે નહોતું, વળી મેં મારા રોષમા તેઓને ખુદા, ને મારા કોપે તેઓને હુંદી નાખ્યા, ને તેઓનું લોહી મારા વજ્ર પર છટાયુ છે, ને મારા તમામ પૌરાણ મેં ડાલેલ ક્રીયા છે. ૪ કેમકે મારા હૃદયમા પ્રતિકારના દિવસનો [વિચાર] હતો, ને મારું છુટકાનું વર્ષ આવ્યું છે. ૫ અને મેં જ્યેષ્ઠ, તો કોઈ સહાયકારક નહોતો, ને ટેકા આપનાર કોઈ નથી, એ જોઈને હું વિસ્મિત થયો, એટલે મારે સારૂ મારા પોતાના બુદ્ધે તારણ ક્રીધું, ને મારા કોપે મને ટેકા આપ્યો. ૬ અને મેં મારા રોષમા લોકોને ખુદી નાખ્યા, ને મારા કોપે તેઓને મરત ક્રીયા, ને તેઓનું લોહી મેં ભૂમિ પર રેડી દીધું.

૭ યહોવાહની રહેમ હું કહી સમજાવીશ, યહોવાહે જે સર્વ આપણને બંધ્યુ છે તથા તેની દયા પ્રમાણે તથા તેની પુષ્કળ રહેમ પ્રમાણે તેણે ઇસ્રાએલના ધર નાનું જે મોટું કલ્યાણ એમને વારંતે કર્યું છે, તેને માટે યહોવાહની સ્તુતિ હું કહી સમજાવીશ. ૮ કેમકે તેણે કહ્યું, ખચિત એ મારા લોક, કપટ ન કરે એવા ડોકશા છે, ને તે તેઓનો તારક થયો. ૯ તેમના સર્વ હુ ખમા તે હું ખિત થયો, ને તેની હુનુરના દૂતે તેમને તાર્યા, તેણેજ પોતાની પ્રીતિએ તથા પોતાની દયાએ તેમને ખડી લીધા, તે પુરાતન કાળના સર્વ દિવસ તેણે તેમને ઉચ્છેદન કરેલ્યા. ૧૦ પરંતુ તેઓએ ઈગ્રા કરીને તેના પવિત્ર આત્માને એકિત કર્યો, માટે તે પોતે તેમનો શત્રુ થઈ જઈને તેઓની સામે લડયો. ૧૧ ત્યારે તેના લોકોએ પુરાતનકાળના દિવસોનું, [તથા] મુસાનું સ્મરણ ક્રીધું, એમ કહેવા કે સમુદ્ર પાસેથી જે અગ્નિને પોતાના ટોળાના પાળક સુદ્ધા ઉપર લાવ્યો, તે કયા છે? જેણે અમારા મધ્યે પોતાનો પવિત્ર આત્મા મૂક્યો, ૧૨ જે મુસાને જમણે દ્વારે પોતાનો મહિમાવાન શુભ ચાલતો રાખતો હતો, જેણે પોતાને સારૂ અર્ચન નામ કરવાને અમારી આજળ પાણી વિશાગ્યા, ૧૩ જેણે અમને જાણે મેદાન પર ઘોડો ચાલતો દોષ્ય તેમ ઉડાણ મધ્યે એવી રીતે ચલાવ્યા કે અમે ઠોકર

ખાધી નહિ, તે કયા છે? ૧૪ નીચાણમા ઉતરી જનારા ઠોરની પેઠે તેઓ યહોવાહના આત્માથી વિશ્રામ પામ્યા, તે પ્રમાણે તે પોતાને સારૂ મહિમાવંત નામ કરવાને વારંતે, તારા લોકને ચલાવ્યા. ૧૫ અપકાર માથી નજર નાખીને તારા પવિત્ર પવંત તથા મહિમા વંત રહેકાણુમાંથી જો, તારી આસ્થા તથા તારૂં પરાક્રમ કયા છે? તારા હૃદયની ઉત્કંઠા, તથા મારા પ્રત્યે તારી દયા બધ થઈ છે શું? ૧૬ કેમકે તું અમારો બાપ છે, કારણ કે ઇશ્રાદિમ અમને જાણતો નથી, ને ઇસ્રાએલ અમને કબૂલ કરતો નથી, હે યહોવાહ, તું અમારો બાપ છે સર્વકાળથી અમારો ઉદ્ધારનાર એજ તારૂં નામ છે. ૧૭ હે યહોવાહ, તું શા માટે અમને તારા માર્ગ પરથી ભટકાવી દે છે? અમે તારી બીક ન રાખીએ, એવી રીતે તું શા માટે અમારા હૃદયને કબજા કરે છે? તારા સેવકોને લીધે તારા વારસાના કુળેને લીધે પાછા આવ. ૧૮ ચોડીજ વેળા તારા પવિત્ર લોકે વાત જોગવ્યુ છે, અમારા શત્રુઓએ તારા પવિત્ર સ્થાનને ખુદુ છે. ૧૯ જેઓ પર તે પુરાતન કાળથી રાજ્ય કર્યું નહિ, જેઓ તારા નામથી જોળખાયા નહિ, તેઓના જેવા અમે થયા છીએ.

૨૦ તું જે આકાશોને ફારે, જો તું ઉતરે, જો પવંતો તારી સન્મુખથી હાલી જાય, તો કેલુ સારૂ. ૨૧ જેમ અગ્નિ ઝાડીને સળગાવે છે, જેમ અગ્નિ પાણી ઉકાળે છે, તેમ તું તારૂં નામ તારા શત્રુઓને જાણાવે કે, તારી સન્મુખથી વિદેશીઓ મુજે જેને ભયકર કામોની અમે વાટ જોતા નહોતા, તે હું કરતો હતો, ત્યારે તું ઉતર્યો, પવંતો તારી સન્મુખથી હાલી ગયા. ૨૨ કેમકે પહેલાથી તેઓએ સાલવ્યું નથી, ને કાને કરી ભય્યુ નથી, ને વળી આખે તારા શિવાય કોઈ દેવને દીકો નહિ કે જે તેની વાટ જોનારને સારૂ એલુ કરે. ૨૩ જે હરખ સદિત ન્યાયીપણું કરે છે તેને, તથા જેઓ તારા માર્ગમા રહી તારૂં સ્મરણ કરે છે તેઓને તું મળે છે, જો, તું રોષિત થયો હતો, ને અમે તો પાપ ક્રીધું, તે [પાપ]મા અમે લાગી સુદંતથી છીએ, ને શું અમે તારણ પામીશું? ૨૪ ને અમે સર્વ અશુદ્ધ જેવા થયા છીએ, ને અમારા સર્વ પુણ્ય કર્મ મેલા છુટકાના જેવા છે, ને અમે સર્વ પાહાડની પેઠે સુકાઈ જઈએ છીએ, ને અમારા અપરાધો વાયુની પેઠે અમને ઉડાવી નાખે છે. ૨૫ અને કોઈ તારે નામે વિનવતી કરતો નથી, કોઈ વને ગ્રહણ કરવા સારૂ ભય્યુ.

પેતો નથી; કેમકે તે તાં મુખ અમારી બહીથી ફેરવ્યું છે, ને અમારા અપરાધોને લીધે અમને પાણી કરી નાખ્યા છે. ૮ અને હવે, હે યહોવાહ, અમારો બાપડું છે, અમે માલી, ને તું અમારો ઘડનાર; ને સર્વ તારા હાથોનાં કામ છીએ. ૯ હે યહોવાહ, તું અતિ ઘણી રીતિ ન થા, ને સર્વકાળ સુધી અન્યાયનું સ્મરણ ન કર; જો, નજર કરીને જો, અમે સર્વ તારા લોક છીએ. ૧૦ તારાં પવિત્ર નગરો અરબ્ય યહ થયાં છે, સિયોન અરબ્ય યહ થયું છે, યરૂશલેમ ઉજડ યહ થયું છે. ૧૧ અમારૂં પવિત્ર તથા સુંદર ધર, જેમાં અમારા પિતૃઓ તારી સ્તુતિ કરતા, તે અજિથી બાળી નખાયું છે, ને અમારાં સર્વ મનોરંજક વાનાં નષ્ટ થયાં છે. ૧૨ હે યહોવાહ, એને લીધે તું પાછો રીસ? હું તું છાને રહીને અમને અતિથાણું કુખ દર્શા?

૬૫ જેઓ પૂજતા નહોતા, તેઓથી મારે વિષે તપાસ થાય છે, જેઓ મને ચોધતા નહોતા તેઓને હું મળ્યા છું; જે દેશભવિ પર માંડું નામ પડ્યું નહોતું તેમને મને જુઓ, મને જુઓ, એવું મેં કહ્યું છે; ૨ મેં આજો દિવસ દગાખોર લોકની બહી, જે પોતાના મનસુબાઓ પ્રમાણે નહારે માર્ગે ચાલે છે, એવા લોક બહી મારા હાથ લાંબા કર્યા છે; ૩ તે લોક નિત્ય મારી સન્મુખ રહી મને કોપાયમાન કરે છે, તેઓ વાલીઓમાં યજ્ઞ કરે છે, ને છટો પર ધૂપ બાળે છે; ૪ તેઓ કબરો મધ્યે રહે છે, ને હુસ્તરયાનેમાં ઉતારો રાખે છે, તેઓ બુંડનું માંસ ખાય છે, ને અમંગળ વસ્ત્રોનો સેરવો તેઓનાં પાત્રોમાં હોય છે; ૫ તેઓ કહે છે, તું વેત્રજો રહે, મારી પાસે આવીશ મા, કેમકે હું તારાથી પવિત્ર છું; તેઓ મારાં નરકો-રાંમાં ધુમાડા સમાન, આજો દિવસ બળતા અગ્નિ જેવા છે. ૬ જુઓ, એ મારી સન્મુખ લથેલું છે, હું બદલો વાળી આખા વિના છાને રહેનાર નથી. ૭ હા, યહોવાહે કહ્યું છે, તેમનાં ઉરમાં તમારા પોતાના અપરાધોનો બદલો, તથા તમારા પિતૃઓ, કે જેઓએ પૂર્વતો પર ધૂપ બાળ્યા હોતો, ને હુઝારે મધ્યે મને નિંદો હોતો, તેમના અપરાધોનો હું એકત્ર બદલો વાળીશ; ૮ વળી હું પ્રથમ તેમની કરજીઓનો પ્રતિકાર તેમના ઉરમાં મારી આપીશ.

૯ યહોવાહ એવું કહે છે કે, જેમ ઝૂમખામાં નવો દ્રાક્ષરસ મળે છે ત્યારે લોકો કહે છે, તેનો નારા કરીશ મા, કેમકે તેમાં આશીર્વાદ છે; તેમ હું મારા

સેવકોને લીધે કરીશ, એ સાચું કે તેઓ સર્વનો નારા ન થાય. અને હું યાકૂબમાથી સંતાન, તથા યહુદાદ-માંથી મારા પર્વતોનો વારસ કાઢી લાવીશ; ને મારા પસંદ કરાયલા તેનો વારસો પામશે, ને મારા સેવકો ત્યાં વસશે. ૧૦ અને જે મારા લોકો મને શોધ્યા છે, તેમને સાચું શારોન ટોળાંના ખીડ ઉત્ક્ર, ને આખોરનું નીચાણ ટોરોના વિશ્રામસ્થાન સમાન થશે. ૧૧ પણ તમે જે યહોવાહને તજનારા, મારા પવિત્ર પર્વતને વિસરનારા, સોબાગ્યને સાચું બાણું પિરસનારા, ને દેવને સાચું ભેળેલો દ્રાક્ષરસ ભરનારા; ૧૨ તમને તો હું તરવારને સાચું નિર્માણ કરીશ; ને તમારે સોએ સહારને શરણુ થવું પડશે; કેમકે મેં હાંક મારી, ને તમે ઉત્તર આપ્યો નહિ, હું બોલ્યો ને તમે સાંભળ્યું નહિ; પણ મારી દરિયા નહિ, હું બોલ્યો ને તમે કહ્યું, ને જે હું ચાહતો નહોતો તે તમે પસંદ કીધું.

૧૩ તે માટે પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે, જુઓ, મારા સેવકો ખાશે, પણ તમે ભૂખ્યા રહેશો; જુઓ, મારા સેવકો પીશે, પણ તમે તરસ્યા રહેશો; જુઓ, મારા સેવકો આનંદ કરશે, પણ તમે લજ્જિત થશો. ૧૪ જુઓ, મારા સેવકો હૃદયના હરખને લીધે હર્ષનાદ કરશે, ને તમે હૃદયના ખેદને લીધે શોક કરશો, ને જીવના સતાપને લીધે વિલાપ કરશો. ૧૫ અને તમે તમારું નામ મારા પસંદ કરાયલાઓને સાચું શાપ તરીકે મૂકી જશો, ને પ્રભુ યહોવાહ તને મારી નાખશે, ને પોતાના સેવકોનું નામ ઓળું પાડશે. ૧૬ એવી રીતે કે પૃથ્વી મધ્યે જે પોતા પર આશીર્વાદ માગનાર, તે વિશ્વાસુ દેવને નામે પોતા પર આશીર્વાદ માગશે, ને પૃથ્વી મધ્યે જે સમ ખાનાર તે વિશ્વાસુ દેવના સમ ખાશે, કેમકે પ્રથમ વિષત્તિઓ વિસારે પડેલી છે, ને તેઓ મારી આંખે આગળથી સતાઈ રહે છે. ૧૭ કેમકે જુઓ, હું નવાં આકાર તથા નવી પૃથ્વી ઉત્પન્ન કરનાર છું, ને પહેલાંનું સ્મરણ કરાશે નહિ; ને તેઓ મનમાં આવશે નહિ. ૧૮ પણ હું જે ઉત્પન્ન કરું છું, તેને લીધે તમે સદા સર્વકાળ આનંદ કરો ને હરખાઓ; કેમકે હું યરૂશલેમને આનંદરૂપ તથા તેના લોકને હર્ષરૂપ ઉત્પન્ન કરું છું. ૧૯ અને હું યરૂશલેમને લીધે આનંદ પામીશ, ને મારા લોકને લીધે હરખામણ, ને તે મધ્યે ફરી રડવાને કે વિલાપનો સાદ સંભળાશે નહિ; ૨૦ ત્યાંથી ફરી [થોડા] દિવસોનું ધાવણું બાળક, અથવા જેના દિવસ પૂરા થયા નથી તેવો

આવે છે; ને તેઓ આવીને મારો મહિમા જ્ઞેશે
૧૬ અને હું તેઓ મધ્યે ચિન્હ મૂકીશ; ને તેઓમાંના
જ એલાઓને વિદેશીઓની પાસે મોકલીશ, [એટલે]
તાર્કીશ, પૂલ તથા લૂહ એ ધનુર્ધારીઓની પાસે,
તુબાલ તથા ચાવાન પાસે, વેમળા બેટા જ્ઞેઓમાંના
લોકોએ મારી ક્રીતિ સાંભળી નથી ને મારો મહિમા
જ્ઞેશે નથી, તેમની પાસે મોકલીશ, ને તેઓ મારો
મહિમા વિદેશીઓ મધ્યે પ્રગટ કરશે. ૨૦ અને યહો-
વાહ કહે છે કે, જેમ ઇસ્રાએલપુત્રે યુદ્ધ પાત્રોમાં
યહોવાહના ધરમાં ખાધાપેણ લાવે, તેમ તેઓ સઘળા
વિદેશીઓમાંથી તમારા સર્વ બાહ્યોને, યહોવાહને
સાથે અપેણ તરીકે મારા પવિત્ર પર્વત યરૂશલેમ પર
થોડાઓ પર તથા રથોમાં તથા પાલખીઓમાં તથા
ખચ્ચરો પર તથા સાંઢણીઓ પર બિસાડીને લાવશે.

૨૧ વળી યહોવાહ કહે છે કે, તેઓમાંથી પણ હું
યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ થવા માટે લઘશ. ૨૨ કેમકે જે
નવાં આકારો તથા નવી પૃથ્વી હું ઉત્પન્ન કરવાનો છું,
તેઓ જેમ મારી સન્મુખ સ્થિત રહેનાર છે, તેમ
તમારૂં સત્તાન તથા તમારૂં નામ, સ્થિત રહેશે. ૨૩ એવું
યહોવાહ કહે છે ૨૪ વળી યહોવાહ કહે છે કે, એવું
થશે કે, અમાસે અમાસે, તથા સાખ્યાથે સાખ્યાથે
સર્વ માનવજાત મારી સન્મુખ પ્રજ્ઞામ કરવા સાથે
આવશે ૨૪ અને તેઓ બહાર નિકળીને જે માણ-
સોએ મારી સામા કિત્તર કર્યું હતું, તેઓનાં મુઠાં
દેખશે; કેમકે તેઓનો કોડો મરનાર નથી, ને તેઓનો
અગ્નિ હોલવાનાર નથી; ને તેઓ સર્વ માનવજાતને
કાળગારૂપ થઇ પડશે

ચિર્મેયાહનો ભવિષ્યવાદ.

૧ દિલ્હીયાહનો પુત્ર ચિર્મેયાહ જે બિન્યામીન
દેશના અનાથોપના યાજ્ઞકોમાંના હતા તેનાં
વચન. ૨ એની પાસે યહુદાહના રાજા આબોનના પુત્ર
યોશીયાહના દિવસોમાં, એટલે તેની કારકીર્દીને તેરમે
વર્ષે, યહોવાહનું વચન આવ્યું ૩ વળી યહુદાહના રાજા
યોશીયાહના પુત્ર યહોયાકીમના દિવસોમાં, અને
યહુદાહના રાજા યોશીયાહના પુત્ર સિદ્ધીયાહના
અધિયારમાં વર્ષની સમાપ્તિ સુધી, એટલે તે વરસના
પાંચમા મહિનામાં યરૂશલેમનો બંદીપ્રવાસ થતાં
સુધી તે વચન આવ્યું.

૪ હવે યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે
આવ્યું. ૫ ચેટમાં તને રચ્યા પહેલાં મેં તને જન્મ્યો
હતો, અને ચેટમાંથી તારા નિકળ્યા પહેલાં મેં તને
પવિત્ર કીધો હતો; દેશજાતિઓને સાથે મેં તને
ભવિષ્યવાદી નિર્મ્યો છે. ૬ ત્યારે મેં કહ્યું, ઓ પ્રજા
યહોવાહ! જો, હું બોલી જાઉં તો નથી, કાન્તે હું છાકરો
હું. ૭ અને યહોવાહે મને કહ્યું, હું છાકરો છું, એમ ન
બોલ; કેમકે જે સર્વની પાસે હું તને મોકલીશ, તેઓની
પાસે તારે જવું, અને જે સર્વ આજ્ઞા હું તને આપીશ
તે તારે બોલવી. ૮ તેઓથી બીજો ના, કેમકે તારો

છુટકો કરવા સાથે હું તારી સાથે છું, એમ યહોવાહ
કહે છે. ૯ ત્યારે યહોવાહ પોતાને હાથ લાંબો કરીને
મારા મુખને અડક્યો; અને યહોવાહે મને કહ્યું કે,
જો, મેં મારાં વચન તારા મુખમાં મૂક્યાં છે ૧૦ જો,
ઉપેડવા તથા પાડી નાખવા, અને વિનાશ કરવા તથા
ખડન કરવા; બાંધવા તથા રોપવા સાથે, મેં આજ
તને પ્રભુઓ તથા રાજ્યો પર નિર્મ્યો છે.

૧૧ વળી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે
આવ્યું, હે ચિર્મેયાહ, તું હું જીએ છે? અને મેં કહ્યું
કે, હું બંદામગીની લાકડી જેવું છું. ૧૨ અને યહોવાહે
મને કહ્યું કે તો ઠીક જોઈ છે, કેમકે મારૂં વચન સંપૂર્ણ
કરવા માટે હું તે સંખ્યાની જગત છું ૧૩ અને બીજાવાર
યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે,
તું હું જીએ છે? મેં મેં કહ્યું કે, એક ઉક્તિ હાંકી
હું જેવું છું, ને તેનું મુખ ઉત્તર તરફથી વળેલું છે.
૧૪ અને યહોવાહે મને કહ્યું કે, ઉત્તર તરફથી દેશના
સર્વ રહેવાસીઓ પર વિપતિ નિકળી આવશે. ૧૫ કેમકે
યહોવાહ કહે છે, જો, હું ઉત્તરનાં રાજ્યોમાંનાં સર્વ
કુળોને બોલાવીશ, ને તેઓ આવશે, અને યરૂશલેમની
ભાગ્યોની પાસે, તથા આસપાસ તેના સર્વ કોટાની

પરડા નિકળશે નહિ, કેમકે છાકરું સો વરસની ઉમરે મરશે, તથા પાપી સો વરસની વયનો છતાં શાપિત થશે. ૨૧ અને તેઓ ધરો બાંધીને તેઓમાં રહેશે, ને દ્રાક્ષવાદીઓ રોપીને તેમાંનાં ફળ ખાશે. ૨૨ તેઓ બાંધશે ને બીજા વસશે, એમ નહિ; તેઓ રોપશે, ને બીજા ખાશે, એવું થશે નહિ; કેમકે ઝાડના દિવસો નેટલા મારા લોકના દિવસો થશે; ને મારા પસંદ કરા-યલા પોતાના દાણોનાં કામો ભૂતો યથાભય ત્યાં સુધી તેમનો ભોગવટો કરશે. ૨૩ તેઓ અમથી એટલેનત નહિ કરશે; ને ત્રાસ પામવા સાડ પ્રભ ઉત્પન્ન કરશે નહિ, કેમકે તેઓ તેઓની પ્રભ સુધ્ધાં યહોવાહના આશીર્વાદિતોનાં સંતાન છે. ૨૪ અને એવું થશે કે તેઓ દાંક મારે ત્યાર પહેલાં હુ ઉત્તર આપીશ, ને તેઓ હુજોસો બોલતા હશે એટલામાં હું સાંભળીશ. ૨૫ વડા થેટાનું બચ્ન સાથે ચરશે, ને સિદ્ધ બળ-દની પેઠે કડબ ખાશે, ને ધૂળ સાપનું અન્ન થશે, મારા આખા પવિત્ર પર્વતમાં તેઓ ઉપદ્રવ કરશે નહિ, ને વિનાશ કરશે નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે.

૬૬ યહોવાહ એવું કહે છે કે, આકારો મારું રાજ્યાસન, ને પૃથ્વી મારું પાયાસન છે; તમે મારે વારંતે કેવું થર બાંધ્યો? ને મારું વિશ્રામ-સ્થાન કેવું થશે? ૧ વળી યહોવાહ કહે છે, મારેજ દાયે આ બધાને ઉત્પન્ન કીધા છે, એટલે તેઓ યથા; પણ જે ગરીબ તથા નમ્ર હૃદયનો છે, ને મારી વાતને લીધે ધ્રુજે છે, તેનીજ વરફ હુ દટિ કરીશ. ૨ બળદને કાપનાર તે માણસને મારી નાખનાર જેવા; હલવા-નનો ચક્ક કરનાર તે કુતરાનું ડોક મરડી નાખનાર જેવા; ખાદ્યાપેલું ચઢાવનાર તે બુંડનું લોટી ચઢાવનાર જેવા; ધૂપથી સ્મારક અર્પણ કરનાર તે મૂર્તિને આશિષ આપનાર જેવા ગણાય છે; હા, તેઓએ પોતાના માર્ગને પસંદ કર્યા છે, ને તેઓના છવ તેઓના અમંત્રણપણામાં આનંદ માને છે. ૪ હું પણ તેઓના ખેદ કરાવીશ, ને તેઓનુ ભય તેઓ પર આણીશ, કેમકે મેં દાંક મારી, ને કોઈ ઉત્તર આપનાર નહોતો; હુ બોલ્યો, ને તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, ને તેઓએ મારી દુષ્ટિમાં જે ભુકૂ તે કહ્યું; ને જે હુ આદતો નથી તે તેઓએ પસંદ કર્યું.

૫ યહોવાહની વાતને લીધે ધ્રુજનારા, તમે તેની તબ સામનો; તમારા બાહ્યો કે જે તમારો દ્રેષ કરે છે, ને મારા નામને લીધે તમને કાઢી મૂકે છે, તેઓએ

કહ્યું છે, યહોવાહ મહિમાવાન મનાય, કે અમે તમારો આનંદ નેહ્યો; પણ તેઓ લજવાશે ૧ નગર ભણી હામામનો સાદ! મદિરની તરફથી સાદ! યહોવાહ કે જે પોતાના શત્રુઓને ખટલો વાળી આપે તે તેનો સાદ! ૭ તેને સ્વક આભ્યાપ્તહેલાં તે જણી; પ્રસવ-વેદના થયાં પહેલાં તેને છાકરો સાપડયો છે. ૮ આ પ્રમાણે કોણે સાંભળ્યું છે? આ પ્રમાણે કોણે જ્યું છે? શું એક દિવસમાં દેશનો પ્રસવ થાય? શું દેશભરિ એકાએક જન્મ પામે? કેમકે સિયોનને પ્રસવવેદના યથ કે તરતજ તેણી પોતાનાં છાકરાં જણી. ૯ યહોવાહ કહે છે, હુ પ્રસૂતિકાળ પાસે લાવીને નહિ જણાવું છું! વારો દેવ કહે છે, હુ જે જન્મ આપનાર તે હું [અભ-સ્થાન] બધ કર છું!

૧૦ યશયાએમ પર પ્રીતિ કરનારા, તમે સર્વ તેની સધાતે દરખાઓ, ને તેને લીધે આનંદ કરો; તેને લીધે શોક કરનારાઓ, તમે સર્વ તેની સધાતે દરખ કરો. ૧૧ એ માટે કે તમે તેના દિવાસાનાં ધાનને ધાવીને ધરાઓ, એ માટે કે તેના ગોરવના ભરપૂર પણામાંથી સુસીને મગ્ર થાઓ. ૧૨ કેમકે યહોવાહ એવું કહે છે, ભુજો, હુ તેની પાસે નદીની પેઠે ચાંવિ, તથા ઉમરાતા! નાળાની પેઠે વિદેશીઓનું ગોરવ પ્રસારનાર છું; ને તમે ધાવશો; કેટ હચકી લેવાશો; ખોળામાં તમને લાડ લડાવશે. ૧૩ જ્ઞેમ કોઈ માણસને તેની મા દિવાસો આપે છે, તે પ્રમાણે હું તમને દિવાસો આપીશ, ને યશયાએમમા તમે દિવાસો પામશો. ૧૪ અને તમે જોશો, ને દરખાશો; ને તમારાં હાડકાં વિલોતારીની પેઠે ખીલશે, ને યહોવાહનો દાય તેના સેવકોને જણાશે; ને તેના વેરીઓ પર તે કોપાયમાન થશે. ૧૫ કેમકે ભુજો, યહોવાહ અગ્નિ સહિત આવશે, ને એના રથો વટાળિયા જેવા થશે; કોણે કરીને પોતાના રોપને, તથા અગ્નિના લગ્નકાએ કરીને પોતાની ધમકીને પ્રમથાવવા સાડ તે આવશે. ૧૬ કેમકે યહોવાહ સર્વ માણસલત સાથે અગ્નિથી તથા પોતાની વરણરથી વાદ કરનાર છે; ને યહોવાહથી વિધાઓલા મણા થશે. ૧૭ વચ્ચે રહેનારની પાછળ વાડીઓમાં જવાને માટે જેઓ પોતાને યુદ્ધ ને પવિત્ર કરે છે, જેઓ ભુટનું માંસ તથા કઠાળો ઉપભવનારી વસ્તુઓ તથા ઉદર ખાનારા છે, તેઓ એકત્ર સમાપ્ત થશે, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૮ અને હું તેઓનાં કામ તથા તેઓના વિચારો [જાણું છું], સર્વ દેશભરિઓને તથા સર્વ લાપાઓના લોકોને એકઠા કરવાનો [સમય]

આવે છે; ને તેઓ આવીને મારો મદિમા જોશે ૧૬ અને હું તેઓ મધ્યે ચિન્હ મૂકીશ; ને તેઓમાંના બધાઓને વિદેશીઓની પાસે મોકલીશ, [એટલે] વાર્શીય, ૧૭ તથા ૧૮ એ મનુષ્યોની પાસે, દુબાવ તથા યાવન પાસે, વેતજા જોરા જેઓમાંના લોકોએ મારી ક્રાંતિ સાબળી નથી ને મારો મદિમા જોયા નથી, તેમની પાસે મોકલીશ, ને તેઓ મારો મદિમા વિદેશીઓ મધ્યે પ્રગટ કરશે. ૨૦ અને યદોવાદ કહે છે કે, જેમ હજીએલપુત્રે સુદ્ધ પાર્થમાં યદોવાદના ધરમાં ખાધાપેણુ લાવે, તેમ તેઓ સુધળા વિદેશીઓમાંથી તમારા સર્વ બાહ્યોને, યદોવાદને સાડા અપેણુ તરીકે મારા પવિત્ર પર્વન યજ્ઞસાલેખ પર ધોડાઓ પર તથા શોખાં તથા પાલખીઓમાં તથા ખચ્ચરો પર તથા સાંદણીઓ પર બેસાડીને લાવશે.

૨૧ વળી યદોવાદ કહે છે કે, તેઓમાથી પણુ હું ચાલકો તથા લેનીઓ યવા માટે લઇશ ૨૨ કેમકે જે નવાં આકારો તથા નવી પુષ્ટી હું ઉત્પન્ન કરવાનો છું, તેઓ જેમ મારી સન્મુખ રિધર રહેનાર છે, તેમ તમારે સવાન તથા તમારે નામ રિધર રહેશે, એવું યદોવાદ કહે છે ૨૩ વળી યદોવાદ કહે છે કે, એવું યશે કે, અમાસે અમાસે, તથા સાબ્બાગે સાબ્બાગે સર્વ માનવમન મારી સન્મુખ પ્રજ્ઞામ કરવા સાડા આવશે ૨૪ અને તેઓ ખડાર નિકળીને જે માણસોએ મારી સાખા ફિરૂર કર્યું હતું, તેઓનાં મુઠકા દેખશે; કેમકે તેઓનો છીડો મરનાર નથી, ને તેઓનો અગ્નિ દોહવાનાર નથી; ને તેઓ સર્વ માનવમનને કાળાકાળે યદુ પરો

યિર્મેયાહનો ભવિષ્યવાદ.

૧ દિક્ષીયાદનેા પુત્ર યિર્મેયાહ જે બિન્યામીન દેશના અનાયોપના ચાલકોમાંના હતો તેનાં વચન. ૨ એની પાસે યદુકાદના રાજા આમેનના પુત્ર યોશીયાદના દિવસોમાં, એટલે તેની કારકીર્તિને તેરમે વર્ષે, યદોવાદનું વચન આવ્યું ૩ વળી યદુકાદના રાજા યોશીયાદના પુત્ર યદોવાદીમના દિવસોમાં, અને યદુકાદના રાજા યોશીયાદના પુત્ર સિદ્ધીયાદના અગિયારમા વર્ષની સમાપ્તિ સુધી, એટલે તે વરસના પાંચમા મદિનામાં યજ્ઞસાલેખનેા બંદીપ્રવાસ થતાં સુધી તે વચન આવ્યું

૪ હવે યદોવાદનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું ૫ ૧૧મા તને રમ્યા પહેલાં મેં તને ભવ્યો દત્તો, અને પેટમાંથી તારા નિકળ્યા પહેલાં મેં તને પવિત્ર ક્રીષી દત્તો; દેશભલિઓને સાડા મેં તને બવિષ્યવાદી નિમ્યો છે ૬ ત્યારે મેં કહ્યું, ઓ પ્રમુ યદોવાદ! જો, હું ઓલી નીચતો નથી, કાને હું ઊકારો છું ૭ અને યદોવાદે મને કહ્યું, હું ઊકારો છું, એમ ન બાલ; કેમકે જે સર્વની પાસે હું તને મોકલીશ, તેઓની પાસે તારે નહું, અને જે સર્વ આજ્ઞા હું તને આપીશ તે તારે બાલવી. ૮ તેઓથી બીજો ના, કેમકે તારો

પુટકો કરવા સાડા હું તારી સાથે છું, એમ યદોવાદ કહે છે. ૯ ત્યારે યદોવાદ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને મારા મુખને અડક્યો, અને યદોવાદે મને કહ્યું કે, જો, મેં મારાં વચન તારા મુખમાં મૂક્યાં છે ૧૦ જો, ઉગેડવા તથા પાટી નાખવા, અને વિનાશ કરવા તથા ખડન કરવા; બાંધવા તથા રોપવા સાડા, મેં આજ તને પ્રભુઓ તથા રાજ્યો પર નિમ્યો છે.

૧૧ વળી યદોવાદનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, હે યિર્મેયાહ, હું તું જુઓ છો? અને મેં કહ્યું કે, હું ખડમડીની લાકડી જેવું છું ૧૨ અને યદોવાદે મને કહ્યું કે તે ઠીક જોયું છે, કેમકે મારું વચન સપૂર્ણ કરવા માટે હું તે સબ્બી નીચતું છું ૧૩ અને બીજવાર યદોવાદનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, હું તું જુઓ છો? ને મેં કહ્યું કે, એક લકળડું હાંકલું હું જેવું છું, ને તેનું મુખ ઉત્તર તરફથી વળેલું છે. ૧૪ અને યદોવાદે મને કહ્યું કે, ઉત્તર તરફથી દેશના સર્વ રહેવાસીઓ પર વિપત્તિ નિકળી આવશે. ૧૫ કેમકે યદોવાદ કહે છે, જો, હું ઉત્તરના રાજ્યોમાંનાં સર્વ કુળોને બોલાવીશ, ને તેઓ આવશે, અને યજ્ઞસાલેખની બાગબોની પાસે, તથા આસપાસ તેના સર્વ કોટીની

સામે, તથા યહુદાહનાં સર્વ નગરોની સામે, તેઓ પોતપોતાનું આસન ઉઠું કરશે. ૧૬ અને જોઓએ મને ઊડીને અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ બાળ્યો છે, તથા પોતાને હાથે બનાવેલી મૂર્તિઓનું સન્ન કરી કીધું છે, તેઓની બધી કુખ્યતાને લીધે હું તેઓની સામે મારાં ન્યાયશાસન પ્રગટ કરીશ. ૧૭ એ માટે તું તારી કમર બાંધીને ઉઠ, તથા જે બધી આજ્ઞા હું તને આપીશ, તે તું તેઓને કહે; તેમને લીધે તું ગજરાઈશ મા, રમે તેઓની આગળ હું તને ગજરાવું. ૧૮ અને, જો, આખા દેશની સામે, યહુદાહના રાજાઓની સામે, તેના સર-દારોની સામે, તેના યાજ્ઞકોની સામે, તથા દેશમાંના લોકોની સામે, જે આજ તને કિલ્લાબંધ નગર તથા લોકોને સ્વલ તથા પિતૃજનો કોટ થવા સાથે ઠરાવ્યો છે. ૧૯ અને તેઓ તારી સાથે યુદ્ધ કરશે, પણ તને હરાવશે નહિ, કેમકે તારો છુટકો કરવા માટે હું તારી સાથે છું, એવું યહોવાહ કહે છે.

૨ અને યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, ૨ તું જઈને યરશાલેમના કાનોમાં પોહારીને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે, રાતમાં પરત્વર દેશમાં તું મારી પાછળ ચાલતી હતી, તે વારે પુવાવ-સ્થામાં જે તારો રનેહ તથા વિવાહ સળધમાં જે વારી પ્રીતિ, તે હું તારા લાશમાં સમાઈ છું. ૩ ઇસ્રાએલ યહોવાહને સાથે પવિત્ર, તેની ઉપજનું પ્રથમ ફળ હતો, જે સર્વ તેને ખાઈ ન્ય છે, તેઓ દોષિત કરશે, તેઓ પર વિપત્તિ આવશે, એમ યહોવાહ કહે છે.

૪ હે યાફના વંશ, તથા ઇસ્રાએલના વંશનાં સર્વ કુળો, યહોવાહનું વચન સાંભળો, ૫ યહોવાહ એમ કહે છે, તમારા પિતાઓને મારામાં શો અન્યાય માલમ પડ્યો છે, કે તેઓ મારાથી ચેતના થયા છે, ને બંધ-પણાની પાછળ ચાલ્યા છે, ને પોતે બ્યરે થયા છે? ૬ વળી જે યહોવાહ અમને મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો, જેણે અમને રાતમાં, ઉગડ તથા ખાંડચડી ભૂમિમાં, સુગી તથા મરજી હાયાની ભૂમિમાં, જે ભૂમિમાં યહને કોઈ મનુષ્ય જન્મ નહોતું, ને જ્યાં કોઈ મનુષ્ય વસતું નહોતું, તેમાં યહને ચલાવ્યા, તે યહોવાહ ક્યાં છે? એમ તેઓએ નથી કહ્યું. ૭ અને હું તમને ફળદ્રુપ ભૂમિમાં તેનું ફળ તથા તેની ઉત્તમ ઉપજ ખાવા માટે લાવ્યો, પણ તમે તેમાં દાખલ થઈને મારી ભૂમિ અધઃક્રીધી, તથા મારો વારસો અગંજ કરી નાખ્યો. ૮ યહોવાહ ક્યાં છે? એવું યાજ્ઞકોએ કહ્યું

નહિ, ને જેઓ નિયમશાસનો અભ્યાસ કરે છે તેઓ મને ઓળખતા નહોતા, ને અધિકારીઓએ મારો અપરાધ કીધો, ને સવિધવાદીઓએ અભ્યાસને નામે સવિધ કહ્યું, ને જે દિનકારક નથી તેની પાછળ ગયા, ૯ એ માટે હું હજી તમારી સાથે વિવાદ કરીશ, એમ યહોવાહ કહે છે; ને તમારા પુત્રોના પુત્રોની સાથે હું વિવાદ કરીશ. ૧૦ કેમકે પેલી પાર કિત્તીમના દ્વીપોમાં જઈને જુઓ, ને કેહારમાં મોકલીને ધણી ચિંતાથી શોધો, ને જુઓ કે એવું કંઈ થયું છે? ૧૧ શું કોઈ દેશભક્તિએ પોતાના દેવોને બદલ્યા છે? અને તેઓ તો દેવો નથી; પણ જેથી દિન થતું નથી તેને માટે મારા લોક પોતાનું ગૌરવ બદલ્યું છે. ૧૨ જો આકારો, એથી તમે વિસ્મિત થાઓ, તથા કુળે, છેક ઉગડ થાઓ, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૩ કેમકે મારા લોકે જે ભૂંડાં કામ કીધાં છે, જવતા પાણીની ઝરો, જે હું છું, તે મને તેઓએ ત્યાગ્યો છે, અને ખાડા, કે જેમા પાણી રહે નહિ, એવા સાંગેલા ખાડા તેઓએ પોતાને સાથે બોધ્યા છે. ૧૪ શું ઇસ્રાએલ દાસ છે? તે શું રોકતા ધરમાં જન્મેલો દાસ છે? તે સા માટે લૂટાઈ ગયો છે? ૧૫ તરૂણ સિદ્ધો તેની સામે ગાન્યા છે, તેઓએ પોતાને સાદાં કાઢ્યો, ને તેની ભૂમિ ઉગડ કીધી છે; તેનાં નજરો બાળી નખાયલાં છે, એવાં કે તેઓમાં કોઈ રહેવાસી નથી. ૧૬ વળી નેકીના તથા તાહપન્દેસના પુત્રોએ તારા માથાનું તાલકું બાંધ્યું છે. ૧૭ જ્યારે યહોવાહ તારો દેવ તને માર્ગમાં ચલાવતો તેવારે તે તેને ઊઝાડે, અને તેથી આ તારી દશા તે પર પોતા પર આણી કે નહિ? ૧૮ અને હવે મિસરને મારું જઈને શીદારનું પાણી પીવાનું તારે શું કામ છે? ને આરશૂરને મારું જઈને નદીનું પાણી પીવાનું તારે શું કામ છે? ૧૯ તારી પોતાની કુશ્વતા તને શિક્ષા કરશે, તથા તારાં ફિતરનાં કામો તને કપકો દેશે; માટે તારે સમજ લેવું કે, તે યહોવાહ તારા દેવને ઊઝાડે છે તથા તેનું બધ તારામાં નથી, આ તો ભૂંડું તથા કહવું છે, એમ પ્રભુ, એટલે સૈન્યોનો યહોવાહ, કહે છે. ૨૦ કેમકે પ્રાચીન કાળમાં મેં તારી ઝુસરી સાંગી, તથા તારાં બધનો તોજાં, ને તેં કહ્યું, હું સેવા કરીશ નહિ; કેમકે દરેક ઉચા પર્વત પર તથા દરેક લીલા ઝારને જોયે, તેં નમીને વ્યભિચાર ક્યો છે. ૨૧ પણ મેં તને રોપ્યો, તે વારે તું ઉત્તમ દ્રાક્ષવેલો, તમામ ખંડે બીજ હતો, તો તું કેમ બદલાઈને મારી પ્રત્યે દ્રાક્ષવેલો નામો ઊડવો થઈ ગયો છે?

૨૨ કેમકે જો તું પોતાને સાલખારથી ઘોઝે તથા પોતાને સાંચ ધણે સાણ લે, તોપણ તારા અનાયતુ ચિન્હ મારી આનળ રહેલું છે, એમ પ્રશ્ન યહોવાદ કહે છે ૨૩ તું કેમ કહી શકે કે, હું મચીન થયો નથી, બચાવીમની પાછળ હું ચાલ્યો નથી? નીચાણમાં તારો માર્ગ જો, જે તે કીધું છે તે જાણ, જે વેગવાન સાદણી પોતાના માર્ગમાં ફેરવે છે તેવો તું છે ૨૪ તું રાનમાં ઉછરેલી જમલી ગધેડી છે, જે કામાવેશી યધને વાણ ચૂસ્યા કરે છે, જ્યારે તે મસ્ત હોય છે ત્યારે તેને કોણ ફેરવી શકે? જે કાઠ તેને શોધે છે તે યાદી જરો નહિ, તે પોતાની ઝડપમાં તેઓને મળશે. ૨૫ તું તારા પગને ઉધાડા તથા તારા ગળાને વધિત થવા ન દે, પણ તે કહ્યું, મને આશા નથી, કંઈ પણ નથી, કેમકે પારકાઓ પર મેં પ્રીતિ કીધી છે, ને તેઓની પાછળ હું જઈશ. ૨૬ જ્યારે પકડાય છે ત્યારે લગવાય છે તેમ ઇસાએલના વંશને, એટલે તેઓના રાજાઓ, તેઓના સરદારો, તેઓના યાજ્ઞકો, તથા તેઓના ભવિષ્યવાદીઓને લાજ લાગે છે, ૨૭ કે જેઓ યધને કહે છે, તું મારો બાપ છે, ને પત્થરને કહે છે, તે મને જન્મ આપ્યો છે, કેમકે તેઓએ મારી બહી મુખ નહિ, પણ પીઠ ફેરવી છે, તથાપિ તેઓ પોતાના સંકટના સમયમાં કહેશે, તું હીને અમને તાર ૨૮ પણ તારા જે દેવો તે તારે સાંચ બનાવ્યા છે તેઓ ક્યા છે? તેઓ તારા સંકટમાં જો તને તારી શકે તો તેઓએ ઉઠવું, કેમકે, હે યહુદાહ, તારા નગરોના જેટલા તારા દેવો પણ છે

૨૯ તમે શા માટે મારી સાથે વિવાહ કરો છો? તમ સર્વેએ મારી વિરક્ત અપરાધ કીધો છે, એમ યહોવાદ કહે છે ૩૦ તમારા પુત્રોને મેં માર્યા તે વ્યર્થ છે, તેઓએ શિક્ષા માની નથી, તમારી તરવારે વિનાશક સિહની પેઠે તમારા ભવિષ્યવાદીઓને ખાદ નાખ્યા છે ૩૧ જો વંશ, તમે યહોવાદનું વચન જીઓ, તું ઇસાએલને સ્પર્શ અરણ્ય, તથા અધકારની બૂમ, એવો હું હતો? મારા લોક કેમ કહે છે કે, અમે છુટા થયા છીએ, ફરી તારી પાસે નહિ આવીશું? ૩૨ શું કુવારી પોતાના ધરેણા અથવા કન્યા પોતાના પટ્ટા વિસરે? તોપણ મારા લોક અજલિત દિવસ સુધી મને વિસરી ગયા છે ૩૩ પ્રીતિ શોધવા સાંચ તું તારો માર્ગ કેવો તૈયાર કરે છે? તે માટે દુષ્ટ સ્ત્રીઓને પણ તે તારા માર્ગે શિખવ્યા છે ૩૪ ૧૧મી તારા પદરોમાં નિહાળી દરિદ્રીઓના છવોનું રક્ત મળી આવ્યું છે,

તેઓ ખતર પાડતા હતા ત્યાં તેઓ તને જ્યાં એમ તો નહિ, પણ આ બધા ઉપર તે છે ૩૫ તોપણ તે કહ્યું કે, હું નિર્દોષ છું, તેનો કોપ મારાથી ખસિત દૂર કરાયો છે. તું કહે છે કે, મેં પાપ કીધું નથી, તે માટે, જો, હું તારો ન્યાય કરીશ. ૩૬ તું તારો માર્ગ બદલવા સાંચ કેમ એટલો બધો ફરી જાય છે? તું આશ્ચર્ય વિષે લક્ષિત હતો તેવો તું મિસર વિષે પણ લક્ષિત યધરા. ૩૭ તારા માયા પર તારા હાથ રાખીને તું તેની પાસેથી પણ નિકળી જઈશ, કેમકે જેઓ પર તે બરોસો કીધો, તેઓને યહોવાદે નાકબૂલ કીધો છે ને તેઓથી તું સફળ નહિ યધરા

૩ તેઓ કહે છે, જે પુરૂષ પોતાની બાયઝીને ઊંડે, અને તે તેની પાસેથી જઈને બીજા પુરૂષની ધાય, તો તે તેની પાસે પાછો જાય? [જે એવું ધાય], તો તે દેશ અતિ બ્રહ્મ નહિ ગણાય શું? પણ તે ધણા આશકોની સાથે વ્યભિચાર કીધો છે, તથાપિ મારી પાસે પાછો આવ, એવું યહોવાદ કહે છે ૨ તું ઉચ્ચરથાને તરફ આજો ઉત્તરી કરીને જો, તારી સાથે વ્યભિચાર ક્યા નથી થયો? રાનમાં જેમ અરજ વાટ જીએ છે તેમ તું તેઓને સાંચ માર્ગમાં બેસી રહેલી છે, ને તે તારા વ્યભિચારથી તથા તારી દુષ્ટતાથી દેશને બ્રહ્મ કીધો છે ૩ તે માટે વરસાદ અટકાવવામાં આવ્યો છે, ને છેલ્લો વરસાદ પડ્યો નથી, પણ તને કસબેણનું કપાળ હાલ, તે લાજ તો છેક જ મૂકી ૪ શું હવેથી તું પોકારીને મને નહિ કહે કે, રે મારા બાપ, તું મારી યુવાવરથાનો સમાજનાર છે? ૫ શું તે સદા [કોપ] કરશે? સર્વદા તે જરી રાખશે શું? જો, તે જીવું કહ્યું તથા કહ્યું છે, ને તારી મરણ મુજબ તું ચાલી છે

૬ ૧૧મી થોશીયાદ રાજના દિવસોમાં યહોવાદે મને કહ્યું કે, પાડા હડી જનાર ઇસાએલે જે કીધું છે, તે તે જોયું છે શું? તેણે દરેક ઉચા પર્વત પર તથા દરેક લીલા ઝાડને જોયે જઈને ત્યાં વ્યભિચાર કીધો છે ૭ અને તેણે તે બધા કામ કીધા પછી, મેં કહ્યું કે, તે મારી તરફ ફરશે, પણ તે ફરી નહિ, ને તેની વિશ્વાસ-ધાતી બેહેન યહુદાહે તે ઠીક ૮ અને મેં જોયું કે, પાછી હડી જનાર ઇસાએલે વ્યભિચાર કીધો, તેજ કારણ માટે મેં તેને કાઢી મૂકી હતી, ને તેને ફારતી આપી હતી, તોપણ તેની વિશ્વાસધાતી બેહેન યહુદાહ બીધી નહિ, તેણે પણ જઈને વ્યભિચાર કીધો ૯ અને

એમ થયું કે, તેનાં પુણ્યજલકર્મથી તેણે દેશને અચ્છાદ્ય કરીધો, ને પદચરની સાથે તથા લાકડાંની સાથે તેણે વ્યવિચાર કરીધો. ૧૦ અને એ બધું છતાં તેની વિશ્વાસ-પાતી બેઠેન યદુદાહ આખા મનથી નહિ, પણ કેવળ દોષ કરીને મારી લાણી કરી છે, એવું યદોવાહને કહે છે. ૧૧ અને યદોવાહને મને કહ્યું કે, વિશ્વાસપાતી યદુદાહ કરતાં પાછા હડી જનાર ઇસ્રાએલ ન્યાયી નિવડી છે. ૧૨ તે જાણે આ વચનો ઉત્તર તરફ પ્રગટ કરીને કહે, હે પાછા હડી જનાર ઇસ્રાએલ, તું ફર, યદોવાહ એમ કહે છે; હુ કોપ ભરેલી દષ્ટિ તમારા પર નહિ નાખીશ; કેમકે હું ક્યાણું છું, એમ યદોવાહ કહે છે, હું સર્વકાળ મુખી [કોપ] ભરી રાખીશ નહિ. ૧૩ તું કેવળ તારો અન્યાય કબૂલ કર, કે તે યદોવાહ તારા દેવની સામે અપરાધ કરીધો છે, તથા ફરક લીલા ઝાડને એણે તું પારકાઓની પાસે ભટકી છે, ને મારું કહ્યું તમે માન્યું નથી, એવું યદોવાહ કહે છે. ૧૪ યદોવાહ કહે છે, હે પાછા હડી જનારા પુત્રો, ફરો; કેમકે હું તમારો વર છું, ને નગરમાંથી તમારામાંના એકને તથા કુળમાંથી બેને લઇને, સિયોનમાં તમને લાવીશ. ૧૫ અને મારા મનોર્થ પ્રમાણે હું તમને પાળકો આપીશ, ને તેઓ જ્ઞાન તથા બુદ્ધિથી તમારૂં પાલન કરશે. ૧૬ અને યદોવાહ કહે છે કે, જ્યારે તે દેશમાં તમે વધરો તથા સફળ થશો, ત્યારે તે દિવસોમાં એમ થશે કે યદોવાહનો કારકોપ, એવું ફરી તેઓ કહેશે નહિ, ને મનમાં તે નહિ આવશે, ને તેનું સ્મરણ તેઓ નહિ કરશે, ને તે ભેવા જશે નહિ, ને [ફરી એવું કહ] કરશે નહિ. ૧૭ તે વેળાએ યરૂશાલેમને યદોવાહનું રાન્યાસન તેઓ કહેશે, ને સર્વ દેશ-ભવિષ્યો ત્વાં, એટલે યરૂશાલેમમાં, યદોવાહના નામને સાજુ ભેની થશે, ને પોતાના હૃદયની દહ પ્રમાણે તેઓ ફરી નહિ આવશે. ૧૮ તે દિવસોમાં યદુદાહનો વંશ ઇસ્રાએલના વંશની સાથે ચાલશે જશે, ને ઉત્તર દેશમાંથી બેત્રા ધરને જે દેશનો વારસો મેં તમારા પિતૃઓને આપ્યો, ત્યાં તેઓ આવશે. ૧૯ અને મેં કહ્યું, તને પુત્રો મધ્યે દુ કેમ જણું? ને આનંદમય દેશ, એટલે દેશભવિષ્યોનાં સંપાનો સુંદર વારસો. તને કેમ આપું? ને મેં કહ્યું, મને તું તારો બાપ કહીશ, તથા મારી પાઞજ ચાલીશ, અને ફરી જમણ નહિ. ૨૦ જેમ બાપદી વિષાદપાન કરીને પોતાના ધણીને ઊરે છે, તેમ, જો ઇસ્રાએલના વંશ, તમે મારી પ્રત્યે વિશ્વાસ-પાત્ર કરીધો છે, એવું યદોવાહ કહે છે, ૨૧ ઇસ્રાએલના

પર સાદ સાંભળવામાં આવ્યો છે, એટલે ઇસ્રાએલના પુત્રોનું રૂદન તથા વિનંતીઓ, કેમકે તેઓએ પોતાનો માર્ગ વાંકો કરીધો છે, તેમના દેવ યદોવાહને તેઓ વિસરી ગયા છે. ૨૨ પાછા હડી જનારા પુત્રો, તમે ફરો, તમારૂં પાછા હડવું હું સુધારીશ. જો, અમે તારી લાણી આવ્યા છીએ, કેમકે અમારો દેવ યદોવાહ તું છે. ૨૩ હું ગરોથી તથા પર્વતો પર જે ધાંધળિયા ટાળું તેથી જે મદદની [વાટ જોઈએ છીએ] તે ખરેખર વ્યર્થ જ છે; અમારા દેવ યદોવાહમાં ઇસ્રાએલનું તારણ ખરેખર છે. ૨૪ અને અમારી તરૂણવસ્ત્રાથી અમારા બાપદાદાઓના શ્રમનું ફળ, તેઓના ઘેટાં તથા તેઓનાં દોર, તેઓના પુત્રો તથા તેઓની પુત્રીઓ, તે બધાને લક્ષ્મીકારક [વરદ] ખાઈ ગઈ છે. ૨૫ અમે અમારી લાજમાં પડી રહીએ ને અમારૂં અપમાન અમને ઢાંકે, કેમકે અમે તથા અમારા બાપદાદાઓએ અમારી તરૂણવસ્ત્રાથી આજ લગી અમારા દેવ યદોવાહની વિરૂદ્ધ પાપ કરીયું છે, વળી અમારા દેવ યદોવાહનું કહ્યું અમે નથી માન્યું.

૪ યદોવાહ કહે છે, રે ઇસ્રાએલ, જો તું ફરે તો મારી લાણી ફર, ને જો તું તારી અમંત્રણ પરજો મારી સામેથી દૂર કરીશ તો તને ખસેડવામાં આવશે નહિ. ૨ અને યદોવાહ ઇવે છે એવા સમ તું સત્યથી તથા ન્યાયથી તથા નીતિથી આપશ, ને દેશભવિષ્યો પોતાને તેનામાં આશીર્વાદિત કહેશે, તથા તેનામાં અભિમાન કરશે.

૪ કેમકે યદુદાહના માણસોને તથા યરૂશાલેમને યદોવાહ એમ કહે છે, તમારી પડતર જમીન ઝેડો, ને કાંટા મધ્યે ન વાવો. ૪ હે યદુદાહના માણસો તથા યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ, યદોવાહને સાજુ તમે પોતાની સુનત કરો, ને પોતાનાં હૃદયનાં અશ્રવ્યો દૂર કરો, રખે તમારી કચ્છીઓની જુડાઇને લીધે, મારો કોપ અગ્નિની પેઠે નિકળીને એત્રોબળે કે, કોઈ તેને ઢોલવી ન શકે. ૫ યદુદાહમાં પ્રગટ કરો, ને યરૂશાલેમમાં આ પ્રમાણે કટી સભળાવો, દેશમાં શિઝડ વનાડો, ને પોકારીને કદો, એકઠા થાઓ ને કિલ્લા-બંધ નગરોમાં જઈઓ. ૬ સિયોનની તરફ જવલ ઉભી કરો, ઇવ લઇને તારો ને વિલંબ ન કરો, કેમકે હું ઉત્તરથી નિપત્તિ તથા મોટા નારા લાવીશ. ૭ સિદ્ધ પોતાની ગ્રામીણી ઉપર આવ્યો છે, તે તો દેશ-ભવિષ્યોના વિનાશક છે; તારી બૂમિને સૂન્ય કરવા

માટે તે પોતાના રહેઠાણમાંથી બહાર નિકળ્યા છે, તારા નજરો એવા ઉઘડ કરાશે, કે તેઓમા કોઈ રહેવાસી હશે નહિ. ૮ તે કારણથી તાર પહેરો, વિલાપ તથા રૂન કરો, કેમકે યહોવાહનો બારે કોપ આપણા પરથી ફર્યો નથી અને યહોવાહ કહે છે તે દિવસે એવુ થશે કે, રાત્રનુ હૃદય તથા સરદારોનુ હૃદય નશ્ત થશે, ને ચાળકો વિસ્મિત થશે, ને ભવિષ્યવાદીઓ અચ્ચો પામશે ૧૦ અને મેં કહ્યું, આહા, પ્રભુ યહોવાહ, તું બાહ્યો, તમને શાંતિ થશે, એમ કહીને તે આ લોકને તથા યશ્શાલેમને નિશ્ચ ક્ષમાવ્યા છે, કેમકે તરવાર છવ સુધી આવી પહોંચી છે ૧૧ તે વેળાએ આ લોકને તથા યશ્શાલેમને કહેવાશે, રાત્રમા ઉચ્ચસ્થાનેથી નિકળતી લૂ મારા લોકની પુત્રી ભણી આવશે, તે તો ઉપણવા કે સ્વચ્છ કરવાના ઉપયોગમા આવશે નહિ, ૧૨ મારી ભણી તે સ્થાનેથી બારે પવન આવશે, હુમણા હુ તેઓ પર ન્યાયચુકાદો પ્રગટ કરીશ. ૧૩ જો, તે વાદળોની પેઠે ચડશે, ને તેના રથો વડોળયા સરખા થશે, તેના ઘોડા ગરડ કરતા વેગવાન છે, અને હાય હાય, કેમકે અમને લૂટયા છે ૧૪ રે યશ્શાલેમ, તાર તારણ થાય માટે બુઝાઈ કાઢીને તાર હૃદય ધોઈ નાખ, તારી વ્યથા કલ્પનાઓ તારી મધ્યે ક્યા સુધી રહેશે? ૧૫ કેમકે દાનથી વાપી સજા થાય છે, ને એકાદમ પર્વતથી વિપત્તિ પ્રગટ કરાય છે ૧૬ દેશજનતિઓને કહી સંભળાવો, જીઓ, યશ્શાલેમની વિરૂદ્ધ કહો, કે દૂર દેશથી ચોકીદારો આવે છે, ને યહુદાહના નગરોની વિરૂદ્ધ સાદ કાઢે છે ૧૭ એતરના રખેવાળોની પેઠે તેઓ ચારોતરફ તેની વિરૂદ્ધ છે, કેમકે તેણે મારી સામે દગો કર્યો છે, એવુ યહોવાહ કહે છે ૧૮ તારી ચાલ તથા તારી કરણીઓને લીધે તારી એવી વલે થઈ છે, આ તારી દુષ્ટાઈ છે, કેમકે તે કડવી છે, કેમકે તે તારા હૃદય સુધી પહોંચે છે

૧ મારી આતરડી, મારી આતરડી! મારા હૃદય માળ દુખે છે, મારી મધ્ય મદરા હૃદયમા ગડબડાટ છે, હુ ધાનો રહી શકતો નથી, કેમકે હે મારા છવ, તે રજીશિંગડાનો સાદ, યુદ્ધનો ઘોષાટ સામળ્યો છે ૨૦ નારા ઉપર નારા પ્રગટ કરાય છે, કેમકે આખો દેશ લૂટાયો છે, અકસ્માત મોરા તણુઓ, પલક વારમા મારા પડદા લૂટયા છે ૨૧ હુ ક્યા સુધી બ્વલ્લ જોઈશ, તથા રજીશિંગડાનો સાદ સામળ્યો? ૨૨ કેમકે મારા લોક નિર્બુદ્ધ છે, તે એ મને ભણતા નથી, તેઓ

મૂર્ખ હોકરા છે, તેઓને કંઈ જુદિ નથી, બુદ્ધ કરવામા તેઓ પ્રવીણ છે, પણ ભલુ કરી ભણતા નથી

૨૩ મેં પૃથ્વીને જોયું, ને જીઓ, તે ઉઘડ તથા ખાલી હતી, અને આકાશો જોયા, ને તેઓમા અજવાળુ નહોતું ૨૪ મેં પર્વતો જોયા, ને જીઓ, તેઓ કાપતા હતા, ને સર્વ ડુંગરો યરથરતા હતા ૨૫ મેં જોયું ને, જીઓ, કોઈ મનુષ્ય ન હતું, ને આકાશોના સર્વ પક્ષીઓ નાલી ગયા હતા ૨૬ મેં જોયું, ને જીઓ, ફળદ્રુપ જમિ રાત્ર થઈ હતી, ને તેના સર્વ નગરો યહોવાહની સામેથી તેના બારે કોપની સામેથી, પાયમાલ થયા હતા ૨૭ કેમકે યહોવાહ એવુ કહે છે કે, આખો દેશ ઉઘડ થશે, તોપણ હુ પૂરેપૂરી સમાપ્તિ નહિ કરીશ. ૨૮ આ કારણથી પૃથ્વી શોક કરશે, ને ઉપરના આકાશો કાળા થશે, કેમકે હુ બોલ્યો છું, મેં નિશ્ચય કર્યો છે, ને હુ પશ્ચાત્તાપ નહિ કરીશ, ને તેથી ફરીશ નહિ ૨૯ સ્વારોના તથા ધનુષોરીઓના સાદથી નગરમાન સથળા નાસે છે, તેઓ ઝાડીઓમા ભય છે, તથા ખડકો પર ચડે છે, સથળા નગરોને ત્યાં છે, ને તેઓમા કોઈ વસનાર નથી ૩૦ અને તું લૂટા ધને છું કરીશ? તું ક્રીમજી વજ્ર પહેરે, ને સોનાના ધરેણા ચઢાવીને પોતાને સજુગારે, ને કાળજથી તારી આંખો આંખે તોપણ તું ફેકટ પોતાને મુરોક્ષિત કરે છે, તારા આશકો તને ધિકારે છે, તેઓ તને મારી નાખવા શોધ છે ૩૧ કેમકે સિંધોની પુત્રીનો સાદ મેં સામળ્યો છે, તે તો જાણનારી સ્ત્રીના જેવો, તથા પ્રથમ બાળકને જન્મતા કપ્પાલી સ્ત્રીના જેવો સાદ છે, તે હાકે છે, પોતાના હાય પ્રસારે છે, અને કહે છે કે, મને હાય, હાય, કેમકે ધાતકીઓને લીધે મારો છવ યાકી ગયો છે

૫ યશ્શાલેમના ચકાઓમા આમ તેમ ફરો, ને જીઓ ને ભણો, ને તેના ચોકોમા શોધો, ન્યાય કરનાર અને સત્ય શોધનાર એવો કોઈ પુરુષ મળે, એવો કોઈ પણુ હોય, તો હુ તેની ક્ષમા કરીશ અને જો કે તેઓ એવુ કહે કે, યહોવાહ છવે છે, તો પણ નિશ્ચય તેઓ જૂઠા સમ ખાય છે ૬ યહોવાહ, તારી આંખો સત્યની ભણી નથી છું? તે તેઓને માર્યા છે, પણ તેઓ દુ ખી ન થયા, તે તેઓનો વિનાશ ક્રીધો છે, પણ તેઓએ શિક્ષા માનવાની ના કહી, તેઓએ પોતાના મુખો ખડક કરતા કઠણ કર્યા છે, તેઓએ ફરવાની ના કહી છે ૪ અને મેં કહ્યું કે,

નિશ્ચય તેઓ દરિદ્રી છે, તેઓ મૂર્ખ છે, કેમકે તેઓ યદોવાદનો માર્ગ અને પોતાના દેવનું ન્યાયકરણ નથી જાણતા. ૧૬ મોટી પદ્મીના માણસોની પાસે જઇને તેઓની સાથે બોલીશ, કેમકે એઓ યદોવાદનો માર્ગ અને પોતાના દેવનું ન્યાયકરણ જાણે છે, પણ એઓએ સ્વાનુભવે ટુસરી ભાગી છે અને બધોનો તોડા છે. ૧૭ તે માટે રાનમાનો સિદ્ધ તેઓને મારી નાખશે, અત્યવશ્યારે પણ તેઓને લૂંટશે ચિત્તા તેઓના નગરો પર તાણી રહેશે, જે કોઈ ત્યાથી બહાર નિકળી જશે તે ફાંટી નખાશે, કેમકે તેઓના અપરાધો ઘણા થયા છે, તેઓના કિવરૂં કામો વધ્યા છે. ૧૮ ક્રૂર કેમ કરીને તને હામા કરી શકું? તારા પુત્રોએ મને ત્યાગી દીધો છે, ને એઓ દેવ નથી તેઓના સમ ખાવા છે, ને મેં તેઓને તૃપ્ત કીધા હતા. યારે તેઓએ વ્યભિચાર કીધો, ને વેશ્યાઓના ધરોમાં એકઠા થયા. ૧૯ તેઓ તવાર પુષ્ટ ધોળાઓના જેવા હતા, પ્રત્યેક પોતાના પટોરીની બાયલી ઇન્ડીને બોખારતો. ૨૦ તે બધું ધયાને લીધે થું કુ બેઠ નહિ લઇશ? એમ યદોવાદ કહે છે, ને મારો દુવ એવી દેરાબલિ પર વેર નહિ વાળશે થું?

૧૦ તેના કાટ પર ચડો, ને નાશ કરો, પણ પૂરેપૂરી સમાપ્તિ ન કરો, તેની ડાળીઓ લઈ જાઓ, કેમકે તેઓ યદોવાદની નથી. ૧૧ કેમકે ઇલાએલના વરો તથા યદુદાદના વરો મારી સામે ધણે વિશ્વાસરાત કીધો છે, એવુ યદોવાદ કહે છે. ૧૨ તેઓએ યદોવાદને નહાર કહ્યું છે. ને કહ્યું છે કે, આ તો યદોવાદ નથી, ને અમારા પર વિપતિ નહિ આવશે. ને અમે વરવાર તથા દુકાળ નહિ એકથું. ૧૩ અને ભવિષ્યવાદીઓ વાયુરૂપ થઈ જશે, ને વચન તેઓના નથી તેઓ પર અત્યુ આવી પડશે. ૧૪ તે માટે સૈન્યોનો દેવ યદોવાદ એમ કહે છે, તમે જે વાત બોલો છો માટે, જુઓ. ૧૫ તારા મુખમાં મારા વચનો અતિરૂપ કરીશ, તથા આ લોકને બળવલુરૂપ કરીશ. ને તે અઓને ખાઈ જશે. ૧૬ યદોવાદ કહે છે જુઓ દે ઇલાએલના વર, દુ તમારા પર વેશ્યાઓ દેરાબલિ લાગીશ તે પરાક્રમી દેરાબલિ, તે પુરાવન દેરાબલિ, એવી દેરાબલિ કે જેની આંધા તું જાણતો નથી, ને જે તે ખાઈ છે તે તું સમજતો નથી. ૧૭ તેઓનો બારો ઘાવો બજર છે, તેઓ તરી પોદા છે. ૧૮ અને તારો ઘા તથા વાંઝ અજ જે તારા પુત્ર પુત્રીઓના ઘપવાને શાસ્ત્ર છે તે તેઓ ખાઈ જશે, તેઓ તારા

થેરા તથા તારા દોરને ખાઈ જશે, તેઓ તારી દ્રાક્ષ તથા તારી અછરીને ખાઈ જશે, તારા જે કિશીબધ નગરો પર તું બસોસો રાખે છે, તેઓને તે વરવારથી પાડી નાખશે. ૧૯ તોપણ તે કિવરૂંમાં કુ તમારી, પૂરેપૂરી સમાપ્તિ કરીશ નહિ, એવુ યદોવાદ કહે છે. ૨૦ અને એમ થશે કે તમે કહેશો, અમારા દેવ યદોવાદે અમને એ બધું કેમ કહ્યું છે? ત્યારે તું તેઓને કહીશ, જેમ તમે મારો ત્યાગ કરીને તમારા દેશમાં પારકા દેવોની સેવા કરી છે તેમ જે દેશ તમારો નથી તેમાં તમે પારકાઓની સેવા કરશો.

૨૦ યદુબળા કુળમાં આ કહી જાણો, ને યદુદાદમાં આ પ્રગટ કરો, ૨૧ જે મૂર્ખ તથા નિપુણ લોક, કે જેઓ આખો છતાં ભેતા નથી, અને કાનો છતાં સામજતા નથી, તં તમે આ સામજો. ૨૨ યદોવાદ કહે છે, મારાથી શું તમે બીતા નથી? મારી સામે શું તમે નહિ બુજાશે? મેં સદાના કરાવ પ્રમાણે સમુદ્રને સાથે રવીની હદ ઈસ્વી છે, કે તે તેને આજળી શકે નહિ, ને જો કે તેના મોઝા ઉઠશે તોપણ તેઓ પ્રબળ થશે નહિ, ને જો કે તેઓ માને તોપણ તેઓ તેને આજળી શકે નહિ. ૨૩ પણ આ લોકને કિસાફોર તથા કિવરૂં દહય છે, તેઓ કિસાફ કરીને મથા છે. ૨૪ અને તેઓ પોતાના દહયમાં એમ નથી કહેતા કે, અમારો દેવ યદોવાદ, જે પોતપોતાના સમયમાં પહેલો તથા છેલ્લો વરસાદ આપે છે, જે અમારે સાથે કાપાલીની નિમેરી સમાદો રાખી મૂકે છે, તેનાથી બીએ. ૨૫ એ તો તમારા અન્યાયોએ દૂર કીધા છે, ને તમારા પાપોએ તમારાથી દિવ રોજી રાખ્યું છે. ૨૬ કેમકે મારા લોકોમાં દુષ્ટો દેખાય છે, જેમ પાર ધીઓ ગુસ્સા રહીને તાકે છે તેમ તેઓ તાણી જીએ છે, તેઓ ફાંદો માટે છે, તેઓ મનુષ્યોને પકડે છે. ૨૭ જેમ પિજરૂ પક્ષીઓથી ભરેલું છે, તેમ તેઓના ધરો કપટથી ભરેલા છે. તે માટે તેઓ મોટા તથા દ્રવ્યવાન થયા છે. ૨૮ તેઓ પુષ્ટ તથા ચળકતા થયા છે, વળી તેઓ દુષ્ટ કમો કરતા હલબહાર જાય છે, ન્યાય, અનાયનો ન્યાય પણ તેઓ સાચવતા નથી, કે તેઓ આબાદ થાય, અને દરિદ્રીઓનો હા તેઓ ચલકારતા નથી. ૨૯ યદોવાદ કહે છે, એ બધું ધયાને લીધે થું કુ બેઠ ન લઇશ? મારો દુવ એવી દેરાબલિ પર વેર નહિ વાળશે થું?

૩૦ અબજ તથા ધાર વાવ દેશમાં બની આવી છે; ૩૧ ભવિષ્યવાદીઓ જુડી જાડે છે, ને તેઓના આમ

યથી યાજ્ઞકો અધિકાર ચલાવે છે; ને એ પ્રમાણેનું મારા લોકને અમદું છે; ને તેના છેવટે તમે થું કરશો?

૬ હે બિન્યામીનના પુત્રો, ચરણલેખ મધ્યેથી નાસી જ્યો, ને તકોઆમાં રજુશિંગડું વગાડો! ને બેધ-હાથેરેમ પર ધ્વજ ઉભી કરો કેમકે ઉત્તરથી વિપત્તિ તથા મોટો નાશ આવે છે. ૨જ સુંદર તથા કામળ બાચડી, એટલે સિંધોનની દીકરી, તેને હુ કાપી નાખીશ. ૩ ઘેટાંપાળકો તથા તેઓનાં ટોળાં તેના પર આવશે; તેઓ તેની સામે તંબુઓ ચોતરફ મારશે; તેઓ પ્રત્યેક પોતાની જગ્યામાં ચરશે ૪ તેની સાથે લડાઈ કરવા તૈયારી કરો; ઉઠો, આપણે મધ્યાન્હે ચડીએ. આપણને હાથ હાથ! કેમકે સૂર્ય નવવા લાગ્યો છે, કેમકે સાંજની છાયા લાંબી થઈ છે ૫ ઉઠો, ને રાત્રે ચડીને તેના રાજમેહેલોના નાશ કરીએ. ૬ કેમકે સૈન્યોના ચઢોવાહ આમ કહ્યું છે કે, તમે ઝારો કાપીને ચરણલેખની વિરૂદ્ધ મોરચા બાંધો; બેધ લેવાનું નગર તે આ; પોતા મધ્યે તે નવો બળાકારજ છે ૭ જેમ ઝારો પોતાનું પાણી વહેવડાવે છે; તેમ તે પોતાની દુષ્ટાઈ કાઢે છે; તેનામાં અન્યાય તથા બળાકારનો અવાજ સંભળાય છે; દુઃખ તથા ધા મારી સામા નિત્ય થાય છે. ૮ હે ચરણલેખ, શિક્ષા માની લે, રખે માંડ મન તારાથી ફરી જાય, રખે હુ તને ઉજડ, વસ્તીહીન ભૂમિ કરી નાખુ.

૯ સૈન્યોના ચઢોવાહ આમ કહે છે, ઇસાએલમાંનું જે બાકી રહ્યું હોય તે તો દ્રાક્ષની પેટે તમામ વિજારો. દ્રાક્ષ તોડનારની પેટે ત તારો હાથ ટોપલીઓમાં ફરી મૂક. ૧૦ કાને બાહુ ને સાક્ષી પ્રૂર, કે તેઓ સાબળે? જુઓ, તેઓના કાન બેસુનલી છે, તે માટે તેઓ સાબળી શકતા નથી, જુઓ, ચઢોવાહનું વચન તેઓ નિદ્રાસ્થ ગયું છે, તેમાં તેઓને સંતોષ નથી ૧૧ તે માટે હુ ચઢોવાહના કાપે બરેલો છું, તે પાછો રાખવાથી હુ યાત્રી ગયો છું; રસ્તામાં જે ઠોકરા અને સમામા ભેગા થયેલા જે જુવાનો તેમના ઉપર ઉભરો કાઢ, કેમકે પુરૂષ તથા સ્ત્રી, ઘરડો તથા વયોવૃદ્ધ પકડાઈ જશે. ૧૨ અને છેત્રો તથા બાચડીઓ સુદા તેઓમાં ધરો બીજાઓને સોપાઈ જશે; કેમકે દેશના રહેવાસીઓ પર હું મારો હાથ લાખો કરીશ, એમ ચઢોવાહ કહે છે. ૧૩ કેમકે તેઓમાંના નાનાથી તે મોટા સુધી સઘળા લોકોના યથા છે, ને ભવિષ્ય વાદીથી તે યાજ્ઞક સુધી સઘળા જુદાઈથી વર્તે છે.

૧૪ અને કહ્યું શાંતિ ન છતાં, શાંતિ, શાંતિ, એમ બોલીને, તેઓએ મારા લોકની દીકરીના ધા કાચી તરેહ રૂઝાવ્યો છે. ૧૫ તેઓએ અમરજી કમં કીધું હતું, માટે થું તેઓ સરમિન્દા થયા? તેઓ જરા પશુ સરમિન્દા થયા નહિ, વળી તેઓએ સરમાતુ નબળું નહિ; તે માટે તેઓ પડનારાઓમાં પડશે, જ્યારે હુ તેમને જેઠ લઇશ, ત્યારે તેઓ તુટી પડશે, એમ ચઢોવાહ કહે છે.

૧૬ ચઢોવાહ આમ બોલે છે કે, માર્ગો પર ઉભા રહીને જુઓ, ને પુરાતન વાટો કે જેમાં ઉત્તમ માર્ગ છે તેઓની શોધ કરીને તેમાં ચાલો, તો તમે પોતાના જીવમાં વિસામો પામશો; પણ તેઓએ કહ્યું કે, અમે [તેઓમાં] નહિ ચાલીશું. ૧૭ અને મેં તમારા પર ચોક્કાદારો કરાવીને કહ્યું કે, રજુશિંગડાના સાદને કાન ધરો, પણ તેઓએ કહ્યું કે, અમે તે કાન નહિ ધરીશું. ૧૮ તે માટે, હે દેશનતિઓ, સાંભળો, તથા હે જમાત, તેઓમાં જે છે, તે જાણ ૧૯ હે પૃથ્વી, સાંભળ, જુઓ, આ લોક પર વિપત્તિ, એટલે તેઓની કષ્ટતાઓનું ફળ, હુ આણીશ, કેમકે તેઓએ મારા વચનો ગણકાર્યા નથી, ને મારા નિયમશાસ્ત્રને તેઓએ તુચ્છ કીધું છે. ૨૦ શબ્દોથી લોબાન તથા દૂર દેશનાથી ઉત્તમ કાનાબર મારી પાસે શા સાંચ લાવે છે? તમારા હઠનીચાપેણી માન્ય નથી, ને તમારા ચઢો મને મન-અમતા નથી. ૨૧ માટે ચઢોવાહ એમ કહે છે, જુઓ, આ લોકની સામે હુ કેસો મુકીશ, ને પિતાઓ તથા પુત્રો મળીને તેઓ પર ઠોકર ખારો, પડારી તથા તેને મિત્ર બને નાશ પામશે.

૨૨ ચઢોવાહ આમ બોલે છે, જુઓ, ઉત્તર દિશાથી લોક આવે છે, ને પૃથ્વીના ઉડાઓથી મોટી દેશનતિ ઉઠશે. ૨૩ તેઓ ધનુષ્ય તથા બાલા ધરે છે, તેઓ ફરે છે, ને દયા કરતા નથી; તેઓના ધાટો સમુદ્રની પેટે ગાળે છે, ને તેઓ ઘોડાઓ પર સ્વારી કરે છે, જેમ શૂરવીર લડાઈને સાંચ સજ્જ થાય છે તેમ તેઓ, રે સિંધોનની દીકરી, તારી સામે સજ્જ થયલા છે. ૨૪ અમે તે વિધેના સમાચાર સાંભળ્યા છે, અમારા હાથ નબળા થયા છે; અમને પીડા તથા જાણનારીતા જેવી વેદના વળગી છે. ૨૫ એતરોમાં બહાર ન જાઓ, માર્ગમાં ન ચાલો; કેમકે વેરીની તરવાર અને બધ ચારોમન જાણાય છે. ૨૬ રે મારા લોકની દીકરી, તાટ પહેરીને રાખમાં લોટ, જેમ એકના એક પુત્રને સાંચ કરે, તેમ શોક તથા કડવો વિલાપ કર; કેમકે આપણા

પર વિનાશક અકસ્માત આવશે. ૨૭ મેં મારા લોકમાં તને બુદ્ધ તથા કોટ કરાવ્યો છે, કે તું તેઓનો માન નહિ ને પારખે. ૨૮ તેઓ સર્વ મોટા ફિદૂરી છે; તેઓ ચાકી કરતા ફરે છે; તેઓ પિત્તળ તથા લોહાદ્વષ છે; તેઓ સઘળા બિનાશ કરનારા છે. ૨૯ ધમજી બળી યજ્ઞ છે, સ્ત્રીનું અગ્નિથી યજ્ઞ રક્ષુ છે, ગાળનાર બ્યર્થ પિત્તળાવે છે, કેમકે દુષ્ટો કાઢી નાખતામાં આવ્યા નથી. ૩૦ લોક તેમને નકારેલું રૂપ કહેશે, કેમકે યહોવાહે તેમને નકાર્યા છે.

૭ યહોવાદુશી જે વચન વિર્મેયાહની પાસે આવ્યું તે એ કે, ૨ યહોવાહના ધરની ભાગ્યજમાં ઉભો રહે, ને ત્યાં આ વચન પેઠાકારીને કહે, હે યહુદાહના સર્વ લોક, જે યહોવાહને બજવાને અર્થે આ ભાગ્યજોમાં પેસો છો, તે તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો. ૩ સંધ્યોનો યહોવાહ ઇસ્રાએલનો દેવ એમ કહે છે, તમારા માંજોમાં તથા તમારી કરણીઓમાં સુધારો કરો, તો હું આ ઠેકાણે તમને વસાવીશ. ૪ યહોવાહનું મંદિર, યહોવાહનું મંદિર, યહોવાહનું મંદિર આ છે, એવું કહીને બુદ્ધ વચને પર બરોસો ન કરો. ૫ કેમકે જો તમે ખરેખર તમારા માંજોમાં તથા તમારી કરણીઓમાં સુધારો કરો, જો આટોસીપારોસીની વચ્ચે તમે ન્યાય કરો; ૬ જો પરદેશી, અનાય, તથા વિધવા પર જીવન ન કરો, ને આ ઠેકાણે નિર્દોષ રક્ત નહિ પાડો; ને અન્ય દેવોની પાછળ ચાલીને પોતાનું નુકસાન ન કરો, ૭ તો આ ઠેકાણામાં, એટલે જે બુદ્ધ તમારા પિતાઓને મેં પુરાતન કાળથી આપી, તેમાં તમને હું સદા સર્વકાલ વસાવીશ. ૮ જીઓ, તમે નિરૂપયોની બુદ્ધ વચન પર બરોસો રાખો છો. ૯ થું ચોરી, તથા હત્યા, તથા બલિચાર કરીને, તથા મોટા સમ ખાધને તથા બચાવની આગળ ધૂપ બાળીને, તથા જે અન્ય દેવોને તમે ભવથા નહિ તેઓની પાછળ ચાલીને, ૧૦ આ ધર, જેના પર મારું નામ મુકેલું છે, તેમાં તમે પેસરો, ને મારી આગળ ઉભા રહીને કહેરો કે, આ સર્વ અમનજ કમિા કરવા સાડ, અમે ધુટો પામ્યા છીએ? ૧૧ આ ધર જે મારા નામથી બોળખાય છે, તે થું તમારી દષ્ટિમાં લટારાની યજ્ઞ યજ્ઞ થયું છે? જીઓ, મેં, હા, મેં પંડે, એ દીકું છે, એવું યહોવાહ કહે છે. ૧૨ કેમકે જે મારું સ્થાન શીલોહમાં હતું, ત્યાં મારું નામ મેં પ્રથમ મુકાવ્યું, ત્યાં જીઓ; ને ઇસ્રાએલ જે મારા લોક તેના દુષ્ટ-

પણને લીધે તેને જે મેં ક્રીષુ તે જીઓ. ૧૩ અને હવે, યહોવાહ કહે છે, તમે એ સર્વ કામો ક્રીધાં છે, ને હું પ્રાનઃકાળે ઊઠીને તમને કહેતો હતો, પણ તમે સાંભળ્યું નહિ, ને મેં તમને તેજા, પણ તમે ઉત્તર આપ્યો નહિ, ૧૪ તે માટે આ ધર જે મારા નામથી બોળખાય છે, જે પર તમે બરોસો કરો છો, ને જે ઠેકાણું મેં તમને તથા તમારા પિતાઓને આપ્યું, તેને જેવું મેં શીલોહને ક્રીષુ, તેવું કરીશ. ૧૫ અને જેમ તમારા સર્વ બાઇઓને, એટલે એકાધમના સર્વ વંશને, ફેંકી દીધા, તેમ હું તમને મારી આગળથી ફેંકી દઇશ.

૧૬ તે માટે હું આ લોકને સાડ વિનંતી ન કર, ને તેને સાડ વિલાપ તથા પ્રાર્થના ન કર, ને મારી પાસે તેમના હકમાં અરજ ન કર, કેમકે હું તારું સાંભળનાર નથી. ૧૭ યહુદાહનાં નગરોમાં તથા યરુસાલેમના ચક્રલાઓમાં જે તેઓ કરે છે, તે તું જોતો નથી થું? ૧૮ છોકરાં લોકડાં એકઠાં કરે છે, ને બાપો અગ્નિ સળગાવે છે, ને બાયલીઓ કણક ઝુંટે છે, કે તેઓ આકાશની રાહીને સાડ રોટલી બનાવીને તથા અન્ય દેવોને સાડ પેચાપંજી દેડીને મને રોષ ચડાવે. ૧૯ યહોવાહ કહે છે કે, થું તેઓ મને રોષ ચડાવે છે? થું પોતાના મુખની લાગને અર્થે તેઓ પોતાને ચિદવતા નથી? ૨૦ તે માટે પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે, જીઓ, આ ઠેકાણા પર, મનુષ્ય પર, તથા પશુ પર, તથા ક્ષેત્રનાં વૃક્ષો પર, તથા બુમિનાં ફળ પર મારો કાપ તથા મારો કોષ દેડારો; ને તે બળતો રહેશે ને દોલવાઈ જશે નહિ.

૨૧ સંધ્યોનો યહોવાહ ઇસ્રાએલનો દેવ એમ કહે છે, તમારા યજ્ઞોમાં તમારાં દહનીયાપંજી ઉમેરીને માંસ ખાઓ. ૨૨ કેમકે હું તમારા પિતાઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, તે દિવસે મેં તેઓને દહનીયાપંજી તથા ચસ વિષે કંઈ કહ્યું નહિ, તથા આજ્ઞા આપી નહિ; ૨૩ પણ મેં તેઓને આ વાત કહીને ફરમાવ્યું કે, મારું સાંભળો, ને હું તમારો દેવ થઇશ, ને તમે મારા લોક થશો; ને તમારું દિલ યાય, માટે જે સર્વ મારને મેં તમને ફરમાવ્યા, તેમાં તમે ચાલો. ૨૪ પરંતુ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, ને કાન ધસ્યો નહિ, પણ પોતાની ધારણાઓ પ્રમાણે તથા પોતાના દુષ્ટ દહનની દહ પ્રમાણે તેઓ ચાલ્યા, ને પાછળ દહયા, પણ આગળ નહિ ગયા. ૨૫ જે દિવસે તમારા પિતાઓ મિસર દેશમાંથી નિકળ્યા, ત્યારથી તે આજ દિવસ

• સુધી હુ નિત્ય પ્રાત કાળે ઉઠીને તથા મોકલીને, મારા સર્વ સેવકોને, એટલે ભવિષ્યવાદીઓને, તમારી પાસે મોકલતો આવ્યો છું. ૨૧ તોપણ તેઓએ મારે સામન્ય નહિ, ને કાન ધર્યો નહિ, પણ તેઓએ હઠી ના રહીને પોતાના પિતાઓ કરતા વધતી દુઃશાહ કાઢી

૨૭ અને તું આ બધા વચન તેમને કહીશ, પણ તેઓ તાર નહિ સામનથી, ને તું તેઓને બોલાવીશ, પણ તેઓ તને ઉત્તર આપશે નહિ. ૨૮ અને તેઓને તું કહીશ, કે જે દેશાનુભવે યહોવાહ તેમના દેવનો શબ્દ સામન્યો નહિ, ને શિક્ષા માની નહિ, તે એ છે, સત્ય નષ્ટ થયું છે, ને તેઓના સુખથી કષાઈ ગયું છે.

૨૯ પોતાના નિમાળા કાપીને કૂચી દે, ને ઉચ્ચરયાનો પર વિલાપ કર, કેમકે યહોવાહે પોતાના કોષના વંશને નકારીને તજ દીધો છે, ૩૦ કેમકે યહોવાહ કહે છે, મારી દૃષ્ટિમા જે બુદ્ધ તે યહુદાહના પુત્રોઅન્કીધું છે, જે પર પર મારે નામ કહેવાઅનું છે, તે અપવિત્ર રાખા માટે, તેઓએ ત્યા પોતાના અમગળ વસ્તુઓ કર્યા છે. ૩૧ અને તેઓએ પોતાના દીકરાઓ તથા દીકરીઓને અગ્નિમા બાળવાસાર, દ્વિત્રામના પુત્રની ખીણમા જે તોફેય છે, ત્યા ઉચ્ચરયાનો બાધ્યા છે, એવું મેં ફરમાવ્યું નહોતું, ને એવું મારા મનમા પણ આવ્યું નહોતું. ૩૨ તે માટે યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમા તે તોફેય તથા દ્વિત્રામના પુત્રની ખીણ ફરી નહિ કહેવાશે, પણ તેને ધાતની ખીણ કહેશે, અને કરી ખાલી જગ્યા રહે નહિ, ત્યા સુધી તેઓ તોફેયમા મુડદા દાટશે. ૩૩ અને આ લોકના મુડદા આકાશના પક્ષીઓ તથા ભૂમિના પશુઓ ખાઈ જશે, ને હાડી મૂકનાર કોઈ નહિ હશે. ૩૪ અને યહુદાહના નગરોમાથી તથા યરૂસાલેમના ચકલાઓમાથી આનંદનો સાદ, તથા હર્ષનો સાદ, વરનો સાદ, તથા કન્યાનો સાદ હુ બંધ પાડીશ, કેમકે દેશ ઉગડ થશે.

૪ યહોવાહ કહે છે, તે વેળાએ તેઓ યહુદાહના રાજ્યોના હાડકા, તથા તેના સરદારોના હાડકા તથા યાજ્ઞકોના હાડકા, તથા ભવિષ્યવાદીઓના હાડકા, તથા યરૂસાલેમના રહેવાસીઓના હાડકા, તેઓની કબરોમાથી કાઢી લાવશે. ૫ અને સૂર્ય તથા ચંદ્ર તથા આકાશનું સર્વ સૈન્ય, જેઓને તેઓએ ચાલા છે, તથા જેઓની સેવા તેઓએ કીધી છે, તથા જેઓની પાછળ તેઓ ગયા છે, તથા જેઓને

તેઓએ શોધ્યા છે, તથા જેઓની આરાધના તેઓએ કીધી છે, તેઓની ભણી આ હાડકા વેરી નાખશે, તેઓ એકઠા નહિ કરાશે, ને દટારો નહિ, તેઓ ભૂમિની પીઠ પર ખાતરને સાર થશે. ૬ અને આ દુઃશ વંશમાના જેઓ બાકી રહેલા છે, જે સર્વ ઠંડાણમા મેં તેઓને નસાડી મૂક્યા છે, ત્યાના સર્વ બાકી રહેલા લોક જીવવા કરતા મરવું પસંદ કરશે, એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે.

૭ વળી તું તેઓને કહે, યહોવાહ આમ બોલે છે, શું કોઈ પડે ને ફરીથી ઉઠે નહિ? શું કોઈ ફર ને પાછો આવે નહિ? ૮ તો યરૂસાલેમના આ લોક કેમ કરીને પાછા હઠીને સર્વદા પાછળ પડી રહેલા છે? તેઓ કપટ પકડી રાખે છે, તેઓ પાછા આવવાની ના પાડે છે. ૯ મેં ચિત્ત દબને સામન્ય, પણ તેઓ યથાસ્થિત બોલ્યા નહિ, ને શું કીધું? અત્યુ કહેતા કોઈ પણ પોતાના દુષ્ટપણનો પશ્ચાત્તાપ કરતો નથી, જેમ ઘોડા લડાઈમા વેગે ધસે છે, તેમ તેઓમાનો પ્રયેક પોતાની દોડમા ફરી જાય છે. ૧૦ વાયુચર બગેડો પણ પોતાનો નિમેલો વખત ભૂલે છે, ને હોલો તથા અબાબીલ તથા સારસ પોતપોતાનો આવવાનો સમય સાચવે છે, પણ મારા લોક યહોવાહનો નિયમ ભૂલતા નથી. ૧૧ અમે જ્ઞાની છીએ, ને યહોવાહનું નિયમશાસ્ત્ર અમારી પાસે છે, એવું તમે કહો છો? પણ જુઓ, શાસ્ત્રીઓની જુદી કલમે તેને જુદું કરી નાખ્યું છે. ૧૨ જ્ઞાનીઓ શરમાયા, તેઓ ભયભીત થયા, તથા પડકાઈ ગયા છે, જુઓ, યહોવાહનું વચન તેઓએ નકાર્યું છે, તો તેઓને શું જ્ઞાન છે? ૧૩ તે માટે હુ તેઓની બાચડીઓ બીજીઓને, તથા તેઓના ખેતરો બીજા માલિકોને આપીશ, કેમકે નાનાથી તે મોટા સુધી સ્વધના લોભિયા થયા છે, ભવિષ્યવાદીથી તે યાજ્ઞક સુધી સ્વધના જુદાણાથી વર્તે છે. ૧૪ અને કંઈ શાંતિ ન છતા, શાંતિ, શાંતિ એમ બોલીને, તેઓએ મારા લોકની દીકરીનો ધા કાચી તરેહ રૂઆવ્યો છે. ૧૫ તેઓએ અમગળ કર્મ કીધું હતું, માટે શું તેઓ શરમિન્દા થયા? તેઓ જરા પણ શરમિન્દા થયા નહિ, વળી તેઓએ શરમાવું નહિયું નહિ, તે માટે તેઓ પડનારઓમા પડશે, હુ તેમને બેઠક લઈશ ત્યારે તેઓ ટૂટી પડશે, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૬ યહોવાહ કહે છે, હુ તેઓને તબ નષ્ટ કરીશ, દ્રાક્ષવેલા પર કંઈ દ્રાક્ષ નહિ થશે, ને અંછરી પર અંછર નહિ થશે, ને પાત્રા ચિમળાશે, ને મેં તેઓને

જે આપ્યું છે તે તેઓની પાસેથી જન્મ રહેશે
 ૧૪ આપણે કેમ બેઠેલા બીજાં એકલા થાઓ, ને
 કિલ્લાબંધ નગરોમાં જઈએ, ને ત્યાં મુગા રહીએ, કેમકે
 યહોવાદ આપણા દેવે આપણને મુગા કીધા છે, ને
 પિતૃત્વ પાણી આપણને પાણી છે, કેમકે આપણે યહો-
 વાદની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. ૧૫ આપણે સાતિની
 વાટ ભેઠ, પણ કંઈ દિવસ થયું નહિ, ને કુશળતાની
 વેળાની વાટ ભેઠ પણ જીવ્યો, ભય! ૧૬ તેના ઘોડા
 ઓનો કુદારો ઠાનથી સબળાયો, તેના સમર્થોના
 ખોખાશના સાદવરે આખી ભૂમિ કાપી, કેમકે
 તેઓએ આવીને ભૂમિ તથા તેનું ભરપૂરપણું, નગર
 તથા તેના રહેવાસીઓને ખાદ્ય નાખ્યા છે. ૧૭ કેમકે
 જીવ્યો, કુ સુખોને, જે નાજ મોહિત થતા નથી, તેમને
 વમાસમાં મોકલીશ, ને તેઓ તમને કરશે, એમ
 યહોવાદ કહે છે.

૧૮ બેઠિવ નહિ થાઉં એવા અને દિવાસો ક્યાથી
 મળે! માટે કહેવું પાણી ધણ જલ્ય છે. ૧ જીવ્યો, મારા
 લોકની દીકરીના પોષાકનો સાદ દૂર દેરાથી આવે છે,
 યું યહોવાદ સિધાનમાં નથી? યું નેનો રાજ તેમ
 નથી? તેઓએ શા માટે પોતાની કોરેલી મુર્તિઓવરે,
 પાશી વ્યર્થ વસ્તુઓવરે અને દોષ ચઢાવ્યા છે? ૨
 ૨૦ કાપણી વિલી ગઈ છે, ઉનાળો સમાપ્ત થયો છે, ને
 અથે તારણ પામ્યા નથી. ૨૧ મારા લોકની દીકરીના
 પાને લીધે કુ હાવલ થયો છે, કુ કાળો થયો છે, કુ
 વિરિભવ થયો છે. ૨૨ જિલ્લાદમાં કંઈ ચોરી લોબાન
 નથી થી? ત્યાં કોઈ વેદ નથી થી? તો મારા લોકની
 દીકરીને રૂઝ કેમ નથી વળી?

૨૩ મારા લોકની દીકરીના દણ્યોએઓને સાચા
 રાત્રદારો રૂઝ કરી, માટે મારું માથું પાણી ને
 મારી આખો આસુનો ઝોડા હોવ તો કેટલું સાચું! ૨૪
 મારા લોકને છાદીને તેઓની પાસેથી દૂર જાવ, માટે
 વટેમાર્ગીઓના ઉતારો અને રાતમાં હોવ તો તારું.
 કેમકે તેઓ સર્વ વ્યભિચારીઓ, વિશ્વાસપાતીઓની
 સભા છે. ૨૫ અને ધનુષ્ય તણાય છે તેમ તેઓ જીવ્યો
 બોલ્યા સાચું પોતાની છબ તાણે છે, દેશમાં તેઓ
 પરાક્રમી થયા છે ખરા પણ સવને નાક તેઓ પરા-
 ક્રમી નથી, કેમકે તેઓ ભૂંડું કંઈ પછી અધિક ભૂંડું
 કર્યા જાય છે, ને મને તેઓ જાણતા નથી, એવું યહો-
 વાદ કહે છે. ૨૬ તમે પ્રાયશ્ચ પોતાના પડોતી વિષે
 સત્કથાન થાઓ, ને કોઈ ભાષ પર ભરોસો ન કરો,
 કેમકે પ્રત્યેક બાઈ કાવરું કરશે કરશે, ને પ્રત્યેક

પડોતી ચાલી કરતો કરશે. ૫ અને તેઓ પ્રત્યેક
 પોતાના પડોતીને છાદીને સત્ય બોલશે નહિ, તેઓએ
 પોતાની છબને અસત્ય બોલતા શિખવ્યું છે, તેઓ
 અધર્મ કરવા મથે છે. ૬ તું કપટ મંથે વસે છે, કપટના
 કારણથી તેઓ અને જાણવાની ના પાડે છે એવું યહો-
 વાદ કહે છે.

૭ તે માટે સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે, જીવ્યો,
 હું તેઓને આખીને પાનખીશ, કેમકે મારા લોકની દીક-
 રીને લીધે હું બીજું શું કરું? ૮ તેઓની છબ દ્વિસક
 તીર છે, તે કપટથી બોલે છે, પોતાના મુખથી કોઈ
 પડોતી આજળ સાતિની વાત બોલે છે, પણ પોતાના
 મનમાં તેનો ધાવ કરવાનું યાગે છે. ૯ યહોવાદ કહે
 છે, એ બધું થયાને લીધે શું હું તેઓને ભેડ નહિ
 લઘશ? મારો છવ એવી દેશખતિ પર વેર નહિ
 વાળશે શું?

૧૦ હું પવેતોને લીધે રૂઝન તથા શોક, ને રાતમાંના
 ખોડોને લીધે વિલાપ કરીશ, કેમકે તેઓ એટલા બળી
 ગયા છે, કે કોઈ તેમાં ધબને ચાલતું નથી, ને દોરનો
 સાદ સાસળવામાં નથી આવતો, આકાશના પક્ષીઓ
 તેમજ પશુઓ પણ નાહા છે, તેઓ જતા રહ્યા છે.
 ૧૧ અને કુ ચરણાલેખને દગલા, શિયાળોના વાસો
 કરીશ, ને ચક્રદાહના નગરો ઉજડ કરીશ, તેઓ
 વસ્તીલીન થશે. ૧૨ ભૂમિ શા માટે નષ્ટ થઈ છે, તે
 શા માટે રાતની પેટે એવી બળી ગઈ છે કે તેમાંથી
 કોઈ જતા નથી, એ સમજવા ભુદ્ધિવાન પુરૂષ તે
 કોણ? વળી એ પ્રગટ કરવા માટે જેને યહોવાદ પોતાને
 સુએ બોલ્યા છે, તે કોણ?

૧૩ વળી યહોવાદ કહે છે, મારું જે નિયમશાસ્ત્ર મેં
 તેઓની આજળ મૂક્યું, તેને તેઓએ છોડ્યું છે, ને
 મારું વચન સાંભળ્યું નથી, ને તે પ્રમાણે તેઓ ચાલ્યા
 નથી, ૧૪ પણ પોતાના હૃદયની દૃઢ પ્રમાણે, અને જે
 બખાલીમ વિષ તેઓના પિતૃઓએ તેમને શિખવ્યા
 તેઓની પાછળ તેઓ ચાલ્યા છે, ૧૫ તે માટે સૈન્યોના
 યહોવાદ ધસાવેલો દેવ એમ કહે છે, જીવ્યો, કુ
 આ લોકને નાજદોના ખવાડીશ, ને પિતૃત્વ પાણી
 તેમને પાછાશ. ૧૬ અને તેઓ તથા તેઓના પિતૃઓ
 જે પ્રભને બોળખતા નહોતા, તેઓમાં હું તેઓને વેરી
 નાખીશ, ને હું તેઓનો સદાર કં ત્યાં સુધી તેઓની
 પાછળ તરવાર મોકલીશ.

૧૭ સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે, વિચાર કરો,
 ને કુદતારી સીઓ આવે, માટે તેઓને બાહાવા ને

હાલી ઓઝો આવે, માટે તેમને તેડો. ૧૮ અને તેઓ વહેલી આવે, ને આપણે લીધે વિલાપ કરે, કે આપા ડી આખોમાથી ચોધારે આસુઓ વહેને આપણા પોપ-આથી પુષ્કળ પાણી વહી જાય ? કેમકે સિંચાનમાથી વિલીપને સાદ સમજાયા છે, અમે કેમ લટાયા છીએ ? અમે અત્યત વ્યાકુળ થયા છીએ, કારણ કે અમે દેરા મુકયા છે, કારણ કે તેઓએ અમારા રહેઠાણે પાડી નાખ્યા છે ૨૦ પરંતુ હે ઓઝો, યદોવાદનુ વચન સામજો, ને તમારા કાન તેના મુખનુ વચન શ્રદ્ધા કરે, ને તમારી લીધરીએને રૂદન કરતા શિખવો, ને તમે પોતપોતાની પટોસણને વિલાપ કરતા શિખવો ૨૧ કેમકે ચકલાઓમાથી બાળકને, તથા ચાટામાથી તરણને કાપી નાખવા માટે, મરણુ બારીઓ પાસે ચઢી આવ્યુ છે, તે આપણી દુવેરીઓમા પેકુ છે ૨૨ તે એમ બોલ, યદોવાદ કહે છે, જેમ ખેતર પર ખાતર, તથા કાપનારની પાછળ કણ પડે છે, તેમ મનુષ્યોના મુદદા પડશે, ને તેઓને એકઠા કરનાર કોઈ મળશે નહિ

૨૩ યદોવાદ એમ કહે છે, જ્ઞાની પોતાના જ્ઞાન વિષે અભિમાન ન કરે, તેમજ બળવાન પોતાના બળ વિષે અભિમાન ન કરે, ને ધનવાન પોતાના ધન વિષે અભિમાન ન કરે, ૨૪ પણ ને અભિમાન કરે છે, તે આ વિષે અભિમાન કરે, કે તે સમજને મને બોળખે કે હું યદોવાદ છું, પૃથ્વી પર દલા, ન્યાય તથા નીતિ કરનાર છું, કેમકે એમા મારો સંતોષ છે, એમ યદોવાદ કહે છે ૨૫ યદોવાદ કહે છે, એવા દિવસ આવે છે કે ત્યારે હું સર્વ સુનતીઆને તેઓના બેસુનતપણને લીધે શિક્ષા કરીશ, ૨૬ મિસરને તથા યહુદાદને તથા અહોમને, તથા આમ્મોનના પુત્રોને તથા મોઆબને તથા નેઓની દાદી બાન્નુઓથી મુડેલી છે, નેઓ રાનમા વસે છે, તે સર્વને જોઈ લઈશ, કેમકે સર્વ વિદેશીઓ બેસુનતી છે, ને ઇસ્રાએલના વંશના સર્વ લોક હૃદયમા બેસુનતી છે

૧૦ હે ઇસ્રાએલના વંશના ને વચન યદોવાદ તમને કહે છે તે સામજો ૨ યદોવાદ કહે છે કે, વિદેશીઓને માર્ગ ન શિખો, ને આકારના ચિન્હોથી બચતી ન થાઓ, કેમકે વિદેશીઓ તેઓથી બચતી ન થાય છે ૩ કેમકે લોકોની રીતભાત બ્યથે છે, કેમકે કુવાડાવડે વનમાનુ ને ઝાડ કાપ્યુ છે તે લાકડું કારીગરના હાથનું કામ થાય છે ૪ તેઓ રૂપાથી તથા સોનાથી તેને સુશોભિત કરે છે, ને તે હાથે નહિ માટે

ખીલાએ તથા દુરોડાએ તેને બેસાડે છે ૫ તે કાકડીની વાડીના કોતરેલા સ્તંભ સરખી છે, ને તેઓ બોલતી નથી, તેમને ઉપાડવી પડે છે, કેમકે તેઓ ચારી ચડતી નથી તેઓથી ન બોલે, કેમકે તેઓ બુઝું કરી શકે નહિ, ને બહુ પણ કરી શકે નહિ ૬ હે યદોવાદ, તારા જોવા કોઈ નથી, તું મોટો છે ને તારું નામ સામર્થ્યે મોટું છે ૭ હે દેરાનતિઓના રાજ, તારાથી કોણ નહિ બોલે ? કેમકે તે [રાજ્ય] તારું છે, અને વળી વિદેશીઓના સર્વ જ્ઞાનીઓમા, ને તેઓના સર્વ રાજ્યોમા તારા સરખો કોઈ નથી ૮ અને તેઓ સપળા મળીને નિર્બુદ્ધ તથા મૂખ છે, મૂર્તિઓ તરફથી શિખામણ, તે તો કેવળ લાકડું છે ૯ તારાશિખાથી પવરા કરેલ રૂપ, તથા ઉકાઝામાથી સોનુ, કારીગરનુ તથા સોનીના હાથનુ કામ તેઓ લાવે છે, તેઓનુ વજન તીલ તથા ગજુડિયુ છે, તે સપળુ નિપૂણ માણુ સોનુ કામ છે ૧૦ પણ યદોવાદ તે સત્ય દેવ છે, તેજ સજીવ દેવ, તથા સનાતન રાજ છે, તેને કાપે પૃથ્વી કાપે છે, ને તેનો કોઈ વિદેશીઓથી સદન કરાતો નથી

૧૧ તેઓને એમ કહે કે, ને દેવોએ આકાર તથા પૃથ્વી બનાવે નહિ તેઓ પૃથ્વી પરથી તથા આકાર તળેથી નહ થશે

૧૨ તેજે પોતાને સામર્થ્યે પૃથ્વી બનાવી છે, પોતાને જ્ઞાને જગત ધરી રાખ્યુ છે, ને પોતાની બુદ્ધિથી આકાર પ્રસાર્યુ છે ૨૩ તે રાજ્ય બોલે છે ત્યારે આકાર સમા પાણીની ઝળંના થાય છે, ને પૃથ્વીને છેડેથી તે ધૂમાડો ચઢાવે છે, તે વરસાદને સાથે વિજળી ઉત્પન્ન કરે છે, ને પોતાના કાઠારોમાથી વાયુ કાઢે છે ૧૪ દરેક માનુસ નિર્બુદ્ધ તથા જ્ઞાનહીન થયો છે, દરેક સોની પોતાની કોતરેલી મૂર્તિથી લલિત થયો છે, કેમકે તેની ગાળેલી મૂર્તિ અસત્ય છે, ને તેઓમા શ્વાસ નથી ૧૫ તેઓ બ્યથેપણુ છે, બ્રાન્તિનુજ કામ છે, તેઓના શાસનની વેળાએ તેઓ નારા પામશે ૧૬ ને યાકુ-બનો વિભાગ છે, તે તેઓના સરખો નથી, કેમકે તે સર્વનો બનાવનાર છે, ને ઇસ્રાએલ તેના વારસાનુ કળ છે, તેનુ નામ સંન્યોનો યદોવાદ છે

૧૭ હે કિહામા રહેનારી દેરામાથી તારુ દ્રવ્ય એકઠું કરી લે, ૧૮ કેમકે યદોવાદ એણુ કહે છે કે, જુઓ, હુ આ વેળાએ દેરામાના રહેનારાઓને ગોફણે કાઢી મુકીશ ને તેઓને ખરેખર લાગે એણુ હુ તેઓને દુઃખ દઈશ ૧૯ મારા ધાને લીધે મને હાથ હાથ !

પોતાની કમરે બાંધ, ને તેને પાણીમાન નાખ ર તેથી
મેં યદોવાદના વચન પ્રમાણે કમરબંધ વેચાતો લીધો
ને મારી કમરે બાંધ્યો. ૮ અને યદોવાદનું વચન બીજી
વાર મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, ૪ જે કમરબંધ
તેં વેચાતો લીધો છે, જે તારી કમરે [બાંધેલો] છે તે
લઈને લઈ ને કાવતી પાસે જ ને ત્યાં ખડકની ફાટમા
તેને સતાડી મૂક ૫ અને જેમ યદોવાદે મને આજ્ઞા
આપી હતી તેમ મેં જઈને કાંત પાસે તેને સતાડી
મૂક્યો. ૬ અને ધણી દિવસ વિત્યા પછી એવું થયું કે
યદોવાદે મને કહ્યું, તું જીંદીને કાંત પાસે જ, ને જે
કમરબંધ ત્યાં સતાડવાની મેં તને આજ્ઞા આપી હતી,
તે ત્યાંથી લઈ લે જ્યારે મેં કાંત પાસે જઈને બોલ્યું,
ને જે જગ્યામા મેં તે કમરબંધ સતાડ્યો હતો ત્યાંથી
મેં તેને લઈ લીધો ને, જુઓ, કમરબંધ બજારી જઈને
ત્યાં નકામો થઈ ગયા હતા. ૭ ત્યારે યદોવાદનું
વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું ૮ યદોવાદ
એમ કહે છે કે, તેજ પ્રમાણે દુ યદુદાદનું અભિમાન,
તથા યજ્ઞચાલનનું મોટું અભિમાન બચાવી નાખીશ
૧ જે કુટ્ટ લોકો મારા વચન તાલમજવા ના પાડે છે, ને
પોતાના દૃષ્ટિની હડ પ્રમાણે વાંચે છે ને અત્યંતે વેળાની
તેવા લોક પૂલ કરવા સારૂ તેમની પાછળ ગયા છે, તે
દુટ લોક આ નકામા થઈને કમરબંધ બેવા થશે
૨ કેમકે યદોવાદ એમ કહે છે કે, જેમ કમરબંધ
માણસની કમરને વળગે છે, તેમ હજારોએએ આખો
વંશ તથા યદુદાદનો આખો વંશ મેં પોતાને વળગાડ્યા
છે, કે તેઓ મારે સારૂ લોક તથા નામ તથા પ્રયત્ન
તથા ચોક્કા થાય, પછી તેઓએ માન્ય નહિ ૩ તેથી
તું તેને ને આ વચન કહે યદોવાદ હજારોએએ દેવ
બિનકહે છે કે, પ્રત્યેક કુટ્ટી દ્રાક્ષરસે ભરતો, ત્યારે
તેઓ વળને કહેશે ઇં બધે નથી જલ્લતા કે પ્રત્યેક
કુટ્ટી દ્રાક્ષરસે ભરે છે ૪ પછી તું તેઓને કહેજે કે
યદોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, આ દેશના સર્વે
રહેવાનીઓને એટલે જે રાજાઓ દાઉદના રાજ્યાસન
પર બેઠા છે તેઓને, તથા યાજ્ઞકોને તથા સવિષ્ણ
વાદીઓને, તથા યજ્ઞચાલનના સર્વે રહેવાનીઓને દુ
વિષય કરી નાખીશ ૫ અને દુ તેઓને એક બીજા
સામે ને બાંધેને તથા પુરોને એકત્ર મળીને બેસાડ
બેસ, જેમ યદોવાદ કહે છે, દુ કથા કે કાંત કે કાંત
નહિ કરીશ પણ તેઓને નાશ કરીશ

૧૧ તમે કાન ધરીને તાલમે, અભિમાની ન થાઓ,
કેમો યદોવાદ કહેવા છે ૧૨ અપમાન પડે તથા

તમારા પગો અધકારમય પડે તો પર ઠોકર ખાય
તથા તમે અજવાળાની વાટ જોતા હો તેટલામા તેને
બદલે યદોવાદ મરજીલાયા તથા ઘોર અધકાર પેદા
કરે તે પહેલા યદોવાદ તમારા દેવને મદિમા આપો
૧૩ પણ જો તમે આ નહિ માનશો, તો તમારા બંધને
લીધે મારો જીવ ગુપ્તમા ચોક્ક કરશો, ને મારી આખ
બહુ રશો ને તેમાથી આસુઓ ચોધારે વહેશે, કેમકે
યદોવાદનું ટોણ બહીષ્ણવાસમા લઈ જવાયું છે
૧૪ રાજાને તથા રાજમાતાને કહે, દીન થઈને બેસો,
કેમકે તમારા શિરબદ, એટલે તમારો જે સુચોક્ષિત
મુખરૂ છે તે, પડી ગયો છે ૧૫ ને જો બના નમરો બધ
કરાયા છે ને તેઓને ઉઘાડનાર કોઈ નથી, સર્વે યદુ
દાદ બહીષ્ણવાસમા, હા, સપૂર્ણ બહીષ્ણવાસમા લઈ
જવાયા છે

૨૦ જેઓ ઉત્તર દિશાથી આવે છે, તેઓને તમે
તમારી આંખો ઢંચી કરીને જુઓ, ને ટોણ તને
સોપેલું હતું, એટલે તારૂ ચોક્કાયામાન ટોણ તે ક્યા
છે ૨૧ ત્યારે તે તને જોઈ લેશે, ત્યારે તું ઇં કહેશે
કેમકે તેજ તારા મિત્રોને તારા ઉપર મુખ્ય અધિપતિ
થવાને સિખવ્યા છે, જાણતી સ્ત્રીના જેવી તને વેળા
યશે નહિ ઇં ૨૨ અને જો તું તારા દૃષ્ટમા કહે કે,
એવી મારી વલે કેમ થઈ છે ૩ તો તારા ધણા અન્યાયને
લીધે તારા પર ઉચા કરાયા છે, અને તારી એડીઓને
છાંદ થઈ છે ૪ હજારો પોતાની આમડી કે ચિતો
પોતાના ટપકા બદલી રાકે ઇં ૫ તોજ જુલું કરવાને
સિખવાયેલા તે તમે પણ જાણ કરી શકશો ૬ તે
માટે જેમ જુનું રાનના પવનથી ઉડી જાય છે, તેમ
તેઓને દુ વિખેરી નાખીશ ૭ આ તારો દિરસો,
મારાથી નિમાપડો તારો વિભાગ છે, કેમકે તું મને
વિસરી ગયા છે, ને અસત્ય પર તેં ભરોસો રાખ્યો
છે, એવું યદોવાદ કહે છે ૮ તે માટે દુ પણ તારા
મોઢા આગળ તારા પદર ઉચા કરીશ, ને તારી લજ્જા
નહાઈ થશે ૯ રાનમાના પવંતો પર તારા ભરકમો
તથા તારો ખોખારો તથા તારા વ્યભિચારની બદલેવી
અ તારા અમરજ કમ મેં જોયા છે, હે યજ્ઞચાલન,
તને હાથ હાથ ૧૦ તું સ્વચ્છ થવા ચાહતી નથી, એવી
તારી દસા દટ થવા સૂધી રહેવાની ૧

૧૪ મુકવણા વિષે યદોવાદનું ને વચન વિષે
ચાલતી પાસે આવ્યું તે.

૨ યદુદાદ ચોક્ક કરે જ, તેની ભાગને તે આવી

યયલી છે, ચોક્કના પોરાક પહેરીને તેઓ જમીન પર બેઠેલા છે, ને ઘસાવેમના પોકાર ચડી ગયો છે. ૪ અને તેઓનાં મોઠા માણસો પોતાના નાનાઓને પાછી લાવવા મોકલે છે, તેઓ ટાંકા પાસે આવે છે, ને ત્યાં તેઓને પાણી મળતું નથી, તેઓ પોતાના ખાલી વાસણ પાછા લાવે છે, તેઓ લજવાઇને તથા સરમિન્દા થઇને પોતાના માથા ઢાંકેલા રાખે છે ૫ ભૂમિમા ફાટો પડી ગયું છે, કેમકે દેશમાં વરસાદ પડ્યો નથી, તે માટે ખેડુતો લજવાયા છે, તેઓ પોતાના માથા ઢાંકે છે ૬ હા, હરણી પણ ખેતરમાં વિચાઇને [અચ્ચાને] મૂકી દે છે, કેમકે ધાંસ નથી. ૭ અને સની ગધેટા ઉચ્ચરધાને પર ઉભા રહે છે, તેઓ શિયાળોની જેઠે દવાને માટે દારૂ છે, તેઓની આખો બેસી જાય છે, કેમકે લિયોતરી નથી.

૮ હે યહોવાહ, અમારા અપરાધો અમારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી પુરે છે, તોપણ તારા નામની ખાતર કામ ચલાવ, કેમકે અમે વારંવાર પાછા હઠ્યા છીએ, તારે ઉલટું અમે પાપ કીધું છે. ૯ હે ઇસ્રાએલની આરા, સકટની વેળાએ તેના ત્રાતા, દેશમાં પ્રવાસી જેવા અથવા ને વટેમાર્ગી રાત્રે ઉતારો કરવા માટે વળે છે, તેના જેવા તારે શા માટે થયું નેહમ્મે? ૧૦ વિરિમત યએલા માણસના જેવા, ને યરાકમી માણસ અચાવ કરી નહિ શકે, તેના જેવા તારે કેમ થયું નેહમ્મે? પણ હે યહોવાહ, તું અમારી વચમાં છે, ને તારા નામથી અમે ઝાળખાયા છીએ, અમારો ત્યાગ ન કર

૧૦ યહોવાહ આ લોકને એવું કહે છે કે, એમજ તેઓએ ભટકળા ચાલ્યું છે, તેઓએ પોતાના પગોને રોક્યા નથી, તે માટે યહોવાહ તેઓનો અગીકાર કર્યો નથી; હવે તે તેઓના અપરાધનું સ્મરણ કરશે, ને તેઓનાં પાપોને લીધે તેઓને જોઇ લેશે ૧૧ અને યહોવાહે મને કહ્યું, આ લોકના હિતને અર્થે પ્રાર્થના ન કર. ૧૨ ન્યારે તેઓ ઉપવાસ કરે, ત્યારે તેઓની ઢાંકે હું સાંભળીશ નહિ, ને ન્યારે તેઓ દહનીચાર્પણ તથા આધાર્પણ ચઢાવશે, ત્યારે તેઓનો અગીકાર હું કરીશ નહિ, પણ તરવારવડે તથા દુકાળવડે તથા મરકીવડે હું તેઓનો નાશ કરીશ ૧૩ ત્યારે મેં કહ્યું, આહા, પ્રભુ યહોવાહ! ને, ભવિષ્યવાદીઓ તેઓને કહે છે, તમે તરવાર નહિ લેશો, ને દુકાળ તમારા પર આવશે નહિ, કેમકે આ ઢેકાણે હું તમને ખરેખરી શાંતિ આપીશ. ૧૪ ત્યારે યહોવાહે મને કહ્યું, ભવિષ્ય વાદીઓ મારે નામે અસત્ય ભવિષ્ય કહે છે, મેં તેઓને

મોકલ્યા નથી, ને તેઓને આજ્ઞા આપી નથી, ને હું તેઓની પાસે બોલ્યો નથી; તેઓ ખોટું સંદર્શન, તથા શકુન, તથા વ્યર્થપણ, તથા પોતાના હૃદયનું કપટ, એ તમને ભવિષ્ય તરીકે કહે છે, ૧૫ તે માટે ને ભવિષ્યવાદીઓ મારે નામે ભવિષ્ય કહે છે, પણ મેં તેઓને મોકલ્યા નથી તે છતાં તેઓ કહે છે કે, તરવાર તથા દુકાળ આ દેશમાં નહિ થશે, તેઓ વિષે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તરવારવડે તથા દુકાળવડે તે ભવિષ્યવાદીઓ નાશ પામશે. ૧૬ અને ને લોકને તેઓ ભવિષ્ય કહે છે, તેઓ દુકાળ તથા તરવારના કારણથી યરાકમના ચકલાઓમાં નખાયો; ને તેઓને, તેઓની ખાચડીઓને, તથા તેઓના દીકરાઓને, તથા તેઓની દીકરીઓને દાટવા સાડા કોઇ રહેશે નહિ, કેમકે હું તેઓના પર તેઓની દુશાહ રેડી દધશ ૧૭ અને તેઓને આ વચન તું કહેજે, મારી આખમાથી આસુઓ રાત દિવસ ચોધારે વહે, ને બધ ન થાય; કેમકે મારા લોકની કુવારી દીકરી મોટા ધાથી, અતિ બારે જખમથી, ધાયલ થઇ છે. ૧૮ ને ખેતરમાં બહાર જાઉં, તો જીવ્યો, તરવારના મારેલા; ને જો નગરમાં પેસું, તો, જીવ્યો, દુકાળના દરદીઓ; ભવિષ્યવાદી તથા યાજ્ઞજ્ઞ દેશભૂમિમાં ફર્યા કરે છે અને તેમને સૂઝ પડતી નથી.

૧૯ હું તે યહોવાહને ઉક નકાર્યો છું ૧૦ હું તારો જીવ સિંધાનથી કટાળી ગયો છું ૧૧ તે શા માટે અમને માર્યા છે, ને અમને રૂઝ વળે એવું નથી? અમે શાંતિની વાટ જોતા હતા, પણ કહ્યાણુ નિવડયું નહિ, ને આરો... ૧૨ તમારા વખતની વાટ જોતા હતા, પણ, જો, ત્રાસજ થયો! ૧૩ હે યહોવાહ, અમે અમારી દુલતા, તથા અમારા પૂર્વજોના અપરાધ માનીએ છીએ, કેમકે તારી વિરૂદ્ધ અમે પાપ કીધું છે ૧૪ તારા નામની ખાતર અમને ન ધિકાર, તારા મહિમાના સિદ્ધાસનનું અપમાન ન કર; અમારી સાથે તારો ને કરાર તેનું સ્મરણ કરીને, તે તોડીશ મા ૧૫ વિદેશોના બર્થોમાને કોઇ વરસાદ વરસાવી ગયે છે શું? કે આકાશ રૂઝ આપી શકે છે શું? હે યહોવાહ અમારા દેવ, શું તે ઠંડું નથી? તે માટે તારી વાટ અમે જોઇશું, કેમકે તેજ આ બધા કીધા છે.

૧૫ પછી યહોવાહે મને કહ્યું, જો મુસા તથા સમુજલ મારી આજળ ઉભા રહેત, તોપણ માર મન આ લોકની તરફ નહિ ધાત; મારી આજળથી તેઓને કાઢી મેલ, ને તેઓ નિકળી જાય, ૨ અને

એવું થયે કે ત્યારે તેઓ તને કહેશે કે, અમે ક્યાં નિઃશ્વર જઈએ? ત્યારે તું તેઓને કહેશે કે, યદોવાદ એમ કહે છે કે, એઓ મરણને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ મરણ તરફ, ને તરવારને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ તરવાર તરફ, ને દુઃખને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ દુઃખ તરફ, ને બંદીપ્રવાસને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ બંદીપ્રવાસ તરફ નિઃશ્વર જાય. એમને યદોવાદ કહે છે, હું તેઓના પર આર પ્રકારની [આપદા] ફેરવોય, એટલે મારી નાખવા સાથે તરવાર, તથા ઘસડી લઈ જવા સાથે દુરાચાર; તથા ખાઈ જવા તથા તારા કરવા સાથે આકાશનાં પક્ષીઓ તથા પૃથ્વીનાં પશુઓ. અને યદોવાદના રાજ દિગ્ગજીવાદના પુત્ર મનાશે-દને લીધે, એટલે યશસ્વીએમનાં ને તેને ક્રીડા તેને લીધે, હું તેઓને પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યોમાં આમ તેમ લાંબા કાઢીશ. કેમકે, દે યશસ્વીએમ, તારા પર કોણ કાળા કરશે? ને તારે લીધે કોણ વિલાપ કરશે? ને તારી ખુશખબર વિષે પૂછવા કોણ કરશે? યદોવાદ કહે છે, તે મારો ત્યાગ ક્રીધા છે, હું પાછળ દલી ગયા છે, તે મારે મેં મારો દાવ તારા પર ઉઠાવ્યો છે, ને તારો નાશ ક્રીધા છે; હું પશ્ચાત્તાપ કરવાં યાચી નથી છું. અને ફેસની બાજુઓમાં મેં તેઓને મુપડે રૂપવણા છે; મેં મારા લોહને નિઃસ્વત્ત્વ તથા નટ ક્રીધા છે; તેઓ પોતાના માર્ગથી ક્યાં નથી. મારી આત્મ તેઓની વિધવાઓ સમુદ્રની રેલી કરતાં અધિક થઈ છે; બપોરે લૂટે એવો તુલસી હું તેમના પર, દા, બુઝાનોની મા પર, લાગ્યે છું; મેં તેના પર અરેમલ નેત્ર તથા અલ્પ નાખ્યાં છે. અને સાત ઊંચાં જાતી દત્તી તે હુરે છે, તેને પ્રાણ ઊઠે છે, દિવસ છતાં તેઓ સૂઈ જાયે થયા છે, તે લલિત તથા અલ્પ થઈ છે; ને તેઓના જેરીઓની આત્મ હું તેઓના બાપી રહેલા લોહને તરવારને સોંપી દઈશ, એવું યદોવાદ કહે છે.

૧૦૬ મારી મા, મને દાવ દાવ, કેમકે મેં મને આખા જનને સાથે ક્રોધીને પ્રાણ, તથા વિરાગને પ્રાણ ભર્યા છે; મેં જાણે ક્રીડીનું નથી આપ્યું, ને તેઓએ મને બાળે ક્રીડીનું નથી આપ્યું, તોપણ તે સર્વ મને રાખ દે છે. ૧૧ યદોવાદ કહે છે, નિમ્ન હું તારા દિગ્ગજીવને આપ્યું નથી આપીશ, નિમ્ને વિપત્તિની રેતી, ને તથા સમુદ્રની રેતીએ હું જેરીઓ પાસે તારી આત્મ વિવરની રાખીશ.

૧૨ હું કોઈ માણસ લોહું, એટલે ઉત્તર દેશથી આશિર્વાદ લોહું, અથવા પિત્તળ કાંચી રાકે? ૧૩ તારી સર્વ સીમમાં તારાં બધાં પાપને લીધે હું તારું દ્રવ્ય તથા તારું ધન લઉં ને સાત મકત આપીશ. ૧૪ મને જે દેશ તું બાળતો નથી, તેમાં હું તેઓને તારા જેરીઓની સાથે મોકલીશ; કેમકે મારો ક્રોધીની અગ્નિ સળગ્યો છે, તે તમારા પર બળશે.

૧૫ યદોવાદ, તમારું બધું જાણે છે, મને સંભાર, ને મારી મલાકાત લે, ને મારા સંતાવનારા પાસેથી મારો બદલો લેવડાવ. તારી મદનશીલતાની ખાતર મને લઈ જતો ના; મેં તારે લીધે નિર્મિત કરી છે. એવું બાળ. ૧૬ તારાં વચનો મને મળ્યાં ને મેં તેઓને ખાધાં, ને તારાં વચનોથી મારા હૃદયમાં આનંદ તથા દર્શ મને થયા; કેમકે, દે યદોવાદ, સંયોના રેવ, તારા નામથી હું જાળખાઈ છું. ૧૭ મોહનમત્રા કરનારાઓની મઠમાં હું કોઈ નહિ. દરખાશો પણ નહિ; તારા દાધને લીધે હું એકલો બેઠો, કેમકે તેં કાપી મને ભણ્યો છે. ૧૮ મારો ખેદ કેમ નિર્જન છે? ને મારો ધા કેમ સાળે કરાતો નથી? તે ક્રોધીતો નથી; હું મારે સાથે અસત્યત્વ ખુટનારાં પાણી જેવા થયો છું?

૧૯ તે મારે યદોવાદ એમ કહે છે કે, જે હું ફરીશ તો હું તને પાછો લાવીશ, અને મારી આત્મ હું કોઈ રહીશ; ને જે હું દલકામાંથી મુલ્યવાન કાઢીશ, તો હું મારા મજ જેવા થઈશ; તેઓ તારી પામે કરશે, પણ હું તેઓની પામે ન કરતો. ૨૦ અને હું આ લોહને સાથે તને પિત્તળની મળવળ ભોંતણ કરીશ, ને તેઓ તારી સાથે લઈશે પણ તને કળશે નહિ; કેમકે તને બચાવવા તથા તને ઊડાવવા સાથે હું તારી સાથે છું. એમ યદોવાદ કહે છે. ૨૧ અને ફેસના દાવમાંથી હું તને ઊડાવીશ, ને બચકોના દાવમાંથી હું તને ઉઠાવીશ.

૨૨ ૧૦૬ યદોવાદનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૨૩ તારે સાથે લાવડી લમગ નહિ, ને આ ફેસમાં તને રીકરા તથા રીકરીઓ ન થાય. કેમકે આ ફેસમાં જાણે રીકરા તથા રીકરીઓ વિષે, તથા તેઓની માઓ, કે જેઓને તેઓને જલ્લાં તેઓ વિષે, તથા તેઓના બાપો, જેઓને આ ફેસમાં તેઓને જન્મ આપ્યો, તેઓ વિષે યદોવાદ કહે છે, ૨૪ તેઓ ફેસમાં મંદરાણી મરશે, તેઓને લીધે રાહીદ કરાશે નહિ, ને તેઓ

દટારો નહિ; તેઓ ભૂમિની પીઠ પર ખાતર જવા
યરો; અને દુકાળ તથા તરવારથી તેઓ નષ્ટ યરો;
ને તેઓનાં મુડદાં આકારનાં પક્ષીઓ તથા ભૂમિનાં
પશુઓ ખાઇ જરો. ૧ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે
કે, શોડના ધરમાં પેસતો ના, ને રડારડ કરવા સાર
જતો ના, ને તેઓને લીધે વિલાપ કરતો ના; કેમકે
મેં આ લોકથી મારી શાંતિ, એટલે કજીલા તથા દયા,
લઇ લીધી છે ૧ મોટા તથા નાના બન્ને આ દેશમાં
મરશે; તેઓ દટારો નહિ, ને તેઓને લીધે કોઇ
વિલાપ કરશે નહિ, ને તેઓને લીધે કોઇ પોતાને
કાપરો નહિ, ને કોઇ પોતાને મુંઝવશે નહિ, જ અને
મુએલાં સંબંધી તેઓને દિલાસો આપવા સાર લોક
તેઓને લીધે શોકે કરીને રોટલી લાંગરો નહિ; ને
ખાપ વિષે, કે મા વિષે દિલાસાનો વાટકો પીવાને
લોકો તેઓને આપશે નહિ. ૮ ખાવાપીવાને અથ
તેઓની સાથે ખેસવા તું જમણના ધરમાં જઇશ નહિ
૯ કેમકે સંન્યોને યહોવાહ ઇસ્રાએલનો દેવ એમ કહે
છે કે, જુઓ, હું આ કેકાણામાં તમારી નજર આગળ
તથા તમારા દિવસોમાં આનંદનો સાદ તથા હર્ષનો
સાદ, વરનો સાદ તથા કન્યાનો સાદ બધ પાડીશ
૧૦ અને એવું યરો કે જ્યારે તું આ લોકને આ બધાં
વચ્ચે પ્રગટ કરશે, ને તેઓ તને કહેશે કે, યહોવાહ
અમારી વિરૂદ્ધ આ બધી મોટી વિપત્તિ શા માટે
કરમાવી છે? ને અમારો શો અન્યાય છે? ને યહોવાહ
અમારા દેવની વિરૂદ્ધ ને પાપ અમે કીધું તે શું છે?
૧૧ ત્યારે તું તેઓને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે કે,
[વિપત્તિ આવવાનું] કારણ એ છે કે, તમારા પિતૃઓ
મને તજીને અન્ય દેવોની પાછળ ગયા, ને તેઓની
સેવા તથા આરાધના કીધી, ને મારા ત્યાગ કીધો, ને
મારું નિયમરાજા પાલું નહિ; ૧૨ ને તમે તમારા
પિતૃઓ કરતાં વધતું ભુંડું કીધું છે; કેમકે જુઓ,
તમે પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ હૃદયની ઢંક પ્રમાણે ચાલો
છો, ને માંડ નથી માનતા; ૧૩ તે માટે હું તમને આ
દેશમાંથી કાઢીને જે દેશ તમે તથા તમારા પિતૃઓએ
જાણ્યો નથી તેમાં નાખીશ, ને ત્યાં તમે રાતદિવસ
અન્ય દેવોની સેવા કરશો, કેમકે હું તમારા પર મેહેર-
બાની નહિ રાખીશ

૧૪ તે માટે, યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો
આવે છે કે જેમાં, યહોવાહ જીવતો છે કે જે ઇસ્રાએ-
લના પુત્રોને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવ્યો, એવું
કરી નહિ કહેવાશે; ૧૫ ૧૬ યહોવાહ જીવતો છે કે

જે ઇસ્રાએલપુત્રોને ઉત્તર દેશમાંથી, તથા જે બધા
દેશોમાં તેણે તેઓને ખેડેલી મુક્યા હતા ત્યાંથી બહાર
લાવ્યો, એવું કહેવાશે; અને જે દેશ મેં તેઓના
પિતૃઓને આપ્યો તેમાં હું તેઓને પાછા લાવીશ.
૧૬ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું ઘણા માછીઓને
તેડાવીશ, ને તેઓ તેમને માછલાંની પેઠે પકડશે;
ને ત્યાર પછી હું ઘણા શિકારીઓને તેડાવીશ, ને
તેઓ પ્રત્યેક પર્વત પરથી ને પ્રત્યેક ડુંગર પરથી, ને
ખડકાળી કાંટામાંથી તેઓને શિકાર કરશે ૧૭ કેમકે
તેઓના સર્વ માર્ગો તરફ મારી આપ્યા છે, તેઓ
મારી આગળથી સતાયલા નથી, ને તેઓને અન્યાય
મારી આંખો આગળ ગુપ્ત નથી ૧૮ અને પહેલા હું
તેઓના અન્યાય તથા તેઓના પાપનો ખમણી
ખેડો વાળીશ, કેમકે તેઓએ પોતાની અમંજળ વસ્તુ-
ઓનાં મુડદાંવરે મારો દેશ વટાવ્યો છે, ને તેઓની
કડાગણ વસ્તુઓથી મારો વારસો ધરપૂર કીધો છે.
૧૯ હે યહોવાહ, સંકટની વેળામાં મારા સામર્થ્ય,
તથા મારા ગદ, તથા મારા આશ્રય, પૃથ્વીના છેડા-
ઓથી વિદેશીઓ તારી પાસે આવીને કહેશે, અસત્ય,
બચાવણ, તથા નકામી વસ્તુઓ એજ અમારા પિતૃ-
ઓનો વારસો છે ૨૦ મનુષ્ય પોતાને સાર દેવો
બનાવશે શું? એવા તો દેવો નથી. ૨૧ તે માટે,
જુઓ, હું તેઓને જાણાવીશ, આ વાર તેઓને મારો
હાથ તથા મારું સામર્થ્ય જાણાવીશ, ને તેઓ જાણશે
કે મારું નામ યહોવાહ છે.

૧૭ યહુદાહનું પાપ લોકોની લેખણ તથા હીરાની
ઢાંચે લખેલું છે; ને તેઓના હૃદયની પાટી
પર, તથા તમારી વેદીઓનાં શિંગો પર કોતરેલું છે.
૨ કેમકે તેઓના પુત્રો જ્યાં પર્વતો પરનાં લીલાં
ઝાડની પાસે તેઓની વેદીઓ તથા તેઓની અશેરીમ
[મુર્તિઓ]નું સ્મરણ કરે છે. ૩ જે ખેતરમાં મારા પર્વત,
તારી સર્વ સીમોમાં, તારાં પાપને લીધે હું તારું દ્રવ્ય
તથા તારો સર્વ ધનસમૃદ્ધ, તારાં ઉચ્ચરથાનો સુધાં
લૂટ યવા સાર આપીશ ૪ અને જે તારો વારસો મેં
તને આપ્યો તેને તું પોતાની મેળે પડનો મુકીશ, ને
જે દેશ તું જાણતો નથી, તેમાં હું તારી પાસે તારા
વેદીઓની સેવા કરાવીશ, કેમકે તમે મારા કાંધમાં
જે અગ્નિ સજ્યાવ્યો છે, તે સર્વકાળ સુધી બંધશે.

૫ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે પુરૂષ મનુષ્ય પર
બરોસો રાખે છે, ને મનુષ્ય [શકિત]ને પોતાના
હાથનું બળ ગણે છે, ને યહોવાહ પાસેથી તેનું હૃદય

કરી જાય છે, તે સ્થાપિત છે. કેમકે તે રાનમાંની બોરડી જેવા થયે, ને દિવ થયે ત્યારે તે તેને જોયે નહિ, ને અરણ્યમાંની તુષી જગ્યાઓમાં, ખાસ તથા વસ્તીની દેશમાં વાસો કરશે. ૭ જે પુરુષ યદોવાદ પર બરોસો રાખે છે, ને જેનો બરોસો યદોવાદ છે તે આશ્વર્વાદિત છે. કેમકે તે પાણીની પાસે રેપેલા રક્ષના જેવા થયે, કે ને નદીની પાસે પોતાના મૂળો ફેલાવે છે, ને નરમીનો વખત આવશે, ત્યારે તેને બીક લાગશે નહિ, પણ તેનું પાતર લીધું રહેશે ને સુખલાના વર્ષમાં તે ચિનાતર થશે નહિ ને ફળ આપવા વ્યથે નહિ. ૮ જે સદુધી કપડી તે હૃદય છે, તે અગ્નિ સુકુ છે; તેને કાણ નાહી શકે ૧૦ દુ યદોવાદ હૃદયની રોધ કરે છે, દુ અતઃકરણને પારખુ છે, કે દુ પ્રત્યેકને તેના માર્ગ પ્રમાણે તેની કાળીઓનાં ફળ પ્રમાણે આપું ૧૧ જે તીવર પોતે સેવેલાં નહિ એવાં બધા સુમેટે છે તેના જેવા. વગર ન્યાયે દ્રવ્ય એળનાર છે; તે પોતાના દિવસો અધવાર્થ પહેલાં તે દ્રવ્ય છોડશે, ને અતે મૃત્યુ કરશે.

૧૧ આપણા મંત્રિનુ સ્થાન, તે મહિમાવાન રાજ્યાસન, પ્રથમથી ઉચ્ચ કરેલું સ્થાન છે. ૧૨ જે યદોવાદ, ઇશાએલની આસા, જેઓ તને છોડે છે, તેઓ સર્વ લક્ષિત થશે; જેઓ મારી પાસેથી ફરી જાય છે, તેઓ ભૂમિમાં લખાયે, કેમકે યદોવાદ જે ઇવરા પાળીનો ઝરો છે, તેનો ત્યાગ તેઓએ ઝરો છે. ૧૩ જે યદોવાદ, મને નિરોગી કર, તો હું નિરોગી થઈશ, માત્ર તારણ કર, તો હું તારણ પામેલો થઈશ; કેમકે તું મારું સ્તોત્ર છે ૧૪ જુઓ, તેઓ મને કહે છે, યદોવાદનું વચન ક્યા છે તે દમણું પૂર થાય. ૧૫ તું તો ભરી પછળ આવનાર પાળક થયો પાછો દાકો નથી, ને મેં દુ.ખી દિવસની ઇચ્છા નથી કરી, એ તું ભવે છે; મારા દોષમાંથી નેનિકજ્યુ તે તારા મુખ આગળ દર્શ ૧૬ તું મને બચાવ ન થા; ત્રિપતિના દિવસમાં તું મારો આશ્રય છે ૧૮ જેઓ મારી પૂઠે લાગે છે તેઓ લક્ષિત થાઓ, પણ મને લાજ ન લાગે; તેઓ નાજરા થાઓ, પણ મને ગતરાટ ન થાય; તેઓના ઉપર ત્રિપતિનો દિવસ લાવ, ને બમણા નાશથી તેઓને નટ કર.

૧૯ યદોવાદે મને જેમ કહ્યું કે, હોડના પુત્રોની બાનગ, કે જેમાં યદને યદુદાદના રાજ્યો માટે આવે છે, એ જેમાં યદને તેઓ બહાર જાય છે, તેમાં, તથા યદુદાદની સર્વ બાનગોમાં જયને ત્યાં, હોડો રહે;

૨૦ ને તેઓને કહે, યદુદાદના રાજ્યો તથા સર્વ યદુદાદ, તથા યદુદાદેમના સર્વ રહેનારા, કે જેઓ આ બાનગોમાં યદને પેસે છે તે તમે યદોવાદનું વચન સાંભળો. ૨૧ યદોવાદ એમ કહે છે કે, તમે સાવધાન થાઓ, ને સાંખ્યાધને દિવસે કાંઈ બોલે ઉપાડો મા, ને યદુદાદેમની બાનગોમાં યદને માટે લાવો મા. ૨૨ અને સાંખ્યાધને દિવસે તમારાં ધરો-માંથી કાંઈ બોલે બહાર લઈ-જરો મા, ને કંઈ પણ કામ કરો મા; પણ મેં તમારા પિતૃઓને આજ્ઞા કરી, તેમ સાંખ્યાધ દિવસ પવિત્ર માનો ૨૩ પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, ને કાન ધર્ચો નહિ, પણ નહિ સાંભળવા માટે તથા શિખામણ નહિ લેવા માટે તેઓએ પોતાની ગરબન અકુલ કીધી. ૨૪ અને યદોવાદ એમ કહે છે કે, સાંખ્યાધને દિવસે આ નગરની બાનગોમાં યદને કાંઈ બોલે માટે ન લાવવા સાં, પણ સાંખ્યાધ દિવસ પવિત્ર માનીને તેમાં કાંઈ કામ ન કરવા માટે, જો તમે મારું સાંભળશો સાંભળશો, તો એવું થશે કે, ૨૫ આ નગરની બાનગોમાં યદને, હાઈડના રાજ્યાસન પર બિરાજનારા રાજ્યો તથા સરદારો, રશીમાં તથા ઘોડાઓ પર બેસીને, તેઓ તથા તેઓના સરદારો, યદુદાદના પુરુષો તથા યદુદાદેમના રહેવાસીઓ માટે પેસશે; ને આ નગર સર્વ-કાળ રહેશે. ૨૬ અને યદુદાદનાં નગરોમાંથી, ને યદુદાદેમની આશ્રપાસની જગ્યાઓમાંથી, ને બિન્યા-મીનના દેશમાંથી, ને સદેવાદથી, ને પર્વતોથી, ને ગંગેજી મુલકમાંથી, દંડનીયાર્પણ તથા, યજ્ઞ તથા પ્રાધા-ર્પણ તથા ધૂપ લઈને, તથા ઉપકારાર્પણ લઈને તેઓ યદોવાદના ધરમાં આવશે. ૨૭ પણ સાંખ્યાધ દિવસ પવિત્ર માનવાનું, તથા સાંખ્યાધને દિવસે યદુદાદેમની બાનગોમાં યદને બોલે ઉપાગ્રા વગર માટે પેસવાનું મારું [વચન] તમે નહિ સાંભળશો, તો હું તેની બાનગોમાં અગ્નિ-સજનાવીશ, ને તે યદુદાદેમના રાજ્યમેદેલોને ખાઈ નાખશે, ને હોલવાશે નહિ.

૨૮ યદોવાદની પાસેથી ને, વચન ધર્મપાઠની પાસે આવ્યું તે એ કે, ૨૯ હીને કુના-રના ધરમાં જ, ને ત્યાં હું મારાં વચનો તને સુસજા-વીશ. ૩૦ ત્યારે હું કુનારના ધરમાં ગયો, ને, જુઓ, તે આકર પર કામ કરતો દત્તો. ૩૧ અને મટોડીનું ને પાત્ર તે ઘડતો દત્તો તે કુનારના દાઢમાં બજરી ગયું ત્યારે જેના પાટનું કુનારને સાંચે લાવ્યું તેના પાટનું તેણે, બીજું એ પાત્ર ઘડ્યું.

૫ પછી યહોવાહનું વચન મારી પાસે એવું આવ્યું કે, 'યહોવાહ કહે છે, હે ઇસ્રાએલના ધરનાં, આ કુસાર કરે છે તેમ હું તમારા વિષે કરી નહિ શકું ? હે ઇસ્રાએલના વંશ, જુઓ, જેવા કુસારના હાથમાં ગારો, તેવા તમે મારા હાથમાં છો. જે વારે હું કોઈ દેશનતિ વિષે કે કોઈ રાજ્ય વિષે, તેને ઉખેડવા તથા પાડી નાખવા તથા નાશ કરવા માટે જોઈું, ત્યારે જે દેશનતિ વિરૂદ્ધ હું જોઈયો છું. તે જો પોતાની દુષ્ટતાથી ફરે, તો તેનો જે અનર્થ મેં કરવાનું વિચાર્યું હતું, તે વિષે હું પસ્તાઈશ. ૬ વળી જે વારે હું કોઈ દેશનતિ વિષે કે કોઈ રાજ્ય વિષે, તેને બાંધવા તથા રોપવા માટે જોઈું, ૭ ત્યારે જો તે મારું કહ્યું ન માનીને જે મારી દૃષ્ટિમાં ઝુંડું છે તે કરે, તો જે કલ્યાણથી મેં તેનું હિત કરવાનું કહ્યું હતું તે વિષે હું પસ્તાઈશ. ૮ માટે હવે આવ, તું યહુદાહનાં માણસોને તથા યરૂશાલેમના રહેવાસીઓને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તમારા પર વિપત્તિ રચું છું, ને તમારી વિરૂદ્ધ યોજના યોજું છું; તમે પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરો, ને પોતાના માર્ગો તથા પોતાની કરગીઓ સુધારો. ૯ પછી તેઓ કહે છે, કંઈ આશા નથી, કેમકે અમે પોતાની યોજના પ્રમાણે ચાલીશું, ને અમે પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ હૃદયની હક પ્રમાણે કરીશું.

૧૦ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, વિદેશીઓમાં પૂછો કે એવી વાતો કોણે સાંભળી છે? ઇસ્રાએલની કુવારીઓ અતિ અમંગળ કર્મ કર્યું છે. ૧૧ લખાનેનનું બરકુ ખેતરના ખડક પર પડવા ચૂક્યો છું? અથવા વેગળેથી વહેનારું ટાંડું પાણી ખૂટ્યો છું? ૧૨ કેમકે મારા લોક મને વિસરી ગયા છે, જે વ્યર્થ છે તેની આગળ તેઓએ ધૂપ બાળ્યો છે; ને તેઓના માર્ગોમાં, પુરાતન વાટોમાં, તેઓએ તેઓને ઠાકર ખવાડી છે, કે તેઓ પગદડાઓમાં, જે માર્ગ બાંધેલો નથી તેમાં ચાલે. ૧૩ અને તેમનો દેશ વિરમય તથા નિરતર સિદ્ધારો ઉપજવે એવો દેશ થાય; જે કોઈ તેની પાસે થકને જાય છે, તે વિરમિત થશે, ને પોતાનું માથું હલાવશે. ૧૪ પૂર્વના પવનથી વેરાના હોય તેમ હું તેઓને શત્રુઓની આગળ વેરી નાખીશ, તેઓની વિપત્તિને દિવસે હું તેઓને સુખ નહિ પણ પીડા દેખાડીશ.

૧૫ ત્યારે તેઓએ કહ્યું, ચાલો, ધિર્મોવાહની વિરૂદ્ધ યોજના યોજીએ, કેમકે યાજ્ઞકની પાસે નિયમરાજ્ય,

તથા જ્ઞાનીની પાસે સલાહ, તથા ભવિષ્યવાદીની પાસે વચન ખુટવાનું નથી. ચાલો ને તેને ચાકીનો માર મારીએ, ને તેનાં કોઈ વચને પર ધ્યાન ન લગાડીએ.

૧૬ હે યહોવાહ, મારા પર ધ્યાન લગાડ, ને તું મારી સામે વહેનારાઓની વાણી સાંભળ. ૧૭ શું ઉપકારને બદલે અપકાર કરાય? કેમકે તેઓએ મારા જીવને સાડ ખાડો ખોદ્યો છે તેઓને સાડ બાંધ્યું ખોલવા માટે, તેઓની પાસેથી તારો કોઈ દૂર કરવા માટે, હું તારી આગળ ઉભો રહ્યો એ વાતનું સ્મરણ કર ૧૮ તે માટે તેઓના પુત્રોને દુઃખથી નાશ પામવા દે, ને તેમને તરવારને તાબે કર; તેઓની બાથડીઓ નિઃસ્ત્રાન તથા વિધવાઓ થાય; ને તેઓના પુત્રો ઠાર માર્યા જાય, અને તેઓના તરણ પુરૂષો લડાઈમાં તરવારથી હણાય. ૧૯ ત્યારે તું તેઓના પર અકસ્માત ટોળી લાવીશ, ત્યારે તેઓનાં ઘરોમાંથી ખૂસો સાંભળવામાં આવે, કેમકે મને પકડવા સાડ તેઓએ ખાડો ખોદ્યો છે, ને મારા પગને સાડ તેઓએ પારો સંતાજ્યા છે. ૨૦ પણ, હે યહોવાહ, મને મારવા સાડ મારી વિરૂદ્ધ તેઓની બધી મસલત તું જીએ છે; તેઓના અન્યાયની ક્ષમા ન કર, ને તારી દૃષ્ટિથી તેઓનું પાપ બુઝી ન નાખ; પણ તેઓ તારી આગળ પાડી નંખાય, તું તારા કોઈની વેળાએ તેઓને જોઇ લે.

૧૮ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મેં જાણે કુસારની માટલી વેચાતી લે, ને લોકોમાંના કેટલાક વડીલો, તથા યાજ્ઞકોમાંના કેટલાક વડીલો લઇને, ૨ દિવસોના પુત્રની ખીણ જે હાર્શીય ભાગળના નાનાની પાસે છે ત્યાં જ, ને જે વચનો હું તને બોલીશ, તે ત્યાં પ્રગટ કરીને કહે, યહુદાહના રાજ્યો તથા યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ, તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો, સૈન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું આ જગ્યા પર એવી વિપત્તિ આણીશ કે તે વિષે જે કોઈ સાંભળે તેના કાનમાં ચલચલાર થશે. ૩ તેઓએ મારો ત્યાગ કીધો છે, ને આ જગ્યાને ભ્રષ્ટ કરી છે, ને તેઓએ તથા તેઓના પિતૃઓએ તથા યહુદાહના રાજ્યોએ જે જગ્યા નહોતા તે અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ બાળ્યો છે, ને આ જગ્યા નિરપરાધીઓના રક્તે ભરી છે. ૪ અને બચાવની આગળ હૃદયોપાર્ણણ યદાવવામાં આવે માટે તેઓએ પોતાના પુત્રોને અગ્નિમાં બાળવા સાડ બચાવનાં ઉચ્ચરણો

તેને ઉપદ્રવકતાના દાષમાંથી છોડાવે, ને પરદેશી તથા અનાથ તથા વિધવા પર અન્યાય કે બળાત્કાર ન કરે, ને આ જગ્યામાં નિર્દોષ રક્ત ન પાડે. ૪ કેમકે જો વર્મે આ પ્રમાણે ખરેખર કરશે, તો દાઉદના રાજ્યાસન પર બિરાજનારા રાજાઓ, રથમાં તથા યોડાઓ પર બેસીને આ ધરની લાજબોમાં ઘડને માંહે આવશે, તે તથા તેના દાસો તથા તેના લોક [માંહે આવશે]. ૫ પણ જો વર્મે આ વચનો નહિ માનશે તો યદોવાદ કહેશે, દુ પોતાના સમ ખાઇને કહું છું કે, આ ધર ઉજડ થઇ જશે. ૬ કેમકે યદુદાઇના રાજના ધર વિષે યદોવાદ એમ કહે છે કે, તું મારે સાથે ત્રિલોક, તું લખાનેનનું ચિત્ર છે; તો પણ દુ વને રાજ તથા વસતીહીન નગરો ખચિત કરીશ. ૭ અને વારી વિરૂદ્ધ થશે સન્નિધા એવા વિનાયકોને દેવાર કરીશ, ને તેઓ તારા ઉત્તમ એરેન્જમેન્ટો કાઢીને અગ્નિમાં નાખશે. ૮ અને ધાત્રી દેવગતિઓ આ નન-રની પાસે ઘડને જશે, ને તેઓ સુધળા એક બીજને કહેશે, યદોવાદે શા માટે આ મોટા નનરને એવું કીધું છે? ૯ ત્યારે તેઓ એવો જવાબ આપશે કે, એઓએ યદોવાદ પોતાના દેવનો કરાર તણ દીધો, ને અન્ય દેવોની આરાધના તથા સેવા કરી, તે કાશ્વ મટિ.

૧૦ સુએલાને માટે ન રડો, ને તેને માટે શોક ન કરો; પણ જે [સ્વદેશમાંથી] નિકળે જાય છે તેને માટે બદ રડો, કેમકે તે પાછો આવશે નહિ, ને પોતાનો જન્મદેશ ફરી જોશે નહિ. ૧૧ કેમકે યદુદાઇના રાજ યોશીયાદનો પુત્ર શાલ્વમ, જેણે પોતાના બાપ યોશીયાદને ઠેકાણે રાજ્ય કીધું, અન જે આ જગ્યામાંથી નશે, તે વિષે યદોવાદ એવું કહે છે કે, તે ત્યાંથી પાછો નહિ આવશે. ૧૨ પણ જે જગ્યામાં તેઓ તેને બદીપ્રવાસમાં લઇ જાય છે, તેનાં તે મરશે, ને આ દેશ તે ફરી એવા પામશે નહિ.

૧૩ જે માણસ પોતાનું ધર અન્યાયથી તથા પોતાની મેદન્ય અનીયથી લાંબે છે, જે પોતાના પરોક્ષીની પાસે વેઠ કરાવે છે, ને તેની રાજ્ય તેને આપતો નથી, તે માણસને દાવ દાવ. ૧૪ જે કહે છે, દુ મારે સાથે વિરુદ્ધ ધર, તથા મોટી મેદન્યો લાખીશ; ને તે પોતાને સાથે બારીઓ કરાવે છે, ને તેની છત એરેન્જમેન્ટના પાટીમાંથી જડેલી છે, ને તેના પર દિવસે રોડ દાખરે છે. ૧૫ જે એરેન્જમેન્ટની વસ્તુઓમાં પ્રખ્યાતિ મેળવતા કહે છે, તે મટિ થું તું રાજ્ય કરશે? થું તથા બાપે ખાધું પીધું નહિ, ને નીતિ તથા ન્યાય

કયો નહિ? ત્યારે જ તેને કુદળતા હતી. ૧૬ તેણે દીનનો તથા હિન્દીનો કનસાક કીધો, તે વારે સાથે હતું; મને અણુતો તે એજ છે કે નહિ? એવું યદોવાદ કહે છે. ૧૭ કેમકે લૂટી થેવું તથા નિર્દોષ રક્ત પાડવું, અને જીવન તથા બળાત્કાર ગુન્જરવો, એ સિવાય બીજન કરા પર તારી આંખો તથા તારું હૃદય લાગેલાં નથી. ૧૮ તે માટે યદુદાઇના રાજ યોશીયાદના પુત્ર યદોવાદીમ વિષે યદોવાદ એવું કહે છે કે, તેને લીધે, અરે મારા ભાઈ અથવા એ બેટન, એવું બોલીને લોક રડાપીટ કરશે નહિ; અને એ રવામી, અથવા અરે તેની શ્રેષ્ઠતા, એવું બોલીને તે તેઓને લીધે રડાપીટ કરશે નહિ. ૧૯ તે યશ્વાથેમની ભાજબોની બહાર ધસડાઇને ફેંકારો, ને જ્યેદુ દશય છે તેમ દશરો.

૨૦ તું લખાનેન પર ચઢીને દાંક માર, ને બાશ્વનમાં તારો પાટો પાડ; ને અબારીન પરથી દાંક માર, કેમકે તારા પર પ્રોતિ રાખનારા સવળા નષ્ટ થયા છે. ૨૧ દુ તારી આબાદીના વખતમાં તને કહેતો, ત્યારે તું કહેતા કે દુ નહિ સાંતળું. વારી તણુલવરયાથી વારી ચ લ એવી યથ છે કે તે મારે કશું સાંતળું નથી. ૨૨ પવન તારા સર્વ પાળકોનું ખાતાનું ધરો, ને તારા પ્રીતમે બદીપ્રવાસમાં જશે, ત્યારે તું નિશ્ચે તારી સર્વ દુષ્ટતાને લીધે સરમિદી તથા લજિત થશે. ૨૩ જે લખાનેનની રહેનારી, તથા એરેન્જમેન્ટમાં પોતાનો માથો બાંધનારી, ત્યારે તને જગ્યાનારી સ્ત્રીના જેવી વેદના તથા કષ્ટ થશે, ત્યારે તું કેવી દયામણી થશે! ૨૪ યદોવાદ પોતાના જીવના સમ ખાઇને કહે છે. જો યદુદાઇનો રાજ, એટલે યદોવાદીમનો પુત્ર કોન્યાદ, મારા જન્મના દાષ પરની સુદિશા હોન, તો દુ ત્યાંથી વને ઉતારી મેલન. ૨૫ અને જેઓ તારો જીવ શોધે છે તેઓના દાષમાં, ને જેઓથી તું બંદી છે તેઓના દાષમાં, એટલે બાગેલના રાજ નજૂબાદરેસારના દાષમાં, ને કાસ્ટીઓના દાષમાં, તું તને સોંપીશ. ૨૬ અને જે પાસા દેશમાં વર્મે જગ્યા નહોતા ત્યાં દુ વને તથા વારી મા જેણે તને જન્મ આપ્યો તેને પણ ફેંકી દઈશ, ને ત્યાં વર્મે મરી જશે. ૨૭ પણ જે દેશમાં તેમનો જીવ પાછા આવવાનો અભિલાષ રાખે છે, તેમાં તેઓ પાછા આવશે નહિ. ૨૮ આ માણસ, એટલે કોન્યાદ, તે તુજ કહેલું તથા કુટુંબ એવું માટું હતો નું? જે પાત્રથી કષ્ટ સંતોષ થતો નથી એવો તે હતો છ? તો તે તથા તેનો વંશ શા માટે કાદી નખાવ્યા છે, ને જે દેશ તેઓ આજખા નથી, તેમાં શા

માટે નખાયલા છે ? ૨૬ હે પૃથ્વી, પૃથ્વી, પૃથ્વી, હું
યહોવાહનું વચન સાંભળ ૨૦ યહોવાહ કહે છે કે,
નોંધ કરી એવું લખો કે, આ પુરૂષ નિ સ્થાન યશે,
ને પોતાના આયુષ્યના દિવસોમા આખાઈ યશે નહિ,
કેમકે તેના વંશમાનો કોઈ પુરૂષ દાઉદના રાજ્યાસન
પર બેસીને, તથા યહુદાઈમા અધિકાર ચલાવીને,
આખાઈ પામશે નહિ

૨૩ જે પાળકો મારા બીડના ટોળાને નષ્ટ કરે
છે, તથા વેરી નાખે છે, તેઓને હાય હાય,
એવું યહોવાહ કહે છે. ૨ તે માટે જે પાળકો મારા
લોકનું પાળણું કરે છે, તેઓ વિષે યહોવાહ, ઇસ્રા
એલનો દેવ, એવું કહે છે કે, તમે માત્ર ટોણ વેરી
નાખ્યું છે, ને ખેડેલી મૃત્યુ છે, ને તેઓની ખખર
લીધી નથી, જુઓ, હું તમારા દુષ્ટ કર્મોને લીધે તમને
જોષ લઇશ, એમ યહોવાહ કહે છે ૩ અને જે સર્વ
દેશમા મેં માત્ર ટોણ ખેડેલી મૃત્યુ છે, તેઓમાથી હું
તેના બાકી રહેલાઓને સમેટીશ, ને તેઓને તેઓના
વાડાઓમા પાછા લાવીશ, ને તેઓ સફળ યશે ને
વધશે ૪ અને તેઓનું પાળણું કરશે એવા પાળકો હું
તેમના પર ઠરાવીશ, ને તેઓ ફરી બીશે નહિ, ને
ગભરાશે નહિ, ને એઓ પડશે નહિ, એમ યહોવાહ
કહે છે

૫ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે
છે, કે જેમા હું દાઉદના વંશમા ન્યાયી અકુર ઉગાવીશ,
ને તે રાજા યધને રાજ્ય કરશે, ને બુદ્ધિથી વતારે, ને
પૃથ્વીમા ન્યાય તથા નીતિ ચલાવશે ૬ તેના દિવસોમા
યહુદાઈ તારણ પામશે, ને ઇસ્રાએલ નિર્ભય રહેશે,
ને તેના જે નામથી તેને બોલાવશે તે એ કે, યહોવાહ
અમારું ન્યાયીપણું ૭ તે માટે યહોવાહ કહે છે,
જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમા એવું ફરી
નહિ કહેવાશે, કે ઇસ્રાએલપુત્રોને મિસર દેશમાથી
બહાર લાવનાર યહોવાહ ઇવતો છે, પણ એવું કહે
વાશે કે, ઇસ્રાએલના ધરના વંશને ઉત્તર દેશમાથી,
તથા જે સર્વ દેશોમા મેં તેઓને ખેડેલી મૃત્યુ હતા
ત્યાથી ચલાવીને બહાર કાઢી લાવનાર યહોવાહ
ઇવતો છે, ને તેઓ પોતાના વતનમા રહેશે

૮ ભવિષ્યવાદીઓ વિષેની વાત માત્ર દૃષ્ટ્ય મારા
અવ્યંતરમા કુટેલું છે, મારા સર્વ હાડકા યથે છે,
યહોવાહને લીધે તથા તેના પવિત્ર વચનોને લીધે હું
વિધેલા માણસના જેવો તથા દ્રાક્ષરસને વશ યએલા

માણસના જેવો છું ૧૦ કેમકે દેશ વ્યભિચારીઓથી
ભરેલો છે, કેમકે શાપને લીધે દેશ રડે છે, રાનમાના
બીડો સુકાએલા છે, ને તેઓની દોડ દુષ્ટ છે, ને તેઓનું
બળ ઠીક નથી ૧૧ કેમકે ભવિષ્યવાદી તથા યાજ્ઞ
ખન્ને અધર્મી થયા છે, હા મારા ધરમા મને તેઓની
દુષ્ટતા જડી છે, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૨ તે માટે
અધકારમા જે સરકણા ઠેકણા હોય તેના જેવો
તેઓનો માર્ગ તેઓને સારૂ યશે, તેઓ ત્યા હડશે
લાઇને તેમા પડશે, કેમકે તેઓ પર હું વિપત્તિ,
એટલે તેઓના શાસનનું વર્ષ, આણીશ, એવું યહોવાહ
કહે છે ૧૩ અને સમગ્રના ભવિષ્યવાદીઓમા મેં
મુખાઇ લીધી છે, તેઓએ ખચાવને નામે ભવિષ્ય કહ્યું
છે, ને ઇસ્રાએલ, જે મારા લોક, તેમને બુલાવ્યા છે
૧૪ વળી યરૂશાલેમમાના ભવિષ્યવાદીઓમા મેં અધાર
કામ દીધું છે, તેઓ વ્યભિચાર કરે છે, તથા અસત્યમા
ચાલે છે, ને દુષ્ટોના હાથને બળ આપે છે, તેથી કોઈ
પોતાની દુષ્ટતાથી ફરતો નથી, તેઓ સર્વ મારી
આગળ સંઘામના જેવા તથા તેના રહેવાસીઓ ગમે
રાહના સરખા, થયા છે

૧૫ તે માટે ભવિષ્યવાદીઓ વિષે સૈન્યોનો યહોવાહ
એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તેઓને નાગદોના ખવડા-
વીશ, ને પિત્તનું પાણી તેઓને પાઇશ, કેમકે યરૂશા-
લેમના ભવિષ્યવાદીઓની પાસેથી આખા દેશમા
અધર્મ ફેલાઇ ગયા છે ૧૬ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ
કહે છે કે, જે ભવિષ્યવાદીઓ તમને ભવિષ્ય કહે છે,
તેઓના વચનો સાંભળશો મા, તેઓ તમને અમથી
વાત શિખાડે છે, તેઓ યહોવાહના સુખનું નહિ, પણ
પોતાના હૃદયમા કદ્યોલું સદશન પ્રગટ કરે છે ૧૭ જેઓ
મને વચ્ચે ગયે છે, તેઓને તેઓ કહતા બધ છે,
યહોવાહ બેલ્હયા છે કે, તમને શાંતિ યશે, ને જે
પોતાના હૃદયની ઢઠ પ્રમાણે ચાલે છે, તે સર્વને તેઓ
કહે છે, તમારા પર વિપત્તિ આવશે નહિ ૧૮ કેમકે
તેનું વચન જોવાને તથા સાંભળવાને યહોવાહની મત્રો-
સક્તામા કોણ ઉભો રહ્યા છે ? કોણે મારા વચન પર
લક્ષ લગાડ્યું ને કોણે તે સાંભળ્યું છે ? ૧૯ જુઓ,
યહોવાહનો વટોળિયો, એટલે તેનો જુરસો, નિકળ્યો
છે, હા, ફરતો વટોળિયો, તે દુષ્ટોના માથા પર આવવી
પડશે ૨૦ યહોવાહ પોતાના હૃદયના મનોરથો અમ-
લમા ન લાવે, તથા સિદ્ધ ન કરે, ત્યા સુધી તેનો કોઈ
પાછો ફરશે નહિ, છેલ્લા દિવસોમા તમને એ વિષેની
સારી પેઠે સમજ પડશે ૨૧ મેં આ ભવિષ્યવાદીઓને

મોહ્યા નહોતા, તોપણ તેઓ દોડી ગયા, મં તેઓની સાથે વાત કાઢી નહોતી, તોપણ તેઓએ ભવિષ્ય કહ્યું ૨૨ તેઓ મારી મત્રાંસલામાં ઉભા રહ્યા હોત, તો તેઓ મારા લોકને મારા વચને સમજાવત, ને તેઓને તેઓના કુમાંગથી તથા તેઓની કરુણીઓની દુશ્મતાથી ફેરવત ૨૩ યહોવાદ કહે છે, યુદ્ધ કેવળ પાસેના દેવ છે, ને આપેનો દેવ નથી ૨૪ યુદ્ધ સ્વ-સ્થાનેના કોષ પોતાને એવા સતાડી શકે છે, કે હુ તેને નહિ કેમ્પી એવુ યહોવાદ કહે છે યુદ્ધ આકાશ તથા પૃથ્વીમાં વ્યાપી રહેનાર નથી ૨૫ યહોવાદ કહે છે ૨૬ મને સ્વપ્ન આવ્યુ છે, મને સ્વપ્ન આવ્યુ છે, એવુ ને ભવિષ્યવાદીઓ મારે નામે ખોટું ભવિષ્ય કહે છે, તેઓએ ને કહ્યું તે મેં સાંભળ્યુ છે ૨૭ ને ભવિષ્યવાદીઓ ખોટું ભવિષ્ય કહે છે, ને પોતાના હૃદયમાં કપટના ભવિષ્યવાદીઓ છે, તેઓના હૃદયમાં એ ક્યા સુધી રહેશે? ૨૮ તેઓ પોતાના ને સ્વના એક બીજાને કહે છે, તેઓવરે મારા લોકની પાસે માત્ર નામ વિસ્મૃત કરાવવા ધાર છે, જેમ તેઓના પિતૃઓ બચાવને લીધે માત્ર નામ વિસરી ગયા તેમ ૨૯ ને ભવિષ્યવાદીને સ્વપ્ન આવ્યુ હોય, તે તો સ્વપ્ન પ્રગટ કરે, ને જેની પાસે માત્ર વચન આવ્યુ હોય, તે તો માત્ર વચન સત્યતાથી બોલે, ધર્મની આગળ પરાજય થી છે? એવુ યહોવાદ કહે છે. ૩૦ યહોવાદ કહે છે, માત્ર વચન અગ્નિ સરખુ, તથા ને હથોડી બદલને ફોડે છે તેના સરખુ, નથી યુ ૩૧

૩૦ તે મારે યહોવાદ કહે છે, જુઓ, ને ભવિષ્યવાદીઓ પોતપોતાના પડોસીથી મારા વચનો ચોરી લે છે, તેઓની વિરૂદ્ધ હુ છું ૩૨ યહોવાદ કહે છે, જુઓ, ને ભવિષ્યવાદીઓ પોતાનીજ જાલ વાપરીને કહે છે કે, આ તેનું બોલવુ છે, તેઓની વિરૂદ્ધ હુ છું ૩૩ યહોવાદ કહે છે, જુઓ, જેઓ ખોટા સ્વના પ્રગટ કરીને બોલે છે, ને પોતાની જુદી પાતેથી તથા ખાલી પડાણથી મારા લોકને લુલ્લાને છે, તેઓની વિરૂદ્ધ હુ છું, પણ મેં તેઓને મોહ્યા નથી, ને તેઓને આજ્ઞા આપી નથી, ને તેઓ આ લોકને નરા પશુ દિવકારા યશે નહિ, એવુ યહોવાદ કહે છે ૩૪ અને યહોવાદની દેવવાણી કથી છે? એવુ કહીને, ત્યારે આ લોક કે કોષ ભવિષ્યવાદી કે કોષ યાજ્ઞ વને પૂછે, ત્યારે હું તેઓને કહેજે, દેવવાણી તો કથી? યહોવાદ કહે છે, હુ તમને કાઢી મૂકીશ ૩૫ અને યહોવાદની દેવવાણી, એ ને ભવિષ્યવાદી કે યાજ્ઞ

કે લોક કહેશે, તે માણસને તથા તેના ઘરને જોઈ લઉંશ ૩૬ યહોવાદે શો ઉત્તર આપ્યો છે? ને યહોવાદ યુ મોહ્યા છે? એવુ તમારે પોતપોતાના પડોસીને તથા પોતપોતાના સાથને કહેવુ જોઈએ, ૩૭ અને યહોવાદની દેવવાણી એમ તમે ફરી નહિ બોલશો, કેમ કે પ્રત્યેકનુ બોલેલુ વચન તે તો પોતાની [વિરૂદ્ધ] દેવવાણીરૂપ યશે, કેમ કે જવતો દેવ, અટલે સ્ત્રીઓને યહોવાદ ને અમારા દેવ, તેના વચનો તમે મરડી નાખ્યા છે ૩૮ યહોવાદે તને શો ઉત્તર આપ્યો? ને યહોવાદ યુ મોહ્યા છે? એવુ હું ભવિષ્યવાદીને કહીશ. ૩૯ પણ યહોવાદની દેવવાણી, એવુ ને તમે બોલશો, તો યહોવાદ કહે છે, જો કે મેં તમને કહાવ્યુ છે કે, યહોવાદની દેવવાણી, આ પ્રમાણે તમારે બોલવુ નહિ, તોપણ યહોવાદની દેવવાણી, એવુ તમે કહેતા નહોતા છો, ૪૦ તે મારે, જુઓ, હુ તમને સપ્તર્ષિ વિસરીશ, ને તમને તથા ને નજર મેં તમને તથા તમારા પિતૃઓને આપ્યુ, તેને હુ મારી આગળથી કાઢી મેલીશ, ૪૧ ને નિરંતર નહા તથા સદાનુ અપમાન, ને કંઠી વિસરી જવાયે નહિ, તે હુ તમારા પર આપીશ

૨૪

યહોવાદીમને પુત્ર યજોન્યાદ ને યહુદા હુનો રાજા તે તથા યહુદાહુના સરદારો તથા કારીતરો તથા હુદારો એઓને બાબિલનો રાજા નબુ ખાદરેસસાર ચરસાલેમથી બંદીપ્રવાસમાં લઇ ગયો, ત્યાર પછી, જુઓ, યહોવાદના મહિરની આગળ મૂકેલી અજરની બે ટોપલી યહોવાદ મને દેખાડી. ૧ એક ટોપલીમાં પહેલા પાકેલા અજરના જેવા બહુ સારા અજર હતા, ને બીજી ટોપલીમાં બહુ બગડી ગયેલા અજર હતા, ખવાય નહિ એટલે સુધી બગડી ગયેલા હતા ૨ અને યહોવાદે મને કહ્યું, ધિર્મયાદ, હું યુ જુએ છે? ને મેં કહ્યું, હુ તો અજરો જોઈ છું, ને અજર સારા છે, તેઓ બહુ સારા, ને ને બગડી ગયેલા, તેઓ બહુ બગડી ગયેલા છે, ખવાય નહિ એટલે સુધી બગડેલા છે. ૩ અને યહોવાદનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યુ. ૪ યહોવાદ, ને ધર્માએવનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, યહુદાહુમાંના જેઓ બંદીપ્રવાસમાં છે, જેઓને આ જગ્યામાંથી કાર્ટીઓના દેશમાં મેં તેઓના હિતને સારું મોહ્યા છે, તેઓને આ સારા અજરના જેવા હુ બાપીશ. ૫ કેમકે હુ તેમનુ દિવ કરશા તેમના પર મારી નજર રાખીશ, ને તેઓને આ દેશમાં પાઠા લાવીશ, ને તેઓને બાપીશ, ને પાઠા નાખીશ નહિ, ને તેઓને

• રોપીશ, ને ઉચ્ચે નાખીશ નહિ. ૭ અને મને બહુ-
નાર, એટલે યહોવાહ તે હું, એવું બહુનાર હૃદય હું
તેઓને આપીશ, ને તેઓ મારા લોક થશે, ને હું
તેઓનો દેવ થઈશ; કેમકે પોતાના આખા હૃદયથી
તેઓ મારી બહુ ફરશે. ૮ અને યહોવાહ એવું પણ
નહી કહે છે કે, અજરો બગડી ગયા, ખવાય નહિ
એટલે સુધી બગડી ગયાં, તેમ યહુદાહનો રાજ સિદ્ધ-
ક્રીયાહ તથા તેના સરદારો, તથા યરૂશલેમના બાકી
રહેલા લોક જે આ દેશમાં રહે છે, તથા મિસર દેશમાં
વસે છે, તેઓને હું મૂકી દઈશ, ૯ હા, તેઓ તારા
પામીને પૃથ્વીનાં સ્થળો રાજ્યો મધ્યે બહોં તહી
રજળતા કરે માટે તેઓને મૂકી દઈશ, જે બધી જગ્યા-
ઓમાં તેઓને હું ખદેડી કાઢીશ, તથા તેઓ નિદા
તથા કહેવન તથા કઠા તથા શાપવર થશે. ૧૦ અને
જે ભૂમિ મેં તેઓને તથા તેઓના પિતૃઓને આપી,
તે પરથી તેઓ નષ્ટ થાય ત્યાં સુધી હું તેઓમાં
તરવાર તથા હુકાળ તથા મરણી મોકલીશ.

૨૫ યહુદાહના રાજ યોશીયાહના પુત્ર યહો-
યાકીમના ચોથા વર્ષમાં, એટલે બાબિલના
રાજ નબૂપાદરેસસારના પહેલા વર્ષમાં, યહુદાહના
સર્વ લોક વિષે જે વચન વિર્મયાહની પાસે આવ્યું તે,
૨ અને જે વચન વિર્મયાહ બાબિલવાદી યહુદાહના
સર્વ લોક આગળ તથા યરૂશલેમના સર્વ રહેવાસીઓ
આગળ બોલ્યો તે આ. ૩ યહુદાહના રાજ આશોનના
પુત્ર યોશીયાહના તેરમા વર્ષથી તે આજ દિવસ
સુધી, એટલે ત્રેવીસ વરસની મુદત પર્વત, યહોવાહનું
વચન મારી પાસે આવ્યું છે; ને હું પ્રાતઃકાળે ઉઠીને
તથા બોલીને તમને કહતો આવ્યા છું, પણ તમે
સાંભળ્યું નથી. ૪ અને યહોવાહે પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા
મોકલીને પોતાના સર્વ દાસોને, એટલે બાબિલવાદી-
ઓને, તમારી પાસે મોકલ્યા; પણ તમે સાંભળ્યું
નહિ, ને સાંભળવાને કાન ધર્યો નહિ. ૫ તેઓએ કહ્યું,
તમે પોતપોતાના કુમારોથી તથા પોતપોતાનાં કમળોની
કુશ્તતાથી ફરો, ને જે ભૂમિ યહોવાહે તમને તથા
તમારા પિતૃઓને પુરાતન કાળથી આપી છે ત્યાં સદા
સર્વદા વસો. ૬ અને અન્ય દેવોની સેવા તથા આરા-
ધના કરવા સાથે તેઓની પાછળ જશો મા, ને તમારા
હાથનાં કામવડે મને રોષ યદાવતા ના, એટલે હું તમને
કંઈ ઇન નહિ કરીશ ૭ પણ તમારા નુકસાનને સાથે
તમારા હાથના કામવડે મને રોષ યદાવવા માટે તમે
માફે સાંભળ્યું નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે. ૮ તે માટે

મૈયોનો યહોવાહ કહે છે, તમે મારાં વચનો સાંભળ્યાં
નહિ, ૯ તેથી યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું મોકલીને
ઉતાર તરફનાં સર્વ કુળો લઈશ, તથા મારો દાસ,
એટલે બાબિલનો રાજ નબૂપાદરેસસાર, તેને પણ
મોકલીશ, ને તેઓને આ દેશ પર તથા તેના રહે-
વાસીઓ પર, તથા આરાધના આ સર્વ દેશો પર
લાવીશ, ને તેઓને સંહાર કરીશ; ને તેઓ વિસ્મય
તથા ફિટકારનું કારણ થશે, ને સદા ઉગડ રહેશે, એવું
હું કરીશ. ૧૦ વળી તેઓમાંથી આનંદનો સાદ તથા
હર્ષનો સાદ, વરનો સાદ તથા કન્યાનો સાદ, ધીની
અવાજ તથા દીવાનો પ્રકાશ હું બંધ પાડીશ. ૧૧ અને
આ આખો દેશ ઉગડ તથા વિસ્મયરૂપ થશે, ને આ
દેશભૂમિઓ સિત્તેર વર્ષ સુધી બાબિલના રાજની સેવા
કરશે. ૧૨ અને એવું બનશે કે સિત્તેર વર્ષ પૂરાં થયાં
પછી હું બાબિલના રાજને, તથા ત્યાંની દેશભૂમિને,
તથા કાસ્દીઓના દેશને, તેઓના અન્યાયને લીધે
જેઠ લઈશ, એવું યહોવાહ કહે છે, ને તે સદાકાળ
સુધી ઉગડ થશે. ૧૩ અને તે દેશ વિષે મારાં સર્વ
વચનો ને હું બોલ્યો હતો, તે હું તે પર આણીશ,
એટલે જે બધું આ પુસ્તકમાં લખેલું છે, જે બાબિલ
વિર્મયાહે સર્વ દેશો વિષે કહ્યું છે, તે હું આણીશ.
૧૪ ઘણી દેશભૂમિઓ તથા મોટા રાજ્યો તેઓની
પાસે સેવા કરાવશે, ને હું તેઓનાં આચરણ પ્રમાણે
તથા તેઓના હાથનાં કામ પ્રમાણે તેઓને ખદેલો
વાળો આપીશ.

૧૧ કેમકે યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે મને
એમ કહે છે કે, આ કોથના દ્રાક્ષરસનો વાટકો મારા
હાથમાંથી લે, ને જે સર્વ દેશભૂમિઓની પાસે હું
તને મોકલું છું, તેઓને તે પા. ૧૬ અને જે તરવાર હું
તેઓ મધ્યે મોકલીશ, તેના કારણથી તેઓ પીશે,
તથા લયડશે તથા બાવરા થશે. ૧૭ અને મેં યહોવા-
હના હાથમાંથી વાટકો લીધો, ને જે સર્વ દેશભૂમિ-
ઓની પાસે યહોવાહે મને મોકલ્યો તેઓને તેમાંનું
પાણી; ૧૮ એટલે યરૂશલેમને તથા યહુદાહનાં નગરોને,
તથા તેના રાજ્યોને તથા તેના સરદારોને [મેં પાણી],
એ સાથે કે તેઓ ઉગડ રહીને વિસ્મય તથા ફિટકાર
તથા શાપનું કારણ થાય, જેમ આજ દીન છે તેમ.
૧૯ વળી મિસરનો રાજ ફારૂન તથા તેના દાસો, તથા
તેના સરદારો, તથા તેના સર્વ લોક, ૨૦ તથા સર્વ
મિશ્રજાતિઓ, તથા ઉસ દેશના સર્વ રાજ્યો, તથા
પલિસ્ટીઓના દેશના સર્વ રાજ્યો, તથા આરબોના

તથા આઝાદ તથા એકેન તથા આરદોનના બાકી રહેલા; ૧૧ અદોન તથા મોઆબ તથા આરમોનના પુત્રો; ૧૨ તથા સૂરના સર્વ રાજાઓ, તથા સીદોનના સર્વ રાજાઓ, તથા સમુદ્રને પેઠે પાર ને બેઠ છે, તેઓના રાજાઓ, ૧૩ દહાન તથા તેમા તથા બૂઝ તથા જેઓની દાદી બાબુએથી મુરેથી છે તે સૂરના, ૧૪ તથા અરમરથાનના સર્વ રાજાઓ, તથા ને મિથ્ર ભતિઓ રાખમા વસે છે, તેઓના સર્વ રાજાઓ, ૧૫ તથા ઝિમ્મીના સર્વ રાજાઓ, તથા એલામના સર્વ રાજાઓ, તથા માદીઓના સર્વ રાજાઓ, ૧૬ તથા ઉત્તર દિશાના ને રાજાઓ, પછી દૂરના હોય કે પાસેના હોય, તેઓ સર્વ તથા પૃથ્વીની ખીક પરના ને સર્વ રાજાઓ તે [બધાઓને મેં યહોવાદના વાટકામાનું પાપું]; અને તઓની પાલળ થીવાખનો રાજા ખીશે ૨૭ અને તું તેઓને કહીશ, સૈન્યોનો યહોવાદ, ને ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ને વરવાર હુ તમારા મધ્યે મોકલીશ, તેના કારણથી ખીઓ, તથા મસ્ત થઇને આંકો, ને પડીને વરી ન ઉઠો. ૨૮ અને એમ થશે કે જે તેઓ તે વાટકો ખીવાને તારા હાથ માથી લેવા નહાશે, તે તેઓને કહે, સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, તમે નિશ્ચે ખીશો. ૨૯ કેમકે જુદા, ને નજર મારા નામથી કહેવાય છે, તેને હુ ખીડા આપવા માંડુ છું, ને છું તમે છેક નિર્દેશ રહેશો? તમે નિર્દેશ રહેશો નહિ, કેમકે હુ પૃથ્વીના સર્વ રહેવાસીઓ પર વરવાર બોલાવ મોકલીશ, એવું સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે. ૩૦ તે મારું તું તેઓના પ્રત્ય આ સર્વ ભવિષ્યવચનો બોલ, ને તેઓને કહે, યહોવાદ ઉચ્ચ-સ્થાનમાથી ગાજશે, ને પોતાના પવિત્ર રહેઠાણમાથી

દર્શાશે નહિ, તેઓ જુમિની સપાટી પર ખાતરના જેવા રહેશે. ૩૧ અરે પાળકો, વિલાપ કરો, તથા જુમ પાડો, ને ર દોળાના મુખ્યો, તમે રાખમા આબોધો; કેમકે તમને કતલ કરવાના દિવસો બરાબ ચુક્યા છે, ને હુ તમારા કકડે કકડા કરી નાખીશ, ને સુદર્શ પાત્ર તરી પડે તેમ તમે પડશો. ૩૨ નાસવાનો કોઈ રસ્તો પાળકોને, અને બચવાનો કોઈ રસ્તો દોળાના મુખ્યોને સૂઝશે નહિ. ૩૩ પાળકોની જુમનો સાદ તથા ટો' ના મુખ્યોનું રડવું [સમજાય છે]; કેમકે યહોવાદ તેઓનું ખીડ ઉઘડ કરી નાખે છે. ૩૪ અને યહોવાદના બારે કોપને લીધે શાંતિના વાડા ખાલી થયા છે. ૩૫ તેમજ સીદોની પેઠે પોતાની ઝાડી છાડી છે, કેમકે ઉપદ્રવ-કર્તાના ક્રોધ તથા તેના બારે કોપના કારણથી તેઓનો દેશ વિરમય થમાડે એવો થયો છે.

૨૬ યહુદાહના રાજ યોશીયાહના પુત્ર યહો-યાકીમની કારકીર્દીના આરંભમા આ વચન યહોવાદની પાસેથી આવ્યું, ૨ એટલે યહોવાદ એમ કહે છે કે, તું યહોવાદના ધરના આજણામા ઉભો રહે, ને યહુદાહના સર્વ નગરોમાના ને લોક યહોવાદના ધરમા ભજન કરવા સારૂ આવે છે, તેઓને ને સર્વ વચનો મેં તને તેઓની આજળ બોલવાની આજ્ઞા આપી છે, તે બોલ, તેમાનો એકે શબ્દ પણ તું છાડી ન દેશ. ૨ કદાપિ તેઓ સાંભળશે, ને પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરશે, ને તેઓના કર્મોની દુષ્ટાઈને લીધે ને હુ ખ હુ તેઓને કરવા વિચાર છું તે વિષે હુ પરવાહર. ૪ અને તું તેઓને કહીશ, યહોવાદ એમ કહે છે કે, મારૂ ને નિયમશાસ્ત્ર મેં તમારી આજળ મધ્ય છે. તે પ્રમાણે ચાલવાને. ૫ તથા મારા ને દાસો,

માટે એવુ ભવિષ્ય કહ્યું છે કે, આ ધર શીવોહ એવુ થશે, ને આ નગર વસ્તીહીન તથા ઉનડ ધરો? અને સર્વ લોક વિર્મેયાહની આગળ યહોવાહના ધરમા એકા થયા

૧૬ અને યહુદાહના સર્વ સરદારોએ આ વાત સાંભળી ત્યારે તેઓ રાજના ધરમાથી યહોવાહના ધરમા ચડી આવ્યા, ને યહોવાહના ધરની નવી ભાગળને નાકે બેઠા ૧૧ અને યાજકો તથા ભવિષ્યવાદીઓ સરદારોને તથા સર્વ લોકને એમ કહેતા બોલ્યા કે, આ માણસ મરણુદપાન છે, કેમકે તમે તમારે કાને સાંભળ્યું છે તેવું તેણે આ નગરની વિરૂદ્ધ ભવિષ્ય કહ્યું છે ૧૨ ત્યારે વિર્મેયાહે સર્વ સરદારોને તથા સર્વ લોકને કહ્યું કે, જે સર્વ ભવિષ્યવચના તમે સાંભળ્યા છે, તે આ ધરની તથા આ નગરની વિરૂદ્ધ બોલવા યહોવાહે મને મોકલ્યો ૧૩ તો હવે તમે તમારા માર્ગે તથા તમારા કર્મો સુધારો ને યહોવાહ તમારા દેવનું વચન માનો, ને યહોવાહ જે વિપતિ પાડવા તમારી વિરૂદ્ધ બોલ્યો છે તે વિષે તે પશ્ચાત્તાપ કરશે ૧૪ પણ જુઓ, હું તો તમારા હાથમા છું, તમારી દક્ષિમા જે સાડ તથા યોગ્ય લાગે તે પ્રમાણે મને કરો ૧૫ પરંતુ ખચિત જાણો કે જે તમે મને મારી નાખશો, તો તમે તમારા ધરતથા આ નગર પર તથા તેના રહેવાસીઓ પર નિર્દોષ રક્તનો દોષ આણશો, કેમકે આ સર્વ વચન તમારા કાનેમા કહેતા માટે યહોવાહે ખરેખર મને તમારી પાસે મોકલ્યા છે ૧૬ ત્યારે સરદારોએ તથા સર્વ લોકે યાજકોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને કહ્યું, આ માણસ મરણુદપાન પામવા લાયક નથી, કેમકે યહોવાહ જે આપણે દેવ તેને નામે તે અમારી આગળ બોલ્યો છે ૧૭ ત્યારે દેશના વડીલોમાના કેટલાક જનોએ ઉઠીને લોકોની આખી સંખ્યાની આગળ કહ્યું કે, ૧૮ યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહના દિવસેમા મીખાયાહ મોરારથી ભવિષ્ય કહેતો હતો, ને તેણે યહુદાહના સર્વ લોકને કહ્યું, સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, સિયોન જતરની પેઠે બેસારો, ને યરુસાલેમના દખલા ધરો, ને ધરનો પર્વત વનના ઉચ્ચરથાનો જેવો ધરો ૧૯ ત્યારે યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહે તથા આખા યહુદાહે તેને મારી નાખ્યો થું ૨૦ તે યહોવાહથી બીલો નહિ ૨૧ ને મેહેરશની રાખવાની યહોવાહની પાસે વિનતી કીધી નહિ થું ૨૨ ત્યારે યહોવાહ જે વિપતિ આણવા તેઓની વિરૂદ્ધ બોલ્યો હતો, તે વિષે તેણે પશ્ચાત્તાપ કીલો પણ [વિર્મેયાહને

મરણુદપાન કરાવીએ તો] આપણે પોતાના જીવોને મોટા ઉપદ્રવ કરનારા છીએ ૨૦ અને ક્રિયાય થયા રીમનો એક વતની, એટલે રામાયાહનો પુત્ર હરીયાહ, તે યહોવાહને નામે ભવિષ્ય કહેતો હતો, તેણે આ નગરની વિરૂદ્ધ તથા દેશની વિરૂદ્ધ વિર્મેયાહના સર્વ વચન પ્રમાણે ભવિષ્ય કહ્યું, ૨૨ અને યહોવાહીમ રાજાએ તથા તેના સર્વ મહાવારોએ તથા સર્વ સરદારોએ તેના વચનો સાંભળ્યા ત્યારે રાજાએ તેને મારી નાખવા શોધ્યો, પણ હરીયાહ તે સાંભળીને બીધો ને મિસરમા નાસી ગયો ૨૨ અને યહોવાહીમ રાજાએ આખોરનો પુત્ર એલનાથાન તથા તેની સાથે ફેલા-એકને, મિસરમા મોકલ્યા ૨૩ અને તેઓ હરીયાહને મિસરમાથી કાઢીને યહોવાહીમ રાજાની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેને તરવારે મારી નાખ્યો, ને તેવું મુરદુ નીચ લોકોની કબરોમા નાખ્યું ૨૪ તો પણ લોકના હાથમા મારી નખાવા માટે વિર્મેયાહ સોપાય નહિ માટે શાકેનના પુત્ર અહીકામે તેનો પક્ષ લીધો

૨૭ યહુદાહના રાજા યેશયાહનો પુત્ર યહોવાહીમની કારકીર્દીના આરંભમા વિર્મેયાહની પાસે આ વચન યહોવાહની પાસેથી આવ્યું કે, ૨ યહોવાહ મને એમ કહે છે કે, હું તારે સાડ જાનનો તથા જુસરીઓ કરીને પોતાની ગરબન પર મુક દે અને યરુસાલેમમા યહુદાહના રાજા સિદકીયાહની પાસે જે બિપિયાઓ આવે છે, તેઓની હુસ્તક અદોમના રાજા પાસે, તથા મોઆબના રાજા પાસે, તથા આમ્મોનના પુત્રોના રાજા પાસે, તથા સૂરના રાજા પાસે, તથા સીદોનના રાજા પાસે તે મોકલ અને પોતપોતાના સરદારોને એ કહેવાની તેઓને આજ્ઞા આપ કે, સૈન્યોના યહોવાહ જે ઉક્તાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તમે પોતપોતાના સરદારોને કહો, ૫ મેં મારા મોટા સામર્થ્ય તથા મારા લાભા કરેલા બુને પૂર્યોને, ને પૂર્યોની પીક પર જે મનુષ્ય તથા પશુ છે તેઓને પણ ઉત્પત્ત કીધા, ને મને યોગ્ય લાગે તેને હું તે આપુ છું ૬ અને હવે મેં આ બધા દેશો નખાયા નેરસાર, જે બામેલનો રાજા તથા મારો દાસ, તેના હાથમા આપ્યા છે, ને તેની આકરી કરવા સાડ રાત માના પશુઓ પણ મેં તેને આપ્યા છે ૭ અને તેના દેશનો વારો આવે ત્યા સુધી સર્વ દેશજાતિઓ તેની તથા તેના પુત્રની, તથા તેના પુત્રના પુત્રની સેવા કરશે, ત્યાર પછી તો ઘણી દેશજાતિઓ તથા મોટા રાજાઓ તેની પાસે સેવા કરાવશે. ૮ અને એવુ થશે

કે, જે દેશભૂતિ તથા જે રાજ્ય તેની, એટલે આમેવના રાજા નબૂખાદનેસ્સારની સેવા નહિ કરશે, ને પોતાની ઝરદન પર આમેલના રાજાની ખુસરી મૂકશે નહિ, તે દેશભૂતિને તેના દ્વાયવડે હું નષ્ટ કરી નાખીશ ત્યાં સુધી તરવારવડે તથા દુકાળવડે તથા મરજીવડે તેને શિક્ષા કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૮ તે માટે જે તમારા બાવિમ્બવાદીઓ તથા તમારા શત્રુન કહેનારાઓ તથા તમારા સ્વખો તથા તમારા દેવજ્ઞો તથા તમારા ભુદુર્જો તમને કહે છે કે, તમે આમેલના રાજાની સેવા કરશો નહિ, તેઓનું તમે ન સાંભળો, ૧૦ કેમકે તેઓ તમને તમારા વતનથી દૂર કરે, ને હું તમને ખરેખરી મૂક, ને તમે નષ્ટ થાઓ, તે માટે તેઓ તમને ખોટું બાવિમ્બ કહે છે ૧૧ પણ જે દેશભૂતિ આમેવના રાજાની ખુસરી પોતાની ઝરદન પર મૂકશે, ને તેની સેવા કરશે, તેને હું તેના વતનમાં રહેના દહશ ને તે તેને ખેડશે, ને તેમાં વસશે એવું યહોવાહ કહે છે

રાજાના ઘરમાં તથા યરુશાલેમમાં જે પાત્રો ખાકી રહેલા છે, તેઓ આમેલમાં ન જાવ માટે, તેઓએ સૈન્યોના યહોવાહને વિનવતી કરી ૧ કેમકે જે વારે નબૂખાદનેસ્સાર, આમેવનો રાજા, યહુદાહના, રાજા યહોયાકીમના પુત્ર યખોન્યાહને તથા યહુદાહના તથા યરુશાલેમના સર્વ કુટુંબને લોકને યરુશાલેમમાંથી આમેલના બગીચામાં લઈ ગયો, ૨૦ તે વારે જે સ્ત્રીઓ તથા સમુદ્ર તથા પાયા તથા જે પાત્ર તેણે લઈ લીધા નહિ, પણ આ નગરમાં ખાકી રહેલા છે, તેઓ વિશે સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે, ૨૧ હા, જે પાત્રો યહોવાહના ઘરમાં તથા યહુદાહના રાજાના ઘરમાં તથા યરુશાલેમમાં ખાકી રહેના છે, તેઓ વિશે સૈન્યોનો યહોવાહ, જે ઇલાહીવનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ૨૨ તેઓ આમેલમાં લઈ લેવાશે, ને હું તેઓને ભેઈ લઉં, ત્યાં સુધી તેઓ ત્યાં રહેશે એવું યહોવાહ કહે છે, પણ હું તેઓને લાવીને આ ભગવાનમાં પાછા મૂકીશ

પુરાતન કાળના હના, તેઓએ ધણા દેશોની વિરજ તથા મોટા રાજ્યોની વિરજ, લગ્ન તથા વિપત્તિ તથા મરણ વિષે ભવિષ્ય કહ્યું. જે ભવિષ્યવાદી શાંતિ વિષે ભવિષ્ય કહે છે, તે ભવિષ્યવાદીનું વચન કૃષ્ણભુત યાજ ત્યારે યદોવાહથી ખજેખર મોકનાઓનો ભવિષ્યવાદી તે જાણે. ૧૦ ત્યારે હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદીએ ચિર્મંથાહ ભવિષ્યવાદીની ગરદન પરથી ખુસરી લઇને લાની. ૧૧ અને સર્વ લોકની આગળ હનાન્યાહ કહ્યું, યદોવાહ એમ કહે છે કે, આ પ્રમાણે બે વરસ પૂરા થયા પહેલાં હુ બામેલના રાજ નજીબાદનેરસારની ખુસરી સર્વ દેશનાઓની ગરદન પરથી લા ની નાખીશ અને ચિર્મંથાહ ભવિષ્યવાદી પોતાને માર્ગ ચાલ્યો ગયો. ૧૨ વળી હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદીએ ચિર્મંથાહ ભવિષ્યવાદીની ગરદન પરથી ખુસરી લાગ્યા પછી, યદોવાહનું વચન ચિર્મંથાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૧૩ હનાન્યાહની પાસે જઇને કહે, યદોવાહ એમ કહે છે કે, તું લોકોની ખુસરીઓ લા ની છે, પણ તેને ખરેખર તું લોદાની ખુસરી ખનાવીશ. ૧૪ કેમકે સેન્યોનો યદોવાહ, ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, એમ કહે છે કે, નજીબાદનેરસાર જે બામેલનો રાજ તેની સેવા કરવા માટે, મેં આ સર્વ દેશનાઓની ગરદન પર લોદાની ખુસરી મૂકી છે, ને તેઓ તેની સેવા કરશે, ને રાજ માતા પડ્યો પલ્લ મેં તેને આપ્યા છે. ૧૫ પછી ચિર્મંથાહ ભવિષ્યવાદીએ હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદીને કહ્યું, રે હનાન્યાહ, તું સાક્ષી, યદોવાહ તને મોકલ્યો નથી, પણ તું જુદી વાત પર આ લોકને વિશ્વાસ કરાવે છે. ૧૬ તે માટે યદોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હુ પૃથ્વીની પીઠ પરથી તને ફેંકી દઈશ, આ વર્ષ તું મરશે, કેમકે તું યદોવાહની વિરજ ફિતૂર બાલ્યો છે. ૧૭ અને તેજ વર્ષના સાતમા મહિનામાં હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદી મરી ગયો.

૨૯ અને યોખાન્યાહ રાજ તથા રાજમાતા તથા જામલો અને યહુદાહના તથા યરૂશલેમના સરદારો તથા કારીગરો તથા લુહારો યરૂશલેમમાંથી નિકળી ગયા પછી, રે બંદીપ્રવાસમાં ગયેલાઓમાંના વડીલોના બાકી રહેનાઓની, તથા ત્યાંના યાજનોની, તથા ભવિષ્યવાદીઓની તથા જે સર્વ લોકને નજીબાદનેરસાર યરૂશલેમમાંથી બામેલના બંદીપ્રવાસમાં લઇ ગયો હતો, તે સંધ્યાની પાસે ચિર્મંથાહ ભવિષ્યવાદીએ, શાફાનનો પુત્ર એલ્યાસાહ તથા જેને યહુદાહના રાજ સિદ્દીયાહે બામેલમાં બામેલના રાજ

નજીબાદનેરસારની પાસે મોકલ્યો હતો તે હિલ્લી-યાહનો પુત્ર ગમાર્યાહ, તે બેઠીની હસ્તક જે પત્ર મોકલ્યો, તેના વાક્ય આ છે. ૧ જે સર્વ બંદીપ્રવાસીઓને યરૂશલેમથી બામેલના બંદીપ્રવાસમાં મોકલી દીધા છે, તેઓને સેન્યોનો યદોવાહ, જે ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ૨ તમે ધરો બાકીને તેમાં વસો, ને વાકીઓ રોપીને તેનું ફળ ખાઓ, ૩ બાથ ડીઓ કરો, ને દીકરા તથા દીકરીઓને જન્મ આપો, ને તમારા દીકરાઓને સાક્ર બાથડીઓ કરો, ને તમારી દીકરીઓને પરણાવો, કે તેઓ દીકરા તથા દીકરીઓ જામે ને ત્યાં તમે વધો, ઓઝા ન થાઓ. ૪ અને જે નગરમાં મેં તમને બંદીપ્રવાસમાં મોકલ્યા દીધા છે, તેનું કલ્યાણ શોધો, ને તેને સાક્ર યદોવાહની વિનંતી કરો, કેમકે તેના કલ્યાણમાં તમારું કલ્યાણ થશે. ૫ કેમકે સેન્યોનો યદોવાહ, જે ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તમારા જે ભવિષ્યવાદીઓ તમારી મધ્યે છે, તેઓથી તથા તમારા રાકુન કહેનારોથી બુલાવો ન ખાઓ, ને તમારા જે સ્વપર્દશોને તમે કરાવો છે તેઓ તરફ ધ્યાન ન દો. ૬ કેમકે તેઓ માત્ર નામ લઇને તમને જુદું ભવિષ્ય કહે છે, મેં તેઓને મોકલ્યા નથી, એવું યદોવાહ કહે છે. ૭ કેમકે યદોવાહ એમ કહે છે કે, સિતેર વર્ષ બામેલમાં પૂરા થયા પછી, હુ તમારી મુલાકાત લઈશ, ને તમને આ જગ્યામાં પાછા લાવીને તમારે સાક્ર માત્ર ઉત્તમ વચન પુરૂ પાડીશ. ૮ કેમકે જે મનોરથો હુ તમારા વિષે રાખુ છું, તેઓને હુ બાલુ છું, એવું યદોવાહ કહે છે, પણ પાછલા કાળમાં તમને આશા આપવા માટે તેઓ વિપત્તિને લખતા નહિ પણ શાંતિને લખતા મનોરથ છે. ૯ અને તમે મને હાક મારશો, ને તમે જઇને મારી પ્રાર્થના કરશો, ને હુ તમારૂં સાલખીશ. ૧૦ અને તમે મને શોધશો, ને હુ તમને જડીશ એટલે તમે તમારા પૂરા હૃદયથી મને દુહરો ત્યારે. ૧૧ અને યદોવાહ કહે છે, હું તમને જડીશ, ને તમારો બંદીપ્રવાસ ફેરવીશ, ને જે સર્વ દેશજાતિઓમાં તથા સર્વ જગ્યાઓમાં મેં તમને ખેડેડી મૂક્યા છે, તેઓમાંથી હુ તમને એકઠા કરીશ, એવું યદોવાહ કહે છે, ને જે સર્વ ઠેકાણામાંથી મેં તમને બંદીપ્રવાસમાં મોકલ્યા દીધા છે, ત્યાં હુ તમને પાછા લાવીશ. ૧૨ કેમકે તમે કહ્યું છે, કે યદોવાહે અમારે સાક્ર બામેલમાં ભવિષ્યવાદીઓ ઉભા કરીધા છે. ૧૩ કેમકે જે રાજ દાઉદના રાજ્યાસન પર બેઠેલ છે તે વિષે, તથા જે સર્વ લોક આ નગરમાં રહે છે,

એટલે તમારા ને બાક તમારી સાથે બંદીપ્રવાસમાં નથી ગયા, તેઓ વિષે યહોવાહ કહે છે; ૧૭ સેન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તેઓમાં તરવાર તથા દુકાળ તથા મરણી મોકલ્યો, ને ખચાય નહિ એટલે સુધી બચી ગયાં તથા નકારાં અછરોના જેવા હું તેઓને કરી નાખીશ. ૧૮ અને તરવાર તથા દુકાળ તથા મરણીથી હું તેઓની પૂઠે લાગીશ, ને પુશ્ચીનાં સર્વ રાજ્યોમા હું તેઓને અદિં તદિ વેરી નખાવીશ, કે જે સર્વ દેશોમા મેં તેઓને ખદેરી મુક્યા છે, તેઓમાં શાપ તથા વિસ્મય તથા સિદ્ધકાર તથા નિદારૂપ તેઓ થાય. ૧૯ કેમકે મેં પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા મોકલીને મારા દાસો, એટલે અવિષ્વવાદીઓવડે, જે મારાં વચનો પ્રાપ્ત્યાં છે, તે તેઓએ સાંભળ્યાં નથી, એવું યહોવાહ કહે છે; ને તમે સાંભળ્યું નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે. ૨૦ તે માટે જે બંદીપ્રવાસીઓ મેં યરૂશાલેમમાથી બાબેલમાં મોકલ્યા છે, તે તમે સર્વ યહોવાહનું વચન સાંભળો.

૨૧ કાલાયાદનો પુત્ર આદાબ તથા માઅસેયાદનો પુત્ર સિદ્ધીયાહ મારે નામે તમને ખોટો અવિષ્વવાદ કરે છે, તેથી તેઓ વિષે સેન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તેઓને બાબેલના રાજા નબુબાદરેસસારના હાથમા સોંપીશ, ને તે તમારા દેખતા તેઓને હલ્કુરો. ૨૨ અને તેઓ પરથી યહુદાદના ને સર્વ બંદીપ્રવાસીઓ બાબેલમાં છે, તેઓમાં આ પ્રમાણેનો શાપ ચાલુ થશે કે, જે સિદ્ધીયાહ તથા આદાબને બાબેલના રાજાએ અગ્નિ પર જુળ્યા તેઓના જેવા યહોવાહ તને કરે. ૨૩ કેમકે તેઓએ ઇસ્રાએલમાં મૂર્ખપણું કાઢ્યું છે, ને પોતાના પડોસીઓની બાવડીઓ સાથે વ્યભિચાર કાઢ્યો છે, અને મેં કુશલિતો નહિ એવાં ખોટાં વચન તેઓ મારે નામે બોલ્યા છે; ને જાણનાર તે હું છું, ને હું સાક્ષી છું, એવું યહોવાહ કહે છે.

૨૪ અને શમાયાહ ને નેદેલામી તેને વિષે હું એમ કહે કે, ૨૫ સેન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તે તારે પોતાને નામે યરૂશાલેમનાં સર્વ લોકોની પાસે, તથા માઅસેયાદના પુત્ર સફાન્યાહ યાજ્ઞક તથા સર્વ યાજ્ઞકોની પાસે પત્રો મોકલીને કહાવ્યું છે કે, ૨૬ યહોવાહ યાજ્ઞકને ઠેકાણે યહોવાહને મને યાજ્ઞક કૈરોયો છે, એ માટે કે તમે યહોવાહના પરમાં અધિકારીઓ થાઓ, અને જે કોઈ માનુષ પેલો છતાં પોતાને અવિષ્વવાદી ઠારવે

છે તેને હું બિડી ધાલીને હેડમાં નાખે. ૨૭ તો હવે અનાથોથનો યિર્મ્યાહ ને પોતાને તમારો અવિષ્વવાદી ઠારવે છે તેને તે કેમ ધમકાવ્યો નથી? ૨૮ કેમકે તેણે બાબેલમાં અમારી પાસે મોકલીને કહાવ્યું છે કે આ બંદીપ્રવાસ લાંબી મુદતનો થશે; ધરો બાંધીને તેઓમાં વસો. ને વાડીઓ રોપીને તેઓનું ફળ ખાઓ. ૨૯ અને સફાન્યાહ યાજ્ઞકે આ પત્ર યિર્મ્યાહ અવિષ્વવાદીના સાંભળનાં વાંચી સંભળાવ્યું. ૩૦ ત્યારે યહોવાહનું વચન યિર્મ્યાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, ૩૧ સર્વ બંદીપ્રવાસીઓની પાસે મોકલીને કહેવડાવ કે, શમાયાહ નેદેલામી વિષે યહોવાહ એમ કહે છે કે, શમાયાહે તમને અવિષ્વ કહ્યું છે, ને મેં તેને મોકલ્યો નથી, ને તેણે જુડી વાત પર તમારી પાસે વિશ્વાસ કરાવ્યો છે, ૩૨ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે, જુઓ, હું શમાયાહ નેદેલામીને તથા તેના સંતાનને જોઈ લઉંશ, તેના વંશમાંનો કોઈ પુરૂષ આ પ્રજા મધ્યે વસશે નહિ, ને મારા લોકનું જે હિલ હું કરીશ તે તે જોશે નહિ, કેમકે તે યહોવાહની વિરૂદ્ધ ફિરૂર બોલ્યો છે, એવું યહોવાહ કહે છે.

૩૦ ને વચન યહોવાહથી યિર્મ્યાહની પાસે આવ્યું, તે એ કે, ૨ યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ને સર્વ વચન મેં તને કહ્યાં છે તે હું પુરસ્કમાં લખ. ૩ કેમકે યહોવાહ કહે છે, જો, એવા ફિરસો આવે છે, કે જેમાં હું મારા લોકોને, એટલે ઇસ્રાએલ તથા યહુદાદનો, બંદીપ્રવાસ ફેરવીશ, એમ યહોવાહ કહે છે. ને જે દેરા મેં તેઓના પિતૃઓને આપ્યો હતો, તેમાં તેઓને પાછા લાવીશ ને તે તેઓનું વતન થશે.

૪ અને જે વચનો યહોવાહ ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહ વિષે બોલ્યો તે આ. ૫ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, અમે જુબરીનો સાદ સાંભળ્યો છે, તે તો સાંભિતો નહિ પણ ભયનો છે. ૬ તમે પુણી જુઓ કે હું પુરૂષ જાણે છે? જાણનારી સ્ત્રી કરે તેમ પ્રત્યેક પુરૂષને પોતાના હાથ પોતાની કમર પર લાખી રાખતો મેં દીધો છે, એવું હું કારણુ દરો? ને સદાં સુખ શીઠાં થયાં છે કેમ? ૭ હાથ હાથ, તે ફિવસ એવા કારણે છે કે તેના જેવા બીજો કોઈ નથી, તે તો યાજ્ઞકને સારું સંકલ્પી વેળા છે તોપણ તે તેમાંથી બચશે. ૮ અને સેન્યોનો યહોવાહ કહે છે, તે ફિવસે એવું થશે, કે હું તેની ત્રણરી તારી નાદન પરથી બાંધીશ, ને તારાં બંધનો તોડીશ; ને પારકાઓ ફરી તેની પાસે સેવા કરાવશે.

નહિ. ૯ અને યહોવાહ તેઓના દેવની, તથા હાઉદ તેઓના શાન કે જેને હું તેઓને સાથે ઉભા કરીશ, તેની સેવા તેઓ કરશે. ૧૦ તે માટે યહોવાહ કહે છે, જે મારા દાસ યાફૂબ, તું બીટી મા, ને જે ઇસ્રાએલ, તું બર્ચલીત ન થા, કેમકે જુઓ, હું તને આધેથી તથા તારા સનાતને તેઓના બીજાવાસના દેશમાંથી છોડાવીશ, ને યાફૂબ ખાંઠા આવશે, ને શાન તથા સ્વસ્થ થશે, ને કોઈ તેને બીજાવાશે નહિ. ૧૧ કેમકે યહોવાહ કહે છે, હું તને અચ્ચવવા સાથે તારી સાથે છું, ને જે સર્વ દેશજાતિઓમા મેં તને વેરી નાખ્યો છે, તેઓનું સત્યાનાશ વાળી નાખીશ, પણ તારૂં સત્યાનાશ હું નહિ વાળુ; પણ હું ત્યાંથી રૂએ તને શિક્ષા કરીશ, ને તને નિર્દોષ ખચિત જવા નહિ દઈશ.

૧૨ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારો ધા સાજો કરાય એવો નથી, તારો જખમ ભારી છે. ૧૩ કોઈ તારો પક્ષ ધરીને બાલતો નથી, પાટો બાધવા સાથે તારી પાસે અક્સીર એસડ કંઈ નથી. ૧૪ તારા સર્વ આસકો તને વિસરી ગયા છે; તેઓ તને શોધતા નથી; કેમકે તારા પાપો વધી ગયાને લીધે તારા અન્યાયો ભારે થયા છે, માટે મેં શત્રુના ધારી, હા નિર્દયની શિક્ષાથી, તને ધાચલ કરી છે. ૧૫ તારા ધાને લીધે તું કેમ જૂમ પાડે છે? તારૂં દુઃખ મટાડવાનો ઇલાજ કંઈ નથી, તારા પાપો વધી ગયાને લીધે તારા અન્યાયો ભારે થયા છે તેથી મેં તને આ કીધું છે. ૧૬ તે માટે જે સર્વ તને ખાઈ ભય છે, તેઓ અતારો, ને તારા સર્વ શત્રુઓ બધા મળીને બીજાપ્રત્તાસમાં જશે, ને જેઓ તારૂં દરી લે છે તેઓનું પણ દરી લેવાશે, ને જે સર્વ તને લટે છે તેઓને હુ લૂટાની દઈશ. ૧૭ કેમકે હું તને આરોગ્યતા આપીશ, ને તારા ધાઓ રૂઝાવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે, કેમકે તેઓ તને કાઢી મૂકેલી કહીને બોલ્યા કે, આ સિંધાન છે, જેના વિષે કોઈને ચિંતા નથી. ૧૮ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું યાફૂબનાં તબુઓનો બંદીપ્રવાસ ફેરવીશ, ને તેના ધરો પર દયા કરીશ, ને નખર પોતાની ટેકરી પર બધાશે, ને રાજમહિરની રીત પ્રમાણે તેમા લોક વસશે. ૧૯ અને તેઓમાથી ઉપકારસ્થિત તથા હર્ષ કરનારાઓને સાદ નિકળશે, ને હું તેઓને વધારીશ, ને તેઓ શોડા નહિ થશે, ને તેઓને જોરવ પણ આપીશ, ને તેઓ દલકા નહિ થશે. ૨૦ તેઓના પુત્રો પણ અગાડના જેવા થશે, ને તેઓની સજા મારી દઈમાં રચાપિત થશે, ને જે સર્વ તેઓને ઉપદ્રવ કરે

છે, તેઓને હું ભેધ લઈશ. ૨૧ અને તેમનો યુવરાજ તેઓમાનોજ થશે, ને તેમનો અધિકારી તેઓ મધ્યથી નિકળશે, ને હું તેને પાસે લાવીશ, ને તે મારી પાસે આવશે; કેમકે મારી પાસે આવવા જેણે હિંમત ધરી તે કોણ? એવું યહોવાહ કહે છે. ૨૨ અને તમે મારા લોક થશો ને હું તમારો દેવ થઈશ.

૨૩ જુઓ, યહોવાહનો વડાબિયો, હા, તેનો જુસ્સો, પ્રગટ્યો છે, તે ફરતો વડાબિયો થઈને દુષ્ટોને માથે આવી પડશે. ૨૪ યહોવાહ પોતાના હૃદયના મનોરથો અમલમા લાવી તથા સિદ્ધ કરી રહે ત્યાં સુધી તેનો ભારે કોપ સમરો નહિ; જેહા દિવસોમા તમને એ વિધેની સમજ પડશે.

૩૧ યહોવાહ કહે છે, તે વેળાએ હું ઇસ્રાએલનાં સર્વ કુળોનો દેવ થઈશ ને તેઓ મારા લોક થશે. ૨ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જ્યારે હું ઇસ્રાએલને વિસામો પમાડવા ગયો, ત્યારે તરવારથી બચેલા લોક રાતમા કૂપા પામ્યા. ૩ યહોવાહે પુરાતન કાળથી મને દર્શન દઈને કહ્યું, હા, મેં સનાતન પ્રીતિએ તારા પર પ્રીતિ કીધી છે, તે માટે મેં કૂપાએ કરીને તને ખેંચી છે. ૪ હે ઇસ્રાએલની કુંવારી, હું ફરી તને બાંધીશ, ને તું બધાઈશ; તું ફરી તારા ડફોથી પોતાને સજાવારીશ; ને હર્ષ કરનારાઓના આચચલમાં બહાર જઈશ. ૫ તું ફરી સમરનના પર્વતો પર દ્રાક્ષ-વાડીઓ રોપીશ, રોપનારાઓ રોપશે, ને તેઓનું ફળ ખારો. ૬ કેમકે એવો દિવસ આવશે કે જેમા એકાદમ પર્વત પરના ચોકીદારો પોકારશે કે, ઉઠો ને યહોવાહ, જે આપણે દેવ, તેની પાસે આપણે સિંધાન પર ચઢી જઈએ. ૭ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, યાફૂબને લીધે આનંદથી ગાન કરો, ને દેશ-જાતિઓમા જે મુખ્ય તેને લીધે જૂમ પાડો: પ્રગટ કરીને સ્થિત કરો, ને કહો, હે યહોવાહ, તારા લોકને, એટલે ઇસ્રાએલના બાકી રહેલાઓને, તું તાર. ૮ જુઓ, હું તેઓને ઉત્તર દેશમાંથી લાવીશ, ને પૃથ્વીના છેડાઓથી તેઓને સમેટીશ, તેઓમાં આબળા તથા લંગડા, અર્ધવતી તથા જાણનારી, બધાં એકઠા થશે, તેઓ મોટા સમુદાય થઈને અહીં પાછાં આવશે. ૯ તેઓ સ્થિત ને વિનંતીઓ કરતાં આવશે, ને હું તેઓને દોરીશ; જેમાં તેઓ ઠાકર નહિ ખારો એવા પાધરા માર્યા હું તેઓને પાણીનાં નાળાઓ પાસે ચલાવીશ; કેમકે હું ઇસ્રાએલનો બાપ છું, જે એકાદમ મારો નયેષ્ટ પુત્ર છે.

૧૦ હે વિદેશીઓ, યદોવાદનું વચન સાંભળો, ને વેળે આવેલા દ્વીપોમાં તે પ્રજા કરીને એવું કહે કે, જેણે ઇસ્તાએલને વેરી નાખ્યો, તે તેને સમેટશે, ને જેમ ઘેઠાંપાળા પોતાનાં ટાળાંને તેમ તે તેને સભાળશે ૧૧ કેમકે યદોવાદે યાદુઓને ઉદ્ધાર કીધો છે, ને તે કરતાં જે બચવાન હોતો તેના હાથમાંથી તેને છોડા-વ્યો છે. ૧૨ અને તેઓ આત્મને સિયોનના ઉચ્ચરથાન પર ત્રાવન કરશે, અને ધાન્ય તથા દાંદરાંસ તથા તેલ અને ઘેઠાંના ટાળામાંના બચ્ચાં તથા દોરના ટાળામાંના બચ્ચાં એ બધામાં યદોવાદની જે મેદોરબાની તે પામવા સાચું તેઓ લેશે થશે, ને તેઓના જીવ બાનાયન ભીનની વાડી જેવા થશે, ને તેઓ ફરી શોધ કરી કરશે નહિ. ૧૩ ત્યારે કુતારી આવકજલમા આનંદ કરશે, ને તરૂણી તથા ધરડાઓને દર્પે થશે, ને હું તેઓના શોધને આનંદપૂ કરી નાખીશ, ને તેઓને દિવાસો આપીશ, ને તેઓનું દુઃખ દૂર કરીને તેઓને દર્શન કરીશ. ૧૪ અને હું યાજ્ઞોના જીવને પુશિને તૃપ્ત કરીશ, ને મારા લોક મારી મેદોરબાનીથી થશે, એવું યદોવાદ કહે છે.

૧૧ યદોવાદ એમ કહે છે કે, રહવાનો, મોટા વિલાપનો સાથ રામાદમા સંતજવામાં આવે છે, શદેશ પોતાનાં છાકરોને લીધે રહે છે, ને પોતાના છાકરાં વિષે દિવાસો લેવા ના પાડે છે, કેમકે તેઓ દનાં નહોતાં થયા છે. ૧૨ યદોવાદ એમ કહે છે કે, હું તારી વાંટીથી રહાંતી કરવાનું ને તારી આંખોમાંથી આંખ પાડવાનું બંધ કર, કેમકે તારૂં કામ સફળ થશે, એવું યદોવાદ કહે છે; ને તેઓ યુનુના દેશમાંથી પાઝા આવશે. ૧૩ અને તારી આંખરની અવરથા વિષે આટલું છે, એવું યદોવાદ કહે છે, ને તારાં છાકરાં પોતાની નીમમાં પાઝાં આવશે. ૧૪ અવિન મેં એકાદમને પોતા વિષે એવો વિલાપ કરતો સંત-નોય કે. તે મને રિહાત કીધી છે, ને હું વનર પહેરેલા વાજરાની પેઠે રિહાત પામ્યા છું; હું ને ફેરવ, એટલે હું ફરીશ, કેમકે હું મારો દેવ યદોવાદ છે. ૧૫ ખરેખર મારા કુશ પછી મેં પશ્ચાત્તાપ કીધો; ને હું કાંઈ પામ્યા પછી મેં બન પર માગું; મેં પોતાની તરૂણવરવાનું અપમાન કર્યું. તે મટે હું લજ્જિત તથા અજરેક પડ્યું થયું. ૧૬ મું એકાદમ મારો પ્રિય પુત્ર છે; હું તે આનંદારૂ છોરો છું કેમકે હું તેની વિનંદા બોલું છું તેટલી તાર તે મને ખરેખર યાદ આવે છે, તે મારે તેને સાચું નાહું દેવ ન્યાજી છે; હું

નિશ્ચય તેના પર દયા કરીશ, એવું યદોવાદ કહે છે.

૨૧ તારે સાચું માર્ગનાં ચિન્હો કરી મુક, તારે સાચું રત્નો ઉભા કર, જે માર્ગે હું અથ તે રાજમાર્ગ પર હું તારૂં મન લગાડ; હે ઇસ્તાએલની કુતારી, પાછી આવ, આ તારાં નગરોમાં પાછી આવ. ૨૨ હે ઉઠનારી દીકરી, હું ક્યાં સુધી અદિ તદિ રૂઝવતી ફરીશ કેમકે યદોવાદે પૃથ્વીમાં નવી વાત ઉત્પત્ત કીધી છે, સ્ત્રી પુરુષને ઘેરી રહેશે

૨૩ સેન્યોનો યદોવાદ, જે ઇસ્તાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જ્યારે હું તેઓનો બંદીપ્રવાસ ફેરવીશ, ત્યારે યદુદાદના દેશમાં તથા તેનાં નગરોમાં લોક ફરી આ વચન કહેશે, હે ન્યાયના રહેઠાણ, હે પવિત્ર પવેત, યદોવાદ તને આશીર્વાદ આપો. ૨૪ અને યદુદાદ તથા તેનાં સર્વ નગરો તેમાં લોકો રહેશે, એવું તે તથા જેઓ ટાળાંની સાથે ફરે છે, તેઓ પણ ત્યાં રહેશે. ૨૫ કેમકે મેં યાકેલા જીવને તૃપ્ત કીધો છે, તથા પ્રત્યેક દુઃખી જીવને બરપૂર કર્યા છે. ૨૬ ત્યારે હું ભગ્યો, ને બેધ, ને મારી ઉર મને મીઠી લાગી. ૨૭ યદોવાદ કહે છે, જીવો, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં હું ઇસ્તાએલના વંશમાં તથા યદુદાદના વંશમાં મનુષ્યનું બી, તથા પશુનું બી વાલીશ. ૨૮ અને એવું થશે કે, જેમ ઉમેદવાને તથા ખંડન કરવાને, તથા પાટી નાખવાને તથા નષ્ટ કરવાને, તથા દુઃખ દેવાને, મેં તેઓની ચોષ કરી, તેમ બાંધવાને તથા રોપવાને હું તેઓની ચોષ કરીશ, એવું યદોવાદ કહે છે. ૨૯ તે દિવસોમાં તેઓ ફરી નહિ કહેશે કે, બાપોએ ખાટી દ્રાક્ષ ખાધી, ને પુત્રોના હાંત ખટાઈ ગયા છે. ૩૦ પણ પ્રત્યેક પોતાના અન્યાયને લીધે મરશે; જે સર્વ માણસ ખાટી દ્રાક્ષ ખાશે, તેના હાંત ખટાઈ જશે.

૩૧ યદોવાદ કહે છે, જીવો, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં હું ઇસ્તાએલના વંશની સાથે તથા યદુદાદના વંશની સાથે નવે કરાર કરીશ; ૩૨ જ્યારે મેં તેઓના પિતૃઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવવા તેઓને દાષ પકડ્યો, તે દિવસે મેં તેઓની સાથે જે કરાર કર્યો તેના જેવો નહિ; હું તેઓનો વર થઈ છતાં તે મારો કરાર તેઓએ તોડ્યો, એવું યદોવાદ કહે છે. ૩૩ પણ યદોવાદ કહે છે, તે દિવસો પછી જે કરાર હું ઇસ્તાએલના વંશની સાથે કરીશ, તે આ છે, હું મારો નિયમ તેઓના હૃદયમાં મૂકીશ, ને તેઓના હૃદયમાં તે લખીશ, ને હું તેઓનો દેવ થઈશ, ને તેઓ મારા લોક થશે. ૩૪ અને યદોવાદને બોલો,

એમ કહીને તેઓ ફરી પ્રત્યેક પોતાના પડોસીને, તથા પ્રત્યેક પોતાના ભાઈને નહિ શિખવશે, કેમકે નાનાથી તે મોટા સુધી તેઓ સર્વ મને જાણશે; કેમકે હું, તેઓના અન્યાયની દામા કરીશ, ને તેઓનાં પાપોનું સ્મરણ ફરી કરીશ નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે ૨૫ ને યહોવાહ દિવસે પ્રકાશ આપવા સારૂ સૂર્ય, તથા રાત્રે પ્રકાશ આપવા સારૂ ચંદ્રના તથા તારાઓના વિધિઓ આપે છે, જે સમુદ્રને એવો હલાવે છે કે તેનાં મેજાઓ ગ્રાળે છે, જેનું નામ સૈન્યોના યહોવાહ છે, તે આમ કહે છે; ૨૬ ને આ વિધિઓ મારી સામેથી બંધ પડે, તોજ ઇસ્રાએલનું સત્તાન પણ મારી આગળ પ્રજાબંધનમાં રહેવાથી સદા સમાપ્ત થશે, એવું યહોવાહ કહે છે ૨૭ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ને ઉપર ચઢીને આકાશ મપાય, તથા નીચે ઉતરીને પૃથ્વીના પાયાની શોધ કરાય; તો જે સધું ઇસ્રાએલના સત્તાને કર્યું છે, તેને લીધે હું પણ તે સર્વનો નકાર કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૨૮ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં આ નગર હનનએલના યુરૂજથી તે ખુણાની ભાગળ સુધી યહોવાહને સારૂ બધાશે ૨૯ વળી પાપરે રસ્તે માપતા પ્રમાણસર ઠેકઠારેખ પર્વત સુધી પહોંચશે, અને વળીને ગોઆહ સુધી જશે. ૩૦ અને સુદર્દાઓની તથા રાખની આખી ખીણ, તથા કિદ્રોનના નાળા સુધીનાં સધાં ખેતર, પૂર્વ તરફ ઘોડાભાજના ખુણા સુધી, યહોવાહને સારૂ પવિત્ર થશે; તે ફરી ૩૧ પણ ઉપેક્ષાશે નહિ ને પાણી નખાશે નહિ

ખાખેલ લઈ જશે, ને હું તેનાં બેટ લઈશ ત્યાં સુધી તે ત્યાં રહેશે, એવું યહોવાહ કહે છે; તમે કાર્સદીઓની સાથે લડશો, તોપણ તમે કુતોહ નહિ પામશો, [એવું શા માટે કહે છે]?

૬ અને વિર્મેયાહે કહ્યું, યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૭ ને, તારા કાકા શાલુમનો પુત્ર હનનએલ તારી પાસે આવીને કહેશે, માંડ જે ખેતર અનાયોયમાં છે, તે તું તારે વારસે વેચાતું લે, કેમકે ખાડણીનું મૂલ આપીને તે ખેતર ખરીદ કરવાનો હક તારો છે ૮ અને યહોવાહના વચન પ્રમાણે મારા કાકાના પુત્ર હનનએલે ચોખીમાં મારી પાસે આવીને કહ્યું, બિન્યામીનના દેશમાંના અનાયોયમાં માંડ જે ખેતર છે તે તું વેચાતું લે, કેમકે વારસાનો તથા ખંડી લેવાનો હક તારો છે, તે તારે વારસે વેચાતું લે. ત્યારે મેં જવ્યું કે આ તો યહોવાહનું વચન છે અને જે ખેતર અનાયોયમાં હતું તે મેં મારા કાકાના પુત્ર હનનએલની પાસેથી વેચાતું લીધું, ને મેં તેનું મૂલ, એટલે સત્તર શેકલ રૂપુ, તેને તોળી આપ્યું. ૧૦ અને મેં ખતમાં સહી કીધી ને તેના ઉપર મોહોર કીધી, પણ મેં સાક્ષીઓ બોલાવ્યા, ને ત્રાજવામાં રૂપુ તોળી આપ્યું ૧૧ અને જે વેચાણખત નિયમ તથા વિધિઓ પ્રમાણે મોહોર મારીને બંધ કરેલું હતું, ને જે ઉધાડું હતું તે બેઠું મેં લીધા ૧૨ અને માહસેયાહના પુત્ર નેરીયાહના પુત્ર ખાડખના હાથમાં, મારા કાકાના પુત્ર હનનએલના દેખતાં, તથા જે સાક્ષીઓએ વેચાણ-

પર દૂધા કરે છે, ને પિતૃઓના અન્યાયનું ફળ તેઓની પછીના તેઓના પુત્રોના ગોળામા ભરી આપે છે; તુ મોટા તથા બળવાન હેવ છે, તારૂ નામ સૈન્યોનો યહોવાદ છે, ૧૮ તુ ધારણામા મોટા ને કામમાં સમર્થ છે, પ્રત્યેકને તેના માર્ગા પ્રમાણે તથા તેની કશ્લીઓના ફળ પ્રમાણે આપવા સાડ તારી દૃષ્ટિ મરુષોના પુત્રોના સર્વ માર્ગો પર છે; ૨૦ તુ આજ દિવસ સુધી મિસર દેશમાં તથા ઇસ્રાએલમાં તથા વિદેશીઓમાં ચિન્હો તથા ચમત્કારો કરતો આવ્યો છે, ને આજ દિનની તારી ને કીર્તિ તે તે મેળવી છે; ૨૧ ને ચિન્હોએ તથા ચમત્કારોએ તથા બળવાન હાથે તથા લાંબા કરેલા શુને તથા મોટા બધે ઇસ્રાએલ તારા લોકને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો; ૨૨ ને દૂધ મધથી વહેનાર ને દેશ તેઓને આપવાને તે તેઓના પિતૃઓની પ્રત્યે સમ ખાધા હતા, તે આ દેશ તે તેઓને આપ્યો છે; ૨૩ ને તેઓએ આવીને તેમનું આ વતન પ્રાપ્ત કીધું, પણ તેઓએ તારૂ વચન સાંભળ્યું નહિ, ને તારા નિયમશાસ્ત્રને ધોરણે ચાલ્યા નહિ; ને સર્વ કરવાને તે તેઓને આજ્ઞા આપી, તેમાંનું કંઈ તેઓએ કીધું નહિ, તે માટે આ બધું દુઃખ તેઓના પર તે મોકલી દીધું છે. ૨૪ મોરચાઓ ને, નગરને લેવા સાડ તેની પાસે તેઓ ચઢી આવ્યા છે, ને તે પર ને કાર્ટીઓ લે છે તેઓના હાથમાં, તરવાર તથા દુકાળ તથા મરજીના કારણથી, નગર અપાધું છે, ને તું ને બોલ્યો તે યધુ છે, ને, ને, તે તું બુદ્ધિ છે ૨૫ અને હે પ્રજા યહોવાદ, તે મને કહ્યું છે કે, તું મૂલ આપીને તારે વારસે ખેતર વેચાઈ લે, ને સાક્ષીઓને બોલાવ, તથાપિ નગર કાર્ટીઓના હાથમાં અપાધું છે.

૨૬ ત્યારે યહોવાદનું વચન વિર્મ્યાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૨૭ ને, યહોવાદ ને સર્વ દેહધારીઓનો હેવ તે હું છું, હું મને કશી વાત અસમ્ય છે?

૨૮ તે માટે યહોવાદ એમ કહે છે કે, ને, હું આ નગર કાર્ટીઓના હાથમાં તથા બાંહેલના રાજ નગર પાદરેસ્તારના હાથમાં આપું છું, ને તે તેને ઇતી લેશે. ૨૯ અને ને કાર્ટીઓ આ નગર સામે લે છે, તેઓ આવીને આ નગરને આગ લગાડશે, ને તેને તથા ને ધરોનાં ધાંખાંઓ પર તેઓએ મને રોપ ચડાવવા માટે બલાલની આજ્ઞા ધૂપ બાળ્યો, તથા અન્ય કેવોની આજ્ઞા પેવાર્પણે રજા, તે ધરોને પણ બાળી નાખશે. ૩૦ કેમકે ઇસ્રાએલના પુત્રો તથા

યહુદાહના પુત્રો તેઓની તરૂણાવસ્થાથી મારી આજળ કેવળ દુષ્ટપણું કરતા આવ્યા છે, કેમકે ઇસ્રાએલના પુત્રો પોતાના હાથોનાં કામવડે મને કેવળ રોપ ચડાવતા આવ્યા છે, એવું યહોવાદ કહે છે. ૩૧ કેમકે જો દિવસે તેઓએ આ નગર બાંધ્યું, ત્યારથી તે આ દિવસ સુધી તે મને કોપજનક તથા કોદજનક થતું આવ્યું છે; ૩૨ એ સાડ કે, મને રોપ ચડાવવા માટે ને સર્વ દુષ્ટપણું ઇસ્રાએલના પુત્રોએ તથા યહુદાહના પુત્રોએ, તથા તેઓના રાજાઓએ તથા તેઓના સરદારોએ તથા તેઓના યાજ્ઞકોએ તથા તેઓના ભવિષ્યવાદીઓએ તથા યહુદાહના માણસોએ તથા યરુશાલેમના રહેવાસીઓએ કીધું છે, તેને લીધે હું આ નગર મારી દૃષ્ટિ આજળથી દૂર કરૂં ૩૩ અને તેઓએ મારી બાહી મુખ નહિ, પણ પીઠ ફેરવી છે, ને મેં પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા ઉપદેશ કરીને તેઓને શિખવ્યું છે, તોપણ શિખામણ લેવા સાડ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ ૩૪ પણ ને ધર મારા નામથી કહેવાએલું છે, તેને અપવિત્ર કરવા સાડ તેઓએ તેમા પોતાની અમગળ વસ્તુઓ રાખી ૩૫ અને બચાવનાં ને ઉચ્ચસ્થાનો દ્વિત્રોમના પુત્રની ખીણમાં છે, તે તેઓએ મોલેખની સેવામાં પોતાના દીકરા તથા પોતાની દીકરીઓને અગ્નિમાં ચલાવવા માટે બાંધ્યાં; એવી આજ્ઞા મેં તેઓને આપી નથી, ને તેઓ યહુદાહની પાસે પાપ કરાવવા માટે અમગળપણું કરે એવા વિચાર મારા મનમાં આવ્યો નથી.

૩૬ હવે તે માટે ને નગર વિષે તમે કહો છો કે, તે તરવાર તથા દુકાળ તથા મરજીના કારણથી બાંહેલના રાજના હાથમાં અપાધું છે, એવા આ નગર વિષે યહોવાદ ને ઇસ્રાએલનો હેવ તે કહે છે, ૩૭ જુઓ, ને સર્વ દેશોમાં મેં મારા કોપમાં તથા મારા ક્રોધમાં તથા મહા રોપમાં તેઓને ખેદેડી મૂક્યા છે, તેઓમાથી હું તેઓને સમેટીશ; ને આ જગ્યામાં તેઓને પાછા લાવીશ, ને તેઓને સહીસલામત રાખીશ; ૩૮ ને તેઓ મારા લોક થશે, ને હું તેઓને હેવ યજરા; ૩૯ ને તેઓ પોતાના તથા પેતા પછી પોતાના પુત્રોના દિતને સાડ મારો ડર સર્વકાળ રાખે, તે માટે હું તેઓને એકજ હૃદય તથા એકજ માર્ગ આપીશ; ૪૦ ને હું તેઓની સામે સહાનો કરાર કરીશ, કે હું તેઓનું હિત કરવાથી તેઓની પાસેથી નહિ કરીશ; ને તેઓ મારી પાસેથી ન બંધ માટે હું મારો ડર તેઓના હૃદયમાં ધાવીશ. ૪૧ હા, હું તેઓનું હિત

કરવામાં તેઓ સંબંધી આનંદ માનીશ, ને હું મારા પૂરા હૃદયથી તથા મારા પૂરા જીવથી, તેઓને આ દેશમાં ખરેખર રોપીશ. ૪૨ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, જેમ હું આ લોક પર આ બધું દુ.ખ લાવ્યો છું, તેમ તેઓનું જે કલ્યાણ કરવાનું મેં તેઓને વચન આપ્યું છે, તે બધું હું તેઓના પર લાવીશ. ૪૪ અને જે દેશ વિષે તમે કહો છો કે, આ દેશ તો વસ્તીહીન તથા પથુહીન યધને ઉજડ છે, તે કાસ્તીઓના હાથમાં અપાયો છે, તે દેશમાં ખેતરો વેચાતાં લેવામાં આવશે. ૪૪ બિન્યામીનના દેશમાં, તથા યરૂશાલેમની ચારોગમની જગ્યામાં, તથા યહુદાહનાં નગરોમાં તથા પહાડી મુલકનાં નગરોમાં તથા શરફાહનાં નગરોમાં, તથા નેગેબના નગરોમાં, લોક મૂલ આપીને ખેતરો વેચાતાં લેશે, ને વેચાણખતમાં સહી કરશે, ને તેના ઉપર મોહોર મારશે, ને સાક્ષીઓ બોલાવશે, કેમકે હું તેઓને બદીપ્રવાસ ફેરવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે.

૩૩ વળી વિમ્બાહ હજી ચોક્કસ કહે કરી રખાયેલા હતા, એટલામાં યહોવાહનું વચન તેની પાસે બીજી વાર આ પ્રમાણે આવ્યું. ૨ યહોવાહ જે કતી છે, યહોવાહ જે સિદ્ધ કરવા સાર રચનાર છે, તેનું નામ યહોવાહ છે, તે એમ કહે છે કે, ૩ અને હાંક માર, ને હું તને ઉત્તર આપીશ, ને જે મોઢી તથા બારે વાતો તું બજીતો નથી, તે હું તને પ્રગટ કરીશ. ૪ કેમકે આ નગરનાં જે ધરો, તથા યહુદાહના રાજ્યોનાં જે ધરો, મોરચાઓની સામે તથા તરવારની સામે [રક્ષણને અર્થે] પાડી નાખેલાં છે, તેઓ વિષે યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ૫ લોક કાસ્તીઓની સાથે લડવા આવ્યા, પણ જે માણસોને મેં મારા કોપે તથા મારા ક્રોધે હર્યા, ને જેઓની બધી દુષ્ટતાને લીધે મેં માથું મુખ આ નગરથી સતાવ્યું છે, તેઓનાં મુઠદાએથી તે ધરો બારાહ જશે. ૬ જુઓ, હું તેને આરોગ્યતા તથા સાલ-પણ આપીશ, ને તેઓને સાલ કરીશ, ને તેઓને શાંતિની તથા સ્વચ્છતાની પ્રુબળતા પ્રગટ કરીશ. ૭ અને યહુદાહનો તથા ઇસ્રાએલનો બદીપ્રવાસ ફેરવીશ, ને આગળ હતા તેમ તેઓને બાધીશ. ૮ અને તેઓના જે સર્વ અન્યાયે કરીને તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ પાપ કીધું, તે અન્યાયથી હું તેઓને સ્વચ્છ કરીશ, ને તેઓના જે સર્વ અન્યાયોએ કરીને તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ પાપ તથા અપરાધ કીધા તેઓની હું ક્ષમા કરીશ. ૯ અને તેઓનું જે સર્વ હિત હું કરું છું, તે વિષે

પૃથ્વીની જે સર્વ દેશાનિતિઓ સાંભળશે, તેઓની નગરમાં આ નગર મારે સાર આનંદનું નામ તથા સ્તુતિ તથા શોભા થશે; ને તેને જે સર્વ હિત તથા જે સર્વ કલ્યાણ હું પ્રમાણું છું, તેને લીધે તેઓ બીરો તથા કાપશે. ૧૦ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે વિષે તમે કહો છો, તે નિર્જન તથા પથુહીન યધને ઉજડ છે, એવી આ જગ્યામાં, એટલે યહુદાહના જે નગરો, તથા યરૂશાલેમના જે ચકલાઓ નિર્જન, તથા વસ્તી-હીન તથા પથુહીન યધને ઉજડ છે, ૧૧ તેઓના હર્ષનો સાદ તથા આનંદનો સાદ, વરનો સાદ તથા કન્યાનો સાદ; અને સૈન્યોના યહોવાહની સ્તુતિ કરો, કેમકે યહોવાહ સારો છે, ને તેની કૃપા સદાકાળ છે, એવું કહેનારાઓનો સાદ; યહોવાહના ધરમાં ઉપકારાર્થ-પણે લાવનારાઓનો સાદ હજી સભળારો કેમકે આગલા વખતમાં હવે તેમ હું દેશનો બદીપ્રવાસ ફેરવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૨ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે વસ્તીહીન તથા પથુહીન યધને ઉજડ છે, એવી આ જગ્યામાં તથા તેના સર્વ નગરોમાં, ટોળાં બેસાડનારા પાળકોનું રહેઠાણ ફરી થશે. ૧૩ પહાડી મુલકનાં નગરોમાં, તથા શરફાહનાં નગરોમાં, તથા નેગેબનાં નગરોમાં, તથા બિન્યામીનના દેશમાં, તથા યરૂશાલેમની ચારોગમની જગ્યામાં, તથા યહુદાહનાં નગરોમાં, ઘેરા ગજુનારના હાથ તળેથી ટોળાં ફરી હારબધ ચાલશે, એવું યહોવાહ કહે છે.

૧૪ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં જે ઉત્તમ વચન હું ઇસ્રાએલના ધર વિષે, તથા યહુદાહના પર વિષે બોલ્યો છું તે પૂરૂ કરીશ. ૧૫ તે દિવસોમાં તથા તે વેળાએ હું દાઉદને સાર ન્યાયી પહોંચાને અકુર ઉઠાવીશ, ને તે દેશમાં ન્યાય તથા નીતિ અમલમાં લાવશે. ૧૬ તે દિવસોમાં યહુદાહ બચાવ પામશે, ને યરૂશાલેમ નિર્ભય રહેશે, ને તેના જે નામથી તે કહેવાશે તે એ કે, યહોવાહ અમાર ન્યાયી પહોંચ. ૧૭ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલના ધરના રાજ્યસન પર બેસનાર પુરૂષની દાઉદના વંશમાં ખામી કહી પડશે નહિ; ૧૮ અને હંડનીયાર્પણ ચઢાવનાર તથા આધાર્પણ બાળનાર તથા યજ્ઞ નિત્ય કરનાર પુરૂષની ખામી લેવી ચાનકોમાં મારી આગળ પડશે નહિ. ૧૯ અને યહોવાહનું વચન વિમ્બાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૨૦ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે તમે દિવસ વિષેનો માંહે કરાર તથા રાત વિષેનો મારો કરાર તોડી રાકો, એવી રીતે

કે રાત તથા દિવસ પોતપોતાના સમયમાં ન આવે; ૨૧ તોજ મારા દાસ દાઉદને તેના રાજ્યાસન પર રાજ્ય કરનાર કોઇ પુત્ર ન હોવાથી, તેની સાથે, તથા મારા સેવકો એટલે લેવી ચાલકોની સાથે, મારા કરાર લેવું થાય. ૨૨ જેમ આશારાનું સૈન્ય ગણાય નહિ, ને સમુદ્રની રેલી મપાય નહિ, તેમ હું મારા દાસ દાઉદના વરને તથા મારી સેવા કરનારા લેવાઓને વધારીશ. ૨૩ અને યહોવાદનું વચન ચિંમૈયાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૨૪ આ લોક ને બોલ્યા છે, તે તું ખ્યાનમાં લેતો નથી શું? તેઓ કહે છે, જે જે જીવને યહોવાદે પસંદ કીધા તેઓને તેણે કાઢી મૂક્યા છે; ને તેઓની દૃષ્ટિમાં મારા લોક પ્રબળબળના ન ગણાય, એટલે સુધી તેઓએ તેઓને દુષ્ટ કીધા છે. ૨૫ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જે દિવસ તથા રાત વિષેનો મારો કરાર ટકે નહિ, અને જો મેં આકાશ તથા પૃથ્વીના વિધિઓને રદીયન કર્યા નહિ હોય, ૨૬ તોજ હું યાદગળા તથા મારા દાસ દાઉદના સત્તાનને એવી રીતે કાઢી મૂકીશ કે હું તેના સત્તાનમાથી કબ્રાલીમ તથા ધરદાક તથા યાદગળા સત્તાન પર સરદારો થવા સાથે કોઇને નહિ લઇશ; કેમકે હું તેઓના બીજાવાસ ફેરવીશ, ને તેઓ પર દયા કરીશ.

૩૪

ન્યારે બામેલનો રાજ નજીવાદનેરસાર તથા તેનું સર્વ સૈન્ય તથા તેના દાપ નીચેનાં આ પૃથ્વીમાંનાં સર્વ રાજ્યાં તથા સર્વ લોકો યરૂશલેમ સામે તથા તેનાં સર્વ નગરો સામે લડતાં હતાં, ત્યારે યહોવાદનું ને વચન ચિંમૈયાહ પાસે આવ્યું તે આ: ૧ યહોવાદ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, યહુદાદના રાજ સિદકીયાહની પાસે જઇને તેને કહે, યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો, હું આ નગર બામેલના રાજના દાપમા આપીશ, ને તે તેને આશીર્વાદ આપશે કે અને તું તેના દાપમાંથી છુટીશ નહિ, પણ તું નિષ્કે પકડારો તથા તેના દાપમા સોંપાયો, ને તારી આંખો બામેલના રાજની આંખોને ઢોરો, ને તે તારી સાથે ગ્રોહગ્રોહ બોલશે, ને તું બામેલ જશે. ૨ તેપણ, દે યહુદાદના રાજ સિદકીયાહ, તું યહોવાદનું વચન સાંભળ, તારે ચિંમૈયાહ પાસે એમ કહે છે કે, તું નચારે નહિ મરીશ; ૩ તું શાનિમાં મરીશ, ને તારા પિતૃઓ, એટલે તારા પહેલા ને આજના રાજઓ દળા, તેઓની દદનક્રિયાઓ જેમ લોકોએ મરી તેમ તારી દદનક્રિયા તેઓ કરશે, ને રે પાલી, દાપ દાપા એમ કહીને તારે લીધે વિલાપ

કરશે; કેમકે આ વચન હુંજ બોલ્યો છું, એનું યહોવાદ કહે છે. ૪ અને ચિંમૈયાહ બાવિબ્યવાદીએ યરૂશલેમમાં યહુદાદના રાજ સિદકીયાહને આ સર્વ વચન કહ્યાં. ૫ તે વારે બામેલના રાજનું સૈન્ય યરૂશલેમ સામે તથા યહુદાદમાં ને સર્વ નગરો બાકી રહ્યાં હતાં, એટલે લાખીશ તથા અઝેકાહ, તેઓ સામે લડતું હતું, કેમકે યહુદાદના નગરોમાંનાં બાકી રહેલાં કિલ્લાબલ નગરો આટલાંજ હતાં.

૬ યરૂશલેમમાં ને લોક હતા, તેઓને છુટકારાની બહેરખબર આપવાનો કરાર સિદકીયાહ રાજએ યરૂશલેમમાંના સપળા લોકની સાથે કર્યો, ત્યાર પછી ને વચન યહોવાદથી ચિંમૈયાહની પાસે આવ્યું તે નીચે પ્રમાણે હતું, ૭ [કરાર તો એવો હતો કે,] દરેક માણસ પોતાના હેઠ્ઠા દાસને ને દરેક માણસ પોતાની હેઠ્ઠી દાસીને છોડી મેલે, એ સાથે કે કોઇ પણ માણસ તેઓની પાસે, એટલે પોતાના હેઠ્ઠી ભાઇની પાસે, સેવા કરાવે નહિ; ૮ ને ને સર્વ સરદારો તથા ને સર્વ લોક એવા કરારના બળમાં આવ્યા હતા કે પ્રત્યેક પોતાના દાસને ને પ્રત્યેક પોતાની દાસીને છોડી મેલે, ને હવે પછી તેઓની પાસે સેવા નહિ કરાવે, તેઓએ કરાર પાળીને તેઓને છોડી મેલ્યા; ૯ પણ ત્યાર પછી તેઓ ફરી ગયા, ને ને દાસીને તથા દાસીઓને તેઓએ છોડી મેલ્યા હતાં, તેઓને પાછાં લાવ્યા, ને દાસો તથા દાસીઓ તરીકે વાપે કીધાં; ૧૦ તે માટે યહોવાદનું વચન યહોવાદની પાસેથી ચિંમૈયાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું; ૧૧ યહોવાદ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ન્યારે હું તમારા પિતૃઓને મિસર દેશમાંથી, એટલે દાસોના ધરમાંથી કાઢી લાવ્યો, તે દિવસે મેં તેઓની સાથે કરાર કરીને કહ્યું, ૧૨ તારો ને હેઠ્ઠી ભાઈ તેં વચાતો લીધો છે અને જેણે હ વરસ તારી સેવા કીધી છે, તેને તારી પાસેથી છોડી મેલવો, એવાને તમારે સાત વરસને અંતે છોડી મેલવો; પણ તમારા પિતૃઓએ માત્ર સાંભળ્યું નહિ, ને કાન ધર્યો નહિ. ૧૩ અને દમજાજ તમે ક્યો હતા, ને ને મારી દૃષ્ટિમાં ધાગ્ય છે, તેતમેએ પ્રત્યેક પોતાના પડોસીનો છુટકારો બહેર કરીને કીધું હતું, ને ને ધર મારા નામથી કહેવાયતું છે, તેમા તમે મારી આજ્ઞા કરાર કીધા હો; ૧૪ પણ તમે ફરી ગયા, ને મારા નામનું અપમાન કીધું, ને જ્યોને તેમની મરદ સુજળ તમે છોડી મેલ્યા હતા, તેઓને તમે પ્રત્યેક પોતાના દાસને

તથા પ્રત્યેક પોતાની દાસીને પાછા લાવ્યા, ને તમારા દાસો તથા દાસીઓ યવા તેઓને તાબે કીધાં. ૧૭ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે પ્રત્યેક પોતાના બાઇનો તથા પ્રત્યેક પોતાના પડોસીનો છુટકારો બહાર કરવાનું માત્ર [વચન] નથી માન્યુ; જુઓ, યહોવાહ કહે છે, હુ તમને ઇસી મેલીને તમને તરવાર તથા મરશી તથા દુકાળને તાબે કરીશ, ને હુ તમને પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યોમા વેરી નાખીશ. ૧૮ અને જે માણસોએ મારો કરાર ઉત્તરથી છે, જેઓએ વાહરડાના બે કક્કડા કરીને તેના બે ભાગોની વચ્ચેથી જઇને મારી આગળ કરાર કર્યો, પણ તેનાં વચ્ચેના પૂરાં નથી કીધા, ૧૯ એટલે યહુદાહના સરદારો, તથા યરૂશલેમના સરદારો, ત્યાના બોલઓ તથા યાજ્ઞકો તથા દેશના જે સર્વ લોક વાહરડાના બે ભાગોની વચ્ચે યઇને ગયા, ૨૦ તેઓને હુ તેઓના શત્રુઓના હાથમાં, તથા જેઓ તેઓને જીવ શોધે છે તેઓના હાથમાં સોપીશ, ને આકારના પક્ષીઓ તથા ભૂમિના પશુઓ તેઓના સુદા બાઇ બરો. ૨૧ અને યહુદાહના રાજા સિદકીયાહને તથા તેના સરદારોને હુ તેઓના શત્રુઓના હાથમાં, ને જેઓ તેઓને જીવ શોધે છે તેઓના હાથમાં, ને બાબેલના રાજાનું જે સૈન્ય તમારી પાસેથી પાછું ગયું છે તેના હાથમાં સોપીશ. ૨૨ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હુ આજ્ઞા કરીને તેઓને આ નગરની પાસે પાછા લાવીશ, ને તેઓ તેની સાથે લડશે ને તેને લેશે, ને તેને અગ્નિથી બાળી નાખશે, ને હુ યહુદાહના નગરોને વસ્તીહીન તથા ઉગ્ગડ કરી મૂકીશ.

૩૫ યહુદાહના રાજા યોશીયાહના પુત્ર યહોયા-કીમના દિવસોમાં જે વચન વિમ્બાહની પાસે આવ્યું તે આ: ૨૧ જે બાબીઓના ગોત્રીઓની પાસે જ, ને તેઓને બાલાવીને યહોવાહના મંદિર-માની એક ચોરડીમા લાવ, ને તેઓને દ્રાક્ષરસ પા. ૨ ત્યારે હબાશીન્યાહના પુત્ર વિમ્બાહના પુત્ર યાઅ-જાન્યાહને, તથા તેના બાઇઓને તથા તેના સર્વ પુત્રોને તથા આખા રેખાની ગોત્રીઓને લઇને, ૪ હુ યહોવાહના ઘરમાં લાવ્યા, એટલે વિગ્દાહ્યાહને પુત્ર હાનાન જે દેવનો ભક્ત, તેના પુત્રોની જે ચોરડી સરદારોની ચોરડીની પાસે છે, અને શાહકુમ્ભનો પુત્ર માઅસેયાહ, જે દરવાન, તેની ચોરડીની ઉપર છે, ત્યાં લાવ્યા. ૫ અને મેં રેખાબી ગોત્રીઓની આગળ દ્રાક્ષરસ ભરેલા પાત્રો તથા વાડકાઓ મૂક્યા, ને

તેઓને કહ્યું, દ્રાક્ષરસ પીઓ. ૬ પણ તેઓએ કહ્યું, અમે દ્રાક્ષરસ નહિ પીએ, કેમકે રેખાબીનો પુત્ર ચોનાદાબ જે અમારો પિતૃ તેણે અમને આજ્ઞા આપીને કહ્યું છે કે, તમે તેમજ તમારા પુત્રો કોઇ કાગે દ્રાક્ષરસ ન પીશો, ૭ વળી તમારે ઘર પણ ન બાંધવું, ને બી ન વાવવું, ને દ્રાક્ષવાડી ન રોપવી, ને કંઈ પણ રાખવું નહિ, પણ તમારે તમારા સર્વ દિવસ તજુઓમા રહેવું એ માટે કે જ્યાં તમે પરદેશી છો, તે દેશમા તમારૂં દીર્ઘાયુષ્ય થાય. ૮ અને રેખાબીનો પુત્ર ચોનાદાબ જે અમારો પિતૃ તેણે જે આજ્ઞા અમને આપી કે, તમે, તમારી બાચડીઓ, તમારા દીકરા તથા તમારી દીકરીઓ તમારા સર્વ દિવસ દ્રાક્ષરસ પીશો મા, અને રહેવા સાથે ઘરો બાવશો મા; ને તમારી પાસે દ્રાક્ષવાડી કે જેતર કે બી કંઈ ન હોય, તે સ્થળા વિષે અમે તેનું કહ્યું માનતા આવ્યા છીએ; ૧૦ ને અમે તંજુઓમા વસતા આવ્યા છીએ, ને જે સર્વ આજ્ઞા ચોનાદાબ અમારા પિતૃએ અમને આપી તે માત્રીને એમને તે પ્રમાણે કરતા આવ્યા છીએ ૧૧ પણ એનું થયું કે, જ્યારે બાબેલનો રાજા નબૂખાદરેસસાર આ દેશમા ચડી આવ્યો, ત્યારે અમે કહ્યું, ચાલો, આપણે કાદેડીઓના સૈન્યની બીકને લીધે તથા અરા-મના સૈન્યની બીકને લીધે યરૂશલેમમા જઇએ, ને માટે યરૂશલેમમા રહીએ છીએ.

૧૨ પછી યહોવાહનું વચન વિમ્બાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૧૩ સૈન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, હું જઇને યહુદાહના માણસોને તથા યરૂશલેમના રહેવાસીઓને કહે, યહોવાહ કહે છે, હું મારા વચનો સાંભળવાને તમે શિખામણ લેશો નહિ! ૧૪ રેખાબીનો પુત્ર ચોનાદાબે દ્રાક્ષરસ પીવા વિષે જે નિષેધ પોતાના પુત્રોને કર્યો હતો તે માનવામાં આવ્યો છે, ને આજ દિવસ સુધી તેઓ પીતા નથી, કેમકે તેઓ પોતાના બાપની આજ્ઞા પાળતા આવ્યા છે; પણ મેં તે પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા બેલીને તમારી આગળ કહ્યું છે, તોપણ તમે માત્ર નથી સાંભળ્યું ૧૫ અને મેં પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા મારા સર્વ દાસો, એટલે મારા ભવિષ્યવાદીઓ, રવાને કરીને તમારી પાસે મોકલ્યા, ને કહ્યું, તમે પોત-પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરો, ને તમારા કામ સુધારો, ને અન્ય દેવોની સેવા કરવા સાથે તેઓની પાછળ ન ચાલો, તે જે દેશભૂમિ મેં તમને તથા તમના પિતૃ-ઓને આપી છે, ત્યાં તમે વસશો; પણ તમે કાન

ધર્મી નદિ, ને માટે સંમિશ્ર્યું નદિ. ૧૧ દેખાળના પુત્ર
 યોનાદાજના પુત્રોએ યોનાના બાપની આજ્ઞા ને તેણે
 તેઓને આપી, તે માની લીધી છે, પણ આ લોકે માટે
 નથી સંમિશ્ર્યું; ૧૨ તે માટે યહોવાદ, ને સેન્થોનો
 દેવ તથા ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ,
 ને સર્વ વિપત્તિ દુ તેઓ વિરૂદ્ધ બોલ્યો છું. તે હું યહુ-
 દાદ પર તથા યરૂશલેમના રહેવાસીઓ પર લાગીરહી
 કારણ કે મે તેઓને કહ્યું, પણ તેઓએ સંમિશ્ર્યું
 નદિ; મે તેઓને બોલાવ્યા, પણ તેઓએ ઉત્તર
 આપ્યો નદિ. ૧૮ અને વિમ્બાદે દેખાળીઓના યોત્રી-
 ઓને કહ્યું, સેન્થોનો યહોવાદ, ને ઇસ્રાએલનો દેવ
 તે એમ કહે છે કે, તમે તમારા બાપ યોનાદાજની
 આજ્ઞા સંમિશ્ર્ય છે, તથા તેની સર્વ આજ્ઞાઓ પાળી
 છે, તથા ને બધું તેણે તમને કરમાવ્યું, તે પ્રમાણે
 કીધું છે, ૧૯ તે માટે સેન્થોનો યહોવાદ, ને ઇસ્રાએ-
 લનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, દેખાળના પુત્ર યોના-
 દાજના વંશમાં મારી આગળ ઉઠા રહેનાર માણ-
 સની કદી ખામી પડશે નદિ.

આ લોકની વિરૂદ્ધ ઉચ્ચાર્યો છે, તે મોટો છે. ૮ અને
 વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદીએ નેરીવાદના પુત્ર બાપને
 ને આજ્ઞા આપી, તે સર્વ પ્રમાણે તેણે કીધું, અને
 પુસ્તકમાં [લખેલાં] યહોવાદનાં વચનો યહોવાદના
 ધરમાં વાંચી સંભળાવ્યાં

“ અને યહુદાદના રાજ યોશીયાદના પુત્ર યહો-
 વાકીમના પાત્રમાં વર્ષના નવમા માસમાં એલું થયું કે
 યરૂશલેમમાંના સર્વ લોકે, તથા નેઓ યહુદાદનાં
 નગરોમાંથી યરૂશલેમમાં આવ્યા હતા તેઓએ યહો-
 વાદની આગળ ઉપવાસ કરવાનું કરમાવ્યું. ૧૦ ત્યારે
 બાપે પુસ્તકમાંનાં વિમ્બાદનાં વચનો યહોવાદના
 ધરમાં વાંચી સંભળાવ્યાં, શાફાન ચિટલીસના પુત્ર
 ઝમાચાદની ઉપરના આગામીમાંની યોરડીમાં, અને
 યહોવાદના ધરની નવી ભાગળના ફરવાલ પાસે તેણે
 સપળા લોકોની આગળ લખેલું વાંચી સંભળાવ્યું.
 ૧૧ અને શાફાનના પુત્ર ઝમાચાદના પુત્ર મીખાયાદે
 પુસ્તકમાંથી યહોવાદનાં સર્વ વચનો સંમિશ્ર્યાં,
 ૧૨ ત્યારે તે રાજના ધરમાં ચિટલીસની ને યોરડી

સાદીથી લખ્યા ૧ ત્યારે સરદારોએ ખાંડખને કહ્યું, ન તું તથા વિમ્બાહ બન્ને સતાઈ રહેા, ને તમે કયા છે, તે કોઇને માલમ ન પડે ૨૦ ત્યાર પછી તેઓ તે ઓળિયુ ચિટ્લીસ અલીશામાની ઓરડીમા મૂકીને ઓગણામા રામની પાસે ગયા, ને તે સધા વચન રામના સામળતા પ્રગટ કીધા ૨૧ ત્યારે રામએ તે ઓળિયુ લાવવાને યદુદીને મોકલ્યો, ને અલીશામા ચિટ્લીસની ઓરડીમાથી તે ઓળિયુ લાવ્યો, ને રામના સામળતા તથા જે સર્વ સરદારો રામની પાસે ઉભા રહેલા હતા, તેઓના સામળતા યદુદીએ તે વાંચી સમજાવ્યું ૨૨ હવે નવમ મહિનામા રામ પોતાના શિયાળાના ઘરમા બેઠો હતો, અને તેની આગળ સળગતી સગડી હતી, ૨૩ને એવું થયું કે, જ્યારે યદુદીએ ત્રણ ચાર પાના વાંચ્યા ત્યારે [રામના] ચપ્પુવડે તે કાપીને, આપુ ઓળિયુ નદ થયું ત્યાં સુધી સગડીમા અગ્નિમા નાખ્યા કીધું ૨૪ અને રામ તથા તેના જે સર્વ દાસોઅ આ સધા વચન સામળ્યા તેઓ બીધા નહિ, તથા પોતાના વસ્ત્રો ફાંચા નહિ ૨૫ તથા તે તે ઓળિયુ બાળે નહિ એવી એકનાથાને તથા દલાયાહે તથા ગમાર્યાહે રામને વિનતી કીધી, તોપણ તેણે તેઓનું માન્યું નહિ ૨૬ અને ખાંડખ લેખકને તથા વિમ્બાહ ભવિષ્યવાદીને પકડવા માટે રામએ રામના પુત્ર યરાહમએલને તથા આઝીએલના પુત્ર સરાયાહને તથા આખ્દએલના પુત્ર શેલેમ્યાહને આજ્ઞા આપી, પણ યદોવાહે તેઓને સતાડી રાખ્યા ૨૭ અને રામએ તે ઓળિયુ બાળ્યું તથા જે વચનો ખાંડખે વિમ્બાહના મુખના બોલેલા લખ્યા હતા તે પણ બાળ્યા પછી યદોવાહનું વચન વિમ્બાહની પાસે એવું આવ્યું કે ૨૮ તું ફરી બીજું એક ઓળિયુ લ, ને આગળનું જે ઓળિયુ યદુદાહના રામ યદોવાક્રીમે બાળ્યું, તેમા જે સધા વચન હતા તે એમા લખ ૨૯ અને યદુદાહના રામ યદોવાક્રીમ વિષે તું કહે કે, યદોવાહ એમ કહે છે કે, તે આ ઓળિયુ બાળી નાખ્યું છે એમ કહેતા કે તેમા શા વારતે તે લખ્યું છે કે બાળેલનો રામ નિથે આવીને આ દેશનો નાશ કરશે, ને તેમાથી મનુષ્ય તથા પશુનો અત આજુશે ૩૦ માટે યદુદાહના રામ યદોવાક્રીમ વિષે યદોવાહ એમ કહે છે કે, તેને દાઉદના રાજ્યાસન પર બેસનાર કોઈ યશે નહિ, ને દિવસે ગરમી તથા રાત્રે હિમ છતાં તેનું યુદ્ધ બહાર પડી રહેશે ૩૧ અને હું તેને તથા તેના સ્થાનને તથા તેના દાસોને તેઓના

અન્વાયને લીધે શિક્ષા કરીશ, ને જે વિપત્તિ હું તેઓ વિષે બોલેા છું, ને તેઓએ સામળ્યું નહિ, તે સધી હું તેઓ પર તથા યરાહાલેમના રહેવાસીઓ પર તથા યદુદાહના માણસો પર લાવીશ ૩૨ અને વિમ્બાહ બીજું એક ઓળિયુ લઈને નેરીવાહના પુત્ર ખાંડખ લેખકને આપ્યું, ને જે પુસ્તક યદુદાહના રામ યદોવાક્રીમે અગ્નિમા બાળ્યું હતું, તેમાના વિમ્બાહના મુખના બોલેલા સધા વચન તેણે તેમા લખ્યા, ને તેઓના જેવા બીજા ધણા વચન તેમા ઉમેર્યા

૩૭ હવે યદોવાક્રીમના પુત્ર કાન્યાહને ઠેકાણે યોરડીયાહના પુત્ર સિદકીયાહ રામએ રામનું કાર્ય અને તે બાળેલના રામ નખખાદરેસરારે યદુદાહ દેશનો રામ કીધો હતો ૧ પણ યદોવાહે જે વચનો વિમ્બાહ ભવિષ્યવાદીની હસ્તક કહેવાજા, તે તેણે તથા તેના દાસોએ તથા દેશના લોકે સામળ્યા નહિ

૨ અને સિદકીયાહ રામએ શેલેમ્યાહના પુત્ર યદુખાને તથા માઅરેયાહના પુત્ર સફાન્યાહ યાજકને વિમ્બાહ ભવિષ્યવાદીની પાસે મોકલીને તેઓ માર ક્રૂતે એવું કહેવાડ્યું કે, તું અમારે સાર યદોવાહ આપણા દેવને વિનતી કર ૪ હવે વિમ્બાહ તો લોક મધ્યે આવતો જતો, ૫ મકે તેઓએ તેને બંદીખાનામા નાખ્યો નહતો ૬ અને ફાર્નનું સૈન્ય મિસરમાથી નિકળી આવ્યું હતું, ને જે કારદીઓએ યરાહાલેમને ઘેરા ધાલ્યો હતો, તેઓ તેઓની ખબર સામળીને યરાહાલેમથી જતા રહ્યા ૭ ત્યારે યદોવાહનું વચન, વિમ્બાહ ભવિષ્યવાદીની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૮ યદોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, યદુદાહના જે રામએ તમને મારી પાસે પુછવા મોકલ્યા તેને એવું કહો કે, જુઓ, તમને સહાય કરવાને ફાર્નનું જે સન્ય નિકળ્યું છે, તે પોતાના મિસર દેશમા પાછું જશે ૯ અને કારદીઓ પાછા આવશે, ને આ નખર સામે લડશે, ને તેને છતી લઈને અગ્નિથી બાળી નાખશે યદોવાહ એમ કહે છે કે, કારદીઓ અમારી પાસેથી નિથે જશે, એવું કહીને તમે પોતાને સુલ્લાવશેા મા, કેમકે તેઓ નહિ જશે ૧૦ કેમકે જે કારદીઓ તમારી સાથે લડે છે, તેઓનું આપુ સૈન્ય ને તમે મારત, ને તેથી તેઓમાના ધાયલજ થએલા માણસો ખાકી રહેત, તોપણ તેઓ પ્રત્યેક પોતાના તણમા ઉભા યદને આ નખરને બાળીનાખત ૧૧ અને ફાર્નના સૈન્યની બીકને લીધે કારદીઓનું

સૈન્ય યશસ્વિનમથી ગયા પછી એવું થયું કે, ૧૨ વિર્મે-
યાદ યશસ્વિનમથી બિન્યામીનના દેશમાં પોતાના
લોકની મધ્યે જવા નિકળ્યો, એ માટે કે ત્યાનો
પોતાનો દિરસો તે લે. ૧૩ અને તે બિન્યામીનની
ભાગ્યે પહોંચ્યો ત્યારે ત્યાં હનાન્યાદના પુત્ર શેલે-
મ્યાદનો પુત્ર નામે ચિરમ્યાદ નાયક હતો, તેણે
વિર્મેયાદ ભવિષ્યવાદીને પકડીને કહ્યું, તું કારદીઓની
ભણી જતો રહે છે ૧૪ અને વિર્મેયાદે કહ્યું, એ તો
જીક છે, હું કારદીઓની ભણી જતો નથી; પણ તેણે
તેનું સાબળું નહિ, અને ચિરમ્યાદ વિર્મેયાદને પક-
ડીને સરદારોની પાસે લાવ્યો. ૧૫ અને સરદારોએ
વિર્મેયાદ પર કોપાયમાન થઇને તેને માર્યો, ને
યહોનાથાન ચિરમ્યાદના ધરમા કેદ કર્યો, કેમકે તે
[મકાન]ને તેઓએ કેદખાનું બનાવ્યું હતું ૧૬ વિર્મે-
યાદ કારાગૃહમાં તથા ભોયરામા ગયા, ને ત્યાં ધણી
દિવસ વિર્મેયાદ રહ્યો, ૧૭ ત્યાર પછી સિદ્ધીયાદ
રાજાએ [માણસ] મોકલીને તેને તેડી મગાવ્યો, ને
રાજાએ પોતાના ધરમા તેને ગુપ્ત રીતે પુછ્યું, યહો-
નાથાન પાસેથી કાઢ વચન છે શું? ત્યારે વિર્મેયાદે
કહ્યું કે, છે; વળી તેણે કહ્યું, તું બાબેલના રાજાના
દ્વારમાં સોંપાયો. ૧૮ પછી વિર્મેયાદે સિદ્ધીયાદ
રાજાને કહ્યું, મેં તારો અથવા તારા દાસોનો અથવા
આ લોકનો શો અપરાધ કાઢ્યો છે કે તમે મને બંદી
ખાનામાં નાખ્યો છો? ૧૯ તમારા જે ભવિષ્યવાદી-
ઓએ તમને ભવિષ્ય કહ્યું કે, બાબેલનો રાજા તમારી
સાથે તથા આ દેશ સાથે આવશે નહિ, તેઓ ક્યાં
છે? ૨૦ ને હવે, હે રાજા, મારા ધણી, સાંભળ, મારી
વિનંતી સ્વીકારીને તું યહોનાથાન ચિરમ્યાદના ધરમા
મને ફરી મોકલી ન દેતો, રબે હું ત્યાં મર. ૨૧ ત્યારે
સિદ્ધીયાદ રાજાએ આજ્ઞા આપી કે, વિર્મેયાદને
ઘોડામાં સોંપવો; ને નગરમાંની સર્વ રોટલી ધણ
રહે, ત્યાં સુધી ભડિયારાઓના મોહોદ્વારમાંથી તેને
રોજ રોજ એક કટકો રોટલી આપવી; આ પ્રમાણે
વિર્મેયાદ ઘોડામાં રહ્યો.

૩૮ અને વિર્મેયાદ જે વચનો સંધા લોકની
આગળ બોલ્યા કે, યહોનાથાન એમ કહે છે
કે, જે આ નગરમાં રહે છે તે વરનારવરે તથા ડુકાન-
વડે તથા મરજીવડે મરશે, ને કારદીઓની પાસે
નિકળી જશે, તે જીવતો રહેશે, ને તેનો જીવ તેને
લઠ હાખવ યશે ને તે જીવતો રહેશે; ૨ યહોનાથાન
એમ કહે છે કે, નિશ્ચય આ નગર બાબેલના રાજાના

સૈન્યના દ્વારમાં સોંપાયો, ને તે તેને જીવી લેશે,
૨૩ તે બધાં વચનો માતાનના પુત્ર રાફાયાદે, તથા
પાશુદરના પુત્ર ગદાધ્યાદે તથા શેલેમ્યાદના પુત્ર
યુખાલે તથા માહકીયાદના પુત્ર પાશુદરે સાંભળ્યાં
૬ ત્યારે સરદારોએ રાજાને કહ્યું, કૃપા કરી આ માણુ-
સને મારી નખાવ, કેમકે જે લડવૈયા આ નગરમાં
ખાકી રહેલા છે, તેઓના દ્વાર, તથા સર્વ લોકના
દ્વાર, તે તેઓની આગળ એવાં વચન બોલીને કમ-
બોર કરે છે, કેમકે આ માણુસ આ લોકનું હિત નહિ,
પણ તેમનું નુકસાન શોધે છે. ૭ અને સિદ્ધીયાદ
રાજાએ કહ્યું, જુઓ, તે તમારા દ્વારમાં છે; કેમકે
રાજા તમારી વિરુદ્ધ કંઈ કરી શકતો નથી. ૮ ત્યારે
તેઓએ વિર્મેયાદને લઇને રાજાના પુત્ર માહકીયાદનું
જે ટાકુ ચોરી તણે હતું, તેમાં તેને નાખ્યો, ને તેઓએ
દોરડાવડે વિર્મેયાદને ઉતાર્યા; ને ટાંકામાં પાણી ન
હતું, પણ કાઢવ હતો; ને વિર્મેયાદ કાઢવમાં ગરક
ધણ ગયા ૯ હવે એબેલ-મેલેખ કૂશી, જે રાજાના
ધરમાનો એક ખેતરે હતો, તેણે સાંભળ્યું કે તેઓએ
વિર્મેયાદને ટાંકામાં નાખ્યો છે, ને રાજા બિન્યામીનની
ભાગ્યમાં દાલ બેઠેલો છે; ૧૦ ત્યારે એબેલ-મેલેખે
રાજાના ધરમાંથી નિકળીને રાજાની આગળ બોલીને
કહ્યું, હે રાજા, મારા ધણી, આ માણુસોએ વિર્મે-
યાદ ભવિષ્યવાદીને જે કાંઈ છે તે બધું જુડું કાંઈ છે,
તેઓએ તેને ટાંકામાં નાખ્યો છે, ને તે ત્યાં ને ત્યાં
જુખથી મરવાનો છે, કેમકે હવે રોટલી નગરમાં નથી
૧૧ ત્યારે રાજાએ એબેલ-મેલેખ કૂશીને આજ્ઞા આપીને
કહ્યું, તું અદિથી ત્રીસ માણુસ તારી સાથે લઇને
વિર્મેયાદ ભવિષ્યવાદી મરી જાય તે પહેલાં તેને
ટાંકામાંથી કાઢી લાવ ૧૨ તેથી એબેલ-મેલેખ પોતાની
સાથે તે માણુસોને લઇને રાજાના ધરના કંડારની
દેકળ ગયા, ને ત્યાંથી જૂનાં ફાટાંટૂંાં લગડાં તથા જૂનાં
સડેલાં ત્રીયરા લીધા, ને દોરડાવડે તે વિર્મેયાદની
પાસે ટાંકામાં ઉતાર્યા ૧૩ અને એબેલ-મેલેખ કૂશીએ
વિર્મેયાદને કહ્યું, આ જૂનાં ફાટાંટૂંાં લગડાં તથા
સડેલાં ત્રીયરા તારી કાળોમાં દોરડાંની તણે મૂક;
ને વિર્મેયાદે તેમ કાંઈ ૧૪ અને પ્રમાણે તેઓએ વિર્મે-
યાદને દોરડાંવડે ખેંચી કાઢ્યો, ને ટાંકામાંથી તેને
બહાર આવ્યો; ત્યાર પછી વિર્મેયાદ ઘોડામાં રહ્યો.
૧૫ પછી સિદ્ધીયાદ રાજાએ મોકલીને વિર્મેયાદ
ભવિષ્યવાદીને યહોનાથાનના ધરના ત્રીજા [દરવાજાના]
નાકામાં પોતાની પાસે આવ્યો, ને રાજાએ વિર્મેયાદને

કહ્યું, હું તને એક વાત પુછું છું, ને મારાથી તું કંઈ પછુ ગુસ્ત ન રાખ. ૧૧ ત્યારે ચિંમૈયાહે સિદ્ધીયાહને કહ્યું, જો હું તને કહી બતાવું, તો થું તું નિશ્ચય મને મારી નાખશે નહિ? ને જો હું તને સલાહ આપુ, તો પછુ મારૂં સાંભળે એવો તું નથી ૧૨ તે માટે સિદ્ધીયાહ રાજ્યે ચિંમૈયાહની આગળ ગુસ્ત રીતે કહ્યું, આપણે આ જીવ ઉત્પન્ન કરનાર સજીવ યહોવાહના સમ, કે હું તને મારી નહિ નખાયા, ને જે માણસો તારો જીવ લેવા ફરે છે તેઓના હાથમાં તને નહિ સોંપીશ ૧૩ ત્યારે ચિંમૈયાહે સિદ્ધીયાહને કહ્યું, યહોવાહ, જે સૈન્યોનો દેવ તથા ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જે તું બાબેલના રાજાના સરદારોની પાસે જઈશ, તો તારો જીવ બચશે, ને આ નગર અગ્નિથી બાળી નખાશે નહિ, ને તું તથા તારા ઘરનાં જીવતા રહેશે; ૧૪ પછુ જો તું બાબેલના રાજાના સરદારોની પાસે નહિ જઈશ, તો આ નગર કાર્દીઓના હાથમાં સોંપાશે, ને તેઓ તેને અગ્નિથી બાળશે, ને તું તેઓના હાથમાંથી છુટીશ નહિ. ૧૫ અને સિદ્ધીયાહ રાજ્યે ચિંમૈયાહને કહ્યું, જે યહુદીઓ કાર્દીઓની પાસે જતા રહ્યા છે તેઓથી હું બીજું છું, રખે તેઓના હાથમાં તેઓ મને સોંપે, ને તેઓ મારી મરફરી કરે. ૧૬ પછુ ચિંમૈયાહે કહ્યું, તેઓ તને નહિ સોંપશે. યહોવાહનું જે વચન હું તારી આગળ બોલું છું તે તું માનીશ તો તારૂં હિત થશે, ને તારો જીવ બચશે ૧૭ પછુ જો તું જવા કબૂલ નહિ કરે તો યહોવાહે જે વચન મને જણાવ્યું છે તે આ છે, ૧૮ જુઓ, યહુદાહના રાજાના ઘરમાં જે સ્ત્રીઓ બાકી રહી છે, તે સર્વ બાબેલના રાજાના સરદારોની પાસે કાઢી લવાશે, ને તે સ્ત્રીઓ એવું કહેશે કે, તારા દિલ્લાજીન મિત્રોએ તને ઉશ્કેર્યો છે, ને તને હત્યા છે; તારા પગ કાઢવમાં ગરક થઈ ગયા, માટે તેઓ ફરી ગયા છે. ૧૯ અને તારી સર્વ સ્ત્રીઓને, તથા તારાં છોકરાને તેઓ કાર્દીઓની પાસે કાઢી લાવશે, ને તું તેઓના હાથમાંથી છુટીશ નહિ, પછુ બાબેલના રાજાના હાથથી પકડાઈ જશ, ને તું આ નગરને અગ્નિથી બાળી નખાવીશ. ૨૦ ત્યારે સિદ્ધીયાહે ચિંમૈયાહને કહ્યું, આ વચનો કાઢને માલમ ન પડે, તો તું મરીશ નહિ. ૨૧ પછુ હું તારી સાથે બોલ્યો છું, એવું જો સરદારો સાંભળે, ને તારી પાસે આવશે તને કહે, તું રાજાની આગળ જે બોલ્યો છે તે તથા રાજા તારી આગળ જે બોલ્યો છે તે પછુ અમને કહી બતાવ, તે વાત તું અમારાથી

ગુસ્ત નહિ રાખે, તો અમે તને મારી નાખીશું નહિ; ૨૨ ત્યારે તું તેઓને કહેજે કે, રાજા મને યહોનાથાનના ઘરમાં મરવાને પાછો ન મોકલે એવી દીન વિનંતી મેં તેની આગળ કરી ૨૩ પછી સર્વ સરદારોએ ચિંમૈયાહની પાસે આવશે તને પૂછ્યું, અને જે સઘાં વચન બોલવાનું રાજ્યે તેને ફરમાવ્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે તેઓને ખબર આપી. તેથી તેઓએ તેને પૂછવાનું બંધ કર્યું, કેમકે તે વાત ગુસ્ત રહી ૨૪ અને યરૂશાલેમને જીતી લીધું, તે દિવસ સુધી ચિંમૈયાહ ચોખીમાં રહ્યો.

૩૯

યહુદાહના રાજા સિદ્ધીયાહના નવમા વર્ષના દસમા માસમાં, બાબેલના રાજા નબૂખાદ-નેસરે તથા તેના સર્વ સૈન્યે યરૂશાલેમ ઉપર ચઢી આવશે તેને ઘેરો ઘાલ્યો. ૨ અને સિદ્ધીયાહના અગિયારમા વર્ષના ચોથા માસને નવમે દિવસે નગરના કોટમાં બાકોર પાટનામાં આવ્યું; ૩ એ પ્રમાણે યરૂશાલેમને જીતી લીધું ત્યારે એવું થયું કે, બાબેલના રાજાના સર્વ સરદારો, જેલે જેનોદ શારએસેર, સામ્માર-નબ, સાસર્ષીમ, રાખ-ચારીસ, નેગોલ-શાર-એસેર, રાખ-માગ, ઇત્યાદી બાબેલના રાજાના સર્વ સરદારો આવશે મધ્ય બાગીચમાં બેઠા. ૪ અને એવું થયું કે, જ્યારે યહુદાહના રાજા સિદ્ધીયાહે તથા સર્વ લડવૈયાઓએ તેઓને દીઠા, ત્યારે તેઓ નાકા, ને રાતે રાજાની વાડીને માર્ગે બે કોટની વચ્ચેના દ્વારમાં થઈને નગરમાંથી નિકળી ગયા; ને અરાબાહને માર્ગે તે નિકળી ગયો. ૫ પછુ કાર્દીઓનું સૈન્ય તેઓની પૂઠે લાગ્યું, ને યરૂશાલેમ મેદાનમાં સિદ્ધીયાહને તેઓએ પકડી પાડ્યો, ને તેને પકડ્યા પછી તેઓ તેને હમથ દેશના રિખ્લાહમાં બાબેલના રાજા નબૂખાદનેસરની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેનો ઇન્સાફ કર્યો. ૬ પછી રિખ્લાહમાં બાબેલના રાજ્યે સિદ્ધીયાહના પુત્રોને તેની આંખ આગળ મારી નાખ્યા; ૭ વળી યહુદાહના સર્વ કુલીન માણસોને પછુ બાબેલના રાજ્યે મારી નાખ્યા; ૮ વળી તેણે સિદ્ધીયાહની આંખો ફોડીને તેને બાબેલમાં લઈ જવા સાર તેના પગમાં બેઠીઓ ઘાલી ૯ અને કાર્દીઓએ રાજાનું ઘર તથા લોકનાં ઘર અગ્નિથી બાળી નાખ્યાં, ને યરૂશાલેમને કોટ તોડી પાડ્યો. ૧૦ પછી નગરમાં જે લોક બાકી રહ્યા હતા, ને જેઓ તેના પક્ષમાં ગયા હતા, તથા જે લોક બાકી રહ્યા હતા, તેઓને રજૂકોના સેનાપતિ નબ્બાર-અદાન બાબેલના બંીગ્રાસમાં લઈ ગયો. ૧૧ પછુ જે દારૂદી લોકની પાસે કંઈ ન હતું તેઓમાંના કેટલાએકને

રક્ષકોના સેનાપતિ નબૂઝારઅદાને યદુદાદ દેશમાં રહેવા દીધા, વળી તેણે તેઓને દ્રાક્ષનાક્રીઓ તથા ખેતરો આપ્યાં ૧૧ દુવે બાબેલના રાજા નબૂખાદ-રેસારે રક્ષકોના સેનાપતિ નબૂઝારઅદાને વિર્મેયાદ વિષે આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, ૧૨ તેને લઈને તેના પર દબિટ રાખ, ને તેને કંઈ ઉપદ્રવ ન કર, પણ જે કંઈ તે વને કહે તે તેને સાર કર ૧૩ માટે રક્ષકોના સેનાપતિ નબૂઝારઅદાન તથા નબૂતાઝાન, રાજ-સારીસ તથા નેગાલશારએસેર, રાખ માન તથા બાબેલના રાજાના સર્વ મુખ્ય સરદારો, ૧૪ તેઓએ મોકલીને વિર્મેયાદને ચોક્કસાથી કાઢ્યા, ને તેને ઘેર લઈ જવા સાર શાકાનના પુત્ર અલીકામના પુત્ર ગદાલ્યાદના હાથમાં તેને સોંપી દીધો, અને તે લોક મધ્યે રહ્યો.

૧૫ જ્યારે વિર્મેયાદ ચોક્કસા કંઈ કરી રખાએલો હતો, ત્યારે યદોવાદનું વચન તેની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૧૬ તું જઈને એબેલ-એબેલ કૂશને કહે, સૈન્યોનો યદોવાદ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જો, હું મારા વચનો આ નગર પર હિતને સાર નહિ, પણ વિષત્તિને સાર આણીશ; ને તે દિવસે તેઓ તારી આગળ ફળીચુવ થશે. ૧૭ પણ યદોવાદ કહે છે, તે દિવસે હું તારો છુટકો કરીશ, ને જે માણસોથી તું બીટે છે, તેઓના હાથમાં તું સોંપાઈશ નહિ ૧૮ કેમકે હું તને ખચિત બચાવીશ, ને તું વરચારે નહિ પડશે, ને તારો ઇવ તને લૂટ દાખવ થશે, કેમકે તે મારા પર ભરોસો કીધો છે, એવું યદોવાદ કહે છે.

૪૦ યદુદાદેમના તથા યદુદાદના જે સર્વ બંદી-પ્રવાસીઓ બાબેલના બંદીપ્રવાસમાં લઈ જવાયા હતા, તેઓ મધ્યે જ્યારે વિર્મેયાદ સાંભળે બાંધેલો હતો, ત્યારે રક્ષકોના સેનાપતિ નબૂઝારઅદાને તેને લઈને રામાદમાંથી છાડી દીધો, ત્યાર પછી યદોવાદનું જે વચન તેની પાસે આવ્યું તે આ ૨૨ અને રક્ષકોના સેનાપતિએ વિર્મેયાદને લઈને તેને કહ્યું, યદોવાદ તારા દેવે આ જગ્યા વિરૂદ્ધ આ વિષત્તિ કરમારી, ૨૩ અને યદોવાદ બોલ્યો તે પ્રમાણે તેણે વિષત્તિ લાગીને કીધું છે, કેમકે તમે યદોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ કર્યું છે, ને તેનું વચન માન્યુ નથી, તે માટે આ વમારા પર આવી પડ્યું છે ૨૪ અને હવે, જો, જે કદીઓ તારા દાગે દતી, તેઓથી મેં તને આજે છોડાવ્યો છે; મારી સાથે બાબેલમાં આવવું જો તારી નબૂઝારમાં સાર લાગે તો આવ, ને હું તારા પર પૂરી નજર રાખીશ; ને જો મારી સાથે બાબેલ જવું તને

માઠું લાગે તો અહિં રહે; જો, આજો દેશ તારી આગળ છે, જ્યાં જવું તને સાર તથા યોગ્ય લાગે ત્યાં જ ૨૫ અને તે હજી પાછો ગયો ન હતો, એટલામાં તેણે કહ્યું, શાકાનના પુત્ર અલીકામનો પુત્ર ગદાલ્યાદ જોને બાબેલના રાજાએ યદુદાદનાં નગરો પર હાથ મ કીધો છે, તેની પાસે પાછો જ, ને તેની સાથે લોક મધ્યે રહે; અથવા જ્યાં કંઈ જવું તને યોગ્ય લાગે ત્યાં જ. અને રક્ષકોના સેનાપતિએ તેને અત્ર તથા ભેટ આપીને વિદાય કીધો ૨૬ પછી વિર્મેયાદ અલીકામના પુત્ર ગદાલ્યાદની પાસે મિરપાદમાં ગયો, ને દેશમાં જે લોક બાકી રહ્યા હતા તેઓ મધ્યે તેની સાથે વસ્યા.

૨૭ અને સૈન્યોના જે સર્વ સરદારો સીમમાં હતા, તેઓએ તથા તેઓના માણસોએ જ્યારે સાંભળ્યું કે, બાબેલના રાજાએ અલીકામના પુત્ર ગદાલ્યાદને દેશ પર હાકેમ કરાવ્યો છે, ને પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ, તથા છોકરા તથા દેશમાંના જે દરિદ્રી લોક બાબેલના બંદી-પ્રવાસમાં લઈ જવાયા ન હતા, તેઓને તેના હાથમાં સોંપ્યા છે, ૨૮ ત્યારે તેઓ એટલે નયાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ, તથા કારેઆહના પુત્રો યોહાનાન તથા યોનાથાન, તથા તાન્હુમેયનો પુત્ર સરાયાદ, તથા એફાય નદોફાથીના પુત્રો, તથા માઅબાથીના એક વતનીનો પુત્ર યઝાન્યાદ, તથા તેઓનાં માણસો મિરપાદમાં ગદાલ્યાદની પાસે આવ્યા. ૨૯ અને શાકાનના પુત્ર અલીકામના પુત્ર ગદાલ્યાદે તેઓની તથા તેઓના માણસોની આગળ સમ ખાઈને કહ્યું, કારેલોઓની સેવા કરતાં બીઠો મા, આ દેશમાં રહીને બાબેલના રાજાની સેવા કરો, તેથી તમારું સાર થશે. ૩૦ અને જુઓ, જે કારેલોઓ આપણી પાસે આવશે, તેઓની આગળ હાજર થવા માટે હું તો મિરપાદમાં રહીશ, પણ તમે દ્રાક્ષરસ તથા ઉનાળાનાં પાકેલાં ફળ તથા તેલ એકઠાં કરો, ને તમારાં પાત્રોમાં રાખો, ને તમારાં જે નગરો તમે લીધાં છે, તેઓમાં રહો. ૩૧ વળી બાબેલના રાજાએ યદુદાદના કંટલાએકને બાકી રહેવા દીધો છે, ને તેઓ પર શાકાનના પુત્ર અલીકામના પુત્ર ગદાલ્યાદને અધિકારી કરાવ્યો છે, એવું જે સધા યદુદાદે યોઆબના તથા આશ્મેનના પુત્રો મધ્યે તથા અદોમમાં તથા સર્વ દેશોમાં હતા, તેઓએ જ્યારે સાંભળ્યું, ૩૨ ત્યારે જે સર્વ જગ્યામાં તેઓ વેરાઈ નયા હતા, તેઓમાંથી સર્વ યદુદાદના પાલ ફરીને યદુદાદ દેશમાંના મિરપાદમાં ગદાલ્યા-

હતી પાસે આવ્યા, ને તેઓએ અતિ પુષ્કળ દ્રાક્ષરસ તથા ઉનાળાનાં પાકેલાં ફળ એકઠાં કીધા.

૧૪ પછી કારેઆહનો પુત્ર યોહાનાન તથા જે સૈન્યોના સરદારો સીમમાં હતા, તે સર્વ મિરપાહમાં ગદાહ્યાહની પાસે આવ્યા, ૧૪ને તેને કહ્યું, મું તને ખબર છે કે આમ્મેનના પુત્રોના રાજ બાઅલીસે તને મારી નાખવા સાડ નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલને મોકલ્યો છે ? પણ અહીકામના પુત્ર ગદાહ્યાહે તેમનું કહ્યું માન્યું નહિ. ૧૫ ત્યારે કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને મિરપાહમાં ગદાહ્યાહને છાની રીતે કહ્યું, નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલને મારી નાખવા મને જવા દે, ને તે વાત કોઇને માલમ પડશે નહિ ; તે શા માટે તને મારી નાખે, ને તેથી જે સધા ચઢી તારી પાસે એકઠાં કરાયા છે, તેઓ વેરાઇ નય, ને ચઢ્યાહના બાકી રહેલા લોક નષ્ટ થાય ? ૧૬ પણ અહીકામના પુત્ર ગદાહ્યાહે કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને કહ્યું, તું આ કામ કરીશ મા, કેમકે તું ઇશમાએલ વિષે ખોટું બોલે છે.

૪૧

હવે સાતમા માસમાં એવું થયું કે અલી-શામાના પુત્ર નયાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ, જે રાજના વંશમાંના તથા રાજનો એક મુખ્ય સરદાર હતો, તે પોતાની સાથે દસ માણસ લઇને મિરપાહમાં અહીકામના પુત્ર ગદાહ્યાહની પાસે આવ્યો, ને તેઓએ એક બીજાની સાથે મિરપાહમાં રોકી ખાધી. ૧ ત્યારે નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે ને તેની સાથે જે દસ માણસ હતા, તેઓએ ઉઠીને શાફાનના પુત્ર અહીકામના પુત્ર ગદાહ્યાહ, જેને બાબેલના રાજાએ દેશમાં હાકેમ કીધો હતો, તેને તરવારે મારીને મારી નાખ્યો. ૨ અને જે સધા ચઢીઓ તેની સાથે, એટલે ગદાહ્યાહની સાથે, મિરપાહમાં હતા તેઓને તથા ત્યાં જે કારદી લડવૈયા મળી આવ્યા, તેઓને ઇશમાએલે મારી નાખ્યા. ૩ અને ગદાહ્યાહને મારી નાખ્યા પછી બીજે દિવસે જ્યારે તે વાત કોઇને માલમ નહોતી, ત્યારે એવું થયું કે, ૪ શબેમમાંથી તથા શાલોહમાંથી તથા સમરૂનમાંથી મુંડાવેલી દાદીવાળા, તથા ફાટલાં વસ્ત્રોવાળા, તથા પોતાને જખમી કરેલા, એવા એસી માણસો ખાધાર્થેજી તથા ધૂપ પોતાના હાથમાં લઇને યહોવાહના ઘરમાં લાવવા સાડ આવ્યા. ૫ અને તેઓને મળવા સાડ નયાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ રડતો રડતો મિરપાહમાંથી નિકળ્યો ; ને તેઓને મળ્યા પછી એવું થયું કે તેણે તેઓને કહ્યું, અહી-

કામના પુત્ર ગદાહ્યાહની પાસે આવો. ૭ અને તેઓ નગર મધ્યે આવ્યા ત્યારે એવું થયું કે નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે તથા જે માણસો તેની સાથે હતા, તેઓએ તેઓને મારી નાખીને ટાંકામાં નાખ્યા. ૮ પણ તેઓ મધ્યે દસ માણસો માલમ પડ્યા કે જેઓએ ઇશમાએલને કહ્યું, અમને મારી નાખ મા, કેમકે ખેતરમાં સતારેલા ધઉના તથા જવના તથા તેલના તથા મધના અમારા બંડારો છે, તેથી તેણે હાથ પાછો રાખીને તેઓના ભાઇઓની સાથે તેઓને મારી નાખ્યા નહિ. ૯ હવે ગદાહ્યાહની સાથે જે માણસોને ઇશમાએલે મારી નાખ્યા હતા તેઓનાં સર્વ મુડદા જે ટાંકામાં તેણે નાખ્યાં હતાં (તે ટાંકું આસા રાજ્યએ ઇસ્ત્રાએલના રાજ બાઅશાથી બીને બધાવ્યું હતું), નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે તે ટાંકું મારી નખાએલાઓથી ભર્યું. ૧૦ અને મિરપાહમાંના જે લોક બાકી રહ્યા હતા, તે સર્વને ઇશમાએલ કેદ કરીને લઇ ગયો, એટલે રાજની દીકરીઓ તથા જે સર્વ લોક મિરપાહમાં બાકી રહ્યા હતા, કે જેઓને રક્ષકોના સેનાપતિ નજ્જારઅહાને અહીકામના પુત્ર ગદાહ્યાહને સોંપ્યા હતા, તેઓને નયાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ કેદ કરીને લઇ ગયો, ને આમ્મેનના પુત્રોની પાસે જવા નિકળ્યો.

૧૧ પણ નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે જે બધું ભુંડું કીધું હતું, તે જ્યારે કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને તથા તેની સાથે સૈન્યોના જે સરદારો હતા તે સધાએ સાંભળ્યું, ૧૨ ત્યારે તેઓ સર્વ લોકને લઇને નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલની સાથે લડવા ગયા, ને બિબ-ઓનમાં જ્યાં પુષ્કળ પાણી છે, ત્યાં તે તેઓને મળ્યો. ૧૩ હવે એવું થયું કે જે સર્વ લોક ઇશમાએલની સાથે હતા, તેઓ કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને, તથા સૈન્યોના જે સર્વ સરદારો તેની સાથે હતા, તેઓને બેઇને હરખાયા. ૧૪ તેથી મિરપાહમાંથી જે સર્વ લોકને ઇશમાએલ કેદ કરીને લઇ ગયો હતો, તેઓ વળીને પાછા આવ્યા, ને કારેઆહના પુત્ર યોહાના-નની પાસે ગયા. ૧૫ પણ નયાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ આઠ માણસ સહિત યોહાનાનથી છુટીને આમ્મેનના પુત્રોની પાસે ગયો. ૧૬ અને નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે અહીકામના પુત્ર ગદાહ્યાહને મારી નાખ્યા પછી લોકમાંના જે સર્વ બાકી રહેલાઓને યોહાનાને મિરપાહથી ઇશમાએલના હાથમાંથી પડાવી લીધા હતા, એટલે જે લડવૈયા તથા સૈન્યો તથા છાકરાં

તથા જાન્યોને તે ગિમજોનથી પાઝાં લાગ્યો હતો, તેઓને કારેઆદનો પુત્ર થોદાનાન તથા તેની સાથે સેન્થોના જે સર્વ સરદારો હતા, તેઓ લઇને ગયા, ૧૦ને જે ગ્રેય કિન્દામ બેયથેદેમની પાસે છે, તેમાં કાસીઓને લીધે મિસરમાં જવા માટે તેઓ રહ્યા; ૧૧કેમકે તેઓ તેઓથી બીધા, કારણ કે અહીકામનો પુત્ર ગદાલ્યાહ જેને બાબિલના રાજાએ દેશનો હાકેમ કીધો હતો, તેને નયાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે મારી નાખ્યો હતો.

૪૨ પછી સેન્થોના સર્વ સરદારો તથા કારેઆદનો પુત્ર થોદાનાન તથા હોશાયાહનો પુત્ર યઝાન્યાહ તથા નાનાથી તે મોશ સુધી સપળા લોક, ૧ તેઓએ વિનંયાદ સતિચ્ચવાદીની પાસે આવીને કહ્યું, અમારી વિનંત્રીને અનીકાર કરીને અમારે સાડ, એટલે આ સર્વ બાકી રહેલાઓને સાડ, યહોવાહ તારા દેવની પ્રાર્થના કર, (કેમકે તારી આખો અમને જીએ છે, એટલા થોડા અમે ધણામાંથી બાકી રહ્યા છીએ,) ૨ કે જે માર્ગે અમારે આહુતું, ને જે કામ અમારે કરતું તે યહોવાહ તારો દેવ અમને જણાવે. ૩ ત્યારે વિનંયાદ સતિચ્ચવાદીએ તેઓને કહ્યું, મેં તમારે સાંત્વિત્ય છે; જુઓ, હું તમારા કલા પ્રમાણે યહોવાહ તમારા દેવની પ્રાર્થના કરીશ; ને એવું યશે કે જે કંઈ ઉત્તર યહોવાહ તમને આપશે, તેની હું તમને ખમર આપીશ; હું કંઈ પણ તમારાથી છુપુ રાખીશ નહિ. ૪ પછી તેઓએ વિનંવાદને કહ્યું, યહોવાહ આપણી મધ્યે ખરો તથા વિશ્વાસુ સાક્ષી થાઓ, કે જે કંઈ યહોવાહ તારો દેવ તારી મારફતે અમને કહી મોકલશે તે પ્રમાણે અમે કરીશું. ૫ યહોવાહ અમારો દેવ જેની પાસે અમે તને મોકલીએ છીએ તેનું કહ્યું અમે માનીશું, પછી સાડે દોય કે માડું દોય, એ માટે કે યહોવાહ અમારા દેવનું કહ્યું માનવાથી અમારું દિવ થાય.

૭ અને દસ દિવસ થયા પછી એવું બન્યું કે યહોવાહનું વચન વિનંયાદની પાસે આપ્યું; ૮ ત્યારે તેણે કારેઆદના પુત્ર થોદાનાનને, તથા સેન્થોના જે સર્વ સરદારો તેની સાથે હતા તેઓને, તથા નાનાથી તે મોશ સુધી સર્વ લોકને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, ૯ ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ, જેની પાસે તમે મને મોકલ્યો કે હું તેની આનજ તમારી પ્રાર્થના નિવેદન કરું તે એમ કહે છે કે, ૧૦ જે તમે આ દેશમાં રહેશો, તે હું તમને બાવીસ અને બાવીસ નહિ, ને તમને

રોપીસ અને ઉપેક્ષી નહિ, કેમકે જે વિપત્તિ મેં તમારા પર આણી છે તે વિષે હું પશ્ચાત્તાપ કર છું. ૧૧ બાબિલના રાજાથી તમે બીહો છો, પણ તેનાથી બીહો મા; યહોવાહ કહે છે કે, તેનાથી બીહો મા, કેમકે તમને બચાવવા સાડ તથા તેના હાથમાંથી તમને છોડાવવા સાડ હું તમારી સાથે છું. ૧૨ અને હું તમારા પર એવી દયા કરીશ કે તે તમારા પર દયા કરશે, ને તે તમને તમારી જમિમાં પાઝા મોકલશે. ૧૩ પણ જે તમે કહેશ, અમે આ દેશમાં નહિ રહીશું; ને યહોવાહ તમારા દેવનું વચન ન માનતા એમ કહે કે, ના, ૧૪ અમે તો મિસર દેશમાં જઈશું કે ત્યાં અમે લડાઈ લેઈશું નહિ, ને રજુતિજાનો સાદ સાંત્વિત્ય નહિ, ને રાટલીના ભૂખ્યા નહિ યઈશું; ને ત્યાં અમે રહીશું; ૧૫ તો હવે, હે યહુદાહના બાકી રહેલા લોક, યહોવાહનું વચન સાંભળો; સેન્થોના યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જે તમે મિસર જવાનુંજ મન રાખ્યો, ને ત્યાં પ્રવાસ કરવા જ્યો, ૧૬ તો એવું યશે કે જે તરવારથી તમે બીહો છો, તે યાં મિસર દેશમાં તમારી પાસે આવી પહાંચશે, ને જે દુકાળ વિષે તમે ચિંતાવર છો, તે ત્યા મિસરમાં તમારી પૂઠે લાનશે, ને ત્યા તમે મરશો. ૧૭ ને સર્વ માણસો મિસરમાં જવાનું તથા ત્યાં પ્રવાસ કરવાનું મન રાખે છે, તેઓને આમ યશે; તેઓ તરવારથી તથા દુકાળથી તથા મરકીથી મરશે, અને જે વિપત્તિ હું તેઓ પર લાગીશ, તેમાંથી તેઓમાને કોઈ બચશે નહિ, કે છુટશે નહિ. ૧૮ કેમકે સેન્થોના યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જેમ મારો કોપ તથા મારો ક્રોધ યઝાએલમના રહેવાસીઓ પર રેડાયો છે, તેમ જ્યારે તમે મિસરમાં પ્રવેશ કરશો, ત્યારે મારો ક્રોધ તમારા પર રેડાશે, ને તમે ધિક્કાર તથા વિરમય તથા શાપ તથા નિંદાર્થ યશો, ને આ જગ્યા ફરી નહિ જેમરો. ૧૯ હે યહુદાહના બાકી રહેલાઓ, યહોવાહ તમારા વિષે ભાલ્યો છે કે, મિસરમાં ન જાઓ, આજ મેં તમને જોતાવ્યા છે એવું ખચિત જણાવે. ૨૦ કેમકે તમે તમારાં હૃદયોની વિશ્લેષ કપટ કીધું છે, કારણ કે એવું કહીને તમે મને યહોવાહ તમારા દેવની પાસે મોકલ્યો હતો, કે યહોવાહ અમારા દેવની આનજ અમારે સાડ પ્રાર્થના કર, ને જે કંઈ યહોવાહ અમારો દેવ કહે, તે અમને કહી બતાવ, ને તે અમે કરીશું, ૨૧ ને આજ મેં તમને તે કહી જેનાકર્યું છે, પણ જે બાજતો વિષે યહોવાહ

તમારા દેવે મને તમારી પાસે મોકલ્યા છે, તેમાની એકેમા તમે તેનું વચન માન્યુ નથી ૨૨ અને હવે ખચિત જાણી કે, જ્યાં તમે જઈને પ્રવાસ કરવા આહો છો, તે જગ્યામા તમે તરવારથી તથા દુકાળથી તથા મરણથી મરશો.

૪૩ હવે યહોવાહ તેઓના દેવના જે સઘા વચન યહોવાહ તેઓના દેવે તેઓની પાસે મોકલ્યા હતા, તે સઘા વચન જ્યારે ધિર્મયાહ સર્વ લોકોની આજળ ખોલી રહ્યો, ત્યારે એવું થયું કે, ૨ હોશાયાહના પુત્ર અઝાર્યાહે તથા કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને તથા સર્વ અવિષ્ક માણસોએ ધિર્મયાહને કહ્યું, તું અસત્ય બોલે છે, મિસરમા પ્રવાસ કરવાને ત્યાં ન જાઓ, એવું કહેવા સાથે યહોવાહ આપણા દેવે તને મોકલ્યો નથી ૩ પણ કારદીઓ અમને મારી નાખે તથા અમને બાબેલના બદીપ્રવાસમા લઈ જાય, માટે તેમના હાથમા અમને સોંપવા નેરીયાહનો પુત્ર બાશ્પ તને અમારી વિરૂદ્ધ ઉઠકરે છે ૪ તેથી કારે આહના પુત્ર યોહાનાને, તથા સૈન્યોના સર્વ સરદારોએ, તથા સઘા લોકે યહુદાહ દેશમા રહેવા વિષેનું યહોવાહનું વચન માન્યું નહિ ૫ પણ જ્યાં જ્યાં નસાડી મૂકાએલા હતા તે સર્વ દેશોમાથી યહુદાહ દેશમા રહેવા પાછા આવેલા જે સર્વ યહુદી લોક બાકી રહ્યા હતા, ૬ તેઓ, એટલે પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓ તથા છોકરા, તથા રાજની દીકરીઓ, તથા રક્ષકોના સેના પતિ નજૂરઅદાને જે સર્વ જોનેને શાફાનના પુત્ર અલીકામના પુત્ર ગદાલ્યાહને સોંપ્યા હતા તેઓ, તથા ધિર્મયાહ બવિષ્યવાદી, તથા નેરીયાહનો પુત્ર બાશ્પ, એ બધાને કારેઆહનો પુત્ર યોહાનાને તથા સૈન્યોના સર્વ સરદારો લઈને ૭ મિસર દેશમા ગયા, કેમકે તેઓએ યહોવાહનું વચન માન્યું નહિ, ને તેઓ તાહપાન્હેસમા આવ્યા ૮ ત્યારે તાહપાન્હેસમા યહોવાહનું વચન ધિર્મયાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૯ તું તારા હાથમા મોઠા પત્થરો લે, ને તાહપાન્હેસમા કાર્વનના ધરના દ્વારની પાસે જે ફરસબદી છે ત્યાં યહુદીઓના જેપતા તે પત્થરોને ડોળી બેસાડ, ૧૦ ને તેઓને કહે, સૈન્યોના યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું મોકલ્યો બામેલનો રાજા નજૂરઅદરસાર, જે મારો દાસ, તેને લઈ, ને જે પત્થરો મેં સત્તાજા છે, તેઓ પર તેનું રાજ્યાસન ઉભું કરીશ, ને તે પોતાના વધુ તેઓ ઉપર તાણ્યો ૧૧ અને તે આવીને મિસર દેશને માર્યો, મરણને સાથે

નિમાએલા તેઓ માર્યા જશે, ને જીવપ્રવાસને સાથે નિમાએલા તેઓ બદીપ્રવાસમા જશે, ને તરવારને સાથે નિમાએલા તેઓ તરવારથી મારી નખારો ૧૨ અને હું મિસરના દેવોના ધરોમા અગ્નિ સજળાવીશ, ને તે તેઓને બાળી નાખશે, ને બદીપ્રવાસમા લઈ જશે, ને જેમ ઘેટાપાળક પોતાનું વસ્ત્ર એટલે છે તેમ તે મિસર દેશની લૂટથી સજ્જારો, ને તે શાતિમા ત્યાંથી નિકળી જશે ૧૩ અને જે બેથ શેમેશ મિસર દેશમા છે, તેના સ્તંભોને બાળી નાખશે, ને મિસરના દેવોના ધરો અગ્નિએ બાળી નાખશે

૪૪ જે સર્વ યહુદીઓ મિસર દેશમા રહેતા હતા, એટલે જે મિગ્દોલમા તથા તાહપાન્હેસમા તથા નેફ્કમા તથા પાઝાસ દેશમા રહેતા હતા, તેઓ વિષે જે વચન ધિર્મયાહની પાસે આવ્યું તે આ, ૨ સૈન્યોના યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જે બધી વિપત્તિ હું યરૂશાલેમ પર તથા યહુદાહના સર્વ નગરો પર લાગ્યો છું તે તમે દીડી છે, ને જુઓ, તેઓ આજ ઉઠડ છે, ને કોઈ માણસ તેમા રહેતો નથી, ૩ કારણ કે મને રોષ ચડાવવા તેઓએ બુદ્ધ કર્યું છે, એટલે જે અન્ય દેવો તેઓ કે તમે કે તમારા પિતૃઓ જાણતા નહોતા, તેઓની આજળ ધૂપ બાળવા અને તેઓની સેવા કરવા તેઓ ગયા ૪ એમ છતાં પણ જે અમગળ મામ પર હું દ્રેષ રાખું છું, તે કરશે મા, એવું કહીને મેં પ્રાત કાળે ઉઠીને મારા સઘા સેવકોને, એટલે બવિષ્યવાદીઓને સવાના કરીને તમારી પાસે મોકલ્યા ૫ પણ તેઓએ સામંજ્ય નહિ ને પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરવા માટે તેઓએ કાન ધર્યો નહિ, કે તેઓ અન્ય દેવોની આજળ ધૂપ ન બાળે ૬ તે માટે મારો ક્રોધ તથા મારો ક્રોધ રેડાયો, ને યહુદાહના નગરોમા તથા યરૂશાલેમમા ચકલાઓમા બગડ્યા, ને જેમ આજ છે, તેમ તેઓ પાપમાલ તથા ઉઠડ થયા છે ૭ તેથી, યહોવાહ જે સૈન્યોના દેવ તથા ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તમે શા માટે પોતાના જીવની વિરૂદ્ધ અતિ દુષ્ટ કામ કરીને પુરૂષ તથા સ્ત્રી, બાળક તથા ધાવણ, એ બધાને યહુદાહમાથી નાશ કરીને પોતાને પ્રત્યે કાઠને બાકી રહેવા નથી હતા? ૮ જ્યાં તમે પ્રવાસ કરવા ગયા છો, તે મિસર દેશમા અન્ય દેવોની આજળ ધૂપ બાળીને તમે તમારા હાથના કામેજીને મને રોષ ચડાવો છો, એ માટે તમે કાપી નખારો, અને સર્વ દેશજાતિઓમા શાપ તથા નિંદાશ્પ થયો

૬ થી વધારા પિતૃઓનાં દુષ્ટ કર્મો તથા યદુદાદના રાજ્યોનાં દુષ્ટ કર્મો તથા તેઓની સ્ત્રીઓનાં દુષ્ટ કર્મો તથા વધારાં પૌત્રોનાં દુષ્ટ કર્મો તથા વધારી સ્ત્રીઓનાં દુષ્ટ કર્મો, જે તેઓએ યદુદાદ દેશમાં તથા યજ્ઞચલે મન ચક્રવાતોમાં કીધાં, તે તમે વિચરી તથા હો? ૧૦ આજ સુધી તેઓ નમ્યા નથી, ને બીજા પણ નથી, ને માંડે જે નિયમસાક્ષર તથા મારા જે વિધિઓ ને વધારી આજ તથા વધારા પિતૃઓની આજળ ધૂપ બાળ્યાં છે, તેઓમાં ચાલ્યા નથી. ૧૧ તે માટે સુન્યોને યદોવાદ, જે ઇન્દ્રાએલેવે દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું વિપતિ લાવવા તથા સર્વ યદુદાદને નષ્ટ કરવા વધારી વિરૂદ્ધ માંડે મુખ ફેરવીશ. ૧૨ અને યદુદાદના જે બાજી રહેલાઓએ મિસર દેશમાં પ્રવાસ કરતા સારૂ ત્યાં જવા પોતાનું મુખ રાખ્યું છે, તેઓને કુલકર, ને તેઓ સર્વ નષ્ટ થશે; મિસર દેશમાં તેઓ પડશે, તેઓ વરવાર તથા દુઃકાળથી નાશ પામશે; નાનાથી તે મોટા સુધી બધા વરવારથી તથા દુઃકાળથી માર્યા જશે; ને ધિક્કાર તથા વિરમય તથા શાપ તથા નિદાશ તેઓ થશે. ૧૩ અને જેમ ને યજ્ઞચલેમને શિક્ષા કીધી, તેમ જેઓ મિસર દેશમાં રહે છે, તેઓને હું વરવારથી તથા દુઃકાળથી તથા મરજીથી શિક્ષા કરીશ. ૧૪ તેથી યદુદાદના જે બાજી રહેલા લોક મિસર દેશમાં પ્રવાસ કરતા તથા છે, તેઓમાંના કોઈ કુટુંબો કે રહેશે નહિ; ને જ્યાં રહેવા સારૂ તેઓ પાછા આવવા ચાહે છે, તે યદુદાદ દેશમાં પાછા આવવા કોઈ બાજી રહેશે નહિ; કેમકે જેઓ નાસી જશે, તેઓ શિવાય કોઈ પાછો આવશે નહિ.

૧૫ પછી જે સર્વ પુરૂષો જલજા દત્તા કે, અમારી સ્ત્રીઓ અન્ય દેવોની આજળ ધૂપ બાળે છે, તથા જે સર્વ સ્ત્રીઓ ત્યાં ઉઠી હતી, તેઓના મોટા સમુદાયે એટલે મિસર દેશના પાદોસમાં રહેનારા સર્વ લોકોએ વિમ્બાદને ઉત્તર આપવાં કહ્યું, ૧૬ ને વચન તે યદોવાદને તમે અમને કહ્યું છે, તે વિષે અને વાંડે નહિ માનીશું. ૧૭ પણ અને તથા અમારા પિતૃઓ, અમારા રાજ્યો, તથા અમારા સરદારો યદુદાદનાં નજરોમાં તથા યજ્ઞચલેમના ચક્રવાતોમાં જેમ કરતા, તેમ આકાશની રાણીની આજળ ધૂપ બાળતા તથા તેની આજળ પેચાપેણા દેડવા વિષે અમારા મુખમાંથી જે કંઈ નિષ્કળ્યું, તે અને નિષ્કળ્ય કરીશું; કેમકે ત્યારે તો અનંતરી પાસે પુષ્કળ દોષો હતી, અને અમારી વિપતિ સારી હતી, ને અમારા પર વિપતિ આવી

પડતી નહોતી. ૧૮ પણ અમે આકાશની રાણીની આજળ ધૂપ બાળવાનું ને પેચાપેણા દેડવાનું મૂકી દીધું, ત્યારથી અમને સર્વ પ્રકારની તંગી પડી છે, ને વરવારથી તથા દુઃકાળથી નષ્ટ થતા જઈએ છીએ. ૧૯ અને ત્યારે અમે આકાશની રાણીની આજળ ધૂપ બાળતી, તથા તેને પેચાપેણા દેડતી, ત્યારે શું પોતપોતાના ધણીની સમ્મતિ] વગર અમે તેના જાનનને સારૂ દોષકીઓ બનાવતી, તથા તેને પેચાપેણા દેડતી? ૨૦ ત્યારે પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓને એટલે જે સર્વ લોકો તેને આ ઉત્તર આપશે તે સર્વ લોકોને વિમ્બાદે કહ્યું કે, ૨૧ યદુદાદનાં નજરોમાં તથા યજ્ઞચલેમના ચક્રવાતોમાં જે ધૂપ તમે તથા વધારા પિતૃઓએ, વધારા રાજ્યોએ તથા વધારા સરદારોએ, તથા દેશના લોકો બાળ્યાં છે, તેનું સ્મરણ યદોવાદે રાખ્યું નથી શું? ને શું તે તેના મનમાં આવ્યું નથી? ૨૨ ને વધારાં કર્મોના દુષ્ટપણને તથા જે અમંજળ કરણીઓ તમે કરી તેઓને યદોવાદ સદન કરી રાખે નહિ; એ કારણ માટે જેમ આજ દેખાય છે, તેમ વધારા દેશ ઉજડ અને વિરમય તથા શાપપ્રપ તથા વરતીરીન થયો છે. ૨૩ તમે ધૂપ બાળ્યો તથા યદોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું, ને યદોવાદનું વચન માન્યું નહિ, ને તેના નિયમસાક્ષર તથા તેના વિધિઓ તથા તેનાં સાક્ષ્યો પ્રમાણે ચાલ્યા નહિ, તે માટે જેમ આજ જાણાય આવે છે, તેમ આ વિપતિ વધારા પર આવી પડી છે.

૨૪ વળી સર્વ લોકોને તથા સર્વ સ્ત્રીઓને વિમ્બાદે કહ્યું, જે તમે યદુદીઓ મિસર દેશમાં છો તે તમે સર્વ યદોવાદનું વચન સાંભળો. ૨૫ સુન્યોને યદોવાદ, જે ઇન્દ્રાએલેવે દેવ, તે એમ કહે છે કે, આકાશની રાણીને ધૂપ ચડાવવાની તથા તેને પેચાપેણા દેડવાની ને માનવાઓ અને લીધી છે, તે નિશ્ચય પૂરી કરીને ઉતારીશું, એવું તમે તેમજ વધારી સ્ત્રીઓ પણ વધારા મુખથી બોલ્યાં છો, તથા વધારા હારોથી વધારા બોલવું સાધ્યું છે; તો હવે વધારી માનવાઓ નહીં કરીને વધારી માનવાઓ ઉતારો. ૨૬ તે માટે મિસર દેશમાં રહેનારા સધા યદુદીએ યદોવાદનું વચન સાંભળો; યદોવાદ કહે છે, જુઓ, મેં મારા મોટા નામના સમ આધા છે કે, પ્રજા યદોવાદના ઇવના સમ, એવું કરીને કોઈ યદુદી માણસ આખા મિસર દેશમાં માંડે નામ દોડ પર લેશે નહિ. ૨૭ જુઓ, હું દિવ તો નહિ, પણ વિપતિ લાવવા સારૂ તેઓની યોગી કંઈ શું, ને જે સર્વ યદુદીઓ મિસર

દેશમાં છે, તેઓ બધા પતી રહેશે ત્યાં સુધી તેઓ તરવારથી તથા દુકાળથી નાશ પામતા નથી. ૨૮ અને તરવારથી છુટેલા એ ઘોડા નજી તેઓ મિસર દેશથી ચઢાઈ દેશમાં પાછા આવશે, ને જે સર્વ બાકી રહેલા ચઢાઈઓ મિસર દેશમાં પ્રવાસ કરતા ત્યાં જાય છે, તેઓ બહુરી કે કોનુ વચન, માત્ર કે તેઓનું, કાયમ રહેશે ૨ અને યહોવાદ કહે છે, તમારા પર વિપતિ લાવવા મારા વચનો નહીં કાયમ રહેશે, એ તમે બહુ માટે આ ઠેકાણે હું તમને શિક્ષા કરીશ, એનું આ ચિન્હ તમારે સાંરૂં થશે, ૨૦ યહોવાદ એમ કહે છે કે, બહુઓ, જેમ મેં ચઢાઈના રાજ સિદ્ધિયાદને તેનો શત્રુ તથા તેનો જીવ શોધનાર એટલે નજૂબાદરેસાર, જે બામેલનો રાજા, તેના હાથમાં સોંપ્યો, તેમ ફારૂન હોઠા જે મિસરનો રાજા તેને તેના શત્રુના હાથમાં તથા તેનો જીવ શોધનારાઓના હાથમાં સોંપીશ.

૪૫ ચઢાઈના રાજા યોશીયાદના પુત્ર યહો-યાકીમના ચોથા વર્ષમાં, નેરીયાદના પુત્ર બાકીએ વિમ્બાદના બોલેલા આ સંધા વચન પુર-કમાં લખ્યા પછી જે વચન વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદી તેની આજળ મોઢેલા તે એ કે ૨૯ બાકી, યહોવાદ જે ઇસ્રાએલનો વેતે તારા વિષે એમ કહે છે કે, તેં કહ્યું, મને હાથ હાથ, કેમકે યહોવાદે મારા દુખમાં ખેદ ઉમેર્યો છે, હું નિસાસા મૂકીને યાકી અથો છું, ને મને કંઈ ચેતન પડતું નથી ૧ તેને એમ કહે કે, યહોવાદ કહે છે, ભે, જે મેં બાંધ્યું છે તે હું પાડીશ, ને જે મેં રોપ્યું છે તે ઉખેડીશ, અને આ પ્રમાણે આખા દેશમાં કરીશ. ૧૨ હું તારે સાંરૂં મહત્ત્વ શોધે છે ૧ શોધીશ મા, કેમકે યહોવાદ કહે છે, ભે, હું સર્વ મનુષ્યનતિ પર વિપતિ લાવીશ, પણ જે સર્વ જગ્યાઓમાં હું જઈશ ત્યાં તેને હું તારો જીવ લઈ દાખલ આપીશ.

૪૬ નિરેશીઓ વિષે યહોવાદનું જે વચન વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદી પાસે આવ્યું તે

૨ મિસર વિષેની વાત, મિસરના રાજા ફારૂન નકોનુ જે સૈન્ય ક્ષત નદીની પાસે કાંઠેમીશમાં હતું, જેને બામેલના રાજા નજૂબાદરેસારે ચઢાઈના રાજા યોશીયાદના પુત્ર યહોયાકીમના ચોથા વર્ષમાં હરાવ્યું તેને લખતી વાત.

૩ કવચ તથા ઢાલ તૈયાર કરો, ને લડવા સાંરૂં પાસે આવો ૧ યોશીયાદને સાજા ધાગો, ને રે સ્વારો તમે [ધોડ] ચડો, ને ટોપ પાડીને ઉઠા રહો, બધાઓને બોધ નડાવો, બખતર પહેરો. ૧ મેં તેઓને ખસરા-

વતા તથા પાછા ફરેલા દીકા, એ કેમ? ને તેઓના વીરો માર્યા ગયા છે, ને તેઓ ઝડપથી નાકા છે ને પાછળ જોતા નથી, ચારોત્રમ ભય છે, એનું યહોવાદ કહે છે ૨ જે વેગવાન તે નાસી ન ભય, અને જે પરા-ક્રમી તે છુટે નહિ, તેઓ ઉત્તરની તરફ ક્ષત નદીની પાસે ઠોકર ખાઈને પડ્યા છે ૩ આ કોણ છે, કે જે નીલ [ની]ની પેઠે ચડી આવે છે, જેનું પાણી નદી-ઓની પેઠે ઉઠે છે? ૪ મિસર નીલની પેઠે ચડી આવે છે, ને તેના પાણી નદીઓની પેઠે ઉઠે છે, તે કહે છે, હું ચડી આવીશ, હું પુરની દોડી દહશ, નખરને તથા તેમાં રહેનારાઓને નષ્ટ કરીશ. ૫ રે ઘોડાઓ, તમે ચડી આવો, ને રે રથો, તમે ધૂપ મચાવો, ને પરાક્રમીઓ, એટલે જે કૂશી તથા પૂરી દાલ ધરે છે, તથા જે લૂરી ધનુષ્ય ધરી તાણે છે, તેઓ નિકળી આવે. ૧૦ અને પ્રભુ જે સૈન્યોના યહોવાદ તે પોતાના શત્રુઓ પાસેથી બદલા લે, માટે એ તેનો દિવસ બદલો લેવાનો દિવસ છે, ને તરવાર ખાંધ જશે, ને તેઓના રક્ષાથી ધરાશે તથા વૃક્ષ થશે, કેમકે પ્રભુ જે સૈન્યોના યહોવાદ તેને ઉત્તર દેશમાં ક્ષત નદીની પાસે યજ્ઞ કરવામાં આવે છે ૧૧ મિસરની કુવારી દીકરી, તેં ગિલ્યાદ પર ચડીને શેરીલોખાન લે, તેં ધણા ખોસ ડોનો ઉપયોગ કરશે પણ એ તો વ્યર્થ નિવડશે, તને આરોગ્યતા મળશે નહિ ૧૨ તારી અપકીર્તિ વિષે દેશનતિઓએ સાસળ્યું છે ને તારા વિલાપથી પૃથ્વી ભરણ થઈ છે, કેમકે વીર ધીરની સાથે અપકીર્તિ છે, ને એટલે એકા પ્રાણ શુભાવ્યા છે.

૧૩ મિસર દેશને મારવાને બામેલના રાજા નજૂબાદરેસારના આવવા વિષે, જે વચન યહોવાદ વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદીને બોલ્યો તે

૧૪ મિસરમાં ખમર આવે, ને મિગ્દોલમાં સમ જાવો, ને નોફમાં તથા તાદપાન્દેસમાં સમજાવીને કહો, તેં ઉભો રહે, ને પોતાને સિદ્ધ કર, કેમકે તરવાર તારી આસપાસ ખાંધ ગઈ છે ૧૫ તારા પરાક્રમી પુત્રો કેમ તણાઈ ગયા છે? તેઓ ઉભા રહ્યા નહિ, કેમકે યહોવાદે તેઓને ખરેખરી મૂક્યા ૧૬ તેણે ધણા-ઓને ઠોકર ખવડાવી, દા, તેઓ એક બીજા ૨૫ પડ્યા, અને તેઓને કહ્યું, આવજે ઉઠીને પોતાના લોકમાં તથા પોતાના જન્મદેશમાં બજાહારી તરવારથી પાછા જઈએ ૧૭ ત્યાં તેઓ પોતાનીને બોલ્યા, ફારૂન જે મિસરનો રાજા તે કેવળ યોધા છે તેણે કરાવેલો પ્રસન્ન જવા દીધો છે ૧૮ ને રાજાનું નામ

સૈન્યોનો યદોવાહ છે, તે કહે છે, મારા જીવના સમ કે જેવો પર્વતોમાં તામિર તથા જેવો સમુદ્ર પાસેનો કામંલ તેવો તે નિશ્ચે આવશે. ૧૮ હે મિસરમાં રહેનારી દીકરી, તું તારે સાર જંદીપ્રવાસની સામગ્રી તૈયાર કર, કેમકે નોક્ર બાળી નખારો, તે વરતીદીન તથા ઉજડ થશે. ૨૦ મિસર સુંદર વાહરી છે, પણ ઉત્તર તરફથી નાશ આવ્યો છે, તે આવ્યો છે. ૨૧ વળી તેની મધ્યે તેના વતનીઓ પાળેલા વાહરડાઓના જેવા છે; કેમકે તેઓ પણ પીઠ ફેરવીને એકઠા નાસી ગયા છે, તેઓ ઉભા રહ્યા નહિ, કેમકે તેઓની વિપત્તિનો રિવસ, તેઓના આકૃતનો સમય તેઓ પર આવી પહોંચ્યો છે. ૨૨ સાપની પેઠે તેનો સાદ સમજાશે, કેમકે તેઓ સૈન્ય થઈને કૃત્ય કરશે, ને તેઓ કુદાડા લઈને, લાકડું ફાડનારાઓની પેઠે, તેના પર આવી પડશે. ૨૩ યદોવાહ કહે છે, તેના અરણ્યનો યાગ લાગતો નથી, તોપણ તેઓ તેને કાપી નાખશે, કેમકે તેઓ તીરો કરતાં ધણા છે, તથા અજ્ઞિત છે. ૨૪ મિસરની દીકરીનું અપમાન થશે, તે ઉત્તર દિશાના લોકના હાથમાં રોંપાશે. ૨૫ સૈન્યોનો યદોવાહ, જે ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, તે કહે છે, જુઓ, હું નો [નજરો]ના આગેાને, તથા ફારૂને, તથા મિસરને, તથા તેના દેવાને, તથા તેના રાજાઓને, હા, ફારૂને તથા તેના પર ભરીસો રાખનારાઓને શિક્ષા કરીશ. ૨૬ અને હું તેઓને તેઓના જીવ શોધનારાઓના હાથમાં, તથા બાળેલના રાજા નમૂનાદરેસારના હાથમાં, તથા તેના દાસોના હાથમાં સોંપીશ; ને ત્યાર પછી આગલા દિવસોમાં હતી તેટલી વસ્તી તેમાં રહેશે, એવું યદોવાહ કહે છે. ૨૭ પણ, હે યાકૂબ મારા દાસ, તું બીલીશ મા, ને, હે ઇસ્ત્રાએલ, તું ગમરાઈશ મા; કેમકે જો, હું તને આવેશી તથા તારા વંશને તેઓના જંગમપ્રવાસના દેશમાંથી બચાવીશ; ને યાજી પાઝા આવશે, ને સ્વરથ તથા કુશળ રહેશે, ને કાઠ તેને બીજાકરશે નહિ. ૨૮ યદોવાહ કહે છે, હે યાકૂબ મારા દાસ, તું બી મા, કેમકે હું તારી સાથે છું, કેમકે જે સર્વ દેશોમાં મેં તને ખેડી મૂક્યો, તેઓનું સત્યાનાશ હું વાળીશ, પણ તારું સત્યાનાશ હું વાળીશ નહિ, પણ હું ન્યાયની રૂએ તને શિક્ષા કરીશ, ને તને નિર્દેશ ખચિત જવા નહિ કશા.

૪૭ ફારૂને નાગ્રાદને માર્યા પહેલાં પશ્ચિમીઓ વિષે, યદોવાહનું જે વચન વિમ્બો-

યાહ બવિખ્યવાદીની પાસે આવ્યું તે.

૨ યદોવાહ કહે છે, જુઓ, પાણી ઉત્તરમાંથી ચડે છે, ને હવે ઉપરાંન વ્યાપેલો પ્રવાહ થઈને દેશ પર તથા તેના બરપૂરપણા પર, નગર તથા તેમાં રહેનારાઓ પર ફરી વળશે, ને માણસો બૂમ પાડશે, 'ને દેશના સર્વ રહેવાસીઓ વિલાપ કરશે' તેના બળવાન ઘોડાઓના પગના ધબકારા, તથા તેના રોનો ધસારો, તથા તેનાં પેડાંઓનો અગાડ સાંભળીને બાળેના હાંબ ગગડી જવાથી તેઓ પોતાનાં છાકરાઓ તરફ ફરીને જોતા નથી; ૪ કેમકે સર્વ પશ્ચિમીઓ લૂટવામાં આવશે, સૂર તથા સિદોનનો બાકી રહેશે હરેક મઃદગાર કાપી નખારો, એવા દિવસ આવશે; કેમકે યદોવાહ પશ્ચિમીઓને, એટલે કાફતોર દ્વીપના બાકી રહેલાઓને, નષ્ટ કરશે. ૫ આગ્રાદને માર્યા તાલ પડેલી છે, આરકલોન, એટલે તેઓની ખીજમાંનું જે બાકી રહેલું, તે નષ્ટ થયું છે; ૬ ક્યાં સુધી પોતાને કાપી ધાયલ કરશે? ૭ હે યદોવાહની તરવાર, તું ક્યાં સુધી શાંત નહિ થશે? ૮ તારા મિયાનમાં પેસ, આરામ લઈને છાની રહે. ૯ યદોવાહે તને આજ્ઞા આપી છે, તો તું કેમ શાંત થઈ શકે? આરકલોન તથા સમુદ્રના કાંઠાની વિરૂદ્ધ તેણે તરવાર નિર્માણ કરી છે.

૪૮ મોઆબ વિષે; સૈન્યોનો યદોવાહ, જે ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે, નબોને હાય હાય, કેમકે તે ઉજડ થયું છે; કિરીયાઇમ લજ્જિત થયું છે, તથા છતી લેવાયું છે; મિસ્ત્રાલ લજ્જિત તથા પાયમાલ થયું છે. ૨ મોઆબની રત્નિ ફરીથી કરવામાં આવશે નહિ, દેરમોનમાં તેઓએ તેની વિરૂદ્ધ ઉપદ્રવની યોજના કરી છે; ચાલો, ને તે દેશભૂતિ નહિ રહે, માટે તેને નષ્ટ કરીએ. હે માદમેન, તારામાં પણ કોઈ અવાજ સંભળીશ નહિ; તરવાર તારી પૂઠે લાગશે. ૩ દોરોનાઇમથી થોંડાટની વાળી, ફાય તથા મોટા નાશ! ૪ મોઆબ નષ્ટ થયું છે, તેનાં નાનાં છાકરાંએ થોંડાટ ફેલાવ્યો છે. ૫ કેમકે તેઓ છતીપના ચડાવે થઈને નિત્ય રડતાં રડતાં ચડેશે; કેમકે તેઓએ દોરોનાઇમના ટોળાવત્તી પાસે વિનાશનો સનાપકારી થોળાટ ચાંસવ્યો છે. ૬ તમારો જીવ લઈને નાસો, ને રાનમાંની દૂધો જેવા થાઓ. ૭ તે તારાં કામો પર તથા તારા દ્રવ્ય પર વિશ્વાસ કીધો છે, માટે તું પણ પડાઇશ, તથા કમોચ પોતાના યાજ્ઞકા તથા સરદારો સુદ્ધા જંદીપ્રવાસમાં જશે.

અને વિનાશક સર્વ નગર પર આવી પડશે, ને કાઠ નગર બચશે નહિ, ને યહોવાહે જન્મ કહ્યું છે તેમ નીચાણ નષ્ટ થશે, ને મેદાન વિનાશ પામશે. ૬ મોઆબને પાંખો આપો કે તે ઉડી બચ, અને તેનાં નગરો ઉઝડ થશે, તેમાં કાઠ રહેશે નહિ ૧૦ ને યહોવાહનું કામ બેદરકારીથી કરે છે, તે શાપિત થાઓ, ને જે રક્ષા પાડવાથી પોતાની તરવાર પાછી રાખે છે, તે શાપિત થાઓ ૧૧ મોઆબ પોતાની તરણાવરયાથી સ્વસ્થ રહેા છે, તેનામાં રંગડો કયો છે, ને એક પાત્ર-માંથી બીજા પાત્રમાં તે રેડાયેા નથી, ને બહીષ્ણવાસમા ગયા નથી; તે માટે તેનો સ્વાદ તેવો ને તેવો છે, ને તેની વાસ બદલાઈ નથી. ૧૨ તે માટે યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેઓમાં હું તેની પાસે ઉલટાવનારા મોકલીશ; ને તેઓ તેને ઉલટાવશે, ને તેનાં પાત્રો ખાલી કરશે, ને તેની કુડીઓ ફેાડી નાખશે. ૧૩ અને જે બેચેલ પર ધરના-એલના વંશે ભરોસો રાખ્યો, તે વિષે જન્મ તેઓ લજ્જિત થયા, તેમ મોઆબ કમોશ વિષે લજ્જિત થશે. ૧૪ અમે વીરો તથા લડવામા પરાક્રમી પુરૂષો છીએ, એવું તમે કેમ કહો છો? ૧૫ ને રાખનું નામ સેયોનો યહોવાહ છે, તે કહે છે, મોઆબ ઉઝડ થયો છે, ને તેનાં નગરોમાં લોક ચડયા છે; ને તેના પસદ કરેલા જીવાનો માથો જવા સાડ ઉતરી ગયા છે. ૧૬ મોઆબની આકૃત પારો આવી પહોંચી છે, ને તેનો કબેશ બહુ ઉનાવળ કરે છે. ૧૭ તમે જે તેની આસપાસ છો, ને તમે જે તેનું નામ બોલો છો, તે સર્વ તેને લીધે વિલાપ કરીને કહો; રાત્રિનો જે દડ, શોભાની જે છબી તે કેવી બાની છે. ૧૮ જે દીમાનમાં રહેનારી દીકરી, તું તારા જૈરવથી ઉતરીને તરસી થઇને બેસ, કેમકે મોઆબનો નાશ કરનાર તારા પર ચડી આવ્યો છે; તેજે તારા કિલ્લાઓને નષ્ટ કીધા છે. ૧૯ જે અરે-એરની રહેનારી, તું માર્યા પર ઉભી રહીને તારી રહે; જે પુરૂષ નાસે છે, ને જે સ્ત્રી જતી રહે છે, તેઓને પુછીને કહે કે, શું થયું છે? ૨૦ મોઆબ લજ્જિત થયા છે, કેમકે તે લંચિત થયા છે; રહીને બૂમ પાડો, આનો નામ પ્રગટ કરો કે, મોઆબ ઉઝડ થયો છે. ૨૧ અને સપાટ પ્રદેશ પર, હોલેન તથા ચાહસાહ તથા મેફા-આથ, ૨૨ તથા દીમાન તથા નમો તથા બેથ-દિબ્લા-યાઇમ, ૨૩ તથા કિયીયાઇમ તથા બેથ-આમૂલ તથા બેથ-મેઆન, ૨૪ તથા કરીયાઇમ તથા બાઆહ તથા મોઆબ દેસામાંનાં સર્વ નગરો, પછી વેગળેનાં હોય

કે પાસેનાં હોય, એ બધાં પર શાસન આવ્યું છે. ૨૫ મોઆબનું શિખરું કાપી નખાયું છે, ને તેનો બૂમ બોગી નખાયો છે, એવું યહોવાહ કહે છે. ૨૬ તેને મરત કરો, કેમકે તેણે યહોવાહની વિરૂદ્ધ મોટાઇ કરી છે, ને મોઆબ પોતાની આંધમાં લોટશે, ને તેનો ઉપદાસ પણ કરવામાં આવશે ૨૭ કેમકે ઇસ્રાએલનો ઉપદાસ તે કયો નહિ થયું? તે જોરો મધ્યે મળ્યો હતો શું? કેમકે જ્યારે તું તે વિષે બોલે છે, ત્યારે તું રોડું હલાવે છે. ૨૮ જે મોઆબના રહેવાસીઓ, તમે નગરો છોડીને ખડક પર વસો; ને જે કબૂતર પોતાનો માળો ખાડાના મ્હોની બાજુમાં કરે છે, તેના જવા થાઓ ૨૯ અમે મોઆબના ગર્વ વિષે સાંભળ્યું છે, તે અતિ ગર્વિષ્ઠ છે, તેનું અસ્થિમાન તથા તેનો ગર્વ તથા તેનો અદંકાર તથા તેના મનની મગૂરી એ વિષે અમે સાંભળ્યું છે ૩૦ યહોવાહ કહે છે, હું તેનો ક્રોધ જાણુ છું, તેમાં કંઈ વળન નથી, તેની વડાઇ નકામી ગઇ છે ૩૧ તે માટે હું મોઆબને લીધે વિલાપ કરીશ, આખા મોઆબને લીધે બૂમ પાડીશ; કીર-હેરેસના માલુસોને લીધે તેઓ શોક કરશે ૩૨ જે સિખ્માહના દ્રાક્ષેલા, હું તારે લીધે યાઝેરના રૂદન કરતાં ભારે રૂદન કરીશ; તારી ડાળીઓ સમુદ્રને પાર ફેલાઇ ગઇ, તેઓ યાઝેરના સમુદ્ર સુધી પહોંચી; ઉનાળામાં ઉગેલાં તારાં ફળ પર, તથા તારી દ્રાક્ષની ઉપજ પર વિનાશક આવી પડ્યો છે ૩૩ અને ફળવાન ખેતરથી તથા મોઆબ દેશથી આનંદ તથા હર્ષ લઇ લેવાયો છે, ને દ્રાક્ષકુંડોમાંથી મેં દ્રાક્ષરસ બધ પાડ્યો છે; કાઠ લવકારીને દ્રાક્ષને ખુંદરો નહિ, તેઓનો લલકાર લલકારના નામો જોગ થશે નહિ ૩૪ અને હેરેમાનની બૂમથી એલઆલેહ સુધી અને ચાહાસ સુધી, સોઆરથી હોગિનાઇમ સુધી, અને એઆથ-રાલીશયાહ સુધી તેઓએ પોતાનો સાદ પ્રગટ કીધો છે; કેમકે નિકીમનાં પાણી પણ ઉઝડ જગ્યા થશે. ૩૫ વળી યહોવાહ કહે છે, જે ઉચ્ચસ્થાનમાં થઇ કરે છે, ને જે પોતાના દેવોની આગળ ધૂપ બાળે છે, તેઓને હું મોઆબમાં નષ્ટ કરીશ. ૩૬ તે માટે મોઆબને લીધે મારૂ હૃદય વાંસળીના જેવો સાદ કરે છે, ને કીર હેરેસના માલુસોને લીધે મારૂ હૃદય વાંસળીના જેવો સાદ કરે છે; તે માટે જે પુખ્ત ધન તેણે મેળવ્યું હતું, તે નષ્ટ થયું છે. ૩૭ કેમકે પ્રત્યેક માથું જ્યારે હું છે, ને પ્રત્યેક દાંડી મુરેલી છે. દરેક હાથને ધા લાગ્યો છે, તથા કમરે તાટ પહેરેલું છે ૩૮ મોઆબનાં સર્વ

ધાખાઓ પર તથા તેના ચકલઓમા બવે વિલાપ સમજાય છે, કેમકે નાપસદ પાત્ર ભાગી નખાય તેમ મેં મોઆબને લાગી નાખ્યો છે, એવું યહોવાદ કહે છે કે તે કેવો રાજ થયો છે! તેનો આક્રંદ કેવો! મોઆબે લગ્નવાદને કંઈ રીતે પોઠ ફેરવી છે! તેથી મોઆબ પોતાની આસપાસના લોકમા ઉપદ્રાસ તથા વિરમચરૂ થયે ૪૦ કેમકે યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, તે ગરૂડની પેઠે ઉડશે, ને મોઆબ સામે પોતાની પાખો ફેલાવશે ૪૧ ફરીયાદ છતી લેવાયો છે, ને કિલ્લાઓ છાયો મારીને તાબે કર્યા છે, ને તે દિવસે મોઆબના શરતીરોનું હૃદય, પ્રસૂતીની વેદના ભોજનવારી સ્ત્રીના હૃદય જેવું થયે ૪૨ અને મોઆબનું પ્રમ ખધન તુટી જશે, કેમકે તેણે યહોવાદની વિરૂદ્ધ મોટાઈ કરી છે ૪૩ હે મોઆબના રહેવાસી, યહોવાદ કહે છે કે, તારા પર ભય તથા ખાડો તથા ફાટો આવ્યા પડ્યા છે ૪૪ જે ભયથી નાસી જાય તે ખાડામા પડશે, ને જે ખાડામાંથી નિકળે તે ફાડામા ચપડાશે, કેમકે હું તેના પર, એટલે મોઆબ પર, તેના શાસનનું વર્ષ લાગીશ, એવું યહોવાદ કહે છે ૪૫ જ્યો નાહા તેઓ અશક્ત થઈને હેરમોનની છાયામા ઉસા રહે છે, પણ હેરમોનમાંથી અગ્નિ નખા સીદોન મધ્યેથી આવ્ય નિકળીને મોઆબની સીમ તથા બજારોનીઓના માથાનું તાવકું ખાઈ ગયા છે ૪૬ હે મોઆબ, તને દાય દાય! કમોરના લોક નષ્ટ થયા છે, કેમકે તારા દીકરાઓ તથા વારી દીકરીઓ બંદીપ્રવાસમા લઈ જવાયા છે ૪૭ પરંતુ પાવલા દિવસોમા હું મોઆબને બંદીપ્રવાસ ફેરવી નાખીશ, એવું યહોવાદ કહે છે આટલે સુધી મોઆબના શાસન વિષેની વાત છે

૪૮ આમોનના પુત્રો વિષેની વાત યહોવાદ એમ કહે છે, શું ઇસ્રાએલને પુત્રો નથી? શું તેને વારસ નથી? તો માલકામે આનો વારસો કેમ ભોગવ્યો છે? ને તેના લોક ત્યાના નગરોમા કેમ વસેલા છે? ૧ તે માટે યહોવાદ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જ્યોમા હું આમોનના પુત્રોના રાખાદમા લડાઈને થોવાટ સમજાવીશ, ને તે ઉગડ ટેકરી થશે, ને તેની દીકરીઓ અગ્નિમા બાળી નખાયો, ને જ્યોએ ઇસ્રાએલને વારસો ભોગવ્યો તેઓને વારસો પ્રજાએત ભોગવશે, એવું યહોવાદ કહે છે ૨ હે દેરબેલ, વિલાપ કર, કેમકે આપ ઉગડ થયું છે, હે રાખાદની દીકરીઓ, ખૂમ પાડો, તાર

પહેરો, ને રડતા રડતા વાડોની પાસે આમ તેમ ફોડો, કેમકે માલકામ તથા તેના ચાળકો તથા તેના સરદારોએ એકઠા મળીને બંદીપ્રવાસમા જશે ૪૨ ફિલ્લી દીકરી, હું તારા દ્રવ્ય પર બંદોસો રાખીને એવું કહે છે કે, મારી પાસે કાણ આવશે? ૧ હું નિચાળો ૧, તારા ઉભરાતા નિચાણ વિષે, અભિમાન કેમ કરે છે? ૧ પ્રસુ, જે સેન્યાનો યહોવાદ, તે કહે છે, જુઓ, જેઓ તારી આસપાસ છે, ને સર્વ પાસેથી હું તારા પર ભય લાગીશ, ને તમ સપથાને ખરેખર ખરેખર મુકવામા આવશે, ને રાજાનારને કોઈ સમેટનાર મળશે નહિ ૧ અને ત્યાર પછી હું આમોનના પુત્રોને બંદીપ્રવાસ ફેરવી નાખીશ, એવું યહોવાદ કહે છે

૪૯ અરબા વિષેની વાત સેન્યાનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, તેમાનમા શું હવે કંઈ બુદ્ધિ નથી? શું વિવશોઓ પાસેથી અક્લ જતી રહી છે? તેઓનું જ્ઞાન શું બોવાઈ ગયું છે? ૮ હે દદાનના રહેવાસીઓ, નાસો, પાછા ફરો, એકાત જગ્યામા વસો, કેમકે હું તેને જોઈ લઈશ તે સમયે હું તેના પર એસાવની વિપત્તિ લાવીશ ૯ જો દ્રાક્ષ તોરનાશ તારી પાસે આવે, તો શું તેઓ કેટલીક દ્રાક્ષોને બાજી રહેવા ન દે? જો રાત્રે ચોરો આવે તો શું તેઓને બસ થાય ત્યા સુધી તેઓ નુકસાન ન કરે? ૧૦ પણ મેં તો એસાવને નગ્ન કીધો છે, મેં તેના ગુપ્તસ્થાને ઉઘાડા કીધા છે, ને તે પોતાને ગુપ્ત રાખી શકશે નહિ, તેના વંશ તથા તેના બાઈઓ તથા તેના પડોસીઓ નષ્ટ થયા છે, ને તે નાનુદ થયા છે ૧૧ તારા અનાથ છોકરાઓને છોડ, હું તેઓને છવના રાખીશ, ને તારી વિધવાઓએ મારા પર બંદોસો રાખશે ૧૨ કેમકે યહોવાદ એમ કહે છે, જેઓને વાડો પીવાનો નહોતો, તેઓ તે ખાખિ પીશે, ને હું તમામ નિર્દોષ રહેશે શું? હું નિર્દોષ નહિ રહેશે, પણ હું ખચિત પીશે ૧૩ કેમકે યહોવાદ કહે છે, મેં મારા પોતાના યમ ખાધો છે કે, મોસાદ વિરમચ તથા નિંદા તથા રાપરૂપ તથા ઉગડ થયો, ને તેના સંધા નગરો સદાને માટે ઉગડ થયે ૧૪ મેં યહોવાદથી વર્તમાન સામન્ય છે, ને વિદેશીઓમા દૂત મોકલવામા આવ્યો છે, તે કહે છે, તમે એકઠા મળીને તેના પર ચઢી આવો ને લડવા સારૂ ઉઠો ૧૫ કેમકે, જુઓ, મેં તને વિદેશીઓમા કનિષ્ઠ ને મનુષ્યોમા અપ્રતિષ્ઠિત કર્યો છે, ૧૬ હું હું ખડકની ફાગિમા વસનાર, ને પર્વતનું શિખર ધારણ કરનાર, તારા ભયકરપણા વિષે તારા મનના

જે તને બુલાવી છે, હું તારો માણો ગરૂદ નેટડે ઉઘે કરે, તો પછુ ત્યાંથી હું તને ઉતારીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૭ અને અહોમ વિરમયકારક થશે, જે કોઈ તેની પાસે ધરને બચ તે વિરિમત થશે, ને તેના સર્વ પીડાપાતો બ્રેથને સિદ્ધકારા કરશે ૧૮ યહોવાહ કહે છે, સહોમ તથા અયોરાહ તથા તેમની પાસેના નગરોનો સહાર થયા તેમ ત્યા કોઈ વસશે નહિ ને તેમા માણસનો પુત્ર વાસો કરશે નહિ ૧ જુઓ, સિદ્ધ યરદનના ગર્વથી ચઢી આવે છે, તેમ તે મળ્યા રહેઠાણ પર આવશે, પછુ હું તેને ઓગિતો ત્યાં નિસાડીશ, ને જેને મેં પસંદ કર્યો છે તેને હું તેના પર ઠરાવીશ, કેમકે મારા જેવો કોણ છે? ને મારે સાથે મુદત કોણ ઠરાવશે? ને જે ઘેટાપાળક મારી સામે ઉભો રહે તે કોણ છે? ૨૦ તે માટે યહોવાહનો જે મનમુખો તેણે અહોમની વિરક્ષ કર્યો છે, ને તેણે જે ધરાદા તેમાનના રહેવાસીઓ વિરક્ષ કીધા છે, તે સામળો, ટોળામાના જે કનિષ્ઠ તેઓને તેઓ નિશ્ચે ધસી લઈ જશે, તે તેઓની સાથે તેઓનું રહેઠાણ નિશ્ચે ઉગડ કરી નાખશે ૨૧ તેઓના પડવાના ધપ કારથી પૃથ્વી કાપે છે, તેમના બુમારોનો અવાજ સુકે સમુદ્રમા સમળાય છે ૨૨ જુઓ, તે ગરૂદની પેટે ઉડી આવશે, ને બોસાહ સામે પોતાની પાંખો ફેલાવશે, ને તે દિવસે અહોમના શૂરવીરોનું હૃદય પ્રસૂતિની વેદના બોગવનારી સોના હૃદય જેવું થશે ૨૩ દમસ્ક વિષેની વાત હમાય તથા આર્પાદ લક્ષિત થયા છે, કેમકે તેઓએ બુરા સમાચાર સાલવ્યા છે, તેઓ વિજેરાહ ગયા છે, સમુદ્રમા ખેડ છે, તે શાત રહી શકતો નથી ૨૪ દમસ્ક દુર્બળ થયું છે, તે નાસવા સારૂ ક્યું છે, ને તેને ધુનરી છુટી છે, જેમ જાણનારી સ્ત્રીને તેમ તેને કષ્ટ તથા વેદના થયા છે ૨૫ પ્રશસાનું નગર જે મારા આનંદનું શહેર તે કેમ ત્યાગ કરાયું નથી? ૨૬ તે માટે તેના જીવાનો તેના ચકલાઓમા પડશે, ને તે દિવસે સર્વ લડવૈયા નષ્ટ થશે, એવું સ્ત્રેઓના યહોવાહ કહે છે ૨૭ અને ૨૮ દમસ્કના કોટમા અગ્નિ સળગાવીશ, ને તે બેન હાદની હવેલીઓ ખાઈ જશે ૨૯ કેદાર વિષે, તથા હાસોરના જે રાજ્ય બામે લના રાજ નબૂપાદરેસસારે માર્યા તે વિરેની વાત યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે ઉડીને કેદાર પર ચડો, ને પૂર્વ તરફના પુત્રોને નષ્ટ કરો ૩૦ તેઓ તેઓના તબુઓ તથા તેઓના ટોળાને લઈ જશે, તેઓના

પડાઓને તથા તેઓની સર્વ સામગ્રીને તથા તેઓના ઉટાને તેઓ પોતાને સાથે હરી લેશે, ને તેઓ તેઓને પોકારીને કહેશે કે, ચારો ત્રમ બચ છે ૩૧ યહોવાહ કહે છે, હાસોરના રહેવાસીઓ, નાસો, દૂર ભમતા ફરો, વેગળી જગ્યામા વસો, કેમકે બાબેલના રાજ નબૂપાદરેસસારે તમારી વિરક્ષ મસલહત કરી છે, ને તમારી વિરક્ષ ધરાદો કીધો છે ૩૨ યહોવાહ કહે છે ઉડો, ને જે સ્વસ્થ લોકો નિર્ભય રહે છે, જેઓને ભાગળો નથી તથા ભુગળ નથી, જેઓ એકલા વસે છે તેઓની સામે ચઢી જાઓ ૩૩ અને તેઓના ઉટા તમે લટશે ૩૪ ને તેઓના ધણા ઠોર હરી લેશે, ને જેઓની દાંદીના ખુણા કાતરેલા છે, તેઓને હું સર્વ દિશા બાણી વેરી નાખીશ, ને ચેતરકુશી તેઓ પર વિપત્તિ લાવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૩૫ અને હાસોર શિયાળોનું રહેઠાણ તથા ઉગડ સ્થળ સદાને માટે થશે, ત્યા કોઈ વસશે નહિ, ને માનવપુત્ર તેમા પ્રવાસ કરશે નહિ

૩૬ યહુદાહના રાજ સિદ્ધકીયાહની કારકીર્દીના આરભમા એલામ વિષે યહોવાહનું જે વચન વિર્મેયાહ બલિખવાદીની પાસે આપ્યું તે આ ૩૭ સ્ત્રેઓના યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું એલામનું ધનુષ્ય જે તેઓની શક્તિની ઉત્તમતા તે તેડીશ ૩૮ અને આઠાશની ચાર દિશાઓથી ચાર વાયુ એલામ પર મોકલીશ, ને એ સર્વ વાયુઓની ભણી તેઓને વેરી નાખીશ, ને જેમા એલામથી નાંટેલા જશે નહિ, એવો કોઈ દેશ માલમ નહિ પડશે ૩૯ અને તેઓના શત્રુઓની આગળ, તથા જેઓ તેઓનો જીવ શોધે છે, તેઓની આગળ હું એલામને બચવીત કરીશ, ને હું વિપત્તિ, ઢા, મારો મારે કોઈ તેમના પર લાવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે, ને હું તેઓને નષ્ટ થતાં સુધી તેઓની પાછળ તવવાર મોકલીશ, ૪૦ ને હું એલામમા મારૂ રાજ્યાસન સ્થાપન કરીશ, ને ત્યાંથી રાજ તથા સરદારોને નષ્ટ કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૪૧ પછુ એવું થશે કે, હલ્લા દિવસોમા હું એલામનો ખડી-પ્રવાસ ફેરવી નાખીશ, એવું યહોવાહ કહે છે

૫૦ બાબેલ જે કારકીઓના દેશ તે વિષે, જે વચન યહોવાહે વિર્મેયાહ બલિખવાદીની મારફત કહ્યું તે ૧ વિદેરોઓમા પ્રગટ કરીને સમજાવે, ને જુડો ઉઠાવે, પ્રગટ કરો, ને ગુપ્ત ન રાખો, કહો, બાબેલ જીતી લેવાયું છે, બેલ લક્ષિત થયો છે, મરોદાખ

હરથો છે, તેની મૂર્તિઓ લક્ષિત થઈ છે, તેનાં પુતળાં
દૃઢતાં છે. કેમકે લોક ઉત્તર દિશાથી તેના પર ચડી
આવેલા છે, ને તેની ભૂમિ ઉગ્ગ્ર કરી નાખશે, ને
તેમાં કોઈ રહેશે નહિ; મનુષ્ય તથા પશુ બન્ને ત્યાંથી
નાસી અથા છે. યદોવાહ કહે છે, તે દિવસોમાં
તથા તે સમયમાં ઇસ્ત્રાએલના પુત્રો તથા યહુદાહના
પુત્રો એકઠા મળીને આવશે, તેઓ રડતા રડતા ચાલ્યા
જશે, ને પોતાના દેવ યદોવાહને શોધશે. ૫ તેઓ
સિયોન બાજી પોતાનાં મુખ વાળીને ત્યાં જવાને
માર્ગ પુછીને કહેશે, આવો, ને વિસરાય નહિ એવો જે
સર્વકાલિક કરાર તેવડે યદોવાહની સાથે મળી જાયો.

૬ મારા લોક ભુલું પરેલું ટોળું થયા છે, તેઓના
પાળકોએ તેઓને બદલાવ્યા છે, તેઓને પર્વતો પર
ફેરવી મૂક્યા છે; તેઓ પર્વત પરથી ઉતરીને હુનર
પર ગયા છે, તેઓ પોતાની આરામ લેવાની જગ્યા
વિસરાઈ છે. ૭ જ્યોને તેઓ મળ્યા, તે સર્વ તેઓને
ખાઈ ગયા છે, ને તેઓના શત્રુઓએ કહ્યું, અમે દોષિત
નહિ કરીશું કેમકે યદોવાહ ને ન્યાયારપદ, હા,
યદોવાહ ને તેઓના પુર્વજોની આશા, તેની વિરૂદ્ધ
તેઓએ પાપ કીધું છે. ૮ આમિલ મધ્યેથી નાસો, ને
હારદીઓના દેશમાંથી નિકળી જાઓ, ને ટોળાંની
આજળ ને બકરા તેવા યાઓ. ૯ કેમકે, જુઓ, હું
મોટી દેશભતિઓના સમુદાયને ઉશ્કેરીને બાબિલ પર
ઉત્તર દેશથી ચડાવીશ; ને તેઓ તેની સામા દારૂબંધ
ઉશા રહેશે; ત્યાંથી તે લઈ લેવાશે, ને તેઓનાં તીર
દોશિયાર શસ્ત્રોના તીર જેવા થશે, કોઈ ખાલી
પાછો નહિ આવશે. ૧૦ અને હારદી દેશની લૂટ
કરવામાં આવશે; જ્યો તેને લૂટે છે, તેઓ સર્વ તૃપ્ત
થશે, એવું યદોવાહ કહે છે. ૧૧ મારા વારસાને
લૂટનારાઓ, તમે દારૂ તથા ઉલ્લાસ કરો છો, મલજી
કરનારી વાજરમીની પેઠે કુલાઓ છો, ને બળવાન
પોતાઓની પેઠે બોંબારો છો; ૧૨ તે માટે તમારી
મા બહુ સજિત થશે, ને તમારી જોનેના સરમાશે;
જુઓ, તે રાત નથા સૂઈ ભૂમિ તથા ઉગ્ગ્ર થઈને
ઉલ્લાસમાં ઉલ્લાસે દેશ ગણાશે. ૧૩ યદોવાહના દોષના
કારણથી તેમાં વસ્તી થશે નહિ, પણ તે છેડે ઉગ્ગ્ર
થશે; જે કોઈ બાબિલની પાસે યકને જાય તે વિરિમત
થશે, ને તેનાં સર્વ પીડાપાતો એકને સિદ્ધકારા કરશે.
૧૪ હે સર્વ ધનુષાંત્રીઓ, બાબિલ સામા ચોતરફ દાર-
બંધ ઉશા યાઓ, તેને તોળીને બાબુ મારો, તીર પાછા
ન રાખો, કેમકે તેને યદોવાહની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું

છે. ૧૫ તેની સામે આરામન બૂમ પાડો; તે તાબે
થઈ છે; તેના ભુજાને પચા છે, તેના કોઈ પાડી નખાયા
છે, કેમકે આમાં યદોવાહનો લીધેલો બદલો જણાય
આવે છે; તેની પાસેથી બદલો લો; જેવું તેણે કીધું
તેવું તેને કરો. ૧૬ વાવનારને તથા કાપણીની વેળાએ
દાતરડું ચલાવનારને બાબિલમાંથી નષ્ટ કરો, બળાહારી
તરવાના કારણથી તેઓ પોતપોતાના લોકની પાસે
વળી આવશે; ને પોતપોતાના વતનમાં નાસી જશે.

૧૭ ઇસ્ત્રાએલ રખડું થઈ છે; સિહોએ તેને નસાડી
મૂક્યો છે, પ્રથમ તો આશુરનો રાજા તેને ખાઈ
ગયો; ને હવે છેલ્લે બાબિલના રાજા નબુપાદરેસારે
તેનાં દાડકાં કાઢ્યાં છે. ૧૮ તે માટે સૈન્યોનો યદો-
વાહ, જે ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે, જુઓ,
મેં આશુરના રાજાને શાસન કીધું, તેમ હું બાબિલના
રાજાને તથા તેના દેશને શાસન કરીશ. ૧૯ અને ઇસ્ત્રા-
એલને હું તેના ખીડમાં પાછો લાવીશ, ને તે કામલ
પર તથા બારાન પર ચરશે; ને તેનો જીવ એકાદમ
પર્વત પર તથા ગિલગાદમાં તૃપ્ત થશે. ૨૦ યદોવાહ
કહે છે, તે દિવસોમાં તથા તે સમયમાં લોક ઇસ્ત્રાએ-
લનો અન્યાય શોધશે, પણ તે જરૂરી નહિ; ને
યહુદાહનાં પાતકો શોધશે, પણ તે મળશે નહિ;
કેમકે જે બાજી રહેલાઓને હું રહેવા દઈશ તેઓને
ક્ષમા કરીશ.

૨૧ મરાયાહમ દેશ પર, હા, તેજ દેશ પર ને
પહોડના રહેવાસીઓ પર ચડી જા; તેઓની પૂઠે
લાગીને તેમનો ધાત તથા સત્યાનાશ કર, ને મેં તને
જે સધું કરવાનું કરમાવ્યું છે, તે પ્રમાણે કર, એવું
યદોવાહ કહે છે. ૨૨ દેશમાં લડાઈનો તથા વિનાશનો
સાદ સબળાય છે. ૨૩ આખી પૃથ્વીનો હચોડો કેવો
કપાયો તથા બંચાયો છે! દેશોમાં બાબિલ કેવો ઉગ્ગ્ર
થયો છે! ૨૪ હે બાબિલ, મેં તારે સાડ ફાટો માર્યા,
ને તું સપડાયો છે, ને તું તે બળુતો ન દતો; તું
દાય આવ્યો, ને પડકાર્યો પણ છે; કેમકે તે યદો-
વાહની વિરૂદ્ધ બાંધ્યું કીધું છે. ૨૫ યદોવાહ પોતાનો
સત્રમહાર ઉધારીને પોતાના દોષનાં દથિયાર કાટયાં
છે; કેમકે પ્રભુ ને સૈન્યોને યદોવાહ તેને હારદી-
ઓના દેશમાં કામ કરવાનું છે. ૨૬ છેડે છેડેથી તેના
પર આવો, તેની વખારોને ઉધારો, તેને દગલાની
પેઠે ઉલટા રી નાખો, ને તેવું સત્યાનાશ કરો; તેનો
કંઈ રોપ ન રહે. ૨૭ તેના સર્વ બળદોને મારી નાખો,
તેઓ મારી જવા સાડ ઉતરી જાય; તેઓને દાય

હાય, કેમકે તેઓના દિવસ, તેઓના શાસનનો સમય આવ્યો છે. ૨૮ આપણા દેવ યહોવાહનું વેર, તેના મંદિર વિષે લીધેલું વેર, સિયોનના પ્રગટ કરવા સારુ જેઓ બાબેલ દેશમાંથી નાસીને છુટે છે, તેઓનો સાદ સંભળાય છે. ૨૯ બાબેલ સામે નિરદાએને, જેટલા ધનુષ્ય તાણે તેટલાને, બોલાવો; તેની આસપાસ ઘેરો ધાયો; તેમાંના કોઇ પણ ન બચે, તેનાં કામ પ્રમાણે તેને પ્રતિકૂળ આપો, જે સધું તેણે કીધું છે, તે પ્રમાણે તેને કરો; કેમકે યહોવાહ આગળ, ઇસ્ત્રાએલના પવિત્ર આગળ, તે ગવિષ્ટ થયો છે. ૩૦ તે માટે તેના જીવાનો તેના ચક્રવાચોમાં પડશે, ને તેના સર્વ લગ્નથા તે દિવસે નષ્ટ થશે, એવું યહોવાહ કહે છે. ૩૧ પ્રભુ, જે સૈન્યોનો યહોવાહ, તે કહે છે, અરે ગવિષ્ટ! જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું; કેમકે જે સમયે હું તને શિક્ષા કરીશ તે તારો દિવસ આવ્યો છે. ૩૨ અને ગવિષ્ટે ડોકર ખાઇને પડશે, ને કોઇ તેને ઉઠાડશે નહિ; ને હું તેનાં નગરોમાં અગ્નિ લગાડીશ, ને તે તેની ચોતરફનું બધું ખાઇ જશે.

૩૩ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્ત્રાએલના પુત્રોએ તથા યહુદાહના પુત્રોએ એકઠા મળીને બળાત્કાર સંજો છે; જે સર્વ તેઓને બંદીપ્રવાસમાં લઇ ગયા, તેઓએ તેઓને પકડી રાખ્યા છે; તેઓ તેઓને છાડવા ના કહે છે. ૩૪ તેઓનો ઉદ્ધારનાર બળવાન છે, તેનું નામ સૈન્યોનો યહોવાહ છે. તે નિશ્ચય તેઓનો વાદ એ માટે કરશે કે, દેશને તે સ્વરથ કરે, ને બાબેલના રહેવાસીઓને કપાવે. ૩૫ યહોવાહ કહે છે, કારદીઓ પર તથા બાબેલના રહેવાસીઓ પર તથા તેના સરદારો પર તથા તેના જ્ઞાનીઓ પર તરવાર આવી છે. ૩૬ બડબડિયાઓ પર તરવાર આવી છે, ને તેઓ ઘેલા બની જશે, તેના શૂરવીરો પર તરવાર આવી છે, ને તેઓ ભયભીન થશે. ૩૭ તેના ઘોડાઓ પર તથા તેના રથો પર, તથા તેઓ મધ્યે જે મિત્ર લોક છે તેઓ પર તરવાર આવી છે; ને તેઓ બાયડીઓ જેવા થશે; તેના ખજાનાઓ પર તરવાર આવી છે, ને તેઓ લૂટારો. ૩૮ તેના જળાશયો પર સુકવણું આવ્યું છે, ને તેઓ સુકાઇ જશે, કેમકે તે કારેલી ભૂતિઓનો દેશ છે, ને તેઓ પોતાનાં પુતળાં વિષે મોહિત થયા છે. ૩૯ તે માટે નંગડી પથ્થરો તથા વરૂઓ ત્યાં વસશે, ને તેમાં રહામૂગો રહેશે, તે સદા નિર્જન થશે, ને પેદી દર પેદી કોઇનો વાસો ત્યાં થશે નહિ. ૪૦ યહોવાહ કહે છે, દેવ સદોમ

તથા બેમોરહ તથા તેઓની પાસેનાં નગરોનો સંહાર કીધો ત્યારે જેનું થયું તેનું થશે, એટલે ત્યાં કોઇ માણસ વસશે નહિ; ને તેમાં માણસનો કોઇ પણ પુત્ર ઉતારો કરશે નહિ. ૪૧ જુઓ, ઉત્તર દિશાથી લોક આવે છે, ને પૃથ્વીના છેડાઓથી મોટી દેશભતિ તથા ધણા રાજ્યો ઉઠશે. ૪૨ તેઓ ધનુષ્ય તથા ભાલા ધારણ કરનારા છે; તેઓ દૂર છે, ને દયા કરતા નથી, તેઓનો ઘાંટો સમુદ્રની પેઠે ગાળે છે, ને તેઓ ઘોડાઓ પર સ્વારી કરે છે, જેમ શૂરવીર લડાઇને સારૂ તૈયારી કરે છે તેમ તેઓ, જે બાબેલની દીકરી, તારી વિરૂદ્ધ સજ્જ થયેલા છે. ૪૩ બાબેલના રાજ્યે તેઓના સમાચાર સાંભળ્યા છે, ને તેના હાથ નબળા થયા છે, પીડા તથા પ્રસવનારીના જેવી તેને વેદના લાગી છે. ૪૪ જુઓ, સિહની પેઠે ચરદનના અર્થથી તે મનજૂત રહેકાણ પર ચઢી આવશે; પણ હું તેમને ઓચિંતા તેણીની પાસેથી ઢાંકી કાઢીશ, ને જે પસંદ થએલો છે તેને હું તેના પર ઠરાવીશ, કેમકે મારા જેવો કોણ છે? ને મારો સમય કોણ ઠરાવશે? ને મારી સામા ઉભો રહે એવો કયો પાળક છે? ૪૫ તે માટે યહોવાહનો જે મનસુખો તેણે બાબેલની વિરૂદ્ધ કર્યો છે, ને તેણે જે ઇરાદા કારદીઓના દેશ વિરૂદ્ધ કીધા છે, તેઓને સાંભળો; તેઓ ટાળાંમાંનાં જે કનિષ્ઠ તેઓને પણ નિથે ઘસડી લઇ જશે, તે તેઓ સુધાં તેઓનું રહેકાણ નિથે ઉઠડ કરી નાખશે. ૪૬ બાબેલને છતી લેવાના સાદથી પૃથ્વી કાપે છે, ને દેશમાં જુમાટો સંભળાયો છે.

૫૧ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું બાબેલ પર, તથા લેબ-કામાય મધ્યે જેઓ વસે છે તેઓ પર, નાશકારક વાયુ ઉઠાવીશ. ૨ અને પારકાઓને હું બાબેલ પર મોકલીશ, ને તેઓ તેને ઉપહુશે, ને તેનો દેશ ખાલી કરશે, કેમકે વિપત્તિને દિવસે તેઓ તેની વિરૂદ્ધ ચોતરફ થશે. ૩ ધનુષીરી પોતાનું ધનુષ્ય તાણે નહિ, ને બખ્તર પહેરીને પોતાને ઉઠા કરે નહિ, વળી તેના જીવાનો પર દયા ન કરો, તેના સર્વ સૈન્યનું સત્યાનાથ વાલો. ૪ અને કારદીઓના દેશમાં ભરેલા થઇને, તથા તેના ચક્રવાચોમાં વિલાઇને તેઓ પડશે. ૫ કેમકે જો કે તેઓનો દેશ ઇસ્ત્રાએલના પવિત્રની વિરૂદ્ધ પાતકે ભરેલો છે, તેપણુ તેઓનો દેવ જે સૈન્યોનો યહોવાહ તેણે ઇસ્ત્રાએલને તેમજ યહુદાહને પણ તન્યો નથી. ૬ તમે પોતાપોતાનો ઇવ લઇને બાબેલ મધ્યેથી નાસો, તેના

અન્યાયમાં રહીને નષ્ટ ન થાઓ, કેમકે બદલો લેવાનો યદોવાદનો સમય આવ્યો છે, તે તેને પ્રતિક્ષા ભરી આપશે. જામેલ યદોવાદના હાયમાં સોનાનો વાટકો થયો છે કે જેથી આખી પૃથ્વી મસ્ત થઈ, દેશભક્તિઓએ તેનો દ્વારારૂપ થયો છે, તે માટે દેશ ભક્તિઓ થેની થઈ છે. જામેલ અકસ્માત પડીને પાયમાલ થયું છે, તેને લીધે વિતાપ કરો, તેના દુખને સાથે શેરીડોખાન લો, કદાચ તેને રૂઝ વળે અને જામેલને રૂઝ વાળવાનું કૃષ્ણ પછી તેને રૂઝ વળી નથી, તેને છોડો, ને આપણે પોતાપોતાના દેશમાં જઈએ, કેમકે તેનું માન આકાશ સુધી પહોંચ્યું છે, ને જાન સુધી ઉઠ્યું થયું છે. ૧૦ યદોવાદે આપણું ન્યાયીપણું ખુલ્લું કર્યું છે, આવો, ને સિયોનમાં યદોવાદ, ને આપણો દેવ, તેનું કામ પ્રજ્ઞ કરીએ. ૧૧ તારી ધરો, દાલો ધરો, યદોવાદે માદીઓના રાજ્યોના આત્મા ઉત્તેજિત કીધો છે, કેમકે જામેલનો નાવ કરવા સાથે તેની વિરૂદ્ધ તેનો મનસુખો છે, કેમકે આ તો યદોવાદનું વેર, તેના મંદિર વિષે લીધેલું વેર છે. ૧૨ જામેલના માર્ગી સામે ડુંડો ઉઠેલો કરો, પહેરો બળવાન કરો, પહેરો નીરોને ગોળી કરવા મોકલો, છુપુ લશ્કર તૈયાર કરો, કેમકે જામેલના રહેવાસીઓ વિષે યદોવાદ ને બોલ્યો, તે તેને યોજ્યું અને વાળ પૂર કર્યું છે. ૧૩ રે તું ને ધણી પાપીની પાસે વસ્યાથઈ છે, નેના ધનસંપદો ધણી છે, તે તારો અન આવ્યા છે, તારી લૂંટ મારપ થયું છે. ૧૪ સંયોના યદોવાદે પોતાના દુવના સમ આધા છે કે, દીડેથી ભરાય તેમ દુ તને ખાણસોથી નિભે ભરી દઈવ, ને તેઓ તારી વિરૂદ્ધ બૂમ પાડશે.

૧૫ તેણે પોતાના સામર્થ્યથી પૃથ્વી બનાવી છે, પોતાના જ્ઞાનથી જગત ધરી રાખ્યું છે, તથા પોતાની બુદ્ધિથી આકાશ પ્રસાર્યું છે. ૧૬ તે શબ્દ બોલે છે, ત્યારે આકાશમાં પાણીની નર્મના થાય છે, તથા પૃથ્વીને ઊંડેથી તે કુમારો ગઢાવે છે, તે વરસાદને સાથે વિજળી ઉત્પન્ન કરે છે, ને પોતાના કાંડોમાંથી વાયુ કાઢે છે. ૧૭ દરેક માણસ અનુભવ તથા નિર્બુદ્ધ છે, દરેક સોની પોતાની કોરેની મૂર્તિથી લલિત થયા છે, કેમકે તેની જામેલની મૂર્તિ અસત્ય છે, ને તેઓમાં શંકા નથી. ૧૮ તેઓ બર્ષેપણું છે, જ્ઞાતિનું કામજ છે, તેઓના રાસનની વેળાએ તેઓ નાશ પામશે. ૧૯ એ યાજ્ઞને વિશાન તે તેઓના સરખો નથી, કેમકે તે સર્વનો બનાવનાર છે, ને હજાએલ

તેના વારસાનું કુળ છે, સૈન્યોનો યદોવાદ એ તેનું નામ છે.

૨૦ તું મારી ફરેલી તથા યુદ્ધશક્તિ છે, અને તારા વડે દુ દેશભક્તિઓનું ખંડન કરીશ, ને તારાવડે રાજ્યોને નષ્ટ કરીશ. ૨૧ અને દુ તારાવડે ઘોડાનું તથા તેના પર ખેસનારનું ખંડન કરીશ, ૨૨ ને તારાવડે રથ તથા તેમાં બેસનારનું ખંડન કરીશ, અને દુ તારાવડે યુદ્ધ તથા સ્ત્રીનું ખંડન કરીશ, ને તારાવડે ધરડાનું તથા જીવાનનું ખંડન કરીશ, ને તારાવડે છોકરાનું તથા કન્યાનું ખંડન કરીશ, ૨૩ અને દુ તારા વડે ઘેટાપાળક તથા તેના ટાળાનું ખંડન કરીશ, ને તારાવડે ખેડૂતનું તથા તેના [બળદની] ભેડનું ખંડન કરીશ, ને તારાવડે સરદારો તથા પ્રતિનિધિઓનું ખંડન કરીશ. ૨૪ અને યદોવાદ કહે છે, જામેલ તથા કાસ્તી દેશના સઘા રહેવાસીઓએ ને સર્વ જીવ સિયોનમાં તમારી આખ આગળ કીધું છે, તેનું પ્રતિક્ષા દુ તેમને ભરી આપીશ.

૨૫ યદોવાદ કહે છે કે, રે તારાકાર પર્વત, તું ને આખી પૃથ્વીને નષ્ટ કરે છે, તે તું જો, દુ તારી વિરૂદ્ધ હું, ને દુ મારો હાય તારા પર લામો કરીને તને ખડકો પરથી ગમડાવીત ને તને અગ્નિથી ભસ્મ થઈ ગયો. ૨૬ પર્વત કરીશ. ૨૭ અને તેઓ તારામાથી ખુલ્લાને સાથે પત્થર અથવા પાયાને સાથે પત્થર, લેશે નહિ કેમકે તું સર્વકાળ સુધી ઉજડ થશે, એવું યદોવાદ કહે છે. ૨૮ દેશમાં ડુંડો ઉઠેલો કરો, વિદેશીઓમાં રત્નસિંચું વાડો, તેની સામે વિદેશીઓને સિદ્ધ કરો, તેની સામે અરારાટ, મિત્ર તથા આશનાકાના રાજ્યો બોલાવો, તેની સામે સરદાર કાઢવો ઘોડાને કાઢાર દીડની પદે ચડાવી લાવો. ૨૯ તેની સામે વિદેશીઓને, માદીઓના રાજ્યોને, તેઓના સરદારોને, તથા તેઓના સર્વ પ્રતિનિધિઓને તથા તેના રાજ્યના આખા દેશને સિદ્ધ કરો. ૩૦ અને દેશ કાપે છે ને ગામરો થાય છે, કેમકે જામેલ દેશને ઉજડ તથા વસ્તીહીન કરવાને જામેલ વિષે યદોવાદના મનોરથ રિથર રહે છે. ૩૧ જામેલના શૂરવીરો લડાઈ કરવાથી પાગ રહ્યા છે, તેઓ પોતાના કિશોરોમાં રહ્યા છે, તેઓનું સામર્થ્ય ખૂટ્યું છે, તેઓ સંયોના નેવા થયા છે તેના રહેઠાણો સળગી ગયા છે, તેની જીભો ભાળી છે. ૩૨ તેનું નત્રર ચારે તરફ જીતી લેવાયું છે ને ઘાટો કળે કરાયા છે, ને સરદારોને અગ્નિથી બાળ્યા છે, ને લડેલાઓ બચતી ન થયા છે,

૨૨ એવું બાબેલના રાજાને કહી દેખાડવાને બેપિયા બેપિયાને તથા હલકારો હલકારાને મળવા દોડશે

૩૩ કેમકે સૈન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, મહાત્મી કરાય છે ત્યારની ખતીના જેવી બાબેલની દીકરી છે, થોડી વાર પછી કાપણીની વેળા તેને આવશે ૩૪ બાબેલનો રાજા નબૂપાદરે સ્પષ્ટ મને ખાદ્ય ગયો છે, તેણે મને ખાજો છે, મને ખાલી પાત્ર કીધો છે, અજગરની પેઠે તે મને ગળી ગયો છે, તેણે મારા મિત્રોથી પોતાનું પેટ ભર્યું છે, તેણે મને કાઢી મૂક્યો છે ૩૫ મારા પર તથા મારા દેહ પર જે બળાત્કાર કરાયો છે, તે બાબેલ પર થાઓ, એવું સિયોનની રહેનારી કહેશે, ને મારૂ રક્ત કારદી દેતના રહેનારાઓને માથે આવે, એવું યરૂશાલેમ કહેશે ૩૬ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હું તારો વાદ ચલાવીશ, ને તારે સાડા બદલો લઈશ, ને તેના સમુદ્રને સુકવી નાખીશ ને તેના ઝરાને નિર્જળ કરીશ. ૩૭ બાબેલના ઢગલા થશે, તે શિયાળોનો વાસો થશે, ને વસ્તીહીન થઈને વિરમય તથા સિદ્ધ કારા ઉપભવે એવું થશે. ૩૮ તેઓ જીવન સિંહાની પેઠે સાથે ગર્જના કરશે, તેઓ સિંહાના બચ્ચાની પેઠે છુરકશે ૩૯ તેઓ તપી જશે ત્યારે હું તેઓને સાડા મિલબાની કરીશ, ને તેઓ ઉઘાસ કરે ને સદાની ઉધમા પડીને ભગે નહિ, માટે હું તેઓને મરત કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૪૦ હું તેઓને હલવા નોની પેઠે, બકરાઓ સુધ્ધા થેટાઓની પેઠે, કાપવાને સાડા ઉતારી લાવીશ ૪૧ શેશાખ કેવા છતી લેવાયો છે! આખી પૃથ્વીમા પ્રસસા પામેલો તે કેવા પકડાયો છે! બાબેલ વિદેશીઓ મધ્યે કેવા ઉજડ થયો છે! ૪૨ બાબેલ પર સમુદ્ર ચઢી આવ્યો છે, તે તેના મોભાઓના જથ્થાથી ઢાકાયો છે ૪૩ તેના નગરો ઉજડ, સુકી ભૂમિ તથા રાત, થયા છે, તેમા કોઈ માણસ રહેતો નથી, ને તેમા થઈને કોઈ મનુષ્યપુત્ર ચાલતો નથી ૪૪ અને બાબેલમા હું બેલને શાસન કરીશ, ને તે જે ગળી ગયો છે તે તેના સુખમાથી કાઢીશ, ને વિદેશીઓ તેની પાસે ફરી સમેટાશે નહિ, હા, બાબેલનો કોટ પડી જશે.

૪૫ મારા લોક, તમે તે મધ્યેથી નિકળી જાઓ, ને યહોવાહના કારે કોંધથી પોતાને બચાવો ૪૬ વળી તમારૂં હૃદય ગભરાય નહિ, ને જે અકૂવા દેશમા સજા થશે તેને લીધે તમે ભયલની થતા નહિ, કેમકે એક વર્ષમા અકૂવા આવશે, ને ત્યાર પછી બીજા વર્ષમા

અકૂવા ફેલાઈ જશે, ને અધિકારી અધિકારીની વિરૂદ્ધ થયાથી તે દેશમા બળાત્કાર થશે ૪૭ તે માટે, જીઓ, એના દિવસો આવે છે કે જેમા હું બાબેલની કોતરેલી મૂર્તિઓને જોઈ લઈશ, ને તેના આખા દેશ લજ્જિત થશે, ને તેના સર્વ હજીઆવા લોક તે મધ્યે પડશે ૪૮ ત્યારે આકાશ તથા પૃથ્વી તથા તેઓમા જે સર્વ છે, તેઓ બાબેલ વિષે હર્ષનાદ કરશે, કેમકે ઉત્તર દિશાથી વિનાશકો તેના પર આવશે, એવું યહોવાહ કહે છે ૪૯ બાબેલ જેમ ઇસ્રાએલમાના હજીઆવાઓને પાજા છે, તેમ આખી પૃથ્વીના હજીઆવાઓ બાબેલમા પડશે ૫૦ તરવારથી બચેલા, તમે ચાલ્યા જાઓ, ઉશા ન રહો, આંધેથી યહોવાહનું સ્મરણ કરો, ને યરૂશાલેમ તમારા મનમા આવે. ૫૧ અને લજ્જિત થયા છીએ કેમકે અને નિંદા સામળી છે; લાગે અમારા સુખ ઢાક્યા છે, કેમકે યહોવાહના ધરના શુદ્ધરથાનોમા પારકાઓ આવ્યા છે ૫૨ તે માટે, યહોવાહ કહે છે, જીઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમા હું તેની કોતરેલી મૂર્તિઓને શાસન કરીશ, ને તેના આખા દેશમા ધાયલ થએલા માણસો નિસારા મૂકશે ૫૩ જે કે બાબેલ આકાશ સુધી ચઢી જાય, ને જે કે તે પોતાના સામર્થ્યનું ઉચ્ચરથાન મજબૂત કરે, તેપણ મારી પાસેથી તેના પર વિનાશકો આવશે, એવું યહોવાહ કહે છે ૫૪ બાબેલથી જામનો સાદ, ને કારદીઓના દેશથી મોટા વિનાશનો સાદ આવે છે. ૫૫ કેમકે યહોવાહ બાબેલનો વિનાશ કરે છે, તેમાથી મોટા સાદનો અત લાવે છે, ને તેઓના મોભાઓ ધણા પાણીની પેઠે જાળે છે, તેઓના ઘાટાનો ઘાઘાટ પ્રગટ થયો છે ૫૬ કેમકે તેના પર, એટલે બાબેલ પર, વિનાશક આવ્યો છે, ને તેના શૂરવીરો પકડાયા છે, તેઓના ધનુષ્યો ભાગી નખાયા છે, કેમકે યહોવાહ તે પ્રતિકૂળ આપનારો દેવ છે, તે બદલો નિશ્ચે બરી આવશે ૫૭ અને હું તેના સરદારોને તથા તેના જ્ઞાનીઓને, તેના દાકોઓને તથા તેના પ્રતિનિધિઓને તથા તેના શૂરવીરોને મરત કરીશ, ને તેઓ સદાની ઉધમા પડીને ભજશે નહિ, જે રાખનું નામ સૈન્યોનો યહોવાહ છે તે એવું કહે છે ૫૮ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે, બાબેલના ચોટા કોટ છેક પાયમાલ થશે, ને તેની ઉંચી ભાગોળો અગ્નિથી બરમ થશે, ને તેઓના શ્રમના બદલામા લોકોને વ્યર્થતા, ને વિદેશીઓને અગ્નિ આપવામા આવશે, ને તેઓ યાકી જશે.

૫૯ ચહુદાહના રાજા સિદકીયાહની કારકીર્દીના

આજળ બંદીપ્રવાસમાં ગયાં છે. ૧ અને સિંચાનની દીકરીની બાંધી ચોસા તેની પાસેથી જતી રહી છે; જે હસ્યેને ચારે મળતો નથી, તેઓના જેવા તેના સરસારો થયા છે, ને પૂઠે લાગનારાની આજળ તેઓ ખજીલીન ઘડને ગયા છે. ૭ ચર્યાલેમ પોતાના દુઃખ તથા વિપત્તિના દિવસોમાં આજણ દિવસોમાંની પોતાની સર્વ રમણીય વસ્તુઓનું સ્મરણ કરે છે; ત્યારે તેના લોક યજુના દાષમાં પડ્યા, ને તેની સદાય કરવાને કોષ નહોતું; ત્યારે યજુઓએ તેને દીઠો, ને તેની પાપમાઝી દેખીને ઉપદાસ ક્રીયા. ૮ ચર્યાલેમ મદા પાવક ક્રીડુ છે, તે માટે તે અમંગળ વસ્તુ જેવી યજ યજ છે, જેઓ તેનો આદર કરના દુગ્ધ, તેઓ સધા તેને વચ્ચે મૂકે છે, કેમકે તેઓએ તેની નમ્રતા ભેદ છે; હા, તે નિસાસા મૂકીને પાછા ફરે છે. ૯ તેનો વચ્ચળ તેના પદરમાં દોતો, તેણે પોતાના અંત સમયનો વિચાર કર્યો નહિ, તે માટે તે આશ્ચર્યકારક રીતે નીચો પડી છે, તેને દિવાસો આપનાર કોષ નથી; હે યદોવાદ, મારા દુઃખ પર દષ્ટિ કર, કેમકે શત્રુએ મેટાઈ કરી છે. ૧૦ યજુએ પોતાનો દાષ તેની સર્વ રમણીય વસ્તુઓ પર લાગ્યો કર્યો છે, કેમકે જે વિદેશીઓ વિષે તે આસા કરી કે, તેઓ મારી સન્નામાં નહિ પેસે, તેઓ તેના પવિત્ર સ્થાનમાં પેડા છે એવું તેણે ભ્રમ્યું છે. ૧૧ તેના સર્વ લોક નિસાસા મૂકે છે, તેઓ રોટલી રોયે છે, તેઓએ પોતાના જીવનું સમાધાન કરવા માટે અત્રે સારે પોતાની રમણીય વસ્તુઓ આપી છે; હે યદોવાદ, તું ભેદને દષ્ટિ કર, કેમકે હું અધમ યજ છું. ૧૨ પાસે ઘડને વખ સર્વ ચાલનારા, હું આ વખારી નજરમાં કંઈ નથી? મને જે દુઃખ પડ્યું. ભેગરે યદોવાદે પોતાના ભારે કોષને મિલેને મને પીડાવી છે, તેના જેવું નીચું કોષ દુઃખ છે, હું ૧ તે ધ્યાન લગાડીને જુઓ. ૧૩ ઉપરથી તેણે મારાં દારદારમાં અગ્નિ મેલ્યે છે, ને તે તેઓ પર પ્રજળ થયા છે; તેણે મારા પદ ફેલાવવા સાથે ભજ પાપરી છે; તેણે મને પાછી ફેરવી છે; તેણે મને ઉત્તર વધા આપ્યો દિવસ કમલેર કરી છે. ૧૪ મારા અપરધોની કુસરી તેના દાષવધી બાંધેલી છે, તેઓ કુલાઈને મારી નરદન પર ચડી આવ્યા છે, તેણે મારું બજ કુલાઈ નાખ્યું છે; જેઓની સામે હું ઉભી રહી નથી સહી, તેઓના દાષમાં પ્રભુએ મને સોંપી છે. ૧૫ પ્રભુએ મારી મધ્યના મારા સધા સુશીરોને પિઠાવી છે, મારા જીવાનેને લાંઝ કરના સાથે તેણે

મારી વિરૂદ્ધ સસા બોલાવી છે, પ્રભુએ દાક્ષીણમાં યદુવાદની કુસરી દીકરીને ખુંટી છે. ૧૬ આને લીધે હું રડું છું, મારી આંખમાંથી, મારી આંખમાંથી પાણી વર્ષુ જાય છે; કેમકે જે મારા જીવને દિવાસો તથા સમાધાન આવે, તે મારાથી વેગળો છે; મારા ખુરો નિરાધાર છે, કેમકે યજુ પ્રજળ થયા છે. ૧૭ સિંચાન પોતાના દાષ લાંબા કરે છે; તેને દિવાસો દેનાર કોષ નથી; યદોવાદે યાકુબ વિષે જેવી આજ્ઞા આપી છે કે, તેની આસપાસ રહેનારા તેના યજુઓ થાય; તેઓ મધ્યે યદુવાલેમ અમંગળ વસ્તુ જેવું થયું છે. ૧૮ યદોવાદ ન્યાયી છે, કેમકે હું તેની આજ્ઞાઓ તોડવા ઉઠી; હે સધા લોક, તમે સાંભળો ને મારું દુઃખ જુઓ; મારી કુસરીઓ તથા મારા જીવાનો બંદીપ્રવાસમાં ગયાં છે. ૧૯ મેં મારા આશકોને બોલાવ્યા છે, પણ તેઓએ મને છેલ્લી; મારા ચાલકો તથા મારા વડીલો પોતાના જીવનું સમાધાન કરવા માટે અત્રે રોપવા દુગ્ધ, એટલામાં તેઓએ નજરમાં પ્રાપ્ત ઇચ્છા. ૨૦ હે યદોવાદ, ભે, કેમકે મને સંકટ થાય છે, મારી આવરદી બળે છે; મારી મધ્યે મારું હૃદય ઉલટજુલટ થયું છે, કેમકે મેં બહુ ફિદૂર ક્રીડું છે; બદાર વસ્તુ નિઃસંતાન કરે છે, ઘરમાં મરણ જેવું થાય છે. ૨૧ હું નિસાસા મૂકું છું, એવું તેઓએ સાંભળ્યું છે; મને દિવાસો દેનાર કોષ નથી; મારા સર્વ યજુઓએ મારા દુઃખ વિષે સાંભળ્યું છે; તે તે ક્રીડું છે, માટે તેઓ આનંદ કરે છે. જે દિવસ તે પ્રજટ ક્રીયા છે તે વ લાવીશ, ને તેઓ મારા જેવા થશે. ૨૨ તેઓની સર્વ દુઃખવા તારી આજળ આવે, ને મારા સધા અપરધોને સાથે તે મને જેવું ક્રીડું છે, તેનું તેઓને કર; કેમકે મારા નિસાસા થણા છે, ને મારું હૃદય નિર્ભય છે.

૨ પ્રભુએ કોયે કરીને સિંચાનની દીકરીને વાદ-જાપી કરી દાંડી દીધી છે. તેણે ઉત્તાએબની ચોસા આઠાથથી પૂર્યા પર પાડી નાખી છે, ને પોતાના કોષને દિવસે પોતાના પાપાસનનું સ્મરણ ક્રીડું નથી. ૨ પ્રભુએ યાકુબનાં સધાં રહેઠાણ નખ, ક્રીવાં છે, ને દયા કરી નથી; તેણે કોષે કરીને યદુવાદની દીકરીના કિહાઓને લાંઝ ક્રીયા છે; તેણે તેઓને જમીનદોસ્ત ક્રીયા છે; તેણે શત્રુને તથા તેના સરદારોને અમંગળ ક્રીયાં છે. ૩ તેણે ભારે કોષથી ઉત્તાએબનું આખું કિંદ મારી નાખ્યું છે; તેણે પોતાનો જમણો દાષ યજુની આજગથી પાછા ખેંચ્યો છે, ને

જે સજગેલો અગ્નિ આરોમમનું ખાધ નાખે છે, તેની પેઠે તેણે યાદીને બાળી નાખ્યો છે. ૪ યતુની પેઠે તેણે પોતાનું ધનુષ્ય તાવ્યું છે, ને નણે સામાવાળો હોય તેમ તે પોતાનો જમણો હાથ રાખીને ઉભો રહ્યો છે, ને જે બધા દેખાવમા સુદર હતા, તેઓને તેણે મારી નાખ્યા છે, ને સિયોનની દીકરીના મંડપમાં તેણે પોતાનો કોપ અગ્નિની પેઠે રેલો છે. ૫ પ્રભુ યતુના જેવા થયો છે; તેણે ઇસ્રાએલને હુલાવ્યો છે, તેનાં સર્વ રાજમંદિરોને હુલાવ્યાં છે; તેણે તેના ડિહાઓને નષ્ટ કર્યા છે, ને યહુદાહની દીકરીના બેઠ તથા વિલાપ વધાર્યો છે. ૬ નણે કે વાહીના મંડપ હોય, તેમ તેણે પોતાનો મંડપ બળાહારથી દૂર કર્યો છે, તેણે પોતાનું સમારથાન નષ્ટ કર્યું છે; યહોવાહે સિયોનમાં નિયમિત પર્વ તથા સાબ્બાથને વિસ્મૃત કરાવ્યાં છે, ને પોતાના કોધાવેશમાં રાત્રને તથા યાજ્ઞકોને તુટીકાર્યા છે. ૭ પ્રભુએ પોતાની વેદી તલ છે, તે પોતાના પવિત્ર સ્થાનથી કંટાળી ગયો છે, તેણે તેનાં રાજમંદિરોની ભીંતો યતુના હાથમાં સોંપી દીધી છે; જેમ યુદ્ધ સમાને પર્વ બૂમ પાડે તેમ તેઓએ યહોવાહના ઘરમાં બૂમ પાડી છે. ૮ યહોવાહે સિયોનની દીકરીનો કોટ નષ્ટ કરવાનો મનસુબો કર્યો છે, તેણે દોરી તાણી છે; તેણે નારા કરવાથી પોતાનો હાથ પાછો ફેરવ્યો નથી; અને તેણે યુદ્ધ તથા કોટને ખેદિત કર્યા છે; તેઓ એકત્ર ખિત્ર થાય છે. તેની ભાગ્યો ભૂમિમાં ખેતી અડ છે; તેણે તેની ભુગ્યોને ભાંગીને નષ્ટ કર્યા છે, જે વિદેશીઓમાં નિયમસાચ નથી તે મધ્યે તેનો રાજ તથા તેના સરદારો છે; વળી તેના ભવિષ્યવાદીઓને યહોવાહથી દર્શન થતું નથી. ૧૦ સિયોનની દીકરીના વહીવે ભૂમિ પર ખેતીને છાના રહે છે; તેઓએ પોતાના માથા પર ધૂળ નાખી છે; તેઓએ તાટનો પટો કમરે બાંધ્યો છે; યરુસાલેમની કુંવારીઓએ ભૂમિ સુધી માથું નમાવેલું છે. ૧૧ આંધ્રુ યાદી યાદીને મારી આંધ્રુને કૃષ્ણ થયો છે; મારી આંતરકીઓ બળે છે; મારા લોકની દીકરીના નાશને લીધે મારું કલેલું પાણી યદ્ધ અર્થે છે, કેમકે બાલબચ્ચાં તથા ધાવણાં નગરના ચકલાઓમાં મુશ્કિલ થાય છે. ૧૨ નગરના ચકલાઓમાં ધાએલ ધધને તેઓને મૂરઠા આવે છે, અને તેઓ પોતાની માના ઉર પર અદેલીને પ્રાણ છોડે છે, ત્યારે ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસ ક્યાં છે એવું તેઓ પોતાની માને પુછે છે. ૧૩ હે યરુસાલેમની દીકરી, હું તારી આગળ શી

સાક્ષી પુછું? હે સિયોનની કુંવારી દીકરી, હું તને શાની ઉપમા આપું? હું તને દિહાસો દેવા માટે તને શાની સાથે સરખાવું? કેમકે તારું બાકારું સમુદ્ર જેવડું છે, તારું દુઃખ કોણ ટાળી શકે? ૧૪ તારા ભવિષ્યવાદીઓએ તારે સાડ વ્યર્થ તથા થેલી વાતોના દર્શનો દીધાં છે, ને તારો બંદીપ્રવાસ પાછો ફેરવવા સાડ તેઓએ તારો અન્યાય ઉધાડો નથી કર્યો, પણ તેઓએ તારે સાડ અસત્ય વચ્ચે તથા દેશનિકાલના કારણે ભ્રેષ્ઠાં છે. ૧૫ મારેમાં ધધને જેટલા આશ્ચર્ય હોય છે, તેઓ સર્વ તારી વિરૂદ્ધ તાણી પાડે છે, તેઓ સિદ્ધકારા કરીને યરુસાલેમની દીકરીની સામે માથું હલાવીને કહે છે, ને નગરને લોક સુંદરતાની સમૃદ્ધતા, આખી પૃથ્વીનું આનંદારવ્ય કહેતા, તે આ છે થું? ૧૬ તારા સર્વ શત્રુઓએ તારા પર પોતાનું મુખ ઉઘાડ્યું છે, તેઓ કુંકાડા કરીને તથા દાંત પીસીને કહે છે, અમે તેને ગળા ગયા છીએ, જે દિવસની વાટ અમે ભેતા હતા તે નિષે આજ છે, તે અમને પ્રાપ્ત થયો છે, તેને અમે જોયો છે. ૧૭ યહોવાહે જે મનસુબો કર્યો હતો તે તેણે પૂરો કર્યો છે; પોતાનું જે વચન તેણે પુરાતન દિવસોમાં કરમાવ્યું હતું તે તેણે સાધ્યું છે; તેણે ક્યા રાખ્યા વગર તોડી પાડ્યું છે; ને તારો શત્રુ તારા પર દરબાય, એવું તેણે કીધું છે. તેણે તારા દુરમનોનું શિષ્ટ ઉત્તર ચલાવ્યું છે. ૧૮ તેઓના હૃદયે પ્રભુને એવી ઢાંક મારી કે, હે સિયોનની દીકરીના કોટ, રાતદિવસ આંસુઓ નદીની પેઠે વહેતાં બધ, પોતાને વિસાશે ન દે, તારી આખની કીકીને બંધવા ન દે. ૧૯ હું ઉઠીને રાતના પહોરના આરંભમા બૂમ પાડ, પ્રભુની સન્મુખ તારું હૃદય પાણીની પેઠે રેડ; તારાં જે બાલબચ્ચાં સર્વ ચકલાઓના નાકામાં ભૂખે મુશ્કિલ થાય છે, તેઓના છવને લીધે તારા હાથ તેની ભણી ઉઠાવ. ૨૦ હે યહોવાહ, તે કોને એવું કીધું છે એ તો ધ્યાન દધને ભે, કે થું બાધકીઓ પોતાનું કૃષ્ણ, એટલે બોળામાં કુલાવીને છાડ છાવેલાં પોતાનાં ધાવણાંને ખાય? થું ચાનક તથા ભવિષ્યવાદી પ્રભુના પવિત્રસ્થાનમાં માંથી બધ? ૨૧ છોકરો તથા ધરડો ચકલાઓમાં ભૂમિ પર પડેલા છે, મારી કુંવારીઓ તથા મારા ભૂવાનો તરવારવડે પાડી નખાવવા છે; તે તારા કોધના દિવસમાં તેઓને મારી નાખ્યાં, તે ક્યા ક્યા વગર કતલ કર્યો છે. ૨૨ જેમ યુદ્ધ સમાને દિવસે તેમ તે મારી આસપાસ ધારતી ઉભી થીધી છે, ને યહોવાહના કોધને દિવસે કોઈ છુટયો અથવા

જમ્યો નહિ, જેઓને મેં યોગામા રમાજા તથા
ઉછેર્યા, તેઓને મારા શત્રુઓએ નષ્ટ કીધા છે

૩ તેના કોપની સોડીથી જીએ દુ ખ ભોગવ્યું છે,
તે પુરૂષ દુઃખ છું ૨ તે મને ચલાવીને અજવા
ળામા નહિ પણ અધકારમા લાગ્યો છે ૩ તે પોતાને
દાપ ખરેખર મારી વિરૂદ્ધ આખો દિવસ વખતો
વખત ફેરવે છે ૪ તેણે મારું માંસ તથા મારી આમડી
છલ્લું કરી નાખ્યા છે, તેણે મારા હાડકા લાગ્યા છે
૫ તેણે મારી વિરૂદ્ધ બાધ્યું છે, ને પિત્તના વિપ તથા
શ્રમથી મને થયો છે ૬ તેણે મને પુરાતન કાળના
સુખેલાની ઠેઠ અંધારા સ્થાનોમા વસાવ્યો છે ૭ તેણે
મને વાડથી પેા છે, માટે મારાથી નિકળાય નહિ,
તેણે મારી બેડી બારે કીધી છે ૮ વળી જ્યારે દુ ખન
પાડીને મદદ માગુ છું ત્યારે તે મારી પ્રાર્થના પાછી
ફેરવે છે ૯ તેણે ધરેડા પરચરથી મારા માંસ બંધ
કર્યો છે, તેણે મારી વાડો વાકી કીધી છે ૧૦ તે મારા
પ્રત્યે સત્તાઈ રહેલા રીંછ, ગુપ્ત સ્થળમા રહેનાર સિંહ,
જેવા ઘરો છે ૧૧ તેણે મારા માંસો મરડી નાખ્યા
છે, ને મને ફાંદી નાખ્યો છે, તેણે મને નિરાશ્રય કીધો
છે ૧૨ તેણે પોતાનું ધનુષ્ય તારવ્યું છે, ને મને વીરના
નિશાન વરીકે ઉત્તો રાખ્યો છે ૧૩ તેણે પોતાના
શાયાના બાજુ મારા અંત કરણમા યોર્યા છે ૧૪ દુ
માસ સદા લોકની આગળ ઉપદાસરૂપ થયો છું
આખો દિવસ તેઓ મારા રાસના નાચ છે ૧૫ તેણે
મને કડવાસુથી ભર્યો છે, તેણે મને નાગદોનાથી ત્રાસ
કીધો છે ૧૬ વળી તેણે મારા દાંતો કાઢીથી લાગ્યા
છે; તેણે રાખથી મને ઢાંકી દીધો છે ૧૭ અને તે મારો
જીવ ત્રાસથી દૂર કીધો છે, દુ કલ્યાણ વિચરો છું
૧૮ અને મેં કહ્યું મારું બળ ખૂટ્યું છે, તથા યદોવાદથી
મારી જે આશા તે નષ્ટ થઈ છે ૧૯ મારું કદ તથા
મારું દુ ખ, મારો નાગદોના તથા મનુરો, જેઓનું
સ્મરણ કરે ૨૦ મારો જીવ તેમનું સ્મરણ કરીને મારી
મધ્ય નથી ગયો છે ૨૧ જે દુ મનમાં પાડું આડું કું,
તે માટે દુ આશા રાખુ છું ૨૨ યદોવાદની કૃપાને
લીધે અમે નષ્ટ થયા નથી, કેમકે તેની દયા ખૂનારી
નથી ૨૩ તે દર સવારે નવી થાય છે, વાર વિધાનું
પણ મદાન છે ૨૪ મારા જીવ મરે છે કે, યદોવાદ
મારો દિરસો છે, તે માટે દુ તેના પર આશા
રાખીશ ૨૫ જેઓ તેની વાટ જુએ છે ને જે જીવ તેને
ધોપી છે તેઓ પ્રત્યે યદોવાદ સારો છે ૨૬ યદોવાદના
વારખની આશા રાખવી અને તેના આરવાની વાટ

શાંતિએ લેવી, એ સાચું છે ૨૭ યુવાવસ્થામા ખુસરી
ઉપાડવી એ માણસને વાસ્તે સાચું છે ૨૮ તેણે તેના
પર [ખુસરી] મૂકી છે, માટે તે એકાતમા બેસીને
છાનો રહે ૨૯ તે પોતાનું મુખ મૂળમા ધાવે, કદાચિત
આશા ઉત્પન્ન થાય ૩૦ જે તેને મારે છે, તેની ભણી
તે પોતાનો ગાંધ ધરે, તે અપમાનથી ભરપૂર થાય
૩૧ કેમકે પ્રભુ સર્વકાળ સુધી કાઢી મૂકશે નહિ
૩૨ કેમકે જે કે તે દુ ખ પમાડે, તોપણ તે પોતાની
ધણી કૃપા પ્રમાણે દયા કરશે ૩૩ કેમકે તે રાજ
ખુશીથી દુ ખ દેતો નથી ને મનુષ્યાના મુત્રોને એકિત
કરતો નથી ૩૪ જુઓના સર્વ બંદીવાનોને પણ તળે
ખુદવા, ૩૫ પરાત્પરની સન્મુખ કોષનો ન્યાય મરડવો,
૩૬ કોષનો વાદ બગાડવો, એ પ્રભુને યોગ્ય લાગતું
નથી ૩૭ યદોવાદની આજ્ઞા ન છના કેનું કહ્યું પુર
થાય? ૩૮ પરાત્પરના મુખમાથી દુ ખ તથા કલ્યાણ
બન્ન નિકળે કે નહિ? ૩૯ જીવતો માણસ શા માટે
કલકલ કરે છે, પોતાના પાપની સજા થયાને લીધે
કેમ કલકલ કરે? ૪૦ આપણે આપણા માંસોની શોધ
તથા પારખ કરીએ, ને યદોવાદની તરફ ફરીએ
૪૧ આપણું આકાશમાના દેવની ભાણી આપણું દેવ
તથા દાષ ઉઠાવીએ ૪૨ અમે અપરાધ તથા ફિરર
કીધા છે, તે ક્ષમા કરી નથી ૪૩ તે અમને કોપથી
ઢાંકી દીધા તથા સત્તાવ્યા છે, તે દયા કર્યા વગર ઘાત
કીધો છે ૪૪ તે વાદળથી પોતાને ઢાંક્યો છે, કે અમારી
પ્રાર્થના પેડે પાર ન આવે ૪૫ લોક મધ્યે તે અમને
ઉચ્છિદ વસ્તુ તથા કચરા સરખા કીધા છે ૪૬ અમારા
સર્વ શત્રુઓએ અમારી વિરૂદ્ધ પોતાનું મુખ ઉપાડ્યું
છે ૪૭ ભય તથા ખાડો, પાયમાલી તથા નાશ અમારા
પર આવ્યા છે ૪૮ મારા લોકની દીકરીના નાશને
લીધે મારી આખમાથી પાણીઓની નદીઓ વહી
બય છે ૪૯ યદોવાદ આકાશમાથી દહિ કરીને જીએ
ત્યા સુધી, ૫૦ મારી આખમાથી આસુઓ ચોવારે
નિરાર વહેવા રહે છે ૫૧ મારા નગરની સર્વ દીકરી
ઓને લીધે મારી આખ મારા જીવને દુ ખવે છે
૫૨ જેઓ કારણ વગર મારા શત્રુઓ થયા છે, તેઓ
જેમ પૂણીની પાછળ લાગે તેમ મારી પાછળ લાગ્યા
છે ૫૩ તેઓએ મારા જીવને ખાડામા નષ્ટ કરવાનું
કીધું છે, ને મારા પર પથર ફેંક્યા છે ૫૪ પાણી
મારા માથા ઉપર ફરી વળ્યું, ને કહ્યું કે, દુ મરી
નથી છું ૫૫ યદોવાદ, મેં કાશનું દના નીચલા
બોવરામાથી તારા નામને દાઢ મારી, ૫૬ તે મારો

ઘાટા સાંભળ્યો; હું હાંસીને ખૂબ પાડું, ત્યારે તું તારો કાન બંધ ન કર. ૫૭ જે દિવસે મેં તને હાંક મારી ત્યારે તું પાસે આવ્યો; બીજા મઠ, એવું તેં કહ્યું. ૫૮ જે પ્રભુ, તેં મારા જીવને લગતા વાદ ચલાવ્યા છે; તેં મારા પ્રાણને બદી લીધો છે. ૫૯ જે યહોવાહ, મારા પ્રત્યે જે અન્યાય કરેલો છે, તે તેં જોયો છે, તું મારો ન્યાય કર. ૬૦ મારા પર તેઓનું લીધેલું બધું વેર તથા તેઓના કરેલા સધા મનસુખા તેં જોયાં છે. ૬૧ જે યહોવાહ, તેઓએ જે મારી નિંદા કરી તે, તથા મારી વિરૂદ્ધ જે સધા મનસુખા તેઓએ કીધા તે, તેં સાંભળ્યાં છે. ૬૨ જેઓ મારી સામે ઉઠ્યા તેઓનાં વચન, તથા આખો દિવસ મારી વિરૂદ્ધ તેમની જે કથનના તે પલ્લ, તેં સાંભળી છે. ૬૩ તેઓનું બેસવું ઉઠવું ને; તેઓ મારા રાસડા આચ છે. ૬૪ જે યહોવાહ, તેઓના હાથના કામ પ્રમાણે તેઓને બદલા કરી આપ. ૬૫ તેઓને મનની કહણુતા આપ, તારો શાપ તેઓ પર આવે. ૬૬ કોઠાથી તેઓની પુઠે લાગ, ને યહોવાહના આકાશ તળેથી તેઓને નષ્ટ કર.

૪ સોનું કેવું ગ્રાંખું પડ્યું છે! ચોખ્ખું સોનું કેવું બદલાયું છે! પવિત્ર સ્થાનના પથ્થર સર્વ ચક્ર-લાઓને નાકે વિખેરાયેલા છે. ૨ સિયોનના જે અમુક્ય પુત્રો ચોખ્ખા સોનાની બરાબર હતા, તેઓ કુશાનના હાથનાં કરેલાં માટલાં જેવા કેમ બળાય છે! ૩ સિયાજ પલ્લ પોતાનાં બચ્ચાને ધાને લગાડીને ધવાડે છે, પલ્લ મારા લોકની દીકરી રાનમાંની શહામુગી જેવી નિર્દય થઈ છે. ૪ ધાવણુ બાળકની જીભ તરસને લીધે તાળવે ચોંટી રહે છે; બાલબચ્ચાં રોટલી માગે છે, ને તેઓને કોઈ તે ભાંગીને આપતો નથી. ૫ જેઓ મિષ્ટાન્ન ખાતા હતા, તેઓ ચક્રલાઓમાં નિરાશ્રિત થયા છે, જેઓ કીરમજ જે વસ્ત્ર પહેરતા, તેઓ ઉકરડાઓને આલિંગન કરે છે. ૬ અને જે સદામ અકરમાત નષ્ટ થયું, ને જેને કોઈએ હાથ લગાડ્યો નહિ, તેના અન્યાય કરતાં મારા લોકની દીકરીને અન્યાય મોટો છે. ૭ તેના સરદારો હિમ કરતાં સ્વચ્છ હતા, તેઓ દૂધ કરતાં યોગ્ય હતા, તેઓનાં શરીર માણેક કરનાં રાતાં હતાં, તેઓનું રૂપ નીલમ જેવું હતું. ૮ તેઓનું મુખ કોયલા કરતાં કાળુ થયું છે, તેઓ ચક્રલાઓમાં યોગ્યખાતા નથી, તેઓની આમડી તેઓના હાડકાને વળની રહેલી છે, તે સુકાઈને લાકડા જેવી થઈ ગઈ છે. ૯ જેઓ તરવારથી મરાયા તેઓ ભૂખે મરનારા કરતાં સુખી છે, કેમકે (ભૂખ્યાઓ) ખેતરની ઉપજની

અછતને લીધે બળદીન દયમને ધુરે છે. ૧૦ દયાળુ શ્રીઓએ પોતાને હાથે પોતાનાં છાકરાંને બાક્યાં છે, મારા લોકની દીકરીના નાશને સમયે એજ તેઓનો યોગસક હતો. ૧૧ યહોવાહે પોતાનો કોષ પુરો કીધો છે, તેણે પોતાનો કારે કોષ રેડ્યો છે, ને સિયોનના પાયાઓને ખાદ્ય બધ એવો અગ્નિ તેણે સિયોનમાં સળગાવ્યો છે; ૧૨ રાત્રી તથા વેરી ચરણાલેમની ભાગ-ભોમાં પેસરી, એવું પૃથ્વીના રાનઓ તથા જગતના રહેવાસીઓ માનતા નહોતા. ૧૩ તેના ભવિષ્યવાદી-ઓનાં પાતકોને લીધે, તેના યાજ્ઞકોના અન્યાયને લીધે એવું બન્યું કે, તેઓએ તેની મધ્યે ન્યાયીઓનું રક્ત પાડ્યું છે. ૧૪ તેઓ આધિજાઓની પેઠે ચક્રલે ચક્રલે બમતાં ફરે છે, તેઓ રક્તથી વટલી ગયા છે, તેથી તેઓનાં વસ્ત્રને કોઈ અડકતું નથી. ૧૫ હડી ભઓ, રે અણુદ, તમે હડી ભઓ, હડી ભઓ, અમને અડકો મા, એવું લોકોએ તેઓને પોકારીને કહ્યું; તેઓ નાસીને રત્નજવા લાગ્યા ત્યારે વિદેશીઓએ કહ્યું; અમારે અહિં તો એમને હવે સુકામ કરવા દેવાના નથી. ૧૬ યહોવાહના કોષે તેઓને એક બીજાથી જુદા કીધા છે, તે તેઓ પર ફરી દૃષ્ટિ નહિ કરશે; તેઓએ યાજ્ઞકોની મર્યાદા રાખી નહિ, તેઓએ વડીલો પર કૃપા કીધી નહિ. ૧૭ અમારી આંખો ખાલી સદાયની વાદ જોઈને હાલ ધાકી ગઈ છે; અમને બચાવી રાકે નહિ એવા દેશની અમે ધણી અપેક્ષા કીધી છે. ૧૮ તેઓ અમારો કંઠો છોડતા નથી, તેથી અમે અમારાં ચોટાંઓમાં ચાલી શકતા નથી; અમારો અંતકાળ થવા આવ્યો છે, અમારા દિવસો પુરા થયા છે, કેમકે અમારો અંતકાળ આવ્યો છે. ૧૯ અમારા સત્તાવનારાઓ આકાશના ગરડો કરતાં વેગવાન હતા; પર્વતો પર તેઓ અમારી પુઠે લાગ્યા, રાનમાં તેઓ અમારે સાર સંતાપ રહ્યા. ૨૦ અમારા મૂખને શ્વાસ જે યહોવાહને અભિષિક્ત, અને જેને વિષે અમે કહ્યું કે, તેની હાથમાં અમે વિદેશીઓમાં જીવીશું, તે તેઓના ખાડાઓમાં પકડાયો. ૨૧ રે અદોમની દીકરી, હવે દેશમાં રહેનારી, તું હવે તથા આનંદ કર, તારી પાસે પલ્લ વાટકો આવશે, તું મરત થઈને પોતાને નમ્મ કરીશ. ૨૨ રે સિયોનની દીકરી, તારા અન્યાયની સજા પુરી થઈ છે, તે તને ફરીથી બદીપ્રવાસમાં નહિ લઈ જશે; રે અદોમની દીકરી, તે તારા અન્યાયનું શાસન કરશે; તે તારાં પાપ ઉધારાં કરશે.

૫ હે યહોવાહ, જે અમારા પર આવી પડ્યું છે, તેનું સ્મરણ કર, ધ્યાન લગાડીને અમારૂં અપમાન જો. ૨ અમારૂં વતન પારકાઓના હાથમાં, અમારાં ઘરો પરદેશીઓના હાથમાં ગયાં છે. ૩ અમે અનાથ તથા નબાપા થયા છીએ, અમારી માઓ વિધવા જેવા થઇ છે. ૪ અમે નાણુ આપીને પાણી પીધું છે, અમારૂં બળતણ અમે વેચાઈ લીધું છે. ૫ જેઓ અમારી પાછળ લાગ્યા છે તેઓ અમને પકડી પાડવાની તૈયારીમાં છે; અમે યાકી ગયા છીએ, અને અમને વિશ્રામ મળતો નથી. ૬ અમે રોટલીથી તૃપ્ત થવા સાડ મિસરી તથા આરશુરીને તાપે થયા છીએ. ૭ અમારા પિતૃઓએ પાપ કીધું, ને તેઓ જતા રહેલા છે, ને અમે તેઓના અપરાધોના બોલે ઉચક્યા છે. ૮ હાસો અમારા પર ધણીપણુ કરે છે, તેઓના હાથમાંથી અમને ઊડાવનાર કોઇ નથી. ૯ રાતમાંની તરવારને લીધે અમારો જીવ જોખમમાં નાખીને અમે અમારૂં અન્ન પેદા કરીએ છીએ. ૧૦ દુકાળના તાપથી અમારી ચામડી બહીના જેવી કાળી થઇ છે. ૧૧ તેઓએ સિયોનમાં સીઓની, યહુદાદનાં નગરોમાં

કુવારીઓની આબરૂ લીધી ૧૨ તેઓએ સરદારોને લટકાવી દીધા, અને વડીલોના મુખનું સન્માન કપું નહિ ૧૩ જીવાનોએ જીવવાની ઇંડી ઉચકી લીધી છે, ને ઊકારાં લાકડાના બાર તળે લથડતાં ચાલે છે. ૧૪ વડીલો હવે ભાગળની પાસે બેસતા નથી, જીવાની હરે ગાયન કરતા નથી. ૧૫ અમારા હૃદયનો આનંદ પલી ચુક્યો છે, નાચને બદલે કુટણું ધાય છે. ૧૬ અમારા માથા પરથી મુગટ પછો છે, અમને હાથ દાપ! કેમકે અમે પાપ કીધું છે. ૧૭ એ માટે અમારૂં હૃદય નિર્ગત થયું છે, એ કારણોને માટે અમારી આંખે ઝાંખ વળે છે. ૧૮ કેમકે સિયોન પર્યંત ઉગડ પછો છે, તેના પર શિયાળો ફરે છે. ૧૯ હે યહોવાહ, તું સર્વકાળ સુધી રહે છે; તારૂં રાજ્યાસન પેઢી દર પેઢીનું છે. ૨૦ તું શા માટે અમને સદા વિસરે છે? ને અમને આટલા બધા દિવસ કેમ તજે છે? ૨૧ હે યહોવાહ, અમને તારી બધી ફેરવ, એટલે અમે ફરીશું; પ્રાચીન કાળમાં દતા તેવા દિવસો અમને પાછા આપ. ૨૨ પણ તે અમને છેક તજ દીધા છે, તું અમારા પર ધણી કાપાયમાન થયા છે

હઝકીએલ

મવિષ્યવાદીનું પુસ્તક.

૧ હવે ત્રીસમા વર્ષના ચોથા માસની પાંચમીએ હું બંદીપ્રવાસીઓની સાથે કબાર નદીની પાસે હતો તે વખતે આકાશ ઉઘડ્યું, ને મને દેવનાં ફરમાન થયાં ૨ યહોવાખીન રામના બંદીપ્રવાસના પાંચમા વર્ષમાં, માસની પાંચમીએ, ૩ કારદીઓના દેરામાં કબાર નદીની પાસે બૂઝીના પુત્ર હઝકીએલ યાજ્ઞ પાસે યહોવાહનું વચન આવ્યું; ને ત્યાં યહોવાહનો હાથ તેના પર હતો. ૪ અને મેં જોયું, અને જીવ્યો, એક આંધીરૂં મદા વાદળ ઉતરમાંથી નિકળી આવ્યું, ને તેમાં બધું ચમકતો અગ્નિ હતો. ને તેની આસપાસ પ્રકાશ હતો, ને તેની મધ્યથી, એટલે તે અગ્નિ મધ્યથી, તજ્જમિના જેવું તેજ આવતું હતું. ૫ અને તેની મધ્યથી ચાર પ્રાણીઓની પ્રતિમા નગરે આવી.

અને તેઓનો દેખાવ નીચે મુજબ હતો; તેઓનું સ્વરૂપ માણસને મળતું હતું. ૬ અને પ્રત્યેકને ચાર મુખ હતાં, ને તેઓમાંના પ્રત્યેકને ચાર પાંખો હતી. ૭ અને તેમના પગ તે સીધા પગ હતા; ને તેમના પગનું તથિય વાહરડાના પગના તથિયા જેવું હતું; ને તેઓ એપેલા પિત્તળના તેજની પેઠે ચળકતા હતા. ૮ અને તેમની પાંખો નીચે તેમની ચારે બાજુએ માણસના હાથ હતા; ને તે ચારેનાં મુખ તથા પાંખો [નીચે પ્રમાણે] હતાં; ૯ તેમની પાંખો એક બીજા સાથે જોડાયેલી હતી; તેઓ ચાલતાં ચાલતાં આડાં-અવળાં વળતાં નહિ; તેઓ પ્રત્યેક સીધાં આગળ ચાલ્યાં જતાં હતાં. ૧૦ તેઓનાં મુખની સિદ્ધ એવી હતી કે પ્રત્યેકને માણસનું મુખ હતું, ને એ ચારેને

નમસ્તી બાળુએ સિહનું મુખ હતું, ને ચારેને ડાબી બાળુએ બળદનું મુખ હતું; એ ચારેને ગરડનું મુખ પણ હતું. ૧૧ અને તેઓના મુખ એ પ્રમાણે હતા; ને તેમની પાંખો ઉપલી તરફ ફેલાવેલી હતી; પ્રત્યેકની બે પાંખો એક બીજીની સાથે જોડાયેલી હતી; ને બે તેમનાં શરીર ઢાંકતી હતી ૧૨, અને પ્રત્યેક [પ્રાણી] સીધું આગળ ચાલતું; જ્યાં આત્માને જાણું હોય ત્યાં તેઓ જતા; ચાલતા તેઓ આડાઅવળાં વળતાં નહિ ૧૩ એ પ્રાણીઓની આકૃતિ એવી હતી કે તેમને દેખાવ અગ્નિના બળતા અંગારા જેવા તથા મશાલોની ભેત જેવા હતા; તે [ચળકાટ] તે ઇવતા પ્રાણીઓ મધ્યે આમ તેમ ફરતા હતા; ને તે અગ્નિ ચળકતા હતા; ને તે અગ્નિમાથી વિજળી નિકળતી હતી. ૧૪ અને વિજળીના ચમકારાના દેખાવની માફક તે પ્રાણીઓ દોડતાં તથા પાછાં આવતાં હતાં. ૧૫ હવે હું એ પ્રાણીઓને ભેતો હતો એટલામાં, જુઓ, એ પ્રાણીઓની પાસે એમનાં ચાર મુખમાંના પ્રત્યેક દીક બેકે પેડું જમીન પર [દેખાયું] ૧૬ એ પૈડાને તથા તેમની રચનાને દેખાવ પિરોજના ભપકા જેવા હતા; ને એ ચારે એકજ ધારનાં હતાં; ને તેમને દેખાવ ને તેમની રચના તો જાણે પૈડાની મધ્યે પેડું હોય એવાં દેખાતાં હતાં ૧૭ તેઓ ચાલતા ત્યારે તેમનાં ચારે પાસા ચાલતાં; ચાલતા તેઓ આડાંઅવળાં વળતાં નહિ ૧૮ તે [પૈડા]ની વાટો તો ઉચી ને ભયંકર હતી; ને તે ચારની વાટો ચોગદંભ આંખોથી સરપૂર હતી ૧૯ અને પ્રાણીઓ ચાલતા ત્યારે એ પૈડા તેમની બાળુએ ચાલતા; ને પ્રાણીઓ જમીન પરથી ઉઠ્યાં ચઢતાં ત્યારે પૈડાં પણ ઉઠ્યાં ચઢતાં ૨૦ જ્યાં આત્મા જવાને હોય ત્યાં તેઓ જતા, ને આત્મા ત્યાં જવાને હોતો; પૈડાં પણ તેમની સાથે સાથે ઉઠ્યાં ચઢતાં; કેમકે એ પ્રાણીનો આત્મા પૈડાંમાં હતો ૨૧ તેઓ ચાલતા ત્યારે એ પણ ચાલતાં; ને તેઓ શોભતાં ત્યારે એ પણ શોભતાં; ને તેઓ પૃથ્વી પરથી ઉઠ્યાં ચઢતાં ત્યારે પૈડાં પણ તેમની સાથે સાથે ઉઠ્યાં ચઢતાં; કેમકે એ પ્રાણીનો આત્મા પૈડાંમાં હતો. ૨૨ અને એ પ્રાણીના માથા ઉપર ભયંકર બિલોરના તેજ જેવી અતરિક્ષની પ્રતિમા તેઓનાં માથાં પર હોય પસરેલી હતી. ૨૩ અને એ અતરિક્ષ તળે તેઓની પાખો સામ સામે સીધી ફેલાવેલી હતી; દરેકને બે [પાંખો] હતી કે જે તેમનાં શરીરોની એક બાળુને ઢાંકતી, ને દરેકને બે હતી કે

જે બીજી બાળુને ઢાંકતી ૨૪ અને તેઓ અંતિમાં હતાં ત્યારે તેમની પાખોનો અવાજ મોટી રેલના અવાજ જેવો, સર્વસમર્થના સાદ જેવો, કૈન્યના અવાજ જેવા બળબળાટોનો અવાજ મને સમજાતો હતો; તેઓ ઉભા રહેતાં ત્યારે તેઓ પોતાની પાખો નીચી નમાવી દેતાં ૨૫ અને તેઓના માથા પરના અંતરિક્ષ પર એક સાદ થતો હતો; તેઓ ઉભા રહેતા ત્યારે તેઓ પોતાની પાખો નીચી નમાવી દેતાં. ૨૬ અને તેઓના માથા પરના અંતરિક્ષ પર નીલમણિ જેવા દેખાવની રાજ્યાસનની પ્રતિમા હતી; ને તે રાજ્યાસનની પ્રતિમા પર મનુષ્યના જેવા દેખાવનો એક [પુરુષ] હતો. ૨૭ અને તેની કમરનો તથા તેથી ઉપરનો દેખાવ તૃણમણિના તેજ જેવો, તથા તેની અદર ચોગદંભ અગ્નિના જેવો દેખાવ મેં જોયો; ને તેની કમરનો તથા તેથી નીચેનો દેખાવ મેં અગ્નિના દેખાવ જેવો જોયો, ને તેની આસપાસ ચળકાટ હતો. ૨૮ અને તેની આસપાસના ચળકાટને દેખાવ વરસાદને દિવસે મેઘધનુષ્યના દેખાવ જેવો હતો એ તો યહોવાહના ઝૌરવની પ્રતિમાનો દેખાવ હતો અને મેં તે જોયો ત્યારે હું હથે પડ્યો, ને એક બોલનારનો સાદ મારા સાંભળવામા આવ્યો

૨ અને તેણે મને કહ્યું, હે મનુષ્યપુત્ર, તારે પડે ઉઠો યા, એટલે હું તને [કંઈ] કહું. ૨ અને તેણે મને એમ કહ્યું ત્યારે આત્માએ મારામાં પ્રવેશ કરીને મને મારે પડે જો કોઈ કીધો; ને મારી સાથે વાત કરનારની વાણી મેં સાંભળી. ૩ અને તેણે મને કહ્યું, હે મનુષ્યપુત્ર, હું તને ઇસાએલપુત્રો પાસે, એટલે જે બંડખોર દેશભતિઓએ મારી વિરૂદ્ધ બંડ કીધું છે તેમની પાસે, મોકલું છું; તેઓ તથા તેઓના પિતૃઓ મારી વિરૂદ્ધ એક આજ્ઞા સુધી અપરાધ કરતા આવ્યા છે. ૪ અને એ પુત્રો ઉદ્ધત ને કંઠણ હૃદયના છે; હું તને તેમની પાસે મોકલું છું; ને તારે તેઓને કહેવું કે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે. અને ગમે તો તેઓ સાંભળે કે ગમે તો તેઓ ન સાંભળે, (કેમકે તેઓ દગાખોર વંશ છે,) તોપણ તેઓ ભણ્યો કે તેઓ મધ્યે ભવિષ્યવાદી થઈ ગયો છે ૫ હે મનુષ્યપુત્ર, જો કે તને ઝાંખરાં તથા કાંઠાનો સગ થાય, ને વિધુઓ મધ્યે તને રહેવું પડે, તોપણ તારે તેઓથી બીજું નહિ ને તેમના શબ્દોથી પણ બીજું નહિ; જો કે તેઓ દગાખોર વંશ છે, તોપણ તેઓના શબ્દોથી બીજું નહિ, ને તેઓના એદરાથી ગચરાણું નહિ.

૭ અને એમ તે તેઓ સાંભળે કે એમ તે તેઓ ન સાંભળે, તોપણ તારે મારાં વચન તેઓને કહેવાં; કેમકે તેઓ અત્યંત બંડખાર છે. ૮ પણ, હે મનુષ્ય-પુત્ર, જે હું તને કહ્યું, તે તું સાંભળ; એ બંડખાર વશની જેટલું બંડખાર ન થા; તારૂં મ્હો ઉપાધ, ને હું તને આપુ તે ખા. અને મેં જેવું, ત્યારે, જુઓ, એક લાખી કરેલો હાથ મારી પાસે આવ્યો; ને જો, તેમાં એક પુરતણું ઓળિયું હતું; ૧૦ ને તેણે તે મારી આગળ ખુલ્લું કીધું; ને તેની અંદરની બાજુએ ને બહારની બાજુએ લખેલું હતું; ને તેની અંદર વિલાપ તથા શોક તથા અફસોસ લખેલાં હતાં.

૩ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, જે તને મળે તે ખા; આ ઓળિયું ખાઈને બ, ઇસ્રાએલના વંશની સાથે વાત કર. ૨ એ માટે મેં મારૂં મુખ ઉઘાડ્યું, ને તેણે મને તે ઓળિયું ખવડાવ્યું. ૪ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, તારા જેટલે ખવડાવ, ને આ ઓળિયું જે હું તને આપું છું તેથી તારા આનંદમાં ભર ત્યારે મેં તે ખાધું; ને તે મારા મ્હોમાં મધ જેવું મીઠું લાગ્યું.

૫ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, બ, ઇસ્રાએલના કુળ પાસે જઈને મારા શબ્દો તેઓને કહે, ૬ કેમકે તને પારકી બોલીવાળા તથા કઠણ ભાષાવાળા લોક પાસે નહિ, પણ ઇસ્રાએલના કુળ પાસે મોકલવામાં આવે છે; ૭ પારકી બોલીવાળી તથા સુરકેલ ભાષાવાળી ઘણી પ્રજાઓ કે જેઓના શબ્દો તું સમજ નથી સકતો તેઓની પાસે નહિ. ૮ જે હું તને તેઓની પાસે મોકલતો તો નિશ્ચે તેઓ તારૂં સાંભળત. ૯ પણ ઇસ્રાએલનું કુળ તારૂં નહિજ સાંભળે; કેમકે તેઓ મારૂં સાંભળવા ઇચ્છતા નથી; કેમકે ઇસ્રાએલનું આપુ કુળ કઠોર કપાળનું તથા કઠણ હૃદયનું છે. ૧૦ જો, મેં તારૂં મુખ તેમનાં મુખ સામે કહ્યું, ને તારૂં કપાળ તેમનાં કપાળ સામે કઠણ કીધું છે. ૧૧ તારૂં કપાળ મેં સ્થંભક કરતાં કઠણ વજ્ર જેવું કીધું છે; જે કે તેઓ બંડખાર કુળ છે તોપણ તારે તેઓથી ખીલું નહિ, તેમ તેમના ચેહેરા કેપીને ગજરાતું પણ નહિ. ૧૨ વળી તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, મારાં જે સર્વ વચનો હું તને કહું તે વારા હૃદયમાં સ્વીકાર ને તારા કાનોએ સાંભળ. ૧૩ અને બ, બંદીપ્રવાસીઓ પાસે, એટલે તારા લેહના પુત્રા પાસે, જઈને તેમની સાથે વાત કરીને તેમને કહે કે, આ પ્રમાણે પ્રજા યહોવાદ કહે છે; ૧૪ પણ તેમને એમ તે સાંભળે કે એમ તે ન સાંભળે.

૧૨ પણ આત્માએ મને હુચક્યો, ને મેં પોતાની પછવાડે મોટા ગડગડાટનો એવો અવાજ સાંભળ્યો કે, તેના સ્થાનમાંથી યહોવાદના ગૌરવને ધન્ય થાઓ. ૧૩ અને પેલાં પ્રાણીઓની પાંખો એક બીજાને અડકતાં તેમનો જે અવાજ થતો તે, ને તેમની પાસેનાં પૈડાંનો જે અવાજ તે, એટલે મોટા ગડગડાટનો અવાજ મેં [સાંભળ્યો.] ૧૪ એમ આત્મા મને, ઉઘો યહોવાને લઈ ગયો; ને હું દુઃખિત થઈને તથા મનમાં વળી જઈને ગયો, ને યહોવાદનો હાથ મારા પર સબળ હતો. ૧૫ પણ હું કબાર નદીની પાસે રહેતારા બંદી-પ્રવાસીઓ પાસે તેલ-આબીજમાં આવ્યો, ને તેઓ બેઠા હતા ત્યાં હું બેઠો; ને ત્યાં તેઓ મધ્યે હું સાત દિવસ સુધી વિસ્મિત વિચિત્રમાં બેસી રહ્યો.

૧૬ અને સાત દિવસને અંતે એમ થયું કે, યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૭ મનુષ્ય-પુત્ર, મેં તને ઇસ્રાએલના ઘર પ્રત્યે યોગદાર કરાવ્યો છે; એ માટે મારા મુખમાંથી વચન સાંભળીને મારી વરફાવી તેમને ચેતવણી આપ. ૧૮ જ્યારે હું કુટુંબે કહું કે, તું નિશ્ચે માર્યો જશે; ત્યારે જો તું તેને ન ચેતાવે, ને, કુટુંબો જીવ બચાવવા સાર, તેને તેના કુમારથી [કરવાને] ચેતવણી ન આપે, તો તે દુર્જન તો તેના દુરાચારમાં મરશે; પણ તેના રક્તનો જવાબ હું તારી પાસેથી માગીશ. ૧૯ તોપણ દુર્જનને તું ચેતાવે તે છતાં તે પોતાની કુટુંબથી તથા પોતાના કુમારથી ન ફરે, તો તે પોતાના દુરાચારમાં માર્યો જશે; પણ તે તારા આત્માને સૂઝ કીધો છે. ૨૦ વળી જ્યારે કોઈ એક જન પોતાની નેજાથી ફરી જઈને કુટુંબે કરે, ને તેથી હું તેની આગળ ડોકર મૂકું, તો તે માર્યો જશે; તે તેને ચેતવણી નથી આપી તે માટે તે પોતાના પાપને લીધે મરશે, ને તેનાં કીધેલાં સુકૃત્યોનું સ્મરણ કરવામાં નહિ આવશે; પણ તેના રક્તનો જવાબ હું તારી પાસેથી માગીશ. ૨૧ તથાપિ, જો તું નેક જનને ચેતાવે કે નેજાવાનોએ તો પાપ ન કર્યું, ને તે પાપ કરવાથી પાછા રહે, તો તે નિશ્ચે જીવતો રહેશે, કેમકે તેણે ચેતવણી માન્ય કરી; ને તે તારા આત્માને સૂઝ કીધો છે.

૨૨ અને ત્યાં યહોવાદનો હાથ મારા પર હતો; ને તેણે મને કહ્યું, ઉઠીને મેદાનમાં આવશે બ, ને ત્યાં હું તારી સાથે વાત કરીશ. ૨૩ ત્યારે હું ઉઠીને મેદાનમાં ગયો; ને, જુઓ, જે ગૌરવ મેં કબાર નદીની પાસે જેવું દર્શ તેજ પ્રમાણે યહોવાદનું ગૌરવ ત્યાં ઉજ

હતું ; ને હું ઉધા પડ્યો. ૨૪ ત્યારે આત્માએ મારામાં પ્રવેશ કરીને મને મારે પગે ઉભો કરીધો ; ને મારી સાથે બોલીને તેણે મને કહ્યું કે, જા, તારા ધરમાં ભરાધને બારણાં બંધ કરી રાખ. ૨૫ પણ હે મનુષ્ય-પુત્ર, જો, તેઓ તારા પર બધ નાખીને તેઓવડે તને બાંધી દેશે, ને તું નિકળીને તેઓ મધ્યે જઇ શકશે નહિ ; ૨૬ ને હું તારી જીભને એવી રીતે તારે તાળવે ચોંટાડી દઈશ કે તું મુગો થઇ જશે, ને તેમને કપકો દેનાર થઇ નહિ શકશે ; કેમકે તેઓ બંડખોર કુળ છે. ૨૭ પણ હું તારી સાથે બોલીશ ત્યારે હું તારે મુખ બોલીશ, ને તું તેઓને કહેજે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે સાંભળતો હોય તે સાંભળે, ને ને ન સાંભળતો હોય તે ન સાંભળે ; કેમકે તેઓ બંડખોર કુળ છે.

૪ વળી, હે મનુષ્યપુત્ર, તું પોતાને સાડ એક છંટ લઇને પોતાની આગળ મૂક, ને તે પર એક નગરનું, એટલે ચરણાલેખનું, ચિત્ર પાડ ; ૨ ને (ચિત્રમાં) તેની વિરૂદ્ધ ઘેરો ધાલ, ને તેની સામે કિલ્લા બાંધ, ને તેની સામે મોરચા ઉઠાવ ; તેની સામે છાવણીઓ પણ નાખ, ને તેની સામે ચોગદંમ કોટ તોડવાનાં યત્રો ઉભા કર. ૩ અને તું પોતાને સાડ લોટાનો તલો લે, ને તેને તારી તથા નગરની વચ્ચે લોટાના કોટ તરીકે ચોઢ ; ને તારૂં મ્હો તું તેની તરફ ધરી રાખ, એટલે [જણે કે] તેને ઘેરો ધાલવામાં આવશે, ને તું તેની સામે ઘેરો ધાલશે. એ ઇસ્રાએલના ધરને ચિન્હરૂપ થશે.

૪ વળી તું તારા ડાબા પાસા પર સુધ જા, ને ઇસ્રાએલના ધરની દુષ્ટતા તેના પર મૂક ; તે પાસા પર તું સુધ રહેશે તેટલા દિવસ તારે તેઓની દુષ્ટતાને બોળ સહન કરવો. ૫ કેમકે મેં એવું કરાવ્યું છે કે તેમની દુષ્ટતાનાં વરસો જેટલા તને દિવસ લાગે, એટલે ત્રણસે ને નેવુ દિવસ ; એ રીતે તારે ઇસ્રાએલના ધરની દુષ્ટતાને બોળ સહન કરવો. ૬ અને એ દિવસો પુરા કર્યા પછી તારે ફરી પાછો તારા જમણા પાસા પર સુધ જઇને યહૂદાહના ધરની દુષ્ટતાને બોળ ઉચકવો. ૭ દર વરસને માટે એક દિવસ લેખે ચાળીસ દિવસ તે [પ્રમાણે કરવાનું], મેં તને કરાવી આપ્યું છે. ૮ અને તારો હાથ ઉધાડો રાખીને તારે યરૂશાલેમના ઘેરા તરફ પોતાનું મ્હો કરી રાખવું ; ને તારે તેની વિરૂદ્ધ બલિષ્ઠતાણી બોલવી. ૯ અને, જો, હું તારા પર બધ નાખું છું, ને તારા ઘેરાના દિવસ તું પુરા કરે ત્યાં સુધી તારે એક પાસેથી બીજા પાસે

ફરવું નહિ. ૧૦ વળી તું પોતાને સાડ ધઈ તથા જવ તથા વટાણા તથા ચોળા તથા બાજરી તથા મઠ લઇને તે એક વાસણમાં નાખીને તેની રોટલી બનાવ ; તું તારા પાસા પર સુધ રહે તેટલા દિવસ એટલે ત્રણસે ને નેવુ દિવસ તારે તે ખાવો. ૧૧ અને એ તારૂં અન્ન તારે તોળીને એવે દરેક વીસ રોકલ લેખે ખાવું ; વખતે વખતે તારે તે ખાવું. ૧૨ અને પાણી તારે માખીને એટલે એક હિનના છઠ્ઠા ભાગ જેટલું પીવું ; વખતે વખતે તારે પીવું. ૧૩ અને તારે તે જવની રોટલીઓની પેઠે ખાવું, ને તેઓના જેખતા તારે મનુષ્યમાંથી નિકળેલી વિષાધી તે રોકવું. ૧૪ અને યહોવાહે કહ્યું કે, જે દેશજાતિઓ મધ્યે હું તેઓને હાંકી કાઢીશ તેઓ મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાનું અન્ન એવીજ રીતે અચૂક થયેલું ખાશે. ૧૫ ત્યારે મેં કહ્યું, અરેરે પ્રભુ યહોવાહ ! જો, મારો જીવ વટલ્યો નથી ; કેમકે મારા નાનપણથી તે છેક હમણાં સુધી મુડદાલ કે પથ્થરોએ ફડકી નાખેલું મેં કદી ખાધું નથી ; તેમજ અમગળ માંસ મારા મ્હોમાં પેડું નથી. ૧૬ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, જો, મેં તને વિષ્કાને બદલે ચરવું છાણ આપ્યું છે, ને તારે તારી રોટલી તે પર પકાવવી. ૧૭ વળી તેણે મને કહ્યું કે, મનુષ્યપુત્ર, જો, હું યરૂશાલેમમાં જીવિકારૂં બાંડ કરીશ ; ને લોક તોળીને તથા સમાજ રાખીને રોટલી ખાશે ; ને તેઓ માખીને તથા અચળા સહિત પાણી પીશે ; ૧૮ એ સાડ કે તેઓને રોટલી તથા પાણીને કાળ પડે ને તેઓ એક બીજા સાથે વિરિમત થાય, ને પોતાની દુષ્ટતામાં ઝુરી ઝુરીને કાય પામે.

૫ અને, હે મનુષ્યપુત્ર, એક હમમના અસ્ત્રા જેવી તીક્ષ્ણ તરવાર તું પોતાને સાડ લે, ને લઇને તેને તું પોતાના માથા પર તથા પોતાની દાઢી પર ફેરવ ; પછી તોળવાને સાડ ત્રાજવાં લઇને તે વાળછાના ભાગ પાડ. ૨ ઘેરાના દિવસ પુરા થાય ત્યારે, ત્રીજા ભાગના તારે નગરની મધ્યે અગ્નિમાં બાળવા ; ને ત્રીજા ભાગનાને લઇને તેમની આસપાસ તારે તરવારથી ઝટકા મારવા ; ને ત્રીજા ભાગનાને તારે પવનમાં ઉડાવી દેવા, ને હું તેમની પાછળ તરવાર ખેંચીશ. ૩ અને તારે તેમાંથી ચોડાક લઇને તારી ચાળમાં બાંધવા. ૪ અને એમાંથી પાછા કેટલાક તારે લેવા, ને તેમને અગ્નિ મધ્યે નાખીને તેમને અગ્નિમાં બાળી દેવા ; એમાંથી ઇસ્રાએલના આખા ધરમાં અગ્નિ ધસી આવશે.

૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, એ તો યરૂશાલેમ

છે, જે તેને વિદેશીઓની મધ્યે સ્થાપ્યું છે ને તેની આસપાસ ચોગર્દમ દેશો આવેલા છે. અને તેણે દુશ્મના કરીને મારા હુકમો વિરુદ્ધ વિદેશીઓના કરતા વધારે બંડ, ને મારા વિધિઓ વિરુદ્ધ તેની આસપાસના દેશો કરતા વધારે બંડ કીધું છે, કેમકે તેઓએ મારા હુકમોના અનાદર કર્યો છે, ને મારા વિધિઓમા તો તેઓ આજ્ઞા નથી. ૭ એ માટે પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમારી આસપાસના વિદેશીઓ કરતા તમે વધારે હુલ્લડખોર છો, ને મારા વિધિઓ પ્રમાણે નથી આજ્ઞા, ને મારા હુકમો નથી પાળ્યા, તેમ તમારી આસપાસના વિદેશીઓના નિયમો પ્રમાણે વર્ત્યા નથી, ૮ એ માટે પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે જુઓ, હું, હા હું, તમારી વિરુદ્ધ છું, ને હું વિદેશીઓના દેખતા તમારી મધ્યે ફંદાગાઓને અમલ કરીશ. ૯ અને તારા સર્વ કંટાળાદાયક કૃત્યોને લીધે હું તારે વિષે એવું કરીશ કે જેવું મેં કદી કર્યું નથી, ને જેવું હું કરીશી કદી કરીશ નહિ. ૧૦ એ માટે ખાખો તારી મધ્યે દીકરાઓને ખારો, ને દીકરા પોતાના બાપોને ખારો, ને હું તારી મધ્યે ફંદાગાઓને અમલ કરીશ, ને તારા સર્વ ખાખ રહેલાઓને સર્વ ફિશા ઓમા વિખેરી નાખીશ. ૧૧ એ માટે પ્રજા યહોવાહ પોતાના જીવના સોજન ખાધને કહે છે કે, તારી સર્વ ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓથી, ને તારા સર્વ અમરજ કૃત્યોથી વેં માત્ર પવિત્રસ્થાન વટાવ્યું છે, તે કાણુને લીધે હું પણ તને નિર્યે નાનું કરી નાખીશ, ને મારી આખ ખાખોશ રાખશે નહિ, ને હું કંઈ દયા પણ રાખીશ નહિ. ૧૨ તમારો ત્રીજો બાખ મરજીથી માર્યો જશે, ને તેઓ તારી મધ્યે દુકાળથી ક્ષય પામશે, ને ત્રીજો બાખ તારી આસપાસ તરવારથી પડશે, ને ત્રીજો બાખને હું સર્વ ફિશાઓમા વિખેરી નાખીશ, ને તેમની પાડળ તરવાર ખેંચીશ. ૧૩ એમ મારો કોપ પુરો થશે, ને મારા રોષને હું તેમના પર તૂટ કરીશ, ને મને નિરાત વળશે, ને મારો કોપ હું તેમના પર પુરો કરી ચૂકીશ ત્યારે તેઓ ભણશે કે હું યહોવાહ મારા આવેશમા બોલ્યો છું. ૧૪ વળી તારી આસપાસની દેશભવિઓ મધ્યે, પાસે યદને સર્વ જનારની નજરમા હું વમને વેશન તથા મેટેલુણપ કરીશ. ૧૫ એમ જ્યારે હું કોપમા ને કોપમા ને કોપિત ધમજીઓ સંદિત તારી મધ્યે ફંદાગાઓને અમલ કરીશ ત્યારે તે વધારી આસપાસની દેશભવિઓને ધમજીવ તથા મેટેલુણપ, ધિખામજીવ તથા અચખાવપ યદ પડશે,

હું યહોવાહ એ બોલ્યો છું, ૧૬ એટલે દુકાળના નાશ કારક બાજો કે જે હું તમારો નાશ કરવા સાથે મોકલીશ, તે જ્યારે હું તેઓ પર મોકલીશ ત્યારે, ને હું તમારા પર દુકાળ વધારીને તમારા જીવિકારજન ખડન કરીશ, ૧૭ ને હું તમારા પર દુકાળ તથા ભુકા આપશે મોકલીશ, ને તેઓ તને પરિવારહીન કરી નાખશે, ને મરજી તથા ખૂનરેજ તારી મધ્યે ફરી વળશે, ને હું તારા પર તરવાર લાવીશ, હું યહોવાહ એ બોલ્યો છું.

૬ અને યહોવાહનું વચન મારી પાસે એવું આવ્યું કે, રે મનુષ્યપુત્ર, તારૂં મુખ ઇસ્રાએલના પર્વતો તરફ રાખીને તેમની વિરુદ્ધ એવી ભવિષ્યવાણી બોલ કે, રે ઇસ્રાએલના પર્વતો, પ્રજા યહોવાહનું વચન સાંભળો, પ્રજા યહોવાહ પર્વતોને તથા હુંડરોને, પાણીના તાળાને તથા ખીણોને એમ કહે છે કે, જુઓ, હું હા હું, તમારા પર તરવાર લાવીને તમારા ઉચ્ચ સ્થાનોનો વિનાશ કરીશ. ૨ અને તમારી વેદીઓ ઉગડ થશે, ને તમારી સૂર્યમૂર્તિઓ ભાંગી નખાશે, ને હું તમારા કતલ કરાએલા માણસોને તમારી મૂર્તિઓની આગળ નાખીશ. ૩ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની લાસો હું તેઓની મૂર્તિઓની આગળ નાખીશ, ને હું તમારા હાડકા તમારી વેદીઓની આસપાસ વેરીશ. ૪ તમારા સર્વ રહેઠાણોમા નજરો મેદાન કરી મૂકારો, ને ઉચ્ચસ્થાનો ઉગડ થશે, એ સાચું કે તમારી વેદીઓ વેશન કરી મૂકાય ને ઉગડ કરાય, ને તમારી મૂર્તિઓ ભાંગી નખાઈને તેમનો અંત આવે, ને તમારી સૂર્ય મૂર્તિઓ ભાંગી નખાય, ને તમારા કામોના નાશ કરાય. ૫ અને કતલ થએલાઓ તમારી મધ્યે પડશે, ને તમે ભણશે કે હું યહોવાહ છું. ૬ તથાપિ હું કેટલાકને જીવતા રહેવા દઈશ, એટલે તમે દેશોમા વિખેરાઈ જશો ત્યારે તમારામાના કેટલાક ત્યાંની દેશભવિઓ મધ્યે તરવારથી ખચી જશે. ૭ અને તમારામાના જેઓ ખચી જશે તેઓ, જે દેશભવિઓ મધ્યે તેઓ ગુલામ તરીકે લઈ જવાશે તેઓ મધ્યે, માત્ર રમરજ કરશે કે, મારાથી દૂર યદ ગએલા તેમના બ્યક્તિચારી મનથી, ને તેમની મૂર્તિઓની પાડળ વધી જતી તેમની આખોથી માત્ર દંડપ કેવું લખિત થયું છે, ને પોતાના સર્વ અમરજ કાર્યોમા જે દુષ્કર્મો તેઓએ કીધા છે તેમને લીધે તેઓ પોતાની નજરમા ધિક્કારપાત્ર થશે. ૧૦ અને તેઓ ભણશે કે હું યહોવાહ છું, હું તેમના પર આ આવેશ લાવીશ, એ મેં ફાકટ નથી કહ્યું.

૧૧ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હાય મારીને તથા પગ પહોળીને કહે કે, ઇસ્રાએલના ધરનાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર દુષ્ટોને લીધે અફસોસ ! કેમકે તેઓ તરવારથી, દુકાળથી તથા મરજીથી પાપમાલ થયો. ૧૨ દૂરના મરજીથી માર્યા જયો, ને પાસેના તરવારથી નાશ પામયો; ને જીવતા રહેલા તથા ઘેરી લેવાયલાઓ દુકાળથી માર્યા જયો; એમ મારો કોષ હું તેમના પર પુરો કરીશ. ૧૩ અને જ્યારે તેઓના કતલ થએલા માણસો પ્રત્યેક ડુંગર પર, પર્વતોનાં સર્વ શિખરો પર, તથા પ્રત્યેક લીલા વૃક્ષ તળે, તથા પ્રત્યેક ઘટાદાર આલોનવૃક્ષ તળે, એટલે જ જગ્યાએ તેઓ પોતાની સર્વ મુર્તિઓને મધુર સુવાસ ચઢાવતા હતા ત્યાં, તેઓની વેદીઓની આસપાસ તેઓની મુર્તિઓની સાથે ભેજસેજ થયો, ત્યારે તમે જાણ્યો કે હું યહોવાહ છું. ૧૪ અને હું મારો હાય તેમના પર લખાવીને તેઓનાં સઘળાં રહેઠાણોમાં દેશને દીપ્તવાહ તરફના અસ્થય કરતાં વધારે ઉજડ તથા વેરાન કરી નાખીશ; ને તેઓ જાણ્યો કે હું યહોવાહ છું.

૭ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, રહે મનુષ્યપુત્ર, પ્રભુ યહોવાહ ઇસ્રાએલના દેશને એમ કહે છે કે, અંત; દેશના ચારે ખુણાઓને અંત આવ્યો છે. હવે તારો અંત આવ્યો છે, ને હું મારો કોપ તારા પર રેડીશ, ને તારાં આચરણ પ્રમાણે તારો ન્યાય કરીશ; ને તારાં સર્વ અમંજળ કામો હું તારા પર લાવીશ. ૪ અને મારી આંખ તને દરજીબ કરશે નહિ ને હું દયા રાખીશ નહિ; પણ હું તારા માંમે તારા પર લાવીશ, ને તારાં અમંજળ કામો તારી મઠ્યે થયો; ને તમે જાણ્યો કે હું યહોવાહ છું.

૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે; આફત, એજન આફત; જો, તે આવે છે. ૬ અંત આવ્યો છે, ખુદ અંત આવ્યો છે, તે તારી વિરૂદ્ધ જન્યુત થાય છે; જો, તે આવે છે. ૭ હે દેશના રહેવાસી, તારૂં આવી જન્યું છે; તેને વખત આવી પહોંચ્યો છે, તે દિવસ પાસે છે; એટલે પર્વતો પર હવેનાદનો નહિ પણ રમખાણોના [દિવસ]. ૮ હવે થોડી વારમાં હું મારો કોષ તારા પર રેડી દઈશ, ને તારી વિરૂદ્ધ મારો દોષ પુરો કરીશ, ને તારાં આચરણ પ્રમાણે તારો ન્યાય કરીશ; ને તારાં સર્વ અમંજળ કૃત્યો હું તારા પર લાવીશ. ૯ અને મારી આંખ દરજીબ કરશે નહિ, ને હું દયા રાખીશ નહિ; હું તારાં આચરણ પ્રમાણે તારા પર વિતાડીશ, ને તારાં અમંજળ કૃત્યો તારી મઠ્યે થયો;

ને હું જાણ્યો કે હું યહોવાહ ખરેખર માર લાવું છું. ૧૦ જો, તે દિવસ, જો, તે આવે છે; તારા નાશનો હુકમ નિકળી ચુક્યો છે, છડીને પૂલ ખીલ્યાં છે, ગર્વને ફૂલગા ફુટ્યા છે. ૧૧ જોરજુલમ વધીને દુષ્ટતાની છડી થયો છે; તેઓમાંનું ને તેમના સમુદાયમાનુ કોષ, તથા તેના દ્રવ્યમાંથી કંઈ પણ, [ખચરો] નહિ; ને તેમને માટે કંઈ વિલાપ કરવામાં આવશે નહિ. ૧૨ તે વખત આવશે છે, તે દિવસ પાસે આવતો જાય છે ખરીદ કરનારે હરખાવું નહિ તેમ વેચનારે રોકા કરવો નહિ; કેમકે તેમના આખા સમુદાય પર કોષ છે. ૧૩ કેમકે વેચનાર તે વેચાયલા પાસે પાછો આવશે નહિ, જો કે તેઓ [ખરે] હજી જીવતા હશે તોપણ; કેમકે સદૃશન તેઓના આખા સમુદાય વિષે છે, તે પાછું પડશે નહિ; ને કોષ પોતાની જાણીની અનીતિમાં બળ નહિ પડશે. ૧૪ તેઓએ રજીસ્ટર વગાડીને સર્વ તૈયાર કીધું છે; પણ કોષ યુદ્ધમાં નથી જતો; કેમકે મારો દોષ તેઓના સર્વ સમુદાય પર છે. ૧૫ બહાર તરવાર, ને માહે મરજી તથા દુકાળ છે; એતરમાં જો હશે તે તરવારથી માર્યા જયો; ને સહે-રમાં જો હશે તેને દુકાળ તથા મરજી સ્વાદા કરશે. ૧૬ પણ તેઓમાંના જો બચવાના તેઓ બચી જશે ને સર્વ પોતપોતાની અનીતિને લીધે રોકા કરતા નીચ પ્રદેશનાં બજારોની પેઠે પર્વતો પર [ટાળે] થયો. ૧૭ સર્વ હાય નિર્બળ, ને સર્વ ધૂંટણો પાણી જેવાં દીલાં થઈ જશે. ૧૮ તેઓ તાટ પણ પહેરશે, ને ત્રાસ તેમને ઢાંકી દેશે; ને સર્વનાં મુખ પર લાજ, ને તે સર્વનાં માથાં ઘોડાં હશે. ૧૯ તેઓ પોતાનું રૂપું રસ્તાઓમાં ફેંકી દેશે, ને તેમનું સોનું અણકર વેચના જોઈં થઈ પડશે; યહોવાહના કોપને દિવસે તેઓનું સોનુંરૂપું તેમને ઉઘારી નહિ શકશે; તેઓ પોતાના આખા-ઓને સંતોષ પમાડી નહિ શકશે તેમ પોતાના પેટને પણ તૃપ્ત કરી નહિ શકશે; કેમકે તે તેમની અનીતિ-ફૂળી ઠાકર થયું છે. ૨૦ તેઓનાં મુરોક્ષિત આજુબાજુનું રૂપાંતર કરીને તેઓએ તેમને ગર્વનું રૂપ આપીને તેઓવડે પોતાની અમંજળ તથા ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓની મુર્તિઓ બનાવી; માટે મેં તે [સોનુંરૂપું] તેમની નજરમાં અણકર વસ્તુ જેવું કરી નાખ્યું છે. ૨૧ અને હું તેને પારકાઓના હાથમાં ભક્ષ તરીકે, ને પૃથ્વીના દુશના તાખામાં લૂટ તરીકે આપી દઈશ, ને તેઓ તેને વરાળશે. ૨૨ તેમનાથી પણ હું માંડુંમુખ અવળું ફેરવીશ, ને લોકો માંડું ગ્રસ [સ્થાન] વડાળશે;

પછી તેણે મોટે સાદે મારા કાનમાં એમ પોકાર્યું કે, નગરના અધિકારીઓને પોતપોતાના વિનાશક શસ્ત્ર પોતાના હાથમાં રાખીને પાસે આવવાનું કહ્યો. ૨ અને જુઓ, હ માણસ પોતપોતાનું સહજ શસ્ત્ર હાથમાં લઈને ઉત્તર તરફ આવેલા ઉપડા દરવાજાને રસ્તેથી આવ્યા, ને તેઓની મધ્યે સહુના વચ્ચે પહેરીને એક માણસ [ઉભો હતો], ને તેની કમરે લટકાવેલાં રૂશનાઈને ખરિયા લટકાવેલાં હતાં. અને તેઓ અંદર જઈને પિત્તળની વેદી પાસે ઉભા રહ્યા. ૩ અને ઇસાએલના દેવનું ગૌરવ કે જે કષ્ટ ઉપર હતું તે ત્યાંથી ઉપડીને ધરના ઉમરા આગળ ગયું, ને તેણે પેલાં સહુના વચ્ચે પહેરેલાં માણસ કે જેની કમરે લટકાવેલાં રૂશનાઈને ખરિયા હતા તેને બોલાવ્યો. ૪ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, નગર મધ્યે, એટલે યશાએમ મધ્યે, સર્વત્ર ફરીને જે માણસો તે મધ્યે કરાતા સર્વ અમગળ કૃત્યોને લીધે નિસાસા નાખતા હાથ તથા રડતા હોય તેઓના કપાળ પર ચિન્હ કર. ૫ અને બીજાએને તેણે મારા સાક્ષી બતાવ્યાં, તમે તેની પાછળ પાછળ નગરમાં સર્વત્ર ફરીને સંહાર કરો, તમારી આખ દરગુજર ન કરો ને તમારે દયા પણ ન રાખવી, ૬ વજ્ર બુરખોને, જીવાનોને તથા યુવતીઓને, ને નાના બાળકોને તથા સ્ત્રીઓને સહારીને તેમનો નાશ કરો, પણ જે કોઈ માણસ પર ચિન્હ હોય તેની નજીક પણ જતા નહિ, ને મારા પવિત્રધાનથી માંડીને શરૂઆત કરો. ત્યારે તેઓએ [યહોવાહના] ઘર આગળ જે વડીલો હતા તેમનાથી શરૂઆત કીધી. ૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ધરને વડાળો, ને લાસોથી તેના આગળા ભરી કાઢો, નિકળી પડો. અને તેઓએ નિકળી પડીને નગરમાં કવન ચલાવી. ૮ અને તેઓ કવન કરતા હતા, ને મને જીવતો મુક્યો હતો, તે દરમ્યાન એમ થયું કે હું ઉધો. ૯ મો, ને જૂમ પાડીને કહ્યું કે, હે પ્રભુ યહોવાહ, મું યશાએમ ઉપર તારો કોપ વરસાવતા બાકીના સર્વ ઇસાએલનો દું નાશ કરીશ. ૧૦ ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, ઇસાએલ તથા યહુદાહના ધરની દુષ્ટતા અતિ ઘણી છે, ને દેશ ખૂદેજીથી ને નગર અન્યાયથી ભરપૂર છે, કેમકે તેઓ કહે છે કે, યહોવાહે દેશને તજ દીધા છે, ને યહોવાહ જોતો નથી. ૧૦ અને મારી આખ તો દરગુજર નહિ કરશે ને હું દયા નહિ રાખીશ, પણ તેમનો માર્ગ હું તેમને માથે લાવીશ. ૧૧ અને જુઓ, સહુના વચ્ચે પહેરેલાં માણસ જેની કમરે રૂશનાઈને

ખરિયા હતા તેણે એ બાબત વિશે બહાર કીધું કે, તે મને આજ્ઞા કીધી તેમ મેં કર્યું છે.

૨૦ ત્યાર પછી મેં જોયું તો, જુઓ, કષ્ટોના માથા પર જે અતરિકા હતું તેમાં તેમના પર હવે નીલમણિ જેવું દેખાયું ને તેનો આકાર રાજ્યાસન જેવો દેખાતો હતો. ૨ અને તેણે સહુના વચ્ચે પહેરેલાં માણસને એમ કહ્યું કે, ગડગડાટ ફરતા પૈડાની વચ્ચે, એટલે કષ્ટ તળે, પેસ, ને તારો જોમો કષ્ટોની વચ્ચેથી અગ્નિના અગાશી ભર, ને તેને નગર પર વેર અને મારા દેખતા તે અંદર પેડો. ૩ હવે એ માણસ અંદર પેડો ત્યારે કષ્ટો ધરની જમણી બાજુએ ઉભેલા હતા, ને અંદરનું આગળું મેવથી ભરાયું ગયું. ૪ અને યહોવાહનું ગૌરવ કષ્ટ ઉપરથી ઉપડીને ધરના ઉમરા ઉપર [ઘસ્યું], ને ધર મેવથી ભરાયું ગયું, ને આગળું યહોવાહના ગૌરવના પ્રકાશથી ભરપૂર હતું. ૫ અને કષ્ટોની પાખોનો અવાજ બહારના આગળાં સુધી પહોંચ્યો, સર્વસમય દેવના બોલવાના અવાજ જેવો, સમજાતો હતો. ૬ અને અંદર તેણે સહુના વચ્ચે પહેરેલાં માણસને આજ્ઞા કીધી કે, ગડગડાટ ફરતા પૈડા વચ્ચેથી, એટલે કષ્ટો વચ્ચેથી, અગ્નિ લે, ત્યારે એમ થયું કે તે અંદર જઈને એક પૈડા પાસે ઉભો રહ્યો. ૭ અને કષ્ટોની વચ્ચેથી કષ્ટો પોતાનો હાથ કષ્ટોની વચ્ચેના અગ્નિ તરફ લંબાવીને [તેમાંથી કેટલોક] લઈને સહુના વચ્ચે પહેરેલાં માણસના હાથમાં મુક્યો, ને એ તે લઈને બહાર નિકળ્યો. અને કષ્ટોને તેઓની પાખો નીચે મનુષ્યના જેવો હાથ દેખાયો. ૮ અને મેં જોયું, તો એક કષ્ટને પડખે એક પૈડું ને બીજા કષ્ટને પડખે બીજું પૈડું એમ કષ્ટોને પડખે ચાર પૈડા દેખાયા, ને પૈડાને દેખાવ પિરોજના તેજ જેવો હતો. ૧૦ અને દેખાવમાં તે ચારેનો ઘાટ એક સરખો હતો, બહુ કે એક પૈડું બીજાની મધ્યે હોય તેમ. ૧૧ તેઓ ચાલતા ત્યારે તેઓની ચારે બાજુએ ફરતી, ચાલતા ચાલતા તેઓ આડાઅવળો વળતા નહિ, પણ જે જગ્યા તરફ તેનું માથું હોય તે તરફ તેઓ તેની પાછળ પાછળ જતા, ચાલતા ચાલતા તેઓ આડાઅવળો વળતા નહિ. ૧૨ અને તેઓનું આખુ અંત તથા તેઓની પીઠા તથા તેઓના હાથ તથા તેઓની પાખો તથા તેઓના પૈડા, એટલે એ ચારેના પૈડા ચોખ્ખાં અગ્નિથી ભરપૂર હતા. ૧૩ પૈડાને તો મારા સાબુજતા ગડગડતા [પૈડા] એવું નામ આપવામાં આવ્યું.

૧૪ અને તે દરેકને ચાર મુખ હતાં; પહેલું મુખ તે ઈશ્વરનું મુખ હતું, ને બીજું મુખ તે મનુષ્યનું મુખ હતું, ને ત્રીજું તે સિદ્ધનું મુખ હતું, ને ચોથું તે ગરુડનું મુખ હતું. ૧૫ અને હરિયા ઉઘીને ઉચે ચઢયા; ને પ્રાણી મેં હજાર નદીની પાસે ભેધુ હતું તે એજ ૧૬ અને હરિયા ચાલતા, ત્યારે પૈડાં તેમની બાજુએ ચાલતાં; ને હરિયા પૃથ્વીપરથી ઉઠી ઉચે ચડવાને પોતાની પાંખો ઉઘી કરતા ત્યારે પૈડાં પણ તેમને પડખેથી ખસી જતાં નહિ. ૧૭ તેઓ ઉભા રહેતા ત્યારે એ પણ ઉભા રહેતાં; ને તેઓ ઉચે ચઢતા હતા, ત્યારે એઓ પણ તેમની સાથે ઉચે ચઢતાં; કેમકે એઓમાં જીવનનો આત્મા હતો. ૧૮ અને યહોવાહનું ઐરર ધરના ઉમરા પરથી જઈને હરિયા પર યસું. ૧૯ અને હરિયાએ પોતાની પાંખો ફેલાવી, ને તેઓ તથા તેમની બાજુ પરનાં પૈડાં મારા દેખતાં પૃથ્વી પરથી ઉચાં ચઢીને ચાલી નિકળ્યાં; ને તેઓ યહોવાહના ધરના પૂર્વ તરફના દરવાજાના બારણા આગળ ઉભાં રહ્યાં; ને તેઓના ઉપર ઉચે ઇસ્રાએલના દેવનું ઐરર હતું. ૨૦ ને પ્રાણી મેં ઇસ્રાએલના દેવની નીચે હજાર નદીની પાસે ભેધુ હતું તેજ એ છે; ને હું બહુતો હતો કે તેઓ હરિયા હતાં. ૨૧ પ્રત્યેકને ચચ્ચાર મુખ, ને પ્રત્યેકને ચાર પાંખો હતી; ને તેમની પાંખો નીચે મનુષ્યના જેવા હાથ હતા. ૨૨ અને તેઓનાં મુખોના ઘાટ તો હજાર નદીની પાસે ને મુખો મેં જોયાં હતાં તેના જેવા હતા, એટલે દેખાવમાં ને અંતમાં; તે પ્રત્યેક સીધું આગળ ચાલતું હતું.

૧૨ થળા આત્માએ મને ઉચકીને યહોવાહના ધરને પૂર્વનો દરવાજો ને પૂર્વ તરફ છે ત્યાં આપ્યો; ને જુઓ, તે દરવાજાના બારણા આગળ પચ્ચીસ માણસો હતા; ને મેં તેઓની મધ્યે આજીનુ-રનો દીકરો ચામજાન્યાહ તથા બનાયાહનો દીકરો પલાટયાહ કે ને લોડોના સરદાર હતા તેઓને બોલા. ૨ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, શું હું તારડો રચનાર તથા નગરમાં દુષ્ટ સલાહ આપનાર માણસો એજ છે; તેઓ કહે છે કે, ધરો બાંધવાનો [વખત] પાસે નથી; આ [નગર] તો કંઠાઈ છે, ને આપણે માંસ ઊંચે. ૪ એ માટે તેઓની વિશ્વ ભવિષ્યવાદ બોલ, કે મનુષ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાદ બોલ. ૫ અને યહોવાહનો આત્મા મારા પર ઉતરી આવ્યો, ને તેણે મને કહ્યું, એમ બોલ કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું ઇસ્રાએલના ધરનાઓ, તમે એ પ્રમાણે કહ્યું છે; કેમકે ને

વિચારો તમારા મનમાં આવે છે તે હું બહુ છું. ૧ તમે, નગરમાં તમારાથી કતલ થએલાઓની સંખ્યા વધારી દીધી છે, ને કતલ કરાએલાઓથી તમે તેની શેરીઓ ભરી કાઢી છે. ૭ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ને તમારાથી કતલ થએલાઓને તમે તેની મધ્યે નાખ્યા છે તેઓ પેલું માંસ છે, ને આ [નગર] તે કંઠાઈ છે; પણ તમે તેની મધ્યેથી બહાર લવાયો. ૮ તમે તરવારથી ખીતા હતા; પણ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું તમારા પર તરવાર લાવીશ. ૯ અને તેની મધ્યેથી તમને બહાર કાઢીને હું તમને પારકાઓના હાથમાં સોંપી દઈશ, ને તમારી મધ્યે દરાણોનો અમલ કરીશ. ૧૦ તમે તરવારથી પડશો; ઇસ્રાએલની સીમમાં હું તમારો ન્યાય કરીશ; ને તમે બહુશો કે હું યહોવાહ છું. ૧૧ આ [નગર] તમારી કંઠાઈપ નહિ થશે ને તમે તેની અંદર માંસરૂપ નહિ થશો; હું ઇસ્રાએલની સીમમાં તમારો ન્યાય કરીશ; ૧૨ ને તમે બહુશો કે હું યહોવાહ છું; કેમકે તમે મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલ્યા નથી, ને મારા હુકમોનો અમલ કર્યો નથી, પણ તમારી આસપાસની દેશન-તિઓના નિયમોનું અનુસરણ કાઢ્યું છે. ૧૩ અને હું ભવિષ્યવાણી બોલ્યો ત્યારે એમ થયું કે બનાયાહનો દીકરો પલાટયાહ મરણ પામ્યો ત્યારે હું ઉઘો પડ્યો, ને મોટા સાહે બ્રમ પાડીને કહ્યું, અરેર પ્રભુ યહોવાહ! હું હું ઇસ્રાએલના બાકી રહેલાઓનો સંપૂર્ણ અંત આણીશ?

૧૪ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૫ હું મનુષ્યપુત્ર, તારા બાઇઓને, એટલે તારા સગાઓમાંના તારા બાઇઓને, તથા ઇસ્રાએલના આખા ધરના સર્વને વફરાલેખના રહેવાસીઓએ કહ્યું છે કે, યહોવાહથી દૂર ભળ્યા; આ દેશ તો અમને વાન વરીકે અપાયો છે; ૧૬ એ માટે [તેઓને] કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો કે મેં તેઓને દૂરના વિદેશોમાં મધ્યે કાઢી મૂક્યા છે, ને જો કે મેં તેઓને દેશો મધ્યે વિખેરી નાખ્યા છે, તોપણ ને દેશોમાં તેઓ ગયા છે ત્યાં હું થોડા મુદત સુધી તેઓને, સારૂ પવિત્રચાનરૂપ ધરશ. ૧૭ એ માટે કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તમને વિદેશોમાં મધ્યેથી સમેટીશ, ને ને દેશોમાં તમે વિખેરાઈ ગયા છો ત્યાંથી તમને એકઠા કરીને હું તમને ઇસ્રાએલનો દેશ આપીશ. ૧૮ અને તેઓ ત્યાં આવીને ત્યાંનાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર વાનાં તથા ત્યાંની સર્વ અમંજળ વસ્તુઓ તેમાંથી દૂર

કરશે. ૧૮ અને હું તેઓને એક અંતઃકરણ આપીશ, ને હું તમારામાં નવો આત્મા મૂકીશ; ને હું તેમના દેહ-માંથી પાત્થર જેવું હૃદય દૂર કરીને તેમને માંસનું હૃદય આપીશ; ૨૦ એ સાફ કે તેઓ મારા વિધિઓનું અનુ-સરણ કરે ને મારા નિયમો પાળે, ને તેમને અમલ કરે; ને તેઓ મારી પ્રભુ યશે, ને હું તેઓનો દેવ થઈશ. ૨૧ પણ જેઓનું અંતઃકરણ પોતાનાં ધિક્કાર-પાત્ર તથા કટાળાપાત્ર કૃત્યોની ઇચ્છાનું અનુસરણ કરે છે, તેઓના માથે તો તેઓના પોતાના માથા પર હુ લાવીશ, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. ૨૨ ત્યારે કષ્ટિઓ પોતાની પાંખો ફેલાવી ને પેડાં તેમની પડખે હતાં; ને ઇસ્રાએલના દેવનું ઈશ્વર હવે તેમના પર હતું ૨૩ અને યહોવાહનું ઈશ્વર નગરની મધ્યેથી ઉપડીને નગરની પૂર્વ બાજુએ આવેલા પર્વત પર યવ્યુ. ૨૪ અને આત્માએ મને ઉચ્ચકીને દેવના આત્માથી સંદર્શનમાં મને કારદી દેશમાં બહીષ્કારસ્તીઓની પાસે આવડ્યો. પણ જે સંદર્શન મને થયું હતું તે મારી પાસેથી લોપ થયું. ૨૫ ત્યારે જે સર્વ બાબતો યહોવાહે મને હેખાડી હતી તે મેં બહીષ્કારસ્તીઓને કહી

૧૨ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, તું એવા બંડખોર કુળની મધ્યે રહે છે કે જેઓને જોવાને આખો છે પણ જોતા નથી, ને જેઓને સાંભળવાને કાન છે પણ સાંભળતા નથી; કેમકે તેઓ તો બંડખોર કુળ છે. ૨ એ મારે, હું મનુષ્યપુત્ર, પરદેશ જવાને સામાન તું પોતાને મઠિં તૈયાર કર, ને તેમના હેખતા દિવસે ના; ને તું તેમના હેખતાં તારી જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ના; અને જો કે તેઓ બંડખોરકુળ છે તો પણ તેઓ કદાપિ વિચાર કરે. ૪ અને તું દિવસે તેઓના હેખતા તારો સામાન મુસાફરીના સામાન તરીકે બહાર કાઢી લાવ; ને જેમ લોક દેશનિકાલને સાફ ચાલી નિકળે છે તેમ તું પોતે સાંજે તેમના હેખતા ચાલી નિકળ. ૫ તેમના હેખતાં ભીંતમાં બોલીને બાકું પાડ, ને તેમાં યધને [સામાન] બહાર લઈ ના. ૬ તેમના હેખતા તારે તે પોતાને બધે ઉચ્ચકીને અધારામાં બહાર લઈ જવો; તારે પોતાનું મુખ ઢાંચી દેખું, એ સાફ કે તું જમીન ન દેખે; કેમકે મેં તને ઇસ્રાએલના ધરનાને સાફ નિશાણી તરીકે કરાવ્યો છે. ૭ અને જેમ મને આજ્ઞા કરવામાં આવી હતી તેમ મેં ક્રીડું; મેં મારો સામાન લઈ જવાના સામાન તરીકે દિવસે બહાર કાઢ્યો, ને સાંજે મેં મારા હાથથી ભીંતમાં બાકું પાડ્યું;

મેં તે અધારામાં બહાર કાઢી આવ્યો, ને તેઓના હેખતાં તે મારી ખાંધ ઉપર ઉઠાવ્યો. ૮ અને સવા-રમાં યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૯ હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના બંડખોર ધરના કુળે તું તને એમ નથી કહ્યું કે, તું હું કરે છે? ૧૦ તું તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, આ દેવવાણી ચરશાલેમમાં જે સરદાર છે તેને તથા ઇસ્રાએલનું આખું ધર કે જે મધ્યે તેઓ છે તેને [લાગુ પડે છે]. ૧૧ તું કહે કે, હું તમારે સાફ નિશાણી છું; જેમ મેં કહ્યું છે તેમજ તમને કરવામાં આવશે; તેઓ પરદે-સમાં, બંડખોરવાસમાં જશે. ૧૨ અને તેમની મધ્યે જે સરદાર છે તે અધારામાં પોતાની ખાંધે બાર ઉપડીને ચાલી નિકળશે; તેઓ ભીંતમાં બાકું પાડીને તેમાં યધને [સામાન] બહાર કાઢશે; તે પોતાનું ગદો દાકશે, કેમકે તે પોતાની આખોથી જમીન નહિ જોશે. ૧૩ મારી બળ પણ હું તેના પર નાખીશ, ને તે મારા પાસામાં સપડાશે. અને હું તેને કારદીઓના દેશના બાબેલમાં લાવીશ; જો કે તે ત્યાં મોત પામશે તો પણ તે તેને દેખશે નહિ. ૧૪ અને તેની આસપાસના તેના સર્વ મદદગારોને તથા તેની સર્વ પલટણીને હું સર્વ વિદેશીઓમાં વિખેરી નાખીશ; ને હું તેમની પાછળ તરવાર તાણીશ. ૧૫ અને હું તેઓને વિદેશીઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ, ને દેશોમાં તેમને વેરી નાખીશ, ત્યારે તેઓ બજારો કે હું યહોવાહ છું. ૧૬ પણ હું તેઓમાના શોડાક માણસોને તરવાર, દુકાળ તથા મરકીની [સત્તામાં]થી છવતા રહેવા દઈશ; એ સાફ કે જે દેશજાતિઓમાં તેઓ જય ત્યાં તેઓ પોતાનાં સર્વ અર્થગળ કૃત્યો કહી બતાવે; ને તેઓ બજારો કે હું યહોવાહ છું.

૧૭ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૮ હે મનુષ્યપુત્ર, તું તારી રોટલી મુજતો મુજતો ખા, ને તારું પાણી યથશઠ તથા ચિતાસહિત પી; ૧૯ ને દેશના લોકોને કહે કે, ચરશાલેમના રહેવાસીઓ વિષે તથા ઇસ્રાએલ દેશ વિષે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તેઓ પોતાની રોટલી ચિતાસહિત ખાશે તથા પોતાનું પાણી અર્ચબાસહિત પીશે, એ સાફ કે તેના સર્વ રહેવાસીઓના જીવનને લીધે તેના દેશમાં જે સર્વ હોય તે વિષે તે ઉન્નત થાય. ૨૦ અને વરતી-વાળા નગરો વેરાન કરાશે, ને દેશ ઉન્નત થશે; ને તમે બજારો કે હું યહોવાહ છું.

૨૧ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું

કે, ૨૧ હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસાએલ દેશમાં એની જે કહેવા તમારા મધ્યે આવે છે કે, દિવસોને વિષળ લાગે છે, ને પ્રત્યેક સંદર્શન નિષ્ફળ થાય છે, તે થું છે? ૧૬ એ માટે તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું આ કહેવાત બધ પડાવીશ, ને તેઓ ઇસાએલમાં હવે પછી તેને કહેવાત તરીકે કહી નહિ વાપરશે, પણ તેઓને કહે કે, તે દિવસો તથા પ્રત્યેક સંદર્શનની પરિપૂર્ણતા પાસે આવ્યા છે ૨૪ કેમકે હવે પછી ઇસાએલના ઘર મધ્યે વ્યર્થ સંદર્શન તથા ખુશા મતીયુ થુકનદર્શન નહિ થશે ૨૫ કેમકે હું યહોવાહ છું, હું બોલીશ, ને જે વચન હું બોલીશ, તે ફળિજૂત થશે, હવે પછી તે મુલતવી રખારો નહિ, કેમકે, હે દેશખોર વંશ, તમારા દિવસોમાં હું વચન બોલીશ ને તેને ફળિજૂત કરીશ, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૨૬ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૭ મનુષ્યપુત્ર, એ, ઇસાએલના ઘરનાઓ કહે છે કે, જે સંદર્શન તેને યાય છે તે ઘણા દિવસો પછીના અવિશ્વકાળને માટે છે, ને તે ઘણા દૂરના સમયો વિષે અવિશ્વવાણી બોલે છે ૨૮ એ માટે તેઓને કહે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારે કોઈ પણ વચન હવે પછી મુલતવી રખારો નહિ, પણ જે વચન હું બોલીશ તે ફળિજૂત થશે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૧૩ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, ઇસાએલના જે અવિશ્વવાદીઓ અવિશ્વવાણીઓ બોલે છે તેઓની વિરૂદ્ધ અવિશ્વવાણી બોલીશ, જેઓ પોતાના મનમાંથી [કષ્ટપીને] અવિશ્વવાણી બોલે છે, તેઓને કહે કે, તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો, ૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે મૂર્ખ અવિશ્વવાદીઓ પોતાના આત્માનું અનુસરણ કરે છે ને જેઓને કંઈ સંદર્શન થયું નથી, તેઓને અફસોસ! ૩ હે ઇસાએલ, તારા અવિશ્વવાદીઓ ખરિધેશમાં [રહેનારા] લોકડાના જેવા થયા છે ૪ યહોવાહને દિવસો યુદ્ધમાં ઉમા રહેવા સારૂ તમે ખાળડામાં ચડી નથી ગયા, તેમ ઇસાએલના વંશને સારૂ વાડ કરી દીધી નથી. ૫ જેઓને યહોવાહ મોહકલા નથી તેમ ડાસ જેઓ કહે છે કે, યહોવાહ કલાવું કહે છે. તેઓને વ્યર્થતા તથા જુઠા થુકનનું દર્શન થયું છે, ને તેઓએ [માનસોમાં] એવી આશા ઉત્પન્ન કરી છે કે તેમનું વાન ફળિજૂત થશે. ૬ એ કે હું ન ફાલ્યા તોપણ તમે કહો છો કે યહોવાહ બોલ્યા, ૭, તો હું તમને વ્યર્થ સંદર્શન થયું નથી, ને થું તમે

જુઠા થુકન કરી નથી?

૮ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે વ્યર્થ વાતો બોલ્યા છો ને તમને જુઠા સંદર્શન થયા છે, તે માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, જુઓ, હું તમારી વિરૂદ્ધ છું ૯ અને મારો હાથ જે અવિશ્વવાદીઓ વ્યર્થ સંદર્શન તથા જુઠા થુકન જુએ છે તેઓની વિરૂદ્ધ રહેશે, તેઓ મારા લોકની સહામા નહિ રહેશે, ને તેઓ ઇસાએલના વંશના દફતરમાં નોંધારો નહિ, ને તેઓ ઇસાએલના દેશમાં પ્રવેશ કરશે નહિ, ને તમે બહારો કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું ૧૦ કેમકે, એ કે શાંતિ નથી તોપણ શાંતિ [છે] એમ કહીને તેઓએ મારા લોકને ભટકાવી દીધા છે, ને ન્યારે કોઈ ભીંત બાધે છે ત્યારે, જુઓ, તેઓ તેને વગર મેળવેલા સહવાથી લેશે મુકે છે, ૧૧ તેથી મેળવ્યા વગરનો સહવા દેનારાઓને કહે કે, એ તો પડી જશે, રેલ ચઢાવે એવું ગ્રાપડું થશે, ને હે મોટા કરા, તમે પડશો, ને તોફાની પવન તેને ફાડી નાખશે ૧૨ જુઓ, ભીંત પડશે ત્યારે થું તમને એવું કહેવામાં નહિ આવે કે, જે સહવાથી તમે લેશે મુશ્યુ છે તે ક્યા છે? ૧૩ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું મારા ક્રોધમાં તેને તોફાની પવનથી ફાડી નાખીશ, ને મારા ક્રોધને લીધે રેલ ચઢાવનાર ગ્રાપડું થશે, ને ક્રોધમાં તેનો નાશ કરવાને મોટા કરા [પડશે] ૧૪ એમ જે ભીંતને તમે વગર મેળવેલા સહવાથી લેશે મુશ્યુ તેને કું તોડી પાડીશ ને તેને જેવી જમીનદોસ્ત કરીશ કે તેનો પાથો ઉઘાડો થઈ જશે, ને તે પડશે, ને તમે તેની મધ્યે સંદાર પામશો ને તમે બહારો કે હું યહોવાહ છું ૧૫ એવી રીતે ભીંત પર તથા તેને મેળવ્યા વગરનો સહવા દેનારાઓના પર હું મારા ક્રોધને અમલ કરીશ; ને હું તમને કહીશ કે ભીંત તેમજ તેને સહવા દેનારાઓ નષ્ટ થયા છે, ૧૬ એટલે, ઇસાએલના જે અવિશ્વવાદીઓ યરશાલેમ વિષે અવિશ્વ કહે છે ને ત્યાં ન છતાં તેને સારૂ જ્ઞાનિના સંદર્શન જુએ છે તેઓ, એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૧૭ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તારા લોકની જે પુત્રીઓ પોતાના મનમાંથી [કષ્ટપીને] અવિશ્વવાણી બોલે છે તેઓની વિરૂદ્ધ વાંકે મુખ રાખ, ને તેમની વિરૂદ્ધ એવી અવિશ્વવાણી બોલ કે, ૧૮ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે સ્ત્રીઓ દાપના સર્વ સાધાઓ પર પડીઓ સિવે છે, ને છત્રોનો શિકાર કરવા સારૂ સધવા કરના માપાને કાળે પુરખા બનાવે છે તેઓને

અકસોસા! હું તમે મારા લોકોના જીવોના શિકાર કર્યો, ને તમારા પોતાના જીવો બચાવી રાખ્યો? ૧૯ ને જે મારા લોક જુઠને કાન દે છે તેઓની આગળ તમે જુઠ વાપરીને, જે જીવોને મરણ પટાર્ય નથી તેઓને સહારવાને, ને જે જીવોને જીવણ પટાર્ય નથી તેઓને બચાવી રાખવાને તમે મુદી મુદી જ ને દુકરો દુકરો રોટલી[ની લાથ] લઇને, મને મારા લોકો મધ્યે બેઠા લખાઓ છે. ૨૦ એ માટે પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે, જીએ, તમારી જે પક્ષીઓવડે જીવોનો પક્ષીઓની પેઠે શિકાર કરો છો તેઓની વિરૂદ્ધ હું છું, ને તેમને હું તમારા હાથો પરથી ફાડી નાખીશ, ને તમે જે જીવોનો પક્ષીઓની પેઠે શિકાર કરો છો તે જીવોને હું છોડાવી દઈશ. ૨૧ તમારા ભુરખાઓ પણ હું ફાડી નાખીશ, ને મારા લોકોને તમારા હાથમાથી છોડી મૂકીશ, ને તેઓ શિકાર યવા સાથે તમારા હાથોમા હવે પછી નહિ રહેશે; ને તમે જીજીશો કે હું યહોવાહ છું. ૨૨ કેમકે નેકીવાનો કે જેઓને મેં દલગીર નથી કીધા તેઓના મન તમે જુઠાણથી દુભાવ્યા છે, ને [તમે] દુષ્ટોના હાથને બળ આપ્યું છે એ સાચું કે તેઓ પોતાના દુષ્ટ આચરણથી ન ફરે ને બચાવ ન પામે, ૨૩ એ માટે હવે પછી તમને વ્યર્થ સંદર્ભ થશે નહિ, તેમજ તમે યુદ્ધન જોશો નહિ; ને હું મારા લોકોને તમારા હાથમાથી છોડાવીશ, ને તમે જીજીશો કે હું યહોવાહ છું.

૧૪ ત્યારે ઇસ્રાએલના વડીલોમાના કેટલાએક મારી પાસે આવીને મારી આગળ બેઠા. ૨ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૩ મનુષ્યપુત્ર, આ માણસોએ પોતાની મૂર્તિઓને પોતાના મનમા સધરી છે, ને પોતાની દુષ્ટતાથી ઠાકર પોતાની સન્મુખ મૂકી છે, યુદ્ધ તેમના પ્રેક્ષાનો કંઈ પણ ઉત્તર આપુ? ૪ એ માટે તેઓની સાથે બોલીને કહે કે, પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલના વંશનો જે પ્રત્યેક માણસ પોતાના મનમા પોતાની મૂર્તિને સધરે છે, ને પોતાની દુષ્ટતાથી ઠાકર પોતાની સન્મુખ મૂકીને ભવિષ્યવાદી પાસે આવે છે, તેને હું યહોવાહ તે [દુષ્ટતા] પ્રમાણે, [એટલે] તેની મૂર્તિઓના જ્યા પ્રમાણે, ઉત્તર આપીશ, ૫ એ સાચું કે હું ઇસ્રાએલના વંશનાઓને તેમના પોતાના મનની દુષ્ટતામા સપડાવું, કેમકે તેઓ સર્વ પોતાની મૂર્તિઓને લીધે મારાથી પારકા થઈ ગયા છે. ૬ એ માટે ઇસ્રાએલના વંશનાઓને કહે કે, પ્રજા યહોવાહ એમ

કહે છે કે, તમે પાછા આવો, ને તમારી મૂર્તિઓથી ફરી જાઓ; ને તમારા મુખ તમારા સર્વ અમંગળ કૃત્યોથી અવળા ફેરવો. ૭ કેમકે ઇસ્રાએલના વંશમાનો તથા ઇસ્રાએલમા પ્રવાસ કરનાર પરદેશીઓમાનો પ્રત્યેક જન જે મારાથી અલગ થઈને પોતાની મૂર્તિઓને પોતાના મનમા સધરેતા હશે, ને પોતાની દુષ્ટતાથી ઠાકર પોતાની સન્મુખ મૂકીને ભવિષ્યવાદી પાસે મારે વિષે પુછવા આવશે, તેને હું યહોવાહ પંડે ઉત્તર આપીશ, ૮ ને હું મારું મુખ તે માણસની વિરૂદ્ધ રાખીશ, ને તેને નિશાણી તરીકે તથા કહેવત તરીકે અચળાણ કરીશ, ને હું તેને મારા લોકો મધ્યેથી કાપી નાખીશ, ને તમે જીજીશો કે હું યહોવાહ છું. ૯ અને જે ભવિષ્યવાદી ભોળવાઈને વચન બોલે, તો મેં યહોવાહને તે ભવિષ્યવાદીને ભોળવ્યો છે, ને હું મારો હાથ તેના પર લખાવીને મારા ઇસ્રાએલ લોક મધ્યેથી તેનો નાશ કરીશ. ૧૦ અને તેઓને પોતાની દુષ્ટતાની શિક્ષા વેઠવી પડશે; ભવિષ્યવાદીની દુષ્ટતા તે [તેની પાસે] જનારની દુષ્ટતા જેટલીજ ગણારો; ૧૧ એ સાચું કે ઇસ્રાએલનો વંશ ફરીથી કદી મારાથી ભટકી ન જાય, ને ફરીથી કદી પોતાના અપરાધોવડે પોતાને ન વડાળે, પણ તેઓ મારી પ્રજા યાય ને હું તેમનો દેવ યાઉ, એમ પ્રજા યહોવાહ કહે છે.

૧૨ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૩ મનુષ્યપુત્ર, ત્યારે કોઈ દેશ અપરાધ કરીને મારી વિરૂદ્ધ પાપ કરે, ને તેથી હું મારો હાથ તે પર લખાવીને તેના અવિકારક્ષુ ખાંડન કરું, ને તેમાં દુકાળ મોકલું, ને તેમાંથી માણસ તથા પશુનો સંહાર કરું, ૧૪ ત્યારે જે કે નુહ, દાનીયેલ તથા અયૂબ, એ ત્રણ માણસો તેમા હોય તોપણ તેઓ પોતાની નેકીથી કૃત પોતાના જીવોનો બચાવ પામશે, એમ પ્રજા યહોવાહ કહે છે. ૧૫ ને હું હાનિકારક આપદોને તે દેશમા સર્વત્ર ફેરવું, ને તેઓ તેને લટીને એવો ઉજડ કરી નાખે કે એ આપદોને લીધે કોઈ માણસ તેમાં થઈને જીવ શકે નહિ; ૧૬ તો, પ્રજા યહોવાહ પોતાના જીવના સોગળ ખાઈને કહે છે કે, જે કે એ ત્રણ માણસો તેમા હોય, તોપણ તેઓ દીકરાઓને તેમજ દીકરીઓને ઉગારી નહિ શકશે; તેઓ પોતે જ બચવા પામશે, પણ દેશ તો ઉજડ થશે. ૧૭ અથવા જે હું તે દેશ પર તરવાર લાવીને કહું કે, તરવાર, દેશમા સર્વત્ર ફરી વળ, ને એમ કરીને હું તેમાંથી

માણસ તથા પશુનો સહાર કરે; ૧૮ તો, પ્રજુ યહોવાદ પોતાના જીવના સોગન ખાધને કહે છે કે, જો કે એ વજુ માણસો તેમા હોય તોપણ તે દીકરાઓને કે દીકરીઓને ઉઘારી નહિ શકશે, પણ ફક્ત તેઓજ બચવા પામશે. ૧૯ અથવા જો હું મરણી તે દેવામાં મોકલું, ને મારો કોષ તે પર લોહીરૂપે રેડીને તેમાંથી માણસ તથા પશુનો સહાર કરે; ૨૦ તો, પ્રજુ યહોવાદ પોતાના જીવના સોગન ખાધને કહે છે કે, જો કે મુંદ, દાનીથેલ તથા અયૂબ તેમા હોય તોપણ તેઓ દીકરા કે દીકરીઓને ઉઘારી નહિ શકશે; તેઓ પોતાની નેજીથી ફક્ત પોતાનાજ જીવનો બચાવ પામશે. ૨૧ કેમકે પ્રજુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, યરૂશાલેમ-

માથી માણસ તથા પશુનો સહાર કરવાને હું તેના પર મારી આર સખત શિક્ષાઓ, એટલે વરવાર તથા દુકાળ તથા દાનિકારક આપદો તથા મરણી મોકલીશ, ત્યારે કેટલો વિરોધ [સહાર થશે]! ૨૨ તોપણ, જુઓ, તેમાનો એક ભાગ જીવતો મુકારો કે જો, પુત્રો તથા પુત્રીઓ બન્ને, બહાર લઇ જવાશે, જુઓ, તેઓ તમારી પાસે બહાર આવશે, ને તમે તેમનો માર્ગ તથા તેમના કૃત્યો જોશો; ને જો આપતિ હુ યરૂશાલેમ ઉપર લાવ્યો છું તે વિષે, એટલે જ સર્વ મેં તેના પર વિતાડ્યું છે તે વિષે, તમારા મનનું સમાધાન થશે. ૨૩ અને તેમના માર્ગ તથા તેમનાં કૃત્યો તમે જોશો, ત્યારે તેમના પરથી તમારા મનનું સમાધાન થશે. અને તમે જાણશો કે જો સર્વ મેં તેમા કર્યું છે તે કારણ વગર નથી કર્યું, એમ પ્રજુ યહોવાદ કહે છે.

૧૫ અને યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, દ્રાક્ષદક્ષ [એટલે] વનનાં વૃક્ષો મધ્યેની દ્રાક્ષાની ડાળી [બીજી] કોષ વૃક્ષ કરતાં શું અધિક છે? ૨ શું તેનું લાકડું કંઈ રાચરચોલો બનાવવામાં લેવાય? અથવા શું તેના પર માણસો કોષ વાસણ ટાંગવાને તેની ખુટી બનાવશે? ૪ જો, તે બજાતણરૂપે અગ્નિમા નખાય છે; અગ્નિએ તેના બન્ને છેડા સરમ કીધા છે, ને તેનો વચલો ભાગ બળી ગયો છે; શું તે કોષ કામને વારતે ઉપયોગી છે? ૫ જો, તે આખું દહતું ત્યારે પણ તે કોષ કામને વારતે લાવક નહોત; તો ત્યારે અગ્નિએ તેને સરમ કીધું છે ને તે બળી ગયું છે, ત્યારે તે કોષ પણ કામને વારતે કેટલું વિરોધ અયોગ્ય હતું! ૬ જો માટે પ્રજુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જેમ વનના વૃક્ષોમાંના દ્રાક્ષદક્ષને મેં બજાતણ તરીકે અગ્નિને દવાલે કર્યું છે,

તેમજ હું યરૂશાલેમના રહેવાસીઓને [અગ્નિને] દવાલે કરીશ. ૭ અને હું માત્ર મુખ તેઓની વિરૂદ્ધ રાખીશ; તેઓ અગ્નિમાથી નિકળી નાસશે, પણ અગ્નિ તેમને સરમ કરી નાખશે; ને હું માત્ર મુખ તેઓની વિરૂદ્ધ રાખીશ ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાદ છું. ૮ અને તેઓએ અપરાધ કીધો છે માટે હું દેશને ઉગડ કરીશ, એમ પ્રજુ યહોવાદ કહે છે.

૧૬ વળી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, યરૂશાલેમને તેનાં અમંગળ કૃત્યો જાણાવીને કહે કે, ૩ પ્રજુ યહોવાદ યરૂશાલેમને એમ કહે છે કે, તારી ઉત્પત્તિ તથા તારો જન્મ કનાનીઓના દેશમાં થયેલાં છે; અમોરી તો તારો બાપ હતો, ને તારી મા દિત્તી હતી. ૪ અને તારા જન્મ વિષે તો એમ છે કે, તું જન્મ પામી તે દિવસે તારો દુટો કપાયો નહોતો, ને તને સ્વચ્છ કરવાને વારતે પાણીથી નવડાવી પણ નહોતી; તને મીઠું તો બિલકુલ લગાડ્યું નહોતું તેમ જીવડાથી લપેટી પણ નહોતી. ૫ તારા પર દયા લાવીને આમાનું એકે તને કરવાની 'કરૂણા કોષની આંખમાં આવી નહોતી; પણ તું જન્મ પામી તે દિવસે તને ખુશ મેદાનમાં નાખી દીધી હતી, કેમકે તારૂ સ્વચ્છ કંટાળા-પાત્ર હતું. ૬ અને તારી પાસે થઈને જતાં મેં તને તારા લોહીમા આળોટવી તેજ ત્યારે મેં કહ્યું કે, તારા લોહીમાં [પડેલી છતાં] જીવ; હા, મેં તને કહ્યું કે, તારા લોહીમા [પડેલી છતાં] જીવ. ૭ મેં તારી સખ્યા ખેતરના ઉગાવાના જેટલી વધારી, ને તું દક્ષિ પામીને મોટી થઈ, ને તે ઉત્તમ આલુષણ સુપાદન કીધું; તારાં સ્તનનો ઘાટ પણ આવ્યો, ને તારા લાળ વધ્યા તેમ છતાં તું નાખી તથા ઉધાડી હતી. ૮ હવે તારી પાસે થઈને જતાં મેં તારા પર નજર નાખી ત્યારે, જો, તારી વય પ્યારયોગ્ય વય હતી; ને મેં મારી સાથ તારા પર પસારી ને તારી નજીતા ઢાંકી; હા, પ્રજુ યહોવાદ કહે છે કે, મેં તારી આગળ સોગન ખાધા ને તારી સાથે કરાર કીધો, ને તું મારી થઈ. ત્યારે મેં તને પાણીથી નવડાવી; હા, મેં તારા પરથી તારૂ લોહી છેક ધોઈ નાખ્યું, ને મેં તને તેલ લગાડ્યું. ૧૦ વળી મેં તને બરતનાં વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં, ને તારે પગે સીલ [માછલીના] ચામડાની ભેડીએ પહેરાવી, ને મેં તારી કમરે ઝોણા સણનું કપડું વોંટ્યું, ને તને દેશમાં [વસ્ત્ર] પહેરાવ્યાં ૧૧ વળી મેં તને આલુ-ખણેથી શણગારી, ને તારે હાથે બજાડીએ, ને તારે

જળે દાર પહેરાવ્યો. ૧૨ અને મેં તારા નાકમાં નયણી ને તારા કાનેમાં કુંડળ ઘાઢ્યાં, ને તારે માથે સુરો-ક્ષિત મુગટ [મુકથો] ૧૩ આવી રીતે સોનાથી ને રૂપાથી તને શણગારી હતી; ને તારો પોષાક ઝીણા સજ્જોને તથા રેશમોને તથા બુટ્ટેદાર ભરતકામનો હતો; તું મેંદો તથા મધ તથા તેલ ખાતી હતી; ને તું અતિ સુંદર હતી, ને તું આબાદી પામીને રાજપદવીએ ચઢી ૧૪ અને તારા સૈંદર્યને લીધે તારી કીર્તિ દેશ-ભૂતિઓ મધ્યે ફેલાઈ ગઈ; કેમકે, યહોવાહ કહે છે કે, જે મારા પ્રતાપથી મેં તને વેષિત કીધી હતી તેથી કરીને તે પશ્ચિમૂલ્લ હતી.

૧૫ પણ તું પોતાના સૈંદર્ય પર બરોસો રાખીને તારી કીર્તિના કારણથી વ્યભિચારી સ્ત્રી થઈ ગઈ, ને પાસે યધને જનાર પ્રત્યેક પર તારા વ્યભિચારો વરસાવ્યા; તે તેનું હતું. ૧૬ અને તે તારાં વસ્ત્રોમાંથી [કેટલાંક] લઈને તરેહ તરેહના રંગથી શણગારેલાં ઉચ્ચસ્થાનો પોતાને સાડા બનાવ્યાં, ને તેમના પર વ્યભિચાર કીધો; [એવું] યહુ નથી, ને થશે પણ નહિ ૧૭ વળી મારા સોનાના તથા મારા રૂપાના તારા સુંદર ઢાળીના જે મેં તને આપ્યા હતા, તે લઈને તે પોતાને સાડા પુરૂષોના પુતળા બનાવીને તેમની સાથે વ્યભિચાર કીધો; ૧૮ ને તે તારા બુટ્ટેદાર વસ્ત્રો લઈને તેઓને ઓઢાડ્યા, ને મારૂં તેલ તથા મારો ધૂપ તેમની આગળ મુક્યો. ૧૯ વળી જે મારૂં અન્ન હું તને આપતો હતો, એટલે જે મેંદાથી તથા તેલથી તથા મધથી હું તારૂં પોષણ કરતો હતો, તે પણ તે સુવાસને સાડા તેઓની આગળ ખીરરસુ, ને [એમજ] થઈ; એમ પ્રજુ યહોવાહ કહે છે. ૨૦ વળી જે તારા દીકરા તથા તારી દીકરીઓ તે મારે સાડા જણ્યા તેઓને લઈને તે તેમની આગળ લક્ષ યથા સાડા ચઢાવ્યાં ૨૧ યહુ તારા વ્યભિચારો [તને] જૂલ જેવા લાગ્યા, કે તે મારાં છાકરાંને તેઓની ખાતર અગ્નિમાં ચલાવીને તેઓને સ્વાધીન કરીને મારી નાખ્યા છે ૨૨ અને તારાં સર્વ અમંગળ કૃત્યો તથા વ્યભિચારો મધ્યે તે તારી યુવાવસ્થાના દિવસો, કે જ્યારે તું નરૂ તથા ઉધાડી હતી ને પોતાના લોહીમાં આળોટતી હતી, તેમનું સ્મરણ તે કીધું નથી ૨૩ અને તારી સર્વ દુષ્ટતા પછી એવું બન્યું છે કે (અફસોસ, પ્રજુ યહોવાહ કહે છે કે, તને અફસોસ!) ૨૪ તે પોતાને વાસ્તે ધુમટ બનાવ્યો છે, ને પોતાને સાડા પ્રત્યેક મલીમાં ચોતરો બનાવ્યો છે. ૨૫ રસ્તાના પ્રત્યેક મથક આગળ તે

પોતાનો ચોતરો બાંધ્યો છે, ને પોતાના સૈંદર્યને કેટલાંપાત્ર કરી નાખ્યું છે, ને પાસે યધને જનાર પ્રત્યેક જનની આગળ પોતાના પગ પહેળા કરીને તારો વ્યભિચાર વધારી દીધો છે. ૨૬ વળી તે તારા પુષ્ટ કાયાવાળા નિસરી પહોંસીઓની સાથે ભરકમ કીધું છે; ને મને રોષ ચઢાવવા સાડા તારો વ્યભિચાર વધાર્યો છે. ૨૭ એ માટે જો, મેં મારો હાથ તારા પર લખાવીને તારૂં ભસ્મું કમતી કરી નાખ્યું છે, ને મેં તને તારી વેશ્લો, એટલે પલિસ્તીઓની પુત્રીઓની ઇચ્છાને સ્વાધીન કીધી છે, ને તેઓ તારા લેપટ આચરણથી શરમોહી પડે છે. ૨૮ તે આરશૂરીઓની સાથે પણ વ્યભિચાર કીધો છે, કેમકે તું તૃપ્ત થાય એવી નહોતી, હા, તે તેઓની સાથે વ્યભિચાર કીધો છે, તોપણ તને તૃપ્તિ વળી નહિ ૨૯ વળી તેં કનાન દેશથી મંદીને કાસદી દેશ સુધી તારો વ્યભિચાર વધારી દીધો છે; ને તેમ છતાં તને એથી તૃપ્તિ વળી નહિ ૩૦ પ્રજુ યહોવાહ કહે છે કે, તું આ સર્વ કૃત્યો એટલે સ્વચ્છંદી વ્યભિચારી સ્ત્રીનું કામ કરે છે, માટે તારૂં દુષ્ટ કેવું નિર્મળ છે; ૩૧ એટલે કે તું તારો ધુમટ ફરેક મારીને મથકે ખાવે છે, ને તારા ચોતરો પ્રત્યેક મલીમાં રજે છે; ને વેશ્યા જેવી નથી થઈ કેમકે તું વેતન ઉચ્છકારે છે. ૩૨ ભરકમ કરનારી પત્ની! પોતાના ધણીને બદલે પારકાઓને અંગીકારનારી! ૩૩ સર્વ વેશ્યાઓને તો લોક બજારોમાં આપે છે; પણ તું તો તારા સર્વ પ્રીતમોને બજારોમાં આપે છે, ને તારા વ્યભિચારને સાડા તેઓ ચોતરકૃતિ આવે તે માટે તું તેઓને લાયકો આપે છે ૩૪ અને તારા વ્યભિચારની બાબતમાં તારી વાત તો [બીજી] સ્ત્રીઓના કરતાં ઉલટી છે, એટલે કે વ્યભિચાર કરવાને કાને કોઈ તારી પાછળ નથી આવતો; ને તું વેતન આપે છે ને તને કોઈ વેતન આપતું નથી, તેને લીધે તારી વાત તો ઉલટીજ છે.

૩૫ એ માટે, હું વેશ્યા, યહોવાહનું વચન સામળ; ૩૬ પ્રજુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારી મલીનતા વહેતી મુકવામાં આવી, ને તારા પ્રીતમો સાથેના તારા વ્યભિચારથી તારી નમ્રતા ઉધાડી કરાઈ, તેને લીધે, ને તારાં અમંગળ કૃત્યોની સર્વ મૂર્તિઓને લીધે, તથા તારા છાકરા જે તે તેઓને અપીયાં તેઓનાં ખૂનને તારા લીધે, ૩૭ જો, હું તારા સર્વ પ્રીતમો, કે જેમની સાથે તે મોહનમત્તા માણી છે, તેઓને અને તારા સર્વ જુદા-લાઓને તેમજ તેમની સાથે તારા સર્વ અજબામણા-

એને પણ હું એકઠા કરીશ, હા, હું તેઓને તારી સામે ચોતરફ એકઠા કરીશ, ને તેનની આગળ તારી નજા ઉઘાડી કરીશ, એ સાચું કે તેઓ તારી સંધળી નજાતા બુદ્ધિ અને પવિત્રતા કાગ કરનારી તથા લોહી વહેવડાવનારી સ્ત્રીઓનો જેવા ન્યાય કરાય છે તેવા ન્યાય હું તારો કરીશ, ને ક્રોધ તથા શકાની [શિક્ષા જે] દેહાત્મક તેના અમલ હું તારા પર કરીશ ૩ વળી હું તને તેઓના હાથમા આપી દઈશ, ને તેઓ તારો છુમટ પાડી નાખશે, ને તારા ચોતરા તોડી પાડશે, ને તેઓ તારા વચ્ચે તારા અગ્ર પરથી ઉતારી લેશે ને તારા સુદર ધરેણા લઈ લેશે, ને તેઓ તને નજ તથા ઉઘાડી મૂકી જશે ૪૦ વળી તેઓ એક ટોળીને તારી સામે લઈ આવશે, ને તેઓ તને પાંચરે મારશે, ને પોતાની તરવારોથી તને વાંધી નાખશે ૪૧ અને તેઓ તારા ધરને અગ્રથી બાળી નાખશે, ને ઘણી સ્ત્રીઓના જેવતા તારા પર ન્યાયતાસનનો અમલ કરશે, ને હું તારું વ્યભિચાર કરવાનું બંધ કરીશ, ને વળી ત્યાર પછી તું કંઈ વેતન પણ નહિ આપશે. ૪૨ એમ તારા ધરનો મારો ક્રોધ હું સમાવીશ, ને મારી સહા તારા પરથી દૂર થશે, ને મને તાતિ વળશે, ને મારો રોષ સમી જશે ૪૩ તે તારી બુદ્ધિ નીના દિવસોનું રમરમ ન કરતા, આ બધી બાબતોમા મને નીડ ચડાવી છે, એ માટે, જો, પ્રયુ ચડોવાદ કહે છે કે, હું પાપ તારા આચરણ તારા પર લાવીશ, ને તારા સર્વ અમળન કૃત્યો ઉપતત્ત [આ] લપટપણું તું નહિ કરશે

૪૪ જો, કહેવતો વાપરનાર પ્રત્યેક તારી વિરુદ્ધ આ કહેવત વાપરશે કે, જેની મા તેની દીકરી ૪૫ પોતાના ધર્મીને તથા પોતાના છેડારને કંઠાળનારી તારી જે મા તેની દીકરી તું છે, ને પોતાના ધર્મીઓને તથા પોતાના છેડારને કંઠાળનારી તારી જે બહેનો તેમની બહેન તું છે, તમારી મા તે દિત્તી હતી, ને તમારો બાપ તે અગ્રેની હતો ૪૬ અને તારી માથી બહેન સમજન છે, કે જે પોતાની પુત્રીઓ સુઝા તારી ડાબી બાજુએ રહે છે, ને તારે જમણે દાંત રહેનારી તારી નાની બહેન તે સદોમ તથા તેની પુત્રીઓ છે ૪૭ તોપણ તું તેઓના માર્ગમા ચાલી નથી ને તેમના અમળન કૃત્યોનું અનુસરણ કર્યું નથી, પણ [બુદ્ધિ કે એ તે] બહુ જલ્દ કામ દોર તેમ તું તારા સર્વ માર્ગોમા તેઓના કરતા વધારે લપટ હતી ૪૮ પ્રયુ ચડોવાદ કહે છે કે, મારા યજ્ઞના લમ, જેડુ તે, એટલે તે તથા

તારી દીકરીઓએ, કર્યું છે તેહ તારી બહેન સદોમે, પોતે તેમજ તેની દીકરીઓએ, કર્યું નથી ૪ જો, તારી બહેન સદોમની બુડાઈ આ હતી, એટલે અહ કાર, અત્રની પુષ્કળતા, ને તેનામા તથા તેની દીકરી ઓમા આબાદાનીને લીધે મોળમજા, વળી તે ગરીબ તથા કંગાલને મદદ પણ કરતી નહોતી ૫૦ અને તેઓ મગર હતા, ને મારી સંમુખ અમળન કૃત્યો કરતી હતી, એ માટે મને પોતે લાગ્યું ત્યારે મેં તેમને દૂર કીધી ૫૧ સમજને તારાથી અડધા પાપ પણ નથી કીધા, પણ તે તારા અમળન કૃત્યો તેમના કરતા વધારી દીધા છે, ને જે સર્વ અમળન કૃત્યો તે કીધા છે તેઓવડે તે તારી બહેનોને ન્યાયી કરાવી છે ૫૨ તે તારી બહેનોના લાશમા ન્યાય ચુકવ્યા છે, તે માટે તું પણ પોતાની લાજ સહે, તેઓના કરતા અધિક અમળન પાપો તે કીધા છે તેથી તેઓ તારા કરતા ન્યાયી કરી છે, હા, તે તારી બહેનોને ન્યાયી કરાવી છે તે માટે તું પણ ઝખવાઈ જ ને તારી ક્ષેત્રી સહન કર ૫૩ અને હું તેઓની શુભામી, [એટલે] સદોમ તથા તેની પુત્રીઓની શુભામી, ને સમજન તથા તેની પુત્રીઓની શુભામી, ને તેઓની મધ્યેના તારા શુભામીની શુભામી પાછી લાવીશ, ૫૪ એ સાચું કે તું પોતાની ક્ષેત્રી સહન કરે ને તે જે સર્વ કીધું છે, એટલે કે તું તેઓને દિલાસાપૂર્વક થઈ છે, તેને લીધે તું લક્ષિત થાય ૫૫ અને તારી બહેન સદોમ તથા તેની દીકરીઓ પોતાની આગલી હાલતમા પાછી આવશે, ને સમજન તથા તેની પુત્રીઓ પોતાની આગલી હાલતમા પાછી આવશે, ને તું તથા તારી પુત્રીઓ તમારી આગલી હાલતમા પાછી આવશે. ૫૬ કેમકે તારા ગર્વના સમયમા તારા મુખથી તારી બહેન સદોમનું નામ લેવામા આવ્યું નહિ, ૫૭ એટલે તારું કુશ્વપણું પ્રગટ થયું તે પહેલાં, જેમ અશમની પુત્રીઓ તથા તેની આસપાસની સર્વ પવિત્રતાવાની પુત્રીઓ જેઓ ચોતરફથી તને ઘિરારે છે તેઓના અપમાનને સમયે [દર્દ] તમ ૫૮ ચડોવાદ કહે છે કે, તે તારી લપટતા તથા તારા અમળન કૃત્યોની શિક્ષા વેડી છે ૫૯ કેમકે પ્રયુ ચડોવાદ એમ કહે છે કે, તે જે કયું છે, એટલે કે તે કાર તોજાથી સોજનને વચ્ચે કીધો છે, તે પ્રમાણે તારી ચલે કરીશ ૬૦ તથાપિ તારી જુવાનીના સમયમા તારી સાથે [કોયેલો] મારો કાર ચાલે સમીને હું તારા પ્રત્યે સદાનો કાર રચાવીશ ૬૧ ત્યારે હું તારી માથી તથા નાની બહેનોનો અધિકાર

કરતાં તને તારા માર્ગો યાદ આવશે ને તું લજ્જાશે; ને હું તેઓને તારી દીકરીઓ તરીકે તને આપીશ, પણ તારા કરારથી નહિ. ૧૨ અને હું તારી સાથે મારો કરાર રચાવીશ; ને તું બહુશે કે હું યહોવાહ હું; ૧૩ એ સારૂ કે, જે સર્વે તે કહ્યું છે તે વિષે હું તને મારી આપીશ ત્યારે, તું તેનું સ્મરણ કરીને ઝંખવાણી પડે, ને તારી ફજેલીના કારણથી તું તારૂં સુખ ફરીથી કહી ઉઘાડે નહિ, એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

૧૭

અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ હું મનુષ્યપુત્ર, ઉખાણું બાહીને ઇસ્રાએલના ઘરનાંને એક એવું દર્શાવ કહે કે, ૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મોટી પાંખોવાળું તથા લાંબા પરવાળું, પીંછાંથી બરપુર તથા રંગબેરંગી મોટું ગરૂડ પક્ષી લખાનોનમાં આવ્યું, ને એરેન્જફક્ષી ટાંચ તેણે લીધી; ૪ તેમની કુમળી ડાંખોઓમાંથી સૌથી ટાંચની કરવી નાખીને તેને તે વેપારના દેશમાં લઈ ગયો; તેણે તેને વેપારીઓના નગરમાં રોપી. ૫ વળી તેણે તે દેશનું ખી લઈને તેને ફળદ્રુપ જમીનમાં વાળ્યું; તેણે તેને મહા જળ-પાસે રચાવ્યું; તેણે તેને પળાં-શાના વૃક્ષની પેઠે રોપ્યું. અને ૬ તે વધીને નીચા કદનો ફાલેલો દ્રાક્ષવેલો બન્યું, તેની ડાળોઓ તેની તરફ વળી, ને તેનાં મૂળ તેની તળે હતાં; એમ તે દ્રાક્ષવેલો બન્યું, ને તેને ડાળોઓ આવી ને કુપળો કુટી. ૭ વળી ખીનું એક મોટી પાંખોવાળું તથા ઘણાં પીંછાંવાળું ગરૂડ પક્ષી હતું; ને, જ્યારે, આ દ્રાક્ષવેલોએ પોતે રોપાયેલો હતો તે ક્યારામાંથી પોતાનાં મૂળિયાં તેની તરફ વાળ્યાં ને પોતાની ડાળોઓ તેની તરફ કુટાડી, એ સારૂ કે તે એને પાણી સીંચે ૮ તે સારી જમીનમાં મહા જળને કિનારે રોપાયું હતું, એ સારૂ કે તેને ડાળોઓ આવે ને તેને ફળ લાગે, ને એમ તે સ્મરણીય દ્રાક્ષવેલો થાય. ૯ તું કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, શું તે ફાલશે? શું તે તેને સમૂળગો ઉપાડી નાખવાને સારૂ ઘણું જીજ કે ઘણાં લોકોને [કામે લગાડ્યા] શિવાય તેનાં મૂળ ઉછેડી નાખીને તથા તેના ફાલ કાપી નાખીને તેને ચિમળાવી નહિ નાખે, ને તેનાં સર્વે તાંબે કુટલાં પાત્રાં ચિમળાવી નહિ નાખે? ૧૦ હા, જીઓ, રોપાઈને શું તે ફાલશે? પૂર્વનો વાયુ અડનાં શું તે છેક ચિમળાઈ નહિ જશે? ને ક્યારામાં તે ઉચ્ચ દુરો તેમાંજ તે ચિમળાઈ જશે

૧૧ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૨ હવે દગાઓર વંશને તું કહે કે, આ વાતોને

શો અર્થ છે તે શું તમે નથી બહુતા? તેઓને કહે કે, જો, બાબિલનો રાજા ચરશાલેમ આવીને ત્યાંના રાજાને તથા ત્યાંના સરદારોને પકડીને પોતાની પાસે બાબિલમાં લઈ ગયો; ૧૩ ને તેણે રાજ્યવંશનાને લઈને તેની સાથે કોલકરાર કીધા; વળી તેણે તેને સોજનના બંધનમાં નાખ્યો, ને દેશના સમર્થોને તે લઈ ગયો; ૧૪ એ સારૂ કે તે રાજ્ય દલકું થાય, ને તેથી તે ગર્વ ન કરે, પણ તેનો કરાર પાળીને તે ટકી રહે. ૧૫ પણ તેને ઘોડા તથા ઘણાં લોકો આપવામાં આવે તે મત-લબથી તેણે પોતાના એલચીઓ મિસરમાં મોકલીને તેની વિરુદ્ધ દગો કીધો. શું તે ફતેહ પામશે? આવાં કામો કરનાર શું બચી જશે? શું તે કરાર તોડ્યા છતાં પણ બચી જશે? ૧૬ પ્રભુ યહોવાહ પોતાના જીવના સોજન ખાઈને કહે છે કે, જેણે તેને રાજ બનાવ્યો, [તથા] જેના સોજન તેણે તુચ્છ કીધા, તથા જેનો કરાર તેણે તોડ્યો, તે રાજ બચાં રહે છે તે જગ્યાએ, એટલે બાબિલની મધ્યે, તેની સાથે તે મોત પામશે. ૧૭ અને યુદ્ધમાં જ્યારે ઘણાં લોકોનો સહાર કરવા સારૂ લોકો મોરચા ઉઠાવશે તથા કિલ્લાઓ બાંધશે ત્યારે ફાત્રન પોતાના મહાન સૈન્ય તથા મોટા સમુદાય સહિત તેના લાભમાં કંઈ કરશે નહિ. ૧૮ કેમકે કરાર તોડવાથી તેણે સોજનને તુચ્છ કીધો છે, ને, જીઓ, કોલ આપ્યા છતાં તેણે આ સર્વ કામો કીધાં છે; તે બચવાનોજ નથી. ૧૯ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા જીવના સમ, જે મારા સોજન તેણે તુચ્છ કીધા છે, ને જે મારો કરાર તેણે તોડ્યો છે, તે હું નિશ્ચે તેના પોતાના માથા પર લાવીશ. ૨૦ અને હું મારી જળ તેના પર પ્રસારીશ, ને તે મારા કાંદામાં સપડાશે, ને હું તેને બાબિલમાં લાવીને જે અપરાધ તેણે મારી સામે કીધો છે તેને લીધે હું ત્યાં તેની સાથે વાદવિવાદ કરીશ. ૨૧ અને તેના નાસી ગયેલા સર્વ લોકોની સર્વ ટોળીઓ તરવારથી પડશે, ને જેઓ બાકી રહેશે તેઓ સર્વે દિશાઓમાં વિખેરાઈ જશે; ને તમે બહુશે કે હું યહોવાહ તે બાંધ્યો હું

૨૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, વળી હું એરેન્જ-ફક્ષી ઉચી ટાંચની [ડાળી] લઈને તેને રોપીશ; હું તેની કુમળી કુપળોમાંની સૌથી ઉચીમાંની એક કોમળ [કુપળ] કાપી લઈને તેને ઉચા તથા પ્રસિદ્ધ પર્વત પર રોપીશ. ૨૩ ઇસ્રાએલના ઉચા પર્વત પર હું તેને રોપીશ; ને તેને ડાળીઓ કુટરી, ને ફળ લાવશે, ને તે રળિયામણુ એરેન્જફક્ષ થશે; ને તેની તળે સર્વ

[પ્રકારની] પાંખોવાળી સર્વ પક્ષીઓ વાસો કરશે ; તેની રાણીઓની છાયામાં તેઓ વસશે. ૧૪ અને વનનાં સર્વ વૃક્ષો નાજુરો કે મેં યદોવાદો ઉપાં જાડને નીચું કીધું છે, નીચા જાડને ઉચું કીધું છે, લીલા જાડને સુકાની નાખ્યું છે, ને સુકા જાડને ખિલાવ્યું છે ; હું યદોવાદ તે ઓલ્યો છું, ને મેં પુર કીધું છે

૧૮ ફરીથી યદોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ તમે શી મતલબથી ઇસ્રાએલ દેશ વિષે એ કહેવત વાપરો છો કે, બાપોએ ખાદી દ્રાક્ષો ખાધી છે ને છોકરાંના દાંત અમળાયા છે ? ૨ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે કે, મારા જીવના સમ, તમને ઇસ્રાએલમાં આ કહેવતો ઉપયોગ કરવાનો [પ્રસન્ન] હવે પછી નહિ પડશે. ૩ જુઓ, સર્વ જીવો મારા છે ; જેમ પિતાની જીવ તેમજ પુત્રનો જીવ પણ મારો છે ; જે જીવ પાપ કરશે તે માર્યો જશે. ૪ પણ એ કોઈ માણસ ન્યાયી હશે, ને નીતિવાન તથા યથાર્થ કામો કરશે, ૫ ને પર્વતો પર ભોળન કીધું નહિ હશે, તેમ ઇસ્રાએલના ધરની મુર્તિઓ તરફ પોતાની આખો ઉઘી કીધી નહિ હશે, તેમ પોતાના પટોસીની વદુને બચાડી નહિ હશે, ને રત્નવલા સોની અડારો તથા નહિ હશે ; ૬ ને કાંઈને નાદક ગુફામાં કીધું નહિ હશે, પણ દેવાદારે જિરો [મૂલી વસ્તુ] તેને પાછી આપી હશે, બળાકારથી કાંઈને લૂંટ્યા નહિ હશે, પોતાનું અન્ન ભૂખ્યાને આપ્યું હશે, ને નાચાને વસ્ત્ર ઓઢાડ્યું હશે ; ૭ જેણે બ્યાને [નાણાં] આખ્યાં નહિ હશે, તેમ કંઈ વધારો લીધો નહિ હશે, જેણે પોતાનો દાપ જુદાઈમાંથી પાડો ખેંચો લીધો હશે, વાદી પ્રતિવાદી વચ્ચે અદલ ન્યાય ચુકાવ્યો હશે, ૮ મારા વિધિઓમાં ચાલ્યો હશે, મારા દુકાનો પાળીને પ્રમાણિતપણે વત્તો હશે ; તો તે ન્યાયી છે, તે નિષ્ઠે જીવશે, એમ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે. ૯ એ તેને એવા દીકરો થાય કે જે લૂંટારો તથા ખુની તથા આ કામો-માનું કોઈ પણ કરનારો હોય, ૧૦ ને પેલી [ફરજ] માંની કોઈ પણ અદા કરનારો ન હોય, પણ પર્વતો પર ભોળન કીચેલું હોય તથા પોતાના પટોસીની વદુને બચાડી હોય, ૧૧ તરીબ તથા દરિદ્રીઓને નાદક રજાજા હોય, જેરજીવમથી લૂંટ કીધી હોય, તિરથી વસ્તુ પાછી આપી નહિ હોય, ને પોતાની આખો મુર્તિઓ તરફ ઉઘી કરી હોય, અમંજળ કૃત્યો કીધું હોય, ૧૨ બ્યાને [નાણાં] આખ્યાં હોય, ને વધારો લીધો હોય ; તો યું તે જીવશે ? તે જીવવા

નહિજ પામશે ; તેણે આ સર્વ અમંજળ કૃત્યો કીધાં છે ; તે નિષ્ઠે માર્યો જશે ; તેનું રક્ત તેને માથે રહેશે ૧૩ હવે, જુઓ, તેને એવા છોકરો થાય કે જે પોતાના બાપનાં કીધેલાં સર્વ પાપો ભેદને બીક રાખતો હોય, ને એવાં પાપ કરતો ન હોય, ૧૪ જેણે પર્વતો પર ભોળન કીધું ન હોય, તેમજ ઇસ્રાએલના ધરની મુર્તિઓ તરફ પોતાની આંખો ઉઘી કરી ન હોય, પોતાના પટોસીની વદુને બચાડી ન હોય, ૧૫ તેમ કાંઈને નાદક રજાજાં ન હોય, કંઈ ચોળ જિરો લીધી ન હોય, તેમ બળાકારથી લૂંટ કીધી ન હોય, પણ પોતાનું અન્ન ભૂખ્યાને આપ્યું હોય, ને નજરે વસ્ત્ર ઓઢાડ્યું હોય, ૧૭ જેણે પોતાનો દાપ તરીબ પરથી પાડો રાખ્યો હોય, જેણે લાંચ કે વધારો લીધો ન હોય, મારા દુકાનોમાં અમલ કીધો હોય, ને મારા વિધિઓમાં ચાલ્યો હોય ; તો તે પોતાના બાપની જુદાઈને લીધે માર્યો નહિ જશે, તે નિષ્ઠે જીવશે ૧૮ તેના બાપે તો પોતે કુટાથી જીવલ કીધો, બળાકારથી પોતાના ભાઈને લૂંટ્યો, ને જે સાકું નહિ તે પોતાના લોકો મધ્યે કીધું તેને લીધે, એ, તેની પોતાની જુદાઈમાં તે માર્યો જશે. ૧૯ તોપણ તમે કહો છો કે, બાપની જુદાઈનું કળ [દીકરો] કેમ સહેતો નથી ? એ દીકરાએ નીતિવાન તથા યથાર્થ કામ કીધું હશે, ને મારા સર્વ વિધિઓ પાળીને તેમને અમલમાં આવ્યા હશે, તો તે નિષ્ઠે જીવશે. ૨૦ જે જીવ પાપ કરે તે માર્યો જશે ; દીકરો બાપની જુદાઈનું કળ [નહિ સહેશે, તેમજ બાપ દીકરાની જુદાઈનું કળ] નહિ સહેશે ; ને કીવાનની નેકી તેને શિર રહેશે, ને જુદાની જુદાઈ તેને શિર રહેશે. ૨૧ પણ એ દુષ્ટ પોતાનાં કીધેલાં સર્વ પાપોથી ફરીને મારા સર્વ વિધિઓ પાળશે, ને નીતિવાન તથા યથાર્થ કામો કરશે, તો તે નિષ્ઠે જીવશે, તે મરશે નહિ. ૨૨ તેણે કીધેલા અપરાધોમાંનો કોઈ પણ તેની વિશદ યાદ કરવામાં આવશે નહિ ; પોતે કીચેલી પોતાની નેકીને લીધે તે જીવશે. ૨૩ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે, યું દુષ્ટના મોતમાં અને કંઈ અનંદ છે ? ને એના કરતાં તો તે પોતાના માનથી પાછો ફરીને જીવતો રહે તેમાં છે [દુઃખ] નથી ? ૨૪ પણ એ ને કીવાન પોતાની નેકી-માથી ભટકી જઈને જુદાઈ કરે, ને જે સર્વ અમંજળ કૃત્યો દુષ્ટ માણસ કરે છે તેઓનું અનુકરણ કરે, તો યું તે જીવશે ? તેણે કીધેલા નેક કામોમાંનો કોઈ પણ યાદ કરવામાં આવશે નહિ ; તેણે કીધેલા અપરાધ

તથા તેણે ક્રીષેલું પાપ, તેજ અપરાધને લીધે તથા તેજ પાપને લીધે તે માર્યો જશે. ૨૧ તેમ છતાં તમે કહો છો કે, પ્રભુનો વ્યવહાર અદલ નથી. હે ઇસ્રાએલના વંશ, હવે સાંભળ; શું મારો વ્યવહાર અદલ નથી? તમારા માર્ગો વિપરીત નથી શું? ૨૧ જો નેક માણસ પોતાની નેકીમાંથી સઠી ભય ને ભુંડાઇ કરે, ને તેને લીધે માર્યો ભય; તો પોતે ક્રીષેલી ભુડાઇને લીધે તે માર્યો જશે. ૨૭ વળી જો દુષ્ટ માણસ પોતે ક્રીષેલી દુષ્ટતાથી પાછો ફરીને નીતિસપત્ર તથા ચચાર્ય કામે કરે, તો તે પોતાનો જીવ બચાવશે. ૨૮ તે વિચાર કરીને પોતે ક્રીષેલા સર્વ અપરાધોમાંથી પાછો ફરે છે તેને લીધે તે નિર્ધે જીવશે, તે માર્યો નહિજ જશે. ૨૯ તો પણ ઇસ્રાએલનો વંશ કહે છે કે, પ્રભુનો વ્યવહાર અદલ નથી. હે ઇસ્રાએલના વંશ, શું મારો વ્યવહાર અદલ નથી? શું તમારા માર્ગો વિપરીત નથી? ૩૦ એ માટે, હે ઇસ્રાએલના વંશ, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું તમ પ્રત્યેકનો ન્યાય તમારા માર્ગો પ્રમાણે કરીશ તમે પાછા આવો, ને તમારા સર્વ અપરાધોથી ફરી જાઓ, એમ ભુડાઇ તમારો વિનાશ થઇ પડશે નહિ. ૩૧ જો અપરાધ તમે ક્રીષો છો, તે સર્વ અપરાધોને તમારી પાસેથી ફેંકી દો; ને તમે નહું અંતઃકરણ તથા નવો આત્મા પામી શો; કેમકે, હે ઇસ્રાએલના વંશ, તમે શા માટે મરો? ૩૨ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મરનારના મોતમાં મને કંઈ પણ આનંદ નથી; એ માટે ફરો ને જીવતા રહો.

૧૮ વળી ઇસ્રાએલના સરદારોને માટે વિલાપ કરીને, ૧ કહે કે, વારી મા કોણ હતી? [તે તો] સિંહણ હતી; તે સિંહોની મધ્યે પડી રહેલી હતી, તે જીવાન સિંહોની વચ્ચે પોતાનાં બચ્ચાંનું પોષણ કરતી હતી. ૨ અને તેણીએ પોતાનાં બચ્ચાં-માંના એકને ઉછેર્યું; તે જીવાન સિંહ બન્યો; ને તે શિકાર પકડતાં શિખ્યો, તે માણસોનો ભક્ષ કરતો હતો. ૪ વિદેશીઓએ પણ તેને વિષે સાંભળ્યું; તે તેઓની ખાઇમાં સપડાયો; ને તેઓ તેને કહીઓ ધાલીને મિસર દેશમાં લાવ્યા. ૫ હવે તેણીએ ભણ્યું કે હું અપેક્ષા રાખતી હતી પણ મારી આશા રદ થઇ છે, ત્યારે તેણીએ પોતાનાં બચ્ચાંમાંનું બીજું એક લઇને તેને ઉછેરીને જીવાન સિંહ બનાવ્યો. ૬ અને તે સિંહો મધ્યે હરફર કરવા લાગ્યો, ને જીવાન સિંહ થયો; ને શિકાર પકડતાં શિખ્યો, તે માણસોનો ભક્ષ કરતો હતો. ૭ અને તે તેઓની વિધવાઓની

લાજ લેતો, ને તેઓનાં નખરોને વેરાન કરી નાખતો; ને તેની ઝર્જનાના અવાજના કારણથી દેશ તથા તેનું ભરપુરપણું ઉજડ થઇ ગયું ત્યારે વિદેશીઓ પ્રાંતોમાંથી ચોતરફ તેની સામે ચડી આવ્યા; ને તેઓએ પોતાની બળ પ્રસારીને તેના ઉપર [નાખી]; તે તેઓની ખાઇમાં સપડાયો. ૮ અને તેઓએ તેને કહીઓ ધાલીને પિન્જરામાં ધાલ્યો, ને તેને બાંધેલના રાત્ર પાસે આવ્યો; તેઓએ તેને કિલ્લામાં લાવીને [ગોંધ્યો], એ સાત્ર કે હવે પછી તેનો સાદ ઇસ્રાએલના પવંતો પર ન સંભળાય.

૧૦ વારી મા તારા જેવા રૂપની, પાણીને કિનારે રોપેલા દ્વાકૃષ્ક જેવી હતી; ધણું પાણીને લીધે તે ફળદ્રુપ તથા ડાળીઓથી ભરપુર હતી. ૧૧ અને સત્તા-ધારીઓના રાજદરોને સાત્ર તેને મજબૂત છડીઓ હતી, ને તેમનું કદ વધીને તે આબલામાં પહોંચેલી હતી, ને તેઓની ડાળીઓના જ્યાં સુધ્ધ તેઓ ઉચી દેખાતી હતી. ૧૨ પણ કોઢથી તે ઉપાડી નખાઇ, ને જમીનદોસ્ત કરાઇ, ને પૂર્વના વાયુએ તેનાં ફળ સુકવી નાખ્યાં; તેની મજબૂત છડીઓ ભાંગી નખાઇ ને ચિમળાઇ ગઇ; અગ્નિએ તેમને ભસ્મ કીધી. ૧૩ અને હવે તે અસ્વચ્છમાં સુકી ને તૃપિત જમીનમાં ફેલાઇ છે. ૧૪ અને તેની ડાળીઓની છડીમાંથી અગ્નિએ પ્રગ-ડીને તેનાં ફળને ભસ્મ કીધા છે, ને તેથી રાજ કરવાનો રાજદંડ ધાય એવી મજબૂત છડી તેમાં એકે નથી. આ તો વિલાપ છે, ને વિલાપ તરીકે ધરો.

૨૦ અને સાતમા વરસના પાંચમા [માસ]ની દસમીએ એમ થયું કે ઇસ્રાએલના વડીલો-માંના કેટલાક યહોવાહની સલાહ પુછવાને આવીને મારી આજળ બેઠા. ૨ એટલે યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૩ મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના વડીલો સાથે બોલીને તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, શું તમે મારી પાસેથી ખબર કાઢવા આવ્યા છો? તો પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે હું તમારા પ્રેક્ષાનો ઉત્તર નહિ આપીશ. ૪ હે મનુષ્યપુત્ર, શું તું તેમનો ન્યાય કરશે, શું તું તેમનો ન્યાય કરશે? તેઓના પિતૃઓનાં અમંગળ કૃત્યો તેઓને જણાવ; ૫ ને તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે દિવસે મેં ઇસ્રાએલને પસંદ કીધો, ને મેં પોતાનો હાથ ચાકુબના ધરના સંગાન પ્રત્યે ઉઘો કર્યો, ને હું મિસર દેશમાં તેમને જાહેર થયા, ત્યારે મેં પોતાનો હાથ તેમના પ્રત્યે ઉઘો કરીને કહ્યું કે, હું

યહોવાદ તમારો દેવ હું; ૬ તે દિવસે મેં પોતાનો દાધ તેમના પ્રત્યે ઉઠ્યો ક્રોધો એ સાર કે હું તેઓને મિસર દેશમાંથી કાઢીને એવા દુધમધની દેવઉલવાળો એક દેશમાં લાવું કે જે મેં તેમને વાસ્તે બેઠ કાઢ્યો હતો, ને જે સર્વ દેશોની શોભા છે; ૭ ને મેં તેઓને કહ્યું, તમ સર્વે પોતપોતાની આંખોની અમંગળ વસ્તુઓ ફેંકી દો, ને મિસરની મુર્તિઓથી પોતાને ન વડાળો; હું યહોવાદ તમારો દેવ છું. ૮ પણ તેઓએ મારી વિરુદ્ધ દંડો ક્રોધો, ને મારે સાંભળના ચાલ્યું નહિ; તે પ્રત્યેક પોતાની આંખોની અમંગળ વસ્તુઓને ફેંકી લીધી નહિ, તેમજ તેઓએ મિસરની મુર્તિઓને પણ ત્યાજ ક્રોધો નહિ; ત્યારે મેં કહ્યું કે, હું મારો ક્રોધ તેમના પર રેડીને મિસર દેશની મધ્યે તેમના પર મારો રોષ પુરો કરીશ. ૯ પણ મિસર દેશમાંથી તેમને કાઢી લાવતાં મેં જે દેશનતિઓના દેખતાં પોતાની બાજુ તેઓને પાડી હતી, તથા જેઓની મધ્યે તેઓ હતા, તેઓના દેખતાં તેને બઢો ન લાગે એવું મેં મારા નામની ખાતર કહ્યું. ૧૦ તેથી મેં તેમને મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢ્યા, ને તેમને અરબ્યમાં આપ્યા ૧૧ અને મેં તેઓને એવા મારા વિધિઓ આપ્યા, ને તેઓને મારા એવા દુક્રમો જણાવ્યા કે જે કોઈ માણસ તેઓને પાળે તો તે તેઓવડે જીવે. ૧૨ તે ઉપરાંત મારી ને તેઓની વચમાં ચિન્હ તરીકે મેં મારા સાખ્યાઓ પણ તેઓને આપ્યા, એ સાર કે તેઓ બાજુ કે તેમને પવિત્ર કરનાર તે હું યહોવાદ છું. ૧૩ પણ ઇસ્રાએલના ધર્માંએ અરબ્યમાં મારી વિરુદ્ધ દંડો ક્રોધો; તેઓ મારા વિધિઓમાં ચાલ્યા નહિ, ને તેઓએ મારા દુક્રમોને ત્યાજ ક્રોધો, કે જે એવા છે કે, જે કોઈ માણસ તેઓને પાળે તો તે તેઓવડે જીવે; ને મારા સાખ્યાઓને પણ તેઓએ ધણીજ વડાળ્યા; ત્યારે મેં કહ્યું કે, હું અરબ્યમાં તેઓ પર મારો ક્રોધ વરસાવીને તેમને સંહાર કરીશ. ૧૪ પણ મારા નામની ખાતર મેં એવું કહ્યું કે જે દેશનતિઓના દેખતાં હું તેઓને બહાર કાઢી લાવ્યો હતો તેઓના દેખતાં તેને બઢો ન લાગે. ૧૧ અને ૧૭થી દુધમધની દેવઉલવાળો દેશ જે મેં તેઓને આપ્યો હતો, ને જે સર્વ દેશોની શોભા છે તેમાં તેઓને ન લઈ જવાને મેં પોતાને દાધ તેમના પ્રત્યે અરબ્યમાં ઉઠ્યો ક્રોધો; ૧૬ કેમકે તેઓએ મારા દુક્રમોને ત્યાજ ક્રોધો, ને મારા વિધિઓમાં ચાલ્યા નહિ, ને મારા સાખ્યાઓને વડાળ્યા; કેમકે તેમનું

મન તેમની મુર્તિઓ પાછળ તણાઈ જતું હતું. ૧૭ પરંતુ મારી આંખે તેમના પર દયા કરીને તેમનો નાશ ન ક્રોધો, ને મેં અરબ્યમાં તેઓને સંપૂર્ણ અંત આપ્યો નહિ. ૧૮ અને મેં અરબ્યમાં તેઓનાં છોકરાંને કહ્યું, તમે તમારા બાપોના વિધિઓમાં ન ચાલો, ને તેમના દુક્રમો ન પાળો, તેમજ તેઓની મુર્તિઓથી પોતાને ન વડાળો; ૧૯ હું યહોવાદ તમારો દેવ છું; મારા વિધિઓમાં ચાલો, ને મારા દુક્રમો પાળો, ને તેમનો અમલ કરો; ૨૦ ને મારા સાખ્યાઓને પવિત્ર માનો; ને તેઓ મારી ને તમારી વચમાં ચિન્હરૂપ થશે, એ સાર કે તમે બાજુ કે હું યહોવાદ તમારો દેવ છું. ૨૧ પણ તે છોકરાંએ મારી વિરુદ્ધ દંડો ક્રોધો; તેઓ મારા વિધિઓમાં ચાલ્યા નહિ, તેમજ તેઓએ મારા દુક્રમો પાળીને તેમનો અમલ ક્રોધો નહિ; તે તો એવા છે કે જે કોઈ માણસ તેઓને પાળે તો તે તેઓવડે જીવે; તેઓએ મારા સાખ્યાઓને વડાળ્યા; ત્યારે મેં કહ્યું કે, હું મારો ક્રોધ તેમના પર વરસાવીને તેમના પર મારો રોષ અરબ્યમાં પુરો કરીશ. ૨૨ પરંતુ મેં મારો દાધ પાછો તણી લીધો ને મારા નામની ખાતર મેં એવું કહ્યું કે, જે દેશનતિઓના દેખતાં હું તેઓને બહાર કાઢી લાવ્યો હતો તેઓના દેખતાં તેને બઢો ન લાગે. ૨૩ વળી તેઓને વિદેશોમાં મધ્યે વિજેરી નાખવાને, ને તેમને દેશમાં સર્વત્ર વેરી નાખવાને મેં પોતાનો દાધ અરબ્યમાં તેમના પ્રત્યે ઉઠ્યો ક્રોધો; ૨૪ કેમકે તેઓએ મારા દુક્રમોને અમલ નહોતો ક્રોધો, પણ મારા વિધિઓને ત્યાજ ક્રોધો, ને મારા સાખ્યાઓને વડાળ્યા હતા, ને તેઓની દૃષ્ટિ તેઓના બાપોની મુર્તિઓ પાછળ હતી. ૨૫ વળી મેં તેઓને એવા વિધિઓ આપ્યા કે જે સારા નહોતા, ને એવા દુક્રમો કે જેઓવડે તેઓ જીવે નહિ; ૨૬ ને તેઓએ કુખ કાઢનાર સર્વ પ્રધમનનિતોને [અર્થ] આરપાર ચલાવ્યા, તેથી કરીને મેં તેઓને તેમનાં પોતાનાં અર્થોમાં વડાળ્યા, એ સાર કે હું તેઓને અનાથ કરું, ને તેથી તેઓ બાજુ કે હું યહોવાદ છું.

૨૭ એ માટે, જે મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના વંશ ગાયે બાકીને તેઓને કહે કે, પ્રત્યુ યહોવાદ, એમ કહે છે કે, વળી તમારા પિતૃઓએ મારી વિરુદ્ધ ઉલ્લેખ ક્રોધોથી મારી નિંદા ક્રોધો છે. ૨૮ કારણ કે જે દેશ તેઓને આપવાને મેં મારો દાધ ઉઠ્યો ક્રોધો તેમાં હું તેઓને લાવ્યો, ત્યારે તેઓએ પ્રત્યેક ઉઠ્યા દુઝરને તથા

પ્રત્યેક ઘટાદાર રૂકને જોઈને ત્યાં પોતાના ચક્ષુ ચડાવ્યા, ને પોતાનાં કોષજનક અર્પણો અર્પ્યાં, વળી ત્યાં તેઓએ પોતાનાં સુવાસિત [અર્પણો] પણ ક્રીડ્યાં, ને ત્યાં તેઓએ પોતાનાં પૈયાર્પણો રેડ્યાં. ૨૬ ત્યારે મેં તેઓને કહ્યું કે, જે ઉચ્ચરયાને તમે ભગ્નો છો તેની મતલબ શી છે? તેથી તેનું નામ આજ સુધી બામાદ પડ્યું છે. ૨૭ એ માટે ઇસ્તાએલના વંશને કહે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, તમે પોતાના પિતૃઓની પેઠે પોતાને વડાઓ છો છું? ને વડી જઈને તેઓનાં અમંગળ કૃત્યોનું અનુકરણ કરો છો છું? ૨૮ ને તમારાં અર્પણો ચડાવતાં તમારાં ઊઠરાને અગ્નિમાં ચલાવીને તમે પોતાની સર્વ મુર્તિઓથી આજ સુધી પોતાને વડાઓ છો છું? તેમ છતાં, હે ઇસ્તાએલના વંશ, હું તમારા પ્રશ્નોનો ઉત્તર આપુ? પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, મારા જીવના સમ, હું તમારા પ્રશ્નોનો ઉત્તર નહિજ આપીશ; ૨૯ ને તમારા મનમાં આવતા [વિચારો] બિલકુલ પુરા નહિજ થયો; એટલે જે તમે કહો છો કે, અમે વિદેશીઓની પેઠે દેશોનાં કુટુંબોની પેઠે, લાકડાં તથા પત્થરની સેવા કરનારા પશુ, તે. ૩૦ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, મારા જીવના સમ, નિચે પરાક્રમી હાથવડે તથા બુજ લંબાવીને તથા કોષ વરસાવીને હું તમારે સિર રાજ ચક્ર; ૩૧ અને હું પરાક્રમી હાથવડે તથા બુજ લંબાવીને તથા કોષ વરસાવીને તમને વિદેશીઓ મધ્યેથી કાઢી લાવીશ, ને જે દેશોમાં તમે વિખેરાઈ ગયા છો તેઓ માંથી હું તમને સમીટીશ; ૩૨ ને હું તમને વિદેશીઓના અરણ્યમાં લાવીને ત્યાં તમારી સાથે મ્હોડેમ્હોડ વાદ કરીશ. ૩૩ જેમ મિસર દેશના અરણ્યમાં મેં તમારા પિતૃઓની સાથે વાદ ક્રીડ્યા, તેમ હું તમારી સાથે વાદ કરીશ, એમ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે. ૩૪ અને હું તમને છડી તળે ચલાવીશ, ને હું તમને કરારના બંધનમાં લાવીશ; ૩૫ ને હું તમારા મધ્યેથી ફગાવેશો, તથા મારી વિરૂદ્ધ અપરાધ કરનારાઓને કાઢી નાખીશ; જે દેશમાં તેઓ પ્રવાસ કરે છે તેમાંથી હું તેઓને બહાર કાઢી લાવીશ, પણ તેઓ ઇસ્તાએલના દેશમાં પ્રવેશ કરવા પામશે નહિ; ને તેને ભજીશો કે હું યહોવાદ છું. ૩૬ હે ઇસ્તાએલના વંશ, તમારા વિષે તો પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ભગ્નો, તમ સર્વ પોતપોતાની મુર્તિઓની સેવા કરો, ને જે તમે માત્ર સાંભળવાને ઇચ્છતા ન હો તો હવે પછી પણ [એમ કરજો]; પણ હવે પછી કહી તમારે પોતાનાં અર્પ-

ણોથી તથા પોતાની મુર્તિઓથી મારા પવિત્ર નામને બગાડી લગાડવો નહિ. ૪૦ કેમકે, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, ઇસ્તાએલના આખા વંશના સર્વ જનો દેશમાં મારા પવિત્ર પર્વત પર, ઇસ્તાએલના ઉચ્ચ પર્વત પર, મારી સેવા કરશે; ત્યાં હું તમને સ્વીકારીશ, ને ત્યાં હું તમારાં ઘાનો તથા તમારા અર્પણોનાં પ્રથમફળ તમારી સર્વ અર્પિત વસ્તુઓસહિત માગીશ. ૪૧ હું તમને દેશભલિઓ મધ્યેથી કાઢી લાવીશ, ને જે દેશોમાં તમે વિખેરાઈ ગયા છો તેઓમાંથી તમને સમીટીશ, ત્યારે હું તમને સુવાસની પેઠે સ્વીકારીશ; ને વિદેશીઓના દેખતાં હું તમારામાં પવિત્ર મનાઈશ. ૪૨ અને હું તમને ઇસ્તાએલના દેશમાં, એટલે જે દેશ તમારા પિતૃઓને આપવા સાથે મેં પોતાનો હાથ ઉચ્ચો કર્યો તેમાં લાવીશ, ત્યારે તમે ભજીશો કે હું યહોવાદ છું. ૪૩ અને ત્યાં તમને તમારા માર્ગો તથા તમારાં સર્વ કૃત્યો, જેઓથી તમે પોતાને વડાન્યા છે, તે ચાદ આવશે; ત્યારે જે સર્વ દુષ્કર્મો તમે ક્રીડેલાં છે તેમને લીધે તમે તમારી પોતાની નજરમાં પોતાને ફગાવો. ૪૪ અને, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, હે ઇસ્તાએલના વંશ, ત્યારે મારા નામની ખાતર હું તમને તમારા ભૂડા માર્ગો પ્રમાણે તેમજ તમારાં ભ્રષ્ટ કૃત્યો પ્રમાણે [શિક્ષા] નહિ કરું, ત્યારે તમે ભજીશો કે હું યહોવાદ છું.

૪૫ અને યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૪૬ હે મનુષ્યપુત્ર, તાર્કમુખ દક્ષિણ તરફ રાખીને તારી [વાણી] દક્ષિણ તરફ ઉચ્ચાર, ને નેગેબની સીમના વનની વિરૂદ્ધ ભવિષ્યવાણી બોલ; ૪૭ ને નેગેબના વનને કહે કે, યહોવાદનું વચન સાંભળ; પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો, હું તારી મધ્યે અગ્નિ સજાગાવીશ, ને તે તારી અંદરના પ્રત્યેક લીલા વૃક્ષને તથા પ્રત્યેક સૂકા વૃક્ષને બરમ કરશે; બળતો ભડકો હોલવાશે નહિ, ને તેથી દક્ષિણથી તે ઉત્તર સુધીમાંનાં સર્વ મુખો બળી જશે. ૪૮ અને સર્વ દેહધારીઓ જોશે કે મેં યહોવાદે તે સજાગાવી છે; તે હોલવાશે નહિ. ૪૯ ત્યારે મેં કહ્યું, અરે પ્રભુ યહોવાદ! તેઓ મારે વિષે કહે છે કે, હું તે દૃષ્ટાંતો બોલવાને નથી?

૨૧ અને યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૨ હે મનુષ્યપુત્ર, તાર્કમુખ ચર-શાલેમ તરફ રાખીને તારી [વાણી] પવિત્રરચાને તરફ ઉચ્ચાર, ને ઇસ્તાએલની ભૂમિ વિરૂદ્ધ ભવિષ્યવાણી બોલ; ૨૩ ને ઇસ્તાએલની ભૂમિને કહે કે, યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું, ને મારી તર-

વારે મ્યાનમાથી તાણીને તારી અદરથી ને જીવાનોને તથા દુષ્ટોને સહાર કરીશ. ૪ તો હું તારી અદરથી ને જીવાનોને તથા દુષ્ટોને સહાર કરીશ તે માટે મારી તરવાર મ્યાનમાથી નિકળીને દક્ષિણથી તે ઉત્તર સુધી સર્વ દેહધારીઓ વિરૂદ્ધ ધરી પડશે, ૫ ને સર્વ દેહધારીઓ ભણશે કે એ યહોવાહ મારી તરવાર મ્યાનમાથી તાણી છે, તે કની પાછી પેસશે નહિ ૬ તે માટે, હે મનુષ્યપુત્ર, નિસાસા નાખ, તારી કમરના ઘટવાથી તથા દુખથી [નાખતો હોય તેમ] તું તેમના દેખતા નિસાસા નાખ. ૭ અને તેઓ તને કહે કે, તું શા માટે નિસાસા નાખે છે, ત્યારે તારે એમ કહેવ કે, જે [આકૃત] આવે છે તેના સમાચારને લીધે, ને પ્રત્યેક દૃઢય પાણી યહ જશે, ને સર્વ હાથ કમળેર યહ જશે, ને પ્રત્યેકના હોરા ઉડી જશે, ને સર્વ છૂટણે પાણી જેવા ઢીલા યહ જશે, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, ભુઓ, તે આવે છે, ને તે ધરો જ ધરો

૮ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૯ હે મનુષ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાણી બોલીને કહે કે, યહોવાહ કહે છે, એમ કહે કે, તરવાર, તરવાર ધસેલી તથા સિલ્લ પલ્લ કરેલી છે, ૧૦ તે પાણી વાળે તે માટે તેને ધસેલી છે, તે વિજળી જેવી વાય માટે તેને સિલ્લ કરેલી છે, તો હું આપણે વિનેહ કરીશું? મારા પુત્રની છડી તે તો પ્રત્યેક જુદાને ઘસે એ છે ૧૧ અને તેને સિલ્લ કરવાને સાફ આપી છે, એ માટે કે તેનો ઉપયોગ કરાય, તરવાર તો સહારકના હાથમાં આપવા સાફ ધસેલી છે, હા, તેને તો સિલ્લ કરેલી છે ૧૨ હે મનુષ્યપુત્ર, ૨૩ તથા લોક મૂક, કેમકે તે મારા લોક પર આવી પડી છે, તે ઇસાએલના સર્વ સહારો પર આવી પડી છે, તરવારનો ત્રાસ મારા લોક પર આવી પડ્યો છે, એ માટે તારી ભજ પર યજ્ઞાકો માર ૧૩ કેમકે પરીક્ષા થાય છે, ને પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, ઘસે કરનાર છડીને પલ્લ અંત આવે તો હું? ૧૪ એ માટે, હે મનુષ્યપુત્ર, તું ભવિષ્યવાણી બોલ ને તારા હાથથી તાણીઓ પાડ, ને પ્રાણધાતક ધા વાગેલાની તરવાર, તે તરવારને ત્રણ-ત્રણી [સખા] કર, એ તો પ્રાણધાતક ધા વાગેલા મદખનની તરવાર છે, જેણે તેમને ચોતરફથી ઘેરી છે ૧૫ એ તેમની સર્વ ભાજો સામે તરવારનો ત્રાસ મૂકે છે, એ સાફ કે તેમનું દેહ પિત્ર યે ભય ને તેમનું લપટિયા વધી ભય, અરે! તેને તો વિજળી જેવી કરી છે, સંહાર કરવા સાફ તેને આપી કાઢે

છે ૧૬ એકત્ર યહને જમણી તરફ ભ, સિલ્લ યહને ડાબી તરફ ભ, જે તરફ તારું મુખ રાખેલું હોય તે તરફ [ભ] ૧૭ હું પલ્લ મારા હાથથી તાણી પાડીશ, ને મારા ક્રોધને શાંત પાડીશ, હું યહોવાહ એ બોલ્યો છું

૧૮ ફરીથી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ હે મનુષ્યપુત્ર, વળી તું પોતાને સાફ બે માર્ગે ઠરાવ, કે બાબિલના રાજાની તરવાર આવે, તે બન્ને એક દેશમાથી નિકળે, ને માર્ગના મયક આગળ [દરેક] નગરમાં જવાના [માર્ગની] નિશાણી ચોઢ ૨૦ તું તરવારને સાફ આગેમોનપુત્રોના રાખ્યાહમાં તથા યહુદાહમાં, એટલે કેટલાવાળા યરુસાલેમમાં, આવવાનો માર્ગ ઠરાવ ૨૧ કેમકે માર્ગના ફાટા પડે છે તે અન્યાએ, એ માર્ગના મયક પર બાબિલના રાજા રાકુ નિવિવાનો ઉપચાર કરવા ઉભો હતો, તેણે તીર આમ તેમ હલાવ્યા, તેણે તરારીમની સલાહ લીધી, તેણે કલેઝમાં અવલોકન કર્યું ૨૨ તેના જમણા હાથમાં યરુસાલેમ [સખંધી] રાકુનસાહિત્ય આવ્યું, એટલે કેટલાજક યરો ચોઢવા સખંધી, સહારાય મ્હો ઉધાડવા સખંધી, મોટે ઘાંટે હોહારા પાડવા સખંધી, ફરવાભઓ સામે દારુજાક યરો ચોઢવા સખંધી, મોર્યા ઉઠાવવા સખંધી, [તથા] કિલ્લાઓ બાંધવા સખંધી ૨૩ અને જેઓએ તેમની આગળ સોજન બાધા છે તેઓની નગરમાં તે રાકુન વ્યથે જેવા લાગશે, પલ્લ તેઓને સપડાવવા સાફ તે અન્યાય સ્મરણમાં લાવે છે

૨૪ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમારા અપરાધ એવી રીતે બહોર યહ ખજાર છે કે તમારા સર્વ કામોમાં તમારા પાપ દેખાઈ આવે છે, તેથી તમે તમારા અન્યાયનું સ્મરણ કરાવ્યું છે, ને તમે સ્મરણમાં આવ્યા છો, તે માટે તમે હાથથી પકડાશે ૨૫ અને હે ઇસાએલના સરદાર, પ્રાણધાતક ધા વાગેલા ફુર્નન, આખરની શિક્ષાના સમયમાં તારો કાળ આવી પહોંચ્યો છે, ૨૬ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, પાષણી કાઢી નાખ ને મુગટ ઉતારી નાખ, એ એવો ને એવો નદિજ રહેશે, અધમને ઉચ્ચ સ્થિતિએ ચઢાવ, ને ઉચ્ચને અધમ સ્થિતિમાં લાવ ૨૭ હું ઉવટાની, ઉલટાની ઉલટાની નાખીશ, જે હકદાર છે તે આવશે ત્યાં સુધી એ પલ્લ નહિ હરી, ને હું તે [તેને] આપીશ ૨૮ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તું ભવિષ્યવાણી બોલીને કહે કે, આગેમોનપુત્રો વિષે તથા તેમના મેદેલા વિષે પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, ને તું કહે કે, તરવાર,

તરવાર તાણેની છે, ધાત કરવાને તેને એવી સિકલ કરેલી છે કે તે ખાઈ નાખે, તથા વિળળી જેવી થાય, ૨ એટલે જે દુષ્ટોને પ્રાણપાતક ધા વાગેલા છે, ને જેઓનો કાળ, આખરની શિક્ષાના સમયમાં, આવી પહોંચ્યો છે, જે દરમ્યાન તેઓની મર્દન ઉપર તને નાખવાને તેઓ તને વ્યર્થ સદર્શનો કહે છે ને તને જુઠા યક્તુ નેહ આપે છે ૩૦ તેને પાછી તેના મ્યાનમાં ધાલ તારી ઉત્પત્તિની જગ્યાએ, તારી જન્મભૂમિમાં, હુ તારો ન્યાય કરીશ ૩૧ અને હુ તારા પર મારો કોપ વરસાવીશ, મારો ક્રોધરૂપી અગ્નિ હુ તારા પર કુપ્રીશ, ને પશુવત તથા નારા કરવામાં બોહોશ એવા માણસોના હાથમાં હુ તને સોંપી દઈશ. ૩૨ તું અગ્નિને સાડ બળતણ પથો, તારૂં રક્ત દેશની મધ્યે પડશે, તારૂં સ્મરણ હમેશને માટે નષ્ટ પથો, કેમકે હું યહોવાહ એ બોલ્યો છું

૨૨ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તું તું ન્યાય કરવા ઇચ્છે છે, તું તું ખુની નગરને ન્યાય કરવા ઇચ્છે છે? ત્યારે તો તેને તેના સર્વ અમઝળ કૃત્યો જણાવ ૩ અને તારે કહેવું કે, પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે કે, હે પોતાનો કાળ આણુવા સાડ પોતાની મધ્યે રક્ત વહેવડાવનાર, ને પોતાને વઠાળવા સાડ મૂર્તિઓ બનાવીને પોતાનું નુકસાન કરનાર નગર! ૪ ને રક્ત તે વહેવડાવ્યું છે તેથી તું દોષિત થયું છે, ને જે મૂર્તિઓ તે બનાવી છે તેઓથી વઠવાયતું છે, ને તે તારો કાળ પાસે આવ્યો છે, ને છેક તારા વરસોનો અત આવી પહોંચ્યો છે, માટે મેં તને સર્વ દેશભલિઓની નજરમાં મેહેલારૂપ તથા સર્વ દેશોની આજળ મશ્કરીરૂપ કીધું છે ૫ હે આબરહામ તથા સર્પહુલ્લુહામ્બાર [નબર], પાસેનાઓ તથા તારાથી દૂરનાઓ તારી મશ્કરી કરશે ૬ ને, ઇસ્રાએલના સરદારો પોતપોતાની રાક્ષિ પ્રમાણે રક્ત વહેવડાવવાને તારી અંદર ચઢ જશા છે ૭ તારી અંદર લોકોએ આજ્ઞાઓને તુચ્છ ગણ્યા છે, તારી મધ્યે લોકો પરદેશીઓ સાથે જીલમથી વર્ત્યા છે, તારી અંદર યિહોએ નબાપા પર તથા વિધવાઓ પર અન્યાય ગુનગ્યો છે ૮ તે મારી પવિત્ર વસ્તુઓને તુચ્છ કીધી છે, ને મારા સાબ્દાઓને વહાળ્યા છે ૯ તારી અંદર ચાડિયા લોકો રક્ત વહેવડાવનાર યદ જયા છે, ને તારી અંદરનાઓએ પર્વતો પર બોજન કીધા છે, તારી મધ્યે તેઓએ લપટપણુ કીધું છે ૧૦ તારી અંદર લોકોએ પોતાના બાપોની

નજા ઉવાડી કીધી છે, તારી અંદર લોકોએ જદળની અશુદ્ધતાને લીધે અળની રહેવી સ્ત્રીઓની આબરૂ લીધી છે ૧૧ અને એકે પોતાના પડોસીની વહુ સાથે જુડું કામ કીધું છે, ને બીજાએ લપટપણી પોતાની પુત્રવધુને ભ્રષ્ટ કીધી છે, ને તારી અંદર ત્રીજાએ પોતાની બહેનની એટલે પોતાના બાપની દીકરીની આબરૂ લીધી છે ૧૨ તારી અંદર લોકોએ રક્ત વહેવડાવવા સાડ લાચો લીધી છે, તે બ્યાજ તથા વધારો લીધા છે, ને તે લોભથી જીલમ ગુભરીને તારા પડોસી પાસેથી નફો લીધો છે, ને તું મને વિસરી ગયો છે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૧૩ તે માટે, જો, જે અપ્રમાણિક લાભ તે મેળવ્યો છે તથા જે રક્ત તે તારા મધ્યે [વહેવડાવેલું] છે તેને લીધે મેં મારો હાથ પલાઓ છે ૧૪ હું તારી ખબર લઈશ તે દિવસોમાં તું તારૂં દૃઢ્ય દૃઢ રહી શકશે, અથવા તું તારા હાથમાં બળ રહેશે? હુ યહોવાહ તે બોલ્યો છું, ને તે પુરૂં કરીશ ૧૫ અને હુ તને વિદેશીઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ, ને તને દેશોમાં સર્વત્ર વેરી નાખીશ, ને હુ તારૂં મલીનપણુ તારામાંથી બસમ કરીશ. ૧૬ અને તું વિદેશીઓના દેખતા પરે વઠળશે, ને તું બહુશે કે હુ યહોવાહ છું

૧૭ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૮ હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલનું ધર મને કથીરૂપ યદ પડયું છે, તેઓ સર્વ બહુ મધ્યેનું પિત્તળ તથા કલાહ તથા લોહ તથા સીસું છે, તેઓ રૂપાનો મેલ છે ૧૯ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે સર્વ કથીરૂપ થયા છો, તે કારણને લીધે જીવ્યો, હુ તમને ચરૂસાલેમની મધ્યે એકઠા કરીશ ૨૦ જેમ લોકો રૂપાને તથા પિત્તળને તથા લોહને તથા સીસાને તથા કલાહને બહુની મધ્યે એકઠા કરીને તેમના પર અગ્નિ સળગાવીને તેને પિગળે છે, એમ હુ મારા રોષમાં તથા ક્રોધમાં તમને એકઠા કરીને તથા ત્યા નાખીને તમને પિગળીશ ૨૧ હા, હુ તમને એકઠા કરીશ, ને મારો કોપરૂપી અગ્નિ તમારા પર કુપ્રીશ, ને તે મધ્યે તમે પિગળી જશો ૨૨ જેમ રૂપુ બહુ મધ્યે પિગળાય છે, તેમ તમને તે મધ્યે પિગળવામાં આવશે, ને તમે બહુશે કે મેં યહોવાહ મારો ક્રોધ તમારા પર વરસાવ્યો છે

૨૩ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૪ મનુષ્યપુત્ર, તેને કહે કે, તું તો ધુબ ન કાઢ્યોલો તથા ક્રોધને દિવસે વરસાદ ન પામેલો એવો દેશ છે

૨૫ શિકાર ફાડી ખાનાર ગાળતા સિંહના જેવા તેના અવિધ્યવાદીઓનું કિવર તેની મધ્યે છે; તેઓએ આત્માઓને ફાડી ખાધા છે; તેઓ દ્રવ્ય તથા મૂલ્યવાન વસ્તુઓ લે છે; તેઓએ તેની મધ્યે તેની વિધવાઓ વધારી દીધી છે. ૨૬ તેના ચાળકાએ મારા નિયમશાસ્ત્રને ભંગ કીધો છે, ને મારી અર્પિત વસ્તુઓને વઢાળી છે; તેઓએ પવિત્ર તથા સાધારણની વચ્ચે તફાવત રાખ્યો નથી, ને તેઓએ માણસોને અચૂક તથા શુદ્ધની વચ્ચે ભેદ સુઝાવ્યો નથી, ને મારા સાખ્યાયો તરફ પોતાની આંખો ઢાંકી દીધી છે, ને તેઓએ પોતાની મધ્યે મને બટ્ટો લગાવ્યો છે. ૨૭ તે મધ્યે તેના સરદારો શિકાર ફાડી ખાનાર વરજો જેવા છે; અપ્રમાણિક લાલ મેળવવાને તેઓ રકન વહેવડાવે છે, ને પ્રાણધાત કરે છે. ૨૮ અને યહોવાદ ન બાલ્યો હોય તેમ છતાં, યહોવાદ એમ કહે છે, એવું કહેતા લોકોને સાચું વ્યર્થ સદર્શનો ઉભાં કરીને ને તેમને જુઠાં રાકુન જેઠ આપીને તેના અવિધ્યવાદીઓએ લોકોને સાચું મેળવ્યા વગરના સહાથી લપેટી કીધો છે. ૨૯ દેશના લોકોએ જીવન વાપર્યો છે, ને લૂટ ચલાવી છે; હા, તેઓએ ગરીબોને તથા કમાવોને હેરાન કીધો છે, ને પરદેશીઓ ઉપર નાહક જીવન કીધો છે. ૩૦ અને તેઓની અંદર મેં એવો માણસ રોક્યો કે જે આડપ યાય, ને મારી તથા દેશની વચ્ચે ઘોડામા ઉભો રહીને મને તેનો નાશ કરતાં વારે; પણ મને એકે એવો મળ્યો નહિ. ૩૧ એ માટે મેં મારો કોપ તેમના પર વરસાવ્યો છે; મારા કોષપી અગ્નિથી મેં તેમને ભસ્મ કીધો છે; પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, તેમનું પોતાનું આચરણ હું તેમના માથા પર લાવ્યો છું.

૨૩ ફરીથી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૬ મનુષ્યપુત્ર, એ સ્ત્રીઓ એકજ માની દીકરીઓ હતી; ૨૭ ને તેઓએ મિસરમાં વ્યભિચાર કીધો; તેઓએ પોતાની યુવાવસ્થામાં વ્યભિચાર કીધો; ત્યાં તેઓનાં રતન દાળવામાં આવ્યાં, ને ત્યાં તેઓની કુચારી અવસ્થાની ડીટડીઓ ઘાલાહ ૪ અને તેઓમાંની મોટીનું નામ એહવાદ તથા તેની બહેનનું નામ એહલીબાદ હતું; ને તેઓ મારી યધ, ને તેમને પુત્રો તથા પુત્રીઓ થયાં. અને તેને

કહ્યો; ને તે પોતાના ચારો ઉપર, એટલે પોતાના પડોશી આરશૂરીઓ, ૧૬ જેઓ ભણ્યાં વજ્ર પહેરતા, સૂખાઓ તથા અમલદારો હતા, ને જે સર્વ મનમોહક જીવાનો તથા ઘોડેસ્વારો હતા તેમના પર આરાક બની ગઈ. ૭ અને તેણીએ પોતાની આખર તેમને સોંપી દીધી, તે સર્વે તો આરશૂરના સર્વોત્તમ દિલપસદ પુરૂષો હતા; ને જે સર્વની ઉપર તે આરાક યધ, તેમની સર્વ મૃતિઓવડે તેણીએ પોતાને વઢાળી. ૮ અને મિસરમાંથી નિકળી ત્યારથી તેણીએ પોતાના વ્યભિચારનો ત્યાગ કીધો નથી; કેમકે તેની યુવાવસ્થામાં તેઓએ તેની સાથે શયન કરીને તેમની કુચારી અવસ્થાની ડીટડીઓ દખાવી; ને તેઓએ પોતાનો વ્યભિચાર તેના પર રેડી દીધો. ૯ તેથી મેં તેના પ્રીતમોના હાથમાં, એટલે આરશૂરીઓ કે જેમના પર તે આરાક હતી તેમના હાથમાં, તેને સોંપી દીધી. ૧૦ તેઓએ તેણીની નમ્રતા ઉઘાડી કરી; તેઓએ તેનાં પુત્ર તથા પુત્રીઓને પકડી લીધાં, ને તેને તો તેઓએ મારી નાખી; ને તે સ્ત્રીઓ મધ્યે કહેવતરૂપ યધ; કેમકે તેઓએ તેના પર દંડાણનો અમલ કર્યો. ૧૧ અને તેની બહેન એહલીબાદ એ જોયું, તો પણ એ પોતાના ઇરાકમાં તેણીના કરતાં વધારે ભ્રષ્ટ હતી, તે પોતાના વ્યભિચારો કે જે પોતાની બહેનના વ્યભિચારો કરતા વધારે હતા, તેમાં પણ ભ્રષ્ટ યધ. ૧૨ તેણી પોતાના પડોશી આરશૂરીઓ કે જેઓ સુખા તથા અમલદારો હતા, ને જેઓ સર્વ અતિ ભયદાર પોપાક પહેરેલા. મનમોહક જીવાનો તથા ઘોડેસ્વારો હતા, તેમના પર આરાક યધ. ૧૩ અને મેં જોયું કે તે ભ્રષ્ટ યધ, તે બંનેએ એકજ માર્ગ પકડ્યો. ૧૪ અને તેણીએ પોતાના વ્યભિચારો વધાર્યા; કેમકે તેણીએ વર્તે પર માણસોનાં ચિત્રો પાડેલાં એટલે કાસદીઓની સિંદૂરથી ચિતરેલી છળીઓ જોઈ, ૧૫ કે જેમની કમરો કમરપટાથી કસેલી હતી, ને તેમનાં માથાં પર ફળીન શિરપેચ હતા, તથા દેખાવમાં તેઓ સર્વે રાજવંશીઓ હતા, એટલે બાબલવાસીઓ કે જેમની જન્મભૂમિ કાસદી દેશ છે તેમના જેવા હતા. ૧૬ અને તેમને તેણીએ જોયા કે તુરત તેણી તેમના પર આરાક બની, ને તેમની પાસે કાસદી દેશમાં સદેસિયા મોકલ્યા. ૧૭ અને બાબલવાસીઓ પાસે ઇરાકના પત્રવમાં દાખલ થયા, ને તેઓએ સાથે વ્યભિચાર કરીને તેને ભ્રષ્ટ કીધી, ને તેની સાથે વટલી, ને તેણીનું મન તેમના પરથી

હજી ગયું ૧૮ તેથી તેણીએ પોતાનો વ્યભિચાર ઉવાડો કીધો, ને પોતાની નમ્રતા પણ ઉધારી કીધી; ત્યારે માત્ર મન તેના પરથી હજી ગયું, જેમ માત્ર મન તેણીની બહેન પરથી હજી ગયું હતું તેમજ. ૧૯ તેણી તેની જીવનની દિવસો કે જ્યારે તેણીએ મિસર દેશમાં વ્યભિચાર કીધો હતો તેમને યાદ કરીને તેણીએ પોતાનો વ્યભિચાર વધાર્યો. ૨૦ અને તેણી પોતાના ચારો, કે જેમની કાયા ગધેડાની કાયા જેવી છે, ને જેમનું બીજ પોડાના બીજ જેવું છે, તેમના પર મોહિત થઈ. ૨૧ એમ, તારી યુવાવસ્થાના સ્તનેશી ઠીકઠીએ મિસરીઓએ દબાવી તે તારી યુવાવસ્થાની લંપટાનું તે પુનરાવર્તન કીધું.

૨૨ એ માટે, હે ઓહલીબાહ, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારા જે સર્વ પ્રીતયો સાથે તારા મનને વિરોધ ઉત્પન્ન થયો છે તેઓને હું તારી સામે ઉભા કરીશ, ને હું તેઓને યોગદર્ભથી તારી સામે લાવીશ; ૨૩ એટલે બાબેલવાસીઓને તથા સર્વ કાસ્દીઓને, પકોદને તથા શોઆને તથા કોઆને, [ને] તેમની સાથે સર્વ આશ્ચર્યીઓને; એ સર્વ મનમોહક જીવાન સુબાઓ તથા અમલદારો, એ સર્વ ઘોડેસ્વાર સરદારો તથા વિખ્યાત માણસોને [લાવીશ]. ૨૪ અને તેઓ તારી વિરૂદ્ધ રાસે, રસે, તથા ચઢે લઈને તથા [જુદી જુદી] પ્રજાઓના દળસહિત આવશે; તેઓ તારી આસપાસ ઢાલકીઓ, ઢાલો તથા ટોપસહિત ઘેરો ઘાલશે; ને હું ન્યાયકરણ તેમને સોંપીશ, ને તેઓ પોતાના ઇનસાફ પ્રમાણે વારો ઇનસાફ કરશે. ૨૫ અને હું મારો આવેશ તારી વિરૂદ્ધ મોકલીશ, ને તેઓ તારાપર કેર વર્તાવશે; તેઓ તારા નાકકાન કાપી લેશે; ને તારા બાકી રહેલા તરવારથી પડશે; તેઓ તારા દીકરા દીકરીઓને પકડી લેશે; ને તારા બાકી રહેલા અગ્નિથી ભસ્મ થશે. ૨૬ વળી તેઓ તારાં વસ્ત્ર પણ ઉતારી લેશે, ને તારા સુરોક્ષિત આભુષણો હરી જશે. ૨૭ એમ હું તારામાથે તારી લંપટાનો, ને મિસર દેશમાંથી [આણેલા] તારા વ્યભિચારનો એવા અંત આણીશ કે તું તારી નજર તેમના પર નહિ નાખશે ને મિસરનું સ્મરણ કદી નહિજ કરશે. ૨૮ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, જેઓને તું ધિક્કારે છે તેઓના હાથમાં, એટલે જેઓની સાથે તારા મનને વિરોધ પડે છે તેઓના હાથમાં હું તને સોંપી દઈશ. ૨૯ અને તેઓ પોતાનું વેર તારા પર ગુજરશે, ને તારી સર્વ મહેનતનું ફળ]

હરી જશે, ને તને નષ્ટ તથા ઉધારી કરી મૂકશે; ને તારા વ્યભિચારની નમ્રતા, [એટલે] તારી લંપટા તથા તારો વ્યભિચાર બન્ને ઉધારાં થશે. ૩૦ તે વડી જઈને વિદેશીઓનું અનુકરણ કીધું છે તેને લીધે, ને તું તેઓની મૂર્તિઓથી વટલી ગઈ છે માટે એ દુઃખો તારા પર ગુજરવામાં આવશે. ૩૧ તું તારી બહેનના માર્ગમાં ચાલી છે; તે માટે તેણીને ખ્યાલો હું તારા હાથમાં આપીશ. ૩૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારી બહેનને ખ્યાલો જે ઉડે તથા મોટે છે તે તારે પીવો પડશે; તારી તિરસ્કારસહિત હાસી થશે, ને તું છાકારસહિત તારૂં હાસ્ય થશે; તે [ખ્યાલો]માં બહુ માય છે. ૩૩ તું કેફ તથા એટ્ટી, અચંબા તથા ચિનારાના ખ્યાલાથી, તારી બહેન સમજનાના ખ્યાલાથી ભરપૂર થશે. ૩૪ તું તે યુસીને પી જશે, ને તું તેના ઠીકરા પણ ચાવી ખાશે, ને તારા સ્તન ચીરી નાખશે; કેમકે, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું તે બાલ્યો છું. ૩૫ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે મને વિસરી જઈને પોતાની પૂઠ પાછળ નાખ્યો છે, તે માટે તું પણ તારી લંપટા તથા વ્યભિચારનું ફળ સહે.

૩૬ વળી યહોવાહે મને કહ્યું, હે મનુષ્યપુત્ર, તું તું ઓહલીબાહ તથા ઓહલીબાહનો ન્યાય કરવા છડે છે? તો તેઓને તેઓના અમંગળ કૃત્યો કહી બતાવ. ૩૭ કેમકે તેઓએ વ્યભિચાર કીધો છે, ને તેઓના હાથમાં રક્ત છે, ને તેઓએ પોતાની મૂર્તિઓ સાથે વ્યભિચાર કીધો છે; ને તેઓએ મારે સાક જીલ્લો પોતાના દીકરાઓને [અગ્નિ]માં યજ્ઞને તેમની પાસે બક્ષ થવા સાક મોકલ્યા છે. ૩૮ વળી તેઓએ મારા પ્રત્યે એમ કીધું છે કે, તેજ દિવસે તેઓએ માત્ર પવિત્રસ્થાન અશુદ્ધ કીધું છે, ને મારા સાબળાથોને ભ્રષ્ટ કીધા છે. ૩૯ કેમકે પોતાનાં ઉકારાને પોતાની મૂર્તિઓ પ્રત્યે દોષી દીધા પછી તેજ દિવસે તેઓએ મારા પવિત્રસ્થાનમાં આવીને તેને અશુદ્ધ કીધું; ને, જો, તેઓએ મારા ધર મધ્યે એ પ્રમાણે કર્યું છે. ૪૦ અને તે ઉપરાત તમે દૂરથી માણસોને તેડી મંગાવ્યા છે; તેમની પાસે સહેશિયો મોકલ્યા, એટલે, જુઓ, તેઓ આવ્યા; તેઓને વારંતે તે સ્નાન કરીને પોતાની આખોમાં અજન ધાલીને ચંચાર સન્યો; ૪૧ ને બપોદાર ગરેલા પર બેઠી, ને તેની આગળ મેજ સિદ્ધ કરેલી હતી ને તે પર તે મારો ધૂપ તથા માત્ર તેલ મૂક્યા હતાં. ૪૨ અને મોજરો-બીટી ટાળીને સાદ તેની સાથે હતો; ને સાધારણ

ફક્તિના લોક સાથે અરવ્યમાંથી છાકટાઓને આવ્યા હતા; ને તેઓએ તે [જાત્રે]ના હાથોએ બંધાઈઓ, તથા તેઓને માથે સુંદર મુગટ પહેરાવ્યા ૪૨ ત્યારે ને વ્યભિચારમાં વૃક્ષ યથેથી હતી તેને વિષે મેં કહ્યું કે, હવે તેઓ તેની સાથે, હા, તેની સાથે, વ્યભિચાર કર્યો. ૪૪ અને જેમ લોક વેરયાની પાસે જાય છે તેમ તેઓ તેની પાસે જયા; એવી રીતે તેઓએ છિનાજી સ્ત્રીઓ બોદલાદ તથા બોદલીબાદ સાથે રાચન કર્યું. ૪૫ અને નેક પુરુષો તેમનો ન્યાય કરીને તેમને છિનાજોની શિક્ષા તથા જૂન કરતાર સ્ત્રીઓની શિક્ષા કરાવયો; કેમકે તેઓ છિનાજો છે ને તેઓના દાપમા રક્ત છે. ૪૬ કેમકે પ્રયુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હું તેમની સામે એક ટોળો ચઢાવી લાવીશ, ને તેમને આમ તેમ ફેંકાવા તથા છુટાવા સારૂ સોંપી દશ. ૪૭ અને તે ટોળા તેમને પત્થર માર્યો, ને પોતાની તરવારોથી તેમને પુરા કર્યો; તેઓ તેમના પુત્રોનો તથા પુત્રીઓનો સદાર કર્યો, ને તેમનાં ઘરો અગ્નિથી બાળી નાખ્યો. ૪૮ એવી રીતે હુ દેશમાંથી લપટવાનો અંત આણીય, એ સારૂ કે સર્વ સ્ત્રીઓને તમારી લંપટવાનું અનુકરણ ન કરવાની શિખામણ મળે. ૪૯ અને તેઓ તમારી લંપટવાનો બદલો તમને આપ્યો, ને તમારી મુક્તિઓ વિષેનાં પાપ તમારે ચિર આવયો; ને તમે જાણ્યો કે હુ પ્રયુ યહોવાદ છું.

૨૪ ૧જી, નવમા વર્ષના દસમા માસમાં, તે માસની દસમીએ, યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨જે મનુષ્યપુત્ર, હું દિવસનું [એટલે] આજ દિવસનું નામ લખ; બાબિલનો રાજ આજ દિવસે યરૂશલેમની નજીક આવી પહોંચ્યો. ૩ અને આ દાબોર વેશનાઓ પ્રત્યે એક દષ્ટાંત બોલીને તેમને કહે કે, પ્રયુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હાહા ચઢાવો, તેને ચઢાવીને ૧જી તેમાં પાણી પણ રેટા; ૨ તેના કુકડા એટલે સારા સારા સર્વ કુકડા, જન તથા બાવડું, તેમાં એકઠાં કરે; દાડકામંત્રાં સારાં સારાં લઈને તેમાં કરો. ૪ ટોળામાંથી લેતમ [થેડું] લઈને થેલાં દાડકાં પણ તેની તળે સિંચો; તેને સારી પંદે ઉઠાવો; હા, તેની મધ્યે તેનાં દાડકાંને બંધાવા દો.

૫ એ માટે પ્રયુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ખુની નગરને એટલે ને હાહાને કાઠ તેની અંદર છે, ને જેના કાઠ તેમાંથી નિષ્ણ જ્યાં નથી તેને અફસોસ! કુકડે કુકડે તેને બદાર કાઢો; તેના પર ફેવમલિ પડી

નથી. ૭ કેમકે તેનું રક્ત તેની મધ્યે છે; તેણીએ તે ખુલા ખડક પર રાખ્યું છે; તેને ખૂળથી ઢાંકી ફેવાને, તેણીએ તેને જમીન પર રેડી લીધું નહિ. ૮ એ તેનું રક્ત ખુલા ખડક પર એ સારૂ રાખ્યું છે, કે તે દંકાય નહિ, ને એમ વેર લેવા સારૂ કોષને ઉરફેરી લાધ. ૯ એ માટે પ્રયુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ખુની નગરને અફસોસ! હુ પણ ઢગલો મોટો કરીશ. ૧૦ લોકડાનો દમલો વધારો, અગ્નિને ધિકાવો, માંસને બરાબર ઉકાળો, ને સેરવો બહાર કરો, ને હાડકાંને બાળી જવા દો. ૧૧ પણ તેને કાલી તેના અંગારા પર મૂકો, એ સારૂ કે તે ગરમ થાય, ને તેનું પિત્તળ બાળી જાય, ને તેની અંદરનો તેનો મેલ પિગળીને તેનો કાઠ બસમ થાય. ૧૨ તેણે ધમથી [પોતાને] કાયર કીધી છે; તોપણ તેનો બહુજ કાઠ તેમાંથી નિષ્ણ જતો નથી; તેનો કાઠ અગ્નિથી [જતો નથી]. ૧૩ તારી જીવતામાં લંપટતા સમાયલી છે, મેં તને યુદ્ધ કરવાનું શીખું પણ હું યુદ્ધ થઈ નહિ, એ માટે હું મારો કોષ તારા પર વૃક્ષ કરીશ ત્યાં સુધી હું કહી તારી મલીનતાથી યુદ્ધ નહિજ થયો. ૧૪ હુ યહોવાદ તે બોલ્યો છું; તે પૂર્વ થયો, ને હુ તેને ફળિભૂત કરીશ; હું પાછો દહીશ નહિ, ને હયા રાખીશ નહિ, ને હું અનુવાપ કરીશ નહિ; તારા માંસો પ્રમાણે ને તારાં ફૂંચો પ્રમાણે તેઓ તારો ન્યાય કરશે; એમ પ્રયુ યહોવાદ કહે છે.

૧૫ ૧જી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૬ મનુષ્યપુત્ર, જો, જો પર તારી આંખો લોભાય છે તે હુ એકે સપાટે તારી પાસેથી લઈ લઈ છું; તોપણ તારે શોક કે વિલાપ કરવો નહિ, ને તારા આંસુ વહે નહિ. ૧૭ નિસાસા નાખજો, પણ ઘુપઘુપ રડીને; મુએલાને માટે શોક ન કરતો, માથે તારો ફેટો બાંધ, ને પગે તારાં પગરખાં પહેર, ને તારા દોઢ ન ઢાંકતો, ને માણસની રોટલી ન ખાતો. ૧૮ એવું મેં સદારમાં લોકને કહ્યું; ને સાંજે મારી સ્ત્રી મરણ પામી; ને જેની અને આજ્ઞા મળી હતી તે પ્રમાણે મેં સવારે કીધું. ૧૯ અને લોકોએ મને કહ્યું, હું તું અમને નહિ કહે કે, આ વાતોને અમારી સાથે શો સબંધ છે કે તું એ પ્રમાણે કરે છે? ૨૦ ત્યારે મેં તેઓને કહ્યું કે, યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૧ ઇસાએલના ઘરને કહે કે, પ્રયુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, હુ મારા પવિત્રસ્થાનને, તમારા સામ-થેના જવને, જેના પર તમારી આંખો લોભાય છે ને જેના પર તમારા મનમાં હયા આવે છે તેને વઠાળીશ;

ને તમારા પુત્રો તથા તમારી પુત્રીઓ જેમને તમે તમારી પાછળ મૂકી ગયા હશે તેઓ તરત્તરથી પડશે ૨૨ અને જેમ મેં કીધું છે તેમ તમે કરશો, તમે તમારા હોઠ દાઢીથી નહિ તેમ મનુષ્યોનું અન્ન ખાશે નહિ ૨૩ અને તમારા જેટલા તમારા માથા પર, ને તમારા પગરખા તમારા પગમાં હશે, તમે શોક કે રૂદ્ધ નહિ કરશો, પણ તમે તમારા કુશચારમાં ઝુરીઝુરીને મરશો, ને એક બીજાની સામે [બેઠાને] વિલાપ કરશો ૨૪ એમ હઝકીએલ તમને વિન્હરૂપ થશે, જે સર્વ તેણે કીધું છે તે પ્રમાણે તમે કરશો, જ્યારે એ થશે ત્યારે તમે જાણશો કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું

૨૫ અને હે મનુષ્યપુત્ર, જે દિવસે હું તેમનું સામર્થ્ય, તેમના વેશવનો હર્ષ, તેમની આખોની ઘસ્ટા, તથા જે પર તેમનું મન ચોટાડે છે તે, તથા તેમના પુત્ર પુત્રીઓ, એ સર્વ તેમની યાસેથી લઈ લઈશ, ૨૬ તે દિવસે શું એમ નહિ થશે કે, જે કોઈ બની જશે તે તારી પાસે આવીને તારા કાનમાં તે કહી સમજાવશે? ૨૭ બની ગએલા પ્રત્યે તે દિવસે તારું મુખ ઉપડી જશે, ને તું બેઠાવશે, ને ત્યાર પછી મુખો નહિ રહેશે, એમ હું તેમને વિન્હરૂપ થશે, ને તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું

૨૫ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ હે મનુષ્યપુત્ર, તારું મુખ આગ્મોનપુત્રો તરફ રાખીને તેમની વિરૂદ્ધ બવિષ્ય વાણી બોલીને, ૩ આગ્મોનપુત્રોને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહનું વચન સાંભળો, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જ્યારે મારા પવિત્રસ્થાનને અણધાર કરવામાં આવ્યું, ને જ્યારે ઇસ્રાએલનો દેશ વેરાન કરાયો, ને જ્યારે યહુદાહના ઘરના બહીષ્કારમાં ગયા, ત્યારે તેમની વિરૂદ્ધ તે વાહ વાહ! કહ્યું, ૪ એ માટે, જો, હું તને પૂર્વના લોકના દ્વાપમાં વારસા તરીકે સોંપી દઈશ, ને તેઓ પોતાની હાવણીઓ તારામાં નાખશે, ને તારામાં પોતાના મકાને બાંધશે, તેઓ તારી ઉપજ ખાશે, ને તેઓ તારું દૂધ પીશે. ૫ અને હું રાખ્યાહને ઉઠાવે તબેલો, ને આગ્મોનપુત્રોના દેશને વેરાન કરાવે બેસવાની જગ્યા કરી નાખીશ, ને તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું ૬ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે ઇસ્રાએલના દેશની સામે વાળીઓ પાડી છે, ને પત્ર પહોંચા છે, ને તારા મનની સમર્પણ ધર્યાથી હર્ષ કીધો છે, ૭ તે માટે જો, મેં તારા પર મારો દાપ ઉગામ્યો છે, ને હું તને લઈ તરીકે વિદેશીઓના દાપમાં

સોંપી દઈશ, ને હું તને પ્રજાઓમાંથી નાબૂદ કરીશ, ને હું દેશોમાંથી તારો વિનાશ કરીશ; હું તારો નાશ કરીશ, ત્યારે હું જાણ્યો કે હું યહોવાહ છું

૮ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મોઆબ તથા સેરર કહે છે કે, જો, યહુદાહનો વંશ સર્વ દેશનતિઓ બેલો છે ૯ એ માટે જો, તેના જે નગરો તેની સરહદ પર છે, તથા જે તે દેશની શોભા છે, એટલે બેથ-યશમોય તથા બઆલ-મેઓન તથા કિર્યાથાઇમ, ૧૦ તે નગરોથી માંડીને હું મોઆબના પડખામાં, આગ્મોનપુત્રોની વિરૂદ્ધ પૂર્વના પુત્રોને સારૂ [માર્ગ] બોલી આપીશ, ને હું તેમને વારસા તરીકે આપી દઈશ, એ સારૂ કે આગ્મોનપુત્રોની યાદગીરી દેશ નતિઓ મધ્યે ન રહે, ૧૧ ને હું મોઆબ પર ન્યાય-લાસનનો અમલ કરીશ; ને તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું

૧૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, અદોમે યહુદાહના ધર પર વેર વાળીને તેનું તુકસાન કીધું છે, ને મોટા ગુન્હો કરીને તેના પર પોતાનું વેર વાળ્યું છે, ૧૩ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે હું અદોમ પર મારો દાપ ઉગામીને તેમાંથી મનુષ્ય તથા પશુનો સદાર કરીશ, ને હું તેમાંથી માંડીને તેને વેરાન કરી નાખીશ, હા, દહાન તુપી લોકો તરત્તરથી માર્યા જશે ૧૪ અને હું મારા ઇસ્રાએલ લોકની હસ્તક માફ વેર અદોમ પર વાળીશ, ને તેઓ અદોમ પર મારો કોપ તથા મારો ક્રોધ જાણવશે, ને તેઓને મારા વેરનો અનુભવ થશે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૧૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, પહિરતીઓએ વેર રાખીને જાણીને અદાવતથી તેનો વિનાશ કરાવે મનની ઘર્યાથી [તેના પર] વેર વાળ્યું છે, ૧૬ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હું પહિરતીઓ પર મારો દાપ લખાવીને કદેશીઓને નષ્ટ કરીશ, ને સમુદ્ર કિનારાના બેલેલા ભાગનો વિનાશ કરીશ ૧૭ અને હું તખત ધમતીઓસહિત તેમના પર મહામારત વેર વાળીશ, ને જ્યારે હું મારૂ વેર તેઓ પર વાળીશ ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું

૨૬ અને અનિયારમે વર્ષે માત્રની પહેલીએ એમ થયું કે યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ હે મનુષ્યપુત્ર, સૂરે ચારણલેખ વિરૂદ્ધ એમ કહ્યું છે કે, વાહ વાહ! જે [નનરી] દેશનતિઓનું નાકું ટળી તે ટળી નષ્ટ છે, તે મારી તરફ વળી છે, હવે તે ઉગડ કરાઇ છે માટે હું ભર-

પુર થયે; ૨ એ માટે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હે સૂર, ભે, હું તારી વિરુદ્ધ છું, ને જેમ સમુદ્ર પોતાનાં મો ને ચડાવે છે તેમ હું ધાત્રી દેશનિઓને તારી સામે ચડાવીશ. ૪ અને તેઓ સૂરના કોટને નાશકરીને તેના બુદ્ધિને તોડી પાડશે; હું તેની ધૂળ પણ તેમાંથી ઘસી નાખીને તેને ઉધારો ખડક બનાવી દઈશ. ૧૪ તે સમુદ્ર મધ્યે જાઓ પાપરવાની જગ્યા થશે; કેમકે, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, હું તે બોલ્યો છું; ને તે દેશનિઓની લૂટ થઈ પડશે. ૧ અને તેની ઘીકરીઓ ને સીમમાં દશે તેઓ તરવારથી મારી જશે; ને તેઓ જલુઓ કે હું યહોવાદ છું. ૭ કેમકે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ભે, હું સૂર ઉપર ઉત્તરમાંથી બાલેલપતિ રાગધિરાજ નૃપાધારેસસારને ઘોડાઓ, રથો, ઘોડેસ્વારો, તથા ધણા લોકના જગ્યા મુક્કા ચડાવી લાવીશ. ૮ તે તરવારથી તારી પુત્રીઓને સીમમાં મારી નાખશે; ને તે તારી સામે કિલ્લા બાંધશે, ને તારી સામે મોરચા ઉઠાવશે, ને તારી સામે ટાલ ધરશે. ૯ અને તે તારા કોટ સામે કોટશંકર યંત્રો ચોડશે, ને તે પોતાના વીકમોથી તારા બુદ્ધિને તોડી પાડશે. ૧૦ તેના ઘોડાઓ પુષ્કળ હોવાથી તેમની ધૂળ તને ડાંકી નાખશે; કોઈ નગરમાં ખાબડું પડે છે ત્યારે જેમ લોક તેમાં પેસી જાય છે, તેમ જ્યારે તે તારા દરવાજાઓમાં પ્રવેશ કરશે ત્યારે ઘોડેસ્વારોના તથા પૈદાના તથા રોના ધમધમાટથી તારા કોટ થયરશે. ૧૧ તેના ઘોડાઓની ખરીઓથી તે તારી સર્વ ખીંચી ખેંચી નાખશે; તે તારા લોકોને તરવારથી સંહાર કરશે, ને તારા સમર્થ સંતોએ જમીનનોસ્ત પશે. ૧૨ અને તેઓ તારું દ્રવ્ય લૂંટી લેશે ને તારા વેપારના માલનું ઘસી કરશે; ને તેઓ તારા કોટ તોડી પાડશે, ને તારા ધુતુતમા ધરોને નાશ કરશે; ને તેઓ તારા પથરોને તથા તારા લકડાને તથા તારી ધૂળને પાણીની મધ્યે નાખી દેશે. ૧૩ અને હું તારાં આંધરોને નાશ બંધ પાડીશ; ને તારી યજ્ઞઓના સૂર ત્યાર પછી સંજાશે નહિ. ૧૪ અને હું વને ઉધારો ખડક કરી નાખીશ; ૧૫ જાઓ પાપરવાની જગ્યા થઈ પડશે; ૧૬ ફરીથી બધારો નહિ; કેમકે પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, હું યહોવાદ તે બોલ્યો છું. ૧૭ પ્રભુ યહોવાદ સૂરને આ પ્રમાણે કહે છે; તારા મધ્યે કવચ ચાલ્યાથી પાપલ થયેલા દાપથીટ કરશે, ત્યારે તારા પડવાના ધપકારથી દ્વીપો નહિ થયે; ૧૮ ત્યારે સમુદ્રના સર્વ દાકોએ પોતાનાં રાજ્યાસને

પરથી ઉતરી જઈને પોતાના જમાઓ કાઢી નાખશે, ને પોતાનાં બુદ્ધિદાર વસ્ત્રો ઉતારશે; તેઓ મુઝરીથી વસ્ત્રો પહેરશે; તેઓ જમીન પર બેસશે, ને દરેક પળે મૂજશે, ને તારાથી વિરિમત થશે. ૧૭ પછી તેઓ તારે માટે એક મરસિયો ઉચ્ચારીને વને કહેશે કે, હું ને એક પ્રખ્યાત નગરી હતી, કે જેમાં ખલાસીઓની વસ્તી હતી, ને પોતાના રહેવાસીઓ મુક્કાં સમુદ્ર પર પરાક્રમી હતી, ને જેણે તેમાં આવ જ કરનાર સર્વ ઉપર પોતાને ત્રાસ બેસાડ્યો હતો, તેના કંઠે વિનાશ થયેલો છે. ૧૮ હવે તારી પડતીને દિવસે દ્વીપો કાંપશે; હા, સમુદ્રમાંના દ્વીપો તારો વિનાશ દેખીને ગભરાશે. ૧૯ કેમકે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જ્યારે હું તને વસ્તી વગરનાં નગરોની માફક ઉજડ નગર કરીશ, જ્યારે હું તારા પર ઉડાણને ફેરવી વાળીશ, ને મહા જળ તને ડાંકી દેશે; ૨૦ ત્યારે હું તને નીચે પાડીને કબરમાં ઉતરી જનારા એટલે પ્રાચીન કાળના લોક ભેળું કરીશ, ને તને પૃથ્વીના નીચેના ભાગોમાં, પ્રાચીન કાળથી ઉજડ પડેલી જગ્યાઓમાં, કબરમાં ઉતરી ખોદવાઓ ભેળું વસાવીશ, કે તારામાં વસ્તી ન થાય; ને જીવતાઓની ભૂમિમાં તારૂં મોરવ હું નહિ રચાવીશ; ૨૧ હું તને ત્રાસપૂર્ણ કરીશ, ને તારો અંત આવશે; ને કોઈ તને બોળે તોપણ હું ફરીથી નહિ જ નહરું; એમ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે.

૨૭ યહોવાદનું વચન ફરીથી મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ વળી, હે મનુષ્યપુત્ર, સૂરને માટે એક રાજ્યો ઉચ્ચારીને સૂરને કહે કે, હે સમુદ્રના બારા પર રહેનાર તથા ધણા ટાપુઓના લોકોના સોદાનર, તને પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હે સૂર, તે કહ્યું છે કે, હું સોદાઈમાં સખૂં છું. ૪ તારી સીમાઓ સમુદ્રની મધ્યે છે, તારા આવનારાઓએ તને સખૂં પુબીદાર બનાવ્યું છે. ૫ તેઓએ તારાં સર્વ પાટિયાં સનીરથી [આગ્રેલા] કેવદારનાં બનાવ્યાં છે; વારે માટે રોલ બનાવવા સાથે તેઓએ લખા નેનથી એરેજરેયો લીધાં છે. ૬ તેઓએ તારાં હલેસાં બારાનના આલેન કાળનાં બનાવ્યાં છે; કિતોમથી [આગ્રેલા] તથા દાપીદાનરિત સરજ કાળની તેઓએ તારી બાંકો બનાવી છે. ૭ તારા સદ મિસરના બરવ બરેલા સખૂનો હતો, એ સાથે કે તે તને નિયાણી ગજા સારે; અલીસાદના બેટામાંથી [આગ્રેલા] નીલ તથા મંચુઆ [કપડા]ની તારી છા હતી. ૮ તોદોનના તથા આલેનના રહેવાસીઓ તારા દલે-

સીએ હતા; હે સૂર, તારા જ્ઞાની પુરૂષો તારી મધ્યે હતા, [ને] તેઓ તારા સુકાનીઓ હતા ૯ જખાલના વડીલો તથા તેના, જ્ઞાની જનો તારી અંદર તારા સાધા પુરનાર હતા; સમુદ્રના સધળા વહાણો તેઓના ખલાસીઓ સુધા તારો માલ સાંઠવાને તારી અંદર હતાં. ૧૦ ધરાન તથા લદ્દ તથા પૂટ તારા સૈન્યમાં તારા ધોધાઓ તરીકે હતા, તેઓએ તારી અંદર દાલ તથા ટોપ લટકાવ્યા હતા, તેઓ તારી શોભા દિવાવતા હતા ૧૧ આવીદના માણસો તારા સૈન્ય સુધા ચેતરફ કોટ પર હતા, ને ગામ્માદીઓ તારા ખુર્રાને મા હાથે લટકાવી હતી, તેઓએ તારી ખુબી સમૂહ પ્રીધી છે. ૧૨ સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિની પુષ્કળતાને લીધે તારીશ તારો વેપારી હતો, તારા માલને સાટે તેઓ રૂપુ, લોહ, કલાષ તથા સીસુ આપીને વેપાર કરતા. ૧૩ યાવાન, તખાલ તથા મેરોખ એઓ તારા વેપારીઓ હતા; તેઓ માણસો તથા પિત્તળના વાસણો આપીને તેમને સાટે તારો માલ લેતા. ૧૪ તોગામોહના ધરનાઓ ઘોડા, રેવંતો તથા ખચ્ચરો આપીને તારો માલ લેતા. ૧૫ દાંનના માણસો તારા વેપારીઓ હતા; ધણા ટાપુઓ તારા હાથ નીચે વેપારીઓ હતા; તેઓ હાથીદાંત તથા અખનુસના નજરાણા તારે સાડે લાવતા. ૧૬ તારી કારીગરીના માલની પુષ્કળતાને લીધે અરામ તારો વેપારી હતો; તેઓ લાલમણિ, બજુઆં [વસ્ત્રો] તથા ભરતકામ તથા બારીક સજ્જ તથા પરવાળા તથા માણેક આપીને તારો માલ લેતા ૧૭ ચક્રદાહ તથા ઇસ્લાએલનો દેશ એ તારા વેપારીઓ હતા, તેઓ મિત્રીયના ધઉ, તથા બોળ, તથા મધ, તથા તેલ, તથા રાજ આપીને તારો માલ લેતા. ૧૮ તારી સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિની પુષ્કળતાને લીધે દમરક તારો વેપારી તારી કારીગરીના માલની પુષ્કળતાને સાટે હેલ્યોનનો દ્રાક્ષરસ તથા સફેદ ઉનનો [વેપાર કરતો]. ૧૯ વહાન ને યાવાન સુવર આપીને તારો માલ લેતા; તારા માલમાં ધડેકુ લોહ, તજ તથા દાલચિની, એ હતા ૨૦ દાંન એ તારો સ્વારીના મુલ્યવાન વસ્ત્રોનો વેપારી હતો. ૨૧ અરબસ્થાન તથા કેદારના સર્વ ઉમરાવો, તેઓ તારા તાખાના વેપારીઓ હતા; હલવાનો, મંદા તથા બકરા, એઓના સબધમાં તેઓ તારા વેપારીઓ હતા. ૨૨ શખા તથા રાખામોહના વેપારીઓ તે તારા વેપારીઓ હતા; તેઓ સર્વ સુખ્ય સુગંધિઓ તથા

સર્વ મુલ્યવાન દીરામાણેક તથા સોનું આપીને તારો માલ વેપારને માટે લેતા ૨૩ હારાન તથા કાનેહ તથા એદેન, શખાના, આરશરના [તથા] કિલ્માદના વેપારીઓ તે તારા વેપારીઓ હતા ૨૪ તેઓ તારા [ખીલ] માલ સાથે સારો સારો સોદો, નીલ તથા ભરતકામના વાકા, ને બધથી બાધેલી તથા ચેરેજ-કાદની બનાવેલી કિમતી વસ્ત્રની પેરીઓ, એઓનો [વેપાર કરનારા] તારા વેપારીઓ હતા. ૨૫ તારીશના વહાણોના કાફલા તારા માલને સાડે હતા; ને તે સમુદ્રની મધ્યમાં ફૂલું સમૃદ્ધિવાન તથા વિખ્યાત થયો. ૨૬ તારા હલેલેસીઓ તને મહા જળમાં લાવ્યા છે; પૂર્વના વાયુએ સમુદ્રની વચ્ચે તને ભાગી નાખ્યું છે. ૨૭ જે તારું દ્રવ્ય તથા તારો સોદો, તારો માલ, તારા ખલાસીઓ તથા તારા સુકાનીઓ, તારા સાધા પુરનારા તથા તારો માલ સાંઠવાનારા, તથા તારી અંદરના તારા સર્વ લડવૈયાઓ, તથા તારી મધ્યેની તારી આખી ટાળી, તેઓ તારા નાશને દિવસે સમુદ્રની મધ્યે પડશે. ૨૮ તારા સુકાનીઓની બુચોના અવાજથી પાણી ધુન્શે. ૨૯ અને સર્વ હલેલેસા મારનારાઓ, ખલાસીઓ, [તથા] સમુદ્રના સર્વ સુકાનીઓ, તેમના વહાણોમાંથી ઉતરી જશે, તેઓ જમીન પર ઉસા રહેશે; ૩૦ ને તારે લીધે [શોક કરીને] પોતાનો ઘાટો સબળાવશે, ને દુઃખમય પોક મુકશે ને પોતાના માયા પર ધૂળ નાખશે, તેઓ રાખમાં આગોટશે; ૩૧ ને તેઓ તારે લીધે પોતાનાં માયા બોડાવશે, ને પોતાને અગે ટાટ વિંટાળશે, ને તેઓ હૈયાફાટ તથા દુઃખમય વિલાપ કરીને તારે લીધે રડશે ૩૨ અને વિલાપ કરતા તેઓ તારો રાત્રિયો ઉચ્ચારીને એમ કહીને તારે સાડે શોક કરશે કે, સૂર કે ને સમુદ્રની મધ્યે સુલ કરી નંખાયું છે તેના જેવું કાણું છે? ૩૩ તારો માલ સમુદ્રમાંથી ઉતરતો હતો ત્યારે તે ઘણી પ્રજાઓને વંધ કરતું; તે તારા દ્રવ્ય તથા માલની પુષ્કળતાથી પૃથ્વીના રાજ-ઓને દ્રવ્યવાન કરતું ૩૪ મોલઓએ પાણીનાં ઉડાણોમાં તારો લગ્ન પ્રીધો તે વખતે તારો માલ ને તારો આખો સ્થ તારી મધ્યે નાસ પામ્યા. ૩૫ દ્વીપોના સર્વ રહેવાસીઓ તને જોઈને સ્તબ્ધ થઈ ગયા છે, ને તેઓના રાજઓ ત્રાસ તથા લય પામ્યા છે, તેઓના ચેદરાઓ પર ગભરાટ [પસરેલો] છે ૩૬ પ્રજાઓ મધ્યે વેપારીઓ તને છિટ છિટ કરે છે; તે ત્રાસરૂપ થઈ પડ્યું છે, ને તે ફરી કદી હયાતીમાં આવશે નહિ.

૨૮ યહોવાહતું વચન ફરી મારી પાસે એવું
આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, સુન્ના હાકેમને
કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારૂં મન ઉન્મત્ત
થયું છે, ને તેં કહ્યું છે કે, હું દેવ છું, હું સમુદ્રની વચ્ચે-
વચ દેવના આસનમાં બેઠેલો છું; તથાપિ, જો કે તે
તારા મનને દેવના મનને દરજ્જે બેસાડયું છે તેો પણ
તું મનુષ્યજ છે, ને દેવ નહિ. ૨ જો, તું તો દાનીયેલ
કરતા જાની છે; ૩ થું પણ એવું ગુપ્ત નથી કે લોકો
તેને તારાથી છુપાવી રાકે; ૪ તારાજ્ઞ જ્ઞાનથી ને
તારીજ્ઞ બુદ્ધિથી તે સમૃદ્ધિ ચેળી છે, ને તારા લાંઠા-
રોમાં સોના રૂપાનો સંગ્રહ કર્યો છે, ૫ તારા મહા
જ્ઞાનવડે [ને] તારા વેપારવડે તે તારી સમૃદ્ધિ વધારી
છે, ને તારી સમૃદ્ધિના કારણથી તારૂં મન ગર્વિષ્ટ થયું
છે; ૬ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે તારા
મનને દેવના મનને દરજ્જે બેસાડયું છે, ૭ તે માટે,
જો, હું પરદેશીએને, એટલે ભયકર દેશભતિએને,
તારા પર [ચઢાવી] લાવીશ; ને તેઓ તારા જ નની
શોભા વિરૂદ્ધ વરવાર ખેંચશે, ને તેઓ તારા પ્રકારને
ગંજો પાડશે. ૮ તેઓ તને ખાડામાં નાખશે; ને તું
કતલ થયેલાઓના જેવું મોત સહનુંદા મધ્યે પાખશે.
૯ ત્યારે પણ થું તું તને મારી નાખનારની આજળ
એમ કહીશ કે, હું દેવ છું! પણ તને ધા મારનારના
હાથમાં તો તું માણસ છે, દેવ તો નહિ. ૧૦ તું પાર-
શોભાના હાથથી બેનુનત્યાના જેવું મોત પામશે;
કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તે બોલ્યો છું
૧૧ વળી યહોવાહતું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું
કે, ૧૨ મનુષ્યપુત્ર, સુન્ના રાજ સભાથી એક મરસિયા
બોલતાં તેને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે,
તું પુરા જ્ઞાનથી ને સપૂર્ણ શોભામાન રીતે આવ્યું
હામ પુર રહે છે. ૧૩ તું દેવની એટલે વાકીમાં હતો;
સર્વ પ્રકારના મૂલ્યવાન મણી, એટલે માણેક, પોખ-
રાજ, ને હીરા, પિરોજ, અષ્ટાક, તથા ચાસપિસ,
નીલમણિ, લીલમણિ તથા અગ્નિમણિ તથા સોનું,
એઓથી તું મહેલા હતો; તારી ટોલકાઓ તથા
વાસળીઓની કારીગરી તારામાં હતી; તારી ઉત્પત્તિને
દિવસે તેઓ તૈયાર કરાયા હતા. ૧૪ તું ઢાંકનાર
અભિષેક કર્યા હતો; ને મેં તને દેવના પવિત્ર
પર્વત પર રથાવી રાખ્યો; તું અગ્નિના પત્થરો મધ્યે
આમ તેમ કર્યો છે. ૧૫ તારી ઉત્પત્તિના દિવસથી તે
વારાધાં દુરાચાર માલમ પડ્યો ત્યાં સુધી તારાં
આચાર્ય સપૂર્ણ હતાં. ૧૬ તારા વેપારની પુષ્કળતાને

હાથે લોકોએ તારૂં અતર જીલમથી ભરી દીધું, ને તે
પાપ કીધું છે, માટે મેં તને વટલેલા તરીકે દેવના
પર્વત પરથી ફેંકી દીધો છે; ને હે ઢાંકનાર કર્ણ,
અગ્નિના પત્થરો મધ્યેથી તારો વિનાશ મેં કીધો છે.
૧૭ તારી શોભાને હાથે તારૂં મન ગર્વિષ્ટ થયું, તારા
પ્રતાપના કારણથી તે તારા જ્ઞાનને બ્રહ્મ કીધું છે; મેં
તને જમીનદોસ્ત કીધો છે, મેં તને રાજાઓ આજળ
નાખ્યો છે, એ સારૂં કે તેઓ તને નિહાળે. ૧૮ તારા
અન્ધારોની પુષ્કળતાથી, તારા વેપારની અનીતિએ
કરીને, તે તારા શુદ્ધરથાને વટાવ્યાં છે; એ માટે મેં
તારી મધ્યેથી અગ્નિ પ્રગટાવ્યો છે, તેજી તને ભસ્મ
કીધો છે, ને તને જોનારા સર્વની નજરમાં મેં ભૂમિ
પર તને ભસ્મ કરી નાખ્યો છે. ૧૯ જ પ્રભુએ તને
આજળ છે તે સર્વ તારે વિષે વિરિમત થશે; તું
ત્રાસપ્ત થશે, ને તું સફાને માટે નષ્ટ થશે.

૨૦ અને યહોવાહતું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું
કે, ૨૧ મનુષ્યપુત્ર, તારૂં મુખ સીદોન તરફ રાખીને
તેની વિરૂદ્ધ ભવિષ્યવાણી બોલતા કહે કે, પ્રભુ યહો-
વાહ એમ કહે છે કે, ૨૨ હે સીદોન, જો, હું તારી
વિરૂદ્ધ છું, ને હું તારા મધ્યે મહિમા પામીશ; ને હું
તે મધ્યે ન્યાયશાસનો બજાવીશ, ને તેની મધ્યે
પવિત્ર મનાઇશ, ત્યારે તેઓ બજારો કે હું યહોવાહ
હું. ૨૩ કેમકે હું તેની અંદર મરજી તથા તેની ચોરી-
ઓમાં ખૂનલ મોકલીશ; ને ધાયલ થયેલાઓ તેની
મધ્યે પડશે, ને ચોરકરી તેના પર તરવાર આવી
પડશે; ને તેઓ બજારો કે હું યહોવાહ હું. ૨૪ અને
તેમની આસપાસના લોકો જેઓ તેમના પર ધર્મ
રાખતા હતા તેઓમાંના કોઇનું મોકાતું ગંજાક કે
ડા.ખાસક કાંટો હવે પછી ધસાએલના ધરને નરશે
નહિ; ને તેઓ બજારો કે હું પ્રભુ યહોવાહ હું.

૨૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે પ્રભુએ
મધ્યે તેઓ વિખેરાઇ ગયેલા છે તેઓમાંની ધસાએ-
લના વસજને હું સમેટીશ, ને વિદેશીઓની નજરમાં
હું તેઓ મધ્યે પવિત્ર મનાઇશ, ત્યારે તેઓ પોતાનો
દેશ જે મેં મારા સેવક યાકેબને આપ્યો તેમાં રહેશે.
૨૬ અને તેઓ તેમાં સહીસલામત રહેશે, હા, તેઓ
ધરે બાંધશે, ને ધ્રાણવાડીઓ રેપશે, ને સહીસલામત
રહેશે; એટલે તેમની આસપાસના જે સર્વ તેમના
પર ધર્મ કરે છે તેમના પર હું ન્યાયશાસનો બજાવીશ
ત્યાર પછી, ને તેઓ બજારો કે હું યહોવાહ તેમને
દેવ છું.

૧) ૨૬ દસમા વર્ષના દસમા [માસ] ની ખારમીએ
 યહોવાહનુ એવુ વચન મારી પાસે આવ્યુ
 કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, તારૂં પ્રુખ મિસરના રાજ કારૂં
 વિરૂદ્ધ રાખીને તેની વિરૂદ્ધ તથા આખા મિસર વિરૂદ્ધ
 બંધિયવાણી બોલ રહેલો બોલ કે, પ્રભુ યહોવાહ
 એમ કહે છે કે, હે મિસરના રાજ કારૂં, પોતાની
 નદીઓ મધ્યે પડી રહેનાર તથા મારી નદી મારી
 પોતાની છે, ને મેં તેને મારે પોતાને સારૂં બનાવી છે,
 એવુ કહેનાર મહા અજનર, જો, હુ તારી વિરૂદ્ધ છું
 અને હુ તારા જરબામા કહીઓ ધાલીશ, ને હુ તારી
 નદીઓના માંડલાને તારા સિંગડાએ વળગાડીશ, ને
 તારા સિંગડાએ વળગેલા તારી નદીઓના સર્વ માંડલા
 સહિત તારી નદીઓ મધ્યેથી તને હુ બહાર તાપી
 લાવીશ ૧ અને હુ તને તથા તારી નદીઓના સર્વ
 માંડલાને અરવ્ય મધ્યે પડ્યા મૂકીશ, તું પુલ્કા
 મેદાનમા પડશે, તને ભોગે કરવામા કે સમેટવામા
 આવશે નહિ, મેં તને ભુમિચર પશુઓને તથા ભિચર
 પક્ષીઓને ભક્ષ તરીકે આપ્યો છે ૨ અને મિસરના
 સર્વ રહેવાસીઓ જાણશે કે હુ યહોવાહ છું કેમકે
 તેઓ ઇસ્રાએલના વંશજોને બચાવેલા ટેકારૂં થયા છે
 ૩ તેઓએ તને હાથમા પકડ્યો ત્યારે તું બાળી ગયો,
 ને તે સર્વના ખસા ચીરી નાખ્યા, ને તેઓએ તારા
 પર ટેકા દીધા ત્યારે તું બાળી ગયો ને તે સર્વની
 કમરો સજ્જ કરી નાખી ૪ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ
 એમ કહે છે કે, જો, હ તારા પર તરવાર લાવીને તારી
 અદરથી મનુષ્યનો તેમજ પશુનો સહાર કરીશ, ૫ અને
 મિસર દેશ ઉજડ તથા વેરાન થઈ જશે, ને હોડા
 જાણશે કે હુ યહોવાહ છું, કેમકે તે એમ બોલ્યા છે
 કે, નદી મારી છે, ને મેં તે બનાવી છે ૬ એ માટે
 જો, હુ તારી વિરૂદ્ધ તથા તારી નદીઓ વિરૂદ્ધ છું, ને
 હુ મિસર દેશને, સવેનેહના છુટાથી તે ઉક ફેંસ
 દેશની સરહદ સુધી, પુરેપુરે વેરાન તથા ઉજડ કરી
 નાખીશ ૭ કોઈ માણસનો પન તેમા ચાલશે નહિ,
 તેમ કોઈ પશુનો પગ પણ તેમા ચાલશે નહિ, ૮
 ચાળીસ વર્ષ સુધી તેમા વરતી પણ નહિ થશે
 ૯ અને જે દેશો ઉજડ થઈ ગયા છે તેઓની મધ્યે
 હુ મિસર દેશને ઉજડ કરી નાખીશ, ને તેના નગરો
 પાયમાલ કરી મૂકાએલા નગરો મધ્યે ચાળીસ વર્ષ
 સુધી ઉજડ રિયતિમા રહેશે, ને હુ મિસરીઓને
 દેશભ્રમિઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ, ને તેઓને

દેશોમા સર્વ વેરી નાખીશ ૧૦ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ
 એમ કહે છે કે, ચાળીસ વર્ષને અંતે હુ મિસરીઓને
 જે પ્રભુઓમા તેઓ વિખેરી નાખ્યા હશે તેઓ
 મધ્યેથી ભેગા કરીશ, ૧૧ ને હુ મિસરને ગુલામીમાથી
 પાછો લાવીશ, ને હુ તેમને પાંદોસના દેશમા, તેમની
 જન્મભૂમિમા પાછા લાવીશ, ને તેઓ પામર રાજ્ય
 તરીકે ત્યાં રહેશે ૧૨ તે સૌથી પામર રાજ્ય થશે,
 ને તે ફરીથી કહી [ખીજ] દેશભ્રમિઓની સામે ગર્વ
 કરશે નહિ, ને હુ તેમને અવી રીતે ઘટાડીશ કે તેઓ
 કહી [ખીજ] દેશભ્રમિઓ પર હુકમત કરી શકશે
 નહિ ૧૩ અને ત્યાર પછી કહી તે ઇસ્રાએલના ધરના
 ભરાસાનુ કાનુ નહિ થશે, ને એમ કુટુંબનુ રમરણ
 નહિ કલાવશે, કેમકે એઓ [મદદને વારતે] તેમની
 પાછળ નહિ જશે, ને એઓ જાણશે કે હુ પ્રભુ
 યહોવાહ છું

૧૪ અને સત્તાવીસમા વર્ષના પહેલા [માસ] ની
 પહેલીએ અમ થયું કે, યહોવાહનુ એવુ વચન મારી
 પાસે આવ્યુ કે, ૧૫ મનુષ્યપુત્ર, બાબેલના રાજ નબૂ
 ખાદરસારે પોતાના સેન્ય પાસે સૂર વિરૂદ્ધ ભારે
 સેવા કરાવી, પ્રત્યેકનું માથુ બોલુ થઈ ગયું હતું ને
 પ્રત્યેકના ખસા છોલાઈ ગયા હતા, તોપણ સૂર
 વિરૂદ્ધ જે સેવા તેણે બળવી હતી તેને માટે તેને કે
 તેના સેન્યને સૂર પારોથી કંઈ વેતન મળ્યું નહિ, ૧૬
 માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હુ બાબેલના
 રાજ નબૂખાદરસારને મિસર દેશ આપીશ, ને તે
 તેના સસુદાથને પકડી લઈ જશે, ને તેને લઈ લેશે, ને
 તેમાનુ [સર્વ] દુરી જશે, ને તે તેના સૈન્યનુ વેતન
 થશે, ૧૭ જે સેવા તેણે બળવી છે તેના બદલામા મેં
 તેને મિસર દેશ આપ્યો છે, કેમકે, પ્રભુ યહોવાહ કહે
 છે કે, તેઓએ મારા તરફથી કામ કીધું

૧૮ તે દિવસે હુ એમ કરીશ કે ઇસ્રાએલના ધરના
 દક્ષિણ એક શિંગ કુટી નિકળશે, ને હુ તેઓ મધ્યે
 તારૂં મ્હો બોલી આપીશ, ને તેઓ જાણશે કે હુ
 યહોવાહ છું

૩૦ ફરીથી યહોવાહનું એવુ વચન મારી પાસે
 આવ્યુ કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર બંધિયવાઈ બોલીને
 કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે જમ પાડો
 કે, તે દિવસનું નખોદ જાહે ૧ કેમકે તે દિવસ, એટલે
 યહોવાહનો દિવસ, મેથોનો દિવસ, નજીક છે, એ
 વિદેશીઓનો સમય થશે ૨ અને મિસર પર તરવાર
 આવશે, ને ત્યારે કતલ થએલાઓ મિસરમા પડશે

ત્યારે ફરામા મેદાના થયો, ને તેઓ તેના સમુદાયને પકડી લઇ જયો, ને તેના પાયા તેના પાડવામાં આવ્યો. ૧ ફરા તથા પૂઠ તથા લૂઠ, તથા સર્વ મિશ્ર લોકો, તથા કૂળ, તથા સખા દાખલ થએલા દેશના લોકો તેમની સાથે તરવારથી માર્યા જયો.

૧ યહોવાદ એમ કહે છે કે, મિસરને ટોકો આપનારાઓ માર્યા જયો ને તેના સામર્થ્યને ગર્વ ઉતરી જયો, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, સવનેહના શુરજથી માલીને તેમાના લોકો તરવારથી માર્યા જયો ૭ અને પાયમાલ થએલા દેશો મધ્યે તેઓ પાયમાલ થયો, ને તેઓના નગરો મેદાન કરી મુકાએલા નગરો મધ્યે હતો ૮ અને જ્યારે હુ મિસરમાં આજ મુખીય, ને તેના સર્વ મદદગારો નાશ પામ્યો, ત્યારે તેઓ જાણ્યો કે હુ યહોવાદ છું ૯ તે દિવસે નિશ્ચિત ફરીએને ભયભીત કરવા સાડ મારી દાખલમાંની સહેલિયા પદાણુ વાટે વાલી નિકળ્યો, ને મિસરના સમયમાં [યહુ દલી] તેની પી ૧ તેઓ ઉપર આવી પડયો, કેમકે, જુઓ, તે આવે છે

૧૦ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હુ મિસરના જથાનો પણ, બાબેલના રાજ નગરનાદરેસારની હસ્તક, અત આપીય. ૧૧ તે તથા તેની સાથે તેના લોકો જેઓ દેશનલિઓમાં ત્રાસદાયક છે તેઓને દેશનો નાશ કરવા સાડ અદર લાવવામાં આવ્યો, ને તેઓ પોતાની તરવારો મિસર સામે ખેંચ્યો, ને દેશને કતલ થએલાઓથી ભરી દેશે ૧૨ અને હુ નદી એને સુકવી નાખીય, ને દેશને હુ દુષ્ટ માણસોના કબજામાં લેવી દઈય, ને હુ દેશને તથા જે સર્વ તેની અદર હતો તેને પરદેશીઓની હસ્તક પાયમાલ કરીય, હુ યહોવાદ તે બોલેશો છું

૧૩ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હુ મુતિઓનો પણ નાશ કરીય, ને હુ નોકમાંથી મુતળાઓનો અત આપીય, ને ત્યાર પછી કરી મિસર દેશમાંથી રાજ ઉત્પત્ત થયો નહિ, ને હુ મિસર દેશમાં બીક ધાલી દઈય. ૧૪ અને હુ પાણીને ઉત્તર કરીય, ને સેઆ નમા આજ મુખીય, ને નોમા ન્યાયશાસનો બળવીય. ૧૫ અને સીન જે મિસરનો કિલ્લો છે તેના પર હુ મારો કોપ વરસાવીય, ને હુ નોના જથાનો સદાર કરીય. ૧૬ અને હુ મિસરમાં આજ મુખીય, સીન મદા પીડામાં આવી પડશે, ને નો તુડી જયો, ને નોકને જુઓ દિવસ દુરમનો [નડયો] ૧૭ આવેનના તથા પી-એસેયના જુઓનો તરવારથી માર્યા જયો, ને

એ [નડયો] ગુલામખીરીમાં જયો ૧૮ વળી જ્યારે હુ તાહપન્દેસમાં મિસરની ખુસરીઓ ભાળી નાખીય, ને પોતાના બળ વિષે તેના અવરમાં જે અશિમાન તેનો નાશ થયો, ત્યારે ત્યાં દિવસ અધકારમય પડ જયો, તેને પોતાને તો વાદળ દાઢી દેશે, ને તેની પુત્રીઓ ગુલામ ખીરીમાં જયો. ૧૯ એ રીતે હુ મિસરમાં ન્યાયશાસનોને અમલ કરીય, ને તેઓ જાણ્યો કે હુ યહોવાદ છું

૨૦ અને અનિધારમાં વર્ષના પહેલા [માસ]ની સાતમીએ એમ થયું કે, યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૧ મનુષ્યપુત્ર, મેં મિસરના રાજ ફારૂનો દાય લાગ્યો છે, ને તે તરવાર પકડે એવો મજબૂત થાય તેને સાડ તેને દવા લગાડીને તેની આસપાસ પાટો વિંદીને તેને બાધી લીધો નથી ૨૨ એ માટે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, હુ મિસરના રાજ ફારૂની વિરુદ્ધ છું, ને તેના મજબૂત તેમજ લાગેડો [બત] દાય ભાળી નાખીય, ને હુ તેના દાયમાંથી તરવાર પાડી નાખીય. ૨૩ અને હુ મિસરીઓને દેશનલિઓ મધ્યે વિખેરી નાખીય, ને તેઓને દેશમાં સર્વત્ર વેરી નાખીય. ૨૪ અને હુ બાબેલના રાજના દાય બળવાન કરીય, ને મારી તરવાર તેના દાયમાં મુખીય, પણ હુ ફારૂના દાય ભાળી નાખીય, ને પ્રાણુધાતક ધા વાગેડો માણસ એમ કહે તેમજ એ તેની આત્મ કણ્યો. ૨૫ અને હુ બાબેલના રાજના દાય ટ્યાર રાખીય, ને ફારૂના દાય ટળી પડશે, ને જ્યારે હુ મારી તરવાર બાબેલના રાજના દાયમાં મુખીય, ને તે તેને મિસર દેશ પર લગાવશે, ત્યારે તેઓ જાણ્યો કે હુ યહોવાદ છું. ૨૬ અને હુ મિસરીઓને દેશનલિઓ મધ્યે વિખેરી નાખીય, ને તેમને દેશમાં સર્વત્ર વેરી નાખીય, ત્યારે તેઓ જાણ્યો કે હુ યહોવાદ છું

૩૧

અને અનિધારમાં વર્ષના ત્રીજા [માસ]ની પહેલીએ એમ થયું કે, યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, મિસરના રાજ ફારૂને તથા તેના સમુદાયને કહે કે, તારા મદદગારા તું કોના જેવો છે? કહે, આશુરી તો લખાનોનના એરેન્ટફર પ હતો કે જેની ડાળીઓ સુદર, ધડા છાયાદાર, તથા કદ ઉંચું હતું ને જેની ટોપ વાદળમાં પહેલવી હતી ૨ ઝસરમાં તેવું પોષણ કરના, ઉડાણુ તેને વધારતું, તેના રોપાઓની આસપાસ તેની નડીઓ વહેલી હતી, ને તે પોતાના

વહેળા વનનાં સર્વ વૃક્ષોમાં મોકલવું. ૧ એ માટે તેનું કદ વનનાં સર્વ વૃક્ષો કરતાં ઉચું થયું હતું; ને તેની ડાંખળીઓ પુષ્કળ થઈ, ને તેને ડાળ પૃથ્વીનાં ત્યારે મહા જળને લીધે તે લાંબાં વધ્યાં ૧ તેની ડાખ-લીઓ મધ્યે સર્વ ખેચર પક્ષીઓ પોતાના માળા બાંધતાં, ને તેનાં ડાળ તળે સર્વ વનચર પશુઓ પોતાનાં બચ્ચાં જણાતાં, ને તેની છાયામાં સર્વ મોટી દેશભતિઓ વસતી હતી. ૭ એવી રીતે તે પોતાના મહાવમાં [તથા] પોતાની ડાળીઓની હબાહમાં સુંદર હતો; કેમકે તેની જડ મહા જળ પાસે હતી. ૮ દેવની વાડીમાંનાં એરેજવૃક્ષો તેને છુપાવી શકતા નહિ, દેવદારવૃક્ષો તેની ડાંખળીઓ સમાન ન હતાં, ને બરોડાવૃક્ષો તેની ડાળીઓની બરાબર નહોતાં; ને ખુળીમાં પણ દેવની વાડીમાંનું એકે ઝાડ તેની બરો-બરી કરી શકતું નહોતું. ૯ મં તેની ડાળીઓના જ્યાથી તેને એવો સુંદર બનાવ્યો કે એદનનાં સર્વ વૃક્ષો જે દેવની વાડીમાં હતાં તેઓ તેની અદેખાઈ કરતાં.

૧૦ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તું કદમાં ઉચો થયો છે, ને તેણે પોતાની ટોચ વાદળ મધ્યે રાખી છે, ને તેનું અંતઃકરણ તેની ઉચાઈને લીધે અર્વિષ્ઠ થયું છે; ૧૧ એ માટે હું તેને દેશભતિઓમાંના જે પરાક્રમી તેના હાથમાં સોંપી દઈશ; તે જરૂર તેની વલે કરશે; મેં તેને તેની દુશ્મને લીધે હાડી કાઢ્યો છે. ૧૨ અને દેશભતિઓમાંના જે લયકર એવા પર-દેશીઓએ તેનો સહાર કીધો છે, ને તેને પડતો મુક્યો છે; તેની ડાળીઓ પર્વતો પર તથા સર્વ નીચાણોમાં પડેલી છે, ને તેની ડાખળીઓ દેશના સર્વ વહેળાઓ પાસે બાંધી ગયેલી છે; ને પૃથ્વીની સર્વ પ્રજાઓએ તેની છાયામાંથી જતી રહીને, તેને તણ દીધો છે. ૧૩ તેનાં બાગી ઉઠી ગયેલાં અંગો પર સર્વ ખેચર પક્ષીઓ પાસે કરશે; ને સર્વ વનચર પશુઓ તેની ડાળીઓ પર રહેશે; ૧૪ એ માટે કે પાણી પાસેનાં [તથા] પાણી પીનારાં સર્વ વૃક્ષોમાંનાં કેમ પણ કદમાં ઉચાં ન થઈ જાય, ને પોતાની ટોચ વાદળ મધ્યે ન રાખે, ને તેમના પરાક્રમીઓ પોતાની ઉચાઈમાં ઉભા ન થાય; કેમકે તેઓ મનુષ્યપુત્રો મધ્યે કબરમાં ઉતરી જનનારાઓની સાથે મેળાને [તથા] પૃથ્વીના નીચલા ભાગોને સ્વાધીન કરાયા છે.

૧૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે શેઓલમાં ઉતરી ગયો તે દિવસે મેં શોક પળાવ્યો; મેં તેને લીધે ઉડાણ દાંખ્યું, ને મેં તેની નદીઓને રોકી, ને

મહા જળ થંભ્યાં; તેને લીધે મેં લખાનોન પાસે શોક પળાવ્યો, ને તેને લીધે વનનાં સર્વ વૃક્ષો મૂંઠાંજત થયાં. ૧૬ ત્યારે મેં તેને કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે શેઓલમાં ફેંકી દીધો ત્યારે તેના થપકારાથી દેશભતિઓને મુલતવી દીધી; ને સર્વ પાણી પીનારાં એદનનાં તથા લખાનોનના રાજયામણાં તથા શ્રેષ્ઠ વૃક્ષો પૃથ્વીના નીચલા ભાગોમાં દિલાસો પામ્યાં. ૧૭ તેઓ તેની સાથે શેઓલમાં પણ તરવારથી સહાર પામેલાઓની પાસે ગયા; હા, જેઓ તેના બુજાવ હતા, [જેઓ] દેશભતિઓ મધ્યે તેની છાયામાં વસતા હતા તેઓ.

૧૮ તું જોરવમાં તથા મહાવમાં એદનનાં વૃક્ષો મધ્યે કોના જેવો છે? તો પણ તું એદનનાં વૃક્ષોની સાથે પૃથ્વીના નીચલા ભાગોમાં નખાઈશ તું તરવારથી સહાર પામેલાઓની સાથે બેસુનતીઓની મધ્યે પડ્યો રહેશે. પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, એ તો ફારૂન તથા તેનો સઘળો સમુદાય છે.

૩૨

અને બારમા વર્ષના બારમા માસમાં, તે માસની પહેલીએ એમ બન્યું કે, યહોવાહ તું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, મનુષ્યપુત્ર, મિસરના રાજ ફારૂન વિષે વિલાપ કરીને તેને કહે કે, તને દેશભતિઓના જીવાન સિંહની ઉપમા આપેલી હતી; તો પણ તું સમુદ્રમાંના અજબ જેવો છે; ને તું તારી નદીઓમાં ધસારો કરે છે, ને તારા પગથી પાણીને ડોહોળીને તેમની નદીઓને મેલી કરી નાખે છે. ૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું ઘણી પ્રજાઓના જન્માવડે મારી જળ તારા પર પ્રસારીશ; ને તેઓ તને મારી જળમાં [પકડીને] બહાર ખેંચી લાવશે. ૩ અને હું તને જમીન પર પડ્યો મૂકીશ, હું તને ખુલ્લા મેદાનમાં ફેંકી દઈશ, ને સર્વ ખેચર પક્ષીઓને તારા પર બેસાડીશ, ને હું આખી પૃથ્વીનાં પશુઓને તારાથી તૃપ્ત કરીશ. ૪ અને હું તારે માંસ પર્વતો પર નાખીશ, ને તારા ઉચા કદથી નીચાણો ભરીશ. ૫ વળી જેમાં તું તરે છે તે ભૂમિને છેક પર્વતો લગી હું તારા રક્તથી પાછશ; ને નાજા તારાથી ભર-પુર થશે. ૬ અને હું તને હોલવી નાખીશ ત્યારે હું આકાશને ઢાંકી દઈશ, ને તેના તારાઓને ઝાંખા કરી નાખીશ; હું સૂર્યને વાદળથી ઢાંકી દઈશ ને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાશ નહિ પાડશે. ૭ આકાશની સર્વ પ્રકા-શિત જ્યોતિઓને હું તારા માથા પર અધકારી દઈશ, ને તારા દેશ પર અધકાર પાડીશ, પ્રભુ યહોવાહ

એમ કહે છે ૮ અને જ્યારે તારા જાણવામાં નહિ આવેલા એવા દેશોમાં વિદેશીઓ મધ્યે તારો વિનાશ હુ કરીશ ત્યારે તેથી ધણી પ્રભુઓના અંત કરણી ગમતારો ૧૦ હા હુ એલ કરીશ કે ધણી પ્રભુઓ [તને દેખીને] વિસ્મિત થશે ને હુ મારી તરવાર તેમની આગળ ઉગામીશ ત્યારે તેમના રાજ્યો તારે માટે બહુ ભયભીત થશે, ને તારી પાયામલીને દિવસે તેઓ સર્વ પોતાપોતાના જીવને સાડ પળે પળે કાપશે ૧૧ કેમકે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ખાલેલના રાજની તરવાર તારા પર આવશે ૧૨ હુ તારા સમુદાયને પરાક્રમીઓની તરવારથી પાડીશ, તેઓ સર્વ દેશભવિષ્યોમાના જે ભયકર તે છે, ને તેઓ મિસરનો ગર્વ લૂટી લેશે, ને તેનો સર્વ સમુદાય નાશ પામશે ૧૩ તેના બધા પશુઓનો પણ હુ મહા જળ પાસેથી વિનાશ કરીશ, ને ત્યાર પછી કહી માણસનો પણ તેમને હેરાન નહિ કરશે તેમજ પશુઓની ખરીઓ તેમને હેરાન કરશે નહિ ૧૪ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, ત્યારે હુ તેમના પાણી નિરૂંદા કરીશ ને તેમની નદીઓને તેલના જેવી વહેવડાવીશ. ૧૫ જ્યારે હુ મિસર દેશને ઉગ્ર તથા વેરાન, એટલે જેથી તે બરપુર હતો તે વગરનો દેશ કરી નાખીશ, જ્યારે તેમાં રહેનારા સર્વને હુ મારીશ, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હુ યહોવાદ છું ૧૬ આ મરસિયા જોડીને તેઓ વિલાપ કરશે, વિદેશીઓની પુત્રીઓ તે જોડીને વિલાપ કરશે, કેમકે પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, તેઓ તે જોડીને મિસરને માટે તથા તેના આખા સમુદાયને માટે વિલાપ કરશે

૧૭ વળી બારમા વર્ષમાં ને માસની પદરમીએ એમ થયું કે, યહોવાદનું એલ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૮ મનુષ્યપુત્ર, મિસરના સમુદાયને માટે પોતે મૂક, ને તેમને એટલે તેને તથા પ્રખ્યાત દેશ ભવિષ્યોની પુત્રીઓને, કબરમાં ઉતરનારાઓની સાથે પૃથ્વીના નીચતા ભાગોમાં નાખ ૧૯ તું ભોદર્યમાં કોનાથી ક્રોધ છે? નીચે ઉતરી જ ને બેસુનતીઓની સાથે નખા ૨૦ તેઓ તરવારથી સહાર પામેલાઓની મધ્યે પડશે, તે તરવારને સ્વાધીન કરાણ છે, તેને તથા તેના સર્વ સમુદાયોને તાણી લઈ જશે ૨૧ પરાક્રમીઓ મધ્યે જેઓ બજવાન તેઓ તેની તથા તેના સાજાકારીઓની સાથે શેઝાલની મધ્યે પડશે, તેઓ સુરતે બેસુનતીઓની ને પચા, તરવારથી સહાર પામીને તેઓ રતબ્બ પડી રહ્યા હ ૨૨ આદ્યૂર તથા

તેના સધળો સધ ત્યા છે, તેની કબરો તેની આસપાસ છે, તેઓ સર્વ તરવારથી કતલ થઈને પડેલા છે, ૨૩ તેની કબરો ખાદના ઉવાડાના ભાગોમાં ગોઠવાયલી છે, ને તેનો સધ તેની કબરની આસપાસ છે, જેઓએ જીવતાઓની ભૂમિમાં ત્રાસ વર્તાવ્યો હતો, તેઓ સર્વ તરવારથી કતલ થઈને પડેલા છે ૨૪ ત્યા તેની કબરની આસપાસ એલામ તથા તેનો સધળો સધ છે, જેઓ જીવતાઓની ભૂમિમાં ત્રાસ કારક હતા, તેઓ સર્વ તરવારથી કતલ થઈ પડ્યા છે તેઓ બેસુનત રિથતિમાં પૃથ્વીના ઉડાણોમાં ઉતરી પડ્યા છે, ને કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે લજ્જા પામ્યા છે ૨૫ તેઓએ તેને સાડ તથા તેના સર્વ સમુદાયને સાડ સહાર પામેલાઓની મધ્યે બિઠાઈ પાધર્યું છે, તેની કબરો તેની આસપાસ છે, તેઓ સર્વ બેસુનત તથા તરવારથી કતલ થયેલા છે, કેમકે તેઓ જીવતાઓની ભૂમિમાં ત્રાસદાયક હતા, ને તેઓ કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે લજ્જા પામ્યા છે, મારી નખામેલાઓની મધ્યે તે મૂકાયો છે ૨૬ ત્યા મેશેખ, તુબાલ તથા તેનો સર્વ સમુદાય છે, તેણીની કબરો તેણીની આસપાસ છે, તેઓ સર્વ બેસુનત તથા તરવારથી કતલ થયેલા છે, કેમકે જીવતાઓની ભૂમિમાં તેઓ ત્રાસદાયક હતા ૨૭ અને બેસુનતીઓમાના જે પરાક્રમીઓ માર્યા ગયેલા છે, જેઓ પોતાના યુદ્ધશસ્ત્રોસહિત શેઝાલમાં ઉતરી ગયા છે, ને પોતાની તરવાર પોતાના માથા નીચે મૂકી છે, ને તેમના કુબ્જો તેમના હાડકા પર છે, તેઓ મધ્યે શું તેઓ નહિ પડશે? કેમકે જીવતાઓની ભૂમિમાં પરાક્રમીઓને ત્રાસદાયક [તેઓ હતા] ૨૮ પણ તું બેસુનતીઓની મધ્યે કલિત થશે, ને તરવારથી કતલ થયેલાઓની સાથે તું પડ્યો રહેશે ૨૯ ત્યા અદોમ, તેના રાજ્યો તથા તેના સર્વ સરદારો છે, જેઓ એટલા બધા પરાક્રમી હતા તરવારથી કતલ થયેલાઓની સાથે નખાયલા છે, તેઓ બેસુનતીઓની સાથે તથા કબરમાં ઉતરનારાઓની સાથે પડી રહેશે ૩૦ ત્યા ઉતરના સર્વ સરદારો, તથા સર્વ સીદોનીઓ છે, તેઓ સહાર પામેલાઓની સાથે ઉતરી ગયા છે, તેમના પરાક્રમી એટલે બધા ત્રાસ ઉત્પન્ન થતો હતો તેમ છતાં તેઓ લજ્જિત થયા છે, ને તેઓ બેસુનત રિથતિમાં તરવારથી કતલ થયેલાઓની સાથે પડેલા છે, ને કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે તેઓ પોતાની લાન સહે છે ૩૧ ફારૂન તેમને જોઈને

પોતાના સઘળા સમુદાય વિષે દિવાસો પામશે; એટલે તરવારથી કતલ થએલાં ફારૂન તથા તેનું સર્વ સેન્ય [દિવાસો પામશે], એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. ૨૨ કેમકે મેં જીવતાઓની ભૂમિમાં મારો ત્રાસ બેસાડ્યો છે; ને તે, એટલે ફારૂન તથા તેના સર્વ સમુદાય બેસુનતીઓની મધ્યે, તરવારથી કતલ થએલાઓની સાથે નખાશે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

૩૩. આખું કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, તારા લોકના પુત્રો સાથે વાલ કરીને તેઓને કહે કે, જ્યારે હું કોઠ દેશ પર તરવાર લાઠું ત્યારે જો તે દેશના લોક પોતા મધ્યેથી એક પુરુષને લઈને તેને પોતાના ચોડીદાર તરીકે સ્થાપે; ૨ ને જો તે તરવારને દેશ પર આવતી જોઈને રજીસિઝનું વગાડીને લોકોને ચેતાવે; ૪ ત્યારે જ કોઠ રજીસિઝનને અવાજ સાંભળીને ચેતે નહિ, ને તરવાર આવીને તેનો સંહાર કરે, તો તેનું રક્ત તેનેજ શિર રહેશે. ૫ રજીસિઝનને અવાજ સાંભળ્યા છતાં તે ચેત્યો નહિ; તેનું રક્ત તેને માથે રહેશે; તથાપિ જો તે ચેત્યો હોત તો તેણે પોતાનો જીવ બચાવ્યો હોત. ૬ પણ જો ચોડીદાર તરવારને આવતી જોઈને રજીસિઝનું ન વગાડે, ને લોકને ચેતવણી ન મળે, ને તરવાર આવીને તેઓમાંના કોઈ માણસનો સંહાર કરે; તો તે તો પોતાની દુષ્ટતાને લીધે સંહાર પામશે છે, પરંતુ તેના રક્તને બદલે હું ચોડીદાર પાસેથી લઈશ. ૭ તો હે મનુષ્યપુત્ર, મેં તને ઇસ્રાએલના ધર પ્રત્યે ચોડીદાર નિમ્ણો છે; એ માટે મારા મુખનું વચન સાંભળીને મારા તરફથી તેમને ચેતવણી આપ. ૮ જ્યારે હું દુષ્ટને કહું કે, હે દુષ્ટ માણસ, તું નિષ્કે માર્યો જશે, ને તું દુષ્ટ માણસને પોતાના માર્ગથી [ફરવાની] ચેતવણી આપવા ન ઇચ્છે; તો તે દુષ્ટ પોતાની બુઝાઈને લીધે માર્યો જશે, પરંતુ તેના રક્તને બદલે હું તારી પાસેથી લઈશ. ૯ તથાપિ જો તું દુષ્ટ માણસને તેના માર્ગથી ફરવાની ચેતવણી આપે તે છતાં તે પોતાના માર્ગથી ન ફરે; તો તે પોતાની બુઝાઈને લીધે માર્યો જશે, પણ તે પોતાનો જીવ બચાવ્યો છે.

૧૦ અને હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના ધરનાંને કહે કે, તમે એમ ઓલો છો કે, અમારા અપરાધો તથા અમારાં પાપો અમારે શિર આવી પડેલાં છે, ને તેમને લીધે અમે ઝુરી ઝુરીને મરીએ છીએ; ત્યારે અમે શી રીતે જીવીએ? ૧૧ તેમને એમ કહે કે, પ્રભુ

યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે દુષ્ટ માણસના મોતમાં હું બિલકલ રાજ નથી, પણ દુષ્ટ પોતાના માર્ગથી ફરીને જીવતો રહે એમાં [રાજ હું]; અરે તમે ફરો, તમારા દુષ્ટ માર્ગથી ફરો; કેમકે, હે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમે શા માટે મરવા ચાહો છો? ૧૨ ને હે મનુષ્યપુત્ર, તું તારા લોકના પુત્રોને કહે કે, નેજીવાન અપરાધ કરશે તે દિવસે તેની નેજી તેને બચાવ કરશે નહિ; ને દુષ્ટ માણસ પોતાની દુષ્ટતાથી ફરશે તે દિવસે તેની દુષ્ટતાને લીધે તે માર્યો જશે નહિ; તેમજ નેજીવાન પાપ કરશે તે દિવસે તેની નેજીથી તે જીવી શકશે નહિ. ૧૩ જ્યારે હું નેજીવાનને કહું કે, તું નિષ્કે જીવતો રહેશે, ત્યારે જો તે પોતાની નેજી પર બરોસો રાખીને બુઝાઈ કરે, તો તેની નેજીનાં કામોમાના એકેનું રેમરણ કરાશે નહિ; પણ જો બુઝાઈ તેણે કરી હશે તેનેજ લીધે તે માર્યો જશે. ૧૪ વળી, જ્યારે હું દુષ્ટ માણસને કહું કે, તું નિષ્કે માર્યો જશે, ત્યારે જો તે પોતાના પાપથી ફરીને નીતિસપત્ર તથા યથાર્થ કામ કરે; ૧૫ જો તે દુષ્ટ માણસ હૃદય પાછી આપે, પોતે જો લૂંટી લીધેલું તે પાછું આપે, ને કાઠ બુંદાઈ ન કરતાં જીવનના વિધિઓમાં ચાલે; તેમ તે નિષ્કે જીવતો રહેશે, તે માર્યો નહિ જશે. ૧૬ તેણે ઈશીલા પાપોમાંનું કોઈ પણ તેની વિરૂદ્ધ સત્કારવામાં આવશે નહિ; તેણે નીતિસપત્ર તથા યથાર્થ કામ કર્યું છે; તે નિષ્કે જીવતો રહેશે. ૧૭ એમ છતાં તારા લોકના પુત્રો કહે છે કે, પ્રભુને બચાવદાર અદલ નથી; પણ તેઓને બચાવદાર તો અદલ નથી. ૧૮ નેજીવાન પોતાની નેજીથી ફરી જઈને બુંદાઈ કરે, તો તે તેનેજ લીધે માર્યો જશે. ૧૯ અને દુષ્ટ માણસ પોતાની દુષ્ટતાથી ફરીને નીતિસપત્ર તથા યથાર્થ કામ કરે, તો તે તેને લીધે જીવતો રહેશે. ૨૦ તેમ છતાં તમે કહો છો કે, પ્રભુને બચાવદાર અદલ નથી. હે ઇસ્રાએલના વંશજો, હું તમ પ્રત્યેકને તેના માર્ગો પ્રમાણે ન્યાય કરીશ.

૨૧ અને અમારા બહીષ્કારના બારમા વર્ષના દસમા [માસ]ની પાંચમીએ એમ થયું કે, યરૂસાલેમમાંથી બચી આવેલા એક જણે મારી પાસે આવીને કહ્યું કે, તે નગર કતલ કરાયું છે. ૨૨ હવે, એ નાસીને બચેલી માણસ આપ્યો તે પહેલાં સાંજે યહોવાહને હાથ મારા પર આપ્યો હતો; ને સવારમાં એ મારી પાસે આપ્યો ત્યાં સુધી તેણે માર મુખ ખોલ્યું હતું; ને માર મુખ ખોલેલું હતું, ને હું સુતો નહોતો.

૨૩ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૪ મનુષ્યપુત્ર, જેઓ ઇસ્રાએલના દેશમાં ઉત્તર ન્યાઓમાં વસેલા છે તેઓ એમ બોલે છે કે, ઇસ્રા-હિમ એકલો હતો, ને તેને દેશનો વારસો મળ્યો હતો; પણ અમે ઘણા છીએ; દેશ અમને વારસા તરીકે અપાયો છે. ૨૫ એ માટે તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે રક્તસંહિત ખાઓ છો, ને તમારી દૃષ્ટિ તમારી મૂર્તિઓ તરફ ઉઘાડી કરો છો, ને રક્ત વહેવડાવો છો; તેમ છતાં શું તમે દેશનું વતન ભોજવશો? ૨૬ તમે તમારી તરવાર પર ઉભા રહેો છો, તમે અમંગળ કામો કરો છો, ને તમ સર્વ પોત-પોતાના પડોસીની જીંદગી ખરાબો છો; તેમ છતાં શું તમે દેશનું વતન ભોજવશો? ૨૭ તારે તેમને એમ કહેવું કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે જેઓ ઉત્તર ન્યાઓમાં છે તેઓ નિશ્ચે તરવારથી માર્યા જશે, ને જે જુદી મેદાનમાં છે તેને હું બંધ થવા સાડ પશુઓને આપીશ. ને જેઓ ગદોમાં તથા ઝુકા-ઓમાં હશે તેઓ મરણથી મોત પામશે. ૨૮ અને હું દેશને વેરાન તથા આશ્ચર્ય કરીશ, ને તેના સામ-થ્યના ગર્વનો અંત આવશે; ને ઇસ્રાએલના પર્વતો એવા વેરાન થશે કે તેઓ પર ઘસને કાંઈ જશે નહિ. ૨૯ તેમનાં શ્રીધર્મો સર્વ અમંગળ કૃષિને લીધે જ્યારે હું દેશને વેરાન તથા આશ્ચર્ય કરી નાખીશ, ત્યારે તેઓ નજૂરે કે હું યહોવાહ છું. ૩૦ અને હું મનુષ્ય-પુત્ર, તારે વિષે તો તારા લોકનાં પુત્રો બીંતો પાસે તથા ઘરનાં બારણામાં ઘાંતો કરે છે, ને તેઓ એક બીજાને, સૌ પોતપોતાના ભાષ્ટને, એમ કહે છે કે, કૃપા કરીને આવો, ને યહોવાહ પાસેથી જે વચન આવે છે તે છું છે તે સાંભળો. ૩૧ અને તેઓ લોકના રિવાજ પ્રમાણે તારી પાસે આવે છે, ને મારા લોક તરીકે તારી આગળ ભસે છે, ને તેઓ તારાં વચનો સાંભળે છે, પણ તેમનો અમલ કરતા નથી; કેમકે તેમનાં મુખથી તેઓ બહુ પ્રીતિ દેખાડે છે, પણ તેમનું મન તો તેમના લાલ પાળ કરે છે. ૩૨ અને જો, જોના સુર મધુર હોય, ને જે સારી રીતે વાજ્ય વગાડી શકે, તેવાના મઠા મનોહર જીન જેવાં હું તેઓને [લાગે] છે; કેમકે તેઓ તારાં વચનો સાંભળે છે, પણ તેઓ તેમનો અમલ કરતા નથી. ૩૩ અને જ્યારે એ થશે (જે, એ તો થશે,) ત્યારે તેઓ નજૂરે કે તેઓ મધ્યે બલિષ્ઠવાદી થઈ જશે છે.

૩૪ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના પાળકો વિરૂદ્ધ બલિષ્ઠવાદી બોલ, બલિષ્ઠવાદી બોલીને તેમને, હા, પાળકોને, કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલના પાળકોને અફસોસ, કેમકે તેઓ પોતાનું પોષણ કરે છે. શું પાળકોએ ઘેરાનું પોષણ કરવું ન લેશે? ૨ તમે એક ખાઓ છો, તમે ઉનનાં વસ્ત્ર પહેરો છો, તમે માતેલાં કાપો છો, પણ તમે ઘેરાને પોષતા નથી. ૪ રાત્રિદિને તમે મન-જીવ કીધું નથી, ને માંદાને તમે સુંઘ કીધું નથી, ને [દાડ] ઘૂટેલાને તમે પાટો બાંધ્યો નથી, ને હાંકી કદાએલાને તમે પાકું લાવ્યા નથી, ને યોવાએલાને તમે રોધ્યું નથી; પણ નજરસ્તીથી તથા સખતાઈથી તમે તેમના પર સત્તા ચલાવી છે. ૫ અને પાળક ન હોવાથી તેઓ વિખેરાઈ ગયાં; ને તેઓ સર્વ જંગલી જનાવરોનું ભક્ષ થઈ પડ્યાં, ને વિખેરાઈ ગયાં. ૬ મારાં ઘેરા સર્વ પર્વતો પર તથા પ્રત્યેક ઉઘા ડુંગર પર ભટકતાં ફર્યા; હા, મારાં ઘેરાં આખી પૃથ્વીની પીઠ પર વિખેરાઈ ગયાં; ને [તેમને] ઢુલનાર કે શોધનાર કોઈ નહોતું. ૭ એ માટે, હું પાળકો, તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો; ૮ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે નિશ્ચે મારાં ઘેરાં શિકાર થઈ પડ્યાં, ને મારાં ઘેરાં સર્વ જંગલી જનાવરોનું ભક્ષ થઈ પડ્યાં, કેમકે કોઈ પાળક નહોતો, તેમજ મારા પાળકોએ મારાં ઘેરાંની શોધ ન કીધી, પણ પાળકોએ મારાં ઘેરાંનું પોષણ ન કરતાં પોતાનું પોષણ કીધું; ૯ એ માટે, હું પાળકો, યહોવાહનું વચન સાંભળો; ૧૦ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું પાળકોની વિરૂદ્ધ છું; હું મારાં ઘેરાં વિષે તેમની પાસેથી જવાબ માગીશ, ને મારાં ઘેરાંને પાળવાનું કામ તેઓની પાસેથી લઈ લઈશ; ને ત્યાર પછી પાળકો પોતાનું પોષણ કરવા નહિ પામશે; ને હું મારાં ઘેરાંને તેમના મ્હોમાથી ઊડાવીને તેઓને તેમનું ભક્ષ થવા નહિ દઈશ. ૧૧ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું પડે, હા, ડુંગર, મારા ઘેરાંને ઢુલિને તેમને શોધી કાઢીશ. ૧૨ જેમ કોઈ ભરવાડ જે દિવસે તે પોતાના વિખેરાઈ ગયેલા ઘેરાં મધ્યે હોય છે [તે દિવસે] પોતાના ટોળાને શોધી કાઢે છે, તેમજ હું મારા ઘેરાંને શોધી કાઢીશ. ને વાહવાવાળા તથા અધકારમય દિવસે તેઓ જ્યાં જ્યાં વિખેરાઈ ગયાં હશે તે સર્વ જગ્યાઓમાંથી હું તેમને ઊડાવીશ. ૧૩ અને હું તેમને

વિદેશીઓમાથી કાઢી લાવીશ, ને દેશીમાથી તેમને બેસાડીશ, ને તેમને તેમના પોતાના દેશમા લાવીશ, ને હું તેમને ઇસ્તાએલના પર્વતો પર, વેહેળાઓને કાઢે, તથા દેશની સર્વ વસ્તીવાળી જગ્યાઓમા ચારીશ ૧૪ હું તેમને ઉત્તમ ચારો ચરાવીન, ને ઇસ્તાએલના ઉપા પર્વતો પર તેમને વાડો ધરી, ત્યાં તેઓ ઉત્તમ વાડામા સુધ રહેશે, ને ઇસ્તાએલના પર્વતો પર તેઓ કસદાર ચારો ચરશે ૧૫ હું પોતે મારા ઘેઠા ચારીશ, ને હું તેમને સુવાડીશ, એમ પ્રજુ યહોવાહ કહે છે ૧૬ યોવાએલને હું શોધીશ, ને હાડી મુખએલને હું પાછું લાવીશ, ને બગાએલને હું પાટો બાધીશ, ને માદાને હું સાડ કરીશ, ને પુષ્ટને તથા મજબૂતને હું નાશ કરીશ, હું ન્યાય કરીને તેમનું પોષણ કરીશ ૧૭ અને હે મારા ટોળા તારે વિષે તો પ્રજુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જનવર જન વરની વચ્ચે, એટલે જન મેદાઓનો તેમજ બકરા ઓનો હું ન્યાય કરીશ. ૧૮ સારો સારો ચારો ચરી જઈને તમારા ચારાને બાકીને બાગ પોતાના પગથી ખુંટીને નાખવો, ને સ્વચ્છ પાણી પીને બાકીનું પોતાના પગથી ડોહોળી નાખુ છે એ શું તમને નાનુંસું લાગે છે? ૧૯ ને મારા ઘેઠા તો જે તમે તમારા પગથી ખુટી નાખ્યું છે તે ખાય છે, ને જે તમે તમારા પગથી ડોહોળી નાખ્યું છે તે તેઓ પીએ છે

૨૦ એ માટે પ્રજુ યહોવાહ તેઓને એમ કહે છે કે, જુઓ હું હા, હજ, પુષ્ટ જનવરો તથા દુબળા જનવરો વચ્ચે ન્યાય કરીશ. ૨૧ તમે પાસાથી તથા ખભાથી હડશેલા મારીને તથા સર્વ માદાને તમારા શિંગડાથી ધક્કા મારીને તેઓને દૂર વિખેરી નાખ્યા છે, ૨૨ એ માટે હું મારા ઘેઠાને બચાવ કરીશ, ને તેઓ હવે પછી શિકારરૂપ નહિ ધરી, ને હું જનવર જનવરની વચ્ચે ન્યાય કરીશ. ૨૩ અને હું તેમના પર એક પાળક રચાવીશ, ને તે, એટલે મારો સેવક દાઉદ, તેમનું પોષણ કરશે, તે તેમનું પોષણ કરશે, ને તે તેઓનો પાળક ધરી ૨૪ અને હું યહોવાહ તેઓને દેવ યજ્ઞશ, ને મારો સેવક દાઉદ તેઓ મધ્ય સરદાર ધરી, હું યહોવાહ એ બોલ્યો છું ૨૫ અને હું તેમની સાથે શાંતિના કરાર કરીશ, ને ભુડા શ્યાપ દોનો દેશમાથી અત આહીશ, ને તેઓ અરબ્યમા નિબય રહેશે, ને કાષ્ટવેનોમા ઉડશે ૨૬ અને હું તેઓને તથા મારા હુઝરની આસપાસના રથોને આશીર્વાદરૂપ કરીશ, ને હું જુદીને તેની રૂતમા વર-

સાવીશ, આશીર્વાદના ઝાપટા આવશે ૨૭ અને સીમના ઝાડ પોતાના ફળ આપશે ને પૃથ્વી પોતાની ઉપજ આપશે, ને તેઓ પોતાના દેશમા નિર્ભય રહેશે, ને હું તેમની ખુસરીની સમોલો બાળી નાખીશ, ને તેમની પાસે ગુલામી કરાવનારાઓના હાથમાથી તેમને મુક્ત કરીશ ત્યારે તેઓ જલ્દી કે હું યહોવાહ છું ૨૮ અને તેઓ ત્યાર પછી કહી વિદેશીઓની લૂટ નહિ ધરી, તેમ જગલી શ્યાપદો પછુ તેમને ફાડી નહિ ખારો, પછુ તેઓ નિર્ભય રહેશે, ને કોઈ તેમને બીવડાવશે નહિ. ૨૯ અને તેમનું રોપણ હું એજ ઉઠાવીશ કે તે પ્રખ્યાત ધરી, ને ફરી કહી દેશમા દુકાળ પડવાથી તેમનો ક્ષય નહિ ધરી, તેમ ફરી કહી તેઓને વિદેશીઓથી લજિત થવું નહિ પડશે ૩૦ અને તેઓ જલ્દી કે હું તેમનો દેવ યહોવાહ તેમની સાથે છું, ને તેઓ, એટલે ઇસ્તાએલના વશને, મારી પ્રજા છે, એમ પ્રજુ યહોવાહ કહે છે ૩૧ અને હે મારા ઘેઠા મારા ચારાના મેદા, તમે મનુષ્યો છો, ને હું તમારો દેવ હું, એમ પ્રજુ યહોવાહ કહે છે

૩૫ વળી યહોવાહનું એજ વચન મારી પાસે આવ્યું છે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, તારું મુખ સેધર પર્વત વિરૂદ્ધ રાખીને તેની વિરૂદ્ધ બિચ્ચવાણી બોલીને તેને કહે કે, ૨ પ્રજુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે સેધર પર્વત, જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું ને હું મારો હાથ તારી વિરૂદ્ધ લખાવીશ ને હું તને ઉગડ તથા આશ્ચર્યરૂપ કરી નાખીશ ૪ હું તારા નગરોને મેદાન કરી મૂકીશ, ને તું ઉગડ ધરી, ને તું જલ્દી કે હું યહોવાહ છું ૫ તે જલ્દી વેર રાખ્યું છે, ને ઇસ્તાએલ પુત્રોને તેઓની વિપત્તિને સમયે, આખરના શાસનને સમયે, તરવારની સત્તાને સોંપી દીધા છે, ૬ એ કારણને લીધે પ્રજુ યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ, હું તને ખૂનરેંછને માટે તૈયાર કરીશ ને ખૂનરેંછ તારી પુઠે લાગશે, તે ખૂનરેંછને ધિક્કારી નથી, એ માટે ખૂનરેંછ તારી પુઠે લાગશે ૭ એમ હું સેધર પર્વતને આશ્ચર્યરૂપ તથા ઉગડ કરી નાખીશ, ને હું તેની અદરથી પાર જનારનો તથા પાછા આવનારનો સહાર કરીશ ૮ અને હું તેના પર્વતોને તેના કતલ યજ્ઞોઓથી બરી દઈશ, તરવારથી જનલ કરાએલાઓ તારા હુઝરો પર તથા તારી ખીગોમા તથા તારા સર્વ નાળામા પડશે ૯ હું તને સદાનું વેરાન કરી નાખીશ, ને તારા નગરોમા વસ્તી નહિ ધરી ને તમે જલ્દી કે હું યહોવાહ છું ૧૦ જો કે યહોવાહ ત્યાં હોતો તોપણ

તે કહ્યું છે કે, આ બે દેશભતિઓ તથા આ બે દેશો મારા યરો, ને અમે તેનો કબજો લઈશું, ૧૧ એ માટે, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મારા છવના સમ કે, તારા વેરને રીધે ને કાંધ તથા ઇર્ષા તેં તેમના પર દર્શાવ્યા છે તેઓ પ્રમાણે ક્રુ કરીશ, ને જેવા હુ તારો ન્યાય કરીશ તેવા હુ તેઓ મધ્યે જાણાઈશ. ૧૨ અને તું જાણશે કે ને દુર્બાવણેા તું ઇસ્રાએલના પર્વતો વિરૂદ્ધ બાંધ્યો છે, એટલે તે કહ્યું છે કે, તેઓ ઉગડ કરી મૂકાયા છે, તેઓ અમારૂં ભક્ષ યથા સારૂ અમને અપાયા છે, તે સર્વ મેં યહોવાહ સાંભળ્યા છે. ૧૩ અને તમે પોતાના મુખથી મારી સામે વડાઈ કરી છે ને મારી સામે પોતાના રખોરો વધાર્યા છે, મેં તે સાંભળ્યું છે. ૧૪ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જ્યારે આખી પૃથ્વી આનંદ કરતી હતી, ત્યારે હુ તને ઉગડ કરીશ. ૧૫ ઇસ્રાએલના ધરનો વારસો ઉગડ થયો હતો તેને લીધે તું હવે કરતું હતું માટે એવીજ વલે હુ તારી કરીશ, હે સેધર પર્વત, તું ઉગડ યરો, ને આખુ અહોમ ખણ, હા, આખુ [અહોમ ઉગડ યરો], ને તેઓ જાણશે કે હુ યહોવાહ છું.

૩૬ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તું ભવિષ્યવાણી બોલીને ઇસ્રાએલના પર્વતોને કહે કે, હે ઇસ્રાએલના પર્વતો, યહોવાહનુ વચન સાંભળો. ૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, યહુએ તારી વિરૂદ્ધ એમ કહ્યું છે કે, વાહા ને [કહ્યું છે કે], પ્રાચીન ઉચ્ચસ્થાનોની માલિકી આપણે જોગવીએ છીએ, ૩ એ માટે ભવિષ્યવાણી બોલીને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તેઓએ તમને પાચમાલ કીધા છે ને તેઓ આનંદમયી તમને ગળી ગયા છે, કે તમે બાકી રહેલી દેશભતિ યોનુ વતન થઈ પડો, ને તમે વાતો કરનારના, ને નિદાસૂં લોકોના દોષોએ ચઢ્યા છો, ૪ એ કારણને લીધે, હે ઇસ્રાએલના પર્વતો, પ્રભુ યહોવાહનુ વચન સાંભળો, પર્વતો તથા ડુનરો, નાળા તથા ખીણો, ઉગડ મેકાનો તથા છુના પટેલા નગરો કે ને આસ પાસની બાકી રહેલી દેશભતિઓને ભક્ષ તથા હારી-કપ થઈ પડ્યા છે, તેઓને પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે, ૫ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, બાકી રહેલી દેશભતિઓ તથા આખુ અહોમ, કે જેઓએ મનની ઇર્ષાથી મારા દેશને લઈ લઈને પહોંચ કરવા સાથે તેને પોતાના દહના પુરા દર્શી પોતાને કાળે વચન પારીકે કરાવ્યા છે, તેઓની વિરૂદ્ધ નિધે હુ જળના આવેયથી બાંધ્યા છું, ૬ એ માટે ઇસ્રાએ

લના દેશ વિધે ભવિષ્યવાણી બોલીને તેના પર્વતોને તથા ડુનરોને, નાળાને તથા નીચાણોને એમ કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, તમે વિદેશી ઓની લજ્જા વેડી છે, તે માટે હુ મારા આવેશમાં તથા કાંધમાં બાંધ્યો છું, ૭ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મેં મારો હાથ ઉઠાવી કરીને [કહ્યું છે કે] ને વિદેશીઓ તારી આસપાસ છે તેઓ નિશ્ચ લજ્જિત યરો. ૮ પશુ હે ઇસ્રાએલના પર્વતો, તમારા પર તો ડાળીઓ કુટી નિકળશે, ને તમે મારા ઇસ્રાએલ લોકોને તમારા કુળ આપશો, કેમકે તેઓને આવવાનો [સમય] પાસે છે. ૯ કેમકે, જુઓ, હુ તમારા પક્ષમાં છું, ને હુ તમારી તરફ ફરીશ, ને તમે ખેડારો તથા વવારો, ૧૦ ને હુ તમારા પર મનુષ્યો વધારીશ, એટલે ઇસ્રાએલનો આખો વંશ, હા, આખો [વધારીશ], ને નગરોમાં વસતી યરો, ને વેરાન જગ્યાઓમાં ઇમારતો બંધારો, ૧૧ અને હુ તમારા પર માણસો તથા મનુષ્યોની જૂદી કરીશ, ને તેઓ વધશે તથા સફળ યરો, ને હુ તમને તમારી આગળની રિયત પ્રમાણે વસાવીશ, ને તમારા આર-ભના કરતા તમારૂં વધારે બહુ કરીશ, ને તમે જાણશે કે હુ યહોવાહ છું. ૧૨ હા, હુ માણસોને એટલે મારા ઇસ્રાએલ લોકોને તમારા પર ચલાવીશ, ને તેઓ તારા માલિક યરો, ને તું તેઓનો વારસો યરો, ને તું ફરીથી તેમને નિ સત્તાન નહિ કરશે. ૧૩ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તેઓ તને કહે છે કે, [હે દેશ], તું મનુષ્યોને ગળી જનાર છે, ને તારી પ્રજાને નિર્વંશ કરનાર છે, ૧૪ એ માટે, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે તું હવે પછી મનુષ્યોને ગળી નહિ જશે, તેમ હવે પછી તારી પ્રજાને નિર્વંશ નહિ કરશે, ૧૫ ને હુ તેને ફરી કરી વિદેશીઓની લાજ સાંભળવા નહિ દઈશ ને તું ફરી કરી લોકોના મેહોલા નહિ લેકરો, ને ફરીથી કરી તું તારી પ્રજાને ઠાકર નહિ અવડાવશે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

૧૬ વળી યહોવાહનુ એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૭ મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના વંશને પોતાના દેશમાં રહેતા દત્તા, ત્યારે તેઓએ પોતાના આચરણથી તથા પોતાના કૃત્યોથી તેને વડાવ્યો, મારી આજળ તેઓનું આચરણ રજૂવલા સીની અચૂકતાના જેવું હતું. ૧૮ એ માટે ને રજૂવલા તેઓએ તે દેશ પર વહેજાવ્યું હતું તેને લીધે, તથા તેઓએ તેને પોતાની નુર્તિઓ વડે અચૂક કીધો હતો તે કારણથી, મેં મારી કાપ

તેમના પર વરસાળે; ૧૮ ને તેઓને દેશભતિઓ મધ્યે વિખેરી નાખ્યા, ને તેઓ દેશોમાં સર્વત્ર વેરી નાખ્યા; તેમના આચરણ પ્રમાણે તથા તેમનાં કૃત્યો પ્રમાણે મેં તેમનો ન્યાય કીધો. ૨૦ અને જે દેશભતિઓ મધ્યે તેઓ ગયા તેઓ મધ્યે આવ્યા પણ તેઓએ મારા પવિત્ર નામને બદલે લગાડે; કેમકે હોકા તેઓ વિષે કહેતા હતા કે, આ તો યહોવાદના હોકા છે, ને તેના દેશમાંથી નીકળી આવ્યા છે. ૨૧ પણ મારે પવિત્ર નામ કે જેને ઇસ્રાએલના વંશજોએ, જે દેશભતિઓ મધ્યે પોતે ગયા તેઓ મધ્યે, બદલે લગાડે હતા તેની ખાતર મેં કયા રાખી. ૨૨ એ માટે ઇસ્રાએલના વંશજો કહે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલના વંશજો, હું [એ] તમારી ખાતર નહિ, પણ મારે પવિત્ર નામ જેને, જે દેશભતિઓની અંદર તમે ગયા તેઓ મધ્યે, બદલે લગાડવામાં આવ્યો છે, તેની ખાતર કહું છું. ૨૩ અને મારું મહાન નામ જેને દેશભતિઓ મધ્યે બદલે લગાડવામાં આવ્યો છે, જેને તમે તેઓ મધ્યે બદલે લગાડો છો, તેને હું પવિત્ર મનાવીશ; ને પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, ભયારે હું તે દેશભતિઓની નજર આગળ તમારામાં પવિત્ર મનાવશ ત્યારે તેઓ ભલુચે કે હું યહોવાદ છું. ૨૪ કેમકે હું તમને દેશભતિઓ મધ્યેથી લઇને તથા સર્વ દેશોમાંથી એકઠા કરીને, તમને તમારા પોતાના દેશમાં લાવીશ ૨૫ અને હું તમારા પર શુદ્ધ પાણી છાંટીશ, ને તમે શુદ્ધ થશો; તમારી સર્વ અસીનતાથી તથા તમારી સર્વ મૂર્તિઓથી હું તમને શુદ્ધ કરીશ. ૨૬ નહું હૃદય પણ હું તમને આપીશ, ને નવો આત્મા હું તમારી અંદર મૂકીશ; ને હું તમારા દેહમાંથી પત્થરનું હૃદય દૂર કરીશ, ને હું તમને માંસનું હૃદય આપીશ. ૨૭ અને હું મારો આત્મા તમારી અંદર મૂકીશ, ને તમને મારા વિધિઓમાં ચલાવીશ, ને તમે મારા હુકમો પાળશો તથા તેમને અમલમાં આણશો. ૨૮ અને જે દેશ જે તમારા પિતૃઓને આપ્યો હતો તેમાં તમે રહેશો; ને તમે મારી પ્રજા થશો ને હું તમારો દેવ થઈશ. ૨૯ અને હું તમને તમારી સર્વ અશુદ્ધતાથી તારીશ; ને હું અનાજને આજ્ઞા કરીને બોલાવીશ, ને તેને વધારીશ, ને તમારા ઉપર દુકાળ નહિ પાડું. ૩૦ અને હું વૃદ્ધોનાં ફળ તથા સીમની ઉપજ એવી રીતે વધારી દઈશ, કે ફરીથી કદી તમને દેશભતિઓ મધ્યે દુકાળનું મેહલું મારવામાં નહિ આવશે. ૩૧ ત્યારે તમને તમારાં દુરાચરણ તથા

તમારાં અશુદ્ધ કૃત્યો યાદ આવશે; ને તમારાં દુષ્કર્મોને લીધે તથા તમારાં અમંગળ કૃત્યોને લીધે તમે પોતાના મનમાં પોતાને ધિક્કારશો. ૩૨ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, તમારે ભલુચું કે તમારી ખાતર હું [એ] નથી કરતો; હે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમારા આચરણને લીધે લક્ષિત થાઓ તથા ઝખવાણા પડો. ૩૩ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, તમારાં સર્વ દુષ્કર્મોથી હું તમને શુદ્ધ કરીશ તે દિવસે હું નગરોમાં વસ્તી કરાવીશ, ને ઉગર પડેલી જગ્યાઓમાં [મકાનો] બનાવશે ૩૪ અને જે જમીન ઉગર પડેલી હતી તે જો કે પાસે યહને જગત સર્વની નજરમાં વેરાન સમાન લાગતી હતી, તો પણ તે ખેડારો. ૩૫ અને તેઓ કહેશે કે, આ ભૂમિ જે વેરાનરૂપ હતી તે એવન વાડી જેવી થઈ પડી છે; ને ખાલી તથા ઉગર તથા ખંડિયેર નગરોની આસપાસ ફેર બાધેલા છે તથા તેઓ વસેલાં છે ૩૬ ત્યારે જે દેશભતિઓ તમારી આસપાસ બેઠેલી છે તેઓ ભલુચે કે મેં યહોવાદે ખંડિયેર મકાનો બાંધ્યાં છે, ને વેરાનમાં વાવેતર કીધું છે; હું યહોવાદ તે બોલ્યો છું, ને હું તે પાળીશ.

૩૭ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, વળી ઇસ્રાએલના વંશજોની આ વિનંતી પણ હું સાંભળીને તેમને સારૂ તે પ્રમાણે કરીશ; હું તેમને ઘેરાંના રાજાની પેઠે મનુષ્યોની વૃદ્ધિ આપીશ. ૩૮ જેમ ચણનું ટાણું, જેમ તેના મુકર પર્વએ ચણાલેમનું ટાણું, તેમ વેરાન નગરો મનુષ્યોનાં ટાણાંથી ભરાઈ જશે; ને તેઓ ભલુચે કે હું યહોવાદ છું.

૩૭ યહોવાદનો હાથ મારા પર આવ્યો, ને તે મને યહોવાદના આત્માવરે બહાર લેઈ ગયો, ને મને ખીજની મધ્યે મૂક્યો, ને તેમાં નરદમ હાડકાં હતાં; ૨ ને તેણે મને તેમને પડએ પડએ ચોતરફ ફેરવ્યો; ને જુઓ, તે ખીજની સપાટી પર અતિ ધણાં હતાં; ને જુઓ, તેઓ બહુ સૂકાં હતાં. ૩ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, હું આ સારૂનું જવાબ થઈ શકું? ને મેં ઉત્તર આપ્યો કે, હે પ્રભુ યહોવાદ, તું ભલું છે. ૪ વળી તેણે મને કહ્યું કે, આ હાડકાં પર ભવિષ્યવાણી બોલીને તેઓને કહે, હે સૂકાં હાડકાં, તમે યહોવાદનું વચન સાંભળો. ૫ પ્રભુ યહોવાદ આ હાડકાંને એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તમારી અંદર શ્વાસ દાખલ કરીશ, ને તમે જીવતા થશો. ૬ અને હું તમારા પર સ્નાયુઓ મૂકીશ, ને તમારા પર માંસ લાવીશ, ને તમને ચામડીથી ઢાંકીશ,

ને તમારામાં શ્વાસ મુકીશ, ને તમે જીવતાં થશો; ને તમે નજીરો કે હુ યહોવાદ છું. ૭ તેથી મને આજ્ઞા મળી હતી તે મુજબ હું ભવિષ્યવાણી બોલ્યો; ને હું ભવિષ્યવાણી બોલતો હતો તે દરમ્યાન એક અડમડાટ સમજાવ્યો, ને જુઓ, ધરતીકંપ થયો. ને તે હાડકાં એક બીજા સાથે જોડાઈ ગયા, હાડકું તેના હાડકાની સાથે [જોડાઈ ગયું]. ૮ અને હું જોયા કરતો હતો, ને જુઓ, તેમના પર સ્નાયુઓ દેખાયા ને માંસ આવ્યું, ને તેમના પર આમરીનું દાઢણ થયું; પણ તેઓમા શ્વાસ નહોતો. ૯ પછી તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, પવનને પ્રબોધ કર, પ્રબોધ કરીને પવનને કહે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હે પવન, ચારે દિશાથી આવ, ને આ મારી નંખાયલા પર ટુક કે તેઓ જીવતાં થાય. ૧૦ તેથી તેણે મને આજ્ઞા કીધી હતી તે મુજબ મેં પ્રબોધ કીધો, ને શ્વાસોચ્છવાસ તેઓમા આવ્યો, ને તેઓ જીવતાં થયા, ને અતિ યોદ્ધા સૈન્ય યહ તેમને પડે ઉભા થયાં. ૧૧ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, આ હાડકાં તે ઇસ્રાએલને આપો વંશ છે, જો, તેઓ કહે છે, અમારા હાડકાં સુકાઈ ગયાં છે, ને અમારી આશા નાશ પામી છે; અમે તદન નાબૂદ થયા છીએ. ૧૨ એ માટે ભવિષ્યવાણી બોલીને તેમને કહે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, હે મારા લોક, જુઓ, હું તમારી કબરો ઉઘાડીશ, ને તમને તમારી કબરોમાથી ઉઠાડીને બહાર લાવીશ; ને હું તમને ઇસ્રાએલના દેશમાં લાવીશ. ૧૩ અને, હે મારા લોક, હું તમારી કબરો ઉઘાડીને તમને તમારી કબરોમાથી ઉઠાડીને બહાર લાવીશ, ત્યારે તમે નજીરો કે હુ યહોવાદ છું. ૧૪ અને હું મારો આત્મા તમારામા મુકીશ, ને તમે જીવતા થશો, ને હું તમને તમારા પોતાના દેશમાં રાખીશ; ને તમે નજીરો કે, હુ યહોવાદ તે બોલ્યો છું ને મેં તે પૂરું કીધું છે, એમ યહોવાદ કહે છે.

૧૫ ફરીથી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૬ મનુષ્યપુત્ર, હું એક લાકડી લઈને તેના ઉપર લખ કે, યહુદાદને માટે તથા તેના સાથી ઇસ્રાએલપુત્રોને માટે; પછી બીજી લાકડી લઈને તેના પર લખ કે, એકાદમની લાકડી ને યુદ્ધ કે તેને તથા ઇસ્રાએલના આપા પ્રનાઓ ને તેના સાથીઓ તેમને માટે; ૧૭ ને તારે સાડ તેઓને એક બીજીની સાથે એડી દબને એક લાકડી બનાવ, કે તેઓ તારા દાષમા એક [લાકડી] થઈ જાય. ૧૮ અને જ્યારે તારી પ્રજાના

લોકો તને એમ કહે કે, હું એ [લાકડી]આવડે છું, દર્શાવવા માગે છે, તે હું હું અમને નહિ જણાવશો. ૧૯ ત્યારે તેમને કહેજે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, યુદ્ધની લાકડી ને એકાદમના દાષમા છે તેને તથા તેના સાથી ને ઇસ્રાએલના કુળો તેઓ [ની લાકડી]ને હું લઈશ, ને તેમને હું તેની સાથે, એટલે યહુદાદની લાકડી સાથે, જોડીને તેમની એક લાકડી બનાવીશ, ને તેઓ મારા દાષમા એક [થઈને] રહેશે. ૨૦ અને જે લાકડીઓ પર હું લખે છે તેમને તારા દાષમાં રાખીને તેમની નજર આગળ રાખ. ૨૧ અને તેમને કહે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, જે દેશનતિઓ મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રો ગયા છે તેઓ મધ્યેથી તેઓને લઈને હું તેમને બધે ઠેકાણેથી ભેગા કરીશ, ને તેમને તેમના પોતાના દેશમા લાવીશ; ૨૨ ને હું તેમને દેશમાં, ઇસ્રાએલના પૂર્વેના પર, એક પ્રજા કરીશ; ને એક રાજા તેઓ સર્વને રાજા થશે; ને ત્યાર પછી કદી તેઓ બે પ્રજાઓ નહિ થશે, ને ફરીથી કદી તેઓમાં યુદ્ધ પડીને બે રાજ્યો નહિ થઈ જશે; ૨૩ ને તેઓ ફરીથી કદી પોતાની મૂર્તિઓથી તથા પોતાની ધિક્કારવશોબ્ય વસ્તુઓથી તથા પોતાના કોષ પણ અપરાધથી પોતાને અપવિત્ર કરશે નહિ; પણ તેમનાં સર્વ રહેઠાણો કે જેઓમાં તેઓએ પાપ કીધું છે, તેઓમાથી હું તેમને ઉદ્ધાર કરીશ, ને તેમને શુદ્ધ કરીશ; એમ તેઓ મારા લોક થશે ને હું તેઓને દેવ યહુદા. ૨૪ અને મારો સેવક દાઉદ એ તેઓને શિર રાજા થશે; ને તેઓ સર્વને એક પાળક થશે; વળી તેઓ મારા લોકો પ્રમાણે ચાલશે, ને મારા વિધિઓ પાળશે, ને તેમને અમલ કરશે. ૨૫ અને જે દેશ મેં મારા સેવક યાકબને આપ્યો છે, જેમાં તમારા પિતૃઓ રહેતા હતા, તેમા તેઓ રહેશે; ને તેઓ તથા તેઓના ઓકરાં તથા તેઓના ઓકરાંનાં ઓકરા તેમાં સદા રહેશે; ને મારો સેવક દાઉદ સદાને માટે તેઓને સરદાર થશે. ૨૬ વળી હું તેમની સાથે યાંતિનાં કરાર કરીશ; તે તેમની સાથે સદાને કરાર થશે, ને હું તેમને સ્થાપિત કરીશ, ને તેમને વિસ્તાર વધારીશ, ને સદાને માટે માડ પવિત્રસ્થાન તેઓ મધ્યે સ્થાપિત. ૨૭ મારો મરુપ પણ તેમની સાથે રહેશે; ને હું તેમને દેવ યહુદા, ને તેઓ મારા લોક થશે. ૨૮ અને જ્યારે મારા પવિત્રસ્થાન સદાને માટે તેઓ મધ્યે થશે, ત્યારે દેશનતિઓ નજીરો કે ઇસ્રાએલને શુદ્ધ કરનાર

હોવાહ તે હુ છું

૩૮ અને યહોવાહનુ એવુ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, રમુખ્યપુત્ર મારગોના દેશનો નામ, જે રોશ, મેશેખ તથા હબાલનો સરદાર, તેની તરફ તારૂં મુખ રાખીને, તેની વિરૂદ્ધ એવી ભવિષ્યવાણી બોલ કે, પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે રોશ, મેશેખ તથા હબાલના સરદાર ગોત્ર, જો, હુ તારી વિરૂદ્ધ છું, * ને હુ તને પાછો ફેરવીશ, ને તારા જડખામા કઢીઓ ધાલીને તને બહાર તાલી કઢીશ, ને તારૂં સધણુ સન્ય, ઘોડાઓ તથા ઘોડેસ્વારો, તેઓ સર્વે પૂરા શસ્ત્રસજ્જિત, ઢાલો તથા ઢાલકીઓ ધારણ કરેલાઓને મોટા સમુદાય કે જેમાના સર્વના હાથમા તરવારો હતી તેઓ, * તથા તેમની સાથે ઇશાન, કુશ તથા પૂટ, એ સર્વેને ઢાલકીઓ તથા ટોપસજ્જિત, * ગોમેર તથા તેના સર્વે દળો, ઉત્તરના સૈથી ઉવાડા ભાગોમા તોગામોહનો વંશ, તથા તેના સર્વે દળો, હા, તારી સાથે ધણી પ્રભુઓને [બહાર કઢીશ] * તેવારી કર, હા, પોતાને તથા જે તારી ટોળીઓ તારી પાસે એકઠી યદ છે તેઓને તેવાર કરીને, * તેમનો સેનાપતિ યા * ધણા દિવસો પછી તારી ખબર લેવામા આવશે, પાછલા કાળમા તરવારના હવાલા માથી મુક્ત થએલા તથા ધણી પ્રભુઓમાથી એના કરાએલા દેશમા, એટલે ઇસ્તાએલના હમેશા ઉજડ પડેલા પર્વતો પર, * આવશે, પણ તે [પ્રભુને] વિદેશીઓ મધ્યથી કઢી આણેલી છે, ને તેઓ સર્વે નિર્ભય રહેશે * અને * તારા સર્વે દળ તથા ધણી દેશભતિઓ પોતાની સાથે લઇને ચડશે, * તોફાનની પેઠે આવશે, ને * દેશને ઢાંચી દેનાર વાદળ જેવો થશે * પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે, તારા મનમા કેટલીક વાતોના વિચાર આવશે, ને * જુદી ચોળના કલ્પી કઢીને * કહેશે કે, હુ કોટ વગરના ગામડાવાળા દેશ પર ચડાઇ કરીશ, જેઓ કેટલ વગર રહે છે ને જેમને ભુગળો કે ડરવાળ નથી, પણ બધા નિરાતમા ને નિર્ભયપણથી રહે છે તેમના પર હુ ચડાઇ કરીશ, * એ સાંકે કે હુ લૂટી લઉં ને પકડી લઉં, [તથા] જે ઉજડ રમણોમા [હાલ] વસેલી થએલી છે તેમની સામે ને જે લોકો દેશભતિઓ મધ્યથી સમેટાયેલા છે, જેઓને દોર તથા મિલકત પ્રાપ્ત થએલા છે, જેઓ પૃથ્વીની મધ્યે રહે છે, તેઓની સામે મારો હાથ ફેરવુ * રાખા તથા દહાન તથા તાર્શીયાના વેપારીઓ, તેના સર્વે જીવાન

સિંહો સુકા, તને કહેશે કે, શું * હુ લૂટ કરવા આવ્યો છું? શું પકડી જવાને, સોનુ રૂપું લૂટી જવાને, દોર તથા મિલકત હરી જવાને, ભાર લૂટ કરવાને તે તારૂં દળ એકઠુ કીધું છે?

૧૪ આ માટે, હે મનુખ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાદ બોલીને ગોત્રને કહે કે, પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા ઇસ્તાએલ લોકો નિર્ભયપણાએ રહે, તે દિવસે શું તને તેની ભણ નહિ પડે? * ને * ઉત્તરના સૈથી ઉવાડા ભાગોમાની તારી જગ્યાએથી આવશે, * તથા તારી સાથે ધણા લોકો, તેઓ સર્વે ઘોડેસ્વાર થઇને મોટું દળ તથા મહા સેન્ય બનીને [આવશે] * અને દેશને ઢાંચી દેનાર વાદળની પેઠે * મારા ઇસ્તાએલ લોકોની સામે ચડી આવશે, ને હે ગોત્ર, પાછલા દિવસોમા એમ થશે કે હુ તને મારા દેશ સામે ચડાવી લાવીશ, એ સાંકે કે, દેશભતિઓની નજર આગળ હુ તારા થવી પવિત્ર મનાઇશ, ત્યારે તેઓને મારી ભણ પડે * પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા સેવકો, એટલે ઇસ્તાએલના ભવિષ્યવાદીઓ, જેઓ તે દિવસોમા ધણા વર્ષો સુધી એવુ ભવિષ્ય કહેતા હતા કે, હુ તને તેમની સામે [ચડાવી] લાવીશ, તેઓની મારફતે પ્રાચીન કાળમા હુ જેને વિષે બોલ્યો હતો તે * છે શું? * ને, પ્રથમ યહોવાહ કહે છે કે, ગોત્ર ઇસ્તાએલના દેશ પર ચડી આવશે તે દિવસે એમ થશે કે મારા કોપાનો કુમારો [એ ચડીને મારા નસકોરામા પેસશે * કેમકે મારા આવેશમા ને મારા ક્રોધાગ્નિમા હુ બોલ્યો છું કે, નિર્ભય તે દિવસે ઇસ્તાએલના દેશમા એટલો મોટો ક્રોધો થશે કે, * સમુદ્રના માછલા, તથા ખેતર પકીઓ, તથા જમલી શ્વાપદો, ને જમીન પર પેટે ચાલનારા સર્વે સર્પદીઓ, ને પૃથ્વીની પીઠ પરના સર્વે મનુષ્યો, મારી હાનરીથી કાપશે, ને પર્વતો ઉપલી પડશે, ને સીધી ભેખડોવાળી જગ્યાઓ પડી જશે, ને દરેક ભોંત પડીને જમીનદોસ્ત થશે * અને હુ તરવારને શોંત પડીને મારા સર્વે પર્વતોમા તેની વિરૂદ્ધ બોલાવેલ કરીને મારા સર્વે પર્વતોમા તેની વિરૂદ્ધ બોલાવીશ, પ્રત્યેક માણસની તરવાર તેના હાથ વિરૂદ્ધ થશે. * અને હુ મરફીથી તથા ખૂનરેજીથી તેની વિરૂદ્ધ વાદ કરીશ, ને હુ તેની ઉપર તથા તેના દળો ઉપર તથા તેની સાથેના ધણી ભતના લોકો ઉપર રેલ લાવે એવુ ઝાપડું તથા મોટા કરા, અગ્નિ તથા ગંધક વર સાવીશ * અને હુ પોતાનુ માહાત્મ્ય તથા પવિત્રાઇ પ્રગટ કરીશ, ને હુ ધણી દેશભતિઓની દૃષ્ટિમા પોતાને

વચ્ચેના ખાંસો તથા તેની પરસાળ પહેલા દરવા-
નના માપ પ્રમાણે હતાં; તેની લંબાઈ પચાસ હાથ ને
પહોળાઈ પચ્ચીસ હાથ હતી. ૨૨ અને તેની બારીઓ
તથા તેની પરસાળ તથા તેના [પર પાટલાં] ખજુ-
રીઓના ઝાઝ એ પૂર્વ તરફના મ્હોવાળા દરવાનના
માપ પ્રમાણે હતાં; ને સાત પગથિયાં પર ચઢીને ત્યાં
જવાઈ હતું; ને તેની પરસાળ તેની આગળ હતી.
૨૩ અને અંદરના આંગણને દરવાજો હતો, તે ઉત્તરના
તથા પૂર્વના દરવાજાની સામે હતો; ને તેણે એક દર-
વાજાથી તે બીજા દરવાજા સુધી [નું અંતર] માપ્યું,
તે સો હાથ થયું. ૨૪ અને તે અને દક્ષિણ તરફ લઇ
ગયો, ને જુઓ, દક્ષિણે એક દરવાજો હતો; ને
તેણે તેના ખાંસો તથા પરસાળો માપ્યાં, તેમનું માપ
ઉપર પ્રમાણે થયું. ૨૫ અને તેમાં તથા તેની પર-
સાળમાં ચોતરફ પેલી બારીઓ જેવી બારીઓ હતી;
[તેની] લંબાઈ પચાસ હાથ, ને પહોળાઈ પચ્ચીસ
હાથ હતી. ૨૬ અને ચઢીને ત્યાં જવાને માટે સાત
પગથિયાં હતાં, ને તેની પરસાળ તેની અગાડી હતી;
ને ખાંસ પર ખજુરીઓ [કોતરેલી] હતી, એક આ
ખાજુએ ને બીજી પેલી ખાજુએ. ૨૭ અને અંદરના
ચોકને દક્ષિણ બહી દરવાજો હતો; ને તેણે એક
દરવાજાથી તે બીજા દરવાજા સુધી દક્ષિણ તરફ [નું
અંતર] માપ્યું, તે સો હાથ થયું.

૨૮ ત્યાર પછી તે અને દક્ષિણને દરવાજો યહને
અંદરના ચોકમાં લાવ્યો; ને તેણે દક્ષિણ દરવાજો
માપ્યો, તેનાં માપ ઉપર પ્રમાણે થયાં; ૨૯ ને તેની
દેવડીઓ તથા તેના ખાંસો તથા તેની પરસાળ,
તેમનાં માપ ઉપર પ્રમાણે થયાં; ને તેમાં તથા તેની
પરસાળમાં ચોગર્દમ બારીઓ હતી; તે પચાસ હાથ
લાંબા ને પચ્ચીસ હાથ પહોળો હતો. ૩૦ અને ચોગ-
ર્દમ પરસાળ હતી, તે પચ્ચીસ હાથ લાંબી ને પાંચ
હાથ પહોળી હતી. ૩૧ અને તેની પરસાળ બહારના
ચોક બહી હતી; ને તેના ખાંસો પર ખજુરીઓ
[કોતરેલી] હતી; ને ત્યાં આઠ પગથિયાં ચઢીને
જવાઈ હતું ૩૨ અને તે અને અંદરના ચોકમાં પૂર્વ
તરફ લાવ્યો, ને તેણે તે દરવાજો માપ્યો તે ઉપરનાં
માપ પ્રમાણે થયો. ૩૩ અને તેની દેવડીઓ તથા તેના
ખાંસો તથા તેની પરસાળ તેમના માપ ઉપર પ્રમાણે
થયાં; ને તેમાં તથા તેની પરસાળમાં ચોતરફ બારીઓ
હતી; તે પચાસ હાથ લાંબા ને પચ્ચીસ હાથ
પહોળો હતો. ૩૪ અને તેની પરસાળ બહારના ચોક

બહી હતી; ને તેના ખાંસો પર આ ખાજુએ તથા
પેલી ખાજુએ ખજુરીઓ [કોતરેલી] હતી; ને આઠ
પગથિયાં પર ચઢીને ત્યાં જવાઈ હતું ૩૫ અને તે
અને ઉત્તરને દરવાજો લાવ્યો; ને તેણે તેને માપ્યો,
તેનું માપ ઉપરના પ્રમાણે થયું; ૩૬ તેની દેવડીઓ,
તેના ખાંસો તથા તેની પરસાળ પણ; ને તેમાં
ચોગર્દમ બારીઓ હતી; લંબાઈ પચાસ હાથ ને
પહોળાઈ પચ્ચીસ હાથ હતી. ૩૭ અને તેના ખાંસો
બહારના ચોક બહી હતા; ને તેમના ખાંસો પર આ
ખાજુએ તથા પેલી ખાજુએ ખજુરીઓ [કોતરેલી]
હતી; ને આઠ પગથિયાં ચઢીને ત્યાં જવાઈ હતું.

૩૮ અને દરવાજાના ખાંસો પાસે કમાડવાળી
ઝોરડી હતી; ત્યાં દહનીયાપંજો ચોવામાં આવતાં.
૩૯ અને દરવાજાની પરસાળમાં આ ખાજુએ બે મેજ
ને પેલી ખાજુએ બે મેજ, તેમની ઉપર દહનીયાપંજો
તથા પાપાયાપંજો તથા અપરાધાયાપંજો કાપવા
સાર [મૂકેલી] હતી. ૪૦ અને બહાર એક ખાજુએ
ઉત્તરના દરવાજાના મ્હોડામાં ચઢી જવાની સીડી
આગળ બે મેજ હતી; ને બીજી ખાજુ ને દરવાજાની
પરસાળના તાબાની હતી ત્યાં બે મેજ હતી. ૪૧ આ
ખાજુએ ચાર મેજ ને પેલી ખાજુએ ચાર મેજ, એમ
દરવાજાની ખાજુએ આઠ મેજ હતી, તેમની ઉપર
[યજ્ઞો] કાપવામાં આવતા. ૪૨ અને ટાકેલા પત્થરની
દોઢ હાથ લાંબી, દોઢ હાથ પહોળી ને એક હાથ
ઉંચી એવી ચાર મેજ દહનીયાપંજોને સાર હતી; તે
પર દહનીયાપંજો તથા યજ્ઞો કાપવાનાં ચોખ્ખાં
મૂડાં હતા ૪૩ અને [ઝોરડીની] અંદર ચોગર્દમ
ચચ્ચાર આગળ લાખી આંકડીઓ લગાડેલી હતી;
ને મેજ ઉપર પાધાપંજોનું માસ હતું. ૪૪ અને અંદર-
ના દરવાજાની બહાર અંદરના ચોકમાં ગવેયાઓને
સાર ઝોરડીઓ હતી, કે જે [ચોક] ઉત્તરના દરવા-
જાની ખાજુએ હતો; ને તેમનું મ્હો દક્ષિણ તરફ
હતું; પૂર્વના દરવાજાની ખાજુએ જે હતી તેનું મ્હો
ઉત્તર તરફ હતું. ૪૫ અને તેણે મને કહ્યું, આ દક્ષિણ
તરફના મ્હોવાળી ઝોરડી તો ધરતુ કામ સાચવનાર
યાજ્ઞકોને માટે છે. ૪૬ અને ઉત્તર તરફના મ્હોવાળી
ઝોરડી તે વેદીનું કામ સાચવનાર યાજ્ઞકોને વારતે છે;
એ સાદોકાના પુત્રો છે, ને તેઓ લેખીપુત્રો મધ્યેથી
પહોળાદની સેવા કરવાને તેની ઢાળમાં આવે છે.
૪૭ અને તેણે ચોક માપ્યો, તે સો હાથ લાંબો, ને
સો હાથ પહોળો, એટલે ચોસ હતો; ને વેદી ધરને

મોખરે હતી

૪૮ ત્યાર પછી તે મને પરસાળે લાગ્યો, ને તેણે પરસાળનો ફરેક ખાંસ માધ્યા, એટલે આ બાળુને પાંચ દાપ, ને પેલી બાળુને પાંચ દાપ થયો; ને દરબાળની પહોળાઈ આ બાળુએ ત્રણ દાપ ને પેલી બાળુએ ત્રણ દાપ હતી ૪૯ પરસાળની લગાઈ વીસ દાપ તથા પહોળાઈ અગિયાર દાપ હતી. પનથિયાં પર ચડીને ત્યાં જવાનું હતું, ને ખાસોની પાસે રેતભ દત્તા, એક આ બાળુએ ને એક પેલી બાળુએ.

૪૧ અને તે મને મંદિરે લાગ્યો, ને તેણે ખાસો માધ્યા, તે એક બાળુએ છ દાપ પહોળા ને બીજી બાળુએ છ દાપ પહોળા હતા, એટલે મંડપ જેટલાજ પહોળા હતા. ૨ અને [દરવાજાના] બારાની પહોળાઈ દસ દાપ હતી; ને બારાનાં પડખા એક બાળુએ પાંચ દાપ ને બીજી બાળુએ પાંચ દાપ હતાં; ને તેણે તેની લગાઈ માપી તે ચાળીસ દાપ, ને પહોળાઈ વીસ દાપ યથા ૩ પછી તે અંદરની બાળુએ ગયો, ને તેણે બારાના ખાંસ માધ્યા, તો ફરેક બે દાપ થયો, ને બાર છ દાપ થયું, ને બારાની પહોળાઈ સાત દાપ યથા. ૪ અને તેણે તેની લગાઈ માપી તે વીસ દાપ, ને પહોળાઈ વીસ દાપ યથા, એટલે મંદિરની અગાડી; ને તેણે મને કહ્યું, આ પરમપવિત્રસ્થાન છે. ૫ ત્યાર પછી તેણે ધરની ભીત માપી, તે છ દાપ યથા, ને બાળુની ઓરડીઓ ને ધરને ફરતી ચોમેર હતી તે ફરેકની પહોળાઈ ચાર દાપ યથા. ૬ અને એ બાળુની ઓરડીઓ ઓળખંધ ત્રીસ હતી, ને તેમના ઉપર ઉપરાચાપરી ત્રણ માળ હતા; ને ધરની જે ભીત ચોમેર ફરતી બાળુની ઓરડીઓને માટે હતી તેની અંદર તેઓ ધુસેલી હતી એ સાચું કે તે પર તેમનો આધાર રહે, ને ધરની ભીત પર આધાર ન રહે ૭ અને બાળુની ઓરડીઓ ને [ધરને] ફરતી હતી તે જેમ જેમ વધારે ઉંચી જતી હતી તેમ તેમ વધારે પહોળી થતી હતી, કેમકે ધરને ફરતી [ઓરડીઓ] જેમ જેમ વધારે ઉંચી જતી હતી, તેમ તેમ વધારે પહોળી થતી હતી; કેમકે, ધર બહી વધારે ને વધારે અંદર ધુસતી હતી. એ માટે ધર જેમ જેમ ઉંચું જતું હતું તેમ તેમ વધારે પહોળું થતું હતું; ને ભોયતળિયાથી ટાંચના [માળ]માં વચગા [માળ]માં યથાજે જવાનું હતું. ૮ એ બે પહુ ભેયુ કે ધરને ચોતરફ હવે આટલો હતો; બાળુની ઓરડીઓના પાયા મોટા છ દાપના આખા બજ

જેટલા હતા. ૯ બાળુની ઓરડીઓની બહારની ભીતનો ઓસાર પાંચ દાપ હતો; ને જે જગ્યા ફાજલ રહેલી હતી તે ધરની બાળુની ઓરડીઓની હતી. ૧૦ તે ઓરડીઓની [તથા ધર]ની વચમાં ધરની આસપાસ ચારે દિશાએ વીસ દાપ પહોળો [ચોક] હતો. ૧૧ અને બાળુની ઓરડીઓના બારણા બાકી રહેલા [ઓટલા] તરફ દતાં, એટલે એક બારણું ઉત્તર તરફ ને બીજું દક્ષિણ તરફ; ને ફાજલ રહેલી જગ્યાની પહોળાઈ ચોતરફ પાંચ દાપ હતી ૧૨ અને અલગ જગ્યાની સામેની ઇમારત જે પશ્ચિમ દિશા તરફ હતી, તે સિતેર દાપ પહોળી હતી; ને તે ઇમારતની ચોતરફની ભીતનો ઓસાર પાંચ દાપ હતો, ને તેની લગાઈ નેવું દાપ હતી ૧૩ એમ તેણે ધરની માપણી કરી, તે સો દાપ લાંબું હતું; ને અલગ જગ્યા તથા ઇમારત તથા તેની ભીતો સો મળી સો દાપ લાંબાં થયાં ૧૪ વળી ધરના મોખરાની તથા પૂર્વ તરફ અલગ જગ્યાની પહોળાઈ સો દાપ યથા

૧૫ અને તેણે બાંધણીની લગાઈ, તેની પાછળની અલગ જગ્યાની સામે, આ બાળુના તથા પેલી બાળુના તેના રવેસ સુઝાં માપી, તે સો દાપ યથા; ને મોઢેનું મંદિર તથા ચોકની પરસાળો, ૧૬ ઉબરાઓ તથા બધા બારીઓ, તથા ઉબરાની સામેના રવેસના ઉપરાચાપરી ત્રણ માળ એ [સર્વ] ચોતરફ ભોંય-તળિયાથી તે બારીઓ સુધી લાકડાંથી મઢેલાં હતાં; બારીઓ તો ઢાંકેલી હતી. ૧૭ બારણાની ઉપર સુધી, છેક અંદરના ધર સુધી, ને બહાર પહુ, ને ચોતરફ આખી ભીત અંદર તથા બહાર, માપ પ્રમાણે [લાકડું મઢેલું હતું]. ૧૮ અને તે [મઢતર]ની ઉપર કૂંચો તથા બજુરીઓ કોતરેલા હતા; ને બજુરીઓની વચમાં આંકેક બજુરી પાડેલી હતી, ને ફરેક કૂંચને બે સુઓ હતા; ૧૯ ને તેથી એક બાળુની બજુરી બહી મનુષ્યનું મુખ હતું, ને બીજી બાળુની બજુરી બહી જીવાન સિદ્ધનું મુખ હતું. આખા ધરમાં ચોરો-તરફ એ પ્રમાણે કરેલું હતું ૨૦ ભોંયતળિયાથી તે બારણાની ઉપર સુધી કૂંચો તથા બજુરીઓ પાડેલાં હતાં; એજ પ્રમાણે મંદિરની ભીત હતી ૨૧ મંદિરની બારસાળો તો ચોખડી હતી; ને પવિત્રસ્થાનના મોખરાનો દેખાવ [મંદિરના] દેખાવ જેવો હતો. ૨૨ વેદી લાકડાની હતી, તે ત્રણ દાપ ઉંચી હતી, ને તેની લગાઈ બે દાપ હતી; ને તેના ખુણા તથા તેની લગાઈ તથા તેની દિવાલો તે લાકડાનાં હતાં;

ને તેણે મને કહ્યું, આ તો યહોવાહની હબુરની મેજ છે. ૨૭ અને મંદિરને તથા પવિત્રસ્થાનને બે બારણાં હતાં. ૨૪ અને [દરેક] બારણાને બે કમાડ, બે ફરતાં કમાડ હતા; એક બારણાને સાડે બે કમાડ, ને બીજા બારણાને સાડે પછુ બે. ૨૫ અને તેમના પર, એટલે મંદિરના કમાડ પર, ભીંતો પર પારેલાં હતાં તેવાં, કાંચો તથા ખબુરીઓ પારેલાં હતાં; ને પરસાળને મોખરે બહારની બાજુએ લાકડાના ભડા બારોટિયા હતા. ૨૬ અને પરસાળની બાજુઓ પર, આ બાજુએ ને પેલી બાજુએ બધે બારીઓ તથા ખબુરીઓ હતી; એજ પ્રમાણે ધરની બાજુની ઓરડીઓ તથા ભડા બારોટિયાઓ હતા.

૪૨ ત્યાર પછી તે મને ઉત્તર તરફ યધને બહારના ચોકમા લાવ્યો; ને જે ઓરડી અલગ જગ્યાની સામે હતી, તથા જે ઉત્તર તરફની ધમારતની સામે હતી તેમાં તે મને લાવ્યો. ૧ સૌ હાથની લંબાઈની સામે ઉત્તરનું બારણું હતું, ને પહોળાઈ પચાસ હાથ હતી. ૨ અદરના ચોકના લીસ [હાથ]ની સામે, તથા બહારના ચોકની ફરસબદીની સામે સામસામા રેસતા ત્રણ તબક હતા. ૪ અને ઓરડીઓની આગળ એક માર્ગ હતો જે અદરની તરફ દસ હાથ પહોળો હતો; ને તેની લંબાઈ સો હાથ હતી; ને તેમનાં બારણું ઉત્તર બાજુ હતું. ૫ ઉપલી ઓરડીઓ તો બીજીઓના કરતા ટુંકી હતી; કેમકે ધમારતની તળિયાની તથા વચલી [ઓરડી]ઓના કરતા તેઓમાંથી વિરોધ જગ્યા રેસેસોએ રોકેલી હતી. ૬ કેમકે તેમના ત્રણ માળ હતા, ને ચોકને જેમ ચાલવા હતા તેમ તેમને ચાલવા નહોતા; એ માટે [ટાચની ઓરડીઓ] તળિયાની તથા અધવચની કરતા વધારે સકાચાવલી હતી. ૭ અને જે ભીંત ઓરડીઓની બહારની બાજુએ, એટલે ઓરડીઓને મોખરે બહારના ચોક તરફ હતી, તેની લંબાઈ પચાસ હાથ હતી. ૮ કેમકે બહારના ચોકમાંની ઓરડીઓની લંબાઈ પચાસ હાથ હતી; ને જુઓ, મંદિરની આગળ સો દાખાનું અવર હતું. ૯ અને બહારના ચોકમાંથી આ ઓરડીઓમાં પેસતાં એમની નીચે યધને પૂર્વ બાજુએ દાખલ થતાં હતાં. ૧૦ ચોકની ભીંતના દળમાં પૂર્વ તરફ, અલગ જગ્યાની આગળ, ને ધમારતની આગળ ઓરડીઓ હતી. ૧૧ અને તેમની આગળનો માર્ગ તે ઉત્તર તરફની ઓરડીઓના [માર્ગ] જેવા દેખાતો હતો; તેમની લંબાઈ પ્રમાણે એમની પહોળાઈ હતી;

ને તેમનાં સર્વ દ્વારો તે એમના ઘાટ પ્રમાણે તથા એમનાં બારણાં પ્રમાણે હતાં. ૧૨ અને ઓરડીઓન દક્ષિણ તરફનાં બારણાં પ્રમાણે એક બારણું માર્ગને માથે એટલે તે [ઓરડી]ઓમાં પેસતા સીધું પૂર્વ તરફને માર્ગે હતું. ૧૩ પછી તેણે મને કહ્યું કે, અલગ જગ્યાની આગળ જે ઉત્તરની ઓરડીઓ તથા દક્ષિણની ઓરડીઓ છે તે પવિત્ર ઓરડીઓ છે કે જગ્યા જાળકાએ પરમપવિત્ર વસ્તુઓ ખાલી; ત્યાં તેઓએ પરમપવિત્ર વસ્તુઓ, તથા ખાદ્યપેણું તથા પાપાયો પેણું તથા દોપાયોપેણું મૂકવા; કેમકે તે જગ્યા પવિત્ર છે. ૧૪ અદર પેઠા પછી યાજ્ઞકાએ એ પવિત્ર સ્થાનમાંથી બહારના ચોકમાં ન નીકળવું, પણ સેવ કરતી વેળાએ પહેરવાનાં વસ્ત્રો તેઓએ ત્યાંજ રાખી મૂકવા, કેમકે તેઓ પવિત્ર છે; ને બીજા વસ્ત્ર પહેરીને તેઓએ લોકના [ચોક]ની પાસે આવવું.

૧૫ હવે અદરના ધરની માપણી કરી રહ્યા પછી તે પૂર્વ તરફના મહોવાળા દરવાજાને માર્ગે મને બહાર લાવ્યો, ને તેણે તે [આખી ધમારત]ની ચોતરફ માપણી કરી. ૧૬ તેણે માપવાના બરૂથી પૂર્વ દિશાએ માપણી કરી, તે માપવાના બરૂથી ચોતરફ [માપતા] પાંચસેં બરૂ યધ. ૧૭ તેણે માપવાના બરૂથી ઉત્તર દિશાએ ચોતરફ માપણી કરી, તે પાંચસેં બરૂ યધ. ૧૮ તેણે માપવાના બરૂથી દક્ષિણ દિશાએ માપણી કરી, તે પાંચસેં બરૂ યધ. ૧૯ ત્યાંથી વળીને તે પશ્ચિમ દિશાએ ગયો, ને માપવાના બરૂથી માપણી કરી, તે પાંચસેં બરૂ યધ. ૨૦ તેણે ચારે દિશાએ તેની માપણી કરી; પવિત્ર તથા સાધારણ એ [બે જગ્યા]ઓને જુદી પારવા સાડે તેને ચોગર્દન એક ભીંત હતી, જેની લંબાઈ પાંચસેં તથા પહોળાઈ પાંચસેં [બરૂ] હતી.

૪૩ પછીથી જે દરવાજાનું મહો પૂર્વ તરફ છે તે દરવાજા તે મને લાવ્યો; ૨ ને જુઓ, ધસાએલના દેવનું ઝોરવ પૂર્વને માર્ગેથી આવ્યું, ને તેની વાણી ઘણાં મોર્ગેઓના ધમકારા જેવી હતી, ને પૃથ્વી તેના ઝોરવથી પ્રકાશિત થઈ રહી. ૩ અને જે સંદર્શન મને થયું હતું, એટલે હું નગરનો નારા કરવાને આવ્યો હતો ત્યારે જે સંદર્શન મને થયું હતું, તેના તેજ જેવું તે હતું; ને કબાર નહીને ટીરે જે સંદર્શન મને થયું હતું, તેના જેવાં તે સંદર્શનો હતાં; ને હું ઘેરો પડ્યો. ૪ અને યહોવાહના ઝોરવે પૂર્વ તરફના મહોવાળા દરવાજાને માર્ગે ધરમાં પ્રવેશ કર્યો. ૫ અને આત્માએ મને ઉચકીને માહોલા ચોકમાં

આપ્યો; ને જીએ, યહોવાહના ઝોરવથી ધર ભરાઇ
અર્થ હું. ૧ અને કોઇએકને ધરમાંથી મને કંઈ કહેતાં
મેં સાંભળ્યો; ને એક પુરૂષ મારી પાસે ઉભો હતો
જ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, આ તો મારા
તખ્તનું સ્થળ તથા મારા પગનાં તળિયાનું સ્થળ છે,
ને તેમાં હું ઇસ્રાએલપુત્રે મધ્યે સર્વકાળ રહીશ; ને
ઇસ્રાએલના ધરનાં ફરી કદી મારા પવિત્ર નામને
કલંક લગાડશે નહિ, ને તેઓ તથા તેઓના રાજાઓ
પોતાના વ્યભિચારથી, તથા પોતાના રાજાઓ મરે
ત્યારે તેઓના મુડદાંથી [વટાળશે] નહિ; ૮ તેઓએ
પોતાના ઉભરા મારા ઉભરા પાસે ને પોતાની બાર-
સાખો મારી બારસાખ પાસે બેસાડી હતી, ને મારી
તથા તેમની વચમાં ફક્ત કોઈતજ આવેલી હતી, ને
તેઓએ અમંગળ કૃત્યો કરીને તેઓવડે મારા પવિત્ર
નામને કલંક લગાડ્યું છે; એ માટે મેં મારા કોપમાં
તેઓને ભરમ કીધા છે. ૯ હવે તેઓ પોતાનો વ્યભિ-
ચાર તથા પોતાના રાજાઓનાં મુડદાં મારી આગળથી
દૂર કરે, એટલે હું સદા તેઓ મધ્યે વસીશ.

૧૦ હું મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના વંશજોને ધર દેખાડ,
કે તેઓ પોતાના દુરાચારને લીધે લજ્જિત થાય, ને
તેઓ તેનો નમુને મારે. ૧૧ અને જો તેઓ પોતાનાં
સર્વ કૃત્યોને લીધે લજ્જાવાતા હોય તો તેઓને ધરની
આકૃતિ, તથા તેનો ઘાટ, તથા તેનો બહાર પડતા
[લાગ], તથા તેના માંહે પડતા [ભાગ], તથા તેની
સર્વ આકૃતિઓ, તથા તેના સર્વ વિધિઓ, તથા તેની
સર્વ આકૃતિઓ, તથા તેના સર્વ નિયમો તારે જાણ-
વવાં, ને તેઓના દેખતાં લખવાં, એ સાચું કે તેઓ
તેની આખી આકૃતિ તથા તેના સર્વ વિધિઓનું
અનુકરણ કરીને તેમને અમલ કરે ૧૨ ધરનો નિયમ
એ છે કે, પર્વતના શિખર પરની આખી સપાટી ચોત-
રફ પરમપવિત્ર ગણાય. જો, ધરનો નિયમ એ છે.

૧૩ અને વેદીનું માપ હાથને ધોરણે નીચે પ્રમાણે
છે; (એ હાથ એક હાથ ને ચાર આંગળો છે);
તળિયું એક હાથ, તથા તેની પહોળાઈ એક હાથ, ને
તેની કોર પાસેની તેની કિનારી ચોગદમ એક વેંતની
હોય; ને એ વેદીનો પાયા હોય. ૧૪ અને જમીન
પાસેના તળિયાથી તે નીચેના પાયા સુધીનું અંતર એ
હાથ, ને પહોળાઈ એક હાથ હોય; ને નાના પાયાથી
તે મોટા પાયા સુધીનું અંતર ચાર હાથ ને પહોળાઈ
એક હાથ હોય ૧૫ અને ઉપલી વેદી ચાર હાથની
હોય; ને વેદીના મધ્યાગથી ઉપરની બાજુએ ચાર

શિંગડાં હોય ૧૬ અને વેદીનું મથાણું બાર [હાથ]
લાંબું ને બાર [હાથ] પહોળું, એટલે ચારે બાજુએ
ચોખાંદું હોય ૧૭ અને પાયાનો પયારો ચોદ [હાથ]
લાંબો ને ચોદ [હાથ] પહોળો ચારે બાજુએ હોય;
ને તેની આસપાસની કિનારી અડધો હાથ હોય; ને
તેનું તળિયું ચોતરફ એક હાથ હોય; ને તેનાં પગ-
થિયાં પૂર્વ દિશાએ હોય

૧૮ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, પ્રભુ યહોવાહ
એમ કહે છે કે, વેદી બનાવવામાં આવે તે દિવસે
તેના પર દહનીયાપંજી ચઢાવવા વિષે તથા તે પર
રક્ત છાંટવા વિષે આ વિધિઓ છે. ૧૯ પ્રભુ યહોવાહ
કહે છે કે, સાહોકના સતાનના લેવી યાજ્ઞકો, જે મારી
સેવા કરવા સાચું મારી હજુરમા હોય, તેઓને તારે
એક જીવાન ગોધો પાપાર્થોપણને સાચું આપવો.
૨૦ અને તારે તેના રક્તમાંથી કેટલુંક લઇને તેનાં ચાર
શિંગ પર તથા પાયાના ચાર ખુણાઓ પર, તથા
ફરતી કિનારી પર લગાડવું; એવી રીતે તારે તેને
પાવન કરીને તેને સાચું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું. ૨૧ અને તારે
પાપાર્થોપણને ગોધો પછી લેવો, ને તે તેને પવિત્ર-
સ્થાનની બહાર, ધરની નિમેલી જગ્યાએ, બાળે.
૨૨ અને બીજો દિવસે તારે એક બોડખાંપણ વગરનો
બકરો પાપાર્થોપણને સાચું ચઢાવવો; ને જેમ ગોધાના
રક્તથી વેદીને પાવન કર્યો હતો તેવી રીતે વેદીને
પાવન કરવી ૨૩ તેને પાવન કરી રહ્યા પછી તારે
બોડખાંપણ વગરનો જીવાન ગોધો તથા ટોળામાંનો
બોડખાંપણ વગરનો મેંટો ચઢાવવો. ૨૪ અને તારે
તેમને યહોવાહની આગળ નજીક લાવવા, ને યાજ્ઞકો
તેના પર મીઠું નાખે, ને તેઓ તેમને યહોવાહ પ્રત્યે
દહનીયાપંજી તરીકે ચઢાવે. ૨૫ સાત દિવસ સુધી દર-
રોજ પાપાર્થોપણને સાચું એક બકરું તારે તૈયાર કરવું;
વળી એક જીવાન ગોધો તથા ટોળામાંનો એક મેંટો,
બોડખાંપણ વગરનો, તૈયાર કરવામાં આવે. ૨૬ સાત
દિવસ સુધી તેઓ વેદીને સાચું પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને તેને
ચરવન કરે; એવી રીતે તેઓ તેની પ્રતિષ્ઠા કરે.
૨૭ અને તેઓ એ દિવસો પુરા કરી રહે, ત્યારે એમ
થાય કે આઠમ દિવસે ને ત્યારથી મંડીને આગળ
જતાં યાજ્ઞકો વેદી પર તમારાં દહનીયાપંજી તથા
તમારાં સાંત્યપંજી ચઢાવો; ને હું તમારો અંગીકાર
કરીશ, એવું યહોવાહનું વચન છે

૪૪ ત્યાર પછી પવિત્રસ્થાનનો બહારનો દર-
વાજો જેનું મહો પૂર્વ તરફ છે તેને માર્ગે તે

મને પાછા લાગ્યો, ને તે બંધ હતો. ૨ અને યહોવાહે મને કહ્યું, આ દરવાજો બંધ રહે, તે ઉપાડવામાં ન આવે, ને કોઈ માણસ તેમાં યઇને અંદર ન આવે, કેમકે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે તેમાં યઇને પ્રવેશ કર્યો છે, એ મટિ તે બંધ રખાય. ૩ સરદાર તો તેમાં યહોવાહની હજુરમાં રોટલી ખાવાને સરદાર તરીકે બેસે; તે દરવાજાની પરસાળને માર્ગે પ્રવેશ કરે, ને તેજ માર્ગે તે બહાર નિકળે. ૪ પછી તે મને ઉત્તર દરવાજાને માર્ગે ધરની આગળ લાગ્યો; ને હું જોઈ રહ્યો, તો જુઓ, યહોવાહના ગૌરવે યહોવાહનું ધર ભરી દીધું; ને હું ઉઘો પડ્યો. ૫ ત્યારે યહોવાહની એવી વાણી મારા પ્રત્યે થઈ કે, મનુષ્યપુત્ર, જે સર્વ હું તને યહોવાહના ધરના સર્વ વિધિઓ વિષે તથા તેના સર્વ નિયમો વિષે કહું, તે બરાબર ધ્યાનમાં લે, ને નજરોનજર જો, ને કાનોકાન સાંભળ; ને ધરનું પ્રવેશ કરવાનું તથા પવિત્રસ્થાનનું પ્રત્યેક બહાર નિકળવાનું બરાબર ધ્યાનમાં રાખ. ૬ અને તારે દયાબોરોને, એટલે ઇસ્રાએલના વંશજોને, કહેજી કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમારાં સર્વ અમંગળ કૃત્યોમા આ નીચેનું જો કર્યું છે તેની તો હવે તમે હજી વાળો તો ઠીક. ૭ તે કર્યું એ કે મારી રોટલી, મેં તથા રક્ત ચઢાવતી વખતે, તમે મને વિષે બેસુનત ને શરીર વિષે પણ બેસુનત એવા પારકાઓને મારા પવિત્રસ્થાનની અંદર લાવીને તેને, હા, મારા ધરને બેઠ કર્યું છે, ને તમે મારો કસાર તોડીને તમારાં સર્વ અમંગળ કૃત્યોમા [વધારો કર્યો છે]. ૮ અને તમે મારી પવિત્ર વસ્તુઓ વિષેની દીક્ષા પાળી નથી, પણ તમારે ખંડેલી બીભઓને મારી દીક્ષાનો અમલ કરવા સાથે મારા પવિત્રસ્થાનમાં મૂક્યાં છે. ૯ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે જે પારકાઓ છે તેઓમાને કોઈ પણ પારકો, મન વિષે બેસુનત તથા શરીર વિષે બેસુનત છતાં, મારા પવિત્રસ્થાનમાં ન પેસે. ૧૦ પણ ઇસ્રાએલીઓ કે જે મારાથી ભટકી જઇને પોતાની મુર્તિઓના ઉપાસક થયા, તેઓ મારાથી ભટકી ગયા તે સમયે જે લેલીઓ મારાથી દૂર જતા રહ્યા તેઓનું દુઃખ મેં તેઓને માથે રહેશે. ૧૧ તો પણ તેઓ મારા પવિત્રસ્થાનમાં સેવકો થાય, ને ધરના દરવાજાઓ આગળ દેખેજ રાખે, ને ધરમાં સેવાનું કામ કરે; તેઓ લોકને માટે દંડનીયાઈ પણ તથા યજ્ઞ કાપે, ને તેમની સેવા બળવવાને તેઓ તેમની આગળ ઉભા રહે. ૧૨ તેઓએ તેમની મુર્તિઓ

આગળ તેમની સેવા બળવી હતી, ને ઇસ્રાએલના વંશજોની પ્રત્યે અનીતિની ટેસરૂપ થયા હતા, તે મારે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મેં મારો હાથ તેઓ વિરુદ્ધ લગાડ્યો છે, ને તેમની અનીતિ તેમને માથે આવશે. ૧૩ અને મારા પ્રત્યે ચાલકપદ બળવવા તથા મારા કોઈ પણ પવિત્ર વસ્તુની પાસે, પરમપવિત્ર વસ્તુઓની પાસે આવવા તેઓ મારી હજુરમાં ન આવે; પણ તેઓ પોતાની લજ્જા તથા પોતાના અમંગળ કૃત્યો સહી ૧૪ તોપણ હું તેઓને [ધરની] સઘળી સેવા વિષે તથા તેમાં જે સર્વ કરવામાં આવે તે વિષે ધરનું કામ સાચવનારા કરીશ.

૧૫ પણ સાહોકના પુત્રો, એટલે લેવી ચાલકો, કે જોઓએ, ઇસ્રાએલપુત્રો મારા તરફથી ભટકી ગયા ત્યારે, પવિત્રસ્થાન વિષેની દીક્ષા પાળી, તેઓ મારી પાસે આવીને મારી સેવા કરે; ને તેઓ મારા પ્રત્યે મેં તથા રક્ત ચઢાવવાને મારી સન્મુખ ઉભા રહે; એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. ૧૬ તેઓ મારા પવિત્રસ્થાનમાં પેસે, ને મારી સેવા કરવાને તેઓ મારી મેજ પાસે આવે, ને તેઓ મારી સીંધેલી સેવા બળવે. ૧૭ અને એમ થાય કે સજ્જનાં વસ્ત્ર પહેરીને તેઓ અંદરના ચોકના દરવાજાઓમાં યઇને અંદર પ્રવેશ કરે, ને અંદરના ચોકના દરવાજાઓમાં તથા અંદર સેવા કરતી વેળાએ તેમના અંગ પર બીલકુલ ઉન ન હોય. ૧૮ તેઓએ માથે સજ્જનાં ફાળિયાં બાધેલાં, ને કમરે સજ્જની ધળદો પહેરેલી હોય, ને પરસેવા થાય એવું કંઈ અંગે વિટાળેલું ન હોય. ૧૯ અને નિકળીને બહારના આગણમાં, એટલે બહારના આગણમાં લોકોની પાસે, જતી વેળા તેઓ, સેવા કરતી વખતે પહેરેલાં વસ્ત્રો ઉતારીને તેમને પવિત્ર ઓરડીઓમા મૂકીને, બીભ વસ્ત્રો પહેરે, એ સાથે કે તેઓનાં વસ્ત્રોથી લોકો પાવન ન થઈ જાય. ૨૦ વળી તેઓ પોતાનાં માથાં ન મુંડાવે, ને પોતાની લટોને વધવા ન દે; માત્ર તેઓ પોતાના માથાના વાળ કપાવે. ૨૧ અને કોઈ પણ ચાલક દ્રાક્ષારસ પીને અંદરના આગણમાં ન પેસે. ૨૨ અને તેઓ વિધવાઓને કે કાઠી મૂકાએલીઓને ન પરોણે; પણ તેઓ ઇસ્રાએલના ધરના સતાનીની કુચારિકાઓ સાથે તથા ચાલકોની વિધવાઓમાંની વિધવાસાથે લગ્ન કરે. ૨૩ અને તેઓ મારા લોકને પવિત્ર તથા સાધારણ એમની અંદરને બેઠ શિખવે, ને શુદ્ધ તથા અશુદ્ધની વચ્ચેના બેઠ સમજાવે. ૨૪ અને તકશરની બાબતમાં તેઓ

ન્યાય કરવા ઉભા રહે, ને મારા કાનુને મુજબ તેઓ તેનો ન્યાય કરે, ને મારા સર્વ મુકરર પર્વામા તેઓ મારા નિયમે તથા મારા વિધિઓ પાળે, ને મારા સાબ્બાચીને તેઓ પવિત્ર ગણે ૨૫ અને તેઓ કોઇ પણ મુદદાની નજીક જઇને પોતાને ન અબડાવે, પણ બાપને માટે કે માને માટે કે પુત્રને માટે કે પુત્રીને માટે, ભાઇને માટે કે ધણી વજરની બહેનને માટે અબડાવાની તેઓને દૂટ છે ૨૬ અને તેના મુદ્દિકરણ પછી, તેને સાત દિવસ ગણી અપાય ૨૭ અને તે પવિત્રસ્થાનમા સેવા કરવા સાડ અઢરના આગણામા પવિત્રસ્થાનમા જાય તે દિવસે તે પોતાનું પાપાર્યાપણ ચઢાવે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૨૮ અને તેઓને એક વારસો મળશે, હુ તેઓને વારસો છું, ને તમારે તેઓને ઇસ્ત્રાએલ મધ્યે કંઇ વતન આપવું નહિ, હુ તેઓનું વતન છું ૨૯ તેઓ ખાધાપણ તથા પાપાર્યાપણ તથા રોપાર્યાપણ ખાય અને ઇસ્ત્રાએલમા પ્રત્યેક સમર્પિત વસ્તુ તેમને મળે ૩૦ અને સર્વ વસ્તુઓના પ્રથમ ફળનું પહેલું, તથા પ્રત્યેક વસ્તુનું પ્રત્યેક હજીએલનાપણ, તમારા સર્વ અર્પણોમાથી, યાજ્ઞકોનાજ ખપમા આવે, તમારા લોટના લોટાને પણ પ્રથમ ભાગ તમારે યાજ્ઞકને આપવો, એ સાડ કે તારા ધર પર આશીર્વાદ રહે ૩૧ એમ ને એમ મરી ગયેલું કે ફાડી નાખેલું પક્ષી કે પશુ યાજ્ઞ ન ખાય

૪૫ વળી જ્યારે તમે દેવ સમક્ષ ચિટ્ટી નાખીને દેશનો વારસો વહેંચી ત્યારે તમારે યહોવા દને એક અર્પણ ચઢાવવું, એટલે તે દેશનો અમુક ભાગ અર્પિત કરવો, લગાઇમા તે [ભાગ] પચ્ચીસ હજાર [બર] લાખો હોય, ને તેની પહોળાઇ દસ હજાર [બર] હોય, તે તેની ચારે તરફની સીમા સુધી પવિત્ર ગણાય ૨ આમાથી પવિત્રસ્થાનને સાડ પાચસે [બર] લાખી ને પાચસે [બર] પહોળી એવી ચોતરફ ચોખાડી [જગ્યા] રાખવી, ને તેની છતની જગ્યાને વારસે ચોતરફ પચાસ હાય રાખવી ૨ અને આ માપથી તારે પચ્ચીસ હજારની લગાઇ ને દસ હજારની પહોળાઇ માપવી, ને તેની અદર પર-મપવિત્ર પવિત્રસ્થાન થાય ૪ એ તો જમીનને પવિત્ર દુકડો છે, એ તો પવિત્રસ્થાનના રોવકા જોએ યહોવાહની સેવા કરવાને પાસે આવે છે, તે યાજ્ઞકોને અર્થે રહે, ને તે જગ્યા તેઓના ધરને માટે, તથા પવિત્રસ્થાનને માટે પવિત્ર જગ્યા તરીકે રહે ૫ અને ધરના સેવક લેવીઓને, વીસ ઓરડીઓને માટે,

પચ્ચીસ હજાર [બર] લાખી ને દસ હજાર [બર] પહોળી [જગ્યા] તેમના પોતાના વતન તરીકે મળે. ૬ અને પવિત્ર દુકડાના અર્પણની સાથે તેની લગાઇ પાચ હજાર [બર] પહોળી ને પચ્ચીસ હજાર [બર] લાખી [દુકડો] તમારે નગરને તાબે કરાવવો, એ ઇસ્ત્રાએલના આખા વંશને સાડ હોય ૭ અને સરદારને માટે તો પવિત્ર અર્પણની તથા નગરના તાબાની [જમીનની] આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ, પવિત્ર અર્પણની અગાડી તથા નગરના તાબાની [જમીનની] અગાડી, પશ્ચિમ દિશાએ પશ્ચિમ બાજુ, ને પૂર્વ દિશાએ પૂર્વ બાજુ [જમીન] હોય, ને લગાઇમા [કુળોના] ભાગોમાના એકની બરાબર, પશ્ચિમ તરફની સીમાથી તે પૂર્વ તરફની સીમા સુધી, હોય ૮ તે જમીન તો તેને ઇસ્ત્રાએલમા વતન તરીકે મળે, ને મારા સરદારો મારા લોક પર કદી જીલમ નહિ કરે, પણ ઇસ્ત્રાએલના વંશજોને, તેઓના કુળો મુજબ, જમીન આપવામા આવશે

૯ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્ત્રાએલના સરદારો, એટલેથી બસ કરો, જેરજીલમ ને લૂટ બંધ કરો ને ન્યાય તથા ઇનસાફ કરો, અને મારા લોકથી તમારો બળાતકાર દૂર કરો, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૧૦ તમારે અદલ તાજવા તથા અદલ એકાદ તથા અદલ બાય રાખવા ૧૧ એકાદ તથા બાય એકજ માપના હોવા જોઇએ, એટલે કે બાયમા હોમેરનો દસમે ભાગ માય, ને એકાદમા હોમેરનો દસમે ભાગ માય, તેનું માપ હોમેરને ધોરણે હોય ૧૨ અને રોકેલ વીસ જેરાહનો હોવો જોઇએ, તમારો માનેદ વીસ રોકેલ, પચ્ચીસ રોકેલ, [તથા] પદર રોકેલનો હોવો જોઇએ ૧૩ તમારે નીચે પ્રમાણે અર્પણ કરવું, એક હોમેર ઘઉંમાથી એકાદનો છઠ્ઠો ભાગ ને એક હોમેર જવમાથી એકાદનો છઠ્ઠો ભાગ તમારે આપવો, ૧૪ ને એક બાય તેલનો નિમેલો ભાગ આ પ્રમાણે, એટલે દર કોરે, કે દર દસ બાયે, કે દર હોમેરે, એક દશાશ બાય તેલનો હોવો જોઇએ, કેમકે દસ બાયનો એક હોમેર થાય છે, ૧૫ ને ઇસ્ત્રાએલના કસદારે વરજીભિમાના દર બજેં પેટામાથી એક હલવાન, લોકને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા સાડ ખાધાપણને માટે તથા દદનીયાપણને માટે તથા ગાવપણને માટે [આપવું], એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૧૬ દેશના સર્વ લોકે ઇસ્ત્રાએલ મધ્યે જે સરદાર તેને સાડ અર્પણને માટે જે આપવું ૧૭ અને પર્વામા તથા અમાસોમા

તથા સામ્બાથોમાં, ઇસ્તાએલના ધરનાં સર્વ મુકરર પર્વોમાં, દહનીયાપેણી તથા ખાધાપેણી તથા પેયા-પેણી કરવા એ સરદારની ફરજ છે, ઇસ્તાએલના ધરનાને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા સાથે પાપાર્યાપેણી તથા ખાધાપેણી તથા દહનીયાપેણી તથા શાત્યપેણી તેણે સિદ્ધ કરવાં.

૧૮ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, પહેલા માસની પહેલીએ તારે ખોડખાપ ચવરનો એક જુવાન ગોધા ઘણે પવિત્રસ્થાનને પાવન કરવું ૧૯ અને યાજ્ઞ પાપાર્યાપેણીના રક્તમાથી કેટલુંક ઘણે તેને ધરની ખારસાઓ પર તથા વેદીના પાયાના ચાર ખુણાઓ પર તથા અંદરના આગજાના દરવાજાની ખારસાઓ પર ઘઝાડે ૨૦ અને સર્વ ચૂક કરનારને સાથે તથા અણકને સાથે તારે માસની સાતમીએ એ પ્રમાણે કરવું; એમ તમારે ધરને સાથે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું. ૨૧ પહેલા માસની ચૌદમી તારીખથી તમારે પાસખા-પર્વ પાળવું, તે પર્વ સાત દિવસ [પાળવું], બ્રેખમીર રોટલી ખાવી ૨૨ અને તે દિવસે સરદાર પોતાને માટે તથા દેશના સર્વ લોકને માટે પાપાર્યાપેણીને સાથે એક ગોધા સિદ્ધ કરે. ૨૩ અને એ પર્વના સાતે દિવસ તે યહોવાદને સાથે દહનીયાપેણી સિદ્ધ કરે, એટલે એ સાત દિવસ પર્વત દરરોજ ખોડખાપેણી વગરના સાત ગોધા તથા સાત મેંદા, ને પાપાર્યાપેણીને સાથે દરરોજ એક બકરા [સિદ્ધ કરે]. ૨૪ અને તે નીચે પ્રમાણે ખાધાપેણી સિદ્ધ કરે, એટલે ગોધા દીઠ એક એકાદ [તથા] મેંદા દીઠ એક એકાદ, ને દર એકાદે એક દીન તેલ ૨૫ સાતમા માસની પંદરમી તારીખથી [ચિસતા] પર્વના સાત દિવસ તે એજ પ્રમાણે કરે; ઉપર કહ્યા પ્રમાણે પાપાર્યાપેણી, તથા દહનીયાપેણી તથા ખાધાપેણી તથા તેલ [તે સિદ્ધ કરે].

૪૬ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, અંદરના આગજાનો દરવાજો જેનું મેંદા પૂર્વ તરફ છે તે કામ કરવાના છએ દિવસ બંધ રહે; પણ સામ્બાથ દિવસે તે ઉઘાડો રહે, ને અમાસને દિવસે તે ઉઘાડો રહે. ૨ અને સરદાર બહારના દરવાજાની પરસાળને માર્ગે અંદર દાખલ ઘણે દરવાજાની ખારસાખ આગળ ઉભા રહે, ને યાજ્ઞકો તેનું દહનીયાપેણી તથા તેનાં શાંત્યપેણી તૈયાર કરે, ને તે દરવાજાના ઉબરા આગળ ઉભા રહીને બાજન કરે; પછી તે બહાર નીકળી નય, પણ દક્ષાને સાંજ મુખી બંધ ન કરે. ૩ અને દેશના લોક સામ્બાથોએ તથા અમાસોએ તે દરવા-

જાના મેંદા આગળ ઉભા રહીને યહોવાદની ઇજુરમાં બજન કરે. ૪ અને જે દહનીયાપેણી સરદાર સામ્બાથ દિવસે યહોવાદ પ્રત્યે ચઢાવે તે નીચે પ્રમાણે હોય જોઈએ, એટલે ખોડખાપેણી વગરનાં છ હલવાન તથા ખોડખાપેણી વગરના એક મેંદા; ૫ ને તે મેંદાને સાથે ખાધાપેણી એક એકાદ, ને હલવાનોના સંબંધમાં ખાધાપેણી તેની શક્તિ મુજબ, ને દર એકાદ દીઠ એક દીન તેલ તે આપે. ૬ અને અમાસને દિવસે ખોડખાપેણી વગરના એક જુવાન ગોધા, ને છ હલવાન તથા એક મેંદા, તે ખોડખાપેણી વગરનાં, એટલું [દહનીયાપેણી] તે ચઢાવે; ૭ ને તે નીચે મુજબ ખાધાપેણી તૈયાર કરે, એટલે તે ગોધાના સંબંધમાં એક એકાદ તથા તે મેંદાના સંબંધમાં એક એકાદ, ને હલવાનોના સંબંધમાં તેની શક્તિ મુજબ, ને દર એકાદ દીઠ એક દીન તેલ. ૮ અને અંદર પેસવાં સરદાર દરવાજાની પરસાળને માર્ગે અંદર આવે ને તેજ માર્ગે તે બહાર પણ નીકળે. ૯ પણ જ્યારે દેશના લોકો મુકરર પર્વોમાં યહોવાદની સમુખ આવે ત્યારે જે પુરૂષ બજન કરવાને ઉત્તર તરફના દરવાજાને માર્ગે અંદર પેસે તે દક્ષિણ તરફના દરવાજાને માર્ગે બહાર નીકળે; ને જે પુરૂષ દક્ષિણ તરફના દરવાજાને માર્ગે અંદર પેસે તે ઉત્તર તરફના દરવાજાને માર્ગે બહાર નીકળે; ને દરવાજાને માર્ગે તે અંદર પેઠા હોય તેમાં ઘણે તે પાછો ન આવે, પણ સીધા આગળ ચાલ્યા જાયને બહાર નીકળે. ૧૦ અને તેઓ અંદર નય ત્યારે સરદાર તેઓની મધ્યે રહીને અંદર નય; ને તેઓ બહાર નીકળે ત્યારે તે [તેઓની સાથે] બહાર નીકળે. ૧૧ અને પર્વોમાં તથા નિમેશાં પર્વોમાં ખાધાપેણી દર ગોધા દીઠ એક એકાદ, તથા દર મેંદા દીઠ એક એકાદ, તથા હલવાનો સાથે તેની શક્તિ મુજબ, તથા દર એકાદ દીઠ એક દીન તેલ, એટલું હોય. ૧૨ અને સરદાર અંધિકાપેણી, એટલે યહોવાદને સાથે અંધિકાપેણી તરીકે, દહનીયાપેણી અથવા શાંત્યપેણી તૈયાર કરે, ત્યારે પૂર્વ તરફના મેંદાઓ દરવાજા એક જલ તેને માટે ઉઘાડે, ને તે, સામ્બાથ દિવસે સિદ્ધ કરે છે તેમ, પોતાનું દહનીયાપેણી તથા પોતાનાં શાંત્યપેણી સિદ્ધ કરે; પછી તે બહાર નીકળે, ને તેના બહાર નીકળ્યા પછી એક જલ તે દરવાજાને બંધ કરે. ૧૩ અને પહેલા વર્ષનું ખોડખાપેણી વગરનું હલવાન યહોવાદને સાથે દહનીયાપેણી તરીકે તારે દરરોજ સિદ્ધ કરવું; દર સવારે તારે તે સિદ્ધ કરવું. ૧૪ અને

તારે દર સવારે તેની સાથે નીચે સુનખ ખાધાર્પણ સિદ્ધ કરું, એટલે એક એકાદનો છદ્દો ભાગ, ને મેદો મોવાને એક હીન તેલનો ત્રીજો ભાગ; એ કાયમ વિધિથી યદ્યોવાદને સાડ અણુનું ખાધાર્પણ છે. ૧૧ એવી રીતે તેઓ દર સવારે અણુના દહનીયાર્પણ તરીકે હલવાન તથા ખાધાર્પણ તથા તેલ સિદ્ધ કરે.

૧૬ પ્રભુ યદ્યોવાદ એમ કહે છે કે, જો સરદાર પોતાના કોઈ પણ દીકરાને બક્ષીસ આપે, તો તે તેનો વારસો છે, [મટ] તેના છોકરા તેના માલિક થાય; એ વારસાની રૂએ તેમનું વતન છે. ૧૭ પ્રભુ જો તે પોતાના વારસામાંથી પોતાના કોઈ ચાકરને બક્ષીસ આપે, તો મુકત કરવાના વર્ષ સુધી તે તેની માલકીમાં રહે; ત્યાર પછી તે સરદારની પાસે પાછી આવે; પણ તેનો વારસો તો તેના છોકરાઓને વારસે જ રહે. ૧૮ વળી સરદારે લોકોના વારસા લઈ લઈને તેઓને તેઓના વતનમાંથી હટાડેલી ન કાઢવા; તેણે પોતાના દીકરાઓને પોતાના વતનમાંથી જ વારસો આપવો, એ સાડ કે મારા લોકો પોતપોતાના વતનમાંથી વેરાઈ ન બચ

૧૯ ત્યાર પછી તે મને દરવાજાની બાજુ પર ને બારણે યદ્યને ઉત્તર તરફના મ્હેવાળી પવિત્ર ચોર-ડીઓ જે ચાન્કોને સાડ હતી તેઓમાં લાવ્યો; ને જુઓ, પાછલા ભાગમાં પશ્ચિમ તરફ એક જગ્યા હતી. ૨૦ અને તેણે મને કહ્યું, આ જગ્યાએ તો ચાન્કો દોપાયાર્પણ તથા પાપાયાર્પણ બાફે, ને ત્યાં તેઓ ખાધાર્પણ પઢાવે, રખેને તેઓ તેમને બહારના આંગણમાં લાવીને લોકને પાવન કરે. ૨૧ ત્યાર પછી તે મને બહારના આંગણમાં કાઢી લાવ્યો, ને તેણે મને તે આંગણના ચારે ખુણાઓએ ફેરવ્યો, ને જુઓ, આંગણના પ્રત્યેક ખુણામાં એક આંગણ હતું ૨૨ તે આંગણના ચારે ખુણાઓમાં આંગણ સમાયલાં હતાં, તે [દરેક] ચાળીસ [હાય] લાંબા ને ત્રીસ હાય પહોળો હતો; ખુણાઓમાંનાં એ ચારે આંગણાં એકજ માપનાં હતાં ૨૩ અને તેઓની અંદર ચોગર્દમ, એટલે એ ચારેની ચોગર્દમ [ધમારતેની] બોળ હતી, ને ચોગર્દમની બોળો તળે રાંધવાના ચુલા બનાવેલા હતા. ૨૪ પછી તેણે મને કહ્યું, આ તો રસોડાં છે, કે જ્યાં ધરના સેવકો લોકોના યજ્ઞો બાફે.

૪૭ અને તે મને ધરના બારણા પાસે પાછો લાવ્યો; ને જુઓ, પૂર્વ તરફ ધરના ઉબરા

તળેથી પાણી વહેતાં હતાં, કેમકે ધરનો મોખરો પૂર્વ તરફ હતો અને તે પાણી તળેથી ધરની જમણી બાજુએથી વહીને વેદીની દક્ષિણે આવતાં. ૨ ત્યાર પછી ઉત્તર તરફને દરવાજો યદ્યને તે મને બહાર લાવ્યો, ને બહારને માર્ગે યદ્યને ચક્રર ખવડાવીને પૂર્વ તરફના મુખવાળા બહારના દરવાજાએ મને લઈ આવ્યો; ને જુઓ, જમણી બાજુએ પાણી વહી નિકળતાં હતાં. ૩ તે માણસે [માપવાની] દોરી હાયમાં લઈને પૂર્વ તરફ ચાલ્યો જતાં, એક હબર હાયનું અંતર માપ્યું, ને તેણે મને પાણીમાં યદ્યને ચલાવ્યો, તે પાણી ઘુંટી સમાં હતું. ૪ તેણે ફરીથી હબર [હાય] માપ્યું, ને મને પાણીમાં યદ્યને ચલાવ્યો, તે પાણી ઘુંટણ સમાં હતું. ફરીથી તેણે હબર [હાય] માપ્યું, ને મને પાણીમાં યદ્યને ચલાવ્યો, તે પાણી કમર સમાં હતું. ૫ પછીથી તેણે એક હબર [હાય] માપ્યું, ત્યાં તો તે નદી એવી હતી કે, હું તેમાં યદ્યને જઈ ન શકું; કેમકે પાણી ચઢીને બુડા-મણાં થઈ ગયાં હતાં, ને નદી તો પાર ઉતરાય એવી નહોતી. ૬ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, યું તે [આ] જોયું છે? પછી તે મને નદીને કાંઠે પાછો લઈ આવ્યો. ૭ હું પાછો આવ્યો ત્યારે તો, જુઓ, નદી કાંઠે આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ ધણાં જ વૃક્ષ હતાં. ૮ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, આ પાણી નિકળીને પૂર્વ પ્રાંત ભણી વહે છે, ને નીચે જઈને ચારાબાદમાં પડશે, ને તે સમુદ્ર તરફ જશે, વહેવાડાવેલાં [પાણી] સમુદ્રમાં જશે, ને પાણી નિરોગી થઈ જશે ૯ અને એમ થશે કે જ્યાં કંઈ તે નદીઓ જશે ત્યાંનાં સઘળાં પ્રાણીઓનાં ટોળેટોળાં જીવતાં થશે, ને માછલાંને મહા મોટો જથ્થો થશે; કેમકે આ પાણી ત્યાં ગયાં છે, તેથી [સમુદ્રનાં પાણી] નિરોગી થશે, ને જ્યાં ત્યાં તે નદી ગઈ છે ત્યાં પ્રત્યેક વસ્તુ સજીવન થશે. ૧૦ અને એમ થશે કે માછીઓ તેને તીરે ઉભા રહેશે; એન-એદીથી તે એન-એગ્રાહમ સુધી તો બળો પાપ-રવાની જગ્યા થશે, તેઓનાં માછલાં તેમની બંદો પ્રમાણે મહા સમુદ્રનાં માછલાંની પેઠે અતિ ધણાં થશે ૧૧ પણ તેની કાદવવાળી જગ્યાઓ તથા તેની બિનારાવાળી જગ્યાઓ નિરોગી નહિ થશે, તેઓ ખારને રવાધીન કરાશે. ૧૨ અને નદી પાસે તેના કાંડા પર, આ બાજુએ ને પેલી બાજુએ, જોરાશ આપનારાં સર્વ વૃક્ષ થશે, તેમનાં પાન કરમારો નહિ,

ને તેમનાં ફળ બંધ પડશે નહિ; તેને દર માસે નવાં ફળ આવશે, કેમકે તેનાં પાણી પવિત્રસ્થાનમાંથી નિકળે છે; ને તેના ફળ ખાવાના કામમાં, ને તેના પાન [લોકને] સાળ કરવાના કામમાં આવશે.

૧૩ પ્રભુ યદોવાદ એમ કહે છે કે, આ સરહદથી તમારે ઇસ્રાએલના બાર કુળો પ્રમાણે જમીનને વારસો વહેંચી લેવા; યુદ્ધને દિવસા [મળે] ૧૪ અને વારસો, જેમ એકે તેમજ બીજાએ, તેના વારસો લેવા; કેમકે તે તમારા પિતૃઓને આપવાને મેં મારો હાથ ઇચ્છ્યો હતો; ને આ ભૂમિ તમને વારસા તરીકે મળશે ૧૫ અને તે ભૂમિની સરહદ આ પ્રમાણે થાય; ઉત્તર બાજુએ મદા સમુદ્રથી તે દેશોને માંડે સદાદના નામ સુધી; ૧૬ દમાથ, બેરેયાહ, [તથા] હમરકની સરહદ તથા હમાથની સરહદની વચ્ચેનું સિધાઇમ [તથા] હામાનની સરહદ પરનું હાસેર હાતીબાન ૧૭ અને સમુદ્રથી માંડીને જે સરહદ તે હમરકની સરહદ પરનું દસાર એનાન, ને ઉત્તરમાં ઉત્તર તરફ હમાથની સરહદ છે એ ઉત્તરની બાજુ છે. ૧૮ અને પૂર્વ બાજુએ, હામાન તથા હમરક તથા ગિલ્યાદની અને ઇસ્રાએલના દેશની વચ્ચમાં ચરહન આવે; ઉત્તર સરહદથી તે પૂર્વમાંના સમુદ્ર સુધી તમારે માપણી કરવી. એ પૂર્વ બાજુ છે. ૧૯ અને દક્ષિણ તરફ દક્ષિણ બાજુ તે તમારથી માંડીને મરીબાથ કાદેશના પાણી સુધી, [મિસરના] વહેણા સુધી, મદા સમુદ્ર સુધી હોય. એ દક્ષિણ તરફ દક્ષિણ બાજુ છે. ૨૦ અને પશ્ચિમ બાજુએ, [દક્ષિણ] સરહદથી તે હમાથના નામની સામે સુધી, મદા સમુદ્ર આવે. એ પશ્ચિમ બાજુ છે ૨૧ એવી રીતે તમારે આ દેશ ઇસ્રાએલનાં કુળો પ્રમાણે પાતપાતામાં વહેંચી લેવા. ૨૨ અને એમ થવું એકએ કે તે પોતાને સાડ તથા તમારી મધ્યે પ્રવાસ કરનારા પરદેશીઓ કે જેઓને તમારા મધ્યે પુરો થશે તેઓને સાડ વારસા તરીકે તમારે વિધીઓ નાખીને વહેંચી લેવા; ને તમારે તેઓને ઇસ્રાએલ-પુત્રો મધ્યે દેશી બાઇઓ તરીકે ગણવા; તેઓને ઇસ્રાએલનાં કુળો મધ્યે તમારી બરાબર વારસો મળે. ૨૩ અને એમ થવું એકએ કે, પરદેશી જે કુળમાં પ્રવાસ કરતો હોય, તેમાં વમારે તેને વારસો આપવો, એમ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે.

૪૮ દને કુળોનાં નામ નીચે મુજબ છે; ઉત્તર હાથી તે દેશોનેના માંડને પરજે પડશે હમાથના નામ સુધી, હમરકની સરહદ ઉપર દસાર-

એનાન, ઉત્તર તરફ હમાથની પડોસ સુધી; ને તેઓ પોતાની બાજુઓ પૂર્વ પશ્ચિમ રાખે, એક બાજુ દાનનો ૨ અને દાનની સરહદની પડોસમાં પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ આશોરનો ૩ અને આશોરની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે છેક પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ નાફતાલીનો. ૪ અને નાફતાલીની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ મનાશોદનો. ૫ અને મનાશોદની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ એફાઇમનો. ૬ અને એફાઇમની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે છેક પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ રેઉબેનનો. ૭ અને રેઉબેનની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ યહુદાનો.

૮ અને યહુદાની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીની ભૂમિનું તો તમારે અપેક્ષ કરવું, તેની પહેલાં પશ્ચીસ દબર [બર] હોય, ને તે લખાઇમાં, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધી, [ઉપલા] લાગોમાંના એકના જેટલી હોય; ને પવિત્ર-સ્થાન તેની મધ્યે આવે ૯ જેનું અપેક્ષ તમે યદોવાદને કરો તે પશ્ચીસ દબર [બર] લાગી હોય, ને પહેલાંમાં ફસ દબર [બર] હોય. ૧૦ અને એ પવિત્ર અપેક્ષ એઓને વારસે એટલે યાજ્ઞકોને વારસે થાય; તે [ભૂમિની લખાઇ] ઉત્તર તરફ પશ્ચીસ દબર, ને પશ્ચિમ તરફ પહેલાંમાં ફસ દબર, ને પૂર્વ તરફ પહેલાંમાં ફસ દબર, ને દક્ષિણ તરફ લખાઇ પશ્ચીસ દબર [બર હોય]; ને યદોવાદનું પવિત્ર-સ્થાન તેની મધ્યે આવે. ૧૧ એ તો સાદોકના પુત્રોમાંના પવિત્ર થયેલા યાજ્ઞકો કે જેઓ મારી દીક્ષા પાળના આવ્યા છે, ને જેઓ ઇસ્રાએલપુત્રો બંધી ગયા ત્યારે જેમ લેવાઓ બંધી ગયા તેમ બંધી ન ગયા, તેઓને સાડ થાય ૧૨ અને એ તો ભૂમિના અપેક્ષમાંથી તેમના ઢગનું પરમપવિત્ર અપેક્ષ, લેવી-ઓની સરહદની લગોલગ, થાય. ૧૩ અને લેવાઓને યાજ્ઞકોની સીમના જેટલો ભાગ, એટલે પશ્ચીસ દબર [બર] લાગો તથા ફસ દબર પહેલો [લાગ] મળે; બંધી લખાઇ પશ્ચીસ દબર ને પહેલાંમાં ફસ દબર [બર] હોય. ૧૪ અને તેઓએ તે વેચવી સાદવી નહિ, તેમજ ને ભૂમિના પ્રથમ ફળ ખીખને આપી દેવાં નહિ; કેમકે તે યદોવાદને અર્થે પવિત્ર છે.

૧૫ અને પચ્ચીસ હજારની આગળ જે પાંચ હજાર [બર] પહેળાઈ બાકી રહે છે તે સામાન્ય ઉપયોગને સાર, નગરને સાર, વસ્તીને સાર તથા પાદરોને સાર થાય, ને નગર તેની મધ્યે આવે ૧૬ અને તેના માથે નીચે મુજબ હોય; ઉત્તર બાજુ ચાર હજાર ને પાંચસે, ને દક્ષિણ બાજુ ચાર હજાર ને પાંચસે, ને પૂર્વ બાજુ ચાર હજાર ને પાંચસે, ને પશ્ચિમ બાજુ ચાર હજાર ને પાંચસે. ૧૭ અને નગરને પાદરો [નીચે મુજબ] હોય; ઉત્તર તરફ બસે ને પચાસ, ને દક્ષિણ તરફ બસે ને પચાસ, ને પૂર્વ તરફ બસે ને પચાસ, ને પશ્ચિમ તરફ બસે ને પચાસ [બર] ૧૮ અને ઘંબા ઇમાથી પવિત્ર અર્પણની લગોલગ જે બાકી રહે તે પૂર્વ તરફ દસ હજાર ને પશ્ચિમ તરફ દસ હજાર [બર] હોય, ને તે પવિત્ર અર્પણની લગોલગ હોય; ને તેની પેદાશ નગરના મનુરોના ધોરાકને અર્પે થાય. ૧૯ અને ઇસ્તાએલના સર્વ કુળોમાના જેઓ નગરમાં મનુરી કરનારા હોય તેઓ તે જેરે ૨૦ એ સઘળા અર્પણની લખાઈ પચ્ચીસ હજાર ને પહેળાઈ પચ્ચીસ હજાર [બર] હોવી જોઈએ, જેમ નગરના તાબાની ભૂમિ તેમજ એ પવિત્ર અર્પણ પણ તમારે સમચોરસ આપવું

૨૧ અને બાકીનું સરદારને સાર રહે, એટલે પવિત્ર અર્પણની તથા નગરના તાબાની ભૂમિની આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ, પચ્ચીસ હજારના અર્પણને મોખરે પૂર્વ સરહદ તરફ, ને પશ્ચિમ બહી પચ્ચીસ હજારનાને મોખરે પશ્ચિમ સરહદ તરફ, ઉપલા દિરસાએને લગોલગ [જે વાટો તે] સરદારને સાર રહે; ને પવિત્ર અર્પણ તથા ઘરનું પવિત્રસ્થાન તેની મધ્યે હોય ૨૨ વળી લેવીઓનો વાટો તથા નગરનો વાટો કે જેઓ સરદારના [વાટો]ની મધ્યે છે તે [વાટો]ઓ-માથી પણ સરદારને એક વાટો ચઢુદાહની તથા બિન્યામીનની સરહદની વચ્ચે મળે.

૨૩ અને ઘાઝાના કુળો વિષે તે [નીચે મુજબ]; પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ]

બિન્યામીનનો. ૨૪ અને બિન્યામીનની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] શિમઓનનો. ૨૫ અને શિમઓનની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] ચિરસાખારનો. ૨૬ અને ચિરસાખારની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] અણુલનનો. ૨૭ અને અણુલનની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] ગાદનો. ૨૮ અને ગાદની સરહદની લગોલગ દક્ષિણ બાજુએ દક્ષિણ બહીની સરહદ તમારથી તે મરીબાથ કાદેશના પાણી સુધી, [મિસરના] વહેણા સુધી મહા સમુદ્ર સુધી હોવી જોઈએ ૨૯ જે ભૂમિનો વારસો તમારે ઇસ્તાએલના કુળોને ચિઠ્ઠીઓ નાખીને વહેણી આપવો, તે ઉપર પ્રમાણે છે, ને તેઓના જુદા જુદા દિરસા તે ઉપર પ્રમાણે છે, એમ પ્રજુ યહોવાહ કહે છે

૩૦ અને નગરનો વિસ્તાર નીચે મુજબ છે; ઉત્તર બાજુનું માપ ચાર હજાર ને પાંચસે [બર]નું; ૩૧ ને નગરના દરવાજા તે ઇસ્તાએલના કુળોના નામો પ્રમાણે થાય, ઉત્તરે ત્રણ દરવાજા, એક, રેહબનનો દરવાજો; એક, ચઢુદાહનો દરવાજો; એક, લેવીનો દરવાજો; ૩૨ ને પૂર્વ બાજુનું [માપ] ચાર હજાર ને પાંચસે [બર]નું, ને ત્રણ દરવાજા, એટલે એક, યુસુફનો દરવાજો; એક, બિન્યામીનનો દરવાજો; એક, દાનનો દરવાજો; ૩૩ ને દક્ષિણ બાજુનું [માપ] ચાર હજાર ને પાંચસે [બર]નું, ને ત્રણ દરવાજા; એક, શિમઓનનો દરવાજો; એક, ચિરસાખારનો દરવાજો; એક, અણુલનનો દરવાજો; ૩૪ પશ્ચિમ બાજુનું [માપ] ચાર હજાર ને પાંચસે [બર]નું, ને તેના ત્રણ દરવાજા, એક, ગાદનો દરવાજો, એક, આશેરનો દરવાજો; એક, નાફતાલીનો દરવાજો ૩૫ તેની ચોતરફ [માપ] આરાહ હજાર [બર] થાય; ને તે દિવસથી તે નગરનું નામ એ કહેવાય કે, યહોવાહ ત્યાં છે.

દાનીયેલનું પુસ્તક.

૧ યહુદાદના રાજ યહોયાકીમની કારકીર્દીને ત્રીજે વર્ષે બાબિલના રાજા નબૂખાદનેરસારે ચરણલેખ આવીને તેને ઘેરા લાલ્યો. ૨ અને પ્રભુએ યહુદાદના રાજ યહોયાકીમને, દેવના મંદિરનાં કેટલાંક પાત્રોસહિત, તેના હાથમાં આપ્યા; ને તે તેમને શિનઆર દેશમાં પોતાના દેવને ઘેર લઈ ગયા; ને તેણે તે પાત્રોને પોતાના દેવના સંકારમાં દાખલ કર્યાં. ૩ અને રાજાએ પોતાના મુખ્ય ખવાસ આરપનાગને કહ્યું કે, તારે [કેટલાક] એવા રાજ્યવંશી ને અમીર વર્તના ઇસ્રાએલી છેકરા લાવવા, ૪ કે જે છેકરાઓમાં કંઈ એળ ન હોય, પણ ધણા ખુબસુરત, ને સર્વ જ્ઞાનમાં ચતુર, ને વિવામાં પ્રવીણ, ને વિજ્ઞાનમાં સમજુક, ને રાજ્યમેહેલમાં ઉભા રહી શકે એવા હોય; અને તારે તેમને કારકીર્દીની વિદ્યા તથા ભાષા શિખવવી. ૫ અને રાજાએ તેઓને માટે રાજના ખાણમાંથી તથા તેને પીવાના દ્રાક્ષરસમાંથી રોઈદો અમુક દિરસો કરાવી આપ્યા, ને ત્રણ વર્ષ સુધી તેઓનું પોષણ કરવું, ને તે સુદંતની આખરે તેઓ રાજની આનળ ઉભા રહે, [એવો કરાવ કર્યાં]. ૬ હવે એઓ મધ્યે યહુદાદપુત્રોમાંના દાનીયેલ, હનાન્યાહ, મીશાએલ તથા અઝાર્યાહ હતા. ૭ અને મુખ્ય ખવાસે તેઓનાં નીચે મુજબ નામ પાડ્યાં; તેણે દાનીયેલનું [નામ] બેલ્શાઝરસાર, ને હનાન્યાહનું શાદ્રાખ, ને મિશાએલનું મેશાખ, ને અઝાર્યાહનું અબેદ નગો પાડ્યું. ૮ પણ દાનીયેલે પોતાના મનમાં એવો કરાવ કર્યા કે, હું પોતાને રાજના ખાણાવડે તથા જે દ્રાક્ષરસ તે પીએ છે તેવડે નહિ વટાળીશ; તે માટે તેણે મુખ્ય ખવાસને વિનંતી કરી કે, વટાળથી મુકા રહેવાની મને પરવાનગી મળવી જોઈએ. ૯ હવે હથેરે દાનીયેલને મુખ્ય ખવાસની દંષ્ટિમાં દૂધ તથા કૂચા પમાડી ૧૦ અને મુખ્ય ખવાસે દાનીયેલને કહ્યું કે, મારો ધણી રાજા, એણે તમારું ખાનપાન નિમી આપ્યું છે, તેમો મને ડર લાગે છે; કેમકે તે તમારી સિંકલો તમારી ઉમરના બીજા-છોકરાઓના કરતાં કદરૂપી દેખે

એવું શા માટે થતું જોઈએ? એથી તો તમે રાજા આગળ મારું શિર જોખમમાં નાખો. ૧૧ ત્યારે જે કારકારીને મુખ્ય ખવાસે દાનીયેલ, હનાન્યાહ, મીશાએલ તથા અઝાર્યાહ પર નિમેલો હતો તેને દાનીયેલે કહ્યું કે, ૧૨ દૂધ કરીને દસ દિવસ સુધી તારા દાસોની પરીક્ષા કરી જો; ને અમને ખાવાને સાડા દાળ ને પીવાને સાડા પાણીજ આપવામાં આવે. ૧૩ ત્યાર પછી અમારા એહેરા તથા જે છેકરા રાજનું ખાણું ખાય છે તેઓના એહેરા તારી રૂબરૂ નિરખવામાં આવે; ને જેનું હું દેખે તે પ્રમાણે તારા દાસોને માટે વ્યવસ્થા કરજે. ૧૪ માટે તેણે આ બાબતમાં તેમનું સાંભળીને દસ દિવસ સુધી તેમની પરીક્ષા કરી. ૧૫ અને દસ દિવસને અંતે, જે સર્વ છેકરાઓ રાજનું ખાણું ખાતા હતા તેઓના કરતાં તેમના એહેરા વધારે ખુબસુરત દેખાયા, ને શરીરે તેઓ વધારે પુષ્ટ થયા હતા ૧૬ તે માટે કારકારીએ તેમનો ખોરાક તથા તેમને પીવાનો દ્રાક્ષરસ બંધ કરીને તેમને દાળ આપી. ૧૭ હવે આ ચાર છેકરાઓને તો પરમેશ્વરે સર્વ વિદ્યામાં તથા જ્ઞાનમાં હુશિયારી તથા ચાતુર્ય આપ્યાં; ને દાનીયેલ સર્વ સદર્શનો તથા સ્વપ્નેનો મર્મ સમજતો હતો. ૧૮ અને તેઓને દંજુરમાં લઈ જવાને માટે જે સુદંત રાજાએ કરાવી હતી, તેને અંતે મુખ્ય ખવાસે તેઓને નબૂખાદનેરસારની દંજુરમાં રજૂ કર્યા. ૧૯ અને રાજાએ તેઓની સાથે વાતચિત કરી; ને તે સંઘળાઓમાં દાનીયેલ, હનાન્યાહ, મીશાએલ તથા અઝાર્યાહના સરખો કોઈ મળ્યો નહિ; માટે તેઓ રાજની દંજુરમાં ખડા રહેનારા થયા ૨૦ અને જ્ઞાન તથા અકલની જે પ્રત્યેક બાબત વિષે રાજા તેમને પુછી જોતો તેમાં જે સર્વ બદુરો તથા અત્રકિયા કરનારા તેના આખા રાજ્યમાં હતા એઓના કરતાં તેઓ તેને દસગણા મેઝ માલમ પડ્યા. ૨૧ અને દાનીયેલ એક કોરેશ રાજની [કારકીર્દીના] પદેલા વર્ષ સુધી રહી રહ્યો.

૨ અને નબૂખાદનેસ્સારની કારકીર્દિને બીજે વર્ષે નબૂખાદનેસ્સારને સ્વપ્ના આપ્યા, ને તેનો છવ મહારાજો, ને તેની ઉપ ઉડી ગઈ ૨ ત્યારે રાત્રીએ એવી આજ્ઞા પ્રાપ્તી કે, રાત્રીને તેના સ્વપ્નાને ખુલાસો કરી જતાવવા સારૂ નબુઝરને, મત્રક્રિયા કરનારાઓને તથા રાકુન કહેનારાઓને તથા કારકીઓને તેડાવેા તેથી તેઓ દબ્બરમાં આવીને રાત્રીની સન્મુખ ઉભા રહ્યા. ૩ ત્યારે રાત્રીએ તેઓને કહ્યું કે, મને સ્વપ્ન આવ્યું છે, ને તે સ્વપ્નને ખુલાસો નહીંવાને મારો છવ આકળ વિકળ થાય છે. ૪ ત્યારે કારકીઓએ રાત્રીને અશમી બાપામાં કહ્યું કે, હે રાત્રી, સદા છવતો રહે; તારા સેવકોને તે સ્વપ્ન કહે, એટલે અમે એનો અર્થ જતાવીશું. ૫ રાત્રીએ ઉત્તર આપતાં કારકીઓને કહ્યું કે, એ વાત મારી સ્મૃતિમાંથી જતી રહી છે; જે તમે મને તે સ્વપ્ન તથા તેનો ખુલાસો નહિ જણાવો, તો તમને કાપીને ઢુકડા કરવામાં આવશે. ૬ તમારાં પરાંને ઉકરડો કરી નખારો. ૭ પણ જે તમે તે સ્વપ્ન તથા તેનો અર્થ કહી જતાવશો, તો તમને મારી પાસેથી બક્ષીશો તથા ધનામ તથા ચોટું માન મળશે; માટે મને તે સ્વપ્ન તથા તેનો અર્થ કહી જતાવો. ૮ તેઓએ બીજી વાર ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, રાત્રી પોતાના દાસોને તે સ્વપ્ન કહે, તો અમે તેનો અર્થ કહી જતાવીએ. ૯ રાત્રીએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હું નિશ્ચે નહીં છું કે તમે વખત મેળવવા આહો છો, કેમકે તમે જુઓ છો કે તે વાત મારી સ્મૃતિમાંથી જતી રહી છે. ૧૦ પણ જે તમે મને સ્વપ્ન નહિ જણાવશો તો તમારે વારંતે માત્ર એકજ કાયદો છે, કેમકે સમય બદલાય ત્યાં સુધી મારી આમળ બોલવા સારૂ જુડી તથા તરકી વર્તોતી તમે જતાવટ પ્રાપ્તી છે; માટે મને સ્વપ્ન કહી જતાવો, એટલે હું જાણીશ કે તમે મને તેનો અર્થ જતાવી શકશો. ૧૧ કારકીઓએ રાત્રીની દબ્બરમાં ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પૃથ્વી ઉપર એવું એકે માણસ નથી કે જે રાત્રીની વાત વિદિત કરી શકે; કેમકે કોઈ પણ રાત્રીએ, હાકેમ, કે અધિકારીએ કદી આવી વાત કોઈ નબુઝરને, કે મત્રક્રિયા કરનારને, કે કારકીને ખુદી નથી. ૧૨ અને જે વાત રાત્રી માગે છે તે તો-દુર્લભ છે, અને દેવો કે જીવનો વાસો દેહમાં નથી તેઓ શિવાય બીજે કોઈ એવો નથી કે જે રાત્રીની દબ્બરમાં તે વિદિત કરી શકે. ૧૩ આ કારણથી રાત્રી કોપિત તથા ધણી કોપાયમાન થયો, ને બાબેલના સર્વ જ્ઞાનીઓનો નાશ કરવાની તેણે આજ્ઞા પ્રાપ્તી

૧૪ તેથી તે હુકમ પ્રગટ કરવામાં આવ્યો, જે જ્ઞાનીઓ માથો જવાના હતો; અને તેઓએ-દાનીયેલને તથા તેના સાથીઓને મારી નાખવા સારૂ શોધ્યા. ૧૫ ત્યારે રાત્રીની રક્ષક ઢુકડોને નાયક આર્યોખ, જે બાબેલના જ્ઞાનીઓને મારી નાખવા સારૂ નીકળ્યો હતો, તેને દાનીયેલે ખુદ્દિથી તથા ડહાપણથી પ્રત્યુત્તર દીધો; ૧૬ તેણે રાત્રીના નાયક આર્યોખને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, રાત્રી પાસેથી હુકમ એવો તારકીને કેમ છે? ત્યારે આર્યોખે એ વાત દાનીયેલને જણાવી ૧૭ એટલે દાનીયેલે દબ્બરમાં જઈને રાત્રીને અરજ પ્રાપ્તી કે, આપ મને એક વખત કારાવી આપો, એટલે હું રાત્રીને ખુલાસો કરી જતાવીશ.

૧૮ પછી દાનીયેલ પોતાને ઘેર ગયો, ને પોતાના સાથી દનાન્યાહ, મીશાએલ, અને અઝાર્યાદુને એ વાત જણાવી; ૧૯ એ સારૂ કે તેઓ એ મર્મ વિષે આકાશના દેવની કયા માગે, સંબળ કે દાનીયેલ તથા તેના સાથીઓ બાબેલના બાકીના જ્ઞાનીઓની સાથે નાશ ન પામે. ૨૦ ત્યારે એ મર્મ દાનીયેલને રાત્રીના સદર્શનમાં પ્રગટ કરાયો. ત્યારે દાનીયેલે આકાશના દેવની સ્તુતિ કરી. ૨૧ દાનીયેલે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનું નામ સદા સર્વકાળ સુધી સ્તુત્ય હો; કેમકે જ્ઞાન તથા પરાક્રમ તેના છે, ૨૨ અને તે સમયોને તથા ઋતુઓને બદલી નાખે છે; તે રાત્રીઓને પદબદ્ધ કરે છે, ને રાત્રીઓને સ્થાયે છે, તે જ્ઞાનીઓને જ્ઞાન તથા બુદ્ધિવાનેને અક્ષલ આપે છે; ૨૩ તે ઉડી ને ગુલ્લ વાતો ખુદ્દી કરે છે; અધારામાં જે કંઈ હોય તે તે જાણે છે, ને અજવાળુ તેની સાથે રહે છે ૨૪ હે મારા પિતૃઓના દેવ, હું તારો આભાર માનું છું ને તારી સ્તુતિ કરું છું, કેમકે તે મને જ્ઞાન તથા પરાક્રમ આપ્યાં છે, અને જે અમે તારી પાસેથી માગ્યું તે હુમણું તે મને જણાવ્યું છે, કેમકે તે અમને રાત્રીની વાત પ્રગટ પ્રાપ્તી છે. ૨૫ તે માટે આર્યોખ જેને રાત્રીએ બાબેલના જ્ઞાનીઓનો નાશ કરવા સારૂ નિર્ણયો હતો, તેની દબ્બરમાં દાનીયેલ ગયો; તેણે જઈને તેને આ પ્રમાણે કહ્યું, બાબેલના જ્ઞાનીઓનો નાશ કરીશ મા; મને રાત્રીની દબ્બરમાં દાખલ કર, ને હું રાત્રીને ખુલાસો કરી જતાવીશ.

૨૬ ત્યારે આર્યોખે દાનીયેલને જાણીથી રાત્રીની દબ્બરમાં દાખલ કરીને તેને એમ કહ્યું કે, પછી આજેલા યહુદાદપુત્રોમાંથી એક માણસ મને અળી આવ્યો છે, કે જે રાત્રીને ખુલાસો વિદિત કરશે.

૨૬ રામએ ઉત્તર આપતાં દાનીયેલ, જેનું નામ ખેલ્-
 શાસ્ત્રાર દઉં. તેને કહ્યું કે, જે સ્વપ્ન મને થયું છે તે
 તથા તેનો ખુલાસો મને વિહિત કરવાને થું તું યજ્ઞિ-
 માન છે? ૨૭ દાનીયેલે રામની આજ્ઞા ઉત્તર આપતા
 કહ્યું કે, જે મર્મ, વિષે રામએ પૂછ્યું છે, તે જ્ઞાનીઓ
 કે મત્રિકા કરનારાઓ કે જાદુગરો કે ગુપ્ત કહેના-
 રાઓ બતાવી શકતા નથી ૨૮ પણ આકાશમાં એક
 દેવ છે કે જે મર્મ જોષે છે, ને પાતલા કાળમાં થું
 યવાનું છે તે તેણે નજીબાદનેસ્તાર રામને જણાવ્યું
 છે તાર સ્વપ્ન તથા તારા પર્વત પર તારા મગજના
 સદર્શનો, તે આ છે; ૨૯ એટલે, હે રામ, હવે પછી
 થું યવાનું છે, તે વિષે તને તો તારા પદ્મનાં વિચાર
 આવ્યા; ને મર્મનાં જોષનારે ભવિષ્યમાં થું યશે તે
 તને જણાવ્યું છે. ૩૦ પણ બીજા પ્રાણધારીઓ કરતા
 માસમાં કંઈ વધારે જ્ઞાન દેવાથી આ મર્મ અને પ્રગટ
 થયો, જે એમ તો નહિ, પણ એ સાર કે જેનો ખુલાસો
 રામના જણવામાં આવે, ને તું તારા અવકાશના
 વિચાર જાણે ૩૧ હે રામ, તેં એનું જોયું કે, જો, એક
 મોટી મુર્તિ હતી આ મદાન મુર્તિ જેનો ઝગાટ
 અત્યુત્તમ હતો, તે વારી આજળ ઉભી હતી; અને
 તેનું સ્વરૂપ ભર્યકર હતું. ૩૨ એ પ્રતિમાનું માથું તો
 ચોખ્ખા સોનાનું હતું, તેની છાતી ને તેના શુભ
 રૂપનાં, તેનું પેટ ને તેની જગા પિત્તળનાં, ૩૩ તેના
 ઘાટિયા લોહના, તેના પગોના કેટલોક લાન લોહના
 ને કેટલોક લાજ માદીના [હતો]. ૩૪ તું જોતો હતો,
 એટલામાં દાયો વજર એક શિલા કાપી કઢાઈ, ને
 તેણે તે [મુર્તિ]ના પગ, કે જે લોહ તથા માદીના
 હતા, તેમના પર માર ચલાવ્યા, ને તેમને લાગીને
 કુચે કુચા થયા ૩૫ ત્યાર પછી લોહ, માદી, પિત્તળ,
 રૂપ, તથા સોનું એજ ભાંગીને ચૂરેચૂર કરાયાં, ને
 ઉત્તરનાં ખજાનાં સુસા જેવાં યથ ન્યાં; ને પવન
 તેમને એવાં [કરાડી] લઈ ગયો કે તેમનું કામ ટેકાવ
 રહ્યું નહિ; અને જે દિશાએ મુર્તિને માર માર્યા, તે
 એક મોટો પર્વત યથ નહ, ને તેથી આખી પૃથ્વી
 ભરાઈ યથ. ૩૬ સ્વપ્ન તો એ હતું; ને તેનો ખુલાસો
 અમે રામ આજળ કહીશું ૩૭ હે રામ, તું રામધિરાજ
 છે, ને તને આકાશના દેવે રામ્ય, સંતા, બળ તથા
 પ્રગાપ આપ્યાં છે; ૩૮ ને જ્યાં જ્યાં મનુષ્યપુત્રો વસે
 છે, જ્યાં જ્યાં તેને વનચર જનારોને તથા જેવર
 પક્ષીઓને તારા દાયમાં આપ્યાં છે, ને તે સર્વ ઉપર
 વને અધિકાર આપ્યાં છે; પેલું સોનાનું માથું તે તો

તું છે ૩૯ અને તારા પછી એક બીજું તારા કરતાં
 ઉત્તર રામ્ય યશે; અને તે સિવાય ત્રીજું પિત્તળનું
 રામ્ય [યશે], કે જે આખી પૃથ્વી પર તુકુમ્મ ચલાવશે;
 ૪૦ અને ચોથું રામ્ય લોહ જેનું મગજનું યશે; કેમકે
 લોહ સર્વ વસ્તુઓને લાંગી ચૂરા કરે છે ને કુદે છે; ને
 જેમ લોહ બધાને કચરી નાખે છે તેમ તે લાંગીને
 ચૂરા કરશે ને કચરી નાખશે. ૪૧ અને જેમ તે પગ
 તથા આંખોના કેટલોક લાન કુનારની માદીના ને
 બાજીનો લાજ લોહનાં જોશે, તેમ તે પૂઠ પડેલું
 રામ્ય યશે; પણ જેમ તેં લોહનાં સાથે ચિકણી માદી
 ભેળેલી જોઈ તેમ, તે [રામ્ય]માં કેટલોક અંશે
 લોહનું બળ હશે. ૪૨ અને જેમ પવનનાં આંજળોનાં
 કેટલોક લાજ લોહનાં ને બાજીનો લાજ માદીના
 હતો, તેમ તે રામ્યનો એક લાજ બળવાન યશે ને
 બાજીનો લાજ તલેલી યશે. ૪૩ અને જેમ તેં લોહ
 સાથે ચિકણી માદી ભેળેલી જોઈ, તેમ તેઓ મનુષ્યનાં
 સનાન સાથે ભેળસેળ યશે; પણ જેમ માદી લોહ
 સાથે મળી નથી જતી તેમજ તેઓ એક બીજાને
 વળની રહેશે નહિ. ૪૪ અને તે રામ્યોનાં દિવસોમાં
 આકાશનો દેવ એક રામ્ય રચાપિત કરશે કે જેનો
 વિનાશ કદી નહિજ યશે, ને તેની હકુમત અન્ય
 લોકોના કબજામાં નહિ સોંપાશે; પણ તે આ સુધળા
 રામ્યને લાગી ચૂરા કરીને તેમનો જથ્થ કરશે, ને તે
 સર્વકાળ સુધી ટકશે. ૪૫ તેં જોયું કે ચેલી શિલા પર્વત-
 માંથી દાય વજર કાપી કઢાઈ, ને તેણે લોહનાં, પિત્ત-
 લને, માદીને, રૂપને તથા સોનાને લાંગી ચૂરા કર્યા;
 તે પરથી હવે પછી થું યવાનું છે તે મદાન ઉપર
 રામને વિહિત કીધું છે; અને એ સ્વપ્ન નક્કી છે, ને
 તેનો ખુલાસો ખરો છે. ૪૬ ત્યારે નજીબાદનેસ્તાર
 રામએ સાદાન દંડવત કરીને દાનીયેલની પૂજા કીધી,
 અને જેની આજ્ઞા કીધી કે, તેને અર્પણ તથા મધૂર
 નુજધિઓ ચડાવે. ૪૭ રામએ દાનીયેલને ઉત્તર
 આપીને કહ્યું કે, તું આ મર્મ જોણી શક્યો છે તે
 ઉપરથી ખરેખર તમારો દેવ તે દેવેનો દેવ, તથા
 રામ્યોનો ધણી, તથા મર્મદંડ છે. ૪૮ અને રામએ
 દાનીયેલને ઉંચો હોજો આપ્યો, ને તેને ઘણી મોટી
 બસોસો આપી, ને તેને આખા બાબેલ પ્રાંત પર
 અધિકારી તથા બાબેલના સર્વ જ્ઞાનીઓને મુખ્યા-
 ધિપતિ કરાવ્યા. ૪૯ અને દાનીયેલે રામને વિનંતી
 કીધી, તેથી તેણે શાદ્રાખ, નેશાખ તથા અબેદનગોને
 બાબેલ પ્રાંતના રાજકારભારીઓ નિમ્યા; પણ દાની-

થેલ તો રાનના દરબારમાં રહેા

૩ નજૂબાદનેરસાર રાનએ એક એવી સોનાની મૂર્તિ બનાવી કે જે સાઠ હાથ હતી ને છ હાથ ચોડી હતી; તેણે તેને બાબેલ પ્રાંત મધ્યે દૂરના મેમનમાં ઉભી કીધી. ૨ પછી નજૂબાદનેરસાર રાનએ સૂબાએનિ, નાયબ સૂબાએને, તથા સરસૂબાએને, ન્યાયાધીશોને, બંદારીઓને, મત્રીઓને, અમલદારોને તથા પ્રાંતોના સર્વ અધિકારીઓને લેખ કરવાને [માણસ] મોકલ્યા, એ સાથે કે નજૂબાદનેરસાર રાનએ જે મૂર્તિ ઉભી કરી હતી તેની પ્રતિષ્ઠાને માટે તેઓ આવે. ૩ ત્યારે સૂબાએ, નાયબસૂબાએ, તથા સરસૂબાએ, ન્યાયાધીશો, બંદારીઓ, મત્રીઓ, અમલદારો તથા પ્રાંતોના સર્વ અધિકારીઓ, નજૂબાદનેરસાર રાનએ જે મૂર્તિ ઉભી કીધી હતી તેની પ્રતિષ્ઠાને માટે એકઠા થયા; ને નજૂબાદનેરસાર ઉભી કીધેલી મૂર્તિની આગળ તેઓ ઉભા રહ્યા. ૪ ત્યારે ચોબદારે એવા સાઠ પાત્રો કે, હે પ્રભુઓ, દેશનતિઓ, તથા [જુદી જુદી] ભાષાઓ [બાબેલનાર લોકો], તમને આજ્ઞા કરવામાં આવે છે કે, ૫ તમે શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર, સારંગી, ઇત્યાદિ સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળો, તે વખતે તમારે સાઠાંજ દડવત્ કરીને નજૂબાદનેરસાર રાનએ રથાપેલી સોનાની મૂર્તિની પૂજા કરવી; ૬ ને જે કાઠ સાઠાંજ દડવત્ કરીને પૂજા નહિ કરે, તે તેજ ધડીએ બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નખારો. ૭ તે માટે જ્યારે સર્વ લોકોએ શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર તથા સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળ્યો, તે વખતે સર્વ પ્રભુઓ, દેશનતિઓ તથા [જુદી જુદી] ભાષાઓ [ના લોકો]એ સાઠાંજ દડવત્ કરીને નજૂબાદનેરસાર રાનએ રથાપેલી સોનાની મૂર્તિની પૂજા કીધી. ૮ માટે તે વેળાએ કેટલાક કાસીઓએ પાસે આવીને યહુદીઓ ઉપર તોહોમત મુક્યું. ૯ તેઓએ ઉત્તર આપતાં નજૂબાદનેરસાર રાનને કહ્યું, હે રાન, સદા ઇત્તે રહે. ૧૦ હે રાન, તે એવા હુકમ કીધેલો છે કે જે જે માણસો શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર, તથા સારંગી તથા સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળે, તે પ્રત્યેકે સાઠાંજ દડવત્ કરીને આ સોનાની મૂર્તિની પૂજા કરવી; ૧૧ અને જે કાઠ સાઠાંજ દડવત્ કરીને પૂજા નહિ કરે, તે બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નખારો. ૧૨ તો કેટલાક યહુદીઓ છે, કે જેઓને તે બાબેલ પ્રાંતના રાજકારવારીઓ કરાવ્યા

છે, એટલે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો; હે રાન, આ માણસોએ તને લેખવ્યો નથી; તેઓ તારા દેવોની સેવા કરતા નથી, તેમજ તારી રથાપેલી સોનાની મૂર્તિની પૂજા કરતા નથી. ૧૩ ત્યારે નજૂબાદનેરસારે ક્રોધિત તથા ક્રોધાચમાન થઈને શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોને તેડી લાવવાની આજ્ઞા કીધી; એટલે તેઓ એ માણસોને રાનની રૂબરૂ લાવ્યા. ૧૪ નજૂબાદનેરસારે ઉત્તરમા તેઓને કહ્યું, હે શાદ્રાખ, મેશાખ, તથા અબેદ-નગો, શું તમે ભણી બેઠને મારા દેવની સેવા નથી કરતા, તથા મારી રથાપેલી સોનાની મૂર્તિને નથી પૂજતા? ૧૫ તો હવે તમે શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર તથા સારંગી તથા સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળો તે વખતે સાઠાંજ દડવત્ કરીને મારી બનાવેલી મૂર્તિને પૂજવા તૈયાર દરો તો [ઠીક]; પણ જો તમે પૂજા નહિ કરો તો તેજ ધડીએ તમે બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નખારો, અને મારા હાથમાંથી તમને છોડાવે એવો દેવ કાણ છે? ૧૬ શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોએ ઉત્તર આપતાં રાનને કહ્યું કે, હે નજૂબાદનેરસાર, આ બાબતમાં તને ઉત્તર આપવાની અમને જરૂર નથી. ૧૭ જો એવું દરો તો અમારો દેવ, જેની અમે સેવા કરીએ છીએ, તે અમને બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાંથી છોડાવવાને શક્તિમાન છે; ને હે રાન, તે અમને તારા હાથમાંથી છોડાવશે. ૧૮ પણ જો નહિ [છોડાવે], તો પણ હે રાન, તારે એમ ભણવું કે, અમે તારા દેવોની સેવા નહિ કરીશું, તેમજ તારી રથાપેલી સોનાની મૂર્તિને અમે નહિ પૂજશું. ૧૯ ત્યારે નજૂબાદનેરસારને રોમેરોમ કાંધ વ્યાપ્યો, ને શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો સામે તેના ચેહેરાનું સ્વરૂપ બદલાઈ ગયું; ને તેણે એવી આજ્ઞા કરાવવી કે, ભઠ્ઠી હવેમાં ગરમ કરાવી હતી તે કરતા સાતગણી ગરમ કરવી. ૨૦ પછી તેણે પોતાના સેન્યના અમુક પરાક્રમી પુરૂષોને આજ્ઞા કીધી કે, શાદ્રાખ, મેશાખ, તથા અબેદ-નગોને બાંધીને તેઓને બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નાખો. ૨૧ એટલે એ માણસોને તેમની ઇચ્છા, તેમની પાધડીઓ તથા તેમના જામા તથા તેમનાં [બીજાં] વસ્ત્રોસહિત બાંધીને બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નાખ્યા. ૨૨ માટે, રાનની આજ્ઞા આગ્રહી, ને ભઠ્ઠી અતિશય ગરમ હતી, તેથી જે પુરૂષોએ શાદ્રાખ, મેશાખ, તથા અબેદ-નગોને ઉચક્યા હતા તેઓજ અગ્નિના ભઠ્ઠીમાંથી માર્યા ગયા. ૨૩ અને શાદ્રાખ,

મેશાખ, તથા અબેદ-નગો, એ ત્રણ માણસો, બાંધેલા ને બાંધેલા, બળતા અગ્નિની બહીમાં પડી ગયા. ૨૪ ત્યારે નબૂખાદનેરસાર રાજા અચળા પામીને એક-દમ ઉભો થઈ ગયો; તેણે તો બોલીને પોતાના મંત્રી-ઓને કહ્યું, શું આપણે બાંધેલા ત્રણ માણસોને અગ્નિ મધ્યે નહોતા નાખ્યા? તેઓએ ઉત્તર આપીને રાજાને કહ્યું કે, હે રાજા, એ તો ખરું. ૨૫ [ત્યારે] તેણે ઉત્તર આપીને કહ્યું, જુઓ, હું ચાર છટા માણસોને અગ્નિ મધ્યે ફેરવતા જોઈ છું, ને તેઓને કંઈ ધન્ય થઈ નથી; અને ચોથાનું સ્વરૂપ દેવપુત્રના જેવું છે. ૨૬ પછી નબૂખાદનેરસાર બળતા અગ્નિની બહીની કોર પાસે આવ્યો; તેણે બોલીને કહ્યું, હે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો, પરાત્પર દેવના સેવકો, બહાર નિકળીને અહીં આવો ત્યારે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો અગ્નિ મધ્યેથી બહાર નિકળી આવ્યા ૨૭ અને રાણાઓ, નાયબ સુબાઓ, તથા સરસુબાઓ, તથા રાજાના મંત્રીઓ, એઓએ એકઠા થઈને તે પુરોને જોયા, કે તેઓનાં શરીરો ઉપર અગ્નિની કંઈ પણ સત્તા ચાલી નહોતી, તથા તેઓના માથાના વાળ બન્યા નહોતા, તથા તેઓની ધનરો પણ બદલાઈ નહોતી, તથા અગ્નિની ગંધ પણ તેઓને લાગી નહોતી. ૨૮ નબૂખાદનેરસારે બોલીને કહ્યું કે, શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોના દેવને ધન્ય હો, કે જેણે પોતાના દૂતને મોકલીને પોતાના સેવકો, જે તેના પર બોરોસો રાખતા હતા, તથા જેઓએ રાજાનું વેણ ફેરવી નાખ્યું છે, તથા પોતાના દેવ શિવાય બીજા કોઈ દેવની સેવા કે પૂજા ન કરવા માટે પોતાનાં શરીરોનું અર્પણ કીધું છે, તેઓને છોડાવ્યા છે. ૨૯ માટે હું એવા દુઃખ કહી છું કે જે કોઈ પ્રજા, દેશભક્તિ, કે ભાષા [બિહનાર લોક] શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોના દેવની વિરુદ્ધ કંઈ બુંદું બોલશે, તે સર્વના કાપીને ઢુકડા કરાશે, ને તેમનાં ધરોનો ઉકરડો કરી નાખવામાં આવશે; કેમકે આવી રીતે છોડવા શકે એવો બીજો કોઈ દેવ નથી. ૩૦ ત્યારે રાજાએ શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોને બાબિલ પ્રાંતમાં વધારે ઉચે હોદ્દા ચડાવ્યા.

૪ પૃથ્વીમાં રહેનાર સર્વ પ્રજાઓ, દેશભક્તિઓ તથા ભાષાઓ [બિહનાર લોકો], તમને નબૂખાદનેરસાર રાજા તરફથી અધિકાધિક શાંતિ યાચો. ૧૭ ચિન્હો તથા આશ્ચર્યકારક કૃત્યો પરાત્પર દેવે મારા પ્રત્યે કીધાં છે, તે દર્શાવવાં એ મને કીધેલાં

છે. ૨ તેનાં ચિન્હો કેવાં મહાન છે! ને તેનાં આશ્ચર્યકારક કૃત્યો કેવાં મહાભારત છે! તેનું રાજ્ય તે સદાકાળનું રાજ્ય, ને તેનો અધિકાર પેઢી દર પેઢી છે.

૪ હું નબૂખાદનેરસાર મારા ઘરમાં એશઆરામ કરતો હતો, ને મારા મેહેલમાં આબાદ હતો. ૫ મને એક સ્વપ્ન આવ્યું, ને તેથી હું બીધો; ને મારા પલંગ પરના વિચારોએ તથા મારા મગજનાં સંદર્શનોએ મને ગભરાવ્યો. ૬ માટે મેં એવા દુઃખ કહ્યું કે, બાબિલના સર્વ જ્ઞાની પુરોને મારી હજુરમાં લાવવા, એ સાચું કે, તેઓ મને સ્વપ્નનો ખુલાસો કરી બતાવે. ૭ ત્યારે જહુબરો, મંત્રિકયા કરનારા, કાર્દીઓ તથા શકુન કહેનારાઓ હજુરમાં આવ્યા; ને મેં તેમની આગળ સ્વપ્ન કહ્યું; પણ તેઓએ તેનો ખુલાસો મને બતાવ્યો નહિ. ૮ પણ છેવટે દાનીયેલ જેનું નામ મારા દેવના નામ ઉપરથી બેલ્ટશારસાર પાડ્યું હતું, ને જેનામાં પવિત્ર દેવનો આત્મા છે, તે મારી હજુરમાં આવ્યો; અને મેં આ પ્રમાણે તેની આગળ તે સ્વપ્ન કહ્યું કે, ૯ હે બેલ્ટશારસાર, સુખ્ય જહુબર, હું જાણું છું કે પવિત્ર દેવોનો આત્મા તારામાં છે, ને કોઈ ગુહ્ય વાત તને ગભરાવતી નથી, માટે જે સ્વપ્ન મને થયું છે તેનાં સંદર્શનો તથા તેનો ખુલાસો મને કહી બતાવ. ૧૦ મારા પલંગ પર મારા મગજનાં સંદર્શનો આ પ્રમાણે હતાં; મેં જોયું, તો જો, પૃથ્વીની મધ્યે એક ગ્રાડ હતું, ને તેની ઉંચાઈ ધણી હતી. ૧૧ તે ગ્રાડ વધીને મજબૂત થયું, ને તેની ઉંચાઈ ગજનમાં પહોંચી, ને તેનો દેખાવ પૃથ્વીના છેડા સુધી હતો. ૧૨ તેનાં પાંદડાં સુંદર હતાં, ને તેનાં ફળ ધણાં હતાં, ને તેમાં બધાંને સાચું ખોરાક હતો; વનચર જનાવરો તેની છાયામાં બેસતાં હતાં, ને ખેતર પક્ષીઓ તેની ડાળીઓમાં વસતાં હતાં, ને સર્વ દેહધારીઓનું તેથી પોષણ થતું હતું. ૧૩ મારા પલંગ ઉપર મારા મગજનાં સંદર્શનોમાં હું જોતો હતો, એટલામાં જો, એક નિધિ-બાની રાજનાર તથા પવિત્ર પુરૂષ આકાશમાંથી ઉતરી આવ્યો. ૧૪ તેણે મોટો ઘોડો પાકીને એ પ્રમાણે કહ્યું કે, જે ગ્રાડને કાપી પાડો, ને તેની ડાળીઓ કાપી નાખો, તેનાં પાંદડાં ખંખેરી નાખો, ને તેનાં ફળ વેરી નાખો; જનાવરો તેની તળેથી, ને પક્ષીઓ તેની ડાળીઓમાંથી નાસી જાય. ૧૫ તોપણ તેના મૂળની જડ જમીનમાં, વનના કુમળા પાંદડાં લોડા તથા પિત્તળના બંધથી રહેવા દો; ને તેને આકાશના ગ્રાહ-જથી પલળવા દો, ને તેનો દિરસો પડ્યો સાચે

પૃથ્વીના ધાસમા ધાય, ૧૬ તેનુ માણસનુ દૃઢ્ય બદલાઈને પશુનુ દૃઢ્ય તેને અપાય, ને તેને માથે સાત કાળ વિતે ૧૭ એ દડાણા નિથેબાની રાખનારના કુકમથી, ને એ આજ્ઞા પવિત્રોના વચનથી છે, એ મતબૂબથી કે જીવતાઓ બહુ કે પરાતપર [દેવ] માણસોના રાજ્ય ઉપર અધિકાર ચલાવે છે, ને પોતાની મરજી દોય તેને તે આપે છે, ને અતિ કંઠાલ માણસોને તેના ઉપરી સ્થાપે છે ૧૮ આ સ્વપ્ન મને નબૂખાદનેરસારને આબ્યુ છે, તો, હે બેલ્ટશારસાર, તું એના ખુલાસો કહી બતાવ, કેમકે મારા રાજધના સર્વ જ્ઞાનીઓ મને તે ખુલાસો કરી બતાવવાને અસક્ત છે, પણ તું શક્તિમાન છે, કેમકે પવિત્ર દેવાનો આત્મા તારામા છે.

૧૯ ત્યારે દાનીયેલ જેનું નામ બેલ્ટશારસાર હતું તે કેટલીક વાર સુધી વિચિત્ર રહ્યો, ને તેના વિના રોએ તેને ગમરાઓ રાજ્યે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, બેલ્ટશારસાર, સ્વપ્ન વિષે કે તેના ખુલાસા વિષે તું અસાધ્ય મા બેલ્ટશારસારે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હે મારા સ્વામી, એ સ્વપ્ન તારા દ્વેષીઓને તથા તેના ખુલાસો તારા વેરીઓને લાગુ પડે ૨૦ ને જાડ તે ભેધ, ને વધીને મળખૂત થયું, જેની ઉચ્ચાઈ અનનમ પહોંચી, ને જેનો દેખાવ પૃથ્વીના ઉઠા સુધી હતો; ૨૧ જેના પાન સુદર હતા, ને જેના ફળ પુષ્કળ હતા, ને જેમા સર્વેને વાસ્તે ઓરાક હતો, જેની તળે વનચર જનાવરો રહેતા, ને જેની ડાળીઓમા બેચર પક્ષીઓ વાસો કરતા હતા, ૨૨ તે તો, હે રાજ, તું છે, કે ને વધીને બળવાન થયો છે, ને તારૂ મહત્વ વધીને આકાશ સુધી, ને તારી હકુમત પૃથ્વીની સીમા સુધી પહોંચેલી છે ૨૩ અને રાજ્યે એક નિથેબાની રાખનાર પવિત્ર પુરૂષને આકાશથી ઉતરતો, ને એમ કહેતો ભેયો કે, જાડને કાપી નાખીને તેના નાશ કરે, તોપણ તેના મૂળની જડ જમીનમા એટલે વનના કુમળા ધાસમા લોદાના તથા પિત્તળના બધથી રહેવા દે, સાત કાળ તેને માથે વિતે ત્યા સુધી તેને આકાશના ઝાકળથી પલંગવા દે, ને તેનો હિરસો વનચર જનાવરોની સાથે ધાય, ૨૪ હે રાજ, ખુલાસો તો આ છે, ને મારા સ્વામી રાજ્યને માથે ને આબ્યુ છે તે તો પરાતપરને કુકમ છે, ૨૫ એટલે કે ને તું માણસો મધ્યેથી હાકી કઢાશે, ને તારો વાસો વનચર જનાવરો ભેડે થશે, ને બળદની પેઠે તને ધાસ ખવડાવશે, ને તું આકાશના ઝાકળથી

પલંગશે, ને તારે માથે સાત કાળ વિતશે, જ્યા સુધી કે તું બહુરો કે પરાતપર [દેવ] માણસોના રાજ્ય ઉપર અધિકાર ચલાવે છે, ને જેને ચાહે તેને તે આપે છે ૨૬ અને જાડના મૂળની જડ રહેવા દેવાની તેઓએ આજ્ઞા કીધી તે પરી [સમજાવ] કે આકાશનો અધિકાર ચાલે છે, એમ તું બહુરો ત્યાર પછી તારૂ રાજ્ય તારા હાથમા કાયમ થશે ૨૭ એ માટે, હે રાજ, મારી શિખામણ તારી નજરમા માન્ય થાઓ, અને સદાચારવડે તારા પાપનુ ને ગરીબી પર દયા દર્શાવવાથી તારા દુરાચારનુ પ્રાયશ્ચિત કર, બેઠકે, કદાપિ તારી સાતિ લાખી કાળ ટકે ૨૮ આ સંધળુ નબૂખાદનેરસાર રાજ ઉપર આવી પડ્યું ૨૯ બાર માસ પછી તે બાબેલના રાજ્યેહેલ પર ફરતો હતો ૩૦ [ત્યારે] રાજ એમ બોલ્યો કે, આ મહાન બાબેલ કે જે મેં રાજ્યગૃહ થતા સારૂ બાંધ્યું છે, તે પૂં મારા બળના પરાક્રમથી તથા મારા માહાત્મ્યના પ્રતાપને માટે નથી? ૩૧ આ વચન રાજના મુખમાજ હતું એટલામા આકાશમાથી એવી વાણી [કાને] પડી કે, હે નબૂખાદનેરસાર રાજ, એ [વાણી] તને કહેવામા આવે છે, રાજ્ય તારી પાસેથી અધુ છે. ૩૨ અને તું મનુષ્યો મધ્યેથી હાકી કઢાશે, ને તારો ધાસ વનચર જનાવરો સાથે થશે, તને બળદની પેઠે ધાસ ખવડાવવામા આવશે, ને તારે માથે સાત કાળ વિતશે, જ્યા સુધી કે તું બહુરો કે પરાતપર [દેવ] મનુષ્યોના રાજ્ય પર અધિકાર ચલાવે છે, ને જેને ચાહે તેને તે આપે છે ૩૩ તેજ પછીએ એ વાત નબૂખાદનેરસારની બાબતમા ફળીશુત થઈ, ને તે મનુષ્યો મધ્યેથી હાકી કઢાયા, ને તેણે બળદની પેઠે ધાસ ખાધું, ને તેનુ શરીર આકાશના ઝાકળથી પલંગ્યું, જ્યા સુધી કે તેના વાળ વધીને ગરૂડના [પીંછા] જેવા, ને તેના નખ પક્ષીના [પંજા] જેવા થઈ ગયા ૩૪ અને તે સુદતને અંતે મેં નબૂખાદનેરસારે મારી આણી આકાશ તરફ ઉઠી કીધી, એટલે મારી સમજરાકિત મારામા પાછી આવી, ને મેં પરાતપરને ધન્યવાદ કીધો, ને જે સર્વ કાળ જીવે છે તેની મેં સદતિ કીધી ને તેને માન આપ્યું, કેમકે તેનો અધિકાર સદાકાળનો અધિકાર, ને તેનુ રાજ્ય પેઢી દર પેઢી છે, ૩૫ ને પૃથ્વીના સર્વ રહેવાસીઓ કંઈ જાણના નથી, અને તે આકાશના સેન્યમા તથા પૃથ્વીના રહેવાસીઓમા પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કરે છે, અને કોઈ તેનો હાથ અટકાવી શકતો નથી, કે તું થઈ કરે છે, એવું તેને કહી ચક્રતો નથી

૪ તેજ વખતે મારી સમજશક્તિ મારામા પાછી આવી, ને મારા રાજ્યના ચલાને વારસે મારો પ્રતાપ અને પ્રકાશ મારામા પાછા આવ્યા, ને મારા મંત્રીઓ તથા મારા ઉમરાવો શોધ કરીને મારી પાસે આવ્યા, ને હું મારા રાજ્યમા સ્થાપિત થયો, ને તેની સાથે ઉત્તમ માદાત્મ્ય પણ મને મળ્યું. ૩૭ હવે હું નબૂખાદને સાર આકાશના રાજના વખાણ કરું છું ને તેને નોટા મારું છું, ને તેનું સન્માન કરું છું, કેમકે તેના સર્વ કામો સત્ય, ને તેના માર્ગો ન્યાયી છે, અને જેઓ ગર્વથી વર્તે છે તેઓને તે નીચા પાડી શકે છે.

૫ બેલ્શાસરના રાજ્યે પિતાના ઉમરાવોમાના એક હબ્બરને એક મોટું ખાણુ આપ્યું, ને તેણે તે હબ્બરની આગળ દ્રાક્ષરસ પીવો. ૨ થોતે દ્રાક્ષર સની લેહેજત લેતો હતો તે દરમ્યાન, પિતાના પિતા નબૂખાદને સારને યશસ્વીનના મહિરમાથી સોનાના પાત્રો ને પાત્રો હરી આપ્યા હતા, તે લાવવાની આજ્ઞા બેલ્શાસરના કાંધી, એ સાર કે રાજ તથા તેના ઉમરાવો, તેની પત્નીઆ તથા તેની ઉપપત્નીઓ તેઓવડે પાન કરે. ૩ ત્યારે દેવના ધરનું મહિર ને યશસ્વીનમા હવે તેમાથી હરી આણેલા સોનાના પાત્રો તેઓ લાવ્યા, અને રાજ્યે તથા તેના ઉમરાવો, તેની સ્ત્રીઓએ તથા તેની ઉપપત્નીઓએ તેઓવડે પાન કર્યું. ૪ તેઓએ દ્રાક્ષરસ પીને સોનાના તથા રૂપાના, પિત્તળના, લોહાના, લાકડાના, તથા પથ્થરના દેવદેવીઓની સ્તુતિ કાંધી. ૫ તેજ ધડીએ માણસના હાથની આગળીઓ દેખાઈ આવી, ને તેઓએ રાજના મેહેલની બાંતની છા ઉપર હીપટ ફાળી સામે એક લેખ લખ્યો, અને હાથનો ને શાગ લેખ લખતો હતો તે રાજ્યે જેઓ ૬ ત્યારે રાજનો ચેહેરા ઉતરી ગયો ને તેના વિચારોએ તેને ગભરાવ્યો, અને તેની નજીના સાધા દીલા યથ ગયા, ને તેના છુટ્ટો એક બીજા સાથે અજ્ઞાવા લાગ્યા. ૭ રાજ્યે મોટી બૂમ પાડી કે મત્રક્રિયા કરનારાઓને, કાસ્ટીઓને તથા રાકુન કહેનારાઓને અધિપતિ રાખ્યો, ને ખામોલના ફાનીઓને કહ્યું કે, જે કોઈ આ લેખ વાંચીને તેનો અર્થ મને બતાવશે તેને નળુઆ [રૂબના] વસ્ત્ર તથા તેને ગમે સોનાની સાકળી પહેરાવવામા આવશે, ને તે રાજમા ગીતે અધિકારી થશે. ૮ ત્યારે રાજના સર્વ ફાનીઓ અંદર આવ્યા, પણ તેઓ તે લેખ વાંચી શક્યા નહિ, તેમ રાજને તેનો અર્થ પણ બતાવે શક્યા નહિ. ૯ ત્યારે બેલ્શા-

સાર રાજ ધણો ગભરાયો, ને તેનો ચેહેરા ઉતરી ગયો, ને તેના ઉમરાવો ગુચવણમા પડ્યા. ૧૦ [હવે] રાજના તથા તેના ઉમરાવોના વચનો [સામંત્યો]થી રાણી બેલ્શાસરના આવી, રાણીએ કહ્યું કે, હે રાજ, સદા છવતો રહે, તારા વિચારો તને ન ગભરાવે, ને તારો ચેહેરા ઉતરી ન જાય, ૧૧ તારા રાજ્યમા એક માણસ છે, જેમા પવિત્ર દેવોનો આત્મા છે, ને તારા પિતાના કિવસોમા તેનામા ચાલાકી તથા સમજણ તથા દેવોના જ્ઞાન જેવું જ્ઞાન માલમ પડ્યા હતા, અને તારા પિતા નબૂખાદને સારના રાજ્યે, હા, તારા પિતાએ તેને નહુગરોનો, મત્રક્રિયા કરનારાઓનો, કાસ્ટીઓનો તથા રાકુન કહેનારાઓનો અધિપતિ કરાવ્યો હતો, ૧૨ કેમકે સ્વપ્નોનો અર્થ કરવામા તથા ગુહ્યાર્થો વાંકોનો ખુલાસો કરી બતાવવામા તથા સહેલ દૂર કરવામા ઉત્તમ આત્મા, તથા કોશલ્ય તથા સમજણ એજ દાનીયેલ, કે જેનું નામ રાજ્યે બેલ્શાસરના રાજ્યે પાડ્યું હતું, તેનામા માલમ પડ્યા હતા હવે દાનીયેલને બોલાવ, એમ તે તેનો અર્થ કરી બતાવશે.

૧૩ ત્યારે દાનીયેલ રાજની હજુરમા દાખલ કરાયો. રાજ્યે દાનીયેલને કહ્યું, યહુદાહના બંદીપ્રવાસીઓ કે જેઓને મારો પિતા રાજ યહુદાહમાથી લાવ્યો હતો તેઓમાનો જે દાનીયેલ, તે તું છે તું? ૧૪ મેં તારે વિષે સામંત્યું છે કે, તારામા દેવોનો આત્મા છે, ને તારામા ચાલાકી તથા સમજણ તથા ઉત્તમ જ્ઞાન માલમ પડ્યા છે. ૧૫ અને હવે, મત્રક્રિયા કરનારા ફાનીઓ મારી હજુરમા દાખલ કરવામા આવ્યા હતા, એ સાર કે તેઓ આ લેખ વાંચે ને તેનો અર્થ મને કરી બતાવે, પણ તેઓ તેનો અર્થ બતાવી શક્યા નહિ. ૧૬ પણ મેં તારે વિષે સામંત્યું છે કે, તું અર્થ કરી તથા સહેલ મટાડી શકે છે, હવે જો તું એ લેખ વાંચી શકશે તથા તેનો અર્થ મને જણાવી શકશે, તો તને નળુઆ [વસ્ત્ર] તથા તારા ગળામા સોનાની સાકળી પહેરાવવામા આવશે, ને તું રાજ્યમા ગીતે અધિકારી થશે. ૧૭ ત્યારે દાનીયેલે રાજની આગળ, ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, તારી બક્ષીસો તારી પાસેજ રહેવા દે, ને તારા હતામ બીજા કોઈને આપ, તથાપિ હું એ લેખ રાજને વાંચી આપીશ, ને તેનો અર્થ તેને કરી બતાવીશ. ૧૮ હે રાજ, પરાપર દેવે તારા પિતા નબૂખાદને સારને રાજ તથા માદાત્મ્ય તથા યશ તથા પ્રતાપ આપ્યા હતા, ૧ ને જે માદાત્મ્ય તેણે

તેને આપ્યું હતું તેના પ્રતાપથી સર્વ પ્રજાઓ, દેશ
જાતિઓ, તથા [સર્વ] ભાષાઓ [બોલનાર લોકો]
તેની આગળ ધુજતા તથા બીના હતા, તે ચાહતો
તેને મારી નાખતો, ને ચાહતો તેને છવતદાન દેતો,
ને ચાહતો તેને તે ઉઠાડતો, ને ચાહતો તેને પાડતો.
૧૦ પણ જ્યારે તેનું મન અવિષ્કં યથુ, ને તેનો મિલજ
કંઠથી યથાથી તે મજારીથી વર્તતા લાગ્યો, ત્યારે
પોતાના રાજ્યાસન પરથી તે પદ્મજી કરાવ્યો, ને
તેનો બચો યસ તેની પાસેથી લઈ લેવાયા, ૧૧ અને
મનુષ્યપુત્રો મધ્યથી તે હાકી કઢાવ્યો, ને તેનું મન
પશુઓના જેવું થઈ ગયું, ને તેનો વાસ જગતી ગધેડા
સાથે થયો, તેને બળદની પેઠે પાછ ખવડાવતા, ને
તેનું સરીર આકાશના ઝાંઝળથી પલળતું, જના મુખી
કે તેને ખાની થઈ કે પરાતપર દેવનો અધિકાર માણ
સના રાજ્ય ઉપર ચાલે છે, ને તે ચાહે તેની નિમણૂક
તે પર કરે છે ૧૨ અને, હે બેશ્વારસાર તેના પુત્ર,
જે કે આ સઘળું તું જાણતો હતો તોપણ તે પોતાનું
મન દીન કીધું નથી, ૧૩ પણ આકાશના પ્રભુ વિરૂદ્ધ
તે જવં કીધો છે, અને તેના મદિરના પાત્રો તારી
આગળ લાવવામાં આવ્યા છે, ને તે તથા તારા ઉપ
તથાએ, તારી પત્નીઓએ તથા તારી ઉપપત્નીઓએ
તેવડે દ્વારસર પીધો છે, અને તે રૂપાના તથા
સોનાના, પિત્તળના, લોહના, લાકડાના, તથા પથ્થ
રના દેવદેવીઓ જે જેવા નથી, કે સાંસળતા નથી, કે
જાણતા નથી, તેમની સ્તુતિ કીધી છે, ને દેવ કે જેના
હાથમાં તારા શાસોશ્ચરાસ છે ને જેથી તારા સર્વ
માર્ગો છે તેને તે મદિમા આપ્યો નથી, ૧૪ તેથી
તેની પાસેથી હાથનો ભાગ મોકલાવ્યો, ને આ લેખ
કેવરાવ્યો ૧૫ અને જે લેખ કેવરાવ્યો તે આ છે,
એને, એને, તકેલ, ઉદ્ધાર્મીન ૧૬ એ લેખનો
અર્થ આ છે—એને, એટલે દેવે તારા રાજ્યની ગજીના
કીધી છે, ને તેનો અત આપ્યો છે ૧૭ તકેલ, એટલે
તું ત્રાજવામાં તોળાયો છે, ને કમતી માલમ પડ્યો છે
૧૮ પહેરમ, એટલે તારા રાજ્યના વિજાગ પડાયા છે,
ને તે માદીએને તથા ફારસીએને અપાયું છે ૧૯ ત્યારે
બેશ્વારસારની આજ્ઞાથી તેઓએ દાનીયેલને જાણુઆ
વસ્ત્ર પહેરાવ્યા, ને તેના ગજામાં સોનાની સાકળી
પહેરાવી, ને તેને વિષે દંડેરો પિટાગ્યો કે તેને
રાજ્યમાં ત્રીજો અધિકારી ગણવો ૨૦ તેજ રાત્રે
બેશ્વારસારે કારસીઓના રાજ માયો ગયા ૨૧ અને
તેનું રાજ્ય માદી દાર્યવેશ કે જે સુમારે બાસક વર્ષની

વયનો હતો તેના હાથમાં ગયું

૨ અને દાર્યવેશને એવી મરજી થઈ કે રાજ્ય ઉપર
એક સો ને વીસ સુબાઓ નિમવા, કે જેઓ
આખા રાજ્યમાં જુદે જુદે ઠેકાણે રહે, ૧ ને તેમની
ઉપર ત્રણ સરસુબાઓ [નિમ્યા], જેઓમાંનો એક
દાનીયેલ હતો, એ સાડ કે પેલા સુબાઓ તેમને
જવાબદાર થાય, ને રાજને કંઈ નુકસાન ન લાગે.
૨ પછી આ દાનીયેલ બીજા સરસુબાઓ તથા સુબાઓ
કરતા વધારે નામાકિત થયો, કારણ કે તેનામાં ઉત્તમ
આત્મા હતો, અને રાજ તેને આખા રાજ્ય ઉપર
નિમવાનો વિચાર કરતો હતો ૪ એટલે પેલા સર
સુબાઓ તથા સુબાઓ રાજ્યની બાબતમાં દાનીયેલ
વિરૂદ્ધ નિમિત્ત મેળવવાનો ચત્ર કરવા લાગ્યા, પણ
તેઓને કંઈ નિમિત્ત કે દોષ કાઢવાનું જડ્યું નહિ,
કેમકે તે વિશ્વાસુ હતો, ને તેનામાં કંઈ ચૂક કે દોષ
માલમ પડ્યો નહિ ૫ ત્યારે આ માણસોએ કહ્યું કે,
જે તેના દેવના નિયમની બાબતમાં તેની વિરૂદ્ધ
આપણને કંઈ નિમિત્ત ન મળે તો આપણને આ
દાનીયેલ વિરૂદ્ધ બીજું કંઈ નિમિત્ત મળી શકવાનું
નથી ૬ પછી એ સરસુબાઓ તથા સુબાઓ રાજની
પાસે સખ્યાબંધ એકઠા થયા, ને તેને આ પ્રશ્ન
કહ્યું હે દાર્યવેશ રાજ, સદા છવતો રહે ૭ રાજ્યના
સર્વ સરસુબાઓ, અમલદારો તથા સુબાઓએ,
મત્રીઓ તથા હાકેમોએ ભેગા મળી મસલત કરીને
નિર્ણય કીધો છે કે રાજ તરફથી એવો એક નિયમ
સ્થાપિત થવો જોઈએ, ને એવો એક સખ્ત મનાઈ
હુકમ થવો જોઈએ, કે જે કોઈ ત્રીસ દિવસ મુખી, હે
રાજ, તારા શિવાય કોઈ દેવની કે માણસની પાસે
અરજ ગુજરે, તે સિદ્ધોના બીજમાં નંખાય. ૮ હવે,
હે રાજ, એ મનાઈ હુકમ સ્થાપિત કર, ને લેખ પર
સહી કર, એ સાડ કે તે ફરે નહિ, કેમકે માદીઓના
તથા ફારસીઓના કાયદા ફરતા નથી તેથી દાર્યવેશ
રાજ્યે તે લેખ તથા તે મનાઈ હુકમ પર સહી કીધી
૧૦ અને જ્યારે દાનીયેલે જાણ્યું કે લેખ ઉપર સહી
કરવામાં આવી છે, ત્યારે તે પોતાના ઘરમાં ગયો,
(હવે તેના બેરદાની બારીએ તો યજ્ઞાલેખ તરફ
ઉપાડી હતી,) અને તેણે, અગાધ કરતો હતો તેમ,
દિવસમાં ત્રણવાર, ધૃટણીએ પડીને પ્રાર્થના કીધી, ને
પોતાના દેવની આગળ ઉપકારસ્તુતિ કીધી ૧૧ ત્યારે
પેલા માણસો ભેગા થયા, ને તેઓએ દાનીયેલને
પોતાના દેવની આગળ વિનવી તમા પ્રાર્થના કરતો

જેથા. ૧૨ પછી તેઓએ રાત્ર પાસે જઈને તેની આગળ રાત્રના મનાઈ દુકમ વિષે વાત કરી કે, હે રાત્ર, યું તેં એવા મનાઈ દુકમ પર સદી નથી કીધી કે, જે કોઈ ત્રીસ દિવસના તારા શિવાય કોઈ પણ માણસ કે દેવની વિનંતી કરે, તે સિદ્ધાંત બીલમાં નખાયો? રાત્રએ ઉત્તરમાં કહ્યું કે, એ વાત ખરી છે, માદીઓ તથા ફારસીઓના કાયદા કે જે ફરના નથી તે પ્રમાણે [તે છે] ૧૩ ત્યારે તેઓએ ઉત્તર આપતાં રાત્રની રૂબરૂ કહ્યું કે, હે રાત્ર, યહૂદાહમાંના બંદી-પ્રવાસીઓમાંના દાનીયેલ તને તથા તારી સદી કીધેલા મનાઈ દુકમને લેખવતો નથી, પણ રોજ ત્રણ વાર પોતે વિનંતી કર છે. ૧૪ રાત્રને આ વચનો સંભળીને પછુજ મોટું લાગ્યું, ને દાનીયેલને બચાવવામા તેણે પોતાનું મન લગાડ્યું; ને તેને બચાવવા સાથે સૂર્યાસ્ત થતાં સુધી તેણે મેહેનત કીધી ૧૫ ત્યારે પેલા લોકો સંખ્યાબંધ રાત્ર પાસે બેઠા થયા, ને રાત્રને કહ્યું કે, હે રાત્ર, આપે બહુવું જોઈએ કે, માદીઓ તથા ફારસીઓનો કાયદો એવો છે કે રાત્રનો સ્થાપેલો કોઈ પણ મનાઈ દુકમ કે કાયદો ફેરવાય નહિ. ૧૬ ત્યારે રાત્રએ દુકમ કીધો, ને તેઓએ દાનીયેલને લઈ જઈને સિદ્ધાંત બીલમાં નાખ્યો. રાત્રએ દાનીયેલને કહ્યું કે, તારો દેવ જેની ટું હમિસાં સેવા કરે છે, તે તને છાડાવશે ૧૭ અને એક પરષર લાવીને બીલના મ્હો ઉપર મુકવામા આવ્યો; અને રાત્રએ તેના પર પોતાની મુદ્રિકાથી તથા પોતાના અમીરોની મુદ્રિકાથી મુદ્રા કીધી, એ સાથે કે દાનીયેલની બાબતમા કંઈ પણ ફેરબદલ થાય નહિ ૧૮ પછી રાત્ર પોતાને મેહેલે ગયો, ને ઉપવાસી રહીને રાત્ર કાઢી; ને વાલંતે પછુ તેની આગળ આજુવામા આવ્યા નહિ; ને તેની ઉપ જતી રહી. ૧૯ પછી રાત્ર મોટું પરાઈએ ઉઠીને ઉતાવળથી સિદ્ધાંત બીલ પાસે ગયો. ૨૦ અને ત્યારે તે બીલ આગળ દાનીયેલની પાસે આવ્યો ત્યારે તેણે રહતા સદે દાનીયેલને હાંક મારી; રાત્રએ દાનીયેલને કહ્યું કે, હે દાનીયેલ, જીવતા દેવના સેવક, યું તારો દેવ, જેની ટું નિરતર સેવા કરે છે, તે તને સિદ્ધાંત બીલમાં સકશે છે? ૨૧ ત્યારે દાનીયેલે રાત્રને કહ્યું કે, હે રાત્ર, સદા જીવતા રહે ૨૨ મારા દેવે પોતાના કૂતરે એકલીને સિદ્ધાંત મ્હો બંધ કરાવ્યાં છે, ને તેઓએ મને છંદ કરી નથી; કેમકે તેની નજરમાં મારામાં નિર્દોષપણું માલમ પડ્યું; ને, હે રાત્ર, તારી નજરમાં પણ મેં કંઈ નુકસાન કીધું નથી. ૨૩ ત્યારે

રાત્રને અતિ ધણી દુર્લ થયો, ને તેણે દુકમ કીધો કે દાનીયેલને બીલમાંથી બહાર કાઢો, તેણે દાનીયેલને બીલમાંથી બહાર કાઢ્યો, ને તેના અંત પર કોઈ પણ પ્રકારની ઇજા[નાં ચિન્હ] માલમ પડ્યાં નહિ, કેમકે તેણે પોતાના દેવ પર ભરોસો રાખ્યો હતો ૨૪ અને જે માણસોએ દાનીયેલ ઉપર તોહામત મૂક્યું હતું તેમને રાત્રના દુકમથી પકડી આણીને, તેમને, તેમનાં છાકરાંને તથા તેમની સ્ત્રીઓને, સિદ્ધાંત બીલમાં નાખ્યાં; અને તેઓ બીલને તળિયે પહેાંચે તે પહેલાં સિદ્ધાંતે તેમના ઉપર પ્રબળ યજ્ઞને તેમનાં બધાં હાડકાં ભાંગીને ચૂરેચૂર કીધા.

૨૫ ત્યાર પછી દાંયીવેરા રાત્રએ આખી પૃથ્વીમાં રહેતી સર્વ પ્રજાઓ, ફેરાનતિઓ તથા સર્વ લાપાઓ [ખાલનાર લોકો] પ્રત્યે એવું લખાણ પોકલ્યું કે, તમને અધિકાધિક સાંતિ થાઓ. ૨૬ હું એવો નિયમ સ્થાપ્યું છું કે, મારા આખા રાજ્યમાં લોકોએ દાનીયેલના દેવથી ધુનવું તથા બીવું; કેમકે તેમ જીવતા તથા સદા અચળ દેવ છે, ને તેનું રાજ્ય એવું છે કે તેનો નારા ધરો નહિ, ને તેની સત્તા છેક અંત સુધી રહેશે; ૨૭ તે બચાવે છે ને છાડાવે છે, ને તે આકારમાં તથા પૃથ્વીમાં ચિન્હો તથા ચમત્કારો કરે છે; તેણે દાનીયેલને સિદ્ધાંત બીલમાંથી બચાવ્યો છે ૨૮ એમ એ દાનીયેલે દાંયીવેરાના રાજ્યમાં તથા ફારસી ફેરના રાજ્યમાં આખાદાની લોગવી.

૭ બાબિલના રાત્ર બેદશારસારને પહેલે વર્ષે દાનીયેલને પોતાના બિહાનમાં સ્વપ્ન આવ્યું ને તેના મગજમા સંદર્શનો થયાં; ત્યારે તેણે તે સ્વપ્ન લખી લીધું, ને તે બાબતોનો સાર કહી બતાવ્યો. ૨ દાનીયેલે કહ્યું કે, હું રાત્રે મારા સંદર્શનમાં જોતો હતો, ને જુઓ, આકારના ચાર વાપુ મહા સમુદ્ર ઉપર જોસલેર દુકવા લાગ્યા ૩ અને ચાર થોડાં ભનવરો, એક બીલથી જુદાં, સમુદ્રમાંથી નીકળી આવ્યાં. ૪ પહેલું તે સિદ્ધાંત જેવું હતું, ને તેને ગરદના જેવી પાંખો હતી, હું જોતો હતો એટલામાં તેની પાંખો ખેંચી કાઢવામા આવી, ને તે જમીન પરથી ઉચકાયું ને માણસની પેઠે જ પડે ઉભું રખાયું, ને તેને મનુષ્યનું દેહ અપાયું ૫ અને જુઓ એક જુદી ભતવું બીજું ભનવર, રીંછના જેવું હતું, ને તે એક બાજુએ ઉચ્ચ કરાયું, ને તેના મ્હોમાં તેના હાતો વચ્ચે ત્રણ પાસળાઓ હતી; અને તેઓએ તેને એમ કહ્યું કે, ઉઠીને ધણી માસનો ભક્ષ કર. ૬ ત્યાર પછી હું જોતો

હતો, ત્યારે જુઓ, એક બીજું ભનવર દીપડા જેવું
 દેખાયું, ને તેની પીઠ પર પડીના જેવી ચાર પાખો
 આવેલી હતી; વળી તે ભનવરને ચાર માથા હતા;
 ને તેને રાજ્યાધિકાર અપાયો હતો. ૭ એ પછી હું
 રાત્રના સર્વદર્શનમાં જોતો હતો, તો જુઓ એક ચોથું
 ભનવર દેખાયું, તે ક્યંઈક તથા જોરાવર તથા અતિ
 મજબૂત હતું; ને તેને લોદાના મોઠા દાંત હતા; તે
 ખાઈ જતું તથા ભાજીને ટુકડા કરતું હતું; ને બાજી-
 નાને પોતાના પગથી ખુદતું હતું; અને તેની અંગ-
 ઠનાં સર્વ પથ્થરો કરતાં તે જુદું હતું, ને તેને દસ
 શિંગ હતાં. ૮ હું એ શિંગો વિષે વિચાર કરતો હતો
 એટલામાં, જુઓ, તેઓ મધ્યે એક બીજું નાનું શિંગ
 કુટી નીકળ્યું કે જેના પ્રતાપથી પહેલામાંનાં ત્રણ
 શિંગો સમૂજમાં ઉખડી ગયા; અને, જુઓ, આ
 શિંગના માણસની આખો જેવી આખો, તથા મહાન
 વાતો ઉચરનાર એક યુગ્મ હતું. ૯ હું જોયા કરતો
 હતો એટલામાં રાજ્યાસનો મૂકવામાં આવ્યા, ને જે
 પુખ્ત કાળનો તે બિરાજમાન યથો; તેનો ચોરાક
 બરફ જેવો થતો, ને તેના માથાના વાળ નિર્મળ
 ઉતના જેવા હતા; તેનું રાજ્યાસન અગ્નિના ભડકાનું
 હતું, [ને] તેનાં પેડા બળતા અગ્નિનાં હતાં. ૧૦ અગ્નિની
 છાજ તેની આગળથી નીકળીને ધસી જતી હતી;
 હબરોના હબરો તેની સેવા કરતા હતા, અને અયુ-
 તોના અયુતો તેની સન્ન્યુષ ઉભા રહેલા હતા;
 અદાલત બેઠી હતી, ને ચોપડીઓ ઉધારેલી હતી.
 ૧૧ જે મહાન વચનો શિંગ ઉચરતું હતું તેમના અવા-
 જને લીધે હું તે વખતે જોતો હતો; એ ભનવર છેક
 મારી નખાયું, ને તેનું શરીર નારા પામ્યું, ને તે
 અગ્નિદાહને સ્વાધીન કરાણું, ત્યાં સુધી મેં જોયાં કીધું
 ૧૨ અને બાજીનાં ભનવરોનો તો રાજ્યાધિકાર લઇ
 લેવાયો પણ તેમની આવરદા એક સમય તથા એક
 કાળ સુધી ભરી રખાઈ. ૧૩ રાતનાં સર્વદર્શનમાં હું
 જોતો હતો, તો જુઓ, આકાશના મેઘો સાથે મનુ-
 શ્યપુત્રના જેવો એક આવ્યો, ને જે પુરાતન કાળનો
 તેની પાસે તે આવ્યો, ને તેઓ તેને તેની નજીક
 લાવ્યા. ૧૪ અને તેને રાજ્યાધિકાર તથા મહિમા તથા
 રાજ્ય આપવામાં આવ્યાં, એ સાથે કે બધી પ્રજાઓ,
 ફેશલિતિઓ તથા સર્વ ભાષાઓ [બોલનાર લોકો]
 તેના તાબેદાર થાય, તેના રાજ્યાધિકાર સનાતન તથા
 અચળ રાજ્યાધિકાર, ને તેનું રાજ્ય અવિનાશી છે.

૧૫ મારૂં, દાનીયેલનું, મન તો મારા શરીર મધ્યે

કુપિત થયું, ને મારા મજબૂતાં સર્વદર્શનએ મને
 ગમરાવ્યો. ૧૬ જુઓ પાસે ઉભા રહ્યા હતા તેઓમાંના
 એકની પાસે જઇને આ સર્વને ખરો અર્થ મેં તેને
 પૂછ્યો. તેથી તેણે મને કહ્યો ને એ વાતોનો ખુલાસો
 મારી આગળ કીધો. ૧૭ આ ચાર મોઠાં ભનવરો, તે
 તો ચાર રાજ્યો છે, કે જેઓ પૃથ્વીમા ઉભા ધરો.
 ૧૮ પણ પરાતપરના પવિત્રો રાજ્ય ધારણ કરશે, ને
 તે રાજ્ય સદા, હા, સદાસર્વકાળ બોગવરો. ૧૯ ત્યારે
 ચોથું ભનવર કે જે તે બધા કરતા જુદું તથા અતિશય
 બલવર હતું, જેના દાંત લોદાના ને જેના નખ પિત્ત-
 ળના હતા, જે ફાડી ખાતું, બાનીને ટુકડા કરતું, ને
 બાજીનાને પોતાના પગથી ખુદતું હતું, તેનો ખરો
 અર્થ, ૨૦ તથા તેના માથા પરનાં દસ શિંગો તથા પેલું
 બીજું કુટી નીકળેલું શિંગ કે જેના પ્રતાપથી ત્રણ પડી
 ગયા, એટલે જે દિગ્ગને આંખો તથા મહાન વાતો
 ઉચરનાર યુગ્મ હતું, ને જે દેખાવમાં તેની સાથેનાના
 કરતાં મજબૂત હતું, તેઓનો ખરો અર્થ ભણવાની મેં
 ઇચ્છા કરીલી. ૨૧ હું જોયાં કરતો હતો એટલામાં
 એજ શિંગે પવિત્રોની સામે યુદ્ધ મચાવીને તેઓના
 ઉપર જય મેળવ્યો; ૨૨ જ્યાં સુધી કે જે પ્રાચીન
 કાળનો તે આવ્યો, ને પરાતપરના પવિત્રોને ન્યાયા-
 ધિકાર અપાયો; અને એવો વખત આવ્યો કે
 પવિત્રોને રાજ્ય પ્રાપ્ત થયું. ૨૩ તેણે તો એમ કહ્યું કે,
 ચોથું ભનવર, તે તો પૃથ્વી પર એક ચોથું રાજ્ય
 થવાનું છે, કે જે બીજાં બધા રાજ્યો કરતાં જુદું ધરો,
 ને આખી પૃથ્વીને ખાઈ જશે, ને તેને ખુંદી નાખશે,
 ને તેને લાંબીને ટુકડા કરશે. ૨૪ અને પેલાં દસ શિંગો,
 એટલે આ રાજ્યમાંથી દસ રાજ્યો ઉઠશે; ને તેમના
 પછી બીજો એક ઉઠશે, ને તે આગલાઓના કરતાં
 જુદો ધરો, ને તે ત્રણ રાજ્યોને તાબે કરશે. ૨૫ અને
 તે પરાતપરની વિરૂદ્ધ વાતો બોલશે, ને પરાતપરના
 પવિત્રોના ક્ષય કરશે, ને તે કાળોને તથા નિયમને
 ફેરવી નાખવાનો વિચાર કરશે; ને તેઓ કાળ તથા
 કાળો તથા અડધા કાળ પત્ત તેના હાથમાં અપારો.
 ૨૬ પણ અદાલત બેસશે, ને તેનું રાજ્ય છિનવી લેવા-
 ળને અત સુધી તેનો ક્ષય તથા વિનાશ કરાશે. ૨૭ અને
 રાજ્ય તથા રાજ્યાધિકાર, ને આખા આકાશ તળેના
 રાજ્યોનું મહાલ પરાતપરના પવિત્રોની પ્રભાને અપારો;
 તેનું રાજ્ય સદા ઠકનાર રાજ્ય છે, ને સર્વ રાજ્યો તેની
 તાબેદારી કરશે તથા તેની આજ્ઞાને આધીન થશે
 ૨૮ અહીં એ વાતનું ઉવટ છે મારા, દાનીયેલના,

વિચારણે મને બહુ અભરાયો, ને માંડે મ્હો ઉદરી
અર્થ; પણ મેં આ વાત મારા મનમાં રાખી

૮ બેશારસાર રાત્રના ત્રીજા વર્ષમાં મને, હા,
મને દાનીયેલને, એક સંદર્શન થયું, એટલે
પ્રથમ મને જે થયું હતું તેના પછી. ૨ અને હું સંદર્શન-
નમાં જોતો હતો; હવે જોતી વેળાએ હું એલામ
પ્રાંતમાંના શુશાન મેદેલમાં હતો; ને હું સંદર્શનમાં
જોતો હતો, ને હું ઉલાય નદીની પાસે હતો. ૩ ત્યારે
મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું તો જુઓ, જે
શિંગોવાળો એક મેદો નદી આગળ ઉભો હતો; ને
એ જે શિંગો ઉઘાડતાં; પણ એક બીજા કરતાં
વધારે ઉંચું હતું, ને વધારે ઉંચું છેલ્લું ઉઘી નીકળ્યું
૪ મેં તે મેદાને પશ્ચિમ તરફ તથા ઉત્તર તરફ તથા
દક્ષિણ તરફ માથાં મારતો જોયો; ને કોઈ પણ જનવર
તેની આજળ ટકી રાકતું નહોતું, ને તેના હાથમાંથી
છાંદાની રાકે એવું પણ કોઈ નહોતું; પણ તે પોતાની
મરજી પ્રમાણે કરતો હતો, ને વડાઈ કરતો હતો.
૫ અને હું વિચાર કરતો હતો એટલામાં, જુઓ, એક
બકરો પશ્ચિમથી નીકળ્યોને આખી પૃથ્વીની સપાટી
પર [આવ્યો], ને તે જમીન પર પગ પણ નહોતો
મુકતો; ને એ બકરાને તેની આંખોની વચ્ચે એક
પ્રસિદ્ધ શિંગ હતું ૬ અને તે શેલો જે શિંગોવાળો
મેદો, જેને મેં નદી આજળ ઉભેલો જોયો, તેની પાસે
આવ્યો, ને પોતાના બળના જોસમાં તેના પર ધસ્યો.
૭ અને મેં તેને મેદાની લગભગ આવી પહોંચતો
જોયો, ને તે એના પર ખૂબ હુમરાયેલો હતો, ને તેણે
મેદાને મારીને તેનાં બન્ને શિંગ બાંની નાખ્યાં; ને
તેની સામે ટક્કર લેવાને મેદો ખિલકુલ અચકા હતો;
તેણે તો એને જમીન પર પહોંચ્યો, ને પોતાના પગથી
એને ખુલો; ને તેના હાથમાંથી મેદાને છાંદાની રાકે
એવો કોઈ નહોતો. ૮ અને બકરાએ અતિ ધણું મદસ્ત
ધારણ કરી; ને તે બળવાન થયો ત્યારે એનું મોઢું
શિંગ બાંની અર્થ; ને તેને બદલે આકાશના ચારે વાણ
તરફ ચાર પ્રસિદ્ધ [શિંગો] કુટ્યાં. ૯ અને તેઓમાંના
એકમાંથી એક નાનું શિંગ કુટી નીકળ્યું, ને તે દક્ષિણ
તરફ, તથા પૂર્વ તરફ તથા મહિમાવાન [દેશ]ની
તરફ અસ્થવ મોઢું થયું. ૧૦ અને તે વધીને આકાશના
સૈન્ય સુધી પણ પહોંચ્યું; ને તેણે તે સૈન્યમાંના
વધા તારાઓમાંના કેટલાકને નીચે જમીન પર પાડી
નાખ્યાં, ને તેમને પગ તળે ખુંધા. ૧૧ અને તે વધીને
તે સૈન્યના સરદાર સુધી પણ પહોંચ્યું; ને તેણે તેની

પાસેથી જીવ્યું [દંદનીયાપેલું] લઈ લીધું, ને તેનું
શુદ્ધસ્થાન પાડી નખાયું. ૧૨ અને અપરાધના કાર-
ણથી સૈન્ય તથા જીવ્યું [દંદનીયાપેલું] તેને હવાલે
કરાયાં; ને તેણે સત્યને ભૂમિ પર પાડી નાખ્યું, ને
તેણે પોતાની [મરજી મુજબ] કીધું, ને ફતેહ પામ્યું.
૧૩ ત્યારે મેં એક પવિત્રને બોલતો સાંભળ્યો; ને જે
અમુક પવિત્ર બોલતો હતો તેને બીજા પવિત્રે કહ્યું કે,
જીવ્યું [દંદનીયાપેલું] વિષેના તથા જે ઉગડ કરનાર
અપરાધ શુદ્ધસ્થાનને તેમજ સૈન્યને બન્નેને પગતળે
ખુંદવા સાડે સોંપે છે તે વિષેના સંદર્શનની મુદત
કેટલી છે? ૧૪ અને તેણે મને કહ્યું કે, બે દહાસર ને
ત્રણસે સાંજ સવાર સુધી; ત્યાર પછી શુદ્ધસ્થાનનું
શુદ્ધિકરણ થશે.

૧૫ અને મને, હા, મને દાનીયેલને, એ સંદર્શન
થયા પછી એમ થયું કે, તે સમજવા સાડે હું પ્રયત્ન
કરતો હતો; તો જુઓ, પુરૂષના જેવો આભાસ મારી
આગળ ઉભો રહ્યો. ૧૬ અને મેં ઉલાય [ના કાંઠાઓ]ની
વચ્ચે મનુષ્યને સાદ સાંભળ્યો, કે જેણે હાક મારીને
કહ્યું કે, ગાબ્રીએલ, આ માણસને સંદર્શનની સમજ
પાડ. ૧૭ તેથી હું ઉભો હતો ત્યાં તે નજીક આવ્યો;
ને જ્યારે તે આવ્યો ત્યારે હું બીને ઉઘો પડ્યો; પણ
તેણે મને કહ્યું કે, હે મનુષ્યપુત્ર, તું સમજ; કેમકે
આ સંદર્શન અંતકાળ વિષેનું છે. ૧૮ હવે તે મારી સાથે
બોલતો હતો ત્યારે હું જમીન પર ઉઘો પડેલો છતાં
બર નિદ્રામાં પડ્યો; પણ તેણે મને અડધીને મને
ટહાર બેસાડ્યો. ૧૯ અને તેણે કહ્યું, જે, કેપને અંત-
સમયે થું ધવાનું છે તે હું વને જણાવીશ; કેમકે એ
કાલેલા અંતકાળ વિષેનું છે. ૨૦ જે જે શિંગડાવાળો
મેદો તે જોયો, તેઓ માઠાંય તથા ઘરાનના રાજાઓ
છે. ૨૧ અને રૂઆંવાળો બકરો યાવાનનો રાજા છે;
અને તેની આંખો વચ્ચેનું મોઢું શિંગડું તે તો પહેલો
રાજા છે. ૨૨ અને જે બાંની ગયું, તથા જેની જગ્યાએ
ચાર ઉમાં યયાં, તે એક દેશજાતિ [દેશીય છે કે
જે]માંથી ચાર રાજાઓ ઉભાં થશે, પણ તેઓ તેના
જેટલાં બળવાન નહિ હોય ૨૩ અને તેઓના રાજ્યના
આખર સમયમાં, જ્યારે અપરાધીઓનો ઘડો ભરાયો
હશે ત્યારે એક વિઠાળ ચેદેરાનો, તથા ગુલ વાંતો
સમજનારો રાજા ઉભો થશે ૨૪ અને તે મહા બળ-
વાન થશે પણ પોતાનાજ બળથી નહિ; અને તે
અદભૂત રીતે નાશ કરશે, ને ફતેહ પામશે ને
[પોતાની મરજી મુજબ] કરશે; અને તે પરાક્રમી-

ઓના તથા પવિત્ર લોકોના નાશ કરશે ૨૫ અને તેની દુશિયારીથી તે પોતાના હાથમાં પ્રવેશને કૃતે હર્ષ કરશે; ને તે પોતાના મનમાં વડાઈ કરશે, ને તે ધણાઓના [તેઓના] અભયપણામાં નાશ કરશે, તે સરદારોના સરદારની વિરૂદ્ધ પણ ઉઠશે; પણ હાથ વગર તેનો કાંચ કરાશે ૨૬ અને સાંજ સવાર વિષે જે સંદર્શન કહેવામાં આવ્યું છે તે ખરૂં છે; પણ તે સંદર્શન બંધ કરી દે, કેમકે તે ધણા દૂરના કાળ વિષે છે. ૨૭ અને મને દાનીયેલને મૂકી આવી, ને હું કેટલાક દિવસો સુધી માઠો રહ્યો; પણ હું ઉઠીને રાત્રીનું કામ કરવા લાગ્યો; અને એ સંદર્શનથી હું અચ્ચેના પાખી, પણ તેની સમજ કોઈને પડી નહિ.

મારીઓના વંશના અહામ્બેરોરાનો દીકરો હાર્યો-વેશ, જે કારદીઓની બાઈશાહતનો રાજ કરાવાયો, તેના પહેલા વર્ષમાં; ૨ તેના રાજ્યના પહેલા વર્ષમાં, જે વર્ષો વિષે, એટલે યરશાલેમની પાચમાલી થતા સુધીની મુદતના સિત્તેર વર્ષો વિષે, યહોવાદની વાણી વિરોધાદ ભવિષ્યવાદીની પાસે આવી, તેઓની મજૂરી હું દાનીયેલ પુસ્તકોથી સમજ્યો. ૩ અને હું ઉપવાસ તથા તાટ તથા રાખસદિત પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓવડે રોધન કરવાને માટે મુખ પ્રભુ દેવ તરફ રાખી રહ્યો. ૪ અને મેં મારા દેવ યહોવાદની પ્રાર્થના કીધી, ને કબૂલ કીધું, ને કહ્યું, હે પ્રભુ, તારા પર પ્રીતિ કરનારાઓને સાચ તથા તારી આજ્ઞાઓ પાળનારાઓને સાચ કરાર તથા દયા રાખનાર મહાન તથા ભયચોગ્ય દેવ; ૫ અને તો તારી આજ્ઞાઓથી તથા તારા હુકમોથી ભરખી જઈને પાપ કીધું છે, ને આદા આહ્યા છીએ, ને દુષ્ટાઈ કીધી છે, ને ફિતર કીધું છે ૬ અને તારા સેવક ભવિષ્યવાદીઓ કે જેઓ તારે નામે અમારા રાજ્યોને, અમારા સરદારોને, તથા અમારા બાપદાદાઓને, તથા દેશના સર્વ લોકોને બાંધ કરતા હતા તેઓનું અમે સાંભળ્યું નથી. ૭ હે પ્રભુ, ન્યાયીપણુ તો તારૂં છે, પણ આજની પેઠે મુખનું ઝંખવાણાપણુ તો અમારૂં, એટલે યહુદાના માણસોનું તથા યરશાલેમના રહેવાસીઓનું, તથા પાસેના ને દૂરના, એટલે તારી વિરૂદ્ધ તેઓએ કીધેલા અપરાધને લીધે જે સર્વ દેશોમાં તે તેઓને હાકી કાઢ્યા છે તેઓમાંના, સર્વ ઇસ્રાએલનું છે. ૮ હે પ્રભુ, મુખનું ઝંખવાણાપણુ અમારૂં, અમારા રાજ્યોનું, અમારા સરદારોનું, તથા અમારા બાપદાદાઓનું છે, કેમકે અમે તારી વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. ૯ દયા તથા

કામા અમારા દેવ પ્રભુની છે, કેમકે અમે તેની વિરૂદ્ધ ઈંગા કીધો છે; ૧૦ અને યહોવાદ અમારા દેવની વાણીને ન માનતાં તેના નિયમો જે તેણે પોતાના સેવક ભવિષ્યવાદીઓની હસ્તક અમારી આજળ મુક્યા તેમાં અમે ગાહ્યા નથી; ૧૧ હા, સર્વ ઇસ્રાએલે ભટકી જઈને તારી વાણી ન માનતાં તારા નિયમનું ઉલ્લંઘન કીધું છે, તે માટે શાપ તથા દેવના સેવક મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલી પ્રતિજ્ઞા અમારા પર વરસાવવામાં આવ્યાં છે; કેમકે અમે તેની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે ૧૨ અને અમારા પર મોટી આપત્તિ આણીને પોતે, અમારી વિરૂદ્ધ તથા અમારો ન્યાય કરનારા અમારા ન્યાયાધીશોની વિરૂદ્ધ, બાલેલા વચનો તેણે સ્થાપિત કીધાં છે; કેમકે યરશાલેમ પર જે વિતાડવામાં આવ્યું છે, તેનું આખા આકાર તળે નીચું નથી ૧૩ મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં જેમ લખ્યું છે તેમ આ સંધળી વિપત્તિ અમારા પર આવી પડી છે; તોપણ અમારા અન્યાયથી ફરવા માટે, તથા તારા સત્યમાં સમજણ પામવા સાચ, અમે હજી સુધી યહોવાદ અમારા પ્રભુની કૃપા વિનવી નથી. ૧૪ એ માટે યહોવાદે એ આપત્તિનો પ્રસંગ જોઈને તે અમારા પર આણી છે; કેમકે અમારો દેવ યહોવાદ પોતે કરે છે, તે પોતાનાં સર્વ કામોમાં ન્યાયી છે, ને અમે તેની વાણી માની નથી. ૧૫ અને હવે, હે પ્રભુ, પોતાના લોકોને પરાક્રમી હાથે મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવીને આજની પેઠે મહિમા પામનાર અમારા દેવ, અમે પાપ કીધું છે, અમે દુષ્ટાઈ કીધી છે ૧૬ હે પ્રભુ, કૃપા કરીને, તારા સંધળા ન્યાયીપણુ પ્રમાણે, તારો કોપ તથા તારો ક્રોધ તારા યરશાલેમ નગર પરથી, એટલે તારા પવિત્ર પર્વત પરથી, પાછો ફેરવ, અમારાં પાપોને લીધે તથા અમારા બાપદાદાઓના અન્યાયોને લીધે યરશાલેમ તથા તારા લોકો અમારી આસપાસના સર્વની નજરમાં મેહેજૂર પડ્યાં છે. ૧૭ માટે હવે, હે અમારા દેવ, તારા સેવકની પ્રાર્થના તથા તેની વિનંતીઓ સાંભળીને તારા પાચમાલ થયેલા પવિત્રરથાન ઉપર, પ્રભુની ખાતર, તારૂં મુખ પ્રકાશે એમ કર ૧૮ હે મારા દેવ, તારો કાન ધરીને સાંભળ; તારી આજ્ઞા ઉઘાડીને અમારી પાચમાલી પર તથા તારે નામે ઝાળખાતા નગર પર નજર કર; કેમકે અમે અમારી ચરતે અમારા ન્યાયીપણુને લીધે નહિ પણ તારી મોટી દયાને લીધે તારી આજ્ઞા રજૂ કરીએ છીએ. ૧૯ હે પ્રભુ, સાંભળ; હે પ્રભુ, કામા

હર; હે પ્રભુ, લક્ષ દે, ને [અરજ] કૃપાભૂત કર; વિલબ ન કર; હે મારા દેવ, તારી પોતાની ખાવર, કેમકે તારા નમરનુ તથા તારા લોકોનું નામ તારા નામ પરથી પડેલું છે

૨૦ અને હું બોલતો તથા પ્રાર્થના કરતો તથા મારા પાપ તથા મારા ઉત્સાએ લોકોનાં પાપ કબૂલ કરતો હતો, ને મારા દેવના પવિત્ર પવનને સાથે મારા દેવ ચલોવાદ આગળ મારી અરજ ગુજરતો હતો; ૨૧ હા, હું પ્રાર્થના ઉચ્ચારતો હતો તે દરમિયાન આશીર્વાદ માણસ એને મેં સર્વશક્તિમાં પ્રથમ બોધે હતો, તે આજ્ઞાથી મેને ઉઠતો આવ્યોને આસરે સાંભળના અપ-ભૂતી વેળાએ મને અડક્યો. ૨૨ અને તેણે મને સમ-ભૂત પાડી, ને મારી સાથે વાવ કરવાં કહ્યું કે, હે દાનીયેલ, હું હમણાં તને સમભૂતમાં ચંદ્ર બનાવવા સાથે નીકળી આવ્યો છું. ૨૩ તારી વિનયીઓની સર-આવમાં હુકમ નીકળ્યો, તેથી તને માદિત્વી આપવા સાથે હું આવ્યો છું; કેમકે તું અતિ પ્રિય છે; માટે આ વાતનો વિચાર કર, ને સર્વશક્તિ સમજ; ૨૪ અપરાધ બધ પારવાને, પાપનો અત આણવાને, ને અન્યાયનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને, ને સર્વજાનનું ન્યાયીપણ દાખવ કરવાને, ને સર્વશક્તિ તથા લવિષ્યવાદ સુધાથી બધ કરી દેવાને, ને પરમપવિત્રનો અભિષેક કરવાને, તારા લોકને સિર તથા તારા પવિત્ર નગરને સિર સિતેર સમૃદ્ધ નિર્માણ કીલેલા છે. ૨૫ એ માટે ભણુ તથા સમજ, કે ચર્યાવેમની મરામત કરવાનો તથા તેને બાંધવાનો હુકમ પ્રગટ થયાના વખતથી તે અભિષિક્ત સરદારના વખત સુધીમા સત્ સમૃદ્ધ વીવરો, અને બાસેક સમૃદ્ધ; સેરીઓ તથા ખાદ્યસદિત, સહન સમયોમા પણ. તે ફરીથી બધારો ૨૬ અને એ બાસેક સમૃદ્ધ પડી અભિષિક્ત કાપી નખારો, ને તેનું કંઠ પણ રહેતો નહિ; અને એ સરદાર આવરો તેના લોકો નગરનો તથા પવિત્રધ્યાનનો નાશ કરશે; અને તેનો અત દેવથી આવરો, ને છેક અંત સુધી યુદ્ધ ચાલશે; અને પાપમાલી નિર્માણ યલેલી છે. ૨૭ અને તે ધણીઓની સાથે એક સમૃદ્ધ સુધીનો મળખા કરાર કરશે; અને એ સમૃદ્ધની અધવચમા તે યજ્ઞને તથા અર્પણને બધ કરશે; પછી અમગળ વરદેવોની પાંખ પર વેરાન કરનાર [આવરો]. અને એ નિર્માણ કરાવેલું છે, તે પુરુષના સુધી વેરાન કરનાર પર [કાંધ] રેસો.

૧૦ કરાનના રાજા કેરેયને ત્રોલે વર્ષે દાનીયેલ, જેનું નામ બેલ્શાઝારસાર પાડેલું હતું, તેને એક બાબત પ્રગટ કરવામાં આવી; અને એ બાબત એ એક મોટા યુદ્ધની હતી, તે ખરી હતી; અને તેને એ બાબતની સમજણ પડી, ને તેને સર્વશક્તિ વિરે સમજાવી મળી. ૨ તે દિવસોમાં મેં દાનીયેલે આખાં ત્રણ અઠવાડિયાં સુધી ચોક્કસ કીધો હતો. ૩ આખાં ત્રણ અઠવાડિયાં પુરાં થયાં ત્યાં સુધી મેં સુખની રોટલી ખાધીજ નહોતી, તેમજ માંસ કે દ્રાક્ષરસ મારા મોંમાં આવ્યો ન હતો, તેમજ મેં પોતાને અંગે બિલકુલ તેલ ચોળ્યું નહોતું. ૪ અને પહેલાં માંસને ચોલીસમે દિવસે, હું મદા નહીને, એટલે દિવેલને કિનારે છતાં, ૫ મેં મારી આંખો ઢંચી કરીને બેંચું, તો, લુઓ, સજ્જનાં વજ્ર પહેરેલો એક માણસ [હતો], ને તેની કમર ઉઘાડના ચોખ્ખા સોનાથી બંધેલી હતી; ૬ તેનું શરીર પણ પિરોળના જેવું હતું; ને તેનો નેહરો વિભળના નેવો દેખાતો હતો, ને તેની આંખો બળતી બતીઓ જેવી, ને તેના હાથ ને તેના પગ એપેલા પિત્તળના રૂન જેવા હતા, ને તેના ચપ્પોનો અવાજ સમુદાયના અવાજ જેવો હતો. ૭ અને મેં દાનીયેલે એકલાએ તે સર્વમંત્ર બોલ્યું; કેમકે મારી સાથેના માણસોએ એ સર્વશક્તિ ફીકું નહિ; પણ તેઓને મોટી મુશ્કેલી ચડી આવી, ને તેઓ સંપૂર્ણ નવા સાથે નાસી ગયા. ૮ એવી રીતે હું એકલા પડ્યો, ને મેં એ મોટું સર્વશક્તિ બોલ્યું, ને મારામાં કંઠ શક્તિ રહી નહિ; કેમકે મારે સૌંદર્યે બલવાધને હોટવાણુપ થઈ ગયું, ને મારામાં કંઠ પણ શક્તિ રહી નહિ. ૯ તોપણ તેના ચપ્પોનો સાદ મેં સાંભળ્યો; અને ન્યારે મેં તેના ચપ્પોનો સાદ સાંભળ્યો, ત્યારે મારે મુખ ભૂમિ તરફ સાંધીને, હું લેલો ને લેલો ભર નિદ્રામા પડ્યો. ૧૦ અને લુઓ, એક હાથ મને અડક્યો અને તેણે મને મારા કુટુંબો પર તથા મારા હાથની દબેલીઓ પર ટકોળ્યો. ૧૧ અને તેણે મને કહ્યું કે, હે દાનીયેલ, અતિ પ્રિય માણસ, એ ચપ્પો હું તને કહે છું તે સમજ, ને ય્યાર ઉભો રહે; કેમકે હાલ હું તારીજ પાસે મોકલાયો છું; અને ન્યારે તેણે મને આ વાત કહી ત્યારે હું પુનઃતો મુશ્કેલો ઉભો થયો. ૧૨ ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, દાનીયેલ, બિહી મા; કેમકે તે તારું મન સમજવામાં તથા તારા દેવની આગળ દીન થવામાં લગાડ્યું, તેના પહેલાં દિવસથીજ તારા ચપ્પો સાંભળવામા આવ્યા હતા; અને તારી વિનયી-

ઓની ખાતર હું આપ્યો છું. ૧૨ પણ ઇરાનના રાજ્યના સરદારે એકવીસ દિવસ સુધી મારી સાથે ઢકાર લીધી; પણ, ભે, મુખ્ય સરદારોમાંનો એક, એટલે મીખા-એલ, મારી મઠકે આપ્યો; અને હું ત્યાં ઇરાનના રાજ્યોની સાથે રહ્યો. ૧૩ તારા લોકો પર પાછળના દિવસોમાં થું વીતરો તે તને સમજવવા સાથે હું હમણું આપ્યો છું; કેમકે સંદર્શન તો હજી પણ લાખી મુદ-તને વારતે છે. ૧૪ તેણે મને આ પ્રમાણે વાત કરી ત્યારે હું નીચું બેઠને યુગો રહ્યો. ૧૫ અને, બુઓ, મનુષ્યપુત્રોના જેવા સ્વરૂપનો કોઈએક મારા હોઠાને અડક્યો; ત્યારે હું મારૂં મુખ ઉઘાડીને બોલ્યો, ને જે મારી આજળ ઉભો હતો તેને મેં કહ્યું કે, હે મારા મુરખી, સંદર્શનને લીધે મારો ખેદ મારા પર આવ્યો પડ્યો છે, ને મારામાં કંઈ જ સક્રિય રહી નથી. ૧૬ કેમકે આ મારા મુરખીને દાસ આ મારા મુરખીની સાથે કેમ વાત કરી શકે? કેમકે મારામાંથી તો બળ એકદમ છેક લોપ થયું, ને મારામાં દમ પણ રહ્યો નહિ. ૧૮ ત્યારે મનુષ્યના જેવા દેખાવનો કોઈએક ફરીથી મને અડક્યો, ને તેણે મને બળ આપ્યું. ૧૯ અને તેણે કહ્યું, હે અતિ પ્રિય માણસ, બિહી મા; તને શાંતિ યાચો; બળવાન થા, હા, બળવાન થા. અને ત્યારે તેણે મારી સાથે વાત કરી ત્યારે મને જોર આવ્યું ને મેં કહ્યું કે, મારા મુરખી, બોલ; કેમકે તે મને બળ આપ્યું છે. ૨૦ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, હું તારી પાસે શા માટે આવ્યો છું તે હું જાણું છું? અને હવે હું ઇરાનના સરદાર સાથે યુદ્ધ કરવાને પાછો જઈશ; અને હું ચાલી નીકળીશ ત્યારે, ભે, ચાવાનનો સરદાર આવશે. ૨૧ પણ સત્યના લેખમાં જે લખેલું છે તે હું તને કહીશ; ને એ વાતો વિષે તારા સરદાર મીખા-એલ શિવાય બીજા કોઈ મારો કંઈ પકડતો નથી.

૧૧ પણ મારી દાર્શનશને પહેલે વર્ષે હું તો તેને દૃઢ તથા મજબૂત કરવાસાથે ઉભો થયો.

૨ અને હવે હું, તને સત્ય બતાવીશ. બુઓ, હવે પછી ઇરાનમાં ત્રણ રાજ્યો ઉભા થશે; અને ચોથો એ બધાઓ કરતાં ધણીજ દ્રવ્યવાન થશે; અને પોતાના દ્રવ્યવડે બળવાન થકને તે બધાઓને ચાવા-નના રાજ્ય વિરૂદ્ધ ઉશ્કેરશે. ૩ અને એક પરાક્રમી રાજા ઉભો થશે જે જે મહા પ્રતાપથી રાજ્ય ચલાવશે ને પોતાની મરજી પ્રમાણે કરશે. ૪ અને ત્યારે તે ઉભો થશે ત્યારે તેનું રાજ્ય ભાંગી પડશે, ને આકાશના ચાર વાયુ તરફ તેના વિભાજ પડી જશે; પણ તે

તેનાં સંતાનને નહિ [મળશે], તેમજ જે પદ્ધતિથી તે રાજ્ય કરતો હતો તે રાજ્યપદ્ધતિ પ્રમાણે નહિ ચાલશે; કેમકે તેનું રાજ્ય ઉખેડી નખાઇને એઓ શિવાય બીજાઓને મળશે. ૫ અને દક્ષિણના રાજા તથા તેના સરદારોમાંનો એક બળવાન થશે; અને એ તેના કરતાં બળવાન થશે, ને હકુમત બોલાવશે; તેની હકુમત મહાન હકુમત થશે. ૬ અને વર્ષોને અંતે તેઓ એકજ સંપ કરશે; અને દક્ષિણના રાજાની દીકરી ઉત્તરના રાજા પાસે કાલકાર કરવાને આવશે; પણ તેણીના હાથનું બળ તેણીથી રાખી રહેવાશે નહિ; અને તે તથા તેના હાથ પણ નિબી રાકશે નહિ; પણ તેણી તથા તેણીને લાવનારાઓ તથા તેણીને જન્મ દેનાર તથા તે સમયોમાં તેણીને બળ આપનાર, એઓ નિરાશ્રિત મુકારો. ૭ પણ તેણીની જડમાંથી [નીકળેલા] કુલગામાંથી તેની પદ્ધતિએ એક ઉભો થશે કે જે સૈન્યમાં આવશે, ને ઉત્તરના રાજાના કિલ્લામાં પેસીને તેની વિરૂદ્ધ પ્રયત્ન કરીને જીત પામશે; ૮ અને વળી તે તેઓના દેવાને તથા તેમની ઢાળેલી મુર્તિઓને તથા તેઓનાં સોનાપાનાં સારાં સારાં પાત્રોને કબજે કરીને મિસરમાં ગુલામીમાં લઇ જશે; અને તે ઉત્તરના રાજાના કરતાં વધારે વર્ષો સુધી નિબી રહેશે. ૯ અને તે દક્ષિણના રાજાના રાજ્યમાં આવશે, પણ તે પોતાના દેશમાં પાછો જશે. ૧૦ અને તેના દીકરાઓ યુદ્ધ કરશે, ને મોટાં સૈન્યોનો સમુદાય બેગો કરશે, કે જેઓ ધસી આવશે, ને [રેલની પેઠે] ફરી વળીને [દેશની] આ છેડેથી પેઠે છેડે જશે; અને તેઓ પાછા આવીને છેક તેના કિલ્લા સુધી યુદ્ધ કરશે. ૧૧ અને દક્ષિણના રાજા કોધાય-માન થકને ચઢી આવશે, ને તેની સાથે, એટલે ઉત્તરના રાજા સાથે, યુદ્ધ કરશે; અને તે એક મોટા સમુદાય ઉભો કરશે, ને તે સમુદાય તેના હાથમાં સોંપવામાં આવશે. ૧૨ અને તે સમુદાય લઈ જવામાં આવશે, ને તેનું હૃદય જર્વિષ્ઠ થશે; ને તે અપુત્રોને પાડી નાખશે પણ જીત નહિ પામશે. ૧૩ અને ઉત્તરના રાજા પાછો આવીને આગળના કરતાં મોટા સમુદાય બેગો કરશે; અને કેટલાક કાળ પછી એટલે વર્ષો પછી તે એક મોટું સૈન્ય તથા ધણું દ્રવ્ય લઈને ધસી આવશે. ૧૪ અને તે સમયોમાં દક્ષિણના રાજા સામે ધણી ઉભા થશે; વળી તારા લોકોમાંના તોફાની-ઓના વંશજો પણ એ સંદર્શનને સાધિત કરવા, સાથે ઉભા થશે; પણ તેઓ માર્યા જશે. ૧૫ તેથી ઉત્તરનો

સોનાથી તથા રૂપાથી તથા મૂલ્યવાન હીરામાણિકથી તથા મનોહર વસ્તુઓથી માન આપશે. ૪૯ અને પારકા દેવની સાલથી તે સૌથી મનન્ય કિલ્લાઓ સામે સાધનો કામે લગાડશે; જેઓ તેની આજીવનિકારો તેઓને તે વધારે માનવત હોદ્દા ચડાવશે; ને તે તેઓને વધારે લોકો ઉપર અધિકારી બનાવશે, ને મૂલ્ય લઈને દેરા વહેંચશે. ૫૦ અને આખરને સમયે, દક્ષિણનો રાજા તેની સાથે લડાઈ કરશે; અને ઉત્તરનો રાજા રથો તથા રવારો તથા ધણી વહાણો લઈને તેની સામે વંદાળિયાની માફક [ધસી] આવશે; અને તે દેશોમાં પ્રવેશ કરશે, ને [રેલની પેઠે સર્વત્ર] ફરી વળીને સામી ખાતુએ નીકળી જશે. ૫૧ તે જૈરવી દેશમાં પણ પ્રવેશ કરશે, ને ઘણા [દેશો] પાંચમાલ ચંદ્ર જશે; પણ આ [દેશો], એટલે અરોમ તથા મોઆબ, તથા મુઝબ આઝો નજરો તેના હાથમાંથી બચી જશે. ૫૨ વળી દેશો પર પણ તે પોતાનો હાથ લંબાવશે; અને મિસર દેશ પણ બચી નહિ જશે ૫૩ પણ સોના રૂપાના ભંડારો પર તથા મિસરની સર્વ મૂલ્યવાન વસ્તુઓ પર તેની સત્તા થશે; ને લુખ્ખીઓ તથા ફરીઓ તેની પાછળ ચાલનાર થશે ૫૪ પણ પૂર્વના તથા ઉત્તરના સમાચાર તેને અભરાવશે; અને ઘણાઓના નાશ કરવાને તથા તેઓના સહાર કરવાને તે ઘણાજ કોધાવેશમાં ચાલી નીકળશે. ૫૫ અને સમુદ્ર તથા જૈરવી પવિત્ર પર્વતની વચ્ચે તે પોતાના મેહેલના તંબુઓ મારશે; તો પણ તેનો અંત આવશે, ને તેને કોઈ સાલ કરી શકશે નહિ.

૧૨ અને તે સમયે મહાન સરદાર મીખાએલ, જે તારા લોકોના પક્ષમાં ઉભો રહે છે, તે બંડો થશે; અને એવા સકટનો સમય આવશે કે [પહેલવહેલી] દેશભૂતિ યદ ત્યારથી તે એ સમય સુધીમાં કદી આઘો નહોતો; અને તે સમયે તારા લોકોમાંના જેઓનાં નામ [પુસ્તકમાં] નોંધાયેલાં માલમ પડશે તે પ્રત્યેકનો બચાવ થશે ૧ અને જેઓ પૃથ્વીની ધૂળમાં ઉચ્ચતા છે તેઓમાંના ઘણા બગી

હીને કેટલાક અનત જીવનમાં, અને કેટલાક લગભગ તથા અનત ધિકારમાં [દાખલ થશે]. ૨ અને સજ્જા અંતરિક્ષના પ્રકાશની માફક, અને ઘણાઓને નેત્રીમાં વાળી લાવનારાઓ સદા સર્વકાળ સુધી તારાઓની માફક, પ્રકાશશે ૪ પણ, હે દાનીયેલ, તું છેક અંતના સમય સુધી એ વાતો બધ કરીને પુસ્તકને મુદ્રિત કર; ઘણાઓ અહિં તહિં દોડશે, ને જ્ઞાનની રૂઢિ થશે

૫ ત્યાર પછી હું, દાનીયેલ, જોતો હતો, તો જો, બીજા બે ઉભા હતા, એટલે એક નહીને આ કિનારે અને બીજો નહીને પેલે કિનારે. ૬ અને જે માણસ સજ્જનાં વસ્ત્રો પહેરીને નહીના પાણી ઉપર ઉભો હતો, તેને કોઈએકે કહ્યું કે, આ આશ્ચર્યોના અંત આવતાં સુધીમાં કેટલો વખત લાગશે? ૭ અને જે પુરૂષ સજ્જનાં વસ્ત્ર પહેરીને નહીનાં પાણી ઉપર ઉભો હતો તેણે પોતાનો જમણો તથા ડાબો હાથ આકાશ તરફ ઉઠા કરીને સદા જીવનારના સમ આધા કે, કાળ, કાળો, ને અડધા કાળ સુધીની તે [મુદત] છે; અને ત્યારે તેઓ પવિત્ર પ્રભાના બળનું ખંડન કરી રહેશે, ત્યારે આ બધી બાબતો સમાપ્ત થશે. ૮ અને મેં સાંભળ્યું, પણ હું સમજ્યો નહિ; ત્યારે મેં કહ્યું, હે મારા ઘણી, આ બાબતોનું પરિણામ શું થશે? ૯ અને તેણે કહ્યું, દાનીયેલ, તારે રસ્તે ચાલ્યો બ; કેમકે અંતના સમય સુધી એ વાતો બધ તથા મુદ્રિત કરા-જાવી છે. ૧૦ ઘણા શુદ્ધ તથા શ્વેત થશે, ને નિર્મળ કરાશે; પણ દુષ્ટો દુષ્ટતા કરશે; અને કોઈ પણ દુષ્ટ સમજ પકડશે નહિ; પણ જ્ઞાની જનો સમજ પકડશે. ૧૧ અને બધુનું [દહનિયાર્પણ] દૂર કરાઈને વેરાનકારક અમરજી વસ્ત્ર ત્યાં રાખવામાં આવશે તે વૃષ્ટતથી એકે હબર બસે ને નેલુ દિવસ થશે. ૧૨ જે વાટ જુએ છે, ને એકે હબર ત્રણસે ને પાંત્રીસ દિવસે આવવાનો છે, તેને ધન્ય છે. ૧૩ પણ અત આવે ત્યાં સુધી તું તારે માએ બ; કેમકે તે મુદતને અંતે તું વિશ્રામ પામશે, ને તારા હિરસાના વતનમાં ઉભો રહેશે.

રાજા આવશે, ને મોરચા ઉઠાવીને કિલ્લાવાળાં નગરો લેશે; અને દક્ષિણના [રાજાના] ભુજ તેમજ તેના પસદ ક્રીધેલા લોકો તેની સામે ટકી શકશે નહિ, તેમજ ટકર લેવાની કંઈ પણ શક્તિ રહેશે નહિ. ૧૬ પણ તેની સામે આવનાર પોતાની મરજ પ્રમાણે કરશે, ને તેની સામે કોઈ ટકશે નહિ; અને તે એ જૈરાવી દેશમાં ઉભો રહેશે, ને તેના હાથમાં નૌશ હશે. ૧૭ અને પોતાના સધળા રાજ્યના બળસહિત, તથા પ્રમાણિકાને પોતાની સાથે લઈને, આવવાને તે પોતાનું મુખ ફેરવશે; અને તે [પોતાની મરજ પ્રમાણે] કરશે; અને તે જીઓની ખુતી એ સાડ આવશે, કે તે તેણીને જાલ કરે; પણ તે ટકવાની કે તેની ધવાની નહિ. ૧૮ એ પછી તે પોતાનું મુખ ડાબુએ તરફ ફેરવશે, ને ધણી લઈ લેશે; પણ તેણે ક્રીધેલું અપમાન એક સરદાર બંધ કરશે; હા, બલકે તેણે ક્રીધેલું અપમાન પાછું વાળીને તેનેજ શિર તે નાખશે. ૧૯ પછી તે પોતાનું મુખ પોતાના દેશના કિલ્લાઓ તરફ ફેરવશે; પણ તે કેસ ખાઈને પડી જશે, ને જડશે નહિ. ૨૦ પછી તેની જગ્યાએ એક એવો ઉભો થશે કે જે જુલમથી કર લેનારને એ વેંભવી રાજ્યમાં સર્વત્ર ફેરવશે; પણ થોડાજ દિવસોમાં તે નાશ પામશે, ને તે વળી ક્રોધથી નહિ તેમ લડાઈથી પણ નહિ. ૨૧ અને તેની જગ્યાએ એક દુષ્કારપાત્ર પુરૂષ ઉભો થશે કે જેને રાજ્યમાન આપવામાં આવ્યું નહોતું; પણ તે અભય વખતમાં આવીને ખુશા મતોથી રાજ્ય પ્રાપ્ત કરશે. ૨૨ અને તેની આગળથી લોકો રેલના [જવા] બળથી ધસડાઈ જશે, ને ભંગિત થશે; હા, તેના કરારમાં દાખલ થએલા સરદાર પણ. ૨૩ અને તેની સાથે સપ ક્રીધા પછી તે કપટ કરશે; કેમકે તે ચડી આવશે, ને તેની પ્રભુ નાની છતાં તે બળવાન થશે. ૨૪ તે અભય વખતમાં પ્રાંતની સૌથી વધારે કસદાર જગ્યાઓમાં ચડી આવશે; ને જે તેના પિતૃઓએ તથા તેના પિતૃઓના પિતૃઓએ ક્રીધું નથી તે તે કરશે; તે તેઓ મધ્યે લૂટફાટનો માલ તથા દ્રવ્ય વેરશે; ને કેટલાક વખત સુધી તે કિલ્લાઓની વિરૂદ્ધ પોતાની યુક્તિઓ યોજશે. ૨૫ અને તે મોટી ફોજ લઈને પોતાના બળને તથા પોતાની હિમ્મતને દક્ષિણના રાજાની સામે ભટ્ટાઈ કરશે; અને દક્ષિણના રાજા અતિ મોટું તથા પરાક્રમી સૈન્ય લઈને યુદ્ધ મચાવશે; પણ તે ટકશે નહિ, કેમકે તેઓ તેની સામે યુક્તિઓ યોજશે. ૨૬ હા, તેનું અત્ર પાનારાઓ તેનો

નાશ કરશે, ને તેનું સૈન્ય ધસડાઈ જશે; ને ધણી મારી જશે. ૨૭ અને એ બન્ને રાજાઓને ઉપદ્રવ કરવાનું મન હશે, ને એક મેળે [મિસીને] તેઓ જીતે, બાલશે; પણ તેમાં તેઓ ફાવશે નહિ; કેમકે હજી પણ [તેનો] અંત કરાવેલે સમયેજ આવશે. ૨૮ પછી તે પુષ્કળ દ્રવ્ય લઈને પોતાના દેશમાં પાછો જશે; ને તેનું અંત કરણ પવિત્ર કરારની વિરૂદ્ધ [રહેશે]; ને તે [પોતાની મરજ મુજબ] કરીને તેના પોતાના દેશમાં પાછો જશે. ૨૯ કરાવેલે વખતે તે પાછો ફરીને દક્ષિણમાં આવશે; પણ આગલે વખતે ધણી તેમ પાછલે વખતે થશે નહિ. ૩૦ કેમકે કિતીમનાં વહાણો તેની વિરૂદ્ધ આવશે; તેથી તે નિરાશ થઈને પાછો જશે, ને પવિત્ર કરાર વિરૂદ્ધ તેને ક્રોધ ચડશે, ને તે [પોતાની મરજ પ્રમાણે] કરશે; હા, તે પાછો જશે, ને પવિત્ર કરારનો ત્યાગ કરનારાઓ પર મહેરબાની રાખશે. ૩૧ અને તેની તરફથી ભુજ ઉઠા થશે, ને તેઓ પવિત્રરચાનને, એટલે કિલ્લાને, વડાળશે, ને ભયનું [દહનીયાપેલું] લઈ લેશે, ને તેઓ વેરાનકારક અમંત્રણ વરદ ત્યાં ઉભી કરશે. ૩૨ અને કરારની વિરૂદ્ધ ક્રુષ્ટતા કરનારાઓને તે ખુશામતથી ધર્મશૂન્ય કરશે; પણ પોતાના દેવને બોળખનારા લોકો બળવાન થશે ને [પરાક્રમી કામો] કરશે. ૩૩ અને લોકો મધ્યે જેઓ જ્ઞાની હશે તેઓ ધણીઓને શિખરશે; તો પણ તેઓ [ધણી] દિવસો સુધી તરવારથી, ઝાળથી, ગુલામગીરીથી તથા લૂટથી પડશે. ૩૪ હવે, જ્યારે તેઓ પડશે, ત્યારે થોડી સાલથી તેઓને સાલ કરવામાં આવશે; પણ ધણીઓ ખુશામતોથી તેઓની સાથે જોડાશે. ૩૫ અને સૂક્ષ્માના કેટલાક તેઓને નિર્મળ કરવા સાડ તથા શુદ્ધ કરવા સાડ તથા તેમને શ્વેત કરવા સાડ, છેક અંતના સમય સુધી પડતીમાં આવશે; કેમકે તે હજી કરાવેલા વખતને સાડ છે. ૩૬ અને રાજા પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કરશે; અને તે અર્થ કરશે, ને તે પોતાને ફરેક દેવ કરતાં મોટા ગણશે, ને દેવોના દેવની વિરૂદ્ધ આશ્ચર્યકારક વાતો બોલશે; અને ક્રોધ પુરો થતાં સુધી તે આખાઈ પામશે; કેમકે જે નિર્માણ કરાએલું છે તે પુરૂ કરારો. ૩૭ અને તે પોતાના પિતૃઓના દેવોને કે સ્ત્રીઓના મોહને કે ક્રોધ પણ દેવને ગણકારશે નહિ; કેમકે તે પોતાને સર્વ કરતાં મોટો ગણશે. ૩૮ પણ તેની જગ્યામાં તે કિલ્લાઓના દેવનું સન્માન કરશે; ને જે દેવને તેના પિતૃઓ બોળખતા નહોતા તેને તે

સોનાથી તથા રૂપાથી તથા મૂલ્યવાન હીરામાણિક્યથી તથા મનોહર વસ્તુઓથી ખાન આપશે. ૬૮ અને પારસા દેવની સાલથી તે સૌથી મજબૂત કિલ્લાઓ સામે સાધનો કામે લગાડશે, જેઓ તેની આજ્ઞા કબજાશે તેઓને તે વધારે માનવત હોઈ ચડાવશે; ને તે તેઓને વધારે લોકો ઉપર અધિકારી બનાવશે, ને મૂલ્ય લઇને દેશ વહેંચશે. ૬૯ અને આખરને સમયે, દક્ષિણનો રાજા તેની સાથે લડાઈ કરશે; અને ઉત્તરનો રાજા રથો તથા સ્વારો તથા ધણી વઢાણો લઇને તેની સામે વટાણિયાની માફક [ધરી] આવશે; અને તે દેશોમાં પ્રવેશ કરશે, ને [રેલની પેઠે સર્વત્ર] ફરી વળીને સામી બાજુએ નીકળી જશે. ૭૦ તે ઝૌરથી દેશમાં પણ પ્રવેશ કરશે, ને ધણી [દેશો] પાંચમાલ ઘેર જશે; પણ આ [દેશો], એટલે અંદોમ તથા મોઆબ, તથા સુખ્ય આરમો નપુત્રો તેના હાથમાંથી બચી જશે. ૭૧ વળી દેશો પર પણ તે પોતાનો હાથ લંબાવશે; અને મિસર દેશ પણ બચી નહિ જશે. ૭૨ પણ સોના રૂપાના ભંડારો પર તથા મિસરની સર્વ મૂલ્યવાન વસ્તુઓ પર તેની સત્તા થશે; ને લુપ્તીઓ તથા ફરીઓ તેની પાછળ ચાલનાર થશે. ૭૩ પણ પૂર્વના તથા ઉત્તરના સમાચાર તેને ગ્રહણ કરશે; અને ધણીઓને નારા કરવાને તથા તેઓનો સદાર કરવાને તે ધણીને ક્રોધાવેશમાં ચાલી નીકળશે. ૭૪ અને સમુદ્ર તથા ઝૌરથી પવિત્ર પર્વતની વચ્ચે તે પોતાના મેહેલના તંત્રીઓ મારશે, તો પણ તેનો અંત આવશે, ને તેને કોઈ સાફ કરી રાકશે નહિ.

૧૨ જે તે સમયે મહાન સરદાર મીખાએલ, જે તારા લોકોના પક્ષમાં ઉભો રહે છે, તે ખડો થશે; અને એવા પકડનો સમય આવશે કે [પહેલપહેલી] દેશભલિ યદ્ય ત્યારથી તે એ સમય સુધીમાં કદી આવશે નહોતો; અને તે સમયે તારા લોકોમાના જેઓના નામ] પુસ્તકમાં નોંધાયલાં માલમ પડશે તે પ્રત્યેકનો બચાવ થશે. ૧ અને જેઓ પૃથ્વીની ધળમા ઉથલા છે તેઓમાના ધણી બચી

ઉઠીને કેટલાક અનંત જીવનમાં, અને કેટલાક લગભગ તથા અનંત ધિક્કારમાં [દાખલ થશે]. ૨ અને સૂઝો અંતરિક્ષના પ્રકાશની માફક, અને ધણીઓને નેત્રીમાં વાળી લાવનારાઓ સદા સર્વકાળ સુધી તારાઓની માફક, પ્રકાશશે. ૩ પણ, હે દાનીયેલ, તું છેક અંતના સમય સુધી એ વાતો બંધ કરીને પુસ્તકને સુદ્રિત કર; ધણીઓ અર્ધિ તર્ધિ દોડશે, ને જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થશે.

૪ ત્યાર પછી હું, દાનીયેલ, જોતો હતો, તો જો, બીજા બે ઉભા હતા, એટલે એક નહીને આ કિનારે અને બીજો નહીને પેલે કિનારે. ૫ અને જે માણસ સણનાં વસ્ત્રો પહેરીને નહીના પાણી ઉપર ઉભો હતો, તેને કોઈએકે કહ્યું કે, આ આશ્ચર્યોનો અંત આવતાં સુધીમાં કેટલો વખત લામરો? ૬ અને જે પુરૂષ સણનાં વસ્ત્ર પહેરીને નહીના પાણી ઉપર ઉભો હતો તેણે પોતાનો જમણો તથા ડાબો હાથ આકાશ તરફ ઉંચા કરીને સદા જીવનારના સમ ખાધા કે, કાળ, કાળો, ને અડધા કાળ સુધીની તે [મુદત] છે; અને જ્યારે તેઓ પવિત્ર પ્રભના બળનું ખંડન કરી રહેશે, ત્યારે આ બધી બાબતો સમાપ્ત થશે. ૮ અને મેં સાંભળ્યું, પણ હું સમજ્યો નહિ; ત્યારે મેં કહ્યું, હે મારા ધણી, આ બાબતોનું પરિણામ શું થશે? ૯ અને તેણે કહ્યું, દાનીયેલ, તારે રસ્તે ચાલ્યો જ; કેમકે અતના સમય સુધી એ વાતો બંધ તથા સુદ્રિત કરા-એલી છે. ૧૦ ધણી શુદ્ધ તથા શ્વેત થશે, ને નિર્મળ કરાશે, પણ દુષ્ટો દુષ્ટતા કરશે; અને કોઈ પણ દુષ્ટ સમજ પકડશે નહિ; પણ જ્ઞાની જનો સમજ પકડશે. ૧૧ અને ભયુત [દંદનીયાપંજી] દૂર કરાઇને વેરાનકારક અમરજ વરેલુ ત્યાં રાખવામાં આવશે તે વખતથી એક હબર બસે ને નેહુ દિવસ થશે. ૧૨ જે વાટ જુએ છે, ને એક હબર ત્રણે ને પાત્રીસ દિવસે આવવાનો છે, તેને ધન્ય છે. ૧૩ પણ અત આવે ત્યાં સુધી હું તારે માર્ગે જ; કેમકે તે મુદતને અંતે હું વિશ્રામ પામશે, ને તારા હિરસાના વતનમાં ઉભો રહેશે.

હોશીઆ.

૧. યહુદાદના રાજાઓ ઉઝીયાહ, થોથામ, આહાઝ, તથા દિઝીયાહ, એએના દિવસોમાં, તથા ઇસ્રાએલનો રાજા થોઆરાનો દીકરો યરેબઆમ, એના દિવસોમાં, યહોવાહનુ જે વચન બએરીના દીકરા દોશીઆની પાસે આવ્યું તે

૨. યહોવાહ પહેલવહેલાં દોશીઆની સાથે બોલ્યો, ત્યારે યહોવાહે દોશીઆને કહ્યું કે, બ, ને વેરયા સ્ત્રી સાથે પરણ, ને વ્યભિચારથી ધએલાં છોકરાને પોતાનાં કરી લે; કેમકે હેય યહોવાહનો ત્યાગ કરીને મદા વ્યભિચાર કરે છે. ૩. તેથી તે જમને દિબ્લામની દીકરી ગ્રામેર સાથે પરણ્યો; ને તેણીને દહાડા રહ્યા ને તેણીને તેના પેટનો પુત્ર થયો. ૪. અને યહોવાહે તેને કહ્યું, તેનું નામ વિઝ્રએલ પાડ; કેમકે થોડી મુદત પછી હું વિઝ્રએલના ખૂનના બલેથી યેહુના ધરનાની પાસેથી લઇશ, ને ઇસ્રાએલના વંશના રાજ્યને અંત આણીશ. ૫. અને તે દિવસે એમ થયો કે, હુ ઇસ્રાએલનું ધનુષ્ય વિઝ્રએલની ખીજામા લાની નાખીશ. ૬. અને તેણીને ફરીથી દહાડા રહ્યા, ને પુત્રીનો પ્રસવ થયો. અને [યહોવાહે] તેને કહ્યું કે, તેણીનું નામ લો: રૂદામાહ પાડ; કેમકે હુ હવે પછી કદી ઇસ્રાએલના વંશ પર હયા રાખીને તેને કોઇ પણ રીતે મારૂં કર, એમ નહિજ થયો. ૭. પણ હુ યહુદાદના વંશ પર કૃપા કરીશ, ને તેમના દેવ યહોવાહવડે તેમનો ઉદ્ધાર કરીશ, ને ધનુષ્યથી, કે તરવારથી, કે યુદ્ધથી, થોડાઓથી કે સ્વારોથી તેમનો ઉદ્ધાર નહિ કરીશ. ૮. હવે તેણીએ લો: રૂદામાદને ધાવણુ છોડાવ્યા પછી તેણીને દહાડા રહ્યા, ને પુત્ર પ્રસવ્યો. ૯. અને [યહોવાહે] કહ્યું, તેનું નામ લો: આમ્મી પાડ; કેમકે તમે મારા લોક નથી, ને હુ તમારો [દેવ] નહિ ધરશ.

૧૦. તોપણ ઇસ્રાએલપુત્રોની સખ્યા સમુદ્રની રેવીની માફક થયો, કે એનું માપ કે ગણતરી થઇ શકે નહિ; ને એમ થયો કે, તેમને એનું કહેવામાં આવ્યું હતું કે, તમે મારા લોક નથી, તેને બલે તેમને એમ કહેવામાં આવ્યો કે, [તમે] જીવતા દેવના દીકરાઓ

[છા]. ૧૧. અને યહુદાહપુત્રો ને ઇસ્રાએલપુત્રો એકત્ર થયો, ને તેઓ પોતાને માટે એક ઉપરી નિમીને દેશ-માથી ચાલી નીકળ્યો; કેમકે વિઝ્રએલનો દિવસ મોટો થયો.

૨. તમારા લાઇઓને આમ્મી, ને તમારી બહેનોને રૂદામાહ કરીને કહો.

૩. તમારી માને આજીજી કરો, તેને સમજવો; કેમકે તે મારી વહુ નથી, ને હુ તેનો ધણી નથી; ને [તેને કહો કે] તેણી પોતાના વ્યભિચાર પોતાના મુખ પરથી, ને પોતાનાં ભરૂંમ પોતાનાં સ્તનો મધ્યથી દૂર કરે; ૪. અને હુ તેને નવસ્રી કરીને તેને જન્મ-દિવસે તે હતી તેવી નાની કરી મૂક, ને તેને વેરાનરૂપ કરીને, સુધી જન્મીને જેવી કરી મૂક, ને તેને તૃપ્તિ મારી નાખુ; ૫. હા, તેનાં છોકરાં પર હુ હયા નહિ રાખીશ; કેમકે તેઓ વ્યભિચારના છોકરાં છે. ૬. કેમકે તેમની માએ વ્યભિચાર કીધો છે; તેમનો ગર્ભ ધરનારીએ યરમ ભરેલું કામ કીધું છે; કેમકે તેણીએ કહ્યું કે, મારા પ્રીતમે જેઓ મને મારૂં અન્ન ને મારૂં જળ, મારૂં ઉત્ર ને મારૂં સણ, મારૂં તેલ ને મારૂં પાન આપે છે, તેમની પાછળ હુ જમરા. ૭. એ માટે, બે, હુ તારો માર્ગ કાંટાથી બંધ કરી દશશ, ને હુ તેણીની વિશ્વ એવો કોટ કરીશ કે તેણીને તેણીના રસ્તા જરૂર નહિ. ૮. અને તેણી પોતાના પ્રીતમેની પાછળ જશે, પણ તેણી તેઓને પકડી પાડી રાકશે નહિ; ને તેણી તેઓને ચોધરો, પણ તેઓ તેણીને મળશે નહિ; ત્યારે તેણી કહેશે કે, હુ ચાલીને મારા પહેલા ધણીની પાસે પાછી જમશ; કેમકે હાલના કરનાં ત્યારે મારે વધારે સારૂં હતું. ૯. કેમકે તે ભણવી નદોલી કે બનાજ તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલ હુ તેણીને આપતો હતો, ને જે રૂપું તથા ચોનું તેઓ બઆલને સારૂં વાપરતા હતા, તે તેણીના હાથમા હુ વધારતો હતો. ૧૦. એ માટે હુ મારૂં અનાજ તેના સમયમાં, તથા મારો દ્રાક્ષરસ તેની મોસમમા પાકાં લઇ જમશ, ને મારૂં ઉત્ર તથા મારૂં સખુ જે તેની નજાના હાથવાને વારતે

હતાં, તે હુ ખુશી લઇશ. ૧૦ અને હુ તેના ચારોના દેખતાં તેણીનું લપટપણ ઉઘાડું કરીશ, ને મારા હાથમાંથી તેણીને કાઢી ઉડાવી સકનાર નથી ૧૧ વળી તેની સઘળી ખુશાલી, તેના પર્વો, તેની અમાવા-સ્થ્યો તથા તેના સાંખ્યાઓ તથા તેના મુકરર પર્વો, તેઓનો હુ અંત આણીશ ૧૨ અને તેના દ્રાક્ષવેલા તથા તેની અંછરીઓ કે જેઓ વિષે તેણીએ કહ્યું છે કે, આ તો મારા ચારોએ મને આપેલું માફ વેતન છે, તેઓને હુ વેરાન કરી નાખીશ; ને હુ તેઓને નંચવ કરી નાખીશ, ને વનચર નનવરો તેમનો ભક્ષ કરો ૧૩ અને જે બઆલીમની આગળ તે ધૂપ બાળતી હતી, તેઓના દિવસોને લીધે હુ તેને શિક્ષા કરીશ, કારણ કે ત્યારે તો તે પોતાનાં કુડોળાથી તથા પોતાના આભૂષણોથી પોતાને સહુઆરીને પોતાના પ્રીત્યોની પાછળ ફરતી ને મને વિસરી ગઇ હતી, એવું યહોવાદ કહે છે ૧૪ એ માટે, જુઓ, હુ તેણીને કુસલાવીને અરબ્યમાં લાવીશ, ને તેને દિલાસાના વચનો કહીશ ૧૫ અને હુ તેને ત્યાંથી તેણીની દ્રાક્ષવાડીઓ, તથા આસાના દ્વાર તરીકે આખોરની ખીણ આપીશ; અને જેમ તે પોતાની જુવાનીના દિવસોમાં તથા પોતે મિસરમાંથી બહાર નીકળી આવી તે દિવસોમાં [ફરતી] તેમ તે ત્યાં જાન કરશે. ૧૬ અને, યહોવાદ કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે તું મને ધરણી કહીને બોલાવશે, ને મને ફરીથી કહી બાબલી કહીને નહિ બોલાવશે. ૧૭ કેમકે બઆલીમના નામે હુ તેના મુખમાંથી દૂર કરીશ, ને ફરીથી કહી તેમના નામથી તેમને કોઇ બોલાવશે નહિ ૧૮ અને તે દિવસે હુ તેઓને વાસ્તે વનચર નનવરોની સાથે તથા ખેતર પક્ષીઓની સાથે તથા જમીન પર પેટ ચાલનાર પ્રાણીઓની સાથે કરાર કરીશ, અને હુ દેશમાંથી ધનુષ્ય તથા તરવાર તથા યુદ્ધનું ખંડન કરીશ, ને તેઓને અલ્પ સ્થિતિમાં સુવાડીશ. ૧૯ અને હુ મારી સાથે તારૂં વેવીશાળ સદાને માટે કરીશ, હા, હુ નેહીમાં ને ન્યાયમાં ને રહેમનજરમાં ને કૃપાદાનોમાં મારી સાથે તારૂં વેવીશાળ કરીશ. ૨૦ હા, હુ વિશ્વાસુ-પણામાં મારી સાથે તારૂં વેવીશાળ કરીશ; ને તું યહોવાદને ભણ્યો ૨૧ અને તે દિવસે એમ થશે કે, હુ જવાબ દઇશ, યહોવાદ કહે છે કે, હુ આકાશોને જવાબ દઇશ, ને તેઓ પૃથ્વીને જવાબ દેશે; ૨૨ ને પૃથ્વી અનાજને તથા દ્રાક્ષરસને તથા તેલને જવાબ દેશે; ને તેઓ ધિત્રૂએલને જવાબ દેશે ૨૩ અને હું

મારે સાથે તેને દેશમાં રોપીશ; ને જે કૃપા નહોતી પામી તેના પર હુ કૃપા કરીશ; ને જેઓ મારા લોક નહોતા તેઓને હુ કહીશ કે, તું મારી પ્રજા છે; ને તેઓ કહેશે, [તું] મારો દેવ [છે].

અને યહોવાદે મને કહ્યું કે, ફરીથી જા, ને જે ૩ કે ઇસ્રાએલપુત્રો અન્યદેવો તરફ ફરી જાય છે, ને સુધી દ્રાક્ષની બાડીઓના ચોખીલા ચાય છે, તેમ છતાં યહોવાદ તેમના પર પ્રીતિ રાખે છે તેવીજ રીતે તું પોતાના ચારની ખ્યારી તથા વ્યભિચારી એવી એક સ્ત્રી સાથે પ્રીતિ ભેડ. ૨ તે માટે પંદર રૂપિયા, ને એક હોમેર જવ, ને અડધું હોમેર જવ આપીને તેણીને મેં પોતાને સાથે વેચાવી લીધી, ૩ ને મેં તેણીને કહ્યું કે, તું મારા પ્રાયે ધણી મુદત સુધી પતિવ્રતા રહેજે; તું વ્યભિચાર ના કરીશ, ને તું [ખીન] કોઇ પુરુષની સ્ત્રી ના થઇશ, હુ પણ તારી પ્રાયે એમજ વર્તીશ ૪ કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રો લાખી મુદત સુધી રાખરહિત, તથા અધિકારીરહિત તથા યજ્ઞરહિત, તથા બાળન-રેતભરહિત તથા એકાદ કે તરાફીમરહિત રહેશે; ૫ પછીથી ઇસ્રાએલપુત્રો પાછા આવીને પોતાના દેવ યહોવાદની તથા પોતાના રાજ દાઉદની ચોષ કરશે; ને પાછલા દિવસોમાં તેઓ ભયસહિત યહોવાદ પાસે આવીને તેની ઉદારતાનો [ઉપભોગ કરશે]

૪ હેઇઇસ્રાએલપુત્રો, તમે યહોવાદનું વચન સાંભળો; કેમકે દેશના રહેવાસીઓની સાથે યહોવાદ વાદ [કરવાનો] છે, કારણ કે દેશમાં કંઈ પણ સત્ય અથવા કૃપા અથવા ઇશ્વરની ભણ નથી. ૨ સૌએન ખાવા, ને વિશ્વાસઘાત કરવો, ને ખન કરવું, ને ચોરી કરવી, ને વ્યભિચાર કરવો, તે શિવાય બીજું કંઈજ નથી; લોકો લડી પડે છે, ને [એકનું] રક્ત [બીજાના] રક્ત સાથે ભેળે છે ૩ તે માટે દેશ વિલાપ કરશે, ને તેમાંનો પ્રત્યેક રહેવાસી વનચર નનવરો તથા ખેતર પક્ષીઓ સુઝાં ઝુરશે; હા, સમૃદ્ધના માછલા પણ લઇ લેવારો ૪ તો પણ કોઇ માછલે તકરાર કરવી નહિ, તેમ કોઇ માછલે કંપકો પણ દેવો નહિ; કેમકે તારા લોક યાજ્ઞ સાથે રાગ્રમ કરનારાઓના જેવા છે. ૫ અને તું દિવસે લથડિયા ખાશે, ને બલિધ્યવાદી પણ તારી સાથે રાત્રે લથડી પડશે; ને હુ તારી માને નાશ કરીશ ૬ મારા લોકો જ્ઞાન વગરનારા પામે છે; તે જ્ઞાનને તજી દીધું છે, તે માટે હુ પણ તને મારા યાજ્ઞની પદ્ધતી પરથી તજ દઇશ; તું તારા દેવના નિયમને વિસરી ગયો છે, તો હુ પણ તારા વંશભોને

વિસરી નહસ. ૭ જેમ જેમ તેઓની વૃદ્ધિ થતી ગઈ તેમ તેમ તેઓ મારી વિરૂદ્ધ [વધારે] પાપ કરતા ગયા; હુ તેઓની શોભાને શરમગ્રસ્ત કરી નાખીશ. તેઓ મારા લોકોના પાપ પર નિર્વાહ કરે છે, ને અન્યાય કરવામાં પોતાનાં મન લગાડે છે. અને યથા લોક તથા યાગ્ય, એમ યથાનું છે; અને હુ તેઓને તેઓના માર્ગોને લીધે શિક્ષા કરીશ, ને તેઓને તેઓની કરછીનું કૃણ આપીશ. ૧૦ અને તેઓ ધરાધને ખાંચ એટલું તેમની પાસે નહિ હશે; તેઓ વ્યભિચાર કરશે, પણ તેમને વિસ્તાર વધશે નહિ; કેમકે તેઓએ યહોવાહની ફરકાર કરવાનું મૂખી દીધું છે. ૧૧ વ્યભિચાર, ને દ્રાક્ષરસ ને નવે દ્રાક્ષરસ બુદ્ધિનું દરબું કરે છે. ૧૨ મારા લોકો પોતાના વૃક્ષના ડુંકાની સલાહ પૂછે છે, ને તેમની લાકડી તેમને પ્રત્યુત્તર આપે છે; કેમકે વ્યભિચારી મને તેમને લાકડાની દીધા છે, ને તેઓ પોતાના દેવતા તાબામાંથી વંદી ગયા છે. ૧૩ તેઓ પર્વતોના શિખરો પર ચઢી કરે છે, ને ડુંગરો પર ધૂપ બાળે છે, એટલે આલેખવૃક્ષો તથા લિબ્નેદવૃક્ષો તથા એલાદવૃક્ષોની તમે, ધૂપ બાળે છે, કેમકે તેમની છાયા સારી છે; એ માટે તમારી દીકરીઓ વ્યભિચાર કરે છે, ને તમારી પુત્રવધૂઓ નર-કર્મ કરે છે. ૧૪ તમારી દીકરીઓ વ્યભિચાર કરશે ત્યારે, ને તમારી પુત્રવધૂઓ નરકર્મ કરશે ત્યારે હુ તેઓને શિક્ષા નહિ કરીશ; કેમકે તેઓ પોતે છિનાબોને લઇને એકાંતે જતા રહે છે, ને વેશ્યાઓની સપાતે ચઢી કરે છે, અને અણસમજણા લોકો પાપ-માલ ધરે. ૧૫ હે ઇસ્રાએલ, એ કે તું છિનાબની પેઠે વર્તે, તો પણ યહુદાહે દોષિત ન થવું; અને તમારે જિજ્ઞાસ ન આવવું, ને તમારે ભ્રષ્ટ્ર આવેન પર ન ચઢવું, તેમ જીવતા યહોવાહના સમ પણ ન ખાવા. ૧૬ કેમકે ઇસ્રાએલે અડીઅલ વાગરની પેઠે લીલાહ કીધી છે, હવે યહોવાહ તેઓને મોકળા જગ્યામાં દલવાનની માફક ચારશે. ૧૭ એકાધમે મુર્તિઓ સાથે સંબંધ ભેગો છે; તેને રહેવા દો. ૧૮ તેઓ મધપાન કરી રહ્યા છે; તેઓ જાન્યુ વ્યભિચાર કરે છે; તેઓ ઇરાકમાં લુબ્ધ થઈ ગયા છે, તેઓના અધિકારીઓ લગ્નગ્રસ્ત છે. ૧૯ વાહુએ તેઓને પોતાના પદરમાં વિંદી લીધી છે; તેઓ પોતાના યજ્ઞોને લીધે લક્ષિત થશે.

૫. હે શાન્કો, તમે આ સાંભળો, ને હે ઇસ્રાએલના પુરુષો, તમે લડા આપો, ને હે રાજ્યકુટુંબ,

તું કાન દે, કેમકે તમારી વિરૂદ્ધ દંડાણા છે; કેમકે તમે મિસ્પાહમાં ફાંદાગ્રસ્ત, તથા તાબાર પર માડેલી જાન-ગ્રસ્ત થયા છો. ૨ અને જંડાઓનો કતલ કરવામાં ઉડાઉ થાઓ છો; પણ હુ તે સર્વને કંપકો દેનારો છું. ૩ હે એકાધમને બાણ છું, ને ઇસ્રાએલ મારાથી દૂરો નથી; કેમકે, હે એકાધમ, તે તો વ્યભિચાર કીધો છે, [ને] ઇસ્રાએલ વટલ્યો છે. ૪ તેમનાં કામો તેમને પોતાના દેવ વરફ કરતાં રોકશે; કેમકે તેમના અંતરમાં વ્યભિચારનું મન છે, ને તેઓને યહોવાહની ભણ નથી. ૫ અને ઇસ્રાએલનો ગર્વ તેને મ્હોડેમ્હોડ સાક્ષી પુરે છે; તે માટે ઇસ્રાએલ ને એકાધમ પોતાના અન્યાયથી લથડી પડશે; યહુદાહ પણ તેમની સાથે લથડી પડશે. ૬ તેઓ પોતાનાં ઘેટાબંકરો તથા પોતાનાં ગોપધૂઓ લઇને યહોવાહની શોધ કરવા જશે; પણ તે તેઓને નહિ મળશે; તે તેઓ પાસેથી જતો રહ્યો છે. ૭ તેઓએ યહોવાહ વિરૂદ્ધ કપટ કીધું છે; કેમકે તેઓએ પારકાના પેટનાં છાકરા જવ્યા છે; હવે અમાવાસ્યા તેઓને તેઓના પતનોસહિત સ્વાદા કરી જશે.

૮ જિબઆહમાં શિંગ તથા શમાહમાં રણશિંગડું વગાડો; જિયઆવેનમાં ભયસૂચક [રણશિંગડું] વગાડો, હે બિન્યામીન, તારી પછવાડે. ૯ ધમકીને દિવસે એકાધમ વેશન થઈ જશે; જે નિયે ધવાર્તન છે તે જ ઇસ્રાએલનાં કુળો મધ્યે ભેદર કીધું છે. ૧૦ યહુદાહના સરદારો બાણ ખસેડનારાઓના જેવા છે; હુ મારો કોપ પાણીની પેઠે તેઓ પર રેડીશ. ૧૧ એકાધમ ચગદાઈ ગયો છે, તે ઇનસાફની રૂએ કચાઈ ગયો છે, કેમકે તે વ્યર્થતા પાછળ ચાલવા રાગ હતો. ૧૨ અને હુ એકાધમની નજરમાં પતનિયા જેવા, ને યહુદાહના ધરની નજરમાં કાહોવાણ જેવા હતો. ૧૩ ત્યારે એકાધમે પોતાની ખિમારી, ને યહુદાહે પોતાના જાન્યુ ભોંયો, ત્યારે એકાધમ આદર્શમાં ગયો, ને ચારેબ રાત્રને કદાચી મોકલ્યું; પણ તે તમને સાન કરવાને અશક્ત છે, ને તેનાથી તમારો જાન્યુ પણ રૂઝવાનો નથી. ૧૪ કેમકે હુ એકાધમ પ્રત્યે સિદ્ધરૂપ તથા યહુદાહના ધર પ્રત્યે લુબાન સિદ્ધરૂપ થઈશ; હુ, હા, હું જ ફાડી નાખીને જતો રહીશ; હુ પકડી લઈ જઈશ, ને કાંઈ છોડાવી રાશે નહિ. ૧૫ તેઓ પોતાનો ગુન્દો કબૂલ કરીને માંડ મુખ શોધશે ત્યાં મુખી હુ જતો રહીને મારી જગ્યાએ પાછો જઈશ; પોતાના સકરને સમયે તેઓ મને

આટરતાથી ચોધરો.

૬ ચાલો, આપણે યહોવાદ પાસ પાછા જઈએ; કેમકે તેણે ચીરી નાખ્યા છે, ને તે આપણને સમા કરો; તેણે પ્રદાર કીધો છે, ને તે આપણને પાટા બાંધે. ૨ એ દિવસ પણ તે આપણને સચેત કરશે; ત્રીજે દિવસે તે આપણને ઉદારશે, ને આપણે તેની આગળ છતીયું ૩ અને આપણે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીએ, યહોવાદનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાને ચલ કર્યા કરીએ; તેની પધરામણી પ્રાતઃકાળની પેઠે નિથે છે; તે વરસાદની પેઠે, પૃથ્વીને પાનાર પાછલા વરસાદની પેઠે આવશે.

૪ હે એકાદમ, હું તને શું કહું? હે યહુદાહ, હું તને શું કહું? કેમકે તમારી ભક્તિ સવારના વાણ જેવી તથા જલદીથી ઉડી જનાર ઝાકળ જેવી છે. ૫ એ માટે મેં તેઓને ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે કતલ કર્યા છે; મેં તેઓને મારા મુખનાં વચનોથી સદાર કીધા છે! અને તારી દંડાઓ પ્રગટતા અજવાળાપૂર્ણ છે. ૬ કેમકે હું કૃપા ચાહું છું ને યજ્ઞપેલ નહિ; અને દહનીયાપેલો કરતાં ધસરું જ્ઞાન ચાહું છું. ૭ પણ તેઓએ આદમની પેઠે કરારનું ઉલ્લંઘન કીધું છે; તેમાં તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ કપટ કર્યું છે. ૮ ગિલઆદ અન્યાય કરનારાઓનું નગર છે, તેને રક્તના ડાપ લાગેલા છે. ૯ અને જેમ લૂટારાઓનાં ટોળાં કોઈ માણસની રાહ બેઠને [હુપાહ] રહે, તેમ યાજ્ઞકમંડળ સમેત તરફના રસ્તામાં ખૂન કરે છે; હા, તેઓએ હંપટપણું કર્યું છે. ૧૦ ઇસ્રાએલના ઘરમાં મેં કમકમાટ ઉપજાવે એવી એક બાબત બેઠ છે; ત્યાં એકાદમમાં વ્યભિચાર [માલમ પડે] છે, ઇસ્રાએલ અયુદ્ધ થયો છે. ૧૧ વળી, હે યહુદાહ, ન્યારે હું મારા લોકને પાછા ગુલામગીરી-માંથી લાવીશ, ત્યારે તારે સાડ કાપણી કરાવેલી છે.

૭ ન્યારે હું ઇસ્રાએલને સામે કરવા ઇચ્છતો હતો, ત્યારે એકાદમને અન્યાય, તથા સમરનની દુષ્ટતા બહેર થઈ; કેમકે તેઓ વિશ્વાસવાદ કરે છે; ને ચોર અંદર પેસે છે, ને લૂટારાઓનું ઘાડું બહારથી લૂટે છે. ૨ અને તેઓ પોતાના મનમાં એવો વિચાર નથી કરતા કે તેઓની સઘળી દુષ્ટતા મારા સ્મરણમાં છે; હવે તેમનાં પોતાનાં કામોએ તેમને ચોગદંમ પેરી લીધા છે; તે [કામો] મારી નજર આગળ છે. ૩ તેઓ રામને પોતાની દુષ્ટતાથી, તથા સરદારોને પોતાના બૂઝાણથી રાહ કરે છે. ૪ તેઓ સર્વ વ્યભિચારીઓ છે; ભકિયારાએ તપાવેલી ભૂંડી

જેવા તેઓ છે; લોટના લોંદાને મસળે ત્યારથી તે તેને ખમીર ચઢે ત્યાં લુપ્તી [અગ્નિને] ઝાસવાનું તે બંધ કરે છે. ૫ અમાત રામના દિવસે સરદારોએ મદની ગરમીથી પોતાને માંદા કરી નાખ્યા; તેણે પોતાને હાથ નિંદકોની સાથે લખાવ્યો. ૬ કેમકે પોતાનું મન ભૂંડીની પેઠે તૈયાર કરીને તેઓ સંતાઈને તાકી રહ્યા છે; તેઓને ભકિયારો આખી રાત ઉઘતો પડી રહે છે; સવારમાં તે અગ્નિના ભડકાની પેઠે બળે છે. ૭ તેઓ સર્વ ભૂંડીની માફક ગરમ છે, ને પોતાના ન્યાયાધીશોને સ્વાહા કરી જાય છે; તેઓના સર્વ રામઓ માર્યા ગયા છે; તેઓમાંના કોઈ પશુ-મને વિનંતી કરતો નથી. ૮ એકાદમ તો [વિરેશી] પ્રભ-ઓની સારે ભેળસેળ થાય છે; એકાદમ એ ફેરવ્યા વગરની પોળીપૂ છે. ૯ પરેશીઓએ તેનું બળ ચોપી લીધું છે, ને તેને તેનું બાન નથી; તેને શિરે આછાં આછાં પળિયાં આવ્યા છે, તથાપિ તે ભૂલ્યો નથી. ૧૦ અને ઇસ્રાએલને ગર્વ તેને મ્હોડેમ્હોડ સાફી પુરે છે; તોપણ, એટલું બધું છતાં, તેઓ પોતાના દેવ યહોવાદની પાસે પાછા આવ્યા નથી, તેમ તેને ચોધરો પણ નથી. ૧૧ અને એકાદમ મૂર્ખ કબૂતરની માફક નિર્બુદ્ધ છે; તેઓ મિસરને બાલાવે છે, તેઓ આશશૂરમાં જાય છે. ૧૨ તેઓ જરો ત્યારે હું મારી જળ તેમના પર પ્રસારીશ; હું તેમને ખેતર પક્ષી-ઓની પેઠે નીચે પાડીશ; તેમની જગાએ સાંભળ્યું છે તેમ હું તેમને શિક્ષા કરીશ. ૧૩ તેઓને અફસોસ! કેમકે તેઓ મારી પાસેથી ભટકી ગયા છે; તેઓનું સત્તાનારા ભગો! કેમકે તેઓએ મારી સામે ઉલ્લંઘન કીધું છે; હું તેઓને ઉદ્ધાર કરવા ઇચ્છતો હતો તોપણ તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ જૂઠી વાતો કરી છે. ૧૪ અને તેઓએ પોતાના અંતઃકરણથી મને હાંક નથી મારી, પણ તેઓ પોતાનાં બિઝાનાંમાં [સુતા સુતા] ખમરાણું કરે છે; તેઓ પાન્ય તથા મધને સાડ એકઠા થાય છે, તેઓ મારી વિરૂદ્ધ બંડ કરે છે. ૧૫ મેં તેઓના હાથોને કેળવીને મજબૂત કીધા છે, તોપણ તેઓ મારી વિરૂદ્ધ તુકસાનની યોજના કરે છે. ૧૬ તેઓ પાછા આવે છે, પણ આકારવાસી તરફ નહિ; તેઓ કંગાઈ ભરેલા ધનુષ્ય જેવા છે. તેઓના સરદારો તેઓની છત્રના જુરસાને લીધે તવારથી માર્યા જશે; આને લીધે મિસર દેશમાં તેમની હાંસી થશે.

૮ રણશિગડું તારા મુખમાં ધાલ યહોવાદના ધરની સામે ગરડની પેઠે [તે આવે છે]; કેમકે

તેઓએ મારો કસાર તોડ્યો છે, ને મારા નિયમનું ઉલ્લંઘન કીધું છે. ૧ તેઓ મને હાંધે મારશે, કે મારા દેવ, અમ હસાએલ તને ઓળખીએ છીએ ૨ જે સાંકે છે તેનો હસાએલ ત્યાગ કીધો છે; ચંતુ તેની પાછળ લાગશે ૪ તેઓએ રાજાઓ રચાયા છે, પણ મારી મારફતે નહિ; તેઓએ સરદારો કરાવ્યા છે, પણ હું તે બંધુતો નહોતો. તેમના રૂપાની તથા તેમના સોનાની તેઓએ મુતિઓ બનાવી છે, એ માટે કે તેઓ નષ્ટ થાય. ૫ દે સમરન, તેણે તારા વાહરડાને દેશ કીધો છે; મારો કોષ તેમની વિરૂદ્ધ સળગી ઉઠ્યો છે; નિર્દોષ યત્નાં તેઓને કેટલો વખત લાગશે ૬ કેમકે એ પણ હસાએલથી [યધુ] છે; મારીબરે તે બનાવ્યું, ને તે દેવ નથી; હા, સમરનના વાહરડાના દુકડે દુકડા કરશે. ૭ કેમકે તેઓ પવન વાવે છે, ને તેઓ વટાળિયો લણશે; તેને ઉત્તું કરશણ નથી; તેના કણ્ઠસલામાથી કાંઈ અત્ર નીકળશે નહિ; ને હાંપિ તેમાંથી નીકળે, તો પાસાઓ તે ગળી જશે ૮ હસાએલ ગરક યધ મેયો છે; હાલમા તેઓ વિદેશીઓ મધ્યે અળખાનણ પાત્ર જેવા છે. ૯ કેમકે એકલા તથા સત્ર વચરના જગલી ગધેડાની પેઠે તેઓ આરશુરમાં ગયા છે. એકાદમ પૈસા પછીને પ્રીતમે રાખ્યા છે. ૧૦ હા, ને કે તેઓ વિદેશીઓ મધ્યે પૈસા પછીને રાખે છે, તોપણ હવે હું તેઓને એકા કરીશ; અને રાજધિરાજના ઓળના કરણથી તેઓ ધટવા લાગે છે ૧૧ એકાદમે પાપના લાજમાં વેદીઓ વધારી છે, તે માટે વેદીઓએ તેની પાસે પાપ કરાવ્યું છે. ૧૨ ને કે હું તેને સાંકે મારો નિયમ હમરો કાનૂનોમાં લઈ, તોપણ તેઓ વિચિત્ર જેવા લેખાય છે. ૧૩ મારા યજ્ઞનાં અર્પણના સળધમાં તો તેઓ માસનો વસ કરીને તેને ખાય છે, પણ યદોવાહ તેમને માન્ય કરતો નથી; હવે તે તેઓના અનાયનું સ્મરણ કરીને તેમનાં પાપની શિક્ષા કરશે; તેઓને ફરીથી મિસરમાં જવું પડશે. ૧૪ કેમકે હસાએલ પોતાના ઉત્પત્તકર્તાને ધૂલી ગયા છે, ને તેઓએ રાજમેદેશો બાંધ્યા છે; ને યદુદાદે દિલ્લાવાળાં નગરો વધાર્યાં છે; પણ હું તેનાં નગરો પર અત્રિ મોકલીશ, ને તે તેઓના રાજમેદેશો ભરમ કરશે.

૯ દે હસાએલ, વિદેશીઓની પેઠે હયાનંદ ન કર; કેમકે હું તારા દેવની પાસેથી વડી મેયો છે, પ્રત્યેક બળમાં તે વેતન ચાલ્યું છે. ૧ બનીઓ તથા દ્રાક્ષકેડો તેઓનું પોષણ નહિ કરશે, ને તેઓને નવા

દ્રાક્ષરસની ખોટ પડશે. ૨ તેઓ યદોવાહના દેશમાં નહિ રહેશે; પણ એકાદમ ફરીથી મિસરમાં જશે, ને તેઓ આરશુરમાં અશુદ્ધ અત્ર ખાશે. ૪ તેઓ યદોવાહ પ્રત્યે દ્રાક્ષરસનાં અર્પણો નહિ રહેશે, ને તેઓ તેને સંતોષકારક નહિ યશે; તેઓના યજ્ઞો તેમને શોષ કરનારાઓના અત્ર જેવા યધ પડશે; ને સધળા તેમાંથી ખારો તેઓ વટળશે; કેમકે તેમનું અત્ર તેમની જુખના કામમાં આવશે; તે યદોવાહના ધરમાં હાખલ નહિ યશે ૫ મુખ્ય મેળવડાને દિવસે તથા યદોવાહના પર્વને દિવસે તમે ઘું કરશો ૬ કેમકે જુઓ, તેઓ નારા મધ્યેથી જતા રહ્યા છે, [તોપણ] મિસર તેઓને ટાળે કરશે, મોકુ તેઓને દાટશે; તેઓના રૂપાના સુંદર ફાળીના ઉત્કટાઓને હવાલે યશે; તેમના તણુઓમાં કાંટા યશે. ૭ શિક્ષાના દિવસે આભ્યા છે, બદલે લેવાના દિવસે આભ્યા છે; હસાએલ તે બંધુશે; તારા અન્યાયના પુષ્કળતાને લીધે તથા વેરની અધિકતાને લીધે, ભવિષ્યવાદી મુખ [ગણાય] છે, ને આત્મા પાસેથી માણસ થશે [મનાય] છે. ૮ એકાદમ મારા દેવની પાસે ચોરીદાર હતો; ભવિષ્યવાદીના તો સર્વ પ્રાણમાં પારધીની બળ, તથા તેના દેવના ધરમાં વેર છે. ૯ ગિબબાહના દિવસોમાં [યધાં હતા] તેમ તેઓ અતિ જીદ યધ ગયા છે; તે તેઓના અન્યાય યાદ કરીને તેઓના પાપની શિક્ષા કરશે. ૧૦ આરશુરમાં દ્રાક્ષો [મળે] તેમ હસાએલ મને મળ્યા, અંજીરીની પહેલી મોસમમાં તેનું પ્રથમ ફળ [જેવામાં આવે] તેમ મેં તમારા પિતૃઓને બેળ્યા; પણ તેઓ બચાલ-પેઞોર પાસે જઈને તે લક્ષ્મીકારક વસ્તુને અર્પણ થયા, ને તેઓ પોતાના પ્રિયતા જેવા ધિક્કારપાત્ર થયા. ૧૧ એકાદમ પુત્રેનું ગૌરવ તો પછીની પેઠે ઉડી જશે; એકે જન્મ, ને એકે જન્મવતી, ને એકે અર્ધે ધરવા, એ યશે નહિ. ૧૨ ને કે તેઓ પોતાનાં હાકરાં ઉછેરે, તોપણ હું તેઓને નિઃસંતાન કરીશ, તે ત્યાં સુધી કે એકે માણસ ન રહે; હા, હું તેમનાથી દૂર યધશ. ત્યારે પણ તેમને અફસોસ ૧૩ મેં સૂરને બેળ્યું છે તેવી જ રીતે એકાદમ મનોદાન જન્મમાં રોપાયેલો છે; પણ એકાદમ પોતાનાં સંતાનને સંદારકની પાસે બદાર લાવશે. ૧૪ દે યદોવાહ, તેઓને આપ; હું ઘં આપશે ૧ અર્ધપાત કરનારે અર્ધસ્થાન તથા સૂર્યાં ધાન તેઓને આપ. ૧૫ તેમની સધળા દુષ્ટતા ચિક્ષાલમાં છે; કેમકે ત્યાં મને તેમના પર દેવ આબેલ; તેઓનાં

કૃત્યોની દુષ્ટતાને લીધે હું તેઓને મારા ધરમાથી હાથી કાઢીશ, હવે પછી હું તેઓ પર પ્રીતિ નહિ રાખીશ, તેમના સર્વ સરદારો ફિટ્ટરી છે ૧૬ એકાધમ પર મરો આવેલો છે, તેમનું મૂળ સુકાધ ગયું છે, તેમને કંઈ કળ આવશે નહિ, હા, જો કે તેઓને કળ યાચ, તોપણ તેમના ગર્ભસ્થાન પ્રિય કળ તેનો હું સદ્ગાર કરીશ. ૧૭ મારો દેવ તેમને તરછાડી નાખશે, કેમકે તેઓએ તેનું સામજ્ય નહિ, ને તેઓ વિદેશીઓ મધ્ય ભટકનારા થશે

૧૦ ઇસ્તાએલ કાલેનો તથા કળતો દ્રાક્ષવેલો છે, તેના કળની અધિકતાના પ્રમાણમા તેણે પોતાને સાડ વેરીઓ વધારી છે, તેની જમીનની સફળતાના પ્રમાણમા તેઓએ સુશીલિત ભજન સ્તભો બનાવ્યા છે ૨ તેઓનું હૃદય કંગારૂ છે, હવે તેઓ દોષિત કરશે, તે તેઓની વેદીઓને તોડશે, તે તેઓના ભજનસ્તભોના નાશ કરશે ૩ નિશ્ચે હવે તેઓ કહેશે કે, અમારે શિર તો કાઢ રાખ નથી, કેમકે અમે યહોવાહથી બીતા નથી, અને રાખ તો અમારે વારતે થું કરી શકે છે? ૪ તેઓ મિચ્યા વચનો બોલે છે, ને કારર કરતા જૂઠા સોગંદ ખાય છે તે માટે જેમ ખેતરના આસમા વિપવૃક્ષો ઉગી નીકળે છે તેમ દડ પર દડ [પુષ્કળ આવે છે] ૫ સમરૂનના રહેવાસીઓ બેથ આવેનના વાહરડાઓને લીધે બથ સિત થશે, કેમકે તેના લોક, તથા તેના યાજ્ઞો ને તેના દબદબાને લીધે તેને માટે આનંદ કરતા હતા, તેઓ તેને લીધે શોક કરશે, કેમકે તે તેમથી લોપ થશે છે ૬ વળી ચારેજ રાખને સાડ બક્ષીસ તરીકે તે આરશુરમા લઇ જવાશે, એકાધમ લગ્ન પામશે, ને ઇસ્તાએલ પોતાની જ સલાહને લીધે લક્ષિત થશે ૭ પાણી પરના શીલુની પેટે સમરૂન, તેના રાખસહિત, નષ્ટ થયું છે ૮ આવેનના ઉચ્ચરયાનો ને ઇસ્તાએલના પાપ[નું કારણ] છે તે નાશ પામશે, તેમની વેદીઓ ઉપર કાઠા તથા ઉટકા ઉગી નીકળશે, અને તેઓ પર્વતોને કહેશે, અમને દાકી દો, ને હુઝરોને [કહેશે] કે, અમારા પર પડો ૯ હે ઇસ્તાએલ, ઝિબઆહના દિવસોથી તું પાપ કરતો આવ્યો છે, તેઓ ત્યાજ ટકી રહ્યા છે, એ મતલબથી કે બુંદા લોકોની સામેનું યુદ્ધ ઝિબઆહમા તેઓ પર આવી પડશે નહિ ૧૦ મારી ઇચ્છા થશે ત્યારે હું તેઓને સખ કરીશ, ને તેઓ પોતાના બે ઉલ્લવધનોની જોડે બધાએલા હશે ત્યારે તેઓની સામે વિદેશીઓ એકઠા થશે

૧૧ અને એકાધમ એક કેળવાયલી વાહરડી છે કે જેને અનાજ મસળવાનું ગમે છે, પણ હું જમને તેની સુદર ખરદન પર બેઠો છું, હું એકાધમ પર એક રિવાર બેસાડીશ, યહુદાહ એડશે યાફન તેના ટુટકા ભાગશે ૧૨ ને કીથી પોતાને સાગ્રજાઓ, કૃપાનું પરિણામ લેણો, તમારી પડતર જમીન ચાસી નાખો, કેમકે યહોવાહને શોધવાનો વખત છે, જ્યાં સુધી કેમે આવોને તમને ને પી? શિખવે ૧૩ તમે દુષ્ટતા બેદી છે, તમે અન્યાયાની ફસલોની કાપણી કીધી છે, તમે જુદું કળ ખાધું છે, કેમકે તે તારા માર્ગ પર, તારા સમર્થ માણસોના જગ્યા પર બરોસો રાખ્યો ૧૪ માટે તારા લોકો વિરુદ્ધ હુલુડ જમશે, ને જેમ યુદ્ધને દિવસે શાહમાને બેથ આવેલને પાયમાલ કીધું તેમ, તારા સવળા કિલ્લાઓ પાયમાલ થશે, [તે દિવસે] માતાઓ તેઓના બાળકોસહિત પછાડાકને ચૂરચૂરા કરાઇ હતી ૧૫ તમારી મહાન દુષ્ટતાને લીધે બેથેલ એમજ કરશે, પ્રાત કાળે ઇસ્તાએલનો રાખ તાંદન નષ્ટ કરાશે

૧૨ ઇસ્તાએલ બાળક હતો ત્યારે હું તેના પર પ્રીતિ રાખતો હતો, ને મારા યુગને મેં નિસરમાથી તેડી મગાવેલ ૧૩ જેમ જેમ તેઓએ તેમને તેડાવ્યા, તેમ તેમ તેઓ તેમનાથી દૂર જતા ગયા, તેઓએ બઆલીમ આગળ યજ્ઞ કીધા, ને કોતરેલી મુર્તિઓ આગળ ધૂપ બાવેલ ૧૪ તોપણ મેં એકાધમને ચાલતા શિખવેલો, મેં તેઓને મારે ખલે બેસાડ્યા, પણ મેં તેઓને સાલ કીધા એ તેઓએ જાણ્યું નહિ ૧૫ મેં તેઓને માણસના બંધનોથી, પ્રીતિની કોરીઓથી ખેંચ્યા, ને જેઓ યુસરીને તેમના જડ-બાથી ઉચી ઉઠાવી લે તેઓના જેવો હું તેમના હકમા હતો, ને મેં તેઓની આગળ ખાવાનું ધર્યું ૧૬ નિસર દેશમા પાછો નહિ જશે, પણ આરશુરી તેનો રાખ થશે, કેમકે તેઓએ પાછા ફરવાની ના પાડી ૧૭ અને તેમના પોતાના મનસુબાને લીધે વરવાર તેના નગરો પર આવી પડશે, ને તેની બુંજળોનો ક્ષય કરીને તેમનો નાશ કરશે ૧૮ અને મારા લોકનું વલણ મારી પાસેથી પાછું હટી જવાનું છે, જો કે તેઓ તેઓને સ્વનવાસી પાસે બોલાવે, તોપણ કોઇએ તેનો મદિમા કરશે નહિ. ૧૯ એકાધમ, હું તને કેમ કરીને મૂડી હટી હે ઇસ્તાએલ, હું [કેમ કરીને] તને સોપી હટી હું કેમ કરીને તને આઘાતની માફક કરી હું [કેમ કરીને] તને સબોધમની પેટે [નીચે] મૂકી

મારું મન મારા અશ્વંતરમાં ઉચલપાચલ થયું છે, મારી કશ્ચાતિએ એકત સળગી ઉઠી છે. ૯ મારા કોષધની સખ્તાઈ હું અમલમાં નહિ આણીશ, હું એકાધમનો નાથ કરવાને પાછો નહિ આવીશ; કેમકે હું દેવ છું, ને મનુષ્ય નહિ; વારી મધ્યે [રહેનાર] ને પવિત્ર તે; ને હું કોષધમાં નહિ આવીશ. ૧૦ યદોવાદ કે ને સિદ્ધની પેઠે ગર્જના કરશે, તેની પાછળ તેઓ આવશે; કેમકે તે ગર્જના કરશે, ને પુત્રો પશ્ચિમમાંથી મુગ્ધતા આવશે. ૧૧ તેઓ પક્ષીની પેઠે મિસરમાંથી, ને કબૂતરની પેઠે આરશૂર દેશમાંથી, મુગ્ધતા આવશે; ને હું તેઓને તેઓનાં ઘરોમાં વસાવીશ, એવું યદોવાદ કહે છે.

૧૧ એકાધમ જૂઠ્ઠી, ને ઇસાએલનું ઘર ઠગાધથી મને ઘેરે છે; પણ યદુદાદ દણ સુધી દેવ તરફથી અધિકારી છે, ને પવિત્ર પ્રત્યે વિશ્વાસુ છે.

૧૨ એકાધમ વાયુ ઉપર નિર્વાહ કરે છે, ને પૂર્વના વાયુ પાછળ કરે છે; તે જૂઠ્ઠ તથા વિનાશની ભય દૃષ્ટિ કરે છે; ને તેઓ આરશૂર સાથે કોલકાર કરે છે, ને મિસરમાં તેલ લઈ જવામાં આવે છે. ૨ વળી યદોવાદને યદુદાદની સાથે વાદ લેવાનો છે, ને તે યાદુજને તેના માંમે પ્રમાણે શિક્ષા કરશે; તેનાં કામ પ્રમાણે તે તેને બદલો આપશે. ૩ અર્ધસયાનમાં તેણે પોતાના સાધની એક પકડી, ને પુષ્પ ઉમરે તે દેવની આજળ ફાંચે; ૪ હા, હૂત ઉપર તે છત પાચ્યો, ને પ્રબળ થયો; તેણે રહીને તેની યાચના કરી; તે તેને ભેથેલમાં મળ્યો, ને ત્યાં તે આપણી સાથે બોલ્યો; ૫ હા, યદોવાદ, ને સ્નેહાનો દેવ છે તે; યદોવાદ, એ તેનું રમારક [નામ] છે. ૬ તે માટે હું ફરીને તારા દેવ પાસે આર; કૃપા તથા ન્યાયવચન પાળ, ને તારા દેવની ખિન્નમતમાં નિરંતર રહે.

૭ કનાનના દાયમાં તો ઠગાધનાં ત્રાજવાં છે; જીલમ કરવાનું તેને પ્રિય લાગે છે. ૮ અને એકાધમે કહ્યું, નિયે હું તાલેલત થયો છું, મને દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થયું છે; મારી સ્વર્ણ મહેતવમાં જેથી પાપ થાય એવો કંઈ પણ અન્યાય તેઓને મળશે નહિ. ૯ પણ મિસર દેશમાં [હું દત્તો ત્યાર]થી હું યદોવાદ તારો દેવ છું; જેમ સુઝર પર્વના દિવસોમાં [હું વસતો દત્તો] તેમ દણ પણ ફરીથી હું તે મંડેશોમાં વસાવીશ. ૧૦ વળી મેં ભવિષ્યવાદીઓને વાત કરી છે, ને સદર્શનો વધાર્યો છે; ને અભિષેવાદીઓની દસ્તક દશતોનો ઉપયોગ કાપ્યો છે. ૧૧ હું નિલઆદ અન્યાયી છું તેઓ તડન

વ્યર્થવારૂપ છે; નિક્ષાલમાં તેઓ ગોધાઓનો યજ્ઞ કરે છે; હા, તેમની વેડીઓ ખેતરના ચાસમાંના દગલા જેવી છે. ૧૨ અને યાદુજ આરામની સીમમાં નાસી ગયો, ને ઇસાએલે વહુ [મેળવવા] સારૂ ચાકરી કરી, ને વહુ [મેળવવા] સારૂ તેણે [વેશ] ચાચ્યો. ૧૩ અને એક ભવિષ્યવાદીની દસ્તક યદોવાદ ઇસાએલને મિસરમાંથી બહાર ફાડી લાવ્યો, ને ભવિષ્યવાદીની દસ્તક તેનું રક્ષણ થયું. ૧૪ એકાધમે અતિ સખ્ત કોષ યદાવ્યો છે; તે માટે તેનું રક્ત તેનેજ માથે રહેશે, ને તેનું લાંછન તેનો પ્રશુ તેનાજ ઉપર પાછું લાવશે.

૧૩ એકાધમ મુગ્ધતા મુગ્ધતા બોલતો, ત્યારે તે ઇસાએલ મધ્યે માન મેળવતો; પણ બચાલની બાબતમાં તેણે અપરાધ કયો ત્યારે તે માર્યો ગયો. ૨ અને હવે તેઓ અધિકાધિક પાપ કરતા નય છે, ને તેઓએ પોતાને સારૂ પોતાના રૂપાનાં ઢાળેલાં પૂતળાં, એટલે પોતાની અક્ષત પ્રમાણે મૂર્તિઓ, બનાવી છે, કે જે સધળું કારીગરના દાયવું કામ છે; તેઓ તેમના વિષે કહે છે કે, યજ્ઞ કરનારા માણસો, તમે વાહરડાઓને ઝૂંબત કરો. ૩ એ માટે તેઓ સવારની વાદળી જેવા, તથા જલદી ઉઠી જનાર જાકળ જેવા, વંટાળિયાથી ખળીમાંના ધસડાઇ જવા બુસા જેવા, તથા કુમાડીઆમાંથી નીકળતા કુમાડા જેવા થશે. ૪ તોપણ મિસર દેશમાં [હું દત્તો] ત્યારથી હું તારો દેવ યદોવાદ છું; ને મારા વિના બીજો કોઈ દેવ તારે ભજવે નહિ, ને મારા વજર બીજો કોઈ ત્રાતા નથી. ૫ અરવ્યમાં, એટલે મદા સુકા દેશમાં, મેં તને ઓળખ્યો. ૬ જેવો તેઓનો ચારો, તેવા તેઓ તૃપ્ત થયા; તેઓ તૃપ્ત થયા, ને તેઓનું હૃદય નવિષ્ટ થયું; એ માટે તેઓ મને ભૂલી ગયા છે. ૭ તેને લીધે હું તેઓ પ્રત્યે સિંદ જેવો છું; રીપડાની પેઠે હું માર્ગની કોરે તેમને વારતે તાકી રહીશ. ૮ જેનાં બચ્ચાં છિનવી લીધેલાં દોય એવી રીંછડાની પેઠે હું તેમને મળીશ, ને તેમના કબેલ પરનો પડદો ફાડી નાખીશ; ને ત્યાં સિદ્ધની પેઠે હું તેઓનો બક્ષ કરીશ; જેમલી ન્તનવર તેઓને ફાડી નાખશે. ૯ હે ઇસાએલ, હું ને તારૂં આશ્રયસ્થાન તેની સામા થવાથી હું પોતાનો નાથ [કરે] છે. ૧૦ દમભૂં તારો રાન ક્યાં છે, કે તે તને તારાં સર્વ નનરોમાં બચાવે? ને તારા ન્યાયાધીરો જેઓ વિષે હું કહેતો દત્તો કે, મને રાન તથા સરદારો આપ, [તેઓ ક્યાં]? ૧૧ કોષમાં મેં તને રાન આપ્યો

છ, ને રોપમાં મેં તેને લઈ લીધો છે. ૧૧ એકાદમના અન્યાયની ગાંસડી બાંધી મૂકી છે, તેનું પાપ વાંડા-રમાં ભરી રાખ્યું છે. ૧૨ પ્રસૂતીથી કષ્ટાતી સ્ત્રીનું દુઃખ તેના પર આવશે; તે નિર્બુદ્ધ ઘીકરો છે; કેમકે એણે વખત આવ્યો છે કે ઊકારાને બહાર પડવાની જગ્યાએ તેણે થોભવું ન જોઈએ. ૧૩ હું મૂઘવ આપીને તેઓને રોએલના હાથમાંથી ઊડાવી લઈશ; હું તેઓને મૃત્યુના દવાલામાંથી ખરીદી લઈશ; અરે મૃત્યુ, તારી પીડા ક્યાં છે? અરે રોએલ, તારો નાશ ક્યાં છે? પશ્ચાત્તાપ મારી આંખોથી ગ્રસ્ત રખાશે. ૧૪ જો કે તે પોતાના ભાઈઓ મધ્યે ફળવાન હશે, તો પણ પૂર્વનો વાયુ આવશે, એટલે યહોવાહને વાયુ અરવયથી આવશે, તેથી તેનો ઝરો સુકારો, ને તેનું જળરયાન સુકાઈ જશે; તે સંધર્ષા ખુબસુરત પાત્રોનો વાંદર લૂંટશે. ૧૬ સમગ્રને પોતાના ગુન્હાનું ફળ વેઠવું પડશે; કેમકે તેણે પોતાના દેવની વિરૂદ્ધ કાંઈ કીધું છે; તેઓ તરવારથી માર્યા જશે; તેઓનાં બાળકોના પછાડાને કુકરેટકડા કરાશે, ને તેમની ગર્ભવતી સ્ત્રીઓ ચારી નખાશે.

૧૪ હે ઇસ્રાએલ, તારા દેવ યહોવાહ પાસે પાછો આવ; કેમકે તું તારા અન્યાયથી પડી ગયો છે. ૨ તમારી સાથે શબ્દો લઈને યહોવાહ પાસે પાછા આવો; તેને કહો કે, સર્વ અન્યાય

નિવારી કે, ને જે સાંઈ છે તેનો અંતીકાર કર; એમ અમે અમારા દોડા[ના અર્પણરૂપી] ગાંધા ચઢાવીશું. ૩ આરથૂર અમારો ઉદ્ધાર નહિ કરશે; અમે યોડાએ પર રવાની નહિ કરીશું; ને હવે પછી કહી અમે અમારા હાથોના કામને અમારા દેવા નહિ કહીશું; કેમકે બળાપાં તારામાં કૃપા પામે છે. ૪ હું તેઓનું પાછું હાંધું સમું કરીશ, હું ઉદારપણથી તેમના પર પ્રીતિ રાખીશ; કેમકે મારો ક્રોધ તેમના પરથી પાછો ફર્યો છે. ૫ હું ઇસ્રાએલના હકમાં ઝાકળરૂપ થઈશ; તે કમળની પેઠે ખીલશે, ને લખાનોનની પેઠે પોતાનાં મૂળ નાખશે. ૬ તેની ડાળીઓ ફેલશે, ને તેની ચોભા જેવટફૂલના જેવી, ને તેની વાસ લખાનોનના જેવી થશે. ૭ તેની હાથ તમે રહેનારા પાછા આવશે; તેઓ કણસવાંની પેઠે સઘવન થશે, ને દ્રાક્ષવેલાની પેઠે ખીલશે; તેઓની રાસ લખાનોનના દ્રાક્ષરસ જેવી થશે. ૮ એકાદમ [કહેશે], હવે પછી મારે મુક્તિઓની સાથે શું લાગે વળગે? મેં ઉત્તર આપ્યો કે, ને તેને ધ્યાન દઈશ; હું લીલા દેવદાર જેવા છું; મારી પાસેથી તારું ફળ આવે છે. ૯ કણુ જ્ઞાની હશે, કે તે આ વાતો સમજે? કણુ અકલ્પવાન [હશે], કે તેને એ બાબતનું જ્ઞાન થાય? કેમકે યહોવાહના માર્ગો યથાર્થ છે, ને ન્યાયીઓ તેઓમાં ચાલશે; પણ ગુન્હે-ગારો તેઓમાં પડી જશે.

યોએલ.

૧ યહોવાહનું જે વચન પદ્મએલના પુત્ર યોએલ પાસે આવ્યું તે.

૨ હે ધરડા માણસો, આ સાંભળો, ને દેશના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે જાન દો. આ તમારા દિવસોમાં બન્યું છે, કે તમારા પિતૃઓના દિવસોમાં? ૩ તમારાં ઊકારાને એ કહી સંભળાવો, ને તમારાં ઊકારાં તેઓનાં ઊકારાને, ને તેઓનાં ઊકારાં તેઓની પછાતી પેઢીને [કહી સંભળાવો]. ૪ જીવડાઓએ છાંડેલું દીડાએ ખાઈ નાખ્યું છે; ને દીડાએ છાંડેલું કાતરાઓએ ખાઈ નાખ્યું છે; ને કાતરાઓએ છાંડેલું ચેંગોએ ખાઈ નાખ્યું છે. ૫ હે છાંડડાઓ, તમે બગો ને વિલાપ કરો; હે સંધર્ષા મધપાન કરનારાઓ, તમે લહેજતવાર

દ્રાક્ષરસને લીધે પોષ મૂકો; કેમકે તે તમારા મુખ આમળથી દૂર કરાવ્યું છે. ૬ કેમકે એક બળવાન તથા અચ્છિત દેશજાતિ મારા દેશ પર ચઢી આવી છે; તેના હાંત સિંહના હાંત જેવા છે, ને તેને ચોટા સિંહના જેવી દાંઢ છે. ૭ તેણે મારો દ્રાક્ષવેલો ઉગડ કરી મૂક્યો છે, ને મારી અંછરી સોરી નાખી છે; તેણે તેને છેક નજ કરીને તેને પાડી નાખી છે; તેની ડાળીઓને થોળા કરી નાખી છે. ૮ જેમ કોઈ કુમારિકા પોતાની જુવાનીના ધણીને મટિ કમરે વાટ વિંધીને વિલાપ કરે તેમ તું વિલાપ કર. ૯ ખાવાર્થેણી તથા પેચાર્પણી યહોવાહના પરમાંથી બંધ પડી ગયું છે; યહોવાહના સેવક વાજકો રોષ કરે છે. ૧૦ ખેતરો

મેહાન કરી મૂકાયાં છે, દેશ રોક કરે છે; કેમકે અનાજનો નાશ થયો છે, નવો દ્રાક્ષરસ સુકાઈ ગયો છે, તેલ સુકાઈ જાય છે ૧૧ હે ખેડુતો, તમે લાગે, હે દ્રાક્ષાળીઓ, ઘઉંને વારતે તથા જવને માટે તમે પેાક મૂકો; કેમકે ખેતરના પાકનો નાશ થયો છે. ૧૨ દ્રાક્ષવેલા સુકાઈ ગયા છે, ને અંછરી ચિમળાઈ ગઈ છે; દારૂમ તથા ખજૂરી પણ, તથા સેબરૂક્ષ, દા, સીમનાં બધાં રૂક્ષ સુકાઈ ગયાં છે; કેમકે મનુષ્ય-પુત્રોમાથી હર્ષ સુકાઈ ગયો છે ૧૩ હે ચાલકો, તમારી કમરે [તાટ] વિંદીને વિલાપ કરો; હે વેદીના સેવકો, તમે પેાક મૂકો; હે મારા દેવના સેવકો, ચાલો, તાટ પહેરીને આખી રાત સુઈ રહો; કેમકે ખાધાપેણી તથા પેયાપેણી તમારા દેવના ધરથી પાછાં રાખવામા આવ્યાં છે. ૧૪ પવિત્રઉપવાસ પાળો, ધર્મમેળાવડો નોહોતરો, વડીલાને, તથા દેશના સર્વ રહેવાસીઓને તમારા દેવ યહોવાદના ધરમાં ભેગા કરો, ને યહોવાદની આગળ વિનંતી કરો ૧૫ તે દિવસને માટે અફસોસ! કેમકે યહોવાદનો દિવસ નજીક છે, ને તે સર્વસમર્થની પાસેથી વિનાશરૂપે આવશે. ૧૬ યુ, અમારી નજર આગળથી અત્ર, [દા] હર્ષ તથા આનંદ આપણા દેવના ધરમાથી બંધ નથી પડ્યાં? ૧૭ બિચારું તેનાં ટેકાં તળે સુકાય છે; દાણાની વખારો ખાલી કરી મૂકાઈ છે, કાઠારો તોડી નખાયા છે; કેમકે ક્ષયસર્વ સુકાઈ ગયું છે. ૧૮ પશુઓ કેવાં [દુઃખથી] ચીસ પાડે છે! ટોરોનાં ટોળાં ગભરાય છે, કેમકે તેમને વારતે બિલકુલ ચારો નથી; દા, ઘેટાંનાં ટોળાં પણ મેહાનમેહાન થઈ ગયા છે. ૧૯ હે યહોવાદ, હું તને વિનંતી કરું છું; કેમકે અગ્નિએ વનના ચારાઓ ભરમ કીધા છે, ને લડકાએ સીમનાં બધાં રૂક્ષોને ખાળી નાખ્યાં છે. ૨૦ દા, વનચર પશુઓ દાંડીને તને [વિનવે છે]; કેમકે પાણીનાં વહેણિયાં સુકાઈ ગયાં છે, ને અગ્નિએ વનના ચારાઓ ભરમ કીધા છે.

૨ સીધાનમાં તમે રજુશિઝુ વગાડો, ને મારા પવિત્ર પર્વતમાં ભયસૂચક [શિંગ] વગાડો; દેશના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે કાપો; કેમકે યહોવાદનો દિવસ આવે છે, ને તે છેક નજીક છે; ૨ અંધકાર તથા ઝાંખનો દિવસ, વાદળ તથા ધારા અંધકારનો દિવસ, પર્વતો પર ફેલાયલાં ઝળઝળિયાંના જેવો [દિવસ તે પરી]; એવી મોટી તથા બળવાન દેશભવિ [આવશે], કે એના જેવી કદી પદ નથી, ને તેમના

પછી ધણી પેદીઓનાં વર્ષો સુધી બીજી કાંઈ થશે પણ નહિ. ૩ તેમની આગળ અગ્નિ ભરમ કરે છે; ને તેમની પાછળ લડકો બળે છે; તેમની આગળ ભૂમિ, એકાદ ખાગ જેવી હોય છે, ને તેમની પાછળ ઉજડ અરણ્ય થયું હોય છે; દા, ને તેમના હાથમાંથી કાંઈ પણ બચ્યું નથી ૪ તેમનો દેખાવ ઘોડાઓના દેખાવ જેવો છે; ને બહુ સ્વાસ્થ્ય થયેલા હોય તેમ તેઓ દોડે છે. ૫ પર્વતોના સિખરો પર ગરડતા રણોની પેઠે, ખુંપરા ભરમ કરતા અગ્નિના લડકાની પેઠે, તથા યુદ્ધવ્યૂહમાં ગોઠવાએલા બળવાન લોકની પેઠે તેઓ ઠંકડા મારે છે. ૬ તેમને એકને દેશભવિએના ત્રાસ લાગ્યો છે; સર્વ એકદેશ ફિક્કા પડી ગયા છે ૭ તેઓ યોદ્ધાઓની પેઠે દોડે છે; લડવૈયાઓની પેઠે તેઓ કાટ પર ચઢે છે; ને તેઓ સર્વ પોતપોતાને મારે ચાલે છે, ને પોતાનો વ્યૂહ તેઓ તોડતા નથી. ૮ વળી એકબીજાને તેઓ ઠેલમઠેલા કરતા નથી; તેઓ પોતપોતાના રસ્તામાં રહીને ચાલે છે; ને શસ્ત્રોની મધ્યે યદને પાર ધસી જાય છે, તોપણ [પોતાનો રસ્તો] બદલતા નથી ૯ તેઓ નગર ઉપર કુદી પડે છે; તેઓ કાટ પર દોડે છે; તેઓ ચઢીને ધરોમાં પેસે છે; તેઓ ચોરની પેઠે બારીઓમાં યદને અંદર પ્રવેશ કરે છે. ૧૦ તેઓની આગળ ધરવી કાપે છે; આકારો થયે છે; સૂર્ય તથા ચંદ્ર અંધકારમય થાય છે, ને તારાઓ પોતાનો પ્રકાશ પાછો લઈ લે છે; ૧૧ અને યહોવાદ પોતાના સૈન્યને ચોખ્ખરે સાદ કાઢી પોકારે છે; કેમકે તેની ઊપજી બહુ મોટી છે; કેમકે પોતાના વચનને અમલમાં લાવનાર તે સમર્થ છે; કેમકે યહોવાદનો દિવસ મોટો તથા મહા ભયંકર છે; ને તે કાણુ સહી શકે? ૧૨ તોપણ, યહોવાદ કહે છે કે, અત્યારે તમે પોતાના આખા અંતઃકરણથી, તથા ઉપવાસ સદિત, તથા રૂદન સદિત, તથા વિલાપ સદિત મારી પાસે પાછા આવો; ૧૩ અને તમારાં વસ્ત્રો નહિ પણ તમારાં હૃદયો ફાડો, ને તમારા દેવ યહોવાદ પાસે પાછા આવો; કેમકે તે કૃપાળુ તથા પૂર્ણ કરુણાળુ, કોપ કરેલો ધીમો તથા પુષ્કળ દયાળુ છે, ને વિપત્તિને માટે તેને પશ્ચાત્તાપ થાય છે. ૧૪ કદાપિ તે કુરીને પશ્ચાત્તાપ કરે, ને તે પોતાની પાછળ આશીર્વાદ, એટલે તમારા દેવ યહોવાદને સાર ખાધાપેણુ તથા પેયાપેણુ, રહેવા દે.

૧૫ સિધાનમાં રજુશિઝુ વગાડો, પવિત્ર ઉપવાસ કરાવો, ધર્મમેળાવડો બાલાવો; ૧૬ લોકોને ભેગા

કરો, જમાવને પાવન કરો, વડીલાને એકઠા કરો, બાળકોને તથા યાને ધાવનારા [બચ્ચાઓ]ને ભેજા કરો; વર પોતાના ઓરડામાથી, ને કન્યા પોતાની ઓરડામાથી નીકળીને ત્યાં જાય. ૧૭ યાજ્ઞકો, એટલે યજ્ઞોપવીત્તના સેવકો, પરચાળ તથા વેદીની વચ્ચા રડીને કહે, હે યજ્ઞોવાહ, તારા લોકોને દરજુબ કર, ને તારા વારસાને નિંદાને સ્વર્ણીન ન કર કે વિદેશીઓ તેમના પર રાજ્ય કરે, લોકોમા એવું શા માટે કહેવાય કે, તેઓને દેવ કયા છે ?

૧૮ ત્યારે યજ્ઞોવાહને પોતાના દેશ વિષે આરથા ઉપાજ, ને તેને પોતાના લોક પર દસ આવી ૧૯ અને યજ્ઞોવાહ ઉત્તર આપતા પોતાના લોકને કહ્યું, જુઓ, હું તમારી પાસે અનાજ તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલ મોકલીશ, ને તમે તેઓથી તૃપ્ત થશો, ને હું હવે પછી કદી તમને વિદેશીઓ મધ્યે નિંદાપાત્ર નહિ કરીશ, ૨૦ પણ હું ઉત્તરના [સિન્ય]ને તમારાથી ધણે દૂર કાઢીશ, ને હું તેને ઉજડ તથા વેશન દેશમા ઢાંધી કાઢીશ, એટલે તેના આગલા ભાગને પૂર્વ સમુદ્ર તરફ, ને તેના પાછલા ભાગને પશ્ચિમ સમુદ્ર તરફ [કાઢીશ], ને તેની દુર્ગ્ધ ઉડશે, ને તેની બદલો લઈ ચકરશે, કેમકે તેણે મોટા કાર્યો કીધા છે ૨૧ હે દેશ, બીરા મા, ખુશી થા ને આનંદ કર, કેમકે યજ્ઞોવાહ મહાન કાર્યો કીધા છે ૨૨ હે વનચર પશુઓ, તમે બીરો મા, કેમકે વનના ચારાઓ છુટે છે, કેમકે વૃક્ષોને કળ આળ્યા છે, અછરીઓ તથા દ્રાક્ષવેલાઓ પોતાનું ઠાવત આપે છે ૨૩ એ માટે, હે સિંચાનના છોકરા, આનંદ કરો, ને તમારા દેવ યજ્ઞોવાહમા હરખાઓ, કેમકે તે તમને આમલે વરસાદ યોગ્ય પ્રમાણમા આપે છે, ને તે તમારે સાગ્ર વરસાદ, એટલે આમલે વરસાદ તથા પાછલો વરસાદ, પહેલાની [માફક] વરસાવે છે ૨૪ અને જળીઓ ધણી ભરાઈ જશે, ને કુંડોમાથી દ્રાક્ષરસ તથા તેલ ઉભરાઈ જશે ૨૫ અને ટીરો તથા કાંતરાઓ તથા યેળો તથા જીવડાઓની મોટી ફાલ જે મેં પોતા તરફથી તમારા મધ્યે મોકલી જીવી, તે જે વરસો[નો પાક] ખાઈ ગયા છે તેનો બદલો હું તમને ભરી આપીશ. ૨૬ અને તમે પુષ્કળ ખાઈને તૃપ્ત થશો, ને તમારો દેવ યજ્ઞોવાહ, જે તમારી સાથે આશ્ચર્ય રીતે વચ્ચો છે તેના નામની તમે સ્તુતિ કરશો, ને માથા લોક કદી લજ્જિત નહિ થશે. ૨૭ અને તમે જાણશો કે હું ઇલાએલ મધ્યે છું, ને હું તમારો દેવ યજ્ઞોવાહ છું, ને બીજે કોઈ નથી,

ને મારા લોકો કદી લજ્જિત થશે નહિ

૨૮ અને પછીથી એમ થશે કે, હું સર્વ દેવધારીઓ પર મારો અતમા રેડી દઈશ, અને તમારા દીકરા તથા તમારી દીકરીઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે, તમારા વૃક્ષોને સ્વનો આવશે, તમારા જીવનોને સંદર્શનો થશે, ૨૯ ને વળી દાસો પર તથા દાસીઓ પર તે દિવસોમા હું મારો અતમા રેડી દઈશ. ૩૦ અને હું આકાશોમા તથા પૃથ્વી પર અદ્ભુત કામો દેખાડીશ, એટલે લોકો તથા અગ્નિ તથા ધૂમરતોઓ ૩૧ યજ્ઞોવાહનો મોટો તથા ભયંકર દિવસ આવે તે પહેલાં સૂર્ય અધકારણ તથા ચંદ્ર લોહીરૂપ થઈ જશે ૩૨ અને એમ થશે કે, જે કોઈ યજ્ઞોવાહના નામની વિનંતી કરશે, તે તારણ પામશે, કેમકે જેમ યજ્ઞોવાહે કહ્યું છે તેમ સિંચાન પવેત પર તથા ચરણાલેખમા કેટલાક બચી જશે, ને બાકીનાઓમાથી જેમને યજ્ઞોવાહ તેડે છે તેઓ [બચશે]

૩ કેમકે, જુઓ, તે દિવસોમા, તથા તે સમયમાં, જ્યારે હું યજ્ઞદાહ તથા ચરણાલેખની ગુલામ-ગીરી ફેરવી નાખીશ, ૨ ત્યારે હું સર્વ દેશજાતિઓને એકઠી કરીને તેમને યજ્ઞોવાહની ખીજમા દોરી લાવીશ, ને મારા લોક તથા મારો વારસો ઇલાએલ, જેને તેઓએ દેશજાતિઓ મધ્યે વિખેરી નાખીને મારો દેશ વહોંથી લીધો છે, તેને સાગ્ર હું તેમની આગળ વકાલત કરીશ. ૩ તેઓએ તે મારા લોકને માટે ચિઠ્ઠીઓ નાખી છે, ને વેચાને સાટે છેકરો આપે છે, ને મહાપાન કરવા સાગ્ર દ્રાક્ષરસને સાટે છેકરો વેચી છે ૪ અને, હે સૂર તથા સીંદોન તથા પલેશયના સર્વ પ્રાણો, તમારે ને મારે મું છે? હું તમે મારા પર વેર વાળશો? ને જો તમે મારા પર વેર વાળશો તો જલદીથી તથા ઝડપથી હું તમારે વેર તમારાજ માથા પર પાછું વાળીશ. ૫ તમે મારે રૂપું તથા માત્ર સોનું લઈ લીધું છે, ને મારી સુદર દિલ્લપ-સદ વસ્તુઓ તમારા મદિરામા લઈ ગયા છે, ૬ વળી યજ્ઞદાહના વશજોને તથા ચરણાલેખના લોકોને તમે યાવાન પુત્રોને ત્યાં વેચી દીધા છે, એ માટે કે તમે તેઓને તેમની સીમામાથી દૂર કરી શકો, ૭ જુઓ, હું તેઓને ઉશ્કેરીને જ્યાં તમે તેઓને વેચ્યા છે તે જ્યાંમાથી તેમને કાઢી મૂકીશ, ને તમારે વેર તમારાજ માથા પર પાછું વાળીશ, ૮ ને હું તમારા પુત્રોને તથા તમારી પુત્રીઓને યજ્ઞદાહપુત્રોના દાસમાં વેચીશ, ને એઓ તેમને શબાના માણસોને એટલે ધણે દૂરની

એક પ્રાન્તને ત્યાં વેચ્યો કેમકે યહોવાહ એ બોલ્યો છે
 ૮ તમે વિદેશીઓમાં મેં પ્રખ્યાત કરી યુદ્ધની તૈયારી
 કરી, યોદ્ધાઓને ઉશ્કેરે, સર્વ લડવૈયાઓ પાસે
 આવીને ઉપર આવે ૧૦ તમારા હુજાની કોશીને ટી ટીને
 વરવારે, ને તમારા હાલરડાના બાલા બનાવે,
 નખળો કહે કે, હું બગવાન છું ૧૧ હે આસપાસની
 સર્વ દેશમનિઓ, જલ્દી આવો, ને એકઠા થાઓ,
 હે યહોવાહ, ત્યાં તારા યોદ્ધાઓને ઉતારી લાવ
 ૧૨ દેશમનિઓ ઉઠા, ને યહોવાહની ખીજમાં
 આવો, કેમકે ત્યાં હું આસપાસની સર્વ દેશમનિ-
 ઓના ન્યાય કરવાને બેસીશ. ૧૩ તમે હાલરડુ લગાડો,
 કેમકે ક્ષત્રવ પાછી છે, ચાલો, ખુરો, કેમકે દ્રાક્ષચક્રી
 ભરેલી છે, દ્રાક્ષકુટો ઉમરાણ બચ છે, કેમકે તેઓની
 કુશળ બહુ છે ૧૪ ટોળેટોળા ન્યાયચુકાદાના નીચા
 ભૂમાં ટોળેટોળા! કેમકે ન્યાયચુકાદાના નીચાભૂમાં
 યહોવાહનો દિવસ પાસે છે ૧૫ સૂર્ય તથા ચંદ્ર અવ
 કારમય થાય છે ને તારાઓ પોતાનો પ્રકાશ સતાડે
 છે ૧૬ અને યહોવાહ સિયોનથી અગ્નિ કરશે, ને

યરુસાલેમથી પોતાનો ધાટો કાઢશે, અને આકાશો
 તથા પૃથ્વી કાપશે, પણ યહોવાહ પોતાના લોકોને
 આશ્રય થશે, ને ઇસ્રાએલપુત્રોનો મઠ થશે ૧૭ એમ
 તમે બહુરો કે, હું મારા પવિત્ર પર્વન સિયોન પર
 રહેનાર તમારો દેવ યહોવાહ છું, ત્યારે યરુસાલેમ
 પવિત્ર થશે ને ત્યાર પછી કદી કોઈ પારકાઓ તેમાં
 ધમને જશે નહિ. ૧૮ અને તે દિવસે એમ થશે કે,
 પર્વતોમાંથી મીઠો દ્રાક્ષરસ ટપકશે ને હુમરોમાંથી
 દૂધ વહેશે, ને યહુદાદના સર્વ વહેણાઓમાં પાણી
 વહેશે, ને યહોવાહના ઘરમાંથી ઝરો કુટશે, ને તે
 શિદ્ધીમના નીચાભૂને પાણી પારો ૧૯ યહુદાહપુત્રો
 ઉપર બળાતકાર ગુલથોને લીધે મિસર તે વેશન, ને
 અહોમ તે ઉગ્ગ અરબ થશે, કેમકે તેઓએ પોતાના
 દેશમાં નિર્દોષ રક્ત વહેવડાવ્યું છે ૨૦ પણ યહુદાહ
 સર્વકાળ સુધી, ને યરુસાલેમ પેઢી ફર પેઢી રહેશે.
 ૨૧ અને તેઓનું રક્ત જોને મેં નિર્દોષ નથી ગણ્યું, તેને
 હું નિર્દોષ ગણીશ, કેમકે યહોવાહ સિયોનમાં રહે છે

આમોસ.

૧ જે વચનો યહુદાહના રાજા ઉઝ્રીયાહના દિવ
 સોમાં, તથા ઇસ્રાએલના રાજા યાઆશના
 દીકરા થરોબઆમના દિવસોમાં ધરતીકંપથી બે વર્ષ
 અગાઉ, ઉત્કોઆના ગોવાળોમાંના આમોસને પ્રાપ્ત
 થયા તે

૨ અને તેણે કહ્યું યહોવાહ સિયોનથી અગ્નિ
 કરશે ને યરુસાલેમથી પોતાનો સાદ કાઢશે ને સર
 વાડોના ચરા શોકાદૂર થશે ને કાર્મલનું શિખર
 સુકાઈ જશે.

૩ યહોવાહ આમ કહે છે, હમરકના ત્રણ ગુન્દાને
 લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માગી નહિ
 વાળીશ, કેમકે તેઓએ જિવઆદને લોદાના ઝડિયાથી
 ગૂંચા છે, ૪ પણ હું હઝાએલના ઘરમાં આમ મોક
 લીશ ને તે બેન હઝાદના મેહેવોને ભરમ કરી નાખશે
 ૫ અને હું હમરકની બુજળ તોળી નાખીશ ને આવે-
 નનાં નીચાભૂમાંથી તેના રહેવાસીઓને, ને બેય એદે
 નમાંથી રામ્બદ ધારણ કરનારને નષ્ટ કરીશ, ને

યહોવાહ કહે છે કે, અરામના લોકો કીરમાં ગુલામ
 ગીરીમાં જશે

૬ યહોવાહ આમ કહે છે, આઝઝાહના ત્રણ ગુન્દાને
 લીધે, હા ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માગી નહિ
 વાળીશ, કેમકે તેઓ આખી પ્રાન્તને, અહોમને સોપી
 દેવા સાગ્ર ગુલામ કરીને લઈ ગયા, ૭ પણ હું
 આઝઝાહના કોટ પર આજ મોકલીશ ને તે તેના
 મેહેવો ભરમ કરશે ૮ ને હું આરહોદમાંથી રહેવા
 સીચોનેક, ને આરહોદનામાંથી રામ્બદ ધારણ કર
 નારનો સદાર કરીશ, ને, પ્રમુ યહોવાહ કહે છે કે,
 હું મારો દાપ એહોનની વિરુદ્ધ ફેરવીશ ને ખાખી
 રહેવા પલિસ્તીઓ નારા પામશે

૯ યહોવાહ આમ કહે છે, સુરના ત્રણ ગુન્દાને
 લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માગી નહિ
 વાળીશ, કેમકે તેઓએ ભાષપણીનો કરાર ચાંદ
 રાખતા આખી પ્રાન્ત અહોમને સો પી લીધી, ૧૦ પણ
 હું સુરના કોટ પર આજ મોકલીશ ને તે તેના મેહેવો

ભરમ કરી નાખશે.

૧૧ યહોવાહ આમ કહે છે; અદોમના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તે તરવાર લઈને પોતાના બાઈની પૂઠે લાગ્યો; ને સંઘળી દયાનો ત્યાગ કર્યો, ને તેનો ક્રોધ બધું મારફાડ કરતો હતો, ને તેણે પોતાનો રોષ સદા રાખ્યો. ૧૨ પણ હું તેમાં પર આગ મોકલીશ, ને તે બાંસાહના મેહેલો ભરમ કરશે.

૧૩ યહોવાહ આમ કહે છે; આદોમના પુત્રોના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ, કેમકે પોતાની સીમા વધારવા સાડ તેઓએ જિલ્લાઈની ગર્ભવતી સ્ત્રીઓને ચોરી નાખી છે; ૧૪ પણ હું રાખ્ખાહના કોટમાં આગ સળગાવીશ, ને તે, યુદ્ધના દિવસના હોકારાસહિત, વંદોળિયાના દિવસના તોફાનસહિત, તેના મેહેલો ભરમ કરશે; ૧૫ ને તેઓનો રાત્રી પોતાના સરદારો સાથે યુવામ-ગીરીમાં જશે; એમ યહોવાહ કહે છે.

૨ યહોવાહ આમ કહે છે; મોઆબના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તેણે અદોમના રાત્રીના હાડકાં બાળીને તેનો ચૂનો કર્યો; ૨ પણ હું મોઆબ ઉપર આગ મોકલીશ, ને તે કરીયાબના મેલોને ભરમ કરી નાખશે; ને મોઆબ હુદુદ મધ્યે, હોકારોએ મધ્યે તથા રજીશિંગડાના અવાજ મધ્યે, મોત પામશે; ૩ ને હું તેની મધ્યેથી ન્યાયાધીશને નક્કરીશ, ને તેની સાથે તેના બધા સરદારોનો સદાર કરીશ, એમ યહોવાહ કહે છે.

૪ યહોવાહ આમ કહે છે; યહુદાહના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તેઓએ યહોવાહના નિયમને નકાર્યો છે, ને તેના વિધિઓ પાળ્યા નથી, ને તેમનાં જુદાજુદા, કે જેઓની પાછળ તેમના પિતૃઓ ચાલતા હતા, તેઓએ તેમને બટકાવી દીધા છે; ૫ પણ હું યહુદાહ પર આગ મોકલીશ, ને તે યશાહેમના મેહેલોને ભરમ કરશે.

૬ યહોવાહ આમ કહે છે, ઇસ્રાએલના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તેઓએ ૩ પાને માટે નેકીવાનોને વચ્ચા છે, ને ખાસડાંની જોડને માટે દરિદ્રીઓને વચ્ચા છે; ૭ તેઓ ગરીબના માથા પરની પૃથ્વીની ધૂળને માટે તક્કે છે, ને દીનોને માર્ગ ભ્રામી દે છે;

ને પુરૂષ તથા તેનો બાપ એકજ યુવતિ પાસે જઈને મારા પવિત્ર નામને બદો લગાડે છે; ૮ અને તેઓ પ્રત્યેક વેદીની બાજુએ ધરેણે લીધેલાં છુત્તાં પંર સુએ છે, ને જેઓને દડ ધંચેલા દેખ છે તેવાઓને દ્રાક્ષરસ તેઓ પોતાના દેવના ધરમા પીએ છે. ૯ તોપણ અમેરીઓ જેઓની ઉચાઈ એરેન્જુલોની ઉચાઈ જેટલી હતી, ને ને આલેનવૃક્ષના જેવા મળ-બૂત હતા, તેઓના મેં તેઓની સામેથી નાશ કર્યો; હા, મેં ઉપરથી તેના કળનો, ને તળેથી તેના મૂળોનો નાશ કર્યો. ૧૦ વળી હું તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, ને તમને અરબ્યમાં આણીસ વર્ષ દોરીને અમેરીઓના દેશનું વતન અપાવ્યું. ૧૧ અને મેં તમારા દીકરાઓમાંના [કેટલાકને] ભવિષ્યવાદીઓ તરીકે, ને તમારા જુવાનોમાંના [કેટલાકને] નાગીરીઓ તરીકે ઉભા કર્યા. યહોવાહ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલપુત્રો, શું એમનું નથી? ૧૨ પણ તમે નાગીરીઓને દ્રાક્ષરસ પાચો; ને ભવિષ્યવાદીઓને આજ્ઞા કરતાં કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદ કર્યો નહિ. ૧૩ જુઓ, જેમ પુણા બરેલું ગાડું દાબી નાખે છે, તેમ હું તમને તમારી જગ્યાએ દાબી નાખીશ. ૧૪ અને વેગવાનની દોડવાની શક્તિ તેની પાસેથી નાશ પામશે, ને બળવાનની શક્તિનું બળ રહેશે નહિ, ને પરાક્રમી પોતાનો બચાવ કરી શકશે નહિ; ૧૫ ને ધનુર્ધારી ટકી શકશે નહિ; ને જલદ પડશે [પોતાનો] બચાવ કરી શકશે નહિ; ને ઘોડેસવાર પણ પોતાનો બચાવ કરી શકશે નહિ; ૧૬ અને યોદ્ધાઓમાં જે દિગ્ગમતવાન તે તે દિવસે નફા યધને નાસી જશે; એમ યહોવાહ કહે છે.

૩ હે ઇસ્રાએલપુત્રો, તમારી વિરૂદ્ધ, એટલે જે આખા કુટુંબને હું મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, તેની વિરૂદ્ધ આ ને વચન યહોવાહ બોલ્યો છે, તે સામળે; ૨ તે વચન એ કે, પૃથ્વીનાં સર્વ કુટુંબોમાંથી કેટ તમારીજ બજાર મેં રાખી છે; માટે તમારા સર્વ અન્યાયોની શિક્ષા હું તમને કરીશ. ૩ શું બે જોડો સપ કર્યા વગર એકા ચાલી રહે? ૪ શું બક્ષ મળ્યા વગર સિદ્ધ વનમા ગર્જના કરશે? ૫ શું કંઈ પણ પકડ્યા સિવાય સિદ્ધનું બચ્નું પોતાના ખીલમાંથી બરાડો પાડશે? ૬ પક્ષીને સાડ પાસ નાખ્યા વગર શું તે જમીન પર ફાંદામાં પડે? ફાંદો જમીન પરથી છટકીને કંઈ પણ પકડ્યા વગર રહેશે શું? ૭ નગરમાં રજીશિંગ વગાડવામાં આવે તો લોક બીધા વગર રહે શું? શું યહોવાહના કર્યા વગર નગર પર આપત્તિ

આવે ૧ અર્થિત પ્રભુ યહોવાહ પોતાના મર્મ પોતાના સેવક અવિષ્વાદીઓને બતાવ્યા શિવાય કંઈ નહિ કરશે. < સિંહ જાન્યો છે, તો કોણ નહિ બોલે? પ્રભુ યહોવાહ જાન્યો છે, તો અવિષ્વાદ કયા વગર કોણ શી શકે?

૫ આશ્વોદમાંના મેહેલોમાં તથા મિસર દેશના મેહેલોમાં બંધેર કરતાં કહો કે, સમગ્રના પર્વતો પર તમે એકા યાઓ, ને તેઓમાંનાં, મોટાં હુલ્લો તથા તેઓની મધ્યના મહા જીલ્લો જીલ્લો ૧૦ કમકે, જેઓ જોરજીલ્લો ને જીર પોતાના મેહેલોમાં સપરી રાખે છે, તેઓને યથાર્થ કરતાં આવડતું નથી, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૧ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, દેશની આસપાસ શત્રુ [આવશે], ને તે તારા બળ તારામાંથી જીતીને હારત કરશે, ને તારા મેહેલો લૂટાઈ જશે. ૧૨ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જેમ ભરવાડ સિંહના મોઢામાંથી બે પગ કે કાનને દુકડો પડાવે છે, તેમ સમગ્રના પલ્લવના ખુણામાં તથા બિહાજના રેશમી ગદેલા પર બેસનારા ઇસ્રાએલ પુત્રો પડાવાશે ૧૩ પ્રભુ યહોવાહ, સૈન્યોના દેવ કહે છે કે, તમે સાક્ષ્યો, ને ચાકૂબના વંશની વિરક્ષ સાક્ષી પુરો. ૧૪ કમકે જે દિવસે હુ ઇસ્રાએલને તેના ગુન્હાઓની શિક્ષા કરીશ, ત્યારે હુ બિયેલની વેદીઓ પર પણ શિક્ષા લાવીશ, ને વેદીના શિંગો કાપી નખાઇને જીતી ને પડશે. ૧૫ અને હુ શિયાળાનાં ધરોને તથા ઉન્હાળાનાં ધરોને સાથે મારીશ, ને હાથીઠાંતનાં ધરો નાશ પામશે, ને મોટાં ધરોના અંત આવશે, એવું યહોવાહ કહે છે

૪ હે સમગ્રના પર્વત પરની, ગરીબો પર જીલ્લો કરનારી, દરિદ્રોઓને કચરી નાખનારી, તથા લાલો અમે પીએ, એમ પોતાના ધણીઓને કહેનારી, ખાસાનની માથો, તમે આ વચન સાંભળો ૧ પ્રભુ યહોવાહ પોતાની પવિત્રતાના સોગવ ખાધા છે કે, જીલ્લો, તમારા પર એવા દિવસો આવી પડશે કે તેઓ વમને કહીઓ ધાલીને તથા તમારામાંની ખાકી રહેલીઓને માછલીના ગંધા વળગાડીને ખેંચી જશે ૨ અને તમારામાંની પ્રત્યેક ખારોબાર ગાબડામાં ધમને નીકળે જશે; ને તમે હાંમીનમાં કુદી પડશો; યહોવાહ એમ કહે છે

૩ બિયેલ આવીને ગુન્હા કરે; ગિલ્ગાલ [જઈને] ગુન્હાઓ વધારે; ને દર સવારે તમારા ચઢો, ને દર ત્રણ દિવસે તમારા દશાશે જીત કરે; ૪ ને ખમી-

રવાળી વરણનું ઉપકારાર્થપણ ચઢાવો, ને ઐશ્વર્ય પંજીનો દરેક પિટાલીને તેમની બહેરખબર આપો; કેમકે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલ પુત્રો, એવું તમને અમે છે. ૬ અને મેં પણ તમને તમારા સર્વ નગરોમાં હાંતોને અગ્નિનો વિચોર, ને તમારી સર્વ જગ્યાઓમાં રેલેલીની અછત આપી છે; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૭ અને મેં પણ, હુલ્લો પાછને ત્રણ માસ ખાકી દત્તા ત્યારે, તમારી પાસેથી વરસાદ પાછો રાખ્યો છે; ને મેં એક નજર પર વરસાદ વરસાવ્યો, ને ખીલ નજર પર વરસાવ્યો નહિ; એક દુકડા પર વરસાદ વરસ્યો, ને જે દુકડા પર તે વરસ્યો નહિ તે સુકાઈ ગયો ૮ માટે બે કે ત્રણ નગરોના [રહેવાસીઓ] બટકતા બટકતા એક નજરમાં પાણી પીવાને ગયા, પણ વૃષ થયા નહિ; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૯ મેં તમારા પર લ્હો તથા મરીનો માર આપ્યો; તમારા ખાજ તથા તમારી દ્રાક્ષવાડીઓ તથા તમારી અછરીઓ તથા તમારાં જીવજીવે જે સખ્યાબંધ હતાં તેમને છવડા પાઈ ગયા છે; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે ૧૦ મેં તમારી મધ્યે મિસરની પેઠે મરજી મોકલી છે; તમારા જીવનોને મેં તરવારથી સહાર કીધો છે, ને તમારા ઘોડાઓનું હરણ કરાવ્યું છે, ને તમારી બાવલીની દુર્ગંધ મેં તમારાં નસકેરામાં ચઢાવી છે; તો પણ, યહોવાહ કહે છે, તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી. ૧૧ દેવ સદોમ તથા ગમેરાસહનો પ્રલય કીધો ત્યારની પેઠે મેં તમારામાંના [કિટલાક] નો પ્રલય કીધો છે, ને બળતા-માથી ખેંચી કાઢેલા ખોરિયા જેવા તમે હતા; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૨ એ માટે, હે ઇસ્રાએલ, હુ તને આમ કરીશ; ને હુ તને એમ કરીશ માટે, હે ઇસ્રાએલ, તારા દેવને મળવાને વેધાર થા ૧૩ કમકે, જો, જે પર્વતોના રચનાર તથા વાયુના ઉત્પન્નકર્તા, તથા મનુષ્યના વિચારો શા છે તે તેને કહી દેખાડનાર, [તથા] સવારને અધકાશપ કરનાર, તથા પૃથ્વીનાં ઉચ્ચરથાનો પર ચાલનાર, તેનું નામ ઈન્થોનો દેવ, યહોવાહ છે

૫ હે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમારે વિષે આ જે વિલાપવાળી હુ ઉચ્ચારુ છું તે સાંભળો. ૨ ઇસ્રાએલની કુમારિકા પરી ગઈ છે; તે ફરીથી કદી

ઉઠશે નહિ; તે પોતાની ભૂમિ પર પાડી નખાઈ છે; તેને ઉઠાડનાર કોઈ નથી. કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે નગરમાંથી હઠનર નીકળતા, તેમાં ઇસ્રાએલના વંશના સોજ બચ્યા હશે, ને જેમાંથી સોજ નીકળતા તેમાં ઇસ્રાએલ બચ્યા હશે. ૪ કેમકે યહોવાહ ઇસ્રાએલના વંશને એમ કહે છે કે, તમે મને શોધો, તો તમે જીવશો; ૫ પણ બેથેલની શોધ ન કરો, ને ગિલગાલમાં ન પેસો, ને બેર-શેબા ન ભજો; કેમકે ગિલગાલ નિષેધ ગુલામગીરીમાં જશે, ને બેથેલ નષ્ટ થશે. ૬ યહોવાહને શોધો, એટલે તમે જીવશો; રખેને તે યુદ્ધના ધરમાં અજિની પેઠે પ્રગટે, ને તે ભરમ કરી નાખે, ને બેથેલમાં તેને હોલવનાર કોઈ ન હોય; ૭ હે ઇસ્રાએલને કડવાસરૂપ કરી નાખનારા, ને નેકીને જમીનહોસ્ત કરનારાઓ, ૮ તમે [તેને શોધો] કે જે કૃતિગ્રા તથા મુશ્કિલનો કર્તા છે, ને જે મુશ્કિલાયને પ્રસાવરૂપ કરી નાખે છે, ને જે દિવસને રાતવડે અંધકારમય કરી દે છે; ને સમુદ્રનાં પાણીને દાર્ક મારે છે, ને તેઓને પૃથ્વીની સપાટી પર રેડી દે છે; તેનું નામ યહોવાહ છે; ૯ તે બળવાનો પર એવો અચાનક નાશ લાવે છે, કે કિલ્લા પર નાશ આવી પડે છે. ૧૦ ભાજળમાં ઠપકો દેનારને તેઓ ધિક્કારે છે, ને પ્રમાણિકપણાથી બોલનારનો તેઓ તિરસ્કાર કરે છે. ૧૧ તમે ગરીબોને કચરી નાખો છો, ને જોર-જુલમથી તેની પાસેથી ઘણું છિનવી લો છો, તેને લીધે તમે ઘરેલા પથ્થરનાં ધરો તો બાધ્યાં છે, પણ તમે તેઓમાં રહેવા પામશો નહિ; તમે મનોરંજક દ્રાક્ષ-વાડીઓ તો રોપી છો, પણ તમે તેમને દ્રાક્ષરસ પીવા નહિ પામશો. ૧૨ કેમકે હું જાણું છું કે તમારા ગુન્હા કેટલા બધા, ને તમારાં પાપ કેવાં મહાભારત છે; કેમકે તમે ન્યાયીઓને દુઃખ દો ડા, લાંચ લો છો, ને બાગળ મંદિરના દરિદ્રોને [હક] હુબાવો છો. ૧૩ એ માટે શાણો જન આવા વખતમાં ચૂપ રહેશે; કેમકે આ બુઝો સમય છે ૧૪ ભણું શોધો, ને શુંડું નહિ, એ સાચું કે તમે જાણો; ને ત્યારે, તમે કહો છો તેમ, સેન્યોનો દેવ યહોવાહ તમારી સાથે રહેશે. ૧૫ ભૂંડને ધિક્કારો, ને ભલાને ચાહો, ને ન્યાયને બાજળમાં સ્થાપિત કરો; તો કદાપિ સેન્યોનો દેવ યહોવાહ યુદ્ધના બાકી રહેલાઓ પર ક્રોધાળુ થાય. ૧૬ એ માટે પ્રભુ, સેન્યોનો દેવ યહોવાહ, એમ કહે છે કે, સર્વ ચકલાઓમાં વિલાપ થશે; ને સર્વ ગદીઓમાં લોડાં કહેશે કે, અફસોસ, અફસોસ, ને તેઓ બેઠુ-

તેને શોધ કરવાને, તથા રાજિયા ગાવામાં પ્રવીણ લોકોને વિલાપ કરવાને બોલાવશે. ૧૭ અને સર્વ દ્રાક્ષવાડીઓમાં વિલાપ થશે; કેમકે, યહોવાહ કહે છે, હું તારી મધ્યે ઘડને જઈશ ૧૮ તમે જેઓ યહોવાહનો દિવસ ઇચ્છો છો તેઓને અફસોસ! શા માટે તમે યહોવાહનો દિવસ ઇચ્છો છો? તે તો અંધકાર-રૂપ છે, ને પ્રકારરૂપ નહિ. ૧૯ જેમ કોઈ માણસને સિદ્ધ પાસેથી નારી જતાં રીંછની ભેટ યદ્દ ભય, અથવા ધરમાં જઈને પોતાનો હાથ ભાંતે ટેકવતાં તેને સાપ કરડે, તેમ ૨૦ હું એમ નહિ યાચ કે યહોવાહનો દિવસ અંધકારરૂપ થશે ને પ્રકારરૂપ નહિ? એટલે ધણે અંધકારમય તથા છેક પ્રકાર 'રહિત? ૨૧ હું તમારાં પર્વોને ધિક્કાર છું, ને તમારા ધર્મમેળાવડાઓથી હું મગ્ન નહિ થઈશ ૨૨ હા, જો કે તમે તમારાં દહનીયાપેણે તથા ખાદ્યાપેણે આપવા માંડશો, તોપણ હું તેમને નહિ સ્વીકારીશ; ને તમારાં પુષ્ટ પશુઓનાં સાંત્યપેણેને પણ હું નહિ ગણીશ. ૨૩ તારાં ગીતોનો ઘોંઘાટ મારાથી ટું દૂર કર; કેમકે હું તારી સારંગીઓનું ગાયન નહિ સામળીશ. ૨૪ પણ ન્યાયને પાણીની પેઠે, ને નેકીને મહા નદીની પેઠે વહેવા દો. ૨૫ હે ઇસ્રાએલના વંશના, હું તમે અર-થમાં ચાળીસ વર્ષો સુધી મને યજ્ઞ તથા અર્પણો ચડાવ્યાં હતા? ૨૬ હા, તમે તમારા રાજનું સિદ્ધ્ય તથા તમારી મુર્તિઓનું કીયૂન, એટલે તમારા પોતાના બનાવેલા તમારા તારારૂપી દેવતાને ઉચ્ચકા છે. ૨૭ એ માટે, યહોવાહ, જેનું નામ સેન્યોનો દેવ છે, તે કહે છે કે, હું તમને હમરક્તની પેલી પાર ગુલામગીરીમાં મોકલીશ.

૬ સિથોનમાં એરાઆરામમાં, રહેનારા તથા સમરૂનના પવિત્રમાં અભયપણે રહેનારા મુખ્ય દેરાભક્તિઓના પ્રખ્યાત માણસો, કે જેઓની પાસે ઇસ્રાએલનો વંશ આવે છે, તે તમને અફસોસ! ૨ કાલેજમાં ચાલ્યા જઈને જુઓ; ને ત્યાંથી મોટા હમાયમાં જાઓ; પછી આજળ વધીને પલિસ્તિઓના ગાયમાં જાઓ; હું તેઓ આ 'રાજ્યો' કરતાં સારાં છું? અથવા હું તેમની સીમા તમારી સીમા કરતાં વિશાળ છે? ૩ તમે જેઓ માઠા દિવસને, દૂર કાઢો છો, ને જોરજુલમની ગાદીને પાસે લાવો છો; ૪ જેઓ હાથી-દાંતના પલગો પર સુઓ છો, ને પોતાનાં બિહાનાંમાં લાંબા ઘડને આગેટો છો, ને ટોળામાંથી હલવાનો, ને કાઠમાંથી વાહરડા ખાઓ છો; ૫ જેઓ સારંગીના

આવે ! ૭ પ્રચિત પ્રભુ યહોવાહ પોતાને મને પોતાના સેવક ભવિષ્યવાદીઓને બતાવ્યા શિવાય કંઈ નહિ કરશે ૮ સિદ્ધ આનંદ છે, તો કોણ નહિ બીજો ? પ્રભુ યહોવાહ ભાવ્યો છે, તો ભવિષ્યવાદ કયા વગર કોણ રહી શકે ?

૯ આરોહમાના મેહેલોમાં તથા મિસર દેશના મેહેલોમાં બંદરે કરતા કહો કે, સમગ્રના પર્વતો પર તમે એકઠા થાઓ, ને તેઓમાના, મોટા હુલ્લો તથા તેઓની મધ્યેના મહા જીલમો જીલો ૧૦ કમકે, જેઓ જોરજીલમ ને લૂટ પોતાના મેહેલોમાં સુધરી રાખે છે, તેઓને યથાર્થ કરતાં આવડતું નથી, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૧ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, દેશની આસપાસ રાત્રી [આવશે], ને તે તારૂં બળ તારામાંથી જમીનદોસ્ત કરશે, ને તારા મેહેલો લૂટાઈ જશે. ૧૨ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જેમ ભરવાડ સિદ્ધના મ્હોમાંથી બે પગ કે કાનનાં ટુકડા પડાવે છે, તેમ સમગ્રમાં પલગના ખુણામાં તથા બિંછામાના રેશમી ગદેલા પર બેસનારા ઇસ્રાએલપુત્રો પડાવાશે ૧૩ પ્રભુ યહોવાહ, સૈન્યોના દેવ કહે છે કે, તમે સંભળો, ને યાદગળના વંશની વિરક્ષ સાક્ષી પુરો. ૧૪ કમકે જે દિવસે હું ઇસ્રાએલને તેના ગુન્દાઓની શિક્ષા કરીશ, ત્યારે હું બેથેલની વેદીઓ પર પણ શિક્ષા લાવીશ, ને વેદીના શિષો કાપી નખાઈને જમીન પર પડશે ૧૫ અને હું શિયાળાનાં ધરોને તથા ઉન્દાળાના ધરોને સાથે મારીશ, ને હાથીઠાતનાં ધરો નાશ પામશે, ને મોટાં ધરોને અંત આવશે, એવું યહોવાહ કહે છે

૪ સમગ્રના પર્વત પરની, ગરીબો પર જીલમ કરનારી, દરિદ્રીઓને કચરી નાખનારી, તથા લાલો અમે પીએ, એમ પોતાના ધણીઓને કહેનારી, ખાયાનની ગાયો, તમે આ વચન સાંભળો ૨ પ્રભુ યહોવાહે પોતાની પવિત્રતાના સોગન ખાધા છે કે, જીલમો, તમારા પર એવા દિવસે આવે પડશે કે તેઓ લમને કડઁઓ ધાલીને તથા તમારામાંની ખાણી રહેલીઓને માછલીના ગલેા વળગાડીને ખેંચી જશે ૩ અને તમારામાંની પ્રત્યેક ખારોબાર ગાળડામાં યધને નીકળી જશે, ને તમે હાર્ષાનમાં કુદી પડશો; યહોવાહ એમ કહે છે

૪ બેથેલ આવીને ગુન્દા કરો; ગિલગાલ [જઈને] ગુન્દાઓ વધારો; ને દર સવારે તમારા યહો, ને દર ત્રણ દિવસે તમારા દશાશો રજી કરો; ૫ ને જમી-

રવાળી વરદનું ઉપકારાયોપેલુ ચઢાવો, ને ઐશ્વર્ય-પેલોને દરેકો પિટાવાને તેમની બંદરેખબર આપો; કેમકે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું ઇસ્રાએલપુત્રો, એવું તમને અમે છે. ૬ અને મેં પણ તમને તમારા સર્વ નગરોમાં દાંતોને અગ્રનો વિચોત્ર, ને તમારી સર્વ જગ્યાઓમાં રોટલીની અછત આપી છે; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૭ અને મેં પણ, હું છ પાકને ત્રણ માસ ખાણી દતા ત્યારે, તમારી પાસેથી વરસાદ પાછો સંખ્યો છે; ને મેં એક નગર પર વરસાદ વરસાવ્યો, ને બીજા નગર પર વરસાવ્યો નહિ; એક ટુકડા પર વરસાદ વરસ્યો, ને બીજા ટુકડા પર તે વરસ્યો નહિ તે સુઘાઈ ગયો ૮ માટે બે કે ત્રણ નગરોના [રહેવાસીઓ] ભટકતા ભટકતા એક નગરમાં પાણી પીવાને ગયા, પણ ત્યાં યથા નહિ; તોપણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે ૯ મેં તમારા પર લૂંટ તથા મસ્તીનો ખાર આવડ્યો; તમારા બાજ તથા તમારી દ્રાક્ષવાડીઓ તથા તમારી અછરીઓ તથા તમારાં જૈતરૂંજો જે સખ્યાબધ હતાં તેમને છવડા ખાઈ ગયા છે; તોપણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે ૧૦ મેં તમારી મધ્યે મિસરની પેટ મરજી મોકલી છે; તમારા જીવાનોને મેં વરવારથી સદાર કીધી છે, ને તમારા ઘોડાઓનું હરણ કરાવ્યું છે, ને તમારી છાવણીની કુર્ચ મેં તમારા નસકોરામાં ચઢાવી છે, તોપણ, યહોવાહ કહે છે, તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી. ૧૧ દેવે સદોમ તથા ગમેરાહને પ્રલય કીધો ત્યારની પેટ મેં તમારામાંના [કેટલાક] મેં પ્રલય કીધો છે, ને બળતામાંથી ખેંચી કાઢેલા જોરિયા જેવા તમે હતા; તોપણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૨ એ માટે, હું ઇસ્રાએલ, હું તને આમ કરીશ, ને હું તને એમ કરીશ માટે, હું ઇસ્રાએલ, તારા દેવને મળવાને તૈયાર થા ૧૩ કમકે, જો, જે પર્વતોના રચનાર તથા વાયુનો ઉપજકકર્તા, તથા મનુષ્યના વિચારો શા છે તે તેને કહી દેખાડનાર, [તથા] સવારને અમકારૂપ કરનાર, તથા પૃથ્વીની ઉચ્ચરથાનો પર ચાલનાર, તેનું નામ સૈન્યોનો દેવ, યહોવાહ છે

૫ હું ઇસ્રાએલના વંશજો, તમારે વિષે આ જે વિલાપવાણી હું ઉચ્ચારું છું તે સાંભળો ૨ ઇસ્રાએલની કુમારિકા પડી ગઈ છે, તે કુરીથી કહી

હરો નહિ; તે પોતાની ભૂમિ પર પાકી નખાઈ છે; તેને ઉઠાડનાર કોઈ નથી. કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે નગરમાંથી હબર નીકળતા, તેમાં ઇસ્રાએલના વંશના સેન બચ્યા હશે, ને જેમાંથી સેન નીકળતા તેમાં ઇસ્રા બચ્યા હશે. ૪ કેમકે યહોવાહ ઇસ્રાએલના વંશને એમ કહે છે કે, તમે મને શોધો, તો તમે જીવશો, ૫ પણ બેથેલની શોધ ન કરો, ને જિહ્વાલમાં ન પેસો, ને બેર-શેબા ન જાઓ; કેમકે જિહ્વાલ નિર્થે ગુલામગીરીમાં જશે, ને બેથેલ નષ્ટ થશે. ૬ યહોવાહને શોધો, એટલે તમે જીવશો; રખેને તે યુદ્ધના ધરમાં અગ્નિની પેઠે પ્રગટે, ને તે ભસ્મ કરી નાખે, ને બેથેલમાં તેને હોલવનાર કોઈ ન હોય; ૭ જે ઇનસાફને ઠગવાસરૂપ કરી નાખનારા, ને નેકીને જમીનદોસ્ત કરનારાઓ, ૮ તમે [તેને શોધો] કે જે કૃતિકા તથા મૃગશિરનો કસો છે, ને જે મૃત્યુછાયને પ્રભાતરૂપ કરી નાખે છે, ને જે દિવસને રાતવડે અધકારમય કરી દે છે; ને સમુદ્રનાં પાણીને ઢાંક મારે છે, ને તેઓને પૃથ્વીની સપાટી પર રેડી દે છે; તેનું નામ યહોવાહ છે; ૯ તે બળવાનો પર એવો અત્યાનક નાશ લાવે છે, કે કિલ્લા પર નાશ આવી પડે છે. ૧૦ સાગળમાં ઠપકો દેનારને તેઓ ધિક્કારે છે. ને પ્રમાણિકપણથી બોલનારનો તેઓ વિરસકાર કરે છે. ૧૧ તમે ખરીબાને કચરી નાખો છો, ને નેર-જીલમથી તેની પાસેથી ઘણું છિનવી લો છો, તેને લીધે તમે ઘટેલા પથ્થરનાં ઘરો તો આંધ્યાં છે, પણ તમે તેઓમાં રહેવા પામશો નહિ; તમે મને રજક દ્રાક્ષ-વાડીઓ તો રોપી છે, પણ તમે તેમને દ્રાક્ષરસ પીવા નહિ પામશો. ૧૨ કેમકે હું ભલે છું કે તમારા યુદ્ધા કેટલા બધા, ને તમારાં પાપ કેવાં મહાભારત છે; કેમકે તમે ન્યાયીઓને દુઃખે મોડા, લાંબા લો છો, ને સાગળ માંહેના દરિદ્રોના [હક] હુબાવો છો. ૧૩ એ માટે શાણો જન આવા વખતમાં ચૂપ રહેશે; કેમકે આ બુંડો સમય છે ૧૪ બહું શોધો, ને બુંડું નહિ, એ સાચું કે તમે જીવો; ને ત્યારે, તમે કહો છો તેમ, સેન્યોનો દેવ યહોવાહ તમારી સાથે રહેશે. ૧૫ બુંડાને ધિક્કારો, ને સલાને ચાહો. ને ન્યાયને સાગળમાં સ્થાપિત કરો; તો કદાપિ સેન્યોનો દેવ યહોવાહ યુદ્ધના ખાકી રહેલાઓ પર કૃપાળુ થાય. ૧૬ એ માટે પ્રભુ, સેન્યોનો દેવ યહોવાહ, એમ કહે છે કે, સર્વ ચકલાઓમાં વિલાપ થશે; ને સર્વ ગલીઓમાં લોકો કહેશે કે, અફસોસ, અફસોસ, ને તેઓ બેઠ-

તેને શોક કરવાને, તથા રાજ્યા ગાવામાં પ્રવિણ લોકોને વિલાપ કરવાને બોલાવશે. ૧૭ અને સર્વ દ્રાક્ષવાડીઓમાં વિલાપ થશે; કેમકે, યહોવાહ કહે છે, હું તારી મધ્યે યહને જમશ. ૧૮ તમે જેઓ યહોવાહનો દિવસ ઇચ્છો છો તેઓને અફસોસ! શા માટે તમે યહોવાહનો દિવસ ઇચ્છો છો? તે તો અધકાર-રૂપ છે, ને પ્રકારરૂપ નહિ. ૧૯ જેમ કોઈ માણસને સિદ્ધ પાસેથી નારી જતાં રીંછની ભેટ યદ્ય ભય, અથવા ધરમાં જમને પોતાનો હાથ ભીંતે ટેકવતાં તેને સાપ કરડે, તેમ ૨૦ હું એમ નહિ થાય કે યહોવાહનો દિવસ અધકારરૂપ થશે ને પ્રકારરૂપ નહિ! એટલે ધણી અધકારમય તથા છેક પ્રકાર રહિત? ૨૧ હું તમારાં પર્વાને ધિક્કારું છું, ને તમારા ધર્મેજાવાડાઓથી હું મગ્ન નહિ થશ. ૨૨ હા, બે કે તમે તમારાં દહનીયાપેંછો તથા ખાદ્યાપેંછો આપવા માંડશો, તોપણ હું તેમને નહિ સ્વીકારીશ; ને તમારાં પુષ્ટ પશુઓનાં સાંત્યપેંછોને પણ હું નહિ ગણકારીશ. ૨૩ તારાં ગીતોનો ઘોંઘાટ મારાથી તું દૂર કર; કેમકે હું તારી સારંગીઓનું ગાયન નહિ સાલળીશ. ૨૪ પણ ન્યાયને પાણીની પેઠે, ને નેકીને મહા નદીની પેઠે વહેવા દે. ૨૫ જે ઇસ્રાએલના વંશના, હું તમે અર-થમાં ચાળીસ વર્ષો સુધી મને યજ્ઞ તથા અર્પણો ચલાવ્યાં હતા ૨૬ હા, તમે તમારા રાજનું સિદ્ધ તથા તમારી મુતિઓનું કીયત, એટલે તમારા પોતાના બનાવેલા તમારા તારારૂપી દેવતાને ઉચ્ચકથા છે. ૨૭ એ માટે, યહોવાહ, જેનું નામ સેન્યોનો દેવ છે, તે કહે છે કે, હું તમને દમરકની પેલી પાર ગુલામગીરીમાં ચોકલીશ.

૬ સિયોનમાં એશઆરામમાં, રહેનારા તથા સમગ્રનતા પવેતોમાં અભયપણે રહેનારા મુખ્ય દેશાનિઓના પ્રખ્યાત માણસો, કે જેઓની પાસે ઇસ્રાએલનો વંશ આવે છે, તે તમને અફસોસ! ૨ કાએનહમાં ચાલ્યા જમને જીવો; ને ત્યાંથી ગોરા હમાથમાં જાઓ; પણ આગળ વધીને પલિસ્તીઓના ગાયમાં જાઓ; હું તેઓ આશ્ચર્યચક્રતાં સારાં છું! અથવા હું તેમની સીમા તમારી સીમા કરતાં વિશાળ છું? ૩ તમે જેઓ માકા દિવસને, દૂર કાઢો છો, ને નેર-જીલમની આદીને પાસે લાવો છો; ૪ જેઓ દાથી-દાંતના પલગે પર મુઓ છો, ને પોતાનાં બિહાનમાં લાંબા યહને આગેટો છો, ને ટાંગામાંથી હલવાને, ને કોડમાંથી વાહરડા ખાઓ છો; ૫ જેઓ સારંગીના

રામ સાથે નકામાં ગીતો ગાઓ છો; જેઓ પોતાને વાસ્તે દાઉદની પેઠે નવાં નવાં વાજત્રો કહી કાઢો છો; ૧ જેઓ પ્યાલાંથી દ્રાક્ષરસ પીઓ છો, ને મુખ્ય અન્નરો પોતાને અંગે લગાડો છો; પણ યુસફની વિપત્તિને લીધે દુઃખી થતા નથી. ૭ એ માટે જેઓ પહેલા ગુલામગીરીમાં જયો તેમની સાથે તેઓ ગુલામ-ગીરીમાં જયો, ને જેઓ લાંબા ઘરને સુધ રહેતા તેઓની ખુશાલી લોપ થયો. ૮ સેન્યોનો દેવ યહોવાહ કહે છે કે, પ્રભુ યહોવાહે પોતાના સોજન ખાધા છે કે, હું યાફુબના અર્થથી કટાણું છું, ને તેના મેહેલોને ધિક્કારું છું; એ માટે નગરને તથા તેની અંદર જે સઘણું છે તેને હું [પારકાને] સ્વાધીન કરી દશશ. ૯ અને એમ થયો કે તે એક ધરમાં દસ માણસો રહ્યા હયો, તો તેઓ પણ માયો જયો. ૧૦ અને જ્યારે કોઈ માણસનો સગો, એટલે તેને અગ્નિદાહ દેનાર, તેનાં દાડકાંને ધરમાંથી બહાર લઇ જવાને તેની લાસ]ને ઉચકી લેયો, ને ધરના કૌથી અંદરના બાનખાના માણસને પૂછ્યો કે, હજી બીજે કોઈ તારી સાથે છે? ત્યારે તે કહેયો, ના; ત્યારે પેલો કહેયો, ચૂપ રહે; કેમકે આપણે યહોવાહનું નામ ઉચ્ચારવા લાયક નથી. ૧૧ કેમકે, જુઓ, યહોવાહ આજ્ઞા કરે છે, ને તેથી મોટા ધરમાં જાણડાં પડયો, ને નાના ધરમાં ફટિા પડયો ૧૨ થું ઘોડા ખડક પર દોડી શકયો? થું કોઈ [ત્યાં] બળદોથી ખેડી શકયો? કેમકે તમે ઇનસાફને પિતારૂપ, ને નેકીના ફળને કડવાસરૂપ કરી નાખ્યાં છે ૧૩ વળી, થું અમારા પોતાના બળથી અમે શિંગો ધારણ કર્યાં નથી? એમ કહીને તમે નકામી વાતોમાં આનંદ માનો છો. ૧૪ કેમકે, સેન્યોનો દેવ યહોવાહ કહે છે, હે ઇસ્રાએલના વંશજો, જુઓ, હું તમારી વિરૂદ્ધ એક દેશભવિને ઉભી કરીશ, અને તેઓ, હમાયના નાકાથી તે અરાબાહની નરી સુધી, તમારા :૫૨ વિપત્તિ લાવયો.

૭ પ્રભુ યહોવાહે મને આમ દર્શાવ્યું છે; એટલે, જુઓ, વનસ્પતિની પાછલી પૂટની શરૂઆતમાં તેણે ટીકા બનાવ્યાં; ને જુઓ, તે રાજની કાપણી પછીનો પાછલો ઉગાવો હતો. ૨ અને તેઓ દેશનું માસ ખાઈ રહ્યાં ત્યારે એમ થયું કે, મેં કહ્યું, હે પ્રભુ યહોવાહ, કૃપા કરી ક્ષમા કર; યાફુબ કેમ કરીને નિભી શકયો? કેમકે તે નાનો છે ૩ યહોવાહને આ વિષે પશ્ચાત્તાપ થયો; યહોવાહે કહ્યું કે, એમ નહિ થયો.

૪ પ્રભુ યહોવાહે મને આમ દર્શાવ્યું; એટલે, જુઓ, પ્રભુ યહોવાહે અગ્નિથી વાદ કરવાની આજ્ઞા કીધી; ને તેણે મહા ઉડાણને ભરમ કીધું, ને ભૂમિને પણ ભક્ષ કરત. ૫ ત્યારે મેં કહ્યું, હે પ્રભુ યહોવાહ, કૃપા કરીને બસ કર; યાફુબ કેમ કરીને નિભી શકે? કેમકે તે નાનો છે. ૬ યહોવાહને એ વિષે પશ્ચાત્તાપ થયો; યહોવાહ કહે છે કે, એ પણ નહિ થયો.

૭ તેણે મને આમ દર્શાવ્યું; એટલે, જુઓ, પ્રભુ પોતાના હાથમાં ઓળખો લઇને ઓળખે ચલેલી ભીંત પાસે ઉભો રહ્યો. ૮ અને યહોવાહે મને કહ્યું, આમોસ, તું થું જુઓ છે? ને મેં કહ્યું, એક ઓળખો. ત્યારે પ્રભુ એ કહ્યું, જો, હું મારા ઇસ્રાએલ લોક મધ્યે ઓળખો મૂકીશ; હું ફરીથી કહી તેમની દરગુજર નહિ કરીશ; ૯ ને ઇસ્રાએલનાં ઉચ્ચરથાનો ઉજડ થયો, ને ઇસ્રાએલનાં યુદ્ધરથાનો વેરાન કરી મૂકયો; ને હું તરવાર લઇને યરોબઆમના ધરની વિરૂદ્ધ ઉઠીશ

૧૦ પછી ઇમેલના યાજ્ઞ અમારયાહે ઇસ્રાએલના રાજ યરોબઆમને કહાવી મોકલ્યું કે, આમોસે ઇસ્રાએલના ધરની મધ્યે તારી વિરૂદ્ધ ફિસાદ રચ્યો છે; તેનાં સર્વ વચ્ચેના સહન કરવાને દેશ અશક્ત છે. ૧૧ કેમકે આમોસ એમ કહે છે કે, યરોબઆમ તરવારથી માયો જયો, ને ઇસ્રાએલ પોતાના દેશમાંથી ગુલામ કરાઇને નિશ્ચે લઇ જવારો ૧૨ વળી અમારયાહે આમોસને કહ્યું, હે બવિશ્વદર્શક, જા, યહુદાહના દેશમાં નાસી જ, ને ત્યાં રોટલી ખાજે, ને ત્યાં બવિશ્વવાદ કરજે; ૧૩ પણ હવે પછી કહી ઇમેલમાં બવિશ્વવાદ કરતો નહિ; કેમકે એ તો રાજનું યુદ્ધરથાન છે, ને એ રાજમંદિર છે ૧૪ ત્યારે આમોસે ઉત્તર આવતા અમારયાહને કહ્યું કે, હું બવિશ્વવાદી નહોતો, તેમ બવિશ્વવાદીને દીકરો પણ નહોતો, પણ હું તો ગોવાળિયો તથા ગુલરૂક્ષોનો સોરનાર હતો; ૧૫ ને યહોવાહે મને ઘેટાંબકરા પાછળ ફરવામાંથી બાલાવી લીધો, ને વળી યહોવાહે મને કહ્યું જ, મારા ઇસ્રાએલ લોકોને બવિશ્વવાદ કર. ૧૬ તો હવે હું યહોવાહનું વચન સામળ; તું કહે છે, ઇસ્રાએલ વિરૂદ્ધ બવિશ્વવાદ ન કર, ને ઇસ્રાએલના ધર વિરૂદ્ધ [બોલ] ન નાખ; ૧૭ એ માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારી સ્ત્રી નગરમા વેશ્યા બનયો, ને તારા પુત્રપુત્રીઓ તરવારથી માયો જયો, ને તારો દેશ માપવાની દોરીથી વહેંચવામાં આવયો; ને તું પોતે અધુરૂ બૂમિમાં મોત પામયો, ને ઇસ્રાએલ પોતાના દેશમાંથી ગુલામ કરાઇને

નિષ્કે લથ જવાશે.

પ્રભુ યહોવાહે મને આમ દર્શાવ્યું; એટલે, જુઓ, ઉન્હાજાના ફળની એક ટોપલી દેખાઈ. ૧ અને તેણે કહ્યું, આમોસ, તું શું જુએ છે? ત્યારે મેં કહ્યું, ઉન્હાજાના ફળની ટોપલી. ત્યારે યહોવાહે મને કહ્યું, મારા ઇસ્રાએલ લોકોના અંત આવી પહોંચ્યો છે; હું હવે પણ કહી તેમની ફરજનર નહિ કરીશ. ૨ અને પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, તે દિવસે મહિરનાં ગીતો તે રડાડીટ થઈ પડશે; મુઝદા ધણા યશે; સર્વ સ્થળે તેઓ ગૂંચગૂંચ તેમને બહાર નાખી દેશે. ૩ તમે આ સાંભળો, એટલે, તમે જેઓ ફરિદ્દીઓને ગળી જવા, તથા દેશના ગરીબોને અત આણુવા ઇજ્જત એમ કહે છે કે, ૪ આમાવાસ્યા ક્યારે પુરી થાય કે અમે અનાજ વેચીએ? ને સાખ્યાથ [ક્યારે ઉતરે] કે અમે ધર્મ ખુલ્લા મૂકીએ? ને એકાદ નાનો રાખીને ને રોકલ મોટો રાખીને, ને જુઠા ત્રાજવાથી કઠાઈ કરીને, ૫ અમે ગરીબોને રૂપાથી ખરીદીએ, ને ફરિદ્દીઓને એક ભેડ ખાસડા સાટે ખરીદીએ, ને ધર્મનું ધણું વેચીએ. ૭ યહોવાહે યાફળના મહાવના સોગન ખાધા છે કે, નિષ્કે હું તેઓનું એકે કામ કહી જુલી નહિ જઈશ. ૮ શું એને લીધે દેશ નહિ ફુજશે, ને તેમાં રહેનાર પ્રત્યેક જન રોક નહિ કરશે? હા તે તમામ નદીની પેઠે ઉપડશે; ને તે ખળખળીને મિસરની નદીની પેઠે પાછા રાખી જશે. ૯ અને, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે, હું સૂર્યને ખપોરે અસ્ત પમાડીશ, ને હું ઘોળે દિવસે પૃથ્વીને અધકારમય કરીશ. ૧૦ અને હું તમારી મિજબાનીઓને રોકડપ, ને તમારાં સર્વ ગીતોને વિલાપક કરી નાખીશ; ને હું સર્વ કમરે પર તાટ, ને પ્રત્યેક માથા પર તાલ આણીશ; ને હું એકનાએક હીકારને માટે રોક ભેળું, ને તેના અંતને દુઃખના દિવસ ભેળું કરીશ. ૧૧ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં હું દેશમાં દુકાળ મોકલીશ, અન્નનો દુકાળ નહિ, કે પાણીની તરસ નહિ, પણ યહોવાહનું વચન સાંભળવાનો [દુકાળ મોકલીશ] ૧૨ અને તેઓ સમુદ્રથી તે સમુદ્ર સુધી, ને ઉત થી તે છેક પૂર્વ સુધી ભટકશે. યહોવાહનું વચન શોધવાને તેઓ અદ્વિધી તર્હી નાસ્યા કરશે, પણ તે તેઓને મળશે નહિ. ૧૩ તે દિવસે સુન્દર કમારિકાઓ તથા જુવાનો તુવાથી મૂંઝા પામશે. ૧૪ જેઓ સમગ્રના પાપના સોગન ખાતાં કહે છે કે, હે દાન, તારા દેવના સમ, ને

બેર-ચોખાની રીતિના સમ, તેઓ તો પડશે, ને કહી પાછા ઉઠશે નહિ.

૮ મેં પ્રભુને વેદીની પાસે ઉઠેલો જોયો; અને તેણે કહ્યું કે, મથાળા પર એવા મારો ચલાવો કે ઉબરા દાલી જાય, ને તે સર્વના માથા પર તેમને બાગી ચૂરા કરો; ને તેઓમાના છેલ્લાનો હું તરવારથી સહાર કરીશ; તેઓમાના એક પણ નાસી જવા નહિ પામશે, ને તેઓમાના એક પણ જગી જવા નહિ પામશે. ૨ ભે કે તેઓ ખોદીને શેઓલમા ઉતરી જાય, તોપણ ત્યાંથી મારો હાથ તેમને પકડી લાવશે; ને ભે કે તેઓ આકાશમા ચઢી જાય, તોપણ ત્યાંથી હું તેઓને નીચે ઉતારીશ. ૩ અને ભે કે તેઓ કામંલના શિખર પર છુપાઈ જાય, તોપણ હું તેઓને ત્યાંથી શોધી કાઢીશ, ને તેઓ મારી નબરથી સમુદ્રને તળિયે સનાઈ જાય, તોપણ ત્યાં હું સર્પને આજ્ઞા કરીશ, ને તે તેઓને કરડશે. ૪ અને ભે કે તેઓ પોતાના શત્રુઓની આગળ ગુલામગીરીમાં જાય, તોપણ ત્યાં હું તરવારને આજ્ઞા કરીશ, ને તે તેઓનો સહાર કરશે; ને હું હિતને વાસ્તે નહિ પણ આપત્તિને વાસ્તે મારી દટિ તેઓ પર રાખી રહીશ. ૫ કેમકે પ્રભુ, સેઓનો યહોવાહ, તે એ [૭] કે જે ભૂમિને અડકે છે ને તે પિગળી જાય છે, ને તેના સર્વ રહેવાસીઓ રોક કરશે; ને તે તમામ નદીની પેઠે ઉપડી આવશે, ને મિસરની નદીની પેઠે પાછું ખેડી જશે; ૬ જે આકાશમા પોતાના ચોરકાઓ ખાધે છે, ને પૃથ્વી પર પોતાનો ધુમટ સ્થાપે છે; જે સમુદ્રના પાણીને આજ્ઞા કરી બોલાવે છે, ને તેમને પૃથ્વીની સપાટી પર રેડી દે છે; તેનું નામ યહોવાહ છે. ૭ યહોવાહ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલપુત્રો, તમે તે મને કૂશપુત્રોના જેવા નથી છું? હું હું ઇસ્રાએલને મિસર દેશમાથી, ને પલિસ્તીઓને કાફતોરથી, ને અરામીઓને ધીરથી કાઢી લાવ્યો નથી? ૮ જુઓ, પ્રભુ યહોવાહની આજ્ઞા દુષ્ટ રાજ્ય પર છે, ને હું પૃથ્વીની પીઠપરથી તેનો નાશ કરીશ; યહોવાહ કહે છે કે, ક્રૂર એટલજ કે યાફળના વંશનો હું પુરેપુરો નાશ નહિ કરીશ. ૯ કેમકે, જુઓ, હું આજ્ઞા કરીશ, ને જેમ ચારલીમા ચળાય છે તેમ હું ઇસ્રાએલના વંશ-ભને સર્વ દેશભતિઓ મધ્યે આળીશ, તોપણ નાનામાં નાનો હાણો જમીન પર પડશે નહિ. ૧૦ મારા લોકના સર્વ પાંખીઓ જેઓ કહે છે કે, દાનિ અમને પકડી પાડશે નહિ, તેમ સામી પણ આવશે નહિ, તેઓ

તરતારથી માથું જશે

૧૧ તે દિવસે દાહદેનો પડેલો મંડપ હુ હોમ કરીશ, ને તેની તુલકાંટા પુરી દઈશ, ને હુ તેના ખાંડિયેરોને ફેલા કરીશ ને હુ તેને પ્રાચીન કાળમા [હતો] તેવો બાધીશ, ૧૨ એ માટે કે અદોમના બાકી રહેલાનુ, તથા જે બધી દેશભતિઓ મારા નામથી ઓળખાય છે તેઓનુ તેઓ વતન પામે, આ કરનાર જે યહોવાદ તે એમ કહે છે ૧૩ જુઓ, યહોવાદ કહે છે, એવા દિવસે આવે છે કે, એદનારનુ કામ] કાપણી કરનારના કામ] સુધી ચાલશે, ને દ્રાણે પીલનારનુ

કામ] બી વાવનારના કામ] સુધી ચાલશે, અને પર્વતોમાથી મીઠા દ્રાક્ષરસ ટપકશે, ને સર્વ ડુંગરો પિત્તળી જશે ૧૪ અને હુ મારા ઇસ્રાએલ લોકની ગુલામ ભરી પાછી ફેરવીશ, ને તેઓ ઉગડ નજરો બાધીને તેઓમા વસશે, ને તેઓ દ્રાક્ષવાડીઓ રોપીને તેઓને દ્રાક્ષરસ પીશે, તેઓ બીજા પશુ બનાવીને તેમનું ફળ ખાશે ૧૫ અને હુ તેઓને તેઓના દેશમા રોપીશ, ને જે દેશ મં તેઓને આપ્યો છે તેમાથી તેઓ ફરીથી કદી ઉપાડી નંખાશે નહિ, એવુ તારો દેવ યહોવાદ કહે છે

ઓખાવાહ.

ઓખાવાહનું સદર્શન પ્રભુ યહોવાદ અદોમ વિષે આમ કહે છે, અને યહોવાદથી ખબર સામળી છે, ને એક એલથીને વિદેશીઓ મધ્યે મોકલવામા આવ્યો છે, [તે એમ કહેવાને કે,] તમે ઉઠો, ને આપણે તેની વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કરવાને ઉઠીએ રજા, મેં તને વિદેશીઓ મધ્યે નાનું કાંઈ છે, તું ધણુજ તુલક મનાય છે જે હે ખડકોની ઓમા રહેનાર તથા ઉંચે વાસો કરનાર તારા અંત કણના અભિમાને તને કહે છે, તું તારા મનમા એમ કહે છે કે, મને નીચે ભૂમિ પર કાણ પાડશે? ૪ યહોવાદ કહે છે, જે કે તું ગરડની પેઠે ઉંચે ચઢે, ને જે કે તારો માળો તારાઓ મધ્યે બાંધેલો હોય, તોપણ હુ ને ત્યાંથી નીચે પાડીશ ૫ જે ચોરો કે રાતે લૂટારાઓ તારી પાસે આવે, (અરે તું કેવા નબ્ત થયો છે!) તો તું તેઓનું મન માને એટલું તેઓ નહિ ચોરો ને દ્રાણે વાળુનારા તારી પાસે આવે તો તેઓ કેટલીક ફાલત દ્રાણે નહિ પડવી મૂકે? ૬ એસાવની વાતો] કેવી રીતે કદાચ છે! તેના સંજારેલા ખુલના કેવા ઓળી કદારા છે! ૭ તારા સપના સર્વ માલુસો તને માર્ગ પર, એટલે સરહદના માર્ગ પર, લાગ્યા છે, જે માલુસો તારી આગે સલાહસંપન્ન હતા તેઓએ તને કાળે તારા ઉપર છત મેળવી છે, તારી સેટી રી [ખાનારાઓ] તારી નીચે ફાલે માટે છે, તેવામા કંઈ બુદ્ધિ નથી ૮ યહોવાદ કહે છે કે, હું હુ તે દિવસે અદોમમાથી જાની પુરેશોના, ને એસાવના પર્વત પરથી બુદ્ધિને

નાશ નહિ કરીશ? ૯ અને, હે તેમાન, તારા શેઠાઓ ગભરાઈ જશે, એ સાર કે એસાવના પર્વત પરથી પ્રત્યેક જનના સંહાર કતલવડે થાય ૧૦ તારા સાથે યાકુબ ઉપર બળાત્કાર ગુભર્યોને લીધે તને લગભ દાકી દેશે, ને તું સદાને માટે નબ્ત થશે ૧૧ જે દિવસે પારકાઓ તેની સપત લઈ ગયા, ને પરદેશીઓ તેના દરવાજાઓની આર પેસી ગયા, ને યુરુશલેમ પર ચિઠ્ઠીઓ નાખી, તે દિવસે તું આથો હોમો ધઈ રહ્યો, હા, તું ભણે તેઓમાનેજ એક હોય તેમ [તે કહ્યું] ૧૨ પશુ તારા સાથના વિપ્રને દિવસે તેનો દિવસ તું ન નિદાળ, ને યદુદાહપુત્રોને વિનાશને દિવસે તું તેમની વિરૂદ્ધ આનંદ ન કર, ને સમરને દિવસે અભિમાનથી ન ઓલ ૧૩ મારા લોકની આપત્તિને દિવસે તેઓની સામજમા ન પેમ, હા, તેઓની આપત્તિને દિવસે તેઓની વિપત્તિ ન નિદાળ, ને તેમની આપત્તિને દિવસે તેમની સપત્તિ પર [હાય] ન નાખ ૧૪ અને તેના લોકોમા નાસી છૂટલા હોય તેમને કાપી નાખવાને તું આઠ માર્ગમા ઉભો ન રહે, ને તેના લોકોમાના જેઓ બચી રહેલા હોય, તેમને સમરને સમયે સોપી ન દે ૧૫ કેમકે સર્વ વિદેશીઓ પર યહોવાદનો દિવસ પાસે છે, જેવુ તે કહ્યું છે, તેહ તારા હકમા કરાશે, તારી કરણી તારા ચેતાના માથા પર પાછી આવશે ૧૬ કેમકે જેમ તમે મારા પવિત્ર પર્વત પર પોધુ છે, તેમજ સર્વ વિદેશીઓ બહુ પીશે, હા, તેઓ પીશે, ને ગળી જશે, ને હતા નહોતા ધઈ જશે.

- ૧૭ પણ સિંધોન પર્વત પર બચી રહેલાઓ હશે, ને તે પવિત્ર થશે, ને ચાકુળનું ધર પોતાના વતનો ભોગવશે ૧૮ અને ચાકુળના વંશને અગ્નિરૂપ, ને યુક્તરૂપ ધર ભડકારૂપ, ને એસાવનું ધર ખુપરારૂપ થશે, ને તેઓ નેમા સળગીને તેને બરમ કરશે, ને એસાવના ધરનું કોઈ [માણસ] જીવતું રહેશે નહિ, કેમકે યહોવાહ એ ઘોષ્યા છે ૧૯ અને નેગેબના લોકો એસાવના પર્વતનો કબજો, ને નીચ પ્રદેશના લોકો પલિસ્તીઓનો કબજો લેશે, ને તેઓ એકાઠ
- મની ભૂમિનો તથા સમરૂનની ભૂમિનો કબજો લેશે, ને બિન્યામીન બિલઆદ નો કબજો લેશે ૨૦ અને ગુલામીમા ગએલા ઇઝ્રાએલપુત્રોનુ આ સૈન્ય, જે કનાનીઓ [મધ્ય] છે, તે છેક સારફાય સુધી[નો] કબજો લેશે, ને ચક્રશાલેમના ગુલામગીરીમા ગએલા લોકો જે સફારાદમા છે, તેઓ નેગેબના નગરોનો કબજો લેશે ૨૧ અને એસાવના પર્વતનો ન્યાય કરવાને ઉદ્ધારકર્તાઓ સિંધોન પર્વત પર હાજર થશે, અને રાજ્ય યહોવાહનુ થશે

ધના

પક્ષો. ૧૧ ત્યારે તે માણસોને યદોવાદને અતિશય
ડર લાગ્યો; ને તેઓએ યદોવાદને યજ્ઞ ચઢાવ્યો,
ને માનતા લીધી. ૧૭ અને યદોવાદે એક મોટી
માછલી યૂનાને ગળા નવા સાડ તૈયાર કીધી; અને
યૂના ત્રણ દિવસ ને ત્રણ રાત માછલીના પેટમાં રહ્યો.

૨ ત્યારે યૂનાએ માછલીના પેટમાંથી પોતાના દેવ
યદોવાદની પ્રાર્થના કીધી. ૪ અને તેણે કહ્યું,
મારી વિપત્તિના કારણથી મેં યદોવાદને જિનવી
કીધી, ને તેણે મને ઉતાર આપ્યો; શોઆલના પેટમાંથી
મેં જૂમ પાડી, ને તેં મારો સાદ સાંભળ્યો. કેમકે તે
મને ઉશ્કણ્યો, સમુદ્રના ભિતરમાં ફેંક્યો, ને મારી
આસપાસ પાણી ઢલું; તારાં સંઘર્ષોં મોભઓ ને
તારી ઊંચો મારા પર ફરી વળી. ૪ અને મેં કહ્યું કે,
હું તારી નજર આગળથી ફેંકી દેવાથી છું; તોપણ હું
ફરીથી તારા પવિત્ર મંદિર તરફ ભેઘરા. ૫ પાણી મારી
આસપાસ ફરી વળ્યાં, હા, મારા જીવ સુધી [ફરી
વળ્યાં]; મારી આસપાસ ઉડાણ ઢલું; મારા માથાની
આસપાસ ખડ વિદ્યહ ઝડ્યુ. ૬ હું પવંતોનાં તળિયાં
સુધી ઊતરી ગયો; પૃથ્વીએ પોતાની ભુંગળો મારા
પર સડાને માટે વાસી લીધી; તોપણ, હે મારા દેવ
યદોવાદ, તેં મારા જીવને ખાડામાંથી બહાર કાઢ્યો.
૭ મારો જીવ મારામાં નિર્જીવ થયો, ત્યારે મેં
યદોવાદનું સ્મરણ કીધું; ને મારી પ્રાર્થના તારા
પવિત્ર મંદિરમાં તારી ઢલુરમાં પહોંચી. ૮ જ્યો
ભૂડી પોણ બાજતો વિષે કાળજી રાખે છે તેઓ
પોતા પશની કૃપા તણ દે છે. ૯ પણ હું ઉપહાર-
સ્વદિના નાદસહિત તને યજ્ઞ ચઢાવીશ; ૩ મારી
માનવાઓ ચઢાવીશ તારજી યદોવાદથી છે.

૧૦ અને યદોવાદે માછલીને આજ્ઞા કરી, ને તેણે
યૂનાને કોરી નખીન પર ઓછી કાઢ્યો.

૩ અને યદોવાદનું વચન બીજી વાર યૂના પાસે
એવું આબુ કે, ૨ ઉક, મોટા નજર નીનવેદમાં
નહને જે જોખ હું તને ફરમાવું તે જોખ તેને કર.
૨ અને માટે યૂના ઉડીને યદોવાદના વચન પ્રમાણે
નીનવેદ ગયો. નીનવેદ તો અતિ મોટું, એટલે ત્રણ
દિવસની મજલ એટલા [પિરાવાનું] નજર દલું. ૪ અને
યૂનાએ શાન્તાતમાં નજરમાં એક દિવસની મજલ
એટલે પ્રવેશ કીધો, ને તેણે જૂમ પાડીને કહ્યું કે,
આત્મો-દિવસ પછી નીનવેદનો નાન થશે. ૫ અને
નીનવેદનો લોકોએ દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને
તેઓએ ઉપવાસનો ઢટરા પિટાવ્યો, ને મોટામાં

મોટાથી તે નાનામાં નાના સુધી સર્વેએ તાટ પહેર્યું
૬ અને એ ખજર નીનવેદના રાજાને પહોંચી એટલે
તે પોતાની આદી પરથી ઉઠ્યો, ને પોતાનો ભ્રમો
પોતાના અંત પરથી કાઢી નાખીને ને પોતાને અંતે
તાટ પહેરીને રાખમાં બેઠો. ૭ અને રાજાના ત્યા
તેના અમીરાના [કીધેલા] કસાવ પ્રમાણે તેણે નીન-
વેદમાં સર્વત્ર ઢટરા પિટાવ્યો કે, માણસ તેમજ
પશુ, ઢોર તેમ જ ઇંડાંજકરાં કષ પણ ચાખે નહિ;
તેઓ ખાચ નહિ તેમ પાણી પણ પીએ નહિ; ૮ પણ
માણસ તથા પશુ બન્ને તાટ બોઢે, ને તેઓ દેવ
આગળ મોટેથી પોહાર કરે; હા, તેઓ સર્વ પોત
પોતાના ભુડા માનોથી તથા પોતપોતાના દાપના જોર-
જીલમથી ફરે. ૯ કહાચિત દેવ [વિચાર] બઢલીને
પથાત્તાપ કરે, ને પોતાનો સખત રોપ તણ દે, ને
એમ આપણો નાશ ન થાય. ૧૦ અને તેઓનાં કામ
દેવે જોયાં કે તેઓ પોતાના ભુડા માર્ગોથી ફર્યા; ને
તેઓ ઉપર જે આપત્તિ આજુવાનું દેવે કહ્યું ઢલું, તે
વિષે તેને પથાત્તાપ થયો; ને તેણે તે અમલમાં
ન આરપ્ય.

૪ પણ તેથી યૂનાને ઘણુંજ ખોટું લાગ્યું, ને તેને
ગુસ્સો ચઢ્યો. ૨ અને તેણે યદોવાદની પ્રાર્થના
કરતાં કહ્યું, હે યદોવાદ, હું તારી પ્રાર્થના કરું છું કે,
દજી તો હું મારા દેશમાં ઢલો ત્યારનું માંડ કહેવું એ
નહોતું છું? તે માટે તારીશ નાસી નવા મેં ઉતાવળ
કીધી; કેમકે હું જાણતો ઢલો કે હું દુષાણ તથા કર્ણા-
સખત, કોષ કરવે લીધો ને પછી દયાણ, એવો દેવ
છે, ને વિપત્તિ વિષે તને પથાત્તાપ થાય છે. ૨ તે
માટે, હે યદોવાદ, ઢલે દુષા કરી મારો જીવ મારા-
માથી લઇ લે, કેમકે જીવવા કરતાં મરવું એ મારે
માટે વધારે સારું છે. ૪ અને યદોવાદે કહ્યું કે, ગુસ્સો
યવું એ હું સારું કરે છે છું? ૫ ત્યારે યૂના નજરની
બહાર નીકળીને નજરની પૂર્વે બાજુએ બેઠો, ને ત્યાં
પોતાને કાજે માંડવો કરીને નજરનું ઘું થયો તે જોવાને
શદ જોતો તેની તણે બેઠો. ૬ અને યદોવાદ દેવે
એક કીધાયોનવેલો તૈયાર કર્યો, ને તેને ઉઝાવીને
યૂનાની ઉપર ઝડુમાવ્યો, એ સારું કે તે તેના માથા
પર ઊંચો કરીને તેની દુઃખિત સ્થિતિ નિવારે. તેથી
યૂના એ કીધાયોનવેલાને લીધે અત્યંત દરખાયા.
૭ પણ બીજે દિવસે સવાર થતાં દેવે એક કીડો તૈયાર
કીધો, ને તેણે કીધાયોનવેલાને ઉપદ્રવ કીધાથી તે
સુઘાઇ ગયો. ૮ અને સૂર્ય ઉતતાં એમ થયું કે, દેવે

પૂર્વ તરફની લ તૈયાર કીધી, ને યૂનાના માથા પર એટલો તડકો લાગ્યો કે તેને મૂંઝા આવી, ને પોતાને સારૂ મોત માગતા તેણે કહ્યું કે જીવવા કરતા મરણ એ મારે માટે સારૂ છે. અને દેવે યૂનાને કહ્યું કીધા યૈનવેલાને માટે તું ગુસ્સે થાય છે તે તું ઠીક કરે છે છું? ને તેણે કહ્યું મોત સુધી પણ હું ગુસ્સે થાઉં તો વાળખી છે. ૧૦ અને યહોવાહો કહ્યું ને કીધાંયેન વેલાને સારૂ તું મેહેનત નથી કરી, ને ઉગાવ્યો પણ

નથી, ને એક રાતમાં ઉગ્યા ને બીજી રાતમાં નાશ પામ્યો, તેના પર તને દયા આવે છે, ૧૧ તો આ મોડું નગર નીનવેહ કે જેની અંદર એક લાખ ને વીસ હજાર એવા લોક છે કે જેઓ એટલું નથી ભણતા કે પોતાનો જમણો હાથ કયો ને ડાબો હાથ કયો, ને વળી જેની અંદર ધણી દોરડાં છે, તેના પર મને દયા ન આવે છું!

મીખાહ.

૧ યહોવાહનું વચન ને યહુદાહના રાજાઓ થોથામ આહાઝ તથા હિઝ્કીયાહના દિવસોમાં મીખાહ મોરારવીની પાસે આવ્યું, [તથા] ને તેને સમજન તથા યરૂશલેમ સબળીના સર્દારતમા પ્રાપ્ત થયું તે

૨ હે પ્રભુઓ, તમ સર્વે સામળો. હે પૃથ્વી તથા તેમા ને સર્વ છે તે ધ્યાન દે, ને પ્રભુ યહોવાહ એટલે પ્રભુ પોતાના પવિત્ર મંદિરમાથી, તમારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી થાઓ. કેમકે, જુઓ, યહોવાહ પોતાના સ્થાનમાથી નીકળી આવે છે ને તે નીચે ઉતરીને પૃથ્વીના ઉચ્ચસ્થાનો પર આવશે. ૪ અને તેના ભારથી પર્વનો પિગળી જશે ને ખીણો ફાટી જશે, એટલે અગ્નિની આગળ મીણની પેટે, તથા સીધા કરાડા પરથી પડતા પાણીના ઘોંઘની પેટે ૫ યાફૂબના અપરાધને લીધે તથા ઇસ્રાએલના વંશના પાપોને લીધે એ સર્વ થયું છે યાફૂબનો અપરાધ શો છે? હું તે સમજન નથી? અને યહુદાહના ઉચ્ચસ્થાનો ક્રિયા છે? હું યરૂશલેમ નહિ? કે તે માટે હું સમજનને ખેતરમાના ઢગલા જેવું [તથા] દ્રાક્ષવાડીના રોપણ જેવું કરીશ, ને હું તેના પર્થદારોને નીચે ભૂમા ગબડાવી દઈશ ને હું તેના પાયા ઉઘાડા કરીશ. ૭ અને તેની સર્વ કાતરેલી મૂર્તિઓ ખડાઈને ચૂરા કરાશે ને તેના સર્વ વેતન અગ્નિથી બગાડો, ને તેની સર્વ મૂર્તિઓને હું નષ્ટ કરી નાખીશ, કેમકે વેશ્યાના વેતનવડે તેણે તેમનો સંગ્રહ કીધો છે, ને તેઓ પાછા વેશ્યાનું વેતન યજ્ઞ જશે. ૮ અને લીધે હું વિલાપ કરીશ ને પોષ મુખીશ હું વજ્રરહિત તથા નાગો ફરીશ હું સિયાળ વાની પેટે ભુખીશ ને શહામુજની પેટે કળકળીશ. ૯ કેમકે તેના ધા અસાધ્ય છે, કેમકે તે યહુદાહમા

પણ આવી પહોંચ્યું છે તે મારા લોકની ભાગળ સુધી ટંક યરૂશાનેમ સુધી પહોંચ્યું છે. ૧૦ યાયર્મા તે ન કહેશે, મિલકન રડશે નહિ, બિય થે-આફાહમા હું ધૂળમા આળોટયો છું. ૧૧ હે શરીરના રહેવાસી, તું નાગો તથા લક્ષિત યજ્ઞને ચાક્યો જ, સાચાનાનો રહેવાસી બહાર નીકળતો નથી, બિય એસેલનો વિલાપ તમારી પાસેથી તેનું સ્થળ લઈ લેશે. ૧૨ કેમકે મારોથના રહેવાસી ચિંતાથી હિનની વાટ ભુજે છે, કેમકે યહોવાહ પાસેથી આપત્તિ યરૂશલેમની ભાગળ સુધી ઉતરી છે. ૧૩ હે લાખીશના રહેવાસી, તું રથે જલદ ધોડો બેડ, સિયોનની દીકરીના પાપનો આરંભ તે હતી, કેમકે ઇસ્રાએલના અપરાધો તારામા માલમ પડ્યા. ૧૪ એ માટે તું મોરેશોય-આધને વિદાય ગીરીની બક્ષીસ આપશે, આખ્રીબના ધર ઇસ્રાએલના રાજાઓ પ્રત્યે કપટી થશે. ૧૫ હે મારેશાહના રહેવાસી, હજી પણ હું તારી પાસે એવા એક જણ લાવીશ કે ને તમને પોતાનું વતન કરી લેશે, ઇસ્રાએલનું ગૌરવ અદુહામમા પણ આવશે. ૧૬ તારા પ્રિય સત્તાનોને લીધે પોતાને તાલ પડાવ ને પોતાનું માથું ખોડાવ, ગીધની માફક તારી તાલ વધાર કેમકે તેઓ તારી પાસેથી ગુલામગીરીમા ગયા છે.

૨ જેઓ પોતાના બિહાનામા [સુતા સુતા] અન્યાય થાને છે તથા શું કરે છે તેઓને અફસોસ! સવારનો પ્રભાસ થર્ના તેઓ તેનો અમલ કરે છે, કેમકે તે કરતુ તેમના હાથમા છે. ૨ અને તેઓ ખેતરોનો લોભ કરીને તેમને હિનની લે છે, ને ધરોનો [લોભ કરીને] તેમને પડાવી લે છે, ને તેઓ માણસ તથા તેના ધર પર એટલે માણસ તથા તેના વારસા પર,

જીવન કરે છે. ૩ એ માટે યદોવાહ એમ કહે છે કે, જીવો, આ કુટુંબ વિરક્ષ હું એવી આપત્તિ યોજું છું કે જેમાંથી તમે તમારી અરદ્રતા કાઢી નહિ શકો, ને તમે મગજથી ચાલી નહિ શકો; કેમકે તે સમય માઠો છે. ૪ તે દિવસે તેઓ તમારી વિરક્ષ એક દૃષ્ટાંત ઉચ્ચારશે, ને ચોક્કસ વિલાપસહિત રૂદન કરતાં કહેશે, અમે છેક પાંચમાલ થયા છીએ; તે મારા લોકોના વારસો ફેરવી નાખે છે; તેણે તેને મારી પાસેથી કેવો લઘ લીધો છે! દંત્રાઓરોને તે અમારાં ખેતરો વહેંચી આપે છે. ૫ એ માટે ચિઠ્ઠી નાખીને હિરણ્ય વહેંચનાર યદોવાહની જમાવડાં તારો કોઈ ફરો નહિ. ૬ તમારે ભવિષ્યવાણી બોલવી નહિ; તેઓ [હમેશાં] ભવિષ્યવાણી બોલે છે, [એમ તેઓ કહે છે]. તેઓ એમની આગળ ભવિષ્યવાણી બોલશે નહિ; લાઇન દૂર ઘવાનું નથી. ૭ હે યાદુજના ધર, શું એવું કહેવાશે કે, યદોવાહનો આત્મા સક્રાંચાયો છે? શું આ તેનાં કામ છે? શું સહાચારીને મારા વચનો ફાવેલાં નથી? ૮ પણ યોદ્ધા મુદ્દતથી મારા લોકો યતુની પેઠે ઉઠ્યા છે, જેઓ લશ્કરને કંટાળનારાઓની પેઠે નિર્ભયતાથી ચાલ્યા જાય છે તેમનાં વસ્ત્રોમાંથી તમે ભૂંડો ઉતારી લો છો. ૯ મારા લોકોની ઓંચોને તમે તેઓનાં ખુશ્કારક પદોમાંથી બહાર કાઢી મૂકો છો; તેમનાં નાના બાળકો પાસેથી તમે સફાને માટે માથે ઝેર લઈ લો છો. ૧૦ તમે ઉઠો, ને દૂર યાઓ; કેમકે આ તમારો વિશ્રામ નથી; એનું કારણ નાશ-કારક મહીનતા, હા, બારે વિનાશક મહીનતા [છે]. ૧૧ ને વ્યર્થ ને અસત્ય આચરણને માણસ એવું બુદ્ધ બોલે કે, હું દાક્ષિણ્ય તથા મધ વિશે તને પ્રયોધ કરીશ; તો તેજ આ લોકોનો ભવિષ્યવાદી થશે.

૧૨ હે યાદુજ, હું તારા સર્વ લોકોને નિષે એકા કરીશ; હું ઇસ્રાએલના બેચેલાઓને નિષે એકા કરીશ; હું તેઓને ઇસ્રાએલના ઘરાંની પેઠે એકા કરીશ; બીજા મધ્યે ચરતાં ઘેટાંકરંનાં ટોળાની પેઠે તેઓ માણસોના [જરયાના] કારણથી મોટા પાંખાડ કરશે. ૧૩ ખંડન કરનાર તેઓની અગાઉ ચઢી ગયો છે; તેઓ ઘસી નીકળીને દરજાન સુધી ચાલ્યા જઈને તેમાં ઘસે બહાર નીકળ્યા છે; ને તેઓને રાત્ર તેઓની આગળ ચાલ્યા ગયો છે, ને યદોવાહ તેમને સરહાર છે.

૩ અને મેં જી, હે યાદુજના મુખ્યો, અને ઇસ્રા-એલના પરાના અધિકારીઓ, તમે કૃપા કરી

સાંભળો; ન્યાય કરી જાણવો શું એ તમારી ફરજ નથી? ૧ તમે તો ભલાને ધિક્કારો છો ને બુંડાને ચાહો છો; તમે તેઓની ચામડી તેઓનાં અંગ પરથી, ને તેઓનું માંસ તેઓનાં હાડકાં પરથી ચૂંટી લો છો; ૨ તમે મારા લોકોનું માંસ પણ ખાઓ છો; ને તેઓ તેમની ચામડી તેમના પરથી ઉતરડી લે છે, ને તેમનાં હાડકાં લાંબી નાખે છે, હા, હાંદલીને સાથ [તૈયાર કરે] તેમ, તથા કદાઈમાંના માંસની પેઠે તેમને કાપીને તેઓ ઢુકડા કરે છે. ૩ ત્યારે તેઓ યદોવાહ આગળ પોકાર કરશે, પણ તે તેઓને ઉત્તર આપશે નહિ; હા, તે વખતે તે પોતાનું મુખ તેમનાથી સત્તાડશે, તેઓએ પોતાનાં કામોમાં શુદ્ધાઈ શીધી છે તેને લીધે. ૪ જ ભવિષ્યવાદીઓ મારા લોકોને કુમારો ચઢાવે છે, જેઓ પોતાના દાંતથી કરડતા જાય છે, ને પોકારે છે કે, શાંતિ, ને જેઓ તેમના મઠો નથી બરતા તેમની વિરક્ષ યુદ્ધ પણ નિર્મોલ્ય કરે છે, તેવાઓ વિશે યદોવાહ એમ કહે છે કે, ૬ તે કારણથી તમારે એવી રાત પડશે કે જેમાં તમને સફરનાં યરો નહિ; ને તમારે એવો અંધકાર થશે કે તમે રાત્રનું ભેદ શકશો નહિ; ને ભવિષ્યવાદીઓને સૂર્ય અસ્ત પામશે, ને દિવસ તેમના ઉપર અપ્રકારમય થશે ૭ અને ભવિષ્યદર્શકો લક્ષ્ય થશે, ને રાત્રનું ભેતારા ભેડા પડશે; હા, તેઓ સર્વ પોતાના હોઠ ઢાંકી દેશે; કેમકે દેવ તરફથી કંઈ પણ ઉત્તર મળતો નથી. ૮ પણ યાદુજને તેનો અપરાધ તથા ઇસ્રાએલને તેનું પાપ કહી બતાવવા સાથે, હું યદોવાહના આત્માવડે અચિત બળથી તથા ન્યાયથી તથા સામર્થ્યથી બરપુર છું. ૯ હે યાદુજના વંશના મુખ્યો, ને ઇસ્રાએલના વંશના અધિકારીઓ, ન્યાયને ધિક્કારનારા તથા ઇનસાફને ઉલટાવી નાખનારા, તમે કૃપા કરી આ સાંભળો. ૧૦ લોકો સિયોનને રક્તથી ને યરુસાલેમને અન્યાયથી બાંધે છે; ૧૧ તેના મુખ્યો લાંચ લઈને ઇનસાફ કરે છે, ને તેના યાજ્ઞકો વેન લઈને બોધ કરે છે, ને તેના ભવિષ્યવાદીઓ પેસા લઈને રાત્રનું જીએ છે; એમ છતાં પણ તેઓ યદોવાહ પર આધાર રાખે છે, ને કહે છે, શું યદોવાહ આપણી મધ્યે નથી? આપણા પર કોઈ પણ આપત્તિ આવશે નહિ. ૧૨ એ માટે તમારે લીધે સિયોન ખેતરની પેઠે ખેડાશે, ને યરુસાલેમના ઢગલા ધઈ જશે, ને [દેવના] ઘરનો પવેત તે વનનાં ઉચ્ચ-રથાનેના જેવો [ધઈ જશે].

૪ પશુ પાછલા દિવસોમાં એમ ધરો કે યહોવાહના ધરનો પર્વત પર્વતોના શિખર પર સ્થાપિત ધરો, ને તે હુમરોથી ઉચો કરાશે; ને લોકોનો પ્રવાહ ત્યાં વહી જશે. ૨ અને ધણી દેશનલિઓ જમને કહેશે કે ચાલો, આપણે યહોવાહના પર્વત ઉપર તથા યાફુબના દેવને ઘેર જઈએ; ને તે આપણને તેના માથા વિષે શિખવશે, ને આપણે તેના પથમાં ચાલીશું; કેમકે સિયોનમાંથી નિયમ તથા યજ્ઞેમ-માથી યહોવાહનું વચન નીકળશે. ૩ અને તે ધણી પ્રજાઓની મધ્યે ન્યાય કરશે, ને બહુ દૂરની બળવાન દેશનલિઓને ધમકાવશે; ને તેઓ પોતાની તરવારો દીપીને હળની કોરો બનાવશે, ને તેમના ભાણાઓનાં દાતરડાં બનાવશે; એક દેશનલિ બીજી દેશનલિ વિરૂદ્ધ તરવાર નહિ ઉઠાવશે, ને ફરી કદી તેઓ યુદ્ધ[કળા] નહિ શિખરે. ૪ પશુ તેઓ સર્વ પોત-પોતાના દ્વારવેલા તળે તથા પોતાની અછરી તળે બેસશે; ને કોઈ તેમને બીચડાવશે નહિ; કેમકે સૈન્યોના યહોવાહના સુખમાંથી એ નીકળ્યું છે. ૫ કેમકે સર્વ પ્રજાઓના લોક પોતપોતાના દેવને નામે ચાલશે, ને અમે સદાસર્વકાળ અમારા દેવ યહોવાહને નામે ચાલીશું.

૬ યહોવાહ કહે છે કે, તે દિવસે જે લંબડી છે તેને હું સમેટીશ, ને કાઠી મૂકાએલીને તથા જેને મેં દુઃખી કીધી છે તેને એકઠી કરીશ; ૭ ને જે લંબડાટી હતી તેનો હું [વિસ્તાર વધારીને] પ્રભનો રોપ ઉભો કરીશ, ને દૂર કાઠી મૂકેલીથી બળવાન પ્રભ ઉભો કરીશ; ને યહોવાહ તેઓ ઉપર સિયોન પર્વતમાં હમણાથી તે સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે. ૮ અને હે ટોળાના ભૂજ, સિયોનની પુત્રીના હુંજર, તે તારે ત્યાં આવશે, હા, અગાઉનું રાજ્ય, યજ્ઞશાલેમની પુત્રીનું રાજ્ય આવશે. ૯ હવે તું શા માટે મોટેથી બૂમ પાડે છે? તું તારા મધ્યે રાત્ર નથી, તું તારો મંત્રો નાશ પામ્યો છે કે પ્રસૂતિથી પીડાતી સ્ત્રીના જેવી વેદના તારા પર આવી પડી છે? ૧૦ હે સિયોનની પુત્રી, પ્રસૂતિથી પીડાતી સ્ત્રીની પેઠે તું પીડા પામ તથા જાણવને કષ્ટ; કેમકે હવે તું નજરમાંથી નીકળી જશે, ને સીમમા રહેશે, ને બાંહેલા પશુ જશે; ત્યાં તને છોડાવશે, ત્યાં યહોવાહ તને તારા યતુઓના હાથમાંથી છોડાવશે. ૧૧ અને હવે ધણી દેશનલિઓ તારી વિરૂદ્ધ એકઠી મળી છે, ને કહે છે કે, તેણીને ભગ્ન કરીએ, ને આપણી આંખો પોતાની ધમ્મા સિયોન ઉપર [પુરી થએલી]

જીએ. ૧૨ પશુ તેઓ યહોવાહના વિચારો જાણતા નથી તથા તેના મનસુખા સમજતા નથી; કેમકે તેણે તેઓને અળીમાં પુળીઓની પેઠે એકઠા કીધા છે. ૧૩ હે સિયોનની પુત્રી, હઠીને હુંડ; કેમકે હું તારા શિખરે લોહારૂપ ને તારી ખરીઓને પિત્તળરૂપ કરીશ; ને તું ધણા લોકોને કચરીને ચૂસ કરશે; ને તું તેઓની કમાઈ યહોવાહને તથા તેઓની સપત્તિ આખી પૃથ્વીના પ્રભુને સમર્પી દેશે.

૫ હે પલટણીની પુત્રી, હવે તું તારી પલટણી સદિત એકઠી થશે; તેણે આપણી સામે ઘેરો ધાઢ્યો છે; તેઓ ઇસ્રાએલના ન્યાયાધીશને ખાલ પર લાકડી મારશે.

૨ પશુ હે બેયલેહેમ એકાયાહ, જે કે તું એટલું નાનું છે કે યહુદાહના હળરો સાથે ગણાવા લાયક નથી, તોપણ તારામાંથી મને એવો પુરૂષ નિપજશે કે જે ઇસ્રાએલમાં અધિકારી થવાનો છે; જેનો પ્રારંભ પુરાતન કાળથી, અતાર્કિક કાળથી છે. ૩ એ માટે પ્રસવવેદનાથી પીડાય છે તેણી જીજીરો તે સમય સુધી તે તેઓને તણ દેશે; ત્યારે તેના બાકી રહેલા ભાઈઓ ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે પાછા આવશે. ૪ અને તે ઉભો રહીને યહોવાહના સામર્થ્યસદિત તથા પોતાના દેવ યહોવાહના નામના પ્રતાપસદિત [પોતાના ટોળાનું] પાળણ કરશે; ને તેઓ કાયમ રહેશે; કેમકે હવે તે પૃથ્વીની સીમાઓ સુધી મોટા થશે. ૫ અને એ [આપણી] શાંતિ થશે; ન્યારે આશશૂરી આપણા દેશમાં આવશે, ને ન્યારે તે આપણા મેહેલોમાં ચાલશે, ત્યારે આપણે તેની સામે સાત પાળકોને તથા આઠ સુખ્ય માણસોને ઉભા કરીશું. ૬ અને તેઓ આશશૂર દેશને તરવારથી તથા નિઘ્રોદના દેશને તેના નાકામાં મેદાન કરી મૂકશે; અને ન્યારે આશશૂરી આપણા દેશમાં આવીને આપણી સરહદની માંદે ચાલશે, ત્યારે તેનાથી આપણને તે છોડાવશે. ૭ અને યાફુબના બચેલાઓ ધણી પ્રજાઓની મધ્યે યહોવાહ મોકલેલા એસ જેવા તથા ધાસ ઉપર પડતાં ગાપડા જેવા થશે, કે જે મનુષ્યને માટે ચોક્કસ નથી, કે મનુષ્ય-પુત્રને માટે વિલગ કરતાં નથી. ૮ અને યાફુબના બચેલાઓ દેશનલિઓ મધ્યે તથા ધણી પ્રજાઓની મધ્યે, વનનાં પશુઓ મધ્યે સિદના જેવા, તથા ઘેટાંનાં ટોળાં મધ્યે સિદના બચ્યાના જેવા થશે, કે જે તેઓ મધ્યે ધમને ભય તો કચરી નાખે છે, ને ફાડીને ઢુકા કરે છે, ને છોડાવનાર કોઈ નથી. ૯ તારો

હાય તારા વેરીઓ પર ઉગામ, ને તેનાથી તારા સર્વ ચતુરો કાપી નખાય

૧ અને, યહોવાહ કહે છે કે, તે દિનસે એમ થશે કે, હું તારી મધ્યેથી તારા ઘોડાઓનો સહાર કરીશ, ને તારા રથોનો નાશ કરીશ; ૧૧ ને હું તારા દેશનાં નગરોને નષ્ટ કરીશ, ને તારા સર્વ કિલ્લાઓ પાડી નાખીશ; ૧૨ ને હું બહુકિસાઓને તારા હાથમાથી નષ્ટ કરીશ; ને [હવે પણ] તારા મધ્યે શત્રુન કહેનારાઓ નહિ હશે; ૧૩ અને હું તારી કાતરેલી મૂર્તિઓને તથા તારા સમનસ્તેભોને તારી મધ્યેથી નષ્ટ કરીશ; ને હું ફરીથી કહી તારા હાથના કામને નહિ ભલ્યો. ૧૪ અને હું તારી અરોરીમ [મૂર્તિઓ] ને તારી મધ્યેથી ઉછેડી નાખીશ; ને હું તારાં નગરોનો નાશ કરીશ ૧૫ અને જે દેશભલિઓએ કાન ન દીધો તેઓ ઉપર કોઈમાં ને રાખમાં વેર વાળીશ

૬ યહોવાહ જે કહે છે તે હવે તમે સાંભળો; ઉઠ, પવંતોની આજળ વાદ ચલાવ, ને હું તારો તારો ઘાંટો સમજાવ ૭ હે પવંતો તથા પૃથ્વીના ટાકા પાયાઓ, તમે યહોવાહનો વિવાદ સાંભળો; કેમકે યહોવાહને પોતાના લોકો સાથે વિવાદ છે, ને તે ઇઝાએલની સાથે દ્વિમાયવી કરશે, કે, હે મારી પ્રભ, મેં તને શું કહ્યું છે? ને મેં તને શી બાળતે કરાણો આપ્યો છે? મારી વિશ્વ [જે હોય તે] કહી દે. ૮ કેમકે હું તો તને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, ને બંદીખાનમાંથી મેં તને છોડાવ્યો; ને મેં તારી સન્મુખ મુસાને, દાનને તથા મરિયમને મોકલ્યાં. ૯ હે મારા લોક, એ તો યાદ કરો કે એખાબના રાજ બાલકે શી સલાહ લીધી, ને બેએરના દીકરા બલ્યાએ તેને શો ઉત્તર દીધો. શિદ્દીમથી બિલ્લાહ મુખીનું [યાદ કરો], એ સાચું કે યહોવાહના ન્યાયી ફર્યા તમે બોલો ૧૦ હું શું લઈને યહોવાહની દબરમાં આવું, ને મહિમાવાન દેવની આજળ નમસ્કાર કરું? હું કુદ-નીયાપેંગે લઈને, એક વરસના વાહરડાને લઈને તેની આનજ આવું? ૧૧ હું દબરો ઘેરાંઓથી કે તેલની અથડો નહીંઓથી યહોવાહ રાજ થશે? હું મારા અપરાધને લીધે હું મારો પ્રથમજનિત અર્પુ, મારા આત્માના પાપને લીધે મારા અંતનું ફળ [અર્પુ] ૧૨ હે અનુબ, સાચું છે તે તેજે તને બતાવ્યું છે; અને ન્યાયથી વર્તનું, તથા કયા ચાહતી, તથા તારા દેવની સાથે નમ્રતાથી આવડુ, એ શિવાય બીજું શું યહોવાહ તારી પાસે માને છે?

૭ યહોવાહની વાણી નગરને હાંક મારે છે; ને જ્ઞાની તારા નામથી બીરો; સોદીનું તથા તેને કાવનારનું સાંભળ. ૮ હું કુદના ઘરના કુષ્ટવાના ખભના તથા ધિકારપાત્ર ઓણા માપ દટ્ટ પણ છે ૧૧ હું ખોટાં ત્રાજનાં રાખીને કઠાઈ ભરેલાં કાટલાની કામળી રાખીને હું નિર્મળ હોઈ શકું ૧૨ કેમકે તેના દ્રવ્યવાનો બળાકારથી ભરપુર છે, ને તેના રહેવાસીઓ બહુ બાદ્યો છે, ને તેમના મ્હેમાં તેમની જીમ કપડી છે. ૧૩ તે માટે મેં પણ તને બારે ધા માર્યો છે; તારાં પાપને લીધે મેં તને વેરાન કરી નાખ્યો છે. ૧૪ હું ખાશે પણ તૂટ થશે નહિ; ને તારી દીનાવસ્થા તારી મધ્યે રહેશે; ને હું ઉઠાવી લેશે, પણ તે તારાથી સહીસલામત લઈ જવાશે નહિ; ને જે હું લઈ જશે તે હું વરવારના સ્વાધીનના સોંપી દઈશ. ૧૫ હું વાવશે, પણ કાપવા પામશે નહિ; હું જેવડો પીલશે, પણ તારે અંગે તેલ ચોપડરા પામશે નહિ; ને દ્રાક્ષના પાકને [પીલશે] પણ તેનો દ્રાક્ષરસ પીવા પામશે નહિ. ૧૬ કેમકે ઓમોના વિધિઓનો તથા આહાબના ઘરનાં સર્વ કામોનો ઉપચાર કરવામાં આવ્યો છે, ને તમે તેઓની શિખામણ પ્રમાણે ચાલો છો; એ સાચું કે હું તને વેરાન તથા તેના રહેવાસીઓને ફિટકારપાત્ર કરી નાખુ; ને તમને મારા લોકનું લાંબન લાગશે.

૮ મને અફસોસ છે! કેમકે લોકોએ ઉન્દાળાનાં ફળ વિણી લીધાં ત્યારના જેવી, તથા દ્રાક્ષો વિણી લીધા પણ કોઈ કોઈ દ્રાક્ષો રહી ગયેલી હોય, તેવી મારી રિયતિ છે; ખાવાને કાને લૂમ તો મળેજ નહિ; ને પ્રથમ પક્ત અંછર જેને મારો આરમા ઇચ્છે છે તે પણ નહિ. ૨ ધાર્મિક માણસો પૃથ્વીમાંથી નાશ પામ્યા છે, ને અનુબેયો મધ્યે પ્રમાણિક કોઈ નથી; તેઓ સર્વ ખૂનને સાચું સતાઈને વાળી રહે છે; તેઓ બળથી પોતપોતાના લાઈઓનો શિકાર કરે છે. ૩ જે શુંકું તે ખંતથી કરવા સાચું બને દાય લાંબા કરવામાં આવ્યા છે; સરદાર તથા ન્યાયાધીશ લાંબ મોગે છે; ને મોટા માણસ પોતાના મનમાનો ઉપદ્રવ ઉચ્ચારે છે; એમ તેઓ લેખા યદ ગોરાગો વાળે છે. ૪ તેઓમાનો સર્વોત્તમ તે ઝાંખા નેવે છે; સાથી પ્રમાણિક તે કાંટાની વાદ કરનાં [ઓટા] છે; તારા યોગીદારોને દિવસ, એટલે તારી શિક્ષા આતી પડેંથી છે; હવે તેઓને ખસાટ થશે. ૫ મિત્રોના બરોસો ન કર, એમિયાનો વિશ્વાસ ન રાખ; તારી સોડમાં મુનારીથી

તારા મુખના દ્વાર સંભાળી રાખ કેમકે પુત્ર પિતાનું માન ખોય છે, પુત્ર પોતાની માની સામી, ને વહુ પોતાની સાસુની સામી ઉઠે છે; માણસના શત્રુઓ તે પોતાનાજ ધરના માણસો છે.

૭ પણ હું તો યહોવાહ તરફ જોઈ રહીશ; હું મારા તારણના દેવની વાટ જોઈશ; મારે દેવ મારે સાક્ષીશે. ૮ હે મારા શત્રુ, મારી વિરુદ્ધ હથે ન કર; જો હું પડી જઈ, તો હું ઉઠીશ, જો હું અધકારમા જોશુ તો યહોવાહ મને અજવાળાડપ થશે ૯ હું યહોવાહનો રોષ સહન કરીશ, કેમકે મેં તેની વિરુદ્ધ પાપ કીધું છે; એટલે તે મારા પક્ષની હિમાયતી કરીને મારી ખાતર ન્યાયસાસનને અમલ કરે ત્યાં સુધી; તે મને અજવાળામાં કાઢી લાવશે, [ને] હું તેનું ન્યાયીપણું જોઈશ ૧૦ ત્યારે મારી વેરણું જોણીએ મને કશું કે, તારો દેવ યહોવાહ ક્યાં છે? તે તે જોશે, ને લગ્નથી દંકાષ જશે. મારી આખો તેણીને જોશે; હવે ગલીઓના કાદવની પેઠે તેણી પડે તથે ખુંદારો. ૧૧ જે દિવસે તારી ભીંતો બધારો, તે દિવસે તારા વિષેનો હુકમ ફરે કરારો ૧૨ તે દિવસે આશરુથી તથા મિસરનાં નગરોથી, ને મિસરથી તે છેક નદી સુધી [ના પ્રદેશમાં]થી, તથા સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધીના, તથા પર્વતથી પર્વત સુધીના લોકો તારી પાસે આવશે. ૧૩ તોપણ દેશ પોતાના રહેવાસીઓને લીધે એટલે તેઓનાં કર્મોના કળને લીધે ઉજડ થશે.

૧૪ તારા લોકો જેઓ તારા વારસાનું ટોણું, જેઓ એકાંતમાં રહે છે તેઓને તારી લાકડી તારી પાસે રાખીને કાર્મલની મધ્યે વનમાં ચાર, પુરાતન કાળની પેઠે તેઓને બારાનમા તથા ગિલગાદમા ચરવા દે. ૧૫ મિસર દેશમાંથી તારા નીકળી આવવાના દિવસેકાં [થયુ હઈ] તેમ હું તેને આશ્ચર્યકારક વસ્તુઓ દેખાડીશ ૧૬ દેશભ્રમિઓ એ જોઈ પોતાના સંધળા પરાક્રમ વિષે લજ્જિત થશે; તેઓ પોતાનો હાથ પોતાના મોઢા પૂરે મૂકશે, તેઓના કાન બહેરા થઈ જશે. ૧૭ તેઓ સાપની પેઠે ધૂળ ચાટશે; તેઓ પૃથ્વીના સર્પટીઓની પેઠે પોતાની શુભ જગ્યાઓમાંથી મુજબી આવશે; તેઓ આપણા દેવ યહોવાહની પાસે બીલી બીલી આવશે, ને તારાથી ડરશે. ૧૮ તારા જેવો દેવ કોણ છે? કેમકે હું તો અન્યાય માફ કરે છે, ને તારા વારસાના બચેલા કાગળના અપરાધની દરશુજર કરે છે; તે પોતાને કોઈ હમેશાં રાખતો નથી, કેમકે તે દયામાં આનંદ માને છે ૧૯ તે ફરશે અને પાછો આપણા પર ફરણું રાખશે; તે આપણા અન્યાયોને પત્ર તથે ખુદશે; ને હું તેઓનાં સર્વ પાપો સમુદ્રનાં ઉડાણમાં ફેંકી દેશે ૨૦ જે વિષે તે પુરાતન કાળથી અમારા પિતૃઓ આજળ સમ ખાધા છે, તેનો, એટલે, યાદખ પ્રત્યે સત્યતાનો ને હથાહીમ પ્રત્યે કૃપાનો અમલ હું કરશે.

રાખનારાઓને તે ભણે છે. ૮ પણ ફરી વળતી દુલ્હી પોતાના સુત્રીઓની જગ્યાએ તે સપૂર્ણ અંત લાવશે, ને તેઓ અધકારમાં પડે ત્યાં સુધી તે તેઓની પૂઠે લાગશે. ૯ યદોવાહ વિરૂદ્ધ તમે ધું કહ્યો છો? તે સંપૂર્ણ અંત આણશે; વિપત્તિ ખીજ વાર ઉઠી નહિ થશે. ૧૦ કેમકે જો કે તેઓ ગુણાદ ગએલા કાંટાઓ જેવા હશે, ને ભણે કે પોતાના પાનથી પલળી ગયા હશે, તોપણ સુકા કચરાની પેઠે તેઓ ભસ્મ કરાશે. ૧૧ તારામાથી એક નીકળીને બહાર ગયો છે, કે જે યદોવાહની વિરૂદ્ધ ભુંડી યોજના કરે છે, જે દુષ્ટાદ [કરવા]ની શિખામણ આપે છે. ૧૨ યદોવાહ એમ કહે છે કે, જો કે તેઓ પૂર્ણ બળમાં તેમજ ઘણા હશે, તેમ છતાં તેઓ કપાદ જરો, ને તે જતો રહેશે જો કે મેં તને દુઃખી કીધો છે, તોપણ હવે પછી હું તને દુઃખી નહિ કરીશ. ૧૩ અને હવે હું તેની ઝુસરી તારા પરથી બાળી નાખીશ, ને તારા બંધ તોડી નાખીશ. ૧૪ અને યદોવાહે તારા સર્વોંધી આજ્ઞા આપી છે કે, હવે પછી તારા નામના કોઈ રોપાય નહિ, તારા દેવાના ધરમાથી હું કોતરેલી મૂર્તિને ત્યાં ઢાળેલી મૂર્તિને નષ્ટ કરીશ, હું તારી કબર બનાવીશ; કેમકે હું દુષ્ટ છે. ૧૫ જુઓ, વધામણી લાવનારાના, સાતિની ભંડેર ખબર આપનારાના પત્ર પવંતો પર [દેખાય છે]! હે ચંદુદાદ, તારા પર્વો પાળ, તારી માનતાઓ પુરી કર; કેમકે હવે પછી દુષ્ટ જન કહી તારી અંદર યદને જરો નહિ; તે છેક નાજુદ થયો છે.

૨ પછાડીને દુકડેદુકડા કરનાર તારી સન્મુખ આવશે; ચુદ્ધસામગ્રી સલાળ, માર્ગની સમાજ રાખ, વારી કમર કસ, ને તારા બળને મહા મજબૂત કર. ૨ કેમકે યદોવાહ ચાકુબનો વેલવ ધસા-એલના વેલવ જેવો પુન સ્થાપિત કરે છે; કેમકે ખાલી કરનારાઓએ તેમને ખાલી કીધો છે, ને તેમની દ્રાક્ષની ડાળીઓને નારા કીધો છે. ૩ તેના થોડા-ઓની ઢાલ શતી કરાઈ છે, શૂરવીરોએ કીર્મજી [પોસાક] પહેર્યો છે; તેની તૈયારીને ઢિવસે રંગો પોલાદથી ઝગઝગે છે, ને લોલાઓ ભવંકર રીતે દલા-વાય છે. ૪ રંગો થોરીઓમાં ધૂમ મચાવે છે, પદોળા રસ્તાઓમાં તેઓ એક બીજાની સાથે અથડાય છે; તેમનો દેખાવ મરાઠોના જેવો છે, તેઓ વિજળા-ઓની પેઠે દોડે છે. ૫ તે પોતાના શૂરવીરોનું સ્મરણ રાખે છે; તે તેઓ ક્યારેક કોઈકે આપે છે, તેઓ તેના કોટ પર પસે છે, ને આજ્ઞાન તૈયાર કરાય

છે. ૬ નદીઓના દરવાજા ઉપજા છે, ને મેહેલોને નારા થયો છે. ૭ અને હુસ્તાબ નમ્ર કરાઈ છે, તેણીનું હરણ થયું છે, ને તેની દાસીઓ કબૂતરના જેવા સૂરથી વિલાપ કરે છે, ને છાતી કુટે છે. ૮ પણ નીનવેહ તો અસલથીજ પાણીના ખાખિયાઓ જેવું છે; તોપણ તેઓ નાસી ભય છે; [તેઓ કહે છે,] ઉભા રહો, ઉભા રહો, પણ કોઈ પાછળ જોતું નથી. ૯ તમે રૂપું લૂટી લો, સોનું લૂટી લો; કેમકે માલખમનાનો તથા સર્વ મનહર સરસામાનનાર બપકાનો પાર નથી. ૧૦ તે ખાલી, ને કાલી ને ઉજડ છે; ને હેયુ પિત્રણી ભય છે, ને છુટણી એક બીજાની સાથે અકળાય છે, ને સર્વ કમરોમાં વેદના છે, ને તે સર્વના ચેહેરા રીકા પડી ગયા છે. ૧૧ સિદ્ધાનું ખીલ તથા જે જગ્યાએ જુવાન સિદ્ધો ભક્ષ કરતા હતા જગ્યા કયા છે, કે જ્યાં સિદ્ધ ને સિદ્ધેણુ [તથા] સિદ્ધના બચ્ચા ફરતાં હતા, ને કોઈ તેઓને ખીવડાવનાર નહોતું? ૧૨ સિદ્ધે પોતાના બચ્ચાને સાક્ર જોઈએ તેટલા [જનવરો] ફાંદી નાખ્યાં, ને પોતાની સિદ્ધેણીને સાક્ર ગળા દાળીને મારી નાખ્યા, ને પોતાના કોતરો શિકારથી તથા પોતાનાં ખીલો મારી નાખેલાં [જનવરો]થી ભર્યા. ૧૩ સૈન્યોનો યદોવાહ કહે છે, જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું, ને હું તેણીના રથોને ધુમાડામાં બાળી નાખીશ, ને તરવાર તારા જુવાન સિદ્ધોને ભક્ષ કરશે; ને હું તારો શિકાર પૃથ્વીમાથી નષ્ટ કરીશ, ને તારા સરેશિયાઓનો સાક્ર ફરીથી સમજારો નહિ.

૩ ખુની નખરને અકસોસ! તે બધું જુઠ્ઠી તથા મારફાડથી ભરપુર છે; પારથીપણુ તો [તેમાથી] ડુબસતુંજ નથી. ૧ ચાખુની સટાક, તથા ગડગડતાં પેડાને ઘોર; તથા કુદતા ઘોડા, તથા ઉછળતા રથો; ૨ સ્વારનું ઘોડે ચઢવું, તથા તરવારના ઝળકારા, તથા બાલાના ચમકારા; કાલ યએલા-ઓનો મોટો જથ્થો, તથા લાસોનો મોટો ઢગલો; ને મુડદાને તો પારજ નથી; તેઓ તેમનાં મુડદાં પર ઠસ ખાય છે; ૪ તેનું કારણ એ છે કે, મુંદર મુખી વેશ્યા જે ભદ્રકિયાઓમાં પ્રવીણ છે, જે દેશજતિઓને પોતાના બ્યબિચારોથી, ને કુટુંબોને પોતાની ભદ્ર-કિયાઓથી વેચી દે છે, તેણીના બ્યબિચાર પુષ્કળ [છે]. ૫ સૈન્યોનો યદોવાહ કહે છે, જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું, ને હું તારો પદર ઉધાડીને તારા મ્હો પર નાખીશ, ને હું દેશજતિઓને તારી નમ્રતા, ને રાજ્યોને તારી લાજ દેખાડીશ. ૬ અને હું કંથળાદાયક ગંદકી

તારા પર નાખીય, ને તને અધમ કરી નાખીશ, ને તને તમાશાના પુતળા તરીકે બેસાડીશ. ૭ અને એવું થશે કે, જેઓ તને જોશે, તે સર્વ તારી પાસેથી નાસ્તી જશે, ને કહેશે કે, નીનવેહ ઉગ્ર કરી મુકાય છે; તેને માટે કાણ વિલાપ કરશે? તારે સાથે દિવાસો દેનારાઓને હું ક્યાંથી શોધી લાવું? ૮ ને-આમોન [નખરી] ને નેહરે મધ્યે આવેલી હતી, જેની આસ-પાસ પાણી હતું, જેને કિલ્લો સમુદ્ર ને કાઠ સમુદ્રનાં [પાણી] હત્યાં, તેના કરતાં ધું તું મોટી છે? ૯ ફર તથા મિસર તેનું બળ હત્યાં, ને તે અપાર હતું; ૧૦ તથા લુબીઓ તારા મદદગારો હતા. ૧૦ તોપણ તેનું હરણુ કરાયું, તે ગુલામગીરીમા ગયું; તેના નાના બાળકો સધળી શેરીઓને ઉપલે છેડે અકળાઈને ચૂરો કરાયાં, ને તેના માનવતા માણસોને માટે તેઓએ ચિઠ્ઠીઓ નાખી, ને તેના સર્વ મહા જનો સાંકળોથી બંધાયા. ૧૧ તું પણ છાકડું બનશે, તું છુપાઈ જશે; તું પણ શત્રુને લીધે આશ્ચર્યજન શોધશે. ૧૨ તારા બધા કિલ્લાઓ પહેલા પાકના અંછરવાળા અંછરી [જેવા] થશે; જે તેમને ખુદે તે તેઓ ખાનારા મહામાં પડે છે. ૧૩ જો, તારી મધ્યે [રહેનાર] તારા લોકો સીઓ [જેવા] છે; તારા દેશની ભાગ્યો

તારા શત્રુઓ આગળ છે ખુલ્લી મુકાએલી છે, અગ્નિએ તારી ઊંચળોને ભરમ કીધી છે. ૧૪ પોતાને સાથે પેરાને માટે પાણી કાઢે, તારા કિલ્લા મજબૂત કરે; કાંઈવર્માં પેસ, ને ગારો ગ્રુદ, ઈંટનાં બીનાં પકડ. ૧૫ ત્યાં અગ્નિ તને ભરમ કરશે; તરવાર તને કતલ કરશે, તને તે કાતરાઓની પેટે ખાઈ નાખશે; પોતાને કાતરાઓના નેટલો [સખ્યાબધ] કરી દે, પોતાને ટીંગાના નેટલો તારાઓ કરતાં વધારી દીધા છે, કાતરાઓ ખાઈ નાખીને ઉડી જાય છે. ૧૬ તારા મુખકધારીઓ ટીંગા જેવા, ને તારા સેનાપતિઓ અપેડીના ટોળાં જેવા છે, કે જેઓ દિવસના શીતળ ભાગમા વાડોમાં વાસો કરે છે, પણ સૂર્ય ઉગે ત્યારે તેઓ જતાં રહે છે, ને તેઓનું ડેકાણુ કોઈ જાણતું નથી કે તેઓ ક્યાં છે. ૧૭ હે આશ્ચર્યના રાજા, તારા થેટાંપાળકો ઉપે છે; તારા મહા જનો સુતેલા છે; તારા લોકો પવંતો પર વિખેરી નખાએલા છે, ને તેમને બેગા કરનાર કોઈ નથી. ૧૮ તારા ધાની વેદના બિલકુલ સમતી નથી, તારો ધા સખત છે, તારા વિખેરી અક્રવા સાંજળનારા સર્વ તારે માટે દાપ પછાડે છે; કેમકે વારી દુષ્ટતા કેના પર જાય ચાલી નથી.

હબાકુક.

૧ હે દેવવાણી હબાકુક અવિધ્યવાદીને સંદર્શનમાં પ્રાપ્ત થયે છે.

૨ હે યહોવાહ, ક્યાં સુધી હું પોકાર કરીશ, ને તું નહિ સાંભળે? હું જોરજુલમ વિષે તારી આગળ ખૂમ પાડું છું, ને તું બચાવ કરતોજ નથી. ૩ શા માટે તું મને અન્યાય દેખાડે છે, ને બ્રહ્માચાર જેવડાં છે? કેમકે મારી આગળ લટકાઈ ને જોરજુલમ છે; અને કળિયા ચાય છે, ને ઈંટા ઉઠે છે. ૪ તે માટે કાયદા દીધા મુખી દીધા છે, ને ન્યાયચુકાદો કદી બદલાર પડતો નથી; કેમકે સદાચારીઓને દુષ્ટોએ ઘેરી લીધેલા છે, તે માટે ઉધો છનસાઈ બદલાર પડે છે. ૫ તમે વિદેશીઓ મધ્યે જુઓ, ને લક્ષ આપો, ને વિસ્મય તથા અચ્ચો પામો; કેમકે હું તમારા દિવસોમાં એવું એક કાલું

કાંઈ છું કે જે તમને કહેવામાં આવશે તોપણ તમે તે માનશો નહિ. ૬ કેમકે, જુઓ, કારણીઓ કે જેઓ કરી તથા ઉતાવળી દેશજાતિ છે, તેમને હું ઉભા કરું છું; તેઓ પોતાનાં નહિ એવાં રહેઠાણોના માલિક થવા સાથે પૃથ્વીની એક બાજુથી તે બીજી બાજુ સુધી સ્વારી કરે છે. ૭ તેઓ લયકર તથા બિદામણા છે; તેઓને ન્યાય તથા તેઓને ફલ તેઓમાંથીજ નીકળે છે. ૮ તેમના થોડાઓ પણ ચિતાઓ કરતાં વધારે જલદ છે, ને સાંજનાં વરસો કરતાં અધિક જુરસાદાર છે; ને તેમના સ્વારો [સર્વજ] પ્રસરી જાય છે; હા, તેમના સ્વારો દુરથી આવે છે; ભક્ષ કરવાને ઝડપથી ઉડતા મરુદની પેટે તેઓ ડોડે છે. ૯ તેઓ સર્વ મારફાડ કરવાને આવે છે; તેમના

ચહેરોની સખ્તાઈ પૂર્વના પવન જેવી છે; ને જાણે કે
રેલીના જેટલા કેટલાં તેઓ ભેગા કરે છે. ૧૦ હા, તે
રાત્રીઓના ઠૂંઠા કરે છે, ને સરદારો તો તેની નજરમાં
હારવશ પડે છે; પ્રત્યેક કિલ્લાની તે હારી કરે છે, કેમકે
ધૂળના ઢગલા કરીને તે તેને લઈ લે છે ૧૧ પછીથી
પવનની જેટ તે ધરી જશે, ને ઉલ્કાપન કરીને દોષિત
કરીશે; હા, જે પોતાના બળને પોતાનો દેવ ગણે છે
તે ૧૨ જે મારા દેવ યહોવાહ, મારા પવિત્ર, થું દું
અનાદિકાળથી નથી? [માટે] અમે માયો જવાના
નથી હે યહોવાહ, તે શિક્ષાને સાડ તેને નિમ્મો છે,
ને જે ખડક, તે શિખામળને સાડ તેને રથાપો છે.
૧૩ તારી આખો એવી પવિત્ર છે કે દું બુંસાદને લેઈ
રાકતો નથી, ને જાણતા પર નજર નાખી રાકતો
નથી, એવા દું છતાં કપટી વર્તણૂકવાળાઓને દું કેમ
દેખી ખમે છે, ને જ્યારે દુષ્ટ માણસો પોતાના કરતા
વધારે નેક પુણ્યોને ગણી જાય છે, ત્યારે કેમ દું છાનો
રહે છે? ૧૪ ને [કેમ દું] માણસોના હાલ સમુદ્રના
માછલાના જેવા, તથા સર્પિટિયા કે જેમને માથે અધિ-
કારી નથી તેમના જેવા કરે છે? ૧૫ તે તેઓ સર્વને
ગલથી ઉચકી લે છે, તે તેઓને પોતાની જાળમાં
પાડીને મહાજાળમાં ભેગા કરે છે; તે માટે તે હર
ખાંચ છે ને આનંદ કરે છે ૧૬ તે માટે તે પોતાની
જાળને ચઢાવે છે, ને પોતાની મહાજાળને ધૂપ
ચઢાવે છે; કેમકે તેમના વડે તેનો લાભ આબાદ તથા
તેનો ખોરાક પુષ્કળ છે. ૧૭ તો તે પોતાની જાળ
ખાલી કરશે થું, ને દેશાનુભવોનો જાણુ સહાર કરવાનું
મૂંઝી નહિ દે થું?

૨ હુ મારી ઝોડી પર ઉભો રહીશ, ને જુજી પર
ખરો રહીને જોયા કરીશ કે તે મારી સાથે થું
જાય છે, ને મારી દાદ વિષે મારે શો ઉત્તર આપશે
જે જ્યારે યહોવાહે મને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, સદર્શન
લખ, ને તેને પાંદોળો પર એવું રમણ કર કે જે તે
માથે તે દોરે ૧ કેમકે એ સદર્શન હજી નિમ્મો
વખતને માટે છે, કેમકે તે સર્પૂર્ણ થવાને વંદી રહ્યું
છે, જુજું પડશે નહિ; જો કે તેને વિવળ થાય, તો પાણી
તેની વાદ જો, કેમકે તે નિચે આવશે, તે વિવળ
નહિ કરશે. ૪ જુઓ, તેનું મન કુચી ગયું છે, તે તેની
અંદર પાથરે નથી; પણ ન્યાયી પોતાના વિશ્વાસથી
જીવશે. ૫ હા, વળી દાસોસ તો કપટી બ્યવહારને,
માણુને મજૂર તથા ઘેર ન રહે એવા [કરી નાખ-
નાર] છે; તે પોતાની કમજોર વધારીને શેઝાલ જેવી

કરે છે, ને તે માત્ર એવા છે, ને તૃષ્ટ થઈ રાકતો નથી,
પણુ સર્વ દેશાનુભવોને પોતાની પાસે સમેટી લે છે,
ને સર્વ પ્રજાઓના પોતાની પાસે ઢગલા વાગે છે. ૬ થું
એ સર્વ તેની વિરૂદ્ધ દૃષ્ટાંત તથા તેની વિરૂદ્ધ મહેલા-
યુક્ત કહેવત ઉચ્ચારીને એમ નહિ કહે કે, જે પોતાનું
નથી તેનો સમઢ કરનારને અફસોસ! ક્યાં સુધી?
અને તે તો હડપોથી પોતાને લાદે છે! ૭ થું એકાએક
એવા માણુસો નહિ ઉભા થાય કે જેઓ તને કરડી
ખારો, ને થું એવા નહિ જાગે કે જેઓ તને હેરાન
કરીશે, ને દું તેઓની લૂટ થઈ પડશે? ૮ તે ધણી
દેશાનુભવોને લૂટી છે, તે માટે તે પ્રજાઓના ખાકી
રહેલા સર્વ તને લૂટશે; માણુસોના રક્તને લીધે, અને
દેશ પર, નગર પર તથા તેના સર્વ રહેવાસીઓ ઉપર
ગુલરેલા જાળને લીધે [એ થશે]

૯ હાનિના પંડામાથી ઉગરવાને સાડ, પોતાનો
માવો ઉઘે બાધવાને સાડ, પોતાના ધરને માટે જે
દુષ્ટતાથી નફો મેળવે છે, તેને અફસોસ! ૧૦ ધણી
લોકોનો સહાર કરવાથી તે પોતાના ધરને સાડ લગ્નની
વદલીર કીધી છે, ને તારા આત્મા વિરૂદ્ધ પાપ કીધું
છે. ૧૧ કેમકે વાંતમાથી પત્થર જમ પાડશે ને લાકડા-
માથી સારોડિયો તેને જવાબ દેશે

૧૨ જે જન રક્તથી નગર બાધે છે, ને અન્યાયથી
નગરને સ્થાપિત કરે છે તેને અફસોસ! ૧૩ જુઓ,
લોકો અગ્નિને સાડ શ્રમ કરે છે, ને લોકો બ્યવહારને
સાડ થાકી મરે છે, તે થું સૈન્યોના યહોવાહથી નથી? ૧૪
કેમકે જેમ સમુદ્ર પાણીથી ઢાકાયેલા છે તેમ
યહોવાહના મહિમાના જ્ઞાનથી પૃથ્વી ભરાઈ જશે.

૧૫ દું કે જે પોતાના પડોસીને [મદ] પાચ છે,
અને જેર ઉમેરીને તેને છાકટો પણ બનાવે છે, એ
સાડ કે દું તેની નમ્રતા જોઈ શકે, તને અફસોસ છે!

૧૬ દું વૈભવને જાહેર લગ્નથી ભરપૂર છે; વળી દું
પીને બેસુનતના જેવા થા; યહોવાહના જમણા
હાથને પાલો તારી તરફ વળશે, ને તારા વૈભવ પર
અધાતી લગ્ન આવશે ૧૭ કેમકે લગ્નાનોત્તર પર
ગુલરેલા જાળ, ને પશુઓનો નાશ કે જેથી તેઓ
ભયભિત થતા હતા તે વને દાકી દેશે; માણુસોના
રક્તને લીધે અને દેશ પર, નગર પર તથા તેના સર્વ
રહેવાસીઓ પર ગુલરેલા જાળને લીધે [એ થશે]

૧૮ કોતરેલી મુર્તિથી શો લાભ છે, કે તેના બનાવ-
નારે તે કોતરી છે? દાણેલી મુર્તિ તથા મૂંડાણુના
શિક્ષકથી શો લાભ, કે કત્તી પોતાના કામ પર

બરેસો રાખીને મૂઝાં પુનર્જાં બનાવે છે? ૧૮ જે જન
લાકડાને કહે છે કે, જગ, તથા મૌન્ય પત્થરને [કહે
છે] કે, ઉઠ, તેને અફસોસ! શું એ શિખવી શકે?
જુઓ, તે તો સોનારૂપાથી મટેલું છે, ને તેની અંદર
શ્વેત જિલકુલ નથી ૨૦ પણ યહોવાહ પોતાના
પવિત્ર મહિરમાં છે; આખી પૃથ્વી તેની આગળ
ચૂપ રહે

૩ હબાકુક બવિખ્યવાદીની પ્રાર્થના, રાગ
શિશ્યોનોથ

૨ હે યહોવાહ, તારા વિષેનું બ્યાન મેં સાંભળ્યું છે,
ને મને ડર લાગે છે;

હે યહોવાહ, વર્ષોની મધ્યે તારા કામને ઉત્તેજિત કર,
વર્ષોની મધ્યે તેને પ્રમટ કર;

ઉડાણે પોતાનો ઘાટો કાઢયો,
ને પોતાના હાથ ઉપા કીધા
૧૧ તારા છુટતા બાણોના પ્રકારથી,
તારા ચળકતા ભાલાના ઝળકાટથી,
સૂર્ય તથા ચંદ્ર પોતાના રહેઠાણમાં સ્થિર થવા રહ્યા.
૧૨ તે રોપમા દેશની આ છેડાથી પેલા છેડા સુધી
સ્વારી કરી,
તે કોધમા દેશભવિઓને ઝુડી
૧૩ તારા લોકના ઉદ્ધારને સાથે,
તારા અભિષિક્તના ઉદ્ધારને સાથે તે સ્વારી કરી;
દુષ્ટના ધરમાંથી શિરને તે ધાવલ કીધું,
ને ગરદન સુધી તેના પાયા ઉપાડા કરી નાખ્યા
(સેલાહ).
છ

‘સફા-યાદ.

૧ યહોવાહનું જે વચન, યહુદાહના રાજના, એટલે આમોનના દીકરા યોશીયાહના દિવસોમા, દિઝીયાહના દીકરા અમાર્યાહના દીકરા નદાહ્યાહના દીકરા ફૂશીના દીકરા સફાન્યાહને પ્રાપ્ત થયું તે

૨ યહોવાહ કહે છે કે, ધરતીની સપાટી પરથી સર્વ વસ્તુઓને હું સપૂર્ણ સદાર કરીશ. મનુષ્યને તેમજ જનાવરને હું સદાર કરીશ, જેયર પક્ષીઓને તથા સમુદ્રના માછલીઓ, તથા ઠાકરૂંપી વસ્તુને દુષ્ટાની સાથે સદાર કરીશ, અને ધરતીની સપાટી પરથી હું મનુષ્યને નષ્ટ કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે. ૪ અને હું મારો હાથ યહુદાહ પર તથા યરૂશલેમના સર્વ રહેવાસીઓ પર લગાવીશ, ને હું બચાવના શોખને, ને કમારીમના નામને તથા [તેમના] યાજકોને નષ્ટ કરીશ, ૫ અને ધરના ધાળા પર જઈને આકાશના સેન્યની ભક્તિ કરનારાઓને, ને યહોવાહની આજ્ઞા સોજન ખાનારા છતાં માદકામને [નામે] પણ સોજન ખાય છે તેવા ભક્તિ કરનારાઓને, ૬ તથા યહોવાહનું અનુસરણ કરવાથી પાઝા કરી અજેલાઓને, ને જેઓએ યહોવાહની શોધ કે તેને વિષે તપાસ ગ્રાધી નથી તેઓને [હું નષ્ટ કરીશ]

૭ પ્રથમ યહોવાહની દબ્બરમા ચૂપ રહે, કેમકે યહોવાહનો દિવસ પાસે છે, કેમકે યહોવાહે યજ્ઞ તૈયાર ગ્રાધે છે, તેણે પોતાના પરાણાઓને પાવન ગ્રાધા છે. ૮ અને યહોવાહના એ યજ્ઞને દિવસે એમ થશે કે, હું સરદારોને, તથા રાજપુત્રોને તથા પરદેશી વચ્ચે પહેરેલા સર્વને શિક્ષા કરીશ. ૯ અને ઉપરાઓ કુલી નવાશ જેઓ જીવમથી તથા કઠાઈથી પોતાના પહોળી પર ભરે છે તે સર્વને હું તે દિવસે શિક્ષા કરીશ. ૧૦ અને, યહોવાહ કહે છે, તે દિવસે મન્જી ભાગ્યેથી જૂમનો અવાજ આવશે, ખીલ મોહોહામાથી પૌક, તથા ડુંગરોમાથી મોટા કઠાકા [સબળાચે] ૧૧ કે માખતેશના રહેવાસીઓ, તમે પૌક મૂકા, કેમકે કનાનના સર્વ લોકોનું સત્યાનારા વળ્યું છે, રૂપાથી ભરપૂર એવા સર્વનો સદાર થશે છે. ૧૨ અને તે સમયે એમ થશે કે હું બતીઓથી યરૂશલેમની ઝડવી

લઘય, ને જે માણસો પોતાના કુચા પર ઠરી રહીને પોતાના મનમા કહે છે કે, યહોવાહ તો ભણ્યો નહિ કરે તેમ ભુલ્યો નહિ કરે, તેઓને હું શિક્ષા કરીશ. ૧૩ અને તેમનું ધન લૂટાઈ જશે, ને તેમના ધરો વેરાન થશે, હા, તેઓ ધરો બાધશે, પણ તેઓમા રહેવા પામશે નહિ, ને તેઓ દ્રાક્ષવાડીઓ રોપશે, પણ તેમનો દ્રાક્ષરસ પીવા પામશે નહિ. ૧૪ યહોવાહનો મદાન દિવસ નજીક છે તે નજીક છે, ને બહુ ઝડપથી આવે છે, [એટલે] યહોવાહના દિવસનો સાફ, બળવાન માણસ ત્યાં દુખથી જૂમ પાડે છે. ૧૫ તે દિવસ કોપનો દિવસ, દુખ તથા સઘટનો દિવસ, ઉજડપણાને તથા વેરાનપણાને દિવસ, અધકાર તથા આખનો દિવસ, વાહળો તથા આદ અધકારને દિવસ, ૧૬ કાટવાળા નમરો વિરૂદ્ધ તથા જુવા મોર ચાઓ વિરૂદ્ધ રણશિખડાનો તથા ભયસૂચક નાદનો દિવસ છે. ૧૭ અને હું માણસો ઉપર એવું સઘટ લાવીશ કે તેઓ આધળા માણસોની પેઠે ચાલશે, કેમકે તેઓએ યહોવાહ વિરૂદ્ધ પાપ ગ્રાધું છે, ને તેમનું રક્ત ધૂળની પેઠે વહેવડાવવામા તથા તેમનું માસ વિધાની પેઠે [ફેંકાવામા] આવશે. ૧૮ અને યહોવાહના કોપને દિવસે તેમનું શ્વેત કે તેમનું સોનું તેમને ઉચારી ચકશે નહિ, પણ તેના આવેશના અગ્નિથી આખો દેશ ભરમ થઈ જશે, કેમકે દેશના સર્વ રહેવાસીઓનો અવ, હા, ભયકર અવ તે આણ્યો

૨ હે બેચરમ દેશભતિ, હુકમનો અમલ થઈ જાય, ભુસાની પેઠે દિવસ જતો રહે, યહોવાહનો સખ્ત ક્રોધ તમારા પર આવે, યહોવાહના કોપનો દિવસ તમારા પર આવી પડે. ૨ તે પહેલા તમે એકઠા થાઓ, હા, એકત્ર થાઓ. ૩ હે પૂઠીના દીન જનો કે જેઓએ યહોવાહના હુકમોનો અમલ કર્યો છે, તે તમે તેની શોધ કરો, નેજા શોધો, દીનતા શોધો, કદાચિન યહોવાહના કોપને દિવસે તમને સતાવાની આશ મળે. ૪ કેમકે યાઝાહ તથા દેવામા આવશે, ને આકલેન વેરાન થઈ જશે, આરોહાને તેઓ બપોરે દ્વાંધી કાઢશે, ને એકાન ઉપેરી નંખાશે

૫ સમુદ્રકાકાના રહેવાસી કરેલીઓની પ્રભને અક્ષ-
સોસા છે પવિત્રીઓના દેશ કતાન, યહોવાહનું
વચન તારી વિરૂદ્ધ છે, હુ તારો એવો નાશ કરીશ કે
તારો એકે રહેવાસી રહેશે નહિ ૬ અને સમુદ્ર કાકો
ખડો યદ્ય જશે, ને તેઓ બરવાડોના ખુપડા તથા
ઘેટાબકરાના વાડા હશે ૭ અને [સમુદ્ર] કાકો
યહુદાહના ધરના બચેલાઓને માટે થશે તેઓ તેમા
[પોતાના ઘેટાબકરા] ચારશે, તેઓ સાજા આશકલે
નના ધરોમા સુધ જશે, કેમકે તેમનો દેવ યહોવાહ
તેમની ખબર લખને તેમની શુભામળીરી ફેરવી નાખશે
૮ ઓઆખના મેહેલુ તથા આમ્મોનપુત્રોની નિદા
કે જેવડે તેઓએ મારા લોકને મેહેલુ માર્યા છે, ને
એઓની સીમા પચાવી પડીને તેઓએ પોતાનું મહત્વ
વધાર્યું છે, એ બાબતો મેં સાબળી છે ૯ એ માટે,
હસાએલનો દેવ સેન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, મારા
જીવના સમ કે, નિશ્ચે ઓઆખ સદોમની પેઠે તથા
આમ્મોનપુત્રો ગમેમાહની પેઠે ઝાખરાના તથા
મીકાના ખાડાના તથા સદોમ ઉજડપણના કબજામાં
રહેશે, મારા બાકી રહેલા લોક તેમને લઈ લેશે, ને
મારી પ્રભના બચેલા તેમનો વારસો લેશે ૧૦ તેઓના
અવને લીધે તેઓને એ [શિક્ષા] મળશે, કેમકે
તેઓએ સેન્યોના યહોવાહની પ્રભને મેહેલુ માર્યા
છે, ને તેમની વિરૂદ્ધ વડાઇ કીધી છે ૧૧ યહોવાહ
તેમની પ્રત્યે ભયકર થશે, કેમકે તે પૃથ્વીના સર્વ
દેવોના ક્ષય કરશે, અને માણસો પોતપોતાની
જન્યાએથી, હા, દેશભલિઓના સર્વ દ્વીપો તેને
બજશે ૧૨ તમે કૃશીઓ પછુ મારી તરવારથી કતલ
થશે. ૧૩ અને તે પોતાનો હાથ ઉત્તર વિરૂદ્ધ લખા
વીને આરશૂરનો નાશ કરશે, ને નીનવેહને વેરાન
તથા અરવળના જેઠ સુકું કરી મૂકશે ૧૪ અને પશુ
ઓના ટોળા, એટલે દેશભલિઓના સર્વ પશુઓ,
તેની મધ્યે પડી રહેશે, બગલા તથા શાહુડીઓ
તેના [પડેલા રત્નોના] મથાળામાં વસ્તી કરશે,
[તેમનો] સાદ બારીઓમાં ગાયન કરશે, ઉબરા
ઓમાં ઉજડપણ થઈ જશે, કેમકે તેણે એરેજકાહનું
કામ ઉધારું કરી નાખ્યું છે ૧૫ જે આનંદી નગર
નિશ્ચિત રહેવું હતું, ને પોતાના મનમાં કહેવું હતું કે,
હુ છું, ને મારા સિવાય બીજુ કોઈ નથી, તે કેલ વેરાન
તથા પશુઓને પડી રહેવાનું ડેકાણુ થઈ પડ્યું છે ૧
તેની પાસે યદ્યને પ્રત્યેક જનારો સિદ્ધકારા કરશે, ને
પોતાનો હાથ દલાવશે

૩ એ બંડખોર તથા ભ્રષ્ટ જીવમી નગરને અક્ષ-
સોસા ૨ તેનું કણુ તેણીએ માન્યુ નહિ,
તેણીએ શિક્ષા માની નહિ, તેણીએ યહોવાહને
બરોસો રાખ્યો નહિ, તેણી પોતાના દેવની નજીક
આવી નહિ ૩ તેની મધ્યે તેના સરદારો આજ્ઞા
સિદ્ધો જેવા છે, તેના ન્યાયાધીશો સાજના વચ્ચે
જેવા છે, તેઓ આત્મી કાલ સુધી કંઈ પડયુ મૂકતા
નથી ૪ તેઓના બલિષ્ઠતાદીઓ હલકા તથા કપડી
પુરૂષો છે, તેના ચાલકોએ પવિત્રસ્થાનને ભ્રષ્ટ કીધું
છે તેઓએ નિયમશાસનો ભંગ કીધો છે ૫ યહો
વાહ તેની મધ્યે ન્યાયી છે, તે અન્યાય કરનાર નહિ
દર સવારે તે પોતાનો ધનસાકુ જાહેર કરે છે, તે ચૂકતો
નથી, પણ અન્યાયી બેશરમ છે ૬ મેં દેશભલિઓને
નાખ્યા કીધી છે, તેમના છુટ્તે ઉજડ છે, મેં તેમની
રોડીઓ એવી વેરાન કરી નાખી છે કે ત્યાં યદ્યને કોઈ
જડ નથી, તેમના નગરોનો એવો નાશ થશે છે કે
ત્યાં કોઈ પણ માણસ નથી, તેમાં કોઈ રહેવાસી નથી
૭ મેં કણુ નિશ્ચે તું મારી નીક રાખીશ, તું શિક્ષા
માનીશ, ને તેથી મેં તેને વિષે જે સર્વ નિર્મોહુ કર્યું
છે તે [પ્રમાણે] તેનું રહેઠાણ નજ નહિ થાય, પણ
તેઓએ વહેલા ઉડીને પોતાના સર્વ કામો ભ્રષ્ટ કીધા
૮ માટે, યહોવાહ કહે છે કે, હુ નાશ કરવાને ઉભો થાઉં
તે દિવસ સુધી તમે મારી વાટ જુઓ, કેમકે મારો
નિર્ણય એ છે કે દેશભલિઓને એકઠી કરવી, એ સાક
કે હુ રાજ્યાને બેગા કરીને મારો સર્વ કોષ, હા, મારો
સર્વ સખત કોષ તેમના પર રેડું, કેમકે આખી પૃથ્વી
મારા આવેશના અગ્રિથી ભસ્મ થશે ૯ કેમકે તે વખતે
હુ પ્રભઓને શુદ્ધ બાપા પાછી આપીશ, એ સાક કે
તેઓ યહોવાહના નામની વિનંતી કરીને એકમતે તેની
સેવા કરે ૧૦ કૃશની નદીઓને જેલે પારથી મારા
ચાચકો, હા, મારા વિખેરી નંખાએલાઓની ઠીકરી
મારી પાસે અર્પણ લાવશે ૧૧ તે દિવસે તારા સર્વ
કૃપો, જેથી તમે મારી વિરૂદ્ધ અપરાધ કીધો છે, તેમને
લીધે તારે લાજુ નહિ પડે, કેમકે ત્યારે હુ તારી
મધ્યેથી અભિમાનથી ગર્વ કરનારા માણસો દૂર કરીશ,
ને હવે પછી તુ મારા પવિત્ર પર્વત પર મજરી કરશે
નહિ ૧૨ પણ હુ તારી મધ્યે દુખિત તથા ગરીબ
લોકને રહેવા દઈશ, ને તેઓ યહોવાહના નામ પર
બરોસો રાખશે ૧૩ હસાએલના બચી રહેલા અન્યાય
કરશે નહિ કે જુડું બાલશે નહિ, ને તેમના સુખમાં
કપડી જીવ માલમ પડશે નહિ, કેમકે તેઓ પારો,

ને સુધ જયે, ને કાઠ તેમને બીવડાવશે નહિ ૧૪ છે સિયોનની પુત્રી આયન કર, હે ઇસ્રાએલ, હાર્યોકાર કર, હે યશાએમની પુત્રી, તારા આખા મનથી આનંદ કર તથા હરખા ૧૫ યહોવાહે તારા ન્યાયશા સ્ત્રીના હૂર શીધા છે, તેણે તારા શત્રુને કાઢી નાખ્યા છે, ઇસ્રાએલનો રાજા એટલે યહોવાદ તારી મધ્યે છે, હવે પછી કંઈ પણ આપત્તિનો ડર તને લા રો નહિ ૧૬ તે દિવસે યશાએમને એમ કહેવામા આવશે કે, ટૂં બી મા, હે સિયોન તારા હાથ દીલા ન પરે ૧૭ તારો દેવ યહોવાદ તારી મધ્યે છે તે પરાક્રમી તારનાર છે, તે હાથથી તારે માટે દુરખાશે, તે પોતાની પ્રીતિમા વૃક્ષ રહેશે, તે જાના જાતા તારે માટે દુર્થ

કરશે ૧૮ તારામાના જેઓ મુકરર પર્વોને સાર દુ ખિત છે તેઓને હું ભેગા કરીશ, તેના ઉપરનો યોગ [તેઓને] મેદેહારપ હતો ૧૯ જુઓ, જે સર્વ તને દુ ખ દે છે તેઓની ખબર હું તે સમયે લઇશ, ને જે યોગ ાય છે તેણીને હું બચાવીશ, ને હાથી કઠાએલીને હું સમેટીશ અને જેમની લગ્ન આખી પૃથ્વીમા [પ્રનટ] થઇ છે, તેઓને હું પ્રસસનીય તથા નામીયા કરીશ ૨૦ તે સમયે હું તમને આન લાવીશ, ને તે સમયે હું તમને સમેટીશ, કેમકે, યહોવાદ કહે છે, જ્યારે હું તમારી શુભામ ધીર ફેરડી નાખીશ, ત્યારે પૃથ્વીની સર્વ પ્રજાઓ મધ્યે હું તમને પ્રસસનીય તથા નામીયા કરીશ.

હાગ્ગાય.

૧ કાર્યોવેશ રાજના બીજ વર્ષના છઠ્ઠા માસમા તે માસની પહેલી તારીખે, રાઆલીએલનો દીકરો ઝૂબ્બાએલ જે યહુદાનો સૂઝો હતો તેની પાસે, તથા યહોસાદાકનો દીકરો યહોશુઆ જે પ્રમુખ યાજ્ઞ હતો તેની પાસે હાગ્ગાય બલિખ્યવાદીની મારફતે યહોવાદનું વચન એવું આવ્યું કે, ૨ સૈન્યોનો યહોવાદ એ પ્રમાણે કહે છે કે, આ પ્રજા કહે છે કે [અમારે] આવવાનો વખત એટલે યહોવાદનું ધર બાધવાનો વખત, આવ્યો નથી ૩ ત્યારે યહોવાદનું વચન હાગ્ગાય બલિખ્યવાદીની મારફતે એવું આવ્યું કે, ૪ આ ધર ઉગ્ગડ પગ રહેલ છે તે દરમ્યાન તમારે પોતાનાં છતવાળા ધરોમા રહેવાનો આ વખત છે શું? ૫ તો હવે, સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે તમારા માર્ગો વિરે વિચાર કરો ૬ તમે વાન્યુ છે બહુ પણ ઘેર લાંબા છે શોડુન તમે આવ્યો છો, પણ ધરાધને નહિ તમે રીઓ છો, પણ પાનથી વૃક્ષ થતા નથી, તમે વસે પહેરો છો પણ કોઈ ઝરમ થઈ નથી, ને જે જન વેતન કમાય છે, તે વેતન કમાધને કાપી કાપણીમા નાખે છે ૭ સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, તમારા મામા વિષે વિચાર કરો ૮ પર્વત પર જાઓ, ને લાકડાં લાવીને ધર બાધો, ને તેમા હું ખુશ થઈશ, ને મારો મદિમા થશે, એમ યહોવાદ કહે છે ૯ તમે ધણીની આશ રાખતા હતા, ને જુઓ, પરિણામે

શોડુન થયું, ને જ્યારે તમે તે ઘેર લાંબા, ત્યારે મે તેને પૂકથી ઉડાવી દીધું એનું કારણ શું? એક સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે કારણ તે એ કે, તમ સર્વ પોતાપોતાને ઘેર દોડી જાઓ છો ને માર ધર તો તે દરમ્યાન ઉગ્ગડ પડી રહ્યું છે ૧૦ એ માટે તમારે લીધે આકારાનું ગ્રાહણ બંધ પડ્યું છે, ને પૃથ્વીની નિપજ બંધ પડી છે ૧૧ અને જમિ પર તથા પર્વતો પર, તથા અનાજ પર તથા ફાક્ષરસ પર, તથા તેલ પર, તથા જમીનની નિપજ પર, તથા માણસો પર તથા દોરનાક પર તથા હાથોની સર્વ મેદેનત પર સુકવણી [પડે એવી] મેં આજ્ઞા કીધી છે

૧૨ ત્યારે રાઆલીએલનો દીકરો ઝૂબ્બાએલે, તમા યહોસાદાકનો દીકરો યહોશુઆ જે પ્રમુખ યાજ્ઞ, તેણે બાકી રહેલા સર્વ લોકો સહિત પોતાના દેવ યહોવાદની વાણી તથા હાગ્ગાય બલિખ્યવાદી જેને તેઓના દેવ યહોવાહે મોકલ્યો હતો તેના વચનો માન્યા, અને યહોવાદની આજ્ઞા લોકો ડર રાખતા ૧૩ ત્યાર પછી લોકો પ્રત્યે યહોવાદનો જે સંદેશો તેને લાવનાર યહોવાદના એલવી હાગ્ગાયે કહ્યું કે, યહોવાદ એમ કહે છે કે હું તમારી સાથે છું ૧૪ અને રાઆલીએલનો દીકરો ઝૂબ્બાએલ જે યહુદાનો સૂઝો તેનું મન તથા યહોસાદાકનો દીકરો યહોશુઆ જે પ્રમુખ યાજ્ઞ તેનું મન, તથા બાકી રહેલા સર્વ

લોકનું મન યદોવાદે ઉદ્દેશ્ય; અને તેઓએ આવીને પોતાના જેવ સૈન્યોના યદોવાદના ધરમાં કામ કીધું, ૧૫ એટલે દાંત્યાવેગ રાજના બીજ વર્ષના છઠ્ઠા માસની ચૌવીસમી તારીખે

૨ સાતમા માસની એકવીસમીએ યદોવાદનું વચન હાગ્યાય ભવિષ્યવાદીની મારફતે એવું આવ્યું કે, ૨ શઆદ્દીએલનો દીકરો ઝરખ્યાબેલ, જે યદુદાહનો સુખો તેને, તથા યદોસાદાકનો દીકરો યદોયુઆ, જે પ્રમુખ યાજ્ઞક, તેને તથા બાકી રહેલા લોકોને હવે એમ કહે કે, કે આ ધરનો અગાઉનો વૈશવ જોનારાઓમનો કોણ તમારી મધ્યે જીવતો રહ્યો છે? ને હાલ તમે તેને કેવી હાલતમાં જુઓ છો? થું તે તમારી નજરમાં કંઈજ નહિ જેવું નથી? ૪ તોપણ હવે, યદોવાદ કહે છે, હે ઝરખ્યાબેલ, બળવાન થા; અને હે યદોસાદાકના દીકરા યદોયુઆ, પ્રમુખ યાજ્ઞક, બળવાન થા; અને, યદોવાદ કહે છે, હે દેશના સર્વ લોકો, તમે બળવાન, યદને કામે લાગો; કેમકે સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, ૫ ન્યારે તમે મિસરમાંથી નીકળ્યા, ત્યારે જે વચનનો મેં તમારી સાથે કોલહાર કીધો તે [મુજબ] હું તમારી સાથે છું, ને મારો આત્મા તમારી મધ્યે રહે છે; તમે બીહો મા. ૬ કેમકે સૈન્યોનો યદોવાદ આમ કહે છે; હજી એક વાર થોડી મુદત પછી હું આકાશોને તથા પૃથ્વીને તથા સમદ્રને તથા કોરી ભૂમિને હલાવશ; ૭ ને હું સર્વ દેશજાતિઓને હલાવી નાખીશ, ને સર્વ દેશજાતિઓની ઇચ્છા વસ્તુઓ આવશે, ને હું આ ધરને જૌરવથી ભરીશ, સૈન્યોનો યદોવાદ એમ કહે છે. ૮ સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, ૩૫ માંક છે, ને સોનું પણ માંક છે. ૯ સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, આ ધરનું પાછળનું જૌરવ આગલાના કરતાં વિશેષ યશે; અને, આ જગ્યામાં હું સલાહસાંત આપીશ, એવું સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે

૧૦ દાંત્યાવેગ બીજ વર્ષના નવમા [માસ]ની ચૌવીસમીએ યદોવાદનું વચન હાગ્યાય ભવિષ્યવાદીની મારફતે એવું આવ્યું કે, ૧૧ સૈન્યોનો યદોવાદ એમ કહે છે કે, હવે નિયમશાસ્ત્ર વિષે યાજ્ઞકોને એમ પૂછ કે, ૧૨ જો કોઈ પોતાના વસ્ત્રની ચાળમાં અર્પિત માસ લઈ જતો હોય, ને તેની ચાળ રોટલીને, કે સાંછને, કે દ્રાક્ષરસને, કે તેલને, કે દરકોઈ અન્નને

અડકે, તો થું તે અર્પિત થઈ જાય? અને યાજ્ઞકોએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું, ના. ૧૩ ત્યારે હાગ્યાયે કહ્યું, જો મુદાદાથી અમદાએવું માણસ એમાંના કરાને અડકે, તો થું તે અમદાય? અને યાજ્ઞકોએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તે અમદાય ૧૪ ત્યારે હાગ્યાયે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, યદોવાદ કહે છે કે, મારી નજરમાં આ લોક એવાજ છે, ને આ દેશજાતિ એવીજ છે; ને તેમના હાથોનું દરેક કામ એવુંજ છે; ને જે તેઓ ત્યાં ચઢાવે છે તે અમુક છે ૧૫ અને હવે, કૃપા કરી, આજથી માંડીને પાછળના વખતનો, એટલે યદોવાદના મંદિરમાં પત્થર પર પત્થર મૂકવામાં આવ્યો ત્યાર અગાઉના વખતનો વિચાર કરો; ૧૬ એ સધળા વખતમાં ન્યારે કોઈ લીસ [માપ]ના ઢગલા પાસે આવતો ત્યારે ત્યાં કૃત દંજન હતો; ન્યારે કોઈ જન દ્રાક્ષકૃત પાસે પચાસ માપ કાઢવાને આવતો, ત્યારે તેમાં કૃત લીસજ હતો. ૧૭ તમારા હાથોનાં સર્વ કામોમાં મેં તમારા પર લથી તથા મરીથી તથા કરંથી માર આવ્યો; તોપણ, યદોવાદ કહે છે, તમે મારી તરફ કૃપા નહિ. ૧૮ કૃપા કરી, આજથી માંડીને આજનો વિચાર કરો, નવમા [માસ]ની ચૌવીસમી તારીખથી, એટલે યદોવાદના મંદિરનો પાયો નખાશે તે દિવસથી, વિચાર કરો. ૧૯ થું હજી મુખી બિયાફં વખારમાં છે? હા, દ્રાક્ષવેલા તથા અંજીરીઓ તથા દારોમે તથા જેતરફો હજી ફળ્યાં નથી; આજથી હું [તમને] આશીર્વાદ આપીશ

૨૦ અને તેજ માસની ચૌવીસમીએ, યદોવાદનું વચન બીજવાર હાગ્યાયની પાસે એવું આવ્યું કે, ૨૧ યદુદાહના રાજા ઝરખ્યાબેલને એમ કહે કે, હું આકાશોને તથા પૃથ્વીને હલાવી નાખીશ; ૨૨ અને હું રાજ્યોનું આસન ઉપું વાળીશ, ને હું દેશજાતિઓનાં રાજ્યોના બળનો નાશ કરીશ; ને હું રથોને તથા તેઓમાં સ્વારી કરનારાઓને ઉધલાવી નાખીશ; ને ઘોડાઓ તથા સ્વારો પોતપોતાના બાહની તરવારથી ધરણી ઢળશે. ૨૩ સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, તે દિવસે, હે મારા સેવક ઝરખ્યાબેલ, શઆદ્દીએલના દીકરા, યદોવાદ કહે છે કે, હું તને લઈને મુદાકૃપ કરીશ; કેમકે સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે, મેં તને પસંદ કીધો છે.

ઝખાર્યાહ.

૧ દાર્યાવેશના બીજ વર્ષના આઠમા માસમાં, ઇફાના દીકરા બેરેખ્યાહના દીકરા ઝખાર્યાહ ભવિષ્યવાદીની પાસે યહોવાહનું એવું વચન આપ્યું કે, 'યહોવાહ તમારા પિતૃઓ સાથે ધણી નારાજ થયા છે. 'એ માટે તું તેઓને કહે કે, 'સૈન્યોના યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; 'સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, 'મારી ભણી પાછા આવે, ને હું તમારી ભણી પાછો આવીશ, એમ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે. 'તમારા પિતૃઓ, કે જેઓને અગાઉના ભવિષ્યવાદીઓ બૂમ પાડીને કહેતા હતા કે, 'સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, 'તમે હવે તમારા કુમારોથી તથા તમારા કુકર્મોથી ફરી, પણ તેઓએ સંભળ્યું નહિ, ને મને લજ પછી કીધું નહિ, તેઓના જેવા તમે ન થાઓ, એમ યહોવાહ કહે છે. 'તમારા પિતૃઓ ક્યા છે? અને ભવિષ્યવાદીઓ શું સદા છવે છે? 'પણ જે મારાં વચનો તથા મારાં વિધિઓ મેં મારા સેવક ભવિષ્યવાદીઓને ફરમાવ્યાં, તેઓએ શું તમારા પિતૃઓને પકડી ન પાડ્યા? અને તેઓ ક્યા, ને કહ્યું, યહોવાહ આપણને આપણા માર્ગો પ્રમાણે તથા આપણા ફરથો પ્રમાણે જેમ કરવા ધાર્યું, તેમજ તેણે આપણને કીધું છે.

૭ દાર્યાવેશના બીજ વર્ષના અગ્રિયારમા માસની, એટલે યજ્ઞાટ માસની, ચોવીસમી તારીખે ઇફાના દીકરા બેરેખ્યાહના દીકરા ઝખાર્યાહ ભવિષ્યવાદીની પાસે યહોવાહનું વચન આપ્યું, 'તે એ કે, મને રાત્રે સંદર્શન થયું, ને જુઓ, રાત્રા ઘોડા પર સ્વાર થયેલા એક પુરૂષ છાયાવાળી જમ્બ્યાની મંદીઓમાં ઉભો હતો; ને તેની પાછળ રાવા, કાબજ તથા ઘોળા ઘોડા હતા. 'ત્યારે મેં કહ્યું, 'હે મારા ધણી, એઓ શું છે? અને જે દૂત મારી સાથે વાત કરતો હતો તેણે મને કહ્યું, 'એઓ શું છે તે હું તને બતાવીશ. '૧૦ અને મંદીઓ મધ્યે ઉભેલા માણસે ઉત્તર આપતાં કહ્યું, 'એમને તો યહોવાહ પૃથ્વીમાં સર્વત્ર આમતેમ ફરવાને યોગ્યતા છે. '૧૧ અને યહોવાહને જે દૂત મંદીઓ મધ્યે ઉભો હતો તેને તેઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું, 'અમે પૃથ્વીમાં

સર્વત્ર આમતેમ ફરી ચૂક્યા છીએ, ને જો, આખી પૃથ્વી શાત બેઠી છે ને તિરાંતમાં છે. '૧૨ ત્યારે યહોવાહના દૂતે ઉત્તર આપતાં કહ્યું, 'હે સૈન્યોના યહોવાહ, યરૂશાલેમ, તથા યહુદાહનાં નગરો, કે જેઓની ઉપર આ સિત્તેર વર્ષો સુધી તું કોપાયમાન રહ્યો છે, તેઓના પર તું ક્યાં સુધી ક્યા નહિ કરીશ? '૧૩ અને મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને યહોવાહે સારાં [હા] દિલા-સાદાયક વચનોવાડે ઉત્તર આપ્યા. '૧૪ માટે મારી સાથે વાત કરનાર દૂતે મને કહ્યું કે, 'તું એમ પોહાર કે, 'સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, 'હું યરૂશાલેમને તથા સિયોનને માટે મહા આવેશથી આવેશી છું. '૧૫ અને જે દેશનતિઓ આશમ બોલવે છે તેમના પર હું અતિ ધણી નારાજ થયા છું; કેમકે હું માત્ર યોરડન નારાજ હતો, ને તેઓએ વિપત્તિમાં વૃદ્ધિ કીધી. '૧૬ એ માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, 'હું રૂપા-દાનોસહિત યરૂશાલેમના પક્ષમાં પાછો આવેલા છું; સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, 'માફ કર તેમનાં બધાથે, ને યરૂશાલેમ ઉપર હોરી વંબાવવામાં આવરો. '૧૭ હજી બીજી વાર એમ પોહાર કે, 'સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, 'હજી પણ મારાં નગરો આબાદાની પામીને ચોતરફ ફેલાશે; ને હજી પણ યહોવાહ સિયોનને દિલાસો દેશે, ને હજી પણ યરૂશાલેમને પક્ષ કરશે. '૧૮ અને મેં મારી આખો ઉચ્ચ કરીને બેસ્યું, તો, જુઓ, ચાર શિંગો [દેખાયાં]. '૧૯ અને મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને મેં કહ્યું, 'એ શું છે? ને તેણે મને ઉત્તર આપ્યા કે, 'જે શિંગોએ યહુદાહ, ઇઝાએલ તથા યરૂશાલેમને વિખેરી નાખ્યા છે તે એ છે. '૨૦ અને યહોવાહે મને ચાર સુદાર દેખાડ્યા. '૨૧ ત્યારે મેં કહ્યું, 'એઓ શું કરવા આવે છે? અને તેણે એમ કહ્યું કે, 'જે શિંગોએ યહુદાહને એવા વિખેરી નાખ્યા કે કોઈ પણ માણસ પોતાનું માથું ઉઘડી કરવા પામ્યો નહિ, તે એ છે; પણ એઓ તેમને બચાવવા કરવાને, તથા જે દેશનતિઓએ પોતાનું શિંગ યહુદાહ દેશ સામે ઉઠાવીને તેને વિખેરી નાખ્યા તેઓનાં શિંગો પાડી

નાખવાને આવ્યા છે.

૨ અને મેં મારી આંખો ઉઘાડી કરીને જોયું, તો જુઓ, એક પુરૂષ પોતાના હાથમાં માપદોરી લઈને [ઉભેલો હતો] ૨ ત્યારે મેં કહ્યું, તું ક્યાં જાય છે? તેણે મને કહ્યું કે, યરૂશલેમની પહોળાઈ કેટલી છે, ને તેની લંબાઈ કેટલી છે, તે જાણવાસાથે તેને માપવા. ૩ અને જુઓ, મારી સાથે વાત કરનાર ફૂત ચાલી નીકળ્યા, ને ખીલ ફૂટે બહાર નીકળ્યાને તેને મળ્યાને ૪ તેને કહ્યું કે, હોડ, આ જુવાનને એમ કહે કે, યરૂશલેમની અંદર પુરૂષ માણસો તથા દોરડાંક હોવાથી જેવી રીતે કોટ વજરનાં ઝામડાંમાં [લોક વસે છે] તેવી રીતે તેમાં વસશે. ૫ કેમકે, યહોવાદ કહે છે કે, હું તેની આસપાસ અગ્નિના કોટરૂપ ઘસરા, ને હું તેની મધ્યે મદિમારૂપ ઘસરા. ૬ યહોવાદ કહે છે, અરે, અરે, હત્તરના દેશમાંથી નાસી છુટો; કેમકે યહોવાદ કહે છે, મેં તમને આકાશના ચાર વાયુની પેઠે ફેલાવી દીધા છે. ૭ હે સિયોન, બાબેલની પુત્રી સાથે રહેનારી, તું નાસી જ ૮ કેમકે સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે કે, જે દેશનતિઓએ તમને પાપમાલ કીધા તેઓની પાસે તેણે મને ગૌરવ મેળવવા મોકલ્યા છે; કેમકે જે તમને અડકે તે તેની આંખની કીડીને અડકે. ૯ કેમકે, જુઓ, હું મારો હાથ તેમના પર ઢલાવીશ, ને તેઓ પોતાના તાબેદારોની લૂટ થઈ પડશે; ને તમે જાણશો કે સૈન્યોના યહોવાદે મને મોકલ્યા છે. ૧૦ હે સિયોનપુત્રી, જાન તથા આનંદ કર; કેમકે, યહોવાદ કહે છે, જો, હું આવું છું, ને તારી મધ્યે વસીશ. ૧૧ અને તે દિવસે ધણી દેશનતિઓ યહોવાદ સાથે સંબંધ જોડશે, ને મારા લોક ધરો; ને હું તારી મધ્યે વસીશ, ને તું જાણશે કે સૈન્યોના યહોવાદે મને તારી પાસે મોકલ્યા છે. ૧૨ અને યહોવાદ યહુદાદને પવિત્ર ભૂમિમાં પોતાના ભાગને વારસો કરી લેશે, ને હજી પણ યરૂશલેમને પસંદ કરશે. ૧૩ હે સર્વ દેહ[ધારીઓ], યહોવાદની હજારમાં ચૂપ રહો; કેમકે તે પોતાના પવિત્ર રહેઠાણમાંથી જાણી જાણી જાય છે.

૩ અને પ્રમુખ યાજ્ઞક યહોશુઆને યહોવાદના ફૂત આજળ ઉઠા રહેલો, અને તેને જમણે હાથે તેના સામાવાળિયા તરીકે સેતાનને ઉઠા રહેલો તેણે મને દેખાડે. ૨ અને યહોવાદે સેતાનને કહ્યું, હે સેતાન, યહોવાદ તને ધમકાવે; હા, યરૂશલેમને પસંદ કરનાર યહોવાદ તને ધમકાવે; શું એ અગ્નિ-

માંથી ઝડપી લીધેલું યોરિયું નથી? ૩ યહોશુઆ તો મેલાં વજર પહેરીને ફૂત આજળ ઉભેલો હતો. ૪ અને તેણે ઉત્તર આપીને એની આજળ ઉભેલાઓને એમ કહ્યું કે, એના અંજ પરથી મેલાં વજર ઉતારી નાખો. અને એને તેણે કહ્યું, જો, મેં તારા અન્યાયને તારાથી દૂર કર્યા છે, ને હું તને મૂલ્યવાન પોશાક પહેરાવીશ. ૫ અને મેં તેઓને કહ્યું, તેને માથે સુંદર પાષણ મૂકો. તેથી તેઓએ તેને માથે સુંદર પાષણ મૂકી, ને તેને વજો પહેરાવ્યાં; ને યહોવાદને ફૂત પાસે ઉભો હતો. ૬ અને યહોવાદના ફૂતે યહોશુઆને એમ કહી સંભળાવ્યું કે, ૭ સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો તું મારા માર્ગમાં ચાલશે, ને જો તું મારી આજ્ઞા પાળશે, તો તું પણ મારા ધરને ન્યાય કરનાર થશે, ને મારાં આંજણાં પણ સલાજશે. ને હું તને આ પાસે ઉભેલાઓની સાથે સમાજમતું ઠેકાણું આપીશ ૮ હે પ્રમુખ યાજ્ઞક યહોશુઆ, તું તથા તારી આજળ ખેસનાર તારા સાથીઓ, હવે સાંભળો; કેમકે તે માણસો અચંબારૂપ છે; કેમકે, જુઓ, મારો સેવક જે અંકુર તેને હુ પ્રગટ કરીશ. ૯ કેમકે, જે શિલા મેં યહોશુઆ આજળ મૂકી છે, તે જુઓ; એક શિલાને સાત આંખો છે; સૈન્યોના યહોવાદ કહે છે, જુઓ, હું તેની કોતરણી કોતરીશ, ને હું તે દેશને અન્યાય એક દિવસમાં નિવારીશ. ૧૦ સૈન્યોના યહોવાદ કહે છે કે, તે દિવસેતમ સર્વે પોતપોતાના પડોશીઓને, દ્રાક્ષેલા તળે તથા અંજીરીઓ તળે, બેલાવશે.

૪ અને મારી સાથે વાત કરનાર ફૂત ફરીથી આવ્યો, ને ઉધમાંથી જગેલા માણસની પેઠે મને તેણે જગાડે. ૨ અને તેણે મને કહ્યું, તું હું જુઓ છું? ને મેં કહ્યું, મેં જોયું છે, ને જો, નરદમ સેતાનું એક દીપ-વજ, તથા તેની ટોચે તેનું કોડિયું, ને તે પર તેના સાત દીવા [છ]; જે દીવા તેની ટોચે છે તે દરેકને સાત સાત નળીઓ છે; ૩ ને તેની પાસે બે નેતરહો, એટલે, એક કોડિયાની જમણી બાજુએ ને બીજી તેની ડાબી બાજુએ [છ]. ૪ અને મારી સાથે વાત કરનાર ફૂતને ઉત્તર આપતાં મેં એમ કહ્યું કે, મારા મુરખી, એઓ શું છે? ૫ ત્યારે મારી સાથે વાત કરનાર ફૂતે ઉત્તર આપતાં મને કહ્યું કે, એઓ શું છે તે શું તું જાણતો નથી? ને મેં કહ્યું, ના, મારા મુરખી. ૬ ત્યારે તેણે ઉત્તર આપતાં મને એમ કહ્યું કે, ઝડપનાં બેલને યહોવાદનું વચન એ છે કે, પરાક્રમથી નહિ તેમ બળથી પણ નહિ, પણ મારા આત્માથી, એવું સૈન્યોના

યદોવાદ કહે છે. ૭ હે મોઢા પવંત, તું કોણ છે? ઝરખખામેલ આજળ તું સપાટ [યધ જરો]; અને તેને કૃપા [યાઓ], કૃપા [યાઓ], એવા યોકારસદ્ધિ તે મયાળાની સિદ્ધાને બહાર લાવશે ૮ વળી યદોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૯ ઝરખખામેલના હાથેએ આ ધરનો પાથો નાખ્યો છે; તેના હાથ તેને પુર પહો કરશે; ને તું બાણુએ કે સૈન્યોના યદોવાદે મને તારી પાસે મોકલ્યો છે. ૧૦ કેમકે નાનાં કામોના દિવસને કોણે દુઝકાર્યો છે? કેમકે તેઓ, એટલે યદોવાદની આ સાત આખો, ઝરખખામેલના હાથમાં એળખે એકને હરખારો; તેઓ તે આખી પૃથ્વીમાં આમથી તેમ દોડતી ફરે છે. ૧૧ ત્યાર મેં ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું, હીપરફની જમણી બાજુએ અને તેની ડાબી બાજુએ જે બે જૈતરફો છે, તેઓ થું છે? ૧૨ ને બીજી વાર જવાબ આપતાં મેં તેને કહ્યું, જૈતરફની આ બે ડાળીઓ, કે જે સોનાની બે નળી-ઓવડે પેલામાથી સોનેરી [તેલ] નિખાળે છે, તેઓ થું હશે? ૧૩ અને તેણે મને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એઓ થું છે તે થું તું નથી બાણુતો? ૧૪ અને મેં કહ્યું, ના, મારા મુરખી, ત્યારે તેણે કહ્યું, એઓ તે આખી પૃથ્વીના સ્વામી પાસે ઉભા રહેનાર બે તેલપુત્રો છે.

૫ ત્યારે ફરીથી મેં પેલાની આંખો ઉઘી કરીને જોયું તો, જુઓ, એક ઉડતું એળિયું [દત્ત] ૨ અને તેણે મને કહ્યું, તું થું જુઓ છે? મેં મેં ઉત્તર આપ્યો કે, હું એક ઉડતું એળિયું જોઉં છું; તેની લંબાઈ વીસ હાથ, તથા તેની પહોળાઈ દસ હાથ છે ૩ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, એ તો આખા દેશ પર ફરી વળનારા કાપ છે; કેમકે ચોરી કરનાર પ્રત્યેક જન તે મુજબ અટ્ટીથી ઝટકી કદારો; ને સૌજન ખાનાર પ્રત્યેક જન તે મુજબ ત્યાંથી ઝટકી કદારો. ૪ સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે, હું તેને મોકલી દઉં, ને તે ચોરના ધરમાં તથા મારા નામના નુકા સૌજન ખાનારના ધરમાં પ્રવેશ કરશે; ને તે તેના ધરની મધ્યે ટપી રહીને તેને તેનાં લાકડાં સુઝાં તથા તેના પત્થરો સુઝાં બરમકરશે.

૫ પછી મારી સાથે વાત કરનાર દૂતે બહાર આવીને મને કહ્યું કે, દહે તારી આંખો ઉઘી કરીને આ જે નીકળી આવે છે તે થું છે, તે એ ૬ અને મેં કહ્યું, એ થું છે? અને તેણે કહ્યું, આ જે નીકળી આવે છે, તે એકાદ છે. ૭ વળી તેણે કહ્યું, આખા દેશમાં તેમની પ્રતિમા એ છે; ૮ (અને જુઓ, સીસાનું એક તાલંત

ઉઘું કરવામાં આવ્યું); ને આ તો એકાદની મધ્યે બેઠેલી એક સ્ત્રી છે. ૯ અને તેણે કહ્યું, એ દુષ્ટતા છે; ને તેણે તેને એકાદની વચ્ચેવચ નાખી કીધી; ને તેણે પેલું સીસાનું કાટનું તેના મોઢા પર નાખ્યું. ૧૦ પછી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, બે સ્ત્રીઓ નીકળી આવી, ને પવન તેમની પાંખોમાં હતો; તેઓની પાખો તો બજવાની પાંખોના જેવી હતી; ને તેઓ પેલા એકાદને પૃથ્વી તથા આકાશની વચ્ચે ઉપાડી ગઈ. ૧૧ ત્યારે મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને મેં કહ્યું, એઓ તે એકાદને કયા તરફ ભય છે? ૧૨ અને તેણે મને કહ્યું, શિનઆર દેશમાં તેણીને સારૂ થર બાંધવા માટે; ને જ્યારે તે તથાર થશે, ત્યારે તેણી ત્યાં પેલાના પાથા પર સ્થપાશે.

૬ અને ફરીથી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, બે પવંતો વચ્ચેથી ચાર રથ નીકળી આવ્યા; ને તે પવંતો પિત્તળના પવંતો હતા ૧ પહેલે રથે સાત ઘોડા, ને બીજે રથે કાળા ઘોડા; ૨ ને ત્રીજે રથે ચોળા ઘોડા, ને ચોથે રથે કામરચીતરા તથા લાલ ઘોડા હતા. ૩ ત્યારે મેં ઉત્તર આપતાં મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને કહ્યું, હે મારા મુરખી, એઓ થું છે? ૪ એટલે તે દૂતે ઉત્તર આપતાં મને કહ્યું, એ તો આકાશના ચાર વાણુ છે, કે જેઓ આખી પૃથ્વીના પહોળીની દાનડરમાં દાનડરી આપીને ચાલ્યા ભય છે ૫ કાળા ઘોડાઓના [રથ] ઉત્તર પ્રદેશ તરફ વશો ભય છે; ને ઘોળા તેમની પાછળ ચાલ્યા ગયા; ને કામરા દક્ષિણ પ્રદેશ તરફ ચાલ્યા ગયા. ૭ અને લાલ બહાર નીકળ્યા, ને પૃથ્વીમાં સર્વંત ફરતા ફરતા સારૂ જવાનું મન બનાવ્યું; એટલે તેણે કહ્યું, જતા રહો, ને પૃથ્વીમાં સર્વંત ફરતા ફરો. એ માટે તેઓ પૃથ્વીમાં સર્વંત ફરતા ફર્યા ૮ પછી તેણે હાક મારીને મને એમ કહ્યું કે, જો, ઉત્તર પ્રદેશ તરફ જનારાઓએ ઉત્તર પ્રદેશમાં મારો આત્મા કાપ્યો છે.

૯ અને યદોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૦ ગુલામખિરીમાંથી પાછા આવેલાઓમાંથી, એટલે હેઠ્ઠાપના, ટોનીયાદના, તથા યદાયાદના [માણસો]માંથી તું છે; ને તેજ હિસસે જઈને સફા-ન્યાદના કીરો યોરથયાદના ધરમાં તું પેસ, કેમકે તેઓ બામેવથી ત્યાં આવ્યા છે; ૧૧ હા, [તેમની પાસેથી] રૂપ તથા મોનું લઈને મુઝટ બનાવીને યદો-સાદાકનો કીરો યદાણ્યા, ને પ્રમુખ યાજ્ઞ, તેને મારે મુક; ૧૨ ને તેને એમ કહે કે, સૈન્યોનો યદોવાદ

એમ કહે છે કે જો, અંકુર નામનો પુત્ર, તે પોતાની જગ્યામાથી ઉગી નીકળશે, ને તે યદોવાહનું મહિર બાધશે, ૧૩ હા, તે યદોવાહનું મહિર બાધશે, ને તે મહિમાવાન થશે અને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીને તે રાજ્ય કરશે, ને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીને યાજ્ઞપદ ભોગવશે, ને તે બન્ને વચ્ચે અરસ પરસ શાંતિનો ઠરાવ થશે ૧૪ અને હવેમને તથા ટાળીવાહને તથા યદોવાહને તથા સફાન્વાહના દીકરા હેનને, યદોવાહના મહિરમા યાદગીરી તરીકે, સુમટો હશે. ૧૫ અને જોએ ધણે દૂર છે તેઓ આવીને યદોવાહના મહિરમા બાધકામ કરશે, ને તમે જાણ્યો કે સૈન્યોના યદોવાહે મને તમારી પાસે મોકલ્યા છે અને જો તમે તમારા દેવ યદોવાહની વાણી ખાધી સામળીયો તો [એ] કૃષ્ણશુન થશે.

○ અને દાર્યાવેશ રાજને થોડે વર્ષે એમ થયું કે, તેના નવમા, એટલે કિસ્તેન, માસની ચોથીએ યદોવાહનું વચન અખાયાદ પાસે આવ્યું ૧ હવે જોશિલવાસીઓએ શાર એસેરને તથા રેગેમ પ્રેડેબને તથા તેમના માણસોને, યદોવાહની કૃપા વિનવવા સાથે, ૨ તથા સૈન્યોના યદોવાહના ધરના યાજ્ઞકોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને એમ પુછવા સાથે મોકલ્યા હતા કે, જેમ મેં આટલા બધા વર્ષ સુધી કીધું છે તેમ અણાદિહો પડીને મારે પાચમા માસમા વિલાપ કરવો જોઈએ છું? ૪ ત્યારે સૈન્યોના યદોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૫ દેશના સર્વ લોકોને તથા યાજ્ઞકોને એમ કહે કે, તમે ગયા સિતેર વર્ષો પડેલ પાચમા તથા સાતમા [માસ]મા જે ઉપવાસ તથા શોક કીધો, તે ઉપવાસ તમે કલ્પિતમાત્ર પણ મારે સાથે, હા, મારે સાથે થયો છું? ૬ અને જ્યારે તમે ખાઓ છો, ને જ્યારે તમે પીઓ છો, ત્યારે છું તમે પોતાને વાસ્તે નથી ખાતા, ને પોતાને વાસ્તે નથી પીતા? ૭ જ્યારે યજ્ઞાલેખ તથા તેની આસપાસના તેના નગરો વસ્તીવાળા તથા આબાદ હતા, ને નેગે બમા તથા નીચ પ્રદેશમા વસ્તી હતી, ત્યારે જે વચનો યદોવાહે આમલા ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે પોકાર્યા છે, તે [તમારે સામળવા જોઈએ] નહિ છું?

○ અને યદોવાહનું વચન અખાયાદની પાસે એવું આવ્યું કે, ૧ સૈન્યોના યદોવાહે એમ કહ્યું છે કે, ખરો ન્યાય કરો, ને પ્રત્યેક માણસ પોતાના ભાઈ પર કૃપા તથા દયા રાખો, ૨ અને વિધવા પર, તથા નબાળા પર, યરદેશી પર, તથા ગરીબ પર જીવન ન કરો,

ને તમારામાનો કોઈ પોતાના મનમા પોતાના ભાઈ વિરૂદ્ધ જીરૂ કરવાનો ખ્યાલ મનમા ન આવે. ૩ પણ તેઓએ સામળવાને ના પાડી, ને હરીલા યધને પૂઠ ફેરવી, ને પોતાના કાન બધ કીધા, એ સાથે કે તેઓ સામળે નહિ. ૪ હા, તેઓએ પોતાના હૃદય વજ્ર જેવા કયો, રખે નિયમસાથે, તથા જે વચનો સૈન્યોના યદોવાહે પોતાના આત્માવડે અગાઉના ભવિષ્યવાદી ઓળી હરતક મોકલ્યા હતા તે, તેઓ સામળે, એ માટે સૈન્યોના યદોવાહની હજારમાથી મહા કોપ આવ્યો ૫ અને એમ થયું કે, જેમ તેણે પોકાર્યું ત્યારે તેઓએ સામળ્યું નહિ, તેમ તેઓ પોકારશે ત્યારે હું નહિ સામળીશ, એવું સૈન્યોના યદોવાહે કહ્યું, ૬ પણ જે સર્વ દેશભવિષ્યોથી તેઓ અભવ્યા છે, તેઓ મધ્યે હું તેમને વટાળિયાથી વિખેરી નાખીશ. એમ તેમના પછી દેશ એવા ઉગડ પડ્યો, કે કોઈ માણસ તેમા યધને જતો નહિ કે પાછો આવતો નહિ, કેમકે તેઓએ એ રિજયામણા દેશને ઉગડ કરી મુક્યો.

○ અને સૈન્યોના યદોવાહનું એવું વચન [મારી પાસે] આવ્યું કે, ૧ સૈન્યોના યદોવાહ એમ કહે છે કે, હું ધણા આવેશથી સિયોનને માટે આવેશી છું, ને હું તેને માટે ધણા કોઘથી આવેશી છું ૨ યદોવાહ એમ કહે છે કે, હું સિયોનમા પાછો આવ્યો છું, ને યજ્ઞાલેખની મધ્યે રહીશ, ને યજ્ઞાલેખ સત્યનુ નગર કહેવાશે, તથા સૈન્યોના યદોવાહને પર્વત, પવિત્ર પર્વત કહેવાશે ૪ સૈન્યોના યદોવાહ એમ કહે છે કે, હજીએ વૃદ્ધ પુરૂષો તથા વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ, ધણી પાછી વચના કારણથી પોતપોતાની [ટકવાની] લાકડી પોતાના હાથમા લધને યજ્ઞાલેખની શેરીઓમા બેસશે ૫ અને તે નગરની શેરીઓ તેની શેરીઓમા રમતા છાકરાઓ તથા છાડીઓથી ભરપુર હશે ૬ સૈન્યોના યદોવાહ એમ કહે છે કે, જો તે દિવસોમા આ લોકના બાકી રહેલાઓની નજરમા એ આશ્ચર્યકારક લાગે, તો છું તે મારી નજરમાં પણ આશ્ચર્યકારક લાગે? ૭ એમ સૈન્યોના યદોવાહ કહે છે ૮ સૈન્યોના યદોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું મારા લોકોને પૂર્વ દેશમાથી તથા પશ્ચિમ દેશમાથી બચાવીશ, ૯ ને હું તેઓને લાવીશ ને તેઓ યજ્ઞાલેખ મધ્યે વસશે, ને સત્યતામા ને જીમા તેઓ મારા લોક થશે ને હું તેઓનો દેવ થઈશ. ૧૦ સૈન્યોના યદોવાહ એમ કહે છે કે, સૈન્યોના યદોવાહનું ધર, એટલે મહિર, બાધવા સાથે

યહોવાદ કહે છે. ૭ હે મોટા પર્વત, તું કોણ છે? ઝરખામેલ આનજ તું સપાટ [યધ જયો]; અને તેને કૃપા [યાઓ], કૃપા [યાઓ], એવા પોકારસદ્દિન તે મયાળાની શિવાને બહાર લાવશે ૮ વળી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૯ ઝરખામેલના બિલના દાણાએ આ ધરને પાયા નાખ્યા છે; તેના દાથ તેને પુર પહોં કરશે; ને તું બહુરો કે સૈન્યોના યહોવાદે મને ઘારી પાસે મોકલ્યો છે. ૧૦ કેમકે નાનાં કામોના દિવસને કોણે ઘડ્યો છે? કેમકે તેઓ, એટલે યહોવાદની આ સાત આખો, ઝરખામેલના દાથમાં ઓળમે એકને દરખાશે; તેઓ તો આખી પૃથ્વીમાં આમથી તેમ દોડતી ફરે છે. ૧૧ ત્યારે મેં ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું, હીપરૂશની જમણી બાજુએ અને તેની ડાબી બાજુએ જે જે નેવરૂશ્સા છે, તેઓ ધું છે? ૧૨ ને બીજી વાર જવાબ આપતાં મેં તેને કહ્યું, નેવરૂશ્સા આ જે ડાબીઓ, કે જે સોનાની જે નખીઓ વડે પોતામાંથી સોનેરી [તેલ] નિઝાળે છે, તેઓ ધું હશે? ૧૩ અને તેણે મને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એઓ ધું છે તે ધું તું નથી બહુતો? ૧૪ અને મેં કહ્યું, ના, મારા મુરખી, ત્યારે તેણે કહ્યું, એઓ તો આખી પૃથ્વીના સ્વામી પાસે ઉભા રહેનાર જે તેલપુત્રો છે.

ઉંચું કરવામાં આવ્યું); ને આ તો એકાદની મધ્યે બેઠેલી એક સ્ત્રી છે. ૮ અને તેણે કહ્યું, એ કુદરત છે; ને તેણે તેને એકાદની વચ્ચેવચ નાખી દીધી; ને તેણે પેટું સીસાનું કાટકું તેના મોઢા પર નાખ્યું. ૯ પછી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, બે સ્ત્રીઓ નીકળી આવી, ને પવન તેમની પાંખોમાં ઢતો; તેઓની પાખો તો બગલાની પાંખોના જેવી હતી; ને તેઓ યેલા એકાદને પૃથ્વી તથા આકાશની વચ્ચે ઉપાડી ગઇ. ૧૦ ત્યારે મારી સાથે વાત કરનાર ફૂતને મેં કહ્યું, એઓ તે એકાદને ક્યાં ગઇ બંધ છે? ૧૧ અને તેણે મને કહ્યું, શિતઆર દેશમાં તેણીને સાર ધર બાંધવા માટે; ને જ્યારે તે તંયાર થશે, ત્યારે તેણી ત્યાં પોતાના પાયા પર રથપારો.

૬ અને ફરીથી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, ૭ તો જુઓ, બે પર્વતો વચ્ચેથી ચાર રથ નીકળી આવ્યા; ને તે પર્વતો પિત્તળના પર્વતો હતા ૨ પહેલે રથે સાત ઘોડા, ને બીજે રથે કાળા ઘોડા; ૩ ને ત્રીજે રથે ઘોળા ઘોડા, ને ચોથે રથે કાબરચીતરા તથા લાલ ઘોડા હતા. ૪ ત્યારે મેં ઉત્તર આપતાં મારી સાથે વાત કરનાર ફૂતને કહ્યું, હે મારા મુરખી, એઓ ધું છે? ૫ એણે મેં મને ઉત્તર આપતાં મને કહ્યું, એ તો

એમ કહે છે કે, જો, અંકુર નામનો પુરૂષ, તે પોતાની જગ્યામાંથી ઉગી નીકળ્યો, ને તે યહોવાદનું મંદિર બાંધ્યો; ૧૭ હા, તે યહોવાદનું મંદિર બાંધ્યો; ને તે મદિમાવાન થયો. અને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીયો તે રાજ્ય કર્યો; ને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીને યાજ્ઞપદ ભોગવ્યો; ને તે જત્રે વચ્ચે અરસ-પરસ શાંતિનો ઠરાવ થયો. ૧૪ અને હેલેમને તથા ટાબીયાદને તથા યદાયાદને, તથા સફાન્યાદના દીકરા હેનને, યહોવાદના મંદિરના યાદગીરી તરીકે, મુગટો હશે. ૧૫ અને જ્યો ધણે દૂર છે તેઓ આવીને યહોવાદના મંદિરમાં બાંધકામ કર્યો, ને તમે બહુશો કે સૈન્યોના યહોવાદે મને તમારી પાસે મોકલ્યા છે અને જો તમે તમારા દેવ યહોવાદની વાણી ખતી સાંભળ્યો તો [એ] કૃષીશુભ થશે.

૭ અને દાર્યવેશ રામને જોયે વર્ષે એમ થયું કે, તેના નવમા, એટલે ડિસેમ્બર, માસની ચોથીએ યહોવાદનું વચન અખાયીદ પાસે આવ્યું. ૨ હવે બિથેલવાસીઓએ શાર-એસેરને તથા રેગેમ-એબેખને તથા તેમના માણસોને, યહોવાદની કૃપા વિનવવા સાર, ૩ તથા સૈન્યોના યહોવાદના ધરના યાજ્ઞકોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને એમ પુછવા સાર મોકલ્યા હતા કે, જોમ મેં આટલાં બધા વર્ષ સુધી કીધું છે તેમ અલાદિદો પડીને મારે પાંચમા માસમા વિલાપ કરતો જોઈએ શું? ૪ ત્યારે સૈન્યોના યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૫ દેશના સર્વ લોકોને તથા યાજ્ઞકોને એમ કહે કે, તમે જ્યાં સિતરે વર્ષો પર્વત પાંચમા તથા સાતમા [માસ]માં જે ઉપવાસ તથા શોષ કીધો, તે ઉપવાસ તમે ક્યવિમાત્ર પણ મારે સાર, હા, મારે સાર કહ્યો શું? ૬ અને ત્યારે તમે ખાઓ છો, ને જ્યારે તમે પીઓ છો, ત્યારે શું તમે પોતાને વારતે નથી ખાતા, ને પોતાને વારતે નથી પીતા? ૭ ત્યારે યશાલેમ તથા તેની આસપાસનાં તેનાં નગરો વસ્તીવાળાં તથા આબાદ હતાં, ને નેગે-બર્માં તથા નીચ પ્રદેશમાં વસ્તી હતી, ત્યારે જ વચનો યહોવાદે આજલા ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે પોકાર્યાં છે, તે [તમારે સાંભળવાં જોઈએ] નહિ શું?

૮ અને યહોવાદનું વચન અખાયીદની પાસે એવું આવ્યું કે, ૯ સૈન્યોના યહોવાદે એમ કહ્યું છે કે, ખરે જાણ્યો કરો, ને પ્રત્યેક માણસ પોતાના શાક પર કૃપા તથા દયા રાખો; ૧૦ અને વિધવા પર, તથા નબાપા પર, પરદેશી પર, તથા ગરીબ પર જીલમ ન કરો;

ને તમારામાંનો કોઈ પોતાના મનમાં પોતાના શાક વિરૂદ્ધ છુટ્ટ કરવાનો ખ્યાલ મનમાં ન આવે. ૧૧ પણ તેઓએ સાંભળવાને ના પાડી, ને હુદીલા થયને પૂક ફેરવી, ને પોતાના કાન બંધ કીધા, એ સાર કે તેઓ સાંભળે નહિ. ૧૨ હા, તેઓએ પોતાનાં હૃદય વજ્ર જેવાં કર્યાં, ૧૩ નિયમશાસ્ત્ર, તથા જે વચનો સૈન્યોના યહોવાદે પોતાના આત્માવરે અગાઉના ભવિષ્યવાદી-ઓની હસ્તક મોકલ્યાં હતાં તે, તેઓ સાંભળે; એ માટે સૈન્યોના યહોવાદની હજીરમાથી મદા કોપ આવ્યો. ૧૪ અને એમ થયું કે, જોમ તેણે પોકાર્યું ત્યારે તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, તેમ તેઓ પોકાર્યો ત્યારે હું નહિ સાંભળીશ, એવું સૈન્યોના યહોવાદે કહ્યું; ૧૫ પણ જે સર્વ દેશનતિઓથી તેઓ અનુભવા છે, તેઓ મધ્યે હું તેમને વટાળિયાથી વિખેરી નાખીશ એમ તેમના પછી દેશ જોવા ઉગડ પડ્યો, કે કોઈ માણસ તેમાં થયને જતો નહિ કે પાછો આવતો નહિ; કેમકે તેઓએ એ વિળયામણા દેશને ઉગડ કરી મૂક્યો.

૮ અને સૈન્યોના યહોવાદનું એવું વચન [મારી પાસે] આવ્યું કે, ૨ સૈન્યોના યહોવાદે એમ કહે છે કે, હું ધણા આવેશથી સિયોનને માટે આવેશી છું, ને હું તેને માટે ધણા ક્રોધથી આવેશી છું. ૩ યહોવાદે એમ કહે છે કે, હું સિયોનમાં પાછો આવ્યો છું, ને યશાલેમની મધ્યે રહીશ; ને યશાલેમ સત્યનું નગર કહેવાશે; તથા સૈન્યોના યહોવાદનો પર્વત, પવિત્ર પર્વત કહેવાશે. ૪ સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, હજીએ વર્ષ પુરૂષો તથા વર્ષ સ્ત્રીઓ, ધણી પાકી થવાના કારણથી પોતપોતાની [ટિકવાની] લાકડી પોતાના હાથમાં લઈને યશાલેમની શેરીઓમાં બેસશે. ૫ અને તે નગરની શેરીઓ તેની શેરીઓમાં રમતા છોકરાઓ તથા છોકરીઓથી ઘરપુર હશે. ૬ સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો તે દિવસોમાં આ લોકના બાકી રહેલાઓની નજરમાં એ આશ્ચર્યકારક લાગે, તો શું તે મારી નજરમાં પણ આશ્ચર્યકારક લાગે? એમ સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે. ૭ સૈન્યોના યહોવાદે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું મારા લોકોને પૂર્વ દેશમાંથી તથા પશ્ચિમ દેશમાંથી બચાવીશ; ૮ ને હું તેઓને લાવીશ, ને તેઓ યશાલેમ મધ્યે વસશે; ને સત્યતામાં ને નેકીમાં તેઓ મારા લોક થશે ને હું તેઓનો દેવ થશા. ૯ સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, સૈન્યોના યહોવાદનું ધર, એટલે મંદિર, બાંધવા સાર

તેના પાથે નાખવામાં આવે, તે દિવસના ભવિષ્ય-
વાદીઓના મુખમાં વચ્ચેના આ દિવસોમા સમજ
નારાઓ, તમારા હાથોમાં બળ આવે ૧૦ કેમકે તે
દિવસો અગાઉ માણસને વાસ્તે વેતન નહોતું તેમજ
પણ વાસ્તે પણ વેતન નહોતું; ને બહાર જનારને
કે અદર આવનારને દુશ્મનના કારણથી કષ્ટ પણ ચેન
નહોતું; કેમકે મેં સર્વ માણસોને પોતપોતાના પડોશી
વિરુદ્ધ ઉરકેરી મૂક્યા હતા. ૧૧ પણ, આ લોકમાંના
બધી રહેલાઓ પ્રત્યે હું અગાઉના દિવસોની પેઠે
નહિ વર્તીશ, એવું સૈન્યોના યદોવાહ કહે છે. ૧૨ કારણ
કે સાંતિનું બીજ [પ્રગટ થયો]; દ્રાક્ષવેલો પોતાનું ફળ
આપશે, ને ભૂમિ પોતાની ઉપજ આપશે, ને આકારો
પોતાનો ઓસ આપશે; ને આ લોકમાંના બધી
રહેલાઓને હું આ સર્વ વાનાંના વારસો અપાવીશ
૧૩ અને, હે યદુદાહના વંશ તથા ઇસ્રાએલના વંશ,
એમ યરો કે, નેટલે દરજ્જે તમે દેશભૂતિઓ મધ્યે
રાખપૂપ હતા, તેટલે દરજ્જે હું તમારો ઉદ્ધાર કરીશ,
ને તમે આશીર્વાદપૂ થશો; બીજો મા, તમારા
હાથોમાં બળ આવે ૧૪ કેમકે સૈન્યોના યદોવાહ
એમ કહે છે કે, તમારા પિતૃઓએ મને કોપાયમાન
કીધાથી જેમ મેં તમારા પર આપતિ લાવવાનું ધાણું
હતું, ને તે વિષે મને અનુતાપ થયો નહિ; ૧૫ તેમજ
સૈન્યોના યદોવાહ કહે છે, મેં આ દિવસોમાં યશ્શા-
લેમનું તથા યહુદાહના વંશનું સર્વ કરવાનું ફરીથી
ધાણું છે; તમારે બીજું નહિ. ૧૬ તમારે આ કામો
કરવાં; તમ સર્વ પોતપોતાના પડોશી સાથે સાથું
જોડો; તમારી ભાગ્યોમાં સત્યના તથા શાંતિના
ઇનસાફનો અમલ કરો; ૧૭ ને તમારામાંના કોઇએ
પોતાના અતઃકરણમાં પેરાના પડોશી વિરુદ્ધ ખુરો
વિચાર મનમાં આણવો નહિ; ને કોઇ જૂઠા સોગન
ન ચાહો; કેમકે આ સર્વ કૃત્યોને હું ધિક્કાર છું, એક
યદોવાહ કહે છે.

૧૮ અને સૈન્યોના યદોવાહનું એવું વચન મારી
પાસે આવ્યું કે, ૧૯ સૈન્યોના યદોવાહ એમ કહે છે
કે, જોશા [માસ]નો ઉપવાસ, પાચમા [માસ]નો
ઉપવાસ, તથા સાતમા [માસ]નો ઉપવાસ, તથા
ઇસમા [માસ]નો ઉપવાસ તે યદુદાહના વંશને આનંદ
તથા હર્ષેષ તથા ખુશાકાર મિત્રબાનીઓપૂપ યરો;
એ માટે સત્યતા તથા શાંતિ ચાહો. ૨૦ સૈન્યોના યદો-
વાહ એમ કહે છે કે, હજી પણ વિદેશીઓ તથા ઘણાં
નજરોના રહેવાસીઓ આવશે; ૨૧ ને એક [નગરના]

રહેવાસીઓ બીજાઓની પાસે જઇને કહેશે, ચાલો,
આપણે જહદીથી યદોવાહની કૃપા ચાચવાને તથા
સૈન્યોના યદોવાહની શોધ કરવાને જઇએ; હું પણ
જહદા ૨૨ હા, ઘણી પ્રજાઓ તથા બળવાન દેશ
ભૂતિઓ યશ્શાલેમમાં સૈન્યોના યદોવાહની શોધ
કર્યા, તથા યદોવાહની કૃપા ચાચ્યા સાડ આવશે.
૨૩ સૈન્યોના યદોવાહ એમ કહે છે કે, તે દિવસોમાં
ઇસ માણસો, દેશભૂતિઓની સર્વ બાપાઓમાંથી, જે
યહુદી જન હશે તેની ચાળ પકડીને કહેશે કે, અમે
તારી સાથે આવીશું, કેમકે અમે સાંભળ્યું છે કે કેવ
તમારી સાથે છે

૨૪ હાદ્રાખ દેશ પર યદોવાહના વચનપી દેવ-
વાણી, ને ઇમરક તેનો આશ્રમ [યરો]; કેમકે
મનુષ્યની તથા ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોની નજર યદો-
વાહ બાણી છે; ૨ ને તેની સરહદ પર આવેલું હમાથ
પણ; સૂર તથા સીદોન, તે બહુ ડાણું છે તેપણ.
૩ અને સૂર પોતાને માટે કિલ્લો બાંધ્યા, ને ધૂળની
પેઠે રૂપાના તથા ચેરીના કાઢવની પેઠે ચોખ્ખા
સોનાના ઢગલાનો સમ્રદ કીધો. ૪ જુઓ, પ્રજા તેની
સંપત્તિ છિનવી લેશે, ને તેના બળનું સમુદ્રમાં ખાંડન
કરશે; ને તે અગ્નિથી ભસ્મ થશે. ૫ આરકલેન તે
જેઇને બીરો; ગાઝાહ પણ [જેઇને] બહુ દુઃખી
થશે; ને એકોન [પણ], કેમકે તેની અપેક્ષા લજ્જિત
થશે; ને ગાઝાહમાંથી રામ નાશ પામશે, ને આરક-
લેનમાં વસ્તી નહિ થશે. ૬ અને આરહોદમાં છિના-
ળના પેટનો વંશ રહેશે, ને હું પલિસ્તીઓનો જર્વ નષ્ટ
કરીશ. ૭ અને હું તેનું રક્ત તેના મુખમાંથી, તથા
તેનાં કંઠાળાપાત્ર કૃત્યો તેના દાંતો મધ્યેથી દૂર કરીશ;
ને તે પણ આપણા દેવને સાડ શોષ થશે; ને તે
યદુદાહમાં એક સરદાર તરીકે થશે, ને એકોન યજ્ઞસી
તરીકે થશે ૮ અને હું મારા યરુશાલમ પાસે ચાણાપે
ધાવણી કરીશ, એ માટે કે કોઇ અદર યઇને ભય
નહિ કે પાણું આવે નહિ; ને ત્યાર પછી કોઇ જુલ-
મનાર તેઓ મધ્યે યઇને કહી જવા પામશે નહિ;
કેમકે હવે મેં મારી નજરે જોયું છે.

૯ હે સિયોનની પુત્રી, બહુ હર્ષ કર; હે યશ્શાલેમની
પુત્રી, પેકાર કર; જે, તારો રામ તારી પાસે આવે
છે; ને ન્યાયી તથા તારણનો માલિક છે; [તે] નજ
[છે], અને બેચેડા પર, દા. જોશા એટલે ગધેડીના
વહેરા પર સ્વાર યઇને [આવે છે] ૧૦ અને હું એકા-
ધમ પાસેથી રથ, તથા યશ્શાલેમ પાસેથી ઘોડો

નાબૂદ કરીશ, ને યુદ્ધધનુષ્ય કાપી નખારો, ને તે દેશભતિઓને શાંતિ ફરમાવશે, ને તેનું રાજ્ય સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધી તથા નદીથી પૃથ્વીના છેડા સુધી થશે ૧૧ તારે વિષે પાણુ [એમ છે કે], તારા કરારના રક્તના કારણથી મેં તારા બહીવાનેને પાણી વખરના ખાડા માંથી કાઢીને મોઢી રીધા છે ૧૨ હે આશાના બહી વાનો, કિલ્લામાં વળી આવેા, આજેજ હું બહાર કડ છું, કે હું તને ખમણેા બહારેા આપીશ. ૧૩ કેમકે યહુદાહને મેં પોતાને સારૂ નમાવ્યું છે, મેં એકાધમથી ધનુષ્ય અર્પું છે, ને, હે સિયોન, હું તારા પુત્રોને, હે યાવાન, તારા પુત્રો નિરૂદ્ધ ઉરકેરીય, ને તને યોદ્ધાની વરવારૂપ કરીશ. ૧૪ અને યહોવાહ તેઓના ઉપરી તરીકે દેખારો, ને તેનું બાણુ વિજળીની જેઠે છૂટી, ને પ્રથુ યહોવાહ રણસિમહુ વખાડશે, ને દક્ષિણના વંદાણિ યાઓ સહિત કૃત્ય કરશે ૧૫ સૈન્યોનો યહોવાહ તેમનું રક્ષણ કરશે, ને તેઓ ખાદ નાખશે, ને ગોફણના ગોળાઓને ખુદી નાખશે, ને તેઓ પીતા બલે દ્રાક્ષરસ [પીતા હોય] તેવો અવાજ કરશે, ને તેઓ ખ્યાલાઓની જેઠે, વેદીના ખુલાઓની જેઠે, બરપુર થશે ૧૬ અને તેમનો દેવ યહોવાહ તે દિવસે પોતાના લોકના ટોળા તરીકે તેઓનું ત્રાણુ કરશે, કેમકે તેઓ સુવટના હીરામાણેકની જેઠે તેના દેશ પર ચળકશે ૧૭ કેમકે તેનો ઉપકાર કેટલો મોટો છે, ને તેની ચોખા કેટલી બધી છે ! ધાન્ય જીવાનોને તથા નવો દ્રાક્ષરસ યુવતિઓને પુષ્ટ કરશે

૧૦ જે યહોવાહ વિજળીઓના કર્તા છે તે યહોવાહની પાસે તમે, પાઠલા વરસાદના સમયમાં, વરસાદ માગો, ને તે તેઓને વરસાદના ગ્રાપડા તથા પ્રત્યેકને યેતરમા લિલેતરી આપશે ૨ કેમકે વરાફીન [મુતિઓ] બ્યર્થ વાત બોલી છે, ને રાકુન જોનારાઓએ જૂઠા વરતારો કીધા છે, સર્વશં નિકો અસત્ય બોલે છે, તેઓ બ્યર્થ કિલાસો દે છે, મટિ તેઓ ઘેટાની જેઠે ચાક્યા ન્યથે છે, તેઓ કુ ખી છે, કેમકે કોઇ પાળક નથી. ૩ મારો કોઇ પાળકો વિરૂદ્ધ સજાગ્યો છે, ને હું બકરાઓને શિક્ષા કરીશ, કેમકે સૈન્યોના યહોવાહે યહુદાહના વંશરૂપી પોતાનું જે ટોળું તેની ખબર લીધી છે, ને તે તેઓને યુદ્ધમાં પોતાના સુદર ઘોડા જેવા કરશે. ૪ તેની પાસેથી ખુણાનો પયર, તેની પાસેથી ખીલો, તેની પાસેથી યુદ્ધધનુષ્ય, તેની પાસેથી પ્રત્યેક અધિકારી એકત્ર નીકળી આવશે. ૫ અને તેઓ યુદ્ધમાં [પોતાના રાનુ-

ઓને] અલીઓના કાદવમાં ખુંદી નાખનાર યોદ્ધાઓ જેવા થશે, ને તેઓ યુદ્ધ કરશે, કેમકે યહોવાહ તેઓની સાથે છે, ને ધોરેસ્વારો અખાણા પડશે ૬ અને હું યહુદાહના ધરને બળવાન કરીશ, ને હું યુસફના ધરનો ઉદ્ધાર કરીશ, ને હું તેઓને પાછા લાવીશ, કેમકે મને તેમના પર દયા આવે છે, ને બલે મેં તેમને અગાઉ તજ ન રીધા હોય, એવા તેઓ થશે, કેમકે હું તેઓનો દેવ યહોવાહ છું, ને હું તેઓનું સામળીશ. ૭ અને એકાધમીઓ યોદ્ધા જેવા થશે, ને દ્રાક્ષરસ [પીધો હોય] તેમ તેમના મન હરખારો, હા, તેઓના છેકરા તે બેઠને હરખારો, તેમના મનો યહોવાહમાં આનંદિત થશે ૮ હું તેઓને સારૂ સિદ્ધી વજાડીને તેઓને એકઠા કરીશ, કેમકે મેં તેઓને ખૂદી લીધા છે, ને જેમ તેઓની વૃદ્ધિ થઇ હતી, તેમ તેઓની વૃદ્ધિ થશે ૯ અને હું તેઓને વિદેશીઓ મધ્યે વેરી નાખીશ, ને દૂરના દેશોમાં તેઓ મારૂ સ્મરણુ કરશે, ને તેઓ પોતાના છેકરા સુધ્ધા થવશે, ને પાછા આવશે ૧૦ વળી હું તેઓને મિસર દેશમાંથી પાછા લાવીશ, ને તેઓને આરથુ રમાથી સમેટીશ, ને હું તેઓને જિલ્લાદ તથા લખાનોનગી ભુમિમાં લાવીશ, ને તેમને વારતે [પૂરતી જગ્યા] ખળશે નહિ ૧૧ અને તે સકરૂપી સમુદ્ર ઓળંગશે, ને સમુદ્રના મોખાઓને મારશે, ને નીલના સર્વ ઉડાણો સુકાઈ જશે, ને આરથુરનો ગર્વ ઉતારવામાં આવશે, ને મિસરનો રાજદંડ જતો રહેશે ૧૨ અને હું તેઓને યહોવાહમાં બળવાન કરીશ, ને તેઓ તેના નામમાં દરેકે ફરશે, એમ યહોવાહ કહે છે

૧૧ હે લખાનોન, તારા દ્વાર ઉઘાડ, કે અગ્નિ તારા એરેન્જમેન્ટને ભરમ કરે ૨ હે દેવદાર-વૃક્ષ, ખૂમ પાડ, કેમકે એરેન્જમેન્ટ પડી ગયું છે, કારણ કે સુદર [વૃક્ષો] પાયમાલ થઇ ગયા છે, હે ખારા નના આલેનવૃક્ષો, ખૂમ પાડો, કેમકે સુરક્ષિત વન જમીનદોસ્ત યયુ છે ૩ ઘેટાપાળકોની પોકનો અવાજ [સજાગ્ય છે] કેમકે તેમનો વેશવ નષ્ટ થયો છે, સિદ્ધના ખચ્ચાની ગર્જનાનો અવાજ [સજાગ્ય] છે ! કેમકે ચરદનનો ગર્વ નષ્ટ થયો છે ૪ મારા દેવ યહોવાહે એમ કહ્યું કે, કતલ કરાતા ટોળાનું પાળણુ કરો, ૫ તેઓના માલિકો તો તેમને કતલ કરે છે, તેમ છતાં પોતાને દોષિત ગણતા નથી, ને તેઓના વેચ નારાઓ કહે છે કે, યહોવાહને ધન્ય હો, કે હું ખીમત

હું, ને તેઓના પોતાના પાળકો તેમના પર દયા
રાખના નથી કેમકે, યહોવાહ કહે છે કે, હું હવે
પણ દેશના રહેવાસીઓ પર દયા નહિ રાખીશ,
પણ જુઓ, હું સર્વ મનુષ્યોને પોતપોતાના પડોશીના
હાથમા તથા પોતાના રાખના હાથમા આપીશ, ને
તેઓ દેશનો નાશ કરશે, ને તેઓના હાથમાથી હું
તેમને નહિ છોડાવીશ. એમ કહત કરતા ટોળાનું,
ટોળામાના ખરેખર કંગાલ [ધેન]નું મેં પાળજી કીધું
અને મેં એ લોકોઓ પોતાને સારૂ લીધી, મેં તેમાની
એકનું નામ સોદર્ય પાડયું, ને બીજનું નામ મેં બધનો
પાડયું, ને મેં ટોળાનું પાળજી કીધું. અને મેં ત્રણ
પાળકોને એક માસમા નષ્ટ કીધા, કેમકે મારા
આ મા તેઓથી કાયર મથો હતો, ને તેઓનો
આત્મા પણ મને કઠાળતો હતો. ત્યારે મેં કહ્યું, હું
તમારૂં પાળજી નહિ કરીશ, ને મરે, તે છે મરે, ને
ને યોવાહ જીવે દોય, તે છે યોવાહ જીવે, ને જેઓ
રહ્યા હોય તેઓ એ બીજનું માસ બંડે ખાય
૧૦ અને મેં મારી સોદર્ય [નામની] લોકડી લીધી,
ને બધા લોકો સાથે કીધેડો મારો કરાર રહ કરવા
સારૂ મેં તે કાળી નાખી ૧૧ અને તે દિવસે તે રહ
કરવામા આવ્યા, ને એમ ટોળાના કંગાલો જેઓ
મને લક્ષ દેતા હતા તેઓએ જવધુ કે એ તો યહો-
વાહનું વચન છે ૧૨ અને મેં તેઓને કહ્યું, જો તમને
ઠીક લાગતું હોય તો મને મારૂં વેળા આપો, ને જો
નહિ, તો રહેવા દો. ત્યારે તેઓએ મારા વેતનના
ત્રીસ રૂપીઆ તોળા આપ્યા ૧૩ અને યહોવાહ મને
કહ્યું કે, ને બન્યું મુશ્ય તેઓએ મારૂં કહ્યું છે તે કુમાર-
ની પાસે ફેંકી દે, ને મેં તે ત્રીસ રૂપીઆ લઈને તેમને
કુમારની પાસે યહોવાહના પરમા ફેંકી દીધા ૧૪ પણ
યહુદાહ તથા ઇસ્રાએલ વચ્ચેનો ભાઇપણનો સંબંધ
તોડી નાખવાને મેં મારી ને બીજી લોકડી [નામની]

પર તરવાર આવશે, તેનો હાથ છેક સુકાઈ જશે, ને
તેની જમણી આખ છેક આધળી થઈ જશે

૧૨ ઇસ્રાએલ વિષે યહોવાહના વચનરૂપી
દેવવાણી

આકાશોને વિસ્તારનાર, પૃથ્વીનો પાયો નાખનાર
તથા મનુષ્યોની અંદરના આત્માનો સરજનહાર યહો-
વાહ કહે છે કે, રે જુઓ, હું યરૂશાલેમને આસપાસના
સર્વ લોકો પ્રત્યે લથડિયા ખવડાવનાર ખ્યાલારૂપ
કરીશ, ને યરૂશાલેમના ઘેરામા યહુદાહના પણ એજ
હાલ થશે. વે અને તે દિવસે એમ થશે કે હું યરૂશા-
લેમને સર્વ લોકોના હાથમા બાર ૫ યરૂરૂપ કરીશ,
ને સર્વ તેનો બાર પોતા પર ઘેરો તેઓ સખત રીતે
ધાવલ થશે, ને પૃથ્વીની સર્વ દેશજાતિઓ તેની વિરૂદ્ધ
એકઠી થશે. યહોવાહ કહે છે કે, તે દિવસે હું પ્રત્યેક
ઘોડા પર ગમરાટ તથા તેના સ્વાર પર ઘેલાપણુ
લાવીશ, ને હું યહુદાહના ઘર પર મારી આખ
ઉધારીશ, ને પેલા લોકોના પ્રત્યેક ગોડા પર અંધાપો
આણીશ. ૫ અને યહુદાહના સરદારો પોતાના મનમા
કહેશે કે, યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ તેઓના દેવ
સૈન્યોના યહોવાહમા મારૂં બળ છે. તે દિવસે હું
યહુદાહના સરદારોને લાકડા મધ્યે પેલીમર અગ્નિરૂપ,
તથા પુત્રીઓ મધ્યે બળતી મશાલરૂપ કરીશ, અને
તેઓ આસપાસના સર્વ લોકોને ડાબે તથા જમણે
કરીથી પોતાની જમ્યાએ, એટલે યરૂશાલેમમા, વસશે
૭ યહોવાહ યહુદાહના તમુઓને પણ પહેલા ઉતારશે,
એ સારૂ કે દાઉદના પરનો વૈભવ તથા યરૂશાલેમના
રહેવાસીઓનો વૈભવ વધી જઈને યહુદાહને ન દબાવે
૮ તે દિવસે યહોવાહ યરૂશાલેમના રહેવાસીઓનું
રક્ષણ કરશે, ને તે દિવસે તેઓ મધ્યે ને નિબળ

મનિહોનની ખીજમાં હાઉદ-રિમ્મોનના વિલાપના જેવા
ભારે વિલાપ તે દિવસે યર્રાલેમમાં થયો ૧૧ અને
દેશનાં સર્વ કુટુંબો એક બીજાથી વિખૂટાં પડી વિલાપ
કરશે; એટલે હાઉદના ધરનુ કુટુંબ નોખુ, ને તેમની
સ્ત્રીઓ નોખી; નાથાનના ધરનુ કુટુંબ નોખુ, ને
તેમની સ્ત્રીઓ નોખી, ૧૭લેવીના ધરનુ કુટુંબ નોખું,
ને તેમની સ્ત્રીઓ નોખી, શિમશ્શનનુ કુટુંબ નોખુ,
ને તેમની સ્ત્રીઓ નોખી, ૧૪બાકીના સર્વ કુટુંબોમાનુ
પ્રત્યેક કુટુંબ નોખુ, ને તેમની સ્ત્રીઓ નોખી.

૧૩ તે દિવસે હાઉદના ધરના તથા યર્રાલેમના
રહેવાસીઓનાં પાપ તથા અયુદ્ધતાને સાચ
એક ઝરો ઉઘાડવામાં આવશે ૨ અને સૈન્યોનો યહો-
વાહ કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે હુ દેશમાંથી
મૂર્તિઓનાં નામ નાબૂદ કરીશ, ને તેઓનું સ્મરણ
ફરી કદી કરવામાં આવશે નહિ, ને હુ ભવિષ્યવાદી-
ઓને તથા અયુદ્ધ આત્માને દેશમાંથી કાઢી મૂકીશ.
૩ અને એમ થશે કે જ્યારે કોઈ હજુ પણ ભવિષ્યવાદ
બોલશે, ત્યારે તેને જન્મ દેનાર તેના માખાપ તેને
કહેશે કે, તું જીવવા નહિજ પામશે; કેમકે યહોવાહને
નામે તું જીહાં વચ્ચે બોલે છે; ને તેને જન્મ દેનાર
તેના માખાપ તે ભવિષ્યવાદ બોલતો હશે તે વખતે
તેને વિધી નાખશે. ૪ અને તે દિવસે એમ થશે કે
ભવિષ્યવાદીઓ ભવિષ્યવાદ બોલતી વખતે પોત-
પોતાનાં સદર્શનોને લીધે લક્ષિત થશે; ને તેઓ
ઠગવાને સાચ રૂઆંવાળા ઝરુખા પહેરશે નહિ; ૫ પણ
તે કહેશે કે, હુ ભવિષ્યવાદી નથી, હુ તો જન્મીન ખેડ-
નારો છું; કેમકે હુ તો મારા નાનપણથી ગુલામ
કરાએલો છું. ૬ અને કોઈ તેને કહેશે કે, તારા હાથે
વચ્ચે આ ધા શાના છે? ત્યારે તે ઉત્તર દેશે કે, એ
તો મારા મિત્રોના ધરમાં જે ધા મને પડ્યા હતા તે

૭ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, હે તરવાર, પાળક
વિરૂદ્ધ તથા જે માણસ મારો સાથી છે તેની વિરૂદ્ધ
જાણજને માર, ને પેદા વિખેરાજ નરો; ને હુ મારો
હાથ નાનાંઓ ઉપર ફેરવીશ. ૮ અને,
યહોવાહ કહે છે કે, એમ થશે કે આખા દેશમાંના બે
ભાગ સહાર પામીને માર્યા જશે; પણ ત્રીજો ભાગ
તેમાં જીવતો મુકારો. ૯ અને તે ત્રીજા ભાગને હુ અગ્નિ-
માંથી આ ઊંચેથી પેલે છેડે કાઢીશ, ને રૂપું ગળાય છે
તેમ તેમને આળીય, ને સોનું પરખાય છે તેમ તેમને
પારખીય; તેઓ મારા નામની વિનંતી કરશે ને હુ
તેમનું સાંભળીશ; ને હુ કહીશ કે, તે મારા લોક છે;

ને તેઓ કહેશે કે, યહોવાહ મારો દેવ છે.

૧૪ જે, યહોવાહનો એક દિવસ આવે છે કે
જ્યારે તારી લૂટ તારી મધ્યે વહેંચવામાં
આવશે. ૨ કેમકે હુ સર્વ દેશનલિઓને યર્રાલેમ
વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કરવાને એકઠી કરીશ; ને તે નગર સર
કરાશે, ને ધરો લૂટારો, ને સ્ત્રીઓની આબરૂ લેવાશે;
ને અડધું નગર ગુલામનીરીમાં જશે, ને બાકીના લોકો
નગરમાંથી કાપી નહિ નખારો ૩ ત્યાર પછી યહોવાહ
જઈને, જેમ પોતે યુદ્ધને દિવસે લડયો તેમ, તે દેશ-
નલિઓની સામે લડશે. ૪ અને તે દિવસે તેના પગ
જેવન પવંત, જે યર્રાલેમની સામે પૂર્વ દિશાએ છે,
તે પર ઉભા રહેશે, ને જેવન પવંત વચ્ચેવચ્ચે પૂર્વ
તરફ ને પશ્ચિમ તરફ ફારો, ને બહુ મોટી ખીજ
થશે; ને અડધો પવંત ઉત્તર તરફ ને અડધો દક્ષિણ
તરફ ખસી જશે ૫ અને તમે મારા પવંતોની ખીજમાં
થઈને નાસશો; કેમકે પવંતોની ખીજ આસેલ સુધી
પહોંચશે; હા, યહુદાહના રાજ ઉઝીયાહના દિવ-
સોમાં ધરતીકપથી જેમ તેને નાશ હતા તેમ તમે
નાસશો; ને મારો દેવ યહોવાહ પોતાની સાથે સર્વ
પવિત્રોને લઈને આવશે. ૬ અને તે દિવસે એમ થશે
કે, અજવાળામાં પ્રકાશ ને અધકાર ભેજભેજ નહિ
હશે; ૭ પણ તે એવો દિવસ હશે કે જે વિષે યહો-
વાહ જાણે છે; એટલે દિવસ નહિ, તેમ રાત પણ
નહિ; પણ એવું બનશે કે, સાંજની વખતે અજવાળું
હશે. ૮ અને તે દિવસે એમ થશે કે, યર્રાલેમમાંથી
જીવતાં પાણી વહી નીકળશે; એટલે અડધાં પૂર્વ
સમુદ્ર તરફ ને અડધાં પશ્ચિમ સમુદ્ર તરફ; એમ
ઉન્ડાળામાં તથા સિયાળામાં થશે ૯ અને યહોવાહ
આખી પૃથ્વી ઉપર રાજ થશે; ને તે દિવસે યહોવાહ
એકજ મનાશે, ને તેનું નામ એકજ હશે. ૧૦ સપળો
દેશ ગેળાથી તે યર્રાલેમની દક્ષિણે રિમ્મોન સુધી
બદલાઈને અરાબાહ જેવો થશે; ને લિન્યામીનના
દરવાજાથી પહેલા દરવાજાની જગ્યા સુધી, એટલે
ખુણાના દરવાજા સુધી, ને દુનાનએલના ધુરૂળથી તે
રાજના દ્રાશકુંડ સુધી, તે ઉત્તર પાશ્ર્વે ને પોવાની
જગ્યાએ વસશે ૧૧ અને માણસો તેમાં વસશે ને
ફરીથી શાપ આવશે નહિ, પણ યર્રાલેમ સદિ-
સલામતીમાં રહેશે ૧૨ અને જે સર્વ પ્રજાઓએ
યર્રાલેમ વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કર્યું હશે તેમના ઉપર જે
મરજીનો માર યહોવાહ લાવશે તે એ છે કે, તેઓ
પોતાને પગે ઉભા હશે એટલામાં તેમનું માંસ ફીણ

યથ જરો, ને તેમની આખો તેઓના ખાડામાં ફીણ
 યથ જરો, ને તેમની જીભ તેમના મ્હોખા ફીણ યથ
 જરો. ૧૨ અને તે દિવસે એવું થયો કે યહોવાદ
 તાકુથી તેઓ મધ્યે મોટા પરાજય થયો; ને તેઓ
 પોતપોતાના પડોસીઓના હાથ પકડશે, ને પ્રત્યેકનો
 હાથ પોતાના પડોસીના હાથ સામે ઉઠાવવામાં
 આવશે ૧૪ અને યહુદાદ પણ યરૂસાલેમમાં યુદ્ધ
 મચાવશે; ને આસપાસની સર્વ દેશભૂતિઓની
 સપત્તિ, એટલે સોનું તથા રૂપુ તથા વસ્ત્રો મોટા
 જથ્થાબદ્ધ સમેટાશે ૧૫ અને એમ, તે છાવણીઓમાંના
 શોડાઓના, ખચ્ચરોના, ઉટાનો, તથા ગધેડાનો તથા
 સર્વ પશુઓના મરો આ મરા જેવા થશે. ૧૬ અને
 એવું થશે કે યરૂસાલેમ સામે ચઢી આવેલી સર્વ દેશ
 ભૂતિઓમાંના બધી રહેલો પ્રત્યેક જન રાખને, એટલે
 સૈન્યોના યહોવાદને, સજવા તથા માડવાપૂર્વ પાળવા
 વર્ષોવર્ષ જરો. ૧૭ અને એમ થશે કે પૃથ્વી પરના

કુળોમાંનું જે કોઈ સૈન્યોના યહોવાદ જે સભ તેને
 સજવાને યરૂસાલેમ નહિ બધ, તેમના પર વરસાદ
 આવશે નહિ ૧૮ અને જો મિસરનું કુટુંબ ત્યા જઈ
 પહોંચે નહિ, તો તેમના પર પણ [શરિ] થશે નહિ; ^૧
 ત્યા મરજી ચાલશે કે જેવડે યહોવાદ માંડવાપૂર્વ
 પાળવાને ન જનારી દેશભૂતિઓને સોડી મારશે.
 ૧૯ મિસરની સભ તથા માડવાપૂર્વ પાળવાને ન
 જનારી સર્વ દેશભૂતિઓની સભ એ થશે. ૨૦ તે
 દિવસે ઘોડાઓની ઘટ્ટીઓ ઉપર [એ સખ્તો] હશે
 કે, યહોવાદને સાક્ષ પવિત્ર; ને યહોવાદના
 ધરમાનાં તપેલાં વેદી આગળના વાટકા જેવાં થશે.
 ૨૧ હા, યરૂસાલેમમાંનું તથા યહુદાદમાંનું પ્રત્યેક તપેલું
 સૈન્યોના યહોવાદને સાક્ષ પવિત્ર થશે; ને ચક્ષુ ચઢાવ-
 નારા સર્વ આવીને તે [તપેલા] માથી કેટલાંક લઇને
 તેમાં બાફશે; ને તે દિવસે એવું થશે કે સૈન્યોના
 યહોવાદના ધરમાં કદી કોઈ કનાની હશે નહિ.

માલાખી.

માલાખીની દસ્તાવેજી હસાએલને [અપાએલા]
 યહોવાદના વચનથી દેવચાહી
 ૧ યહોવાદ કહે છે કે, મે તમારા પર પ્રીતિ રાખી
 છે, તેમ છતાં તમે કહો છો કે, કહ બાબતે તે અમારા
 પર પ્રીતિ રાખી છે? યહોવાદ કહે છે, હું એસાવ
 ચાહુજનો બાહ નંદોતો? તથાપિ ચાહુજ પર મે પ્રીતિ
 ઝાંખી; ૨ પણ એસાવ પર મને ધિકાર ઉપજ્યો, ને
 મે તેના પર્વતો ઉત્તર કરી નાખ્યા, ને તેનો વારસો
 અરવળનાં શિયાળવાને [આપ્યો]. ૪ જો કે અરોમ
 કહે છે કે, અમે તોડી પડાયા છીએ, પણ અમે પાછા
 આવીને [અમારી] ઉત્તર યથ અચેલી જગ્યાઓ
 બાંધીયું; તોપણ સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે કે,
 તેઓ બાંધશે, પણ હું પાડી નાખીશ; ને લોકો
 તેઓને કુટ્ટરની સીમા, તથા જેમના પર યહોવાદને
 રોષ સદા છે તેવા લોક, એ નામથી બોલાવશે. ૫ અને
 તમે નજરે જોશો ને કહેશો કે, યહોવાદ હસાએલની
 સીમામાં સર્વત્ર મદિમાપાન બનાવે.
 ૬ હા તમારે તમને તુચ્છ કરનાર ચાહુજો, સૈન્યોના

યહોવાદ તમને કહે છે કે, પુત્ર પોતાના પિતાને, ને
 ચાહર પોતાના ધણીને માન આપે છે; ત્યારે જો હું
 બાપ હોઉં તો માત્ર માન ક્યાં છે? ને જો હું ધણી
 હોઉં તો મારો ધાક ક્યાં છે? ને તમે કહો છો કે, શી
 રીતે અમે તારા નામને તુચ્છ કીધું છે? ૭ તમે મારી
 વેદી પર અયુદ્ધ આત્ર ચઢાવો છો. તેમ છતાં તમે
 પુછો છો કે, કેવી રીતે અમે તારા નામને બોદો લગાડો
 છે? યહોવાદની જેન તુચ્છકાર થોડો છે, એવું કહેવાથી
 તમે [બોદો લગાડો છો] ૮ અને તમે આંધળા [જના-
 વરો]નું યજ્ઞાપેલું કરો છો ત્યારે તેમાં તો કંઈ ખોટું
 છેજ નહિ! ને તમે લંકડા તથા જોડિયું [જનાવરો]ને
 ચઢાવો છો ત્યારે તેમાં તો કંઈ ખોટું છેજ નહિ!
 ત્યારે વાર તારા સુબાને એ [જનાવરો]ની એટ કર, ને
 હું તે તારા પર પ્રસન્ન થશે? અથવા હું તે તારું મ્હો
 રાખશે? સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે ૯ તો હવે
 કૃપા કરી દેવની મેદરબાની વિનવો, કે તે આપણા
 પર કૃપાવાન થાય; તમારા હાથથી એ થયું છે; હું
 તમારામાના કોણું પણ મ્હો તે રાખશે? સૈન્યોના

યહોવાદ એમ કહે છે. ૧૦ જે તમારામાં કોઈ એવો હોત કે જે બારણું બંધ કરી દઇને તમને મારી વેરી ઉપર ફોડત અગ્નિ સળગાવવા ન હેત તે કહેવું સાચું. ૧૧ સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે કે, હું તમારા પર બિલકુલ પ્રહાર નથી, તેમજ હું તમારા દાહનું અર્પણ પણ નહિ સ્વીકારીશ. ૧૨ કેમકે સૂર્યોદયથી તે સૂર્યાસ્ત સુધી માંડે નામ વિદેશીઓ મધ્યે મહાન મનારો; ને સર્વ સ્થળે મારે નામે ધૂપ તથા ઘૃહાર્પણ ચઢાવવામાં આવે છે; કેમકે સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે કે, માંડે નામ વિદેશીઓ મધ્યે મહાન મનારો. ૧૩ પણ તમે તેને બટ્ટો લગાડો છો, તે એમ કહીને કે, યહોવાદની મેજ અચૂલ છે, ને તેનું કૃણ, એટલે તેનું અન્ન, વૃષ્ટિ-કારણોચ્ચ છે. ૧૪ તમે એમ પણ કહો છો કે, જુઓ, એ તો કેટલું બધું કઠાણાદાયક છે ને સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે કે, તમે તેની સામે ઊંઝા છો; ને તમે જોરજુલમથી પડાવી લીધેલું તથા લંગડું તથા માંદું, એવાં લઇને આવ્યા છો; એવાં અર્પણ તમે લાવો છો; યું હું તમારે હાથે એવાંને અંગીકાર કરું? યહોવાદ એમ કહે છે ૧૫ પણ પોતાના ટોળામાં તર છતાં જે કાંઈ માનતા માનીને યહોવાદને ખોડવાળા જના-વરનું અર્પણ ચઢાવે છે તે શાપિત માઓ; કેમકે સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે કે, હું મહાન રાજા છું, ને માંડે નામ વિદેશીઓ મધ્યે બંધકાર છે.

૨ અને હવે, હે યાજ્ઞકો, આ આજ્ઞા તમારે માટે છે. ૧ સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે કે, જે મારા નામને ઝારવ આપવાનું તમે નહિ સાંભળ્યો ને તમારા અંતઃકરણમાં નહિ કસાવ્યો, તો હું તમારા પર શાપ મોકલીશ, ને તમારા આશીર્વાદને શાપરૂપ કરી નાખીશ; હા, હું તેમને શાપરૂપ કરી ચૂક્યો છું, કેમકે તમે તમારા અંતઃકરણમાં એ કસાવતા નથી. ૨ જુઓ, હું તમારે લીધે [તમારા] સંતાનને ધમકાવીશ, ને તમારાં મુખો પર છાજી, એટલે તમારા ચહેરાં છાજી, પાથરીશ, ને તમે તેની સાથે જાડી કઢારો. ૩ અને તમે જાણ્યો કે મેં આ આજ્ઞા તમારી પાસે મોકલી છે કે, મારો કરાર લેવી સાથે રહે, એવું સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે. ૪ તેની સાથેનો મારો કરાર જીવનનો તથા શાંતિનો હતો; ને મેં તેને એ સાચું તે આખ્યાં કે તે બીક રાખે, ને તે મારી બીક રાખતો હતો, ને મારા નામથી રહતો હતો. ૫ સત્યનિયમ તેના મુખમાં હતો, ને તેના હોઠામાં અનીતિ માલમ પડતી નહિ; તે મારી સાથે શાંતિ તથા પ્રમાણિકપણથી આવતો

હતો, ને તેણે ધણાઓને દુરાચારમાંથી ફેરવ્યા. ૭ કેમકે યાજ્ઞકના હોઠાએ જ્ઞાન સંધરનું જોડ્યું, ને લોકોએ તેના મુખમાંથી નિયમ શોધવો જોડ્યું; કેમકે તે સૈન્યોના યહોવાદનો એલચી છે. ૮ પણ તમે માંગ-માંથી બંધી ગયા છો; તમે ધણાઓને નિયમમાં ઠોકર ખવાડી છે; તમે લેવીના કરારને ભૂલ કીધો છે, એવું સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે. ૯ તે માટે, તમે મારા માંગો પાળ્યા નથી, પણ નિયમની બાંધતમાં મુખની શરમ રાખી છે, માટે મેં તમને સર્વ લોકની નજરમાં વૃષ્ટિકારવાત તથા અધમ કરી નાખ્યા છે.

૧૦ યું આપણું સર્વનો એકજ પિતા નથી? યું એકજ મધરે આપણને ઉત્પન્ન કીધા નથી? તો શા માટે આપણું સર્વ પોતપોતાના ભાઈ વિરુદ્ધ કપટથી વર્તીને આપણા પિતૃઓનો કરાર ભૂલ કરીએ છીએ? ૧૧ યહુદાઈ કપટથી વર્ત્યો છે, ને ઇસ્રાએલમાં તથા યરૂશાલેમમાં અમંજળ કર્મ કરવામાં આવ્યું છે; કેમકે યહોવાદને પોતાનું જે પવિત્રસ્થાન વહાલું છે તેને યહુદાઈ વઢાવ્યું છે, ને તેણે પારકા દેવની પ્રતી સાથે લગ્ન કીધું છે. ૧૨ એવું કરનાર માણસના જનનારને તથા ઉત્તર દેનારને, અને સૈન્યોના યહોવાદ પ્રત્યે અર્પણ ચઢાવનારને, યહોવાદ યાજ્ઞના તંત્રોમાંથી નાબૂદ કરશે. ૧૩ અને તમે વળી પાછું એવું કરો છો કે, તમે યહોવાદની વેદી આસુધી, રૂઢની તથા નિસાસાથી ઢાંકી દો છો, તે એટલે સુધી કે તમાર અર્પણ હવે તે લેખવતો નથી, ને તમારા હાથથી તે સ્વીકારવાને તે રાજ નથી. ૧૪ તોપણ તમે કહો છો કે શા માટે [એમ થાય છે] કારણ તો એ છે કે, યહોવાદ તારી તથા તારી જુવાનીની પત્ની વચ્ચે સાક્ષી થયો છે, કે જે પત્ની તારી જોડે છતાં તથા તારા કરારની રૂએ ધએલી તારી પત્ની છતાં, તેની સાથે તું કપટથી વર્ત્યો છે. ૧૫ અને જે કે તેની પાસે આત્માનો શેષ હતો, તોપણ તેણે એકજ બનાવ્યું નહિ યું? ને શા વાસ્તે એકજ? તે ધાર્મિક સંતાન માંગતો હતો. એ માટે તમારાં મન વિષે સાવધાન રહે, ને કોઈ પણ પોતાની જુવાનીની પત્ની સાથે કપટથી ન વર્તો. ૧૬ કેમકે [તમારો] પત્નીત્યાગ હું ધિક્કારું છું, એવું ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાદ કહે છે; ને સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, પોતાના પોષાકને બળાત્કારથી ઢાંકનારને પણ હું [ધિક્કારું છું]; એ માટે તમારાં મન વિષે સાવધાન, રહીને કપટથી ન વર્તો.

૧૭ તમે પોતાના શબ્દોથી યહોવાહને કટાણો ઉપજાવ્યો છે. તોપણ તમે કહો છો કે, હું કરવાથી અમે તેને કટાણો ઉપજાવ્યો છું? તમારા એમ કહેવાથી [કટાણો ઉપજાવ્યો છું] કે, ભુલું કરનાર પ્રત્યેક યહોવાહની નજરમાં ઠીક લાગે છે, ને તેમનાથી તે રાજ થાય છે, અથવા ઇનસારી દેવ ક્યાં છે?

૩ જુઓ, હું મારો એલથી મોકલું છું, ને તે મારી આગળ માર્ગ તૈયાર કરશે; ને પ્રભુ કે જેને તમે શોધો છો, તે અકસ્માત પોતાના મંદિરે આવશે; એટલે કરારનો ફૂત જે તમારો આનંદરૂપ છે, જુઓ, તે આવે છે, એમ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૨ પણ તેના આવવાનો દિવસ કોણ સહન કરી શકે? ને તે પ્રવેશ દાખર થશે ત્યારે કોણ ઉભો રહી શકશે? કેમકે તે ધાતુ આળનારના અગ્નિરૂપ તથા ઘોષીના સાણરૂપ છે; ૩ ને તે રૂપ આળનાર તથા ઘુલ્લ કરનારની પેઠે બિરાજશે, ને તે લેવીના પુત્રોને ઘુલ્લ કરીને સોના તથા રૂપા જેવા ચોખ્ખા કરશે; ને તેઓ યહોવાહને ન્યાયીપણાથી અર્પણો આપશે. ૪ ત્યારે યહુદાહ તથા યરૂસાલેમનાં અર્પણ, જેમ પ્રાચીન કાળમાં તથા અસલનાં વર્ષોમાં [પ્રસન્ન પડતાં] તેમ, યહોવાહને પ્રસન્ન પડશે. ૫ અને ન્યાયકરણ ચલાવવા હું તમારી નજીક આવીશ; ને ભંડુઓની વિરૂદ્ધ તથા બ્યભિચારીઓની વિરૂદ્ધ તથા ભૂકા સોજન ખાનારાઓની વિરૂદ્ધ, ને મજૂર પર તેના વેતન બાબત [જીલમ કરનારની], ને વિધવા પર તથા અનાથ પર જીલમ કરનારની વિરૂદ્ધ, ને પરદેશી [નિહુક] પચાવી પડનાર તથા મારો ડર ન રાખનારની વિરૂદ્ધ હું જલદ સાક્ષી થઈશ, એમ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૬ કેમકે હું યહોવાહ અવિચળ છું, એ માટે, હે યાહુબના પુત્રો, તમારો સંદાર થઈ ગયો નથી.

૭ તમારા પિતૃઓના દિવસોથી તમે મારા વિધિઓથી ભટકી ગયા છો, ને તે પાળ્યા નથી. મારી ભણી પાછા ફરો તો હું તમારી ભણી પાછો ફરીશ, એમ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૮ પણ તમે કહો છો, શી બાબતમાં અમે પાછા ફરીએ? ૯ હું માણસ ઇશ્યરે લઉં? તેમ છતાં તમે મને લઉં છો. ૧૦ પણ તમે કહો છો, શી બાબતમાં અમે તને લઉં છો? ૧૧ હાંશોમાં તથા ઉચ્છાલીવાર્ષણીમાં ૧૨ તમે સાપ પોંતીને સાપિવ થયા છો; કેમકે તમે, એટલે આ આખું પ્રભુ, મને લઉં છો. ૧૩ હાંશો ભયાંપુરા બંદારમાં લાવે, એ સાથે કે મારા ધરમાં અગ્નિની છત

હોય, ને એમ કરીને માત્ર પોરખું તો લઈ જાઓ, કે હું તમારે સાથે, આકાશની બારીઓ ખોલી નાખીને, સમાવેશ કરવાને પુરતી જગ્યા નહિ હોય, એટલે આશીર્વાદ તમારા પર મોકલી દઉં છું કે નહિ. ૧૪ એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૧૫ અને તમારી ખાતિર હું ખાઈ નાખનારને ધમકાવીશ, ને તે તમારી જમીનની ઉપજનો નાશ નહિ કરશે; ને ખેતરમાં તમારા દ્રાક્ષવેલાઓનાં ફળ સુદંત પહેલાં ખરી નહિ પડશે, એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૧૬ અને સર્વ દેશ-નતિઓ તમને ધન્યવાદ આપશે; કેમકે તમે તો રણિઆમણો દેશ થશો, એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે.

૧૭ યહોવાહ કહે છે કે, તમે મારી વિરૂદ્ધ કંઠણ શબ્દો બોલતા આવ્યા છો. તેમ છતાં તમે કહો છો કે, શી બાબતમાં અમે તારી વિરૂદ્ધ બોલ્યા છીએ? ૧૮ તમે કહ્યું છે કે, ઇશ્યરની સેવા કરવી એ નકારખું છે, અમે તેની દીક્ષા પાળી છે, ને અમે સૈન્યોના યહોવાહ આગળ ઉદારીન સ્થિતિમાં આવ્યા છીએ તેથી શો લાભ છે? ૧૯ ને હવે અમે અવિગ્ઠોને ધન્યવાદ આપીએ છીએ; હા, દુષ્કર્મોએ બળવાન થતા નથી છે; હા, તેઓ ઇશ્યરનું પરીક્ષણ કરે છે, ને બચાવ પામે છે. ૨૦ ત્યારે યહોવાહની બીજ રાખનારાઓએ એક બીજ સાથે વાત કીધી, ને યહોવાહે ક્યાન દઈને સાંભળ્યું, ને યહોવાહની બીજ રાખનારાઓને સાથે તથા તેના નામનું મનન કરનારાઓને સાથે યાદીનું પુસ્તક તેની હજુરમાં લખાવ્યું. ૨૧ અને સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, જે [દિવસે] હું ખાસ દ્રવ્ય [મેણ] કરીશ, તે દિવસે તેઓ માત્ર [ખાસ દ્રવ્ય] થશે; ને જેમ કોઈ બાપ પોતાની સેવા કરનાર પોતાના પુત્ર પર દયા રાખે તેમ હું તેમના પર દયા રાખીશ. ૨૨ ત્યારે તમે ફરશો ને સહાચારીની તથા દુષ્ટની વચ્ચેનો, ઇશ્યરની સેવા કરનારની તથા તેની સેવા ન કરનારની વચ્ચેનો, બેદ સમજશે.

૪ કેમકે, જુઓ, તે દિવસ આવે છે, તે ભૂકોની પેઠે બળે છે; ને સર્વ અવિગ્ઠો તથા સર્વ દુષ્કર્મોએ ખુંપરાડપ થશે; ને, સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, જે દિવસ આવે છે તે તેમને એવા બાળ નાખશે કે તે તેમનું મૂળ કે ડાળી રહેવા દેશે નહિ. ૨૩ પણ તમ મારા નામની બીજ રાખનારાઓને તો ન્યાયીપણાનો સુર્ય આરોગ્યકારક પાળોસદિત થશે; ને તમે બહાર નીકળી પડીને કોડિયાના વાહરડાઓની

પેઠે કુદરો. ૪ અને તમે કુર્જનોને પત્ર તળે ખુંદરો; વિધિઓ તથા હુકમો, તમે યાદ રાખો. ૫ જુઓ,
 કેમકે, સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, હું આ કરીશ તે યદોવાદનો મહાન તથા કાયદે દિવસ આવે તે
 દિવસે તેઓ રાખ સમાન તમારા પગના તળિયાં અગાઉ હું તમારી પાસે એલીયાહ ભવિષ્યવાદીને
 , નીચે હરો. મોકલી દઉંશ. ૬ અને તે બાપોનાં મન છાકરાં તરફ
 ૪ મારા સેવક મુસાનો નિયમ કે જે મેં તેને ને છાકરાંનાં મન તેમના બાપો તરફ ફેરવ્યો; રખેને
 હોદેબમાં સર્વ ઇસ્રાએલને સાફ કરમાવ્યો તે, એટલે હું આવીને પૃથ્વીને શાપથી મારૂ

આપણા પ્રભુ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તનો

નવો કરાર

THE
NEW TESTAMENT
OF
OUR LORD AND SAVIOUR
JESUS CHRIST
IN THE
GUJARATI LANGUAGE

PRINTED FOR
THE BOMBAY AUXILIARY BIBLE SOCIETY
SURAT
AT THE IRISH PRESBYTERIAN MISSION PRESS
1908

માત્યીની લખેલી સુવાર્તા.

૧ ઇસુ ખ્રીસ્ત જે દાઉદનો દીકરો, જે ઇબ્રાહીમનો દીકરો, તેની વંશાવળી. ૨ ઇબ્રાહીમથી ઇસહાક થયો, અને ઇસહાકથી યાકુબ થયો, અને યાકુબથી યહુદા તથા તેના ભાઈઓ થયા; ૩ અને યહુદાથી યામરેને પેટ ફારસ તથા ઝારા થયા. અને ફારસથી હસરૂન થયો, ને હસરૂનથી આરામ થયો. ૪ અને આરામથી આમીનાદાબ થયો, અને આમીનાદાબથી નાહરોન થયો, અને નાહરોનથી સહમેન થયો; ૫ અને સહમેનથી રાહાબને પેટ બોઆઝ થયો; અને બોઆઝથી રૂથને પેટ એબેલ થયો; અને એબેલથી ચિશાઇ થયો; ૬ અને ચિશાઇથી દાઉદ રાજ થયો. ૭ અને ઉરીયાહની જે વહુ હતી તેને પેટ દાઉદથી સુલેમાન થયો; ૮ અને સુલેમાનથી રહાબઆમ થયો, અને રહાબઆમથી આબીયાહ થયો, અને આબીયાહથી આસા થયો; ૯ અને આસાથી યહોશાફટ થયો, અને યહોશાફટથી યોરામ થયો, અને યોરામથી ઊઝીયાહ થયો; ૧૦ અને ઊઝીયાહથી યોધામ થયો, અને યોધામથી આહાઝ થયો, અને આહાઝથી હઝકીયાહ થયો; ૧૧ અને હઝકીયાહથી મનાશરોહ થયો, અને મનાશરોહથી આમેન થયો, અને આમેનથી યોશીયાહ થયો; ૧૨ અને બાબેલના બંદીપ્રવાસને વખતે યોશીયાહથી યખોન્યાહ તથા તેના ભાઈઓ થયા.

૧૩ અને બાબેલનો બંદીપ્રવાસ થયા પછી, યખોન્યાહથી સલયાઇલ થયો, અને સલયાઇલથી ઝરબ્બાબેલ થયો; ૧૪ અને ઝરબ્બાબેલથી અબીહુદ થયો, અને અબીહુદથી એલિયાકીમ થયો, અને એલિયાકીમથી આઝોર થયો; ૧૫ અને આઝોરથી સાહુક થયો, અને સાહુકથી આખીમ થયો, અને આખીમથી એલીહુદ થયો; ૧૬ અને એલીહુદથી એલિયાઝર થયો, અને એલિયાઝરથી માત્યાન થયો, અને માત્યાનથી યાકુબ થયો; ૧૭ અને યાકુબથી જે યુસફ મરિયમનો વર હતો તે થયો, એ [મરિયમ] થી ઇસુ જે ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તે જન્મ્યો.

૧૮ માટે ઇબ્રાહીમથી દાઉદ સુધી સંખ્યા મળીને

ચૌદ પેઢી, અને દાઉદથી બાબેલના બંદીપ્રવાસ સુધી ચૌદ પેઢી, અને બાબેલના બંદીપ્રવાસના કાળથી ખ્રીસ્ત સુધી ચૌદ પેઢી થઇ.

૧૯ અને ઇસુ ખ્રીસ્તનો જન્મ એમ થયો કે તેની મા મરિયમનું વેલીશાળ યુસફનેડે થયા પછી, તેઓને મિલાપ થયા અગાઉ તે પવિત્ર આત્માથી ગર્ભવતી થયેલી જણાઇ. ૨૦ અને તેનો વર યુસફ જે નીતિવાન હતો, તેણે તેનું ઉધાડું અપમાન કરવા ન ચઢાતાં, તેને ગુપ્ત રીતે મુખી દેવાનું ધાર્યું. ૨૧ પણ એ સખી તે વિચારતો હતો, ત્યારે જુઓ, પ્રજુના દૂતે તેને સ્વપ્નમાં દર્શન આપીને કહ્યું કે, એ યુસફ, દાઉદના દીકરો, તારી વહુ મરિયમને તેડી લાવવાને ખીછી મા; કેમકે તેને જે ગર્ભ રહેલો છે તે પવિત્ર આત્માથી છે. ૨૨ અને તે દીકરો જણુરો, ને હું તેનું નામ-ઇસુ પાડરો; કેમકે જે પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપથી તારશે તે એજ છે. ૨૩ હવે એ બધું એ માટે થયું કે, પ્રજુએ લવિષ્યવાદી મારફત જે કહ્યું હતું તે પુર થાય કે, ૨૪ જુઓ, કુમારી ગર્ભવતી થશે, ને દીકરો જણુરો, ને તેનું નામ તેઓ ઇમાનુએલ પાડરો,

જેનો અર્થ એ છે કે, દેવ આપણી સાથે. ૨૫ ત્યારે યુસફે ઉધમાથી ઉઠીને જેમ પ્રજુના દૂતે તેને આજ્ઞા આપી હતી તેમ કીધું, એટલે તે પોતાની વહુને તેડી લાવ્યો. ૨૬ અને તેણીએ પોતાના પહેલા દીકરાને જન્મે ત્યાં સુધી તેણે તેણીને જણી નહિ; ને તેણે તેનું નામ ઇસુ પાડ્યું.

૨ હવે હેરોદ્ રાજાના સમયમા યહુદાહતા બેથલેહેમમાં ઇસુ જન્મ્યો, ત્યારે જુઓ, માગીએએ પૂર્વથી યરૂસાલેમમાં આવીને પુછ્યું કે, ૨ યહુદીઓને જે રાજ જન્મ્યો છે, તે ક્યાં છે? કેમકે પૂર્વમા એને તેનો તારો જોયો, ને તેનું લજ્જન કરવાને આવ્યા છીએ. ૩ અને એ સામળીને હેરોદ્ રાજ તથા તેની સાથે આખુ યરૂસાલેમ ગલરાયું. ૪ પછી તેણે સંખ્યા મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા લોકોના રાષ્ટ્રીઓને એકઠા કરીને તેઓને પુછ્યું કે, ખ્રીસ્તનો જન્મ ક્યાં હોવા

જેમણે ૧ ત્યારે તેઓએ તેને કશું કે, યદુદાહના
બેથલેહેમમાં; કેમકે બવિખ્યવાદીએ એમ લખ્યું છે કે,

૧ એ યદુદાહ દેશના બેથલેહેમ,

૮ યદુદાહના સુબાઓમાં કોઇ પ્રકારે સર્વથી નાનું
નથી,

કેમકે તારામાંથી એક અધિપતિ નીકળશે,

જે મારા ઇસ્તાએલી લોકોનું બાળકુ કરશે.

૭ ત્યારે હેરોદે તે માગીએને ગુસ્સે રીતે તેડીને, તારો
કબ વેળાએ દેખાશે, તે વિષે તેઓ પાસેથી ખબર
ચાકસાઈથી મેળવી. ૮ અને તેણે તેઓને બેથલેહેમમાં
મોકલવાં કહ્યું કે, તમે જઈને તે બાળક સંબંધી સારી
પેઠે સોધ કરો, ને જગ્યા પછી મને ખબર આપો,
એ માટે કે હું પણ આવીને તેનું લગ્ન કરું. ૯ ત્યારે
તેઓ રાત્રનું સાંભળીને ગયા, ને જુઓ, જે તારો
પૂર્વમાં તેઓએ દીઠો હતો તે તેઓની આગળ ચાલતો
ગયો, ને બાળક હતો તે ડેકાણા ઉપર આવીને
થંભેલ. ૧૦ અને તેઓ તારાને જોઈને મહા આનંદથી
હરખાયા. ૧૧ અને ઘરમાં જઈને તેઓએ બાળકને
તેની મા મરિયમની પાસે દીઠો, ને પગે પડીને તેનું
લગ્ન કરીયું; પછી તેઓએ પોતાની જોવાડી છોડીને
સોના તથા લોખાન તથા બાળનું તેને નજરાણું કરીયું.
૧૨ અને હેરોદ પાસે પાછા જઈ નહિ, એમ સ્વપ્નમાં
ચેતવણી મળ્યાથી તેઓ બીજે માર્ગે પોતાના દેશમાં

૧૮ રડવાનો તથા મોટા વિલાપનો પોકાર સમામાં
સમજાવ્યો,

રાહેલ પોતાનાં બાળકો સાથે રહી,

ને દિલ્હારો પામવાને નહોતી ચઢાવી, કેમકે તેઓ
નથી.

૧૯ અને હેરોદના મરણ પછી, જુઓ, પ્રજુના દૂતે
મિસરમાં યુરુફને સ્વપ્નમાં દર્શાવે આપીને કહ્યું કે,
૨૦ હું ઉઠ, ને બાળક તથા તેની માને લઈને ઇસ્તાએલ
દેશમાં જ, કેમકે જેઓ બાળકનો જીવ લેવાની સોધ
કરતા હતા, તેઓ મરી ગયા છે. ૨૧ ત્યારે તે ઉઠીને
બાળક તથા તેની માને લઈને ઇસ્તાએલ દેશમાં
આવ્યો. ૨૨ પણ આર્ખેલાઉસ પોતાના બાપ હેરોદને
ડેકાણે યદુદાહમાં રાત્ર્ય કરે છે, એ સાંભળીને તે ત્યાં
જવાને બીધો, તોપણ સ્વપ્નમાં ચેતવણી પામીને
ગાલીલના પ્રાંતમાં વળ્યો. ૨૩ અને તે નાઝારી કહેવાશે,
એવું બવિખ્યવાદીઓનું કહેવું પુરું થવા સાથે તે નાઝા-
રેથ નામના નગરમાં આવીને રહ્યો.

૩ અને તે દહાડાઓમાં પોતાના બાપિસ્તમા કરનાર
પ્રજા થશે, અને યદુદાહના રાત્રમાં ઉપદેશ
કરતાં, એમ કહેતા કે, ૧ પસ્તાવો કરો; કેમકે આકા-
શનું રાત્ર્ય પાસે આવ્યું છે. ૨ કારણ કે જેના વિષે
યશયાહ બવિખ્યવાદીએ કહ્યું હતું કે,
રાત્રમાં પોકારનારની વાણી.

તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નખાય છે. ૧૧ પસ્તાવાને સાડાં હું પાણીએ તમારું બાપિરમા કડાં હું ખરી, પણ ને મારી પાછળ આવનાર છે તે મારા કરતાં સમર્થ છે, હું તેના ચપલ ઉચકવા યોગ્ય નથી; તે પવિત્ર આત્માએ તથા અગ્નિએ તમારું બાપિરમા કરશે. ૧૨ તેનું સુપડું તેના દામમાં છે, ને તે પોતાની ખજાને પુરેપુરી સાફ કરશે, ને પોતાના પદ બહારમાં બરશે, પણ ભૂતું ન દોલવાનાર અગ્નિમાં બાળી નાખશે.

૧૩ ત્યારે ઇસુ યોદાનથી બાપિરમા પામવા સાડાં ગાલીલથી ચરહન (નદીએ) તેની પાસે આવ્યો. ૧૪ પણ યોદાને તેને વારતા કહ્યું કે, તારાથી મારે બાપિરમા પામવું જોઈએ, ને હું હું મારી પાસે આવે છે. ૧૫ પણ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, દમણાં એમ થવા દે, કેમકે સપજું ન્યાયીપણું એમ પૂરું કરવું આપણને પડાય છે. ત્યારે તેણે તેને પામવા દીધું. ૧૬ અને ઇસુ બાપિરમા પામીને તરત પાણીથી ઉપર આવ્યો; ને જુઓ, તેને સાડાં આકારા ઉપડાયાં, ને દેવના આત્માને ખજુરની જેટ ઉતરતો, ને પોતા પર આવતો તેણે દીઠો. ૧૭ અને જુઓ, આકારાવાળી યજ્ઞ કે, આ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર હું પ્રસન્ન છું.

૪ ત્યારે ઇસુનું પરીક્ષણ રોતાનથી થાય માટે આત્મા તેને રાતમાં લઈ ગયો, ૨ અને આજીસ રાત દહાડા ઉપવાસ કર્યા પછી તેને જીખ લાગી. ૩ અને પરીક્ષણ કરનારે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, જો હું દેવનો દીકરો છું, તો કહે કે આ પત્થરો રોટલી થઈ જાય. ૪ પણ તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું, એમ લખ્યું છે કે, ખાણસ એકથી રોટલીથી નહિ, પણ દરેક રાખડ ને દેવના મ્હોમાંથી નીકળે છે તેથી ઇવરો. ૫ ત્યારે રોતાન તેને લઈને પવિત્ર નગરમાં જાય છે, ને મંદિરના છુરજ પર બેસાડે છે; ૬ અને તેને કહે છે કે, જો હું દેવનો દીકરો છું, તો પોતાને દેહળ પાડી નાખ; કેમકે લખ્યું છે કે,

તે પોતાના દૂતોને તારા સંજોથી આજ્ઞા કરશે,
• ને તને તેઓ પોતાના દાણો પર ધરી લેશે,
કે રમીને તારો પગ પત્થર સાથે અડાળાય.

૭ ઇસુએ તેને કહ્યું, એ પણ લખ્યું છે કે, પ્રભુ તારા દેવનું પરીક્ષણ હું ન કર. ૮ ફરી રોતાન તેને લઈને પક્ષા ઉઠ્યા પડાડ પર જાય છે, ને જળવનાં સપજાં રાત્રી તથા તેઓને મદિમા તેને દેખાડે છે; ૯ ને તેને કહે છે, જો હું પગે પડીને મારું સજન કરે, તો

આ સપજાં હું તને આપીશ. ૧૦ ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, અરે રોતાન, આપો ના; કેમકે લખ્યું છે કે, પ્રભુ તારા દેવનું સજન કર ને તેની એકલાનીજ સેવા કર. ૧૧ ત્યારે રોતાન તેને મુકીને જાય છે, ને જુઓ, દૂતોએ પાસે આવીને તેની સેવા કરી.

૧૨ યોદાન બંદીવાન કરાયો, એવું સાંભળીને ઇસુ ગાલીલમાં પાછો ગયો. ૧૩ અને નાઝારેથ મુકીને ઝબુલોનની તથા નફથાલીમની સીમમાંના સમુદ્ર પાસેના કાપરનાહુમમા આવી રહ્યો. ૧૪ એ મઠિ કે યશાયાહ બલિયવાદીએ ને કહ્યું હતું તે પુરુ થાય કે, ૧૫ ઝબુલોનના પ્રાંતના તથા નફથાલીમના પ્રાંતના, ચરહન પાસેના સમુદ્રના રસ્તાઓમાં, એટલે વિદેશીઓના ગાલીલમાંના

૧૬ ને લોક અંધારામાં બેઠેલા હતા તેઓએ મોટું અજળવાણું દીઠું, ને મરજુસ્થાનમાં તથા મરજુઝાયામાં જોઈ બેઠેલા હતા, તેમના પર અજળવાણું પ્રકાશ્યું.

૧૭ ત્યારથી ઇસુ પ્રગટ કરવા તથા કહેવા લાગ્યો કે, પસ્તાવો કરો, કેમકે આકારાનું રાત્રી પાસે આવ્યું છે.

૧૮ અને ઇસુ ગાલીલના સમુદ્રને કાંઠે ચાલતાં હતા, ત્યારે તેણે બે બાઈઓને, એટલે સીમોન ને પીતર કહેવાય છે તેને તથા તેના બાઈ આંદ્રયાને સમુદ્રમાં જળ નાખતા દીકરા, કેમકે તેઓ માછલાં પકડનારા હતા. ૧૯ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માછલોના પકડનારા કરીશ. ૨૦ અને તેઓ તરત જાણે મુકીને તેની પાછળ ગયા. ૨૧ અને તેણે ત્યાંથી આવળ જતાં બીજા બે બાઈઓને, એટલે ઝબદીના દીકરા સાકુબને તથા તેના બાઈ યોદાનને, તેઓના બાપ ઝબદીની સાથે વહાણમાં પોતાની જાણે સાંધતા જોઈને તેઓને તેણે તેડયા. ૨૨ ત્યારે તેઓ વહાણને તથા પોતાના બાપને તરત મુકીને તેની પાછળ ગયા.

૨૩ અને ઇસુ તેઓના સમારથનામાં ઉપદેશ કરતો, ને રાત્રીની સુવાસી પ્રગટ કરતો, ને લોકોમાં હરેક પ્રકારનો રોગ તથા દુઃખ મટાડતો, આખા ગાલીલમાં ફર્યો. ૨૪ ત્યારે આખા સુરીઆમાં તેની કાંતિ ફેલાઈ ગઈ, ને તેઓ સપજાં માંદાઓને, એટલે અનેક જલતા રોગીઓને તથા પીડાતાઓને તથા જૂત વળગેલાઓને તથા ફેફસાંવાળાઓને તથા પક્ષ્વત્તીઓને તેની પાસે લાવ્યા; ને તેણે તેઓને સાબં

ગ્રીધાં. ૨૫ અને ગાલીલથી તથા દકાપલીસથી તથા ચરસાલેમથી તથા ચહુદાહથી તથા ચરદનને પેલે પારથી લોકોનાં ટાળેટાળોં તેની પાછળ ગયાં.

૫ ત્યારે ધણા લોક જોઈને તે પહાડ પર ચઢી ગયા; ને તે બેઠા પછી તેના શિષ્યો તેની પાસે આવ્યા. ૨ અને તેણે પોતાનું મોઢું ઉઘાડીને તેઓને ઉપદેશ કરતાં કહ્યું કે,

૬ આત્મામાં જેઓ રાંક છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે.

૭ જેઓ શોક કરે છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દિવાસો પામશે.

૮ જેઓ નંદ્ર છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ પૃથ્વીનું વતન પામશે.

૯ જેઓને ન્યાયીપણાની ભૂખ તથા તરસ છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ ધરાશે.

૧૦ દયાળુઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દયા પામશે.

૧૧ મનના જે છુદ્ધ તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવને જોશે.

૧૨ સલાહ કરાવનારાઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવના દીકરા કહેવાશે.

૧૩ ન્યાયીપણાને લીધે જેઓની સતાવણી કરાઈ છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે. ૧૪ ન્યારે લોક તમારી નિંદા કરશે, ને પુઠે લાગશે, ને મારે લીધે તમારી વિરૂદ્ધ હરેક બુદ્ધિ વાત અસત્યવાથી કહેશે, ત્યારે તમને ધન્ય છે. ૧૫ તમે આનંદ કરો તથા ધણા હરખાઓ; કેમકે આકાશમાં તમારો બદલો મેટો છે; કેમકે તમારી અગાઉના ભવિષ્યવાદીઓની પુઠે તેઓ એમજ લાગ્યા હતા.

૧૬ તમે જન્મતાનું મીઠું છો; પણ જો મીઠું બેસ્વાદ થયું તો તે શાથી ખાઈ કરાશે? બહાર ફેંકાવા તથા માણસોના પગ તળે છુદાવા વગર તે ફરી બીજા કંઈ કામનું નથી. ૧૭ તમે જન્મતાનું અજવાળું છો. પહાડ પર વસાવેલું નગર સતાઈ રાહતું નથી. ૧૮ અને દીવો ફરીને તેને માપ તળે નહિ, પણ દીવો પર મુકે છે, ત્યારે ધરમાનાં બધાંને તે અજવાળું આપે છે. ૧૯ તેમ તમે તમારું અજવાળું લોકની આગળ એવું પ્રકાશવા દો કે તેઓ તમારી રૂચી કરણીઓ જુએ, ને આકાશમાંના તમારા બાપની સ્તુતિ કરે.

૧૦ નિયમશાસ્ત્ર અથવા ભવિષ્યવાદીઓની વાતોને નાશ કરવાને હું આવ્યો છું, એમ ન ધારો; હું નાશ કરવા નહિ, પણ પૂર્ણ કરવા આવ્યો છું. ૧૮ કેમકે

હું તમને ખચિત કહું છું કે, આકાશ તથા પૃથ્વી બંન્ને રહે ત્યાં સુધી સંધર્ષા પુરાં થયાં વગર નિયમશાસ્ત્ર-માથી એક કાને અથવા એક માત્રા બંન્ને રહેશે નહિ.

૧૯ એ માટે આ સૌથી નાની આજ્ઞાઓમાંની એકને જો કોઈ તોડશે, ને માણસોને એવું શિખવશે, તો તે આકાશના રાજ્યમાં સંધર્ષા નાનો કહેવાશે; પણ જો કોઈ તે પાળશે ને શિખવશે તો તે આકાશના રાજ્યમાં મેટો કહેવાશે. ૨૦ કેમકે હું તમને કહું છું કે શાસ્ત્રીઓના તથા ફરોશીઓના ન્યાયીપણા કરતાં જો તમારું ન્યાયીપણું વધારે ન હોય, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિજ પેસશો.

૨૧ હવે ન કર, ને જો કોઈ હવે કરે તે અપરાધી કરવાના જોખમમાં આવશે, એમ પુરાતન કાળમાં લોકોને કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ૨૨ પણ હું તમને કહું છું કે, જે કોઈ પોતાના ભાઈ પર અમરો કોઈ કરે છે, તે અપરાધી કરવાના જોખમમાં આવશે; ને જે પોતાના ભાઈને પાછો કહેશે, તે ન્યાયસભાથી અપરાધી કરવાના જોખમમાં આવશે; ને જે તેને કહેશે કે તું મૂર્ખ છે, તે અગ્નિની ગેહેત્રાના જોખમમાં આવશે; ૨૩ એ માટે જો તું તારું અર્પણ વેદી પાસે લાવે, ને ત્યાં તને યાદ આવે કે મારા ભાઈને મારે વિરૂદ્ધ કંઈ છે, ૨૪ તો ત્યાં વેદી આગળ તારું અર્પણ મુકીને જ, પહેલા તારા ભાઈ સાથે સલાહ કર, ત્યાર પછી આવીને તારું અર્પણ ચઢાવ. ૨૫ જ્યાં સુધી તું તારા વાદીની જોડે માર્ગમાં છે, ત્યાં સુધી તેની સાથે વહેલો મળી જ; રખે કદી વાદી તને ન્યાયાધીશને સોંપે, ને ન્યાયાધીશ તને સીપાઈને સોંપે, ને તું કેદખાનામાં નખાય. ૨૬ હું તને ખચિત કહું છું કે તું છેલ્લી દમડી ચુકવી આપીશ, ત્યાં લગી તું ત્યાંથી બહાર નીકળનારજ નથી.

૨૭ વ્યભિચાર ન કર, એમ કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ૨૮ પણ હું તમને કહું છું કે, ખાચડી ઉપર જે કોઈ ખોદી નજર કરે છે, તેણે એટલામાં પોતાના મનમાં તેની જોડે વ્યભિચાર કર્યો છે. ૨૯ અને જો તારી જમણી આખ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમકે તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આખું શરીર નરકમાં ન નખાય, એ તને ગુણકારક છે. ૩૦ અને જો તારો જમણો હાથ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમકે તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આખું શરીર નરકમાં

ન નખાય, એ તને ગુણકારક છે ૩૧ જે કોઈ પોતાની બાયકીને સુકી દે તે તેને ફારગતી લખી આપે, એમ પણ કહ્યું હતું ૩૨ પણ હું તમને કહું છું કે વ્યભિચારના કારણ વગર જે કોઈ પોતાની બાયકીને સુકી દે, તે તેની પાસે વ્યભિચાર કરાવે છે, ને જે કોઈ તે સુકી દીધેલીની બેઠે લઈ કરે તે વ્યભિચાર કરે છે

૩૩ વળી, તું જુકા સમ ન ખા, પણ પ્રભુ પાસે તારા સમ પુરા કર, એમ પુરાતન કાળમા લોગને કહેતું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે ૩૪ પણ હું તમને કહું છું કે, કઈજા સમ ન ખાઓ, આકાશના નહિ, કેમકે તે દેવનું રાજ્યાસન છે, ૩૫ અને પૃથ્વીના નહિ, કેમકે તે તેનું પાયાસન છે, અને યજ્ઞશાલેખના નહિ, કેમકે તે મોટા રાજનું નગર છે ૩૬ અને તું તારા માથાના પણ સમ ન ખા, કેમકે તારાથી એક નીમાળો વોળો અથવા કાળો નથી કરાતો ૩૭ પણ તમારૂં બોલતું હાનુ હા, ને નાનુ ના હોય, કેમકે એ કરતા અધિક ને છે તે જુકાથી છે

૩૮ આખને બદલે આખ, ને દાતને બદલે દાત, એમ કહેતું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે ૩૯ પણ હું તમને કહું છું કે જે જુકો હોય તેની સામા ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાન પર તમારો મારે, તેની ગમ ખીંને પણ ફેરવ ૪૦ અને જે તારૂં બદન લેવા સાડ તારા પર દાવો કરે, તેને તારો અગરખો પણ લેવા દે ૪૧ અને જે કોઈ જ્ઞેશવરીએ તને એક નાઉ લઈ જાય, તેની સાથે બે ગાઉ જ ૪૨ જે કોઈ તારી પાસે માગે તેને તું આપ, ને તારી કને જે ઉછીનું લેવા માહે છે, તેનાથી મ્હો ન ફેરવ

છા? દાણીઓ પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૩ એ માટે જેવા તમારો આકાશમાનો બાપ સંપૂર્ણ છે તેવા તમે સંપૂર્ણ થશો

૬ માણસો જીવે એવા હેતુથી તેઓની આગળ તમારા ધર્મકૃત્યો કરવાથી સાવધાન રહો, નહિ તો આકાશમાના તમારા બાપથી તમને ફળ મળવાનું નથી ૧ એ માટે ન્યારે તું દાનધર્મ કરે, ત્યારે જેમ દોળીઓ સજ્જારથાનેમા તથા રસ્તાઓમા માણસોથી વખાણ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગળ રજીશિંગડું ન વગાડ, હું તમને ખ્યાતિ કહું છું કે તેઓ પોતાનું ફળ પામે છે ૨ પણ તું ન્યારે દાનધર્મ કરે છે, ત્યારે જે તારો જમણો હાથ કરે તે તારો ડાબો હાથ ન જાણે, ૪ એ માટે કે તારા દાનધર્મ ગુપ્તમા થાય, ને ગુપ્તમા જોનાર તારો બાપ પોતે પ્રગટમા તને તેનો બદલો આપશે

૫ અને ન્યારે તમે પ્રાર્થના કરો છો ત્યારે દોળીઓના જેવા ન થાઓ, કેમકે માણસો તેઓને જીવે, માટે તેઓ સજ્જારથાનેમા તથા રસ્તાઓના નાકાઓ પર ઉભા રહેતા પ્રાર્થના કરવા ચાહે છે, હું તમને ખ્યાતિ કહું છું કે તેઓ પોતાનું ફળ પામ્યા છે ૬ પણ ન્યારે તું પ્રાર્થના કરે છે, ત્યારે તારી ઓરડીમા પેસ, ને તારૂં બારણું બંધ કરીને ગુપ્તમાના તારા બાપની પ્રાર્થના કર, ને ગુપ્તમા જોનાર તારો બાપ તને પ્રગટમા બદલો આપશે ૭ અને તમે પ્રાર્થના કરતા વિદેશીઓની પેઠે અમરો લવારો ન કરો, કેમકે તેઓ ધારે છે કે અમારા ધણા બોલવાથી અમારૂં સાલજવામા આવશે ૮ એ માટે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ,

નહિ કરો, તે તમારો બાપ તમારા અપરાધ પણ માફ નહિ કરો.

૧૧ વળી જ્યારે તમે ઉપવાસ કરો, ત્યારે ઢોંગી-ઓની જેઠે લેવાઇ ગએલા મહેતા ન થાઓ, કેમકે લોકોને ઉપવાસી જેવાવા સાડ તેઓ પોતાનાં મહે કસાણાં કરે છે. હું તમને ખચિત કહું છું કે તેઓ પોતાનું દ્રવ્ય પાચ્યા છે. ૧૭ પણ તું ઉપવાસ કરે, ત્યારે તારા માથા પર તેલ ચોપડ, ને તારું મોઢું ઘે; ૧૮ એ માટે કે તું માણસોને નહિ, પણ તારો બાપ ને શ્રુતમા છે તેને ઉપવાસી જેવાય, ને શ્રુતમાં જોનાર તારો બાપ તને બદલો આપશે.

૧૯ પૃથ્વી પર પોતાને સાડ દ્રવ્ય એકઠું ન કરો, જ્યાં કીડા તથા કાટ નાશ કરે છે, ને જ્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરે છે. ૨૦ પણ તમે પોતાને સાડ આકારમાં દ્રવ્ય એકઠું કરો, જ્યાં કીડા અથવા કાટ નાશ નથી કરતા, ને જ્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરતા નથી. ૨૧ કેમકે જ્યાં તમારું દ્રવ્ય છે, ત્યાંજ તમારું ચિત્ત પણ રહેશે. ૨૨ શરીરનો દીવો આંખ છે, એ માટે જો તારી આંખ નિર્મળ હોય, તો તારૂં આંખું શરીર પ્રકાશે ભરેલું યશે. ૨૩ પણ જો તારી આંખ બુઝી હોય, તો તારૂં આંખું શરીર અંધકારે ભરેલું યશે; માટે તારામા ને અંજવાળું છે, તે જો અંધકાર રૂપ હોય, તો તે અંધકાર કેટલો મોટો! ૨૪ કાઢથી જો ધાણીની આકરી કરાય નહિ, કેમકે તે એક પર દ્રવ્ય કરશે, ને બીજા પર પ્રીતિ કરશે; અથવા એકના પક્ષને તે ધરો, ને બીજાને તિરસ્કાર કરશે; દેવની તથા દ્રવ્યની સેવા તમારાથી કરાય નહિ. ૨૫ એ માટે હું તમને કહું છું કે તમારા ઇવને સાડ ચિંતા ન કરો કે, અમે શું ખાઈશું અથવા શું પીઈશું? અને તમારા શરીરને સાડ ચિંતા ન કરો કે, અમે શું પહેરીશું? શું, ઇવ ખોરાક કરતાં, ને શરીર હુણડાં કરતાં, અધિક નથી? ૨૬ આકારમાં પડીઓને જુઓ, તેઓ તો વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વખારોમાં ભરતાં નથી, તોપણ તમારો આકારમાંનો બાપ તેઓનું પાળણું કરે છે; તો તેઓ કરતાં તમે અધિક નથી છો? ૨૭ અને ચિંતા કરવાથી તમારામાનો કોણ પોતાના કદને એક ટાપશર વધારી શકે છે? ૨૮ અને હુણડાં સભથી તમે ચિંતા કેમ કરો છો? ખેતરનાં પૂલપ્રાડોને વિચાર કરો કે, તેઓ કેવાં વચે છે, તેઓ મહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતનાં પણ નથી; ૨૯ તોપણ હું તમને કહું છું કે સુવેમાન પણ પોતાના સઘળા

મહિમામાં તેઓમાંના એકના જેવો પહેરેલો ન હોતો. ૩૦ એ માટે ખેતરનું ઘાસ જે આજ છે, ને કાલે બહીમાં ફેંકાય છે, તેને જો દેવ એવું પહેરાવે છે, તો એ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમને શું વિરોધ નહિ પહેરાવવો? ૩૧ માટે અમે શું ખાઈએ, અથવા શું પીએ, અથવા શું પહેરીએ, એમ કહેતાં ચિંતા ન કરો. ૩૨ કારણ કે એ સઘળાં વાના વિદેશીઓ શોધે છે; કેમકે તમારો આકારમાંનો બાપ જાણે છે કે એ બધાંની તમને અગત્ય છે. ૩૩ પણ તમે પહેલાં તેના સન્મુખે તથા તેના ન્યાયીપણુને શોધો, ને એ બધાં વાનાં પણ તમને અપારો. ૩૪ તે માટે આવતી કાલેને સાડ ચિંતા ન કરો, કેમકે આવતી કાલ પોતાની વાતોની ચિંતા કરશે; દહાડાને સાડ તે દહાડાનું દુઃખ બસ છે.

૩ તમે કોઈને દોષિત ન કરાવો, એ માટે કે તમને કોઈ દોષિત ન કરાવે. ૪ કેમકે જેમ તમે બીજાને દોષિત કરાવશો તેમ તેઓ તમને દોષિત કરાવશે; ને જે માપથી તમે માપી આપો છો, તેથીજ તમને માપી અપારો. ૫ અને તું તારી આખમાંનો ભારીદીઓ ધ્યાનમાં ન લાવતાં, તારા ભાઈની આખમાંનું તણખડું કેમ જુએ છે? ૬ અથવા તું તારા ભાઈને કેમ કહેશે કે તારી આંખમાંથી તણખડું મને કાઢવા દે, પણ જો, તારી પોતાની આખમાં ભારીદીઓ છે? ૭ એ ઢોંગી, પહેલાં તું પોતાની આખમાંથી ભારીદીઓ કાઢ, અને ત્યાર પછી તારા ભાઈની આંખમાંથી તણખડું કાઢવાને તને સારી જેઠે સુઝશે.

૮ જે પવિત્ર તે કુતરાઓને ન નાખે, ને તમારાં મોતી જુડોની આગળ ન ફેંકે; ૯ રજ કદાપિ તેઓ તે પોતાના પગતળે હુંદે, ને ફરીને તમને કાઢી નાખે.

૧૦ માગે તો તમને અપારો; શોધો, તો તમને જરૂરી; ઠોકો, તો તમારે સાડ ઉધારારો. ૧૧ કેમકે જે હરેક માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જરૂર છે, ને જે ઠોકે છે તેને સાડ ઉધાટવામાં આવશે. ૧૨ તમારામાં એવું કયું માણસ છે કે, જે તેના કીડાં તેની પાસે રોટલી માગે, તો તે તેને પત્થર આપશે? ૧૩ અથવા જે માછડું માગે, તો તે તેને સાપ આપશે? ૧૪ તે માટે તમે બુદ્ધા છતાં, જો પોતાનાં છાકરાંઓને સારાં વાનાં આપી જાણો છો, તો તમારા આકારમાંના બાપની પાસે જેઓ માગે છે તેઓને કટલાં વિશેષે કરીને સારાં વાનાં આપશે? ૧૫ માટે જે જે તમે આટો છો કે બીજાં માણસ તમને કરે, તે તે તમે પણ

તેઓને કરો, કેમકે નિયમદાર તથા બલિષ્ઠવાદી
ઓ [ની વાતોનો સાર] એવ છે

૧૭ તમે સાકરે બારને માટે પેસો કેમકે જે માં
મારામાં પહોંચાડે છે, તે જાગે છે ને તેનું બારણું
પહોંચે છે, ને ઘણું તેથી પેસે છે ૧૪ કેમકે જે માં
જીવનમાં પહોંચાડે છે તે જાગે છે, ને તેનું બારણું
સાકર છે, ને જેઓને તે જડે છે તેઓ જાગે છે

૧૫ જુદા ઉપદેશકો જેઓ ઘેટાને વેરો તમારી પાસે
આવે છે, પણ માટે ફાગે ખાનારા વડે છે, તેઓ
જીવંતી તમે સાવધાન રહો ૧૬ તેઓના ફળથી તમે
તેઓને જોળખશો યુ લોકો કાઠાના જાડ પરથી
દ્રાણ, અથવા ઉટકદારી પરથી અત્તર તોડે છે ?
૧૭ તેમજ હરેક સાકર જાડ સારા ફળ આપે છે, ને
ખરાબ જાડ નહારા ફળ આપે છે ૧૮ સાકર જાડ નહારા
ફળ આપી શકતું નથી, ને ખરાબ જાડ સારા ફળ
આપી શકતું નથી ૧૯ હરેક જાડ જે સાકર ફળ નથી
આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નખાય છે ૨૦ તે
માટે તેઓના ફળથી તમે તેઓને જોળખશો ૨૧ જે
મને પ્રભુ, પ્રભુ, કહે છે, તે સર્વ આકાશના રાજ્યમાં
પેસરી એવું નહિ, પણ જે મારા આકાશમાંના બાપની
ઇચ્છા પ્રમાણે કરે છે [તે પેસરી] ૨૨ તે દહાડે ઘણા
મને કહેરો કે, પ્રભુ પ્રભુ, યુ અમે તારે નામે બલિષ્ઠ
વાદ કહ્યો નથી ? અને તારે નામે ભૂતોને કાઢ્યા
નથી ? અને તારે નામે ઘણા પરાક્રમી ધર્મો ગ્રીધા
નથી ? ૨૩ ત્યારે હું તેઓને સાકર કહીશ કે, મેં તમને
કહી પણ જોળખ્યા નહિ, એ બુદ્ધ કરનારાઓ, તમે
મારી પાસેથી દૂર જાઓ ૨૪ એ માટે જે કોઈ મારી
આ વાતો સાંભળે છે, ને પાગે છે, તેને એક જાણ
માણસની ઉપમા અપાશે, કે જેણે પોતાનું ઘર ખડક
પર બાંધ્યું, ૨૫ ને વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી,
ને વાઝોડા થયા, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા,
પણ તેનો પાયો ખડક પર નાખેલો હતો, માટે તે
પડ્યું નહિ ૨૬ અને જે કોઈ મારી આ વાતો સાંભળે
છે, ને પાળતો નથી, તેને એક મૂર્ખ માણસની ઉપમા
અપાશે, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધ્યું, ૨૭ ને
વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી, ને વાઝોડા થયા,
ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા, ને તે પગે ગયું, અને
તેનો નાશ મોટો થયો

૨૮ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કરી, ત્યારે એમ
થયું કે, લોકો તેના ઉપદેશથી અચરત થયા, ૨૯ કેમકે
શાસ્ત્રીઓની પેઠે નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય છે

તેની પેઠે તે તેઓને ઉપદેશ કરતો

અને પહાડ પરથી તે ઉતર્યો, ત્યારે અતિ ઘણા
લોક તેની પાછળ ગયા ૨૦ અને જુઓ, એક
કાઠીઆએ આવીને તેને પગે લાગીને કહ્યું કે, એ
પ્રભુ, જે તું સાહે તો તું મને યુક્ત કરી શકે છે ૨૧ ત્યારે
તેણે હાથ લાખી કહ્યો, ને તેને અગ્નિને કહ્યું હું ચાહું
હું તું યુક્ત થા અને વરત તે પોતાના કોટથી યુક્ત
થયો ૨૨ પણ ઇસુ તેને કહે છે કે જો, તું કોઈને
કહીશ મા, પણ નહ, ચાલકને પોતાને દેખાડ ને
તેઓને માત્ર સાક્ષી તરીકે, ને અપેક્ષા મુસાએ કરાવ્યું
હતું તે ચકાવ

૨૩ અને ઇસુ કાપરનાહમમાં પેદા ત્યારે એક જમા
દારે તેની પાસે આવીને તેને વિનંતી કરતા કહ્યું કે,
જો પ્રભુ મારો ચાકર ધરમા પશ્ચાતી પરલો છે,
ને તેને બારે પીટા થાય છે ૨૪ ત્યારે તે તેને કહે છે
કે, હું આવીને તેને સાંભળીશ ૨૫ અને જમાદારે
ઉતર દેતા કહ્યું કે, એ પ્રભુ, તું મારા છાપરાતણે આવે
જેવો હું ચોગ્ય નથી, પણ તું કેવળ સખું કહે એટલે
મારો ચાકર સાંભળે થશે ૨૬ કેમકે હું પણ પરાધીન
માણસ છું ને સિપાઈઓ મારે સ્વાધીન છે, અને
એકને હું કહું છું કે, જા, ને તે જાય છે, ને બીજોને
આપ, ને તે આવે છે, ને મારા હાસને કે, એ કર ને
તે કરે છે ૨૭ ત્યારે ઇસુ તે સાંભળીને અચરત થયો,
ને પાછળ આવનારાઓને તેણે કહ્યું હું તમને ખચિત
કહું છું કે, એટલો વિશ્વાસ મેં ઇસાએલમાં પાપુ જેવો
નથી ૨૮ અને હું તમને કહું છું કે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી
ઘણા લોક આવશે, ને ઇઝ્રાહીમની તથા ઇસહાકની
તથા યાકુબની સાથે આકાશના રાજ્યમાં બેસશે,
૨૯ પણ રાજ્યના દીકરાઓ બહારના અધારામાં
નખાશે, ત્યાં રહુ ને દાંત પીસુ થશે ૩૦ અને
ઇસુએ તે જમાદારને કહ્યું કે, જા, જેવો તે વિશ્વાસ
ગ્રીધા તેવું જ તને થાય અને તેજ ધરી તેનો ચાકર
સાંભળે થશે

૩૧ અને ઇસુએ પીતરના ધરમા આવીને તેની
સાંભળે તાવે માદી પડેલી દીડી ૩૨ અને તે તેણીના
હાથને અટક્યો, એટલે તેણીને તાવ જતો રહ્યો, ને
તેણીએ ઉઠીને તેની સેવા ગ્રીધી ૩૩ અને સાંજ પડી
ત્યારે તેઓ ઘણા ભૂતવળગેલાઓને તેની પાસે
લાવ્યા ને તેણે સખથી તે આત્માઓને બહાર
કાઢ્યા, ને સઘળા માદાઓને સાંભળ્યા ૩૪ એ માટે
કે યશાયાહ બલિષ્ઠવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુર થાય

કે, તેણે પોતે આપણા મંદવાડ લીધા, ને આપણા રોમ લેખવ્યા.

૧૮ અને ઇસુએ લોકોનો મોટો જથ્થો પોતાની આસપાસ દોઢા, ત્યારે પેલે પાર જવાની આજ્ઞા કીધી. ૧૯ અને એક શાસ્ત્રીએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, ત્યાં કહી દું જઈશ ત્યાં હું તારી પાછળ આવીશ. ૨૦ ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, લોકડાને દર દોષ છે, ને આકાશના પક્ષીઓને માળા હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું ટેકવવાનો કામ નથી. ૨૧ અને તેના શિષ્યોમાંથી બીજાએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, મને રત્ન આપ કે હું પહેલાં જઈને મારા બાપને દાઉં. ૨૨ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, હું મારી પાછળ આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને દાટવા દે.

૨૩ અને દોડી પર તે ચડ્યો ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાછળ ગયા. ૨૪ અને જુઓ, સમુદ્રમાં એવું મોટું તોફાન થયું કે દોડી મોઝાંઝાથી ઢંકાય ગઈ; પણ તે પોતે ઉઠતો હતો. ૨૫ ત્યારે તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, અમને બચાવ, અમે નાશ પામીએ છીએ. ૨૬ અને તે તેઓને કહે છે, ઓ અહ્યપવિશ્વાસીઓ, તમે શા વારતે બચ-બીત થયા છો? પછી તેણે ઉઠીને પવનને તથા સમુદ્રને ધમકાવ્યા; ને મહા શાંતિ થઈ. ૨૭ ત્યારે તે માલુસોએ અચરત ધમને કહ્યું કે, એ શી તરેલું માલુસ છે કે પવન તથા સમુદ્ર પણ એનું માને છે.

૧૮ અને પેલે પાર નાદરેનોના દેશમાં તે પહોંચ્યો ત્યારે જૂત વળગેલા બે માલુસ કબરોમાંથી નીકળતા તેને મળ્યા, તેઓ એવા બિદામણા હતા કે તે માર્ગે કોઈથી જવાતું ન હતું. ૨૯ અને જુઓ, તેઓએ બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ દેવના દીકરા, અમારે ને તારે ઇ છે? સમય આગઉ હું અમને પીડા દેવાને આઈ આવ્યો છે હું? ૩૦ હવે તેઓથી બધું આપું ધણું જુરોનું એક ટોણું ચરતું હતું. ૩૧ અને જૂતોએ તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, બે હું અમને કાઢે તો જુરોના રાજામાં અમને મોકલ. ૩૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જાઓ પછી તેઓ નિકળીને જુરોમાં પેઠા; ને જુઓ, આખું ટોણું કરાડા પશ્ચી સમુદ્રમાં ધરી પડ્યું, ને પાણીમાં જુદી સુડ. ૩૩ ત્યારે ચરાવનારા નાહા, ને નવરમાં જઈને તેઓએ સળવું કહી જણાવ્યું; ને જૂતવળગેલાઓને ઇ થયું તે પણ કહ્યું. ૩૪ ત્યારે જુઓ, આખું નવર ઇસુને મજવાને બદાર આવ્યું; ને તેને બેઠને તેઓએ તેને વિનંતી કીધી કે, અમારી

સીમોમાંથી નહ.

૮ ત્યારે દોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગયો, ને પોતાના નગરમાં આવ્યો. ૨ અને જુઓ, ખાટલે પટેલા એક પક્ષધાતીને લોક તેની પાસે લાવ્યા, ને ઇસુએ તેઓના વિશ્વાસ બેઠને પક્ષધાતીને કહ્યું કે, દીકરા, હિમ્મત રાખ, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે. ૩ ત્યારે જુઓ, શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાએકે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, એ દુર્ભાવણું કરે છે. ૪ ત્યારે ઇસુએ તેઓના વિચાર બદલીને કહ્યું કે, તમે તમારા મનમાં શા માટે બુરા વિચાર કરો છો? ૫ કેમકે એ બેમાંનું વધારે સહેલું કંઈ છે, એ કહેલું કે તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, અથવા એ કહેલું કે ઉઠીને ચાલ? ૬ પણ માણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપોની મારી કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે, (ત્યારે તે પક્ષધાતીને કહે છે કે) ઉઠ, તારો ખાટલો ઉઠ્યોને તારે ઘેર ચાલ્યો નહ. ૭ અને તે ઉઠીને પોતાને ઘેર ગયો. ૮ અને તે બેઠને લોકો અચરત થયા, ને દેવે માલુસોને એવા અધિકાર આપ્યા માટે તેઓએ તેની સ્તુતિ કીધી.

૯ અને ઇસુએ ત્યાંથી જતાં માતૃ નામે એક માલુસને દાણ લેવાની જાકી પર બેઠેલા દોઢા; ને તેણે તેને કહ્યું કે, હું મારી પાછળ આવ. ત્યારે તે ઉઠીને તેની પાછળ ગયો.

૧૦ અને એમ થયું કે, ઘરમાં તે જમવા બેઠો ત્યારે જુઓ, ઘણા દાણીઓ તથા પાપીઓ આવીને ઇસુની તથા તેના શિષ્યોની સાથે બેઠા. ૧૧ અને ફરોશીઓએ એ બેઠને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તમારો ઉપદેશક દાણીઓની તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાય છે? ૧૨ અને તેણે એ સાંભળીને તેઓને કહ્યું કે, જોઓ સાન્ન છે તેઓને વેદની અગત્ય નથી, પણ જે માંદા તેઓને છે. ૧૩ પણ, યજ્ઞ કરતાં હું કયા ચાહું છું, એનો શો અર્થ છે, તે જઈને શિષ્યો; કેમકે હું ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને તેડવા આવ્યો છું.

૧૪ ત્યારે ચોદાનના શિષ્યો તેની પાસે આવીને કહે છે કે, અમે તથા ફરોશીઓ ઘણીવાર ઉપવાસ કરીએ છીએ, પણ તારા શિષ્યો ઉપવાસ નથી કરતા, એનું કારણ શું? ૧૫ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ત્યાં સુધી વર જનનેચાઓની સાથે છે, ત્યાં સુધી શું તેઓ ચોક કરી શકે છે? પણ એવા દંડાડા આવશે કે વર તેઓની પાસેથી લેવાશે, ત્યારે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૧૬ વળી કોરા હનડાનું ધિનું જુના હનડામાં

કોઈ નથી હેતું, કેમકે તે ધિંગડાથી તે હુગડું ખેંચાય છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૧૭ વળી નવા દ્રાક્ષરસ જુની મસકોમાં કોઈ નથી ભરતું, જે ભરે તેા મસકો ફાટી જાય છે, ને દ્રાક્ષરસ વહી જાય છે, ને મસકોનેા નાશ થાય છે; પણ નવા દ્રાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરે છે, ને જેહું રક્ષણ થાય છે.

૧૮ તે તેઓને આ વાત કહેતો હતો, ત્યારે જુઓ, એક અધિકારી આવીને તેને પગે લાગીને કહે છે કે, મારી દીકરી હવે તો મરી ગઇ હતી, પણ તું આવીને તારો દાઇ તેના પર મુક, એટલે તે છવતી થશે. ૧૯ ત્યારે ઇસુ ઉઠીને પોતાના શિષ્યો સુધાં તેની પાછળ ગયો. ૨૦ અને જુઓ, એક બાપડીને બાર વરસથી લોહીવા હતો, તે તેની પાછળ આવીને તેના હુગડાની કારને અડકી. ૨૧ કેમકે તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો હું માત્ર એના હુગડાને અડકું તો સાજ થઇ જશ. ૨૨ ત્યારે ઇસુએ પાછા ફરીને તથા તેને જોઇને કહ્યું કે, દીકરી, હિમ્મત રાખ, તારા વિશ્વાસે તને સાજ કરી છે; ને તે બાપડી તેજ ધડકાથી સાજ થઇ. ૨૩ પછી ઇસુએ તે અધિકારીના ઘરમાં આવીને વાંસળી વગાડનારાઓને તથા લોકોને કલકલાટ કરતા દીકા. ૨૪ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, આખા ખસો; કેમકે છાડી મરી નથી ગઇ, પણ ઉઠે છે. અને તેઓએ તેને હસી કાઢ્યો. ૨૫ અને લોકોને બહાર કાઢ્યા, ત્યારે તેણે માંહે જઈને તેના દાઇ પકડ્યો; ને તે છાડી ઉઠી. ૨૬ અને તે વાતની ચરચા તે આખા દેશમાં ફેલાઇ ગઇ.

૨૭ અને ઇસુ ત્યાંથી જતો હતો, ત્યારે જ આંધળા તેની પાછળ જઈને બૂમ પાડતાં કહેતા કે, ઓ દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કર. ૨૮ અને ઘરમાં તે ગયો, ત્યારે તે આંધળાઓ પાસે આવ્યા, ને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું એ કરી શકું છું એવા વિશ્વાસ તમે કરો છો શું? તેઓ તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ. ૨૯ ત્યારે તે તેઓની આંખોને અડકીને કહે છે કે, તમારા વિશ્વાસ પ્રમાણે તમને થાઓ. ૩૦ અને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઇ. પછી ઇસુ તેઓને સખત આજ્ઞા આપીને કહે છે કે, જોજો, કોઇ જાણે નહિ. ૩૧ પણ તેઓએ બહાર જઈને તે આખા દેશમાં તેની ક્રાંતિ ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બહાર ગયા ત્યારે જુઓ, જૂત વળેલા એક મુંગા માણસને તેની પાસે લાવ્યા. ૩૩ અને જૂત કાઢવામાં આવ્યો ત્યારે તે મુંગો બોલ્યો, ને લોકોએ અચરત થઈને કહ્યું કે, ઇસાએજમાં આવું

કદી જોવામાં આવ્યું નથી. ૩૪ પણ ફરીથીઓએ કહ્યું કે, તે જૂતોના ચરદારથી જૂતોને કાઢે છે.

૩૫ અને ઇસુ તેઓનાં સહારથાનોમાં બોધ કરતો, ને રાખ્યતી સુવાત્તી પ્રગટ કરતો, ને હરેક [પ્રકારનો] રોગ તથા હરેક [પ્રકારની] બીમારી દાળતો, સઘળાં નગરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો ગયો. ૩૬ અને લોકોને જોઇને તેઓ પર તેને દયા આવી; કેમકે તેઓ પાળક વગરના ઘેટાંના જેવા હોરાન તથા વેરાઇ ગયેલા હતા. ૩૭ ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, ફક્ત પુષ્કળ છે ખરી, પણ મજૂરો થોડા છે. ૩૮ એ આટલે તમે ફક્તના ધણીને પ્રાર્થના કરો કે, તે પોતાની ફક્તને સારા મજૂરો મોકલે.

૧૦ પછી તેણે પોતાના બાર શિષ્યોને પાસે તેડીને અશુદ્ધ આત્માઓને કાઢવાનો, તથા હરેક તરફનો મંદવાડ તથા હરેક જતનો રોગ દાળવાનો અધિકાર તેઓને આપ્યો.

૨ અને તે બાર પ્રેરિતનાં નામ આ છે; પહેલો, સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તે, ને તેના ભાઈ આંદ્રિયા; જબહીના દીકરો થાકુબ, તથા તેના ભાઈ થોહાન; ૩ ફિલિપ તથા બારથલુમ; થોમા તથા માતૃની દાણી; અલ્ફરીનો દીકરો થાકુબ, તથા થાદી; ૪ સીમોન કનાની, તથા થંબુદા ઇસકારીઓત, જે તેને પરસ્વાધીન કરનાર પણ હતો. ૫ ઇસુએ તે બારેને મોકલીને એની આજ્ઞા આપી કે,

તમે વિદેશોઓને માર્ગે ન જાઓ ને સમારીઓના કોઇ નગરમાં ન પેસો; ૬ પણ તે કરના ઇસ્રાએલના ઘરના યોવાઓનાં ઘેટાંની પાસે જાઓ. ૭ અને તમે જતાં જતાં એમ પ્રતિજ્ઞ કરો કે, આકાશનું રાખ્ય પાસે આવ્યું છે. ૮ માંદાઓને સાજ કરો, રક્ષાપિત્તીઓને યુદ્ધ કરો, મુજેલાઓને ઉઠાડો, જૂતોને કાઢો, તમે મફત પામ્યા, મફત આપો. ૯ સોનુ કે રૂપુ કે તાંબું તમારા કમરબધમાં ન રાખો. ૧૦ મુસાફરીને સારાં જોવણું અથવા બે અગરખા, અથવા જોડા, અથવા લાકડી પણ ન લો; કેમકે મજૂર પોતાના પોપણ યોગ્ય છે. ૧૧ અને જે નગરમાં કે ગામમાં તમે જાઓ, તેમાં યોગ્ય કોણ છે એની વપાસ કરો, ને ત્યાંથી નીજળનાં સુધી તેને ત્યાજ રહો. ૧૨ અને ઘરમાં જઈને તેનાને સલામ કહો. ૧૩ અને જે તે ઘર યોગ્ય હોય તો તમારી કુશળતા તેના પર આવે, પણ જે તે યોગ્ય ન હોય તો તમારી કુશળતા તમારા પર પાછી આવે. ૧૪ અને જે કોઇ તમારો આવકાર નહિ

કરે, ને તમારી વાતો નહિ સાંભળે તો તે ધરમાંથી અથવા તે નગરમાંથી નીકળતાં તમે તમારા પગપરની ધૂળ ખંચો. ૧૧ હુ તમને ખચિત કહું છું કે, ન્યાય-કાષ્ટે સદોમ તથા ગમેરા દેશના હાલ તે નગરના કરતાં સહેલ થશે.

૧૨ જુઓ, વડોમાં ઘેરાં સરખા હું તમને મોકલું છું; માટે તમે સાપના જેવા હોશિયાર, તથા ખુબતરના જેવા સાલસ થાઓ. ૧૩ અને તમે માણસોથી સાવ-ધાન રહો; કેમકે તેઓ તમને ન્યાયસભામાં સોંપશે, ને તેઓનાં સહારથાનેમાં તમને કેરડા મારશે. ૧૪ અને મારે લીધે તમે હાકેમોની તથા રાજાઓની આગળ તેઓને તથા વિદેશીઓને સાક્ષીને અર્થે લઇ જવારો. ૧૫ પણ ન્યારે તેઓ તમને પકડાવે ત્યારે તમે ચિંતા ન કરો કે શી તરેહ અથવા શું ખોલીએ, કેમકે હું ખોલવું તે તેજ ધડી તમને અપારો. ૧૬ કેમકે જે ખોલે છે તે તો તમે નથી, પણ તમારા આપનો જે આત્મા તે તમારામાં ખોલે છે. ૧૭ અને લાઇ લાઇને તથા બાપ દીકરાને મરણને સાડ સોપશે, ને છોકરા માબાપની સામે ઉકરશે, ને તેઓને મારી નંખાવશે. ૧૮ અને મારા નામને સાડ સહુ તમારો દ્વેષ કરશે, પણ જે કોઇ અંત સુધી ટકશે તે તારણ પામશે. ૧૯ અને ન્યારે તેઓ એક નગરમાં તમારી પુઠે લાગે ત્યારે તમે બીજામાં નારી જાઓ, કેમકે હુ તમને ખચિત કહું છું કે માણસોના દીકરા આવે ત્યાં સુધી ઇસાએલનાં સ્થળનાં નગરોમાં તમે ફરી નહિ વળો.

૨૦ ચોલા શુર કરતાં મોટા નથી, ને દાસ પોતાના સોઠ કરતાં મોટા નથી. ૨૧ ચોલા પોતાના શુર સરખો, ને દાસ પોતાના સોઠ સરખો હોય તો તેજ ધણુ છે. જે તેઓએ ધરના ધણીને ખાલજીવ લેલો છે, તો તેના ધરના લોકોને કેટલું વિશેષ કરીને એમજ કહેશે? ૨૨ તે માટે તેઓથી તમે બીડો મા, કેમકે ઉવાડું નહિ કરારો એવું કંઈ ઢાકેલું નથી, ને પ્રગટ નહિ થશે એવું કંઈ શુભ નથી. ૨૩ હુ તમને અધારમાં જે કહું છું તે તમે અજવાળામાં કહો, ને તમે કાને જે સાંભળો છો તે ધાખાઓ પરથી પ્રગટ કરો. ૨૪ અને ચરીરને જે મારી નામે છે, પણ આત્માને મારી રાક્ષતા નથી, તેઓથી બીડો મા; પણ એ કરતાં આત્મા તથા ચરીર એ બન્નેનો નાશ નરકમાં કરી શકે છે તેનાથી બીડો. ૨૫ પેસાની જે ચઢી વેચાતી નથી હું? તો પણ તમારા બાપ [નિઃશ્ચય] વગર તેમાંથી એક ભેંય પર પડનાર નથી. ૨૬ અને તમારા માધાન નિમાણા પણ બધા

ગણેલા છે. ૨૭ તે માટે બીડો મા; ધણી ચઢીઓ કરતાં તમે મૂલ્યવાન છો. ૨૮ માટે માણસોની આગળ જે કોઇ મને કહ્યું કરશે, તેને હુ પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કહ્યું કરીશ. ૨૯ પણ માણસોની આગળ જે કોઇ મારો નકાર કરશે, તેનો નકાર હું પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કરીશ.

૩૦ પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવાને હુ આવ્યો છું એમ ન ધારો; શાંતિ નહિ, પણ તરવાર ચલાવવાને હું આવ્યો છું. ૩૧ કેમકે માણસને તેના બાપની સામે, તથા દીકરીને તેની માની સામે, તથા વહુને તેની સાસુની સામે ફેરવવાને હું આવ્યો છું. ૩૨ અને માણસના વેરી તેના ધરમાંનાજ થશે. ૩૩ જે મારા કરતાં બાપ અથવા મા પર વત્તી પ્રીતિ કરે છે, તે મારા યોગ્ય નથી; ને દીકરા કે દીકરી પર જે મારા કરતાં વત્તી પ્રીતિ કરે છે, તે મારે યોગ્ય નથી. ૩૪ અને જે પોતાનો વધસ્તંભ ઉચકીને મારી પાછળ આવતો નથી તે મારે યોગ્ય નથી; ૩૫ જે પોતાનો જીવ બચાવે છે તે તેને ખોશે, ને મારે લીધે જે પોતાનો જીવ ખોય છે તે તેને બચાવશે.

૩૬ જે તમારો આવકાર કરે છે તે મારો આવકાર કરે છે, ને જે મારો આવકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો આવકાર કરે છે. ૩૭ ભવિષ્યવાદીને નામે ભવિષ્યવાદીનો આવકાર જે કરે છે, તે ભવિષ્યવાદીનું ફળ પામશે; ને ન્યાયીને નામે ન્યાયીનો આવકાર જે કરે છે તે ન્યાયીનું ફળ પામશે. ૩૮ અને હુ તમને ખચિત કહું છું કે શિષ્યને નામે જે કોઇ આ નાના-માના એકને માત્ર યાદા પાણીનું ખાણું પીવાને આપશે, તેનું ફળ તે નહિજ ખોશે.

૩૯ અને ઇસુ પોતાના બાર શિષ્યોને આજ્ઞા આપી કુઝો ત્યારે એમ થયું કે ખોધ કરવાને તથા વાત પ્રગટ કરવાને ત્યાંથી તેઓનાં નગરોમાં તે ગયો.

૪૦ હવે યોહાને કેદખાનામાં ખ્રીસ્તનાં કામ સંબંધી સાંભળીને પોતાના શિષ્યોને મોકલીને તેને પુછાવ્યું કે, ૪૧ આવનાર તે તુંજ છે, કે અમે બીજાની વાટ ભેઠએ? ૪૨ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે જે જે સાંભળો છો તે જુઓ છો, તે જુઠું યોહાનને કહી દેખાડો કે, ૪૩ આધના દેખતા માય છે, ને પાંડળા ચાલતા માય છે, રૂપિયોનો મૂલ્ય કરાય છે, ને બદેરા સાંભળતા માય છે, સુએલા ઉઠાડાય છે, ને દરિદ્રીઓને સુવાત્તા પ્રગટ કરાય છે.

૧ અને જે કોઈ મારા સંબંધી કોઈક નહિ ખારો તેને ધન્ય છે. ૭ અને તેઓ જતા હતા ત્યારે ઇસુ યોદાન સંબંધી લોકોને કહેવા લાગ્યો કે, તમે રાત્રમાં યું જોવા નીકળ્યા ? યું પવનથી હાલતા બારે ? ૮ પણ તમે યું જોવા નીકળ્યા ? યું જીજ્ઞાં હુડગાં પહેરેલા માણસને ? જુઓ, જે જીજ્ઞાં હુડગાં પહેરે છે તેઓ રાત્રીઓના મહેલોમાં છે. ૯ તો તમે યું જોવા નીકળ્યા ? યું ભવિષ્યવાદીને ? હું તમને કહું છું કે, હા, ભવિષ્યવાદી કરતાં જે ઘણો વિશેષ તેને. ૧૦ જે સંબંધી એ લખ્યું છે કે,

જે, હું મારા દુનને તારા મોઢા આગળ મોકલું છું,

જે તારી આગળ તારો મારો સિદ્ધ કરશે,

તે એજ છે. ૧૧ હું તમને ખચિત કહું છું કે, ખાચડી-ઓથી જે જન્મ્યા છે, તેઓમાં યોદાન ખાત્રિરમા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો ઉત્પત્તિ થયો નથી, તો પણ આકાશના રાત્રીમાં જે બહુ નાનો તે તેના કરતાં મોટો છે. ૧૨ અને યોદાન ખાત્રિરમા કરનારના વખતથી હજી સુધી આકાશના રાત્રી પર બલાહાર થાય છે, ને બલાહાર કરનારાઓ બલાહારથી તે લઈ લે છે. ૧૩ કેમકે બધા ભવિષ્યવાદીઓએ તથા નિયમશાસ્ત્રે યોદાન લઈ ભવિષ્ય કહ્યું છે. ૧૪ અને જે તમે માનવા ચાહો તો એડીયાદ જે આવનાર છે તે એજ છે. ૧૫ જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ૧૬ પણ આ પેદીને હું શાની ઉપમા આપું ? તે છોકરાંના જેવી છે, કે જેઓ ઘોડાંઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને દાંડ મારતાં કહે છે કે, ૧૭ અમે તમારી આગળ વાંસળી વગાડી, પણ તમે નાચ્યા નહિ; અમે શોક કીધો, પણ તમે રડ્યા નહિ. ૧૮ કેમકે યોદાન ખાતો પીતો નથી આળ્થો, ને તેઓ કહે છે કે, તેને જીવ વળ્યું છે. ૧૯ માણસનો દીકરો ખાતો પીતો આળ્થો, ને તેઓ કહે છે કે, જુઓ, ખાતરો ને દારૂખાજ માણસ, દાણીઓના તથા પાણીઓનો મિત્ર; પણ જ્ઞાન પોતાનાં કુત્યોથી થયાઈ કરે છે.

૨૦ ત્યારે જે નજરોમાં તેનાં બહુ પરાક્રમી કામો થયાં હતાં, તેઓએ પસ્તાવો નહિ કીધો, માટે તે તેઓ ઉપર દોષ મુકવા લાગ્યો કે, ૨૧ ઓ ખોરાજન, તને હાય ! હાય ! ઓ બેયસાદા, તને હાય ! હાય ! કેમકે જે પરાક્રમી કામ તમારામાં થયા, તે જે સૂર તથા સીદોનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ તાટ તથા રાખમાં ક્યારનો પસ્તાવો કર્યો હોત. ૨૨ વળી હું તમને કહું છું કે ન્યાયકાળે સૂર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સહેલું પડશે. ૨૩ અને, ઓ કાપરનાહમ, હું આકાશ

સુધી ઉઠ્યું કરાશે યું ? હું પાતાળ સુધી નીચું ઉતરશે ; કેમકે જે પરાક્રમી કામો તારામાં થયાં તે જે સદોખમાં થયાં હોત, તો તે આજ લગી રહેત. ૨૪ વળી હું તમને કહું છું કે, ન્યાયકાળે સદોખ દેશને તારા કરતાં સહેલું પડશે.

૨૫ તે વેળા ઇસુએ કહ્યું કે, ઓ ખાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તારી સ્તુતિ કરું છું, કેમકે જ્ઞાનીઓ તથા તર્કશાસ્ત્રીઓથી તે જે વાતો ખુશ રાખી છે, ને બાળકો આગળ પ્રગટ કીધી છે. ૨૬ હા, ઓ ખાપ, કેમકે તને એવું સારૂ લાગ્યું. ૨૭ મારા બાપે મને સંધળું સોંપ્યું છે; ને ખાપ વગર દીકરાને કોઈ જાણતો નથી, ને દીકરા વગર, તથા જેને દીકરો પ્રગટ કરેલા ચાહે તે વગર, બાપને કોઈ જાણતો નથી. ૨૮ ઓ વેતર કરનારાઓ તથા ભારથી લદાયલાઓ, તમે સંધળા મારી પાસે આવો, ને હું તમને વિસામો આપીશ. ૨૯ મારી ખુસરી પોતા પર લો, મારી પાસે શિખો, કેમકે હું મનમાં નમ્ર તથા શકરો છું, ને તમે પોતાના છવમાં વિસામો પામશો. ૩૦ કેમકે મારી ખુસરી સહેલ, ને મારો બોલો હલકો છે.

૧૨ તે વેળાએ ઇસુ વિશ્રામવારે દાણાનાં ખેતરમાં થઈને જતા હતા, ને તેના શિષ્યોને જુજ લાગી, ને તેઓ કહ્યુંસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગ્યા. ૨ ત્યારે ફરોશીઓએ જોઈને તેને કહ્યું કે, જો, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તારા શિષ્યો કરે છે. ૩ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યારે દાઉદ તથા તેના સાથીઓ જુજ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કર્યું તે યું તમે વાચ્યું નથી ? ૪ કે તેણે દેવના ઘરમાં પેસીને અર્પણી રોટલી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવા ઉચિત ન હતી, પણ એકલા ચાન્ડોને હતી, તે તેણે ખાધી. અથવા યું નિયમશાસ્ત્રમાં તમે એ નથી વાચ્યું કે, વિશ્રામવારે મંદિરમાં ચાન્ડો વિશ્રામવારે અપવિત્ર કર્યા હતાં પણ નિર્દોષી છે ? ૫ પણ હું તમને કહું છું કે મંદિર કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૬ વળી યજ્ઞ કરતાં હું દયા ચાહું છું, એનો અર્થ જે તમે જાણત, તો નિર્દોષીઓને દોષિત ન કરાવત. ૭ કેમકે માણસને દીકરો વિશ્રામવારનો પ્રભુ છે.

૮ અને તે ત્યાંથી નીકળીને તેઓના સમારથાનમાં આવ્યો. ૯ અને જુઓ, ત્યાં એક માણસ હતો જેનો હાથ સુકાઈ ગયો હોત; અને તેઓએ ઇસુ પર ને બંદો સુકાવા સારૂ તેને પુછતાં કહ્યું કે, યું વિશ્રામવારે સાલું કર્યું ઉચિત છે ? ૧૧ ત્યારે તેણે તેઓને

કહ્યું કે, તમારામાં એકું કયું માણસ હશે કે, જેને એક ઘડુ હોય, ને વિશ્રામવારે તે જો ખાસમાં પડે તો તેને પકડીને બહાર ન કાઢશે? ૧૨ તો માણસ ઘેટા કરતાં કેટલું ઉત્તમ છે? એ માટે વિશ્રામવારે સારું કરવું ઉચિત છે. ૧૩ ત્યારે પેલા માણસને તે કહે છે કે, તારો હાથ લાંબો કર. અને તેણે લાંબો કીધો, અને તે હાથ બીજાના જેવો સાને થયો. ૧૪ ત્યારે ફરોશીઓએ નીકળીને તેને મારી નાખવાને માટે તેની વિરૂદ્ધ મસલત કીધી. ૧૫ પણ ઇસુ એ જાણીને ત્યાથી નીકળ્યો; ને ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા; ને તેણે બધાને સાન કીધા. ૧૬ પણ તેઓ તેને પ્રગટ ન કરે માટે તેણે તેઓને સખત આજ્ઞા આપી. ૧૭ એ માટે કે યશ્યાહ બલિષ્ઠવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરૂ થાય કે,

૧૮ જુઓ, મારો સેવક, જેને મેં પસંદ કીધો; મારો પ્રિય, જેના પર મારો છવ પ્રસન્ન છે; તે પર હું મારો આત્મા મુકીશ;

ને તે વિદેશીઓને ન્યાયકરણ પ્રગટ કરશે.

૧૯ તે ઝંખડો નહિ કરશે, ને બમ નહિ પારશે; ને તેની વાણી રસ્તાઓમાં કોઈ નહિ સાંભળશે.

૨૦ ન્યા લગી ન્યાયકરણને જગમાં પહોંચાડે ત્યાં લગી છુદેવું બરૂ તે બાંધી નહિ નાખશે, ને ધુઆનું સણ પણ તે નહિ હોલવશે.

૨૧ અને વિદેશીઓ તેના નામ પર આશા રાખશે.

૨૨ ત્યારે ભૂત વળગેલા કોઈ આંધળા મુંગા માણસને તેની પાસે લાવ્યા; ને તેણે તેને સાંભળે કીધો, એટલે જે આંધળો તથા મુંગો હતો તે બોલવા ને લેવા લાગ્યો. ૨૩ અને સવળા લોકોએ અચરત ધમને કહ્યું કે, યું એ દાઉદનો દીકરો નથી? ૨૪ પણ ફરોશીઓએ તે સાંભળીને કહ્યું કે, જુઓના સરદાર બાલ-ઝમુલ [ની મદદ] વગર તે જુઓને કાઢતો નથી.

૨૫ ત્યારે ઇસુએ તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું કે, પ્રત્યેક રાત્ર્ય જેમાં પૂઠ પડે, તે ટુટી પડે છે; ને પ્રત્યેક નગર અથવા ઘર જેમાં પૂઠ પડે તે સ્થિર નહિ રહેશે. ૨૬ અને જે રોતાન રોતાનને કાઢે તો તે પોતે પોતાની સામે થયો, ત્યારે તેનું રાત્ર્ય શી રીતે સ્થિર રહેશે? ૨૭ અને જે હું બાલઝમુલથી જુઓને કાઢું છું, તો તમારા દીકરા કોનાથી કાઢે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. ૨૮ પણ જે હું દેવના આત્માથી જુઓને કાઢું છું, તો દેવનું રાત્ર્ય તમારી પાસે આવ્યું છે. ૨૯ વળી બળવાનના ઘરમાં જઈને

પહેલાં બળવાનને બાંધ્યા વિના તેનો સામાન કોઈથી કેમ લેાય? પણ તેને બાંધ્યા પછી તે તેનું ઘર લૂંટી લેશે. ૩૦ જે મારા પડોને નથી તે મારી વિરૂદ્ધ છે, ને જે મારી સાથે સંગ્રહ નથી કરતો, તે વેરી નાખેજી. ૩૧ એ માટે હું તમને કહું છું કે, હરેક પાપ તથા દુર્બાવણ માણસોને માફ કરાશે; પણ પાવત્ર આત્મા વિરૂદ્ધ જે દુર્બાવણ તે માણસને માફ નહિ કરાશે. ૩૨ અને માણસના દીકરા વિરૂદ્ધ જે કોઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્મા વિરૂદ્ધ જે કોઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ નહિ કરાશે; આ યુગમાં પણ નહિ, ને આવનાર યુગમાં પણ નહિ. ૩૩ ઝાડ સારું અને તેનું ફળ સારું કરે, અથવા ઝાડ નહાર ને તેનું ફળ પણ નહારું કરે; કેમકે ઝાડ ફળથી જોળ-ખાય છે. ૩૪ એ સર્પોના વંશ, તમે બુંદા છતાં સારી વાતો શી રીતે કહી શકો? કેમકે મનના ભરપુરપણા-માથી મ્હો બોલે છે. ૩૫ સારું માણસ મનના સારા બહારમાંથી સારું કાઢે છે, ને નહાર માણસ નહારા બહારમાંથી નહારું કાઢે છે. ૩૬ વળી હું તમને કહું છું કે, જે હરેક નકામી વાત માણસો બોલશે, તે સખંધી ન્યાયકાળે તેઓને જવાબ આપવા પડશે. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું ત્યાથી કરાવાશે; અને તારી વાતોથી અન્યાયી કરાવાશે.

૩૮ ત્યારે કેટલાએક શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એ ઉપદેશક, અમે તારી પાસેથી કંઈ નિશાણી જેવા ચાહીએ છીએ. ૩૯ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, કુશ્ત તથા વ્યભિચારી પેદી નિશાણી માગે છે, પણ યૂના બલિષ્ઠવાદીની નિશાણી સિવાય કોઈ નિશાણી તેને નહિ અપાયો. ૪૦ કેમકે જેમ યૂના ત્રણ રાત દહાડા મોટા માછલાના પેટમાં હતો, તેમ માણસનો દીકરો પણ ત્રણ રાત દહાડા પૃથ્વીના પેટમાં રહેશે. ૪૧ નીનવેદનો માણસ ન્યાયકાળે આ પેદી સાથે ઉડી ઉભાં રહેશે, ને તેને અપરાધી કરાવશે; કેમકે યૂનાનો ઉપદેશ સાંભળીને તેઓએ પસ્તાવો કર્યો, પણ જુઓ, યૂના કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૪૨ દક્ષિણની રાણી આ પેદીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને એને અપરાધી કરાવશે; કેમકે પૃથ્વીને છેડેથી સુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવાને તે આવી; પણ જુઓ, સુલેમાન કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૪૩ ત્યારે અચ્છ આત્મા માણસમાંથી નીકળે છે ત્યારે તે ઉત્તર જગ્યામાં વિસામો શોધતો ફરે છે, પણ નથી પામતો. ૪૪ ત્યારે તે કહે છે કે, મારા જે ઘરમાંથી

હું નીકળ્યા તેમાંજ હું પાછો જઈશ ને જ્યારે તે આવે છે ત્યારે તે તેને ખાલી તથા વાળેહું તથા શોભાયમાન જુએ છે. ૪૧ પણ તે જઈને પોતા કરતાં બુંદી ખીન સાત આત્માઓને પોતાની સાથે લાવે છે, ને તેઓ તેનાં પેશીને ત્યાં રહે છે, ત્યારે તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલાના કરતાં બુંદી યાય છે. તેમ આ દુષ્ટ પેશીને પણ ધરો.

૪૨ તે લોકોને હજી વાત સમજાવતો હતો એટલામાં જુઓ, તેની મા તથા તેના બાઈ બહાર ઉભાં હતાં, ને તેની સાથે વાત કરવા ચઢતાં હતા. ૪૩ ત્યારે કાઠએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી મા ને તારા બાઈ બહાર ઉભાં છે ને તેઓ તારી સાથે વાત કરવા આંદે છે. ૪૪ પણ પેલા કહેનારને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, મારી મા કોણ છે? ને મારા બાઈઓ કોણ છે? ૪૫ અને તેણે પોતાના શિષ્યોની તરફ પોતાનો હાથ લાખો કરીને કહ્યું કે, જુઓ મારી મા, ને મારા બાઈઓ. ૪૬ કેમકે મારા આકાશમાંના બાપની ઇચ્છા પ્રમાણે ને કાઠ કરે છે, તેજ મારા બાઈ તથા બહેન તથા મા છે.

૧૩ તેજ દહાડે ઇસુ ધરમાંથી નીકળીને સમુદ્રને કિનારે બેઠો. ૨ અને અતિ ઘણા લોક તેની પાસે એકઠા થયા, માટે દોડી પર તે ચડી બેઠો; ને સપજા લોક કિનારે ઉભા રહ્યા. ૩ અને દૃષ્ટાંતોમાં તેણે તેઓને ઘણી વાતો કહી કે, જુઓ, વાવનાર વાવવાને બહાર ગયો. ૪ અને તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાંએક [ખી] રસ્તાની કોરે પડ્યાં; ને પક્ષીઓ આવીને તે ખાઈ ગયાં. ૫ અને કેટલાંએક પત્થરવાળી ભોંય પર પડ્યાં, જ્યાં ઘણી માટી ન હતી, ને તેને માટીનું ઉણલું ન હતું માટે વહેલાં ઉગી નીકળ્યાં. ૬ પણ જ્યારે સુરજ ઉઘ્યા ત્યારે તે ચીમજાઈ ગયાં, ને તેને જડ ન હતી માટે સુકાઈ ગયાં. ૭ અને કેટલાંએક કાંઠાનાં જળાંમાં પડ્યા; ને કાંઠાનાં જળાંએ વધીને તેને દાબી નાખ્યાં. ૮ અને ખીન સારી ભોંય પર પડ્યા ને તેઓએ ફળ આપ્યા, કેટલાકે સોગલું, ને કેટલાકે સાકળું, ને કેટલાકે ત્રીસગલું. ૯ જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે.

૧૦ પણ શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, હું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં શા માટે બોલે છે? ૧૧ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, આકાશના રાજ્યના મર્મો જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેઓને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને તેની પાસે પુષ્કળ ધરો; પણ જેની પાસે નથી તેની

પાસે ને છે, તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે. ૧૩ એ માટે હું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં બોલું છું; કેમકે જોતાં તેઓ જોતા નથી, ને સાંભળતાં તેઓ સાંભળતા નથી, ને સમજતા પણ નથી; ૧૪ ને યથાવાહની અવિધ્ય-વાત તેઓ સળધી પુરી થઈ, ને કહે છે કે,

તમે સાંભળતાં સાંભળ્યો, પણ સમજ્યો નહિ; - ને જોતાં જોયો, પણ તમને સુઝ્યો નહિ.

૧૫ કેમકે એ લોકોનાં મન જડ થઈ ગયા છે,

ને તેઓના કાન બંદરે મારી ગયા છે,

ને તેઓએ પોતાની આંખો મીચીલી છે,

રખે કદાચિ તેઓને આંખે મુઝે,

ને તેઓ કાને સાંભળે,

ને મનથી સમજે,

ને કુરે,

ને હું તેઓને સાજ કર.

૧૬ પણ તમારી આંખોને ધન્ય છે, કેમકે તેઓ

જુએ છે; અને તમારા કાનોને ધન્ય છે, કેમકે તેઓ

સાંભળે છે. ૧૭ કારણ કે હું તમને અર્પિત કહ્યું છું કે,

જે જે તમે જુઓ છો તે તે ઘણા અવિધ્યવાદીઓએ

તથા ન્યાયીઓએ જોવા ચાહ્યાં, પણ જોયા નહીં, ને

જે જે તમે સાંભળો છો તે સાંભળવા ચાહ્યાં પણ

સાંભળ્યા નહિ. ૧૮ હવે વાવનારનું દૃષ્ટાંત સાંભળો.

૧૯ જ્યારે રાજ્યનું વચન કાઠ સાંભળે છે, ને નથી

સમજતો, ત્યારે શેતાન આવે છે, ને તેના મનમાં જે

વાવેલું તે છીનવી લઈ લેય છે; રસ્તાની કોરે જે ખી

વાવેલું તે એજ છે. ૨૦ અને પત્થરવાળી ભોંય પર જે

ખી વાવેલું તે એજ છે કે, વચન સાંભળીને તરત હર્ષથી

તેને માની લે છે. ૨૧ તોપણ તેના પોતામાં જડ

નથી; માટે શેડીજ વાર ટકે છે, અને જ્યારે વચનને

હીથે વિપત્તિ અથવા સતાવણી આવે છે, ત્યારે તરત

તે કોંકર ખાય છે. ૨૨ અને કાંઠાના જળાંમાં જે ખી

વાવેલું તે એજ છે કે, વચન સાંભળે છે, પણ આ

જગતની ચિંતા તથા દ્રવ્યની માયા વચનને દાબી

નાખે છે, ને તે નિષ્ફળ થઈ લેય છે. ૨૩ અને સારી

ભોંય પર જે ખી વાવેલું તે એજ છે કે, વચન સાંભળે

છે, ને સમજે છે, ને તેને નિશ્ચે ફળ લાગે છે, એટલે

કાંઠને સોગલું, કાંઠને સાકળું, ને કાંઠને ત્રીસગલું

લાગે છે.

૨૪ તેણે તેઓની આજળ બીજું દૃષ્ટાંત પ્રગટ કરતા

કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય એક માણસના જેલુએ કે

જેણે પોતાના ખેતરમાં સારૂ ખી વાવ્યું. ૨૫ પણ

માણસો ઉપકા હતા ત્યારે તેના વૈરીએ આવીને
થઈમાં કડવા દાણા વાળ્યા, ને ચાલ્યો ગયો. ૨૬ પણ
ન્યારે છાંડવા ઉઘ્યા, ને જીભીએ આવી ત્યારે કડવા
દાણા પણ દેખાયા. ૨૭ ત્યારે તે ધરધણીના ચાકરોએ
પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, સાહેબ, તેં ઇ તારા ખેતરમાં
સાર ખી વાળ્યું નહોતું, તો તેમાં કડવા દાણા ક્યાંથી
આવ્યા? ૨૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કોઈ વૈરીએ
એ કહ્યું છે; ત્યારે ચાકરોએ તેને કહ્યું કે, તારી મરજી
હોય તો અમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ૨૯ પણ
તેણે કહ્યું, ના, રખેને તમે કડવા દાણા એકઠા કરતાં
પછીને પણ તેની સાથે ઉમેરો. ૩૦ કાપણી સુધી બેઠું
સાથે વધવા દો. અને કાપણીની મોસમમાં હું કાપ-
નારાઓને કહીશ કે, તમે પહેલાં કડવા દાણાને એકઠા
કરો, ને બાકીના સાર તેના બારા બાયો, પણ ઘઉં
મારી વખતમાં બરો.

૩૧ તેણે તેઓની આગળ બીજું દુષ્ટાંત પ્રગટ કરતાં
કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય શંકના બી જેવું છે, જેને એક
જણે લઈને પોતાના ખેતરમાં વાળ્યું. ૩૨ તે સંઘળાં બી
કરનાં નાનું છે, પણ વધ્યા પછી છોડવા કરવાં તે મોટું
થાય છે, ને એવું ઝાડ પણ થાય છે કે આકાશનાં
પક્ષીઓ આવીને તેની ડાળીઓ પર વાસો કરે છે.

૩૩ તેણે તેઓને બીજું દુષ્ટાંત કહ્યું કે, આકાશનું
રાજ્ય ખમીર જેવું છે, જેને એક બાપડીએ લઈને
લોટના ત્રણ માપમાં મેળવી દીધું, ન્યાં સુધી કે તે
બધું ખમીરાનું થઈ ગયું.

૩૪ એ બધી વાતો ઇસુએ લોકોને દર્શાવવાં કહી;
ને દુષ્ટાંત વગર તેણે તેઓને કંઈ કહ્યું નહિ; ૩૫ એ
માટે કે બવિશ્વવાદીએ એ કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે,
હું મારું મોટું દર્શાવેથી ઉધારીશ.

ને જગનનો પાથો નાખ્યાના વખતથી એ જાનાં
રખાયાં છે તે હું પ્રગટ કરીશ.

૩૬ ત્યારે લોકોને સૂચીને તે ધરમાં ગયો; પણ
તેના શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ખેતરના
કડવા દાણાના દુષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહે. ૩૭ ત્યારે
તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, સાર ખી જે વાવે
છે તે માણસનો દીકરો છે; ૩૮ ને ખેતર જગન છે;
ને સાર ખી રાજ્યનાં દેવો છે; પણ કડવા દાણા
રોગનાં દેવો છે; ૩૯ ને જે વૈરીએ તેને વાળ્યાં તે
રોગન છે; ને કાપણી જગનનો અંગ છે; ને કાપનારા
ફૂતો છે. ૪૦ એ માટે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાય
છે, અને અંતિમાં બાકી નખાય છે, તેમ આ જગનને

અતે ધરો. ૪૧ માણસનો દીકરો પોતાના ફૂતોને મોક-
લરો, ને ઠોકર ખવડાવનારી બધી વસ્તુઓને તથા
બુંદું કરનારાંઓને તેના રાજ્યમાંથી તેઓ એકઠાં
કરશે. ૪૨ અને તેઓને બજાવી ભૂમીમાં નાખી દેશે,
ત્યાં રહવું ને દાંત પીસવું ધરો. ૪૩ ત્યારે ન્યાયીઓ
પોતાના ખાપના રાજ્યમાં સુરજની પેઠે પ્રકાશરો.
જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે.

૪૪ વળી આકાશનું રાજ્ય ખેતરમાં સંતાડેલા દ્રવ્ય
જેવું છે, જે એક માણસને જડ્યું, પણ તેણે તે જાનું
રાખ્યું, ને તેના હૃદયને લીધે જઈને પોતાનું સર્વ વેચી
નાખીને તે ખેતર વેચાતું લીધું.

૪૫ વળી આકાશનું રાજ્ય સારમાં મોતી શોધનાર
કાષ્ટએક વેપારીના જેવું છે; ૪૬ જેને ધણું મુશ્કેલવાન
મોતીની શોધ લાગવાથી તેણે જઈને પોતાનું સર્વ વેચી
નાખીને તે વેચાતું લીધું.

૪૭ વળી આકાશનું રાજ્ય જળના જેવું છે, જેને
લોકે સમુદ્રમાં નાખી, ને હરેક જાતનું તેમાં સમેટાયું.
૪૮ અને ન્યારે તે બરાબ ગઈ ત્યારે તેઓ તેને
ડિનારે ખેંચી લાવ્યા, ને બેસીને જે સાંકે હતું તે
વાસણમાં એકડું કીધું, પણ નહારે ફેંકી દીધું. ૪૯ એમજ
જગનને અંતિ ધરો. ફૂતો આવીને ન્યાયીઓમાંથી
બુંદાઓને જુદા પારશે; ૫૦ અને તેઓને બજાવી
ભૂમીમાં ફેંકી દેશે; ત્યાં રહવું ને દાંત પીસવું ધરો.

૫૧ ઇ તમે એ બધી વાતો સમજ્યા? તેઓ તેને
કહે છે કે, હા. ૫૨ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે
હરેક રાક્ષસી આકાશના રાજ્યનો શિષ્ય થયો છે તે
એક ધરધણી જે પોતાના બંદારમાંથી નવી તથા જુની
વસ્તુઓ કાઢે છે તેના જેવા છે.

૫૩ અને એમ થયું કે ઇસુ એ દર્શાવે કહી રહ્યો,
ત્યારે તે ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. ૫૪ અને પોતાના દેશમાં
આવીને તેણે તેઓના સમારકામમાં તેઓને એવા
બોધ કીધો કે, તેઓ અચત્ર થઈને બોલ્યા કે, આ
માણસની પાસે આ જ્ઞાન તથા જ્ઞાન પરાક્રમી કામો
ક્યાંથી? ૫૫ ઇ જે સુતારનો દીકરો નથી? એની માતૃ-
નામ મરિયમ નથી ઇ? અને ઇં યાહુલ તથા થોસી
તથા સીમોન તથા ચંદુદા તેના ભાઈ નથી? ૫૬ ને
એની બહેનો ઇ તેઓ સંઘળા આપણી પાસે નથી? તો આ માણસની પાસે આ બધું ક્યાંથી? ૫૭ અને
તેઓએ તેના સંબંધી ઠોકર ખાધી. પણ ઇસુએ
તેઓને કહ્યું કે, બવિશ્વવાદી પોતાના દેશ તથા
પોતાના પર શિવાય [બીજે ઠોકારે] માન વગરનો

નથી ૫૮ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તેણે ત્યાં ઘણા પરાક્રમી કામ ન કર્યા

૧૪ તે વેળા હેરોદ્ડ રાજાએ ઇસુની કીર્તિ સાંભળી અને તેણે પોતાના આશ્રમને કહ્યું કે, આ તો યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે, તે મુઝેલામાથી ઉઠ્યો છે, એ માટે એવા પરાક્રમી કામો તેનાથી બને છે કેમકે હેરોદ્ડે પોતાના બાઇ ફિલિપની વડુ હેરોદિયાસને લીધે યોહાનને ૫૭એ હતો, ને તેને બાપ્તિસ્મા કેદખાનામાં નાખ્યો હતો કેમકે યોહાને તેને કહ્યું હતું કે, તેને તારે દુરાખવા ઉચિત નથી ૫ અને તે તેને મારી નાખવા ચઢતો હતો, પણ લોકોથી તે બીધો, કેમકે તેઓ તેને ભવિષ્યવાદી ગણતા હતા ૬ પણ હેરોદ્ડની વરસગાંઠ આવી, ત્યારે હેરોદિયાસની દીકરીએ તેઓની આગળ નાચીને હેરોદ્ડને ખુશ કરી ૭ ત્યારે તેણે સમ ખાઈને વચન આપ્યું કે, જે કંઈ તું માગે તે હું તને આપીશ ૮ ત્યારે તેની માતા શિખ્યા પ્રમાણે તે બોલી કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું મને કથરાટમાં આપ ૯ અને રાજા દલગીર થયો, તોપણ પોતે સમ ખાધા હતા તેને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેઠેલાઓને લીધે, તેણે તે આપવાનો હુકમ કરી ૧૦ અને તેણે [માણસોને] મોકલીને યોહાનનું માથું કેદખાનામાં કપાવ્યું ૧૧ પણ તેનું માથું કથરાટમાં આણીને ઓકરીને આપ્યું, ને તે પોતાની માની પાસે લઈ ગઈ ૧૨ ત્યારે તેના શિખ્યાએ પાસે આવીને તેનું મુઠું ઉઠાવી લઈને દાટ્યું, ને જઈને ઇસુને ખબર આપી

૧૩ ત્યારે ઇસુ એ સાંભળીને ત્યાંથી હોડીએ ઉઠડ ટેકાણે એકાંત ગયો, ને લોકો તે સાંભળીને નગરોમાંથી પગરસ્તે તેની પાછળ ગયા ૧૪ અને તેણે નીકળીને ઘણા લોકોને દીઠા, ત્યારે તેઓ પર તેને દયા આવી, અને તેણે તેઓમાના માદાઓને સાલ કરી ૧૫ અને સાજ પડી ત્યારે તેના શિખ્યા તેની પાસે આવીને કહે છે કે, આ ટેકાણું ઉઠડ છે, ને હવે વખત થઈ ગયો છે, માટે લોકોને વિદાય કર કે તેઓ ગામેમાં જઈને પોતાને સાર ખાવાનું વેચાડે ૧૬ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તેઓને જવાની જરૂર નથી, તમે તેઓને ખાવાનું આપો ૧૭ અને એઓએ તેને કહ્યું કે, અહીં અમારી પાસે માત્ર પાંચ રોટલી ને બે માછલી છે ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે અહીં મારી પાસે લાવો ૧૯ પણ તેણે લોકોને ધાસ પર બેસવાની આજ્ઞા આપી, ને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી

લઈ આકાશ તરફ બેઠીને આશીર્વાદ માગ્યો, ને રોટલી ભાગીને શિખ્યાને આપી, ને શિખ્યાએ લોકોને [આપી] ૨૦ અને તેઓ સઘળા ખાઈને ધરાયા, પણ છોટલા કડકાઓની બાર ટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉઠાવી ૨૧ અને જેઓએ ખાધું તેઓ ખાંચડી ઓકરી ઉપરાંત આસરે પાંચ હજાર પુરૂષ હતા

૨૨ અને તરત તેણે શિખ્યાને હટોક કરીને હોડીમાં ખસાડ્યા, ને પોતે લોકોને વિદાય કરે એટલામાં પોતાની આગળ તેઓને પેલે પાર મોકલ્યા ૨૩ અને લોકોને વિદાય કર્યા પણ, તે પ્રાર્થના કરવાને પદ્મ પર એકાંત ગયો, ને સાજ પડી ત્યારે તે ત્યાં એકલો હતો. ૨૪ પણ તે વેળા હોડી સમુદ્ર મધ્યે મોલઓથી ડામાડોળ થતી હતી, કેમકે વા સામો હતો ૨૫ અને રાતના ચોથે પોહોરે તે સમુદ્ર પર ચાલતો તેઓની પાસે આવ્યો ૨૬ અને શિખ્યાએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો દીઠો, ત્યારે તેઓએ ગામરા થઈને કહ્યું, એ તો કોઈ જૂત છે, ને બીકથી બૂમ પાડી ૨૭ પણ તરવ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હિમ્મત રાખો, એ તો હું છું, બીહો મા ૨૮ ત્યારે પીતરે તેને ઉતાર દેતા કહ્યું કે, પ્રભુ, એ જે તું હોય, તો મને આજ્ઞા આપ કે હું પાણી પર ચારીને તારી પાસે આવું ૨૯ અને તેણે કહ્યું કે, આવ ત્યારે પીતર હોડી પરથી ઉતરીને ઇસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલ્યો ૩૦ પણ વા દેખીને તે બીધો ને હુબવા લાગ્યા, તેથી તેણે બૂમ પાડતા કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ મને બચાવ ૩૧ અને ઇસુએ લાગલે હાથ લાખો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહે છે કે, અરે અલ્પવિશ્વાસી, તું સદેહ કેમ આવ્યો? ૩૨ અને તેઓ હોડીમાં ચઢ્યા એટલે વા બંધ પડી ૩૩ અને હોડીમાં જેઓ હતા તેઓએ તેને પગે લાગીને કહ્યું કે, બરેખર તું દેવનો દીકરો છે

૩૪ અને તેઓ પાર ઉતરીને ગેનેસારેત દેશમાં આવ્યા. ૩૫ અને ત્યારે તે જગ્યાના લોકોએ તેને ઓળખ્યો, ત્યારે તેઓએ તે આખા દેશમાં ચેતરફ [માણસોને] મોકલીને બધા માદાઓને તેની પાસે આવ્યા. ૩૬ અને કેવળ તેના હુકમડાની કારને અડકવા સાર તેઓએ તેને વિનવી કરી, ને નેટલા અડક્યા તેટલા સાલ થયા

૧૫ ત્યારે યરુશાલેમથી ફરોડીઓ તથા શામ્લીઓ ઇસુની પાસે આવીને કહે છે કે, તારા શિખ્યા વડીલોના સપ્રદાયનું ઉદ્ધવન કેમ કરે છે? કેમકે તેઓ હાથ ધોયા વગર રોટલી ખાય છે ૩૭ પણ તેણે

ઉત્તર દેવા તેઓને કહ્યું કે, તમે તમારા સપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞાનું ઉપધન કેમ કરો છો? કેમકે દેવે કહ્યું કે, તું તારા બાપનું તથા તારી માનું સન્માન કર, ને જે કોઇ બાપની અથવા માની નિંદા કરે તે જીવથી માર્યો જાય. ૧ પણ તમે કહો છો કે, જે કોઇ પોતાના બાપને કે માને કહોરો કે, જે વડે મારાથી તને લાભ થશે હોત તે દેવને અર્પિત છે, ૧ તો તે બંને પોતાના બાપનું કે પોતાની માનું સન્માન ન કરે, એમ તમે તમારા સપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞા રદ ગ્રીધી છે. ૭ એ દેખીએ, યશાચાહે તમારા સખધી ઠીક બલિષ્ઠ કહ્યું છે ૨,

“આ લોક પોતાના હોરાથી મને માન આપે છે,

પણ તેઓના મન મારાથી વેગળાજ રહે છે

૯ અને તેઓ મારી બક્ષિ કોગટ કરે છે,

કેમકે પોતાના મત તરીકે તેઓ માણસોની આજ્ઞાઓ શિખરે છે

૧૦ પણ તેણે લોકોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, સામયો તથા સમજો ૧૧ મ્હોમા જે જાય છે તે માણસને વટાવતું નથી, પણ મ્હોમાથી જે નીકળે છે તેજ માણસને વટાવે છે ૧૨ ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આપીને તેને કહ્યું કે, આ વાત સામયોને ફરોશીઓએ ફાકર ખાધી, એ શું તું જાણે છે? ૧૩ પણ તો ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જે રોપા મારા આકાશ-માના બાપે રોપ્યા નથી, તે ફરેક ઉજેલી નજારો

દીકરી જૂતથી બહુ ખીડા પામે છે ૨૪ પણ તેણે તેને કરો જવાબ આપ્યો નહિ, ને તેના શિષ્યોએ આપીને વિનંતી કરતા તેને કહ્યું કે, તેને વિદાય કર, કેમકે તે આપણી પાઠળ બ્રમ પાડે છે ૨૫ પણ તેણે ઉત્તર દેવા કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના ધરના બોવાએલા ઘેરા શિવાય બીજા કોઈની પાસે હુ મોકલાયો નથી ૨૬ પણ તેણીએ આવીને તેને પગે લાગીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મને મદદ કર ૨૭ પણ તેણે ઉત્તર દેવા કહ્યું કે, છોકરાની રોટલી લઈને કુતરાને નાખવી વાજબી નથી ૨૮ પણ તેણીએ કહ્યું કે, ખર, પ્રભુ, કેમકે કુતરા તો પોતાના ધણીઓની મેજ પરથી જે કડડા પડે છે તે ખાય છે ૨૯ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, ઓ બાહ, તારો વિશ્વાસ મોટા છે, જેવું તું આહે છે તેવું તને થાય અને તેજ ધણીથી તેની દીકરી સાથે થય

૩ ત્યારે ઇસુ ત્યાંથી નીકળીને ગાલીલના સમુદ્ર પાસે આવ્યો, ને પહાડપર ચઢીને ત્યાં બેઠો. ૪ અને બહુ લોકો પાગળોએ, આધળાઓને, મુગાઓને, દુડાઓને, તથા બીજા ધણીઓને પોતાની સાથે લઈને તેની પાસે આવ્યા, અને ઇસુના પગ પાસે તેઓને મુક્યા, ને તેણે તેઓને સાબ કાપ્યા, ૫ અને ત્યારે લોકોએ જોયું કે મુગાઓ બોલે છે, દુડાઓ સાબ થયા છે, પાગળાઓ ચાલે છે, અને આધળાઓ દેખે છે. ત્યારે તેઓ આશ્ચર્ય પામ્યા ને તેઓએ ઇસ્રાએ-

છાકરાં ઉપરાંત ચાર હબર પુરૂષ હતા. ૬ અને લોકોને વિદાય ક્રીધા પછી હોડીમાં બેસીને માગદાનની સીમમાં તે આવ્યા.

૧૬ અને ફરોશીઓએ તથા સાદુકીઓએ આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતા માથુ કે, અમને આકાશથી ચિન્હ દેખાડ. ૧ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, સાંજ પડે છે ત્યારે તમે કહો છો કે ઉપાડ થશે, કેમકે આકાશ રત્નમડું છે. ૨ અને સવારે [કહો છો] કે, આજ ઝડી પડશે, કેમકે આકાશ રત્નમડું તથા અધરાએડું છે. તમે આકાશના રૂપ સંબંધી પરખી નહો છો ખરા, પણ સમયોના ચિન્હ તમે પરખી નથી શકતા. ૪ બુદ્ધિ તથા વ્યભિચારી પેટી ચિન્હ માને છે, પણ ધૂના ભવિષ્યવાનીના ચિન્હ વગર બીજું ચિન્હ તેઓને નહિ અપારો; અને તે તેઓને સુકીને આહ્વાન ગયા.

૫ અને શિષ્યો પેલે પાર ગયા, પણ રોટલી લેવી વિસરી ગયા હતા. ૬ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ફરોશીઓના તથા સાદુકીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન થાઓ ને ખબરદાર રહો. ૭ ત્યારે તેઓએ માહોમાહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, આપણે રોટલી નથી લાગ્યા [માટે એમ કહે છે]. ૮ ઇસુએ એ નહોતીને તેઓને કહ્યું કે, એ અદ્યપિચિત્તરોશીઓ, તમારી પાસે રોટલી નથી, તે માટે માહોમાહે કેમ વિચાર કરો છો? ૯ થું હું સુધી તમે નથી સમજતા, ને પેલા પાંચ હબર પુરૂષ વચ્ચે પાંચ રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું શું સ્મરણ નથી? ૧૦ વળી પેલા ચાર હબર પુરૂષ વચ્ચે સાત રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું પણ શું સ્મરણ નથી? ૧૧ તમે કેમ નથી સમજતા કે, મેં તમને રોટલી સંબંધી નથી કહ્યું? પણ ફરોશીઓ તથા સાદુકીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન રહો. ૧૨ ત્યારે તેઓ સમન્વયા કે રોટલીના ખમીર સંબંધી નહિ, પણ ફરોશીઓના તથા સાદુકીઓના મન વિષે સાવધાન રહેવાનું તેણે કહ્યું હવ.

૧૩ અને ઇસુએ કાઠસારીઆ દિલિપ્પીની સીમમાં આવીને પોતાના શિષ્યોને પુછ્યું કે, માણસનો દીકરો કોણ છે, એ વિષે લોકો શું કહે છે? ૧૪ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કેટલાએક [કહે છે], યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર, ને કેટલાએક એલીયાહ, ને કેટલાએક યિર્મેયાહ, અથવા ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક. ૧૫ તે તેઓને કહે છે, પણ હું કોણ, તે વિષે તમે શું કહો છો? ૧૬ ત્યારે સીમોન પીતરે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, તું મસીહ, જીવતા

દેવનો દીકરો છે. ૧૭ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, સીમોન બાર-યોના, તને ધન્ય છે, કેમકે મારે તથા લોકોએ નહિ, પણ મારા આકાશમાંના બાપે તને એ જાણ્યું છે. ૧૮ અને હું પણ તને કહું છું કે તું પીતર છે, ને આ પત્થર પર હું મારી મટણી બાંધીશ, ને તેને ઉલટું હાડેસની દરબારનું બેર નહિ ચાલશે. ૧૯ આકાશના રાજ્યની કુચીઓ હું તને આપીશ, ને પૃથ્વી પર તું ને કંઈ બાધશે, તે આકાશમાં બાધશે; ને પૃથ્વી પર તું ને કંઈ છાડશે, તે આકાશમાં પણ છાડશે. ૨૦ ત્યારે તેણે શિષ્યોને આજ્ઞા આપી કે, હું ખ્રીસ્ત છું એ તમારે કોઈને કહેવું નહિ.

૨૧ ત્યારથી ઇસુ પોતાના શિષ્યોને જાણવવા લાગ્યો કે, મારે યરૂશલેમમાં જવું, ને વહીવેથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા તાલીઓથી ઘણું સહેલું, ને માર્યા જવું, ને ત્રીજે દહાડે પાંચા ઉઠવું જરૂર છે. ૨૨ ત્યારે પીતર તેને એક બાળુએ લઇને તેને કપડો દેવા લાગ્યો, ને કહ્યું કે, અરે પ્રત્યુ, એ તારાથી દૂર રહે, એવું તને કહી નહિ થશે. ૨૩ પણ તેણે ફરીને પીતરને કહ્યું કે, અરે રોતાન, મારી પછવાડે જ; તું મને કોડરૂપ છે; કેમકે દેવની વાતો પર નહિ, પણ માણસોની વાતો પર તું ચિત્ત લગાડે છે. ૨૪ પછી ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પાછળ આવવા આવે, તો તેણે પોતાને નકારવા, ને પોતાને વધસ્તબ ઉચ્ચતને મારી પાછળ આવવું. ૨૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આવે છે, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૨૬ કેમકે જે માણસ આપુ જગત મેળવશે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામશે, તો તેને શો લાભ થશે? અથવા માણસ પોતાના જીવને અદલે શું આપશે? ૨૭ કેમકે માણસનો દીકરો પોતાના બાપના મહિમાએ પોતાના દૂતો સુકાં આવશે; ને ત્યારે તે પ્રત્યેકને તેના કામ પ્રમાણે ભરી આપશે. ૨૮ હું તમને ખચિત કહું છું કે, અહીં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલા-એક એવા છે કે માણસના દીકરાને તેના રાજ્યમાં આવતો દેખશે ત્યાં સુધી મરણ પામશે નહિ.

૧૭ અને છ દહાડા પછી ઇસુ પીતરને તથા યાકુબને તથા તેના ભાઈ-યોહાનને સાથે લઇને તેમને એક ઉંચા પહાડ પર એકાંત લઈ ગયો છે. ૨ અને તેઓની આજળ તેનું રૂપાંતર થયું, એટલે તેનું મહો સૂરજના જેવું તેજસ્વી થયું, ને તેનાં હાડકાં અજવાળાના જેવા ઉજળાં થયા. ૩ ત્યારે, બુદ્ધિ, મુસા,

તમા એલીયાદ તેની જોડે વાત કરતા તેઓને દેખાયા. ૪ અને પીતરે ઉત્તર આપીને ઇસુને કહ્યું કે, પ્રભુ, આપણે અહીં રહેવું સારું છે, જે તારી મરજી હોય તો હું અહીં ત્રણ માંડવા બનાવું; એક તારે કાળે, ને એક મુસાને કાળે, ને એક એલીયાદને કાળે. ૫ તે બોલતા હતા એટલામાં, જુઓ, એક ચળકતી વાદળોએ તેઓ પર છાયા ઝાંધી; ને જુઓ, વાદળોમાંથી એવી વાણી થઈ કે, એ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર હું પ્રસન્ન છું; તેનું સાંભળો. ૬ અને શિષ્યો એ સાંભળીને ઈશ્વાર પડ્યા, ને બહુ જ બીધા. ૭ ત્યારે ઇસુએ પાસે આવતીને તેઓને અડકીને કહ્યું કે, ઈશ્વાર, ને બીજો મા. ૮ અને તેઓએ પોતાની નજર ઊંચી કરી તો એકલા ઇસુ વિના તેઓએ કોઈને દોઢા નહિ.

૯ અને તેઓ પહાડ પરથી ઉતરતા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવી આજ્ઞા ઝાંધી કે, માણસને દીકરો મુએલામાંથી પાછો ઉઠે ત્યાં સુધી આ જે તમે દીકું તે કોઈને ના કહેતા. ૧૦ ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, રાષ્ટ્રીઓ કેમ કહે છે કે, એલીયાદ પહેલાં આવવું જોઈએ? ૧૧ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, એલીયાદ આવે છે ખરો, ને સંધ્યુ ચધારિયન કરશે; ૧૨ પણ હું તમને કહું છું કે, એલીયાદ આવી ચુક્યા છે, ને તેઓએ તેને ન ઓળખ્યો, પણ જે કંઈ તેઓએ આજ્ઞા તે તેને ઝાંખું; તેમજ માણસને દીકરો પણ તેઓથી દુ.ખ સંદેશે. ૧૩ ત્યારે શિષ્યો સમજ્યા કે પોતાને બાપિરમા કરનાર સંજોગો તેણે તેઓને કહ્યું.

૧૪ અને ન્યારે તેઓ લોકની ઘોડ પાસે આવ્યા, ત્યારે એક માણસે તેની પાસે આવતીને તેની આગળ પુટલું ટેકીને કહ્યું કે, ૧૫ ઓ પ્રભુ, મારા દીકરા પર રૂપા કર, કેમકે તેને ફેફસાનું દરદર છે, ને તે થણી પીડા પામે છે; કેમકે તે થણી વાર અગ્નિમાં, ને થણી વાર પાણીમાં પડે છે. ૧૬ અને તેને હું તારા શિષ્યોની પાસે લાવ્યા હતા, પણ તેઓ તેને સાંભળે કરી ન શક્યા. ૧૭ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઓ અવિશ્વાસી તમા આડી પેદી, ક્યાં સુધી હું તમારી સાથે રહીશ? ક્યાં સુધી હું તમારું સંદીપ? તેને મારી પાસે અહીં લાવો. ૧૮ પણ ઇસુએ તે બૂતને ધમકાવ્યું; ને તે તેનામાંથી નીકળ્યું; ને ઇસુએ તે થણી સાંભળે થયા. ૧૯ ત્યારે શિષ્યોએ એકાંતમાં ઇસુ પાસે આવીને કહ્યું કે, અરે, તેને કેમ કાઢી ન શક્યા? ૨૦ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારા અવિશ્વાસને લીધે; કેમકે હું

તમને અશ્વિત કહું છું કે, તમને સમજના દાણા જેટલો વિશ્વાસ હોય તો તમે આ પહાડને કહેશો કે, હું અહીંથી ત્યાં ખસી જાઉં, ને તે ખસી જશે; ને તમને કંઈ અશક્ય થશે નહિ. ૨૧ પણ પ્રાર્થના તમા ઉપવાસ વગર એ ભવ નીકળતી નથી].

૨૨ અને તેઓ ગાલીલમાં રહેતા હતા ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, માણસને દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે; ૨૩ ને તેઓ તેને મારી નાખશે, ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો ઉઠશે. ત્યારે તેઓ બહુ દલગીર થયા.

૨૪ અને તેઓ કાપરનાહમમાં આવ્યા, ત્યારે કર લેનારાઓએ પીતરની પાસે આવતીને કહ્યું કે, ઇશ્વાર તમારો ઉપદેશક [મંદિરના] કરનું નાણું નથી આપતો? ૨૫ તેણે કહ્યું કે, હા. અને ધરમાં તે આવ્યો ત્યારે [તેના બોલવા] અગાઉ ઇસુએ કહ્યું કે, સીમોન, તને હું લાગે છે, પૃથ્વીના રાજા કોની પાસેથી દાણા અથવા કર લે છે? પોતાના દીકરાઓ પાસેથી કે પારકાઓ પાસેથી? ૨૬ અને પીતરે તેને કહ્યું કે, પારકાઓ પાસેથી; ત્યારે ઇસુએ તેને કહ્યું, ત્યારે દીકરાઓ તો છુટા છે. ૨૭ તોપણ આપણે તેઓને ઠાકર ન ખવડાવીએ માટે દંડ સમુદ્ર કિનારે જઈને ગલ નાખ; ને જે માછલી પહેલી આવે તેને પકડી લે, ને ન્યારે તેનું એક ઉપાદેશ ત્યારે તેને નાણું મળશે, તે લઈને મારે ને તારે સારું તેઓને આપ.

૨૮ તેજ વેળાએ શિષ્યોએ ઇસુની પાસે આવતીને કહ્યું કે, આકારના રાજ્યમાં મોટું કાણું છે? ૨૯ ત્યારે તેણે એક બાળકને પાસે બોલાવીને તેને તેઓની વચ્ચે ઉભું રાખ્યું, ૩૦ અને કહ્યું કે, હું તમને અશ્વિત કહું છું કે, જે તમે ફરો નહિ, ને બાળકોના જેવા થાઓ નહિ, તો આકારના રાજ્યમાં તમે નહિજ પેસશો. ૩૧ માટે જે કોઈ પોતાને આ બાળકના જેવું દીન કરશે, તેજ આકારના રાજ્યમાં સૌથી મોટું છે. ૩૨ વળી જે કોઈ મારે નામે એવા એક બાળકને અંગીકાર કરે છે તે મારો અંગીકાર કરે છે. ૩૩ પણ આ નાનાઓ જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ઠાકર ખવડાવશે તે કરતાં તેની કોટિ થકીનું પડ બંધાય, ને તે સમુદ્રના ઉડાણમાં બુણદાય એ તેને માટે સારું છે. ૩૪ ઇસુએ લીધે જગતને અફસોસ છે; ઠાકરો આવવાની અગત્ય તો છે, પણ જે માણસથી ઠાકર આવે છે તેને અફસોસ છે. ૩૫ માટે જે તારો દાથ અથવા તારો પગ તને ઠાકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે;

તારા બે હાથ અથવા બે પગ છતાં તું અનંત અગ્નિમાં નખાય, એ કરતાં લગરો અથવા ડુંડો યથા જીવનમાં પેસવું તારે માટે સારૂ છે. ૬ અને જો તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી બે આંખ છતાં તું નરકાગ્નિમાં નખાય, એ કરતાં કાણી યથા જીવનમાં પેસવું તારે માટે સારૂ છે. ૧૦ આ નાનાઓમાંના એકને તમે ન વખોડો માટે સાવધાન રહો, કેમકે હું તમને કહું છું કે આકાશમાં તેઓના ફૂત મારા આકાશમાંના બાપનું મ્હો સદા જીવે છે. ૧૧ કેમકે જો બાપાએવું તેને બચાવવાને માણસને દીકરી આવ્યો છે. ૧૨ તમે ઇંધારો છો, જો કંઈ માણસની પાસે સો ઘેઠાં હોય, ને તેમાંથી એક બુલું પડે, તો ઇંધાવાળાને પહાડ પર મુકીને તે બુલો પડેલાને શોધવા જતો નથી? ૧૩ અને જો તે તેને જડે તો હું તમને ખચિત કહું છું કે, જો નળાણુ બુલો પડેલા ન હતાં, તેઓનાં કરતાં તેને લીધે તે વસો હરખાય છે. ૧૪ એમ આ નાનાઓમાંથી એકનો નારા થાય, એવી તમારા આકાશમાંના બાપની ઇચ્છા નથી.

૧૫ વળી જો તારો બાપ તારી વિરૂદ્ધ અપરાધ કરે, તો ના, ને તું ને તે એકાંતે જઈને તેનો દોષ તેને કહે; જો તે તારા સાંભળે, તો તે તારા બાપને મેળવી લીધો છે. ૧૬ પણ જો તે ન સાંભળે, તો બીજા એક બે જાણુ તારી સાથે લે, એ માટે કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ સાહેલીના મ્હોથી સાબીત થાય. ૧૭ અને જો તે તેઓનું ન માને, તો મંડળીને કહે, ને જો મંડળીનું પણ તે ન માને તો તેને વિદેશી તથા દાણીના જોવા જણુ. ૧૮ હું તમને ખચિત કહું છું કે, જો કંઈ તમે પૃથ્વી પર બાધરો, તે આકાશમાં બંધારો; ને જો કંઈ તમે પૃથ્વી પર છોડરો, તે આકાશમાં છોડારો. ૧૯ વળી હું તમને કહું છું કે, જો પૃથ્વી પર તમારામાંના બે કંઈ પણ વાત સંબંધી એક ચિંતાના યજ્ઞને માગરો, તો મારા આકાશમાંના બાપથી તેઓને સારૂ તે કરારો. ૨૦ કેમકે ન્યાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે એકલા મચેલા હોય ત્યાં તેઓની વચમાં હું છું.

૨૧ ત્યારે પીતરે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, એ પ્રજા, મારો બાપ મારી વિરૂદ્ધ કેટલી વાર અપરાધ કરે, ને હું તેને માફ કર? ઇ સાત વાર સુધી? ૨૨ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કહેતો, પણ સિત્તેર ગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ એ માટે આકાશના રાજ્યને એક રાજાની ઉપમા અપાય છે કે જેણે પોતાના ચાકરો પાસે દ્વિસાબ લેવા આહ્વાન

૨૪ અને તે દ્વિસાબ લેવા લાગ્યો, ત્યારે તેઓએ દસ દબર તાલતના એક દેવાદારને તેની પાસે આહ્વાન. ૨૫ પણ વાળી આપવાનું તેની પાસે ન હોવાથી, તેના શેઠે તેને તથા તેની બાચડીને તથા તેનાં છાકરોને તથા તેની પાસે જે હતું તે સમજું વેચીને દેવું વાળવાની આજ્ઞા કીધી. ૨૬ એ માટે તે ચાકરે તેને પગે લાગીને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, સાહેબ, ધીરજ રાખ, ને હું તારા બાપ સાથે. ૨૭ ત્યારે તે ચાકરના શેઠને દયા આપ્યાથી તેણે તેને મુકી દીધો, ને દેવું તેને માફ કીધું. ૨૮ પણ તેજ ચાકરે બહાર જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના એકને દીઠો જે તેના સો દીનારને દેવાદાર હતો, ત્યારે તેણે તેના ટોટા પકડીને કહ્યું કે, તારા દેવું વાળ. ૨૯ ત્યારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે લાગીને તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, ધીરજ રાખ, ને હું તારા વાળી આપીશ. ૩૦ અને તેણે માન્યું નહિ, પણ જઈને તે દેવું વાળે ત્યાં લગી તેને કેદખાનામાં નાખ્યો. ૩૧ ત્યારે જો જો યજ્ઞ તે તેના સાથી ચાકરો જોઈને ધણા દલગીર થયા, ને તેઓએ જઈને જો યજ્ઞ તે બધું પોતાના રોકને કહી દેખાડ્યું. ૩૨ ત્યારે તેના શેઠે તેને બોલાવીને કહ્યું કે, અરે કુબ ચાકર, તે મને વિનંતી કીધી, માટે એ તને તે બધું લેણુ માફ કીધું. ૩૩ મં તારા પર જેવી દયા કીધી તેવી દયા ઇ તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવી ઇચ્છાય ન હતી? ૩૪ અને તેના શેઠે યુરસે યજ્ઞને તેનું બધું દેવું વાળે ત્યાં સુધી તેને પીડા આપનારાઓને સોંપ્યા. ૩૫ એ પ્રમાણે જો તમે પોતાપોતાના બાપઓના અપરાધ પોતાના અતઃકરણથી માફ નથી કરતા, તો મારો આકાશમાંના બાપ પણ તમને એમજ કરશે.

૨૬ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કીધા પણ એમ યજ્ઞ કે ગાલીલથી તે નીકળ્યો, અને યરહનને ગેલે પારની યહુદાહની સીમોમાં આવ્યો. ૨ અને અતિ ધણા લોક તેની પાછળ ગયા, ને ત્યાં તેણે તેઓને સાબ કીધા.

૩ અને ફરોશીઓએ તેની પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં પુછ્યું કે, ઇ હરેક કારણને લીધે માણસને પોતાની બાચડીને મુકી દેવી ઉચિત છે? ૪ અને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઇ તમે જો નથી વાચ્યું કે, જેણે ચારસથી તેઓને ઉત્પત્ત કીધાં તેણે તેઓને નરનારી ઉત્પત્ત કીધાં, ૫ ને કહ્યું કે, તે કારણને લીધે માણસ પોતાના બાપાપને મુકરો, ને પોતાની બાચડીને વળગી રહેરો, ને તે બંને એક દેહ થશે. ૬ માટે તેઓ

હવેથી બે નથી, પણ એક દેહ છે એ મટિ દેવે જે બેદરુ છે તેને માણસે જીવું ન પાડવું. ૭ તેઓ તેને કહે છે કે, તો મુસાએ એવી આજ્ઞા કેમ આપી કે ફારૂજી આપીને તેને મુકી દેવી? ૮ તે તેઓને કહે છે કે, મુસાએ તમારા દરબની કબજાવાને લીધે તમને તમારી બાપડીઓ મુકવા દીધી, પણ આત્મથી એવું ન હતું. ૯ અને હું તમને કહું છું કે વ્યભિચારના કારણ વગર જે કાંઈ પોતાની બાપડીને મુકી દેશે, ને બીજાને પરણશે, તે વ્યભિચાર કરે છે, ને તે મુકી દીધેલી બેદરે જે પરણે છે તે વ્યભિચાર કરે છે. ૧૦ તેના સિધ્ધો તેને કહે છે કે, જે બાપડી સખી પુત્રનો એવો દાવ છે, તો પરણવું સારું નથી. ૧૧ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, સવળાથી તે વાત પળાતી નથી, પણ જેઓને આપેલું છે તેઓથીજ. ૧૨ કેમકે કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓ માતા પેટથી એવા જન્મ્યા; ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓને માણસોએ ખોળ ખનાવ્યા; ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓએ આકાશના રાત્ર્યને લીધે પોતાને ખોળ કીધા; જે પાળી શકે છે તે પાળે. ૧૩ ત્યારે તેઓ બાળકોને તેની પાસે લાવ્યા, જે મટિ કે તે તેઓ પર હાથ મુકીને પ્રાર્થના કરે; અને સિધ્ધોએ તેઓને ધમકાવ્યા. ૧૪ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વારં મા, કેમકે આકાશનું રાત્ર્ય એવાઓનુંજ છે. ૧૫ પછી તેઓ પર હાથ મુકીને તે ત્યાંથી ગયો.

૧૬ અને જુઓ, કાઇએકે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ઉપદેશક, સર્વકાળનું જીવન પામવા સારું હું સારું કરું? ૧૭ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, તું મને સારા વિષે કેમ પુછે છે? સારો તો એકજ છે; પણ જે તું જીવનમાં પેસવા ચાહે છે, તો આજ્ઞાઓ પાળ. ૧૮ તે તેને કહે છે કે, કયો? ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, તું હત્યા ન કર, તું વ્યભિચાર ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જીડી સ્ત્રી ન પુર, ૧૯ પોતાનાં માળાપને માન આપ, ને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવી પ્રીતિ કર. ૨૦ તે જીવન તેને કહે છે કે, એ બધાં મેં પાળ્યાં છે, હજી મારામાં શું અધુરું છે? ૨૧ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, જે તું પુરો થવા ચાહે છે, તો જઈને તારૂં જે છે તે વેચી નાખ, ને દરિદ્રીઓને આપી દે, એટલે આકાશમાં તને દ્રવ્ય મળશે; ને આવીને મારી પાછળ ચાલ. ૨૨ પણ તે જીવન એ વાત સાંભળીને દહગીર પધને આવ્યો ગયો, કેમકે તેની મિલકત ઘણી હતી.

૨૩ ત્યારે ઇસુએ પોતાના સિધ્ધોને કહ્યું કે, હું તમને

અધિત કહું છું કે દ્રવ્યવાનને આકાશના રાત્ર્યમાં પેસવું કઠણ છે. ૨૪ વળી હું તમને ફરી કહું છું કે દ્રવ્યવાનને દેવના રાત્ર્યમાં પેસવા કરતાં સોપના નાકામાં ઘડને ઉઠાને જવું સહેલ છે. ૨૫ ત્યારે તેનાં સિધ્ધો એ સાંભળીને ઘણા અચરન થયા, ને કહ્યું, તો કાણ તારણ પામી શકે? ૨૬ પણ ઇસુએ તેઓની સામું બેઠાને કહ્યું કે, માણસોને તો એ અશક્ય છે, પણ દેવને સંધળાં શક્ય છે. ૨૭ ત્યારે પીતરે ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું, બે, અમે બધું મુકીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ, તો અમને શું મળશે? ૨૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું, હું તમને અધિત કહું છું કે, ત્યારે પુનરુત્પત્તિમાં માણસનો દીકરો પોતાના મહિમાના રાત્ર્યાસન પર બેસશે, ત્યારે તમે, મારી પાછળ આવનારા, ઇસ્લાએલનાં બારે કુળનો ન્યાય કરતા બાર રાત્ર્યાસનો પર બેસશો. ૨૯ અને જે કાઇએક ધરોને, કે બાઈઓને, કે ખેતરોને, કે બાપને, કે માને, કે છોકરાને, કે ખેતરોને, મારા નામને લીધે મુકી દીધાં છે, તે સોજળાં પામશે, ને અર્પત જીવનનો વારસો પામશે. ૩૦ પણ ઘણા જે પહેલા, તેઓ છૂટા થશે; ને જે છૂટા તેઓ પહેલા થશે.

૨૦ કેમકે આકાશનું રાત્ર્ય એક ધરદહીના જેવું છે, જે પોતાની દ્રાક્ષવાડીને સારું મજૂરી પકવાને મળસકામાં બહાર ગયો. ૧ અને તેણે મજૂરીનો સાથે રોજનું એક દીનાર પકીને પોતાની દ્રાક્ષવાડીમાં તેઓને મોકલ્યા. ૨ અને આસરે પોહોર દહાડો ચઢતે બહાર જઈને તેણે ચકલા પર બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા. ૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ ચોગ્ય હશે, તે હું તમને આપીશ; ત્યારે તેઓ ગયા. ૪ વળી આસરે બપોરે ત્રણ ત્રીજે પોહોરે બહાર જઈને તેણે તેજ પ્રમાણે કીધું. ૫ અને આસરે અગીઆરમી હોરાએ પણ તેણે બહાર જઈને બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા, ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, આઓ દહાડો તમે કેમ અહીં નવરા ઉભા રહ્યા છો? ૭ તેઓ તેને કહે છે કે, કાંઈએ અમને મજૂરીએ રાખ્યા નથી તે મટિ, તે તેઓને કહે છે કે, તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં જાઓ. ૮ અને સાંજ પડી ત્યારે દ્રાક્ષવાડીના ઘણી પોતાના કારભારીને કહે છે કે, મજૂરીને બોલાવ, ને છેલ્લાથી માંડીને પહેલા સુધી તેઓનું વેતન આપ. ૯ અને જેઓને આસરે અગીઆરમી હોરાએ રાખ્યા હતા, તેઓ ત્યારે આવ્યા ત્યારે તેઓને એક એક

દીનાર મળ્યો ૧૦ પછી જેઓ પહેલા દતા, તેઓ આવીને ધારના દતા કે અમને વધારે મળશે, ને તેઓને પણ એક એક દીનાર મળ્યો ૧૧ ત્યારે તે લઈને તેઓએ ધરવ ૧૧ વિરૂદ્ધ કબજા કરી, ૧૨ ને કળ, કે, આ પાઠનાઓ માત્ર એક જ કલાક રહ્યા છે, અને તે તેઓને હમ આપ્યા કિવલનો બોલે તથા લ વહન કરનારાઓની બરાબર ગણ્યા છે ૧૩ પણ તેજુ તેઓમાના એકને ઉત્તર દેતા મળ્યું કે, મિત્ર, તુ તારો કરો અન્યાય નથી કરતો, યું તે મારી સાથે એક દીનાર પડ્યો નહોતો? ૧૪ તારૂ લઈને ચાલ્યો જ, જેટલું તને તેટલું આ છેલ્લાને પણ આપવાની નારી મરજી છે ૧૫ ને માફ છે તે મારી મરજી પ્રમાણે વાપરવાનો યું મને હજી નથી? અથવા હું સારો છું માટે તારી આખી જીંદગી છે યું? ૧૬ એમ ને છેલ્લા તેઓ પહેલા, ને ને પહેલા તેઓ છેલ્લા થશે

૧૭ અને હમને યજ્ઞશાલેમ જતા, રસ્તે બાર શિષ્યોને એકાતમા લઈ જઈને તેઓને કહ્યું કે, ૧૮ જુઓ, આપને યજ્ઞશાલેમ જઈએ છીએ, ને માલુસનો દીકરા મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા શાસ્ત્રીઓને સ્વાધીન કરાશે, ને તેઓ તેના પર મરજી હજી કરાશે ૧૯ અને ઠકા મરજી કરવાને, તથા દોરડા મારવાને, તથા વધસ્ત્રાને જડવાને તેઓ તેને વિદેશીઓને સોંપશે, ને તોને દડાડે તે પાછા ઉઠાડશે

૨૦ ત્યારે ઝખરીના દીકરાઓની માને પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આવીને તથા પગે લાગીને તેની કને કંઈ માગ્યું ૨૧ અને તેજુ તેને કહ્યું કે, હું યું ચાલું છું તે તેને કહે છે કે, આ મારા બે દીકરા તારા સામના, એક તારે જમણે હાથે ને બીજે તારે ડાબે હાથે બેસે, એક આજ્ઞા તું કરે ૨૨ પણ ઇસુએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, તમે જે માગો છો તે તમે સમજતા નથી, જે વાંકડો હું પીવાનો છું તે તમે પી શકો છો? તેઓ તેને કહે છે, અમે પી શકીએ છીએ ૨૩ તે તેઓને કહે છે કે, તમે તારો વાંકડો પીશો ખરા, પણ જેઓને સાફ મારા બારે સિંહ કીધું છે તેઓ વાર પીતીઓને મારે જમણે હાથે ને ડાબે હાથે બેસવા દેવું એ માફ નથી ૨૪ અને ફરો એ સામજી ત્યારે તેઓ એ બે બાઈ પર ચુસ્ત થયા ૨૫ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેકીને કહ્યું કે, તમે જોશો છો કે વિદેશીઓના રાજાઓ તેઓ પર ઘણીપણુ કરે છે, ને ને મોટા છે તેઓ જેઓના પર અધિકાર ચલાવે છે ૨૬ પણ તમારામા એવું ન થાય, પણ તમારામા

કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો સેવક થાય, ૨૭ અને ને કોઈ તમારામા મુખ્ય થવા ચાહે, તે તમારો દાસ થાય ૨૮ જેમ માલુસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, તથા પછા લોકની ખડણીને સાફ પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે તેમ

૨૯ અને તેઓ યરેમીમાથી નીકળતા દતા, ત્યારે લોકોના મોટા જ્યાં તેની પાઠળ ચાલ્યા. ૩૦ અને જુઓ, બે આશળા રસ્તાની કોરે બેઠા દતા, તેઓએ ઇસુનું પાસે યઈને જવાનું સામજીને બૂમ પાડતા કહ્યું કે, એ પ્રજા, દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કરે ૩૧ અને લોકે તેઓને ધમકાવ્યા કે, છાના રહો, પણ તેઓએ વિશેષ બૂમ પાડતા કહ્યું કે, એ પ્રજા, દાઉદના દીકરા, અમારા ઉપર દયા કરે ૩૨ ત્યારે ઇસુએ ઉભા રહીને તેઓને તેકીને કહ્યું કે, હું તમારે વારતો છું કે, તમારી શી ઇચ્છા છે? ૩૩ તેઓ તેને કહે છે કે, પ્રજા, અમારી આખો ઉધડી જાય. ૩૪ ત્યારે ઇસુને દયા આપી, ને તે તેઓની આખોને અરકયો, ને તરત તેઓ દેખના થયા, ને તેઓ તેની પાઠળ ચાલ્યા

૨૧

અને ત્યારે તેઓ યજ્ઞશાલેમની નજીક આવ્યા, ને જેતુનના પહાડ પાસે બેઠાને સુધી પહોંચ્યા, ત્યારે ઇસુએ બે શિષ્યને મોકલતા કહ્યું કે, તમે સામા નામમા જાઓ, ને બાથેની એક ગધેડી તથા તેની બેડે બન્ધુ તરત દેખરો, તેઓને જાણીને મારી પાસે લાવો ૩ અને બે કોઈ તમને કંઈ કહે તો તમારે કહેવું કે, પ્રજાને તેઓના ખપ છે, જેટલે તે તેઓને લાગે મોકલી દેશે ૪ હવે આ બે માટે થયું કે બલિષ્ઠવાદીએ ને કહ્યું હવે તે પુર થાય કે, ૫ સીઓનની દીકરીને એમ કહો કે, બે, તારો રાજા તારી પાસે આવે છે, તે નજ છે, તથા ગધેડા પર, હા, બોલા પર, એટલે ગધેડીના વજરા પર, સવાર થઈને [આવે છે]

૬ ત્યારે શિષ્યાએ જઈને ઇસુએ તેઓને ફરમાવ્યું હવે તેમ કીધું, ૭ અને તેઓ ગધેડીને બન્ધ્યા મુઠ્ઠા લાવ્યા, ને પોતાના જુવન તેઓ પર નાખ્યા, અને તે તેઓ પર સવાર થયા ૮ અને લોકોમાના ઘણા-ખણે પોતાના જુવન રસ્તામા પાથર્યા, ને બીજાઓએ ઝાડા પરથી ટાળીઓ કાપીને રસ્તામા પાથરી ૯ અને આગળ ચાલનાર તથા પાઠળ આવનાર લોકે બૂમ પાડતા કહ્યું કે, દાઉદના દીકરાને દોરડાના, પ્રજાને નામે ને આવે છે તે આશીર્વાદિત છે, પરમ ઉચ્ચામા

હોસાના ૧૦ અને તે ન્યારે ચરણાલેખમાં આવ્યો ત્યારે તે આખા નગર ખજાણા ઉઠીને કહ્યું કે, એ કોણ છે? ૧૧ ત્યારે લોકે કહ્યું કે, ઇસુ સવિશ્વવાદી જે ગાલીલના નાગરિકને તે એ છે.

૧૨ પછી ઇસુ દેવના મંદિરમાં ગયો, ને મંદિરમાં નેઓ વેચના તથા ખરીદના દવા, તે સર્વને તેણે કાઢી મુક્યા; ને નાણાવડીઓના ખાજ, તથા ખજુતર વેચનાસઓનાં આસનો ઉધા વાળ્યાં. ૧૩ અને તેઓને કહ્યું કે, માત્ર ધર પ્રાર્થનાનું ધર કહેવારો, એમ લખેલું છે, પણ તમે એને લૂટારાઓનું કોતર કીધું છે. ૧૪ અને આંધળા તથા લગડા તેની પાસે મંદિરમાં આવ્યા, ને તેણે તેઓને સાજા કીધા. ૧૫ પણ જે ચમકારો તેણે કીધા, તથા જે છાકરાં મંદિરમાં મેટિ ઘાટે દાઉદના દીકરાને હોસાના કહેતાં હતા, તેઓને ન્યારે મુખ્ય ચાજકોએ તથા રાજાઓએ દીકાં, ત્યારે તેઓ બહુ ગુસ્સે થયા. ૧૬ અને તેને કહ્યું કે, એઓ શું કહે છે, તે શું હું સાંભળે છે? ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હા, ખાજકોના તથા ધાતુઓના મોટાથી તે સ્મૃતિ પુરી કરાવી છે, એ શું તમે કહી નથી વાચ્યું? ૧૭ પછી તે તેઓને મુખીને નગર બહાર બેઠાનીઆમાં ગયો, ને ત્યાં તેણે વાસો કીધો.

૧૮ હવે યહારે તે પાછો નગરમાં આવતો હતો ત્યારે બુખ્યો થયો. ૧૯ અને એક અંતરીને રસ્તાની કોરે ભેળને તે તેની પાસે આવ્યો, પણ તેના પર એકલાં પાનરાં વનર કંઈ ન મળવાથી તેણે તેને કહ્યું કે, હવેથી તારા પર કહી કુળ ન લાગે; ને એકદમ તે અંતરી મુકાઈ ગઈ. ૨૦ અને એ ભેળને શિખ્યો અચરત થઈને બોલ્યા કે, અંતરી કેવી રીતે એકદમ મુકાઈ ગઈ? ૨૧ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, હું તમને અધિક બહુ છું, જે તમને વિશ્વાસ હોય ને સંદેહ ન લાગે તે આ અંતરીને એ થયું તે તમે કરો, એટલું જ નહિ પણ જે તમે આ પદ્ધતિને કહેશો કે, હું ઉચકાઈ જ ને સમુદ્રમાં નંખા, તો તેમજ થશે. ૨૨ અને જે કંઈ તમે વિશ્વાસ રાખીને પ્રાર્થનામાં માગશો, તે સર્વનું પામશો.

૨૩ પછી મંદિરમાં આવીને તે બોધ કરતો હતો, એટલામાં મુખ્ય ચાજકોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, હું કયા અધિકારથી એ કામો કરે છે? ને એ અધિકાર તને કોણે આપ્યો? ૨૪ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પૂછીશ, તે એ તમે કહેશો તો હું કયા

અધિકારથી એ કામો કરું છું, તે પણ તમને કહીશ. ૨૫ યોહાનનું બાપ્તિસ્મા ક્યાંથી હતું? આકારથી કે માણસોથી? ત્યારે તેઓએ માદોમાંહે વિચારીને કહ્યું, જે આપણે કહીએ કે આકારથી, તો તે આપણને કહેશે કે, ત્યારે તમે તેના પર કેમ વિશ્વાસ કીધો નહિ? ૨૬ અને જે આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોથી આપણે બીજે છીએ, કેમકે સહુ યોહાનને સવિશ્વવાદી માને છે. ૨૭ પછી તેઓએ ઇસુને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, અમે નથી જાણતા. તેણે પણ તેઓને કહ્યું કે, હું કયા અધિકારથી એ કામો કરું છું તે હું પણ તમને નથી કહેતો. ૨૮ પણ તમે શું પારો છો? એક જાણને એ દીકરા હતા, ને તેણે પહેલા પાસે આવીને કહ્યું કે, દીકરા, હું આજ દ્રાક્ષવાડીમાં જઈને કામ કરું. ૨૯ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, હું નથી જાણતો; તો પણ પછી તે પસ્તાઈને ગયો. ૩૦ અને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહ્યું. ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, સાહેબ, હું જાણું છું, તો પણ તે ગયો નહિ. ૩૧ તો તે બન્નેમાંથી કોણે બાપની ઇચ્છા પ્રમાણે કીધું? તેઓ કહે છે કે, પહેલાએ; ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું તમને ખબરિત કરું છું કે, દાણીઓ તથા કસબીઓ તમારી અનાઉ દેવના શત્રુઓમાં જાય છે. ૩૨ કેમકે યોહાન ન્યાયને માગે તમારી પાસે આવ્યો, તો પણ તમે તેના ઉપર વિશ્વાસ ન કીધો; પણ દાણીઓએ તથા કસબીઓએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો; ને એ જોયા પછી પણ તમે પસ્તાવો કીધો નહિ કે તમે તેના પર વિશ્વાસ કરો.

૩૩ એક બીજું દર્શાવ સાંભળો. એક ધરખણી હતો જેણે દ્રાક્ષવાડી રોપી, ને તેની આસપાસ વાડ કીધી, ને તેમાં દ્રાક્ષકુટ બોધો, ને જુજળ બનાવ્યો, ને ખેડુ-તોને તે જગરે આપી, ને પરદેશ ગયો. ૩૪ અને કુળની ઋતુ પાસે આવી ત્યારે તેણે કુળ લેવા સારૂ ચોતાના ચાકરોને તે ખેડુતોની પાસે મોકલ્યા. ૩૫ ત્યારે ખેડુતોએ તેના ચાકરોને પકડીને એકને માર્યો, ને બીજને મારી નાખ્યા, ને ત્રીજને પરથરે માર્યો. ૩૬ વળી તેણે પહેલાં કરતાં વધારે બીજા ચાકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કીધું. ૩૭ પણ પાછળથી તેણે ચોતાના દીકરાને તેઓની પાસે મોકલવાં કહ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાની અદબ રાખશે. ૩૮ પણ ખેડુતોએ દીકરાને ભેળને માદોમાંહે કહ્યું કે, એ તો વારસ છે, ચાકો, આપણે એને મારી નાખીએ, ને એનો વારસો લઈએ. ૩૯ ત્યારે તેઓએ તેને પકડ્યો,

ને દ્રાક્ષવાદીમાંથી બહાર કાઢીને મારી નાખ્યો. ૪૦ એ માટે જ્યારે દ્રાક્ષવાદીનો ધણી આપશે ત્યારે એ ખેડુતોને તે શું કરશે? ૪૧ તેઓ તેને કહે છે કે, તે ઇષ્ટોના પુરો નારા તે કરશે; ને બીજા ખેડુતો જોયા મનુષ્યે કળો તેને પહોંચાડશે, તેઓને દ્રાક્ષવાદી ઇન્ટરે આપશે. ૪૨ ઇસુ તેઓને કહે છે કે, જે પત્થરનો નકાર ધર બાધનારાઓએ કીધો, તેજ ખુણાનો મુખ્ય પત્થર યથો, એ પ્રત્યુથી જાન્યુ, ને આપણી નજરમાં આશ્ચર્ય-કારક છે,

એ શું તમે સાક્ષાત્ કહી નથી વાંચ્યું? ૪૩ એ માટે હું તમને કહું કે, દેવનું રાજ્ય તમારી પાસેથી લઈ લેવાશે, ને જે પ્રજા તેનાં કળ આપશે, તેઓને આપશે. ૪૪ અને આ પત્થર પર જે પડશે, તેના કુકડે કુકડા થઈ જશે, પણ જે પર તે પડશે, તે તેનો બુકો કરી નાખશે. ૪૫ અને મુખ્ય ચાલકોએ તથા ફરોશીઓએ તેનાં દૃષ્ટિ સાક્ષીને જાણ્યું કે તે અમારા સંબંધી કહે છે. ૪૬ પણ જ્યારે તેઓએ તેને પકડવાને કોશિશ કીધી ત્યારે લોકોથી તેઓ બીધા, કેમકે લોકો તેને બલિષ્ઠવાદી માનતા હતા.

૨૨ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં ફરીથી તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં કહ્યું કે, ૧ આકાશનું રાજ્ય એક રાજાના જેવું છે, જેણે પોતાના દીકરાના લગ્નનું જમણું કીધું. ૨ અને લગ્નમાં નહોતરેલાઓને તેડવા સારૂ તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ આવવા ન આજ્ઞા. ૩ ફરી તેણે બીજા ચાકરોને મોકલતાં કહ્યું કે, નહોતરેલાઓને કહો, જુઓ, મેં માંડે જમણું તૈયાર કીધું છે, મારા બજાર તથા પુષ્ટ જનાવરો કાપ્યાં છે, ને સુધળાં વાનાં તૈયાર છે, લગ્નમાં આવો. ૪ પણ તેઓએ એ જાણ્યું નહિ; ને પોતપોતાને માર્ગે ગયા, એક પોતાના ખેતરમાં, ને બીજે પોતાને વેપારે ગયા; ૫ અને બાકીનાઓએ તેના ચાકરોને પકડ્યા, ને તેમનું અપમાન કરીને તેમને મારી નાખ્યા. ૬ પણ રાજા ગુસ્સે યથો, ને તેણે પોતાનું લશ્કર મોકલીને તે ખુનીઓના નારા કીધો, ને તેઓનું નગર બાળી નાખ્યું. ૭ પણ તે પોતાના ચાકરોને કહે છે કે, લગ્નનું જમણું તૈયાર છે ખરૂં, પણ નહોતરેલા ચોખ્ખા ન હતા. ૮ એ માટે તમે રસ્તાઓના નાકા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મળે તેટલાને લગ્નમાં બોલાવો. ૯ અને તે ચાકરોએ બહાર રસ્તાઓમાં જઈને જુદા કલા જેટલા તેઓને મળ્યા તે સુધીને એકઠા કીધા, એટલે

મેમાનેથી લગ્નની બરતી થઈ. ૧૧ અને મેમાનોને જોવા સારૂ રાજા માંડે આવ્યો, ત્યારે તેણે ત્યાં લગ્નના પોશાક પહેર્યા વગરના એક જણને દીઠો. ૧૨ ત્યારે તે તેને કહે છે કે, ઓ મિત્ર, હું લગ્નના પોશાક વિના અહીં કેમ આવ્યો? ને તે આજ્ઞાપાલ્યો રહ્યો. ૧૩ ત્યારે રાજાએ ચાકરોને કહ્યું કે, એના હાથ પગ બાંધીને એને બહારના અધારામાં ફેંકી દો; ત્યાં રહ્યું ને દાત પીસતું થશે. ૧૪ કેમકે તેડેલા ધણા, પણ પસંદ કરેલા પોદા છે.

૧૫ ત્યારે ફરોશીઓએ જઈને તેને શી રીતે વાતમાં સપડાવેલા, એ સળથી મનસુખી કીધો. ૧૬ પણ તેઓએ પોતાના શિષ્યોને ફરોશીઓ સુધ્ધ તેની પાસે મોકલીને કહાવ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ કે હું સાચો છે, ને સાચાઈથી દેવનો માર્ગ શિખવે છે, ને હું કોઈની ફરકાર નથી કરતો, કેમકે માણસોનું મ્હો હું નથી રાખતો. ૧૭ માટે હું શું ધારે છે? કાઠસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ? તે અમને કહે. ૧૮ પણ ઇસુએ તેઓની જુદાઈ જાણીને કહ્યું કે, ઓ દાગીઓ, તમે માત્ર પરીક્ષણ કેમ કરો છો? ૧૯ કરનું નાણું મને દેખાડો. ત્યારે તેઓ એક દીનાર તેની પ્રપાસે લાવ્યા. ૨૦ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, આ સુરત તથા લેખ કોના છે? ૨૧ તેઓ તેને કહે છે કે, કાઠસારના. ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, જે કાઠસારના તે કાઠસારને, તથા જે દેવના તે દેવને મરી આપો. ૨૨ અને એ સાક્ષીને તેઓ અચરત યથા, ને તેને મુકીને ચાલ્યા ગયા.

૨૩ તે દહાડે સાદુકીઓ, જે કહે છે કે પુનરુત્થાન નથી, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતા ૨૪ કહ્યું, ઓ ઉપદેશક, મુસાએ કહ્યું છે કે, જે કાઠ નહોતરે મરી જાય, તે તેના સાથ તેની બાચીને પરણે, ને પોતાના સાથને સાથે વંશ ઉપજાવે. ૨૫ તે આમારા સાત સાથ હતા, ને પહેલો પરણીને મરી ગયો. અને તે નહોતરેલા છતાં પોતાના સાથને સાથે પોતાની બાચી મુકી ગયો. ૨૬ તે પ્રમાણે બીજે તથા ત્રીજે સાતમાં સુધી મરી ગયા. ૨૭ અને સહુથી છેલ્લી તે બાચી પણ મરી ગઈ. ૨૮ એ માટે પુનરુત્થાનમાં પેલા સાતમાંથી તે કોની બાચી થશે? કેમકે તે સહુની થઈ હતી. ૨૯ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, ધર્મલેખો તથા દેવનું પ્રકાશ ન જાણતા તમે ચુકો છો. ૩૦ કેમકે પુનરુત્થાનમાં તેઓ પરણતા નથી, ને પરણવાતા નથી, પણ આકાશના દૂતો જેવા છે, ૩૧ પણ

મુએલાંઓના પુનરુત્થાન સંબંધી, દેવે જે તમને કહ્યું તે છું તમે નથી વાંચ્યું? ૨૨ કે હું ઇષ્ટાદીમને દેવ તથા ઇસ્લાહને દેવ, તથા યાકુબને દેવ છું; તે મુએલાંઓના દેવ નથી, પણ હવતાંઓના છે. ૨૩ ત્યારે લોકો એ સાંભળને તેના બોધથી અચરત થયા.

૨૪ અને ત્યારે ફરોશીઓએ સાંભળ્યું કે તેણે સાદુ-કોઓનું મ્હો બંધ કાઢ્યું ત્યારે તેઓ એકઠા થયા; ૨૫ અને તેઓમાંથી એક પરિતે તેનું ખરીદણ કરવા સાથે તેને પુછ્યું કે, ૨૬ આ ઉપદેશક, નિયમશાસ્ત્રમાં કયો આજ્ઞા મોટી છે? ૨૭ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ જે વારો દેવ, તે પર હું તારા આખા હૃદયથી, ને તારા આખા હવથી, ને તારા આખા મનથી પ્રીતિ કર. ૨૮ પહેલી ને મોટી આજ્ઞા એ છે. ૨૯ અને બીજી એના જેની એ છે કે જેની પોતા પર તેવી પોતાના પરાસી પર હું પ્રીતિ કર. ૩૦ આ બે આજ્ઞા આખા નિયમશાસ્ત્ર તથા બલિયવાનીઓને પાયા છે.

૩૧ અને ફરોશીઓ એકઠા મળેલા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવું પુછ્યું કે, ૩૨ મસીહ સંબંધી તમે શું ધારો છો? તે કોનો દીકરો છે? તેઓ તેને કહે છે કે, દાઉદનો. ૩૩ તે તેઓને કહે છે, તો દાઉદ આત્માવડે તેને પ્રભુ કેમ કહે છે? ૩૪ [જેમ કે,] પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે,

તારા શત્રુઓને હું તારા પાયાસન કરું ત્યાં સુધી હું મારે જમણે દાણે બેસ. ૩૫ દેવે જે દાઉદ તેને પ્રભુ કહે છે, તેા તે શી રીતે તેના દીકરો છે? ૩૬ અને એક પણ શબ્દનો ઉત્તર કોઈ આપી શક્યો નહિ, વળી તે દહાડેથી તેને કંઈ પુછવાને કોઈએ છાતી ચલાવી નહિ.

૨૩ ત્યારે ઇસુએ લોકોને તથા પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ૨ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ મુશ્કાના આસન પર બેસે છે; ૩ જે માટે જે કંઈ તેઓ તમને ફરમાવે, તે કરો તથા પાળો; પણ તેઓનાં કામ પ્રમાણે ન કરો, કેમકે તેઓ કહે છે, પણ કરતા નથી. ૪ કેમકે બારે અને ઉપકારો મહા મુસીબત પડે એવા બોલ તેઓ બાંચીને માલુમોની ખાધા પર ચડાવે છે, પણ તેઓ પોતે પોતાની એક આંખોએ તેને જવાબ આપતા નથી. ૫ અને લોકો તેઓને જુએ તે દેવથી તેઓ પોતાનાં સ્વર્ણાં કામ કરે છે; તેઓ પોતાનાં સ્વર્ણપ્રપોને પહોળાં બનાવે છે, ને પોતાનાં ઉપકારોની રીત વધારે છે. ૬ વળી જમણવારોમાં મુખ્ય જમણાંઓ, તથા સત્કાર્યોમાં મુખ્ય આસનો, ૭ તથા

શાસ્ત્રીઓમાં સલામો, તથા માણસ તેઓને રાખી કહે એ તેઓ આકે છે. ૮ પણ તમે રાખી ન કહેવાઓ; કેમકે એકજ તમારો ગુરુ છે, ને તમે સંધળા બાઈ છો. ૯ અને પૃથ્વી પર તમે કોઈને તમારો બાપ ન કહો, કેમકે એક જે આકાશમાં, તે તમારો બાપ છે. ૧૦ અને તમે સ્વામી ન કહેવાઓ, કેમકે એક, જે પ્રીતિ, તે તમારો સ્વામી છે. ૧૧ પણ તમારામાં જે મોટો તે તમારો સેવક થાય. ૧૨ અને જે કોઈ પોતાને ઉચ્ચ કરશે, તે નીચે કરશે; ને જે કોઈ પોતાને નીચે કરશે, તે ઉચ્ચ કરશે.

૧૩ અને, આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, દોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય લોકોની સામે તમે બંધ કરો છો; કેમકે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જે પેરે છે તેઓને તમે પેસવા હેતા નથી. ૧૪ આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, દોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે વિધવાઓનાં ઘરો તમે ખાઈ જાઓ છો, ને દોંગીથી લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરો છો; તે સારૂ તમે વિશેષ દંડ બોનવરો છો.

૧૫ આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, દોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે એક શિષ્ય કરવા સારૂ સમુદ્ર તથા પૃથ્વી ફરી વળો છો; ને તે ધાય છે ત્યારે તમે તેને પોતા કરતાં બમણો નરકનો દીકરો બનાવો છો.

૧૬ આ આંધળા દોરનારાઓ, તમને અફસોસ છે; તમે કહો છો કે, જે કોઈ મંદિરના સમ ખાય, તો તેમાં કંઈ નહિ, પણ જે કોઈ મંદિરના સોનાના સમ ખાય તો તે બંધાયેલો છે. ૧૭ આ મૂળો તથા આંધળાઓ, વિશેષ મોટું ક્યું? સોનું, કે સોનાને પવિત્ર કરનાર મંદિર? ૧૮ અને, જે કોઈ હોમબેદીના સમ ખાય તો તેમાં કંઈ નહિ, પણ જે કોઈ તે પરના અપેલના સમ ખાય તો તેથી બંધાયેલો છે. ૧૯ આ આંધળાઓ, વિશેષ મોટું ક્યું? અપેલ કે અપેલને પવિત્ર કરનારી હોમબેદી? ૨૦ એ માટે જે કોઈ હોમબેદીના સમ ખાય છે, તે તેના તથા જે સ્વર્ણાં તે પાં છે તેના પણ સમ ખાય છે. ૨૧ અને જે કોઈ મંદિરના સમ ખાય છે, તે તેના તથા તેમાં જે રહે છે તેના પણ સમ ખાય છે. ૨૨ અને જે આકાશના સમ ખાય છે તે દેવના આસનના તથા તે પર બિરાજનારના પણ સમ ખાય છે.

૨૩ આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, દોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે કુદનાનો તથા સુનાનો તથા દુસનો દસનો બાવ તમે આપો છો; પણ નિયમ-

સાચીની વારે વાતો, એટલે ન્યાયકર્તુ તથા કથા તથા વિચાર, તમે પડતા મુક્યા છે, તમારે આ કરવા, ને એ ન મુકવા લેહતા હતા ૨૪ એ આપણા દોરના, રાઓ, તમે નમ્કરને માળી કાઢો છો, પણ હટને મળી નબો છો

૨૫ એ રાઓએ તથા કુરોશીઓ, ઢાળીઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે તમે થાળી વાટકો બહારથી મુક કરો છો, પણ માહે જીવન થતા અન્યાય કરેલા છે ૨૬ એ આપણા કુરોશી ત પહેલા થાળી વાટકો માહેથી મુક કર, કે તે બહારથી પણ મુક થઈ નય ૨૭ એ રાઓએ તથા કુરોશીઓ, ઢાળીઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે ધામેલી કબરના બેવા તમે છો, ને બહારથી શોભાયમાન દેખાય છે ખરી, પણ માહે મુઠકાના લાડકાએ તથા હરેક અધાણપણાએ કરેલી છે ૨૮ તેમ તમે પણ માણસોની આનન બહારથી ન્યાયી દેખાઓ છો ખરા, પણ માહેથી ઢાંગે તથા બુઢાઈએ કરેલા છે

૨૯ એ રાઓએ તથા કુરોશીઓ, ઢાળીઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે તમે બલિષ્ઠવાદીઓની કબરો બાંધો છો, ને ન્યાયીઓની કબરો સજાવારો છો, ૩૦ ને કહો છો કે, એ અમે અમારા બાપદાદાઓના કિવસોમા હોત, તો તેઓની સારે બલિષ્ઠવાદીઓના ખૂનમા અમે બાંધ્યા ન પાત ૩૧ એથી તમે પોતા સખી સક્ષી આપો છો કે બલિષ્ઠવાદીઓને મારી નાખનારાઓના દીકરા તમે છો ૩૨ તે તમારા બાપદાદાઓત આપ કરી દો ૩૩ એ સર્પો, સાપોના વંશ, નરકના હડથી તમે શી તરેફ બચો? ૩૪ એ માટે, જુઓ, બલિષ્ઠવાદીઓને તથા જ્ઞાનીઓને તથા રાઓઓને હુ તમારી પાસે મોકલુ છુ ને તમે તેઓમાના કેટલાએકને મારી નાખો, ને વધારાને બરડો, ને તેઓમાના કેટલાએકને તમારા સભા-રથોમા કારડા મારો, ને નજરે નજર તેઓની પુકે લા શો, ૩૫ કે ન્યાયી હાથેલના લોહીથી તે આપણીઆના દીકરા બખરીઆ, નેને મરિની તથા ૩૬ એથીની વચ્ચે તમે મારી નાખ્યો હતો, તેના લોહી સુધી ને બધા ન્યાયીઓત લોહી જુવા પર વહેવડાવ્યુ હતું, તે તમ પર આવે ૩૭ હુ તમને ખચિત કહુ છુ કે એ બધુ આ પેટી પર આવશે

૩૮ એ યશાલેખ, યશાલેખ, બલિષ્ઠવાદીઓને મારી નાખનાર, ને તારી પાસે મોકલેલાઓને પાપરે મારનાર! નેમ મરશી પોતાના બચ્ચાને પાળો તમે

એકા કરે છે, તેમ તારા છોકરાને એકા કરવાતુ મેં કેટલી વાર આજુ, પણ તમે આજુ નહિ ૩૯ જુઓ, તમારે સાથે તમારે ધર ઉભર, મુકાયુ છે ૪૦ કેમકે હુ તમને કહુ છુ કે, પ્રભુને નામે ને આવે છે તે આશી વાંહિત છે એવુ કહેશો ત્યા સુધી હવેથી તમે મને નહિજ દેખરો

૨૪ અને ઇસુ મહિરમાથી નીકળીને માર્ગે આવતો હતો, ત્યારે તેના શિષ્યો તેને મહિરના બાપકામો દેખાડવાને પાસે આવ્યા ૧ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, શું તમે એ બધા નથી દેખતા? ૨ તમને ખચિત કહુ છુ કે, પાકી નહિ નખાય, એવા એક પણ પત્થર બીજ ઉપર અહીં રહેવા દેવારો નહિ

૩ પાળી જીવનના પહાડ પર તે એકો હતો, ત્યારે શિષ્યોએ એકાતમા તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, એ બધુ મ્યારે થશે? ને તારા આરવાની તથા જીવનના આતની શી નિસાણી થશે? તે અમને કહે ૪ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, તમને કોઈ ભુલાવામા ન નાખે માટે સાવધાન રહે! ૫ કેમકે મારે નામે ઘણા એમ કહેતા આવશે કે, હુ તે ખ્રીસ્ત છુ, ને ઘણાને ભુલાવામા નાખશે ૬ અને લઢાઈઓ તથા લઢાઈઓની અફવા તમે સામજીરો, ત્યારે જોલે, ગજરાતા ના, કેમકે એ બધુ યવાની અજાત છે, પણ તેટલથી અત નહિ આવે ૭ કેમકે પ્રભુ પ્રભુવિરજ, તથા રાજ્ય રાજ્યવિરજ ઉરશે, ને હુકાળો તથા મરશીઓ તથા કેકાણે કેકાણે ધરતીકપા થશે ૮ પણ એ બધા તો હુ ખોમો આદંત છે ૯ ત્યારે તેઓ તમને વિપત્તિમા નાખશે, ને તમને મારી નાખશે, ને મારા નામને લીધે સજાળા પ્રભુઓ તમારો દ્રેષ કરશે ૧૦ અને તે વેળા ઘણા ઢાકર ખાશે, ને એક બીજને પરસ્વાધીન કરાવશે ને એક બીજ પર વેર કરશે ૧૧ અને જુઠા બલિષ્ઠવાદીઓ ઘણા ઉરશે, ને ઘણાને ભુલાવામા નાખશે, ૧૨ અને અન્યાય વધી જવાના કારણથી ઘણાપરના પ્રેમ થડા થઈ જશે ૧૩ પણ અત સુધી ને ટકરો તે તારજુ પામશે ૧૪ અને સર્વ પ્રભુઓને સાક્ષી મવા સાંત્ર રાજ્યની આ સુવાતો આખા જગતમા પ્રગટ કરાશે, ને ત્યારે અત આવશે ૧૫ એ માટે ઉભરની અમ બપેલા [ની નિસાણી] ને સખી જ્ઞાનીએલ બલિષ્ઠવાદીએ મોકલ છે, તેને ત્યારે તમે પવિત્ર જગ્યાએ ઉભેલી જુઓ (ને વાચે તે સમજે), ૧૬ ત્યારે જ્યો યહુદાહમા હોય તેઓ

પહોડો પર નાસી જાય, ૧૭ ધાખા પર જે હોય તે પોતાના ધરમાને સામાન લેવાને ન જતરે, ૧૮ ને ખેતરમાં જે હોય તે પોતાનું હુણુ લેવાને પાછો ન ફરે ૧-અને તે દહાડાઓમાં જેઓ નર્મવતી હોય, તથા જેઓ ધવાડતી હોય, તેઓને અફરોસ છે ૨૦ પણ તમારૂં નાસવું શીઆણામાં કે વિશ્રામવારે ન થાય તે માટે તમે પ્રાર્થના કરો. ૨૧ કેમકે તે વેળા એવી મોટી વિપત્તિ આવી પડશે કે, તેવી જગતના આત્મથી હમણાં સુધી યશ નથી, ને કદી થશે પણ નહિ. ૨૨ અને જો તે દહાડા ઓછા કરવામાં ન આવત તો કાંઈ માણસ બની ન શકત, પણ પસંદ કરેલા ઓળી ખાતર તે દહાડા ઓછા કરશે. ૨૩ ત્યારે જો કાંઈ તમને કહેશે કે, જુઓ, ખ્રીસ્ત આવી અથવા ત્યાં છે, તો તમે માનતા ના, ૨૪ કેમકે જુઠું ખ્રીસ્ત તથા જુઠું બવિશ્વવાદીઓ ઉઠશે, ને એવા મોટા ચમત્કાર તથા અદ્ભુત કૃત્યા દેખાડશે કે જો બની રહે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ બુલાવામાં નાખશે ૨૫ જુઓ, જે અગાઉથી તમને કહ્યું છે ૨૬ જો માટે જો તેઓ તમને કહે કે, જુઓ, તે રાત્રમાં છે, તો બહાર ના જતા, જુઓ, તે સોરડીઓમાં છે, તો ના માનતા ૨૭ કેમકે જેમ વિજ્ઞાની પૂર્વથી નીકળીને પશ્ચિમ સુધી ચમકે છે, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું થશે ૨૮ ત્યાં સુધી હોય, ત્યાં નીધો એકઠા થશે

૨૯ અને તે દહાડાઓની વિપત્તિ પછી, તરત સુરજ અધકારાય યશ જશે, ને ચંદ્ર પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ને આકાશથી તારા ખરશે, ને આકાશનાં પરાક્રમે દલવાશે ૩૦ અને ત્યારે માણસના દીકરાની નિશાણી આકાશમાં દેખાશે, ને ત્યારે પૃથ્વી પરના સથળા કુચો રીકડ કરશે, અને માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મોટા મહિમામાં આકાશના મેઘ પર આવશે તેઓ દેખશે ૩૧ અને શબ્દશિલાના મોટા અવાજ સહિત તે પોતાના દૂતોને મોકલશે, ને તેઓ ચારે દિશામાંથી આકાશના એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે

૩૨ હવે અટની પૃથ્વી તેનું દૃશ્યત શીઓ જ્યારે તેની ડાળી કમળી થઈ હોય છે, ને પાંદડા કુટી નીકળે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાળા પાસે આગે છે ૩૩ એમજ તમે પણ જ્યારે તે બધા થતા જુઓ, ત્યારે તમારે બહુત કે તે પાસે બાસવા આ બોજ છે ૩૪ નુ તમને ખ્યાલ કદા જુ કે, એ બધા પુરા થશે ત્યાં સુધી આ પેદી ચૂંચી નહિ જશે ૩૫ આકાશ

તથા પૃથ્વી જતા રહેશે, પણ મારી વાતો જતી રહેશે નહિ ૩૬ પણ તે દહાડા તથા તે ધડી સળધી બાપ વગર કાંઈ પણ બહુતો નથી આકાશના દૂતો નહિ ને દીકરો પણ નહિ ૩૭ અને જેમ નુહના સમયમાં થયું, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે ૩૮ કેમકે જેમ જલપ્રલયની અગાઉ નુહ ઘડાણમાં ચઢી બેઠો ત્યાં સુધી તેઓ ખાતા પીતા, ને પરજુતા પરજુલતા હતા, ૩ અને જલપ્રલય આવીને સંહુને તાણી લઈ ગયો ત્યાં સુધી તેઓ ન સમજ્યા, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે ૪૦ તે વખતે જો માણસ ખેતરમાં હશે, એક લેવાશે ને બીજો પડતો મુકાશે ૪૧ જો સ્ત્રીઓ ધડીએ દળતી હશે, એક લેવાશે ને બીજા પડતી મુકાશે ૪૨ માટે બગવા રહે, કેમકે તમારો પ્રભુ કય દિવસે આવશે એ તમે જાણતા નથી ૪૩ પણ એ જાણો કે ચોર કયે પહોરે આવશે, એ જો ધરધણી બહુતો હોત, તો તે જાણતો રહેત, ને પોતાના ધરમા ખાતર પાડવા ન દેત ૪૪ એ માટે તમે પણ તૈયાર રહો, કેમકે જે ધડીએ તમે ધારતા નથી તે ધડીએ માણસના દીકરો આવશે ૪૫ તો જે ચાકરના ધણીએ પોતાના ધરનાં દીક વખતે ખાવાનું આપવા સાડ પોતાના ધરનો કારભારી ઠરાવ્યો છે, તે વિશ્વાસુ તથા બુદ્ધિવાન ચાકર કોણ છે? ૪૬ જેને તેનો ધણી આવીને એમ કરતો દેખશે તે ચાકરને ધન્ય છે ૪૭ કુ તમને ખ્યાલ કદા જુ કે, તે તેને પોતાની બધી સંપત્તિના કારભારી ઠરાવશે ૪૮ પણ જો તે બુટો ચાકર પોતાના મનમાં કહેશે કે, મારો ધણી આવતા વાર લગાડે છે, ૪૯ ને તે બીજા ચાકરને મારવા તથા છાન્દાઓની સાથે ખાવા તથા પીવા લા રો, ૫૦ તે જ દહાડે તે તેની વાટ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણતો નથી, તેના તે ચાકરનો ધણી આવશે, ૫૧ ને તેને કાપી નાખશે, ને તેનો સાગ ઢાળીઓની સાથે ઠરાવશે, ત્યાં રહુ ને કાત પીસવું થશે

૨૫

તો આકાશના રાજ્યને ઠસ કુમારિકાઓની ઉપમા અપારો, કે જે પોતપોતાની મશાંડો લઈને વરને મળવા સાડ બહાર ગઈ ૨ અને તેઓમાંની પાન મૂખે ને પાચ બુદ્ધિવાન હતી ૩ કેમકે મૂર્ખાઓએ પોતાની મશાંડો લીધી, ત્યારે તેઓએ સાથે તેલ ન લીધું ૪ પણ બુદ્ધિવંતોએ પોતાની મશાંડો સાથે પોતાની કુખીમાં તેલ લીધું ૫ અને વરને વાર લાગી એટલામાં તે સર્વ ઢોંકા ખાઈને ઉઠી ગઈ ૬ અને અરબી સાંજે બૂમ પડી કે, જુઓ, વર આવે છે, તેને

મળવાને નીકળેા. ૭ ત્યારે તે સપ્તમી કુમારિકાઓએ ઉઠીને પોતપોતાની મશાલો તૈયાર કીધી. ૮ અને મૂર્ખાઓએ બુદ્ધિવંતીને કહ્યું કે, તમારા તેલમાંથી અમને આપો, કેમકે અમારી મશાલો દોલધવાઇ ગય છે. ૯ પણ બુદ્ધિવંતીએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે કદાચને અમને તથા તમને પુરૂ નહિ પડશે, માટે તમે વેચના-રાઓની પાસે જાઓ, ને પોતપોતાને સાડા વેચાડું લેા. ૧૦ અને તેઓ વેચાડું લેવા ગઇ એટલામાં વર આવી પહોંચેા, ને જોયો તૈયાર હતી તેઓ તેની જોડે લગ્નમજામાં ગઇ, ને બારણુ ગઇ કરવામા આવ્યુ. ૧૧ પછી તે બીજી કુમારિકાઓએ આવીને કહ્યું કે, યો સ્વામી, સ્વામી, અમારે સાડા ઉધાર. ૧૨ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, હુ તમને ખચિત કદુ છું કે હુ તમને નથી જોળખતો. ૧૩ માટે તમે જગત્તા રહો, કેમકે તે દંદારો અથવા થડી તમે જાણતા નથી.

૧૪ કેમકે [તેનું આવકું] એક માણસના જેવુ છે, જેણે પરદેશ જતાં પોતાના ચાકરોને જોલાવીને પોતાની સપ્તમી તેઓને સોંપી. ૧૫ એકને તેણે પાંચ તાલત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, હરેકને પોત-પોતાની શકિત પ્રમાણે આપ્યું; ને તે પરદેશ ગયો. ૧૬ પછી જેને પાંચ તાલત મળ્યા હતા, તે તરત જઇને તેથી વેપાર કરીને બીજા પાંચ તાલત કમાયો. ૧૭ તેમજ જેને બે, તે પણ બીજા બે કમાયો. ૧૮ પણ જેને એક મળ્યો હતો તેણે જઇને ભોંય જોડીને પોતાના ઘણાંનું નાણું દાટી મુક્યું; ૧૯ અને લાંબી મુદત પછી તે ચાકરોનો ઘણી આવે છે, ને તેઓ પાસેથી હિસાબ લે છે. ૨૦ ત્યારે જેને પાંચ તાલત મળ્યા હતા તે બીજા પાંચ તાલત પણ લેતો આવ્યો, ને કહ્યું કે, પ્રથુ, તે મને પાંચ તાલત સોંપ્યા હતા; જો, હુ તે ઉપરાંત બીજા પાંચ તાલત કમાયો. ૨૧ ત્યારે તેના પ્રથુએ તેને કહ્યું કે, સાબાસ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું ચોરામાં વિશ્વાસુ થયો છે; હુ તને ઘણા પર કરાવીશ, તું તારા પ્રથુના આનંદમાં રેસ. ૨૨ અને જેને બે તાલત મળ્યા હતા, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રથુ, તે મને બે તાલત સોંપ્યા હતા; જો, હુ તે ઉપરાંત બીજા બે તાલત કમાયો. ૨૩ તેના પ્રથુએ તેને કહ્યું કે, સાબાસ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું ચોરામાં વિશ્વાસુ થયો છે; હું તને ઘણા પર કરાવીશ, તું તારા પ્રથુના આનંદમાં રેસ. ૨૪ પછી જેને એક તાલત મળ્યો હતો, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રથુ, જ્યાં તે નથી વાળ્યું ત્યાંથી હું કાપનાર, ને જ્યાં તે

નથી વેળું ત્યાંથી હું એકડું કરનાર છે, એવો કરડો માણસ મેં તને જાણ્યો. ૨૫ માટે હું બીધો, ને જઇને તારા તાલતને મેં ભોંયમાં દાટી મુક્યા; જો, જો તારું તે તને પહોંચ્યુ છે. ૨૬ અને તેના પ્રથુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, અરે બુદ્ધા તથા આજ્ઞાસુ ચાકર, જ્યાં મેં નથી વાળ્યું ત્યાંથી હુ કાપુ છુ, ને જ્યાં મેં નથી વેળું ત્યાંથી હુ એકડું કરું છું એમ તે જાણ્યુ હતું, ૨૭ તેના માત્ર નાણું તારે શાકુકારોને આપવું જોઇતું હતું કે હું આવીને બ્યાજ મુદ્દા માત્ર પામત. ૨૮ એ માટે જેની પાસેથી તાલત લઇને જેની પાસે દંડ તાલત છે તેને આપો. ૨૯ કેમકે જેની પાસે છે તે દરેકને અપારો, ને તેનું ધણુ થશે; પણ જેની પાસે નથી, તેનું જ છે તે પણ તેની પાસેથી લઇ લેવામા આવશે. ૩૦ અને તે નકામા ચાકરને બહારના અધિકારમાં કાઢી મુકો, ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે.

૩૧ અને ત્યારે માણસનો દીકરો પોતાના મહિમામા સર્વ પવિત્ર દૂતો મુદ્દા આવશે, ત્યારે તે પોતાના મહિમાના રાજત્યાસન પર બેસશે. ૩૨ અને સર્વે લોક તેની આગળ એકલા કરારો; ને જેમ ઘડાપાળક ઘેટાંને બકરાથી જુદા પાડે છે, તેમ તે તેઓને એક બીજાથી જુદા પાડશે. ૩૩ અને ઘેટાંને તે પોતાને જમણે હાથે, પણ બકરાને ડાબે હાથે રાખશે. ૩૪ ત્યારે રાજ પોતાની જમણી તરફનાઓને કહેશે કે, મારા બાપના આશીર્વાદિતો, તમે આવો, જે રાજ્ય જનનના પાથો નાખ્યા અગાઉ તમારે સાડા તૈયાર કીધેલું છે તેનો વારસો લેા. ૩૫ કેમકે હું બુખ્યો હતો, ત્યારે તમે મને ખાવાને આપ્યું; હુ તરસ્યો હતો, ત્યારે તમે મને [પાણી] પાપ્યું; હુ પારકો હતો, ત્યારે તમે મને પરીણો રાખ્યો; હુ નાગો હતો, ત્યારે તમે મને વજ્ર પહેરાવ્યા; હું માદો હતો, ત્યારે તમે મને જોવા આવ્યા; હુ કેદમાં હતો, ત્યારે તમે મારી પાસે આવ્યા. ૩૬ ત્યારે ન્યાયીઓ તેને ઉત્તર દેતાં કહેશે કે, પ્રથુ, ક્યારે અમે તને બુખ્યો દેખીને ખજાર્યું, અથવા તરસ્યો દેખીને [પાણી] પાપ્યું? ૩૭ ને ક્યારે અમે તેને પારકો દેખીને પરીણો રાખ્યો, અથવા નાગો દેખીને વજ્ર પહેરાવ્યાં? ૩૮ અને ક્યારે અમે તને માદો અથવા કેદમાં જોઇને તારી પાસે આવ્યા? ૩૯ ત્યારે રાજ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહેશે, હું તમને ખચિત કદુ છું કે, આ મારા બાઇઓમાંના બહુ નાના-ઓમાંથી એકને તમે તે કીધું જોડેલું મને કીધું. ૪૦ પછી ડાબી તરફનાઓને પણ તે કહેશે કે, યો શાપિતો,

જે સર્વકાલિક અગ્નિ શેતાન તથા તેના દૂતોને સાડ તૈયાર કાઢેલા છે, તેમા તમે મારી અગળથી નવ્યો ૪૨ કેમકે હું બુખ્યો હતો, પણ તમે મને ખાવાનું આપ્યું નહિ, હું તરસ્યો હતો, પણ તમે મને [પાણી] પાણું નહિ, ૪૩ હું પારકો હતો, પણ તમે મને પરીણો રાખ્યો નહિ, નાગો હતો, પણ તમે મને વસ્ત્ર પહે રાખ્યો નહિ, માદો તથા ઝેદમા હતો, પણ તમે મને ભેવા આપ્યા નહિ ૪૪ ત્યારે તેઓ પણ તેને ઉત્તર દેવા કહેશે કે, પ્રભુ, ક્યારે અમે તને બુખ્યો, કે તરસ્યો, કે પારકો, કે નાગો, કે માદો કે કેદમા કે ખીને તારી સેવા નહિ કીધી? ૪૫ ત્યારે તે તેઓને ઉત્તર દેવા કહેશે, હું તમને અચિત કહું છું કે, આ બહુ નાનાઓમાથી એકને તમે તે કીધું નહિ, એટલે મને કીધું નહિ, ૪૬ અને તેઓ સર્વકાલિક શાસનમા જશે, પણ ન્યાયીઓ સર્વકાલિક ઇવનમા [જશે]

૨૬ અને ઇસુએ એ સર્વ વાતો પુરી કીધી ત્યારે એમ થયું કે તેણે પેતાના શિષ્યોને કહ્યું, ૨ તમે જાણો છો કે બે દહાડા પછી પારખા પર્વ છે, અને માણસનો દીકરો વધસ્તએ જરાવા સાડ પરસ્વાધીન કરાય છે ૩ ત્યારે મુખ્ય ચાળકો તથા લોકોના વડીલો કાપાકા નામે પ્રમુખ ચાળકની કચેરીમા એકઠા થયા ૪ અને ઇસુને કપટથી પકડીને મારી નાખવા માટે મનસુખો કીધો ૫ પણ તેઓએ કહ્યું કે, પર્વમા નહિ, રમે લોકોમા ગડબડ થાય

૬ અને ઇસુ બેથાનીઆમા સીમોન કેટિયાના ઘરમા હતો ૭ ત્યારે અલિ મૂલ્યવાન અત્તરની સગે-મરમરની ટખી લઇને એક બાયડી તેની પાસે આવી, ને તે જમવા બેઠો હતો ત્યારે તેના માથા પર તેણીએ તે રંડયું ૮ પણ તેના શિષ્યોએ તે દીકું ત્યારે તેઓએ ગુસ્સે ધડને કહ્યું કે, એ વડસાન શા માટે? ૯ કેમકે એ અત્તર ધણે મૂલ્યે વેચાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત ૧૦ ત્યારે ઇસુએ એ બાપુને તેઓને કહ્યું કે, એ બાયડીને તમે કેમ સવાવો છો? કેમકે એણે તો મારા પ્રત્યે ઉત્તમ કામ કીધું છે ૧૧ કેમકે દરિદ્રી સદા તમારી સાથે છે, પણ હું સદા તમારી સાથે નથી ૧૨ તેણે એ અત્તર મારા શરીર પર રંડયું એ તો મારા દયાવાની તૈયારીને સાડ તેણે કીધું ૧૩ હું તમને અચિત કહું છું કે, આ સુવાસી આખા જગતમા જ્યાં કહી પ્રસિદ્ધ કરાશે ત્યાં એણે જે કીધું છે તે પણ એના સમારણાને સાડ કહેવાશે

૧૪ ત્યારે યહૂદા ઇસહારીઓત કહેવાએલા તે બાર

માના એકે મુખ્ય ચાળકોની પાસે જઇને ૧૫ કહ્યું કે, તેને હું તમારે સ્વાધીન કરૂં તો તમે મને શું આપવા રાહ છો? ને તેઓએ તેને ત્રીસ રૂપિયા તોળી આપ્યા ૧૬ અને ત્યારથી તેણે તેને પરસ્વાધીન કરવાનો લાગ રોખ્યા કીધો

૧૭ અને બેથમાર રોટલીના [પર્વને] પહેલે દહાડે શિષ્યોએ ઇસુની પાસે આવીને કહ્યું કે, અમે તારે વારતે પારખા ખાવાની ક્યા તૈયારી કરીએ? તારી શી ઇચ્છા છે? ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, નગરમા ક્લાણાની પાસે જઇને તેને કહો, ઉપદેશક કહે છે કે મારો સમય પાસે આવ્યો છે, હું મારા શિષ્યો સુધી તારે ઘેર પારખા પાળીત ૧૯ અને ઇસુએ શિષ્યાને બેવી આજ્ઞા આપી હતી, તેણે તેઓએ કીધું, ને પારખા તૈયાર કીધું ૨૦ અને સાળ પછી ત્યારે બાર શિષ્યાની સાથે તે જમવા બેઠો ૨૧ અને તેઓ જમતા હતા ત્યારે તેણે કહ્યું, હું તમને અચિત કહું છું કે, તમારામાનો એક મને પરસ્વાધીન કરશે ૨૨ ત્યારે તેઓ ઘણા રોકાતુર થયા, ને તેઓમાનો હુરક તેને કહેવા લાગ્યો કે, પ્રભુ, શું તે હું છું? ૨૩ અને તેણે ઉત્તર દેવા કહ્યું કે, જેણે મારી સાથે થાળીમા હાથ ધાલ્યા છે તેજ મને પરસ્વાધીન કરશે ૨૪ માણસના દીકરા સળધી જમ લખ્યું છે તેમ તે જ્ય છે ખરો, પણ જે માણસથી માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય છે, તેને અફસોસ છે! જે તે માણસ જન્મ્યા ન હોત, તો તેને માટે સાડ હોત ૨૫ ત્યારે તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહૂદાએ ઉત્તર દેવા કહ્યું, રાખી, શું તે હું છું? તે તેને કહે છે કે, તે પોતેજ કહ્યું ૨૬ અને તેઓ બોજન કરતા હતા ત્યારે ઇસુએ રોટલી લઇને, તથા આશીર્વાદ મા પિને લા ધી, ને શિષ્યાને આપીને કહ્યું કે, લો, ખાઓ, એ માર શરીર છે ૨૭ અને તેણે વાટકો લઇને તથા સ્તુતિ કરીને તેઓને આપતા કહ્યું કે, તમે સહુ એમાનુ પીઓ ૨૮ કેમકે એ [નવા] કરારનું માડ લોહી છે, જે પાપોની માફીને અર્થે ઘણાઓને સાડ વહેવડાવવામા આવે છે ૨૯ અને હું તમને કહું છું કે, હું મારા ખાપના રાજ્યમા તમારી સાથે નવો પીધ, તે દહાડા સુધી દીસારસ હવેથી હું પીનારજ નથી

૩૦ અને તેઓ ગીત ગાયા પછી જૈઘનના પદાડ પર બહાર ગયા

૩૧ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તમે સહુ આજ રાત્રે મારા સળધી ઠાકર ખાશો, કેમકે એમ લખ્યું છે કે હું ઘેટાપાળકને મારીશ, ને ટોળાના ઘેટા વિખેરાશ

જશે ૪૨ પણ મારા ઉકાયા પછી હું તમારી અગાઉ ગાવીલમા જઈશ. ૩૩ ત્યારે પીતરે ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું, જો બધા તારા સખધી ઠોકર ખારી, તોપણ હું પછી ઠોકર નહિ ખાઈશ. ૩૪ ઇસુએ તેને કહ્યું, હું તને પ્રજિત કહું છું કે, આજ રાત્રે મર્યા બોલ્યા અગાઉ, ત્રણ વાર તે મારો નકાર કરીશ. ૩૫ પીતર તેને કહે છે, જો તારી સાથે મારે મરવું પડે તોપણ હું તારો નકાર નહિજ કરીશ. બધા શિષ્યોએ પણ એમજ કહ્યું.

૩૬ ત્યારે ઇસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાને નામે એક ઠેકાણે આવે છે ને શિષ્યોને કહે છે કે, હું પછે જઈને પ્રાર્થના કર ત્યાં મુખી તમે અહીં બેસો. ૩૭ અને પીતરને તથા જબદીના બે દીકરાને સાથે લઈને પોતે રોકાતુર તથા ઉદાસ થવા લાગ્યો, ૩૮ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, મારો જીવ મરવા જેવો ધણો રોકાતુર છે, તમે અહીં રહીને મારી સાથે જગતા રહો. ૩૯ પછી તેણે થોડે આધે જઈને ઉધે મ્હોડે પડીને પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, ઓ મારા બાપ, જો બની શકે તો આ વાટકો મારાથી દૂર કર, તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ. ૪૦ પછી શિષ્યોની પાસે તે આવે છે, ને તેઓને ઉદ્ધતા દેખીને પીતરને કહે છે, શું તમે એક ધડી પણ મારી સાથે જગતા રહી નથી શક્તા? ૪૧ તમે જગતા રહો ને પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમા ન આવો, આત્મા વત્પર છે ખરો, પણ શરીર અબળ છે. ૪૨ વળી બીજી વાર તેણે જઈને પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું, ઓ મારા બાપ, જો આ વાટકો મારા પીધા વગર મારી પાસેથી દૂર થઈ ન શકે તો તારી ઇચ્છા થાય. ૪૩ ત્યારે તેણે બીજી વાર આવ્યોને તેઓને ઉદ્ધતા દીધા, કેમકે તેઓની આખા [ઉધથી] ભારે થઈ હતી. ૪૪ અને તે ફરીથી તેઓને મુક્તિ ગયા, ને ત્રીજી વાર તેજ વાત કહેતા તેણે પ્રાર્થના કીધી. ૪૫ ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓને કહે છે કે, હવે ઉઠ્યા કરો, ને આરામ લો, જુઓ, ધડી પાસે આવી છે, ને માણસના દીકરા પાપીઓના હાથમા પરસ્વાધીન કરાય છે. ૪૬ ઉઠો, આપણે જઈએ, જુઓ, મને જે પરસ્વાધીન કરે છે તે પાસે આવ્યો છે.

૪૭ અને તે હજી બોલતો હતો, એટલામા જુઓ, તે બારમાનો એક, એટલે યહુદા, આવ્યો, ને તેની બેડે મુખ્ય યાજ્ઞકોની તથા લોગના વડીલોની પાસેથી ધણા લોક તરવારો તથા સોટા લઈને આવ્યા. ૪૮ હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને નિશાણી આપી

હતી કે, હું જોને ચુમીશ તેજ તે છે, તેને પકડી લેજો. ૪૯ અને તરત તેણે ઇસુની પાસે આવીને કહ્યું, રાખી, સલામ, ને તેને ચુમ્યો, ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, મિત્ર, જે કરવાને હું આવ્યો છે તે કર ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને, ઇસુ પર હાથ નાખીને, તેને પકડી લીધો. ૫૧ પછી જુઓ, ઇસુના સાથીઓમાના એકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની તરવાર કાઢી, ને પ્રમુખ યાજ્ઞકના ચાકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાખ્યો. ૫૨ ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, તારી તરવાર તેના અંતમા પાછી ધાલ, કેમકે જે સંધળા તરવાર પકડે છે તેઓ તરવારથી નાશ પામશે. ૫૩ શું તું ધારે છે કે હું એવો શક્તિમાન નથી કે જો બાપની પાસે માગું, તો તે હમણાજ દૂતોની બાર ફેંજ કરતા વધારે મારી પાસે મોકલી દેશે નહિ? ૫૪ તો જે ધમ્મલેખા [મા લખેલું છે] કે એવું થવું જોઈએ, તે કેમ પુરૂ થશે? ૫૫ તેજ વેળા ઇસુએ લોખાને કહ્યું કે, તમે તરવારો તથા સોટા લઈને જોમ ચોરને તેમ મને પકડવા નીકળી આવ્યા છો શું? હું રોજ મહિરમા બેસીને બોધ કરતો હતો, ને તમે મને પકડ્યો નહોતો, ૫૬ પણ ભવિષ્ય-વાદીઓના લેખો પુરા થાય માટે આ બધું થયું છે ત્યારે બધા શિષ્યો તેને મુક્તિ નાહા.

૫૭ પછી જેઓએ ઇસુને પકડ્યો હતો, તેઓ નવા રાસ્ટ્રીઓ તથા વડીલો એકઠા થયા હતા ત્યાં કાયાફ પ્રમુખ યાજ્ઞકની પાસે તેને લઈ ગયા. ૫૮ અને પીતર આધો આધો તેની પાછળ પ્રમુખ યાજ્ઞકની કચેરી મુખી ચાલ્યો, ને માઠે જઈને પરિણામ જેવાને શાલ-દારોની સાથે બેઠો. ૫૯ અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા આખી ત્યાગસભાએ, ઇસુને મારી નાખવાને, તેની વિરૂદ્ધ જુઠી રાહદેવી શોધી, ૬૦ અને જે કે ધણા જુઠા સાક્ષી આવ્યા, તોપણ તે ન જડી, પણ પાછળથી બે આવીને ૬૧ બોલ્યા કે, એણે કહ્યું, હું દેવના મહિરને પાડી નાખવાને તથા ત્રણ હઠાડામા તેને પાછું બાંધવાને સમર્થ છું. ૬૨ ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે ઉભા થઈને તેને કહ્યું, શું તું કંઈ ઉત્તર નથી દેતો? એઓ તારી વિરૂદ્ધ શી રાહદેવી આપે છે? ૬૩ પણ ઇસુ ધાનેા રહ્યો ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે તેને કહ્યું, હું તને જીવતા દેવના સમ ધાલું છું કે, દેવનો દીકરો જે ખ્રીસ્ત તેજ તું છે કે નહિ, એ અમને કહે. ૬૪ ઇસુ તેને કહે છે કે, તેજ કહ્યું, પરંતુ હું તમને કહું છું કે, હવે પછી માણસના દીકરાને પરાક્રમના જમણા હાથ પર બેઠેલો તથા આકાશના મેથા પર આવતો તમે કૈખરો.

૧૧ ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે પોતાના હુગરા કાઢીને કહ્યું કે, એણે દુર્ભાષણ કર્યું છે, આપણને બીજા શાહેદીઓની શી મરજી છે? હુઓ, હવે તમે એ દુર્ભાષણ સામળ્યુ છે ૧૧ તમે શું ધારો છો? ને તેઓએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, એ મરજી નથી છે ૧૨ ત્યારે તેઓએ તેના મોઢા પર ઘસીને તેને મુકી મારી, ને બીજાઓએ તેને યમરાટે મારના ૧૩ કહ્યું કે, ઓ ખ્રીસ્ત, તને મારી માર્યા એ અમને કદી બતાવ

૧૪ અને પીતર બહાર ચોખ્ખા ખેડો હતો, ત્યારે એક ઘસીએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, તું પણ આ નીકળા ઇસુ જોડે હતો ૧૫ પણ તેણે સફળી આગળ નકાર કરના કહ્યું કે, ને તું કહે છે તે હું જાણતો નથી ૧૬ અને તે બહાર પરજાળમાં ગયા ત્યારે બીજાએ તેને દેખીને જોયો ત્યાં હતા તેઓને કહ્યું કે, એ પણ ઇસુ નાઝારીની જોડે હતો ૧૭ પણ તેણે સમ ખાતા ફરીથી નકાર કીધો કે, તે માણસને હું જાણતો નથી ૧૮ અને થોડી વાર પછી પાસે ઉઠેલાઓએ આવીને પીતરને કહ્યું કે, ખરેખર તું પણ તેઓમાંનો છે, કેમકે તારી બાઈથી તું જાણીશ આવે છે ૧૯ ત્યારે તે શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, હું તે માણસને જાણ ખતો નથી અને તજવળ મરગો ખોલ્યો ૨૦ અને ને વાત ઇસુએ પીતરને કહી હતી કે, મરગો ખા-યા અગાઉ ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેને યાદ આવી, ત્યારે બહાર જઈને તે ખુદ રડ્યો

૨૭

અને સવારે યહ, ત્યારે સર્વ મુખ્ય યાજ્ઞકાએ તથા લોકોના વડીલોએ ઇસુને મારી નાખવા સારૂ તેની વિરુદ્ધ મનમુખી કીધો ૨૧ પછી તેઓએ તેને બાંધ્યો ને તેને લઈ જઈને પીલાત હાકેમને સોંપ્યો

૨૨ ત્યારે તે અપરાધી કંગવાયો, એવું જોઈને, તેને પરસ્વાધીન કરના યહુદાને પથાતાપ થયો, ને પેલા ત્રીસ રૂપિયા મુખ્ય ચાન્ડોની તથા વડીલોની પાસે પાળ લાગીને ૨૩ કહ્યું કે, નિરપરાધી લોકો પરસ્વાધીન કર્યાથી મેં પાપ કીધું છે ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, તેમા અમારે શું? તે તું જાણે ૨૪ પછી મહિરમા રૂપિયા ૬૬ને તે નીકળે, ને જઈને કાગી ખાધી ૨૫ ત્યારે મુખ્ય ચાન્ડોએ તે રૂપિયા લઈને કહ્યું કે, એ લોકોનું મૂલ્ય છે મારે લંડારમાં એ નાખવા ઉચિત નથી ૨૬ પછી તેઓએ મનમુખી કરીને પગરેશીઓને દાંડવા તારૂ તેનું કુનાગનું ખેતર વેચાનું કીધું ૨૭ તે મારે આજ મુઠી તે ખેતર લોકોનું ખેતર કહેવાય છે

૨૮ ત્યારે ચિર્મયાહ બલિષ્ઠવાદીએ ને કહ્યું હતું તે પુર થયું કે, એનું મૂલ્ય કરાવવામાં આવ્યું, એટલે એનું મૂલ્ય ઇસ્તાએલપુરોએ કરાવ્યું તેના મૂલ્યના ત્રીસ રૂપિયા તેઓએ લીધા, ૨૯ ને જેમ પ્રમુખે મને હુકમ કીધો તેમ કુસારના ખેતરને સારૂ આપ્યા

૩૦ અને ઇસુ હાકેમની આગળ ઉભો રહ્યો, ને હાથે તેને પુછતા કહ્યું કે, શું તું યહુદીઓની રાજ છે? ત્યારે ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું કહે છે ૩૧ અને મુખ્ય ચાન્ડોએ તથા વડીલોએ તેના પર ખટ્ટો મુક્યા હતા તેણે કંઈ ઉત્તર ન કીધો ૩૨ ત્યારે પીલાત તેને કહે છે કે, તારી વિરુદ્ધ તેઓ કેટલી શાહેદી આપે છે, એ શું તું નથી સામળતો? ૩૩ પણ તેણે તેને એક રાખેને પણ ઉત્તર ન કીધો, બેથી હાકેમ ધણે અચરત થયો ૩૪ હવે પર્વમાં ને એક બહીવાનને લોકો માગે, તેને તેઓને સારૂ છોડી દેવાનો હાકેમનો રિવાજ હતો ૩૫ અને તે વેળા બારાબાસ નામનો તેઓનો એક પ્રખ્યાત બંધીવાન હતો ૩૬ તે માટે તેઓ એકાદ થયા પછી પીલાતે તેઓને કહ્યું, હું તમારે સારૂ કોને છોડી દઈ, તમારી શ્રી મરજી છે? બારાબાસને, કે ઇસુ ને ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તેને? ૩૭ કેમકે તે જાણતો હતો કે તેઓએ અપરાધથી તેને સોંપ્યો હતો ૩૮ અને ન્યાયાસન પર તે ખેડો હતો, ત્યારે તેની બાથડીએ તેને કહેવાડી મોકલ્યું કે, તે ન્યાયીને તું કંઈ કરતો ના, કેમકે આજ મને સ્વપ્નમાં તેને લીધે ધણું કામ થયું છે ૩૯ પણ મુખ્ય ચાન્ડોએ તથા વડીલોએ લોકોને સમ-ભળ્યા, કે તેઓ બારાબાસને માગે, ને ઇસુને મારી નંખાવે ૪૦ પણ હાકેમ ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, તે બેમાથી કોને હું તમારે સારૂ છોડી દઈ, તમારી શ્રી મરજી છે? ને તેઓએ કહ્યું કે, બારાબાસને ૪૧ પીલાત તેઓને કહે છે, તો ઇસુ ને ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તેને કુ શું કર? સર્વે તેને કહે છે કે, તે વધસ્તબે જરાય ૪૨ ત્યારે તેણે કહ્યું, સા મારે? તેણે શું થયું કીધું છે? પણ તેઓએ વચારે બસ પાડતા કહ્યું કે, તે વધસ્તબે જરાય ૪૩ અને પીલાતે જોયું કે મારૂ કંઈજ આવડું નથી, પણ ઉલટી વિરોધ જડવડ થાય છે, ત્યારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગળ પોતાના હાથ ધોઈને કહ્યું કે, એ ન્યાયીના લોકો સળથી હું નિર્દોષ છું, તમે જાણો ૪૪ ત્યારે સર્વે લોકોએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, એનું લોકો અમારે માથે તથા અમારા સંતાનને માથે આવે ૪૫ પછી તે બારાબાસને તેઓને સારૂ છોડી દીધો, ને ઇસુને કોરડા મરાડીને વધવને જરાવા સારૂ સોંપ્યો

૨૭ ત્યારે હાકેમના સિપાઇઓએ ઇસુને મહેલમાં લઇ જઈને આખી પલટણ તેની આસપાસ એકઠી કરી. ૨૮ પછી તેઓએ તેના હુગડા ઉતારીને કીરમજી જવ્સો તેને પહેરાવ્યા. ૨૯ અને કાઠાના સુગટ ગુપ્તિને તેના માથા પર મુક્યા, ને તેના જમણા હાથમાં સોદી આપી, ને તેની સામા ધુણટ ટીકીને તેના કંઠા કરતા કહ્યું કે, અરે ચંદુગીઓના રાજ, સલામ. ૩૦ પછી તેઓ તેના પર ધુપ્યા, ને સોદી લઇને તેને માથામાં મારી ૩૧ અને તેના કંઠા કરી રહ્યા. પછી તેઓએ જવ્સો તેના પાંચી ઉતારીને તેના હુગડા તેને પહેરાવ્યા, અને વધસ્તબ જડવાને તેઓ તેને લઇ ગયા.

૩૨ અને તેઓ બહાર જતા હતા ત્યારે કુરેનીને સીમોન નામે એક જણ તેઓને મળ્યા, જેની પાસે તેઓએ તેના વધસ્તબ થરાણે લગ્નકાપી લીધા. ૩૩ અને ગ્લગથા નામે એક જણ, જે યોષરીની જગ્યા કહેવાય છે, ત્યાં પહોંચ્યા. ૩૪ ત્યારે તેઓએ પિત્ત ભેગેડા સિરકા તેને પીવાને આપ્યા, પણ નાખ્યા પછી તેણે પીવા ના પાડી. ૩૫ અને તેને વધસ્તબ જડયા પછી તેઓએ બિટ્ટી નાખીને તેના હુગડા માદોમાં લદાવે લીધા. ૩૬ પછી તેઓએ ત્યાં બેસીને તેની ચોખી કીધી. ૩૭ અને તે સળધીનું લખેલું તલો-મનનામું તેના માથાની ઉપર લગાડ્યું કે, ઇસુ જે ચંદુગીઓના રાજ, તે જોઈ છે. ૩૮ ત્યારે તેઓએ તેની જોડે જે ચોરને વધસ્તબ જડયા, એકને જમણી તરફ ને બીજાને ડાબી તરફ. ૩૯ અને પાસે ધઇને જનારાઓએ પોતાના માથા હલાવતા તથા તેની નિંદા કરતા. ૪૦ કહ્યું કે, અરે મરિચે પાડી નાખનાર તથા તેને તણ દંડામાં બાંધનાર, હું પોતાને બચાવ, જે તું દેવનો દીકરો છે તો વધસ્તબ પરથી ઉતરી આવ. ૪૧ અને તેજી રીતે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ પણ માસીઓ તથા વડીનો સુઝા કહી કરતા કહ્યું કે, ૪૨ બીજાઓને તેણે બચાવ્યા, તે પોતાને બચાવી નથી શકતો, એ તો ઇસ્તાએલનો રાજ, તે હમણા વધસ્તબ પરથી ઉતરી આવિ, ને અમે તેના પર વિશ્વાસ કરીશું. ૪૩ તે દેવ પર ભરોસો રાખે છે, જે તે તેને ચાહે છે તો હમણા તેનો ધુટકો તે કરે, કેમકે તેણે કહ્યું હતું કે હું દેવનો દીકરો છું. ૪૪ અને જે ચોરોને તેની જોડે વધસ્તબ જડયા હતા, તેઓએ પણ તેમજ તેની નિંદા કીધી.

૪૫ અને છઠી દોરાથી નવમી દોરા સુધી આખા દેશ પર અધનાર પડ્યો. ૪૬ અને આસરે નવમી દોરાએ ઇસુએ મોટું ઘોંટ બૂમ પાડતા કહ્યું કે, બેચી,

બેચી, લામા સાબાખ્યાની, એટલે, જો મારા દેવ, મારા દેવ, તેં મને કેમ મુકી દીધો છે? ૪૭ અને જેઓ ત્યાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાએકે સાબાખીને કહ્યું કે, બેચીયાહને તે બોલાવે છે. ૪૮ અને તરત તેઓમાંથી એકે દોડીને વાદળી લઇને સિરકાથી બીજવી, ને લાકડીની ટોચે બાધીને તેને ચુસવા આપી. ૪૯ પણ બીજાઓએ કહ્યું કે, રહેના દો, આપણે બેઠાએ કે બેચીયાહ એને લોડાવવા આવે છે કે નહિ. ૫૦ પછી ઇસુએ બીજ વાર મોટું ઘોંટ બૂમ પાડીને પ્રાણ મુક્યા. ૫૧ ત્યારે જુઓ, મરિચો પડેલા ઉપરથી તમે મુકી ફાડીને તેના જે લાગે ધઇ ગયા, ને ધરતી કાપી, ને ખડકો ફાડી ગયા, ૫૨ ને કબરો ઉપડી ગઇ, ને ઉઘિવા સતોના ધણા શરીર ઉડ્યા, ૫૩ ને તેના પાછા ઉડ્યા. પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પવિત્ર નગરમાં ગયા, ને ઘણાઓને દેખાયા. ૫૪ ત્યારે જમાદારે તથા તેની સાથે જેટલા ઇસુની ચોરી કરતા હતા, તેઓએ ધરતી-કપારો તથા જે જે થયું, તે બેઠાને બહુ બીતા કહ્યું કે, ખરેખર એ દેવનો દીકરો હતો. ૫૫ અને ત્યાં ધણી બાચીઓ, જેઓ ઇસુની સેવા કરતી ગાલીલથી તેની પાછળ આવી હતી, તેઓ આવેથી જોયા કરતી હતી. ૫૬ તેઓમાં મરિયમ મગ્દાલેલુ, ને ચાકુબની તથા થોરોની મા મરિયમ, તથા ગ્લબીના દીકરાઓની મા હતી.

૫૭ અને સાજ પડી ત્યારે મુસક નામે આરીમયા-ઇનો એક દ્રવ્યવાન માણસ આવ્યો, જે પોતે પણ ઇસુનો શિષ્ય હતો, ૫૮ તેણે પોલાત પાસે જઇને ઇસુની લાસ માગી, ત્યારે પોલાતે તે સોપવાની આજ્ઞા કીધી. ૫૯ પછી મુસકે લાસ લઇને સળેને ઉઠ્ઠાને હુગડે તે વિંટાળી. ૬૦ અને ખડકના ખોદાવેલી પોતાની તવી કબરમાં તેને મુકી, ને એક મોટી પત્થર કબરના મઢો પર ગળડાવીને તે ચાલ્યો ગયો. ૬૧ ત્યારે મરિયમ મગ્દાલેલુ તથા બીજા મરિયમ ત્યાં કબરની સામે બેઠી હતી.

૬૨ અને સિદ્ધિકર્ણને બીજે દંડાડે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા કુરોશીઓએ પોલાત પાસે એકઠા યઇને. ૬૩ કહ્યું કે, સાહેબ, અમને ચાહ છે કે, તે કંઈ ટવતો હતો ત્યારે કહેતો હતો કે, તણ દંડાડા પછી હું ઉઠીશ. ૬૪ જે માટે તણ દંડાડા મુકી કબરનો બંધતો રાખવાની આજ્ઞા કર, રખે તેના શિષ્યો સાથે આવીને તેને ચોરી જાય, ને લોખને કહે કે, મુએલાઓમાંથી તે ઉઠ્યો છે, અને છઠી ભૂલ પહેલીના કરતા મોટી થશે,

૧૫ ત્યારે પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, ચોખ્ખાદારો તમારી પાસે છે, તમે જાઓ, ને તમારાથી બને તેવો તેનો જાપતો રખાવો. ૧૬ પછી તેઓ ગયા, ને પત્થર પર મહોર કરીને તેઓએ કબર પર જાપતો રાખ્યો, અને ચોખ્ખાદારો તેમની સાથે હતા.

૨૮ અને વિશ્રામવારની આખરે, અઠવાગઆને પહેલે દહાડે પોદ ફાટવા લાગ્યો, ત્યારે મરિયમ મગદાલેણ તથા બીજા મરિયમ કબરને જોવા આવી રે અને જુઓ, મોટો ધરતીકપારો થયો, કેમકે પ્રભુનો દૂત આકાશથી ઉતર્યો, ને પાસે આવીને કબરના મોઢા પરથી પત્થરને ગબડાવીને તે પર બેઠો. ૨ તેનું ૩૫ વિજળી જેણું ને તેનું હુગડું બરફના જેણું ઉજળું હતું. ૪ અને તેના ધાકથી ચોખ્ખાદારો ધ્રુત્યા ને મચકૂતોલ થઈ ગયા. ૫ ત્યારે દૂતે ઉત્તર દેતા તે ખાચગીઓને કહ્યું, તમે બીહો મા, કેમકે વધસ્તબે જાએલા ઇસુને તમે રોગેા છે, એ હું જાણું છું. ૬ તે અહીં નથી, કેમકે તેને જેમ કહ્યું હતું તેમ તે ઉઠ્યો છે, તમે આવો, નવા પ્રભુ સુતો હતા તે જગ્યા જુઓ. ૭ અને વહેલા જઈને તેના શિષ્યોને કહો કે મુએલાઓમાંથી તે ઉઠ્યો છે અને જુઓ, તે તમારા અગાઉ જા રીલમા જાય છે, ત્યાં તમે તેને દેખશો, જુઓ, મેં તમને કહ્યું છે. ૮ ત્યારે તેઓ બીક તથા ધણા દરેખ સહિત, કબરની પાસેથી વહેલી નીકળીને તેના શિષ્યોને ખબર આપવાને દોડી. ૯ અને જુઓ, ઇસુએ તેઓને મળીને કહ્યું, કુશળતા

ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને તેના પગ પકડ્યા, ને તેનું ભજન કીધું. ૧૦ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે, બીહો મા, જાઓ, મારા ભાઈઓને કહો કે, તેઓ ગાલીલમા જાય, ને ત્યાં તેઓ મને દેખશે.

૧૧ અને તેઓ જતી હતી, ત્યારે જુઓ, ચોખ્ખાદારોમાંના કેટલાએકે નગરમા જઈને જે જે થયું તે સંધળું મુખ્ય યાજમેને કહ્યું. ૧૨ ત્યારે તેઓએ વરીલો સુદ્ધા એકઠા થઈને મનસુખો કરીને, તે શિપાઇઓને ધણા નાણા આપીને ૧૩ કહ્યું કે, તમે એમ કહો કે, અમે ઉધતા હતા ત્યારે તેના શિષ્યો રાત્રે આવીને તેને ચોરી ગયા. ૧૪ અને જો એ વાત હાકેમને કાને પહોચશે, તો અમે તેને સમજાવીને તમને બચાવીશું. ૧૫ પછી તેઓએ નાણા લીધા, ને શિખવ્યા પ્રમાણે કીધું, ને એ વાત યહૂદીઓમા આજ સુધી ચાલે છે.

૧૬ પણ અગીઆર શિષ્યો ગાલીલમા એક પહાડ પર જ્યાં ઇસુએ તેઓને [જવાબુ] કરાવ્યું હતું, ત્યાં ગયા. ૧૭ અને તેઓએ તેને જોઈને તેનું ભજન કીધું, પણ કેટલાએકને સદેહ આગ્યો. ૧૮ ત્યારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને કહ્યું કે, આકાશમા તથા પૃથ્વી પર સર્વ અધિકાર મને અપાયો છે. ૧૯ એ માટે તમે જઈને સર્વ દેશનાઓને શિષ્ય કરો, જાપ તથા દીકરા તથા પવિત્ર આત્માને નામે તેઓને બાપ્તિસ્મા આપતા જાઓ. ૨૦ મેં તમને જે જે આજ્ઞા કીધી તે સર્વ પાળવાનું તેઓને શિખવતા જાઓ, ને જુઓ, જગતના અંત સુધી હું સર્વકાળ તમારી સાથે છું.

બામિસ્મા કરો.

૯ અને તે દહાડાઓમાં એમ થયું કે, ઇસુ ગાલીલના નાઝારેથથી આવ્યો, ને યરુસલેમમાં યોહાનથી બામિસ્મા પામ્યો; ૧૦ ને તરત પાણી પાસેથી ઉપર આવતાં તેણે આકાશ ઉપરેહું તથા પવિત્ર આત્માને ખલુતરની પેઠે પોતા પર ઉતરતો જોયો. ૧૧ અને આકાશથી વાણી થઇ કે, તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસન્ન છું.

૧૨ અને તરત આત્મા તેને રાનમાં લઇ જાય છે; ૧૩ ને રાનમાં આળીસ દહાડા સુધી શેતાનથી તેનું પરીક્ષણ થયું; ને જનલી પશુઓની સાથે તે હતો; ને ફૂતોએ તેની સેવા કીધી.

૧૪ અને યોહાન પરસ્વાધીન કરાયા પછી, ઇસુ ગાલીલમાં આવ્યો, ને દેવની સુવાત્તા પ્રગટ કરતાં તેણે કહ્યું કે, ૧૫ સમય પુરો થયો છે, ને દેવનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે; પસ્તાવો કરો, ને સુવાત્તા પર વિશ્વાસ કરો.

૧૬ અને તેણે ગાલીલના સમુદ્રને કાંઠે આવતાં સીમોન તથા તેના બાઇ આંદ્રયાને સમુદ્રમાં જળ નાખના જોયા; કેમકે તેઓ માછલાં પકડનારા હતા. ૧૭ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માણસો પકડનારા કરીશ. ૧૮ અને તરત તેઓ પોતાની બંને સુકીને તેની સાથે ગયા. ૧૯ અને ત્યાંથી થોડું આગળ જતાં તેણે ઝબદીના દીકરા યાકુબને તથા તેના ભાઇ યોહાનને વહાણમાં બંને સાંધતા જોયા. ૨૦ અને તરત તેણે તેઓને ખેલાવ્યા; ને તેઓ પોતાના બાપ ઝબદીને નોકરોની સાથે વહાણમાં સુકીને તેની પાછળ ગયા.

૨૧ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં ગયા; ને તરત, વિશ્રામવારે સભાસ્થાનમાં જઇને તેણે ઉપદેશ કયો. ૨૨ અને તેઓ તેના ઉપદેશથી અચરત થયા; કેમકે તેણે તેઓને શાસ્ત્રીઓની પેઠે નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય છે તેની પેઠે ઉપદેશ કીધો. ૨૩ અને તત્કાળ તેઓના સભાસ્થાનમાં અશુદ્ધ આત્મા વળગેલા એક માણસ માલમ પડ્યો; ને તેણે જૂમ પાડીને કહ્યું કે, ૨૪ અરે, ઇસુ નાઝારી, અમારે ને તારે શું છે? તું હું અમારો નાશ કરવા આવ્યો છે? તું કોણ છે, એ હું જાણું છું, એટલે દેવનો પવિત્ર. ૨૫ અને ઇસુએ તેને ધમકાવતાં કહ્યું કે, છાનો રહે, ને એમાંથી નીકળી જા. ૨૬ અને અશુદ્ધ આત્મા તેને મરડી નાખીને તથા મોઢી જૂમ પાડીને તેનામાંથી નીકળી ગયો. ૨૭ અને

બધા એવા અચરત થયા કે તેઓ માહોમાંડે પુછવા લાગ્યા કે, આ શું છે? આ તો નવો ઉપદેશ છે! કેમકે અધિકારથી તે અશુદ્ધ આત્માઓને પણ આજ્ઞા કરે છે, ને તેઓ તેનું માને છે. ૨૮ અને તરત તેની કીર્તિ આખા ગાલીલ પ્રાતમા ફેલાઇ ગઇ.

૨૯ અને તેઓ સભાસ્થાનમાંથી નીકળીને યાકુબ તથા યોહાન સુધાં તરત સીમોન તથા આંદ્રયાના ઘરમાં ગયા. ૩૦ હવે સીમોનની સાસુ તાવે પડેલી હતી; ને તરત તેને વિધે તેઓએ તેને કહ્યું. ૩૧ અને તેણે પાસે આવીને એનો હાથ ગાલીને એને ઉઠાડી; ને તરત એનો તાવ મઠી ગયો; ને એણીએ તેઓની સેવા કીધી.

૩૨ અને સાંજે સુરજ આવ્યો ત્યારે તેઓ બધાં માંદાંઓને તથા ભૂતવળગેલાંઓને તેની પાસે લાવ્યા. ૩૩ અને બારણા આગળ આપું શહેર એકું થયું. ૩૪ અને ઘણાં જેઓ નાના પ્રકારના રોગથી પીડાતાં હતાં તેઓને તેણે સાજાં કીધાં; ને ઘણાં ભૂતોને કાઢ્યાં; ને ભૂતો તેને ઓળખતા હતાં માટે તેણે તેઓને ખેલાવવા ન દીધા.

૩૫ અને સવારે પ્હોડે કાઢતા પહેલાં ઘણો વહેલો ઢીને તે બહાર ગયો; ને જગડ ઠેકાણે જઇને તેણે ત્યાં પ્રાર્થના કરી. ૩૬ અને સીમોન તથા જેઓ તેની સાથે હતા, તેઓ તેની પછવાડે ગયા; ૩૭ અને તેઓ તેને મળીને કહે છે કે, સહુ વને શોધે છે. ૨૮ અને તે તેઓને કહે છે કે, આપણે પાસેનાં ગામોમાં જઇએ, કે હુ ત્યાં પણ ઉપદેશ કર; કેમકે એજ માટે હુ આવ્યો છું. ૩૯ અને આખા ગાલીલમાં તેઓના સભાસ્થાનોમાં જઇને તે ઉપદેશ કરતા ને ભૂતો કાઢતા હતા.

૪૦ અને એક કોઠિયા તેની પાસે આવે છે, ને તેને વિનંતી કરીને તથા ધુરણ ટેકીને કહે છે કે, જો તારી ઇચ્છા હોય તો હું મને શુદ્ધ કરી શકે છે. ૪૧ અને ઇસુને દયા આવી, ને તે હાથ લાખેા કરીને તેને અડક્યો, ને કહે છે કે, મારી ઇચ્છા છે, તું શુદ્ધ થા; ૪૨ ને તરત તેનો ઠોઠ ગયો, ને તે શુદ્ધ થયો. ૪૩ અને તેણે તેને સખત વાકીફ કરીને તરત બહાર જોડ્યો. ૪૪ ને તેને કહે છે કે, જોજે, કેાધને કંઇ કહેતો ના; પણ જઇને પોતાને યાજડને દેખાડ, અને જે જે મુસાએ કરમાવ્યું તે તેનું, તારા શુદ્ધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, અર્પણ કર. ૪૫ પણ તે નીકળીને તે વાત એટલી બધી પ્રગટ કરવા તથા

ફેલાવવા લાગ્યો, કે ઇસુ ફરી શહેરમાં ઉઘાડી રીતે
જઈ ન શક્યો, પણ બહાર ઉઠી જઈ આવ્યામાં રહ્યા,
ને લોક ચોરેથી તેની પાસે આવ્યા.

૨ અને કેટલાએક દિવસ પછી, તે ફરી કાપરના-
હુમમાં ગયો, ત્યારે એવી ચર્યા ફેલાઈ કે તે
ધરમાં છે. ૨ અને એટલા બધા એકઠા થયા કે,
દરવાજા પાસે પણ જઈ નહોતી; ને તે તેઓને
વાત સમજાવતો હતો. ૩ અને તેઓ ચાર માણસોએ
ઉચ્ચેલા એક પક્ષપાતીને તેની પાસે લાવ્યા. ૪ અને
બીજાને લીધે તેઓ તેની પાસે આવી ન શક્યા, ત્યારે
જ્યાં તે હતો ત્યાં ઊંચા પડ તેઓએ ઉઠ્યું, ને તે
તોડીને જે ખાટલા પર તે પક્ષપાતી સુતો હતો તેને
ઉઠાવ્યો. ૫ અને ઇસુ તેઓનો વિચાર જોઈને પક્ષ-
પાતીને કહે છે કે, ઠીકરા, તારાં પાપ માફ થયા છે.

૬ પણ કેટલાએક સાક્ષીઓ જેઓ ત્યાં બેઠા હતા,
તેઓ પોતાના હૃદયોમાં વિચારતા હતા કે, ૭ આ
માણસ આવી રીતે કેમ બોલે છે? એ તો દુર્ભાષણ
કરે છે. એક, એટલે દેવ, તે વિના કેણું પાપની
મારી કરી શકે? ૮ અને તેઓ પોતાના મનમાં એમ
વિચારે છે, એ ઇસુએ પોતાના આત્મામાં તરત જાગીને
તેઓને કહ્યું કે, તમે તમારાં હૃદયોમાં એવા વિચાર
કેમ કરો છો? ૯ એ બેમાંનું વધારે સહેલું કહ્યું છે,
પક્ષપાતીને એ કહેલું કે, તારાં પાપ તને માફ થયાં
છે, અથવા એ કહેલું કે, ઊઠ ને તારો ખાટલો ઉચ્છાદન
આવે! ૧૦ પણ માણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપ
માફ કરવાને અધિકાર છે, એમ તમે જાણો માટે,
(પક્ષપાતીને તે કહે છે) ૧૧ હું તને કહું છું કે ઉઠ,
તારો ખાટલો ઉચ્છાદન તારે ઘર આવશે જ. ૧૨ અને તે
ઉઠ્યો, ને તરત ખાટલો ઉચ્છાદન સંપૂર્ણ દેખાતાં આવડ્યા
ગયા; આથી સદુએ અચરતી પામીને તથા દેવને
મદિમા આપીને કહ્યું કે, એમ કદી આવું જોયું નથી.

૧૩ અને ફરી તે સંપૂર્ણ કહે ગયા; ને બધા લોક
તેની પાસે આવ્યા; ને તેણે તેઓને બોધ કર્યો.
૧૪ અને રસ્તે જતાં તેણે આશીના દીકરા લેવીને
દાણની ઝાંઝી પર બેસાડે જોયા; ને તેને કહે છે કે,
મારી પાછળ આવ; ને તે ઉડીને તેની પાછળ ચાલ્યો.
૧૫ અને એમ ઘણું કે તે એના ધરમાં જમવા બેઠો,
ને પણ દાણીઓ તથા પાપીઓ ઇસુની તથા તેના
શિષ્યોની સાથે બેઠા, કેમકે તેઓ પલ્લા હતા, ને
તેની પાછળ ચાલતા હતા. ૧૬ અને સાક્ષીઓએ તથા
ફરેશીઓએ તેને, દાણીઓની તથા પાપીઓની બેઠે

જમતા જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તે તો દાણી-
ઓની તથા પાપીઓની બેઠે ખાય પીએ છે. ૧૭ અને
ઇસુ એ સાંભળીને તેઓને કહે છે કે, જેઓ સાબ છે
તેઓને વેદની અગત્ય નથી; પણ જેઓ માંદ
તેઓને છે. હું ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને
તેડવા આવ્યો છું.

૧૮ અને યોહાનના તથા ફરેશીઓના શિષ્યો ઉપ-
વાસ કરતા હતા; ને તેઓ આવીને તેને કહે છે કે,
યોહાનના તથા ફરેશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરે છે,
પણ તારા શિષ્યો ઉપવાસ નથી કરતા, એવું શું કારણ?
ને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ૧૯ વર જનનાની સાથે
હોય, ત્યાં સુધી શું તેઓ ઉપવાસ કરી શકે? ૨૦
તેઓની સાથે છે તેટલા વખત સુધી તેઓ ઉપવાસ
કરી શકતા નથી. ૨૧ પણ એવા દિવસ આવશે કે
જ્યારે વર તેઓની પાસેથી લઈ લેવાશે, ત્યારે તે
દિવસે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૨૨ અને કોરા હુગડાનું
ધિગદુ જુના વસ્ત્રને કોઈ દેતું નથી; જે કે તો નવું
બેઠે જુનાને સાંધવાને બદલે ખેંચી કાઢે છે, ને ફાટ
વધતી પડે છે. ૨૩ અને નવો દ્રાક્ષરસ જુની મસકોમાં
કોઈ બરતું નથી; જે ભરે તો નવો દ્રાક્ષરસ મસકોને
ફાડી નાખે છે, ને દ્રાક્ષરસ તથા મસકો એ બન્નેનો નાશ
પામ્ય છે; પણ નવો દ્રાક્ષરસ નવી મસકોમાં [ભરે છે].

૨૪ અને એમ યહુ કે વિશ્રામવારે તે દાણાનાં
ખેતરોમાં યજન જતો હતો; ને તેના શિષ્યો ચાલતાં
ચાલતાં કણસલાં તોડવા લાગ્યા. ૨૫ અને ફરેશીઓએ
તેને કહ્યું કે, જો, વિશ્રામવારે જે ઉચિત નથી તે તેઓ
કેમ કરે છે? ૨૬ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, દાઉદને
અગત્ય હતી, ને તે તથા તેના સાથીઓ બુખ્યા હતા,
ત્યારે તેણે શું કર્યું, એ તમે કદી નથી વાંચ્યું? ૨૭ એટલે
કે અબ્યાધાર બુખ્ય યાજન હતો, ત્યારે દેવના ધરમાં
ચેરીને, અર્પણી રોટલીઓ જે યાજન શિવાય કોઈને
ખાવાને ઉચિત નથી તે તેણે ખાધી, ને તેના સાથી-
ઓને પણ આપી. ૨૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે,
વિશ્રામવાર માણસને અર્થ થયો, માણસ વિશ્રામવા-
રને અર્થ નહિ; ૨૯ માટે માણસનો દીકરો વિશ્રામ-
વારનો પણ પ્રથમ છે.

૩ અને તે ફરી સવારધાનમાં ગયા; ને ત્યાં એક
માણસ હતો જેનો દાઢ સુકાઈ ગયેલો હતો.
૨ અને તે વિશ્રામવારે તેને સાબ કરશે કે નહિ, તે
વિષે તેઓએ તેના પર નજર રાખી, એ માટે કે તેઓ
તેના પર દોષ મુકે. ૩ અને પેલા સુકાએલા દાઢવાળા

માણસને તે કહે છે કે, વચમાં ઉભા થા. ૪ અને તે તેઓને કહે છે કે, વિશ્રામધારે સાર કરું કે માણ કરું? જ્યને બચાવવો કે મારી નાખવો, કયુ ઉચિત છે? પણ તેઓ છાના રહ્યા. ૫ અને તેઓના હૃદયની કહાણીને લીધે તે દલનીર ચઢને ગુસ્સાસાહિત ચોતરફ તેઓ ભળી જોઈને તે માણસને કહે છે કે, તારો હાથ લાંબો કર અને તેણે લાંબો કર્યો; અને તેનો હાથ સાંભળે થયા. ૬ અને, સી રીતે તેનો નાશ કરવા તે વિષે ફરિયાદોએ બહાર જઈને તરત હેરાદીઓની સાથે તેની વિરૂદ્ધ મનસુબો કર્યો.

૭ અને ઇસુ પોતાના શિષ્યો સુધાં નીકળીને સમુદ્રની પાસે ગયા; ૮ ને ઝાલીલમાંથી ધણા લોક તેની પાછળ ગયા, અને ચલુદાદમાંથી તથા ચરશાલેમમાંથી તથા અલુમમાંથી તથા ચરદનને પેલે પારથી તથા સુર તથા સીદોનની આસપાસના ધણા લોક તેણે જે જે [કાંઈ] કર્યા તે સાંભળીને તેની પાસે આવ્યા. ૯ અને લોકથી તે દબાય નહિ, માટે તેણે બીડના કારણથી પોતાને સાર હોડી તૈયાર રાખવાનું પોતાના શિષ્યોને કહ્યું; ૧૦ ૧૧ અને તેઓએ આજીવન તેની સાથે રહેવાનું તેના પર હુકમ કર્યો.

ઓએ જ્યારે તેને જોયો ત્યારે તેઓ તેને પડે પડ્યા તથા પોકારીને બોલ્યા કે, હું દેવનો દીકરો છું. ૧૨ અને તેણે તેઓને બહુ તાકીદ કરી કે, મને પ્રજા ન કરો.

૧૩ અને તે પહાડ પર ચડયા, ને જ્યારે તેણે પસદ કર્યા તેઓને તેણે તેજા; ને તેઓ તેની પાસે આવ્યા. ૧૪ અને તેણે બારને કસાવ્યા એ માટે કે તેઓ તેની સાથે રહે, અને તે તેમને ઉપદેશ કરવા મોકલે, ૧૫ તથા અધિકાર પામીને તેઓ ભૂતો કાઢે. ૧૬ અને સીમોનની અટક તેણે પીતર પાડી; ૧૭ તથા ઝબદીનો દીકરો યાકુબ તથા યાકુબનો ભાઈ થોહાન ઝેઓની અટક તેણે બેથ્થેનરેસ પાડી, એટલે ગર્ભનાના દીકરા; ૧૮ ને આંદ્રયા તથા શિલો પ તથા બારથલમી તથા માત્થી તથા થોમા તથા અલશીનો દીકરો યાકુબ તથા થાડી તથા સીમોન કનાની, ૧૯ તથા તેને પરસ્વાધીન કરનાર ચલુદા ઉસ્કારયન; એ બારને તેણે કસાવ્યા.

અને તે એક ઘરમાં આવે છે. ૨૦ અને ફરી એટલા ધણા લોક એકઠા થયા કે તેઓ રોટલી પણ ખાઈ ન શક્યા. ૨૧ અને તેના સગાંઓ તે સાંભળીને તેને પકડવા બહાર નીકળ્યાં; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, તે

ધણે છે. ૨૨ અને જે શાસ્ત્રીઓ ચરશાલેમથી આવ્યા હતા તેઓએ કહ્યું કે, તેની સાથે ખાલગુલ છે, ને ભૂતોના સરદારની મદદથી તે ભૂતોને કાઢે છે. ૨૩ અને તેણે તેઓને પાસે તેણીને દષ્ટાંતોમાં તેઓને કહ્યું કે, શોતાન શોતાનને કેમ કાઢી શકે? ૨૪ ને જે કોઈ રાજ્યમાં માહોમાહે પૂટ પડી હોય, તો તે રાજ્ય સ્થિર રહી શકતું નથી. ૨૫ અને જે કોઈ ઘરમાં માહોમાહે પૂટ પડી હોય, તો તે ઘર સ્થિર રહી શકશે નહિ. ૨૬ અને જે શોતાન પોતાની સામે ઉભો થયો હોય, ને પોતામાં પૂટ પડી હોય, તો તે નબી શકતો નથી; પણ તેનો અંત આવશે. ૨૭ બળવાનના ઘરમાં પેસીને જે કોઈ પહેલાં તે બળવાનને ન બાંધે તો તે તેનો સામાન લૂટી શકતો નથી; [તેને બાંધશે] ત્યાર પછી તેનું ઘર લૂટશે. ૨૮ હુ તમને ખબર કહુ છું કે, માણસોના દીકરાઓને સર્વ અપરાધોની તથા જે જે હુમાંપણે તેઓ કરે તેમની મારી મળશે. ૨૯ પણ જે કોઈ પવિત્ર આત્મા વિરૂદ્ધ હુમાંપણુ કરશે, તેને મારી કઢી મળશે નહિ; પણ તેને માથે અંત કાળના પાપનો ગુનાર છે. ૩૦ કેમકે તેઓ કહેતા હતા કે,

વળગેલી છે.

માથઓ તથા તેની મા આવ્યાં, ને બહાર ઉભા રહીને તેને બોલાવવા તેની પાસે માણસ મોકલ્યું. ૩૧ અને ધણા લોક તેની આસપાસ બેઠેલા હતા; ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી મા તથા તારા ભાઈઓ બહાર છે ને તને શોધે છે. ૩૨ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારી મા તથા મારા ભાઈઓ કોણુ છે? ૩૩ અને જેઓ તેની આસપાસ બેઠા હતા તેઓ ભણી ચોતરફ જોઈને તે કહે છે કે, જુઓ, મારી મા તથા મારા ભાઈઓ. ૩૪ કેમકે જે કોઈ દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે કરશે તે મારો ભાઈ તથા મારી બહેન તથા મા છે.

૪ અને તે સમુદ્રને કાંઠે ફરી બોધ કરવા લાગ્યા. અને અતિ ઘણા લોક એકઠા થયા, માટે તે સમુદ્રમાં હોડી પર ચઢીને બેઠા; ને બધા લોક સમુદ્રની પાસે જમીન પર હતા. ૨ અને દષ્ટાંતોમાં તેણે તેઓને ઘણો બોધ કીધો; ને પોતાના બોધમાં તેઓને કહ્યું, કે સાંભળો, જુઓ, વાવનાર વાવવાને બહાર ગયો. ૪ અને એમ થયું કે, તે વાવતો હતો ત્યારે રસ્તાની કોર કેટલાંક [ખી] પડ્યા; ને પડીઓ આવીને તે ખાઈ ગયાં. ૫ અને બીજાં પત્થરવાળાં ભોંયમાં પડ્યાં, જ્યાં ધણી માટી ન હતી; ને ભોંય

હકી ન હકી, માટે તે તરફ ઉગી નીકળ્યા, ૬ ને સુરજ ઉગ્યો ત્યારે તેઓ ચિમળાઈ ગયા, ને તેઓને જડ ન હકી માટે તેઓ સુકાઈ ગયા ૭ અને બીજા કાઠના ભળામા પડ્યા, ને કાઠના ભળાએ વધીને તેઓને દાબી નાખ્યા, ને તેઓએ કૃષ્ણ ન આપ્યું ૮ અને બી ન સારી ભોયમા પડ્યા, ને તેઓએ ઉગનાર તથા વધનાર કૃષ્ણ આપ્યું, ત્રીસગણ તથા સાકંતલ તથા સોગણ કૃષ્ણ આપ્યું ૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જેને સામળવાને કાન છે તે સામજે

૧૦ અને ન્યારે તે એકાત હતો ત્યારે બાર [શિષ્યો] સુધા જેઓ તેની પાસે હતા તેઓએ તેને આ દૃષ્ટિા વિષે પુછ્યું ૧૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, દેવના રાત્રીનો મર્મ તમને અપાયો છે, પણ જેઓ બદારના છે તેઓને સધળી વાતો દૃષ્ટિામા અપાય છે, ૧૨ એ માટે કે તેઓ ભેતા જુએ પણ ભણે નહિ, ને તાનજવા સાનમે, પણ સમજે નહિ, રખે કદાપિ તેઓ ફરે, ને તેઓને [પાપનો] મારી મળે ૧૩ અને તે તેઓને કહે છે કે હું તમે આ દૃષ્ટાત સમજતા નથી? ત્યારે સર્વ દૃષ્ટાતો કેમ સમજ્યો? ૧૪ વાવનાર વચન પાવે છે ૧૫ રસ્તાની કોરપરના એ છે કે ન્યા વચન વવાય છે, ને તેઓ સામજે છે કે તરા ચેતાન આવીને તેઓમા ને વચન વવાએડું હતું તે લઈ જાય છે ૧ અને એમજ જેઓ પરચરવાળી ભોયમા વવા-એલા તેઓ એ છે, કે જેઓ વચન સામળાને તરત દરખાઈ તેને માની લે છે, ૨ અને તેઓ પોતામા

તમે જે સામજો છો તે પર ધ્યાન રાખો જે માપથી તમે માપો છો તેથી તમને મારી અપાયો, ને તમને વધતું અપાયો, ૨૧ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપાયો, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાયો

૨૨ અને તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાત્રી એવું છે કે ભણે કાંઈ માણસ ભોયમા બી નાખે, ને રાત દહાડો ઉઠે તથા ભગે, અને તે બી ઉગે ને વધે, ૨૩ પણ શી રીતે એ તે ભણતો નથી ૨૪ ભોય તો પોતાની મેળે કૃષ્ણ આપે છે, પહેલા અકુર, પછી કણસહ પછી કણસ-લામા પુરા દાણા ૨૫ પણ દાણા પાક્યા પછી તરત તે દાતરડું લગાડે છે, કેમકે કાપણીનો વખત થયો છે

૨૬ અને તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાત્રી શાની સાથે સરખાવીએ? અથવા તેને શાની ઉપમા આપીએ? ૨૭ તે સઘના દાણાના જેવું છે, એ ભોયમા વવાય છે ત્યારે ભોયના સર્વ બી કરતા નાનું છે, ૨૮ પણ તે વાળ્યા પછી ઉગી નીકળે છે, ને સર્વ ઊડવા કરતા મોટું થાય છે, ને તેને એવી મોટી ડાળા થાય છે કે આકાશના પક્ષીઓ તેની છાયા નીચે વાસો કરી શકે છે

૨૯ અને એવા ધણા દૃષ્ટાતોમા જમ તેઓ સામળી શકતા હતા તેમ તે તેઓને વચન કહેતો હતો ૩૦ અને દૃષ્ટાત વિના તે તેઓને કંઈ કહેતો નહોતો, પણ પોતાના શિષ્યોને એકાતે તે સધળી વાતને ખુલાસો કરતો

પ અને તેઓ સમુદ્રને પાર ગેશરીનીઓના દેશમાં ગયા. ૧ અને તે હોડીનાથી ઉતર્યા, એટલે કબરસ્થાનમાંથી અશુદ્ધ આત્મા વળગેલા એક માણસ તેને મળ્યા, ૨ તેના કબરસ્થાનમાં વાસ હતો, ને સાકળોએ પણ કોઈ તેને બાંધી ન શક્યો, ૩ કેમકે તે બાંધીવાર બેડીઓએ તથા સાકળોએ બધાંયો હતો, ને તેણે સાકળો તોડી નાખી તથા બેડીઓ બાંધી નાખી, ને કોઈ તેને વશ કરી શકતો ન હતો. ૪ અને તે નિત્ય રાત દંદાડો પહાડોમાં તથા કબરોમાં બ્રમ પાડતો તથા પત્થરોએ પોતાને ધાવલ કરતો હતો. ૫ પણ ઇસુને દૂરથી જોઈને તે હોડી આવ્યો, ને તેને પગે લાગ્યો, ૬ ને મોટા પાટા પોકારી બાંધ્યા, ઇસુ, પરાપર દેવના દીકરા, મારે ને તારે શું છે? હુ તને દેવના સમ ધાનુ છું કે, તું મને હુ ખ ન કે ૭ કેમકે તેણે એને કહ્યું હતું કે, અરે અશુદ્ધ આત્મા, તું એ માણસ માંથી નીકળ. ૮ અને તેણે તેને પુછ્યું કે, તારું નામ શું? ને તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મારું નામ સેતા, કેમકે અમે ઘણા છીએ. ૯ અને એણે તેને ઘણી વિનતી કરી, કે તે તેઓને દેશમાંથી કાઢી ન મુકે. ૧૧ હવે ત્યાં પવિત્રની બાજુ પર બુડોનું મોઢું ટોણુ ચરતું હતું, ૧૨ ને તેઓએ તેને વિનતી કરીને કહ્યું કે, તે બુડોમાં અમે પેસીએ મઠે અમને તેઓમાં મોકલ. ૧૩ અને તેણે તેઓને રબ આપી અને અશુદ્ધ આત્માએ નીકળીને બુડોમાં પેઠા, ને તે ટોળામાં આસરે બે હજાર [શુદ્ધ] હતા, ને તેઓ કરાડાપરથી સમુદ્રમાં ધસી પડ્યા, ને સમુદ્રમાં ગુગળાઈ મુઝા. ૧૪ અને તેઓના ચરાવનારાએ નાસી જઈને શંહેરોમાં તથા ગામડાઓમાં ખબર આપી, ને શું થયું તે જાણને લોકો નીકળ્યા. ૧૫ અને ઇસુની પાસે તેઓ આવે છે, ને જેને ભૂત વળગેલા હતા, એટલે જોના સેના હતી, તેને તેઓએ બેઠેલા તથા [વચ્ર] પહેરેલો તથા હોરામાં આવેલો જોયો, ને તેઓ બીધા. ૧૬ અને ભૂતવળગેલો કેમ [સારો] થયો તેની તથા બુડો સંબંધીની વાત જોઓએ જોઈ હતી તે તેઓએ લોકોને કહી. ૧૭ અને તેઓની સીમોમાંથી જવાની તેઓ તેને વિનતી કરવા લાગ્યા. ૧૮ અને તે વહાણમાં ચડતો હતો એટલામાં જેને ભૂત વળગ્યા હતા તેણે તેની સાથે રહેવા સારું વિનતી કરી. ૧ પણ ઇસુએ તેને આવવા ન દીધો, પણ તેને કહે છે કે, તારે ઘેર તારા સગાઓની પાસે જ, ને પ્રભુએ તારે સારું કેટલું બધું કર્યું, ને તારા પર દયા રાખી, તેની ખબર તેઓને આપ. ૨૦ અને તે ગયો, ને

ઇસુએ તેને સારું કેટલું બધું કર્યું હતું તે દેશપલ્લીસમાં પ્રગટ કરવા લાગ્યો, ને સંઘળા અન્યો પામ્યા. ૨૧ અને જ્યારે ઇસુ ફરી હોડીમાં બેસીને પેલે પાર ગયો, ત્યારે અતિથણા લોક તેની પાસે એકઠા થયા; ને તે સમુદ્રની પાસે હતો. ૨૨ અને સભાસ્થાનના અધિકારીઓમાંનો યાએરસ નામે એક જણ આવે છે, ને તેને જોઈને તેના પગ પાસે પડે છે, ૨૩ ને તેણે તેને ઘણી વિનતી કરીને કહ્યું કે, મારી, નાની દીકરી મરણુતોલ થએલી છે, મઠે આવીને તેને દાખ લગાડ એ સારું કે તે સાચું થઈને જવે. ૨૪ અને તે તેની સાથે ગયો, ને અતિથણા લોક તેની પાછળ આહ્યા, ને તેના પર પડાપડી થઈ.

૨૫ અને એક બાવડી જેને ખાર વરસથી લોહીવા હતો, ૨૬ ને જેણે ઘણા વેદોથી ઘણું સર્જ્યું હતું, ને પોતાનું બધું ખર્ચી નાખ્યું હતું, ને તેણીને કંઈ ગુણ લાગ્યા નહોતા, પણ તેથી ઉલટું વધતી માઠી થઈ હતી, ૨૭ તે ઇસુ સંબંધીની વાતો સાંભળીને બીડમાં તેની પછવાડે, આવી, ને તેના છુગડાને અડકી. ૨૮ કેમકે તેણીએ કહ્યું કે, જો હુ માત્ર તેના છુગડાને અડકું તો મારો બચાવ થશે. ૨૯ અને તત્કાળ તેને રક્તજાવ બંધ થઈ ગયો, ને શરીરમાં તેને લાગ્યું કે હુ દરદથી સાચું થઈ છું. ૩૦ અને મારામાંથી પરાક્રમ નીકળ્યો છે એવું પોતાને માલમ પડવાથી, ઇસુએ તરત લોકની બીડમાં પાછળ ફરીને કહ્યું કે, કોણ મારા છુગડાને અડક્યું? ૩૧ ને તેના શિષ્યાએ તેને કહ્યું, તું જુએ છે કે, ઘણા લોક તારા પર પડાપડી કરે છે, ને તું તું કહે છે કે, કોણ મને અડક્યું? ૩૨ અને જેણીએ એ કામ કર્યું તેને જોવા સારું તેણે આસપાસ નજર ફેરવી. ૩૩ અને તે બાવડી બીને તથા મુજને, તેને જ થયું તે બહુને આવી, ને તેની આગળ પડીને તેણીને તેને બધું સાચુંસાચું કહ્યું. ૩૪ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, તારા વિશ્વાસે તને બચાવી છે, શાંતિએ જ, ને તારા દરદથી સાચું પા.

૩૫ તે હજુ જોલતો હતો એટલામાં સજાના અધિકારીને ત્યાંથી લોમ આવીને કહે છે કે, તારી દીકરી મરી ગઈ છે, તું હવે ઉપદેશકને તરફી થું કરવા દે છે? ૩૬ પણ ઇસુ તે જોલેલી વાતને ધ્યાન ન આપતા સભાસ્થાનના અધિકારીને કહે છે કે, બી મા, માત્ર વિશ્વાસ રાખ. ૩૭ અને પીતર, યાકુબ, તથા યાકુબના ભાઈ થોહાન શિવાય, તેણે પોતાની સાથે, કોઈને આવવા ન દીધું. ૩૮ અને સજાના અધિકારીના ધરમાં

તેઓ આવે છે, ને ગરબડ તથા રૂઢન તથા બહુ વિલાપ કરનારાઓને જુએ છે ૩ અને તે માહે આવેલાને તેઓને કહે છે કે, તમે કેમ ગરબડ કરો છો ને રડો છો? છાકરી મરી નથી ગઈ, પણ હથે છે ૪ અને તેઓએ તેને હસી કાઢ્યો ૫ પણ સહુને ખહાર કાઢીને છાકરીના માખાપને, તથા જેઓ પોતાની સાથે હતા તેઓને લઈને, ન્યા છાકરી હતી ત્યાં તે માહે પેસે છે ૪ અને છાકરીનો હાથ ગ્રાહીને તે તેને કહે છે કે, તારીયા કુમી જેનો અર્થ એ છે કે, છાકરી, હુ તને કહુ છું હક ૪૨ અને તરત છાકરી ઉઠીને ચાલી, કેમકે તે બાર વરસની હતી, ને તેઓ ઘણા વિસ્મય થયા ૪૩ અને તેણે તેઓને તારીફ કીધી કે યાદ એ ન જાણે, ને તેણે તેને કંઈ ખાવાનું આપવાની આજ્ઞા કીધી

૬ અને ત્યાંથી ઠીકણીને તે પોતાના દેશમાં આવ્યો, ને તેના શિષ્યો તેની પાઠ્ય આવ્યા ૨ અને વિશ્રામવાર આવ્યો ત્યારે તે સભાસ્થાનમાં બેઠા કરવા લાગ્યો, અને ઘણાએ સાબળીને દગ ઘડને કહ્યું કે આ સઘળું તેની પાસે ક્યાંથી? ને તેને જે બુદ્ધિ અપાઈ તે કેવી છે! અને એના હાથથી આવા પરાક્રમી કામો થાય છે, એ ૨ ૩ થયું એ સુતાર નથી? મરિયમનો દીકરો, ચાક્રણ તથા ચોસી તથા ચહુદા તથા સીમોનનો ભાઈ નથી? શું એની બહેનો અહીં આપણી પાસે નથી? અને તેઓએ તેનાથી ઠોકર ખાધી ૪ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદી પોતાના દેશ તથા પોતાના સગા તથા પોતાના ઘર સિવાય [ખીન્ડેકાણે] માન વિનાનો નથી ૫ અને તેણે થોડાક માતાઓ પર હાથ મુકીને તેઓને સાંભળ કીધા, એ વિના તે ત્યાં કંઈ ચમકાર કરી ન શકે ૬ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તે અચરત થયા અને આસપાસ ગામેગામ તે બોલ કરતો ફર્યો

૭ અને બાર [શિષ્યો]ને પોતાના પાસે બોલાવીને તે તેઓને બંને મોકલવા લાગ્યો, ને તેણે તેઓને અધ્યુદ્ધ આત્માઓ પર અધિકાર આપ્યો, ૮ ને તેઓને ફરમાવ્યું કે, મા નિં સાં રૂવળ એક લાકડી વિના ખીન્ડુ કંઈ લેવું નહિ, રોટની નહિ, જેવળું નહિ, પોતાના કમરબંધમાં નાખું નહિ, ૯ પણ ચપલ પહેરવા, ને બે ગરબા ન પહેરવા ૧૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ન્યા તમે કોઈ ઘરમાં પેસો, ત્યાંથી નીકળો ત્યાં મુખી તેમજ રહે ૧૧ અને ન્યા કહી તેઓ તમારો આવકાર નહિ કરે, ને તમારું નહિ સાંભળે,

તેઓની વિરૂદ્ધ સાક્ષી થવાને માટે ત્યાંથી જતા તમારા પગ તળેની ધૂળ ખખેરી નાખો ૧૨ અને તેઓએ નીકળીને એવા ઉપદેશ કીધા કે, પસ્તાવો કરો અને તેઓએ ઘણા ભૂતો કાઢ્યાં, ને ઘણા માદાઓને તેલ ચોળ્યું, ને તેઓને સાંભળ ક્યાં

૧૪ અને હેરોદ્દ રાજાએ તે વિષે સાંભળ્યું (કેમકે તેનું નામ પ્રસિદ્ધ થયું હતું), ને તેણે કહ્યું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર મુએલામાથી ઉઠ્યો છે, અને એ માટે તેનાથી આ પરાક્રમી કામો કરાય છે ૧૫ પણ ખીન્ડોએ કહ્યું કે, તે એલીયાહ છે, ને ખીન્ડોએ કે, તે ભવિષ્યવાદીઓમાંના કોઈએકના જેવો ભવિષ્યવાની છે ૧૬ પણ હેરોદ્દે સાંભળીને કહ્યું કે, એ તો યોહાન છે જેનું માથું મેં કાપી નખાવ્યું, તે મુએલામાથી ઉઠ્યો છે ૧૭ કેમકે હેરોદ્દે પોતે મોકલીને યોહાનને પકડાવ્યો હતો, અને પોતાના ભાઈ ફિલિપની વહુ હેરોદિયાસને લીધે તેને ૧૮ ખાનામાં બંદીવાન કર્યો હતો, કેમકે તે તેણીને પરણ્યો હતો ૧૯ કેમકે યોહાને હેરોદ્દને કહ્યું હતું કે, તારા ભાઈની વહુ રાખવી તને યોગ્ય નથી ૧ અને હેરોદિયાસ તે પર અદાવત રાખતી, ને તેને મારી નાખવા ચલાતી, પણ એમ કરી ન શકી ૨૦ કેમકે હેરોદ્દે યોહાનને ન્યાથી તથા પવિત્ર માણસ બાપ્તિને તેથી ખીતો, ને તેને સલાજતો, ને તેનું સાંભળીને બહુ ગભરાતો, પણ ખુશીથી તેનું સાંભળતો ૨૧ અને ન્યારે જોગવાઈને દહાડો આવ્યો, ત્યારે હેરોદ્દે પોતાની વરસગાઠે પોતાના અમીરોને તથા સેનાપતિઓને તથા ગાલીલના સરદારોને સાં રમજ બાની કરી, ૨૨ ને તેજ હેરોદિયાસની દીકરી અંદર આવ્યો નાચી, ને તેથી હેરોદ્દ તથા તેની સાથે જમવા બેઠાઓ ખુશ થયા, અને રાત્રીએ છાકરીને કહ્યું કે, હું જે ચાહું તે મારી પાસે માગ, ને હું તને તે આપીશ ૨૩ અને તેણે સમ ખાધને તેને કહ્યું કે, જે કંઈ હું મારી પાસે માગે તે મારા અડધા રાત્રી મુકી હું તને આપીશ ૨૪ અને તેણે બહાર જઈને પોતાની માને પુછ્યું કે, હું શું માગુ? ૨૫ ને તેણીએ કહ્યું, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું. અને તરત રાત્રી પાસે ઉતાવળથી માહે આવ્યો તેણીએ માગીને કહ્યું કે, હું ચાહુ છું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું કપરોટમાં હમણાજ હું મને આપ ૨૬ અને રાત્રી બહુ દલગીર થયો, પણ પોતે સમ ખાધા હતા તેને લીધે તથા પોતાની સાથે બેસનારાઓને લીધે તેને ના કહેવાને ચાહું નહિ ૨૭ અને તરત રાત્રીએ સિપાઈને

મોહનીને એવુ માણુ લાવવાનો હુકમ કર્યો, ને તેણે જઈને કેદખાનામાં તેવુ માણુ કાઠી નાખ્યુ, ૨૮ ને તેવુ માણુ કમરોટમાં લાગીને છાકરીને આપ્યુ, ને છાકરીએ પોતાની માને તે આપ્યુ ૨૯ અને તેના શિખો એ સાલગીને આવ્યા, ને તેવુ ઘડ લઈ ગયા, ને કંબરમાં મુક્યુ.

૩૦ અને પ્રેરિતો ઇસુની પાસે એકઠા થાય છે, ને જે જે તેઓએ કર્યું હતું તથા જે જે તેઓએ શિખવ્યું હતું, તે બધું તેને કહ્યું ૩૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતે ઉઠવડ ઉઠાણમાં એકાત આવો, ને ધોડો વિસામો લો, કેમકે આવનારા ને જનારા ધણા હતા, ને તેમને ખાવાનો પલુ અવકાશ મળતો નહોતો. ૩૨ અને તેઓ હોડીમાં બેસીને ઉઠવડ ઉઠાણ એકાત ગયા ૩૩ અને લોકોએ તેઓને જતા દીઠા, ને ધણાએ તેને ઓળખ્યો, ને સંઘળા ઝાડુદોમાંથી પગે હોડીને ત્યાં એકઠા થયા ને તેઓની આગળ જઈ પહોંચ્યા ૩૪ અને તેણે નીકળીને અતિ ધણા લોકને જોયા, ને તેને તેઓ પર કડણા આપી, કેમકે તેઓ પાળક વગરના ઘેટા જેવા હતા, ને તે તેઓને ધણી વાતો વિષે બોધ કરના લાગ્યો. ૩૫ અને જ્યારે દહાડો ધણો નમી ગયો ત્યારે તેના શિખોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, આ ઉઠાણ ઉઠવડ છે, ને દહાડો ધોળો નમી ગયો છે, ૩૬ તેઓને વિદાય કર, એ માટે કે તેઓ આસપાસના પરામાં તથા ગામેમાં જઈને પોતાને સાચું કંઈ ખાવાનું લેવાતુ લે ૩૭ પલુ તેજી ઉતાર આપતા તેઓને કહ્યું કે, તમે તેઓને ખાવાનું આપો અને તેઓ તેને કહે છે કે, હુ અને જઈને બનું બીનારની રોટનીઓ લઈને તેઓને ખવાડીએ? ૩૮ પલુ તે તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે રોટની રોટનીઓ છે? જઈને જુઓ, ને ખગર કાઢયા પછી તેઓ કહે છે, પાંચ તથા બે માઠી ૩૯ અને તેણે તેઓને હુકમ કર્યો કે, સંઘળા લીલા ધાસ પર પગમાં બેસી જાય ૪૦ અને તેઓ સો સો તથા પચાસ પચાસ હોરબોધ બેઠા ૪૧ અને તેણે પાંચ રોટની તથા બે માઠી લઈને આકાર તરફ જઈને આશીર્વાદ માંગ્યો, ને રોટનીઓ બા ધીને તેઓને ખિરસવા સાચું પોતાના શિખોને આપી, ને બે માઠી સવુંને વહેંચી આપી ૪૨ અને સવુંએ ખાધું, ને વૃદ્ધ થયા, ૪૩ અને તેઓએ કુકડાની બાર દોષડી લરીને ઉઠાડી, ને માહડીઓમાંથી પલુ કંઈ વધ્યુ ૪૪ અને તેઓએ રોટનીઓ ખાધી તેઓ આસરે પાંચ હ તર પુરૂ હતા.

૪૫ અને તત્કાળ તેણે પોતાના શિખોને હકેડ કરીને હોડીમાં બેસાવ્યા, ને પોતે લોકોને વિદાય કરે એટલામાં પોતાની આગળ પેને પાર બેથસેદાએ મોકલ્યા ૪૬ અને તેઓને વિદાય કરીને તે પહોંડ પર પ્રાર્થના કરવા ગયો ૪૭ અને સાગ પડી ત્યારે હોડી સમુદ્ર મધ્યે હતી, ને તે એકલો જનીન પર હતો ૪૮ અને તેઓ હવેસા મારતા હેરાન થાય છે કેમકે પવન તેઓની સામે છે, એ જોઈને, આસરે ગતને ચોથે પોહોરે તે સમુદ્ર પર ચાલતો તેઓની પાસે આવે છે, ને જાણે તેઓથી આગળ જવાનું કર્યું ૪૯ અને તેઓએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો જોઈને ધાર્યું કે, એ તો આશ્ચર્ય છે, ને જૂઠા પાગ, ૫૦ કેમકે સવું તેને જોઈને બચરાશ્યા અને તરત તે તેઓની સાથે બોલ્યો, ને તેઓને કહે છે કે, હિમ્મત રાખો, હુ છુ, બીહો મા ૫૧ અને તે તેઓની પાસે હોડી પર ગયો, ને પવન યથોચ, ને તેઓ અતિશય વિસ્મિત થયા, ૫૨ કેમકે તેઓ રોટની સળધી ન સમજ્યા, પણ તેઓના મન કહણુ હતા.

૫૩ અને તેઓ પાર જઈને ખેતસારેત દેશમાં આવ્યા, ને કિનારે લગર કર્યું ૫૪ અને તેઓ હોડી પરથી ઉતયા ત્યારે તરત લોકોએ તેને ઓળખ્યો, ૫૫ ને તોતરફ તે આખા પ્રદેશમાં ફેલાઈ જઈને જ્યાં તેઓએ સાલ્યુ કે તે છે, ત્યાં માદાઓને ખાટલામાં ધારીને લાવવા લાગ્યા ૫૬ અને જ્યાં તે ગામે કે શહેરો કે પરાઓમાં પેહો, ત્યાં તેઓએ માદાઓને ચોટાઓમાં રાખ્યા, ને તેને વિનંતી કીધી કે, તેઓને માદા તારા હુ ડાગી કારને અડક્યા દે, ને જેટલા તેને અડક્યા તેટલા સાલ થયા.

૭ અને ફેરોશીઓ તથા કેટલાએક શાસ્ત્રીઓ થયે-શાહેમથી આવીને તેની પાસે એકઠા થાય છે, ૨ ને તેના રોટલાએક શિખોને અગ્રદ્ધ, એટલે બાણ-ધોલેલા, હાથે રોટની ખાતા તેઓએ જોયા ૩ કેમકે ફેરોશીઓ તથા બધા ચુદીઓ વડીલોના સપ્રદાય પાળીને સારીપેટે હાથ ધોયા વિના ખાતા નથી ૪ અને ચોટથી આવીને ન્દાયા વિના તેઓ ખાતા નથી, ને વાટકા તથા ગાગરો તથા નાખાના વાસણુ તથા ખાટલાઓને ધોવા ધલ્યાદિ ધલવી બીજી ક્રિયાઓ પાળરાને તેઓએ સ્વીકાયુ હતું ૫ પછી ફેરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓ તેને પુછે છે કે, તારા શિખો વડીલોના સપ્રદાય પ્રમાણે ન ચાલતા અલુધોએડે હાથે રોટની કેમ ખાય છે? ૬ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમ દેનીઓ

અબધી યથાયાદે દીઠ બલિધ્યવાત કરી, જેમ લખ્યું છે કે,

આ લોક હોરાએ નને નાને છે,

પણ તેઓના હૃદયા મારાથી વેનડા રહે છે.

૭ પણ તેઓ પોતાના મત્ર દાખલ માણસોની આજ્ઞા શિખવતા

મને બ્યર્થ બને છે.

૮ દેવની આજ્ઞા પરતી મુકીને તમે માણસોના સમ-દાયને પાળો છો. ૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતાના સમ્રાટ પાળના સારૂ દેવની આજ્ઞા બરાબર રદ કરો છો. ૧૦ કેમકે મુસાએ કહ્યું કે, તારા બાપને તથા તારી માને માન આપ, ને જે કોઈ બાપની કે માની નિંદા કરે તે મારી બચ, ૧૧ પણ તમે કહો છો કે, જે કોઈ માણસ પોતાના બાપને કે માને કહે કે. મારાથી તમે

બાણે એવું ચલાતો હતો; પણ તે ગુપ્ત રહી ન શક્યો. ૧૫ કેમકે એક બાપડી જેની નાની દીકરીને અધુર્ધ આત્મા વળગેલો હતો, તે તેને વિષે સાબળીને આવી, ને તેના પગ આગળ પડી. ૧૬ તે બાપડી યુવાની હતી, ને સુરકૈનીકી કુળની; ને તેણે પોતાની દીકરીમાથી બૂલ કાઢવાને તેને વિનંતી કરી. ૧૭ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, છોકરાને પહેલા ધરાવા કે; કેમકે છોકરાની રોટલી લઈને કુતરાને ફેંકવી એ વાજબી નથી. ૧૮ પણ તે ઉત્તર આપીને તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, કુતરા પણ મેજ તળે છોકરાના કકડામાથી ખાય છે. ૧૯ અને તેણે તેને કહ્યું કે, આ વાતને લીધે બ; તારી દીકરી-માથી બૂલ નીકળ્યું છે. ૨૦ અને તેણે પોતાને ઘેર આવીને લેણુ કે, છોકરી ખાટલા પર સુતેલી છે, ને ભત નીકળ્યું છે.

ને તેઓએ કહ્યું, સાત. ૧ અને તેણે લોકને જમીન પર ઝસવાને હુકમ આપ્યો; ને સાત રૌટલીઓ લઇને તેણે સ્વતિ કરીને ભાંગી, ને પિરસવા સાડ પોતાના શિષ્યોને આપી; ને તેઓએ લોકને પિરસી. ૭ અને તેઓની પાસે યોદ્યાનાની માછલીઓ પણ હતી; ને તેણે તેમના પર આશીર્વાદ માગીને તે પણ લોકોને પિરસવાનું કહ્યું. ૮ અને તેઓ ખાઇને ધરાયા; ને તેઓએ બાકી રહેલા કકડાઓની સાત ટોપલીઓ ઉઠાવી. ૯ અને [ખાનારા] આસરે ચાર હજાર હતા; ને તેણે તેઓને વિદાય કીધા. ૧૦ અને તરત પોતાના શિષ્યો સાથે હોડી પર ચઢીને તે દાલમાનુયાની સીમામાં આવ્યો.

૧૧ અને ફરારીઓ નીકળી આવ્યા, ને તેનું પરીક્ષણ કરતાં તેની પાસે આકાશમાથી નિશાણી માગીને તેની સાથે વિવાદ કરવા લાગ્યા. ૧૨ અને પોતાના આત્મામાં ઉરો નિસાસો મુકીને તે કહે છે, આ પેટી નિશાણી કેમ માગે છે? હુ તમને ખચિત કહ્યું છે કે, આ પેટીને કંઈ નિશાણી અપાશે નહિ. ૧૩ અને તેઓને સુઝ્યા પછી હોડી પર ફરી ચઢીને તે પેલે પાર ગયો.

૧૪ અને તેઓ રૌટલી લાવવાને વિસરી ગયા હતા; ને તેઓની પાસે હોડીમાં એક કરતાં વધારે રૌટલી નહોતી. ૧૫ અને તેણે તેઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, જોજે, ફરારીઓના ખમીરથી તથા હેરોદ્દના ખમીરથી સારવાન રહેા. ૧૬ અને તેઓએ માદોમાંહે સવાદ કરીને કહ્યું કે, આપણી પાસે રૌટલી નથી. ૧૭ અને ઇસુ એ જવાબીને તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે રૌટલી નથી એ મઠિ તમે કેમ સવાદ કરો છો? હજી મુખી થું તમે નથી જાણતા, ને નથી સમજતા? થું તમારાં હૃદય કહ્યું થયા છે? ૧૮ તમને આપો છતાં થું તમે નથી દેખતા? અને કાને છતાં, થું તમે નથી સંભળતા? ને થું યાદ નથી રાખતા? ૧૯ ન્યારે પાંચ હજારને સાડ પાંચ રૌટલી મેં ભાંગી, ત્યારે તમે કકડાઓની ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી? તેઓ તેને કહે છે કે, બાર. ૨૦ અને ન્યારે ચાર હજારને સાડ સાત, ત્યારે તમે કકડાથી ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી? ને તેઓએ કહ્યું કે, સાત. ૨૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું, થું તમે હજી નથી સમજતા?

૨૨ અને તે ઐયસેદામાં આવે છે. અને તેઓ તેની પાસે એક આંધળાને લાવે છે, ને તેને અડકવા સાડ તેઓ તેને વિનંતી કરે છે. ૨૩ અને આંધળાને હાથ પકડીને તે તેને ગામમાથી બહાર લઇ ગયો, ને તેની

આંખોમાં ઘુંઘીને ને તેના પર હાથ મુકીને તેને પુછ્યું કે, હું કંઈ જુએ છું? ૨૪ ને હજી જોઇને તેણે કહ્યું કે, હુ માણસોને દેખું છું; કેમકે તેઓને ઝાડોના જેવા ચાલતાં દેખુ છું. ૨૫ ત્યારે તેણે ફરી તેની આંખો પર હાથ મુક્યા; ને તેણે તાકીને જોયું, ને સાંભળે થયો, ને સંધ્યું સ્પષ્ટ રીતે દીઠું. ૨૬ અને તેણે તેને ઘેર મોકલતા કહ્યું કે, ગામમાં પણ પેસતો ના.

૨૭ અને ઇસુ તથા તેના શિષ્યો કાણસારીઆ ત્રિવિંધીના ગામેમાં ગયા; ને માર્ગમાં તેણે પોતાના શિષ્યોને પુછતા કહ્યું કે, હુ કોણ છું, એ વિષે માણસો થું કહે છે? ૨૮ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, [કોઇ કહે છે કે હું] યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે; ને કોઇ કે હું એલીયાહ, ને કોઇ કે હું ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક છે. ૨૯ અને તેણે તેઓને પુછ્યું, પણ હુ કોણ છું, એ વિષે તમે થું કહો છો? પીતર ઉત્તર આપતા તેને કહે છે કે, હું તો ખ્રીસ્ત છે. ૩૦ અને તેણે તેઓને તાકીદ કીધી કે, મારે વિષે તમારે કોઇને કહેતું નહિ.

૩૧ અને તે તેઓને શિખવવા લાગ્યો કે, માણસના દીકરાએ ધણુ સહેવું, ને વશીલાથી તથા મુખ્ય ચાલ-કાથી તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસદ થવું, ને માંચી જવું, ને ત્રણ દહાડા પછી પોછા ઉકડું, એ જરૂર છે. ૩૨ અને તે એ વાત ઉઘાડી રીતે બોલ્યો. અને પીતર તેને એક ખાણુએ લઇને તેને કપડો આપવા લાગ્યો; ૩૩ પણ તેણે પાછળ ફરીને તથા પોતાના શિષ્યોને જોઇને પીતરને કપડો આપતા કહ્યું કે, શેતાન, મારી પછવાડે જ; કેમકે હું દેવની બાબતો પર નહિ, પણ માણસોની બાબતો પર ચિંત લગાડે છે. ૩૪ અને તેણે પોતાના શિષ્યો સુધ્ધા લોકોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, જો કોઇ મારી પાછળ આવવા આવે છે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો, ને પોતાનો વધસ્તંભ ઉઘડીને મારી પાછળ ચાલવું. ૩૫ કેમકે જો કોઇ પોતાનો જીવ બચાવવા આવે, તે તેને ખોરો; અને જો કોઇ મારે લીધે તથા મુવર્તન લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૩૬ કેમકે જો માણસ આપુ જગત મેળવે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામે, તો તેને શો લાભ થાય? ૩૭ વળી માણસ પોતાના જીવનો શો બદલો આપશે? ૩૮ કેમકે આ બ્યભિચારી તથા પાપી પેટીમાં જો કોઇ મારે લીધે તથા મારી વાતોને લીધે શરમારો, તેને લીધે માણસનો દીકરો પણ ન્યારે પોતાના બાપના મહિમામાં પવિત્ર દૂતોની સાથે આવશે, ત્યારે તે શરમારો.

૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખબર આપું છું કે, અહીં ઉભા રહેનારાઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે જેઓ પરાક્રમે આવેલું દેવનું રાજ્ય જોવા પહેલાં મરણ પામશે નહિ.

૧ અને છ દહાડા પછી ઇસુ પીતરને તથા યાકુબને તથા થોહાનને સાથે લઈને એકલા તેઓને ઉપાસવા ઉપર એકાલ લઈ ગયો છે; ને તેઓની આગળ તેનું રૂપાંતર થયું. ૨ અને તેનાં લગ્નડાં ઉજળા, બહુજ સફેદ થયાં; જેવાં કે પૃથ્વીમાં કોઈ પણ ધોળી તેવાં સફેદ કરી ન શકે. ૩ અને એકીયાદનું મુસાની સ્વપ્ન તેઓને દેખાયે, ને તેઓ ઇસુની સાથે વાત કરવા હતા. ૪ અને પીતર ઉત્તર આપીને ઇસુને કહે છે કે, રાખી, અહીં રહેવું આપણે માટે સારું છે; તો અમે ત્રણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે વારસે, ને એક મુસાને વારસે, ને એક એકીયાદને વારસે. ૫ કેમકે શું બિલકુલ એ તેને સુઝતું નહિ, કેમકે તેઓ બહુ બીધા હતા. ૬ અને વાદળ આવ્યું ને તેઓ પર છાયા ધ્રીધી; ને વાદળામાંથી એની વાણી થઈ કે, આ મારો વહાલો દીકરો છે, તેનું સાંભળો. ૭ અને વહાળ ચેતરફ જોઈને તેઓએ પછા પોતાની સાથે એકલા ઇસુ વિના કોઈને દીધો નહિ. ૮ અને પહાડપરથી તેઓ ઉવરતા હતા, ત્યારે તેણે તેઓને ક્રમાવ્યું કે, તમે જે જોયું છે તે માણસના દીકરો મુએલામાંથી પાછા ઉઠે, ત્યાં સુધી કોઈને કહેવા ના. ૯ અને તેઓએ તે વાત મનમાં રાખી, ને મુએલામાંથી પાછા ઉઠતું એ શું હશે, તે વિષે માહોમાહે વાદવિવાદ કરતા હતા. ૧૦ અને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, પહેલાં એકીયાદે આવતું જોઈએ? ૧૧ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, એકીયાદ પહેલાં આવીને સમને મુધારે છે ખરો; ને માણસના દીકરા વિષે એમ કેમ લખ્યું છે કે, તેણે પછું દુઃખ સહેલું ને ઉચ્છ્રાવ પામ્યો? ૧૨ પણ હું તમને કહું છું કે, એકીયાદ ખરેખર આવ્યો છે; ને તેને વિષે લખેલું છે તે પ્રમાણે તેઓએ જોયું આણું તેમ તેને ક્રીધું.

૧૩ અને તેઓએ શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓની આસપાસ અતિ ઘણા લોકોને તથા તેઓની સાથે વિવાદ કરતા શાસ્ત્રીઓને જોયા. ૧૪ અને તરત તે બધા લોક તેને જોઈને બહુ અચરતા પામ્યા, ને દોડીને તેને સલામ કીધી. ૧૫ અને તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તેઓની બેઠે તમે શો વિવાદ કરી છો? ૧૬ ને લોકોમાંથી એકે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, ઉપદેશક, હું મારો

દીકરો તારી પાસે લાવ્યો, તેને મુઝા આત્મા વળગેલો છે; ૧૮ અને ત્યાં કહ્યું તે તેને પકડે છે, ત્યાં તે તેને પાસે નાખે છે; ને તે શીણ કાઢે છે, ને દાંત પિસે છે, ને તે તવાઈ ગયો છે. અને મેં તારા શિષ્યોને તેને કાઢવાનું કહ્યું; પણ તેઓ કાઢી ન શક્યા. ૧૯ પણ તે ઉત્તર આપીને તેઓને કહે છે કે, શો અવિશ્વાસી પેદા, હું કયા સુધી તમારી સાથે રહીશ? ક્યાં સુધી હું તમારું ખમીશ? તેને મારી પાસે લાવો. ૨૦ અને તેઓ તેની પાસે તેને લાવ્યા, ને એને જોઈને આત્માએ તરત તેને મરજો; ને જમીન પર પડીને તે શીણ કાઢતો તરફજો. ૨૧ અને તેણે એના બાપને પુછ્યું કે, એને આ થયાને કેટલો કાળ થયો છે? ને તેણે કહ્યું કે, બાળપણથી. ૨૨ અને તેનો નાશ કરવા સાર તેણે ઘણી વેળાએ આગમાં તથા પાણીમાં પણ તેને નાખી દીધો છે; પણ જો હું કંઈ કરી શકું તો અમારા પર કરૂણા રાખીને અમને મદદ કર. ૨૩ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, જો હું કરી શકું! વિશ્વાસ રાખનારને તો સર્વ શક્ય છે. ૨૪ અને તરત બાળકના બાપે ધણે પાડતાં કહ્યું કે, હું વિશ્વાસ કરું છું, મારા અવિશ્વાસ વિષે મને મદદ કર. ૨૫ પણ ઘણા લોક દોડતા આવે છે, એ જોઈને ઇસુએ અચ્છ આત્માને ધમકાવીને તેને કહ્યું કે, ઝૂંઝા તથા બહેરા આત્મા, હું તને હુકમ કરું છું કે, તેમાંથી નીકળ, ને ફરી તેમાં ન પેસ. ૨૬ અને ચીસ પાડીને ને તેને બહુ મરડીને તે નીકળે; ને તે મુઝા જેવા થયો, એવો કે ઘણાખરાએ કહ્યું કે, તે મરી ગયો છે. ૨૭ પણ ઇસુએ તેનો હાથ ઝાલીને તેને ઉઠાડ્યો; ને તે ઉભો થયો. ૨૮ અને તે ધરમાં આવ્યો ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને એકાંતમાં પુછ્યું કે, અમે કેમ તેને કાઢી ન શક્યા? ૨૯ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, પ્રાર્થના સિવાય બીજા કોઈ ઉપાયથી એ જાત નીકળી શકે એમ નથી.

૩૦ અને ત્યારથી નીકળીને તેઓ જાલીવમાં થઈને ગયા; ને કોઈ ન જાણે, એવી તેની ઇચ્છા હતી. ૩૧ કેમકે તે પોતાના શિષ્યોને શિખવતો, ને તેઓને કહેતો કે, માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાયો છે, ને તેઓ તેને મારી નાખશે; ને મારી નખાયા પછી તે ત્રીજે દહાડે પાછા ઉઠશે. ૩૨ અને તેઓ આ વાત સમજ્યા ન હતા, ને તેને પુછ્યાં બીધા. ૩૩ અને તેઓ કાપરનાદુમમાં આવ્યા; ને તે ધરમાં હતો, ત્યારે તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તમે માર્ગમાં શો વિવાદ કરતા હતા? ૩૪ પણ તેઓ જાના રહ્યા;

કેમકે માં માં તેઓ માહોમાહે વિતાવ કરતા હતા કે, મુખ્ય કાણુ છે? ૧ અને તે બેઠા ને બારેને તેજીને તેઓને કહે છે કે, બે કોઈ પહેલો વધા ચાહે, તો તે સહુથી છેલ્લો તથા સહુનો સેવક થાય ૨ અને તે એક બાળક લઈને તેઓની વચ્ચે ઉભુ રાખ્યું, ને તેને બાળકના વધને તેઓને બોલુ કે, ૩ જે કોઈ મારે નામે એવા બાળકામાના એકનો સ્વીકાર કરે, તે મારો સ્વીકાર કરે છે, ને જે કોઈ મારો સ્વીકાર કરે છે તે કેવળ મારો નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે તેનો સ્વીકાર કરે છે

૪ યેહોહાને તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, અમે કોઈએકને તારે નામે બૂતોને કાઢતો હોઈ, ને અમે તેને મના કીધી, કારણ કે તે અમારી સાથે આવતો નથી ૫ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, તેને મના કરો મા, કેમકે એવા કોઈ નથી કે જે મારે નામે ચમત્કાર કરશે, ને સહેજ માની નિંદા કરી શકશે. ૬ કેમકે જે આપણી વિરુદ્ધ નથી, તે આપણા પક્ષનો છે ૭ કેમકે જુ તમને ખતીન કહ્યું છે કે, તમે ખ્રીસ્તના છે એ કારણથી જે કોઈ તમને ખ્યાતુ પાછી પાસે, તે પોતાનું કળ નહિ ખેરી ૮ અને જે નાનાઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓ માના એકને જે કોઈ હોકર ખવાડે, તેને માટે તે કરના આ સાડ છે કે ધરીનું પડ તેની કટિ બધાય ને તે સમુદ્રમા નખાય ૯ અને જે તારો હાથ તને હોકર ખવાડે, તો તેને કાપી નાખ, તને બે હાથ છતા નર કમા ન હોલવાનાર અગ્નિમા જીવ, ૧૦ તે કરતા હુકા થઈને જીવના પેસલુ એ તારે માટે સાડ છે ૧૧ અને જે તારો પગ તને હોકર ખવાડે, તો તેને કાપી નાખ, તને બે પગ છતા નરકમા ન હોલવાનાર અગ્નિમા નખાવ, ૧૨ તે કરતા લગકા થઈને જીવના પેસલુ એ તારે માટે સાડ છે ૧૩ અને જે તારી આખ તને હોકર ખવાડે તો તેને કાઢી નાખ, તને બે આખ છતા અગ્નિમા નરકમા નખાવ, ૧૪ કે ત્યાં તેઓનો કીરો મરતો નથી, ને અગ્નિ નથી હોલવાતો, તે કરતા કાણુ થઈને દેવના રાજ્યમા પેસલુ એ તારે માટે સાડ છે ૧૫ કેમકે અગ્નિથી દુરેક સહુણુ કરશે, [ને દુરેક ચણ મીઠાથી સહુણુ કરશે] ૧૬ મીકુ તો સાડ છે, પણ જે મીકુ સ્વાદ વગરનું થયુ હોય, તો તેને ચાથી ખાડ કરશે? પોતામા મીકુ રાખો, ને માહોમાહે સલાહ રાખો

૧૦ અને ત્યાંથી ઉડીને તે યદુહાદની સીએઆ યરદનને પેડે પાર આવે છે, ને ફરી પણ

લોક આડીને તેની પાસે એકઠા થાય છે, ને તેના વિચાર પ્રમાણે તેણે ફરી તેઓને બોધ કર્યો. ૨ અને ફરીથીઓએ પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતા તેને પુછ્યું કે, તું પુરૂષને પોતાની સ્ત્રીને મુકી દેવી ઉચિત છે? ૩ પણ તેણે ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, મુસાએ તમને શી આજ્ઞા આપી હતી? ૪ ને તેઓએ કહ્યું કે, ફારગતી લખીને મુકી દેવાની મુસાએ રત્ન આપી ૫ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તમારા હૃદયની કઠણ તને લીધે મુસાએ તમારે સાડ એ આજ્ઞા લખી, ૬ પણ ઉત્પત્તિના આરંભથી દેવે તેઓને એક પુરૂષ તથા એક સ્ત્રી બનાવ્યા ૭ એ કારણથી માણસ પોતાના માઆપને મુકીને પોતાની વહુને વળગી રહેશે, ૮ ને તેઓ બન્ને એક દેહ થશે, એ માટે તેઓ ત્યાર પછી બે નથી પણ એક દેહ છે, ૯ તો દેવે જે બે હૃદય છે તેને માણસે બેદુ ન પાડવું ૧૦ અને ધરમા તેના શિશ્યોએ ફરી તેજ બાબત વિષે તેને પુછ્યું ૧૧ અને તે તેઓને કહે છે કે, જે કોઈ પોતાની વહુને મુકી દે, ને બીજાને પરણે, તે તેની વિરુદ્ધ જિનાણુ કરે છે, ૧૨ ને જે વહુ પોતાના વરને મુકી દે, ને બીજાને પરણે, તો તે જિનાણુ કરે છે

૧૩ અને તેઓ તેની પાસે બાળક લાવ્યા કે તે તેઓને અડકે, ને શિશ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યા. ૧૪ પણ ઇસુ તે બેઠાને તાબુસા થયો, ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વારો મા, કેમકે દેવનું રાજ્ય એવાઓનું છે ૧૫ જુ તમને ખતિય કહ્યું છે કે, જે કોઈ બાળકની માફક દેવનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિ, તે એમા પ્રવેશ કરશે નહિ. ૧૬ અને તેણે તેઓને બાળકા લીધા, ને તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને આશીર્વાદ દીધો

૧૭ અને તે બહાર નીકળીને રસ્તે જતા હતા, ત્યારે એક જાણુ તેની પાસે હાડતો આવ્યો, ને તેણે તેની આજ બુદ્ધિ ટેકીને પુછ્યું કે, એ ઉત્તમ ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવા માટે કુ થું કરું? ૧૮ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક, એટલે દેવ, તે વિના કોઈ ઉત્તમ નથી. ૧૯ તું આજ્ઞાઓ જાણુ છે, દત્ત્યા ન કરવી, બ્યલિચાર ન કરવો, ચોરી ન કરવી, જુરી શાહેરી ન પુરવી, કમ્મલ ન કરવી, માબાપનું સન્માન કરવું ૨૦ પણ તેને તેને કહ્યું કે, એ ઉપદેશક, એ સર્વ [આજ્ઞાઓ] તો તું જાણુથી પાળતો આવ્યો છું ૨૧ અને તેની તરફ જોઈને ઇસુને તેના પર દેવ આવ્યું, ને તેણે તેને

કહ્યું કે, હું એક વાત સંબંધી અધુરો છું; તારું જે છે તે જાણને વેચ, ને દરિદ્રીઓને આપ, ને આકાશમાં તને દોલત મળશે; ને આવ, મારી પાછળ ચાલ. ૨૨ પણ તે વાતને લીધે તેનું મ્હો ઉતરી ગયું, ને ઉદાસ થઈને તે ચાલ્યો ગયો, કેમકે તેની સંપત ધણી હતી.

૨૬ અને ઇસુ આસપાસ ભેંધને પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, જેઓની પાસે દોલત છે તેઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અધર્ષ પડશે! ૨૪ ને તેની વાતોથી શિષ્યો અવગમ્યા પામ્યા. પણ ઇસુ ફરી ઉત્તર આપીને તેઓને કહે છે કે, છોકરા, દોલત પર ભરોસો રાખનારાઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અધર્ષ છે! ૨૫ દોલતવાનને દેવના રાજ્યમાં પેસવા કરતાં સોયના નાકામાં ઘરને ઉઠને જવું સહેલ છે. ૨૬ અને તેઓએ ધણી અચરતી પામીને માથામાં કહે કહ્યું, તો કેાણ તારણ પામી શકે? ૨૭ ઇસુ તેઓની તરફ ભેંધને કહે છે કે, માણસોને એ અશક્ય છે, પણ દેવને નથી, કેમકે દેવને સર્વ શક્ય છે. ૨૮ અને પીતર તેને કહેવા લાગ્યો, બે, અમે બધું મુઠીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ. ૨૯ ઇસુએ કહ્યું કે, હું તમને ખબત કહું છું કે, જે કોઈએ મારે લીધે તથા સુવાર્તાને લીધે ધરને, કે ભાઈઓને, કે ભેનોને, કે માને, કે બાપને, કે છોકરાને, કે બિતરોને મુક્યાં, ૩૦ તે હમણાં આ કાળમાં સોગણાં ધરોને તથા ભાઈઓને તથા ભેનોને તથા માઓને તથા છોકરાને તથા બિતરોને, સત્તાવણી સુધ્ધાં, તથા આવતા કાળમાં અનન્યવન, પામ્યા વગર રહેશે નહિ. ૩૧ પણ ધણી જે પહેલા તેઓ ઉઠ્યા, ને જે ઉઠ્યા

૩૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારી શી ધમ્મકા છે? હું તમારે વાસ્તે થું કશું? ૩૩ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારા મહિમામાં અમે એક તારે જમણે હાથે, ને એક તારે ડાબે હાથે બેસીએ, એવું અમને આપ. ૩૪ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તમે જે માગો છો, તે તમે બાણતા નથી. જે વાટકો હું પીઉં છું તે થું તમે પી શકો છો? ને જે બાપિરમા હું લઉં છું, તે બાપિરમા થું તમે લઉં શકો છો? ૩૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે તેમ કરી શકીએ છીએ. પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જે વાટકો હું પીઉં છું તે તમે પીશો, ને જે બાપિરમા હું લઉં છું, તે બાપિરમા તમે લેશો; ૩૬ પણ કોઈને મારે જમણે હાથે કે ડાબે હાથે બેસવા હેવું, એ મારું કામ નથી, પણ જેઓને સાચું તે સિદ્ધ કરેલું છે તેઓને માટે છે. ૩૭ અને [બાપ્તિસ્મા] દસ એ સાંભળીને ચાકુળ તથા ચોહાન સંબંધી નાખુશ થવા લાગ્યા. ૩૮ પણ ઇસુ તેઓને પાસે તેડીને કહે છે, તમે જાણો છો કે વિદેશીઓ પર જેઓ રાજ્ય કરનારા કહેવાય છે, તેઓ તેમના પર ધણીપણું કરે છે, ને તેઓના જે મોટા તેઓ તેમના પર અધિકાર ચલાવે છે. ૩૯ પણ તમારામાં એમ નથી, પણ તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો સેવક થશે; ૪૦ ને જે કોઈ પ્રથમ થવા ચાહે તે સહુનો દાસ થશે. ૪૧ કેમકે માણસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, ને ધણીની ખંડ-હુને સાચું પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે.

૪૨ અને તેઓ યરેગામાં આવે છે; ને યરેગામાંથી

વિશ્વાસે તને બનાવ્યો છે, અને તરત તે દેખતો થયો, ને માર્નમા હમુની પાઠજી ગયો.

૧૧ અને તેઓ યરુસાલેમની નજદીક, જેલુનના પદાડ આનજ બેથફાગે તથા બેથાનીઆની પાસે આવે છે, ત્યારે તે પાતાના શિષ્યોમાના બેને આનજ મોકલે છે, 'ને તેઓને કહે છે કે, તમારી સામેના ૧૧મા નબર, ને તેમા તમે પેસરો કે તરત એક નબરના વહરો જોના પર કોઈ માણસ કદી બેઠુ નથી, એવો તમને બાધેલો મળશે, તેને ઊગેલાવો. અને જો કોઈ તમને કહે કે, તમે એ શા માટે કરો છો? તો કહો કે, પ્રભુને તેના બપ છે, ને તરત તે એને બદલે મોકલશે. અને તેઓ ગયા, ને બારલુની બહાર ખુલ્લા રસ્તામા બાધેલો વહરો તેઓને મળ્યો, ને તેઓ તેને ઊઠે છે. અને જોના ત્યા ઉભા હતા તેઓમાના કેટલાકે તેઓને કહ્યું કે, વહરોને તમે શું કરવા છોડો છો? ને જેમ ઇસુએ તેઓને ફરમાવ્યું હતું, તેમ તેઓએ તેઓને કહ્યું, ને તેઓએ તેમને જવા દીધા. અને તેઓ વહરોને ઇસુની પાસે લાવ્યા, ને તેના પર પોતાના લખડા નાખ્યા, ને તેના પર તે બેઠા. અને ઘણાઓએ પોતાના લખડા રસ્તામા પાથર્યા, ને બીજાઓએ ખેતરમાથી ટાળાઓ કાપીને [રસ્તામા પાથરી] અને આગળ તથા પાઠજી ચાલનારાઓએ બધા પાતા કહ્યું કે, દોસાના, પ્રભુને નામે જે આવે છે, તેને પ્રત્યક્ષ! ૧૦ આપણા બાપ દાઉદનુ રાજ્ય જે પ્રભુને નામે આવે છે, તે આશીર્વાદિત છે, પરમ ઉચામા દોસાના!

૧૧ અને ઇસુ યરુસાલેમ જઈને મહિરમા ગયો, ને બાતરફ બધું જોઈને સાજ પડ્યા પછી બારે સુઢા નીકળીને તે બેથાનીઆમા ગયો.

૧૨ અને બીજે દહાડે તેઓ બેથાનીઆમાથી નીકળ્યા આખ્યા પછી, તે બુખ્યો થયો. ૧૩ અને એક અછરી જેને પાદડા હતા તેને આધેથી જોઈને તેની પાસે ગયો, કે કદાચિ તેને તે પરથી કંઈ મળે, ને તેની પાસે આવ્યો, ત્યાર પાદડા વિના તેને કંઈ મળ્યું નહિ, કેમકે અછરોની સ્વતંત્ર હતી. ૧૪ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, દુવેથી કદી કોઈ તારા પરથી ફળ ન ખાઓ, ને તેના શિષ્યોએ એ સાંભળ્યું.

૧૫ અને તેઓ યરુસાલેમમા આવે છે, ને તે મહિરમા પતીને મહિરમા વેચનારાઓને તથા ખરીદનારાઓને કાઢી મુકવા લાગ્યા, ને નાણાવટીઓના બાજર તથા ખસુતર વેચનારાઓના આસનો ઉઘા

વાળ્યા. ૧૬ અને કોઈને મહિરમા થઈને કંઈ વાસણ લઈ જવા ન દીધું. ૧૭ અને તેઓને બોધ કરતા તેણે કહ્યું કે, શું એમ લખ્યું નથી કે, માર પર સર્વ દેશનાઓને સાચ પ્રાથનાનું ધર કહેવારો? પણ તમે તેને લટારાનું કોતર કાઢ્યું છે. ૧૮ અને રુખ્ય ચાજરોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ તે તાબજી, ને તેનો નાશ થી રીતે કરીએ તે વિષે શોધ કાઢી, કેમ? તેઓ તેનાથી બીધા, કારણ કે તેના ઉપદેશથી સર્વ લોક અચરની પામ્યા.

૧૯ અને દર સાજ તે શહેર બહાર જતો. ૨૦ અને તેઓએ સવારે અછરીની પાસે થઈને જતા તેને જરથી સુકાએની જોઈ. ૨૧ અને પીતર સમારીને તેને કહે છે કે, સ્વામિ, જો જે અછરીને તે સાપ દીવો હતો તે સુકાઈ ગઈ છે. ૨૨ અને ઇસુ ઉત્તર આપી તેઓને કહે છે કે, કેવ પર વિશ્વાસ રાખો. ૨૩ કેમકે હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે કોઈ આ પર્વતને કહે કે ખસેજાઈ જા, ને સમુદ્રમા નખા, ને પોતાના હૃદયમા સહેલ ન આપતા વિશ્વાસ રાખશે કે, જે હું કહું છું તે થશે, તો તે તેને વાસ્તે થશે. ૨૪ એ માટે હું તમને કહું છું કે, જે સર્વ તમે પ્રાર્થના કરતા માગો છો, તે બધે પામ્યા છીએ, એવો વિશ્વાસ રાખો, તો તે તમને મળશે. ૨૫ અને જ્યારે જ્યારે તમે પ્રાર્થના કરતા ઉભા રહો છો, ત્યારે ત્યારે જો કોઈ તમારો અપરાધી હોય, તો તેને માફ કરો, એ માટે કે તમારો બાપ જે આકારમા છે, તે પણ તમારા અપરાધો તમને માફ કરે. ૨૬ પણ જો તમે માફ નહિ કરો, તો તમારો બાપ જે આકારમા છે તે પણ તમારા અપરાધ માફ નહિ કરશે.

૨૭ અને ફરી તેઓ યરુસાલેમમા આવે છે, ને તે મહિરમા ફરતો હતો, ત્યારે મુખ્ય ચાજરો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો તેની પાસે આવ્યા, ૨૮ને તેને કહ્યું કે, કયા અધિકારથી તું આ કામો કરે છે, અથવા કોનો તને આ કામો કરવાનો અધિકાર આપ્યો? ૨૯ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું એક વાત તમને પુછીશ, ને તમે મને જવાબ દો. તો કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું તે હું તમને કહીશ. ૩૦ યોહાનનું આશિરમા શું આકારથી હતું કે માણસોથી? મને જવાબ દો. ૩૧ અને તેઓએ માહોમાહે વિચારીને કહ્યું કે, જો કહીએ કે, આકારથી, તો તે કહેશે કે, ત્યારે તમે તેના પર વિશ્વાસ કેમ નથી કાઢી? ૩૨ પણ જો કહીએ કે, માણસથી, ત્યારે તેઓ લોકથી બીધા, કેમકે બધા યોહાનને નિશ્ચે બધિબધાદી માનતા હતા.

૪૨ અને તેઓ ઉત્તર આપીને ઇસુને કહે છે કે, અમે જાણતા નથી. અને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું તે હું પણ તમને કહેતો નથી.

૧૨ અને તે તેઓને દેશાંતરમાં કહેવા લાગ્યો કે, એક માણસે દ્રાક્ષવાડી રાખી, ને તેની આસપાસ વાડ કરી, ને દ્રાક્ષરસનો ફુંડ ખોદ્યો, ને ખુરશ બાંધ્યો, ને ખેડુતોને તે ઇન્કરે આપી, ને પરદેશ ગયો. ૧ અને મોસમે તેણે ખેડુતોની પાસે ચાકર મોકલ્યો, કે તે ખેડુતો પાસેથી દ્રાક્ષવાડીના ફળનું કંઈ લે; ૨ પણ તેઓએ તેને પકડીને માર્યો, ને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૪ અને ફરી તેણે બીજા ચાકર તેઓની પાસે મોકલ્યો, ને તેનું માથું તેઓએ ફેંડી નાખ્યું ને તેને ધિકારીને કાઢી મેલ્યો. ૫ અને તેણે બીજા મોકલ્યો, ને તેને તેઓએ મારી નાખ્યો; ને બીજા ઘણા મોકલ્યા, ને તેઓએ કેટલાકને કોરડા માર્યા, ને કેટલાકને મારી નાખ્યા. ૬ હવે એક બારી હતો, જે તેનો વડાલો દીકરો હતો, એને પણ તેણે આખરે તેઓની પાસે મોકલીને કહ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાની અદબ રાખશે. ૭ પણ તે ખેડુતોએ માહોમાહો કહ્યું કે, એ તો વારસ છે; ચાલો, તેને મારી નાખીએ, તો વારસો આપણો થશે. ૮ અને તેઓએ તેને પકડીને મારી નાખ્યો, ને દ્રાક્ષવાડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. ૯ એ માટે દ્રાક્ષવાડીનો ઘણી શું કરશે? તે આવશે, ને એ ખેડુતોનો નાશ કરશે, ને દ્રાક્ષવાડી બીજાઓને આપશે. ૧૦ શું તમે આ લેખ નથી વાંચ્યો કે,

જે પત્થરનો નકાર બાંધનારાઓએ કર્યો,

તેજ ખુલાતા મથાળાનો [પત્થર] થયો;

૧૧ એ પ્રશ્નથી થયું,

ને આપણી નગરમાં આશ્ચર્યકારક છે.

૧૨ અને તેઓએ તેને પકડવાને શોધ કીધી; પણ તેઓ લોકથી બીધા; કેમકે તેઓએ જાણ્યું કે તેણે આપણા પર આ દેશાંતર કહ્યું; ને તેઓ તેને મુકીને ચાલ્યા ગયા.

૧૩ અને તેઓ તેની પાસે કેટલાએક ફરોશીઓને તથા દેરાદીઓને મોકલે છે કે તેઓ વાતમાં તેને સપડાવે. ૧૪ અને તેઓ આવીને તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ કે, તું ખરા છે, ને કોઈની દરમીર કરતો નથી, કેમકે માણસોનું મોઢો તું રાખતો નથી, પણ ચલ્યાથી દેવનો માર્ગ સિખરે છે. કાઠ-સારને કર આપવો ઉચિત છે? ૧૫ આપીએ કે નહિ

કે ન આપીએ? પણ તેણે તેઓનો ઢાંગ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, તમે મારે પરીક્ષણ કેમ કરો છો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો કે હું જાઉં. ૧૬ અને તેઓ લાવ્યા. અને તે તેઓને કહે છે કે, આ સુરત તથા લેખ કોનાં છે? અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, કાઠ-સારનાં. ૧૭ અને ઇસુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જે કાઠસારનાં તે કાઠસારને, ને જે દેવનાં તે દેવને ભરી આપો. અને તેઓ તેનાથી ઘણો અચ્ચો પામ્યા.

૧૮ અને સાદુકીઓ જે કહે છે કે, પુનરુત્થાન નથી, તેઓ તેની પાસે આવે છે; ને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, ૧૯ ઉપદેશક, મુસાએ અમારે વારસે લખ્યું કે, જે કોઈનો બાધ નહોતરવો મરીને વહુને મુકે, તો તેનો બાધ તેની વહુને લે, ને પોતાના બાધને સાર સતાન ઉપખવે. ૨૦ હવે સાત બાધ હતા; ને પહેલો વહુ પરણીને સંતાન વિના મરી ગયો. ૨૧ પછી બીજાએ તેને લીધી, ને તે મરી ગયો; ને તે પણ કંઈ સંતાન મુકી ગયો નહિ; ને એ પ્રમાણે ત્રીજાએ પણ; ૨૨ ને સાતે સંતાન વગર મરી ગયા. છેવટે બાચી પણ મરી ગઈ. ૨૩ હવે પુનરુત્થાનમાં, તે તેઓમાંના કોની વહુ થશે? કેમકે સાતેની તે વહુ થઈ હતી. ૨૪ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, શું તમે એ કારણથી જૂલ નથી કરતા, કે તમે ધર્મલેખો તથા દેવનું પરાક્રમ જાણતાં નથી? ૨૫ કેમકે મુએલામાંથી ઉઠનારાં પરણતાં પરણાવતાં નથી, પણ આકાશમાંના દૂતોના જેવા હોય છે. ૨૬ પણ મુએલા લોક પાછા ઉઠે છે, તે સબધી, શું તમે મુસાના પુસ્તકમાંના કાઠી વિષેના પ્રકરણમાં નથી વાંચ્યું કે, દેવે તેને એમ કહ્યું કે, હું ઇસ્રાલીમનો દેવ તથા ઇરુસાલેમનો દેવ તથા યાકુબનો દેવ છું. ૨૭ તે મુએલાઓનો દેવ નથી, પણ જીવતાઓનો દેવ છે. તમે મોટી જૂલ કરો છો.

૨૮ અને શાસ્ત્રીઓમાંના એકે પાસે આવીને તેઓની તકશર સાંભળી, ને તેણે તેઓને સારો ઉત્તર આપ્યો છે એમ જાણીને તેને પુછ્યું કે, સદુ આજ્ઞાઓમાં પહેલી કંઈ છે? ૨૯ ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, પહેલી એ છે કે, ઓ ઇસ્રાએલ, સાંભળ, પ્રભુ આપણો દેવ તે પ્રભુ એકજ છે; ૩૦ ને તારા પુરા દહયથી, ને તારા પુરા જીવથી, ને તારી પુરી બુદ્ધિથી, ને તારા પુરા સામર્થ્યથી પ્રભુ તારા દેવ પર તું પ્રીતિ કર. ૩૧ અને બીજી એ છે, કે જેમ તું તારા પોતા પર પ્રીતિ કરે છે તેમ તારા પડોતી પર પ્રીતિ કર. એઓ કરનાં બીજા કાંઈ મોટી આજ્ઞા નથી. ૩૨ અને શાસ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, ખરેખર, ઉપદેશક, તું ઠીક કહ્યું છે કે તે એકજ છે,

ને તે વિના બીજે કોઇ નથી; એને પુરા કદયથી તથા પુરી સમજણથી તથા પુરા સામર્થ્યથી, તેના પર પ્રીતિ કરવી, તથા પોતા પર તેવી પોતાના પડોસી પર પ્રીતિ કરવી, તે સર્વ સકળદેહનીયાર્પણ તથા યજ્ઞ કરતાં અધિક છે. ૨૪ અને તેણે ડહાપણથી ઉત્તર આપ્યો છે એ જોઇને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું દેવના રાજ્યથી વેનગો નથી અને ત્યાર પછી કોઇએ તેને પૂછપરછ કરવાની હિંમત ન કરી.

૨૫ અને મંદિરમા બોધ કરતા ઇસુએ ઉત્તર આપીને કહ્યું, શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, ખ્રીસ્ત દાઉદનો દીકરો છે? કેમકે દાઉદે પોતે પવિત્ર આત્માથી કહ્યું કે,

પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે,

તારા ચતુષ્પાદને હું તારા પાયાસન કરૂં,

ત્યાં સુધી મારે જમણે હાથે બેસ.

૨૬ દાઉદે પોતે તેને પ્રભુ કહે છે; તો તે તેનો દીકરો કેમ છે? ને બધા લોકે ખુશીથી તેનું સાંભળ્યું.

૨૮ અને તેણે બોધ કરતાં તેઓને કહ્યું કે, શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો; તેઓ ભમા પહેરીને ફરવાનું તથા ચોરાંબોમાં સલામો, ૨૯ તથા સભારથાનેમાં મુખ્ય આસનો તથા જમણવારમાં મુખ્ય જગ્યાઓ આહે છે. ૩૦ એઓ વિધવાઓનાં ઘર ખાઈ નાંચે છે, ને દોંગ કરીને લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરે છે; તેઓને વિરોધ સભ મળશે.

૩૧ અને તેણે ખનનાની સામે બેસીને, લોકો ભદારમાં પૈસા કેવી રીતે નાખે છે, તે જોયું; ને ઘણા પૈસાદારોએ ઘણા નાખ્યા. ૩૨ અને એક દરિદ્રી વિધવાએ આવીને બે દમડી, એટલે એક અથેલો, નાખ્યા. ૩૩ અને તેણે પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું, હું તમને ખચિત કહું છું કે, ભદારમાં એ સર્વ નાખનારાં કરતાં આ દરિદ્રી વિધવાએ વધારે નાખ્યું છે. ૩૪ કેમકે તે સઘળાંએ પોતાના ભરપૂર-પણામાંથી નાખ્યું; પણ એણીએ પોતાની તબીમાંથી પોતાનું સર્વસ્વ, એટલે પોતાની સર્વ ઉપજવિકા નાખી.

૧૩ અને મંદિરમાથી તે નીકળતો હતો ત્યારે તેના એક શિષ્ય તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, જો, કેવા પત્થર તથા કેવાં બાંધકામો! ૨ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું તું એ મોટાં બાંધકામો જુએ છે? ખાલી નહિ નખાય એવો એક પણ પત્થર બીજા પર અહીં રહેવા કેવારો નહિ.

૩ અને જેતુનના પહાડ પર, મંદિરની સામે તે બેઠો હતો, એટલે ખીતરે તથા યાકુમે તથા થોહાને

તથા આદ્રયાએ તેને એકાંતમાં પુછ્યું, ૪ અને કહે, એ ક્યારે થશે? ને જ્યારે તે બધા પુરાં મવાના હશે, ત્યારે શું થિન્હુ થશે? ૫ ને ઇસુ તેઓને કહેવા લાગ્યો કે, કોઇ તમને બુલાવામા ન નાખે, માટે સાવધાન રહો. ૬ ઘણા મારે નામે આવીને કહેશે કે, તે હું છું; ને ઘણાઓને બુલાવામા નાખશે. ૭ પણ જ્યારે લડાઈઓ વિષે તથા લડાઈની અફવા સામળશે, ત્યારે ગભરાશો મા; જેમ ચલ્લ જોઇએ; પણ તેટલેથી અત નહિ આવે. ૮ કેમકે પ્રજા પ્રજા વિરૂદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્ય વિરૂદ્ધ ઉઠશે; કામેકામ ધરતીકંપારા થશે, ને દુકાળો પડશે; મહા દુ.ખનો આ તો આફસ છે.

૯ પણ પોતા વિષે સાવધાન રહો; કેમકે તેઓ તમને ન્યાયસભાઓને સોંપશે; ને સભારથાનેમાં તમે કોરડાના માર ખાશો; ને તમે મારે લીધે હાકેમો તથા રાજાઓ આગળ, તેઓને માટે સાહેબો થવા સાથે, ઉભા થશો. ૧૦ અને પહેલાં સર્વ દેશોમા સુવાર્તા પ્રગટ થવી જોઇએ. ૧૧ અને જ્યારે તેઓ તમને લઈ જઈને ધરસ્વાધીન કરશે, ત્યારે શું બોલીશું તે વિષે અનાવધી ચિંતા ન કરો; પણ તે વેળા તમને જે આપવામા આવશે તે બોલો; કેમકે બોલનાર તે તમે નહિ, પણ પવિત્ર આત્મા છે. ૧૨ અને બાઇ બાઇને તથા બાપ છાકરાને મરજુદને સાથે પરસ્વાધીન કરશે; ને છાકરા માબાપની સામે ઉઠશે, ને તેઓને મારી નખાવશે. ૧૩ અને મારા નામને લીધે સહુ તમારો દ્વેષ કરશે; પણ જે અત સુધી ટકશે તેજ તારજુ પામશે.

૧૪ પણ જ્યારે તમે ઉગરના અમગળપણાની નિશાળી નેત્રા ધડાઈ નથી ત્યા ઉભી રહેતી જોશો, (જે વાંચે છે તેણે સમજવું), ત્યારે જેઓ ચલ્લદાહમાં હોય તેઓ પહાડોમા નાસી નાંચે. ૧૫ અને ધાબા પર જે હોય તે ઉતરીને ધરમાથી કંઈ લેવા સાથે માટે ન પેરો; ૧૬ ને જે ખેતરમા હોય તે પોતાનું લગ્નકું લઈ જવાને પાછો ન ફેર. ૧૭ અને તે દહાડાઓમાં જેઓ ગભેવતી હોય તથા જેઓ ધવાડતી હોય તેઓને અફસોસ છે! ૧૮ અને [તમારૂં નામજુ] શિયાળામાં ન થાય, માટે પ્રાર્થના કરો; ૧૯ કેમકે તે દહાડાઓમાં જેવી વિપત્તિ થશે, તેવી દેવે સંજેલી સંજિતા આરભથી તે હજ સુધી યદ નથી ને થશે પણ નહિ. ૨૦ અને જે પ્રભુએ જે દહાડાઓને ઓછા કીધા ન હોત, તો કોઇ માણસ ન બચત, પણ જે પસંદ કીધેલાઓને તેણે પસંદ કીધા તેઓને લીધે તેણે જે દહાડાઓને

બોધા કર્યો છે. ૧૨ અને તે વેળાએ બે કોઇ તમને કહે છે, જુઓ, અહીં ખીસ્ત છે, કે, જુઓ, તે ત્યાં છે, તો માનતા ના. ૧૨ કેમકે જુઠા ખીસ્તો તથા જુઠા બલિષ્ઠવાદીઓ ઉઠશે; ને ચમત્કારો તથા અદ્ભૂત કામો દેખાશે, એ માટે કે, જે બની શકે તો, તેઓ પસંદ ક્રીવેલાઓને લુલાવામાં નાખે. ૧૩ પણ તમે સાવધાન રહો; જુઓ, મેં તમને સંવળુ અનાઉથી કહ્યું છે.

૧૪ પણ તે દહાડાઓમાં, એ વિપત્તિ પછી, મુરજ ચાલકારૂપ થય જશે, ને ચંદ્ર પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ૨૧ ને આકાશના તારાઓ ખરવા લાગશે; ને આકાશમાળા પરાક્રમે દલાવાશે ૧ ત્યારે તેઓ માલુસના દીકરાને બહુ પરાક્રમ તથા મદિમાસહિત વાદળામાં આવતો બેસશે. ૧૭ અને ત્યારે તે પોતાના દૂતોને મોકલીને પૃથ્વીના છેડાથી આકાશના છેડા નુધી, ચારે દિશાથી પોતાના પસંદ ક્રીવેલાઓને એકઠા કરશે.

૧૮ હવે અછતી પશ્ચી તેનું દશત સિખો; ન્યારે તેની ટાળી કુમળીજ છે, ને પાદડા કુદી નીકળે છે, ત્યારે તમે બંજો છો ક ઉનાળો પાસે છે. ૨૦ એમજ તમે પણ ન્યારે તે બધાં થતા જુઓ, ત્યારે તમારે બંજતું કે તે પાસે, બારેલા આનંદજ છે. ૨૦ હુ તમને ખબ્ત કહું છું કે આ બધા પુરા ચાય ત્યાં સુધી આ પેદી નુજરી નહિ જશે. ૨૧ આકાશ તથા પૃથ્વી જતા રહેશે, પણ મારી વાતો જતી રહેશે નહિ. ૨૨ પણ તે દહાડા તથા તે ઘડી સબધી બાષ વનર કોઇ બાજુતો નથી, આકાશમાંના દૂતો નહિ ને દીકરો પણ નહિ. ૨૩ સાવધાન રહો, જનતા રહીને પ્રાર્થના કરો; કેમકે સમય ક્યારે આવશે તે તમે બંજતા નથી. ૨૪ તે આ પ્રમાણે છે કે બંજે કોઇ પરદેશમાં પ્રવાસ કરનાર માણસે પોતાનું ઘર છોડીને ને પોતાના ચાકરોને અધિકાર આપીને, એટલે પ્રત્યેકને પોતાપોતાનું કામ સોંપીને, દરવાજાને પણ બંદ તો રહેવાની આજ્ઞા આપી દોય. ૨૫ માટે તમે બંદના રહો; કેમકે તમે બંજતા નથી કે ઘરનો ધાગી ક્યારે આવશે, સાગે, કે મધરાત્રે, કે મરનો બોલની વખતે, કે સવારે; ૨૬ રખે તે અનાનક આવીને તમને ઉઘતા જુએ. ૨૭ અને જે હું તમને કહું છું તે સૂરને કહું છું કે, બંદના રહો.

૧૪ હવે બે દહાડા પછી પાસ્ખા તથા બેખમીરી રોટકીનું પર્વ હતું; અને કેડી રીતે તેને દનાથી પગડીને માગી નાખે, એ વિષે મુખ્ય ચાજકો તથા દાંત્રીઓ શોધ કરતા હતા. ૨ કેમકે તેઓએ કહ્યું

કે, પર્વમાં નહિ, રખે કદાપિ લોકોનું હુણ્ણ થાય.

૨ અને ન્યારે તે બેખાનીઆમાં, સીમોન કોથિયાના ઘરમાં હતો, અને ખાવા બેઠો હતો, ત્યારે એક બાપડી જરામાંનીના અતિ મુશ્કેલવાન અત્તરની બરેલી સગે મરમરની રુખી લઇને આવી, ને એ રુખી બંદનીને તેણીએ તેના માથા પર તે રેટયું. ૪ પણ કેટલાએક પેતાના મનમાં નારાજ થઇને કહેવા લાગ્યા કે, અત્તરનો એ બગાડ શા માટે કીયો? ૫ કેમકે એ અત્તર ત્રણે દીનાર કરતાં વધારે કિંમતે વેચી શકાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત. અને તેઓએ તેણીની વિરૂદ્ધ ક્વક્વ કીધી. ૬ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, એને રહેવા દો; એને કેમ સવાવો છો? એણીએ મારા પ્રત્યે બહું કામ કર્યું છે. ૭ કેમકે દરિદ્રીઓ સદા તમારી સાથે છે, ને ન્યારે તમે ચાલો ત્યારે તેઓનું બહુ કરી શકો છો; પણ હુ સદા તમારી સાથે નથી. ૮ એ તેનાથી બની શક્ય, તે તેણીએ કર્યું છે; હંફને સાચ અનાઉથી તેણીએ મારા ગરીબને અત્તર ચોળ્યું છે. વળી હુ તમને ખબ્ત કહું છું કે, આખા જનતામાં, ન્યાં કંઈ સુવાત્તા પ્રગટ કરશે, ત્યાં આ સ્ત્રીએ જે કર્યું છે, તે એની ચાકરીમાં કહેવામાં આવશે.

૧૦ અને બારમાંનો એક, એટલે ચહુદા ઇસકારીઓત, મુખ્ય ચાજકોની પાસે ગયો, એ સાચ કે તે તેને તેઓના હાથમાં સોંપે. ૧૧ અને તેઓ તે સાંભળીને ખુશ થયા; ને તેને પૈસા આપવાનું વચન આપ્યું. અને તેને પરદેશીન કરવાનો લાગ તે શોધતો હતો.

૧૨ અને બેખમીરી રોટકીના પર્વને પહેલે દહાડે, ન્યારે લોકો પાસ્ખા ચંચ કરતા હતા, ત્યારે તેના સિખો તેને કહે છે કે, તું પાસ્ખા ખાધ માટે અને ક્યા જઇને તૈયારી કરીએ, એ રિપે તારી શી ઇચ્છા છે? ૧૩ અને તે પોતાના સિખોમાંના બેને મોકલે છે, ને તેઓને કહે છે કે, સહેરમા બંજો, ને પાણીની જાગેર લઇ જતો એક માણસ તમને મળશે; તેની પાછળ બંજો; ૧૪ ને ન્યાં તે પેસે, ત્યાં ધરધાનીને કહો, ઉપદેશક કહે છે કે, મારી ઉતરવાની બોરડી ક્યા છે, કે જેમાં હુ મારા સિખો સાથે પાસ્ખા ખાઉં? ૧૫ ને તે પોતે તમને એક મોટી મેડી સાબુનારેલી ને તૈયાર કરેલી દેખાડશે; ત્યાં આપણે સાચ તૈયારી કરો. ૧૬ અને સિખો નીકળીને સહેરમા આવ્યા, ને જેનું તેમણે તેઓને કહ્યું હતું તેનું તેઓને મળ્યું; ને તેઓએ પાસ્ખા તૈયાર કીધું.

૧૭ અને સાંજ પડી ત્યારે બારની સાથે તે આવે

છે, ૧૮ને તેઓ બેસીને ખાતા હતા, ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, હું તમને ખવિત કહું છું કે, તમારામાનો એક, જે મારી સાથે ખાય છે, તે મને પરસ્વાધીન કરશે ૧૯ તેઓ શોકાતુર થવા લાગ્યા, ને એક પછી એક તેને, કહેવા લાગ્યા કે, શું તે હું છું? ૨૦ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ખારમાનો એક, જે મારી સાથે થાળીમા બાળે છે તેને તે છે ૨૧ કેમકે માણસના દીકરા સર્વથી જેમ લાખ્યુ છે તેમ તે ભય છે ખરો, પણ જેનાથી માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય છે, તે માણસને હાય હાય, જે તે માણસ જાગ્યો ન હોત, તો તે તેને માટે સાક્ર હોત.

૨૨ અને તેઓ ખાતા હતા, ત્યારે તેણે રોટની લઇને ને આશીર્વાદ માગીને તે ભાગી, ને તેઓને આપી, ને કહ્યું કે, લો, આ માક્ર ચરીર છે ૨૩ અને વાટકે લઇને તથા સ્તુતિ કરીને તેણે તેઓને આપ્યો, ને બધાએ તેમાનું પીધું ૨૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કરારનું આ માક્ર રક્ત છે, જે ધણીને લીધે વહેવડાયુ છે ૨૫ હું તમને ખવિત કહું છું કે, જે દહાડે હું દેવના રાજ્યમા નવો પીશ, તે દહાડા સુધી હું ફરી દ્રાક્ષાને રસ પીનાર નથી

૨૬ અને ગીત ગાયા પછી તેઓ જેતનના પહાડ પર ગયા

૨૭ અને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તમે સહુ ઠોકર ખાશો, કેમકે એવું લાખ્યુ છે કે, હું પાળકને મારીશ, ને ઘેટાં બેસાઈ જશે ૨૮ પરંતુ મારા પાછા ઉઠ્યા પછી હું તમારી અગાઉ ગાનીલમા જઈશ ૨૯ પણ પીતરે તેને કહ્યું કે, આ ૧૨ જે સંઘળા ઠોકર ખાય તોપણ હું નહિ. ૩૦ અને ઇસુ તેને કહે છે કે, હું તને ખવિત કહું છું કે, આજની રાત્રેજ મરણો બે વાર બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરીશ ૩૧ પણ તેણે બહુ જરૂરસાથી કહ્યું કે, મારે તારી સાથે મરવું પડે તોપણ હું તારો નકાર નહિ કરીશ. અને સહુએ પણ એમજ કહ્યું

૩૨ અને તેઓ જેથસેમાને નામે એક જગ્યાએ આવે છે, ને તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, હું પ્રાથના કર, ત્યાં સુધી અહીં બેસો ૩૩ અને તે પોતાની સાથે પીતરને તથા યાકોબને તથા યોહાનને લઈ જાય છે, ને તે બહુ અજળાવા તથા ઉદાસ થવા લાગ્યો ૩૪ અને તે તેઓને કહે છે, મારો જીવ મરવા જેવો અતિ શોકાતુર છે, અહીં રહીને ભગવા રહો ૩૫ અને થોડું આગળ જઈને તે ભોય પર પડ્યો, ને પ્રાથના કરી કે, જે બની શકે તો આ ધડી મારાથી દૂર થાઓ

૩૬ અને તેણે કહ્યું કે, આબા, બાપ, તારાથી બધું થઈ શકે છે, આ વાટકે મારાથી દૂર કરજે, તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ ૩૭ અને તે આવે છે, ને તેઓને ઉઘતા જુએ છે, ને પીતરને કહે છે, સીમોન, શું તું ઉઘે છે? હું એક ધડી સુધી તું ભગતો રહી શકતો નથી ૩૮ ભગતા રહો તથા પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીખણમા ન આવો, આત્મા તત્પર છે ખરો, પણ દેહ અબળ છે ૩૯ અને ફરી તેણે જઈને એજ શબ્દો બોલીને પ્રાર્થના કરી ૪૦ અને પાછા આવીને તેણે તેઓને ઉઘતા બેંધ્યા, કેમકે તેઓની આખો [ઉઘથી] ધણી બારે હતી, ને તેને શો જવાબ દેવો એ તેઓ ભણતા ન હતા ૪૧ અને તે ત્રીજ વાર આવીને તેઓને કહે છે કે હવે ઉઘ્યા કરો તથા આરામ લો, ખસ છે, તે ધડી આવી છે, જુઓ, માણસનો દીકરો પાપીઆના હાથમા સ્વાધીન કરાય છે ૪૨ ઉઠો, આપે જઈએ, જુઓ, મને જે પરસ્વાધીન કરે છે તે પાસે છ

૪૩ અને તરત, તે હજી બોલતો હતો એટલામા ખારમાનો એક, એટલે યહૂદા, ને તેની સાથે મુખ્ય યાજ્ઞકની તથા શાસ્ત્રીઓની તથા વડીલોની પાસેથી ધણી લોક તરવારો તથા સોટા લઈને પાસે આવે છે ૪૪ હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને એના નિશાણી આપી હતી કે, જેને હું ચુમીશ તે તેજ છે, તેને પકડજો, ને ચોકસાઈથી લઈ જજો ૪૫ અને તે આવ્યો કે તરત તેની પાસે જઈને કહે છે કે, રાખી, ને તેને ચુમ્યો ૪૬ અને તેઓએ તેના પર હાથ નાખ્યા, ને તેને પકડી લીધો ૪૭ પણ પાસે ઉભા રહેનારાઓ માના એકે તરવાર ટાણીને મુખ્ય યાજ્ઞકના દાંસને મારી, ને તેનો કાન કાપી નાખ્યા ૪૮ અને ઇસુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જેમ લૂટારાની સામે આવતા હો તેમ તરવારો તથા સોટા લઈને મને પકડવાને આવ્યા છો શું? ૪૯ હું ફરોજન તમારી પાસે મહિરમા બોધ કરતો હતો, ને તમે મને પકડ્યો નહિ, પણ લેજો પુરા થાય, માટે [એમ થાય છે] ૫૦ અને સંઘળા તેને મુકીને નાસી ગયા.

૫૧ અને એક જુવાન જેણે પોતાના ઉઘાગા અ. ૧ પર સજીનું લૂગડું બોંદેલું હતું તે તેની પાછળ આવતો હતો, અને તેઓએ તેને પકડ્યા, ૫૨ પણ તે લૂગડું મુકીને તેઓ પાસેથી ઉઘાડે દીધે નાસી ગયો

૫૩ અને તેઓ ઇસુને પ્રમુખ યાજ્ઞકની પાસે લઈ ગયા, ને સર્વ મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા વડીલો તથા

શાસ્ત્રીઓ તેની સાથે બેઠા થાય છે. ૫૪ અને પીતર પછે દૂર રહીને તેની પાછળ ચાલતો ઠેક પ્રમુખ યાજ્ઞ-કર્તા ચોક્કની અંદર આવ્યો હતો; ને લાલદારોની સાથે બેસીને [અંગારાની] રીશનીમાં તાપતો હતો. ૫૫ હવે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા આખી ન્યાયસભાએ ઇસુને મારી નખાવવા સારૂ તેની વિરૂદ્ધ સાક્ષી શોધી, પણ તે તેઓને નહી નહિ. ૫૬ કેમકે ધણીઓએ તેની વિરૂદ્ધ જુદી સાક્ષી પુરી; પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી. ૫૭ અને કેટલાએકે ઉભા રહીને તેની વિરૂદ્ધ જુદી સાક્ષી પુરતા કહ્યું કે, ૫૮ અને તેને એમ કહેતાં સાબળ્યો કે, હાથે બનાવેલા આ મંદિરને હું પાડી નાખીશ, ને ત્રણ દહાડામાં વગર હાથે બનાવેલું એવું બીજું બાંધીશ. ૫૯ અને એમા પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી. ૬૦ અને પ્રમુખ યાજ્ઞકે વચ્ચે ઉભા થઈને ઇસુને પુછ્યું કે, શું તું કંઈ ઉત્તર આપતો નથી? તેઓ તારી વિરૂદ્ધ આ શી સાક્ષી પુરે છે? ૬૧ પણ તે હાનિ રહ્યો, ને કંઈ ઉત્તર ન દીધો. ફરી પ્રમુખ યાજ્ઞક તેને પુછતાં કહે છે કે, શું તું સ્વતિમાનને દીકરી ખ્રીસ્ત છે? ૬૨ ને ઇસુએ કહ્યું કે, હુ હું; ને માણસના દીકરાને પરાક્રમની જામણી તરફ બેઠેલા તથા આકાશનાં વાદળા સહિત આવતો તમે દેખશો. અને પ્રમુખ યાજ્ઞક પોતાનાં હાથડા ફાડીને કહે છે કે, હવે આપણને બીજી સાક્ષીની શી અગત્ય છે? ૬૪ તમે આ દુર્ભાગ્ય સાંભળ્યું છે, તમને શું લાગે છે? ને યહુદીએ તેને મરણદંડને ચોખ્ખું કરાવ્યો. ૬૫ અને કેટલાક તે પર યુક્ત તથા તેનું મ્હો દાંડવા લાગ્યા, તથા તેને યુદ્ધીઓ મારીને તેને કહેવા લાગ્યા કે, [તું બલિષ્ઠ-વાદી છે તો] કહી બતાવ; અને લાલદારોએ તેને તમાચા મારીને તેને કબજામાં લીધો. ૬૬ અને પીતર નીચે ચોક્કમાં હતો, ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકની એક દાસી આવે છે, ૬૭ ને પીતરને તાપતો બેઠેને તેને નિહાળીને કહે છે કે, તું પણ ઇસુ નાગારીની સાથે હતો. ૬૮ પણ તેણે ધનકાર કરીને કહ્યું કે, તું શું કહે છે, તે હું જાણતો નથી તેમ સમજતો પણ નથી. અને તે બદાર પરજાળમાં ગયો, ને મર્યો બોલ્યો. ૬૯ અને તે દાસી તેને બેઠેને પાસે ઉભા રહેનારાઓને ફરીથી કહેવા લાગી કે, એ તેઓમાનો છે. ૭૦ પણ તેણે ફરી ધનકાર કર્યો. અને યોદી વાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પીતરને ફરી કહ્યું કે, ખરે-ખરે એઓમાનો તું છે; કેમકે તું નાડીબનો છે. ૭૧ પણ તે ચાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, જે માણસ

વિષે તમે કહ્યો છો, તેને હું જાણતો નથી. ૭૨ અને તરત મર્યો બીજી વાર બોલ્યો. અને ઇસુએ પીતરને જે વાત કહી હતી કે, મર્યો જે વાર બોલ્યા અગાઉ ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેને યાદ આવી; ૭૩ ને તે પર મન લગાડીને તે રડ્યો.

૧૫

અને સવાર થઈ કે તરત મુખ્ય યાજ્ઞકોએ, વડીલો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા આખી ન્યાય-સભા સાથે મળીને મનસુખો કર્યો, ને ઇસુને બાંધીને લઈ ગયા, ને પીલાતને સોંપી દીધો. ૨ અને પીલાતે તેને પુછ્યું કે, શું તું યહુદીઓનો રાજા છે? ને તેણે ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું કહે છે તેજ. ૩ અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તે પર ધણાં તોહોમત મુક્યાં. ૪ અને પીલાતે ફરી તેને પુછતાં કહ્યું કે, શું તું કાંઈજ ઉત્તર દેતો નથી? જો, તેઓ તારા પર કેટલાં બધાં તોહોમત મુકે છે! ૫ પણ ઇસુએ બીજો કંઈ ઉત્તર દીધો નહિ, જેથી પીલાતને આશ્ચર્ય લાગ્યું.

૬ અને આ પર્વમાં જે એક બદીવાનને તેઓ માઝે તેને તે છોડી દેતો. ૭ અને કેટલાએક દગો કરનારાઓએ ફનામાં ખૂન કર્યું હતું તેઓની સાથે કેટલાં પડેલા એવા એક બારાબાસ નામનો માણસ હતો. ૮ અને લોક ઉપર ચઢીને તેને વિનંતી કરવા લાગ્યા કે, જેમ તું અમારે સારૂ હમેશ કરતો, તે પ્રમાણે કર. ૯ અને પીલાતે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, શું તમારી મરજી એવી છે કે, હું તમારે સારૂ યહુદીઓના રાજાને છોડું? ૧૦ કેમકે તે જાણતો હતો કે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ અદેખાઈને લીધે તેને સોંપી દીધો હતો. ૧૧ પણ મુખ્ય યાજ્ઞકોએ લોકને ઉશ્કેર્યો, એ સારૂ કે તેના કરતાં તે તેઓને વાસ્તે બારાબાસને છોડે. ૧૨ પણ પીલાતે ફરી તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જો તમે યહુદીઓનો રાજા કહ્યો છો, તેને હું શું કર? ૧૩ ને તેઓએ ફરી બૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તભે જરાવ. ૧૪ અને પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, શા માટે? તેણે શું જુદું કર્યું છે? પણ તેઓએ વિશેષ બૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તભે જરાવ. ૧૫ અને પીલાતે લોકને રાજ કરવા પહોંતાં તેઓને સારૂ બારાબાસને છોડ્યો; ને ઇસુને કોરડા મરાવીને વધસ્તભે જરાવ સારૂ સોંપ્યો.

૧૬ અને સિપાઈઓ તેને પ્રેતાશિયમ નામે કચેરીમાં લઈ ગયા; ને તેઓએ આખી ઢુકડી એકડી કાઢી. ૧૭ અને તેઓએ તેને જાણ્યો જાણ્યો પહેરાવ્યો, ને કાંડાનો મુઝટ ગુથીને તેને માથે મુક્યો; ૧૮ ને, જે યહુદીઓના રાજા, સલામ! એમ કહીને તેને નમસ્કાર

કરવા લાગ્યા. ૧૮ અને તેઓએ તેના માથામાં સોટી મારી, ને તેના પર યુક્યા, ને ઘૂંટણ ટેકીને તેની આગળ નમ્યા. ૧૯ અને તેના કઠ્ઠા કરી રહેલા પછી તેઓએ તેના પરથી જાણ્યો જાણ્યો ઉતાર્યો, ને તેનાં પોતાનાં હુગડાં તેને પહેરાવ્યા; ને વધસ્તરે જડવા સારૂ તેને લઈ ગયા.

૨૧ અને સીમોન કરીને એક કુરેની માણસ ને આવેકસાંદરનો તથા રૂકસનો બાપ હતો, તે સીમ-માંથી આવતાં ત્યાં થઈને જતો હતો, તેની પાસે તેઓએ બલાતકારે તેનો વધસ્તર ઉઠાડ્યો. ૨૨ અને ગલગથા નામની જગ્યા, જેનો અર્થ ખાપરીની જગ્યા છે, ત્યાં તેઓ તેને લાવે છે. ૨૩ અને તેઓએ બાજ બેળેલો દ્રાક્ષરસ તેને પીવાને આપવા માંડયો; પણ તેણે લીધો નહિ. ૨૪ અને તેઓએ તેને વધસ્તરે જડયો, ને પ્રત્યેકે કયાં ભાગ લેવો, તે જાણવા માટે ચિટ્ટીઓ નાખીને તેઓએ તેનાં વજ્ર માહોમાંહે પહેચી લીધાં. ૨૫ અને ત્રીજે કલાક હતો, ત્યારે તેઓએ તેને વધસ્તરે જડ્યો. ૨૬ અને તેના ઉપર તેનું એકું તોહોમતનાયું લખ્યું હતું કે ચહુદીઓનો રાજા. ૨૭ અને તેની સાથે બે લૂટારાને વધસ્તરે જડ્યા, એક તેની જમણી તરફ, ને એક તેની ડાબી તરફ. ૨૮ અને ને લેખ કહે છે કે તે અપરાધીઓમાં ગણાયો, તે પુરો થયો. ૨૯ અને પાસે થઈને જનારાઓએ તેની નિંદા કરી તથા માથા હલાવીને કહ્યું કે, વાદરે, મંદિરને પાડી નાખનાર તથા ત્રણ દહાડામાં બાંધનાર, ૩૦ તું પોતાને બચાવ, ને વધસ્તર પરથી ઉતર. ૩૧ અને એજ પ્રમાણે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ માહોમાંહે શાસ્ત્રીઓ સુધાં કઠ્ઠા કરીને કહ્યું કે, તેણે બીજાઓને બચાવ્યા, પણ પોતાને બચાવી શકતો નથી. ૩૨ ઇસ્રાએલનો રાજા, ખ્રીસ્ત, હમણાં વધસ્તર પરથી ઉતરી આવે, કે અમે જોઈને વિશ્વાસ કરીએ. અને જેઓ તેની સાથે વધસ્તરે જડાએલા હતા તેઓએ તેની નિંદા કીધી.

૩૩ અને છઠ્ઠો, કલાક થયો, ત્યારે આખા દેશમાં નવમા કલાક સુધાં અધકાર પડ્યો. ૩૪ અને નવમા કલાકે ઇસુએ મોટા ધોટે બૂમ પાડી કે, એલોઇઃ, એલોઇઃ, લામા સાબાખ્યાની, એટલે, મારા દેવ, મારા દેવ, તે મને કેમ મુકી દીધો છે? ૩૫ ને જેઓ પાસે ઉભા રહેલા હતા તેઓમાંના કેટલાએકે તે સાંભળીને કહ્યું કે, જુઓ, તે એલીયાદને બિલાવે છે. ૩૬ અને એક માણસે દોડીને સિરકાથી વાદળાં ભરી, ને લાકડીની ટાંચે બાંધીને તેને ચૂસવા આપીને કહ્યું કે, રહેવા દો,

આપણે જોઈએ કે, એલીયાદ તેને ઉતારવાને આવે છે કે નહિ. ૩૭ અને ઇસુએ મોટી બૂમ પાડીને પ્રાર્થાં છાંચાં. ૩૮ અને મંદિરનો પડદો ઉપરથી તે નીચે મુકી ફાટીને તેના બે ભાગ થયા. ૩૯ અને ને સુખેદાર તેની સાથે ઉભો હતો, તેણે ન્યારે જોયું કે એણે આવી રીતે [[ધોટા પાડીને]] પ્રાર્થાં છાંચાં, ત્યારે કહ્યું કે, ખરેખર આ માણસ દેવનો દીકરો હતો. ૪૦ અને બાયબીઓ પણ વેગેથી જોતી હતી; જેઓમાં મરિયમ મગદાલેણ, અને નાના યાકુબ તથા થોસીની મા મરિયમ અને સાલોમે હતી; ૪૧ એઓ, ન્યારે તે ગાલીલમાં હતો ત્યારે, તેની પાછળ ચાલીને તેની સેવા કરતી હતી; ને તેની સાથે યરુશલેમમાં આવેલી બીજા પણ ઘણી સ્ત્રીઓ [ત્યાં હતી].

૪૨ અને સાંજ પડી ત્યારે સિદ્ધિકરણનો દિવસ, એટલે વિશ્રામવારની આગળનો દિવસ હતો, માટે, ૪૩ એક માનવતો ન્યાયસભાસદ, એટલે આરમયાઇનો યુસફ આવ્યો, ને પોતે પણ દેવના રાજ્યની વાટ જોતો હતો; તેણે હિંમત ધરીને પીલાતની પાસે જઈને ઇસુની લાસ માગી. ૪૪ અને પીલાત અચરતી પામ્યો કે, થું તે એટલામાં મરી ગયો હોય! ને સુખેદારને પોતાની પાસે બિલાવીને તેને પુછ્યું કે, થું તેને મરી ગયાને કંઈ વાર થઈ છે? ૪૫ ને સુખેદાર પાસેથી તે વિષે ખબર મળી ત્યારે તેણે યુસફને તે લાસ અપાવી. ૪૬ અને તેણે સહનું છુગડું વેચાતું લીધું, ને તેને ઉતારીને તેને તે રાણના હુગડામાં વિટાવ્યો, ને ખડકમાં ખોદેલી એક કબરમાં તેને મુક્યો; ને તે કબરના મ્હો આગળ પત્થર ગળડાવી મેલ્યો. ૪૭ અને તેને ક્યાં મુક્યો એ મરિયમ મગદાલેણ તથા થોસીની મા મરિયમે જોયું.

૧૬

અને વિશ્રામવાર વિતી ગયા પછી મરિયમ મગદાલેણ તથા યાકુબની મા મરિયમ તથા સાલોમે, એઓએ સુગંધી વસ્તુઓ વેચાતી લીધી, એ માટે કે તેઓ આવીને તેને ચોળે. ૧ અને અઠવા-ડિયાને પહેલે દહાડે મોટે પેરોડીએ, સુરજ ઉગતે, તેઓ કબરે આવે છે. ૨ અને તેઓ માહોમાંહે કહેતી હતી કે, આપણે વારતે કબરના મ્હો આગળથી પત્થર કોણ ગળડાવશે? ૩ અને તેઓ નજર ઉઘી કરીને જુએ છે કે, પત્થર ગળડી ગયો છે; કેમકે તે બહુ મોટો હતો. ૪ અને તેઓએ કબરમાં પેસીને સફેદ નમો પહેરેલા, જમણી તરફ ખોદેલા, એક જુવાન માણસને જોયો; ને તેઓ અચરત થઈ. ૫ પણ તે તેઓને કહે

છે કે, અચરત ન થાઓ; વધસ્તમે જડાયલા ઇસુ નાઝારીને તમે શોધો છો; તે ઉકયો છે; તે અહીં નથી; જુઓ, જે જગ્યાએ તેને મુક્યો હતો તે આ છે. ૭ પણ તમે જાઓ, તેના શિષ્યોને તથા પીતરને કહો કે, તે તમારી આગળ જાલીલમા જાય છે, જેમ તેણે તમને કહ્યું તેમ તમે ત્યાં તેને જોશો. ૮ અને તેઓ બહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડી ગયું; કેમકે તેઓને કુબરી તથા અચરો લાગ્યા હતાં, ને તેઓએ કોઈને કંઈ કહ્યું નહિ, કેમકે તેઓ બીધી હતી.

૯ હવે અકવાડિયાના પહેલા દહાડાને પ્રભાતે તે પાછો ઉઠીને મરિયમ માગદાલેપુ, જેનામાથી તેણે સાત જૂત કાઢ્યા હતા, તેને તે પહેલાં દેખાવે. ૧૦ જેઓ તેની સાથે રહેલા હતા, તેઓ શોક તથા રૂદન કરતા હતા, ત્યારે તેણીએ તેઓની પાસે જઈને ખબર આપી ૧૧ અને તે જવતો છે, ને તેણીના જોવામા આવ્યો છે, એ સાબળીને તેઓએ માન્યું નહિ.

૧૨ અને એ પછી તેઓમાંના બે જણ ચાલતા મામડે જતા હતા, એટલામા તે બીજા રૂપમા તેઓને દેખાવે. ૧૩ અને તેઓએ જઈને બાકી રહેલાઓને કહ્યું, ને તેઓએ પણ તેઓનું માન્યું નહિ.

૧૪ અને ત્યાર પછી અગિયાર જમવા બેઠા હતા, ત્યારે તે તેઓને દેખાવે; ને તેણે તેઓના અવિશ્વાસ તથા કદયની કક્ષણવાને લીધે તેઓને ઠપકો દીધો; કેમકે તે પાછો ઉઠ્યા પછી જેઓએ તેને જોયો હતો, તેઓનું તેઓએ માન્યું ન હતું. ૧૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આખા જગતમા જઈને આખી સૃષ્ટિને સુવાર્તા પ્રગટ કરો. ૧૬ જે વિશ્વાસ કરે છે તથા બાપ્તિસ્મા લે છે, તે તારણ પામશે; પણ જે વિશ્વાસ નહિ કરે, તે અપરાધી કરશે. ૧૭ અને વિશ્વાસ રાખનારાઓની સંખ્યાતે આ ચમત્કારો થશે, મારે નામે તેઓ જૂતો કાઢશે, નવી બોલીઓ બોલશે, ૧૮ સર્પોને ઉઠાવી લેશે, ને જે તેઓ કંઈ ધાતક વસ્તુ પીએ, તે તેઓને કંઈ ઇજા થશે નહિ; તેઓ માદાઓ પર હાથ મુકશે, ને તેઓ સાજા થશે.

૧૯ ત્યારે પ્રભુ ઇસુ તેઓની સાથે બોલી રહ્યા પછી આકાશમા લેવાયો, ને દેવને જમણે હાથે બેઠા. ૨૦ અને તેઓએ ત્યાંથી જઈને બધે ઉકણે સુવાર્તા પ્રગટ કરી; અને પ્રભુ તેઓના કામમા તેઓને સહાય આપતો, ને સંખ્યાતે યજ્ઞેલા ચમત્કારોથી સુવાર્તા [ની સત્યતા] સાબિત કરતો હતો. આમેન.

લુકની લખેલી સુવાર્તા.

૧ આરંભથી જે નજરે જોવારા તથા વચનના સેવકો હતા, તેમના આપણને કહી દીધેલા પ્રમાણે, ૨ આપણમા પુરી થયેલી વાતોનું વર્ણન કરવાને ધણાએ હાથમા લીધું છે; ૩ એ માટે, એ નેકનામદાર થેઓફિલ, મેં પણ શરૂઆતથી સંપૂર્ણ વાતોની શોધ ચોક્કસાઈથી કરીને, તને વિગતવાર લખવાને કરાવ્યું, ૪ કે જે વાતો તને શિખવવામા આવી છે, તેઓની નિશ્ચયતા તું જાણે.

૫ યહુદાહતા રાજ હેરોદના દિવસોમાં ઝખાર્યાહ નામે અખિયાહના વર્ગમાનો એક યાજ્ઞક હતો; ને તેની વડુ હાડનની દીકરીઓમાંની હતી, ને તેનું નામ એલિસાબેથ હતું. ૬ અને તે બેટુ દેવની આગળ ન્યાયી હતા, ને પ્રભુની સંપૂર્ણ આજ્ઞા તથા વિધિઓ પ્રમાણે નિર્દોષ રીતે ચાલતા હતા. ૭ અને તેઓને સત્તાન નદોઈ, કારણ કે એલિસાબેથ વાંઝણી હતી, ને તેઓ

બેટુ ધણા ધરડા હતા.

૮ અને એમ થયું કે તે પોતાના વર્ગના વારા પ્રમાણે યાજ્ઞકનું કામ દેવની આગળ કરતો હતો, ૯ એટલામા યાજ્ઞકપદના રિવાજ પ્રમાણે પ્રભુના મંદિરમાં જઈને ધૂપ ચઢાવવાનો તેનો વારો આવ્યો. ૧૦ અને લોકની આખી સભા ધૂપ કરતી વેળા બહાર પ્રાર્થના કરતી હતી. ૧૧ તેટલામા ધૂપવેદીની જમણી બાજુએ પ્રભુનો એક ફૂલ ઉભેલો તેને દેખાવો. ૧૨ અને તેને જોઈને ઝખાર્યાહ ગભરાયો, ને તેને બીક લાગી. ૧૩ પણ ફૂલે તેને કહ્યું કે, ઝખાર્યાહ, બી મા; કેમકે તારી વિનંતી સામળખામાં આવી છે, ને તારી વડુ એલિસાબેથ દીકરી જાણશે, ને તેનું નામ તું યોહાન પાડીશ. ૧૪ અને તને હર્ષ તથા આનંદ થશે, ને ધણા તેના જન્મને લીધે હરખારો; ૧૫ કેમકે તે પ્રભુ આગળ મોટો થશે, ને દ્રાક્ષરસ કે દારૂ તે પીશે નહિ; અને તે

પોતાની માતા પેટથી પવિત્ર આત્માએ બરપુર થશે ૧૦ અને તે ઇશ્વારજીના વરમાના ધણને તેઓના દેવ પ્રભુ તરફ ફેરવશે ૧૧ અને તે એવીયાહના આત્માએ તથા પરાક્રમે તેની આગળ ચાલશે, એ મારે કે તે બાપોના મન ઊકારા તરફ તથા ન માનતા રાઓને ન્યાયીઓના જ્ઞાનમાં [ચાંચાને] ફેરવે, તથા પ્રભુને સાચું સિદ્ધ થએલી કામ તેવાર કરે ૧૮ અને ઝખાચીહ દૂતને કહ્યું કે, એ મને શાથી જાણાય ? કેમકે હું ઘરડા છું, ને મારી વહુ ઘણા વરસની થઈ છે ૧ અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, કવની આગળ હોમા રહેનાર ગાંધીએ હું છું, ને તારી સાથે બોલવા તથા તન આ સુવાત્તા કહેવા સાચું હું મોકલાયા છું, ૨૦ ને જો, એ વાત બનશે તે દિવસ લાંબું મુગો રહેશે ને બોની શકશે નહિ, કેમકે મારી વાતો જે પોતાને સમયે પુરી થશે તેઓના વિશ્વાસ તેં કીધો નહિ. ૨૧ અને લોક ઝખાચીહની વાટ જોતા હતા, ને તેને મદિરમાં વાર લાગી, માટે અચ્ચો પામ્યા ૨૨ અને તે બહાર આવ્યા ત્યારે તેઓની જોડે તે બોની શક્યો નહિ, ને મદિરમાં તેને કઈ દર્જન થયું હશે એવું તેઓ સમજ્યા, ને તે તેઓને ઇસારા કરતા હતા, ને મુગો રહ્યા ૨૩ અને તેના સેવા કરવાના દિવસો પુરા થયા ત્યારે એમ થયું કે તે પોતાને ઘેર ગયા

૨૪ અને તે દહાડા પછી તેની વહુ એડીસાએતને ગર્ભ રહ્યો, ને પાંચ મહિના સુધી તે સતાઈ રહી, ને કહ્યું કે, ૨૧ માણસોમાંથી માત્ર મેણે ટાળવા સાચું મારા પર પોતાની દૃષ્ટિ કરવાના દિવસોમાં પ્રભુએ મને આપ્યું કીધું છે

૨૬ અને છઠ્ઠું મહિને ગાંધીએવ દૂત તાંત્રોરેય નામે નાનીલના શહેરમાં એક કુમારિકાની પાસે દેવ તરફથી મોકલાયા હતા ૨૭ દાહદના વંદના, યુસફ નામે, એક પુરૂષ જોડે તેની સગાઈ થઈ હતી, ને તે કુમારિકા કાનુ નામ મરિયમ હતું ૨૮ અને દૂતે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, હે કૃપા પામેલી, સુખી રહે, પ્રભુ તારી સાથે છે ૧ પછી એ વચન સાંભળીને તે ઘણી નજરાઈ હશે ૩૦ અને દૂતે તેને કહ્યું કે, એ મરિયમ, બી મા, કેમકે દેવથી તું કૃપા પામી છે ૩૧ અને જો, તેને ગર્ભ રહેશે ને તું દીકરા જાણશે, ને તું તેનું નામ ઇસુ પાડશે ૩૨ તે મોટા થશે, ને પરાતપરનો દીકરો કહેવાશે, ને દેવ પ્રભુ તેને તેના પિતા દાહદનું રાજ્યાસન આપશે ૩૩ અને તે યાકુબના ઘર પર સર્વકાળ

રાજ્ય કરશે ને તેના રાજ્યનો અંત આવશે નહિ ૩૪ અને મરિયમે દૂતને કહ્યું કે, એ કેમ કરીને થશે ? કેમકે મેં કોઈ પુરૂષને જાણ્યો નથી ૩૫ અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા તારા પર આવશે, ને પરાતપરનું પરાક્રમ તારા પર આજ્ઞાદન કરશે, માટે જે [તારાથી] જન્મશે તે પવિત્ર દેવનો દીકરો કહેવાશે ૩૬ અને જો, તારી સ્ત્રી એડીસાએતે પછી તેના ઘરપણમાં દીકરાનો નસ ધર્યો છે, અને જે વાંઝણી કહેવાતી હતી, તેને આ છૂટા મહિના બધું છે ૩૭ કેમકે દેવ પાસેથી [આવેલું] કોઈ પણ વચન પરાક્રમ વગરનું નહિ થશે ૩૮ અને મરિયમે કહ્યું કે, જો, હું પ્રભુની દાસી, તારા કહ્યા પ્રમાણે મને થાઓ ત્યારે દૂત તેની પાસેથી ગયો

૩ અને તે દિવસોમાં મરિયમ હોડીને પહાડી દેશમાં થયુદાહના એક શહેરમાં ઉતાવળથી ગઈ ૪૦ અને ઝખાચીહને ઘેર જઈને એડીસાએતને સલામ કરી ૪૧ અને એમ થયું કે એડીસાએતે મરિયમની સલામ સાંભળી, ત્યારે બાળક તેના પેટમાં ફૂટ, ને એડીસા એત પવિત્ર આત્માથી બરપુર થઈ, ૪૨ ને મોટા થઈ પાડીને કહ્યું કે, બાપડીઓમાં તને ધન્ય છે, ને તારા પેટમાં ફળને ધન્ય છે ૪૩ અને એ [કૃપા] મને ક્યાથી, કે મારા પ્રભુની મા મારી પાસે આવે ? ૪૪ કેમકે, જો, તારી સલામનો અવાજ મારે કાને પડતા બાળક મારા પેટમાં હરખે ફૂટ ૪૫ અને જેણે વિશ્વાસ કીધો તેણીને ધન્ય છે કેમકે તેને પ્રભુ તરફથી જે વાતો કહેવામાં આવી છે તેઓ પુરી થશે ૪૬ અને મરિયમે કહ્યું કે,

મારો જીવ પ્રભુને મોટો માને છે, ૪૭ અને દેવ મારા તારનારમાં મારો આત્મા દરખાશે છે, ૪૮ કારણ કે તેણે પોતાની દાસીની ડીનાવરયા પર દૃષ્ટિ કીધી છે, કેમકે, જો, હવેથી સઘળી પેઢીઓ મને ધન્ય કહેશે ૪૯ કેમકે પરાક્રમીએ મારે સાચું મોટા કામ કીધા છે ને તેનું નામ પવિત્ર છે ૫૦ અને જેઓ તેનું બધું મને છે, તેઓ પર પેઢી દર પેઢી તેની કૃપા રહે છે ૫૧ તેણે પોતાને બુજા બળ દેખાડ્યું છે, ને નિર્વિજોને તેઓના હૃદયની કષ્ટતામાં વેરી નાખ્યા છે ૫૨ તેણે સરદારોને રાજ્યાસન પરથી ઉતારી નાખ્યા છે,

ને દીન જનોને તેણે ઉઘા કીધા છે.
 ૫૩ તેણે બુખ્યાંઓને સારાં વાનાથી વૃક્ષ કીધાં છે,
 ને શ્રીમંતોને ખાલી હાથે પાછા કાઢ્યા છે.
 ૫૪ આપણા બાપદાદાઓને, તેના કલા પ્રમાણે,
 ઇશ્રાહીમ ૫૨ તથા તેના વંશ ૫૨
 ૫૫ સદા દયા કરવાનું સલાહીને,
 તેણે પોતાના સેવક ઇસ્રાએલને સહાય કીધી.
 ૫૬ અને મરિયમ આસરે તણ મહિના સુધી તેની
 સાથે રહી, ને પછી પોતાને ઘેર પાછી ગઈ.
 ૫૭ હવે એલીસાબેથના બહુવાના દહાડા પુરા થયા,
 એટલે તેણી દીકરી નહીં. ૫૮ અને તેના પડોસીઓએ
 તથા સગાઓએ સાંભળ્યું કે પ્રભુએ તેના ૫૨ મોટી
 દયા કીધી છે, ને તેઓ તેણીની સાથે હર્ષ પામ્યા.
 ૫૯ અને એમ થયું કે આઠમે દિવસે તેઓ છોકરાની
 મુંગત કરવા આવ્યા, ને તેઓ તેના બાપના નામ
 ઉપરથી તેનું નામ ઝખાર્યાહ પાડત; ૬૦ અને તેની
 માએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એમ નહિ, પણ તેનું
 નામ યોહાન પાડવું. ૬૧ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે.

૭૨ એ સારૂ કે તે આપણા બાપદાદાઓ પ્રત્યે દયા
 દેખાડે,
 તથા પોતાનો પવિત્ર કરાર સંભાળે,
 ૭૩ એટલે તેણે આપણા બાપ ઇશ્રાહીમની સાથે જે
 સમ આધા તે;
 ૭૪ એ માટે કે તે આપણે સારૂ એવું કરે કે, આપણે
 પોતાના શત્રુઓના હાથમાંથી છુટકો પામીને,
 નિર્ભયતાથી આપણા આખા આયુષ્યભર તેની
 આગળ
 ૭૫ શુદ્ધતાથી તથા ન્યાયીપણાથી તેની સેવા કરીએ.
 ૭૬ અને, એ છોકરા, તું પરાતપરને ભવિષ્યવાદી
 કહેવાશે;
 કેમકે તું પ્રભુની આગળ ચાલશે, એ માટે કે તું
 પ્રભુના માર્ગે તૈયાર કરે,
 ૭૭ તથા તેના લોકનાં પાપની મારી મળવાથી જે તારણ
 તેનું જ્ઞાન તું તેઓને આપે.
 ૭૮ [અને આ માર્શી] આપણા દેવની ધણી દયાને
 લીધે થાય છે;

અને તે દેશમાં ઘેટાપાળકો રાત્રે ખેતરમાં રતીને પોતાના ટોળાને સાચવતા હતા અને પ્રભુનો એક દૂત તેઓની પાસે ઉભો રહ્યો, ને પ્રભુ ઝારન તેઓની આસપાસ પ્રકાશ્ય, ને તેઓ ધણા ભયભીત થયા ૧૦ અને દૂતે તેઓને કહ્યું કે, બીહો મા, કેમકે, જુઓ, હું મોટા આનંદની સુવાતી તમને કહું છું, અને તે સર્વ લોકને સારૂ થશે, ૧૧ કેમકે આજ દાઉદના શહેરમાં તમારે સારૂ એક તારનાર, એટલે ખ્રીસ્ત પ્રભુ જન્મ્યો છે ૧૨ અને તમારે સારૂ એ નિશાની છે કે, તમે એક બાળકને ઘુઝે લપેટેલો ગભાણુમાં સુતેલો જોશો ૧૩ અને એકાએક દૂતની સાથે આકાશી સેનાનો સમુદાય પ્રગટ થયો, તેઓ દેવની સ્તુતિ કરીને કહેતા હતા કે, ૧૪ પરમ હયામાં દેવને મહિમા, તથા પૃથ્વીમાં જે માણસો વિષે તે પ્રસન્ન છે, તેઓ મધ્યે શાંતિ

૧૫ અને એમ થયું કે દૂતો તેઓની પાસેથી આકાશમાં ગયા પછી, તે ઘેટાપાળકોએ એક બીજને કહ્યું કે, યાનો, હવે આપણે ઐયરોહેમ જઈએ, ને આ ચએલી વાત જેની ખબર પ્રભુએ આપણને આપી છે તે જોઈએ ૧૬ અને તેઓ ઉતાવળથી ગયા, ને મરિયમને તથા યુસુફને તથા ગભાણુમાં સુતેલા બાળકને દીઠા ૧૭ અને દીઠા પછી જે વાત એ છેકરા સખધી તેઓને કહેવામાં આવી હતી, તે તેઓએ જાહેર કીધી ૧૮ અને જે વાતો ઘેટાપાળકોએ તેમને કહી, તેથી સઘળા સાબળનારાઓ અચરત થયા, ૧૯ પણ મરિયમ એ સઘળી વાતો મનમાં રાખીને તેઓ વિષે વિચાર કરતી ૨૦ અને ઘેટાપાળકોએ જેમ તેઓને કહેતામાં આવ્યું હતું તેમ તેઓએ બધું સાબળ્યું તથા જોયું, તેને લીધે તેઓ દેવનો મહિમા તથા સ્તુતિ કરતા પાછા ગયા

૨૧ અને આઠ દહાડા પુરા થયા પછી તેની સુનત કરવાનો વખત આવ્યો, ત્યારે તેનું નામ ઇસુ પાડયું, કે જે નામ તે પેટે રહ્યો ત્યાર પહેલાં દૂતે પાડયું હતું

૨૨ અને મુઆના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે તેઓના શુદ્ધિકરણના દિવસ પુરા થયા, ૨૩ ત્યારે જેમ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે, કે પહેલો અવતરેલો દરેક નર પ્રભુને સારૂ પવિત્ર કહેવાય, તે પ્રમાણે તેઓ તેને પ્રભુની આજળ હાજર કરવાને, ૨૪ તથા પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે એક જોડ હોલાનો અથવા ખજુવરના એ બન્ધ્યાનો યજ્ઞ કરવા સારૂ, તેઓ તેને ચરશાલેમમાં લાવ્યા ૨૫ અને જુઓ, શિમશોન નામે એક માણસ ચરશાલેમમાં હતો, અને તે માણસ ન્યાયી

તથા ધાર્મિક હતો, ને ઇસ્તાએલના દિદાસાની વાટ જોતો હતો, ને પવિત્ર આત્મા તેના પર હતો ૨૬ અને પવિત્ર આત્માએ તેને જણાવ્યું હતું કે, પ્રભુના ખ્રીસ્તને જોયા પહેલાં તું મોત નહિ દેખે ૨૭ અને તે આત્માની પ્રેરણાથી મદિરમાં આવ્યો, ને નિયમ-શાસ્ત્રના વિધિ પ્રમાણે બાળક ઇસુ વિષે કરવા સારૂ, તેના માળખાપ તેને માંહે લાવ્યા ૨૮ ત્યારે તેણે તેને યોળામાં લઇને દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, ૨૯ ઓ સ્વામી, હવે તારા વચન પ્રમાણે

તું તારા દાસને શાંતિએ જવા દે, ૩૦ કેમકે મારી આખોએ તારૂં તારણ દીધું છે, ૩૧ જેને સર્વ લોકની સન્મુખ તે સિદ્ધ કીધું છે, ૩૨ વિદેશીઓને પ્રકાશ આપવા સારૂ,

તથા તારા ઇસ્તાએલી લોકોનો મહિમા થવા સારૂ તે અજવાળું છે

૩૩ અને તેના સખધી જે વાતો કહેવામાં આવી, તેથી તેના માળખાપ અચરત થતા હતા ૩૪ અને શિમ એને તેઓને આશીર્વાદ દીધો, અને તેની મા મરિયમ ને કહ્યું કે, જો, આ બાળક ઇસ્તાએલમાંના ધણાના પડવા, તથા પાછા ઉઠવા સારૂ, તથા જેની વિરૂદ્ધ વાધા લેવામાં આવે તેની નિશાળી થવા સારૂ કરારેલો છે ૩૫ હા, ને તારા પોતાના જીવને તરતાર વિધી નાખશે, એ મટિ કે ધણા મનની કલ્પના પ્રગટ થાય

૩૬ અને આરોરના દુળની કાનુએલની દીકરી આત્રા નામે, એક અભિવ્યવહારૂ હતી, તે ધણીરૂદ્ધ થઇ હતી, તે પોતાના કુવારાપણ પછી પોતાના વરની સાથે સાત વરસ સુધી રહેલી હતી, ૩૭ ને તે ચાંચોસી વરસથી વિધવા હતી, તે મદિરમાંથી ખસતી ન હતી, ને રાત-દિવસ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થનાઓસહિત તે ભક્તિ કર્યો કરતી ૩૮ અને તેણે તેજ ધણીએ ત્યાં આવીને પ્રભુની સ્તુતિ કીધી, ને જેઓ ચરશાલેમના ઉદ્ધારની વાટ જોતા હતા તે સઘળાને તેના સખધી વાત કરી ૩૯ અને તેઓ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે બધું કરી ચુક્યા પછી ગાલીલમાં પોતાના શહેર નાઝારેથમાં પાછા ગયા

૪૦ અને તે છેકરો મોટો થયો, ને જ્ઞાનથી ભરપુર થઇને બળવાન થયો, ને દેવની કૃપા તેના પર હતી

૪૧ અને તેના માળખાપ વરસોવરસ પારખાપર્વમાં ચરશાલેમ જતા હતા ૪૨ અને તે બાર વરસનો થયો, ત્યારે તેઓ પર્વની રીત પ્રમાણે ત્યાં ગયા ૪૩ અને [પર્વ]ના દિવસો પુરા કરીને તેઓ પાછા જવા લાગ્યા, ત્યારે છેકરો ઇસુ ચરશાલેમમાં પછવાડે રહ્યો, ને

તેના માબાપને તેની ખબર ન પડી ૪૪ પણ તે સંધ્યામાં
છે, એમ ધારીને તેઓએ એક મળલ ગયા પછી
ચોનાના સગામાં તથા જોળખીતામાં તેને શોધ્યા.
૪૫ અને તે તેઓને જાણ નહિ, ત્યારે તેઓ તેને
શોધતા શોધતા યજ્ઞશાલેમ પાછા ગયા ૪૬ અને એમ
યુદ્ધ કે ત્રણ દહાડા પછી તેઓએ તેને મદિરમાં ધમ-
શિક્ષકોની વચ્ચેમાં જોડેલા તેઓનું સાબળતો નથા
તેઓને સરાસો પુઝતો દીધો ૪૭ અને તેઓએ તેનું
સાબળું તેઓ બવા તેની સમજાવ્યું તથા તેના
ઉત્તરોથી વિસ્મિત થયા ૪૮ અને તેને જોઈને તેઓ
અચરતી પામ્યા, ને તેની માએ તેને કહ્યું કે, દીકરા,
અમારી સાથે તું આવી રીતે કેમ વર્ત્યો? જો, તારા
બાપે તથા મેં દુઃખી થઈને તારી શોધ કીધી ૪ અને
તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે મારી શોધ શા માટે કીધી?
શું તમે જાણતા નહોતા કે મારા બાપને ત્યાં મારે
હોય તેઓને? ૧૦ અને જે વાત તેણે તેઓને કહી તે
તેઓ સમજ્યા નહિ. ૧૧ અને તે તેઓની સાથે ગયો,
ને નાખરેયમાં આવ્યો, ને તે તેઓને આધીન રહ્યો,
ને તેની માએ એ તરખી વાતો પોતાના મનમાં રાખી
૧૨ અને ઇસુ જ્ઞાનમાં તથા કદમાં, ને દેવની તથા
માણસની પ્રસન્નતામાં, વધતો ગયો

૩ દરેક તીમેરયસ કાઠસારની કારકીદીને પદરમે
વરસે, ત્યારે પતિયસ પીનાન યહુદાહુનો અધિ-
પતિ, તથા હેરાઈ આ લીધેનો ગમ, તથા તેનો બાઇ
શીલીય ઇલુનાઇ તથા નાખેનીતી દેશનો રાજ, તથા
હસાનયસ આબિલેનેનો રાજ હતો, ને આત્રસ તથા
કાયાફસ પ્રમુખ યાજ્ઞકો હતા, ત્યારે ઝખાર્યાહુના
દીકરા યોહાનની પાસે દેવનું વચન રાનમાં આવ્યું
૫ અને તે યરદનની આસપાસના સંધ્યા પ્રદેશમાં
પાખી મારીને સાડ પસેવાવાનું બાપ્તિસ્મા પ્રગટ
કરતો આવ્યો ૪ યશાયાહ બવિખ્યવાદીના વચનોના
પુસ્તકમાં જેમ લખ્યું છે કે,
રાનમાં માટે પાટનાની વાણી,
કે પ્રમુખો માર્ન સિદ્ધ કરે,
તેની વાટે પાવરી કરે,
૫ દરેક નીચાણ પુરાશે,
ને દરેક પહાડ તથા ટકરો નીચે કરાશે,
ને વાંકે તીધું થશે,
ને ખાડા કરાવાના માર્ન સપાટ થશે,
૬ ને સંધ્યા દેહધારી દેવનું વારનું જોશે
૭ ત્યારે જે પહાડ લોકો તેનાથી બાપ્તિસ્મા પામવા

સાડ આવ્યા, તેઓને તેણે કહ્યું કે, જો સર્પોના વંશ,
આવનાર કોઇથી નાસવાને તમને કોણે ચેતાવ્યા?
૮ તો પસ્તાવો [કરનારને] શોભે એવા કૃળ ઉપજાવે,
ને પોતાના મનમાં એમ ન કહેવા મારો કે, ઇમાલીમ
અમારો બાપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે, દેવ, આ
પત્થરોમાંથી ઇમાલીમને સાડ વંશ ઉત્પન્ન કરી શકે છે
અને વળી હમણાં ઝરોની ૭/૮ પર કુહારો લગાડેલો
છે, માટે જે દરેક ઝાડ સારા રૂળ આપતું નથી, તે
કપાય છે, ને અગ્નિમાં નખાય છે ૧૦ અને લોકોએ
તેને પુછતા કહ્યું, ત્યારે અમારે શું કરવું? ૧૧ ને તેણે
તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જેની પાસે બે બનરખા
હોય તે જેની પાસે એકે નથી તેને આપે, ને જેની
પાસે ખાવાનું હોય, તે પણ એમજ કરે. ૧૨ અને
દારીએ પણ બાપ્તિસ્મા પામવા સાડ આવ્યા, ને તેને
પુછ્યું કે, ઉપદેશક, અમારે શું કરવું? ૧૩ ને તેણે
તેઓને કહ્યું કે, જે તમારે સાડ નીમેલું છે, તે કરતા
વધારે બહારકારથી ન લે. ૧૪ અને સિપાઇઓએ પણ
તેને પુછતા કહ્યું કે, અમારે શું કરવું? ને તેણે તેઓને
કહ્યું કે, ટાઇ પર જળવંદસ્તી ન કરો, તેમજ ગેરકાયદે
કોઇ પાસેથી બહારકારે કંઈ ન લે, ને તમારા પગારથી
સતોષી રહો

૧૫ અને લોક વાટ જોતા હતા, ને સંધ્યા યોહાન
સંધ્યા પોતાના મનમાં વિચાર કરતા હતા કે, એ
ખ્રીસ્ત હશે કે નહિ, ૧૬ ત્યારે યોહાનને ઉત્તર આપતા
સર્વને કહ્યું કે, હું તો પાણીથી તમારું બાપ્તિસ્મા કરું
છું, પણ મારા કરતા જે બળવાન તે આવે છે, કે જેના
વચનની વાધથી છોડવા હું યોગ્ય નથી, તે પવિત્ર
આત્માથી તથા અગ્નિથી તમારું બાપ્તિસ્મા કરશે
૧૦ તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તેથી તે પોતાની
ખગીને સાફ કરી નાખશે, ને ઘડ પોતાની વખારમાં
તે ભરી રાખશે, પણ જુસુ ન હોવવાનાર અગ્નિમાં
બાળી નાખશે

૧૮ અને તેણે બીજા ઘણાં જોધું કરતા લોકોને
સુવાત્તા પ્રગટ કરી ૧ પણ તેના બાઇની વધુ
હેરાદિયાસને લીધે, તથા જે બુદ્ધ કામ તેણે ક્રાધા
હતા તે બધાને લીધે હેરાદને યોહાનને કપકો દીધો
હતો, ૧૦ તેથી તે સંધ્યા ઉપરાત તેણે યોહાનને
બંદીખાનામાં પુર્વી

૨૧ અને એમ યુદ્ધ કે સર્વ લોક બાપ્તિસ્મા પામ્યા
પછી ઇસુ પણ બાપ્તિસ્મા પામીને પ્રાર્થના કરતો
હતો, એટલામાં આકાશ ઉપડી ગયું, ૨૧ અને પવિત્ર

આત્મા દેહરૂપે પ્રચુતરની પેઠે તેના પર ઉતર્યો, ને આકાશમાધી એની વાપી થઈ કે, તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસન્ન છું

૨૪ અને ઇસુ પોતે [બાધ] કરતા લાગ્યો, ત્યારે તે આસરે ત્રીસ વરોની ઉમરનો હતો, અને (ધાર્યા પ્રમાણે) તે યુવકનો દીકરો હતો, જે દેશીનો [દીકરો], ૨૪ જે માત્રાતનો, જે લેડોનો, જે મલખીનો, જે ચાનાઈનો, જે યુવકનો, ૨૫ જે માતાધિયાસનો, જે આનોડનો, જે નાકુમનો, જે અસત્રીનો, જે નાગાઈનો, ૨૬ જે માથનો, જે માતાધિયાસનો, જે સમઘનનો, જે ચોસેખનો, જે યાદનો, ૨૭ જે ચોઆનાનનો, જે રેસાનો, જે ઝરખ્યામેલનો, જે સઆલ્લીએલનો, જે નેરીનો, ૨૮ જે મલખીનો, જે આદીનો, જે કાસામનો, જે અલમાદામનો, જે એરનો, ૨૯ જે ચેથુનો, જે અલી-એઝરનો, જે ચોરીમનો, જે માત્રાતનો, જે લેવોનો, ૩૦ જે સીમેઓનનો, જે યદુદાનો, જે યુવકનો, જે ચોનામનો, જે એલિયાશીમનો, ૩૧ જે મેરેઆનો, જે મેતાનો, જે માતાધાનો, જે નાથાનનો, જે દાઉદનો, ૩૨ જે ચસાઈનો, જે એબેદનો, જે બાઆઝનો, જે

હુ આપવા આદુ તેને હુ આપુ છું; ૭ માટે જે તું મારી આગળ [પડીને] બજન કરશે તો તે સધળું તારૂં થશે. ૮ અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, તારે તારા દેવ પ્રચુન બજન કરવું, ને એકલા તેનીજ સેવા કરવી ૯ અને તે તેને ચરૂશાલેમ લઈ નયો, ને મદિરના બુરજ પર તેને ઉભો રાખીને તેણે તેને કહ્યું કે, જો તું દેવનો દીકરો છે તો અહીંથી હેઠળ પડ. ૧૦ કેમકે લખ્યું છે કે,

તે શોવાના દૂતોને તારા સળધી આજ્ઞા કરશે કે તેઓ તારૂં રક્ષાણું કરે, ૧૧ અને

તેઓ શોવાને હાથે તને ધરી લેશે,

રખેને તારો પગ પાત્ર પર અફળાય

૧૨ અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એમ કહેલું છે કે, તારે તારા દેવ પ્રચુન પરીક્ષણ ન કરવું.

૧૩ અને શોવાન સર્વે પરીક્ષણ પુરૂં કરીને કંઈક મુદત સુધી તેની પાસેથી ગયો

૧૪ અને ઇસુ આત્માને પરાક્રમે ગાલીલમા પાછો આવ્યા, ને તેના સળધીની ચર્યા આસપાસના આખા દેશમા ફેલાઈ ગઈ. ૧૫ અને તેણે તેઓના સમા-

પોતાના વતનમાં પણ કર ૨૪ અને તેણે કહ્યું કે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, કોઈ બલિષ્ઠવાદી પોતાના વતનમાં માન્ય નથી ૨૧ પણ હું તમને સાચું કહું છું કે, એલીયાહના સમયમાં સાડા ત્રણ વરસ સુધી આકાશ બંધ રહ્યું, ને આખા દેશમાં મોટા દુકાળ પડ્યા, ત્યારે ધણી વિધવાઓ ઇસ્રાએલમાં હતી, ૨૬ ને એલીયાહને તેઓમાંની કોઈ પાસે નહિ, પણ સિદોનના સારકાયમાં એક વિધવા હતી તેની પાસે મોકલ વામાં આળ્યો હતો ૨૭ વળી એલીયાહ બલિષ્ઠવાદીના વખતમાં ધણી કોટિયા ઇસ્રાએલમાં હતા, ને સુરિયાના નાઅમાન શિવાય તેઓમાંના કોઈ યુદ્ધ કરાવ્યો ન હતો ૨૮ અને એ વાત સાબળીને સંભાળના સંધળા કોઈ બરાચા, ૨ ને તેઓએ ઉઠીને તેને શહેર બહાર કાઢી મુક્યો, ને તેને હેઠળ પાડી નાખવા સાડા એ પહાડ પર તેઓનું શહેર બાંધ્યું હતું તેની કોરે તેઓ તેને લઈ ગયા ૩૦ પણ તે તેઓની વચમાં થઈને આવ્યો ગયો

૩૧ અને તે ગાલીલના કાપરનાહુમ શહેરમાં આવ્યો, ને વિશ્રામવારે તેઓને જોધ કરતો હતો, ૩૨ અને તેઓ તેના જોધથી અચરત થયા, કેમકે તેનું જોલણ અધિકારસહિત હતું ૩૩ અને સંભારધાનમાં અધુરું ભૂત વળગેલો એક માણસ હતો, જેણે મોટે ધોરે બમ પાડીને કહ્યું કે, ૨૨ અરે, ઇસુ નાઝારી, તારે ને અમારે શું છે? ૩૪ તું અમારો વિનાશ કરવા આવ્યો છે? ૩૫ કોણ છે તે હું બોલું છું, એટલે દેવનો પવિત્ર ૩૬ અને ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહ્યું કે, છાનો રહે, ને તેમાંથી નીકળ. અને ભૂત તેને વચમાં પાડીને તેને કંઈ નુકસાન કીધા વિના તેમાંથી નીકળ્યું ૩૭ અને બધાને અચરત લાગ્યું, ને તેઓએ માહોમાહે કહ્યું કે, આ કેવું વચન છે? ૩૮ કેમકે તે અધિકાર તથા પરાક્રમ સહિત અધુરું આત્માઓને હુકમ કરે છે, ને તેઓ નીકળી નીકળે છે ૩૯ અને આસપાસના પ્રદેશની સર્વ જગ્યાએ તેને વિપેની ચરચા ફેલાઈ ગઈ

૪૦ અને સંભારધાનમાંથી ઉઠીને તે સીમોનના ઘરમાં ગયો અને સીમોનની સાસુને સખવ તાવ આવતો હતો, ને તેના હકમાં તેઓએ તેને વિનંતી કીધી ૪૧ અને તેણે તેની પાસે ઉભા રહીને તાવને ધમકાવ્યો, ને તે તેમાંથી નીકળી ગયો, ને તે તરત ઉઠીને તેઓની સેવા કરવા લા ગ

૪૨ અને સુરજ આઘમતી વખતે જ્યોને ત્યાં નાના પ્રકારના રોગથી પીડાતા માણસો હતા તેઓ તેમને

તેની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેઓમાંના ફરેક પર હાથ મુકીને તેઓને સાજા કીધા ૪૩ અને જૂતો પણ ધણીઓમાંથી નીકળ્યા, ને ઘોંટા પાડીને કહેતા હતા કે, તું દેવનો દીકરો છે અને તેણે તેઓને ધમકાવ્યા, ને જોલણ દીધા નહિ, કેમકે તેઓ બાણતા હતા કે તે ખ્રીસ્ત છે

૪૪ અને દહાડો ઉગ્યો ત્યારે તે નીકળીને ઉગડ ટકાણે ગયો, ને લોકો તેની શોધ કરતા તેની પાસે આવ્યા, અને તે તેઓની પાસેથી ન નીકળે માટે તેઓએ તેને અટકાવવાનું કર્યું ૪૫ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, મારે બીજા શહેરોમાં પણ દેવના સંન્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરવી જોઈએ, કેમકે એ સાડા હું મોકલાવ્યો છું

૪૬ અને ગાલીલના સભારધાનોમાં તે વાત પ્રગટ કરતો રહ્યો

૫ અને એમ થયું કે ધણી લોક તેના પર પરાપરી કરીને દેવની વાત સાબળતા હતા, ત્યારે તે ગેરેસારેતના સરોવરને કાંઠે ઉભો રહ્યો હતો ૨ અને તેણે સરોવરને કાંઠે લાગેલી બે હોડી ઠીડી, પણ માછલીઓ તેઓ પરથી ઉતરીને જળો ધોતા હતા ૩ તે હોડીઓમાંની એક સીમોનની હતી, તે પર તે ચઢ્યો, ને તેને કાઢાથી થોડું દૂર હકારવાનું કહ્યું અને તેણે જરૂરીને લોકોને હોડી પરથી જોધ કીધો ૪ અને જોલી રહ્યા પછી તેણે સીમોનને કહ્યું કે, હવે પાછીમાં હંકારો, ને [માછલા] પકડવા સાડા તમારી જળો તોપો ૫ અને સીમોને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સાહેબ, અમે આખી રાત મહેનત કીધી, પણ કંઈ પકડ્યું નહિ, તોપણ તારા કહાથી હું જળો તોપીશ ૬ અને એમ કીધા પછી તેઓએ માછલાનો મોટો જથ્થો ઘેરી લીધો, ને તેઓની જળ ફાટવા લાગી ૭ અને તેઓના બાગિયા બીજા હોડીમાં હતા તેઓને તેઓએ ઇસારો કીધો કે, તેઓ આવીને તેઓને સદાય કરે, અને તેઓએ આવીને બને હોડીઓ એવી ભરી કે તેઓ ડુબવા લાગી ૮ અને તે જોઈને સીમોન પીતરે ઇસુના પગ આગળ પડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મારી પાસેથી ન, કારણ કે હું પા ટી માણસ છું કેમકે તે તથા તેના સંધળા સાથીઓ માછલાનો જે જથ્થો પકડ્યો હતો, તેથી અચરતી પામ્યા ૯ અને ઝબકીના દીકરા, ચાકુલ તથા યોદ્ધાન, જે સીમોનના બાગિયા હતા, તેઓને પણ અચરતી લાગ્યો અને ઇસુએ સીમોનને કહ્યું કે, બી મા, હવેથી તું માણસો પકડનાર થશે

૧૧ અને તેઓની હોડીઓને કાંડે લાવ્યા પછી તેઓ બધું મુકીને તેની પાછળ ચાલ્યા.

૧૨ અને એમ થયું કે તે એક શહેરમાં હતો, ત્યારે જુઓ, એક કોઠે બસેલો માણસ હતો; ને તે ઇસુને જોઈને તેને પગે પડ્યો; ને તેને વિનવતી કરતાં બોલ્યા, પ્રભુ, જો તું ચાહે તો તું મને યુદ્ધ કરી શકે છે. ૧૩ અને તેણે હાથ લાખ્યા કયો, ને તેને અડકીને કહ્યું કે, હુ ચાહું છું, તું યુદ્ધ થા. અને તરત તેનો કોઠો જતો રહ્યો. ૧૪ અને તેણે તેને તારાફ કીધી કે કાંઈને કહેવું નહિ, પણ મુસાના ફરમાવ્યા પ્રમાણે જઈને ચાલકને પોતાને દેખાડ, ને તારા યુદ્ધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, અર્પણ ચઢાવ. ૧૫ પણ તેના સખીની ચરચા ઉલટી વધારે ફેલાઈ, ને અતિ-ધણી લોક સાંભળવા સાડ તથા પોતાના મદવાડથી સાળ થવા સાડ તેની પાસે એકઠા થયા. ૧૬ પણ પોતે એકાંતે રાત્રમાં જઈને પ્રાર્થના કીધી.

૧૭ અને એમ થયું કે એક દહાડો તે બોધ કરતો હતો, ત્યારે ફરેશીઓ તથા નિયમોપદેશકો ગાલીબના હુરેક ગામમાંથી તથા ચહુદાહથી તથા ચરથાલેમથી આવીને ત્યાં એઠા હતા, ને [માંદાને] સાળ કરવા સાડ પ્રયત્ન પરાક્રમ તેની પાસે હતું. ૧૮ અને જુઓ, કેટલાએક જણ એક પક્ષવાદી માણસને ખાટલા પર લાવ્યા, ને તેને માંહે લઈ જઈને તેની આગળ મુકવાનો તેઓએ પ્રયત્ન કીધો; ૧૯ પણ તેને માંહે લઈ જવાનો લાગ લીડને લીધે ન કાવ્યાથી તેઓએ ધાખા પર ચડીને છાપરામાં થઈને તેને ખાટલા સુધાં ઇસુની આગળ વચ્ચે ઉતાર્યો. ૨૦ ને તેણે તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને તેને કહ્યું કે, માણસ, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે. ૨૧ અને રાજાઓ તથા ફરેશીઓ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહેવા લાગ્યા કે, આ હુમ્મીપણ કરનાર કોણ છે? એકલા દેવ શિવાય બીજો કોણ પાપની માફી આપી શકે છે? ૨૨ પણ ઇસુએ તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તમે પોતાના મનમાં શા વિચાર કરો છો? ૨૩ આ જમાંનું વધારે સહેલું ક્યું છે, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, એમ કહેવું, અથવા ઉઠીને ચાલ, એમ કહેવું? ૨૪ પણ પૂર્વથી પર માણસના દીકરાને પાપ માફ કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે, (તેણે પક્ષવાદીને કહ્યું કે) હું તને કહું છું કે ઉઠ, તારો ખાટલો ઉચકીને તારે ઘેર ચાલ્યા જા. ૨૫ અને તરત તે તેઓની આગળ ઉઠીને જે પર તે સૂતો હતો તે ઉચકીને દેવની સ્મૃતિ

કરતો પોતાને ઘેર ગયો. ૨૬ અને સઘળા વિસ્મિત થયા, ને તેઓએ દેવની સ્મૃતિ કીધી; ને તેઓએ ભયભીત થઈને કહ્યું કે, આજ આપણે અનયત્ન જોવી વારતો જોઈ છે.

૨૭ ત્યાર પછી તે નીકળ્યો ને લેવી નામે એક દાણી દાણની ચોરી પર જઈલો હતો તેને જોઈને તેણે કહ્યું કે, મારી પાછળ ચાલ. ૨૮ અને તે સઘળું મુકીને ઉઠ્યો, ને તેની પાછળ ગયો. ૨૯ અને લેવીએ પોતાને ઘેર તેને સાડ મોટી મિજબાની કીધી, ને દાણીઆ તથા બીજાઓનો મોટો જોયો તેઓની સાથે જમવા જોકો હતો. ૩૦ અને ફરેશીઓએ તથા તેઓના રાજાઓએ તેના શિષ્યોની સામે કચકચ કરીને કહ્યું કે, તમે દાણીઆ તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાઓ પીઓ છો? ૩૧ ને ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જ્યો સાળ છે તેઓને વેદની અગત્ય નથી, પણ જ્યો માદાં છે તેઓને છે; ૩૨ ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને પસ્તાવાને સાડ બોલાવવા હું આવ્યો છું. ૩૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ચોદાનના શિષ્યો અને તેમજ ફરેશીઓના શિષ્યો પણ વારવાર ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરે છે, પણ તારા શિષ્યો ખાય પીએ છે. ૩૪ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, વર જનનેયાઓની સાથે છે ત્યાં સુધી તેઓની પાસે તમે ઉપવાસ કરાવી શકો છો શું? ૩૫ પણ એવા દહાડા આવશે; અને વર તેઓની પાસેથી લઈ લેવાશે, ત્યારે તે દહાડાઓમાં તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૩૬ અને તેણે તેઓને એક દૃષ્ટાત પણ કહ્યું કે, નવા હુગડામાંથી કટકો ફાડીને કોઈ માણસ જીના હુગડાને ધિગડું દેવું નથી; જો દે તો તે નવું ફાડશે, ને વળી નવામાંથી લીધેલું ધિગડું જીનાને મળવું નહિ આવશે. ૩૭ અને નવો દ્રાક્ષરસ જીની મસકોમાં કોઈ ભરવું નથી, જો ભરે તો નવો દ્રાક્ષરસ મસકોને ફાડી નાખશે, અને પોતે ઢળા જશે, ને મસકોને નાશ થશે. ૩૮ પણ નવો દ્રાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરવો જોઈએ. ૩૯ અને જીનો દ્રાક્ષરસ પીધા પછી કોઈ નવાને ચઢાતો નથી, કેમકે તે કહે છે કે, જીનો સારો છે.

૪૦ અને એમ થયું કે વિશ્રામવારે તે ખેતરોમાં ૪૧ થઈને જતો હતો, ને તેના શિષ્યો કણસલાં તોડતા, ને હાથે મસળીને ખાતા હતા. ૪૨ પણ ફરેશીઓમાંના કેટલાએક કહ્યું કે, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તમે કેમ કરો છો? ૪૩ ને ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દાઉદ તથા તેના સાથીઓ

બુધ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે ક્રીધુ તે પણ તમે શું વાંચ્યું નથી, ૪ કે તે દેવના ધરમાં ગયા, ને અપેક્ષી રેડેક્ષી જે યાજ્ઞ સિવાય બીજા કાંઈને ખાવી ઉચિત નથી તે તેણે લઈને ખાધી, ને પોતાના સાથીઓને પણ આપી? ૧ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસને દીકરા વિશ્રામવારને પ્રશ્ન છે.

૧ અને એમ થયું કે એક બીજે વિશ્રામવારે તેણે સહાસ્થાનમાં જઈને બોધ કીધો, ને ત્યાં એક માણસ હતો જેને જમણે હાથ સુકાઈ ગયલો હતો. ૭ અને વિશ્રામવારે તે સાંતે કરશે કે નહિ, તે વિષે શાસ્ત્રીઓ તથા કૃષીશીઓ તેને જોયાં કરતા હતા એ મટિ કે તેના પર ગેય મુકવાને તેઓને લાગ મળે. ૮ પણ તેણે તેઓના વિચારો જાણીને જે માણસને હાથ સુકાઈ ગયલો હતો તેને કહ્યું કે, ઉક, ને વચમાં ઉભો રહે. અને તે ઉઠીને વચમાં ઉભો રહ્યો. ૯ ત્યારે ધસુએ તેઓને કહ્યું કે, હુ તમને પુછું છું, વિશ્રામવારે સાં કર્યું કે માકુ કર્યું, જીવને બચાવશે કે તેના નાશ કરશે, કયુ ઉચિત છે? ૧૦ ને તે સ્વપ્ના પર ચેતરફ નજર ફેરવીને તેણે તે માણસને કહ્યું કે, તારો હાથ લાંબો કર અને તેણે તેમ ક્રીધુ, એટલે તેને હાથ સાંતે થયો. ૧૧ પણ તેઓ ગાંડા જેવા બની ગયા, ને એક બીજને કહેવા લાગ્યા કે, ધસુ વિષે આપણે શું કરીએ?

૧૨ અને તે દહાડાઓમાં એમ થયું કે તે નીકળીને પ્રાર્થના કરવા પહાડ પર ગયા; ને તેણે દેવની પ્રાર્થનામાં આખી રાત કાઢી. ૧૩ અને દહાડો ઉગ્યો ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને બોલાવીને તેઓમાંના બારને પસંદ કીધા, જેઓને તેણે પ્રેરિતો પણ કહ્યા; ૧૪ એટલે, સીમોન જેનું નામ તેણે પીતર પણ પાડ્યું તેને, તથા તેના સાથ આંદ્રયાને, અને યાકુબને તથા યોહાનને, અને ફિલિપને તથા બાર્થલોમીને, ૧૫ અને આલ્બીને તથા થોમાને, અને અવરોના [દીકરા] યાકુબને, તથા સીમોન જેને જેલોદીસ કહેતા હતા તેને, ૧૬ અને યાકુબના [સાથ] યહુદાને, અને યહુદા ધરમારીઓત જે વિશ્વાસવાદી હતો તેને. ૧૭ અને તે તેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહ્યો, ને તેના શિષ્યોના મોટા જ્યો તથા આખા યહુદાદમાંના તથા યરુસાલેમમાંના, ને સુર તથા સીદોનના કાંઠાના લોકોના મોટા સમુદાય [હતા], કે જેઓ તેની વાત સાંભળજા તથા પોતાના રોનથી સાંભળ થવા સાંઝ બાબત હતા; ૧૮ ને અશુદ્ધ આત્માઓથી જેઓ

પીડાતા હતા તેઓ સાંભળ કરાયા. ૧૯ અને સ્વપ્ના લોકે તેને અડકવાને કોશિષ કીધી; કેમકે તેનામાંથી પરાક્રમ નીકળીને સ્વપ્નાને સાંભળ કર્યું હતું.

૨૦ અને તેણે પોતાના શિષ્યો તરફ પોતાની આંખો ઉઘાડી કરીને કહ્યું કે, ઓ દરિદ્રીઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે દેવનું રાજ્ય તમારું છે. ૨૧ ઓ હમણાંના બુધ્યાઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે તમે તૃપ્ત થશો. ઓ હમણાંના રડનારાઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે તમે હસશો. ૨૨ જ્યારે માણસના દીકરાને લીધે માણસો તમારો દ્વેષ કરશે, ને તમને જુદા કાઢશે, ને તમને મહેણાં મારશે, ને તમારું નામ બુંદું માનીને કાઢી નાખશે, ત્યારે તમને ધન્ય છે. ૨૩ તે દહાડે તમે આનંદ કરો, ને [પુરાણીમાં] કુરો; કેમકે જીવો, આકાશમાં તમારું ક્ષણ થયું છે; કેમકે તેજ પ્રમાણે તેઓના બાપદાદાઓએ ભવિષ્યવાદીઓને ક્રીધુ. ૨૪ પણ તમ શ્રીમંતોને અફસોસ છે! કેમકે તમે તમારો દિલાસો પામ્યા છો. ૨૫ ઓ હમણાંના ધરાગ્નેલાઓ, તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે બુધ્યા થશો. ઓ હમણાંના હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે શોક કરશો ને રડશો. ૨૬ જ્યારે સ્વર્ણ માણસો તમારું સાંઝ કહેશે ત્યારે તમને અફસોસ છે! કેમકે તેઓના બાપદાદાઓએ જુદા ભવિષ્યવાદીઓને તેમજ ક્રીધુ.

૨૭ પણ હું તમ સાંભળનારાઓને કહું છું કે, તમારા વેરીઓ પર પ્રેમ કરો, જેઓ તમારો દ્વેષ કરે છે તેઓનું બંદું કરો, ૨૮ જેઓ તમને યાપ દે છે તેઓને આશીર્વાદ દો, જેઓ તમારું અપમાન કરે છે તેઓને સાંઝ પ્રાર્થના કરો. ૨૯ જે કોઈ તને એક ગાલ પર મારે, તેની આગળ બીજે પણ ધર; વળી જે તારો અગરબો લઈ લે, તેનાથી તારું બદન પણ પાછું રાખીશ નહિ. ૩૦ જે કોઈ તારી પાસે માગે, તેને આપ; ને જે કોઈ તારો માલ લઈ બંધ તેની પાસેથી તું પાછો માગીશ નહિ. ૩૧ અને જેમ તમે આહો કે માણસો તમને કરે તેમજ તમે પણ તેઓને કરો. ૩૨ અને તમારા પર જેઓ પ્રીતિ રાખે છે તેઓ પર જે તમે પ્રીતિ રાખો, તે તમારી મહેરબાની યાની? કેમકે પાપીઓ પણ તેમના પર પ્રીતિ રાખનારા પર પ્રીતિ રાખે છે. ૩૩ અને જે તમારું સાંઝ કરે છે તેઓનું સાંઝ જે તમે કરો, તે તમારી મહેરબાની યાની? કેમકે પાપીઓ પણ એમજ કરે છે. ૩૪ અને જેની પાસેથી તમે પાછું લેવાની આશા રાખો છો, તેઓને

તેના પર કૃષ્ણ આવી, ને તેણે તેને કહ્યું કે, ૨૬ મા ૧૪ અને તે પાસે આવીને ઠાકણે અડક્યો, ને ખાધ્યા ઉભા રહ્યા અને તેણે કહ્યું કે, જીવાન, હું તને કહ્યું છું કે, ૧૪ અને ને મુએલો હતો તે ખેડો થયો, ને બોલવા લાગ્યો અને તેણે તેને તેની માને સોંપ્યા. ૧૬ અને સંધ્યાને બધ લાગ્યો, ને તેઓએ દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, એક મોટો ભવિષ્યવાદી આપણામા ઉભો થયો છે, ને દેવ પોતાના લોક પર નજર ઝીંધી છે. ૧૭ અને તેના સંબંધીની આ વાત આપના યહુદાહમા તથા આસપાસના સંધ્યા પ્રદેશમા ફેલાઈ ગઈ.

૧૮ અને યોહાનના શિષ્યોએ એ સર્વ વાતો વિષે તેને કહ્યું ૧૮ અને યોહાને પોતાના શિષ્યોમાના બેને પોતાની પાસે બોલાવીને તેઓને પ્રજુની પાસે મોકલોને પુઠાવ્યું કે, ને આવનાર છે તે શું તું છે, કે અમે બીજીની વાટ જોઈએ? ૧૯ ને તે માણસોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ખાત્રિમા કરનાર યોહાને તારી પાસે અમને એવું પુઠવા મોકલ્યા છે કે, ને આવનાર છે તે શું તું છે, કે અમે બીજીની વાટ જોઈએ? ૧૯ ને તેજ વેળાએ [નાના પ્રકારના] રોંગથી તથા ધીરાથી તથા ભુરા આત્માઓથી તેણે ધણાઓને સાબળ કીધા, ને ધણા આધ્યાત્મોને તેણે દેખતા કીધા. ૨૨ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ને ને તમે જોયું તથા સાંભળ્યું તે જાહેર યોહાનને કહી સંભળાવો, એટલે આધ્યાત્મ દેખતા થાય છે, હલ્લા ચાલતા થાય છે, કોટિયા યુદ્ધ કરાય છે, અને બહેરા સાંભળતા થાય છે, મુએલાને ઉઠાડવામા આવે છે, દરિદ્રીઓને સુવાત્તા પ્રગટ કરાય છે, ૨૬ અને ને મારા સંબંધી ઠાકર નહિ ખાશે, તેને ધન્ય છે.

૨૪ અને યોહાનના કાસદો ગયા પછી તે તોડને યોહાન સંબંધી કહેવા લાગ્યો કે, રાનમા તમે શું જોવા ગયા હતા? શું પવનથી હાલતા બરેને? ૨૫ પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું શ્રીજીના લાડા પહેરેલા માણસને? જીઓ, ને ભક્ષકદાર લુનડા પહેરે છે તથા એથારામ ભોગવે છે, તેઓ રોજરખારમા હોય છે. ૨૬ પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું ભવિષ્યવાદીને? હું તમને કહ્યું છું કે, હા, ભવિષ્યવાદી કરતા ને ધણે વિશેષ, તેને ૨૭ જેના સંબંધી લખ્યું છે કે, જીઓ, હું મારા જૂને તારા મ્હો આગળ મોકલ્યું છે, કે ને તારી આગળ તારો માર્ગ સિદ્ધ કરશે, તે એમ છે, ૨૮ હું તમને કહ્યું છું કે, બાપડાઓથી જેઓ

જન્મ્યા છે, તેઓમા યોહાન કરતા કોઈ મોટો નથી, તેપણ દેવના રાજ્યમા ને માત્ર નાનો છે, તે તેના કરતા મોટો છે. ૨૯ એ સાબળીને સર્વ લોક તથા દાણીઓ જેઓ યોહાનના ખાત્રિમાથી ખાત્રિમા પામેલા હતા, તેઓએ દેવને યથાર્થ માન્યો. ૩૦ પણ કુરોશીઓ તથા પરિતો તેનાથી ખાત્રિમા પામ્યા ન હતા માટે તેઓએ પોતા સંબંધી દેવનો ધરાદો નકાર્યો. ૩૧ માટે આ પેટીના માણસોને હું સાની ઉપમા આપું? ને તેઓ કોના જેવા છે? ૨૨ તેઓ છાકરાના જેવા છે કે જેઓ ચોટામા બેસીને એક બીજીને હાક મારતા કહે છે કે, અમે તમારી આગળ વાસળી વગાડી, પણ તમે નામ્યા નહિ, અમે વિલાપ કીધો, પણ તમે રચા નહિ. ૨૩ કેમકે યોહાન ખાત્રિમા કરનાર રોટલી ખાતો કે દ્રાક્ષરસ પીતો આવ્યો નથી, ને તમે કહો છો કે તેને જીવ વળગ્યું છે. ૨૪ માણસનો દીકરો ખાતો પીતો આવ્યો છે, ને તમે કહો છો કે, જીઓ, આવશે ને દારૂખાજ માણસ, દાણીઓના તથા પાપીઓના મિત્ર! ૨૫ પણ જ્ઞાન પોતાના સંધ્યા છાકરાથી યથાર્થ કરે છે.

૩૬ અને કુરોશીઓમાના એકે પોતાની સાથે જન્મવા સાડ તેને વિનતી કીધી અને કુરોશીના ધરમા જઈને તે જન્મવા બેઠો. ૩૭ અને, જીઓ, એ શહેરમા એક પાપી બાયડી હતી, તેણીએ જ્યારે જન્મ્યું કે કુરોશીને ઘેર તે જન્મવા બેઠો છે, ત્યારે અત્તરની સગેમરમરની ડબ્બી લાવીને, ૨૮ તેના પગ પાસે રડતી રડતી પછવાડે ઉભી રહી, ને પોતાના આસુએ તેના પગ પલાળવા તથા પોતાના માથાના ચોટલાએ લુછવા લાગી, ને તેના પગને ચુમ્યા, ને અત્તર ચોળ્યું. ૩૯ હવે તે જોઈને ને કુરોશીએ તેને નહોતર્થો હતો તે મનમા એમ કહેવા લાગ્યો કે, ને આ માણસ ભવિષ્યવાદી હોત, તો આ બાયડી ને તેને અડકે છે, તે કાણુ ને કેવી છે, તે જાણત, એટલે કે તે પાપી છે. ૪૦ અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સીમોન, મારે તને કંઈ કહેવું છે અને તેણે કહ્યું કે, ઉપદેશક, કહે ૪૧ એક લેણદારને બે દેવાદાર હતા, એકને પાંચસે દીનારનું દેણ, ને બીજોને પચાસનું હતું. ૪૨ જ્યારે તેઓની પાસે કંઈ વાળી આપવાનું ન હતું, ત્યારે તેણે બેદુને માફ કીધું. તે તેઓમાનો કોણુ તેના પાંચ વિશેષ પ્રેમ રાખશે? ૪૩ સીમોને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મને લાગે છે કે જેને તેણે વિશેષ માફ કીધું તે અને તેણે કહ્યું, તે વાળી નિર્ણય કર્યો. ૪૪ અને તેણે પેલી બાયડી તરફ મ્હો ફેરવીને સીમોનને કહ્યું કે, આ

બાપડીને હું જુએ છું? હું તારે ઘેર આવ્યો ત્યારે મારા પગને સાફ તે મને કંઈ પાણી આપ્યું નહિ; પણ એણીએ મારા પગ આંસુએ પલાળીને તેમને ચોત્તાના માથાના ચોટલાએ લૂછ્યા છે. ૪૪ તે મને ચુંબન કીધું નહિ; પણ હું માહે આવ્યો તે વેળાથી એ મારા પગ ચુમ્યાજ કરે છે. ૪૬ તે મારે માથે તેલ ચોળ્યું નહિ; પણ એણીએ મારા પગે અત્તર ચોળ્યું છે. ૪૭ એ માટે હું તને કહું છુંકે, એનાં પાપ ને ધણાં છે તેઓની મારી યદ્ય છે; કેમકે એણીએ ધણે પ્રેમ રાખ્યો; પણ જેને થોડું માફ થયું છે તે થોડો પ્રેમ રાખે છે. ૪૮ અને તેણે એણીને કહ્યું કે, તારાં પાપ માફ થયાં છે. ૪૯ અને તેની સાથે જેઓ ખાવાબેસા હતા, તેઓ પોતાના મનમાં કહેવા લાગ્યા કે, એ કોણ છે ને પાપને પણ માફ કરે છે? ૫૦ ને તેણે તે બાપડીને કહ્યું કે, તારા વિશ્વાસે તને બચાવી છે; સાંતિએ જ.

અને થોડી મુદત પછી એમ થયું કે તે શહેરે શહેર તથા ગામેગામ ઉપદેશ કરતો તથા દેવના રાજ્યની સુવાસી કહેતો ફર્યો, ને તેની સાથે બાર [શિષ્યો] હતા, ૧ ને કેટલીક બાપડીઓ ને બુંડા આત્માઓથી તથા મદવાડોથી સાજી કરવામાં આવી હતી, એટલે માનદાલેણ કહેવાયેલી મરિયમ જેનામાંથી સાત ભૂત નીકળ્યાં હતાં તે, ૨ તથા હેરોદના કારભારી ખુઝાની વહુ થોહાદા તથા મુસાના તથા બીજા ધણી બાપડીઓ જેઓ પોતાની પુંછમાંથી તેની સેવા કરતી હતી તેઓ પણ [તેની સાથે] હતી.

૪ અને ન્યારે અતિ ધણા લોક એકઠા થયા, ને શહેરે શહેરના લોક તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે તેણે દર્શાવમાં કહ્યું કે, ૫ વાવનાર પોતાનાં બી વાવવાને ગયો, ને તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાંએક માગની કોરે પડ્યાં; ને તે પગલણે ખુંદાઇ ગયાં, ને આકારનાં પક્ષીઓ તે ખાઇ ગયાં. ૬ અને બીજા પત્થર પર પડ્યાં, ને તેને લિનાસ મળી નહિ માટે ઉગ્યાં તેવાંજ તે ચિમળાઇ ગયાં. ૭ અને બીજા કાંઠાઓમાં પડ્યાં, ને કાંઠાઓએ તેની સાથે ઉગીને તેને દાબી નાખ્યાં. ૮ અને બીજા સારી ભોંયમાં પડ્યાં, ને ઉગ્યાં, ને તેને સોનાળું ફળ આવ્યું. એ વાતો કહેતાં તેણે ધોટો પાડીને કહ્યું કે, જેને સાંભળવાને કાન છે તેણે સાંભળહું.

૯ અને તેના શિષ્યોએ તેને પુછ્યું કે, એ દર્શાવ [નો અર્થ] શો હશે? ૧૦ ને તેણે કહ્યું કે, દેવના રાજ્યના મર્મ જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ બીજાઓને દર્શાવોમાં, કે જોતાં તેઓ જુએ નહિ, ને સાંભ-

ળતાં તેઓ સમજે નહિ. ૧૧ હવે દર્શાવિના અર્થ] આ છે, બી તે દેવની વાત છે. ૧૨ અને માગની કોર પરનાં તે સાંભળનારા છે; પછી શેતાન આવીને તેઓનાં મનમાંથી વાત લઇ જાય છે, રખે તેઓ વિશ્વાસ કરીને તારણ પામે. ૧૩ અને પત્થર પરનાં તે એ છે કે, જેઓ સાંભળીને વાત હરખથી માની લે છે; અને તેઓને જડ નથી, માટે તેઓ થોડી વાર મુધી વિશ્વાસ કરે છે, ને પરીક્ષણની વેળાએ પાછા હટ્ટે છે. ૧૪ અને ને કાંઠાઓમાં પડ્યાં તે એ છે કે, જેઓએ વાત સાંભળી છે, ને પોતાને માર્ગે ચાલતાં ચાલતાં સંસારની ભિંતા તથા દ્રવ્ય તથા વિલાસથી દબાઇ જાય છે, ને તેઓને પાકું ફળ આવતું નથી. ૧૫ અને સારી ભોંયમાં પડેલાં એ છે કે, જેઓ સાંભળીને ચોખ્ખા તથા રૂડા દિલથી વાત પકડી રાખે છે, ને ધીરજથી ફળ આપે છે.

૧૬ વળી કોઇ માણસ દીવો સળગાવીને તેને વાસ-જુથી ઢાંકતો નથી, અથવા ખાટલા હેઠળ મુકતો નથી; પણ દીવી પર મુકે છે કે માંહે આવનારાઓ અજવાળું જુએ. ૧૭ કેમકે પ્રગટ નહિ કરારો, એવું કંઈ છાનું નથી; ને જણાશે નહિ, તથા ઉધાડું નહિ થશે, એવું કંઈ ગુપ્ત નથી. ૧૮ માટે તમે કેવી રીતે સાંભળો છો તે વિષે સાવધાન રહો; કેમકે જેની પાસે છે તેને અધારો; ને જેની પાસે નથી તેની પાસેથી તેના ધારવા પ્રમાણે તેનું ને છે તે પણ લઇ લેવારો.

૧૯ અને તેની મા તથા બાઇઓ તેની પાસે આવ્યાં, પણ લોકની ભીડને લીધે તેઓ તેની નજીક જઇ શક્યાં નહિ. ૨૦ અને તેને [કોઇએ] ખબર આપી કે, તારી મા તથા તારા બાઇઓ બહાર ઉભાં રહ્યાં છે, ને તને મળવા આણે છે. ૨૧ પણ તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, આ જેઓ દેવની વાત સાંભળે છે તથા પામે છે તેઓ મારી મા તથા મારા બાઇઓ છે.

૨૨ અને એ અરસામાં એક દહાડો એમ થયું કે તે પોતાના શિષ્યોની સાથે હોડી પર ચઢયો; ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, આપણે સરોવરને પેલે પાર જઈએ; ને તેઓ નીકળ્યા. ૨૩ અને તેઓ હકારતા હતા એટલામાં તે ઉધી ગયો; ને સરોવર પર પવનનું તોફાન આવી પડ્યું; ને [પાણીથી હોડી] ભરાઇ જવા લાગી, ને તેઓ જોખમમાં હતા. ૨૪ અને તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું કે, સાહેબ, સાહેબ, અમે નાશ પામીએ છીએ. ત્યારે તેણે ઉઠીને પવનને તથા પાણીનાં મોજને ધમકાવ્યાં, ને તેઓ બંધ પડ્યાં, ને સાંતિ થઇ, ૨૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે,

તમારો વિશ્વાસ ક્યાં છે? ને તેઓ બીને અચરત થયા, ને માહોમાહે કહ્યું કે, આ તે કોણ છે કે પવનને તથા પાણીને પણ આજ્ઞા કરે છે ને તેઓ એવું માને છે? ૧૮ અને ગાલીલની સામેના ગેરાસીનીઓના દેશમાં તેઓ પહોંચ્યા. ૧૯ અને તે કાંઈ ઉતર્યા, ત્યારે શહેર-માથી એક માણસ તેને મળ્યો જેને ભૂતો વળગેલા હતા; ને ઘણી મુશ્કેલી તે હુઝાં પહેરતો ન હતો, ને ધરમાં નહિ, પણ કબરોમાં રહેતો હતો. ૨૦ અને તેણે ઇસુને દીઠા ત્યારે તે બૂમ પાડીને તેની આગળ પડ્યો ને મોટે ધાટ કહ્યું કે, ઓ ઇસુ, પરાતપર કેવના દીકરા, મારે ને તારે શું છે? હું તને વિનવી કરું છું કે મને પીડા ન દે. ૨૧ કારણ કે તેણે અચ્છ આત્માને તે માણસમાંથી નીકળવાનો હુકમ કીધો હતો કેમકે તે વારે વારે તેને વળગ્યો હતો; ને સાકળોથી તથા બેડોથી તેને બાંધીને કબજે રાખતા હતા; પણ બધાનો તોડી નાખીને તે ભૂતથી રાતમાં હુકાઈ જતો હતો. ૨૨ અને ઇસુએ તેને પુછ્યું કે, તારું નામ શું છે? ને તેણે કહ્યું કે, સેના, કેમકે ઘણા ભૂતો તેમાં પેઠા હતાં. ૨૩ અને તેઓએ તેને વિનવી કીધી કે, અમને નીકળીને ઉડાણમાં જવાનો હુકમ ન કર. ૨૪ હવે ત્યાં ઘણા ભુડાનું ટોણું પહાડ પર ચરતું હતું; ને તેઓએ તેને વિનવી કીધી કે, અમને તેઓમાં પેસવાની રત્ન આપ. અને તેણે તેઓને રત્ન આપી. ૨૫ અને ભૂતો તે માણસમાંથી નીકળીને ભુડામાં પેઠા; ને તે ટોણું કરાડા પરથી સરોવરમાં ધસી પડ્યું, ને ડુબી મુલ. ૨૬ અને જે થયું તે જોઈને ચરાવનારા નાહા, ને શહેરમાં તથા ગામડામાં તે જોઈને કહ્યું ૨૭ અને જે થયું તે જોવા સારું લોક નીકળ્યા, ને ઇસુની પાસે આવ્યા; અને જે માણસમાંથી ભૂતો નીકળ્યાં હતાં તેને તેઓએ [લગડા] પહેરેલા તથા શુદ્ધિમાં આવેલા ઇસુના પગ આગળ બેઠેલા દીઠા, ને તેઓ બીધા. ૨૮ અને ભૂત વળગેલા માણસ શી રીતે સાબિત થયો, તે જોયોએ જોયું હતું તેઓએ તેમને કહ્યું. ૨૯ અને ગેરાસીનીઓના આસપાસના દેશમાંના સર્વ લોકે તેને વિનવી કીધી કે, અમારી પાસેથી ચાલ્યો ના; કેમકે તેઓને ઘણી દહેશત લાગતી હતી. અને તે દોડી પર ચડીને પાછા ગયા. ૩૦ પણ જે માણસમાંથી ભૂતો નીકળ્યા હતા તેણે તેની સાથે રહેવા સારું વિનવતી કરી; પણ તેણે તેને વિદાય કરવા કહ્યું કે, ૩૧ તારે ઘર પાછા જા, ને કેવ તારે સારું કેવા મોઝા કામ કીવા છે તે કહી જણાવ.

અને તેણે જઈને ઇસુએ કેવાં મોઝાં કામ તેને સારું કીધા હતા, તે આખા શહેરમાં પ્રગટ કીધું.

૪૦ અને ઇસુ પાછા આવ્યો, ત્યારે લોકોએ તેનો આવકાર કીધો; કેમકે બધા તેની વાટ જોતા હતા. ૪૧ અને જુઓ, યાએરસ નામે એક માણસ આવ્યો, ને તે સમાસ્થાનના અધિકારી હતો; ને તેણે ઇસુને પગે પડીને તેને વિનવતી કીધી કે, મારે ઘર આવ, ૪૨ કેમકે તેને આસારે બાર વરસની એકનીએક દીકરી હતી, ને તે મરવા પડી હતી પણ તે જતો હતો તે દરમ્યાન ઘણા લોકે તેના પર પડાપડી કીધી.

૪૩ અને એક બાપડીને બાર વરસથી લોહીવા હતો, ને તેણીએ પોતાની બધી પુણ વેદો પાછળ ખરચી નાખી હતી, પણ કોઈથી તે સાજ થઈ શકી નહિ. ૪૪ તે તેની પછવાડે આવીને તેના લગડાની કારને અડકી, ને તરત તેના લોહીવા બંધ થયો. ૪૫ અને ઇસુએ કહ્યું કે, મને કોણ અડક્યું? ને બધાએ ના કહી, ત્યારે પીતર તથા જે તેની સાથે હતા તેઓએ કહ્યું કે, સાહેબ, ઘણા લોક તારા ઉપર પડાપડી કરે છે, ને [તને] ચઢી નાખે છે. ૪૬ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, કોઈ મને અડક્યું ખર; કેમકે મારામાંથી પરાક્રમ નીકળ્યું એવી મને ખબર પડી. ૪૭ અને ત્યારે તે બાપડીએ જણવ્યું કે હું ગુસ્સે રહી નથી, ત્યારે તે મુજબી મુજબી આવી, ને તેને પગે પડીને શા કારણથી તે તેને અડકી હતી, ને શી રીતે તરત સાજ થઈ હતી, તે તેણીએ બધા લોકની આગળ તેને કહી સમજાવ્યું. ૪૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, તારા વિશ્વાસે તને સાજ કરી છે; શાંતિએ જા.

૪૯ તે હજી જોઈતો હતો એટલામાં સમાસ્થાનના અધિકારીને ત્યાંથી એક જણે આવીને તેને કહ્યું કે, તારી દીકરી મરી ગઈ છે, ઉપદેશને તરફી ન દે. ૫૦ પણ તે સાંભળીને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, બી મા, માત્ર વિશ્વાસ કર, ને તે સાજ થશે ૫૧ અને તે ઘરમાં આવ્યો, ત્યારે પીતર તથા યાકુબ તથા યોહાન તથા ઇકરીના માબાપ શિવાય તેણે કોઈ પોતાની સાથે માહે આવવા દીધું નહિ ૫૨ અને બધે તેણીને સારું રહતા તથા વિલાપ કરતાં હતા; પણ તેણે કહ્યું કે, રડો મા; કેમકે તે મરી ગઈ નથી, પણ ઉઠે છે. ૫૩ અને તે મરી ગઈ છે એમ જાણીને તેઓ તેને હસી કાઢ્યો ૫૪ પણ તેણે તેનો હાથ પકડીને મોટે ધાટ કહ્યું કે, ઇકરી, ઉઠ. ૫૫ અને તેનો આત્મા પાછા આવ્યો, ને તે તરત ઉઠી; ને તેણે તેને ખાવાનું

આપવાનો હુકમ કીધો. ૧૬ અને તેનાં માળાપ અચરત થયા; પણ તેણે તેઓને તાકીદ કરી કે, જે યુગ તે કોઈને કહેતા ના.

૧૮ અને તેણે [યોહાના] બાર [શિષ્યો]ને બોલાવીને તેઓને સંધળા ભૂતા પર, તથા રોગો યાજવાને પરાક્રમ તથા અધિકાર આપ્યા; ૨ ને દેવનું રાજ્ય પ્રગટ કરવા તથા માદાઓને સાબ કરવા તેણે તેઓને મોકલ્યા. ૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારી મુસાફરીને સારૂ કંઈ લેતા ના, લોકડી નહિ, કે બેવળ નહિ, કે રોટલી નહિ, કે નાણું નહિ; વળી બધે અંગરખા રાખરો નહિ. ૪ અને જે કોઈ ધરમા તમે જાઓ, તેમાજ રહો, ને ત્યાંથીજ નીકળો. ૫ અને તે શહેરમાથી તમે નીકળો ત્યારે જોડલાએ તમારો અગી-કાર કીધો ન હોય તેટલાની વિરૂધ્ધ સાક્ષી તરીકે તમારા પગની ધૂળ ખખેરી નાખજો. ૬ અને તેઓ [ત્યાંથી] નીકળ્યા, ને ગામેગામ સુવાર્તા પ્રગટ કરતા તથા સર્વ ઠેકાણે રોજ મટાડતા ગયા.

૭ હવે જે યુગ તે સંધળુ સાંભળીને હેરોડ રાજ બહુ ગુંચવણમાં પડ્યો, કેમકે કેટલાએક એમ કહેતા હતા કે, યોહાન સુએલામાથી ઉઠ્યો છે. ૮ અને કેટલાએક કહેતા હતા કે, એલિયાહ પ્રગટ થયો છે; ને બીજાએ કહેતા હતા કે, પુરાતન ભવિષ્યવાદીઓમાનો એક પાછો ઉઠ્યો છે. ૯ અને હેરોડે કહ્યું કે, યોહાનનું માથું

શિષ્યોને કહ્યું કે, આસરે પચાસ પચાસની પંગત પાડી તેઓને બેસાડો. ૧૦ અને તેઓએ તેમ કીધું, ને સરને બેસાડ્યા. ૧૧ અને તેણે પાચ રોટલી ને બે માછલી લઈને આકાર તરફ જોઈને તેઓને આશીર્વાદ દીધો, ને બાળીને લોકને પિરસવા સારૂ શિષ્યોને આપી. ૧૨ અને તેઓએ ખાધું, ને સર્વ તૃપ્ત થયા; ને છાંડેલા કકડાની તેઓએ બાર ટોપલી ઉઠાવી.

૧૮ અને એમ યુગ કે તે એકાન્તમા પ્રાર્થતા કરતો હતો, ત્યારે શિષ્યો તેની સાથે હતા; ને તેણે તેઓને પુછતા કહ્યું કે, હું કોણ છું, તે વિષે લોકો શું કહે છે? ૧૯ અને તેઓએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર; પણ કેટલાએક [કહે છે] કે, એલીયાહ; ને બીજા [કહે છે] કે, પુરાતન ભવિષ્ય-વાદીઓમાનો એક પાછો ઉઠ્યો છે. ૨૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, પણ હું કોણ છું તે વિષે તમે શું કહે છે? ને પીતરે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનો ખ્રીસ્ત ૨૧ પણ તેણે તેઓને તાકીદ આપી ને આજ્ઞા કીધી કે, એ વાત કોઈને કહેતા ના. ૨૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસના દીકરાને ઘણું સહેનું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય ચાન્ડોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસદ થવું તથા માર્યા જવું, ને ત્રીજા દહાડે પાછા ઉઠવું એ જરૂરનું છે. ૨૩ અને તેણે સંધળાને કહ્યું કે, જે કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે, તે તેણે પોતાનો નકાર

ખીનએ પણ કહ્યું કે, પ્રભુ, હું તારી પાછળ આવવાથી;
પણ પહેલવહેલા જે મારે ઘેર છે તેઓને છેલ્લી સલામ
કરી આવવાની મને રમ આપ. ૧૨ પણ ઇસુએ તેને
કહ્યું કે, કોઈ માણસ હવે હાથ દીધા પછી પછવાડે
જુએ તો તે દેવના રાજ્યને ચોગ્ય નથી.

૧૦

હવે આ બિનાઓ બન્યા પછી પ્રભુએ ખીન
સિતેરને ઠરાવ્યા, ને જે પ્રત્યેક શહેર તથા
જગ્યામાં તે પોતે જવાનો હતો, તેમાં તેઓમાંથી
બબ્બેને પોતાની આગળ મોકલ્યા. ૨ અને તેણે તેઓને
કહ્યું કે, ફસલ પુષ્કળ છે, પણ મનુરો શોડા છે; માટે
તમે ફસલના ધણીની પ્રાર્થના કરો કે તે પોતાની
ફસલને સાફ મનુરો મોકલે. ૩ વાલ્યા બન્યા; જુઓ,
હું તમને વરજોમધ્યે ઘેરાનાં બન્યાં જેવા મોકલું છું.
૪ થેલી કે બેથણું કે જોડા લેતા ના; ને માર્ગે કોઈને
સલામ કરતા ના. ૫ અને જે કોઈ ધરમાં તમે પેસો
ત્યાં પ્રથમ એમ કહો કે, આ ધરને શાંતિ યાચો.
૬ અને જો કોઈ શાંતિનો પુત્ર ત્યાં હશે તો તમારી
શાંતિ તેના પર રહેશે; પણ જો નહિ હશે, તો તે
તમારી પાસે પાછી વળશે. ૭ અને તેજ ધરમાં રહો,
ને જે તેઓની પાસે હોય તે ખાતા પીતા રહો; કેમકે
મનુર પોતાના મુસારાને ચોગ્ય છે; ઘેરેઘેર ફરતા ના.
૮ અને જે કોઈ શહેરમાં તમે પેસો ને તેઓ તમારો
આવકાર કરે, તો જે કંઈ તેઓ તમારી આગળ મુકે
તે ખાઓ; ૯ અને તેમાંના માંદાઓને સાલ કરો, ને
તેઓને કહો કે, જેવું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે.
૧૦ પણ જે કોઈ શહેરમાં તમે પેસો, ને તેઓ તમારો
આવકાર નહિ કરે, તો તેના રસ્તાઓમાંથી નીકળી
જઈને - - - - - મારા શહેરની જે ધૂળ અમાસ
પડેને - - - - - પણ તમારી વિરૂદ્ધ અમે ખખેરી
નાખી - - - - - જુ એટલું બળ્યો કે જેવું રાજ્ય
પાસે આવ્યું છે. ૧૨ હું તમને કહું છું કે, તે દહાડે તે
શહેરના કરતાં સદામના હાલ સહેલ થશે. ૧૩ એ
ખોરાજન, તને હાથ! હાથ! એ બેથસાઇ, તને
હાથ! હાથ! કેમકે જે પરાક્રમી કાચો તમારામાં થયાં
છે, તે જો સૂર તથા સીહોનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ
ક્યારનો તાટમાં તથા રાખમાં બેસીને પસ્તાવા કર્યો
હોત. ૧૪ તથાપિ ન્યાયકાએ તમારા કરતા સૂર તથા
સીહોનને સહેલું પડશે. ૧૫ અને, એ કાપરનાહુમ,
તું આકાશ સુધી ઉઠ્ય કરાશે તું? તું હાડેજ સુધી નીચું
નખાશે. ૧૬ જે તમારું સાંભળે છે તે મારું સાંભળે છે;
ને જે તમારો નકાર કરે છે તે મારો નકાર કરે છે;

ને જે મારો નકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો
નકાર કરે છે.

૧૭ અને તે સિતેર દરખાતા દરખાતા પાછા
આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ, તારા નામથી જુતો
પણ અમારે તાણે થયા છે. ૧૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું
કે, મેં રોતાનને વિજળીની પેટ આકાશથી પડેલો જોયો.
૧૯ જુઓ, સર્પો તથા વીંછુઓ પર પગ મુકવાનો,
તથા શત્રુના બધા પરાક્રમ પરનો અધિકાર મેં તમને
આપ્યો છે; ને કદાચી પાણુ તમને ઇલ થશે નહિ.
૨૦ પણ આત્માઓ તમારે તાણે થયા છે, તેને લીધે
દરખાઓ મા; પણ તમારાં નામ આકાશમાં લખેલાં
છે, તેને લીધે દરખાઓ.

૨૧ તેજ લેવાએ તે પવિત્ર આત્માથી દરખાઓ, ને
બાલ્યો કે, એ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના ધણી,
હું તારી સ્મૃતિ કરું છું કે, જ્ઞાનીઓથી તથા બુદ્ધિ-
વાનોથી એ વાત તેં શુભ રાખી, ને બાળકોને પ્રગટ
ગ્રાંધી છે; હા, બાપ, કેમકે તને એ સાર લાગ્યું.
૨૨ મારા બાપે મને સંપૂર્ણ સોંપ્યું છે; ને દીકરો કોણ
છે, એ બાપ વિના બીજે કોઈ બળુતો નથી; ને બાપ
કોણ છે, એ દીકરા વિના તથા જેને દીકરો પ્રગટ કરવા
ચાહે તે વિના બીજે કોઈ બળુતો નથી. ૨૩ અને તેણે
શિષ્યો તરફ ફરીને તેઓને એકાંતમાં કહ્યું કે, જે તમે
જુઓ છો, તે જે આંખો જુએ તેઓને ધન્ય છે.
૨૪ કેમકે હું તમને કહું છું કે, જે તમે જુઓ છો તે
ધણા ભવિષ્યવાદીઓ તથા રાજાઓ જેવા ચઢાતા
હતા, પણ તેઓએ જોયું નહિ; ને જે તમે સાંભળો
છો તે તેઓ સાંભળવા ચઢાતા હતા, પણ તેઓએ
સાંભળ્યું નહિ.

૨૫ અને જુઓ, એક પડિતે ઉભા ધમને તેનું પરી-
ણ કરતાં કહ્યું કે, ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો
પામવા સાર મારે તું કરવું? ૨૬ અને તેણે તેને કહ્યું
કે, નિયમશાસ્ત્રમાં શું લખ્યું છે? તું શું વાંચે છે? ૨૭ ને
તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તારા દેવ પ્રભુ પર તારા
પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી તથા તારા પુરા
સામર્થ્યથી તથા તારા પુરા મનથી પ્રેમ રાખવો, ને
જેવા પોતા પર તેવો તારા પડોસી પર [પ્રેમ
રાખવો]. ૨૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તે ઠીક ઉત્તર
આપ્યો છે; એમ કર, ને તું જીવશે. ૨૯ પણ તેણે
પોતાને ન્યાયી ઠરાવવા ચાહીને ઇસુને કહ્યું, તો મારો
પડોસી કોણ છે? ૩૦ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,
એક પુરૂષ ચરસાલેમથી ચરેજો જતો હતો; અને તે

થયા ૨૦ અને, જુઓ, બે પુરૂષ, એટલે મુસા તથા એલીયાહ, તેની સાથે વાત કરતા હતા ૨૧ તેઓ મહિમાસહિત દેખાતા હતા, ને તેનું મરણ જે યશ્શાયેલેમમાં થવાનું હતું તે સંબંધી બોલતા હતા ૨૨ હવે ખીતર તથા જેઓ તેની સાથે હતા તેઓ ઉપેશાયલા હતા, પણ જ્યારે તેઓ પુરા જગતા થયા, ત્યારે તેઓએ તેના મહિમા દીડો, તથા તેની સાથે જે બે પુરૂષ ઉભા હતા તેઓને પણ દીડા ૨૩ અને એમ થયું કે તેઓ તેની પાસેથી વિદાય થતા હતા, ત્યારે ખીતરે ઇસુને કહ્યું કે, સાહેબ, અહીં રહેવું આપણે માટે સારું છે, તો અમે ત્રણ માટવા બનાવીએ, એક વારે સારું, ને એક મુસોને સારું, ને એક એલીયાહને સારું, કેમકે પોતે ઘું કહ્યું તે તે સમજતો નહોતો ૨૪ અને તે એમ કહેતો હતો, એટલામાં એક વાદળ આવ્યું, ને તેઓ પર તેની છાયા પડી, ને તેઓ વાદળમાં પેદા ત્યારે તેઓ બીધા ૨૫ અને વાદળમાંથી એવી વાણી થઈ કે, આ મારા પસંદ કરેલા દીકરા છે, તેનું સાબળો ૨૬ તે વાણી થઈ રહી, ત્યારે ઇસુ એલા દેખાયો અને તેઓ છાના રહ્યા, ને જે જે જોયું હતું તેમાંનું કંઈ તેઓએ તે દિવસેમાં કાઢ્યું નહિ.

૨૭ અને એમ થયું કે બીજે દરદારે તેઓ પહાડ પરથી ઉતરી, ત્યારે અતિથણી લોક તેને મળ્યા ૨૮ અને, જુઓ, લોકો મધ્યેથી એક માણસે ધોટા પાડીને કહ્યું કે, ઉપદેશક, હું તને વિનવી કરું છું કે, મારા દીકરા પર દષ્ટિ કર, કેમકે તે મારા એકને-એક પુત્ર છે, ૨૯ ને, જો, એક [અણક] આત્મા તેને વળતે છે, ને એકાએક તે બ્રહ્મ પાડે છે, ને તેને એવા મરડે છે કે તેને શીલુ આવે છે, ને તેને પાળી છળ કરીને મુરડે ઠીથી તેને છાંડે છે ૩૦ અને તેને કાઢવાની મે તારા શિષ્યોને વિનવી કીધી, પણ તેઓ કાઢી શક્યા નહિ. ૩૧ અને ઇસુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જો અવિધારી તથા આટી પેટી, કું ક્યા સુધી તમારી સાથે રહીય, ને તમારું સદન કરીશ? તારા દીકરાને અહીં લાવ ૩૨ અને તે આવતો હતો એટલામાં જુએ તેને પાળી નાખ્યો, ને તેને બહુ મરડો પણ ઇસુએ અગ્રહ આત્માને ધમકાવ્યો, ને છાંડ્યોને સારો કીધો, ને તેને તેના બાપને પાછો તોખ્યા ૩૩ અને દેવના મદા પરાક્રમથી તેઓ બધા વિરિનન થયા

પણ તેને જે જે કાંઈ તે તપણ જોઈને સં

વિરિનન થતા હતા, ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ૪૪ આ વચ્ચેના તમારા કાનમાં ઉતરવા દો, કેમકે માણસને દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાયો ૪૫ પણ એ વાત તેઓ સમજ્યા નહિ, ને તેઓથી તે ગુસ્સે રખાઈ, એ માટે કે તેઓ તે સમજે નહિ, અને આ વાત સંબંધી તેને પુછતા તેઓ બીધા

૪૬ અને તેઓમાં વાદવિવાદ શરૂ થયો કે, આપ-લામાં કોણ સૌથી મોટો થાય? ૪૭ પણ ઇસુએ તેઓના મનના વિચાર જણાવ્યાં એક બાળકને લઈને તેને પોતાની પાસે ઉભુ રાખ્યું, ૪૮ ને તેઓને કહ્યું કે, જે કાંઈ મારે નામે આ બાળકનો અગીકાર કરે છે, તે મારો અગીકાર કરે છે, ને જે કાંઈ મારો અગીકાર કરે છે તે મારા મોકલનારને અગીકાર કરે છે, કેમકે તમ સર્વમાં જે સૌથી નાનો તેજ મોટો છે

૪૯ અને પોતાને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સાહેબ, અમે એક માણસને તારે નામે જીવ કાઢતા જોયો, ને અમે તેને મના કીધી, કારણ કે તે આપણી સાથે આવતો નથી ૫૦ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, મના ન કરો, કેમકે જે તમારી વિરુદ્ધ નથી, તે તમારા પક્ષનો છે

૫૧ અને એમ થયું કે તેને ઉપર લઈ લેવાના દિવસે પુરા થયા આવ્યા, ત્યારે તેણે યશ્શાયેલેમ જવા સારું પોતાનું મ્હેા [તે બાણી] દંડ રાખ્યું ૫૨ અને તેણે પોતાની આગળ કાસદો મોકલ્યા, ને તેઓ જઈને તેને સારું તૈયારી કરવા માટે સમજૂનીઓના એક નામમાં પેદા ૫૩ અને તેઓએ તેનો આવકાર કીધો નહિ, કારણ કે યશ્શાયેલેમ બાણી તેનું મ્હેા હતું ૫૪ અને તેના શિષ્યો યાકુબ તથા થોહાને એ જોઈને કહ્યું કે, પ્રેમ, યુ, તારી એવી ઇચ્છા છે કે અમે આજ્ઞા કરીએ કે આકાશથી આજ પડીને તેઓને તારા કરે? ૫૫ પણ તેણે પાછા ફરીને તેઓને ધમકાવ્યા. ૫૬ અને તેઓ બીજે નામ નચા

૫૭ અને તેઓ માર્ગે આવતા હતા, તેવામાં કાંઈએકે તેને કહ્યું કે, પ્રેમ, જ્યાં કહી દું જઈશ ત્યાં હું તારી પાછળ આવીશ. ૫૮ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, લોકોને દર દોષ છે, ને આકાશના પક્ષીઓને માળા દોષ છે, પણ માણસના દીકરાને માણુ મુકવાનો કામ નથી. ૫૯ અને તેણે બીજને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવ પણ તેણે કહ્યું કે, પ્રેમ મને રમ આપ કે હું પડેલા જઈને મારા બાપને ફાડું. ૬૦ પણ તેણે કહ્યું કે, મુનેલાઓને પોતાના મુનેલાઓને દાટવા દે, પણ હું જઈને દેવના સમજાવવા વાત] પ્રનદ કર ૬૧ અને

બીજાએ પણ કહ્યું કે, પ્રજા, હું તારી પાછળ આવોશ, પણ પહેલવહેલા જે મારે ઘર છે તેઓને છેલી સલામ કરી આવવાની મને રજા આપ. ૧૨ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, કોઈ માણસ હવે હાથ દીધા પછી પદ્મવાડે જીએ તો તે દેવના રાજ્યને યોગ્ય નથી.

૧૦ હવે આ બિનાઓ બન્યા પછી પ્રજાએ બીજા સિતરને કહ્યો, ને જે પ્રત્યેક શહેર તથા જગ્યામાં તે પોતે જવાનો હતો, તેમાં તેઓમાંથી બહુએ પોતાની આગળ મોકલ્યા. ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ફક્ત પુષ્કળ છે, પણ મનુરો થોડા છે, માટે તમે ફક્તના ધણીની પ્રાપ્તિ કરો કે તે પોતાની ફક્તને સાથે મનુરો મોકલે. ૩ આજના બંધો, જુઓ, હું તમને વચ્ચેમાંથી ઘેરાના બંધો જેવા મોકલું છું. ૪ થેલી કે જેણે કોઈના લેતા ના, ને માર્ગે કોઈને સલામ કરતા ના. ૫ અને જે કોઈ ધરમાં તમે પેસો ત્યાં પ્રથમ એમ કહો કે, આ ધરને શાંતિ થાઓ. ૬ અને જે કોઈ શાંતિના પુત્ર ત્યાં હશે તો તમારી શાંતિ તેના પર રહેશે, પણ જો નહિ હશે, તો તે તમારી પાસે પાછી વળશે. ૭ અને તેજ ધરમાં રહો, ને જે તેઓની પાસે હોય તે ખાતા પીતા રહો, કેમકે મનુર પોતાના સુસારને યોગ્ય છે, ઘેરેઘેર ફરતા ના. ૮ અને જે કોઈ શહેરમાં તમે પેસો ને તેઓ તમારા આવકાર કરે, તો જે કંઈ તેઓ તમારી આગળ સુકે તે ખાઓ, ૯ અને તેમાંના માદાઓને સાલ કરો, ને તેઓને કહો કે, દેવનું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે. ૧૦ પણ જે કોઈ શહેરમાં તમે પેસો, ને તેઓ તમારો આવકાર નહિ કરે, તો તેના રસ્તાઓમાંથી નીકળી જઈને કહો કે, ૧૧ તમારા શહેરની જે ધૂળ અમાસ પડશે લાગેલી છે તે પણ તમારી વિરૂદ્ધ અમે ખખેરી નાખીએ છીએ, તોપણ એટલું જાણો કે દેવનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ૧૨ હું તમને કહું છું કે, તે કહારે તે શહેરના કરતા સદામના હાલ સહેલ થશે. ૧૩ જો ખોરાજન, તને હાથા હાથાં આ બેપસાકાદા, તને હાથા હાથાં કેમકે જે પરાક્રમી કામો તમારામાં થયા છે, તે જો સૂર તથા સીહોનમાં થયા હોત, તો તેઓએ ક્યારેના તારમાં તથા રાખમાં બેસીને પસ્તાવો કર્યો હોત. ૧૪ તથાપિ ન્યાયકાળે તમારા કરતા સૂર તથા સીહોનને સહેલું પડશે. ૧૫ અને, જો કાપરનાહુમ, તું આકાશ મુઠી ઉઠ્યું કરશે તું? તું હાજી મુઠી નીકું નખારો. ૧૬ જે તમારું સામ્રાજ્ય છે તે મારું સામ્રાજ્ય છે, ને જે તમારો નકાર કરે છે તે મારો નકાર કરે છે,

ને જે મારો નકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો નકાર કરે છે.

૧૭ અને તે સિતરે હરખાતા હરખાતા પાછા આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રજા, તારા નામથી જીતો પણ અમારે તાણે થયા છે. ૧૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, મેં રોતાનને વિજળીની પેઠે આકાશથી પડેલો જોયો. ૧૯ જુઓ, સર્પો તથા વીંછુઓ પર પગ સુકવાનો, તથા શત્રુના બધા પરાક્રમ પરનો અધિકાર મેં તમને આપ્યો છે, ને કશાથી પણ તમને છલ્લ થશે નહિ. ૨૦ પણ આત્માઓ તમારે તાણે થયા છે, તેને લીધે હરખાઓ મા, પણ તમારા નામ આકાશમાં લખેલા છે, તેને લીધે હરખાઓ.

૨૧ તેજ વેળાએ તે પવિત્ર આત્માથી હરખાયા, ને બોલ્યો કે, આ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના ધણી, હું તારી સ્તુતિ કરું છું કે, જ્ઞાનીઓથી તથા બુદ્ધિવાનોથી એ વાત તેં શુભ રાખી, ને બાબકાને પ્રગટ કીધી છે, હા, બાપ, કેમકે તને એ સાથે લાગ્યું. ૨૨ મારા બાપે મને સંપૂર્ણ સોંપ્યું છે, ને દીકરો કોણ છે, એ બાપ વિના બીજો કોઈ જાણતો નથી, ને બાપ કોણ છે, એ દીકરા વિના તથા જેને દીકરો પ્રગટ કરવા માટે તે વિના બીજો કોઈ જાણતો નથી. ૨૩ અને તેણે શિષ્યો તરફ ફરીને તેઓને એકાત્મતા કહ્યું કે, જે તમે જુઓ છો, તે જે આખો જીવે તેઓને ધન્ય છે. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છું કે, જે તમે જુઓ છો તે ધણી ભવિષ્યવાદીઓ તથા રાજાઓ જેવા ચઢાતા હતા, પણ તેઓએ જોયું નહિ, ને જે તમે સાંભળ્યો છો તે તેઓ સાંભળવા ચઢાતા હતા, પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ.

૨૫ અને જુઓ, એક પડિતે ઉભા થઈને તેવું પરીક્ષણ કરતા કહ્યું કે, ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવા સાથે મારે શું કરવું? ૨૬ અને તેણે તેને કહ્યું કે, નિયમસાક્ષમાં શું લખ્યું છે? તું શું વાંચે છે? ૨૭ ને તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, તારા દેવ પ્રજા પર તારા પુરા દેવથી તથા તારા પુરા જીવથી તથા તારા પુરા સામર્થ્યથી તથા તારા પુરા મનથી પ્રેમ રાખવો, ને જેવો પોતા પર તેવો તારા પરાસી પર [પ્રેમ રાખવો]. ૨૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તે દીક ઉત્તર આપ્યો છે, એમ કર, ને તું જીવશે. ૨૯ પણ તેણે પોતાને ન્યાયી કાવવા ચાહીને ઇસુને કહ્યું, તો મારો પરાસી કોણ છે? ૩૦ ઇસુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એક પુરૂષ ચરણાલેખથી યદ્યપિ જીતો હતો, અને તે

લૂણાના હાથમાં પડ્યો, ને તેઓ તેનાં હુકારાં ઉતારી લઇને તથા તેને મારીને તેને અધમુએ મુકીને ચાલ્યા ગયા. ૨૧ અને દેવચોગે એક યાજ્ઞ કે માર્ગે યજ્ઞને જતો હતો, ને તે તેને જોઇને બીજી બાજુએ યજ્ઞને ચાલ્યો ગયો. ૨૨ અને એમજ એક લેવી પણ તે કેડાણે આવ્યો, ત્યારે તેને જોઇને બીજી બાજુએ યજ્ઞને ચાલ્યો ગયો. ૨૩ પણ એક સમગ્રની માર્ગે ચાલતાં ચાલતાં જ્યાં તે પડ્યો હતો ત્યાં આવ્યો, ને તેને જોઇને તેને કહ્યું આવી. ૨૪ અને તે તેની પાસે ગયો, ને તેના ધા પર તેલ તથા દ્રાક્ષરસ રેડીને પાટા ખાંધ્યા, ને તેને પોતાના જનવર પર બેસાડીને તેને ઉતારામાં લઇ ગયો, ને તેની માવજત કીધી. ૨૫ અને બીજે દહાડે તેણે બે દીનાર કાઢીને ઉતારાવાળાને આપ્યા, ને કહ્યું કે, તેની માવજત કરજે, ને એ કરતાં જે કંઈ વધારે ખર્ચ તને લાગશે તે હું પાછો આવીશ ત્યારે તને વાળી આપીશ. ૨૬ હવે તું થું ધારે છે, લૂણાના હાથમાં પડેલા માણસનો પડોસી એ ત્રણ-મનો કોણ હશે? ૨૭ ને તેણે કહ્યું કે, જેણે તેના પર દયા કીધી તે. અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું જોઇને એ પ્રમાણે કર.

૨૮ અને તેઓ માર્ગે ચાલતા હતા તે દરમિયાન તે એક ગામમાં પેઠા; ને મારથા નામે એક બાપડીએ પોતાને ઘર તેને પરાણે રાખ્યો. ૨૯ અને મરિયમ નામે તેની એક બહેન હતી, તે ઇસુના પગ આગળ બેસીને તેની વાત સાંભળતી હતી. ૩૦ પણ મારથા ધણી ચાકરી દોવાથી ગભરાઇ, ને તેણીએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, મારી બહેને મને ચાકરી કરવા એકથી મુકી છે, તેની થું તને ચિંતા નથી? એ મારે તેને કહે કે મને સહાય કરે. ૩૧ પણ પ્રભુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારથા, મારથા, તું ધણી વાતો વિષે ચિંતા કરે છે ને ગભરાય છે; ૩૨ પણ એક વાતની અવગત છે; અને મરિયમ સારો લાન પસંદ કીધો છે, કે જે તેની પાસેથી લઇ લેવાનો નહિ.

૧૧ અને એમ થયું કે તે એક કેડાણે પ્રાર્થના કરતો હતો, તે કરી ચુક્યા પછી, તેના શિષ્યોમાંના એકે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, યોહાને પોતાના શિષ્યોને પ્રાર્થના કરવા શિખવ્યું તેમ તું પણ અમને શિખવ. ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પ્રાર્થના કરો, ત્યારે કહો કે, એ [આકાશમાંના અમારા] બાપ, તારું નામ પવિત્ર મનાવો; તારું રાજ્ય આવો; [જેનું આકાશમાં તેમ પૃથ્વી પર તારી હથ્થા પુરી

થાઓ]; ૩ દિવસની અમારી રોટલી રોજ રોજ અમને આપ; ૪ ને અમારાં પાપં અમને માફ કર; કેમકે અમે પોતે પણ અમારા હરેક મહાણીને માફ કરીએ છીએ. અને અમને પરીક્ષણમાં ન લાવ; [પણ બુંડાથી અમારો છુટકો કર].

૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાંના કોઇને મિત્ર હોય, ને મધરાતે તે તેની પાસે જઇને તેને એવું કહે કે, મિત્ર, મને ત્રણ રોટલી ઉઘીની આપ, કેમકે મારો એક મિત્ર મુસાફરીએથી મારે ત્યાં આવ્યો છે, ને તેની આગળ પિરસવાનું મારી પાસે કંઈ નથી, ૭ તો થું, તે માંહિથી ઉત્તર આપતાં એમ કહેશે કે, મને તરફી ન દે, હમણાં બારણું બંધ છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે ખાટલામાં છે, હું તો ઉઠીને તને આપી શકતો નથી? ૮ હું તમને કહું છું કે, તે તેનો મિત્ર છે, તેને લીધે તે ઉઠીને તેને આપે નહિ, તોપણ તેના આમહુને લીધે તે ઉઠશે, ને જોઇએ તેટલી [રોટલી] તેને આપશે. ૯ અને હું તમને કહું છું કે, માગો, ને તમને અપારો; શોધો, ને તમને જડશે; ઠોકો, ને તમારે સારું ઉપકારો. ૧૦ કેમકે જે કોઈ માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જડે છે, ને જે ઠોકે છે તેને સારું ઉપકારો. ૧૧ વળી તમારામાંના કોઈ બાપની પાસેથી જે પોતાના છોકરા રોટલી માગે તો થું તે તેને પત્થર આપશે? અથવા જે માછલી [માગે] તો થું માછલીને બદલે તે તેને સાપ આપશે? ૧૨ અથવા તે ઇકડું માગે તો થું તે તેને વીંછુ આપશે? ૧૩ મારે જો તમે બુંડા છતાં તમારાં છોકરાંને સારાં દાન આપી નહોા છો, તો આકાશમાંના બાપની પાસેથી જોઓ માગો, તેમને તે પવિત્ર આત્મા આપશે, તે કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે?

૧૪ અને તે એક મુંગા ભૂતને કાઢતો હતો. અને એમ થયું કે ભૂત નીકળ્યા પછી તે મુંગો માણસ બોલ્યો, ને લોકો અચરત થયા. ૧૫ પણ તેઓમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, ભૂતોના સરદાર બાલઝબુલની મદદથી તે ભૂતો કાઢે છે. ૧૬ અને બીજાઓએ પરીક્ષણ કરતાં તેની પાસે આકાશમાંથી નિદાણી માની. ૧૭ પણ તેણે તેઓના વિચાર બાજીને તેઓને કહ્યું કે, હરેક રાજ્ય જેમાં પૂઠ પડે તે ઉગડ થાય છે; ને ધરમાં પૂઠ પડે, તો તે પડી જાય છે; ૧૮ ને જે શોતાન પણ પોતાની સામે યજ્ઞોદા હોય તો તેનું રાજ્ય કેમ નિભે? કેનકે તમે કહો છો કે, બાલઝબુલની મદદથી હું ભૂતો કાઢું છું. ૧૯ અને એ હું બાલઝબુલની

મદદથી જૂતા કાઢું છું તો તમારા દીકરાએ કોણ [ની મદદથી કાઢે છે? મદદ તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ યરો. ૧૦ પણ જે હુ દેવની આનંદથી જૂતા કાઢું છું, તો દેવનું રાજ્ય તમારી મધ્યે આવ્યું છે. ૧૧ બળવાન માણસ હધિયારબધ ધનને પોતાની હવેલી સાચવે છે, ત્યારે તેનો માલ સલામત રહે છે; ૧૨ પણ ન્યારે તેના કરતા બળવાન માણસ તેના પર આવી પડીને તેને ૭૦૦ ત્યારે તેના સધળા હધિયાર ભેગા પર તે બરોસો રાખતો હતો તે તેની પાસેથી લઈ લે છે, ને તેની લૂટ વર્દે છે. ૧૩ જે મારા પક્ષનો નથી તે મારી વિરુદ્ધ છે, ને જે મારી સાથે સમેટતો નથી તે વેરી નાખે છે. ૧૪ અશુદ્ધ આત્મા માણસમાંથી નીકળ્યા પછી નિર્ગળ નવ્યાઓમા વિસામો રોષધતો ફરે છે; પણ તે જડતો નથી, ત્યારે તે કહે છે કે, મારા જે ધરમાંથી હુ નીકળ્યો તેમા હુ પાછો જઈશ. ૧૫ અને ન્યારે તે આવે છે ત્યારે તે તેને વાળેલું તથા રોલા-યમાન કરેલું માલમ પડે છે. ૧૬ ત્યારે તે જઈને પોતા કરતાં બુદ્ધ બીજા સાત આત્માઓને તેડી લાવે છે; ને તેઓ માટે આવીને ત્યા રહે છે; ને તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલીના કરતા બુદ્ધ થાય છે.

૧૭ અને એમ થયું કે તે આ વાતો કહતો હતો, ત્યારે લોકમધ્યથી એક બાઈચીએ મોટા ધોંટ તેને કહ્યું કે, જે ઉદરમા તું રહ્યો, ને જે યાનને તું ધાન્યો તેઓને ધન્ય છે. ૧૮ પણ તેણે કહ્યું કે, તે કરતા જેઓ દેવની વાત સામગ્રે છે ને પાળે છે તેઓને ધન્ય છે.

૧૯ અને લોકો સખ્યાબધ તેની પાસે ભેગા થતા હતા ત્યારે તે કહેવા લાગ્યો કે, આ પેદી તેર બુદ્ધી પેદી છે; તે નિશાણી માને છે, પણ યુનાની નિશાણી વિના બીજી નિશાણી તેને આપણે નહિ. ૨૦ કેમકે જેમ યુના નીમવાઓને નિશાણીવપ થયો, તેમ માણસનો દીકરો પણ આ પેદીને ધરો. ૨૧ દક્ષિણની રાણી આ પેદીનાં માણસોની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને તેઓને હોપિત કરાવશે; કેમકે તે પૃથ્વીના છેડાથી સુવેમાનવું જ્ઞાન સાંભળવા આવી હતી, અને જીવો, સુવેમાન કરતા અહીં એક મોટા છે. ૨૨ નીનવેહુના માણસો આ પેદીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને તેને હોપિત કરાવશે; કેમકે યુનાનો ઉપદેશ સામગ્રી તેઓએ પસંદાવો કીધો; ને જીવો, યુના કરતા અહીં એક મોટા છે.

૨૩ કોઈ માણસ દીવો સળગાવીને તેને ભોયરામાં કે માપ તળે મુકતો નથી, પણ દીવો પર [મુકે છે],

એ માટે કે માંહે આવનારાઓ તેનું અજવાળું જીવે. ૨૪ તારા શરીરનો દીવો તારી આંખ છે; ન્યારે તારી આંખ નિર્મળ હોય છે, ત્યારે તારા આંખુ શરીર પણ પ્રકાશી બરેલું હોય છે; પણ તે બુદ્ધી હોય છે, ત્યારે તારા શરીર પણ અધકારે બરેલું હોય છે. ૨૫ તે સાર તારામા જે અજવાળું છે તે અધકાર ન હોય, માટે સાવધાન રહે. ૨૬ એ માટે જે તારા આંખુ શરીર પ્રકાશી બરેલું હોય, ને તેનો કોઈ પણ ભાગ અધકારપ ન હોય તે જોઈ દીવો પોતાની રાસનીથી તને અજવાળું આપે છે તેમ [તારા શરીર] પુર પ્રકાશી બરેલું થશે.

૨૭ અને તે બોલતો હતો ત્યારે એક ફરોશીએ પોતાની સાથે જમવાને તેને નોતવ્યો, ને તે માંહે જઈને જમવા બેઠો. ૨૮ અને જમવા પહેલા તે નાહ્યો નહિ, તે જોઈને ફરોશી અચરત થયો. ૨૯ અને પ્રજીએ તેને કહ્યું કે, તમે ફરોશીઓ તો માણી વાટકો બહારથી યુદ્ધ કરો છો; પણ તમારા અંતર જીવમે તથા જીવાઈએ બરેલું છે. ૩૦ અંદર મૂળો, જેણે બહારનું બનાવ્યું તેણે માંહેનું પણ બનાવ્યું નથી છું? ૩૧ પરંતુ માંહેની વસ્તુઓ દાનધર્મેમા આપો, ને, જીવો, બધું તમને યુદ્ધ છે.

૩૨ પણ તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમકે તમે કુદનાનો તથા સિતાબનો તથા સધળા વનસ્પતિનો દસમો ભાગ આપો છો; પણ ન્યાયકરણ તથા દેવની પ્રીતિ પડતા મુકો છો; તમારે આ કરવા, ને એ ન મુકવા જોઈતા હતા. ૩૩ તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમકે તમે સભારાખનામા ગુપ્ત્ય આસનો તથા ચોટાઓમા સલામો આહો છો. ૩૪ તમને અફસોસ છે! કેમકે જે કળરો દેખાતો નથી, ને જેના ઉપર માણસો ભર્યા વિના આવે છે, તેઓના જેવા તમે છો.

૩૫ ત્યારે પડિતોમાના એકે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ઉપદેશ, એમ કહેવાથી તું અમને પણ મેળા મારે છે. ૩૬ અને તેણે કહ્યું કે, ઓ, પડિતો, તમને પણ અફસોસ છે! કારણ કે તમે માણસો પર એવા બોલ ચડાવો છો કે જે ઉચકતા મહા મુસીબત પડે છે, ને તમે ધોતે તે બોલને તમારી એક આગળથી પણ વગાડતા નથી. ૩૭ તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે ભવિષ્યવાદીઓની કળરો ખાધો છો, ને તમારા આપ-દાદાઓએ તેઓને મારી નાખ્યા. ૩૮ તમે સાક્ષીઓ છો, ને તમારા આપદાદાઓના કામોને સમ્મતિ આપો છો; કેમકે તેઓએ તેમને મારી નાખ્યા હતા, ને તમે [તેમની કળરો] ખાધો છો. ૩૯ એ માટે દેવના જ્ઞાને પણ કહ્યું કે, હુ ભવિષ્યવાદીઓ તથા પ્રેદિતો તેઓની

૧૩ હવે તેજ સમયે ત્યાં કેટલાએક હાજર હતા કે જેઓએ પીલાતે જે ગાલીલીઓનું લોહી તેઓના ચઢા સાથે ભેળી દીધું હતું તેઓ વિષે તેને કહ્યું. ૧ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એ ગાલીલીઓ પર એવી [વિપત્તિઓ] પડી તેથી તેઓ બધા ગાલીલીઓ કરતા વિશેષ પાપી હતા, એમ તમે ધારો છો છું? કે હુ તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો કરશો નહિ, તો તમે સર્વ તેજ પ્રમાણે નારા પામશો. ૨ અથવા સીલોઅમમાં જે અરાઠ માલુસ પર હુજૂર પડ્યો, ને તેઓને મારી નાખ્યા, તેઓ ચરણાલેખમાના સર્વ રહેવાસી કરતાં વિશેષ મુન્દેજાર હતા, એમ તમે ધારો છો છું? કે હુ તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો કરશો નહિ, તો તમે સર્વ તેમજ નાશ પામશો.

૩ અને તેણે આ દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, કેાઇએકની પોતાની દ્રાક્ષવાડીમાં રોપેલી એક અંજીરી હતી; અને તે તેના પરથી ફળ રોપતો આવ્યો, પણ એકે જરૂર નહિ. ૪ ત્યારે તેણે દ્રાક્ષવાડીના માળીને કહ્યું કે, તે, આ ત્રણ વરસથી આ અંજીરી પરથી હુ ફળ રોપતો આવ્યો છું ને એક જરૂર નથી; તેને કાપી નાખ; તે વળી બોલ કેમ નકામી રોકે છે? ૫ ને તે તેને ઉત્તર આપતા કહે છે કે, સાદેબ, તેને આ વરસ પણ રહેવા દે, એટલામાં હુ તેની આસપાસ ખોદું, ને ખાતર નાખું; ૬ ને જો ત્યાર પછી તેને ફળ આવે તો ઠીક; નહિ તો તેને કાપી નાખજે.

૭ અને વિશ્રામવારે તે એક સત્કાર્થાનમાં બોધ કરતો હતો. ૮ અને, જુઓ, અરાઠ વરસથી જેને મંદવાડીના આત્મા વળગેલો એણે એક બાપડી હતી; તે કમળી હતી, ને કાઠ પડુ રીતે સીધી ઉભી થઇ રાકતી નહિ. ૯ અને ઇસુએ તેને જોઇને તેને બોલાવી, અને તેને કહ્યું કે, ખાઇ, તારા મંદવાડી તું છુટી થઇ છે. ૧૦ અને તેણે તેના પર દાષ મુક્યા; ને તરા તે ય્યાર પડ, ને દેવની સ્તુતિ કીતી. ૧૧ અને વિશ્રામવારે ઇસુએ તેને સાચ કીધી, મટે સત્કાર્થાનના અધિકારીએ યુરસે પડને ઉત્તર આપતાં લોકને કહ્યું કે, હ દાદા છે કે જેમાં માનુસોએ કામ કરતું જોઇએ, ને નાટ તે [હિવસો]એ તમે આ ધીને યાગ થાઓ, પણ વિશ્રામવારે નહિ. ૧૨ પણ પ્રભુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જો દેનીઓ, તમારામાંનો દરેક પાપીઆના બગને તથા નરેગને કાઢમાંથી ઊઠીને વિશ્રામવારે પાવા સાર થઇ જતો નથી છું? ૧૩

આ બાપડી જે ઇમાલીમની ઢીકરી છે, ને જેને, જુઓ, શેતાને અરાઠ વરસથી બાંધી રાખી હતી, તેને વિશ્રામવારે આ બંધનથી છાડવી જોઇતી ન હતી છું? ૧૪ ને તેણે એ વાતો કહી ત્યારે તેના બધા સામેવાળા લગવાયા; ને જે બધાં મહિમાવંત કામો તેનાથી કરાયાં તેને લીધે બધા લોકો હર્ષ પામ્યા.

૧૫ એ મટે તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય શાના જેવું છે? ને હુ તેને શાની ઉપમા આપુ? ૧૬ તે રાઇના બી જેવું છે, જેને એક જણે લઇને પોતાની વાડીમાં નાખ્યું, ને તે વધીને મોટું ઝાડ થયું, ને આકાશનાં પક્ષીઓએ તેની ડાળીઓ પર વાસો કીધો. ૧૭ અને વળી તેણે કહ્યું કે, હુ દેવના રાજ્યને શાની ઉપમા આપું? ૧૮ તે ખમીર જેવું છે, જેને એક બાપડીએ લઇને ત્રણ માપ લેટામાં ઘાલ્યુ, ને પરિણામે તે બધી ખમીરનાળો થયો.

૧૯ અને તે ચરણાલેખ લાણી મુસાફરી કરતાં શહેરે શહેર તથા નામે ગામ બોધ કરતો ગયો. ૨૦ અને એક જગે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, તારણ પામનાર શોડ છે છું? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ૨૧ સાંકડા ગારણામાં થઇને પેસતાને કદ કરો, કેમકે હું તમને કહું છું કે પણ પેસવા ચલાશે, પણ [પેસી] રાકશે નહિ. ૨૨ ત્યારે ધરવણી ઉઠીને બારણું બંધ કરશે, ને તમે બહાર ઉભા રહીને બારણું કોકવા માંડશો, ને કહેશો કે, પ્રભુ, અમારે સાર ઉઠાડ; ને તે તમને ઉત્તર આપતાં કહેશે કે, હુ તમને જાણતો નથી કે તમે ક્યાંના છો; ૨૩ ત્યારે તમે કહેવા લાગશો કે, અમે તારી સમક્ષ આધું પીધું હતું, ને તે અમારા રસ્તાઓમાં બોધ કીધો હતો. ૨૪ અને તે કહેશે કે, હું તમને કહું છું કે તમે ક્યાંના છો એ હુ જાણતો નથી; ૨૫ અન્યાય કરનારા, તમે સર્વ મારી પાસેથી જાઓ. ૨૬ ત્યારે તમે ઇમાલીમને તથા ઇસરાયેલને તથા યાકુબને તથા બધા ભવિષ્યવાનીઓને દેવના રાજ્યમાં જોશો, ને પોતાને બહાર કાઢી મુકશો [જોશો], ત્યારે રહવું તથા ઈંત પીસવું થશે. ૨૭ અને તેઓ પૂર્વ તથા પશ્ચિમથી, ને ઉત્તર તથા દક્ષિણથી આવશે, ને દેવના રાજ્યમાં બેસશે. ૨૮ અને [કેટલાક] જે પહેલા તેઓ પહેલા થશે, ને [કેટલાક] જે પહેલા તેઓ છેલા થશે

૨૯ તેજ પડીને કેટલાએક ફેરણીઓએ તેની પાસે આ ધીને કહ્યું કે, અલ્લીથી નીકળી જા, કેમકે હેરાંક તમે મારી નાખરા થાદે છે. ૩૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે જાણે તે લોકને કદો, જુઓ, આજ તથા

કાલ હુ ભૂતો કાઠુ છું, ને રોગ મટાડુ છું, ને ત્રીજી [દહાડે] હુ સપૂણું કરાઈશ. ૨૩ તોપણ આજ તથા કાલે તથા પરમ દહાડે મારે આશ્રુ ભેઈએ, કેમકે કોઈ ભવિષ્યવાદી યશશાલેમની બહાર નાશ પામે એવું યદ્યપિ શક્ય નથી. ૨૪ એ યશશાલેમ, યશશાલેમ, ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખનાર તથા તારી પાસે મોકલેલાઓને પત્થર મારનાર, જેમ મરઘી પોતાના બચ્ચાં પાંખો તળે એકઠા કરે છે, તેમ મેં કેટલીવાર તારા ઓકરાને એકઠા કરવાનું ચાહ્યું, પણ તમે ચાહ્યું નહિ. ૨૫ જુઓ, તમારૂં ઘર તમારે સાડાં [ઉંઘડ કરી] મુકાયુ છે, ને હુ તમને કહ્યું છું કે, તમે કહેશો કે પ્રભુને નામે જે આવે છે તેને ધન્ય છે, ત્યાં સુધી તમે મને જોશો નહિ.

૧૪ અને એમ યહુ કે કુરેશીઓના અધિકારીઓમાંના એકને ઘેર વિશ્રામવારે તે રોટલી ખાવા ગયા હતા, ત્યારે તેઓ તેના પર તાણી રહ્યા હતા. ૧ અને જુઓ, એક માણસ તેની આગળ હતો કે જોને જલંદરનો રોગ થયો હતો. ૨ અને ઇસુએ પડિતોને તથા કુરેશીઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, વિશ્રામવારે સાતું કરવું ઉચિત છે કે નહિ? ૩ પણ તેઓ છાના રહ્યા. અને તેણે તેને ઝાલીને સાંજે કીધો, ને તેને જવા દીધો. ૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાંના કોઈનું ગંધેડુ અથવા બળદ કુવામાં પડ્યો હોય, તો તરત વિશ્રામવારે તેને નહિ કાઢે છું? ૫ ને એ વાતોના પ્રત્યુત્તર તેઓ તેને આપી શક્યા નહિ.

૬ અને નોતરેલાઓ કેવી રીતે મુખ્ય આસનો પસંદ કરતા, તે જોઈને તેણે તેઓને દૃષ્ટાંત કહ્યું, કોઈ તને લક્ષમાં નોતરે ત્યારે મુખ્ય આસન પર ન બેસ; રબે કદાપિ તારા કરતાં કોઈ માનવંતો માણસ તેણે નોતરેલો હોય, ૭ ને જેણે તને તથા તેને નોતર્યો તે આવીને તને કહે કે, એને જગ્યા આપ; ત્યારે તું લજનાઇને સંદુશી નીચી જગ્યાએ જઈ બેસવા માડશે. ૮ પણ કોઈ તને નોતરે ત્યારે સંદુશી નીચી જગ્યાએ જઈ બેસ, કે જેણે તને નોતર્યો તે આવે, ત્યારે તે તને કહે કે, મિત્ર, ઉપર આવ; ત્યારે તારી સાથે જમવા બેઠેલા સર્વની આગળ તને માન મળશે. ૯ કેમકે જે કોઈ પોતાને ઉચો કરે છે તે નીચો કરાશે, ને જે પોતાને નીચો કરે છે તે ઉચો કરાશે.

૧૧ અને જેણે તેને નોતર્યો હતો તેને પણ તેણે કહ્યું કે, ત્યારે તું દિવસનું કે રાતનું ખાણુ આપે, ત્યારે તારા મિત્રોને, કે તારા બાઈઓને, કે તારાં સગાઓને, કે શ્રીમત પડોશીઓને ન બોલાવ; રબે કદાપિ તેઓ

પણ તને પાછા નોતરે, ને તને બદલો મળે. ૧૨ પણ ત્યારે તું મિજબાની આપે ત્યારે દરિદ્રીઓને, દુડાર-ઓને, લગડાઓને તથા આધળાઓને બોલાવ; ૧૩ ને તને ધન્ય થશે, કેમકે તને બદલો આપવાને તેઓની પાસે કંઈ નથી; પણ ત્યારીઓના પુનરુત્થાનમાં તને બદલો અપાશે.

૧૪ અને તેની સાથે જમવા બેઠેલાઓમાંના એકે એ વાત સામળીને તેને કહ્યું કે, દેવના રાજ્યમાં જે રોટલી ખારો તેને ધન્ય છે. ૧૫ પણ તેણે તેને કહ્યું કે, કોઈ એક માણસે મોટું રાતનું ખાણુ કીધું ને ઘણાને નોતર્યા. ૧૭ અને વાણુ વખતે તેણે પોતાના દાસને નોતરેલાઓને એમ કહેવા મોકલ્યો, કે આવો; કેમકે હમણા બધું તૈયાર [થયું] છે. ૧૮ અને સર્વ એકે મતે ખાનુ કાઢવા લાગ્યા. પહેલાએ તેને કહ્યું કે, મેં જેતર વેચ્યું તે લીધું છે, મારે જઈને તે જોવાની અગત્ય છે; હુ તને વિનતી કરું છું કે મને માફ કર. ૧૯ અને બીજાએ કહ્યું કે, મેં પાચ જોડ બળદ વેચ્યા લીધા છે, ને તેઓને પારખવા ભડે છું; હુ તને વિનતી કરું છું કે મને માફ કર. ૨૦ અને બીજાએ કહ્યું કે, હુ બાપડી પરણ્યા છું, માટે મારાથી અવારો નહિ. ૨૧ પણ તે દાસે આવીને પોતાના ધણીને એ વાતો કહી; ત્યારે ધરધણીએ ગુરૂસે યઈને પોતાના દાસને કહ્યું કે, રાહેરના રસ્તાઓમાં તથા ગલીઓમાં જલદી જઈને દરિદ્રીઓને તથા દુડારોને તથા આધળાઓને તથા લગડાઓને અહીં તેડી લાવ. ૨૨ અને તે દાસે કહ્યું કે, સાહેબ, તારા હુકમ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું છે, ને હજી પણ જગ્યા છે. ૨૩ અને ધણીએ દાસને કહ્યું કે, સડકે તથા પગથીએ જઈને તેઓને આમ્રદ કરીને તેડી લાવ, કે માંર ઘર ભરાઈ જાય. ૨૪ કેમકે હુ તમને કહ્યું છું કે, પેલા માણસો જે નોતરાએલા હતા તેઓના કોઈ મારૂં વાણુ આજરો નહિ.

૨૫ હવે ઘણાં લોક તેની સાથે જતા હતા, ને તેણે પાછા ફરીને તેઓને કહ્યું કે, ૨૬ જે કોઈ મારી પાસે આવે, ને પોતાના બાપનો તથા માનો તથા વહુનો તથા ઓકરાનો તથા બાઈઓનો તથા બહેનોનો, હા, પોતાના જીવનો પણ દેવ ન કરે, તો તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી. ૨૭ જે કોઈ પોતાનો વધસ્તંભ ઉચ-કીને મારી પાછળ આવતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી. ૨૮ કેમકે તમારામાં એવા કાણુ છે કે જે ધુરૂજ બાંધવા ચાહે, પણ પહેલાં ખેતીને ખરચ નહિ ગણે, કે તે પુરો કરવા બેઠું મારી પાસે છે કે નહિ? ૧

૨૬ અને કદાપિ પાપો નાખ્યા પછી તે પુરો કરી શકે નહિ, ત્યારે જે જીવે તેઓ સર્વ તેની મરકરી કરવા લાગે, ૨૭ અને કહે કે, આ માણસ બાધવા લાગ્યો, પણ પુર કરી શક્યો નહિ. ૨૮ અથવા કયો રાજા એવો છે કે બીજા રાજાની સામે લડાઈ કરવા જતો હોય, પણ પહેલા બેસીને વિચાર નહિ કરે, કે જે વીસ હજાર લઈને મારી સામે આવે છે, તેને હું હસ હજારથી સામેો થઈ શકીશ કે નહિ? ૨૯ નહિ તો બીજા હજી પછી વેગળો છે, એટલામા તે એલથીએને મોકલીને સલાહની સરતો વિષે પુછી ૩૦ તે પ્રમાણે તમારા મનિા જે કોઈ પોતાની સર્વ વસ્તુઓના ત્યાગ કરતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી ૩૧ મીઠું તો સારૂ છે, પરંતુ જે મીઠું પણ સ્વાદ વગરનું થયું હોય, તો તે શાથી ખાઈ શકાશે? ૩૨ તે ભોયને વાસ્તે અથવા ખાતરને વાસ્તે યોગ્ય નથી, પણ તેને બહાર નાખી દે છે જેને સામજીવાને કાન છે તેણે સામજીયુ

૧૫ હવે તેનું સામજીવા સારૂ સંધળા દાણીઓ તથા પાપીઓ તેની પાસે આવતા હતા ૨ અને ફરેશીઓએ તથા શાસ્ત્રીઓએ બનેએ કચકચ કરીને કહ્યું કે, આ માણસ પાપીઓના અંધાર કરે છે, ને તેઓની સાથે ખાય છે

૩ અને તેણે તેઓને આ દર્શાવ કહ્યું કે, ૪ તમારામા એવું કયું માણસ હોય કે, જે તેને સો ઘેરા હોય, ને તેઓમાનું એક ખોવાયું હોય, તો તે પેલા નળ્યાણુ રાનમા મુકીને ખોવાએલું જરૂર ત્યા લગી તેની શોધમા નહિ બંધ? ૫ ને તે તેને જરૂર છે ત્યારે તે હર્ષ કરીને પોતાની બાધ પર ચડાવે છે ૬ અને ઘેર આવીને પોતાના મિત્રોને તથા પડોશીઓને બોલાવે છે, ને તેઓને કહે છે કે, મારી સાથે હર્ષ કરો, કેમકે મારૂં ઘડું જે ખોવાયું હતું તે મને જરૂર છે ૭ હું તમને કહું છું કે, તેમજ નળ્યાણુ ન્યાયીઓ કે જેઓને પસ્તાવાની અજલ્ય નથી, તેઓ કરતા એક પાપી પસ્તાવો કરે તેને લીધે આકાશમા હર્ષ થશે

૮ અથવા કયી બાપડી એવી હોય કે જે તેની પાસે હસ અધેડી હોય, ને તેઓમાની એક અધેડી ખોવાય, તો તે દીવો કરીને ધર નહિ વાગે, ને જરૂર ત્યાલની તેની શોધ આરીપેટ નહિ કરે? ૯ ને તે તેને જરૂર ત્યારે તે પોતાની સખીઓ તથા પડોશીઓને બોલાવીને કહે છે કે, મારી સાથે હર્ષ કરો, કેમકે મારી, અધેડી જે ખોવાઈ હતી, તે મને જરૂર છે ૧૦ હું તમને કહું છું કે તેમજ એક પાપી પસ્તાવો

કરે, તેને લીધે દેવના દૂતોની સમક્ષ હર્ષ થાય છે

૧૧ અને તેણે કહ્યું કે, એક માણસને બે દીકરા હતા ૧૨ અને તેઓમાના નાનાએ બાપને કહ્યું કે, બાપ, મિલકતનો જે મારો ભાગ આવે તે મને આપ; ને તેણે તેઓને પોતાની પુંજ વહેંચી આપી ૧૩ અને યોગ દહાડા પછી નાના દીકરો સંધળું એકડું કરીને દૂર દેશમા ગયો, ને ત્યા બઝફેનીમા પોતાની સખત ઉડાવી નાખી ૧૪ અને તેણે બધું ખરચી નાખ્યું, ત્યાર પછી તે દેશમા ભારે દુકાળ પડ્યો, ને તેને તળી પડવા લાગી ૧૫ અને તે જઈને તે દેશના વતની-ઓમાના એકને ત્યા રહ્યો, ને તેણે પોતાના ખેતરમા ખુડો ચારવા સારૂ તેને મોકલ્યો ૧ અને જે શીંગા ખુડો ખાતા હતા તેથી પોતાનું પેટ ભરવાને તેને મન થતું હતું, ને કોઈ તેને આપતું નહિ ૧૭ પણ તે સાવચેત થયો ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મારા બાપના કેટલા બધા મજૂરોને પુછજી રોટલી મળે છે ને હું તો અહીં ભૂખે મરું છું! ૧૮ હું ઉઠીને મારા બાપની પાસે જઈશ, ને તેને કહીશ કે, બાપ, મેં આકાશ સામે તથા તારી આનજ પાપ કીધું છે, ૧ હવે હું તારા દીકરો કહેવાવા યોગ્ય નથી, તારા મજૂરોમાના એકના જેવો મને ગણ ૧૯ અને તે ઉઠીને પોતાના બાપની પાસે ગયો, ને તે હજી ધણો વેગળો હતો એટલામા તેના બાપે તેને દીઠો, ને તેને દયા આવી, ને તે દીઠીને તેને બેઠેલો, ને તેને ઝુખીઓ કીધી ૧૧ અને દીકરાએ તેને કહ્યું કે, બાપ, મેં આકાશ સામે તથા તારી આનજ પાપ કીધું છે, હવે હું તારા દીકરો કહેવાવા યોગ્ય નથી ૨૧ પણ બાપે પોતાના નેઝરોને કહ્યું કે, સારામા સારો જીવો જલદી કાઢીને એને પહેરાવો, ને એને હાથે વાંદી પાલો, ને પગમા ભેડા પહેરાવો, ૨૨ અને પાળેલા વાહરડાને લાવીને કાપો, ને આપજુ બાઈને આનંદ કરીએ ૨૩ કેમકે આ મારો દીકરો મુખ્યો હતો, ને પાછો જવતો થયો છે; તે ખોવાએલો હતો, ને જગ્યા છે ૨૪ અને તેઓ આનંદ કરવા લાગ્યા ૨૫ હવે તેનો વડો દીકરો ખેતરમા હતો, ને તે આવતા પંચની નળીક આવી પહોંચ્યો, ત્યારે તેણે નાચનનો તથા નાચનો અવાજ સામજીયો, ૨૧ અને તેણે નાકરોમાના એકને બોલાવીને પુછ્યું કે, આ શું દરો? ૨૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તારો ભાઈ આવ્યો છે, ને તારા બાપે પાળેલા વાહરડાને કપાળ્યો છે, કેમકે તે તેને સ્વીસલામત પાછો મળ્યો છે ૨૮ પણ તે ગુસ્સો થયો, ને માઠે જવાને રાજી નહોતો;

ઉપરાંત અમારી તથા તમારી વચમાં મોટી ખાધ આવેલી છે, એ માટે કે જેઓ અહીંથી તમારી પાસે આવવા ચાહે, તેઓ આવી ન શકે, ને ત્યાંથી કોઈ અમારી પાસે આ પાર આવે નહિ. ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, બાપ, એ માટે હું તને વિનવી કરું છું કે, તેને મારા બાપને ઘેર મોકલ, ૧૮ કેમકે મારે પાંચ બાઈઓ છે, કે તે તેઓને શહેરી આપે, ૨૦ તેઓ પણ આ પીડાને ઠેકાણે આવે. ૨૧ પણ ઇઝ્રાહીમ કહે છે કે, તેઓની પાસે મુસા તથા ભવિષ્યવાદીઓ છે; તેઓનું તેઓ સાંભળે. ૨૦ અને તેણે કહ્યું કે, ઇઝ્રાહીમ બાપ, એમ નહિ, પણ જો કોઈ મુએલામાથી તેઓની પાસે બંધ, તો તેઓ પસ્તાવો કરે. ૨૧ અને તેણે તેને કહ્યું કે, જો મુસા તથા ભવિષ્યવાદીઓનું તેઓ નહિ સાંભળે, તો જો કે કોઈ મુએલામાથી ઉઠે, તોપણ તેઓ માનશે નહિ.

૧૭ અને તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ઠાકર ખાવાના પ્રસંગ ન આવે એમ બની શકતું નથી, પણ જેનાથી તે આવે છે તેને અકુસોસ છે! ૨ કોઈ આ નાનાઓમાંના એકને ઠાકર ખવાડે, એ કરતાં તેની કોટિ ધીરું પડ બધાય ને તે સમુદ્રમાં નંખાય, એ તેને માટે સારું છે. ૩ સાવચેત રહો; જો તમારો બાઈ અપરાધ કરે, તો તેને કપડો દે; ને જો તે પસ્તાવો કરે, તો તેને માફ કર. ૪ અને જો તે એક દહાડામાં સાત વાર તારો અપરાધ કરે, ને સાત વાર તારી વરફ કરીને કહે કે, હું પસ્તાઈ છું, તો તેને માફ કર.

૫ અને પ્રેરિતોએ પ્રભુને કહ્યું કે, અમારો વિશ્વાસ વધાર. ૬ અને પ્રભુએ કહ્યું કે, જો તમને રાધના દાણા જેટલો વિશ્વાસ હોય તો તને આ ગુલ્લર ઝાડને કહેલ કે, ઠં ઉખાડ, ને સમુદ્રમાં રોપા, તો તે તમારૂં માનવ. ૭ પણ તમારામાંના એવો કોણ છે કે જેનો આકર ખેડતો અથવા ચારતો હોય, ને તે [વાકર] જેવરમાંથી આવે ત્યારે તેને કહે કે, તરન આવતી જમવા બેસ; ૮ એ કરતાં, થું તે એમ નહિ કહેશે કે, મારું વાળુ સિંક કર, ને અમર બાંધીને હું ખાધ પી રહું ત્યાં સુધી મારી સેવા કર, ને ત્યાર પછી તું ખાતે પીતે? ૯ તે દાસે આજ્ઞા પાળી મટિ તે તેનો ઉપકાર માને છે થું? ૧૦ તેમ જ આજ્ઞા તમને આપેલી છે તે સર્વ પાળ્યા પછી તમારે પણ એમ કહેવું કે, અને નકામા ચાકરો બીએ, કેમકે જે કરવાની અમારી ફરજ હતી તેજ અમે કર્યું છે.

૧૧ અને એમ થયું કે યરૂશાલેમ જતાં તે સમગ્રની મધ્યે તથા ગાલીલની મધ્યે યદને જતો હતો. ૧૨ અને એક ગામમાં તે પેટા, એટલે દસ કોટિયા તેને સામા મળ્યા, જેઓએ વેગળા ઉભા રહી ૧૩ ઘોટા પાડીને કહ્યું કે, ઇસુ સ્વામી, અમારા પર દયા કર. ૧૪ અને તેઓને જોઈને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બંધો, પોતાને ચાળકોને દેખારા. અને એમ થયું કે તેઓ રસ્તે ચાલતાં શુદ્ધ કરાયા. ૧૫ અને તેઓમાંના એક, પોતે સાંજે થયો છે એ જોઈને, મોટે ઘોટે દેવની સ્તુતિ કરતો પાછો ફર્યો. ૧૬ અને તેણે સાધ્યાંજ દડવત કરીને તેનો ઉપકાર માન્યો; ને તે સમગ્રની હતો. ૧૭ અને ઇસુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, થું દસે જણ શુદ્ધ કરાયા નહોતા? ૧૮ તો બીજા નવ કયા છે? ૧૯ દેવને મહિમા આપવાને પાછો ફરે, એવો આ પરદેશી વિના કોઈ મળ્યો નહિ થું? ૧૯ અને તેણે તેને કહ્યું કે, ઠીકને ચાલ્યો જા; તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો છે.

૨૦ અને ફરેશીઓએ તેને પુછ્યું કે, દેવનું રાજ્ય ક્યારે આવશે? ત્યારે તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય દશ્ય રીતે નથી આવતું. ૨૧ અને એમ નહિ કહેવામાં આવશે કે, જુઓ, આ રહ્યું! કે, પેલું રહ્યું! કેમકે જુઓ, દેવનું રાજ્ય તમારામાં છે.

૨૨ અને તેણે શિષ્યોને કહ્યું કે, એવા દહાડા આવશે કે માણસના દીકરાના દિવસોમાંના એકને તમે જોવા ચહારી, પણ તમે જોશો નહિ. ૨૩ અને તેઓ તમને કહેશે કે જુઓ, પેલો રહ્યો, જુઓ, આ રહ્યો; તમે જતા ના, ને એમની પાછળ ચાલતા ના. ૨૪ કેમકે વિજળી એક દિશાથી અમકતી આકાર તજે બીજી દિશા સુધી પ્રકારો છે, તેમ માણસના દીકરા પોતાના દિવસમાં થશે. ૨૫ પણ પહેલાં તેને ઘણું સહેલું પરશે, ને આ પેટીથી નાપચક થવું પડશે. ૨૬ અને જેમ ગુલ્લના દિવસોમાં થયું, તેમજ માણસના દીકરાના દિવસોમાં પણ થશે. ૨૭ ગુલ્લ વહાણમાં પેટા ને જલપ્રવળે આવતીને બધાનો વિનાશ કર્યો તે દિવસ બની તેઓ ખાતા, પીવા, પચ્છતા, પચ્છાવાતા હતા. ૨૮ અને તેમજ છુતના દિવસોમાં પણ થયું, તેઓ ખાતા, પીતા, વેચાતું લેતા આપતા, રોપતા, બાંધતા હતા; ૨૯ પણ છુત સહોદમાંથી નીકળ્યો તે દિવસે આજ તથા ગધક આકાશમાંથી વરસ્યાં, ને તેથી બધાનો વિનાશ થયો; ૩૦ જો દિવસે માણસના દીકરા પ્રગટ થશે તે દિવસે તે પ્રમાણે જ થશે. ૩૧ તે દિવસે જે ઘાબા પર હોય, તેનો આમાન ધરમાં હોય તો તે

• લેવા સારૂ તેણે ઉતરતું નહિ, ને જે ખેતરમાં હોય તેણે પણ પાછા ફરતું નહિ. ૨૨ છુત્તની વહુને સંભારે. ૨૩ જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા કોશિષ કરશે, તે તેને ખોરો, ને જે કોઈ તેને ખોરો તે તેને બચાવશે. ૨૪ હું, તમને કહું છું કે, તે રાત્રે એક ખાટલામાં બે બજી દરો; તેઓમાંના એક લઈ લેવારો, ને બીજી પડતો મુકારો. ૨૫ જે બાચડી સાથે જળતી દરો; તેમાંની એક લઈ લેવારો, ને બીજી પડતી મુકારો. ૨૬ જે ખેતરમાં બે બજી દરો, તેઓમાંના એક લેવારો, તે બીજી પડતો મુકારો. ૨૭ અને તેઓએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પ્રભુ, ક્યાં? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ન્યાં સુરૂં દરો ત્યાં ગીધા પણ એકાં થશે.

૧૮ સર્વદા પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, ને કાયર થવું નહિ, તે [સાખવવા] સારૂ તેણે એક દક્ષાત તેઓને કહ્યું કે, ૨ એક શહેરમાં એક ન્યાયાધીશ હતો, જે દેવથી બીતો ન હતો, ને માણસને બજીકાર તો ન હતો; ૩ અને તે શહેરમાં એક વિધવા હતી; ને તે વારંવાર તેની પાસે આવીને કહેતી કે, મારા વાદીની પાસેથી મને દાદ અપાવ. ૪ અને કેટલીક મુદત સુધી તે [એમ કરવા] ઇચ્છતો ન હતો; પણ પછીથી તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો કે હું દેવથી બીતો નથી, ને માણસને બજીકારતો નથી, ૫ તોપણ આ વિધવા મને તરદી દે છે, માટે હું તેને દાદ અપાવીશ, રખે તે વારંવારથી આવીને મને ધક્કે. ૬ અને પ્રભુએ કહ્યું કે, તે અન્યાયી ન્યાયાધીશ શું કહે છે તે સાંભળો. ૭ તો દેવ પોતાના પસંદ કરેલા, જેઓ તેની આગળ રાત દહાડા હાંકે મારે છે, ને જેઓ વિષે તે ખામેશી રાખે છે, તેઓને દાદ નહિ આપશે શું? ૮ હું તમને કહું છું કે, તે બલદીથી તેઓને દાદ આપશે. પરંતુ માણસનો દીકરો આવશે, ત્યારે તેને પૃથ્વી પર વિશ્વાસ જરૂરી શું?

૯ અને કેટલાએક પોતા વિષે અભિમાન રાખતા હતા કે અમે ન્યાયી છીએ, ને બીજાઓને ટુચકારતા હતા, તેઓને પણ તેણે આ દક્ષાત કહ્યું કે, ૧૦ જે માણસ પ્રાર્થના કરવા સારૂ મંદિરમાં ગયા; ૧૧ એક ફરેશી, ને બીજો દાણી હતા. ૧૨ ફરેશીએ ઉભા રહીને પોતાના મનમાં એ પ્રાર્થના કરી કે, યો દેવ, બીજા માણસોના જેવા જીલમી, અન્યાયી, બલિચારી અથવા આ દાણીના જેવા હું નથી, બલિ હું તારી ઉપકારસ્તુતિ કરું છું. ૧૩ એકવાડીએ બે વાર હું ઉપવાસ કરું છું, ને મારી બધી આવકનો દસમો ભાગ આપું છું. ૧૪ પણ દાણીએ વેગળા ઉભા રહીને પોતાની

આંખો પણ આકાશ તરફ ઉઠા કરવા ન આહવાં પોતાની છાતી કુદીને કહ્યું કે, યો દેવ, મુજ પાપો પર દયા કર. ૧૬ હું તમને કહું છું કે, પેલા કરતાં એ માણસ ન્યાયી કરીને પોતાને ઘેર ગયા; કેમકે જે કોઈ પોતાને ઉઠા કરે છે તે નીચો કરશે, ને જે પોતાને નીચો કરે છે તે ઉઠા કરાશે.

૧૫ અને તેઓ તેની પાસે પોતાનાં બાળકો પણ લાવ્યા, એ સારૂ કે તે તેઓને અડકે; પણ શિષ્યાએ તે જોઈને તેઓને ધમકાવ્યા. ૧૬ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વરસે મા; કેમકે દેવનું રાજ્ય એવાં બોલુ છે. ૧૭ હું તમને ખબર છે કહું છું કે, જે કોઈ બાળકની જેમ દેવનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિ, તે તેમાં નહિન પેસશે.

૧૮ અને એક અધિકારીએ તેને પુછ્યું કે, ઉત્તમ ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવાને હું શું કરું? ૧૯ ને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક એટલે દેવ તે વિના ઉત્તમ કોઈ નથી. ૨૦ તું આજ્ઞાઓ બજાવે છે કે, બલિચાર ન કર, હત્યા ન કર, ચોરી ન કર, જુદી રાહોદી ન પુર, પોતાનાં માબાપને માન આપ. ૨૧ અને તેણે કહ્યું કે, એ બધું તો હું મારા નાનપણથી પાળતો આવ્યો છું. ૨૨ અને ઇસુએ એ સાંભળીને તેને કહ્યું કે, તું હજી એક વાત સંબંધી અધૂરો છે. તારું જે છે તે બધું વેચી નાખ, ને દરિદ્રીઓને આપી દે, ને આકાશમાં તને દ્રવ્ય મળશે; ને આવીને મારી પાછળ ચાલ. ૨૩ પણ એ સાંભળીને તે અતિ ઉદાસ થયો, કેમકે તે બહુ શ્રીમંત હતો. ૨૪ અને ઇસુએ તેને જોઈને કહ્યું કે, જેઓની પાસે સપત છે, તેઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અશક્ય છે! ૨૫ કેમકે શ્રીમંતને દેવના રાજ્યમાં પેસવું, તે કરતાં ઉઠને સોયના નાકામાં થઈને જવું સહેલ છે. ૨૬ અને તે વાત સાંભળનારાઓએ કહ્યું કે, તો કોણ તારણ પામી રહે? ૨૭ પણ તેણે કહ્યું કે, માણસોને જે અશક્ય છે તે દેવને શક્ય છે. ૨૮ અને પીતરે કહ્યું કે, જુઓ, અમે પોતાનું [બધું] સુકીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ. ૨૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખબર છે કહું છું કે, જે કોઈએ ધરને, કે વહુને, કે ભાઈ-બહેને, કે માબાપને, કે છોકરાને, દેવના રાજ્યને લીધે મુક્યાં હશે, ૩૦ તે આ કાળમાં બહુબળું તથા આવનાર જમાનામાં અનંત જીવન પામ્યા વિના રહેશે નહિ.

૩૧ અને તેણે બારેને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું

પાસે દસ મહોર છે તેને આપો. ૨૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, સાહેબ, તેની પાસે તો દસ મહોર છે! ૨૬ હું તમને કહું છું કે, જે કોઈની પાસે છે, તેને આપો, ને જેની પાસે નથી તેનું જે છે તે પણ તેની પામુંથી લઈ લેવાશે. ૨૭ પરંતુ આ મારા વેરીઓ જેઓ ચઢાતા નહોતા કે હું તેઓ પર રાજ્ય કર, તેઓને અહીં લાવો, ને મારી આગળ મારી નાખો.

૨૮ અને એમ કહ્યા પછી તે યરૂશલેમને માર્ગે તેમની આગળ આણ્યો.

૨૯ અને એમ થયું કે તે બેયકાગી તથા બેયાની પાસે જેતુન નામના પહાડ આગળ આવ્યો, ત્યારે તેણે શિષ્યોમાંના એને એમ કહીને મોકલ્યા કે, ૩૦ સામેના ગામમાં જાઓ, ને તેમાં પેસતાંજ એક [ગધેડાનું] વછેરૂં બાંધેલું તમને મળશે, કે જે પર કોઈ માણસ કઠી બેસું નથી; તેને છોડી લાવો. ૩૧ અને જો કોઈ તમને પુછે કે, તેને કેમ છોડા છો? તો એમ કહો કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે. ૩૨ અને જેઓને મોકલ્યા તેઓ ગયા, ને જેમ તેણે તેઓને કહ્યું હતું તેમજ તેઓને મળ્યું. ૩૩ અને તેઓ વછેરૂં છોડતા હતા ત્યારે તેના ધણીઓએ તેઓને કહ્યું કે, તમે વછેરૂં કેમ છોડા છો? ૩૪ અને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે. ૩૫ અને તેઓ તેને ઇસુની પાસે લાવ્યા, ને વછેરા પર પોતાનાં ઘુગડાં નાખીને ઇસુને તેના પર બેસાડ્યા. ૩૬ અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓએ પોતાનાં ઘુગડાં માર્ગમાં પાધર્યાં. ૩૭ અને તે નજદીક, જેતુન પહાડના ઢોળાવ પાસે, આવી પહોંચ્યો, ત્યારે જે પરાક્રમી કામો તેઓએ બેયા હતા, તે સધળાને લીધે શિષ્યોના આપો સમુદાય હર્ષ કરીને મોટે ધોટે દેવની સ્તુતિ કરતાં કહેવા લાગ્યો કે, ૩૮ પ્રભુને નામે જે રાજ આવે છે તેને ધન્ય છે! આકાશમાં શાંતિ તથા પરમ ઉચામાં મહિમા! ૩૯ અને લોકોમાંથી કેટલાએક ડૂરેરાશીઓએ તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, તારા શિષ્યોને ધમકાવ. ૪૦ અને તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું તમને કહું છું કે જે એઓ છાના રહે તો પત્થરા પોકારી ઉઠશે.

૪૧ અને તે પાસે આવ્યો ત્યારે શહેરને જોઈને તે તેને લીધે રહ્યો, ને કહ્યું કે, ૪૨ જો તે, હા તે, શાંતિને લગતાં જે વાનાં તે આજે નવ્યા હોત તો કેવું સારું! પણ હમણાં તેઓ તારી આંખોથી સત્તાએમાં છે. ૪૩ કેમકે તારા ઉપર એવા દિવસો આવી પડશે કે ન્યારે તારા વેરીઓ તારી સામા પાળ બાંધશે, ને તને ઘેરા ઘાબરો, ને ચારો તરફ તને સંકડાવશે.

૪૪ અને તેઓ તને તથા તારી મધ્યે તારાં છોકરાંને જમીન પર પછાડી નાખશે, ને તેઓ તારામાં એક પત્થર પર બીએ પત્થર રહેવા દેશે નહિ, કેમકે તારી કૃપાદિનિના સમય તેં નવ્યો નાહ.

૪૫ અને તે મંદિરમાં ગયો ને વેચનારાઓને માંહેથી કાઢી મુકવા લાગ્યો, ૪૬ ને તેઓને કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, માંડે ઘર પ્રાર્થનાનું ઘર થશે, પણ તમે તેને હુશારાઓનું કોતર કીધું.

૪૭ અને તે રોજ મંદિરમાં બોધ કરતો હતો, પણ મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા લોકના મુખીઓ તેને મારી નાખવાની કોશિશ કરતા હતા; ૪૮ અને હું કરું તે તેઓને મુઝવું નહિ; કેમકે બધા લોક એકાગ્ર થિતે તેનું સાંભળતા હતા.

૨૦ અને તે અરસામાં એક દિવસે એમ થયું કે મંદિરમાં લોકોને તે બોધ કરતો ને સુવાતાં પ્રગટ કરતો હતો, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ, વડીલો સુદ્ધાં, પાસે આવીને ઉભા રહ્યા. ૨ અને તેની સાથે વાત કરતાં કહ્યું કે, અમને કહે કે, કયા અધિકારથી તું આ કામો કરે છે? અથવા આ અધિકાર તને કોણે આપ્યો છે? ૩ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પુછું છું, તે મને કહો: ૪ યોહાનનું બાપ્તિસ્મા આકાશથી હતું કે માણસોથી? ૫ ને તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, જો કહીએ કે આકાશથી, તો તે કહેશે, તો તમે તેનું કેમ માન્યું નહિ? ૬ પણ જો કહીએ કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પત્થરે મારશે, કેમકે તેઓને ખાતરી છે કે યોહાન બલિષ્ઠવાદી હતો. ૭ અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, તે ક્યાંથી હતું એ અમે નથી નજાતા. ૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને કહેતો નથી કે કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું.

૯ અને તે લોકોને એ દૃષ્ટાંત કહેવા લાગ્યો કે, એક માણસે દ્રાક્ષવાડી રાંધી, ને તે ખેડુતોને ઇબરે આપી, ને લાંબી સુદત સુધી પરદેશ જઈ રહ્યો. ૧૦ અને મોસમે તેણે ખેડુતોની પાસે એક ચાકરને મોકલ્યો કે તેઓ દ્રાક્ષવાડીનાં ફળોના [સાગ] તેને આપે; પણ ખેડુતોએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૧૧ વળી તેણે બીજા એક ચાકરને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ મારીને તથા અપમાન કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૧૨ અને તેણે વળી ત્રીજાને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ ઘાએબ કરીને બહાર કાઢ્યો.

કે, જુઓ, આપણે ચરણા લેમ જઈએ છીએ, ને માણ-
સના દીકરા સખધી બલિષ્ઠવાદીઓથી જે લખાયેલું
છે તે સર્વ પુર કરાશે. ૬૧ કેમકે તે વિદેશીઓને
સ્વાધીન કરાશે, ને તેના કઠ્ઠા કરાશે, તથા અપમાન
કરાશે, ને તેના પર તેઓ યુકરો; ૬૨ને કારણ મારીને
તેઓ તેને મારી નાખશે, ને ત્રીજે દહારે તે પાછો
છકશે. ૬૩ અને એમાનું કહ તેઓના સમજવામા ન
આવ્યું; ને આ વાત તેઓથી શ્રુત રહી, ને જે
કહેવામા આવ્યું તે તેઓ સમજ્યા નહિ.

૬૪ અને એમ થયું કે તે ચરેખો પાસે આવતો
હતો, ત્યારે માર્ગની કારે લીખ માગતો એક આધળો
ખેડો હતો; ૬૫ અને ઘણા લોકોને પાસે યદને જતા
સાબળોને તેણે પુછ્યું કે, આ શું હશે? ૬૬ ને તેઓએ
તેને કહ્યું કે, ઇસુ નાઝારી પાસે યદને જાય છે.
૬૭ અને તેણે જુમ પાડીને કહ્યું કે, એા ઇસુ, દાઉદના
દીકરા, મારા પર દયા કર. ૬૮ અને જેઓ આગળ
જતા હતા તેઓએ તેને ધમકાવ્યા કે, હમો રહે;
પણ તેણે વિરોધ ધારો પાડીને કહ્યું કે, દાઉદના દીકરા,
મારા પર દયા કર. ૬૯ અને ઇસુએ ઉભા રહીને તેને
પોતાની પાસે લાવવાનો હુકમ કીધો, ને તે પાસે
આવ્યો, ત્યારે તેણે તેને પુછ્યું કે, ૭૦ હું તારે વાસ્તે
શું કર, તારી ઇચ્છા શી છે? ને તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ,
હું હેખતો યાઉં. ૭૧ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું હેખતો
યા; તારા વિચારે તને બચાવ્યો છે. ૭૨ અને તરત
તે હેખતો ગયો, ને દેવને મહિમા આપતો તે તેની
પાછળ ચાલ્યો; ને બધા લોકોએ તે બેઠને દેવની
ઉપકારરૂપિ કીધી.

૧૯ અને તે ચરેખોમાં પેત્રીને તેના યદને જતા
હતો. ૨ અને જુઓ, જાણી નામે એક
પુરુષ હતો; ને તે મુખ્ય દાણી હતો, ને શ્રીમન હતો.
૩ અને તેણે ઇસુને બેલા કોશિય કીધી કે તે કેમણું છે,
પણ બીઠને લીધે તે બેઠ શક્યો નહિ, કેમકે તે હિનજી
હતો. ૪ અને આગળ દેશી જઈને તેને બેલા સાથે
ગુહર ઝાડ પર તે ચડયો; કેમકે તે રસ્તે યદને તે
જવાનો હતો. ૫ અને તે જગ્યાએ આવીને ઇસુએ
ઉંચું બેઠને તેને કહ્યું કે, જાણી, તું જલદી ઉતરી આવ,
કેમકે મારે આજ તારે ઘેર ઉતરવાનું છે. ૬ અને તે
જલદી ઉતરી આવ્યો, ને તેણે આનંદથી તેનો આવ-
હાર કીધો. ૭ અને સખળાને તે બેઠને કથકચ કરીને
કહ્યું કે, તે પાણી માણસને ત્યા ખરીજો રહેવા ગયો
છે. ૮ અને જાણીએ ઉભા રહીને પ્રભુને કહ્યું કે, પ્રભુ,

જે, હું મારી સપતનો અરથો ભાગ દરિદ્રીઓને આપું
છું; ને જે અન્યાયથી મેં કાઢતું કદ પડાવી લીધું
હોય, તો હું ચોગણું પાછું આપું છું. ૯ અને ઇસુએ
તેને કહ્યું કે, આજ આ ઘેર તારણ આવ્યું છે, કારણ
કે તે પણુ ઇય્યાહીમનો દીકરો છે. ૧૦ કેમકે જોવાએલું
રોધવા તથા તારવા સાથે માણસનો દીકરો આવ્યો છે.

૧૧ અને તેઓ આ વાતો સાબળતા હતા, ત્યારે
તેણે એક દષ્ટાત પણુ કહ્યું, કેમકે તે ચરણાલેમ પાસે
આવ્યો હતો, ને તેઓ એમ ધારતા હતા કે, દેવનું
રાજ્ય હમણાજ પ્રગટ થશે. ૧૨ માટે તેણે કહ્યું કે,
એક કુટીન માણસ પોતાને સાથે રાજ્ય મેળવીને
પાછા આવવાના હરાદાથી દૂર દેશ ગયો. ૧૩ અને
તેણે પોતાના દસ ચાકરોને બોલાવીને તેઓને દસ
મહોર આપી, ને તેઓને કહ્યું કે, હું આગું ત્યા લગી
તેનો વહિવટ કરો. ૧૪ પણ તેના શહેરના માણસો
તેના પર દ્રેષ રાખતા હતા, ને તેની પાછળ એલવી-
ઓને મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, એ માણસ અમારા
પર રાજ્ય કરે એવું અમે ચાહતા નથી. ૧૫ અને એમ
થયું કે તે રાજ્ય લઇને પાછો આવ્યો, ત્યારે જે
ચાકરોને તેણે નાણું આપ્યું હતું, તેઓને પોતાની
પાસે બોલાવવાનું કહ્યું, એ માટે કે તેઓ શું શું કર્યાયા,
તે એ બજો. ૧૬ ત્યારે પહેલાએ તેની આગળ આવીને
કહ્યું કે, સાહેબ, તારી એક મહોરે બીજું દસ મહોર
પેદા કીધી છે. ૧૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, શાવારા,
બલા ચાકર, તું જૂન વાતમા વિચારુ માલમ પડ્યો છે,
માટે દસ શહેરોનો અધિકારી યા. ૧૮ અને બીજાએ
આવીને કહ્યું કે, સાહેબ, તારી એક મહોરે પાંચ
મહોર પેદા કીધી છે. ૧૯ અને તેણે તેને પણ કહ્યું કે,
તું પણ પાંચ શહેરોનો ઉપરી યા. ૨૦ અને બીજાએ
આવીને કહ્યું કે, સાહેબ, જે, તારી મહોર આ રહી,
મેં રમાલમા ધાલીને તેને રાખી મુકી હતી, ૨૧ કારણ
કે, હું તારાથી બીજો, કેમકે તું કહ્યું માણસ છે, જે
તે મુશ્યુ ન હોય તે તું ઉઠાવે છે, ને જે તે વાળુ ન
હોય, તે તું કાપે છે. ૨૨ તેણે તેને કહ્યું, એા જુદા
ચાકર, તારા પોતાના મેદાથી હું તારો ન્યાય કરીશ; ૨૩
હું કહ્યું માણસ છું, જે મુશ્યુ ન હોય, તે હું ઉઠાવું
છું, ને જે વાળુ ન હોય તે કાપું છું, તું એમ બજાવતો
હતો; ૨૪ માટે સાકારને ત્યા માથે નાણું તે કેમ
નહોતું આપ્યું, કે હું આ રીતે બ્યાન મુજબ માથે વસુલ
કરતો. ૨૫ પણ જે પાસે ઉભા હતા તેઓને તેણે
કહ્યું કે, તેની પાસેથી તે મહોર લઇ લો, ને જેની

પાસે દસ મહોર છે તેને આગે ૨૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, સાહેબ, તેની પાસે તો દસ મહોર છે ! ૨૧ હુ તમને કહુ છું કે, જે કોઈની પાસે છે, તેને અપાશે, ને જેની પાસે નથી તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે ૧૭ પરંતુ આ મારા વેરીઓ જેઓ ચઢાતા નહોતા કે હુ તેઓ પર રાજ્ય કરૂ, તેઓને અહીં લાવો, ને મારી આગળ મારી નાખો ૨૮ અને એમ કહ્યા પછી તે ચરણોમને માર્ગે તેમની આગળ આવ્યો

૨૬ અને એમ થયું કે તે બેયકાગી તથા બેયાની પાસે જેતુન નામના પહાડ આગળ આવ્યો, ત્યારે તેણે શિષ્યોમાના બેને એમ કહીને મોકલ્યા કે, ૨૦ સામેના ગામમા જાઓ, ને તેમા પેસતાજ એક [ગધેડાનું] વછેર ખાવેતુ તમને મળશે, કે જે પર કોઈ માણસ કબી ખેડું નથી, તેને છોડી લાવો ૨૧ અને જો કોઈ તમને પુછે કે, તેને કેમ છોડો છો ? તો એમ કહો કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે ૨૨ અને જેઓને મોકલ્યા તેઓ ગયા, ને જેમ તેજે તેઓને કહ્યું હતું તેમજ તેઓને મળ્યું ૨૩ અને તેઓ વછેર છોડતા હતા ત્યારે તેના ધણીઓએ તેઓને કહ્યું કે, તમે વછેર કેમ છોડો છો ? ૨૪ અને તેઓએ કહ્યું કે પ્રભુને તેનો ખપ છે ૨૫ અને તેઓ તેને ઇસુની પાસે લાવ્યા, ને વછેરા પર પોતાના લુગડા નાખીને ઇસુને તેના પર બેસાડ્યો ૨૬ અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓએ પોતાના લુગડા માર્ગમા પાપર્યા ૨૭ અને તે નનદીક, જેતુન પહાડના દોળાવ પાસે, આવી પહોંચ્યો, ત્યારે જે પરાક્રમી કામો તેઓએ જ્યાં હતા, તે સધળાને લીધે શિષ્યોના આખો સમુદાય હાથે કરીને મોટા પાટ દેવની સ્તુતિ કરતા કહેવા લાગ્યા કે, ૨૮ પ્રભુને નામે જે રાજ આવે છે તેને ધન્ય છે ! આકાશમા શાંતિ તથા પરમ ઉચ્ચમા મહિમા ! ૨ અને લોકોમાથી કેટલાએક દુરોશશિષ્યોએ તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, તારા શિષ્યોને ધમકાવ ૨૦ અને તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હુ તમને કહુ છું કે જે એઓ છાના રહે તો પત્થરા પોકારી ઉઠશે

૨૧ અને તે પાસે આવ્યા ત્યારે શહેરને જોઇને તે તેને લીધે રજ્યો, ને કહ્યું કે, ૨૨ જો તે, હા તે શાંતિને લખા જે વાના તે આજે જવયા હોત તો કેવુ સાર ! પણ હમણા તેઓ તારી આમેથી સંતોષ્યા છે ૨૩ કેમકે તારા ઉપર એવા દિવસો આવી પડશે કે જ્યારે તારા વેગીઓ તારી સામા પાળ બાધશે, ને વને ઘેરો બાધશે, ને આરો તરફ તને સંકડાવશે

૨૪ અને તેઓ વને તથા તારી મધ્યે તારા છોકરાને જમીન પર પગાડી નાખશે, ને તેઓ તારામા એક પત્થર પર બીએ પત્થર રહેવા દેશે નહિ, કેમકે તારી કૃપાદક્ષિને સમય તે જવયા નાહ.

૨૫ અને તે મદિરમા ગયો ને વેચનારાઓને માહેથી કાઢી મુકવા લાગ્યો, ૨૬ ને તેઓને કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, માર પર પ્રાર્થનાનું ઘર ઘરો, પણ તમે તેને છુટારાઓનું કેતર છોડો

૨૭ અને તે રોજ મદિરમા બોધ કરતો હતો, પણ મુખ્ય ચાન્કડો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા લોકના મુખીઓ તેને મારી નાખવાની કોશિશ કરતા હતા, ૨૮ અને હું કરુ તે તેઓને સુચ્ય નહિ, કેમકે બધા લોક એકાત્ર ચિત્ત તેનું સાંભળતા હતા

૨૦ અને તે અરસામા એક દિવસે એમ થયું કે મદિરમા લોકોને તે બોધ કરતો ને સુવાત્તા પ્રગટ કરતો હતો ત્યારે મુખ્ય ચાન્કડો તથા શાસ્ત્રીઓ, વડીલો મુખી, પાસે આવ્યાને ઉભા રહ્યા ૨ અને તેની સાથે વાત કરતા કહ્યું કે, અમને કહે કે, કયા અધિકારથી તું આ કામો કરે છે ? અથવા આ અધિકાર તને કોણે આપ્યો છે ? ૩ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હુ પણ તમને એક વાત પુછું છુ તે મને કહો ૪ યોહાનનું બાપ્તિસ્મા આકારથી હતું કે માણસોથી ? ૫ ને તેઓએ માહોમાદે વિચાર કરીને કહ્યું કે, જો કહીએ કે આકારથી, તો તે કહેશે, તો તમે તેનું કેમ માન્યું નહિ ? ૬ પણ જો કહીએ કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પત્થરે મારશે, કેમકે તેઓને ખાતરી છે કે યોહાન ભવિષ્યવાદી હતો ૭ અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, તે ક્યાથી હતું એ અમે નથી જાણતા ૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હુ પણ તમને કહેતો નથી કે કયા અધિકારથી હુ આ કામો કરુ છુ

૯ અને તે લોકોને એ દર્શન કહેવા લાગ્યો કે, એક માણસે દ્રાક્ષવાદી રીતો, ને તે ખેડુતોને ઇબરે આપી, ને લાખી મુક્ત સુધી પરદેશ જઈ રહ્યો ૧૦ અને મોસમે તેણે ખેડુતોની પાસે એક ચાકરને મોકલ્યો કે તેઓ દ્રાક્ષવાદીના ફળનો [ભાગ] તેને આપે, પણ ખેડુતોએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો ૧૧ વળી તેણે બીજા એક ચાકરને મોકલ્યો, ને તેઓએ તેને પણ મારીને તથા અપમાન કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૧ અને તેજે વળી ત્રીજાને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ ધાએલ કરીને બહાર કાઢ્યો

૧૩ અને દ્રાક્ષવાદીના ધણીએ કહ્યું કે, વુ યુ કરે? ૮ માથ વદાવા દીકરાને મોકલીશ, તેને જોઈને કદાપિ તેઓ તેની અદબ રાખશે. ૧૬ પણ એડુતોએ ત્યારે તેને જોયા ત્યારે તેઓએ નાદોમાદે મનનથી કરીને કહ્યું કે, આ વાસ્તુ છે, ચાલો, આપણે તેને મારી નાખીએ કે વારસો આપણને મળે. ૧૯ અને તેઓએ તેને વાદીમાથી બદાર કાઢીને મારી નાખ્યા. માટે દ્રાક્ષવાદીનો ધણી તેઓને યુ કરશે? ૧૬ તે આદીને તે એડુતોના નાથ કરશે, ને દ્રાક્ષવાદી બીજાઓને આપશે. અને એ સાત ઘેને તેઓએ કહ્યું કે, એવું ન થાઓ. ૧૭ પણ તેણે તેઓની વરફ જોઈને કહ્યું, તો આ જે થયેવું છે તે યુ છે, એટલે, જે પત્થરનો બાંધનારાઓએ નકાર કીધો તે ખૂનાનું મથાળું થયો. ૧૮ તે પત્થર પર જે કોઈ પડશે તેના ડુકડેડુકડા થઈ જશે, પણ જેના પર તે પડશે તેનો તે ભૂમી તી ગણશે.

હતા; ને પહેલો વડુ પરણીને સત્તાન વિના મરી ગયો; ૨૦ પત્ની બીજાએ [તેને લીધી]; ૨૧ અને ત્રીજાએ તેને લીધી, ને તેજ પ્રમાણે સાતે સત્તાન મુશ્કા વગર મરી ગયા. ૨૨ પછીથી બાયશી પણ મરી ગઈ. ૨૩ તો પુનરુત્થાનમા તે તેઓમાના કેની બાયશી થશે? કેમકે સાતેની તે વડુ યજ્ઞ હતી. ૨૪ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, આ જન્મતના છોકરા પરણે છે તથા પરણાવાય છે, ૨૫ પણ જેઓ તે જન્મતને તથા મુએલામાથી પુનરુત્થાન પામવાને યોગ્ય ગણાય છે, તેઓ પરણતા નથી તથા પરણાનાતા નથી; ૨૬ કેમકે તેઓ ફરીથી મરી નથી રાકતા; કારણ કે તેઓ કૃતોના સરખા છે; ને પુનરુત્થાનના દીકરા દોવાથી તેઓ દેવના દીકરા છે. ૨૭ વધી ગાંડવા [નામના પ્રકરણ]મા મુશા પ્રશ્નને ઇસ્રાલીમનો દેવ તથા ઇસ્રાઈલનો દેવ તથા યાફુબનો દેવ કહે છે, ત્યારે તે પણ એવું જણાવે છે કે મુએલા

૫ અને સુંદર પત્થરોથી તથા કાનોથી મંદિર કેહું સુશોભિત કરેછું છે તે વિષે કેટલાએક વાત કરતા હતા, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ૧ આ બધું તમે જુઓ છો ખરા, પણ એવા દિવસો આવશે કે જેમાં અહીં પાડી નખાશે નહિ એવા એક પત્થર ખીજ પર રહેવા દેવાશે નહિ. ૭ અને તેઓએ તેને પુછ્યું કે, ઉપદેશક, તો એ ક્યારે થશે? ને જ્યારે આ વાતો પુરી થવાની હશે ત્યારે શું થિન્હુ થશે? ૮ ને તેણે કહ્યું કે, કોઈ તમને ના બુલાવે માટે સાવધાન રહો; કેમકે મારે નામે ધણા આવીને કહેશે કે, તે હું છું, ને, સમય પાસે આવ્યો છે; તમે તો તેઓની પછવાડે જશો મા. ૯ અને જ્યારે તમે લડાઇઓ તથા હુલ્લોડના સમાચાર સાંભળશો ત્યારે ગભરાશો મા, કેમકે આ બધું પ્રથમ થવું જોઇએ; ૧૦ પણ એટલેથી અત નથી.

૧૦ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, પ્રજા પ્રજા વિરુદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્ય વિરુદ્ધ ઉઠશે; ૧૧ અને મોટા ધર-તીકપો [યર], તથા કામેકામ હુકાળો તથા મરજીઓ થશે; ને આકાશમાંથી ભયંકર ઉત્પાત તથા મોટાં થિન્હો થશે. ૧૨ પણ એ સર્વ થયા પહેલાં મારા નામને લીધે તેઓ તમારા પર હાથ નાખશે, ને તમને સત્તાવીને સસાધનાં તથા બંદીખાનાં [ના અધિકારી-ઓને] હવાલે કરશે, ને રાજ્યો તથા હાકેમોની આગળ લઇ જશે. ૧૩ એ તમારે સાડ સાક્ષીરૂપ થઇ પડશે. ૧૪ માટે તમે પોતાના મનમાં નિશ્ચય કરો કે પ્રત્યુત્તર કેવી રીતે દેવા તે વિષે આગળથી ચિંતા ન કરવી. ૧૫ કેમકે હું તમને એવું સુખ તથા એવી ખુદ્દિ આપીશ, કે તમારો કોઈ પણ વિરોધી પ્રત્યુત્તર આપી અથવા સામેા થઇ નહિ શકશે. ૧૬ પણ માળાપથી તથા બાઇઓથી તથા સગાંથી તથા મિત્રોથી પણ તમે પરસ્વાધીન કરાશો; ને તમારામાંના કેટલાએકને તેઓ મારી નખાવશે. ૧૭ અને મારા નામને લીધે સઘળા તમારો દ્વેષ કરશે. ૧૮ પણ તમારા માથાને એક નિમાળો પણ નાશ પામશે નહિ. ૧૯ તમારી ધીરજથી તમારા જીવને તમે બચાવશો.

૨૦ પણ જ્યારે યરશાલેમ ફોજેથી ઘેરાયેલું હશે ત્યારે જાણજોતું કે તેને ઉગ્રડ થવાનો [સમય] પાસે આવ્યો છે. ૨૧ ત્યારે જેઓ યહુદાહમાં હોય તેઓએ પહાડોમાં નાસી જવું; ને જેઓ તેની મધ્યે હોય તેઓએ બહાર નીકળી જવું; ને જેઓ સીમમાં હોય તેઓએ [શહેર]માં આવવું નહિ. ૨૨ કેમકે એ વેર વાળવાના દિવસો છે, એ માટે કે જે લખ્યું છે, તે

બધું પુરું થાય. ૨૩ તે દિવસોમાં જેઓ ગર્ભવતી હશે તથા જેઓ પ્રવડાવતી હશે તેઓને અફસોસ છે! કેમકે દેશ પર મોટી વિપત્તિ, ને આ લોક પર ક્રોધ આવી પડશે. ૨૪ અને તેઓ તરવારની ધારથી માર્યા જશે, ને શુભામ યજ્ઞને બધા દેશોમાં લઇ જવાશે; ને વિદેશીઓના સમયો પુરા થશે, ત્યાં લગી યરશાલેમ વિદેશીઓથી ખુદી નખાશે. ૨૫ અને સુરજ તથા ચંદ્ર તથા તારાઓમાં થિન્હો થશે; ને પૃથ્વી ઉપર દેશ-ભતિઓ, સસુદ્ર તથા મોજાઓની ગર્જનાથી અકળાઇને, ગભરાશે; ૨૬ પૃથ્વી ઉપર જે આવી પડવાનું છે તેની બીકથી તથા તેની વક્રીથી માણસો નિર્જત થશે; કેમકે આકાશમાંનાં પરાક્રમે હલાવાશે. ૨૭ અને ત્યારે તેઓ માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મહા નહિમા સહિત વાદળમાં આવતો જશે. ૨૮ પણ આ વાતો થવા સાગે ત્યારે તમે નજર ઉઠાવીને તમારાં માથા ઉઠાવો કરો, કેમકે તમારો ઉદ્ધાર પાસે આવ્યો છે.

૨૯ અને તેણે તેઓને દર્શાવે કહ્યું કે, અછરી તથા સર્વ ગ્રાડોને જુઓ. ૩૦ હવે તેઓ જ્યારે ટુટવા માંડે છે ત્યારે તમે તે જોઇને પોતાની મેળે જાણો છો કે જાણો પાસે છે. ૩૧ તેમજ તમે પણ આ સઘળા થતાં જુઓ, ત્યારે જાણજોતું કે કેવળું રાજ્ય પાસે છે. ૩૨ હું તમને અર્થિત કહું છું કે, સઘળાં પુરાં થશે ત્યાં લગી આ પેદી ટળી જશે નહિ. ૩૩ આકાશ તથા પૃથ્વી જતા રહેશે, પણ મારી વાતો જતી નહિ રહેશે.

૩૪ પણ તમે પોતા વિષે સાવધાન રહો, રજે કદાપિ અતિશય ખાધાથી તથા પીધાથી તથા સસારી ચિંતાથી તમારાં મન જડ થાય, ને તે દિવસ તમારા પર ક્રૂદાંતી પેટ ઓચિતો આવી પડે. ૩૫ કેમકે તે દિવસ આખી પૃથ્વી ઉપરના સર્વ વસનારા પર એમજ આવી પડશે. ૩૬ પણ હર વખત જગતા રહો, ને વિનતી કરો કે, આ બધું કે થવાનું છે, તેમાંથી બચી જવાને તથા માણસના દીકરાની આગળ ઉભા રહેવાને તમે પ્રયત્ન થાઓ.

૩૭ અને રોજ તે મંદિરમાં દહાડે બોધ કરતો હોતો, ને રાત્રે નીકળીને જવન નામે પહાડ પર રહેતો હોતો. ૩૮ અને બધા લોક તેનું સાંભળવા સાડ પરાધિયે તેની પાસે મંદિરમાં આવતા હતા.

૨૨ હવે જોખમીર રોટલીનું પર્વ જે પાસ્ખા કહેવાય છે, તે પાસે આવ્યું. ૨ અને તેને શી રીતે મારી નાખવો, તેની તજવીજ સુખ્ય યાજ્ઞક તથા શાસ્ત્રીઓ કરતા હતા; કેમકે તેઓ લોકથી ખીતા હતા. ૩ અને યહુદા જે ધરુકારીઓત કહેવાતો હતો, જે

બારમણી એક હતો, તેમાં રોતાન પેઠા. ૪ અને તેણે
જઈને મુખ્ય યાજ્ઞક તથા સરદારોના હાથમાં તેને
શી રીતે સ્વાધીન કરવો, તે સંબંધી તેઓની સાથે
મસલત કીધી. ૫ અને તેઓ ખુશ થયા, ને તેને પેસા
આપવાનું વચન આપ્યું; ૬ ને તેણે કબજ કીધું, ને
લોકો દાબર ન હોય ત્યારે તેને તેઓના હાથમાં
સ્વાધીન કરવાનો હાજ રોક્યો.

૭ અને બેખમીર રાહડીનો દિવસ આવ્યો કે જેમાં
પારખા યજ્ઞ કરવો નેહાયે. ૮ અને તેણે રીતરને તથા
ચોદાનને એમ કહીને મોકલ્યા કે, જઈને આપણે સાડ
પારખા સિદ્ધ કરો કે આપણે ખાઈએ. ૯ અને તેઓએ
તેને કહ્યું કે, અમે ક્યાં સિદ્ધ કરીએ એ વિષે તારી શી
ધૃત્તિ છે? ૧૦ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જુઓ, તમને
શહેરમાં પેસતાં પાણીની ગાંઠે લઈને એક પુરૂષ
સામે મળ્યો, તે જે ધરમાં જાય ત્યાં તેની પાછળ
જાયો. ૧૧ અને ધરના ધણીને કહેને કે, ઉપદેશક તને
કહે છે કે, જ્યાં મારા શિષ્યોની સાથે હું પારખા ખાઈ
તે લતાસની ઓરડી ક્યાં છે? ૧૨ ને તે તમને સરસા-
માન સહિતની એક મોટી મેડી દેખાડશે, ત્યાં તૈયારી
કરો. ૧૩ અને તેઓ ગયા ને જેમ તેણે તેઓને કહ્યું હતું
તેમ તેઓને ખળું, ને તેઓએ પારખા તૈયાર કીધું.

૧૪ અને વખત થયો ત્યારે તે બેઠો, તથા બાર
પ્રિયો તેની સાથે બેઠા. ૧૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું
કે, [મચ્છ] સહા પહેલાં આ પારખા તમારી સાથે
ખાવાની અને ધણી ધૃત્તિ હતી. ૧૬ કેમકે હું તમને
કહ્યું કે, દેવના રાજ્યમાં તે પુરૂષ થાય ત્યાં લગી હું
તે કુરી ખાઈશ નહિ. ૧૭ અને તેણે વાટકો લઈને
સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, આ લો, ને માહોમાંડે વહેંચો.
૧૮ કેમકે હું તમને કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય આવે ત્યાં
લગી હું હવેથી દ્રશ્યોના રસ પીનાર નથી. ૧૯ અને
તેણે રાહડી લઈને સ્તુતિ કરીને બાંગી, ને તેઓને
આપીને કહ્યું કે, આ માત્ર સરીર છે જે તમારે સાડ
આપવામાં આવે છે, મારી યાદનીરીમાં આ કરો.
૨૦ અને તે પ્રમાણે વાળું ક્યાં પછી તેણે વાટકો લઈને
કહ્યું કે, આ વાટકો તમારે સાડ વહેવડાવેલા મારા
લોગીમણી નવો કરાર છે. ૨૧ પણ જુઓ, જે મને
પરસ્વાધીન કરે છે તેનો હાથ મારી સાથે નેજ પર
છે. ૨૨ માણસનો દીકરો કરાવ્યા પ્રમાણે જાય છે
ખરો, પણ જે માણસથી તે પરસ્વાધીન કરાય છે
તેને અકસોચ છે. ૨૩ અને તેઓ માહોમાંડે પુછ-
પછ કરવા લાગ્યા, કે આપણામાં કોણ આ કામ

કરવાનો હશે?

૨૪ અને આપણામાં કોણ મોટો ગણાય છે તે
સંબંધી પણ તેઓમાં વાદવિવાદ શરૂ થયો. ૨૫ અને
તેણે તેઓને કહ્યું કે, વિદેશીઓના રાજ્યો તેમના
પર ધણીપણું કરે છે; ને જેઓ તેમના પર અધિકાર
કરે છે તેઓ પરાપકારી કહેવાય છે. ૨૬ પણ તમે
એવા ન થાઓ; પણ તમારામાં જે મોટો તેણે નાના
જેવા થવું, ને જે આગેવાન તેણે સેવા કરનારના
જેવા થવું. ૨૭ કેમકે આ બેમાં કયો મોટો છે, જમવા
બેસનાર કે સેવા કરનાર? શું જમવા બેસનાર [મોટો]
નથી? પણ હું તમારામાં સેવા કરનારના જેવા છું.
૨૮ પણ મારા પરીક્ષણોમાં મારી સાથે રહેનાર તે તમે
છો. ૨૯ અને જેમ મારા બાપે મને [રાજ્ય] કરાવી
આપ્યું, તેમ હું તમને રાજ્ય કરાવી આપું છું; ૩૦ કે
તમે મારા રાજ્યમાં મારી મેજ પર બાઓ તથા પીઓ;
અને તમે ઇસાએલનાં બાર કુળોનો ન્યાય કરાવતાં
રાજ્યાસન પર બેસશો. ૩૧ સીમોન, સીમોન, જે,
રોનાને તને ધણી પેટ ચાળવા સાડ તને [કબજે
લેવા] માગ્યો. ૩૨ પણ મેં તારે સાડ વિનંતી કીધી
કે, તારો વિશ્વાસ ખુટે નહિ; ને તું તારા કુર્યા પછી
તારા લાઇઓને સ્થિર કરજે. ૩૩ અને તેણે તેને કહ્યું
કે, પ્રભુ, હું તારી સાથે બંધીખાનામાં જવા તથા મરવા
પણ તૈયાર છું. ૩૪ અને તેણે કહ્યું કે, પીતર, હું તને
કહ્યું છું કે, આજ મરેલો બોલ્યા અગાઉ, હું તેને
ઓળખતો નથી, એમ [કહીને] તું ત્રણ વાર મારો
નકાર કરશે.

૩૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યારે થેલી તથા
જેવણું તથા જોડા વિના મેં તમને મોકલ્યા ત્યારે
તમને કરાની ખેડ પડી ને તેઓએ કહ્યું કે, કરાની
નહિ. ૩૬ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, પણ હમણાં જેની
પાસે થેલી હોય તે રાખે, ને જેવણું પણ રાખે, ને
જેની પાસે તરવાર નહિ હોય તે પોતાનું હાથ
વેચીને [તરવાર] રાખે. ૩૭ કેમકે હું તમને કહ્યું છું કે,
તે અપરાધીઓની સાથે ગણાયો, એ જે લખેલું તે
મારામાં હજી પુરૂ થવું નેહાયે; કારણ કે મારા
સંબંધીની વાતો પુરી થાય છે. ૩૮ અને તેઓએ કહ્યું
કે, પ્રભુ, જો, આ જે તરવાર રહી; ને તેણે તેઓને
કહ્યું કે, એ ખસ છે.

૩૯ અને તે બદાર નીકળીને પોતાની રીત પ્રમાણે
જેનું પડાડ પર ગયા; ને શિષ્યો પણ તેની પાછળ
ગયા. ૪૦ અને તે તે કેમણે આવ્યો, ત્યારે તેણે

તેઓને કહ્યું કે, પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો. ૪૧ અને આસરે પથર ફેંકાય તેટલે છેડે તે તેઓથી ગયા, ને ઘુટણ ટેકવીને તેણે પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, ૪૨ હે બાપ, જે તારી ઇચ્છા હોય, તો આ વાટકો મારાથી દૂર કર, તો પણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ. ૪૩ અને તેને બળ આપતો આકાશથી એક દૂત તેને દેખાયા. ૪૪ અને તેણે કહ્યું યહને વિશેષ આગ્રહથી પ્રાર્થના કરી, ને તેના પરસેવા ભોંય પર પડતા લોહીના ટીપા જેવા થયા. ૪૫ અને પ્રાર્થના કરી ઉઠીને તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવ્યો, ત્યારે તેઓને શોકને લીધે ઉથલા ઊઠ્યા, ૪ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કેમ ઉથલા ઊઠ્યા? ઉઠીને પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો.

૪૭ અને તે હજી બોલતો હતો એટલામાં, ભુઓ, ઘણા લોક આવ્યા, ને યહુદા કરીને ખારમાનો એક તેઓની આગળ ચાલતો હતો, ને તે ઇસુને ચુબન કરવા સાથે તેની પાસે આવ્યો. ૪૮ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું, યહુદા, યું તું માણસના દીકરાને ચુબન કરીને પરસ્વાધીન કરે છે? ૪ ને જ્યો તેની આસપાસ હતા તેઓએ યું યવાનુ છે તે બેઠને તેને કહ્યું, પ્રભુ, અમે તરવારથી મારીએ યું? ૫૦ ને તેઓમાંના એકે મુખ્ય યાજ્ઞિકના આકરને ઝડકો માર્યો, ને તેના જમણા કાન કાપી નાખ્યો. ૫૧ પણ ઇસુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, આટલું યવા દો. અને તેણે તેના કાનને અડકીને તેને સારો કર્યો. ૫૨ અને જે મુખ્ય યાજ્ઞિક તથા મહિરના સરદારો તથા વડીલો તેની સામે આવ્યા હતા, તેઓને ઇસુએ કહ્યું, જેમ લૂટારાની સાથે આવતા હો તેમ તરવારો તથા સોઝા લઇને આવ્યા છો યું? ૫૩ હુ દેજી તમારી સાથે મહિરમાં હતો, ત્યારે તેને મારા પર હાથ નહોતા નાખ્યા, પણ આ તમારી વડી તથા અધકારનુ સામર્થ્ય છે.

૫૪ અને તેઓ તેને પકડીને લઇ ગયા, ને મુખ્ય યાજ્ઞિકના ઘરમાં તેને લાવ્યા. પણ પીતર છેડે રહીને તેની પાછળ પાછળ ચાલતો હતો. ૫૫ અને ચોકની વચમાં અગ્નિ સળગાવીને તેઓ એકઠા બેઠા ત્યારે પીતર તેઓની વચમાં બેઠો. ૫૬ અને એક છોકરીએ તેને [અગ્નિના] પ્રકાશમાં બેઠેલા દેખીને તેની તરફ એકી નજરે નેઇ રહીને કહ્યું કે, આ માણસ પણ તેની સાથે હતો. ૫૭ પણ તેણે ઇનકાર કરીને કહ્યું કે, બાપ, હુ તેને ઓળખતો નથી. ૫૮ અને થોડી વાર પછી બીજાએ તેને બેઠને કહ્યું કે, તું પણ તેઓમાંનો

છે પણ પીતરે કહ્યું, અરે, બાપ, હુ [અમાનો] નથી. ૫૯ અને આસરે એક કલાક પછી બીજાએ ખાનરીથી કહ્યું કે, ખરેખર આ માણસ પણ તેની સાથે હતો, કેમકે તે ગાવીલનો છે. ૬૦ પણ પીતરે કહ્યું, અરે બાપ, તું યું કહે છે તે હુ જાણતો નથી અને હવે, તે બોલતો હતો એટલામાં મરથો બોલ્યો. ૬૧ અને પ્રભુએ ફરીને પીતરની સામુ બેસ્યું અને પીતરને પ્રયત્ન વચન યાદ આવ્યું કે તેણે તેને કહ્યું હતું કે, આજ મરથો બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે. ૬૨ અને તે બહાર જઇને ધણીજ રહ્યો.

૬૩ અને જે માણસોના હવાલામાં ઇસુ હતો તેઓએ તેના કહ્યું કરીને તેને માર માર્યો. ૬૪ અને તેઓએ તેની આંખોએ પાટો બાધીને તેને પુછ્યું કે, કહી બતાવ, તને કેણે માર્યો? ૬૫ અને તેઓએ તેની નિંદા કરીને તેની વિરૂદ્ધ બીજી ધણી કહ્યું.

૬૬ અને દહાડો ઉગતાજ લોકના વડીલોની સભા, મુખ્ય યાજ્ઞિક તથા રાજાઓ મુદ્દા, ભેગી થઇ, ને તેને પોતાની ન્યાયસભામાં લઇ જઇને તેઓએ કહ્યું કે, ૬૭ જે તું ખ્રીસ્ત હોય, તો અમને કહે પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે હુ તમને કહું, તો તમે વિશ્વાસ કરશો નહિ, ૬૮ ને જે હુ પુછીશ તો તમે મને ઉત્તર નહિ આપશો. ૬૯ પણ હવે પછી માણસનો દીકરો દેવના પરાક્રમે જમણે હાથે બિરાજશે. ૭૦ અને બધાએ કહ્યું, તો યું, તું દેવનો દીકરો છે? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કહો છો કે હુ તે છું. ૭૧ અને તેઓએ કહ્યું કે, હવે આપણને પુરાવાનીશી અગત્ય છે? કેમકે આપણે પોતે તેના મ્હાથીજ સામન્યુ છે.

૨૩ પીલાતની પાસે લઇ ગયા. ૨ અને તેઓ તેના પર એવુ તોહોમત મુકવા લાગ્યા કે, અમને એવું માલમ પડ્યું છે કે આ માણસ અમારા લોકને ભુલાવે છે, અને કાઇસારને ખડણી આપવાની મના કરે છે, ને કહે છે કે, હુ પોતે ખ્રીસ્ત રાજા છું. ૩ અને પીલાતે તેને પુછ્યું, યું, તું યહુદીઓના રાજા છે? ને તેણે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું, તું કહે છે ૪ અને પીલાતે મુખ્ય યાજ્ઞિકને તથા લોકોને કહ્યું, આ માણસમાં મને કંઇ અપરાધ જણાતો નથી. ૫ પણ તેઓએ વિશેષ આગ્રહથી કહ્યું કે, ગાવીલથી મારીને અહીં લગી આપ્યા યહુદાદમાં તે બાંધ કરીને લોકને ઉશ્કેરે છે. ૬ પણ પીલાતે તે સામન્ય ત્યારે તેણે પુછ્યું કે, યું આ માણસ ગાલીલનો છે? ૭ અને તે હેરાસના તાબાનો

છ એમ તેણે જણ્યું, ત્યારે તેને હેરાદની પાસે મોકલ્યો, [હેરાદ] પોતે પણ તે દિવસેમા યજ્ઞશાલેમમાં હતો.

૮ હવે હેરાદ ઇસુને જોઇને ધણો દુઃખાયો, કેમકે તેના સખી તેણે સાબળ્યું હતું, માટે ધણું દહાડાથી તે તેને જોવા ઇચ્છતો હતો, ને મારા દેખતા તે કંઈ ચમત્કાર કરશે એવી આશા તે રાખતો હતો. ૯ અને તેણે તેને ઘણી ઘણી વાતો પુછી, પણ તેણે તેને કંઈ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ૧૦ અને મુખ્ય ચાળકો તથા શાસ્ત્રીઓ તેના ઉપર જીરુસાથી તોડોમત મુકતા ઉભા હતા. ૧૧ અને હેરાદે પોતાના સિપાઇઓ સહિત તેના ઉચ્ચકાર કરીને તથા ઠકા કરીને બપોરના વચ્ચે તેને પહેરાવીને પીલાતની પાસે તેને પાછો મોકલ્યો. ૧૨ અને તેજ દહાડે પીલાત તથા હેરાદ એક બીજાના મિત્ર થયા, આગળ તો તેઓ એક બીજા પર વેર રાખતા હતા.

૧૩ અને પીલાતે મુખ્ય ચાળકોને તથા અધિકારીઓને તથા લોકોને એકઠા બોલાવીને ૧૪ તેઓને કહ્યું કે, આ માણસ લોકને ભુલાવે છે, એવું કહીને તમે તેને મારી પાસે લાવ્યા છો, પણ, જુઓ, મેં તમારી આગળ તેની તપાસ કર્યા છતાં, જે વાતોનું તમે તેના પર તોડોમત મુકો છો તે સખી કંઈ અપરાધ આ માણસમાં મને જણાયો નહિ, ૧૫ ને તેમજ હેરાદને પણ નહિ, કેમકે તેણે તેને અમારી પાસે પાછો મોકલ્યો, ને જુઓ, મરજુદને યોગ્ય તેણે કંઈ કહ્યું નથી. ૧૬ માટે હું તેને કંઈ શિક્ષા કરીને છોડી દઉંશ. ૧૭ હવે તે પહેલે તેને તેઓને સાડાં કોઇએકને છોડી દેવા પડતો હતો. ૧૮ પણ તેઓએ સામંટો મોટા પોટા પોટાને કહ્યું કે, એને લઈ જ, ને આરાખાસને અમારે વાસ્તે છોડા દે. ૧૯ એ તો શહેરમાં કંઈ દગો તથા દત્ત્યા કરવાને લીધે બંદીખાનામાં નખાયો હતો. ૨૦ ત્યારે ઇસુને છોટવાની ઇચ્છા રાખીને પીલાત ફરીથી તેઓની સાથે બોલ્યો. ૨૧ પણ તેઓએ પાકારીને કહ્યું કે, એને વધસ્તને જડાવ, વધસ્તને જડાવ. ૨૨ અને તેને ત્રીજી વાર તેઓને કહ્યું કે, શા વાસ્તે? તેણે હું શું કહ્યું છે? તેનામાં મરજુદ વાન્ય મને કંઈ જણાયું નથી, માટે હું તેને કંઈ શિક્ષા કરીને છોડી દઉંશ. ૨૩ પણ તેઓએ મોટે પોટે હાંકળી માન્યુ કે તેને વધસ્તને જડાવ અને તેઓના પાટા આખર ફાંચ્યા. ૨૪ અને પીલાતે દુઃખ કીધો કે તેઓનાં માન્યા પ્રમાણે કરવામાં આવે. ૨૫ અને જો

તથા ખૂન કરવાને લીધે જે માણસ બંદીખાનામાં નખાયો હતો, અને જેને તેઓએ માગ્યો હતો, તેને તેણે છોડી દીધો, પણ ઇસુને તેઓની ઇચ્છાને સ્વાધીન કીધો.

૨૬ અને તેઓ તેને લઈ જતા હતા ત્યારે સીમોન કરીને કુરેનેનો એક માણસ જે સીમમાંથી આવતો હતો તેને તેઓએ પકડ્યો, ને તેની ખાંધે વધસ્તને ચઢાવ્યો, ૨૭ તે ઉચ્ચકારે તે ઇસુની પાછળ ચાલે.

૨૮ અને લોકો તેમ રહેનારી તથા વિલાપ કરનારી ખાંધીઓ સખ્યાબંધ તેની પાછળ ચાલતા હતા. ૨૯ પણ ઇસુએ તેઓની તરફ ફરીને કહ્યું કે, યજ્ઞશાલેમની દીકરીઓ, મારે લીધે રડો મા, પણ પોતાને લીધે તથા પોતાના છોકરાને લીધે રડો. ૩૦ કેમકે જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં તેઓ કહેશે કે, જેઓ વાગ્દલી છે તથા જેઓને પેટે કઢી સંતાન થયું નથી, ને જેઓએ કઢી ધવાડ્યું નથી, તેઓને ધન્ય છે. ૩૧ ત્યારે તેઓ પહોરોને કહેવા માંડશે કે, અમારા પર પડો, ને ટેકરાઓને કે, અમને ઢાંકી નાખો. ૩૨ કેમકે જે તેઓ લીલા ગ્રાહને આમ કરે છે તે સુકાને ઘું કરવામાં આવશે?

૩૩ અને બીજા જે માણસ, જે ગુન્હેગાર હતા, તેઓને મારી નાખવા સાડાં તેની સાથે લઈ જતા હતા. ૩૪ અને યોષરી નામની જગ્યાએ આવ્યા, ત્યારે તેઓએ ત્યાં તેને તથા ગુન્હેગારોમાંના એકને જમણી તરફ, ને બીજાને ડાબી તરફ, વધસ્તને જડાવ. ૩૫ અને ઇસુએ કહ્યું, હે ખાખ, તેઓને માફ કર, કેમકે જે તેઓ કરે છે તે તેઓ જાણતા નથી અને તેના હુકમ પોતામાં વહેંચીને તેઓએ ચિઠ્ઠીઓ નાખી. ૩૬ અને લોકો જેવા ઉભા હતા અને અધિકારીઓ પણ તેના ઉચ્ચકાર કરીને કહેતા હતા કે, તેણે બીજાઓને બચાવ્યા, જે એ દેવનો પ્રીસ્ત, [એટલે] તેના પસંદ કરેલા દોષ તો તે પોતાને બચાવે. ૩૭ અને સિપાઇઓએ પણ તેના ઠકા કર્યા, ને પાસે આવ્યાને સીરકો આપના લાગ્યા, ૩૮ ને તું ચઢવી-ઓનો રાજ છે તો હું પોતાને બચાવ. ૩૯ અને તેના ઉપર એવા લેખ પણ લખેલો હતો કે, આ ચઢવી-ઓનો રાજ છે.

૪૦ અને તેની સાથે રાગેલા ગુન્હેગારોમાંના એકે તેની નિંદા કરીને કથ, શું તું પ્રીસ્ત નથી? તું પોતાને તથા અમને બચાવ. ૪૧ પણ બીજાને ઉત્તર આપતા તેને ધમકારીને કહ્યું કે, તું તેજ શિક્ષા ભોગવે છે તે

છતાં થું તું દેવથી પણ ખીતો નથી ? ૪૧ અને આપણે તો વાળખી રીતે [લોગજીએ છીએ], કેમકે આપણા કામનું યોગ્ય કૃણ પામીએ છીએ; પણ એણે કંઈ ખોટું કર્યું નથી. ૪૨ અને તેણે કહ્યું કે, હો ઇસુ, તું તારા રાજ્યમા આવે ત્યારે તું મને સહારવે. ૪૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, હુ તને ખચિત કહુ છું કે, આજ તું મારી સાથે પારાઈસમા હોઈશ.

૪૪ અને હમણા લગભગ બપોર થયા હતા, ને ત્રીજા પહોર લગી સુરજ[તું તેજ] ઘેરાઈ જવાથી આખા દેશમા અધકાર વ્યાપી રહ્યો. ૪૫ વળી મહિરના પડદો વચ્ચમાથી ફાટી ગયો. ૪૬ અને ઇસુએ મોટી બૂમ પાડી, ને કહ્યું કે, ઓ બાપ, હુ મારો આત્મા તારા હાથમા સોપુ છું; ને તેણે એમ કહીને પ્રાણ છોડ્યો. ૪૭ અને જે થયેલું હતું તે જોઈને સુખેદારે દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, ખરેખર આ તો ન્યાયી માણસ હતો. ૪૮ અને જે લોક એ જોવા સાર એકઠા થયા હતા તેઓ સધળા, જે થયેલું હતું તે જોઈને, પોતાની છાતી ટુટતા પાળા ગયા. ૪૯ અને તેના સધળા ઝોળખીતાઓ તથા જે બાપડીઓ ગાલીલમાથી તેની પાછળ પાછળ આવી હતી, તેઓ દૂર ઉભા રહીને આ જોતા હતા.

૫૦ અને, જુઓ, યુસફ નામે એક ન્યાયસભાસદ, જે સારો તથા ન્યાયી માણસ હતો, ૫૧ તે ચહુદીઓના એક શહેર આરીમથાઈનો હતો, તેણે તેઓના મન-સુખા તથા કામમાં સમ્મતિ આપી નહોતી. અને તે પણ દેવના રાજ્યની રાહ જોતો હતો. ૫૨ તેણે પીલાતની પાસે જઈને ઇસુનું શબ માગ્યું. ૫૩ અને તેણે તેને ઉતારીને સણુને હુગડે વિથળ્યું, ને તેને ખડકમા ખોદેલી કબરમાં મુક્યું, ત્યાં કદી કોઈને મુક્યો નહોતો. ૫૪ અને સિદ્ધિકરણને દિવસ હતો, ને વિશ્રામવાર નજદીક આવ્યો હતો. ૫૫ અને જે બાપડીઓ તેની સાથે ગાલીલમાથી આવી હતી, તેઓએ પણ પાછળ પાછળ જઈને કબર જોઈ, અને તેનું શબ શી રીતે મુકાયું હતું તે જોયું. ૫૬ અને તેઓએ પાછી આવીને મુગર્થિ તથા અત્તર સિદ્ધ કર્યાં.

અને આજ્ઞા પ્રમાણે વિશ્રામવારે તેઓએ વિશ્રામ લીધો.

૨૪ પણ અઠવાડિયાને પહેલે દહાડે પ્રસાતે, જે સુગંધિઓ તેઓએ સિદ્ધ કરી હતી, તે સધને તેઓ કબરે આવી. ૨ અને તેઓએ કબર પરથી પથર ગબડાવી દીધેલા દીડો. ૩ અને તેઓ માંહે પેડી, પણ પ્રભુ ઇસુનું શબ તેઓએ દીઠું નહિ. ૪ અને

એમ થયું કે, એ સબધી તેઓ ચુચવણમાં પડી હતી, ત્યારે, જુઓ, અળકતા હુગડા પહેરેલા બે પુરૂષો તેઓની પાસે ઉભા રહ્યા. ૫ અને તેઓએ બંને જમીન સુધી પોતાના માથા નમાવ્યા, ત્યારે તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, મુએલતઓમા છત્તાને કેમ સોધો છો ? ૬ તે અહીં નથી, પણ ઉઠ્યો છે; યાદ કરો કે તે ગાલીલમા હતો, ૭ ત્યારે તેણે તમને કહ્યું હતું કે, પાપી માણસોના હાથમાં માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય તથા વધસ્તબે જડાય તથા ત્રીજે દિવસે પાછો ઉઠે એ અવશ્યનું છે. ૮ અને તેની વાતો તેઓને યાદ આવી. ૯ અને કબર આગળથી પાછી આવીને તેઓએ અગિયાર [શિષ્યોને] તથા બીજા સર્વને એ બધી વાતો કહી. ૧૦ હવે જેઓએ આ વાતો પ્રેરિતોને કહી તે મરિયમ માગદાલેલુ તથા થોહાના તથા યાકુબની [મા] મરિયમ તથા તેમની સાથેની બીજા બાઈઓ હતી. ૧૧ અને એ વાતો તેઓને પોઠળ લાગી, ને તેઓએ તેઓનું માન્યું નહિ. ૧૨ પણ પીતર ઉડીને કબરે દોડી ગયો; ને નીચા વળીને માંહે જોયું તો તેણે હુગડા એકલા પડેલા દીડા; ને જે થયું હતું તે સબધી પોતાના મનમાં તે અચરત થતો પોતાને ઘેર ગયો.

૧૩ અને, જુઓ, તેજ દહાડે તેઓમાંના બે, એન્નાસ નામનું એક ગામ યરૂશલેમથી ચારેક ગાઉ આશુ છે, ત્યાં જતા હતા. ૧૪ અને આ બધી બનેલી બિનાઓ વિષે તેઓ એક બીજાની સાથે વાત કરતા હતા. ૧૫ અને એમ થયું કે તેઓ એક બીજાની સાથે વાત કરતા તથા માંહેમાંહે સવાલ પુછતા હતા, ત્યારે ઇસુ પોતે તેઓની પાસે આવીને તેઓની સાથે ચાલ્યો. ૧૬ પણ તેઓની આંખો બંધાઈ હતી કે તેઓ તેને ઝોળખે નહિ. ૧૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે ચાલતા ચાલતા એક બીજાની સાથે શી વાત કરો છો ? ને તેઓ ઉઠાસ થઈને ઉભા રહ્યા. ૧૮ અને કહીઓપાસ નામે એકે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, યૂ, યરૂશલેમમા રહેનારાઓમાનો એકલો ટુંજ આ દિવસોમા બનેલી બિનાઓ નથી જાણતો ? ૧૯ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કંઈ બિનાઓ ? ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ઇસુ નાઝારી, જે દેવની આગળ તથા સધળા લોકની આગળ કામમાં તથા વચનમાં પરાકંમી બનિ-બવાદી હતો, તે સબધીની બિનાઓ; ૨૦ વળી કેવી રીતે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા અમારા અધિકારીઓએ તેને મરજૂદંડ ભોગવવા સાર પરસ્વાધીન કર્યો, ને તેને વધસ્તબે જડાવ્યો. ૨૧ પણ અમે આશાં રાખતા

યોહાનની લખેલી સુવાર્તા.

૧ આદિએ શબ્દ હતો, ને શબ્દ દેવની સઘાતે હતો, ને શબ્દ દેવ હતો. ૨ તેજ આદિએ દેવની સઘાતે હતો. ૩ તેનાથી સઘળું ઉત્પન્ન થયું, એટલે જે કંઈ થયું છે તે તેના વિના ઉત્પન્ન થયું નહિ. ૪ તેનામા જીવન હતું, ને તે જીવન માણસોનું અજવાળું હતું. ૫ અને તે અજવાળું અધારામા પ્રકાશો છે, પણ અધારાએ તેને સ્વીકાયું નહિ. ૬ દેવનો મોકલેલો એક માણસ આવ્યા, કે જેનું નામ યોહાન હતું. ૭ તે શાહેદીને સાચું આવ્યો કે અજવાળા વિષે તે શાહેદી આપે, એ માટે કે સર્વ તેનાથી વિશ્વાસ કરે. ૮ તે તો તે અજવાળું ન હતો, પણ તે અજવાળા વિષે શાહેદી આપવાને [તે આવ્યા હતા]. ૯ ખરૂં અજવાળું તે હતું, કે જે જગતમા આવીને હરેક માણસને પ્રકાશ આપે છે. ૧૦ તે જગતમા હતો, ને જગત તેનાથી ઉત્પન્ન થયું હતું, તોપણ જગતે તેને ઓળખ્યો નહિ. ૧૧ તે પોતાનાની પાસે આવ્યો, પણ પોતાના [લોકોએ] તેનો અંગીકાર કીધો નહિ. ૧૨ પણ જેટલાએ તેનો અંગીકાર કીધો, એટલે જેટલા તેના નામ પર વિશ્વાસ કરે છે, તેટલાને તેણે દેવના છોકરા ઘવાનો અધિકાર આપ્યો. ૧૩ તેઓ લોહીથી નહિ, કે દેહની ઇચ્છાથી નહિ, કે માણસની ઇચ્છાથી નહિ, પણ દેવથી જન્મ પામ્યા. ૧૪ અને શબ્દ સદેહ થયો, ને આપણી મધ્યે વસ્યો, (ને બાપતા એકાકી જનિત દીકરાના મહિમા સરખો તેનો મહિમા અમે દીઠા), તે કૃપા તથા સત્યતાથી ભરપૂર હતો. ૧૫ યોહાન તે વિષે શાહેદી આપે છે ને ઘોંટા પાડતા કહે છે કે, જે વિષે મેં કહ્યું કે, મારી પાછળ જે આવે છે તે મારી આજળ થયો છે, કેમકે તે મારી અગાઉ હતો, તે એજ છે. ૧૬ કેમકે અમે સર્વ તેની ભરપૂરી માથી કૃપા પર કૃપા પામ્યા. ૧૭ કેમકે નિયમશાસ્ત્ર મુસાની મારફતે અપાયું, પણ કૃપા તથા સત્યતા ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે આવી. ૧૮ દેવને કોઈ માણસે કદી દીઠો નથી, એકાકીજનિત દીકરો, કે જે બાપની ગોદમા છે, તેણે તેને પ્રગટ કીધો છે.

૧૯ અને ન્યારે યહુદીઓએ યરુસાલેમથી યાજ્ઞ

કોને તથા લેવીએને યોહાન પાસે એવું પુછવા સાચું મોકલ્યા કે, તું કોણ છે? ત્યારે તેની શાહેદી આ હતી, ૨૦ એટલે તેણે કહ્યું જીધું ને નકાર કીધો નહિ, પણ કહ્યું કીધું કે, હું તો ખ્રીસ્ત નથી. ૨૧ અને તેઓએ તેને પુછ્યું તો શું? તું એલીયાહ છે? ને તે કહે છે કે, હું તે નથી છું, તું તે [આવનાર] ભવિષ્યવાદી છે? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, ના. ૨૨ માટે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું કોણ છે? કે જેઓએ અમને મોકલ્યા તેઓને અમે ઉત્તર આપ્યો. તું પોતા વિષે શું કહે છે? ૨૩ તેણે કહ્યું કે, યરુસાલેમ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું કે, પ્રભુનો માર્ગ પાધરો કરો, તે પ્રમાણે રાનમા ઘોંટો પાડનારની વાણી હું છું. ૨૪ અને ફરોશીઓ પાસેથી તેઓને મોકલવામા આવ્યા હતા. ૨૫ અને તેઓએ તેને પુછ્યું કે, જે તું તે ખ્રીસ્ત નથી, અથવા એલીયાહ નથી, અથવા તે ભવિષ્યવાદી નથી, તો તું બાપ્તિસ્મા કેમ કરે છે? ૨૬ યોહાનને તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હું પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરું છું. પણ તમારી વચ્ચે એક ઉભો રહેલો છે, કે જેને તમે નથી જાણતા, ૨૭ તેજ મારી પાછળ આવે છે, ને તેના ચપલની વાંધરી છોડવા હું યોગ્ય નથી. ૨૮ યરદનને પેલે પાર બેથાનીઆમા ન્યા યોહાન બાપ્તિસ્મા કરતો હતો, ત્યાં એ બિનાઓ બની

૨૯ બીજે દૈહાંડે યોહાન પોતાની પાસે ઇસુને આવવો જોઈને કહે છે કે, જુઓ, દેવનું હલવાન, કે જે જગતનું પાપ હરણ કરે છે. ૩૦ જે વિષે મેં કહ્યું કે, મારી પાછળ એવો પુરૂષ આવે છે કે જે મારી આજળ થયો છે, કેમકે તે મારી અગાઉ હતો, તે એજ છે. ૩૧ અને મેં તેને ઓળખ્યો ન હતો, પણ તે ઇસાએલને પ્રગટ થાય, એ માટે હું પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરતો આવ્યો છું. ૩૨ અને યોહાન શાહેદી આપતા કહ્યું કે, આત્માને ખજુરની પેંઠે આકારથી ઉતરતો મેં દીઠો, ને તે તેના પર રહ્યો. ૩૩ અને મેં તેને ઓળખ્યો ન હતો, પણ જેણે મને પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરવાને મોકલ્યો, તેણેજ મને કહ્યું કે, જેના પર આત્માને ઉતરતો તથા રહેતો તું જોયો તેજ

પવિત્ર આત્માથી ખાસિરમા કરનાર છે. ૨૪ અને મં
નેયું છે, ને શહેલી આપી છે કે એજ દેવનો દીકરો છે.

૨૫ બીજે દહાડે યોહાન પોતાના શિષ્યોમાંના બે
સુહાં ફરી ઉભા રહેલા હતા. ૨૬ અને તેણે ઇસુને
આવતો જોઇને કહ્યું કે, જુઓ, દેવનું હલવાન !
૨૭ અને તે બે શિષ્યોએ તેનું બોલવું સાંભળ્યું, ને
તેઓ ઇસુની પાછળ ગયા. ૨૮ અને ઇસુએ ફરીને
તેઓને પાછળ આવતા જોઇને તેઓને કહ્યું કે, તમે
શું શોધો છો ? ને તેઓએ તેને કહ્યું, રાખી (જેનો
અર્થ શ્રુત થાય છે), તું જ્યાં રહે છે ? ૨૯ તેણે તેઓને
કહ્યું કે, આવીને જુઓ. માટે તેઓ આવ્યા, ને જ્યાં
તે રહેતો હતો તે જોયું, ને તે દહાડે તેની સાથે રહ્યા;
તે વખતે આશરે દસમી દોરા યજ્ઞ હતી. ૩૦ જે બે
યોહાનનું સાક્ષીને તેની પાછળ ગયા, તેઓમાંનો
એક સીમોન પીતરનો ભાઇ આંદ્રયા હતો. ૩૧ તે
પ્રથમ પોતાના ભાઇ સીમોનને મળીને તેને કહે છે
કે, મરીદ (જેનો અર્થ ખ્રીસ્ત છે તે) અમને મળ્યો
છે. ૩૨ તે તેને ઇસુની પાસે લઇ આવ્યો; ઇસુએ
તેની સામે જોઇને કહ્યું કે, તું પોતાના દીકરી સીમોન
છે, તું કેમ કહેવારો (જેનો અર્થ પત્થર છે).

૩૩ બીજે દહાડે ઇસુને ગાલીલના જવાની ઇચ્છા
થઇ, ને તેણે રીલીપને મળીને તેને કહ્યું કે, મારી
પાછળ આવ. ૩૪ હવે રીલીપ તે બેય સાહેબોને, એટલે
આંદ્રયા તથા પીતરના શહેરનો હતો. ૩૫ રીલીપે
નાથાનાએલને મળીને કહ્યું કે, નિયમશાસ્ત્રમાં જેના
સંનધી મુસાએ, તથા બલિષ્ઠવાદીઓએ લખ્યું તે,
એટલે નાહરેથનો ઇસુ, યુસફનો દીકરો, અમને મળ્યો
છે. ૩૬ ત્યારે નાથાનાએલે તેને કહ્યું કે, તું નાહરેથ-
માર્ગી કેમ સાડ નીકળી શકે ? રીલીપે તેને કહે છે કે,
આ બંને બે. ૩૭ ઇસુ નાથાનાએલને પોતાની પાસે
આવતો જોઇને તેને વિશે કહે છે કે, જુઓ, આ
ખરેખરો ઇસાએલી, કે જેનામાં કેમ કપટ નથી !
૩૮ નાથાનાએલ તેને કહે છે કે, તું મને ક્યાંથી જાણજ
છે ? ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, રીલીપે તને
તેઓ ત્યાર પહેલાં, ત્યારે તું અંતરી વગે દત્તો,
ત્યારે મેં તને દીધો. ૩૯ નાથાનાએલે તેને ઉત્તર દીધો
કે, રાખી, તું દેવનો દીકરો છે, તું ઇસાએલનો રાજ
કે. ૪૦ ઇસુને ઉત્તર આપનાં તેને કહ્યું કે, તને મેં
અંતરી તને દીધો, એનું મેં તને કહ્યું તેથી તું તું
નિષ્કાંઠ કરે છે ? એ કરતાં તું મોટી વાતો જોયો.
૪૧ અને તે તેને કહે છે કે, હું તમને ખવિત ખવિત

કહું છું કે, તમે આકાશ ઉધડેલું, ને દેવના દૂતોને
માણસના દીકરા ઉપર ચઢતા ને ઉતરતા જોશો.

૨ અને ત્રીજે દહાડે ગાલીલના કાનામાં લગ્ન હતાં;
ને ઇસુની મા ત્યાં હતી. ૨ અને ઇસુને તથા
તેના શિષ્યોને પણ તે લગ્નમાં નોતર્યો હતો. ૩ અને
દ્રાક્ષરસ ખૂટ્યો ત્યારે ઇસુની મા તેને કહે છે કે,
તેઓની પાસે દ્રાક્ષરસ નથી. ૪ અને ઇસુ તેને કહે
છે કે, બાઇ, મારે ને તારે શું ? મારો સમય હજી
નથી આવ્યો. ૫ તેની મા આકરોને કહે છે કે, જે કંઈ
તે તમને કહે તે કરો. ૬ હવે યહુદીઓની યજ્ઞ કરવાની
રીત પ્રમાણે હરેકમાં બે કે ત્રણ ત્રણ મણ પાણી
માથે એવાં પત્થરનાં છ કુંડાં ત્યાં મુકેલાં હતાં. ૭ ઇસુ
તેઓને કહે છે કે, તે કુંડાં પાણીથી ભરો; ને તેઓએ
તેઓને છલાછલ કર્યાં. ૮ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે,
હવે કાઢો, ને જમણના કારભારી પાસે લઇ જાઓ.
અને તેઓ લઇ ગયા. ૯ અને ત્યારે જમણના કાર-
ભારીએ પાણીના બનેલા દ્રાક્ષરસ ચાખ્યો, ને તે
ક્યાંથી આવ્યો એ તે જાણતો નહોતો (પણ જે
આકરોએ પાણી કાઢ્યું હતું તેઓ જાણતા હતા),
ત્યારે જમણનો કારભારી વરને બોલાવીને, ૧૦ તેને
કહે છે કે, હરેક માણસ પહેલાં સારો દ્રાક્ષરસ મુકે
છે; ને માણસોએ સારીપેટ પીધા પછી નરસ; પણ
તે હમણાં સુધી સારો દ્રાક્ષરસ ચાખ્યો છે. ૧૧ ઇસુએ
પોતાના ચમકારોને એ આજ્ઞા ગાલીલના કાનામાં
કરીને પોતાનો મદિમા દેખાડ્યો; ને તેના શિષ્યોએ
તેના પર વિશ્વાસ કીધો.

૧૨ એ પછી તે તથા તેની મા તથા તેના બાઇએ
તથા તેના શિષ્યો કાપરનાકુમમાં ઉતરી આવ્યા;
પણ ત્યાં ઘણા દહાડા રહ્યાં નહિ.

૧૩ અને યહુદીઓનું પારખા પર્વ પાસે આવ્યું હતું,
ને ઇસુ યરુસાલેમમાં ગયો. ૧૪ અને તેણે મંદિરમાં
ગોધા તથા ઘેરાં તથા ખુતાર વેચનારાઓને તથા
નાણાવધીઓને બેઠેલા દીઠા. ૧૫ ત્યારે તેણે શ્રીલી
દોરીઓને કારડા કરીને તે ચડાવે, ઘેરાં તથા ગોધા
સુહાં, નદિરમાંથી કાઢી મુક્યાં, ને નાણાવધીઓનાં
નાણાં વેરી નાખ્યાં, ને બાજીડા ઉધા વાજ્યાં; ૧૬ અને
ખુતાર વેચનારાઓને તેણે કહ્યું કે, એ બધું અહીંથી
લઇ જાઓ, મારા બાપના ઘરને વેપારનું ઘર ન કરો.
૧૭ તેના શિષ્યોને યાદ આવ્યું કે એમ લખ્યું છે કે,
તારા ઘરની આરુધા મને ખાઇ નાખશે. ૧૮ એ માટે
યહુદીઓએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, તું એ કામો કરે

૭. છે, તો અમને શી નિશાણી દેખાડે છે? ૧ ઇસુએ ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, આ મદિરને પાકી નાખો, ને ત્રણ દહાડામા હું એને ઉત્તર કરીશ ૨૦ ત્યારે યહુદીઓએ કહ્યું કે, આ મદિરને બાંધતા હેતાબસ વર્ષ લાગ્યા છે, ને શું તું એને ત્રણ દહાડામા ઉભુ કરશે? ૨૧ પણ તે તો પોતાના શરીરથી મદિર વિષે બોલ્યો હતો ૨૨ તે માટે જ્યારે તે મરી ગયેતાઓમાંથી ઉઠાડાયો ત્યારે તેના શિષ્યોને યાદ આવ્યું કે, તેણે તેઓને એ કહ્યું હતું, ને તેઓએ લેખ પર તથા ઇસુના બોલેલા વચન પર વિશ્વાસ ધ્રીધો

૧૭ હવે પાસ્ખા પર્વને વખતે તે યરુસાલેમમા હતો, ત્યારે જે ચમત્કારો તે કરતો હતો તે જોઈને પણ એ તેના નામ પર વિશ્વાસ ધ્રીધો ૨૪ પણ ઇસુએ તેમના વિશ્વાસ ન ધ્રીધો, કેમકે તે સર્વને બહુતો હતો, ૨૫ અને માણસ વિષે કોઈ સાહેદી આપે એવી તેને અમત્ય ન હતી, કેમકે માણસમા શું છે એ તે પોતે બહુતો હતો

૩ અને નીકોદેમસ નામે ફરોશીઓનાનો એક જહુ હતો, કે જે યહુદીઓનો અધિકારી હતો ૨ તેણે રાત્રે [ઇસુની] પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, રાખી, અમે જહુઓએ છીએ કે તું દેવની પાસેથી આવેયો ઉપદેશક છે, કેમકે જો કોઈ માણસની સાથે દેવ ન હોય તો જે ચમત્કારો તું કરે છે તે તે કરી નહિ શકે ૪ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, હું તને ખચિત ખચિત કહુ છું, જે કોઈ માણસ નવો જન્મ પામ્યું ન હોય તો તે દેવનું રાજ્ય જોઈ શકતું નથી ૫ નીકોદેમસ તેને કહે છે કે, માણસ ધરડો યઇને જન્મ કેમ પામી શકે? તે શું બીજું વાર પોતાની માના પેટમા પેસીને જન્મ લઇ શકે છે? ૬ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, હું તને ખચિત ખચિત કહુ છું કે જો કોઈ માણસ પાણીથી તથા આત્માથી જન્મ્યું ન હોય, તો દેવના રાજ્યમા તે જઈ શકતું નથી ૭ જે દેહથી જન્મેલું તે દેહ છે, ને જે આત્માથી જન્મેલું તે આત્મા છે ૮ મેં તને કહ્યું કે, તમારે નવો જન્મ પામવો જોઈએ, એથી અચરજ ન થા ૯ વાં જ્યાં સાહે છે ત્યાં વાય છે, ને તું તેનો અવાજ સાંભળે છે, પણ તે ક્યાથી આવે છે, ને ક્યા જાય છે, એ તું નથી બહુતો, હરેક જે આત્માથી જન્મેલું છે તે તેજુજ છે ૧૦ નીકોદેમસે ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું કે, એ વાતો કેમ બની શકે? ૧૧ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, તું ઇસાએવનો ઉપદેશક યઇને શું એ વાતો નથી

બહુતો? ૧૨ હું તને ખચિત ખચિત કહુ છું કે, અમે જે જહુઓએ છીએ તે કહીએ છીએ, ને જે દીકુ છે તેની સાહેદી પુરીએ છીએ, પણ તમે અમારી સાહેદી માનતા નથી ૧૩ જો મેં તમને પૃથ્વી પરની વાતો કહી, ને તમે વિશ્વાસ કરતા નથી, તો હું તમને આકાશમાની વાતો કહુ તો તમે કેમ વિશ્વાસ કરશો? ૧૪ ને આકાશમાથી ઉતરેલો માણસનો દીકરો જે આકાશમા છે તે વિના આકાશમા કોઈ નથી અમ્યુ ૧૫ અને જેમ મુસાએ રાતમા સર્પને ઉચો ધ્રીધો, તેમ માણસના દીકરાને ઉચો કરાવતી જરૂર છે, ૧૬ એ માટે કે જે કોઈ વિશ્વાસ કરે તે તેનામા અનત જીવન પામે

૧૭ કેમકે દેવે જગત પર એટલી પ્રીતિ ધ્રીધી કે તેણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો એ સાચું કે, જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પણ તે અનત જીવન પામે ૧૮ કેમકે જગતનો ન્યાય કરવા સાચું દેવે પોતાના દીકરાને જગતમા નથી મોકલ્યો, પણ એ માટે કે તેનાથી જગતનું તારણ થાય ૧૯ તેના પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તે અપરાધી કરતો નથી, પણ જે વિશ્વાસ નથી કરતો, તે અપરાધી કરી ચૂક્યો છે, કેમકે દેવના એકાકીજનિત દીકરાના નામ પર તેણે વિશ્વાસ ધ્રીધો નથી ૨૦ અને અપરાધી કરાવવાનું કારણ એ છે કે, જગતમા અજવાણુ આવ્યા છતાં માણસોએ અજવાણાના કરતા અવાજ ચાલ્યું, કેમકે તેઓના કામ ભુડાં હતાં ૨૧ કેમકે જે કોઈ ભુડું કરે છે તે અજવાણાનો દ્વેષ કરે છે, ને પોતાના કામ ન વખોડાય માટે અજવાણા પાસે આવતો નથી ૨૨ પણ જે સત્ય કરે છે તે પોતાના કામ દેવથી કરાયા છે એ પ્રગટ થાય માટે અજવાણા પાસે આવે છે

૨૩ એ પછી ઇસુ પોતાના શિષ્યો મુદ્દા યહુદાદ દેશમા આવ્યો, ને ત્યાં તેઓની સાથે રહીને [લોકોને] બાપ્તિસ્મા આપતો હતો ૨૪ અને યોહાન પણ સાંતીમની પાસેના એનેનામા બાપ્તિસ્મા કરતો હતો, કેમકે ત્યાં પાણી ઘણું હતું, ને લોકો આનંદે બાપ્તિસ્મા પામતા હતા ૨૫ કેમકે હજી સુધી યોહાન કેદખાનામા નંખાયો ન હતો ૨૬ ત્યારે યોહાનના શિષ્યોને શુદ્ધિકરણ વિષે કોઈ એક યહુદી સાથે વાદ-વિવાદ થયો ૨૭ અને તેઓએ યોહાનની પાસે આપીને તેને કહ્યું કે, રાખી, જે તારી સાથે યજ્ઞનને પહેલું પાર હતો, જેને વિરે તં સાહેદી પુરી છે, જો, તે તો બાપ્તિસ્મા કરે છે ને સખળા તેની પાસે આવે છે,

૨૭ યોહાને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, જે કોઈ માણસને આકાશથી અપાયું ન હોય, તે તે કંઈ પામી શકતો નથી. ૨૮ તમે પોતે મારા સાક્ષી છો કે, મેં કહ્યું કે, હું તે ખ્રીસ્ત નથી, પણ તેની આગળ મોકલાએલો છું. ૨૯ જેને કન્યા છે, તેજ વરરાજા છે; પણ વરરાજાને મિત્ર જે ઉભો રહીને તેનું સાંભળે છે, તે વરરાજાની પાણીથી બહુ આનંદ પામે છે; એ માટે મારો એ આનંદ સમૂલ્ય થયો છે. ૩૦ તે વધતો ભય, પણ હું પડતો ભડ, એ અવશ્યનું છે.

૩૧ જે ઉપરથી આવે છે તે સર્વની ઉપર છે; જે પૃથ્વીનો છે તે પૃથ્વીનોજ છે, ને પૃથ્વીનું બોલે છે; જે આકાશથી આવે છે તે સર્વની ઉપર છે. ૩૨ તેણે જે ઈશુ ને સાંભળ્યું છે, તેની શાહેલી તે પુરે છે; પણ તેની શાહેલી કોઈ માનતું નથી. ૩૩ જેણે તેની શાહેલી માની છે, તેણે દેવ ખરો છે, એ વાત પર મોહાર કીધી છે. ૩૪ કેમકે જેને દેવ મોકલ્યો છે તે દેવનાં વચન બોલે છે; કેમકે [દેવ] માપથી આત્મા નથી આપતો. ૩૫ બાપ દીકરા પર પ્રીતિ કરે છે, ને તેણે સઘળું તેના હાથમાં સોંપ્યું છે. ૩૬ દીકરા પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે; પણ દીકરાનું જે નથી માનતો, તે જીવન નહિ દેખશે, પણ તેના પર દેવનો કોપ રહે છે.

૪ હવે ફરીથીએએ સાંભળ્યું કે યોહાનના કરતાં ઇસુ પાણને શિખ્ય કરીને તેઓને બાપ્તિસ્મા આપે છે, ૧ (ઇસુ પોતે તો નહિ, પણ તેના શિષ્યો બાપ્તિસ્મા આપતા હતા), એ પ્રભુએ જાણ્યું, ૨ ત્યારે તે યહુદાહ ઝુઝીને ફરી બાપ્તિસ્મા ગયા. ૩ અને સમગ્રમાં યહને તેને જવું પરજી. ૪ માટે જે ખેતર યાકુબે પોતાના દીકરા યુસફને આપ્યું હતું તેની પાસે સમગ્રના સેબાર નામે એક સદેર આગળ તે આવે છે. ૫ અને ત્યાં યાકુબનો કુલો હતો. માટે ઇસુ ચાલવાથી યાકુબે હોવાથી કુલ પર એવો ને એવોજ બેઠો; તે વેળા આસરે બપોર થયા હતા. ૬ અને એક સમગ્રની સ્ત્રી પાણી ભરવાને આવે છે; ઇસુ તેને કહે છે કે, મને પાણી પા. ૭ કેમકે તેના શિષ્યો ખાવાનું વેચાતું હોવાને યહારમાં ગયા હતા. ૮ ત્યારે તે સમગ્રની સ્ત્રી તેને કહે છે કે, હું સમગ્રની સ્ત્રી છતાં હું યહુદી યહને મારી પાસે પાણી કેમ માને છે? (કેમકે સમગ્રનીએ નેરે યહુદીઓ કંઈ પણ વહેવાર સંખતા નથી). ૯ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, દેવના દાનને તથા જે તને કહે છે કે, મને પાણી પા, તે કાણ છે,

એ જે તું જાણતી હોત, તે તું તેની પાસે માગત, ને તે તને જીવંત પાણી આપત. ૧૧ સ્ત્રી તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તારી પાસે [પાણી] કાઢવાનું કંઈ નથી, ને કુલો ઉડે છે; તે તો જીવંત પાણી તારી પાસે ક્યાંથી હોય? ૧૨ અમારા પિતા યાકુબ, જેણે અમને આ કુલો આપ્યો, અને જેણે પોતે, ને તેના છોકરાંએ તથા દોરોએ એમાનું પીધું, તે કરતાં યું તું મોટો છે? ૧૩ ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, જે કોઈ આ પાણીમાંનું પીએ તેને ફરી તરસ લાગશે. ૧૪ પણ જે પાણી હું આપીશ, તેમાંનું જે પીએ તેને કદી તરસ નહિ લાગશે; પણ જે પાણી હું તેને આપીશ તે તેનામા પાણીનો ઝરો થશે, કે જે અનંતજીવન સુધી ઝર્યાં કરશે. ૧૫ સ્ત્રી તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તે પાણી મને આપ, કે મને તરસ ન લાગે, ને પાણી ભરવા મારે આટલે દૂર આવવું ન પડે. ૧૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, ના, તારા વરને આવી તેડી આવ. ૧૭ સ્ત્રીએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, મારે વર નથી. ૧૮ ઇસુ તેને કહે છે, તેં ઠીક કહ્યું કે, મારે વર નથી; કેમકે તને પાણી વર હતા, ને હુમણા જે તારી સાથે રહે છે તે તારો વર નથી, એ તું ખરું કહ્યું. ૧૯ સ્ત્રી તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તું ભવિષ્યવાદી છે એમ મને માલમ પડે છે. ૨૦ અમારા પિતાઓ આ પહાડ પર ભજન કરતા હતા, પણ તમે કહો છો કે, જે જગ્યાએ ભજન કરવું બેઠાએ તે યરુસાલેમમાં છે. ૨૧ ઇસુ તેને કહે છે કે, બાહ, મારું માન; એવી વેળા આવે છે કે જેમાં તમે આ પહાડ પર અથવા યરુસાલેમમાં પણ બાપનું ભજન નહિ કરશો. ૨૨ જેને તમે જાણતા નથી તેને તમે બંને છો; અને જેને જાણીએ છીએ તેને અમે બંનેએ છીએ, કેમકે તારણ યહુદીઓમાથી છે. ૨૩ પણ એવી વેળા આવે છે, ને હાલ આવી છે, કે જેમાં ખરા ભજનનારા આત્માથી તથા સત્યતાથી બાપનું ભજન કરશે; કેમકે એવા ભજનનારાઓને બાપ જાણે છે. ૨૪ દેવ આત્મા છે, ને જેઓ તેને બંને છે, તેઓએ આત્માથી તથા સત્યતાથી ભજન કરવું બેઠાએ. ૨૫ સ્ત્રી તેને કહે છે કે મરીદ (જે ખ્રીસ્ત કહેવાય છે) તે આવે છે, એ હું જાણું છું; તે આવશે ત્યારે આપણને બધું કદી બતાવશે. ૨૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, તારી સાથે જે બોલે છે તે ટુંજ તે છે.

૨૭ એટલામાં તેના શિષ્યો આવ્યા; ને સ્ત્રીની સાથે તે બોલતા હતા માટે તેઓ અચરત થયા; તોપણ તું યું ચાહે છે, અથવા તેની નેરે તું જા

વાસ્તે બોલે છે, એમ કોઈએ કહ્યું નહિ ૨૮ ત્યારે તે સ્ત્રી પોતાની આગર મુકીને શહેરમા ગઇ, ને લોકોને કહે છે કે, ૨૯ આવો, જેટલું મેં કીધું તે બધું જેણે મને કહી દેખાડ્યું તે માણસને જુઓ, તેજ ખ્રીસ્ત છે કે શું? ૩૦ તેઓ શહેરમાથી નીકળીને તેની પાસે આવવા લાગ્યા. ૩૧ તેટલામા શિષ્યોએ તેને વિનવતી કરતા કહ્યું કે, રાખી, જમ. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, મારી પાસે ખાવાનું અજ છે કે જે વિર તમને ખબર નથી ૩૩ માટે શિષ્યોએ માહોમાહે કહ્યું કે, એને સાચું કોઈ કંઈ ખાવાનું લાગ્યો છે? ૩૪ ઇસુ તેઓને કહે છે કે, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેની ઇચ્છા પુરી કરવી, ને તેનું કામ પૂર્ણ કરવું, એ માત્ર અજ છે. ૩૫ તમે શું નથી કહેતા કે, આર મહિના પછી ફસલ આવશે? જુઓ, હું તમને કહું છું કે, તમારી આંખો ઢંચી કરીને ખેતરો જુઓ, કે તેઓ કાપાડીને સાચું પાકી ચૂક્યા છે. ૩૬ જે કાપે છે તે મુસારો પામે છે, ને અનત જીવનદાયક ફળ સમ્રાદ કરે છે, કે વાવનાર તથા કાપનાર બેહુ સાથે હરખાય ૩૭ કેમકે આમા એ કહેવત ખરી પડે છે કે, એક વાવે છે, ને બીજે કાપે છે ૩૮ જે પર તમે મહેનત નથી કરી, તે કાપવાને મેં તમને મોકલ્યા છે, બીજાઓએ મહેનત કીધી છે, ને તેને તેઓની મહેનતમા પેકા છે

૩૯ અને જે સ્ત્રીએ શાહેદી આપી કે, જેટલું મેં કીધું તે બધું તેણે મને કહી દેખાડ્યું, તેની વાતથી તે શહેરના ઘણા સમજનીઓએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો. ૪૦ માટે સમજનીઓએ તેની પાસે આવીને તેને વિનવતી કીધી કે, તું અમારી સાથે રહે, ને બે દહાડા તે ત્યા રહો ૪૧ અને તેની વાતથી બીજા ઘણાએ વિશ્વાસ કીધો; ૪૨ ને તેઓએ તે સ્ત્રીને કહ્યું કે, હવે અમે [એકલા] તારા કહેવાથી વિશ્વાસ નથી કરતા; કેમકે અમે પોતે સાબળીને બહુનીએ છીએ કે જે જગતનો ત્રાતા તે નિર્લે એજ છે.

૪૩ અને એ બે દહાડા પછી તે ત્યાથી નીકળીને ગાલીલમા ગયા. ૪૪ કેમકે ઇસુએ પોતે શાહેદી આપી કે, બલિઅવાદીને પોતાના હેશમા કંઈ માન નથી. ૪૫ હવે તે ગાલીલમા આવ્યો, ત્યારે ગાલીલીઓએ તેનો અગીકાર કર્યો, કેમકે જે સધળા કામ યજ્ઞાલેખમા પર્વની વેળાએ તેણે કીધા હતા, તે તેઓએ દીઠા હતા; કેમકે તેઓ પણ પર્વમા ગયા હતા

૪૬ માટે તે ફરી ગાલીલ મધ્યેના કાના, ન્યા તેણે પાણીને દ્રાક્ષરસ કીધો હતો, ત્યા આવ્યો; ને ત્યા

એક અખીર હતો, કે જેનો દીકરો કાપનાહુમમા માહો હતો ૪૭ તેણે સાબળ્ય કે ઇસુ યહુદાઇથી ગાલીલમા આવ્યો છે, ત્યારે તેણે તેની પાસે જઇને તેને વિનવતી કીધી કે, આવોને મારા દીકરાને સાંભળે, કેમકે તે મરવાની આણી પર હતો. ૪૮ ત્યારે ઇસુએ તેને કહ્યું કે, ચિન્હો તથા આશ્ચર્યો દીઠા વગર તમે વિશ્વાસ કરવાના નથી ૪૯ અખીર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, મારા દીકરાના મરવા અગાઉ આવ. ૫૦ ઇસુ તેને કહે છે કે, ચાલ્યો બ, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે જે વાત ઇસુએ તેને કહી, તે પર વિશ્વાસ કરીને તે માણસ ચાલ્યો ગયો ૫૧ અને તે ચાલ્યો જતો હતો એટલામા તેના ચાકરો તેને મળ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે ૫૨ માટે તેણે તેઓને પુછ્યું કે, ક્યા ધડીએ તે સાંભળે યવા લાગ્યો? ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, કાલે બપોર પછી એક કલાકે વાવે તેને ઢાંચો. ૫૩ એથી બાપે બબ્બુ કે, જે ધડી ઇસુએ તેને કહ્યું હતું કે, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે તેજ ધડીએ એ યહુ; ને તેણે પોતે તથા તેના ધરના સધળાએ વિશ્વાસ કીધો ૫૪ ઇસુએ ફરી યહુદાઇથી ગાલીલમા આવીને આ બીજે ચમત્કાર કીધો એ બિનાઓ બન્યા પછી યહુદીઓનું એક પર્વ હતું, ને ઇસુ યજ્ઞાલેખમા ગયો.

૨ હવે યજ્ઞાલેખમા મેઠા ભાગળની પાસે એક કુંડ છે, જે હેથી ભાભામા બેથેરદા કહેવાય છે, તેને [લગતી] પાચ પરશાજ છે. ૩ તેઓમા રોગી, આધળા, લગડા, સુકાઇ ગએલા, ઘણા લોક પડી રહેલા હતા [તેઓ પાણી હાલવાની વાટ જોતા હતા. ૪ કેમકે કોઈ કોઈ વેળા એક દૂત તે કુંડમા ઉતરીને પાણીને હલાવતો હતો, ત્યારે પાણી હલાવ્યા પછી જે કોઈ પહેલા તેમા ઉતરતો, તેને જે કાંઈ રોગ લાગેલો હોય તેથી તે નિરોગી થતો]. અને ત્યા એક જળ હતો, જે આઝરીસ વરસથી માહો હતો. ૫ ઇસુ તેને પડેલો જોઈને તથા ઘણા કાળથી એવોજ છે, એ બાળુનિ, તેને કહે છે કે, શું તું સાંભળે યવા ચાહે છે? ૭ તે માદાએ તેને એવો ઉત્તર આપ્યો કે, પ્રભુ, જે વેળા પાણી હલાવાય છે, તે વેળા કુંડમા મને ઉતારવાને મારી પાસે કોઈ નથી, પણ હું જાઉં છું એટલામા બીજા મારી અગાઉ ઉતરી પડે છે. ૮ ઇસુ તેને કહે છે કે, ઉઠ, તારો ખાટલો ઉઘડીને ચાલ ૯ અને તરત તે માણસ સાંભળે થયો, ને પોતાને ખાટલો ઢંચીને ચાલ્યો.

હવે તે હાડકે વિશ્રામવાર હતો ૧૦ તે માટે જે સાંભળે કરાવેા હતો તેને યહુદીઓએ કહ્યું કે, આ વિશ્રામવાર છે, એટલે તારે ખાટલો ઉત્કર્ષો ઉચિત નથી ૧૧ પણ તેણે તેઓને એવા ઉત્તર આપ્યો કે, જેણે મને સાંભળે કીધો તેણે મને કહ્યું કે, તારો ખાટલો ઉત્કર્ષોને ચાલ ૧૨ તેઓએ તેને પુછ્યું કે, તને જેણે એમ કહ્યું કે, ખાટલો ઉત્કર્ષોને ચાલ, તે માણસ કોણ છે? ૧૩ પણ તે કોણ છે, એ પેલો સાંભળે યએલો જાણતો નહોતો, કેમકે તે હાડકાં લીડ હતી માટે ઇસુ ત્યાંથી ખસી ગયો હતો ૧૪ પછીથી ઇસુ મદિરમાં તેને મળ્યો, ને તેને કહ્યું કે, જો, હું સાંભળે થયો છે, હવેથી પાપ ન કર, રહેને તારા પર વિરોધ [વિપત્તિ] આવી પડે ૧૫ તે માણસે જ્યારે યહુદીઓને કહ્યું કે, જો મને સાંભળે કીધો તે ઇસુ છે ૧૬ અને એ કામો ઇસુએ વિશ્રામવારે કીધા હતા માટે યહુદીઓ તેની ફેડ લાગ્યા ૧૭ પણ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, મારો બાપ અત્યાર સુધી પણ કામ કરે છે, ને હું કામ કરું છું ૧૮ તે માટે તેને મારી નાખવાને યહુદીઓએ વિશેષ પ્રયત્ન કીધો, કેમકે તેણે વિશ્રામવાર ભંગ કીધો એટલું જ નહિ પણ દેવને પોતાનો બાપ કહીને પોતાને દેવ સમાન કીધો

૧ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખ્યાલ ખ્યાલ કહું છું કે, દીકરો બાપને જે કંઈ કરતો જુએ છે તે શિવાય કંઈ પોતે કરી નથી શકતો, કેમકે તે જે ને કરે છે તે તે દીકરો પણ તેજ પ્રમાણે કરે છે ૨૦ કેમકે બાપ દીકરા પર પ્રેમ કરે છે, ને પોતે જે કરે છે તે જહુ તેને દેખાડે છે, ને તે તેને એ કરતા મોટા કામ દેખાડશે, એ માટે કે તમે અચરતો પામો ૨૧ કેમકે જેમ બાપ મુએલાઓને હાડકાં છે, ને તેમને સજીવન કરે છે, તેમજ દીકરો પણ શાહે તેઓને સજીવન કરે છે ૨૨ કેમકે બાપ પણ કોઈના ન્યાય ચુકવતો નથી, પણ ન્યાય ચુકાવવાનું સધળું કામ તેણે દીકરાને સોંપ્યું છે ૨૩ તે એ સાચું કે જેમ બધા બાપને માન આપે છે, તેમ દીકરાને પણ માન આપે દીકરાને જે માન નથી આપતો, તે તેના મોકલનાર બાપને જ્ઞાન નથી આપતો ૨૪ હું તમને ખ્યાલ ખ્યાલ કહું છું કે, જે મારા વચન સાંભળે છે, ને મારા મોકલનાર પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે, ને તે અપરાધી નહિ કરશે, પણ મરણમાથી નીકળીને જીવનમાં આવેા છે ૨૫ હું તમને ખ્યાલ ખ્યાલ કહું છું કે, એવી પેળા આવે છે, ને હમણા આવી છે, કે જેમાં

મુએલાઓ દેવના દીકરાની વાણી સાંભળશે, ને સાંભળનારા જીવતા થશે ૨૬ કેમકે જેમ બાપને પોતામાં જીવન છે, તેમ દીકરાને પણ પોતામાં જીવન રાખવાનું તેણે આપ્યું ૨૭ અને ન્યાય ચુકાવવાનો અધિકાર પણ તેણે તેને આપ્યો, કેમકે તે માણસનો દીકરો છે ૨૮ એથી તમે આશ્ચર્ય ન પામો, કેમકે એવી વેળા આવે છે કે જેમાં સર્વે જેઓ કબરોમાં છે તેઓ તેની વાણી સાંભળશે, ૨૯ ને જેઓએ સારા કામ કીધા છે, તેઓ જીવનનું ઉત્થાન પામવા સાર, ને જેઓએ બુરા કામ કીધા છે, તેઓ દંડનું ઉત્થાન પામવા સાર, નીકળી આવશે

૩૦ હું પોતાથી કંઈ કરી શકતો નથી, જે પ્રમાણે હું સાંભળું છું, તે પ્રમાણે ન્યાય કરાવું છું, ને મારો ન્યાય અદલ છે કેમકે હું પોતાની ઈચ્છા નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે, તેની ઈચ્છા પુરી કરવા આજું છું ૩૧ જો હું પોતા વિષે શાહેની આપું, તો મારી શાહેની ખરી નથી ૩૨ મારા વિષે જે શાહેની આપે છે, તે ખીજે છે, ને જે શાહેની મારા વિષે તે આપે છે, તે ખરી છે, એ હું જાણું છું ૩૩ તમે યોહાન પાસે માણસ મોકલ્યા, ને તેણે સત્ય વિષે શાહેની આપી છે ૩૪ તે પણ જે શાહેની હું સ્વીકારું છું તે માણસો તરફથી નથી, પણ તમે તારણ પામો માટે હું એ વાતો કહું છું ૩૫ તે સજીવનો તથા પ્રકાશનો દીવો હતો, ને તેના અજવાળામાં ધરીભર આનંદ કરવાને તમે રાજી હતો ૩૬ પણ યોહાનની [શાહેની] કરતા મને મોટી શાહેની છે, કેમકે જે કામો બાપે મને પુરા કરવાને આપ્યા છે, એટલે જે કામો હું કરું છું, તેજ મારે વિષે શાહેની આપે છે કે બાપે મને મોકલ્યો છે ૩૭ અને બાપ, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેણે મારે વિષે શાહેની આપી છે તમે કહી તેની વાણી નથી સાંભળી, ને તેનું રૂપ પણ નથી દીડું ૩૮ અને તેની વાત તમારામાં રહેલી નથી, કેમકે જેને તેણે મોકલ્યો, તે પર તમે વિશ્વાસ નથી કરતા ૩૯ તમે સાચા વપાસી જુઓ છો, કેમકે તેઓથી તમને અનંત જીવન છે, એમ તમે ધારો છો, ને મારે વિષે શાહેની આપનાર તે એજ છે ૪૦ અને જીવન પામવા સાર તમે મારી પાસે આવવા ચલાતા નથી ૪૧ હું માણસો તરફથી મહિમા લેતો નથી ૪૨ પણ હું તમને જાણું છું કે દેવ પરની પ્રીતિ તમારામાં નથી ૪૩ હું મારા બાપને નામો આગ્યો છું, પણ તમે મારો અંગીકાર કરતા નથી, જો કાંઈ ખીજે પોતાને નામો

આવશે, તો તેનો તમે અંગીકાર કરશો. ૪૪ તમે એક બીજાથી મહિમા પામો છો, પણ જે મહિમા એકલા દેવથી છે તે શોધતા નથી, તો તમે વિશ્વાસ શી રીતે કરી શકો? ૪૫ હું બાપની આગળ તમારા પર દોષ મુકીશ, એમ ન ધારો; તમારા પર દોષ મુકનાર એક, એટલે મુક્તિ, છે, જેના પર તમે ભરોસો રાખો છો. ૪૬ કેમકે જો તમે મુક્તિ પર વિશ્વાસ કર્યો હોત, તો તમે મારા પર વિશ્વાસ કરતા; કેમકે તેણે મારે વિષે લખ્યું. ૪૭ પણ જે તમે તેના લેખો પર વિશ્વાસ નથી કરતા, તો મારી વાતો પર તમે કેમ વિશ્વાસ કરશો?

૬ એ પછી આડીશનો સમુદ્ર જે તીબેરીઅસનો [કહેવાય] છે, તેને પેલે પાર ઇસુ ગયો. ૨ અને લોકોનો મોટો સમુદાય તેની પાછળ ગયો; કેમકે તેના ચમત્કાર, જે તેણે માંદાઓ પર કીધા, તે તેઓએ દીઠા હતા. ૩ અને ઇસુ પહાડ પર ગયો, ને ત્યાં પોતાના શિષ્યો મુક્તિ ખેંચી. ૪ હવે ચલુદીઓનું પારખાપર્વ પાસે આવ્યું હતું. ૫ માટે ઇસુ નગર જવા કરીને પોતાની પાસે મોટો સમુદાય આવતો જોઈને શીશીપને કહે છે કે, એઓ ખાય માટે આપણે રોટલી ક્યાંથી લેવાતી લઈએ? ૬ પણ તેણે તેને ખાતરના સાડા એ કહ્યું; કેમકે તે શું કરવાનો હતો, એ તે પોતે જાણતો હતો. ૭ શીશીપે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, બસે દીનારની રોટલી એઓને સાડા બસ નથી કે તેઓમાંના દરેકને થોડું થોડું મળે. ૮ તેના શિષ્યો-માંના એક, એટલે સીમોન પીતરનો બાઈ આંદ્રયા, તેને કહે છે કે, ૯ એક જુવાન અહીં છે, તેની પાસે જવની પાંચ રોટલી, ને જો ખાઈ લીધી છે, પણ એથી આટલાને શું થાય? ૧૦ ઇસુએ કહ્યું કે, લોકોને બેસાડો. હવે તે ડેકાણે ઘણું ઘાસ હતું. અને તેઓ બેસી ગયા, ને પુરોણી સખ્યા પાંચેક હજારની હતી. ૧૧ ત્યારે ઇસુએ તે રોટલીઓ લીધી, ને સ્તુતિ કરીને બેટલાઓને પિરસી; માહડીઓમાંથી પણ જેટલું જોઈતું હતું તેટલું એજ રીતે આપ્યું. ૧૨ અને તેઓ ધરાયા પછી તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, કંઈ નકામું ન બંધ માટે છાંટેલા કકડા એકઠા કરો. ૧૩ તે માટે તેઓએ તે એકઠા કર્યા, ને તે જવની પાંચ રોટલીમાંના જે છાંટેલા કકડા જમનારાઓએ રહેવા દીધા હતા, તેઓની બાર ટોપલી ભરી. ૧૪ માટે તે લોકોએ ઇસુનો કરેલા એ ચમત્કાર જોઈને કહ્યું કે, જે અવિશ્વાસી જગતમાં આવનાર છે, તે નિશ્ચે એજ છે.

૧૫ તે માટે લોક આવીને મને રાજ કરવા સાડા જબરદસ્તીથી પકડવાના છે, એ જાણીને ઇસુ બીજા વાર પહાડ પર એકલો ચાલ્યો ગયો.

૧૬ અને સાંજ પડી ત્યારે તેના શિષ્યો સમુદ્ર કાંઠે ગયા. ૧૭ અને હોડીના બેસીને તેઓ કાપરનાહમ જવાને સમુદ્રને પેલે પાર જતા હતા, અને તે વખતે અધારૂં થયું હતું; અને ઇસુ હજી તેઓની પાસે આવ્યો ન હતો. ૧૮ અને વા ભારે વાવાયી સમુદ્ર ઉછળતો થતો. ૧૯ માટે જ્યારે તેઓ હલ્યેસા મારીને આશરે બેઝેક ગાઉ ગયા, ત્યારે ઇસુને સમુદ્ર પર ચાલતો ને હોડીની પાસે આવતો દેખીને તેઓ બીધા. ૨૦ પણ તે તેઓને કહે છે કે, એ તો હું છું, બીહો મા. ૨૧ ત્યારે ખુશીથી તેઓએ તેને હોડીમાં લીધો, ને તેઓ જ્યાં જતા હતા તે જગ્યાએ હોડી તરત આવી પહોંચી.

૨૨ બીજે દહાડે, જે લોક સમુદ્રને પેલે પાર ઉભા રહ્યા હતા તેઓએ જોયું કે, એક હોડી વિના બીજા તે ડેકાણે ન હતી, ને ઇસુ પોતાના શિષ્યો સાથે તે હોડી પર ચઢ્યો ન હતો, પણ એકલા તેના શિષ્યો ગયા હતા; ૨૩ (તોપણ જ્યાં પ્રભુએ સ્તુતિ કીધા પછી તેઓએ રોટલી ખાધી હતી, તે ડેકાણા પાસેના તીબેરીઅસથી [બીજા] હોડીઓ આવી) ૨૪ માટે જ્યારે તે લોકોએ જોયું કે ઇસુ તેમજ તેના શિષ્યો તે ડેકાણે નથી, ત્યારે તેઓ પોતે હોડીઓમાં બેસીને ઇસુની શોધ કરતા કાપરનાહમમાં આવ્યા. ૨૫ પછી સમુદ્રને પેલે પાર તેઓએ તેને મળીને તેને કહ્યું કે, રાખી, તું ક્યારે અહીં આવ્યો? ૨૬ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દેવો કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, તમે ચમત્કાર જોયા તે માટે તમે મને શોધતા નથી, પણ તમે રોટલી ખાધને ધરાયા તેને માટે. ૨૭ જે અજ્ઞ નાશવંત છે તેને સાડા નહિ, પણ જે અજ્ઞ અનત જીવન મુકી રહે છે, જે માણસનો દીકરો તમને આપશે, તેને સાડા મહેનત કરો; કેમકે દેવ બાપે તેના પર મહોર કીધી છે. ૨૮ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે દેવનાં કામ કરીએ તે સાડા અમારે શું કરવું જોઈએ? ૨૯ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, જો તેણે મોકલ્યો છે તેના પર તમે વિશ્વાસ કરો, એજ દેવનું કામ છે. ૩૦ માટે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું શો ચમત્કાર દેખાડે છે કે અમે તે જોઈને તારા પર વિશ્વાસ કરીએ? તું શું કામ કરે છે? ૩૧ આમારા બાપદાદાઓએ તો રાતમાં માણા ખાધું, જેમ લખ્યું

છે કે, તેણે આકાશમાથી તેઓને રોટલી ખાવાને આપી ૨૧ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહુ છું કે, તે રોટલી મુસાએ આકાશ-માથી તમને આપી નથી, પણ આકાશમાથી જે ખરી રોટલી છે, તે મારો બાપ તમને આપે છે ૨૨ કેમકે આકાશમાથી જે ઉતરે છે, તે જગતને જીવન પમાડે છે, તે દેવની રોટલી છે ૨૩ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, તે રોટલી સદા અમને આપ ૨૪ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જીવનની રોટલી હું છું, જે મારી પાસે આવે છે તેને જીવન નહિજ લાગશે, ને જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને કદી તરસ નહિજ લાગશે ૨૫ પણ મેં તમને કહ્યું કે, તમે મને જાણો છો, તોપણ વિશ્વાસ નથી કરતા ૨૬ જે સંજ્ઞા બાપ મને આપે છે તે મારી પાસે આવશે, ને જે મારી પાસે આવે છે તેને હું કાઢી નહિજ મુકીશ. ૨૮ કેમકે હું મારી પોતાની ઇચ્છા નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે તેની ઇચ્છા પુરી કરવાને આકાશથી ઉતર્યો છું ૨ અને જેણે મને મોકલ્યો છે તેની ઇચ્છા એ છે કે, તેણે મને જે સર્વ આપ્યું છે, તેમાથી હું કંઈ બોલું નહિ, પણ છેલ્લે દહાડે તેને પાછું ઉઠાડું ૩૦ કેમકે મારા બાપની ઇચ્છા એ છે કે, હરેક જે દીકરાને જોઈને તેના પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન મળે, ને છેલ્લે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ.

૩૧ એ માટે યહુદીઓએ તેને વિષે કચકચ કાઢી, કેમકે તેણે કહ્યું કે, આકાશમાથી ઉતરેલી રોટલી હું છું ૩૨ અને તેઓએ કહ્યું કે, યુસફનો દીકરો, ઇસુ, જેના માબાપને અમે જાણીએ છીએ, તે યું એજ નથી? ત્યારે એ હમણા એમ મ્મ કહે છે કે, આકાશ માથી હું ઉતર્યો છું? ૩૩ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, તમે માહોમાહે કચકચ ના કરો ૩૪ બાપ, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેના ખેંચ્યા વિના કોઈ માણસ મારી પાસે આવી નથી શકતો, ને છેલ્લે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૩૫ ભવિષ્યવાદીઓમા એમ લખ્યું છે કે, તેઓ સમજા દેવથી શિખેલા થશે હરેક જે બાપની પાસેથી સાબળાને શિખ્યો છે, તે મારી પાસે આવે છે, ૩૬ કેમકે કોઈ માણસે બાપને જાણ્યો નથી, દેવની પાસેથી જે આવ્યો છે, તેણેજ બાપને જાણ્યો છે ૩૭ હું તમને ખચિત ખચિત કહુ છું કે, જે વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે ૩૮ હું જીવનની રોટલી છું ૩૯ તમામ બાપદાદાઓએ રાતમા માણાં ખાધું, ને તેઓ મરી ગયા ૪૦ જે રોટલી

આકાશમાથી ઉતરે છે, તે એજ છે કે જેમાથી જે કોઈ ખાય તો તે મરે નહિ. ૪૧ જીવતી રોટલી જે આકાશ-માથી ઉતરી છે તે હું છું, જે કોઈ એ રોટલી ખાય, તો તે સદા જીવતો રહેશે, વળી જે રોટલી હું આપીશ તે માંડ માંસ છે, તે જગતના જીવનને સાંડ [આપીશ] ૪૨ એ માટે યહુદીઓએ માહોમાહે વાદવિવાદ કરતા કહ્યું કે, એ માણસ પોતાનું માંસ આપણને ખાવાને શી રીતે આપી શકે? ૪૩ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહુ છું કે, જે તમે માણસના દીકરાનું માંસ ન ખાઓ, ને તેનું લોહી ન પીઓ, તો તમારામા જીવન નથી ૪૪ જે કોઈ માંડ માંસ ખાય છે, ને માંડ લોહી પીએ છે, તેને અનંત જીવન છે, ને છેલ્લે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૫ કેમકે માંડ માંસ ખરેખર ખાવાનું છે, ને માંડ લોહી ખરેખર પીવાનું છે ૪૬ જે માંડ માંસ ખાય છે, ને માંડ લોહી પીએ છે, તે મારામા રહે છે, ને હું તેનામા રહુ છું ૪૭ જેમ જીવતા બાપે મને મોકલ્યો છે, ને હું બાપને આજે જીવુ છું, તેમ જે મને ખાય છે, તે પણ મારે આજે જીવશે ૪૮ જે રોટલી આકાશ-માથી ઉતરી તે એજ છે, જેમ બાપદાદાઓ ખાઈને મરી ગયા તેવા એ નથી, આ રોટલી જે ખાય છે, તે સદા જીવતો રહેશે ૪૯ તેણે કાપરનાહુમના સમાન-રચાનમા બોલ કરતા એ વાતો કહી

૫૦ એ માટે તેના શિષ્યોમાના ઘણાએ એ સાબળાને કહ્યું કે, આ કંઈ વાત છે, એ કોણ સાબળી શકે? ૫૧ પણ મારા શિષ્યો એ વિષે કચકચ કરે છે એ ઇસુએ પોતાના મનમા બાપને તેઓને કહ્યું કે, યું એ તમને કોઈર ખવડાવે છે? ૫૨ ત્યારે માણસનો દીકરો જ્યા પહેલા હોતો ત્યા એ તેને પાછો બઢતા તમે કેમો તો કેમ? ૫૩ જે જીવાડે છે તે આત્મા છે, માંસથી કંઈ લાભ થતો નથી જે વાતો મેં તમને કહી છે, તે આત્મા તથા જીવન છે ૫૪ પણ તમારામાના કેટલા-એક અવિશ્વાસીઓ છે, કેમકે કોણ અવિશ્વાસીઓ છે, ને કોણ તેને પરસ્વાધીન કરવાનો છે, એ ઇસુ, પ્રથમથી બહુતો હતો ૫૫ અને તેણે કહ્યું કે, મેં એજ કારણથી તમને કહ્યું કે, બાપ તરફથી તેને આપણ ન, હોય તો કોઈ મારી પાસે આવી શકતો નથી

૫૬ આ સાબળાને તેના શિષ્યોમાના ઘણાક પાછા ગયા, ને ત્યાર પછી તેની સાથે આલ્યા નહિ. ૫૭ તે માટે ઇસુએ બાર [શિષ્યો] ને કહ્યું કે, યું તમે પણ જ્યા રહેવા આહો છો? ૫૮ સીમોન પીતરે તેને ઉત્તર

દીધા કે, પ્રભુ, અમે કોની પાસે જઈએ? અનત જીવનની વાતો તો તારી પાસે છે. ૧૬ અને અમે વિશ્વાસ કીધો છે ને જાણીએ છીએ કે, દેવનો પવિત્ર રોડ છે. ૧૭ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, હું મેં તમ બારને પસંદ નહોતા કીધા? પણ તમારામાંનો એક જણ તો સેતાન છે. ૧૮ તેણે તો રીમોનના [દીકરા] યહૂદા ઇસકારીઆત વિષે કહ્યું; કેમકે એ, બારમાંનો એક છતાં, તેને પરસ્વાદીન કરનાર હતો.

૭ અને એ પછી ઇસુ ગાલીલમાં ફર્યો, કેમકે યહૂદીઓ તેને મારી નાખવા શોધતા હતા, માટે યહૂદાદમાં ફરવાને તે ચઢાતો નહોતો. ૨૦ હવે યહૂદીઓનું માડવાપર્વ પાસે આવ્યું હતું. ૨૧ માટે તેના બાઇઓએ તેને કહ્યું કે, અહીંથી નીકળીને યહૂદાદમાં જ, કે તું જે કામો કરે છે તે તારા શિષ્યો પણ જુઓ. ૨૨ કેમકે કોઇ પોતે પ્રતિજ્ઞ યથા ચઢાતાં યુદ્ધમાં કંઈ કરતો નથી; જો તું એ કામો કરે છે, તો જગતની આગળ પોતાને જાહેર કર. ૨૩ કેમકે તેના બાઇઓએ પણ તેના પર વિશ્વાસ કીધો ન હતો. ૨૪ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, મારો સમય હજી આવ્યો નથી; પણ સંધ્યા સમય તમને સરખા છે. ૨૫ જગત તમારો દ્રેષ કરી નથી શકતું, પણ મારો તો તે દ્રેષ કરે છે; કેમકે તે વિષે હું એવી શાહેલી આપુ છું કે, તેના કામ ભુંડા છે. ૨૬ તમે આ પર્વમાં જાઓ; મારો સમય હજી પુરો થયો નથી, માટે હું હજી આ પર્વમાં જતો નથી. ૨૭ અને તે તેઓને એ વાત કહીને ગાલીલમાં જ રહ્યો.

૨૮ પરંતુ તેના બાઇઓ પર્વમાં ગયા પછી તે પણ ત્યાં ગયા, પ્રવચન પો નહિ, પણ જોણે કે છાની રીતે. ૨૯ ત્યારે યહૂદીઓએ પર્વમાં તેની શોધ કરતાં કહ્યું કે, તે ક્યા છે? ૩૦ ને તેને વિષે લોકોમાં ઘણી ચર્ચા ચાલી; કેમકે કેટલાએકે કહ્યું કે, તે બલેા માણસ છે; બીજાઓએ કહ્યું કે, એમ નથી; પણ લોકોને તે જાણવા છે. ૩૧ તોપણ યહૂદીઓના ધાકને લીધે તેને વિષે કોઇ ખુલ્લી રીતે જોણ્યું નહિ.

૩૨ પણ પર્વ અધવાર્ધ ત્યારે ઇસુએ મદિરમાં જઈને જોધ કીધો. ૩૩ ત્યારે યહૂદીઓએ અચરત યક્ષને કહ્યું કે, એ માણસ કદી પણ શિષ્યો નથી તે છતાં વિદ્યા ક્યાથી જાણે છે? ૩૪ માટે ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મારો જોધ તો મારો પોતાનો નથી, પણ જોણે મને મોકલ્યો તેનો છે. ૩૫ જો કોઇ તેની ઇચ્છા પુરી કરવા ચાહે, તો આ જોધ વિષે તે સમજશે, કે એ દેવથી છે, કે હું પોતાથી જાણુ છું. ૩૬ ને

પોતાથી જાણે છે, તે પોતાનો મહિમા શોધે છે; પણ જે પોતાના મોકલનારનો મહિમા શોધે છે, તેજ ખરો છે. ને તેનામાં કંઈ અન્યાય નથી. ૩૭ હું મુસાએ તમને નિયમશાસ્ત્ર આપ્યું નહિ? પણ તમારામાંનો કોઇ તે નિયમશાસ્ત્ર પાળતો નથી. તમે મને મારી નાખવાની કેમ કોશિશ કરો છો? ૩૮ લોકોએ ઉત્તર આપ્યો કે, તને ભૂત વળગેલું છે; કોણ તને મારી નાખવાની કોશિશ કરે છે? ૩૯ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, મેં એક કામ કીધું, ને તમે સંધ્યા અચરત યથા છો. ૪૦ આ કારણથી મુસાએ તમને સુનવડો નિયમ આપ્યો છે (તે મુસાથી છે એમ તો નહિ, પણ બાપદાદાઓથી છે); ને તમે વિશ્રામવારે માણસની સુનત કરો છો. ૪૧ મુસાના નિયમશાસ્ત્રનું ઉત્પત્તિ ન થાય એટલા સારૂ જે કોઇ માણસની સુનવ વિશ્રામવારે કરાય છે, તો મેં વિશ્રામવારે એક માણસને પુરો સાંજે કીધો, તે માટે હું તમે મારા પર ગુસ્સો યથા છો? ૪૨ દેખાવ પ્રમાણે ન્યાય ન કરાવો, પણ યથાર્થ ન્યાય કરાવો.

૪૩ ત્યારે યરૂશલેમમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, જોને તેઓ મારી નાખવાની કોશિશ કરે છે, તે હું એમ નથી? ૪૪ પણ જોણે, એ તો પ્રગટ રીતે જોણે છે, ને તેઓ તેને કંઈ કહેતા નથી. અધિકારીઓ હું ખરેખર જાણતા હશે કે, એ ખ્રીસ્તજ છે? ૪૫ તોપણ અમે જે માણસને જાણીએ છીએ કે તે ક્યાથી છે; પણ ત્યારે ખ્રીસ્ત આવશે, ત્યારે કોઇ જાણશે નહિ કે તે ક્યાથી છે. ૪૬ એ માટે ઇસુએ મદિરમાં જોધ કરતા ઘડિયાળીને કહ્યું કે, તમે મને જાણો છો, ને હું ક્યાથી છું તે પણ જાણો છો; અને હું પોતાથી નથી જાણ્યો, પણ જોણે મને મોકલ્યો છે તે સત્ય છે, તેને તમે જાણતા નથી. ૪૭ હું તેને જાણુ છું; કેમકે હું તેની પાસેથી [જાણ્યો] છું, ને તેણે મને મોકલ્યો છે. ૪૮ માટે તેઓએ તેને પકડવાનો પ્રયત્ન કીધો, પણ તેનો સમય ત્યાં સુધી આવ્યો ન હતો, માટે કોઇએ તેના પર હાથ નાખ્યો નહિ. ૪૯ પણ લોકોમાંથી ઘણાએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો, ને કહ્યું કે, ખ્રીસ્ત આવશે, ત્યારે આ માણસે જે ચમત્કાર કીધા છે તે કરતા હું તે વધારે કરશે? ૫૦ તેને વિષે લોક એવી ક્યકચ કરતા હતા, એ ફરોશીઓએ સાંભળ્યું, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા ફરોશીઓએ તેને પકડવાને બાલદાર મોકલ્યા. ૫૧ ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, હજી થોડી વાર હું તમારી સાથે છું, પછી જોણે મને મોકલ્યો છે

તેની પાસે જઈ છું. ૪૪ તમે મને શોધરો, પણ હું
તમને નહિ જાણીશ; ને જ્યાં હું છું, ત્યાં તમે આવી
નથી શકતા. ૪૫ ત્યારે યહૂદીઓએ માહોમાંહે કહ્યું કે,
આ માણસ ક્યાં જશે કે આપણને જણાવે નહિ?
હું દેવેનીઓમાં વેરાઈ જએલાઓની પાસે તે જશે,
ને દેવેનીઓને જોઈ કરશે? ૪૬ તમે મને શોધરો,
પણ હું તમને નહિ જાણીશ, ને જ્યાં હું છું, ત્યાં તમે
આવી નથી શકતા, એવી જે વાત તેણે કહી તે શી છે?

૪૭ હવે જમને છેલ્લે તથા માટે દહાડે ઇસુએ ઉભા
રહીને ઘાટા પાડતા કહ્યું કે, જે કોઈ તરસે છે, હોય,
તો તે મારી પાસે આવશે અને પીશે. ૪૮ સાચાના વચન
પ્રમાણે જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેના પેટમાંથી
જીવતા પાણીની નદીઓ વહેશે. ૪૯ પણ તેના પર
વિશ્વાસ કરનારાઓને જે આત્મા મળવાનો હતો તેને
વિષે તેણે એ કહ્યું; કેમકે ઇસુ દહાડે માહિમાવાત કરાવે
ન હતો, માટે પવિત્ર આત્મા દહાડે [અપાયો] ન હતો.
૫૦ તે માટે લોકોમાંથી કેટલાએકે એ વાતો સાંભળીને
કહ્યું કે, [આવનાર] ભવિષ્યવાદી ખરો એવો છે.
૫૧ બીજાઓએ કહ્યું કે, એવો ખ્રીસ્ત છે. પણ કેટલા-
એકે કહ્યું કે, હું જાણીશમાંથી ખ્રીસ્ત આવવાનો છે?
૫૨ હું સાચામાં એવું નથી લખેલું કે, ઇઝરાયેલ વંશમાંથી
તથા બેથલેહેમ નામ જ્યાં ઇઝરાયેલે દત્તો ત્યાંથી ખ્રીસ્ત
આવવાનો છે? ૫૩ એ માટે તેને વિષે લોકોમાં યૂદ
મતી ૫૪ અને તેઓમાંના કેટલાએકે તેને પકડવા
આશું; પણ તેના પર કોઈએ હાથ નાખ્યો નહિ.

૫૫ ત્યારે ભાલદારો મુખ્ય યાજ્ઞીની તથા ફરોહી-
ઓની પાસે આવ્યા; ને તેઓએ તેઓને કહ્યું કે,
તમે તેને કેમ લાવ્યા નહિ? ૫૬ ભાલદારોએ ઉત્તર
આપ્યો કે, એના જેવું કોઈ કોઈ માણસ જોઈએ નથી.
૫૭ ત્યારે ફરોહીઓએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, હું, તમે
પણ બુલાવો ખાવો? ૫૮ અધિકારીઓમાંથી અથવા
ફરોહીઓમાંથી હું કોઈએ તેના પર વિશ્વાસ કર્યો
છો? ૫૯ પણ આ લોક જે નિયમશાસ્ત્ર નથી જાણતા
તેઓ ગમ્મિય છે. ૬૦ નીકોદેમસ (તેઓમતિનો એક,
જે અગ્રાઉ તેની પાસે આવ્યો હતો, તે) તેઓને કહે
છે, ૬૧ માણસનું સાંભળ્યા અગ્રાઉ, ને જે તે કરે છે
તે જીવેલા વિના, આપણું નિયમશાસ્ત્ર હું તેનો ન્યાય
કરાવે છે? ૬૨ તેઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે,
તું પણ ચું જાણીશો? શોધ કરીને જે, કેમકે
કોઈ ભવિષ્યવાદી જાણીશમાંથી ઉત્પત્ત થવાનો નથી.
૬૩ ત્યારે તેઓ પોતપોતાને ઘેર ગયા.

પણ ઇસુ જૈહનના પહાડ પર ગયો. ૨ અને
મોટી સવારે ફરી તે મંદિરમાં આવ્યો, ને
સઘળા લોક તેની પાસે આવ્યા, ને તેણે બેસીને
તેઓને જોઈ કીધો. ૩ ત્યારે શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોહીઓ
બલિયારમાં પકડાએલી એક બાપટીને લાવે છે; ને
તેણીને વચમાં ઉભી રાખીને, ૪ તેઓ તેને કહે છે કે,
ગુરુ, આ બાપટી બલિયાર કરતાં પકડાઈ છે. ૫ હવે
મુસાએ નિયમશાસ્ત્રમાં આપણને આજ્ઞા આપી છે કે,
એનીઓને પત્થરે મારવી; તો તું તેને વિષે શું કહે
છે? ૬ પણ તેના પર દોષ મુકવાનું [કારણ] તેમને
મળી આવે માટે તેનું પરીક્ષણ કરતાં તેઓએ એ કહ્યું.
પણ ઇસુએ નીચા વળીને જોઈ પર આંજળીએ લખ્યું.
૭ પણ તેઓએ તેને પુછ્યા કીધું, ત્યારે તેણે ઉભા
થઈને તેઓને કહ્યું કે, તમારામાં જે પાપ વગરનો
હોય તે પહેલો તેના પર પત્થર નાખે. ૮ અને ફરી
તેણે નીચા વળીને આંજળીવડે જોઈ પર લખ્યું.
૯ અને તેઓ એ સાંભળીને ઘરડાથી માંડીને ઉભા
સુધી, એક પછી એક, નીકળ્યા ગયા, ને એકલા ઇસુને
તથા વચમાં ઉભી રહેલી બાપટીને મુકી ન્યા. ૧૦ ત્યારે
ઇસુ ઉભો થયો, ને તેને કહ્યું કે, બાપ, તેઓ ક્યાં
છે? હું કોઈએ તને દોષિત કર્યા નથી? ૧૧ ને તેણીએ
કહ્યું કે, પ્રભુ, કોઈએ નહિ. ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, હું
પણ તને દોષિત નથી કરાવતો; તું ચાલી જ, હવેથી
પાપ કરતો ના.

૧૨ ઇસુએ ફરી તેઓને કહ્યું કે, જગતનું અજવાળું
હું છું; જે મારી પાછળ આવે છે, તે અધકારમાં નહિ
આવશે, પણ જીવનનું અજવાળું પામશે. ૧૩ ત્યારે
ફરોહીઓએ તેને કહ્યું કે, તું તારે પોતાને વિષે શાહેદી
આપે છે; તારી શાહેદી ખરી નથી. ૧૪ ઇસુએ ઉત્તર
આપતાં તેઓને કહ્યું કે, જે હું પોતાને વિષે શાહેદી
આપું છું, તેપણ મારી શાહેદી ખરી છે, કેમકે હું
ક્યાંથી આવ્યો છું, ને ક્યાં જઈ છું, એ હું જાણું છું;
પણ તમે નથી જાણતા કે હું ક્યાંથી આવું છું, અથવા
ક્યાં જઈ છું. ૧૫ તમે દેહ પ્રમાણે ન્યાય કરાવો છો;
હું કોઈનો ન્યાય કરાવતો નથી. ૧૬ વળી હું ન્યાય
કરાવું, તો મારો ન્યાય ખરો છે; કેમકે હું એકલો
નથી, પણ હું તથા બાપ જેણે મને મોકલ્યો [તે બન્ને
છીએ]. ૧૭ અને તમારા નિયમશાસ્ત્રમાં પણ એમ
લખ્યું છે કે, જે માણસની શાહેદી ખરી છે. ૧૮ હું
પોતાને વિષે શાહેદી આપનાર છું, ને બાપ જેણે મને
મોકલ્યો છે તે મારે વિષે શાહેદી આપે છે. ૧૯ ત્યારે

તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારો બાપ ક્યા છે? ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, તમે મને તેમજ મારા બાપને પણ જાણતા નથી, જે તમે મને જાણતા, તો મારા બાપને પણ જાણતા ૨૦ તેણે મદિરમાં બોધ કરતા બહાર આજળાં એ વાતો કહી, પણ કોઈએ તેને પકડ્યો નહિ, કેમકે તેનો સમય હજી સુધી આવ્યો ન હતો.

૨૧ જે માટે તેણે ફરી તેઓને કહ્યું કે, હું જાઉં છું, ને તમે મને શોધશો, પણ પોતાના પાપમાં મરશો, ન્યા હું જાઉં છું, ત્યા તમે આવી શકતા નથી ૨૨ ત્યારે યહૂદીઓએ કહ્યું કે, થું તે આપઘાત કરશે? કેમકે એ કહે છે કે, જ્યા હું જાઉં છું, ત્યા તમે આવી શકતા નથી ૨૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે નીચેના છો, હું ઉપરનો છું, તમે આ જગતના છો, હું આ જગતનો નથી ૨૪ જે માટે એ તમને કહ્યું કે, તમે પોતાના પાપમાં મરશો, કેમકે હું તે છું, એવો જે તમે વિશ્વાસ નહિ કરો, તો તમે પોતાના પાપમાં મરશો ૨૫ તે માટે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું કાણ છે? ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, પ્રથમથી જે હું તમને કહેતો આવ્યો છું તેજ ૨૬ મારે તમારે વિષે કહેવાનું તથા ન્યાય કરાવવાનું ધણુ છે, તો પણ જેણે મને મોકલ્યો છે, તે ખરો છે, ને મેં તેની પાસેથી જે વાતો સાંભળી છે, તે હું જગતને કહું છું ૨૭ તેઓ સમજ્યા નહિ કે તે અમને બાપ વિષે કહે છે ૨૮ તે માટે ઇસુએ કહ્યું કે, તમે માણસના દીકરાને ઉંચો કર્યા પછી જાણશો કે હું તેજ છું, ને હું પોતાથી કંઈ કરતો નથી, પણ જેમ બાપે મને શિખવ્યું છે, તેમ એ વાતો હું કહું છું ૨૯ અને જેણે મને મોકલ્યો તે મારી સાથે છે, તેણે મને એકલો નથી મુક્યો, કેમકે તેને ગમતા કામ હું નિત્ય કરું છું ૩૦ તે એ વાતો કહેતો હતો, ત્યારે ઘણાંએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો.

૩૧ ત્યારે જ યહૂદીઓએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો હતો, તેઓને ઇસુએ કહ્યું કે, જે તમે મારા વચનમાં રહો, તો ખજિત તમે મારા શિષ્યો છો, ૩૨ અને તમે સત્યને જાણશો, ને સત્ય તમને છુટા કરશે ૩૩ તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, અમે ઇબ્રાહીમના વંશજો છીએ, ને હજી કદી કોઈના દાસપણમાં આવ્યા નથી, તો તું કેમ કહે છે કે, તમને છુટા કરવામાં આવશે? ૩૪ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, હું તમને ખજિત ખજિત કહું છું કે, જે કોઈ પાપ કરે છે, તે પાપનો દાસ છે, ૩૫ ને દાસ સદા ધરમાં રહેતો નથી, પણ દીકરો સદા રહે છે ૩૬ માટે જે દીકરો તમને છુટા

કરશે, તો તમે ખરેખરા છુટા થશો ૩૭ હું જાણું છું કે, તમે ઇબ્રાહીમના વંશજો છો, પણ મારા વચનને તમારામાં જગ્યા મળતી નથી, માટે તમે મને મારી નાખવા કોશિષ કરો છો. ૩૮ મેં [મારા] બાપની પાસે જે જ્ઞેયું છે, તે હું કહું છું, ને તમે પણ [પોતાના] બાપની પાસેથી જે સાંભળ્યું છે, તે કરો છો ૩૯ તેઓએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, ઇબ્રાહીમ અમારો બાપ છે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, જે તમે ઇબ્રાહીમના છોકરા હોત, તો ઇબ્રાહીમના કામ તમે કરત ૪૦ પણ મને, એટલે દેવની પાસેથી જે સત્ય સાંભળ્યું તે તમને કહેનાર મનુષ્યને, તમે હમણાં મારી નાખવા કોશિષ કરો છો, ઇબ્રાહીમને એવું કીધું ન હતું ૪૧ તમે પોતાના બાપના કામ કરો છો તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે વ્યભિચારી નથી જન્મ્યા, અમારો એક બાપ છે, એટલે દેવ ૪૨ ઇસુએ તેઓને કહ્યું, જે દેવ તમારો બાપ હોત તો તમે મારા પર પ્રેમ કરત, કેમકે હું દેવ પાસેથી નીકળીને આવ્યો છું, કેમકે હું પોતાથી આવ્યો નથી, પણ તેણે મને મોકલ્યો છે ૪૩ મારે જાણવું તમે શા માટે સમજતા નથી? મારૂ વચન તમે સાંભળી નથી શકતા તે માટે ૪૪ તમે તમારા બાપ સેતાનના છો, ને તમારા બાપની કુદૃષ્ટા પ્રમાણે તમે કરવા ચાહો છો તે પ્રથમથી મનુષ્યઘાતક હતો, ને તેમાં સત્ય નથી, તે માટે સત્યમાં તે સ્થિર રહ્યો નહિ જ્યારે તે જુદું જોઈ છે, ત્યારે તે પોતાની જાતે જોઈ છે, કેમકે તે જુદો, ને જુદાંને બાપ છે ૪૫ પણ હું સત્ય કહું છું, માટે તમે મારૂ માનતા નથી ૪૬ તમારામાંથી કોણ મારા પર પાપ સાબીત કરે છે? જે હું સત્ય કહું છું તો શા માટે તમે મારૂ માનતા નથી? ૪૭ જે દેવનો છે, તે દેવના વચન સાંભળે છે, તમે દેવના નથી, માટે તમે સાંભળતા નથી ૪૮ યહૂદીઓએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, તું સમજી ની, ને તને જૂત વળાવું છે, એ અમારૂં કહેલું થું દીક નથી? ૪૯ ઇસુએ ઉત્તર દીધો કે, મને જૂત વળાવું નથી, પણ હું મારા બાપને માન આપું છું, ને તમે મારૂ અપમાન કરો છો ૫૦ પણ હું મારૂ પોતાનું માન નથી શોધતો, શોધનાર તથા ન્યાય કરનાર એક છે ૫૧ હું તમને ખજિત ખજિત કહું છું કે, જે કોઈ મારૂ વચન પામે, તો તે કદી મોત નહિ દેખશે ૫૨ યહૂદીઓએ તેને કહ્યું, તને જૂત વળાવેલું છે એવી અમને હવે ખાતરી થઈ છે ઇબ્રાહીમ તેમજ બવિષ્યવાદીઓ પણ મરી ગયા છે, પણ તું કહે છે કે જે કોઈ મારા વચન પામે,

તો તે કહી યોત નહિ પામયો. ૧૩ હું યુ અમારા બાપ ઇશ્વારીય કરવાં મેળો છે? તે તો મરી નયો છે, ને ભવિષ્યવાદીઓ પણ મરી ગયા છે; હું પોતાને કોણ કરાવે છે? ૧૪ ઇસુએ ઉત્તર દીધો કે, જો હું પોતાને માન આપું, તો મારે માન કંઈ નથી; મને માન આપનાર તો મારો બાપ છે, જે વિષે તમે કહો છો કે, તે અમારો દેવ છે. ૧૫ વળી તમે તેને બદલ્યો નથી; પણ હું તેને બદલું છું; ને જો હું કહું, કે હું તેને નથી બદલતો, તો તમારા જેવો હું જીવો યાઉં; પણ હું તેને બદલું છું, ને તેનું વચન પાળું છું. ૧૬ તમારો બાપ ઇશ્વારીય મારો દહાડો જેવાની આશાથી હરખાયો, ને તે જોઈને તેને આનંદ થયો. ૧૭ ત્યારે યહૂદીઓએ તેને કહ્યું કે, હજી હું પચાસ વરસનો થયો નથી, ને હું તે ઇશ્વારીયને જોયો છું? ૧૮ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખ્યાલ આપીશ કે હું કોણ, ઇશ્વારીયનો નામ યથા પહેલવેળા કહું છું. ૧૯ ત્યારે તેઓએ તેને મારવાને પલ્કર ઉપાડ્યા; પણ ઇસુ સ્તિષ્ઠ જઈને મદિરમાંથી નીકળી ગયો.

અને તેણે રસ્તે ચાલતા નામના આંધળો એક જણને દીધો. ૨ ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને પુછ્યું કે, રાબો, જે પાપને લીધે એ માલુસ આંધળો નામનો, તે કોણે ક્રીષ્ટ? એણે કે એના માળાપે? ૩ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, એણે કે એનાં માળાપે પાપ ક્રીષ્ટ, તેથી નહિ; પણ દેવનાં કામ તેનામાં પ્રગટ થાય એ માટે [એમ થયું]. ૪ ત્યાં સુધી દહાડો છે, ત્યાં સુધી જેણે મને મોકલ્યો છે તેનાં કામ આપણે કરવાં જોઈએ; રાત આવે છે, જેમાં કોઈથી કામ કરાઈ નથી. ૫ હું જનનમાં છું ત્યાં સુધી હું જન્મતું અનવાળું છું. ૬ આ પ્રમાણે જોશીને તે ભોંય પર ધુંક્યો, ને તે યુકથી કાઢવ બતાવ્યો, ને તે કાઢવ તે [આંધળો]ની આંખો પર તેણે ચોપડ્યો; ૭ ને તેને કહ્યું કે, હું જઈને શીલો-આહ (કે જેનો અર્થ મોકલેલો થાય છે) તે દોળમાં ધો. ત્યારે તે ગયો, ને ઘોઘને દેખતો યજ્ઞને આવ્યો. ૮ તે માટે પરાસીઓએ તથા જોઓએ તેને અગાઉ બીજારી જોયા હતા તેઓએ કહ્યું કે, જે ખેડીને બીજ મામતો દત્તો, તે યું એજ નથી? ૯ કેલ્લાએકે કહ્યું કે, એ તેજ છે; બીજાઓએ કહ્યું કે, ના, પણ તે તેના જેવો છે; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું તેજ છું. ૧૦ તેઓએ તેને કહ્યું કે, ત્યારે તારી આંખો શી રીતે ઉઘડી ગઈ? ૧૧ તેણે ઉત્તર દીધો કે, જે માલુસ ઇસુ કહેવાય છે તેણે કાઢવ કીધો, ને મારી આંખો પર ચોપડ્યો, ને

મને કહ્યું કે, હું શીલો-આહ [ના] દોળમાં જઈને ઘો; માટે હું ગયો, ને ઘોઘને દેખતો થયો. ૧૨ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તે ક્યાં છે? તે કહે છે કે, હું બહુતો નથી.

૧૩ જે પહેલાં આંધળો હતો, તેને તેઓ ફરીશી-ઓની પાસે લઈ આવ્યા. ૧૪ હવે જે દિવસે ઇસુએ કાઢવ કરીને તેની આંખો ઉઘારી હતી, તે દિવસે વિશ્રામવાર હતો. ૧૫ તે માટે ફરીશીઓએ પણ ફરીથી તેને પુછ્યું કે, હું શી રીતે દેખતો થયો? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તેણે મારી આંખો પર કાઢવ ચોપડ્યો, ને હું ઘોઘને દેખતો થયો છું. ૧૬ તે માટે ફરીશીઓમાંના કેલ્લાએકે કહ્યું કે, તે માલુસ દેવની પાસેથી નથી; કેમકે તે વિશ્રામવાર પાળતો નથી; પણ બીજાઓએ કહ્યું કે, પાપી માલુસ એવા ચમત્કાર શી રીતે કરી શકે? અને તેઓમાં એ પક્ષ પડ્યો. ૧૭ ત્યારે તેઓ ફરીથી તે આંધળાને કહે છે કે, તેણે તારી આંખો ઉઘારી, તે માટે તેને વિષે હું યું કહે છે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે ભવિષ્યવાદી છે. ૧૮ પણ યહૂદીઓએ તે દેખતા થયેલાનાં માળાપને તેણે ત્યાં સુધી તેઓ તેને વિષે માનતા ન હતા, કે તે આંધળો હતો, ને દેખતો થયો છે. ૧૯ અને તેઓએ તેઓને પુછ્યું કે, યું એ તમારો દીકરો છે, જેને વિષે તમે કહો છો કે, એ નામનો આંધળો હતો? તો હવે એ શી રીતે દેખે છે? ૨૦ તેનાં માળાપે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એ અમારો દીકરો છે, ને એ નામનો આંધળો હતો, એ અમે બહુલીએ છીએ; ૨૧ પણ હુમણાં એ શી રીતે દેખે છે, તે અમે બહુલાં નથી; અથવા એની આંખો કોણે ઉઘારી, તે પણ અમે બહુલાં નથી; એ પુખ્ત ઉમરનો છે; એને પુછા, એ પોતે કહેશે. ૨૨ તેનાં માળાપ યહૂદીઓથી બીતાં હતાં માટે તેઓએ એમ કહ્યું; કેમકે યહૂદીઓએ એવો કશવ અગાઉથી કીધો હતો કે, તે ખ્રીસ્ત છે એવું જો કોઈ કબૂલ કરે, તો તેને સભાસ્થાનમાંથી કાઢી મુકવું. ૨૩ તે માટે તેનાં માળાપે કહ્યું કે, એ પુખ્ત ઉમરનો છે, એને પુછા. ૨૪ એ નાટ જે આંધળો હતો, તે માલુસને તેઓએ ફરી તેણે કહ્યું કે, દેવની સ્તુતિ કર; અમે ભૂલ્યોએ છીએ કે એ માલુસ તો પાપી છે, એ હું નથી તેણે ઉત્તર દીધો, તે પાપી છે કે નહિ, એ હું ને આંધળો બહુતો; એક વાત હું બહુ છું, કે હું જે આંધળો હતો તેનું દેખતો થયો છું. ૨૫ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તેણે તને યું ક્રીષ્ટ? તારી આંખો તેણે શી

રીતે ઉધાડી? ૨૭ તેણે તેઓને ઉત્તર દીધા કે, મ હમણાં તમને કહ્યું, પણ તમે સાંભળ્યું નહિ; તમે શા માટે ફરીથી સાંભળવા આહો છો? થું તમે પણ તેના શિષ્યો થવા આહો છો? ૨૮ ત્યારે તેઓએ તેની નિંદા કરતાં કહ્યું કે, તું તેનો શિષ્ય છે; પણ અમે તો મુસાના શિષ્ય છીએ. ૨૯ દેવ મુસાની સારે બોલ્યો, એ અમે નહીંએ છીએ; પણ એ માણસ તો ક્યોનો છે, તે અમે નહીંતા નથી. ૩૦ તે માણસે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, એ તો અનન્ય બેઠું છે, કે તેણે મારી આંખો ઉધાડી તે છતાં પણ તે ક્યાનો છે, એ તમે નથી નહીંતા. ૩૧ આપણે તો બહીંએ છીએ કે, દેવ પાપીઓનું સાંભળતો નથી; પણ એ કોઈ દેવનો ભક્ત હોય, ને તેની ઇચ્છા પ્રમાણે કરતો હોય, તો તેનું તે સાંભળે છે. ૩૨ જગતના આદંબરો એવું કહી સમજાવ્યું નથી, કે જન્મના આંધળાની આંખો કોઈએ ઉધાડી હોય. ૩૩ જો એ માણસ દેવની પાસેથી આવ્યો ન હોત, તો તે કંઈ કરી ન શકત. ૩૪ તેઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું તો ત્વન પાપોમાં જન્મ્યો છે, ને અમને બોધ કરે છે? પણ તેઓએ તેને બહાર કાઢી મુક્યો.

૩૫ ઇસુએ સાંભળ્યું કે, તેઓએ તેને બહાર કાઢી મુક્યો; પણ તેણે તેને મળીને કહ્યું કે, તું થું દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ કરે છે? ૩૬ તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પ્રભુ, તે કોણ છે કે હું તેના પર વિશ્વાસ કર? ૩૭ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તે તેને જોયો છે, અને જે વારી સારે બોલે છે, તેજ તે છે. ૩૮ અને તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, હું વિશ્વાસ કર છું. અને તેણે તેનું ભગ્ન ગ્રીધું. ૩૯ ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, જેઓ દેખતા નથી તેઓ દેખતા થાય; ને જેઓ દેખતા છે તેઓ આંધળા થાય, માટે ન્યાયને સાર આ જગતમાં હું આવ્યો છું. ૪૦ જે ફરોશીએ તેની પાસે હતા તેઓએ એ વાતો સાંભળીને તેને કહ્યું કે, તો થું અમે પણ આંધળા છીએ? ૪૧ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જો તમે આંધળા હોત તો તમને પાપ ન લાગત; પણ હવે તમે કહો છો કે, અમે દેખતા છીએ, માટે તમાર પાપ રહે છે.

૧૦ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, બારણેથી ઘેટાંના વારામાં જે નથી પેસતો, પણ બીજે કોઈ રસ્તેથી ચઢે છે, તેજ ચાર તથા વહારો છે. ૨ પણ બારણેથી જે પેસે છે, તે ઘેટાંપાળક છે. ૩ દરવાન તેને સાર ઉધાડે છે; ને ઘેટા તેનો સાદ સાંભળે છે; ને તે પોતાનાં ઘેટાને નામ લઈને બોલાવે છે, ને

તેઓને બહાર દોરી લય છે. ૪ ત્યારે તે પોતાનાં સર્વ ઘેટાને બહાર કાઢે છે, ત્યારે તે તેઓની આજળ ચાલે છે, ને ઘેટા તેની પાછળ ચાલે છે; કેમકે તેઓ તેનો સાદ જાળખે છે. ૫ પણ તેઓ પારકાની પાછળ નહિ ચાલે, પણ તેની પાસેથી નાસી જશે; કેમકે પારકાઓનો સાદ તેઓ જાળખતાં નથી. ૬ ઇસુએ તેઓને એ દર્શાવત કહ્યું, પણ જે વાતો તેણે તેઓને કહી તે શી છે તે તેઓ સમજ્યા નહિ.

૭ ત્યારે ઇસુએ ફરી તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, ઘેટાંનું બારણું હું છું. ૮ જેટલા મારાથી આજળ આવ્યા, તેઓ સઘળા ચાર તથા વહારો છે; પણ ઘેટાએ તેઓનું સાંભળ્યું નહિ. ૯ હું બારણું છું, મારાથી જો કોઈ પેસે, તો તે ઉધાર પામશે, ને માઠે આવશે ને બહાર જશે, ને ચારે પામશે. ૧૦ ચોરી કરવા તથા મારી નાખવા તથા નાશ કરવા વગર બીજી મતલબથી ચાર આવતો નથી. તેઓને જીવન મળે, ને તે પુષ્કળ મળે, માટે હું આવ્યો છું. ૧૧ હું ઉત્તમ ઘેટાપાળક છું; ઉત્તમ ઘેટાંપાળક ઘેટાને સાર પોતાનો જીવ આપે છે. ૧૨ જે ચાકર છે અને ઘેટાપાળક નથી, જે પોતે ઘેટાનો ધણી નથી, તે વગર આવતું દેખીને ઘેટાને મુકીને નાસી જાય છે; પણ વગર તેઓને પકડીને તેઓને વિખેરી નાખે છે. ૧૩ [તે નાસી જાય છે], કેમકે તે ચાકર છે, ને ઘેટાની તેને ચિંતા નથી. ૧૪ હું ઉત્તમ ઘેટાંપાળક છું, ને પોતાનાને જાળખું છું, ને મારાં પોતાના મને જાળખે છે. ૧૫ જેમ બાપ મને જાળખે છે ને હું બાપને જાળખું છું તેમ [તેઓ મને જાળખે છે]; ને ઘેટાને સાર હું પોતાનો જીવ આપું છું. ૧૬ અને મારા બીજા ઘેટા છે, તેઓ આ વારામાંનાં નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાની જરૂર છે, ને તેઓ મારા સાદ સાંભળશે; અને તેઓ એક ટોળું, એક ઘેટાંપાળક થશે. ૧૭ બાપ મારા પર પ્રેમ કરે છે, કારણ કે હું પોતાનો જીવ આપું છું એ માટે કે હું તે પાછો લઉં. ૧૮ કોઈ મારી પાસેથી તે નથી લેતો, પણ હું પોતાની મેળે તે આપું છું; તે આપવાનો મને અધિકાર છે, ને તે પાછો લેવાનો મને અધિકાર છે; એ આજ્ઞા મને મારા બાપથી મળી છે.

૧૯ આ વાતોને લીધે ચહુડીઓમાં ફરીથી પક્ષ પડ્યા. ૨૦ અને તેઓમાના ધણીએ કહ્યું કે, તેને જીવ વળગેલું છે, ને તે ઘેટો છે, તમે તેનું કેમ સાંભળો છો? ૨૧ બીજાઓએ કહ્યું કે, જીવ વળગેલાનીએ વાતો

નથી. શું ભૂત આંધળાઓની આંખો ઉઘાડી શકે છે? ૨૨ હવે યશસ્વિનમાં પ્રતિષ્ઠાપર્વ હતું; ને તે શિયાળાનો વખત હતો. ૨૩ અને ધનુ મંદિરમાં સુલેખાનની પરશાળમાં ફરતો હતો. ૨૪ ત્યારે યદુદી-ઓએ તેની આસપાસ આવીને તેને કહ્યું, હાં સુધી તું અમારો જીવ સદેહમાં રાખ્યો? જો તું તે ખ્રીસ્ત હોય તો અમને સાફ કહે. ૨૫ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, મેં તો તમને કહ્યું, પણ તમે માનતા નથી; જે કામો હું મારા બાપને નામે કરું છું, તેઓ મારે વિષે સાહેદી આપે છે. ૨૬ પણ તમે માનતા નથી, કેમકે તમે મારા ઘેટામાંના નથી. ૨૭ મારાં ઘેટાં મારો સાદ સાંભળે છે, ને હું તેઓને ઝાળખું છું, ને તેઓ મારી પાછળ આવે છે. ૨૮ અને હું તેઓને અનંત જીવન આપું છું, ને તેઓના નાસ કઢી નહિ જાય, ને મારા હાથમાંથી તેઓને કાઢી જીનથી નહિ જાય. ૨૯ મારો બાપ, જેણે મને [તેઓને] આપ્યાં છે, તે સદુષ્ટી મોકિ છે; ને બાપના હાથમાંથી કાઢ [તેઓને] જીનથી લેવા સમર્થ નથી. ૩૦ હું તથા બાપ એક છીએ. ૩૧ [ત્યારે] તેને પતથરે મારવાને યદુદીઓએ ફરી પતથર ઉપાડ્યા. ૩૨ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, મેં બાપથી તમને ઘણાં સારાં કામો દેખાડ્યાં છે, તેઓમાંના કયા કામને લીધે મને પતથરે મારો છો? ૩૩ યદુદીઓએ તેને ઉત્તર દીધો કે, કોઈ સારા કામને લીધે અમે તને પતથરે મારતા નથી, પણ હુબાંધણને લીધે; ને તું માનુસ છતાં પોતાને દેવ કહેવે છે, તેને લીધે. ૩૪ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો, શું તમારા નિયમગ્રાન્થમાં એ લખ્યું નથી કે, મેં કહ્યું કે, તમે દેવો છો? ૩૫ જેઓની પાસે દેવનું વચન આવ્યું, તેઓને જો તેણે દેવો કહ્યાં (ને શાસ્ત્રનો ભંગ થતો નથી), ૩૬ તો જેને બાપે અભિષેક કર્યો છે તેને જીવનમાં મોકલ્યો, તેને શું તમે એમ કહો છો કે, તું હુબાંધણ કરે છે; કેમકે મેં કહ્યું કે, હું દેવનો દીકરો છું? ૩૭ જો હું મારા બાપનાં કામ નથી કરતો, તો મારો વિશ્વાસ ન કરો. ૩૮ પણ જો હું કરું છું, તો જો કે તમે મારો વિશ્વાસ ન કરો, તો પણ તે કામોના વિશ્વાસ કરો; એ માટે કે તમે જોના ને સમજો, કે બાપ મારામાં છે, ને હું બાપમાં છું. ૩૯ [ત્યારે] તેઓએ ફરી તેને પકડવા દોરણ કર્યો, પણ તે તેઓના હાથમાંથી નીકળી ગયો.

૪૦ અને યશસ્વિનને જેવે પાક, ન્યાં પદેલાં ચોદાન ખાતરના કરતો હતો, તે કેકાણે તે પાછો જઈને ત્યાં

રહ્યો. ૪૧ અને ઘણા તેની પાસે આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, ચોદાને કંઈ ચમત્કાર કીધો ન હતો ખરો, પણ ચોદાને એને વિષે જે જે કહ્યું, તે બધું ખરું હતું. ૪૨ અને ત્યાં ઘણાએ તેના પર વિશ્વાસ કર્યો.

૧૧

હવે મરિયમ તથા તેની બહેન મારથાનાં ગામ બેથાનીઆનો લાન્ડસ નામે એક જાણ્યું મોકલ્યું હતો. ૨ જે મરિયમે પ્રભુને અત્તર ચોળ્યું હતું, ને તેના પગ પોતાને ચોળવે લુછ્યા હતા, તેનો ભાઈ લાન્ડસ મોકલ્યું હતો. ૩ એ માટે બહેનોએ તેને કહેવરાવી મોકલ્યું કે, પ્રભુ, જો, જેના પર તું પ્રેમ રાખે છે, તે મોકલે છે. ૪ પણ ઇસુએ એ સાંભળીને કહ્યું કે, જેથી મરણ થાય એવો આ મંદવાદ નથી; પણ એથી દેવના દીકરાનો મહિમા થાય, માટે દેવના મહિમાને સાચું એ છે. ૫ હવે મારથા તથા તેની બહેન તથા લાન્ડસ ઉપર ઇસુ પ્રેમ રાખતો હતો. ૬ તે મોકલે છે, એ તેણે સાંભળ્યું ત્યારે પોતે ન્યાં હતા, તેજ કેકાણે જો દેખાડા રહ્યો. ૭ ત્યાર પછી તે શિષ્યોને કહે છે કે, ફરી આપણે યદુદીમાં જઈએ. ૮ શિષ્યો તેને કહે છે કે, રાખી, હમણાં જ યદુદીઓ તને પતથરે મારવાને દોરણ કરતા હતા, ને શું ફરી તું ત્યાં જાય છે? ૯ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, શું દિવસના બાર કલાક નથી? જો દિવસે કાઢ ચાલે, તો તે આ જગતનું અજવાળું દેખે છે, માટે ટાકર નથી ખાતો. ૧૦ પણ જો કાઢ રાત્રે ચાલે, તો તેનામાં અજવાળું નથી, માટે ટાકર ખાય છે. ૧૧ તેણે એ વાતો કહી, અને ત્યાર પછી તે તેઓને કહે છે કે, આપણા મિત્ર લાન્ડસ ઉધી ગયો છે; પણ હું તેને ઉધમાંથી જાગાડવા સારું જાણું છું. ૧૨ ત્યારે શિષ્યોએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તે ઉધી ગયો હોય તો તે સારો થશે. ૧૩ ઇસુએ તો તેના મરણ વિષે કહ્યું હતું, પણ તેઓને એમ લાગ્યું કે તેણે ઉધનો વિશામો લેવા વિષે કહ્યું હતું. ૧૪ ત્યારે તો ઇસુએ તેઓને સાફ કહ્યું કે, લાન્ડસ મરી ગયો છે. ૧૫ અને હું ત્યાં ન હતો, માટે હું તમારે લીધે ટરખાઉ છું, એટલા સારું કે તમે વિશ્વાસ કરો; પણ આપણે તેની પાસે જઈએ. ૧૬ ત્યારે યોના, જે હિદીમત્ કહેવાય છે, તેણે પોતાના સાથી શિષ્યોને કહ્યું કે, આપણે પણ જઈએ કે તેની સાથે મરીએ.

૧૭ હવે ન્યારે ઇસુ આવ્યો ત્યારે તેને માલમ પડ્યું કે, તેને કબરમાં રહ્યાને ચાર દહાડા થઈ ગયા છે. ૧૮ હવે બેથાનીઆ યશસ્વિનની નજીક, એટલે ગાઉ

એકને છેટે હતું. ૧૬ અને મારથા તથા મરિયમની પાસે તેઓના ભાઈ સંબંધી દિવાસો દેવા સારૂ યહુદીઓમાંના ધણાએક આવ્યા હતા. ૧૭ ઇસુ આવે છે, એ મારથાએ સાંભળ્યું, ત્યારે તે જઈને તેને મળી; પણ મરિયમ ઘરમાં બેસી રહી. ૧૮ ત્યારે મારથાએ ઇસુને કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તું અહીં હોત, તો મારો ભાઈ ન મરત. ૧૯ અને હજુ પણ તું દેવ પાસે જે કંઈ માગશે, તે દેવ તને આપશે, એ હું બાળુ છું. ૨૦ ઇસુ તેને કહે છે કે, તારો ભાઈ પાછો ઉઠશે. ૨૧ મારથા તેને કહે છે કે, જે દેહાડે પુનરુત્થાનમાં તે પાછો ઉઠશે, એ હું બાળુ છું. ૨૨ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, પુનરુત્થાન તથા જીવન હું છું; જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે જો કે મરી જાય તોપણ જીવતો થશે. ૨૩ અને જે કોઈ જીવતાં મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે કદી નહિજ મરશે; હું છું એના વિશ્વાસ રાખે છે? ૨૪ તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, મેં વિશ્વાસ કર્યો છે કે તું દેવના દીકરો ખ્રીસ્ત, જે જન્મતાં આવનાર છે, તેજ છે. ૨૫ અને એમ કહીને તે આસી ગઇ, ને પોતાની બહેન મરિયમને ધાની રીતે બોલાવીને કહ્યું કે, ચૂર આવ્યો છે, ને તને તેડે છે. ૨૬ એ સાંભળતાંજ તે જલદી ઉઠીને તેની પાસે ગઇ. ૨૭ (ઇસુ તો હજી ગામમાં આવ્યો ન હતો, પણ જ્યાં મારથા તેને મળી હતી તે જગ્યામાં હતો). ૨૮ ત્યારે જે યહુદીઓ તેની સાથે ઘરમાં હતા ને તેને દિવાસો આપના હતા, તેઓએ દીકું કે મરિયમ જલદી ઉઠીને બહાર ગઇ, ત્યારે તે બહાર પર રડવાને જાય છે, એવું ધારીને તેઓ તેની પાછળ ગયા. ૨૯ માટે જ્યાં ઇસુ હતો ત્યાં મરિયમે આવીને તેને દોઢા, ત્યારે તેણીએ તેને પગે લાગીને તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તું અહીં હોત, તો મારો ભાઈ ન મરત. ૩૦ ત્યારે ઇસુએ તેને રડતી જોઇને, તથા જે યહુદીઓ તેની જોડે આવ્યા હતા તેઓને પણ રડતા જોઇને, તેણે મનમાં નિસારો મુક્યો, ને પોતે બ્યાકુળ થયો. ૩૧ અને કહ્યું કે, તમે તેને ક્યાં મુક્યો છો? તેઓ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, આવીને જો. ૩૨ ઇસુ રજો. ૩૩ એ માટે યહુદીઓએ કહ્યું કે, જુઓ, તે તેના પર કેટલો પ્રેમ રાખતો હતો! ૩૪ પણ તેઓમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, જેણે આંધળાની આંખો ઉઘાડી, તેને શું આ માણસ ન મરે એવું પણ કરવાની શક્તિ ન હતી? ૩૫ ત્યારે ઇસુ પોતામાં ફરી નિસારો મુકતો બહાર આગળ આવે છે. તે તો ચૂકા હતો, ને તે પર પત્થર મુકેલો હતો. ૩૬ ઇસુ કહે છે કે, પત્થરને

ખસેડો. તે મરેલાની બહેન મારથા તેને કહે છે કે, પ્રભુ, હવે તો તે ગંધાતો હશે; કેમકે આજ તેને ચાર દહાડા થયા. ૩૭ ઇસુ તેને કહે છે કે, જો તું વિશ્વાસ કરશે, તો તું દેવના મહિમા જોશે, એવું મેં તને નથી કહ્યું? ૩૮ ત્યારે તેઓએ પત્થર ખસેડ્યો, ને ઇસુએ આંખો ઉઘી કરીને કહ્યું કે, જો બાપ, તે માંડે સાંભળ્યું છે, માટે હું તારો ભપકાર માંડું છું. ૩૯ અને તું નિત્ય માર સામળે છે, એ હું બાળતો હતો; પણ જે લોક આસપાસ ઉભા રહેલા છે, તેઓ વિશ્વાસ કરે કે, તે મને મોકલ્યો છે, માટે તેઓને કીધે મેં એ કહ્યું. ૪૦ અને એમ બોલ્યા પછી તેણે મોટું ઘાંટે હાથ મારી કે, લાજરસ, બહાર આવ. ૪૧ ત્યારે જે મરી નએલા તે હાથે પગે કંને બાંધેલા બહાર આવ્યો, ને તેનું મોઢું રૂબાલે વિરાળેવું હતું. ઇસુએ તેઓને કહ્યું, એને છોડો, ને જવા દો.

૪૨ એ માટે જે યહુદીઓ મરિયમની પાસે આવ્યા હતા, ને તેણે જે કીધું તે જોયું હતું, તેઓમાંથી ધણાએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો. ૪૩ પણ તેઓમાંના કેટલાએકે ફરોશીઓની પાસે જઈને ઇસુએ જે કામ કીધાં હતાં, તે તેઓને કહી દીધા.

૪૪ એ માટે મુખ્ય યાજકાએ તથા ફરોશીઓએ સભા મેળવીને કહ્યું કે, આપણે શું કરીએ? કેમકે એ માણસ તો ધણા ચમત્કારો કરે છે. ૪૫ જો આપણે તેને એમના એમજ રહેવા દઈશું, તો સંધળા તેના પર વિશ્વાસ કરશે, ને રૂમીઓ આવીને આપણું હામ-ટકાણું તથા પ્રજાપણું લઇ જશે. ૪૬ પણ કાયદાસ નામે તેઓમાંનો એક જે તે વરસે પ્રમુખ્ય યાજક હતો, તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કંઈજ જાણતા નથી, ૪૭ ને વિચારતા નથી કે લોકની વતી એક માણસ મરે, ને આખી પ્રજા નાશ ન પામે, એ તમારે સારૂ લાભકારક છે. ૪૮ તેણે તો એ પોતાથી કહ્યું ન હતું, પણ તે વરસમાં તે પ્રમુખ્ય યાજક હોવાથી તેણે ભવિષ્ય કહ્યું કે, લોકની વતી ઇસુ મરશે. ૪૯ અને એકલા આ લોકની વતી નહિ, પણ એ માટે કે દેવનાં નેરાઈ અચેલાં છાકરાંઓને પણ તે એકઠાં કરીને એકત્ર કરે. ૫૦ તેને દેહાડથી માંડીને તેને મારી નાખવાનો તેઓ મનસુખો કરવા લાગ્યા.

૫૧ તે માટે ત્યાર પછી યહુદીઓમાં પ્રજારૂપે ઇસુ ફર્યો નહિ, પણ ત્યાંથી સનની પાસેના પ્રાંતના એકાન્ધ નામના શહેરમાં ગયો. ને પોતાના શિષ્યો સુઝાં ત્યાં રહ્યા. ૫૨ હવે યહુદીઓનું પારખા પર્વ ખસે હતું,

ને પારખા અનાક ધણા લોકો પોતાને શુદ્ધ કરવાને બહાર ગામથી ચરણાલેખમાં ગયા હતા. ૧૬ માટે તેઓએ ઇસુની શોધ કીધી, ને મહિરમાં ઉઠા રહેતાં માદોમાંહે કશું કે, તમને શું લાગે છે? શું પર્વમાં તે આવવાનો નથી? ૧૭ હવે સુખ્ય ચાલકોએ તથા ફરે-શીઓએ એકી આજ્ઞા આપી હતી કે, લોકો માણ-સને બાહુ પર કે તે ક્યાં છે તો તેણે ખબર આપવી, એ માટે કે તેઓ તેને પકડે.

૧૨ ત્યારે પારખા પર્વના છ દહાડા અનાક ઇસુ બેધાનીઆમાં આવ્યા, ત્યાં લાગરસ, જેને ઇસુએ મરીનએવાઓમાંથી ઉઠાડો હતો, તે હતો. ૧ માટે તેઓએ તેને કાગે ત્યાં વાળુ કીધું, ત્યારે મારથા સેવા કરતી હતી, પણ લાગરસ તેની સાથે જમવા બેઠેલાઓમાંના એક હતો. ૨ તે વેળા ગરિયમે પણ મુલ્યવાન જરામાંનીનું ચેર અત્તર લઈને ઇસુને પગે ચોંટ્યું, ને પોતાને ચોટવે તેના પગ કુછ્યા; અને અત્તરની મુગધ આખા ધરમાં વ્યાપી ગઈ. ૪ પણ તેના વિખ્યામાંના એક, ચદુદા ઇસકારીઓત, જે તેને પરસ્વાધીન કરનાર હતો, તે કહે છે કે, ૧ એ અત્તર તબૂર્ત દીનારે વેચીને દરિદ્રીઓને શા માટે અપાવું નહિ? ૨ હવે આ જે તેણે કહ્યું તેનું કારણ એ નહોતું કે તેને દરિદ્રીઓને માટે દાન હતી; પણ તે નાર હતો, ને શેલી રાખતો હતો, ને તેમાં જે નખાતું તે લઈ જતો હતો, તે માટે કહ્યું. ૭ ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, મારા દાનવાના દહાડાને સાચું તેણેને એ રાખવા કે. ૮ કેમકે દરિદ્રીઓ તો સદા વમારી સાથે છે; પણ હું સદા વમારી સાથે નથી.

૯ ત્યારે ચદુદીઓનાંના ધણા લોકોએ જણ્યું કે તે ત્યાં છે, ત્યારે તેઓ એકલા ઇસુને લીધે નહિ, પણ લાગરસ જેને તેણે મરીનએવાઓમાંથી ઉઠાડો હતો, તેને ધનુ જેવા સાચું આવ્યા. ૧૦ પણ સુખ્ય ચાલકોએ લાગરસને પણ મારી નાખવાની મસલત કીધી; ૧૧ કેમકે તેના કારણથી ધણા ચદુદીઓ આજ્ઞા નથા ને ઇસુ પર વિશ્વાસ રીયો.

૧૨ બીજો દહાડે પર્વમાં આવેલા ધણાએક લોકોએ એવું સાંભળ્યું કે, ઇસુ ચરણાલેખ આવે છે; ૧૩ ત્યારે ખલુરીની રાનીઓ લઈને તેઓ તેને મળવાને બહાર ગયા; ને એવી ખૂબ પાકી કે, દોસાના; ૧૪ ઇસુને નામે ઇસાએલનો જે દાન આવે છે, તેને ધન્ય છે. ૧૬ અને ઇસુને એક ગરેલોનો વહેરો મળ્યો ત્યારે તેના પર તે બીજા, એમ લખ્યું છે તેમ કે, ૧૭ બે દિવાનની

દીકરી, બી મા; ૧૮, તારા રાત્ર ગરેલોના વહેરા પર બેસીને આવે છે. ૧૯ પ્રથમ તેના ધિબો એ વાતો સમજ્યા ન હતા, પણ ઇસુ મહિમાવાન થયો, ત્યારે તેઓને સાદ આપ્યું કે, તેના મુંબંધી એ વાતો લખેલી છે, ને તેજ પ્રમાણે તેઓએ તેને કીધું છે, ૨૦ તેણે લાગરસને કબજામાંથી બાલાવ્યો, ને મરી ગએલાઓમાંથી ઉઠાડો, તે વખતે જે લોક તેની સાથે હતા, તેઓએ શાહેડી આપી. ૨૮ અને તે કારણથી પણ લોકો તેને મળવા નથા; કેમકે તેણે એ સમકાર કીધો હતો એવું તેઓએ સાંભળ્યું હતું. ૨૯ તે માટે ફરેશીઓએ માદોમાંહે કશું કે, જુઓ, તમારું તો કંઈ વળતું નથી; જુઓ, આપું જગત તેની પછવાડે ગયું છે.

૩૦ હવે પર્વમાં બહાર કરવાને જેઓ આવ્યા હતા, તેઓમાંના કેટલાએક દેશીની હતા; ૩૧ માટે તેઓએ આવીલના બેયસાઈદાના શીલીપની પાસે આવીને તેને વિનંતી કર્યાં કહ્યું કે, સાહેબ, અમે ઇસુને જેવા આપીએ છીએ. ૩૨ શીલીપ આવીને આંદ્રધાને કહે છે; આંદ્રધા તથા શીલીપ આવીને ઇસુને કહે છે. ૩૩ ત્યારે ઇસુ તેઓને ઉત્તર આપવાં કહે છે કે, માણસના દીકરાને મહિમાવાન થવાની ધડી આવી છે. ૩૪ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું, જે ધડીના દાણો ભોંયમાં પડીને નથી મરતો, તો તે એકલો રહે છે; પણ જો તે મરે, તો ધણાં ફળ આપે છે. ૩૫ જે જોતાના જીવ પર પ્રીતિ કરે છે, તે તેને ખોય છે; અને જે આ જનતામાં જોતાના જીવ પર દ્રેષ કરે છે, તે અનંત જીવનને સાચું તેને બચાવી રાખશે. ૩૬ જે કોઈ મારી સેવા કરતો હોય, તો તેણે મારી પાછળ ચાલવું; ને ત્યાં હું છું ત્યાં મારો સેવક પણ હોય; જે કોઈ મારી સેવા કરતો હોય, તો બાપ તેને માન આપશે. ૩૭ હવે મારો જીવ વ્યાકુળ થયો છે; ને હું શું કહું એ બાપ, મને આ ધડીથી બચાવ. પણ એને જ લીધે તો હું આ ધડી મુકી આવ્યો છું. ૩૮ એ બાપ, તારા નામનો મહિમા [પ્રનટ] કર. ત્યારે એવી આકાશવાણી થઈ કે, ને તેનો મહિમા [પ્રનટ] કીધો છે, ને ફરી કરીય. ૩૯ ત્યારે જે લોકોએ પાસે હતા રીતે તે સાંભળ્યું હતું, તેઓએ કહ્યું કે, અનંત થઈ; બીનઓએ કહ્યું કે, હવે તેની બેઠે વાત કીધી. ૪૦ ઇસુએ જણાવ્યું આપવાં કહ્યું કે, એ વાળી મારે સાચું નહિ, પણ તમારે સાચું થઈ છે. ૪૧ હવે આ જનતાને બાપ કરવામાં આવે છે; હવે આ જનતાને અધિકારી બહાર કાઢી નખાશે. ૪૨ અને જે દુ મુખી પરથી જેવા કરાધય,

તો સહુને હું પોતાની તરફ ખેંચીશ. ૨૭ પણ પોતે શી તરફના મોતથી મરવાનો છે, એ સુચવતાં તેણે એમ કહ્યું. ૨૮ એ માટે લોકોએ તેને ઉત્તર દીધો કે, ખ્રીસ્ત સદા રહેશે, એમ અને નિયમશાસ્ત્રમાથી સંભળ્યું છે; તો માણસનો દીકરો ઉઠ્યા કરાવો જોઈએ, એમ તું કેમ કહે છે? એ માણસનો દીકરો કોણ છે? ૨૯ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હજી થોડી વાર અજાણું તમારી મધ્યે છે; ન્યાં સુધી તમને અજાણું છે, ત્યાં સુધી ચાલો, રખે અધિકાર તમારા પર આવી પડે; અને અધિકારમાં જે ચાલે છે તે જાણતો નથી કે પોતે ક્યાં જાય છે. ૩૦ ન્યાં સુધી તમને અજાણું છે, ત્યાં સુધી અજાણા પર વિશ્વાસ કરો, એ માટે કે તમે અજાણાના દીકરા થાઓ.

એ વાતો કહીને ઇસુ ચાલ્યો ગયો, અને તેઓથી સંતાઈ રહ્યો. ૩૧ તેણે આટલાં બધાં અચરત કામો તેઓના હેખતાં કીધાં હતાં, તોપણ તેઓએ તેના પર વિશ્વાસ ન કીધો. ૩૨ એ માટે કે યશાયાહ લવિષ્ય-વાદીનું વચન પુરૂ થાય કે, પ્રભુ, અમારા સમાચારને કોણે વિશ્વાસ કીધો છે? ને પ્રભુને હાથ કાને પ્રગટ થયો છે? ૩૩ તે માટે તેઓ વિશ્વાસ કરી ન શક્યા, કેમકે યશાયાહે વળી કહ્યું હતું કે, ૪૦ તેઓ આંખોએ ન દેખે, ને અંતઃકરણથી ન સમજે, ને પાછા ન ફરે, ને હું તેઓને સારા ન કર, એ માટે તેણે તેઓની આંખો આંધળી કીધી છે, ને તેઓનાં મન જડ કર્યાં છે. ૪૧ યશાયાહે તેનો મહિમા જોયો તે કારણથી તેણે એ વાતો કહી; અને તે તેને વિષે જોઈયો. ૪૨ તોપણ અધિકારીઓમાંના પણ ઘણાએ તેના પર વિશ્વાસ કર્યો; પણ રખેને ફરેશીઓ અમને સલાસ્થાનમાંથી કાઢી મુકે, [એ બીકથી] તેઓએ તેને કબૂલ ન કીધો. ૪૩ કેમકે દેવનાં વખાણ કરતાં તેઓ માણસોનાં વખાણ વધારે આહતા હતા.

૪૪ ત્યારે ઇસુએ ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, મારા પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તે એકલા મારા પર નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે, તેના પર વિશ્વાસ કરે છે. ૪૫ અને જે મને દેખે છે, તે જેણે મને મોકલ્યો છે તેને દેખે છે. ૪૬ ને કોણ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે અંધારામાં ન રહે, માટે જગતમાં હું અજાણાશ્રીપ આવ્યો છું. ૪૭ અને જો કોણ મારી વાતો સંભળીને તેમને નથી પાળતો, તો હું તેના ન્યાય કરતો નથી; કેમકે હું જગતનો ન્યાય કરવા માટે નહિ, પણ જગતનો ઉદ્ધાર કરવા માટે આવ્યો છું. ૪૮ જે મારો ઇનકાર

કરે છે, ને મારી વાતો માનતો નથી, તેનો ન્યાય કરનાર એક છે; જે વાત મેં કહી છે, તેજ છેલ્લે દહાડે તેનો ન્યાય કરશે. ૪૯ કેમકે મેં પોતાથી નથી કહ્યું, પણ મારે શું કહેવું, તથા મારે શું જોઈવું, એ વિષે બાપ જેણે મને મોકલ્યો છે તેણે મને આજ્ઞા આપી છે. ૫૦ અને તેની આજ્ઞા અનત જીવન છે, એ હું જાણું છું; તે માટે જે જે હું જોઈું છું, તે જેવું બાપે મને કહ્યું છે તેવું જોઈું છું.

૧૩ હવે પારખા પર્વ અગાઉ પોતાનો આ જગતમાંથી બાપની પાસે જવાનો સમય આવ્યો છે એ જાણીને ઇસુએ જગતમાંના પોતાના લોક, જેઓના ઉપર તે પ્રેમ રાખતો હતો, તેઓ પર અંત સુધી પ્રેમ રાખ્યો. ૧ અને તેઓ જમતા હતા તેવામાં, (સેતાને તો અગાઉથી સીમોનના દીકરા યહૂદા ઇસકારીઓતના મનમાં તેને પરસ્વાદીન કરવાનું મુશ્યુ હતું), ૨ બાપે સઘળાં વાનાં મારા હાથમાં આપ્યા છે, ને હું દેવની પાસેથી આવ્યો છું, ને દેવની પાસે જઈ છું, એ જાણીને ૩ [ઇસુ] જમણું પરથી ઉઠે છે ને પોતાનાં જુગડાં ઉતારે છે; ને ૩માલ લઈને તેણે પોતાની કમરે બાંધ્યો. ૪ ત્યાર પછી વાસણમાં પાણી રેડીને, શિષ્યોના પગ ધોવા તથા જે ૩માલ પોતાની કમરે બાંધ્યો હતો તેથી લુછવા લાગ્યો. ૫ એ પ્રમાણે તે સીમોન પીતરની પાસે આવે છે. તે તેને કહે છે કે, પ્રભુ, શું તું મારા પગ ધોય છે? ૬ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, હું જે કરું છું, તે તું હમણાં જાણતો નથી; પણ હવે પછી તું સમજશે. ૭ પીતર તેને કહે છે કે, તને કહી મારા પગ ધોવા નહિ હમરા. ઇસુએ તેને ઉત્તર દીધો કે, જો હું તને ન ધોઈ તો મારી સાથે તારે કંઈ બાંધ નથી. ૮ સીમોન પીતર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, એકલા મારા પગજ નહિ, પણ મારા હાથ તથા માથું પણ ધો. ૯ ઇસુ તેને કહે છે, જે નાહ્યો છે, તેના પગ શિવાય બીજું કંઈ ધોવાની અવશ્ય નથી, પણ તે પુરો યુક્ત છે; ને તમે યુક્ત છો, પણ સ્વદુ નહિ. ૧૦ કેમકે સેતાને પરસ્વાદીન કરનારને તે જાણતો હતો; માટે તેણે કહ્યું કે, તમે સહુ યુક્ત નથી.

૧૧ એ પ્રમાણે તેઓના પગ ધોઈ રહ્યા પછી તેણે પોતાનાં જુગડાં કીધાં ને પાછા જમવા બેસીને તેઓને કહ્યું કે, મેં તમને શું કીધું છે, તે તમે સમજો છો? ૧૨ તમે મને શરૂ તથા પ્રભુ કહો છો, ને તમે કીક કહો છો, કેમકે હું એજ છું. ૧૩ એ માટે ને પ્રભુએ

તથા શુરોએ જો તમારા પગ ચોલા, તો તમારે પણ એક બીજાના પગ ધોવા જોઈએ ૧૧ કેમકે જેણે મેં તમને કીધું, તેણે તમે પણ કરો, એ માટે મેં તમને નમુના આપ્યો છે ૧૨ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, ચાકર પોતાના શેઠ કરતા મોટો નથી, ને જે મોઢવાયજો તે પોતાના મોઢનાર કરતા મોટો નથી ૧૩ જો તમે એ વાતો નહીંને તેઓને પાળો, તો તમને ધન્ય છે ૧૪ હું તમ સહુ સખી નથી કહેતો, જેઓને મેં પસંદ કીધા છે તેઓને હું નાણું છું, પણ જે મારી [[માથે]] રાટલી ખાય છે, તેણે મારી વિરુદ્ધ પોતાની લાત ઉઠાવી છે, એ લેખ પુરો થવા સાર [એમ થયું જોઈએ] ૧૫ અત્યાચારી તે થયાની અગાઉ હું તમને કહું હું એ માટે કે, ત્યારે એ થાય, ત્યારે તમે વિશ્વાસ કરો, કે હું તે છું ૧૬ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, જે કોઈને હું મોઢવું છું તેના અગિકાર જે કરે છે, તે મારો અગિકાર કરે છે, ને જે મારો અગિકાર કરે છે તે મારા મોઢવનારનો અગિકાર કરે છે

૧૭ એમ કહ્યા પછી ઇસુ મનમા અકળાયો, ને શાહેલી પુરતા કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, તમારામાનો એક મને પરસ્વાધીન કરશે ૨૨ તે કોને વિષ જોવે છે એ સખી શિષ્યોએ સટેહમા પડીને એક બીજા તરફ જોયું ૧૭ હવે જમતી વેળાએ તેના શિષ્યોમાનો એક, જેના પર ઇસુ પ્રેમ રાખતો હતો, તે ઇસુની છાતી પર અટકેલો હતો ૧૪ માટે સીમોન પીતર તેને ઇસારો કરીને કહે છે કે, તે કોને વિષ જોવે છે, તે [અમને] કહે ૨૧ ત્યારે તે જેમ ઇસુની ગાતી પર અટકેલો હતો તેમ ને તેમજ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તે માણ છે? ૨૧ માટે ઇસુ ઉત્તર દે છે કે, હું કોણિયો જોણીને જેને આપીશ, તેજ તે છે પછી તે કોણિયો જોણીને તે લઈને સીમોન ઇસકારી-ઓવના દીકરા થયુંદાને આપે છે ૨૦ અને કોણિયા પછી તેમા સેત્તાન પડો, માટે ઇસુ તેને કહે છે કે, ને તું કરવાનો છે, તે વહેલો કર ૧૮ હવે તેણે તેને શા માટે એમ કહ્યું એ જમવા બેઠલાઓમાનો કોઈ સમજ્યો નહિ. ૧૯ કેમકે કેટલાએકે એમ ધારું કે, થયુંદાની પાસે થેરી છે તેથી ઇસુએ તેને કહ્યું કે, પર્વને સાર આપણને જે જેની અમત્ય છે તે ખરીદ, અથવા એ કે, તારે જરીમાને કંઈ આપવું ૨૦ ત્યારે કોણિયો લઈને તે તરા બહાર ગયો, ને તે વેળા રાત હતી

૨૧ અને તે બહાર નરા પછી ઇસુ કહે છે કે, હવે માણુઓની દીકરા મહિમાવાન થયા છે, ને તેનામા દેવ

મહિમાવાન થયા છે ૨૨ અને દેવ તેને પોતામા મહિમાવાન કરશે, ને તેને વહેલો મહિમાવાન કરશે ૨૩ આ નાના છોકરાઓ, હવે પછી તમારી જોડે હું થોડી વાર છું, તમે મને શોધશો, ને જેમ મેં થયુંદા-ઓને કહ્યું હતું કે, ત્યાં હું જઈ છું ત્યાં તમે આવી નથી શકતા, તેમ હું હમણા તમને પણ કહું છું ૨૪ હું તમને નવી આજ્ઞા આપુ છું, કે તમે એક બીજા પર પ્રેમ કરો, જેવા મેં તમારા પર પ્રેમ કીધો તેવા તમે પણ એક બીજા પર પ્રેમ કરો ૨૫ જો એક બીજા પર તમે પ્રેમ રાખો તો તેથી સર્વ માણસો નહીંથી કે તમે મારા શિષ્યો છો

૨૬ સીમોન પીતર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તું ક્યા જાય છે? ઇસુએ તેને ઉત્તર કીધો કે, ત્યાં હું જઈ છું, ત્યાં તું હમણા મારી પાછળ આવી નથી શકતો, પણ પછી મારી પાછળ આવીશ ૨૭ પીતર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, હું હમણાજ તારી પાછળ કેમ નથી આવી શકતો? તારે સાચું હું મારો જીવ આપીશ ૨૮ ઇસુ ઉત્તર દે છે કે શું મારે સાચું તું તારો જીવ આપશે? હું તને ખચિત ખચિત કહું છું કે, મરણો બોધ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે

૧૪ તમારા મનને ગભરાવવા ન દો, તમે દેવ પર વિશ્વાસ કરો, મારા પર પણ વિશ્વાસ કરો ૨ મારા બાપના ધરમા રહેવાના કેકાણા ધણા છે, નહિ તો હું તમને કહેત, હું તો તમારે કાળે જગ્યા તૈયાર કરવાને જઈ છું ૩ અને જો હું જઈને તમારે કાળે જગ્યા તૈયાર કરીશ, તો પાછો આવીશ, ને તમને મારી પાસે લઈશ, એ માટે કે ત્યાં હું રહું છું ત્યાં તમે પણ રહો ૪ અને ત્યાં હું જઈ છું ત્યાંનો રસ્તો તમે જાણો છો ૫ થોમા તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તું ક્યા જાય છે, તે અમે જાણતા નથી, ત્યારે અમે રસ્તો કેમ કરીને જાણીએ? ૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, રસ્તો તથા સત્ય તથા જીવન હું છું, મારા આસરા વિના બાપની પાસે કોઈ આવવું નથી ૭ તમે જો મને જાણવો તો મારા બાપને પણ જાણવો, હવેથી તમે તેને જાણો છો ને તેને દીઠા છે ૮ શી-રીપ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, અમને બાપ દેખાડ, જેટલે અમારે બસ છે ૯ ઇસુ તેને કહે છે કે, શી-રીપ, આટલી મુશ્કેલ સુધી હું તમારી જોડે રહો છું, તો પાપુ થું તું મને જાણતો નથી? ૧૦ મને દીઠા છે તેણે બાપને દીઠા છે, તો તું શા માટે કહે છે કે, અમને બાપ દેખાડ ૧૧ હું બાપમા હું ને બાપ મારામા છે, જેવા વિશ્વાસ તું કરે છે ૧૨

નહિ ૧ જે વાતો હું તમને કહું છું તે પોતાથી નથી કહેતો, પણ બાપ મારામાં રહીને પોતાનાં કામ કરે છે. ૧૧ હું બાપમાં છું ને બાપ મારામાં છે એવો વિશ્વાસ મારા પર કરો, નહિ તો કાનોનેજ લીધે મારા પર વિશ્વાસ કરો. ૧૨ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, હું જે કામો કરું છું તેજ મારા પર વિશ્વાસ કરનાર પણ કરશે, ને એ કરનાં પણ મોટાં કરશે, કેમકે હું બાપની પાસે જઈ છું. ૧૩ અને જે કંઈ મારે નામે તમે માગ્યો, તે હું કરીશ એ માટે કે બાપ દીકરામાં મહિમાવાન થાય. ૧૪ તે તમે મારે નામે કંઈ મારી પાસે માગ્યો તો તે હું કરીશ. ૧૫ જે તમે મારા પર પ્રેમ કરો છો તો મારી આજ્ઞાઓ પાળ્યો. ૧૬ અને હું બાપની વિનંતી કરીશ, ને તે તમને બીજે સંબોધક તમારી પાસે રહ્યા રહેવા માટે આપશે, ૧૭ એટલે સત્યને આત્મા, જેને જગત પામી નથી શકતું; કેમકે તેને તે કેષવ નથી, ને તેને જીવતું નથી; [પણ] તમે તેને જાણો છો; કેમકે તે તમારી સાથે રહે છે, ને તમારામાં વસશે. ૧૮ હું તમને અનાથ નહિ સુધીશ; હું તમારી પાસે આવીશ. ૧૯ થોડી વાર પછી જગત મને ફરીથી નહિ જોશે, પણ તમે મને જોશો; હું જીવું છું, માટે તમે પણ જીવશો. ૨૦ તે દહાડે તમે જાણ્યો કે, હું મારા બાપમાં છું, ને તમે મારામાં છો, ને હું તમારામાં છું. ૨૧ જેની પાસે મારી આજ્ઞાઓ છે, ને જે તેઓને પાળે છે, તેજ મારા પર પ્રેમ કરે છે, ને જે મારા પર પ્રેમ કરે છે તેના પર મારી બાપ પ્રેમ કરશે, ને હું તેના પર પ્રેમ કરીશ, ને તેની આગળ હું પોતાને પ્રગટ કરીશ. ૨૨ યહુદા, જે ઇસ્રાઈલોત ન હતો, તે તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તું પોતાને અમારી આગળ પ્રગટ કરશે ને જગતની આગળ નહિ, એવું શું કારણ છે? ૨૩ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું, જે કોઈ મારા પર પ્રેમ કરતો હશે તો તે મારી વાતો પાળશે; ને મારો બાપ તેના પર પ્રેમ કરશે, ને અમે તેની પાસે આવીને તેની સાથે રહીશું. ૨૪ જે મારા પર પ્રેમ નથી કરતો તે મારી વાતો નથી પાળતો; ને જે વાત તમે સાંભળો છો તે મારી નથી, પણ બાપ જેણે મને મોકલ્યો છે તેની છે. ૨૫ હજી હું તમારી સાથે રહું છું એટલામાં મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૨૬ પણ સંબોધક, એટલે પવિત્ર આત્મા, જેને બાપ મારે નામે મોકલી દેશે, તે તમને બધું શિખવશે, ને મેં જે સર્વ તમને કહ્યું તે બધું તમારા સ્મરણમાં લાવશે. ૨૭ હું તમને શાંતિ આપી

જઈ છું; મારી શાંતિ હું તમને આપું છું; જેમ જગત આપે છે તેમ હું તમને આપતો નથી. તમારા મનને ગમરાવા ન દે, ને બીજા પણ ન દે. ૨૮ મેં જે તમને કહ્યું તે તમે સાંભળ્યું છે કે, હું જઈ છું, ને તમારી પાસે [પાછો] આવું છું. જે તમે મારા પર પ્રેમ કરના, તો હું બાપની પાસે જઈ છું, એથી તમે દુઃખાત; કેમકે મારા કરતા બાપ મોટો છે. ૨૯ અને જ્યારે એ થાય ત્યારે તમે વિશ્વાસ કરો માટે તે થયા અગાઉ મેં દમજાથી તમને કહ્યું છે. ૩૦ હવેથી તમારી જોડે હું ધારી વાતો નહિ કરીશ, કેમકે આ જગતનો અધિકારી આવે છે, ને મારામાં તેનું કંઈ નથી; ૩૧ પણ એ માટે કે જગત જાણે કે હું બાપ પર પ્રેમ કરું છું, ને બાપ મને આજ્ઞા કીધી છે, તેમ હું કરું છું. ૩૨, અહિંથી આપણે જઈએ.

૨૫ હું ખરો દ્રાક્ષવેલો છું, ને મારો બાપ માળી છે. ૨ મારામાંની હરેક ટાળી જેને ફળ નથી આવતું તેને તે કાપી નાખે છે, ને હરેક [ટાળી] જેને ફળ આપે છે, તેને વધારે ફળ આપે માટે તે તેને શુદ્ધ કરે છે. ૩ જે વાત મેં તમને કહી છે તેના આસરથી હવે તમે શુદ્ધ થઈ ગયા છો. ૪ તમે મારામાં રહો, ને હું તમારામાં [રહીશ]; જેમ ટાળી વેલામાં રહ્યા વિના પોતાથી ફળ આપી નથી શકતી, તેમ તમે પણ મારામાં રહ્યા વિના [ફળ] આપી શકતા નથી. ૫ હું તો દ્રાક્ષવેલો છું, ને તમે ટાળીઓ છો; જે મારામાં રહે છે, ને હું તેનામાં, તેજ ધણું ફળ આપે છે; કેમકે મારાથી નિરાળા રહીને તમે કંઈ કરી નથી શકતા. ૬ જે કોઈ મારામાં રહેતો નથી, તો ટાળીની પેઠે તે બહાર ફેંકાય છે, ને સુકાય જાય છે; પછી લોક તેઓને એકઠી કરીને અગ્નિમાં નાખે છે, ને તેઓ જળી જાય છે. ૭ જે તમે મારામાં રહો, ને મારી વાતો તમારામાં રહે, તો જે કંઈ તમે આહો તે માગો, ને તે તમને મળશે. ૮ તમે જાહુ ફળ આપો, એમાં મારો બાપ મહિમાવાન થાય છે, અને [એમ] તમે મારા શિષ્ય થશો. ૯ જેમ બાપે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેમ મેં પણ તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે; તમે મારા પ્રેમમાં રહો. ૧૦ જેમ હું મારા બાપની આજ્ઞાઓ પાળીને તેના પ્રેમમાં રહું છું, તેમ જે તમે મારી આજ્ઞાઓ પાળો તો તમે મારા પ્રેમમાં રહેશો. ૧૧ તમારામાં મારો આનંદ રહે, ને તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય, એ માટે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧૨ મારી આજ્ઞા એ છે કે, જેમ મેં તમારા પર પ્રેમ

રાખ્યો છે, તેમ તમે એક બીજા પર પ્રેમ રાખો. ૧૭ પોતાના મિત્રોને સાથે પોતાનો જીવ આપવો, તે કરવા મોટો પ્રેમ કહાયો નથી. ૧૪ જે આજ્ઞાઓ હુ તમને આપુ છું તે જે તમે પાળો છો તે તમે મારા મિત્ર છો. ૧૫ હવેથી હુ તમને દાસ કહેતો નથી; કેમકે પોતાનો રોક જે કરે છે તે દાસ બન્યો નથી; પણ મેં તમને મિત્ર કહ્યા છે; કેમકે જે વાતો મેં મારા બાપથી સાંભળી હતી તે બધી મેં તમને જણાવી છે. ૧૬ તમે મને પસંદ નથી કીધો, પણ મેં તમને પસંદ કીધો છે, ને તમને નિમ્યા છે, કે તમે જઈને કૃષ આપો, ને તમારા કૃષ કાંચમ રહે; એ માટે કે તમે મારે નામે જે કંઈ બાપની પાસે માગો તે તમને તે આપે. ૧૭ તમે એક બીજા પર પ્રેમ રાખો માટે હુ તમને એ આજ્ઞાઓ આપુ છું. ૧૮ જે જગત તમારો દ્રેષ કરે છે તે તમારા અગાઉ તેણે મારો દ્રેષ કીધો છે, એ તમે જાણો છો. ૧૯ જે તમે જગતના હોત તે જગત પોતાના ઉપર પ્રેમ કરત; પરંતુ તમે જગતના નથી, પણ મેં તમને જગતમાંથી પસંદ કીધો છે, તે માટે જગત તમારો દ્રેષ કરે છે. ૨૦ દાસ પોતાના રોકથી મોટો નથી, એવી જે વાત મેં તમને કહી તે યાદ રાખો. જે તેઓ મારી પૂઠે લાગ્યા, તે તમારી પૂઠે પણ લાગશે; જે તેઓએ મારી વાત પાળી, તે તમારી પણ પાળશે. ૨૧ પણ એ બધું મારા નામને સાથે તેઓ તમને કરશે, કેમકે તેઓ મારા મોકલનારને જાણતા નથી. ૨૨ જે હુ આજ્ઞા ન હોત, ને તેઓને કંઈ ન હોત, તે તેઓને પાપ ન લાગત; પણ હવે તેઓનાં પાપ સંબંધી તેઓને કંઈ બહાનું રહ્યું નથી. ૨૩ જે મારો દ્રેષ કરે છે, તે મારા બાપનો પણ દ્રેષ કરે છે. ૨૪ જે કામો બીજા કોઈએ કીધા નથી, તે જે મેં તેઓમાં ન કીધાં હોત, તે તેઓને પાપ ન લાગત; પણ હવે તેઓએ મને તથા મારા બાપને પણ જોયા છે, ને દ્રેષ કીધો છે. ૨૫ પણ તેઓના સાક્ષ્યમાં જે વાત લખેલી છે કે, તેઓએ કારણ વગર મારો દ્રેષ કીધો છે, તે પુરી થવા સાથે [એમ થયું] ૨૬ પણ સંબોધક, એટલે સત્યનો આત્મા, જે બાપની પાસેથી નીકળે છે, તેને હુ બાપની પાસેથી તમારી પાસે મોકલી દઈશ; તે ન્યારે આવશે, ત્યારે મારા સંબંધી શાહેલી આપશે. ૨૭ અને તમે પણ શાહેલી આપશો, કેમકે તમે આદ્યથી મારી જોડે છો.

૧૬

કેમકે તમને કોઈ ન જાણશે માટે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧ તેઓ તમને સહારથા-

નોમાંથી કાઢી મુકશે; હા, એવો સમય આવે છે કે જે કોઈ તમને મારી નાખે તે દેવની સેવા કરે છે, એમ તેને લાગશે. ૨ અને તેઓ બાપને તથા મને જાણતા નથી, માટે તેઓ એ કામો કરશે. ૪ પણ એ વાતો મેં તમને એ માટે કહી છે કે, ન્યારે તેમનો સમય આવે ત્યારે તમે યાદ કરો કે મેં તમને કંઈ હદ, અને પહેલાથી એ વાતો મેં તમને કહી ન હતી, કેમકે હુ તમારી જોડે હતો. ૫ પણ હવે હુ મારા મોકલનારની પાસે જઈ છું; અને તું ક્યાં જાય છે એમ તમારા માટે કોઈ મને પુછતો નથી. ૬ પણ મેં તમને એ વાતો કહી છે, માટે તમારાં મન શોકે ભરાઈ ગયાં છે. ૭ તે પણ હું તમને સાચું કહુ છું; માર જઈ તમને ગુણકારી છે; કેમકે જે હુ જઈ નહિ, તે સંબોધક તમારી પાસે નહિ આવશે; પણ જે હુ જઈ, તે હુ તેને તમારી પાસે મોકલી દઈશ. ૮ અને તે આવીને પાપ વિષે તથા ન્યાયીપણા વિષે તથા ન્યાય કરાવવા વિષે, જગતને ખાતરી કરી આપશે; ૯ પાપ વિષે, કેમકે તેઓ મારા પર વિશ્વાસ કરતા નથી; ૧૦ ન્યાયીપણા વિષે, કેમકે હુ બાપની પાસે જઈ છું, ને તમે હવેથી મને નહિ જોશો; ૧૧ ન્યાય કરાવવા વિષે, કેમકે આ જગતના અધિકારીઓના ન્યાય કરાવાયો છે. ૧૨ હજી ઘણી વાતો મારે તમને કહેવાની છે, પણ હમણાં તે તમે ખમી રાહતા નથી. ૧૩ તે પણ જે સત્યનો આત્મા, તે ન્યારે આવશે, ત્યારે તે તમને સર્વ સત્યમાં દોરી જશે; કેમકે તે પોતાથી નહિ બાકશે; પણ જે કંઈ તે સાંભળશે તે જ તે બાકશે; ને જે જે થનાર છે તે તમને કહી દેખાડશે. ૧૪ તે મને મહિમાવાન કરશે, કેમકે તે મારા વિષેનું લખે તમને કહી દેખાડશે. ૧૫ જે બાપનાં છે, તે સર્વ મારાં છે; તે માટે મેં કંઈ કે, તે મારે વિષેનું લખે તમને કહી દેખાડશે. ૧૬ થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો; ને ફરી થોડી વાર પછી તમે મને જોશો. ૧૭ એ માટે તેના સિંધોમાના કેટલાંકે માઠોમાઠો કંઈ, એ આપણને કહે છે કે, થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો; ને ફરી થોડી વાર પછી તમે મને જોશો; કેમકે હુ નીકળીને બાપની પાસે જઈ છું, તે થું હશે? ૧૮ તે માટે તેઓએ કંઈ કે, થોડી વાર પછી, એમ તે કહે છે તે થું છે? તે થું કહે છે એ આપણે જાણતા નથી. ૧૯ તેઓ તેને પુછતા આવે છે, એ ધનુએ જણ્યુ, તે માટે તેણે તેઓને કંઈ કે, થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો, ને ફરી થોડી વાર પછી તમે

મને જોશો એ જે મેં કહ્યું, તે વિષે તમે માહોમાહે પુછો છો છું? ૨૦ હું તમને ખ્યાન ખ્યાન કહું છું કે, તમે રશો ને શોધ કરશો, પણ જગત દરખાશે; તમે દલગીર થશો, પણ તમારી દલગીરી આનંદરૂપ થઈ જશે. ૨૧ જ્યારે બાઈથી પ્રસવવેદનામા હોય છે ત્યારે તેને શોધ થાય છે, કેમકે તેનો વખત આવ્યો છે; પણ બાળકનો જન્મ થયા પછી, જન્મતામા માલુસ જન્મ્યું છે તેના આનંદથી તે દુઃખ તેને ફરીથી યાદ આવતું નથી. ૨૨ અને હમાણું તેમ તમને દલગીરી લાગે છે ખરી; પણ હું ફરીથી તમને મળીશ ત્યારે તમારા મન આનંદ કરશે, ને તમારો આનંદ તમારી પાસેથી કોઈ લઈ લેતાર નથી. ૨૩ અને તે દહાડે તમે મારી પાસે કંઈ માનશો નહિ. હું તમને ખ્યાન ખ્યાન કહું છું કે, જો તમે બાપ પાસે કંઈ માનશો તો તે તમને મારે નામે તે આપશે. ૨૪ હજી સુધી મારે નામે તમે કંઈ માન્યું નથી; માગો, ને તમને મળશે, એ મટે કે તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય.

૨૫ એ વાતો મેં તમને દશતીમાં કહી છે; એનો સમય આવે છે કે જેમાં દશતીમાં હું તમારી સાથે નહિ બોલીશ, પણ બાપ સંબંધી હું તમને સ્પષ્ટ રીતે કહી દેખાડીશ. ૨૬ તે દહાડે મારે નામે તમે માનશો; ને હું તમને એમ નથી કહેતો કે હું તમારે સાથે બાપની પાસે વિનવી કરીશ; ૨૭ કેમકે બાપ પોતે તમારા પર પ્રેમ કરે છે, કેમકે તમે મારા પર પ્રેમ કીધો છે, ને હું દેવની પાસેથી નીકળ્યો છું, એનો વિશ્વાસ પણ કીધો છે. ૨૮ હું બાપ પાસેથી નીકળીને જન્મમાં આવ્યો છું; વળી હું જન્મત મુકીને બાપની પાસે ભડે છું. ૨૯ તેના શિષ્યો કહે છે કે, જો, હવે તું સ્પષ્ટ રીતે બોલે છે, ને કંઈ દશાંત નથી કહેતો. ૩૦ હવે અમે જાણીએ છીએ કે તું સંપૂર્ણ વાતો બોલે છે, ને કોઈ માલુસ તને પુછે એવી તને અનત્ય નથી; એ ઉપરથી અમે વિશ્વાસ કરીએ છીએ કે તું દેવ પાસેથી આવ્યો છે. ૩૧ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, તમે છું હવે વિશ્વાસ કરો છો? ૩૨ જુઓ, એવી થકી આવે છે, હા, હમણાં આવી છે કે, તમે હરેક માલુસ પોતપોતાનાની ગમ વેરાઈ જશો, ને મને એકલો મુકીશો; તે પછી હું એકલો નથી, કેમકે બાપ મારી સાથે છે. ૩૩ મારામાં તમને માતિ થાય મટે મેં તમને એ વાતો કહી છે; જગતમાં તમને સકટ થાય છે; પણ છાતી રાખો; જગતને મેં છોડ્યું છું.

૧૭ ઇસુએ એ વાતો કહ્યા પછી આકાશ તરફ પોતાની આંખો ઢંચી કરીને કહ્યું કે, બાપ, સમય આવ્યો છે; તું તારા દીકરાને મદિમાવાન કર, એ મટે કે દીકરો તને મદિમાવાન કરે. ૧ કેમકે તે સર્વ દેહધારીઓ પર તેને અધિકાર આવ્યો છે કે, જે સર્વ તે તેને આપ્યા છે તેઓને તે અનંત છવન આપે. ૨ અને અનંત છવન એ છે કે તેઓ તને એકલા ખરા દેવને તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જેને તેં મોકલ્યો છે તેને બોલે. ૩ જે કામ કરવાનું તેં મને સોંપ્યું છે તે પુરૂ કરીને મેં તને પૂર્યા પર મદિમાવાન કીધો છે. ૪ અને હવે, એ બાપ, જગત થયા અગાઉ તારી સાથે જે મદિમા હું બોગવતો હતો તેથી તું હમણાં પોતાની સાથે મને મદિમાવાન કર. ૫ જગતમાંથી જે માલુસો તેં મને આપ્યા છે, તેઓને તારૂં નામ મેં પ્રગટ કીધું છે; તેઓ તારા હતા, ને તેં તેઓને મને આપ્યાં છે; ને તેઓએ તારી વાત પાળી છે. ૬ હવે તેઓ બોલે છે કે જે જે તેં મને આપ્યાં છે, તે સર્વ તારાથી છે. ૭ કેમકે જે વાતો તેં મને આપી હતી તે મેં તેઓને આપી છે; ને તેઓએ તે સ્વીકારી; ને હું તારી પાસેથી નીકળીને આવ્યો છું, એ તેઓએ નિશ્ચે જાણ્યું, ને તેં મને મોકલ્યો છે, એમ તેઓએ વિશ્વાસ કીધો. ૮ તેઓને સાથે હું વિનવી કર છું; જગતને સાથે હું વિનવી કરતો નથી, પણ જેઓને તેં મને આપ્યાં છે તેઓને સાથે; કેમકે તેઓ તારા છે; ૯ અને જે મારાં તે બધાં તારા છે, ને જે તારા તે મારાં છે; ને હું તેઓમાં મદિમાવાન થયો છું. ૧૦ અને હવેથી હું જગતમાં નથી, પણ તેઓ જગતમાં છે, ને હું તારી પાસે આવું છું. એ પવિત્ર બાપ, તારૂં નામ જે તેં મને આપ્યું છે, તેમાં તેઓને આપણા જેવા એક થયા સાથે સંબાળી રાખ. ૧૧ હું તેઓની સાથે જગતમાં હતો ત્યાં સુધી તારૂં નામ જે તેં મને આપ્યું છે તેમાં મેં તેઓને સંબાળી રાખ્યાં; ને મેં તેઓનું રક્ષણ કીધું, ને લેખ પુરો થવા સાથે વિનાશના દીકરા શિવાય તેઓમાંના કોઈનો વિનાશ નથી થયો. ૧૨ પણ હવે હું તારી પાસે આવું છું, ને તેઓમાં મારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય, મટે હું જગતમાં એ વાતો કહું છું. ૧૩ તારી વાત મેં તેઓને આપી છે, ને જગતે તેઓના ઉપર દ્રેષ કીધો છે; કેમકે જેમ હું જગતને નથી, તેમ તેઓ પણ જગતના નથી. ૧૪ તું તેઓને જગતમાંથી લઈ લે એવી વિનવી હું નથી કરતો, પણ એવી કે બુદ્ધિથી તું તેઓને બચાવે. ૧૫ જેમ હું જગત-

તેનો નથી, તેમ તેઓ જન્મના નથી ૧૭ સત્યથી તેઓને પવિત્ર કર; તારું વચન સત્ય છે. ૧૮ જેમ તે મને જન્મમાં મોકલ્યો છે, તેમ મેં પણ તેઓને જન્મમાં મોકલ્યા છે. ૧૯ અને તેઓ પોતે પણ સત્યથી પવિત્ર થાય માટે તેઓને સારૂ દુ પોતાને પવિત્ર કરું છું. ૨૦ વળી હું એકલા તેઓને સારૂ નહિ, પણ તેઓની વાતથી મારા પર જે વિશ્વાસ કરશે, તેઓને સારૂ પણ વિનંતી કરું છું કે, ૨૧ તેઓ બધા એક થાય; એ બાપ, જેમ હું મારામાં ને હું તારામાં, તેમ તેઓ પણ આપણામાં થાય, એ સારૂ કે તે મને મોકલ્યો છે, એવો જન્મ વિશ્વાસ કરે. ૨૨ અને જે મદિમા તે મને આપ્યો છે તે મને તેઓને એ માટે આપ્યો છે, કે જેના આપણે એક છીએ તેવા તેઓ પણ એક થાય; ૨૩ [એટલે] હું તેઓમાં ને હું મારામાં થાય, એ માટે કે તેઓ એકરૂપ થઈને સંપૂર્ણ કરાય, એ સારૂ કે જન્મ લેવું કે તે મને મોકલ્યો છે, ને જેમ તે મારા પર પ્રેમ કર્યો છે, તેમ તેઓના પર પ્રેમ કર્યો છે. ૨૪ બાપ, હું એમ આદું છું કે, ન્યા હું છું ત્યાં જેઓને તે મને આપ્યાં છે તેઓ પણ મારી પાસે દોાય, કે મારો મદિમા જે તે મને આપ્યા છે તે તેઓ જીવે; કેમકે જન્મનો પાયો નાખ્યા અનાડ તે મારા પર પ્રેમ કર્યો હતો. ૨૫ એ વધારી બાપ, જન્મને તો વને લઈશો નથી; પણ મેં વને લઈયો છે; ને તે મને મોકલ્યો છે, જેમ તેઓએ જલવૃદ્ધ છે; ૨૬ અને તેઓને તારૂ નામ મેં જલવાવ્યું છે, ને જલવાનીય; એ માટે કે, જે પ્રેમથી તે મારા પર પ્રેમ કર્યો છે, તે તેઓમાં રહે, ને હું તેઓમાં રહું.

૧૮ ઇસુ એ વાતો કહીને પોતાના શિષ્યો સુધાં કિદ્રોન નાજીને પેથે પાર નયો, ત્યાં એક વાદી હતી, જેમાં પોતે તથા તેના શિષ્યો પેદા. ૨૯ હવે તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહૂદા પળુ તે કઠાલુ જાણતો હતો; કેમકે ઇસુ પોતાના શિષ્યોની સાથે વહી વાર ત્યાં જતો હતો. ૩૦ ત્યારે યહૂદા સિપાઈઓની ડુકડી લઈને અને મુખ્ય યાજ્ઞક તથા ફરોશીઓની પાસેથી બાલદારોને લઈને ફાનસો તથા મથાકો તથા દયિ-યારો સુધાં ત્યાં આવે છે. ૩૧ ઇસુ તો પોતા પર જે સખર્ણ વિનંતાનું હતું તે જાણતો હતો, તે માટે તેણે બદાર જઈને તેઓને કહ્યું કે, તમે કેને યોગ્ય છો? ૩૨ તેઓને તેને ઉત્તર દીધો કે, ઇસુ નાઝારીને. ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું તે છું. અને યહૂદા તેને પરસ્વા-ધીન કરનાર પળુ તેઓની એડે ઉભો રહ્યો હતો.

૩૩ એ માટે ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તે છું, ત્યારે તેઓ પાછા હરીને ભોંય પર પડ્યા. ૩૪ ત્યારે તેણે ફરી તેઓને પુછ્યું કે, તમે કેને યોગ્ય છો? ૩૫ તેઓએ કહ્યું કે, ઇસુ નાઝારીને. ૩૬ ઇસુએ ઉત્તર દીધો કે, મેં તમને કહ્યું કે, હું તે છું; એ માટે જો તમે ભને યોગ્યતા હો તો આ માણસોને જવા દો. ૩૭ એ માટે કે જે વચન તે બોલ્યો હતો કે, જેઓને તે મને આપ્યા છે તેઓમાંથી એકને પણ મેં જોયો નથી, તે પુર થાય ૩૮ ત્યારે સીમોન પીતર જેની પાસે તરવાર હતી તે તેણે કાઢી, ને પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકના આકરને નારીને તેનો જમણો કાન કાપી નાખ્યો. હવે તે આકરનું નામ માલખસ હતું. ૩૯ એ માટે ઇસુએ પીતરને કહ્યું કે, તરવાર મ્યાનમાં ધાલ; જે વાકેશો મારા બાપે મને આપ્યો છે તે થું હું ના પીઉં.

૪૦ ત્યારે સિપાઈઓએ તથા જમાદારે તથા યહુ-દીઓના બાલદારોએ ઇસુને પકડ્યો, ને તેને બાંધ્યો, ૪૧ અને પહેલાં તેને આનાસની પાસે લઈ ગયા; કેમકે તે વરસના પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક કાયફારોનો તે સસરો હતો. ૪૨ હવે જે કાયફારો યહુદીઓને એવી સલાહ આપી હતી કે, લોકોને સારૂ એક માણસે મરું લાલકારક છે, તે એજ હતો.

૪૩ અને સીમોન પીતર તથા બીજે એક શિષ્ય ઇસુની પાછળ પાછળ ગયા. હવે તે શિષ્ય પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકનો યોગ્યખીતો હતો તેથી ઇસુની સાથે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકના [ધરના] ચોકમાં ગયો. ૪૪ પણ પીતર બારણા આગળ બદાર ઉભો રહ્યો હતો. માટે તે બીજે શિષ્ય જે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકનો યોગ્યખીતો હતો તે બદાર આવ્યો, ને દરવાજે સાચવનારીને કહીને પીતરને માફે લાવ્યો. ૪૫ ત્યારે તે દરવાજે સાચવનારી ઘસી પીતરને કહે છે કે, તું હું પણ તે માણસના શિષ્યોમાંનો છે? તે કહે છે કે, હું નથી. ૪૬ હવે ચાકરો તથા બાલદારો કાયલાનો દેવના સળગાવીને ઉભા રહીને તાપતા હતા; કેમકે યાદ હતી; ને પીતર પણ તેઓની એડે ઉભો રહીને તાપતો હતો.

૪૭ ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકે ઇસુને તેના શિષ્યો વિષે તથા તેના બોધ વિષે પુછ્યું. ૪૮ ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, જન્મની આનંદ પ્રગટ રીતે હું બોલતો આવ્યો છું; સભારણોમાં તથા મકિરમાં ત્યાં સપળા યહુદીઓ એકલા થાય છે, ત્યાં હું નિલ્ય બોધ કરતો દેના; ને હું ગ્રહમાં કંઈ બોલ્યો નથી. ૪૯ મને કેમ પુછે છે? તેઓને મેં હું કહ્યું તે માત્ર સાનજનારા-

• આને પુછ, જો, મેં જે વાતો કહી તે તેઓ જાણે છે
૨૨ અને તેણે એમ કહ્યું ત્યારે બાલદારોમાનો એક
પાસે ઉભો હતો, તેણે ઇસુને તમાચો મારીને કહ્યું કે,
શું, તું પ્રમુખ્ય યાજ્ઞને એવી રીતે ઉત્તર દે છે ?
૨૩ ઇસુએ તેને ઉત્તર દીધો કે, જો મેં બુદ્ધ કહ્યું હોય
તો તે બુદ્ધ વિષે શાહેદી આપ, પણ જો સાચું, તો
તું મને કેમ મારે છે ? ૨૪ ત્યારે કાયારૂસ પ્રમુખ્ય
યાજ્ઞની પાસે આનાસે તેને બાધીને મોકલ્યો.

૨૫ હવે સીમોન પીતર ઉભો રહીને તાપતો હતો,
ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, શું તું પણ એના શિષ્યો-
માનો છે ? તેણે નકાર કરતા કહ્યું કે, હું નથી ૨૬ જોનો
કાન પીતરે કાપી નાખ્યો હતો તેનો સગો જે પ્રમુખ્ય
યાજ્ઞના યાજ્ઞોમાનો એક હતો તે કહે છે કે, વાંકીમા
મેં તને તેની સાથે જોયા નથી છું ? ૨૭ ત્યારે પીતરે
ફરી નકાર કીધો, ને તરત મર્યો બોલ્યો.

૨૮ ત્યારે તેઓ ઇસુને કાયારૂસ પાસેથી દરબારમા
લઈ ગયે છે, અને તે વખતે પેરોટિયુ યહુ હતું, ને
તેઓ અશુદ્ધ ન થતા પારખા ખાઈ શકે, માટે તેઓ
પોતે દરબારમા ન ગયા. ૨૯ એ માટે પીલાતે તેઓની
પાસે બહાર આવીને કહ્યું કે, એ માણસ પર તમે શું
તોહમોત મુકો છો ? ૩૦ તેઓએ ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું
કે, જો એ માણસ બુદ્ધ કરનાર ન હોત તો અમે એને
તમે ન સોંપત ૩૧ ત્યારે પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, તમે
પોતે એને લઈને તમારા નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે એનો
ન્યાય કરો. યહુદીઓએ તેને કહ્યું કે, કોઈને મારી
નાખવાનો અધિકાર અમને નથી ૩૨ પોતે કયા
મોતથી મરના હોતો તે સુચવતા ઇસુએ જે વચન
કહ્યું હતું તે પુરૂ થાય માટે [એમ થયું]

૩૩ એ માટે પીલાતે ફરી દરબારમા જઈને ઇસુને
બોલાવીને તેને કહ્યું કે, તું શું યહુદીઓનો રાજા છે ?
૩૪ ઇસુએ ઉત્તર દીધો કે, એ શું તું પોતાથી કહે છે,
કે કોઈ બીજાઓએ મારા સખથી એ તને કહ્યું ?
૩૫ પીલાતે ઉત્તર દીધો કે, શું, હું યહુદી છું ? તારા
દેશનાઓએ તથા મુખ્ય યાજ્ઞોએ તને મારે હવાલે
કીધો, તેં શું કીધું છે ? ૩૬ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે,
મારૂં રાજ્ય આ જગતનું નથી, એ મારૂં રાજ્ય આ
જગતનું હોત, તો મારા સેવકો લઈત, એ માટે કે હું
યહુદીઓને સ્વાધીન ન કરાઉં, પણ મારૂં રાજ્ય તો
હિયાતુ નથી ૩૭ એ માટે પીલાતે તેને કહ્યું કે, ત્યારે
તું રાજા છે શું ? ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, તું કહે છે
કે હું રાજા છું, એજ માટે હું જન્મ્યો છું, ને એજ

સાચું હું જન્મતા આવ્યો છું, કે સત્ય વિષે શાહેદી
આપું, હરેક જે સત્યનો છે, તે મારી વાણી સાંભળે
છે ૩૮ પીલાત તેને કહે છે કે, સત્ય શું છે ?

અને એમ કહીને તે ફરી યહુદીઓની પાસે બહાર
ગયા, ને તેઓને કહે છે કે, મને તેનામા કંઈ ગુન્હો
માલમ પડતો નથી ૩૯ પણ પારખા પર્વમા તમારે
સાચું એકને હું છોડી દઉં, એવી તમારી રીત છે, માટે
હું તમારે સાચું યહુદીઓના રાજાને છોડી દઉં, એમ
તમે ચાહો છો શું ? ૪૦ ત્યારે તે બધાએ ફરી જૂમ
પાડતા કહ્યું, એને નહિ, પણ બારાબાસને બારા-
બાસ તો છોડાશે હોતો.

૧૯ ત્યાર પછી પીલાતે ઇસુને લઈને કોરડા
માર્ગે ૨ અને સિપાઈઓએ કાઢાનો મુગટ
ગુથીને તેના માથા પર મુક્યો, ને જબુરા રગનો જોશો
તેને પહેરાવ્યો, ૩ ને તેઓએ તેની પાસે આવીને
કહ્યું કે, આ યહુદીઓના રાજા, સલામ ! ને તેઓએ
તેને તમાચા માર્યા ૪ અને પીલાત ફરી બહાર જઈને
તેઓને કહે છે કે, જુઓ, એને હું તમારી પાસે બહાર
લાવુ છું, એ માટે કે, મને એનામા કંઈ ગુન્હો માલમ
પડતો નથી, એ તમે જાણો ૫ ત્યારે ઇસુ કાઢાનો
મુગટ તથા જબુરા રગનો જોશો પહેરીધો એવા બહાર
નીકળ્યો પછી [પીલાત] તેઓને કહે છે કે, જુઓ,
આ માણસ ! ૬ ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા સાધ-
દારોએ તેને જોયો, ત્યારે તેઓએ જૂમ પાડતા કહ્યું
કે, એને વધસ્તરે જરાવ, વધસ્તરે જરાવ, પીલાત
તેઓને કહે છે કે, તમે પોતે એને લઈને વધસ્તરે
જરાવો, કેમકે મને એનામા કંઈ ગુન્હો માલમ પડતો
નથી ૭ યહુદીઓએ તેને ઉત્તર દીધો કે, અમારે
નિયમશાસ્ત્ર છે, ને તે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે એણે મર-
ણદંડ લેનાવવો જોઈએ, કેમકે પોતે દેવનો દીકરો
હોવાનો દાવો એણે કર્યો છે. ૮ એ માટે પીલાત એ
વાત સાંભળીને વધારે બીધો ૯ અને ફરી દરબારમા
જઈને ઇસુને કહે છે કે, તું ક્યાનો છે ? પણ ઇસુએ
તેને ઉત્તર ન દીધો ૧૦ ત્યારે પીલાત તેને કહે છે કે,
શું તું મને કશું કહેતો નથી ? તને છોડી દેવાનો
અધિકાર મને છે, ને તને વધસ્તરે જરાવોનો અધિકાર
મને છે, એ તું જાણતો નથી શું ? ૧૧ ઇસુએ તેને ઉત્તર
દીધો કે, ઉપરથી તને અપાયા વગર મારા પર તને
કંઈ અધિકાર ન હોત, તે માટે જો તમે તને સોંપ્યા
તેનું પાપ વિશેષ છે ૧૨ આ પંચી પીલાતે તેને
છોડી દેવાને કોરિય કીધી, પણ યહુદીઓએ જૂમ

પાણી કંઈ કે, જો તું એ માણસને છોડી દે, તો તું કાઠસારનો મિત્ર નથી; જે કાઠ પોતાને રાત્રી કરાવે છે, તે કાઠસારની વિરુદ્ધ બોલે છે. ૧૩ ત્યારે એ વાન સાંતળીને પીલાન ઇમુને બહાર લાગ્યો, ને ફરસબંદી કહેવાની જે જગ્યા, જોને દેશી જાણમાં જાખબાધા કહે છે, ત્યાં ન્યાયાસન પર તે બેઠો. ૧૪ દુવે પાસેજાની તૈયારીનો એ દહારો હતો, ને આસરે બપોર થયા દાન. ત્યારે તે યદુદીઓને કહે છે કે, જુઓ, તમારો રાત્રી. ૧૫ ત્યારે તેઓએ મોટે ઘાટે કંઈ કે, એને ફર ફર, ફર ફર, વધસ્તને જગાવ. પીલાન તેઓને કહે છે કે, ધું તમારા રાત્રીને વધસ્તને જગાવું? મુખ્ય યાજ્ઞોએ ઉત્તર દીધી કે, કાઠસાર શિવાય અમારે કાઠ રાત્રી નથી. ૧૬ ત્યારે તેને વધસ્તને જગાવને તેણે તેઓને સોંપ્યા.

એ માટે તેઓ ઇમુને પછી લઇ ગયા. ૧૭ પછી તે પોતાને વધસ્તન ઉપરથી ખોપરીની જગ્યા, જે દેશી જાણમાં ગવગયા કહેવાય છે, ત્યાં બહાર ગયો. ૧૮ ત્યાં તેઓએ તેને તથા તેની સાથે બીન બિને વધસ્તને જગાવ; ફરક બાજુએ એકને, તથા વચમાં ઇમુને. ૧૯ અને પીલાતે સરનામું લખીને વધસ્તન પર લગાડ્યું; ને લેખ એ હતો કે, ઇમુ નાજારી યદુદીઓનો રાત્રી. ૨૦ અને ત્યાં ઇમુને વધસ્તને જગાવમાં આવ્યો હતો, તે કાઠાણું શહેરી પાસે હતું, ને તે લેખ દેશી તથા રોલેની તથા રૂમી જાણમાં લખેલો હતો, માટે પછા યદુદીઓએ તે વાંચ્યો. ૨૧ એ માટે યદુદીઓના મુખ્ય યાજ્ઞોએ પીલાનને કંઈ કે, યદુદીઓનો રાત્રી, એન ન લખ, પખ એમ કે, તેણે કંઈ કે, કું યદુદીઓનો રાત્રી. ૨૨ પીલાતે ઉત્તર દીધી કે, મેં જે લખ્યું તે લખ્યું.

૨૩ દુવે સિપાહઓએ ઇમુને વધસ્તને જગાવ પછી તેનાં હુનડાં લીધાં, ને ચાર લાન પાડ્યા, ફરક સિપાહને વાસ્તે એક; ને દુનડો પખ લીધા; દુવે તે દુનડો સીવખ વનરોનો, ઉપરથી આખો વણેલો હતો. ૨૪ એ માટે તેઓએ નાદોમાટે કંઈ કે, આપણે એ ફાટો નહિ; પખ એ કાળને મળે એ લખુરા માટે ચિહ્નો નાખ્યા. તે એ માટે કંઈ કે, રાત્રીના જે લખ; તે પુર પાપ, એટલે, તેઓએ નાદોનાદે મારાં હુનડાં વહેંચે લીધાં, ને માથે દુનડા માટે ચિહ્નો નાખ્યા એ કામો તેા સિપાહઓએ કર્યાં. ૨૫ પખ ઇમુના વધસ્તને પાને તેની મા, તથા તેની માટી, કોંબા-કુમી વડું મરિયમ તથા મરિયમ આનંદાલનું ઉત્તર

રહેલાં હતાં. ૨૬ તે માટે ઇમુએ ત્યારે પોતાની માને તથા જોના પર પોતે પ્રેમ કરતો તે શિષ્યને પાસે લેવાં રહેલાં જોયાં, ત્યારે તે પોતાની માને કહે છે કે, બાઈ, જો, તારી દીકરા! ૨૭ ત્યાર પછી તે તે શિષ્યને કહે છે કે, જો, તારી મા! અને તેજ પછીથી તે શિષ્યે તેને પોતાના ઘરમાં લીધી.

૨૮ એ પછી ઇમુ દુવે સ્વયં પુરું થયું એ જાણીને, ધમંલેખ પુરો થાય એ માટે કહે છે કે, મને વસ્ત્ર લાની છે. ૨૯ અને ત્યાં સીરકાએ બરેલું એક વાસણ મુક્યું હતું; માટે તેઓએ એક વાદળી સીરકાએ ભરીને, ઝૂકા પર મુકીને તેના મોઢા આગળ ધરી. ૩૦ માટે ઇમુએ સીરકો લીધા પછી કંઈ કે, સંપૂર્ણ થયું; ને માથું નમાવીને પ્રણામ કરાવ્યો.

૩૧ ત્યારે સિદ્ધિકર્મુનો દિવસ હતો, (ને તે વિશ્રામનો દિવસ મોટો [દિવસ] હતો), એ માટે વિશ્રામવારે તેઓનાં મુઠડાં વધસ્તન પર ન રહે માટે યદુદીઓએ પીલાતને વિનંતી કરી કે તેઓના ઘાંટિયા બાળીને તેઓને લઇ જવામાં આવે. ૩૨ એ માટે સિપાહઓએ આવીને તેની સાથે વધસ્તને જગાવેલા પહેલાના તથા બીજાના ઘાંટિયા લાંબ્યા. ૩૩ પખ તેઓએ ઇમુની પાસે આવીને તેને મરેલો દીધો, ત્યારે તેના ઘાંટિયા લાંબ્યા નહિ. ૩૪ તોપણ સિપાહઓમાંથી એકે બાલાચી તેની કૂખ લીધી, ને તરત તેમાંથી લોટી તથા પાણી નીકળ્યાં. ૩૫ અને જોણે લેયું છે તેજેજ આ શાદેદી આપી છે, ને તેની શાદેદી ખરી છે; અને વને પખ વિશ્વાસ કરો તે માટે તે ખર કહે છે, એ તે જાણે છે. ૩૬ કેમકે તેનું એક પખ દારૂં કંબરો નહિ, એ લેખ પુરો થવા આજ એમ થયું; ૩૭ ને ફરી બીજો લેખ કહે છે કે, જોને તેઓએ વાંચ્યા તેને તેઓ લેશે.

૩૮ અને એ વાતો પછી આરમથીઓનો ગુસ્સો, જે ઇમુનો શિષ્ય હતો, પખ યદુદીઓના ધાકને લીધે ગુસ્સો રીતે હતો, તેણે ઇમુનું મુઠડું લઇ જવાની પીલાન પાસે રત માની; અને પીલાતે રત આપી. તે માટે તેણે આ બીને તેનું મુઠડું ઉતારી લીધું. ૩૯ અને નીકોઈમસ, જે પહેલાં રતે ઇમુની પાસે આવ્યો હતો, તે પખ બોલ તથા અનરનું મિત્ર આસરે કો શેર લઈને આવ્યો. ૪૦ ત્યારે યદુદીઓની દાઢવાની રીત પ્રમાણે તેઓએ ઇમુનું મુઠડું લઈને, મુનંધિઓ મુક્યાં, અખુના હુનડામાં લપાડ્યું. ૪૧ દુવે ત્યાં તે વધસ્તને જગાવેલો, તે જગ્યાએ વાડી હતી, ને તે વાડીમાં ની કબર

• દલી, જેમાં કોઇને કદી મુક્યો ન હતો. ૪૨ એ વાસ્તે તેઓએ ઇસુને યહૂદીઓના સિદ્ધિકર્તાના દિવસને લીધે ત્યાંજ મુક્યો, કેમકે તે કબર પાસે હતી.

૨૦ ત્યારે અકવારિયાને પહેલે [દહાડે] મોટી સવારે અધારૂં હતું એવામા મરિયમ માન-દાલેલ કબર આગળ આવી, ને કબર પરથી પત્થર ખસેડેલાં તેણે દીઠા. ૨ ત્યારે તે દોડીને સીમેન પીતરની પાસે તથા બીજે શિષ્ય, જેના પર ઇસુ પ્રેમ રાખતો હતો, તેની પાસે આવીને તેઓને કહે છે કે, પ્રભુને તેઓએ કબરમાથી કાઢી લીધો છે, ને તેઓએ તેને ક્યાં મુક્યો છે એ અમે નજાણા નથી. ૩ તે મટિ પીતર તથા તે બીજે શિષ્ય કબર તરફ જવા નીકળ્યા. ૪ અને તે બંને સાથે દોડ્યા; પણ તે બીજે શિષ્ય પીતરને પાછળ સુધી દધને કબર આગળ પહેચો પહોંચ્યો. ૫ અને તેણે નીચા વળીને અદર જોયુ તો સજાનાં હુગડાં પહેલાં દીઠા; તોપણ તે માટે ગયો નહિ. ૬ ત્યારે સીમેન પીતર પણ તેની પાછળ આવીને કબર માંહે પેઠો; ને તેણે સજાનાં હુગડાં પહેલાં દીઠાં. ૭ અને એ રૂમાલ તેના માથા પર હતો, તે સજાનાં હુગડાંની નેડે પડેલા નહોતો, પણ એક જગ્યાએ એકલો વાળીને મુકેલો હતો. ૮ પછી બીજે શિષ્ય કે જે કબર પાસે પહેલો આવ્યો હતો, તેણે પણ માટે જઇને જોયુ, ને વિશ્વાસ કીધો. ૯ કેમકે ત્યાં સુધી તેઓ આ લેખ સમજતા ન હતા કે, તેણે મરી ગયેલાઓમાથી પાછા ઉઠવું જોઇએ. ૧૦ ત્યારે શિષ્યો ફરી પોતાને ઘેર ગયા.

૧૧ પણ મરિયમ બહાર કબરની પાસે રહતી ઉઠી રહીને, રડતાં રડતાં નીચી નમીને કબરમા ડોકિયા કરતી હતી; ૧૨ ને જ્યાં ઇસુનું મુરદું મુકેલું હતું, ત્યાં ઉભળાં હુગડાં પહેરેલાં બે ફૂતને, એકને ચોશ્વરીયે, ને બીજને પાંતે, બેઠેલા તેણે જોયા. ૧૩ અને તેઓ તેને કહે છે કે, બાઈ, તું કેમ રડે છે? તે તેઓને કહે છે, તેઓ મારા પ્રભુને લઈ ગયા છે, ને તેઓએ તેને ક્યાં મુક્યો છે તે હું નજાણી નથી, મટિ [રડું છું]. ૧૪ એમ કહીને તેણીએ પછવાડે ફરીને ઇસુને ઉભેલો જોયો; પણ એ ઇસુ છે, એમ તેણીએ નજર નહિ. ૧૫ ઇસુ તેને કહે છે કે, બાઈ, તું કેમ રડે છે? તું કોને શોધે છે? તે માણે છે એમ ધારીને તેણીએ તેને કહ્યું કે, સાહેબ, જો તેં તેને આહીથી ઉઠાવી લીધો હોય, તો તેં તેને ક્યાં મુક્યો છે એ મને કહે, ને હું તેને લઈ જશ. ૧૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, મરિયમ;

તે ફરીને તેને હેબી બાવામાં કહે છે કે, શબ્દોનાં! એટલે ગુર. ૧૭ ઇસુ તેને કહે છે કે, હજી સુધી તું બાપ પાસે ચડી નથી ગયો, મટિ મને અડક મા; પણ મારા ભાઈઓની પાસે જઇને તેઓને કહે કે, જે મારો બાપ તથા તમારો બાપ, ને મારો દેવ તથા તમારો દેવ, તેની પાસે હું ચડી જઈ છું. ૧૮ મરિયમ માગદાલેલે આવીને શિષ્યોને ખબર આપી કે, મેં પ્રભુને જોયો છે, ને તેણે મને એ વાતો કહી.

૧૯ ત્યારે તેજ દહાડે, એટલે અકવારિયાને પહેલે દિવસે, સાંજ પછે શિષ્યો ન્યા [એકઠા થયા] હતા, ત્યાંના બારણાં યહૂદીઓના બંધથી બંધ કીધાં હતાં, ત્યારે ઇસુ આવ્યો ને વચમા ઉભો રહીને તેઓને કહે છે કે, તમને શાંતિ થાઓ. ૨૦ અને તેણે એમ કહીને પોતાના હાથ તથા ફૂપ તેઓને દેખાડ્યાં. મટિ શિષ્યો પ્રભુને જોઇને હરખાયા. ૨૧ ત્યારે ઇસુએ ફરી તેઓને કહ્યું કે, તમને શાંતિ થાઓ; જેમ બાપે મને મોકલ્યો છે, તેમ હું તમને પણ મોકલું છું. ૨૨ અને તેણે એમ કહીને તેઓ પર શ્વાસ નાખ્યો, ને તે તેઓને કહે છે કે, તમે પવિત્ર આત્મા પામો. ૨૩ જેઓના પાપ તમે માફ કરો છો, તેઓનાં માફ કરાય છે; ને જેઓનાં પાપ તમે રાખો છો, તેઓનાં રખાય છે.

૨૪ પણ ત્યારે ઇસુ આવ્યો ત્યારે થોમા, બારમાનો એક, જે દીદીમસ કહેવાતો હતો, તે તેઓની સાથે ન હતો. ૨૫ તે મટિ બીજ શિષ્યોએ તેને કહ્યું કે, અમે પ્રભુને જોયો છે. પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, તેના હાથમાં ખીલાઓના વેદ જોયા વિના તથા મારી આંગળી ખીલાઓના વેદમા મુક્યા વિના તથા તેની ફૂપમાં મારો હાથ ધાલ્યા વિના, હું વિશ્વાસ કરનાર નથી.

૨૬ અને આઠ દહાડા પછી ફરી તેના શિષ્યો માંહે હતા; ને થોમા તેઓની સાથે હતો; ત્યારે બારણાં બંધ કીધા હતાં, ઇસુએ આવીને વચમાં ઉભો રહીને કહ્યું કે, તમને શાંતિ થાઓ. ૨૭ પછી તે થોમાને કહે છે કે, તારી આંગળી અહીં સુધી પહોંચાડીને મારા હાથ જે; ને તારો હાથ ધીરે ધીરે મારી ફૂપમા ધાલ; ને અવિશ્વાસી તો નહિ, પણ વિશ્વાસી થા. ૨૮ થોમાએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, મારા પ્રભુ, ને મારા દેવ. ૨૯ ઇસુ તેને કહે છે કે, તેં મને જોયો છે, મટિ વિશ્વાસ કીધો છે; જેઓએ જોયા વિના વિશ્વાસ કીધો તેઓને ધન્ય છે.

૩૦ અને બીજ ધણા ચમત્કાર ઇસુએ પોતાના શિષ્યોની આગળ કર્યા, કે જે આ પુસ્તકમાં લખેલા

નથી. ૨૧ પણ ઇસુ તેજ ખીસ્ત, દેવનો દીકરો છે, એવો તમે વિશ્વાસ કરો, ને વિશ્વાસ કરીને તેના નામથી તમે જીવન પામેો માટે આ લખેલા છે.

૨૧ એ બિનાઓ પણ તીર્થેરીઅસના સમુદ્રને કાંઠે શિખ્યાને ફરીથી ઇસુ દેખાયા; અને તે આવી રીતે દેખાયા. ૧ સીમોન પીતર, તથા યોહાને દીલીમસ કહેવાતો હતો તે, તથા નાઝીલના કાનાના નાથનાએલ, તથા ઝબદીના દીકરા, તથા તેના શિષ્યા-માંના બીજા બે, એઓ એકઠા હતા. ૨ સીમોન પીતર તેઓને કહે છે કે, હું માહલાં પકડવા બહુ છું. તેઓ તેને કહે છે કે, અમે પણ તારી સાથે આવીએ છીએ. ત્યારે તેઓ નીકળીને ઢોરીએ ચડ્યા; પણ તે રાત્રે તેઓને કંઈ પકડ્યું નહિ. ૩ પણ પોદ ફાટતી વેળાએ

૧૪ હવે તેઓએ નારતો કર્યા પણ ઇસુ સીમોન પીતરને કહે છે કે, યોહાના દીકરા સીમોન, તું મું મારા પર એઓ કરતાં વસ્તી પ્રીતિ રાખે છે? તે તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, તું જાણે છે કે હું તારા પર દેવ રાખુ છું. તે તેને કહે છે કે, મારાં ઘડ્યોને પાળ. ૧૬ તે ફરી બીજી વાર તેને કહે છે કે, યોહાના દીકરા સીમોન, તું મું મારા પર પ્રીતિ રાખે છે? તે તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, તું જાણે છે કે હું તારા પર દેવ રાખુ છું. તે તેને કહે છે કે, મારાં ઘડ્યોને સાચવ. ૧૭ તે ત્રીજી વાર તેને કહે છે કે, યોહાના દીકરા સીમોન, તું મું મારા પર દેવ રાખે છે? પીતર દલબીર થયો, કારણ કે તેણે ત્રીજી વાર તેને કહ્યું હતું કે. તું મું મારા પર દેવ રાખે છે? અને તેણે

પ્રેરિતોનાં કૃત્ય.

૧ એ થીઓરી ન, ઇસુએ પોતાના પસંદ ક્રીષ્ટલા પ્રેરિતોને પવિત્ર આત્માથી આજ્ઞા આપી, ૨ ને તે ઉપર લઇ લેવામા આવ્યો, તે દિવસ સુધી પોતે ને કરવા તથા શિખવવા લાગ્યો, તે સંઘળા વિષે ને પહેલુ પુસ્તક લખ્યુ છે, ૩ તેણે મરણ સહા પછી તેઓને ઘણા પ્રમાણથી પોતાને સંતુષ્ટ દેખાવ્યો, એટલે આખીસ દિવસ સુધી તે તેઓને દેખાતો ને દેવના રાજ્ય વિષેની વાતો કહેતો રહ્યો; ૪ અને તેણે તેઓની સાથે એકઠા મળીને તેઓને આજ્ઞા કીધી કે, ચરશાલેમથી જતા ના, પણ બાપનુ વચન ને તમે માસથી સાંભળ્યુ છે તેની વાટ જોતા રહેજે; ૫ કેમકે યોહાને પાણીથી બાપ્તિસ્મા કીધું ખરૂં. પણ યોહા દિવસ પછી તમે પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિસ્મા પામશો.

૬ હવે તેઓ એકઠા થયા ત્યારે તેઓએ તેને એમ પુછ્યુ કે, પ્રજુ, તું આ વેળાએ ઇસ્તાએવનુ રાજ્ય ફરી સ્થાપન કરે છે તું ૭ ને તેણે તેઓને કહ્યુ કે, ને કાળ તથા સમય બાપે પોતાના અખત્યારમા રાખ્યા છે, તે જાણવાનુ તમારૂં કામ નથી ૮ પણ પવિત્ર આત્મા તમારા પર આવશે ત્યારે તમે સામર્થ્ય પામશો, ને ચરશાલેમમાં તથા આખા યહુદાહમા તથા સમગ્રનમા તથા પૃથ્વીના છેડા સુધી તમે મારા સાક્ષી થશો ૯ અને એ વાતો કહી રહ્યા પછી તેઓના દેખતા તે ઉપર લઇ જવાયા, ને વાદળાએ તેઓની દક્ષિણી તેને દાણી દીધી ૧૦ અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓ આકાશ તરફ એકી નજરે જોઇ રહ્યા હતા, એવામા જુઓ, ઉજળા વસ્ત્ર પહેરેલા બે પુરૂષ તેઓની પાસે ઉભા રહ્યા, ૧૧ અને તેઓએ કહ્યુ કે, ગાલીલના માણસો, તમે આકાશ તરફ જોતા કેમ ઉભા રહ્યા છો? એજ ઇસુ ને તમારી પાસેથી આકાશમા લઇ લેવામા આવ્યો છે તે, જેમ તમે તેને આકાશમા જતા જોયો તેમજ [પાછો] આવશે.

૧૨ ત્યારે જેતન કહેવાયેલો પહાડ ને ચરશાલેમની પાસે, એટલે વિશ્રામવારની મજલ નેટલે છેડે છે, ત્યાંથી તેઓ ચરશાલેમમા પાછા ગયા, ૧૩ અને તેઓ

ત્યાં આવ્યા ત્યારે ને મેડીએ તેઓ રહેતા હતા, એટલે જ્યાં પીતર તથા યોહાન તથા યાકૂબ તથા આદ્રયા, શીલીષ તથા યોમા, બારથલમી તથા માત્થી, અલશીનો [દીકરો] યાકૂબ તથા સીમોન ઝલોતસ, તથા યાકૂબનો [ભાઈ] યહુદા રહેતા હતા ત્યાં ચઢ્યા. ૧૪ એ સંઘળા, બાયડીઓ સુધ્ધા, તથા ઇસુની મા મરિયમ તથા તેના બાઇઓ સુધ્ધા, એકત્રિતે પ્રાર્થનામા વત્પર રહેતા હતા.

૧૫ અને તે દિવસેમા (ન્યારે માણસોના જગે આસરે એકસો વીસનો હતો ત્યારે) બાઇઓની વચ્ચમા પીતરે ઉભા થઇને કહ્યુ કે, ૧૬ બાઇઓ, નેઓએ ઇસુને પકડ્યો તેઓને રસ્તો દેખાડનાર યહુદા વિષે દાઉદના રહેઠાથી પવિત્ર આત્માએ અગાઉથી ને કહ્યુ હતું તે લેખ પુરો થવાની અગત્ય હતી. ૧૭ કેમકે તે આપણામાંના ગણાયો હતો, ને આ સેવામા તેને બાન મળ્યો હતો ૧૮ (હવે એ માણસે અન્યાયના મૂલથી ખેતર વેચાતું લીધું, અને ઉધા પડીને તે વચમાથી ફાટી ગયો, ને તેના સર્વ આતરડા નીકળી પડ્યા ૧૯ અને ચરશાલેમના સંઘળા રહેવા-સીઓને તે માલમ પડ્યુ, તેથી તે ખેતરનુ નામ તેઓની બાપામા આકેલદમા, એટલે લોહીનુ ખેતર, એવુ પડ્યુ) ૨૦ કેમકે ગીતશાંખમા એમ લખેલું છે કે, તેની રહેવાની જગ્યા ઉજડ થાઓ, ને તેમા કોઇ ન વસે, અને તેનુ અધ્યક્ષપદ બીજે લે.

૨૧ માટે યોહાનના બાપ્તિસ્માથી માડીને પ્રજુ ઇસુ આપણી પાસેથી ઉપર લઇ લેવામા આવ્યો તે દિવસ સુધી તેણે આપણામા આવજન કીધી, ૨૨ તે સંઘળા વખતમા ને માણસો આપણી સાથે ફરતા હતા તેઓમાથી એક જો આપણી સાથે તેના પુનરુત્થાનના સાક્ષી થતુ જોઇએ ૨૩ ત્યારે યુસુફ ને પાર્સાબાસ કહેવાય છે, જેની અટક યુસ્તસ હતી, તથા માત્થી-અસ, એ બેને તેઓએ આગળ ધર્ચા ૨૪ અને તેઓએ પ્રાર્થના કરતા કહ્યુ કે, હે સર્વના અત કરજુ બાપણનાર

પ્રભુ, ૨૫ જે સેવા તથા પ્રેરિતપદમાંથી યદુદા પતિત થઇને પોતાની જગ્યાએ ગયા, તેમાં તેની જગ્યા પુરવાને આ બેમાંથી કોને ને પસંદ કરીએ છે તે દેખાડ. ૨૬ અને તેઓએ તેઓને વારતે ચિઠ્ઠીઓ નાખી, ને માત્સ્યસના [નામની] ચિઠ્ઠી નીકળી; પછી અગ્નિ-આર પ્રેરિતોની સાથે તે ગણાયા.

૨ અને પચાસમાને દિવસ આવ્યો, ત્યારે તેઓ સર્વ એક જગ્યામાં એકઠા થયલા હતા. ૨ ત્યારે એકાએક બારે આંધીના ધુધવાટ જેવો આકાશથી અવાજ આવ્યો, ને તેઓ બેઠા હતા તે આખું ધર ગાછ રહ્યું. ૩ અને અગ્નિના જેવી જુદી પડતી છલો તેઓને દેખાઇ, ને તેઓમાના પ્રત્યેક ઉપર બેઠી. ૪ અને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થયા, ને આત્માએ જેમ તેઓને બાલવાની શક્તિ આપી તેમ તેઓ અન્ય ભાષાઓમાં બોલવા લાગ્યા.

૫ હવે આકાશની તળેના પ્રત્યેક દેશમાંથી ધાર્મિક યદુદી માણસો યશસ્યેમમાં રહેતા હતા. ૬ અને તે અવાજ સંભળાયો ત્યારે ઘણા લોકો એકઠા થયા, ને તેઓ દગ થઇ ગયા, કેમકે તેઓમાંના પ્રત્યેક પોત-પોતાની ભાષામાં તેઓને બોલતા સાંભળ્યા. ૭ અને તેઓ સઘળા વિરમિત થયા, ને અચરત થઇને એક બીજને કહેવા લાગ્યા કે, જુઓ, આ સઘળા બોલનારા ગાલીલના નથી હું? ૮ તો આપણે પ્રત્યેક પોતપોતાની જન્મભાષામાં [તેઓને બોલતાં] કેમ સાંભળીએ છીએ? ૯ પારથીઓ તથા માદીઓ તથા એલામીઓ, ને મેસોપોટામ્યાના તથા યદુદાહના તથા કાપાદોકિયાના, પંતસના તથા આશિયાના, ૧૦ ફૂનિયાના તથા પાર્થુક્યાના, મિસરના તથા કુરેની પાર્સેના લીબયાના પ્રતિભાંના રહેવાસીઓ તથા રૂમી પ્રવાસીઓ, યદુદીઓ તથા થયલા યદુદીઓ પણ, ૧૧ કેતીઓ તથા અરબો, તેઓને આપણી ભાષાઓમાં દેવનાં મોટાં કામો વિષે બોલતાં સાંભળીએ છીએ. ૧૨ અને તેઓ સર્વ વિરમિત થયા, ને ઝુંચવણમાં પડીને તેઓ એક બીજને કહેવા લાગ્યા કે, આ શું હશે? ૧૩ પણ બીજ-ઓએ કહ્યું કરનાં કહ્યું કે, એ માણસોએ નવો દ્રોશરસ પીધો છે.

૧૪ ત્યારે પોતરે અગ્નિઓરો સુદ્ધાં ઉભા થઇ ધોટો પાડીને તેઓને કહ્યું કે, યદુદાહનાં માણસો, તથા યશસ્યેમના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે આ જાણી લો, ને મારી વાતોને કાન ધરો; ૧૫ આ માણસો પીધેલા છે એમતમે ધારો છો, પણ એમ નથી, કેમકે [હજી

તો] દિવસનો પહેલોજ પહોર છે; ૧૬ પણ એ તો યોએલ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે છે કે,

૧૭ દેવ કહે છે કે, ઉઠ્યા દિવસોમાં એમ યશે કે, હું મારો આત્મા સર્વ માણસો પર રેડીરા, ને તમારા દીકરાઓ તથા તમારી દીકરીઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે,

ને તમારા જુવાનોને સંદર્શનો થશે, ને તમારા વૃદ્ધોને સ્વપ્નાં આવશે;

૧૮ વળી તે દિવસોમાં હું મારા દાસો પર તથા મારી દાસીઓ પર મારો આત્મા રેડીશ, - ને તેઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે;

૧૯ ને ઉપર આકાશમાં અદ્ભૂત કામ, તથા નીચે પૃથ્વીમાં અમત્કારો હુ દેખાડીશ, લોટી તથા અગ્નિ તથા ધુમાડાના ગોટિગોટા;

૨૦ પ્રજુનો તે મોટો તથા પ્રસિદ્ધ દિવસ આવ્યા અગાઉ સૂરજ અધકારણ, ને ચંદ્ર લોહીરૂપ થઇ જશે;

૨૧ ને એમ યશે કે જે કોઇ પ્રજુને નામે પ્રાર્થના કરશે તે તારણ પામશે.

૨૨ ઇસ્રાએલી માણસો, તમે આ વાતો સાંભળો. હવે નુ તાડી, જેની મારફતે દેવે તમારામાં જે પરા-કર્મી કામો તથા આશ્ચર્યો તથા અમત્કારો કરાવ્યાં, જે વિષે તમે પોતે પણ નાહો છો, તેઓ વડે તે દેવને પસંદ પડેલો માણસ તમારી આગળ [સામિત થયો] તે છતાં, ૨૩ દેવના કરાવેલા અનુસૂના તથા પૂર્વજાન પ્રમાણે તે પરસ્વાધીન કરાયેલો, તેને તમે પકડીને જુઠાઓની હસ્તક વધસ્તબે જડાવીને મારી નાખ્યો; ૨૪ તેને દેવે મરણની વેદનાથી છોડીને ઉઠાડ્યો, કેમકે તે તેથી બંધાઇ રહે એ અશક્ય હતું. ૨૫ કેમકે દાઉદ તેના વિષે કહે છે કે,

મેં પોતાની સન્મુખ પ્રજુને સદા જોયા, કેમકે તે મારે જમણે હોય છે, એ માઠું કે હું ખસેડાઉં નહિ.

૨૬ તે સાથે મારું અંતઃકરણ મજ થયું, ને મારી જીભ દુરખાઇ,

વળી મારો દેહ પણ આશામાં રહેશે;

૨૭ કેમકે હું મારા આત્માને હાડેસમાં રહેવા નહિ દઇશ,

વળી હું તારા પવિત્રને કહેવાણું પણ જોવા નહિ દઇશ.

૨૮ તે મને જીવનના માર્ગ જણાવ્યા છે; હું તારા મુખના દરોનથી મને આનંદે ભરપૂર

કરીશ.

૨૬ ભાઈઓ, [આપણા] પૂર્વજ દાઉદ વિષે હું તમને ખુલ્લી રીતે કહી શકુ છું કે, તે મરણ પામ્યા છે, ને ઘટાયો પાણુ છે, ને તેની કબર આજ લગી આપણે અહીં છે. ૨૭ તે ભવિષ્યવાદી હતો, ને બળજીતો હતો કે દેવે સમ ખાઈને મને કહ્યું છે કે, તારા સત્તાનમાના એકને હું તારા રાજ્યાસન પર બેસાડીશ, ૨૮ એવું આગળથી બહીને તેણે ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાન વિષે કહ્યું કે, તે હાઉસમાં સુકી દેવાથી નહિ, ને તેના દેહે કહોવાણુ પણ બેસુ નહિ. ૨૯ એ ઇસુને દેવે ઉઠાડ્યો છે, ને તે વિષે અમે સર્વ સાક્ષી છીએ. ૩૦ માટે દેવને જમણે હાથે ઉઠાડ્યો કરાધને, તથા બાપ પાસેથી પવિત્ર આત્માનું વચન પામીને, આ જે તમે જુઓ છો, ને સાબળો છો, તે તેણે રેડ્યું છે. ૩૧ કેમકે દાઉદે તો આકારમાં ચઢ્યો ન હતો, પણ તે પોતે કહે છે, ૩૨ પ્રભુએ મારા પ્રયુને કહ્યું કે,

તારા યત્નએને હું તારૂં પાયાસન કર

ત્યાં લગી તું મારે જમણે હાથે બેસ

૩૩ એ માટે ઇસાએવના આખા વંશે નિશ્ચે બળજીતુ ૨, જે ઇસુને તમે વધસ્તમ પર મારી નાખ્યો, તેને દેવે પ્રભુ તથા ખ્રીસ્ત બનાવ્યો છે.

૩૪ હવે આ સાબળીને તેઓના મન વીંધાઈ ગયા, અને તેઓએ પીતરને તથા બીજા પ્રેરિતોને કહ્યું કે, ભાઈઓ, અમે શું કરીએ? ૩૫ ત્યારે પીતરે તેઓને [કહ્યું કે], પસ્તાવો કરો, ને ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે તમારામાનો પ્રત્યેક બાપ્તિસ્મા પામો, કે તમારા પાપનું નિવારણ થાય, ને તમને પવિત્ર આત્માનું દાન મળશે. ૩૬ કેમકે તે વચન તમારે સાંઝ તથા તમારા છાકરાને તથા બધા વેગળાઓને, એટલે આપણો દેવ પ્રભુ બેઠવાને પોતાની પાસે તેડશે તેઓને સાંઝ છે. ૩૭ અને બીજી ઘણી વાતો કહીને તેણે શાહેડી આપી, તથા બાપ્તિસ્મા કરી કે, તમે આ જમાનાના આદા લોકથી બચી જાઓ. ૩૮ ત્યારે જેઓએ તેની વાત અગીકારી તેઓ બાપ્તિસ્મા પામ્યા, ને તેજ દિવસે ત્રણેક હજાર માણસ ઉમેરાયા. ૩૯ અને તેઓ પ્રેરિતોના બાપ્તિસ્મા તથા સગતમાં તથા રોટલી ભાગવામાં તથા પ્રાર્થનામાં દેદતાથી લાગુ રહ્યા.

૪૦ અને બધા બચ્ચિત થયા, ને પ્રેરિતોથી ઘણા અદ્ભુત કામ તથા ચમત્કારો થયા. ૪૧ અને સંઘળા વિશ્વાસીઓ એકઠા રહેતા હતા, ને તેઓની બધી [મિલકત] સામાન્ય હતી. ૪૨ અને તેઓ પોતાની

મિલકત તથા સામાન્ય વેચી નાખતા, ને પ્રત્યેકની અન્યત્ર પ્રમાણે સર્વને વહેંચી આપતા. ૪૩ અને તેઓ નિત્ય મદિરમાં એક ચિતે [હાજર] રહેતા તથા ઘેર રોટલી ભાજીને, હરખે તથા ભોળા મને ભોજન કરતા રહેતા, ૪૪ અને તેઓ દેવની સ્તુતિ કરતા હતા, ને સર્વ લોકો તેમના પર પ્રસન્ન હતા. અને પ્રભુ રોજ-રોજ તારણ પામનારાઓને તેઓમાં ઉમેરતો હતો.

૩ અને પ્રાર્થનાની વેળાએ, ત્રીજે પહોરે, પીતર તથા યોહાન મદિરમાં જતા હતા. ૨ હવે એક જનમથી લગડા માણસને [લોક] ઉચ્ચ જતા હતા, ને તેને મદિરમાં જનારાની પાસે બીજા માનવા સાંઝ મદિરના સુદર નામના દરવાજા આગળ નિત્ય મુકતા હતા, ૩ તેણે પીતરને તથા યોહાનને મદિરમાં જતા બેઠાને બીજા માગી. ૪ ત્યારે પીતરે યોહાન સુદા તેની સામું એકી નજરે બેઠાને કહ્યું કે, અમારી તરફ ને. ૫ અને તેઓની પાસેથી કંઈ મળશે એવી આશાએ તેણે તેઓ પર ધ્યાન લગાડ્યું. ૬ પણ પીતરે કહ્યું કે, સોનું રૂપ તો મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે જે છે તે હું તને આપુ છું. ઇસુ ખ્રીસ્ત નાજારીના નામથી ચાલેતો યા. ૭ અને તેણે તેનો જમણો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડ્યો, ને તરત તેના પગમાં તથા હુડીઓમાં જોર આવ્યું. ૮ અને કુડીને તે ઉમેા થયો, ને ચાલવા લાગ્યો, ને ચાલતો, કહેતો, તથા દેવની સ્તુતિ કરતો તેઓની સાથે મદિરમાં ગયો. ૯ અને સર્વ લોકો તેને ચાલતો તથા દેવની સ્તુતિ કરતો દોડા, ૧૦ અને તેને ઓળખ્યો કે મદિરના સુદર [નામના] દરવાજા આગળ જે બીજા માગવાને બેસતો હતો તે એજ છે, ને તેને જે થયું હતું તેથી તેઓ પુરા અન્યથા તથા વિસ્મિત થયા.

૧૧ અને તે [માણસ] પીતર તથા યોહાનને પકડી રહ્યો હતો, ત્યારે બધા લોક બહુ વિસ્મિત થઈને સુલેમાનની કહેવાએલી પરસાળમાં તેઓની પાસે દોડી આવ્યા. ૧૨ તે બેઠાને પીતરે લોકોને ઉત્તર આપ્યો કે, ઇસાએની માણસો, આને બેઠાને તમે કેમ અન્યથા થાઓ છો? ને બહુ અમે પોતાના સામન્યથી અથવા ધાર્મિકપણથી તેને ચાલતો કોવો હોય તેમ શા માટે અમને ધારીને બેઠ રહ્યા છો? ૧૩ ઇઝ્રાલીમના તથા હસ્તકના તથા થાઈનના દેવ, એટલે આપણા પૂર્વજોના દેવ, પોતાના સેવક ઇસુને મહિમાવાન કોવો, જેને તમે પકડાવ્યો, ને પિલાતે તેને છોડી દેવાનું કરાવ્યું ત્યારે તેની આગળ તમે તેને

નકાર ક્રીધા, ૧૪ પણ તમે તે પવિત્ર તથા ન્યાયીને નકાર ક્રીધા, ને એવું માણું કે અમારે સારૂ એક પુત્રી છેડવામાં આવે, ૧૫ અને જીવનના અધિકારીને મારી નાખ્યો; તેને દેવે મુએલાઓમાંથી ઉઠાડ્યો; ને તેના સાક્ષી અમે છીએ. ૧૬ અને તેના નામના વિશ્વાસથી આ માણસ જેને તમે બુદ્ધિ છે ને ઓળખો છે, તેને તેના નામે બળવાન ક્રીધા; હા, તે પરાના વિશ્વાસે તેને આ પુરૂ સાબળાવું તમ સર્વની આગળ આપ્યું છે. ૧૭ હવે બાઈઓ, તમે તેમજ તમારા અધિકારીઓએ પણ અજ્ઞાનપણાએ તે ક્રીધું એ હું નાવું છું. ૧૮ પણ દેવે બધા બલિષ્ઠવાદીઓના મ્હેણી જે આગળથી કહ્યું હતું કે, તેના ખ્રીસ્ત દુઃખ સહેશે, તે એ રીતે તેણે પુરૂ ક્રીધું. ૧૯ માટે તમે પસ્તાવો કરો, ને ફરો, એ સારૂ કે, તમારા પાપ બુરી નખાય; ને એમ પ્રમુતી હબુરેમાંથી તાજનીના સમયો આવે; ૨૦ અને ખ્રીસ્ત, જે તમારે સારૂ ઠરાવવામાં આવ્યો છે, તેને, એટલે ઇસુને, તે મોકલે. ૨૧ અને દેવે જીવનના આરંભથી પોતાના પવિત્ર બલિષ્ઠવાદીઓના મ્હેણી જે વિષે કહ્યું છે તે સઘળું પુનઃસ્થાપિત કરવાના સમયો મુધી આકાશમાં તેણે રહેવું બેઠ્યો. ૨૨ મુસાએ તો કહ્યું હતું કે, પ્રભુ દેવ તમારા બાઈઓમાંથી મારા જેવા એક બલિષ્ઠવાદીને તમારે સારૂ ઉઠા કરશે, તે જે કંઈ તમને કહે તે સઘળા વિષે તમારે તેનું સાબળવું. ૨૩ અને એમ થશે કે જે કોઈ માણસ તે બલિષ્ઠવાદીનું નહિ સાંભળશે, તેના લોકમાંથી પુરો નાશ થશે. ૨૪ વળી સમુએલથી માંડીને તેની પાછળ આવનાર બેટલા બલિષ્ઠવાદીઓ બોલ્યા છે, તે સર્વેએ આ દિવસો વિષે પણ ખબર આપી છે. ૨૫ તમે બલિષ્ઠવાદીઓનાં સવાન છે; ને તારા વંશથી પૃથ્વી પરનાં સર્વ કુળો આશીર્વાદિત થશે, એવું ઇઝાઈમને કહીને દેવે તમારા પૂર્વજે સાથે કરાર ક્રીધો, તેનાં [સવાન] તમે છો. ૨૬ દેવે પોતાના સેવકને ઉઠાડીને તેને પહેલાં તમારી પાસે મોકલ્યો, એ માટે કે તમ હરેકને તમારાં બુરાં કામથી ફેરવીને તે તમને આશીર્વાદ દે.

૪ અને તેઓ લોકો આગળ વાત કરતા દના એટલામાં યાજ્ઞકો, તથા મદિરોના સરદાર, તથા સાદુક્રીઓ તેઓ પર ઉડી આવ્યા; રેકેમકે તેઓ લોકોને બોધ કરતા હતા, ને ઇનુમાં મુએલાઓનું પુનરુત્થાન પ્રગટ કરતા હતા, તે તેઓને બદ્ધ માંડવાયું. ૨ અને તેઓએ તેમના પર દાપ નાખ્યા, ને

તે વેળા સાંજ પડી હતી, માટે બીજા દિવસ લગી તેઓને બદીખાનામાં રાખ્યા. ૪ તોપણ જેઓએ વાત સાંભળી હતી તેઓમાંના ધણીએ વિશ્વાસ ક્રીધો, ને તે માણસોની સખ્યા આસરે પાંચ હજારની થઈ. ૫

૧ અને બીજે દિવસે એમ થયું કે, તેઓના અધિકારીઓ તથા વડીલો તથા શાસ્ત્રીઓ, ૬ તથા આજ્ઞાસ પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક તથા કાયાકાસ તથા યોદ્ધાન તથા આલેક્સાંદર તથા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકના સજામાંના બેટલા હતા તેટલા યજ્ઞાલેખમાં એકઠા થયા. ૭ અને એઓએ તેઓને વચમાં ઉભા રાખીને પુછ્યું કે, કયા પરાક્રમે, કે કયા નામે તમે એ ક્યું છો? ૮ ત્યારે પીતરે પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને તેઓને કહ્યું કે, આ લોકોના અધિકારીઓ, તથા વડીલો, ૯ જે સારૂ કામ એક અસક્ત માણસના હકમાં થયું છે, તે વિષે જે આજ અમારી વપાસ થાય છે કે તે સાથી સાંભળે થયો છે, ૧૦ તો તમ સર્વને તથા સંધા ઇસ્રાએલી લોકોને એ માનુસ થાય કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત નાકારી, જેને તમે વધસ્તંભ પર મારી નાખ્યો, જેને દેવે મુએલાઓમાંથી ઉઠાડ્યો, તેના નામથી આ માણસ અહીં તમારી આગળ સાંભળે ઉભો રહ્યો છે. ૧૧ જે પત્થર તમ બાંધનારાઓએ નકાચી હતો તે એજ છે, ને તે ખુલાવું મથાળું થયો છે. ૧૨ અને બીજા કોઈથી તારણ નથી, કેમકે જેથી આપણું તારણ થાય એવું બીજું કોઈ નામ આકાશ તળે માણસો મધ્યે આપેલું નથી.

૧૩ ત્યારે પીતરે તથા યોદ્ધાની દિગ્મત બેઠીને, તથા તેઓ અભણ તથા અજ્ઞાની માણસો છે, એ ધ્યાનમાં આણીને એઓ અચરતી પામ્યા, ને તેઓએ તેઓને ઓળખ્યા કે તેઓ ઇસુની સાથે હતા. ૧૪ અને તે સાંભળ્યેલા માણસને તેઓની સાથે ઉભો રહેલો બેઠીને એઓથી કંઈ ઉલટું બોલી શકાયું નહિ. ૧૫ પણ તેઓને સજામાંથી બહાર જવાનો હુકમ ક્રીધા પછી તેઓએ માહોમાહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, આ માણસોને આપણે શું કરીએ? ૧૬ કેમકે તેઓની મારફતે એક પ્રતિષ્ઠિત ચમત્કાર થયો છે, એ તો યજ્ઞાલેખના સઘળા રહેવાસીઓને પ્રગટ છે; ને આપણે તેનો ઇનકાર કરી શકવા નથી. ૧૭ પણ લોકોમાં તે વધારે ફેલાવ નહિ, માટે આપણે તેઓને એવી ધમકી દઈએ કે હવે પછી તમારે કોઈ પણ માણસ સાથે વાત કરતાં એ નામ લેવું નહિ. ૧૮ અને એઓએ તેઓને બોલાવીને તાજીદ ક્રીધી કે, વાત કરતાં તેમજ બોધ કરતાં પણ તમારે ઇસુનું નામ જિલકવ લેવું નહિ. ૧૯ પણ

પીતર તથા યોહાને તેઓને ઉત્તર દેવો કહ્યું કે, દેવના કરતાં તમારું સાંભળવું દેવની નજરમાં યોગ્ય છે કે નહિ, એ તમેજ ઠરાવો. ૧૦ કેમકે અમે જે જે દીકું, તથા સાંભળ્યું, તે કહ્યા વિના અમારાથી રહેવાય એમ નથી. ૧૧ અને તેઓને શિક્ષા કરવાનું કંઈ કારણ ન મળ્યાથી તેઓએ તેમને ફરી ધમકી દીધા પછી લોકોને લીધે તેમને છોડી દીધા; કેમકે જે યજ્ઞ હતું તેને લીધે સંધળા [લોકો] દેવને મહિમા આપના હતા. ૧૨ કેમકે જે માણસના હકમાં આ સામે કરવાનો ચમત્કાર થયો હતો તે આળોસ વરસથી વધારે વચનો હતો.

૧૩ અને તેઓ છુટીને પોતાના સાથીઓ પાસે ગયા, ને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા વડીલોએ તેમને જે કંઈ કહ્યું હતું, તે સંધળું તેઓને કહી સમજાવ્યું. ૧૪ અને તે સાંભળીને તેઓએ એક ચિત્તે દેવની આગળ ધોટા પાડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, આકારા તથા પૃથ્વી તથા સમુદ્ર ને તેઓમાંનાં સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર [તું છે]; ૧૫ તે તારા સેવક અમારા પિતા દાઉદના મ્હોથી પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાએ કરીને કહ્યું છે કે,

વિદેશીઓએ કેમ તોફાન ઝાંધું છે,

ને લોકોએ કેમ વ્યર્થ કહ્યોના ઝાંધી છે?

૧૬ પ્રભુની વિરૂદ્ધ તથા તેના ખ્રીસ્તની વિરૂદ્ધ

પૃથ્વીના રાજાઓ સજ્જ થયા,

તથા અધિકારીઓ એકઠા થયા;

૧૭ કેમકે ખરેખર તારો પવિત્ર સેવક ઇસુ જેને તો અભિક્ષિત ઝાંધો, તેને ઉલટા હોરોઈ તથા પંતીઅસ પીલાત, વિદેશીઓ તથા ઇસ્રાએલી લોકો સુધ્ધાં આ રહેરમાં એકઠા થયા; ૧૮ એ સાફ કે તારા હાથે તથા તારા મનસુખાએ જે યવાનાં આગળથી ઠરાવ્યાં હતાં તે સંધળાં તેઓ કરે. ૧૯ હવે, હે પ્રભુ, તું તેઓની ધમકીઓ ધ્યાનમાં લે, ને તારા સેવકોને તારી વાત પુરી હિમ્મતથી કહેવાનું [સામર્થ્ય] આપ; ૨૦ તેટલામાં તું લોકોને નિરોગી કરવાને તારો દાય લાંબો કર; ને તારા પવિત્ર સેવક ઇસુને નામે ચમત્કારો તથા અદ્ભૂત કામો કરાવ. ૨૧ અને તેઓ પ્રાર્થના કરી રહ્યા ત્યારે જે મકાનમાં તેઓ બેસા થયા હતા તે હાથ્યું; ને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થયા, ને દેવની વાત હિમ્મતથી બોલવા લાગ્યા.

૨૨ અને વિશ્વાસીઓના સમુદાય એક મનનો તથા એક જીવનો હતો ને પોતાનાં જે વાનાં હતાં તેમાંનું કંઈ માફ પોતાનું છે એવું કોઈએ કહ્યું નહિ; પણ તેઓને સંધળાં વાનાં સામાન્ય હતાં. ૨૩ અને પ્રેરિ-

તોએ મહા પરાક્રમથી પ્રભુ ઇસુના પુનરુત્થાનની સાક્ષી પુરી; ને તેઓ સર્વ પર ઘણી દૃષ્ટા હતા. ૨૪ અને તેઓમાંના કોઈને કરાની અજાત ન હતી; કારણ કે જેટલાની પાસે ભોલ કે ઘર હતાં તેટલાએ તે વેચી નાખ્યાં, ૨૫ ને વેચેલી વસ્તુઓનું મૂલ્ય લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મુકતા; ને જેની જેને અગત્ય હતી તે પ્રમાણે તેને વર્તેથી આપવામાં આવતું.

૨૬ અને યુસુફ કરીને એક લેવી હતો, જે કુપ્રસનો વતની હતો, અને જેની અટક પ્રેરિતોએ બાર્નાયાસ (એટલે સુબોધનો દીકરો), પાડી હતી, ૨૭ તેને ભોંય હતી તે તેણે વેચી, ને તેનું નાણું લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મુક્યું.

૫ પણ અનાન્યા નામે એક માણસે તથા તેની વધુ સાથીઓએ મિલકત વેચી. ૨ અને તેની વધુના પણ બાકીના તેણે તેના મૂલ્યમાથી કંઈ પાછું રાખ્યું; ને તેણે કેટલોક ભાગ લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મુક્યો. ૩ પણ પીતરે કહ્યું કે, ઓ અનાન્યા, પવિત્ર આત્માને નહું કહેવાનું, તથા ભોંયના મૂલ્ય-માથી કંઈ પાછું રાખવાનું સેનાને તારા મનમાં કેમ ભર્યું છે? ૪ તે [ભોંય] તારી પાસે હતી ત્યારે યું તારી ન હતી? ને વેચ્યા પછી યું [તેનું મૂલ્ય] તારે સ્વાધીન ન હતું? આ વિચાર તે પોતાના મનમાં કેમ આવવા દીધો? તે માણસોને નહિ પણ દેવને જીકું કહ્યું છે. ૫ અને એ વાતો સાંભળનાં અનાન્યાએ પડીને પ્રાર્થ મુક્યો, ને જેઓએ એ વાત સાંભળી તે સર્વને ધણું ભય લાગ્યું. ૬ અને જીવાનોએ ઉઠીને તેને [કર્કને] વિટાવ્યો, ને બહાર લઈ જઈને દાટ્યો.

૭ અને ત્રણેક કલાક પછી તેની બાયડી જે યજ્ઞ હતું તે જગ્યા વિના, માંહે આવી. ૮ ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, મને કહે, તમે યું એટલી હિમ્મતે તે ભોંય વેચી? તેણીએ તેને કહ્યું કે, હા, એટલીજ હિમ્મતે. ૯ ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, પ્રભુના આત્માનું પરીક્ષણ કરવાને તમે બેએએ કેમ સંપ કર્યો છે? જીઓ, તારા વરને દાટનારાઓનાં પગલાં બારણે આવી પહોંચ્યાં છે, ને તેઓ તને પણ લઈ જશે. ૧૦ ત્યારે તત્કાળ તેણીએ તેના પગ પાસે પડીને પ્રાર્થ મુક્યો; પછી તે જીવાનોએ માંહે આવીને તેને સુએલી દીધી, ને બહાર લઈ જઈને તેના વરને પડખે તેને દાટી. ૧૧ અને આપી મંડળીને તથા જે લોકોએ એ વાતો સાંભળી તે સંધળાને ધણું ભય લાગ્યું.

૧૨ અને પ્રેરિતોની ઠસતક લોકોમાં ચમત્કારો તથા

અદ્ભૂત કામો ધણું થયા, (ને તેઓ સર્વ એક થિતે સુલેખાનની પરસાળમા [મળેલા] હતા; ૧૩ પણ બીજાઓમાથી કોઇને તેઓની સાથે મળી જવાની હિમ્મત ન હતી; તોએ લોકોએ તેઓને માન આપ્યું; ૧૪ અને પ્રભુ પર વિશ્વાસ કરનારા, સખ્યાબધ પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓ અધિકાધિક ઉમેરાયા); ૧૫ એટલે સુધી કે તેઓએ માદાઓને માર્ગમા આણીને પયારીઓ તથા ખાટલાઓ પર સુવાડ્યા, એ સાડ કે પીતરના આવતા તેનો પડાવ્યો પણ તેઓમાના કોઇ પર પડે. ૧૬ અને યશસલેખની આસપાસના રાહરેમાના ધણા લોક માદાઓને તથા અશુદ્ધ આત્માઓથી પીડાતાઓને લઇને ત્યા ભેગા થયા; ને તેઓ જવાને સાળ કરવામા આવ્યા.

૧૭ પણ પ્રમુખ્ય યાજક તથા તેના સઘળા સાથીઓ (જે સાદુકી પયના હતા), તેઓ ઇર્ષાએ ભરાઇને ઉઠ્યા, ૧૮ ને પ્રેરિતો ઉપર હાથ નાખીને તેઓને બંદીખાનામા ધાલ્યા. ૧૯ પણ રાત્રે પ્રભુના દૂતે બંદીખાનામા બારણા ઉઠાડ્યા, ને તેઓને બહાર લાવીને કહ્યું કે, ૨૦ તમે જાઓ, ને મદિરમા ઉભા રહીને એ ઇશવન વિષેની સઘળી વાતો લોકોને કહો. ૨૧ અને એ સાલળીને તેઓએ પ્રભાતે મદિરમા જઇને બોધ કીધો, પણ પ્રમુખ્ય યાજકે તથા તેના સાથીઓએ જાવીને સત્તાને તથા ઇસાએલી લોકોના વડીલોને એકઠા બોલાવ્યા, પછી તેઓને લાવવાને બંદીખાનામા [માણસ] મોકલ્યા ૨૨ પણ ભાલદારો ત્યા ગયા ત્યારે તેમને તેઓ બંદીખાનામા મળ્યા નહિ, ત્યારે પાંજ આવીને તેઓએ ખજર આપી કે, ૨૩ અમે બંદીખાનાને સારી પેઠે ખવ કરેલું, તથા ચોરીદારોને બારણા આગળ ઉભા રહેલા દીઠા; પણ અમે ઉધાડ્યુ ત્યારે માદો અમને કોઇ માલમ પડ્યો નહિ. ૨૪ હવે ન્યારે મદિરમા સરદારે તથા મુખ્ય યાજકોએ આ વાતો સાંભળી ત્યારે એ સળધી તેઓ બહુ સહેલમા પડ્યા કે, એનું પરિણામ શું થશે? ૨૫ એટલામા એક જાણે આ દીને તેઓને ખજર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે બંદીખાનામા ધાલ્યા હતા, તેઓ મદિરમા ઉભા રહીને લોકોને બોધ કરે છે. ૨૬ ત્યારે સરદાર ભાલદારો સાથે જઇને બહારદાર કર્યા વિના તેઓને લઇ આવ્યા; કેમકે તેઓ લોકોથી બીધા, કે રખેને તેઓ અમને પાથરે નારે. ૨૭ અને તેઓએ તેઓને લા દીને સત્તા આગળ ઉભા રાખ્યા, ને પ્રમુખ્ય યાજકે તેઓને પુછ્યા કહ્યું કે, ૨૮ અને તમને સખત મના

કીધી હતી કે તમારે બોધ કરતાં એ નામ લેવું નહિ; પણ જુઓ, તમે તમારા બોધથી યશસલેખને મળવી મુશ્કે છે, ને તે માણસનું લોહી [પાડવાનો દોષ] અમારા પર નાખવા ઇચ્છો છો. ૨૯ પણ પીતર તથા પ્રેરિતોએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, માણસોના કરતાં દેવનું અમારે વધારે માનવું જોઇએ. ૩૦ જે ઇસુને તમે લાકડા પર ટાળીને મારી નાખ્યો, તેને આપણા પૂર્વજોના દેવે ઉઠાડ્યો છે ૩૧ તેને દેવ પોતાને જમણે હાથે રાખ તથા તારનાર થવાને ઉચી કીવો છે, કે તે ઇસાએલને પશ્ચાત્તાપ [કરવાનું મન] તથા પાપની મારી આપે. ૩૨ અને અમે એ વાતો વિષે સાક્ષી છીએ, ને જે પવિત્ર આત્મા દેવ પોતાની આજ્ઞા માનનારાઓને આપ્યો છે તે પણ સાક્ષી છે.

૩૩ અને તે સાલળીને તેઓનાં મન લીધાઇ ગયાં, ને તેઓએ તેઓને મારી નાખવાનો મનમુખો કીધો. ૩૪ પણ ગમાલીએલ નામે એક દુરેશી ન્યાયશાસ્ત્રી, જેને સઘળા લોકો માન આપતા હતા, તેણે સભામા ઉઠીને હુકમ કીધો કે એ માણસોને ચોડી વાર લગી બહાર કાઢો. ૩૫ પછી તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ ઇસાએલી માણસો, આ માણસોને તમે જે કરવાના છો તે વિષે સાવચેત રહો. ૩૬ કેમકે આ ફિવરો અગાઉ થયેલાં ઉઠીને કહ્યું કે, હું મોટો માણસ છું; તેની સાથે આસરે ચારને માણસ મળી ગયા હતા; તે માર્યો ગયો, ને જેટલાઓએ તેનું માન્યું તેઓ સર્વ વિખેરાઇ જઇને નાશ પામ્યા. ૩૭ એના પછી વસ્તીપત્રક કરવાના વખતમા ગાલીલના થહદાએ ઉઠીને બહુ લોકોને પોતાની પેઠવાડે ખેંચ્યા, તે પણ નાશ પામ્યો, ને જેટલા લોકોએ તેનું માન્યું તેઓ સઘળા વિખેરાઇ ગયા. ૩૮ અને હવે હું તમને કહું છું કે, આ માણસોથી તમે આધા રહો, ને તેઓને રહેવા દો; કેમકે જો એ મત અથવા એ કામ માણસોથી હુરી તો તે ઉથલી પડશે; ૩૯ પણ જો દેવથી હુરી તો તમારાથી તેઓ ઉથલાવી નખાશે નહિ; નહિ તો કહાણ તમે દેવની સામા પણ લડનારા માલમ પડશે? ૪૦ અને તેઓએ તેનું માન્યું; અને તેઓએ પ્રેરિતોને પોતાની પાસે બોલાવીને માર માર્યો; ને વાત કરતા ઇસુનું નામ લેવું નહિ, એવી આજ્ઞા કરીને તેઓને છોડી દીધા. ૪૧ ત્યારે તેઓ તે નામને લીધે અપમાન પામવા ભેગા ગૂઝાયા તેથી દરખાતા દરખાતા તેઓ સક્તાની આગળથી ચાલ્યા ગયા ૪૨ અને નિત્ય મદિરમા તથા ઘેર ઇસુ તેજ ખ્રીસ્ત છે તે વિષે શિખવવાનું તથા

પ્રગટ કરવાનું તેઓએ સુમ્પુ નહિ.

૬ અને તે દિવસોમાં શિષ્યોની સખ્યા વધતી જતી હતી, ત્યારે હેબ્રીઓની સામે હેબેની યહુદીઓએ ક્યકચ કીધી, કેમકે નિત્યની વહેંચણીમાં તેઓની વિધવાઓને પડતી મુકવામાં આવતી હતી. ૨ ત્યારે ખાર [પ્રેરિતોએ] બધા શિષ્યોને પોતાની પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, અમે દેવની વાત મુકીને બાણા પિરસવાની સેવા કરીએ, એ શોભતું નથી. ૩ મઠે, બાઇઓ, તમે પોતામાંથી [પવિત્ર] આત્માએ તથા જ્ઞાને ભરપૂર એવા સાત સુકીર્તિમાન માણસને શોધી કાઢો, કે જેઓને અમે એ કામ પર ઠરાવીએ. ૪ પણ ૭ અમે તો પ્રાર્થનામાં તથા [દેવની] વાતની સેવામાં લાગુ પડીશું. ૫ અને એ વાત આખા સમુદાયને સારી લાગી, ને સ્તેફન નામે વિશ્વાસે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરપૂર એવા એક માણસને, તથા શીલીપને, તથા પ્રોખરસને, તથા નિકાનોરને, તથા તીમોનને, તથા પાર્મેનાસને, તથા અત્યોખના યએલા યહુદી નિમ્રોલાસને, તેઓએ પસંદ કર્યા. ૬ અને તેઓએ તેમને પ્રેરિતોની આગળ ઉભા કર્યા, અને જેઓએ પ્રાર્થના કરીને તેમના પર હાથ મુક્યા. ૭ અને દેવની વાત ફેલાઈ ગઈ, ને યરુસાલેમમાં શિષ્યોની સખ્યા ધણી વધી ગઈ, ને યાજ્ઞકોનો મોટો જથ્થો વિશ્વાસને આધીન થયો.

૮ અને સ્તેફને કૃપાથી તથા સામર્થ્યથી ભરપૂર હોઇને મોટા અદ્ભુત કામો તથા ચમત્કારો લોકોમાં કર્યા. ૯ પણ લીબેરતીની કહેવાયેલી સભામાંના, તથા કુરેનીના, તથા આલેક્સાદ્રિયાના, તથા કીલકીમાના તથા આશીઆમાના કેટલાએક ઉભા થઇને સ્તેફન સાથે વાદવિવાદ કરવા લાગ્યા. ૧૦ પણ તે એવા જ્ઞાનથી તથા આત્માની પ્રેરણાથી બોલતો હતો કે તેઓ તેની સામા ટકી શક્યા નહિ. ૧૧ ત્યારે તેઓએ કેટલાએક માણસોને સમજાવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, અમે તેને સુસા તથા દેવને ઉલટું દુર્ભાષણ કરતો સાબળ્યો છું. ૧૨ અને તેઓ લોકોને તથા વડીલોને તથા શાસ્ત્રીઓને ઉશ્કેરીને તેના પર તટી પડ્યા, અને તેને પકડીને સભામાં લાવ્યા. ૧૩ અને તેઓએ જુદા કાક્ષીઓ ઉભા કર્યા જેઓએ કહ્યું કે, એ માણસ આ પવિત્ર જગ્યા તથા નિયમશાસ્ત્રને ઉલટું દુર્ભાષણ કર્યા વિના રહેતો નથી, ૧૪ કેમકે અમે તેને એમ કહેતો સાબળ્યો છું કે, એ ઇસુ નાઝારી આ જગ્યાનો નાશ કરશે, ને જે રીતીઓ મુસાએ આપણને સોંપી છે

તેઓને એ બદલશે. ૧૫ અને જેઓ સભામાં બેઠા હતા તે સઘળાએ તેની તરફ એકી નજરે જોઈ રહેતા તેનું મ્હો ફૂટના મ્હો જેવું જોયું.

૭ ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે કહ્યું કે, એ વાતો થુ એમ છે? ૨ ને તેણે કહ્યું કે,

બાઇઓ તથા વડીલો, સાબળો આપણો પૂર્વજ ઇઝાહીમ ખારાનમાં રહ્યા આગળ મેસોપોટામ્યામાં હતો, ત્યારે મહિમાવાન દેવે તેને દર્શન દીધું, ૩ ને તેને કહ્યું કે, તું તારા દેશમાંથી, તથા તારા સગામાંથી નીકળ, ને જે દેશ હું તને દેખાડું તેમાં આવ. ૪ ત્યારે ખાલદી દેશમાંથી નીકળીને ખારાનમાં તે વસ્યો, ને ત્યાંથી તેનો બાપ મરણ પામ્યા પછી, આ દેશ જેમાં તમે હમણા રહો છો, તેમાં [દેવે] તેને લાવીને વસાવ્યો. ૫ અને તેણે એમાં તેને કંઈ વતન આપ્યું નહિ, ના, એક પગનું ભર પણ નહિ, અને હજી સુધી તેને સતાન થયું નહોતું એવામાં તેણે તેને તથા તેના પછી તેના વશને વતન તરીકે [આ દેશ] આપવાનું વચન આપ્યું. ૬ અને દેવે તેને એમ કહ્યું કે, તારો વંશ પરદેશમાં પ્રવાસી થશે, ને [ત્યાંના લોકો] ચારસે વરસ સુધી તેઓને જુલામગીરીમાં આણીને દુખ દેશે. ૭ અને દેવે એમ કહ્યું કે, જે લોકોના ગુનામ તેઓ થશે તેમનો ત્યાજ હું કરીશ, ને ત્યાર પછી તેઓ નીકળી આવશે, ને આ જગ્યામાં મારી સેવા કરશે. ૮ અને તેણે તેને સુનતોના કરાર આપ્યા, ને પછી [ઇઝાહીમથી] ઇરહાક થયો, ને તેણે આઠમે દિવસે તેની સુનત કીધી, પછી ઇરહાકથી યાફુલ થયો, ને યાફુલથી ખાર પૂર્વે જાયો. ૯ પછી પૂર્વે જાયો યુસફ પર અદેખાઈ રાખીને તેને મિસરમાં [લઈ જવા સાથે] વેચ્યો, પણ દેવ તેની સાથે હતો, ૧૦ અને તેના સઘળા સકરોમાંથી તેને છોડાવ્યો, ને મિસરના રાજ કાઝૂનની આગળ તેને પ્રસન્નતા તથા ખુશી આપી, ને તેણે તેને મિસર પર તથા પોતાના આખા ઘર પર અધિકારી ઠરાવ્યો. ૧૧ પછી આખા મિસરમાં તથા કનાનમાં દુકાળ પડ્યો, અને ખારે સકટ આવ્યું, ને આપણા પૂર્વજોને ખાવાનું મળ્યું નહિ. ૧૨ પણ યાફુલે સાબળ્યું કે મિસરમાં અનાજ છે, ત્યારે તેણે આપણા પૂર્વજોને પહેલી વખત ત્યાં મોકલ્યા. ૧૩ પછી બીજી વખતે યુસફ પોતાના બાઇઓની આગળ નહોર થયો, ને યુસફનું કુળ કાઝૂનના નાણુવામાં આવ્યું. ૧૪ ત્યારે યુસફે સદેશો મોકલીને પોતાના બાપ યાફુલને તથા પોતાના સઘળા સગાને, એટલે પોણીસો માણસને પોતાની પાસે

તેણીમાં. ૧૧ અને આકૃષ્ણ મિસરમાં ગયો, ને તે તથા આપણા પૂર્વજે [ત્યાં] ગુલરી ગયા. ૧૨ અને તેઓને શબ્દમ્મા લઈ ગયા, ને જે કબર ઇબ્રાહીમે રૂપાનાં આપીને અમોરના દીકરાઓ પાસેથી શબ્દમ્મા લેવાથી લીધી હતી તેમાં દાટયા. ૧૩ પણ જે વચન દેવે ઇબ્રાહીમને આપ્યું હતું, તેના સમય જેમ જેમ પાસે આવ્યો તેમ તેમ તે લોકો મિસરમાં વધતા ગયા, ને પુષ્કળ થયા. ૧૪ એવામાં મિસરનો એક બીજો રાજા ઉભો થયો, જે યુસફને નજીતો નહોતો. ૧૫ તેણે આપણી કોમની સાથે કપટ કરીને આપણા પૂર્વજોને દુઃખ દીધું, એટલે તેમની પાસે તેમનાં બાળકો નાખી દેવાવા, એ માટે કે તેઓ જીવે નહિ. ૧૬ તે અરસામાં મુસા જન્મ્યો, ને તે ધણે સુંદર હતો; ને ત્રણ મહિના સુધી પોતાના બાપના ઘરમાં તેનું પાલન થયું; ૧૭ અને તેને નાખી દીધો ત્યારે ફારોની દીકરીએ તેને ઉપાડી લીધો, ને પોતાના દીકરા તરીકે તેને પાલ્યો. ૧૮ અને મુસા મિસરીઓની સર્વ વિદ્યા ભણેલો હતો; ને વાત કરવામાં તથા કામમાં પરાક્રમી હતો. ૧૯ પણ તે લગભગ આઘીસ વરસનો થયો ત્યારે પોતાના ઇસ્રાએલી ભાઈઓને મળવાનું તેના મનમાં આવ્યું. ૨૦ અને તેઓમાંના એક પર અન્યાય થતો જોઈને તેણે તેને સદાય ક્રાધી, ને મિસરીને મારી નાખીને જોડા પર જીવન થતો હતો તેનું વેર વાળ્યું. ૨૧ અને તેણે ધાર્યું કે, મારા ભાઈઓ સમજતા દરો કે દેવ મારી હસ્તક તેઓને છુટકો આપશે; પણ તેઓ સમજતા નહિ. ૨૨ અને તેને બીજે દિવસે તેઓમાં ટોડા ચાલતો હતો તેવામાં તે તેઓની પાસે આવ્યો, ને તેમની વચ્ચે સલાહ કરાવવાની ઇચ્છાથી તેણે કહ્યું કે, બધા માણસો, તમે ભાઈઓ યહોને કેમ એક બીજાને અન્યાય કરો છો? ૨૩ પણ જે પોતાના પરોક્ષી પર અન્યાય ગુલરતો હતો તેણે તેને ધક્કો મારીને કહ્યું કે, તને અમારા પર અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ કોણે કરાવ્યો છે? ૨૪ એવા મિસરીને તે અઢ કાલે મારી નાખ્યો તેમ મને મારી નાખવા આદે છે શું? ૨૫ અને મુસા આ વાત સાંભળીને નાહો, ને મિયાન દેશમાં પ્રવાસી થયો, ત્યાં તેને બે દીકરા થયા. ૨૬ અને આઘીસ વરસ પુરાં થયાં ત્યારે દૂતે સિનાઈ પહાડના રાનમાં ઝાડવા મધ્યે આજીવી ન્યાયામાં તેને દર્શન દીધું. ૨૭ અને મુસા તે દેખાવ જોઈને અચરાન થયો; ને તે એસ સાથે પાસે જતો હતો એવામાં પ્રમુખી વાળી લઈ કે, ૨૮ હું તારા બાપાદાઓનો દેવ, એટલે

ઇબ્રાહીમનો તથા ઇસ્હાકનો તથા યાકૃબનો દેવ છું. ત્યારે મુસા કાપ્યો, ને જોવાની છાતી ચાલી નહિ. ૨૯ અને પ્રમુખે તેને કહ્યું કે, હું તારા પગમાંથી જોડા કાઢ; કેમકે જે જગ્યાએ હું ઉભો છું તે ધર્મિત ભૂમિ છે. ૩૦ મિસરમાં જે મારા લોક છે તેઓનું દુઃખ મેં નિશ્ચય જોયું છે, ને તેઓના નિસારા મેં સાંભળ્યા છે, ને તેઓને છાડાવવા હું ઉતર્યો છું; ને હવે ચાલ, હું તને મિસરમાં મોકલીશ. ૩૧ જે મુસાનો તેઓએ નકાર કરીને કહ્યું કે, તને કોણે અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ કરાવ્યો, તેને દેવે અધિકારી તથા ઉદ્ધાર કરનાર થવા સાથે જે દૂત તેને ઝાડવા મધ્યે દેખાવો તેની હસ્તક મોકલ્યો. ૩૨ એ માણસે તેઓને બહાર લાવતાં મિસર દેશમાં તથા સૂક સમુદ્રમાં તથા આઘીસ વરસ સુધી રાનમાં અદભૂત કામો તથા ચમત્કારો કર્યા. ૩૩ જે મુસાએ ઇસ્રાએલીઓને કહ્યું હતું કે, દેવ તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી તમારે સાથે ઉભો કરશે, તે એજ છે. ૩૪ સિનાઈ પહાડ પર પોતાની સાથે વાત કરનાર દૂતની સાથે જે રાન મધ્યે મંડળીમાં હતો તથા જે આપણા પૂર્વજોની સાથે હતો તે એજ છે; ને આપણને આપવા સાથે તેને જીવનનાં વચનો મળ્યાં; ૩૫ આપણા પૂર્વજોએ તેની આજ્ઞાઓ પાળવાનું ઇચ્છ્યું નહિ, પણ પોતાની પાસેથી તેને હરસેલી મુક્યો, ને મિસર તરફ પોતાનાં મન ફેરવ્યાં; ૩૬ ને હારોને કહ્યું કે, અમારી આગળ ચાલવા સાથે અમારે વારસે દેવતાઓ બનાવ; કેમકે એ મુસા જે અમને મિસરમાંથી દોરી લાવ્યો તેને શું થયું એ અમે નજીતો નથી. ૩૭ અને તે દિવસોમાં તેઓએ વાહરું બનાવ્યું, ને તે મુક્તિને તેનું બળિદાન ચલાવ્યું, ને પોતાના હાથનાં કામમાં દુરપાયા. ૩૮ પણ દેવે તેઓથી વિમુખ યહોને તેઓને તણ દીધો, કે તેઓ આકારના સેન્યની પૂલ કરે; જેમ ભવિષ્યવાદીઓના પુસ્તકમાં લખ્યું છે કે,

ઓ ઇસ્રાએલના વંશ, તમે રાનમાં આઘીસ વરસ લગી

યસ તથા બળિદાનો યું મને ચડાવ્યાં હતાં?

૩૯ તમે મદબોનો માંડવો તથા રેફાન દેવનો તારો, એટલે તેઓની પૂલ કરવાને જે મુક્તિઓ તમે બનાવી,

તેઓને તમે ઉચકીને ચાલ્યા,

અને તુ તમને બાળિલને પેલે પાર લઈ જઈશ.

૪૦ તેણે મુસાને કહ્યું કે, જે નયુનો તે દોડો છે તે

• પ્રમાણે તારે સાક્ષ્યમંડપ બનાવવો, તેના કરાવ મુજબ રાતના આપણા પૂર્વજે મંદિર [તે સાક્ષ્યમંડપ] હતો ૪૫ વળી પોતાના સમયમા આપણા પૂર્વજે પણ ચંદ્રો-ચુઆ સુધા તે [સાક્ષ્યમંડપ]ને દેશનતિઓનુ વતન પ્રાપ્ત કરીને માટે લાવ્યા, (કે જેઓને દેવે આપણા પૂર્વજોની આગળથી હાડી કાઢ્યા) તે [સાક્ષ્યમંડપ] દાઉદના વખત સુધી રહ્યો ૪૬ તે [દાઉદ] પર દેવની કૃપાદષ્ટિ થઈ, ને તેણે ચાકૂબના દેવને સારૂ રહેહાણ મેળવવાની રત્ન મા પી, ૪૭ પણ સુલેમાને તેને સારૂ પર બાંધ્યુ ૪૮ તોપણ હાથે બાંધેલા મદિરામા પરાત્પર [દેવ] રહેતો નથી, જેમ ભવિષ્યવાદી કહે છે તેમ કે, ૪૯ આકાશ માં રાત્ર્યાસન,

તથા પૃથ્વી માં પાયાસન છે,
તો તમે મારે સારૂ કેલુધર બાધરો, એમ પ્રશ્ન કહે છે
અથવા માંડ વિશ્રામસ્થાન ક્યુ થયો ?

૫૦ યુ, મં મારે હાથે એ બધા નથી બનાવ્યા ?

૫૧ એા હડીલાઓ, ને ખેસુનત મન તથા કાન વાળાઓ, તમે સદા પવિત્ર આત્માની સામા પાઓ છો, જેમ તમારા પૂર્વજોએ ક્રીધુ તેમજ તમે કરો છો ૫૨ ભવિષ્યવાદીઓમાના કોણને તમારા પૂર્વજોએ સતાવ્યો ન હતો ? ને જેઓએ તે ન્યાયીના આવવા વિષે આગળથી ખબર આપી તેઓને તેઓએ મારી નાખ્યા, ને હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારા તથા તેનુ ખૂન કરનારા તમે થયા છો ૫૩ તમને દૂતોને આસરે નિયમ મળ્યો, પણ તમે તે પાળ્યા નહિ

૫૪ આ વાતો સાંભળીને તેઓના મન વિદાહ ગયા, ને તેઓએ તેની સામે દાન પીસ્યા ૫૫ પણ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને તેણે આકાશ તરફ એકી નજરે જોઈ રહેતા, દેવનો મહિમા તથા દેવને જમણે હાથે ઇસુને ઉભેલો દીડો ૫૬ અને તેણે કહ્યું કે, જુઓ, આકાશ ઉધરેલું તથા દેવને જમણે હાથે માણસના હીકારને ઉભેલો જોઈ છુ ૫૭ પણ તેઓએ મોટા ઘાટે જૂમ પાડીને પોતાના કાન બંધ કર્યા, ને તેના પર એક સપે ધરી પડ્યા ૫૮ અને તેઓએ તેને શહેર બહાર કાઢીને પત્થરે માર્યો, ને શાઉલ નામે એક જુવાનના પગ આગળ સાક્ષીઓએ પોતાના હુગડા મુક્યા હતા. ૫૯ અને તેઓ સ્તેફનને પત્થરે મારતા હતા ત્યારે તેણે [પ્રભુની] પ્રાર્થના કરતા કહ્યું કે, એા પ્રભુ ઇસુ, મારા આત્માનો અ પીકાર કર ૬૦ અને તેણે ધુટણ ટેકવીને મોટો ઘાટો પાડીને કહ્યું કે, એા પ્રભુ, આ દોષ તેઓને લેએ ન ગણ અને એમ કહીને તે હાલી ગયો

અને શાઉલ તેનો ઘાત મ્તવામા રાજ્ય હતો અને તેજ દહાડે ચરશાલેમમાની મઝબી પર ભારે સતાવણી રાજ થઈ, અને પ્રેરિતો શિવાય તેઓ સર્વ ચંદ્રોદાહ તથા સમરૂનના પ્રાતોમા વિખેરાઈ ગયા ૬૧ અને ધાર્મિક પુરૂષોએ સ્તેફનને દાઉદે, ને તેને સારૂ ધણી વિલાપ ક્રીધો ૬૨ પણ શાઉલે મઝબીને ઉગડ કરી મુકી, એટલે ઘરેઘર જઈને પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓને વસડી લઈ જઈને બનીખાનામા નાખ્યા

૪ અને વિખેરાઈ ગયલાઓ સુવાતા પ્રગટ કરતા નારોગમ કર્યો ૫ અને શીલીપે સમારીઆ શહેરમા જઈને તેઓને ખ્રીસ્ત પ્રગટ કર્યો ૬ અને શીલીપે કહેલી વાતો સાંભળીને તથા તેના ક્રીધેલા અમત્કારો જોઈને લોકોએ તેની વાતો પર એક ચિત્તે ધ્યાન દીધું ૭ કેમકે જેઓને અચૂક આત્માઓ વળગ્યા હતા તેઓમાના ઘણાઓમાથી તેઓ મોટી જૂમ પાડતા બહાર નીકળ્યા, ને ઘણા પત્નવાતી તથા લૂલાઓ સમા થયા ૮ અને તે શહેરમા બહુ આનંદ થયો

૯ પણ સીમોન નામે એક જણ તે શહેરમા અગાઉ જન્મ કરેલો હતો, ને હુ કોઈ મોટો માણસ છુ એમ કહીને સમરૂનના લોકોને છક કરી નાખતો હતો, ૧૦ તેનુ તેઓ નાનાથી તે મોટા સુધી સર્વ સાંભળતા, ને એમ કહેતા કે, એ માણસ તો દેવનુ પ્રસાદ જ મહાન કહેવાય છે તે છે ૧૧ અને તેણે ઘણી સુહૃતથી પોતાની જન્મક્રિયાઓથી તેઓને છક કરી નાખ્યા હતા, માટે તેઓ તેનુ સાંભળતા હતા ૧૨ પણ શીલીપ દેવના રાજ્ય તથા ઇસુ ખ્રીસ્તના નામ વિષે સુવાતા પ્રગટ કરતો હતો ત્યારે તેઓનો વિશ્વાસ તેના પર જોડો, ને પુરૂષોએ તેમજ સ્ત્રીઓએ પણ બાપ્તિસ્મા લીધું ૧૩ અને સીમોને પોતે પણ વિશ્વાસ ક્રીધો, ને બાપ્તિસ્મા પામીને શીલીપની સાથે રહ્યો, ને અમત્કારો તથા મોટા પરાકર્મી કામો બનતા જોઈને તે અચસ્ત થયો

૧૪ હવે સમરૂનીઓએ દેવની વાત અગીકારી છે એવુ ચરશાલેમમાના પ્રેરિતોએ સાંભળ્યું, ત્યારે તેઓએ પીતરને તથા યોહાનને તેઓની પાસે મોકલ્યા ૧૫ અને તેઓએ ત્યા પહોંચ્યા પછી તેઓને સારૂ પ્રાથના કરી કે તેઓ પવિત્ર આત્મા પામે, ૧૬ કેમકે તેઓમાના મોઢ પર ત્યા લગી તે ઉતર્યો ન હતો, પણ તેઓ પ્રભુ ઇસુને માં માન બાપ્તિસ્મા પામ્યા હતા ૧૭ પછી તેઓએ તેઓ પર હાથ મુક્યા, ને તેઓ પવિત્ર આત્મા પામ્યા ૧૮ હવે પ્રેરિતોનાં હાથ

મુકવાથી પવિત્ર આત્મા અપાય છે, એ જોઇને સીમોને તેઓને પૈસા આપવા માંડ્યા, ૧૯ અને કહ્યું કે, તમે મને પણ એ અધિકાર આપો કે જેના પર હું હાથ મુકું તે પવિત્ર આત્મા પામે. ૨૦ પણ પીતરે તેને કહ્યું કે, દેવનું દાન પૈસાથી વેચાતું લેવાનું તો ધાર્યું માટે તારા પૈસા તારી સાથે નાશ પામે. ૨૧ આ વાતમાં તારો લાગભાગ નથી, કેમકે તારૂં અંતઃકરણ દેવની આગળ ચોખ્ખું નથી. ૨૨ એ માટે તારી આ બુદ્ધિ ધરાવે પસ્તાવો કર, ને પ્રભુને વિનંતી કર કે, કદાપિ તારા અંતઃકરણની કષ્ટના તને માફ થાય. ૨૩ કેમકે હું જોઉં છું કે તું પિત્તની કષ્ટવાસમાં, ને બુદ્ધિમાં બધનમાં છે. ૨૪ ત્યારે સીમોને ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની કોઇ મારા પર ન આવે માટે તમે મારે સાથે પ્રભુને વિનંતી કરો.

૨૫ દ્વે [ત્યાં] શહેદી આપ્યા પછી તથા પ્રભુની વાત પ્રગટ થયા પછી સમરનીઓના ઘણાં ગાઓમા સુવાતી પ્રગટ કરીને તેઓ યરુશલેમમાં પાછા આવ્યા.

૨૬ પણ પ્રભુના દૂતે શીલીપને કહ્યું કે, ઉઠ, ને યરુશલેમથી નાઝાઉદ જવાના માર્ગે સુધી દક્ષિણ તરફ જ; ત્યાં રાત છે. ૨૭ અને તે ઉઠીને ગયો. અને જુઓ, એક દળશી ખોલે, એ દળશીઓની સાધી કાઢીનેના હાથ નીચે મોટે અમલદાર તથા તેના સંધળા ભરા-રોને કારસારી દતો, તે ભજન કરવા સાથે યરુશલેમમાં આવ્યો દતો. ૨૮ અને તે પાછો જતાં પોતાના રથમાં બેસીને યરુશલેમ બલિષ્ઠવાદીનું પુસ્તક વાંચતો દતો. ૨૯ ત્યારે આત્માએ શીલીપને કહ્યું કે, તું પાસે જઈને એ રથની સંધાતે યા. ૩૦ ત્યારે શીલીપ તેની પાસે દોડી ગયો, ને તેને યરુશલેમ બલિષ્ઠવાદીનું પુસ્તક વાંચતો સાંભળીને પુછ્યું કે, તું વાંચે છે તે શું તું સમજે છે? ૩૧ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મને કોઇના ખતાવ્યા વિના હું કેમ કરીને સમજી શકું? ત્યારે તેણે શીલીપને વિનંતી કીધી કે, ઉપર ચઢીને મારી પાસે બેસ. ૩૨ અને સાચું જ પ્રકરણ તે વાંચતો દતો તે એ દત્ત કે,

પેલાની પેટે મારી નખાવાને તે લઈ જવાયો;
ને જેમ દલવાન પોતાના મારવાનારની આગળ મુક્યું રહે છે,

તે તેણે પોતાનું મોઢો ઉપાડ્યું નહિ;
૩૩ તેની લીનારમાં તેને ન્યાય હુકમી ગયા;
તેની પેડીનું વાળું કોણ કાઢી દેખાડ્યો.
કેમકે તેને ધવ પૃથ્વી પરથી લઈ લેવામાં આવ્યા.

૩૪ ત્યારે તે ખોલે શીલીપને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, હું તને વિનંતી કર છું કે, બલિષ્ઠવાદી કોણ વિધે એ કહે છે? પોતા વિધે અથવા કોઈ ખોલ વિધે? ૩૫ ત્યારે શીલીપે પોતાનું મોઢો ઉપાડ્યું, ને સાચ્ચતી એ વાતથી માંડીને તેને ઘસુ [વિષેની સુવાતી] પ્રગટ કીધી. ૩૬ અને તેઓ માર્ગે ચાલતાં પાણીની અમુક જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા, ત્યારે ખોલે કહ્યું કે, જો, [અહિં] પાણી છે, મારે બાપિસ્મા પામવાને શો અટકાવ છે? ૩૭ [ત્યારે શીલીપે કહ્યું કે, જો તું તારા પૂરા મનથી વિશ્વાસ કરે છે તો ઉચિત છે; ને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઘસુ ખ્રીસ્ત તે દેવનો દીકરો છે, એવું હું માનું છું]. ૩૮ પછી તેણે રથ ઉભો રાખવાનો દુકમ કીધો, ને શીલીપ તથા ખોલે જઈ પાણીમાં ઉતર્યા, ને તેણે તેને બાપિસ્મા આપ્યું. ૩૯ અને તેઓ પાણીમાથી ઉપર આવ્યા ત્યારે પ્રભુને આત્મા શીલીપને લઈ ગયો, ને ખોલેએ ફરી તેને દીઠો નહિ, પરંતુ તે આનંદ કરતો પોતાને માર્ગે ચાલ્યો ગયો. ૪૦ પણ શીલીપ આગેટમાં દેખાયો; ને કાઠસારીઆ પહોંચતાં સુધી માર્ગમાંનાં સંધળાં શહેરોમાં સુવાતી પ્રગટ કરતો ગયો.

૪૧ પણ શાઉલ દળ સુધી પ્રભુના શિષ્યોની વિરક્ત કતલ કરવાની ધમકીઓ ઉચ્ચારતો પ્રમુખ્ય યાજ્ઞની પાસે ગયો. ૪૨ અને તેની પાસેથી હમરકમાંની સજાઓ પર પત્રો માગ્યા કે જે તેને એ માર્ગનો કોઈ પણ પુરૂષ કે સ્ત્રી મળે, તો તે તેઓને બાંધીને યરુશલેમમાં લાવે. ૪૩ અને એવું બન્યું કે તે ચાલતા ચાલતા હમરક પાસે પહોંચ્યા ત્યારે એકએક તેની આસપાસ આકાશથી પ્રકાશ ચમક્યો. ૪૪ અને તે બોંધ પર પડ્યો, ને તેની સાથે બોલતી એવી એક વાગી તેણે સાંભળી કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? ૪૫ ત્યારે તેણે કહ્યું કે પ્રભુ, તું કોણ છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું ઇસુ છું, કે જેને તું સતાવે છે; ૪૬ પણ તું ઉઠ, ને શહેરમાં જ, ને તારે શું કરવું તે તને કહેવામાં આવશે. ૪૭ અને તેની સાથે ચાલનારા માણસો સ્નાય ધઈ ગયા, કેમકે તેઓએ વાણી સાંભળી ખરી, પણ કોઇને દીઠો નહિ. ૪૮ પછી શાઉલ બોંધ પરથી ઉઠ્યો; ને તેની આંખો ઉઘડી ત્યારે તે કંઈ દેખી શક્યો નહિ; ને તેઓ તેનો હાથ પકડીને તેને હમરકમાં દોરી ગયા. ૪૯ અને ત્રણ દિવસ સુધી તે દેખી શક્યો નહિ, ને તેણે કંઈ ખાધું કે પીધું નહિ. ૫૦ દ્વે હમરકમાં અનાનિયા નામે એક શિષ્ય

હતો, તેને પ્રભુએ દર્શનમાં કહ્યું કે, અનાનિયા; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, એ પ્રભુ, હું આ રહ્યો. ૧૧ ત્યારે પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, ઉઠીને પાંધરા નામના રસ્તામાં જા, ને શાઉલ નામે તાર્સસના એક માણસ વિષે યહુદાના ઘરમાં ખબર કાઢ; કેમકે જો, તે પ્રાર્થના કરે છે; ૧૨ અને તેણે [દર્શનમાં] એવું જોયું છે કે, અનાનિયા નામે એક માણસ માંહે આવીને, તે દેખતો યાય માટે તેના પર હાથ મુકે છે. ૧૩ પણ અનાનિયાએ ઉત્તર દીધો કે, પ્રભુ, મેં ઘણાથી એ માણસ વિષે સાંભળ્યું છે કે યરુશલેમમાંના તારા સંતોને તેણે કેટલું બધું દુઃખ દીધું છે; ૧૪ અને જેઓ તારા નામની પ્રાર્થના કરે છે તે સર્વને બાંધવા સારુ મુખ્ય યાજ્ઞકે પાસેથી આદિ પણ તેને અધિકાર છે. ૧૫ પણ પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તું આશ્વેા જા; કેમકે વિદેશીઓ, તથા રાજાઓ, તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની આગળ મારું નામ પ્રગટ કરવા સારુ એ મારું પસંદ કરેનું પાત્ર છે. ૧૬ કેમકે મારા નામને, લીધે તેને કેટલું દુઃખ સહેવું પડશે, એ હું તેને દેખાડીશ. ૧૭ ત્યારે અનાનિયા આશ્વેા ગયો, ને તે ઘરમાં પેરો; ને તેના પર પોતાના હાથ મુકીને કહ્યું કે, બાઇ શાઉલ, પ્રભુ, એટલે ઇશુ જે તને મારું આવાનું દેખાશે, તેણે મને મોકલ્યો છે, એ માટે કે તું દેખતો યાય, ને પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થાય. ૧૮ ત્યારે તેની આંખો પરથી તત્કાળ છાંતી જેવું કંઈ ખરી પડ્યું, ને તે દેખતો થયો, ને ઉઠીને તે બાપ્તિસ્મા પાગ્યો; ૧૯ ને તેણે અત્ર ખાધું ત્યારે તેને શક્તિ આવી.

અને તે દમસ્કમાંના શિષ્યોની સાથે કેટલાએક દિવસ રહ્યો. ૨૦ અને તેણે લાગલોજ સભારથાનોમાં ઇસુને પ્રગટ કીધો કે, તે દેવનો દીકરો છે. ૨૧ અને જેઓએ તેનું સાંભળ્યું તેઓ સર્વ વિરિમ્મત થઇને બાહ્યો કે, જેણે આ નામની પ્રાર્થના કરનારાઓનો યરુશલેમમાં ઘાલુ લાગ્યો, ને જે એ કામને સારુ આદિ આવ્યો છે કે તેઓને બાંધીને મુખ્ય યાજ્ઞકોની પાસે લઇ જાય, તે શું એ નથી? ૨૨ પણ શાઉલ સામર્થ્યમાં વધતો ગયો, ને [ઇસુ] તેજ પ્રીતિ છે એનાં પ્રમાણે આપીને તેણે દમસ્કમાં રહેનારા યહુદીઓને હુકાવી નાખ્યા.

૨૩ અને ઘણા દિવસ વિત્યા પછી યહુદીઓએ તેને મારી નાખવાની મસલત કીધી. ૨૪ પણ તેઓનું કાવતરું શાઉલને માલમ પડ્યું. અને તેઓએ તેને મારી નાખવા સારુ રાત દહાડો બાગ્યોની પણ ચોકી

કરી; ૨૫ પણ તેના શિષ્યોએ તેને રાત્રે ટાપલામાં [ખિસાડીને] કોટ ઉપરથી ઉતારી મુક્યો.

૨૬ અને તેણે યરુશલેમમાં આવીને શિષ્યોની સાથે મળી જવાને કોશિષ કીધી, પણ તેઓ બધા તેનાથી બીતા હતા, કેમકે તે શિષ્ય છે એવું તેઓ માનતા ન હતા. ૨૭ પણ બાર્નાબાસ તેને પ્રેરિતોની પાસે તેડી ગયો, ને કેવી રીતે તેણે માર્ગમાં પ્રભુને દીઠો, ને કેવી રીતે તે તેની સાથે બાહ્યો, ને તેણે કેવી રીતે દમસ્કમાં ઇસુને નામે હિમ્મતથી ઉપદેશ કર્યો, એ તેણે તેઓને કહી દેખાડ્યું. ૨૮ અને યરુશલેમમાં તેઓની સાથે તે આવળ કરતો રહ્યો; ૨૯ અને તે હિમ્મતથી પ્રભુને નામે ઉપદેશ કરતો હતો, ને હેલેની યહુદીઓ સાથે વાદવિવાદ કરતો હતો, પણ તેઓ તેને મારી નાખવાનો લાગ શોધતા હતા. ૩૦ અને બાઇઓએ તેને બંધુક ત્યારે તેઓ તેને કાઇસારીઆમાં લઇ ગયા, ને ત્યાંથી તેઓએ તેને તાર્સસ મોકલી દીધો.

૩૧ ત્યારે આખા યહુદાહ, તથા આલીલ, તથા સમશનમાંની મંટળી સ્થાપિત થઇને શાંતિ પામી, ને પ્રભુના ભયમાં તથા પવિત્ર આત્માના દિલાસામાં આલીને વધતી ગઇ.

૩૨ અને એમ થયું કે પીતર બધે ફરતો ફરતો હુદામાં રહેનારા સંતોની પાસે પણ આવ્યો. ૩૩ અને ત્યાં તેને એનથસ નામે એક જાણુ મળ્યો, જે આઠ વરસથી ખાટલે પડેલો હતો, કેમકે તે પક્ષધાતી હતો. ૩૪ અને પીતરે તેને કહ્યું કે, એનથસ, ઇસુ ખ્રીસ્ત તને સાંભળે કરે છે; ઉઠ, ને તારૂં બિછાનું પાથર; એટલે તે તરત ઉઠ્યો. ૩૫ અને હુદા તથા સારોનના બધા રહેવાસીઓ તેને જોઇને પ્રભુ તરફ જળ્યા.

૩૬ હવે જેઓમાં એક શિષ્યેલુ હતી, જેનું નામ તાબીથા, એટલે દરકાસ, હતું, તે બાઇ ૩૬ કરણીઓ તથા દાન કરવામાં પુરી હતી. ૩૭ અને તે દિવસોમાં એમ થયું કે તે મારી પડીને મરી ગઇ; ને તેઓએ તેને નવરાત્રીને મેડીએ સુવાડી. ૩૮ અને હુદા જેઓ પાસે હવે માટે પીતર ત્યાં છે એવું સાંભળીને શિષ્યોએ બે માણસને તેની પાસે એવી આજ્ઞા કરવાને મોકલ્યા કે, અમારી પાસે આવવાને તું ઢીલ કરતો ના. ૩૯ ત્યારે પીતર ઉઠીને તેઓની સાથે ગયો, ને તે આવી પહોંચ્યો એટલે તેઓ તેને મેડી ઉપર તેડી ગયા; ને સઘળી વિધવાઓ તેની પાસે ઉભી રહીને રડતી હતી, ને દરકાસ તેઓની સાથે હતી ત્યારે તેણીએ જે અગરખા તથા લુગડાં બનાવ્યાં હતાં તે

દેખાઈતી હતી ૪૦ પણ પીતરે તે સર્વને બહાર કાઢીને ઘુપ્પુ ટેકવીને પ્રાથના કીધી, પછી મુરદા તરફ ફરીને તેણે કહ્યું કે, વાળીયા, ઉઠ, ત્યારે તેણીએ પોતાની આખો ઉઠાડી, ને પીતરને જોઈને તે બેઠી થઈ ૪૧ પણ તેણે તેને હાથ આપીને ઉઠાડી, ને સતેતે તથા વિધવાઓને ધોનાવીને તેને જીવંતી દેખાડી ૪૨ અને આખા જોખામા એની ભણ્ણ પડી, ને ઘણાએ પ્રશ્ન પર વિશ્વાસ રાખ્યો ૪૩ પણ એમ થયું કે જોખામા સીમોન નામે એક ચમારને ત્યાં તે ઘણા દહાડા રહ્યા

૧૦

હવે કાઠસારીઆમા કરનેલ્યસ નામે એક માણસ ઇલાતીની કહેવાતી પહાડનનેાં સુબે દાર હતો ૨૧ તે ધાર્મિક હતો, ને પોતાના ધરના સઘળા માણસો નુકા દેવનુ ભય રાખતો, ને લોકોને ઘણા દાન આપતો, ને નિત્ય દેવની પ્રાથના કરતો હતો ૨૨ તેણે દિવસને આસરે ત્રીજે પહોરે દેવના એક દૂતને પોતાની પાસે આનંતો, તથા પોતાને, એા કરનેલ્યસ, એમ કહેતો દર્શનમા પ્રત્યક્ષ દીડા ૨૩ ત્યારે એડી નગરે તેની સામુ જોઈ ૨૪ ને તથા ભયભીત થઈને તેણે કહ્યું કે, પ્રશ્ન થું છે? ને તેણે તેને કહ્યું કે, તારી પ્રાથનાઓ તથા તારા દાન દેવની આજ્ઞા યાદ પીરને સાદ પહોંચ્યા છે ૨૫ અને હવે તું જોખામા માણસો મોકલે તો ત્રીમોન જેનુ બીજુ નામ પીતર છે તેને તેજવ ૨૬ ત્રીમોન ચમાર જેનુ વર સમુદ્રકાંઠે છે, તેને ત્યાં તે ઉતર્યો છે ૨૭ અને જે દૂત તેની સાથે ધોડના હતો, તેના ગયા પછી તેણે પોતાના ધરના આકરામાના બેને, તથા જેઓ ભધુ તેની તેહેનામા રહેતા હતા તેઓમાના એક ધાર્મિક સિપાઈને મોકલ્યો ૨૮ અને તેઓને બધી વાત કરીને તેણે તેઓને જોખામા મોકલ્યા

હવે તેને બીજે દિવસે તેઓ આલતા આવતા સહેબની પાસે પહોંચ્યા, તેવામા આસરે બપોરને સમયે પીતર પ્રાર્થના કરવાને ધરના ધાબા પર ગયો ૨૯ અને તે ભૂખ્યો થયો, અને તેને ખાવાનુ મન થયું, પણ તેઓ તૈયાર કરતા હતા એટલામા તે મૂંઝાન થયો, ૩૦ અને આકાશ ઉડેલું તથા એક વાસણ મોડી આવરના જેવું તેના ચાર ખુણાથી ઘટકાવેલું ધરની પર ઉતરી આવતું તેણે દીડું ૩૧ તેમા પૂચ્છી પરના ૩૨ બે લંબના મોપા તથા પેટે ચાલનારા પ્રાગીઓ તથા આકારના પક્ષીઓ હતા ૩૩ અને એડી વાળી [તેના સામજીવામા] આવી કે, પીતર, ઉઠ, ત્યારે તે આ ૩૪ પણ પીતરે કહ્યું કે, પ્રશ્ન, એમ

નહિ, કેમકે કોઈ નાપાક કે અશુદ્ધ વસ્તુ મેં કદી ખાધી નથી ૩૫ ત્યારે બીજા વાર [તેના સામજીવામા] એવી વાણી આવી કે, દેવે જે શુદ્ધ કીધું છે, તેને તું નાપાક ન ગણ ૩૬ અને એમ ત્રણ વાર થયું, પછી તરત તે વાસણ આકારમા ઉઠાવી લેવામા આવ્યું

૩૭ હવે પીતર પોતાના મનમા બહુ ગુચવાતો હતો કે, આ જે દર્શન મને થયું તેનો શો અર્થ હશે, એવામા, જુઓ, કરનેલ્યસે મોકલેલા માણસો ત્રીમોનનું વર પુછતા પુછતા બારણા આગળ આવી ઉભા ૩૮ અને તેઓએ હાક મારીને પુછ્યું કે, સીમોન જેની અટક પીતર છે તે થું આદિ ઉતરેલો છે? ૩૯ ને પીતરે તે દર્શન વિષે વિચાર કરતો હતો ત્યારે આત્માએ તેને કહ્યું કે, બે, ત્રણ માણસો તને શોધે છે ૪૦ માટે તું ઉઠ ને તોએ ઉતરીને કંઈ સહેલું આપ્યા વિના તેઓની સાથે બ, કેમકે મેં તેઓને મોકલ્યા છે ૪૧ ત્યારે પીતર ઉતરીને તે માણસોની પાસે ગયો, અને કહ્યું કે, જુઓ, બેને તમે શોધો છો તે હું છું, તમે શા માટે આવ્યા છો? ૪૨ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કરનેલ્યસ નામે એક સુખેદાર જે ન્યાયી તથા દેવનુ ભય રાખનાર માણસ છે, અને બેને વિષે આખી ચકુલી કામ સાદ બોલે છે, તેને પવિત્ર દૂતની મારફતે ચિતવણી મળી કે તે તને પોતાને ઘેર તેડાવીને તારી વાતો સામને ૪૩ ત્યારે તેણે તેઓને માહે બોલાવીને પરાણા રાખ્યા

અને બીજે દિવસે તે તેઓની સાથે ગયો, ને જોખામાના કેટલાએક ભાઈઓ તેની સાથે ગયા ૪૪ અને બીજે દિવસે તેઓ કાઠસારીઆમા આવી પહોંચ્યા, ને કરનેલ્યસ પોતાના સગાઓને તથા ત્રિષ મિત્રોને એકઠા કરીને તેઓની વાટ જોતો હતો ૪૫ અને પીતર માહે આવ્યો ત્યારે કરનેલ્યસ તેને મળ્યો, ને તેને પગે પગને તેણે લંબવ પ્રણામ કીધા ૪૬ પણ પીતરે તેને ઉકાડતાં કહ્યું કે, ઉભો થા, હું પણ માણસ છું ૪૭ અને તેની સાથે વાતો કરતો કરતો તે માહે ગયો, ત્યારે તેણે ઘણાઓને એકઠા થયેલા દીડા, ૪૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે થોતે ભણે છો કે બીજા કામના માણસની સાથે સબવ રાખવો, અથવા તેને ત્યાં જવું, એ ચકુલી માણસને ઉચિત નથી, પણ દેવે તો મને દેખાડ્યું છે કે, મારે કોઈ માણસને નાપાક અથવા અશુદ્ધ કહેવું નહિ. ૪૯ અને તેથીજ મને ત્યારે તેડાવ્યો, ત્યારે વાલો લીધા વગર હું આવ્યો, માટે હું પુછું છું કે, તમે શા કારણથી

• મને તેડાઓ છે ૧૦ ત્યારે કરનેલ્થસે કહ્યું કે, ચાર દિવસ ઉપર હું આ ધડી સુધી મારા ધરમા ત્રીજા પહોરની પ્રાર્થના કરતો હતો, ત્યારે, જુઓ, ચળકતો પેશાક પહેરેલા એક નજી મારી સામા ઉભો રહ્યો, ૧૧ ને, બોલ્યો કે, કરનેલ્થસ, તારી પ્રાર્થના સાંભળવામાં આવી છે, ને તારા દાન દેવની સમક્ષ સ્મરણમાં આવ્યાં છે. ૧૨ એ માટે તું જોખામાં માણસ મોકલીને સીમોન જેનું બીજું નામ પીતર છે તેને તારી પાસે તેડાવ, તે સમુદ્રને કાંઠે સીમોન ચમારના ધરમા ઉતરેલા છે. ૧૩ એ માટે મેં તરત તને તેડાવ્યો, ને તું આવ્યો તે બહુ સારું કર્યું હવે પ્રભુએ જે સર્વ વાતો તને ફરમાવી છે, તે સાંભળવા સાડ અમે સઘળા અહિં દેવની સમક્ષ હાજર છીએ.

૧૪ ત્યારે પીતરે મ્હે ઉઘાડીને કહ્યું કે, મને ખાતરી થઇ છે કે દેવ પક્ષપાતી નથી. ૧૫ પણ હુકે દેશમાં જે કોઇ તેની બીજી રાખે છે, ને ન્યાયીપણ કરે છે, તે તેને માન્ય છે. ૧૬ ઇસુ ખ્રીસ્ત (જે સર્વનો પ્રભુ છે) તેની મારફતે શાંતિની સુવાત્તા પ્રગટ કરતાં [દેવ] ઇસાએલપુત્રની પાસે જે વાત મોકલી, ૧૭ એટલે જે વાત યોહાને બાપ્તિસ્મા પ્રગટ કીધા પછી ગાલીલથી માંડીને આખા યહુદાહમાં જલેર કરવામાં આવી તે તમે પોતે જાણો છો; ૧૮ એટલે નાઝરેથના ઇસુની વાત કે જેને દેવે પવિત્ર આત્માથી તથા સામર્થ્યથી અભિષિક્ત કીધો; તે બહુ કરતો તથા સેતાનથી જે પીડાતા હતા તેઓ સઘળાને સાબ કરતો કર્યો; કેમકે દેવ તેની સાથે હતો. ૧૯ અને તેણે યહુદીઓના પ્રાંતમાં તથા યરૂશલેમમાં જે કામે કીધાં તે સર્વના અમે સાક્ષી છીએ; તેને વળી તેઓએ લાકડા પર ટાંગીને મારી નાખ્યો. ૨૦ તેને દેવે ત્રીજે દિવસે ઉઠાવ્યો, ને સર્વ લોકોની આગળ નહિ, ૨૧ પણ અગાઉથી દેવને પસંદ કીધેલા સાક્ષીઓ, જેઓએ તેના મુએલામાંથી ઉઠ્યા પછી તેની સાથે ખાધું પીધું તેઓની આગળ, એટલે અમારી આગળ, તેને પ્રગટ કીધો, ૨૨ અને તેણે અમને આજ્ઞા કીધી કે લોકોને ઉપદેશ કરો, ને સાક્ષી આપો કે દેવે એને જીવતાં-ઓના તથા મુએલાઓના ન્યાયાધીશ ઠરાવેલા છે. ૨૩ તેના વિષે સઘળા ભવિષ્યવાદીઓ સાક્ષી આપે છે કે, જે કોઇ તેના પર વિશ્વાસ કરે છે, તે તેના નામથી પાપની મારી પામશે.

૨૪ પીતર એ વાતો કહેતો હતો એટલામાં જે લોકો વાત સાંભળતા હતા તે સર્વ ઉપર પવિત્ર

આત્મા ઉતર્યો. ૨૫ ત્યારે વિદેશીઓ પર પણ પવિત્ર આત્માનું દાન રેડાયું છે [એ જોઇને] સુનતીઓમાંના જે વિશ્વાસીઓ પીતરની સાથે આવ્યા હતા તે સર્વ વિસ્મય પામ્યા; ૨૬ કેમકે તેઓને અન્ય ભાષાઓમાં બોલતા, તથા દેવની સ્તુતિ કરતા તેઓએ સાંભળ્યા. ૨૭ ત્યારે પીતરે ઉત્તર આપ્યો કે, આપણી પેઠે તેઓ પણ પવિત્ર આત્મા પામ્યા છે, તો તેઓનું બાપ્તિસ્મા અકાલવારને પાણીની મના કાણુ કરી શકે? ૨૮ અને ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે તેઓને બાપ્તિસ્મા આપવાની તેજે આજ્ઞા કીધી, પછી કેટલાએક દિવસ [ત્યાં] રહેવાની તેઓએ તેને વિનતી કીધી

૨૯ હવે જે પ્રેરિતો તથા ભાઇઓ યહુદાહમાં હતા તેઓએ સાંભળ્યું કે, વિદેશીઓએ પણ દેવની વાતોની અગીકાર કીધી છે. ૩૦ અને પીતર યરૂશલેમ આવ્યો, ત્યારે સુનતીઓએ તેની સાથે વાદ કરતાં કહ્યું કે, ૩૧ તેં જેસુનતીઓના ધરમા જઇને તેઓની સાથે ખાધું. ૩૨ ત્યારે પીતર વાત કરવા લાગ્યો ને તેઓને વિનતવાર ખુલાસો કરતા કહ્યું કે, ૩૩ હું જોખા શહેરમાં પ્રાર્થના કરતો હતો, ત્યારે મને મૂંઠાં આવી, ને મેં દર્શનમાં એક વાસણુ, જાણુ કે એક મોટી ચાદર તેના ચાર ખુણાથી લટકાવેલી હોય તેવું આકાશમાંથી ઉતરતું જોયું; ને તે મારી પાસે આવ્યું. ૩૪ તેના પર એકી નજરે જોઇને મેં ધ્યાન આપ્યું, તો પૃથ્વી પરનાં ચોપગા પ્રાણીઓ તથા સતી પશુઓ, તથા પેટે ચાલનારા પ્રાણીઓ, તથા આકાશનાં પક્ષીઓ મેં દીઠા. ૩૫ અને વળી મેં એક વાણી મને એમ કહેતી સાંભળી કે, પીતર, ઉઠ, મારીને ખા. ૩૬ પણ મેં કહ્યું, પ્રભુ, એમ નહિ, કેમકે કોઇ પણ નાપાક અથવા અશુદ્ધ વસ્તુ મારા મ્હેમાં કદી પેડી નથી. ૩૭ પણ તેના ઉત્તરમાં આકાશમાંથી બીજી વાર વાણી થઇ કે, દેવે જે શુદ્ધ કીધું છે, તેને તું નાપાક ન ગણ. ૩૮ અને એમ ત્રણ વાર થયું; પછી બધાં આકાશમાં પાછા ખેંચી લેવામાં આવ્યા. ૩૯ અને જુઓ, તેજ વેળાએ કાઠસારીઆથી મારી પાસે મોકલેલા ત્રણ માણસ જે ધરમાં અમે હતા તેની આગળ આવી ઉભા. ૪૦ અને આત્માએ મને કહ્યું કે, કંઈ પણ જોદ રાખ્યા વિના તેઓની સાથે જા. અને આ છે ભાઇ પણ મારી સાથે આવ્યા; ને અમે તે માણુનના ધરમાં ગયા; ૪૧ ત્યારે તેણે અમને ખબર આપી કે, મેં મારા ધરમાં દૂત ઉઠેલા જોયા, જેણે મને કહ્યું કે, જોખામાં [માણસ] મોકલી સીમોન, જેનું બીજું નામ

પીતર છે, તેને તેજાવ, ૧૪ તે વને એવી વાતો કહેશે કે જેથી તે તારા આખા ધરના સુધ્ધા તારણ પામશે ૧૫ અને હું એલવા લાગ્યો કે તરત જેમ પ્રથમ આપણા પર પવિત્ર આત્મા ઉતર્યો હતો, તેમ તેઓ પર પણ તે ઉતર્યો ૧૬ ત્યારે પ્રભુની કહેલી વાત મને યાદ આવી કે, યોહાને પાણીએ બાપ્તિસ્મા કીધું ખરૂં, પણ વખે પવિત્ર આત્માએ બાપ્તિસ્મા પામશે ૧૭ એ માટે ત્યારે આપણે પ્રભુ ધનુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ કીધો ત્યારે આપણને જેવું [દાન] મળ્યું તેવું જ દાન દેવે તેઓને પણ આપ્યું, તો હું કોણ હતા કે દેવને અટકાવું? ૧૮ ને તેઓ આ વાતો સાંભળીને છાના રહ્યા, ને દેવને મહિમા આપતા કહ્યું કે, દેવે વિદેશીઓને પણ પશ્ચાત્તાપ [કરવાનું મન] આપ્યું છે કે તેઓ જીવન પામે

૧૯ અને સ્તેફનના સબંધમાં જે સત્તાવશી થઈ તેથી જેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા તેઓ ફરીથી તથા કુપરસ તથા અલ્યોબ લગી ગયા, પણ તેઓએ યહુદીઓ વચ્ચે કોઈને વાત પ્રગટ કીધી ન હતી ૨૦ પણ તેઓ માના કેટલાંકે કુપરસના તથા કુરેનીના માણસો હતા, તેઓએ અલ્યોબ આવીને હેવેનીઓની આગળ પણ પ્રભુ ધનુ વિરેની મુલાકાત કરી સબંધાવી ૨૧ અને પ્રભુનો હાથ તેઓની સાથે હતો, ને ઘણા વિશ્વાસ કરીને પ્રભુ વરફ વળ્યા ૨૨ અને તેઓ વિષેના સમાચાર યરૂશાલેમની મઠળીને કાને આવ્યા, અને તેઓએ બાનામાસને અલ્યોબ લીધો મોકલ્યો, ૨૩ તે ત્યાં આવ્યો, ત્યારે દેવની કૃપા જોઈને આનંદ પામ્યો, ને તેણે તેઓ સર્વને મનના નિશ્ચયથી પ્રભુને વશ પી રહેવાનો બોધ કીધો, ૨૪ અને તે સાં. મા. ૧૩ હતો, ને પવિત્ર આત્માથી તથા વિશ્વાસથી બરપુર હતો, ને ઘણા લોક પ્રભુની [મઠળીમાં] ઉમેરાયા ૨૫ અને [બાનામાસ] શાહુલની શોધ કરવા સાર તાર્કસ ગયો, ૨૬ અને તે મળ્યા ત્યારે તે તેને અલ્યોબમાં લાવ્યો. અને એમ થયું કે, તેઓએ એક આપ્યું વરસ મઠળીની સાથે એકઠા મળીને ઘણા લોકોને બોલ કીધો, ને શિષ્યો પહેલવહેલા અલ્યોબમાં ખ્રીસ્તી કહેવાયા.

૨૭ દેવે જે દિવસોમાં બવિધ્યવાદીઓ યરૂશાલેમથી અત્યોબ આવ્યા ૨૮ અને તેઓમાના આ તબક્કા નામે એકે ઉના થઈને આત્માનંદે મુગ્ધ થયું કે, આખા જગતમાં મોટો દુકાળ પડશે, અને કલાદીઅસના દિવસે મા તેમજ થયું ૨૯ ત્યારે શિષ્યોએ કસ્યું કે,

આપણે દરેક માણસે યોતપોતાની રાકિ પ્રમાણે યહુદાહમાં રહેનાર લોકોને ૬૪ મદદ મેં લઈ ૬૦ અને તેઓએ તેમ કીધું, ને બાનામાસ તથા શાહુલની હસ્તક વડીલો પર તે મોકલી

૧૨ આસરે તે વેળાએ હેરોદ શત્રુએ મઠળીના કેટલાંકેની સત્તાવણી કરવા હાથ લગાવ્યા ૨ અને તેણે યોહાનના બાપ યાકુબને તરવારે માર્યો ૩ અને યહુદીઓને એ ગમતું છે એમ જોઈને તેણે પીતરને પણ પકડી લીધો અને તે બેખંભીર રોટ લીધા દિવસ હતા ૪ અને તેણે તેને પકડીને બદીખા નામના નાખ્યો, ને તેની ચોકી રાખવા સાર ચાર ચાર સિપાહીઓની ચાર દુકાળીઓને સોંપી, ને પારખા પછી લોકોની પાસે તેને બહાર લાવવાનો ઇરાદો રાખ્યો ૫ એ માટે તેણે પીતરને બનીખાનામાં રાખ્યો, પણ મઠળીએ તેને સાર આગ્રહથી દેવની પ્રાર્થના કીધી ૬ અને હેરોદ તેને બહાર લાવવાનો હતો તેજ રાત્રે પીતર બે સિપાહીની વચ્ચે બે સાકળોએ બાંધેના ઉઘડતા હતા, ને ચોકીદારો બારણા આગળ બદીખા નાની ચોકી કરતા હતા ૭ ત્યારે જુઓ, પ્રભુનો હૂત તેની પાસે ઉભો રહ્યો, ને બદીખાનામાં અજવાળું ચમક્યું, ત્યારે તેણે પીતરને કૃપામાં મારીને જગાડ્યો, ને જુઓ કે, જલદી ઉઠ ત્યારે તેની તા ગો તેના હાથ પરથી છુટી પડી ૮ અને હૂતે તેને કહ્યું કે, કમર બાંધ, ને તારા ચપલ પહેર અને તેણે તેમ કીધું પછી તેણે તેને કહ્યું કે, તારૂં લુગા બોલીને મારી પછવાડે આવ ૯ અને તે બહાર નીકળીને તેની પગપાડે ગયો, ને હૂત જે કરે છે તે ખરૂં છે એમ તે સમજતો ન હતો, પણ મને દશન થાય છે એમ ધારતો હતો. ૧૦ અને તેઓ પડે ની તથા બીજા ચોકી વડાવીને સહેરના જવાના લોકોને દર-રાત્રે પહોંચ્યા, ને તે પોતાની મેં તેઓને સાર ઉપડી ગયા, ને તેઓએ આગળ ચાલીને એક મહોલો બાંધ્યો, એટલે તરત હૂત તેની પાછેથી ચાલ્યો ગયો ૧૧ અને પીતરને બાન આવ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હવે હું ખચિત જાણુ છું કે પ્રભુએ પોતાના હૂતને મોકલ્યો હેરોદના હાથમાંથી તથા યહુદીઓની સંજી ધારણથી મને છારાવ્યો છે ૧૨ પછી તે વિચાર કરીને યોહાન, જેવું બીજું નામ માર્ક હદ, તેની મા મરિઅના ધર પાસે આવ્યો, ત્યાં ઘણું એકઠા થઈને પ્રાર્થના કરતા હતા ૧૩ અને તે આગળ બારણું ટોકતો હતો ત્યારે રોડા નામે એક જવાન બાવડી બખર કાઢવા આવી ૧૪ અને તેણીએ

• પીતરનો ઘોડો ઓળખીને આનંદને લીધે ખાગ્લુ ઉઠ્યા યુ નહિ, પણ માહે દોડી જઈને કહ્યું કે, પીતરે ખારણા આગળ ઉભો છે ૧૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું ઘેરી છે પણ તેણીએ ઢંઢેંકવી કહ્યું કે, [હુ કહ્યું છું] તેમજ છે ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, તેનો દૂત હશે ૧૬ પણ પીતરે ઠાપ્યા કીધું, ને તેઓએ ખારણુ ઉઘાડીને તેને બોલ્યો, ત્યારે તેઓ અચરતી પામ્યા ૧૭ પણ જાના રહેવા તેણે તેઓને હાથે ધસારો કર્યો, ને શી રીતે પ્રભુ તેને બહીષ્કાનામાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો તે તેઓને કહી બતાવ્યું, ને તેો એમ કહ્યું કે, એ સમાચાર ચાકુબને તથા [બીબ] ભાઈઓને પહોંચાડને પછી તે નીકળીને બીજી જગ્યાએ ગયા ૧૮ અને પ્રભાત થયો ત્યારે સિપાઈઓમાં ધાંતી ગર બડ થઈ કે, પીતરનું યું થયું હશે ! ૧ ને હેરાદે તેને શોધ્યો, પણ તે ન જાણ્યા, ત્યારે તેણે ચોકીદારોની તપાસ કીધી, અને તેઓને મારી નાખવાનો હુકમ કીધો, પછી તે ચહુદાદથી નીકળીને કાઠસારીઆમાં ગયા, ને ત્યાં રહ્યા

૨૦ હવે તુરના તથા સીદોનના લોક પર [હેરોદ] ઘણો કોપાયમાન થયો હતો, પણ તેઓ સર્વ એક સુપે તેની પાસે આવ્યા, ને રાજના મુખ્ય ખવાસ ખ્વાસ્તસને પોતાના વખતો કરી લઈને સલાહ માગી, કેમકે તેઓના દેશનું પોપણ રાજના દેશમાંથી થતું હતું ૨૧ પછી એક કરાવેલે દિવસે હેરોદે રાજપોશાક પહેરીને, તથા રાજ્યાસન પર બેસીને, તેઓની આગળ લાપણ કીધું ૨૨ ત્યારે લોકોએ ખૂસ પાડી કે, આ વાણી તો દેવની છે, માણસની નથી ૨૩ અને તેણે દેવને મહિમા આપ્યો નહિ, માટે પ્રભુના દૂતે વરત તેને માર્યો, ને કીડાથી ખવાઈ જઈને તેણે પ્રાણ છોડ્યા

૨૪ પણ દેવની વાત, ફેલાતી તથા વૃદ્ધિ પામતી ગઈ

૨૫ અને બાર્નાબાસ તથા સાઉલ તે દાનસેવા પુરી કરીને યોહાન બેનુ બીલુ નામ માર્ક હતું તેને સાથે લઈને યરૂસાલેમથી પાલ આવ્યા

• ૧૩ હવે ગલ્યાખમાં જે મડળી હતી તેમાં કેટલાએક ભવિષ્યવાદીઓ તથા ઉપદેશના હતા, એટલે બાર્નાબાસ, તથા સિમઓન જે નીજેર કહેવાતો હતો તે, તથા કુરેનેનો હુરીઅસ, તથા હેરોદ રાજનો દૂતસાઈ મનાએન તથા સાઉલ ૨ અને તેઓ પ્રભુની સેવા કરતા તથા ઉપવાસ કરતા હતા, ત્યારે પવિત્ર આત્માએ કહ્યું કે, જે કામ કરવા સારૂ બાર્ના

બાસ તથા સાઉલને મેં તેડ્યા છે તેને વાસ્તે તેઓને મારે સારૂ નહીં કરો ૩ ત્યારે તેઓએ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરીને તથા તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને વિદાય કીધા

૪ એ પ્રમાણે પવિત્ર આત્માના મોકલ્યાથી તેઓ સવુક્રિયામાં ગયા, ને ત્યાંથી વહાણમાં બેસીને કુપર સમા ગયા ૫ અને તેઓ સલામીસમાં આવ્યા, ત્યારે તેઓએ ચહુદીઓના સલાસ્થાનાખા દેવની વાત પ્રગટ કીધી, ને યોહાન પણ સેવક તરીકે તેઓની સાથે હતો ૬ અને તેઓ તે આખો બેટ ઓળખીને પાકુસમાં ગયા, ત્યારે ખાર-મનુ નામનો એક ચહુદી તેઓને મળ્યો, તે તો બહુગર [તથા] નહોતો ભવિષ્યવાદી હતો ૭ [બેટનો] હાકમ, સરજઅસ પાઉલ, જે બુદ્ધિવાન માણસ હતો, તેની સાથે તે હતો, તે [હાકમે] બાર્નાબાસ તથા સાઉલને પોતાની પાસે બોલાવીને દેવની વાત સાંભળવાનું મન દેખાડ્યું ૮ પણ એલી માસ બહુગર, (કેમકે તેના નામનો અર્થ એવો છે,) તે હાકમેને વિશ્વાસ કરતા અટકાવવા ચાહીને તેઓની સામે થયો ૯ પણ સાઉલ (જે પાઉલ પણ કહેવાય છે), તેણે પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને તેની સામે એકી નજરે બેઠને કહ્યું કે, ૧૦ અરે સર્વ કષ્ટ તથા સર્વ કાવતરાથી ભરપુર, શેતાનના હીકરા, અને સંઘળા ન્યાયીપણાના શત્રુ, યુ પ્રભુના પાધરા માર્ગ વાકા કરવાનું તું નહિ મુકી દઈશ ? ૧૧ હવે, બે, પ્રભુનો હાથ તારી વિરૂદ્ધ છે, ને તું કેટલીએક મુદત મુકી આપણો રહેશે ને સુરજ દેખશે નહિ. ત્યારે એકાએક ધ્રુવર તથા અધકાર તેના પર આવી પડ્યા, ને હાથ પા-ગને પોતાને ઢોરે એવાને તે શોધતો ફર્યો ૧૨ અને જે થયું તે હાકમે બેનુ ત્યારે તેણે પ્રભુ વિષેના બોધથી વિરમિત થઈને વિશ્વાસ કર્યો

૧૩ પછી પાઉલ તથા તેના સાથીઓ પાકુસથી વહાણમાં બેસીને પામ્રુક્યાના ઝેર્ગીમાં આવ્યા, ને યોહાન તેઓને મુકીને પાછો યરૂસાલેમ ગયો ૧૪ પણ તેઓ ઝેર્ગીથી આગળ જતા પીસીડીના અત્યોખમાં આવ્યા, ને વિશ્રામવારે સલાસ્થાનમાં જઈને બેઠા ૧૫ ત્યારે નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ [ની વાતો]નું વાચન પુર થયા પછી સલાસ્થાનના અધિકારીઓએ તેઓને કહાવી મોકલ્યું કે, ભાઈઓ, જે લોકોને બોધકી કરી વાત તમારે કહેવી હોય તો કહો ૧૬ ત્યારે પાઉલ ઉભો થઈને ને હાથે ધસારો કરીને બોલ્યો કે,

એ ઇસ્તાએલી માણસો, તથા તમે દેવનું બધું રાખનારાઓ, સાંભળો; ૧૭ આ ઇસ્તાએલી લોકોના દેવે આપણા પૂર્વજોને પસંદ કીધા, ને તેઓ મિસર દેશમાં પ્રવાસી હતા, ત્યારે તેણે તેઓને મોઢા કર્યા, ને તેણે તેઓને ત્યાથી પરાક્રમી બુજાવે કાઢી આણ્યા. ૧૮ અને આળીસેક વરસની મુદત સુધી રાતના તેણે તેઓની વર્તણૂક સહન કીધી. ૧૯ અને કનાન દેશમાના સાત રાજ્યોના લોકોના નાશ કરીને તેણે તેઓને દેશ આસરે આસરે ને પચાસ વર્ષ સુધી તેઓને વન તરીકે આપ્યો; ૨૦ અને એ બિનાઓ પછી તેણે શમુએલ ભવિષ્યવાદીના વખત સુધી તેઓને ન્યાયાધીશો આપ્યા. ૨૧ અને ત્યાર પછી તેઓએ રાજ માગ્યો; ત્યારે દેવે આળીસ વરસની મુદત સુધી બિન્યામીનના કુળને કીરોના દીકરો શાઉલ તેઓને આપ્યો. ૨૨ પછી તેને દૂર કરીને તેણે દાઉદને તેઓને રાજ થવા સાર ઉભો કીધો, ને તેણે તેના સબથી સાક્ષી પણ આપતા કહ્યું કે, મારો મનગમતો એક માણસ, એટલે વિશાહનો દીકરો દાઉદ, મને મળ્યો છે; તે મારી બધી ઇચ્છા પુરી કરશે. ૨૩ એ માણસના વંશમાંથી દેવે વચન પ્રમાણે ઇસ્તાએલને સાર એક તારનારને એટલે ઇસુને ઉભો કીધો છે. ૨૪ તેના આવ્યા અગાઉ યોહાને સંધ્યા ઇસ્તાએલી લોકોને પસ્તાવાનું બાંધિરના પ્રગટ કર્યું હતું. ૨૫ અને યોહાન પોતાની ડોડ પુરી કરતો હતો એવામા તે બોલ્યો કે, તમે ઇંધારો છો કે કુકોણુ ઇંધુ કે હુ તે નથી. પણ, જુઓ, એક [જલ] મારી પછવાડે આવે છે, કે જેના પગનાં ચપલની વાધરી છાડવાને હું ચોખ્ય નથી. ૨૬ હે બાઇઓ, ઇસ્રાલીમના વંશજો, તથા તમારી મધ્યે દેવનું બધું રાખનારાઓ, આપણી પાસે એ તારણની વાત મોઢલવામા આવી છે. ૨૭ કેમકે યરૂશલેમના રહેવાસીઓએ, તથા તેઓના અધિકારીઓએ, તેને વિષે તથા ભવિષ્યવાદીઓની જે વાતો દરેક વિશ્રામવારે વચાવે છે તેમને વિષે પણ અજ્ઞાન દેવાથી તેને અપરાધી ઠરાવીને [તે ભવિષ્યવાતો] પુરી કીધી. ૨૮ અને મોતની શિક્ષા થાય એવું કહી કારણ તેઓને મર્યું નહિ, તેમ છતાં પણ તેઓએ પીલાતને એવી વિનવળી કીધી કે તેને મારી નાખતો. ૨૯ અને તેને વિષે જે લખ્યું હતું તે સંધ્યુ તેઓએ પૂરું કીધું ત્યારે લાકડા ઉપરથી તેને ઉતારીને તેઓએ તેને કબરમાં મુક્યા. ૩૦ પણ દેવે મુએલામાંથી તેને ઉઠાર્યો. ૩૧ અને તેની સાથે નાલીલથી યરૂશલેમમાં

જે આવ્યા હતા તેઓને ઘણા દિવસ સુધી તે દેખાતો રહ્યો, અને તેઓ હમણું લોકોની આગળ તેના સાક્ષી છે. ૩૨ અને જે વચન બાપદાદાઓને આપવામાં આવ્યું હતું તેની વધામણી અમે તમારી પાસે લાવ્યા છીએ કે, ૩૩ ઇસુને પાછો ઉઠારવાથી દેવે આપણાં છોકરાંઓ પ્રત્યે તે પુરું કીધું છે, ને તે પ્રમાણે બીજા ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, હું મારો દીકરો છે, આજ મેં તને જન્મ દીધો છે. ૩૪ અને તેણે તેને મુએલામાંથી ઉઠાર્યો, ને તે કુરી કહી કહોવાણ પામશે નહિ, તે વિષે તેણે એમ કહ્યું છે કે, દાઉદ પરના પવિત્ર તથા અચળ [આશીર્વાદો] હું તમને આપીશ. ૩૫ એ માટે બીજે દેકાણે પણ તે કહે છે કે, હું પોતાના પવિત્રને કહોવાણ જેવા નહિ દર્શા. ૩૬ કેમકે દાઉદે તો પોતાના જમાનામાં દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે સેવા કરીને ઉધી ગયા, ને પોતાના બાપદાદાઓની પડખે મૂકાયા, ને તેણે કહોવાણ જ્યેનું. ૩૭ પણ જને દેવે ઉઠાર્યો, તેણે કહોવાણ જ્યેનું નહિ. ૩૮ એ માટે, બાઇઓ, તમને માણમ થાય કે, એના વડે પાપોની માશી તમને પ્રગટ કરવામાં આવે છે. ૩૯ અને જે [વાતો] વિષે મુસાના નિયમશાસ્ત્રથી તમે ન્યાયી ઠરી શક્યા નહિ, તે સર્વ વિષે હરેક વિશ્વાસ કરનાર તેનાથી ન્યાયી ઠરે છે. ૪૦ એ માટે સાવધાન રહો, રમિ ભવિષ્યવાદીઓના લેખમાંની આ વાત તમારા ઉપર આવી પડે કે,

૪૧ એ ઉચ્ચ કરનારાઓ, તમે જુઓ, ને અચરત થાઓ, ને નાશ પામો;

કેમકે તમારા દિવસોમાં હું એવું કાર્ય કરું છું કે, તે વિષે કોઇ તમને કહે, તો તમે તે માનશો નહિ. ૪૨ અને તેઓ [સભારવાનમાંથી] નીકળતા હતા ત્યારે લોકોએ વિનંતી કરી કે, આવતે વિશ્રામવારે એ વાતો કુરી અમને સંભળાવવામાં આવે. ૪૩ અને સભા વિસર્જન થયા પછી યહુદીઓ તથા યહુદી યજ્ઞેલા સુભક્ત માણસોમાના ઘણા પાઉલ તથા બાનાબાસની પાછળ ગયા; ને તેઓએ તેઓની સાથે વાત કીધી, ને તેઓને સમજાવ્યું કે દેવની કૃપામાં ઠકી રહેવું.

૪૪ અને બીજે વિશ્રામવારે લગભગ આખું શહેર દેવની વાત સાંભળવા એકઠું થયું. ૪૫ પણ યહુદીઓ લોકોની બીડ જોઇને અદેખાઇએ બસાયા, અને દુહાં-પણ કરતા તેઓ પાઉલની કહેલી વાતોની વિરૂદ્ધ બોલ્યા. ૪૬ ત્યારે પાઉલ તથા બાનાબાસે હિંમતથી કહ્યું કે, દેવની વાત પ્રથમ તમને કહેવાની જરૂર હતી. પણ તમે તેના નકાર કરો છો, ને અનંતરવન પામ-

વાને પોતાને અધ્યાત્મ કરાવે છે, માટે, જુઓ, અમે વિદેશીઓ તરફ ફરીએ છીએ. ૪૭ કેમકે અમને પ્રભુએ એવો હુકમ આપ્યો છે કે,

• મેં તને વિદેશીઓને સાડ અન્નવાળા તરીકે કરાવ્યો છે કે તું પૃથ્વીના છેડા સુધી તારણને અર્થે યાત્ર.

૪૮ એ સાંભળીને વિદેશીઓએ ખુશ થઈને દેવની વાત મહિમાવાન માની; ને અનંત જીવનને સાડ નેટલા નિમાયલા હતા તેટલાએ વિશ્વાસ કીધો. ૪૯ અને તે આખા પ્રાંતમાં પ્રભુની વાત ફેલાઈ ગઈ. ૫૦ પણ યહુદીઓએ ધાર્મિક તથા કુલીન બાઈઓને, તથા શહેરના અધિકારીઓને ઉશ્કેરીને પાઉલ તથા બાર્નાબાસ સામે સતાવણી ઉભી કરી, ને પોતાની સીમેમાથી તેઓને કાઢી મૂક્યા. ૫૧ પણ તેઓ પોતાના પગની ધૂળ તેઓની ત્રિષ્ણ ખંજરીને ઇકાનીમાં ગયા. ૫૨ અને શિષ્યો આનંદે તથા પવિત્ર આત્માએ બરપુર હતા.

૧૪ અને ઇકાનીમાં એમ થયું કે તેઓ યહુદીઓના સભાસ્થાનમાં સાથે ગયા, ને એવી રીતે બોધ્યા કે ધણાજ યહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ વિશ્વાસ કીધો. ૨ પણ અવિશ્વાસી યહુદીઓએ વિદેશીઓને ઉશ્કેરીને તેઓના મનમાં બાઈઓને સામે અંટસ ઉપજાવ્યો. ૩ તે માટે તેઓ લાંબી મુદત સુધી ત્યા રહીને પ્રભુના આશરણી હિમ્મત રાખીને બોલતા રહ્યા, ને પ્રભુએ તેઓની હસ્તક ચમત્કારો તથા આશ્ચર્ય કૃત્યો થવા દઈને પોતાની કૃપાની વાતના ટકામાં સાક્ષી આપી. ૪ પણ શહેરના લોકોમાં યૂટ પડી, ને કેટલાકે યહુદીઓનો પક્ષ લીધો, ને કેટલાકે પ્રેરિતોના પક્ષ લીધો. ૫ અને તેઓનું અપમાન કરવા તથા તેઓને પત્થરે મારવા સાડ ન્યારે વિદેશીઓએ તથા યહુદીઓએ પોતાના અધિકારીઓ સુધ્ધાં દહલો કીધો, ૬ ત્યારે તેઓ તે બહીને હુકાનીનાં શહેરો હુજા તથા દેર્બમાં, તથા આસપાસના પ્રાંતોમાં નાસી ગયા; ૭ ને ત્યાં તેઓએ સુવાત્તા પ્રગટ કીધી.

૮ અને હુજામાં એક પાંગળો માણસ બેઠેલો હતો, તે પોતાની નાનાં પેટથી લંગરો હતો, ને કહી આલ્યો ન હતો. ૯ તેણે પાઉલને બોલતા સાંભળ્યો, અને [પાઉલે] તેની તરફ એકી નજરે નેહ રટીને, તથા તેને સાબે થવાનો વિશ્વાસ છે, ૧૦ એ બહીને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, તું પોતાને પગે સીધો ઉભો રહે. ત્યારે તે કુદીને ઉભો થયો, ને ચાલવા લાગ્યો. ૧૧ અને પાઉલે જે કીધું હતું તે નેહને લોકોએ હુકાનીની બાપામાં મોટે ઘાટે કહ્યું કે, માણસોનું રૂપ ધરીને દેવા

આપણી પાસે ઉતરી આવ્યા છે. ૧૨ અને તેઓએ બાર્નાબાસને ઝૂસ કહ્યો, ને પાઉલને દેર્બેસ કહ્યો, કેમકે તે સુખ્ય બોલનાર હતો. ૧૩ અને ઝૂસ [તું મહિર] એ શહેરને મોખરે હતું તેનો ચાલક ગોધાઓ તથા પૂલના દાર બાળને લાવીને લોકો સુધ્ધા બળિદાન ચઢાવવા ઇચ્છતો હતો. ૧૪ પણ બાર્નાબાસ તથા પાઉલ પ્રેરિતોએ તે વિષે સાંભળ્યું ત્યારે તેઓએ પોતાનાં હુજડાં ફાણાં, ને લોકોમા દોડીને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, ૧૫ જુહસ્થો, તમે એ કામ કેમ કરો છો? અમે પણ તમારા જેવા વિકારી માણસ છીએ, ને આ નિમ્ત્યા વાંતે તજ દઈને આકાશ, તથા પૃથ્વી, તથા સમુદ્ર, તથા તેઓમાના સધળોનો ઉત્પન્નકર્તા, કે જે જીવતો દેવ છે તેની બાણી તમે ફરો, માટે અમે તમને સુવાત્તા પ્રગટ કરીએ છીએ. ૧૬ તેણે તો આગલા જમાનાઓમાં સર્વ લોકોને પોતપોતાને માર્ગે ચાલવા દીધા; ૧૭ તો પણ બહુ કર્યું કરીને, અને આકાશથી વરસાદ તથા ફળવંત ઋતુઓ તમને આપીને, અને અન્નથી તથા આનંદથી તમારાં મન તૃપ્ત કરીને તે પોતા વિષે સાક્ષી આપ્યા વગર રહ્યો નથી. ૧૮ અને તેઓએ એ વાતો કહીને લોકોને તેમની પ્રત્યે બળિદાન ચઢાવતાં મુશ્કેલીથી અટકાવ્યા.

૧૯ પણ અંત્યોખ તથા ઇકાનીથી કેટલાક યહુદીઓ ત્યાં આવ્યા, ને તેઓએ લોકોને સમજાવીને પાઉલને પત્થરે માર્યો, ને તે મરી ગયો છે એવું ધારીને તેને શહેર બહાર ધસડી નાખ્યો. ૨૦ પણ તેની આસપાસ શિષ્યો ઉભા હતા તેવામાં તે ઉડીને શહેરમાં આવ્યો, ને બીજે દિવસે બાર્નાબાસ સાથે દેર્બ ગયો. ૨૧ અને તે શહેરમાં સુવાત્તા પ્રગટ કર્યા પછી, તથા ધણા શિષ્યો મેળવ્યા પછી તેઓ હુજા તથા ઇકાની તથા અંત્યોખમાં પાછા આવ્યા, ૨૨ ને શિષ્યોનાં મન રિથર કરતાં તેઓએ તેઓને વિશ્વાસમાં ટકી રહેવાને સુબોધ કીધો, ને [કહ્યું કે,] આપણને ધણાં સંકટમાં થઈને દેવના રાજ્યમા જવું પડે છે. ૨૩ અને તેઓએ દરેક મંડળીમાં તેઓને સાડ વહીવે કરાવીને ઉપવાસ સહિત પ્રાર્થના કરીને તેમને પ્રમુ, કે-જેના પર તેઓએ વિશ્વાસ કર્યો હતો તેને સોંપ્યા. ૨૪ પછી તેઓ પીસીદીઆમાં થઈને પામ્ફુલ્યા આવ્યા. ૨૫ અને પેર્નામાં વાત કર્યા પછી તેઓ આનાસીએ આવ્યા. ૨૬ પછી ત્યાંથી તેઓ વદાણમાં બેનીને અંત્યોખ ગયા, કે ન્યાં તેઓ જે કામ પુરું કરી આવ્યા તેને સાડ દેવની કૃપાને સોંપાયા હતા. ૨૭ અને તેઓએ

ત્યાં આવીને મંડળીને એકઠી કરીને ને ને કામ દેવે તેઓની હસ્તક કર્યા હતા તે, ને શી રીતે તેજે વિદેશીઓને સાડૃ વિશ્વાસનું બારણું ઉઘાટ્યું હતું તે બધું કહી બતાવ્યું. ૨૮ અને શિષ્યોની સાથે તેઓ ત્યાં ધણા દિવસ રહ્યા.

૧૫ અને કેટલાએકે ચઢદાહથી આવીને બાઇ-ઓને એવું શિખવ્યું કે, જો સુસાની રીત પ્રમાણે તમારી સુનત ન કરાય તો તમે તારણ પામી શકતા નથી. ૨ અને પાઉલ તથા બાર્નાબાસને તેઓની જોડે બહુ તકરાર ને વાદવિવાદ થયા પછી [બાઇ-ઓએ] કરાવ્યું કે પાઉલ તથા બાર્નાબાસ તથા પોતાનામાંના બીજા કેટલાએક એ વિવાદ સંબંધી ચરણાલેખમાંના પ્રેરિતો તથા વડીલો પાસે જાય. ૩ એ માટે મંડળીએ તેઓને વળાવ્યા પછી તેઓએ ફેનીકે તથા સમરનમાં ઘળેને જતાં વિદેશીઓના [પ્રભુ બહી] ફર્યાના સમાચાર પ્રગટ કર્યા, ને સંઘળા બાઇઓને ધણે આનંદ ઉપજતો. ૪ અને તેઓ ચરણાલેખ પહેાંચ્યા ત્યારે મંડળીએ તથા પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ તેઓનો અંબીકાર કીધો, ને દેવે ને સર્વ તેઓની હસ્તક કર્યું હતું તે તેઓએ કહી બતાવ્યું. ૫ પણ ફેરોશી પથના કેટલાએક વિશ્વાસ કરનારાઓએ ઉઠીને કહ્યું કે, તેઓની સુનત કરાવવી, તથા સુસાનું નિયમશાસ્ત્ર પાળવાનું તેઓને ફરમાવનું એવું.

૬ ત્યારે પ્રેરિતો તથા વડીલો એ વાત વિષે વિચાર કરવાને એકઠા થયા. ૭ અને ધણે વાદવિવાદ થયા પછી પોતરે ઉઠીને તેઓને કહ્યું કે,

બાઇઓ, તમે જાણો છો કે ધણાએક દિવસ ઉપર દેવે તમારામાંથી મને પસંદ કરીને [કરાવ્યું] કે મારા મ્હોથી વિદેશીઓ સુવાતોની વાત સાંભળે ને વિશ્વાસ કરે. ૮ અને આંતરજાતના જાણનાર દેવે જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પવિત્ર આત્મા આપ્યાથી તેઓ વિષે શાહેલી પુરી, ૯ અને વિશ્વાસથી તેઓનાં મન પવિત્ર કરીને આપણામાં તથા તેઓમાં કંઈ ભેદ રાખ્યો નહિ. ૧૦ તો હવે ને ખુસરી આપણા પૂર્વજે તેમજ આપણે પણ સહી રાખ્યા નહિ તે શિષ્યોની ગરદન પર મુકીને દેવનું પરીક્ષણ કેમ કરો છો? ૧૧ પણ જેમ તેઓ પ્રભુ ઇસુની કૃપાથી તારણ પામ્યો, તેમ આપણે પણ પામીશું, એવું આપણે માનીએ છીએ.

૧૨ ત્યારે સંઘળા લોક છાના રહ્યા; ને બાર્નાબાસ તથા પાઉલની હસ્તક દેવે ને અમલકારો તથા અચરત

કામો વિદેશીઓમાં કરાવ્યાં હતાં તેઓની હજીકત નેઓએ તેમના મ્હોંથી સાંભળી. ૧૩ અને તેઓ બિહી રહ્યા પછી યાકુમે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,

બાઇઓ, માંડે સાંભળો; ૧૪ પહેલાં દેવે વિદેશીઓમાંથી પોતાના નામને સાડૃ એક પ્રવ્રને [પસંદ કરી] લેવાને કહી રીતે તેઓની મુલાકાત લીધી, એ તો સીમોને કહી બતાવ્યું છે. ૧૫ ને લવિષ્યવાદીઓની વાતો એની સાથે મળતી આવે છે, જેમ લખ્યું છે તેમ કે,

૧૬ એ પછી હું પાછો આવીશ,
ને દાઉદનો પડેલો મંડપ હું પાછો બાંધીશ;
ને તેનાં ખડિયેર સમારીશ,
ને તેને પાછો ઉઠો કરીશ;

૧૭ એ માટે કે બાજી રહેલા લોક તથા સંઘળા વિદેશીઓ નેઓ મારા નામથી જાળખાય છે તેઓ પ્રભુને શોધે;

૧૮ પ્રભુ ને દુનિયાના આરંભથી એ વાતો પ્રગટ કરે છે તે એમ કહે છે.

૧૯ માટે મારો અભિપ્રાય એવો છે કે વિદેશીઓમાંથી દેવ બહી ને ફરે છે તેઓને આપણે હેરાન ન કરીએ; ૨૦ પણ તેઓને એમ લખી મોકલીએ કે તમારે મૂર્તિઓના અમંગળપણથી, તથા વ્યભિચારથી, તથા ગુન્જાઇને મરેલાથી, તથા લોટીથી આધાર રહેવું. ૨૧ કેમકે સુસાની વાત દર વિશ્વામવારે સમાસથાનોમાં વચાય છે તેથી તેના પ્રગટ કરનારા પ્રાચિનકાળથી હરેક શહેરમાં છે.

૨૨ ત્યારે આખી મંડળી મુહાં પ્રેરિતોને તથા વડીલોને એમ સાડૃ લાગ્યું કે પોતાનામાંથી પસંદ કરેલા માણસોને, એટલે યહુદા ને બાર્નાબાસ કહેવાય છે તે, તથા સીલ્વાસ, નેઓ બાઇઓમાં આગેવાન હતા, તેઓને પાઉલની તથા બાર્નાબાસની સાથે અંતરોખ મોકલવા. ૨૩ તેઓની હસ્તક તેઓએ એમ લખી મોકલ્યું કે, અંતરોખમાં તથા સુરિયામાં તથા કીલકીમાં, વિદેશીઓમાંના ને બાઇઓ છે, તેઓને પ્રેરિતો તથા વડીલ બાઇઓની કુશળતા; ૨૪ અને એવું સાંભળ્યું છે કે અમારામાંથી કેટલાક નેઓને અમે કંઈ આજ્ઞા આપી ન હતી તેઓએ [તમારી પાસે] આવીને [પોતાની] વાતોથી તમારાં મન લમાવીને તમને ગુચનણમાં નાખ્યા છે; ૨૫ એ માટે અમેને સર્વોત્તમતે એવું સાડૃ લાગ્યું કે, માણસોને પસંદ કરીને તેઓને આપણા વહાલા બાર્નાબાસ તથા પાઉલ, ૨૬ કે

જેઓએ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના નામને સાક્ષી થતાના જીવ લેખમમા નાખ્યા છે, તેઓની સાથે તમારી પાસે મોકલવા ૨૭ માટે અમે યહુદાને તથા સીલાસને મોકલ્યા છે, ને તેઓ પોતે પણ તમને મ્હોડે મ્હોડે એજ વાતો કહેશે ૨૮ કેમકે પવિત્ર આત્માને તથા અમને એ સાક્ષી લાગ્યું કે આ અગત્યની વાતો કરતા બારે બોલે તમારા પર નહિ મુકવો, ૨૯ એટલે કે, મુત્તિઓને અર્પણ કરેલી પરમુખોષી, તથા લોટીથી, તથા ગુગળાઇને મરેલાથી, તથા વ્યભિચારથી, તમારે આધાર રહેલું, જે તમે એ વાતોથી અળગા રહેશો, તો તમારું બધું ધરી, તમને કુશળતા થાશે.

૩૦ પછી તેઓ વિદાયગીરી પામીને અંટિયોખમા આવ્યા; ને લોકોને એકઠા કરીને તેઓએ પત્ર આપ્યો. ૩૧ અને તેઓ તે વાતોને તેનાના દિવાસથી આનંદ પામ્યા ૩૨ અને યહુદા તથા સીલાસ કે જેઓ પોતે પણ ભવિષ્યવાદીઓ હતા, તેઓએ ધણી વાતોથી બાઇઓને સુબોધ કીધો, ને તેઓના મન રિથર કીધા. ૩૩ અને તેઓએ કેટલીયં મુદત ત્યાં ગાળ્યા પછી, જેઓએ તેમને મોકલ્યા હતા તેઓની પાસે પાળ જવા સાક્ષી બાઇઓ પામેથી તેઓ શાંતિએ વિદાયગીરી પામ્યા. ૩૪ [પછી સીલાસને તો ત્યાં રહેલું સાક્ષી લાગ્યું] ૩૫ પણ પાઉલ તથા બાર્નાબાસ અલ્યાખમા રહ્યા, ને બીજા ઘણાઓ સુદ્ધા પ્રભુની વાતનો બોલ તથા ઉપદેશ કરતા રહ્યા.

૩૬ અને કેટલાએક દિવસ પછી પાઉલે બાર્નાબાસને કહ્યું કે, ચાલો, હવે આપણે પાળ વળીએ, અને જે હરેક શહેરમા આપણે પ્રભુની વાત પ્રગટ કીધી હતી, તેમાના આપણા બાઇઓની સુવાકાત લઇને [જેઇએ કે] તેઓ કેમ છે ૩૭ અને યોહાન જે માર્ક કહેવાય છે, તેને પણ સાથે લેવાનું બાર્નાબાસને મન હતું ૩૮ પણ પાઉલે એમ ધાર્યું કે જે આપણને પારમુક્ત્યમા મુક્તિને જતો રહ્યો, ને આપણી સાથે કામ કરવા આવ્યો નહિ, તેને સાથે તેણી જવા એ યોગ્ય નથી ૩૯ ત્યારે એની તકરાર ઉઠી કે તેઓ એક બીજાથી જુદા થયા, ને બાર્નાબાસ માર્કને સાથે લઇને વહાણમા બેસીને કુપરસ ગયો ૪૦ પણ પાઉલે સીલાસને પસંદ કીધો, ને બાઇઓએ તેને દેવની કૃપાને સોંપ્યા પછી તે ચાલી નીકળ્યો ૪૧ અને સુરિયામા તથા કીલકીમાં ફરીને તેણે મઝબીઓને ૯૯ કીધી

૧૬ પછી જેમ તથા હુસ્ત્રામા તે આવ્યો, અને જુઓ, તીમોથી નામે એક શિષ્ય ત્યાં હતો, તે એક વિશ્વામી યહુદેણનો દીકરો હતો, પણ તેનો આપ હેલેની હતો ૨ હુસ્ત્રા તથા ઇકોનીમાના બાઇઓમા તેની સાખ રૂડી હતી ૩ તેને પાઉલ પોતાની સાથે લઇ જવા ચઢાતો હતો, ને તેને લઇને તે પ્રાંતમાના યહુદીઓને લીધે તેણે તેની સુનત કરાવી, કેમકે સર્વ જાણતા હતા કે તેનો આપ હેલેની હતો ૪ અને જે જે શહેરોમા યઇને તેઓ ગયા ત્યાંના લોકોને તેઓએ ચરશાહેમમાના પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ કીધેલા કરારો પાળવા સાક્ષી સોંપ્યા ૫ અને એ રીતે મઝબીઓ વિશ્વાસમા બળવાન થઇ, ને રોજ રોજ સખ્યામા વધતી ગઇ.

૬ અને આસિયામા વાત પ્રગટ કરવાની તેઓને પવિત્ર આત્માએ મના કર્યાથી તેઓ કુનિયા તથા ગલાતી પ્રદેશમા ફર્યા ૭ અને મુસિયાના સીમાડા સુધી આવીને તેઓએ બીજીનીઆમા જવાનું કીધું, પણ ઇસુના આત્માએ તેઓને જવા નીધા નહિ; ૮ માટે તેઓ મુસિયાને પરડું મુકીને ત્રેઆસ આપ્યા ૯ અને રાત્રે પાઉલને એજ દર્શન થયું કે માકેદોનિયાના એક જાણી ઉભા રીને તેને વિનવોને કહ્યું કે માકેદોનિયામા આવીને અમને સહાય કર ૧૦ અને તેને દર્શન થયા પછી તેઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સાક્ષી દેવે અમને બોલાવ્યા છે, એજ અનુમાન કરીને અમે તરત માકેદોનિયામા જવાની તબવીજ કીધી.

૧૧ એ માટે અમે વહાણમા બેસીને ત્રેઆસથી પાધરા સામેનાથી આવ્યા, ને બીજે દિવસે નીઆપોલીસ પહોંચ્યા, ૧૨ અને ત્યાંથી રીડીપીમા ગયા, જે માકેદોનિયા પ્રાંતમાનું મુખ્ય શહેર છે, ને [રૂમીઓએ] વસાવેલું છે, ને તે શહેરમા અમે કેટલાએક દિવસ રહ્યા ૧૩ અને વિશ્રામવારે અમે શહેર બહાર નહીને કોઈ ન્યા અમારા ધારના પ્રમાણે પ્રાર્થનારથાન હોય જોઇએ ત્યાં ગયા, ને બેસીને જે બાયડીઓ એકઠી થઇ હતી તેઓને વાત કરી ૧૪ અને જુઆલીસ શહેરની, જાણુઆ [વજ] વેચનારી, હુદીઆ નામની એક બાયડી હતી જે દેવને ભજનનારી હતી, તેણીએ અમારું સામજ્ય, ને તેનું અતઃકરણ પ્રભુએ એજ ઉપાધ્ય કે, તો બીજે પાઉલની કહેલી વાતો ધ્યાનમા લીધી ૧૫ અને તેનું તથા તેના પરનાનું બાહિરમા થયા પછી તેણીએ કાલાવાલા કરીને કહ્યું કે, જે તમે મને પ્રભુ પ્રત્યે વિશ્વાસુ બહુતા હો તો મારા ઘરમા આવીને

મારોને સાથે લીધા, ને લીડ જમાવીને આખા શહેરને ખબલાની મુક્યુ, ને યાસનના ધર પર હુમલો કરીને તેઓને લોકો પાસે બહાર કાઢી લાવવાનો પ્રયત્ન કરીયા. ૧ પણ તેઓ એઓને જગ્યા નહિ ત્યારે યાસનને તથા કેટલાએક લાઇઓને શહેરના અધિકારીઓ પાસે ધસડી જઇને તેઓએ બૂમ પાડી કે, આ લોક કે જેઓએ જગત ઉધવપાથલ કીધું છે, તેઓ અહિં પણ આવ્યા છે. ૭ તેઓનો યાસને બનીકાર કીવો છે, ને તેઓ સગળા કાઇસારની આજ્ઞાની વિરુદ્ધ થઇને કહે છે કે, ઇસુ [નામે] બીજે રાત છે. ૮ અને તેઓની એ વાતો સામળીને લોકો તથા શહેરના અધિકારીઓ ગમરાયા. ૯ ત્યારે તેઓએ યાસનના તથા બીજાઓના ભખીન લઇને તેઓને છોડી દીધા.

૧૦ પછી લાઇઓએ રાત્રે પાઉલ તથા સીલાસને તરત બેગીઆમા મોકલી દીધા, અને તેઓ ત્યા પહોંચીને ચહુનીઓના રાસાસ્થાનમા ગયા. ૧૧ અને ચેરસાલોનીકાના લોક કરતા એઓ અધિક ગુલુવાન હતા, કેમકે એઓ મનની પુરી આદરતાથી વાતનો અગીકાર કરીને, એ વાતો એમજ છે કે નહિ, એ વિષે નિત્ય ધર્મદેખો તપાસતા હતા. ૧૨ એ માટે તેઓમાના ધણાઓએ વિશ્વાસ કીધો, ને આજરૂદાર હોયેની બાઇઓ તથા પુરોયોમાના પણ ધણાએ [વિશ્વાસ કીવો]. ૧૩ પણ જ્યારે ચેરસાલોનીકાના ચહુનીઓએ જાણ્યું કે પાઉલ દેવની વાન બેગીઆમા પણ પ્રગટ કરે છે ત્યારે ત્યા પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉરકેરીને ખમળાવ્યા. ૧૪ ત્યારે લાઇઓએ તરત પાઉલને સમુદ્ર મુધી મોકલી દીધો, પણ સીલાસ તથા તીમોથી હજી ત્યા રહ્યા. ૧૫ પણ પાઉલના વળાવાઓએ તેને આગેન્સ મુધી પહોંચાડયો. પછી સીલાસ તથા તીમોથી તેની પાસે બનતી ઉતાવળથી આવે, એવી આજ્ઞા એમને સાડ લઇને તેઓ વિદાય થયા.

૧૬ અને પાઉલ આગેન્સમા એમની વાટ જોતો હતો એટલામા તે શહેરમા ડેરડેર મુતિંઓને જોઇને તેનો આત્મા બળી ઉઠયો. ૧૭ તે માટે તે સ્વાસ્થાનમા ચહુનીઓ તથા ધાર્મિક પુરોયો સાથે, ને ચહુટામા જેઓ તેને મળતા તેઓની સાથે નિત્ય વાઢ કરતો હતો. ૧૮ ત્યારે એપીકુરી તથા સ્તોઇકી પડિતોમાના કેટલાએક તેની સામા થયા, ને કેટલાકે કહ્યું કે, આ અડબડીઓ યુ કહેના માગે છે? ને બીન કેટલાકે કહ્યું કે, પારકા દેવાને પ્રગટ કરનાર એ દેખાય છે, કેમકે તે ઇસુ તથા પુનરુત્થાન વિષે [ની વાત] પ્રગટ કરતો

હતો. ૧૯ અને તેઓ તેને અરેઓપાગસમા લઇ ગયા, ને કહ્યું કે, જે નવો ઉપદેશ તું કરે છે તે અમારાથી સમજાય એમ છે? ૨૦ કેમકે અમારા કાનોમા તું કેટલીએક નવતર વાતો નાખે છે, માટે એમનો અર્થ અમે જાણવા ચાલીએ છીએ. ૨૧ (હવે, સર્વ આથે-નાથીઓ તથા ત્યા રહેનારા પરદેશીઓ, કઇ નવી વાત કહેવી અથવા સામળી તે શિવાય બીજા કશામા પોતાનો વખત ગાળતા ન હતા.) ૨૨ અને પાઉલે અરેઓપાગસની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે,

આથેન્સના ગૃહસ્થો, હુ જોઉં છું કે તમે બધી બાબતોમા અવિસય ધર્મજુસ્ત છો. ૨૩ કેમકે મારે ચાલતા ચાલતા જે [દેવ દેવીઓને] તમે જાણે છો તેઓને હુ જોતો હતો, ત્યારે મેં એક વેદી પણ દીડી, જેનાપર એવો લેખ કોતરેલો હતો કે, અજાણ્યા દેવના માનમાં, માટે જેને તમે જાણ્યા વિના જાણે છો તેને હુ તમારી આગળ પ્રગટ કરું છું. ૨૪ જે દેવ જગત તથા તેમાનું સર્વથુ ઉત્પન્ન કીધું, તે આકાશ તથા પૃથ્વીનો પ્રથુ હોવાથી હાથે બાધેલા મંદિરોમા રહેતો નથી. ૨૫ અને જાણે તેને કશાની ગરજ હોય એમ માણસોના હાથની સેવા તેને જોઇએ છે એમ નહિ, કેમકે જીવન તથા શ્વાસોશ્વાસ તથા સર્વ વસ્તુ તે પોતે સર્વને આપે છે. ૨૬ અને તેણે માણસોની સર્વ દેનાતિઓને આખી પૃથ્વીની પીઠ પર રહેવા સાડ એકમાથી ઉત્પન્ન કીધી, ને તેણે તેઓને સાડ નિમેશ સમય તથા તેઓના રહેઠાણની સીમાઓ ઠરાવી આપી. ૨૭ એ માટે કે તેઓ ઇશ્વરને શોધે, કે કદાપિ તેઓ તેને માટે ટાળીને તેને પાને; પરંતુ આપણામાના કેાઇથી તે વેગળો નથી. ૨૮ કેમકે આપણે તેનામા જીવીએ છીએ, ને હાવીએ છીએ, ને હોઇએ છીએ, જેમ તમારા પોતાનાજ કવિઓમાના કેટલાએકે કહ્યું છે કે, આપણે પણ તેના વંશજો છીએ. ૨૯ હવે આપણે દેવના વંશજો છીએ માટે આપણે એમ ન ધારવું જોઇએ કે દેવ માણસોની કારીગરી તથા ચહુટાઇથી કોતરેલા સોના કે રૂપા કે ચત્વરના જેવો છે. ૩૦ એ અજ્ઞાનપણાના સમયો પ્રત્યે દેવ અખાડા કીધા ખરા, પણ હવે સર્વ જગ્યામા સગળા માણસોને પરતાવો કરવાની તે આજ્ઞા કરે છે. ૩૧ કેમકે તેણે એક દિવસ ઠરાવ્યો છે કે જેમા તે પોતાના કરાવેલા માણસ વડે જગતનો ન્યાય ત્યાથી-પણાએ કરશે, જે વિષે તેણે તેને મુએલાઓમાથી પાછો ઉઠાડવાથી સર્વને ખાતરી કરી આપી છે.

રહો; ને તેણીએ અમને ધણો આગ્રહ કીધો.

૧૬ અને એ પ્રાર્થનારથાને જતા હતા, ત્યારે એમ થયું કે, એક જુવાન બાપડી અમને મળી, કે જેને અમરસૂચક આત્મા વળગ્યો હતો, અને તે સવિધ્ય-કથન કરીને ચોતાના માલિકોને ઘણો લાભ મેળવી આપતી હતી. ૧૭ તેણીએ પાઉલની તથા અમારી પાછળ આવીને બ્રમ પાડતાં કહ્યું કે, આ માણસો પરાતપર દેવના સેવકો છે, જેઓ તમને તારણનો માર્ગ પ્રગટ કરે છે. ૧૮ અને તેણીએ ઘણા દિવસ એમ કીધું ત્યારે પાઉલે બહુ વ્યાકુળ થઈને પાછા ફરીને તે આત્માને કહ્યું કે, ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે હું તને આજ્ઞા કરું છું કે એનામાથી નીકળ; ને તેજ પછીએ તે નીકળ્યો.

૧૯ પણ તેના માલિકોએ ચોતાના લાભની આશા લેખ થઈ છે, એ જોઈને પાઉલ તથા સીલાસને પકડ્યા, ને ચુકાટમાં અધિકારીઓની પાસે ધસડી આવ્યા. ૨૦ અને તેઓને અમલદારોની આગળ લાવીને કહ્યું કે, આ માણસો ચુકાટ છતાં આપણા શહેરમાં બહુ ધાંધળ મચાવે છે. ૨૧ અને આપણુ રૂમીએને જે રીતે માનવી અથવા પાળની ઉત્પત્તિ થી, તે તેઓ શિખવે છે. ૨૨ ત્યારે લોકો એકત્ર તેમની સામે ઉઠ્યા, ને અમલદારોએ તેઓનાં હુકમો ફાડી નાખીને તેઓને ફક્કા મારવાની આજ્ઞા આપી. ૨૩ અને તેઓએ ઘણા ફક્કા મારીને તેઓને બંદીખાનામાં નાખ્યા, ને બંદીખાનાના દરવાજાને તેઓને ચોકસાઈથી રાખવાની આજ્ઞા કીધી. ૨૪ અને તેને એવી આજ્ઞા મળવાથી તેણે તેઓને માંદેના બંદીખાનામાં ધાડ્યા, ને તેઓના પગ દેડમાં દોડ્યા. ૨૫ પણ મધરાતને સુમારે પાઉલ તથા સીલાસ પ્રાર્થના કરતા તથા દેવનાં સ્તોત્ર ગાતા હતા, અને બંદીખાને તેઓનું સંસ્મરણ હતા; ૨૬ ત્યારે એકાએક એવો મોટો ધરતીકંપારો થયો કે, બંદીખાનાના પાયા હાલ્યા; ને સુધાં બારણાં તરત ઉપડી ગયાં; ને સર્વનાં બંધનો પુડી ગયાં. ૨૭ અને બંદીખાનાનો દરવાજો ઉઘમથાંથી બંધી ઉઠ્યો, ને બંદીખાનાનાં બારણાં ઉડાડાં જોઈને બંદીખાને નાસ્તી ગયા હશે, એન ધારીને તે તરતાર તાળીને આપઘાત કરવા જતો હતો. ૨૮ પણ પાઉલે મોટો ઘોડો પાડીને કહ્યું કે, અને સદુ અદિ બીએ, માટે હું પોતાને કંઈ ઇન કરતો ના. ૨૯ ત્યારે તે દીવો મનાવીને માંદે ફટી આવ્યા, ને પુનઃતો પુનઃતો પાઉલ તથા સીલાસની આગળ પડ્યા. ૩૦ અને તેઓને બહાર લાવીને તેણે કહ્યું કે, તો સાહેબો, તારણ પામવા સાચું મારે થું

કરવું જોઈએ? ૩૧ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ ઇસુ પર વિશ્વાસ કર, એટલે હું તારાં ધરનાં સુધાં તારણ પામરો. ૩૨ ત્યારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરમાં હતાં તે સઘળાને પ્રભુની વાત કહી સમજાવી. ૩૩ પછી રાતની તેજ પછીએ તેણે તેઓને લઈને તેઓના સોળ ઘોડા, ને તરત તે તથા તેનાં સઘળાં માણસો બાહિરના પાખ્યાં. ૩૪ અને તેણે તેઓને ચોતાને ઘેર લાવીને તેઓની આગળ બાણ પીરસ્યું, ને ચોતાના ધરનાં સહુ સુધાં દેવ પર વિશ્વાસ કરીને ઘણો આનંદ કીધો.

૩૫ પણ દિવસ જતાં અમલદારોએ ચોતદારોને મોકલીને કહેવાડ્યું કે, તે માણસોને છાડી દે. ૩૬ પછી બંદીખાનાના દરવાજાએ પાઉલને એ વાતની ખબર આપી કે, અમલદારોએ તમને છાડી દેવાનું કહાવી મોકલ્યું છે, માટે હવે તમે નીકળીને સાંતિએ ચાલ્યા જાઓ. ૩૭ પણ પાઉલે તેઓને કહ્યું કે, અમને ગુજે-ગાર કરાવ્યા વગર તેઓએ અમ રૂમીએને પ્રગટ રીતે માર મારીને બંદીખાનામાં નાખ્યા છે, ને હવે થું તેઓ અમને છાની રીતે બહાર કાઢી મુકે છે? ના, એમ તો નહિ, પણ તેઓ પોતે આવીને અમને બહાર કાઢે. ૩૮ ત્યારે ચોતદારોએ અમલદારોને એ વાતની ખબર આપી. અને તેઓ રૂમી છે, એ સાંભળીને તેઓ બીધા. ૩૯ પછી તેઓએ આવીને તેઓના ઠાલાવાલા કર્યા ને તેઓને બહાર લાવીને શહેરમાંથી નીકળી જવાને વિનંતી કીધી. ૪૦ અને તેઓ બંદીખાનામાંથી નીકળીને હુદીઆને ત્યાં આવ્યા, ને લાઇ-ઓને મળીને તેઓને દિલાસો દીધો, ને પછી ત્યાંથી વિદાય થયા.

૧૭ અને તેઓ આરશીપોલીસ તથા આપલે-નિયામાં થઈને ગેસ્સાલોનીકામાં આવ્યા; ત્યાં ચુકાટીઓનું સભાસ્થાન હતું; ૨ અને પાઉલ ચોતાની રીત પ્રમાણે તેઓની [સભામાં] ગયા, ને ત્રણ વિશ્રામવાર તેણે ધર્મલેખ ઉપરથી તેઓની સાથે વાદવિવાદ કીધો, જેને જુલાસો આપીને સિદ્ધ કર્યું કે ખ્રીસ્તે સહેલું, તથા સુએલામાંથી પાછા ઉઠ્યું એ જરૂરનું હતું, ને [એવું પણ કહ્યું કે,] જે ઇસુને હું તમને પ્રગટ કરું છું તેજ ખ્રીસ્ત છે. ૪ ત્યારે તેઓ-માના કેટલાએક તથા ધાર્મિક દેલોનીઓમાંના ઘણા લોક, તથા આજરદાર ધણી બાપડીઓ વાત માનીને પાઉલ તથા સીલાસની સંખ્યામાં બન્યા. ૫ પણ ચુકાટીઓએ અદેખાઇ રાખીને કેટલાક ચકલામાંના બંદ-

રહો; ને તેણીએ અમને ધણે આશ્રહ કીધો.

૧૬ અને અમે પ્રાર્થનારથાને જતા હતા, ત્યારે એમ થયું કે, એક જીવાન બાયડી અમને મળી, કે જેને અગમગ્રસ્ત આત્મા વળગ્યો હતો, અને તે સવિધ્ય-કથન કરીને પોતાના માલિકાને ધણે લાભ મેળવી આપતી હતી. ૧૭ તેણીએ પાઉલની તથા અમારી પાછળ આવીને બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, આ માણસો પરાવર દેવના સેવકો છે, જેઓ તમને તારણને માર્ગ પ્રગટ કરે છે. ૧૮ અને તેણીએ ઘણા દિવસ એમ કીધું ત્યારે પાઉલે બહુ વ્યાકુળ થઇને પાછા ફરીને તે આત્માને કહ્યું કે, ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે હું તને આજ્ઞા કરું છું કે એનામાથી નીકળ; ને તેજ ધડીએ તે નીકળ્યો.

૧૯ પણ તેના માલિકાએ પોતાના લાભની આશા લોપ થઇ છે, એ જોઇને પાઉલ તથા સીલાસને પકડ્યા, ને ચંદુલામાં અધિકારીઓની પાસે ધસડી આવ્યા. ૨૦ અને તેઓને અમલદારોની આગળ લાવીને કહ્યું કે, આ માણસો ચંદુલી છતાં આપણા શહેરમાં બહુ ધાંધળ મચાવે છે. ૨૧ અને આપણુ રૂમીઓને બે રીતો માનવી અથવા પાળતી ઉચિત નથી, તે તેઓ શિખવે છે. ૨૨ ત્યારે લોકો એકત્ર તેમની સામે ઉઠ્યા, ને અમલદારોએ તેઓનાં હુગડાં ફાડી નાખીને તેઓને ફટકા મારવાની આજ્ઞા આપી. ૨૩ અને તેઓએ ઘણા ફટકા મારીને તેઓને બંદીખાનામાં નાખ્યા, ને બંદીખાનાના દરોગાને તેઓને એકસાથથી રાખવાની આજ્ઞા કીધી. ૨૪ અને તેને એવી આજ્ઞા મળવાથી તેણે તેઓને માંદેના બંદીખાનામાં ધાલ્યા, ને તેઓના પગ દેટમાં ઢાલ્યા. ૨૫ પણ મધરાતને સુમારે પાઉલ તથા સીલાસ પ્રાર્થના કરતા તથા દેવનાં સ્તોત્ર ગાતા હતા, અને બંદીખાને તેઓનું સાંભળતા હતા; ૨૬ ત્યારે એકએક એવા મોટા ધરતીકંપારો થયો કે, બંદીખાનાના પાયા હલ્યા; ને સદાં બારણાં તરત ઉઘડી ગયાં; ને સર્વનાં બંધનેા છુટી ગયા. ૨૭ અને બંદીખાનાનો દરોગો ઉઘમાંથી જતી ઉઠ્યો, ને બંદીખાનાનાં બારણાં ઉઘાડાં જોઇને બંદીખાને નારી ગયા હશે, એન ધારીને તે તરવાર તાળીને આપધાત કરવા જતો હતો. ૨૮ પણ પાઉલે મોટા ઘોટા પાડીને કહ્યું કે, અમે સદુ અદિ છીએ, મઠિ હું પોતાને કંઈ ઇજા કરતો ના. ૨૯ ત્યારે તે દીવે મગાવીને માંદે કંદી આવ્યા, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આનજ પડ્યો. ૩૦ અને તેઓને બહાર લાવીને તેણે કહ્યું કે, ત્થો સાદેમો, તારણ પામવા સાર મારે શું

કરવું જોઇએ? ૩૧ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, પ્રથુ ઇસુ પર વિશ્વાસ કર, એટલે તું તારો ધરનાં સુધ્ધાં તારણ પામશે. ૩૨ ત્યારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરનાં છતાં તે સુધ્યાને પ્રભુની વાત કહી સમજાવી. ૩૩ પછી રાતની તેજ ધડીએ તેણે તેઓને લઇને તેઓના સોળ ધોયા, ને તરત તે તથા તેનાં સુધ્યાં માણસો બાપ્તિસ્મા પામ્યાં. ૩૪ અને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને તેઓની આગળ બાપ્તિ પીરસ્યું, ને પોતાના ધરનાં સહુ સુધ્ધાં દેવ પર વિશ્વાસ કરીને ધણે આનંદ કીધો.

૩૫ પણ દિવસ ઉગતાં અમલદારોએ ચોખદારોને મોકલીને કહેવાડ્યું કે, તે માણસોને છાડી દે. ૩૬ પછી બંદીખાનાના દરોગાએ પાઉલને એ વાતની ખબર આપી કે, અમલદારોએ તમને છાડી દેવાનું કહાવી મોકલ્યું છે, મઠિ હવે તમે નીકળીને શાંતિએ ચાલ્યા જાઓ. ૩૭ પણ પાઉલે તેઓને કહ્યું કે, અમને શુન્હે-માર ઠરાવ્યા વગર તેઓએ અમ રૂમીઓને પ્રગટ રીતે માર મારીને બંદીખાનામાં નાખ્યા છે, ને હવે શું તેઓ અમને છાની રીતે બહાર કાઢી મુકે છે? ના, એમ તો નહિ, પણ તેઓ પોતે આવીને અમને બહાર કાઢે. ૩૮ ત્યારે ચોખદારોએ અમલદારોને એ વાતની ખબર આપી. અને તેઓ રૂમી છે, એ સાંભળીને તેઓ બીધા. ૩૯ પછી તેઓએ આવીને તેઓના કાલાવાજા કર્યા ને તેઓને બહાર લાવીને શહેરમાંથી નીકળી જવાને વિનંતી કીધી. ૪૦ અને તેઓ બંદીખાનામાંથી નીકળીને છુટીયાને ત્યાં આવ્યા, ને લાઇ-ઓને મળીને તેઓને દિલાસો દીધો, ને પછી ત્યાંથી વિદાય થયા.

૧૭ અને તેઓ આગ્રીપોલીસ તથા આપલો-નિયામાં થઇને ચેરસાલોનીકામાં આવ્યા; ત્યાં ચંદુલીઓનું સભાસ્થાન હતું; ૨ અને પાઉલ પોતાની રીત પ્રમાણે તેઓની [સભામાં] ગયો, ને ત્રણ વિશ્વામવાર તેણે ધર્મવેબ ઉપરથી તેઓની સાથે વાદવિવાદ કીધો, જે ને જુલાસો આપીને સિધ્ધ કર્યું કે ખ્રીસ્તે સહેલું, તથા મુજેલામાંથી પાછા ઉઠવું એ જરૂરનું હતું, ને [એવું પણ કહ્યું કે,] જે ઇમુને હું તમને પ્રગટ કરું છું તેજ ખ્રીસ્ત છે. ૪ ત્યારે તેઓમાંના કેટલાએક તથા ધાર્મિક દેલેનીઓમાંના ઘણા લોક, તથા આજરૂદાર ઘણી બાયડીઓ વાત માનીને પાઉલ તથા સીલાસની સંનતમાં જગ્યા. ૫ પણ ચંદુલીઓએ અદેખાઇ રાખીને કેટલાક ચકલામાંના બંદ-

શિષ્યો પર લખી મોકલ્યું કે તેઓ તેના આવકાર કરે; ને તે ત્યાં આઓ ત્યારે જેઓએ કૃપાથી વિશ્વાસ કીધો હતો, તેઓને તેણે ધણી સહાય કીધી; ૨૮ કેમકે ઇસુ તેજ પ્રીત છે, એનું ધર્મલેખો ઉપરથી બતાવીને એણે બહાર [વાદવિવાદ]માં યહુદીઓને પુરા દરાવ્યા

૧૯ અને એમ થયું કે આપોલસ કરીધમાં હતો, ત્યારે પાઉલ ઉપલા પ્રદેશમાં ફરીને એફેસમાં આવ્યો, ને કેટલાએક શિષ્યોને લેઇને ૨ તેઓને કહ્યું કે, તમે વિશ્વાસ કીધો ત્યારે શું પવિત્ર આત્મા પામ્યા? અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ના, પવિત્ર આત્મા [અપાયો] છે એ અમે સાબળ્યુ પણ નથી ૩ અને તેણે કહ્યું કે, ત્યારે તમે કેટલું બાપ્તિસ્મા પામ્યા? ને તેઓએ કહ્યું કે, યોદાનનું બાપ્તિસ્મા ૪ ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, યોદાને પશ્ચાત્તાપનું બાપ્તિસ્મા કીધું ખરૂં, ને લોકોને કહ્યું કે, મારી પાઠળ ને આવે છે તેના પર એટલે ઇસુ પર તમારે વિશ્વાસ કરવો ૫ તેઓએ એ સાબળીને પ્રભુ ઇસુને નામે બાપ્તિસ્મા લીધું. ૬ અને પાઉલે તેઓ પર હાથ મુક્યા ત્યારે પવિત્ર આત્મા તેઓ પર આવ્યો, ને તેઓ [બીજી] ભાષાઓમાં બોલ્યા, તથા બવિષ્ય કહ્યો. ૭ અને તેઓ સહુ મળીને બારેક પુરૂષ હતા.

૮ પછી સમારયાનમાં જઇને તેણે ત્રણ મહિના સુધી હિસ્મનથી વાત કરી, ને વાદ કરીને દેવના રાજ્ય વિષેની બાબતો સમજાવી. ૯ પણ કેટલાએક [મનમાં] કહ્યું યઇને, તથા [વાતને] અનાદર કરીને, લોકોની આનંદ એ માર્ગની નિહા કીધી, ત્યારે તેણે તેઓની પાસેથી જઇને શિષ્યોને છોડા કીધા, ને ટુરનસની શાળામાં રોજ વાદ કરતો રહ્યો. ૧૦ અને વર્ષ બે સુધી એમ થયા કીધું; તેથી આસિયામાં રહેનાર સર્વ યહુદીઓએ, તથા હેલેનીઓએ પણ પ્રભુની વાત સાબળી. ૧૧ અને દેવે પાઉલના હાથથી એવા અસાધ્ય રોગ દૂર કર્યા કીધા કે, ૧૨ તેના શરીર ઉપરથી રૂમાલો તથા લુગડાં કાઢીને મર્દાઓની પાસે લાવતા, એટલે તેઓના રોગ દૂર થતા, ને તેઓમાંથી અશુદ્ધ આત્માઓ નીકળી જતા. ૧૩ પણ કેટલાક બઠકતા યહુદી ભુલા પણ અશુદ્ધ આત્મા વળેલોલોલો ઉપર ઇસુનું નામ ઉચ્ચારીને કહેવા લાગ્યા કે, જે ઇસુને પાઉલ પ્રગટ કરે છે, તેની દુવાઇ હું તમને દઉં છું ૧૪ ૧૪ અને રોકવા નામે એક યહુદી મુખ્ય ચાલકના સાત દીકરા એમ કરતા હતા. ૧૫ પણ અશુદ્ધ આત્માએ ઉતાર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, ઇસુ વિષે હું નહીં છું, ને

પાઉલને હું બોળખું છું, પણ તમે કેલું છો? ૧૬ ને જે માણસમાં અશુદ્ધ આત્મા હતો તે તેઓ પર કુદી પડ્યો, ને બત્તેને દરાવીને તેઓ પર એવો જય પામ્યો કે તેઓ નાશ તથા ધાયલ યઇને તે ધરમાંથી નાશ. ૧૭ અને એફેસમાં જે યહુદીઓ તથા હેલેનીઓ રહેતા હતા તેઓ સર્વેને એ માલમ પડ્યું, ને તે સર્વેને જય લાગ્યું, ને પ્રભુ ઇસુનું નામ મોટું મનાયું. ૧૮ અને વિશ્વાસી થએલાઓમાંના ઘણા આવ્યાં, ને પોતાના કૃત્યો કબજ કરીને કહી દેખાડ્યા. ૧૯ અને બહુ કરનારાઓમાંના ઘણાએ પોતાના પુસ્તકો એકઠા કરીને સર્વના દેખતા બાળી નાખ્યા; ને તેઓનું મૂલ ગણી જોતા તે પચાસ હજાર અર્ધા થ્યું. ૨૦ એ રીતે પ્રભુની વાત પરાક્રમથી વધીને પ્રબળ થઇ.

૨૧ અને એ થયા પછી પાઉલે માકેદોનિયા તથા અખાયામાં યઇને યરૂસાલેમ જવાને મનમાં નિશ્ચય કરીને કહ્યું કે, મારા ત્યા ગયા પછી રૂમ પણ મારે જોડે જોડે ૨૨ અને તેણે પોતાને સહાય કરનારાઓમાંના બેને એટલે તિમોથી તથા અંદ્રાસ્તરને માકેદોનિયામાં મોકલ્યા, ને પોતે કેટલાએક દિવસ આસિયામાં રહ્યો.

૨૩ અને તે અરસામાં એ માર્ગ વિષે ધણી ધાંધળ મચી. ૨૪ કેમકે દેમેત્રિયસ નામે એક સૌની જે આર્તેમિસનાં રૂપાના દેવસ્થાનો બનાવીને કારીબોને ધણી દામ અપાવતો હતો, ૨૫ તેણે તેઓને તથા એના જેવા બીજા કારીગરોને એકઠા કરીને કહ્યું કે, લોકોએ, તમે જાણો છો કે એ ધર્માથી આપણને દ્રવ્ય મળે છે. ૨૬ અને તમે જાણો છો ને સાબળો છો કે, એકલા એફેસમાં નહિ, પણ લગભગ આખા આસિયામાં, એ પાઉલે જે હાથથી બનાવેલા છે તે દેવો નથી, એવું સમજાવીને, બહુ લોકોને ફેરવી નાખ્યા છે; ૨૭ અને તેથી આપણે એ ધંધો વખોડવામાં આવે એવો ભય છે, એટલું જ નહિ, પણ આર્તેમિસ મહાદેવી જેને આજો આસિયા તથા જગત પૂજે છે, તેનું મંદિર ટુચ્છ ગણાવાને ને તેના મંદિરના નાશ થવાને સહન છે. ૨૮ અને તેઓ જે સાંભળીને ક્રોધે બસ્યા, ને બ્રમ પાડીને કહેવા લાગ્યા કે, એફેસીઓની આર્તેમિસને જય! ૨૯ અને આખું શહેર એ ગરબાટથી ભરાઇ ગયું; ત્યારે તેઓ માકેદોનિયાના ગાયસ તથા આરીસ્તાર્ખસ, જેઓ મુસાફરીમાં પાઉલના સાથી હતા, તેઓને પકડીને એક મતે અખારામાં દોડી ગયા. ૩૦ અને ત્યારે પાઉલે લોકોની બીજીની અંદર પેસવા

આશુ, ત્યારે શિષ્યોએ તેને જવા દીધો નહિ. ૨૨ અને આશિયાના મુખ્ય અધિકારીઓમાંથી કેટલાએક તેના મિત્ર હતા, તેઓએ પણ તેને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, તારે અખાડામાં જવાનું સાહસ કરવું નહિ. ૨૩ ત્યારે કેટલાએક કંઈ જૂઠા પાડતા, ને કેટલાએક કંઈ જૂઠા પાડતા, કેમકે સભામાં ગડબડ થઈ હતી, ને પોતે શા માટે એકઠા થયા છે, એ તેઓમાંના ઘણાખરા જાણતા પણ ન હતા. ૨૪ અને તેઓએ આવેકસાદરે લીડ-માથી બહાર ખેંચી કાઢ્યા, ને યહુદીઓ તેને આગળ દુકસેલતા હતા ત્યારે આવેકસાદર હાથે ધસારે કરીને લોકોને પ્રત્યુત્તર આપવા ચલાતો હતો. ૨૫ પણ તે યહુદી છે, એ તેઓએ જાણ્યું, ત્યારે તેઓ સખળાએ આસરે બે કલાક સુધી એક ઘાંટે જૂઠા પાડી કે, એફેસીઓની આનંદમિસને જય. ૨૬ ત્યારે શહેરના નગરોડે લોકોને શાંત કરીને કહ્યું કે, આ એફેસી લોકો, કયું માણસ નથી જાણતું કે એફેસીઓનું શહેર આનંદ-મિસ મહાદેવીને તથા ઝૂંસ પાસેથી પડેલી મુત્તિને પૂજનાર છે? ૨૭ એ વાતોથી ઉલટું કોઈથી જાણી શકાય એમ નથી, માટે તમારે શાંત રહેવું જોઈએ, ને કંઈ અવિચારી કૃત્ય કરવું નહિ. ૨૮ કેમકે તમે આ માણસોને અહીં લાવ્યા છે, કે જેઓ મંદિરોના લટનારા નથી, ને આપણી દેવીની નિંદા કરનારા પણ નથી. ૨૯ એ સાંઝે જો દેમેત્રિઅસને તથા તેની સાથેના કારીગરોને કોઈના પર કાંઈ દાવા હોય તો અદાલત ખુલ્લી છે, ને અધિકારીઓ પણ છે, માટે તેઓ એક બીજા પર ફરિયાદ માટે. ૩૦ પણ જો કંઈ બીજી જાણતો વિષે તમે દાદ માગતા હો, તો કાયદેસર નિમેલી સભામાં તેનો નિર્ણય કરવામાં આવશે. ૩૧ કેમકે આજે વગર કાચે દુગામે થયા તે વિષે આપણી સામે ફરિયાદ થવાને ખરેખર સંભવ છે; અને તેના સેનધમાં આ લીડ થવાને ખુલાસો આપણે આપી શકવાના નથી. ૩૨ અને તેણે એ વાતો કહીને સભાને ખરખાસ્ત કરી.

૨૦ અને દુગામે બધ થયા પછી પાઉલે શિષ્યોને તેડાવીને તેઓને યોગ્ય કીધો, અને તેમનાથી વિદાયગીરી લઈને માકેદોનિયામાં જવા સાઝ તે નીકળ્યા. ૨ અને તે પ્રાતોમાં ફરીને, લોકોને પહોં યોગ્ય આપ્યા પછી તે દેલાસમાં આવ્યો. ૩ અને તે ત્યાં ત્રણ મહિના રહ્યો, પછી સુરિયા જવા સાઝ જળ માટે ઉપડવાની વેપારીમાં હતો, ત્યારે યહુદીઓએ તેની વિરુદ્ધ કાયદારૂં રચ્યું, માટે તેણે

માકેદોનિયામાં થઈને પાછા જવાનો ઠરાવ કીધો. ૪ અને પુર્ણસનો [દીકરો] બેરીઆનો સોપાતર; ને ગેરસાલોનીકીઓમાંના અરીસ્તાર્પસ તથા સકુંદસ; ને દેર્બેનો ગાયસ, ને તીમોથી; ને આશિયાના વખી-કસ તથા ત્રોશીમસ, એઓ તેની સાથે આશિયા જગી ગયા. ૫ પણ તેઓ આગળ જઈને ત્રોઆસમાં અમારી વાટ જોતા હતા. ૬ અને બેખમીર રોટલીના દિવસ પછી અમે વહાણમાં બેસીને શીલીપીથી નીકળ્યા, ને પાંચ દિવસમાં તેઓની પાસે ત્રોઆસ પહોંચ્યા, ને સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા.

૭ અને અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે અમે રોટલી બાંજવાને એકઠા થયા હતા, ત્યારે પાઉલે, પોતે બીજે દિવસે નિકળવાનો હોવાથી, [શિષ્યો] ની સાથે સભાપણ કીધું, ને મધરાત સુધી પોતાની વાત આગળ રાખી. ૮ અને જો મેડી પર અમે એકઠા થયા હતા ત્યાં ઘણા દીવા હતા. ૯ અને બારીમાં બેઠેલા યુવ-ખસ નામે એક જુવાન બર ઉધમાં ઘેરાઈ ગયા હતા, ને પાઉલ ધણી વાર લગી બાપણ કરતો હતો માટે ઉધમાં ઘેરાઈ ગયેલા હોવાથી તે [જુવાન] ત્રીજા માળથી હેઠળ પડ્યો, ને તેને મુએલો ઉપડયો. ૧૦ ત્યારે પાઉલ નીચે ઉતરીને તેના પર પડ્યો ને તેને કોટે વળગીને તેણે કહ્યું કે, ગમસાઓ મા, કેમકે તે હજી જીવતો છે. ૧૧ અને ઉપર આવીને તેણે રોટલી બાંજીને ખાધી, ને તેઓની સાથે ઘણી વાર સુધી, એટલે છેક પોહો ફાટમાં સુધી, વાત કીધી, ત્યાર પછી તે વિદાય થયો. ૧૨ અને તેઓ તે જુવાનને જીવતો લાવ્યા, ને તેથી ઘણો આનંદ પામ્યા.

૧૩ પણ અમે આગળ જઈને વહાણમાં બેસીને આસોસ જવાને ઉપડી ગયા, અને ત્યાંથી પાઉલને વહાણમાં લેવાને અમારો ઘરાદો હતો, કેમકે ત્યાંથી પગરસ્તે આવવા ખારીને તેણે એ ગોઠવણ કીધી હતી. ૧૪ અને આસોસમાં તે અમને મળ્યો, ત્યારે અમે તેને વહાણમાં લઈને મીલેનેમાં આવ્યો. ૧૫ અને ત્યાંથી હંકારીને બીજે દિવસે ખીઅસન સામે પહોંચ્યા, ને બીજે દિવસે સામોસ પહોંચ્યા ને તેને બીજે દિવસે, [ત્રાયુલિયામાં કંઈક શ્રેષ્ઠ પછી] અમે મીલેતસમાં આવ્યા. ૧૬ કેમકે આશિયામાં વખત ગાળવો ન પડે તે માટે પાઉલે એફેસસ ખાનુ પર મુકીને હકારી જવાનું ઠરાવ્યું હતું, કેમ તે એ માટે ઉતાવળ કરતો હતો કે જો બની શકે તે પચાસમાં પર્વને દિવસે પોતે યજ્ઞશાલેમમાં દાખલ થાય

૧૭ પછી તેણે મીલેતસથી એકેસસમાં [સદેશો] મોકલ્યાને મંડળીના વહીવટને પોતાની પાસે બોલાવ્યા. ૧૮ અને તેઓ તેની પાસે આવ્યા ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે,

આસિયામાં મેં પગ મુક્યો તે દિવસથી માંડીને એ બધો વખત હું તમારામાં શી રીતે વર્ત્યો છું, એ તમે પોતે જાણો છો; ૧૯ કે મનની પુરી નમ્રતાથી, તથા આત્મિક સહિત, તથા જે સત્તાપ યહુદીઓનાં કાવતરાંથી મારા પર આવી પડ્યા તે સહીને હું પ્રયત્ન કરીને કરતો હતો. ૨૦ અને જે કંઈ વાત લાભકારક હોય તે તમને જાણાવવા મેં આચકો ખાધો નથી, પણ પ્રગટ રીતે તથા ચેરેચેર તમને બોધ કર્યો; ૨૧ અને જેવ પ્રત્યે પરતાવો કરવો, તથા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ રાખવો, એવી શાહેદી મેં યહુદીઓને તથા હેલેનીઓને આપી. ૨૨ અને હવે જુઓ, હું આત્માના બંધનમાં ચર્યાલેમ જાઉં છું, ત્યાં થું થું મારા પર આવી પડશે એ હું જાણતો નથી; ૨૩ માત્ર એટલું જ [જાણું છું] કે, હરેક શહેરમાં પવિત્ર આત્મા મને એવી શાહેદી આપે છે કે તારે માટે બંધનો તથા સકટો રાહ જુઓ છે. ૨૪ પણ હું મારો જીવ વહાલો જાણીને તેની કંઈ પણ દરકાર કરતો નથી, એ માટે કે મારી દોડ અને દેવની કૃપાની સુવાસોની શાહેદી આપવાની જે સેવા પ્રભુ ઇસુથી મને મળી છે તે હું પૂરી કરું. ૨૫ અને હવે જુઓ, હું જાણું છું કે, તમે સર્વે જેઓમાં હું દેવનું રાજ્ય પ્રગટ કરતો કર્યો છું, તેઓ [માને કાંઈ પણ] માત્ર મ્હો ફરી નહિ દેખશે. ૨૬ તે સારૂ આજ હું તમને શાહેદી આપું છું કે સર્વ માણસના લોહી વિષે હું નિર્દોષ છું. ૨૭ કેમકે દેવને પૂરો મનોરથ તમને જાણાવવાને મેં આચકો ખાધો નથી. ૨૮ તમે પોતા સબધી તથા જે ટોળા ઉપર પવિત્ર આત્માએ તમને અધ્યક્ષ કરાવ્યા છે તે સર્વ સંબધી સાવધાન રહો, એ માટે કે દેવની મંડળી જે તેણે પોતાના લોહીથી ખરીદી તેનું તમે પાલણું કરો. ૨૯ હું જાણું છું કે, મારા ગયા પછી ટોળા પર દયા નહિ કરે એવા કૂદ વચ્ચે તમાગમાં પેસશે; ૩૦ અતે તમારા પોતા મંધેયથી પણ કેટલાએક માણસો ઉઠીને શિષ્યોને પોતાની પછવાડે ખેંચી લઈ જવા માટે અવળી વાતો બોલશે. ૩૧ માટે બગવા નહોતો, ને યાદ રાખો કે ત્રણ વરસ લગી રાત દિવસ આંતુઓ સુઝાં દરેકને બોધ કરવામાં હું મુક્યો નહિ. ૩૨ અને હવે હું તમને દેવને તથા તેની કૃપાની વાત જે તમને સરસ્થાપન કરવાને,

તથા સર્વ પવિત્ર થયલાઓમાં તમને વારસો આપવાને સમર્થ છે, તેને સોંપું છું. ૩૩ મેં કોઇના કૃપાને કે સોનાનો કે વજ્રનો લોભ કર્યો નથી. ૩૪ તમે પોતે જાણો છો કે મને તથા મારા સાથીઓને જે જોઈદ હતું તે મેં આ હાથોએ પૂર પાડ્યું છે. ૩૫ મેં બધી વાતે તમને કરી બતાવ્યું છે કે, એવી રીતે ઉલ્લાસ કરીને તમારે નબળાઓને સહાય કરવી જોઈએ, ને પ્રભુ ઇસુનું વચન જે તેણે પોતે કહ્યું, તેને યાદ રાખવું કે, પામવા કરતાં આપવામાં વધારે ધન્યતા છે.

૩૬ અને એ પ્રમાણે વાત કર્યા પછી તેણે ઘૂટણ ટેકવીને તે સર્વની સાથે પ્રાર્થના કરી. ૩૭ અને તેઓ સંધ્યા બહુ રજા, ને પાઉલની કોટ વળીને તેઓએ તેને ચૂળન કર્યું. ૩૮ અને તમે માત્ર મ્હો ફરી જોનાર નથી એ જે વાત તેણે કહી હતી તેથી તેઓ વધારે ઉદાસ થયા. અને તેઓ તેને વહાણ લગી વળાવવા ગયા.

૨૧ અને એમ થયું કે, અમે તેઓથી જુદા થયા પછી હકારીને પાધરે વસ્તે કોસ આવ્યા, ને બીજે દિવસે રોડસ, ને ત્યાંથી પાતારા આવ્યા. ૨ અને ફેનીકે જનાર એક વહાણ મળ્યાથી અમે તેમાં બેસીને ઉપડી ગયા. ૩ પછી કુપરસ નજરે પડ્યું, એટલે તેને ડાબી ગમ મુકીને અમે તુરિયા ગયા, ને તુરમાં ઉતર્યા; કેમકે ત્યાં વહાણનો માલ ઉતારવાનો હતો. ૪ અને અમને શિષ્યો મળી આવ્યાથી અમે સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા; અને તેઓએ આત્મા [ની સુચના] થી પાઉલને કહ્યું કે, તારે ચર્યાલેમમાં પગ મુકવો નહિ. ૫ અને તે દિવસે પુરા થયાં પછી એમ થયું કે અમે નીકળીને આગળ ચાલ્યા, ત્યારે તેઓ સર્વ, બાવડી છોકરા સુઝાં, શહેર બહાર મુકી અમને વળાવવા આવ્યા; ને અમે સમુદ્રકાંઠે ઘૂટણ ટેકવીને પ્રાર્થના કરી, ૬ ને એક બીબને બેઠીને અમે વહાણમાં બેઠા, ને તેઓ પાછાં ઘેર ગયાં.

૭ પછી અમે તુરથી સફર પુરી કરીને તાલેમાઇસ આવી પહોંચ્યા; ને લાઇઓને બેઠીને એક દિવસ તેઓની સાથે રહ્યા. ૮ અને બીજે દિવસે અમે [ત્યાંથી] નીકળીને કાઇસારીઆમાં આવ્યા, ને શીકીય સુવાસિક જે સાતમીને એક હતો તેને ઘેર જઈને તેની સાથે રહ્યા. ૯ હવે આ માણસને ચાર કુવારી દીકરીઓ હતી, ને તેઓ બવિખ્યવાદેણા હતી. ૧૦ અને અમે ત્યાં ઘણા દિવસ રહ્યા, તેટલામાં આગાખસ નામે એક બવિખ્યવાદી યહુદાઇથી આવ્યો. ૧૧ અને તેણે અમારી

પાસે આવીને પાઉલનો કમરબંધ લીધો, ને પોતાના હાથ પણ બાંધીને કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા એમ કહે છે કે, જે માણસનો આ કમરબંધ છે તેને યશસ્ય-ભાનાં યહુદીઓ આ રીતે બાંધીને વિદેશીઓના હાથમાં સોંપશે. ૧૧ અને અમે એ સાંભળ્યું, ત્યારે અમે તથા ત્યાંના લોકો પણ તેને યશસ્યભામાં ન જવાની વિનંતી કરી. ૧૨ ત્યારે પાઉલે ઉત્તર દીધો કે, તમે શું કરવા રડો છો, ને માંડે દિલ દુખવો છો? હું તો એકલા બંધાવાને નહિ, પણ પ્રભુ ઇસુના નામને સાડે યશસ્યભામાં મરવાને પણ તૈયાર છું. ૧૪ અને તેણે ન માન્યુ, ત્યારે પ્રભુની ઇચ્છા પ્રમાણે યાજો, એમ કહીને અમે છાના રહ્યા.

૧૫ અને તે દિવસે પછી અમે અમારો સામાન લઈ યશસ્યભા ગયા. ૧૬ અને શિષ્યોમાંના કેટલાએક કાઇસરીઆથી અમારી સાથે આવ્યા, ને કુપરસનો નાસોન નામે એક જુનો શિષ્ય, જેને ત્યાં અમારે ઉતરવાનું હતું તેને સાથે તેડતા આવ્યા.

૧૭ અને અમે યશસ્યભા આવ્યા ત્યારે બાઇબેલોએ આનંદથી અમારો આવકાર કાઢ્યો. ૧૮ અને બીજે દિવસે પાઉલ અમારી સાથે યાકુબને ત્યાં ગયો, ને સવળા વડીલો હાજર હતા. ૧૯ અને તેણે તેઓને ભેટીને કેવે તેની સેવા વડે વિદેશીઓમાં જે જે કરાવ્યું હતું તે વિગતવાર કહી સંભળાવ્યું. ૨૦ અને તેઓએ તે સાંભળીને કેવળી સ્તુતિ કીધી, ને તેને કહ્યું કે, બાઇ, યહુદીઓમાંના હજારો વિશ્વાસીઓ થયા છે, એ તું જુએ છે, ને તેઓ સર્વ સુસ્ત રીતે નિયમ પાળે છે. ૨૧ અને તેઓએ તારા વિષે સાંભળ્યું છે કે, તું વિદેશીઓમાં રહેનાર સર્વ યહુદીઓને મુસા [ના નિયમશાસ્ત્ર] ને ત્યાજ કરવાનું શીખવે છે, ને કહે છે કે, તમારે વમાના છોકરાઓની મુજબ કાચવી નહિ, ને રીત રિવાજ પ્રમાણે ચાલવું નહિ. ૨૨ તો શું કરવું? લોકો નિશ્ચે સાંભળ્યો કે તું આવ્યો છે. ૨૩ માટે અમે તને કહીએ તેમ કર; અમારામાંના ચાર માણસોએ માનતા લીધેલી છે; ૨૪ તેઓને લઈને તેઓ સાથે તું પોતાને યુદ્ધ કર, ને તેઓને સાડે ખરચ કર, કે તેઓ પોતાનાં ખર્ચાં મુંડાવે; એટલે સવળા ભણ્યો કે, તારા વિષે જે તેઓએ સાંભળ્યું છે તેમાં કંઈ સત્ય નથી, પરંતુ તું પોતે પણ નિયમશાસ્ત્ર પાળીને રીતસર ચાલે છે. ૨૫ પણ વિદેશી વિશ્વાસીઓ સંભળી તો અમે કરાવીને લખી મોકલ્યું છે કે, તેઓ મૃતિંઓને અર્પણ કરેલી વસ્તુઓથી, તથા લોહીથી,

તથા ગુંગળાઇને મરેલાંથી, તથા વ્યભિચારથી દૂર રહે, ૨૬ ત્યારે પાઉલ તે માણસોને લઈને બીજે દિવસે તેઓની સાથે યુદ્ધ યદને મંદિરમાં ગયો, ને એણે બહેર કીધું કે તેઓમાંના હરેકને સાડે અર્પણ ચઢાવવામાં આવશે ત્યારે જ યુદ્ધિકરણના દિવસો પુરા થશે.

૨૭ અને તે સાત દિવસ પુરા થવા આવ્યા ત્યારે આશિયાના યહુદીઓએ તેને મંદિરમાં જઈને સર્વ લોકોને ઉશ્કેરીને તેના પર હાથ નાખ્યા; ૨૮ અને જૂન પાડી કે, જે ઇસાએલી માણસો, સહાય કરો, જે માણસ સર્વ લોકોને લોકોની તથા નિયમશાસ્ત્રની તથા આ જગ્યાની વિરુદ્ધ સવળાને શીખવે છે તે આ છે; ને વળી તેણે હેલેનીઓને પણ મંદિરમાં લાવીને આ પવિત્ર જગ્યાને અયુદ્ધ કરી છે. ૨૯ કેમકે તેઓએ એકેસી ત્રોસીમસને તેની સાથે શહેરમાં પહેલાં દોડા હતા, ને પાઉલ તેને મંદિરમાં લાવ્યો હશે એમ તેઓએ ધાર્યું. ૩૦ ત્યારે આખું શહેર ખળખળ ઉઠ્યું, ને લોકો દોડીને એકઠા થઈ ગયા, અને તેઓએ પાઉલને પકડીને મંદિરમાંથી કાઢ્યો, ને તરત બારણાં બંધ કરવામાં આવ્યાં. ૩૧ અને તેઓ તેને મારી નાખવાની તજવીજમાં હતા એટલામાં પલટણના સરદારને સમાચાર મળ્યા કે, આખા યશસ્યભામાં હુલ્લડ મચી રહ્યું છે. ૩૨ અને એકદમ સિપાઇઓને તથા મુખેદારોને લઈને તે તેઓ પાસે દોડી આવ્યો, ને તેઓએ સરદારને તથા સિપાઇઓને દીકાં ત્યારે પાઉલને મારવાનું મુકી દીધું. ૩૩ ત્યારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીને બે સાંકળથી બાંધવાની આજ્ઞા આપી; ને પછી પુછ્યું કે, એ કોણ છે, ને એણે શું કહ્યું છે? ૩૪ ત્યારે લોકોમાંના કોઇએ એક વાત પોકારી, ને કોઇએ બીજી, ને ગડગડના કાણથી તે કંઈ નિશ્ચે ભણી શક્યો નહિ, ત્યારે તેને કિલ્લામાં લઈ જવાની તેણે આજ્ઞા આપી. ૩૫ અને તે પગથિયાં પર ચડ્યો ત્યારે એમ થયું કે, લોકોના ધસારાને લીધે સિપાઇઓને તેને ઉચકી લઈ જવો પડ્યો; ૩૬ કેમકે લોકોની ભીડ તેઓની પાછળ ને પાછળ ચાલીને જૂન પાડતી હતી કે, એને મારી નાખો.

૩૭ અને પાઉલને કિલ્લામાં લઈ જતા હતા, એટલામાં તેણે સરદારને કહ્યું કે, મને તારી સાથે જાલવાની રત્ન છે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, શું તું હેલેની ભાષા બોલે છે? ૩૮ જે મિસરીએ કેટલાક સમય ઉપર ચાર હજાર યુનીઓને ઉશ્કેરીને ફિલ્લેસ્ટીન કરાવ્યું અને તેઓને [આગેવાન થઈને] તેઓને બંદાર રાતમાં લઈ ગયો

તે હું તું નથી? ૨૦ પણ પાઉલે કહ્યું કે, હું ક્રીશ્ચીના તાર્કિકોના યહુદી છું, હું કંઈ અપ્રસિદ્ધ શહેરોના વતની નથી, ને હું તને વિનવતી કરૂ છું કે, લોકોની આગળ મને ખાલવાની રજા આપ ૨૦ અને તેણે તેને રજા આપી, ત્યારે પાઉલે પગથિયા પર ઉભા રહીને લોકોને હાથે ધસારો કીધો, ને તેઓ પુરેપુરા ચુપ થઈ ગયા, ત્યારે તેણે હેબ્રી ભાષામાં બોલતાં કહ્યું,

૨૨ ભાઈઓ તથા બહેનો, હવે હું મારા બચાવમાં જે પ્રત્યુત્તર તમને આપુ છું તે સાંભળો ૨ અને તેને હેબ્રી ભાષામાં બોલતો સાંભળીને તેઓ વધારે ધાના રહ્યા, ત્યારે તેણે કહ્યું કે,

૨૩ હું યહુદી માણસ છું, ને ક્રીશ્ચીના તાર્કિકોના તાર્કિકોના, પણ આ શહેરમાં ગમાલીએલના ચરણમાં ઉછરેલો, ને આપણા પૂર્વજોના નિયમ પ્રમાણે શ્રુત રીતે શીખેલો, ને તમે સર્વ જેવા આજ દેવ વિષે આવેશી છો તેવો હું પણ હતો ૪ અને હું આ માર્ગના પુરોધાને તેમજ સ્ત્રીઓને બાંધીને તથા બદીખાનામાં નાખીને મરણ સુધી સતાવતો હતો ૫ અને પ્રમુખ્ય યાજ્ઞ તથા આખો વહીલ વર્ગ [એ વિષે] મારા શાહેદી છે, વળી એમની પાસેથી ભાઈઓ ઉપર પત્રો લખને હું દમરક જવા નીકળ્યો, એ માટે કે જેઓ ત્યાં હતા તેઓને પણ બાંધીને શિક્ષા દેવા સારૂ યરૂશાલેમમાં લાવુ ૬ અને ચાલતા ચાલતા હું દમરક પાસે પહોંચ્યો, ત્યારે એમ થયું કે લગભગ મધ્યાહ્ને મારી આસપાસ આકાશથી એકાએક મોટા પ્રકાશ ચમક્યો ૭ ત્યારે હું ભોય પર પડી ગયો, ને મારી સાથે બોલતી એવી એક વાણી મેં સાંભળી કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? ૮ ત્યારે મેં ઉત્તર દીધો કે, પ્રભુ, તું કોણ છે? ને તેણે મને કહ્યું કે, હું ઇસુ નાઝારી છું, જેને તું સતાવે છે ૯ અને મારી સાથે જે હતા તેઓએ તે પ્રકાશ જોયો તો ખરા, પણ મારી સાથે બેઠેલાઓની વાણી તેઓએ સાંભળી નહિ ૧૦ ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, હું શું કરું? ને પ્રભુએ મને કહ્યું કે, ઉઠીને દમરક જા, ને જે સમથ તારે કરવાનું કરાવેલું છે તે વિષે ત્યાં તને કહેવામાં આવશે ૧૧ અને જો પ્રકાશના તેજના કારણથી હું દેખી શક્યો નહિ, માટે મારા સાથીઓના હાથ પકડીને હું દમરકમાં આવ્યો ૧૨ અને અનાન્યા નામે એક માણસ નિયમ-સાચને ધોરણે સુભક્ત હતો અને જેના વિષે ત્યાં રહેનારા સમજા યહુદીઓ સારૂ બોલતા હતા, ૧૩ તે મારી પાસે આવ્યો, ને તેણે મારે પરખે ઉભા રહીને

મને કહ્યું કે, ભાઈ શાઉલ, તું દેખતો યા અને તેજ ધડીએ દેખતો યહને મેં તેને જોયો. ૧૪ પણ તેણે કહ્યું કે, આપણા પૂર્વજોના દેવ એ માટે તને પસંદ કીધો છે કે, તું તેની ઇચ્છા ભણે, ને તે ન્યાયીને ભણે, ને તેના રહેાની વાણી સાંભળે ૧૫ કેમકે જે તે જોયું છે, ને સાંભળ્યું છે, તે વિષે સર્વ લોકોની આગળ તું તેના શાહેદી થશે ૧૬ અને હવે તું કેમ દીવ કરે છે? ઉઠ, ને તેના નામની પ્રાર્થના કરીને બાંધિરમાં લે, ને તારા પાપ ધોઈ નાખ ૧૭ પણ એમ થયું કે હું યરૂશાલેમમાં પાછો આવ્યો ને મદિરમાં પ્રાર્થના કરતો હતો, એવામાં મૂઠાંબત થઈ ગયો, ૧૮ અને [પ્રભુએ] મને ફરીન દેતાં કહ્યું કે, ઉતાવળ કર, ને યરૂશાલેમથી વહેલો નીકળ, કેમકે મારા વિષે તારી શાહેદી તેઓ માનશે નહિ ૧૯ ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, તેઓ પોતે ભણે છે કે તારા પર વિશ્વાસ કરનારાઓને હું બંદીખાનામાં નાખતો હતો, અને હરેક સલાસ્થાનમાં તેઓને મારતો હતો, ૨૦ ને તારા શાહેદ રતેક્નનુ લોહી વહેવડાવવામાં આવ્યું ત્યારે હું પણ પાસે ઉભો હતો, ને તેમાં શાહ હતો, ને તેના મારી નાખનારાઓના લગડા હું સમજવતો હતો ૨૧ ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, તું ચાલ્યો જા, કેમકે હું તને અહિંથી વેગળે વિદેશીઓની પાસે મોકલી દઈશ.

૨૨ અને તેઓએ આટલે સુધી તેની વાત સાંભળી, પણ ખૂબ પાડીને કહ્યું કે, એવા માણસને પૃથ્વી પરથી દૂર કરે, કેમકે એ જીવવા યોગ્ય નથી ૨૩ અને તેઓ ખૂબ પારડતા, તથા પોતાના લગડા નાખી દેતા, તથા પવનમાં ધૂળ ઉડાવતા હતા, ૨૪ ત્યારે સરદારે તેને ક્રીશ્ચીમાં લાવવાની આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ શા કારણ માટે તેની સામે એવી ખૂબ પાડી, તે બહુવશ સારૂ તેને કોરડા મારીને તળથીજ કરવાનું કરાવ્યું ૨૫ અને તેઓએ તેને વાધરીઓથી બાંધ્યો, ત્યારે પાઉલે પાસે ઉભેલા સુબેદારને કહ્યું કે, જે માણસ રૂમી છે, તથા સુબેદાર કરાવવામાં આવ્યો નથી, તેને તમારે કોરડા મારવા શું કાયદેસર છે? ૨૬ અને સુબેદારે તે સાંભળ્યું એટલે તેણે જઈને સરદારને જણાવીને કહ્યું કે, તું શું કરવા માગે છે? એ માણસ તો રૂમી છે ૨૭ ત્યારે સરદારે આવીને તેને કહ્યું કે, મને કહે, તું શું રૂમી છે? ને તેણે કહ્યું, હા ૨૮ ત્યારે સરદારે ઉત્તર દીધો કે, મોટી રકમ આપીને આ વતનીપણને દહ મેં ખરીદ્યો છે પણ પાઉલે કહ્યું, હું તો જન્મથી [વતની] છું ૨૯ ત્યારે જેઓ તેની

તત્ત્વની કરવાને તૈયાર હતા, તેઓ તરત તેને સુક્રીને ગયા, ને તે રૂમી છે, એ જાણ્યાથી તથા પોતે તેને બધાંઓ હતા તેથી સરદાર પણ બીચો.

૨૦ પણ ચંદુદીઓ ત્યાં માટે તેના પર દોષ મુકે છે એ ખચિત જાણવા આવીને તેણે બીજા દિવસે તેના બધાંને છોડ્યા, ને મુખ્ય યાજ્ઞકોને, તથા તેઓની આખી ન્યાયસભાને હાજર થવાને આજ્ઞા આપી, પણ પાઉલને લાવીને તેઓની આગળ ઉભો રાખ્યો.

૨૩

ત્યારે પાઉલે ન્યાયસભાની સામે એકી નજરે જોઈને કહ્યું કે, બાઈઓ, હું આજ સુધી શુદ્ધ અત કચ્છથી દેવ પ્રત્યે વર્ત્યો છું. ૧ ત્યારે અનાન્યા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકે તેની પાસે ઉભા રહેનારાઓને તેના મ્હો પર મારવાની આજ્ઞા કીધી ૨ ત્યારે પાઉલે તેને કહ્યું કે, ઓ ધોળેની ધીંત, દેવ તને મારશે, તું નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે મારો ન્યાય કરવા બેઠો છો. નિયમશાસ્ત્ર વિરુદ્ધ મને મારવાની આજ્ઞા કરે છે શું? ૩ ને પાસે ઉભા રહેનારાઓએ કહ્યું કે, શું તું દેવના પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકની નિંદા કરે છે? ૪ ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, બાઈઓ, એ પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક છે, તે

યજ્ઞશાસ્ત્રમા સાક્ષી આપી છે, તેમ રૂમી પણ તારે સાક્ષી આપવી પડશે.

૧૨ અને દિવસ ઉઝ્યા પણ ચંદુદીઓએ સપ કીધો, ને સોગનથી બધાંયા કે, પાઉલને મારી નાખીએ ત્યાં સુધી આપણે અત્તજળ લેવું નહિ. ૧૩ અને જ્યાં સપ કરનારા આળીસથી વધારે હતા. ૧૪ અને તેઓએ મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા વડીતોની પાસે જઈને કહ્યું કે, અમે આકરા સોગનથી બધાંયા છીએ કે, પાઉલને મારી નાખીએ ત્યાં સુધી અમારે કંઈ પણ હથ પર મુકવું નહિ. ૧૫ માટે જાણે કે તેની બાબત તમારે વધારે બારીકાથી તત્ત્વની કરવી હોય [એવે બધાંને] સભા સુદ્ધા તમે સરદારને એવી સુવચના આપો કે, તે તેને તમારી પાસે રજૂ કરે, ને અમે, તે પહોંચે ત્યાર પહેલાં તેને મારી નાખવાને તૈયાર છીએ. ૧૬ પણ પાઉલના લાણેને તેઓના સત્તાઈ રહેવા વિષે સામજ્ય, ત્યારે તેણે કિશ્કામા જઈને પાઉલને ખબર આપી ૧૭ ત્યારે પાઉલે સુબેદારોમાના એકને પોતાની પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, આ જીવાનને સરદારની પાસે લઈ જા. કેમકે એ તેને કંઈ રહેવા માગે છે.

એસાડીને હાકેમ ફેલીકસ પાસે સહીસનામત પહોંચાડવામા આવે ૨૫ અને તેણે નીચે પ્રમાણે પત્ર લખ્યો કે,

૨૬ નેકનામદાર ફેલીકસ હાકેમને કલાદીઅસ હુસયસની સલામ ૨૭ આ માણસને ચહુદીઓએ પકડ્યો, હુતો ને તેઓ એને મારી નાખવાના હતા, ત્યારે એ રૂમી છે એમ સાબળીને હું સિપાઇઓ સાથે જઈને એને છોડાવી લાગ્યો ૨૮ અને તેઓ એના પર શહ કારણથી દોષ મુકે છે એ જાણવા સાડ હુ તેઓની ન્યાયસલામા એને લઈ ગયો ૨૯ ત્યારે મને માહુમ પડ્યું કે, તેઓના નિયમશાસ્ત્રની બાબતો સખધી તેઓ એના પર દોષ મુકે છે, પણ મોતની અથવા કેદની સજા થાય એવો દોષ એના પર મુકતા નથી ૩૦ અને ન્યારે મને ખબર મળી કે એ માણસની વિરૂદ્ધ કાવતર રચાવાનું છે, તેજ વેળાએ મેં એને તરત તારી પાસે મોકલ્યો, ને ફરિયાદીઓને પણ આજ્ઞા કીધી કે, એની વિરૂદ્ધ [જે કહેવું હોય તે] તેઓ તારી આગળ કહે

૩૧ ત્યારે સિપાઇઓ તેમને મળેલી આજ્ઞા પ્રમાણે પાઉલને લઈને રાતોરાત આતપાત્રસમા આવ્યા ૩૨ પણ બીજે દિવસે સ્વારોને તેની સાથે જવા સાડ મુકીને તેઓ દિલ્લામા પાછા આવ્યા ૩૩ અને કાઠસારીઓમા તેઓ પહોંચ્યા પછી હાકેમને પત્ર આપ્યો, ને પાઉલને પણ તેની આગળ ઉભો કીધો ૩૪ અને તેણે તે વાચીને પુઝ્યું કે, એ કયા પ્રાતનો છે? અને ન્યારે તેને માહુમ પડ્યું કે, તે કીલકીનો છે, ૩૫ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ફરિયાદીઓ આવ્યા પછી હુ તારા મુકરદમાની તપાસ કરીસ, ને તેણે એવી આજ્ઞા કીધી કે, હેરોદના દરબારમા તેને પહેરામા રાખો

૨૪ અને પાંચ દિવસ પછી અનાન્યા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક, કેટલાક વહીવેને તથા તેર્તુલસ નામે એક વહીવેને સાથે લઈને આવ્યો, ને તેઓએ હાકેમની આગળ પાઉલની વિરૂદ્ધ હકીકત રજુ કરી ૨ અને તેને બોલાવી મગાવ્યો ત્યારે તેર્તુલસે નીચે પ્રમાણે બોલીને તેના પર તહોમત મુકવા માંડ્યું કે, એ નેકનામદાર ફેલીકસ, તારાથી અમે ઘણું સુખચેન પામીએ છીએ, ને તારા દુરન્દેશીપણાથી આ પ્રભના લાભમા અનર્થો દૂર કરવામા આવે છે, તે અમે સર્વ પ્રકારે ને સર્વ રથળે પુરી કૃતજ્ઞતાથી માન્ય કરીએ છીએ ૪ પણ હુ તને વધારે તરદી ન દઉં માટે હુ તને વિનંતી કરું છું કે, કૃપા કરીને અમારી થોડી વાતો સાબળ ૫ કેમકે આ માણસ પીડાકારક તથા આખા

જગતના સખયા યહુદીઓમા હુગામે ઉઠાવનાર તથા નાઝારીઓના પથનો આગેવાન એવો અમને માલમ પડ્યો છે. ૬ તેણે મદિરને પણ અશુદ્ધ કરવાને યત્ન કીધો, ત્યારે અમે એને પકડ્યો, ૭ અને અમે અમારા શાસ્ત્ર પ્રમાણે એનો ન્યાય કરવા ચલાતા હતા ૮ પણ હુસયસ સરદારે આવીને બહુ બળાત્કાર વાપરીને અમારા હાથમથી એને છોડાવી લીધો, ૯ અને એના ફરિયાદીઓને તારી પાસે આવવાની આજ્ઞા કીધી ૧૦ એની તપાસ તું પોતે કરવાથી જે સખળા વિષે અમે એના પર દોષ મુકીએ છીએ તે તેનાથી જાણી શકશે ૧૧ અને યહુદીઓએ પણ ફરિયાદમા સામેલ થઈને કહ્યું કે, એ વાતો એમજ છે

૧૦ અને હાકેમે પાઉલને બોનવાનો ઇસારો કીધો, ત્યારે તેણે ઉત્તર કીધો કે,

ઘણા વરસ થયા તું આ દેશનો ન્યાયાધીશ છે, એ જાણીને હુ ખુશીથી પોતાના બચાવમા પ્રત્યુત્તર આપુ છું ૧૧ કેમકે [પુછવાથી] તને માલમ પડશે કે હુ જાન કરવા સાડ યજ્ઞશાલેમમા ગયો, તેને બાર કરતા વધારે દિવસ નથી થયા ૧૨ અને મદિરમા કે સહારથાનોમા કે શહેરમા કોઇની સાથે વિવાદ કરતો, અથવા લોકોમા હુગામે ઉઠાવતો તેઓએ મને દીઠા નથી ૧૩ અને મારા પર જે તહોમતો તેઓ હમણા મુકે છે તેની સાબિતી તેઓ તારી આગળ કરી શકતા નથી ૧૪ પણ તારી આગળ હુ આટનું કબૂલ કરું છું કે, જે માર્ગને તેઓ પાખડ કહે છે તે પ્રમાણે હુ અમારા પૂર્વજોના દેવની ભક્તિ કરું છું, ને જે વાતો નિયમશાસ્ત્રમા તથા બલિજવાદીઓના પુસ્તકમા લખેલી છે તે સખળી હુ માનુ છું ૧૫ અને હુ દેવ વિષે એવી આજ્ઞા રાખુ છું, જેમ તેઓ પોતે પણ રાખે છે, કે ન્યાયીઓ તથા અન્યાયીઓનું પુનરચ્ચાન થશે ૧૬ વળી હુ એવો યત્ન કરું છું કે દેવની તથા માણસોની પ્રત્યે હુ સદા નિર્દોષ અત કરું રાખુ ૧૭ હવે ઘણા વરસ પછી હુ પોતાના લોકને દાન આપવાને અને અર્પણ કરવાને આવ્યો, ૧૮ તે દરમ્યાન તેઓએ મને મદિરમા ઘુલ્લ થયેલો દીગ, પણ બીડ કે ગડબડ સાથે નહિ, પણ આસિયાના કેટલાક યહુદીઓ [ત્યા હતા], ૧૯ કે જેઓએ, મારી વિરૂદ્ધમા જે તેઓને કંઈ બોનવાનું હોત, તો અર્દિ તારી પાસે આવીને તહોમત મુકવું જોઇતું હતું ૨૦ નહિ તો આ માણસો પોતે કદી બતાવે કે, હુ ન્યાયસલાની આગળ ઉભો હતો ત્યારે મારામા રો

ગુન્દો તેઓને માલુમ પડ્યો હતો? ૨૧ એટલું તો ખરું, કે તેઓની મધ્યે ઉભા રહીને મેં આ એક વાત કહી કે, મુએલાઓના પુનરુત્થાન વિષે તમારી રૂબરૂ આજ્ઞા મારો ન્યાય કરવામાં આવે છે.

૨૨ પણ ફેલીક્સને તે માન વિષે વધારે ચોક્કસ જ્ઞાન હતું. માર્ટે તેણે કામ મુલતવી રાખીને તેઓને કહ્યું કે હુસીઅસ સરદાર આવશે ત્યારે હું તમારા કામનો નિર્ણય કરીશ. ૨૩ અને તેણે સુખેદારને આજ્ઞા કીધી કે, તેને પહેરામાં રાખવો પણ તેને છૂટ આપવી, ને તેના મિત્રોમાંના કોઈને તેની સેવા કરવાની મના કરવી નહિ.

૨૪ પણ કેટલાએક દિવસ પછી ફેલીક્સ પોતાની વહુ દુસીલા, જે ચહુદેણ હતી, તેની સાથે આવ્યો, ને તેણે પાઉલને બોલાવીને ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસ વિષે તેની વાત સાંભળી. ૨૫ અને ન્યાયપણા તથા સ્વદમન તથા આવનાર ન્યાયકાળ વિષે તે સમન્વયતો હતો, ત્યારે ફેલીક્સ બચવીત યદને ઉત્તર દીધો કે, હમણાં તો તું જા, મને અનુકૂળ પ્રસંગ મળે હું તને મારી પાસે બોલાવીશ. ૨૬ અને તે એવી પણ આશા રાખતો હતો કે, પાઉલ મને પૈસા આપશે; એ સાચું તે તેને ઘણી વાર બોલાવીને તેની સાથે વાતચીત કરતો હતો. ૨૭ પણ એ વરસ પછી રોડ્રીઅસ ફેલ્ક્સ ફેલીક્સને ઠેકાણે આવ્યો, ને ફેલીક્સ ચહુદીઓને પ્રસન્ન કરવા ચાહીને પાઉલને બંધનમાં મુકી ગયો.

૨૫ હવે ફેલ્ક્સ પોતાના પ્રાંતમાં આવીને ત્રણ દિવસ પછી કાઇસારીઆથી ચરશાલેમ ગયો. ૨ ત્યારે મુખ્ય ચાન્ક્રોએ તથા ચહુદીઓમાંના મુખ્ય માણસોએ પાઉલની વિરૂદ્ધ ફરિયાદ કરી. ૩ અને તેઓએ તેને બિનતી કરીને [પાઉલ]ની વિરૂદ્ધમાં એવી મહેરબાનીની માગણી કીધી કે, તેને ચરશાલેમ તેડાવી મંગાવ, [એવા હેતુથી] કે તેઓ માણસોને સંતાડી રાખી માર્યોમાં તેને મારી નખાવે. ૪ પણ ફેલ્ક્સે ઉત્તર દીધો કે, પાઉલને કાઇસારીઆમાં પહેરામાં રાખ્યો છે, ને હું પોતે ત્યાં થોડા દહાડામાં જવાનો છું. ૫ માર્ટે તમારામાંના જે વજનદાર હોય તેઓ મારી સાથે આવીને એ માણસનો જે કંઈ ગુન્દો હોય તો તેના પર તહોમત મુકે એમ તેણે કહ્યું.

૬ અને તેઓ મધ્યે આઠ દસ દિવસથી વધારે ન રહેતાં તે કાઇસારીએ ગયો, ને બીજે દિવસે ન્યાયાસન પર બેસીને તેણે પાઉલને લાવવાની આજ્ઞા કીધી. ૭ અને તે દાનર થયો ત્યારે ચરશાલેમથી આવેલા ચહુદીઓ તેની આસપાસ ઉભા રહીને તેના પર

સખ્યાબંધ બારે તહોમત મુકવા લાગ્યા, પણ તેઓ તે સાબિત કરી શક્યા નહિ. ૮ ત્યારે પાઉલે પોતાના બચાવમાં કહ્યું કે, ચહુદીઓના નિયમસાચ અથવા મંદિર અથવા કાઇસાર વિરૂદ્ધ મેં કાંઈ ગુન્દો કીધો નથી. ૯ પણ ફેલ્ક્સે ચહુદીઓને ખુશ કરવા ચાહીને પાઉલને ઉત્તર આપ્યો કે, હું તું ચરશાલેમમાં જઈને ત્યાં એ વાતો વિષે મારી આજ્ઞા પોતાનો ન્યાય કરાવવાને રાજી છે? ૧૦ પણ પાઉલે કહ્યું કે, કાઇસારના ન્યાયાસન આજ્ઞા હું ઉભો છું, ત્યાં મારો ન્યાય થવો જોઈએ; મેં ચહુદીઓનું કંઈ બુંદું કીધું નથી, તે તું પણ સારી પેઠે જાણે છે. ૧૧ જો હું ગુન્દેગાર હોઉં, અને દેહાંત શિક્ષાને યોગ્ય મેં કંઈ કંઈ હોય, તો હું મરવાને ના નથી પારતો, પણ જે વિષે તેઓ મારા પર તહોમત મુકે છે તેમાંની જે એક વાત ખરી ન હોય તો તેઓના હાથમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી. હું કાઇસાર પાસે દાદ માગું છું. ૧૨ ત્યારે ફેલ્ક્સે ન્યાયસભા સાથે મસલત કરીને ઉત્તર આપ્યો કે, તે કાઇસાર પાસે દાદ માગી છે; તો કાઇસારની પાસે તારે જઈ પડશે.

૧૩ હવે કેટલાએક દિવસ બીત્યા પછી આશ્રીપા રામ તથા બેરનીકે કાઇસારીઆમાં આવ્યા, ને ફેલ્ક્સની સલાહાત લીધી. ૧૪ અને તેઓ ઘણા દિવસ ત્યાં રહ્યા પછી ફેલ્ક્સે પાઉલ સંબંધીની વાત રામને જાહેર કરતાં કહ્યું કે, ફેલીક્સ એક બંદીવાન માણસને મુકી ગયો છે; ૧૫ ત્યારે હું ચરશાલેમમાં હતો ત્યારે મુખ્ય ચાન્ક્રોએ તથા ચહુદીઓના વડીલોએ તેના પર ફરિયાદ કરીને તેની વિરૂદ્ધ ફેલ્ક્સે માગ્યો. ૧૬ મેં તેઓને ઉત્તર દીધો કે, કોઈ પણ તહોમતદારને ફરિયાદીઓની રૂબરૂ તહોમત વિષે પોતાના બચાવમાં પ્રત્યુત્તર આપવાની તક મળે ત્યાં સુધી તેને [મારી નાખવાને] સોંપી દેવા એ રૂબીઓના રિવાજ નથી. ૧૭ તે માર્ટે તેઓ અહિં એકઠા થયા, ત્યારે વિલગ કર્યો વિના બીજે દિવસે ન્યાયાસન પર બેસીને તે માણસને લાવવાનો મેં હુકમ આપ્યો. ૧૮ ફરિયાદીઓએ ઉભા થઈને, હું ધારતો હતો તેવા કોઈ પણ કુદૃષ્ટ્યો વિષે તેના પર તહોમત મુક્યું નહિ; ૧૯ પણ તેઓના પોતાના ધર્મે વિષે, તથા ઇસુ કરીને કોઈક માણસ જે મરી ગયો છે પણ જોને વિષે પાઉલ કહે છે કે તે જીવતો છે, તે વિષે તેની વિરૂદ્ધ તેઓએ કેટલાક વાંધા ઉઠાવ્યા. ૨૦ અને એ બાબત વિષે કેવી રીતે તપાસ કરવી તેની મુશ્કેલી મને ન પડવાથી મેં

• પુણ્ય કે, શું તું ચરણલેખમા જઈને ત્યાં આ વાતો સંબંધી પોતાનો ન્યાય કરાવવા ઇચ્છે છે? ૨૧ પણ [મારા મુકરદમાનો] ફેસલો પાદશાહથી થવો જોઈએ એવી મામણી પાઠવે કરી તેથી મેં હુકમ કીધો કે કાઠનારની પાસે હું તેને મોકલું ત્યાં સુધી તેને કેદ રાખવો. ૨૨ ત્યારે આગ્રીપાએ ફેસલને કહ્યું કે, એ માણસનું સાંભળવાની મારી પણ ઇચ્છા છે. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હાલે તું તેનું સાંભળશે.

૨૩ માટે બીજે દિવસે આગ્રીપા તથા બેરનીકે મોટા દબદબામાં આવ્યા, ને સરદારો તથા શહેરના મુખ્ય માણસો સુધા દરબારમા દાખલ થયાં, ત્યારે ફેસલની આજ્ઞાથી તેઓએ પાઠવેને રજુ કર્યો. ૨૪ ત્યારે ફેસલે કહ્યું કે, ઓ આગ્રીપા રાત્રી તથા હાજર થયલા સુધાના ચૂરસો, જે માણસ વિષે ચકુદીઓના આખા સમુદાયે, ચરણલેખમાં તથા અહિં પણ મને વિનવી કરી, ને બૂમ પાડી કે, તેને છવતો રહેવા દેવો [ચોગ્ય] નથી, તેને તમે જીવો છો. ૨૫ પણ મને એવું માલમ પડ્યું કે તેણે મરણ ચોગ્ય કહ્યું નથી કહ્યું, ને તેણે પોતે પાદશાહ પાસે દાદ માગી, તેથી મેં તેને મોકલી દેવાને નિશ્ચય કીધો છે. ૨૬ તેના વિષે એવી કહ ચોકસ વાત મારી પાસે નથી કે જે હું મારા ધણી પર લખું, માટે મેં તમારી આગળ, ને, ઓ આગ્રીપા રાત્રી, વિરોધે કરીને તારી આગળ, તેને આપ્યો છે, એ માટે કે તબવીજ થયા પછી મને કંઈ લખવાનું મળી આવે. ૨૭ કેમકે બહીવાનને મોકલવો, ને તેના પરના તહોમત ન દર્શાવવા એ મને અચોગ્ય લાગે છે.

આગ્રીપાએ પાઠવેને કહ્યું કે, તને તારી હકીકત જણાવવાની રત્ન છે; ત્યારે પાઠવે હાથ લાખી કરીને પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે,

૨૮ ઓ આગ્રીપા રાત્રી, ચકુદીઓ જે સંબંધી મારા પર તહોમત મુકે છે, તે બધી વાતો વિષે મારે આજે તારી આગળ પ્રત્યુત્તર આપવાનો છે તેથી હું પોતાને ભાગ્યશાળી ગણું છું; ૨૯ વિરોધે એ માટે કે જે રિવાજો તથા મતો ચકુદીઓમા સ્થિત છે, તે સંજ્ઞામા તું પ્રવીણ છે, માટે હું તને વિનવી કરું છું કે, ધીરજથી મારે સાંભળ ૩૦ નાનપણથી માંડીને જે આચરણ રાજ-આવથી મારા પોતાના લોકમા તથા ચરણલેખમાં હું ચલાવતો આવ્યો છું, તે સંજ્ઞા ચકુદીઓ જાણે છે ૩૧ અને જો તેઓ શાહેદી આપવા પાડે, તો તેઓ મારે વિષે પહેલાંથી જાણે છે કે અમારા ધર્મના સર્વથી ચુસ્ત પંથ પ્રમાણે મેં ફરેશીની રીતો પાળી છે,

૩૨ અને હવે દેવે જે વચન અમારા પૂર્વજોને આપ્યું હતું તેની આશાને લીધે હું અહિં ન્યાય પામવાને ઉભો છું; ૩૩ ને અમારા બારે કુળો પ્રજા [દેવની] સેવા આદરતાથી રાત્રી દિવસ કરતાં તે [વચન] પામવાની આશા રાખે છે; અને ઓ રાત્રી, જો અમારને લીધે ચકુદીઓ મારા પર તહોમત મુકે છે. ૩૪ દેવ મુએલાઓને પાછા ઉઠાડે, એ તમને અસંભવિત કેમ લાગે છે? ૩૫ હું તો પોતાના મનમાં એવું ધારતો હતો કે, ઇસુ નાઝારીના નામને ઉલટું મારે ધણું કરવું જોઈએ ૩૬ અને મેં ચરણલેખમાં પણ તેમજ કીધું; ને મુખ્ય ચાળકોથી અધિકાર પામીને સતોમાંના ધણીને બહીખાનામાં નાખ્યા, ને તેઓને મારી નાખતા હતા ત્યારે મેં તેઓની વિરુદ્ધ મત આપ્યું. ૩૭ અને સર્વ સંસાર્યાનોમા મેં ધણી વાર તેઓને શિક્ષા કરીને તેઓની પાસે દુર્લાભ્ય કરાવવા પ્રયત્ન કર્યો; ને તેઓ પર અત્યંત ક્રોધાથમાન થઈને પરાયા શહેરો સુધી પણ તેઓને સતાવ્યા. ૩૮ એ માટે મુખ્ય ચાળકો પાસેથી અધિકાર તથા પરવાનો મેળવીને હું દમસ્ક જતો હતો. ૩૯ તેવામા, એ રાત્રી, મધ્યાહ્ને માર્ગમા સુરજનો તેજ કરતા પ્રકાશિત એવું અજવાળું આકાશથી મારી તથા મારી સાથે ચાલનારાઓની આસપાસ ચમકતું મેં જોયું. ૪૦ અને અરે બધા લોકો પર પડી ગયા, પછી એક વાણી મેં સાંભળી, જેણે હોશી લાપામા મને કહ્યું કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? આર પર લાત મારવી તને કહ્યું છે. ૪૧ ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, તું કોણ છે? ને પ્રભુએ કહ્યું કે, હું ઇસુ છું, જેને તું સતાવે છે. ૪૨ પણ ઉઠ, ને ઉભો થા, કેમકે મેં એ હેતુથી તને ફરેશ દીધું છે, કે હું તને સેવક કરાવું, તથા મારા વિષે જે ને તેં જોયું છે તથા જે ફરેશ હું હવે પછી તને દર્શાવ, તે વિષે તને સાક્ષી કરાવું. ૪૩ અને હું તારૂં રક્ષણ આ લોક તથા વિદેશીઓ જેઓની પાસે હું તને મોકલું છું તેઓથી કરીશ, ૪૪ કે તું તેઓની આજ્ઞા ઉઠાડે, ને તેઓને અધારામાથી અજવાળામા, તથા શેતાનના અધિકાર તળેથી દેવની તરફ ફેરવે, એ સારું કે તેઓ પાપની મારી તથા જેઓ મારા પરના વિશ્વાસથી પવિત્ર થયા છે, તેઓ મધ્યે વારસો પામે. ૪૫ તે માટે, ઓ આગ્રીપા રાત્રી, આકાશી ફરેશ માન્યા વિના હું રહ્યો નહિ ૪૬ પણ પહેલા દમસ્કમાંનાઓને, તથા ચરણલેખમાનાઓને, તથા ચકુદીહવા બધા પ્રાંતોમાનાઓને, તથા વિદેશીઓને પણ જાણ કર્યો કે તમારે

પરતાવો કરીને તથા દેવની ભણી કરીને પરતાવો કરનારને હાલે એવાં કૃત્યો કરવાં. ૧૧ એ કારણ માટે યહુદીઓએ મંદિરમાં મને પકડીને મારી નાખવાની કોશિશ કરી. ૧૨ પરંતુ દેવની પાસેથી સહાય પામીને હું આજ સુધી ટકી રહ્યો છું, ને નાના મોટાને શાહેદી આપું છું, ને ભવિષ્યવાદીઓ તથા મુસા જે જે બનવાની બિનાઓ વિષે બોલ્યા હતા તે શિવાય હું બીજું કંઈ કહેતો નથી; ૧૩ એટલે કે ખ્રીસ્ત [મરણ] વેદના સહ, ને તે પહેલો મુએલાંઓમાંથી પાછા ઉઠ્યાથી લોકોને તથા વિદેશીઓને અજ્ઞવાળું પ્રગટ કરે.

૧૪ અને તે આ પ્રમાણે પ્રત્યુત્તર આપતો હતો, ત્યારે ફેસ્તસે મોટા ઘાંટે કહ્યું કે, પાઉલ તું ઘેલો છે, ધણી વિદ્યાએ તને ઘેલો કરી નાખ્યો છે. ૧૫ પણ પાઉલે કહ્યું કે, જો નેકનામદાર ફેસ્તસ, હું ઘેલો નથી, પણ સત્યની તથા રહાપણની વાતો બોલું છું. ૧૬ કેમકે આ રાત્ર કે જેની આગળ પણ હું છુટથી બોલું છું તે એ વિષે જાણુ છે, કેમકે મને ખાતરી છે કે એઓમાંની કોઇ વાત તેનાથી ગ્રાસ નથી, કારણ કે એ તો ખુલાખાં બન્યું નથી. ૧૭ આગ્રીપા રાત્ર, તું હું ભવિષ્યવાદીઓની વાતો] પર વિશ્વાસ કરે છે? હા, હું જાણુ છું કે તું વિશ્વાસ કરે છે. ૧૮ ત્યારે આગ્રીપાએ પાઉલને કહ્યું કે, તું તો થોડીજ સમજૂતી આપીને મને ખ્રીસ્તી કરવા માગે છે. ૧૯ અને પાઉલે કહ્યું કે, ઇશ્વર કરે કે ગમે તો થોડી [સમજૂતીથી] કે ધણીથી, એકલો તુંજ નહિ પણ જેઓ આજ માં સાંભળે છે તેઓ સ્વર્ગના પણ, આ બેડીઓ શિવાય, મારા જેવા થાય.

૨૦ પછી રાત્ર તથા હાકેમ તથા બેરનીકે તથા તેઓની સાથે બેઠેલાંઓ ઉઠ્યા; ૨૧ ને તેઓએ એકતે જઈને માહોમાંહે વાત કરી કે, એ માણસે દેહાંવ શિક્ષા અથવા બેડીઓ યોગ્ય કંઈ કીધું નથી. ૨૨ ત્યારે આગ્રીપાએ ફેસ્તસને કહ્યું કે, જો એ માણસે કાષ્ટકારની પાસે દાદ માગી ન હોત તો એને છોડી દઇ રાકાત

૨૭ અને અમારે જળમાર્ગે ઇતલી ઉપડી જવું એવા ઠરાવ થયા પછી તેઓએ પાઉલને તથા બીજા કેટલાએક બંદીવાનોને પાદશાહી પલટણના જુલ્લસ નામના મુખેદારને સોંપ્યા. ૧ અને આદ્રામિ-તિયમનું એક વહાણ જે આલિયાના કિનારા પરના બંદરેએ જવાનું હતું તેમાં બેસીને અમે સફરે નીકળ્યા; ને માકેદોનિયાના થેરસાલોનીકેના આરી-

સ્તાર્પસ અમારી સાથે હતો. ૨ અને બીજો દિવસે અમે સીદોનમાં બંદર કીધું, ને જુલ્લસને પાઉલ પર મહેરબાની રાખીને તેને તેના મિત્રોની પાસે જઈને આરામ પામવાની રજા દીધી. ૪ અને ત્યાંથી નીકળ્યા પછી પવન સામે ટોવાને લીધે અમે કુપરસનીઓએ રહીને ટંકારી ગયા. ૫ અને કીલકી તથા પાગ્રુદ્યાની પાસેના સમુદ્ર બોળંગીને અમે લુકીઆના મુરા [બંદર] પહોંચ્યા. ૬ અને ત્યાં મુખેદારને ઇતલી જનારું આલેક-સાંદ્રિયાનું એક વહાણ મળ્યું; તેમાં તેણે અમને બેસાડ્યા. ૭ પણ અમે ધણી દિવસ સુધી ધીમે ધીમે ચાલીને કનીદસની સામા મુરેલીથી પહોંચ્યા, ત્યાર પછી પવનને લીધે આગળ જવાયું નહિ, માટે અમે સાહમેનેની આગળ કેતેની ઓરે ટંકાયું. ૮ અને મુરેલીથી તેને કિનારે કિનારે ટંકારીને મુંદર બંદર નામની જગ્યાએ આવ્યા; તેની પાસે લાસાયા શહેર છે.

૯ અને ધણે વખત ગયો હતો, ને હવે સફર જોખમ ભરેલી હતી, કેમકે ઉપવાસ [તે દિવસ] વિતી ગયો હતો, ત્યારે પાઉલે તેઓને ચેતાવતાં કહ્યું કે, ૧૦ જો ભાઈઓ, મને માહુમ પડે છે કે, આ સફરમાં હાની તથા ધણું નુકસાન એકલા માલને તથા વહાણનેજ નહિ, પણ આપણા જીવોને પણ થશે. ૧૧ પણ પાઉલે જે કહ્યું તે કરતાં ટોચ તથા વહાણના ધણીના કહેવા પર મુખેદારે વધારે લક્ષ દીધું. ૧૨ વળી શિયાળો કાઢવા સાર તે બંદર સગવડ ભરેલું નહોતું, માટે ધણાએ સલાહ આપી કે, આપણે અહિંથી નીકળીએ, ને કોઇ પણ રીતે ફેનીક્સ પહોંચીને ત્યાં શિયાળો કાઢીએ; તે કેતેનું બંદર છે, ને ઇરાન તથા અગ્રિ કોણની સામે તેનું મુખ છે. ૧૩ અને દક્ષિણ દિશાથી મંદ પવન વાવા લાગ્યો, ત્યારે અમારી ઇચ્છા પ્રમાણે થશે એમ સમજીને લગર ઉપાડીને કેતેને કિનારે કિનારે ટંકાયું. ૧૪ પણ થોડી વાર પછી તે તરફથી મુરાગુલોન નામનો તોફાની પવન છુટ્યો. ૧૫ અને વહાણ તેમાં સપડાયું ને પવનની સામા ટકી ન શક્યું, ત્યારે અમે તેને ઘસડાવવા દીધું. ૧૬ અને કોઈ નામના એક નાના બેટની ઓરે ગયા, ત્યારે મજબો બચાવી લેવામાં ધણી મુસીબત પડી; ૧૭ ને તેને ઉપર તાણી લીધા પછી તેઓએ વહાણની તળે બચાવના બંધ બાંધ્યા, ને સીવંસ ઉપર અથડાઇ પરવાની બીકથી સદ સામાન ઉતાર્યા, ને એમનાએમ તણાયા. ૧૮ અને અમને જહુ તોફાન લાગ્યાથી બીજે દિવસે તેઓએ માલ વામી નાખવા માંચો; ૧૯ ને

ત્રીજા દિવસે તેઓએ પોતાને હાથે વહાણનો સામાન નાખી દીધો. ૨૦ અને ઘણા દિવસ સુધી સુરજ તથા તારાઓ દેખાયા નહિ, ને તોફાન ભારે મચ્યું રહ્યું, તેથી અમારા બચવાની તમામ આશા લોપ થઇ. ૨૧ પણ ઘણી લાંબણુ યથા પછી પાઉલે તેઓની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે, ભાઈઓ, તમારે માફે માનવું જોઈતું હતું, ને કેતેથી નીકળીને આ હાની તથા નુકસાન વહોરી લેવાં ન હતાં. ૨૨ પણ હવે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, હિમ્મત પકડો, કેમકે તમારામાંના કોઈના જીવની હાની નહિ થયો, એકલા વહાણની યશો. ૨૩ કેમકે જો દેવનેાં હું છું, ને જોની સેવા પણ હું કરું છું તેના ફૂટે ગઇ રાત્રે મારી પાસે ઉભા રહીને કહ્યું કે, ૨૪ પાઉલ, બી મા, કાઇસારની રૂબરૂ તારે ઉભા રહેવું પડશે, ને જીઓ, તારી સાથે સફર કરનારા સઘળાને દેવે તારે સાથે જગ્યાવ્યા છે. ૨૫ એ માટે, ભાઈઓ, હિમ્મત પકડો, કેમકે દેવ પર મારો ભરોસો છે કે, જો મને કહેવામાં આવ્યું છે તેમજ યશો. ૨૬ તથાપિ આપણને એક બેઠ પર અથડાઇ પડવું જરૂરું છે.

૨૭ પણ ચૌદમી રાત આવી ત્યારે અમે આદરીઆ [સમુદ્ર]માં આમ તેમ ઘસડાતા હતા, ને સુમારે મધરાતે ખલાસીઓને લાગ્યું કે અમે કોઇ એક દેશની નજદીક આવી પહોંચ્યા છીએ. ૨૮ અને સુડદ નાખ્યું, ત્યારે વીસ વામ [પાણી] માલમ પડ્યું ને થોડું આગળ ગયા પછી તેઓએ ફરી નાખ્યું, ત્યારે પંદર વામ માલમ પડ્યું. ૨૯ અને રજે કદાપિ અફળાઇએ, એવી બીકથી તેઓએ રણસા પરથી ચાર લંગર નાખ્યાં, ને દિવસ ઉગવાની વાટ જોતા બેઠા. ૩૦ અને ખલાસીઓ વહાણમાંથી નાસી જવાને લાગ રીધતા હતા, ને નાળ પરથી લંગર નાખવાનું ડોળ દેખાડીને તેઓએ સમુદ્રમાં મછવો ઉતાર્યો હતો, ૩૧ ત્યારે પાઉલે સુબેદાર તથા સિપાઇઓને કહ્યું કે, જો એઓ વહાણમાં નહિ રહે તો તમે બચી સકવાના નથી. ૩૨ ત્યારે સિપાઇઓએ મછવાનાં દોરડાં કાપી નાખીને તેને જવા દીધો. ૩૩ અને દિવસ ઉગવાનો હતો એટલામાં પાઉલે સર્વને અન્ન ખાવાને વિનંતી કરીને કહ્યું કે, આજ ચૌદ દિવસ યથા વાટ જોતાં જતાં તમે લાંબણુ કરીને કંઈ ખાધું નથી. ૩૪ એ માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, કંઈક ખોરાક લો, કેમકે એ તમારા રક્ષણને સારું છે; કારણ કે તમારામાંના કોઈના માથાનો એક નિમળો ખરવાનો નથી. ૩૫ અને તેણે

એમ કહીને રોટલી લીધી, ને તે સર્વની આગળ દેવની સ્તુતિ કીધી, ને તે લાંછનો ખવા લાગ્યો. ૩૬ ત્યારે તેઓ સર્વને હિમ્મત આવી, ને તેઓએ પણ અન્ન ખાધું. ૩૭ અને વહાણમાં અમે સર્વ મળીને બર્સે ઊત્તર માણસ હતા. ૩૮ અને ખાઇને તૃપ્ત થયા પછી તેઓએ ધર્મ સમુદ્રમાં વામી નાખીને-વહાણુ હલકું કર્યું. ૩૯ અને દિવસ ઉગ્યો ત્યારે તેઓએ તે દેશ જોળખ્યો નહિ, પણ [રિતીના] કાંઠાવાળી એક ખાડી દીડી, અને વહાણને હકારીને તે [કિનારા] પર છીતાવી રાકાય કે નહિ એ વિષે તેઓએ મસલત કીધી. ૪૦ અને લંગરો છૂટાં કરીને સમુદ્રમાં રહેવા દીધાં, ને તેજ વખતે સુકાનના બધ ઊડીને આગલો સદં પવન તરફ ચઢાવીને કાંઠા ભણી જવા લાગ્યા. ૪૧ અને જો પ્રવાહના સંગમની જગ્યાએ આવી પહોંચી તેઓએ વહાણ છીતાવ્યું, ને નાળ અથડાઇને સહજ ચૌંડી બેઠી, પણ રણસો મોજના નેરથી લાંબી જવા લાગ્યો. ૪૨ ત્યારે સિપાઇઓની એવી સલાહ હતી કે બંદીવાનોને મારી નાખીએ, રજો તેઓમાંથી કોઇ તરીને નાસી બચ. ૪૩ પણ સુબેદારે પાઉલને બચાવવા ચાહીને તેમની ધારણા અમલમાં આણતાં અટકાવ્યા, ને આજ્ઞા કીધી કે, જોઓને તરતાં આવડતું હોય તેઓએ કુદી પડીને પહેલાં કિનારે જવું; ૪૪ અને બાકીનામાંથી કેટલાકે પાટિયા પર તથા કેટલાકે વહાણના કાંઈ બીજા સામાન પર ટેકીને કિનારે જવું. અને તેથી એમ થયું કે તેઓ સઘળા કિનારા પર સહીસલામત પહોંચ્યા.

૨૮ અને બચી ગયા પછી અમે બધ્યું કે તે બેઠનું નામ મેલીટા હતું. ૨ અને દેશી લોકોએ અમારા પર અસાધારણ ઉપકાર કીધો, કેમકે તે વખતે વરસાદ વરસતો હતો તથા ટાંઢ પડતી હતી તે માટે અગ્નિ સળગાવીને તેઓએ અમ સર્વનેાં આવકાર કીધો. ૩ અને પાઉલે થોડાંક લાકડાં એકઠાં કરીને અગ્નિમાં નાખ્યાં, ત્યારે તાપને લીધે એક સર્પ નીકળીને તેને હાથે વળગ્યો. ૪ અને દેશી લોકોએ તે એક તેના હાથ પર લટકવું જોઈને એક બીજાને કહ્યું કે, ખચિત આ માણસ ખુની છે, કેમકે, જો કે સમુદ્રમાંથી એ બચી ગયો છે ખરો, તોપણ ન્યાય જોને જીવવા નથી દેતો. ૫ પણ તેણે તે એક અગ્નિમાં ઝટકી નાખ્યો, ને તેને કંઈ ઇન થઇ નહિ. ૬ પણ તેઓ ધારતા હતા કે, તે હમણાં સુજી જશે, અથવા એકાએક પડીને મરી જશે, પણ ઘણી વાર ટાંઢ જોયા

પછી તેઓએ જોયું કે તેને કાઠ તુકસાન થયું નથી, ત્યારે તેઓએ વિચાર ફેરવીને કહ્યું કે, તે કાઠ દેવ છે.
 ૭ હવે તે જોઈતા પશ્ચિમસી નીમના મુખ્ય માણસની જગીર તે જગ્યાની તજજીક હતી, તેણે અમારે આવકાર કરીને ત્રણ દિવસ મુખી મિત્રાચારીથી અમારી પરીણામત કરી અને એમ થયું કે પશ્ચિમસીના બાપ તોવે તથા મરણાએ માદો પડેલો હતો, તેની પાસે પાઉલ અદર ગયો, ને તેણે પ્રાર્થના કરી, ને તેના પર પોતાના હાથ મુકીને તેને સાંભળે કીધો અને એ થયા પછી બેટમાના બાકીના રોગીઓ પણ આવીને સાંભળાયા. ૧૦ વળી તેઓએ અમને ધણુ માન આપ્યું, ને અમે સફરે નીકળ્યા ત્યારે અમને જોઈતી થોડે તેઓએ વહાણમા મુકી

૧૧ અને ત્રણ મહિના પછી આવેકસાદ્રિયાતુ એક વહાણુ સિયાળો ગાળવાને તે બેટમા રહ્યું હતું, જેની નિશાની દિઓસકુરી [અધિનીકુમાર] હતી, તેમા બેસીને અમે નીકળ્યા. ૧૨ અને અમે મુરાકુસમા બંદર કરીને ત્યા ત્રણ દિવસ રહ્યા. ૧૩ અને ત્યાંથી અમે ફેરે ખાઇને રેનીઅમ આવ્યા, ને એક દિવસ પછી દક્ષિણનો પવન વાવા લાગ્યો, જેથી અમે બીજે દિવસે પુલીઓલી આવ્યા. ૧૪ ત્યાં અમને લાઇઓ મળ્યા, ને તેઓની સાથે સાત દિવસ રહેવાને તેઓએ અમને વિનંતી કીધી, ને આ પ્રમાણે અમે રૂમ આવી પહોંચ્યા. ૧૫ અને લાઇઓ અમારા વિષે સાંભળીને ત્યાંથી આપીદોરમ તથા ત્રણ ધર્મશાળા લઈ અમારી સામા મળવા આવ્યા, અને પાઉલે તેઓને જોઈને દેવની સ્તુતિ કીધી, ને દિવ્યમત પકડી

૧૬ અને અમે રૂમમા આવ્યા, ત્યારે [સુબેદારે બીવાનોને ચોક્કસ સરદારને સ્વાધીન કીધા, પણ] પાઉલને તેના સાચવનાર સિપાઇની સાથે બૂદા રહેવાની રજા મળી

૧૭ અને ત્રણ દિવસ પછી એમ થયું કે, [પાઉલે] ચલુદીઓના મુખ્ય માણસોને એકઠા બોલાવ્યા, ને તેઓ એકઠા થયા ત્યારે તેઓને કહ્યું કે, લાઇઓ, એકે સોળીને ઉલટું, અથવા આપણા પ્રવેજેનો રિવાજોથી ઉલટું ને કંઈ કહું નથી, તોપણ ચરસાડેમથી રૂમીઓના હાથમા મને બીવાન તરીકે સોંપ્યા છે. ૧૮ મારી તપાસ કર્યા પછી તેઓ મને ઇગ દેવા કમળા દના, કેમકે મને મોતની શિક્ષા ધાય એવું કંઈ કાલજ ન હતું. ૧૯ પણ ચલુદીઓને વાંતો ઉઠાવ્યો, ત્યારે કાલજાર પાસે રાંદ માનવાની મને આત્મ

પણ, મારે પોતાના સ્વદેશીઓ પર કંઈ દોષ મુકવાનો હતો એમ તો નહિ. ૨૦ એજ કારણ માટે મને મળીને મારી સાથે વાત કરવાની મેં તમને વિનંતી કીધી, કેમકે હસાએલની આશાને લીધે હું આ સાકળીએ બંધાએલો છું. ૨૧ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારા વિષે ચલુદાહમાથી અમને કંઈ પત્રો મળ્યા નથી, તેમજ [અમારા] લાઇઓમાથી પણ કોઈએ અહિં આવીને તારા વિષે કંઈ બુદુ જાહેર કર્યું અથવા કહ્યું નથી. ૨૨ પણ હું છું માને છે તે તારી પાસેથી અમે સાંભળવા ચાહ્યોએ છીએ, કેમકે લોકો સર્વ જગ્યાએ આ પથની વિરૂદ્ધ જાય છે તે અમે જાણીએ છીએ

૨૩ અને તેઓએ તેને સાડ એક દિવસ કરાવીને તે દિવસે જગ્યાબધ તેની પાસે તેના ઉતારામા આવ્યા, તેઓને તેણે પ્રમાણે આપીને દેવના રાજ્ય વિષેની શાહેદી આપી, ને મુસાના નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ ઉપરથી ઇસુ વિષે વાત સવારથી સાંજ મુખી તેઓને સમજાવી. ૨૪ અને જે વાતો કહેવામા આવી તે કૃતલાએકે માની, ને કૃતલાએકે માની નહિ. ૨૫ અને તેઓ માહોમાહે એક મતના ન થયાથી ચાલ્યા ગયા, પણ તે પહેલા પાઉલે એક વાત કહી કે, પવિત્ર આત્માએ ચરસાયાહ ભવિષ્યવાદીની મારફતે તમારા પૂર્વજોને ઠીક કહ્યું કે, ૨૬ હું એ લોકની પાસે જઈને કહે કે,

તમે સાંભળતા સાંભળશો પણ સમજશો નહિ, ને જોતા જોશો પણ સુઝશે નહિ

૨૭ કેમકે એ લોકોના મન જડ થઇ ગયા છે, ને તેઓના કાનો બહેર મારી ગયા છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો મોંચી છે, રજી કદાપી તેઓને આંખે સુઝે, ને તેઓ કાને સાંભળે, ને મનથી સમજે,

ને ફરે, ને હું તેઓને સાંભળ કર

૨૮ એ મઠિ જાણજો કે, દેવનું આ તારણુ વિદેશીઓની પાસે મેલકવામા આવ્યું છે, ને તેઓ તો સામજશે. ૨૯ [અને તેણે એ વાતો કહી રહ્યા પછી ચલુદીઓ માહોમાહે ધણો વિવાદ કરતા ચાલ્યા ગયા]

૩૦ અને [પાઉલે] પોતાના લોકોના ધરમા પુરા બે વરસ રહ્યા, ને જેઓ તેને ત્યાં આવવા તે સર્વેના તે આવકાર કરતા. ૩૧ અને તે પુરી દિવ્યમતથી તથા વનર અટકાવે દેવના રાજ્ય વિષે ઉપદેશ કરતો, તથા પ્રજા ઇસુ ખ્રીસ્ત વિષેની વાતોનો બાધ કરતો હતો

૩મીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ દેવના વહાલા, તથા પવિત્ર [યવા સાં] તેડાએલા, જે રૂમમાં છે, તેઓ સંધ્યાના પ્રત્યે લખિતગ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દાસ પાઉલ, જે પ્રેરિત [યવા સાં] તેડાએલો, તથા દેવની સુવાર્તાને અર્થે જીવે કસાયેલો છે, ૨ તે [સુવાર્તા] વિષે [દેવ] પોતાના ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે પવિત્ર લેખોમાં અજાણથી વચન આપ્યું હતું; ૩ તે તેના દીકરા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત વિષે છે, જે દેહ પ્રમાણે તો દાઉદના વંશનો હતો, ૪ પણ પવિત્રાધના આત્મા પ્રમાણે મુએલાઓમાંથી પાછો ઉઠ્યાથી દેવનો દીકરો પરાક્રમસંહિત થયો છે ૫ તેની મારફતે અમે કૃપા તથા પ્રેરિતપદ પામ્યા છીએ, એ માટે કે તેના નામની ખાતર સર્વ પ્રાણો વિશ્વાસ [રાખવાથી] આધીન થાય. ૬ અને એઓમાંના તમે પણ ઇસુ ખ્રીસ્તના [યવા સાં] તેડાએલા છો ૭ દેવ આપણા પિતાથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

૮ પ્રથમ તો, ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે, તમ સંધ્યા વિષે, હું મારા દેવનો ઉપકાર માનું છું કે, આખા જગતમાં તમારો વિશ્વાસ જાહેર થયો છે ૯ કેમકે દેવ, જેની સેવા હું મારા આત્માએ તેના દીકરાની સુવાર્તામાં કરૂં છું, તે મારો સાક્ષી છે કે નિરંતર હું તમારૂં સ્મરણ કરૂં છું, ૧૦ અને સદા મારી પ્રાર્થનાઓમાં માગું છું કે, હવે આખરે કોઈ પણ રીતે દેવની ઇચ્છાથી તમારી પાસે મારાથી નિર્વિદ્ધે અવધાય ૧૧ કેમકે હું તમને જોવા ઘણું ચાહું છું, એ માટે કે તમને સ્થિર કરવાને અર્થે હું તમને કોઈ આત્મિક દાન આપું; ૧૨ એટલે એક બીજાના વિશ્વાસથી, તમારા ને મારા [વિશ્વાસથી], હું તમારા ભેગો તમારામાં ફિલાસો પામું. ૧૩ અને બાઈઓ, મારી ઇચ્છા નથી કે તમે એ વિષે અભાવપા રહો, કે મેં ઘણી વાર તમારી પાસે આવવાનો ઇરાવ કર્યો, એ સાં કે જેમ બીજા વિદેશીઓમાં, તેમ તમારામાં પણ હું કંઈ ફળ પામું, પણ હજી સુધી મને અટકાવ થયો છે.

૧૪ હેલેનીઓનો તેમજ બારબારીઓનો પણ, જ્ઞાનીઓનો તેમજ મૂર્ખોનો પણ હું ઝણી છું ૧૫ માટે હું તમે રૂમીઓને પણ મારી શક્તિ પ્રમાણે સુવાર્તા પ્રગટ કરવા તૈયાર છું ૧૬ કેમકે સુવાર્તા વિષે હું સરખાતો નથી; કારણ કે તે પ્રત્યેક વિશ્વાસ કરનારને દેવનું તારણ સાધનારૂં પરાક્રમ છે, પ્રથમ મહુદીને ને પછી હેલેનીને ૧૭ કેમકે તેમાં દેવનું ન્યાયીપણું પ્રગટ થએલું છે, ને [તે ન્યાયીપણું] વિશ્વાસથી છે, ને વિશ્વાસને અર્થે છે, જેમ લખ્યું છે કે, ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે

૧૮ કેમકે જે માણસો અન્યાયથી સત્યને દાબી રાખે છે, તેઓના સર્વ અધાર્મિકપણા પર તથા અન્યાય પર દેવનો કોપ આકાશથી પ્રગટ થએલો છે. ૧૯ કારણ કે દેવ વિષેનું જે જ્ઞાન પામી શકાય તે તેઓમાં પ્રસિદ્ધ છે, કેમકે દેવે તેઓને તે પ્રસિદ્ધ કીધું છે. ૨૦ કેમકે તેને વિષે જે અજાણીક, એટલે તેનું અનાદિ પરાક્રમ અને દેવત્વ, જગતની ઉત્પત્તિના વખતથી સૂઝેલી વસ્તુઓ ધ્યાનમાં આપવાથી સ્પષ્ટ જણાય છે, ને તેથી તેઓ નિરંતર છે ૨૧ કારણ કે દેવને જાણીને, દેવ તરીકે તેઓએ તેને મહિમા દીધો નહિ, ને તેના ઉપકાર માન્યા નહિ, પણ તેઓના તર્કવિતર્ક જાતિરૂપ થયા, ને તેઓના નિર્બુદ્ધ મન અધરાયા. ૨૨ અમે યુદ્ધિવાન છીએ એવો દાવો કરતા તેઓ મૂર્ખ થયા; ૨૩ અને તેઓએ અવિનાશી દેવના મહિમાને બદલે નાશવંત માણસ તથા પક્ષી તથા ચોપગ તથા પેટે ચાલનારાના આકારની મુર્તિઓ સ્વીકારી

૨૪ એ માટે દેવે તેઓને તેઓના અત કરણોની દુર્વાસનાઓને લીધે અશુદ્ધતામાં મેલી દીધા કે તેઓ માહોમાહે પોતાના શરીરોનું અપમાન કરે. ૨૫ કેમકે તેઓએ દેવના સત્યને બદલે અસત્ય સ્વીકાર્યું, ને ઉત્પત્તકર્તા (જેને સર્વકાળ સુધી સ્તુતિ હો, આમેન) તેને ઠંકણે ઉત્પત્ત કરેલાની ભક્તિ તથા સેવા કીધી. ૨૬ તે માટે દેવે તેઓને અપમાનકારક, વિવશોને

[આધીન] મેલી દીધા, કેમકે તેઓની સ્ત્રીઓએ સ્વાભાવિક વહેવારને બદલે અસ્વાભાવિક [વહેવાર] ધારણ કીધો. ૨૭ અને એમના પુરુષો પણ સ્ત્રીઓ સાથેના સ્વાભાવિક વહેવાર સુકીને, પોતાની દુષ્ટ ઇચ્છાઓમાં પરસ્પર બળવા લાગ્યા, એટલે પુરુષે પુરુષની સાથે અણપડતા કામ કીધાં, ને તેઓ પોતાની બુલ્લુ યોગ્ય ક્ષણ પોતામાં પામ્યા.

૨૮ અને દેવની બાણ [મનમાં] રાખવાનું તેઓને ગમ્યું નહિ, માટે દેવે તેઓને બે ધારત નથી, એવાં કામ કરવાને સારૂ શ્રદ્ધ બુદ્ધિને [આધીન] મેલી દીધા; ૨૯ તેઓ તો સર્વ પ્રકારના અન્યાયીપણાથી, દુરાચારથી, લોભથી, [તથા] અદાવતથી ભરપૂર થયા હતા; [ને વળી] અદેખાઈથી, હત્યાથી, ઠંડાથી, કપટથી, [તથા] દ્વેષભાવથી ભરપૂર હતા; [વળી] કાન ભરેલનારા, ૩૦ નિંદાઓર, દેવદ્વેષી, ઉદ્ધત, અભિમાની, કુલાસ મારનારા, કુયુક્તિઓર, માતપિતાનું ન માનનારા, ૩૧ નિર્લુષ, વિશ્વાસઘાતી, સ્વાભાવિક પ્રેમ વગરના [તથા] નિર્દય, એવા હતા. ૩૨ અને આવાં કામ કરનારાઓ મરણ યોગ્ય છે, એવા દેવને વિધિ બલ્યા છતાં તેઓ પોતે એ કામો કરે છે એટલું જ નહિ, પણ એવાં કામ કરનારાઓને સમમતિ આપે છે.

૨ એ માટે, એ [બીજાઓને] ન્યાય કરનાર માણસ, તું ગમે તે હોય, પણ નિરૂત્તર છે, કેમકે જે વિષે તું બીજાને ન્યાય કરે છે, તેમાં તું પોતાને અપરાધી કરાવે છે; કેમકે તું ન્યાય કરનાર પોતે પણ તેજ કામો કરે છે. ૩ અને આપણે બાબીએ બીએ કે એવા કામો કરનારાઓની વિરુદ્ધ દેવને ન્યાયચક્રાદો સત્ય પ્રમાણે છે. ૪ અને, એ માણસ, જે એવાં કામ કરનારાને ન્યાય કરે છે, ને પોતે તેજ કરે છે, તું દેવના ન્યાયચક્રાદાથી બચીશ એવું તું ધારે છે છું? ૫ અથવા દેવનું ઉપકારીપણું તને પસ્તાવા વરફ પેંચે છે, એ ન બાબીને, હું તેના ઉપકારીપણાની તથા સહનવાની તથા દીર્ઘધૈર્યની સખતને તું ટુચ માને છે? ૬ તું તો તારી કબજા તથા પક્ષાત્તાપરહિત અંતઃકરણે લીધે પોતાને સારૂ કોપના તથા દેવના યથાર્થ ન્યાયના પ્રકટીકરણને દિવસે થનાર કોપનો સંમદ કરે છે. ૭ તે પ્રત્યેક પોતપોતાનાં કામ પ્રમાણે ક્ષણ આપશે. ૮ એટલે જેઓ સારાં કામ ધીરજથી કરતાં મદિમા તથા માન તથા અવિનાશીપણું શોધે છે, તેઓને અનંતજીવન મળશે; ૯ પણ જેઓ વડવાડિયા છે, ને સત્યને નથી માનતા, પણ અન્યાયને

માને છે તેઓના ઉપર કોપ તથા ક્રોધ, ૯ વિપત્તિ તથા વેદના આવશે, માણસ ભતવા હરેક જીવું કરનારને એમ થશે, પ્રથમ યહુદીને અને પછી હેબેલીને; ૧૦ પણ હરેક સારૂ કરનારને, મદિમા તથા માન તથા શાંતિ ૧૦ થશે, પ્રથમ યહુદીને અને પછી હેબેલીને; ૧૧ કેમકે દેવની પાસે પક્ષપાત નથી. ૧૨ કેમકે જેઠલાએ નિયમશાસ્ત્ર વગર પાપ કીધું, તેઓ નિયમશાસ્ત્ર વગર નારા પામશે; ને જેઠલાએ નિયમશાસ્ત્ર પામ્યા છતાં પાપ કીધું, તેઓને ન્યાય નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરાવાશે; ૧૩ કેમકે નિયમ સાંભળનારા દેવની નજરમાં ન્યાયી નથી, પણ નિયમ પાળનારા ન્યાયી કરશે; ૧૪ કેમકે વિદેશીઓ જેઓની પાસે નિયમ નથી, તેઓ ન્યારે સ્વાભાવિક રીતે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે વસે છે, ત્યારે તેઓને નિયમ ન છતાં તેઓ પોતાને સારૂ નિયમરૂપ છે; ૧૫ તેઓની પ્રેરણાબુદ્ધિ તેની સાથે શાહેલી આપતાં, તથા તેઓના વિચાર એકબીજાને દોષિત અથવા નિર્દોષ કરાવતાં, તેઓ પોતાના અંતઃકરણમાં લણેલા નિયમનું કામ દેખાડે છે; ૧૬ દેવ મારી સુવાત્તા પ્રમાણે ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે માણસોનાં ગુપ્ત કામોને ન્યાય ચુકવશે, તે દિવસે [એમ થશે].

૧૭ પણ જે તું યહુદી કહેવાય છે, ને નિયમશાસ્ત્ર પર આધાર રાખે છે, ને દેવ વિષે અભિમાન કરે છે, ૧૮ ને તેની ઇચ્છા બાણ છે, ને નિયમશાસ્ત્ર શિખેલો હોઇને જે ઉત્તમ વાનાં તે પારખી લે છે, ૧૯ અને પોતાના વિષે એની ખાતરી રાખે છે કે, હું આપણાઓને દોરનાર તથા જે અધિકારમાં છે તેઓને પ્રકાર આપનાર, ૨૦ તથા અણુજોને શિક્ષક, તથા બાળકોને બાણવાનાર છું, અને મને નિયમશાસ્ત્રમાં જ્ઞાનનું તથા સત્યનું સ્વરૂપ છે; ૨૧ ત્યારે બીજાને શિખવનાર, તું પોતાને શિખવતો નથી છું? ચોરી ન કરવી, એવો બોધ કરનાર, તું પોતે ચોરી કરે છે છું? ૨૨ છિનાણું ન કરવું એવું કહેનાર, તું છિનાણું કરે છે છું? મૃતિઓથી કંઠાળનાર, તું દેવરથાને છુટે છે છું? ૨૩ તું જે નિયમશાસ્ત્ર વિષે વચાઈ કરે છે, તે નિયમશાસ્ત્ર ઉલ્લંઘનાથી દેવનું અપમાન કરે છે છું? ૨૪ કેમકે, જેમ [શાસ્ત્રમાં] લખ્યું છે તેમ, તમારે લીધે વિદેશીઓમાં દેવનું નામ નિંદાય છે. ૨૫ એ તું નિયમ પાળનાર હોય, તો સુનત લાલકારક છે ખરી; પણ જે તું નિયમનું ઉલ્લંઘન કરનાર હોય, તો તારી સુનત તે બેસુનત થઈ છે. ૨૬ માટે જે બેસુનતી માણસ નિયમના વિધિઓ

પાળે, તો તેની બેસુનત તે સુનત તરીકે ગણાય નહિ થું? ૧૭ અને સ્વાભાવિક રીતે જે બેસુનતીઓ, તેઓ નિયમ પાળીને તને, એટલે લેખ તથા મુનત છતાં નિયમશાસ્ત્રનું ઉદ્વચન કરનારને અપરાધી ઠરાવશે નહિ થું? ૧૮ કેમકે જે દેખીતો યહુદી તે યહુદી નથી, ને જે દેખીતી એટલે હેદની મુનત તે મુનત નથી ૨૦ પણ જે માહેનો યહુદી તેજ યહુદી, ને જે મુનત હૈયની, એટલે [કેવળ] લેખ પ્રમાણેની નહિ પણ આત્મિક હોય તેજ મુનત છે, ને તેની પ્રશસ્તિ માણસથી નથી, પણ દેવથી છે

૩ તો યહુદીની અધિકતા શી છે? અને મુનતથી શો લાભ છે? ૧ સર્વ પ્રકારે બહુ છે પ્રથમ તો એ કે, દેવના વચનો તેઓને સોપવામાં આવ્યા હતા. ૨ અને જે કેટલાએક અવિશ્વાસી હતા તો થું? તેઓને અવિશ્વાસ થું દેવના વિશ્વાસુપણને નિરયક કરશે? ૪ ના, એવું ન થાઓ, હા, હરેક માણસ ભૂલું કરે તોપણ દેવ સાચો કરે, જેમ લખ્યું છે કે,

તું પોતાની વાતોમાં ન્યાયી કરે,
ને તારો ન્યાય કરવામાં આવે ત્યારે તું ફતેહ પામે
૫ પણ જે આપણું અન્યાયીપણું દેવના ન્યાયીપણાને સ્થાપિત કરે છે, તો થું કહીએ? કોપણી શિક્ષા કરનાર દેવ અન્યાયી છે થું? (હું માણસની રીત પ્રમાણે બોલું છું). ૧ ના, એવું ન થાઓ, કેમકે જે એમ હોય તો દેવ જગતનો ન્યાય કેમ કરીને કરે? ૭ પણ જે મારી ભૂલથી દેવનું સત્ય તેના મહિમાને સાક્ષ વધારે પ્રગટ થયું, તો હવે મુખી મારો પણ ન્યાય અપરાધી તરીકે કેમ કરવામાં આવે છે? ૮ અને અમારી નિંદા કરનારા કેટલાએક અમારા વિષે કહે છે કે, તેઓનું બોલવું એવું છે કે, સાક્ષ થાય માટે આપણે ભૂલું કરવું એ પ્રમાણે કેમ ન [કરીએ]? પણ એવાઓનો દંડ વાળખી છે

૯ ત્યારે થું? આપણે તેઓના કરતા ઉતરતા છીએ? તદનં નહિજ, કારણ કે અમે અગાઉ યહુદીઓ તથા રુથેનીઓની માટે દોષ મુક્યા છે કે તેઓ સુધળા પાપને આધીન છે ૧૦ જેમ લખેલું છે તેમ કે,

કોઈ ન્યાયી નથી, એક પણ નથી,
૧૧ સમજનાર કોઈ નથી,
દેવને શોધનાર કોઈ નથી,
૧૨ તેઓ સુધળા ભટ્ટી ગયા છે, તેઓ એકત્ર નકામાં થયા છે,
સાક્ષ કરનાર કોઈ નથી, ના, એક પણ નથી

૧૩ તેઓનું મળુ ઉધાડી કબર છે,
પોતાની જમથી તેઓએ કપટ કીધું છે,
તેઓના હોઠોમાં સર્પનું ઝેર છે

૧૪ તેઓનું મોઢું શાપથી તથા કડવાસથી ભરેલું છે
૧૫ તેઓના પગ લોહી વહેવડાવવા સાક્ષ ઉતાવળા છે,
૧૬ તેઓના માર્ગોમાં નાસ તથા સત્યાપ છે,
૧૭ ને શાંતિનો માં તેઓએ ભરવ્યા નથી
૧૮ તેઓની આખ આગળ દેવનું લય નથી

૧ હવે આપણે જાણીએ છીએ કે નિયમશાસ્ત્ર જે કંઈ કહે છે, તે નિયમશાસ્ત્રને આધીન જેઓ છે તેઓને કહે છે, એ માટે કે હરેક મોઢું બંધ થાય, ને આખુ જગત દેવની આગળ દોષિત કરે ૨૦ કેમકે તેની સમક્ષ કોઈ માણસ નિયમની કરાણીઓથી ન્યાયી કરશે નહિ, કારણ કે નિયમદ્વારા તો પાપનું યોગપાણુ થાય છે ૨૧ પણ હમણા દેવનું એવું ન્યાયીપણું પ્રગટ થયું છે કે જેનો આધાર નિયમ પર નથી, અને જેની શાહેદી નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ આપે છે, ૨૨ એટલે દેવનું ન્યાયીપણું, જે ઇસુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસ વડે સર્વ વિશ્વાસ કરનારાઓને માટે છે તે, કેમકે કંઈ ભેદ નથી, ૨૩ કારણ કે સુધળાએ પાપ કીધું છે, ને દેવના મહિમા વિષે સુધળા અધુરા રહે છે, ૨૪ [પણ] ઇસુ ખ્રીસ્તથી જે ઉદ્ધાર છે, તેની મારફતે [દેવની] કૃપાએ તેઓ મર્યાદા ન્યાયી ગણાય છે ૨૫ દેવે તેને તેના લોટીએ કરીને, વિશ્વાસથી [પ્રાપ્ત થાય એવું] પ્રાયશ્ચિત થવા સાક્ષ કરાવ્યો, એ માટે કે અગાઉ યસેવે પાપની દરજીબ જે દેવની સહનતાથી થઈ તે વિષે તે પોતાનું ન્યાયીપણું દેખાડે, ૨૬ એટલે કે સાપ્રત કાળમાં પોતાનું ન્યાયીપણું દેખાડે, એ માટે કે પોતે ન્યાયી રહેના ઈસુ પર વિશ્વાસ રાખનારને ન્યાયી ઠરાવનાર થાય ૨૭ તો વડાઈ કરવાનું ક્યા રહ્યું કે તેનો સમાવેશ નથી ક્યા નિયમથી? થું કરણીનાં ૧ ના, પણ વિશ્વાસના નિયમથી ૨૮ એ માટે અમે એવું સમજીએ છીએ કે, માણસ નિયમની કરણીઓ વગર વિશ્વાસથી ન્યાયી કરે છે ૨૯ નહિ તો દેવ કેવળ યહુદીઓનોજ છે થું? થું વિદેશીઓનો પણ નથી? હા, વિદેશીઓનો પણ છે, ૩૦ કારણ કે દેવ એકજ છે ને તે મુનતીને વિશ્વાસથી, ને બેસુનતીને વિશ્વાસ વડે ન્યાયી ઠરાવશે ૩૧ ત્યારે અમે વિશ્વાસથી નિયમશાસ્ત્રને નિરયક કરીએ છીએ થું? ના, એવું ન થાઓ, તેથી ઉલટું અમે નિયમશાસ્ત્રને સ્થાપિત કરીએ છીએ.

૪ તો ઇબ્રાહીમ, જે દેહ પ્રમાણે આપણો પૂર્વજ, તેને થું મળ્યું, તે વિષે થું કહીએ? રૂકેમકે ઇબ્રાહીમ જે કરણીઓથી ન્યાયી થયા હતા, તો તેને વડાઈ કરવાનું કારણ છે, પણ દેવ આગળ નહિ. રૂકેમકે ધર્મલેખ થું કહે છે? એ કે ઇબ્રાહીમ દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને તે તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો. ૪ હવે કામ કરનારને જે મુસારી મળે છે તે કૃપાપ ગણાતો નથી, પણ હકરૂપ ગણાય છે. ૫ પણ જે જન કામ કરનાર નથી, પણ અધર્મીને ન્યાયી ઠરાવનાર પર વિશ્વાસ કરનાર છે, તેનો વિશ્વાસ તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાય છે. ૬ અને એ પ્રમાણે જે માણસને કરણીઓ વગર દેવ ન્યાયી ગણે છે તેને દાઉદ પણ એ પ્રમાણે ધન્યવાદ આપે છે કે,

જેઓના અપરાધ માફ થયા છે,
ને જેઓનાં પાપ દ્વાર્યાં છે, તેઓને ધન્ય છે.
જેને લેખે પ્રભુ પાપ નહિ ગણે તે માણસને ધન્ય છે.
ત્યારે એ ધન્યવાદ સુનતીને [આપવામાં આવ્યો] છે, કે જેસુનતીને પણ? આપણે એવું તો કહીએ છીએ કે ઇબ્રાહીમને વિશ્વાસ તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો હતો. ૧૦ ત્યારે તે શી રીતે ગણાયો? તે સુનતી હતો ત્યારે? કે જેસુનતી હતો ત્યારે? સુનતી હતો ત્યારે નહિ, પણ જેસુનતી હતો ત્યારે. ૧૧ અને તે જેસુનતી હતો ત્યારે વિશ્વાસથી જે ન્યાયીપણું તેને મળ્યું હતું, તેની મુદ્રા થવા સાથે તે સુનતની નિશાણી પામ્યો, એ માટે કે, સર્વ જેસુનતી વિશ્વાસીઓનો પૂર્વજ તે થાય કે તેઓને લેખે પણ ન્યાયીપણું ગણાય. ૧૨ અને સુનતીઓનો પૂર્વજ, એટલે જેઓ સુનતી છે એટલું જ નહિ, પણ આપણો બાપ ઇબ્રાહીમ જેસુનતી હતો તે વખતમાં તેના વિશ્વાસના પગલાંમાં જેઓ ચાલે છે તેઓનો પણ તે પૂર્વજ થાય. ૧૩ કેમકે જગતના વારસ થવાનું વચન ઇબ્રાહીમને કે તેના વંશને નિયમદ્વારા ન હતું, પણ વિશ્વાસના ન્યાયીપણા દ્વારા મળ્યું હતું. ૧૪ કેમકે જે નિયમને [માનનારા] વારસ હોય, તો વિશ્વાસ નિરર્થક થયો, ને વચન બ્યર્થ થયું. ૧૫ કેમકે નિયમ તો કૌણ ઉપાલમે છે, પણ ન્યાય નિયમ નથી ત્યાં ઉલ્લંઘન પણ નથી. ૧૬ અને તે એ સાચું વિશ્વાસથી છે કે તે કૃપાથી થાય, એ માટે કે વચન સંધળા વંશજોને વારસે અચૂક થાય, જેઓ નિયમ તળેના છે માત્ર તેઓને જ વારસે નહિ, પણ જેઓ ઇબ્રાહીમના

વિશ્વાસના છે, તેઓને વારસે પણ [અચૂક] થાય; ૧૭ દેવ જે મુએલાંઓને સજીવન કરનાર, ને જે નથી તે બધે કે હોય એવું પ્રગટ કરનાર, ને જેના પર ઇબ્રાહીમ વિશ્વાસ કીધો, તેની આગળ તે આપણું સંધળાનો પૂર્વજ છે, (જેમ લખ્યું છે કે, મેં તને ઘણી દેશજાતિઓનો પૂર્વજ બનાવ્યો છે તેમ). ૧૮ તેણે આશાનું સ્થાન ન છતાં આશાથી વિશ્વાસ રાખ્યો, એ માટે કે જેમ [સાક્ષમાં] કહેવામાં આવ્યું હતું કે, તારો વંશ એવા થશે, તે મુજબ તે ઘણી દેશજાતિઓનો પૂર્વજ થાય. ૧૯ અને (પોતે આસરે સો વરસનો છતાં) પોતાનું શરીર હવે નિર્જીવ જેવું હતું, ને સારાહનું ગર્ભસ્થાન મરેલું હતું, એ ધ્યાનમાં લીધા છતાં તે વિશ્વાસમાં નબળો થયો નહિ; ૨૦ હા, દેવના વચન પર નજર રાખીને, તેણે અવિશ્વાસથી સંદેહ ન આવડ્યો; પણ દેવને મહિમા આપીને, ૨૧ તથા જે વચન તેણે આપ્યું હતું તે પૂરું કરવાને પણ તે સમર્થ છે, એવા પુરો ભરોસો રાખીને તે વિશ્વાસમાં બળવાન થયો. ૨૨ અને એ માટે [તેના વિશ્વાસ] તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો. ૨૩ હવે તે તેને લેખે ગણાયો, એ કેવળ તેને જ માટે લખ્યું નથી, પરંતુ આપણે માટે પણ લખ્યું છે, ૨૪ એટલે આપણે જેઓ આપણા પ્રભુ ઇસુને મુએલાંમાંથી ઉઠાડનાર પર વિશ્વાસ રાખનારા છીએ, તેઓને લેખે પણ ગણાયો. ૨૫ તે આપણા અપરાધોને લીધે પરાધીન કરાયો, ને આપણા ન્યાયીકરણને લીધે પાછો ઉઠાડાયો.

૫ ત્યારે આપણે વિશ્વાસથી ન્યાયી ઠરાવાએલા છીએ, એ માટે આપણે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવની સાથે સમાધાન પામીએ; ૨ આ જે કૃપામાં આપણે રિયર છીએ, તેમાં તે [ઇસુ] ને આસરે પણ વિશ્વાસથી પ્રવેશ પામેલા છીએ; ૩ વળી આપણે દેવના મહિમાની આશાથી આનંદ કરીએ. ૪ અને કેવળ એટલું જ નહિ, પરંતુ આપણે વિપત્તિમાં પણ આનંદ કરીએ; કેમકે આપણે બાળીએ છીએ કે વિપત્તિ ધીરજને, ૫ ને ધીરજ અનુભવને, ને અનુભવ આશાને ઉપજાવે છે; ૬ અને આશા લમવતી નથી, કેમકે આપણને આપેલા પવિત્ર આત્માથી આપણા અંતઃકરણમાં દેવનો પ્રેમ વહેવાર-વેલો છે. ૭ કેમકે આપણે હજી નિર્બળ હતા, એટલામાં યોગ્ય સમયે અધર્મીઓને સાચું ખ્રીસ્ત મરણ પામ્યો. ૮ હવે ન્યાયીને સાચું ભાગ્યે કોઈ મરે; પરાધિકારીને સાચું તો કોઈએ કદાપિ મરવાને પણ છાતી ચલાવે.

પણુ દેવ આપણા પર પોતાનો પ્રેમ આપા પ્રગટ કરે છે કે, આપણે હજુ પાપી હતા તેટલામા ખ્રીસ્ત આપણે સાર મરણ પામ્યા. * ત્યારે આપણે હમણા તેના લોહીથી ન્યાયી ઠરાવાયા છીએ, માટે તેની મારફતે કોપથી બચીશું તેના કેટલો વિશેષ નિશ્ચય છે. ૧૦ કેમકે જ્યારે આપણે રાત્રી દતા, ત્યારે જો દેવની સાથે તેના દીકરાના મરણ કરીને આપણે મિલાપ થયો, તો મિલાપ થયા પછી તેના જીવનને લીધે આપણે બનીશું તેના કેટલો વિશેષ નિશ્ચય છે, ૧૧ અને એટલું જ નહિ, પણ આપણે પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત જેની મારફતે આપણે હમણા મિલાપ પામ્યા છીએ, તેને આસરે આપણે દેવમા આનંદ પણ કરીએ છીએ.

૧૨ તે માટે જેમ એક માણસથી પાપ જગતમા પેકું, ને પાપથી મરણ, ને જેમ સજાના માણસમા મરણનો પ્રસાર થયો, કારણ કે સજાએ પાપ કીધું, ૧૩ કેમકે નિયમશાસ્ત્ર [પ્રગટ થયા] સુધી પાપ જગતમા હતું પણ, તોપણ જ્યાં નિયમ ન હોય ત્યાં પાપ જણાય નહિ. ૧૪ તોપણ આદમથી મુસા સુધી મરણે રાજ્ય કીધું, [હા], જેઓએ આદમના ઉલ્લંઘન સમાન પાપ કીધું ન હતું, તેઓના ઉપર પણ રાજ્ય કીધું, [આદમ] તો તે આવનારનું નિર્દેશન હતો. ૧૫ પણ જેવું પાપ તેવું દુષ્ટાદાન એમ નથી, કેમકે જો એકના પાપને લીધે ઘણા મરણ પામ્યા, તો ઘણાના ઉપર દેવની દુષ્ટા તથા વિરોધે કરીને એક માણસની એટલે ઇસુ ખ્રીસ્તની દુષ્ટાથી દાન પુષ્કળ થયા છે. ૧૬ અને એકના પાપ કીધાથી જેવું થયું, તેવું દાન નથી, કેમકે ન્યાયશાસ્ત્રે એક [ના અપરાધ]થી દરૂપ થયો, પણ દુષ્ટાદાન તો ઘણા અપરાધોથી ન્યાયીકરણરૂપ થયું. ૧૭ કેમકે જો એકથી તેના પાપને લીધે મરણે રાજ્ય કીધું, તો જેઓ દુષ્ટા તથા ન્યાયી-પણાનું દાન પુષ્કળ પામે છે, તેઓ એક એટલે ઇસુ ખ્રીસ્તથી જીવનમા રાજ્ય કરશે તે કેટલું વિશેષ ખાતરી બરેર છે. ૧૮ માટે જેમ એક અપરાધથી સજાના માણસો પર દડોના ઠરાવ આવ્યો, તેમ એક ન્યાયી દુષ્ટથી સજાના માણસો પર જીવનરૂપ ન્યાયીકરણનું દાન આવ્યું. ૧૯ કેમકે જેમ એક માણસના આજ્ઞા-ભંગથી ઘણા પાપી થયા, તેમજ એકના આજ્ઞાપાલણથી ઘણા ન્યાયી ઠરશે. ૨૦ વળી નિયમશાસ્ત્રે પ્રવેશ કીધો કે અપરાધ અધિક થાય, પણ ન્યા પાપ અધિક થયું, ત્યાં દુષ્ટા તેથી અધિક થઈ. ૨૧ એ માટે કે જેમ

પાપે મરણ[કી રાજ્ય]મા રાજ્ય કીધું તેમ દુષ્ટા પણ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે ન્યાયીકરણે કરીને સર્વકાળના જીવનને અર્થે રાજ્ય કરે.

૨ ત્યારે આપણે શું કહીએ? દુષ્ટા અધિક થાય માટે પાપ કરતા રહીએ છું? ના, એવું ન થાયો, આપણે પાપના સંબંધમા મુગ્ધા તો હવે એમા કેમ છવીએ? ૩ શું તમે નથી જાણતા કે, આપણે જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુમા બાપ્તિસ્મા પામ્યા, તેઓ સર્વ તેના મરણમા બાપ્તિસ્મા પામ્યા. ૪ તે માટે આપણે બાપ્તિસ્માએ કરીને તેની સાથે મરણમા દડાયા, કે જેમ ખ્રીસ્ત પાપના મહિમાએ કરીને મુએલામાથી ઉદ્ધાર્યો, તેમજ આપણે પણ નવા જીવનમા ચાલીએ. ૫ કારણ કે જો આપણે તેના મરણની સમાનતામા [તેની] સાથે જોડાયા, તો તેના પુનરુત્થાનની [સમાનતામા] પણ [જોડાયલા] થઈશું. ૬ અને એ જાણીએ છીએ કે આપણે જીવતા માણસપણુ તેની સાથે વધતરતે એ માટે જડાયું કે પાપનું શરીર નિરબંધ થાય, એટલે હવે પછી આપણે પાપની શુભામંગીરીમા ન રહીએ. ૭ કેમકે જો મુએલા છે તે ન્યાયી કરીને પાપથી છુટ્યો છે. ૮ હવે જો આપણે ખ્રીસ્તની સાથે મુએલા, તો આપણને વિશ્વાસ છે કે તેની સાથે છવીશું પણ ખરડ. ૯ કેમકે આપણે જાણીએ છીએ કે ખ્રીસ્ત મુએલામાથી ઉદ્ધાર્યા પછી ફરી મરતો નથી, હવે પછી મરણનો ફરી તેના પર અધિકાર નથી. ૧૦ કેમકે તે મુએલા, એટલે પાપના સંબંધમા એકજ વાર મુએલા, પણ તે જીવે છે એટલે દેવના સંબંધમા જીવે છે. ૧૧ તેમ તમે પોતાને પણ પાપના સંબંધમા મુએલા, પણ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવના સંબંધમા જીવતા, ગણો.

૧૨ એ માટે તમે પાપને તમારા મરનાર શરીરમા રાજ્ય કરવા ન દો કે જેથી તમે તેની કુશ્મળાએને આધીન થાઓ. ૧૩ અને તમારા અવયવોને અન્યાયના હથિયાર થવા સાથે પાપને ન સોંપે, પણ મુએલા માથી જીવતા થએલા એવા તમે પોતાને દેવને સોંપો, તથા પોતાના અવયવો ન્યાયીપણાના હથિયાર થવાને [દેવને સોંપો]. ૧૪ કારણ કે પાપ તમારા પર રાજ્ય કરશે નહિ, કેમકે તમે નિયમને આધીન નથી, પણ દુષ્ટાને આધીન છો.

૧૫ તો શું? આપણે નિયમને આધીન નથી, પણ દુષ્ટાને આધીન છીએ, તે માટે પાપ કરીએ છું? ના, એવું ન થાયો. ૧૬ શું તમે નથી જાણતા કે, જેની

આજ્ઞા પાળવા સારૂ તમે પોતાને દાસ તરીકે સોંપો છો, એટલે જો આજ્ઞા તમે પાલો છો, તેના દાસ તમે છો; અને તો મોતને અર્થે પાપના, અથવા ન્યાયીપણાને અર્થે આજ્ઞાપાલનના. ૧૭તમે તો પાપના દાસ હતા, તેમ છતાં જે ઉપદેશધારાને તમે સોંપાયા હતા, તે તમે અંતઃકરણથી માન્યો, એ માટે દેવને ધન્ય હો. ૧૮અને તમે પાપથી છુટા થઈને, ન્યાયી-પણાના દાસ થયા. ૧૯તમારા દેહના નબળાપણાના કારણથી હું માણસની રીતે વાત કર છું. જેમ તમે પોતાના અવયવો અન્યાયને અર્થે અણુદ્વિતને તથા અન્યાયને દાસ તરીકે સોંપ્યા હતા, તેમ હમણાં પોતાના અવયવો પવિત્રતાને અર્થે ન્યાયીપણાને દાસ તરીકે સોંપો. ૨૦કેમકે જેવારે તમે પાપના દાસ હતા તેવારે તમે ન્યાયીપણા વિષે છુટા હતા. ૨૧તો જે કાચોથી તમે હમણાં સરખાઓ છો, તેથી તમને તે વખતે થું કળ હતું? કેમકે તે [કાચો]નું પરિણામ મરણ છે. ૨૨પણ હમણાં પાપથી છુટા કરાયા, ને દેહના દાસ થયેલા હોવાથી તમને પવિત્રતાને અર્થે કળ છે, ને પરિણામે સંસ્કાળનું જીવન. ૨૩કેમકે પાપનો સુસારો મરણ છે, પણ દેવનું કૃપાદાન, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે, સંસ્કાળનું જીવન છે.

૭ વળી એ બાઈઓ, થું તમે એ નથી જાણતા, (કેમકે નિયમ જાણનારાની પ્રત્યે જોઈએ છું) કે, માણસ જીવે છે ત્યાં સુધી નિયમની સત્તા તેના પર હોય છે? કેમકે જે બાયબીલે વર છે, તે પોતાના વરના જીવતાં નુકી નિયમથી તેની સાથે બંધાયેલી છે, પણ જો વર મરી જાય તો તે વરના નિયમથી છુટી થાય છે. ૨૪હવે વરના જીવતાં જો તે બીજાને વર કરે, તો તે વ્યક્તિચારિણી કહેવાશે; પણ જો તેનો વર મરી જાય તો તે નિયમથી છુટી છે, તેથી જો તે બીજાને વર કરે તોપણ વ્યક્તિચારિણી નથી. ૨૫એમજ, મારા બાઈઓ, તમે પણ ખ્રીસ્તના શરીરે કરીને નિયમશાસ્ત્રના સર્વધર્મો મુએલા થયા છો, એ સારૂ કે તમે બીજાના, એટલે જે મુએલામાંથી પાછો ઉઠ્યા છે તેના યાચો, કે આપણે દેવને અર્થે કળ ઉપજાવીએ. ૨૬કેમકે ત્યારે આપણે દૈદિક હતા ત્યારે નિયમ-શાસ્ત્રવડે પાપના જે મનોવિકારો, તેઓ આપણા અવયવોમાં મરણને સારૂ કળ ઉપજાવવાને પ્રયત્ન કરતા હતા. ૨૭પણ હમણાં જેમાં આપણે બંધાયા હતા તે વિષે આપણે મરણ પામ્યાથી નિયમશાસ્ત્રથી છુટા થયા છીએ, એ માટે લેખના જીનાપણાએ નહિ,

પણ આત્માના નવાપણાએ સેવા કરીએ છીએ.

૭ ત્યારે આપણે થું કહીએ? થું નિયમ પાપવપ છે? ના, એવું ન યાચો; પરંતુ નિયમ વચર મેં પાપ જવું ન હોવ; કેમકે નિયમશાસ્ત્રે જો કળું ન હોવ કે લોક ન રાખ, તો મેં લોક જવો ન હોવ. ૮પણ પાપે, નિમિત્ત મળવાથી, આજ્ઞાએ કરીને મારામાં સંઘળા પ્રકારનો લોક ઉપજાવ્યો; કેમકે નિયમ વિના પાપ નિર્જન છે. ૯હું તો અગાઉ નિયમ વિના જીવતો હતો, પણ આજ્ઞા આવી એટલે પાપ સજીવન થયું, ને હું મુએ; ૧૦મે જે આજ્ઞા જીવનને અર્થે હતી તે તો મરણને અર્થે [છે એવું] મને માલમ પડ્યું; ૧૧કેમકે પાપે, નિમિત્ત મળવાથી, આજ્ઞાએ કરીને મને કળ્યો, ને તે વડે મને મારી નાખ્યો. ૧૨એ માટે નિયમશાસ્ત્ર તો પવિત્ર છે, ને આજ્ઞા પવિત્ર, ન્યાયી તથા દ્વિતકારી છે. ૧૩ત્યારે જે દ્વિતકારી છે તે મને મોતકારક થયું થું? ના, એવું ન યાચો; પણ પાપ તે પાપજ દેખાય, એ માટે એણે જે દ્વિતકારી છે, તેણે કરીને મારામાં મરણ ઉપજાવ્યું, એ માટે કે આજ્ઞાવડે પાપ તે અતિશય પાપિષ્ઠ થાય. ૧૪કેમકે આપણે જાણીએ છીએ કે નિયમ આત્મિક છે, પણ હું દૈદિક છું ને પાપને તામે વેચાયા છું. ૧૫કેમકે હું જે કર છું, તે હું સમજીને [કરતો નથી], કારણ કે જે ઇચ્છું છું તે હું કરતો નથી, પણ જે ઇચ્છું છું તે કરું છું. ૧૬ત્યારે હું જે ઇચ્છતો નથી તે જો કરું છું, તો હું નિયમ વિષે કળ કરું છું કે તે સારો છે. ૧૭તો હવે હું તે નથી કરતો, પણ મારામાં જે પાપ વસે છે તે કરે છે. ૧૮કેમકે હું જાણું છું કે મારામાં, એટલે મારા દેહમાં, કંઈજ સારૂ વસતું નથી; કારણ કે ઇચ્છવાનું તો મારામાં છે, પણ સારૂ કરવાનું નથી. ૧૯કેમકે જે સારૂ હું ઇચ્છું છું તે કરતો નથી; પણ જે ઇચ્છું છું હું ઇચ્છતો નથી તે કરું છું. ૨૦હવે જો હું જે ઇચ્છતો નથી તે કરું છું, તો તે કરનાર હું નથી, પણ મારામાં જે પાપ વસે છે તે છે. ૨૧તો મને એવા નિયમ માલમ પડે છે કે સારૂ કરવા હું ઇચ્છું છું ત્યારે જુદું હાવર હોય છે. ૨૨કેમકે હું માંહેના માણસપણા પ્રમાણે દેવના નિયમમાં આનંદ કરું છું. ૨૩પણ હું મારા અવયવોમાં એક જુદો નિયમ જોઉં છું, જે મારા મનના નિયમની સામે હોય છે, ને મારા અવયવોમાં પાપનો જે નિયમ છે તેના બંધનમાં મને લાવે છે. ૨૪હું કેવો દુર્બોધ માણસ છું, મને આ મરણના શરીરથી કાઢી દેવાનો ૨૫આપણા પ્રભુ ઇસુ

• ખ્રીસ્તને આસરે દુ દેવની ઉપકારસરૂપિ કર હુ માટે તો દુ પોતે મનથી દેવના નિયમની, પણ દેહથી પાપના નિયમની, સેવા કર હુ

૮ એ માટે જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં છે તેઓને હવે ૮ કમ દડાણા નથી. ૧ કેમકે ઇસુ ખ્રીસ્તમાં જીવનના આત્માના નિયમે મને પાપના તથા મરણના નિયમથી છુટા કરાવે છે. ૨ કેમકે દેહના, કારણથી નિયમ નિર્બળ હતો, તેથી જે [કામ] તેને અશક્ય હતું તે દેવે [શ્રીધુ, એટલે] પોતાના દીકરાને પાપી દેહની સમાનતામાં, ને પાપ વિષે [અર્પણ તરીકે] મોકલીને દેહમાં પાપની દડાણા ફરમાવી, ૩ એ માટે કે આપણામાં, એટલે દેહ પ્રમાણે નહિ પણ આત્મા પ્રમાણે આલનારામાં, નિયમનો વિધિ પૂર્ણ થાય ૪ કેમકે જેઓ દૈદિક છે, તેઓ દેહના વાના ઉપર મન લગાડે છે, પણ જેઓ આત્મિક છે, તેઓ આત્માના વાના ઉપર [મન લગાડે છે] ૫ અને દૈદિક મન મરણ છે, પણ આત્મિક મન જીવન તથા શાંતિ છે. ૭ કારણ કે દૈદિક મન દેવ પર વેર છે, કેમકે તે દેવના નિયમને આધીન નથી, ને યથ શક્ય પણ નથી ૮ અને જેઓ દૈદિક છે તેઓ દેવને પ્રસન્ન કરી શકતા નથી. ૯ પણ જે દેવનો આત્મા તમારામાં વસે છે, તો તમે દૈદિક નથી, પણ આત્મિક છો, પણ જે કાંઈને ખ્રીસ્તનો આત્મા નથી, તો તે તેનો નથી ૧૦ અને જે ખ્રીસ્ત તમારામાં છે તો પાપને લીધે શરીર તો મરેલું છે, પણ ન્યાયીપણને લીધે આત્મા જીવે છે ૧૧ ત્યારે જેણે ઇસુને મુએલામાંથી ઉઠાડ્યો, તેના આત્મા જે તમારામાં વસે છે, તો જેણે ખ્રીસ્ત ઇસુ મુએલામાંથી ઉઠાડ્યો તે, તમારામાં વસનાર પોતાના આત્માની મારફતે, તમારા મરનાર શરીરોને પણ સજીવન કરશે

૧૨ એ માટે, એ લાઇએ, આપણે ઋણી છીએ, પણ દેહ પ્રમાણે જીવવાને દેહના ઋણી નથી ૧૩ કેમકે જે તમે દેહ પ્રમાણે જીવો તો તમે મરેલા, પણ જે તમે આત્માએ કરીને શરીરના કામેને મારી નાખો તો જીવશો ૧૪ કેમકે જેટલા દેવના આત્માથી દોરાય છે, તેટલા દેવના દીકરા છે ૧૫ કેમકે ફરીથી તમને લાયક લાગે એવો દાસપણનો આત્મા તમે પામ્યા નથી, પણ તમે દત્તકપુત્રપણનો આત્મા પામ્યા છો, જેણે કરીને આપણે આખા, બાપ, એવી હાક મારીએ છીએ ૧૬ આત્મા પોતે આપણા આત્માની સાથે સાક્ષી આપે છે કે આપણે દેવના ઊંડા છીએ

૧૭ અને જે ઊંડા તો વારસ, એટલે દેવના વારસ, ને ખ્રીસ્તની સંધાતે સાથીવારસ છીએ; જે આપણે તેની સાથે દુ ખ સદીએ એ સાથે કે તેની સાથે મહિમા પણ પામીએ તો.

૧૮ કેમકે દુ એમ ગણુ છું કે આ વખતના દુ ખો, જે મહિમા આપણને પ્રગટ થનાર છે તેની સાથે સરખાવવા ભેગ નથી. ૧૯ કેમકે સૃષ્ટિની આદ્યર અપેક્ષા દેવના ઊંડાના પ્રગટ થવાની વાટ બેચા કરે છે ૨૦ કારણ કે સૃષ્ટિ પોતાની ઇચ્છાથી નહિ, પણ સ્વાધીન કરનારના કરવા પછી વ્યર્થપણને સ્વાધીન થઈ; ૨૧ ને એવી આશાએ [સ્વાધીન થઈ] કે સૃષ્ટિ પોતે પણ નાશના દાસપણથી છુટી થઈને દેવના ઊંડાના મહિમાના છુટાપણમાં આવશે ૨૨ કેમકે આપણે ભૂપણે છીએ કે અત્યાર મુધી સંધળી સૃષ્ટિ સામટી નિસાસા નાખીને કઠાય છે ૨૩ અને એકલી તે નહિ, પણ આપણે જેઓને આત્માનું પ્રથમ કળ મળ્યું છે, તે આપણે પોતે પણ દત્તકપુત્રપણની એટલે આપણા શરીરના ઉછારની વાટ બેચા, પોતાના [મન]માં નિસાસા નાખીએ છીએ ૨૪ કેમકે આપણે આશાએ તારણ પામ્યા છીએ, પણ જે આશા દબ્ય હોય તે આત્મા નથી, કેમકે કાંઈ માણસ પોતે જે દેખે છે તેની આશા કેમ કરે? ૨૫ પણ જે આપણે દેખતા નથી તેની આત્મા જ્યારે રાખીએ છીએ, ત્યારે ધીરજથી તેની વાટ બેચાએ છીએ

૨૬ અને તે પ્રમાણે આત્મા પણ આપણી નિબળતાની સહાય કરે છે, કેમકે યથાયોગ્ય રીતે શી પ્રાર્થના કરવી એ આપણે ભૂલતા નથી, પણ આત્મા પોતે અદામ્ય નિસાસાએ કરીને આપણે સાથે મધ્યસ્થી કરે છે, ૨૭ અને અંત કરણનો શોધનાર ભણે છે કે આત્માની ઇચ્છા શી છે, કેમકે તે પવિત્રોને સાથે દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે વિનવી કરે છે. ૨૮ અને આપણે ભણીએ છીએ કે જેઓ દેવના ઉપર પ્રેમ કરે છે, જેઓ તેના મનોરથ પ્રમાણે તેડાયલા છે, તેઓને સંધળુ એકઠું મળીને ફાયદાકારક નિવડે છે ૨૯ કેમકે જેઓને તે અગાઉથી ભૂલતા હતા, તેઓને વિષે તેણે અગાઉથી કરાવ્યું પણ હતું, કે તેઓ તેના દીકરાની પ્રતિમા સરખા થાય, એ સાથે કે તે ઘણા લાઇઓ-માનો પ્રથમજનિત થાય ૩૦ વળી જેઓને તેણે અગાઉથી કરાવ્યા, તેઓને તેણે તેડાવ્યા પણ, ને જેઓને તેણે તેડાવ્યા, તેઓને તેણે ન્યાયી પણ કરાવ્યા, ને જેઓને તેણે ન્યાયી કરાવ્યા, તેઓને તેણે મહિમાવં

પણ કહ્યો.

૧૧ ત્યારે એ વાતો વિષે આપણે શું કહીએ? ત્યારે દેવ આપણા પક્ષને ત્યારે આપણી સામે કાણ? ૧૧ જેણે પોતાના દીકરાને પાછા રાખ્યો નહિ, પણ આપણ સર્વને લીધે તેને સોંપી દીધો, તે આપણને તેની સમૃદ્ધિ બધુંએ દુપાયે કેમ નહિ આપયો? ૧૨ દેવના પસંદ કીધેલા ઉપર કાણ દોષ મુકો? [તેઓને] ત્યાંની કસબનાર દેવ છે; ૧૩ [તેઓને] દોષિત કસબનાર કાણ? ને મુઓ, હા, ને મુએલાંમાંથી પાછા પણ લઈયા તે ખ્રીસ્ત ઇસુ છે, તે દેવને જમણે દાંધે છે, તે આપણે સાચું મધ્યસ્થી પણ કરે છે. ૧૪ ખ્રીસ્તના પ્રેમથી આપણને કાણ જૂદા પાડશે? શું વિપત્તિ, કે વેદના, કે સત્તાવણી, કે દુકાળ, કે નસતી, કે જોખમ, કે તરવાર? ૧૫ નેમ લખ્યું છે કે,

તારે લીધે અમે આખો દિવસ માથા જમણે છીએ, કપાવાનાં ઘેટાંના જેવા અમે જણાયલા છીએ.

૧૬ તોપણ જેણે આપણા ઉપર પ્રીતિ કીધી, તેને આસરે આપણે એ બધાં સંબંધી વિશેષ જાણીએ છીએ. ૧૭ કેમકે મારી ખાતરી છે, કે મરણ, કે જીવન, કે દુતો, કે અધિકારીઓ, કે વર્તમાનનું, કે ભવિષ્યનું, કે પરાક્રમીઓ, ૧૮ કે ઉચાણ, કે ઉડાણ, કે કોઈ પણ બીજી સંજોગી વસ્તુ, દેવની જે પ્રીતિ ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રેમમાં છે, તેથી આપણને જૂદા પાડી શકશે નહિ.

૧૯ ખ્રીસ્તમાં સાચું જોઈું છું, હું જુદું જોઈતો નથી, માત્ર અંતરજાણ પણ પવિત્ર આત્મામાં મારો સાક્ષી છે કે, ૨૦ મને મોટી શોક તથા મારા અંતરજાણમાં અખંડ ખેદ છે; ૨૧ કેમકે મારા શાહજોને બદલે, એટલે દેહ સંબંધી મારાં સંગવહલાંને બદલે] હું પોતેજ શાપિત થયેને [ખ્રીસ્તથી જુદો કદાચ] એવી બંધે કે હજી મને થાય છે. ૨૨ તેઓ ઇસ્રાએલી છે, ને દત્તપુત્રપણું તથા મદિમા તથા કચરો તથા નિયમશાસન તથા ભગવંતિયા તથા વચનો તેઓનાં છે. ૨૩ બાપદાદાઓ તેઓના છે, ને ખ્રીસ્ત દેહ સંબંધી તેઓના છે; તે સર્વોપરી સદાકાળ સ્વતંત્ર દેવ છે. આમેન. ૨૪ પણ દેવની વાત બંધે કે બ્યર્થ થઈ દોષ એમ નથી, કેમકે જેઓ ઇસ્રાએલીના [વંશજો] છે તેઓ સધળા ઇસ્રાએલી નથી. ૨૫ અને તેઓ ઇસ્રાલીમના વંશજો છે મટિ સધળાં [તેનાં] છાકરાં છે, એમ પણ નથી; પણ [એવું લખેલું છે કે], ઇસ્રાકથી મારો વંશ કહેવાયો. ૨૬ એટલે જેઓ દેવનાં છાકરાં,

તેઓ દેવનાં છાકરાં છે એમ નહિ; પણ જેઓ વચનનાં છાકરાં, તેઓજ વંશ જણાય છે. ૨૭ કેમકે વચનની વાત એ છે કે, આ સમયે હું આવીશ, ને સારાહને દીકરો થશે. ૨૮ અને માત્ર એટલુંજ નહિ, પરંતુ વિષ્ણુએ પણ એકથી એટલે આપણા ત્યાં ઇસ્રાકથી અર્ધ થયાં, ૨૯ ને [છાકરાઓના] જન્મ્યા પહેલાં ત્યારે તેઓએ કંઈ સાચું કે બુંદું કયું ન હતું, ત્યારે દેવનો મનોરથ ને તેની પસંદની પ્રમાણે છે તે, કરણીઓ પર નહિ, પણ તેડનારની હજી પર આધાર રાખે, ૩૦ માટે એણીને એમ કહેવામાં આવ્યું કે, વડો નાનાની ચાકરી કરશે. ૩૧ તે પ્રમાણે લખ્યું છે કે, મેં ચાકુમ ઉપર પ્રીતિ કરી, પણ એસાવ ઉપર દ્રેષ કર્યો.

૩૨ ત્યારે આપણે શું કહીએ? દેવને ત્યાં અત્યાય છે શું? ના, એવું ન થાઓ; ૩૩ કેમકે તે મુસાને કહે છે કે, જેના ઉપર હું દયા કરવા [ચાહું], તેના ઉપર હું દયા કરીશ; ને જેના ઉપર હું ક્રૂરતા કરવા [ચાહું], તેના ઉપર હું ક્રૂરતા કરીશ. ૩૪ માટે એ તો ઇસ્રાનારથી નહિ, ને દોરનારથીજ નહિ, પણ દયા કરનાર દેવથી થાય છે. ૩૫ વળી ધર્મલેખ ફારૂનને કહે છે કે, મેં તને એજ મટિ ઉઠો કહ્યો છે કે, તારામાં મારું પરાક્રમ હું દેખાડું, ને મારું નામ આખી પૃથ્વીમાં પ્રગટ થાય. ૩૬ એ માટે તે ચાહે તેના પર દયા કરે છે; ને ચાહે તેને હડીલો કરે છે.

૩૭ ત્યારે તું મને કહેશે કે, તેમ છતાં તે દોષ કેમ કાઢે છે? કેમકે તેના મનમુખાની વિરૂદ્ધ કાણ થઈ શકે છે? ૩૮ પણ અરે માણસ, તું વળી કાણ છે કે દેવને સામે જવાબ આપે છે? ને ધરેલું, શું તે પોતાના ઘરનારને કહેશે કે, તે મને એવું કેમ બતાવ્યું? ૩૯ શું કુસારને એકનાએક ગારાના એક બાબતું માનને અર્થ તથા બીજાનું અપમાનને અર્થ પાત્ર ઘરવાને મટોડી ઉપર અધિકાર નથી? ૪૦ અને ને દેવે પોતાનો કોપ દેખાડવા તથા પોતાનું સામર્થ્ય જાણાવવા હજીને નાસને જોજ થયલાં કોપનાં પાત્રોનું ધણી ધીરજથી સહન છાધું; ૪૧ ને જો મદિમાને સાચું આગળ તૈયાર કરેલાં દયાનાં પાત્રો પર પોતાના મદિમાની સંપત્તિ જણાવવા તેની મરજી હતી તો શું? ૪૨ એટલે આપણ જેઓને તેણે કેવળ યહૂદીઓમાંથી નહિ, પણ વિદેશીઓમાંથી પણ તેડાવ્યા છે [તેઓ પર]. ૪૩ અને એમજ ને દોશીઓમાં પણ કહે છે કે,

જે મારા લોક ન હતા તેઓને હું મારા લોક,
ને જે વહાલી ન હતી તેહીને હું વહાલી કરી કહીશ.
૨૬ અને એમ થશે કે જે ઠંડાણે તેઓને એક કહેવામા

આવ્યું હતું કે તમે મારા લોક નથી,
ત્યાં તેઓ જીવતા હેવના દીકરાઓ કહેવાશે
૨૭ વળી યશાયાહ ઇસ્રાએલ સબધી ઘડો પાડીને કહે
છે કે, ઇસ્રાએલના દીકરાઓની ગણતરી જે સમુદ્રની
રેતીના જટલી હોય, તોપણ તેનો શેષજ વારણ
પામશે ૨૮ કેમકે પ્રભુ પોતાનું વચન પૂર્ણ કરીને ને
ડુંકરી પતાવીને તેને પૃથ્વી પર અમલમા આણ્યો
૨૯ અને એમજ યશાયાહે આગળ પણ કહ્યું હતું કે,
જે સેન્થોના પ્રભુએ આપણને સાર ખીજ રહેવા
દીધું ન હોત,

તો આપણે સંદોષમા જેવા યાત તથા ગમેરાના
સરખા થઈ જાત.

૩૦ ત્યારે આપણે શું કહીએ? એ કે વિદેશીઓ
ન્યાયીપણા પાછળ લાગ્યું રહેતા ન હતા, તોપણ
તેઓને ન્યાયીપણું, એટલે જે ન્યાયીપણું વિશ્વાસથી
છે તે, પ્રાપ્ત થયું ૩૧ પણ ઇસ્રાએલ ન્યાયીપણાના
નિયમની પાછળ લાગ્યા હતા તે નિયમને ખોડાવ્યા
નહિ. ૩૨ શા માટે નહિ? કેમકે તેઓ વિશ્વાસથી
નહિ, પણ જાણે કે કરણીઆથી [રોધતા હતા].
તેઓએ ઈસ ખવાડનાર પત્થરની ઠાકર ખાધી,
૩૩ જેમ લખ્યું છે કે,

જો, હું સીધેનમા ઈસ ખવાડનાર પત્થર, ને
ઠાકર ૩૪ ખડક સુકું છું,

ને જે ઠાકર તેના ઉપર વિશ્વાસ કરશે તે ઇજવાશે
નહિ.

૧૦ જો લાઇઓ, [ઇસ્રાએલ]ને સાર મારા
અત કરણની ઇજા તથા હેવની પ્રત્યે મારી
પ્રાર્થના એવી છે કે તેઓ વારણ પામે ૧ કેમકે હું
તેઓ વિષે શાહેરી પુત્ર છું કે, હેવ પ્રત્યે તેઓની
આરથા છે ખરી, પણ તે જ્ઞાન પ્રમાણે નથી. ૨ કેમકે
હેવના ન્યાયીપણા વિષે અજબયા હોવાથી, તથા
પોતાના [ન્યાયીપણા]ને સ્થાપન કરવા ચલ કરીને,
તેઓ હેવના ન્યાયીપણાને આધીન થયા નહિ. ૩ કેમકે
ખ્રીસ્ત તો હરેક વિશ્વાસ રાખનારને સાર ન્યાયી
પણાને અર્થે નિયમની સપૂર્ણતા છે ૪ કેમકે મુસા
એમ લખે છે કે, જે માણસ નિયમનું ન્યાયીપણું કરે
છે, તે તે વડે જીવશે ૫ પણ જે ન્યાયીપણું વિશ્વાસથી
છે તે એક કહે છે કે, હું તારા અત કરણમા ન કહે

કે આકાશમા કોણ ચંદ્રો, (એટલે ખ્રીસ્તને નીચે
લાવવાને;) ૭ અથવા એ કે, ઉડાણમા કોણ ઉતરશે?
(એટલે ખ્રીસ્તને મુએલાઓમાથી ઉપર લાવવાને)

૮ પણ તે શું કહે છે? એ કે, વાત વારી પાસે, તારા
રહેમા તથા તારા અત કરણમા છે, એટલે વિશ્વાસની
જે વાત અમે પ્રગટ કરીએ છીએ તે, કે, જો હું
તારે રહેાડે ઇજુને પ્રભુ તરીકે કબૂલ કરીશ, ને હેવ
તેને મુએલાઓમાથી પાછો ઉડાડો, એવા વિશ્વાસ
તારા અત કરણમા કરીશ, તો હું તારા પામીશ.
૧૦ કારણ કે ન્યાયીપણાને અર્થે અત કરણથી વિશ્વાસ
કરાય છે, ને તારણને અર્થે રહેાડી કબૂલ કરવામા
આવે છે ૧૧ કેમકે ધર્મસેખ કહે છે કે, એના ઉપર
જે કોઈ વિશ્વાસ કરશે તે ઇજવાશે નહિ. ૧૨ કેમકે
ચહુદી તથા હેલેનીમા ભેદ નથી કેમકે સર્વનો પ્રભુ
એકજ છે, અને જેઓ તેને વિનતી કરે છે તે સર્વ
પ્રત્યે તે સંપત્તિવાન છે ૧૩ કેમકે જે કોઈ પ્રભુને
નામે વિનતી કરશે તે તારણ પામશે ૧૪ પણ જેના
ઉપર તેઓએ વિશ્વાસ નથી કર્યો, તેને તેઓ કેમ
વિનતી કરશે? વળી જેને વિષે તેઓએ સાબળ્યું
નથી, તેના ઉપર તેઓ વિશ્વાસ કેમ કરશે? વળી
ઉપદેશક વગર તેઓ કેમ સાબળશે? ૧૫ વળી તેઓને
ચોકલ્યા વગર તેઓ કેમ ઉપદેશ કરશે? જેમ લખ્યું
છે કે, વધામણીની સુવાત્તા સબળાવનારાઓના પગલા
કેવા સુદર છે!

૧૧ પણ સબળાએ તે સુવાત્તા માની નહિ, કેમકે
યશાયાહ કહે છે કે, જો પ્રભુ અમારા સંદેશ પર
કોણે વિશ્વાસ ડોધો છે? ૧૭ ત્યારે [સંદેશ] સાબળ-
વાથી વિશ્વાસ [યાય છે] તથા ખ્રીસ્તની વાતની
મારફતે [સંદેશ] સબળાય છે ૧૮ પણ હું પુછું છું
કે, શું તેઓએ નથી સાબળ્યું? હા, નિષે,
આખી પૃથ્વીમા તેઓનો અવાજ
તથા જગતના ઇરાઓ સુધી તેઓની વાતો
ફેલાઈ છે

૧૯ પણ હું પુછું છું કે, શું ઇસ્રાએલપુરો જાણતા ન
હતા? પ્રથમ મુસા કહે છે કે, [કરીશ,
જેઓ દેશાન્તિ નથી તેઓવડે હું તમને ધર્મિત
અણસમભૂ દેશાન્તિવડે હું તમને ક્રોધે ચડાવીશ.
૨૦ વળી યશાયાહ બહુ ઘાતી રાખીને કહે છે કે,
જેઓ મને રોધતા ન હતા તેઓને હું મળ્યા,
જેઓ મારા સબધી પુજતા ન હતા તેઓને હું
પ્રગટ થયો

૨૧ પણ ઇસાએલ વિષે તો તે કહે છે કે, આખો દિવસ, ન માનનારા તથા ઉલટું બોલનારા લોકો બધી ને મારા હાથ પસાર્યો.

૧૧ ત્યારે હું પુછું છું, શું દેવ પોતાના લોકને કાઢી મુક્યા? ના, એવું ન થયો કેમકે હું પણ ઇસાએલી, ઇસ્રાલીમના વંશનો, ને બિન્યા મીનના કુળનો છું. ર પોતાના ને લોકોને દેવે અગાઉથી જાણ્યા હતા તેઓને તેણે કાઢી મુક્યા નથી, વળી એલિયાહ સખી વર્મલેખ થું કહે છે, એ તમે નથી બાલતા? કે તે ઇસાએલી વિરુદ્ધ દેવને એવી વિનંતી કરે છે કે, 'ઓ પ્રભુ, તેઓએ તારા ભવિષ્યવાદી ઓને મારી નાખ્યા છે, ને તારી યજ્ઞવેદીઓને ખોદી નાખી છે, ને હું એકલો રહ્યો છું, ને તેઓ મારો જીવ લેવાનો રોધે છે.' ૪ પણ દેવવાણી તેને શું કહે છે? મેં પોતાને સાંડ સાત દુનર પુરોષોને સખી મુક્યા છે, કે જેઓ બાલની આગળ ધુટણે પડ્યા નથી. ૫ અને એમજ દાલના કાળમાં પણ દુપાની પસંદગી પ્રમાણે રોધ રહેલો છે. ૬ પણ બે એ દુપાથી થયું, તો તે કસીઓથી નહિ, નહિ તો દુપા તે દુપા કહેવાય નહિ. ૭ ત્યારે શું? ઇસાએલ ને રોધે છે તે તેઓને પ્રાપ્ત થયું નથી, પણ પસંદ કરેલાઓને પ્રાપ્ત થયું છે, ને ખાકીના [હૃદય] કહણ કરાયા, 'જેમ લખ્યું છે તેમ કે, દેવે તેઓને આ દિવસ મુખી મૂક્યો. આત્મા તથા ના દેખે એવી આખો તથા ના સામળે એવા કાનો આપ્યા છે.' ૮ અને હાઉં કહે છે કે,

તેઓની મેજ તેઓને વારતે જળ તથા પાસ તથા ઠોકર તથા બદલો યાચો.

૧૦ તેઓની આખો અધકારૂંપ થાઓ, એવી કે તેઓ દેખે નહિ,

ને તેઓની પીઠ હું સદા વાકી વાળ.

૧૧ ત્યારે હું પુછું છું કે, શું તેઓએ એ માટે ઠોકર ખાધી કે તેઓ પડી જાય? ના, એવું ન થયો, પણ ઉલટું તેઓના પડવાથી, વિદેશીઓને તારણ [મળ્યું છે], એ માટે કે તેઓના [એટલે ઇસાએલીઓમાં] ઇર્ષા ઉત્પન્ન થાય. ૧૨ ત્યારે બે તેઓનું પડવું જગતને સપત્તિરૂપ થયું છે, ને તેઓની દાની વિદેશીઓને સપત્તિરૂપ થઈ છે, તો તેઓની સપૂર્ણતા કેટલી અધિક [સપત્તિરૂપ] થશે.

૧૩ હું તો તમ વિદેશીઓને કહું છું, દેવે વિદેશીઓ સખી દુ પ્રેરિત છે, તેટલા માટે હું મારા કારભારને

મોટા માનું છું, ૧૪ એ માટે કે હરકાઈ પ્રકારે મારા સ્વભવતિઓમાં ઇર્ષા ઉત્પન્ન કરીને હું તેઓમાંના કેટલાઓને બચાવું. ૧૫ કેમકે બે તેઓને તથા દેવાથી જગતનો [દેવ સાથે] મિલાપ થયો, તો તેઓને હરી અંખીકાર કરવાથી મુએલામાંથી જીવન શિવૃત્તિ બીજું શું થશે? ૧૬ વળી બે પ્રથમ કળ પવિત્ર છે, તો [આખો] લોહો પણ પવિત્ર, ને બે જડ પવિત્ર તો રાળીઓ પણ પવિત્ર. ૧૭ પણ બે રાળીઓમાંની કેટલીએક તોડી નાખવામાં આવી, ને હું જગતી નૈતુન છતાં તેઓ મધ્યે કલમરૂપે મેળવાયો, ને નૈતુનની રસ ભરેલી જડનો સહભાગીઓ થયો, ૧૮ તો એ રાળીઓ પર હું ગર્વ ન કર, પરંતુ બે હું ગર્વ કરે, તો જડને તારો આધાર નથી પણ તને જડનો છે. ૧૯ ત્યારે હું કહેશે કે, હું કલમરૂપે મેળવાઈ માટે રાળીઓ તોડી નાખવામાં આવી. ૨૦ વાર, પોતાના અવિશ્વાસને લીધે તેઓ તોડી નાખવામાં આવી, ને હું તારા વિશ્વાસથી સ્થિર રહે છે, ગર્વિષ્ટ ન થા, પણ ભય સખ. ૨૧ કેમકે બે દેવે અસલ રાળીઓને બચાવી નહિ, તો તને પણ નહિ બચાવશે. ૨૨ ત્યારે દેવની મહેરબાની તથા તેની સખતાઈ પણ બે, જેઓ પડી ગયા તેઓ પર તો સખતાઈ, પણ બે હું તેની મહેરબાનીમાં રહે તો તારા ઉપર દેવની મહેરબાની, નહિ તો હું પણ કાપી નખામરા. ૨૩ અને તેઓ પણ બે પોતાના અવિશ્વાસમાં નહિ રહેશે, તો કલમરૂપે મેળવાશે, કેમકે દેવ તેઓને કલમરૂપે પાછા મેળવી રાકે છે. ૨૪ કેમકે બે નૈતુનનું ઝાડ કુદરતથી જગલી તેમાંથી બે હું કાપી કઢાયો, ને સારા નૈતુનના ઝાડમાં કુદરતથી વિરુદ્ધ કલમરૂપે મેળવાયો, તો તે કરતા એ અસલ [રાળીઓ] પોતાના નૈતુનના ઝાડમાં કલમરૂપે પાછી મેળવાય એ કેટલું વિરોધ સમ્ય છે?

૨૫ કેમકે એ ભાઈઓ, (તમે પોતાને બુદ્ધિવાન ન સમજો, માટે) મારી ઇચ્છા નથી કે, એ ભેદ વિષે તમે જાણ્યા રહો કે વિદેશીઓની સપૂર્ણતા માટે આવે ત્યાં મુખી ઇસાએલને કેટલેક ભાગે કહણતા થઈ છે. ૨૬ અને પછી તમામ ઇસાએલ તારણ પામશે, જેમ લખ્યું છે કે,

સીઓન મધ્યેથી જ્યાંવનાર આવશે,

ને તે યાકુબમાંથી જ્યાંમકપણુને કાઢી નાખશે,

૨૭ ત્યારે હું તેઓનાં પાપ નિવારણ કરીશ,

ત્યારે તેઓની સાથે મારો એ કરાર છે.

૨૮ સુવાતી સળધી તો તમારે લીધે તેઓ યત્ન છે ખરા, પણ પસંદગી સળધી તો બાપદાદાઓને લીધે તેઓ વહાલા છે. ૨૯ કેમકે દેવના કૃપાદાન તમા તેડું અવિચળ છે. ૩૦ કેમકે જેમ તમે પહેલાં દેવ પ્રત્યે અનુજ્ઞાકિત દુતા, પણ હમણા તેઓના અનાજ્ઞાકિત-પણાના કારણથી તમે દયા પામ્યા; ૩૧ એમજ તેઓ પણ હમણાં અણકલાગરા થયા છે, એ સારૂ કે, તમારા પર દર્શાવેલી દયાના કારણથી, તેઓને પણ હમણાં દયાદાન મળે. ૩૨ કેમકે દેવે બધાને અવિશ્વાસને આધીન કરાવ્યા છે, એ સારૂ કે બધા ઉપર તે દયા કરે.

૩૩ આહા! દેવની સપતિતું તથા બુદ્ધિનું તથા જ્ઞાનનું ઉડાપણું [કેવું અધ્યાત્મ]! તેના કરાવે કેવા ચઢ, ને તેના માર્ગો કેવા અરોધ્ય છે! ૩૪ કેમકે પ્રભુનું મન કોણે નવળું છે? અથવા તેનો મતી કોણ યો છે? ૩૫ અથવા કોણે તેને પહેલાં કંઈ આપ્યું, કે તે તેને પાછું ભરી આપે? ૩૬ કેમકે તેનામાંથી, તથા તેના વડે, તથા તેને અર્થ, બધું છે. તેને સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન.

૧૨ ત્યારે, એ બાઇઓ, હું તમને વિનંતી કર છું કે, દેવની દયાની ખાતર તમે પોતાનાં શરીરોનું છવવું, પવિત્ર તથા દેવને પસંદ પડે એવું, અર્પણ કરો; એ તમારી બુદ્ધિસંપન્ન સેવા છે. ૨ અને આ જગતનું ૩૫ તમે ન ધરો; પણ તમારાં મનોના નવીનકરણથી પરમ ૩૫માં બદલાઓ, એ માટે કે દેવની સારી તથા માન્ય તથા સંપૂર્ણ ઇચ્છા શી છે, તે તમે પારખી શકો.

૩ વળી જે કૃપા મને આપવામાં આવી છે, તેના આસરથી, હું તમારામાંના દરેક જણને કહું છું કે, પોતાને જેવા ગણવો જોઇએ, તે કરતાં વિશેષ ન ગણવો, પણ જે પ્રમાણે દેવે દરેકને વિશ્વાસનું માપ વહેંચી આપ્યું હોય, તે પ્રમાણે [દરેકે પોતાને] નમ્ર-તાથી ગણવો. ૪ કેમકે જેમ આપણને એક શરીરના ધણા અવયવો છે, ને સપળા અવયવોને એકજ કામ નથી; ૫ તેમ આપણે ધણાં છતાં ખ્રીસ્તમાં એક શરીર છીએ, ને માહોમાંહે એકમેકના અવયવો [છીએ]. ૬ અને આપણને જે કૃપા આપવામાં આવી છે, તે પ્રમાણે જુદા જુદાં વરદાન આપણને મળ્યાં છે; તેથી ને પ્રબોધ કરવાનું [દાન મળ્યું હોય], તે પોતાના વિશ્વાસના પ્રમાણમાં કરવો; ૭ અથવા જે સેવાનું તો સેવામાં [લાગુ રહેવું]; ૮ વળી જે શિક્ષક હોય તેણે શિષ્યવર્ગમાં [લાગુ રહેવું]; ૯ ને જે

સુબોધ કરનાર તેણે સુબોધ કરવામાં લાગુ રહેવું; ૧૦ જે દાન કરે છે તેણે ઉદારતાથી કરવું; ૧૧ જે અધિકાર ચલાવે છે તેણે આદરતાથી ચલાવવો; ૧૨ ને દયા કરે છે તેણે હર્ષથી કરવી. ૧૩ [તમારો] પ્રેમ ટાંચ વગરનો થાય; ૧૪ જે બુદ્ધિ છે તેને ધિક્કારો, ને સારૂ છે તેને વળગી રહો. ૧૫ બાઇઓ પ્રત્યે જેવી પ્રીતિ ધરે તેવી નિકટ પ્રીતિ એક બીજા પર રાખો; માન સળધી એક બીજાને અધિક ગણો. ૧૬ ઉદ્યોગમાં આળસ વગરના થાઓ; આત્મામાં આદર ધાઓ; પ્રભુની સેવા કરો; ૧૭ આશામાં દુરખ કરો; સકટમાં ધીરજ રાખો; પ્રાર્થનામાં લાગુ રહો; ૧૮ સ્તોત્રના ખપ પુરા પાડો; પરીણાગત કરનારા થાઓ. ૧૯ તમારા સતાવનારાઓને આશીર્વાદ આપો; આશીર્વાદજ આપો, ને શાપ આપતા નહ. ૨૦ દુરખનારાઓની સાથે દુરખાઓ; રડનારાઓની સાથે રડો. ૨૧ માહોમાંહે એકમનના થાઓ; તમારૂં મન હૃય વાનાં પર ન લગાડો, પણ નમ્ર બાવ રાખીને દીનોની કાળજી રાખો; તમે પોતાને બુદ્ધિવંત ન સમજો. ૨૨ બુદ્ધિને બદલે ભૂલું કોઇને વાળતા નહ. સંઘળા માણસોની નજરમાં જે રોબડું છે, તે [કરવાને] કાળજી રાખો. ૨૩ જે બની શકે, તો જેમ તેમ કરીને સંઘળાં માણસોની સાથે સમાધાનમાં રહો. ૨૪ એ વહાલાઓ, તમે પોતાનું વેર ન વાળો, પણ કોઇને સારૂ માર્ગ છાડો, કેમકે લખેણ છે કે, પ્રભુ કહે છે કે, વેર વાળવું એ માડું છે, હું બદલો વાળીશ. ૨૫ પણ જે તારો વેરી ભૂખ્યો હોય, તો તેને ખવાડ; જે તૃપિત હોય તો તેને [પાણી] પા, કેમકે એવું કરતાં તું તેના માથા પર આગના અંગારાના ઢગલા કરીશ. ૨૬ જે બુદ્ધિ તેથી તું હારી ન જાય, પણ જે સદૃષ્ટ તેથી જીરોનો પરાજય કર.

૧૩ દરેક માણસે સુખ્ય અધિકારીઓને આધીન રહેવું; કેમકે દેવથી ન હોય એવો કોઇ અધિકાર નથી; ને [અધિકારીઓ] છે તેઓ દેવના કરાવેલા છે; ૨ એ માટે અધિકારીની સામે ને થાય, છે તે દેવના કરાવની વિરૂદ્ધ થાય છે, ને જેઓ વિરૂદ્ધ થાય છે તેઓ પોતા પર દંડ લાવશે. ૩ કેમકે હાકેમો સારૂ કામ [કરનાર]ને બચાવ નથી, પણ ભૂલું [કરનાર]ને; ત્યારે અધિકારીની તને બીક ન લાગે, એવી તારી ઇચ્છા છે શું? તો તું સારૂ કર ને તું તેની પાસેથી વખાણ પામીશ. ૪ કેમકે તે તારા હિતને અર્થે દેવનો કારભારી છે; પણ જે તું ભૂલું કરે તો બીછી, કેમકે

તે વરવાર અમરો રાખતો નથી; કેમકે તે દેવનો કારભારી છે, એટલે, ભુલું કરનાર પર તે કોપરૂપી બદલા વાળનાર છે. ૧ તે માટે દેવળ કોપની બીકથી નદિ, પરંતુ પ્રેક્ષ્યુહિતી ખાતર પણ તમારે તેને આધીન રહેવું જોઈએ. ૨ અને એ કારણ માટે તમે કર પણ આપો છો, કેમકે તેઓ દેવના સેવક છે ને તેજ હાથમાં લાણુ રહે છે. ૩ પ્રત્યેકને તેના જે દુઃખ તે આપો; જેને કરના તેને કર; જેને દાણનો તેને દાણ; જેને બીકનો તેને બીક; જેને માનનો તેને માન.

૪ એક બીજા ઉપર પ્રેમ રાખવો એ શિવાય બીજું દેવું કોણનું ન કરો, કેમકે જે બીજા ઉપર પ્રેમ રાખે છે તેણે નિયમને પૂરો પાડ્યો છે. ૫ કારણ કે તારે વ્યભિચાર ન કરવો, ખૂન ન કરવું, ચોરી ન કરવી, લોભ ન રાખવો, કત્યાદિ જે આપ્તાઓ છે તેઓનો સાર આ વચનમાં પ્રમાણ્યો છે, કે તારે જેવા પોતા પર તેવો પોતાના પડોશી પર પ્રેમ રાખવો. ૬ પ્રેમ પોતાના પડોશીનું કંઈ ભુલું કરતો નથી, તેથી પ્રેમ નિયમનું સંપૂર્ણ પાળણુ છે.

૭ અને કાળ વરનો એ [યાદ રાખો] કે હમણાં તમારે ઉધમાંથી ઉઠવાની વેળા આવી ચુકી છે, કારણ કે જે વેળાએ આપણે વિશ્વાસ કરવા માંડ્યો, તે કરતાં દાઢ આપણુ વારણુ પાસે છે. ૮ રાત વણી અંધ છે, અને દિવસ પાસે છે, માટે આપણે અંધકારનાં કાનો તણ દૂરને અન્નવાળાનાં દુધિયારો સ્પર્શ્યો. ૯ અને દિવસે જેમ ઘટે તેમ ચોસવી રીતે વર્તીએ, મોળ-ચોખમાં તથા છાંયછાંમાં નદિ, છિનાળામાં તથા લપટપણામાં નદિ, ઝવડામાં તથા અદેખામાં નદિ. ૧૦ પણ તમે પ્રભુ ઇસ્તને પહેરી લો, ને દેવને માટે, એટલે તેની દુઃખ ઇચ્છાએને અર્થે, ચિંતા ન કરો.

૧૪ વિશ્વાસમાં જે નબળો તેનો અનિહાર કરો, પણ સહેદ સળથીવા વિનાશને સાડ નહિ. રક્ષાને વિશ્વાસ તો એવો છે કે તે બધું ખાય છે, પણ કોઈ તો નબળો દોષાથી રક્ષા ખાય છે. ૨ જે ખાય છે તેણે ન ખાનારને ઉચ્ચ ન કરવો; ને જે ખાતો નથી તેણે ખાનારને અપરાધી ન ઠરાવવો; કારણ કે દેવે તેનો અનિહાર કર્યો છે. ૩ તું કોણુ છે કે બીજાના આકરને અપરાધી ઠરાવે? તેનું વક્તો રહેવું કે પડવું તે પોતાના પાણીના દાવમાં છે. ૪ પણ તે કોનો રખાયો, કેમકે પ્રભુ તેને વનો રાખવાને અર્થ છે. ૫ કોઈએકે તે એક દિવસને બીજા કરતાં વધારે ગણે છે, ૨૬ એક સપ્તાહ દિવસને સપ્તાહ ગણે છે; દરેક

પોતાપોતાના મનમાં સંપૂર્ણ ખાતરી કરવી. ૬ દિવસને જે [પવિત્ર] ગણે છે તે પ્રભુને સાડ [પવિત્ર] ગણે છે; જે ખાય છે તે પ્રભુને સાડ ખાય છે, કેમકે તે દેવનો ઉપકાર માને છે; ને જે નથી ખાતો તે પ્રભુને સાડ નથી ખાતો, ને દેવનો ઉપકાર માને છે. ૭ કેમકે આપણામાંના કોઈ પોતાને અર્થે જીવતો નથી, ને કોઈ પોતાને અર્થે મરતો નથી. ૮ કારણ કે જે જીવીએ છીએ, તો પ્રભુને અર્થે જીવીએ છીએ, અથવા જે મરીએ છીએ, તો પ્રભુને અર્થે મરીએ છીએ, તે માટે જો તો આપણે જીવીએ કે મરીએ, તો પણ આપણે પ્રભુનાજ છીએ. ૯ કેમકે એ હેતુથી ખ્રીસ્ત મરણ પામ્યો, ને પાછો જીવતો થયો કે, મુએશાં તથા જીવતાં બનેતો તે પ્રભુ યાય. ૧૦ પણ તું પોતાના ભાઈને કેમ અપરાધી ઠરાવે છે? અથવા તું પોતાના ભાઈને કેમ ઉચ્ચ કરે છે? કેમકે આપણુ સર્વને દેવના ન્યાયાસન આગળ ઉભા રહેવું પડશે. ૧૧ કેમકે એવું લખેલું છે કે,

પ્રભુ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે, દરેક ધુરણ મારી આગળ વાકો વળશે,

ને દરેક જીવ દેવની સ્તુતિ કરશે.

૧૨ એ માટે આપણુ પ્રત્યેકને પોતાપોતાનો દિસાબ દેવ આગળ આપવો પડશે.

૧૩ ત્યારે દવેશી આપણે એક બીજાને અપરાધી ન ઠરાવીએ, પણ તે કરતાં એવું ઠરાવીએ કે, કોઈએ પોતાના ભાઈના માર્ગમાં ઠેસ કે કાંઈક પકડ્યું ન મુકવું. ૧૪ દુઃખ મળ્યું છે, ને પ્રભુ ઇસુમાં મને પુરી ખાતરી છે કે કંઈ પણ જાતે અચૂક નથી, પરંતુ જેને જે કંઈ અચૂક લાગે છે તેને તે અચૂક છે. ૧૫ પણ જો તારો ભાઈ તારા ખાવાને લીધે બેઠિત થાય છે, તો તેટલામાં તું પ્રેમની રૂએ ચાલતો નથી; જેને સાડ ખ્રીસ્ત મર્યો, તેનો નાશ તું તારા ખાવાનાથી ન કર. ૧૬ ત્યારે તમારું જે સાડ તે વિષે બુંદુ બોલાય એવું થવા ન દે. ૧૭ કેમકે દેવનું રાજ્ય તો ખાવા પીવામાં નથી, પણ ન્યાયીપણું, શાંતિ, ને પવિત્ર આત્માથી આનંદ, એઓમાં છે. ૧૮ કેમકે એમાં જે ખ્રીસ્તની સેવા કરે છે, તે દેવને પસંદ તથા માલસોને માન્ય થાય છે. ૧૯ ત્યારે જે વાનાં કાવિસાધક તથા બેયો આપણે એક બીજાને મુષારો કરી રાજીને એવાંની પાછળ આપણે લાગવું. ૨૦ ખાવાને કારણે દેવનું કામ તોડી ન પાડે; બધું યુદ્ધ છે ખરું, પણ જેને ખાવાથી રક્ષા લાગે છે તે આપણને તે કુંડું છે. ૨૧ માંસ ન

ખાતું, ને દ્રાક્ષરસ ન પીવો, ને જે કશાથી તારો બાહ્ય હેસ ખાય છે, [અથવા ટાકરાય છે, અથવા નમ્બો યાય છે] તે ન [કરું] એ તને ધટાર છે. ૨૨ જે વિશ્વાસ તને છે તે તારા પોતામા દેવની આગળ રાખ; પોતાને જે વાળખી લાગે છે, તે સળધી જે પોતાને અપરાધી નથી ઠરાવતો તેને ધન્ય છે. ૨૩ પણ જેને સહેલું છે તેને ખાય છે તો તે અપરાધી કરે છે, કેમકે તે વિશ્વાસથી [ખાતો નથી]; ને જે સધળું વિશ્વાસથી નથી તે તો પાપ છે.

૧૫ હવે અરાકેતોની નિર્જનતાનું સફળ કરવું, ને પોતાની ખુશી પ્રમાણે ન કરવું, એ આપણું શક્તિવંતોની ફરજ છે. ૧ આપણાંમાંના હરેકે પોતાના પડોશીને કલ્યાણને સાર [તેના] સસ્થાપનને અર્થે ખુશી કરવો. ૨ કેમકે ખ્રીસ્ત પણ પોતાની મરણ પ્રમાણે કરતો નહિ, પણ જેમ લખ્યું છે કે, તારી નિંદા કરનારાઓની નિંદા મારા પર પડી, તેમ [તેને થયું]. ૩ કેમકે જેટલું અગાઉ લખેલું હતું, તે આપણી શિખામણને સાર લખેલું હતું, એ માટે કે ધીરજથી તથા પવિત્રલેખમાંના દિલાસાથી આપણને આશા ધાય. ૪ હવે તમે, ખ્રીસ્ત ઇસુને અનુસરીને માહોમાદે એકજ મનના થાઓ, એવું [વરદાન] ધીરજનો તથા દિલાસાનો દેવ તમને દો; ૫ એ માટે કે તમે એક ચિત્તે તથા એક મુખથી, દેવનો, એટલે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના બાપનો, મહિમા પ્રગટ કરો. ૬ માટે, ખ્રીસ્તે જેમ દેવના મહિમાને અર્થે તમારો અગીકાર કર્યો, તેમ તમે પણ એક બીજાને અગીકાર કરો. ૭ વળી હું કહું છું કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત દેવના સત્યને લીધે સુનતીઓનો સેવક થયો, એ માટે કે જે વચનો બાપ-દાદાઓને આપેલા હતાં, તેઓને તે નિશ્ચિત કરે, ૮ ને વળી કે વિદેશીઓ પણ તેની કથાને લીધે દેવનો મહિમા પ્રગટ કરે, જેમ લખ્યું છે તેમ કે, એ કારણ માટે હું વિદેશીઓ મધ્યે તારી સ્થિતિ કરીશ,

ને તારા નામનું ગીત ગાઇશ.

૧૦ અને વળી તે કહે છે કે,

ઓ વિદેશીઓ, તમે તેના લોકોની સહાતે હરખાઓ.

૧૧ અને વળી,

ઓ સધળા વિદેશીઓ, પ્રભુની સ્થિતિ કરો,

અને સધળા લોક તેનું સ્તવન કરો

૧૨ અને વળી યશાયાહ કહે છે કે,

વિશાળની જડ,

એટલે વિદેશીઓ ઉપર રાજ્ય કરવાને જે ઉઠવાનો છે તે યશો;

તેના પર વિદેશીઓ આશા રાખો.

૧૩ હવે આશાનો દેવ તમને વિશ્વાસ રાખવામાં, સર્વ હર્ષ તથા શાન્તિએ ભરપુર કરો, એ સાર કે પવિત્ર આત્માની શક્તિએ કરીને તમારી આશા પુષ્કળ ધાય.

૧૪ અને, એ મારા બાહ્યો, અને પોતાને પણ તમારે વિષે ખાતરી છે કે તમે પોતે સારાપણાએ પૂર્ણ, સર્વ જ્ઞાને ભરપુર, ને એક બીજાને ચેતાવવાને શક્તિમાન છો. ૧૫ તોએ પણ બહુ છે કે તમને ફરીથી યાદ કરાવવા સાર કાઠ વધારે છાતી ચલાવીને મેં તમારા પર લખ્યું છે, કારણ કે દેવથી મને આ કૃપા અપાએલી છે, ૧૬ કે દેવની સુવાત્તા વિષેનો યાજ્ઞ થઇને, હું વિદેશીઓ પ્રત્યે ખ્રીસ્ત ઇસુનો સેવક થાઉં, એ સાર કે વિદેશીઓ પવિત્ર આત્માથી પવિત્રીકરણ પામીને માન્ય અર્પણ ધાય. ૧૭ ત્યારે દેવ વિષેની વાતો સળધી મને ખ્રીસ્ત ઇસુથી અભિમાન કરવાનું કારણ છે. ૧૮ કેમકે વિદેશીઓ આજ્ઞાકારી ધાય એ સાર ખ્રીસ્તે જે કામો મારી પાસે પવિત્ર આત્માના પરાક્રમે કરીને વાત તથા કામ વડે, અને ચિન્હો તથા આશ્ચર્યકથાના પરાક્રમ વડે કરાવ્યાં છે, તે શિવાય બીજા વિષે બોલવાની હિમ્મત હું નહિ ધરીશ; ૧૯ એટલે કે યરુશલેમથી મારીને ફરતાં ફરતાં છેક ઇલુરીકમ સુધી મેં ખ્રીસ્તની સુવાત્તા સપૂર્ણ રીતે પ્રગટ કરી છે; ૨૦ અને એવી રીતે તો સુવાત્તા પ્રગટ કરવાનો મેં નિયમ રાખ્યો, કે જ્યાં ખ્રીસ્તનું નામ હતું ત્યાં [બોધ કરવો] નહિ, રબે બીજાના પાયા પર હું બાધું; ૨૧ પણ જેમ લખ્યું છે તેમ કે,

જેઓને તેના સળધીના સમાચાર મળ્યા ન હતા તેઓ જોશે,

ને જેઓએ સાલભય ન હતું તેઓ સમજશે.

૨૨ અને તેજ કારણથી તમારી પાસે આવતા મને આટલી બધી વાર રોકાણ થયું છે. ૨૩ પણ હવે આ પ્રતિભા મને કોઇ જગ્યા બાકી રહેલી નથી, ને ધણું વરસથી તમારી પાસે આવવાની મારી અલિલાયા છે; ૨૪ જેવારે હું સ્પેનમા જઇશ, [તેવારે તમારી પાસે આવીશ,] (કેમકે મને આશા છે કે ત્યાં જતાં હું તમને જોઇશ, અને પ્રથમ તમારી સગવડો કેટલેક ફરજત સંતોષ પામીને ત્યાં જવાને તમારાથી વિદાય-બીરી પામીશ) ૨૫ પણ હાલ તો હું સતેની સેવામાં

યરુશાલેમ બહુ છે. ૨૬ કેમકે યરુશાલેમના સતોમાંના જેઓ દરિદ્રી, તેઓને સાડા કંઈ ઉપચારું કરવું, એ માટેકેના તથા આખાયાને સાડા લાખું. ૨૭ એઓને સાડા લાખું એ તો ખરૂં, અને વળી એઓ તેઓના ઋણીઓ પણ છે. કેમકે તે વિદેશીઓ તેઓની આર્થિક વસ્તુઓમાં બાળિયા થયા, તો દૈદિક વસ્તુઓથી તેઓની ચાકરી કરવી એ તેઓની પણ કુશળ છે. ૨૮ ત્યારે એ કામ પુરૂ કરીને, ને એ ફળ તેઓને સાડા નહીં કરીને, દુ તમારામાં યહને સ્પેન બહાર. ૨૯ અને મને માલમ છે કે તમારી પાસે આવીય ત્યારે હું ખ્રીસ્તની મુવાતીના સંપૂર્ણ આશીર્વાદ મુઝાં આવીશ.

૩૦ હવે, ઓ ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની આવર તથા પવિત્ર આત્માના પ્રેમની ખાતર હું તમને વિનંતી કરું છું કે, તમે મારે માટે દેવની પ્રાર્થના કરવામાં મારી સાથે ચલ કરો, ૨૧ કે હું યહુદાદમાંના અવિધારીઓના દુમલાથી બચું, ને યરુશાલેમને સાડા ને મારી સેવા, તે સતેને પસંદ પડે; ૨૨ અને કે દેવની હઝારાથી હું આનંદ તમારી પાસે આવું, ને તમારા મુઝાં વિદ્યામે પામું. ૨૩ હવે શાંતિનો દેવ તમ સર્વની સાથે હો. આમેન.

૧૬ વળી આપણી બહેન ફેબી ને કંકિઆમાંની મંડળની સેવકી છે, તેને માટે હું તમને લલમણું કરું છું કે, ૧ સતેને ધટે તેવી રીતે તમે પ્રભુને લીધે તેનો અન્નિકાર કરો, અને ને કાંઈ બાબતમાં તેને તમારી [મદદની] અગત્ય પડે તેમાં તમે તેને સહાય કરજો, કેમકે તે પોતેજ ધણીને તથા મને પોતાને પણ સહાય કરનાર થઈ છે.

૨ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં મારી સાથે કામ કરનારાં પ્રિયકા તથા અપ્રુવાને સલામ કહેલો; ૩ તેઓએ મારા જીવને સાડા પોતાની ચરદનો ધરી છે, તેઓનો ઉપકાર એકલો હુંજ નહિ પણ વિદેશીઓમાંની સરળ મંડળીઓ પણ માને છે; ૪ અને ને મંડળી તેઓના ધરમાં છે તેને સલામ કહેલો. મારો વડાલો એપાઇનેવસ ને ખ્રીસ્તને સાડા આશિયાનું પહેલું ફળ છે, તેને સલામ કહેલો. ૫ મરિયમ જેણે તમારે સાડા ઘણી મહેનત કીધી તેને સલામ કહેલો. ૬ મારા સગા તથા મારી સાથેના બહીવાન આંદ્રોનીકસ તથા બુનીઆને સલામ કહેલો; તેઓ પ્રિયતા મધ્યે નામીયા છે, ને માથથી અગાડ ખ્રીસ્તમાં આવેલા છે. ૭ પ્રભુમાં મારા વડાલો આંધિવાતસને સલામ કહેલો. ૮ ખ્રીસ્તમાં

અમારી સાથે કામ કરનાર ઉર્બાનસને તથા મારા વડાલો સ્ત્રાખુસને સલામ કહેલો. ૧૦ ખ્રીસ્તમાં માનવતા આપેલેસને સલામ કહેલો. આરીસ્તલુલસના ધરનાને સલામ કહેલો. ૧૧ મારા સગા હેરોદીઓનને સલામ કહેલો. નારકીસસના ધરમાંનાં જેઓ પ્રભુમાં છે તેઓને સલામ કહેલો. ૧૨ પ્રભુમાં મહેનત કરનારીઓ તુફાનનાને તથા તુફાસને સલામ કહેલો, વડાલો પેરસીસ જેણે પ્રભુમાં ઘણી મહેનત કીધી તેને સલામ કહેલો. ૧૩ પ્રભુમાં પસંદ કરેલા રૂફસને ને તેની તથા મારી માને સલામ કહેલો. ૧૪ આસુનકિવસ, ફલેગોન, હેર્મેસ, પાત્રોબાસ તથા હેર્માસને, ને તેઓની સાથે ને બાઇઓ છે, તેઓને સલામ કહેલો. ૧૫ શીલોલોનસને તથા બુલિયાને, નેરીઅસને તથા તેની બહેનને, ને ઓલુંપાસને તથા તેઓની સાથે ને સઘળા સંતો છે તેઓને સલામ કહેલો. ૧૬ પવિત્ર ઝુંબડથી તમે એક બીજાને સલામ કરજો. ખ્રીસ્તની સર્વ મંડળીઓ તમને સલામ કહે છે.

૧૭ હવે, ઓ ભાઈઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, ને ભાઈ તમે પામ્યા છો તેથી ઉલટા જેઓ તમારામાં કુટ પાડે છે ને દોષકારક થાય છે, તેઓને તમે ધ્યાનમાં રાખીને તેઓથી દૂર રહો. ૧૮ કેમકે જેઓ એવા છે, તેઓ આપણા પ્રભુ ખ્રીસ્તની નહિ, પણ પોતાના પેટની સેવા કરે છે, ને મીઠી વાતો તથા ખુશામતથી ભોળાઓનાં મનોને લમાવે છે. ૧૯ પણ તમારૂં આજ્ઞાપણજી સર્વ લોકોમાં ભરેર થયું છે, ને દુ તેથી તમારા સંબંધી આનંદ કરું છું; ને મારી હઝારા એવી છે કે તમે સાસા વિષે લાલ્લા, ને બુંડા વિષે ભોળા થાઓ. ૨૦ અને શાંતિનો દેવ ચોતાને વહેલો તમારા પત્ર વળે હુંદાવરી.

આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા પર હો. આમેન.

૨૧ મારો સાથી કામદાર લીમોથી, ને મારા સગા લુકિયસ તથા થાસન તથા સોસીપાવર તમને સલામ કહે છે. ૨૨ હું તેરવીઅસ, આ પત્રનો લંખનાર, પ્રભુમાં તમને સલામ કરું છું. ૨૩ મારો તથા આખી મંડળીનો ચન્માન ગાયસ તમને સલામ કહે છે. સહેરનો ખબનચી એસસ્વસ તથા ભાઇ ફાવંસ તમને સલામ કહે છે. ૨૪ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમ સર્વ પર થાઓ. આમેન.]]

૨૫ હવે ને મને સનાતન કાળથી ગ્રામ રાખવામાં આવ્યો હતો, પણ આ દાળમાં પ્રસિદ્ધ થયા છે, ને

સનાતન દેવની આજ્ઞાથી ભવિષ્યવાદીઓના લેખોમાં એ માટે સર્વ પ્રભુઓને જણાવવામાં આવ્યો છે કે તેઓ વિશ્વાસનું આજ્ઞાપાળુ કરે, ૨૧ તે [મને]ના પ્રકીકરણ પ્રમાણે જે મારી સુવાર્તા, એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત

વિષેને જે ઉપદેશ, તે પ્રમાણે તમને નિલાવવાને જે શક્તિવાન છે, ૨૭ તે એકલા જ્ઞાની દેવને, ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે, સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ આમિન.

કરીથીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો ૫૧.

૧ કરીથીમા દેવની જે મઠણી છે, જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુથી પવિત્ર કરાએલા, જેઓ પવિત્રો થવાને તેડાએલા, તેઓના પર તથા તેઓ સુદ્ધા સર્વ જગ્યામાં જેઓ આપણા પ્રભુ, એટલે તેઓના તથા આપણા પ્રભુ, ઇસુ ખ્રીસ્તનું નામ લે છે, ૨ એ સર્વ ઉપર, પાઉલ જે દેવની ઇચ્છાથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત થવાને તેડાએલો તે, તથા લાઇ સોસથેનેસ લખે છે ૩ દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ

૪ દેવની કૃપા ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તમને અપાયલી છે, તેને સાથે હું તમારે વિષે મારા દેવને ઉપકાર સદા માનું છું, ૫ કેમકે જેમ ખ્રીસ્તની શાહેલી તમારામાં દંદ થઈ તેમ, સર્વ પ્રકારે, ૧ સર્વ યોલવામાં તથા સર્વ જ્ઞાનમાં, તમે તેનામાં ભરપૂર થયા, ૭ માટે તમે કંઈ કૃપાદાનમાં ઓછા ન થતા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વાટ જુઓ છો ૮ તે તમને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના દિવસમાં નિર્દોષ થવાને અત સુધી દંદ કરો ૯ દેવ, જેનાથી તમે તેના દીકરા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની સગતમાં તેડાએલા છો, તે વિશ્વાસુ છે

૧૦ લાઇઓ, હું આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે, તમને વિનંતી કરું છું, કે તમે સધળા એકજ વાત બોલો, ને તમારામાં પૂરો ન થાય, પણ એકજ મને તથા એકજ મને મળેલા થાઓ ૧૧ કેમકે, મારા લાઇઓ, તમારા સળધી કલોએના ધરનાઓની પાસેથી મને ખબર મળી છે, કે તમારામાં કહ્યા છે ૧૨ હવે હું એ કહેવા માગું છું, કે તમારામાંના હરેક કહે છે, કે હું તો પાઉલનો, ને હું અપોલોનો, ને હું ક્લોનો, ને હું ખ્રીસ્તનો ૧૩ હું ખ્રીસ્ત વિભાગેલો છે?

હું પાઉલ તમારે સાથે વધસ્તમે જડાયો? અથવા હું તમે પાઉલને નામે બાપ્તિસ્મા પામ્યા? ૧૪ હું દેવની સ્મૃતિ કરું છું, કે કિરપસ તથા ગાયસ વિના મેં તમારામાંના મધ્યનું બાપ્તિસ્મા કર્યું નહિ. ૧૫ રખે કોઈ કહે કે મેં પોતાને નામે બાપ્તિસ્મા કર્યું ૧૬ સ્તેફનના કડુંબનું પણ મેં બાપ્તિસ્મા કર્યું, એ શિવાય મેં બીજા કોઈનું બાપ્તિસ્મા કર્યું હોય, એ હું જાણતો નથી ૧૭ કેમકે બાપ્તિસ્મા કરવા સાથે ખ્રીસ્તે મને મોકલ્યો એમ નહિ, પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સાથે, વાતના જ્ઞાનથી નહિ, રખે ખ્રીસ્તનો વધસ્તમે વ્યર્થ થાય

૧૮ કેમકે નારા પામનારાઓને વધસ્તમે વાત મૂર્ખપણ લાગે છે, પણ અમ તારણ પામનારાઓને તે દેવનું પરાક્રમ છે ૧ કેમકે એમ લખ્યું છે કે,

હું જ્ઞાનીઓના જ્ઞાનનો નારા કરીશ, ને બુદ્ધિવંતોની બુદ્ધિનો નકાર કરીશ ૨૦ જ્ઞાની કયા? શાસ્ત્રી કયા? આ કાળનો વિવાદી કયા? હું દેવે જગતનું જ્ઞાન મૂર્ખપણ કરાવ્યું નથી? ૨૧ કેમકે ન્યારે દેવના જ્ઞાનમાં, જગતે પોતાના જ્ઞાન વડે દેવને ભણ્યો નહિ, ત્યારે વાત પ્રગટ કરવાના મૂર્ખપણાવડે વિશ્વાસ કરનારાઓને તારવા તે દેવને પસંદ પડ્યું ૨૨ યહુદીઓ નિશાણી માગે છે ને હેલે નીઓ જ્ઞાન શોધે છે, ૨૩ પણ અમે તો વધસ્તમે જડાએલા ખ્રીસ્તને પ્રગટ કરીએ છીએ, તે તો યહુદીઓને ડાકર, ને હેલેનીઓને મૂર્ખપણ લાગે છે, ૨૪ પણ જે તેડાયેલા, પછી તે યહુદી હોય કે હેલેની હોય, તેઓને ખ્રીસ્ત દેવનું પરાક્રમ તથા દેવનું જ્ઞાન છે ૨૫ કારણ કે દેવનું જે મૂર્ખપણ તે માણસો કરતા જ્ઞાની છે, ને દેવનું જે અજળપણ તે માણસો કરતા શક્તિવાન છે

૨૬ કેમકે બાઇઓ, તમે તમારા તેડાને જીએ છો, કે દેહ પ્રમાણે ધણા જ્ઞાનીઓ, ધણા પરાક્રમીઓ, ધણા કુળવંતો [તેડાવંતો] નથી; ૨૭ પણ દેવ જ્ઞાનીઓને લલવવા સારૂ જન્મના મૂર્ખોને પસંદ કર્યા છે, ને શક્તિમાનોને લલવવા સારૂ જન્મના અબળોને પસંદ કર્યા છે, ૨૮ ને જે છે તેઓને બર્ધ કરવા સારૂ, દેવ જન્મના અકુલીનોને તથા ધિકારેલાઓને તથા જે નથી તેઓને પણ પસંદ કર્યા છે, ૨૯ કે માનવી ભવ તેની આગળ અભિમાન ન કરે. ૩૦ પણ તેનાથી ઇસુ ખ્રીસ્તમાં તમે છો, અને જે આપણને સારૂ દેવ પાસેથી જ્ઞાન તથા ન્યાયીપણ તથા પવિત્રીકરણ તથા ઉદ્ધાર યથો; ૩૧ જે માટે કે જેમ લખ્યું છે તેમ, જે અભિમાન કરે તે પ્રભુમાં અભિમાન કરે.

૨ અને, બાઇઓ, હું તમારી પાસે આવ્યો, ત્યારે તમને દેવ વિધેની શાહેરી પ્રગટ કરવાં વાતના કે જ્ઞાનના ઉત્તમપણાએ આવ્યો નહિ. ૨ કેમકે ઇસુ ખ્રીસ્ત એટલે વધરતમે વડાએલો, તે વિના હું તમારામાં કંઈજ ન બાલું, એવું મેં કરાવ્યું. ૩ અને હું અબળ-પણામાં તથા ભયમાં તથા ધણી કુલરીમાં તમારી સાથે હતો. ૪ અને મારી વાત તથા મારૂં બાપણ માનવી જ્ઞાનની મનોહર વાતોથી નહિ, પણ આત્માના તથા પરાક્રમના પ્રમાણથી હતાં, ૫ કે તમારા વિશ્વાસ માણસોના જ્ઞાનથી નહિ, પણ દેવના પરાક્રમથી થાય. ૬ પણ જેઓ સંપૂર્ણ છે તેઓમાં અમે જ્ઞાનની વાત બોલીએ છીએ; પણ આ કાળનું જ્ઞાન નહિ, તથા આ કાળના નાશ પામનાર અધિકારીઓનું પણ નહિ; ૭ પણ દેવનું જ્ઞાન, એટલે જે શુદ્ધ રખાયેલું જ્ઞાન યુગોથી અચાલ, દેવે આપણા મદિમાને સારૂ કરાવ્યું હતું, તેની વાત અને મર્મમાં બોલીએ છીએ. ૮ તે આ કાળના કોઈ અધિકારીએ ન લખ્યું; કેમકે જે લખ્યું હોત તો તેઓ મદિમાના પ્રભુને વધરતમે ન બતાવે. ૯ પણ જેમ લખ્યું છે તેમ,

આંખે જે જોયું નથી, ને કાને જે સાંભળ્યું નથી, ને માણસના મનમાં જે પેઠું નથી, ને પોતાના પ્રેમ કરનારાઓને સારૂ જે સિદ્ધ થયું છે;

૧૦ તે તો દેવે પોતાના આત્માથી આપણને પ્રગટ કર્યું છે; કેમકે આત્મા સર્વને, હા, દેવની ઉડી વાતોને પામી શકે છે. ૧૧ કેમકે માણસનો આત્મા જે તેનામાં છે તે વિના કંઈ માણસ માણસોની વાતો બોલે છે? એમજ દેવના આત્મા વિના દેવની વાતો કોઈ

બોલતો નથી. ૧૨ પણ અમે જન્મતો આત્મા નહિ, પણ જે આત્મા દેવથી છે તે પામ્યા છીએ, જે માટે કે દેવે આપણને દૃષ્ટાએ કરીને જે આપણે તે બોલીએ. ૧૩ તેજ અમે બોલીએ છીએ, માનવી જ્ઞાનની શિખરેથી વાતોથી નહિ, પણ પવિત્ર આત્માની શિખરેથી વાતોથી, આત્મિક આત્મિકની સાથે સરખાવતાં બોલીએ છીએ. ૧૪ પ્રાણિક માણસ દેવના આત્માની વસ્તુઓના અંગીકાર કરતું નથી; કેમકે તેઓ મૂર્ખપણું એવું તેને લાગે છે; ને તેઓ આત્મિક રીતે સમભય છે, માટે તે તેઓને બોલી શકતું નથી. ૧૫ પણ જે આત્મિક તે સર્વને પારખે છે, પણ પોતે કોઈથી પરખાતો નથી. ૧૬ કેમકે કોણે પ્રભુનું મન બણ્યું છે, કે તે તેને બોધ કરે? પણ અમને ખ્રીસ્તનું મન છે.

૩ અને, બાઇઓ, જેમ આત્મિકોને તેમ તમને હું બોલી ન શક્યો, પણ જેમ દૈદિકોને, એટલે ખ્રીસ્તમાં બાળકોને તેમ; ૨ મેં તમને દૂધથી પાન્યા છે, ને અન્નથી નહિ; કેમકે હજી સુધી તમે સમર્થ ન હતા, ને હમણાં પણ સમર્થ નથી; કેમકે તમે હજી દૈદિક છો. ૩ કેમકે તમારામાં અજ્ઞાપણ તથા કચ્ચા તથા ફાટફોટો છે, માટે તમે દૈદિક છો કે નહિ, ને માણસોની પેઠે ચાલો છો કે નહિ? ૪ કેમકે ત્યારે એક કહે કે, હું પાઉવનો છું, ને બીજે કે હું અપોલાનો, ત્યારે વને દૈદિક છો કે નહિ? ૫ તો પાઉવ તે શું છે? ને અપોલા તે શું? તેઓ સેવકોન, જેમ પ્રભુએ પ્રત્યેકને ફીધું તેમ તમે તેઓને આસરે વિશ્વાસ ધીએ. ૬ મેં તો રોપ્યું, અપોલાએ પાણું, પણ દેવે ઉગાવ્યું. ૭ રોપનાર કંઈ નથી; ને પાનાર કંઈ નથી; પણ ઉગાવનાર દેવ તેજ [ખુદ] છે. ૮ રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને પ્રત્યેક પોતાની મહેનત પ્રમાણે પોતાનું વેતન પામશે. ૯ કેમકે અમે દેવની સાથે કામ કરનારા છીએ; તમે દેવની ખેતી, દેવની રચના છો.

૧૦ દેવની જે દૃષ્ટા મને અપાણ, તે પ્રમાણે જ્ઞાની મુખ્ય બાંધનાર યજ્ઞને મેં પાચો નાખ્યો છે, ને બીજે તે પર બાંધે છે; પણ પ્રત્યેકે સાવધાન રહેવું કે તે પર કેવી રીતે બાંધે. ૧૧ કેમકે નંખારયો પાચો જે ઇસુ ખ્રીસ્ત તે વિના બીજને કોઈ નાખી શકતું નથી. ૧૨ પણ જે આ પાચા પર કોઈ સોનું, રૂપું, મૂલ્યવાન પાપાણ, કાષ્ટ, ઘાસ, ખુપસ બાંધે, ૧૩ તો પ્રત્યેકનું કામ પ્રગટ કરાયે; કાંજે તે દિવસ તે દેખાડયે; કેમકે અગ્નિથી તે પ્રગટ કરાયે; ને પ્રત્યેકનું કામ કેવું છે એ અગ્નિ પારખશે. ૧૪ જે કામ કોઈએ તે પર

બાંધ્યુ હોય, તે જો ટકે તો તે વેતન પામશે. ૧૫ જો કોઈનું કામ બાળી નખાશે, તો તેને તુકસાન થશે; પણ જાણે કે અગ્નિમા ઘડને તે જાતે બચશે

૧૬ તમે દેવનું મંદિર છે, ને દેવના આત્મા તમારામાં વસે, એ જુ તમે જાણતા નથી? ૧૭ જો કોઈ દેવના મંદિરનો નાશ કરે, તો દેવ તેનો નાશ કરશે કેમકે દેવનું મંદિર જો તમે છો તે પવિત્ર છે

૧૮ કોઈ પોતાને ન બુલાવે; જો આ કાળમાં તમારામાં કોઈ પોતાને જ્ઞાની જાણે તો જ્ઞાની થવા સાચું તે મૂર્ખ થાય. ૧૯ કેમકે જગતનું જ્ઞાન દેવની આજ્ઞા મૂર્ખપણું છે; કેમકે લખ્યું છે કે, જ્ઞાનીઓને તેઓની ચતુરાઈમાં તે પકડે છે. ૨૦ અને વળી, પ્રભુ જ્ઞાનીઓના વિચાર જાણે છે કે તેઓ વ્યર્થ છે. ૨૧ તો માણસો વિષે અભિમાન કોઈ ન કરે, કેમકે સર્વ તમારા છે. ૨૨ પાઉલ કે અપોલો કે કેકે કે જગત કે જીવન કે મરણ કે વર્તમાન વસ્તુઓ કે ભવિષ્ય વસ્તુઓ, સર્વ તમારા છે; ૨૩ ને તમે ખ્રીસ્તના; ને ખ્રીસ્ત દેવનો.

૪ હરેક માણસે અમને ખ્રીસ્તના સેવકો તથા દેવના મમોના કારભારીઓના જેવા ગણવા. ૨ વળી કારભારીઓમાં એમ જોઈએ કે હરેક વિશ્વાસુ જાણાય. ૩ પણ તમારાથી કે માણસના ધનસાક્ષી મારો ન્યાય કરાય, એ વિષે મને કંઈ ચિંતા નથી; હું પોતાને પણ ન્યાય કરતો નથી. ૪ કેમકે હું પોતાને ઉઘડું કંઈ જાણતો નથી, પણ એથી હું ન્યાયી કરતો નથી; પણ મારો ન્યાય કરનાર પ્રભુ છે. ૫ માટે તમે સમયની અગાઉ, એટલે પ્રભુ આવે ત્યાં સુધી, કંઈ ન્યાય ન કરાવો; તે અધિકારની ગુસ્સે વસ્તુઓને દર્શાવશે, ને હૃદયોની ધારણા પ્રગટ કરશે; ને તે વેળા હરેકનું વખાણ દેવથી થશે.

૬ પણ, બાઈઓ, મેં એ વાતો દાખલાપે તમારે લીધે પોતાને તથા અપોલોને લગાડી છે, એ માટે કે તમે અમારાથી એવું શિખો કે જે લખેલું છે તેથી અધિક વિશ્વાસુ નહિ, એ સાચું કે એકને વાસ્તે બીજાની વિરૂદ્ધ કોઈ ન કુલાય. ૭ કેમકે કોણ તને જુદો પાડે છે? અને તું પામ્યો નહિ એવું તારું થું છે? પણ જો તું પામ્યો, તો જેમ પામ્યો ન હોય, તેમ તું કેમ અભિમાન કરે છે? ૮ હવે તમે તૃપ્ત થયા, હવે દ્રવ્યવંત થયા, અમારા વિના તમે રાજ્ય કર્યું. અમારી ઇચ્છા એ છે કે તમે રાજ્ય કરો, કે અમે પણ તમારી સાથે રાજ્ય કરીએ. ૯ કેમકે મને એમ દીસે છે, કે દેવે છેલ્લા અમ પ્રેરિતોને જાણે કે મરણાધીન

કરેલા એવા દેખાયા છે; કેમકે અમે જગતને તથા જુદોને તથા માણસોને તમાશાના જેવા થયા છીએ. ૧૦ ખ્રીસ્તને લીધે અમે મૂર્ખો, પણ તમે ખ્રીસ્તમાં બુદ્ધિવંત; અમે અબળ, પણ તમે જેરાવર; તમે માનવંતા, પણ અમે અપમાન પામેલા. ૧૧ હાલના સમય સુધી અમે ભૂખ્યા તથા તરસ્યા તથા નાગા છીએ, તથા માર ખાઈએ છીએ, તથા લટકીએ છીએ, ૧૨ તથા પોતાને હાથે કામ કરીને મહેનત કરીએ છીએ; નિંદાયલા છતાં અમે-આશીર્વાદ આપીએ છીએ; સતાવેલા છતાં સહીએ છીએ; ૧૩ ધિક્કારેલા છતાં વિનંતી કરીએ છીએ; અમે હજી સુધી જગતના મેલ તથા સર્વના કચરા સરખા થયા છીએ.

૧૪ હું તમને લખવાને એ વાતો લખતો નથી; પણ જેમ મારા પ્રિય બાળકોને તેમ તમને જોઈ કહું છું ૧૫ કેમકે જો તમને ખ્રીસ્તમાં દસ હજાર ગુરૂઓ હોય, તો પણ ધણા બાપ નથી; કેમકે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં, સુવાતોને આસરે, મેં તમને જન્માવ્યા છે. ૧૬ એ માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, મારા અનુસારી થાઓ ૧૭ એ કારણ માટે મેં તમારી પાસે તીર્થયાત્રે મોકલ્યા, તે ખ્રીસ્તના માઈ પ્રિય બાળક તથા પ્રભુમાં વિશ્વાસુ છે; તે, જેમ હું બધે સર્વ મઠળીમાં શિખવું છું તેમ, ખ્રીસ્તના મારા માર્ગો વિષે તમને સાદે દેવડાવશે. ૧૮ હું તમારી પાસે આવવાનો ન હોઉં, એવું સમજીને કોઈ કુલાઈ ગયા છે. ૧૯ પણ પ્રભુની ઇચ્છા હોય, તો હું તમારી પાસે વહેલો આવીશ, ને કુલાનારાઓનું બોલવું તે નહિ, પણ તેઓનું સામર્થ્ય જાણીશ. ૨૦ કેમકે દેવનું રાજ્ય બોલવામાં નહિ, પણ સામર્થ્યમાં છે. ૨૧ તમારી શી ઇચ્છા છે? હું તમારી પાસે કાઠી લઇને આવું, કે પ્રેમથી તથા નમ્રતાના આત્માથી આવું?

૫ એવું ખરેખર સહજાય છે કે તમારામાં વ્યભિચાર છે, ને એવો વ્યભિચાર કે જેનું નામ પણ વિદેશીઓ લેતા નથી; એટલે કે કોઈએ પોતાના બાપની વહુ રાખી છે. ૨ અને તમે કુલાઈ ગયા છો, ને તે કરતા શોક ન કર્યો, કે જેણે આ કામ કર્યું તે તમારામાંથી કાઠી નખાયા. ૩ કેમકે શરીરે ગેરહાજર, પણ આત્માએ હાજર છતાં, હાજરની પેઠે, હવે એ કામ એવી રીતે કરનારનો મેં ન્યાય કરાવ્યો છે કે, ૪ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે, ન્યારે તમે એકઠા થએલા છો ત્યારે તમે તથા મારો આત્મા, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પરાક્રમ સહિત, ૫ એવાને હેઠની હાનિને સાચું શીતાનને સોંપે, એ માટે કે પ્રભુ ઇસુના

દિવસમાં આત્મા તારણ પામે. ૬ તમારું અભિમાન સાર નથી; શું તમે નથી જાણતા, કે થોડું ખમીર આપ્યા હોવાને કુલાવે છે? ૭ તમે જાણતા ખમીરને કાઢી નાખો, એ માટે કે જેમ તમે બેખમીર છો, તેમ તમે નવો લોહો થઈ જાઓ, કેમકે આપણા પારખાઈ, એટલે ખ્રીસ્ત, તે આપણી વતી મરાયો છે. ૮ એ માટે જાણતા ખમીરથી નહિ, ને જાણતા તથા દુષ્ટપણના ખમીરથી નહિ, પણ નિષ્કપટપણની તથા ખરાપણની બેખમીર રોટલીથી આપણે પર્વ પાળીએ.

૯ મેં તમને મારા પત્રમાં લખ્યું છે કે તમે વ્યભિચારીઓની સોબત ન કરો; ૧૦ પણ આ જગતની વ્યભિચારીઓ કે લોકોઓ કે જીવંતોઓ કે મૃતિ-બકતોની સોબત છેક ન કરો એમ નહિ; કેમકે એમ હોય તો જગતમાંથી નીકળવાની તમને અગત્ય પડે. ૧૧ પણ હમણાં મેં તમને લખી જણાવ્યું છે, કે બાઈ કહેવાયેલા એવા જે કોઈ વ્યભિચારી કે લોકો કે મુત્તિબક્ત કે નિંદક કે હાકડો કે જીવંતો હોય, તો એવાની સોબત કરવી નહિ, ને તેની સાથે ખાલું પણ નહિ. ૧૨ કેમકે બહારનાઓના ન્યાય કરાવવાનું મારે શું કામ છે? માહેતાઓનો તમે ન્યાય કરાવો છો કે નહિ? ૧૩ દેવ બહારનાઓના ન્યાય કરે છે. તો તમે પોતાનામાંથી તે દુષ્ટને કાઢી નાખો.

૬ તમારામાંના કોઈને બીજાની વિરૂદ્ધ ફરિયાદ હોય, તો પવિત્રોની આગળ નહિ પણ અધર્મો-ઓની આગળ કોણ ન્યાય માગવા ચાહે? ૨ શું તમે જાણતા નથી કે પવિત્રો જગતનો ન્યાય કરશે? અને જે તમારાથી જગતનો ન્યાય કરાય તો શું તમે હલકાજ વાદોનો ન્યાય કરવાને નાલાયક છો? ૩ શું તમે જાણતા નથી કે આપણે દુતોનો ન્યાય કરીશું? તો કેમ આ આપણી વાતોનો નહિ? ૪ એ માટે જે તમને આ આપણી વાદો હોય, તો મંડળમાં જોઈને તમે ગણકારતા નથી તેઓને તે પર બેસાડો. ૫ હું તમને લખવાને કહું છું. શું પોતાના બાઈઓમાં ન્યાય કરી શકે, એવા તમારામાં એકે જાણી નથી? ૬ પણ બાઈ બાઈ પર ફરિયાદ કરે છે; ને તે વળી અવિશ્વાસી-ઓની આગળ. ૭ એ માટે હમણાં તમારામાં તદ્દન ખોડ છે, કે તમે એક બીજા પર ફરિયાદ કરો છો. તે કરતા તમે કેમ અન્યાય સેહેતા નથી? તે કરતાં કેમ દાનિ ખમતા નથી? ૮ પણ તમે અન્યાય તથા દાનિ કરો છો, દા, બાઈઓ પર કરો છો. ૯ શું તમે જાણતા નથી કે અન્યાયીઓ દેવના રાજ્યનો વારસો

પામરો નહિ? તમે જુલ ન કરો; વ્યભિચારીઓ તથા મૂંઝવણનો તથા છિનાજવાઓ તથા કામીઓ તથા પુમેયુનીઓ, ૧૦ તથા ચોરો તથા લોકોઓ તથા હાકડા તથા નિંદકો તથા જીવંતોઓ, એઓ દેવના રાજ્યનો વારસો પામરો નહિ; ૧૧ ને તમારામાંના કેટલાએક એવા હતા, પણ તમે પ્રભુ ઇસુને નામે તથા આપણા દેવના આત્માથી ધોવાયા તથા પવિત્રીકરણ ને ન્યાયીકરણ પામ્યા.

૧૨ સધળાં તો મને ઉચિત છે, પણ સધળા ઉપયોગી નથી; સધળાં મને ઉચિત છે, પણ હું કોઈને આધીન થવાનો નથી. ૧૩ અત્ર પેટને સાફ ને પેટ અત્રને સાફ છે, પણ દેવ એનો તથા તેનો પણ નારા કરશે. હવે શરીર વ્યભિચારને સાફ નથી, પણ પ્રભુને સાફ છે, ને પ્રભુ શરીરને સાફ. ૧૪ દેવે તો પ્રભુને ઉઠાડ્યો, ને પોતાને પરાક્રમે આપણને પણ ઉઠાડશે. ૧૫ તમારાં શરીર ખ્રીસ્તનાં અવયવો છે, એ શું તમે નથી જાણતા? વા, શું હું ખ્રીસ્તનાં અવયવો કાઢીને તેઓને વ્યભિચારીઓનાં અવયવો કરું? એમ ન થાય. ૧૬ શું તમે નથી જાણતા કે વ્યભિચારીઓ સાથે જે જોડાય છે, તે એક શરીર થાય છે? કેમકે તે કહે છે કે, એ જોડું એક દેહ થશે. ૧૭ પણ પ્રભુની સાથે જે જોડાય છે તે એક આત્મા છે. ૧૮ વ્યભિચારથી નાસો. જે સર્વ પાપ કોઈ માણસ કરે તે શરીર બહાર છે; પણ વ્યભિચારી પોતાના શરીરને ઉલટું પાપ કરે છે. ૧૯ શું તમે નથી જાણતા કે તમારામાં જે પવિત્ર આત્મા છે, જે તમને દેવ પાસેથી મળ્યો છે તેનું મંદિર તમારું શરીર છે? અને તમે પોતાના નથી, ૨૦ કેમકે તમે મૂંઝવે ખરીદાયા હતા. તો તમારું શરીર તથા તમારો આત્મા દેવનાં છે, તેઓથી દેવને મહિમા આપો.

૭ જે વાતો તમે મને લખી તે વિષે; માણસ ખાયડને ન અડકે તો સાફ. ૨ પણ વ્યભિચારના કારણથી પ્રત્યેક પુરૂષે પોતાની વહુ રાખવી, ને પ્રત્યેક બાઈએ પોતાનો વર રાખવો. ૩ વરે વહુને જે યોગ્ય તે આપવું, ને એમજ વહુએ વરને પણ ૪ વહુને પોતાના શરીરનો અધિકાર નથી, પણ વરને છે; ને એમજ વરને પોતાના શરીરનો અધિકાર નથી, પણ વહુને છે. ૫ એક બીજી જુદાં ના થાઓ, પણ પ્રાર્થનાને સાફ અવકાશ મળે કેવળ એ કારણ માટે થોડી વાર સુધી એક બીજીની સમ્મતિથી જુદાં રહેવાય અને પછી એકઠાં થાઓ, રખે પોતાન તમારા અ-દમનને લીધે તમારી પરીક્ષા કરે. ૬ આજ્ઞા દાખલ

નહિ પણ રત્ન દાખલ એ હુ કહુ છું કેમકે મારી ઇચ્છા છે કે, સઘળા માણસ મારા જેવા હોય પણ દેવથી પ્રત્યેકને પોતપોતાનું કષ્ટદાન છે, એકને આમ, ને બીજાને તેમ

૧- પણ અણપરણેલાઓને તથા વિવવાઓને હુ કહુ છું કે, મારા જેવા રહે તો તેઓને ગુણકારી થાય ૨- પણ જો પોતાને કબજે રાખી ન શકે તો પરણે, કેમકે બળવા કરતા પરણવું સારું છે. ૧૦- પણ પરણેલાઓને હુ આજ્ઞા કરું છું, હુ તો નહિ, પ્રભુ કરે છે, કે વધુએ પોતાના વરથી જુદા થયું નહિ; ૧૧- પણ જો જુદી થાય તો પરણ્યા વિના રહેવું, અથવા વરની સાથે મેળાપ કરવો, ને વરે વધુને ઊડાવી નહિ. ૧૨- અને બાકી રહેલાઓને પ્રભુ તો નહિ, પણ હુ કહુ છું કે, જો કોઇ બાઇને અવિશ્વાસી વધુ હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય, તો તેણે એને ઊડાવી નહિ, ૧૩- ને કોઇ વધુને અવિશ્વાસી વર હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય, તો તેણીએ એને ઊડાવે. નહિ ૧૪- કેમકે અવિશ્વાસી વર વધુથી પવિત્ર કરાએલી છે, ને અવિશ્વાસી વધુ વરથી પવિત્ર કરાએલી છે, નહિ તો તમારા બાળકો અચૂક હોત, પણ હવે તેઓ પવિત્ર છે ૧૫- પણ જો અવિશ્વાસી માણસ જુદું થાય, તો જુદું થવા દો, એવા પ્રસંગમાં બાઇ કે બહેન બધનમાં નથી; પણ દેવે આપણને શાંતિમાં તેજા છે. ૧૬- કેમકે, અરે વધુ, ઘ વરને તારીય કે નહિ એ વિષે તું થું જાણે છે? અથવા, અરે વર, તું વધુને તારીય કે નહિ એ વિષે તું થું જાણે છે? ૧૭- કેવળ જેમ દેવે પ્રત્યેકને વહેંચી આપ્યું છે, જેમ પ્રભુએ પ્રત્યેકને તેડ્યું છે, તેમ તેણે સાલવું; ને એમજ હુ સર્વ મનુષ્યોમાં કરાજ છું ૧૮- થું કોઇ સુનતી તેડાએલો છે? તો બેસુનતી ન થયું; થું કોઇ બેસુનતીમાં તેડાએલો છે? તો સુનતી થયું નહિ. ૧- સુનત તો કંઈ નથી, ને બેસુનત કંઈ નથી, પણ દેવની આજ્ઞાનુ પાલન તેજ [બધું છે] ૨૦- પ્રત્યેક જે સ્થિતિમાં તેડાયે છે તેમાજ તે રહે. ૨૧- થું તું દાસ છતાં તેડાયો છે? તો એની ચિંતા ન કર; પણ જો મોડળા થવાનો વખત મળે, તો તે કરી લે. ૨૨- કેમકે પ્રભુથી તેડાએલો જે દાસ તે પ્રભુનો મોડળો કરાએલો, ને એમજ જે મોડળો છતાં તેડાએલો તે ખીસ્તનો દાસ છે ૨૩- તમે મુઠ્ઠાથી ખરીદાએલા હતા, માણસના દાસો ન થાઓ. ૨૪- બાઇઓ, જેમાં પ્રત્યેક તેડાયો તેમા દેવની સાથે તેણે રહેવું

૨૫- હવે કુંવારીઓ વિષે મને પ્રશ્નની આજ્ઞા નથી; પણ જેમ વિશ્વાસુ થવાને પ્રભુ પાસેથી હુ કંપા પામ્યો, તેમ મત આપું છું ૨૬- તો મને એ ગુણકારી દીસે છે, એટલે હાલના સકટમાં માણસને એમનેએમ રહેવું ગુણકારી છે ૨૭- થું વધુને તું બધાએલો છે? તો છુટકાની ઇચ્છા ન કર. થું વધુથી છુટેલો છે? તો વધુની ઇચ્છા ન કર. ૨૮- પણ જો તું પરણે, તો તું પાપ નથી કરતો; ને જો કુંવારી પરણે તો તે પાપ નથી કરતી; પણ એવાઓને દેહમાં વિપતિ થશે, પણ હુ તમારા પર ક્યાં રાખુ છું ૨૯- પણ બાઇઓ, હુ એ કહુ છું કે કાળ યોડા છે; માટે હવેથી જોએ પરણેલા તેઓ વગરપરણેલા જેવા થાય; ૩૦- ને રડનારા ન રડનારા જેવા; ને હરખનારા ન હરખનારા જેવા, ને વેચાતું લેનારા ન રાખનારા જેવા થાય; ૩૧- ને આ જગતનો વહેવાર કરનારા એનો કુવહેવાર કરનારા જેવા ન થાય, કેમકે આ જગતનું રાજ વિદી બધ છે. ૩૨- પણ તમે નિશ્ચિત થાઓ, એવી મારી ઇચ્છા છે. જે પરણેલો નથી તે પ્રશ્નની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે પ્રભુને કેમ પ્રસન્ન કરવો, ૩૩- પણ પરણેલો જગતની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે વધુને કેમ પ્રસન્ન કરવી ૩૪- વધુ તમા કુંવારીમાં પણ ફેર છે. જે પરણેલી નથી તે પ્રશ્નની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે તે શરીરમાં તથા આત્મામાં પવિત્ર થાય, પણ પરણેલી તે જગતની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે વરને કેમ પ્રસન્ન કરવો. ૩૫- પણ તમારા પોતાના દિલને સાફ હુ તે કહુ છું, તમને ફાદામાં નાખવાને માટે નહિ, પણ એ સાફ કે યોગ્ય રીતે [તમે થાઓ] તથા એક મનથી વગર અકળામણે તમે પ્રશ્નની સેવા કરો. ૩૬- પણ જો કોઇ વિચારે, કે પોતે પોતાની કુંવારી [દીકરી] વિષે અયોગ્ય કરે છે, ને તે પુખ્ત ઉમરની થઈ હોય, ને અનલ્ય એ ા હોય, તો તે જે ઇચ્છે તે કરે, તે પાપ કરતો નથી, એઓ પરજી. ૩૭- પણ અનલ્ય ન હતા, ને પોતાના હૃદયમાં સ્થિર રહે છે, ને પોતાની ઇચ્છા પર અધિકાર રાખે છે, ને પોતાના હૃદયમાં એમ કરાવ્યું છે, કે પોતાની કુંવારી એવીજ રાખીય, તે સાફ કરે છે. ૩૮- ત્યારે જે તેને પરણાવે છે તે સાફ કરે છે, ને જે તેને પરણાવતો નથી તે વધારે સાફ કરે છે ૩૯- વધુ જ્યાં સુધી તેનો વર જીવે છે, ત્યાં સુધી નિયમથી બંધાએ તે છે; પણ જો તેનો વર મરી ગયા હોય, તો જેને તે ઇચ્છે, તેને પરણવાને તે છૂટી છે, પણ કેવળ પ્રશ્નના યોગમાં

૪૦ પણ જો તે એકલી રહે, તો મારા ધાર્થી પ્રમાણે, તે વધતી કુશળ રહેશે; ને મને પણ રેવનો આત્મા છે, એમ હું ધારું છું.

મુર્તિઓના નેવેદ વિષે; આપણે જાણીએ છીએ, કે આપણું સર્વને જ્ઞાન છે. જ્ઞાન કુલાવે છે, પણ પ્રીતિ સુધારે છે. ૧ પણ જો કોઇ એમ વિચારે છે કે હું કંઈ જાણું છું, તો જેમ જાણું છું તેમ તે દુઃખ કંઈ જાણતો નથી. ૨ પણ જો કોઈ દેવ પર પ્રીતિ કરે છે, તો તે એનાથી જાણીએલો છે. ૪ તો મુર્તિઓના નેવેદ ખાવા વિષે, આપણે જાણીએ છીએ કે જનનામાં મુર્તિ કંઈ નથી; ને એવું વિના બીજે કોઈ દેવ નથી. ૧ કેમકે આકાશમાં કે પૃથ્વી પર જો કે કહેવાએલા દેવો છે (જેમ એવા ધણા દેવો તથા ધણા પ્રભુઓ છે તેમ); ૧ તોપણ આપણને એક દેવ એટલે બાપ છે, જેનાથી સર્વ છે, ને આપણે તેને સારુ છીએ; ને એક પ્રભુ એટલે ઇશુ ખ્રીસ્ત છે, જેને આસરે સર્વ છે, ને આપણે પણ તેને આસરે છીએ. ૭ પણ સર્વમાં એ જ્ઞાન નથી, પણ કેટલાએક, મુર્તિ કંઈ છે, એવું ધારીને દુઃખ સુધી મુર્તિઓનું નેવેદ ખાય છે; ને તેઓનું અંતઃકરણ અજળ છતાં મલિન થાય છે. ૮ પણ ખાવાનાથી આપણે દેવને માન્ય થતા નથી; કેમકે જો ખાધએ તો આપણે વધારે સારા નથી, ને નહિ ખાધએ તો વધારે ખરાબ નથી. ૯ પણ સાવધાન રહો, રખે આ તમારો અધિકાર અજળોને ઠોકરનું કારણ થાય. ૧૦ કેમકે તને જ્ઞાન છતાં, જો કોઈ મુર્તિના મંદિરમાં તને બેઠેલો જુએ, તો તું તે અજળ છતાં, તેનું અંતઃકરણ મુર્તિઓનું નેવેદ ખાવાને દિગ્મતવાન ન થશે? ૧૧ અને તારો અજળ બાપ જોને લીધે ખ્રીસ્ત પ્રભુને તેનો નાશ તારા જ્ઞાનથી થશે. ૧૨ પણ બાપઓને ઉલટું પાપ કરીને તથા તેઓનાં અજળ અંતઃકરણને પામેલ કરીને, તમે ખ્રીસ્તને ઉલટું પાપ કરો છો. ૧૩ એ માટે જો ખાવાનું મારા બાપને ઠોકર ખવડાવે, તો હું કહીશ માંસ ન આઉં, રખે મારા બાપને ઠોકર ખવડાવું.

૮ તું હું મોકલો નથી? તું હું પ્રેરિત નથી? તું એ આપણા પ્રભુ ઇશુ ખ્રીસ્તને જોયો નથી? તું તમે પ્રભુમાં માંડે કૃત્ય નથી? ૧ જો હું બીજાઓને પ્રેરિત ન દોઉં, તોપણ ખરેખરો હું તમને છું. કેમકે પ્રભુમાં તમે મારા પ્રેરિતપણાની સુદા છો. ૨ મારી વધાવ કરનારને મારો પ્રત્યુત્તર એ છે; ૩ તું અમને ખાવા પીવાની અધિકાર નથી? ૪ તું એવા બીજા

પ્રેરિતોને તથા પ્રભુના બાપઓને તથા કેફાને છે તેવો મને પણ વિચારી વહુ સાથે લઈ ફરવાનો અધિકાર નથી? ૫ અથવા મહેનત ન કરવી એવો અધિકાર કેવળ મને તથા બાંગાબાસનેજ નથી થયું? ૬ પોતાના ખરચથી કોણ કહી લડાઈમાં જાય છે? કોણ દ્રાક્ષવાડી રોપીને તેનું ફળ ખાતો નથી? ૭ અથવા કોણ ટોળું પાળીને ટોળાનું દૂધ ખાતો નથી? ૮ હું માણસની રીતે એ વાતો બોલું છું? કે નિયમસાચુ પણ એ વાતો કહેવું નથી? ૯ કેમકે સુસાના નિયમસાચુમાં લખ્યું છે, કે પારે ફરનાર બળદના મોઢો પર સેંકી ન બાંધ. તું દેવ બળદની ચિંતા કરે છે? ૧૦ કે વિરોધ આપણને લીધે તે એમ કહે છે? આપણને લીધે તો લખ્યું છે, કે જે ખેડે છે તે આશાથી ખેડે, ને જે પાર કરે છે તે ફળ પામવાની આશાથી કરે. ૧૧ જો અમે તમારે સાચુ આત્મિક વસ્તુઓ વાપી છે, તો અમે તમારી દૈહિક વસ્તુઓ લણીએ એ તું ધણું છે? ૧૨ જો બીજાઓ તમારા પર એ અધિકારના લાગીદાર છે, તો અમે વિરોધે નથી થયું? તોપણ એ અધિકાર અમે વાપર્યો નથી, પણ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને કંઈ અટકાવ ન પાડીએ માટે સર્વ ખર્ચીએ છીએ. ૧૩ એ તું તમે નથી જાણતા કે જેઓ મંદિરમાં સેવન કરે છે તેઓ મંદિરનું ખાય છે; ને જેઓ દોમવેદી પારો દાનર રહે છે, તેઓ દોમવેદીના લાગીદાર છે? ૧૪ એમજ પ્રભુએ ઠરાવ્યું કે, જેઓ સુવાર્તા પ્રગટ કરે છે, તેઓ સુવાર્તાથી જીવે. ૧૫ પણ કોણ કરાનો વહીવટ મેં નથી કર્યો; ને મને એવું મળે, એ સાચું મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ માંડે અભિમાન બ્યથે કરે, એ કરનાં મરજું તે મારે વાસ્તે સાચું છે. ૧૬ કેમકે જો હું સુવાર્તા પ્રગટ કરું, તો મને અભિમાનનું કારણ નથી; કેમકે મને અનત્ર્ય પડે છે, ને જો હું સુવાર્તા પ્રગટ ન કરું, તો મને દાણ દાણ થાય છે. ૧૭ કેમકે જો હું ખુશીથી તે કરું, તો મને વેગન મળે છે; પણ જો ખુશીથી નહિ, તો મને કારભાર સોંપા-એલો છે. ૧૮ માટે મારું વેગન થું છે? એ કે સુવાર્તા પ્રગટ કરનાં હું ખ્રીસ્તની સુવાર્તા મફત મળે એવું કરું, એ માટે કે સુવાર્તામાં જે મારો અધિકાર તે હું વિપરીત રીતે ન ચલાવું. ૧૯ કેમકે સરંથી મોકલો છતાં, ધણાઓને પ્રાપ્ત કરવા સાચું, મેં પોતાને સર્વનો દાસ કીધો. ૨૦ યહૂદીઓને પ્રાપ્ત કરવા સાચું, હું યહૂદીઓમાં યહૂદી જેવો થયો; નિયમાધીનોને પ્રાપ્ત કરવા સાચું, હું નિયમાધીન જેવો; ૨૧ નિયમરહિતોને

પ્રાપ્ત કરવા સાડ, નિયમરહિત જેવા થયો; દેવને તો નિયમરહિત નહિ પણ પ્રીતિને નિયમરહિત; ૨૨ અબળોને પ્રાપ્ત કરવા સાડ, અબળોની સાથે હું અબળ જેવા થયો. હરેક રીતે કેટલાએકને તારવા સાડ, સર્વની સાથે સર્વ જેવા થયો. ૨૪ હું સુવાર્તાને લીધે બધું કંઈ છું, એ માટે કે હું તેનો સહભાગીદાર થાઉં. ૨૬ હું તમે નથી બલ્કતા કે આપાદમાં સર્વ દોહનારા દોડે છે, પણ એકને જ ઇનામ મળે છે? એમ દોડા કે તમને મળે. ૨૭ અને પ્રત્યેક પહેલવાન સર્વ પ્રકારે સ્વદમન કરે છે; તેઓ તો વિનાશી મુગટ પામવા સાડ કરે છે; પણ આપણે અવિનાશી. ૨૯ એ માટે હું એમ દોડું છું, પણ સશય રાખનારની પેટે નહિ; હું મુકીએ મારું છું, પણ પવનને માનનારની પેટે નહિ; ૨૭ ને હું મારા શરીરને દબાવું છું, તથા વશ કરું છું, રબે બીજાઓને સુવાર્તા પ્રગટ કીધા છતાં હું પોતે નાપસંદ થાઉં.

૧૦ બાધ્યો, હું ચઢાતો નથી કે તમે અભણ્યા રહો કે, આપણા સર્વ પિતૃઓ મેષતળે હતા ને સમુદ્રમાં યદને સર્વ પાર ગયા, ૨ ને સર્વ મુસાને સાડ મેષમાં તથા સમુદ્રમાં બાહિરમા પામ્યા; ૩ ને સર્વએ એક જ આત્મિક અન્ન ખાધું, ૪ ને સર્વએ એક જ આત્મિક પાણી પીધું; કેમકે સાથે ચાલનાર આત્મિક ખડકનું તેઓએ પીધું; તે ખડક તો પ્રીત હોતો. ૫ પણ તેઓમાંના ઘણાપણ ૫૨ દેવ પ્રસન્ન ન હોતા, કેમકે તેઓ શનમાં પાડી નખાયા. ૬ હવે આ વાત આપણને નિદર્શન જેવી થઈ, એ સાડ કે જેમ તેઓએ ભૂડી વસ્તુઓને લોભ કર્યો તેમ આપણે ન કરીએ. ૭ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએક મુર્તિભક્ત થયા, તેમ તમે ન થાઓ; જેમ લખ્યું છે તેમ, કે લોક ખાવા પીવા બેઠા ને રમવા ઉઠ્યા. ૮ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે વ્યભિચાર કર્યો, ને એક દિવસમાં તેવીસ હજાર પડ્યા, તેમ તમે ન કરો. ૯ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે પ્રીતનું પરીક્ષણ કીધું, ને સર્પાથી નારા પામ્યા, તેમ આપણે તેનું પરીક્ષણ કરવું નહિ. ૧૦ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે કચકચ કીધી, ને સહારકથી નારા પામ્યા, તેમ તમે કચકચ ન કરો. ૧૧ એ સર્વ નિદર્શન થવા સાડ તેઓને થયાં. અને આપણા બાધને સાડ તે લખ્યું છે જેઓના ઉપર કાળોનો અંત આવ્યો છે. ૧૨ એ માટે જે પોતાને રિયર ધારે છે, તે ન પડે માટે સંકાળો. ૧૩ માણસથી સહેવાય તે વગર બીજું કંઈ પરીક્ષણ તમને થયું નથી.

પણ દેવ વિશ્વાસુ છે, તે તમારી શક્તિ કરતાં વર્તા પરીક્ષણ તમ પર આવવા ન દેશે, પણ તમે સહી રહો, માટે પરીક્ષણ સાથે છુટકાને રસ્તો કરશે.

૧૪ એ માટે, મારા વહાલાઓ, મુર્તિપૂજી નાસી બચે. ૧૫ જેમ સમજીકોને, તેમ હું તમને કહું છું, મારી વાતનો વિચાર કરો. ૧૬ આશીર્વાદનો વાટકો જે પર અમે આશીર્વાદ માગીએ છીએ, તે હું પ્રીતના રક્તની સંગત નથી? અમે જે રોટલી બાંધીએ છીએ, તે હું પ્રીતના શરીરની સંગત નથી? ૧૭ માટે આપણે ઘણા છતાં એક રોટલી, એક શરીર, એવા છીએ, કેમકે આપણ સર્વ એક જ રોટલીના ભાગીઆ છીએ. ૧૮ દેહ પ્રમાણે ઇલાએલને ભુજો, શુ હોમનું ખાનારા હોમવેલીના સહભાગીદાર નથી? ૧૯ તો હું છું કહું છું? કે મુર્તિનું નેવે કંઈ છે? અથવા મુર્તિ કંઈ છે? ૨૦ પણ વિદેશીઓ જે હોમ કરે છે તે દેવને નહિ, પણ ભૂતોને કરે છે. તમે ભૂતોની સંગત કરનારા થાઓ, એવી મારી ઇચ્છા નથી. ૨૧ તમે પ્રજુના વાટકામાંનું તથા ભૂતોના વાટકામાંનું પી શકતા નથી. તમે પ્રજુની મેળના તથા ભૂતોની મેળના ભાગીદાર થઈ શકતા નથી. ૨૨ હું આપણે પ્રજુને ચીટલીએ? હું આપણે તેના કરતા બેરબર છીએ?

૨૩ સંધર્ષાં તો મને ઉચિત છે, પણ સંધર્ષા ઉપયોગી નથી; સંધર્ષાં મને ઉચિત છે, પણ સંધર્ષાં સસ્થાપન-કારક નથી. ૨૪ કોણ પોતાનું નહિ, પણ પ્રત્યેક બીજાનું હિત રોધે. ૨૫ જે કંઈ બનરમાં વેચાય છે, તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કંઈ પુછ્યા વિના ખાઓ. ૨૬ કેમકે પૃથ્વી તથા તેનું બરપુરપણ પ્રજુના છે. ૨૭ જે કોણ અવિશ્વાસી તમને નહોતર કરે, ને તમે જવા ચાહો, તો તમને જે કંઈ પિરસાય તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કંઈ પુછ્યા વિના ખાઓ. ૨૮ પણ જે કોણ તમને કહે કે, તે મુર્તિનું નેવે છે, તો જણે તે દેખાડ્યું તેને લીધે તથા પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે ન ખાઓ. ૨૯ પ્રેરકબુદ્ધિ, હું તો કહું છું, તારી નહિ પણ બીજાની; કેમકે બીજાની પ્રેરકબુદ્ધિથી મારા મોઝળાપણા વિષે ઇનસાફ કેમ કરાવાય છે? ૩૦ પણ જે હું દુપાએ ભાગીદાર થાઉં, તે જોને સાડ હું ઉપકાર માનું છું, તે વિષે મારી નિંદા કેમ કરાય છે? ૩૧ એ માટે જો તમે ખાઓ, કે પીઓ, કે જે કંઈ કરો તો દેવના મહિમાને અર્થે સર્વ કરો. ૩૨ તમે ચઢીઓને તથા હેલેનીઓને તથા દેવની મંડળીને ડોકર ખવડાવનાર ન થાઓ; ૩૩ એ પ્રમાણે હું પણ સર્વને રાજ કરીને પોતાને નહિ,

પણ પહોંચીને લાભ શોધું છું, એ સારું કે તેઓ તારણ પામે.

૧૧ જેમ દુ પણુ ધ્રીસ્તને તેમ તમે મને અનુસરો. ૨ તમે સ્વર્ગનાં વિષે મને સસારો છો, ને જેમ મેં તમને વિધિઓ સોંપી દીધા, તેમ તમે તે પાળ્યા, માટે હું તમને વખાણું છું. ૩ હું તમને બહુ વખાણું છું કે પ્રત્યેક પુરુષનું શરીર ધ્રીસ્ત છે, ને બાપડીનું શરીર પુરુષ છે; ને ધ્રીસ્તનું શરીર દેવ છે. ૪ જે કોઈ પુરુષ પ્રાર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરતાં પોતાનું માથું ઢાંકેલું રાખે, તે પોતાના માથાનું અપમાન કરે છે; ૫ પણ જે કોઈ બાપડી ઉપાડે માથે પ્રાર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરે છે, તે પોતાના માથાનું અપમાન કરે છે. કેમકે તેમ કરતે તે મુંઝાઈ જવા બરાબર છે. ૬ કેમકે જે બાપડી ધ્રુપટ ન થયે તે તેના વાજ કતારાય; પણ જે કતારાઈ જવા કે મુંઝાઈ જવાથી બાપડીને લાભ લાગે તે તે માથે કંઈ ઝાટો. ૭ કેમકે પુરુષને માથું ઢાંકી પડતું નથી, તે તે દેવની પ્રતિમા તથા મહિમા છે, પણ બાપડી પુરુષનો મહિમા છે; ૮ કેમકે પુરુષ બાપડીથી થયો નથી, પણ બાપડી પુરુષથી; ૯ ને પુરુષ બાપડીને સારું સૂચવે ન દતો, પણ બાપડી પુરુષને સારું. ૧૦ જે માટે ચોચ છે કે હુંતોને લીધે બાપડી પોતાના માથા પર અધિકાર [તણે દોવાની નિશાની] રાખે. ૧૧ તોપણ પ્રત્યક્ષ પુરુષ બાપડી-રહિત નથી, ને બાપડી પુરુષરહિત નથી. ૧૨ કેમકે જેમ બાપડી પુરુષથી છે તેમ પુરુષ બાપડીને આસરે, પણ સર્વ પ્રચુથી છે. ૧૩ તમે પોતામાં [એઓ વિષે] કશું કરો, બાપડીને ધ્રુપટ વિના પ્રાર્થના કરવી એ શું ચોખ્ખું? ૧૪ અથવા શું પ્રકૃતિ પોતે તમને શિખવતી નથી, કે જે પુરુષને લાંબા વાજ દોય તે તેથી તેને અપમાન છે? ૧૫ પણ જે બાપડીને લાંબા વાજ દોય તે તેથી તેને ચોખ્ખું છે, કેમકે તેના વાજ આઝાદને બદલે તેને આપેલા છે. ૧૬ પણ જે કોઈ વિવાદી દેખાય, તે આપણને તથા દેવની મંડળીને પામુ એવી રીત નથી.

૧૭ પણ જે કહીને દુ તમને વખાણતો નથી, કે મુધારાને સારું નહિ, પણ બનાઈને સારું તમે એકઠા થાઓ છો. ૧૮ કેમકે પ્રથમ, તમે સભામાં એકઠા થાઓ છો, ત્યારે તમારામાં ઝૂંડો છે એવું દુ સાંતનું છે. ને એ દું શાંતુએકે પણ માનું છે. ૧૯ કેમકે જરૂર છે કે તમારામાં તોડ પડે એ માટે કે જેઓ પચ્છે છે તેઓ પ્રવૃત્ત થાય. ૨૦ તો તમે એક ટેબલે મળો છો.

ત્યારે પ્રચુનું ભોજન કરવું એ યથા રાક્ષું નથી. ૨૧ કેમકે ખાવામાં પ્રત્યેક પોતાનું ભોજન પહેલાં કરે છે, ને એક બીજાને ને બીજાને પિયેલો દોય છે. ૨૨ શું તમને ખાવા પીવા સારું ધરો? નથી? કે શું તમે દેવની મંડળીને ધિક્કારો છો, ને જેઓની પાસે નથી તેઓને શરમાવો છો? હું તમને શું કહું? શું એમાં હું તમને વખાણું? વખાણતો નથી. ૨૩ કેમકે મેં તમને જે કહી દીધું તે હું પ્રચુથી પામ્યો, કે જે સતમાં પ્રચુ ઇસુ પરસ્વાધીન કરાવે, તેમાં તેણે રોટલી લીધી, ૨૪ ને સ્વતિ કરીને બાજી, ને કહ્યું કે, લેા ખાઓ, એ મારું શરીર છે, જે તમારે સારું લાભએવું છે, મારી ચાદ-ગીરીને સારું એ કરો. ૨૫ અને એમજ ભોજન કર્યા પછી, વાટકો પલુ લઈને કહ્યું કે, આ વાટકો મારા રક્તમાં નવો કરાર છે; તમે જેટલી વાર એ પીઓ છો, તેટલી વાર મારી ચાદ-ગીરીને સારું તે કરો. ૨૬ કેમકે જેટલી વાર તમે આ રોટલી ખાઓ છો, ને આ વાટકો પીઓ છો તેટલી વાર તમે પ્રચુના આબ્યા સુધી તેવું મરણ દેખારો છો. ૨૭ એ માટે જે કોઈ માણસ અયોગ્ય રીતે પ્રચુની રોટલી ખાય, કે તેનો વાટકો પીએ, તે પ્રચુના સરીરનો તથા રક્તનો અપ-રાધી થશે. ૨૮ પણ પ્રત્યેક પોતાને પારખવું, ને એમ આ રોટલીમાંથી ખાવું ને વાટકામાંથી પીવું. ૨૯ કેમકે અયોગ્ય રીતે જે ખાય તથા પીએ તે, પ્રચુના સરીરનો ભેદ ન બહુલિને, ખાધાથી તથા પીધાથી પોતા પર દંડ આણે છે. ૩૦ એને લીધે તમારામાં પહોં અબજ તથા રોગી છે; ને પહોંએક ઉગે છે. ૩૧ કેમકે જે આપણે પોતાને ન્યાય કરીએ, તો આપણા પર ન્યાય ન કરાવાયો; ૩૨ પણ આપણા પર ન્યાય કરાવાય છે, ત્યારે પ્રચુથી ચિદા પામીએ છીએ, એ માટે કે જનવની સારી આપણે દંડ ન યાચ. ૩૩ તો મારા બાઇઓ, તમે ખાવાને એકઠા આ ઘીને, એક બીજાની વાટ નુઓ; ૩૪ ને કોઈ બીજો દોય, તો ધરમાં ખાય, એ માટે કે તમે દંડને સારું એકઠા ન આવે. અને જે બાકી તે હું આનીસ ત્યારે મુંઝારીય.

૧૨ પણ, બાઇઓ, આત્મિક ઢાનો વિષે મારી ઇચ્છા નથી, કે તમે અભવવા રહે. ૧ તમે બંધો છો કે, તમે વિદેશી દલા, ત્યારે જેમ દોસયા તેમ મુંડી મુક્તિઓ કને દોરાઈ જતા દલા. ૨ માટે દુ તમને જણાવું છું કે, કોઈ માણસ, દેવના આત્માથી બાંધીને ઇસુને સાપ્પાન કહેતો નથી; ને કોઈ માણસ, પવિત્ર આત્મારહિત, ઇસુ પ્રચુ છે, જેમ કહી

સક્રોત નથી

૪ પશુ કૃપાદાનો અનેક પ્રકારના છે, તે પશુ આત્મા એકનોએક, ૫ ને સેવા અનેક પ્રકારની છે, પશુ પ્રભુ એકનોએક ૬ અને કાર્યો અનેક પ્રકારના છે, પશુ દેવ, એકનોએક છે, તે સર્વમા સર્વ કરાવે છે ૭ પશુ આત્માની પ્રસિદ્ધતા પ્રત્યેકને ઉપયોગને સાથે આપા એલી છે ૮ કેમકે એકને આત્માથી જ્ઞાનની વાત આપા છે, ને બીજને એજ આત્માથી વિદ્યાની વાત, ૯ ને બીજને એજ આત્માથી સાબ કરવાના કૃપાદાન, ૧૦ ને બીજને ચમત્કારના કાર્યો, ને બીજને ભવિષ્ય વાદ, ને બીજને આત્માઓને પારખી નજીવાનુ, ને બીજને વ્યતીતનતની ભાષાઓ, ને બીજને ભાષાઓનું વ્યાખ્યાન આપાયુ છે ૧૧ પશુ એકજ તથા એજ આત્મા પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે પ્રત્યેકને વહેલીને એ સર્વ કરાવે છે

૧૨ કેમકે જેમ શરીર એક છે, ને તેના અવયવો ધણા છે, ને તે એક શરીરના અવયવો ધણા છતાં પશુ સર્વ મળીને એક શરીર છે, તેમ ખ્રીસ્ત પશુ છે ૧૩ કેમકે આપણે યહુદી કે હેબ્રેની, દારો કે સ્વતત્ર, સર્વ એક શરીરમા એક આત્માથી બાપ્તિસ્મા પામ્યા, ને સર્વને એક આત્મા પીવાડવામા આગ્યો છે ૧૪ અને શરીર તો એક અવયવ નથી, પશુ ધણા ૧૫ ને પગ કહે કે, હુ હાથ નથી એ માટે હુ શરીરનો નથી, તો તે કારણ માટે થું તે શરીરનો નથી? ૧૬ અને ને ઠાન કહે કે, હુ આખ નથી માટે હુ શરીરનો નથી, તો થું એ કારણ માટે તે શરીરનો નથી? ૧૭ ને આપુ શરીર આખ હોત તો અવયુ ક્યા હોત? ને આપુ શરીર અવયુ હોત તો ક્યા ક્યા? ૧૮ પશુ હવે દેવે અવયવોમાના હરેકને જેમ આહું તેમ શરીરમા મુક્યો છે ૧૯ અને ને સર્વ એક અવયવ હોત, તો શરીર ક્યા હોત? ૨૦ પશુ હવે અવયવો ધણા તો પશુ શરીર એક છે ૨૧ આખથી હાથને કહેવાતું નથી કે મને તારી અગત્ય નથી, અથવા ફરી માથાથી પગને કહેવાતું નથી કે, મને તમારી અગત્ય નથી, ૨૨ પશુ શરીરના ને અવયવો ધણા આખજ દીસે છે તેઓની વિરોધ અગત્ય છે, ૨૩ ને શરીરના ને [ભાગો] અધમ દીસે છે તેઓને આપણે વધતું માન આપીએ છીએ, ને એમ આપણા કુરૂપ અવયવો વધારે સુરૂપ યાય છે ૨૪ પશુ ને સુરૂપ તેઓને અનત્ય નથી, પશુ નેમ આહું હવે તેને દેવે વધતું માન આપીને શરીરને

ગોઠ્યુ છે, ૨૫ એવું કે શરીરમા પૂર ન હોય, પશુ અવયવો એક બીજની એક સરખી થિતા રાખે ૨૬ અને ને એક અવયવ હુ ખી યાય, તો તેની સાથે સર્વ અવયવો હુ ખી યાય છે, ને એક અવયવને માન મળે, તો તેની સાથે સર્વ અવયવો આનંદ કરે છે ૨૭ હવે તમે ખ્રીસ્તનુ શરીર, ને જૂદા જૂદા અવયવો છો ૨૮ અને દેવે મરણમા કેરકાએક મુક્યા છે, પ્રથમ ખ્રિસ્તો, બીજ ભવિષ્યવાદીઓ, ત્રીજ ઉપદેશકો, પછી ચમત્કારો, પછી સાબ કરવાના કૃપાદાન, મદદગારો, અધિકારો, નત નતની ભાષાઓ ૨૯ થું સધળા ખ્રિસ્તો છે? થું સધળા ભવિષ્યવાદીઓ છે? થું સધળા ઉપદેશકો છે? થું સધળા ચમત્કાર [કરનારો] છે? ૩૦ થું સધળાને સાબ કરવાના કૃપાદાન છે? થું સધળા ભાષાઓ બોલે છે? થું સધળા વ્યાખ્યાન કરે છે? ૩૧ તો સારાજ કૃપાદાનો આસથાથી શોધો, તો પશુ હુ તમને એ કરતા ઉત્તમ માર્ગ બતાવુ થું

૧૩ ને હુ માણસોની તથા જૂતોની પશુ ભાષાઓ બોલુ, પશુ મને પ્રીતિ ન હોય, તો વાજનાર પિત્તજ કે ઠલકણનાર ઝાજના જેવો હુ થયો છુ. ૨ અને ને મને ભવિષ્યજ્ઞાન હોય, ને હું સર્વ મર્મો તથા સર્વ વિદ્યા નાલુ, ને ને પુરો વિશ્વાસ મને હોય, એવો કે મારાથી પર્વતો ખસેડાય, પશુ મને પ્રીતિ ન હોય, તો હું કંઈ નથી ૩ અને ને હું કળાદોને પાળવાને મારી આખી સપત આપુ, ને ને હુ માત્ર શરીર બળવાને સોપુ, પશુ મને પ્રીતિ ન હોય, તો મને કંઈ લાભ થતો નથી. ૪ પ્રીતિ સહુજીજ તથા પરાપ્રકારી છે, પ્રીતિ અદેખાઈ કરતી નથી, પ્રીતિ વડાઈ કરતી નથી, કુલાતી નથી, ૫ વિરોધિત રીતે વર્તતી નથી, પોતાનુજ શોધતી નથી, સતાપતી નથી, ભુંકુ ધારતી નથી, ૬ અન્યાયમા હરખાતી નથી, પશુ સત્યમા હરખાય છે, ૭ સધળુ ખરે છે, સધળુ ખર માને છે, સધળાની આશા રાખે છે, સધળાનુ સહન કરે છે ૮ પ્રીતિ કદી ખુટતી નથી, પશુ ભવિષ્યદાનો હોય તો તેઓ ન્તા રહેશે, ભાષાઓ હોય, તો તેઓ સમાસ થશે, વિદ્યા હોય તો તે નવી રહેશે. ૯ કેમકે આપણે અપૂર્ણ નહીંએ છીએ, ને અપૂર્ણ ભવિષ્યવાદ કદીએ છીએ, ૧૦ પશુ ન્યારે સપૂણતા આવરો, ત્યારે અપૂર્ણતા નવી રહેશે ૧૧ ન્યારે હુ બાળક હતો, ત્યારે બાળકની પેઠે બોલતો હતો, બાળકની પેઠે વિચારતો હતો, બાળકની પેઠે સમજતો હતો, પશુ ન્યારે સુરૂપ થયો, ત્યારે મેં બાળકની

વાતો મુકી દીધી. ૧૧ કેમકે હમણાં આપણે હપ્સને આસરે ઝાંખું ઝાંખું જોઈએ છીએ, પણ ત્યારે નજરે-નજરે જોઈયું; હમણાં હું અપૂર્ણ લાણુ છું, પણ ત્યારે જેમ જાણીએલા છું તેમ લાણીશ. ૧૨ અને હવે વિશ્વાસ તથા આશા તથા પ્રીતિ એ ત્રણે રહે છે; પણ તેઓમાં પ્રીતિ શ્રેષ્ઠ છે.

૧૪ પ્રીતિને અનુસરો; ને આત્મિકદાન ચાહો, પણ વિશેષ એ કે ભવિષ્યવાદ સમજવતાં આવડે. ૨ કેમકે જે અન્ય ભાષા બોલે છે, તે માણુ-સની સાથે નહિ, પણ દેવની સાથે બોલે છે, કાજે કાજ તેનું સમજવું નથી, પણ આત્માએ તે મર્મો બોલે છે. ૩ પણ જે ભવિષ્યવાદ કરે છે, તે સર્યાપન તથા નુબાધ તથા દિલાસાને સાડ માણુસો સાથે બોલે છે. ૪ અને જે અન્ય ભાષા બોલે છે તે પોતાનું સર્યા પન કરે છે; પણ જે ભવિષ્યવાદ કરે છે તે મંડળીનું સર્યાપન કરે છે. ૫ મારી ઇચ્છા છે કે, તમે સધળા ભાષાઓ બોલો, પણ વિશેષ કે તમે ભવિષ્યવાદ સમજવો; કેમકે ભાષાઓ બોલનાર, જે મંડળીના સર્યાપનને સાડ વ્યાખ્યાન ન કરે, તેો તે કરતાં ભવિષ્યવાદ સમજવનાર મોટા છે. ૬ અને, બાઇઓ, જે હું ભાષાઓ બોલતો તમારી પાસે આવું, ને જે પ્રક્ટીકરણથી, કે જ્ઞાનથી, કે ભવિષ્યવાદથી, કે શિખા-મણીથી તમારી પાસે ન બોલું તો તમને શો લાભ કરે? ૭ જેમજ અવાજ કાઠનારી નિર્જીવ વસ્તુઓ, પછી તે વાંસળી હોય કે વીણા હોય, એ જે નાદનો ફેર ન પાડે, તેો વાંસળી કે વીણા થું વગાડે છે તે કેમ જાણ્યો? ૮ કેમકે જે રચ્ચીંગડું સાફ વાણી ન હાડે, તેો કોણ લગાડની તૈયારી કરશે? ૯ જેમજ તમે પણ જે જીભવડે સાફ વાત ન કરો તેો બોલેલી વાત કેમ સમજાય? કેમકે તમે હવામાં બોલનારા થશો. ૧૦ જનતામાં એટલી બધી જાતના અવાજો દરો, ને તેઓમાંના કોઈ અર્થ વજરના નથી, ૧૧ એ માટે જે હું અવાજનો અર્થ ન લાણુ, તેો બોલનારને હું એવજી ગણાવ્યો, ને બોલનાર મને એવજી ગણ્યો. ૧૨ એ પ્રમાણે તમે આત્મિક દાનો ચાહો છો, માટે આર્યાથી શોધો કે મંડળીના સર્યાપનને સાડ તમે તેમાં વૃદ્ધિ પામે. ૧૩ તે માટે અન્ય ભાષા બોલનારે પોતાથી વ્યાખ્યાન થાય, એવી પ્રાર્થના કરવી. ૧૪ કેમકે જે હું અન્ય ભાષાએ પ્રાર્થના કરું, તેો મારો આત્મા પ્રાર્થના કરે છે, પણ માત્ર મન નિમ્ન છે. ૧૫ તેો થું? હું આત્માથી પ્રાર્થના કરીશ ને મનથી પણ પ્રાર્થના કરીશ,

આત્માથી ગાહરા ને મનથી પણ ગાહરા ૧૬ નહિ તેો જે હું આત્માથી સ્તુતિ કરીશ તેો જે અમણની વચ્ચામાં બેસે છે, તે તારી સ્તુતિની વાત પર કેમ આમેન કહેશે? કેમકે હું થું કહું છું એ તે લાણુતો નથી. ૧૭ કેમકે હું સારીપેઠે સ્તુતિ કરે છે; પણ બીજાનું સર્યાપન થવું નથી. ૧૮ હું દેવનો ઉપકાર માનુ છું, કે તમ સર્વ કરતાં વધારે ભાષાઓ મને બોલતાં આવડે છે. ૧૯ તેોપણ મંડળીમાં અન્ય ભાષાથી દસ હજાર વખેડો બોલવા, તે કરતાં બીજાઓને શિખવવા હું પાંચ સપ્ત પોતાના મનથી બોલું એ મને સાડ લાગે.

૨૦ ભાઇઓ, બુદ્ધિમાં બાળક ન થાઓ; પણ બુદ્ધિમાં બાળકો થાઓ, ને બુદ્ધિમાં પ્રોટ થાઓ. ૨૧ નિયમશસ્ત્રમાં લખ્યું છે કે, અન્ય ભાષાઓથી તથા અન્ય હોશીથી હું આ લોકની સાથે બોલીશ, તેોપણ તેઓ મારું ન સંભળશે, એમ પ્રત્યુ કહે છે. ૨૨ એ માટે ભાષાઓ વિશ્વાસીઓને નહિ, પણ અવિશ્વાસીઓને નિશાણીરૂપ છે. પણ ભવિષ્યવાદ અવિશ્વાસીઓને નહિ પણ વિશ્વાસીઓને સાડ છે. ૨૩ એ માટે જે આખી મંડળી એકઠી આવે, ને સધળા ભાષાઓ બોલે, ને જે અમણે કે અવિશ્વાસીઓ પેસે તેો થું તેઓ કહશે નહિ, કે તમે શેવા છો? ૨૪ પણ જે સર્વ ભવિષ્યવાદ કરે, ને કોઈ અવિશ્વાસી કે અમણ પેસે તેો બધાથી તેને શિખામણ મળે છે; બધાથી તે પરખાય છે; ૨૫ ને તેના હૃદયની યુક્ત વાતો પ્રગટ કરાય છે; ને એમ દેવ તમારામાં ખરે-ખરો છે એવું પ્રગટ કરીને, તે સર્વની આમળ ઉઘી પડીને દેવનું ભજન કરશે.

૨૬ તેો ભાઇઓ, થું છે? ન્યારે તમે એકઠા થાઓ છો ત્યારે તમારામાંના પ્રત્યેકને નીત કે શિખામણ કે પ્રક્ટીકરણ કે અન્ય ભાષા કે વ્યાખ્યાન છે; સર્યાપનને સાડ સર્વ થવું જોઈએ. ૨૭ જે કોઈ અન્ય ભાષા બોલે, તેો એ અથવા ધણીમાં ધણી તેો ત્રણ માણસ, ને અનુક્રમે બોલે; ને એકે વ્યાખ્યાન કરવું. ૨૮ પણ જે વ્યાખ્યાન કરનાર ન હોય તેો મંડળીમાં તેણે છાના રહેવું, ને પોતાની સાથે તથા દેવની સાથે બોલવું. ૨૯ એ કે ત્રણ ભવિષ્યવાદીઓ બોલે, ને બીજાઓ પારખે. ૩૦ પણ જે બેટેલાઓમાંના કોઈને દંધ પ્રગટ થયું, તેો પહેલાંજે છાના રહેવું. ૩૧ કેમકે તમે સર્વ એક પછી એક ભવિષ્યવાદ કહી રહો છો, કે સર્વ શિષે તથા સર્વ દિલાસો પામે. ૩૨ અને ભવિ-

બિવ્યવાદીઓના આત્માઓ બિવિવ્યવાદીઓને આધીન છે. ૨૨ કેમકે દેવ ગડબડતો નથી, પણ સાંતિનો દેવ છે; જેમ પવિત્રોની સર્વ મંડળીઓમાં [ચાલે છે] તેમ.

૨૪ તમારી બાઈઓએ મંડળીઓમાં જાના રહેલું; કેમકે બોલવાનો તેઓને અધિકાર નથી, પણ આધીન રહેવાનો, ને એમ નિયમસાચ પણ કહે છે. ૨૫ પણ જો તેઓ કંઈ શિખવા ચાહે, તો તેઓએ ધરમાં પોતાના વરોને પુછવું; કેમકે મંડળીમાં બાઈઓએ બોલવું એ લાજની વાત છે. ૨૬ હું તમારી પાસેથી દેવની વાત નીકળી? કે હું તે એકલા તમને મળી છે?

૨૭ જો કોઈ પોતાને બિવિવ્યવાદી કે આત્મિક ધારે, તો જે વાતો હું લખું છું તેઓ પ્રમુખી આજ્ઞાઓ છે એવું તેણે નહિવું. ૨૮ અને જો કોઈ અજ્ઞાની હોય તો આજ્ઞાની રહે.

૨૯ એ માટે, બાઈઓ, બિવિવ્યવાદ કરવાને ચાહો, ને અન્ય બાપાઓ બોલવાને ન નિવારો. ૩૦ શોભવી રીતે તથા અનુક્રમે સર્વ થાય.

૧૫ બાઈઓ, જે સુવાત્તા મેં તમને પ્રગટ કીધી, જેને તમે પણ માની, ને જેમાં તમે રિધર પણ રહ્યા છો, ૨ ને જેથી, જે વાત મેં તમને પ્રગટ કીધી તેને જો તમે પકડી રાખો છો ને વિશ્વાસ અવધી કીધો નહિ હોય તો, તારણ પામો છો, તે સુવાત્તા હું તમને નજીવું છું. ૩ કેમકે જે મેં માની લીધું, તે મેં પ્રથમ તમને સોંપી લીધું, કે લેખો પ્રમાણે ખ્રીસ્ત આપણાં પાપને સાફ મરણ પામ્યો; ૪ ને લેખો પ્રમાણે તે દરાયો, ને ત્રીજો દહાડો ઉઠયો; ૫ ને કેફાને, પછી બારોને તે દેખાયા. ૬ ત્યાર પછી પાવરું કરતાં વધારે બાઈઓને એકા વેળાએ તે દેખાયા; એઓમાંના ધણી હજી સુધી જીવતા રહ્યા છે, પણ કેટલાએક ઉધી ગયા છે. ૭ ત્યાર પછી તે યાફોળને, પછી સર્વ પ્રેરિતોને દેખાયા. ૮ અને સર્વથી છેલ્લે જેમ અકાળ જન્મેલાને તેમ મને પણ તે દેખાયા. ૯ કેમકે પ્રેરિતોમાંના સર્વ કરતાં હું નાનો છું, ને પ્રેરિત કહેલાવા યોગ્ય નથી, કારણ કે મેં દેવની મંડળીની સતાવણી કીધી. ૧૦ પણ હું જે છું તે દેવની કૃપાથી છું; ને મારા પર તેની જે કૃપા તે અમથી વધ ન હતી, પણ તેઓ સર્વ કરતાં મેં વધારે મેહેનત કીધી; મેં તો નહિ પણ દેવની જે કૃપા મારી સાથે છે તેણે. ૧૧ તો હું કે તેઓ, એમ અમે વાત પ્રગટ કરીએ છીએ, ને એમ તમે વિશ્વાસ કર્યો.

૧૨ પણ ખ્રીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠયો છે એમ જો

પ્રગટ કરાય છે, તો તમારામાંના કેટલાએક કેમ કહે છે કે મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી? ૧૩ પણ જો મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી, તો ખ્રીસ્ત પણ ઉઠયો નથી; ૧૪ ને જો ખ્રીસ્ત ઉઠયો નથી, તો અમારો ઉપદેશ બ્યર્થ, ને તમારો વિશ્વાસ પણ બ્યર્થ છે. ૧૫ અને અમે દેવના જુઠા સાક્ષી કરીએ છીએ, કારણ કે અમે દેવ વિષે એવી સાક્ષી પુરી, કે તેણે ખ્રીસ્તને ઉઠાડ્યો, પણ જો મુએલાં ઉઠતા નથી, તો તેણે તેને ઉઠાડ્યો નથી. ૧૬ કેમકે જો મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી, તો ખ્રીસ્ત પણ ઉઠયો નથી. ૧૭ પણ જો ખ્રીસ્ત ઉઠયો નથી, તો તમારો વિશ્વાસ નિષ્ફળ છે; હજી સુધી તમે તમારા પાપમાં છો; ૧૮ ને ખ્રીસ્તના જેઓ ઉધી ગયેલાં તેઓ પણ નારા પામ્યાં. ૧૯ જો કેવળ આ જીવનમા આપણે આરામ ખ્રીસ્તમાં છે, તો સર્વ માણસો કરતા આપણે ક્ષણપાત્ર છીએ.

૨૦ પણ હવે ખ્રીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠયો છે, તે ઉધીગયેલાઓનું પ્રથમ ફળ થયો છે. ૨૧ કેમકે માણસથી મરણ થયું, એ માટે માણસથી મુએલાંઓનું ઉત્થાન પણ થયું. ૨૨ કેમકે જેમ આદમમાં સર્વ મરે છે, તેમ ખ્રીસ્તમાં સર્વ સજીવ કરારો. ૨૩ પણ પ્રત્યેક પોતપોતાને અનુક્રમે, ખ્રીસ્ત પ્રથમ ફળ, ત્યાર પછી તે આવરો ત્યારે જેઓ ખ્રીસ્તના તેઓ [સજીવ કરારો] ૨૪ ન્યારે તે દેવ બાપને રાન્ય સોંપી દેશે, ન્યારે તે સધળું ધણીપણું તથા સધળો અધિકાર તથા પરાક્રમ તોડશે ત્યારે અત આવરો. ૨૫ કેમકે તે પોતાના પગ તળે સર્વ યત્નઓને પાડી નાખે, ત્યા સુધી તેણે રાન્ય કરવું જોઈએ. ૨૬ જે છેલ્લો યત્ન નાશ પામશે-તે મરણ છે. ૨૭ કેમકે તેણે પોતાના પગ તળે સર્વ વસ્તુઓ આધીન કીધી; પણ ન્યારે તેણે કહ્યું કે, સર્વ આધીન કરાયાં છે, ત્યારે સર્વને સ્વાધીન કરનાર જુદો છે, તે સાફ દેખાય છે. ૨૮ પણ ન્યારે સર્વ તેને આધીન કરારો, ત્યારે જેણે સર્વ તેને આધીન કીધાં છે, એને દીકરો પોતે પણ આધીન થશે, એ સાફ કે દેવ સર્વમાં સર્વ થાય.

૨૯ નહિ તો જેઓ મુએલાંઓને સાફ બાપ્તિસ્મા પામ્યા, તેઓ શું કરશે? જો મુએલાં બિલકુલ ઉઠતાં નથી તો મુએલાંઓને વાસ્તે તેઓ સા સાફ બાપ્તિસ્મા પામે છે? ૩૦ અમે પણ ધડી ધડી જોખનમાં સા સાફ પડીએ છીએ? ૩૧ ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુમાં તમારે વિષે મારો જે આનંદ તેના નિશ્ચયપણાથી કહ્યું છે, કે, હું રોજ રોજ મરું છું ૩૨ જો કોઈસમાં, માણસની

પોતે હુ શ્વાપદોની સાથે લક્ષ્યો, તો મને શો લાભ છે? જે મુએલા ઉઠતા નથી તો ખાઈએ તથા પીએ, કેમકે કાલે મરવાના છોએ જે મુએલા મા, દુષ્ટ રોખાત સાથે આચરણને બગાડે છે, જે ન્યાયીપણાએ જગતા ધાઓ, ને પાપ ન કરો, કેમકે કેટલાએક દેવ વિષે અજ્ઞાની છે, તમને લભવવા સાડ તે હુ કહુ છુ

૪૫ પણ કોઈ કહેરો કે મુએલા શી રીતે ઉઠાયા છે? અને કેવા શરીરથી આવે છે? ૪૬ એ નિર્મુખ, તું જે વાવે છે તે જે મરે નહિ તો જીવાદાય પણ નહિ, જે ને તું જે વાવે છે તે થવાનું શરીર નથી, પણ કેવળ દાણા વાવે છે, કદાપિ થઈ કે બીજા કોઈના ૪૮ અને દેવ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે તેને શરીર આપે છે, ને પ્રત્યેક બીજે પોતપોતાનું શરીર. જે સર્વ દેહ એકજ ભવના નથી, પણ માણસોનો દેહ જૂદો, પશુઓનો જૂદો, ને માઝલાઓનો જૂદો, ને પક્ષીઓનો જૂદો છે. ૪૦ અને આકાશી શરીરો તથા પૃથ્વી પરના શરીરો છે, પણ આકાશીઓના મહિમા જૂદો તથા પૃથ્વી પરનાનો જૂદો. ૪૧ સૂર્યનો મહિમા જૂદો, ને ચંદ્રનો મહિમા જૂદો, ને તારાઓનો મહિમા જૂદો, કેમકે મહિમાએ તારા તારામા ફેર છે. ૪૨ અને મુએલાઓનું પુનરુત્થાન પણ એવું છે, વિનાશમા તે વવાય છે, અવિનાશમા ઉઠાયા છે, ૪૩ અપમાનમા વવાય છે, મહિમામા ઉઠાયા છે, અબળપણામા વવાય છે, પરાક્રમમા ઉઠાયા છે. ૪૪ પ્રાણી શરીર વવાય છે, આત્મિક શરીર ઉઠાયા છે, જે પ્રાણી શરીર છે, તો આત્મિક શરીર પણ છે. ૪૫ અને એમજ લખ્યું છે કે, પહેલો માણસ આદમ જીવતો પ્રાણી થયો, છેલ્લો આદમ જીવાડનાર આત્મા થયો. ૪૬ પણ આત્મિક પહેલું ન હતું, પણ પ્રાણી, ને પછી આત્મિક. ૪૭ પહેલો માણસ પૃથ્વીથી ધૂળનો છે, બીજો માણસ આકાશથી પ્રજ છે. ૪૮ જે ધૂળનો તે જેવા છે તેવા જેઓ ધૂળના તેઓ પણ છે, ને જે આકાશી તે જેવા છે તેવા જેઓ આકાશી તેઓ પણ છે. ૪૯ અને જેમ આપણે ધૂળનાની પ્રતિમા ધરી છે, તેમ આકાશીની પ્રતિમા પણ ધરી છું.

૫૦ દવે બાઈઓ, હુ એ કહુ છુ કે, માસ તથા રક્ત દેવના રાજ્યના વારસ થઈ ચકતા નથી, ને વિનાશ પણ અવિનાશીપણાનો વારસ થઈ નથી. ૫૧ જુઓ, હુ તમને મરે કહુ છું, આપણે સદુ ઉચીછું નહિ, પણ એક ફાલમા, એક પલકભરમા, છેલ્લો રજુશીંગડાના ખાતવામા ઠરવે બલવાઈ નજી, ૫૨ કેમકે રજુશીંગડું

વાગરો, ને મુએલા અવિનાશી ઉઠારો, ને આપણે બલવાઈ છું. ૫૩ કેમકે આ વિનાશીને અવિનાશીપણું પહેરવું તથા આ મરનારને અમરપણું પહેરવું પડે છે. ૫૪ અને ન્યારે આ વિનાશી અવિનાશીપણું પહેરશે, ને આ નરનાર અમરપણું પહેરશે, ત્યારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, મરણ જયમા ગળાઈ ગયું છે. ૫૫ અરે મરણ, તારો જય ક્યા? અરે મરણ, તારો ડખ ક્યા? ૫૬ મરણનો ડખ તો પાપ છે, ને પાપનું સામર્થ્ય નિયમ છે, ૫૭ પણ દેવ જે આપણા પ્રજુ ઇતુ ખીસ્તને આસરે આપણને જય આપે છે, તેની સ્તુતિ ધાઓ. ૫૮ એ માટે, માત્ર પ્રિય બાઈઓ, તમે સ્થિર તથા દૃઢ ધાઓ, તથા પ્રજુના કામમા સદા વધતા જાઓ, કેમકે તમે જાણો છો કે તમારું કામ પ્રજુમા નિષ્ફળ નથી.

૧૬

પવિત્રોને સાડ ઉધરાણા વિષે, જેમ મેં ગલાતીઓની મડળીઓને આજ્ઞા આપી તેમ તમે પણ કરો. ૨ અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે તમારામાના પ્રત્યેક પોતાની કમાણી પ્રમાણે રાખી મુકવું, એ માટે કે હુ આણ ત્યારે ઉધરાણા ન થાય જે અને ન્યારે હુ આવીશ ત્યારે જેઓને તમે પચાઈ કરશો, તેઓને હુ તમારું ઉપકારદાન ચૂકાણેમમા લઈ જવાને પત્રો આપીને મોકલીશ. ૪ અને જે મારે પણ જરૂર થોડું થાય, તો તેઓ મારી સાથે આવશે. ૫ પણ ન્યારે હુ માટેદોન્યામા થઈને જમશ, ત્યારે હુ તમારી પાસે આવીશ, કેમકે હુ માટેદોન્યામા થઈને જનાર છું, ૬ ને કદાપિ હુ તમારી સાથે રહીશ, અથવા શિયાળો પણ કાઢીશ, એ સાડ કે ન્યા હુ જાઉં ત્યાં તમે મને પહોચારો. ૭ કેમકે હમણાં વાટે જતાજ તમને મળવાની મારી ઇચ્છા નથી, પણ લે ઇચ્છા રેચા હરો તો હુ થોડી વાર તમારી પાસે રહીશ. ૮ પણ હુ પચાસમા મુધી એફેસસમા રહીશ, ૯ કેમકે મોટું તથા સાચક બારણું મારે સાડ ઉઘાડાયું છે, ને અઠકાવનારા ધણા છે.

૧૦ પણ જે લીમોથી આવે તો સલાજ રાખજો, કે તે તમારી પાસે નિર્ભયપણે રહે, કેમકે જેમ હુ કરું છું તેમ તે પણ પ્રજુનું કામ કરે છે. ૧૧ એ માટે કોઈ તેને ધિકારે નહિ, પણ શાંતિએ તમે તેને પહોચાડો, કે તે મારી પાસે આવે, કેમકે બાઈઓની સાથે હુ તેની વાટ જોઉં છું. ૧૨ દવે, બાઈ અથોલા વિષે એમ છે કે બાઈઓની સાથે તે તમારી પાસે આવે માટે મેં તેને બહુ વિનંતી કીધી, પણ હમણાં આવ-

વાની તેની ઇચ્છા કંઈ ન હતી, પણ ત્યારે સારો પ્રસંગ મળ્યો ત્યારે આવશે

૧૩ સાવધાન રહો, વિશ્વાસમાં સ્થિર રહો, પુરુષાર્થ ચાલો, બળવંત થાઓ ૧૪ પ્રીતિએ તમારા સંબંધ કામ કરો

૧૫ બાઈઓ, તમે સ્તેકાનસના કુટુંબને બહોલો છો કે, તેઓ આખાયાતુ પ્રથમ કૃણ છે, ને તેઓએ પવિત્રોની સેવામાં પોતાને તત્પર રાખ્યા છે, માટે હું તમારી વિનવળ કરું છું કે, ૧૬ તમે એવાઓને ને જોડવા સહાય કરીને મેહેનત કરો છો તેઓને પણ આધીન થાઓ. ૧૭ સ્તેકાનસ તથા ફેર્ડીનાતસ તથા અખાઈ કસના આવવાથી હું હરખાઈ છું, કેમકે તમારું જે આજીવે તે તેઓએ પુરું કર્યું ૧૮ કેમકે તેઓએ મારો

તથા તમારો આત્મા પણ સાત કર્યો. માટે એવાઓનો અગીકાર કરો

૧૯ આસિયાની મંડળીઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે આકુલા તથા પ્રીરકા પોતાના ઘરમાંની મંડળી સુધ્ધા પ્રસુમાં તમને ઘણું ક્ષેમ કુશળ કહે છે. ૨૦ સર્વ બાઈઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે પવિત્ર શુબનથી એક બીજાને ક્ષેમ કુશળ કહેજો

૨૧ હું પાઉલ પોતાને હાથે ક્ષેમ કુશળ લખું છું ૨૨ જો કોઈ પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર પ્રીતિ કરતો ન હોય, તો તે શાપિત થાય આપણું પ્રભુ આવનાર છે ૨૩ પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારી સાથે થાઓ. ૨૪ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં મારી પ્રીતિ તમ સર્વની સાથે થાઓ આમિન

કરીથીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર.

૧ કરીયામા દેવની મંડળીને તથા તે સુધ્ધા આખા આખાયામાંના સર્વ પવિત્રોને, પાઉલ જે દેવની ઇચ્છાથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત છે, તે તથા બાઈ લીમોથી લખે છે ૨ દેવ આપણા આપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ

૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ, જે કહ્યાનો બાપ તથા બધા દિવાસાનો દેવ, તેની સ્મૃતિ થાઓ ૪ તે અમારી સર્વ વિપત્તિમાં અમને દિવાસો દે છે, એ સાચું કે જે દિવાસો અમે પોતે દેવથી પામીએ છીએ, તેણે કરીને જેઓ કોઈ પણ વિપત્તિમાં છે તેઓને અમે દિવાસો આપવાને શક્તિમાન થઈએ ૫ કેમકે જેમ ખ્રીસ્ત વિષેના દુખ અમારા પર ઘણા થાય છે, તેમજ ખ્રીસ્તને આસરે અમારો દિવાસો પણ ઘણો થાય છે ૬ અને જો અમે વિપત્તિ સહીએ, તો તે તમારા દિવાસા તથા તારણને સાચું છે, ને જો દિવાસો પામીએ છીએ, તો તે તમારા દિવાસાને સાચું છે, ને એ, જે દુખો અમે પણ વેડીએ છીએ તેના સહનગી અસર [તમારામાં] કરે છે ૭ અમારી આશા તમારે વાસ્તે સ્થિર છે, કારણ કે

અમને માવમ છે કે જેમ તમે દુખોના ભાગિયા, તેમ દિવાસાના ભાગિયા પણ થયા છો ૮ કેમકે બાઈઓ, અમારી ઇચ્છા એવી નથી કે, જે અમારી વિપત્તિ આસિયામાં અમને પડી તે વિષે તમે અભય રહો, કે તે અમારા સામર્થ્ય ઉપરાંત અમને અતિ ભારે લાગી, એટલી કે અમે જીવવા વિષે નિરાશ થયા. ૯ પણ અમે મરવાના છીએ એવું અમે નિશ્ચે સમજ્યા, એ સાચું કે અમે પોતા પર નહિ, પણ મુએલાઓને ઉદાહરણ દેવ પર વિશ્વાસ રાખીએ. ૧૦ તેણે એવા મરણથી અમારો છુટકો કર્યો, ને કરે છે. તેના પર અમે આશા રાખી છે, કે હજી પણ ઉદાહરણ, ૧૧ ને તમે પ્રાર્થનાથી અમને સહાય કરજો, કે જે કૃપાદાન ઘણાઓની મારફતે અમને આપાય, તેને લીધે અમારે સાચું ઘણાથી સ્મૃતિ કરાય.

૧૨ કેમકે અમારું અભિમાન એ છે, એટલે, અમારી પ્રેરણાજી એવી શાહેલી પુરે છે કે, દૈહિક જ્ઞાનમાં નહિ, પણ દેવની કૃપામાં અમે જીવતા ને વિરોધે કરીને તમારી તરફ દેવ વિષેના ભોળાપણાથી તથા શુદ્ધ મનથી વર્ત્યા. ૧૩ પણ તમે જે વાંચો છો કે

માનો છે, તે વિના અમે તમને બીજી વાતો લખતા નથી; ને આશા રાખું છું, કે તમે આ સુધી પણ માનશો. ૧૪ તે પ્રમાણે તમે અમને કંઈ માન્યા, કે પ્રભુ ઇસુના દંડાડામાં જેમ તમે અમારા તેમ અમે તમારા અભિમાનનું કાચું છીએ.

૧૧ અને એવા બરોડાથી હું અગાઉ તમારી પાસે આવવાને ચઢાતો હતો, કે તમને બીજું કૃપાદાન મળે; ૧૨ ને તમારી પાસે યહને માકેદોન્યામાં જવાને, ને ફરી માકેદોન્યામાંથી તમારી પાસે આવવાને, ને તમારાથી યહુદાહ તરફ વિદાયગીરી પામવાને ચઢાતો હતો. ૧૩ તો હું એમ આહીને, મેં કંઈ ચચળપણ છોડું? અથવા ને હું કશું છું, તે હું દેહ પ્રમાણે કશું છું, એવું કે મને હા હા તથા ના ના હોય? ૧૮ પણ જેમ હેવ વિશ્વાસુ છે તેમ તમારી પ્રત્યે મારી વાત હા તથા ના ન હતી. ૧૯ કેમકે દેવનો દીકરો ઇસુ ખ્રીસ્ત ને અમારાથી, એટલે મારાથી તથા સીલવાન-સથી તથા લીમોથીથી, તમારામાં પ્રગટ કરાશે, તે હા તથા ના ન થયો, પણ તેમાં હા યહ. ૨૦ કેમકે દેવનાં જેઠાં વચ્ચે, તે બધાં તેમા હા તથા તેમાં આમેન છે, એ માટે કે અમારાથી દેવનો મહિમા થાય. ૨૧ અને અમને તમારી સાથે ખ્રીસ્તના ને સ્થિર કરે છે તથા એણે અમારો અભિષેક કર્યો, તે દેવ છે; ૨૨ ને તેણે અમારા પર યુદ્ધ કાઢી, ને અમારા હૃદયમાં આત્માનું બ્યાનું દીધું છે.

૨૨ પણ મારા જીવના સમ આહીને દેવને સાક્ષી રાખું છું, કે તમારા પર દયા કરીને હું હજી સુધી કરીયામાં આવ્યો નથી; ૨૪ અમે તમારા વિશ્વાસ પર ધણીપણું કરીએ છીએ એમ નહિ, પણ તમારા આનંદના સદાય કરનારા છીએ; કેમકે તમે વિશ્વાસથી જીવા રહો છો.

૨ પણ મેં પોતાને સાડ એવું કશોય, કે હું ફરી એટલી તમારી પાસે નહિ આવું. ૨ કેમકે જો હું તમને ખેદિત કર, તો ને મારાથી ખેદ પાગ્યો તે વિના કોણ મને આનંદ આપે છે? ૩ અને મેં તમને એજ લખ્યું, એ સાડ કે જેઓથી મારે હરમ પામવો, તેઓથી હું આવું ત્યારે મને ખેદ ન થાય; હું તમ સર્વને બરોડો રાખું છું, કે મારો આનંદ તમ સર્વને છે. ૪ કેમકે ધણી વિપત્તિથી તથા અત-કરણી વેદનાથી, મેં ધણાં આંસુઓ પાડીને તમને લખ્યું, એ સાડ નહિ કે તમે ખેદિત થાઓ, પણ એ સાડ કે તમારા ઉપર મારી ને અતિ ધણી પ્રીતિ છે

તે તમે જાણો.

૧ પણ જો કોણએ ખેદ પમાડ્યો છે, તો મને નહિ, પણ કેટલેક દરજ્જે (કેમકે હું વધારે બાર ન નાખું) તમ સર્વને તેણે ખેદ પમાડ્યો છે. ૧ એવા માણસ પર આ શિક્ષા ને ધણાઓથી અપાયેલી છે, તે પુરી છે, ૭ માટે તેથી ઉલટું તમારે તેને વિશેષે મારી તથા દિલાસો આપવો, ૨જે તે વધતા ખેદથી હુબી નય. ૮ એ માટે હું તમારી વિનંતી કરું છું કે તેના પર તમારો પ્રેમ સ્થિર કરો; ૯ કેમકે એજ સાડ મેં લખ્યું છે, કે સર્વમાં તમે આજ્ઞાકારી છો કે નહિ તે વિષે પરીક્ષા હું કરી લઉં. ૧૦ પણ જો તમે કંઈ માફ કરો છો, તેને હું પણ માફ કરું છું; કેમકે જો મેં પણ કંઈ માફ કર્યું હોય, તો ને માફ કર્યું છે, તે તમારે લીધે ખ્રીસ્તની આગળ માફ કર્યું છે, ૧૧ એ સાડ કે રોડાન આપણને ન જોતે, કેમકે આપણે તેની યુક્તિઓ વિષે અજણ થઈ નથી.

૧૨ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને સાડ હું ત્રોઆંસમાં આવ્યો, ને પ્રભુથી મારે માટે બારણું ઉઘાડાયેલું છતાં ૧૩ પણ મારા આત્માને જોન ન હતું, કેમકે તીવસ મારો લાઈ મને મળ્યો નહિ; માટે તેઓથી રજ લઈને હું માકેદોન્યામાં ગયો. ૧૪ પણ હેવ ને સદા અમને ખ્રીસ્તમાં જય આપે છે, ને અમારે આસરે પોતાના જ્ઞાનનો સુવાસ સર્વ જગ્યામાં ફેલાવે છે, તેની સ્તુતિ થાઓ. ૧૫ કેમકે તારણ પામે છે તેઓમાં તથા નાશ પામે છે તેઓમાં, અમે દેવની આગળ ખ્રીસ્તનો સુગંધ છીએ. ૧૬ એઓને અમે મરણને સાડ મરણનો વાસ, ને તેઓને જીવનને સાડ જીવનનો વાસ છીએ; તો એ કાર્યોને સાડ કોણ ચોગ્ય છે? ૧૭ કેમકે ધણાઓની જેઠે અમે દેવની વાવમાં બેળ કરતા નથી, પણ સાચાધરી તથા દેવની [સત્તાથી] દેવની આગળ ખ્રીસ્તમાં, એવા રીતે બીડીએ છીએ.

૩ હું અમે ફરી પોતાને વખાણવા માંડીએ છીએ કે હું જેમ બીન કેટલાએકને, તેમ અમને તમારા ઉપર કે તમારી પાસેથી, બહામણના પત્રો જોઈએ? ૨ અમારા દીલમાં લખેલો ને સર્વ માણસથી જાણાયેલો તથા વચ્ચાયેલો એવો અમારો પત્ર તમે છો. ૩ તમે ખ્રીસ્તનો પત્ર, જેની અમે સેવા કરેલી, સાહીથી નહિ પણ જીવતા દેવના આત્માથી, પત્થરની પાડીઓ પર નહિ પણ હૃદયની દૈહિક પાડીઓ પર લખેલો, એવા તમે પ્રગટ છો. ૪ પણ એવો બરોડો દેવ વિષે અમને ખ્રીસ્તને આસરે છે. ૫ અમે પોતે

પોતાની મેળે કંઈ વિચારવા સમર્થ હીએ એમ નથી; પણ અમારૂં સામર્થ્ય દેવથી છે; તેણે પણ અમને તૈયાર કરાવ્યા, એટલે અમને નહિ પણ આત્માના, યોગ્ય સેવકો કર્યા, કેમકે અંશર મારી નાખે છે, પણ આત્મા જીવે છે. ૭ અને મરણની સેવા, જેના અંશરો પત્થરો પર કારેલા, તે જો એવી મહિમાવાન થઈ, કે ઇસાએલપુરો, મુસાના મ્હોડાનો મહિમા જે ટળી જવાનો હતો તેને લીધે, તેના મ્હોડા પર તાકી જોઈ ન શક્યા; ૮ તો તે કરતાં આત્માની સેવા વધતી મહિમાવાન કેમ ન હોય? ૯ કેમકે જો દડા-ફાની સેવાને મહિમા હતો, તો ન્યાયીપણાની સેવા મહિમામાં કેટલી વધતી છે! ૧૦ અને જે મહિમાવંત થએલું હતું તે, અધિક મહિમા થયાના કારણથી, એ પ્રકારે મહિમાવંત નથી. ૧૧ કેમકે જે ટળી જવાનું હતું તે જે મહિમાસહિત હતું, તો જે ટકનાર તેનો મહિમા કેટલો વધતો છે!

૧૧ એ માટે અમને આ આશા હોવાથી, અમે બહુ નિભયતાથી યોગીએ છીએ; ૧૨ ને મુસાની પેઠે નહિ, જેણે પોતાના મ્હોડા પર ઘુંચટ નાખ્યો, એ સાડ કે ઇસાએલના દીકરાએ ટળી જનારા [મહિમાની] સમાપ્તિ પર નિહાળી જુએ નહિ. ૧૩ પણ તેઓનાં મન કહણ થયાં; કેમકે આજ સુધી જુનેા કરાર વાંચવામાં તેજ ઘુંચટ કાઢ્યા વગર રહે છે; તે તો ખ્રીસ્તમાં ટળી જાય છે. ૧૪ પણ આજ સુધી ન્યારે મુસાનું [શાસ્ત્ર] વાંચે છે, ત્યારે તેઓના હૃદય પર ઘુંચટ રહે છે; ૧૫ પણ ન્યારે તે પ્રજુની બહી કરો, ત્યારે તે ઘુંચટ કઢારો. ૧૬ હવે પ્રજુ તે આત્મા છે; ને ન્યાં પ્રજુનો આત્મા, ત્યાં ચોકળાપણું છે. ૧૮ પણ આપણે સહુ ઉઘાડે મ્હોડે જેમ આરસીમાં, તેમ પ્રજુના મહિમાનું પ્રતિબિંબ પાડીને, પ્રજુના આત્માથી તેજ રૂપમાં મહિમાથી મહિમા સુધી રૂપાંતર પામીએ છીએ.

૪ એ માટે અમારા પર દયા થઈ તે પ્રમાણે, અમને આ સેવા છતાં, અમે યાકના નથી; ૨ પણ લાજની શક્તિ વરદગ્યોને નકારીને અમે કાવત-શમાં આવતા નથી, ને દેવની વાતમાં કપટ કરતા નથી; પણ સત્ય પ્રગટ કર્યાથી દેવની આગળ અમે પોતા વિષે સર્વ માણસોના અંતઃકરણની ખાતરી કરીએ છીએ. ૩ પણ જો અમારી સુવાર્તા ટકાએલી હોય, તો નાશ પામનારાઓને ટકાએલી છે; ૪ જેઓમાં આ જગતના દેવે અવિશ્વાસીઓનાં મન આંધળાં

કર્યાં છે, એ સાડ કે ખ્રીસ્ત જે દેવની પ્રતિમા છે, તેના મહિમાની સુવાર્તાના અજવાળાને ઉઘડે તેઓ પર ન થાય. ૫ અમે પોતાને પ્રગટ નથી કરતા, પણ ખ્રીસ્ત ઇસુ પ્રજુ છે ને અમે પોતે ઇસુને લીધે તમારા દારો છીએ, એવું પ્રગટ કરીએ છીએ. ૬ કેમકે દેવ જેણે અંધારામાંથી અજવાળાને પ્રકાશ થવાનું કહ્યું, તે ઇસુ ખ્રીસ્તના મુખમાં દેવના મહિમાના જ્ઞાનનું તેજ પાડવા સાડ આપણા હૃદયોમાં પ્રકાશ્યો છે.

૭ પણ અમને આ ખબરો માટીનાં પાત્રોમાં છે, એ સાડ કે પરાક્રમની ઉત્તમતા દેવની થાય, ને અમારી નહિ. ૮ સર્વ પ્રકારે અમે વિપત્તિ પામેલા, પણ દબાએલા નથી; હેરાન થએલા, પણ નિરાશ નથી; ૯ સતાવેલા, પણ તબેલા નથી; નીચે પાડેલા, પણ નાશ પામેલા નથી; ૧૦ સદા શરીરમાં ઇસુનું મરણ ઉચ્છ્રીએ છીએ, એ સાડ કે ઇસુનું જીવન અમારા શરીરમાં પ્રગટ કરાય. ૧૧ કેમકે અમે જીવનારા ઇસુને લીધે સદા મરણને સોંપાએલા છીએ, એ માટે કે ઇસુનું જીવન પણ અમારા મરનાર હૃદયમાં પ્રગટ કરાય. ૧૨ એમજ અમારામાં મરણ, પણ તમારામાં જીવન અસર કરે છે. ૧૩ વિશ્વાસનો તેજ આત્મા અમને છે તેથી (જે વિશ્વાસ કર્યો માટે હું બોલ્યો એ લેખ પ્રમાણે), અમે પણ વિશ્વાસ કરીએ છીએ, ને તેથી યોગીએ છીએ. ૧૪ એવું બહીએ છીએ કે, જેણે પ્રજુ ઇસુને ઉઠાડ્યો, તે અમને પણ ઇસુની મારફતે ઉઠાડશે, ને તમારી સાથે ઉઠા કરશે. ૧૫ કેમકે સઘળાં તમારે સાડ છે, એ માટે કે જે કૃપા ધણા-ઓની મારફતે પુષ્કળ થઈ તે દેવના મહિમાને અર્થ ઉપકારસ્થિતિ વધારે.

૧૬ એ કારણ માટે અમે યાકતા નથી; પણ જો અમારૂં બહારનું માણસપણું ક્ષય પામે, તો પણ માંહેનું રોજ રોજ નવું થતું જાય છે. ૧૭ કેમકે અમારી ક્ષણિક હલકી વિપત્તિ અમારે સાડ સદાકાલિક ભારે મહિમા બહુજ અતિશય ઉપજવે છે; ૧૮ એટલામાં જે દેખાય છે તેને નહિ, પણ જે દેખાતાં નથી તેને અમે જોઈએ છીએ; કેમકે જે દેખાય છે તે ક્ષણિક, પણ જે દેખાતાં નથી તે સર્વકાળનાં છે.

૫ કેમકે અમને માલમ છે કે જો અમારૂં પૃથ્વી પરનું માંડવાનું ધર પડી જાય, તો આકાશમાં દેવની રચનાનું, દામે કીધેલું નહિ, એવું સર્વકાળનું ધર અમને છે. ૨ કેમકે અમારૂં ધર જે આકાશથી છે, તેથી પહેરેલા થવા બહુ ચાહીને, અમે આ માંડવામાં

નિસાસો મુકીએ છીએ, ૨ ને જે પહેરેલા હોઈએ, તો તમા ન દેખાઈએ ૪ કેમકે અમે આ માંડવામાં લાદેલા યધને નિસાસો મુકીએ છીએ, આપ્તદાન ઉતારવાને નહિ, પણ પહેરેલા થવાને ચાલીએ છીએ, એ સાથે કે મરણ જીવનથી ગળાઈ બચ ૫ હવે જેણે અમને એને અર્થે તૈયાર કર્યા તે દેવ છે, તેણે અમને આત્માનુ બ્યાનુ પણ આપ્યું છે. ૬ માટે અમે સદા હિંમતવાન છીએ, ને એવું બહીએ છીએ કે, શરીરમાં વાસો કરવા અમે પ્રભુથી [દૂર રહેતા] પ્રવાસી છીએ. ૭ કેમકે અમે વિશ્વાસથી ચાલીએ છીએ, દૃષ્ટિ નહિ. ૮ અમે હિંમતવાન છીએ, ને શરીરથી પ્રવાસી થવું તથા પ્રભુની પાસે વાસો કરવું, એ અમને વધતું સાચું લાગે છે.

૯ એ માટે અમે પ્રયત્ન કરીએ છીએ કે, જે શરીરમાં હોઈએ કે શરીર બદાર હોઈએ તોપણ તેને પસંદ પડીએ. ૧૦ કેમકે આપણું સર્વને ખ્રીસ્તના ન્યાયાસનની આગળ પ્રગટ થવું પડશે, કે પ્રત્યેકે શરીરથી બે કીધું છે, સાચું હોય કે જુઠું હોય, તે પ્રમાણે તે કૃપ પામે.

૧૧ માટે પ્રભુનું ભય બદલિને અમે માણસોને સમનવીએ છીએ, પણ અમે દેવને પ્રગટ થયા, ને મારી આશા છે કે તમારા અંતઃકરણમાં પણ પ્રગટ થયા છીએ. ૧૨ કેમકે અમે ફરી તમારી પાસે પોતાને વખાણ્યા નથી, પણ અમારે વિષે તમને અનિમાન કરવાનો પ્રસંગ આપીએ છીએ, એ માટે કે જેઓ હૃદયથી નહિ, પણ રાજીથી અનિમાન કરે છે, તેઓને ઉત્તર આપવાનું તમારી પાસે હોય. ૧૩ કેમકે જે અમે ઘેલા હોઈએ તો દેવને અર્થે છે, અથવા જે સાવધાન હોઈએ તો તમારે અર્થે. ૧૪ કેમકે ખ્રીસ્તની પ્રીતિ અમારૂં મદદગાર કરે છે, કારણ કે અમે એવું સમજીએ છીએ કે, જે એક સર્વને વાસ્તે મુઓ તો સર્વ મુઆ. ૧૫ અને સર્વ વાસ્તે તે મુઓ, એ સાચું કે જેઓ જીવે છે તેઓ હવેથી પોતાને અર્થે નહિ, પણ જે તેઓને વાસ્તે મુઓ તથા ઉકર્યા તેને અર્થે જીવે. ૧૬ એ માટે હવેથી અમે દેહ પ્રમાણે કોઈને બાંધવા નથી, ને જે કે અમે દેહ પ્રમાણે ખ્રીસ્તને બંધવો દ્વંદ્વ તોપણ હવેથી તેને એમ જાણવા નથી. ૧૭ માટે, જે મારું માણસ ખ્રીસ્તમાં છે તો તે નવી ઉત્પત્તિ થયા છે, જે જીવું તે વીડી ગયું, જીવ્યો, તે નવું જીવું છે. ૧૮ અને સર્વ દેવથી છે, જેણે પોતાની સાથે ઇસુ ખ્રીસ્તની માંડફેટે આપણે મિલાપ કરાવ્યો,

ને તે મિલાપની સેવા અમને આપી છે, ૧૯ એટલે, દેવ ખ્રીસ્તમાં પોતાની સાથે જગતનો મિલાપ કરાવતા તેઓ પર તેઓના અપરાધો ગણતો નથી, ને તેણે અમને મિલાપની સેવા સોંપેલી છે.

૨૦ એ માટે અમે ખ્રીસ્તને વાસ્તે એલથી છીએ, બાણે કે દેવ અમારે આસરે વિનવો કરતો હોય, તેમ અમે ખ્રીસ્તને વાસ્તે તમારી આજ્ઞા કરીએ છીએ કે, દેવની સાથે મિલાપ કરો. ૨૧ જેણે પાપ બંધ્યું ન હતું, તેને તેણે આપણને વાસ્તે પાપરૂપ કીધો, એ સાચું કે આપણે તેનામાં દેવના ન્યાયીપણાંય થઈએ અને અમે, તેની સાથે કામ કરનાર, તમને વિનવો કરીએ છીએ, કે તમે દેવની કૃપાને અવધી અગીકાર ન કરો, ૨ (કેમકે તે કહે છે કે,

મે માન્યકાળમાં તારૂં સાબનું,

ને તારણના દિવસમાં મેં તને સદાય કીધી,

જીવ્યો, હમણાજ માન્યકાળ છે, જીવ્યો, હમણાજ તારણનો દિવસ છે) ૩ અમારી સેવાને દોષ ન લાગે, માટે અમે કરામાં કોઈને ડોકરનું કારણ આપતા નથી, ૪ પણ સર્વથી અમે દેવના સેવકોના જેવા પોતાને દેખાડીએ છીએ, ધારી કીરજથી, વિપત્તિથી, સકટથી, વેદનાથી, ૫ કુટાઓથી, કેટોથી, હુનામાં ઓથી, કષ્ટોથી, નજરણથી, ઉપવાસથી, ૬ જીહ્વપ-ભુથી, વિલાથી, સદાનરીક્ષતાથી, ઉપકારીપણથી, પવિત્ર આત્માથી, નિષ્કપટ પ્રીતિથી, ૭ સાચાપની વાતથી, દેવના પરાક્રમથી, જન્મવા તથા ડાળા હાથ પર ન્યાયના દુષિધારિને આસરે, ૮ માન તથા અપ-માનને આસરે. અપકીર્તિ તથા સુકીર્તિને આસરે, કળનારાના જેવા તોપણ ખરા, ૯ નહિ એજાબાય-લાના જેવા તોપણ બહુ એજાબાયલા, મરનારાઓના જેવા તોપણ, જીવ્યો, જીવ્યો છીએ, રિક્ત પામેલા-ઓના જેવા તોપણ મારી નખાયલા નહિ, ૧૦ શોકા-દુરા જેવા તોપણ સદા દુરખ કરનારા, ફરિદીઓના જેવા તોપણ ઘણાઓને ધનવાન કરનારા, નાદારના જેવા તોપણ સધળાના માલિક છીએ.

૧૧ એ કર્તીઓ, તમારે સાચું અમારું મ્હો લખડેલું છે, અમારું હૃદય વિસ્તારેલું છે. ૧૨ તમે અમારામાં સંકોચિત થયા નથી, પણ પોતાના અંતઃકરણમાં સંકોચિત થયા છો. ૧૩ તો એને બદલે (જેમ લાજકોને તેમ તમને કહ્યું છે), તમે પણ વિસ્તારેલા થાઓ.

૧૪ અવિશ્વાસીઓની સાથે નાલાયક સયોગ ન કરો, કેમકે ન્યાયીપણ તથા અન્યાયીપણમાં શો

સુખ છે? અને અન્યાયા તથા અધિકારની શી સગત છે? ૧૫ અને ખીરત તથા બેલ્યાલનો શો મિલાપ છે? કે વિશ્વાસીને અવિશ્વાસીની સાથે શો ભાગ છે? ૩૬ અને દેવના મહિરને મૃત્તિઓની સાથે શો સુખ છે? કેમકે આપણે જીવતા દેવનું મહિર છીએ, જેમ દેવે કહ્યું કે, હું તેઓમાં રહીશ તથા આવીશ, ને તેઓને દેવ યદ્યપ, ને તેઓ મારા લોક થશે. ૧૭ માટે,

તમે તેઓમાંથી નીકળી આવો, ને જુદા થાઓ, એમ પ્રભુ કહે છે,

ને મલિનને અડકો મા,
ને હું તમારો અગીકાર કરીશ,
૧૮ ને તમારો બાપ યદ્યપ,
ને તમે મારા દીકરા દીકરીઓ થશો,
એમ સર્વ સમયે પ્રભુ કહે છે

૭ એ માટે, વહાલાઓ, અપણને એવા વચન છતાં, આપણે દેહની તથા આત્માની સર્વ મલિનતાથી પોતાને છુદ્ધ કરીએ, ને દેવના ભયથી પવિત્રતાને સપૂર્ણ કરીએ

૨ અમારી અગીકાર કરો, અમે કોઇનો અન્યાય નથી કીધો, કોઇને બગાડ્યો નથી, કોઇને ઉતર્યો નથી. જે હું તમને દોષ લગાડવાને બોલતો નથી, કેમકે મેં અગાઉ કહ્યું કે, તમારી સાથે મરવા સારૂ તથા જીવવા સારૂ, તમે અમારા હૃદયોમાં છો. ૪ તમારે વિષે મને બહુ નિર્ભયપણુ છે, તમારે લીધે મને બહુ અભિમાન છે, દિલાસાથી હું ભરપુર થયો છું, અમારી સર્વ વિપત્તિમા હું અધિક આનંદ પામુ છું.

૫ કેમકે માકેદોન્યામા અમે આવ્યા ત્યારે અમારા દેહને કંઈ ચેન ન હતું, પણ ચેતરકથી અમે વિપત્તિ પામ્યા, બહાર બાહ્યો, માકે યીકો હતી ૬ પણ દેવ જે લીનેને દિલાસો આપે છે, તેણે તીવરતા આપ્યાથી અમને દિલાસો આપ્યો, ૭ ને કેવળ તેના અપ્રત્યાયી નહિ, પણ જે દિલાસો તે તમારે વિષે પામ્યો તેથી પણ, તેણે તમારી બહુ ઇચ્છા, તમારો શોક, મારે વિષે તમારી આરથા, એઓની ખબર અમને આપી, તેથી મને બહુ આનંદ થયો ૮ અને જો મેં તે પત્રથી તમને ખેદ પમાડ્યો, ને જો મેં પસ્તાવા કર્યો ખરો, તોપણ [હમણાં] હું પસ્તાવા કરતો નથી, કેમકે હું બહુ છું કે થોડી વારજ તે પત્રે તમને ખેદ પમાડ્યો ૯ હવે હું હરખાઉં છું, તમે ખેદિત થયા એ માટે નહિ, પણ એ માટે કે પસ્તાવાને સારૂ તમે ખેદિત થયા, કેમકે તમને દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે ખેદ થયો,

કે અમારાથી તમારૂં કંઈ નુકસાન ન થાય ૧૦ કેમકે દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે જે ખેદ, તે, અનુતાપ નહિ ઉપજાવે એવો પસ્તાવો, તારણને સારૂ કરાવે છે, પણ બગાડતો ખેદ મરણ કરાવે છે ૧૧ કેમકે તમને દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે ખેદ થયો, તે જુઓ કે તેથી તમને કેટલી ચિંતા ઉત્પન્ન થઇ, વળી તોડ કાઢેલો, વળી સતાપ, વળી ભય, વળી ધણી ઇચ્છા, વળી આરથા, વળી બદલેલ લેવો, તમે તે કામમા સર્વ પ્રકારે પોતાને નિર્દોષ દેખાડ્યા. ૧૨ વળી જો મેં તમને લખ્યું, તો જેણે અન્યાય કીધો તેને વારતે નહિ, ને જે પર અન્યાય થયો તેને વારતે નહિ, પણ દેવની આગળ અમારે વિષે તમારી ચિંતા તમને પ્રગટ થાય એ વારતે લખ્યું ૧૩ એ કારણ માટે તમારા દિલાસા પરથી અમે દિલાસો પામ્યા, પણ વિરોધે તીવરતા આનંદ પરથી અમે અધિક આનંદ પામ્યા, કેમકે તેનો આત્મા તમ સધળાથી વિસાઓ પામ્યો છે ૧૪ એ માટે જો મેં તમારે વિષે તેની પાસે કંઈ વાતમા અભિમાન કર્યું હોય, તો હું શરમાયો નહિ, પણ જેમ અમે તમને બધી વાતો સાચાથી કહી, તેમ અમારૂં અભિમાન પણ તીવર આગળ સાચું કર્યું ૧૫ અને તેની મમતા તમારા ઉપર પુષ્કળ છે, કારણ કે તમ સર્વનું આજ્ઞા કિતપણુ કે જેથી તમે ભયથી તથા ધુનરીથી તેનો અગીકાર કીધો, તે તેને યાદ આવે છે ૧૬ એ માટે હું હરખાઉં છું, કે સર્વ પ્રકારે તમારા પર મારો ભરોસો છે

૮ બાહ્યો, માકેદોન્યાની મડળીઓ પર દેવની જે કૃપા થઇ તે અમે તમને જણાવીએ છીએ કે, ૨ વિપત્તિની મોટી પરીક્ષામા તેઓના આનંદની પુષ્કળતાથી તથા તેઓની બારે દરિદ્રતાથી તેઓના ઉદારપણાનું ધન ધણુ થયું ૩ કેમકે હું શહેરી આપુ છું કે, સામર્થ્ય પ્રમાણે, હાં સામર્થ્ય ઉપરાંત, તેઓએ પોતાની મેળે [આપીને], ૪ ધણી અરજીથી, પવિત્રતાને સારૂ જે સેવા, તેની કૃપા તથા સગવડ લેવાની અમને ધણી વિનંતી કીધી ૫ અને જેમ અમે આજ્ઞા રાખી હતી, તેમ નહિ, પણ તેઓએ પોતાને પ્રથમ પ્રજુને, ને દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે અમને સોંપ્યા ૬ માટે અમે તીવરતા વિનંતી કરી કે, જેમ તેણે કરવા માંડ્યું હતું, તેમજ તે તમારે સારૂ આ કૃપા પણ સપૂર્ણ કરે ૭ પણ જેમ તમે સર્વમા, એટલે વિશ્વાસ તથા વાત તથા જ્ઞાન તથા સર્વ આરથામા તથા અમારા ઉપર તમારા પ્રેમમા, વધ્યા, તેમજ આ કૃપામા પણ વધો

હુ આજ્ઞાથી નહિ, પણ બીજાઓની આરથાને લીધે, ને તમારી પ્રીતિનુ ખરાપણુ પારખવાને કહું છું કેમકે તમે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા જાણો છો, કે તે ધનવાન છતાં આપણને લીધે દરિદ્રી થયો, એ સાચું કે તમે તેના દરિદ્રથી ધનવાન થઈ જાઓ. ૧૦ અને તેમા હુ સમ્મતિ આપુ છું, કેમકે તે તમને યોગ્ય છે, કારણ કે એક વરસ ઉપર તમે કેવળ [એ કામ] કરવાને નહિ પરંતુ ઇચ્છવાને પણ પ્રથમ મારયુ ૧૧ એ માટે હમણાં તે કામ પુરું કરો, કે જેમ તમારી ઇચ્છાની તૈયારી હતી, તેમ તમારી પાસે ને છે, તે પ્રમાણે કામ પુરું થાય ૧૨ કેમકે જો ઇચ્છા હોય તો કાંઈની પાસે ને નથી તે પ્રમાણે નહિ, પણ ને છે તે પ્રમાણે તે માન્ય છે ૧૩ બીજાઓને છુટા, ને તમને સકટ થાય, એમ નહિ, ૧૪ પણ સમાનતાની રીતે, એટલે કે હાલના કાળમા, તમારી પુષ્કળતા તેઓની ત બીને મટાડે, કે તેઓની પણ પુષ્કળતા તમારી તબીને મટાડે, એટલે સમાનતા થાય, ૧૫ જેમ લખ્યું છે, કે જેને ઘણું હતું તેને વધુ નહિ, ને જેને થોડું હતું તેને ખૂટ્યું નહિ.

૧૬ પણ દેવની સ્થિતિ યાઓ, કે જેણે તીતસના હૃદયમા તમારે વારતે એવી કાળજી ધાલી, ૧૭ કેમકે તેણે વિનંતી માની લીધી, પણ ઘણી કાળજી રાખીને તે પોતાની મેળે તમારી પાસે આજ્ઞો. ૧૮ અને અમે તેની સાથે એક બાંધને મોકલ્યો છે, જેની કીર્તિ સુવાર્તા વિષે સર્વ મડળીઓમા છે ૧૯ અને કેવળ એમ નહિ, પણ મડળીઓથી તે બાંધ પસંદ કરાજેલો છે, એ સાચું કે જે કૃપાનુ સેવન પ્રભુના મહિમા તથા તમારા ઉદારપણાને દેખાડવાને અમારાથી થાય છે, તે વિષે તે અમારી સાથે ચાલે ૨૦ અમે સલાજી રાખીએ છીએ કે આ દ્રવ્ય જેના અંગે વલિવટ કરીએ છીએ, તે વિષે કોઈ અમારા પર દોષ ન મુકે, ૨૧ કેમકે ને સાચું તેના વિચાર, કેવળ પ્રભુની આગળ નહિ, પણ માણસોની આગળ કરીએ છીએ. ૨૨ અને તેઓની સાથે અમે અમારા બાંધને મોકલ્યો છે, જેને ઘણી વાતમા ઘણીવાર પારખ્યાથી તે અમને ઉદો ૧ માલમ પડ્યો છે, ને હમણાં તમારા પરના ઘણા બંદોસાથી તે વધારે ઉદોગી છે ૨૩ અને તીવ્ર વિષે, તે તો મારો સગવડ તથા તમારે સાચું સદાયકારી છે, ને અમારા બાંધઓ વિષે, તેઓ તો મડળીઓના પ્રેરિતો તથા ખ્રીસ્તનો મહિમા છે ૨૪ એ માટે તમારા પ્રેમનું તથા તમારે વિષે અમારું અભિમાન કરવાનું

પ્રમાણ, તેઓને તથા મડળીઓની આગળ દેખાડો.

હવે પવિત્રોને સાચું ને સેવા તે વિષે, મારે તમને લખવાની અગત્ય નથી, ૨ કેમકે હુ તમારી તૈયારી જાણુ છું, તે વિષે હુ માકેદોન્યાન લોક આગળ તમારે લીધે અભિમાન કર્યો કરું છું, કે આખાયાએ એક વરસ ઉપર તૈયારી કરી છે, ને તમારી આરથાએ ઘણાઓને ઉત્તેજિત કર્યો છે ૩ પણ મેં બાંધઓને મોકલ્યા છે, એ સાચું કે આ સંબંધમા તમારે વિષે અમારું અભિમાન અમથુ ન થાય, કે જેમ મેં કહ્યું તેમ તમે તૈયાર થાઓ, ૪ રજા માકેદોન્યાના માણસ મારી સાથે આવે, ને તમને તૈયાર થએલા નહિ એવા જુએ, તો અમને (કેમકે તમને અમે નથી કહેતા) આ અભિમાનના નિશ્ચયથી સરમ લાગશે ૫ માટે મને એ અગત્ય જણાયું કે, બાંધઓને વિનંતી કરવી કે તેઓ પહેલાં તમારી પાસે આવીને, પહેલાં કહેવું તમારું ઉદારપણાનું દાન સિદ્ધ કરાવે, એ સાચું કે તે જેમ લોભથી નહિ પણ જેમ દાવાર-પણાથી તેમ તૈયાર થાય

૬ અને એવું પણ છે, કે જે કૃપણતાએ વાવે છે, તે કૃપણતાએ લજુરો, ને જે ઉદારપણાએ વાવે છે, તે ઉદારપણાએ લજુરો. ૭ જેમ પ્રત્યેક પોતાના હૃદયમા અગાઉ કરાવ્યું તેમ આપવું, એટલું નહિ, ને અગત્યથી નહિ, કેમકે સતોપથી દેનાર પર દેવ હોવ રાખે છે ૮ અને દેવ તમારા પર સર્વ કૃપા વધારવાને સમર્થ છે, કે તમને હરવખત સર્વમા પુરી પુષ્કળતા છતાં, સર્વ સારા કામમા તમે વધતા જાઓ ૯ જેમ લખ્યું છે કે,

તેણે વેણું છે, તેણે દરિદ્રીઓને ટીકું છે,

તેનું ન્યાયીપણું સદા રહે છે

૧૦ હવે જે વાગનારને સાચું બી તથા બોરાકને સાચું રોટલી આપે છે, તે તમને આપશે, ને તમારું વાવેલું ધણું કરશે, ને તમારા ન્યાયીપણાની નિષ્ઠા વધારશે, ૧૧ કે જે ઉદારપણું અમારી મારફતે દેવની સ્થિતિ ઉપજાવે છે તે બધામા તમે સર્વ પ્રકારે ધનવાન થાઓ ૧૨ કાને જે સેવાનું કામ પવિત્રોની ગરજ પુરી પાડે છે, કેવળ એમ નહિ, પણ દેવની ઘણી સ્થિતિથી બહુ સફળ થાય છે, ૧૩ એટલે આ સેવાના પ્રમાણથી, તેઓ, ખ્રીસ્તની સુવાર્તા વિષે તમારા માનવાના આધીનપણાને સાચું, ને તેઓ વિષે તથા સર્વ વિષે તમારા દાનની પુષ્કળતાને સાચું, દેવની સ્થિતિ કરે છે ૧૪ અને તેઓ, તમારે સાચું, પોતાની

પ્રાર્થનામાં, તમારા પર દેવની ઘણી દુષાને સાર, તમારા પર ઘણી પ્રીતિ કરે છે. ૧૧ દેવના અનિર્વાચ્ય દાનને સાર તેની સ્તુતિ થાઓ.

૧૧ હવે હું પાઉલ પોતે ખ્રીસ્તની નમ્રતા તથા કોમળતાને આસરે, તમને યોગ્ય કરું છું. હું હાજર છતાં, તમારામાં દીન છું, પણ દૂર છતાં, તમારી ભણી નિર્ભય છું; ૨ જેઓ દેહ પ્રમાણે આહવાનાના જેવા અમને ધારે છે, તેઓ સામે જે નિશ્ચયથી હું હિમ્મત કરવાનું ધારું છું, તેથી હું હાજર થઈને હિમ્મતવાન ન થાઉં એવું હું માનું છું. ૩ કેમકે દેહમાં ચાલતાં, અમે દેહ પ્રમાણે લડાઈ કરતા નથી; ૪ (કેમકે અમારી લડાઈમાં હથિયાર દૈહિક નથી, પણ ક્ષિપ્રાઓ ભાંગી નાખવાને દેવથી સમર્થ છે). ૫ કલ્પિત વાતોને તથા દેવના જ્ઞાન વિરૂદ્ધ જે કંઈ ગર્વ કરે છે, તેને ભાંગી નાખીએ છીએ, ને ખ્રીસ્તને આધીન થવા સાર સર્વ વિચાર વચ કરીએ છીએ. ૬ અને જ્યારે તમારો આજ્ઞાકાર સંપૂર્ણ થયો, ત્યારે સર્વ આજ્ઞાભંગને બદલો લેવાને તૈયાર છીએ. ૭ તમે કેવળ બહારનું જુઓ છો. ને કોઈને પોતા વિષે બેરોસો છે કે હું ખ્રીસ્તનો છું, તો ફરી પોતાથી વિચાર કરે, કે જેમ તે ખ્રીસ્તનો છે તેમ અમે પણ ખ્રીસ્તનો છીએ. ૮ કેમકે ને અધિકાર પ્રયુએ તમારા નાથને સાર નહિ, પણ સુધારાને સાર અમને આપ્યો, તેમાં ને હું કંઈક અધિક અભિમાન કરું, તોપણ હું શરમાઈ નહિ. ૯ એ સાર કે હું તમને પત્રોને આસરે બીવડાવનાર જેવા ન દીસું. ૧૦ કાલે તેઓ કહે છે કે તેના પત્રો ભારે તથા સખળ છે, પણ તેના શરીરનો દેખાવ અખળ ને તેનું ઓલવું તુચ્છ છે. ૧૧ એવા માણસે સમજાવું છે, અમે દૂર છતાં પત્રોને આસરે વાતથી જેવા છીએ, તેવા હાજર છતાં કામથી પણ યથાર્થ. ૧૨ ને પોતાને વખાણે છે, તેઓ-માર્ના કેટલાએકની સાથે અમે પોતાને ગણવા અથવા સરખાવવાને છાતી ચલાવતા નથી; પણ તેઓ, પોતાથી પોતાને આધીને તથા પોતાને પોતાની સાથે સરખાવીને, અજ્ઞાની છે; ૧૩ પણ અમે હવે ઉપરાંત અભિમાન નહિ કરીશું, પણ ને નિયમનું માપ દેવે અમને વહેંચી આપ્યું છે, તે પ્રમાણે; તે માપ તમ સુધી પણ પહોંચે છે. ૧૪ કેમકે જાણિકે અમે તમ સુધી પહોંચ્યા નહિ, એવા અમે પોતાને, ઘણા આગળ વાણતા નથી. કેમકે ખ્રીસ્તની સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં અમે તમ સુધી પણ આવ્યા; ૧૫ અમે પોતાની હવે ઉપરાંત બીજીની મહેનત પર અભિમાન કરતા નથી;

પણ અમને આશા છે કે, જેમ જેમ તમારો વિશ્વાસ વધે તેમ તેમ અમે પોતાના નિયમ પ્રમાણે તમારાથી બહુ વધીએ, ૧૬ એ સાર કે તમારા પેલીગમના પ્રાંતમાં અમે સુવાર્તા પ્રગટ કરીએ; ને બીજાના નિયમે તૈયાર થયેલી વાત વિષે અભિમાન ન કરીએ. ૧૭ પણ ને અભિમાન કરે છે તે પ્રભુમાં અભિમાન કરે. ૧૮ કેમકે ને પોતાને વખાણે છે તે નહિ, પણ જેને પ્રભુ વખાણે છે તે પસંદ છે.

૧૧ તમે મારૂ મૂર્ખપણુ જરા સહન કરો, એવી મારી ઇચ્છા છે; તો મારૂ સહન કરો તો ખરા. ૨ કેમકે દેવની આસ્થાથી, હું તમારા ઉપર આસ્થા કરું છું કેમકે તમને ઇચ્છું સુવાર્તાના જેવા ખ્રીસ્તને સોંપવા સાર, એક વરની સાથે મેં તમારો વિવાદ કર્યો. ૩ પણ મને બધ લાગે છે, રખે જેમ સર્વે પોતાની ચરૂરાઈથી હવાને ભુલાવી, તેમ તમારાં મને ખ્રીસ્તભણીનું યોજાપણુ તથા ઇચ્છતા [સુજી દઈને] કદાપિ બગડી નય. ૪ કેમકે ને આવે છે, તે ને બીજા ઇસુને પ્રગટ કરે કે જેને અમે પ્રગટ નથી કીધો; અથવા ને તમે બીજા આત્મા પામે છો કે ને તમે પામ્યા નહોતા; અથવા બીજી સુવાર્તા પામે છો કે જેનો અંગીકાર તમે કીધો નહોત; તો તમારે એનું સહન કરવું ચોગ્ય છે. ૫ કેમકે મુખ્ય પ્રેરિતો કરતાં હું પોતાને કંઈજ ઓછા ગણતો નથી. ૬ પણ ને ઓલવામાં અધમ હોઉં, તોપણ જ્ઞાનમાં નહિ; પણ સર્વ પ્રકારે અમે તમારે સાર સધળાની આગળ પ્રગટ છીએ. ૭ તમને ઉચ્ચ કરવા માટે મેં પોતાને નીચો કીધો, એટલે તમને અમે દેવની સુવાર્તા મફત પ્રગટ કીધી, એમાં મેં પાપ કીધું શું? ૮ તમારી સેવાને સાર બીજા મંડળીઓ પાસેથી નાણાં લઈને મેં તેઓને લીધી. ૯ અને હું તમારી પાસે હતો ત્યારે મને ખપ છતાં પણ મેં કોઈ પર ભાર ન નાખ્યો; કેમકે માટે-દોન્યામાંથી ને ભાઈઓ આવ્યા, તેઓએ મારો ખપ પુરો પાડ્યો; ને હું સર્વ પ્રકારે તમારા પર ભાર નાખ્યા વિના પોતાને રાખતો હતો, ને રાખીશ. ૧૦ ખ્રીસ્તની સત્યતા મારામાં છે, એ માટે આખાયા દેશમાં આ મારૂ અભિમાન મારે સાર બધ થયો નહિ. ૧૧ શા માટે? શું એ માટે કે હું તમારા ઉપર પ્રેમ રાખતો નથી? દેવ જાણે છે. ૧૨ પણ હું ને કંઈ છું, તે કરીશ, કે જેઓ નિમિત્ત રોધે છે તેઓ પાસેથી હું નિમિત્ત કાપી નાખું, કે જેમાં તેઓ અભિમાન કરે છે, તેમાં તેઓ અમારા જેવાજ જણાય. ૧૩ કેમકે

જે એવા છે તેઓ ખોટા પ્રેરિતો, કપટ કરનારા, ખ્રીસ્તના પ્રેરિતોના વેશ ધરનારા છે ૧૪ અને એમાં અચરત નથી, કેમકે સોતાન પોતે અજ્ઞાણના દૂતનો વેશ ધરે છે, ૧૧ એ માટે જો તેના સેવકો પણ ન્યાયીપણાના સેવકોનો વેશ ધરે છે, તો તે મોટી વાત નથી, તેઓના કામ પ્રમાણે તેઓના અવ થશે

૧૧ હું ફરીથી કહું છું કે, કોઈ માણસે મને મૂર્ખ ન ગણવે, પણ જો કોઈ ગણે, તો મૂર્ખ તરીકે મારે અંગીકાર કરવો, એ માટે કે હું પણ થોડું અભિમાન કરે ૧૭ જે હું કહું છું, તે પ્રજા પ્રમાણે નથી કહેતો, પણ અભિમાનના આ નિશ્ચયપણામાં ભણેકે મૂર્ખા ધથી હું બોલું છું ૧૮ દેહ પ્રમાણે ઘણા અભિમાન કરે છે, માટે હું પણ અભિમાન કરીશ. ૧૯ તમે ખુદિવાન છતાં, ખુશીથી મૂર્ખોનું સહન કરો છો, ૨૦ કેમકે જો કોઈ તમને દાસ કરે, જો કોઈ તમારૂં ખાદ્ય ભય, જો કોઈ તમને પકડી રાખે, જો કોઈ પોતાને મોટો કરે, જો કોઈ તમને મ્હો પર મારે, તો તમે સહન કરો છો. ૨૧ ભણેકે અને અખળ હતા, એક હું પોતાને વચ્ચે કરતા કહું છું, પણ જેમાં કોઈ હિંમતવાન છે તેમાં હું પણ હિંમતવાન છું, એ હું મૂખપણાથી બોલું છું ૨૨ શું તેઓ હેબી છે? હું પણ છું શું ઇઝ્રાલીમના સત્તાન છે? હું પણ છું ૨૩ શું તેઓ ખ્રીસ્તના સેવકો છે? (હું મૂર્ખની જેમ બોલું છું) વધારે કામોથી, અદકી કેદોથી, અતિશે કટકાઓથી, વારે વારે મર જોયો હું વતો છું ૨૪ પાંચ વાર મેં યહુદીઓથી એંગણ એંગણ ચાળીસ કટકા ખાધા, ૨૫ ત્રણવાર મેં છરીનો માર ખાધો, એક વાર પત્થરનો માર ખાધો, ત્રણવાર માર વહાણ લગ ચપુ, એક રાત દહાડો હું ઉડાણમાં હતો, ૨૬ ઘણી સફરોમાં, નદીઓના બચમાં, લૂંટારાઓના બચમાં, સ્વદેશીઓના બચમાં, પરદેશીઓના બચમાં, રાહેરના બચમાં, રાતના બચમાં, સમુદ્રના બચમાં, ખોટા લાઇઓના બચમાં, ૨૭ શ્રમ તથા કષ્ટમાં, વારંવારના ઉનગરાઓમાં, ભૂખ તથા તરસમાં, વારંવારના ઉપવાસોમાં, ટાંઠ તથા નાગાપણમાં હું હતો ૨૮ બીજા વાતો ઉપરાંત, રોજ રોજ મારા પર બોજ, એટલે સર્વ મરણીઓની ચિંતા, રહે છે ૨૯ કેણ અખળ છે ને હું અખળ નથી? કેણ દોકર ખાય છે, ને હું બળતો નથી? ૩૦ જો અભિમાન કરવું પડશે, તો હું મારી અખળતાનું અભિમાન કરીશ. ૩૧ આપણા પ્રજા ધૃતુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ જે સર્વકાળ સુધી

આશીર્વાદિત છે, તે ભણે છે કે હું જાહું કહેતો નથી. ૨૨ દમરકમાં આરેત રાતના દેશાધિકારીએ મને પકડવા ચાહીને, દમરકીઓના રોહેર પર ચોઢી મુકી, ૨૩ પણ બારીમાંથી હું ટોપલીમાં કોટથી ઉતરાયો, ને તેના હાથથી બચ્યો

૧૨ અભિમાન કરવું મને ઘટવું નથી ખરું, પણ હું પ્રજાના દર્શન તથા પ્રકટીકરણની વાત કહેવા લાગીશ. ૧ ખ્રીસ્તમાં એક માણસને હું ભણું છું (શરીરમાં હતો તે હું ભણતો નથી, કે શરીર બહાર હતો, તે પણ હું ભણતો નથી, દેવ તો ભણે છે), કે જે ચૌદ વર્ષ ઉપર ત્રીજા આકારમાં લઇ જવાયો. ૨ અને એવા માણસને હું ભણું છું (શરીરમાં હતો કે શરીર બહાર હતો, તે હું ભણતો નથી, દેવ તો ભણે છે), ૩ કે તે પારાદેસમાં લઇ જવાયો, ને જે વાતો બોલવી માણસને ઉચિત નથી, એવી અનિવાર્ય વાતો તેણે સાબળી ૪ એવાનું હું અભિમાન કરીશ, પણ પોતાનું અભિમાન નહિ કરીશ, કેવળ મારી અખળતાનું કરીશ. ૫ કેમકે જો હું અભિમાન કરવા ચાહીશ, તો હું મૂર્ખ ન થઈશ, કેમકે સાચી વાત બોલીશ, પણ હું બંધ કરું છું, કે કોઈ માણસ જેવા મને ભણે, અથવા માર સાબળે તે કરતા મને કંઈ મોટો ન ગણે ૭ અને પ્રકટીકરણની અધિકતાથી હું ન કુલાઈ, માટે દેહમાં મને કોટો, એટલે સોતાનનો દૂત શિક્ષા આપવા સાર, મને અપાયો, કે તેથી હું ન કુલાઈ, ૮ એ વિષે મેં ત્રણ વાર પ્રજાની પ્રાર્થના કરી, કે તે મારી પાસેથી દૂર થાય ૯ પણ તેણે મને કહ્યું, કે તારે વાસ્તે મારી દૂપા પુરી છે, કેમકે મારે પરાક્રમ અખળતામાં પુર થાય છે એ માટે વિશેષે કરીને હું ઘણી ખુશીથી મારી અખળતાનું અભિમાન કરીશ, કે ખ્રીસ્તનું પરાક્રમ મારા પર આવી રહે ૧૦ એ માટે અખળતામાં, નિંદામાં, સકટમાં, સતાવણીમાં, ખેદમાં, ખ્રીસ્તને લીધે સવૃદ્ધ રહું છું, કેમકે ન્યાયે હું અખળ છું, ત્યારે બળવાન છું

૧૧ હું [અભિમાન કરીને] મૂર્ખ થયો, પણ તમે મને અગત્ય પાડી, કેમકે તમારે માર વખાણ કરવું જોઈતું હતું, કારણ કે જો હું કંઈ ન હોઈ, તો પણ હું મુખ્ય પ્રેરિતો કરતા કંઈ જોડો નથી. ૧૨ બધી સહનતાએ કરીને, ચિન્હોથી તથા આશ્ચર્ય કૃતિથી તથા પરાક્રમી કામોથી પ્રેરિતના ચિન્હો તમારામાં થયાજ ૧૩ કેમકે મેં તમારા પર બાર ન નાખ્યો, એ શિવાય તમે બીજા મરણીઓ કરતા શામા એછા હતા? મને

આ અપરાધ માફ કરો.

૧૬ જુઓ, હું ત્રીજવાર તમારી પાસે આવવાને તૈયાર છું; ને તમારા પર હાર ન નાખીશ; કેમકે તમારું નહિ, પણ તમને હું મેળવવા ચાહું છું; કેમકે છેકરાંએ માખાપને સારું સમજ કરેલા તે ધટું નથી; પણ માખાપે છેકરાને સારું. ૧૧ પણ હું તમારા જીવને વાસ્તે ઘણી ખુશીથી ખરચીશ તથા પોતે ખરચાઈ જાય; જે તમારા પર વધતો પ્રેમ સાચું, તો યું હું જાણું પ્રેમ પામું? ૧૨ વાર એમ હોય કે મેં તમારા પર ખોળ ન નાખ્યો, પણ ચતુર છતાં મેં તમને કપટથી પકડ્યા. ૧૩ જોએને મેં તમારી પાસે મોકલ્યા, તેઓમાંના કોઈને આસરે મેં તમારાથી કંઈ સ્વાર્થ સાધ્યો છું? ૧૪ મેં તીવરને વિનવી કીધી, ને તેની સાથે એક ભાઈને મોકલ્યો. તીવરે તમારાથી કંઈ સ્વાર્થ સાધ્યો છું? એક જ આત્મામાં અમે ચાલ્યા નથી છું! એક જ પગલામાં ચાલ્યા નથી છું?

૧૫ આ બધી વખતે તમે ધારો છો, કે અમે તમારી પાસે તોડ કાઢીએ છીએ. ખ્રીસ્તમાં દેવની આગળ અમે જાણીએ છીએ, પણ, વડાલાઓ, સર્વ તમારા સંસ્થાપનને વાસ્તે છે; ૧૬ કેમકે મને ક્ષય લાગે છે, રજે હું આહું ત્યારે જેવા હું ચાહું તેવા હું તમને ન જોઉં, ને જેવા તમે ચલાવતા નથી, તેવા મને લાગે; રજે ભાંડળ, અદેખાઈ, રીસ, કલ્યા, યુગલી, કચકચ, ગર્વ તથા ગરબડો યાય; ૧૭ રજે ફરી આવું ત્યારે મારો દેવ તમારી આગળ મને નીચો કરે; ને જે ધણા અગાઉ અદ્યક્ષતા તથા વ્યભિચાર તથા કામાવર-પટ્ટ કરતા હતા ને એવાં પાપ કરીને તેનો પસ્તાવો કર્યો નથી, તેઓમાંના પણા વિષે હું રોડાવર થાઉં.

૧૩ આ ત્રીજવાર હું તમારી પાસે આવું છું. જે કે ત્રણ સાક્ષીઓના મ્હોથી હરેક વાત સાબીત થશે. ૨ મેં આગળથી કહ્યું, ને બીજવાર હાજર હતો ત્યારે જોમ કહ્યું તેમ હું હમણાં ગેરહાજર

છતાં અગાઉના પાપ કરનારાઓને તથા બીજા સર્વને આગળથી કહું છું કે, જે ફરી આવું તો દયા ન કરીશ. ૩ કારણ કે ખ્રીસ્ત મારામાં જાણે છે એનું પ્રમાણ તમે રોધો છો; તે તમારે સારું અજળ નથી, પણ તમારામાં પરાક્રમી છે. ૪ કેમકે જે તે અજળ-તાથી વધસ્તંભે જડાયો, તે પણ તે દેવના પરાક્રમથી જીવે છે; ને અમે પણ તેનામા અજળ છીએ, પણ તમારે સારું દેવના પરાક્રમથી તેની સાથે જીવીશું. ૫ તમે વિશ્વાસમાં છો કે નહિ, એ વિષે પોતાને પારખો; પોતાને તપાસો. જે તમે નાપસંદ નથી તો ઇસુ ખ્રીસ્ત તમારામાં છે, એમ છું તમે પોતા વિષે નથી જાણતા? ૬ પણ તમે જાણશો કે અમે નાપસંદ નથી, એવા મારી આશા છે. ૭ હવે દેવની પાસે અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, તમે કંઈ ખુલું ન કરો, અમે પસંદ જણાઈએ એ માટે નહિ, પણ એ સારું કે જે અમે નાપસંદ જેવા હોઈએ, તો પણ તમે જાણું કરો. ૮ કેમકે સત્ય વિરૂદ્ધ અમે કંઈ કરી શકતા નથી, પણ સત્યને સારું. ૯ કેમકે જ્યારે અમે અજળ છીએ, પણ તમે સજળ છો, ત્યારે અમે હરખ પામીએ છીએ, ને તમારા સુધારાને સારું પણ અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. ૧૦ એ માટે ગેરહાજર છતાં હું આ વાતો લખું છું, કે હાજર છતાં, જે અધિકાર પ્રત્યક્ષે હાનિને સારું નહિ, પણ સંસ્થાપનને સારું આપ્યો, તે પ્રમાણે હું કઠોર રીતે ન વર્તું.

૧૧ છેલ્લું, જો ભાઈઓ, સુખી રહો, સુધરી જાઓ, દિવાસો ધરો, એક મતના યાઓ, સાતિમાં રહો, ને પ્રીતિ તથા સાંતિને દેવ તમારી સાથે રહેશે. ૧૨ પવિત્ર યુગનથી એક બીજને ક્ષેમ કુશળ કહો.

૧૩ સર્વ પવિત્રો તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે.

૧૪ પ્રત્યુ ઇસુ ખ્રીસ્તની દયા તથા દેવની પ્રીતિ તથા પવિત્ર આત્માની સગત તમ સર્વની સાથે યાઓ. આમેન.

ગલાતીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ પાઉલ પ્રેરિત (માણસોનો નહિ ને માણસથી નહિ, પણ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તથા દેવ બાપ નેણે તેને યુએલામાથી ઉઠાડ્યો તેનાથી), ૨ ને મારી સાથેના સધળા બાઇઓ ગલાતીઓની મરળીઓ પર [લખીએ છીએ] ૩ કૃપા તથા શાંતિ દેવ બાપથી તથા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને યાઓ, ૪ નેણે આપણા પાપને સારૂ પોતાને આપ્યો, એ માટે કે દેવ આપણા બાપની ઇચ્છા પ્રમાણે, આ બુદ્ધિ જગતથી તે આપણને છોડાવે ૫ દેવ બાપને સર્વકાળ સુધી મહિમા યાઓ આમેન

૬ મને અચરત લાગે છે કે, નેણે તમને ખ્રીસ્તની કૃપામાં બોલાવ્યા, તેની પાસેથી તમે એટલા વહેલા જુદી સુવાત્તામાં ફરી જાઓ છો ૭ તે તો બીજી નથી, પણ જેઓ તમને ગસરાવે છે, ને ખ્રીસ્તની સુવાત્તા ઉલટાવી નાખવા ચાહે છે, એવા કેટલાએક છે ૮ પણ જે સુવાત્તા અમે તમને પ્રગટ કરી, તે વિના બીજી એ અમે અથવા આકાશનો કોઈ દૂત પણ તમને પ્રગટ કરે, તો તે શાપિત યાય ૯ જેમ અમે અગાઉથી કહ્યું, તેમ હમણા હુ ફરી પણ કહું છું, કે જે તમે પામી લીધી, તે વિના બીજી સુવાત્તા એ કોઈ તમને પ્રગટ કરે, તો તે શાપિત યાય ૧૦ તો હમણા હુ માણસોને મનાવું છું કે દેવને ? અથવા માણસોને સંવૃદ્ધ કરવા ચાહું છું ? એ હજી સુધી મેં માણસોને સંવૃદ્ધ કર્યા હોત, તો હુ ખ્રીસ્તનો સેવક ન યાત.

૧૧ પણ, બાઇઓ, હુ તમને જાણાવું છું કે, જે સુવાત્તા મેં પ્રગટ કરી, તે માણસ પ્રમાણે નથી ૧૨ કેમકે હુ માણસની પાસેથી પામ્યા કે શિખ્યા નથી, પણ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ કાંધાથી. ૧૩ હુ યહુદી ધર્મમાં હતો, ત્યારે ને મારી ચાહ હતી તે વિષે તો તમે સામજી છે, કે હુ દેવની મરળીને અતિશય સત્તાવતો ને એનો નાશ કરતો હતો ૧૪ અને મારા પિતૃઓના સંપ્રદાય વિષે હુ બહુ ઢોસીલો યહને, મારૂં દેશી બાઇઓમાના મારા મણા સ્થાપીઓ

કરતા યહુદી ધર્મમાં વધારે પ્રવીણ થયો ૧૫ પણ દેવ નેણે મને મારી માના પેઠથી જુદો કર્યો તથા પોતાની કૃપામાં મને બોલાવ્યો, તેને ન્યાયે એ પ્રસન્ન પડ્યું, ૧૬ કે પોતાનો દીકરો તે મારામાં પ્રગટ કરે, એ માટે કે હુ તેની વિદેશીઓમાં સુવાત્તા પ્રગટ કરે, ત્યારે ને મેં માંસ તથા લોહીની સલાહ લીધી નહિ, ૧૭ ને મારાથી અગાઉ ને પ્રેરિતો હતા તેઓની પાસે હુ ચરણાલેખ ગયો નહિ, પણ અરબસ્થાનમાં ગયો, ને ફરીથી દમસ્કમાં પાછો આવ્યો

૧૮ અને ત્રણ વરસ પછી મેં ફરી જોળખાણ કરવાને હુ ચરણાલેખ ગયો, ને તેની સાથે પંદર દિવસ રહ્યા, ૧૯ પણ પ્રેરિતોમાના બીજ કોઈને મેં દીઠો નહિ, ૨૦ પણ પ્રભુના બાઇ યાહુજને ૨૦ હુ તમને ને લખું છું, જુઓ, તેમાં દેવની આગળ હુ જીવું કહેતો નથી ૨૧ પછી હુ સુરીઆના તથા કિલિકયાના દેશોમાં આવ્યો ૨૨ અને ખ્રીસ્તમાની ને યહુદાહ પ્રાતની મરળીઓ, તેઓને હુ મ્હોડે જોળખાયા ન હતો ૨૩ તેઓએ એટલું જ સામજી હતું કે, જે પહેલા અમને સત્તાવતો હતો, તે, જે વિશ્વાસનો નાશ અગાઉ કરતો હતો, તેને હમણા પ્રગટ કરે છે ૨૪ અને મારે લીધે તેઓએ દેવને મહિમા આપ્યો

૨ ફરી ચૌદ વરસ પછી હુ બાર્નાબાસની સાથે પાછો ચરણાલેખ ગયો, ને તીતસને પણ સાથે લઈ ગયો ૨ અને હુ પ્રકરીકણ પ્રમાણે ગયો, ને જે સુવાત્તા વિદેશીઓમાં પ્રગટ કરું છું, તે તેઓને કહી દેખાડી, પણ જે પ્રસિદ્ધ હતા તેઓને ગુપ્ત રીતે, ૩ એ હુ અમરો દોડું અથવા દોડ્યો હોઉં ૪ પણ, તીતસ ને મારી સાથે હતો, તે હેલેની છતાં પણ સુનત લેવાની તેને કંઈ અગત્ય પાડેલી ન હતી ૫ ગુપ્ત રીતે માટે આવેલા બાઇઓને લીધે એમ થયું, જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં આપણ ને છુટકાપણું છે, તે શોધી લેવાને છાની રીતે માટે આવ્યા હતા, એ માટે કે તેઓ આપણને દાસપણામાં લાવે ૬ તેઓને

અમે એક ધર્મીયર પણ વશ થઈને માન્યા નહિ, એ માટે કે સુવાતીની સાચાઈ તમારામા રહે ૧ અને જે પ્રસિદ્ધ જેવા દેખાયા (તેઓ ગમે તેવા હતા, તેની યને કંઈ ધરવા નથી, દેવ કોઈ માણસનું રહેા રાખતો નથી)—હા, જે પ્રસિદ્ધ દેખાયા, તેઓએ મને કંઈ વધારે જણાવ્યું નહિ, ૭ પણ ઉલટું, ન્યારે તેઓએ જ્યુ કે, જેમ સુનતીઓને સાડ સુવાત્તા પીતરને, તેમ જેસુનતીઓને સાડ તે મને સોપેલી છે, ૮ (કેમકે સુનતીઓની ગમના પ્રેરિતપણાને સાડ જેણે પીતરને પ્રેરણા કરી, તેણે વિદેશીઓને સાડ મને પણ પ્રેરણા કરી,) ૯ ને મને પ્રાપ્ત થએલો અનુમત્ત ન્યારે તેઓએ જણાવેા, ત્યારે યાદૂળ તથા કેફા તથા થોહાન, જે થસ જેવા દેખાતા હતા, તેઓએ મને તથા બાર્નાબાસને મિલાપનો જમણો હાથ આપ્યો, એ માટે કે અમે વિદેશીઓની પાસે જઈએ, ને તેઓ સુનતીઓની પાસે જાય ૧૦ તેઓએ એટલું જ માગ્યું કે અમે દરિદ્રીઓને સહારીએ, ને એજ કરવાને હું તો આતુર હતો.

૧૧ પણ ન્યારે કેફા અત્યોખમા આવ્યો, ત્યારે હું તેની સામા તેને ઉલટો થયો, કેમકે તે દોષિત હતો, ૧૨ કારણ કે યાદૂળની પાસેથી કેટલાએકના આવ્યા પહેલા, તે વિદેશીઓની સાથે ખાતો હતો, પણ તેઓ આવ્યા પછી, સુનતીઓથી બીને તે ખમી ગયો ને જીદો રહ્યો ૧૩ અને બીજા યહુદીઓએ પણ તેની સાથે ટોચ કીધા, એવા કે બાર્નાબાસ પણ તેઓના ટોચથી ખંચાઈ ગયો ૧૪ પણ તેઓ સુવાતીની સાચાઈ પ્રમાણે પાધરા ચાલતા નથી, એ ન્યારે મેં દીકું, ત્યારે મેં સહુની આગળ પીતરને કહ્યું કે, જે હું યહુદી છતાં યહુદીઓની રીતે નહિ, પણ વિદેશીઓની રીતે ચાલે છે, તો વિદેશીઓને યહુદીઓની રીત પ્રમાણે વર્તવાની હું અચત્ય કેમ પાડે છે? ૧૫ અમે જન્મસ્વભાવથી યહુદી છતાં, ને વિદેશીઓમાના પાપી ન છતાં, ૧૬ એ જણીને કે માણસ નિયમની કરણીઓથી ન્યાયી કરાવાતું નથી, પણ ઇસુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી, અમે પણ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ કીધો, કે અમે નિયમની કરણીઓથી નહિ પણ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી ન્યાયી કરાવાઈએ, કેમકે નિયમની કરણીઓથી કોઈ પણ માણસ ન્યાયી કરાવાયો નહિ. ૧૭ પણ ખ્રીસ્તમા ન્યાયી કરાવાની ઇચ્છા રાખતા, જે અમે પોતે પાપી માલમ પડીએ, તો હું ખ્રીસ્ત પાપનો સેવક છે? એવું ન થાય

૧૮ કેમકે જે મેં પાડી નાખ્યા, તે જે ફરી બાધું, તો હું પોતે ઉલ્લંઘન કરનાર છું એવું ઠરાવું ૧૯ કેમકે હું દેવને સાડ જીવવાને, નિયમથી નિયમ સબધી મુઓ છું ૨૦ હું ખ્રીસ્તની સાથે વધસ્તબ પર જાયો છું, પરંતુ હું જીવું છું, તોપણ હું નહિ, પણ મારામા ખ્રીસ્ત જીવે છે, ને હવે દેહમા જે માડ જીવતું છે તે દેવના દીકરા પરના વિશ્વાસથી છે, તેણે મારા પર પ્રેમ કીધો, ને મારે સાડ પોતાને આપ્યો ૨૧ હું દેવને અનુમત્ત નિષ્કળ કરતો નથી, કેમકે જે ન્યાયીપણું નિયમથી હોય તો ખ્રીસ્ત વગર કારણે મુઓ

૩ એ અણસમજી ગલાતીઓ, જેઓની આખો આગળ ઇસુ ખ્રીસ્ત વધસ્તબે જરાએલો, એવા તમારામા પ્રગટ દેખારેલો હતો, તમને કોણે મોહિત કીધો? ૧ તમારી પાસેથી હું એટલું જ જણાવવા આવું છું કે, તમે નિયમની કરણીઓથી આત્મા પામ્યા, કે વિશ્વાસના સાબળવાથી પામ્યા? ૨ હું તમે એવા અણસમજી છો? આત્મામા આરભ કરીને થું હમણા દેહમા સર્પણ ચાલ્યો છો? ૩ હું તમે એટલા બધા અવધી સહા? જે કદાપિ અવધી હોય તો ૪ જે તમને આત્મા આપે છે, ને તમારામા ચમત્કારો કરે છે, તે થું નિયમની કરણીઓથી કે વિશ્વાસના સાબળવાથી [કરે છે]? ૫ એ પ્રમાણે ઇબ્રાહીમે દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને ન્યાયીપણાને અર્થે તે તેને જણાવેા. ૬ માટે જણો કે જેઓ વિશ્વાસના છે, તેઓ ઇબ્રાહીમના દીકરા છે ૮ અને દેવ વિશ્વાસથી વિદેશીઓને ન્યાયી કરાવશે, એ આગળથી જોઈને પવિત્રલેખે ઇબ્રાહીમને સુવાત્તા પ્રગટ કરી કે, તારામા સંધળા વિદેશીઓ આશીર્વાદ પામશે ૯ એ માટે જેઓ વિશ્વાસના, તેઓ વિશ્વાસુ ઇબ્રાહીમની સાથે આશીર્વાદ પામે છે ૧૦ કેમકે નિયમની કરણીના નેટલા છે તેટલા શાપ તળે છે, કાને એમ લખ્યું છે કે, નિયમ-સાક્ષના પુસ્તકમા જે લખેલા છે તે બધા કરવામા જે કોઈ ટકતો નથી, તે શાપિત છે ૧૧ તો નિયમથી દેવની આનંદ કોઈ પણ ન્યાયી ઠરતું નથી એ સાડ જણાય છે, કેમકે ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે. ૧૨ પણ નિયમ વિશ્વાસનો નથી, પણ એવો કે, જે કોઈ એ કરશે તેઓથી તે જીવશે ૧૩ ખ્રીસ્તે આપણી વતી શાપિત થઈને, નિયમના તાપથી આપણને ઓઢાવી લીધા, કેમકે લખ્યું છે કે, જે કોઈ સ્તબ પર ટાંગેલો તે શાપિત છે, ૧૪ એ માટે કે ઇબ્રાહીમનો આશીર્વાદ ખ્રીસ્ત ઇસુમા વિદેશીઓને મળે, એ સાડ કે, આપણે

આત્મા વિષેનું વચન વિશ્વાસથી પામીએ.

૧૧ બ્રાહ્મણો, હું માણસની રીત પ્રમાણે કહું છું કે, માણસના નિશ્ચે કરેલા કરારને કાઢ રહ કરતો અથવા વધારતો નથી. ૧૨ હવે ઇબ્રાહીમને તથા તેના સંતાનને વચનો કહ્યા હતાં, ને સંતાનોને એમ ધણાં વિષે દેવ કહેતો નથી; પણ તારા સંતાનને, એમ એક વિષે [કહે છે], ને તે તો ખ્રીસ્ત છે. ૧૩ અને આ હું કહું છું કે, જે કરાર દેવે ખ્રીસ્તમાં અગાઉ નિશ્ચે કીધો, તેને, આર્યે ત્રીસ વરસ પછીનો થયેલો નિયમ રહ કરતો નથી, એવા કે તેથી વચન અવધી કરાય. ૧૪ કેમકે જે વારસો નિયમથી છે, તો વચનથી નથી; પણ દેવે વચનથી જ ઇબ્રાહીમને તે આપ્યો. ૧૫ તો નિયમ શા માટે છે? તે ઉલ્લેખનોને લીધે આપેલો હતો; જે સંતાનને વચન અપાયુ તે આવે ત્યા લગણુ હતો તે આપેલો હતો; ને તે મધ્યસ્થને હાથે, દૂતોને આસરે સ્થાપન કરાયેલો હતો. ૨૦ મધ્યસ્થ તો એકનો નથી, પણ દેવ એક છે. ૨૧ ત્યારે શું નિયમ દેવના વચનોથી ઉઠેલો છે? એવું ન થાય, કેમકે જે જીવન આપી શકે એવો નિયમ જે આપ્યો હોત, તો નિશ્ચે નિયમથી ન્યાયીપણુ થાત. ૨૨ પણ પવિત્રલેખે બધાઓને પાપમાં બધ ક્યાં, એ માટે કે ઇસુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી ને વચન, તે વિશ્વાસ કરનારાઓને અપાય.

૨૩ પણ વિશ્વાસ આવ્યા પહેલાં, આપણે નિયમ તળે રખાઈને, જે વિશ્વાસ પ્રગટ થનાર હોતો, તેને સાચું બધ કરાયેલા હતા. ૨૪ એ રીતે આપણને ખ્રીસ્તની બહુ પહેલ્યાંવા સાચું નિયમસાચું આપણે બાળશિક્ષક હતા, એ માટે કે આપણે વિશ્વાસથી ન્યાયી કરીએ. ૨૫ પણ વિશ્વાસ આવ્યા ત્યાર પછી આપણે બાળશિક્ષકના હાથતળે નથી. ૨૬ કેમકે તમે બધા ખ્રીસ્ત ઇસુ પરના વિશ્વાસથી દેવના દીકરા છો; ૨૭ કેમકે તમારામાંના નેટલા ખ્રીસ્તમાં ખાતિરમાં પામ્યા તેટલાએ ખ્રીસ્તને પહેલ્યો. ૨૮ કાઠ યહુદી નથી કે હેબ્રેની નથી, કાઠ દાસ નથી કે સ્વતંત્ર નથી, કાઠ પુરુષ નથી ને બાલ્યી નથી, કેમકે તમે બધા ખ્રીસ્તમાં એક છો. ૨૯ અને જે તમે ખ્રીસ્તના છો, તો તમે ઇબ્રાહીમના સંતાન, ને વચન પ્રમાણે વારસો છો.

૪ અને હું કહું છું કે વારસ ન્યાં મુખી બાળક છે, ત્યાં મુખી સંપત્તિનો ધણી હતા પણ દાસમાં ને તેનામાં કંઈ ફર નથી; ૨ પણ આપના કરાવેલા વખત મુખી બનીએ તથા કારભારીઓને આધીન છે. ૬ એ

પ્રમાણે આપણે પણ ન્યારે બાળક હતા, ત્યારે જન્મ-તના તત્વ તળે રહીને દાસપણમાં હતા. ૪ પણ સમ-યની સંપૂર્ણતા આવી, ત્યારે દેવે પોતાનો દીકરો બાલ્ય-થી જન્મેલો, ને નિયમતળે જન્મેલો, એવા મોકલ્ય, ૫ કે નિયમતળે જન્મેલો હતા, તેઓને તે ઊડાતી લે, એ માટે કે આપણે દાસપુત્રપણુ પામીએ. ૬ અને તમે દીકરા છો, એ માટે દેવે આપણા હૃદયમાં પોતાના દીકરાનો આત્મા મોકલ્યો છે, જે આખા, બાપ, એમ હાંક મારે છે. ૭ એ સાચું હવેથી તું દાસ નથી પણ દીકરો, ને જે તું દીકરો, તો દેવને આસરે વારસ પણ છે.

૮ પણ ન્યારે તમે દેવને જાણતા નહોતા, ત્યારે સ્વભાવે જે દેવો નથી, તેઓની સેવા તમે કરતા હતા; ૯ પણ હમણાં તમે દેવને જાણીને, અથવા તેથી વિશેષ દેવથી જાણાયેલા થઈને, આ નબળા તથા દરિદ્રી તત્વનું દાસપણું ફરી પહેલાંની પેઠા ચાલીને, તેઓની બાણીબીજ વારે શા માટે ફરો છો? ૧૦ તમે દહાડાઓ તથા મહિનાઓ તથા સમયો તથા વરસો પાળો છો. ૧૧ તમારે વિષે મને બધ લાગે છે, રખે કદાપિ તમારા પર મેં અમરો શ્રમ કીધો હોય.

૧૨ એ બ્રાહ્મણો, હું તમને વિનંતી કર છું કે, તમે મારા સરખા થાઓ, કેમકે હું તમારા સરખો છું; તમે મારો કંઈ અન્યાય કીધો નથી. ૧૩ અને તમે જાણો છો કે, પહેલાં મેં દેહના નબળાપણાથી તમને સુવાત્તી પ્રગટ કીધી. ૧૪ અને મારા શરીરમાં જે તમારું પરીક્ષણ હતું, તેની નિહા તથા ધિક્કાર તમે કીધો નહિ, પણ જેમ દેવના દૂતનો, હા, જેમ ખ્રીસ્ત ઇસુનો, તેમ મારો અંગીકાર કીધો. ૧૫ તો [મારા સંબંધીની] તમારી ધન્યતા ક્યાં છે? કેમકે હું તમારે વિષે શાહેલી આપું છું કે જે થઈ શકત, તો તમે તમારી આખો કાઠીને મને આપત. ૧૬ ત્યારે શું સાચું બોલવાથી હું તમારો વેરી થયો? ૧૭ તેઓ તમારે વિષે આસ્થા રાખે છે, સારી રીતે તો નહિ; પણ તેઓ તમને બૂઠા કરવા શાહે છે, એ માટે કે તમે તેઓ વિષે આસ્થા રાખો. ૧૮ પણ સારા કામમાં દુરવખત આસ્થા રાખવી એ સાચું છે, ને હું તમારી સાથે દાનર હોઉં કેવળ ત્યાં મુખી નહિ. ૧૯ એ મારાં નાનાં

મારી વાણી બંધવાની મારી ઇચ્છા છે, કેમકે તમારે

વિષે મને સહેલ છે

૨૧ નિયમ તણે થવાને ચઢાનારાઓ, તમે થું નિયમ સામળતા નથી, તે મને કહો? ૨૨ કેમકે એમ લખ્યું છે કે, ઇબ્રાહીમને બે દીકરા હતા, એક દાસ્તીનો, ને બીજો, સ્વતંત્રણીનો. ૨૩ પણ જે દાસ્તીનો તે દેહ પ્રમાણે જન્મેલો, ને જે સ્વતંત્રણીનો તે વચન પ્રમાણે ૨૪ તેઓ ઉપમારૂપ છે; કેમકે તેઓ બે કરાર છે, એક તો સિનાય પહાડથી, તે દાસપણને સાર જન્માવે છે, એજ હાગાર છે. ૨૫ કેમકે હાગાર અરબસ્થાનમાનો સિનાય પહાડ છે, ને તે હાલના યરૂશાલેમને અનુરૂપ છે, કેમકે તે પોતાના છોકરા સુધ્ધા દાસપણમા છે. ૨૬ પણ ઉપરનું યરૂશાલેમ સ્વતંત્ર છે, તે આપણુ સમજાની મા છે, ૨૭ કેમકે એમ લખ્યું છે કે, એ વાઝાપી, જે જાણતી નથી, તે તું આનંદ કર; જે જાણવાની પીઠા પામતી નથી, તે તું હાક મારીને બૂમ પાડ, કેમકે જેને વર છે તેના છોકરા કરતા છડીના ઘણા છે. ૨૮ અને એ બાઇઓ, આપણે ઇસહાકની પેઠે વચનના છોકરા છીએ. ૨૯ પણ તે વખત દેહ પ્રમાણે જે જન્મેલા, તેણે જેમ આત્મા પ્રમાણે જન્મેલાને સતાવેલા, તેમ હમણા પણ છે. ૩૦ પણ પવિત્ર-લેખ થું કહે છે? દાસ્તીને તથા તેના દીકરાને કાઢી મુક, કેમકે દાસ્તીનો દીકરો સ્વતંત્રણીના દીકરાની સાથે વારસો નહિ પામશે. ૩૧ માટે, બાઇઓ, આપણે દાસ્તીના છોકરા નથી, પણ સ્વતંત્રણીના છીએ.

૫ મોકળાપણને સાર ખ્રીસ્તે આપણને મોકળા-પણ આપ્યું છે, માટે તેમા ટકો, ને ફરીથી દાસપણની ઝુસરી તણે ન ભેડાઓ.

૧ જુઓ, હું પાઉલ તમને કહું છું કે, જે તમે સુનત લો છો, તો તમને ખ્રીસ્ત કંઈ ગુણકારી નથી. ૨ અને હરેક સુનત લેનાર માણસને હું ફરીથી સાહેદી આપું છું કે, તે આપુ નિયમશાસ્ત્ર પાળવાને દેવાદાર છે. ૩ તમારામાના જેટલા નિયમથી ન્યાયી કરો છો તેટલા ખ્રીસ્તથી અજાણ્યા, તમે કૃપામાથી નીકળી ગયા છો. ૪ કેમકે અમે વિશ્વાસથી ન્યાયીપણની આશાની રાહ આત્માએ ભેદ્યે છીએ. ૬ કેમકે ખ્રીસ્ત ઇસુમા સુનત ઉપચરતી નથી, ને એસુનત પણ નથી, પણ જે વિશ્વાસ પ્રેમની મારફતે કાર્યકારક છે તે ઉપયોગી છે. ૭ તમે સારી રીતે ઠોક્કા હતા, તમને કોણે રોક્યા કે તમે સત્ય ન માનો? ૮ એ મનાવવું તમારા બોલાવનારથી નથી. ૯ શેઠુ ખમીર આખા લેવાને ખમીરી કરે છે. ૧૦ તમારા પર પ્રભુમા મને ભરોસો છે, કે

તમે બીજો ભાવ નહિ કરશો; ને તમને ગભરાવનાર જે કોઇ હશે, તે કંઈ ભોગવશે. ૧૧ અને ભાઇઓ, જે હું હજી સુધી સુનત[નો નિયમ] પ્રગટ કરું છું, તો હજી સુધી મને સતાવણી કેમ થાય છે? ત્યારે વધ-સ્તંભની ઠોકર મટી ગઈ છે. ૧૨ મારી ઇચ્છા એવી છે કે, જેઓ તમને ઉલટાવે છે, તેઓ પોતાને કપી નાખે. ૧૩ કેમકે, બાઇઓ, તમે મોકળાપણ પામવાને બોલાવેલા હતા, તે મોકળાપણુ દેહના નિમિત્તને સાર ન લો, પણ પ્રેમથી એક બીજની સેવા કરો. ૧૪ કેમકે આખો નિયમ એક વાતમા પુરો થાય છે, એટલે, તું જેમ પોતા પર તેમ તારા પરોસી પર પ્રેમ કર. ૧૫ પણ જે તમે એક બીજને કરડો તથા ખાઇ લ્યો, તો સાવધાન થાઓ, રબે કદાપિ તમે એક બીજથી નારા પામો.

૧૬ અને હું તમને કહું છું કે આત્માએ આપેલો, ને તમે દેહના વિષય પુરા કરશો નહિ. ૧૭ કેમકે દેહ આત્માથી ઉલટી ઇચ્છા કરે છે, ને આત્મા દેહથી ઉલટી, ને તેઓ પરસ્પર વિરૂદ્ધ છે, એવા કે જે તમે આદો તે તમે કરતા નથી. ૧૮ પણ જે તમે આત્માએ ચલાવેલા છો, તો તમે નિયમ તણે નથી. ૧૯ દેહના કામ તો પ્રગટ છે, એટલે છિનાણુ, અચ્છતા, કામા-તરપણુ, ૨૦ મુર્તિભક્તિ, માયાક્રિયા, ચેર, કજબા, ઇર્ષ્યા, ક્રોધ, ખટપટ, ફાટપૂટો, તડ, ૨૧ અદેખાઇ, છાકટાઇ, વિલાસ તથા એમના જેવા જે કામો તે, તેઓ વિષે જેમ પહેલા મેં કહ્યું તેમ હમણા તમને ચેતાવું છું, કે જેઓ એવા કામ કરે છે તેઓ દેવના રાજ્યનો વારસો પામનાર નથી. ૨૨ પણ આત્માનું કળ એ છે કે, પ્રેમ, આનંદ, શાંતિ, સહનતા, માયાળુ-પણુ, બલાઇ, વિશ્વાસ, ૨૩ નમ્રતા, સ્વદમન, એવાને ઉલટો કોઇ નિયમ નથી. ૨૪ અને જે ખ્રીસ્તના છે, તેઓએ દેહને તેના વિષય તથા ઇચ્છાઓ સુધ્ધા વધ-સ્તંભે દીધો છે.

૨૫ જે આપણે આત્માએ જીવીએ, તો આત્માએ ગાયીએ પણ. ૨૬ આપણે એક બીજને ખીજવતાં તથા એક બીજ પર અદેખાઇ રાખતા અમથી આળસ ન રોપીએ.

૬ બાઇઓ, જે કોઇ માણસ કોઇ અપરાધમા આવી પડે, તો તમે, જે આત્મિક છો તેઓ, એવાને નમ્રતાના આત્માથી યથાર્થિત કરો, તું પોતા સખથી ચિંતા રાખ, રબે તું પણ પરીસૂણમા પડે. ૨ તમે એક બીજના ભાર ઉચકો, ને એમ પ્રીત્તને.

નિયમ પુરો કરો. ૨ કેમકે કોઈ કંઈ ન છતાં, હું કંઈ છું, એમ જો ધારે છે, તો તે પોતાને ભુલાવે છે. ૪ પણ હરેક માણસ પોતાનું કામ તપાસે, ત્યારે ખીનમાં નહિ, પણ કેવળ પોતામાં તેને અભિમાનનું કારણ થયે; ૫ કેમકે હરેક પોતપોતાનો બોલ ઉચકશે.

૬ વાત વિષે જે શિખનાર તેણે શિખનારને સંધર્ષ સારાં વાનાંમાંથી દિસશે આપવો. ૭ ભૂલો મા, દેવના કંઠા કરીશ નથી; કોઈ માણસ જે કંઈ વાવે તેજ તે લખશે; ૮ કેમકે પોતાના દેહને સાફ જે વાવે, તે દેહથી વિનાશ લણશે; પણ આત્માને સાફ જે વાવે, તે આત્માથી અનંતજીવન લણશે. ૯ તો સાફ કરતા આપણે ધાકવું નહિ; કેમકે જો કાયર ન થઈએ, તો ઠીક વખતમાં લણીશું. ૧૦ જે માટે આપણે જેમ પ્રસન્ન થઈએ તેમ બધાઓનું, પણ વિશેષ કરીને વિશ્વાસના કુટુંબના જે છે તેઓનું, સાફ કરીએ.

૧૧ જુઓ, મેં મારે પોતાને દાણે કેવરા અક્ષરોથી તમને લખ્યું છે. ૧૨ દેહ વિષે જેટલા સાફ નામ આપે

છે, તેટલા તમારી સુનંતની અગત્ય કરાવે છે, પણ કેવળ જે માટે કે તેઓ ખ્રીસ્તના વધસ્તંભને લીધે સતાવણી ન પામે. ૧૩ કેમકે જે સુનંતી થએલા તેઓ પોતે નિયમને પાળતા નથી; પણ તમારા દેહરૂઠ તેઓ અભિમાન કરે, જે માટે તેઓ તમારી સુનંત ધાય એવું આપે છે. ૧૪ પણ એમ ન થાઓ કે, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના વધસ્તંભ શિવાય હું ખીન કરામાં અભિમાન કરું, તેથી મારા સંબંધી જગત વધસ્તંભે લીધેલું છે, ને જગત ચળધી હું. ૧૫ કેમકે સુનંત કંઈ નથી, ને બેસુનંત પણ નથી; પણ નવી ઉત્પત્તિ [કામની] છે. ૧૬ જેટલા આ નિયમ પ્રમાણે ચાલે છે, તેટલા પર તથા દેવના ઇસાએલપર સાતિ તથા કથા થાઓ.

૧૭ હવેથી કોઈ મને તરદી ન દે, કેમકે મેં પ્રભુ ઇસુનાં ચિન્હ મારા શરીરમાં ધારણ લીધેલાં છે.

૧૮ બાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે થાઓ આમેન.

એફેસીઓને

પાવિલ ગેરિતનો પત્ર

યયા; ૧૪ એ આત્મા ખરીદાએલાઓના ઉદ્ધાર સખી પ્રત્યુના મદિમાને અર્થે આપણા વારસાનું ખ્યાનુ છે.

૧૫ એ માટે હું પણ, પ્રત્યુ ઇસુ પર તમારા વિશ્વાસ તથા સખળા પવિત્રો પર તમારા પ્રેમ વિષે સાંભળીને, ૧૬ તમારે વારતે ઉપકાર માનવાનું સુકતો નથી; મારી પ્રાર્થનાઓમા તમારૂં રમરલુ કરીને માનુ છું કે, ૧૭ આપણા પ્રત્યુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ, મદિમાનો બાપ, પોતા વિધના જ્ઞાનને સારૂં બુદ્ધિનો તથા પ્રકટીકરણનો આત્મા તમને આપે; ૧૮ ને તમારા મનની આખો એ સારૂં પ્રકાશિત થાય, કે તેના નહોતરાની આરા શી છે, ને પવિત્રોમાં તેના વારસાના મદિમાની સપતિ શી છે, ૧૯ ને તેની બળવાન શક્તિના પરાક્રમ પ્રમાણે હમ વિશ્વાસ કરનારાઓમાં તેની શક્તિનું મોટાપણુ થું છે, તે તમે જાણો. ૨૦ તેણે તે પરાક્રમ ખ્રીસ્તમાં કરીને તેને સુએલાઓમાંથી ઉઠાડ્યો, ૨૧ ને સખળા સત્તા તથા અધિકાર તથા પરાક્રમ તથા ધણીપણુ તથા પ્રત્યેક નામ જે કેવળ આ કાળમાં નહિ, પણ ભવિષ્ય કાળમાં કહેલું તેમના ઉપર, પોતાની જમણી-જમ આકાશી જગ્યાઓમાં તેને યોગ્ય છે. ૨૨ અને સખળાં તેના પગો તમે નાખ્યાં, ને તેને સર્વ પર મંડ-ળીનું શીર કરીને ઠેરવ્યા; ૨૩ મંટળા તે તેનું શરીર છે, એટલે જે સખળાએ સખળાને બંદે છે તેનું બરપુરપણું.

૨ અને તમે અપરાધોમાં તથા પાપોમાં સુએલા હતા, ત્યારે તિજે તમને હવતા કીધા; ૨ તેમાં તમે આ જગતના ધોરણ પ્રમાણે અતરિક્ષની સત્તાના અધિકારી, એટલે જે આત્મા આત્માજનના દીકરાઓમાં હમણાં ઘેર કરે છે, તે પ્રમાણે પહેલાં ચાલતા; ૩ તેઓમાં આપણ સખળા આપણા દેહની ઇચ્છાઓથી પહેલાં ચાલતા હતા, ને દેહની તથા મનની વાસનાઓ પ્રમાણે કરતા હતા તથા મૂળ રિથતિએ જીભઓના જેવાં કોપનાં છાકરાં હતાં. ૪ પણ દેવ જે દયામાં બર-પુર છે તેણે, જે પ્રીતિ આપણા પર કીધી, તે પોતાની ધણી પ્રીતિને દીધે, ૫ આપણે પાપમાં સુએલા હતા ત્યારે ખ્રીસ્તની સાથે આપણને હવતા કીધા (કૃપાથી તે તારણ પામેલા છે); ૬ ને સાથે ઉઠાડ્યા, ને ખ્રીસ્ત ઇસુથી આકાશી જગ્યાઓમાં તેની સાથે યોગ્ય; ૭ એ સારૂં કે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં આપણા પર તેની દયાથી તે આવતા યુગમાં પોતાની કૃપાની અતિ ધણી સપત કૃપાએ. ૮ કેમકે તમે કૃપાએ વિશ્વાસને આસરે તારણ પામેલા છે, ને એ તમારાથી નથી, દેવનું દાન છે; ૯ કરાણીઓથી નહિ, રજે કાઠ અભિમાન કરે; ૧૦ કેમકે

સારી કરાણીઓ કરવાને ખ્રીસ્ત ઇસુમાં ઉત્પન્ન કીધેલા, આપણે તેનું કૃત્ય છીએ; તેઓ વિષે દેવ અગાઉ એમ કરાવ્યું કે, આપણે તેઓમાં ચાલીએ.

૧૧ એ માટે ચાંદ રાખો કે, દેહ સંબધી હાથે કરેલા મુનતી કહેવાએલાઓથી જેઓ યેસુનતી કહેવાય છે એવા તમે પહેલા દેહ સંબધી વિદેશી હતા; ૧૨ ને તે સમયે તમે ખ્રીસ્તરહિત ઇસ્લાએલના પ્રત્યુપણાથી મોખા તથા વચનના કરારથી પારકા, આસારરહિત તથા દેવહીન, એવા જગતમાં હતા. ૧૩ પણ હમણાં ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તમે જે પહેલાં દૂર હતા તે તમે ખ્રીસ્તના લોહીથી પારો થયા છે. ૧૪ કેમકે તે આપણું શાસ્ત્રાસપદ છે, તેણે બેઠનું એક કીધું, ને વચલી આક્રી બીંત પાટી નાખી છે; ૧૫ તેણે પોતાના દેહથી વેર, એટલે વિધિઓમાંની આજ્ઞાઓના નિયમ, રદ કીધું, એ સારૂં કે સલાહ કરીને પોતાના તે બેઠનું એક નહું માણસ સુને; ૧૬ અને કે વધસ્તમે વેરને મારી નાખીને અને આસરે તે એક શરીરમાં દેવની સાથે બેઠુનો નેજાપ કરાવે. ૧૭ અને તેણે આવીને તમ વેગળાઓને તથા જે પાસે હતા તેઓને સુવાત્તા પ્રગટ કીધી; ૧૮ કેમકે તેને આસરે એક આત્માથી આપણ બેઠુને બાપની પાસે પ્રવેશ છે. ૧૯ એ માટે તમે હવે પારકા તથા વિદેશી નથી, પણ પવિત્રોની સાથેના એક નગરના તથા દેવના ધરના છે. ૨૦ પ્રેરિતો તથા ભવિષ્યવાદીઓના પાયા પર બધાએલા છે; ઇસુ ખ્રીસ્ત પોતે તો ખુણાનું મથાળું છે; ૨૧ એમાં દરેક બાંધણી નેડાએલી યવાથી પ્રજામાં પવિત્ર મંદિર વધર્દ જાય છે; ૨૨ તેમાં તમે પણ દેવના રહેવા સારૂં આત્માએ સાથે બધાએલા છે.

૩ એ કારણ માટે, હું પાઉલ તમ વિદેશીઓને વારતે ખ્રીસ્ત ઇસુનો ખંદીવાન, ૨ દેવની જે કૃપા તમારે સારૂં મને અપાએલી છે, તેના કારભાર વિષે તમે સાંભળ્યું દરો કે, ૩ પ્રકટીકરણથી તેણે મને મર્મ જણાવ્યો; તે પ્રમાણે મેં અગાઉ થોડામાં લખ્યું; ૪ તેથી તમે વાંચીને ખ્રીસ્તના મર્મ વિષેની મારી સમજ જાણી શકો. ૫ તે જેમ હમણાં તેના પવિત્ર પ્રેરિતોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને આત્માથી પ્રગટ થએલા છે, તેમ જીજ પેદીઓમાં માણસના દીકરાઓને તે જણાવેલા ન હતા, ૬ કે વિદેશીઓ, ખ્રીસ્ત ઇસુમાં સુવાત્તાને આસરે, સાથીવારસો, તથા શરીરમાં સાથીઅવયવો, તથા તેના વચનના સાથીઓનો હોરો છે; ૭ દેવના સામર્થ્યના પરાક્રમે કરીને, તેની કૃપાનું

દાન ને મને અપાએલું હતું તે પ્રમાણે, હું આ સુવા-
ર્તાનો સેવક થયેલો છું. હું પવિત્રોમાંના નાનાઓ-
માંના નાના છતાં આ દુષ્ટા અને આપેલી છે કે, હું
વિદેશીઓમાં ખ્રીસ્તની અરોધ્ય સપતની સુવાર્તા
પ્રગટ કરું; ૯ને દેવ જેણે બધાં સૂક્ષ્માં, તેનામાં
યુગોથી સુધેવે મર્મનો કારનાર શો છે તે હું
સધળાને જણાવું. ૧૦એ સારૂ કે જે સનાતન કાળનો
કરોદો તેણે આપણા પ્રથમ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં ક્રીષ્ટો,
૧૧તે પ્રમાણે આકાશી જગ્યાઓમાં અધિપતિઓને
તથા અધિકારીઓને દેવનું બહુ પ્રકારનું જ્ઞાન મંડળને
આસરે જણાવ્યું. ૧૨તે [ખ્રીસ્ત ઇસુ]માં તે પરના
વિશ્વાસથી આપણને હિમ્મત તથા ભરોસા સહિત
પ્રવેશ છે. ૧૩એ માટે હું માણું છું કે, તમારે સારૂ જે
મારી વિપત્તિ તેથી તમે નિર્ગત ન થાઓ, તે વિપત્તિ
તમારો મહિમા છે.

૧૪એ કારણ માટે બાપ, ૧૫ જેના નામથી આકા-
શમાં તથા પૃથ્વી પર સર્વ કુટુંબોને નામ અપાએલું
છે, ૧૬તેની આગળ હું ધૂંટણ ટેકવું છું, કે તે પોતાના
મહિમાની સંપત્તિ પ્રમાણે તમને એવું આપે, કે તમે
તેના આત્માને આસરે મહેતા માણસપણામાં સામ-
ર્થ્યથી જળવાન થાઓ; ૧૭ને વિશ્વાસથી તમારાં
હૃદયોમાં ખ્રીસ્ત વસે; એ માટે કે પ્રીતિમાં જડ તથા
પાયા ધાલીને, ૧૮સર્વ પવિત્રોની સાથે [ખ્રીસ્તની
પ્રીતિની] યોગ્ય તથા લગાઈ તથા ઉચાલ તથા ઉરાણ
કેટલાં છે તે તમે સમજ શકો, ૧૯ને ખ્રીસ્તની પ્રીતિ
ને જલ્પ્યા કરતાં અધિક છે તે પણ તમે જાણી શકો;
કે તમે દેવના સર્વ ભરપૂરપણામાં ભરપૂર થાઓ.

૨૦હવે આપણે માનીએ કે કદપીએ તે કરતાં, જે,
આપણામાં કરેલા સામર્થ્ય પ્રમાણે, આપણને ઘણું
પુષ્કળ કરી શકે છે, ૨૧તેને ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તથા
મંડળમાં સર્વકાળ સુધી પેઠી દર પેઠી મહિમા થાઓ
આમેન.

૪ એ માટે હું પ્રયત્ન સારૂ બંદીવાન, તમને વિનંતી
કર્તું છું, કે જે તેજાથી તમે તેજાયા છો, તેને
લાયક થાઓ; ૨સર્વ લીનતા તથા નમનતાઈ તથા
સદનશીવપણું રાખીને પ્રેમથી એક બીજાને ખમો;
કે સલાહના બંધને આત્માની ઐક્યતા રાખવાનું ચલ
કરો. ૪એ શરીર તથા એક આત્મા છે, જેમ તમે
તમારા તેજાની એક આશામાં તેજાએલા છો તેમ;
૫એક પ્રથમ, એક વિશ્વાસ, એક બાપ્તિસ્મા, ૬એક
દેવ એટલે સર્વનો બાપ, તે સર્વ ઉપર તથા સર્વ વડે

તથા સર્વમાં છે. ૭આપણામાંના હરેકને ખ્રીસ્તના
દાનના પરિમાણ પ્રમાણે દૃષ્ટા અપાએલી છે. ૮એ
માટે તે કહે છે કે, ઉચાલમાં ચઢીને, તે બંદીવાનોને
બંધ કરીને લઈ ગયો તથા તેણે માણસોને દાન
આપ્યાં. ૯તે ચઢ્યો, એ થું છે? થું એ નહિ, કે
પ્રથમ તે પૃથ્વીના નીચા ભાગોમાં ઉતર્યો ૧૦ને
ઉતર્યો તે એ છે કે, જે સર્વ આકાશો પર ચઢ્યો, કે
તે સર્વને ભરપૂર કરે. ૧૧અને પવિત્રોની સંપૂર્ણતા
કરવાને અર્થે, સેવાના કામને સારૂ ખ્રીસ્તના શરીરનું
સંસ્થાપન કરવા સારૂ, ૧૨તેણે કેટલાએક પ્રેરિતો,
કેટલાએક બવિશ્વાસીઓ, કેટલાએક સુવાર્તાઓ, ને
કેટલાએક પાળકો તથા ઉપદેશકો આપ્યા; ૧૩ત્યાં
સુધી કે આપણે સહુ દેવના દીકરા પરના વિશ્વાસ
તથા જ્ઞાનની ઐક્યતામાં સંપૂર્ણ પુરૂષપણાને, એટલે
ખ્રીસ્તની સંપૂર્ણતાના કદના પરિમાણને પહેંચીએ;
૧૪એ સારૂ કે હવેથી આપણે માણસોની કળાઈથી,
બુલાવવાની યુક્તિના કષ્ટથી, દરેક મતના પવનથી
હલાવાએલાં તથા ફેરવાએલાં બાળકો ન હોઈએ.
૧૫પણ પ્રેમથી સત્ય રાખીને, ખ્રીસ્ત ને શિર, તેમાં
સર્વ પ્રકારે વધીએ; ૧૬એથી આપું શરીર, હરેક
સાંધાને આસરે રચાએલું તથા જોડાયેલું, પરિમાણથી
પ્રત્યેક અંગની શક્તિ પ્રમાણે, પ્રેમમાં પોતાના સંસ્થા-
પનને સારૂ શરીરની રૂઢિ કરે છે.

૧૭એ માટે હું કરું છું તથા પ્રભુમાં શાહેદી આપું
છું કે, જેમ બીજા વિદેશીઓ પોતાના મનના અવધી-
પણામાં ચાલે છે, તેમ હવેથી તમે ન ચાલો; ૧૮તેઓ
બુદ્ધિ વિષે અંધશાએલા છતાં તેઓના હૃદયના કાજુ-
પણાથી પોતામાં ને અજ્ઞાનતા છે, તેણે કરીને દેવના
જવનથી વેળા છે. ૧૯એઓએ જડ થઈને આતુર-
તાથી સર્વ અયુદ્ધતાની કરણીને સારૂ, પોતાને કામાવ-
રણાણને સોંપ્યા. ૨૦પણ તમે એ પ્રમાણે ખ્રીસ્તને
શિખ્યા નથી, ૨૧જે એમ હોય કે તમે તેનું સાંસનું
તથા ઇસુમાં ને સત્ય છે તે પ્રમાણે વૃષ્ટિ તે વિષેની
શિખામણ પામ્યા, ૨૨કે તમારે પહેલાની વર્તણૂકનું
હૃદય માણસપણું, ને કષ્ટના વિષયો પ્રમાણે બ્રહ્મ થઈ
ન્ય છે તે ઉતારવું; ૨૩ને તમારા મનના આત્મામાં
નવાપણું પામવું; ૨૪ને નવું માણસપણું ને દેવ
પ્રમાણે ન્યાયીપણામાં તથા સત્યની ઘૂંટતામાં યજેલું
તે પહેરવું.

૨૫એ માટે બુદ્ધિપણું દૂર કરીને પ્રત્યેક પોતાના
પરોસીની સાથે સત્ય બોલો; કેમકે આપણે એક-

• બીજાનાં અવયવો બીજો. ૨૬ ગુરુસે યાજો, પણ પાપ ન કરો; તમારા ગુરુસા પર સૂર્યને આધમવા ન દો; ૨૭ ને શોધાને જગ્યા ન આપો. ૨૮ ને ચેરી કરનાર તેણે દબેથી ચેરી ન કરવી; પણ તે કરતાં હાથોએ સાફ કરીને ઉઘોળ કરવો, એ સાફ કે જેને ગરમ છે તેને આપવાનું પોતાની પાસે હોય. ૨૯ તમારા મુખનાંથી કંઈ મલિન વાત નહિ, પણ જે અમત્યના સુધારાની હોય તેમ નીકળે, કે તેથી સાક્ષીનારાઓને કૃપા પ્રાપ્ત થાય. ૩૦ અને દેવને પવિત્ર આત્મા, જેણે તમને ઉદ્ધારના દદારાને સાફ મુદ્રિત કીધા, તેને ખેદિત ન કરો. ૩૧ સર્વ કરવાસ તથા કોષ તથા કોપ તથા અજાણ તથા નિંદા સર્વ બુંદાઈ મુદ્દાં, તમારાથી દૂર કરો. ૩૨ પણ તમે એક બીજા પર ઉપકારી, કાણાકપ યાજો, ને જેમ ખ્રીસ્તમાં દેવે પણ તમને માફ કીધું તેમ તમે એક બીજાને માફ કરો.

પ એ માટે તમે પ્રિય બાળકોની જેટ દેવને અનુસરનારા યાજો; ૨ ને ગ્રેમમાં ચાલો, જેમ ખ્રીસ્તે પણ આપણા પર પ્રીતિ કીધી, ને દેવની આગળ મુગંધના વાસને અર્થે, આપણે વાસ્તે અર્પણ તથા યજ્ઞ થવાને પોતાને આપ્યો તેમ. ૩ પણ બ્યલિ-ચાર તથા સર્વ અણુદ્ધતા અથવા દ્રવ્યલોભી, એઓનાં નામ તમને કરી ન લેવાં, એમજ પવિત્રોને શોભે છે; ૪ ને નિર્દય તથા મૂર્ખ વાત અથવા કહૂ જેઓ પદતાં નથી [તેઓ ન થાય]; પણ તે કરતાં ઉપકારસ્તુતિ થાય. ૫ કેમકે તમે સારીજેટ જાણો છો કે, બ્યલિચારી અથવા અણુદ્ધ અથવા દ્રવ્યલોભી જે મુતિભક્ત, એઓને ખ્રીસ્તના તથા દેવના રાગ્યમાં વારસો નથી. ૬ તમે કોઈની અવયો વાતોથી ભૂલ ન આજો, કેમકે તે કામોથી દેવનો કોપ આજ્ઞાભંગના દીકરા પર આવે છે. ૭ એ માટે તમે તેઓની સાથે બાળિયા ન યાજો. ૮ કેમકે તમે પદેલાં અધકાર દતા, પણ હવે પ્રમુખમાં અજવાળું છો, અજવાળાના દીકરાઓની જેટ ચાલો. ૯ (કેમકે અજવાળાનું કૃષ સર્વ સારાપણમાં તથા ન્યાયીપણમાં તથા ખરાપણમાં છે). ૧૦ પ્રભુને સંતોષકારક થું છે, તે પારખી લે. ૧૧ અને અધકારનાં નિષ્કૃષ કામોના સંગતીઓ ન યાજો; પણ તે કરતાં તેઓને વખોડો. ૧૨ કેમકે તેઓનાં ગુપ્તમા કરેલાં જે કામો, તે કદેતાં પણ લાભ લાગે છે. ૧૩ ને સર્વ વખોડાએહું, તે અજવાળાથી પ્રગટ થાય છે; કેમકે જે પ્રગટ કરાએહું, તે અજવાળું છે. ૧૪ માટે તે કહે છે, કે, ઉપનાર, ભગ, ને મુએલાંમાંથી બહુ, ને ખ્રીસ્ત

તને પ્રકાશ આપશે.

૧૫ તે સમાજો કે તમે ચાકસાઈથી, નિર્બુદ્ધની જેટ નહિ પણ જુદિવતોની જેટ, ચાલો; ૧૬ સમય ખંડી લે, કાંજે દદારા બુંદા છે. ૧૭ એ માટે તમે અણુસમજુક ન યાજો, પણ દેવની ઇચ્છા શી છે તે સમજો. ૧૮ દ્રાક્ષરસથી મસ્ત ન યાજો, એમાં કુચાલ છે; પણ આત્માથી ભરપૂર યાજો. ૧૯ ગીતોએ, સ્તોત્રોએ તથા આત્મિક ગાનોએ એક બીજાની સાથે બોલતાં તમારાં હૃદયોમાં પ્રભુને ગાયનો તથા ગીતો ગાજો; ૨૦ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે, દેવ આપની ઉપકારસ્તુતિ સંધાને સાફ નિત્ય કરજો. ૨૧ દેવના ભયે એક બીજાને આધીન યાજો.

૨૨ વહુઓ, જેમ પ્રભુને તેમ પોતાના વરોને, તમે આધીન યાજો; ૨૩ કેમકે વર વહુનું શિર છે, જેમ ખ્રીસ્ત મંડળીનું શિર છે તેમ; ને તે સરીરનો નાતા છે. ૨૪ અને જેમ મંડળી ખ્રીસ્તને આધીન છે, તેમ વહુઓએ સર્વમાં પોતાના વરોને [આધીન] થવું. ૨૫ વરો, તમે પોતાની વહુઓ પર ગ્રેમ કરો, જેમ ખ્રીસ્તે પણ મંડળી પર પ્રીતિ કીધી, ને તેને વાસ્તે પોતાને સોંપ્યો તેમ. ૨૬ એ સાફ કે વાતથી પાણીને સ્નાને ઘુદ્ધ કરીને, તે એને પવિત્ર કરે, ૨૭ એ સાફ કે તેને પોતાની પાસે મદિમાવલી રાષ્ટ્રે, એટલે એવી મંડળી કે જેને રાષ કે કરચલી કે એવું કંઈ ન હોય; પણ તે પવિત્ર તથા નિર્દોષ હોય. ૨૮ એમજ વરોએ જેમ પોતાનાં સરીરો પર તેમ પોતાની વહુઓ પર ગ્રેમ કરવો; જે પોતાની વહુ પર ગ્રેમ કરે છે, તે પોતા પર ગ્રેમ કરે છે; ૨૯ કેમકે કોઈ માણસે પોતાના દેહનો દ્રેષ કરી કીધો નહિ; પણ તેનું પાળણું તથા પોષણ કરે છે; જેમ પ્રભુ પણ મંડળીનું [કરે છે] તેમ. ૩૦ કેમકે આપણે તેના સરીરનાં અવયવો બીજો. ૩૧ એ માટે માણસ પોતાનાં માખાપને મુકરો ને પોતાની વહુની સાથે બેસારો, ને તે બંને એક દેહ યરો. ૩૨ આ મોટો ભેદ છે; પણ હું ખ્રીસ્ત તથા મંડળી સંબંધી બેહું હું. ૩૩ પરંતુ તમે પણ એમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમ પોતાની વહુ પર ગ્રેમ કરે; ને વહુ પોતાના વરની અર્થાદ રાષ્ટ્રે.

૩ એ પદાન્યાય છે. ૨ તારા બાપ તથા માનું સન્માન કર (તે વ્યવસ્થિત પદેલી આજ્ઞા છે), ૩ એ સાફ કે તારું બહું થાય, ને પૃથ્વી પર તારું આણુધ્ય લાંબું થાય. ૪ અને બાપો, તમારાં છેકરાને ન ચીડવો,

પણ પ્રભુની શિક્ષા તથા બોધમા તેઓને ઉછેરે.
 ૧ દાસો, બીકથી તથા ધાકથી ને હૃદયના બોળા-
 પણામા, જેમ ખ્રીસ્તને તેમ, દેહ પ્રમાણે બે ઘણીઓ
 તેઓને માને, ૧ માણસોને પ્રસન્ન કરનારાઓની પેઠે
 આખ આગળની ચાકરી પ્રમાણે નહિ, પણ ખ્રીસ્તના
 દાસોની પેઠે, જીવથી દેવની ઇચ્છા પુરી કરે,
 ૭ માણસોની ચાકરી નહિ, પણ જાણે કે પ્રભુની હોય
 તેમ સતોપથી કરે, ૮ એવું જાણીને કે જે કંઈ સાચું
 કાઢ કરે, તે દાસ હોય કે મોકલે હોય પણ પ્રભુથી
 તેજ પાછું પામશે. ૯ અને ઘણીઓ, વમે તેઓ વિષે
 એમજ કરે, ધમજી છાડે, ને જાણે કે તેઓને
 તથા તમારો પણ ઘણી આકાશમા છે, ને તેની પાસે
 પક્ષપાત નથી

૧૦ છેલ્લું, મારા બાઈઓ, પ્રભુમા તથા તેના
 સામર્થ્યના બળમા સમિતવાન થાઓ. ૧૧ શેતાનની
 યુક્તિઓની સામે, વમે રિષ્ટર રલી શકો, માટે દેવના
 સર્વ હુથિયારો સજ્જે. ૧૨ કેમકે રક્ત તથા માસની
 સામે આપણું મલબુદ્ધ નથી, પણ અધિપતિઓની
 સામે, અધિકારીઓની સામે, જગતમાના આ અધ-
 કારના સત્તાધારીની સામે, આકાશીઓમા ભુડાઈના
 આત્મિક [લશ્કરો]ની સામે છે. ૧૩ એ માટે દેવના
 સર્વ હુથિયારો લો, કે તમે ભુટે દહાડે અટકાવી
 શકો, ને સર્વ કરીને ઉશ્મ રલી શકો. ૧૪ એ માટે

સત્યથી તમારી કમર બાંધીને તથા ન્યાયીપણાનું
 બખ્તર પહેરીને ૧૧ તથા શાંતિની સુવાતોની તૈયારી
 ખગોમા પહેરીને, ઉભા રહો. ૧૬ સર્વ ઉપરાત વિશ્વા-
 સની ઠાન લો, જેથી ભુંડાના બળતા લાકાઓ હોલવી
 શકશે. ૧૭ અને તારણનો ટોપ તથા આત્માની
 તરવાર જે દેવની વાત છે, તે લો. ૧૮ આત્મામા સર્વ
 પ્રાર્થના તથા વિનંતી હરવખત કરો, ને તેજ માટે
 સવળા પવિત્રો વિષે સર્વ હૃદયથી તથા વિનંતીથી
 જગતમા રહો, ૧૯ ને મારે વાસ્તે પણ, કે જે સુવાતોને
 સાચું હું સાકળોમા એલવી છું, તેનો ભેદ જાણવાને
 મને માફ મ્હો ઉવાડીને બોલવાને માટે હિંમત
 અપાય, ૨૦ અને કે તેમા જેમ બોલવું ઘટાય છે,
 તેમ બોલવાને હું હિંમતવાન થાઉં

૨૧ વળી મારે વિષેની વાતો, ને હું થું કર છું, તે
 તમને પણ જાણાય, માટે ટપીકસ જે પ્રિય બાઈ
 તથા પ્રભુમા વિશ્વાસુ સેવક તે તમને સર્વ જાણાવશે
 ૨૨ તેને મેં તમારી પાસે એજ માટે મોકલ્યો, કે તમે
 અમારી અવસ્થા જાણો, ને તે તમારા હૃદયોને
 દિવારો દે

૨૩ દેવ બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી, બાઈઓને
 શાંતિ તથા વિશ્વાસમહિત પ્રીતિ થાઓ. ૨૪ જાઓ
 આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર નિષ્કપટ પ્રીતિ રાખે
 કે તેઓ સર્વની સાથે કૃપા થાઓ આમેન

ફિલિપીઓને પાઉલ પ્રેરિતો પત્ર.

૧ ફિલિપી મધ્યે ઇસુ ખ્રીસ્તમા સહુ પવિત્રો,
 અધ્યક્ષો તથા સહાયકારીઓ સુદ્ધ, એઓની
 પ્રત્યે ખ્રીસ્ત ઇસુના દાસો પાઉલ તથા તીમોથી
 [લખે છે] ૧ દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ
 ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ

૨ મારી સર્વ પ્રાર્થનામા નિત્ય આનંદથી તમ સર્વને
 સાચું વિનંતી કરીને, ૩ પહેલા દહાડાથી આજ સુધી
 સુવાતોમા તમારા ભાગિયાપણાને લીધે, ૪ હું જ્યારે
 જ્યારે તમારું સ્મરણ કરું છું ત્યારે ત્યારે મારા દેવને

ઉપકાર માનું છું કે મને કરોસો છે કે, જેણે તમારામા
 સારા કામનો આ લ ઈચ્છો તે, ઇસુ ખ્રીસ્તના દહાડ
 સુધી, સર્વ કરતો જશે ૭ એમજ તમ સર્વ વિશે
 એ માનવું મને યોગ્ય છે, કારણ કે તમ બધા કૃપામા
 મારી સાથે ભાગિયા છતાં, હું મારા બંધનોમા ને
 સુવાતોના પ્રભુત્વ આપવામા તથા તેને સાબિત
 કરવામા, તમને મારા હૃદયમા રાખું છું. ૮ કેમકે દેવ
 મારો સાક્ષી છે, કે હું ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપામા તમ
 સર્વને યેલા ચાહું છું ૯ અને હું એવી પ્રાર્થના કરું છું

કે, જ્ઞાનમાં તથા સર્વ સમજનાં તમારી પ્રીતિ વધારે ને વધારે થતી જાય. ૧૦ એ સાડ કે જે ઉત્તમ તે તમે પારખી લો, કે તમે ખ્રીસ્તના દહાડા સુધી નિષ્કપટ ગુણ નિર્દોષ થાઓ; ૧૧ ને દેવની સ્થિતિ તથા મહિમા યથા સાડ ન્યાયીપણાનાં જે કૃપ ઇસુ ખ્રીસ્તથી છે તેઓથી ભરપુર થાઓ.

૧૨ બાઇઓ, તમે જાણો, એવું હું આજુ છું, કે મારા વિષે જે જે થયાં, તે સુવાત્તાની વધારે વૃદ્ધિના કામમાં આવ્યાં, ૧૩ એવાં કે આખા રાજ્ય દરબારમાં તથા બધા બીજાઓમાં ખ્રીસ્તને લીધે જે મારાં બંધનો છે તે પ્રગટ થયાં; ૧૪ ને પ્રત્યુમાંના ધણીખરા બાઇઓએ મારાં બંધનોથી બરોસો પામીને, ભય વિના પ્રત્યુની વાત બોલવાની વધતી હિમ્મત રાખી. ૧૫ કેટલાએક તો અદેખાઇ તથા વિરોધથી, ને કેટલાએક સુસુદ્ધિથી ખ્રીસ્તની વાત પ્રગટ કરે છે. ૧૬ પહેલા તો મારાં બંધનો પર સકટ આણવા ચાહીને, યુદ્ધ મનથી નહિ પણ વિરોધથી ખ્રીસ્તની વાત પ્રગટ કરે છે; ૧૭ પણ બીજા, સુવાતાં વિષે પ્રત્યુત્તર આપવા સાડ હું ઠરાવાયો છું, એવું જાણીને પ્રેમથી કરે છે. ૧૮ તો થું ૧ દરેક રીતે, દોઝધી કે ખરાપણાથી ખ્રીસ્ત પ્રગટ કરાય છે, એથી હું આનંદ પામું છું, ને પામીશ. ૧૯ કેમકે હું જાણું છું કે, તમારી વિનંતીથી તથા ખ્રીસ્તના આત્માની સહાયથી, આ મારા તારણને સાડ કામમાં આવશે. ૨૦ એ પ્રમાણે મારી અપેક્ષા તથા આશા છે કે, હું કર્યામાં સરમાઇશ નહિ; પણ સર્વ હિમ્મતથી, જેમ સદા તેમ હમણાં પણ, મારા શરીરમાં ગમે તો જીવનથી કે ગમે તો મરણથી ખ્રીસ્ત મોટા મનાશે. ૨૧ કેમકે મને જીવનું તે ખ્રીસ્ત, ને મરણું તે લાભ છે. ૨૨ પણ દેહમાં જીવવું એ જે મારા કામનું કૃપ હોય, તો હું થું પસંદ કર, તે હું જાણું છું નથી; ૨૩ કેમકે આ એ વિષે હું ગુચવણમાં છું, નીકળવું તથા ખ્રીસ્તની સાથે હોવું એવી મારી ઇચ્છા છે, કેમકે તે બહુ વધુ સાડ છે; ૨૪ પણ દેહમાં રહેવું તમારે લીધે વધારે અગત્યનું છે; ૨૫ ને એ બરોસો રાખીને, હું જાણું છું કે હું રહેવાનો, ને તમારા વિશ્વાસની વૃદ્ધિ તથા આનંદને સાડ હું તમ સર્વની સાથે રહીશ; ૨૬ એ સાડ કે ફરી તમારી પાસે મારા આવવાથી, મારા વિષે તમારી જે આનંદ, તે ખ્રીસ્તમાં ધણે થાય. ૨૭ કેવળ ખ્રીસ્તની સુવાત્તાને યોગ્ય આવશ્યક કરો, એ સાડ કે હું આવીને તમને જેઉં અથવા વેગળો રહું તોપણ તમારા વિષે સાંજળું કે,

તમે એક આત્મામાં સ્થિર રહીને એક જીવથી સુવાત્તાના વિશ્વાસને સાડ પ્રયત્ન કરો છો, ૨૮ ને અટકાવનારાથી કરામાં બીતા નથી; એ તેઓને વિનાશની, પણ તમને તારણની નિતાણી છે, ને તે દેવથી છે. ૨૯ કેમકે ખ્રીસ્તને વારંતે તમને આ કૃપા અપાએલી છે, કે તે પર વિશ્વાસ કરવો કેવળ એમ નહિ, પણ તેને વારંતે દુઃખ પણ સહેવું; ૩૦ જેવું યુદ્ધ તમે મારામાં લેવું છે, ને મારામાં છે એ હમણાં સાંજળો છે, તેવુંજ તમને પણ છે.

૨ એ માટે જે ખ્રીસ્તમાં કોઇ દિવાસો, જે પ્રેમનું કંઈ સમાધાન, જે આત્માની કંઈ સગત, જે કંઈ દયા તથા કૃપા હોય, ૨ તો મારો આનંદ સમૂર્ણ કરો, એવી રીતે કે તમે એકજ મનના થાઓ, એકજ પ્રેમ રાખો, એક જીવના તથા એક મનના થાઓ. ૩ ભાંડણ કે વ્યર્થ અભિમાનથી કંઈ ન કરો, પણ હરેકે નમ્ર ભાવથી પોતા કરતાં બીજાઓને ઉત્તમ ગણવા. ૪ તમે હરેક જે જે પોતાનાં વાનાં તે પરજ નહિ, પણ જે જે બીજાઓનાં વાનાં તે પર પણ લક્ષ રાખો. ૫ ખ્રીસ્ત ઇસુનું જે મન હતું, તે તમે પણ રાખો; ૬ તેથી દેવના રૂપમાં છતાં, દેવને સમાન હોવું એ પકડી રાખવાનું આણું નહિ; ૭ પણ તેણે દાસનું રૂપ લઇને એટલે માણસોની પ્રતિમામાં યજને પોતાને ખાલી કર્યો; ૮ ને માણસના સરખા આકારમાં પ્રગટ થઇને, મરણ હા વધસ્તભના મરણ સુધી આધીન થઇને, પોતાને લીન કર્યો. ૯ એને લીધે, દેવે તેને પહોં ઉઠાવો કીધો, ને સર્વ નામો કરતાં તેને મોટું નામ આપ્યું; ૧૦ એવું કે આકાશમાંનાં તથા ભૂમિ પરનાં તથા ભૂમિ તળેનાં સર્વ ઇસુને નામે ધુંડણ ટકે; ૧૧ ને દેવ બાપના મહિમાને સાડ, પ્રત્યેક જીવ કબૂલ કરે કે ઇસુ ખ્રીસ્ત તે પ્રત્યુ છે.

૧૨ તો મારા વહાલાઓ, જેમ તમે હમેશાં આધીન હતા તેમ, મારી હાજરીમાં કેવળ એમ નહિ, પણ હવે વિરોધે કરીને મારી ગેરહાજરીમાં, ભય તથા ધુનરીસહિત પોતાના તારણનું સાધન કરો. ૧૩ કેમકે જે પોતાની પ્રસન્નતાને લીધે તમારામાં ઇચ્છવાની તથા કરવાની પ્રેરણા કરે છે, તે દેવ છે. ૧૪ કચકચ તથા વિવાહ વિના બંધુ કરો, ૧૫ કે તમે નિર્દોષ તથા સાલસ, દેવના નિષ્કલક છાકરા, વાજી તથા અદીએલ પેઢીમાં, જેમાં તમે જીવનનું વચન પ્રગટ કરીને જ્યોતીઓ સરખા જગતમાં દેખાઓ છો, એવા તમે થાઓ; ૧૬ એ સાડ કે હું અમથોજન દોઝો નહિ તથા મેં અમથી

મહેનત કીધી નહિ, એમ જાણીને ખ્રીસ્તના કિવસમાં મને આનંદ થાય. ૧૭ પણ જે હું તમારા વિશ્વાસના અર્થેલુ તથા સેવા પર રેડાઉં, તો હું આનંદ કરું છું, ને તમ સર્વની સાથે પણ દરખાઉં છું. ૧૮ એમજ તમે પણ આનંદ કરીને મારી સાથે દરખાઓ.

૧૯ પણ હું પ્રભુ ઇસુમાં આશા રાખું છું, કે હું તોમોધીને તમારી પાસે વહેલો મોકલીશ, એ સાર કે તમારી ખબર જાણીને હું પણ છાતી રાખું; ૨૦ કેમકે એના જેવા મનવાળો બીજે કોઈ મારી પાસે નથી કે જે તમારી ચિંતા ખરી રીતે રાખશે. ૨૧ કેમકે ખ્રીસ્ત ઇસુની વાત નહિ, પણ પોતાનીજ વાત સંધળા શોધે છે. ૨૨ પણ તમે તેને પરખીને જાણો છો, કે જેમ કીકરો બાપની સાથે [કરે] તેમ તેણે મુવાર્તીને સાર મારી સાથે સેવા કીધી. ૨૩ એ માટે હું આશા રાખું છું કે, જ્યારે મારા વિષે કેમ થવાનું છે તે હું જાણીશ કે તરત હું તેને મોકલીશ; ૨૪ ને પ્રભુમાં બરોસો રાખું છું, કે હું પોતે પણ વહેલો આવોશ. ૨૫ તોપણ એપાફ્રોદીત મારો ભાઈ તથા સાથી કામદાર તથા સહયોગી, ને તમારો મોકલેલો તથા મારો અપ પુરો પાડનાર, તેને તમારી પાસે મોકલવાની મને અગત્ય જણાય; ૨૬ કારણ કે તે તમ સર્વને બહુ સહાઈ લેતો તથા ઉદાસ હતો, કેમકે તમે સાંભળ્યું હતું કે તે મારો છે; ૨૭ કેમકે તે મરવા જેવો મારો હતો ખરો, પણ કેવે તેના પર દયા કીધી, ને કેવળ તેના પર નહિ, પણ મારા પર પણ, કે મને રોક્ક પર રોક્ક ન થાય. ૨૮ એ માટે મેં બહુ ઉતાવળે તેને મોકલ્યો, કે તમે તેને જોઈને ફરીથી દરખાઓ, ને મારો ખેદ પણ જોઈ શકો છો. ૨૯ એ માટે તમે સર્વ આનંદસહિત પ્રભુમાં તેનો અનીકાર કરો; ને એવાઓને માન યોગ્ય ગણો; ૩૦ કેમકે ખ્રીસ્તના કામને સાર, તે મરણની નજીક આવી ગયો, ને મારે અર્થે તમારી સેવામાં જે જોઈ તે સંપૂર્ણ કરવાને, પોતાનો જીવ જોખમમાં નાખ્યો.

૩ છેલ્લું, મારા ભાઈઓ, પ્રભુમાં દરખાઓ. તે ને તેજ વાતો તમને લખવી તેથી હું કાયર થતો નથી; પણ તે તમારા સંસ્કારને વારસે છે. ૨ કુરાર-ઓથી સંભળો, બુંદાઈ કરનારાઓથી સંભળો, બ્યર્થ કુનવથી સંભળો. ૩ કેમકે આપણે દેવના આત્માએ સેવા કરનારા તથા ખ્રીસ્ત ઇસુમાં અભિમાન કરનારા તથા દેહ પર બરોસો ન રાખનારા, સુનતી છીએ. ૪ તોપણ દેહ પર બરોસો રાખવાનું મારી પાસે પણ

છ; જે બીજે કોઈ ધારે કે તેને દેહ પર બરોસો રાખવાનું છે, તો મને વધતું છે; ૫ આક્રમે દહાડે સુનત પામેલો, ઇસાએલના સંતાનનો, બિન્યામીનના કુળનો, હેબ્રીઓનો હેબ્રી, નિયમ સંબંધી ફેરિશી, ૬ આશ્વા સંબંધી મંડળીને ચાતાવનાર, નિયમના ન્યાયીપણા સંબંધી નિર્દોષ. ૭ પણ જે મને લાંબા જેવાં હતાં, તે મેં ખ્રીસ્તને લીધે તોડા જેવાં ગણ્યાં. ૮ અને વળી ખ્રીસ્ત ઇસુ મારા પ્રભુના જ્ઞાનની ઉત્તમતાને લીધે, હું બધાને તોડી ગયું છું; એને લીધે મેં સંધળાને તોડી સહો, ને તેઓને કચ્છેજ ગણ્યું છું, કે ખ્રીસ્તને મેળવું, ૯ ને તેનામાં મળી રહું, ને નિયમથી માંડે જે ન્યાયીપણું તે નહિ, પણ ખ્રીસ્તના વિશ્વાસને આસરે કેવથી જે ન્યાયીપણું વિશ્વાસને કારણે છે, તે માંડે થાય; ૧૦ એ માટે કે હું તેને તથા તેના ઉત્થાનના પરાક્રમને તથા તેના ફરજોના ભાગિયાપણાને જાણું; એટલે તેના મરણને સમાનરૂપ થાઉં, ૧૧ કે હું કોઈ પણ રીતે જુઓલાંઓના ઉત્થાનને પહોંચું. ૧૨ હજી સુધી હું મેળવી શક્યો કે હજી સુધી સંપૂર્ણ થયો એમ નહિ; પણ હું પછવાડે લાગું છું, કે જેને સારું હું ખ્રીસ્ત ઇસુથી પકડી લેવાયો, તેને હું પકડી લઉં. ૧૩ ભાઈઓ, મેં પકડી લીધું છે એમ હું ગણતો નથી, પણ એક કામ હું કરું છું કે, જે પછવાડે તેને વિસરીને, ને જે અગાડી તેની બાણી ધાઈને, ૧૪ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં દેવથી ઉપરના તેડાના ઇનામને વારસે, નિશાણની બહી આગળ વધું છું. ૧૫ માટે આપણામાંના જેટલા પૂર્ણ, તેટલાએ એજ જાવ રાખવો; ને જે કોઈ વાત વિષે તમે બીજે જાવ રાખો, તો દેવ એ પણ તમને મગટ કરશે. ૧૬ તોપણ આપણને પ્રાપ્ત થયો તેજ નિયમથી ચાલવું.

૧૭ ભાઈઓ, મને અત્યસરો, ને અમે જે નમુનો તમને આપીએ છીએ તે પ્રમાણે જે ચાલનારા તેઓને ધારી જુઓ. ૧૮ કેમકે ઘણા એવી રીતે ચાલનારા છે, કે જેઓ વિષે મેં તમને ઘણી વાર કહ્યું, ને દમણાં રડતા પણ કહું છું કે; તેઓ ખ્રીસ્તના વધરતબના ચુન્યા છે; ૧૯ વિનાશ તેઓનો અંત, પેટ તેઓનો દેવ, લાગનાં તેઓનું અભિમાન છે, તેઓ સંસારી ચિત્ત રાખે છે. ૨૦ પણ આપણું પ્રવનપણું આકારમાં છે, ત્યાંથી પણ આપણે વારનાર એટલે પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની રાદ જોઈએ છીએ. ૨૧ તે, જે સામર્થ્યથી સંધળાં પોતાને આધીન કરી શકે છે, તે પ્રમાણે આપણી દીનાવરશામાંના શરીરને બદલો, કે તે

પોતાના મહિમાના શરીર સરખુ થાય

૪ એ માટે, મારા પ્રિય તથા બહુ વહાલા બાઈઓ
મારા આનંદ તથા મુગ્ધ, પ્રભુમા તેમજ સ્થિર
અહો, મારા પ્રિય [બાઈઓ]

૬ યુઓદિયાને બોધ કર છું તથા મુનતબિને બોધ
કર છું કે, તેઓ પ્રભુમા એક ચિત્તની થાય અને
ખરા સોબતી, હું તને વિનંતી કર છું કે હું એ બાઈ
ઓની સહાયતા કરને, કારણ કે એઓએ મારી સાથે
તથા કલેમેઠની સાથે તથા બીજા મારા સહાયકારીઓ
એઓના નામ જીવનના પુસ્તકમા છે તેઓની સાથે
સુવાર્તામા મહેનત કીધી

૪ પ્રભુમા સદા આનંદ કરો, હું ફરી કહું છું કે
આનંદ કરો. ૫ તમારી સહનશીલતા સર્વ માણસોને
જાણાય, પ્રભુ પાસે છે ૬ કશાની ચિંતા ન કરો,
પણ સર્વ વિષે પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ વડે ઉપકાર
સ્તુતિસહિત, તમારી અરજીઓ દેવને જાણવો અને
દેવની શાંતિ જે સર્વ સમજાવે કરતા અધિક, તે ખ્રીસ્ત
ઇસુમા તમારા હૃદયને તથા મનોને સલામશે

૮ ઉદ્ધવ, બાઈઓ, જે કંઈ ખરા, જે કંઈ શોભાવત,
જે કંઈ યથાન્યાય, જે કંઈ શુદ્ધ, જે કંઈ પ્રીતિ લાયક,
જે કંઈ સુક્રીતિમાન છે, જે કોઈ સદ્ગુણ ને જે કોઈ
વખાણ, તે તેઓના વિચાર કરો. ૯ તેમજ શિખ્યા
તથા પામ્યા તથા સાક્ષ્યા તથા મારામા જોયા તે
કરો, ને શાંતિનો દેવ તમારી સાથે યશે

૧૦ મેં પ્રભુમા ઘણું આનંદ કીધો, મારા વિષે ચિંતા
કરવામા તમે હમણા પ્રકૃષ્ટિત થયા, તેમા તે તમે
ચિંતા કરતા હતા પણ તમને પ્રસન્ન ન મળ્યો ૧૧ હું

અછતને લીધે બોલું છું એમ નહિ કેમકે જે અવસ્થામા
હું છું તેમા સતેષી રહેવાને શિખેલો છું ૧૨ ગરીબ
થવું હું જાણું છું તથા પુષ્કળ પામવું પણ હું જાણું છું,
હરપ્રકારે તથા સર્વમા ટૂંક તથા બુખ્યો થવાને, પુષ્કળ
પામવાને ને તમીમા રહેવાને હું શિખેલો છું ૧૩ જે
મને પરાક્રમ આપે છે તેનાથી હું બંધુ કરી શકું છું
૧૪ તોપણ તમે મારા સકટમા મને મદદ કીધી તે
સાર કીધું ૧૫ અને, જો દિલિપીઓ, તમે જાણો છો
કે, સુવાર્તાના આનંદમા, ત્યારે હું માકેદોન્યામાથી
નીકળ્યો, ત્યારે લેવા દેવાની વાતમા એકલા તમારા
વિના બીજ કોઈ મરણી મારી વાગિદાર ન હતી
૧૬ એકે થેસ્સલોનીકેમા પણ તમે એકવાર ને બીજી
વાર પણ મારા ખપને સાર મોકલ્યું ૧૭ હું કંઈ દાન
શોધું છું એમ નહિ પણ જે ફળ તમારા લેખામા ધણું
થાય એ શોધું છું ૧૮ મારી પાસે સઘળા ને પુષ્કળ
પણ છે, તમારા દાન એપ્રોફીટથી પામીને હું
ભરપુર છું, તે તો સુગંધનો વાસ, પસંદ અપણ, ને
દેવને ગમતું છે ૧ અને મારો દેવ પોતાની સખત
પ્રમાણે મહિમામા તમારી સર્વ ગરજ ખ્રીસ્ત ઇસુમા
પુરી પાડશે ૨૦ આપણા દેવ તથા બાપને સર્વકાળ
સુધી મહિમા થાઓ આમેન

૨૧ ખ્રીસ્ત ઇસુમા સર્વ પવિત્રોને શ્રેમ કુશળ કહેજો
મારી સાથે જે બાઈઓ છે તેઓ તમને શ્રેમ કુશળ કહે
છે ૨૨ સર્વ પવિત્રો, વિશેષે જે કાઈસારના ધરના,
તેઓ તમને શ્રેમ કુશળ કહે છે

૨૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા
આત્માની સાથે થાઓ આમેન

કલોસીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ કલોસે મધ્યે ખ્રીસ્તમા પવિત્ર તથા વિશ્વાસુ
બાઈઓને, પાઉલ, દેવની ઇચ્છાથી ઇસુ
ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત ને બાઈ લીગોથી [જણે છે] ૨ દેવ
આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા
શાંતિ તમને થાઓ

૩ અમે, ખ્રીસ્ત ઇસુમા તમારા વિશ્વાસ વિષે, ને
તમારે સાર આકાશમા રાખેલી આશાને લીધે સર્વ
પવિત્રો પર તમારો જે પ્રેમ છે તે વિષે સાક્ષ્ય,
૪ ત્યારથી તમારે સાર હમેશા પ્રાપ્ત કરીને દેવ જે
આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો બાપ તેની ઉપકારસ્તુતિ

કરીએ છીએ; ૧ તે આશા વિષે તમે સુવાતીના ખરા-
પણની વાતમાં અગાઉ સાંભળ્યું; ૧ તે તમારી પાસે
આવી છે, જેમ આખા જગતમાં પણ છે ને કૃણ આપે
છે ને વધે છે; ને દહાડાથી તમે ખરાપણમાં દેવની
કૃપા સાંભળી તથા નહીં તે દહાડાથી તમારામાં પણ
એમજ છે. ૭ એમજ એપાફ્રા અમારા વહાલા સાથી-
દાસ પાસેથી તમે શિખ્યા, તે અમારે માટે ખ્રીસ્તને
વિશ્વાસુ સેવક છે; ૮ આત્મામાં તમારો પ્રેમ તેણે
પણ અમને જણાવ્યો.

૯ એ માટે અમે તે સાંભળ્યું તે દહાડાથી તમારે
સાડ પ્રાર્થના તથા અજ્ઞ કરવાને ચુકતા નથી, કે તમે
સર્વ ભુદ્ધિ તથા આત્મિક સમજણમાં દેવની ધૃત્યના
જ્ઞાનથી ભરપુર થાઓ, ૧૦ એવા કે તમે સર્વ રીતે
પ્રસન્નતાને સાડ પ્રભુને યોગ્ય આવે, ને સર્વ સારાં
કામમાં કૃણ લાવો, ને દેવની યોજનાઓમાં વધતા
નહો, ૧૧ ને આનંદસંહિત સર્વ ધીરજ તથા સહનતાને
સાડ, તેના મહિમાના પરાક્રમ પ્રમાણે સર્વશક્તિવાન
થાઓ; ૧૨ ને જે આપે આપણને અજ્ઞવાજામાંના
પવિત્રોના વારસાના કાળને સાડ યોગ્ય કાંધા છે,
તેની ઉપકારસ્તુતિ કરો. ૧૩ તેણે અધિકારના અધિ-
કારમાંથી આપણને છાડાવ્યા તથા પોતાના પ્રિય
પુત્રના રાજ્યમાં પાર પાડ્યા. ૧૪ તેનામા આપણને
ઉદ્ધાર એટલે પાપોની મારી છે. ૧૫ તે અદૃશ્ય દેવની
પ્રતિમા, સર્વ સુદ્ધિના પ્રથમજ છે; ૧૬ કેમકે તેનાથી
બધાં ઉત્પત્ત થયા, જે આકાશમાં તથા જે પૃથ્વી
પર, જે દૃશ્ય તથા જે અદૃશ્ય, રાજ્યાસનો કે ધણી-
પણાં કે અધિપતિઓ કે અધિકારો સર્વ તેની મારફતે
તથા તેને સાડ ઉત્પત્ત થયાં; ૧૭ ને તે સર્વ કરનાં
પ્રથમ છે; ને તેનાથી સર્વ બની રહે છે. ૧૮ અને તે
શરીરનું એટલે મંડળીનું શિર છે; તે આદેશ એટલે
સુએડાઓમાંથી પ્રથમજ છે, કે સપળાંમાં તે ઉત્તમ
થાય. ૧૯ કેમકે [બાપને] પસંદ લાગ્યું, કે તેનામાં
સર્વ સંપૂર્ણતા રહે; ૨૦ ને તેની મારફતે, તેના વધ-
સ્તંભના ધોતીથી, શાંતિ કરાવીને, જે સવળાં પૃથ્વી
પર છે કે આકાશમાં છે, તે સરળાને મેળાપ પોતાની
સાથે તેની મારફતે કરાવે. ૨૧ અને તમને પણ જેઓ
પદેલાં વેગળા, ને બુદ્ધાં કામોથી તમારા મનમાં વેરી
દગા, તેણે હમણા પોતાના મંડિના શરીરમાં મરણપડે
મેળાપ કરાવ્યો છે, ૨૨ એ સાડ કે તમને પવિત્ર તથા
નિર્દોષ તથા નિષ્કલ પોતાની આગળ મુકે; ૨૩ જે
તમે વિશ્વાસમાં રૂપપાવવા તથા દંડ રદો, ને જે

સુવાતી તમે સાંભળી છે, જે આકાશ તળેનાં સર્વ
પ્રાણીને પ્રગટ થઇ છે, જેનો સેવક હુ પાઉલ થયો
હું, તેની આશાથી જે તમે ન ખસેડાઓ તો.

૨૪ તમારે સાડ જે મારાં કુ:ખો તેમાં હું હમણાં
હરખાઉ છું; ને ખ્રીસ્તનાં સંકટોનું ઓછાપણ, તેનું
શરીર જે મંડળી છે તેને સાડ, હુ મારા દેહમાં પુરે
કરું છું; ૨૫ દેવની વાત સંપૂર્ણ કરવાને, દેવનો જે
કારભાર મને તમારે સાડ આપેલો છે તે પ્રમાણે હું
મંડળીનો સેવક થયો છું; ૨૬ તે [વાત એટલે] મર્મ
યુગોથી તથા પેટીઓથી ગુસ્સ રાખેલો હતો, પણ
હમણાં તે તેના પવિત્રોને પ્રગટ થયો છે; ૨૭ તેઓને
દેવે જે જણાવવા આજુ કે, વિદેશીઓમાં તે મર્મના
મહિમાની સંપત શી છે, તે એ કે, તમારામાં ખ્રીસ્ત
મહિમાની. આશા. ૨૮ તેની વાત અમે પ્રગટ કરીએ
છીએ, ને પ્રત્યેક માણસને બોધ કરીએ છીએ તથા
સર્વ જ્ઞાનથી પ્રત્યેક માણસને શિખવીએ છીએ, એ
સાડ કે પ્રત્યેક માણસને ખ્રીસ્તમાં સંપૂર્ણ એવો હાજર
કરીએ. ૨૯ એને સાડ હું પણ, તેની પ્રેરણા જે
બળથી મારામાં પ્રેરણા કરે છે, તે પ્રમાણે કટ કરીને
મહેનત કરું છું.

૨ હુ આહુ છું કે તમે એ જાણો, કે તમારા વિષે
તથા જેઓ લાએદીકિયામાં છે તેઓ વિષે
તથા જેટલાએ દેહમાં માડ મદો જેનું નથી તેઓ વિષે
મને કેટલી ચિંતા છે કે, ૨ તેઓનાં હૃદયો સમાધાન
પામે, ને દેવનો મર્મ એટલે ખ્રીસ્તને જાણવાને જ્ઞાનની
સંપૂર્ણતાની સંપત પ્રાપ્ત કરવા સાડ, પ્રીતિથી જોડા-
યલાં થાય. ૩ તેનામાં જ્ઞાન તથા ભુદ્ધિનો સર્વ સમદ
ગુસ્સ રહેલો છે. ૪ અને કોઇ માણસ મનોહર વાતોથી
તમને ન બુલાવે માટે હું એ કહું છું. ૫ કેમકે દેહમાં હું
વેગળો છું, તોપણ આત્મામાં તમારી પાસે છું; ને
તમારી સારી રીત તથા ખ્રીસ્ત પરના, તમારા વિશ્વા-
સની સ્થિરતા જોઈને આનંદ કરું છું.

૬ એ માટે જેમ તમે ખ્રીસ્ત ઇસુ પ્રભુને માની
લીધા છે, ૭ તેમ, તેમાં જડ થાએલા તથા રૂપપાએલા
તથા જેમ શિખામણ પામ્યા તેમ વિશ્વાસમાં સ્થિર
રહીને ને ઉપકારસ્તુતિ સાથે તેમાં વધતા જઈને,
તેનામાં આવે.

૮ સાવધાન રદો, રજો જ્ઞાન તથા ખાલી કપટ જે
ખ્રીસ્ત પ્રમાણે નહિ, પણ માણસોના સપ્રદાય પ્રમાણે
ને જગતનાં વત્તો પ્રમાણે છે, તેથી કોઇ તમારો
ફસાવનાર થાય. ૯ કેમકે ખ્રીસ્તમાં દેવપણની સર્વ

સંપૂર્ણતા શરીરરૂપે વસે છે. ૧^૦ અને તમે તેનામાં સંપૂર્ણ થયા છો; તે સર્વ ધણીપણનું તથા અધિકારનું શિર છે; ૧૧ ને સુનત દ્વારે કરેલી નથી તેથી તમે તેનામાં સુનતી થયા, એટલે ખ્રીસ્તની સુનતને આસરે દેહનું પાણી અંગને ઉતારવાથી. ૧૨ તેની સાથે તમે બાપ્તિસ્મામાં દાખ્યા, તેમાં પણ દેવ, જેણે મુએલાં-માંથી તેને ઉઠાડ્યો, તેના સામર્થ્યના વિશ્વાસથી તમે તેની સાથે ઉઠાડ્યા. ૧૩ અને તમે તમારા અપરાધોમાં તથા તમારા દેહની બેસુનતમાં મુએલા છતાં, તેણે તમારા સર્વ અપરાધો માફ કરીને, તમને તેની સાથે જીવાડ્યા; ૧૪ ને આપણા પર જે વિધિમાંનો દસ્ત-લેખ આપણી વિરૂદ્ધ હતો, તેને છુસીને તથા વધસ્તંભે તેને ખીલા મારીને વચમાંથી કાઢી નાખ્યો. ૧૫ અને ધણીપણું તથા અધિકારો પાડીને, વધસ્તંભે તેઓ પર ન્ય પામીને તેઓને પ્રગટ દેખાડ્યા.

૧૬ એ માટે ખાવા કે પીવા કે ધર્મ કે આંદરાત કે વિશ્રામવારો વિધે, કોઈ તમારો ન્યાય ન કરે. ૧૭ તેઓ તો યતાર વાતનો ઓળો છે, પણ શરીર ખ્રીસ્તનું છે. ૧૮ નમનતાઈ તથા દૂતોની સેવા પર ભાવ રાખીને, કોઈ તમને ન ફસાવે, તેણે જે જોયાં નથી તેમાં તે પેસે છે, ને પોતાના દૈદિક મનથી અમરો કુલાઈ નય છે, ૧૯ ને શિરને નથી રાખતો, કે જેથી આખું શરીર, સાંધાઓ તથા રંગોને આસરે, પોપણુ પામીને તથા બધાઇને દેવની વૃદ્ધિથી વધે છે.

૨૦ એ માટે જે તમે ખ્રીસ્તની સાથે જમતનાં તત્વોથી મુઆ છો, તો જમતમાં જીવનારાની પેઠે વિધિ કેમ માનો છો? ૨૧ [જેવા કે] અડકવું નહિ, ચાખવું નહિ, દાંધમાં લેવું નહિ, ૨૨ [જે સ્થળોં વાપરવાથી] નાસ પામનારાં છે] જે માણસોની આજ્ઞા તથા શિખામણુ પ્રમાણે છે. ૨૩ એઓને, સ્વે-ચ્છિત સેવા તથા નમનતાઈ તથા શરીરના દેહકષ્ટ વિધે જ્ઞાનનો દેખાવ તો છેજ, પણ દેહના વિપર્યે વિરૂદ્ધ તેઓ ક્રોધ ઉપયોગનાં નથી.

૩ એ માટે જે તમે ખ્રીસ્તની સાથે ઉઠાડ્યેલા દો, તો ન્યાં ખ્રીસ્ત દેવને જમણે દ્વારે બેઠેલા છે ત્યાંની, એટલે ઉપરની, વાતો શોધો. ૧ ઉપરની વાતો પર ચિત લગાડો, પૃથ્વી પરની વાતો પર નહિ; ૨ કેમકે તમે મુઆ છો, ને તમારૂં જીવન ખ્રીસ્તની સાથે દેવમાં ગ્રુમ રાખેલું છે. ૪ ન્યારે ખ્રીસ્ત આપણું જીવન પ્રગટ થયો, ત્યારે તમે પણ તેની સાથે મદિમામાં પ્રગટ થશો.

૫ એ માટે પૃથ્વી પરનાં તમારાં અવયવો, એટલે બ્યલિયાર, અયુદ્ધપણું, કામાદરપણું, ભુંડી ઇચ્છા તથા દ્રવ્યલોભ જે મુતિભક્તિ છે, તેઓને મારી નાખો. ૬ એ કામોને લીધે આજ્ઞાભંગનના દીકરા પર દેવનો કાપ આવે છે. ૭ અને ન્યારે તમે અગાઉ તેઓમાં જીવતા હતા, ત્યારે તેઓમાં તમે પણ ચાક્યા. ૮ પણ હમણાં રીસ, ક્રોધ, ભુડાઈ, દુર્ભાવણુ, તમારા મુખમાંથી લગભણી વાત, જે સ્થળોં દૂર કરો. ૯ એક બીજની સાથે ગુઠું ન બોલો, કેમકે તમે જુના માણસપણને તેની કરુણીઓ મુઠાં ઉતાર્યું છે; ૧૦ ને જે નવું માણસપણું તેના ઉત્પત્ત કરનારની પ્રતિમા પ્રમાણે જ્ઞાનમાં નવું કરાય છે, તે તમે પહેર્યું છે. ૧૧ દિવાં નથી હેલેની કે ચંદુરી, નથી સુનત કે બેસુનત, નથી મ્લેચ્છ, નથી રકુથી, નથી દાસ કે સ્વતંત્ર; પણ ખ્રીસ્ત સર્વ તથા સર્વમાં છે.

૧૨ એ માટે, પવિત્ર તથા વદાલાઓ, દેવના પસંદ કરેલાને ધટે તેમ, દયાળુ મન, ઉપકારીપણું, નમન-તાઈ, કોમળતા, સદનતા પહેરો. ૧૩ એક બીજનું સદન કરો, ને જે કોઈને કોઈ સાથે કબ્બિયો હોય તો માફ કરો, જેમ ખ્રીસ્તે તમને માફ કીધું તેમ તમે પણ કરો. ૧૪ પણ જે સ્થળોં ઉપરાંત પ્રીતિ જે સંપૂર્ણતાનું બંધન છે તે પહેરો. ૧૫ અને ખ્રીસ્તની જે આંતિને સાડ તમે એક શરીરમાં તેડાએલા છો, તે તમારાં હૃદયોમાં ધણીપણું કરે; ને ઉપકારસ્થિતિ કરો. ૧૬ ખ્રીસ્તની વાત સર્વ જ્ઞાનમાં પુષ્કળતાથી તમારામાં રહે, એક બીજને શિખવે તથા બોધ કરો, નીતો, સ્તોત્રો તથા આત્મિક પ્રબંધથી કૃપાએ તમારા મનમાં પ્રચુની આગળ ગાઓ. ૧૭ અને વાતમાં કે કામમાં જે સર્વ તમે કરો છો, તે સર્વ પ્રથુ હસુને નામે કરો, ને તેને આસરે દેવ એટલે આપની ઉપકારસ્થિતિ કરો.

૧૮ વહુઓ, તમે જેમ પ્રથુમાં ધટમાન છે તેમ પોતાના વરોને આધીન થાઓ. ૧૯ વરો, તમે પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરો, ને તેઓની સાથે કડવા ન થાઓ. ૨૦ બાળકો, તમે સર્વ વાત વિધે તમારાં માજાપને માનો, કેમકે તે પ્રજુને ગમે છે. ૨૧ બાપો, તમે તમારાં બાળકોને ન ચીડવો, રૂપે તેઓ નિરાશ થાય. ૨૨ દાસો, તમે ખુશામતિયાની પેઠે આંખ આગળની સેવાથી નહિ, પણ મનના ખરાપણાથી ને પ્રજુથી બિદ્ધીને જે દેહ સબળી તમારા ધણી તેઓને સર્વ વાત વિધે માનો. ૨૩ અને જે કંઈ તમે ક્રોધ, તે

સખળું જીવથી કરો, જાણે કે માણસોને સારું નહિ પણ પ્રભુને સારું. ૨૪ કેમકે પ્રભુ પાસેથી વારસાનો બદલો પામશે એવું તમે જાણો છો; કારણ કે તમે પ્રભુ ખ્રીસ્તની સેવા કરો છો. ૨૫ પણ જે બહુ કરે છે તેણે જે બહુ કર્યું તેનું ફળ તે પામશે, ને પક્ષપાત નથી.

૪ ધણીઓ, જે વાજબી તથા બરાબર તે તમારા દાસોને આપો, એવું જાણીને કે આકાશમાં તમારો પણ ધણી છે.

૨ પ્રાર્થનામાં દંડતથી લાગુ રહો, ને તેમાં ઉપકારસ્વરૂપ સાથે જાગતા રહો. ૩ અને અમારે સારું પણ પ્રાર્થના કરો કે, ખ્રીસ્તના જે મર્મેને સારું હું બધાએલો છું, તે કહેવાને હેવ અમારે સારું સુવાર્તાનો દરવાજો ઉઘારે, ૪ કે જેમ મારે જાણવું નહિએ, તેમ હું તે પ્રગટ કરું. ૫ જેઓ બહાર છે, તેઓની સાથે ડહાપણમાં ચાલો; સમય પડી લેો. ૬ તમારી વાત મીઠાથી સહુથી કરેલી હમેશાં કૃપાસહિત થાય, કે પ્રત્યેકને કેવો ઉત્તર આપવો એ તમે જાણો.

૭ પ્રભુમાં વહાલો બાધ તથા વિશ્વાસુ સેવક તથા સાચીદાસ ટુખીકસ મારા વિષેની સખળી વાત તમને જણાવશે; ૮ તેને મેં તમારી પાસે એજ સારું મોકલ્યો છે કે, તમે હમારી હાલત જાણો, ને તે તમારાં હૃદયને દિલાસો આપે; ૯ તેની સાથે એનેરીમસ, વિશ્વાસુ તથા વહાલો બાધ, જે તમારામાનો છે, તેને પણ મોકલશે; તેઓ દિયાંની સર્વ વાત તમને જણાવશે.

૧૦ મારો સાથી બદીવાન આરીસ્તાર્ખસ તથા ખાનાંબાસનો પિત્રાઇ બાઇ માર્ક (જે વિષે તમને આજ્ઞા મળી, જે તે તમારી પાસે આવે તો તેનો અંગીકાર કરજો), ૧૧ ને ઇસુ જે યુસ્તસ કહેવાય છે, તેઓ સુનતીઓમાંના છે, તેઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે. એકલા તેઓજ દેવના રાજ્યને સારું મારી સાથે કામ કરનારા છે; તેઓ મને દિલાસો દેનારા થયા છે. ૧૨ એપાફ્રા તમારામાનો એક, ખ્રીસ્તનો દાસ, તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે, તે હમેશાં તમારે સારું પ્રાર્થનામાં પ્રયત્ન કરે છે, કે દેવની સર્વ ઇચ્છામાં તમે સંપૂર્ણ તથા ખાતરીથી બરપૂર રહો. ૧૩ કેમકે તે વિષે હું સાહેલી આપું છું કે, તમારે સારું તથા જેઓ લાઓદીકિયામાં તથા હિયરાપોલીસમાં તેઓને સારું તે બહુ કામ કરે છે. ૧૪ વહાલો વેદ લુક તથા દેમાસ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે, ૧૫ લાઓદીકિયામાંના બાઇઓને તથા તુમફાને તથા તેમના ઘરમાંની મંડળીને ક્ષેમ કુશળ કહેજો. ૧૬ અને આ પત્ર તમારી પાસે વંચાયા પછી, લાઓદીકિયાની મંડળીમાં પણ વંચાવજો, ને લાઓદીકિયાથી જે પત્ર તે તમે વાંચજો. ૧૭ અને આર્ખીપસને કહેજો કે, પ્રભુથી જે સેવા તને મળી છે તે પુરી કરવાને તારે સાવધાન રહેવું.

૧૮ હું પાઉલનું આ મારા હાથથી ક્ષેમ કુશળ, મારાં બધેનો યાદ રાખજો, તમારા પર કૃપા થાઓ. આમેન.

યેસુસાલોનીકીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો પત્ર.

૧ હેવ બાપમા તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તમાં યેસુસાલોનીકીઓની મંડળીને પાઉલ તથા સીલ્વાનસ તથા તીમોથી [લખે છે]; તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

૨ અમારી પ્રાર્થનાઓમા તમારું સ્મરણ કરીને, અમે સદા તમ સર્વ વિષે દેવની ઉપકારસ્વરૂપ કરીએ છીએ; ૩ કેમકે આપણા દેવ તથા બાપની આગળ તમારાં, વિશ્વાસનું કામ તથા પ્રેમની મહેનત તથા

આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પરની આશાની સહનત અમે નિરંતર તમારીએ છીએ; ૪ દેવથી પ્રેમ પામેલ બાઇઓ, તમે પસંદ કરાએલા છો એ અમે જાણીએ છીએ; ૫ કેમકે અમારી સુવાર્તા કેવળ વાતથી નહિ પણ પરાક્રમથી તથા પવિત્ર આત્માથી તથા ધણ ખાતરીથી પણ તમારી પાસે આવી; એમજ આં તમારે લીધે તમારામાં કેવા થયા એ તમે જાણો છો. ૬ અને તમે ધણી વિપત્તિમાં પવિત્ર આત્માના આનંદ

સહિત વાત રિવકારીને અમને તથા પ્રભુને અનુસરનારા થયા. ૭ એવા કે તમે માકેદોન્યા તથા આખા-યામાંના સર્વ વિશ્વાસીઓને નમુનારૂપ થયા. ૮ કેમકે દેવજી માકેદોન્યા તથા આખાયામાં તમારાથી પ્રભુની વાત ફેલાઈ એમ નહિ, પણ સર્વ જગ્યાઓમાં દેવ પરનો તમારો વિશ્વાસ પ્રગટ થયો, એ માટે અમારે કંઈ કહેવાની અત્યંત નથી કેમકે તેઓ પોતે અમારા વિષે પ્રગટ કરે છે કે તમારામાં અમારો પ્રવેશ કંઈ રીતે થયો, ને શી રીતે તમે મુક્તિઓ તરફથી દેવની ભણી કર્યા, એ માટે કે તમે જીવતા તથા ખરા દેવની રોજ કરો, ૧૦ ને તેનો પુત્ર, એટલે આવનાર કોપથી આપણે બચાવનાર ઇસુ, જેને તેણે સુએલામાંથી ઉઠાડયો, તેની આકાશથી આવવાની વાત તમે જાણો.

૨ કેમકે, એ બાઈઓ, તમારામાં અમારા પ્રવેશ વિષે તમે જાણો છો કે, તે અમથો નથી થયો, ૨ પણ જેમ તમે જાણો છો તેમ અમે પહેલા ફિલિપીમાં દુઃખ તથા અપમાન સહ્યાં, તોપણ ઘણા કષ્ટથી તમારી પાસે દેવની સુવાત્તા કહેવાને આપણા દેવના હિંમતવાન થયા કેમકે અમારો બોધ છળથી કે અધુરુપણથી કે કપટમાં નહોતો; ૪ પણ જેમ દેવે સુવાત્તાને કારણે ચલાવવાને અમને પસંદ કીધા, તેમ અમે માણસોને પ્રસન્ન કરનારાની પેઠે નહિ, પણ અમારા હૃદયોના પારખનાર દેવને પ્રસન્ન કરવાને બોલીએ છીએ ૫ કેમકે તમે જાણો છો કે, અમે કદી ખુશામતની વાતમાં નહોતા, અથવા દ્રવ્યલોભના ટોંગમાં નહોતા; દેવ સાક્ષી છે. ૬ અને અમે ખ્રીસ્તના પ્રેરિત હોવાથી બાર મૂકવાને અધિકારી હતા, તોપણ માણસોથી, તમારાથી કે બીજાથી, અમે મહિમા ચોધતા નહોતા; ૭ પણ જેમ ધાવ મા પોતાના બાળકોને પાળે છે, તેમ અમે તમારામાં લીન હતા. ૮ તેમજ અમે તમારી બધી મમતા કરીને, તમને કેવળ દેવની સુવાત્તા નહિ, પણ પોતાના જીવો આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે અમને વહાલા હતા ૯ કેમકે, બાઈઓ, તમે અમારો શ્રમ તથા મહેનત સહારો છો, કેમકે તમારામાંના કોઈ પર બાર ન મૂકીએ માટે રાત દંડારો કામ કરતા તમને દેવની સુવાત્તા પ્રગટ કીધી. ૧૦ તમે શાહેદ છો, તથા દેવ પણ [શાહેદ] છે કે તમ વિશ્વાસીઓની સાથે અમે કેવી રીતે પવિત્રા-ધથી તથા નીતિથી તથા નિર્દોષપણથી વર્તતા હતા ૧૧ તે પ્રમાણે તમે જાણો છો, કે જેમ બાપ પોતાના ડાકરાને, તેમ અમે તમારામાંના પ્રત્યેકને બોધ તથા

દિવાસો તથા સાક્ષી આપતા હતા, ૧૨ એવા હોયથી કે, દેવ જે તમને પોતાના રાજ્ય તથા મહિમામાં તેડે છે, તેને ચોગ્ય તમે ચાલો.

૧૩ અને એ કારણ માટે અમે દેવની ઉપકારરૂપિતિ નિરંતર કરીએ છીએ કે, તમે જ્યારે અમારી પાસેથી દેવની વાત સાંભળીને માની લીધી, ત્યારે તેને માણસોની વાતના જેવી નહિ, પણ જેમ તે ખરીજ દેવની વાત છે તેમ તમે તેને માની; તેજ તમ વિશ્વાસીઓમાં પ્રેરણા કરે છે ૧૪ કેમકે, બાઈઓ, ખ્રીસ્ત ઇસુમાં દેવની જે મરણીએ ચઢ્યાહતા છે તેઓના અનુસરનારા તમે થયા; કેમકે જેમ તેઓએ ચઢ્યાહ્યાથી દુઃખ સહ્યા તેમ તમે પણ પોતાના દેશના લોકોથી તેવાજ દુઃખ સહ્યા છે ૧૫ તેઓએ પ્રભુ ઇસુને તથા પોતાના અવિશ્વાસીઓને પણ મારી નાખ્યા, ને અમારી સતાવણી કીધી, તેઓ દેવને પ્રસન્ન નથી, ને સઘળા લોકને ઉલટા છે; ૧૬ વિદેશીઓને તારણને અર્થે વાત કહેતા તેઓ અમને વારે છે; તેથી તેઓ નિત્ય પોતાના પાપ પુરા કરે છે, ને અત્યંત કોપ તેઓ પર આવ્યો છે.

૧૭ પણ, બાઈઓ, અમે મનથી નહિ, પણ દેહથીજ તમારી પાસેથી ધડીબર વેગળા થઈને, ઘણી ઇચ્છાથી તમારા મોઢાં જોવાને ઇચ્છી મહેનત કીધી. ૧૮ એ માટે અમે, એટલે મેં પાઉલે, એકવાર ને બીજવાર પણ તમારી પાસે આવવાને ચાહ્યું, પણ રોતાને અમને અટકાવ્યા ૧૯ કેમકે અમારી આશા કે આનંદ કે ઉઠાસનો મુગટ થું છે? થું આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવાની વેળામાં તેની આગળ તમેજ એ નથી? ૨૦ હા, તમે અમારો મહિમા તથા આનંદ છો.

૩ માટે જ્યારે અમારાથી વધારે સહેવાઈ નહોતું ત્યારે અમે આશેનાયમાં એકલા રહીએ, એવું અમે કરાવ્યું ૧ અને તીમોથી જે અમારો બાઈ તથા ખ્રીસ્તની સુવાત્તામાં દેવનો સેવક, તેને તમને સ્થિર કરવાને ને તમારા વિશ્વાસ સજીવી તમને દિવાસો આપવાને અમે મોકલ્યા, ૨ એ સાથે કે આ વિપત્તિથી કોઈ ન ડગે, કારણ કે તમે પોતે જાણો છો કે તે સાથે આપણે કરાવાયા છીએ ૪ એ માટે જ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે અમે તમને અગાઉથી કહ્યું કે, આપણને વિપત્તિ થનાર છે, તે પ્રમાણે થયું, અને તે તમે જાણો છો ૫ એ કારણને લીધે જ્યારે મારાથી વધારે સહેવાઈ નહોતું ત્યારે મેં તમારો વિશ્વાસ જાણવા સાથે [તીમોથીને] મોકલ્યા; ૨ એ પરીક્ષક કોઈ રીતે

તમારું પરીક્ષણ કર્યું હોય ને અમારી મહેનત અમથી થાય. ૧ પણ હમણાં તીમોથી તમારે ત્યાંથી અમારી પાસે આવ્યો, ને તમારા વિશ્વાસ તથા પ્રેમની સારી ખબર અમને આપી, ને [કહ્યું] કે જેમ અમે તમને તેમ તમે પણ અમને ભેલાની ઘણી ઘટ્ટા રાખો છો, ને સદા અમારૂં હાથ રમરમ કરો છો. ૭ એ માટે, બાઇઓ, અમારા સર્વ સંકટ તથા વિપત્તિમાં તમારા વિશ્વાસથી તમારા વિષે અમે દિલાસો પામ્યા. ૮ કેમકે હવે જો તમે પ્રભુમાં સ્થિર રહો, તો અમે છવીએ. ૯ કેમકે જે આનંદથી અમે અમારા દેવની આગળ તમારે ક્ષીએ આનંદ કરીએ છીએ, તે સંધ્યાને સાડ અમે તમારા વિષે દેવની રી ઉપકારરુદ્ધિ કરી રાખીએ? ૧૦ અમે સાત દહાડો અતિરો પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, અમે તમારા મટે ભેઠએ, ને તમારા વિશ્વાસનું ચોક્કસપણું સંપૂર્ણ કરીએ.

૧૧ હવે દેવ આપણો બાપ પોતે તથા આપણો પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત તમારી બાળી અમારો રસ્તો પાઘરો કરો. ૧૨ અને જેમ અમારો પ્રેમ તમારા પર, તેમ પ્રભુ તમારો પ્રેમ પણ એક બીજા પર તથા સર્વ ઉપર વધારો ને પુષ્કળ કરો; ૧૩ એ સાડ કે ન્યારે આપણો પ્રભુ ઇસુ પોતાના સર્વ પવિત્રો મુદ્દાં આવરો, ત્યારે દેવ આપણા બાપની આગળ, તે આપણાં હૃદયોને પવિત્રાઈમાં નિર્દોષ એવાં સ્થિર કરે.

૪ તો બાઇઓ, ઉલ્લુ, પ્રભુ ઇસુમાં તમને વિનતી તથા મુખોષ કરીએ છીએ કે, તમારે કેવી રીતે ચાલવું ને દેવને પ્રસન્ન કરવો, એ અમારાથી સાંભળ્યું તે પ્રમાણે જેમ તમે ચાલો છો, તેમ વધારે ને વધારે ચાલતા જાઓ. ૨ કેમકે અમે પ્રભુ ઇસુથી તમને કહ્યું કહ્યું આજ્ઞાઓ આપી તે તમે જાણો છો. ૩ કારણ કે દેવની ઘટ્ટા એવી છે કે, તમારું પવિત્રીકરણ થાય કે છિનાળાથી તમે દૂર રહો; ૪ કે તમારામાંના હૃદય, દેવને ન લખનારા વિદેશીઓની પેઠે વિષયની ઘટ્ટા નહિ, ૫ પણ પવિત્રાઈમાં તથા માનમાં પોતાનું પાત્ર રાખી જાઓ; ૬ કે તે બાળતમાં દેહ ઉદ્ધન કરીને પોતાના બાઇને છતરે નહિ, કારણ કે પ્રભુ એવા સંધ્યાને બહાર લેનાર છે, જેમ અમે અપાઠ પણ તમને કહ્યું ને પ્રમાણ આપ્યું તેમ. ૭ કેમકે હવે આપણને અપુષ્કપણને સાડ નહિ, પણ પવિત્રાઈમાં તેજા છે. ૮ એ માટે જે અનાદર કરે છે તે તો માણસો નહિ, પણ દેવ જે પોતાનો પવિત્ર આત્મા તમને આપે છે, તેનો અનાદર કરે છે.

૬ પણ બાઇ પત્ની પ્રીતિ વિષે કોઈ તમારા પર લજે, એની તમને કંઈ જરૂર નથી, કેમકે તમે પોતે એક બીજા પર પ્રેમ રાખવાને દેવથી શિખાવેલા છો. ૧૦ અને આખા માકેદોન્યાના સંધ્યા બાઇઓ પર તમે એજ કરો છો; પણ, બાઇઓ, અમે તમને વિનતી કરીએ છીએ કે, તમે વધારે ને વધારે કરો; ૧૧ ને જેમ અમે તમને આજ્ઞા આપી, તેમ સાંત રહેવાને તથા પોતાપોતાનાં કામ કરવાને, તથા પોતાને હાથે ઉદ્યોગ કરવાને, તમે યત્ન કરો; ૧૨ એ સાડ કે બહારનાઓની આગળ તમે સારી રીતે ચાલો, ને તમને કશાની અન્ય ન રહે.

૧૩ પણ, બાઇઓ, ઉધી ગયલા વિષે તમે અન્યથા રહો એવી અમારી ઘટ્ટા નથી, એ સાડ કે બીજા જોઓને આજ્ઞા નથી તેઓની પેઠે તમે ખેદ ન કરો. ૧૪ કેમકે જો આપણે વિશ્વાસ કરીએ છીએ કે, ઇસુ મરણ પામ્યો ને પાછો ઉઠ્યો, તો તેમજ ઇસુમાં જોઓ ઉધી ગયા તેઓને પણ દેવ તેની સાથે લાવશે. ૧૫ કેમકે પ્રભુની વાતથી અમે તમને કહીએ છીએ, કે પ્રભુના આવવાની વેળાએ આપણે જો જીવતા રહેનારા તે ઉધેલાઓની આગળ જનારા નથી. ૧૬ કેમકે સાદથી, પ્રભુજી દૂતની વાણીથી, તથા દેવના સ્પર્શનથી પ્રભુ પોતે આકાશથી ઉતરશે; ને ખ્રીસ્તમાં જોઓ મુએલા તેઓ પહેલા ઉઠશે. ૧૭ પણ આપણું જીવતા રહેનારા ગળનમાં પ્રભુને મળવા સાડ તેઓની સાથે વાળોમાં તણાઈ જઈશું, ને તેમજ સદા પ્રભુની સાથે યજ્ઞ. ૧૮ તો એ વાતોથી એક બીજાને મુખોષ કરો.

૫ પણ બાઇઓ, વખતો તથા સમયો વિષે તમને લખ્યું એની કંઈ તમને અગત્ય નથી. ૨ કેમકે તમે પોતે સારીપેઠે જાણો છો કે, જેમ સતમાં જો તેમ પ્રભુનો કિવસ આવે છે. ૩ કેમકે ન્યારે તેઓ કહેરો કે, સાંતિ તથા કુશળતા છે ત્યારે જેમ ગર્ભવતીનું દુઃખ તેમ તેઓ પર અકરમાત નાચ આવશે, ને તેઓ નહિજ બચશે. ૪ પણ બાઇઓ, તમે અધારામ નથી, કે તે કિવસ ચોરની પેઠે તમારા પર આવે ૫ તમે સંધ્યા અજવાળાના ઠીકરા તથા દહાડાન ઠીકરા છો; આપણે સતના તથા અધારામ નથી ૬ એ માટે બીજાઓની પેઠે આપણે ઉધીએ નહિ પણ જીવોએ તથા સાવધાન રહીએ. ૭ કેમકે ઉધના રાખો સતમાં ઉધે છે, ને છાકરા સતમાં છાકરા યાર છે. ૮ પણ આપણે દહાડાના છીએ, માટે વિશ્વાસ

તથા પ્રેમનુ બખતર, ને તારણની આશાને ટાપ પહે-
રીને સાવધાન રહીએ ૬ કેમકે દેવે આપણને કોપને
સાડ નહિ, પણ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તારણની
પ્રાપ્તિને સાડ કરાવ્યા છે, ૧૦ તે આપણે સાડ મરણ
પાડ્યો, એ સાડ કે આપણે જીવનને કે હાથીએ તો
તેની સખાતે જીવીએ ૧૧ માટે જેમ તમે કરો છો તેમજ
અરસ પરસ નુબિાધ કરો, તથા એકબીજાને રિથર કરો

૧૨ પણ, ભાઇઓ, અમે તમને વિનતી કરીએ છીએ
કે, જેઓ તમારામા મહેનત કરે છે તથા પ્રભુમા તમારા
આગેવાન છે તથા તમને બોધ કરે છે તેઓને તમે
નહો, ૧૩ ને તેઓના કામને લીધે પ્રેમમા તેઓને
અતિ ધણુ માન આપો, તમે માહોમાહે શાંતિમા
રહો ૧૪ અને ભાઇઓ, અમે તમને વિનતી કરીએ
છીએ કે, તમે અડીએલોને બોધ કરો, બીજાને ઉત્તે
જન આપો, અબળોને આધાર આપો, સધળાની સાથે
સહનશીલ થાઓ ૧૫ જુઓ, કે કોઇ કોઇને બુરાઇને
પહેલે બુરાઇ ન વાળે, પણ સદા એકબીજાનુ તથા

સધળાનુ સાડ કરવાને યત્ન કરો ૧૬ સદા હરખાઓ
૧૭ જુ પ્રાર્થના કરો ૧૮ હરેક વાતમા ઉપકારસ્તુતિ
કરો, કેમકે તમારા વિષે ખ્રીસ્ત ઇસુમા દેવની મરજ
એવીજ છે ૧૯ આત્માને ન હોલવો ૨૦ ભવિષ્યવાદોને
તચ્છ ન ગણો ૨૧ સધળાને ખારખો, જે સાડ તે બાલી
રાખો ૨૨ હરેક પ્રકારની બુરાઇથી દૂર થાઓ

૨૩ અને શાંતિનો દેવ પોતે તમને પુરા પવિત્ર કરો
અને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવા સુધી
તમારો આત્મા તથા પ્રાણ તથા શરીર સખૂલું [તથા]
નિર્દોષ રખાઓ ૨૪ તમારો તેડનાર જે વિશ્વાસુ છે,
તે તે કરશે

૨૫ ભાઇઓ, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો

૨૬ પવિત્ર ડુબનથી સર્વ ભાઇઓને હ્રેમ કુશળ
કહેને ૨૭ હુ તમને પ્રભુના સમ ધાડુ છું કે, આ પત્ર
સધળા પવિત્ર ભાઇઓને વાંચી સલામવામા આવે

૨૮ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા પર
થાઓ આમેન

થેરસાલોનીકીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર.

૧ દેવ આપણા બાપ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તમા
થેરસાલોનીકીઓની મહાન્દને, પાઉલ તથા
સીલવાનસ તથા તીમોથી [લખે છે] ૨ દેવ બાપ
તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ
૩ ભાઇઓ, અમારે તમારા વિષે દેવની ઉપકાર
સ્તુતિ સદા કરવી જોઇએ, ને તે લાયક છે, કેમકે
તમારો વિશ્વાસ બહુ વધે છે, ને તમ સર્વમા હરેકનો
પ્રેમ એક બીજા ઉપર ધણો થાય છે ૪ માટે તમારા
પરની સધળી સતવાણી તથા જે વિપત્તિ તમે વેઠો
છો, તેઓમા તમારી સહનતા તથા વિશ્વાસને લીધે
અમે પોતે દેવની મંડળીઓમા તમારૂં વખાણુ કરીએ
છીએ ૫ આ તો દેવના ન્યાયી ઇનસાફનુ પ્રમાણુ છે,
કે દેવના જે રાજ્યને સાડ તમે દુ ખ વેઠો છો, તેને
ચોગ્ય તમે ગણાઓ ૬ કેમકે દેવને એ વાંજી છે,
કે તમારા દુ ખ દેનારને તે દુ ખ વાળી આપે, ૭ ને
તમ દુ ખ પામેલાઓને અમારી સાથે વિસામો આપે,
ન્યારે પ્રભુ ઇસુ આકારથી તેના પરાક્રમના દૂતો

સાથે ૮ બળતી આગમા પ્રગટ થશે ત્યારે, તે વેળા
જેઓ દેવને નથી જાણતા, ને જેઓ આપણા પ્રભુ
ઇસુ ખ્રીસ્તની સુવાત્તા નથી માનતા, તેઓ પર દડ
તે કરાવશે ૯ તેઓ પ્રભુની આગળથી તથા તેના
સામર્થ્યના મહિમાથી સજ્જ એટલે અનતકાળનો નાશ
ભોગવશે ૧૦ ન્યારે પોતાના પવિત્રોમા મહિમા
પામવાને, ને જેઓએ વિશ્વાસ ક્રીધો તેઓમા
આશ્ચર્યવાન મનાવાને તે આવશે તે દહાડે [એમ
યરો], ને તમે પણ અમારી સાહેદો પર વિશ્વાસ
રાખો ૧૧ એ સાડ અમે સદા તમારા વિષે પ્રાર્થના
કરીએ છીએ કે, આપણા દેવ તમને આ તેડાને ચોગ્ય
ગણે, ને સલામની સધળી પ્રસન્નતા તથા વિશ્વાસનું
કામ સામર્થ્યથી પુરા કરે, ૧૨ એ માટે કે આપણા
દેવ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા પ્રમાણે, આપણા
પ્રભુ ઇસુનું નામ તમારામા મહિમાવાન થાય ને તમે
તેનામા મહિમાવાન થાઓ

૨ હવે બાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવા તથા તેની પાસે આપણે એકઠા થવા વિષે, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, ૧ પ્રભુનો દહાડો જાણી હમણાજ આવો. હોય તેમ તમે એકા એક મનના ન બુજો, ને નબરાઓ ના, આત્માથી નહિ, વાતથી નહિ, ને અમારા [વખેલા] એવા પત્રથી નહિ. ૨ કોઈ પ્રકારે મોઢ તમને ન બુલાવે, કેમકે ત્યાર પહેલા ધર્મત્યાગ થશે તથા પાપનુ માણસ ને વિનાશનો દીકરો, તે પ્રગટ થશે, ૪ તે અટકાવીને ને સર્વ દેવ અથવા પૂજ્ય કહેવાય છે તેઓ સાથે પોતાને ઉડા કરે છે, એવા કે પોતે દેવ છે એમ પોતાને દેખાવતા દેવના મદિરમા દેવ તરીકે બેસે છે. ૫ તું તમને યાદ નથી કે, હુ તમારી સાથે હતો, ત્યારે મેં એ વાતો તમને કહી હતી? ૬ અને તે પોતાના વખતમા પ્રગટ થાય, માટે તું અટકાવ કરે છે તે હવે તમે જાણો છો. ૭ કેમકે અધર્મનો મર્મ હમણા અસર કરે છે, પણ ને હાલ અટકાવનાર છે તે વખતથી કદાચ ત્યા સુધી [અટકાવશે], ૮ ને ત્યારે તે અધર્મો પ્રગટ થશે, જેને પ્રભુ ઇસુ પોતાના મુખના શ્વાસથી તેનો સહાર કરશે તથા પોતાના આવવાના પ્રકારથી તેનો નાશ કરશે, ૯ એટલે તેનો નાશ જેનુ આવડુ રોતાળના કરાચા પ્રમાણે જુદાઈના સર્વ પરાક્રમ તથા ચિન્હો તથા ચમત્કારો સાથે છે, ૧૦ ને જેઓ નાશ પામે છે તેઓને સાડ અન્યાયની સર્વ કંગાઈ સારે છે, કેમકે તેઓએ પોતાના વારાનુને અર્થ સત્યની પ્રીતિ પામી લીધી નહિ. ૧૧ અને તે માટે દેવ તેઓમા બ્રાહ્મણી ઉદ્ધરણી મોકલે છે કે, તેઓ તે જુદાઈ માને, ૧૨ એ સાડ કે જેઓએ સત્ય પર વિશ્વાસ કીધો નથી, પણ અન્યાયમા સતોત્રી હતા, તે સ્વર્ગના પર દડ કરાવાય.

૧૩ પણ બાઈઓ, પ્રભુથી પ્રીતિ પામેલા, તમારા વિષે સદા દેવની સ્મૃતિ કરવાને અમે બધાએ ના છીએ, કેમકે આત્માના પવિત્રીકરણથી તથા સત્યના વિશ્વાસથી તારણને અર્થે દેવે તમને આરંભથી પસંદ કર્યા છે. ૧૪ અને સાડ તેણે તમને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના મહિમા પામવાને અર્થે અમારી સુવાતોથી તેજા છે. ૧૫ માટે, બાઈઓ, સ્થિર રહો, ને ને સમર્પણ તમે વાતથી કે અમારા પત્રથી શિખ્યા તે પકડી રાખો.

૧૬ હવે આપણો પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પોતે ને દેવ આપણે ત્યાં, જેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો, ને

સર્વકાળનો દિવાસો ને સારી આરા કૃપાથી આપણને આપ્યા, ૧૭ તે તમારા હૃદયને દિવાસો આપે, ને સર્વ સારા કામમા તથા વાતમા તમને સ્થિર કરે.

૩ છેલ્લું, બાઈઓ, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો કે પ્રભુની વાત વેગે ચાલે ને મહિમાવાન થાય, જેમ તમારે ત્યા થાય છે તેમ, ૨ અને કે અમે અગ્રી-એવ તથા કુબ્ધ માણસોથી બચાવ પામીએ, કેમકે સ્વર્ગનાને વિશ્વાસ નથી, ૩ પણ પ્રભુ વિશ્વાસુ છે, તે તમને સ્થિર કરશે ને બુદ્ધાથી બચાવશે. ૪ અને તમારા વિષે અમે પ્રભુમા ભરોસો રાખીએ છીએ કે, ને આજ્ઞા અમે કરીએ છીએ તે તમે પાળો છો તથા પાળશો. ૫ અને દેવના પ્રેમમા તથા ખ્રીસ્તની ધીરજમા પ્રભુ તમારા હૃદયને લાવે.

૬ હવે, બાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે અમે તમને આજ્ઞા કરીએ છીએ કે, ને હરેક બાઈ આડો નાને છે, ને અમારાથી પામેલા સમર્પણ પ્રમાણે ચાલતો નથી, તેનાથી તમે જુદા થાઓ. ૭ કેમકે અમને કહ રીતે અનુસરવા નેહએ એ તમે પોતે જાણો છો, કેમકે અમે તમારામા આરા ચાલ્યા નહોતા, ૮ ને કોઈ માણસનુ અન્ન અમે મક્ત ખાધું નહોતું, પણ તમારામાના મોઢ પર હાર ન મુકીએ, માટે શત દહાડો મહેનત તથા કષ્ટથી કામ કીધું, ૯ અમને અધિકાર નથી એમ નહિ, પણ તમે અમને અનુસરો માટે અમે તમને નમુનારૂપ થઈએ. ૧૦ અને જ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે પણ આ આજ્ઞા કીધી કે, ને કોઈ માણસ કામ કરવા ન ઇચ્છે, તો તે ખાચ પણ નહિ. ૧૧ કેમકે તમારામાના ટેલાએક આડાપ-ણાથી નાને છે, ને કહ કામ કરતા નથી પણ થા નેમવ કરે છે એવુ સાબળીએ છીએ. ૧૨ પણ એવાઓને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી આજ્ઞા કરીએ છીએ તથા બોધ કરીએ છીએ કે, તેઓ શાંતિસહિત કામ કરીને પોતાનુ અન્ન ખાય. ૧૩ પણ, બાઈઓ, તમે સાડ કરતા થાકશો ના. ૧૪ અને જે કોઈ અમારી ત્યા પત્રમાની વાત ન માને, તો તેને ધારી રાખો ને તમે તેની સાથે મળતા ન રહો એ માટે કે તે ઘરમાય. ૧૫ તોપણ તેને શત્રુ ન ગણો, પણ બાઈ જાણીને તેને બોધ કરો.

૧૬ હવે શાંતિનો પ્રભુ પોતે સદા સર્વ પ્રકારે તમને શાંતિ આપે. પ્રભુ તમ સર્વની સાથે થાઓ.

૧૭ હુ પાઉલનુ પોતાને હાથે જેમ કુશળ, એ નિશાળી સર્વ પંચમા છે, એમ હુ લખુ છું. ૧૮ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમ સર્વ પર થાઓ.

તીમોથીને

પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો પત્ર.

૧ દેવ આપણા તારનારના તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ જે આપણી આશા, તેની આજ્ઞા પ્રમાણે થએલો ખ્રીસ્ત ઇસુનો પ્રેરિત પાઉલ, ૨ વિશ્વાસમાં પોતાના ખરા દીકરા તીમોથીને [લખે છે], દેવ આપણા આપથી તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુથી કૃપા, દયા તથા શાંતિ યાચો

૩ જેમ માટેદાન્યામાં જતા મેં તને વિનંતી કીધી કે, તું એફેસસમાં રહીને કેટલાએકને આજ્ઞા કર કે, તેઓ બીજા ઉપદેશ ન કરે, ૪ ને કહાણીઓ તથા અપાર વશાવળાઓ પર ચિંત ન રાખે, એવી વાતો તો તકરાર ઉપજાવે છે, પણ દેવના જે કારભાર વિશ્વાસમાં છે તેને અનુકૂળ નથી [તેમ ફરી કહું છું]

૫ આજ્ઞાના મુખ્યાર્થ તો શુદ્ધ હૃદયથી તથા સારા અંત કરણથી તથા ટોરહિત વિશ્વાસથી પ્રીતિ છે ૬ તેઓથી કેટલાએક સુઝાને વાર્ય વાત બોલવાની ભાપી ફરી ગયા છે, ૭ તેઓ નિયમશાસનના ઉપદેશક થવા ચાહે છે, પણ પોતે શું કહે છે અથવા જે વિષે તેઓ ખાતરીથી બોલે છે તે તેઓ સમજતા નથી ૮ પણ અમને માલમ છે કે નિયમ સારો છે, જે કોઈ તેનો વલીવટ યોગ્ય રીતે કરે તો, ૯ એવું બહાણીને કે, નિયમ ન્યાયીને લાગતો નથી, પણ અગ્નીતિવંતો તથા સ્વચ્છડીઓને લાગે છે, અલક્ષ તથા પાપીઓને, અશુદ્ધ તથા અમંગળોને, બાપ મારનારા તથા મા મારનારાઓને, મતુલ્યવાતકોને, ૧૦ વ્યભિચારીઓને, હેનુંગાઓને, મૌણ્યવને નોસ્તપાઓને, જુહાઓને તથા જુહા સમ ખાનારાઓને લાગે છે, ને શુદ્ધ ઉપદેશને જે કંઈ બીજું ઉલટું હોય તો તેને પણ લાગે છે, ૧૧ સ્તુતિવાન દેવના મહિમાની સુવાતો જે મને સોપાયલી તે પ્રમાણે છે

૧૨ અને મને સામર્થ્ય આપનાર આપણા પ્રભુ ખ્રીસ્ત ઇસુનો ઉપકાર હું માનું છું, કેમકે તેણે મને વિશ્વાસુ આપીને રોવામાં રાખ્યો, ૧૩ હું પહેલા હુબા

પણ કરનાર તથા સત્તાવાર તથા નિર્દક હતો, તોપણ હું દયા પામ્યો કારણ કે મેં અજ્ઞાનથી અવિશ્વાસમાં તે કીધું, ૧૪ ને ખ્રીસ્ત ઇસુ પરના વિશ્વાસ તથા પ્રેમ સુદ્ધા આપણા પ્રભુની કૃપા અતિ ઘણી થઈ ૧૫ આ વાત વિશ્વાસુ તથા સર્વ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે કે, ખ્રીસ્ત ઇસુ પાપીઓને તારવાને જગતમાં આવ્યો, તેઓમાં હું મુખ્ય છું, ૧૬ પરંતુ હું એ સાર દયા પામ્યો કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત પ્રથમ મારામાં પોતાની પુરી સહનશીલતા દેખાડે, એવી કે જેઓ અનંત જીવનને સાર તેના પર વિશ્વાસ કરવાના તેઓને હું નમુનારૂપ થાઉં ૧૭ જે સનાતન યુગોનો રાજા, અવિનાશી, અદૃશ્ય તથા એકલો દેવ, તેને સદા સર્વકાળ સુધી માન તથા મહિમા યાચો આમેન

૧૮ એ દીકરા તીમોથી તારા વિષે અગાઉ થએલા ભવિષ્યવાદો પ્રમાણે, આ આજ્ઞા હું તને આપું છું, કે તે ભવિષ્યવાદોથી તું સારી લડાઈ લડે, ૧ ને વિશ્વાસ તથા સાર અંત કરણ રાખે, જેને કેટલાએક સુધી દંધને વિશ્વાસ વિષેનું વહાણ બાળી નાખ્યું, ૨૦ તેઓમાના હુમનાય તથા અલેક્સાદર છે, તેઓને મેં શેતામને એ સાર સોંપ્યા કે, તેઓ હુબાપણ ન કરવાનું રાખે

૨ હવે સકુથી પહેલા હું એવો બોધ કર છું કે, વિનંતીઓ, પ્રાર્થનાઓ, અરજીઓ તથા ઉપકારસ્તુતિઓ, સંઘળા માણસોને સાર કરાય ૩ તાબતોને સાર તથા જેઓ અલિપ્ત રહે તેઓ સર્વને સાર, એ માટે કે આપણે પુરી સુભક્તિમાં તથા ગભીરપણામાં, શાંત તથા સ્વસ્થ રીતે જીવનના દલાહ કાઢીએ ૪ કેમકે દેવ આપણા તારનારની આગળ એ સાર તથા લાયક છે ૫ તે ઇચ્છે છે કે સંઘળા માણસ તારણ પામે, ને સત્યના પુરા જ્ઞાનમાં આવે. ૬ કેમકે એક દેવ છે ને દેવનો તથા માણસોને એક મધ્યસ્થ પણ છે, એટલે ખ્રીસ્ત ઇસુ, પોતે

માણસ, જેણે સધળાને સાડ પોતાને ખડીરે આપ્યા, તેની શાહેદી યોગ્ય પ્રસન્ને [આપવામાં આવશે] ૭ એને સાડ હુ દલકારો તથા પ્રેરિત (હું સાચું બોલુ છું, જુદું બોલતો નથી), ને વિશ્વાસમાં તથા સત્યમાં વિદેશીઓને ગિખવનાર કરાવ્યો છું

૮ એ માટે મારી ઇચ્છા છે કે, પુરૂષો સર્વ જગ્યામાં રીસ તથા વિવાદ વિના શુદ્ધ હોયો. ઉદાહરણે પ્રાર્થના કરે. ૯ તે પ્રમાણે સ્ત્રીઓ પણ શોભતા વસ્ત્રથી લાજ તથા સુશુદ્ધિ સહિત પોતાને સજ્જારે, શુભેલા બાવથી તથા સેતું કે મોતી, કે મુલ્યવાન વસ્ત્રથી નહિ, ૧૦ પણ દેવની ભક્તિ જબ્બ કરનારી સ્ત્રીને જે શોભે છે તેથી, એટલે સારાં કામથી [પોતાને સજ્જારે] ૧૧ સ્ત્રીએ પુરા આધીનપણાથી ઇતી રીતે શિખવ ૧૨ પણ ઉપદેશ કરવાની, કે પુરૂષપર અધિકાર ચલાવવાની હુ સ્ત્રીને સ્વ આપતો નથી, પણ તોણીએ ઇતીનપણામાં રહેવું. ૧૩ કેમકે આદમ પહેલા ઉત્પત્ત થયો, પછી હવા ૧૪ અને આદમ ઉત્તરયો નહિ, પણ સ્ત્રી ઉત્તરયને ઉદ્ભવનમાં પડી. ૧૫ તોપણ જો તે સુશુદ્ધિ સહિત વિશ્વાસ તથા પ્રેમ તથા પવિત્રાઈમાં રહે, તો તે જલ્પવાથી તારણ પામશે.

૩ આ વાત વિશ્વાસુ છે કે, જે કોઈ અધ્યક્ષને હોજો સાહે છે, તો તે સારા કામની ઇચ્છા કરે છે. ૧ અધ્યક્ષ નિર્દોષ, એક સ્ત્રીનો વર, સાવધાન, સુશુદ્ધિવાન, વ્યવસ્થિત, આતિથ્ય કરનાર, શિખવી શકે એવો, ૨ મધ્યથી નહિ, મારનાર નહિ, પણ સદનરીશ, કષ્ટના કરનાર નહિ, દ્રવ્યલોભી નહિ, ૪ પોતાના ધરનાને સારી રીતે ચલાવનાર, પોતાના ઇકારને સર્વ ગતીરપણાથી આધીન રાખનાર, એવો હોવો જોઈએ. ૫ (કેમકે જે કોઈ પોતાના ધરનાને ચલાવી જલ્પતો નથી, તો તે દેવની મરજીની સલાહ કઈ રીતે કરશે?) ૬ નવો શિખ નહિ, રમે તે કુલાઈને પોતાની રીતમાં પડે. ૭ વળી જરૂર છે કે, એના વિષે બહારનાઓની તરફથી સારી શાહેદી હોય, એ સાડ કે તે અપમાનમાં તથા પોતાના કાંઈમાં ન પડે. ૮ એ પ્રમાણે સેવકો પણ નજીર, ખેવચની નહિ, પણ મધ્યથી નહિ, નીચ લાસ વિષે લોભી નહિ. ૯ વિશ્વાસી [ધર્મનો] મર્મ છુદ્ધ અંતઃકરણથી ચખનાર એવા હોવા જોઈએ. ૧૦ તેઓ પહેલાં પચાસેલા થાય; પછી જ નિર્દોષ માલમ પડે તો સેવકનું કામ કરે. ૧૧ એ પ્રમાણે બાધકીઓ નજીર, નિર્દોષ નહિ, સાવધાન, ત્વં પાનમાં વિશ્વાસુ

એવી હોવી જોઈએ. ૧૨ હરેક સેવક એક સ્ત્રીનો વર, પોતાનાં ઇકારોં તથા ધરનાને સારી રીતે ચલાવનાર એવો હોવો જોઈએ. ૧૩ કેમકે જેઓએ સેવકનું કામ સારી રીતે કીધું, તેઓ પોતાને સાડ સારી પદવી તથા ખીસ્ત ઇસુ પરના વિશ્વાસમાં મોટી હિન્મત મેળવે છે. ૧૪ હુ તારી પાસે વહેલો આવવાની આશા રાખીને તને એ વાતો લખું છું; ૧૫ એ સાડ કે જે મને વાર લાગે, તો તારે દેવના ધરમાં કઈ રીતે વર્તવું, એ તને જણાય; એ ધર જવતા દેવની મરજી, સત્યને સ્તબ તથા આધાર છે. ૧૬ એને ખચિત સુભક્તિનો મર્મ મોટો છે, એટલે જે દેહમાં પ્રગટ થયો, આત્મામાં ન્યાયી કરાવ્યો, દૂતોના દીકમાં આપ્યો, વિદેશી-ઓમાં તેની વાત પ્રગટ થઈ, જગતમાં તે પર વિશ્વાસ થયો, મહિમામાં તે ઉપર લેવાયો.

૪ પણ આત્મા સાડ કહે છે કે, પાછલા કાળોમાં કેટલાએક માણસો, જુલાવનાર આત્માઓ પર તથા ભૂતોના ઉપદેશ પર લડી રાખીને, ૨ જુદું બોલનારા તથા જેઓનું અવકાશ રાખેલું એવાઓના દાંનથી વિશ્વાસનો ત્યાગ કરશે; ૩ ને જેઓ પરજુવાને મના કરશે, ને જે ખોરાક ઉપકારસ્તુતિ કરીને લેવા સાડ દેવે વિશ્વાસીઓને તથા સત્ય જલ્પનારાઓને વાસ્તે ઉત્પત્ત કીધા, તેથી દૂર રહેવાનું કહેશે. ૪ કેમકે દેવનું સર્વ ઉત્પત્ત કરેલું સાડ છે, કંઈ નાખી દેવા સાડ નથી, જે ઉપકારસ્તુતિની સાથે તે લેવાય તો, ૫ કેમકે દેવની વાવથી તથા પ્રાર્થનાથી તે શુદ્ધ કરાય છે.

૬ એ વાતો લાઈઓને જણાવીને, ૭ ખીસ્ત ઇસુને સારો સેવક થઈશ, ને જે વિશ્વાસની તથા સારા ઉપદેશની વાતોની પાછળ તું ચાલતો આવ્યો તેઓથી પાળેલો થઈશ. ૮ પણ અધર્મી તથા વ્યર્થ કહાણીઓને રાજ, ને સુભક્તિને સાડ પોતાની કસરત કર; ૯ કેમકે ધરીરની કસરત મોટી ઉપયોગી છે, પણ સુભક્તિ સધળાને સાડ ઉપયોગી છે, તેને હમણાના તથા આવતા કાળના પણ જીવનનું વચન છે. ૧૦ આ વાત વિશ્વાસુ તથા સંપૂર્ણ અનીકાર કરવા યોગ્ય છે. ૧૧ અને આ કારણ માટે આપણે એ સાડ મહેનત કરીએ છીએ તથા કષ્ટ કરીએ છીએ, કેમકે સર્વ માણસોનો ને વિશેષ કરીને વિશ્વાસીઓનો જે તારનાર છે, તે જીવતા દેવ પર આપણે આશા રાખેલી છે. ૧૨ આ વાતો કુરમાવ તથા શિખવ. ૧૩ કોઈ પણ તારા જીવાનપણાને ધિકારે નહિ; પણ વાતમાં

છે; એવાથી તે દૂર થા. ૧ પણ સંતોષસહિતની સુખક્ષિત મોટો લાભ છે, ૭ કેમકે આપણે આ જગતમાં કંઈ લાભ્યા નથી ને તેમાંથી કંઈ લઈ જવાનું નથી. ૮ પણ અત્ર વસ્ત્ર છતાં તેઓથી આપણે સંતોષી થઈશું. ૯ પણ જે દ્રવ્યવાન થવા આજે છે, તેઓ પરીક્ષણમાં તથા ક્રાંદામાં તથા ઘણી મૂર્ખ તથા નારાકારક તૃષ્ણામાં પડે છે, જેઓ માણસોને નારામાં તથા હાનિમાં ડુબાડે છે. ૧૦ કેમકે દ્રવ્યનો લોભ સધળી મુશ્કેલીનું મૂળ છે, તેની લાલચ કરીને કેટલાએક વિશ્વાસથી બાંધી ગયા, ને ઘણા દુઃખોથી તેઓએ પોતાને વીધ્યા.

૧૧ પણ, આ દેવના માણસ, તેઓથી તે નાસ્ત, ને ન્યાયીપણા, સુખક્ષિત, વિશ્વાસ, પ્રેમ, ધીરજ તથા ધીનતાની પાછળ આલ ૧૨ વિશ્વાસની સારી લાગણ લઈ, અનત જીવન ધર, કે જેને સારું તે સંકલેલો છે, ને જેના વિષે તે ઘણા શાહેદીઓની આગળ સારો ઇકરાર કર્યો. ૧૩ દેવ જે સધળાને જીવતા કરે છે તેની આગળ તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જેણે પોતીઅસ પીલાતની આગળ સારો ઇકરાર કર્યો, તેની આગળ હું તને હૃદયથી કહું છું કે, ૧૪ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવા સુધી આ આજ્ઞા રાખરહિત તથા દોષરહિત

તું પાળ; ૧૫ જે પ્રગટ થવું પોતાના સમયોમાં તે દેખાડશે, કે જે ધન્ય તથા એકલો સ્વામી છે, જે રાજાઓનો રાજા તથા પ્રભુઓનો પ્રભુ છે, ૧૬ જે એકલાને અમરપણુ છે, જે અજન્મ અજવાળામાં રહે છે, જેને માણસોમાંના કોઈએ જોયો નથી ને નોંધ શકતો નથી, તેને માન તથા સદાકાળનું પરાક્રમ થાઓ. આમેન.

૧૭ આ કાળના દ્રવ્યવાનોને હૃદયથી કહ્યું કે, તેઓ અહંકાર ન કરે, ને દ્રવ્યના અસ્થિરપણા પર નહિ, પણ જે દેવ આપણને સુખાનુભવ સારૂ દ્રવ્યરૂપ સર્વ આપે છે તે પર આરાધા રાખે; ૧૮ કે તેઓ સારૂ કરે, ઉત્તમ કામો વિષે દ્રવ્યવાન થાય, ઉદાર ને પરાંપકારી થાય, ૧૯ આવતા કાળને સારૂ પોતાને વારતે પુછરૂપી સારો પાથો નાખે, એ માટે કે જે ખરેખર જીવન તે તેઓ ધરી રાખે.

૨૦ આ તીમોથી, જે તને સોંપેલું છે તે સલાહ, ને અધર્મો અમથી વાતોથી તથા જે જુઠાઈથી જ્ઞાન કહેવાય છે તેના વિવાદથી દૂર થા, ૨૧ કે જેને કેટલાએક માનીને વિશ્વાસ વિષે ભૂલ્યા. તારા પર કૃપા થાઓ. આમેન.

તીમોથીને

પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર.

૧ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે જીવન છે તેના વચન પ્રમાણે દેવની ઇચ્છાથી ખ્રીસ્ત ઇસુને પ્રેરિત પાઉલ, ૨ વહાલા દીકરા તીમોથીને [લખે છે]; દેવ બાપથી તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુથી કૃપા, ક્ષમા, શાંતિ તને થાઓ.

૩ દેવ જેને હું મારા બાપદાદાઓથી શુદ્ધ બાવે બસું છું, તેની ઉપકારરહિત કરું છું કે, મારી પ્રાર્થનામાં રાત દરોડો હું તારૂં સ્મરણ જાણું રાખું છું. ૪ તારાં આંસુ સહારીને હું તને જોવાને ઘણો આનંદ છું કે આનંદથી બરપુર થાઉં; ૫ કેમકે જે નિકપટ વિશ્વાસ તારામાં દતો, જે પહેલા તારી વડીઆઇ હુઇસ, ને તારી મા યુતીકા રહેલો દતો, ને મને બરોસો છે

કે તારામાં પણ છે, તે મને યાદ છે. ૬ માટે હું યાદ કરાવું છું કે, જે દેવનું જ્ઞાન મારા હાથ મુક તને મળ્યું તેને તારે જાણવું કરવું; ૭ કેમકે આપણને બીજાનો આત્મા નહિ, પણ સામર્થ્યનો પ્રેમનો તથા સાવધ બુદ્ધિનો આપ્યો છે, ૮ આપણા પ્રભુની શાહેદી વિષે, ને હું તેના બંદી વિષે તું ન રામ્યા, પણ સુવાર્તાને લીધે મારી દેવના સામર્થ્ય પ્રમાણે દુઃખ ભોગવ; ૯ તેણે આ તારો તથા પવિત્ર તેડાથી આપણને તેજા, આ કામ પ્રમાણે નહિ, પણ તેનાજ ઇરાદા તથા પ્રમાણે; જે કૃપા અનાદિકાગથી ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણને આપેલી હતી; ૧૦ પણ આપણા તા

શ્રીસ્ત ઇસુના પ્રગટ થયાથી હમણા પ્રસિદ્ધ થઈ છે, તેણે મરણને નિરર્થક કીધું, ને સુવાત્તાથી જીવન તથા અમરપણુ પ્રકાશિત કીધું છે, ૧૧ તે વિષે હું હલકારો તથા પ્રેરિત તથા શિખવનાર કરાવાયો છું. ૧૨ તે કાળુ માઠિહું એ હું ખા સહુ છું, તોપણ હું શરમાતો નથી, કેમકે જે પર મેં વિશ્વાસ કીધો તેને હું યોગ્ય છું, ને મને ભરોસો છે કે, તેની પાસે મારી અનામતી તે દહાડા સુધી તે રાખી શકે છે. ૧૩ થુદ્ધ વાતને નમુનો જે તમે મારી પાસેથી સાહજ્યો તે શ્રીસ્ત ઇસુના વિશ્વાસ તથા ગ્રેમમા રાખ. ૧૪ તે સારી અનામતી આપણામા રહેનાર પવિત્ર આત્માથી સહાળી રાખ.

૧૫ તને માલમ છે કે, આશિયામાના સળવાએ મને સુકી દીધે, તેઓમા ડુગેલસ તથા હેરમેંગેનેસ છે. ૧૬ પ્રભુ ઓનેસીફરસના ઘર પર દયા કરો, કેમકે તેણે વારે વારે મને તાળે કીધો, ને મારા બંધન વિષે શરમાયો નહિ, ૧૭ પણ તે રૂમમા હતો ત્યારે ઘણી મહેનતથી મને શોધી કાઢીને મળ્યો. ૧૮ પ્રભુ તેને એવુ આપો કે, તે દહાડે પ્રભુ પાસેથી તે દયા પામે, ને એફેસસમા તેણે કેટલી સેવા કીધી, એ તું સારી પેઠે જાણે છે.

૨ માટે, મારા દીકરા, શ્રીસ્ત ઇસુમા જે કૃપા તેમા તું સમર્થ થા. ૨ અને જે વાતો ઘણા શાહેદોની આગળ તે મારી પાસેથી સાહજી તે, જે વિશ્વાસુ માણસો બીજાઓને પણ શિખવવા યોગ્ય પશે તેઓને સોંપી દે. ૩ માટે શ્રીસ્ત ઇસુના સારા સેનિકની પેઠે તું મારી સાથે હું ખ સહું. ૪ કોઇ લડનાર સસારી કામકાજમા ગુથાતો નથી, એ માટે કે તે સેનાપતિને સહય કરે. ૫ અને જે કોઇ પણ મવયુદ્ધ કરે, તો નિયમ પ્રમાણે મવયુદ્ધ કીધા વનર તે સુગટ પામતો નથી. ૬ મહેનત કરનાર ખેડૂતને પહેલા ફળ મળવા જોઇએ. ૭ હું જે કહું છું તેનો વિચાર કર, કેમકે સર્વ વિષે પ્રભુ તને સમજાવ્યો આપશે. ૮ ઇસુ શ્રીસ્ત જે મારી સુવાત્તા પ્રમાણે મુજેઆપથી ઉદારયો [ને] દાઉદના સતાનનો છે તેની યાદ રાખ, ૯ જે [સુવાત્તા]ને સારું હું બુદ્ધ કરનારની પેઠે બંધન સુધી હું ખ લેકું છું, પણ દેવની વાત બંધ થઈ નથી. ૧૦ તે માટે હું પસંદ કરેલાઓને સારું સંજ્ઞા સહુ છું, કે શ્રીસ્ત ઇસુમા જે તાગ્લુ તે અનંત મહિમાની સાથે તેઓ પામે. ૧૧ આ વિશ્વાસુ વાત છે—કેમકે જે આપણે તેની સાથે મુખા, તો તેની સાથે જીવ્યું, ૧૨ જે તરીકે તો તેની સાથે રાખ્યું પણ કમીયું, જે

તેને નકારીશું તો તે આપણને પણ નકારશે, ૧૩ જે આપણે અવિશ્વાસી હોઇએ તોપણ તે વિશ્વાસુ રહે છે, તે પોતાને નકારી શકતો નથી.

૧૪ તું આ વાતો તેઓને યાદ કરાવતા પ્રભુ આગળ [તેઓને] એવો હુકમ કર કે, રાજવાદ જે કરામા ગુલુકારી નથી, પણ સાહજનારાના બગાડને માટે છે, તે કોઇ ન કરે. ૧૫ લક્ષ્મીના કારણરહિત કામ કરનાર, સત્યની વાત બરાબર વહેંચનાર, દેવ આ જ પસંદ થયેલો એવો થવાને મહેનત કર. ૧૬ પણ અધર્મી તથા અમથી વાતોથી અલગ રહે, કેમકે તેઓ અમક્રિમા ઘણા વધતા જશે, ૧૭ અને તેઓની વાત વારાની પેઠે ખવાતી જશે, તેઓમાના હુમનાયસ તથા શીલેસ છે, ૧૮ પુનરુત્થાન થઈ ગયું છે એમ કહેતા તેઓએ સત્ય વિષે ભૂલ ખાધી, ને કેટલાએકનો વિશ્વાસ તેઓ ઉલટાવી નાખે છે. ૧૯ પણ દેવ કીધેલો પાયો સ્થિર રહે છે, તેને આ મહોર છે કે, પ્રભુ પોતાના જે છે તેઓને જાણે છે, ને આ કે, જે કોઇ શ્રીસ્તનું નામ લે છે તેણે જુગાપથી દૂર થવું. ૨૦ પણ મોટા ધરમા કેવળ સેના તથા રૂપાના નહિ, પણ લોકશાના તથા માટીના પાત્રો પણ હોય છે, ને કોઇ માનને સારું ને કોઇ અપમાનને સારું હોય છે. ૨૧ જે માટે જે કોઇ તેઓથી પોતાને થુદ્ધ કરે, તો માનને સારું પવિત્ર કરેલું, સ્વામીને ઉપયોગી તથા સર્વ સારા કામને સારું સિદ્ધ કરેલું પાત્ર તે થશે. ૨૨ વળી જુવાનીના વિષયોથી નાસ, પણ પ્રભુનું નામ થુદ્ધ હૃદયથી લેનારાઓની સાથે ન્યાયીપણુ, વિશ્વાસ, ગ્રેમ, ગાતિની પાળ લાગ. ૨૩ મૂર્ખ તથા અજ્ઞાન વાદોને તાજ, એ જાણીને કે તેઓ વડવાડ ઉપજાવે છે. ૨૪ પણ પ્રભુના દાસે વડવાડ કરવી નહિ, પણ સંજ્ઞાની સાથે નમ્ર, શિખની શકે એવો, સદ્ગુણી, ૨૫ અટકાવનારાઓને નમ્રતાથી સમજવનાર થવો જોઇએ, કે કદાચ સત્ય જાણવા સારું દેવ તેઓને પસ્તાવે [કરવાનું મન] આપે, ૨૬ ને શોખથી જેઓ પકડાયા છે તેઓ સાવચેત થઈને તેના ફાદામાથી દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે છુટે.

૩ અને એ જાણ કે ઉલ્લા દહાડાઓમા તકરના વખતો આવશે. ૨ કેમકે માણસો સ્વાર્થી, દ્રવ્યોદ્ધાતી, આપવખાલિયા, નવિષ્ઠ, નિંદક, ખાખાપને ન માનનારા, અનુપકારી, અધુષ, ૩ અત્રેમી, ફર, બટ્ટા મુકનારા, સ્વદમન ન કરનારા, નિંદ્ય, સુવાત-દ્વેષી, ૪ વિશ્વાસવાદી, લડીલા, નવંથી કુરેલ, દેવ

પરનહિ પણ વિલાસ ઉપર પ્રીતિ રાખનારા, ૫ સુભ-
ક્રિાનું રૂપ દેખાડીને તેના પરાક્રમનો નકાર કરનારા
એવા ધરો, તેઓથી તું ફરી ના. ૬ કેમકે એઓમાના
એવા છે કે જેઓ ધરમાં પેસીને જે અણસમજી
સ્ત્રીઓ, પાપથી લાદેલી, ધણા પ્રકારની ઇચ્છાથી
ચલાવાયેલી, ૭ હુમેશાં શિખરી છતાં પણ સત્યનું જ્ઞાન
પામી શકતી નથી, તેઓને વશ કરી લે છે. ૮ અને
જેમ જનનેસે તથા જનજોડેસે સુસાને અટકાવેલા, તેમ
એ પણ સત્યને અટકાવે છે; એઓ મનમાં બગડેલા,
વિશ્વાસ સખથી પતિત માણસ છે ૯ પણ એઓ બહુ
આગળ ચાલવાના નથી; કેમકે જેમ તેઓનું મૂર્ખપણું
પ્રગટ થયું, તેમ એઓનું પણ સધળાની આગળ પ્રગટ
ધરો. ૧૦ પણ મારો જે ઉપદેશ, આવરણ, કંચાવ,
વિશ્વાસ, સહનશીલપણું, પ્રેમ, ધીરજ, ૧૧ સત્તાવણી
ને દુખો જેવાં કે અત્યાજમા, ઇકાનીમાં, હુસ્રામાં
મને થયાં, ને સત્તાવણી જેવી કે મેં વેડી તે બધામાં
તું મારી પાછળ ચાલ્યો; પણ આ સધળાં દુઃખોમાથી
પ્રભુએ મને છોડાવ્યો. ૧૨ અને જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં
સુભક્રિાથી ચાલવા ઇચ્છે છે, તેઓ સધળા સત્તાવણી
પામશે. ૧૩ પણ જુડા માણસ તથા ધુતારાઓ જુલ-
વીને તથા જુલવીને જુડાઇમાં વધતા નહય છે. ૧૪ પણ
તું જે વાતો શિખ્યો ને જ્ઞાતા વિધે તારી ખાતરી થઇ
છે તેઓમા રહે; કેમકે કોણથી શિખ્યો એ તને
માલમ છે; ૧૫ને એ પણ કે બાળપણથી પવિત્રશાસ્ત્ર
તું જાણે છે, તે ઇસુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી તારણને
સાડે તને જ્ઞાન આપી શકે છે. ૧૬ હરેક શાસ્ત્ર જે
દેવની પ્રેરણાથી અપાયેલું છે, તે ઉપદેશ, નિર્દેશ,
સુધારા, ન્યાયીપણાના શિક્ષણને સાડે ઉપયોગી છે;
૧૭ એ માટે કે દેવનું માણસ સર્પૂર્ણ તથા સર્વ સારાં
કામને સાડે તૈયાર થાય.

૪ માટે દેવની આગળ ને ખ્રીસ્ત ઇસુ જે જીવતાં
તથા મુએલાંઓનો ન્યાય કરવાનો છે તેની
આગળ ને તેના પ્રગટ થવાના તથા રાજ્યના [વિશ્વા-
રથી] હુ તને હટોડથી કહું છું કે, રે તું વાત પ્રગટ કર,
સુકાળમા અકાળમાં તત્પર રહે, સર્વ સહનશીલપ-
ણામાં તથા ઉપદેશમાં કપકો દે, ધમકાવ તથા બોધ
કર ૨ કેમકે એવા વખત આવશે કે જ્ઞાતા તેઓ ધુધ
ઉપદેશને નહિ ખમશે; પણ કાન ખજવાળતા પોતાની
ઇચ્છાઓ પ્રમાણે પોતાને સાડે ઉપદેશકો એકા કરશે;
૪ ને તેઓ સત્યથી કાન ફેરવશે, ને કહાણીએ લાવી

ફરશે. ૫ પરંતુ તું સર્વમાં સાવધાન થા, દુઃખ સહે,
સુવાર્તિકનું કામ કર, તારી સેવા પૂર્ણ કર. ૬ કેમકે હું
અત્યારે અર્પણ કરાઉં છું, ને મારો નીકળવાનો વખત
પાસે આવ્યો છે. ૭ હુ સારી લડાઇ લડ્યો છું, મેં હેડ
પુરી કીધી છે, વિશ્વાસ રાખ્યો છે. ૮ અને હવે મારે
સાડે ન્યાયીપણાનો મુગટ રાખી મુકેલો છે, તે તે
દંડાડે ઇનસારી ન્યાયાધીશ પ્રભુ મને આપશે; ને
કેવળ મને નહિ પણ જે સપળા તેનું પ્રગટ થયું ઇચ્છે
છે તેઓને પણ આપશે.

૯ મારી પાસે વહેલો આવવાને તું યત્ન કર. ૧૦ કેમકે
દેમાસ હાલના જગત પર પ્રેમ કરીને મને મુકીને
ગયો, ને ચેરસાલોનીકામાં ગયો છે; કેસ્કેન્સ ગલાલી-
આમા, તીતસ દલમાતીઆમાં ગયો. ૧૧ એકલો હુક
મારી સાથે છે, માર્કને તારી સાથે લઇ આવજે, કેમકે
સેવાને સાડે તે મને ઉપયોગી છે. ૧૨ તુખીકસને મેં
એફેસસમાં મોકલ્યો. ૧૩ જે જ્ઞાતા મેં ત્રોઆસમાં
કારપસ પાસે મુક્યો તે, ને પુસ્તકો, પણ વિશેષે
કરીને ચર્મપત્રે આવતી વેળા સાથે લઇ આવજે.
૧૪ ચાલેકસાદર કંસારાએ મારી વિરૂદ્ધ ધણુ દુશ્મણું
કીધું, પ્રભુ તેનાં કામ પ્રમાણે તેને બદલો આપશે;
૧૫ તેને વિધે તું પણ સમાજ, કેમકે તેણે અમારી
વાતોને જાહુ અટકાવી. ૧૬ મારા પહેલા પ્રત્યુત્તરની
વખતે મારી પાસે કોઇ પાપ રહ્યું નહિ, પણ સધળા
મને મુકી ગયા; એ તેઓના લેખામાં ન ગણાય
૧૭ તોપણ પ્રભુ મારી સાથે રહ્યો ને તેણે મને બળ
આપ્યું, એ સાડે કે મારાથી વાત પુરી રીતે પ્રગટ થાય,
ને સધળા વિદેશીઓ સાંભળે; ને હુ સિહના મ્હોડા-
માંથી છુટકો પામ્યો. ૧૮ અને પ્રભુ સર્વ જુડાં કામથી
મને છોડાવશે, ને પોતાના આકાશી રાજ્યને સાડે મને
ખચાવી રાખશે; તેને સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ.
આમેન.

૧૯ પ્રિરેક તથા આકુલા તથા ઓનેસિદ્રસના ધ
નાને જોમ કુશળ કહેજે. ૨૦ એશસ્તસ કર્શિમાં રહે
ને ત્રોફિમસને મેં મિલેતસમાં માર્દો મુક્યો. ૨૧ શિયા
પહેલાં આવવાને યત્ન કરજે. ચુલુલસ તથા પુદે
તથા લીનસ તથા કલાદીઆ તથા સર્વ ભાઇઓ ત
જોમ કુશળ કહે છે.

૨૨ પ્રભુ તારા આત્માની સાથે થાઓ કૃપા તા
પર થાઓ.

તીતસને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ પાઉલ દેવનો દાસ, ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત, દેવના પસંદ કરાએલાઓના વિશ્વાસને અર્થે, તથા સુલક્ષિત પ્રમાણે સત્યના પુરા જ્ઞાનને અર્થે, ૨ અનંત જીવનની આશાએ જેનું વચન ભરું ન બોલનાર હેવે આનાદિકાળથી આપ્યું, ૩ ને તેના યોગ્ય સમયમાં પોતાની વાત જણાવી, જેનું પ્રગટ કરવું, આપણા તારનાર દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે મને સોંપેલું છે; ૪ સામાન્ય વિશ્વાસ પ્રમાણે ખરા પુત્ર તીતસને [લખે છે]. દેવ બાપથી તથા આપણા તારનાર ખ્રીસ્ત ઇસુથી તને દૃષ્ટા તથા શાંતિ થાઓ.

૫ મેં એ કારણ માટે તને કેતેમાં સુધી, કે જે અધુરા છે તે તું યથાર્થ કરે, ને જેમ મેં તને હુકમ કીધો, તેમ નગર નગરમાં તું વહીવે કરાવે. ૬ જો કોઈ નિર્દોષ હોય, એક સ્ત્રીના વર, જેનાં છોકરાં વિશ્વાસી, જેના ઉપર દુર્વ્યસનનું તોહોમત સુકું નથી, અથવા આડાં નથી, [તેને કરાવવે]. ૭ કેમકે અધ્યક્ષ દેવના કારભારીના જેવા નિર્દોષ હોવું જોઈએ; સ્વચ્છ કોઈ કે મધ્યમી કે મારનાર કે નીચ લાભ વિષે લોભી એવો નહિ. ૮ પણ પરોણા રાખનાર, સારાંનો પ્રેમી, બુદ્ધિવાન, ન્યાયી, શુદ્ધ તથા સ્વદંન કરનાર, ૯ ઉપદેશ પ્રમાણે વિશ્વાસુ વાતને દટતાથી રાખનાર એવો જોઈએ, એ સાચું કે શુદ્ધ ઉપદેશથી બોધ કરવાને તથા અટકાવનારાઓને મનાવવાને તે શક્તિવાન હોય.

૧૦ કેમકે આડા, અમથું બોલનારા તથા કળાસ ધણા છે, એઓ વિરોધે કરીને સુનતમાંના છે, ૧૧ તેઓનાં મ્હો બંધ કરવાં જોઈએ; તેઓ જે ઘટતું નથી તે લભભણ લાભને સાચું ધિખવીને આખા ધરનાં ઉલટાવી નાખે છે. ૧૨ તેઓમાંના એકે એટલે તેમના એક કવિએ કહ્યું કે, કેતીઓ સદા ભૂડા, ભુંડા પથ, આળસુ પેટભર્યો છે. ૧૩ આ સાહેલી ખરી છે. તે કારણ માટે તેઓને સખત રીતે ધમકાવ, ૧૪ કે તેઓ યહૂદીઓની કદાહીઓ પર તથા સત્યથી ફરનાર

માણસના હુકમ પર ચિત્ત ન રાખતાં વિશ્વાસમાં ખરા થાય. ૧૫ શુદ્ધને સઘળું શુદ્ધ છે; પણ બ્રહ્મ તથા અવિશ્વાસીઓને કંઈ શુદ્ધ નથી, પણ તેઓનાં મન તથા અંતઃકરણ બ્રહ્મ યજ્ઞમાં છે. ૧૬ અમે દેવને જાણીએ છીએ એવું તેઓ કહ્યું કરે છે, પણ કરણીઓથી તેને નકારે છે; તેઓ અમગળ, અજ્ઞાનગી, ને સર્વ સારાં કામ વિષે બ્રહ્મ છે.

૨ પણ શુદ્ધ ઉપદેશને જે શોભે છે તે વાત તું બોલ, જેઓ કે ધરદાઓએ સાવધાન, ગંભીર, બુદ્ધિવાન, ને વિશ્વાસમાં, પ્રેમમાં તથા ધીરજમાં ખરા થવું જોઈએ; ૩ ને એવી કે ધરદાઓએ આચરણમાં ધર્મશોભિત, સાચી કરનારી નહિ, ધણે દ્રાક્ષરસ પીનારી નહિ, [પણ] સારી વાતો ધિખવનારી થવું જોઈએ, ૪ એ સાચું કે તેઓ જીવાન બાપડીઓને પોતાના વરોને પ્રેમ કરવાનું, બાળકોને પ્રેમ કરવાનું, ૫ ને બુદ્ધિવાન, પવિત્ર, ધરનાં કામ કરનારી, માયાળુ તથા પોતાના વરને આધીન થવાનું સમજવે, એ માટે કે પ્રભુની વાતની નિંદા ન થાય. ૬ તે પ્રમાણે જીવાન માણસોને બુદ્ધિવાન થવાને બોધ કર. ૭ સર્વ વિષે સારી કરણીનો નમુનો એવો પોતાને દેખાડ, ઉપદેશમાં શુદ્ધપણું, ગંભીરપણું, ૮ ને જે પર દાય નહિ મુકાય એવી ખરી વાત દેખાડ; એ સાચું કે જે ઉલટો તે આપણા વિષે કંઈ ભુલું બોલવાનું [નિમિત્ત] ન પામતાં શરમાઈ જાય. ૯ દાસોને પોતાના ધણીઓને આધીન થવાને, સર્વ વિષે પ્રસન્ન કરનારા થવાને, આડું ન બોલવાને, ૧૦ ચોરી ન કરવાને, પણ સર્વમાં વિશ્વાસુપણું દેખાડવાને બોધ કર; એ સાચું કે તેઓ સર્વ વિષે આપણા તારનાર દેવના ઉપદેશને શોભાવે. ૧૧ કેમકે દેવની દૃષ્ટા જે સઘળાં માણસને સાચું તારણ લાવે છે તે પ્રગટ થઈ છે; ૧૨ તે આપણને ધિખવે છે કે, અસક્ષિત તથા દૈદિક ચિત્તોને નાસીને બુદ્ધિથી તથા ન્યાયીપણાથી તથા અભિવ્યક્તિ દ્વારાનાં

વર્તવું; ૧૩ અને ધન્ય આશાપ્રાપ્તિની ને મોટા હેવ તથા આપણા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના મહિમાના પ્રગટ થરાની વાટ જોવી; ૧૪ તેણે પોતાને આપણે સાડ આપ્યા એ માટે કે, સર્વ અન્યાયથી તે આપણને ઊઠાવી લે, ને પોતાને સાડ ખાસ લોક તથા સર્વ સારાં કામ વિષે આસ્થિત એવા આપણને શુદ્ધ કરે.

૧૫ આ વાતો તું જોઈ, જોઈ કર, ને પુરા અધિકારથી કપડો દે; કોઈ તને ઉચ્છ ન કરે.

૩ તેઓને સમજાવ કે તેઓ સત્તાધારી તથા અધિકારીને આધીન થાય, હાકેમોને માને, સર્વ સારા કામને સાડ તૈયાર થાય; ૨ કોઈની નિંદા ન કરે, કનિયાઓ ન દિ, પણ નમ્ર, સર્વ માણસોને પુરી લીનવા જેવાં હોવાના થાય. ૩ કેમકે આપણે પણ અનાઉ નિર્બુદ્ધ, અનાજ્ઞાકિત, બુલવેલા, જૂદા જૂદા વિષય તથા વિલાસના દાસો, બુંદાઈ તથા અજેખાઈમા આડનારા, દ્વેષપાત્ર તથા એક બીજાનો દ્વેષ કરનારા હતા. ૪ પણ હેવ આપણા તારનારની દયા તથા માણસ પરની તેની પ્રીતિ પ્રગટ થઈ, ૫ ત્યારે ન્યાયી-પણામાના આપણા પોતાના કરેલાં કામોથી નહિ, પણ તેની દયા પ્રમાણે પુનર્જન્મના સ્નાનથી તથા પવિત્ર આત્માથી જે નવીનકરણ તેથી તેણે આપણને તાર્યા, ૬ જેને તેણે આપણા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તથી આપણા ઉપર બદ્ધ રેઓ છે; ૭ એ સાડ કે આપણે

તેની કૃપાથી ન્યાયી કરીને અનત જીવનની આશા પ્રમાણે વારસ થઈએ. ૮ આ વાત વિશ્વાસુ છે; ને મારી ઇચ્છા છે કે આ વાતો વિષે તું કહ્યા કરે, એ સાડ કે જેઓએ દેવનો વિશ્વાસ કીધો તેઓ સારાં કામ કરવાને ચિત્ત રાખે. આ વાતો માણસોને સારી તથા ઉપયોગી છે. ૯ પણ મૂર્ખાઈના વિવાદો તથા વંશાવળીઓ તથા કનિયા તથા નિયમશાસ્ત્ર વિષે વદવાટોથી અલગ રહે; કેમકે તેઓ નિરૂપયોગી તથા અમથાં છે. ૧૦ પહેલો તથા બીજો જોઈ કર્યા પછી પાખડી માણસથી દૂર થા; ૧૧ એમ જાણીને કે એવા માણસ ફરી ગમેલો છે, ને પોતાથી દોષિત કરીને પાપ કરે છે.

૧૨ ત્યારે હું તારી પાસે આર્તેમાસ કે ઉપીકરને મોકલું, ત્યારે નિકોપોલીસમાં મારી પાસે આવવાને ચત્ત કરજે; કેમકે ત્યાં શિયાળો કાઢવાનું મેં ઠરાવ્યું છે. ૧૩ જનાસ શાસ્ત્રીને તથા અપોલોને એવી સલાહથી પહોંચાડજે કે તેમને કંઈ જોઈ ન પડે. ૧૪ વળી આપણા લોકોએ જરૂરના ખર્ચને સાડ સારાં કામો કરવાને શિખવું, એ સાડ કે તેઓ નિર્બુદ્ધ ન થાય.

૧૫ મારી સાથેના સઘળા તને ક્ષેમ કુશળ કહે છે; વિશ્વાસમાંના જેઓ આપણા પર પ્રેમ કરે છે તેમને ક્ષેમ કુશળ કહેજે. તમ સર્વ પર કૃપા થાઓ.

ફિલેમોનને

એટલે પ્રેમથી, તને વિનવી કર છુ ૧૦ એને સીમસ મારો દીકરો જેને મેં મારા બધનમા જન્માવ્યો તેને વિષે હુ તમને વિનવી કર છુ ૧૧ તે અગાઉ તને નિરૂપયોગી હતો, પણ હવે તને તથા મને પણ ઉપયોગી છે, ૧૨ તેને પોતાને, એટલે મારા ખુદ હૃદયને, તારી પાસે મેં પાછા મોકલ્યો છે ૧૩ તેને હુ મારી પાસે રાખવા ચઢાવતો હતો, કે તારે ઠેકાણે સુવાર્તાના બધનો વિષે તે મારી સેવા કરે ૧૪ પણ તારી મરજી વિના કશું કરવાની મારી ઇચ્છા નહોતી, એ સારું કે તારો ઉપકાર પરાણે ધણેવા સરખો નહિ, પણ ખુશીથી થયેલો એવા થાય ૧૫ કેમકે તે કદાચ એજ માટે થોડી વાર સુધી વેગળો થયો, કે તું સર્વકાળ સુધી તેને પામે; ૧૬ હવે પછી દાસના જેવા નહિ, પણ દાસથી અધિક, એટલે વહાલા ભાઈના જેવા, તે તો મને વિશેષ એવા છે, પણ દેહ વિષે તથા પ્રભુમા તને કેટલો વધતો. ૧૭ માટે જો તું મને

ભાગિયો ગણે તો જેમ મારો તેમ તેનો અગીકાર કર. ૧૮ અને તેણે તારો કશું અન્યાય કીધો કે તારો કરજદાર હોય તો તે મારે ખાતે માડ ૧૯ હુ પાઉલ મારે પોતાને ટાણે લખુ છું, તે હુ વાળીશ, તો પણ હુ તને નથી કહેતો કે તું પોતા વિષે પણ મારો કરજદાર છે ૨૦ હા, ભાઈ, તારાથી પ્રભુમા મને આનંદ થાય, ખ્રીસ્તમા મારું હૃદય રાત કર. ૨૧ તું માનીશ એવા બરોસો રાખીને તારા પર લખુ છું, કેમકે હુ બંધુ છુ કે, જે હુ કહું તે કરતા પણ તું વધારે કરીશ ૨૨ વળી મારે સારું ઉતારો તૈયાર કરજે, કેમકે હુ આશા રાખુ છુ કે તારી પ્રાર્થનાઓથી હુ તને અપાઈશ.

૨૩ એપાફ્રાસ ખ્રીસ્ત ઇસુમા મારો સાથી બહીવાન, ૨૪ માર્ક, આરીસ્તાર્ખસ, દેમાસ, હુક, મારા સાથી કામ કરનારા તને ક્ષેમ કુશળ કહે છે

૨૫ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે થાઓ આમેન

હેબ્રીઓને પત્ર.

૧ દેવ ભવિષ્યવાદીઓને આસરે પહેલા બાપદાદાઓની સાથે અનેકવારે તથા અનેક પ્રકારે બોલ્યા પછી, ૨ આ છેલ્લા દહાડાઓમા દીકરાને આસરે આપણી સાથે બોલ્યો છે, કે જેને સધળાનો વારસ તેણે કરાવ્યો, ને જેનાથી જગતોને પણ ઉત્પન્ન કીધા ૩ તે તેના ઝોરવનુ તેજ તથા અસ્તિત્વની પ્રતિમા છે, ને પોતાના પરાક્રમના શબ્દથી સધળા ધરી રાખે છે, તે પાપનુ પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને મહત્વની જન્મશુભિમ હથામા બેઠો છે ૪ તે દૂતો કરતા જેટલું ચઢિયાતું નામ વતનથી માગ્યો છે, તેટલો તેઓ કરતા તે ઉત્તમ છે ૫ કેમકે તેણે દૂતોમાના કયાને કદી એમ કહ્યું કે,

તું મારો દીકરો છે,

આજ મેં તને જન્માવ્યો છે ?

ને વળી,

હુ તેનો બાપ થઈશ,

ને તે મારો દીકરો થશે ?

૬ અને જ્યારે તે પ્રથમજનિતને ફરી જન્મતમા લાવે

છે ત્યારે કહે છે કે, દેવના સધળા દૂત તેનું સન્ન કરો ૭ અને દૂતો સઘથી તે એમ કહે છે કે,

તે પોતાના દૂતોને વાણુ જેવા,

ને પોતાના સેવકોને અગ્નિની ઝાળ જેવા કરે છે

૮ પણ દીકરાને તે કહે છે,

ઓ દેવ, તારૂં રાજ્યાસન સદા સર્વકાળ છે,

ને ન્યાયીપણાનો દડ તારો રાજ્યદંડ છે

૯ તે ન્યાયીપણા પર પ્રીતિ કીધી, ને અન્યાય પર દ્વેષ કીધો,

એ માટે દેવે, એટલે તારા દેવે, તારા સાથીઓ કરતા અધિક

તને હરખરૂપ તેલે અભિષિક્ત કીધો છે

૧૦ વળી,

ઓ પ્રભુ, તે આરભમા પૃથ્વી રચાવી,

ને આકાશો તારા હાથના કામ છે

૧૧ તેઓ નારા પામશે, પણ તું સ્થિર રહે છે,

ને તેઓ સધળા વસ્ત્રની પેઠે બુના થઈ જશે,

૧૨ ને તું જમાની પેઠે તેઓને લપેટીશ, , .

ને વજ્રની પેઠે તેઓ બદલાશે,
પણ હું તેવો ને તેવોજ છે,
ને તારાં વર્ષ કદી થઈ રહેશે નહિ.
૧૩ અને તેણે દૂતોમાંના કયાને કહી એમ કહ્યું કે,
ત્યાં સુધી તારા વેરીઓને હું તારૂં પાયાસન કરીશ,
ત્યાં સુધી હું મારી જમણીગમ બેસ ?
૧૪ તેઓ સંધળા સેવા કરનારા આત્મા, તારણના
વતન પામનારાઓને હીધે સેવા કરવા સારૂ બહાર
ચોકલાએલા નથી ?

૨ એ માટે જે વાતો આપણે સાંભળી, તેથી
આપણે કદી ન ફેરવાઈએ, માટે તે પર બહુજ
ચિત્ત રાખવું જોઈએ. ૨ કેમકે દૂતોને આસરે કહેલું
વચન એ સિંચર રહ્યું, ને હરેક ઉદ્ધવને તથા આજ્ઞા-
બંગને ચોગ્ય બદલેા મળેા, ૩ તે આપણે એટલું
મોટું તારણ પડતું સુધીએ તો શી રીતે બચીશું ? તે
[તારણની વાત] પહેલાં પ્રભુથી કહેવામાં આવી, પછી
સાંભળનારાઓએ તેની ખતરી અમને કરી આપી.
૪ દેવ પણ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે, ચિન્દેાથી તથા અદ્-
બુત કામેથી તથા બહુ પ્રકારના ચમત્કારથી તથા પવિત્ર
આત્માનાં દાન વર્તેલાથી શાહેલી આપતો હતો.

૫ કેમકે જે આવનાર યુગ સંબંધી અમે કરીએ
છીએ, તે તેણે દૂતોને સ્વાધીન મુક્યો નહિ. ૬ પણ
એક જગ્યાએ કોઈએકે એવી શાહેલી પુરી છે કે,
માણસ કોણ છે, કે હું તેનું સ્મરણ કરે છે ?
અથવા મનુષ્યપુત્ર કોણ કે હું તેની મુલાકાત લે છે ?
૭ તે તેને દૂતો કરતાં ચોરોજ નીચો કીધો છે;
તે તેના પર મહિમા તથા માનનો મુગ્ધ મુક્યો છે,
ને તારા દાપનાં કામ પર તેને કરાવ્યો;

૮ તે તેના પગ તળે સંધ્યું મુક્યું છે;
તો સંધ્યું તેને સ્વાધીન મુક્યાથી તેને સ્વાધીન ન
કીધેલું એવું કહી રહેવા દીધું નહિ. પણ સંધ્યું તેને
સ્વાધીન મુકેલું, એમ આજ સુધી આપણે જોતા નથી.
૯ પણ દેવની કૃપાથી સંધળાં માણસને સારૂ મરણ
લોભવવાને અર્થે જે દૂતો કરતાં ચોરો નીચો કરાવેા
એટલે ઇસુ, જેના પર મરણ સહેવાને હીધે મહિમા
તથા માનનો મુગ્ધ મુક્યાએલા, તેને જોઈએ છીએ.
૧૦ કેમકે જેને સારૂ સંધળાં તથા જેનાથી સંધળાં છે,
તેને એ ચોગ્ય હતું કે, તે ધણા દીકરાઓને ગોરવમાં
લાવતાં તેઓના તારણના અધિકારીને કુઝ બોમ-
બ્યાથી પરિપૂર્ણ કરે. ૧૧ કેમકે જે પવિત્ર કરે છે, ને
જે પવિત્ર કાય છે, તે સંધળાં એકથીજ છે, એ માટે

તે તેઓને બાઈ કહેવાને ન લાગતાં કહે છે કે,
૧૨ હું તારૂં નામ બાઈઓને પ્રગટ કરીશ,
મંડળીમાં ગીત ગાતાં હું તારી સ્તુતિ કરીશ.
૧૩ અને ફરી, હું તેના પર બરોસો રાખીશ; ને ફરી,
જુઓ, હું તથા જે બાળકો દેવે મને આપ્યાં છે તેઓ.
૧૪ તો બાળકો માંસ તથા લોહીનાં હોય છે, માટે તે
પણ તેજ રીતે તેઓનો બાળિયો થયો, એ સારૂ કે
તે પોતે મરણ પામીને મરણનું પરાક્રમ રાખનારનો,
એટલે ચેતાનનો, નાશ કરે. ૧૫ અને મરણની બીકથી
જે પોતાના આખા આયુષ્યભર દાસપણમાં હતા
તેઓને છોડાવે. ૧૬ કેમકે ખચિત તે દૂતોની સદાયતા
નથી કરતો, પણ ઇજ્જાદીમના સંતાનની કરે છે. ૧૭ એ
સારૂ તેને સંધળાં સંબંધી પોતાના બાઈઓના જેવા
થવું જોઈતું હતું, એ માટે કે લોકોનાં પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત
કરવાને દેવનાં વાનાં સંબંધી તે દયાળુ તથા વિશ્વાસુ
પ્રમુખ્યયાજક થાય. ૧૮ કેમકે તેનું પરીક્ષણ થયાથી
તેણે કુઝ બોગવ્યાં, માટે જેઓનું પરીક્ષણ થાય છે,
તેઓને સદાય કરવાને તે ચક્રિમાન છે.

૩ એ માટે, એ પવિત્ર બાઈઓ, આકાશી તેહું
પામેલા, આપણે જે સ્વીકારેલું તેના પ્રિય
તથા પ્રમુખ્યયાજક ઇસુનું ધ્યાન તમે કરો. ૨ જેમ
મુસા પણ પોતાના આખા ધરમાં વિશ્વાસુ હતો, તેમ
એ પોતાના કરાવનારની આનજ વિશ્વાસુ હતો. ૩ કેમકે
જે પ્રમાણે ધર કરતાં ધર બાંધનારને વધતું માન છે,
તે પ્રમાણે મુસા કરતાં વધતું માન પામવા ચોગ્ય એ
ગણાયો છે. ૪ કાંજે હરેક ધર કાઢ્યે રચેલું છે, પણ
જેણે સંધળા વસ્તુઓ રચી તે દેવ છે. ૫ મુસા તો
જે વાત પ્રગટ થવાની હતી તેની શાહેલી પુરવા સારૂ,
પોતાના આખા ધરમાં સેવકની પેઠે વિશ્વાસુ હતો
બરો. ૬ પણ ખ્રીસ્ત તો પુત્રની પેઠે પોતાના ધર પર
વિશ્વાસુ હતો; જેનું ધર આપણે છીએ, જે બરોસાને
તથા આશાના આનંદને અંત સુધી સિંચર રાખીએ તો.
૭ એ માટે જેમ પવિત્ર આત્મા કહે છે તેમ,
આજ જે તમે તેની વાણી સાંભળો,
૮ તો જેમ કોઈકાજે એટલે સનમાંના પરીક્ષણના
દહાડામાં

તમે પોતાનાં હૃદય કહણ કયાં તેમ કરો મા,
૯ ત્યાં તમારા બાપદાદાઓએ મને પારખવાથી મારૂં
પરીક્ષણ કીધું;
ને આખીસ વરસ સુધી મારાં કામ જોયાં.
૧૦ એ માટે તે પેદી પર હું નારાજ થયો,

ને જોઈએ કે, તેઓ-હૃદયમાં સદા કાટકી ન્યથે છે, પણ તેઓએ મારા માર્ગે નબળા નહિ.

૧૧ એ માટે મેં મારા કોષમાં સમ ખાધા,

કે તેઓ મારા વિસામામાં નહિ પેસરો.

૧૩ એ ભાષ્યો, તમે સાવધાન થાઓ રખેને તમારા-માંના કોષને અવિશ્વાસનું બુંદું હૃદય થાય, અને તે છવતા દેવથી દૂર ન્યથે. ૧૪ પણ ન્યાં સુધી આજ કહેવાય છે, ત્યાં સુધી તમે દિન પ્રતિ દિન એક બીજને સુખોપ કરો; એ માટે કે પાપના કપટથી તમારામાંના કોષ કઠણ ન થાય. ૧૪ કેમકે જો આપણે આપણે આરંભના ભરોસા અંત સુધી સ્થિર રાખીએ, તો આપણે ખ્રીસ્તના ભાગિયા થયા છીએ. ૧૫ કેમકે એમ કહ્યું છે કે,

આજ જો તમે તેની વાણી સાંભળો ;

તો જેમ કોષકાળે તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ કર્યાં તેમ કરો મા.

૧૬ કેમકે કોણે [તે વાણી] સાંભળીને કોષ ચઢાવ્યો ? થું સુસાની હસ્તક મિસરમાંથી જોયો નીકળ્યા તે સંધળાએ નહિ ? ૧૭ ને આળસ વરસ સુધી તે કોના પર નારાજ થયો ? થું જોયોએ પાપ કીધાં, જોયોનાં મુઠાં અરવ્યમાં પડ્યાં, તેઓ પર નહિ ? ૧૮ ને જોયોએ વિશ્વાસ કીધો નહિ તેઓ વગર કોને વિષે તેણે સમ ખાધને કહ્યું કે, તેઓ મારા વિસામામાં નહિ પેસરો ? ૧૯ તો આપણે જોઈએ છીએ કે અવિશ્વાસને કારણે તેઓથી પેસાયું નહિ.

૪ એ માટે આપણે બીજું જોઈએ, રખે તેના વિશ્રામમાં જવાનું વચન હજી રહ્યા છતાં તમારામાંના કોષ કદાપિ પાછળ પડેલો દેખાય. ૨ કેમકે જેમ તેઓને તેમ આપણને પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરેલી છે; પણ સાંભળનારાઓની સાથે તેઓએ વિશ્વાસવડે સંબંધ રાખ્યો નહિ, તેથી સાંભળેલી વાત તેઓને લાભકારક થઈ નહિ. ૩ આપણે વિશ્વાસ કરનારા વિશ્રામમાં જઈએ છીએ, જેમ તેણે કહ્યું છે કે,

મેં મારા કોષમાં સમ ખાધા કે,

તેઓ મારા વિશ્રામમાં નહિ પેસરો, તેમ ;

તોપણ કામે તો જાગતા આરંભથી પુરાં થયેલાં હતાં. ૪ કેમકે સાતમા દહાડા વિષે એક ઠેકાણે તેણે એમ કહેવું છે કે, સાતમે દહાડે દેવે પોતાનાં સર્વ કામથી વિશ્રામ લીધો. ૫ અને એજ ઠેકાણે તે ફરી કહે છે કે,

તેઓ મારા વિશ્રામમાં નહિ પેસરો.

૬ તો કેટલાએકે તેમાં પેસવું જોઈએ એ બાજી રહેલું છે, ને જોયોને પહેલાં સુવાર્તા પ્રગટ કરેલી હતી, તેઓ આજ્ઞાભંગના કારણથી પેકા નહિ, ૭ માટે એટલી બધી વાર પછી ફરી ફાઉદથી મુકરર દહાડો કાઢીને તે કહે છે કે, આજ, જેમ અગાઉથી કહેવામાં આવ્યું તેમ, કે,

આજ તમે તેની વાણી સાંભળો,

તો તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ ન કરો.

૮ કેમકે જો યહોશુઆએ તેઓને તે વિશ્રામ આપ્યો હોત, તો તે પછી બીજા દહાડા સળથી [દેવે] કહ્યું ન હોત. ૯ એ માટે દેવના લોકોને સાડા વિશ્રામનો વાર રહેલો છે. ૧૦ કેમકે તેના વિશ્રામમાં જ પેકો છે તેણે પણ પોતાનાં કામથી વિશ્રામ લીધો છે, જેમ દેવે પોતાનાંથી તેમ. ૧૧ એ માટે આપણે તે વિશ્રામમાં પેસવાને ચત્ન કરીએ, રખે આજ્ઞાભંગના તેજ ઉદા-હરણ પ્રમાણે કોષ પડે. ૧૨ કેમકે દેવનો શબ્દ છવતો તથા સમર્થ તથા બેધારી તરવાર કરતાં પણ ધારવાળો છે, ને છવ તથા આત્મા, સંધા તથા મઝા નૂદાં કરે એટલે સુધી વિંધનારો છે ; ને હૃદયના વિચારને તથા લાવનાને જોઈ લેનારો છે. ૧૩ અને તેની આગળ કંઈ ઉત્પત્ત કરેલું અણદીઠ નથી ; પણ જેની સાથે આપણને કામ છે, તેની દિશમાં સંધળાં નાગાં તથા ઉઘાડાં છે.

૧૪ તો દેવનો પુત્ર ઇસુ જે આકાશમાં પાર ગયેલો છે, એવો મોટો પ્રમુખ્ય ચાલક આપણને છે, માટે આપણે જે માની લીધેલું છે તે જોરથી પકડી રાખીએ.

૧૫ કેમકે આપણા અજબપણા પર જેને દયા આવી નહિ શકે એવો પ્રમુખ્યચાલક આપણને નથી, પણ તે સર્વ પ્રકારે સમાન રીતે પરીક્ષણ પામેલો છતાં નિષ્પાપી રહ્યો. ૧૬ એ માટે દયા પામવાને તથા યોગ્ય સમયે સહાયને સાડા કૃપા પામવાને, આપણે હિમ્મતથી કૃપાસનની પાસે આવીએ.

૫ તો માણસોમાંથી લીધેલો દરેક પ્રમુખ્યચાલક દેવ સંબંધીની વાતોમા માણસોને સાડા કસ-વેસા છે, એ માટે કે તે પાપોને સાડા દાનો તથા યજ્ઞો કરે ; ૨ ને તેનાથી અજ્ઞાનીઓની તથા ચૂકનારાઓની કંઈ સદનતા કસાય, કેમકે તે પોતે પણ અચકાપણથી વ્યગ્રથેલો છે. ૩ અને એજ માટે તેને જેમ લોકોને સાડા તેમ પોતાને સાડા પણ પાપોને લીધે અર્પણ કરડું જોઈએ. ૪ અને હારનની પેઠે જેને દેવે જોલાવ્યો તે વગર કોઈ પોતાને સાડા આ માન લેતો નથી. ૫ એજ રીતે ખ્રીસ્તે પણ પ્રમુખ્યચાલક જવાનું માન

પોતે લીધું નહિ, પણ જેણે તેને કહ્યું કે,
તું મારા દીકરા છે,
આજ મેં તને જન્માવ્યો છે,
તેણે [તેને તે માન લીધું] ૧ તે પ્રમાણે પણ બીજે
કેશણે તે કહે છે કે,
મેટખીસેટેકના ધારા પ્રમાણે,
તું સદા યાજક છે

૭ તેણે પોતાના હેઠધારીપણામાના દહાડાઓમા
પોતાને મરણથી ઊઠાવવાને જે શક્તિવાન હતો, તેની
પાસે મોટે ઘાટે તથા આસુએ પ્રાર્થના તથા કામવાલા
ક્રીધા, ને તેણે સુબીક રાખી, માટે તેની [પ્રાર્થના]
સાક્ષજવામા આવી, ૮ ને તે પુનઃ છતાં પણ પોતે જે
જે સદા તેથી આજ્ઞાપાલન શિખ્યો ૯ અને પરિપૂર્ણ
યજ્ઞને પોતાના સવળા માનનારાઓને સાડ અનંત
વારણુનું કારણ થયો ૧૦ મેટખીસેટેકના ધારા પ્રમાણે
દેવથી કહેવાએલો એવો પ્રમુખ્યયાજક થયો

૧૧ આ [મેટખીસેટેક] વિષે અમારે બહુ વાત
કહેવાની છે, પણ અર્થ સમજાવવા કહ્યું છે, કેમકે
તમે સાક્ષજવા વિષે મદ થયા છો ૧૨ કેમકે ત્યારે
એટલા વખતમા તમારે ઉપદેશકો થયું જેઠવું હતું,
ત્યારે તો દેવના વચનના મૂળતત્ત્વ શા છે, એ કોઇ
તમને ફરી શિખવે એવી અગત્ય છે, ને તમે એવા
થયા કે તમને દૂવની અગત્ય છે, પણ પાકા અત્તની
નથી ૧૩ કેમકે જો દૂરેક દૂવ પીએ છે તે ન્યાયીપણાની
વાત સળધી અપ્રવીણ છે, કાલે તે બાળક છે ૧૪ પણ
જે પૂરા છે, એટલે જેઓની ઇન્દ્રિયો સહ બહુ પાર-
ખવાને વપરાયેલી છે, તેઓને સાડ પાકું અત્ત છે

૬ એ માટે, ખ્રીસ્ત વિધેના મૂળતત્ત્વોને ઉપદેશ
સુચીને આપણે સર્પૂર્ણતા સુધી આગળ વધીએ,
ને નિર્જન કામ સળધીના પરતાવાનો તથા દેવ પરના
વિશ્વાસનો, ૨ તથા બાપ્તિસ્માઓ સળધીના ઉપદેશનો
તથા દાઇ સુકવાનો તથા મરી અએલાઓના પુનઃ
ત્યાનનો તથા અનંતમળના ન્યાયકરણનો પાથો ફરી
ન નાખીએ ૩ અને જો દેવ કરવા દે તો એ આપણે
કરીયું ૪ કેમકે જેઓ એકવાર પ્રકાશિત થયા, જેઓએ
આકાશમાના દાનનો અનુભવ લીધો, જેઓ પાવન
આત્માના ભાનિયા પણ થયા, ૫ ને જેઓએ દેવની
ઉત્તમ વાત તથા આવનાર યુગમાના પરાક્રમનો
અનુભવ લીધો, ૬ ને ત્યાર પછી પવિત્ર થયા, તેઓને
પરતાવાને સાડ ફરી નવા કરવા એ થઇ રહતું નથી,
કાલે તેજી પોતાના [નાત]ને માટે દેવના પુત્રને

ફરી વધસ્તરે જડે છે, ને પ્રવરણે તેનું અપમાન
કરે છે ૭ કેમકે જે બુદ્ધિ પોતા પર વારે વારે વરસેલા
વગસાને પીએ છે, ને જેઓને માટે ખેડાય છે તેઓને
સાડ શુભકારી શાક ઉપજાવે છે, તે દેવથી આશીર્વાદ
પામે છે ૮ પણ જે બોરડી તથા ઉઠકટો ઉપજાવે છે,
તે નાપસદ કરેલી તથા શાપિત મવાને તૈયારીમા છે,
અતિ તે બળવાની છે

૯ પણ, આ પ્રિય, જો કે અમે એવું કહીએ છીએ
તોપણ તમે સળધી એ કરતા જે સારી તથા વારણને
લગતી વાતો છે, એવી વાતોના બરેસો અમને છે
૧૦ કેમકે દેવ અન્યાયી નથી, કે તે તમારા કામ તથા
પ્રીતિને વિસરે, એટલે જે [પ્રીતિ] તેના નામ પ્રયે
તમે કેખાગ છે તે, કેમકે તમે પરિચોની સેવા ક્રીધી
છે, ને હજી કરો છો ૧૧ અને અમે બહુ આટીએ
છીએ, કે તમારામાનો હરેક, આશાની સર્પૂર્ણતાને
અર્થે, એવોજ ઉચોત્ત અત્ત સુધી કરી દેખાડે, ૧૨ એ
માટે કે તમે આજણુ ન ધાર્યો, પણ જેઓ વિશ્વાસ
તથા સહનતાથી વચનના વારણ છે, તેઓના અનુ
સરનારા થાઓ

૧૩ કેમકે દેવે ઇસ્રાલીમને વચન આપ્યું ત્યારે પોતા
કરતા કોઇ વચતો મોટો ન હતો કે જેના સમ તે
ખાય, માટે તેણે પોતાનાજ સમ ખાઇને કહ્યું કે,
૧૪ ખરેખર હું તને આશીર્વાદ દહરાજ દહરા, ને તને
વધારીશજ વધારીશ ૧૫ અને એ પ્રમાણે, સહનતા
રાખ્યા પછી વચનનું ફળ તે પામ્યો ૧૬ માણસો તો
જે વધારે મોટો તેના સમ ખાય છે, ને નિશ્ચય કરવાને
સાડ સમ તેઓમા સવળા વિવાદનો અંત છે ૧૭ તે
પ્રમાણે દેવ પોતાના ઇરાખની અવ્યયજતા વચનના
વારસોને દેખાડવા સદાતા સમ ખાઇને વચ્ચે પડ્યો
૧૮ એ માટે કે જેમા દેવથી બહુ કહેવાતું નથી, એવી
જે અવ્યયજ વાતોથી આપણને, એટલે આગળ મુકેલી
આશા પકડવા સાડ દોડનારાને, ધણો દિલાસો થાય
૧ તે આશા આપણને આત્માના લગર, સરખી, સ્થિર
તથા અવ્યજ, ને પડદામાહેતી જગ્યામા પેસનારી છે
૨૦ ત્યાં અમેસર ઇસુ આપણે સાડ પેઠા છે, ને મેટખી
સેટેકના ધારા પ્રમાણે સદા પ્રમુખ્યયાજક થયા છે

૭ કેમકે આ મેટખીસેટેક, સાહેબનો રાત્ર ને
પરાતપર દેવનો યાજક, જેણે રાજ્યોના
ધાતથી પાકા આવનાર ઇસ્રાલીમને મળીને આશીર્વાદ
લીધો, ૨ ને જેને ઇસ્રાલીમ સળધીનો દસમો ભાગ
આપ્યો (તે [નામનો] પહેલો અર્થ તો ન્યાયી-

પણાને રાજ, ને પછી શાલેમનો રાજ, એટલે શાતિનો રાજ છે, જે તે બાપ વગરનો, મા વગરનો, વંશાવળી વગરનો છે, તેના દહાડાનો આરંભ તથા આયુષ્યનો અંત નથી, પણ દેવના પુત્રના જેવો છે), તે સદા યાજક રહે છે

૪ તો જેને આદિપિતા ઇશ્રાહીમે વૃત્તમાનો દસમો ભાગ આપ્યો, તે કેવો મોટો હતો એ વિચારો ૧ અને લેવીના સત્તાનમાના જેઓ યાજકપદ પામે છે, તેઓને લોકોની પાસેથી એટલે ઇશ્રાહીમની કમરથી ઉત્પન્ન થયેલા પોતાના ભાઈઓની પાસેથી, નિયમ શાસ્ત્ર પ્રમાણે દસમો ભાગ લેવાનો હુકમ છે ખરો, ૧ પણ જેની વંશાવળી તેઓથી માંડીને ગણેલી નથી, તેણે ઇશ્રાહીમની પાસેથી દસમો ભાગ લીધો, ને જેને વચ્ચેના મળ્યા હતા તેને આશીર્વાદ લીધો ૭ હવે, નાનો મોટાથી આશીર્વાદ પામે છે એમા તો કંઈ પણ તકરાર રહી નથી ૮ અને હિયા મરણુધીન માણસો દસમો ભાગ લે છે, પણ ત્યાં જે સળધી શાહેલી આપેલી છે, કે તે જીવતો છે, તે લે છે ૯ અને એમ પણ કહેવાય છે, જે લેવી દસમો ભાગ લે છે, તેણે પણ ઇશ્રાહીમની મારફતે દસમો ભાગ આપ્યો, ૧૦ કેમકે ન્યારે મેટખીસેદેકે તેના બાપને મળ્યો, ત્યારે તે પોતાના બાપની કમરમા હતો

૧૧ એ માટે જે લેવીના યાજકપણાથી પરિપૂર્ણતા યદ હોત (કાને તે યજ્ઞ લોકોને નિયમશાસ્ત્ર મળ્યું હતું) તો હાડનના ધારા પ્રમાણે ગણેલો નહિ, એવો બીજો યાજક મેટખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે ઉત્પન્ન થાય એની શી અગત્ય હતી? ૧૨ કાને યાજકપણ બદલાયાથી નિયમ પણ બદલાવાની અગત્ય થાય છે ૧૩ કેમકે જે સળધી એ વાતો કહેવાઈ છે, તે બીજા કુળનો છે, જેમાના કાંઈએ વેદીની સેવા કીધી નથી ૧૪ કેમકે એ સ્પષ્ટ છે, કે યહુદાહથી આપણો પ્રભુ નીકળ્યો, ને તે કુળમાના યાજકપણા સળધી મુસાએ કંઈ કહ્યું નથી ૧૫ અને તે વાત એ ઉપરથી વધતી સ્પષ્ટ જણાય છે, કે મેલખીસેદેકની ઉપમા પ્રમાણે બીજો યાજક ઉત્પન્ન થાય છે, ૧૬ એટલે જે દૈદિક આજ્ઞાના નિયમ પ્રમાણે થયો નથી, પણ અશ્વજીવનના સામર્થ્ય પ્રમાણે થયો છે તે ૧૭ કેમકે શાહેલી આપેલી છે કે,

મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે

તું સદા યાજક છે

૧૮ કેમકે આ ૧૧ી આજ્ઞા અસાધ્ય તથા નિરૂપયો ૧૧

હતી તે માટે તે રદ કરવામા આવે છે ૧૯ (કાને નિયમશાસ્ત્રે કહ્યું પરિપૂર્ણ કીધું નથી), ને આપણે દેવની પાસે જઈએ, એવી વધતી સારી આશાનો પ્રવેશ થાય છે ૨૦ અને તેઓ સમ વગર યાજક થાય છે, ૨૧ પણ આ તો સમથી, એટલે જેણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુએ સમ ખાધા, ને તે પસ્તાવો કરનાર નથી, કે તું સદાકાળ યાજક છે,

તેનાથી યાજક થયો ૨૨ અને જેમ ઇસુ સમ વગર યાજક થયો નહિ, તેમ તે વધતા સારા કરારનો જામીન થયો ૨૩ અને જે યાજક થયા તેઓ ધણા હતા ખરા, કેમકે મરણને લીધે તેઓથી ટકાવું નહોતું ૨૪ પણ એ સદા રહે છે, માટે એને અધિકારી યાજક પણ છે ૨૫ એ માટે જેઓ એનાથી દેવની પાસે આવે છે, તેઓને પુરા તારવાને એ સમર્થ છે, કેમકે એ તેઓને સાત મધ્યસ્થી કરવાને સદા જીવતો રહે છે ૨૬ તો એવા પ્રમુખ્યયાજક આપણને શોધતો હતો, કે જે પવિત્ર, નિર્દોષ નિષ્કલક, પાપીઓથી અવગ, ને આકાશ કરતા વધતો ઉચ્ચ કીધેલો છે ૨૭ પ્રમુખ્યયાજકોની પેઠે પહેલા તે પોતાના પાપોને સાત, ને પછી લોકોનાને સાત યજ્ઞ કરે, એવી તેને નિત્ય અગત્ય નથી, કેમકે તેણે, પોતે અપણ યયાથી, એ કામ એકજવાર કીધું ૨૮ કેમકે નિયમશાસ્ત્ર જાણએ ભરેલા માણસોને પ્રમુખ્યયાજકો ઠરાવે છે, પણ નિયમશાસ્ત્ર પછી જે સમની વાત છે તે સદા સપૂર્ણ કરેલા પુત્રને ઠરાવે છે

હવે જે જે અમે કહીએ છીએ, તેનો સાર એ છે, કે આપણને એવો પ્રમુખ્યયાજક છે, કે જે આકાશમા મહત્વના રાજ્યાસનની જામીનમ બેઠેલો છે ૨૯ પવિત્રસ્થાનનો તથા જે ખરો માડવો માણસોએ નહિ, પણ પ્રભુએ ઉચ્ચ કીધેલો છે, તેનો સેવક તે છે ૩૦ કેમકે હરેક પ્રમુખ્યયાજક દાનો તથા યજ્ઞ કરવાને ઠરાવેલો છે, એ માટે તેની પાસે પણ અર્પણ કરવાનું કંઈ હોય એવી અગત્ય છે ૩૧ વળી જે તે પૃથ્વી પર હોત, તો યાજક તે નહિ થાત, કેમકે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દાનાપણ કરનારા યાજકો તો છેજ, ૩૨ કે જેઓ આકાશમાની વાતોની ઉપમા તથા પ્રતિજ્ઞાયાની સેવા કરે છે, જેમ મુસા ન્યારે મારવો સિદ્ધ કરવાનો હતો, ત્યારે દેવ પાસેથી બોધ પામ્યો તેમ, કેમકે તેણે કહ્યું કે, જે ઉપમા પદાડ પર તને જેમાડી દત્તી, તે પ્રમાણે સંવર્ણ કરવા માટે તું સાવધ રહે ૩૩ પણ દાલ જેમ તે વધતા સારા વચનોથી ઠરાવેલા વધતા

સારા કરારનો મધ્યસ્થ છે, તેમ તે વધતો સારો કરાર પામ્યો છે. ૭ કેમકે જો તે પહેલો કરાર નિર્દોષ હોત, તો બીજાને સારૂ હામ શોધવામાં નહિ આવત. ૮ પણ દોષ કાઢતાં [દેવ] તેઓને કહે છે કે,

જુઓ, પ્રભુ એમ કહે છે કે, એવા દંદાર આવે છે, કે જેમાં હું ઇસ્તાએલના ધરનાની સાથે તથા યહુદાહના ધરનાની સાથે નવો કરાર કરીશ.

૯ તેઓના બાપદાદાઓને મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢવા સારૂ જે દંદારે મેં તેઓના હાથ પકડ્યા, તેમાં તેઓની સાથે જે કરાર મેં કર્યો, તે પ્રમાણે નહિ,

કારણ કે મારા કરારમાં તેઓ રહ્યા નહિ, ને મેં તેઓ સંબંધી ચિંતા કીધી નહિ, એવું પ્રભુ કહે છે.

૧૦ કાંજે પ્રભુ કહે છે કે, તે દંદારાઓ પછી, ઇસ્તાએલના ધરનાની સાથે જે કરાર હું કરીશ, તે એ કે,

હું મારા નિયમ તેઓના મનમાં સુકીશ,

ને તે તેઓના હૃદય પર લખીશ,

ને હું તેઓનો દેવ થઈશ,

ને તેઓ મારા લોક થશે.

૧૧ ત્યારે દરેક પોતાના સ્વદેશને,

તથા દરેક પોતાના ભાઈને એ કહેવા સિખવશે નહિ, કે પ્રભુને બહુ,

કેમકે તેઓમાંના નાનાથી તે મોટા સુધી,

સર્વ મને ઓળખશે.

૧૨ કેમકે તેઓના અન્યાય વિષે હું ક્યાવાન થઈશ,

ને તેઓનાં પાપ હું ફરી સમારીશ નહિ.

૧૩ તો નવો કરાર એવું કહેવાથી તેણે પહેલાને જીનો કીધો છે. પણ જે જીવું તથા જરૂરિયું થયું તે ટળી જવાની આવી પર છે.

૮ હવે તો પહેલાં [કરારના] ભજનના વિધિઓ તથા આ દુનિયાનું પવિત્રસ્થાન પણ હતું અર. કેમકે મંડપ તૈયાર કરેલો હતો, — એટલે પહેલો મંડપ કે જેમાં દીવી તથા મેજ તથા અપેંથી રોટલી હતી, તે તો પવિત્રસ્થાન કહેવાય છે. ૨ અને બીજા પડદાની પેલીબમ પરમપવિત્ર કહેવાયેલો મંડપ હતો. ૪ તેમાં સોનાનું ધૂપપાત્ર તથા ચરેમેર સોનાએ મઢેલી કરારની પેદી હતી, જેમાં માણાએ ભરેલું સોનાનું પાત્ર તથા દારૂનની કળી પૂટેલી લાકડી તથા કરારની પાટીઓ હતી, ૫ ને તેના પર મહિમાના ફરજીમ હતા, જેઓની

હાથા દયાસન પર પડતી હતી; હમણાં એઓ સંબંધી વિગતવાર કહેવાય એમ નથી. ૬ ત્યારે એવાં સિદ્ધ થયાં હતાં, ત્યારે ચાલકો આગલા મંડપમાં સેવા કરવાને નિત્ય જતા હતા. ૭ પણ બીજામાં દર વર્ષે એકવાર એકલો પ્રમુખ્યચાલક જતો હતો; પણ લોહી વગર નહિ, જે લોહી તે પોતાના તથા લોકોના અપરાધને સારૂ અર્પણ કરતો હતો; ૮ પવિત્ર આત્મા તેથી એમ જાણાવતો હતો કે પહેલો મંડપ હજી કાયમ રહે છે ત્યાં સુધી પરમ પવિત્રસ્થાનનો માર્ગ પ્રગટ થયો નથી. ૯ વર્તમાનકાળને સારૂ તે [મંડપ] ઉપ-માત્રપ હતો, જે પ્રમાણે એવાં દાનો તથા યજ્ઞ કરાયાં હતાં, કે ભજન કરનારને પ્રેરણાદિ સંબંધી પરિપૂર્ણ કરવાને સમર્થ નહોતાં. ૧૦ તેઓ, ખાવા તથા પીવા તથા અનેક સ્નાન સુધ્ધાં, કેવળ દેહ સંબંધીના નિયમો હતા, જે સુધારો કરવાના કાળ સુધી કરાવેલા હતા.

૧૧ પણ ખ્રીસ્ત, યનારાં સારાં વાના સંબંધી પ્રમુખ્યચાલક થઈને, અધિક મોટો તથા અધિક સફળ મંડપ જે હાથથી કીધેલો નથી એટલે આ ઉત્પત્તિનો નથી તેથી, ૧૨ ને બકરાના તથા વાહરડાના લોહીથી નહિ, પણ પોતાના જ લોહીથી, સાર્વકાળિક અંડણી મેળવીને તે પરમપવિત્રસ્થાનમાં એકજવાર ગયો. ૧૩ કેમકે જો બકરાનું તથા ગોધાઓનું લોહી તથા વાહરડીની રાખ, અપવિત્રો પર છાંટવાથી શરીરની શુદ્ધતા વિષે પવિત્ર કરે છે, ૧૪ તો ખ્રીસ્ત, જે સનાતન આત્માથી પોતે દોષ વગર દેવને અર્પણ થયો, તેનું લોહી કેટલું વધતું તમારાં હૃદયને જીવતા દેવને ભજવા સારૂ નિર્દોષ કામોથી શુદ્ધ કરશે? ૧૫ ને એજ માટે નવા કરારનો મધ્યસ્થ તે છે, કે પહેલા કરારની વેળા જે ઉલ્લંઘન હતાં, તેની અંડણીને સારૂ પોતે મરવાથી જે તેટલા તેઓ અનંત વતનનું વચન પામે. ૧૬ કેમકે ન્યાં વસિયતનામું છે, ત્યાં વસિયતનામું કરનારનું મરણ થાય એવી અશ્વય છે. ૧૭ કાંજે વસિયતનામું માણસના મરણ પછી ચાલે એવું છે; તો કરનાર જીવે છે ત્યાં સુધી ય તેનું વસિયતનામું કદી ઉપયોગી હોય છે? ૧૮ એ માટે પહેલા કરારની પ્રતિજ્ઞા લોહી વિના ન થઈ. ૧૯ કેમકે મુસાએ નિયમસાક્ષ પ્રમાણે દરેક દુકમ સર્વ લોકોને કહીને, પાણી તથા શીરમજ ઉપ તથા ઝૂકા સુધ્ધાં વાહરડાનું તથા બકરાનું લોહી લીધું, ને પુસ્તક પર તથા સર્વ લોકો પર પણ છાંટીને કહ્યું કે, ૨૦ જે કરાર દેવે તમને કરાવ્યો આપ્તો તેનું લોહી એજ છે. ૨૧ અને તેણે તેજ રીતે મંડપ પર તથા

- સેવાનાં સઘળાં પાત્ર પર પણ લોહી છાંટ્યું. ૨૨ અને નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ધણું કરીને સઘળી વસ્તુ લોહીથી શુદ્ધ કરાય છે, ને લોહી વહેવડાવ્યા વગર પાપની મારી થતી નથી.

૨૩ તો અગત્ય હતી કે આકાશમાંની વસ્તુઓની ઉપમાઓ એવાથી શુદ્ધ થાય, પણ આકાશની વસ્તુઓ તે કરતાં વધતા સારા યજ્ઞાથી શુદ્ધ થાય. ૨૪ કેમકે ખ્રીસ્ત હાથથી ખનાવેલાં પવિત્ર કેકાણાં ને ખરાનો નમુનો છે તેમાં ગયો નથી, પણ આકાશમાંજ ગયો, એ માટે કે હમણાં આપણે સાડ દેવની આગળ તે હાજર થાય. ૨૫ અને જેમ આગળ પ્રમુખચાલક બીભાનું લોહી લઈને પરમપવિત્રસ્થાને હર વર્ષ પેસતો, તેમ એ વારે વારે પોતાને અર્પણ કરે એમ નહિ; ૨૬ કેમકે જો એમ હોત, તો જગતના મહાણુથી ધણી વાર તેને સહેવાની અગત્ય પડત; પણ હવે છેલ્લા કાળમાં તે એકવાર પ્રગટ થયો, કે પોતાના યજ્ઞથી પાપને ટાળે. ૨૭ અને જેમ માણસોને એકવાર મરણ, એવું કરાવેલું છે, ને ત્યાર પછી ન્યાયમાં જલુ; ૨૮ તેમ ખ્રીસ્ત ધણાઓનાં પાપ માથે લેવા સાડ એક વાર અર્પણ થયો, ને જે તેની વાટ જુએ છે તેઓની આગળ તારણને અર્થે પાપ વગરનો તે ખીટવાર પ્રગટ થયો.

૧૦ કેમકે જે સારી વસ્તુઓ યવાની હતી તેની પ્રતિજ્ઞા નિયમશાસ્ત્રમાં હતી ખરી, પણ તે વસ્તુઓની પુરી પ્રતિમા નહોતી, માટે જે યજ્ઞો વર્ષોવર્ષ તેઓ હમેશ કરતા હતા તેથી તેઓ આવનારાઓને પરિપૂર્ણ કરવાને કદિ સમર્થ નહોતા. ૨ જો એમ હોત, તો યજ્ઞ કરવાનું શું બધ ન થાત? કેમકે એકવાર પવિત્ર થયા પછી ભક્તિ કરનારાઓને ફરી પાપોની કંઈ અતરલાવના ન થાત. ૩ પણ તે [યજ્ઞોથી] વર્ષોવર્ષ પાપોનું સ્મરણ ફરી થાય છે. ૪ કેમકે ગોધા-ઓનું તથા બકરાઓનું લોહી પાપો કાઢી નાખવાને સમર્થ નથી. ૫ એ માટે જગતમાં આવતાંજ તે કહે છે, તે યજ્ઞ તથા દાન ચાહા નહિ, પણ મારે સાડ તે શરીર સિદ્ધ કીધું છે. ૬ હોમમાં તથા પાપ વિષેના [યજ્ઞોમાં] તારી કંઈ પ્રસન્નતા નહોતી; ૭ ત્યારે મેં કહ્યું કે, ઓ દેવ, જો, (શાસ્ત્રના પુસ્તકમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે), તારી ઇચ્છા પાળવાને હું આવું છું. ૮ ઉપર ત્યારે તેણે કહ્યું કે, યજ્ઞ તથા દાનો તથા

હોમ તથા પાપ વિષેના યજ્ઞ (જે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરાય છે) તેઓને તે ચાહાં નહિ, ને તેઓમાં તારી કંઈ પ્રસન્નતા નહોતી; ૯ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જો, તારી ઇચ્છા પાળવાને હું આવું છું; બીજાને સ્થાપવા સાડ પહેલાને તે રદ કરે છે. ૧૦ તે ઇચ્છાએ ઇસુ ખ્રીસ્તનું શરીર એકજવાર અર્પણ થયાથી આપણે પવિત્ર કરા-એલા છીએ. ૧૧ અને હરેક ચાલક નિત્ય સેવા કરતાં તથા એ ને એજ યજ્ઞો બહુ વાર કરતાં ઉભો રહે છે, ને યજ્ઞો પાપો કાઢવાને કદિ પણ સમર્થ નથી. ૧૨ પણ એ, પાપોને કાળે એક યજ્ઞ સદાકાળને સાડ કરીને, દેવની નમણીગમ બેઠેલો છે; ૧૩ ને હવે પછી તેના વૈરીઓ તેના પગનું પાયાસન કરાય ત્યાં સુધી તે વાટ જુએ છે. ૧૪ કેમકે જેઓ પવિત્ર કરાય છે તેઓને તેણે એક અર્પણથી સદા પરિપૂર્ણ કીધા છે. ૧૫ અને પવિત્ર આત્મા પણ આપણને શાહેડી આપે છે, કેમકે તેણે કહ્યું હતું કે,

૧૬ તે દહાડાઓ પછી હું જે કરાર તેઓની સાથે કરીશ તે એજ છે કે,

હું પોતાના નિયમ તેઓના હૃદયમાં મુકીશ, ને તેઓનાં મન પર તેઓને લખીશ, એમ પ્રજુ કહે છે.

૧૭ ત્યારે [તે કહે છે કે,] તેઓનાં પાપ તથા તેઓના અન્યાય હું ફરી સમારીશ નહિ

૧૮ અને ન્યા એઓની મારી યદ છે, ત્યાં ફરી પાપને સાડ બીજું અર્પણ જોઈતું નથી.

૧૯ હવે, ઓ ભાઈઓ, પરમ પવિત્રસ્થાનમાં ઇસુના લોહીથી પેસવાની આપણને નિર્ભયતા છે, ૨૦ એટલે એક નવા તથા ઇલવા મારંગથી, કે જે તેણે આપણે સાડ પડદામાં ઘડેને, એટલે પોતાના શરીરમાં ઘડેને ઉધાડ્યા છે; ૨૧ ને વળી દેવના ઘર પર મોટો ચાલક છે, ૨૨ માટે દુષ્ઠ અત કરણી છુટવા સાડ હૃદયો પર છંટકાવ પામીને તથા નિર્મળ પાણીથી શરીર ધોઈને, આપણે ખરા હૃદયથી ને વિશ્વાસના પુરા નિશ્ચેપણામાં સન્નિધ જઈએ. ૨૩ આપણે આશાની કબુલાત દેઢ પકડી રાખીએ, કેમકે જેણે વચન આપ્યું તે વિશ્વાસુ છે. ૨૪ અને પ્રીતિ તથા સારા કામ કરવા સાડ ઉત્તેજન આપવાને આપણે એક બીજા વિષે વિચાર કરવે. ૨૫ એકલા મળવાનું કેટલાએક મુકી દે છે તેઓની રીત પ્રમાણે આપણે ન કરીએ, પણ સુખોપ કરીએ, ને જેમ જેમ તમે તે દહાડો પારો આવતો કેવો તેમ તેમ વધતું કરો.

૧૬ કેમકે આપણે સત્યની ઝોળખ પામ્યા પછી, જે ભણી ભેળને પાપ કરીએ, તો તે પછી પાપોને સાડ ખોલે યજ રહેતો નથી, ૧૭ પણ ધનસાક્ષી બિહામણીન વાટ જોવી તથા વૈરીઓને ખાઈ નાખનારા અગ્નિનો છુરસો એજ રહે છે. ૨૮ જે કાંઈ સુસાનું નિયમસાચ ગણકારતો નહિ, તે ઈશ પામ્યા વગર જે કે જલુ શાહેલી પરથી મરણ પામતો; ૨૯ તો જેણે દેવના પુત્રને પગ તળે ધ્રુવે, ને કશરના જે લોહીથી પોતે પવિત્ર થયો હતો તેને અશુદ્ધ ગણ્યુ, ને કૃપાના આત્માનું આપમાન કીધું, તે કેટલી વધતી કહણ સંજને થોગ્ય થશે, તે વિષે તમને શું લાગે છે? ૩૦ કેમકે બદલા પાળના મારો છે, હુ વાળી આપીશ, ને ફરી, પ્રભુ પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે, એવું જેણે કહ્યું તેને આપણે ભણીએ છીએ. ૩૧ જીવતા દેવના હાથમાં પરતું એ બિહામણુ છે

૩૨ પણ પૂર્વના દિવસ ફરી સમારો, કે જેમા તમે પ્રકાશિત થયા પછી દુ:ખોનો મોટો હુમલો સહો. ૩૩ પહેલા તો નિંદાઓથી તથા સકટથી તમે તમાશા જેવા થયા, ને પછી તો જેઓ એક સહેતા હતા તેઓના સગલી તમે થયા ૩૪ કેમકે બધનમા જેઓ દવા તેઓનાં દુ:ખના સારીઓ તમે થયા, ને પોતાના માથની હાનિનો આનંદથી અનીકાર કીધો, કાંજે તમે એ ભણતા હતા, કે પોતાને માટે વધતું સાડ તથા અશ્વ ધન છે. ૩૫ એ માટે તમારો ભરોસો જેને મોટો ફળપ બહોલો છે, તેને નાખી ન દો. ૩૬ કેમકે તમને સદનનાની અગત્ય છે, એ માટે કે તમે દેવની ઇચ્છા પાળ્યા પછી વચનનું ફળ પામે

૩૭ કેમકે જે આવવાનો છે, તે છેક થોડી વારમા આવશેજ,

ને વિલબ નહિ કરશે.

૩૮ અને મારો ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે;

પણ જો તે પાછો હટે, તો તે સખથી મારો જીવ સંતુષ્ટ નહિ થશે.

૩૯ પણ આપણે નાશમાં પાડા હટનારા નથી, પણ જીવના બનાવને અર્થે વિશ્વાસ કરનારા છીએ

૧૧ વિશ્વાસ તો આશાની વસ્તુઓની ખાતરી, ને અલુહીક વસ્તુઓની શાહેલી છે. ૨ કેમકે તેથી વડીલા શાહેલી પામેલા થયા. ૩ વિશ્વાસથી આપણે ભણીએ છીએ કે દેવના સખથી જનનો પ્રત્યક્ષ થયાં, એવાં કે જે જે દેખાય છે, તે તે દેખાવાનાં વાનુશી નથી થયા. ૪ વિશ્વાસથી દાખલે કાઢના

કરતાં વધતો મારો યજ દેવને અર્થેલ કીધો, તેથી તે ન્યાયી છે, એમ તે સખથી શાહેલી આપા, કેમકે દેવે તેનાં દાનો સખથી શાહેલી આપી; ને તેથી તે સુઆ છાં પણ હજી ખોલે છે. ૫ વિશ્વાસથી હોનાખ ઉપર લઈ જવાયો કે તે મરણ ન જુએ, ને તે જુએ નહિ, કેમકે દેવ તેને ઉપર લઈ ગયો, કાંજે તેના ઉપર લઈ જવાયા પહેલાં તે સખથી એ શાહેલી થઈ કે તેના પર દેવ પ્રસન્ન થયો હતો. ૬ પણ વિશ્વાસ વગર [દેવને] પ્રસન્ન કરવા એ બનતું નથી, કેમકે દેવની પાસે જે આવે છે, તેણે એવો વિશ્વાસ કરવો જોઈએ કે તે છે, ને કોરોશથી તેના શોધનારાને ફળ આપનાર પણ છે. ૭ તુલે જે વાત હજી સુધી ભેઈ ન હતી, તે વિષે બોધ પામીને તથા મુખીક સખાને, વિશ્વાસથી પોતાના કુદબના તારણને સાડ વહાણ તૈયાર કીધું, તેથી તેણે જગતને અન્યાયી કશણ્યુ, ને વિશ્વાસથી જે ન્યાયીપણુ તેના વારસ થયો. ૮ વિશ્વાસથી કપાલીમ જે કેકાણુ વારસાને સાડ પામનાર હતો, તેમાં જવાને તેડુ પામીને આજ્ઞાધીન થયો, એટલે પોતે ક્યાં જાય છે, એ ન બહુતાં નીકળ્યો. ૯ વિશ્વાસથી તેણે સવડીઓમાં રહેતા, ને પરદેશમાં હોય તેમ વચનના દેશમાં પ્રવાસ કીધો, ને તેની સાથે તેજ વચનના સદ્વારસો ઇસ્લાક તથા યાફ્રે [પ્રવાસ કીધો]. ૧૦ કેમકે જે શહેરને પોણી છે, જેનો યોજનાર તથા બાંધનાર દેવ છે, તેની વાટ તેણે ભેઈ. ૧૧ વિશ્વાસથી સારાડ પણ ધરડી થયા પછી બર્ષ ધરવા સાડ મામર્થ પામી; કેમકે જેણે વચન આપ્યુ હતું, તેને તેણે વિશ્વાસુ ગણ્યો. ૧૨ એ માટે એકથી, ને તે પણ મુજોલા જેવો, તેનાથી સખ્યામાં આકાશમાના તારા જેટલા તથા સમુદ્રના કાંઠા પરની રેલી જે અગણિત છે તેના જેટલા લોક ઉત્પન્ન થયા.

૧૩ એ સથળા વિશ્વાસમાં મરી ગયા, ને વચનોનાં ફળ ન પામ્યા, પણ વગેરેથી તે દેખીને માન્ય કરી લીધાં, ને પોતા વિષે કબૂલ કીધું કે અમે પૃથ્વી પર પરદેશી તથા મુસાફર છીએ. ૧૪ કેમકે એવી વાતો કહેનારા સાડ દેખાડે છે કે, તેઓ સ્વદેશના શોધ કરે છે ૧૫ અને જે દેશથી તેઓ નીકળ્યા તે પર જે તેઓને વિત્ત રાખ્યુ હોત, તે પાડા ફરસાનો પ્રત્યક્ષ તેઓને મળત ખરો. ૧૬ પણ હવે વધતા સાચા, એટલે આકાશી દેવાની તેઓ બહુ ઇચ્છા રાખે છે; માટે દેવ તેઓનો દેવ કહેવાનાં ઘર/વાતો નથી, કેમકે તેણે તેઓને સાડ એક શહેર સિદ્ધ કીધું છે.

૧૭ વિશ્વાસથી ઇશ્વારીએ, જ્યારે તેનું પરીણલ થયું ત્યારે, ઇસ્લાહનું અર્થલુ કીધું; એટલે જોલે વચનો માની લીધાં હતાં ને જોને એવું કહેવાયું હતું કે, ૧૮ ઇસ્લાહમાં તારો સતાન કહેવાશે, તેણે પોતાના એકાકીનિતનું અર્થલુ કીધું. ૧૯ કેમકે તે એમ ગણતો હતો કે મરી ગયેલાંમાંથી પણ ઉઠાડવાને દેવ સમર્થ છે, ને તેમાંથી દેહતે તે તેને પામ્યો. ૨૦ વિશ્વાસથી ઇસ્લાહને યવાની વસ્તુઓ સંબંધી યાદુજને તથા એસાવને આશીર્વાદ દીધો. ૨૧ વિશ્વાસથી યાદુજે મરતી વેળા યુસફના જોહુ દીકરાએને આશીર્વાદ દીધો, ને પોતાની લાકડીની મૂઠ પર દેકાને સજન કીધું. ૨૨ વિશ્વાસથી યુસફે પોતાના અંતકાળે ઇસ્લા-એલના સંતાનના નિર્ગમન વિષેની વાત સંભરાવી, ને પોતાનાં હાડકાં સંબંધી આજ્ઞા આપી. ૨૩ વિશ્વાસથી મુસાના માબાપે તેના જન્મ્યા પછી ત્રણ મહિના સુધી તેને સતાવ્યો; કેમકે તેઓએ દીકુ, કે તે સુદર બાળક છે, ને તેઓ રાજની આજ્ઞાથી બીધાં નહિ. ૨૪ વિશ્વાસથી મુસાએ મોટા થયા પછી ફારૂનની દીકરીને પુત્ર કહેવાવા ના પાડી. ૨૫ પાપનો સુખ-ભોગ કંઈ વાર ભોગવવા કરતા દેવના યોગની સાથે દુઃખ ભોગવવું તેણે વધતું પસંદ કીધું. ૨૬ મિસરનાના દ્રવ્ય કરતા ખ્રીસ્ત સંબંધીની નિંદા વધતી સખત છે, એમ તેણે ગણ્યું; કેમકે તેણે ફજર પાઠવા લણી જોયું. ૨૭ વિશ્વાસથી તેણે રાજના કોઠાથી ન બીતા મિસર મુકી દીધું; કેમકે જોલે અણુદીકને જોતો હોય એમ તે ટકી રહ્યો. ૨૮ વિશ્વાસથી તેણે પારખ્યા પર્વ તથા લોટી છાંટવાનું પાણ્ય, રમે જોલે પ્રથમજનિતોનો નારા કીધો, તે તેઓને અડકે. ૨૯ વિશ્વાસથી તેઓ, જેમ કોરી ભોંય પર, તેમ લાલ સમુદ્રમાં યથને, પાર ગયા; એવું પ્રયત્ન કરતા મિસરીઓ ગુણાઈ સુઆ. ૩૦ વિશ્વાસથી યરેખાના કોટને સાત દહાડા સુધી ઘેરી લીધા પછી તે પડી ગયો. ૩૧ વિશ્વાસથી રાહાબ વેશ્યા બનુસોનો સુખરૂપે અંગીકાર કીધાથી અવિશ્વાસીની સાથે નારા ન પામી. ૩૨ તે તો હુ વધતું થું કહું? કેમકે વિશ્વોત્તમ તથા બારાક વેશ્યા સામસૂન તથા ચિકિતાહ તથા હાઉદ તથા રામુએલ તથા ભવિષ્યવાદીઓ વિષે વિસ્તારથી કહેવાને મને વખત ખૂટશે. ૩૩ તેઓએ વિશ્વાસથી રાજ્ય છુટ્યા, ન્યાયીયલુ કીધું, વચનો પ્રાપ્ત કીધાં, સિંહોના મ્હો બંધ કીધા, ૩૪ અગ્નિનું બળ નરમ પાડ્યું, તેઓ તરવારની ધારથી બચ્યા, અબળપણુમાંથી બળવાન કરાયા, લાડમાં પરાકર્મી

થયા, ને વિદેશીઓની ફોજોને નસાવી; ૩૫ બાયબીઓ પોતાનાં મરીગએલાંને પુનરુત્થાનથી પામી; ને કેટલા-એક મરણ સુધી ઝુડાઈ ગયા, તેઓએ છુટકાનો અંગી-કાર ન કીધો, એ સાચું કે તેઓ વધતું સાચું પુનરુત્થાન પામે, ૩૬ ને બીજા મરકરીઓથી તથા કોરડાઓથી, વળી બંધનોથી પણ તથા કેટલી પરખાયા. ૩૭ તેઓ પત્થરથી મરાયા, કરવતથી ચીરાયા, તેઓ પરખાયા, તરવારની ધારથી માર્યા ગયા, ઘેટાના ચામડાં તથા બકરાનાં ચામડાં પહેરીને ફરતા હતા, કંગાલ, રીબાએલા તથા પીડાએલા હતા; ૩૮ (જગત તેઓને યોગ્ય ન હતું,) તેઓ રાતોમાં તથા પહાડોમાં તથા ખોમા તથા ખુશ્તીની ગુફાઓમાં રખડતા હતા. ૩૯ અને એ સર્વ વિશ્વાસથી સારી શાહેદી પામેલા થયા, પણ વચનનું ફળ ન પામ્યા. ૪૦ કેમકે દેવે આપણે માટે કંઈ વધતું સાચું સિદ્ધ કીધું; એ સાચું કે આપણા વગર એઓ પરિપૂર્ણ ન થાય.

૧૨ તો આપણી આસપાસ શાહેદોની એટલી મેઘરૂપ લીડ છે, એ માટે આપણે પણ હરેક બેજા તથા ઘેરી લેનાર પાપ નાખી દઈએ, ને આપણી આગળ મુકેલી દોડ ધીરજથી દોડીએ. ૧ આપણે આપણા વિશ્વાસના અધિકારી તથા સર્વજ્ઞ કરનાર ઇસુની ગમ જોઈએ, કે જોલે પોતાની આગળ મુકેલા આંતરને લીધે જાજને બર્થ ગણીને મરણસ્ત-ભનુ [દુઃખ] સહ્યું. ને તે દેવના રાજ્યાસનની જન્મલ્લી-ગમ જોડા છે. ૨ તે જોલે પોતા પર પાપીઓની એટલી ઉલટી તકરાર સહી, તેનો વિચાર કરો, ૩ રમે તમે પોતાના મનમાં નિર્ગત થયાથી યાત્રી જાઓ. ૪ તમે પાપને ઉલટી કોરોડ કરતાં, હજી રક્તપાત સુધી સામા થયા નથી. ૫ વળી જે ઉપદેશ પરથી તમને બાળકોની પેટ જોષ અપાય છે, તે તમે વિસરી, એટલે

એ મારા પુત્ર, તું પ્રભુની શિક્ષા ઉલટી ન ગણ, ને તેનાથી ધમકી પામીને નિર્ગત ન થા. ૬ કેમકે જે પર પ્રભુ પ્રીતિ કરે છે, તેને તે શિક્ષા કરે છે, ને જે હરેક પુત્રનો તે અંગીકાર કરે છે, તેને તે કોરડા મારે છે.

૭ જો તમે શિક્ષા સહો છો, તો દેવ જેમ પુત્રની સાથે તેમ તમારી સાથે વર્તે છે, કેમકે જેને બાપ શિક્ષા કરતો નથી, એવો ક્યો દીકરો છે? ૮ પણ જે શિક્ષાના બાગિયા સળા છે, તે શિક્ષા વગર જો તમે છો, તો તમે લોડીનવા છો, દીકરા તો નહિ. ૯ વળી આપણી દેહના બાપ આપણને શિક્ષા કરનારા હતા, ને આપણે

તેઓનું માન રાખ્યું, તો વિશેષ કરીને એ કરતાં એમ ન થાય કે, આપણા આત્માઓના બાપને આધીન થઈને જીવીએ? ૧૦ કેમકે તેઓએ તો થોડાક દંદારા સુધી પોતાને જે સાર લાખ્યું તે પ્રમાણે રિક્ષા દીધી ખરી, પણ એણે તો આપણા નફાને સાર, એ માટે કે આપણે તેના પવિત્રપણના બાગિયા થઈએ. ૧૧ કોઈ પણ શિક્ષા હાલમાં આનંદકારક નથી લાગતી નથી, પણ ખેડકારક છે; પણ પછી તો તેથી કસાએલાને તે ન્યાયીપણાનાં સાંતિકારક ફળ ભરી આપે છે. ૧૨ એ માટે હવે યેએલા હાથોને તથા અચક્ત થયેલાં છુંડ-હોને તમે ફરી સમા કરો; ૧૩ તે પોતાના પગોને સાર પાઘરા રસ્તા કરો; એ માટે કે જે લગતું તે આહું ન વળે, પણ તે કરતાં સમું કરાય.

૧૪ સુધાગાની સાથે સાંતિને ધોરણે, ને પવિત્રાઈ જે વગર કોઈ પ્રભુને દેખશે નહિ તેને ધોરણે તમે ચાલો. ૧૫ તમે બહુ સાવધાન થાઓ, રમે કોઈ દેવની કૃપા પામ્યા વિના રી નય, રમે કોઈ કડવાસરૂપી જડ ઉનવાથી તમને હાયર કરે, ને તેથી બહુ લોક અપવિત્ર થાય, ૧૬ રમે કોઈ વ્યભિચારી થાય, અથવા એસાવ જેણે એક બોનનને સાર પોતાનું જ્યેષ્ઠપણું વેચ્યું તેના જેવા કોઈ જાણે થાય. ૧૭ કેમકે તમે જાણો છો કે ત્યાર પછી ત્યારે તે આશીર્વાદના વારસો પામવા સદાતો હતો ત્યારે તે આંસુ સુકા પ્રયત્ન કરતો હતો, તોપણ તે જીવન ન કરાયો કેમકે પરતાવાનું ઠેકાણું તેને નહોતું નહિ.

૧૮ જળી તમે એવાંઓની પાસે આવ્યા નથી, એટલે અટકાય એવા પહોડાની તથા બળતી આગની તથા અંધરાએલા આકારની તથા અધકારની તથા તોફાનની ૧૯ તથા રજુશિંગડાના અવાજની તથા વાતની વાનીની, કે જેના સાંભળનારાઓએ વિનંતી કીધી કે તે બોલવું અમારી સાથે ફરી ન થાય. ૨૦ કેમકે જે આપણા થઈ, તે તેઓથી સહેવાઈ નહિ, એટલે જે કોઈ બનવર પણ પહોડાને અટકે, તો તે પથરે મરાય. ૨૧ અને જે દેખાવું તે એનું બિદામણું હતું કે મુસાએ કહ્યું કે, હું બહુ બીડું છું, ને કુર્તું છું; ૨૨ પણ તમે સિયાન પહોડાની પાસે, ને જીવતા દેવના ચોક્કર એટલે આકારના ચરણાલેખની પાસે, ને હબરો દબર દૂતોની પાસે, ૨૩ પહેલા જાએલા જેઓનાં પામ આકારમાં બધી લીધાં છે તેઓની સાર્વત્રિક સલા તથા મંડળીની પાસે, ને સદુનેા હનચાક કરનાર દેવની પાસે, ને સંપૂર્ણ મહેલા ન્યાયીઓના આત્માઓની

પાસે, ૨૪ ને નવા કરારના મધ્યસ્થ ઇસુની પાસે, ને જે છાંટવાનું લોહી હાંપેલા કરતાં સાફ બોલે છે, તેની પાસે આવ્યા છો. ૨૫ જે બોલે છે તેનો વગે નકાર ન કરો, માટે સાવધાન રહો; કેમકે પૃથ્વી પર ચેતવનારનો જેઓએ નકાર કીધો તેઓ જે બચ્યા નહિ, તો આકારથી ચેતવનારની પાસેથી એ આપણે ફરીએ તો બહુ વિશેષ કરીને નહિ બચીશું. ૨૬ તેની વાણીએ ત્યારે પૃથ્વી હલાવી, પણ હવે તેણે વચન આપીને કહ્યું કે, ફરી એક વાર હું એકલી પૃથ્વીને નહિ, પણ આકારને પણ હલાવું છું. ૨૭ અને ફરી એક વાર એ વાત એમ બતાવે છે કે, હલાવાએલી વસ્તુઓ બનાવેલી વસ્તુઓની પેઠે ટળી જાય છે, એ માટે કે જેઓ હલાવાએલી નથી, તેઓ ટકી રહે. ૨૮ માટે ન હલાવાય એવું રાજ્ય પામીને આપણે કૃપા પકડી રાખીએ, જેથી આપણે દેવને પ્રસન્ન થાય એવી રીતે તેની સેવા માનથી તથા સુખીકથી કરીએ. ૨૯ કેમકે આપણે દેવ ખાદ્ય નાખનાર અગ્નિ છે.

૧૩ બાઇપરની પ્રીતિ રહો. ૨ પરાણા રાખવાનું તમે ન બુલો, કેમકે તેથી કેટલાએકે ન બલણાં દૂતોને પરાણા રાખ્યા છે. ૩ જાણે કે બંદીવા-નોની સાથે તમે બંધાયેલા છો તેમ તેઓને સંભારો; ને પોતે સારીમાં છો, માટે દુઃખ પામનારાઓને [સંભારો]. ૪ સર્વમાં લગ્ન માન યોગ્ય, ને બિછાવું નિર્ભય રહે, કેમકે છિનાજવાએ તથા વ્યભિચારીઓને ન્યાય દેવ કરાવશે. ૫ તમારો સ્વભાવ નિર્ભાલી થાય; પોતાની પાસે જે છે તેથી સંતોષી થાઓ; કેમકે તેણે એમ કહ્યું છે કે, હું તને નહિજ સુકીશ, ને તને નહિજ તજશ. ૬ તો આપણે નિર્ભય થઈને એમ કહીએ કે, પ્રભુ મને સદાય કરનાર છે, ને હું નહિ બીછીશ; માણસ મને શું કરશે?

૭ જેઓ તમારા આગેવાન હતા, જેઓએ તમને દેવની વાત કહી છે, તેઓનું સ્મરણ કરો, ને તેઓની ચાલને અંત ભેતાં તેઓના વિશ્વાસને અનુસરો. ૮ ઇસુ ખ્રીસ્ત બહુ કાલે તથા આજે તથા સદાકાળ તેઓ ને તેવાજ છે. ૯ તમે વિચિત્ર તથા નવા ઉપદે-શથી ખેંચાઓ મા, કેમકે એ સાફ છે કે, અંતઃકર્મ કૃપાથી સ્થિર કરેલું થાય, ખાવાનાંથી નહિ, જેઓથી તે પ્રમાણે વર્તનારાઓને લાભ ન થયો. ૧૦ આપણને એની વેતી છે કે તે પરનું ખાવાનો અધિકાર મંડપની સેવા કરનારાઓને નથી. ૧૧ કેમકે પાપને લીધે જે યશુઓનું લોહી પ્રમુખ્ય યાજ્ઞથી પવિત્રરથાનમાં

લવાય છે, તેઓનાં શરીર ઊવણી બહાર બગાય છે ૧૨ એ માટે ઇસુએ પણ પોતાના જ લોહીથી લોકોને પવિત્ર કરવા સારૂ દરવાજા બહાર સંજીવ. ૧૩ એ સારૂ અપાણે તેનું અપમાન સહેતા તેની પાસે ઊવણી બહાર જાય. ૧૪ કેમકે નહીં રહે એનું નગર આપ-લુને હિયાં નથી, પણ જે યવાનું તેને આપણે બહુ શોધીએ છીએ. ૧૫ માટે તેને આસરે આપણે દેવને સ્તુતિપ થઈ, એટલે તેના નામને માન્ય કરનારા હોહોના કૃપનું અર્પણ, લયુ કરીએ. ૧૬ અને ઉપકાર કરવાનું તથા દાન વહેંચી આપવાનું તમે ભુલો મા, કેમકે એનાં અર્પણથી દેવ બહુ સુષ્ટ થાય છે. ૧૭ તમે પોતાના આગેવાનોનું માનીને તેઓને આધીન થાઓ, કેમકે હિસાબ આપનારાઓની પેઠે તેઓ તમારા પ્રાણોને સારૂ ચાકી કરે છે, એ માટે કે તેઓ આનંદે તે કરે, પણ શોકથી નહિ, કાંતે એ તમને નિષ્ફળ થશે. ૧૮ તમે અમારે સારૂ પ્રાર્થના કરો, કેમકે અમને નિશ્ચે છે કે સધળાં વિષે સારા વહેવાર રાખવા ચઢાતાં અમને ખરૂં અતઃકરણ છે. ૧૯ અને તમે એ કરો માટે

હુ વિશેષ હકેકથી એ સારૂ નિર્મલી કરું છું કે તમારી પાસે માત્ર પાણું આવતું વધતું વહેતું થાય.

૨૦ હવે શાંતિના દેવ, જે સર્વકાળના કરારના લોહીથી ઘેટાંના મોટા રખેવાળ આપણા પ્રભુ ઇસુને મરીગએ-લાંમાંથી પાછા લાવ્યો, ૨૧ તે તમને હરેક સારા કામને સારૂ એવા પુરા કરે કે, તમે તેની ઇચ્છા પ્રમાણે કરો, ને તેની દૃષ્ટિમાં જે સતોષકારક છે, તે આપણામાં ઇસુ ખ્રીસ્તને લીધે તે કરાવે; તેને સદાસર્વકાળ ગૌરવ થાઓ. આમને.

૨૨ એ લાઇઓ, હુ તમને વિનવી કર છું કે તમે સુઆધની એ વાતનું સહન કરો, કેમકે મેં ટુંકામાં તમારા ઉપર લખ્યું છે. ૨૩ આપણો લાઇ તીમેથી છુટો થયેલો છે એ તમે જાણો, જે તે વહેલો આવે, તો હુ તેની સાથે આવીને તમને મળીશ.

૨૪ તમે તમારા સધળા આગેવાનોને તથા સધળા પવિત્રોને સલામ કહેજો; ઇતાલીમાના તમને સલામ કહે છે.

૨૫ તમ સર્વ સાથે કૃપા થાઓ આમને

યાદૂબનો પત્ર.

૧ વેરાઇ ગએલાં બારે કુળને, દેવના તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના સેવક યાદૂબની સલામ.

૨ મારા લાઇઓ, જ્યારે તમે તરેહ તરેહની પરી-ક્ષામાં પડો, ત્યારે તે પુરો આનંદ જણો; ૩ એનું જાણીને કે તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષા ધીરજ ઉપજાવે છે. ૪ પણ ધીરજનું કામ પુર થવા દો, એ માટે કે તમે સિદ્ધ તથા સમૂર્ણ થાઓ, ને કરામાં અધુરા નહિ રહો.

૫ અને તમારામાનો જે કોઇ જ્ઞાન વિષે ઓછો હોય, તો દેવ જે સર્વમે દાતારપણથી આપે છે, ને કપકો દેતો નથી, તેની પાસેથી તે માગજી, ને તેને તે અપાશે.

૬ પણ કહ સહેદ ન રાખતાં, વિશ્વાસથી માગજી; કેમકે જે સહેદ રાખે છે, તે સમુદ્દનો મોઝો જે પવનથી હલ-સેલાય છે તથા હલાવાય છે તેના જેવા છે. ૭ તો તે માણસે એમ ન ધારવું કે પ્રભુથી તેને કહ મળશે. ૮ જે મનવાળું માણસ પોતાના સધળા માર્ગમાં અસ્થિર છે.

૯ અને જે લાઇ નીચ પઢવીતો છે તે પોતાના

ઉચ્ચપણામાં આનંદ કરે; ૧૦ ને જે દોલતમંદ છે, તે પોતાના નીચપણામાં; કેમકે ધાસના પૂલની પેઠે તે ટળી જશે ૧૧ કેમકે સુરજ લ સહિત ઉઠીને ધાસને ચિમળાવે છે, ત્યારે તેનું પૂલ ખરી પડે છે, ને તેની બિરાજેલી શોભા નાશ પામે છે; તેમ દોલતમંદ પણ પોતાના માર્ગમાં ચિમળાઇ જશે.

૧૨ જે માણસ પરીક્ષાનું સહન કરે છે તેને ધન્ય છે; કેમકે પરખાયા પછી, જીવનનો જે મુગટ પ્રભુએ પોતાના પર પ્રેમ કરનારાઓને આપવા કબૂલ કીધું છે તે તેને મળશે. ૧૩ કોઇ પરીક્ષાનું પખો હોય તો તેણે એમ ન કહેવું કે, હુ દેવથી પરીક્ષામાં પખો છું; કેમકે ભુરાઇથી દેવનું પરીક્ષણ થતું નથી, ને કોઇને પરીક્ષણમાં તે પારતો પલુ નથી ૧૪ પણ હરેક માણસ પોતાની કુશળતાથી ખેંચાઇને તથા લલચાઇને પરીક્ષણમાં પડે છે. ૧૫ પછી કુશળ નર્મ ધરીને પાપને જણે છે, ને પાપ પૂર્ણ થઇને મોતને ઉપજાવે છે.

૧૬ મારા વહાલા બાઈઓ, તમે જુલો મા. ૧૭ હરેક ઉત્તમ દાન તથા હરેક સંપૂર્ણ દાન ઉપરથી હોય છે, ને પ્રકારીનો બાપ જેમાં બદલાવું નથી, ને ફરવાથી પરલોડાઓ પાણી નથી, તેની પાસેથી ઉતરે છે. ૧૮ તેણે પોતાની ઇચ્છાએ સત્યના વચનથી આપણને ન્યાયના એ માટે કે, આપણે તેના ઉત્પત્તિ ક્રિયાલા-માર્ગનાં પહેલાં થએલા કૃષ્ણ જેવા યજ્ઞો.

૧૯ તમે એ જાણો છો, મારા વહાલા બાઈઓ; પણ હરેક માણસ સાંભળવાને ઉતાવળો, બોલવાને ધીમો, તથા રીસમાં ધીમો થાય. ૨૦ કેમકે માણસની રીસ દેવના ન્યાયીપણાને નથી ઉપભવતી. ૨૧ માટે તમે સર્વ મલિનપણું તથા ભુરાધનું અધિકપણું નાખી દો; ને રોષેલું વચન જે તમારા આત્માઓને તારવાને શક્તિમાન છે તે નમ્રતાથી લઈ લો. ૨૨ પણ તમે વચનના પાળનારા થાઓ, પોતાને બુલાવતાં કેવળ સાંભળનારા નહિ. ૨૩ કેમકે જે કોઈ વચનનો પાળનાર નથી, પણ કેવળ સાંભળનાર છે, તે તે પોતાનું સ્વાભાવિક મ્હો આરસીમાં જોનાર માણસના જેવો છે. ૨૪ કેમકે તે પોતાને જાણે છે, પછી ત્યાંથી જાય છે, ને પોતે કેવો હતો, એ વસ્તુ જુલો જાય છે. ૨૫ પણ જે છુટાપણાના સંપૂર્ણ નિયમમાં ધારીને જાય છે, ને તેમાં રહે છે, જે જુલો જાય એવો સાંભળનાર તો નહિ, પણ કામનો કરનાર થાય છે, તેજ પોતાના કરવામાં ધન્ય થશે, ૨૬ જે તમારામાંનો કોઈ ધારે કે હું પોતે સુમત્રા છું, પણ પોતાની જાણને કાચકામાં ન રાખતાં પોતાના મનને બુલાવે છે તે તેના ધર્મચાર વ્યર્થ છે. ૨૭ દેવની, એટલે બાપની, આગળ જે શુદ્ધ તથા નિર્મળ ધર્મચાર તે જોઈ છે કે, ન્યાયપતિ તથા વિધવાઓને તેઓના કુ.ખની વેળા જેવા જલ, ને જગતથી પોતાને રાધ વગરનો રાખે.

૨ મારા બાઈઓ, આપણા મહિમાવાન પ્રજુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો વિશ્વાસ તમે નિષ્પક્ષપાતે રાખો. ૨ કેમકે જેની આંખોમાં સોનાની વીંટી તથા જેના અગ પર શોભાયમાન હુગડા હોય, એવો માણસ જે તમારી સલામાં આવે, ને જે મેલા હુગડાં પહેરેલો એવો એક દરિદ્રી પણ આવે, ૩ ને તમે શોભાયમાન હુગડાં પહેરેલાને માનની નજરે જોઈને કહો છો કે, હું દિવ્યાં ઉત્તમ કામો બેસ, પણ પેલા દરિદ્રીને કહો છો કે, હું પછે ઉભો રહે, અથવા દિવ્યાં મારા પગના આસન પાસે બેસ; ૪ તો હું તમે તમારામાં ફેર નથી જાણતા? ને હું તમે જુડા વિચારના ન્યાયાધીશ નથી

થા? ૫ મારા વહાલા બાઈઓ, તમે સાંભળો; આ જગતના દરિદ્રીઓને વિશ્વાસમાં ધનવાન થવા સારું તથા દેવે પોતા પર પ્રેમ કરનારાઓને જે રાજ્ય આપવાનું વચન આપ્યું તેનું વતન પામવા સારું, દેવે તેઓને પસંદ નથી કીધા હું? ૬ પણ તમે દરિદ્રીનું અપમાન કીધું છે. હું તમારા પર દોલતમંદો જીલમ નથી કરતા? ને ન્યાયાસન આગળ તેઓ તમને ધસડી નથી લઈ જતા? ૭ જે ઉત્તમ નામથી તમે જાળખાઓ છો, તેની નિંદા હું તેઓ નથી કરતા? ૮ તોપણ પવિત્રલેખ પ્રમાણે જે રાજમાન્ય નિયમ છે, એટલે કે, હું પોતાના જેવો પોતાના પડોસી પર પ્રેમ કર, તે જે તમે પુરો કરો છો, તો ધણુ સારું કરો છો. ૯ પણ જે તમે પક્ષપાત કરો છો, તો પાપ કરો છો, ને અપરાધીઓની પેઠે નિયમથી દોષિત કરો છો. ૧૦ કેમકે જે કોઈ આપ્યું નિયમશાસ્ત્ર પાળશે, ને એકલી એક વાત વિષે ચુકશે, તો તે સર્વ સબંધી અપરાધી છે. ૧૧ કેમકે જેણે કહ્યું કે, હું વ્યભિચાર ન કર, તેણેજ કહ્યું કે, હું હત્યા ન કર; એ માટે, જે હું વ્યભિચાર કરતો નથી, તોપણ જે હું હત્યા કરે છે, તો હું નિયમશાસ્ત્રનું ઉલ્લંઘન કરનારો થયો છું. ૧૨ છુટાપણાના નિયમથી તમારો ન્યાય કરવાનો છે, એજુ સમજને બોલો તથા વર્તો. ૧૩ કેમકે જેણે કહ્યું નથી કીધી, તેનો ન્યાય ક્યા વગર કરશે; ને ન્યાય પર ક્યા જયજયકાર કરે છે.

૧૪ મારા બાઈઓ, જે કોઈ કહે છે કે, મને વિશ્વાસ છે, પણ જે તેને કરજીઓ નથી, તો શો લાભ? હું એવો વિશ્વાસ તેને તારી શકે છે? ૧૫ જે કોઈ લાભ અથવા બહેન ઉઘાડા હોય તથા રોજના અન્ન વગરનાં હોય; ૧૬ ને તમારામાંનો કોઈ તેઓને કહે કે સાંતિએ જાઓ, તાપો, ને તૃપ્ત થાઓ, તોપણ ધરીરને જે જોઈએ તે જે તમે તેઓને નથી આપતા, તો શો લાભ? ૧૭ તેમજ વિશ્વાસ પણ, જે તેની સાથે કરજીઓ ન હોય, તો તે પોતામાં નિર્જન છે. ૧૮ હા, કોઈ કહેશે કે, તને વિશ્વાસ છે, ને મને કરજીઓ છે; તો હું તારો વિશ્વાસ તારી કરજીઓ વગર મને દેખાડ, ને હું મારો વિશ્વાસ મારી કરજીઓથી તને દેખાડીશ. ૧૯ હું વિશ્વાસ કરે છે કે, દેવ એક છે; હું સારું કરે છે ભૂતો પણ વિશ્વાસ કરે છે, ને કાપે છે. ૨૦ પણ, એ વ્યર્થ માણસ, કરજીઓ વગર વિશ્વાસ નિર્જન છે, એ હું હું જાણુવા ચાહે છે? ૨૧ આપણા પૂર્વજ ઇબ્રાહીમ યજ્ઞેવેદી પર પોતાના દીકરા ઇસદાકનું અર્પણ કીધું

તેમાં કર્ણીઓથી ધું તે ન્યાયી કરાવાયો નહિ ૨૨ તું જુએ છે કે વિશ્વાસ તેની કર્ણીઓ સામે હતો, ને કર્ણીઓથી વિશ્વાસ સમૂલ્ય કરાયો; ૨૩ ને તે લેખ પુરેષથી જેમાં કશું છે કે, ઇબ્રાહીમે દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને તે તેને સારું ન્યાયીપણા તરીકે ગણાયું; ને તે દેવનો મિત્ર કહેવાયો. ૨૪ તમે જુઓ છો કે એકલા વિશ્વાસથી નહિ, પણ કર્ણીઓથી માણસ ન્યાયી કરાવાય છે. ૨૫ અને તે પ્રમાણે ન્યાયે રાદાળ રેફ્રાએ જનુસોનો આવકાર કીધો, ને તેઓને બીજે રસ્તે બદાર મોકલ્યા, ત્યારે તે પણ ધું કર્ણીઓથી ન્યાયી નહિ કરાવાઈ ૨૬ કેમકે જોમ શરીર આત્મા વગર નિર્જન છે, તેમજ વિશ્વાસ પણ કર્ણીઓ વગર નિર્જન છે.

૩ મારા બાઈઓ, તમે પણ ઉપદેશ ન થાઓ, કેમકે તમે જાણો છો કે આપણે વધતી સમ પામીશું. ૨ કેમકે ઘણી બાબતમાં આપણે સંપળા ચૂકીએ છીએ; જે વાતમાં કોઈ ચૂકતો નથી, તો તે સંપૂર્ણ માણસ છે, ને પોતાનું આખું શરીર પણ કાયદામાં રાખવાને શક્તિમાન છે. ૩ જુઓ, થોડા આપણું માને માટે આપણે તેઓનાં મ્હોમાં લગામ પાડીએ છીએ, ને તેઓનાં આખાં શરીર ફેરવીએ છીએ. ૪ જુઓ, વહાણો પણ કેટલાં મોટાં છે, ને જળરા પવનથી ચલાવાય છે, તો પણ ન્યાં સુકાનીની મરજી દોષ ત્યાં બધું નાના સુકાનથી તેઓ ફેરવાય છે. ૫ તેમ જીસ પણ નાનું અંત્ર છે, પણ મોટી વરાઈ કરે છે; જુઓ, કેટલો થોડો અંત્ર કેટલા મોટા વનને સળગાવે છે! ૬ ને જીસ એક અંત્ર, અસત્યનું જગત છે; આપણું અંગમાં જીસ એવી છે કે, આખા શરીરને તે અગ્રણ્ય કરે છે, ને જગતના મંડળને સળગાવે છે, ને પોતે નરકથી સળગાવાએલી છે. ૭ કેમકે જનન-વરોની તથા પશુઓની તથા પેટે ચાલનારાંઓની તથા સમુદ્રમાં રહેનારાંઓની હરેક નીત વરા થાય છે, ને માણસ જાતે દ્રશ્ય કરેલી છે; ૮ પણ જીસને કોઈ માણસ વરા કરી નથી શકતું. તે અસ્થિર, દુષ્ટ, પ્રાણપાતક હરથી બરેલી છે. ૯ તેથી આપણે પ્રથમ પિતાની સ્મૃતિ કરીએ છીએ, ને તેથી દેવની પ્રતિમા પ્રમાણે ઉત્પન્ન થએલાં માણસોને શાપ દઈએ છીએ. ૧૦ એકજ મ્હોમાંથી સ્મૃતિ તથા શાપ નિકળે છે મારા બાઈઓ, એવી વાતો તો થયોજ ન જોઈએ. ૧૧ ધું ઝરો એકજ નળમાંથી મીઠું તથા ખાર પાણી આપે છે? ૧૨ મારા બાઈઓ, અંછરી ધું જેટલાં

ફળ, અથવા દ્રાક્ષવેલો અંછર આપી શકે છે? તેમજ ખારો ઝરો મીઠું પાણી આપી નથી શકતા.

૧૩ તમારામાં જ્ઞાની તથા સમજુક કોણ છે? તે જ્ઞાનની લીનતાએ ઉત્તમ ચાલથી પોતાની કર્ણીઓ દેખાડે. ૧૪ પણ જે તમારાં મનમાં કંઈ અદેખાઈ તથા ચરસાચરસી છે, તો તમે સત્યને ઉઘટો ગર્વ ન કરો તથા જુડું ન બોલો. ૧૫ એ જ્ઞાન ઉપરથી ઉતરે એવું નથી, પણ પૃથ્વી પરનું, દૈદિક તથા રોતાની છે. ૧૬ કેમકે ન્યાં અદેખાઈ તથા ચરસાચરસી છે, ત્યાં ટોટા તથા હરેક બુંડું કામ છે. ૧૭ પણ જે જ્ઞાન ઉપરથી છે તે પ્રથમ તો નિર્મેળ, પછી સલાહ કરનારું, નમ્ર, રોદેજ સમજે એવું, દયાએ તથા સારાં ફળે બરેલું, પક્ષપાત વગરનું તથા ઢોંગ વગરનું છે. ૧૮ વળી જેઓ સલાહ કરે છે, તેઓને માટે ન્યાયીપણાનું ફળ સલાહે વચાય છે.

૪ તમારામાં લરાઈ તથા ઝપડા ક્યાંથી થાય છે? ધું તમારાં અંગમાંની લરાઈ કરનારી કુદૃષ્ટાથી નહિ ૨ તમે બધું ઇચ્છા કરો છો, ને તમારી પાસે નથી; તમે મારી નાખો છો, ને લોભ રાખો છો, ને કંઈ મેળવી શકતા નથી; તમે લરાઈ કરો છો, ને ઝપડા કરો છો, પણ તમારી પાસે કંઈ નથી, કેમકે તમે માનતા નથી. ૩ તમે માગો છો, ને પામતા નથી, કેમકે બુદ્ધી તરેહથી માગો છો, એ મતલબથી કે તમે પોતાના સુખભોગ પર ખરચી નાખો. ૪ એ બ્યલિ-આરિછીઓ, ધું એ તમને માણુમ નથી, કે જગતની મિત્રાઈ દેવ પરનું વેર છે? એ માટે જે કોઈ જગતનો મિત્ર થવા ચાહે છે, તે દેવનો વેરી હશે છે. ૫ ધું તમે ધારો છો કે, સાચું અમથું કહે છે કે, જે આત્માને તેણે આપણામાં વસાવ્યો, તે આસ્વાથી ઇચ્છા કરે છે? ૬ પણ તે તો વધારે કૃપાદાન આપે છે માટે [સાચું] કહે છે કે, દેવ અહંકારીઓની સામે થાય છે, પણ લીનો પર તે કૃપા કરે છે. ૭ એ માટે તમે દેવને આધીન થાઓ, પણ રોતાને ઉઘટા ઉઘા રહો, ને તે તમારી પાસેથી નાસરો. ૮ તમે દેવની પાસે જાઓ, એટલે તે તમારી પાસે આવરો; એ પાપીઓ, તમે હાથ ધુજી કરો, ને, એ જો મનવાળાઓ, તમે મન પવિત્ર કરો. ૯ તમે ઉદાસ થાઓ, ને શોક કરો, ને રડો; તમારા દસવાને બંદલે શોક તથા આનંદને બંદલે ખેદ થાય. ૧૦ પ્રભુની આગળ તમે લીન થાઓ, પછી તે તમને ઉથા કરશે.

૧૧ એ બાઈઓ, તમે એક બીજને ઉઘડું ન કાઢો;

જે પોતાના બાઇને ઉલટું બોલે છે, ને પોતાના બાઇનો ન્યાય કરાવે છે, તે નિયમને ઉલટું બોલે છે, ને નિયમનો ન્યાય કરાવે છે; ને જે તું નિયમનો ન્યાય કરાવે છે, તો તું નિયમનો પાળનાર નથી, પણ તેનો ન્યાય કરનાર છે. ૧૨ નિયમ આપનાર તથા ન્યાય કરાવનાર એકજ છે, તે તો તારવાને તથા નાશ કરવાને શક્તિમાન છે. પણ તું કોણ છે કે બીજાને ન્યાય કરાવે છે?

૧૩ હવે ચાલો, તમે જે કહો છો કે, આજ અથવા કાલે અમે ફલાણા સહેરમાં જઈને ત્યાં એક વર્ષભર રહીશું, ને વેપાર કરીને લાભ મેળવીશું. ૧૪ તોપણ કાલે શું થશે એ તમે જાણતા નથી. તમારે આયુષ્ય કેવું છે? કેમકે તમે તો ધ્રુવર [જેવા] છો, જે થોડી વાર દેખાય છે, ને પછી જતી રહે છે. ૧૫ પણ સાચું તમારે એમ કહેવું જોઈએ, કે જો પ્રભુની ઇચ્છા હશે, તો અમે જીવીશું, ને આમ કે તેમ કરીશું. ૧૬ પણ હવે તમે પોતાના ગર્વ કરવામાં રોષી કરો છો, એવી બધી રોષી બુદ્ધિ છે. ૧૭ એ માટે જે બંધું કરી જાણે છે, પણ કરતો નથી, તેને પાપ લાગે છે.

૫ હવે, જો દોહલતદો, તમારા પર ધનાર સકરો વિષે તમે હાથ હાથ કરતા રહો. ૨ તમારી મિલકત જમગડેલી, ને તમારાં લુગડા ઉઘાડીએ ખાધેલાં છે. ૩ તમારે સેતુ તથા રૂપ કટાઈ ગયું છે, ને તેનો કાટ તમારી વિરુદ્ધ ચાહેલી થયો, ને અગ્નિની પેટ તમારા દેહ ખાઈ જશે. તમે છેલ્લા દહાડાઓને સાર દોહલ સારી છે. ૪ જુઓ, જે મનુરોએ તમારાં ઘેર કાપ્યાં છે, તેઓની મનુરી તમે દગાથી અટકાવી રાખી, તે જૂમ પાડે છે, ને કાપનારાઓની જૂમ સ્ત્રેણોના પ્રભુના કાનોમાં આવી પહોંચી છે. ૫ તમે પૃથ્વી પર સુખભોગ કીધો, ને કામાતુર થયા છો; કાપકાપીના દહાડામાં તમે પોતાનાં મન માટેલાં કીધાં છે. ૬ ન્યાયીને તમે અન્યાયી કરાવીને મારી નાખ્યો, પણ તે તમને અટકાવતો નથી.

૭ એ માટે, બાઇઓ, પ્રભુના આવવા સુધી તમે ધીરજ રાખો; જુઓ, જેટલે સોંપના મૂલ્યવાન ફળની વાટ જુઓ છે, ને પડેલો તથા છેલ્લો વરસાદ તેને મળે

ત્યાં સુધી તે વિષે ધીરજ રાખે છે. ૮ તમે પણ ધીરજ રાખો, પોતાનાં મન સ્થિર કરો, કેમકે પ્રભુનું આવડું પાસે છે. ૯ બાઇઓ, તમારો ધનસાર ન કરાવાય માટે એક બીજા સામે કચકચ ન કરો; જુઓ, ન્યાયાધીશ આરણ્યા આગળ ઉભો રહે છે. ૧૦ મારા બાઇઓ, જે બલિષ્ઠવાદીઓ પ્રભુના નામથી બોલ્યા, તેઓનો નમુનો દુઃખ સહેવા વિષે તથા ધીરજ વિષે લો. ૧૧ જુઓ, જેઓએ સંજીવન હાર્યું, તેઓને ધન્ય, એમ આપણે ગણીએ છીએ. તમે અયુબની સહનતા વિષે સાંભળ્યું છે, ને પ્રભુથી જે પરિણામ થયો તે તમે દીઠો છે કે પ્રભુ ધણી દયાળુ તથા કૃપાવાન છે.

૧૨ પણ મારા બાઇઓ, વિશેષે કરીને તમે સમ ન બાઓ; આકાશના નહિ કે પૃથ્વીના નહિ કે બીજા કોઈના સમ ન બાઓ; પણ તમે દંડમાં ન પડો માટે તમારી હા તે હા, ને ના તે ના થાય.

૧૩ તમારામાં શું કોઈ દુઃખી છે? તો તેણે પ્રાર્થના કરવી. શું કોઈ મગ છે? તો તેણે ગીત ગાવું. ૧૪ તમારામાં શું કોઈ માંદો છે? તો તેણે મંદળીના વડીલાને બોલાવવા, ને તેઓએ પ્રભુના નામથી તેને તેલ ચોળીને તેને માટે પ્રાર્થના કરવી. ૧૫ અને વિચારની પ્રાર્થના માંદાને બચાવશે, ને પ્રભુ તેને ઉઠારશે; ને જે તેણે પાપ કીધાં હશે તો તે તેને માફ કરાશે. ૧૬ તમે નિરાશી કરાઓ માટે પોતાનાં પાપ એક બીજાની પાસે કમુલ કરો, ને એક બીજાને સાર પ્રાર્થના કરો; ન્યાયી માણસની પ્રાર્થના પરિણામે જાહેર સાર્થક થાય છે. ૧૭ એલીયાહ સ્વભાવે આપણા જેવો માણસ હતો. પણ તેણે પ્રાર્થનામાં વિનવો કીધી કે વરસાદ ન વરસે; ને સાચા પ્રભુ વરસ સુધી બોય પર વરસાદ વરસે નહિ. ૧૮ પછી તેણે ફરી પ્રાર્થના કીધી, ને આકાશે વરસાદ આપ્યો, ને ધરતીએ પોતાનું ફળ ઉપજાવ્યું.

૧૯ મારા બાઇઓ, જો તમારામાંનો કોઈ સત્ય સુકીને ભટકી જાય, ને કોઈએક તેને પાછો ફરવે, ૨૦ તો તેણે જાણવું કે પાપીને તેના માર્ગની જુલથી જે પાછો ફરવે છે, તે એક પ્રાણને મોતથી બચાવશે. ને પાપની અધિકતા ઢાકશે.

પીતરનો પહેલો પત્ર.

— ૧૭ —

૧ પત્ર, ગલાતી, કાપાદોઝીઆ, આસીઆ, ને બિજુનીઆમાં વેરાએલા પ્રવાસીઓ; ૧ જેઓ દેવ બાપના પૂર્વજ્ઞાન પ્રમાણે આત્માના પવિત્રીકરણથી આજ્ઞાકારી થવા સાથે, ને ઇસુ ખ્રીસ્તના લોહીથી ઇંછાવા સાથે પસંદ કીધેલા છે, તેઓને ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત પીતર લખે છે; તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ પુષ્કળ થાઓ.

૨ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ રહિતિમાન હોએ; તેણે પોતાની ઘણી દયા પ્રમાણે સુએલાંમાના ઇસુ ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાનથી આપણને સજીવન આશાને સાથે, ૪ અવિનાશી તથા નિર્મળ તથા ન ચિમજાનાર વતનને સાથે ફરી જન્માવ્યા છે, ૫ જેથી કાળમાં જે તારણ પ્રગટ થવાને સિદ્ધ છે, તેને સાથે દેવના પરાક્રમવડે વિશ્વાસથી તમે જે સંભાળી રખાએલા છો, તે તમારે વારંતે આ વતન આકાશમાં રાખી મુકેલું છે. ૬ જેમાં તમે બહુ આનંદ કરો છો, બે કે હમણાં થોડીજ વાર સુધી અગત્યવાથી બહુ પ્રહારનાં પરીક્ષણ થયાથી દુઃખી છો, ૭ એ માટે કે તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષા જે અગ્નિથી પરખાએલા વિનાશી સોના કરવાં બહુ મૂલ્યવાન છે તે ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વેળાએ રહિત તથા માન તથા મહિમા યોગ્ય થાય. ૮ તેને ન જોયા છતાં પણ તમે તેના પર પ્રીતિ કરો છો, હમણાં બે કે તમે તેને જોતા નથી, તોપણ તેના પર વિશ્વાસ રાખતાં, તમે તેનામાં અવાચ્ય તથા મહિમા ભરેલા આનંદથી હરખાઓ છો. ૯ અને તમે પોતાના વિશ્વાસનું કળ, એટલે આત્માઓનું તારણ, પામો છો. ૧૦ જે ભવિષ્યવાદીઓએ તમારા પરની કૃપા વિષે ભવિષ્ય કહ્યાં તેઓએ તે તારણ વિષે તપાસીને સારીપેઠે શોધ કીધો; ૧૧ ખ્રીસ્તનો આત્મા જે તેઓમાં હતો તેણે ખ્રીસ્તનાં દુઃખ તથા તે પછીના મહિમા વિષે શાફી પુરી, ત્યારે તેણે કયો અથવા કેલો સમય બતાવ્યો એની તપાસ તેઓ કરતા હતા. ૧૨ તેઓને એ પ્રગટ કરાણું હતું કે, તેઓએ પોતાને સાથે નહિ, પણ આપણે સાથે તે વાતો વિષે સેવા કીધી; આકાશમાંથી મોકલેલા પવિત્ર

આત્માની સહાયથી જેઓએ તમને સુવાત્તા પ્રગટ કીધી તેઓની મારફતે તે વાતોના સમાચાર તમને હમણાં જાણ્યા; તેમાં નિહાળી જોવાની ઇચ્છા હતો કરે છે.

૧૩ એ માટે તમે પોતાના મનની કમર બાંધીને સાવધાન થાઓ, ને જે કૃપા ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વેળાએ તમ પર થશે તેની પુરી આશા રાખો. ૧૪ તમે આજ્ઞાકારી છોકરાં જેવા થઈને પોતાની આગતી અજ્ઞાનપણામાંની કુછચા પ્રમાણે ન ચાલે. ૧૫ પણ જેણે તમને તેજા છે, તે જેવો પવિત્ર છે તેવા તમે પણ સર્વ ચાલમા પવિત્ર થાઓ. ૧૬ કેમકે એમ લખ્યું છે કે, હું પવિત્ર છું, માટે તમે પવિત્ર થાઓ. ૧૭ અને જે બાપ પ્રયેકનાં કામ પ્રમાણે પક્ષપાત વગર ન્યાય કરે છે, તેનું નામ જે તમે લો છો, તો તમારા પ્રવાસનો વખત બીકથી કાઢો. ૧૮ કેમકે તમે એ જાણો છો કે તમારા બાપદાદાઓથી ચાલ્યાં આવેલાં અવધી આચરણથી તમે વિનાશી વરદુઓએ, એટલે રૂપા અથવા સોનાએ નહિ, ૧૯ પણ ખ્રીસ્ત જે નિષ્કલક તથા નિર્દોષ હલવાન જેવો છે તેના મૂલ્યવાન લોહીથી, ખરી લેવાએલા છો. ૨૦ તે તો જગતના મંડાણ પહેલાં ઠરાવેલો હતો ખરો, પણ તમારે સાથે આ છેલ્લા કાળમાં પ્રગટ થયો. ૨૧ તેને આસરે તમે દેવ પર વિશ્વાસ કરો છો, જેણે તેને મરીગએલાંમાંથી ઉઠાવ્યો, ને મહિમા આપ્યો, એ માટે કે તમારો વિશ્વાસ તથા આશા દેવ પર થાય. ૨૨ તમે સત્યતાને આધીન રહીને પોતાનાં મન બાઇ પરની નિષ્કપટ પ્રીતિને સાથે પવિત્ર કીધાં છે, માટે યુદ્ધ અતકરણથી એક બીજા પર આગ્રહથી પ્રીતિ કરો. ૨૩ કેમકે તમને વિનાશી બીજથી નહિ, પણ અવિનાશીથી, દેવના છવતા તથા સદા રહેનાર વચનવડે, ફરી જન્માવ્યા છે. ૨૪ કેમકે, સંધળાં પ્રાણી ધાંસના સરખાં છે, ને માણસનો સંધળો મહિમા ધાંસના પૂલ સરખો છે. ધાંસ સુકાઇ જાય છે, ને તેનું પૂલ ખરી પડે છે, ૨૫ પણ પ્રભુનું વચન સદા રહે છે.

ને જે વચન તમને સુવાતીથી પ્રગટ કરાયું તેજ એ છે

૨ એ માટે સઘળી શુદ્ધ તથા સઘળું કપટ તથા દોષ તથા અંદેશાઈ તથા સઘળી નિંદા દૂર કરીને, જે નવા જન્મેલા બાળકોની જેઠા આત્મિક દૂધ જે કપટ વગરનું છે તેને આહો, જે એ સારૂ કે જે તમને એવો અનુભવ થયો હોય કે પ્રભુ દયાળુ છે તો તે દૂધથી તમે તારૂ મેળવતા સુધી થયો. જે જીવતો પત્થર છે, માણસોથી નકારાએલો ખરી, પણ દેવથી પસંદ થયેલો તથા મૂલ્યવાન, જે તેની પાસે આવીને તમે પણ આત્મિક ધર તથા પવિત્ર યાજ્ઞો થવા સારૂ જીવતા પત્થરોના જેવા રચાયા છો, એ માટે કે જે આત્મિક યજ્ઞો ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવને પ્રસન્ન છે તેમનું અર્પણ તમે કરો. જે કારણ કે શાસ્ત્રમાં લખેલું છે કે,

હુઓ, પસંદ થીયેલો તથા મૂલ્યવાન, એવો ખુણાનો મુખ્ય પત્થર હુ સિયોનમાં સુકું છું, ને જે તેના પર વિશ્વાસ કરે છે તે જીવવારી નહિ. જે માટે તમ વિશ્વાસ કરનારાઓને માન છે, પણ અવિશ્વાસીઓને સારૂ જે પત્થર બાંધનારાઓએ નકાર્યો, તેજ ખુણાનું મથાળું, ૮ ને

ઈસ ખવડાવનાર પત્થર તથા ઠોકર ખવડાવનાર પાણી થયો છે, તેઓ આજ્ઞા ન માનીને વચન વિષે ઠોકર ખાય છે, એ સારૂ પણ તેઓ કરવાયા હતા. જે પણ તમે તો પસંદ થીયેલો વંશ, રાજમાન્ય યાજ્ઞકર્તા, પવિત્ર લોક તથા પ્રાપ્ત કરેલી પ્રજા છો, એ માટે કે જેણે તમને અધિકારમાંથી પોતાના આશ્ચર્યવાન અજવાળામાં તેજા છે, તેના સદ્ગુણો તમે પ્રગટ કરો. જે તમે પહેલા પ્રજા નહોતા, પણ હાલ દેવની પ્રજા છો, દયા પામેલા નહોતા, પણ હાલ દયા પામ્યા છો.

૧૧ વહાલાઓ, હું વિનવી કરું છું કે, જે દૈદિક વિધિઓ જીવને ઉલ્લંઘ કરે છે, તેઓથી તમે, પ્રદેશી તથા પ્રવાસી જેવા, દૂર થાઓ. જે અને વિદેશી લોકોમાં તમે પોતાની ચાલ સારી રાખવા જાઓ, એ સારૂ કે તેઓ તમને જુદા જાણીને તમારી વિરુદ્ધ બોલે છે ત્યારે તમારા રૂઠા કામ જોઈને તેઓ કૃપા-દૃષ્ટિને દિવસે દેવનો મદ્દિમા કરે.

૧૨ માણસોની પ્રત્યેક નિમજ્જનને પ્રભુને લીધે તમે આધીન થાઓ, રાજને સંવાપરી જાણીને તેને

આધીન, જેને અધિકારીઓને આધીન થાઓ, એવું જાણીને કે તેઓ જુદું કરનારાઓને દંડ તથા સારૂ કરનારાઓનું વખાણ કરવાને તેનાથી મોકલાયેલા છે. જે કેમકે દેવની ઇચ્છા એવી છે કે સારૂ કરવાથી મૂર્ખ માણસોના અજ્ઞાનપણાને તમે ખબર કરો. જે સ્વર્ગને જેવા છતાં શુદ્ધતા પડકારે સારૂ પોતાનું સ્વતંત્રપણું ન વાપરે, પણ દેવના સેવકો બેના થાઓ. જે તમે સર્વને માન આપો, બાઈઓ પર પ્રીતિ રાખો, દેવનું ભય ધરો, રાજનું સન્માન કરો.

૧૮ ચાકરો, તમે પુરા કાયથી પોતપોતાના ધર્મીઓને આધીન થાઓ, જેઓ સારા તથા નમ્ર છે કેવળ તેઓને જ નહિ, પણ વળી કઠોરોને આધીન થાઓ. જે કેમકે જે કોઈ માણસ દેવ તરફના અંત કરણને લીધે અન્યાય વેઠતા હું ખ સહે છે તો તે માન્ય છે. જે કેમકે ન્યારે પાપ કરવાને લીધે માર ખાઓ છો ત્યારે જે તમે સહન કરો છો, તો તેમા શી કાર્ત્તિ છે? પણ સારૂ કરવાને લીધે ન્યારે હું ખ ભોગવો છો, ત્યારે જે તેનું સહન કરો છો, તો એ દેવની આગળ માન્ય છે. જે કારણ કે એને માટે તમે તેડાયેલા છો, કેમકે ખ્રીસ્તે પણ તમારે સારૂ સહનું, ને તમેને નમુનો આપ્યો છે, એ માટે કે તમે તેના પગલામાં ચાલો. જે તેણે કહ્યું પાપ ધીણું નહિ, ને તેના મ્હોલા કપટ ન હવે. જે તેણે નિંદા પામીને પાછી નિંદા ન થીધી, હું યો સહેતા ધમકાવ્યું નહિ, પણ યથાર્થ ન્યાય કરનારને પોતાને સોંપ્યો. જે લોકો પર તેણે પોતે પોતાના શરીરમાં આપણા પાપ માટે લીધા, એ માટે કે આપણે પાપો વિષે ખુબેના ધમકા ન્યાયીપણા વિષે જીવીએ, તેના પાંચોથી તમે સાંભળ થયા. જે કેમકે તમે ભુલા પડેલા થેટાના જેવા હતા, પણ હમણાં તમારા જીવોના પાળક તથા અધ્યક્ષની ગમ પાછા ફર્યા છો.

૩ એજ પ્રમાણે, બાપડાઓ, તમે પોતપોતાના વરોને આધીન થાઓ, એ સારૂ કે જે કોઈ [વર] વચન માનનાર ન હોય તો તેઓ પોતાની વહુઓની ચાલથી, જે એટલે તમારી મર્યાદાઓની નિમંજળ આદરેલાથી વચન વગર મેળવી લેવાય. જે તમારો સહુગાર બહારનો, એટલે ખુબેલા નિમાજના તથા સોનું ધાલવાનો અથવા વસ્ત્ર પહેરવાનો એવા ન થાય. જે પણ અંત કરણના ગુપ્ત માણસોના, એટલે લીન તથા નમ્ર આત્મા જે દેવની આગળ ધણું માન્યનો છે, તેના અવિનાશી વચનો, એવા થાય.

૧ કેમકે પૂર્વે જે પવિત્ર બાપડાઓ દેવ પર આરાધના રાખતી હતી, તેઓ પોતાપોતાના વરોને આધીન રહીને, એ પ્રમાણે પોતાને સહજારતી હતી કે તે પ્રમાણે સારાઈ ઇમાદતીને સ્વાધીન કરીને તેને આધીન રહેડી, જે તમે રૂકું કરો છો, ને કંઈ બચથી ગમરાતી નથી, તો તમે તેની ઈકરીઓ છો.

૭ એમજ વરો, તમે તેઓની સાથે સમજાવતી રહો, ને બાપડાઓ કે નબળા પાત્ર છે એ જાણીને, તથા જીવનની કૃપાના સદ્વારસ છો એમ જાણીને, તેને માન આપો, એ સાચું કે તમારી પ્રાર્થનાઓ અટકાવાય નહિ.

૮ છેલ્લું, તમે સર્વ એક મનના, બીજાના મુખ દુખમાં ભાગ લેનારા, શાકરો પર પ્રીતિ કરનારા, કષ્ટા સમજનારા તથા નમ્ર થાઓ. ૯ જુદાઈને બદલે જુદાઈ ને નિંદાને બદલે નિંદા ન વાળો, પણ તેથી ઉલટું આશીર્વાદ દો, કેમકે એને સાચું તમે તેડાયા એ માટે કે તમે આશીર્વાદના વારસ થાઓ. ૧૦ કેમકે, જે જીવન પર પ્રીતિ રાખવા, ને સારા કિલસને ભેવા આદે છે, તેણે પોતાની જીભને જુદાઈથી, ને પોતાના હોઠાને કપડી વાત બોલવાથી અટકાવવા ૧૧ તેણે જુદાઈથી દૂર જવું, ને ભલાઈ કરવી, તેણે સલાહ સોધવી, ને તેની પાછળ ચાલ્યા જવું ૧૨ કેમકે ન્યાયી પર પ્રભુની નજર છે, ને તેને કાને તેઓની પ્રાર્થનાઓ પડે છે, પણ પ્રભુને મ્હો જુલું કરનારાઓની વિરોધ છે.

૧૩ અને જે બહુ તેના અનુસરનારા ને તમે ધયા, તો તમારું જુલું કરનાર કોણ છે? ૧૪ પણ જો તમે ન્યાયીપણને સાચું સહો છો, તો તમને ધન્ય છે, માટે તેઓના ધાકથી બીહો મા, ને ગમરાઓ પણ મા ૧૫ પણ ખ્રીસ્તને પ્રભુ તરીકે પોતાના અંત કરજીમાં પવિત્ર માનો, ને તમારામાં જે આશા છે તેનું કારણ જે પ્રત્યેક પુછે તેને લીનતાથી તથા અદબથી પ્રત્યુત્તર દેવાને સદા સિદ્ધ રહો. ૧૬ સાચું અંત કરજી રાખો, એ સાચું કે જે વિષે તમારું જુલું બોલાય છે તે વિષે જેઓ ખ્રીસ્તમાની તમારી સારી ચાલને નિંદે છે, તેઓ શરમાય ૧૭ કેમકે જો દેવની ઇચ્છા એવી હોય, તો જુલું કરવાને લીધે સહેલુ એ કરતા રૂકું કરવાને લીધે સહેલુ એ સાચું છે ૧૮ કેમકે ખ્રીસ્તે પણ એક વેળા પાપોને સાચું, એટલે ન્યાયીએ અન્યાયીઓને બદલે સહુ, એ માટે કે આપણને દેવની પાસે તે પહોંચાડે, તે દેહમાં મારી નખાયો, પણ આત્મામાં સજીવન

કરાયો. ૧૯ તેમાં પણ તેણે જીવને બહીષ્કારમાંના આત્માઓને ઉપદેશ કીધો. ૨૦ તેઓ તો પૂર્વે માન નારા નહતા, એટલે નુહના દંદામાં ન્યારે વહાણમાં ચોરા, એટલે આક જીવ, પાણીથી બચ્યા, તે વહાણ તૈયાર થતું હતું, ને ન્યારે દેવની સહનતા વાટ ભેટી હતી, ત્યારે ૨૧ અને પાણી તો ઉપમારૂપે, એટલે ખામિસ્તમાં કરીને (જે દેહનો મેલ કાઢી નાખવો તે નહિ પણ સારા અંત કરજી દેવને ઉત્તર આપવો તેણે કરીને) ઇસુ ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાનથી ઇમણ તમને પણ તારે છે ૨૨ તે તો દૂતો તથા અધિકારીઓ તથા પરાક્રમીઓ પોતાને સ્વાધીન કરીને આકાશમાં ગયો ને દેવની જમણી ગમ છે.

૪ હવે ખ્રીસ્તે આપણે સાચું શરીરમાં સહુ છે, માટે તમે પણ એજ મનથી હવિયારબંધ થાઓ, કેમકે જેણે શરીરમાં સહુ છે તે પાપથી દૂર થયો છે, ૨ એ સાચું કે તે ત્યારથી દેહમાંનો બાકી રહેલો વખત માણસોના જુદા વિકારો પ્રમાણે નહિ, પણ દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે ગુનરે ૩ કેમકે વિદેશીઓની ઇચ્છા પ્રમાણે કરવાને આગ્રહ્યતા ગએલો કાળ બહુ છે, જે કાળે આપણે કામાતરપણામાં, વિપયોમાં, મદપાનમાં, ખ્યાલ ખુશાલીમાં, પિધેલપણામાં, તથા અમગળ મુસિબતોમાં ચાલ્યા ૪ એ વાતમાં તમે તેઓની સાથે તેજ જુદાઈના ખાડામાં ધસી પડતા નથી, તેથી તેઓ તમારી નિંદા કરતા આશ્ચર્ય પામે છે ૫ જીવતાઓ તથા મુએલાઓનો ન્યાય કરવાને જે સિદ્ધ છે તેને તેઓ હિસાબ આપશે ૬ કેમકે મરી ગએલાઓને પણ સુવાતા પ્રગટ કરાઈ હતી એ માટે કે માલુસો પ્રમાણે દેહમાં તેઓનો ન્યાય થાય પણ દેહ પ્રમાણે તેઓ આત્મામાં જીવે.

૭ પણ બાધાનો અંત પાસે આવ્યો છે, માટે તમે જુદાઈમાં ચાઓ, ને પ્રાર્થનાને સાચું સાવચેત રહો ૮ અને વિરોધે કરીને તમે એક બીજા પર આગ્રહથી પ્રીતિ કરો, કેમકે પ્રીતિ ધણી પાપને ઢાકશે ૯ કય કય કર્યા વિના તમે એક બીજાને પરીણા રાખો ૧૦ પ્રત્યેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એક બીજાની સેવામાં દેવની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓની પેઠે વાપરજી ૧૧ જો કોઈ બોલે છે, તો તેણે દેવના વચન પ્રમાણે બોલજી, જો કોઈ સેવા કરે છે, તો તેણે જે સામર્થ્ય દેવ તેને આપે છે તે પ્રમાણે તે કરવી, એ માટે કે સમજામાં ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવ મહિમાવાન થાય, તેને સદા સર્વકાળ મહિમા, તથા સત્તા

છે આમેન.

૧૨ વહાલાઓ, તમારી પરીક્ષા સારૂ જે અગ્નિપ્રીતી દુઃખ તમને થાય છે, તેના નવાઈ ન બંધો કે બંધો તમને કંઈ નહીં થયું હોય ૧૩ પણ ખ્રીસ્તના દુઃખોના તમે ભાગિયા છો, એટલામા દુઃખોના, જે માટે કે તેના મહિમા પ્રગટ થાય ત્યારે તમે બહુ ઉદ્ધાસથી આનંદ કરો ૧૪ ખ્રીસ્તના નામને સારૂ તમે નિંદાઓ છો, તો તમને ધન્ય છે, કેમકે મહિમાનો તથા દેવનો આત્મા તમ પર રહે છે, [તેઓથી તે નિંદાય છે ખરો, પણ તમારાથી તે મહિમા પામે છે] ૧૫ પણ ખુની અથવા ચોર અથવા શુદ્ધ કરનાર અથવા ધાવ મેલિયા તરીકે તમારામાંનો કોઈ ન સહે ૧૬ પણ ખ્રીસ્તી હોવાને લીધે જે કોઈ સહે છે, તો તેને લાજ ન લાગે, પણ તે તે નામમા દેવનો મહિમા કરે ૧૭ કેમકે ન્યાયકરણનો આત્મ દેવના ધરમા થાય, એવા સમય આવ્યો છે, ને જે તેનો આરભ પ્રથમ આપણે ત્યાં છે, તો દેવની સુવાત્તા જેઓ નથી માનતા તેઓના શો અંત થશે? ૧૮ ને ન્યાયીઓ મુશ્કેલીથી વરે છે, તો અસમ્મતો તથા પાપીઓનું ડંકાણું ક્યા થશે? ૧૯ એ માટે જેઓ દેવની કૃપા પ્રમાણે સહે છે, તેઓ સારૂ કરવામા પોતાના આત્માઓને વિશ્વાસુ ઉત્પન્ન કરનારને સોંપી દે

૫ તમારામા જે વહીવટો તેઓની, હુ સાથી વગલ તથા ખ્રીસ્તના દુઃખોના સાક્ષી તથા પ્રગટ થનાર મહિમાનો ભાગિયા છતાં, વિનવતી કરું છું કે, રે દેવનું જે ટોણું તમારામા છે તેનું પ્રતિપાલન કરો, અધ્યક્ષનું કામ અત્યંતને લીધે નહિ પણ ખુશીથી કરો, મલિન લોકને સારૂ નહિ પણ ભાવથી કરો ૨૦ અને વતન પર

ધારીપણું કરનાર જેવા નહિ, પણ તમે ટોણાના નમુના થાઓ. ૪ અને મુખ્ય ઘેટાપાળક પ્રગટ થશે ત્યારે મહિમાનો ન ચિમળાનાર મુગટ તમે પામશો. ૫ એજ પ્રમાણે જીવનાં, તમે વહીવટને આધીન થાઓ, ને તમે સધળા એક બીજાને આધીન થઈને નમ્રતા પહેરેલા થાઓ, કેમકે દેવ અવિષ્કોણી વિરુદ્ધ થાય છે, પણ નમ્રને કૃપા આપે છે ૬ એ માટે દેવના સમર્થ હાથ નીચે તમે પોતાને નમાવો કે તે તમને યોગ્ય પ્રસંગે ઉચ્ચ કરે ૭ તમારી સર્વ ચિંતા તેના પર નાઓ, કેમકે તે તમારી સલાહ કરે છે ૮ સાવચેત થાઓ, જાગતા રહો, [કેમકે] તમારો વેરી શેતાન આજનાર સિદ્ધી પેટે કોઈને અણી નય એમ શોધતો કૃપા કરે છે ૯ તમે વિશ્વાસમા સ્થિર થઈને તેની સામા થાઓ, કેમકે તમે બંધો છો કે, જગતમાના તમારા ભાઈઓ પર તે ને તેજ દુઃખ પૂર્ણ કરવામા આવે છે ૧૦ પણ સર્વ કૃપાનો દેવ જેણે ખ્રીસ્ત ઇસુમા આપણને પોતાના સર્વકાળના મહિમાને સારૂ બોલાવ્યા છે, તે પોતે, તમે થોડા વાર સલાહ પછી, તમને પૂર્ણ, સ્થિર, બળવત, [સ્થાપિત] કરશે ૧૧ તેને સત્તા સદા સર્વકાળ હોજી આમેન.

૧૨ સીલવાનસ, જે મારી ધારણા પ્રમાણે વિશ્વાસુ ભાઈ છે, તેની હસ્તક મેં કુકામા તમારા ઉપર લખ્યું છે, ને વિનવતી કરીને સાક્ષી આપી છે કે, જે કૃપામા તમે ઉભા રહો છો, તે દેવની ખરી કૃપા છે ૧૩ બાબે-લોનમાની [મઠણી] તમારી સાથે જે પસંદ કરેલી છે તથા મારો લીકરો માર્ક તમને સલામ કહે છે ૧૪ તમે પ્રીતિના સુબનથી એક બીજાને સલામ કરજો ખ્રીસ્ત ઇસુમાના તમ સર્વને શાંતિ થાઓ. આમેન

પીતરનો બીજો પત્ર.

૧ આપણા દેવ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના ન્યાયીપણાથી અમારા સરખો મુક્યવાન વિશ્વાસ જેઓ પામ્યા છે, તેઓને ઇસુ ખ્રીસ્તનો સેવક તથા પ્રેક્ષિ સીમાન પીતર લખે છે ૨ દેવને તથા આપણા પ્રભુ ઇસુને યોગ્યજવામા તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ મુજબ થાઓ. ૩ જેણે પોતાના મહિમાથી

તથા સાત્વિકપણાથી આપણને બોલાવ્યાં, એને યોગ્ય જવાથી તેના કૃત્તરી સામર્થ્ય આપણને જીવન તથા નુસક્ષિતને લાતા સધળા આપ્યા છે ૪ તેથી તેણે આપણને મુક્યવાન તથા બહુ મોટા વચનો આપ્યા છે, એ સારૂ કે તેઓને આસરે જગતમાની જે દુષ્ટાઈ કુદચ્છાથી છે, તેથી છુટીને દેવના સ્વભાવના ભાગિદાર

તમે યાઓ ૧ એજ કારણ મઠિ સધળા પરિશ્રમ કરીને તમે પોતાના વિશ્વાસ સાથે સાત્વિકપણુ, ને સાત્વિકપણુ સાથે જ્ઞાન, ૧ને જ્ઞાન સાથે સ્વદંમન, ને સ્વદંમન સાથે ધીરજ, ને ધીરજ સાથે સુભક્તિ, ૭ને સુભક્તિ સાથે બંધુમૈત્રી, ને બંધુમૈત્રી સાથે પ્રીતિ બેઠી લે. ૮ કેમકે એ સધળા તમારામા હોવાથી તથા વધવાથી, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના જ્ઞાન વિષે તમને આજસુ તથા નિષ્ક્રિય થવા દેશે નહિ. ૯ પણ જેની પાસે એઓ નથી તે આધારો છે, તેની આખો મીચેલી છે, ને પોતાના પહેલા પાપોથી શુદ્ધ થયો હતો એ તે વિસરી ગયો છે ૧૦ એ માટે, માઇએ, તમાર તેહુ તથા નિવડણુ નિશ્ચય કરવા સાર વિશેષ યત્ન કરો, કેમકે જે તમે એવુ કરો તો કદી પડશે નહિ ૧૧ કારણ કે એમ આપણા પ્રભુ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના સર્વ કાળના રાજ્યમા તમે પુરી રીતે પ્રવેશ પામશો

૧૨ એ માટે જે કે તમે એ વાતો જાણો છો, ને હાલના સત્યમા રિથર થયા છો, તોપણુ તમને એઓ નિત્ય સંભારવાને હું ચુકીશ નહિ. ૧૩ અને ન્યા સુધી હુ આ માડવામા છું, ત્યા સુધી તમને સંભારવાને સાવધ કરવા એ મને યોગ્ય લાગે છે ૧૪ કેમકે મને માલુમ છે કે, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના જેમાજા પ્રમાણે મારો માડવો જલદી પડવાનો છે ૧૫ અને હુ યત્ન કરીશ કે, મારા મરણ પછી તમને આ વાતોનુ સ્મરણુ નિત્ય થાય ૧૬ કેમકે ન્યારે અમે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો પરાક્રમ તથા આવડુ તમને જાણાવ્યું, ત્યારે અમે ચતુરાઇથી કહેયેલી કહાણીએને અનુસરતા નહોતા, પણ તેના મોટાપણુના પ્રત્યક્ષ જોનારા હતા ૧૭ કેમકે ન્યારે બહુ તેજસ્વી મહિમાથી તે સબંધી એવી વાણી આવી કે, એ મારો વહાલો પુત્ર છે, એના પર હુ બહુ સતુષ્ટ છું, ત્યારે દેવ બાપથી તે માન તથા મહિમા પામ્યો ૧૮ અને અમે તેની સાથે પવિત્ર પહાડ પર હતા ત્યારે આકાશથી આવેલી તે વાણી અમે સાંભળી ૧- અને અમારી પાસે એથી વધારે નિશ્ચે વાત, એટલે સવિશ્વવાત છે, તેને અધારા ટેકા-ણુમા પ્રકાશ કરનાર દીવાના જેવી જાણીને તેના પર ન્યા સુધી પહોં ફટિ ને સવારનો તારો તમારા અંત ક-શ્વોમા ઉગે, ત્યા સુધી ચિત્ત લગાડવાથી તમે સાર કરશો ૨૦ પ્રથમ તમારે એ જાણવું કે, પવિત્ર લેખમાની કોઇ સવિશ્વવાત મનુષ્યોક્તિ નથી. ૨૧ કેમકે સવિ-શ્વવાત માણુસની ઇચ્છા પ્રમાણે કદી આવી નહિ, પણ

માણુસો પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાએ દેવથી બોલ્યાં. ૨ વળી જેમ [ઇસાએલી] લોકોમા ખોટા ભવિ-શ્વવાદીઓ પણ થયા હતા, તેમ તમારામા પણ ખોટા ઉપદેશકો થશે, એવા કે નાશકારક પાપક-મતો ચુસરૂપે ચલાવશે, ને જે ધણીએ તેઓને વેચાતા લીધા તેનો પણ નકાર કરીને પોતા પર ઉતાવળે નાશ લાવશે ૨ અને તેઓના ભ્રષ્ટાચારમા ધણાઓ ચાલશે, ને તેઓને લીધે સત્યના માર્ગની નિંદા થશે, ૩ ને દ્રવ્યલોકે તેઓ કપટી વાતોથી તમને વેચવાના માલ જેવા કરશે, તેઓના આગળથી ઠરાવેલો જે દડ તે વિલગ કરતો નથી, ને તેઓના નાશ દીઠ લગાડતો નથી ૪ કેમકે જે દૂતોએ પાપ કીધું તેઓને દેવ ઓગા-નહિ, પણ નરકમા નાખીને ન્યાયકરણુ સુધી અધકા-રના ખાડાઓમા રાખ્યા, ૫ ને પુરાતન જગતને ઓડયુ નહિ, પણ અસક્તના જગત પર જળપ્રલય લાવીને આક્રમે માણુસ નુહ, જે ન્યાથીપણુને ઉપ-દેશક હતો, તેને બચાવ્યો, ૬ ને યનાર અસકતોને ઉઠાહરણુ આપવા સાર સદોમ તથા ગમેરાહ શહેરોને ભરમ કીધા, ને તેઓને પાયમાલ કરીને તેઓને દંડ કીધો, ૭ ને ન્યાથી હુત જે અધર્મોનાની અશુદ્ધ ચાલથી હુ ખી હતો તેને ઓડાવ્યો, ૮ (કેમકે તે ન્યાથી તેઓમા વસતો હતો ત્યારે તેઓના જુડા કામ જેવાથી તથા સાક્ષ્યાથી પોતાના ન્યાથી જીવમા નિત્ય દુ ખી થતો હતો) ૯ તો સુલકતોને પરીક્ષણુ-માથી ઓડાવવાનુ પ્રભુ જાણે છે, ને અન્યાથીઓને તથા વિશેષ કરીને જેઓ મહિનતાના વિષયોથી ૧૦ દેહ પ્રમાણે ચાલે છે, ને ધણીપણુને તુચ્છ કરે છે તેઓને ન્યાયકાળ સુધી શિક્ષાને સાર રાખવાનુ તે જાણે છે તેઓ ધીટ તથા સ્વચ્છેથી થઈને અધિકારીઓની નિંદા કરતા ધુજતા નથી ૧૧ તોપણુ દૂતો બળ તથા પરાક્ર-મમા વધારે મોટા છતા પ્રભુની આજ્ઞા તેઓ પર નિંદાનો દોષ ઠરાવી મુક્તા નથી. ૧૨ પણ સ્વભાવે નિર્બુદ્ધ પશુ, જેઓ પકડાવા તથા નાશ પામવાને જાણેલા, તેઓની જેઠે એઓ જે વિષે નથી જાણતા, તે વિષે નિંદા કરીને પોતાના નાશમા નાશ પામશે, ને અન્યાય કર્યોને લીધે અન્યાયનુ ફળ ભોગવશે. ૧૩ ઘોણે દિવસે સુખજોનમા તેઓ આનંદ નહોતે, તેઓ રાધ તથા એજ છે, ને પોતાના પ્રેમજોનમા મસ્ત થઈને તમારી સાથે ભોજન કરે છે ૧૪ તેઓની આખો વ્યસિચારથી ભરેલી છે, ને પાપ કરવાથી બંધ નથી પડતી, તેઓ અરિથર પ્રાણોને મોઢે છે,

ચોહાનનો પહેલો પત્ર.

૧ જીવનના રાખડ સંબંધીનું, જે આરંભથી હૃદય, જે અમે સાક્ષ્ય છે, જે અમે પોતાની આંખે દીઠું છે, જેના પર અમે જોયું, ને જેને અમે પોતાને હાથે અડક્યા. ૨ (અને તે જીવન પ્રગટ થયું, ને અમે તે જોયું છે, ને સાક્ષી પુરીએ છીએ, ને તે અનતકાળનું જીવન જે બાપની પાસે હતું, ને અમને પ્રગટ થયું, તે તમને કહી દેખાડીએ છીએ) ૩ હા, જે અમે દીઠું તથા સાક્ષ્યું છે, તે તમને પણ કહી દેખાડીએ છીએ એ મઠિ કે, તમારી પણ અમારી સાથે સગત થાય, અને અમારી સગત બાપની સાથે તથા તેના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તની સાથે છે. ૪ અને અમારો આનંદ સર્વથા થાય, મઠિ એ વાતો અમે લખીએ છીએ.

૫ હવે જે સદેશો અમે તેનાથી સાક્ષ્યો છે ને તમને જણાવીએ છીએ, તે એ છે કે દેવ અજવાળુ છે, ને તેનામા કંઈ પણ અધાર નથી. ૬ જે આપણે કહીએ, કે તેની સાથે આપણી સગત છે, ને અધારામા ચાલીએ, તો જુદું બોલીએ છીએ, ને સત્ય પાળતા નથી. ૭ પણ જેમ તે અજવાળામા છે, તેમ જે આપણે અજવાળામા ચાલીએ, તો આપણને એક બીજાની સાથે સગત છે, ને તેના પુત્ર ઇસુનું લોહી આપણને સઘળા પાપથી શુદ્ધ કરે છે. ૮ જે આપણે કહીએ કે, આપણને પાપ નથી, તો આપણે પોતાને બુલાવીએ છીએ, ને આપણામા સત્ય નથી. ૯ જે આપણે આપણા પાપ કબૂલ કરીએ, તો આપણા પાપ માફ કરવા તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે. ૧૦ જે આપણે કહીએ, કે આપણે પાપ કીધું નથી, તો આપણે તેને જુઠો પાડીએ છીએ, ને તેનું વચન આપણામા નથી.

૨ મારા છેકરા, હું તમને આ વાતો લખુ છું એ મઠિ કે તમે પાપ ન કરો. અને જે કોઈ પાપ કરે તો બાપની પાસે આપણો મધ્યસ્થ છે, એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત ને ન્યાયી છે તે. ૨ અને તે આપણા પાપ વિષે પ્રાયશ્ચિત્ત છે, ને કેવળ આપણા વિષે નહિ, પણ આખા જગત વિષે તે પ્રાયશ્ચિત્ત છે. ૩ અને જે

આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ, તો તેથી આપણને માલમ છે, કે આપણે તેને ઓળખીએ છીએ. ૪ જે કહે છે કે હું તેને ઓળખુ છું, પણ તેની આજ્ઞા પાળતો નથી, તે જુઠો છે, ને તેનામા સત્ય નથી. ૫ પણ જે કોઈ તેનું વચન પાળે છે તેનામા દેવ પરનો પ્રેમ ખરે-ખરો સર્વથા થયો છે, એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે તેનામા છીએ. ૬ જે કહે છે કે, હું તેનામા રહું છું, તેણે જેમ તે આજ્ઞા તેમજ આવડું જોઈએ.

૭ વહાલાઓ, નવી આજ્ઞા નહિ, પણ જુની આજ્ઞા જે તમારી પાસે આરંભથી હતી, તે હું તમને લખુ છું જે વચન તમે સાક્ષ્યું, તેજ જુની આજ્ઞા છે. ૮ વળી નવી આજ્ઞા જે તેનામા તથા તમારામા સત્ય છે, તે હું તમને લખુ છું કેમકે અધાર જતું રહે છે, ને ખરું અજવાળું હંમણા પ્રકારી છે. ૯ જે કહે છે કે, હું અજવાળામા છું, ને પોતાના બાઈનો દ્વેષ કરે છે, તે હજી સુધી અધારામા છે. ૧૦ જે પોતાના બાઈ પર પ્રેમ કરે છે, તે અજવાળામા રહે છે, ને તેનામા ઠાકરનું કારણ નથી. ૧૧ પણ જે પોતાના બાઈનો દ્વેષ કરે છે, તે અધારામા છે, ને અધારામા ચાલે છે, ને પોતે કયા બચ છે, તે જાણતો નથી, કેમકે અધારાએ તેની આંખો આધળી કીધી છે.

૧૨ છેકરા, હું તમને લખુ છું કારણ કે તેના નામને લીધે તમારા પાપ માફ થયા છે. ૧૩ બાપો, હું તમને લખુ છું કારણ કે જે આરંભથી છે, તેને તમે ઓળખો છો. જુવાનો, હું તમને લખુ છું કારણ કે તમે જુઠાને જીતો છો. બાળકો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે તમે બાપને ઓળખો છો. ૧૪ બાપો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે જે આરંભથી હતો તેને તમે ઓળખો છો. જુવાનો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે તમે બળવંત છો, ને દેવનું વચન તમારામા રહે છે, ને તમે જુઠાને જીતો છો. ૧૫ જગત પર અથવા જગતમાંના પર પ્રેમ ન કરો, જે કોઈ જગત પર પ્રેમ કરે તો તેનામા બાપ પરનો પ્રેમ નથી. ૧૬ કાલે સર્વ જે જગતમા છે, એટલે દેહનો લોક તથા આંખોનો લોક, તથા જીવનનો

આહાર તે બાપથી નથી, પણ જગતથી છે. ૧૭ જગત તથા તેના લોભ જતાં રહે છે, પણ જે દેવની ઇચ્છા પુરી કરે છે તે સદા રહે છે.

૧૮ બાળકો, આ છેલ્લો સમય છે, ને જેમ તમે સાંભળ્યું, કે ખ્રીસ્ત-વિરોધી આવે છે, તેમ હંમણાં ખ્રીસ્ત-વિરોધી ઘણા થયા છે, એથી આપણે બહુએ જીએ કે આ છેલ્લો સમય છે. ૧૯ તેઓ આપણામાંથી નીકળી ગયા, પણ તેઓ આપણામાંના નહોતા, કાંતે જો તેઓ આપણામાંના હોત, તો આપણી સાથે રહેત, ખમ્ તેઓમાંનો કોઈ આપણામાંનો નથી એમ પ્રગટ થાય માટે [તેઓ નીકળી ગયા.] ૨૦ અને જે પવિત્ર છે તેનાથી તમે અભિષેક પામ્યા છો, ને તમે સંપૂર્ણ બળ્યા છો. ૨૧ તમે સત્યને બાળતા નથી, એ કારણથી નહિ, પણ તમે તેને બળો છો, ને સત્યમાંનું કંઈ જુદું નથી, એ કારણથી ને તમને લખ્યું છે. ૨૨ જે ઇસુનો નકાર કરીને કહે છે કે તે ખ્રીસ્ત નથી, તે શિવાય કોણ જુદો છે? જે બાપ તથા પુત્રનો નકાર કરે છે તેજ ખ્રીસ્ત-વિરોધી છે. ૨૩ હરેક જે પુત્રનો નકાર કરે છે, તેને બાપ પણ નથી. પુત્રનો જે અંતીકાર કરે છે તેને બાપ પણ છે. ૨૪ જે તમે પહેલાંથી સાંભળ્યું છે, તે તમારામાં રહે. પહેલાંથી જે તમે સાંભળ્યું, તે જો તમારામાં રહે તો તમે પણ પુત્રમાં તથા બાપમાં રહેશો. ૨૫ અને જે વચન તેણે આપ્યુંને આપ્યું તે એજ, એટલે સર્વકાળનું જીવન. ૨૬ જેઓ તમને બુલાવે છે તેઓ સંબંધી ને તમને આ લખ્યું છે. ૨૭ અને જે અભિષેક તમે તેનાથી પામ્યા તે તમારામાં રહે છે, ને કોઈ તમને શિખવે એવી કંઈ અગત્ય નથી, પણ જેમ તેના અભિષેક તમને સર્વ સંબંધી શિખવે છે, ને તે સત્ય છે, જુદો નથી, ને જેમ તેણે તમને શિખવ્યું, તેમ તમે તેનામાં રહો. ૨૮ અને હવે, છાકરાં, તેનામાં રહો એ માટે કે જે તે પ્રગટ થાય, તો આપણને હિંમત થાય, ને તેના આવવાને વખતે તેની રૂબરૂ આપણે ન શરમાઈએ. ૨૯ જો તમે બળ્યા છો કે તે ન્યાયી છે, તો હરેક જે ન્યાયીપણું કરે છે, તે તેનાથી જન્મ્યા છે, એ તમે બળ્યા છો.

૩ જુઓ, બાપે કેવી પ્રીતિ આપણા પર કરી છે કે આપણે દેવનાં છાકરાં કહેવાઈએ; ને તેનાં છાકરાં તો જીએ. એ માટે જગત આપણને બોળાવતું નથી, કેમકે તેણે તેને બોળ્યો નહિ. ૨ વહાલાઓ, હાલ આપણે દેવનાં છાકરાં જીએ, ને આપણે જેવા થઈએ, તે દર સુધી પ્રગટ થયું નથી. આપણે

તો બહુએ જીએ, કે ન્યારે તે પ્રગટ થશે, ત્યારે તેના જેવા આપણે થઈએ, કેમકે જેવા તે છે, તેવા તેને આપણે દેખીએ. ૩ અને જે હરેક તેના પર એ આશા રાખે છે, તે પોતાને ધુલ્લું કરે છે, જેમ તે ધુલ્લું છે તેમ. ૪ હરેક જે પાપ કરે છે, તે નિયમભંગ પણ કરે છે, ને પાપ એજ નિયમભંગ છે. ૫ અને તમે બળ્યા છો કે પાપ હરણ કરવાને તે પ્રગટ થયો, ને તેનામાં પાપ નથી, ૬ હરેક જે તેનામાં રહે છે, તે પાપ કરતો નથી, હરેક જે પાપ કરે છે તેણે તેને દીઠો નથી, ને તેને બોળખતો પણ નથી. ૭ છાકરાં, કોઈ તમને ન બુલાવે; જેમ તે ન્યાયી છે, તેમ જે ન્યાયીપણું કરે છે તે પણ ન્યાયી છે; ૮ જે પાપ કરે છે તે શેતાનનો છે, કાંતે શેતાન આરબથી પાપ કરે છે; દેવનો પુત્ર એ સારૂ પ્રગટ થયો કે તે શેતાનનાં કામનો નાશ કરે. ૯ હરેક જે દેવથી જન્મ્યો છે તે પાપ કરતો નથી, કાંતે તેનું બીજ તેનામાં રહે છે, ને તે પાપ કરી શકતો નથી, કેમકે તે દેવથી જન્મ્યો છે. ૧૦ એથી દેવનાં છાકરાં તથા શેતાનનાં છાકરાં પ્રગટ છે, હરેક જે ન્યાયીપણું કરતો નથી, ને જે પોતાના ભાઈ પર પ્રેમ કરતો નથી, તે દેવનો નથી. ૧૧ કાંતે જે સદેશો તમે પહેલાંથી સાંભળ્યા છે તે એજ કે, આપણે એક બીજ પર પ્રેમ રાખીએ. ૧૨ જેવા કાઇન બુંદાનો હતો, ને પોતાના ભાઈને મારી નાખ્યો, તેવા ન થવું; ને તેણે શા માટે તેને મારી નાખ્યો? એ માટે કે પોતાનાં કામ બુંડાં હતાં, ને પોતાના ભાઈનાં ન્યાયી હતાં.

૧૩ ભાઈઓ, જે જગત તમારો દ્વેષ કરે તો તમે અચરત ન થાઓ. ૧૪ આપણે ભાઈઓ પર પ્રીતિ રાખીએ જીએ એથી આપણે બહુએ જીએ કે મરણમાંથી નીકળીને જીવનમાં આવ્યા જીએ; જે પ્રેમ રાખતો નથી તે મરણમાં રહે છે. ૧૫ હરેક જે પોતાના ભાઈ પર દ્વેષ રાખે છે તે મનુષ્યધાતક છે. અને તમે બળ્યા છો કે કોઈ મનુષ્યધાતકમાં અનંતજીવન રહેતું નથી. ૧૬ એથી આપણે પ્રિમને ભવ્યા છે; કાંતે તેણે પોતાનો પ્રાણ આપણી વતી આપ્યો; એમજ આપણે ભાઈઓને સારૂ આપણા પ્રાણ આપવા બોધ્યો. ૧૭ પણ જેની પાસે આ જગતનું દ્રવ્ય હોય, ને પોતાના ભાઈને ગરજ છે એવું જોઈને તે પર પોતાની ફયા બંધ કરે, તો તેનામાં દેવની પ્રીતિ શી તરેલ રહે છે? ૧૮ છાકરાં, આપણે શબ્દથી નહિ, ને જીભથી નહિ, પણ કૃત્યમાં તથા સત્યમાં પ્રીતિ કરીએ.

- ૧૬ એથી આપણે ભણીશું કે આપણે સત્યના છીએ, ને જે કંઈ વિષે આપણું અંતઃકરણ આપણને દોષિત કરાવે છે, તે વિષે તેની આગળ આપણા અવતરણને ઘાંત કરીશું, ૨૦ કેમકે આપણા અંતઃકરણ કરતાં દેવ મોટો છે, ને સઘળું ભણે છે. ૨૧ વહાલાઓ, જો આપણું અંતઃકરણ આપણને દોષિત કરાવતું નથી, તો દેવની ગમ આપણને નિર્ભયતા છે. ૨૨ અને જે કંઈ આપણે માગીએ છીએ, તે તેનાથી પામીએ છીએ, કેમકે તેની આજ્ઞા આપણે પાળીએ છીએ, ને તેની નજરે જે પસંદ પડે છે તે કરીએ છીએ. ૨૩ અને તેની આજ્ઞા એ છે કે તેના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તના નામ પર આપણે વિશ્વાસ રાખીએ, ને જેમ તેણે આપણને આજ્ઞા આપી, તેમ એક બીજા પર પ્રીતિ કરીએ. ૨૪ અને જે તેની આજ્ઞા પાળે છે, તેનામા તે રહે છે, ને એ તેનામાં; ને જે આત્મા એણે આપણને આપ્યો છે તેથી ભણીએ છીએ કે એ આપણામાં રહે છે.

૪ વહાલાઓ, હરેક આત્મા પર વિશ્વાસ ન રાખો, પણ આત્માઓ દેવથી છે કે નહિ એ વિષે તેઓને પારખો; કાંજે જગતમાં ભુલો ભવિષ્યવાદીઓ ઘણા નિકળ્યા છે. ૨ ઇસુ ખ્રીસ્ત દેહમાં આવ્યો છે, એવું જે હરેક આત્મા કબૂલ કરે છે તે દેવનો છે, એથી તમે દેવનો આત્મા ભણો છો. ૩ હરેક આત્મા જે ઇસુને કબૂલ કરતો નથી તે દેવનો નથી; ને ખ્રીસ્ત-વિરોધીનો આત્મા જે વિષે તમે સાંભળ્યું કે તે આવે છે, તે એજ છે, ને તે હમણાં પણ જગતમાં છે. છાકરાં, તમે દેવનાં છો, ને તમે તેઓને છુટ્યા છે, કાંજે જે જગતમાં છે તે કરતાં જે તમારામાં છે તે મોટો છે. ૫ તેઓ જગતના છે, એ માટે તેઓ જગત વિષે જાણે છે, ને જગત તેઓનું સાંભળે છે. ૬ આપણે દેવના છીએ; જે દેવને જાણખે છે તે આપણું સાંભળે છે, જે દેવનો નથી તે આપણું સાંભળતો નથી; એથી આપણે સત્યનો આત્મા તથા બુલાવનારા આત્મા ભણીએ છીએ.

- ૭ એ વહાલીઓ, આપણે એક બીજા પર પ્રીતિ રાખીએ, કાંજે પ્રીતિ દેવથી છે, ને હરેક જે પ્રીતિ કરે છે તે દેવથી જન્મેલો છે, ને દેવને જાણખે છે. ૮ જે પ્રીતિ કરતો નથી, તે દેવને જાણખતો નથી; કાંજે દેવ પ્રીતિ છે. ૯ એથી આપણા પરની દેવની પ્રીતિ પ્રગટ થઈ, કે દેવ પોતાના એકાકીજનિત પુત્રને જગતમાં એ માટે મોકલ્યો, કે તેનાથી આપણે છવાઈએ ૧૦ એમાં પ્રીતિ છે, કે આપણે દેવ પર પ્રેમ

કીધો એમ તો નહિ, પણ એમાં કે તેણે આપણા પર કીધો ને પોતાના પુત્રને આપણાં પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થવા મોકલ્યો. ૧૧ વહાલાઓ, જો દેવ આપણા પર એવો પ્રેમ કીધો, તો આપણે પણ એક બીજા પર પ્રેમ રાખવો જોઈએ. ૧૨ કાંઈએ દેવને કદી દીઠો નથી; જે આપણે એક બીજા પર પ્રેમ કરીએ તો દેવ આપણામાં રહે છે, ને તેનો પ્રેમ આપણામાં સંપૂર્ણ થયેલો છે. ૧૩ આપણે તેનામા રહીએ છીએ, ને તે આપણામાં, એ આપણે એથી ભણીએ છીએ કે તેણે પોતાના પવિત્ર આત્માનું [દાન] આપણને આપ્યું છે. ૧૪ અને અમે જોયું છે ને સાક્ષી પુરીએ છીએ, કે બાપે પુત્રને જગતનો તારનાર થવા મોકલ્યો છે. ૧૫ જે કોઈ કબૂલ કરે છે કે ઇસુ દેવનો પુત્ર છે, દેવ તેનામાં તથા તે દેવમાં રહે છે. ૧૬ અને દેવની જે પ્રીતિ આપણા પર છે તે આપણે ભણીએ છીએ, ને તે પર વિશ્વાસ કર્યો છે. દેવ પ્રીતિ છે, ને જે પ્રીતિમા રહે છે તે દેવમા ને દેવ તેનામા રહે છે. ૧૭ એથી આપણામા પ્રીતિ સંપૂર્ણ થઈ છે, કે ન્યાયકાળે આપણને નિર્ભયતા થાય, કાંજે જોવા તે છે, તેવા આપણે આ જગતમાં છીએ. ૧૮ પ્રીતિમા ભય નથી, પણ પુરી પ્રીતિ ભયને કાઢી નાખે છે, કેમકે ભયથી સજ્જ છે જે ભયભીત છે તે પ્રીતિમાં પુરો થયેલો નથી. ૧૯ આપણે પ્રીતિ કરીએ છીએ, કેમકે પહેલાં તેણે આપણા પર પ્રીતિ કરી. ૨૦ જે કોઈ કહે છે, હું દેવ પર પ્રીતિ કર છું, પણ પોતાના ભાઈ પર દ્વેષ કરે છે, તો તે ભુલો છે, કાંજે પોતાના ભાઈને તેણે દીઠો છે તે પર જે પ્રીતિ કરતો નથી, તો દેવ જોને તેણે દીઠો નથી તે પર તે પ્રીતિ કરી શકતો નથી. ૨૧ અને એ આજ્ઞા તેનાથી આપણને છે કે જે દેવ પર પ્રીતિ કરે છે, તેણે પોતાના ભાઈ ઉપર પણ પ્રીતિ કરવી.

૫ હરેક જે વિશ્વાસ કરે છે કે ઇસુ એજ ખ્રીસ્ત છે તે દેવથી જન્મેલો છે; ને હરેક જે જન્માવનાર પર પ્રીતિ કરે છે તે તેનાથી જન્મેલા પર પણ પ્રીતિ કરે છે. ૨ ન્યારે આપણે દેવ પર પ્રીતિ રાખીએ છીએ ને તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ છીએ, ત્યારે એથી આપણે ભણીએ છીએ કે દેવનાં છાકરાં ઉપર પણ પ્રીતિ રાખીએ છીએ. ૩ કેમકે દેવ પરની પ્રીતિ આ છે કે આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ, ને તેની આજ્ઞાઓ ભારે નથી. ૪ કાંજે હરેક જે દેવથી જન્મેલું છે તે જગતને છોડે છે, ને જે જગતને છોડ્યું છે તે આપણા વિશ્વાસ છે. ૫ જે વિશ્વાસ કરે છે, કે ઇસુ

દેવનો પુત્ર છે તે વગર જન્મતે કોણ જીતે છે? પાણીથી તથા લોહીથી ને આવ્યો, તે એ છે એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત, ને તે કેવળ પાણીથી નહિ પણ પાણી તથા લોહીથી આવ્યો, જે ને સાક્ષી પુરે છે તે આત્મા છે, કાને આત્મા સત્ય છે કેમકે સાક્ષી પુરનારા ત્રણ છે એટલે આત્મા તથા પાણી તથા લોહી ને એ ત્રણ એકબી રહે છે. જે આપણે માનસોની સાક્ષી માનીએ છીએ તો એ કરતાં દેવની સાક્ષી મોટી છે, કાને દેવ પોતાના પુત્ર સંબંધી ને સાક્ષી આપી છે તે એજ છે. ૧૦ ને દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ રાખે છે તેને પોતાના સાક્ષી છે, ને દેવ પર વિશ્વાસ કરતા નથી તેણે તેને જુદો પાડ્યો છે, કેમકે દેવે પોતાના પુત્ર વિષે ને સાક્ષી આપી છે, તે સાક્ષી પર તેણે વિશ્વાસ કયો નથી. ૧૧ અને આ સાક્ષી એવી છે કે દેવે આપણને અનવજીવન આપ્યું, ને આ જીવન તેના પુત્રમાં છે. ૧૨ અને દિવનો પુત્ર છે તેને જીવન છે. જેને દેવના પુત્ર નથી, તેને જીવન નથી.

૧૩ તમને અનવજીવન છે એ તમે જાણો, માટે તમારા ઉપર એટલે ને તમે દેવના પુત્રના નામ પર વિશ્વાસ કરો. છે તે તમારા ઉપર મેં આ વાતો લખી છે. ૧૪ અને તેના વિષે આપણી ને નિર્ભયતા તે એ છે કે ને આપણે તેની ઇચ્છા પ્રમાણે કંઈ માનીએ,

તો તે આપણે સામળે છે, ૧૫ ને ને કંઈ માનીએ, જે તે સંબંધી આપણે જાણીએ કે તે આપણે સામળે છે, તો ને આપણે તેની પાસે માગ્યું છે તે આપણને મળે છે, એ પણ આપણે જાણીએ છીએ. ૧૬ મરજીકારક નથી એવું પાપ ને કોઈ પોતાના જીવન કરતો જીવે તો તેણે માગ્યું, ને ને મરજીકારક નથી એવું પાપ કરનારાઓને માટે [દેવ] તેને જીવન આપશે. મરજીકારક એવું પણ પાપ છે, તે વિષે હું કહું તો નથી કે વિનંતી કરવી. ૧૭ સર્વ અન્યાય પાપ છે, ને ને મરજીકારક નથી એવું પણ પાપ છે.

૧૮ આપણે જાણીએ છીએ કે દરેક ને દેવથી જન્મેલો છે તે પાપ કરતો નથી, પણ ને દેવથી જન્મેલો છે તે પોતાને સમાળે છે, ને જુદો તેને અંદર કતો નથી. ૧૯ આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે દેવના છીએ, ને આપણે જન્મતે તે જુદામાં રહે છે.

૨૦ વળી આપણે જાણીએ છીએ કે દેવનો પુત્ર આવ્યો છે, ને ને સાચો તેને યોગ્યતા સાથે તેણે આપણને સમજાવ્યું આપી છે, ને ને સાચો, એટલે તેનો પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્ત, એનામાં આપણે છીએ, એજ ખરો દેવ તથા અનંતજીવન છે. ૨૧ છાકરા, તમે પોતાને મુક્તિઓથી સજાણી રાખો.

યોહાનનો બીજો પત્ર.

૧ પસંદ કરેલી બાઈને તથા તેના છાકરાઓને વડીલ લખે છે, ૨ ને સત્ય આપણામાં રહે છે, ને સર્વકાળ સુધી રહેવાનું છે તેને લીધે હું સત્યમાં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યું છું, ને એકલો હું નહિ, પણ ને સંબંધી સત્યને જાણે છે તેઓ પણ રાખે છે. ૩ દેવ આપથી તથા આપના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા કૃપા તથા શાંતિ આપણી પાસે સત્ય તથા પ્રીતિમાં રહેશે. ૪ જેમ આપણે આપથી આજ્ઞા પામ્યા, તેમ સત્યમાં ચાલતા તારા કેટલાએક છાકરા મેં દીઠા છે, માટે હું ધણે આનંદી થયો છું. ૫ અને હવે, બાઈ, હું નવી આજ્ઞા લખ્યું છું એમ નહિ, પણ આદેશથી ને આજ્ઞા આપણને મળેલી છે તે લખતા તને અરજ કરું કે

આપણે માહોમાંહે પ્રીતિ કરીએ. ૬ અને આપણે તેની આજ્ઞાઓ પ્રમાણે ચાલીએ તેજ પ્રીતિ છે, ને જેમ તમે આદેશથી સામજીય તેમ આજ્ઞા એજ છે કે પ્રીતિમાં તમે ચાલો. ૭ કાને જાતમાં ધણા ભુલાવનારા થયા છે, કે જેઓ ઇસુ ખ્રીસ્તનું દેહમાં આવવું કબૂલ કરતા નથી, તેજ ભુલાવનારા તથા ખ્રીસ્ત વિરોધી છે. ૮ તમે પોતા વિષે સાવધાન રહો, એ માટે કે અને ને કામ કર્યું છે તેનો તમે નાશ ન કરો, પણ પુર પ્રતિજ્ઞ પામો. ૯ દરેક ને હું બહાર ચાલે છે, ને ખ્રીસ્તના બોધમાં રહેતો નથી તેને દેવ નથી, બોધમાં ને રહે છે તેનેજ બાપ તથા પુત્ર પણ છે. ૧૦ જે કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એજ બોધ ન લાવે, તો તેને ઘરમાં ન

હો, ને તેને કુશળતા ન કહો. ૧૧ કેમકે જે તેને કુશળતા કહે છે તે તેના બુદ્ધિ કામનો ભાગ્યેથી થાય છે. ૧૨ મારે તમને લખવાનું થયું છે, તે પછી કાળ તથા શાહીથી લખવું એવી મારી ઇચ્છા નથી, પણ તમારો

આનંદ સંપૂર્ણ થાય માટે તમારી પાસે હાલર થઇને મ્હોડેમ્હોડ બોલવાની હું આશા રાખું છું. ૧૩ તારી પસંદ કરેલી બહેનના છેકરા તને કુશળતા કહે છે

યોહાનનો ત્રીજો પત્ર.

૧ જેના પર હું સત્યમા પ્રીતિ રાખું છું, તે વહાલા ગાયને વડીલ લખે છે

૨ વહાલા, હું પ્રાર્થના કરું છું કે જેમ તારો જીવ કુશળ છે તેમ તું સર્વ વાતમા કુશળ તથા સાને રહે. ૩ કેમકે ભાઈઓ આભ્યા ત્યારે તેઓએ તું સત્યમા ચાલે છે તે પ્રમાણે તારા સત્ય વિષે સાક્ષી આપી, માટે મને ધણું આનંદ થયો. ૪ મારા છેકરા સત્યમા ચાલે છે એવું હું સાંભળું છું, એ કરતા મને મોટો આનંદ નથી. ૫ વહાલી, જે કંઈ કામ તું ભાઈઓને, હા પાસા ભાઈઓને સારૂ કરે છે તેમા તું વિશ્વાસુ કામ કરે છે. ૬ તેઓએ તારા પ્રેમ વિષે મરળીની આગળ સાક્ષી પુરી છે. તેઓને દેવને ચોચ્ય ગીતે આગળ પહોંચાડશે તો તું સારૂ કરીશ. ૭ કેમકે તેઓ વિદેશીઓ પાસેથી કંઈ ન લેતા, તેના નામને સારૂ બહાર બધા ૮ માટે આપણે એવાઓનો અંગીકાર કરવો ભેંધએ, એ સારૂ કે આપણે સત્ય વિષે સવાતે કામ કરનારા થઇએ.

૯ મેં મરળીને કંઈ લખ્યું, પણ દિયરેકે જે તેઓમા

મુખ્ય થવા ચાહે છે, તે અમારો અંગીકાર કરતો નથી. ૧૦ એ માટે જે હું આજુ તો તેના જે કામ તે કરે છે તેઓને હું સહયોગી, તે અમારે ઉલ્લી બુની વાતથી બંધ છે, ને એથી તુષ્ટ ન થતા પોતે ભાઈઓનો અંગીકાર કરતો નથી, ને જેઓ એવું કરવા ચાહે છે તેઓને તે વારે છે ને મરળીમાથી બહાર કાઢે છે. ૧૧ વહાલા, બુદ્ધાને નહિ, પણ સારાને અનુસરો. જે સારૂ કરે છે તે દેવના છે, જે બુદ્ધ કરે છે તેણે દેવને દીરા નથી. ૧૨ દેમેત્રીઅસ વિષે સંધળાએ તથા સત્ય પોતે સાક્ષી પુરી, ને અમે પણ સાક્ષી પુરીએ બીએ, ને તું જાણે છે કે અમારી સાક્ષી ખરી છે.

૧૩ મારે તારા પર ધણું લખવાનું હતું, પણ ચાહી કલમથી હું તારા પર લખવા ચડાતો નથી. ૧૪ પણ હું તને વહેલી જેવાની આતા રાખું છું, ને આપણે મ્હોડેમ્હોડ વાત કરીશું. તને શાંતિ થાઓ, મિત્રો તને કુશળતા કહે છે. મિત્રોને, નામ લઇને, કુશળતા કહેશે.

યહુદાનો પત્ર.

૧ દેવ આપમા પવિત્ર કરાએલા તથા ઇસુ ખ્રીસ્તને સારૂ રખાએલા, એવા તેરાએલાઓને, ઇસુ ખ્રીસ્તને સેવક, જે યહુદાનો ભાઈ યહુદા, તે લખે છે, ૨ તમને દયા થાઓ, ને શાંતિ તથા પ્રીતિ સમૃદ્ધ થાઓ. ૩ વહાલાઓ, અમારે આપણા સામાન્ય તારણ વિષે હું તમારા પર લખવાની ધણી ચિંતામા હતો, ત્યારે

મને અગત્ય જણાઇ કે લખીને તમને સુબોધ આપુ કે જે વિશ્વાસ પવિત્રને એક વેળા આપેલા હતો તે વિષે તમારે અતિ શ્રમ કરવો. ૪ કેમકે કેટલાએક માણસો જે એજ દરને મારે અનાઉ કરાવાયા હતા, તેઓ ગ્રુમ રીતે માટે આભ્યા છે, તેઓ અસત્ય છે, ને આપણા દેવની કૃપાને કામાવરપણામા ફેરવી નાખે છે, ને ઇસુ

પ્રીસ્ત ને આપણે એકલો સ્વામી તથા પ્રભુ છે તેને નકારે છે.

૫ હવે તમે બધું જાણી સુખ્યા છે ખરા, તોપણ હું તમને સમજાવવા આહુ છું કે પ્રભુએ લોકોને મિસર દેશમાંથી તાર્યા પછી અવિશ્વાસીઓનો નાશ કર્યો. ૬ અને જે દૂતોએ પોતાનો અધિકાર રાખ્યો નહિ, પણ પોતાનો વાસો છોડી દીધો તેઓને મોટા કિવસના ન્યાયકર્તૃ સુધી તેણે અધારા તળે સનાતન બંધનમાં રાખ્યા છે. ૭ તેમજ સદોમ તથા ગમેરાહ ને તેઓની આસપાસનાં શહેરો, એવી રીતે વ્યભિચાર કરીને, ને અનુચિત દેહોની પાછળ ચાલીને, નિર્વતર અગ્નિ સંહન કરીને ઉદાહરણને સાચું પ્રસિદ્ધ કરેલા છે. ૮ એવી રીતે પણ આ રૂપપ્રીઓ દેહને ભ્રષ્ટ કરે છે, ને અધિકારને ભ્રષ્ટ ગણે છે, ને ગૌરવોની નિંદા કરે છે. ૯ પણ મીખાએલ પ્રમુખ્ય દૂતે ન્યારે શેતાનની સાથે વકરાંર કરતાં મુસાના યજ્ઞ વિષે વિવાદ કર્યો, ત્યારે તેણે નિંદારૂપ તોહોમત નાખવાને હિમ્મત ન પકડી, પણ એમ કહ્યું કે, પ્રભુ તને ધમકાવે. ૧૦ તોપણ એઓ જે જે નક્કુતા નથી તે વિષે તેઓ નિંદા કરે છે ને જે તેઓ નિર્મુક્ત પશુઓની જેટ સ્વભાવે સમજે છે તેમાં પોતાને બચારે છે. ૧૧ તેઓને અફસોસ, કાન્તિ તેઓ કાઢીને માર્ગે ચાલ્યા, ને બલબામની બૂલમા લાંબને માટે દોડી ગયા, ને કોરાહના પ્રતિવાદમાં નાશ પામ્યા. ૧૨ જેઓ તમારી સાથે બાઈને તમારા પ્રેમ-જોગનોમાં ખરાબા છે તેઓ એ છે; તેઓ બીક વગર પોતાનું પાળણું કરે છે. તેઓ પવનોથી દરસેલાએલા નિર્ભય વાદળા છે, તેઓ પાનરદિત ક્ષરદિત મિ વખત મરેલાં તથા ઉપેદાએલાં ઝારો છે; ૧૩ તેઓ સમુદ્રનાં વિકાળ મોલઓ, પોતાની લાગ્યુ શીલ કાદનારા છે; તેઓ ભટકનારા વારા છે જેઓને સાચું ધાર અધકાર સર્વકાળ સુધી રાખેલા છે. ૧૪ અને

આદમથી ને સાતમો, એટલે હનોખ, તેણે તેઓ વિષે ભવિષ્યવાત કહી કે, જુઓ, ૧૫ સંધ્યાનો ન્યાય કરવા, સંધ્યા અબકતોએ ને બધાં અબકિતવંત કામો અબકા રીતે કર્યા, તે વિષે, ને બધી કક્ષુ વાતો ને તેની વિરુદ્ધ અબકા પાપીઓએ કહી, તે વિષે પણ તેઓ સંધ્યાને અપરાધી ઠેરવવાને પ્રભુ પોતાના દેશ હનોખ પવિત્રો સુધ્ધાં આવ્યો. ૧૬ તેઓ કચકચ કરનારા, અસતોષી, પોતાની કુદૃષ્ટા પ્રમાણે ચાલનારા છે (ને તેઓના મુખ ઘણી કુલેલી વાત બોલે છે); તેઓ લાંબને સાચું ખુરામત કરનારા છે.

૧૭ પણ, વહાલાઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રેરિતોથી ને વાતો અગાઉ કહેવાએલી, તેઓને તમે સુધારો કે તેઓએ તમને એમ કહ્યું કે, ૧૮ ઉઠ્યા કાળમાં નિંદાબોરો થયો, ને પોતાની અબકિતવાન કુદૃષ્ટા પ્રમાણે ચાલો. ૧૯ એઓ પૂટ કરનારા છે, વિપરી, તેઓમા આત્મા નથી. ૨૦ પણ વહાલાઓ, તમારા પરમ પવિત્ર વિશ્વાસ પર પોતાને દંડ કરીને, ને પવિત્ર આત્મામા પ્રાર્થના કરીને, ૨૧ ને અનંતજીવનને અર્થે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની દયાની વાટ જોઈને, દેવની પ્રીતિમા પોતાને રાખો. ૨૨ અને કેટલાએક જેઓ સદેહ રાખનારા છે તેઓ પર દયા કરો. ૨૩ અને કેટલાએકને અગ્રિમાથી ખેંચીને તારો, ને ભયથી કેટલાએક પર દયા રાખો, ને દેહથી રાપ લાગેલા વસ્ત્ર પર પણ દ્રેષ રાખો.

૨૪ હવે ને તમને ઠોકર ખાવાથી બચાવી રાખવા, ને પોતાના ગૌરવની સન્મુખ તમને નિર્દોષ તથા પરમાનંદમા સુકવા સમર્થ છે; ૨૫ એટલે આપણે તારનાર ને એકલો દેવ તેને ગૌરવ તથા મહત્વ, પરત-ક્રમ તથા અધિકાર અનાદિકાળથી તે હમણાં તથા સર્વકાળ સુધી હોજી આમન.

પ્રકટીકરણ

દેવજ્ઞાની યોહાનનું લખેલું.

૧ ઇસુ ખ્રીસ્તનું પ્રકટીકરણ, એટલે જે વહેલું થવાનું છે તે પોતાના દાસોને કહી દેખાડવા સારૂં દેવે એને જે આપ્યું; ને તેણે પોતાનો દૂત મોકલીને તેને આસરે પોતાના દાસ યોહાનને દેખાડ્યું. ૧ અને એણે દેવની વાત તથા ઇસુ ખ્રીસ્તની સાક્ષી એટલે બેઠલું પોતે દીઠું તેની સાક્ષી આપી. ૨ આ ભવિષ્યની વાતો જે વાંચ્ય છે, ને જેઓ સાંભળે છે, ને એમાં જે લખેલું છે તે પાળે છે, તેઓને ધન્ય છે, કેમકે સમય પાસે છે.

૪ જે સાત મંડળી આશિયામાં છે તેઓને યોહાન લખે છે. જે છે ને જે હતો ને જે આવનાર છે તેનાથી; તથા તેના રાજ્યાસનની આગળ જે સાત આત્મા છે તેઓથી, ૫ તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જે વિશ્વાસુ સાહેબ, ને મરીમએલાંથી પ્રથમજનિત, ને પૃથ્વીના રાજાઓના અધિકારી છે તેનાથી, તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ યાચો. જેણે આપણા પર પ્રેમ કર્યો, ને પોતાના લોહીવડે આપણને આપણાં પાપથી છોડાવ્યા; ૬ ને દેવ એટલે પોતાના બાપને સારૂં આપણને રાજાઓ તથા ચાનકો કીધા, તેને મહિમા તથા અધિકાર સદા સર્વકાળ સુધી યાચો; આમેન. ૭ જુઓ, તે વાદળોં સુધ્ધાં આવે છે, ને હરેકે આંખ, ને જેઓએ તેને વિકસ્યા તેઓ પણ તેને દેખશે; ને પૃથ્વી પરનાં સઘળાં કુળો તેને લીધે વિલાપ કરશે; હા, આમિન.

૮ પ્રભુ દેવ જે છે ને જે હતો ને જે આવનાર છે, જે સર્વસમયે, તે એમ કહે છે કે, હું આલક્ષ તથા એમિઆ છું.

૯ હું યોહાન તમારો ભાઈ, ને વિપત્તિમાં તથા ઇસુના રાજ્ય તથા સહનતામાં ભાગિયો, દેવની વાતને લીધે તથા ઇસુની સાક્ષીને લીધે, પાત્રસ કહેવાએલા બેઠમાં હતો. ૧૦ પ્રભુને દહાડે હું આત્મામાં હતો, ને મેં પોતાની પાછળ રહ્યુશિગડાના અવાજ સરખી મોટી વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, ૧૧ તું ને દેખે છે તે

પુસ્તકમાં લખ, ને જે સાત મંડળી એફેસસમાં તથા સિમ્લોમાં તથા પેરગામસમાં તથા થુઆતરામાં તથા સાર્દિસમાં તથા ફિલાદેલ્ફીઆમાં તથા લાઓદીકીઆમાં છે, તેઓની પાસે મોકલ. ૧૨ અને જે વાણી મારી સાથે બોલી તે જોવાને હું કૃષો; ને કૃષો ત્યારે સોનાની સાત દીવી મેં દીડી, ૧૩ અને તે દીવીઓની વચમાં માણસના પુત્ર સરખો મેં એકને દીડેા, તે પગ સુધી વસ્ત્ર પહેરેલો તથા તેની છાતીએ સોનાનો પટકો બાંધેલો હતો; ૧૪ ને તેનું મસ્તક તથા કેશ શ્વેત ઉત્તના જેવાં, બરફની માફક શ્વેત હતાં; ને તેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા સરખી હતી; ૧૫ ને તેના પગ બોલે બહીમાં શુદ્ધ ચમ્બેલા અળકતા પિત્તળના જેવા હતા; ને તેનો અવાજ ઘણાં પાણીના અવાજ જેવો હતો; ૧૬ ને તેના જમણા હાથમાં સાત તારા હતા; ને તેના મ્હોમાથી બેધારી પાણીદાર તરવાર નીકળતો હતો; ને તેનો ચહેરો સૂર્યે બેરૂથી પ્રકાશ કરતો હોય તેવો હતો; ૧૭ ને જ્યારે મેં તેને દીઠો ત્યારે મુએલા સરખો હું તેના પગ પાસે પડી ગયો; પછી તેણે પોતાનો જમણો હાથ મારા પર મુકીને કહ્યું કે, બી મા, પ્રથમ તથા છેલ્લો હું છું; ૧૮ ને જે જીવે છે તે હું છું, હું મુઓ પણ હતો ને, જુઓ, સદાકાળ સુધી જીવતો છું; ને મરણ તથા હાડેસની કુચીઓ મારી પાસે છે. ૧૯ તે જે જે દીઠાં છે, ને જે જે છે, ને હવે પછી જે જે થશે, તે તે લખ: ૨૦ મારા જમણા હાથમાં જે સાત તારા તે દીઠ તથા સોનાની સાત દીવી, એમનો મર્મ તું લખ. સાત તારા તો સાત મંડળીઓના દૂત છે, ને સાત દીવી તો સાત મંડળીઓ છે.

૨ એફેસસમાંની મંડળીના દૂતને તું લખ કે; જે પોતાના જમણા હાથમાં સાત તારા રાખે છે, જે સોનાની સાત દીવીની વચમાં ચાલે છે તે એ વાતો કહે છે કે, ૨ તારા કામ તથા મેહેનત તથા તારી ધીરજ હું ભણ્યું છું, ને એ પણ કે તું જુડાં માણસનું

સહી શક્તો નથી, ને જ્યો અમે પ્રેરિત છીએ એમ કહે છે પણ એવા નથી, તેઓને તે પારખી લીધા, ને તેઓ જુદા છે એમ તને માલમ પડ્યું, ૭ ને તેં ધીરજ રાખી, ને મારા નામને લીધે સહ્યું છે, ને તું ચાકરો નથી, ૪ તોપણ તારે ઉલટું મારે એ છે કે, તેં પોતાના પહેલા પ્રેમનો ત્યાગ કીધો. ૧ એ માટે તું ન્યાંધી પડ્યો છે તે સભાર ને પસ્તાવો કર, ને પ્રથમતાં કામ કર, નહિ તો હું તારા પર આવીશ, ને એ તું પસ્તાવો નહિ કરે તો તારી દીવી તેની જગ્યાએથી હું ખસેડીશ. ૧ પણ તને એટલું છે કે નીકોલાયતીઓનાં કામ, જેના પર હું પણ દ્રેષ રાખું છું, તેઓના પર તું દ્રેષ રાખે છે. ૭ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે, જે જીતે છે તેને દેવના પારાદેસ-માના જીવનના ગ્રાહ પરનું હું ખાવાને આપીશ.

૮ અને સ્મિર્ણીમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે,

જે પ્રથમ તથા છેલ્લો, જે સુએકો હતો પણ જીવતો થયો, તે એ વાતો કહે છે કે, ૬ હું તારી વિપત્તિ તથા દરિદ્રતા જાણું છું, તોપણ તું ધનવાન છે, ને જે કહે છે કે, અમે ચક્રી છીએ ને એવા નથી પણ શેતાનની સલા છે તેઓનું દુર્ભાષણ હું જાણું છું. ૧૦ જે જે તું સહેવાનો છે તેથી બીતો ના. જુઓ, તમારું પરીક્ષણ થાય માટે તમારામાંના કેટલાકને શેતાન બદીખાનામાં નાખવાનો છે, ને તમને દેસ દહાડાની વિપત્તિ થશે. તું મરણ સુધી વિશ્વાસુ થઈ રહે, ને હું તને જીવનનો મુગટ આપીશ. ૧૧ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે, તે જેને કાન છે તે સાંભળે; જે જીતે છે તેને બીજા મરણનું દુઃખ લાગશે નહિ.

૧૨ અને પેરગામરામાંની મંડળીના દૂતને લખ કે; જેને એધારી પાણીદાર તરવાર છે તે એ વાતો કહે છે કે, ૧૩ હું જાણું છું કે તું ક્યાં વસે છે, એટલે ન્યા શેતાનની ગાદી છે ત્યાં. અને તું માર નામ ધરી રાખે છે, ને ન્યારે મારો વિશ્વાસુ સાક્ષી આંતીપાસ કે જે તમારામાં, ન્યાં શેતાન વસે છે ત્યાં, મારી નખાયો, તે દહાડાઓમાં પણ તે મારા પરના વિશ્વાસને નાખ્યું કીધો નહિ. ૧૪ તોપણ મને તારે ઉલટાં ચોડાંએ છે, કેમકે બલઆમનો બોધ રાખનારા તારી પાસે ત્યાં છે, એણે બાવાકને ઇસાએલના પુત્રની આગળ ઠાકર નાખવાને શિખર્યું કે તેઓ મુર્તિઓનાં નેવેદ ખાય ને વ્યભિચાર કરે; ૧૫ ને એમજ જેઓ એવી રીતે નીકોલાયતીઓના બોધ ધરી રાખે છે તેઓ પણ તારે ત્યાં છે. ૧૬ માટે પસ્તાવો કર, નહિ તો

હું તારા પર વહેલો આવીશ ને મારા મ્હોમાંની તરવારથી તેઓની સાથે લડીશ. ૧૭ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે. જે જીતે છે તેને હું મુઠ મુઠે મુઠે માણા દધશ, ને હું તેને શ્વેત પત્થર આપીશ, ને તે પત્થર પર એક નવું નામ લખેલું છે, કે જેને પામનાર શિવાય બીજું કોઈ જાણતું નથી.

૧૮ અને યુઆતેરામાંની મંડળીના દૂતને લખ કે;

દેવનો પુત્ર જેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા સરખી ને જેના પગ ચળકતા પિત્તળના જેવા છે, તે એ વાતો કહે છે; ૧૯ તારાં કામ તથા પ્રેમ તથા સેવા તથા વિશ્વાસ તથા ધીરજ હું જાણું છું, અને કે તારાં છેલ્લાં કામ પહેલાંના કરતા અધિક છે. ૨૦ તોપણ મને તારે ઉલટું એ છે કે ઇજેબલ, જે પોતાને બવિખ્યાદેશ કહે છે, તે બાયડીને તું સહન કરે છે; ને તે મારા સેવકોને વ્યભિચાર કરવા તથા મુર્તિઓનાં નેવેદ ખાવા શિખવે છે તથા શુદ્ધાવે છે. ૨૧ અને તે પસ્તાવો કરે, માટે મેં તેણીને અવકાશ આપ્યો; પણ તે પોતાના વ્યભિચારનો પસ્તાવો કરવા ચઢાવી નથી. ૨૨ જુઓ, હું તેને ખાટલા પર નાખું છું, ને તેની સાથે જે વ્યભિચાર કરે છે તેઓ જે પોતાના કાંમનો પસ્તાવો કરે નહિ તો તેઓને મોટી વિપત્તિમા નાખું છું. ૨૩ અને મર-કીથી તેનાં છાકરાને મારી નાખીશ, ને સર્વ મંડળીઓ જાણશે કે મનેને તથા આત્મકરણને જે પારખે છે તે હું છું, ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પ્રમાણે આપીશ. ૨૪ પણ તમે યુઆતેરામાંના બીજા જેટલા તે બોધ માનવા નથી, જેઓ શેતાનનું ઉડાપણું (જેમ તેઓ કહે છે તેમ) જાણતા નથી, તે તમને હું એ કહું છું કે, તમારા પર બીજો ભાર હું નાખતો નથી; ૨૫ તોપણ જે તમારી પાસે છે, તે હું આતું ત્યાં સુધી ગ્રાહી રાખો. ૨૬ અને જે જીતે છે ને અંત સુધી મારાં કામ પાળે છે, તેને વિદેશીઓ પર હું અધિકાર આપીશ; ૨૭ ને લોકાના ક્રૂથી તે તેઓ પર ધણીપણું કરશે, કુંકારનાં વાસજીની પેઠે તેઓના મુરા થઈ જશે; હું પણ પોતાના બાપથી એમજ પામ્યો; ૨૮ ને હું તેને પ્રભાવનો તારો આપીશ, ૨૯ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે.

૩ અને સાદિસમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે, જેને દેવના સાત આત્મા તથા સાત તારા છે, તે એ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણું છું કે તમે તું જીવે છે પણ તું સુએકો છે. ૨૬ જીવત થા, ને બાકીના જે મરવાને તૈયાર છે તેઓને સ્થિર કર;

કેમકે મેં તારા કામ મારા દેવની આનંદ સંપૂર્ણ કરેલા
લેયા નથી. ૧ એ મારે શી તરફ તું પામ્યો ને સાનન્ય
છે, તે સમાર, ને પાળ, ને પસ્તાવો કર. કાળે જો તું
જનનૂત નહિ રહેશે તો મુ' સરની પહે આ ઠીસ, ને કઇ
પર્યંતે મુ તારા પર આવીશ એ તું જાણશે નહિ
તો પાણી સાદિયમા, જેઓએ પોતાના વસ્ત્ર અણુ
નથી કીધા, એવા થોડાએક નામ તારી પાસે છે, ને
તેઓ ઉચ્છ્વાં વસ્ત્રમા મારી સાથે ફરશે, કેમકે તેઓ
લાયક છે ૧ જે છતે છે તેને એમજ ઉચ્છ્વાં વસ્ત્ર
પહેરાવવામા આવશે, ને જીવનના પુસ્તકમાથી તેનું
નામ મુ જીવંતી નહિ નાખીશ, પણ મારા બાપની
આનંદ તથા એના દુતોની આનંદ તેનું નામ મુ કબૂલ
કરીશ. ૧ આત્મા મરણીએને મુ કહે છે, તે જેને કાન
છે તે સાંભળે.

અને શીવાદેશીઆમાની મરણીના દૂતને લખ કે,
જે પવિત્ર, જે વાચ, જેની પાસે દાઉદની કુંબી છે,
જે ઉપાડે છે ને કોઇ બંધ કરશે નહિ, ને જે બંધ કરે
છે ને કોઇ ઉધારતો નથી, તે એ વાતો કહે છે,
તારા કામ મુ જાણુ છું, જુઓ, તારી આનંદ મેં
ઉપાડુ બારણુ રાખ્યું છે, ને કોઇ તેને બંધ કરી શકતો
નથી, તને થોડું બળ છે, ને તેં મારી વાત પા ઠી છે,
ને મારું નામ નાકબૂલ કીધું નથી એ મુ જાણુ છું
જુઓ, જેઓ પોતાની સમાપ્તિ છે, જેઓ કહે
છે કે અમે યહૂદી ઝીએ, તો પાણી તેઓ એવા નથી
પણ જીવે છે, તેઓમાના કેટલાએક આપુ છું,
જુઓ, તેઓને મુ એમ કરીશ કે તેઓ આનંદી, ને
તારા પગ આગળ નમશે, ને તેઓ જાણશે કે મેં તારા
પર પ્રેમ કીધો છે. ૧ તેં મારી ધીરજની વાત રાખી
છે, તેટલાજ માટે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓનું પરીક્ષણ
કરવા સાથે પરીક્ષાનુંતો જે સમય આખા સરાર પર
આવનાર છે, તેથી મુ પણ તને રાખીશ. ૧૧ મુ વહેડો
આડુ છું, જે તારા છે તેને તું ધરી રાખ કે કોઇ તારો
મુગટ લઇ લે નહિ ૧૨ જે છતે છે તેને મુ મારા દેવના
મહિરમા યંત્ર કરીશ, ને તે ફરી ત્યાંથી બહાર જશે
નહિ, ને તેના પર મારા દેવનું નામ તથા મારા દેવના
સહેરનું નામ, એટલે જે નવું યજ્ઞશાળે મારા દેવ
પાસેથી આકાશમાથી ઉતરે છે તે, તથા મારું પોતાનું
નવું નામ લખીશ ૧૩ આત્મા મરણીએને મુ કહે છે
તે જેને કાન છે તે સાંભળે

૧૧ અને લાઓદીકીઆમાની મરણીના દૂતને લખ કે,
જે આમેન, જે વિશ્વાસુ તથા ખરો સાક્ષી, જે

દેવની ઉત્પત્તિનો અધિકારી છે, તે એ વાતો કહે છે,
૧ તારા કામ મુ જાણુ છું કે તું યાદો નથી, ને ઉત્તો
પણ નથી, તું યાદો અપરા ઉત્તો થાય એમ મુ વાહુ
છું, ૨ પણ તું ઉક્તો છે, એટલે ઉત્તો નથી ને યાદો
પણ નથી, માટે મુ પોતાના મ્હોમાથી તને એકી
કરીશ. ૩ કેમકે તું કહે છે કે, મુ ધનવાન છું ને મેં
સપત્તિ મેળવી છે, ને મને કશી ગરજ નથી, પણ
જાણુ તો નથી, કે તું કોરેશી તથા બેહાલ તથા દિગ્દી
તથા આધળો તથા નાગો છે, ૪ એ મારે મુ તને
એવા સુમેાવ કર છું કે તું ધનવાન થાય મારે આગથી
પારખેતું સોનું મારી પાસેથી લેવાતું લે, ને તું પહે
રેલો થાય ને તારા નાનાપણાની લાજ પ્રગટ ન થાય,
માટે ઉચ્છ્વાં વસ્ત્ર લે, ને તું દેખતો થાય, મારે
અનન લઇને તારી આખોને ચોખર ૧ મુ જેટલા પર
પ્રેમ કર છું તેટલાને કપડા તથા નિશા આપુ છું, મારે
તું આસ્થા રાખ ને પસ્તાવો કર. ૨ જુઓ, મુ બારણુ
આનંદ ઉત્તો રહીને ઠોકુ છું, જે મારી વાણી
સાંભળે ને બારણુ ઉપાડે, તો તેની પાસે મુ માહે
આઠીસ ને તેની સાથે જમીશ, ને તે મારી સાથે
જમશે ૨૨ જે છતે છે તેને મારા રાજ્યાસન પર મારી
પાસે બેસવા હજી, જેમ મુ પણ છતીને મારા બાપની
પાસે તેના રાજ્યાસન પર બેઠેલા છું તેમ. ૨૨ આત્મા
મરણીએને મુ કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે

૪ એ પછી મેં જોયું, ને જુઓ, આકાશમા એક
દ્વાર ઉપર, ને જે પહેલી વાણી મેં સાંભળી
તે મારી સાથે બોલનારા રજુસિંગડાના અવજનના જેવી
હતી, જેણે કહ્યું કે, હિયા ઉપર આવ, ને હવે પછી
જે જે થવાનું છે તે મુ તને દેખાડીશ. ૨ એકાએક મુ
આત્મામા હતો, ને જુઓ, આકાશમા એક રાજ્યા
સન મુકાડું, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલો એક હતો,
૩ ને જે બેઠો હતો તેને જોવામા યાસપિસ પાયાણુ તથા
લાલ સરજો હતો, ને રાજ્યાસનની આસપાસ મેધ-
ધનુષ્ય જોવામા લીલમ સરખું હતું ૪ અને રાજ્યા-
સનની આસપાસ નાલીસ આસનો હતા, ને તે આસનો
પર ચોવીસ વડીલો બેઠેલા મેં દીઠા, જેઓએ ઉચ્છ્વાં
વસ્ત્ર પહેરેલા હતા, ને જેઓના માથાઓ પર સોનાના
મુગટ હતા ૫ અને રાજ્યાસનમાથી લીજળીઓ તથા
વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ નીકળતા હતા, ને રાજ્યા
સનની આગળ અગ્નિના સાત દીવા બળતા હતા, તે
દેવના સાત આત્મા છે ૬ અને રાજ્યાસનની આગળ
રફ્ફીકના જેવા વળકતો સરખું હતો, ને રાજ્યાસનની

મધ્યે તથા રાજ્યાસનની આસપાસ આગળ પાછળ આખે ભરેલા એવા ચાર પ્રાણી હતા ૭ અને પહેલો પ્રાણી સિંહના જેવો, ને બીજો પ્રાણી વાહરડાના જેવો હતો, ને ત્રીજો પ્રાણી માણસના સરખું રહેો હતું, ને ચોથો પ્રાણી ઉડતા ચરડાના સરખો હતો ૮ અને તે ચાર પ્રાણીમાના દરેકને છ છ પાખ હતી, ને આસપાસ તથા માથેથી આખે ભરેલા હતા, ને પવિત્ર પવિત્ર પ્રભુ દેવ, સર્વસમર્થ, ને હતો, ને છે, ને આવવાનો છે, એમ કહેતા તેઓ સાત દહાડો વિસામો લેતા નથી ૯ અને રાજ્યાસન પર ને બેઠેલો, ને સદા સર્વકાળ સુધી જીવતો છે, તેના ન્યારે તે પ્રાણીઓ મહિમા તથા માન તથા સ્તુતિ કરશે, ૧૦ ત્યારે રાજ્યાસન પર બેઠેલાની આગળ ચોવીસ વડીલો પડશે, ને ને સદા સર્વકાળ સુધી જીવતો છે તેને બજશે, ને પોતાના મુગટ રાજ્યાસન આગળ નાખીને કહેશે કે, ૧૧ ઓ અમારા પ્રભુ તથા દેવ, મહિમા તથા માન તથા પરાક્રમ પામવાને તું લાયક છે, કેમકે તે સર્વ ઉત્પત્ત ક્રીધા, ને તારી ઇચ્છાના કારણથી તેઓ હતા, ને ઉત્પત્ત થયા

પ અને રાજ્યાસન પર ને બેઠેલો હતો તેના જમણા હાથમા મેં એક પુસ્તક જોયું, તે માથે તથા બહાર લખેલું, ને સાત મુદ્રાથી મુદ્રિત કરેલું હતું ૨ અને મેં એક બળવાન દૂતને ઢીકા જેણે મોટા ધોટા પાગને કહ્યું કે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને ને તેની મુદ્રા ઉખેડવાને કોણ લાયક છે? ૩ ને આકાશમા અથવા પૃથ્વી પર અથવા પૃથ્વીની તળે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને અથવા તે પર લેવાને કોઈ સમર્થ ન હતો ૪ અને હું બહુ રડ્યો, કારણ કે તે પુસ્તક ઉઘાડવાને તથા તે પર લેવાને કોઈ લાયક નહોતો ૫ ત્યારે વડીલોમાથી એક અને કહે છે કે તું રડ મા, બે, ચહુદા-દના કુશમાનો ને સિંહ છે, ને દાઉદનું મૂળ છે, તે પુસ્તક તથા તેની સાત મુદ્રા ઉઘાડવાને નય પામ્યો છે ૬ અને રાજ્યાસનની તથા ચાર પ્રાણીઓની વચમા તથા વડીલોની વચમા મારી નાખેલાના જેવું એક હવવાન ઉમ્મું રહેતું મેં દીકુ, તેને સાત સિંહડા તથા સાત આખ હતી, એ [આખો] દેવના સાત આત્મા છે, ને આખી પૃથ્વીમા મોકલેલા છે ૭ અને તેણે જાનને રાજ્યાસન પર મોકેલાના જમણા હાથમાથી તે [પુસ્તક] લીધું ૮ અને મારે તેણે તે પુસ્તક લીધું, ત્યારે ચાર પ્રાણી તથા ચોવીસ વડીલો હવવાની આગળ પડ્યા, ને હરેકને વીણા તથા ધૂરે ભરેલા

સોનાના ખ્યાલા હતા, તે ધૂપ પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ છે ૯ અને તેઓએ ત્રણ કીર્તન ગાતા કહ્યું કે, તું પુસ્તક લેવાને તથા તેની મુદ્રા ઉઘાડવાને લાયક છે, કેમકે તું મારી નખાયો હતો ને તે પોતાને લોહીએ, દેવને સાડ સર્વ કુળો તથા લાખા તથા લોક તથા દેસો-માના વચાતા લીધા છે, ૧૦ ને અમારા દેવને સાડ તેમને રાજ્ય તથા યાજ્ઞો ક્રીધા છે, ને તેઓ પૃથ્વી પર રાજ્ય કરે છે ૧૧ અને મેં જોયું, ને રાજ્યાસન તથા પ્રાણીઓ તથા વડીલોની આસપાસ મેં ઘણા દૂતોની વાણી સાંભળી અને તેઓની ગણતરી કોડોના કોડોની ને લાખોના લાખની હતી ૧૨ તેઓએ મોટા સાથે કહ્યું કે, ને હવવાન મારી નખાયું હતું તે પરાક્રમ તથા સપત તથા જ્ઞાન તથા સામર્થ્ય તથા માન તથા મહિમા તથા સ્તુતિ પામવા લાયક છે ૧૩ અને હરેક ઉત્પત્ત કરેલું ને આકાશમા તથા પૃથ્વી પર તથા પૃથ્વીની તળે તથા સમુદ્રમા છે, વળી તેઓમાના સંખ્યા ને છે તેઓને એમ કહેતા મેં સાંભળ્યા કે, રાજ્યાસન પર ને બેઠેલો છે તેને તથા હવવાને, સ્તુતિ તથા માન તથા મહિમા તથા બળ સદાસર્વકાળ સુધી થાઓ ૧૪ ત્યારે ચાર પ્રાણીએ કહ્યું, આમેન, ને વડીલોએ પણ પડીને તેવું બજન કીધું

૬ અને ન્યારે હવવાને તે સાત મુદ્રામાની એકને ઉઘાડી ત્યારે મેં જોયું, ને ચાર પ્રાણીમાના એકનું મેં સાંભળ્યું, જાણે ગર્જનાનો અવાજ થતો હોય તેવી રીતે [તેણે] કહ્યું કે, આવ ૨ અને મેં જોયું, ને જુઓ, એક સફેદ થોડો હતો ને તે પર ને બેઠેલો હતો તેની પાસે ધનુષ્ય હતું, ને તેને મુગટ અપાયો, ને તે જીવતો તથા જીવવા સાડ નીકળ્યો

૭ અને તેણે બીજા મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે મેં બીજા પ્રાણીને એ કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ ૪ ત્યારે બીજો એક લાલ થોડો નીકળ્યો, ને તે પર ને બેઠેલો હતો તેને પૃથ્વી પરથી શાંતિ લઈ લેવાનું [સામર્થ્ય] અપાયું હતું અને એ મોટા કે તેઓ એક બીજાને મારી નાખે, ને તેને મોટી તરવાર અપાઈ

૮ અને ન્યારે તેણે ત્રીજા મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે મેં ત્રીજા પ્રાણીને કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ ત્યારે મેં જોયું, ને જુઓ, એક કાળો થોડો, ને તે પર ને બેઠેલો હતો તેના હાથમા ત્રાજવા હતા ૯ અને ચાર પ્રાણીઓની વચમા મેં એક વાણી એમ કહેતો સાંભળ્યો કે, પાંચે શેર ધણ, ને પાંચે ત્રણ શેર જવ, પછી તેલ તથા દ્રાક્ષરસ તું ન ખિગાડ.

૭ અને ન્યારે તેણે ચોથી મુદ્રા ઉધાડી, ત્યારે મેં ચોથા પ્રાણીની વાણી એમ કહેલી સાંભળી કે, આવ. ૮ અને મેં જોયું, ને જુઓ, શીકા રંગના એક ઘોડા, ને તે પર જે બેઠેલા હતા તેનું નામ મરણ, ને તેની સાથે હાર્ડર પાછળ ચાલતું હતું; ને તરવારે તથા દુકોળે તથા મરણે તથા પૃથ્વીનાં આપદોએ કરીને જગતમાંના ચોથા હિરસાને મારી નાખવાનો અધિકાર તેમને અપાયો હતો.

૯ અને ન્યારે તેણે પાંચમી મુદ્રા ઉધાડી, ત્યારે દેવની વાતને લીધે તથા પોતે જે સાક્ષી રાખી હતી તેને લીધે મારી નખાએલાના આત્મા મેં વેદી તળે દીઠા. ૧૦ અને તેઓએ મોટા ઘાટો કાઢીને કહ્યું કે, ઓ સ્વામી, પવિત્ર તથા સત્ય, ધનસાકું ઠરાવવાનું તથા પૃથ્વી પરના રહેનારાઓ પાસેથી અમારા લોહીનો બદલો લેવાનું ક્યાં સુધી નહિ કરીશ? ૧૧ અને તેઓમાંના હરેકને શ્વેત વસ્ત્ર અપાયું હતું, ને તેઓને એમ કહેવાયું કે, તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઈઓ જે તમારી પેઠે માર્યા જવાના છે, તેઓની સખ્યા પુરી યાય, ત્યાં સુધી દંભ યોડી વાર લગણુ તમે વિસામો લો.

૧૨ અને ન્યારે તેણે છઠી મુદ્રા ઉધાડી ત્યારે મેં જોયું, ને મોટા ધરતીકપારો થયા, ને સૂર્ય નિમાળાના કામળા જેવા કાળો થયા, ને તમામ ચંદ્ર લોહી જેવા થયા, ૧૩ ને જેમ મોટા પવનથી હલાવાએલી અછરીનાં કાચાં ફળ પડે છે, તેમ આકાશમાંના તારાઓ પૃથ્વી પર પડ્યા. ૧૪ અને આકાશ લપેટેલા ઓળિયાની પેઠે ટળી ગયું; ને હરેક પહાડ તથા બેઠ, પોતપોતાને કામેથી ખસેડાયા; ૧૫ ને જગતના રાજાઓ તથા મોટા માણસો તથા સેનાપતિઓ તથા ધનવંતો તથા પરાક્રમીઓ તથા હરેક દાસ તથા સ્વતંત્ર, એઓ યોમાં તથા પહાડોના પત્થરોમા સતાઈ ગયા, ૧૬ ને એઓએ પહાડોને તથા પત્થરોને કહ્યું કે, તમે અમ પર પડો, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલાના મ્હો આગળથી તથા હલવાનના કોપથી અમને સતાડો; ૧૭ કેમકે તેઓના કોપનો મોટો દહાડો આવ્યો છે, ને કોણથી ઉશું રહેવાય?

૭ અને એ પછી, મેં ચાર દૂતને પૃથ્વીના ચાર ખુણા પર ઉભા રહેલા દીઠા; ને તેઓએ પૃથ્વીના ચાર પવનને એવી રીતે પકડી રાખ્યા હતા કે, પૃથ્વી પર અથવા સમુદ્ર પર અથવા કોઈ ઝાડ પર પવન ન વાય. ૨ અને મેં બીજા દૂતને ઉગમણથી

ચઢતો દીઠા, ને તેની પાસે જીવતા દેવની મુદ્રા હતી, ને પૃથ્વીને તથા સમુદ્રને ઉપદ્રવ કરવાનું જે ચાર દૂતને અપાયું હતું, તેઓને તેણે મોટે ઘાટે હાંક મારી કે, ૩ ત્યાં સુધી અમે અમારા દેવના દાસોને તેઓનાં કપાળ પર મુદ્રા કરીએ, ત્યાં સુધી તમે પૃથ્વીને અથવા સમુદ્રને અથવા ઝાડોને ઉપદ્રવ ન કરો. ૪ અને મુદ્રિત યજ્ઞોલાની સખ્યા મેં સાંભળી, ઇસાએલપુત્રના સર્વ કુળમાંના એક લાખ ચુન્નખીસ હબર મુદ્રિત થયા; ૫ ચહુદાહના કુળમાંના બાર હબર મુદ્રિત થયા; રેઉ-બેનના કુળમાંના બાર હબર; ગાદના કુળમાંના બાર હબર; ૬ આશેરના કુળમાંના બાર હબર; નાફ્તાલીના કુળમાંના બાર હબર; મનાશ્સેહના કુળમાંના બાર હબર; ૭ શિમ્બોનના કુળમાંના બાર હબર; લેવીના કુળમાંના બાર હબર; યિસ્સાખારના કુળમાંના બાર હબર; ૮ ઝબુલનના કુળમાંના બાર હબર; યુસફના કુળમાંના બાર હબર; બિન્યામીનના કુળમાંના બાર હબર મુદ્રિત થયા. ૯ એ પછી મેં જોયું, ને જુઓ, સર્વ દેશમાથી આવેલાની, સર્વ કુળ તથા લોક તથા બોલીના માણસોની એક મોટી સભા જે કોઈથી ગણાય નહિ; તેઓ રાજ્યાસનની આગળ તથા હલવાનની આગળ ઉભા રહ્યા; તેઓએ શ્વેત વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં, ને તેઓના હાથમાં ખજુરીની ડાળીઓ હતી; ૧૦ ને તેઓ મોટી વાણીએ પોકારીને કહે છે કે, અમારો દેવ, રાજ્યાસન પર જે બેઠેલા છે, તેને તથા હલવાનને તારણરૂતિ દોલો. ૧૧ અને સઘળા દૂતો રાજ્યાસનની તથા વડીલોની તથા ચારે પ્રાણીઓની આસપાસ ઉભા રહેતા હતા, ને તેઓએ રાજ્યાસનની આગળ ઉઘા પડીને દેવનું ભજન કરતા કહ્યું કે, આમેન; ૧૨ ધન્યતા તથા મહિમા તથા જ્ઞાન તથા ઉપકારરૂતિ તથા માન તથા પરાક્રમ તથા સામર્થ્ય સદાસર્વકાળ સુધી અમારા દેવને થાઓ; આમેન. ૧૩ અને તે વડીલોમાંથી એકે જવાબ દેતાં મને કહ્યું કે, જેઓએ શ્વેત વસ્ત્ર પહેરેલાં તેઓ કોણ છે, ને ક્યાંથી આવ્યા? ૧૪ ને તેને મેં કહ્યું કે, ઓ મારા સાહેબ, તું જાણે છે. અને તેણે મને કહ્યું, જેઓ મોટી વિપત્તિમાથી આવ્યા તેઓ એ છે; ને તેઓએ ચેતાનાં વસ્ત્ર ધોયાં, ને હલવાનના લોહીમા ઉજળા કીધાં. ૧૫ એ માટે તેઓ દેવના રાજ્યાસનની આગળ છે, ને તેના મદિરમાં રાત દહાડો તેની સેવા કરે છે; ને રાજ્યાસન પર જે બેઠેલા તે તેઓ પર મડપરો રહેશે. ૧૬ તેઓને ફરી બીજા નહિ લાગશે, ને ફરી તરસ પણ નહિ લાગશે, ને સૂર્યનો તડકો

અથવા કંઈ પણ ગરમી તેઓના પાંચ નહિ પડશે; ૧૭ કેમકે જે હલવાન રાત્રીયાસનની મધ્યે છે, તે તેઓને પાળક થશે ને જીવનના પાણીના ઝરાઓ પાસે તેઓને દોરી લેશે; ને દેવ તેઓની આખા પરથી હરેક આંસુ લોટી નાખશે.

અને જ્યારે તેણે સાતમી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે આસરે એક ધડી સુધી આકાશમાં મૌન થયું. ૨ અને દેવની આગળ જે સાત દૂત ઉભા રહે છે તેઓને મંત્ર દીધા, ને તેઓને સાત રજાશિગરાં અપાયાં.

૩ અને બીજે દૂત આવીને વેદી પાસે ઉભો રહ્યો ને તેની પાસે સોનાની ધૂપદાની હતી, ને તેને પુષ્કળ ધૂપવસ્ત્ર અપાઇ એ માટે કે સર્વ પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે, રાત્રીયાસનની સામી જે સોનાની વેદી છે, તે પર તે અર્પણ કરે. ૪ અને તે દૂતના હાથથી ધૂપનો ધુમાડો પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે દેવની આગળ ચડ્યો. ૫ અને દૂતે ધૂપદાની લઈને તથા તેમાં વેદીની આગ ભરીને પૃથ્વી પર નાખી દીધી; પછી ગર્જનાઓ તથા વાણીઓ તથા ઘીન્જીઓ તથા ધરતીકપારો થયાં.

૬ અને જે સાત દૂતની પાસે સાત રજાશિગરાં હતાં તેઓ વગાડવા સારૂ તૈયાર થયા.

૭ પહેલાએ વગાડ્યું, ને લોહીએ એળેલાં કરાં તથા આગ થયાં, ને પૃથ્વી પર ફેંકાયાં ને પૃથ્વીના ત્રીજે ભાગ બળી ગયો; ને ઝાડોનો ત્રીજે ભાગ બળી ગયો, ને હરેક લીલો રોપ બળી ગયો.

૮ અને બીજા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે આગથી બળતા મોટા પહાડોના જેવું કંઈ સમુદ્રમાં ફેંકાયું, ને સમુદ્રનો ત્રીજે ભાગ લોટી થયો, ૯ ને સમુદ્રમાંનાં પ્રાણીઓ જેઓમા જીવ હતો તેઓનો ત્રીજે ભાગ મુઓ, ને વહાણોનો ત્રીજે ભાગ નાશ પામ્યો.

૧૦ અને ત્રીજા દૂતે વગાડ્યું, ને દીવાના જેવા બળતો એક મોટો તારો આકાશમાંથી પડ્યો, ને તે નદીઓના ત્રીજા ભાગ પર તથા પાણીના ઝરાઓ પર પડ્યો. ૧૧ અને તે તારાનું નામ કરવાદોના કહેવાય છે, ને પાણીનો ત્રીજો ભાગ કરવાદોનારૂપ થયો, ને પાણીથી થતાં માણસો મરી ગયાં, કદરૂક કે તે કરવાં થયાં હતાં.

૧૨ અને ચોથા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે સૂર્યનો ત્રીજો ભાગ તથા ચંદ્રનો ત્રીજો ભાગ તથા તારાઓનો ત્રીજો ભાગ મરાયો, એ માટે કે તેઓનો ત્રીજો ભાગ અધઃકારણ થાય, ને દિવસનો ત્રીજો ભાગ, તેમજ રાતનો ત્રીજો ભાગ પ્રકાશરહિત થાય.

૧૩ અને ને ગેય, ને અગસ્તિમાં એક ઉડતા ગરુડને.

મોટી વાણીએ એમ કહેતો સાક્ષ્યો કે, જે બીજા ત્રણ દૂતો વગાડવાના છે, તેઓનાં રજાશિગરાંના બાકી રહેલા નાદને લીધે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને અકસોસ, અકસોસ, અકસોસ.

અને પાંચમા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે મંત્ર એક વૃક્ષો આકાશથી પૃથ્વી પર પડેલા દોડ્યા, ને તેને ઉડાણના ખારાની કુંચી અપાઇ. ૨ અને તેણે ઉડાણના ખારાને ઉઘાડ્યો, ને મોટી ભઠ્ઠીના ધુમાડા જેવા ખારામાંથી ધુમાડો નીકળ્યો, ને ખારાના ધુમાડાથી સૂર્ય તથા વાતાવરણ અધઃશયાં. ૩ અને ધુમાડામાંથી તીર નીકળીને પૃથ્વી પર આવ્યાં, ને જેમ પૃથ્વી પરના વૃક્ષોએ અધિકાર છે તેમ તેઓને અધિકાર અપાયા; ૪ ને તેઓને એવું કહેવાયું હતું કે, પૃથ્વીના ઘાસને તથા કોઇ લિલોતરી તથા કોઇ ઝાડને ઉપદ્રવ ન કરો, પણ જે માણસોના કપાળ પર દેવની મુદ્રા નથી એઓને ઉપદ્રવ કરો. ૫ અને તેઓને એવું અપાયું કે એઓને મારી નાખે નહિ, પણ પાંચ મહિના સુધી એઓ પીડા પામે; ને વૃક્ષો જ્યારે માણસને ડબ મારે છે તે વારની પીડા પ્રમાણે એઓની પીડા હતી. ૬ અને તે દહાડાઓમાં માણસો મરણ શોધશે પણ પામશે નહિ, ને તેઓ મરવા બહુ ચઢશે પણ મરણ તેઓ પાસેથી નાસશે. ૭ અને તે તોડોના આકાર લરાઈને સારૂ તૈયાર કીધેલા ઘોડાઓના જેવા હતા, ને તેઓનાં માથા પર જાણે કે સોનાના જેવા મુગટો હતા, ને તેઓનાં મોઢાં માણસોનાં મોઢાં જેવાં હતા; ૮ ને તેઓના નિમાળા બાવડીના નિમાળા જેવા, ને તેઓના દાંત સિંહના દાંત જેવા હતા; ૯ ને તેઓને લોડાના બખ્તાર સરખાં બખ્તાર હતાં; ને તેઓની પાખોનો અવાજ લરાઈમાં દોડતા યજ્ઞ ઘોડાના રોનો અવાજ સરખો હતો. ૧૦ અને વૃક્ષોના સરખી તેઓને પુછી છે, ને ડબ પણ છે, ને પાંચ મહિના સુધી માણસોને ઉપદ્રવ કરવનો તેઓની પુછીઓમાં અધિકાર છે. ૧૧ અને ઉડાણનો જે દૂત તેઓ પર રામ છે, તેનું નામ હેચી લાપામાં આપાદોન, પણ હેલેની લાસમાં તેનું નામ આપ-ટયોન [એટલે વિનાશક] છે.

૧૨ પહેલો સત્તાપ થઇ ગયો છે, છુઓ, હવે પછી બીજા બે સંતાપ આવે છે.

૧૩ અને છઠ્ઠા દૂતે વગાડ્યું ત્યારે દેવની સન્મુખની સોનાની વેદીનાં શિગરાંમાંથી મંત્ર વાણી સાલળી; ૧૪ તેણે જે છઠ્ઠા દૂતની પાસે રજાશિગરું હતું તેને કહ્યું

કે, મહા નદી કાંત પર જે ચાર દૂત ગયેલા છે તેઓને છાંડ ૧^મ અને જે ચાર દૂત ધરી તથા દિવસ તથા મહિના તથા વર્ષને સાડ તૈયાર થયેલા હતા તેઓ છાંડાયા એ માટે કે તેઓ માણસોના ત્રીજા ભાગને મુરી નાખે ૧^મ અને સવારોની ફાંજોની ગણતરી વીસ કરાડ હતી, તેઓની સખ્યા મેં સાબળી ૧^મ અને આવી રીતે દર્શનમા મેં ઘોડાઓને તથા તેઓ પરના બેસનારાઓને દીઠા, તેઓના બખતર અગ્નિચી તથા બજબંની તથા ગધકરની હતા અને એ ઘોડાઓના માથા સિંહોના માથા જેવા છે ને તેઓના મોઢા માથી આગ તથા કુમારો તથા ગધક નીકળે છે ૧^મ એ ત્રણ અનર્થથી, એટલે આ ૧ તથા કુમારો તથા ગધક જે તેઓના મોઢામાંથી નીકળ્યા, તેઓથી માણસોના ત્રીજા ભાગ મારી નખાયો, ૧^મ કેમકે ઘોડાઓનું સામર્થ્ય તેઓના મોઢામાં તથા તેઓના પુછડામાં છે, કારણ કે તેઓના પુછડા સાપના જેવા, ને એ પુછડાઓને માયા હોય છે જેથી તેઓ ઉપદ્રવ કરે છે ૨^મ અને બાકીના જે માણસો તે અનર્થથી મારી નહિ નખાયા, તેઓએ પોતાના હાથના કામે સાબળી એવા પસ્તાવો કીધો નહિ, કે તેઓ ભૂતોને તથા સોનાની તથા રૂપાની તથા પિત્તળની તથા પત્થરની તથા લાકડાની મૂર્તિઓ, જેઓને જોવાની તથા સાબળવાની તથા ચાલવાની પલ્લુ ચક્તિ નથી, તેઓને પૂજે નહિ. ૨૧ અને તેઓએ પોતાની હત્યાઓ વિષે તથા પોતાની માયાક્રિયા વિષે તથા પોતાના વ્યભિચાર વિષે તથા પોતાની ચારીઓ વિષે પસ્તાવો કીધો નહિ.

૧૦ અને મેં એક બીજે બળવાન દૂત આકાર માથી ઉતરતો દીઠો, તે વાદળાથી વેષિત હતો, ને તેના માથા પર મેઘધનુષ્ય હતું, ને તેનું મોઢું સૂર્યના જેવું તથા તેના પગ અગ્નિના સ્તંભો જેવા હતા ૨ અને તેના હાથમાં એક નાનું ઉધરું પુસ્તક હતું, ને તેણે પોતાને જમણે પગ સમુદ્ર પર તથા ડાબા પૃથ્વી પર મુક્યો, ૩ ને જેમ સિંહ ગજ છે, તેમ તેણે નોટ સાદે પોકાર કીધો, ને જ્યારે તેણે પોકાર કીધો ત્યારે સાત ગર્જના થોડી ૪ અને જ્યારે તે સાત ગર્જના થોડી, ત્યારે હું ઘખખાનો હતો, પણ મેં આકાશથી એક વાણી એમ કહેલી સાબળી કે, સાત ગર્જનાએ જે જે વાત કરી, તેના પર તું મુદ્રા કર ને તેઓને ન લખ. ૫ અને જે દૂતને સમુદ્ર પર તથા પૃથ્વી પર મેં ઉભો રહેલો દીઠો તેણે પોતાને જમણે હાથ આકાશની બાજી ઉઘો કીધો, ૬ ને જે સદા

સર્વકાળ સુધી હવે છે, જેણે આકાશ તથા તેમાના, ને પૃથ્વી તથા તેમાના, ને સમુદ્ર તથા તેમાના ઉત્પત્તિ ગીધા, તેના સમ ખાધને તેણે કહ્યું કે, હવે વાર થશે નહિ, ૭ પણ સાતમા દૂતની વાણીના દહાડાઓમાં, એટલે જ્યારે તે વગાડવા લાગશે ત્યારે દેવનો મર્મ, જેમ તેણે પોતાના ફાંસોને, એટલે લવિષ્યવાદીઓને જાણાવ્યો, તેમ સમૂલ્લંચાય છે ૮ અને આકાશથી જે વાણી મેં સાબળી હતી, તેણે ફરીથી મારી સાથે યોગતા કહ્યું કે, તું જ ને જે દૂત સમુદ્ર પર તથા પૃથ્વી પર ઉભો છે, તેના હાથમાંનું ઉધરું પુસ્તક લે ૮ અને મેં દૂતની પાસે જઈને તેને કહ્યું કે, એ નાનું પુસ્તક મને આપ, ને તેણે મને કહ્યું કે, તે લે ને ખાઈ જ, ને તે તારા પેરને કડક કરશે પણ તારા મોઢામાં મધ જેવું ગળ્યું લાગશે ૧૦ ત્યારે હું દૂતના હાથમાંથી નાનું પુસ્તક લઈને તેને ખાઈ ગયો, ને તે મારા મોઢામાં મધ જેવું ગળ્યું લાગ્યું, પણ તેને ખાધા પછી મારું પેટ કડક થયું ૧૧ અને તેઓ મને કહે છે કે, ધણા લોકો તથા દેશો તથા જાપાઓ તથા રાજ્યો વિષે તારે લવિષ્યવાત કહેવી જોઈએ.

૧૧ અને લાકડી જેવું એક બર મને આપાયું, ને મને કહેવામાં આવ્યું કે, તું ઉઠ ને દેવનું મંદિર તથા વેદી તથા ત્યાના ભજનારાઓનું માપ લે, ૨ પણ મંદિર બહાર જે આગળ છે તેને મુકી દે, ને તેનું માપ ન લે, કેમકે વિદેશીઓને તે આપેલું છે, તેઓ બ્રેતાણીસ મહિના સુધી પવિત્ર નગરને ખુદી નાખશે ૩ અને મારા બે સાતોને હું એવું આપીશ, કે તેઓ તાર પહેરીને એક દુનર બને ને સાઠ દિવસ સુધી લવિષ્યવાત કરશે. ૪ નૈનુના જે બે જાડ તથા જે બે દીવી પૃથ્વીના દેવની આમળ ઉભા રહે છે તેઓ એજ છે ૫ અને જો કોઈ તેઓને ઉપદ્રવ કરવા આહે, તો તેઓના મોઢામાંથી આગ નીકળે છે ને તેઓના શનુઓને ખાઈ નાખે છે, ને જો કોઈ તેઓને ઉપદ્રવ કરવા આહે તો તેમજ તેને મારી જવું પડે છે ૬ તેઓને આકાશ બંધ કરવાનો અધિકાર છે, કે તેઓના લવિષ્યવાદના દિવસોમાં વરસાદ ન વરસે, ને પાણીઓ પર તેઓને અધિકાર છે કે તેને લોહીરૂપે બદલી નાખે, ને તેઓ જેટલીવાર આહે તેટલીવાર પૃથ્વીને હરેક આકૃતિથી મારે ૭ અને જ્યારે તેઓ પોતાની સાથે પુત્રી કરશે, ત્યારે જે આપદ ઉદાણમાંથી નીકળે છે તે તેઓની સાથે લડાઈ કરશે, ને તેઓને જીતશે તથા તેઓને મારી નાખશે, ૮ અને

જે મોટું નગર આત્મિક રીતે સદોમ તથા મિસર
કહેવાય છે, ત્યાં તેઓનો પ્રથમ વધસ્તરે જડાયો, તે
નગરના રસ્તામાં તેઓનાં મુઠકાં [પર્જાં રહે છે];
૯ને લોકો તથા કુળો તથા બાપાઓ તથા દેરોમાંથી
દેવતાએક સાડાગણ દહાડા સુધી તેઓનાં મુઠકાં દેખે
છે, તે તેઓનાં મુઠકાંને કબરમાં મેલવા દેતાં નથી.
૧૦ અને પૃથ્વી પરના રહેનારા એઓ વિષે આનંદ તથા
હર્ષ કરે છે, ને એક બીજા પર ભેટ મોકલશે, કેમકે તે
જે બલિષ્ઠવાદીઓએ પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને દુઃખ
દીધું હતું. ૧૧ અને સાડાગણ દહાડા પછી દેવથી
જીવનનો આત્મા તેઓમાં પેદા, ને તેઓ પોતાને પગે
બસા રહ્યા; પછી તેઓને દેખનારાઓને મોટી બીક
લાગી. ૧૨ અને તેઓએ આકાશમાંથી મોટી વાણી
પોતાને એમ કહતાં સાંભળી કે, તમે દિશ્યાં ચઢી આવો,
ને તેઓ વાદળોએ આકાશમાં ચઢી ગયા, ને તેઓના
સચ્ચોએ તેઓને દીઠા. ૧૩ અને તે સમયે મોટા
ધરતીકંપારો પધો, ને તે નગરનો દસો બાગ પડી
ગયો, ને ધરતીકંપારથી સાત હજાર માણસો મારી
નખાયાં, ને જે બાકી રહ્યાં તેઓ ગભરાયાં, ને તેઓએ
આકાશના દેવને મહિમા આપ્યો.

૧૪ બીજે સંતાપ થઈ ગયો છે, જુઓ, ત્રીજે સંતાપ
નહેવો આવે છે

૧૫ અને સાતમા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે આકાશમાં
મોટી વાણીઓ યથા, ને તેઓએ કહ્યું કે, આ જગતનું
રાજ્ય આપણા પ્રભુનું તથા તેના ખ્રીસ્તનું થયું છે, ને
તે સદા સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે. ૧૬ અને જે
ઘોળીસ વડીલો દેવની આગળ પોતાના આસન પર
મેઠા હતા, તેઓએ ઉઠ્યા પડીને દેવને બલતાં કહ્યું
કે, ૧૭ એ સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ, જે છે ને હતો, તારી
સ્તુતિ અને કરીએ છીએ કેમકે તે પોતાનું મોટું પરા-
ક્રમ લીધું ને રાજ્ય કાપ્યું છે. ૧૮ અને દેરોના લોક
ગુસ્સે બારાયા ને તારો કોપ આગ્યો; ને સમય એવો
છે કે, મુએલોનો ઇનસાફ થાય, ને તારા સેવક એટલે
બલિષ્ઠવાદીઓ તથા પવિત્રો તથા તારા નામથી
બીનારા, પછી તે નાના હોય કે મોટા હોય, તેઓને
પ્રતિકુળ અપાય, તથા જેઓ પૃથ્વીનો નાશ કરનાર
છે તેઓનો નાશ થાય.

૧૯ અને આકાશમાં દેવનું જે મંદિર છે તે ઉઘડાયું.
ને તેના મંદિરમાં તેના કરારની પેટી દેખાઈ; ને
વિજ્ઞાપ્યો તથા વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ તથા ધર-
તીકંપારો થયાં તથા પુષ્કળ કરાં પર્જાં.

૧૨ અને આકાશમાં મોટું ચિન્હ દેખાયું, એટલે
એક બાપડી સર્વથી વેશિત, ને તેના પગ
તણે ચંદ્ર, ને તેના માથા પર બાર તારાનો મુગટ
હતો. ૨ અને તે ગર્ભવતી હતી; ને જણવાનું કષ્ટ-
ભોગવતાં તથા પીડા પામતાં જૂમ પાડતી હતી. ૩ અને
આકાશમાં બીજું ચિન્હ પણ દેખાયું; જુઓ, અગ્નિ-
રત્ની મોટા અજગર જેને સાત માથા ને દસ શિંગડાં
હતાં; ને તેનાં માથાં પર સાત મુગટ હતા; ૪ ને
તેના પુછડાએ આકાશના તારાઓનો ત્રીજો ભાગ
ખેંચીને તેઓને પૃથ્વી પર નાખ્યા. અને જે બાપડી
જણવાની હતી, તેની આગળ તે અજગર ઉભો રહ્યો,
એ માટે કે ત્યારે તે જણે ત્યારે તેના બાળકને ખાઈ
નાખે. ૫ અને તે નર બાળક જણી જે સંધળા દેશનાઓ
પર લોહાના દંડથી ધણીપણું કરનાર છે, ને તેના
બાળક દેવ પાસે તથા તેના રાજ્યાસન પાસે લઈ
જવાયો. ૬ અને બાપડી અરણ્યમાં નાઠી ત્યાં દેવે
તેને સાડે તૈયાર કાપેલું એવું ઠેકાણું છે કે તેમાં તેઓ
તેને બારતે ને સાઠ દહાડા સુધી પાળે.

૭ અને આકાશમાં લડાઈ થઈ; મીખાએલ તથા
તેના દૂતો અજગરની સાથે લડ્યા; ને અજગર તથા
તેના દૂતો લડ્યા; ૮ તોપણ તેઓ જીત્યા નહિ, ને
તેઓનું ઠેકાણું ફરી આકાશમાં મળ્યું નહિ. ૯ અને
તે મોટા અજગર બહાર નખાયો, એટલે તે જુનો
સાપ જે બટ્ટો મુકનાર તથા શેતાન કહેવાય છે, જે
આખા જગતને ભુલાવે છે, તે પૃથ્વી પર નખાયો, ને
તેની સાથે તેના દૂતો પણ નખાયા. ૧૦ ત્યારે આકા-
શમાં મોટી વાણી એમ કહેવી કે સાંભળી કે, હમણું
તારણ તથા પરાક્રમ તથા અમારા દેવનું રાજ્ય તથા
તેના ખ્રીસ્તનો અધિકાર છે; કેમકે અમારા બાપડોનો
અપવાદી, જે અમારા દેવની આગળ સાત દહાડો તેઓ
સામે અપવાદ કરે છે, તે નીચે ફેંકાયો છે. ૧૧ અને
તેઓએ હલવાનના લોહીથી તથા પોતાની સાક્ષીની
વાતથી એને જીત્યો છે, ને મરણ સુધી તેઓએ પોતાના
જીવ પર પ્રેમ કાપ્યો નહિ. ૧૨ એ માટે, એ આકાશો
તથા તેઓમાં રહેનારાઓ, તમે આનંદ કરો. એ
પૃથ્વી તથા સમુદ્ર, તમને અફસોસ છે; કેમકે શેતાન
તમારી પાસે ઉતર્યો છે, ને તે બહુ કોપિત છે કાંજે તે
જાણે છે કે તેનો વખત ચોડા છે.

૧૩ અને ત્યારે અજગરે જોયું કે પોતે પૃથ્વી પર
ફેંકાયો ત્યારે જે બાપડી પુરૂષને જણી હતી તેને તેણે
સલાવી. ૧૪ અને બાપડીને મોટા ગરજની જે પાપ

અપાઈ, એ માટે કે સાપના સન્મુખથી તે અસ્વચ્છતા પોતાને ઠેકાણે ઉઠી નય, ત્યાં સમય તથા સમયો તથા અડધા સમય મુઠી તેનું પ્રતિપાતન કરાય છે ૧૧ અને સાથે પોતાના મ્હોભાથી નદીના જેવું બાયડીની પડવાટે પાણી નાખ્યું એ માટે કે તેના પૂરથી તે તણાઈ નય. ૧૧ અને પૃથ્વીએ તે બાયડીને સહાય કીધી, એટલે પૃથ્વી પોતાના મ્હો ઉઘાળેને જે નદી અગર પોતાના મ્હોભાથી નાખી તેને પી ગઈ ૧૨ અને અગર બાયડી પર ગુસ્સે થયો, ને તેણીના બાકીના સત્તાન, એટલે જેઓ દેવની આજ્ઞા પાળે છે ને જેઓની પાસે ઇસુની સાક્ષી છે, તેઓની સાથે લડવાને તે નીકળ્યો, ને તે સમુદ્રની રેતી પર ઉભો રહ્યા

૧૩

અને મેં એક શાપદને સમુદ્રમાથી નીકળતું દીકું, જેને ફસ શિંગડા તથા સાત માથા હતા તથા તેના શિંગડાઓ પર ફસ મુગટ તથા તેના માથા પર દુર્ભાષણના નામો હતા. ૨ અને જે શાપદને મેં દીકું તે ચિત્તાના જેવું, ને તેના પગ ચીંછના પગ જેવા, ને તેનું મ્હો સિંહના મ્હો જેવું હતું અને અગર પોતાનું પરાક્રમ તથા પોતાનું રાજ્યાસન તથા મોટા અધિકાર તેને આપ્યો ૩ અને તેના માથામાંના એકને મેં મરણતોલ ધાએલ ધએલ દીકું, ને તેનો પ્રાણહારી ધા રૂઝાયો, ને આખું જગત શાપદને ભેંધ અથમો પામ્યું ૪ અને અગરે શાપદને અધિકાર આપ્યો હતો, એ માટે તેઓએ તેનું ભજન કીધું, ને તેઓએ શાપદનું પણ ભજન કીધું, ને કહ્યું કે, શાપદ સરખું કોણ છે? એની સાથે કોણ લડી શકે છે? ૫ ને મોટી વાતો તથા દુર્ભાષણ બોલનાર મ્હો તેને અપાયું ને બૉતાળીસ મહિના મુઠી તે ટકી રહે એવો અધિકાર તેને અપાયો ૬ અને તેણે દેવની વિરૂદ્ધ દુર્ભાષણ કરવા સાડ પોતાનું મ્હો ઉઘાડ્યું કે તેના નામનું તથા તેના રયાનનું તથા આકારના રહેનારાઓનું દુર્ભાષણ તે કરે ૭ અને તેને [એવું સામર્થ્ય] અપાયું કે તે પવિત્રોની મુઠી લડે, ને તેઓને છતે ને સર્વ કુળ તથા લોક તથા ભાષા તથા હેરા પર તેને અધિકાર અપાયો ૮ અને પૃથ્વી પરના સર્વ રહેનારા, જેના નામ મુદ્રિના મડાણથી મારી નાખેલા હલવાનના જીવનપુસ્તકમાં લખેલા નથી, તેઓ તેને ભજ્યો. ૯ ને કોઈને કાન છે તો તે સાંભળે ૧૦ ને કોઈ દાસપણમાં લઈ નય છે, તો તે દાસપણમાં જશે, ને કોઈ તરવારથી મારી નાખે છે, તો તેને તરવારથી માર્યા જવું પડે છે ૧૧ દિવા પવિત્રોની સહનતા તથા વિશ્વાસ છે

૧૧ અને મેં પૃથ્વીમાથી બીજા એક શાપદને નીકળતું દીકું, ને તેને ચેટડાના જેવા બે શિંગડા હતા, ને અગરની પેઠે તે બોલતું હતું ૧૨ અને પહેલા શાપદનેા સર્વ અધિકાર તેની આગળ તે કરે છે, ને જે પહેલા શાપદનેા પ્રાણહારી ધા રૂઝાયા હતા, તેનું ભજન પૃથ્વી પાસે તથા તે પરના રહેનારાઓ પાસે કરાવે છે, ૧૩ ને તે મોટા ચિન્હો કરે છે, એવા કે માણસોની આગળ આકારથી પૃથ્વી પર આગ્રિ વરસાવે છે ૧૪ અને જે ચિન્હો શાપદની આજ્ઞા કરવાના તેને અપાયા, તેઓવડે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને તે બુલાવે છે, ને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને તે કહે છે કે, જે શાપદ તરવારના ધા પામેલું ને જીવતું રહ્યું તેને સાડ મુક્તિ કરે ૧૫ અને તેને, એટલે શાપદની મુક્તિને, પ્રાણ આપવાનું [સામર્થ્ય] એને અપાયું, એવું કે શાપદની મુક્તિ બોલે, ને જેટલા શાપદની મુક્તિને નહિ બને તેટલા મારી નખાય એવું પણ તે કરે ૧૬ અને નાના તથા મોટા, ધનવાન તથા દરિદ્રી, સ્વતંત્ર તથા દાસ, તે સર્વને તે એમ કરાવે છે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાથ પર અથવા પોતાના કપાળ પર નિશાણી લે ૧૭ વળી જેને તે નિશાણી અથવા શાપદનું નામ અથવા તેના નામની ગણતરી છે, તે વગર બીજા કોઈથી કઈ વેચાય લેવાય નહિ એમ પણ કરાવે છે ૧૮ દિવા જ્ઞાન છે, જેને યુદ્ધિ છે તે શાપદની ગણતરી ગણે, કેમકે તે એક માણસની ગણતરી છે, ને તેની ગણતરી છતે છાસે છે

૧૪

અને મેં બેયુ, ને બુઓ, સિયોન પહાડ પર હલવાન ઉછું હતું, ને તેની સાથે એક લાખ ચુમ્માળીસ હબર હતા જેઓના કપાળ પર તેનું તથા તેના બાપનું નામ લખ્યું હતું ૨ અને ઘણા પાણીના અવાજના જેવી તથા મોટી ગર્જનાના અવાજના જેવી આકારમાથી મેં વાણી સાંભળી, ને વીણા વગાડનારાઓ પોતાની વીણા વગાડતા હોય એવી વાણી મેં સાંભળી ૩ અને, રાજ્યાસનની તથા ચાર પ્રાણીઓની તથા વગેલાંની આગળ તેઓ નવા કીર્તન જેવું ગાય છે, ને પૃથ્વી પરથી જે એક લાખ ચુમ્માળીસ હબર ખરીદાયલા હતા, તેઓ વગર કોઈ તે કીર્તન શિખી ન શક્ય ૪ બાયડીઓની સાથે જેઓ અધ્યુદ્ધ નથી થયા તેઓ એ છે, કેમકે તેઓ કુઆરા છે, ને હલવાન ન્યા નય છે ત્યાં તેની પાછળ જે ચાલે છે તેઓ એ છે, તેઓ દેવને તથા હલવાનને સાડ પ્રથમ કુળ થવાને માણસમાથી ખરીદાયલા હતા,

૧ ને તેઓનાં મ્હોમાં જીવું ન હતું, તેઓ નિર્દોષ છે.
 ૨ અને મેં બીજા એક દૂતને અતરિક્ષમાં ઉડતો દીડો,
 ને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓમાં, એટલે સર્વ દેશમાં
 તથા કુળમાં તથા ભાષામાં તથા લોકમાં સુવાત્તા પ્રગટ
 કરવાને, તેની પાસે અનાદિ સુવાત્તા હતી; ૭ ને તે
 મોટી વાણીએ કહે છે કે, દેવથી બીજો ને તેને મહિમા
 આપો, કેમકે તેના ન્યાયકરણનો સમય આવ્યો છે, ને
 જોણે આકાશ તથા પૃથ્વી તથા સમુદ્ર તથા પાણીના
 ઝડપોને ઉત્પન્ન કર્યાં, તેને ભજો.

૮ અને વળી બીજે એક દૂત પાછળ આવીને એમ
 બોલતો હતો કે, પરંતુ રે, પરંતુ, મોટું બાળેલો, કે
 જોણે પોતાના વ્યભિચારના કોપનો દ્રાક્ષરસ સર્વ
 દેશનાઓને પાચો છે.

૯ અને વળી ત્રીજે દૂત તેઓની પાછળ આવીને
 મોટી વાણીએ બોલતો હતો કે, શ્રાપદને તથા તેની
 મૂર્તિને જે કોઈ પૂજે, ને નિશાણી પોતાના કપાળ પર
 અથવા પોતાના હાથ પર લે, ૧૦ તો તે પાણી દેવના
 કોપનો દ્રાક્ષરસ, એટલે જે તેના કોષના વાટકમાં
 ન્યો ફેરો છે, તેમાંથી પીશે; ને પવિત્ર દૂતોની
 આગળ તથા હલવાનની આગળ આગમાં તથા ગંધ-
 કમાં તે પીડાશે. ૧૧ ને તેઓની પીડાનો
 કુમારો સદાસર્વકાળ સુધી ચઢે છે; ને જેઓ શ્રાપદને
 તથા તેની મૂર્તિને ભજે છે તથા જે કોઈ તેના નામની
 નિશાણી લે છે, તેઓને રાત દહારો વિસામે નથી.
 ૧૨ હિયા પવિત્રોની સહનતા, એટલે જેઓ દેવની
 આજ્ઞા તથા ઇસુનો વિશ્વાસ પામે છે તેઓની સહ-
 નતા છે.

૧૩ અને આકાશથી એક વાણી એમ કહેતી મેં
 સાંભળી કે, તું એમ લખ કે, હુમણીથી જે મરનારાઓ
 પ્રભુમાં મરણ પામે છે, તેઓને ધન્ય છે; આત્મા કહે
 છે, હા, એ માટે કે તેઓ પોતાની મહેનતથી વિસામે
 પામે; કેમકે તેઓનાં કામ તેઓની પાછળ આવશે.

૧૪ અને મેં જોયું, ને જુઓ, ઉજળું વાદળું ને વાદળા
 પર માણસના દીકરાના જેવો એક બેઠેલો, જેના માથા
 પર સોનાનો સુનટ હતો, ને જેના હાથમાં ધારવાળું
 દાતરડું હતું. ૧૫ અને મંદિરમાંથી બીજા એક દૂતે
 નીકળીને વાદળા પર બેઠેલાને મોટી વાણીએ ઢાંક
 મારી કે, તું તારૂં દાતરડું લગાડીને કાપ, કેમકે કાપ-
 વાની વેળા આવી છે, કારણ કે પૃથ્વીનાં કુળ પુરાં
 પાક્યાં છે. ૧૬ અને વાદળા પર બેઠેલાએ પૃથ્વી પર
 પોતાનું દાતરડું નાખ્યું, ને પૃથ્વીનાં કુળ કપાયાં.

૧૭ અને આકાશમાંના મંદિરમાંથી બીજે એક દૂત
 નીકળ્યો, તેની પાસે પણ ધારવાળું દાતરડું હતું.
 ૧૮ અને બીજે દૂત, એટલે જેને અગ્નિ પર અધિકાર છે
 તે, વેદીમાંથી નીકળ્યો; ને તેણે જેની પાસે ધારવાળું
 દાતરડું હતું તેને મોટી વાણીએ કહ્યું કે, તું તારૂં ક્ષર-
 વાળું દાતરડું લગાડીને પૃથ્વીના દ્રાક્ષેલોના કુમળાને
 લણી લે, કેમકે તેની દ્રાક્ષ પાકી ચુકી છે. ૧૯ ત્યારે તે
 દૂતે પોતાનું દાતરડું પૃથ્વી પર નાખ્યું, ને પૃથ્વીના
 દ્રાક્ષેલોનું [કુળ] લણી લીધું, ને દેવના કોપના મોટા
 દ્રાક્ષકુટમાં નાખ્યું. ૨૦ અને દ્રાક્ષકુટમાંનું રહેલું બહાર
 ખુંદાયું, ને દ્રાક્ષકુટમાંથી લોહી ઘોરાઓની લગામે
 સુધી, ખર્સે મેલ લગી, વહી નીકળ્યું.

૨૫ અને બીજું મોટું તથા આશ્ચર્યકારક ચિન્હ
 આકાશમાં મેં દીડું, એટલે સાત દૂત ને
 તેઓની પાસે ઉછા સાત અનર્થ હતા, કેમકે તેઓમાં
 દેવનો કોપ પુરા થયેલો છે.

૨ અને મેં જોયું કે અગ્નિ બેબેલો ચળકતો સમુદ્ર
 દીડો, ને જેઓ શ્રાપદ પર તથા તેની મૂર્તિ તથા તેના
 નામની ગણતરી પર ન્ય પામ્યા હતા, તેઓ તે ચળ-
 કતા સમુદ્ર પાસે ઉછા રહ્યા હતા, ને તેઓની પાસે
 દેવની વીણાઓ હતી. ૩ અને તેઓ દેવના સેવક
 મુસાનું કીર્તન તથા હલવાનનું કીર્તન ગાતાં કહે છે કે,
 ઓ સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ, તારાં કામ મોટાં તથા આશ્ચર્ય-
 વંત છે, ઓ યુગોના રાજા, તારા માર્ગ ન્યાયી તથા
 ખરા છે. ૪ ઓ પ્રભુ, તારાથી કોણ નહિ બીરો, ને
 તારા નામનો મહિમા કોણ નહિ કરશે? કેમકે એકલો
 તું પવિત્ર છે; કેમકે સંધળા દેશનાઓ આવશે ને તારી
 આગળ બળન કરશે; કેમકે તારાં ન્યાયકરણ પ્રગટ
 થયાં છે.

૫ અને ત્યાર પછી મેં જોયું, ને આકાશમાં શહેરીના
 મંડપનું મંદિર ઉઘડાયું; ૬ ને જે સાત દૂતની પાસે સાત
 અનર્થ હતા, તેઓ ખરાં તથા ચળકતાં ઝવેરવેશિત તથા
 છાતીએ સોનાના પટ્ટા બાંધેલા એવું મંદિરમાંથી
 નીકળ્યા. ૭ અને ચાર પ્રાણીઓમાંના એકે તે સાત
 દૂતને સોનાનાં સાત પ્યાલાં જે સદા સર્વકાળ સુધી
 જીવનાર દેવના કોપથી બરેલાં હતાં તે આપ્યાં. ૮ અને
 દેવના મહિમાથી તથા તેના પરાક્રમથી મંદિર કુમાડે
 ભરાઈ ગયું, ને સાત દૂતના સાત અનર્થ પુરા થયા,
 ત્યાં સુધી કોઈથી મંદિરમાં પેસાયું નહિ.

૧૬ અને એક મોટી વાણી મંદિરમાંથી મેં
 સાંભળી, તેણે સાત દૂતને એમ કહ્યું કે, તમે

બાળાને દેવના કોપના સાત ખ્યાલા પૃથ્વી પર રેડો.
૨ અને પહેલો દૂત ગયો, ને તેણે પોતાનું ખ્યાલ
પૃથ્વી પર રેડ્યું, ને જે માણસો આપદની નિશાની
રાખતા હતા ને તેની મૂર્તિને ભજતા હતા, તેઓ પર
ખરાબ તથા દુઃખદાયક ધારૂ થયું.

૩ અને બીજાએ પોતાનું ખ્યાલ સમુદ્ર પર રેડ્યું, ને
તે મુડદાના લોહી સરખો થયો, ને હરેક જીવતો પ્રાણી
જે સમુદ્રમાં હતો તે મરી ગયો.

૪ અને ત્રીજાએ પોતાનું ખ્યાલ નદીઓ પર તથા
પાણીના ઝરાઓ પર રેડ્યું, ને તેઓ લોટી થયા.

૫ અને પાણીના દૂતને એમ જોલતા મેં સાંભળ્યો કે,
ઓ પવિત્ર, જે છે ને હતો, તું ન્યાયી છે, કેમકે એવો
ન્યાય તે કીધો છે, કે કારણ કે તેઓએ તારા પવિત્રોનું
તથા ભવિષ્યવાદીઓનું લોહી વહેવડાવ્યું, ને તે તેઓને
લોટી પીવાને આપ્યું છે, તેઓ લાયક છે. ૭ અને ચોથો-
માથી બીજાને એમ કહેતા મેં સાંભળ્યો કે, હા, ઓ
સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ, તારો ઇનસાફ સત્ય તથા ન્યાયી છે.

૮ અને ચોથાએ પોતાનું ખ્યાલ સૂરજ પર રેડ્યું;
ને આગથી માણસોને બાળી નાખવાનું તેને અપાયું,
૯ ને માણસો મોટી આગથી દાગ્યા, ને દેવ જેને આ
અનર્થ પર અધિકાર છે, તેના નામનું દુર્ભાષણ કીધું,
ને તેઓએ તેને મહિમા આપવા સારૂ પશ્ચાત્તાપ
કીધો નહિ.

૧૦ અને પાંચમાએ પોતાનું ખ્યાલ આપદના રાજ્યા-
સન પર રેડ્યું, ને તેના રાજ્ય પર અધારૂ થઈ ગયું,
ને તેઓએ પીડાને લીધે પોતાની જામોને કરડી, ૧૧ ને
પોતાની પીડાઓને લીધે તથા પોતાના ધારાને લીધે
આકાશના દેવનું દુર્ભાષણ કીધું, ને તેઓએ પોતાના
કામો સળવી પશ્ચાત્તાપ કીધો નહિ.

૧૨ અને છઠ્ઠાએ પોતાનું ખ્યાલ મોટી નગરોએ
કાત પર રેડ્યું, ને તેનું પાણી સુકાઈ ગયું, જે માટે
કે ઉગમજીથી જે રાજ્યનો આવનાર છે તેઓનો રસ્તો
તેવાર થાય. ૧૩ અને તે અનગરના મહોમાથી તથા
આપદના મહોમાથી તથા ભૂકા ભવિષ્યવાદીના મહો-
માથી [નિંદા] ત્રણ અશુદ્ધ આત્મા, દેડકા જેવા,
મેં દીઠા, ૧૪ કેમકે તેઓ ચિન્હો કરનારા ભૂતોના
આત્મા છે, કે જેઓ આખા જગતના રાજ્યો પાસે
બહાર નથી છે જે માટે કે સર્વસમર્થ દેવના મોટા
દિવસની લડાઇને સારૂ તેઓ તેઓને એકઠા કરે.
૧૫ (જેઓ ચોરની પેઠે હું આપુ છું, જે નજીવ રહે છે,
ને પોતાના વસ્ત્ર એવા રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે,

ને તેની લાજ ન દેખાય, તેને ધન્ય છે.) ૧૬ ત્યારે
હું બીંભાખામાં હારમાગેદોન કહેવાએલે ઠંકાણે, તેઓએ
તેઓને એકઠા કીધા.

૧૭ અને સાતમાએ પોતાનું ખ્યાલ વાતાવરણમાં
રેડ્યું, ને [આકાશના] મહિરના રાજ્યાસનમાથી મોટી
વાણી એમ કહેતી નીકળી કે, યહ રહ્યું, ૧૮ ને વિજ-
ળીઓ તથા વાણીઓ તથા જળનાઓ થયા, ને વળી
મોટા ધરતીકપારો થયો એવો ભયકર તથા એવો
મોટો કે માણસો પૃથ્વી પર ઉત્પત્ત થયા ત્યારથી
એના જેવો થયો નહોતો. ૧ અને મોટા નગરના ત્રણ
ભાગ થયા, ને હેરોના નગરો પડ્યા, ને મોટા બાજ-
લોનની યાદ દેવને આવી, જે માટે કે તે પોતાના સખત
મપના દ્રાક્ષરસનું ખ્યાલ તેને આપે. ૨૦ અને હરેક બેટ
નાંદો, ને પહોડોનો પતો લાગ્યો નહિ. ૨૧ અને મોટા
કરા, આસરે એક એક મણના, આકાશથી માણસો
પર પડ્યા, ને કરાના અનધને લીધે માણસોએ દેવનું
દુર્ભાષણ કીધું કેમકે તેના અનધ અતિશય મોટો છે.

૧૭ અને જે સાત દૂતની પાસે તે સાત ખ્યાલા
હતા, તેઓમાંનો એક આવ્યો, ને તેણે
મારી સાથે જોલતા કહ્યું કે, આવ, ને જે મોટી વેશ્યા
ધણી પાણી પર બેઠેલી છે, તેનો દડ હું તને દેખાડીશ.
૨ તેની સાથે પૃથ્વીના રાજ્યોએ વ્યભિચાર કીધો
છે, ને તેના વ્યભિચારના દ્રાક્ષરસથી પૃથ્વીના રહેનારા
છાકટા થયા. ૩ અને તે મને આત્માએ અરુણમાં લઈ
ગયો, ને એક કિરમજી રંગના આપદ પર એક બાચડી
બેઠેલી મેં દીડી, તે આપદ દુર્ભાષણના નામથી ભરેલું,
ને તેને સાત માથા ને દસ શિંગડા હતા. ૪ અને તે
બાચડીએ બહુરસી તથા કિરમજી વસ્ત્ર પહેરેલા હતા
ને તે સોનાએ તથા મુદ્યવાન પાખાણે તથા મોટીએ
સણગારેલી હતી, તેના વ્યભિચારના અમગળપણથી
તથા અશુદ્ધપણથી ભરેલું તેના હાથમાં સોનાનું
ખ્યાલ હતું. ૫ અને તેના કપાળ પર એક નામ લખેલું
હતું, એટલે, મર્ન, મોડું બાંધેલો, વેશ્યાની તથા
પૃથ્વીના અમગળપણની માતા. ૬ અને મેં તે બાચ-
ડીને પવિત્રોના લોટીથી તથા ઘસુના રાહોદોના લોટીથી
પિલેલી દીડી અને હું તેને નેહને મોટા આશ્ચર્યથી
અચરત થયો. ૭ અને હું તે મને કહ્યું કે, કેમ અચરત
થયો છે? બાચડીનો તથા તેને ઉત્કરશ અપદ,
જેને સાત માથા તથા દસ શિંગડા છે, તેનો મર્ન હું
તમને કહીશ. ૮ જે આપદ તે દીકું, તે હતું ને નથી,
ને તે ઉડાણમાથી નીકળવાનું તથા નાગમાં જુગાનું છે.

તથા ઘોડાઓનું તથા તેમના પર બેસનારાઓનું માંસ તથા સર્વ છુટા તથા દાંસનું, નાના તથા મોટાનું માંસ તમે ખાઓ.

૧૬ અને શ્વાપદ તથા પૃથ્વીના રાજ્યો તથા તેઓનાં સૈન્યને ઘોડા પર બેઠેલાની સાથે તથા તેનાં સૈન્યની સાથે લડવાને એકઠાં થએલાં મં દીઠાં. ૧૦ અને શ્વાપદ પકડાયું, ને તેની આગળ જે જીડા ભવિષ્યવાદીએ ચિન્હો દેખાડ્યાં કે જેઓવડે તેણે શ્વાપદની નિશાણી લેનારાઓને તથા તેની મુક્તિ બજનારાઓને બુલાવ્યા તે પછી તેની સાથે [પકડાયો]. એ બંને જીવતાં જ ગંધકથી બળનારી અગ્નિખાઈમાં ફેંકાયો. ૨૧ અને જે બાકી તેઓ ઘોડા પર બેઠેલાના મ્હોમાંથી જે તરવાર નીકળી, તેથી મારી નખાયા; ને તેઓના માંસથી સંઘળાં પક્ષી તૃપ્ત થયાં.

૨૦ અને મં એક દૂત આકાશથી ઉતરતો દીઠા, જેની પાસે ઉડાણની કૃત્તિ હતી, ને જેના હાથમાં મોટી સાકળ હતી. ૨ અને તેણે અજગર જે ધરડો સર્પ, બટ્ટો મુકનાર તથા શેતાન છે, તેને પકડ્યો, ને હજાર વર્ષ લગી તેને બાંધ્યો, ૩ ને તેણે તેને ઉડાણમાં ફેંકીને તે બધ કીધું, ને તે પર મુદ્રા કીધી એ નાટ કે તે હજાર વર્ષ પુરા થતાં સુધી તે ફરી વિદેશો-ઓને ન બુલાવે; ત્યાર પછી શેકી વાર સુધી તે છુટો થાય એથી જગર છે.

૪ અને મં રાજ્યાસનના દીઠાં ને તેઓ પર લોક બેઠેલા હતા, ને તેઓને ન્યાય કરવાનું અપાયું; ને જેઓ ઇસુની શાહેડીને લીધે તથા દેવની વાતને લીધે મારી નખાએલા હતા તથા જેઓએ શ્વાપદનું તથા તેની મુક્તિનું બજન નથી કીધું, ને પોતાના કપાળ પર અથવા પોતાના હાથ પર તેની નિશાણી નથી લીધી તેઓના આત્માઓને [મં દીઠા]; ને તેઓ જીવતા થયા ને ખ્રીસ્તાની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૫ મરી-ગએલાંમાંના જે બાકી તેઓ તે હજાર વર્ષ પુરાં થયા ત્યાં સુધી જીવતા ન થયા. એજ પહેલું પુનરુત્થાન છે. ૬ પહેલા પુનરુત્થાનમાં જેને જ્ઞાન છે તે ધન્ય તથા પવિત્ર છે; એવાઓ પર બીજા મરણનો અધિકાર નથી, પણ તેઓ દેવના તથા ખ્રીસ્તાના યાજક થશે, ને તેની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કરશે.

૭ અને જ્યારે તે હજાર વર્ષ યથા ચુકશે, ત્યારે શેતાન તેના બંધનથી છોડાશે, ૮ ને તે પૃથ્વી પરના ચારે ખુણામાંના લોકને, જાગ તથા માગેબને બુલાવવાને તથા લાઈને સાથે તેઓને એકઠા કરવાને નીકળી

આવશે; તેઓની ગણતરી સમુદ્રની રેતી સરખી છે. ૯ અને તેઓ પૃથ્વીની સપાટી પર ગયા, ને પવિત્રોની છાવણીને તથા વહાલા શહેરને ઘેરા ધાટ્યો; ને આકાશમાંથી અગ્નિ ઉતર્યો, ને તેઓને ખાઈ ગયો. ૧૦ અને શેતાન જેણે તેઓને બુલાવ્યા, તે અગ્નિ તથા ગંધકની ખાઈમાં, જ્યાં શ્વાપદ તથા જીડો ભવિષ્યવાદી છે, ત્યાં ફેંકાયો; ને રાત દહાડો સદા સર્વકાળ સુધી તેઓ પીડા પામશે.

૧૧ અને મોટા ઉજળા રાજ્યાસનને તથા તે પર જે બેઠેલા હતા તેને મં દીઠો, તેના સન્મુખથી પૃથ્વી તથા આકાશ નાઠાં, ને તેઓને સાડા ઠેકાણું નહોતું. ૧૨ અને મુએલાંને, મોટાં તથા નાનાંને દેવની આગળ ઉભાં રહેલાં મં દીઠાં; ને પુસ્તકો ઉઘડાયાં, ને બીજું પુસ્તક જે જીવનનું છે તે પણ ઉઘડાયું; ને તે પુસ્તકોમાં જે જે લખ્યું હતું તે પરથી તેઓની કરણીઓ પ્રમાણે, મરીગએલાંને ન્યાય કરાવાયો. ૧૩ અને સમુદ્રે પોતામાં જે મરીગએલાં હતાં તેઓને પાછાં આપ્યા, ને મરણે તથા હાડેરે પોતામાં જે મરીગએલાં હતાં, તેઓને પાછાં આપ્યાં; ને હરેકનો ન્યાય તેઓની કરણી પ્રમાણે કરાવાયો. ૧૪ અને મરણ તથા હાડેસ અગ્નિખાઈમાં ફેંકાયો. અગ્નિખાઈ એજ બીજું મરણ છે. ૧૫ અને જે કોઈ જીવપુસ્તકમાં લખેલો માલમ પડ્યો નહિ તે તે અગ્નિખાઈમાં ફેંકાયો.

૨૧ અને નવું આકાશ તથા નવી પૃથ્વી મં દીઠાં, કેમકે પહેલું આકાશ તથા પહેલી પૃથ્વી જતાં રહેલા છે; ને સમુદ્ર સદાને માટે લોપ થયો છે. ૨ અને મં પવિત્ર નગર, નવું યજ્ઞસાલેમ, દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું દીઠું, ને જેમ કન્યા પોતાના વરને સાડા સહુગરેલી હોય તેમ તે તેંચાર કીધું હતું. ૩ અને રાજ્યાસનથી મોટી વાણી એમ કહેતી મં સાંભળી કે, જીઓ, દેવનો મંડપ માણસોની પાસે છે, ને તે તેઓની સાથે વસશે, ને તેઓ તેના લોકો થશે, ને દેવ પોતે તેઓની સાથે ચીડીને તેઓની દેવ થશે. ૪ અને તે તેઓની આંખોમાંનું હરેક આંસુ લોહી નાખશે; ને મરણ ફરી થનાર નથી; ને શોક કે રડવું કે કષ્ટ ફરી થનાર નથી; પ્રથમની વાતો જતી રહેલી છે. ૫ અને રાજ્યાસન પર જે બેસે છે, તેણે કશું કે, જીઓ, હું સંઘળું નહું કરું છું. ફરી તે કહે છે કે, હું લખ, કેમકે આ વાતો વિશ્વાસુ તથા ખરી છે. ૬ અને તેણે મને કહ્યું કે, તેઓ પુરી થઈ છે. હું આવકા તથા ઓમેગા, આદિ તથા અત છે. હું તરત્યાને

જીવનના પાણીના અરામાથી મફત આપીશ. ૭ જે
જીતે છે તે એઓનો વારસો પામશે, ને હું તેનો દેવ
થઈશ ને તે મારો દીકરો થશે. ૮ પણ બીકણ તથા
અવિશ્વાસીઓ તથા અમગળ તથા ખુનીઓ તથા
વ્યભિચારીઓ તથા માયાક્રિયા કરનારા તથા મૂર્તિ
બક્તો તથા સરળા જુકાઓનો લાગ, અગ્નિ તથા
ગધકથી મળનારી ખાદ્યમા થશે, એજ બીજી ભરણ છે.
૯ અને જે સાત દૂતની પાસે સાત ખ્યાલા હતા,
એટલે જેઓ સાત છેલ્લા અનર્થથી લાદેલા હતા, તેઓ-
માનો એક મારી પાસે આવ્યો ને મારી સાથે બોલતા
કહ્યું કે, હિયા આવ, ને જે કન્યા હલવાનની વડુ છે
તે હું તને દેખાડીશ. ૧૦ અને એક મોટા તથા ઉંચા
પહાડ પર તે મને આત્મામાં લઈ ગયો, ને પવિત્ર
નગર ચર્યાલેમ દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું
મને દેખાડ્યું. ૧૧ તેમા દેવનો મહિમા હતો, ને તેનું
તેજ અતિ મૂલ્યવાન પાપાણુ જેવું એટલે યાસપિસ
પાપાણુ જે સ્ફટિક પ્રમાણે નિર્મળ હોય છે, એના જેવું
હતું, ૧૨ ને તેને મોટા તથા ઉંચા કોટ હતો, ને બાર
દરવાજા હતા, ને દરવાજા પાસે બાર દૂત, ને [દર
વાજા] ઉપર નામો લખેલા હતા, જે નામો ઇસ્રાએ-
લપુત્રના બાર કુળના છે. ૧૩ પૂર્વની ગમ ત્રણ દરવાજા,
ને ઉત્તરની ગમ ત્રણ દરવાજા, ને દક્ષિણની ગમ ત્રણ
દરવાજા, ને પશ્ચિમની ગમ ત્રણ દરવાજા હતા. ૧૪
અને નગરના કોટને બાર પાયા હતા, ને તેના પર
હલવાનના બાર પ્રેરિતોના બાર નામ હતા. ૧૫ અને
મારી સાથે જે બોલતો હતો, તેની પાસે માપવાની
સોનાની છડી હતી, એ માટે કે તે નગર તથા તેના
દરવાજા તથા તેના કોટને માપી લે. ૧૬ અને નગર
ચોખ્ખું છે, એજ કે તેની જોડલી લખાઈ તેડલી તેની
ચોડાઈ છે, ને તેણે નગરનું માપ છડીએ દોઢ હજાર
મૈલ કીધું, ને તેની લખાઈ તથા ચોડાઈ તથા ઉંચાઈ
બરાબર છે. ૧૭ અને તેણે તેના કોટનું માપ કીધું, તે
માણસના માપ, એટલે દૂતના માપ પ્રમાણે ગણતા.
એકસો સુભાળીસ હાથ હતું. ૧૮ અને તેના કોટની
ખાંધણી યાસપિસની હતી, ને નગર નિર્મળ કાચના
જેવું ચોખ્ખા સોનાનું હતું. ૧ નગરના કોટના પાયા
હરેક પ્રકારના મૂલ્યવાન પાપાણુથી શોભિત હતા,
પહેલો પાયો યાસપિસ, બીજો નીલમ, ત્રીજો પારુ,
ચોથો લિલમ, ૨૦ પાંચમો અકાક, છઠ્ઠો લાલ, સાતમો
તુણખણી, આઠમો પિંડરોળ, નવમો પોખરાજ, દસમો
લસાણીયો, અગ્નીઆરમો શનિ, બારમો ચાકુડ. ૨૧ અને

તે બાર દરવાજા બાર મોટી હતા, તેઓમાનો હરેક
દરવાજા એક એક મોટીનો. અને નગરનો રસ્તો
ચોખ્ખા સોનાનો નિર્મળ કાચના જેવો હતો. ૨૨ અને
મેં તેમા મદિર દીધું નહિ, કેમકે સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ
તથા હલવાન તેનું મદિર છે. ૨૩ અને નગરમા સૂર્ય કે
ચંદ્ર પ્રકાશ કરે એવી જગર નથી, કેમકે દેવના મહિ-
માએ તેને પ્રકાશિત કીધું છે, ને હલવાન તેનો દીવો
છે. ૨૪ અને કુળો તેના અજવાળામા ચાલશે, ને
જુથ્વીના રાજાઓ પોતાનો મહિમા તેમા લાવે છે.
૨૫ અને દિવસે તેના દરવાજા કદી બંધ નહિ થશે
કેમકે ત્યાં રાત પડશે નહિ. ૨૬ અને તેઓ કુળોનો
મહિમા તથા કીર્તિ તેમા લાવશે, ૨૭ ને જે કંઈ
અશુદ્ધ, ને જે અમગળપણુ તથા અસત્ય કરનાર છે,
તે તેમા પેસનારજ નથી, જેઓના નામ હલવાનના
જીવનપુસ્તકમા લખેલા છે તેઓજ પેસશે.

૨૨

અને જીવનના પાણીની નદી, સ્ફટિકના
જેવી ચળકતી, નગરના રસ્તા મધ્યે, દેવના
તથા હલવાનના રાજ્યાસનમાથી નીકળતી તેણે મને
દેખાડી. ૨ અને નદીના બે કિનારા પર જીવનનું ઝાડ
હતું, જેને બાર પ્રકારના ફળ લાગતા હતા, દર મારે
તે પોતાનું ફળ આપતું હતું, ને તે ઝાડના પાતરા
કુળોને નિરોગી કરવા સારૂ હતા. ૩ અને ત્યાં કોઈ
શાપ કદી ચનાર નથી, પણ તેમા દેવનું તથા હલવા-
નનું રાજ્યાસન થશે, ને તેના દાંડ તેની સેવા કરશે,
૪ ને તેનું મોઢો જોશે, ને તેઓના કપાળ પર તેનું
નામ થશે. ૫ અને ફરીથી રાત પડશે નહિ, ને તેઓને
દીવાના અથવા સૂર્યના પ્રકાશની જગર નથી, કેમકે
પ્રભુ દેવ તેઓ પર પ્રકાશ કરશે, ને તેઓ સદા સર્વ-
કાળ સુધી રાજ્ય કરશે.

૬ અને તેણે મને કહ્યું કે, એ વાતો વિશ્વાસુ તથા
સત્ય છે, ને પ્રભુ જે લવિશ્વાસીઓના આત્માઓનો
દેવ, તેણે જે વહેંડે યજ્ઞ જોઈએ તે પોતાના સેવકોને
દેખાડવા સારૂ પોતાના દૂતને મોકલ્યો છે. ૭ અને
જીઓ, હું વહેલો આવું છું. આ પુસ્તકમાના લવિ-
શ્વાના વચ્ચે જે ખાજે છે તેને ધન્ય છે.

૮ અને જેણે એ સાંભળ્યું તથા દીધું તે હું ચોદાન
છું, ને જ્યારે મેં સાંભળ્યું ને દીધું, ત્યારે જે દૂતે મને
એ વાતો દેખાડી, તેના પગ આગળ હું ભજવાને
પડ્યો. ૯ પણ તે મને કહે છે કે, જોને, એમ ન કર,
વારં તથા જે લવિશ્વાસીઓ તારા લાકા છે તેઓનો
તથા આ પુસ્તકની વાતોને પાળનારાજ સાચીદાસ